

GL 220

KIT

101020
LBSNAA

KITÁB I MUQADDAS

YA'NE

PURÁNÁ AUR NAYA 'AHD-NÁMA

IN KÁ TARJUMA 'IBRÁNÍ O YÚNÁNÍ ZUBÁNOṆ SE ZUBÁN I URDÚ
MEN HÚÁ, JISE TAS, HÍH KARKE AB CHHATHÍ
BÁR CHHAPWÁTE HAIN

LONDON
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY
1917

THE HOLY BIBLE IN ROMAN URDU.

PURĀNE AUR NAYE 'AHD-NĀMON

KI SAB KITABON KE NAM,

AUR

UN KI TARTIB, AUR UN KE BABON KA SHUMAR.

PURĀNE 'AHD-NĀME KI KITABEN.

	BĀB.		BĀB.
PAIDĀISH KE	50	WĀ'IZ KE	12
KHURŪJ KE	40	GAZAL UL GAZALĀT KE	8
ĀHBĀR KE	27	YAS'AIYĀH KE	66
GINTĪ KE	36	YARAMIYĀH KE	52
ISTISNĀ KE	34	YARAMIYĀH KE NAUHA KE	5
YASHŪ' KE	24	HIIZQIEL KE	48
QĀZĪON KE	21	DĀNIEL KE	12
RŪT KE	4	HŪSĪ'A KE	14
I SAMŪEL KE	31	YŪEL KE	3
II SAMŪEL KE	24	'AMŪS KE	9
I SALĀTĪN KE	22	'ĀBADIYĀH KĀ	1
II SALĀTĪN KE	25	YŪNAH KE	4
I TAWĀRĪQH KE	29	MĪKAH KE	7
II TAWĀRĪQH KE	36	NAHŪM KE	3
'AZRĀ KE	10	HABAQQUQ KE	3
NAHAMIYĀH KE	13	SAPANIYĀH KE	3
ĀSTAR KE	10	HĀJJĪ KE	2
AIYŪB KE	42	ZAKARIYĀH KE	14
ZABUR KE	150	MALĀKĪ KE	4
AMSĀL KE	31		

NAYE 'AHD-NĀME KI KITABEN.

	BĀB.		BĀB.
MATĪ KĪ INJĪL KE	28	PŪLUS KĀ PAHLĀ KHATT TIM-	
MARQUS KĪ INJĪL KE	16	TĀUS KE NĀM PAR, US KE ...	6
LŪQĀ KĪ INJĪL KE	24	PŪLUS KĀ DŪSRĀ KHATT TIM-	
YŪHANNĀ KĪ INJĪL KE	21	TĀUS KE NĀM PAR, US KE ...	4
RABŪLON KE A'AMĀL KE ...	28	PŪLUS KĀ KHATT TĪTUS KE	
PŪLUS KĀ KHATT RŪMĪON KE		NĀM PAR, US KE	3
NĀM PAR, US KE	16	PŪLUS KĀ KHATT FILEMŪN KE	
PŪLUS KĀ PAHLĀ KHATT QU-		NĀM PAR, US KĀ	1
RINTĪON KE NĀM PAR, US KE	16	KHATT 'IBRĀNĪON KE NĀM	
PŪLUS KĀ DŪSRĀ KHATT QU-		PAR, US KE	13
RINTĪON KE NĀM PAR, US KE	13	YA'QŪB KĀ KHATT, US KE ...	5
PŪLUS KĀ KHATT GALATIŌN		PATRUS KĀ PAHLĀ KHATT,	
KE NĀM PAR, US KE	6	US KE	5
PŪLUS KĀ KHATT AFSION KE		PATRUS KĀ DŪSRĀ KHATT, US KE	3
NĀM PAR, US KE	6	YŪHANNĀ KĀ PAHLĀ KHATT,	
PŪLUS KĀ KHATT FILIPPIŌN		US KE	5
KE NĀM PAR, US KE	4	YŪHANNĀ KĀ DŪSRĀ KHATT,	
PŪLUS KĀ KHATT QULUSSION		US KĀ	1
KE NĀM PAR, US KE	4	YŪHANNĀ KĀ TĪSRA KHATT,	
PŪLUS KĀ PAHLĀ KHATT TAS-		US KĀ	1
SALUNIŌION KE NĀM PAR, US KE	5	YAHŪDĀH KĀ KHATT, US KĀ ...	1
PŪLUS KĀ DŪSRĀ KHATT TAS-		YŪHANNĀ KE MUKĀSHAFĀT	
SALUNIŌION KE NĀM PAR, US KE	3	KĪ KITĀB KE	22

MUSÁ KÍ PAHLÍ KITAB,

MUSAMMÁ BA

PAIDA'ISH.

I B'AT.

I BTIDA' men Khudá ne ásmán ko aur zamín ko paidá kiyá.

2 Aur zamín wírán aur sunsán thí; aur gahráo ke úpar andherá thá. Aur Khudá kí Rúh páníon par jum-bish karti thí.

3 ¶ Aur Khudá ne kahá, ki Ujálá ho: aur ujálá ho gayá.

4 Aur Khudá ne ujále ko dekhá, ki achchhá hai; aur Khudá ne ujálo ko andhere se judá kiyá.

5 Aur Khudá ne ujále ko Din kahá, aur andhere ko Rát kahá. So shám aur subh pahlá din húa.

6 ¶ Aur Khudá ne kahá, ki Páníon ke bích fazá howe, aur páníon ko páníon se judá kare.

7 Tab Khudá ne fazá ko banáyá, aur fazá ke niche ke páníon ko fazá ke úpar ke páníon se judá kiyá: aur aisá hí ho gayá.

8 Aur Khudá ne fazá ko A'smán kahá. So shám aur subh dúsrá din húa.

9 ¶ Aur Khudá ne kahá, ki A'smán ke niche ke pání ek jagah jam'a hown, ki khushkí nazar áwe: aur aisá hí ho gayá.

10 Aur Khudá ne khushkí ko Zamín kahá; aur jam'a húa páníon ko Samundar kahá: aur Khudá ne dekhá ki achchhá hai.

11 Aur Khudá ne kahá, ki Zamín ghás, aur nabátát ko, jo bij rakhtín,

aur mewadár darakhthon ko, jo apní apní jins ke muwáfíq phalte, jo zamín par ap men bij rakhte hain, ugáwe: aur aisá hí ho gayá.

12 Tab zamín ne ghás, aur nabátát ko, jo apní apní jins ke muwáfíq bij rakhtín, aur darakhthon ko, jo phal láte hain, jin ko bij un kí jins ke muwáfíq un men hain, ugáyá: aur Khudá ne dekhá ki achchhá hai.

13 So shám aur subh tísrá din húa.

14 ¶ Aur Khudá ne kahá, ki A'smán kí fazá men naiyir hon, kí din aur rát men farq karen; aur we nishánon, aur zamánon, aur dinon, aur barason ke bá'is hon:

15 Aur we ásmán kí fazá men anwár ke liye howen, kí zamín par roshní bakhshon: aur aisá hí ho gayá.

16 So Khudá ne do bare núr banáe; ek naiyir i a'azam, jo din par hukúmat kare, aur ek naiyir i asgar, jo rát par hukúmat kare: aur sitáron ko bhi banáyá.

17 Aur Khudá ne un ko ásmán kí fazá men rakhá, kí zamín par roshni bakhshen,

18 Aur din par aur rát par hukúmat karen, aur ujále ko andhere se judá karen: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai.

19 So shám aur subh chauthá din húa.

20 ¶ Aur Khudá ne kahá, kí P'a-

nion se rengnewāle jándár kasrat se maujúd howen, aur parande zamín par ásmán kí fazá men uren.

21 Aur Khudá ne bare bare daryái jándár, aur har qism ke rengnewāle jándáron ko, jo pánion se ba-kasrat maujúd hūe the, un kí jins ke muwáfiq, aur har qism ke parandon ko, un kí jins ke muwáfiq, paidá kiya: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai.

22 Aur Khudá ne un ko barakat de-ke kahá, kí Phalo, aur barho, aur samundaron ke pánion ko málámál karo, aur parande zamín par bahut hon.

23 So shám aur subh pánchwan din húa.

24 ¶ Aur Khudá ne kahá, kí Zamín jándáron ko, un kí jins ke muwáfiq, mawáshí, aur kíre makore, aur janglí jánwar, un kí jins ke muwáfiq, paidá kare: aur aísá hí ho gayá.

25 Aur Khudá ne janglí jánwaron ko, un kí jins ke muwáfiq, aur mawáshion ko, un kí jins ke muwáfiq, aur zamín ke kíre makoron ko, un kí jins ke muwáfiq, banáyá: aur Khudá ne dekhá kí achchhá hai.

26 ¶ Tab Khudá ne kahá, kí Ham insán ko apní sūrat aur apní mánind banáwen: kí we samundar kí machhlion par, aur ásmán ke parandon par, aur mawáshion par, aur tamám zamín par, aur sab kíre makoron par jo zamín par rengte hai, sardári karen.

27 Aur Khudá ne insán ko apní sūrat par paidá kiya, Khudá kí sūrat par us ko paidá kiya; nar aur nári un ko paidá kiya.

28 Aur Khudá ne un ko barakat dí, aur Khudá ne unhen kahá, kí Phalo, aur barho, aur zamín ko ma'múr karo, aur us ko mahkúm karo: aur samundar kí machhlion, aur ásmán ke parandon par, aur sab charandon par jo zamín par chalte hai, sardári karo.

29 ¶ Aur Khudá ne kahá, kí Dekhó, main har ek bíjdár nabátát ko, jo amám rú e zamín par hai, aur har ek

darakht ko, jis men bíjdár phal hai detá hún; aur yih tumhen kháne ke wáste hogá.

30 Aur zamín ke sab charandon ko, aur ásmán ke sab parandon ko, aur sab ko, jo zamín par rengte hai, jin men zindagi ká dam hai, sab tarah kí sabzi un ke kháne ke liye detá hún aur aísá hí ho gayá.

31 Aur Khudá ne sab par, jo us ne banáyá thá, nazar kí, aur dekhá, kí bahut achchhá hai. So shám aur subh chhathwan din húa.

II BAB.

AUR ásmán aur zamín aur un kí sári ábádí taiyár húi.

2 Aur Khudá ne, sátwen din, apne kám ko, jo kartá thá, púra kiya, aur sátwen din apne sáre kám se, jo kartá thá, farágat pái.

3 Aur Khudá ne sátwen din ko mubárák kiya, aur use muqaddas thahráyá: is liye kí us ne apne sab kám se, jo Khudá ne kiya aur banáyá thá, usí din farágat pái.

4 ¶ Yih ásmán aur zamín kí paidáish ká bayán hai, jab we paidá hūe, jis din KHUDÁWAND Khudá ne zamín aur ásmán ko banáyá,

5 Aur maidán kí sab nabát ko, us se áge kí wuh zamín par thá, aur maidán kí sab ghás ko, jo hanoz na ugí thá: kí KHUDÁWAND Khudá ne zamín par pání na barsáyá thá, aur A'dam na thá, kí zamín kí khetí kare.

6 Aur zamín se bukhár ughtá thá, aur tamám rú e zamín ko seráb kartá thá.

7 Aur KHUDÁWAND Khudá ne zamín kí khák se A'dam ko banáyá, aur us ke nathnon men zindagi ká dam phúnká; so A'dam jítí ján húa.

8 ¶ Aur KHUDÁWAND Khudá ne 'Adam men púrab kí taraf ek bág lagáyá; aur A'dam ko, jise us ne banáyá thá, wahan rakhá.

9 Aur KHUDÁWAND Khudá ne har darakht ko, jo dekhne men khush

numa, aur kháne men khúb thá, aur bág ke bíchon bích hayát ke darakht, aur nek o bad kí pahchán ke darakht ko, zamín se ugáyá.

10 Aur 'Adan se ek nadí bág ke seráb karne ko niklí; aur wahán se taqsim hoke chár sire nahron ko baní.

11 Pahlí ká nám Faisún, jo Hawilah kí sári zamín ko gherthí hai; wahán soná hotá hai;

12 Aur us zamín ká soná achchhá hai; aur wahán motí aur billaur bhí hain.

13 Aur दूसरी nahr ká nám Jaihún hai, jo Kúsh kí sári zamín ko gherthí hai.

14 Aur tísri nahr ká nám Dijlah hai, jo Asúr ke púrab játi. Aur chau-thí nahr ká nám Furát hai.

15 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko leke bág i'Adan men rakhá, kí us kí bágbaní aur nigahbaní kare.

16 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko hukm dekar kahá, kí Tú bág ke har darakht ká phal kháyá kar:

17 Lekin nek o bad kí pahchán ke darakht se na kháná: kyúñki jis din tú us se kháegá, tú zarúr maregá.

18 ¶ Aur KHUDÁWAND Khudá ne kahá, kí Achchhá nahín kí A'dam akelé rahe; main us ke liye ek sáthí us kí mánind banáungá.

19 Aur KHUDÁWAND Khudá ne maidán ke har ek jánwar, aur ásmán ke parandon ko, zamín se banákar, A'dam ke pás pahuncháyá, táki dekhe, kí wuh un ke kyá nám rakhe: so jo A'dam ne har ek jánwar ko kalá, wuhí us ká nám tháhrá.

20 Aur A'dam ne sab mawáshion, aur ásmán ke parandon, aur har ek janglí jánwar ká nám rakhá; par A'dam ko us kí mánind koí sáthí na milá.

21 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam par bhári nind bhejí, kí wuh so gayá: aur us ne us kí paslón men se ek paslí nikálí, aur us ke badle gosht bhar diyá;

22 Aur KHUDÁWAND Khudá us paslí se, jo us ne A'dam se nikálí thí, ek 'aurat banáke A'dam ke pás láyá.

23 Aur A'dam ne kahá, kí Ab yih merí haddíon men se haddí, aur mere gosht men se gosht hai: is sabab se wuh Nári kahláwegí, kyúñki wuh Nar se nikálí gayí.

24 Is wáste mard apne má báp ko chhoregá, aur apní jorú se milá rahegá: aur we ek tan hongé.

25 Aur we donon, A'dam aur us kí jorú, nange the, aur sharmáte na the.

III BA'T.

A UR sámp maidán ke sab jánwaron se, jinhen KHUDÁWAND Khudá ne banáyá thá, hoshyár thá. Aur us ne 'aurat se kahá, Kyá yih sach hai, kí Khudá ne kahá, kí Bág ke har darakht se na kháná?

2 'Aurat ne sámp se kahá, kí Bág ke darakhton ká phal ham to kháte hain:

3 Magar us darakht ke phal ko, jo bág ke bíchon bích hai, Khudá ne kahá, kí Tum us se na kháná, aur na use chhúná, aísá na ho kí mar jáo.

4 Tab sámp ne 'aurat se kahá, kí Tum hargiz na maroge:

5 Balki Khudá jántá hai, kí jis din us se kháoge, tumhári ánkhen khul jáengí, aur tum Khudá kí mánind nek o bad ke jánnewále hooge.

6 Aur 'aurat ne jon dekhá, kí wuh darakht kháne men achchhá, aur dekhne men khushnumá, aur 'aql bakhshne men khúb hai, to us ke phal men se liyá, aur kháyá, aur apne khasam ko bhí diyá; aur us ne kháyá.

7 Tab donon kí ánkhen khul gayín, aur unhen ma'ádm húá kí ham nange hain: aur unhon ne anjír ke patton ko síke apne liye lungián banáín.

8 Aur unhon ne KHUDÁWAND Khudá kí áwáz, jo thande waqt bág men phirtá thá, suní: aur A'dam aur us kí jorú ne

ap ko KHUDĀWAND Khudā ke sāmhnē se bāg ko darakhṭon men chhipāyā.

9 Tab KHUDĀWAND Khudā ne A'dam ko pukārā, aur us se kahā, ki 'Tū kahān hai?

10 Wuh bolā, ki Main ne bāg men terī āwāz sunī, aur darā, kyūnki main nangā hūn; is liye main ne ap ko chhipāyā.

11 Aur us ne kahā, Tujhe kis ne jatāyā ki tū nanga hai? Kyā tū ne us darakhṭ se khāyā, jis kī bābat main ne tujh ko hukm kiyā thā, ki us se na khānā?

12 A'dam ne kahā, ki Is 'aurat ne, jise tū ne merī sāthī kar diyā, mujhe us darakhṭ se diyā, aur main ne khāyā.

13 Tab KHUDĀWAND Khudā ne 'aurat se kahā, ki Tū ne yih kyā kiyā? 'Aurat bolī, ki Sāmp ne mujh ko bah-kāyā, to main ne khāyā.

14 Aur KHUDĀWAND Khudā ne sāmp se kahā, Is wāste ki tū ne yih kiyā hai, tū sab māwāshīon aur maidān ke sab jānwaron se mal'ūn hūā; tū apne pet ke bhal chahēgā, aur 'umr bhar khāk khāēgā:

15 Aur main tere aur 'aurat ke, aur terī nāsl aur 'aurat kī nāsl ko darmiyān dushmanī dālūngā; wuh tere sir ko kuchlēgī, aur tū us kī erī ko kuchlēgā.

16 Us ne 'aurat se kahā, ki Main tere haml men tere dard ko bahut barhātūngā; aur dard se tū larke janēgī; aur apne khasam kī taraf terā shauq hogā, aur wuh tujh par hukūmat karegā.

17 Aur A'dam se kahā, Is wāste ki tū ne apnī jorū kī bāt sunī, aur us darakhṭ se khāyā, jis kī bābat main ne tujhe hukm kiyā, ki Us se mat khānā: zamīn tere sabab se la'natī hūī; aur taklīf ke sāth tū apnī 'umr bhar us se khāēgā;

18 Aur wuh tere liye kānṭe aur āntkāre ugāwēgī; aur tū khet kī nabāt khāēgā;

19 Tū apne munh ke pasīne kī rotī

khāēgā, jab tak ki zamīn men phir na jāwe; ki tū us se nikālā gayā hai: ki tū khāk hai, aur phir khāk men jāēgā.

20 Aur A'dam ne apnī jorū kā nām Hawwah rakhā; is liye ki wuh sab zindon kī mā hai.

21 Aur KHUDĀWAND Khudā ne A'dam aur us kī jorū ke wāste chamṛe ke kurte banāke un ko pahīnāe.

22 ¶ Aur KHUDĀWAND Khudā ne kahā, Dekho, ki insān nek o bad kī pahchān men ham men se ek kī mānind ho gayā: aur ab aīsā na ho, ki apnā hāth barhāwe, aur hayāt ke darakhṭ se bhī kuchh lewe, aur khāwe, aur hamesha jītā rahe,

23 Is liye KHUDĀWAND Khudā ne us ko bāg i 'Adan se bāhar kar diyā, tāki zamīn kī, jis men se wuh liyā gayā thā, khetī kare.

24 Chunāuchi us ne A'dam ko nikāl diyā; aur bāg i 'Adan kī pūrāb taraf Karūbīon ko chamaktī talwār ke sāth, jo chāron taraf phirtī thī, muqarrar kiyā, ki darakhṭ i hayāt kī rāh kī nigahbānī karen.

IV BA'B.

AUR A'dam apnī jorū Hawwah se hambistar hūā; aur wuh hāmila hūī, aur Qāin ko janī, aur bolī, ki Main ne KHUDĀWAND se ek mard pāyā.

2 Phir us ke bhāī Hābil ko janī. Aur Hābil bher bakrī kā charwāhā, aur Qāin kisān thā.

3 Chand roz ke ba'd yūn hūā, ki Qāin apne khet ke hāsīl men se KHUDĀWAND ke wāste hadiya lāyā.

4 Aur Hābil bhī apnī palāuthī aur motī bher bakrīon men se lāyā. Aur KHUDĀWAND ne Hābil ko, aur us ke hadiya ko, qabūl kiyā:

5 Par Qāin ko, aur us ke hadiya ko, qabūl na kiyā. Is liye Qāin nihāyat gussa aur turshrū hūā.

6 Aur KHUDĀWAND ne Qāin se kahā, Tujhe kyūn gussa āyā? aur apnā munh kyūn bigāyā?

7 Agar tú achchhá kartá, kyá tú maqbúl na hotá? aur agar tú achchhá na kare, to gunáh darwáze par maujúd hai, aur terá iráda rakhtá hai, par tú us par gálib á.

8 Aur Qáin ne apne bhái Hábil se bátén kí: aur jab we donon khet men the, to yún húa, ki Qáin apne bhái Hábil par uþhá, aur use már dáleá.

9 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Qáin se kahá, ki Terá bhái Hábil kahán hai? Wuh bolá, Main nahín jántá: Kyá main apne bhái ká nigabhán hún?

10 Phir us ne kahá, ki Tú ne kyá kiyá? tere bhái ká khún zamín se mujh ko pukartá hai.

11 Aur ab tú zamín se la'natí húa, jis ne apná munh pasará, ki tere háth se tere bhái ká lahu lewe;

12 Ki jab tú zamín par khetí karegá, wuh phir tujhe apná hásil na degí; aur zamín par tú pareshán aur áwára hogá.

13 Tab Qáin ne KHUDÁWAND se kahá, ki merí sazá bardásh't se báhar hai.

14 Dekh, áj tú ne mujhe watan se nikál diyá hai, aur main tere huzúr se gáib húngá; aur zamín par pareshán aur áwára húngá; aur aisá hogá, ki jo koí mujhe páwegá már dáleá.

15 Tab KHUDÁWAND ne use kahá, Nahín, balki jo koí Qáin ko már dáleá, sá't guná badlá us se liyá jáegá. Aur KHUDÁWAND ne Qáin par ek nishán lagáyá, ki jo koí use páwe már na dále.

16 ¶ So Qáin KHUDÁWAND ke huzúr se nikal gayá, aur 'Adan kí púr'ab taraf, Núd kí sarzamín men, já rahá.

17 Aur Qáin apní jorí se hambistar húa; aur wuh hámila húi, aur Hanúk ko janí: aur us ne ek shahr banáyá, aur us shahr ká nám, apne bete ke nám ke muwáfiq, Hanúk rakhá.

18 Aur Hanúk se 'Irad paidá húa; aur 'Irad se Mahúyáel paidá húa: aur Mahúyáel se Matúsael: aur Matúsael se Lamak paidá húa.

19 ¶ Aur Lamak ne apne liye do jorúan kí: ek ká nám 'Adah, aur dúsrí ká nám. Zillah.

20 Aur 'Adah Yábal ko janí: wuhí khaimon men rahnewálon aur galia rakhnewálon ká báp thá.

21 Aur us ke bhái ká nám Yábal thá: wuh bín aur bánsli bajánewálon ká báp thá.

22 Aur Zillah se bhí Túbalqáin paidá húa, jo támbe aur lohe ke sab bárdár hathiyáron ká banánewálá thá: aur Na'amah Túbalqáin kí bahín thí.

23 Aur Lamak ne apní joríon se kahá, ki Ai 'Adah aur Zillah, merí áwáz suno; ai Lamak kí jorío, merí bát par kán dharo: ki main ne zakhm kháke ek mard ko, aur zarb uþháke ek jawán ko, már dáleá.

24 Agar Qáin ká sá't guná badlá liyá jáegá, tab Lamak ka sathattar guná.

25 ¶ Phir A'dam apní jorí se hambistar húa; aur wuh ek betá janí, aur us ká nám Set rakhá: aur boli, ki Khudá ne Hábil ke 'iwaz, jis ko Qáin ne qatl kiyá, dúsrá farzand diyá.

26 Aur Set ko bhí ek betá paidá húa, jis ká nám us ne Anús rakhá: us waqt se log YAHOWÁH ká nám lena lage.

V BA'B.

YIH A'dam ká tawalludnáma hai. Jis din Khudá ne A'dam ko paidá kiyá, Khudá kí súrat par use banáyá;

2 Nar aur nárí unhen paidá kiyá; aur unhen barakat dí, aur un ká nám A'dam rakhá, jis din we paidá hue.

3 ¶ Aur A'dam ek sau tís baras ká húa, ki us ko ek betá us kí súrat par aur us kí mánind paidá húa; aur us ne us ká nám Set rakhá:

4 Aur Set kí paidáish ke ba'd A'dam áth sau baras jítá rahá: aur us se bete aur betián paidá hún:

5 Aur A'dam kí sá'ri 'umr nau sau tís baras kí húi: tab wuh mar gayá.

6 ¶ Aur Set ek sau pánch baras ká thá, ki us se Anús paidá húa.

7 Aur Anús ki paidáish ke ba'd Set áth sau sáth baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hūin :

8 Aur Set kī sári 'umr nau sau bárah baras kī hūi : tab wuh mar gayá.

9 ¶ Aur Anús nauwe baras ká thá, ki us se Qínán paidá húa :

10 Aur Qínán ki paidáish ke ba'd Anús áth sau pandrah baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hūin :

11 Aur Anús kī sári 'umr nau sau pánch baras kī hūi : tab wuh mar gayá.

12 ¶ Aur Qínán sattar baras ká húa, ki us se Mahalaliel paidá húa :

13 Aur Mahalaliel kī paidáish ke ba'd Qínán áth sau chális baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hūin :

14 Aur Qínán kī sári 'umr nau sau das baras kī hūi : tab wuh mar gayá.

15 ¶ Aur Mahalaliel painṣaṭh baras ká húa, ki us se Yárid paidá húa :

16 Aur Yárid kī paidáish ke ba'd Mahalaliel áth sau tis baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hūin :

17 Aur Mahalaliel kī sári 'umr áth sau pachánauwe baras kī hūi : tab wuh mar gayá.

18 ¶ Aur Yárid ek sau básaṭh baras ká húa, ki us se Hanúk paidá húa :

19 Aur Hanúk kī paidáish ke ba'd Yárid áth sau baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hūin :

20 Aur Yárid kī sári 'umr nau sau básaṭh baras kī hūi : tab wuh mar gayá.

21 ¶ Aur Hanúk painṣaṭh baras ká húa, ki us se Matúsilah paidá húa :

22 Aur Matúsilah kī paidáish ke ba'd Hanúk tin sau baras Khudá ke sáth sáth chaltá thá, aur us se betē aur betián paidá hūin :

23 Aur Hanúk kī sári 'umr tin sau painṣaṭh baras kī hūi :

24 Aur Hanúk Khudá ke sáth sáth chaltá thá : aur gáib ho gayá : is liye ki Khudá ne use le liyá.

25 ¶ Aur Matúsilah ek sau sattási baras ká húa, ki us se Lamak paidá húa :

26 Aur Lamak kī paidáish ke ba'd Matúsilah sáth sau byási baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hūin :

27 Aur Matúsilah kī sári 'umr nau sau unhattar baras kī hūi ; tab wuh mar gayá.

28 ¶ Aur Lamak ek sau bayási baras ká húa, ki us se ek betá paidá húa :

29 Aur us ne us ká nám Núh rakhá, aur kahá, ki Yih hamáre háthōn kī mihnāt aur mashaqqāt se, jo zamīn ke sabab se hai, jis par Khudá ne la'nāt kī hai, hamēn áram degá.

30 Aur Núh kī paidáish ke ba'd Lamak pánch sau pachánauwe baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hūin :

31 Aur Lamak kī sári 'umr sáth sau sathattar baras kī hūi : tab wuh mar gayá.

32 Aur Núh pánch sau baras ká húa : ki us se Sīm, Hám, aur Yáfat paidá hūe.

VI B'A'B.

JAB rū e zamīn par ádmī bahut hone lage, aur un se betián paidá hūin,

2 To Khudá ke betōn ne ádmīōn kī betiōn ko dekhá, ki we khúbsúrat hai ; aur un sabhōn meṇ se, jise jo pasand áin, apne liye joráin līn.

3 Tab KHUDÁWÁND ne kahá, ki Meri Rúh insán ke sáth us kī gumráhī meṇ hamesha muzáhamat na karegi ; wuh to bashar hai : tau bhī us ke dīn ek sau bīs baras aur hongē.

4 Un dinōn meṇ zamīn par jabbar the ; aur ba'd us ke bhī Khudá ke

betē ādmīon kī betīon ke pās gaye, to un se larke paidā hue; ye wo zardast the, jo qadīm se nāmwar ash-khās the.

5 ¶ Aur KHUDĀWAND ne dekhā ki zamīn par insān kī badī bahut barh gayī, aur us ke dil ke tasauwar aur k̄hiyāl roz ba roz sirf bad hī hote haiṅ.

6 Tab KHUDĀWAND zamīn par insān ko paidā karne se pachhtāyā, aur nihāyat dilgīr huā.

7 Aur KHUDĀWAND ne kahā, ki Main insān ko, jise main ne paidā kiya, rū e zamīn par se miṭā dālūṅ-gā; insān ko aur haiwān ko bhī, aur kīre makore, aur āsmān ke parandon tak; kyūnki main un ke banāne se pachhtātā hūn.

8 Magar Nūh par KHUDĀWAND ne mihrbānī se nazar kī.

9 ¶ Nūh kā tawalludnāma yih hai: Nūh apne qarnon mein sādīq aur kāmīl thā, aur Nūh Khudā ke sāth chaltā thā.

10 Aur us se tīn betē, Sim, Hām, aur Yāfat paidā hue.

11 Par zamīn Khudā ke āge bigrī hūī thī, aur zamīn zulm se bhārī thī.

12 Aur Khudā ne zamīn par nazar kī, aur dekhā, ki wuh bigar gayī; kyūnki har ek bashar ne apnī apnī tariq ko zamīn par bigarā thā.

13 Aur Khudā ne Nūh se kahā, ki Sab bashar kī ajal mere sāmhne ā pahunchī hai; is liye ki un ke sabab zamīn zulm se bhār gayī; aur dekh, main un ko zamīn ke sāth nābū karūṅgā.

14 ¶ Tū apne wāste gophar kī lakrī kī ek kishtī banā; us kishtī mein kothrīān taiyār kar, aur us ke bāhar aur bhitar rāl lagā.

15 Aur us ko aisī banā; ki us kī lambāī tīn sau hāth, aur us kī chau-rāī pachās hāth, aur us kī ūnchāī tīs hāth kī ho.

16 Aur us kishtī mein ek roshandān

banā; ūpar se leke hāth bhar mein use tamām kar; aur kishtī kī ek taraf darwāza banā; aur niche kā tabaqa aur dūsrā, aur tīsrā bhī, banā.

17 Aur dekh, main, hān, main hī zamīn par tūfān kā pānī lātā hūn, ki har ek jism ko, jis mein zindagī kā dam hai, āsmān ke niche se miṭā dālūṅ: aur sab jo zamīn par haiṅ mar jāenge.

18 Par main tujh se apnā 'abd qāim karūṅgā; aur tū kishtī mein jāegā, tū, aur tere betē, aur terī jorī, aur tere beton kī jorūn tere sāth.

19 Aur sab jānwaron mein se, har jins ke do do, apne sāth kishtī mein le, ki wo bach rahen: chāhiye ki wo nar aur mādā hon.

20 Aur parandon mein se har ek jins ke, aur charindon mein se har ek jins ke, aur zamīn ke sare rengnewālon mein se har ek jins ke, do do un sab mein se tere pās apnī apnī jān bachāne āwen.

21 Aur tū apne pās har tarah kī khurāk kī chīzen, jo khāne mein ātī haiṅ, lekar apne pās jam'a kar; aur wo terī aur un kī khurāk hongī.

22 Aur Nūh ne aisā hī kiya; jo kuchh Khudā ne farmāyā, so wuh sab bajā lāyā.

VII BAT.

AUR KHUDĀWAND ne Nūh se kahā, ki Tū apne sab k̄hāndān samet kishtī mein ā; kyūnki main ne tujhī ko apne huzūr mein is zamāne ke darmiyan sādīq dekhā.

2 Sab pāk jāndāron mein se sāt sāt, nar aur un kī mādā: aur un mein se jo pāk nahīn haiṅ, do do, nar aur un kī mādā, apne pās le.

3 Aur āsmān ke parandon mein se bhī, jo pāk haiṅ, sāt sāt, nar aur mādā; tāki tamām zamīn par un kī nasl bāqī rahe.

4 Kyūnki sāt din ke ba'd main zamīn par chālīs din aur chālīs rāt pānī barsāūṅgā, aur sab jāndār maujūdāt

ko, jinhen main ne banāyā, zamīn par se mitā dālūngā.

5 Aur Núh ne, us sab ke mutābiq jo KḤUDĀWAND ne use farmāyā thā, kiya.

6 Aur Núh chha sau baras ká thā, jab tūfān ká pānī zamīn par āyā.

7 ¶ Tab Núh aur us ke betē, aur us kī jorū, aur us ke betōn kī jorūān, us ke sāth, tūfān ke pānī ke sabab, kishtī men gaye.

8 Aur pāk chārpāyon men se, aur un chārpāyon men se jo pāk nahīn, aur parandōn men se, aur zamīn par ko har ek rengnewālōn men se,

9 Do do, nar o mādā, Núh ke pās kishtī men, jaisā kī Khudā ne Núh ko farmāyā thā, dākhil hūe.

10 Aur sāt din ke ba'd aisā hūā kī tūfān ká pānī zamīn par āyā.

11 ¶ Jab Núh kī 'umr chha sau baras kī hūī, dūsre mahīne kī satrahwīn tarīkh ko, tab usī din, bare samundar ke sab sote phūt nikle, aur āsmān kī khirkīān khul gayīn.

12 Aur chālīs din aur chālīs rāt zamīn par pānī kī jharī lagi rahī.

13 Usī din Núh, aur Sim, aur Hām, aur Yāfat, Núh ke betē, aur Núh kī jorū, aur us ke betōn kī tīn jorūān, kishtī men dākhil hūīn;

14 We, aur har ek jānwar us kī qism ke mutābiq, aur har ek mawāshī un kī qism ke mutābiq, aur har ek rengnewālā, jo zamīn par rengtā hai, us kī qism ke mutābiq, aur har ek parandā us kī qism ke mutābiq, sab chiriyōn kī har ek qism kishtī men dākhil hūī.

15 Aur sabhōn men se, jin men zindagī ká dam hai, jorē jorē, Núh ke pās kishtī men āe.

16 Jo andar āe, sab nar o mādā the, jaisā kī Khudā ne farmāyā thā: aur Khudā ne us ko bāhar se band kiya.

17 Aur chālīs din tūfān kī bāṛh zamīn par rahī; aur pānī barh gayā, aur kishtī ko ūpar uṭhā diyā: so kishtī zamīn par se uṭh gayī.

18 Aur pānī zamīn par barhā, aur bahut ziyāda hūā; aur kishtī pānī ke ūpar bahtī rahī.

19 Aur pānī zamīn par be-nihāyat barh gayā; aur sab ūnche pahār, jo āsmān ke niche hai, chhip gaye.

20 Pandrah hāth pānī un ke ūpar barhā; aur pahār dūb gaye.

21 Aur sab jāndār, jo zamīn par chalte the, parande, aur charande, aur janglī jānwar, aur kīrē makorē, jo zamīn par rengte the, aur sab insān, mar gaye:

22 Sab, jin ke nathnōn men zindagī ká dam thā, un men se jo kḥushkī par rahe the, mar gaye.

23 Balki sab maujūdāt, jo rū e zamīn par jān rakhtī thīn, mit gayīn; insān se leke haiwān tak, aur kīrē makorōn, aur āsmān ke parandōn tak, we sab zamīn se mit gayīn; faqat Núh, aur jo us ke sāth kishtī ke andar the, bach rahe.

24 Aur pānī kī bāṛh ḍerh sau din tak zamīn par rahī.

VIII BAT.

PHIR Khudā ne Núh ko, aur sal jāndārōn aur sab mawāshīōn ko, jo us ke sāth kishtī men the, yād kiya: aur Khudā ne zamīn par ek hawā chalāī, aur pānī ṭahar gayā.

2 Aur gahrāo ke sote, aur āsmān kī khirkīān, band hūīn, aur āsmān se menh tham gayā;

3 Aur pānī zamīn par se rafta rafta ghattā jātā thā, aur ḍerh sau din ke ba'd kam hūā.

4 Aur sātweṇ mahīne kī satrahwīn tarīkh ko Arārāt ke pahārōn par kishtī ṭik gai.

5 Aur pānī dasweṇ mahīne tak ghattā jātā thā: aur dasweṇ mahīno kī pahīl tarīkh ko pahārōn kī choṭīān nazar āīn.

6 ¶ Aur chālīs din ke ba'd yūn hūā, kī Núh ne kishtī kī khirkī, jo us ne banāī thī, khol dī:

7 Aur us ne ek kauwe ko urā diya;

so wuh níklá, aur jab tak kí zamin rengte haiñ, apní apní jins ke sáth, par se pání súkh na gayá, áyá jáyá kishítí se nikal gaye.

8 Phir us ne ek kabútarí apne pás se urá dí, kí dekhe, kí zamin par pání ghatá yá nahín;

9 Par kabútarí ne panja ñekne kí jagah na pái, aur us ke pás kishítí men phir áí; kyúñki tamáin rú e zamin par pání thá: tab us ne háth barháke use le liyá, aur apne pás kishítí men rakhá.

10 Phir us ne aur sát roz sabr kí; tab us kabútarí ko phir kishítí se urá diyá;

11 Aur wuh kabútarí shám ke waqt us ke pás phir áí; aur dekho, zaitún kí ek táza pattí us ke munh men thí: tab Núh ne ma'lúm kiyá, kí ab pání zamin par kam húa.

12 Aur wuh aur bhí sát din ñahrá; ba'd us ke phir us kabútarí ko urá diyá; wuh us ke pás phir kabhí na áí.

13 ¶ Aur chha sau ek baras ke pahle mahíne kí pahli tárikh ko yún húa, kí zamin par ká pání súkh gayá: aur Núh ne kishítí kí chhat khólí, aur dekhá, kí zamin kí sath súkhne lagi.

14 Aur dásre mahíne, aur us hí mahíne kí sattaíswin tárikh, zamin súkh gayí thí.

15 ¶ Tab K̲hudá ne Núh se kahá, kí

16 Kishtí se nikal já, tú, aur teri jorá, aur tere beté, aur tere beton kí joráñ, tere sáth.

17 Aur har qism ke sáre haiwánft, jo tere sáth haiñ, kyá parande, kyá charande, kyá kíre makore jo zamin par rengte haiñ, apne sáth le nikal, kí we zamin par phailen, aur phalen, aur zamin par barhen.

18 Tab Núh níklá, aur us kí jorá, aur us ke beté, aur us ke beton kí joráñ, us ke sáth:

19 Sab jánwar, sab kíre makore, aur sab parande, sab jo zamin par

20 ¶ Tab Núh ne K̲HUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá; aur sáre pák charandon aur pák parandon men se lekar us mazbah par soñhtani qurbáníñ charháñ.

21 Aur K̲HUDÁWAND ne khushnúdí kí bú súñghí; aur K̲HUDÁWAND ne apne dil men kahá, kí Insán ke liye main zamin ko phir kabhí la'nat na karúñgá; is liye kí insán ke dil ká k̲hiyál larakpan se burá hai; aur jáisá kí main ne kiyá hai, phir sáre jándáron ko na marúñgá;

22 Balki jab tak zamin hai, boná aur launá, sardí aur garmí, rabí' aur k̲harif, din aur rát, mauqúf na hongé.

IX BA'B.

AUR K̲hudá ne Núh aur us ke beton ko barakat dí, aur unhen kahá, kí Phalo, aur barho, aur zamin ko ma'múr karo.

2 Aur tumhárá ru'ab aur tumhárá ñar zamin ke sab charandon, aur ásmán ke sab parandon, aur zamin par ke sab chalnewálon, aur daryá kí sab machhliñ par gálib rahegá; we tumháre bas men kiyé gaye.

3 Sab jíte chalte jánwar tumháre kháne ke wáste haiñ; main ne un sab ko nabátát kí mánind tumhen diyá.

4 Magar tum gosht ko lahú ke sáth, kí us kí ján hai, mat khána.

5 Main sirf tumhári hí ján ke lahú ká badlá lúñgá; har ek jánwar se, aur har ek ádmí ke háth se, us ká badlá lúñgá; ádmí kí ján ká badlá har ek ádmí ke háth se, kí us ká bhái hai, lúñgá.

6 Jo koi ádmí ká lahú baháwe, ádmí hí se us ká lahú baháyá jáegá; kyúñki K̲hudá ne insán ko apní súrat par banáyá hai.

7 Aur tum phalo, aur barho, aur zamin par bahut aulád barháó, aur us par ziyáda ho.

8 ¶ Aur Khudá ne Núh ko, aur us ke beton ko, kahá,

9 Dekho, main, hán, main hí apná ahd tum se aur tumháre ba'd tumhári aasl se,

10 Aur sab jándáron se, jo tumháre sáth hai, kyá parand, kyá charand, aur zamín ke sab jánwaron se, sabhon se jo kishítí se utre, zamín kí har tarah ke jánwaron se, qáim kartá hún.

11 Tum se main apná 'ahd qáim kartá hún; ki koi jándár pání ke táfán se phir halák na hogá; aur táfán kí bárh phir na áwegí, ki zamín ko tabáh kare.

12 Aur Khudá ne kahá, ki Yih us 'ahd ká nishán hai, jo main apne aur tumháre bích men, aur sab jándáron ke bích men, jo tumháre sáth hai, pusht dar pusht hamesha ke liye kartá hún:

13 Main apní kamán ko badlí men rakhtá hún; wuh mere aur zamín ke darmiyán 'ahd ká nishán hogí.

14 Aur aisá hogá, ki jab main zamín ke úpar bádal láú, to merí kamán bádal men dikhláí degí:

15 Aur main apne 'ahd ko, jo mere aur tumháre aur har tarah ke jándáron ke darmiyán hai, yád karúngá; aur táfán ká pání phir na hoga, ki sab jándáron ko tabáh kare.

16 Aur kamán bádal men hogí; aur main us par nigáh karúngá, táki us hamesha ke 'ahd ko, jo Khudá ke aur zamín kí sab tarah ke jándáron ke darmiyán hai, yád karún.

17 Pas, Khudá ne Núh se kahá, ki Yih us 'ahd ká nishán hai, jo main apne aur zamín ke sab jándáron ke darmiyán, jo zamín par hai, qáim kartá hún.

18 ¶ Núh ke bete, jo kishítí se nikle, Sim, Hám, aur Yáfat the: aur Hám Kan'án ká báp thá.

19 Núh ke ye hí tén bete the: aur unhén se tamám zamín ábád húi.

20 Aur Núh khetibárí karne lagá: aur us ne ek angúr ká bág lagáyá.

21 Aur us kí mai píkar nashe meg áyá, aur apne ñere ke andar áp ko nangá kiyá.

22 Aur Kan'án ke báp Hám ne apne báp ko nangá dekhá, aur apne do bháion ko, jo báhar the, khabar dí.

23 Tab Sim aur Yáfat ne ek kaprá liyá, aur apne donon kándhon par dhará; aur pichhle páwú jáke apne báp kí barahnagi ko chhipáyá; par un kí píth us kí taraf thí, kí unhon ne apne báp kí barahnagi ko na dekhá.

24 Jab Núh apní mai ke nashe se hosh men áyá, to jo us ke chhote bete ne us ke sáth kiyá thá, mal'úm kiyá:

25 Tab wuh bolá, kí Kan'án mal'ún ho; wuh apne bháion ke gulámon ká gulám hogá.

26 Phir bolá, KHUDÁWAND Sim ká Khudá mubáarak; aur Kan'án us ká gulám hogá.

27 Khudá Yáfat ko phailáwe: aur wuh Sim ke ñeron men rahe; aur Kan'án us ká gulám ho.

28 ¶ Aur táfán ke ba'd Núh sárhe tén sau baras jítá rahá.

29 Aur Núh kí sári 'umr sárhe nau sau baras kí thí: tab wuh mar gayá.

X BAB.

NÚH ke bete, Sim, Hám, aur Yáfat ká yih nasabnáma hai: aur táfán ke ba'd un ko bete paidá hús.

2 Yáfat ke bete ye hai; Jumn, aur Májtí, aur Mádí, aur Yúnán, aur Túbál, aur Masak, aur Tírás.

3 Aur Jumn ke bete; Askanáz, aur Rífat, aur Tujarmah.

4 Aur Yúnán ke bete; Ilisah, aur Tarsís, Kittí, aur Dúdání.

5 In se qaumon ke jazíre, un ke mulkon men, har ek kí zubán aur un kí gurohon men, har ek ke khandán ke muwáfíq, munqasam ho gaye.

6 ¶ Aur Hám ke bete; Kúsh, aur Misr, aur Fút, aur Kan'án.

7 Aur Kúsh ke bete; Sabá, aur

Hawilah, aur Sabtah, aur Raghmah, aur Sabtika: aur Raghmah ke beṭe; Sabā, aur Dadān.

8 Aur Kūsh se Namrūd paidā hūā; wuh zamīn par jabbār hone lagā.

9 KHUDĀWAND ke sāmhnē wuh saiyād i jabbār thā; is wāste masal hūf, ki KHUDĀWAND ke sāmhnē Namrūd sā saiyād i jabbār.

10 Aur us ki bādshāhat ki bunyād Bābul, aur Arak, aur A'kkād, aur Kalnah, Sin'ār ki zamīn men thī.

11 Aur us mulk se Asūr niklā, aur Nīnawah, aur Rahabāt i 'Ir, aur Kālah ko,

12 Aur Nīnawah aur Kalah ke darmiyan Rasan ko, jo barā shahr hai, banāyā.

13 Aur Misr se Lūḍī, aur 'Anāmī, aur Lihābī, aur Naftūhī,

14 Aur Fatrūsi, aur Kaslūhī, (jin se Filistī nikle,) aur Kaftūri, paidā hūe.

15 ¶ Aur Kan'an se Saidā, jo us kā palauṭhā thā, aur Hitt,

16 Aur Yabūsī, aur Amūri, aur Jir-jāshī,

17 Aur Hawī, aur 'Arqī, aur Sīnī,

18 Aur Arwādī, aur Simāri, aur Hamātī paidā hūe: ba'd us ke Kan'anion ke gharāne phailē.

19 Aur Kan'anion ki haddēn, Saidā se, Jirār ki rāh men 'Azah tak, aur Sadūm, aur 'Amūrah, aur Adamah, aur Zibīān ki rāh men Lasa' tak, hai.

20 Pas, Hām ke beṭe, apne khāndānon, aur apnī zabānon ke muwāfiq, apne mulkon, aur apnī gurohon men, ye hai.

21 ¶ Aur Sim ko bhī beṭe paidā hūe; wuh sāre banī 'Ibr kā bāp, aur Yāfat us kā barā bhāī thā.

22 Sim ke beṭe; 'Ailām, aur Asūr, aur Arfaksad, aur Lūḍ, aur Arām the.

23 Aur Arām ke beṭe; 'U'z, aur Hūl, aur Jatar, aur Mas the.

24 Aur Arfaksad se Silah paidā hūā; aur Silah se 'Ibr.

25 ¶ Aur 'Ibr ko do beṭe paidā hūe; ek kā nām Fālah; kyūnki us ke dinon men zamīn bāntī gayī; aur us ke bhāī kā nām Yuqtān thā.

26 Aur Yuqtān se Almūdād, aur Salaf, aur Hisār Māwat, aur Irakh,

27 Aur Hadūram, aur U'zāl, aur Diqlah,

28 Aur 'U'bal, aur Abimāel, aur Sabā,

29 Aur Ofir, aur Hawilah, aur Yūbāb, paidā hūe: ye sab banī Yuqtān the.

30 Aur un ke makān Mesā se Sifār ki rāh men aur pūrab ke pahār tak the.

31 Pas, Sim ke beṭe, apne apne khāndānon aur apnī zubānon ke muwāfiq, apne mulkon aur apnī gurohon men, ye hai.

32 So Nūh ke beṭon ke gharāne, mutābiq un ke nasabon ke, un ki qaumon men, ye hai: aur tūfān ke ba'd qaumen unhīn se zamīn par phail gayī.

XI BĀ'Ṭ.

A UR tamām zamīn par ek hī zubān aur ek hī bolī thī.

2 Aur jab we pūrab se rawāna hūe, to aisā hūā, ki unhon ne Sin'ār ke mulk men ek maidān pāyā; aur wahan rahne lage.

3 Aur āpas men kahā, A'ō, ham inṭ banāwen aur āg men pakāwen. So un ko patthar ki jagah inṭ, aur gachh ki jagah gārā thā.

4 Aur unhon ne kahā, ki A'ō, ham apne wāste ek shahr banāwen, aur ek burj, jis ki choṭī āsmān tak pahunche; aur yahan apnā nām karen, aisā na ho, ki tamām rū e zamīn par pareshān ho jāwen.

5 Aur KHUDĀWAND us shahr aur burj ko, jise banī A'dam banāte the, dekhne utrā.

6 Aur KHUDĀWAND ne kahā, Dekho, log ek hī, aur un sab ki ek hī bolī hai: ab we yih karno lage: so we

jis kām ká irāda rakhenge, us se n ruk sakege.

7 A'o, ham utren, aur un kī bō men ikhtilāf dālen, tāki we ek dūsr kī bāt na samjhen.

8 Tab KHUDĀWAND ne un k wahān se tamām rū e zamīn par parāganda kiyā : so we us shahr ke banān se bāz rahe.

9 Is liye us ká nám Bābul hūā kyūnki KHUDĀWAND ne wahān sār zamīn kī zubānon men ikhtilāf dālā aur wahān se KHUDĀWAND ne un k tamām rū e zamīn par parāganda kiyā.

10 ¶ Yih Sim ká nasabnāma hai : Sim ek sau baras ká hūā, kī us se, tūfān ke do baras ba'd, Arfaksad paidā hūā :

11 Aur Arfaksad kī paidāish ke ba'd Sim pānch sau baras jītā rahā. aur us se betē aur betiān paidā hūe.

12 Jab Arfaksad pañtis baras ká hūā, us se Silah paidā hūā :

13 Aur Silah kī paidāish ke ba'd Arfaksad chār sau tīn baras jītā rahā, aur us se betē aur betiān paidā hūe.

14 Silah jab tīs baras ká hūā, to us se 'Ibr paidā hūā :

15 Aur 'Ibr kī paidāish ke ba'd Silah chār sau tīn baras jītā rahā, aur us se betē aur betiān paidā hūe.

16 Jab 'Ibr chauntīs baras ká thā, us se Falaj paidā hūā :

17 Aur Falaj kī paidāish ke ba'd 'Ibr chār sau tīs baras jītā rahā, aur us se betē aur betiān paidā hūe.

18 Falaj tīs baras ká thā kī us se Ra'ū paidā hūā :

19 Aur Ra'ū kī paidāish ke ba'd Falaj do sau nau baras jītā rahā, aur us se betē aur betiān paidā hūe.

20 Aur Ra'ū se battīs baras kī 'umr men Sarūj paidā hūā :

21 Aur Sarūj kī paidāish ke ba'd Ra'ū do sau sāt baras jītā rahā, aur us se betē aur betiān paidā hūe.

22 Aur jab Sarūj tīs baras ká thā, us se Nahūr paidā hūā :

23 Aur Nahūr kī paidāish ke ba'd Sarūj do sau baras jītā rahā, aur us se betē aur betiān paidā hūe.

24 Nahūr se untīs baras kī 'umr men Tārah paidā hūā :

25 Aur Tārah kī paidāish ke ba'd Nahūr ek sau unnīs baras jītā rahā, aur us se betē aur betiān paidā hūe.

26 Aur jab Tārah sattar baras ká thā, us se Abirām, aur Nahūr, aur Hārān paidā hūe.

27 ¶ Aur yih Tārah ká nasabnāma hai : Tārah se Abirām, aur Nahūr, aur Hārān paidā hūe ; aur Hārān se Lūt paidā hūā.

28 Aur Hārān apne bāp Tārah ke āge apnī zādbīm, ya'ne, Kasdion ke U'r men, mar gayā.

29 Aur Abirām aur Nahūr ne jorū-ān kīn : Abirām kī jorū ká nám Sari ; aur Nahūr kī jorū ká nám Milkah thā, jo Hārān kī betī thī, wuhī Milkah ká bāp aur Iskah ká bāp thā.

30 Aur Sari bānjh thī ; us ká koī farzand na thā.

31 Aur Tārah ne apne betē Abirām, aur apne pote Lūt, ya'ne apne betē Hārān ke betē ko, aur apnī bahū Sari, apne betē Abirām kī jorū ko, liyā ; aur we un ke sāth Kasdion ke U'r se rawāna hūe, kī Kan'ān ke mulk men jāwen ; aur we Hārān tak āe, aur wahān rahe.

32 Aur Tārah kī 'umr do sau pānch baras kī hūī : tab Tārah Hārān men mar gayā.

XII BA'Ṭ.

AUR KHUDĀWAND ne Abirām ko kahā thā, kī Tū apne mulk, aur pñe qarābaton ke darmiyān se, aur pñe bāp ke ghar se, us mulk men, jo nain tujhe dikhāungā, nikal chal :

2 Aur main tujhe ek bari qaum dānāungā, aur tujh ko mubārak, aur xerā nám barā, karūngā ; aur tū ek barakat hogā :

3 Aur un ko, jo tujhe barakat dete haiñ, barakat dūngā, aur us ko, jo

tujh par la'nat kartá hai, la'nati karúngá; aur dunyá ke sab gharáne tujh se barakat páwenge.

4 So Abirám, KHUDÁWAND ke kah-ne ke muwáfíq, rawána húa; aur Lút bhí us ke sáth chalá; aur Abirám, jab Hárán se rawána húa, pachattar baras ká thá.

5 Aur Abirám apní jorú Sarí, aur apne bhatíje Lút, aur sab mál ko, jo unhon ne hásil kiya thá, aur un ádmíon ko, jo unhon ne Hárán men páya thá, leke, Kan'án ke mulk men jáne ko liye niklá; so we mulk i Kan'án men áe.

6 ¶ Aur Abirám us mulk men, Sikun kí bastí aur Morih ke balút tak, guzrá. Us waqt mulk men Kan'áni the.

7 Tab KHUDÁWAND ne Abirám ko dikhláí deke kahá, ki Yihí mulk main terí nasl ko dúngá: aur us ne wahán KHUDÁWAND ke liye, jo us par zahir húa, ek qurbángáh banái.

8 Aur wahán se wahána hoke us ne Baitel ke púrab ke ek pahár ke pás apná derá khará kiya; Baitel us ke pachchhim, aur 'Aí us ke púrab thá; aur wahán us ne Khudá ke liye ek qurbángáh banái, aur KHUDÁWAND ká nám liya.

9 Aur Abirám rafta rafta dakhin kí taraf gaya.

10 ¶ Aur us mulk men kál pará: aur Abirám Misr men gaya, kí wahán thahre; kyúunki mulk men bará kál pará thá.

11 Aur jab Misr ke nazdík pahunchá, to us ne apní jorú Sarí ko kahá, ki Dekh, main jántá hún kí tú dekhne men khúbsúrat 'aurat hai:

12 Aur yún hogá, kí Misrí tujhe dekhke kahenge, kí Yih us kí jorú hai: so mujh ko már dáleenge, aur tujhe jítí rakhenge.

13 Tú kahíyo, kí Main us kí bahin hún; táki tere sabab se merí kхайr no; aur merí ján tere wasíle se salámat rahe.

14 ¶ So jab Abirám Misr men pahunchá, Misríon ne us 'aurat ko dekhá kí wuh niháyat khúbsúrat hai.

15 Aur Fira'ún ke amíon ne bhí use dekhá, aur Fira'ún ke huzúr men us kí ta'ríf kí: aur us 'aurat ko Fira'ún ke ghar men le gaye.

16 Aur us ne us ke sabab Abirám par íhsán kiya: kí us ko bher bakrí, aur gáe bail, aur gadhe, aur gulám, aur laundí, aur gadhián, aur únt mile.

17 Par KHUDÁWAND ne Fira'ún aur us ke khandán ko, Abirám kí jorú Sarí ke sabab, barí már mári.

18 Tab Fira'ún ne Abirám ko bulákar use kahá, kí Tú ne mujh se yih kya kiya? Kyún na jatáyá, kí Yih merí jorú hai?

19 Tú ne kyún kahá, kí Wuh merí bahin hai? yahán tak kí main ne use, apní jorú banáne ko, liya: dekh, yih terí jorú bázir hai; us ko le aur chalá já.

20 Aur Fira'ún ne us ke haqq men logon ko hukm kiya: tab unhon ne use, aur us kí jorú ko, aur jo kuchh us ká thá, rawána kiya.

XIII BAB.

A UR Abirám Misr se apní jorú, aur apne sab mál, aur Lút ko bhí, apne sáth leke dakhin kí taraf chalá.

2 Aur Abirám chápáye, aur sone rúpe se, bará máldár thá.

3 Aur wuh safar kartá húa, dakhin se Baitel men, us maqám tak pahunchá, jahán áge us ká derá thá, Baitel aur 'Aí ke bich men;

4 Ya'ne, us jagah, jahán us ne shurú men qurbángáh banái: aur wahán Abirám ne KHUDÁWAND ká nám liya.

5 ¶ Aur Lút ke bhí, jo Abirám ká ham-safar thá, bher bakrí, gáe bail, aur dere the.

6 Aur us mulk men un kí gunjáish na ho saktí thí, kí ikatthe rahen: kyúunki un ke pás itná mál thá, kí we báham nahín rah sakte the.

7 Aur Abirám ke charwáhon aur Lút ke charwáhon men jhagrá húa: aur Kan'áni aur Firizí us waqt mulk men the.

8 Tab Abirám ne Lút se kahá, ki Mere aur tere darmiyán, aur mere charwáhon aur tere charwáhon ke darmiyán jhagrá na howe; ki ham bhái hain.

9 Kyá tamám mulk tere sámhne nahín? apne taiñ mujh se judá ki-jiye: agar tú baín taraf jáwe, to main dahní taraf jáungá: aur agar tú dahní taraf jáwe, to main baín jáungá.

10 Tab Lút ne ánhk utháke Yardan kí sári taráí dekhí, ki wuh, us se áge ki KHUDÁWAND ne Sadúm aur 'Amúrah ko tabáh kiyá, Zugr kí ráh ke darmiyán, KHUDÁWAND ke bág aur Misr ke mulk kí mánind khúb seráb thí.

11 So Lút ne Yardan kí sári taráí apne liye pasand kí; aur Lút púrab kí taraf chalá: aur we ápas se judá ho gaye.

12 Aur Abirám Kan'an ke mulk men rahá, aur Lút ne taráí ke shahron men sukúnat kí, aur Sadúm kí taraf apná derá khará kiyá.

13 Aur Sadúm ke log KHUDÁWAND kí nazar men niháyat badkár aur gunahgár the.

14 ¶ Aur ba'd us ke ki Lút us se judá húa, KHUDÁWAND ne Abirám se kahá, ki Apní ánhk uthá, aur us jagah se jáhán tú hai, uttar, aur dakhin, aur púrab, aur pachchhim, dekh:

15 Ki yih tamám mulk, jo tú ab dekhtá hai, main tujh ko, aur terí nasl ko, hamesha ke liye dúngá.

16 Aur terí nasl ko main zamín kí khák kí mánind banáungá: ki agar koi ádmí zamín kí khák ko gin sake, to terí nasl bhí giní jáe.

17 Uth, aur is mulk ke túl aur arz par phir; ki main use tujh ko dúngá.

18 Aur Abirám ne apná derá uthá-ya, aur Mamre ke balúton men, jo

Habrún men hain, já rahá; aur wahán KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh banáí.

XIV BAB.

AUR Sin'ár ke bádsháh Amráfil, aur Illásar ke bádsháh Aryúk, aur 'Ailám ke bádsháh Kidarlá'umr, aur Jawion ke bádsháh Tid'al ke aiyám men,

2 Aisá húa, ki unhon ne Sadúm ke bádsháh Bara', aur 'Amúrah ke bádsháh Birsha', aur Adamah ke bádsháh Sinniab, aur Zibán ke bádsháh Shimebar, aur Bálig ya'ne Zugr ke bádsháh se laráí kí.

3 Ye sab, Siddim kí wadí men, jo daryá e shor hai, ikatthe hue.

4 Bárah baras tak we Kidarlá'umr ke tábi'dár the, par terahwen baras sarkash hue.

5 Aur chaudahwen baras Kidarlá'umr, aur we bádsháh jo us ke sáth the, áe, aur Rifáion ko 'Istarát-qarnaim men, aur Zúzion ko Hám men, aur Aímon ko Sawiqaryataim men,

6 Aur Húrion ko un ke Koh i Sha'ir men, El-Fáran tak, jo bayábán ke kanáre par hai, mará.

7 Aur we phirke 'Ain i Misfát, ya'ne Qádis, men áe, aur 'Amáliqion ke tamám maidán aur Amúrión ko, jo Hasesún Tamar ke rahnewále the, mará.

8 Tab Sadúm ke bádsháh, aur 'Amúrah ke bádsháh, aur Adamah ke bádsháh, aur Zibán ke bádsháh, aur Bálig ya'ne Zugr ke bádsháh, nikle: ye un se larne ko Siddim kí wadí meq muqábil hue;

9 Ya'ne Kidarlá'umr, 'Ailám ke bádsháh, aur Jawion ke bádsháh Tid'al, aur Sin'ár ke bádsháh Amráfil, aur Illásar ke bádsháh Aryúk se; chár bádsháh páñch se.

10 Aur Siddim kí wadí men naft ke bahut garhe the; aur Sadúm aur 'Amúrah ke bádsháh bháge, aur wahán gire; aur jo bache, pahár par bhág gaye.

11 Tab we Sadúm aur 'Amúrah ke sab mál, aur un kí sári k̄hurák, leke chale gaye.

12 Aur Abirám ke bhatije Lút ko, jo Sadúm meṇ rahtá thá, aur us ke mál ko, leke chale gaye.

13 ¶ Tab ek ne, jo bach gayá thá, jáke Abirám 'Ibrání ko k̄habar dí, jo Mamre Amúri ke balúton meṇ rahá; wuhí Iskál ká bhái, aur Aner ká bhái thá; aur we Abirám ke hamqasam the.

14 Jab Abirám ne suná ki us ká bhái giriftár húa, to us ne apne síkhe hūe tīn sau athárah k̄hánazádon ko leke Dán tak un ká ta'aqub kiyá.

15 Aur rát ko us ne, áp ko aur apne gulámon ko un kí mukhálafat meṇ goṭ gol karke, unheṇ mára, aur Khúbah tak, jo Damishq ke báṇ háth hai, un ká pichhá kiyá.

16 Aur wuh sab mál, aur apne bhái Lút ko us ke mál samet, aur 'auraton aur logon ko bhí, pher láyá.

17 ¶ Aur jab wuh Kidariá'umr aur us ke sáthwále bádsháhon ko márkar phirá, to Sadúm ká bádsháh us ke milne ke liye Sawí ke nasheb tak, jo bádsháhí nasheb hai, áyá.

18 Aur Malik í Sidq, Sálím ká bádsháh, roṭi aur mai nikál láyá; aur wuh Khudá Ta'álá ká káhin thá;

19 Aur us ne us ko barakat deke kahá, ki Khudá Ta'álá kí taraf se, jo ásmán aur zamín ká málik hai, Abirám mubárák ho;

20 Aur mubárák Khudá Ta'álá, jis ne tere dushmanon ko tere háth meṇ hawála kiyá. Aur Abirám ne sab ká daswáṇ hissa us ko diyá.

21 Tab Sadúm ke bádsháh ne Abirám se kahá, ki Admí mujh ko de, aur mál áp le.

22 Par Abirám ne Sadúm ke bádsháh se kahá, ki. Main ne K̄HUDÁWAND Khudá Ta'álá, ásmán aur zamín ke málik, kí qasam khái,

23 Kí main ek dháge se leke jútí ke

tasme tak tere sáre mál se kuchh na lúngá, táki tú na kahe, ki Main ne Abirám ko daulatmand kiyá :

24 Magar wuh jo jawánon ne kháyá, aur un ádmíon ká hissa, jo mere sáth gaye, ya'ne, Aner, aur Iskál, aur Mamre ká; we apná apná hissa leweṇ.

XV BA'B.

UN báton ke ba'd K̄HUDÁWAND ká kalám royá meṇ Abirám par utrá, aur kahá, ki Ai Abirám, tú mat dar : main terí sipar aur terá bahut bará ajr hūṇ.

2 Abirám ne kahá, ki Ai Khudá-wand K̄HUDÁ, tú mujh ko kyá degá? main to be-aulád játa hūṇ, aur mere ghar ká mukhtár Damishqí Ili'azar hai.

3 Phir Abirám ne kahá, ki Dekh, tú ne mujhe farzand na diyá : aur dekh, merá k̄hánazád merá wáris hogá.

4 Tab K̄HUDÁWAND ká kalám us par utrá, ki Yih terá wáris na hone ká; balki jo tere sulb se paidá ho wuhí terá wáris hogá.

5 Aur wuh us ko báhar le gayá, aur kahá, ki Ab ásmán kí taraf nigáh kar, aur sitáron ko gín, agar tú unheṇ gín sake : aur use kahá, ki Terí aulad aise hí hongí.

6 Aur wuh K̄HUDÁWAND par imán láyá : aur yih us ke liye sadāqat mah-súb húa.

7 Tab us ne use kahá, ki Main K̄HUDÁWAND hūṇ, jo tuihe Kasdion ke Úr se nikál láyá, kí tuij ko yih mulk mírás meṇ dūṇ.

8 Aur us ne kahá, ki Ai Khudá-wand K̄HUDÁ, kyúnkar jánún kí main us ká wáris hūngá?

9 Us ne use kahá, kí Tīn baras kí ek bachhiyá, aur tīn baras kí bakrī, aur tīn baras ká mendhá, aur ek qumrí, aur ek kabútar ká bachka mere wáste lá.

10 Aur us ne us ke wáste yih sab liyá, aur un ko bích se do tũkre kiye, aur har ek tũkrá us ke dústre tũkre ke

maqábil rakhá: magar parandon ke tukre na kiye.

11 Tab shikarí parande un lāshon par utre, par Abirám ne unhen hánká kiya.

12 Jab áftáb gurúb hone lagá, to Abirám par barí nind gálib hui; aur dekh, ek barí haulnák táríkí us par áí.

13 Aur us ne Abirám se kahá, ki Yaqín ján kí terí aulád ek mulk men, jo un ká nahín, pardesí hongí, aur wahán ke logon ke gulám banengí; aur we chár sau baras tak unhen dukh denge;

14 Lekin main us qaum kí bhí, jis ke we gulám hongí, 'adálat karúngá: aur we ba'd us ko barí daulat leke niklengí.

15 Aru tú sahíh salámat apne báp-dádon men já milegá, aur khúb sá bérhá boke gará jáegá.

16 Magar we, chauthí pusht men, yahán phir áwengí; kyúñkí Amúrion ke gunáh ab tak píre na hie.

17 Aur aisá húa, ki jab súra j dúbá, aur andherá ho gayá, to ek tanúr, jis se dhuwán ughtá thá, aur ek jaltí mash'al un tukron ke bích men se hokar guzar gayí.

18 Usí din KHUDÁWAND ne Abirám se 'ahd karké kahá, ki Main terí aulád ko yih mulk dúngá, Misr kí nadí se leke barí nadi tak, jo Furát kí nadí hai,

19 Qainí, aur Qanizí, aur Qadmú-ní,

20 Aur Iittí, aur Farizzí, aur Rifáí,

21 Aur Amúrí, aur Kan'ání, aur Jirjásí, aur Yabúsí bhí.

XVI BA'B.

AUR Sarí, Abirám kí jorú, koí larká na janí: aur us kí ek Misrí aundí thí, jis ká nám Hájirah thá.

2 Aur Sarí ne Abirám se kahá, ki Dekh, KHUDÁWAND ne mujhe janne se báz rakhá: ap merí laundí ke pás jáiye; sháyad us se merá ghar ábád

20

howe. Aur Abirám ne Sarí kí bát suní.

3 So Abirám kí jorú Sarí ne, ba'd us ke ki Abirám Kan'án kí zamín men das baras rahá, apní Misrí laundí leke apne shauhar Abirám ko díyá, kí us kí jorú ho.

4 ¶ Aur wuh Hájirah ke pás gayá, aur wuh hámila hui: aur jab us ne ma'lúm kiya, kí main hámila hui, to apní bíbí ko haqir jáná.

5 'Tab Sarí ne Abirám se kahá, kí Ná-insáfí jo mujh par hui tere zimme hai: main ne apní laundí tujhe dí; aur ab jo us ne ap ko hámila dekhá, to main us kí nazaron men haqir ho gayí: merá aur terá insáf KHUDÁWAND kare.

6 Abirám ne Sarí se kahá, kí Terí laundí tere háth men hai: jo terí nigáh men achchhá ho, so us ke sáth kar. 'Tab Sarí ne us par sakhtí kí, aur wuh us ke sámhne se bhág gayí.

7 ¶ Aur KHUDÁWAND ke frishte ne use maidán men pání ke ek chashme ke pás páyá, ya'ne us chasme ke pás, jo Súr kí ráh par hai.

8 Aur us ne kahá, kí Ai Sarí kí laundí Hájirah, tú kahán se áí? aur kidhar játi hai? Wuh bolí, kí Main apní bíbí Sarí ke sámhne se bhági hui.

9 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne use kahá, kí Tú apní bíbí ke pás phir já, aur us ke tábí' rah.

10 Phir KHUDÁWAND ke frishte ne use kahá, kí Main terí aulád ko bahut barháúngá, kí wuh kasrat se giní na jáe.

11 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne use kahá, kí Tú hámila hai, aur ek betá janegí; us ká nám Ismá'el rakhna; kí KHUDÁWAND ne terá dukh sun liya.

12 Wuh wahshí ádmí hogá; us ká háth sab ke, aur sab ke háth us ke barkhiláf hongé; aur wuh apne sab bháion ke sámhne búdbásh karegá.

13 Aur us ne KHUDÁWAND ká nám,

jo us se ham-kalám thá, yúg liyá, ki kahá, ki Tú aur tere ba'd terí nasl Ai Khudá, tú mujh par nazar karne-walá hai; ki wuh bolí, Kyá main rakhén.

yahán dekhne ke ba'd dekhti hún?

14 Is sabab se us kúe ká nám Biar la Hai Rá'í rakhá; wuh Qádis aur Barid ke darmiyán hai.

15 ¶ Aur Hájirah Abirám ke liye betá janí; aur Abirám ne apne us beté ká nám, jo Hájirah janí, Ismá'el rakhá.

16 Aur jab Abirám ke liye Hájirah se Ismá'el paidá húa, tab Abirám chhiyási baras ká thá.

XVII BA'B.

JAB Abirám nináwawe baras ká húa, tab KHUDÁWAND Abirám ko nazar áyá, aur us se kahá, ki Main Khudá e Qádir hún; tú mere huzúr men chal, aur kámil ho.

2 Aur main apne aur tere darmiyán 'ahd kartá hún, ki main tujhe niháyat barháungá.

3 Tab Abirám munh ke bhal girá; aur Khudá us se ham-kalám hokar bolá,

4 Ki dekh, main jo hún, merá 'ahd tere sáth hai; aur tú bahut qaumon ká báp hogá.

5 Aur terá nám phir Abirám na kahláyá jáegá, balki terá nám Abirám hogá; kyúñki main ne tujhe bahut qaumon ká báp tháhráyá.

6 Aur main tujhe bahut baromand kartá hún, aur qaumon tujh se paidá hongí, aur bádsáh tujh se niklenge.

7 Aur main apne aur tere darmiyán, aur tere ba'd terí nasl ke darmiyán un ke pusht dar pusht ke liye, apná 'a' d, jo hamesha ká 'ahd ho, kartá hún; ki main terá aur tere ba'd terí nasl ká Khudá húngá.

8 Aur main tujh ko, aur tere ba'd terí nasl ko, Kanán ká tamám mulk, jis men tú pardesi hai, detá hún, ki hamesha ko liye milk ho; aur main un ká Khudá húngá.

9 ¶ Phir Khudá ne Abirám se

pusht dar pusht mere 'ahd ko nigá rakhén.

10 Aur merá 'ahd, jo mere aur tumháre darmiyán, aur tere ba'd terí nasl ke darmiyán hai, jise tum yád rakho, so yih hai, ki tum men se hai ek farzand i narina ká khatna kiyé jáwe.

11 Aur tum apne badan kí khalrí ké khatna karo; aur yih us 'ahd ká nishán hogá, jo mere aur tumháre darmiyán hai.

12 Tumhári pusht dar pusht har larke ká, jab wuh áth roz ká ho, khatna kiyá jáegá, kyá ghar ká paidá, kyá pardesi se kharidá ho, jo terí nasl ká nahín.

13 Lázim hai, ki tere kánázád aur tere zarkharid ká khatna kiyá jáwe, aur merá 'ahd tumháre jismen men 'ahd i abadí hogá.

14 Aur wuh farzand i narina, jis ká khatna nahín húa, wuhí shakhs apne logon men se kat jáe, ki us ne merá 'ahd torá.

15 ¶ Aur Khudá ne Abirám se kahá, ki Terí jorú Sarí jo hai, so us ko Sarí mat kahá kar, balki us ká nám Sarah hai.

16 Aur main use barakat dúngá, aur us se bhí tujhe ek betá bakhshúngá; yaqinan main use barakat dúngá, ki wuh qaumon kí má hogí, aur mulkon ke bádsáh us se paidá hongé.

17 Tab Abirám munh ke bhal girá, aur hapske dil men kahá, ki Kyá sau baras ke mard ko betá paidá hogá; aur kyá Sarah, jo nauwe baras kí hai, janegí?

18 Aur Abirám ne Khudá se kahá, ki Kásh ki Ismá'el tere huzúr jítá rahe!

19 Tab Khudá ne káhá, ki Beshakk terí jorú Sarah tere liye ek betá janegí; tú us ká nám Iz'hák rakhná; aur main us se, aur ba'd us ke us kí aulád se,

apná 'ahd, jo hamesha ká 'ahd hai, qáim karúngá.

20 Aur Ismá'el ke haqq men main ne teri suní: dekh, main use barakat dúngá, aur use baromand karúngá, aur use bahut barháúngá; aur us se bárah sardár paidá hongé, aur main use barí qaum banáúngá.

21 Lekin main Iz, háq se, jis ko Sarah dústre sál isí waqt i mu'aiyan men janegí, apná 'ahd qáim karúngá.

22 Aur jab Abirahám se báton kar chuká, tab K̄hudá us ke pás se úpar gayá.

23 ¶ Tab Abirahám ne apne beté Ismá'el, aur sab k̄hánazádon, aur apne sab zarkharidon ko, ya'ne Abirahám ke ghar ke logon men jitne mard the, sab ko liyá, aur usí roz un ká khatná kiyá, jis tarah K̄hudá ne us ko farmáya thá.

24 Jis waqt Abirahám ká khatná húa, wuh ninánawe baras ká thá.

25 Aur jab us ke beté Ismá'el ká khatná húa, wuh terah baras ká thá.

26 So usí roz Abirahám aur us ke beté Ismá'el ká khatná húa.

27 Aur us ke ghar ke mard, kyá ghar ke paidá, kyá pardesion se k̄haríde, sab ká us ke sáth khatná húa.

XVIII BĀB.

PHIR K̄HUDÁWAND Mamre ke balú-ton men use nazar áyá: aur wuh din ko garmí ke waqt apne k̄haimé ke darwáze par baiṭhá thá;

2 Aur us ne apní ankhen utháke nazar kí, aur kyá dekhá; ki tín mard us ke pás khare haiñ: wuh unhen dekhkar k̄haimé ke darwáze se un ke milne ko daurá, aur zamín tak un ke áge jhuká,

3 Aur bolá, ki Ai mere K̄hudáwand, agar mujh par terí mihrbání hai, to apne bande ke pás se chale na jáiye:

4 Ki thorá sá pání láyá jáwe; aur ap apne páñw dhokar us darakht ke niche áram kijiye:

5 Main thori rotí látá hún; táza-

dam hújiye; ba'd us ke áge jáiye; kyúnki isí liye apne bande ke yahán áe haiñ. Tab unhon ne kahá, Yúnhún kar, jáisá tú ne kahá.

6 Aur Abirahám k̄haimé men Sarah ke pás daurá gayá, aur kahá, kí Tín paimáne áta leke jald grúndhke phulke paká.

7 Aur Abirahám galle kí taraf daurá, aur ek motá táza bachhrá lákar ek jawán ko diyá, aur us ne jald use taiyár kiyá.

8 Phir us ne ghí aur dúdh aur us bachhre ko, jo us ne pakwáyá thá, leke un ke sámhne rakhá, aur ap un ke pás darakht ke niche khará rahá; aur unhon ne kháyá.

9 ¶ Tab unhon ne use kahá, kí Terí jorú Sarah kahán hai? Wuh bolá, Dekho, k̄haimé men hai.

10 Aur us ne kahá, Main zindagí ke hisáb se mu'aiyan waqt par tere pás phir áúngá; aur dekh, terí jorú Sarah ko betá hogá. Us ke píchhe k̄haimé ke darwáze men Sarah us kí suntí thí.

11 Aur Abirahám aur Sarah búrhe aur bahut din ke the; aur Sarah se 'auraton kí ma'múlí 'ádat mauqúf ho gayí thí.

12 Tab Sarah ne apne dil men hanskar kahá, kí Ba'd us ke ki main za'if ho gayí, aur merá k̄hudáwand bhí búrhá húa, kyá mujh ko k̄hushí hogí?

13 Phir K̄HUDÁWAND ne Abirahám se kahá, kí Sarah kyún hanskar bolí, kí Kyá main, jo aisi burhiyá ho gayí hún, sach much janúngí?

14 Kyá K̄HUDÁWAND ke nazdik koí bát mushkil hai? Main mu'aiyan waqt men tujh pás phir áúngá, aur Sarah ko betá hogá.

15 Tab Sarah ne inkár karke kahá, kí Main nahín hansí: kyúnki wuh dartí thí. Par us ne kahá, Nahín, tú álbatta hansí.

16 ¶ Tab we mard wahán se uthke

Sadúm kí tarat mutawajjih hūe; aur Abirahám unhen ruḡhsat karne ko un ke sáth chálá.

17 Aur KHUDÁWAND ne kahá, k Yih, jo main kartá hūn, kyá Abirahám se chhipáúñ ?

18 Abirahám to yaqínan ek barí aur buzurg qaum hogá, aur zamín kí sab qaumen us se barakat páwengí.

19 Kyúñki main us ko jántá hūn, kí wuh apne beten aur apne ba'd apne gharáne ko hukm karegá, aur we KHUDÁWAND kí ráh kí nigahbání karke 'adl o insáf karenge : táki KHUDÁWAND Abirahám ke wáste, jo kúchh kí us ne us ke haqq men kahá hai, púra kare.

20 Phir KHUDÁWAND ne kahá, Is liye kí Sadúm aur 'Amúrah ká chilláná buland húa, aur un ká jurm niháyat sangín ho gayá hai;

21 Main ab utarke dekhúngá, kí unhen ne sarásar us chilláne ke mutábíq, jo mujh tak pahunchá, kiyá hai, yá nahín; aur agar nahín, to main daryáft karúngá.

22 Tab we mard wahán se apná munh pherke Sadúm kí taraf chale; par Abirahám hanoz KHUDÁWAND ke huzúr men khará rahá.

23 ¶ Tab Abirahám nazdík jáke bolá, Kyá tú nek ko bad ke sáth halák karegá ?

24 Sháyad pachás sádiq us shahr men hon : kyá tú use halák karegá, aur un pachás sádiqon kí ḡhátir, jo us ke darmiyán haiñ, is maqám ko na chhoregá ?

25 Aísá karná tujh se ba'id hai, kí nek ko bad ke sáth már dále, aur nek bad ke barábar ho jáwen; yih tujh se ba'id hai. Kyá tamám dunyá ká Insáf-karnewálá insáf na karegá ?

26 Aur KHUDÁWAND ne kahá, kí Agar main Sadúm men, shahr ke darmiyán, pachás sádiq páúñ, to main un ke wáste tamám makán ko chhorúngá.

27 Tab Abirahám ne jawáb diyá

aur kahá, kí Ab dekh, main ne Khu-dáwand se bolne men jur,at kí, agarchi main ḡhák aur rákh hūñ :

28 Sháyad pachás sádiqon se pánch kam hon; kyá un pánch ke wáste tú tamám shahr ko nest karegá ? aur us ne kahá, Agar main wahán paintális páúñ, to nest na karúngá.

29 Phir us ne us se kahá, kí Sháyad wahán chálís páe jáen. Tab us ne kahá, kí Main un chálís ke wáste bh. na karúngá.

30 Phir us ne kahá, Main minnat kartá hūñ, kí Agar Khudáwand ḡhafá na hon, to main phir kahún : Sháyad wahán tís páye jáen. Wuh bolá, kí Agar main tís páúñ, to main yih na karúngá.

31 Phir us ne kahá, Dekh, main ne Khudáwand se bát karne men jur,at kí : Sháyad wahán bís páye jáen. Wuh bolá, Main bís ke wáste bhí use nest na karúngá.

32 Tab us ne kahá, Main minnat kartá hūñ, kí Khudáwand ḡhafá na hon, tab main faqat ab kí bár phir kahún : sháyad wahán das páye jáen. Wuh bolá, Main das ke wáste bhí use nest na karúngá.

33 Jab KHUDÁWAND Abirahám se báten kar chuká, to chalá gayá : aur Abirahám apne maqám ko phirá.

XIX BÁT.

A UR we do frishte shám ko Sadúm men áe; aur Lút Sadúm ke phátak par baithá thá : aur Lút unhen dekhkar un ke istiqbál ke liye uthá; aur apná sir zamín tak jhukáyá;

2 Aur kahá, kí Ai mere khudáwando, ab tawajjuh karke apne bande ke ghar chaliye, aur rát bhar rahiye, aur apne págw dhóye, aur fajr ko uthkar apní ráh líjiye. Aur unhen ne kaha, Nahín, ham rát bhar ráh men rahenge.

3 Par jab us ne un se bahut minnat kí, tab we us kí taraf phire, aur us ke ghar gaye; aur us ne un kí mihmání

kí, aur fatíri roṭí un ke liye pakáí, aur unhoṇ ne kháí.

4 ¶ Aur us se pahle ki we leṭe, shahr ke mardon, ya'ne Sadúm ke mardon ne, jawán se leke búrhe tak, sab logon ne har taraf se, us ghar ko gher liyá.

5 Aur unhoṇ ne Lút ko pukárke us se kahá, ki We mard, jo áj kí ráṭ tere yahán áe, kahán haiṇ? Unheṇ hamáre pás báhar lá, táki ham un se suhbat karen.

6 Tab Lút darwáze se un pás báhar gayá, aur kiwár apne píchhe band kiyá:

7 Aur kahá, ki Ai bháío, aisá burá kám na kíjiyo.

8 Ab dekho, merí do beṭián haiṇ, jo mard se wáqif nahíṇ; marzí ho, to un ko tumháre pás nikál láún, aur jo tumhári nazar men pasand ho, un se karo: magar in mardon se kuchh kám na rakho; kyúñki we isí wáste merí chhat ke sáye men áe.

9 Tab unhoṇ ne kahá, ki Haṭ já. Phir unhoṇ ne kahá, ki Yih ek shakns yahán guzrán karne áyá, so hákimí kiyá cháhtá hai: ab ham tere sáth un se ziyáda bad-sulúki karenge. Tab we us mard, ya'ne Lút par, hamla karke áe, aur kiwár torne ko lapke.

10 Tab un mardon ne apne háth barháke Lút ko apne pás ghar men khínch liyá, aur darwáza band kar diyá.

11 Aur un mardon ko, jo ghar ke darwáze par the, kyá chhoṭe, kyá bare, andhá kar diyá: so we darwáza dhúndhte dhúndhte thak gaye.

12 ¶ Tab un mardon ne Lút se kahá, Kyá yahán terá aur koí hai? dāmád, yá beṭe, yá beṭián, aur jo koí terá is shahr men hai, tú use lekar is maqám se nikál já:

13 Kyúñki ham is maqám ko gárat karenge, is liye ki un ká chilláná KHUDÁWAND ke huzúr bahut buland udá; aur KHUDÁWAND ne us ke gárat karne ko hamen bhejá.

14 Tab Lút báhar jáke apne dá-mádon se, jinheṇ us kí beṭián byáhí; thín, bolá, aur un se kahá, ki Uṭho, aur is maqám se niklo; kyúñki KHUDÁWAND is shahr ko gárat karegá. Lekin wuh apne dá-mádon ki nazar men muzhik sá má'lúm húa.

15 ¶ Jab subh húi frishton ne Lút se tákid karke kahá, ki Uṭh, apní jorí, aur apní do beṭián, jo yahán maujúd haiṇ, le; aisá na ho ki tú bhí is shahr kí badi men giriftár hoke halák ho jáwe.

16 Aur jab wuh derí kartá thá, un mardon ne us ká, aur us kí jorí ká, aur us kí donon beṭion ká háth pakrá; kyúñki KHUDÁWAND kí mihrbání us par húi: aur use nikálke shahr se báhar pahunchá diyá.

17 ¶ Aur aisá húa ki jab we un ko báhar nikál láe, to us ne kahá, ki Apní ján lekar bhág; apne píchhe mat dekh, aur maidán men kahíñ mai thahar; pahár par bhág já, na ho ki tú halák ho jáwe.

18 Aur Lút ne un se kahá, ki Ai mere Khudáwand, aisá na ho:

19 Kí ab dekh, tú ne apne bande par rahm kí nazar kí, aur tú ne mujh par aisá bará fazl kiyá, ki merí ján bacháí; main ab pahár par nahíñ bhág saktá; na ho ki mujh par aisí koí musibat pare, ki main mar jáún:

20 Ab dekh, yih shahr qarib hai, ki main us men bhág jáún, aur wuh chhoṭá hai: marzí ho, to wahán bhágkar jáún; kyá wuh chhoṭá nahíñ? so merí ján bachegi.

21 Tab us ne use kahá, ki Dekh, main ne is bát men bhí terí 'arz qabúl kí, ki is shahr ko, jis ke wáste tú ne kahá, gárat na karúngá.

22 Jaldí kar, aur udhar bhág; kyúñki jab tak tú wahán na pahunchhe, main kuchh kar nahíñ saktá hún. Is wáste us shahr ká nám Zugr rakhá gayá.

23 ¶ Aur jis waqt Lút Zugr men

dákhil húa, sūraj kí roshní zamín par phaili.

24 Tab KHUDÁWAND ne Sadúm aur 'Amúrah par gandhak aur ág KHUDÁWAND kí taraf se ásmán par se barsái.

25 Aur us ne un shahron ko, aur us sáre maidán ko, aur un shahron ke sab rahnewálon ko, aur sab kuchh jo zamín se ugá thá, nest kiyá.

26 ¶ Magar us kí jorú ne us ke pichhe phirke dekhá, aur wuh namak ká khambhá ban gayí.

27 ¶ Aur Abirahám fajr ko sawere uṭhke us jagah gayá, jahán wuh KHUDÁWAND ke huzúr khará thá :

28 Aur Sadúm aur 'Amúrah, aur us tamám maidán kí zamín kí taraf nazar kí, aur kyá dekhá, kí dekh zamín par se dhúnwán, bhatṭhe ká sá dhúnwán, uṭh rahá hai.

29 ¶ Aur aisá húa kí jab KHUDá ne us maidán ke shahron ko nest kiyá, to KHUDá ne Abirahám ko yád kiyá, aur un shahron ko, jahán Lút rahtá thá, gárat karte hūe Lút ko us oalá se bacháyá.

30 ¶ Aur Lút Zugr se apní donon betion samet nikalkar pahár par já rahá; kyúnki Zugr men rahne se use dahshat húi: aur wuh aur us kí donon betián ek gár men rahne lagín.

31 Tab palautní ne chhoṭí se kahá, kí Hamará báp búrhá hai, aur zamín par koí mard nahín, jo tamám jahán ke dastúr ke muwáfiq hamáre pás andar áwe.

32 A'o, ham apne báp ko mai piláwen, aur us se hambistar howen, táki apne báp se nasl báqí rakhen.

33 So unhon ne usí ráat apne báp ko mai pilái: aur palautní andar gayí, aur apne báp se hambistar húi; par us ne us ke leṭe aur uṭhe waqt use na pahcháná.

34 Aur disre roz aisá húa kí palautní ne chhoṭí se kahá, kí Dekh, kal ráat ko main apne báp se hambistar

húi: áo, áj ráat bhí us ko mai piláwen; aur tú bhí jáke us se hambistar ho, kí apne báp se nasl báqí rakhen.

35 So us ráat ko bhí unhon ne apne báp ko mai pilái: aur chhoṭí uṭhke us se hambistar húi; aur us ne us ke leṭe aur uṭhe waqt use na pahcháná.

36 So Lút kí donon betián apne báp se hámila hún.

37 Aur barí ek betá janí, aur us ká nám Moáb rakhá: wuh Moábion ká, jo ab tak haín, báp húa.

38 Aur chhoṭí bhí ek betá janí, aur us ká nám Bin 'Ammi rakhá: wuh Baní 'Ammún ká, jo ab tak haín, báp húa.

XX BAB.

AUR Abirahám wahán se dakhin kí sarzamin kí taraf chalá, aur Qádis aur Shúr ke bích men ṭhahrá, aur Jirár men já rahá.

2 Aur Abirahám ne apní jorú Sarah ke haqq men kahá, kí Wuh merí bahin hai; aur Jirár ke bádsaháb Abimalik ne log bhejkar Sarah ko le liyá.

3 Lekin ráat ko KHUDá Abimalik ke pás kḥwáb men áyá, aur use kahá, kí Dekh, tú, us 'aurat ke sabab jise tú ne liyá, maregá; kyúnki wuh kḥasamwáli hai.

4 Par Abimalik us ke pás nahín gayá thá: so us ne kahá, kí Ai KHUDÁWAND, kyá tú ek sádiq qaum ko bhí máregá?

5 Kyá us ne mujhe nahín kahá, kí Wuh merí bahin hai? aur wuh ap hí bolí, kí Wuh merá bhái hai: main ne to apne dil kí rástí aur háth kí pákizagí se yih kiyá.

6 Aur KHUDá ne use kḥwáb men kahá, kí Main bhí yih jántá hún, kí tú ne apne dil kí rástí se yih kiyá; aur main ne bhí tujhe roká, kí tú merá gunáh na kare: is liye main ne tujhe us ko chhúne na diyá.

7 Ab tú us mard kí jorú pher de kyúnki wuh nabí hai, aur wuh tere

liye du'á mángegá, so tú jítá rahegá par agar tú use pher na degá, to yih ján rakh, ki tú aur sab, jo tere haiñ. zarúr mar jáenge.

8 Tab Abimalik ne fájir ko sawer uñkar apne sab naukaron ko buláya. aur un ko ye sab báten sunáin: tab we log bahut dar gaye.

9 Aur Abimalik ne Abirahám ko buláya, aur us se kahá, ki Yih kyá hai, jo tú ne ham se kiyá? aur main ne terá kyá gusúr kiyá, ki tú mujh par aur merí bádsháhát par ek gunáh i 'azím láya? Tú ne mujh se aise kám kiye, ki jin ká karná munásib na thá.

10 Abimalik ne yih bhí Abirahám se kahá, ki Tú ne kyá dekhá, ki yih kám kiyá?

11 Aur Abirahám bolá, Main ne kahá, ki Hargiz Khudá ká khauf yahán nahín hai; aur we merí jorú ke wáste mujh ko már dálenge.

12 Aur wuh to sach merí bahin hai; mere báp kí betí, par merí má kí betí nahín; so merí jorú húi.

13 Aur aísá húa ki jab Khudá ne mere báp ko ghar se mujhe áwára kiyá, to main ne use kahá, ki Mujh par yih terí mihrbání hogí; ki jahán kahín ham jáwen, mere haq meñ kahiyo, ki Wuh merá bhái hai.

14 Tab Abimalik ne bhej bakrí, aur gáe bail, aur gulám aur laundíon ko lekar Abirahám ko diyá, aur us ki jorú Sarah ko bhí us ko pher diyá.

15 Aur Abimalik ne kahá, ki Dekh, merá mulk tere sámhne hai; jahán dil lage, wahán rabá kar.

16 Aur us ne Sarah se kahá, ki Dekh, main ne tere bhái ko hazár siql rúpe ke diye: wuh tere wáste, aur un sab ke wáste, jo tere sáth haiñ, aur sab gairon ke wáste ánkhon ká parda hai: so us ne yáñ malámat pái.

17 ¶ Tab Abirahám ne Khudá se du'á mángí; aur Khudá ne Abimalík,

aur us kí jorú, aur us kí laundíon ko, changá kiyá, ki we janne lagín.

18 Kyúñki KHUDÁWAND ne Abimalik ke khándán ke sáre rihmon ko, Abirahám kí jorú Sarah ke mu'ámalá ke sabab, band kar diyá thá.

XXI BĀB.

AUR KHUDÁWAND ne, jaisá far-máya thá, Sarah par nazar kí: aur KHUDÁWAND ne, jaisá kí kahá thá, Sarah ke liye kiyá.

2 Chunáñchi Sarah hámila húi, aur Abirahám ke liye burhápe meñ, usí muqarrar waqt par, jo Khudá ne use kahá thá, ek betá janí.

3 Aur Abirahám ne apne beté ká nám, jo us se paidá húa, jo Sarah us se janí, Iz, háq rakhá.

4 Aur Abirahám ne, jaisá kí Khudá ne use bukm diyá thá, apne beté Iz, háq ká, jab wuh áth din ká húa, khatna kiyá.

5 Aur jab us ká betá Iz, háq us se paidá húa, to Abirahám sau baras ká h́.

6 ¶ Aur Sarah ne kahá, ki Khudá, jo mujhe hanáya, aur sab sunnewále mere sáth hausenge.

7 Phir wuh bolí, ki Koí Abirahám se kab saktá thá, ki Sarah larkon ko lúdh piláwegí? kyúñki main us ke burhápe meñ ek betá janí.

8 Aur wuh larhá barhá, aur us ká dúdh chhuráya gayá: aur Iz, háq ke lúdh chhuráne ke din Abirahám ne barí ziyáfat kí.

9 ¶ Aur Sarah ne dekhá, ki Há-jirah Misrí ká betá, jo wuh Abirahám se janí thí, tháttthe mártá hai.

10 Tab us ne Abirahám se kahá, ki Is laundí aur us ke beté ko níkal de: kyúñki is laundí ká betá mere beté Iz, háq ke sáth wáris ná hogá.

11 Par apne beté kí khatír yih bát Abirahám kí nazar meñ nibáyat burí ma'lúm húi.

12 ¶ Khudá ne Abirahám se kahá, ki Wuh bát is larke aur terí laundí kí

bábat terí nazar men burí na ma'lúm ho; har ek bát ke haqq men, jo Sarah ne tujhe kahí, us kí áwáz par kán rakh; kyúñki terí nasl Iz'háq se kah-láegí.

13 Aur us laundí ke beté se bhí main ek qaum paidá karúngá, is liye kí wuh bhí terí nasl hai.

14 Tab Abirahám ne subh sawere uthkar roti, aur pání kí ek mashk lí, aur Hájirah ko, us ke kándhe par dharkar, dí, aur us larke ko bhí, aur use rukhsat kiyá: wuh rawána húi, aur Biarsab'a ke bayábán men bha-tákti phirtí thí.

15 Aur jab mashk ká pání chuk gayá, tab us ne larke ko ek jhári ke niche dál diyá.

16 Aur ap us ke sámhne ek tír ke tappe par dúr já baithí: kyúñki us ne kahá, Main larke ká marná na dekh-tín. So wuh sámhne baithí, aur chillá chilláke roi.

17 Tab KHUDÁ ne us larke kí áwáz suní; aur KHUDÁ ke firishthe ne ásmán se Hájirah ko pukará, aur us se kahá, kí Ai Hájirah, tujh ko kyá húa? mat dar; kí us larke kí áwáz, jahán wuh pará hai, KHUDÁ ne suní.

18 Uth, aur larke ko uthá, aur use apne háth se sambhál: kí main us ko ek barí qaum banáúngá.

19 Phir KHUDÁ ne us kí ankhen kholín, aur us ne pání ká ek kúá dekhá; aur jákar us mashk ko pání se bhar liyá, aur larke ko piláyá.

20 Aur KHUDÁ us larke ke sáth thá; aur wuh barhá, aur bayábán men rahá kiyá, aur tírandáz ho gayá.

21 Aur wuh F'arán ke bayábán men rahá: aur us kí má ne mulk í Misr se ek 'aurat us se byáhne ko lí.

22 ¶ Phir us waqt yún húa, kí Abimalik aur us ke lashkar ke sardár Fíkull ne Abirahám se kahá, kí Har kám men, jo tú kartá hai, KHUDÁ tere sáth hai;

23 Ab mujh se KHUDÁ kí qasam

khá, kí tú na mujh se, na mere beté se, aur na mere pote se, dagá kare; balki us mihrbání ke muwáfíq, jo main ne tujh par kí hai, tú mujh par, aur is mulk par, jis men tú bastá hai, mihrbání kare.

24 Tab Abirahám ne kahá, kí Main qasam kháúngá.

25 Aur Abirahám ne pání ke ek kúe ke wáste, jise Abimalik ke nau-karon ne zabardastí se chhín liyá thá, Abimalik ko malámat kí.

26 Abimalik ne kahá, kí Main nahín jántá hún, kí kis ne yih kám kiyá: aur tú ne bhí mujhe khabar na dí, aur main ne, áj ke siwá, suná bhí nahín.

27 Aur Abirahám ne bher bakri aur gáo bail leke Abimalik ko diye aur donon ne ápas men 'ahd kiyá.

28 Aur Abirahám ne bher ke sát máda bachchon ko lekar judá rakhá.

29 Aur Abimalik ne Abirahám se kahá, kí Ye bheron ke sát máda bachche, jo tú ne alag kar rakhe, yih kyá hain?

30 Us ne kahá, kí Ye sát máda bachche tú mere háth se le, táki wo mere gawáh hon, kí main ne yih káá khodá.

31 Is liye us maqám ká nám Biarsab'a rakhá; kí un donon ne qasam khái.

32 So unhon ne Biarsab'a men 'ahd kiyá; tab Abimalik aur us ke lashkar ká sardár Fíkull uthé, aur Filistíon ke mulk ko phire.

33 ¶ Tab us ne Biarsab'a men darakht lagáe, aur wahán KHUDÁ-wand ká, jo KHUDÁ e abadí hai, nám liyá.

34 Aur Abirahám bahut din Filis-tíon ke mulk men rahá.

XXII B'AB.

UN báton ke ba'd yún húa, kí KHUDÁ ne Abirahám ko áznáyá, aur use kahá, kí Ai Abirahám: wuh bolá, kí Dekh, main házir húp.

2 Tab us ne kahá, ki Tú apne bete, hán, apne iklaute bete ko, jise tú piyár kartá hai, Iz, háq ko le, aur zamín i Mariyáh men já, aur use wahán paháron men se ek pahár par, jo main tujhe batáúngá, sokhtaní qurbání ke liye charhá.

3 ¶ Tab Abirahám núr ke tarke uthá, aur apne gadhe par charjáma kasá, aur apne sáth do jawán aur apne bete Iz, háq ko liyá, aur sokhtaní qurbání kí lakrián chirín, aur uthkar us jagah, jo Kḥudá ne use farmáyá thá, chalá.

4 Tísre din, jab Abirahám ne apní ánkḥ utháke us jagah ko dúr se dekhá,

5 Tab Abirahám ne apne jawánon se kahá, Tum yahán gadhe pás raho; main is larke ke sáth wahán tak já-úngá, aur sída karke phir tumháre pás áúngá.

6 Aur Abirahám ne sokhtaní qurbání kí lakrián leke apne bete Iz, háq par rakhiín, aur ág, aur chhur apne háth men lí; aur donon sáth sáth chale.

7 Tab Iz, háq ne apne báp Abirahám se kahá, ki Ai mere báp. Us ne jawáb diyá, ki Ai mere bete, main házir hún. Us ne kahá, ki Dekh, ág aur lakrián to haiín; par sokhtaní qurbání ke liye barra kahán?

8 Abirahám ne kahá, ki Ai mere bete, Kḥudá ap hí apne wáste sokhtaní qurbání ke liye barra kí tadbírar kar legá; so we donon sáth sáth chale.

9 Aur we us maqám par, jis kí nábat Kḥudá ne us se kahá thá, pahunche. Tab Abirahám ne wahán ek qurbángáh banáí, aur lakrián chunín, aur apne bete Iz, háq ko bándhá, aur use qurbángáh men lakri ke úpar dhar diyá.

10 Aur Abirahám ne apná háth sarháke chhurí lí, ki apne bete ko zabb kare.

11 Wuhín KḤUDÁWAND ke fi-
28

rishte ne use ásmán se pukará, ki Ai Abirahám, Ai Abirahám: wuh bolá, Main házir hún.

12 Phir us ne kahá, ki Tú apná háth larke par mat barhá, aur use kuchh mat kar; ki ab main ne jáná, ki tú Kḥudá se dartá hai: is liye ki tú ne apne bete, hán, apne iklaute ko, mujh se dareg na kiya.

13 Tab Abirahám ne apní ánkḥen utháín, aur apne píchhe ek mendhá dekhá, jis ke sing jhári men atke haiín: tab Abirahám ne jákar us mendhe ko liyá, aur us ko apne bete ke baile men sokhtaní qurbání ke liye charháyá.

14 Aur Abirahám ne us maqám ká nám Yahowáb-yarí rakhá: chunánchi yih áj tak kahá játa hai, kí KḤUDÁWAND ke pahár par dekhá jáegá.

15 ¶ Tab KḤUDÁWAND ke firishte ne dobára ásmán par se Abirahám ko pukará, aur kahá, ki

16 KḤUDÁWAND farmátá hai, Is liye ki tú ne aisá kám kiya, aur apná betá, apná iklautá hí betá, dareg na rakhá, main ne apní qasam kháí, ki

17 Main tujhe barakat dete hí barakat dúngá, aur barháte hí terí nasl ko ásmán ke sitáron, aur daryá ke kanáre kí ret kí mánind barháúngá; aur terí nasl apne dushmanon ke darwáza par qábiz hongí.

18 Aur terí nasl se zamin kí sári qaumen barakat páwengí; kyúñki tú ne merí bát mání.

19 Ba'd us ke Abirahám apne jawánon ke pás phir gayá, aur we uthé, aur ek sáth Biarsab'a ko gaye; aur Abirahám Biarsab'a men rahá.

20 ¶ Ba'd in báton ke yún húa, ki Abirahám ko kḥabar pahunchí, kí Dekh, Milkah bhí tere bhái Nahúr ke liye farzand janí;

21 'U'z us ká palauthá, aur us ká bhái Búz, aur Qamúel, Arám ká báp,

22 Aur Kasad, aur Hazá, aur Fil-dás, aur Idláf, aur Baitúel.

23 Aur Baitúel se Ribqah paidá

húí : Milkah Abirahám ke bhái Nahúr ke liye ye áth janí.

24 Aur us kí haram se, jis ká nám Rúmah thá, Tibakh, aur Jáham, aur Tukhas, aur Ma'akah paidá húe.

XXIII BA'B.

AUR Sarah kí 'umr ek sau satáís baras kí thí; Sarah kí zindagi ke itne hí baras the.

2 Aur Sarah Qaryatarba' men mar gayí; wuhí Habrún hai, jo Kan'an men hai; tab Abirahám Sarah ke liye mátam karne aur us par rone ko áyá.

3 ¶ Phir Abirahám apne murde ke pás se uth khará húa, aur Baní Hitt se hamkalám hoke kahá, kí

4 Main pardesí aur tum men rahnewálá hún: tum apne darmiyán ek qabrgáh merí milkiyat kar do, kí main apne sámhne se apná murda utháke gárún.

5 Tab Baní Hitt ne Abirahám ke jawáb men kahá,

6 Kí Aí mere khudáwand, hamárah sun; tú hamáre darmiyán ek amír uláhl hai: hamárá qabrgáhon men se sab se achchhí qabrgáh men apne murde ko gár; ham men koí nahín, jo tujh se apní qabrgáh báz rakhe, kí tú apná murda na gáre.

7 Tab Abirahám khará húa, aur us mulk ke logon Baní Hitt ke áge apne taín jhukáyá,

8 Aur un se yún guftogú kí, kí Agar tumhárá marzí ho, kí main apne murde ko apne sámhne se utháke gárún, to merí suno, Suhr ke beté 'Ifrún se merí sifárish karo,

9 Kí wuh Makfilah ke gár ko, jo us ká hai, aur us ke khet ke kanáre par hai, us kí púrí qímat leke mujhe de, kí tumháre bich ek qabrgáh merí milkiyat ho.

10 Aur 'Ifrún Baní Hitt ke darmiyán baithá thá. Tab 'Ifrún Hittí ne,

ke rúbarú, jo us ke shahr ke darwáze se dákhil hote the, Abirahám ke jawáb men kahá,

11 Nahín, mere khudáwand, mer sun: main yih khet tujhe detá hún, aur wuh gár bhí, jo us men hai, apní qaum ke farzandon ke áge tujhe detá hún: tú apne murde ko gár.

12 Tab Abirahám ne apne taín us mulk ke logon ke sámhne jhukáyá.

13 Phir us ne us mulk ke logon ke sámhne 'Ifrún se hamkalám hoke kahá, Agar tú detá hai, to merí suniye: main tujhe us khet ke 'iwaz rúpiyá dúngá; tú mujh se le, to main apne murde ko wahán gárún.

14 'Ifrún ne Abirahám ko jawáb diyá, aur us se kahá,

15 Mere khudáwand, merí sun le; Yih zamín rúpe ke chár sau siql kí hai; yih tere aur mere darmiyán kyá hai? pas apná murda gár.

16 Abirahám ne 'Ifrún kí suní, aur Abirahám ne us chándí ko 'Ifrún ke liye taul diyá, jo us ne Baní Hitt ke sámhne kahá thá, ya'ne chár sau siql chándí, jis kí saudágaron men chalan thí.

17 ¶ So 'Ifrún ká wuh khet, jo Makfilah men Mamre ke sámhne thá, wuhí khet, aur wuh gár, jo us men thá, aur sáre daraht, jo us khet men aur us kí cháron taraf kí sarhaddon men the,

18 Baní Hitt ke, aur un sab ke rúbarú, jo us ke shahr ke darwáze se dákhil hote the, yih sab Abirahám kí kháss milkiyat ho gayí.

19 Ba'd us ke Abirahám ne apní jorú Sarah ko Makfilah ke khet ke gár men, jo Mamre ke sámhne hai, gára: Kan'an kí zamin men Habrún wuhí hai.

20 Chunánchi wuh khet, aur wuh gár, jo us men thá, Baní Hitt ne qabrgáh ke liye Abirahám kí milkiyat thahrá diye.

XXIV BA'T.

AUR Abirahám búrhá aur bahut dinon ká húa, aur KHUDÁWAND ne sab báton men Abirahám ko barakat bakhshí thí.

2 Aur Abirahám ne apne ghar ke qadím naukar ko, jo us kí sab chízon ká mukhtár thá, kahá, Main teri minnat kartá hún, apná háth meri rán tale rakh :

3 Aur main tujh se KHUDÁWAND kí, jo ásmán ká Khudá hai, o zamín ká Khudá hai, qasam lúngá, kí tú Kan'ánion kí betíon men se, jin men main rahítá hún, mere bete ko na byáh dená :

4 Balki tú mere watan aur mere khándán men já, aur mere bete Iz, háq ke liye jorú le á.

5 Us naukar ne use kahá, ki Sháyad wuh 'aurat is mulk men mere sáth áne par rází na ho : to kyá main tere bete ko us zamín men, jahán se tú áyá, phir le jáún ?

6 Tab Abirahám ne use kahá, Khabardár, tú mere bete ko wahán hargiz na le jáná.

7 ¶ KHUDÁWAND, ásmán ká Khudá, jo mujhe mere báp ke ghar aur zád-búm se nikál láyá, aur jo mujh se hamkalám húa, aur jis ne qasam khákar mujh se kahá, ki Main teri nasl ko yih zamín dúngá ; wuhí tere áge apná firishta bhejegá, kí tú wahán se mere bete ke liye jorú láwe.

8 Aur agar wuh 'aurat tere sáth áne men rází na ho, to tú meri qasam se chhút jáegá ; par mere bete ko hargiz wahán mat le jáná.

9 Us naukar ne apná háth apne sáhib Abirahám kí rán tale rakhá, aur us ke sámhne is bát par qasam khái.

10 ¶ Tab us naukar ne apne kháwind ke únton men se das únt liye, aur chal niklá, kyúñki us ke kháwind ke sab amwál us ke háth men the ; aur wuh uthá, aur Arám Nahrain men Nahúr ke shahr tak gayá.

11 Aur shám ko, jis waqt kí 'aurat-en pání bharne ko áti hai, us ne us shahr ke báhar báolí ke nazdík apne únton ko biñháyá ;

12 Aur kahá, kí Ai KHUDÁWAND, mere kháwind Abirahám ke Khudá, main teri minnat kartá hún, tú áj mujh ko kámyáb kar, aur mere kháwind Abirahám par mihr kar.

13 Dekh, main is báolí par khará hún ; aur shahr ke logon kí betíán pání bharne áti hai :

14 Pás yún hone de, kí wuh chhok-rí, jise main kahún, kí Apní thiliyá utár, kí main píún ; aur wuh kahe, kí Pí ; aur main tere únton ko bhí piláúngí, wuh 'aurat ho, jise tú ne apne bande Iz, háq ke liye thahráyá hai ; aur usí se main jánúngá, kí tú ne mere sáhib par mihrbání kí hai.

15 ¶ Aur aisá húa, kí peshtar us se kí yih báton tamám kí thín, dekho, Ribqah, jo Abirahám ke bhái Nahúr kí jorú Milkah ke bete Baitúel se paidá húi thí, apní thiliyá apne kándhe par dharke niklí.

16 Aur wuh chhokrí niháyat khúb-súrat, aur kunwári thí, aur mard se náwáqif. Wuh us báolí men utrí, aur apní thiliyá bharkar úpar áí.

17 Tab wuh naukar us kí muláqát ko daurá, aur bolá, kí Main teri minnat kartá hún, mujhe apní thiliye se thorá sá pání pilá.

18 Wuh bolí, kí Píjiye, sáhib ; aur us ne jaldí kí, aur apní thiliyá háth par utárke use piláyá.

19 Jab use pilá chukí, to bolí, kí Main tere únton ke liye bhí pání bharne jáúngí, jab tak kí we pí na chukén.

20 Aur us ne wuhín apní thiliye ká pání hauz men dál diyá, aur phir báolí men pání bharne daurí gayí, aur us ke sab únton ke liye bhará.

21 Wuh mard us se muta'ajjib hokar chup rahá, tá dekhe, kí KHUDÁWAND ne us ká safar mubáarak kiyá hai, kí nahín.

22 Aur yūn hūá, ki jab ūnt pí chuke, to us shakhs ne ádhe siql sone kí ek nath, aur das siql sone ke do kare háthon ke liye nikále:

23 Aur kahá, ki Tú kis kí betí hai? mujhe batáíye: kyá tere báp ke ghar men hamáre utarne kí jagah hai?

24 Us ne use kahá, ki Main Baitú-el kí betí hūn, jise Milkah Nahúr ke liye janí.

25 Yih bhí use kahá, ki Hamáre pás ghás chárá bahut hai, aur tíkne kí jagah bhí hai.

26 Tab us mard ne apnā sir jhuká-ya, aur KHUDÁWAND ko sijda kiya,

27 Aur us ne kahá, KHUDÁWAND, mere kháwind Abirahám ká Khudá, mubáarak hai, jis ne mere kháwind ko apní rahmat aur apní rástí se khálí na chhorá: KHUDÁWAND ne mujhe mere kháwind ke bháion ke ghar kí taraf ráh dikhái.

28 Tab us larkí ne daurke apní má ke ghar men yih ahwál kahá.

29 ¶ Aur Ribqah ká ek bhái thá, jis ká nám Lában thá: wuh báhar báolí par us mard pás daurá gayá.

30 Jab us ne wuh nath, aur kare apní bahin ke háthon men, dekhe, aur apní bahin Ribqah se ye báten sunín, jo kahtí thí, ki Us mard ne mujh se yūn kahá, wuh us mard pás áyá; aur kyá dekhtá hai, ki ūnton ke nazdik báolí pás khará hai.

31 Aur kahá, ki Ai KHUDÁWAND ke mubáarak, tú andar á; kis liye báhar khará hai? main ne ghar, aur ūnton ke liye ek makán taiyár kiya.

32 ¶ Aur wuh mard ghar men áyá; aur us ne us ke ūnton ko kholá, aur ūnton ke liye ghás chárá diya, aur us ke pánw aur us ke sáthwale mardon ke pánw dhone ko pání diya.

33 Aur kháná us ke áge rakhá gayá; par wuh bolá, ki Main jab tak apnā matlab na kahún, na khá-úngá. Wuh bolá, Kah.

34 Tab us ne kahá, ki Main Abirahám ká naukár hūn.

35 Aur KHUDÁWAND ne mere kháwind ko bahut sí barakat di; aur wuh bará hūá; aur us ne use bher bakrián, aur gáe bail, aur soná, aur rúpá, aur laundí, aur gulám, aur ūnt, aur gadhe bakhshé hai.

36 Aur mere kháwind kí jorí Sarah burhápe men us ke liye betá janí: aur us ne apnā sab kuchh use diya.

37 Aur mere kháwind ne yih kah-ke mujh se qasam lí, ki tú Kan'ánion kí betíon men se, jin kí zamín men main rahtá hūn, kisi se mere bete kí shádí mat kar dijiyo;

38 Balki tú mere báp ke ghar, aur mere khándán men já, aur mere bete ke wáste jorú le á.

39 Tab main ne apne kháwind se kahá, Sháyad wuh 'aurat mere sáth na áne cháhe.

40 Tab us ne mujhe kahá, ki KHUDÁWAND, jis ke huzúr men main chaltá hūn, apnā frishta tere sáth bhejegá, aur tuihe ráh men kámyáb karegá; tú mere kunbe aur mere báp ke ghar men se mere bete ke liye jorú lá.

41 Aur jab tú mere khándán me, já pahunché, tab tú merí qasam se chhútegá; par agar we tuihe na den, tau bhí tú merí qasam se chhútá.

42 Main áj us báolí par áyá, aur kahá, ki Ai KHUDÁWAND, mere kháwind Abirahám ke Khudá, agar tú mere safar ko, jo main kartá hūn, mubáarak kare:

43 To dekh, ki main pání kí báolí pás khará hūn; aur aisá ho, ki jab wuh kunwári pání bharne nikle, aur main use kahún, ki apní thiliye se thorá pání pine ko mujhe de;

44 Aur wuh mujhe kahé, ki Tú bhí pí, aur main tere ūnton ke liye bhí bharúngi: to wuh wuhí 'aurat howe, jise KHUDÁWAND ne mere kháwind ke bete ke liye muqarrar kiya hai.

45 Aur main apne dil men yih bāt kahatā hī thā, ki dekho, Ribqah apnī ṭhiliyā apne kāndhe par liye bāhan niklī, aur bāolī men utrī, aur pānī bharā: tab main ne use kahā, Mujh pānī pilā.

46 Aur us ne phurtī kī, aur apnī ṭhiliyā apne ūpar se utārī, aur bolī, k Pi le, aur main tere ūnṭon ko bhī pānī pilāūngī: chunānchi main ne piyā, aur us ne mere ūnṭon ko bhī pilāyā.

47 Phir main ne us se pūchhā, aur kahā, ki Tū kis kī betī hai? Wuh bolī, Nahūr ke betē Baitūel kī betī hūn, jise Milkah us ke liye janī. Aur main ne nath us kī nāk men, aur karē us ke hāthon men pahīnāe.

48 Aur main ne apnā sir jhukāke KHUDĀWAND ko sijdā kiyā, aur KHUDĀWAND apne kḥāwind Abirahām ke Kḥudā ko mubārak kahā, jis ne mujhe sidhī rāh batāī, ki apne kḥāwind ke bhāī kī betī us ke betē ke wāsto lūn.

49 So ab agar tum mihrbānī aur rāstī se mere kḥāwind ke sāth sulūk kiyā chāhte ho, to mujh se kaho; aur agar nahīn, tau bhī mujh se kaho; tāki main dahne yā bāīn hāth phirūn.

50 Tab Lāban aur Baitūel ne jawāb diyā, aur kahā, ki Yih bāt KHUDĀWAND kī taraf se hai; hain tujhe kuchh burā yā bhalā nahīn kah sakte.

51 Dekh, Ribqah tere āge hai, use le, aur jā, aur jaisā kī KHUDĀWAND ne kahā hai, us se apne kḥāwind ke betē kā biyāh kar de.

52 Aur yūn hūā, ki jab Abirahām ke naukhar ne un kī bāteṅ sunīn, to zamīn par jhukke KHUDĀWAND ko sijdā kiyā.

53 Aur naukhar ne rūpe ke bartan, aur sone ke bartan, aur poshākeṅ nikālīn, aur Ribqah ko dīn, aur us ne us ke bhāī, aur us kī mā ko bhī, qī-matī chīzeṅ dīn.

54 Aur us ne, aur un logon ne, jo

us ke sāth the, kḥāyā piyā, aur rāt wahīn rahe; subh ko we uthē, aur us ne kahā, ki Mujhe mere kḥāwind pās jāne ke liye rukḥsat karo.

55 Aur us ke bhāī aur us kī mā ne kahā, ki Chhokri ko das roz se kam nahīn hamārē pās rahne de; ba'd us ke wuh jāegī.

56 Us ne unheṅ kahā, ki Mujhe mat roko, ki KHUDĀWAND ne merā safar mubārak kiyā; mujhe rukḥsat karo, tāki main apne kḥāwind pās jāūn.

57 We bole, Ham us chhokri ko ulāte hain, aur us se daryāft karte ain.

58 Tab unheṅ ne Ribqah ko bulāyā, aur use kahā, ki Tū is mard ke sāth jāegī? Wuh bolī, ki Jāūngī.

59 Tab unheṅ ne apnī bahīn Ribqah, aur us kī dadā, aur Abirahām ke naukhar, aur us ke logon ko, rawāna iyā.

60 Aur unheṅ ne Ribqah ko du'ā kī, aur use kahā, ki Tū hamārī bahīn, lākhon kī mā ho, aur terī nasl un ke darwāza ke, jo un kā kīna rakhte ain, mālīk hon.

61 ¶ Aur Ribqah aur us kī chhoklān uthkar ūnṭon par charhīn, aur us mard ke pīchhe ho līn: aur wuh mard Ribqah ko lekar rawāna hūā.

62 Aur Iz,ḥāq Biar ul Hai ur Rāī kī rāh ā niklā, ki wuh dakhīn ke nulk men rahtā thā.

63 Aur Iz,ḥāq shām ke waqt dhyān karne ko maidān men gayā; aur us se apnī ānkheṅ uthāīn, aur nazar kī, aur kyā dekḥā, ki ūnṭ chālē āte hain.

64 Aur Ribqah ne apnī ānkheṅ ṭhāīn, aur Iz,ḥāq ko dekḥkar ūnṭ par se utrī.

65 Kī us ne us naukhar se pūchhā, kahā, ki Yih shakhs, jo khet se hamārī nūlāqāt ko chālā ātā hai, kaun hai? Aur us naukhar ne kahā thā, ki Yih merā kḥāwind hai. Is liye us ne niqāb iyyā, aur apne taīn chhipāyā.

Abirahám kí marit o dufun. PAIDA'ISH, XXV. 'Esau o Ya'qúb kí paidátsh

66 Aur naukar ne sab báteṇ, jo us ne kí thín, Iz, háq se kahín.

67 Aur Iz, háq use apní má Sarah ke khaime meṇ láyá, aur Ribqah ko liyá, aur wuh us kí jorú húi, aur us ne use piyár kiya: aur Iz, háq ne apní má ke marne ke ba'd tasallí pái.

XXV BAT.

AUR Abirahám ne ek aur jorú kí, jis ká nám Qatúrah thá.

2 Aur us se Zimrán, aur Yuqsán, aur Midán, aur Midyán, aur Isbáq, aur Súkh paidá húa.

3 Aur Yuqsán se Sibá, aur Dadán, paidá húa. Aur Dadán ke farzand Asúri, aur Latúsi, aur Laumi the.

4 Aur Midyán ke farzand 'Aifal, aur Gifr, aur Ilanúk, aur Abída, aur Ildu'a the. Ye sab Baní Qatúrah the.

5 ¶ Aur Abirahám ne apná sab kuchh Iz, háq ko diyá;

6 Iekin un haramon ke beton ko, jo Abirahám se húa, Abirahám ne kuchh in'am deke apne jite ji un ko apne bete Iz, háq ke pás se púrab rukh púrab kí sarzamín meṇ bhej diyá.

7 Aur Abirahám kí hayát ke barason ke din, jin meṇ wuh jítá rahá, ek sau pachhattar baras the.

8 Tab Abirahám ján bahaqq húa, aur achchhi 'umr-darázi meṇ búrhá aur áśúda hoke mará, aur apne logon meṇ já milá.

9 Aur us ke bete Iz, háq aur Ismá'el ne Makflah ke magare meṇ, Hittí Suhr ke bete 'Ifrún ke khet meṇ, jo Mamre ke áge hai, use gára;

10 Us khet meṇ, jo Abirahám ne Hitt ke beton se mol liyá thá: wahá, Abirahám aur us kí jorú Sarah gáre gaye.

11 ¶ Aur Abirahám ke marne ke ba'd yún húa, kí Khudá ne us ke bete Iz, háq ko barakat bakushí; aur Iz, háq Biar ul Hai ur Rái ke pás já rahá.

12 ¶ Aur Abirahám ke bete Is-

má'el ká, jise Sarah kí laundí Misrí

Ilájirah Abirahám ke -liye janí thí, yih nasabnáma hai:

13 Aur ye Ismá'el ke beton ke nám haiṇ, mutábiq un ke námon aur nasabon kí fihrist ke; Ismá'el ká palautá Nabít, aur Qidár, aur Adabiel, aur Mibsám,

14 Aur Mismá', aur Dúmah, aur Manshá,

15 Aur Hadar, aur Taimá, aur Itúr, aur Nafis, aur Qidmah.

16 Ye Ismá'el ke bete haiṇ, aur un ke nám un kí bastion aur qil'aon meṇ ye haiṇ; aur ye apní ummaton ke bárah ra'is the.

17 Aur Ismá'el kí hayát ke baras ek sau saintís the, kí wuh ján bahaqq taslím húa, aur mar gayá; aur apne logon meṇ já milá.

18 Aur we Hawflah se Shúr tak, jo Misr ke sámhne us ráh meṇ hai, jis se Asúr ko játe haiṇ, baste the; in ká qit'a i zamín in ke sab bháion ke sámhne pará thá.

19 ¶ Aur Abirahám ke bete Iz, háq ká nasabnáma yih hai: Abirahám se Iz, háq paidá húa:

20 Iz, háq chálís baras kí 'umr meṇ thá, jis waqt us ne Ribqah se, jo Baittel Arámí Faddán-Aráh ke báshinda kí betí, aur Lában Arámí kí bahin thí, byáh kiya.

21 Aur Iz, háq ne apní jorú ke liye KHUDÁWAND se du'a mángí, kyúnki wuh bánjh thí: aur KHUDÁWAND ne us kí du'a qabúl kí; aur us kí jorú Ribqah hámila húi.

22 Aur us ke peṭ meṇ do larke ápas meṇ muzáhim húa: tab us ne kahá, Agar yún hún, to aisi kyún hún? Aur wuh KHUDÁWAND se púchhne gayí.

23 KHUDÁWAND ne use kahá, kí Tere peṭ meṇ do qaumen haiṇ, aur tere rihm se do ummaten niklengi; aur ek ummat dúsrí ummat se zoráwar hogí; aur bará chhoṭe kí khidmat karegá.

24 ¶ Aur jab us ke janne ke din pūre hūe, to kyā dekhte haiṁ, ki us ke peṭ meṁ tau,am haiṁ.

25 Aur pahlā, lāl rang, goyā bil-kull pashm kā libās ho, niklā; aur unhoṁ ne ūs kā nām 'Esau rakhā.

26 Us ke ba'd us kā bhāī niklā, aur us kā bāth 'Esau ki erī se lagā hūā thā; aur us kā nām Ya'qūb rakhā gayā: jab wuh unheṁ janī, to Iz,hāq sāth baras kā thā.

27 Aur we larke barhe: aur 'Esau shikār meṁ māhir, jangal kā rahne-wālā, thā; aur Ya'qūb nek mard, khaimoṁ kā rahnewālā, thā.

28 Aur Iz,hāq 'Esau ko piyār kartā thā, kyūṁki wuh us ke shikār kā gosht khātā thā: aur Ribqah Ya'qūb ko chāhtī thī.

29 ¶ Aur Ya'qub ne lapsī pakāī: aur 'Esau jangal se āyā, aur wuh mānda ho gayā thā.

30 Aur 'Esau ne Ya'qūb se kahā, ki Is lāl lāl meṁ se kuchh mujhe khāne ko de; kyūṁki main mānda ho gayā hūṁ. Is liye us kā nām Adūm hūā.

31 Tab Ya'qūb ne kahā, ki A'j hi apne palauthe hone kā haqq mere bāth bech.

32 'Esau ne kahā, ki Dekh, main to marne jātā hūṁ: so palautā honā mere kis kām āwagā?

33 Tab Ya'qūb ne kahā, ki A'j hi mujh pās qasam khā: us ne us pās qasam khāī: aur us ne apne palauthe hone kā haqq Ya'qūb ke bāth bechā.

34 Tab Ya'qūb ne 'Esau ko rotī aur masūr kī dāl dī; us ne khāyā aur piyā, aur uthkar chalā gayā; so 'Esau ne apne palauthe hone kā haqq nāchiz jānā.

XXVI BA'T.

AUR us zamīn meṁ, us pahle kāl ke siwā, jo Abirahām ke aiyām meṁ parā thā, phir kāl parā. Tab Iz,haq Abimalik pās, jo Filistīoṁ kā bādshāh thā, Jirār tak gayā.

2 Aur KHUDĀWAND ne us par zāhir

hoke kahā, ki Misr ko mat utar jā; balki jahāṁ main tujhe kahūṁ, us zamīn meṁ rahā kar:

3 Tū is hī zamīn meṁ būdobāsh kar, ki main tere sāth hūṁgā, aur tujhe barakat bakhshūṁgā; kyūṁki main tujhe, aur terī nasl ko, ye sab mulk dūṅga, aur main us qasam ko, jo main ne tere bāp Abirahām se kī hai, wafā karūṁgā.

4 Aur main terī aulād ko āsmān ke sitāroṁ kī mānind wāfir karūṁgā, aur ye sab mulk terī nasl ko dūṅgā; aur zamīn kī sab qaumeṁ terī nasl se barakat pāwēṅī;

5 Is liye ki Abirahām ne merī āwāz ko sunā, aur merī tākid ko, mere hukmoṁ, aur mere qānūnoṁ, aur mere shara'oṁ ko hifz kiyā hai.

6 ¶ So Iz,hāq Jirār meṁ rahā.

7 Aur wahāṁ ke bāshindō ne us se us kī jorū kī bābat pūchhā. Wuh bolā, kī Wuh merī bahin hai: kyūṁki wuh use apnī jorū kahne se darā; tā na howe kī wahāṁ ke log Ribqah ke liye use qatl karen; kyūṁki wuh khūbsūrat thī.

8 Aur yūn hūā, ki jab wuh wahāṁ muddat tak rahā, to Filistīoṁ kā bādshāh Abimalik jharokhe se bāhar dekhtā thā: aur us ne nazar kī, aur dekhā ki Iz,hāq apnī jorū Ribqah se ikhtilāt kartā hai.

9 Tab Abimalik ne Iz,hāq ko bulākar kahā, ki Dekh, wuh yaqīnān terī jorū hai: phir tū ne kyūṁkar kahā, ki Wuh merī bahin hai? Iz,hāq ne us se kahā, Is liye ki main ne kahā, Aisā na ho, ki main us ke liye mārā jāūṁ.

10 Abimalik bolā, Yih kyā hai, jo tū ne ham se kiya? Nazdik thā, kī logon meṁ se koi terī jorū ke sāth ham-bistar hotā, aur tū ham par ilzām lātā.

11 Tab Abimalik ne sab logon ke yih hukm kiya, ki Jo koi is mard ko, ya us kī jorū ko chhūegā, so mār dālā jāegā.

12 Aur Iz, háq ne us zamín men khetí kí, aur usí sál sau guná hásil kiyá : aur KHUDÁWAND ne use barakat bakhshí :

13 Aur wuh mard barh gayá, aur us kí taraqqí hotí chali játi thi, yahan tak ki bahut bará ádmí ho gayá ;

14 Wuh bher bakri, aur gae bail, aur bahut se chákaron ká málík húa : aur sáre Filistíon ko us par rashk áyá.

15 Aur Filistíon ne sáre kúe, jo us ke báp ke naukaron ne us ke báp Abirahám ke waqt men khode the, band kar diye, aur unhen mittí se bhar diyá.

16 Aur Abimalik ne Iz, háq se kahá, ki Hamáre pás se já ; ki tú ham se ziyáda zoráwar ho gayá.

17 ¶ Tab Iz, háq wahan se gayá, aur apná khaima Jirár kí wadí men khará kiyá, aur wahan rahá.

18 Aur Iz, háq ne pání ke un kúon ko, jo unhon ne us ke báp Abirahám ke waqt men khode the, phir khodá ; kyúnkí Filistíon ne Abirahám ke marne ke ba'd unhen band kar diyá thá ; aur us ne un ke wuhí nám, jo nám us ke báp ne rakhe the, phir rakhe.

19 Aur Iz, háq ke naukaron ne wadí men khodá, aur wahan ek kúá, jis men pání ká sotá thá, páyá.

20 Aur Jirár ke garariyon ne Iz, háq ke garariyon se yih kahke qaziya kiyá, ki Yih pání hamará hai. Aur us ne us kúe ká nám 'Isq rakhá ; is liye ki unhon ne us ke sáth jhagrá kiyá thá.

21 Aur unhon ne dúsrá kúá khodá, aur us ke liye bhí jhagrá húa : aur us ne us ká nám Sitnah rakhá.

22 Tab wuh wahan se áge chalá, aur ek aur kúá khodá, jis ke liye unhon ne jhagrá na kiyá ; aur us ne us ká nám Rihábát rakhá, aur kahá, ki Ab KHUDÁWAND ne hamáre liye jagah nikáli, aur ham is zamín men phalenge.

23 Aur wuh wahan se Biarsab'a ko gayá.

24 Aur KHUDÁWAND usí rát us par zahir húa, aur kahá, ki Main tere báp Abirahám ká KHudá hún ; mat dar, ki main tere sáth hún, aur tujhe barakat dúngá, aur apne bande Abirahám ke liye terí nasl barháungá.

25 Aur us ne wahan mazbah baná-yá, aur KHUDÁWAND ká nám liyá, aur wahan apná khaima khará kiyá ; aur wahan Iz, háq ke naukaron ne ek kúá khodá.

26 ¶ Tab Abimalik, aur Akhúzat, jo us ke doston men se thá, aur us ká sipahsálár Fikull, Jirár se us ke pás gaye.

27 Tab Iz, háq ne unhen kahá, Kis wáste tum mere pás áe ho, jis hál men ki mujh se kina rakhte ho, aur mujh ko apne pás se nikál diyá ?

28 We bole, Ham ne dekhte húe yih dekhá, ki KHUDÁWAND tere sáth hai : so ham ne kahá, ki Ham aur tú ápas men ham-qasam ho jáwen, aur ham tere sáth 'ahd karen,

29 Táki jaisá ham ne tujhe nahín chhúá, aur tujh se nekí ke siwá kuchh nahín kiyá, aur tujh ko salámatí se rukhsat kiyá, tú bhí ham se badí na kare ; tú ab KHUDÁWAND ká mubáarak hai.

30 Tab us ne un kí milhmání kí, aur unhon ne kháyá aur piyá.

31 Aur we subh sawere uthe, aur ápas men ham-qasam húe : aur Iz, háq ne unhen rukhsat kiyá, aur we us ke pás se salámat chale gaye.

32 Aur usí din yún húa, ki Iz, háq ne naukár áe, aur kúe kí bábat, jo unhon ne khodá thá, us se zikr kiyá, aur kahá, ki Ham ne pání páyá.

33 So us ne us ká nám Sab'a rakhá : is liye wuh shahr áj tak Biarsab'a kahláta hai.

34 ¶ Aur 'Esau ne, jab chálís baras ká húa, Bari Hittí kí beṭí Yahúdithe, aur Ailún Hittí kí beṭí Bashámath se byáh kiyá.

35 Aur we Iz'háq aur Ribqah ke liye ján ki taláhi ko bá'is huiñ.

XXVII BÁT.

AUR yún húa, ki jab Iz'háq búrhá húa, aur us kí ánkhen dhundhlá gayin, aisá ki wuh dekh na saktá thá, to us ne apne bare beté 'Esau ko buláya, aur kahá, ki Ai mere beté : wuh bolá, Dekh, main házir hún.

2 Tab us ne kahá, ki Ab dekh, main búrhá húa, aur main apne marne ká diu nahin jántá.

3 So ab, main tujh se minnat kartá hún, ki apno hathyár, apná tarkash aur apní kamán le, aur jangal ko já, aur mere liye shikár kar ;

4 Aur mere liye laziz kháná, jaisá ki main cháhtá hún, taiyár kar : aur mere áge lá, ki main kháún ; tá ki main jí se apne marne ke áge tujhe barakat bakhshúñ.

5 Aur jab Iz'háq apne bete 'Esau se báten kartá thá, tab Ribqah ne suná. Aur 'Esau jangal ko gayá thá, kí shikár máre, aur le áwe.

6 ¶ Tab Ribqah ne apne beté Ya'qúb se hamkalám hoke kahá, kí Dekh, main ne tere báp kí suní, kí tere bhái 'Esau se hamkalám hoke kahá, kí

7 Mere liye shikár lá, aur mere wásto laziz khurák taiyár kar ; táki main kháún, aur apne marne se pesh-tar, KHUDAWAND ke áge, tujhe barakat bakhshúñ.

8 So ab, ai mere beté, us hukm ke muwáfiq, jo main tujhe detá hún, merí bāt ko mán ;

9 Ab galle men jáke wahán se bakrí ke do achchhe achchhe bachche mere pás lá, aur main tere báp ke liye un se laziz kháná, jaisá ki wuh cháhtá hai, pakwáungí :

10 Aur tú use apne báp ke áge lá-iyó ; táki wuh kháwe, aur apne marne se pesh-tar tujhe barakat bakhshé.

11 Tab Ya'qúb ne apní má Ribqah se kahá, Dekh, mere bhái 'Esau ke

badan par bál hain, aur merá badan sáf hai :

12 Sháyad merá báp mujhe chhúwe, aur main us pás dagábáz sá thah-rún, aur barakat nahin, balki la'nat apne úpar láúñ.

13 Us kí má ne use kahá, kí Terí la'nat mujh par howe, ai mere beté : tú sírf merí bāt mán, aur jáke mere liye unhen lá.

14 Tab wuh gayá, aur unhen apní má pás le áya. Aur us kí má ne la-ziz kháná, jaisá kí us ká báp cháhtá thá, pakwáya.

15 Aur Ribqah ne apne bare beté 'Esau kí naffis posháken, jo ghar men us pás thin, lín, aur apne chhote beté Ya'qúb ko pahináin :

16 Aur bakrí ke bachchon kí khál us ke háthon aur us kí gardan par, jahán bál na the, lapetí :

17 Aur us laziz kháná aur roti ko, jo us ne taiyár kí thí, apne beté Ya'qúb ke háth diyá.

18 ¶ Tab us ne apne báp pás áke kahá, kí Ai mere báp : wuh bolá, Dekh, main yahán hún : tú kaun hai, mere bete ?

19 Ya'qúb apne báp se bolá, kí Main 'Esau hún, terá palauñhá : jaisá tú ne mujh se kahá, main ne waisá kiyá ; uth baithiye, aur mere shikár men se kuchh kháíye, táki tú jí se mujhe barakat bakhshé.

20 Tab Iz'háq ne apne bete se kahá, kí Yih kyúnkar húa, kí tú ne aisá jald páya hai, ai mere beté ? Wuh bolá, Is liye kí KHUDAWAND terá Khudá mere áge láya.

21 Tab Iz'háq ne Ya'qúb ko kahá, kí Mere bete, nazdík á, kí main tujhe chhúúñ, kí tú merá wuhí betá 'Esau hai, kí nahin.

22 Aur Ya'qúb apne báp Iz'háq ke pás gayá, aur us ne use chhúke kahá, kí Awáz to Ya'qúb kí hai, par báth 'Esau ke hain.

23 Aur us ne use na pahcháñá, is

liye kí us ke háthog par us ke bhái 'Esau ke háthog kí tarah bál the; so us ne use barakat dí:

24 Aur kahá, kí Tú merá wuhí betá 'Esau hai? Wuh bolá, kí Main wuhí hún.

25 Tab us ne kahá, kí Tú mere pás lá, kí main apne beté ke shikár se kuchh kháún, táki ji se tujhe barákat dún. So wuh us pás láyá, aur us ne kháyá; aur wuh us ke liye mai láyá, aur us ne pí.

26 Phir us ke báp Iz,haq ne use kahá, kí Ai beté, ab nazdik á, aur mujhe chúm.

27 Wuh nazdik gayá, aur use chúmá. Tab us ne us ke libás kí bás pái, aur use barakat dí, aur kahá, kí Dekh! mere beté kí rih us khet kí rih kí mánind hai, jis men KHUDÁWAND ne barakat bakhshí hai:

28 KHUDÁ ÁSMÁN kí os, aur zamín kí chiknái, aur anáj aur mai kí ziyádati tujhe bakhshé:

29 Qaumen terí khidmat karen; áurohen tere áge jhuken; tú apne bháíog ká khudáwand ho, aur terí má ke beté tere áge kham howen; har ek jo tujh par la'nat kare, mal'ún howe; magar wuh, jo tere liye barakat cháhe, mubárák howe.

30 ¶ Aur yún húa, kí jon Iz,haq Ya'qúb ko barakat de chuká, aur Ya'qúb apne báp Iz,haq ke huzúr se búhar chalá, wónhin us ká bhái 'Esau apne shikár se phirá.

31 Us ne bhí lazíz kháná pakáyá thá, aur use apne báp pás láyá, aur apne báp se kahá, kí Mere báp uthiye, aur apne beté ká shikár kháíye, táki áp ji se mujhe barakat dewen.

32 Us ke báp Iz,haq ne us se pú-chhá, kí tú kaun hai? Wuh bolá, Main 'Esau terá palauthá betá hún.

33 Tab Iz,haq ba-shiddat kámpá, aur bolá, Wuh kaun thá, aur kahá, hai wuh, jo shikár karke mere pás láyá, aur main ne sab men se tere áne

se áge kháyá, aur use barakat dí; hán, wuh mubárák hogá.

34 'Esau apne báp kí báten sunte hie shiddat se chillá chillá aur phút phútkar royá, aur apne báp se kahá, Ai mere báp, mujhe, hán, mujhe bhí, barakat dijiye.

35 Wuh bolá, kí Terá bhái dagá se áyá, aur terí barakat le gayá.

36 Tab us ne kahá, Kyá us ká nám Ya'qúb thik nahín? kí us ne do-bára mujhe arangá mará: us ne mere paluthe hone ká haqq le liyá; aur dekho, ab us ne merí barakat le lí. Phir us ne kahá, Kyá tú ne mere liye koí barakat nahín rakh chhori?

37 Iz,haq ne 'Esau ko jawáb diyá, aur kahá, kí Dekh, main ne use terá khudáwand kiya, aur us ke sab bháíog ko us kí chákari men diyá, aur anáj aur mai use bakhshí; ab, ai mere beté, tere liye main kyá karún?

38 Tab 'Esau ne apne báp se kahá, Kyá áp pás ek hí barakat hai, ai mere báp? mujhe, hán, mujhe bhí barakat dijiye, ai mere báp. Aur 'Esau chillá chilláke royá.

39 Tab us ke báp Iz,haq ne jawáb diyá, aur use kahá, kí Dekh, zamín kí chiknái se, aur úpar ke ásmán kí os se, terá qiyám hogá.

40 Aur tú apní talwár se zindagání basar karegá, aur apne bhái kí khidmat karegá; aur yún hogá, kí jab tú taraddud men paregá, to us ká júá apní gardan par se torkar phenk degá.

41 ¶ Aur 'Esau ne Ya'qúb se, us barakat ke sabab, jo us ke báp ne use bakhshí, kina rakhá: aur 'Esau ne apne dil men kahá, kí Mere báp ke gam ke din nazdik hain, tab main apne bhái Ya'qúb ko már dálúngá.

42 Aur Ribqah ko us ke bare beté 'Esau kí ye báten kahí gayin. Tab us ne apne chhoté beté Ya'qúb ko búla bhejá, aur us se kahá, kí Dekh, terá bhái 'Esau terí bábat apní tassili kartá hai, kí tujhe már dále.

43 So is liye, ai mere beṭe, tú merí bát mán; uth, aur Hárán men mere bháí Lábán ke pás bhág já;

44 Aur thore din us ke sáth rah, jab tak kí tere bháí kí jhunjhláhat játi na rahe;

45 Aur tere bháí ká gussa tujh se na phire, aur jo tú ne us se kiyá hai so bháí jáwe; tab main tujhe wahán se bulá bhejungi; main kyún ek hí din tum donon ko khouñ?

46 Aur Ribqah ne Iz'háq se kahá, Main Hitt kí beṭion ke sabab apní zindagi se tang hún; so agar Ya'qúb Hitt kí beṭion men se, jaisí is mulk kí lar'kian hain, kisi se byáh kare, to merí zindagi ká kyá lutf hogá?

XXVIII BA'B.

TAB Iz'háq ne Ya'qúb ko buláyá, aur use barakat dí, aur use tákid karke kahá, kí Tú Kan'áni beṭion men se jorú na karná.

2 Uth, aur Faddán-Aráam ko apne náná Baitúel ke ghar já; aur wahán se apne māmú Lábán kí beṭion men se apne liye jorú kar le.

3 Aur Khudá e Qádir i mutlaq tujhe barakat bakhsho, aur tujhe baromand kare, aur tujhe barháwe, kí tujh se qaumon kí guroh banen;

4 Aur wuh Abirahám kí barakat tujhe dewe, tujh ko aur tere sáth terí nasl ko bhí, táki tú apní is musáfarat kí is sarzamín ko, jo Khudá ne Abirahám ko dí, mirás men láwe.

5 So Iz'háq ne Ya'qúb ko rukhsat kiyá, aur wuh Faddán-Aráam men Lábán ke pás, jo Arámí Baitúel ká beṭá, aur Ya'qúb aur 'Esau kí má Ribqah ká bháí thá, gayá.

6 ¶ Pas jab 'Esau ne dekhá kí Iz'háq ne Ya'qúb ko barakat dí, aur use Faddán-Aráam men bhejá, táki wahn se apne liye jorú kar láwe, aur kí us ne use barakat dete hí tákid karke kahá thá, kí Tú Kan'aniun kí beṭion men se jorú mat kijiyo;

7 Aur kí Ya'qúb apne má báp kí

farmánbardári karke Faddán-Aráam ko chalá gayá;

8 Aur 'Esau ne yih bhí dekhá, kí Kan'an kí lar'kian mere báp Iz'háq kí nazar men manzúr nahin:

9 Tab 'Esau Ismá'el ke pás gayá, aur Mahalat ko, jo Ismá'el bin Abirahám kí beṭí, aur Nabit kí bahin thí, liyá, aur use apní aur jorúon men shámil kiyá.

10 ¶ So Ya'qúb Biarsab'a se nikalke Hárán kí taraf gayá;

11 Aur ek jagah men utrá, aur rát bhar wahán rahá; kyúnki súrj dúb gayá thá: aur us ne us jagah ke patharon men se uthákar unhen apná takya kiyá, aur wahán letke so gayá,

12 Aur khwáb dekhá, aur kyá dekhtá hai, kí ek sir'hi zamín par dhari hai, aur us ká sirá ásmán ko pahunchá hai; aur dekho, Khudá ke úrishte us par se charhte utarte haiñ.

13 Aur dekho, KHUDÁWAND us ko úpar khará hai, aur us ne kahá, kí Main KHUDÁWAND, tere báp Abirahám ká Khudá, aur Iz'háq ká Khudá hún: main yih zamín, jis par tú letá hai, tujhe aur terí nasl ko dúngá:

14 Aur terí nasl aisi hogí jaisí zamín kí gard; aur tú pachchhim, púrah, uttar, dakhin ko phúñ niklegá; aur zamín ke tamám gharáne tujh se aur terí nasl se barakat páwenge.

15 Aur dekh, main tere sáth hún, aur har jagah, jahán kahín tú jáwe, terí nigahbáni karungi, aur tujh ko is mulk men phir láungi; balki main tujh ko, jab tak main tujh se apná sab kahá húa púra na karún, na chhorungi.

16 ¶ Tab Ya'qúb nind se chaunká, aur kahá, kí Yaqínan KHUDÁWAND is jagah hai, aur main ná jántá thá.

17 Aur wuh hirasán húa, aur bolá, kí Yih kyá hí daráná maqám hai! so kuchh aur nahin, magar Khudá ká ghar, aur ásmán ká ástána hai.

18 Aur Ya'qub subh sawere uṭhā, aur us patthar ko, jise us ne apnā takyā kiyā thā, leke sutūn kharā kiyā, aur us ke sire par tel dhālā.

19 Aur us maqām kā nām Baitel rakhā; par us se pahle us bastī kā nām Lauz thā.

20 Aur Ya'qub ne mannat mānī, aur kahā, ki Agar Kḥudā mere sāth rahe, aur us rah men, jis men main jātā hūn, merī nigahbānī kare, aur mujhe khāne ko roṭī, aur pahinne ko kaprā detā rahe,

21 Aur main apne bāp ke ghar salāmat phir aūn, tab KḤUDĀWAND merā Kḥudā hogā:

22 Aur yih patthar, jo main ne sutūn kharā kiyā, Kḥudā kā ghar hogā; aur sab men se, jo tū mujhe degā, daswān hissa tujhe dūngā.

XXIX BĀB.

AUR Ya'qub qadam uṭhāke pūrabi logon ke mulk men pahunchā.

2 Aur us ne nazar kī, aur kyā dekhā, ki maidān men ek kūā hai, aur kūe ke nazdīk bheron ke tīn galle baithē hūe hai; kyūnki we usī kūe se gallon ko pānī pilāte the; aur kūe ke munh par ek barā patthar dharā thā.

3 Aur jab galle wahān jam'ā hūe, tab we us patthar ko kūe ke munh par se dhalkāte the, aur bheron ko pānī pilāke us patthar ko us kī jagah par phir rakh dete the.

4 Tab Ya'qub ne un se kahā, ki Ai mere bhāio, tum kahān ke ho? We bole, ki Ham Hārān ke hai.

5 Phir un se kahā, ki Tum Nahūr ke betē Lāban ko jānte ho? We bole, Jānte hai.

6 Phir un se kahā, ki Kyā wuh bhalā changā hai? We bole, Bhalā changā hai: aur dekh, us kī betī Rākhil bheron ke sāth chālī āti hai.

7 Aur wuh bolā, Dekho, din hanoz bahut hai, aur bheron ke bāham karne kā waqt nahīn: tum bheron ko pilāke charāī par le jāo.

8 We bole, Ham yūn nahīn kar sakte, jab tak ki sāre galle jam'ā na howen; tab we us patthar ko kūe ke munh par se dhalkāte hai, aur ham bheron ko pānī pilāte hai.

9 ¶ Jis waqt wuh un se yih kah rahā thā, Rākhil apne bāp kī bheron ke sāth āī, ki wuh un kī nigahbān thī.

10 Aur yūn hūā, ki jab Ya'qub ne apne māmū Lāban kī betī Rākhil ko, aur apne māmū Lāban ke galle ko dekhā, tab Ya'qub nazdīk gayā, aur patthar ko kūe ke munh par se dhalkāyā, aur apne māmū Lāban ke galle ko pānī pilāyā.

11 Aur Ya'qub ne Rākhil ko chū-mā, aur chillāke royā.

12 Aur Ya'qub ne Rākhil se kahā, ki Main tere bāp kī birādārī men, aur Ribqah kā betā hūn. Wuh daupī, aur apne bāp ko itilā' dī.

13 Aur yūn hūā, ki jab Lāban ne apne bhānje kī khabar sunī, tab wuh us se milne ko daupī, aur us ko galle lagāyā, aur use chūmā, aur use apne ghar men lāyā. Aur us ne Lāban se yih sārā ahwāl bayān kiyā.

14 Aur Lāban ne use kahā, ki Sach, tū merī haḍḍī aur merā gosht hai. Aur wuh ek mahinā bhar us ke yahān rahā.

15 ¶ Tab Lāban ne Ya'qub se kahā, Kyā is liye ki tū merā bhāī hai, muft men merī khidmat karegā? So mujh se kah, ki terī kyā mazdūrī hogī?

16 Aur Lāban kī do betiān thīn, barī kā nām Liyāh, aur chhoṭī kā nām Rākhil thā.

17 Liyāh kī ānkhen chundhlī thīn, par Rākhil kī khūbsūrat aur kḥush-nu-ma thī.

18 Aur Ya'qub Rākhil par 'āshiq thā: so us ne kahā, ki Terī chhoṭī betī Rākhil ke liye main sāt baras terī khidmat karūngā.

19 Lāban bolā, ki Use tujh ko dena

us se bihtar hai, ki dásre mard ko di jáwe; so tú mere sáth rahá kar.

20 Chunánchi Ya'qúb sáť baras tak Rákhil ke liye k̄hidmat kartá rahá; par we us kí nazar men us 'ishq ke sabab, jo us ko us se thá, thore din ma'lúm húc.

21 ¶ Aur Ya'qúb ne Lábán se kahá, Merí jorú mujh ko dijiye, ki mere din púre húc, táki main us pás jáúñ.

22 Tab Lábán ne us jagah ke sáre logon ko jam'a karke ziyáfat kí.

23 Aur shám ko yún húa, ki wuh apní betí Liyáh ko us pás láyá, aur wuh us ke pás gayá.

24 Aur Lábán ne apní laundí Zil-fah apní betí Liyáh ke sáth di, táki us kí laundí howe.

25 Aur aísá húa, ki jab subh ho gayí, to kyá dekhá hai? ki Liyáh hai. Tab us ne Lábán ko kahá, ki Yih kyá hai, jo tú ne mujh se kiyá? kyá main ne Rákhil ke liye terí k̄hidmat nahín kí? phir tú ne kis liye mujh se dagá khelá?

26 Lábán ne kahá, Hamáre mulk men yih dastúr nahín, kí chhotí ko palautní se pahle byáh dewen.

27 Us ke sáth ek hafta púra kar, aur terí aur bhí sáť baras kí k̄hidmat ke liye, jo tú mere sáth karegá, ham ise bhí tujh ko denge.

28 Ya'qúb ne aísá hí kiyá, aur us ká hafta púra kiyá; tab us ne apní betí Rákhil ko bhí use byáh diyá.

29 Aur Lábán ne apní laundí Bilháh apní betí Rákhil ko di, ki us kí laundí howe.

30 Tab Ya'qúb Rákhil ke pás bhí gayá, aur Rákhil ko Liyáh se ziyádá bhí cháhtá thá, aur sáť baras aur us ke sáth k̄hidmat kí.

31 ¶ Aur jab K̄HUDÁWAND ne dekhá, ki Liyáh se nafrat kí gayí, us ne us ká rihm kholá, magar Rákhil bánjh rahi.

32 Aur Liyáh hámila húi, aur betá janí, aur us ne us ká nám Rúbín

rahhá; kyúñki us ne kahá, ki K̄HUDÁWAND ne merá dukh dekh liyá, so merá shauhar ab mujhe piyár karegá.

33 Aur wuh phir hámila húi, aur betá janí, aur bolí, ki K̄HUDÁWAND ne suná ki mujh se nafrat kí gayí, is liye us ne mujhe yih bhí bakhshá. So us ne us ká nám Sama'un rakhá.

34 Aur phir use haml rahá, aur betá janí, aur bolí, ki Ab is bár merá shauhar mujh se milá rahegá, kyúñki main us ke liye tñ beťe janí: is liye us ká nám Láwí rakhá gayá.

35 Aur wuh phir hámila húi, aur betá janí, aur bolí, ki Ab main K̄HUDÁWAND kí sitáish karúñgí: is liye us ká nám Yahúdáh rakhá. Tab wuh janne se rah gayí.

XXX BA'Ī.

AUR jab Rákhil ne dekhá, ki Ya'qúb kí aulád mujh se nahín hotín, to Rákhil ko apní bahín par rashk áyá, aur Ya'qúb ko kahá, ki Mujhe bhí bachhe de, nahín to main mar jáúñgí.

2 Tab Ya'qúb ká gussa Rákhil par bharká, aur us ne kahá, Kyá main Khudá kí jagah par hún, jis ne tujh ko pet ke phal se báz rakhá hai?

3 Wuh bolí, ki Dekh, merí laundí Bilháh házir hai: us ke pás já, aur wuh mere ghutnon par janegí, táki merá ghar bhí us se ábád ho.

4 Aur us ne apní laundí Bilháh ko use diyá, ki us kí jorú bane, aur Ya'qúb us pás gayá.

Aur Bilháh hámila húi, aur Ya'qúb se betá janí.

6 Tab Rákhil bolí, ki Khudá ne merá insáf kiyá, aur merí áwáz bhí suní, aur mujh ko ek betá bakhshá. Is liye us ne us ká nám Dán rakhá.

7 Aur Rákhil kí bándí Bilháh phir haml se húi, aur Ya'qúb se dúsrá betá janí.

8 Tab Rákhil bolí, main apní bahín ke sáth kamál zor se ulhí, aur gálíh áí: so us ne us ká nám Naftálí rakhá.

9 Jab Liyáh ne dekhá, ki main janne se rah gayí, to us ne apní bándí Zilfáh ko leke Ya'qúb ko diyá, ki us kí jorú bane.

10 Aur Liyáh kí bándí Zilfáh bhí Ya'qúb se ek betá janí.

11 Tab Liyáh bolí, ki Lo, fauj á, í; so us ne us ká nám Jadd rakhá.

12 Phir Liyáh kí bándí Zilfáh Ya'-qúb ke liye dúsrá betá janí.

13 Tab Liyáh bolí, ki Main nasib-wálí hún; 'auratén mujhe nasibwálí kahengi: aur us ne us ká nám A'shar rakhá.

14 ¶ Aur Rúbin gehún ke kátne ke mausim men ghar se niklá, aur khet men dúdíán páin, aur unhen apní má Liyáh ko pás láyá. Tab Rákhlil ne Liyáh se kahá, ki Apne bete kí dúdíon se mujhe kuchh díjiye.

15 Us ne kahá, Kyá yih chhotí bát hai, ki tú ne mere shauhar ko le liyá, aur mere bete kí dúdíon ko bhí liyá chálúti hai? Rákhlil bolí, ki Wuh áj rát tere bete kí dúdíon ke badle men tere sáth sowegá.

16 Aur jab Ya'qúb shám ko khet se áyá, Liyáh áge se us ke milne ko gayí, aur bolí, ki Tú mere pás áná: ki main ne apne bete kí dúdíán deke tujhe kiráya kiyá hai. So wuh us rát us ke sáth soyá.

17 Aur Khudá ne Liyáh kí suní, aur wuh hámila húi, aur Ya'qúb ke liye páncchwán betá janí.

18 Tab Liyáh bolí, ki Khudá ne merí mazdúrí mujhe dí, kyúinki main ne apno shauhar ko apní bándí dí hai: aur us ne us ká nám Ishakár rakhá.

19 Aur Liyáh phir hámila húi, aur Ya'qúb ke liye chhathwán betá janí.

20 Tab Liyáh bolí, ki Khudá ne achchhá mahr mujhe bakhshá; ab merá shauhar mere sáth rahegá, ki main us ke liye chha bete janí: so us ne us ká nám Zabulún rakhá.

21 Aur ákhir ke wuh betí janí, aur us ká nám Dinah rakhá.

22 ¶ Aur Khudá ne Rákhlil ko yád kiyá, aur Khudá ne us kí sunke us ko ribh ki kholá.

23 Aur wuh hámila húi, aur betá janí: aur bolí, ki Khudá ne mujh se 'ár ko dúr kiyá:

24 Aur us ne us ká nám Yúsuf rakhá; aur kahá, ki KHUDÁWAND mujh ko ek aur betá bakhshé.

25 ¶ Aur jab Rákhlil se Yúsuf paidá húa, to yún húa, ki Ya'qúb ne Lában se kahá, Mujhe ruqnsat kar, ki main apne makán, aur apne mulk ko jáún.

26 Merí jorúán, aur mere larke, jin ke liye main ne terí khidmat kí hai, mere hawále kar, aur mujhe jáne de; kyúinki tú áp jántá hai, ki main ne terí kaisí khidmat kí.

27 Tab Lában ne use kahá, Kásh ki main terí nazar men inanzúr hotá; ki main ne daryáft kiyá hai, ki KHUDÁWAND ne tere sabab se mujh ko barakat bakhshí hai.

28 Aur phir kahá, ki Ab tú apní mazdúrí mujh se muqarrar kar le, aur main tujhe diyá karúngá.

29 Us ne use kahá, ki Tú áp jántá hai, ki main ne terí kaisí khidmat kí, aur terí mawáshí mere sáth kaisí húi.

30 Kyúinki mere áne se áge terí thoří sí thin, aur ab jhund kí jhund ho gayin; aur KHUDÁWAND ne, jab se main áyá, tujhe barakat bakhshí: ab main apne ghar ká bandobast kab karúngá?

31 Wuh bolá, Main tujhe kyá dún? Ya'qúb bolá, Tú mujhe kuchh mat de: agar tú mere liye itná kare, to main tere galle ko phir charáúngá, aur us kí khabardári karúngá.

32 Main áj tere sáre galle ke bích se guzrúngá, aur bheron men se jai rás chitkabrí, aur ablaq, aur jai rás bhúrí hon, un sab ko, aur bakriop

men se dágon aur ablaqon ko judá karúngá: aur yihí merá ajúra hogá.

33 Aur meri sadáqat áyande ko meri jánib se jawáb degí, jab ki meri mazdúri tere sámhne áwe: to jo jo bakríon men ablaq aur dági, aur bheron men bhúri na ho, wuh mere pás chorí kí hogí.

34 Lában bolá, Dekh, main rāzi hūn, ki jáisá tú ne kahá, waisá hí howe.

35 Us ne us din chitle aur dági bakre, aur sab ablaq aur dági bakrián, ya'ne har ek jis men kuchh safedí thí, aur bheron men se bhúri bhí judá kí, aur unhen apne beton ke hawále kiyá.

36 Aur us ne apne aur Ya'qub ke darmiyán tin din ke safar ká bich thahráyá: aur Ya'qub Lában ke báqi gallon ko charáyá kiyá.

37 ¶ Tab Ya'qub ne hare libne, aur bádam, aur armon kí chharián leke un ko gandedár kiyá, aísá kí chharión kí safedí zahir hui.

38 Aur un chharión ko, jin par gande bandé the, hauzon aur nálion men, jáhán galle pání píne áte the, gallon ke áge rakhá, táki jab we pání píne áwen, to garmáen.

39 Chuanáchi galle chharión ke áge garmáe, aur we gandedár, aur dági, aur ablaq bachche janín.

40 Aur Ya'qub ne bheron ke un bachchon ko alag kiyá, aur Lában ke galle men bheron ke munh ablaqon aur bhúron kí taraf pherá; aur us ne apne gallon ko judá kiyá, aur Lában ke galle men nahín miláyá.

41 Aur yún húa, ki jab moṭe jánwar mastí par áe, to Ya'qub ne chharión ko nálion men un kí ánkhoñ ke sámhne rakhá, táki we un chharión ke áge mastí par áwen.

42 Par jab duble jánwar áe, us ne unhen wahán na rakhá: so duble Lában ke, aur moṭe Ya'qub ke the.

43 Chuanáchi wuh mard barhtá chalá gayá, aur bahut se gallon, aur

báudion, aur bandon, aur ántog, aur gadhon ká málik húa.

XXXI B.A.B.

A UR us ne Lában ke beton ko ye báten karte suná, ki Ya'qub ne hamáre báp ká sab kuchh le liyá, aur hamáre báp ke mál se us ne yih sab lashmat paidá kí hai.

2 Aur Ya'qub ne Lában ke munh par nazar kí, aur dekhá, ki wuh kal aur parson kí tarah us kí taraf mutawajjih na thá.

3 Aur KHUDÁWAND ne Ya'qub ko kahá, ki Tú apne bápdádon kí sarzamín aur apne watan ko phir já; ki main tere hamráh húngá.

4 Tab Ya'qub ne Rákhil, aur Liyáh ko, maidán men, jáhán us ká galla thá, bulá bhejá,

5 Aur un se kahá, ki Main dekhtá hūn, ki tumháre báp ká munh kal aur parson kí tarah meri taraf nahín rahá: par mere báp ká Khudá mere sáth húa.

6 Tum to jántí ho, ki main ne apne sáre maqdúr se tumháre báp kí k̄hidnat kí hai.

7 Lekin tumháre báp ne mujhe fareb diyá, aur das bár meri mazdúri badal kí; par Khudá ne use na chhorá, ki mujhe dúkh dewe.

8 Agar wuh bolá, ki Dági teri mazduri men hai; to sáre charpáye dági jane: aur agar bolá, ki Chitle teri ujrat men hai; to tamám charpáye chitle jane.

9 So Khudá ne tumháre báp ká mál leke mujh ko diyá hai.

10 Aur aísá húa, ki jab jánwar mastí men áe, to main ne k̄hwáb men apní ánk̄h uṭhake nazar kí, aur dekhá, ki mendhe, jo bheron par charhe the, ablaq, aur dágdár, aur chitkabre the.

11 Aur Khudá ke firishte ne k̄hwáb men mujhe farmáyá, ki Ai Ya'qub: Main bolá, ki Main házir hūn.

12 Tab us ne kahá, ki Ab tú apní

ánkh uthá, aur dekh, ki sáre mendhe, jo bheron par charhe haín, ablaq, aur dágdár, aur chitkábure haín; kyúñki jo kuchh Lábán ne tujh se kiyá, main ne dekhá.

13 Main Baítel ká Khudá hún, jahán tú ne sutún par tel dhálá, aur jahán tú ne mere liye mannát máni; pas ab uth, is sarzainfu se nikal chal, aur apni zálábun ko phir já.

14 Tab Rákhil aur Liyáh ne jawáb men use kahá, ki Kyá hanoz hamáre báp ke ghar men kuchh hamará bakhra yá múnás hai?

15 Kyá ham us ke áge begána nahín thahrín? ki us ne to hamen bech dala, aur hamará mál blí khá baithá.

16 Aur Khudá ne jo daulat, ki hamáre báp se lí, so hamári aur hamáre farzandon ki hai: pas, ab jo kuchh ki Khudá ne tuihe farmáyá, wuhí kar.

17 ¶ Tab Ya'qúb ne uthke apne beton aur apni jorion ko ution par biñháyá;

18 Aur apni sári mawáshí, aur ásbáb, jo us ne paidá kiye the, ya'ne apni nafa kí mawáshí, jo us ne Eadán-Aráam men pái thín, le niklá, táki Kan'án kí sarzainfu men apne báp Iz'hák ke pás jáwe.

19 Aur Lábán apni bheron kí pashu katarne ko gayá thá: aur Rákhil apne báp ke buton ko churá le gayí.

20 Aur Ya'qúb ne Lábán Arámi se itni dagí kí, ki apne bhágne kí khabar us se na kahí.

21 So wuh apná sab kuchh le bhágá; aur uthkar Nahr ke pár utar gayá, aur apná rukh koh i Jili'ád kí taraf kiyá.

22 Aur tisre din Lábán ko khabar hui, ki Ya'qúb bhágá.

23 Tab wuh apne bháion ko sáth leke sá din kí ráh tak us ká ta'auqub kartá rahá; aur Jili'ád ke pahár par us se mil gayá.

24 Par Khudá Lábán Arámi ke khwáb men rát ko áyá, aur use kahá, ki Khabardár, tú Ya'qúb ko bhalá burá mat kahiyó.

25 ¶ Tab Lábán ne Ya'qúb ko já liyá. Aur Ya'qúb ne apná khaima pahár par khará kiyá thá; aur Lábán ne apne bháion ke sáth Jili'ád ki pahár par derá kiyá.

26 Tab Lábán ne Ya'qúb se kahá, ki Tú ne kyá kiyá, ki mujhe fareb deke khufiya niklá, aur meri betion ko, talwár kí asiron kí mánind, le chalá?

27 Tú kis wáste chhipke bhágá, aur mujhe thagá; aur mujh se nahín kahá, táki main tuihe khushi se, aur surod, aur dáf, aur barbat ke sáth rawána kartá?

28 Aur mujhe apne beton aur apni betion ko chúmne na diyá? pas, tú ne filhál jo aisá kiyá, so behúda kám kiyá.

29 Yih to mere háth kí qúwat men hai, ki tum ko dukh dúg; lekin tere báp ke Khudá ne kal rát mujhe yún kahá, kí Khabardár, tú Ya'qúb ko bhalá burá mat kah.

30 Khair, ab tuihe to jáná hai, kyúñki tú apne báp ke ghar ká bahut mushták hai; lekin kis wáste tú mere ma'búdon ko churá liyá hai?

31 Tab Ya'qúb ne jawáb diyá, aur Lábán ko kahá, Is liye ki main dará: aur main ne kahá, ki Sháyad tú apni betián jabr karke mujh se chhín legá.

32 Lekin jis kisi ke pás tú apne ma'búdon ko páwe, use jitá mat chhoriyo: hamáre bháion ke áge dekh líjiye, ki terá mere sáth kyá hai, aur apná le líjiye. Par Ya'qúb na jántá thá ki Rákhil unhen churá láí.

33 Chunánchi Lábán Ya'qúb ke khaima, aur Liyáh ke khaima, aur donon sahelion ke khaimon men gayá; par unhen na pává. Tab wuh Liyáh ke khaima se nikalkar Rákhil ke khaima men dákhl hui.

34 Par Rák'hil un buton ko lekar unt ke kajáwe men rakhkar us par baiñhi thi. Aur Lában ne sáre khaime men tatol liyá, par kuchh na páyá.

35 Tab wuh apne báp se kalne lagi, ki Ai mere k'hudáwand, is se nákhush mat hújyo, ki main tere áge uth na sakti hún; kýnki main 'auraton ki 'adat men hún. So us ne dhúndhá, par buton ko na páyá.

36 ¶ Tab Ya'qúb gusse húa, aur Lában se takrár karne lagá; chunánci Ya'qúb ne Lában ko jawáb deke kahá, ki Merá kyá gunáh, aur kyá qusúr hai, ki tú is qadr mere piche jhapatá?

37 Tú ne jo merá sára asbáb tatol liyá, so apne ghar ke sab asbáb se kyá páyá? Mere bháion, aur apne bháion, ke áge rakhiye, ki we ham donon ke darmiyán insáf karen.

38 Main púre bis baras tere sáth rahá; teri bherion, aur teri bakrion ká gábh na girá, aur tere galle ke mendhon ko main ne nahin kháyá.

39 Wuh jo phará gayá, main tere pás na láyá; us ká nuqsán main ne sahá; wuh jo din ko yá rát ko chori gayá, so tú ne mere háth se mángá.

40 Merá yih hál thá, ki Din ko garmí, aur rát ko sardí, mujhe khá gayí; aur meri ánkhon se meri nind játi ráhi.

41 Yún main ne bis baras tere ghar men teri k'hidmat ki; chaudah baras teri donon betion ke liye, aur chha baras tere galle ke liye: aur tú ne das bár meri mazdúri badal dáli.

42 Agar mere báp ká K'hudá, Abirahám ká Ma'búd, aur Iz'háq ká Masjúd, meri taraf na hotá, to tú ab mujhe kháli-háth nikál detá. K'hudá ne meri musibat, aur mere háthon ki mihnat ko, dekh liyá, aur kal rát tujhe dántá.

43 ¶ Tab Lában ne jawáb diyá, aur Ya'qúb se kahá, ki Betián to meri hí betián hai, aur larke to mere hí larke hai, aur galle mere galle hai,

balki sab, jo tú dekhtá hai, merá hai: so main áj ke din apni hí betion se, yá un ke larkon se, jo we jani hai, kyá karún?

44 Pas, ab á, ki main aur tú báham ek 'ahd bándhen, aur wuhí mere aur tere darmiyán gawáh rahe.

45 Tab Ya'qúb ne ek patthar leke sutún khará kiyá.

46 Aur Ya'qúb ne apne bháion se kahá, ki Patthar jain'a karo; unhon ne patthar jam'a karke ek túda bunáyá: aur wahán unhon ne us túde par kháná kháyá.

47 Aur Lában ne us ká nám Yajr Sháhádúthá rakhá; par Ya'qúb ne us ko Jil'ád kahá.

48 Aur Lában bolá, ki Yih túda áj ke din mere aur tere darmiyán gawáh ho. Is wáste us ká nám Jil'ád húa;

49 Aur Misfáh, is liye ki us ne kahá, ki Jab ham ápas se judá howon, to K'hudáwand mere aur tere ápar muttali' rahéga.

50 Jo tú meri betion ko dukh dewe, aur un ke siwá aur jorián kare, to koi ádmi hamáre sáth nahin hai; par dekh, K'hudá mere aur tere bích men gawáh hai.

51 Lában ne Ya'qúb se kahá, ki Is túde ko dekh, aur is sutún ko dekh, jo main ne apne aur tere bích men khará kiyá:

52 Yih túda gawáh ho, aur yih khambhá gawáh ho, ki badí ke liye main is túde se udhar teri taraf na guzrún, aur tú bhí is túde aur is khambhe se idhar meri taraf na guzre.

53 Abirahám ká K'hudá, aur Nahúr ká K'hudá, aur un ke báp ká K'hudá, hamáre bích men insáf kare. Aur Ya'qúb ne apne báp Iz'háq ke Masjúd ki qasam khái.

54 Tab Ya'qúb ne us pahár par qurbáni ki, aur apne bháion ko roti kbáne ko buláyá: aur unhon ne roti khái, aur sári rát pahár par rahe.

55 Aur subh sawere Lában uthá,

aur apne beton aur apní beton kī machchhián lín, aur unhen barakat dí; aur Lábán rawána húá, aur apne makán ko phirá.

XXXII BAB.

AUR Ya'qúb apní ráh chala gayá, aur Khudá ke frishte use á mile.

2 Aur Ya'qúb ne unhen dekhke kahá, ki Yih Khudá ká lashkar hai, aur us jagah ká nám Mahnain rakhá.

3 Aur Ya'qúb ne apne áge qásidon ko Sha'ir kī sarzamín, Addúm ke mulk men, apne bhái 'Esau ke pás bhejá.

4 Aur unhen hukm deke kahá, ki Tum mere Khudáwand 'Esau ko yún kahiyo, ki Á'p ká banda Ya'qúb yún kahá hai, ki Main Lábán ke yahán thahrá, aur ab tak wahín rahá :

5 Aur main bail, aur gadhe, aur bher bakrí, aur naukar, aur sahelíán rakhtá hún; aur main apne Khudáwand ko kahá bhejtá hún, ki main us kī nazar men maurid i lutf hoún.

6 ¶ Chunánchi qásidon ne Ya'qúb ke pás phir áke kahá, ki Ham tere bhái 'Esau ke pás gaye, aur wuh aur us ke sáth chár sau ádmí tere istiqbál ko áte hai.

7 Tab Ya'qúb nipaṭ tarsán aur hairán húá : aur us ne apne sáth ke logon, aur gallon, aur bailon, aur únṭon ke do gol kiye;

8 Aur kahá, ki Agar 'Esau ek gol par áwe aur use máre, to dúsrá gol, jo bach rahá hai, bhágegá.

9 ¶ Aur Ya'qúb ne kahá, ki Ai mere báp Abirahán ke Khudá, aur mere báp Iz'háq ke Khudá, ai KHUDÁWAND, tú ne mujhe farmáyá, ki apní sarzamín aur apní zádbúm men phir já, aur main terá bhalá karúngá :

10 Main to un sab rahmaton aur us sári wafádári men se, jo tú ne apne bande ke sáth kī hai, kisi ke láiq nahín; ki main apní láṭhi liye is Yardan ke pár gayá; aur ab do gol baná hún.

11 Main terí minnat kartá hún, ki mujhe mere bhái ke háth se, 'Esau ke háth se, bachá le; ki main us se dartá hún, na howe ki wuh áke mujhe aur larṭon ko un kī máon samet halák kare.

12 Tú ne to kahá, ki Main tujh se achchhá sulúk karúngá, aur terí nasl ko daryá kī ret kī mánind, jo kasrat se hargiz gíní nahín játí, banáúngá.

13 ¶ Aur wuh us rát wuhín rahá; aur jo us ke háth lagá, apne bhái 'Esau ke hadye ke wáste liyá;

14 Do sau bakríán, aur bís bakre, do sau bheren, aur bís mendhe,

15 Aur tis dúdhwáli únṭnián bachchon samet, chális gáden, aur das bail, bís gadhián, aur das gadhe.

16 Aur us ne unhen apne naukaron ke háth men, har gol ko judá judá, sompá, aur apne naukaron ko kahá, k. Mere áge pár utro, aur gol ko gol se judá rakho.

17 Aur pahle ko us ne yún kahá, ki Jab merá bhái 'Esau tujh se mile, aur tujh se púchhe, ki Tú kis ká hai, aur kahán játá hai, aur ye jo tere áge hai, kis ke hai?

18 To kahiyo, 'Tere chákar Ya'qúb ke hai; yih apne Khudáwand 'Esau ke liye hadya bhejá hai; aur dekh, wuh áp bhí hamáre píchhe hai.

19 Aur us ne dúsré aur tísre ko, aur un sab ko, jo gol ke píchhe játe the, yih kahke hukm kiya, ki Jab tum 'Esau ko páo, to isí taur se kahiyo.

20 Aur 'aláwa yih kahiyo, ki Dekh, terá chákar Ya'qúb hamáre píchhe áta hai, ki us ne kahá, ki Main us hadye par, jo mujh se áge játá hai, us se sulh karúngá, tab us ká munh dekh-úngá; sháyad ki wuh mujh ko qabúl kare.

21 Chunánchi wuh hadya us ke áge pár gayá; par wuh áp us rát lashkar men rahá.

22 Aur wuh usí rát uṭhá, aur apní do jorúon, aur do sahelíon, aur gyárah

beton ko leke Yabúq ke ghát se pár utará.

23 Aur un ko leke nahr pár kar-wáyá, aur apná sab kuchh pár bhejá.

24 ¶ Aur Ya'qúb akelá rah gayá; aur wahán pau phatne tak ek shaḡhs us se kushlí lará kiya.

25 Aur jab us ne dekhá, ki wuh us par gálib na húa, to us kí rán ko bhí-tarwár se chhúa; aur Ya'qúb kí rán kí nas us ke sáth kushlí karne men charh gayí.

26 Tab wuh bolá, ki Mujhe jáne de, ki pau phatí hai. Wuh bolá, ki Main tujhe jáne na dúngá, magar jab ki tú mujhe barakat dewe.

27 Tab us ne us se púchhá, ki Terá kyá nám hai? Wuh bolá, ki Ya'qúb.

28 Us ne kahá, ki Terá nám áge ko Ya'qúb nahín, balki Isráel hogá; ki tú ne Kḡudá aur ḡhalq pás qúwat pái, aur gálib húa.

29 Tab Ya'qúb ne púchhá aur kahá, ki Main terí minnat kartá hún, ki apná nám batáíye. Wuh bolá, ki Tú merá nám kyún púchhtá hai? Aur us ne use wahán barakat dí.

30 Aur Ya'qúb ne us jagah ká nám Faniel rakhá; aur kahá, ki Main ne Kḡudá ko rú ba rú dekhá, aur merí ján bach rahí hai.

31 Aur jab wuh Faniel se guzartá thá, to áftáb us par tulú' húa, aur wuh apní rán se langráta thá.

32 Is sabab se baní Isráel us nas ko, jo rán men bhítarwár hai, áj tak nahín kháte; kyúnki us ne Ya'qúb kí rán kí nas ko, jo bhítarwár se charh gayí thí, chhúa thá.

XXXIII B'A'B.

AUR Ya'qúb ne apní ánkhen utháke nazar kí, aur kyá dekhá hai, ki 'Esau aur us ke sáth chár sau ádmí áte hai. Tab us ne Liyáh ko, aur Rákhil ko, aur do sahelion ko larke bánt diye:

2 Aur sahelion ko aur un ke larkon ko sab se áge rakhá, aur Liyáh aur us

ke larkon ko píchhe, aur Rákhil aur Yúsuf ko sab ke píchhe.

3 Aur wuh áp un ke áge chalá, aur apne bhái pás pahunchte pahunchte sáat bár zamín par jḡuká.

4 Aur 'Esau us ke milne ko daurá, aur use gale lagáya, aur us kí gardan se líptá, aur use chúmá: aur we donon roe.

5 Phir us ne ánkhen utháin, aur 'auraton aur larkon ko dekhá, aur kahá, ki Ye tere sáth kaun hai? Wuh bolá, Larke, jo Kḡudá ne apní 'ináyat se tere naukar ko diye.

6 Tab sahelían aur un ke larke nazdík áe, aur apne ko jḡukáya.

7 Phir Liyáh apne larkon ke sáth nazdík ái, aur jḡuki; áḡhir ko Yúsuf aur Rákhil pás áe, aur unhon ne áp ko jḡukáya.

8 Aur us ne kahá, ki Us bare gol se, jo mujhe milá, terá kyá iráda hai? Wuh bolá, ki Apne ḡhudáwand kí nazar se maurid i lutf honá.

9 Tab 'Esau bolá, Mujh pás bahut hai, bhái mere; jo terá hai, apne hí liye rakhíye.

10 Ya'qúb ne kahá, So nahín, agar main terí nazar men manzúr hún, to merá hadya mere háth se qabúl kíjiye: kyúnki main ne to terá munh dekhá, so jáisá kí Kḡudá ká munh main ne dekhá hai; aur tú mujh se rázi húa.

11 Merí barakat ko, jo áp ke huzúr láí gayí hai, qabúl kíjiye; ki Kḡudá ne mujh par shafáqat kí hai, aur mere pás sab kuchh hai. Garaz us ne use yahán tak tang kiya, ki use le liya.

12 Aur us ne kahá, ki A'ó, kúch karen aur chalen, aur main tere áge áge chalúnga.

13 Us ne use kahá, ki Merá ḡhudá-wand jántá hai, ki larke názuk hai, aur bḡer bakrián, aur gáe dúdh pilá-newálián mere pás hai: aur agar we din bhar hánke jáen, to sáre galle mar jáenge.

14 So, mere khudáwand, apne naukar se peshtar rawána ho jáiye, aur main áhista áhista, jáisá kí mawáshí áge chalegi, aur lárke sah sakenge, chalúngá, yahán tak kí Sha'ír men apne khudáwand pás á pahunchún.

15 'Tab 'Esau ne kahá, kí Marzí ho, to main kái ek un logon men se, jo ab mere sáth hain, tere sáth chhor jáún. Wuh bolá, Kyá zarúr hai? kásh kí main sirf apne khudáwand kí nazar men manzúr hotá.

16 ¶ 'Tab 'Esau usí din apní ráh leke Sha'ír ko phir gayá.

17 Aur Ya'qúb safar karke Sukkát ko áyá, aur apne liye ek ghar banáyá, aur apní mawáshí ke liye patchhappar banáe: is sabab se us jagah ká nám Sukkát húa.

18 ¶ Aur Ya'qúb Faddán-Aráin se báhar hoke mulk i Kan'án ke shahr Shálím ko, Sikm ke nazdík, áyá; aur shahr se báhar apná khaima khará kiyá.

19 Aur jis par us ká derá phailá thá, us ne us khet ko Sikm ke báp Hamúr ke larkon se sau qasiton par mol liyá.

20 Aur us ne wahán ek mazbah banáyá, aur us ká nám Él Iláh i Isráel rakhá.

XXXIV BAT.

AUR Dinah, Liyáh kí betí, jise wuh Ya'qúb ke liye janí thí, us mulk kí larkon ke dekhne ko báhar gayí.

2 'Tab us mulk ke amír Hawí Hamúr ke bete Sikm ne use dekhá, aur use le gayá, aur us ke sáth hambistar húa, aur use behurmat kiyá.

3 Aur us ká jii Ya'qúb kí betí Dinah se lagá, aur us ne us larkí ko piyár kiyá, aur us ko dilásá diyá.

4 Aur Sikm ne apne báp Hamúr se kahá, kí yih larkí merí jorú ke wáste le.

5 Aur Ya'qúb ne suná, kí us ne Dinah merí betí ko behurmat kiyá; par us ke bete us kí mawáshí ke sáth

maidán men the; so Ya'qúb un ke áne tak chup rahá.

6 ¶ 'Tab Sikm ká báp Hamúr Ya'qúb pás gayá, kí us se bát chít kare.

7 Aur sunte hí Ya'qúb ke bete maidán se áe; aur we mard ranjide aur gazabnák hue, kyúki us ne Isráel ko ruswá kiyá, kí Ya'qúb kí betí ke sáth námunnásib waza' se mil baithá.

8 'Tab Hamúr ne un ke sáth yún guftogú kí, kí Mere bete Sikm ká dil tumhári betí se atká: use us ke sáth byáh dijiye.

9 Hamáre sáth samdhiyána karo; apní betián ham ko do, aur hamári betián ap lo;

10 Aur hamáre sáth raho; yih zamín to tumháre áge hai; us men raho, aur saudágari karo, aur us men milkiyat rakhho.

11 Aur Sikm ne us larkí ke báp aur bháton se kahá, Kásh kí main tumhári nazar men maqbúl hotá, aur jo kuchh tum mujh se kahoge, main dúngá;

12 Jitná mahr aur dihih mujh se cháho, main tumháre kahne ke muwáfq dúngá: lekin larkí ko mujhe byáh dijiyo.

13 'Tab Ya'qúb ke beton ne Sikm aur us ke báp Hamúr ko is sabab se, kí us ne un kí bahin Dinah ko behurmat kiyá, makkári se jawáb diyá,

14 Aur un se kahá, kí Ham yih nahin kar sakte, kí ek námaakhtún mard ko apní bahin dewen, kí is men ham par bará harf hai:

15 Lekin is par ham tum se rázi ho jáenge: Agar tum aise ho jáo, jaise ham hain, kí tumháre har mard ká khatna kiyá jáwe;

16 'Tab ham apní betián tumhen denge, aur tumhári betián lenge, aur tum men rahenge, aur ham sab ek qaum ho jáenge.

17 Par agar tum hamári na sunoge,

ki khatna karo, to ham apní larkí le lenge, aur chale jáenge.

18 Un kí báten Hamúr aur us ke bete Sikm ko pasand hún.

19 Aur us jawán ne is bát ke karné men derí na kí; kyúñki wuh Ya'qúb kí betí se bahut khus thá: aur wuh apne báp ke sáre gharáne se ziyáda 'izzatdár thá.

20 Phir Hamúr, aur us ká betá Sikm, apne shahr ke phátak par gaye, aur apne shahr ke logon se yún guf-togú karne lage, kí

21 Yih log to hamáre sáth sulh karte hain; pas we is zamín men rahen aur saudágarí karen; kí is zamín kí wus'at un ke liye bas hai; so ham un kí betíon ko byáh lenge, aur apní betían un ko denge.

22 Magar is shart par we hamáre sáth rahne par, aur ek log ho jáne par rází hongé, kí ham men har mard ká khatna, jaisá un men kiya gayá hai, kiya jáwe.

23 Un ke galle aur mál, aur un ká har ek chárpáya, kyá sab hamará na hogá? Faqat unhen rází karen, to we hamáre sáth rahenge.

24 Tab un sabhon ne, jo us ke shahr ke phátak se áyá jáyá karte the, Hamúr aur us ke bete Sikm kí bát ko máná, aur sab, jo us ke shahr ke phátak se ámad o raft karte the, un men se har mard ne khatna karwáya.

25 ¶ Aur tisre din, jab we dard men mubtalá the, to yún húa, kí Ya'qúb ke beton men se Dinah ke do bhái, Sama'un aur Láwí, apní apní tal-wáren leke jurat se shahr par á pare, aur sab mardon ko qatl kiya.

26 Aur Hamúr aur us ke bete Sikm ko bhí talwár kí dhár se már dálá, aur Sikm ke ghar se Dinah ko leke nikal gaye.

27 Ya'qúb ke bete maqtúlon par áe, aur shahr ko gárat kiya, is wáste kí unhon ne un kí bahin ko behur-mat kiya thá.

28 Unhon ne un kí bher bakrían, aur un ke gáe bail, aur un ke gadhe, aur jo kuchh kí shahr men aur khet par thá, lút liya.

29 Aur un kí sab daulat, aur un ke sab bachche, aur un kí jorúán le gaye, aur sab kuchh, jo ghar men thá, lúfke sáf kiya.

30 Tab Ya'qúb 'ne Sama'un aur Láwí ko kahá, kí Tum ne mujh ko dukh diya, kí is zamín ke báshindon men, Kan'ánion aur Farizzion men, mujhe ghinauná kar diya: ham to thore hain, we sab mere muqábale ko ikáñthe hongé, aur mujhe qatl karenge; aur main aur merá gharáná barbad howegá.

31 We bole, Kyá láiq thá, kí wuh, jaisá qahba ke sáth karte, hamári bahin se mu'ámala kare?

XXXV BA'B.

AUR Khudá ne Ya'qúb ko kahá, kí Uth, Baitel men já, aur wahín rah; aur Khudá ke liye, jo tujhe, jab tú apne bhái 'Esau ke huzúr se bhágá thá, dikháí diya, ek mazbah baná.

2 Tab Ya'qúb ne apne gharáne aur apne sab hainráhion ko kahá, kí Begáne ma'búdon ko, jo tumháre darmiyán hain, níkal phenko, aur pák sáf ho, aur apne kapre badlo:

3 Aur áo, ham uthen, aur Baitel ko jawen; aur main wahán Khudá ke liye, jis ne merí tangi ke din merí du'á qabúl kí, aur jis ráh men main chalá, mere sáth rahá, mazbah banáúngá.

4 Tab unhon ne sáre begáne ma'búdon ko, jo un ke háthon men the, aur munde, jo un ke kánon men the, Ya'qúb ko diye; aur Ya'qúb ne unhen balút ke darakht tale, jo Sikm ke nazdik thá, dabá diya.

5 Aur unhon ne kúch kiya: aur un ke ás pás ke shahron par Khudá ká khauf pará, aur unhon ne Ya'qúb ke beton ká pichhá na kiya.

6 ¶ Chunáñchi Ya'qúb aur sab log,

jo us ke sáth the, Kan'an kí zamín men Lauz ko, jo Baitel hai, pahunche.

7 Aur us ne wahán mazbah baná-yá, aur us maqám ká nám El i Baitel rakhá; is liye kí jab wuh apne bhái ke pás se bhágá, to wahán use Khudá dikhlaí diyá.

8 Aur Ribqah kí dáí Dabúrah mar gayí, aur wuh Baitel ke taht balút ke darakht tale gúrí gayí: aur us ká nám Allún i Bakút rakhá.

9 ¶ Aur Khudá Ya'qúb ko, jab kí wuh Faddán-Arán se áyá thá, phir dikháí diyá, aur use barakat bakhsí.

10 Aur Khudá ne use kahá, kí Terá nám Ya'qúb hai: terá nám áge ko Ya'qúb na kahláya jáegá, balki terá nám Isráel hogá: so us ne us ká nám Isráel rakhá.

11 Phir Khudá ne use kahá, kí Main Khudá o Qádir i mutlaq hún: tú baromand ho, aur bahut ho já; tujh se guroh, balki gurohon kí guroh paidá hogí, aur bádsháh terí kamar se niklenge;

12 Aur yih zamín, jo main ne Abirahám aur Iz,háq ko dí hai, so main tujh ko dúngá, aur tere ba'd terí uasl ko yih zamín dúngá.

13 Aur Khudá us jagah, jahán us se ham-kalám húa, us pás se uth gayá.

14 Tab Ya'qúb ne us jagah, jahán wuh us se ham-kalám húa, ek sutún, patthar ká sutún khará kiyá, aur us par tapáwan kiyá, aur us par tel dhála.

15 Aur Ya'qúb ne us maqám ká nám, jahán Khudá us se bolá thá, Baitel rakhá.

16 ¶ Aur unhon ne Baitel se kúch kiyá; aur wahán se Ifrát bahut dúr na thá; aur Rákhil ko dard i zih lagá; aur us par janne kí sakhtí húi.

17 Us sakhtí kí hálát men dáí janái ne use kahá, kí Tú mat ḍar; kí ab kí bhí terá yih betá hogá.

18 Aur yún húa, kí us kí ján jáne par thí, yahán tak kí wuh mar hí

gayí, to us ne us ká nám Binauní iá khlá; par us ke báp ne us ká nám Binyamín rakhá.

19 So Rákhil mar gayí, aur Ifrát kí ráh men, jo Baitlaham hai, gáří gayí.

20 Aur Ya'qúb ne us kí qabr par ek sutún khará kiyá: aur yih Rákhil kí qabr ká sutún áj tak maujúd hai.

21 ¶ Phir Isráel ne kúch kiyá, aur apná khaima Mijdal i 'Adr kí us taraf khará kiyá.

22 Aur jab Isráel us sarzamín men já rahá, to yún húa, kí Rúbin gayá, aur apne báp kí haram Bilháh se hambistar húa: aur Isráel ne suná Tab Ya'qúb ke bárah bete the.

23 Liyáh ke bete ye the; Rúbin, Ya'qúb ká palauthá, aur Sama'un, aur Láu, aur Yahúdhá, aur Ishákár, aur Zabulún.

24 Aur Rákhil ke bete; Yásuf, aur Binyamín.

25 Aur Rákhil kí saheli Bilháh ke bete; Dán, aur Naftáli.

26 Aur Liyáh kí saheli Zilfáh ke bete; Jadd, aur A'shar: Ya'qúb ke bete, jo Faddán-Arán men paidá hue, ye hai.

27 ¶ Aur Ya'qúb Mamre men, jo Qaryat-Arba', ya'ne Habrún, hai, jahán Abirahám aur Iz,háq ne deá kiyá thá, apne báp Iz,háq ke pás áyá.

28 Aur Iz,háq ek sau assi baras ká húa.

29 Tab Iz,háq ján-bahaqq húa, aur mar gayá, aur búrhá aur 'umr-ásúda hoke apne logon men já milá: aur us 'e beton 'Esau aur Ya'qúb ne use gárá.

XXXVI BA'B.

AUR 'Esau, ya'ne Adám ká nasab-náma yih hai.

2 'Esau Kan'an kí betion men se Hittí Ailún kí betí 'Adah ko, aur Ahlibámah ko, jo 'Anah kí betí, aur Hawí Saba'un kí poti thí,

3 Aur Bashámah ko, jo Ismá'el kí

30 Ra'ís Daisún, ra'ís Asar, ra'ís Daisán: ye' un Húrion ke ra'ís haín, jo zamín i Sba'ír men the.

31 ¶ Aur bádsháh, jo mulk i Adúm par musallit húe, peshtar us se ki Isráel ká koí bádsháh ho, ye hí haín:

32 Bálig bin Ba'úr Adúm men ek bádsháh thá, aur us kí bastí ká nám Dinhabá thá.

33 Bálig mar gayá, aur Yúbáb, bin Zaráh, jo Basrí thá, us kí jagah men bádsháh húa.

34 Phir Yúbáb mar gayá, aur Hashím, jo Taiman kí zamín ká thá, us ká jánishín húa.

35 Aur Hashím mar gayá, aur Hadad bin Bidad, jis ne Moáb ke maidán men Midiyánion ko már dālā, us ká jánishín húa; aur us kí bastí ká nám Gawít thá.

36 Aur Hadad mar gayá, aur Shamlah, jo Masriqa ká thá, us ka jánishín húa.

37 Aur Shamlah mar gayá, aur Sáiul, jo nahr i Furát kí Rahabát ká thá, us ká jánishín húa.

38 Aur Sáiul mar gayá, aur Ba'al-hanán bin 'Akbúr us ká jánishín húa.

39 Aur Ba'al-hanán bin 'Akbúr mar gayá, aur Hadar us ká jánishín húa; aur us kí takhtgáh ká nám Fa'ú thá; aur us kí jorú ká nám Mahaitabiél thá, jo Matrid kí betí aur Mezábáb kí poti thí.

40 Pas, 'Esau ke ra'ison ke nám, un ke k̄hándanon, aur maqámon, aur námon ke muwáfiq, ye haín: ra'ís 'Timu'a, ra'ís 'Alwán, ra'ís Yatít,

41 Ra'ís Ahlibámah, ra'ís Ailah, ra'ís Fainún,

42 Ra'ís Qanaz, ra'ís Taiman, ra'ís Mibsár,

43 Ra'ís Majdiel, ra'ís 'Irám: Adúm ke ra'ís, apní milk kí zamín men, apne rahne kí jagahon ke muwáfiq, ye haín. So Adúmon ke báp 'Esau ká ahwál yih hai.

XXXVII BÁT.

AUR Ya'qúb ne Kan'án kí zamín men, jahán us ká báp musáfir thá, derá kiya.

2 Ya'qúb ká ahwál yih hai: ki Yúsuf satrah baras ká hoke apne bháion ke sáth galla charatá thá; aur wuh jawán apne báp kí jorúon Bilbál aur Zilfál ke beton ke sáth rahtá thá: aur Yúsuf un ke báp pás un ke bure kámon kí k̄habar látá thá;

3 Aur Isráel Yúsuf ko apne sab larkon se ziyáda piyár kartá thá, is liye kí wuh us ke burhápé ká betá thá; aur us ne us ke liye ek búqalamún qabá hapáí.

4 Aur us ke bháion ne, yih dekhke kí un ká báp us ke sab bháion se use ziyáda piyár kartá hai, us ká kína paidá kiya, aur us se muhabbat kí bát na kar sakte the.

¶ Aur Yúsuf ne ek k̄hwáb dekhá, aur use apne bháion se kahá; tab we us se ziyáda mutanasfir húe.

6 Aur us ne un se yún kahá, kí Jo k̄hwáb main ne dekhá hai, so suniye:

7 Kí ham khet par púle bándhte the; aur kyá dekhá hún? kí merá púlá uṭhá aur sídhá khará rahá, aur tumbháre púle ás pás kharé húe, aur mere púle ko sijda kiya.

8 Tab us ke bháion ne use kahá, kí Kyá tú sach hamará bádsháh hogá, yá tú hamará hákim hogá? Aur unhon ne us ke k̄hwábon aur us kí báton se us ká ziyáda kína paidá kiya.

9 ¶ Phir us ne dúsrá k̄hwáb dekhá, aur use apne bháion se bayán kiya, aur kahá, kí Dekho, main ne ek k̄hwáb dekhá, kí súraj aur chánd, aur gyáraṭ sitáron ne mujhe sijda kiya.

10 Aur us ne yih apne báp aur bháion se bayán kiya; tab us ke báp ne use dāntá, aur us se kahá, kí Yih kyá k̄hwáb hai, jo tú ne dekhá hai? Kyá main, aur terí má, aur tere bhái

sach much tere áge zamín par jhukke tujhe sijda karenge?

11 Aur us ke bháion ko rashk áyá; 'ekin us ke báp ne us bát ko yád rakhá.

12 ¶ Aur us ke bhái apne báp ke galle charáne ke liye Sikm ko gaye.

13 Tab Isráel ne Yúsuf ko kahá, Kyá tere bhái Sikm men nahín charáte hain? A'ó, main tujhe un ke pás bhejún. Us ne use kahá, ki Main házir hún.

14 Aur us ne kahá, ki Jáíye, apne bháion aur gallon ko salámat dekhíye, aur mujh pás khabar láíye. So us ne use Habrún kí wadí se bhejá, aur wuh Sikm men áyá.

15 ¶ Tab koi shakhs use milá, aur dekhá, ki wuh maidán men be-ráh játá thá; tab us shakhs ne us se pú-chhá, ki Tú kyá dhúndhtá hai?

16 Wuh bolá, Main apne bháion ko dhúndhtá hún; mujhe batláíye, ki we kahán charáte hain.

17 Wuh shakhs bolá, We yahán se chale gaye; ki main ne unhen yih kahte dekhá, ki A'ó, Dútain ko jáwen. Chunaráchi Yúsuf apne bháion ke píchhe chalá, aur unhen Dútain men páyá.

18 Aur jonhín unhon ne use dúr se dekhá, us se pahle ki wuh nazdík pahunchhe, us ke qatl ká mansúba bándhá.

19 Aur ek ne dúsre se kahá, Dekho, yih sáhib í khwáb átá hai;

20 So áo, ham ab use már dáleñ, aur kisi kúe men dál den, aur kahen, ki Koi burá darinda use khá gayá: aur dekhén, ki us ke khwábón ká anjám kyá hogá.

21 Tab Rúbin ne sunke un ke háthon se bacháyá, aur bolá, Cháhiye ki ham use qatl na karen.

22 Aur un se kahá, ki Khúnrezí na, karo, balki use us kúe men, jo bayábán men hai, dál do, aur us par háth na dáo; táki wuh use un ke

háthon se bacháke us ko báp tak phir pahuncháwe.

23 ¶ Aur yún huá, ki jab Yúsuf apne bháion pás áyá, to unhon ne us kí qabá ko, ya'ne búqalamún qabá ko, jo wuh pahine thá, utárke, use nangá kíyá,

24 Aur use leke kúe men dál diyá: wuh kúá andhá thá; us men ek búnd pání na thá.

25 Aur we rotí kháne baithe, aur ánkhi utháí, aur dekhá, ki Ismá'elion ká ek qáfila Jilí'ád se garm masálib, aur raugan í balsán, aur murr, únton par láde hue átá hai, ki unhen Mísr ko le jáwen.

26 Tab Yahúdáh ne apne bháion se kahá, ki Agar ham apne bhái ko már dáleñ, aur us ká khún chhipáwen, to kyá naf'a hogá?

27 A'ó, use Ismá'elion ke háth bechen, aur us par apne háth na dáleñ; ki wuh hamará bhái, aur hamará gosht hai. Aur us ke bhái rází hue.

28 Aur us waqt we Midiyání saudágar udhar se guzre: so unhon ne Yúsuf ko klínchke kúe se báhar ní-kálá, aur Ismá'elion ke háth bís rípiye ko bechá: aur we Yúsuf ko Mísr men láe.

29 Aur jab Rúbin kúe par phir áyá, aur dekhá, ki Yúsuf us men nahín hai, apne kapre pláre.

30 Aur apne bháion pás phir áyá, aur kahá, ki Larhá to nahín; ab main kahán jáún?

31 Phir unhon ne Yúsuf kí qabá ko líyá, aur ek bakrí ká bachcha márá, aur use us ke lahú men tar kíyá;

32 Aur unhon ne us búqalamún qabá ko bhejá, aur apne báp pás le áe, aur kahá, ki Ham ne ise páyá, aur áp ise pahchániye, ki yih áp ke bete ki jabá hai, ki nahín.

33 Aur us ne use pahcháná, aur kahá, ki Yih to mere bete ki qabá

hai: kōi burā darinda use khā gayā; Yūsuf beshakk phārā gayā.

34 Tab Ya'qūb ne apne kapre phāre aur tāt apne kūle par dālā, aur bahut dīn tak apne betē ke liye gam kiya.

35 Us ke sab betē aur us kī sab betīān use tasallī dene uṭhīn, aur wuh tasallī-pazīr na hūā; aur bolā, kī Main apne betē par rotā hūā gor men utrūngā. So us kā bāp us ke liye royā kiya.

36 Aur Midiyānīon ne use Misr men Fūtīfār ke hāth, jo Fīr'ūn kā ek amīr aur lashkar kā rā's thā, bechā.

XXXVIII B'A'B.

AUR us waqt yūn hūā, kī Yahūdāh apne bhāion se judā hokar Hīrāh nāme Adūlāmī ek shakhs ke yahān gaya.

2 Aur Yahūdāh ne wahān Sū'a nām ek Kan'ānī mard kī betī ko dekhā, aur use liyā, aur us se khalwat kī.

3 Wuh hāmīla hūī, aur ek betā janī, aur us kā nām 'I'r rakhā.

4 Aur use phīr hamī rahā, aur betā janī, aur us kā nām Onān rakhā.

5 Aur wuh phīr hāmīlā hūī, aur betā janī, aur us kā nām Selah rakhā; aur jab wuh use janī, to Yahūdāh Kazīb men thā.

6 Aur Yahūdāh apne palauthe 'I'r ke liye ek 'aurat byāh lāyā, jis kā nām Tamar thā.

7 Aur 'I'r, Yahūdāh kā palautthā, KHUDĀWAND kī nigāh men sharīr thā: so KHUDĀWAND ne use mār dālā.

8 Tab Yahūdāh ne Onān ko kahā, kī Apne bhāī kī jorū ke pās jā, aur apnī bhāwaj kā haqq adā kar, aur apne bhāī ke liye nasl chālā.

9 Lekīn Onān ne jānā, kī yih nasl merī na kahlāgī: aur yūn hūā, kī jab wuh apne bhāī kī jorū pās jātā thā, to nutfē ko zamin par zā'ī kartā thā, tā na howe kī us kā bhāī us se nasl pāwe.

10 Aur us kā yih kām KHUDĀWAND kī nazar men bahut burā thā; is liye us ne use bhī halāk kiya.

11 Tab Yahūdāh ne apnī bahū Tamar ko kahā, kī Apne bāp ke ghar men bewā baithī rah, jab tak kī merā betā Selah barā ho; kī us ne kahā, Na howe, kī wuh bhī apne bhāion kī tarah mar jāwe. So Tamar apne bāp ke ghar men jā rahī.

12 ¶ Aur bahut dīn guzre kī Sū'a kī betī Yahūdāh kī jorū mar gayī; aur jab Yahūdāh ko us kā gam bhūlā, to wuh apnī bheṛon kī pashm ke katarnewālon ke pās Tīnnat men, apne dost Adūlāmī Hīrāh ke sāth, gaya.

13 Aur Tamar se yih kahā gayā, kī Dekh, terā sasur apnī bheṛon kī pashm katarne ke liye Tīnnat ko jātā hai.

14 Tab us ne apnī bewagī ke kapron ko utār phenkā, aur burqā' orhā, aur apne ko lapetā, aur 'Aīnain ke madkhal men, jo Tīnnat ke rāste par hai, jā baithī: kyūnki us ne dekhā thā, kī Selah barā hūā, aur mujhe us kī jorū na kar dīyā hai.

15 Yahūdāh use dekhkar samjhā, kī kōi kasbī hai; kyūnki wuh apnā munh chhipāe hūe thī.

16 Aur wuh rāh se us kī taraf ko phīrā, aur use kahā, kī Chaliye, aur mujhe apne sāth khalwat karne dījiye; kī us ne na jānā, kī yih merī bahū hai. Wuh bolī, kī Tū, jo mere sāth khalwat karegā, mujhe kyā degā?

17 Wuh bolā, Main galle men se bakrī kā ek bachcha bhejūngā. Us ne kahā, kī Tū mujhe, jab tak use bheje, kuchh girau degā?

18 Wuh bolā, kī Main kyā girau tujhe dūn? Wuh bolī, Apnī chhāp, aur apnā bāzūband, aur apnī lāthī, jo tere hāth men hai. Us ne diyā, aur us ke sāth khalwat kī, aur wuh us se hāmīla hūī.

19 Phīr wuh uṭhī, aur chālī gayī.*

aur burqa' utār rakhā, aur rāndśālē kā jorā pahin liyā.

20 Aur Yahūdāh ne apne dost Adū-lāmi ke hāth bakrī kā bachcha bhejā, taki us 'aurat ke hāth se apnā girau phor lāwē; par us ne us ko na pāyā.

21 Tab us ne us jagah ke logon se pūchhā, ki Wuh beswā, jo 'Ainain men rāsto par nazar ātī thī, kahān hai? We bole, ki Yahān kasbī na thī.

22 Tab wuh Yuhūdāh ke pās phir āyā, aur kahā, ki Main use nabīn pā saktā hūn, aur wahān ke log bhī kahte hai, ki kasbī wahān nahīn thī.

23 Yahūdāh bolā, ki Khar, wuhī lewe, na ho ki ham badnām hower: dekh, main ne to bakrī kā bachcha bhejā, par tū ne use na pāyā.

24 ¶ Aur yūn hūā, ki qarīb tīn mahīne ke ba'd Yahūdāh se kahā gayā, ki Terī bahū Tamar ne zinā kiya; aur dekh, use chhināle kā haml bhī hai. Yahūdāh bolā, ki Use bāhar lāo, ki wuh jalā jāwe.

25 Jab wuh nikālī gayī, us ne apne sasur ko kahlā bhejā, ki Mujhe us shakhs kā haml hai, jis kī yih chizon hai: aur kahā, Daryāft kijiye, yih chihāp, aur bāzūband, aur yih 'asā, kis kā hai?

26 Tab Yahūdāh ne iqār kiya, aur kahā, ki Wuh mujh se ziyāda sādīq hai; kyūnki main ne use apne bete Selah ko na diyā. Lekin wuh āge ko us se hambistar na hūā.

27 ¶ Aur us ke janne ke waqt men yūn hūā, ki us ke peṭ men tau, am the.

28 Aur jab wuh janne lagi, to ek kā hāth niklā, aur dāī janāī ne pakarke us ke hāth mer; nārā bāndhkar kahā, ki Yih pahle niklā.

29 Aur yūn hūā, ki us ne apnā hāth phir khīnch liyā; aur kyā dekhtī hai? ki wuhīn us kā bhāī nikal āyā; aur wuh bolī, Tū kyā hī phārtā hai? yih phār tujh par āwegī: so us kā nām Phāras rakhā gayā.

30 Ba'd us ke us kā bhāī, jis ke hāth

men nārā bāndhā thā, nikal āyā, aur us kā nām Zārāh rakhā gayā.

XXXIX BĀ'Ī.

AUR Yūsuf ko Misr men lāe, aur Fūtīfār Misrī ne, jo Fīr'ā'ūnī amīr, aur bādshāh ke jilaudāron kā sardār thā, us ko Ismā'ellion ke hāth se, jo use wahān lāe the, mol liyā.

2 Aur KHUDĀWAND Yūsuf ke sāth thā, aur wuh sāhib i iqbāl thā; so wuh apne Misrī āqā ke ghar men rahā.

3 Aur us ke āqā ne dekhā, ki KHUDĀWAND us ke sāth hai, aur yih kī KHUDĀWAND ne us ke sab kāmōn men use iqbālmand kiya.

4 Chunānchī Yūsuf us kī nazar men maurid i lutf hūā, aur us ne us kī khidmat kī; aur us ne use apne ghar kā mukhtār kiya, aur sab, jo kuchh kī us kā thā, us ke qabze men kar diyā.

5 Aur yūn hūā, ki jis waqt se kī us ne use ghar par, aur apnī sab chizon par mukhtār kiya, KHUDĀWAND ne us Misrī ke ghar men Yūsuf ke sabab se barakat baḥshī; aur us kī sab chizon men, jo ghar men aur khet men thī, KHUDĀWAND kī taraf se barakat hūī.

6 Aur us ne apnā sab kuchh Yūsuf ke qabze men kar diyā, aur us ne rotī ke siwā, jise khā letā thā, kisī chiz se kām na rakhā. Aur Yūsuf khlābsūrat aur nūrpaikar thā.

7 ¶ Aur us ke ba'd yūn hūā, ki us ke āqā kī jorū kī ānkh Yūsuf par lagi, aur wuh bolī, ki Mere sāth hambistar ho.

8 Lekin us ne na mānā; aur apne āqā kī jorū se kahā, ki Dekh, merā āqā, kisī chiz se, jo ghar men mere pās hai, wāqif nahīn; aur us ne apnā sab kuchh mere hāth men kar diyā.

9 Is ghar men mujh se ziyāda koī barā nahīn: aur us ne, siwā tere, koī chiz mere ikhtiyār se bāhar nahīn rakhī; aur yih is liye hai, ki tū us kī jorū hai; phir main aīsī barī badzātī

Yūsuf ká, apne áqá kī bibi PAIDA'ISH, XI. kī tukmat se, qaid honá.

kyūn karūn, aur K̤hudá ká gunahgár hoūn?

10 Aur wuh harehand Yūsuf ko roz roz kahtī rahī, par us ne us kī na sunī, kī us ke sáth soe, yá us ke sáth rahe.

11 Aur yūn hūá, kī ek din wuh apne kám ke liye ghar ke andar gayá; aur ghar ke logon men se wahān koi na thá.

12 Tab us ne us ká pairáhan pakarke kahá, kī Mere sáth hambistar ho. Wuh apnā pairáhan us ke háth men chhorke bhágá, aur báhar nikal gayá.

13 Jab us ne dekhá, kī us ne apnā pairáhan mere háth men rahne diyá, aur bhág niklá,

14 Tab us ne apne ghar ke logon ko buláýá, aur kahá, kī Dekho, wuh ek 'Ibrī ko hamáre ghar men le áýá, kī wuh ham se thātthá kare; wuh andar ghúsá, kī mere sáth hambistar ho, aur main bare zor se chillá uṭhī.

15 Jab us ne dekhá, kī main ne áwáz buland kī, aur chilláí, to apnā pairáhan mere háth men chhor bhágá, aur báhar nikal gayá.

16 So us ne us ká pairáhan apne pás rakhá, jab tak kī us ká áqá ghar men áýá.

17 Tab us ne aisī hī báten us se kahín, kī Yih 'Ibrī gulám, jo tú ne ham pás lá rakhá, ghús áýá, kī mujh se thātthá kare.

18 Aur jab main ne áwáz buland kī, aur chillá uṭhī, to wuh apnā pairáhan mujh pás chhorke báhar nikal bhágá.

19 Jab us ke áqá ne ye báten, jo us kī jorú ne kahín, kī Tere gulám ne mujh se yūn kiyá, sunín, to us ká gazab bharká.

20 Aur Yūsuf ke áqá ne us ko pakrá, aur us ko ek jagah, jahán bád-sháh ke qaidí band the, qaid men dálá: wuh wahān qaidk̤hāne men rahá kartá thī.

21 ¶ Lekin K̤hudáwānd Yūsuf ke sáth thá; us ne us par rahin kiyá, aur qaidk̤hāne ke dároga ko us par mibr-bán kiyá.

22 Aur qaidk̤hāne ke dároga ne sab qaidion ko, jo qaid men the, Yūsuf ke háth men soupá; aur jo kám wahān kiyá játá thá, us ká mukhtár wuhí thá.

23 Aur qaidk̤hāne ká dároga sab kámon se, jo us ke háth men the, befikr thá; is liye kī K̤hudáwānd us ke sáth thá; aur K̤hudáwānd ne use un kámon men, jo us ne kiye, iqbal-mand kiyá.

XL BĀ'Ṭ.

BĀ'Ṭ in báton ke yūn búa, kī sháh i Misr ká sáqí aur náupaz apne khudáwānd sháh i Misr ke mujrim hūe.

Aur Fira'ún apne do sardáron par, jin men ek sáqion, aur दूसरा náupazon ká dároga thá, gusse hūá;

3 Aur us ne un ko nigahbání ke liye, jilaudáron ke sardár ke ghar men, usí jagah, jahán Yūsuf band thá, qaidk̤hāne men dálá.

4 Jilaudáron ke sardár ne unhen Yūsuf ke hawále kiyá, aur as ne un kī k̤hidmat kī: we ek muddat tak nazarband rahe.

5 ¶ Aur har ek ne un donoñ men se, ya'ne sháh i Misr ke sáqí, aur náupaz ne, jo qaidk̤hāne men band the, ek hī rát ek ek k̤hwáb, apnī ta'bír ke muwáfíq, dekhá.

6 Aur Yūsuf subh ko un pás andar gayá, aur un par nigáh kī, aur dekhá, kī we udás haín,

7 Us ne Fira'úní sardáron se, jo us ke sáth us ke khudáwānd ke ghar men nigahbání ke liye asir the, pú-chlá, kī A'j tum kis liye udás nazar áte ho?

8 We bole, Ham ne ek k̤hwáb dekhá hai, jis ká ta'bír karnewálá koi nahín. Yūsuf ne unhen kahá, Kyá ta'bír kī qudrat K̤hudá ko nahín mujh se bayán kijiye.

9 Tab sardār sāqī ne apnā khwāb Yūsuf se bayān kiyā, aur use kahā, Dekh, mere khwāb men ek tāk mere sāmlne thī;

10 Us tāk men tīn dālīān thīn; un men kaliān niklīn, aur un men phūl āe, aur us ke sab guchehhon men angūr pake:

11 Aur Fira'ūn kā piyāla mere hāth men thā: so main ne un angūr-on ko leke Fira'ūn ke jām men nichorā; aur wuh jām main ne Fira'ūn ke hāth men diyā.

12 Tab Yūsuf bolā, Us kī ta'bīr yih hai, ki yih tīn dālīān tīn dīn hai.

13 Aur Fira'ūn ab se tīn dīn men terī rūbakārī karegā, aur tujhe terā mansab phir degā, aur tū āge kī tarah, jab tū Fira'ūn kā sāqī thā, us ke hāth men phir jām degā.

14 Lekin jab tū khushhāl ho, to mujhe yād kījīyo, aur mujh par mihr-bānī kījīyo, aur Fira'ūn se merā zikr kījīyo, aur mujhe is ghar se maḥblasī dilwāīyo;

15 Kī we 'Ibrānīon kī wilāyat se mujhe churā lāe; aur yahan bhī main ne aisā kām nahīn kiyā, kī we mujhe is qaidkhāne men rakhen.

16 Jab sardār nānpaz ne dekhā, ki ta'bīr khūb hūī, to Yūsuf se kahā, ki Main bhī khwāb men thā, aur dekh, kī sir par tīn ṭokrī rotī kī thīn.

17 Aur ūpar kī ṭokrī men Fira'ūn ke liye sab qisim kā pakā hūā māl thā; aur parande mere sir par us ṭokrī men se khāte the.

18 Yūsuf ne jawāb diyā, aur kahā, Us kī ta'bīr yih hai, ki ye tīn ṭokrī-ān tīn dīn hai.

19 Fira'ūn ab se tīn dīn men terā sir tere tan se judā karegā, aur ek darakht par tujhe latkāegā, aur parande terā gosht noch noch khāenge.

20 ¶ Aur tīse dīn, jō Fira'ūn kī sālgirih kā dīn thā, yūn hūā, ki us ne apne sab naukaron kī milhmānī

kī; aur us ne sardār sāqī aur nānpaz kī, apne naukaron men se, rūbakārī kī;

21 Aur us ne sardār sāqī ko us kī khidmat par phir qāim kiyā, aur us ne Fira'ūn ke hāth men jām diyā.

22 Par us ne sardār nānpaz ko phānsī dī, jaisā Yūsuf ne un se tā-bīren kahī thīn.

23 Par sardār sāqī ne Yūsuf ko yād na kiyā, balki use bhūl gayā.

XLI.

PHIR Fira'ūn ne dūsre sāl ke ākhīrī dīnon men khwāb dekhā, kī wuh lab ī daryā kharā hai,

2 Aur kyā dekhā hai? kī daryā se sāt khūbsūrat aur moṭī gāen niklīn, aur naistān men charne lagīn.

3 Aur kyā dekhā hai? kī un ke ba'd aur sāt gāen badshakī aur dublī daryā se niklīn, aur daryā ke ghāt par un sāt gāeṇ ke nazdik kharī hūīn.

4 Aur un badsūrat aur dublī gāeṇ ne un khūbsūrat aur moṭī sāt gāeṇ ko khā liyā. Tab Fira'ūn jāgā.

5 Aur phir so gayā, aur dobāra khwāb dekhā, kī anāj kī bhārī hūī aur achchhī sāt bālen ek dānṭhī men zāhir hūīn.

6 Aur kyā dekhā hai? kī ba'd un ke aur sāt bālen patlī aur purwā hawā se murjhāī hūī niklīn.

7 Aur we patlī sāt bālen un achchhī bhārī hūī sāt bālen ko nigal gayīn. Aur Fira'ūn jāgā, aur dekhā kī wuh khwāb thā.

8 Aur yūn hūā, kī subh ko us kā jī ghabrāyā; tab us ne Mīsr ke säre jādūgaron aur us ke sab dānishmand-on ko bulā bhejā, aur Fira'ūn ne apnā khwāb un se kahā; par un men se koī Fira'ūn ke khwāb kī ta'bīr na kar sakā.

9 ¶ Us waqt sardār sāqī ne Fira'ūn se kahā, kī Merī ḡhatāen āj mujhe yād āīn:

10 Kī Fira'ūn apne bandon par

gusse thá, aur mujhe jilaudáron ke achchhí ghaní sát bálen ek dānthí se ghar men qaid kiya thá, mujhe, aur niklín:

sardár nānbái ko bhí;

11 Tab ham ne, ya'ne main ne aur us ne, ek hí rát men, ek ḡhwáb dekhá; ham men ek ek ne ḡhwáb dekhá, apne ḡhwáb kí tá'bír ke muwáfiq.

12 Aur ek 'Ibrí jawán, jilaudáron ke sardár ká naukár, wahán hamáre sáth thá; ham ne us se kahá: us ne hamáre ḡhwábon kí ta'bír kí, aur har ek ke ḡhwáb kí, us ke muwáfiq, ta'bír kí.

13 Aur us ne jaisí ham se ta'bír kí thí, waisá hí húá: mujhe apne man-sab par qáim kiya, aur use phānsí di.

14 ¶ Tab Fira'ún ne Yūsuf ko bulwáya; we jald use qaidḡhāne se le áe; aur us ne sir mundáya, aur kapre badálke Fira'ún ke huzúr áya.

15 Fira'ún ne Yūsuf ko kahá, Main ne ḡhwáb dekhá, jis kí ta'bír koí nahín kar saktá; aur main ne suná hai, kí tú ḡhwáb ko samajhke us kí ta'bír kartá hai.

16 Yūsuf ne jawáb men Fira'ún se kahá, kí Merí kyá táqat hai? Ḳhudá Fira'ún kí salámatí ká jawáb use dewe.

17 Tab Fira'ún ne Yūsuf se kahá, Main ne ḡhwáb men dekhá, kí main daryá ke kináre par ḡhará hún:

18 Aur kyá dekhtá hún? kí motí aur ḡhúbsúrat sát gáen daryá se niklín, aur naistán men charne lagín:

19 Aur kyá dekhtá hún? kí ba'd in ke niháyat badsúrat, aur ḡharáb, aur dublí sát aur gáen niklín, aisi burí kí main ne sári zamín í Misr men kabhí nahín dekhín:

20 Aur we dublí aur badsḡhakl gáen pahlí motí sát gáen ko nigal gayín;

21 Jab we unhen ḡhá gayín, to yih ma'lúm na húá, kí we un ke peḡ men gayín; aur we waisí hí badsúrat thín, jaisí pahle thín; tab main jágá.

22 Aur phir ḡhwáb men dekhá, kí

23 Aur kyá dekhtá hún? kí aur sát bálen, patlí, aur purwá hawá se murḡhái húi, un ke ba'd ugín:

24 Aur un patlí bálon ne achchhí sát bálon ko nigal liya: aur main ne yih jádúgaron se kahá; hargiz koí ta'bír mujh se na kar saká.

25 ¶ Tab Yūsuf ne Fira'ún se kahá, kí Fira'ún ká ḡhwáb ek hí hai: Ḳhudá ne, jo kuchh wuh kiya cháhtá hai, Fira'ún ko dikhláya.

26 We sát achchhí gáen sát baras hain; aur we achchhí sát bálen sát baras hain; ḡhwáb ek hí hai.

27 Aur we dublí badsúrat sát gáen, jo un ke ba'd niklín, sát baras hain; aur we sát ḡhálí bálen jo purwá hawá se murḡhái húi hain, so kál ke sát baras hain.

28 Yih wuhí bát hai, jo main ne Fira'ún se kahí: Ḳhudá ne, jo kuchh kiya cháhtá hai, Fira'ún ko dikhláya.

29 Dekh, kí sát baras tak sári zamín í Misr men barí sasti hogí:

30 Aur ba'd un ke sát baras ká kál hogá: aur zamín í Misr kí sári barḡhtí bhúl jáegi; aur yih kál zamín ko halák karegá;

31 Aur wuh barḡhtí mulk men, us ánewále kál ke sabab se, hargiz ma'lúm na hogí: kyúñki wuh saḡht kál hogá.

32 Aur Fira'ún par, jo ḡhwáb duhráya gayá, so is liye hai, kí yih bát Ḳhudá se muqarrar kí gayí hai, aur Ḳhudá jald use karegá.

33 Is liye Fira'ún ko cháhiye, kí ek hoshyár 'aqlmand mard ko khoje, aur use Misr kí zamín par muḡhtár kare.

34 Aur Fira'ún use hukm dewe, kí wuh is zamín par tahsildáron ko muqarrar kare, aur barḡhtí ke sát baras tak páñchwán hissa Misr kí zamín se liya kare.

35 Aur we un achchhe barason kí,

jo āte haiṇ, sab khāne kī chīzeṇ jam'a karen, aur galla Fira'ūn ke hukm men rakhē; sab khāne kī chīzeṇ kī muhāfazat shahron men karen.

36 Aur wuhī khurish kāl ke sāt baras ke liye, jo Misr kī zamīn men paregā, zakhīra hogī; tākī yih mulk kāl ke sabāb se halāk na ho.

37 ¶ Yih ta'bīr Fira'ūn kī nigāh men, aur us ke sab naukaron kī nazar men, achchhī ma'lūm hūī.

38 Fira'ūn ne apne naukaron ko kahā, Kyā ham aisā jaisā yih mard hai, kī jis men Khudā kī Rūh hai, pā sakte haiṇ?

39 Aur Fira'ūn ne Yūsuf se kahā, Azbas kī Khudā ne tujhe is sab men bīnāī dī hai, so koī tujh sā 'āqil aur dānishwar nahīṇ hai.

40 Tū mere ghar kā mukhtār ho, aur apnā hukm merī sab ra'āyat par jāri kar; saqat takhtnīshīnī men main tujh se buzurgtar rahūngā.

41 Phir Fira'ūn ne Yūsuf se kahā, kī Dekh, main ne tujhe sārī zamīn i Misr par hukūmat baḥshī.

42 Aur Fira'ūn ne apnī angushtarī apne hāth se nikālkar Yūsuf ke hāth men pahīnā dī; aur use katān kā libās pahīnāyā, aur sone kā tauq us ke gale men dālā;

43 Aur us ne use apnī dūsarī garī men sawār kar diyā: tab us ke āge manādī kī gayī, Sab adab se raho. Aur us ne use Misr kī sārī mamlukat par hākīm kiya.

44 Aur Fira'ūn ne Yūsuf ko kahā, Main Fira'ūn hūṇ, aur bagair tere Misr kī sārī zamīn men koī insān apnā hāth yā pānw na uthāegā.

45 Aur Fira'ūn ne Yūsuf kā khitāb Jahān-panāh rakhā; aur us ne shahr i On ke kāhīn Fūtīfara' kī beṭī A'snāth ko us se byāh diyā. Aur Yūsuf Misr kī zamīn men phirā.

46 ¶ Aur Yūsuf, jis waqt Misr ke bādshāh Fira'ūn ke huzūr kharā hūā, tīs baras kā thā. Aur Yūsuf Fira'ūn

ke huzūr se nikalkar Misr kī sārī zamīn men phirā.

47 Aur barḥtī ke sāt baras men zamīn mālāmāl hūī.

48 Tab us ne un sāt barason kī sārī chīzeṇ khāne kī, jo zamīn i Misr men thīṇ, jam'a kīṇ; aur us ne un khāne kī chīzeṇ ko bastiōn men zakhīra kiya, aur un khetōṇ kī, jo har bastī ke āspās the, khāne kī chīzeṇ usī bastī men rakhīṇ.

49 Aur Yūsuf ne galla bahut kasrat se, jaise daryā kī ret, aisā kī wuh hisāb karne se bāz rahā, jam'a kiya; kyūṇkī wuh be-hisāb thā.

50 Aur Yūsuf ke do bete shahr i On ke kāhīn Fūtīfara' kī beṭī A'snāth ke peṭ se kāl se peshtar paidā hūe.

51 Aur Yūsuf ne palauthe kā nām Munassī rakhā; kyūṇkī us ne kahā, kī Khudā ne sab merī aur mere bāp ke ghar kī mashaqqat bhulāī.

52 Aur dūse kā nām Ifrāīm rakhā, aur kahā, kī Khudā ne mujhe mere ranj kī zamīn men phaldār kiya.

53 ¶ Aur sāt baras sasti ke, jo zamīn i Misr men the, ākhir hūe, aur girānī ke sāt baras, jaisā kī Yūsuf ne kahā thā, āne shurū' hūe.

54 Aur sab zamīn men girānī hūī; par hanoz Misr kī sārī zamīn men rotī thī.

55 Par jab sārī zamīn i Misr bhūkh se halāk hone lagī, to khalq rotī ke liye Fira'ūn ke āge chillāī. Fira'ūn ne sab Misrīōn ko kahā, kī Yūsuf kane jāo; wuh jo tumhen kahe, so karo.

56 Aur tamām rū e zamīn par kāl thā, aur Yūsuf ne zakhīre ke khatte kholke Misrīōn ke hāth beche; aur Misr kī zamīn men kāl bahut barhā.

57 Aur sāre mulk Misr men Yūsuf kane mol lene āe; kyūṇkī sab mulkōṇ men saḥt kāl thā.

XLII BAB.

JAB Ya'qūb ne dekhā, kī Misr men galla hai, tab Ya'qūb ne apne beṭōṇ se kahā, kī Tum kyūṇ ek dūse ko takte ho?

2 Dekho, main ne suná hai, ki Misr men galla hai; tum wahán jáo, aur wahán se hamáre liye mol lo; táki ham jiwén, aur na mareñ.

3 ¶ So Yúsuf ke das bhái galla mol lene ko Misr men áe.

4 Par Ya'qúb ne Yúsuf ke bhái Binyamín ko us ke bháion ke sáth na bhejá, is liye ki us ne kahá, Kahín aisá na ho, ki us par kuchh áfat áwe.

5 Pas Isráel ke bete, aur ánewálon men mile húe, kharid karne áe, ki Kan'án ke mulk men kál thá.

6 Aur Yúsuf mulk ká hálim thá, ki wuh mulk ke sáre logon ke háth galla bechtá thá. So Yúsuf ke bhái áe, aur apne ko zamín kí taraf jhukáe, húe us ke huzúr kham húe.

7 Yúsuf ne apne bháion ko dekhá, aur unhen pahchán gayá; par us ne ap ko náwáqif banáyá, aur un se sakht bolí bolá, aur un se púchhá, Tum kahán se áe ho? We bole, Kan'án kí zamín se kháne kí chízen mol lene ko.

8 Yúsuf ne to apne bháion ko pahcháná, par unhon ne use na pahcháná.

9 Aur Yúsuf ko we khwáb, jo us ne un kí bábat dekke the, yád áe, aur us ne unhen kahá, ki 'Tum jásus hokar áe ho, táki is zamín kí burí hálát daryáft karo.

10 Unhon ne use kahá, Nahín, ai mere khudáwand; tere gulám kháne kí chízen mol lene áe hain.

11 Ham sab ek hí shakhs ke bete hain; ham sachche hain, tere gulám jásus nahín.

12 Wuh bolá, ki Nahín, balki tum zamín kí burí hálát dekhne áe ho.

13 Tab unhon ne kahá, ki Tere gulám bárah bhái Kan'án ke bích ek hí shakhs ke bete hain; aur dekh, chhotá áj ke din hamáre báp ke pás hai, aur ek nahín miltá.

14 Tab Yúsuf ne unhen kahá, Wuhí jo main ne tumhen kahá, ki tum jásus ho;

15 Isí se tum imtihán kiye jáoge:

Fira'un kí zindagi kí qasam, ki tum yahán se, bagair us ke ki tumbhárá chhotá bhái yahán áwe, jáne na páoge.

16 Ek ko ap men se bhejo, ki tumbháre bhái ko láwe, aur tum qaid raho, táki tumbhári báten jánchí jáwen, ki tum sachche ho kí nahín; aur nahín to Fira'un kí ján kí qasam, tum yaqínan jásus ho.

17 So us ne un sab ko báham tín din tak nazarband rakhá.

18 Aur tisre din Yúsuf ne unhen kahá, Yún karo, táki zinda raho; kí main Khudá se dartá hún:

19 Kí agar tum sachche ho, to ek ko ápne bháion men se qaidkháne men band rahne do: aur tum kál ke liye apne ghar men galla le jáo:

20 Lekin apne chhote bhái ko mujh pás le áiyo: tumbhári báten yún sábit hongí, aur tum na maroge. Chunán-hi unhon ne yúnhiñ kiyá.

21 ¶ Aur unhon ne ápas men kahá, ki Ham sach apne bhái kí babat mujrim hain, ki jab us ne hamári minnat aur zári kí, ham ne us kí khas-tadilí dekhí, aur us kí na suní; is liye yih musibat ham par parí.

22 Tab Rúbin ne jawáb men unhen kahá, Kyá main tumbhen na kahtá thá, ki Is bachche par zulm na karo; aur tum shanawá na húe: yih bhí dekho, ki us ke kshún kí bázpurs húi.

23 Aur we na jánte the, ki Yúsuf un kí báten samajhtá hai, is liye ki un ke darmiyán ek tarjuman thá.

24 Tab wuh un men se kináre gayá, aur royá, aur phir un pás áyá, aur un se báten kin, aur un men se Sama'un ko leke un kí ánkhon ke sáinbne bándhá.

25 ¶ Tab Yúsuf ne hukm kiyá, ki un ke bore galle se bharen, aur har shakhs kí naqdí us ke bore men rakhke phir den, aur unhen safar kí kshurish bhí dewen: us ne yún un se sulák kiyá.

26 Aur unhon ne apne gadhon par galla ládá, aur wahán se rawána húc.

27 Jab un men se ek ne apná borá kholá, táki apne gadhe ko manzil par dána ghás dewe, to us ne apní naqdí dekhí, ki wuh bore men úparwár hai.

28 Tab us ne apne bháion se kahá, ki Merí naqdí phir dí gayí; aur dekho, ki wuh mere bore men hai. Tab un ká dil thikáne na rahá, aur we darkar ek दूसरे ko kahne lage, K̄hudá ne ham se yih kyá kiyá?

29 ¶ A'khir we zamín i Kan'án men apne báp Ya'qúb pás pahunche, aur apná sab hál, jo un par guzrá thá, us se kahá, aur bole,

30 Kí Wuh shaḡhs, jo us mulk ká málík hai, ham se sakhtí se bolá, aur hamen zamín ke jásús thahráo.

31 Ham ne use kahá, ki Ham sachche ádmí hain; ham jásús nahín hain :

32 Ham bárah bhái ek báp ke bete hain; ham men se ek nahín miltá, aur sab se jo chhoṭá hai áj apne báp pás zamín i Kan'án men hai.

33 Tab us shaḡhs ne, jo us mulk ká málík hai, ham ko kahá, Main ab tumhen jánchúngá, ki sachche ho ki nahín : apná ek bhái mujh pás chhoṭo, aur apne gharáne ke liye kál kí khurish lo, aur jáo :

34 Aur apne chhoṭe bhái ko mere pás le áo : tab main jánúngá, ki tum jásús nahin, balki sachche ho; phir main tumháre bhái ko tumháre hawále karúngá, aur tum mulk men saudágari kijiyo.

35 ¶ Aur yún húa, ki jab unhon ne apne bore kháli kiye, to dekhá, ki har shaḡhs kí naqdí bandhí húi us ke bore men thí; aur we aur un ká báp naqdí kí thailián dekhke dar gaye.

36 Aur un ke báp Ya'qúb ne unhen kahá, Tum ne mujhe be-aulád kiyá; Yúsuf nahín hai, aur Sama'un bhí nahín; Binyamín ko bhí le jáoge : yih sab báten mere muḡhálif hain.

37 Tab Rúbin ne apne báp se khi-táb karke kahá, ki Agar main us ko tujh pás na láúñ, to tú mere do beton ko qatl kijiyo : use mere háth men somp de, ki main use phir tujh pás pahuncháúngá.

38 Us ne kahá, Merá betá tumháre sáth na jáegá; ki us ká bhái mar gayá, aur wuh akelé rah gayá; agar us par, jis ráh men ki tum játe ho, kuchh áfat ho, to tum mere burháp ke bálon ko sáth gam ke gor men utároge.

• XLIII BAB.

A UR zamín par wuh kál bará saḡht thá.

2 Aur yún húa, ki jab wuh galla, jo Misr se láo the, we khá chuke, to un ke báp ne unhen kahá, ki Phir jáo, aur hamáre liye thoṭi khurish mol lo.

3 Tab Yahúdáh ne use kahá, ki Us mard ne ham ko niháyat tákid se kahá hai, ki Tum bagair is ke, ki tumhárá bhái tumháre sáth ho, merá munh na dekhoge.

4 So agar tú hamará bhái hamáre sáth bhejtá hai, to ham jáenge, aur tere liye khurish mol lenge;

5 Aur agar nahín bhejtá hai, to ham na jáenge : ki us mard ne ham se kahá hai, Jab tak tumhárá bhái tumháre sáth na ho, tum merá munh na dekhoge.

6 Tab Isráel ne kahá, ki Tum ne mujh se kyún yih badí kí, ki us mard se kahá, ki Hamará aur ek bhái hai?

7 We bole, ki Us mard ne hamen tang karke hamará aur hamáre kunbe ká hál púchhá kiyá, ki Kyá tumhárá báp ab tak jítá hai? áyá, tumhárá koi aur bhái hai? to ham ne báton ke sarrište ke muwáfíq use kahá; kyá ham jánte the, ki wuh hamen kahegá, ki Apne bhái ko le áo?

8 Tab Yahúdáh ne apne báp Isráel ko kahá, ki Is jawán ko mere sáth bhej, ki ham uṭhen aur jáwen; táki

ham, aur tú, aur hamáre bachche jiwén, aur mar na jáwén.

9 Aur main us ká zámín hotá hún; yahán lác gaye haín; táki wuh hátú mere hí háth se us ko talab kíjiyo: agar main use tere pás na láún, aur tere sámhne na biḥáún, to tú yih gunáh abad tak merí gardan par rakhiyo:

10 Kyúnki agar ham derí na karte, to yaqínan ab tak do bára phir áe hote.

11 Tab un ke báp Isráel ne unhen kahá, ki Agar ab yúnghín hai, to yún karo; ki kuchh khássa mewa is zámín ká apne bartanon men rakh lo, aur us mard ke liye hadya le jáo, thorá raugan i balsán, thorá shahd, kuchh garm masáliḥ, aur murr, aur pista, aur bádlám:

12 Aur duhrí qímat apne háth men lo; aur wuh naqdí, jo tumháre boron ke muḡh men rakhi húi tum phir lác, apne háth men phir le jáo; sháyad ki wuh galatí se húa ho.

13 Apne bhái ko bhí lo; uṭho, aur phir us mard pás jáo.

14 Aur Kḥudá e Qádir us mard ko tum par mihrbán kare, táki wuh tumháre dústre bhái aur Binyamín ko chhoṛ dowe. Main agar be-aulád húa, to húa.

15 ¶ Tab unhoṇ ne wuh hadya liyá, aur duhrí naqdí ko apne háth men Binyamín samet liyá, aur uthe, aur Misr ko utar chale, aur Yúsuf ke áge jákar khare húa.

16 Jab Yúsuf ne Binyamín ko un ke sáth dekhá, to us ne apne ghar ke dároga ko kahá, ki In mardon ko ghar men le já, aur kuchh zabh karke taiyár kar; kyúnki ye mard do pahar ko mere sáth kháná kháwenge.

17 Us shakhs ne, jaisá Yúsuf ne farmáyá thá, kiyá; chunánci wuh shakhs unhen Yúsuf ke ghar men láyá.

18 Tab we dare, ki Yúsuf ke ghar men lác gaye. Aur unhoṇ ne kahá,

ki Naqdí kí 'illat se, jo pahle martaba hamáre boron men phir gayí, ham hamáre liye ek bahána dhúndhe, aur ham par hamla kare, aur ham ko pakre, aur gulám kare, aur hamáre gadhon ko chhin le.

19 Tab unhoṇ ne Yúsuf ke ghar ke dároga pás áke ghar ke darwáze par us se guftogú kí, aur kahá,

20 Ki Aí sáhib, ham pahle martaba jo khurish mol lene áe the,

21 To yún húa, ki jab ham ne manzil par utarke apne boron ko kholá, to dekhá, ki har shakhs ki naqdí us ke bore men úparwár thí; hamári naqdí púre taul kí thí; so ham use apne háth men phir lác haín:

22 Aur ham aur naqdí, khurish mol lene ko, apne háthon men lác haín; aur ham nahín jánte ki hamári naqdí kis ne hamáre boron men rakh dí.

23 Us ne kahá, ki Tumhári salámatí howe; mat daro; tumháre Kḥudá aur tumháre báp ke Kḥudá ne tumháre boron men tumhen khazána diyá; tumhári naqdí muḡh ko mil chuki. Phir wuh Sama'ún ko un pás nikál láyá.

24 Aur us shakhs ne un mardon ko Yúsuf ke ghar men láke pání diyá, ki pánw dhoen; aur un ke gadhon ko dána ghás diyá.

25 Phir unhoṇ ne Yúsuf ke intizár men, ki wuh do pahar ko áegá, hadya taiyár kiyá: kyúnki unhoṇ ne suná thá, ki hamen kháná yabán 'kháne hogá.

26 ¶ Aur jab Yúsuf ghar men áyá, to we wuh hadyá, jo un ke háth men thá, bhítar lác, aur us ke liye sijde ko zámín par gire.

27 Us ne un se khair o 'áfíyat púchhi, aur kahá, ki Tumhárá báp achchhi tarah hai? wuh búrhá, jis ká zikr tum ne kiyá thá, ab tak jitá hai?

28 Unhoṇ ne jawáb diyá, ki Terá chákhar hamára báp tandurust hai:

wuh hanoz jítá hai. Phir unhon ne sir jhukáe, aur sijde kiye. unhen kah, Tum ne kis liye nekí ke 'iwaz badí kí?

29 Phir us ne ánkh utháí, aur apne bháí Binyamín, apní má ke beté ko dekhá, aur kahá, kí Tumhárá chhotá bháí, jis ká zikr tum ne mujh se kiya thá, yihí hai? Phir kahá, kí Ai mere farzand, K̄hudá tujh par mihrbán rahe.

30 Tab Yúsuf ne jaldí kí; kyúñki us ká jí apne bhái ke liye bhar áyá, aur cháhá kí rowe. Wuh ek k̄halwat men gayá, aur waháñ royá.

31 Phir us ne apná munh dhoyá, aur báhar niklá, aur apne taín zabt kiya, aur fármáyá, kí Kháná chuno.

32 Aur unhon ne us ke liye alag, aur un ke liye judá, aur Misrion ke, jo un ke sáth kháthe the, 'aláhida chuná; is liye kí Misr ke log 'Ibrání-on ke sáth kháná khá nahín sakte; Misrí ise makrúh jánte hain.

33 Aur we us ke sámlne baithe, bará apní baráí ke, aur chhotá apní chhotáí ke muwáfiq. Tab we ta'ajjub se ek dústre ko dekh rahe.

34 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

35 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

36 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

37 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

38 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

39 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

40 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

41 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

42 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

43 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

44 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

45 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

46 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

47 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

48 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

49 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

50 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

51 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

52 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

53 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

54 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

55 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

56 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

57 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

58 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

59 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

60 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

61 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

62 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

63 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

64 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

65 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush hue.

aur wuh bhi, jis pás se piyála niklá, apne khudáwand ke gulám hai.

17 Wuh bolá, ki Khudá na kare, ki main aísá karún; yih shakhs, jis pás se piyála niklá, wuhí merá gulám hogá; aur tum apne báp pás salámat jáo.

18 ¶ Tab Yahúdáh us ke nazdik ákar bolá, Ai mere khudáwand, apne chákár ko parwánagi dijiye, ki apne khudáwand ke kán men ek bát kahe; aur apne chákár par apne gazab kí ág mat bharakne dijiye; kyúñki tú Fira'un kí mánind hai.

19 Mere khudáwand ne apne chákaron se yún kahke suwál kiyá, ki Tumhárá báp yá bhái hai?

20 Aur ham ne apne khudáwand se kahá, ki Hamará ek burhá báp hai; aur us ke burhápe ká ek chhotá larká hai; aur us ká bhái mar gayá, aur wuh apní má ká ek hí rahá, aur us ká báp us par áshiq hai.

21 Tab tú ne apne chákaron ko kahá, ki Use mujh pás láo, ki us par nazar karún.

22 Ham ne apne khudáwand se kahá, ki Wuh jawán apne báp ko chhor nahín saktá, ki agar apne báp ko chhore, to wuh mar jáegá.

23 Phir tú ne apne chákaron ko kahá, Jab tak tumhárá chhotá bhái tumháre sáth na áwe, tum phir merá munh na dekhoge.

24 Aur yún húa, ki jab ham tere chákár apne báp pás gaye, to ham ne apne khudáwand kí báten us se kahín.

25 Hamará báp bolá, Phir jáo, aur hamáre liye thorí khurish mol lo.

26 Ham bole, ki Ham nahín já sakte; agar hamará chhotá bhái hamáre sáth howe, to ham jáenge; kyúñki us shakhs ká munh na dekhne páenge, magar jab kí hamará chhotá bhái hamáre sáth ho.

27 Aur tere chákár mere báp ne ham ko kahá, Tum jánte ho ki merí jorú mujh se do beté janí :

28 Ek mujh se judá húa, aur main ne kahá, Yaqínan wuh phará gayá :

aur main ne use ab tak nahín dekhá :

29 Ab, agar tum is ko bhi mujh se judá karte ho, aur is par kuchh áfat pare, to tum mere burhápe ke bálon ko gam ke sáth qabr men utároge.

30 Pas, jo main tere chákár apne báp pás jáún, aur wuh jawán hamáre sáth na ho; is sabab se ki us kí zindagi us jawán kí zindagi se mílí húi hai;

31 To ákhir ko yihí hogá, ki wuh, yih dekhkar ki jawán nahín hai, mar jáegá; aur tere chákár tere naukar apne báp ke burhápe ke bálon ko gam ke sáth qabr men utárenge.

32 Kyúñki tere chákár ne apne báp ke pás, is jawán ká zámín hoke, kalia, ki Agar main use tujh pás na pahuncháún, to main apne báp ká abad tak gunahgár hún.

33 Is liye ab mujho ijázat dijiye, ki terá chákár jawán ko badle apne khudáwand kí gulámí men rahe, aur jawán ko us ke bháion ke sáth jáne de.

34 Kyúñki main apne báp pás kyúñkar jáún, agar jawán mere sáth na howe? aísá na howe, ki musibat, jo mere báp par pare, main use dekhún.

XLV BĀB.

TAB Yúsuf apne ta'in un sab ke áge, jo us pás khare the, zabt na kar saká; aur chilláyá, ki Har ek ko mujh pás se báhar karo. Chunáñchi jab Yúsuf ne apne ta'in apne bháion par zâhir kiyá, to us waqt koí us ke sáth na thá.

2 Aur wuh chilláke royá : aur Misrion, aur Fira'un ke gharáne ne suná.

3 Aur Yúsuf ne apne bháion ko kahá, Yúsuf main hún; áyá merá báp abhí tak jítá hai? Tab us ke bhái use jawáb na de sake: kyúñki we us ke huzúr ghabrá gaye.

4 Aur Yúsuf ne apne bháion se kahá, Mere nazdik áiye. Tab we nazdik áe. Aur wuh bolá, Meré tumhárá

bhāī Yūsuf hūn, jis ko tum ne Misr men bechā.

5 So is liye ki tum ne mujhe yahan bechā, gamgīn na ho; aur apne dilon men diqq mat ho: kyūnki Khudā ne, jānon ko bachāne ke liye, mujhe tum se āge bhejā.

6 Is liye ki do baras se zamīn par kāl hai; aur abhī aur pānch baras tak na zamīn kī hal-wāhī hogī, na khetī kātī jāogī.

7 Aur Khudā ne mujh ko tumhāre āge bhejā, tāki tumhārī aulād zamīn par bāqī rakhe, aur tumhon ek barī rihāī deke zindagī bakhshē.

8 So ab, na tum ne, balki Khudā ne mujhe yahan bhejā; aur us ne mujhe Fira'un ke bāp kī jagah, aur us ke sāre ghar kā khudāwand, aur Misr kī sārī sarzāmīn kā hākim banāyā.

9 Tum jaldī karo, aur mere bāp pās jāo, aur use kaho, Terā betā Yūsuf yūn kahtā hai, ki Khudā ne mujh ko sāre Misr kā khudāwand kiya: mujh pās chalā ā; der mat kar:

10 Aur tū Jashan kī zamīn men rahēga, aur tū, aur tere larke, aur tere larikon ke larke, aur terī bherī bakrī, aur gāe bāil, us samet, jo kuchh terā hai, mere pās hongē;

11 Aur wahān main terī parwarish karūngā: kyūnki abhī kāl ke pānch baras bāqī hain; aīsā na ho ki tū, aur terā gharānā, aur sab jo tere hain, muflis ho jāen.

12 Aur dekho, tumhārī ānkhen, aur mere bhāī Binyāmīn kī ānkhen, dekhtī hain, ki main hī hūn, jo tumhāre sāth mujh se boltā hūn.

13 Aur tum mere bāp se, merī sārī shaukat kā, jo Misr men hai, aur us sab kā, jo tum ne dekhā hai, zikr kijiyo: aur tum jaldī karo, aur mere bāp ko yahān le āo.

14 Aur wuh apne bhāī Binyāmīn ke gale lagke royā; aur Binyāmīn bhī us ke gale lagke royā.

15 Aur us ne apne sab bhāion ko chūmā, aur un se milke royā: aur bā'd is ke us ke bhāī us se bāten karne lage.

16 ¶ Aur yihī zikr Fira'un ke ghar men sunā gayā, ki Yūsuf ke bhāī āe hain; aur us se Fira'un aur us ke chākar bahut khush hūe.

17 Aur Fira'un ne Yūsuf ko kahā, ki Apne bhāion ko kah, Tum yih kām karo; apne jānwar lādo, aur jāo, aur Kan'an kī sarzāmīn men jā pahuncho:

18 Aur apne bāp, aur apne gharāne ko lo, aur mujh pās āo: aur main tum ko Misr kī sarzāmīn kī achchhī chizon dūngā, aur tum is zamīn ke tahāif khāoge.

19 Ab tujhe hukm milā, ki tū un ko kahe, Tum yih karo, ki apne larikon aur apnī jorion ke liye Misr kī zamīn se gārīān le jāo, aur apne bāp ko le āo.

20 Aur apne asbāb kā kuchh afsos na karo; kyūnki Misr kī sārī zamīn kī khūbī tumhāre liye hai.

21 Aur Isrāel ke farzandon ne yūn hīn kiya; aur Yūsuf ne Fira'un ke kahe ke muwāfiq un ko gārīān dīn, aur rāh ke liye khurish dī.

22 Aur us ne un sab men har ek ko ek jorā kaprā diya; lekin us ne Binyāmīn ko tīn sau rūpiye, aur pānch jore kapre, diye.

23 Aur apne bāp ke liye is ke mutābiq bhejā: das gadhe Misr kī achchhī chizon se lade hūe, aur das gadhīān gallo, aur rotī, aur khurish se ladī hūī, apne bāp ke safar ke liye.

24 Chunānchī us ne apne bhāion ko rawāna kiya, aur we chal nikle. Tab us ne unhen kahā, Dekho, kahin tum rāh men jhagrā na karo.

25 ¶ Aur we Misr se rawāna hūe, aur Kan'an kī zamīn men apne bāp Ya'qūb ke pās pahunchē;

26 Aur us se kahā, Yūsuf ab tak jītā hai, aur wuh Misr kī sārī zamīn

ká hákim hai. Aur Ya'qúb ká dil sansauá gayá; kyúñki us ne un ká yaqín na kiyá.

27 Aur unhon ne us se sári báten, jo Yúsuf ne unhen kahí thín, kahín; aur jab us ne gárián, jo Yúsuf ne us ke láne ko bhejí thín, dekhín, to un ke báp Ya'qúb kí zindagí do bára húi.

28 Aur Isráel bolá, Yih bas hai, kí merá betá Yúsuf ab tak jítá hai: main jáúngá, aur, peshtar us se kí main marúñ, use dekhúngá.

XLVI BA'B.

AUR Isráel ne, un sab samet jo us ke the, safar kiyá, aur Biar-sab'a par ákar apne báp Iz'háq ke Kḥudá ke liye qurbánín guzráñ.

2 Aur Kḥudá ne rát ko kḥwáb men Isráel se báten kíñ, aur kahá, Ai Ya'qúb, Ai Ya'qúb! Wuh bolá, Main házir hún.

3 Us ne kahá, Main Kḥudá, tere báp ká Kḥudá hún; Misr men játe, wáñe mat dar; kyúñki main tujhe wahán bari guroh banaúngá:

4 Main tere sáth Misr ko jáúngá; aur tujhe phir be-shakk le áúngá, aur Yúsuf apná háth terí áñkhon par rakhegá.

5 Tab Ya'qúb Biar-sab'a se uḥá; aur Isráel ke bete apne báp Ya'qúb ko, aur apne laḥkon, aur apní jorúñ ko, gáriñ par, jo Fira'ún ne us ke le jáne ko bhejí thín, le chale.

6 Aur unhon ne apne chaupáye, aur apná asbáb, jo Kan'án kí sarzamín men páyá thá, liyá; aur Ya'qúb apní sab nasl samet Misr men áyá.

7 Wuh apne beton, aur apne beton ke beton ko, jo us ke sáth the, aur apní beton, aur apne beton kí beton ko, aur apní sab nasl ko, apne sáth Misr men láyá.

8 ¶ Aur ye baní Isráel ke nám haiñ, jo Misr men áe, Ya'qúb aur us ke bete: Ya'qúb ká palauḥá Rúbin.

9 Baní Rúbin: Hanúk, aur Phalé, aur Hasrúm, aur Karmí.

10 ¶ Aur baní Sama'ún: Yamúel, aur Yamín, aur Ahad, aur Yakin, aur Suhr, aur Kan'ání 'aurat ká betá Súúl.

11 ¶ Aur baní Láu': Jairsún, aur Qihát, aur Mirárí.

12 Aur baní Yahúdáh: 'I'r, aur Onán, aur Selah, aur Pháras, aur Zárah. Un men se 'I'r aur Onán Kan'án kí zamín men mar gaye. Aur Pháras ke bete ye haiñ: Hasrún, aur Hamúl.

13 ¶ Aur baní Ishakár: Tolá', aur Fuwáh, aur Yúb, aur Samrún.

14 ¶ Aur baní Zabulún: Sarad, aur Ailún, aur Yahaiel.

15 Ye baní Liyáh haiñ, jo Faddán-Aráñ men Ya'qúb se, Dínah samet, jo us kí betí thí, paidá húe: so sáre shakhs, us ke bete aur betían, tentís haiñ.

16 ¶ Baní Jadd: Safiyán, aur Hají, aur Sání, aur Isbán, aur 'I'rí, aur Arúdí, aur Arelí.

17 ¶ Aur baní A'shar: Yimnah, aur Iswáh, aur Iswí, aur Barí'áh, aur Sirah un kí bahín. Aur baní Barí'áh: Hibr, aur Malkiel.

18 Ye baní Zilláh haiñ, jise Lában ne apní betí Liyáh ko diyá: so ye solah shakhs haiñ, jinhen wuh Ya'qúb ke liye janí.

19 Aur Ya'qúb kí jorú Rákhil ke bete, Yúsuf aur Binyamín haiñ.

20 ¶ Aur Yúsuf se zamín i Misr men Munassí aur Ifráím paidá húe; yc On ke káhin Fútífara' kí betí A'sáth se paidá húe.

21 ¶ Aur baní Binyamín: Bala', aur Bakr, aur Ashbel, aur Jirá, aur Na'amán, Akhí, aur Ros, Muppim, aur Huffim, aur Arad.

22 Ye baní Rákhil haiñ; so sab ke sab chaudah shakhs haiñ, jo us se Ya'qúb ke liye paidá húe.

23 ¶ Aur baní Dán: Hashím.

Yūsuf kā Ya'qūb se mīnā. PAIDA'ISH, XLVII. Ya'qūb kā Fira'un pās ānā.

24 Aur banī Naftālī: Yahasiel, aur Jūnī, aur Yisr, aur Salīm.

25 Ye banī Bilhāh haiñ, jise Lāban ne apnī beṭī Rākhil ko diyā; so ye sab sāt shakhs haiñ. jinhen wuh Ya'qūb ke liye janī.

26 We aṭṭ ke sab, jo Ya'qūb ke sāth Misr men āe, aur us kī sulb se paidā hūe, un ke siwā jo Ya'qūb ke beṭon kī jorūān thīñ, chhiyāsāth shakhs the;

27 Aur Yūsuf ke do beṭe the, jo zamīn i Misr men paidā hūe: so we sab, jo Ya'qūb ke gharāne ke the, aur Misr men āe, sattar jānen thīñ.

28 ¶ Aur us ne Yahūdāh ko Yūsuf pās apne se peshtar bhejā, tā ki wuh Jashan tak us kī rahbarī kare; aur we Jashan kī zamīn men āe.

29 Aur Yūsuf ne apnī garī taiyār kī, aur apne bāp Isrāel ke istiqbāl ke liye Jashan ko chālā, aur apne taiñ us pās hāzīr kiya, aur us ke gale līptā, aur der tak royā.

30 Tab Isrāel ne Yūsuf se kahā, Ab mujhe marnā khush hai, ki main ne terā munh dekhā, ki tū abhī jītā hai.

31 Aur Yūsuf ne apne bhāiñ, aur apne bāp ke gharāne ko, kahā, Main khabar dene ko Fira'un ke pās jātā hūñ, aur use kahtā hūñ, ki Mere bhāī, aur mere bāp kā gharānā, jo Kan'ān kī sarzamīn men thā, mujh pās ayā;

32 Aur we log chaupān haiñ. kyūñki chaupāye charānā qadīm se un kā pesha hai; aur we apnī bheṭ bakrī, aur gāe bail, aur sab kuchh jo un kā hai, le āe haiñ.

33 Aur yūñ hogā, ki jab Fira'un tum ko bulāwe aur kare, ki Tumhārā pesha kyā hai?

34 To tum kahiyo, Tere gulām jāwānī se leke ab tak chaupānī karte rahe haiñ, kyā ham aur kyā hamāre ābā: tāki tum Jashan kī zamīn men raho; is liye ki Misrion ko har ek chaupān se nafrat hai.

XLVII BA'B.

TAB Yūsuf ne ākar Fira'un se kahā, ki Merā bāp, aur mere bhāī, aur un kī bheṭ bakrī, aur gāe bail, aur sab jo un ke haiñ, Kan'ān kī sarzamīn se nikal āe; aur dekḥ, ki we Jashan kī zamīn men haiñ.

2 Aur us ne apne bhāiñ men se ba'ze, ya'ne pāzānī shakhs, liye, aur unhen Fira'un ke sāmḥne hāzīr kiya.

3 Aur Fira'un ne us ke bhāiñ se kahā, Tumhārā kyā pesha hai? Unhon ne Fira'un ko kahā, ki Tere gulām, kyā ham, kyā hamāre bāpdāde, chaupān haiñ.

4 Phir unhon ne Fira'un se kahā, ki Ham is sarzamīn men rahne ko āe haiñ; is liye ki tere gulāmion ke gallon ke liye charāī nahīñ; kyūñki Kan'ān kī zamīn men sakht kāl parā hai: ab is liye apne chākaron ko Jashan kī zamīn men rahne dijiye.

5 Tab Fira'un Yūsuf se mutakallim hūā aur kahā, ki Terā bāp aur tere bhāī tujh pās āe haiñ:

6 Misr kī zamīn tere āge hai; apnā bāp aur apne bhāiñ ko is sarzamīn ke ek maqām men, jo sab se bihtar hai, basā; Jashan kī zamīn men unhen rahne de: aur agar tū jāntā hai, ki ba'ze un ke darmiyān chālāk haiñ, to un ko merī mawāshī par mukhtār kar.

7 Tab Yūsuf apne bāp Ya'qūb ko andar lāyā, aur use Fira'un ke sāmḥne hāzīr kiya; aur Ya'qūb ne Fira'un ke haqq men du'ā e kḥair kī.

8 Aur Fira'un ne Ya'qūb se pūchhā, ki Terī 'umr kī bars kī hai?

9 Ya'qūb ne Fira'un se kahā, ki Merī musāfarat ke dinon ke bars ek sau tīs bars haiñ; aur merī zindagī ke bars thore, aur bure hūe, aur we mere bāpdādon kī zindagī ke barason kī muddat ko, jab we musāfarat karte the, na pahunche.

10 Phir Ya'qūb Fira'un ke liye

du'a e khaire karke Fira'un ke huzur se báhar gayá.

11 ¶ Aur Yúsuf ne apne báp aur bháion ko mulk í Misr kí ok bihtar zamín men, jo Ra'ansís kí zamín hai, jaisá Fira'un ne farmáyá thá, biṭháyá, aur unhen us ká málík kiya.

12 Aur Yúsuf ne apne báp, aur apne bháion, aur apne báp ke sab gharáue kí, un ko larkebálon ke muwáliq, rotí se parwarish kí.

13 ¶ Aur wahán tamám zamín par rotí na thí, is liye kí kál aisá sakht thá, kí Misr kí sarzamín, aur Kan'án kí zamín, kál ke sabab se, tabáh ho gayí thí.

14 Yúsuf ne sárí naqdí, jo mulk í Misr aur Kan'án kí sarzamín men maujúd thí, us galle ke badle men, jo logon ne mol liyá, jam'a kí: aur Yúsuf us naqdí ko Fira'un ke ghar men láyá.

15 Aur jab mulk í Misr aur Kan'án kí sarzamín men naqdí kam húi, to sáre Misrion ne ákar Yúsuf se kahá, ki Ham ko rotí de; kí tere hote húc ham kyún maren? kyúnki naqdí chuk gayí.

16 Yúsuf ne kahá, kí Apne chaupáye do, agar naqdí chuk gayí; kí main tumháre chaupáyon ke badle tumhen dúngá.

17 We apne chaupáye Yúsuf kane láe; aur Yúsuf ne ghoron, aur bher bakri aur gáe bail ke gallon, aur gadhon ke badle, un ko rotíán di: aur us ne un ke sab chaupáyon ke badle men unhen us sál pálá.

18 Jab wuh sál guzar gayá, we dúsre sál us pás áe, aur use kahá, kí Ham apne khudáwand se nahín chhipáte hai, kí hamára naqd kharach ho chuká; hamáre khudáwand ne hamáre chaupáyon ke galle bhí liye; so hamáre khudáwand kí nigáh men, hamáre badanon aur zamínon ke siwá, kuchh baqí nahín.

19 Pas ham apní zamín samet terí

ánkhon ke sámhne kyún halák hower? ham ko aur hamári zamín ko rotí par mol le, aur ham apní zamín samet Fira'un kí gulámí men rahenge: aur dáná de, táki ham jien, aur na maren; kí zamín wírán ua ho jáwe.

20 Aur Yúsuf ne Misr kí sárí zamín Fira'un ke liye mol lí; kyúnki Misrion men se har shakhs ne apní zamín bechí, kí kál ne un ko nipat tang kiya thá: so zamín Fira'un kí húi.

21 Rahe log, so us ne unhen shahron men Misr kí taraf kí ek hadd se dúsri hadd tak basáyá.

22 Us ne sirf káhinon kí zamín mol na lí; kyúnki we káhin Fira'un kí dí húi jágir rakhte the, aur apní jágir, jo Fira'un ne unhen dí thí, kháte the; is liye unhon ne apní zamínon ko na bechá.

23 Tab Yúsuf ne logon se kahá, kí Dekho, main ne áj ke din tum ko, aur tumhári zamín ko, Fira'un ke liye mol liyá: to yih bij tumháre liye hai, khet men boo.

24 Aur jab yih ziyáda ho, to yún hogá, kí tum páunchwán bissa Fira'un ko doge, aur chár hisse khet men bij bone ko, aur tumhári kharák, aur un kí jo tumháre gharáne ke hai, aur tumháre bachchon kí kharák ke liye hongé.

25 We bole, kí Tú ne hamári jánen bacháin: ham apne khudáwand kí nazar men maurid í rahm howen, aur ham Fira'un ke gulám hongé.

26 Aur Yúsuf ne sárí Misr kí zamín ke liye yih áin, jo áj ke din tak hai, muqarrar kiya, kí Fira'un páunchwán bissa le; magar faqat káhinon kí zamín Fira'un kí na húi.

27 ¶ Aur Isráel ne Misr kí zamín men Jashan ke mulk men suktúnat kí; aur we wahán milkíyaten rakhte the; aur we barhe, aur bahut ziyáda húc.

28 Aur Ya'qúb Misr kí zamín men sntrah baras jiyá: so Ya'qúb kí sári 'umr ek sau saintális baras kí húi.

29 Aur Isráel ke marne ká waqt nazdík pahunchá: tab us ne apne bete Yúsuf ko bulákar us se kahá, Ab jo main terí nazar men maurid i lutf hún, apná háth merí rán tale rakh díjiye, aur mihrbání aur sadáqat se mere sáth sulúk kíjiye; mujh ko Misr men mat gáriyo:

30 Ki main apne bápádáon ke pás soingá, aur tú mujhe Misr se báhar le jáiyo, aur un ke goristán men gáriyo. Wuh bolá, ki Jaisá tú ne kahá, main karúngá.

31 Aur us ne kahá, ki Mere áge qasam khá. Us ne us ke áge qasam kháí. Tab Isráel apne bistar ke sirháne par k̄hudá-parastí men jhuk gayá.

XLVIII BA'B.

AUR ba'd in báton ke yún húa, ki kisi ne Yúsuf se kahá, Dekh, terá báp bímár hai; so us ne apne do beton Munassí aur Isráím ko apne sáth liyá.

2 Aur Ya'qúb ko k̄habar dí gayí, ki Dekh, terá betá Yúsuf tere pás áyá hai. Aur Isráel palang par sambhal baithá.

3 Aur Ya'qúb ne Yúsuf se kahá, ki K̄hudá e Qádir i mutlak mujhe Lauz se bích, Kan'an kí zamín men, dikháí diyá, aur mujhe barakat dí,

4 Aur mujhe kahá, ki Dekh, main tujhe baromand aur firáwan karúngá, aur tujh se bahut sí gurohen paidá karúngá; aur tere ba'd yih zamín terí nasl kí abadí milkíyat karúngá.

5 ¶ Aur ab tere do bete Isráím aur Munassí, jo tujh se Misr kí zamín men, peshtar is se ki main Misr men tujh pás áyá, paidá húc, mere haiñ; we Rúbin aur Sama'un kí tarah mere honge.

6 Aur terí aulád, jo in ke ba'd paidá ho, terí hogí; aur we apní mirás men apne bháíon ke ham-nám honge.

7 Aur main jo hún, so jab Faddán se átá thá, Rákhil ráh men, jab Isráít thori dúr rah gayá thá, mere pás Kan'an kí zamín men mar gayí. Aur main ne use wahín Isráít kí ráh men gúra; Baitlaham wuhí hai.

8 Phir Isráel ne Yúsuf ke beton ko dekhkar kahá, Ye kaun haiñ?

9 Yúsuf ne apne báp se kahá, Ye mere bete haiñ, jo K̄hudá ne mujhe yahán diye. Wuh bolá, Unhen mujh pás lá, ki main unhen barakat bak̄h-shúngá.

10 Lekin Isráel kí ánkhen burhápe se d̄hundhlí húi thín, ki wuh dekh na saká. Aur wuh unhen us ke nazdík láyá; aur us ne unhen chumá, aur unhen gale lagáyá.

11 Aur Isráel ne Yúsuf se kahá, Mujhe to tere hí munh dekhne kí ás na thí: aur dekh, K̄hudá ne terí nasl bhí mujhe dikháí.

12 Aur Yúsuf ne unhen apne ghuñon ke darmiyán se nikálá, aur apne ta'in zamín par jhukáyá.

13 Aur Yúsuf ne un donon ko pakrá, Isráím ko apne dahine háth se Isráel ke báyiñ háth ke muqábil, aur Munassí ko apne báyiñ háth se Isráel ke dahine háth ke sámhne, aur us ke nazdík láyá.

14 Isráel ne apná dahiná háth lambá kiyá, aur Isráím ke sir par, jo chhotá thá, rakhá, aur báyan háth Munassí ke sir par; ján bújhkar apne háthon ko yún rakhá; kyúñki Munassí palautá thá.

15 ¶ Aur us ne Yúsuf ke liye barakat cháhí, aur kahá, K̄hudá, jis ke sámhne mere báp Abirahám aur Iz-hák chale, aur wuh K̄hudá, jis ne sári 'umr áj ke din tak merí pásbání ki:

16 Aur wuh Firishta, jis ne mujhe sári baláon se bacháyá, in jawánon ko barakat dewe; aur jo merá nám hai, aur mere bápádáon Abirahám aur Iz-hák ká nám hai, so un ká rakhá jáwe;

aur un se zamín ke darmiyán rel pel guroh paidá hong.

17 Aur Yúsuf yih dekhkar ki us ke báp ne apná dahiná háth Ifráím ke sir par rakhá, nákhush húa: aur us ne apne báp ká háth thám liyá, taki use Ifráím ke sir par se utháke Munassí ke sir par rakh dewe.

18 Aur Yúsuf ne apne báp se kahá, ki Ai mere báp, yún bajá nahín; kyúñki yih palauṭhá hai; apná dahiná háth us ke sir par rakh.

19 Us ke báp ne na máná, aur kahá, Main jántá hún, ai mere beṭe, main jántá hún: is se bhí log hongé, aur yih bhí buzurg hogá: par us ká chhotá bhái us kí nisbat bará hogá, aur us kí nasl se bahut gurohen hongí.

20 Aur us ne un ko us dín barakat baṭhshí, ki Baní Isráel terá nám leke ápas men du'á e kḥair karenge, ki Khudá tujh ko Ifráím aur Munassí sá kare. So us ne Ifráím ko Munassí par fazilat dí.

21 Aur Isráel ne Yúsuf ko kahá, Dekh, main martá hún: lekin Khudá tumháre sáth hogá, aur tum ko tumháre bápádáon kí zamín men phir le jáegá.

22 Aur is ke siwá main ne tujhe, tere bháion kí banisbat, ek hissa, jo main ne Amúríon ke háth se, apní talwár aur kamán se, nikáíá, ziyáda diyá.

XLIX BA'B.

AUR Ya'qúb ne apne beṭon ko buláyá, aur kahá, Apne ko jam'a karo, táki main us kí, jo pichhle dinon men tum par bitégá, tumhen kḥabar dún.

2 Ai Ya'qúb ke beṭo, apne ko ikatṭhe karo, aur suno; apne báp Isráel kí suno.

3 ¶ Ai Rúbin, tú merá palauṭhá hai, merí qúwat aur merí shahzorí ká pahlá, aur qadr men bará, aur 'izzat men afzal hai:

4 Lekin tú páníon ká sá josh khá-

ke bará na thahregá; kyúñki tú apne báp ke bistar par charhá; tab tú ne use najis kiyá; wuh mere bichhaune par charh gayá.

5 ¶ Sana'ún aur Láwí to sage bhái hain, aur un kí makkárián zulm ke hathyár.

6 Ai merí ján, un ke majma' men daḳhl na kar; ai mere dil, un kí majlis men shámil na ho: kyúñki unhon ne apne gazab men mard ko qatl kiyá, aur aṁnī khud-ráf se bailon kí khún-chen márin.

7 La'nat un ke gazab par, ki tund thá; aur un ke qahr par, kí sakht thá: main unhen Ya'qúb men chhit-ráungá, aur unhen Isráel men bith-ráungá.

8 ¶ Ai Yahúdá, tere bhái terí madh karenge; terá háth tere bairion kí gardan men hogá; tere báp kí aulád tere huzúr jhukengí.

9 Yahúdá shér i babar ká bachcha hai: ai mere beṭe, tú shikár par se uth chalá hai; wuh shér i babar, balkí puráne shér i babar kí mánind jhuktá aur baiṭṭá hai: kaun us ko chheregá?

10 Yahúdá se riyásat ká 'asa judá na hogá, aur na hákim us ke páon ke darmiyán se játa rahegá, jab tak kí Sailá na áwe; aur qaumen us ke pás ikatṭhí hongí.

11 Wuh apná gadhá angúr ke darakht se, hán, apní gadhí ká bachcha kḥássa angúr ke darakht se, bándhegá; wuh apná libás mai men, aur aṁnī poshák áb i angúr men, dhowegá;

12 Us kí ánkhen mai se láf hongí, aur us ke dánt dúdh se safed howenge.

13 ¶ Maskan Zabulún ká sanuudar ká kanára, aur jaházon ká bandar hoga; aur us kí sarhadd Saidá tak pahunchegí.

14 ¶ Ishakár mazbút gadhá hai, jo do bhersálon ke darmiyán baiṭhá hai;

15 Aur jab dekhe, kí árángáh kḥúb, aur zamín dil-pasand hai, to apná

kándhá bojh utháne ko jhukáega, aur k̄hiráj-guzár banegá.

16 ¶ Dán Isráel ke firqon men se ek kí mánind apne logon ká niyáo karegá.

17 Dán ráh ká sámp hai, aur ráh-guzar ká afa'i, jo ghore kí naliön ko aisá ðansegá, kí us ká sawár pichhári gir paregá.

18 Ai K̄HUDÁWAND, main teri naját kí ráh dekhtá hún.

19 ¶ Jadd ek fauj se maglúb hogá; par wuh ákhir ko gálib hogá.

20 ¶ A'shar se us kí raugani rotí áwegí; wuh bádsáhí k̄hush k̄hurá-ken degá.

21 ¶ Naftálí chhútá húa hiran hai, jo lutf ke kalám kahegá.

22 ¶ Yúsuf ek phaldár paudhá hai; wuh phaldár paudhá hai, jo sote par lagá húa hai, jis kí shákhen díwár par charh játi haiñ :

23 Tírandáz us ko chherte, aur máte aur satáte the :

24 Lekin us kí kamán zor men páodár hai, aur us ke háthon ke báziön ne Ya'qúb ke K̄hudá e Qádir ke háthon se qúwat pái; wahán se Isráel ká chaupán aur chatán hai :

25 Tere báp ke K̄hudá se, jis ne terí madad kí, aur us Qádir i mutlaq se, jis ne úpar se ásmán kí barakaten, aur niche se gahráo kí barakaten, aur chhátion aur rihmon kí barakaten, tujh ko deke mutabarrak kiyá :

26 Jo barakaten terá báp tere liye cháhtá hai, so puráne paháron kí barakaton se, aur qadím kohon kí nafis chízon se barh játi haiñ : we. Yúsuf ke sir par, balki us ke sir kí chándí par, jo apne bháion se judá húa, áwen.

27 ¶ Binyamin phárnawálá bhe-riyá hai; subh ko shikár kháegá, aur shám ko ganímat bántegá.

28 ¶ Ye sab Isráel ke bárah firqa haiñ; aur yihí hai, jo un ke báp ne unhen kahke barakat dí; har ek ko,

us kí barakat ke muwáfíq, us ne bara-kat dí.

29 Phir us ne unhen hukm kiyá, aur kahá, kí Main apne logon men shámil hone par hún; mujhe apne bápon ke pás us magáre mein, jo Hittí 'Ifrún ke khet mein hai, gáriyo;

30 Ya'ne, us magáre mein, jo Mak-filah ke khet mein, Mamre ke muqá-bil, Kan'án kí zamin mein hai, jise Abirahám ne khet samet 'Ifrún Hittí se mol liyá thá, taki us milkíyat se goristán bane.

31 Wahán unhon ne Abirahám ko, aur us kí jorí Sarah ko, gárá; wahán unhon ne Iz'háq aur us kí jorí Rib-qah ko gárá; aur wahán main ne Liyáh ko gárá;

32 Ya'ne us khet par, aur us magá-re mein, jo baní Hitt se k̄haridá gayá hai.

33 Aur jab Ya'qúb apne betön ko wasíyat kar chuká, to us ne apne páon ko phir bichhaune par samet liyá, aur ján ba haqq húa, aur apne logon mein já milá.

L B A T.

TAB Yúsuf, apne báp ke munh par gir pará, aur us par royá, aur us ko chúmá.

2 Aur Yúsuf ne apne tabíb chákar-on ko hukm kiyá, kí us ke báp men k̄hushbú bharon. So tabíbon ne Is-ráel mein k̄hushbú bhari.

3 Aur us par chálís din guzre; kyúnki jin par k̄hushbú malí játi hai, itne din guzarte haiñ. Aur Misrí us ke liye sattu din tak royá kiye.

4 Aur jab us par rone ke din guzar gaye, to Yúsuf ne Fira'un ke gharáne se kahá, kí Agar main ne tumhári nazaron mein manzúrí pái ho, to Fira-un ke kánon mein kah díjiye,

5 Ki Mere báp ne yih mujh se qasam leke kahá hai, kí Dekh, main martá hún: tú mujh ko merí gor mein, jo main ne Kan'án kí zamin mein apne liye khodí hai, gáriyo. So

is liye mujhe rukhsat dijiye, ki jáún aur apne báp ko gárún; aur main phir áungá.

6 Fira'ún ne kahá, ki Já, aur apne báp ko, jaise us ne tujh se qasam li hai, gáriyo.

7 ¶ So Yúsuf apne báp ko gárne gayá: aur Fira'ún ke sáre chákár, aur us ke ghar ke masháikh, aur Misr kí zamín ke sáre masháikh,

8 Aur Yúsuf ká sárá ghar, aur us ke bhái, aur us ke báp ká ghar, us ke sáth gaye; aur unhon ne sirf apne larke, aur gáe bail, aur bher bakrí, Jashan kí zamín men chhor diye.

9 Aur gáráún, aur sawár, us ke sáth gaye; aur bará amboh thá.

10 Aur we Atad men, us khalihán par, jo Yardan ke pár hai, áe, aur wahán bahut bare dard-álúd nále karke mátam kiyá. Aur us ne apne báp ke liye sá din tak mátam kiyá.

11 Aur jab us zamín ke báshindon, ya'ne Kan'ánion ne, Atad men, khalihán par, yih gam karte dekhá, to bole, Misrion ke liye yih bará dardnák mátam hai. So wuh jagah Abil-Misraim kahlái hai; aur wuh Yardan ke pár hai.

12 Aur us ke beton ne, jaisá us ne unhen hukm kiyá thá, us ke sáth kiyá.

13 Us ke bete use Kan'án kí zamín men le gaye, aur use Makfilah ke khet ke magáre men, jise Abirahám ne goristán kí milkíyat ke liye, 'Ifrún Hittí se, Mamre ke muqábil, mol liyá thá, gárá.

14 ¶ Aur Yúsuf khud, aur us ke bhái, apne báp ke gárne ke ba'd, un sab samet, jo us ke sáth us ke báp ko gárne gaye the, Misr ko phire.

15 ¶ Aur jab Yúsuf ke bháion ne dekhá ki hamará báp mar gayá, to unhon ne kahá, ki Yúsuf sháyad ham se dushmaní karegá, aur sári badí ká, jo ham ne us se kí hai, zarúr badlá legá.

16 Tab unhon ne Yúsuf ko yún kahlá bhejá, ki Tere báp ne, apne marne se áge, wasíyat kí hai,

17 Ki Tum Yúsuf se kahiyo, ki apne bháion kí khatá, aur un ká gunáh, ab bakhsht dijiye; kyúнки unhon ne tujh se badí kí: so apne báp ke Kḥudá ke bandon kí khatá bakhsht dijiye. Aur Yúsuf, jab unhon ne use yih kahá, to royá.

18 Aur us ke bhái bhí gaye, aur us ke sámhne gir pafe; aur unhon ne kahá, Dekh, ham tere chákár hain.

19 Yúsuf ne unhen kahá, Mat ḍaro; kyá main Kḥudá kí jagah men hún?

20 Tum jo ho, tum ne mujh se badí karne ká iráda kiyá; lekin Kḥudá ne us so neki ká qasd kiyá, ki bahut se logon kí ján bach jáwe: chunánchi áj wáqi' húa.

21 Is liye tum mat ḍaro; main tum-hári aur tumhare larcon kí parwarish karúngá. Aur us ne un ko dilása diyá, aur un se dil kí bátén kabín.

22 ¶ Aur Yúsuf, aur us ke báp ke gharáne ne Misr men suktúnat kí: aur Yúsuf ek sau das baras jiyá.

23 Aur Yúsuf ne Ifráim ke larke, jo tisrí pusht the, dekhé: aur Munassí ke bete Makír ke bete bhí Yúsuf ke ghutnon par pále gaye.

24 Aur Yúsuf ne apne bháion se kahá, Main martá hún: aur Kḥudá yaqínan tum ko yád karegá, aur tum ko is zamín se báhar, us zamín men, jis kí bábat us ne Abirahám, aur Iz'háq, aur Ya'qúb se qasam kí hai, le jáegá.

25 Aur Yúsuf ne bani Isráel se qasam leke kahá, Kḥudá yaqínan tum ko yád karegá, aur tum meri haddíon ko yahán se le jáiyo.

26 Yúsuf ek sau das baras ká bú-rhá hoke mar gayá: aur unhon ne us men khushbú bhari, aur use Misr men sandúq men rakhá.

MUSÁ KI DUSRÍ KITÁB,

MUSAMMÁ BA

KHURU'J.

I BA'Ā.

A B Isráel ke beton ke nám, jo Misr men áe, ye haín; har ek ádmí apne kunbe ko leke Ya'qúb ke sáth áyá.

2 Rúbin, Sama'un, Láwí, Yahúdáh,

3 Ishakár, Zabulún, Binyamín,

4 Dán, Naftáli, Jadd, A'shar.

5 Aur sári jánen, jo Ya'qúb kí sulb se paidá hún, sattu thín; aur Yúsuf to Misr men thá.

6 Aur Yúsuf, aur us ke sab bhái, aur sáre log us qarn ke, mar miṭe.

7 ¶ Lekin Isráel kí aulád baromand húi, aur bahut bapí, aur firáwán húi, aur niháyat zor paidá kiyá; aur wuh zamín un se ma'múr ho gayí.

8 Tab Misr men ek nayá bádsháh, jo Yúsuf ko na jántá thá, paidá húa,

9 Aur us ne apne logon se kahá, Dekho, kí baní Isráel ke lcg ham se ziyáda aur qawítar haín.

10 A'ó, ham un se dáníshmandána mu'ámla karen, tá na howe, kí jab we aur ziyáda hon, aur jang pare, to we hamáre dushmanon se mil jáwen, aur ham se larén, aur mulk se níkal jáwen.

11 Is liye unhon ne un par khríj ke liye muhassíl biṭhláe, táki unhen apne saṁt kámon ke bojhon se satáwen. Aur unhon ne Fíra'un ke liye

khazáne ke shahr Pitom aur Ra'amís banáe.

12 Par unhon ne jítná unhen dukh diyá, we ziyádatar barhe, aur firáwán húe; aur we baní Isráel ke sabab ná-ḁhush húe.

13 Aur Misríon ne kḁhidmat karwáne men baní Isráel par saṁhtí kí.

14 Aur unhon ne, saṁht mihnát se gárá aur ínt ká kám, aur sab qism kí kḁhidmat khet kí karwáke, un kí zín-dagí talḁh kí; un kí sári kḁhidmaten, jo we un se karáte the, mashaqqat kí thín.

15 ¶ Tab Misr ke bálsháh ne 'Ibráuí dáí-janáíon ko, jin men ek ká nám Sifrah, aur dúsrí ká nám Fú'ah thá, yún kabá:

16 Aur us ne kabá, kí Jab 'Ibrání 'auraton ke liye tum dáí ká kám kartí ho, aur tum unhen pattharon par dekh-o, agar betá ho, to use halák karo, aur agar betí ho, to jine do.

17 Par dáí-japáíán Khudá se darín; aur jaisá kí Misr ke bádsháh ne unhen hukm kiyá thá, na kiyá, aur larḁon ko jítá rahne diyá.

18 Phir Misr ke bádsháh ne dáíon ko bulwáyá, aur unhen kahá, Tum ne aisá kyún kiyá, aur larḁon ko kyún jítá rahne diyá?

19 Dáíon ne Fíra'un ko kahá, Is liye kí 'Ibrání 'auraten Misr kí 'au-

raton kí mánind nahín; kí we maz-bút hain, aur peshtar us se kí dáíán un tak pahunchen, jan dáltí hain.

20 Pas íhsán kiyá KHUDÁ ne dáíon ke sáth, aur log firáwán húe, aur bará zor paidá kiyá.

21 Aur is sabab se, kí dáíán KHUDÁ se darín, yún húa, kí us ne un ko ábád kiyá.

22 Aur Fira'ún ne apne sab logon ko tákid karke kahá, kí Un men jo betá paidá ho, tum use Daryá men dál do; aur jo betí ho, jítí rahne do.

II BAB.

PHIR Láwí ke gharáne ke ek shakhs ne jákar Láwí kí nasl men ek 'aurat se byáh kiyá.

2 Wuh 'aurat hámila húi, aur betá janí; aur us ne use khúbsúrat dekhke tín mahíne tak chhipá rakhá.

3 Aur jab áge ko chhipá na sakí, to us ne sarkandon ká ek tokrá banáyá, aur us par lása aur rái lagáyá, aur larke ko us men rakhá; aur us ne use daryá ke kanáre par jháú men rakh áiyá.

4 Aur us kí bahin dúr se khari dekhltí thí, kí kyá hotá hai us ke sáth.

5 ¶ Tab Fira'ún kí betí gusl karne ko daryá par utrí, aur us kí sahelián daryá ke kanáre par phirne lagín. Us ne jháú men tokrá dekhkar apní saheli ko bhejá, kí use uthá le.

6 Jab us ne use kholá, to larke ko dekhá, aur kyá dekhá, kí wuh rotá hai. Use us par rahni áyá, aur bolí, Yih kisi 'Ibrání ká larhá hai.

7 Tab us kí bahin ne Fira'ún kí betí ko kahá, Kahiye to, main jáke 'Ibrání 'auraton men se ek dáí tujh pás le áún, táki wuh tere liye is larke ko dúdh piláwe.

8 Fira'ún kí betí ne use kahá, kí Já. Wuh chhokrí gayí, aur larke kí má ko buláyá.

9 Fira'ún kí betí ne use kahá, kí Is larke ko le, aur mere liye dúdh pilá; main tujhe darmáhá dúngí. Us

'aurat ne larke ko liyá, aur dúdh piláyá.

10 Jab larká barhá, wuh use Fira'ún kí betí pás láí, aur wuh us ká betá thahrá: aur us ne us ká nám Músá rakhá, aur kahá, Is sabab se kí main ne us ko pání se nikálá.

11 ¶ Aur un rozon men yún húa, kí jab Músá bará húa, to wuh apne bháíon pás báhar gayá, aur un kí mashaqqaton ko dekhá; aur kyá dekhá, kí ek Misrí ek 'Ibrání ko, jo ek us ke bháíon men se thá, már rahá hai.

12 Phir us ne idhar udhar nazar kí, aur dekhá, kí koí nahín; tab us Misrí ko már dálá, aur ret men chhipá diyá.

13 Jab wuh dústre din báhar gayá, to kyá dekhá hai, kí do 'Ibrání ápas men jhagar rahe hain; tab us ne us ko, jo ná-haqq par thá, kahá, kí Tú apne yár ko kyún mártá hai?

14 Wuh bolá, kí Kis ne tujhe ham par hákim yá munsif muqarrar kiyá? áyá tú cháhtá hai, kí jis tarah tú ne us Misrí ko már dálá, mujhe bhi már dále? Tab Músá dará, aur kahá, kí Yaqinan yih bhed fash húa.

15 Jab Fira'ún ne yih suná, to cháhá, kí Músá ko qatl kare; par Músá Fira'ún ke huzúr se bhágá, aur Midyán kí zamin men gayá, aur ek kúe ke nazdík baithá.

16 Aur Midyán ke káhin kí sát betián thin; we áín, aur pání nikálne lagín, aur kathron ko bhará, táki apne báp ke galle ko pání piláwen.

17 Tab garariyon ne áke unhen báká; lekin Músá ne khará hokar un larkion kí madad kí, aur un ke galle ko pání piláyá.

18 Aur jab we apne báp Ra'úel pás áín, us ne púchhá, kí A'j tum kyúnkar sawere phirín?

19 We bolín, Ek Misrí ne hamen garariyon ke háth se bacháyá, aur hamáre liye, jitná káfi thá, pání bhará, aur galle ko piláyá.

Khudá ká us par zâhîr honâ, o KHURU'J, III. Isrâel ke chhurâne ko bhejâ.

20 Us ne apnî betiôn se kahâ, ki Wuh mard kahân hai? tum use kyûn chhor âin; use bulâo, ki rojî khâwe.

21 Tab Músâ us shakhs ke ghar meñ rahne par rázi húa: aur us ne apnî betî Safúrah Músâ ko di.

22 Wuh betâ janî; us ne us kâ nám Jairsúm rakhâ: kyûnki us ne kahâ, ki Main ajnabî mulk meñ musâfir hûn.

23 ¶ Aur ek muddat ke ba'd yûn húa, ki Misr kâ bádsháh mar gayâ: aur banî Isrâel mashaqqat se âh bharne lage, aur roe; aur un kâ ronâ, jo un kî mashaqqat ke bá'is se thâ, Khudâ tak pahunchâ.

24 Khudâ ne un kâ karâhnâ sunâ; aur Khudâ ne apne 'ahd ko, jo Abirahâm, aur Iz, háq, aur Ya'qúb ke sâth thâ, yâd kiyâ.

25 Aur Khudâ ne banî Isrâel par nazar kî, aur un ke hál ko ma'lûm kiyâ.

III BAT.

AUR Músâ apne sasure Yitrâ ke, jo Midyân kâ kâhin thâ, galle kî nigahbanî kartâ thâ: tab us ne galle ko bayâbán kî ek taraf hânk diyâ, aur Khudâ ke pahâr Hurib ke nazdik áyâ.

2 Us waqt KHUDÁWAND kâ Pîrishta ek búte meñ se ág ke shu'ale meñ us par zâhîr húa: us ne nigâh kî, to kyâ dekhtâ hai, ki ek búta ág meñ roshan hai, aur wuh jal nahîñ jâtâ.

3 Tab Músâ ne kahâ, ki Main ab nazdik jáûn, aur is bare manzar ko dekhûn, ki yih búta kyûn nahîñ jal jâtâ.

4 Jab KHUDÁWAND ne dekhâ, ki wuh dekhne ko nazdik áyâ, to Khudâ ne usî búte ke andar se pukará, aur kahâ, ki Ai Músâ, ai Músâ! Wuh bolâ, Main yahân hûn.

5 Tab us ne kahâ, Yahân nazdik mat â; apne paon se jûtâ utâr; kyûnki yih jagah, jahân tú kharâ hai, muqaddas zamîn hai.

6 Phir us ne kahâ, ki Main tere báp

kâ Khudâ, aur Abirahâm kâ Khudâ, aur Iz, háq kâ Khudâ, aur Ya'qúb kâ Khudâ hûn. Músâ ne apnâ munh chhipâyâ; kyûnki wuh Khudâ par nazar karne se dârtâ thâ.

7 ¶ Aur KHUDÁWAND ne kahâ, Main ne apne logon kî taklîf, jo Misr meñ haiñ, yaqínan dekhî, aur un kî faryâd, jo khirâj ke muhassilon ke sabab se hai, sunî; aur main un ke dukhon ko jántâ hûn:

8 Aur main nâzil húa hûn, ki unhen Misrion ke háth se chhurâûn, aur us zamîn se nikálke achchhî wasî' zamîn meñ, jahân dâhd aur shahd mauj mártâ hai, Kan'ânion, aur Hittion, aur Amúrión, aur Farizzion, aur Hawion, aur Yabúsión kî jagah meñ, láûn.

9 Ab dekh, banî Isrâel kî faryâd mujh tak áí; aur main ne wuh zulm, jo Misrî un par karto haiñ, dekhâ hai.

10 Pas, ab tú já; main tujhe Pîra'ûn pás bhejâ hûn; mere logon ko, jo banî Isrâel haiñ, Misr se nikál.

11 ¶ Músâ ne Khudâ ko kahâ, Main kaun hûn, jo Pîra'ûn ko pás jáûn, aur banî Isrâel ko Misr se nikálûn?

12 Wuh bolâ, Yaqínan main tere sâth hûngâ, aur is kâ, ki main ne tujhe bhejâ hai, tujh pás yih nishân hai, ki jab tú logon ko Misr se nikále, to tum is pahâr par Khudâ kî 'ibâdat karoge.

13 Tab Músâ ne Khudâ se kahâ, ki Dekh, jab main banî Isrâel pás pahunchûn, aur unhen kahûn, ki Tumhâre bápádâon ke Khudâ ne mujhe tumhâre pás bhejâ hai; aur we mujhe kahen, ki Us kâ nám kyâ hai? to main unhen kyâ batâûn?

14 Khudâ ne Músâ ko kahâ, ki Main wuh hûn, jo main hûn; aur us ne kahâ, ki 'Tú banî Isrâel se yûn kahiyo, ki WUH JO HAI, us ne mujhe tumhâre pás bhejâ hai.

15 Phir Khudâ ne Músâ ko kahâ,

ki Tú baní Isráel se yún kahiyo, ki **KHUDÁWAND**, tumháre báp ke Khudá, Abirahám ke Khudá, aur Iz,háq ke Khudá, aur Ya'qúb ke Khudá ne mujhe tum pás bhejá hai; ábad tak merá yihí nám hai, aur sári naslon men yihí merá tazkirá hai.

16 Já, aur Isráelion ko buzurgon ko ek jagah jam'a kar, aur unhen kah, ki **KHUDÁWAND**, tumháre báp ká Khudá, Abirahám, aur Iz,háq, aur Ya'qúb ká Khudá yún kahtá húa mujhe dikhái diyá, ki Main ne yaqínan tumhári khabargíri kí, aur jo kuchh tum par Misr men húa, dekhá:

17 Aur main ne kahá hai, ki Main tumhen Misrion kí taklifon se, Kan'anon, aur Iltion, aur Amúrion, aur Farizzion, aur Hawion, aur YabúSION kí zamin men, jahán dúdh aur shahd bahtá hai, nikál láúngá.

18 Aur we terí áwáz sunenge; aur tú, balki tú aur Isráelion ke buzurg, Misr ká bádsháh pás áiyo, aur use kahiyo, ki **KHUDÁWAND** 'Ibránton ke Khudá ne ham se muláqát kí; aur ab ham terí minnat karte hain, hain ko tin din kí ráh bayában men jáne de, táki ham **KHUDÁWAND** apne Khudá ke liye qurbáni karen.

19 ¶ Aur main yaqín jántá hún, ki Misr ká bádsháh tum ko na yún jáne degá, na bare zor se.

20 Aur main apná háth lambá karúngá, aur sab 'ajáib qudraton se, jo main un ko darmiyan dikháúngá, Misrion ko márúngá: tab wuh tumhen jáne degá.

21 Aur main un logon ko Misrion kí nazar men 'izzat bakhshúngá; aur yún hogá, kí jab tum jáoge, to kháli háth na jáoge;

22 Balki har ek 'aurat apní parosin se, aur us se, jo us ke ghar men rahtí hai, rúpe aur sone ke bartan, aur libás 'ariyat legí; aur tum apno beton aur apní beton ko pahináoge, aur Misrion ko gárat karoge.

IV BAT.

TAB Músá ne jawáb diyá, aur kahá, ki Dekh, we mujh par imán na láenge, na morí bát sunenge; we kahenge ki **KHUDÁWAND** tujhe dikhái nahin diyá.

2 Tab Khudá ne Músá se kahá, ki Yih tere háth men kyá hai? Wuh bolá, 'Asá.

3 Phir us ne kahá, Use zamín par phenk de. Us ne zamín par phenk diyá, aur wuh sámp ban gayá; aur Músá us ke áge se bhágá.

4 Tab **KHUDÁWAND** ne Músá se kahá, ki Apná háth barhá, aur us ki dum pakaar le. Us ne háth barháya, aur use pakaar liya: wuh us ke háth men 'asá ho gayá;

5 Táki we i'atiqué karen, ki **KHUDÁWAND**, un ke bápádáon ká Khudá, Abirahám ká Khudá, Iz,háq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá, tujh ko dikhái diyá.

6 ¶ Phir **KHUDÁWAND** ne use kahá, ki Tú apná háth apní chháti par chhipáke rakh. Chunánci us ne apná háth apní chháti par chhipáke rakhá: aur jab us ne use nikálá, to dekhá, ki us ká háth barf kí mánind safed mabrús thá.

7 Phir us ne kahá, ki Tú apná háth phir apní chháti par chhipáke rakh. Us ne phir rakhá; jab báhar nikálá, to dekhá, ki wuh phir waisá hí, jáisá us ká sára badan thá, ho gayá.

8 Aur yún hogá, kí agar we tujh par imán na láwen, aur na paliile mu'ajize ke sunnewále hon, to we dísre mu'ajize ke mu'ataqid hongé.

9 Aur yún hogá, kí agar we un donon mu'ajizon par bhí mán na láwen, aur terí bat ke sunnewále na hon, to tú daryá ká pání leke khushk zamin men chhirkiyo; aur wuh pání, jo tú daryá se legá, khushkí par lahu ho jáogá.

10 Tab Músá ne **KHUDÁWAND** se kahá, kí Ai mere Khudáwánd, main

fasáhat nahín rakhtá, na to áge se, aur Músá ne K̄hudá ká 'asá apne háth men un jab se ki tú ne apne bande se kaláin kiyá, aur merí zubán aur báton men luknat hai.

11 Tab K̄HUDÁWAND ne use kahá, ki A'dmí ko zubán kis ne dí? aur kaun gúngá, yá bahrá, yá bíná, yá andhá kartá hai? kyá main nahín kartá, jo K̄HUDÁWAND hún?

12 Pás, ab tú já, aur main terí bát ke sáth hún, aur jo kuchh tú kahegá tujh ko síkháúngá.

13 Tab us ne kahá, ki Ai mere K̄HUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki Jis ko cháhe, tú us ke wasíla se bhej.

14 Tab K̄HUDÁWAND ká gussa Músá par bharká, aur us ne kahá, Kyá Láwíon men se Hárún terá bhái nahín hai; main jántá hún ki wuh fasíh hai. Aur dekh, ki wuh bhí terí muláqát ko áta hai, aur tujhe dekhke dil men khush hogá.

15 Aur tú use kahegá, aur use báten bátáegá, aur main terí aur us kí bát ke sáth húngá, aur tum jo kuchh karoge, tum ko batáúngá.

16 Aur wuh tere 'iwaz logon se báten karegá: aur wuh, hán, wuhí, terí zubán kí jagah hogá, aur tú us ko liye K̄hudá kí jagah hogá.

17 Aur tú yih 'asá apne háth men rakhiyo, ki us se tú mu'ajize di-kháegá.

18 Tab Músá rawána húa, aur apne sasure Yitrú pás gayá, aur use kahá, ki Main terí minnat kartá hún, mujhe rukhsat de, ki apne bháíon pás, jo Misr men hain, jáún, aur dekhún, ki we ab tak jíte haiñ ki nahín. Yitrú ne Músá ko kahá, ki Salámatí se já.

19 Tab K̄HUDÁWAND ne Midyán men Músá ko kahá, ki Misr men phir já; kyúñki we sab, jo terí ján ke khwáhán the, mar gaye.

20 Tab Músá ne apní jorú aur apne beton ko liyá, aur unhen ek gadhe par bithláyá, aur Misr men phir áyá: aur

Músá ne K̄hudá ká 'asá apne háth men liyá.

21 Aur K̄HUDÁWAND ne Músá ko kahá, ki Jab tú Misr men dákhil howe, to dekh, sab mu'ajize jo main ne tere háth men rakhe hain, Fira'un ke áge dikhláíyo; lekin main us ke dil ko sakht karúngá, ki wuh un logon ko jáne na degá.

22 Tab tú Fira'un ko yún kahiyo, ki K̄HUDÁWAND ne yún farmáyá hai, ki Isráel merá betá, balki merá palau-thá hai:

23 So main tujhe kahtá hún, ki Mere öete ko jáne de, táki wuh merí 'ibádat kare: aur agar tú use jáne nahín detá hai, to dekh, main tere bete ko, balki tere palauthe ko, mar dálungá.

24 ¶ Aur ráh men manzil par yún húa, ki K̄HUDÁWAND use milá; aur cháhá ki use halák kare.

25 Tab Sáfírah ne ek tez patthar utháyá, aur apne bete kí khalrj kát dáli, aur use us ke páon par phenká, aur kahá, 'Tú beshakk, khún ke sabab se, mere sasure kí jagah húa.

26 Tab us ne use chhor diyá, aur wuh bolí, ki Khatne ke liye, khún ke sabab se, tú sasure kí jagah húa.

27 ¶ Aur K̄HUDÁWAND ne Hárún ko kahá, ki Bayábán men jáke Músá kí muláqát kar. Wuh gayá, aur K̄hudá ke paháj par use milá, aur use bosa diyá.

28 Aur Músá ne K̄hudá kí, jis ne use bhejá, sári báten aur mu'ajize, ki jin ká us ne use hukm diyá thá, Hárún se bayán kiye.

29 ¶ Tab Músá aur Hárún gaye, aur baní Isráel ko sab buzurgon ko ek jagah jam'a kiyá.

30 Aur Hárún ne sári báten, jo K̄HUDÁWAND ne Músá ko kabí thíp, kabín; aur logon kí ánkhoñ ke ámbhe mu'ajize záhir kiye.

31 Tab log ímán láye: aur we yih unke kí K̄HUDÁWAND ne baní Isráel

Un ká Fira'un pás jáná.

KHURU'J, -V. Logon ká kám barháyá jáná.

kí khabargíri kí, aur un ke dukhon yún kahá, ki Fira'un kalitá hai, Main par nazar kí, unhon ne apne sir tumhen bhus nahín dene ká.

jhukáe, aur síjde kiye.

V BA'B.

BA'D us ke Músá aur Hárún áe, aur Fira'un ko kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farinátá hai, ki More logon ko jáne de, táki we bayábán men mere liye 'id karen.

2 Fira'un ne kahá, ki KHUDÁWAND kaun hai, ki main us kí áwáz ko sunún, ki baní Isráel ko jáne dún? Main KHUDÁWAND ko nahín jántá, aur na main baní Isráel ko jáne dúngá.

3 'Tab unhon ne kahá, ki 'Ibránion ke Khudá ne ham se muláqát kí hai: ham ko ijázat dijiye, ki ham tén din kí ráh bayábán men jáen, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke liye qurbání karen; kahín aísá na ho, ki wuh ham men wabá bheje, yá hamen talwár se márc.

4 'Tab Misr ke bádsháh ne unhen kahá, ki Ai Músá, aur ai Hárún, tum un logon ko un ke kám se kyún báz rakhte ho? tum apne bojhon ko jáo.

5 Aur Fira'un ne kahá, ki Dekho, is zaman ke log bahut hain, aur tum unhen un ke bojhon se báz rakhte ho.

6 Aur usí din Fira'un ne muhassilon ko, jo logon par the, aur un ke sardáron ko, hukm kiya: ki

7 Ab áge ko tum un logon ko bhus mat do, ki inton taiyár karen, jaisá ab tak diye gaye hon: we jáwen, aur apne liye bhus baton len.

8 Aur unhin inton ke qadr hissá, jo unhon ne ab tak banáin, tum un par muqarrar karo; tum us men se kuchh kam na karo: ki we káhil hain; is liye we nála karte hain, aur kahte hain, Hamen jáne do, ki hain apne Khudá ke liye qurbání karen.

9 Aur un ká kám barhá diyá jáo, táki us men mashgúl rahen, aur behúda baton kí taraf mutawajjih na hon.

10 ¶ Tab khiráj ke muhassil aur un ke sardár nikle, aur un logon ko

11 Tum jáo, aur apne liye bhus lo, jahán páo; lekin tum par jo khidmat hai, us men kuchh kam na kí jáegí.

12 Chunánchi we log tamám Mulk Misr men tittar bittar húe, ki bhus ke 'iwaz khúntí jam'a karen.

13 Aur muhassilon ne taqaiyud kiya, aur kahá, ki Tum apná bar ek din ká kám usi din men, jaisá bhus páte húe karte the, purá karo.

14 Aur baní Isráel ke sardáron ko, jinhen Fira'un ke muhassilon ne un par karór kiya thá, mára, aur kahá, ki Kyún tum log apní khidmat i mu'aiyan, jo int banáne kí hai, áge ke manind áj bhí nahín karte?

15 ¶ 'Tab baní Isráel ke sardár Fira'un ke áge áke chilláe, aur kahá, ki 'Tú apne khadimon se aísá sulúk kyún kartá hai?

16 We tere khadimon ko bhus nahín dete, aur tum ko kahte hain, ki 'Inten banáo: aur dekh, tere khadimon ne már khái hai; par qusús tere logon ká hai.

17 Us ne kahá, ki Tum káhil ho, tum káhil ho: isí liye tum kahte ho, ki Hamen jáne de, ki KHUDÁWAND ke liye qurbání karen.

18 So ab tum jáo, kám karo; ki bhus tum ko diyá na jáegá, aur inton ko tum usí hissá se doge.

19 Aur baní Isráel ke sardáron ne yih sunke, jo unhen kahá gayá, ki Tum apní int banáne men, jo tum-hári roz kí khidmat mu'aiyan hai, k mí na karo, jáná ki ham giriftári men áye.

20 ¶ Aur unhon ne, Fira'un pás se nikalke, Músá aur Hárún ko, apní muláqát ke liye, ráh men khará de-khá:

21 Aur unhen kahá, ki KHUDÁWAND tum ko dekhe, aur insáf kare; is liye, ki tum ne hamen Fira'un kí nazar men, aur us ke khadimon kí

ánkhone men, aisá ghinauná kiyá hai ki un ke háth men talwár dí hai, k wuh ham ko qatl kare.

22 Tab Músá KHUDÁWAND ke pás phir gayá, aur kahá, ki Ai KHUDÁWAND, tú ne in logon ko kyúñ dukl men dálá, aur mujhe kyúñ bhejá?

23 Is liye ki jab se main tere nán se Fira'ún ko kahne áyá, us ne un logon se burái ki; aur tú ne apne logon ko hargiz rihái na bakhshí.

VI BĀ'B.

TAB KHUDÁWAND ne Músá se kahá. ki Ab tú dekh, main Fira'ún se kyá karúngá; ki wuh zoráwar háth se unhen jáne degá, hún, zoráwar háth ko sabab se wuh unhen apne mulk se báhar kar degá.

2 Phir Khudá ne Músá ko farmáyá, aur kahá, Main KHUDÁWAND hún;

3 Aur main ne Abirahám, aur Iz-háq, aur Ya'qúb par Khudá e Qádir Mutlaq ke nám se apne ta'in záhir kiyá, aur YAHOWA'II ke nám se un par záhir na húa.

4 Aur main ne un ke sáth apná 'ahd bhí bándhá hai, ki Kan'ún kí zamin, jo un kí musáfarat kí zan hai, jis men we pardesí the, un ko dúngá.

5 Aur main ne baní Isráel ke kurh-ne ko bhí, jinhen Misrión ne apní khidmat se mashaqqat men dálá hai, suná hai; aur apne us 'ahd ko yád kiyá hai.

6 So tú baní Isráel se kah, ki Main KHUDÁWAND hún, aur main tumhen Misrión ke boj se chhuráúngá, aur main tumhen un kí khidmat se ázádí bakhshúngá, aur main, apná háth lambá karke, aur barí musibatén un ko dikháke, tumhen rihái dúngá;

7 Aur main tumhen apní qaum karúngá, aur main tumhárá Khudá húngá; aur tum jánoge, ki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo tumhen Misrión ke bojhon ke tale se níkáltá hún.

8 Aur main tumhen us sarzamin men láúngá, ki jis kí bábat main ne qasam khái hai, ki use Abirahám, aur Iz-háq, aur Ya'qúb ko dúngá; aur main use tumhárá mirás kar dúngá: KHUDÁWAND main hún.

9 ¶ Músá ne baní Isráel ko yún hí kahá; par we dil-tangí se, aur mihnát kí shiddat se, Músá ke sunnewále na húc.

10 Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá,

11 Kí Já, aur sháh i Misr Fira'ún se kah, ki Baní Isráel ko apne mulk se báhar jáne de.

12 Tab Músá ne KHUDÁWAND ke áge yún kahá, ki Dèkh, baní Isráel ne to merí na suní; pas main jo ná-makhtún honth rakhtá hún, Fira'ún merí kyúñkar sunegá?

13 Tab KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko kahá, aur unhen baní Isráel aur sháh i Misr Fira'ún ko haqq men farmáyá, ki baní Isráel ko mulk i Misr se báhar le jáwen.

14 ¶ Un ke ábái khándánon ke sardár ye the: Rúbin, jo Isráel ká pa-áuthá betá thá; us ke bete, Hanúk, aur Phalú, aur Hasrún, aur Karmi the: aur ye Rúbin ke gharáne the.

15 Baní Sama'ún; Yamúel, aur Yamín, aur Ahad, aur Yakín, aur Suhr, aur Sáúf, jo Kan'ání 'aurat ká betá thá: ye Sama'ún ke gharáne the.

16 ¶ Aur baní Láwí ke nám, un se gharánon ke mutábíq, ye hai; Jairsúm, aur Qihát, aur Mirárí: aur Láwí kí 'umr ek sau saintís baras kí hí.

17 Baní Jairsúm; Libní, aur Sama'í he, un ke gharánon ke mutábíq.

18 Baní Qihát; 'Amráam, aur Izhar, aur Habrún, aur 'Uzziel the: aur Qihát kí zindagi ke baras ek sau tentís baras the.

19 Baní Mirárí; Mahlí, aur Mússí he: Láwí ke gharáne, un kí nasion e mutábíq, ye the.

20 'Amráṁ ne apne báp kí bahin Yúkabid se byáh kiyá; wuh us se do beté jani, ek Hárún, dúsrá Músá: 'Amráṁ kí zindáqí ke baras ek sau saṁtis the.

21 ¶ Baní Izhár; Qurah, aur Nafaj, aur Zikrí the.

22 Baní 'Uzziel; Mísáel, aur Ilsaṁ, aur Sitrí the.

23 Aur Hárún ne Nahsún kí bahin 'Amminadáb kí betí Ilisaba' se byáh kiyá; us se Nadab, aur Abihú, aur Ili'azar, aur Itamar paidá húe.

24 Baní Qurah; Asír, aur Ilqanah, aur Abiásaf the; aur ye Quráhíon ke gharáne the.

25 Hárún ke beté Ili'azar ne Fútiel kí betíon men se ek ke sáth byáh kiyá; us se Finihás paidá húa: Láwí ke bápádáon ke gharánon men ye sardár the.

26 Ye wuh Hárún aur Músá hain, jinhen ḲHUDÁWAND ne farmáyá, ki Baní Isráel ko, un kí faujon ke sáth, Misr kí sarzanín se nikál láo.

27 Ye we hain, jinhon ne Misr ke bádsháh Fira'ún se kahá, ki Ham baní Isráel ko Misr se nikál le jáenge: ye wuhí Músá aur Hárún hain.

28 ¶ Aur jis din ḲHUDÁWAND ne mulk i Misr men Músá se bátén kí, yún húa.

29 Ki ḲHUDÁWAND ne Músá ko kahá, Main ḲHUDÁWAND hún: tú sab kuchh, jo main tujhe kahtá hún, sháh i Misr Fira'ún se kah.

30 Músá ne ḲHUDÁWAND se kahá, Dekh, mere to honthon ká khatna nahín húa: Fira'ún kyúṁkar meri sunegá?

VII BA'B.

PHIR ḲHUDÁWAND ne Músá se kahá, Dekh, main ne tujhe Fira'ún ke liye Khudá sá banáyá: aur terá bhái Hárún terá paigambar hogá.

2 Sab kuchh jo main tujhe hukm karún, so tú kahná, aur terá bhái

Hárún Fira'ún se kahegá, ki Baní Isráel ko apne mulk se jáne de.

3 Aur main Fira'ún ke dil ko saṁht karúṁgá, aur apní nisháñion aur 'ajáib ko mulk i Misr men ziyála karúṁgá.

4 Lekin Fira'ún tumhári na sunegá; pas main apná háth Misr par lambá karúṁgá, aur apní faujon ko, jo meri qaum baní Isráel hain, bare mu'ajize dikháke mulk i Misr se nikál láúṁgá.

5 Aur main jab Misr par háth chaláúṁgá, aur baní Isráel ko un men se nikál láúṁgá, tab Misrí jánenge ki main ḲHUDÁWAND hún.

6 Músá aur Hárún ne, jaisá ḲHUDÁWAND ne unhen kahá, unhon ne waisá hí kiyá.

7 Aur jis waqt un donon ne Fira'ún se guftogú kí, Músá assí baras, aur Hárún tirásí baras ká thá.

8 ¶ Aur ḲHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko kahá,

9 Ki Jab Fira'ún tumhen kahe, ki Apná mu'ajiza dikháo: to Hárún ko kahiyo, ki Apná 'asá le, aur Fira'ún ke áge pheuk do: wuh ek sámp ban

10 ¶ Tab Músá aur Hárún Fira'ún ke áge gaye, aur unhon ne wuh, jo ḲHUDÁWAND ne unhen farmáyá thá, kiyá: Hárún ne apná 'asá Fira'ún aur us ke kḥádimon ke áge phenká, aur wuh sámp ho gayá.

11 Tab Fira'ún ne bhí dánáon aur jádúgaron ko talab kiyá: chunánchi Misr ke jádúgaron ne bhí apne jádúion se aisá hí kiyá.

12 Ki un men so bar ek ne apná apná 'asá phenká, aur wuh sámp ho gayá: lekin Hárún ká 'asá un ke 'asáon ko nigal gayá.

13 Aur us ne Fira'ún ke dil ko saṁht kar diyá, ki us ne un kí, jaisá ḲHUDÁWAND ne kahá thá, na suní.

14 Tab ḲHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Fira'ún ká dil saṁht hai; wuh in logon ko jáne nahín detá.

15 Ab tū subh ko Fira'ūn ke pās jā: dekh, ki wuh daryā par jāegā; tū lab i daryā, jidhar se wuh āwe, us ko muqābil kharā hūjiyo; aur wuh 'asā, jo sām̐p hūā thā, apne hāth meṇ lijiyo.

16 Aur use kaliho, ki KHUDĀWAND 'Ibrānion ke Khudā ne mere ta, in tujh pās bhejā hai, aur kahā hai, ki Mere logon ko jāne de, tāki we bayābān meṇ merī 'ibādat karen: aur dekh, ki tū ne kabhī ab tak na sunī.

17 KHUDĀWAND ne yūn farmāyā, ki 'Tū isī se jānegā, ki main KHUDĀWAND hūn: dekh, ki main yih 'asā, jo mere hāth meṇ hai, daryā ke pānī par mārūngā, aur wuh lahū ho jāegā.

18 Aur machhlīān, jo daryā meṇ haiṇ, mar jāwengī, aur daryā badbū ho jāegā; aur Misr ke log daryā kā pānī pite hūe dukh pāwenge.

19 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Hārūn se kah, ki Apnā 'asā le, aur apnā hāth Misr ke chashmon par, aur un kī nahron, aur un ko daryāon, aur un ke tālābon, aur un ke sab hauzon par chalā, tāki we lahū ban jāwen; aur sārē mulk i Misr meṇ, har ek sangī aur chobī bartan meṇ, lahū ho jāe.

20 'Tab Mūsā aur Hārūn ne, jaisā KHUDĀWAND ne farmāyā thā, kiya; us ne 'asā uthāyā, aur daryā ke pānī par, Fira'ūn kī ānkhon aur us ke naukaron kī ānkhon ke sām̐hne, mārā; aur daryā kā pānī sab lahū ho gayā.

21 Aur daryā kī machhlīān mar gayīṇ, aur daryā badbū ho gayā, aur Misr ke log daryā kā pānī pī na sake; aur Misr kī sārī zamīn meṇ lahū hūā.

22 'Tab Misr ke jādūgaron ne bhī, apne jādūon se, aisā hī kiya; par Fira'ūn kā dil saht ho gayā, aur jaisā ki KHUDĀWAND ne kahā thā, us ne un kī na sunī.

23 Aur Fira'ūn phirā, aur apne

ghar ko gayā, aur us kā dil is bāt par bhī mutawajjih na hūā.

24 Aur sārē Misrion ne daryā ke ās pās kūe khode, ki un se pānī pī wen; kyūnki we daryā kā pānī na pī sake.

25 Aur jab se ki KHUDĀWAND ne daryā ko mārā, sāt din guzar gaye.

VIII BA'B.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Fira'ūn pās jā, aur yih us se kah, KHUDĀWAND yūn kahtā hai, ki Mere logon ko jāne de, tāki we merī 'ibādat karen.

2 Aur agar tū jāne na degā, to dekh, main tere mulk kī sab atrāf ko mendakon se bhar dūngā:

3 Aur daryā beshumār mendak paidā karegā, aur we ūpar āke tere ghar meṇ, aur terī ārangāh meṇ, aur tere palang par, aur tere mulāzimon ke gharon meṇ, aur terī ra'āiyat par, aur tere tanūron meṇ, aur tere āte gūndhne ke laganon meṇ dākhlil hongē.

4 Aur mendak tujh par, aur terī ra'āiyat, aur tere sab naukaron par charhenge.

5 ¶ Aur KHUDĀWAND ne Mūsā ko farmāyā, ki Hārūn se kah, ki Apnā hāth 'asā ke sāth nahron, aur daryāon, aur hauzon par barhā, aur mendakon ko mulk i Misr par charhā.

6 Chunānchī Hārūn ne Misr ke pānī par hāth barhāyā; aur mendak charh āe, aur Misr kī zamīn chhīpā dī.

7 Aur jādūgaron ne bhī apne jādūon se aisā hī kiya, aur Misr kī zamīn par mendak charhāe.

8 ¶ 'Tab Fira'ūn ne Mūsā aur Hārūn ko bulāyā, aur kahā, ki KHUDĀWAND se shafā'at karo, ki mendakon ko mujh se, aur merī ra'āiyat se, dafā kare; aur main un logon ko jāne dūngā, tāki we KHUDĀWAND ke liye qurbānī karen.

9 Mūsā ne Fira'ūn ko kahā, ki Tū

mere úpar apní barái kar; main tere, aur tere naukaron, aur terí ra'iyat ke liye kab du'á mángúñ, ki mendak tujh se, aur tere gharon se, dafá howen, aur daryá hí men raheñ?

10 Wuh bolá, ki Kal. Tab us ne kahá, ki Tere kahne ke mutábíq hogá; táki tú jáne ki ṘHUDÁWAND hamáre Ṙhudá kí máinind koí nahín.

11 Aur mendak tujhe, aur tere gharon ko, aur tere naukaron ko, aur terí ra'iyat ko, chhoñ denge; we daryá hí men rahá kareñge.

12 Phir Músá aur Hárún Fira'ún pás se nikal gaye: aur Músá ne ṘHUDÁWAND ke áge, ba sabab mendakon ke, jo us ne Fira'ún par bheje the, du'á mángí.

13 Aur ṘHUDÁWAND ne Músá kí du'á ke muwáfíq kiyá; aur mendak gharon, aur gáñwon, aur kheton men se mar gaye.

14 Aur aísá búá, kí unhon ne jahán tahán unhen jam'a karke túde lagá diye, zamín badbú ho gayí.

15 Par jab Fira'ún ne dekhá, kí muhlat milí, to us ne apná dil sakht kiyá, aur jaisá ṘHUDÁWAND ne kahá thá, un kí na suní.

16 ¶ Tab ṘHUDÁWAND ne Músá se kahá, Hárún se kah, kí Apná 'asá barhá, aur is zamín kí gard ko már, táki wuh tamám mulk i Misr men júnen ban jáe.

17 Unhon ne aísá hí kiyá: aur Hárún ne apná háth 'asá ke sáth barháya, aur zamín kí gard ko mára, aur wuh insán aur haiwán par júnen ban gayí; aur sab gard zamín kí, tamám mulk i Misr men, júnen ho gayí.

18 Aur jádúgaron ne bhí cháhá, kí apne jádúon se júnen níkalén, par níkal na sake: aur insán aur haiwán ko júnen lipat rahí thín.

19 Tab jádúgaron ne Fira'ún se kahá, kí Yih Khudá kí qudrat hai: par Fira'ún ká dil sakht ho gayá;

aur jaisá ṘHUDÁWAND ne kahá thá, us ne un kí na suní.

20 ¶ Tab ṘHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Subh sawere uñh, aur Fira'ún ke áge khará ho; dekh, kí wuh daryá par áegá; tú use kah, kí ṘHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Mere logon ko jáne de, kí we merí 'ibádat karen:

21 Nahín to, agar tú unhen jáne na degá, to dekh, main tujh par, aur tere naukaron, aur terí ra'iyat par, aur tere gharon men gol se gol machchhar bhejúngá: kí Misrion ke ghar, aur tamám zamín, jahán jahán wo haiñ, un gonon se bhar jáegí.

22 Aur main us dín Jashan kí zamín ko, kí jis men merí qaum rahí hai, judá karúngá, kí gol machchharon ke wahán na jáenge; táki tú jáne, kí zamín ke darmiyan ṘHUDÁWAND main hún.

23 Aur main tere logon aur apne logon men judái karúngá: aur yih mu'ajiza kal hogá.

24 Chunánchi ṘHUDÁWAND ne yún hí kiyá; aur Fira'ún ke ghar, aur us ke naukaron ke gharon, aur sáre mulk i Misr men machchharon ke gol se kharáb ho gayí.

25 ¶ Tab Fira'ún ne Músá aur Hárún ko buláya, aur kahá, kí Tum jáo, aur apne Ṙhudá ke liye is zamín men qurbání karo.

26 Músá ne kahá, Yún karná láiq nahín; kí ham ṘHUDÁWAND apne Ṙhudá ke liye wuh qurbání karen, jis se Misrí nafrat rakhte haiñ; so agar ham Misrion kí ánkhon ke áge wuh qurbání karen, jis se we bezár haiñ, to kyá we hamen pathráo na kareñge?

27 Pás, ham tén dín kí ráh bayábán men jáenge, aur apne Ṙhudá ke liye, jaisá wuh ham ko sarmáegá, qurbání karenge.

28 Fira'ún bolá, kí Main tumheg

jáne dúngá, táki tum KHUDÁWAND kyá dekhtá hai? ki Isráelion kí ma-apne Khudá ke liye bayábán men qurbání karo; lekin tum bahut dúr mat jáo: mere liye shafá'at karo.

29 Músá bolá, Dekh, main tere pás se báhar játá hún, aur main KHUDÁWAND ke áge shafá'at karúngá, ki machchharon ke gol Fira'ún aur us ke naukaron, aur us kí ra'iyat par se kal játe rahen: lekin aisá na ho, kí Fira'ún phir dagábází kare, aur logon ko KHUDÁWAND ke liye qurbání karne ko jáne na de.

30 Tab Músá Fira'ún pás se báhar gayá, aur KHUDÁWAND se shafá'at kí.

31 KHUDÁWAND ne Músá kí 'arz ko muwáfiq kiyá; aur us ne machchharon ke golon ko Fira'ún, aur us ke naukaron, aur us kí ra'iyat par se dúr kiyá, kí ek bhí na rahá.

32 Fira'ún ne is bár bhí apná sakht kiyá; un logon ko hargiz jáne kí rukhsat na dí.

IX BAB.

TAB KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, Fira'ún ke pás já, aur use kah, kí KHUDÁWAND, 'Ibránion ká Khudá, yún kahtá hai, kí Mere logon ko jáne de, táki we merí 'ibádat karen.

2 Kyúñki agar jáne na degá, aur ab ke bhí unhen rokegá:

3 To dekh, kí KHUDÁWAND ká háth terí mawáshí par, jo dasht men hai, ghoron, gadhon, únton, bailon, aur bhejon par hogá; barí mari paregi.

4 Aur KHUDÁWAND Isráel aur Misrion kí mawáshí ko ápas se judá karegá: aur un men se, jo baní Isráel kí hai, koí na maregi.

5 Aur KHUDÁWAND ne ek waqt muqarrar kiyá, aur kahá, kí Kal KHUDÁWAND waisáhi zamin par karegá.

6 Aur KHUDÁWAND ne dúsré din aisáhi kiyá, aur Misrion kí sab mawáshí mar gayi: lekin baní Isráel kí mawáshí se ek bhí na mará.

7 Chunánchi Fira'ún ne bhejá, to

wáshí ká koí bhí na mará thá. Tau-bhí Fira'ún ká dil sakht húa, aur us ne logon ko jáne na diyá.

8 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Harún se kahá, kí Donon háth bharke bhatthí kí rákh se lo, aur Músá use Fira'ún ke sámhne ásmán kí taraf uráwe.

9 Aur wuh Misr kí sári zamin men gubár ho jáegi, aur tamám mulk í Misr men ádmí aur chárpayon ke badan par phore aur phaphole hewenge.

10 Chunánchi unhon ne bhatthí kí rákh lí, aur Fira'ún ke áge khare hue; aur Músá ne use ásmán kí taraf phenk diyá; aur wonhín ádmí aur baháim ko badan par phore aur phaphole paidá ho gaye.

11 Aur jádúgar phoron ke sabab se Músá ke áge khare na rah sake; kí jádúgaron aur sáre Misrion par phore the.

12 Aur KHUDÁWAND ne Fira'ún ke dil ko sakht kar diyá, aur us ne, jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá se kahá thá, un kí na suní.

13 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Subh sawere uth, aur Fira'ún ke áge khará ho, aur use kah, kí KHUDÁWAND, 'Ibránion ká Khudá, yún kahtá hai, kí Mere logon ko jáne de, táki we merí 'ibádat karen.

14 Is liye kí main ab kí apní sári baláen tere dil, aur tere naukaron, aur terí ra'iyat par názil karúngá; tá kí tú jáne, kí tamám rú e zamin men merí mánind koí nahín.

15 Aur ab main apná háth barh-áúngá, aur tuihe aur terí ra'iyat ko wabá se márúngá; aur tú zamin par se halák hogá.

16 Aur main ne tuihe filhaqiqat is liye barpá kiyá hai, kí apní qúwat tuih par dikháúñ; táki merá nám sáre jahán men mazkúr howe.

17 Ab tak tú mere logon par ta

kabbur kartá játá hai, ki unhen jáne nahín detá.

18 Dekh, kal main isí waqt aise bare bare ole, jo Misr men us kí ibtidá e bunyád se ab tak na pare the, barsáungá.

19 Pas naukaron ko abhí bhej, aur apní mawáshí, aur jo kuchh ki terá mál maidán men hai, jam'a kar; ki har ek insán aur haiwán par, jo maidán men hogá, aur ghar men láyá na jáegá, un par ole parenge, aur we halák hongé.

20 Fira'un ke naukaron men har ek, jo KHUDÁWAND ke kalám se dartá thá, apne naukaron aur apní mawáshí ko gharon men bhagá le áyá.

21 Aur jis ne KHUDÁWAND kí bát báwar na kí, apne naukaron aur apní mawáshion ko maidán men rahne diyá.

22 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, ki Apná háth ásmán kí taraf barhá, táki sáre mulk i Misr men, insán, aur haiwán, aur khet kí sabzi par, jo Misr kí zamín men hai, ole paren.

23 Aur Músá ne apná 'asá ásmán kí taraf utháyá: aur KHUDÁWAND ne garjáyá, aur ole bheje, aur ág zamín par chaltí thí; aur KHUDÁWAND ne Misr kí zamín par ole barsáe.

24 Pas ole gire, aur olon men ág líptí húi thí, is shiddat se, ki aisá, tamám mulk i Misr men, jab se ki wuh ábád húa, na húa thá.

25 Aur olon ne, sáre mulk i Misr men, un ko, jo maidán men the, kyá insán aur kyá haiwán, sab ko mára: aur olon se maidán kí sabzi sab mári gayí, aur maidán ke sáre daraáht tút gaye.

26 Magar faqat Jashan kí zamín men, jahán baní Isráel the, ole na pare.

27 ¶ Tab Fira'un ne Músá aur Hárún ko bulwáyá, aur unhen kahá, si Main ne is daf'a gunáh kiya;

KHUDÁWAND 'ádíl hai; main aur meri qaum gunahgár hain.

28 KHUDÁWAND se shafá'at karo, (ki bas,) kí áge ko is tarah se na garje, aur ole, na giren; tab main tumhen jáne dúngá, aur tum is se áge yahán nahín rahne ke.

29 Tab Músá ne use kahá, ki Main shahr se báhar nikalte húe KHUDÁWAND ke áge háth utháungá; aur garajná mauqíf ho jáegá, aur ole bhí mauqíf hongé: táki tú jáne, kí zamín KHUDÁWAND hí kí hai.

30 Par tú aur tere naukar, main jántá hún, kí ab bhí KHudáwánd KHudá se na darenge.

31 So olon se alsí aur jau máre pare: kyúñki jau ke kshoshe á chuke the, aur alsí barh chukí thí.

32 Par gehún aur julbán máre na pare: kyúñki we barhe na the.

33 Aur Músá ne Fira'un pás se shahr ke báhar jáke KHUDÁWAND ke áge háth lambe kiye: so garajná aur ole mauqíf ho gaye, aur menh, jo zamín par thá, tham gayá.

34 Jab Fira'un ne dekhá, kí menh aur ole aur garajná mauqíf húe, to phir sarkashí kí; aur us ne aur us ke naukaron ne dil apná sakht kiya.

35 Aur Fira'un ká dil patthar ho gayá; us ne hargiz baní Isráel ko, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rífat kahá thá, jáne kí rukhsat na dí.

X BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Fira'un pás já: kí main ne us ke dil ko, aur us ke naukaron ke dilon ko sakht kar diya hai, táki main apní yih nisháníán un men namúdar karún:

2 Aur táki tú apne bete, aur apne pote ko merí qudraten, aur merí nisháníán, jo main ne Misr men un men namúd kí, sunáwo: táki tum jáno, kí KHUDÁWAND main hí hún.

3 Chunáuchi Músá aur Hárún ne

Fira'un pás áke use kahá, ki KHUDÁWAND, 'Ibránion ká Khudá, yún kahtá hai, ki Tú kab tak 'ájizi karne se mere sámhne báaz rahégá: mere logon ko jáne de, ki we meri 'ibádat karen.

4 Nahin, agar tú mere logon ko jáne na dogá, to dekh, kal main tere sáre mulk men tiddián bhejúngá.

5 Aur un se zamin ki sat, h chhip jáegi, ki koí zamin ko dekhne na páegá; aur we us báqiat ko, jo olon ki áfat se tere liye bach rahí hain, khá jáengi, aur har ek darakht ko, jo maidán men hai, chat kar lengi:

6 Aur we hí is tarah se, ki na tere bápádádon ne, aur na tere bápádádon ke bápádádon ne, jis roz se ki we dunyá men áe áj tak, dekhá, tere ghar aur tere naukaron ke ghar, aur sáre Misrion ke ghar bhar dengi. Tab wuh phirá, aur Fira'un pás se nikal gayá.

7 Tab Fira'un ke naukaron ne use kahá, ki Kab tak ham is mard ke phande men rahen? un logon ko jáne de, táki we KHUDÁWAND apne Khudá ki 'ibádat karen: ab tak tuihe khabar nahin, ki Misr ujar gayá?

8 Tab Músá aur Hárún Fira'un pás phir buláe gaye; aur us ne unhen kaha, ki Jáo, aur KHUDÁWAND apne Khudá ki 'ibádat karo: par kaun se log hain, jo jáenge?

9 Músá bolá, ki Ham apne jawánon, aur apne búrhon, aur apne beton, aur apni betion, aur apne gallon, aur apne gáe bailon samet jáwenge; ki ham ko zarúr hai, ki apne Khudá ki 'id karen.

10 Tab us ne unhen kahá, ki KHUDÁWAND yúhí tumháre sáth rahe, jo main tumhen aur tumháre bachchon ko jáne dúj: dekho, ki badí tumháre áge hai.

11 Aisá na hogá: ab tum jo mard ho, so jáo, aur KHUDÁWAND ki 'ibádat karo; ki tumhári khwáhish yihí thí. Pas, we Fira'un ke áge se dhakke kháke nikále gaye.

12 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apná háth tiddion ke liye Misr ki zamin par barhá, táki we mulk i Misr par áwen, aur har ek sabze ko, jo is mulk men olon se bach rahe hain, khá len.

13 Pas, Músá ne zamin i Misr par apná 'asá utháiyá, aur KHUDÁWAND ne us sáre din aur sári ráat men purwá ándhí chalai; jab subh hui, to purwá ándhí tiddián láí.

14 Aur tiddián tamám Misr par áin, aur Misr ki tamám atráf par baithip; aur aisi be-shumár thin, ki un se pesh-tar aisi tiddián na áí thin, na un ke ba'd phir áwengi.

15 Ki sára rú e zamin un se chhip gayá, aisá ki mulk andherá ho áyá; aur unhon ne us zamin ke har ek sabze aur darakhton ke mewon ko, jo olon se bach gaye the, chat liyá: aur tamám mulk i Misr men kisi darakht par, aur maidán ki ghás men sabzi na chhúti.

16 ¶ Tab Fira'un ne Músá aur Hárún ko jald buláiyá, aur kahá, ki Main KHUDÁWAND tumháre Khudá ká, aur tumhárá gunahgár hún.

17 So ab main tumhári minnat kartá hún; faqat is martaba merá gunáh baqsho, aur KHUDÁWAND apne Khudá se shafá'at karo, ki faqat isi maut ko mujh se dúr kare.

18 Chunáuchi wuh Fira'un pás se uikal gayá, aur KHUDÁWAND se shafá'at kí.

19 Aur Khudá ne pachhwá ándhí bheji, jo tiddion ko le gayi, aur daryá e Qulzum men dál diyá; aur Misr ki tamám atráf men ek tiddi na rahí.

20 Par KHUDÁWAND ne Fira'un ke dil ko sakht kar diyá, ki us ne bani Isráel ko jáne ki rukhsat na di.

21 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apná háth ásmán ki taraf lambá kar, táki mulk i Misr men tariki ho; aisi tariki jo tapoli jáwe.

22 Chunánchi Músá ne apná háth ásmán ki taraf utháiyá; aur tin din tak

sāre mulk i Misr meṇ 'ajab andherā rahā.

23 Unhon ne āpas meṇ kisī ne kisī ko na dekhā, aur na koī tīn din tak apnī jagah se hilā: par sāre banī Isrāel ke makānon meṇ ujālā thā.

24 ¶ Tab Fira'un ne Músā ko bulāyā, aur kahā, ki Tum jāo, KHUDĀWAND kī 'ibādat karo; faqat tumhāre galle aur tumhāre gāc bail yahān rahen; tumhāre bachche bhī tumhāre sāth jāwen.

25 Músā ne kahā, ki Tuihe zarūr hai, ki tū hamāre hāth meṇ qurbānion aur soṅhtanī qurbānion ke liye zabiha dewe, tāki ham KHUDĀWAND apne Khudā ke āgo qurbānī karen.

26 Hamārī mawāshī bhī hamāre sāth jāegī; aur ek khur bhī na chhorā jāegā; kyūnki hamen zarūr hai, ki un meṇ se KHUDĀWAND apne Khudā kī 'ibādat ke liye lewen; aur jab tak wahān na jāen, ham nahīn jānte, ki kaun sī chizon se KHUDĀWAND kī 'ibādat karen.

27 ¶ Lekin KHUDĀWAND ne Fira'un ke dil ko sakht kar diyā: us ne un kā jānā na chāhā.

28 Aur Fira'un ne use kahā, ki Mere sāmhe se jā; āp se hoshyār rah; phir merā munh dekhne ko mat āīyo; kyūnki jis din tū merā munh dekhagā, tū mar jāegā.

29 Tab Músā ne kahā, ki Tū ne achchhā kahā; main phir terā munh na dekhūngā.

XI BA'Ḍ.

AUR KHUDĀWAND ne Músā se kahā, ki Main Fira'un aur Misrion par ek balā aur lāūngā; ba'd us ke wuh tumhen yahān se jāne degā: aur jab wuh tumhen jāne degā, to yaqinan tum sab ko dhakiyāke nikāl degā.

2 So ab tū logon ke kānon meṇ kah, ki Har ek marū apne paṛosī, aur har ek 'aurat apnī paṛosin se, rūpe ke bartan, aur sone ke bartan 'āriyat lewe.

3 Aur KHUDĀWAND ne un logon ko Misrion kī nazar meṇ 'izzat bakhshī. Aur yih Músā bhī, zamīn i Misr meṇ, Fira'un ke khādimon ke naz-dīk, aur logon kī nigāh meṇ, buzurg thā.

4 Aur Músā ne kahā, ki KHUDĀWAND yūn kahtā hai, ki Main ādhī rāt ko nikalke Misr ke bēchon bēch jāūngā:

5 Aur zamīn i Misr meṇ sāre palauṭhe, Fira'un ke palauṭhe se, jo takht par baithā hai, leke, us laundī ke palauṭhe tak, jo chakkī kī oṭ meṇ hai, aur sāre chārpāyon ke palauṭhe mar jāenge.

6 Aur sārī Misr kī zamīn meṇ aisā barā mātām hogā, ki jaisā kabhī na hūā thā, na kabhī phir hogā.

7 Lekin sāre banī Isrāel par ek kuttā bhī apnī jibh na hilāegā, na to insān par, aur na haiwān par: tāki tum jāno, ki KHUDĀWAND kyūnkar Misrion aur Isrāelion meṇ farq kartā hai.

8 Aur yih tere sab naukar mujh pās rujū' karenge, aur apne taīn, yih kahte hūe, mere āge kham karenge; ki Tū nikal jā, aur sab log, jo tere pairau hain, jāwen: aur ba'd us ke main nikal jāūngā. Phir wuh Fira'un pās se, shiddat se jluunjhlātā hūā, nikal gayā.

9 Aur KHUDĀWAND ne Músā se kahā, ki Fira'un tumhārī na sunegā; tāki mere 'ajāibāt zamīn i Misr meṇ firāwān hon.

10 Aur Músā aur Hārūn ne ye 'ajāib Fira'un ko dikhae: aur KHUDĀWAND ne Fira'un ke dil ko sakht kar diyā, ki us ne apne mulk se banī Isrāel ko jāne na diyā.

XII BA'Ḍ.

PHIR KHUDĀWAND ne zamīn i Misr meṇ Músā aur Hārūn ko kahā, ki 2 Yih mahinā tumhāre liye mahinon kā shurū' hogā, aur yih tumhāre sāl kā pahlā mahinā hogā.

3 ¶ Isráelion kí sári guroh se yih bát kaho, ki Is mahíne ke daswen din, har ek mard, apne apne bápda-
don ke gharáne ke mutábíq, ek barra,
ghar píchhe ek barra, apne liye lewe;

4 Aur agar wuh gharáná barre ká maqdúr na rakhtá ho, to wuh aur us ká hamsáya, jo us ke ghar se lagá húa ho, nafári ke shumár ke muwáfíq lewe; aur tum har ek ádmí par, us ke kháne ke muwáfíq, hisáb men barre ke mu-
'aiyan karo.

5 Tumhárá barra be-'aib cháliye, nar aur eksála ho: tum bheron se yá bakríon se líjiyo:

6 Aur tum use is mahíne kí chaudahwín tak rakh chhoriyo: aur Isráelion ke firqe kí sári jamá'at shám ko use zabh kare.

7 Aur we lahú ko lowen, aur un gharon men, jahán we use kháenge, us ke darwaze ke dahne, aur baín, aur úpar ke chaukhat par chhápá máren.

8 Aur we usí ráat ko wuh gosht bhuná húa, be-ḡhamírí roṭi ke sáth, karwí tarkári samet, kháwen.

9 Use kachchá aur pání men ubál-ke hargiz na kháwen; balki us ko sire páon samet, aur us ko, jo peṭ men hai, ág par bhúnke kháwen.

10 Aur tum subh tak us men se koi chiz baqí mat chhoriyo; aur agar kuchh us men se subh tak baqí rah jáe, ág se jalá dijiyo.

11 ¶ Aur tum use yún kháíyo: kamren bándhke, apní jútíá páon men pahíne húe, apná 'asá apne háth men liye hte; aur tum use jald khá líjiyo: kí fasah KHUDÁWAND kí hai.

12 Is liye kí main áj ráat mulk i Misr men guzar karúngá, aur sab palauthe, insán ke aur haiwán ke, jo mulk i Misr men hai, márúngá; aur Misr ke sáre ma'búdon par sazá ká hukm jári karúngá: kí main KHUDÁWAND hún.

13 Aur wuh khúu tumháre liye un gharon par, jahán jahán tum ho, nishán

hogá: aur main wuh lahú dekhke tum se dar guzrúngá; aur jab main Misr kí zamín ke rahnowálon ko márúngá, to wabá tum par na áwegí, kí tumhen halák kare.

14 Aur yih din tumháre liye ek yádgár hogá; aur tum KHUDÁWAND ke liye is din men yih 'id pusht dar pusht kíjiyo; aur is 'id ko abad tak hamesha kí rasm muqarrar kíjiyo.

15 Sát din tak tum be-ḡhamírí roṭi kháíyo; tum pahle hí din ḡhamír apne gharon se báhar kar dijiyo: is liye kí jo koi, pahle din se loke sátwen din tak, kisi din ḡhamírí roṭi kháwegá, to wuh shakhs Isráel men se kátá jáegá.

16 Aur pahle din majma' i muqaddas hogá; aur sátwen din bhí tumháre wásto majma' i muqaddas hogá: in men kisi tarah ká káin kiyá ne jáegá, siwá us ke kí har ek ádmí kuchh kháwe; yihí faqat kiyá jáwe.

17 Aur tum be-ḡhamírí roṭi kí yih 'id yád rakhiyo; kyúñki isí din main tumháre lashkaron ko Misr kí zamín se báhar láyá hún: is liye tum is din ko, apne zamanón men, hamesha kí rasm ke liye yád rakhiyo.

18 ¶ Pahle mahíne kí chaudahwín táriḡh se, shám ko, ikkíswín táriḡh tak, tum be-ḡhamírí roṭi kháíyo.

19 Sát din tak tumháre gharon men ḡhamír páyá na jáwe: kyúñki jo koi ḡhamírí kháegá, Isráel kí jamá'at se kátá jáegá, khwáh wuh musáfir ho, khwáh us kí paidáish wahín húi ho.

20 Tum ḡhamírí koi chíz mat khá-íyo: tum apní sab bastíon men be-ḡhamírí roṭi kháíyo.

21 Tab Músá ne Isráel ke sáre buzurgon ko buláiyá, aur unhen kabá, kí Apne apne ghar píchhe ek ek barra níkalke láo, aur yih fasah ká barra zabh karo.

22 Aur tum zúfe kí ek mutṡhí lo, aur use us lahú men, jo básan men hai, gota deke úpar ke chaukhat aur donon bázu darwáze ke us se chhápo;

aur tum meṇ se koi subh tak apne ghar ke darwáze se báhar na jáwe.

23 Is liye ki Ḳhudá guzar karegá, táki Misrion ko máre; aur jab wuh úpar ke chaukhat par, aur donon bá-zú par lahú ko dekhégá, to ḲHUDÁ-WAND dar par se guzregá, aur halák karnewále ko na chhoregá, ki tumháre gharon meṇ áke tumhen máre.

24 Aur tum apni, aur apne beṭon kí rasm ke liye, is kám kí hamesha muháfazat kijiyo.

25 Aur yún hogá, ki jab tum us zamín meṇ, jo ḲHUDÁWAND tumhen apne wa'de ko muwáfíq degá, dáḳhíl hoge, to tum is 'ibádat kí muháfazat karoge.

26 Aur yún hogá, ki jab tumhári aulád tum se kahen, ki 'Tum is 'ibádat se kyá maqsad rakhte ho?

27 'To tum kahoge, ki Yih fasah kí qurbáni ḲHUDÁWAND ke liye hai, jo Misr meṇ baní Isráel ke gharon par se guzrá, jis waqt us ne Misrion ko mará, aur hamáre gharon ko bacháiyá. 'Tab a logon ne sir jhukáe, aur sijde kiye.

28 Aur baní Isráel chale gaye, aur unhon ne, jaisá ki ḲHUDÁWAND ne Músá aur Ilárún ko farmáyá thá, kiyá; unhon ne waisá hi kiyá.

29 ¶ Aur yún húa, ki ḲHUDÁWAND ne ádhí ráat ko Misr kí zamín meṇ sáro palauṭhe, Fira'ún ke palauṭhe se loke, jo apne takht par baithá thá, us qaidi ke palauṭhe tak, jo qaidkháne meṇ thá, chárpayon ke palauṭhon samet halák kiye.

30 Aur Fira'ún rát ko uthá, wuh, aur us ke sab naukari, aur sáro Misrí uṭhe; aur Misr meṇ bará nauhá thá; kyúñki koi ghar na rahá, jis meṇ ek na mará.

31 ¶ Tab us ne Músá aur Ilárún ko rát hí ko buláiyá, aur kahá, ki Uṭho, aur mere logon meṇ se níkal jáo: tum, aur baní Isráel jáo; aur jaisá tum ne kahá hai, ḲHUDÁWAND kí 'ibádat karo.

32 Apne galle aur gac bail bhí lo, jaisá tum ne kahá hai, aur rawána ho; aur mere liye bhí barakat cháho.

33 Aur Misrí un logon par jabr karte the, táki unheṇ mulk i Misr se jald ḳhárij karen; kyúñki we samjhe, ki ham sab mar jáenge.

34 Aur un logon ne áta gúndhá húa, peshtar us se ki wuh ḳhamír ho, áte kí laganon samet, kapron meṇ bándhike apne kándhoun par uṭhá liyá.

35 Aur baní Isráel ne Músá ke kahne ke muwáfíq kiyá; aur unhon ne Misrion se rúpe ke bartan, aur sone ke bartan, aur kapre 'áriyat liye.

36 Aur ḲHUDÁWAND ne un logon ko Misrion kí nigáh meṇ aisí 'izzat baḳhsí, kí unhon ne un ko 'áriyat dí. Aur unhon ne Misrion ko lút liyá.

37 ¶ Aur baní Isráel ne Ra'amsis se Sukkát tak piyáde safar kiyá; un ke mard, siwá laṭkon ke, chha lákh ke qarib the.

38 Aur ek dúsrí bari guroh mil jul-kar un ke sáth gayi; aur galle, aur bail, aur bahut bari mawáshi gayi.

39 Aur unhon ne us gúndhe húe áte kí, jo we Misr se le nikle the, be-ḳhamíri rotíyá pakáin; kyúñki wuh ḳhamír na húa thá; is liye kí we Misr se jabran nikále gaye the, aur wahán ṭhahar na sakeṇ, aur na kuchh khána apne liye taiyár karne páe.

40 ¶ Aur baní Isráel kí, jo Misr ke báshinde the, búdobásh char sau tis baras tak thí.

41 Aur char sau tis baras ke áḳhír vún húa, kí ṭhík usi din ḲHUDÁWAND kí sári faujen zamín i Misr se níkal gayín.

42 Yih ḲHUDÁWAND kí wuh rát hai, jo cháhiye ḳhúb yád rakhí jáwe, kí wuh unheṇ Misr kí zamín se báhar láiyá; ḲHUDÁWAND kí yih wuhí rát hai, jise cháhiye kí sáro baní Isráel, apne qarnon meṇ, yád rakhen.

43 ¶ Phir ḲHUDÁWAND ne Músá

aur Hārūn ko kahā, ki Fasah kī rasm yih hai, ki koī begāna use na khāwe :

44 Lekin har ek shaḳḥs kā gulām, jo zarḳḥarīd hai, jab us kā ḳhatna kiyā jāwe, to wuh use khāwe.

45 Begāna aur mazdūr na khāwe.

46 Yih ek hī ghar meṇ khāyā jāwe; us kā gosht kuchh ghar se bāhar na le jāyā jāwe; aur na us kī haḍḍī torī jāwe.

47 Isrāel kī sārī jamā'at us par 'amal kare.

48 Aur agar koī begāna tumhāre sāth muqīm ho, aur ḲHUDĀWAND kī fasah kiyā chāhe, to us ke sab mard apnā ḳhatna karwāen; tab wuh nazdik āwe, aur fasah kare; aur ab wuh goyā tumhārī zamīn meṇ paidā hūā hai : kyūṅki nā-maḳḥtūn insān use na khāegā.

49 Watānī aur begāne kī, jo tumhāre bich meṇ hai, ek shari'at hogī.

50 Sāre banī Isrāel ne, jaisā ki ḲHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn ko farmāyā, waisā hī kiyā.

51 Aur yūn hūā, ki ṭhīk usī din ḲHUDĀWAND ne banī Isrāel ko, un ke lashkaron ke sāth, zamīn i Misr se bāhar nikālā.

XIII BĀB.

AUR ḲHUDĀWAND ne Mūsā se farmāyā, ki

2 Sab palauṭhe mere liye muqaddas kar; jo koī ki banī Isrāel meṇ kholnewālā rihm kā hai, kyā insān aur kyā haiwān, merā hai.

3 ¶ Aur Mūsā ne logon se kahā, ki Tum yih din, jis meṇ tum Misr se bāhar āe, aur qaidḳhāne se bāhar nikle, yād rakhiyo; ki ḲHUDĀWAND tum ko ba zabardastī wahān se nikāl lāyā : ḳhamīrī roṭī khāī na jāwe.

4 Tum Ābīb ke mahīne meṇ, āj ke din, bāhar nikle.

5 ¶ Aur yih hogā, ki jab ḲHUDĀWAND tujhe Kan'ānion, aur Hittion, aur Amūriion, aur Hawiion, aur Yabūsiion kī zamīn meṇ lāwe, jise us ne

tumhāre bāpdādon se qasamiyā kahā hai, ki tumhen dewegā, jahān dūdh aur shahd bahtā hai, to tū is mahīne meṇ yih 'ibādāt yād rakhiyo.

6 Sāt din tak tū be-ḳhamīrī roṭī khāiyo, aur sātweṇ din ḲHUDĀWAND ke liye 'īd hogī.

7 Be-ḳhamīrī roṭī sāt din khāī jāwe : aur ḳhamīrī roṭī tere pās nazar na āwe, aur na ḳhamīrī tere sāre mulk meṇ tere rūbarū dikhāī dewe.

8 ¶ Aur tū usī roz apne betē par zāhir kijiyo, ki Jab ham Misr se bāhar nikle, tab ḲHUDĀWAND ne mujh se jo kuchh kiyā, us sabab se yih hai.

9 Aur yih ek nishānī tujh pās tere hāth meṇ, aur terī donon ānkhon ke sāmḥne, ek yādgār hogī, tāki ḲHUDĀWAND kā shara' tere muḥ meṇ ho : kyūṅki ḲHUDĀWAND ne tujhe ba zabardastī mulk i Misr se nikālā.

10 Tū yih hukm isī waqt i mu'ai-yan meṇ, sāl ba sāl, yād rakhiyo.

11 ¶ Aur yūn hogā, ki jab ḲHUDĀWAND tujhe Kan'ānion kī zamīn meṇ, jaise us ne tujh se aur tere bāp dādon se qasam khāī hai, lāwe, aur use tujhe dewe,

12 Tū sab ko, jo kī rihm ke kholnewālā haiṇ, ḲHUDĀWAND ke liye judā kijiyo; sāre nar terī mawāshī meṇ, jo pable paidā hūe, ḲHUDĀWAND ke hongē :

13 Aur gadhe ke pable bachchhe ke badle barre ko fidiyā dījiyo; aur agar tū us kā fidiyā na dewe, to us kī gardan tor dāliyo : aur apne farzandon meṇ ādmī ke sāre palauṭhon kā fidiyā dījiyo.

14 ¶ Aur yūn hogā, jab terā betā āyanda ko tujh se pūchhe, aur kahe, ki Yih kyā hai? to tū use kaḥiyo, ki ḲHUDĀWAND ham ko ba zabardastī Misr aur gulāmion ke ghar se bāhar lāyā.

15 Aur jab Fira'un ne na chāhā, ki hamen jāne de, to yūn hūā, ki ḲHUDĀWAND ne Misr meṇ sab palauṭhe,

Yūsuf ki hadqīān lē jāttē. **KHURU'J, XIV.** *Fira'ūn un ká pichhá karta.*

insán ke palauthon se leke haiwán ke palauthon tak, már dále: is wáste main un sab naron ko, jo rihm ke kholnewále hain, **KHUDÁWAND** ke liye zabh kartá hún, lekin apne farzandon ke sab palauthon ká fidiya detá hún.

16 Aur yih tere háth men ek 'alámat, aur terí ánkhon ke bích ek yád-gár hogá: kyúñki **KHUDÁWAND** zabadastí se ham ko Misr se báhar nikál láyá.

17 ¶ Aur jab Fira'ūn ne un logon ko jáne diyá, to yún húa, ki Khudá ne unhen yih rahbarí na kí, ki we Filistion kí ráh se jáwen, agarchi wuh nazdík kí ráh thí; kyúñki Khudá ne kahá, Aisá na ho ki we log laráí dekh-ke pachhtáwen, aur Misr ko phir jáwen:

18 Balki Khudá ne un logon ko daryá e Qulzum ke bayábán kí taraf pherá: aur baní Isráel sáfi bándhe húc zamin i Misr se nikle chale gaye.

19 Aur Músá ne Yūsuf kí hadqīān sáth lī: kyúñki us ne baní Isráel ko tákídān qasam deke kahá thá, ki Khudá yaqīnan tumhári khabargiri karegá: tum yabán se meri hadqīān apne sáth le jáiyo.

20 ¶ Phir we Sukkát se rawána húc, aur bayábán ke kanáre Aitám men utar pagē.

21 Aur **KHUDÁWAND** din ko badlí ke sutún men, táki unhen ráh batáwe, aur rát ko ág ke sutún men hoke, táki unhen roshni bakhshe, un ke áge chalá játá thá, táki din rát chale jáen.

22 Wuh badlí ká sutún din ko, aur ág ká sutún rát ko, un logon ke áge se hargiz na uthátá thá.

XIV B.A.B.

AUR **KHUDÁWAND** ne Músá se far-máyá, ki

2 Baní Isráel se kah, ki Phiren, aur Fi-Alhíráat ke áge, Míjdál aur daryá ke darmiyan, muqim hon: Ba'al-Safún ke muqábil, jo daryá ke kanáre hai, muqim hon.

3 Fira'ūn baní Isráel ke haqq men kahegá, ki We us zamin men phapse hain, aur bayábán ne unhen band kiyá hai.

4 Aur main Fira'ūn ke dil ko sakht karúngá, ki wuh un ká pichhá karegá; aur main Fira'ūn aur us ke sáre lashkar par gálib húngá; táki Misri jánen, ki **KHUDÁWAND** main hún. Aur unhon ne aisá hí kiyá.

5 ¶ Aur jab sháh i Misr ko khabar di gayí, ki we log bhág gaye, to Fira'ūn aur us ke khádimon ká dil un logon kí taraf se phir gayá, aur we bole, ki Ham ne yih kyá kiyá, ki Isráel ko apní khidmatgári se báhar jáne diyá?

6 Tab us ne apní gárián jotī, aur apne log sáth liye:

7 Aur us ne chha sau chuní húi gárián, Misr kí sab gárián, sáth lī; aur un sab par sardár biñháe.

8 Aur **KHUDÁWAND** ne sháh i Misr Fira'ūn ke dil ko sakht kar diyá, aur wuh baní Isráel ke pichhe chap chaurá: par baní Isráel báládastí se nikle.

9 Aur Misr un ká pichhá kiye chale gaye, aur Fira'ūn ke sáre ghoron, aur us kí gáriyon, aur us ke sawáron, aur us ke lashkar ne, un ko khaíma khará karte húc daryá par, Fi-Alhíráat aur us ke áge, Ba'al-Safún ke muqábil, já hí līyá.

10 ¶ Aur jab Fira'ūn nazdik húa, aur baní Isráel ne ánkhen úpar kíy, aur Misrion ko apne pichhe áte húc dekhá, we shiddat se dāre: tab Baní Isráel ne **KHUDÁWAND** se faryád kí:

11 Aur Músá se kahá, ki Kyá Misr men qalron kí jagah na thí, ki tú ham ko wahán se bayábán men marne ke liye láyá? tú ne ham se yih kyá mu'amala kiyá, ki ham ko Misr se nikál láyá?

12 Kyá yih wuhí bát nahín, jo ham ne Misr men tujh se kahí thí, ki Ham se háth uthá, táki ham Misrion kí khidmat karen? ki hamáre liye Mis-

rion kī khidmat karnā bayābān men aur un kā pichhā kiye hūe, we, aur marne se bihtar thā. Fira'un ke sab ghorē, aur us kī gārīān,

13 ¶ Tab Mūsā ne logon ko kahā, aur us ke sawār, daryā ke bichon bich Khauf na karo, khare raho, aur tak āe.

24 Aur yūn hūā, ki KHUDĀWAND ne pichhle pahar us āg aur badlī ke us din wuh tumhen dewegā: kyūnki un ne sutūn men se Misrion ke lashkar par Misrion ko, jinhen tum āj dekhte ho, nazar kī, aur Misrion kī fauj ko ghabrā tum unhen phir tā abad na dekhoge.

14 KHUDĀWAND tumhāre liye jang diyā. karegā, aur tum chupchāp rahoge.

15 ¶ Tab KHUDĀWAND ne Mūsā se nikāl dālā, aisā ki mushkil se chaltī kahā, ki Tū kyūn mere āge nāla kartā thīn: chunānchī Misrion ne kahā, kī hai? Banī Isrāel se kah, ki we āge chalēn.

16 Tū apnā āsā uṭhā, aur daryā par apnā hāth barhā, aur use do hisse kar: banī Isrāel, daryā ke bichon bich men se, sūkhī zamīn par hoke guzar jāenge.

17 Aur dekh, ki main Misrion ke dilon ko saht kar dūngā, aur we un kī pichhā karenge: aur main Fira'un, aur us kī sipāh, aur us kī gārion, aur us ke sawāron par apnā jalāl zāhir karūngā.

18 Aur ye Misrī, jab main Fira'un, aur us kī gārion, aur us ke sawāron par apnā jalāl zāhir karūngā, to jāenge, ki main KHUDĀWAND hūn.

19 ¶ Aur Khudā kā Firishta, jo Isrāelī lashkar ke āge chalā jātā thā, phirā, aur un kī pusht par ā rahā, aur badlī kā wuh sutūn un ke sāmne se gayā, aur un kī pusht par jā ṭhaharā: par daryā ke bich men chale gaye: aur pānī kī un ke dahine aur bāin diwār thī.

20 Aur Misrion ke lashkar aur Isrāelī lashkar ke bich men āyā; aur wuh ek andherī badlī ho gayī, par rāt ko roshan hūi: so tamām rāt ek lashkar dūsre ke nazdik na āyā.

21 Phir Mūsā ne daryā par hāth barhāyā: aur KHUDĀWAND ne basabab bārī pūrabi āndhī ke tamām rāt men daryā ko chalāyā, aur daryā ko sukṭā diyā, aur pānī ko do hisse kiyā.

22 Aur banī Isrāel daryā ke bich men se sūkhī zamīn par hoke guzar gaye: aur pānī kī, un ke dahine aur bāyīn, diwār thī.

23 ¶ Aur Misrion ne pichhā kiya, jalāl se apne tā, in zāhir kiya: us ne

25 Aur un kī gārion ke pahiyon ko nikāl dālā, aisā ki mushkil se chaltī thīn: chunānchī Misrion ne kahā, kī A'o, Isrāelion ke munh par se bhāg jāwen; kyūnki KHUDĀWAND un ke liye Misrion se jang kartā hai.

26 ¶ Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Apnā hāth daryā par barhā, tā ki pānī Misrion, aur un kī gārion, aur un ke sawāron par, phir āwe.

27 Aur Mūsā ne apnā hāth daryā par barhāyā, aur daryā subh hote apnī qūwat i aslī par lautā; aur Misrī usī ke āge bhāge: aur KHUDĀWAND ne Misrion ko daryā men halāk kiyā.

28 Aur pānī phirā, aur gārion, aur sawāron, aur Fira'un ke sab lashkar ko, jo un ke pichhe daryā ke bich āe the, chhipā liyā: aur ek bhī un men se bāqī na chhūṭā.

29 Par banī Isrāel khushk zamīn par daryā ke bich men chale gaye: aur pānī kī un ke dahine aur bāin diwār thī.

30 So KHUDĀWAND ne us din Isrāelion ko Misrion ke hāth se yūn bachāyā; aur Isrāelion ne Misrion kī lāshen daryā ke kanāre par dekhi.

31 Aur Isrāelion ne bārī qudrat, jo KHUDĀWAND ne Misrion par zāhir kī, dekhi: aur log KHUDĀWAND se dare: tab KHUDĀWAND par, aur us ke bande Mūsā par, imān lāe.

XV BAT.

TAB Mūsā aur banī Isrāel ne KHUDĀWAND ke āge yih gīt gāyā, aur bole, ki Main KHUDĀWAND kī hamd o sanā gāūngā, ki us ne bare

ghore ko, us ke sawár samet, daryá men dál diyá.

2 KHUDÁWAND merí qúwat, aur merá rág hai, aur wuh merí naját húa: wuh merá Khudá hai, main us ki baráí karúngá; mere báp ká Khudá hai, main us ki buzurgi karúngá.

3 KHUDÁWAND sáhib i jang hai: YAHÓWAH us ká nám hai.

4 Fira'un kí gáríán aur us ká lashkar us ne daryá men dál diyá; us ke chune hús sardár daryá e Qulzum men dhubáe gaye.

5 Gahrápon ne unhen chhipá liyá; we patthar kí mánind tah ko chale gaye.

6 Ai KHUDÁWAND, terá dahiná háth zor men mashhúr húa: aur, ai KHUDÁWAND, tere dahine háth ne baírion ko chúr chár kiyá.

7 Tú ne apne bare jalál se apne sámhná-karnewálon ko dhá diyá: tú ne apne gazab ko bhejá, jis ne un ko naráí kí mánind jaláyá.

8 Aur tere nathon ke dam se pání ek jagah simat gayá, aur maujen túda túda khari ho gayin, aur daryá ke bích men gahrápe jam gaye.

9 Dushman bolá, Main pichhá karúngá, main já lúngá, main lút ká mál bántúngá; un se main jí apná thandá karúngá; main apní talwár khinchúngá, merá háth un ko halák karegá.

10 Tú ne apní hawá se phúnk mári, daryá ne unhen chhipá liyá: we sise kí tarah zor ke pání men tale baith gaye.

11 Ma'búdon men, ai KHUDÁWAND, tujh sá kaun hai? pákizagi men kaun hai terá sá jalálwálá, daránewálá, sáhib baráíon ká, 'ajáibát ká banánewálá?

12 Tú ne apná dabíná háth barháyá, zamín unhen nigal gayí.

13 Tú ne apní rahmat se un logon kí, jinhen tú ne chhuráyá, rahnumái kí: tú ne apne zor se unhen apne muqaddas makán tak lá pahuncháyá.

14 Qaumen sunengi, aur kámp jáwengi: aur Filistion ko khauf pakregi.

15 Tab Adím ke ra'is hairán hong-e; Moáb ke pahlawán ko kapkapí pakregi; Kan'án ke sab rahnewále pighal jáenge.

16 Unhen khauf aur birás hogá; we tere buzurg háth se patthar kí tarah be-hiss o harakat ban jáenge, jab tak tere log guzar na jáwen, aur, ai KHUDÁWAND, jab tak tere we log, jinhen tú ne kharid kiyá, guzar na jáwen.

17 Tú unhen láegá, aur unhen apní mírás ke pahár par daraht kí tarah lagáwegá, us jagah par, jo, ai KHUDÁWAND, tú ne apne rahne ke liye banáí hai, aur já e quds men, jo, ai KHUDÁWAND, tere háthon ne qáim kí hai.

18 KHUDÁWAND abad ul ábád saltanat karegá.

19 Is liye kí Fira'un ká ghorá, us kí gárion aur us ke sawáron samet, daryá ke bích men gayá, aur KHUDÁWAND ne daryá ke pání ko un par phir pherá; lekin baní Isráel, daryá ke bíchon bích se, súkhí zamín par hoke chale gaye.

20 ¶ Tab Hárún kí bahin Miryam nabiya ne daf háth men liyá; aur sab 'auraten, dafon ke sáth, thiraktí hún us ke pichhe chalín.

21 Aur Miryam ne un ke gáne ká jawáb diyá, kí KHUDÁWAND kí hamd o saná gáo, kí us ne bare jalál se apne ta'in zahir kiyá; us ne ghore ko, us ke sawár samet, daryá men dál diyá.

22 So Músá Isráel ko daryá e Qulzum se le áyá, aur we Súr ke bayában men gaye; aur we tín din tak bayában men chale gaye, aur pání na páyá.

23 ¶ Aur jab we Márah men áe, to Márah ká pání pí na saken; kyúñki wuh karwá thá: is liye us ká nám Márah húa.

24 Tab logon ne yih kahke Músá se shikáyat kí, kí Ham kyá píwen?

25 Us ne KHUDÁWAND se faryád ki: KHUDÁWAND ne use ek darakht dikháya, jise us ne, jab pání men dala, to pání mīthá ho gayá; wahán us ne un ke liye ek áin aur shari'at banáí, aur wahán us ne unhen ázmáya:

26 Aur kahá, ki Agar tú dil lagáko KHUDÁWAND apne Khudá ki áwáz sune, aur jo kuchh us kí nazar men achchhá hai kare, aur us ke hukmon ke sune, aur us ke áinon ko yád rakhe, to main un bímárian men se, jo main ne Misrion par bhejín, tujh par koi na bhejúngá; ki main wuh KHUDÁWAND hún, jo tuihe shifá bakhshtá hai.

27 ¶ Phir we Ailim ko, jahán pání ke bárah chashme aur sattar darakht khajúr ke the, áe: aur unhon ne pání par khaima khare kiye.

XVI BAT.

PHIR we Ailim se rawána húc, aur baní Isráel kí sári jamá'at zamin i Misr se khárij hokar dúsre mahíne ke pandrahwen din Sín ke bayábán men, jo Ailim aur Síná ke darmiyán hai, pahunchí.

2 Aur sári jamá'at baní Isráel kí, us bayábán men, Músá aur Hárún par jhunjhláí:

3 Aur Baní Isráel bole, ki Kásh ham KHUDÁWAND ke háth se zamin i Misr men, jis waqt ki ham gosht ki bándion ke pás baithte the, aur roṭi man bharke kháthe the, máre játe; kyúñki tum ham ko is bayábán men nikál láe ho, ki sáre majma' ko bhúkh se halák karo.

4 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Dekh, main ásmán se tumháre liye roṭián barsáúngá: yih log har roz nikalke jitná ek hí din ke liye kifáyat kare, har ek din samet liyá karen: táki main unhen jánchún, ki we meri shari'at par chalenge, yá nahín.

5 Aur yún hogá, ki chhathe din we use jo le áwenge pakáke taiyár kar-

enge: magar jitná ki roz roz jama' hotá hai us ká dúná ho jáegá.

6 To Músá aur Hárún ne sáre baní Isráel se kahá, ki Shám ko tum jánoge ki KHUDÁWAND tum ko zamin i Misr se báhar láyá:

7 Aur subh ko tum KHUDÁWAND ká jalál dekhoge: is liye ki tum jo KHUDÁWAND par jhunjhláte ho, so wuh suntá hai: aur ham kyá hain, jo tum ham par jhunjhláte ho?

8 Aur Músá ne kahá, Yún hogá, ki shám ko KHUDÁWAND tumhen kháne ko gosht, aur subh ko roṭi pe bharke degá; ki KHUDÁWAND tumháre jhunjhláne ko, jo tum us par jhunjhláte ho, suntá hai: aur ham kyá hain? tumhári jhunjhláhat ham par nahín, balki KHUDÁWAND par hai.

9 ¶ Phir Músá ne Hárún se kahá, ki Baní Isráel kí sári jamá'at se kah, ki KHUDÁWAND ko nazdik áo, ki us ne tumhári jhunjhláhat ko suná.

10 Aur yún húa, ki jab Hárún baní Isráel kí sári jamá'at ko kah rahá thá, to unhon ne bayábán kí taraf nazar kí: aur kyá dekhte hain? ki KHUDÁWAND ká jalál badlí men zahir húa.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá,

12 Main ne baní Isráel ká jhunjhláná suná; unhen kah, ki Tum darmiyán zawál aur gurúb ke gosht kháoge, aur subh ko roṭi se ser hoge; aur tum jánoge, ki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

13 Aur yún húa, ki shám ko batereñ úpar áin, aur paráo ko chhipá liyá: aur subh ko lashkar ke ás pás os parí.

14 Aur jab os parí chukí, to kyá dekhte hain? ki bayábán men ek-chhotí chhotí gol chíz, aisí safed jaise barf ká chhotá tukrá, zamin par parí hai.

15 Aur baní Isráel ne dekhke ápas men kahá, ki Mann hai; kyúñki

unhon ne na jáná, ki wuh kyá hai. Tab Músá ne unhen kahá, Yih roṭi hai, jo KHUDÁWAND ne kháne ko tumhen dí hai.

16 ¶ Yih wuh bát hai, jo KHUDÁWAND ne tumhen farináí thí, Hai ek us men se, ba qadr apne kháne ke, ádmí pichhe ek umar jam'a kare; har ek apne logon ká shumár karke, un ke liye jo us khaimen men hain, lewe.

17 Chunánchi baní Isráel ne yún-bín kiya, aur un men se ba'zon ne ziyáda, aur ba'zon ne kam jam'a kiya.

18 Aur jab unhon ne umar se nápa, to jis ne bahut jam'a kiya thá, kuchh ziyáda na páya; aur us ká, jis ne kam jam'a kiya thá, kam na húa; har ek ne un men se, ba qadr apne kháne ke, jam'a kiya thá.

19 Aur báwujúde ki Músá ne kahá, kí Koi us men se subh tak báqí na chhore

20 We us ke sunnewále na hñe; aur ba'zon ne subh tak kuchh rahne diya; so us men kire par gaye, aur sar gayá: Músá un par gusse húa.

21 Aur we ek ek har subh, ba qadr apne kháne ke, chunte rahe: aur jab áftáb garm húa, wuh pighal gayá.

22 ¶ Aur yún húa, ki chhathe din unhon ne roṭion se dúní jam'a kí, do do umar ek ek ke liye: aur jamá'at ke sab sardáron ne áke Músá ko khabar dí.

23 Us ne unhen kahá, ki Yih wuhí hai, jo KHUDÁWAND ne kahá thá, Kal sabt, KHUDÁWAND ká muqaddas sabt hai: jo tumhen pakáná ho paká lo, aur jo ubálná ho ubál lo; aur wuh, jo bach rahe, apne liye subh tak mahfúz rakho.

24 Chunánchi unhon ne, jaisá Músá ne kahá thá, subh tak rahne diya: wuh na sará, na us men kire pare.

25 Aur Músá ne kahá, ki Use áj khaó; kyónki áj KHUDÁWAND ká sabt hai: áj tum maidán men na páoge.

26 Chha din tak tum use jam'a

karoge; par sátwen din, jo sabt hai, kuchh na páoge.

27 ¶ Aur yún húa, ki ba'ze un logon men se sátwen din jam'a karne ko gaye, aur kuchh na páya.

28 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Kab tak tum mere hukmon aur meri shari'aton ke hifz ká inkár karoge?

29 Dekh, azbaski KHUDÁWAND ne tum ko sabt diya, is liye wuh tumhen chhathe din do din kí roṭián detá hai; har ek tum men se apní jagah par rahe; sátwen din koi ápní jagah se báhar na jáwe.

30 Chunánchi logon ne sátwen din áram kiya.

31 Aur Isráel ke gharáne ne us ká nám Mann rakhá: aur wuh dhaníye ke bíj kí tarah safed; aur maza us ká shahd men milí húi phulaurí ká thá.

32 ¶ Aur Músá ne kahá, Yih wuh bát hai, jo KHUDÁWAND farmátá hai, Ek umar us se apne qarnon ke liye bharke mahfúz rakho; tá ki we us roṭí ko dekhen, jo main ne tumhen bayábán men khiláí, jab main tumhen zamín i Mísr se báhar láya.

33 Aur Músá ne Ilárún ko kahá, Ek martabán le, aur ek umar mann us men bhar, aur KHUDÁWAND ke áge lá, tá ki wuh tumháre qarnon ke liye mahfúz rahe.

34 Chunánchi Hárún ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko kahá thá, Sandúq i shahádat ke áge use mahfúz rakhá.

35 Aur baní Isráel chálís baras, jab tak ki we bastí men áe, mann Pháte rahe; jab tak ki we zamín i Kan'án kí nawáhí men áe, mann kháte rahe.

36 Aur ek umar aifah ká daswán hissa hai.

XVII BA'B.

TAB sáre baní Isráel kí jamá'at ne apne safaron men, KHUDÁWAND ke farmán ke mutábíq, Sín ke bayábán se kúch kiya, aur Rafidím

men derá kiyá: wahán logon ke píne ko pání na thá.

2 So log Músá se jhagarne lage, aur kahá, Ham ko pání de, ki ham píwen. Músá ne unhen kahá, Tum mujh se kyún jhagarte ho? aur KHUDÁWAND ká kyún imtihán karte ho?

3 Aur we log wahán pání ke piyá-se the; so log Músá par jhunjhláe, aur kahá, ki Tú hamen Mísir se kyún nikál láyá, ki hamen, aur hamáre laṛkon, aur hamári mawáshí ko piyás se balák kare?

4 Músá ne KHUDÁWAND se faryád karke kahá, ki Main in logon se kyá karún? we sab to abhí mujhe sangsár karne ko taiyár haiñ.

5 KHUDÁWAND ne Músá ko far-máyá, ki Logon ke áge já, aur baní Isráel ke buzurgon ko apne sáth le; aur apná 'asá, jo tú daryá par mártá thá, apne háth men le, aur já.

6 Dekh, ki main wahán Hurib kí chatán par tere áge khará húngá: tú us chatán ko máriyo; us se pání niklegá, táki log píwen. Chunáuchi Músá ne baní Isráel ke buzurgon ke sámhne yihí kiyá.

7 Aur us ne, is liye ki baní Isráel ne wahán jhagrá kiyá thá, aur is liye ki unhon ne KHUDÁWAND ká imtihán kiyá thá, aur kahá thá, ki KHUDÁWAND hamáre bích men hai, ki nahín? us jagah ká nám Massah aur Maribah rakhá.

8 ¶ Tab 'Amáliq charḥ áe, aur Rafidim men baní Isráel ke sáth lare.

9 Tab Músá ne Yashú' ko kahá, ki Ham men se log chun, aur nikal, aur jákar 'Amáliq se jang kar: kal main Khudá ká 'asá apne háth men leke pahár kí choṭí par khará húngá.

10 So Yashú' ne, jaisá Músá ne use kahá thá, kiyá, aur 'Amáliq ke sáth jang kí: Músá, aur Hárún, aur Húr pahár kí choṭí par charhe.

11 Aur yún húa ki jab Músá apná háth uthatá thá, to baní Isráel fath

páte the: aur jab háth laṭká detá thá, tab 'Amáliq gálib hote the.

12 Lekin Músá ke háth bhári ho rahe the; tab unhon ne ek patthar leke us ke niche rakhá; wuh us par baithá, aur Hárún aur Húr, ek ek taraf, aur दूसरा दूसरी taraf hoke, us ke háthon ko sambhále rahe: tab us ke háth, áftáb ke gurúb hote tak, mazbúti se uthé rahe.

13 Aur Yashú' ne 'Amáliq aur us ke logon ko talwár kí dhár se shikast dí.

14 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Yádgári ke liye kitáb men ise likh rakh, aur Yashú' ke kán men yih kah de: ki main 'Amáliq ká nám o nishán ásmán ke tale se bilkull miṭá dúngá.

15 Aur Músá ne qurbángáh banáí, aur us ká nám YAIHOWA'II NISSI' rakhá:

16 Aur us ne kahá, Chúnki háth Yáh ke takht par utháyá, is liye KHUDÁWAND kí jang 'Amáliq ke sáth nasl dar nasl hogí.

XVIII B'A'B.

JAB Músá ke sasure Yitrú ne, jo Midyán ká káhin thá, yih sab suná, ki Khudá ne Músá, aur apní qaum Isráel ke liye kyá kiyá, aur KHUDÁWAND Isráel ko Mísir se báhar láyá;

2 Tab Yitrú Músá ke sasure ne Músá kí jorú Safárah ko, ba'd us ke ki Músá ne use chhoṛ diyá thá, liyá;

3 Aur us ke donon beṭon ko bhí, jin men se ek ká nám us ne Jairsúm rakhá thá; is liye ki us ne kahá thá, ki Main gair zamín men musáfir hún:

4 Aur दूसरे ká nám 'Ii'azar; kyún-ki us ne kahá, ki Mere báp ká Khudá merá madadgár hai, aur us ne mujhe Fira'un kí talwár se bacháyá hai.

5 Aur Músá ká sasurá Yitrú, us ke beṭe aur us kí jorú ko leke, Músá pás, jis bayáhan men us ne Khudá ke koh par khaímá khará kiyá thá, áyá:

6 Aur Músá se kahá, ki Main terá sasur Yitrú, aur terí jorú, aur us ke sáth us ke do beté tujh pás áe haiñ.

7 ¶ Tab Músá apne sasure ke istiqbál ko niklá, aur us ke áge jhuká, aur us ko chúmá; aur ápas men ek ne दूसरे की क़hair o 'áfiyat púchhí, aur khaime men áe.

8 Músá ne sab kuchh sasure se ba-yán kiyá, ki KHUDÁWAND ne, Isráel ke liye, Fira'ún aur Misrion se yún kiyá, aur ráh men un par ye musibatén parín, aur KHUDÁWAND ne unhen kyúnkar bacháiyá.

9 Aur Yitrú un sab ihsánon ke sabab se, jo KHUDÁWAND ne Isráel par kiye, jinhen us ne Misrion ke háth se naját bakhsí, bág bág húa :

10 Aur Yitrú ne kahá, ki Mubárah hai wuh Khudá, jis ne tum ko Misrion ke háth, aur Fira'ún ke háth se naját bakhsí, aur jis ne qaum ko Misrion ke panje se bacháiyá.

11 Ab main jántá hún, ki KHUDÁWAND sab ma'búdon se bará hai; kyunki wuh un kámon men, jo unhon ne gurúr se kiye, un par gálib húa.

12 Aur Músá ká sasurá Yitrú ek sokhtaní qurbání aur zabihe Khudá ke liye láyá: aur Hárún aur Isráel ke sab buzurg Músá ke sasure ke sáth rotí kháne Khudá ke áge áe.

13 ¶ Aur दूसरे दिन सुब को यून हुआ, कि Músá logon kí 'adálat karne baithá; aur log Músá ke áge subh se shám tak khare the.

14 Tab Músá ke sasure ne sab kuchh, jo us ne logon se kiyá, dekhke kahá, ki Yih tú logon se kya kartá hai? tú kyún áp akelé baithá hai, aur sab log subh se shám tak tere áge khare rahte haiñ?

15 Músá ne apne sasure ko kahá, Yih is wáste hai, ki log Khudá se daryáft karne ke liye mujh pás áte haiñ.

16 Jab un men kuchh jhagrá hotá hai, to we mere pás áte haiñ; aur

main ek ke aur दूसरे के दारमियान insáf kar detá hún; aur main unhen Khuslá ke ahkám aur shari'at se ittílá kartá hún.

17 Tab Músá ke sasure ne us ko kahá, ki Tú achchhá kám nahín kartá.

18 Ki tú yaqínan máñla ho jáegá, tú bhí, aur yih guroh bhí, jo tere sáth hai; kyunki yih kám tujh par nipat bhári hai; tú akelé us ko karne ki táqat nahín rakhtá.

19 Ab merá kahá mán: main tujhe saláh detá hún, aur Khudá tere sáth rahe: tú un logon ke pás Khudá ki jagah ho, aur un ká sab ahwál Khudá se 'arz kiyá kar;

20 Aur tú rusúm aur shari'at kí báten unhen sikhla, aur wuh ráh, jis par chalna, aur wuh kám, jise karná unhen farz hai, unhen batá.

21 So tú un logon men se i'atibári log chun le, jo khudátars aur sachche insán hon, aur lálachí na howen; aur unhen hazáron, aur saikron, aur pachás pachás, aur das das par hákim kar de:

22 Ki we logon kí har waqt 'adálat karen; aur yún howe, ki we har ek bará muqaddama tujh pás láwen, par har ek chhotá muqaddama we faisal karen: ki yih tere liye kuchh ásu hogá, aur we bojh uþháne men tere sharík howenge.

23 Agar tú yih kám karegá, aur Khudá tujhe yún hukm kare, to tú kám par qáim rah sakegá, aur yih log bhí apní jagah salámat jáenge.

24 Chunáñchí Músá ne apne sasure ká kahá suná, aur sab, jo us ne kahá húa, kiyá.

25 Aur Músá ne sab Isráelion men se i'atibári log chune, aur unhen logon ká sardár, hazáron ká sardár, aur saikron ká sardár, pachás pachás ká sardár, aur das das ká sardár kiyá.

26 We logon ká har waqt insáf karte the: mushkil muqaddame Músá pás láte the, par chhoté muqaddame áp hí faisal karte the.

Bani Isráel ká Siná ko áná. KHURU'J, XIX. Khudá ká un par ráhir honá.

27 ¶ Phir Músá ne apne sasure ko rukhsat kí, aur wuh apne watan ko rawána ho gayá.

XIX BA' B.

AUR bani Isráel zamín i Misr men se báhar hoke tísre mahíne ke usí din Siná ke bayábán men áe.

2 Kyúñki we Rafidím se rawáná hoke bayábán i Siná men áe, aur dasht men utar páre; aur bani Isráel ne koh ke áge khaima khare kiye.

3 Tab Músá Khudá pás charhá, aur KHUDÁWAND ne use pahár se buláyá, aur kahá, ki Tú Ya'qúb ke khándán ko yún kahiyo, aur bani Isráel se yún bayán kijiyo;

4 Ki tum ne dekhá, ki main ne Misrion se kyá kiya, aur tumhen goyá 'uqáb ke paron par biñhake apne pás le áya.

5 Ab agar tum merí áwáz ke filha- qíqat sunnewále hoge, aur mere 'ahd ko hifz karoge, to tum sári qaumon se ziyáde mere liye ek khazána i kháss hoge: kyúñki sári zamín meri hai:

6 Aur tum mere liye káhinon kí ek mamlukat, aur ek muqaddas qaum hoge. Ye we báten hain, jo tú bani Isráel ko kahégá.

7 ¶ Tab Músá áya, aur guroh ke buzurgon ko buláyá, aur un ke rúbarú sári báten, jo KHUDÁWAND ne use farmái thin, bayán kín.

8 Aur sab logon ne milke jawáb diyá, aur kahá, ki KHUDÁWAND ne sab, jo kuchh kí farmáyá hai, ham karenge. Aur Músá ne logon ká ja- wáb KHUDÁWAND ke pás pahun- cháyá.

9 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Dekh, main andherí badlí men tujh pás átá hún, tá ki log, jab main tujh se báten karún, sunen, aur abad tak tere mu'ataqid rahen. Aur Músá ne logon kí báten KHUDÁWAND se kahín.

10 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Logon pás já, aur áj aur

kal men unhen pák kar, aur un ke kapre dhulwá,

11 Aur tísre din taiyár rahen; ki KHUDÁWAND tísre din sáre logon kí nazar men koh i Siná par utar áegá.

12 Aur tú logon ke liye girlágar d hadden bándliyo, aur kahiyo, ki A'p se khabardár, pahár par na charhen, aur us kí sarhadd ko na chhúen: jo koi pahár ko chhúégá, albatta ján se mará jáegá.

13 Koí háth us tak na pahunchu; nahín to, wuh lákalám saugsár kiya jáegá, yá tír se mará jáegá; wuh, khwáh insán ho, khwáh haiwán, jíta na bachegá; aur jab qarnái kí áwáz bahut barháí jáwe, to we pahár par charhen.

14 ¶ Tab Músá pahár par se utar- ke logon ke darmiyán gayá, aur us ne logon ko pák sáf kiya; unhon ne apne kapre dhulwáe.

15 Aur us ne logon se kahá, ki Tísre din taiyár raho: jórdon se mat milo.

16 ¶ Aur yún húá, ki tísre din subh ko bádál garje, aur bijlián chan- kín, aur pahár par kálí ghañá umdí, aur qarnái kí áwáz bahut buland húi; chunáñchi sáre log deron men kámp gaye.

17 Aur Músá logon ko khaimagáh se báhar láya, ki Khudá se miláwe; aur we pahár ke niche á khare hue.

18 Aur sab koh i Siná par zer o bálá dhuwán thá; kyúñki KHUDÁ- WAND shu'ale men hoke us par utrá: aur tanúr ká sá dhuwán us par se uthá, aur pahár sarásar hil gayá.

19 Aur jab qarnái kí sadá bahut barháí gayi, aur buland se buland hoti játi thi, Músá ne kalám kiya, aur Khudá ne use ek áwáz se jawáb diyá.

20 Aur KHUDÁWAND koh i Siná, pahár kí choṭí par, názil húá; aur KHUDÁWAND ne pahár kí choṭí par Músá ko buláyá; aur Músá charh

21 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Utar já, aur logon ko taqaiyud kar, tá na howe, ki haddon ko torke KHUDÁWAND ke pás dekhne ko áwen, aur bahutere un men halák ho jáwen.

22 Aur káhinon ko bhí, jo KHUDÁWAND ke nazdik áe hain, kah, ki Apne ta'in pák karen; káhin aisá na ho, ki KHUDÁWAND un men rakhna dál de.

23 Tab Músá ne KHUDÁWAND se kahá, ki Log koh i Síná par á nahin sakte: kyunki tú ne to hamen tákid karke kahá hai, ki Pahár ke liye hadden muqarrar kar rakhho, aur us ko pák karo.

24 KHUDÁWAND ne use kahá, ki Chal, niche já, aur tujh ko phir úpar áná hoga, tú aur Harún tere sáth: par káhin aur log hadden torke KHUDÁWAND pás úpar na áwen, na howe, ki wuh un men rakhna dál de.

25 Chunánchi Músá logon pás tale utrá, aur un se kalám kiya.

XX BA'T.

PHIR Khudá ye sab báten bolá, aur kahá, ki,

2 KHUDÁWAND terá Khudá, jo tujhe zamín i Misr se, aur gulámon ke ghar se nikál láya, main hún.

3 Mere huzúr tere liye dúsrá Khudá na howe.

4 Tú apne liye koí múrat, yá kisi chíz kí súrat, jo úpar ásmán par, yá niche zamin par, yá pání men zamin ke niche hai, mat baná:

5 Tú un ke áge apne ta'in mat jhuká, aur na un kí 'ibádat kar; kyunki main KHUDÁWAND terá Khudá gayúr Khudá hún, aur bápádáon kí badkáríán un kí aulád par, jo mujh se 'adawat rakhte hain, tísri aur chauthí pusht tak pahunchátá hún;

6 Par un men se hazáron par, jo mujhe piyár karte, aur mere hukmon ko hifz karte hain, rahm kartá hún.

7 Tú KHUDÁWAND apne Khudá ká nám be-fáida mat le; kyunki jo us ká nám be-fáida letá hai, KHUDÁWAND use be-gunáh na thahráwegá.

8 Tú sabt ká din pák rakhne ko liye yád kar:

9 Chha din tak tú mihnát karke apne sáre kám káj kar;

10 Lekin sátwán din KHUDÁWAND tere Khudá ká sabt hai: us men kuchh kám na kar, na tú, na terá betá, na terí betí, na terá gulám, na terí laundí, na terí mawáshí, aur na terá musáfir, jo tere phá'takon ke andar ho:

11 Kyunki KHUDÁWAND ne chha din men ásmán, aur zamín, daryá, aur sab kuchh jo un men hai, banáya, aur sátwen din áram kiya: is liye KHUDÁWAND ne sabt ke din ko barakat dí, aur use muqaddas thahráya.

12 ¶ Tú apne má báp ko 'izzat de: táki terí 'umr us zamín par, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujhe detá hai, daráz howe.

13 Tú khún mat kar.

14 Tú ziná mat kar.

15 Tú chorí mat kar.

16 Tú apne pa'osí par jhúthí gawáhí mat de.

17 Tú apne pa'osí ke ghar ká lálach mat kar; tú apne pa'osí kí jorú, aur us ke gulám, aur us kí laundí, aur us ke bail, aur us ke gadhe, aur kisi chíz ká, jo tere pa'osí kí hai, lálach mat kar.

18 ¶ Aur sab logon ne dekhá, ki bádal garje, bijlián chamkín, qarnái kí áwáz húi, pahár se dhuwán uthá; aur sab logon ne jab yih dekhá, to we hate, aur dúr já khare rahe.

19 Tab unhon ne Músá se kahá, ki Túhí ham se bol, aur ham sunen: lekin Khudá ham se na bole, káhin ham mar na jáwen.

20 Músá ne logon ko kahá, ki Tum mat daro; is liye kí Khudá áya hai, kí tumhen imtihán kare, aur tá kí us

ká khauf tumháre sámhne zahir ho, ki tum gunáhi na karo.

21 Tab we log dúr hí khare rahe, aur Músá us kí main ne ásmán par se tumháre sáth báten kí.

22 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 'Tú baní Isráel se kah, ki 'Tum ne dekhá, ki main ne ásmán par se tumháre sáth báten kí.

23 Tum mere muqábil rúpe ke m-a'búd mat banáyo, aur na apne liye sone ke ma'búd.

24 ¶ Tú mere liye gili qurbángáh banáyo, aur tú wahán apní sokhtaní qurbáníán aur apní saláinatí kí qurbáníán zabh kijiyo; apní bheron aur apne bailon men se: aur jis jagah main apne nám ko zahir karúngá, wahán main tujh kahe áúngá, aur tujhe barakat dúngá.

25 Aur agar tú mere liye patthar kí qurbángáh banáwe, to taráshe hie patthar kí mat banáyo: kyúñki agar tú use azár lagáwegá, to tú use nápák karegá.

26 Aur tú merí qurbángáh par sírhí se hargiz mat charhiyo, tá ki terí barhanagí us par zahir na hove.

XXI BA'B.

AB shar'a kí rusim, jo tú unhen batáegá, ye hai: ki,

2 Agar tú 'Ibrání gulám mol lewe, to wuh chha baras terí khidmat kare, aur sátwen baras muft ázád ho jáe.

3 Agar wuh akelá áyá thá, to akelá jáegá: agar wuh joriwálá thá, to us kí jorú us ke sáth jáegí.

4 Agar us ke áqá ne us ká byáh kar diyá, aur jorú us kí us se bete aur betián janí; to jorú bachchon samet áqá kí howegí, aur wuh akelá chalá jáe.

5 Aur agar yih gulám sáf kahe, ki Main apne áqá, aur apní jorú, aur apne larkon ko dost rakhtá hún; main ázád hoke chalá na jáúngá:

6 To us ká áqá use qázion pás le jáe; pbir use darwáze par, yá darwáze

ke chaukhat par láwe; aur sutári se us ká kán chhede; aur wuh bamesha us kí gulámí kare.

7 ¶ Aur agar koí shakhs apní betí ko beche, táki bándí ho, to wuh gulám-on kí tarah chalí na jáegí.

8 Agar áqá us ká, jis ne use apne liye mangetar kiyá, us se náráz ho, to aisá ho kí us ká fidiya diyá jáwe: us ko rawá nahín, ki use ajnabí qaum ke háth beche; kyúñki us ne us se dagá-bázi kí.

9 Aur agar wuh us kí mangní apne bete ke sáth kare, to wuh us se beñon ká sá sulúk kare.

10 Agar wuh apne liye dúsrí le, to us ke kháne kapre aur hamkhwábí men qásir na howe.

11 Aur agar wuh ye tinoñ sulúk us se na kare, to wuh muft, be rúpiye diye, ázád chalí jáe.

12 ¶ Jo koí kisi mard ko máre, aur wuh mar jáe, to wuh albatta qatl kiyá jáwe.

13 Aur agar us shakhs ne qatl ká qasd nahín kiyá, aur Khudá ne use us ke háth men giriftár karwá diyá; to main tere liye ek jagah thahráúngá kí jis men wuh bháge.

14 Par agar koí shakhs bad-khwábí se apne hamsáo par charh áwe, tá ki use makt se máre; to tú use merí qurbángáh se judá kar de tá ki wuh jare.

15 ¶ Aur wuh, jo apne báp yá apní má ko máre, albatta már dálá jáwe.

16 ¶ Aur jo koí ádmí ko churá le jáwe, aur use bech dálé, yá wuh us ke pás se pakrá jáwe, to wuh albatta már dálá jáegá.

17 ¶ Aur wuh, jo apne báp yá apní má par la'nat karo, már dálá jáwe.

18 ¶ Aur agar do shakhs jhagren, aur ek dúsré ko patthar yá mukká máre, aur wuh na mare, par bistari ho jáe;

19 To agar wuh uṭh khará ho, aur láthi leke ráh chale, to wuh, jis ne mārā, be-ilzám hai': aur faqat us ke kárbar ká nuqsán jo húa ho, so bharde, aur use bilkul changá karwáe.

20 ¶ Aur agar koí apne gulám yá laundí ko láthián máre, aur wuh már kháti húi mar jáe; to use sazá dí jáe.

21 Lekin agar wuh ek dín yá do dín jíwe, to use sazá na dí jáwe; is liye ki wuh us ká mál hai.

22 ¶ Agar log jhagren, aur kisi pet-wálí ko dukh pahuncháwen, aísá ki us ká pet gir jáe, par wuh khud halák na ho; to use, jis tarah kí sazá us ká shauhar tajwiz kare, dí jáwe; aur wuh qázíon kí tajwiz ke muwáfíq gunah-gári dewe.

23 Aur agar wuh us sadme se halák ho jáe, to tú ján ke badle ján le,

24 Aur ánhk ke badle ánhk, dánt ke badle dánt, aur háth ke badle háth, páñw ke badle páñw,

25 Jaláne ke badle jaláná, zakhm ke badle zakhm, choṭ ke badle choṭ.

26 ¶ Aur agar koí apne gulám yá apní laundí kí ánhk men máre, ki us kí ánhk phúṭ jáe; to us kí ánhk ke badle men use ázád kar de.

27 Agar apne gulám yá apní laundí ká dánt toṛe; to us ke dánt ke badle men use ázád kar de.

28 ¶ Agar bail mard yá 'aurat ko síng máre, uísá ki wuh halák ho; to wuh bail pattharon se mārā jáwe, aur us ká gosht kháyá dí jáwe; aur bail ká málík be-gunáh hai.

29 Par agar wuh bail áge se síng márne kí lat rakhtá thá, aur us ke málík ko khabar dí gayí, aur us ne use bándh na rakhá, aur us ne mard yá 'aurat ko halák kiyá: to bail par pathráo kiyá jáe, aur us ká málík bhí mārā jáwe.

30 Aur agar us se khún-bahá mángá jáwe, to apní ján chhuráne ke liye jítná us ke sir dhará jawe, so purá dewe.

31 Kḥwáh us ne betá mārā ho, kḥwáh betí, is hukm ke muwáfíq us ke sáth 'amal kiyá jáwe.

32 Agar bail kisi ke gulám ya laundí ko síng már baiṭhe; to wuh un ke málík ko misqál ke wazn ke tís rúpae dewe, aur bail pathráo se mārā jáwe.

33 ¶ Aur agar koí kúá khole, yá khode, aur us ká munḥ na dhámpe, aur bail yá gadhá us men gire;

34 To kúe ká málík ap nuqsán uṭháwe, aur un ke málík ko qímat de; aur wuh, jo mará, usí ká hogá.

35 ¶ Aur agar kisi ká bail दूसरे ke bail ko satáwe, aísá ki wuh halák ho jáe; to wuh jíte bail ko bechen, aur us ká dām ádhon ádh ápas men bánt len; aur wuh múa húa bail bhí un men ádhon ádh bántá jáe.

36 Aur agar jáná jáwe, ki us bail ko síng már baiṭhne kí 'ádat thí, aur us ke málík ne use bándh na rakhá; wuh albatta bail ke badle bail dewe; aur wuh mará húa us ká mál hogá.

XXII BA' B.

AGAR koí bail yá bḥer churáwe, aur use zabh kare, yá becho; to wuk ek bail ke badle páñch bail, aur ek bḥer ke char bḥeren dewe.

2 ¶ Agar chor sendh márte húa dekhá jáe, aur koí use már baiṭhe, aur wuh mar jáe; to us ke liye khún kiyá na jáwe:

3 Agar yih dín ko nowe, to us ke liye khún kiyá jáegá; kyúnki cháhiye kí wuh purá badlá de; agar wuh kangál ho, to chori ke liye bechá jáe.

4 Agar chori kí chíz usí tarah us ke háth men zinda pái jáe, kḥwáh wuh bail ho, kḥwáh gadhá, kḥwáh bḥer; to wuh ek ek ke do do dewe.

5 ¶ Agar koí khet yá tákístán khiláwe, yá apne charpáye us men chhore, yá दूसरे ke maidan men charáwe; to apná achchhe se achchhá khet, aur bihtar se bihtar angúrí bág, us ke badle dewe.

6 ¶ Agar ág bharke, aur kánton men já lage, aisi ki anáj ká tál, yá anáj ká khará húa khet, yá maidán ká nuqsán, ho jáe; to jis ne ki ág lagái, albatta tútá dewe.

7 ¶ Agar koí apne hamsáo ko naqd yá jins rakhne ko sompe, aur us shakhs ke ghar se chori jáe; to jab wuh chor háth lage to dúná bhar de.

8 Agar chor pakrá na jáe, to us ghar ká málík qázion ke ágo láyá jáe, tá ma'lún ho, ki us ne apne hamsáo ke mál par háth barháyá ki nahín.

9 Is wásto ki sab qism kí khiyánat men, khwáh bail kí, khwáh gadhe, yá bheř, yá kapre kí, yá kisi chíz kí, jo gum húi ho, jis ká koí da'wa kartá hai, ki merá hai, donon tarafwálon ká jhagrá qázion ke huzúr láyá jáe; aur qází jise mujrim kare, wuh apne hamsáo ko dúná dewe.

10 Agar koí apne hamsáo pás gadhá, yá bail, yá bheř, yá koí charpáya amánat rakhe; aur wuh mar jáe, yá choť kháwe, yá bagair kisi ko dekhe hánk diyá jáe:

11 To un donon ke darmiyán KHU-DÁWAND kí qasam se faisala kiyá jáe, ki us ne apne hamsáo ke mál par apná háth barháyá nahín; aur mál ká málík qabúl kare, tab wuh us ko us ká tútá na de.

12 Agar wuh us ke pás se chori jáe, to wuh us ke málík ko tútá de.

13 Aur agar us ko kisi darinde ne phář dálá, to wuh us ko gawáhi ke wásto láwe, aur pháře húa ká tútá na de.

14 ¶ Agar koí shakhs apne hamsáo se kuchh 'ariyat lewe, aur wuh zakhmí howe, yá mar jáe; agar málík us ke sáth na thá, to wuh us ká badlá dewe;

15 Par agar sáth thá, to wuh tútá na de; agar kiráya liyá ho, to yih sirf us ke kiráe kí ujrat de.

16 ¶ Agar koí ek chhokrí ko, jo us kí mangetar nahín, dam deke us se

mubásharat kare, wuh albatta use mahr deke us se nikáh kare.

17 Agar us ká báp hargiz rázi na ho, ki use us ko de, to wuh kunwá-rion ke mahr ke muwáfiq use naqdí de.

18 ¶ Tú jádúgarní ko jine mat de.

19 ¶ Jo koí charpáye se mubásharat kare, ján se mará jáe.

20 ¶ Jo koí, faqat KHUDÁWAND ke siwá, kisi ma'búd ke liye qurbání kare, wuh 'azáb se már dálá jáwe.

21 ¶ Tú musáfir ko hargiz na satá, aur us se bad-sulúki na kar, is liye ki tun bhí zamin i Misr men musáfir the.

22 ¶ Tum kisi bewe yá yatim larke ko dukh mat do.

23 Agar tú un ko kisi taur se sa-táegá, aur we mujh se faryád karen, to main yaqinan un kí faryád sun-úngá;

24 Aur merá qahr bharkegá; main tujhe talwár se már dálúngá, aur teri jorúán ránden, aur tere bachche lá-wáris ho jáenge.

25 ¶ Agar tú mere logon men se jis kisi ko, jo tere áge muhtáj hai, kuchh qarz dewe, to us se byájion kí tarah sulúk mat kar, aur us se súd mat le.

26 Agar tú kisi waqt apne hamsáo ke kapre girau men rakh lewe, to cháliye ki tú súraj dúbte húa use pahunchá dewe.

27 Kyúnki yih us ká faqat orhná hai, yih us ko badan ke liye libás hai, jis men wuh so rahtá hai; aur yún hogá, ki jab mere áge faryád karegá, main us kí sunúngá; kyúnki main mihrbán hún.

28 ¶ Tú hákimon ko bad-du'á mat de, aur apní qaum ke sardár ko la'nát na kar.

29 ¶ Tú apne khaliyán ke faiz, aur apne kholú ke ras se mujhe guzránne men der mat kijiyo: tú apne beton se palauthá mujhe dijiyo.

30 ¶ Aisá hí tú apne bailon se, aur bheron se, kíjiyo : sát din tak wuh má ke sáth rahe ; áthwen din tú use mujhe díjiyo.

31 ¶ Tum mere pák log ho : darindon ká phárá húa gosht, jo maidán men pará ho, mat kháíyo ; tum use kutton ko díjiyo.

XXIII BATH.

TU' kisí kí jhúthí khabar mat urá ; tú zulm kí gawáhi men sharfron ká sáthí mat ho.

2. ¶ Tú guroh kí pairaui badí karno men mat kíjiyo ; aur tú kisí jhagre men logon kí bahutáyat ke sabab un kí taraf máil hoke ná-liaqq mat kíjiyo.

3 ¶ Aur na kangál kí, us ke muqaddama men, tarafdári kíjiyo.

4 ¶ Agar tú apne dushman ke bail yá gadhe ko be-ráh játe dekhe, to zarúr use us kane pahuncháíyo.

5 Agar tú us ke gadhe ko, jo terá kina rakhtá hai, dekhe, kí bojh ke niche baiñh gayá, aur tú us kí madad karná na cháhe, to albatta tú us kí kunnak kar.

6 Tú apne muhtáj se us ke muqaddama men insáf ko mat pheriyo ;

7 Jhúthe mu'amala se dúr rahiyo ; aur be-gunáhon aur sachchon ko qatl mat kíjiyo ; kyúnki main sharír kí tasdíq na karúngá.

8 ¶ Tú hadya na lená ; kyúnki hadya dáuishmandon ko andhá kartá hai, aur sádiqon kí bátan ko pher detá hai.

9 ¶ Aur musáfir ko bhí tasdí'a mat díjiyo ; kyúnki tum musáfir ke dil ko jánte ho ; is liye kí tum khud bhí zamin í Misr men musáfir the.

10 Aur chha baras zamin men khetí kar, aur us se jo paidá ho jam'a kar :

11 Par sátwen baras use chhoṛ de, kí partí rahe ; tá kí terí qaum ke miskín use kháwen, aur jo un se bache, maidán ke chárpáe charen.

Aisá hí tú apne angúr aur zaitún ko bág ká mu'amala bhí kíjiyo.

12 Chha din tak apná károbár karná, aur sátwen din árám kíjiyo ; tá kí terá bail, aur terá gadhá bhí, árám páwen, aur terí laundi ká betá aur musáfir táza-dam ho jáen.

13 Aur sab men, jo main ne tujhe farmáyá hai, hoshyár rah : dústre ma-búdon ká nám tak na le, aur wuh tere munh se na suná jáe.

14 ¶ Tú sál bhar men tín martabo mere liye 'id kar.

15 Fatíri rotí kí 'id yád rakh : tú sát din tak, jaisá main ne tujhe hukm kiyá hai, fatíri rotí khá, Abíb ke mahíne men, muqarrari waqt par ; kyúnki tú usí men Misr se báhar áyá ; aur koí mere áge khálí-háth na áwe :

16 Aur fasl káthe kí 'id, terí mihnát ke pahle phalon kí, jo tú ne apne khet men boe : aur jam'a karne kí 'id, ákhir í sál, jab tú khet se apní mihnát ke phal jam'a kar chuká.

17 Tere sab mard tín bár bar sál KHUDÁWAND Khudá ke sámhne házir hoven.

18 Tú zabíha ká lahú, jo mere liye hai, khamíri rotí ke sáth mat guzrín : aur merí 'id kí charbí subh tak báqi na rahne páwe.

19 Tú apní zamin ke pahle phalon se pahle ko KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar men láíyo. Tú halwán us kí má ke dúdh men mat pakáíyo.

20 ¶ Dekh, main ek firisha tere áge bhejtá hún, kí ráh men terá nigáh-bán ho, aur tujhe us jagah, jo main ne 'aiyár kí hai, le áwe.

21 Us ke áge hoshyár rah, aur us ká kahá mán ; use mat chirhá ; kyúnki wuh terí khatá na bañhshegá : kí merá nám us men hai.

22 Par agar tú sach much us ká kahá máne, aur sab, jo main kahtá hún, kare ; to main tere dushmanor ká dushman, aur tere bairíon ká bairí hoúngá.

23 Ki merá frísnta tere áge chal-
egá, aur tujhe Amúrion, aur Hittion,
aur Farizzion, aur Kan'ánion, aur
Hawion, aur Yabúsion ke bích men
láegá: aur main un ko halák kar-
úngá.

24 Tú un ke ma'búdon ko sijda mat
kar, na un kí 'ibádat, na un kесе kám
kar: balki tú unhen sáf dhá de, aur
un ke buton ko tor dál.

25 Aur tum KHUDÁWAND apne
Khudá kí bandagí karo, aur wuh tum-
hári rofi aur páni men barakat bakh-
shegá; aur main tumháre bích se
bímári ko uthá lúngá.

26 ¶ Terí zamín par kisi ká peñ na
giregá, na koi báníh rahégi: main terí
umr purí karúngá.

27 Main apne dar ko tere áge bhej-
úngá; aur main un sab logon ko, jin par
tú áwegá, halák karúngá; aur main
aisá karúngá, ki tere sab dushman tere
áge se píth pher denge.

28 Main tere áge zambúron ko bhej-
úngá, jo Hawí, aur Kan'áni, aur Hittí
ko tere sámlne se bhangáwenge.

29 Main un ko ek hí sál men tere
áge se daf' na karúngá, tá na howe ki
zamin wírán ho, aur maidán ke
dariunde tere muqábil firáwáu ho jáen.

30 Main un ko thore thore karko
tere áge se daf' na karúngá, yahán tak
ki tú ziyáda ho, aur zamin ká wáris
ho.

31 Main daryá e Qulzum se leke
Fillistion ke samundar tak, aur bayá-
lán se leke nahr i Furát tak, terí
hadden bándhúngá; kyúñki zamin ke
basnewálon ko tere hawále karúngá;
aur tú unhen apne áge se nikál
degá.

32 Tú un se, aur un ke ma'búdon
se, 'ahd mat bándhiyo.

33 We terí zamin par na rahenge,
tá na howe ki we tujhe merá gunahgár
karen; kyúñki agar tú un ke ma'búdon
ki 'ibádat kare, to yih tere liye albatta
phandá hogá.

XXIV BAB.

AUR us ne Músá se kahá, ki KHUDÁ-
WAND pás charh á, tú, aur
Hárún, aur Nadab, aur Abihú, aur
Baní Isráel ke buzurgon se sattar
shakhhs: tum dúr se sijda karo.

2 Aur Músá akelé KHUDÁWAND
ke nazdik áwe; par we nazdik na
áwen: aur log us ke sáth na charhen.

3 ¶ Aur Músá ne áke KHUDÁ-
WAND kí sári báton aur 'adáláton ká
bayán logon se kiya: aur sáre logon
ne muttasfiq hoke jawáb diyá, aur
kahá, ki Sári báton, jo KHUDÁWAND
ne farmái hain, ham karenge.

4 Aur Músá ne KHUDÁWAND kí
sári báton likhín, aur subh ko sawere
uthá, aur pahár ke tale ek qurbángáli,
aur baní Isráel ke bárah firqon ke
hisáb ke muwáfiq bárah sutún, biná
kiye.

5 Aur us ne baní Isráel ke jawánon
ko bhejá, aur unhon ne sokhtani
qurbánián charháín, aur salámi ke
zabihe bailon se KHUDÁWAND ke liye
zabh kiye.

6 Aur Músá ne ádhá khún leke
básanon men rakhá, aur ádhá qurbáu-
gáh par chhirká.

7 Phir us ne 'ahdnáma liya, aur
logon ko parh sunáya: we bole, ki
Sab kuchh, jo KHUDÁWAND ne far-
máya hai, ham karenge, aur tábí'
rahenge.

8 Músá ne us lahu ko leke logon
par chhirká, aur kahá, Yih lahu us
'ahd ká hai, jo ki KHUDÁWAND ne un
báton kí bábat tumháre sáth bándhá
hai.

9 ¶ Tab Músá, aur Hárún, aur
Nadab, aur Abihú, aur sattar buzurg
Isráéli úpai gaye.

10 Aur unhon ne Isráel ke Khudá
ko dekhá: aur us ke páon ke tale, jaise
ñílam ke patthar kí, gachkári, aur us
kí shaffáfi jirm i ásmán kí mánind
thí.

11 Aur baní Isráel ke amíron par

us ne aptá háth na rakhá : unhon ne Khudá ko dekhá, aur kháyá aur piyá.

12 Aur KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, ki Pahár par mujh pás é, aur waháñ rah ; aur main tujhe patthar kí lauhén, aur shari'at aur ahkám, jo main ne likhe haiñ, dúngá, tá ki tú unhon síkhláwe.

13 Aur Músá, aur us ká khádim Yashu' uthe : aur Músá Khudá ke pahár ke úpar gayá.

14 Aur us ne buzurgon se kahá, ki 'Tum hamáre liye yaháñ, jab tak ki ham tuni pás phir áwen, thahro : aur dekho, ki Hárún aur Húr tumháre sáth haiñ : agar kisi ko kuchh kám howe, to wuh un ke pás jáwe.

15 Tab Músá pahár ke úpar gayá, aur ek badli ne pahár ko dhámp liyá.

16 Aur KHUDÁWAND ká jalál koh i Siná par thahrá, aur badli use chha din tak dhámpo rahí : aur sátwen din us ne badli men se Músá ko buláyá.

17 Aur KHUDÁWAND ká jalál baní 'Isráel kí nazar men, pahár kí choti par, dhadhaktí ág kí máuind, dikhái detá thá.

18 Aur Músá badli ke darmiyán chálá gayá, aur pahár par charh gayá : aur Músá pahár par chális din rát rahá.

XXV BA'B.

AUR KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá :

2 Baní 'Isráel ko kah, ki we mere liye nazr láwen : so jo koí ki apne dil kí khushi se, jis qadr mujhe dewe, to us se meri nazr tum le líjiyo.

3 Aur nazr, jo tum un se loge, so ye haiñ : soná, aur rúpá, aur pítal,

4 Aur ásmání, aur argawání, aur qirmizí rang, aur mihín sút, aur bakrí kí pashm,

5 Aur menđhon kí surkh rangí húi khálen, aur tukhas kí khálen, aur shittím kí lakrí,

6 Aur chirág ke liye tel, aur malne

ke tel ke liye masáliñ, aur khushlibú bakhúr kí,

7 Aur sang i sulaimání, aur nagíne, jo afúd ke liye, aur sina-band men jare jáenge.

8 Aur mere liye maqdis banáwen, tá ki main un ke darmiyán rahún.

9 Khaima ká namúna, aur us ke sab lawázim ke namúne, jaise main tumhen dikháún, waise hí tum sab banáyo.

10 ¶ Aur ye shittím kí lakrí ka ek sandúq banáwen, jis kí lambái arháí háth, aur chaurái derh háth, aur únchái derh háthi howe.

11 Aur tú us ke úpar khális soná marhiyo, us ke andar aur báhar se marhiyo, aur us ke úpar ás pás sone ká kalas banáyo.

12 Aur tú us ke liye sone ke char halqe dhálke us ke cháron konon par, do halqe ek taraf, do halqe dúsrí taraf, lagáyo.

13 Aur tú shittím kí lakrí kí choben banáyo, aur un par soná marhiyo.

14 Aur tú us sandúq kí atráf men ye choben un halqon men dál díjiyo, tá ki un se wuh sandúq utháyá jáwe.

15 Choben sandúq ke halqon men dálí jáen : we us se judá na hon.

16 Tú us 'ahdnáme ko, jo main tujhe dúngá, us sandúq men rakhiyo.

17 Aur tú kafáre ká sarposh khális sone se banáyo, jis ká túl arháí háth, aur arz derh háth ho.

18 Aur tú sone ke do karúbí banáyo, unhen garhkar us kafáre ke sarposh kí donon taraf men banáyo.

19 Ek karúbí ek taraf men, aur dúsrá karúbí dúsrí taraf men baná : aur un karúbíon ko us kafáre ke sarposh ke donon konon men banáyo.

20 Aur we karúbí par phailáe húe hon, aise ki kafáragáh un ke paron tale dhamp jáe ; aur un ke munh ámhne sámhne kafáragáh kí taraf howen.

21 Aur tú uskafáragáh ko us san-

dūq ke ūpar rakhiyo; aur wuh 'ahd-nāina jo main tujhe dūngā, us sandūq meṇ rakhiyo.

22 Wahān main tujh se mulāqāt karūngā, aur main kafāragāh ke ūpar se, karūbion ke darmiyan se, jo 'ahd-nāme ke sandūq ke ūpar hongē, un sab chizon kī bābat, jo main banī Isrāel ke liye tujhe hukm karūngā, tujh se bātchit karūngā.

23 ¶ Aur tū do hāth lambī, aur ek hāth chaurī, aur ḍerh hāth ūnchī, shittim kī lakrī kī ek mez bhī banāiyo.

24 Aur us ko kundan se marhiyo, aur tū us kī charon taraf sone kā kalas banāiyo.

25 Aur tū us par chār ungal sone kī kangnī lagāiyo, aur us kangnī kī charon taraf sone kā kalas banāiyo.

26 Aur us ke liye chār halqe sone ke banāiyo; aur we halqe us ke un charon konon meṇ, jo muqābil us ke charon pāyon ke hain, lagāiyo.

27 We halqe āge kangnī ke hon, tā ki chobon ke wāste, us mez ke ūthāne ke liye, makān hon.

28 Aur tū chobon shittim kī lakrī kī banā, aur tū un ko sone se marh, tā ki un se mez ko ūthāwen.

29 Aur tū us ke bartan, aur chamche, aur sarposh, aur bare bare piyāle unḍelue ke liye khālīs kundan se banā.

30 Aur tū us mez par nazr kī roṭiān rūbarū mere hamesha rakhiyo.

31 ¶ Aur tū ek shama'dān khālīs sone kā banā; use garhkar, aur pāya us kā, aur shākhon us kī, aur piyāle us ke, sāth seb aur sosan ke, kī yih sab usī se howen, banā.

32 Aur chāhiye ki chha shākhon us kī niklī hūī donon taraf se, tīn ek jānib se, tīn dūsri jānib se hon.

33 Aur chāhiye ki tīn piyāle bādāmī sūrat, ek shākh meṇ, sāth apne sebon aur sosanon ke, hon; aur isī tarah se tīn piyāle bādāmī sūrat dūsri

shākh meṇ, sāth apne sebon aur sosanon ke, hon; aur isī tarah se chhaon shākhon meṇ, jo shama'dān se niklī hain.

34 Aur khud shama'dān meṇ chāhiye, kī chār piyāle bādāmī sūrat, sāth apne sebon aur sosanon ke, hon.

35 Aur ek seb us kī do shākhon ke tale ho; aur phir ek seb us kī do shākhon ke tale, aur phir ek seb us kī do shākhon ke tale, muwāfiq un chha shākhon ke, jo shama'dān se niklī hain.

36 Un ke seb, aur us kī shākhon, ye sab khud usī se hon; aur sab yih garhe hūe khālīs sone ke hon.

37 Aur tū us ke liye sāt chirāg banāiyo, aur un chirāgon ke ūpar rakhiyo, tā ki we us ke rūbarū roshan hon.

38 Aur tū gulgir, aur us kī laganen, khālīs sone se banā.

39 Aur chāhiye ki shama'dān aur yih sab zurūf us ke, ek qintār khālīs sone ke banāe jāwen.

40 Hoshiyār hokar tū unhen us ḍaul, kā, kī main ne tujh ko parhār meṇ dikhāyā, banā.

XXVI BĀ'Ṭ.

AUR tū das parde khaima ko liye bārīk kato hūe katān se banā: āsmānī rang, qirmizī rang, surkh rang ke hon; aur tū un meṇ sūraten karūbion kī ustādkārī se banā.

2 Aur lambāī har parda kī āthāīs hāth, aur chaurāī har parda kī chār hāth kī ho: andāza har parde kā ek hī ho.

3 Aur pānch parde ek dūsre se jore hūe hon; aur pānch dūsre parde bhī usī tarah mile hūe hon.

4 Aur tū ek bare parde ke hāshiye meṇ, us taraf meṇ jo milnewālī hai, āsmānī rang ke tukme banā; aur āise hī dūsre bare parde ke hāshiye meṇ, jo bāhar hai, milnewālī taraf meṇ, banā.

5 Tū pachās tukme ek bare parde

men, aur pachás tukme दूसरे bare parde kí us taraf men, jo milnewálí hai, baná; aur sab tukme ápas men muqábil hon, kí ek दूसरे men mil jáwe.

6 Aur tú pachás ghundián sone kí baná, aur ek bare parde ko sáth दूसरे ke, un ghundiön se, tá kí ek khaima ho jáe, milá.

7 ¶ Aur tú aur parde bakrí ke bálon se, tá kí khaima ká dhampná un se ho, baná; tú aise gyarah parde baná.

8 Lambái har parde kí tis háth, aur chaurái har parde kí chíar háth ho: ek hí andáza gyarah pardön ká ho.

9 Aur tú páñch parde ek jagah, aur chha parde ek jagah, ápas men milá, aur chhathwen parde ko khaima ke mugh kí taraf duhrá.

10 Aur tú pachás tukme háshiye men ek bare parde ke, jo báhar hai, us kí milnewálí taraf men, aur pachás tukme háshiye men दूसरे bare parde ke, us kí milnewálí taraf men, baná.

11 Aur pachás ghundián pítal se baná, aur yih ghundián un tukmon men lagá, aur khaima ko milá, kí ek howe.

12 Aur khaima ke pardön ká bachá húa, ya'ne ádhá parda, jo bach rahá hai, maskan kí pichhlí taraf latká rahe.

13 Aur wuh, jo lambái kí taraf se khaima ke sab pardön ká bach rahá hai, donön taraf maskan ke ek háth idhar, aur ek háth udhar, latke, tá kí us ko chhipá le.

14 Aur tú us khaima ke liye bakron kí surkh rangí húi khálon se ek ghatátóp, aur tukhsön kí khálon se ek ghatátóp sab ke úpar baná.

15 ¶ Aur takhte maskan ke liye shittím kí lakrí se, kí kharé kiye jáen, baná.

16 Lambái har takhte kí das háth, chaurái us kí derh háth howe.

17 Aur cháhiye kí har ek takhte ke

liye do do chúlen hon, har ek cháhi दूसरी के बारंबार: aur tú ye hí sab maskan ke takhton men kar.

18 Aur tú maskan ke liye takhte baná, bis takhte dakhin taraf men.

19 Aur tú cháhlís páe rúpe ke, bison takhton ke niche, do do páe har takhte ke niche, us kí donön chúlon ke liye, baná.

20 Aur tú maskan kí us दूसरी taraf, jo uttar kí hai, bis takhte;

21 Aur un ke liye cháhlís páe rúpe ke, har takhte ke tale do do páe, baná.

22 Aur tú maskan ke pachchhim kí taraf chha takhte baná.

23 Aur do takhte maskan ke konon ke liye donön baglon men baná.

24 Aur cháhiye kí we niche men miláe jáwen, aur isí tarah us ke úpar se, ek halqe men miláe jáwen: isí tarah se we donön howen; we donön konon ke liye howen.

25 Pas áth takhte, aur solah páe, rúpe ke hongge; aur do do páe har takhte ke tale hon.

26 ¶ Aur tú páñch bende shittím kí lakrí se maskan kí ek bagal ke takhton ke liye baná,

27 Aur páñch bende maskan kí दूसरी bagal ke takhton ke liye, aur páñch bende maskan ke pachchhim kí taraf ke takhton ke liye;

28 Aur cháhiye kí bíchwálá bendá, jo takhton ke bích men hai, ek hadd se दूसरी hadd tak pahunchae.

29 Aur tú takhton ko sone se marh, aur bendön ke liye halqe sone ke baná; aur tú bendön ko bhí sone se marh.

30 Aur tú maskan ko, jaisá kí main ne tujh ko pahár men dikháya hai, waisá hí khará kar.

31 ¶ Aur tú ek parda ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizi rang, aur mihín kate húe katán ká, karúbion kí súrat samet, ustádkári se baná:

32 Aur tú us parde ko shittím kí lakrí ke chár sutún sone ke marhe

húon par se latká : aur cháhiye ki un ke sone ke ánkre rúpe ke charón páyon par hon.

33 ¶ Aur parde ko ghundiön ke niche se latká rakh, tá ki tú sandúq i shahádat ko wahán parde ke bhitar dákhil kare : aur yih parda tumháre liye pák aur páktarín makán men farq karegá.

34 Aur tú kafáro ká sarposh shahádat ke sandúq par páktarín makán men rakh.

35 Aur mez báhar parde ke, aur shama'dán rúbarú mez ke, maskan kí dakhán taraf rakh : aur mez ko uttar taraf kar de.

36 Aur tú ek parda khaime ke darwáze ke liye ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárik kate hús katán ká, bútedár baná.

37 Aur páñch sutún us parde ke liye shittim kí lakrí ke sone se marhkar baná, aur un ke ánkre sone ke hon : aur tú páñch páe pítal ke qhálkar un ke liye baná.

XXVII BA'B.

AUR tú shittim kí lakrí se ek qurbángáh baná, lambái us kí páñch háth, aur chaurái us kí páñch háth; wuh qurbángáh chaukhúñtí ho, aur bulandí us kí tín háth ho.

2 Aur tú us ke liye, us ke charón konon par síng baná : aur we síng usi se hon; aur tú un ko pítal se marh.

3 Aur tú us kí rákh ke liye degen, aur phaurián, aur piyále, aur síkhen, aur angethián baná : aur tú sab asbáb us ká pítal se baná.

4 Aur us ke liye ek átashdán jálidár pítal se baná; aur tú us jál men char halqe pítal ke, us ke charón konon men, baná.

5 Aur us ko bhitar qurbángáh ke kanáron se niche, ki us kí ádhí dúr tak pahunche, latká.

6 Aur tú qurbángáh ke liye choben baná, shittim kí lakrí kí choben, aur un ko pítal se marh.

7 Aur tú un choben ko halqon men dákhil kar; aur qurbángáh ke útháne ke liye wuh choben us kí donon taraf men hon.

8 Aur tú us ko takhton se khokhlá banáyo : jaise ki tujh ko main ne pahár men dikháya, usí tarah banáyo.

9 ¶ Aur tú ek sahn maskan ke liye baná : aur cháhiye ki dakhán taraf, us ke parde bárik kate hús katán se hon; túl un ká sau háth ek taraf men ho.

10 Aur sutún us ke bís, aur páe un ke bís, pítal se hon; aur ghundián sutúnon kí, aur un kí algañián, rúpe se baná.

11 Aur aise hí tú uttar taraf ke liye parde baná; túl un ká sau háth, aur sutún un ke bís, aur páe un ke bís, pítal se : aur ghundián sutúnon kí, aur un kí algañián, rúpe se hon.

12 ¶ Aur sahn kí pachchhim taraf kí chaurái men parde hon, kí túl un ká pachás háth, aur sutún un ke das, aur páe un ke das hon.

13 Aur sahn kí pírah taraf kí chaurái pachás háth hogí.

14 Aur túl pardon ká ek taraf ke liye pandrah háth; aur sutún un ke tín, aur páe un ke tín hon.

15 Aur túl dísri taraf ke pardon ká pandrah háth; aur sutún un ke tín, aur páe un ke tín hon.

16 ¶ Aur sahn ke darwáze ke liye ek parda, kí túl us ká bís háth ho, ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate hús katán ká bútedár baná; aur sutún us ke char hon, aur páe un ke char.

17 Aur sahn ke áspás ke sab sutún rúpe kí algañon se mile rahen : aur ghundián un kí, rúpe kí, aur páe un ke, pítal ke hon.

18 ¶ Lambái sahn kí sau háth; chaurái us kí pachás háth, úñcháí us kí páñch háth : aur mihín kate hús katán se hon; aur un ke páe pítal se hon.

19 Aur sab bartan maskan ke, jo har ek kám men rahte haiñ, aur sab mekhen us ki, aur mekhen sabñ ki, pital se hon.

20 ¶ Aur tú baní Isráel ko hukm kar, ki tere pás kúte húe zaitún ká khalís tel chirág ke liye lāwen, tá ki wuh hamesha roshan rahe.

21 Aur báhar us parde ke, jo sandúq i shahádat par hai, jamá'at ke maskan men, Hárún aur us ke bete shám se subh tak, rúbarú KUUDÁWAND ke, use áráste karen. Yih das-túr ul 'amal baní Isráel men un kí pusht dar pusht hamesha jári rahe.

XXVIII BA'Ī.

AUR tú baní Isráel men se Hárún ko, jo terá bhái hai, apne pás bulá, aur us ke bete us ke sáth howen, tá ki mere liye Hárún, aur Nadab, aur Abihú, aur Ili'azar, aur Itamar, us ke bete, káhin hon.

2 Aur tú muqaddas libás Hárún ke liye, jo terá bhái hai, 'izzat aur hurmat ke wáste, baná.

3 Aur tú un sab roshan-zamíron ko, jinhen main ne hikmat kí rúh se bhará hai, kah, ki Libás Hárún ke liye banáwen, tá ki wuh muqaddas bane, aur merá káhin ho.

4 Aur wuh libás jo banáwenge, so chaprás, aur afúd, aur jubba, aur munaqqash kurtá, aur kuláh, aur paṭ-ká hai: aur pák libás tere bhái Hárún, aur us ke beton ke liye banáwen, tá ki mere liye káhin hon.

5 Aur wuh soná, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán lewen.

6 ¶ Pas afúd sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán ká, ustádkári se banáwen.

7 Aur do monqhe, cháhiye ki us kí donon tarafon se lage húe hon, aur yún miláyá jáwe.

8 Aur paṭká jo afúd par hai, so cháhiye ki usf se, aur usf kám ke

mutábiq sone se, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán se ho.

9 Aur tú do sulaimání patthar le, aur un par baní Isráel ke nám kanda kar:

10 Un ke námon men se chha ek patthar par, aur báqíon ke chha nán dúsre patthar par, muwáfiq un kí paidáish kí tartíb ke.

11 Hakkák kí kárigarí kí tarah donon pattharon par baní Isráel ke nám, angúṭhí ke taur par, kanda kar: aur un ko sone ke kḥánon men jar.

12 Aur donon pattharon ko afúd ke donon mondhon par rakh, aur ye do patthar baní Isráel kí yád ke liye haiñ: aur Hárún un ke nám rúbarú KUUDÁWAND ke, apne donon kándhon par, yád ke liye uṭháwe.

13 ¶ Aur tú kḥáne sone se baná;

14 Aur tú do zanjíron khalís sone se, gundhí húi rassí ke taur se, un ke kanáron ke liye baná, aur donon gundhí húi zanjíron ko un kḥánon se laṭká.

15 ¶ Aur 'adl kí chaprás ustádkári se, afúd ke taur par, sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán se baná.

16 Aur cháhiye ki yih chaukhúntá aur duhrá ho; us kí lambái ek bálisht, aur us kí chauṛái ek bálisht.

17 Aur tú us men chár sataren jawáhir kí jar: pahli satar men yáqút i surkh, aur pukhráj, aur gauhar i shab i chirág ho.

18 Dúsrí satar men zumurrud, aur nilam, aur hirá.

19 Tísrí satar men lasham, aur yashm, aur firoza.

20 Chauthí satar men azraq, aur sang i sulaimání, aur zabarjad: aur cháhiye ki ye sone ke kḥánon men jare hon.

21 Aur pattharon par Baní Isráel ke nám, mutábiq un ke rámon ke

shumár ke, bárah hon, angúthí ke naqsh kí tarah; har ek ká nám, bárah firqon ke muwáfíq, ek ek patthar par ho.

22 ¶ Aur tú chaprás ke liye do zanjíren konewálí, gundhí húi rassí kí tarah, k̲hális sone kí baná.

23 Aur tú chaprás ke liye do halqe sone ke baná, aur un ko us ke donon konon men lagá.

24 Aur do zanjíren gundhí húi sone kí un donon halqon men, jo chaprás ke donon konon men hai, lagá.

25 Aur donon dúsré síre, gundhí húi zanjíron ke, un do pattharon ke k̲hānon se lagá: phir un ko afúd ke donon mondhon par áge se latká.

26 ¶ Aur sone ke aur do halqe baná, aur tú un ko chaprás kí donon tarafon men, us háshiye men, jo afúd ke bhítar kí taraf se milnewálá hai, lagá.

27 Aur tú sone ke aur do halqe baná, aur tú un ko mondhon men afúd ke niche kí taraf, us kí tarkíb ke muqábil men, afúd ke patke ke úpar, lagá.

28 Aur we chaprás ko us ke halqon men, aur afúd ke halqe men, ásmání rang ká tága dalkar bándh den, tá kí afúd ke patke ke úpar ho jáwe, aur chaprás afúd ke úpar se na haté.

29 Aur Hárún baní Isráel ke nám, 'adl kí chaprás men, apne síne par, pák makán men dákhlil hone ke waqt, K̲HUDÁWAND ke rúbárú, yád ke liye, hamesha utháe rahe.

30 ¶ Aur tú 'adl kí chaprás men U'rín o Tummín rakh; aur ye Hárún ke dil par, K̲HUDÁWAND ke rúbárú, dákhlil hone ke waqt hon: so Hárún baní Isráel ká 'adl apne dil par K̲HUDÁWAND ke rúbárú hameshá utháe rahe.

31 ¶ Aur tú afúd ká jubba baná, aur wuh sab ásmání rang se ho.

32 Aur girebán us ká, us ke darmiyan men, zirah ke girebán kí tarah

se ho: aur háshiye men us kí got ho, aur usí taur se biní jáwe, tá kí na phate.

33 ¶ Aur tú anár us ke dāman ke gher men ásmání rang aur argawání rang, aur qirmizí rang se, baná; aur tú gher men sone kí ghanṭián un ke bích men baná:

34 Pas, ek ghanṭí sone kí, ek anár ke sáth, aur dúsrí ghanṭí sone kí dúsré anár ke sáth, jubbe ke dāman men, us ke gher men, hogí.

35 Aur us ko Hárún 'ibádat ke waqt pahine: to us kí áwáz, pák makán men K̲HUDÁWAND ke rúbárú dákhlil hone ke waqt aur nikalne ke waqt, suní jáegí, tá kí wuh halák na ho jáwe.

36 ¶ Aur tú ek pattar k̲hális sone ká baná, aur us par, angúthí ke naqsh ke taur se, yih kanda kar, kí QUDS YAHOWA'Í KE LIYE.

37 Aur tú us ko ásmání rang ke táge se bándh, kí wuh 'amáme par ho; cháhíye kí wuh 'amáme ke áge kí taraf se ho.

38 Aur yih Hárún kí peshání par ho, aur Hárún un pák chízon kí badí ko, kí jinhen baní Isráel apne sáre pák hadyon ke niyáz karte hí mak̲hsús karenge, utháwe; aur yih us kí peshání par hamesha ho, tá kí K̲HUDÁWAND ke rúbárú razámándí un se bāsil ho.

39 ¶ Aur tú mihín katán ke kurte ko munaqqash baná, aur 'amáme ko mihín katán se, aur kamarband ko naqqáshon kí tarah se baná.

40 ¶ Aur Hárún ke beton ke liye kurte baná, aur un ke liye kamarband, aur pagrí 'izzat aur hurmat ke wáste baná.

41 Aur tú yih sab Hárún ko, jo terá bhái hai, aur us ke beton ko us ke sáth pinbá; aur tú un par tel chupar, aur un ko mak̲hsús kar, aur un sab ko pák kar tá kí we sab mere liye káhin hon.

42 Aur tū un ke liye pāejāme katan se banā, tā ki we un ki barahnagi ko chhipāwen; aur ye kūlon se rānon tak hon.

43 Aur yih Hārūn aur us ke beṭon par, un ke dākḥil hone ke waqt jamā'at ke khāime men, aur un ke āne ke waqt nazdik qurbāngāh ke, hon; tā ki we pāk makān men 'ibādat karen, aur gunahgār na ṭhahren, aur halāk na howen. Yih dastūr ul 'amal us ke liye, aur ba'd us ke us ki nāsli ke liye, abad tak howe.

XXIX BA'Ī.

AUR wuh, jo tū un ke liye karegā, tā ki we pāk hon, aur mere kāhin hon, so yih hai: ki tū ek jawān bail aur do mendhe be-'aib le,

2 Aur be-khamirī roṭī, aur be-khamir ke kulche tel ke sāth male hūe, aur be-khamirī chapātīlān tel se chuprī hūi; aur tū gehūn ke maide se un sab ko pakā.

3 Aur tū un ko ek ṭokrī men rakh, aur un ko us ṭokrī men bachhre aur donon mendhon samet āge lā.

4 Phir Hārūn aur us ke beṭon ko jamā'at ke khāime ke darwāze par lā, aur un ko pānī se nahlā.

5 Aur tū wuh libās le, aur Hārūn ko kurtā, aur afūd kā jubba, aur afūd, aur chaprās pinhlā, aur us ko afūd ke paṭke se bāndh.

6 Aur tū 'amāme ko us ke sir par rakh, aur quds kā tāj 'amāmo par lagā.

7 Aur tū chuparne kā tel le, aur us ke sir par biṭā, aur us ko chupar.

8 Phir us ke beṭon ko āge lā, aur kurte un ko pinhā.

9 Aur kamarband un par lapet, Hārūn par aur us ke beṭon par; aur tū un ko pagriān pinhlā, tā ki kāhin honā un kā haq hamesha ke liye ho: aur Hārūn aur us ke beṭon ko maḥsūs kar.

10 Phir tū us bail ko jamā'at ke khāime ke āge lā; aur Hārūn aur us

ke beṭe apne hāth us bail ke sir par rakhen.

11 Aur us ko rūbarū KHUDĀWAND ke, jamā'at ke khāime ke darwāze par, zabh kar.

12 Aur us bail ke khūn men se kuchh le, aur apnī ungli se qurbāngāh ke singon par lagā, aur bāqi khūn qurbāngāh ke niche dhāl de.

13 Aur tū us ki wuh sab charbī, jo us ke peṭ ko chhipānewālī hai, aur charbī ki jhillī ko, jo kaleje ke ūpar hai, aur donon gurdon ko, aur wuh charbī, jo un donon par hai, le, aur un ko qurbāngāh par jalā.

14 Aur bail kā gosht, aur us ki khāl, aur us kā gobar, bāhar khaimagāh ke, āg se jalā: is liye ki yih khatā ki qurbānī hai.

15 ¶ Phir tū ek mendhe ko āge lā, aur Hārūn aur us ke beṭe apne hāth us mendhe ke sir par rakhen.

16 Aur tū us mendhe ko zabh kar, aur tū us kā laḥū leke qurbāngāh aur us ke girdāgird chhirak.

17 Aur tū mendhe ko ṭukrā ṭukrā kar, aur ojh aur pāe us ke dho, aur us ke 'azdon aur sir ke sāth un ko jam'a kar.

18 Aur tū us sab mendhe ko qurbāngāh par jalā: yih KHUDĀWAND ke liye sokhtanī qurbānī hai; yih khushnūdi ki bū āg se KHUDĀWAND ke liye hai.

19 ¶ Phir tū dūsrā mendhā āge lā, aur Hārūn aur us ke beṭe apne hāth us mendhe ke sir par rakhen.

20 Aur tū us mendhe ko zabh kar, aur tū us ke laḥū se le, aur Hārūn aur us ke beṭon ke dahine kān ki labar par, aur dahine hāth ke angūṭhe par, aur dahine pānw ke angūṭhe par lagā; aur tū laḥū ko qurbāngāh par, aur us ke girdāgird chhirak.

21 Aur tū us laḥū se, jo qurbāngāh par hai, aur chuparne ke tel se le, aur tū us ko Hārūn, aur us ke kapron par, aur us ke sāth, us ke

beton aur un ke kapron par chhirak; tá ki wuh aur us ke kapre, aur us ke sáth us ke bete aur us ke beton ke kapre, pák hon.

22 Aur tú mendhe kí charbí, aur dum, aur wuh charbí jo chhipánewálí us ke ojh kí hai, aur charbí kí jhillí jo kaleje ke úpar hai, aur do gurde, aur wuh charbí jo in donon par hai, aur dahiní rán le; is liye kí yih mendhá káhin ke muqaddas karne ká hai.

23 Aur ek girda rotí, aur ek kulcha tel milá húa, aur be-kháinirí chapátíon men se, ek ko us tokrí se jo KĪUDÁWAND ke rúbarú hai, le;

24 Aur tú yih sab Hárún kí, aur us ke beton kí hathelíon par rakh, aur tú un ko KĪUDÁWAND ke rúbarú hiláne kí qurbáni ke liye hilá.

25 Aur tú un ko un ke háth se le, aur qurbángáh par sokhtaní qurbáni ke liye jalá, kí KĪUDÁWAND ke áge khushbú howe; yih KĪUDÁWAND ke liye ág kí qurbáni hai.

26 Aur tú mendhe ká sína, jo Hárún ke muqaddas karne ke liye hai, le, aur tú us ko KĪUDÁWAND ke rúbarú hiláne kí qurbáni ke liye hilá: aur yih hissa tere liye ho.

27 Aur tú hiláne ká sína, jo hiláyá gayá hai, aur utháne kí rán, jo hilái aur uthái gayí hai, káhin ke muqaddas karne ke mendhe se, jo Hárún aur us ke beton ke liye hai, muqaddas kar.

28 Yih Hárún aur us ke beton ká, sab baní Isráel kí taraf se, ba-taur hamesha kí rasm ke, hogá; is liye kí yih uthái húi qurbáni hai: aur cháhiye kí hamesha baní Isráel kí taraf un kí salámatí ke zabíhon men se uthái húi qurbáni ho, aur yih uthái húi qurbáni KĪUDÁWAND ke liye hai.

29 ¶ Aur wuh pák libás, jo Hárún ke liye hai, cháhiye kí us ke píchhe us ke beton ke wáste ho, kí we us men tel so chupre jáwen, aur usí men káhanat un ke háth sompí jáwe.

30 Wuh káhin, jo us ke píchhe us ke beton men se hogá, us ko sáť din pahine, jab wuh pák makán men íbádat karne ko jamá'at ke khaime men dákhil ho.

31 ¶ Aur tú káhin ke muqaddas karne ká mendhá le, aur tú us ká gosht muqaddas makán men paká.

32 Aur Hárún aur us ke bete mendhe ká gosht, aur wuh rotí, jo tokrí men hai, jamá'at ke khaime ke darwáze par kháwen.

33 Aur un chízon ko, kí jin se kafára húa hai, tá kí káláunat un ke háth áwe, aur we muqaddas hon, kháwen: aur koí ajnabí un se kuchh na kháwe, is liye kí we muqaddas hain.

34 Aur agar subh tak, muqaddas karne ká gosht aur rotí se kuchh báqí rah jáe, to us ko, jo bach rahá hai, tú jalá de; cháhiye kí na kháyá jáwe, is liye kí wuh muqaddas hai.

35 Aur tú Hárún aur us ke beton ko, jis tarah kí main ne tujhe sab bátón ká hukm kiyá hai, kar; aur sáť din tú un ko muqaddas kar.

36 Aur tú har roz ek bail ko khatá kí qurbáni ke liye kafáre ke wáste zabh kar; aur tú qurbángáh ko, jab us ke liye kafára de chuká, pák kar, aur tú us par tel chupar, kí muqaddas ho.

37 Tú sáť din qurbángáh ke liye kafára de, aur use pák kar; to qurbángáh niháyat pák ho jáegí; aur jo kuchh us ko chhutégá, so pák ho jáegá.

38 ¶ Aur jo kuchh kí qurbángáh par cháhiye kí tú charháwe, so yih hai; har roz hamesha ek baras ke do barre.

39 Ek barra subh ko charháyo, aur दूसरा barra zawál aur gurúb ke darmiyán.

40 Aur ek barra ke sáth maide ká daswán hissa jo ek páo hín kúte húe zaitún ke tel se milá húa ho, aur

ek páo hín mai ká, tapáwan ko liye, charháíyo.

41 Aur tú dúsre barre ko zawál aur gurúb ke darmiyán charháíyo, aur us ke sáth subh ká sá hadya aur us ká sá tapáwan charháíyo, ki khushbúí ká hom KHUDÁWAND ke liye howe.

42 Yih sokhtaní qurbání tumhári pusht dar pusht jamá'at ke khaime ke darwáze par, KHUDÁWAND ke áge hamesha hogí; wahán main tum se muláqát karúngá, ki tum se báten karún.

43 Aur main wahán baní Isráel se muláqát karúngá, aur wuh makán mere jalál se muqaddas hogá.

44 Ki main jamá'at ke khaime ko, aur qurbángáh ko, muqaddas karúngá; aur main Hárún ko aur us ke beton ko muqaddas karúngá, tá ki we mere ká-hin hon.

45 ¶ Aur main baní Isráel ke darmiyán sukúnat karúngá, aur main un ká Khudá húngá.

46 Aur we jánge, ki main KHUDÁWAND un ká Khudá hún, jo unhen Misr ke mulk se nikál láyá, tá ki main un ke darmiyán sukúnat karún; main YAHOWÁH un ká Khudá hún.

XXX BÁT.

AUR tú ek qurbángáh bakhúr jaláne ke wáste baná; shittím kí lakrí se tú us ko baná.

2 Tú us ká ek háth, aur arz us ká ek láth; cháhiye ki chaukhúntí ho, aur bulandí us kí do háth; aur síng us ke usí se hon.

3 Aur tú us ko khalís sone se marh, us ke sarposh, aur us kí diwáron ko, jo us ke girdágird hain, aur us ke síngon ko; aur tú ek kangni girdágird sone se us ke liye baná.

4 Aur tú sone ke do halqe kangni ke niche us ke do konon pás, us kí donon taraf par baná: tá ki we chobon ke liye makán hon, ki un se uthái jáwe.

5 Aur tú chobon shittím kí lakrí se baná, aur tú un ko sone se marh.

6 Aur tú us ko parde ke sámhne, jo shahádat ke sandúq ke nazdík hai, sámhne kafáragáh ke, jo shahádat ke sandúq par hai, jáhán main tujh se muláqát karúngá, rakh.

7 Aur Hárún har subh ko us par khushbú ke liye bakhúr ke masálih jaláwe: jis waqt kí gul lewe chirágon ká, us ko us ke úpar jaláwe.

8 Aur aise hí jab kí Hárún chirágon ko zawál aur gurúb ke darmiyán charháwe, tab bakhúr ko jaláwe; yih bakhúr KHUDÁWAND ke rúbarú tumháre qarnon men hamesha jári rahégá.

9 Aur tum us par aur tarah ká bakhúr na sungháíyo, aur na sokhtaní qurbání, aur na nazr kí qurbání, us par charháíyo, aur na tapáwan us par tapáíyo.

10 Aur Hárún baras men ek bár us ke síngon par kafára dewe; gunáh kí qurbání ke lahú se, jo kafára ke liye hai, dewe; baras men ek bár tumháre qarnon men us par kafára dewe: yih KHUDÁWAND ke liye sab se muqaddas hai.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se yih kahte hue kalám kiyá:

12 Jab tú baní Isráel ká shumár kare, jitne shumár ke láiq hain, to un ke shumár karne men har mard apní ján ká KHUDÁWAND ke liye fidiya de, tá ki un ke hisáb karne men un par wabá na utre.

13 Har ek jo shumár kiye hūon men shámil hai ádhá misqál, maqdis ke misqál ke hisáb se, de: misqál bís jiráh hai: pas ádhá misqál KHUDÁWAND ke liye nazr hai.

14 Jo koi shumár kiye hūon men shámil hai, bís baras ká ho yá ziyáda, to wuh KHUDÁWAND ke liye nazr kare.

15 Apní jánon ke fidiya men KHUDÁWAND ke liye nazr karte waqt ádhe misqál se amir ziyáda na de, aur garib kam na de.

16 Aur tú fidiya ká rúpá baní Is-

rāel se le, aur tū us ko jamā'at ke khaime ke kām men kharach kar; aur yih banī Isrāel ke liye KHUDĀWAND ke rūbarū yādgar, aur fidiya un kī jānon kā, hogā.

17 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se yih kahte hūe kalām kiyā :

18 Ek hauz pital se, aur kursī us kī pital se, dhone ke liye banā; aur us ko jamā'at ke khaime aur qurbāngāh ke darmiyān men rakh, aur us men pānī dāl.

19 Aur Hārūn aur us ke bete apne hāth o pānw us se dhowen :

20 Apne jāne ke waqt jamā'at ke khaime men pānī se dhowen, tā ki hālāk na hon; aur apne jāne ke waqt qurbāngāh ke pās tā ki khidmat karen, aur KHUDĀWAND ke liye sokhtanī qurbānī jalāwen :

21 We hāth pānw dhowen, tā ki we na maren : aur yih un ke, ya'ne us ke aur us kī nasl ke liye, un ke qarnon men hamesha ke wāste rasm hogī.

22 ¶ Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se ham-kalām hoke farmāyā,

23 Ki tū apne liye achchhī khushtūbī kā auwal masālīh le, ya'ne khālīs murr se pānch sau misqāl, aur us kā ādhā ya'ne arhāī sau misqāl dārchīnī, aur khushtūbī agar se arhāī sau misqāl le,

24 Aur taj se pānch sau misqāl, maqdis ke misqāl se, aur zaitūn ke tel se ek hīn ;

25 Aur tū un ko tel i muqaddas malne kā banā; use achchhī tarah milāke gandhī kī kārigarī se ek raugan banā : pas yih raugan i muqaddas malne kā hogā.

26 Aur tū us se jamā'at kā khaima, aur shahādāt kā sandūq chupar.

27 Aur mez aur sab bartan us ke, aur shama'dān aur sab zurūf us ke, aur qurbāngāh bakhūr kī,

28 Aur sokhtanī qurbānī kī qurbāngāh, aur sab bartan us ke, aur hauz aur kursī us kī ;

29 Aur tū un ko muqaddas kar, tā ki we be-nihāyat pāk ho jāen : aur jo koi use chūwe, pāk ho jāegā.

30 Aur tū Hārūn aur us ke beton ko chupar, aur unhen muqaddas kar, tā ki we mere liye kāhin hon.

31 Aur tū banī Isrāel ko farmā, aur un ko kah, ki Yih tel i muqaddas malno kā hai; yih mere liye tumhāre qarnon men ho.

32 Aur kisi ādmī ke badan par na dhālā jāwe, aur tum aisā aur usī tarkīb se na banāiyo; is liye ki yih muqaddas hai; pas chāhiye ki yih tumhāre nazdīk muqaddas ho.

33 Jo insān kī banāwe aisā, yā kisi ajnabī par lagāwe, to wuh apnī qaum se kat jāe.

34 ¶ Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, Tū apne liye khushtūbī, ya'ne murr, aur mastakī, aur laun, aur khālīs lubān se lijiyo; aur chāhiye ki ye sab barābar hon.

35 Aur tū un ko bakhūr, khushtūbī, gandhī kī kārigarī se, pāk aur muqaddas banā.

36 Aur un men se kuchh kūt, tā ki bārīk ho, aur un men se kuchh shahādāt ke sandūq ke sāmne jamā'at ke khaime men, jahān main tujh se mulāqāt rakhūngā, rakh; pas yih tumhāre liye be-nihāyat pāk hogā.

37 Aur bakhūr, jise tū banāwegā, to chāhiye ki usī ke taur par tum apne liye na banāo; is liye ki yih tumhāre nazdīk KHUDĀWAND ke liye muqaddas hogā.

38 Jo insān kī aisā banāwegā, tā ki use sūnghe, to wuh apnī qaum se kat jāegā.

XXXI B'A'T.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā se ham-kalām hoke kahā :

2 Dekh, ki main ne Bazilliel bin U'ri, bin Hūr, Yahūdāh ke firqe men se, nām leke bulāyā :

3 Aur main ne us ko hikmat, aur fahmīd, aur 'ilm, aur har tarah kī

hunarmandí men, Rúh Ulláh se bhar diyá,

4 Tá ki ustádí kámon ko íjád kare, aur sone, aur rúpe, aur pítal ko kám kare,

5 Aur jawáhir ko kanda kare, tá ki unhen jare, aur lakrí ko taráshe, ki jis se sab tarah kí kárigari ká kám howe.

6 Aur dekh, Main ne Ahliáb ko, jo Akhisamak ká betá, aur Dán ke firce men se hai, us ká sáthí kar diyá: aur main ne sab roshan-zamíron ke dil men hikmat rakhi, ki sab kuchh, jo main ne tuihe farmáyá hai, banáwen;

7 Ya'ne, jamá'at ká khaima, aur shahádát ká sandúq, aur kafáragáh, jo us par hai, aur sab bartan khaima ke,

8 Aur mez aur bartan us ke, aur shama'dán khalís sone se, aur sab zurúf us ke, aur qurbángáh bakhúr kí,

9 Aur qurbángáh sokhtaní qurbání kí, aur sab zurúf us ke, aur hauz, aur kursí us kí,

10 Aur libás 'ibádat ká, aur muqaddas libás Hárún káhin ke liye, aur libás us ke beté ká, káhin hone ke liye,

11 Aur malne ká tel, aur maqdis ke liye khushbúdar bakhúr; jaisá ki main ne tuih ko hukim kiya, waisá hi we sab kuchh banáwenge

12 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá se ham-kalám ho ke kahá,

13 Tú baní Isráel ko farmá, aur un ko kah, ki Tum mere sabton ko máno: is liye ki yih mere aur tumháre darmiyan tumháre qarnon men nisháni hai, tá ki tum jáno ki main KHUDÁWAND tumháre pák karnewálá hún.

14 Pas, tum sabt ko máno, is liye ki wuh tumháre liye muqaddas hai: jo koi us ko pák na jáne, wuh zarúr már dálá jáwe: jo us men kuchh kám kare, wuh apní qaum se kať jáe.

15 Chha din kám karná; lekin sátwán din áram ke liye sabt hai, wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas

hai: pas jo koi roz i sabt ko kám kare, wuh zarúr már dálá jáe.

16 Pas, baní Isráel sabt ko mánen, aur use apní pusht dar pusht, 'ahd i abadí jánke, us men áram karen.

17 Mere aur baní Isráel ke darmiyan yih 'alámat i abadí hai: is liye ki chha din men KHUDÁWAND ne ásmán aur zamín ko paidá kiya, aur sátwén din árún kiya, aur tázadam húa.

18 ¶ Aur KHUDÁWAND ne, jab Músá se koh i Siná par apná kalám tamám kar chuká, shahádát kí do lauhén díñ, aur we sangín lauhén KHudá kí ungli se likhí hui thín.

XXXII BAB.

AUR jab logon ne dekhá, ki Músá pahár se uthne men derí kartá hai, to we Hárún ke pás jam'a hue, aur use kahá, ki Uth, hamáre liye ma'búd baná, ki hamáre áge chalen; kyúñki yih mard Músá, jo hamen Misr ke mulk se níkal láya, ham nahín jánte, ki use kyá húa.

2 Hárún ne unhen kahá, ki Zewar sone ke, jo tumhári joríon aur tumháre beton aur tumhári betion ke kánon men hain, tor torke mujh pás láo.

3 Chunáñchi sab log sone ke zewar, jo un ke kánon men the, tor torke Hárún ke pás láe.

4 Aur us ne un ke háthon se liya, aur ek bachhrá dhálkar us kí súrát bak-kák ke hathýar se durust kí; aur unhen ne kahá, ki Ai Isráel, yih tumhárá ma'búd hai, jo tumhen Misr ke mulk se níkal láya.

5 Aur jab Hárún ne yih dekhá, to us ke áge ek qurbángáh baná; aur Hárún ne yih kahke manádi kí, ki Kal KHUDÁWAND ke liye 'id hai.

6 Aur we subh ko uthé, aur sokhtaní qurbánín charháñ, aur salámatí kí qurbánín guzráñ, aur log kháne pine ko baithé, aur khéne ko uthé.

7 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko

kahá, ki Utar já; kyúnpki tere log, jinhen tú Misr ke mulk se chhurá láyá, kharáb ho gaye haiñ :

8 We us ráh se, jo main ne unhen farmáí, jald phir gaye haiñ; unhon ne apne liye dhálá húa bachhrá banáyá, aur use pújá, aur us ke liye qurbáni zabh karke kahá, ki Ai Isráel, yih tumhárá ma'búð hai, jo tumhen Misr ke mulk se chhurá láyá.

9 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Main is qaum ko dekhtá hún, ki ek gardan-kash qaum hai :

10 Ab tú mujh ko chhor, ki merá gazab un par bhārke, aur main unhen bhasam karún, aur main tujh se ek barí qaum banáúngá.

11 Tab Músá ne KHUDÁWAND apne Khudá ke áge minnát karke kahá, ki Ái KHUDÁWAND, kyún terá gazab apne logon par, jinhen tú shahzorí aur zardastí ke sáth Misr ke mulk men se nikál láyá, bhāraktá hai?

12 Kis liye Misri bolen, aur kahen, ki Wuh un ko yahán se badí ke liye nikál le gayá, tá ki un ko paháron men már dále, aur un ko rú e zamín par se halák kare? Apne gazab ke bhārakne se báz rah, aur apne logon ko badí pahuncháne se phir já.

13 Tú Abirahám, aur Izháq, aur Isráel apne bandon ko yád kar, jin se tú ne apní hí qasam khlái, aur un se kahá, ki Main tumhári nasl ko ásmán ke táron ki máuind barháúngá, aur yih sára mulk jis ke haqq men main ne kahá, so main tumhári nasl ko baqshshúngá, ki abad tak us ke málík hon.

14 Tab KHUDÁWAND ne us badí se, jo cháhá thá, ki apne logon se kare, pachhtáyá.

15 ¶ Aur Músá phirkar pahár se utar gayá, aur shahádat ke donon takhte us ke háth men the; we takhte likhe húe the, donon taraf idhar aur udhar likhe húe the.

16 Aur we takhte Khudá ke kám

se the, aur jo likhá húa, so Khudá ká likhá húa, aur un par kanda kiya húa thá.

17 Aur jab Yashú' ne logon ki áwáz, jo pukár rahe the, suni, to Músá se kahá, ki Lashkargáh men farái ki áwáz hai.

18 Músá bolá, Yih to na fath ke shor ki áwáz, na shikast ke shor ki áwáz hai; balki gáne ki áwáz main suntá hún.

19 ¶ Aur yún húa, ki jab wuh lashkargáh ke pás áyá, aur bachhrá, aur rág nách dekhá, tab Músá ká gazab bhārka, aur us ne takhte apne háthon se phenk diye, aur pahár ke níshe tor dále.

20 Aur us ne us bachhre ko, jise unhon ne banáyá thá, liyá, aur us ko ág se jaláyá, aur pískar khák sá banáyá, aur us ko pání par chhirakkar baní Isráel ko piláyá.

21 Aur Músá ne Hárún ko kahá, ki In logon ne tujh se kyá kiya, ki tú un par aisá bará gunáh láyá?

22 Hárún ne kahá, ki Mere khus-dáwand ká gazab na bhārke; tú is qaum ko jántá hai, ki badí ki taraf máil hai.

23 So unhon ne mujhe kahá, ki Hamáre liye ek ma'búð baná, jo hamáre áge chale; ki yih márd Músá, jo hamen Misr ke mulk se chhurá láyá, ham nahín jánte ki use kyá húa.

24 Tab main ne unhen kabá, ki Jis kisi ke pás soná ho, wuh tor láwe; unhon ne mujhe diyá, aur main ne use ág men dálá; so yih bachhrá niklá.

25 ¶ Aur jab Músá ne logon ko dekhá, ki we be-qaid ho gaye, ki Hárún ne unhen un ke mukhálifon ke rúbará, un kí ruswái ke liye be-qaid karáyá thá :

26 Tab Músá lashkargáh ke darwáze par khará húa, aur kahá, Jo KHUDÁWAND kí taraf ho, so mere pás áwe. Tab sab baní Láwí us pás jamá huo.

27 Aur us ne unhen kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ke KHudá ne farmáyá hai, ki Tum men se har mard apni kamar par talwár bándhe, aur ek darwáze se dússe darwáze tak tamám lashkargáh men guzarte phiro, aur har mard tum men se apne bhái ko, aur har ek ádmí apne dost ko, aur har ek ádmí apne qarib ko, qatl kare.

28 Aur baní Láwí ne Músá ke kahe ke muwáfíq kiyá; chunánchi us din logon men se qarib tén hazár mard máre páre.

29 Aur Músá ne kahá, ki A'J KHUDÁWAND ke liye apne tajín makhsús karo, har ek mard apne bête aur apne bhái par hamla karke, tá ki wuh tumhen áj lí barakat dewe, aur áj apne úpar barakat láo.

30 ¶ Aur dússe din subh ko yún húa, ki Músá ne logon se kahá, ki Tum ne bará gunáh kiyá; aur ab main KHUDÁWAND ke pás úpar játá hún; ki sháyad main tumháre gunáh ká kafára karún.

31 Chunánchi Músá KHUDÁWAND ke pás phir gayá, aur kahá, ki Hác, in logon ne bará gunáh kiyá, ki apne liye sone ká ma'búd banáyá.

32 Aur ab, kásh ki tú un ká gunáh mu'áf kartá—magar nahín to, main terí minnat kartá hún, ki mujhe apne us daftar se, jo tú ne likhá hai, met de.

33 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Jis ne merá gunáh kiyá hai, main usí ko apne daftar se met dúngá.

34 Aur ab rawána hoke logon ko, jahán main ne tujhe kalá hai, le já: dekh, merá frishta tere áge chalegá; lekin main apne mutálaba ke din men un se un kí khatá ká mutálaba karúngá.

35 Aur KHUDÁWAND ne un ke bachhre banáne ke sabab, jise Hárún ne banáyá thá, logon par marí bhejí.

XXXIII B.A.B.

AUR KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, ki Yahán se jáo, tú aur we log, jinhen tú Misr ke mulk se chhurá láyá; us mulk ko jáo, jis ke haqq men main ne Abirahám, aur Iz'háq, aur Ya'qúb se qasam kháke kahá, ki Main use terí nasl ko dúngá.

2 Aur main tere áge ek frishte ko bhejúngá, aur main Kan'ánion, aur Amúrion, aur Hittion, aur Farizzion, aur Hawnion, aur Yabúsion ko nikál dúngá:

3 Us mulk tak, jis men dúdh aur shahd bahtá hai; ki main tumháre dariniyán na charh jáúngá, is liye ki tum gardan-kash log ho, tá ki main tumben ráh men na bhasam kar dólún.

4 ¶ Aur jab qaum ne yih burí khabar páí, to un ko gam húa, aur kisi ne apne singár na kiye.

5 Kyúki KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, ki baní Isráel ko kah, Tum gardan-kash log ho; agar main ek lamha tumháre dariniyán charh játá, to tumhen halák kartá; pas tum apne singár utáro; aur main dekhúngá ki kyá tum se karún.

6 Chunánchi baní Isráel ne Hurib ke pahár pás apne singár utáre.

7 Aur Músá ne khaima ko liyá, aur lashkargáh se báhar apne lashkargáh se dór khará kiyá, aur us ká nám jam'át ká khaima rakhá. Aur yún húa, ki jo koi KHUDÁWAND ko dhúndhtá thá, so lashkargáh ke báhar us khaima ko játá thá.

8 Aur yún húa, ki jab Músá báhar khaima kí taraf gayá, to sab log uthe, aur un men se har mard apne apne khaima ke darwáze par khará húa, aur Músá ke piche dekhtá rahá, jab tak ki wuh khaima men gayá.

9 Aur jab Músá khaima men dákhl hotá thá, to aisé húa, ki sutún sá bádal utrá, aur khaima ke darwáze par thahrá, aur Músá ke sáth KHUDÁWAND bolá.

10 Aur sab log ne sūtūn se bādāl ko khaime ke darwāze par t̥haharte dekhā: aur sab ke sab uthe, aur har ek ne apne khaime ke darwāze par sijda kiya.

11 Aur KHUDÁWAND Músá se rū-barū ham-kalām hūá, jis tarah koī apne dost se kalām kartā hai. Aur wuh lashkargāh ko phirā, par us ká khádīm, nau-jawān Yashū' bin Nún, khaime meṇ se na niklá.

12 ¶ Aur Músá ne KHUDÁWAND ko kahá, Dekh, tú mujh ko farmatá hai, ki Is qaum ko le já; aur mujhe nahīn batatá hai, ki kis ko mere sáth bhejega; harchand ki tú ne kahá, ki Main tujh ko ba nān jāntá hūn, aur tú meri nazar meṇ manzúr hai.

13 Pas agar main teri nazar meṇ manzúr hūn, to mujh ko apni ráh batlá, tá ki mujh ko yaqīn ho, ki main teri nazar meṇ maqbúl hūn; aur dekh, ki yih qaum teri guroh hai.

14 Tab us ne kahá, ki Meri huzúri sáth jáegí, aur main tuihe áram dūngá.

15 Músá ne kahá, Agar teri huzúri sáth na jáe, to hamen yabān se mat le jáiyo.

16 Aur kis tarah ma'lūm hogá, ki main aur teri guroh teri nazar meṇ maqbúl hain? Kyá is se nahīn, ki tú hamāre sáth jatá hai? is tarah main aur teri qaum sab qaumon se, jo zamīn par hain, mumtāz hote hain.

17 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Is 'arz ke mutábīq, jo tú ne kī hai, main 'amal karūngá; is liye ki tú meri nazar meṇ maqbúl hai, aur main tujh ko ba nām pahchāntá hūn.

18 Tab Músá ne kahá, ki Main teri minnat kartá hūn, ki mujhe apnā jalál dikhá.

19 Us ne kahá, ki Main apni sári neki ko tere áge chalāūngá, aur main KHUDÁWAND ke nám kī manádi tere áge karūngá; aur main us par, jis par mihrbān hūn, mihrbān hoūngá; aur

main us par rahm farmāūn, jis par rahm farmāūngá.

20 Aur bolá, Tú merá chihra nahīn dekh saktá, is liye ki koī insān nahīn, ki mujhe dekhe, aur jitá rahe.

21 Aur KHUDÁWAND ne kahá, Dekh, yih jagah mere pás hai, aur tú us chatān par khará rah :

22 Aur yūn hogá, ki jab mere jalál ká guzar hogá, to main tujh ko us chatān kī darár meṇ rakhūngá, aur jab tak na guzrūn, tuihe apni hatheli se dhāmpūngá.

23 Aur phir apni hatheli uthāūngá, aurtú merá picbhá dekhogá, lekin merá chilra hargiz dikhá na degá.

XXXIV B'A'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apne liye pahli lauhon ke mutábīq do lauhon patthar kī tarásh, aur main un lauhon par we báten, jo pahli lauhon par thin, jinhen tú ne tor dálá, likhūngá :

2 Aur subh ko taiyár ho já, aur sawere koh i Síná par charh á, aur mere áge wahān pahár kī choṭi par házir ho.

3 Par tere sáth koī ádmī na charhe, aur sab pahár meṇ koī shakhs nazar na áwe; bher bakri aur gáe bail bhi pahár ke sámhne charne na páwen.

4 ¶ Tab us ne pahli lauhon ke mutábīq do lauhon patthar kī taráshīn, aur Músá subh ko sawere, jaisá ki KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, wuh donon lauhon apne háth meṇ liye hue koh i Síná par charhá.

5 Tab KHUDÁWAND badli meṇ hoke utrá, aur us ke sáth wahān khará rahá, aur KHUDÁWAND ke vām kī manádi kī.

6 Aur KHUDÁWAND us ke áge se guzrá aur us ke pukará: KHUDÁWAND, KHUDÁWAND Khudá, rahím aur mihrbān, qahr meṇ dhímá, Rabb ul faiz o wafá,

7 Hazár pushton ke liye fazl rakhnewálá, gunáh aur taqsír aur khatá

ká bakhshnewálá; lekin wuh har hál mu'áf na karegá, balki bápon ke gunáh ká un ke farzandon se, aur farzandon ke farzandon se, tísri aur chauthí pusht tak, badlá logá.

8 Tab Músá ne jaldí se zamín par sir jhukáke síjda kiyá,

9 Aur bolá, ki Ai KHUDÁWAND, agar main terí nazar men maqbúl hún, to ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki hamáre bích men hoke chal; kyúñki yih gardankash qaum hai; aur hamáre gunáh aur khatáen mu'áf kar, aur hamen apní mirás thahrá.

10 ¶ Tab wuh bolá, Dekh, main 'ahd bándhtá hún, ki main terí sab qaum ke áge aise bare kám karúngá, jaise sári zamín par aur kisi mulk men kíri na gaye; aur sab log, jin men tú hai, KHUDÁWAND ká kám dekhenge; kyúñki jo main tere sáth karúngá, so daráuná hogá.

11 A'j ke din jo hukm main tujhe kartá hún, tú use yád rakhiyo, ki main Amúríon, aur Kau'áníon, aur Míttíon, aur Farízzíon, aur Hlawíon aur Yabúsíon ko, tere áge se háñktá hún.

12 Hoshyár rah, tá na howe ki tú us zamín ke báshindon ke sáth, jis men tú játá hai, kuchh 'ahd bándhe. aisá na ho, ki wuh tere darmiyár phandá ho;

13 Balki tum un kí qurbángáhon ko dhá do, aur un ke buton ko toro, aur un kí Yasíraton ko káñ dálo;

14 Kyúñki tum kisi dúsré Kbudá kí parastish na karo; ki KHUDÁWAND, jis ká nám Gaíyúr hai, wuh Kbudá e guíyúr hai;

15 Aísá na howe ki tú us zamín ke báshindon se kuchh 'ahd bándhe, aur we, jab apne ma'búdon kí pairaui men ziná karte, aur apne ma'búdon ke liye qurbáui karte hain, tujh ko buláwen aur tú un kí qurbáni se kháwe;

16 Aur tú un kí betíán, apne beton

ke liye láwe, aur un kí betíán apne ma'búdon kí pairaui men zinákár bahren, aur tere beton ko bhí apne ma'búdon kí pairaui men zinákár bahráwen.

17 Tú apne liye dhále húc ma'búdon ko mat banáíyo.

18 ¶ Tú 'id í fatír kí muháfazat íjiyo; tú sáñt dín tak fatírí rotíán, jaisá main ne tujhe hukm kiyá hai, Abíb ke mahíne ke waqt í mu'aiyan men, kháíyo; ís liye kí tú Abíb ke mahíne men Mísr se báhar áyá.

19 Sab palanthe, aur terí mawáshí men jo pahle paidá ho, basharte kí nar ho, kyá baíl aur kyá bher, merá hai.

20 Lekin gadhe ke pahle bachche ká fídiya ek barra díjiyo; aur agar tú fídiya na de, to us kí gardan tor dáliyo. Tú apne beton ke sab palanthon ká fídiya díjiyo: aur kí meré sámhne kháli-háth na dekhá jáwe.

21 ¶ Chha dín tak tú kám kíjiyo, lekin sáñwen dín arám kíjiyo: agarchí hal jotne yá khetí káñne ká waqt ho, arám kíjiyo.

22 ¶ Aur tú hañton kí 'id, gehún ke pahle phal káñne ke waqt, aur ákhir sál men jam'a karne kí 'id, kíjiyo.

23 ¶ Tumháre sab narína farzand sál men tén martaba KHUDÁWAND Khudá ke áge, jo Isráel ká Khudá hai, házir howen.

24 Kyúñki main qaumon ko tere áge báhar níkalúngá, aur terí sarhaddon ko barháúngá, aur jab kí tú sál men tén martaba KHUDÁWAND apne Khudá ke áge jáke házir hogá, to kí shakhs terí zamín ká lálach na karegá.

25 Khamír rahte húc merí qurbáui ká lahú mat guzránná; aur 'id í fasah kí qurbáni se kuchh subh talak báqí na rakhná.

26 Tú ar ní zamín ke pahle phalon ká pahlá phal KHUDÁWAND apne

Khudá ke ghar láíyo. Halwán us kí má ke dúdh men mat pakáná.

27 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kabá, kí Tú yih báten likh; kyúñki in báton ke muwáfiq main tujh se, aur Isráel se, 'ahd bándhtá hún.

28 Aur wuh wahán chális din rát KHUDÁWAND ke pás thá; wuh na rotí khátá, na pání pítá thá. Aur us ne us 'ahd kí báton ko, we das hukm, lauhon par likhe.

29 ¶ Aur jab Músá shahádat kí donon lauhon apne háth men liye hue, koh i Siná se utrá, to yún húa, kí wuh koh se utarte na jántá thá kí us ke chihre ká chamrá, us ke sáth ham-kalám hone se, chamaktá hai.

30 Aur jab Hárún aur baní Isráel ne Músá ko dekhá, to kyá dekhthe haiñ? kí us ke chihre ká chamrá chamaktá hai, aur we us ke pás áne se darte the.

31 Tab Músá ne unhen buláya, aur Hárún aur qaum ke sáre sardár us ke pás phir áe; aur Músá un se báten karne lagá.

32 Aur ákhir ko sab baní Isráel nazdik áe: aur us ne un sab báton ko, jo KHUDÁWAND ne use koh i Siná par kahí thin, unhen hukm kiyá.

33 Aur jab tak Músá un se báten kar chuká, to us ne apne chihre par niqáb dálá.

34 Aur jab Músá KHUDÁWAND ke áge játá thá, kí us se kalám kare, to jab tak báhar na átá niqáb ko utr detá thá, aur jo hukm hotá thá, wuh báhar áke baní Isráel ko kahtá thá.

35 Aur baní Isráel ne Músá ká munh dekhá, kí us ke chihre ká chamrá chamaktá hai; aur jab tak kí Músá KHUDÁWAND se báten karne na gayá, tab tak apne munh par niqáb dále rahá.

XXXV BA'B.

AUR Músá ne baní Isráel kí sári jamá'at ko jam'a karke kahá: We báten, jin par 'amal karne ká

KHUDÁWAND ne tum ko hukm kiyá hai, so ye haiñ.

2 Chha din tak kár bár kiyá jáwe, aur sátwen din tumháre liye roz i muqaddas KHUDÁWAND ke árám ká sabt hogá; jo koí us men kám karegá, már dálá jáegá.

3 Tum sabt ke din apní sab bastíon men ág mat jaláyo.

4 ¶ Aur Músá ne baní Isráel kí sári jamá'at ko kahá, Wuh hukm, jo KHUDÁWAND ne farmáya, yih hai, kí

5 Tum apne darniyán se KHUDÁWAND ke liye tuhfa láo: jo koí apne dil kí khushi se cháhe, so KHUDÁWAND ke liye tuhfa láwe; soná, aur rúpá, aur pítal;

6 Aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín katán, aur bakríon kí pashm,

7 Aur mendhon kí surkh rangí húi khálen, aur tukhas kí khálen, aur shittim kí lakrí,

8 Aur jaláne ká tel, aur khushbú masálihi malne ke tel ke liye, aur ba-khúr ke liye khushbú masálihi,

9 Aur sulaimání patthar, aur afúd aur chaprás par jarne ke patthar.

10 Aur tum se jo bará hikmatwála hai, áwe, aur jo KHUDÁWAND ne farmáya hai, sab banáwe:

11 Maskan aur khaima us ká, aur ghatátop us ká, aur ánkre us ke, aur takhte us ke, aur benche us ke, aur sutún us ke, aur páe us ke;

12 Sandúq aur choben us kí, aur sarposh us ká, aur parda us ká;

13 Mez aur choben us kí, aur sab bartan us ke, aur nazr kí rotíán;

14 Shamádán roshní ke liye, aur us ke saranjám, aur us ke chirág, aur jaláne ká tel;

15 Aur qurbángáh ba-khúr kí, aur choben us kí, aur malne ká tel, aur ba-khúr khushbú masálihi ká, aur parda maskan ke darwáze ká;

16 Aur mazbah so-khtaní qurbání ká, aur us ke liye pítal ká átashdán,

aur choben us ki, aur sab zurf us ke aur hauz aur kursi us ki;

17 Aur parde sahn ke, aur sutn u ke, aur pao un ke, aur parda sahn k darwaze ka;

18 Aur mekhen maskan ki, aur sahn ki mekhen, aur qoriqn un donc ki;

19 Aur khidmat ka libas maqdi men ibadat ke liye, aur muqaddas libas Harqn kahn ke liye, aur libas u ke beton ka, kahn hone ke liye.

20 ¶ Tab baní Isráel ki sari jamá 'at Músá ke age se chali gayi.

21 Aur we ek ek, jin ke dil ne unhen targib di, aur har ek jis ki ruh ne use razi kiya, jamá'at ke khaime k kám ke wáste, aur us ki sab 'ibáda aur muqaddas libas ke liye, KHUDÁWAND ke wáste tuhfa láya.

22 Aur we mard aur 'aurat, jitne k kusháda-dil the, áe, aur kangan, aur mundre, aur khatim, aur angúthián aur sab zewar sone ke láe; aur har ek jo tuhfa láya, so sone ka KHUDÁWAND ke wáste láya.

23 Aur jis shakhs ke pás ásmán rang, aur argawáni rang, aur qirmiz rang, aur mihín katán, aur bakríon k. pashm, aur mendhon ki surkh rangi khálen, aur tukhas ki khálen thín, so unhen láya;

24 Jis kisi ne rúpe ka ya pítal ka hadya guzrána, so apná hadya KHUDÁWAND ke liye láya; aur jis kisi ke shittim ki lakri thi, so use 'ibádat ke sab kámon ke liye láya.

25 Aur sari 'auraton ne, jo roshan-zamír thín, apne háth se kátá, aur apná kátá húa ásmáni rang, aur argawáni rang, aur qirmizi rang, aur mihín katán láin.

26 Aur sab 'auraton ne, jin ke dilon ne un ko hikmat ki taraf ragbat dilái, bakríon ki pashm káti.

27 Aur we jo rás the, sulaimáni patthar, aur jarne ke patthar, afúd aur chaprás ke liye;

28 Aur khushbú masálih, aur jaláne ka tel, aur masáhat ka tel, aur khush-búfiqn bakhr ke wáste láe.

29 Aur sab, kyá mard kyá 'aurat, jin ke man ne un ko ubhárá, ki us kám ke liye láwen, jis ka hukm KHUDÁWAND ne diya tha, ki Músá ke háth se bane, we sab ke sab, ya'ne sáre baní Isráel, khushi se KHUDÁWAND ke liye, hadya láe.

30 ¶ Aur Músá ne baní Isráel se kahá: Dekho, ki KHUDÁWAND ne Bazilliel bin U'ri bin Har ko, jo Yahúdáh ke firqe men hai, ba nám buláya hai:

31 Aur us ne use hikmat, aur fahm, aur dánish, aur sab tarah ki kárigariqn men Ráh Ulláh se ma'múr kiya;

32 Aur achchi tadbíren íjad karne men, aur sone, aur rúpe, aur pítal ke nádír kám banáne men,

33 Aur jarne ke liye patthar ke taráshne men, aur lakri ke taráshne men; garaz har ek nádír kám ke banáne men máhir kiya;

34 Aur us ne us ke dil men, aur Akhisamak ke bete Abliáb ke dil men, jo Dán ke firqe se hai, hunar sikhlána dál diya;

35 Aur un ke dilon men hikmat is aur se bhar di, ki we sab kám, kanda arnewále ka, aur musauwir ka, aur aqqásh ka, jo ásmáni rang, aur argawáni rang, aur qirmizi rang, aur mihín katán ka kám kartá hai, aur juláhe ka alki un sab ka jo har tarah ka kám anáte, aur mangsúba bándhke íjad arte hain, banáwen.

XXXVI BAR.

PAS Bazilliel, aur Abliáb, aur sab mard i roshan-zamír, jihen KHUDÁWAND ne hikmat aur fahm akhshá, ki we maqdis ki 'ibádat ke ab kám karne ke taur samjhen, KHUDÁWAND ke sáre hukm ke muwáfíq, ám karne lago.

2 Tab Músá ne Bazilliel aur Abliáb, aur sab roshan-zamír mardon ko, n ke dil men KHUDÁWAND ne hikmat

rakhí, aur sabhon ko, jin ke dilon ne áe, aur in ánkron se ek parde ko dúsré unhen targib dí, ki kám par áke use ke sáth miláyá; tab yih ek maskan banáwen, buláyá.

3 Tab unhon ne Músá ke háth se sab taháif, jo baní Isráel maqdis kí 'ibádat ke kám ke banáne ko lác the, páe. Aur we hanoz har subh ke waqt apní khushi se hadya us ke pás láyá karte the.

4 Tabsab 'aqlmand kárigar, jo maqdis ke sab kám banáthe the, ek ek apne apne kám se, jo kartá thá, áe;

5 ¶ Aur unhon ne Músá se kahá, ki Log us kám ke kharch ke liye, jise KHUDÁWAND ne banáne ká hukm kiyá, ihtiyáj se ziyáda láte hain.

6 Tab Músá ne hukm díyá, aur unhon ne lashkargáh men manádi karáí, ki koí mard yá 'aurat ab se maqdis ke hadyon ke wáste kuchh aur kám na kare: so qaum láne se báz rahí.

7 Kyúñki asbáb jo un ke pás thá, so sab kám banáne ke liye bahut, balki ziyáda thá.

8 ¶ Chunánchi har ek sáhib i hikmat ne un men se, jo maskan ko banáthe the, mihín kate húe katán, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qiruzí rang ke das parde banáe: un par karúbi munaqqash karke ustádkárí se banáe.

9 Túl har parde ká atháís háth, aur char háth arz men; sab parde ek hí andáze par the.

10 Aur us ne páñch parde ek ko dúsré ke sáth miláyá; aur dúsré páñch parde ek ko dúsré ke sáth miláyá.

11 Aur tukme ásmání rang se ek bare parde ke háshiye par miláne kí taraf men banáe; aur aise hí háshiye men dúsré bare parde ke, jo báhar thá, miláne kí taraf men banáe.

12 Pachás tukme háshiye men ek parde ke, aur pachás tukme háshiye men dúsré parde ke, miláne kí taraf men, banáe; tá ki tukme ek dúsré ke muqábil hon.

13 Aur pachás ánkre sone ke ban-

ke, aur in ánkron se ek parde ko dúsré ke sáth miláyá; tab yih ek maskan baná.

14 ¶ Aur bakrí ke bálon se gyárah parde us khaime ke liye jo maskan ke úpar thá, banáe.

15 Túl har ek parde ká tís háth, char háth ke arz men; gyárah parde k hí andáze par the.

16 Aur páñch un men se ek jagah, aur chha ek jagah miláe.

17 Aur pachás tukme, un chha parde mile hún ke háshiye men, jo báhar hain, miláne kí jagah par, aur pachás tukme un páñch parde mile hún ke háshiye men dúsrí miláne kí jagah par, banáe.

18 Aur pachás ánkre pítal ke, khaime ke miláne ke liye, tá ki ek ek hie jae, banáe.

19 Aur ek ghatátop khaime ke liye surkh rangí húi mendhon kí khálon ká, aur dúsrá ghatátop tukhas kí khálon ká úpar se, banáyá.

20 ¶ Aur takhte maskan ke, shit-tím kí lakrí se, kharé karne ke liye, banáe.

21 Túl har takhte ká das háth, arz har takhte ká derh háth.

22 Aur do do chúlön har takhte ke liye, aisi kí ek dúsré se barábar fási-la par ho, banáín.

23 Aur jab takhte maskan ke liye banáe, tab bís un men se dakhani jánib men lagáe.

24 Aur chálís páe rúpe ke, un bís takhton ke niche banáe; ek takhte kí do chúlön ke liye do páe, aur dúsré takhte kí do chúlön ke liye do páe, banáe, har takhte kí chúlön ke liye banáe.

25 Aur dúsrí jánib maskan kí, uttar kí taraf, bís takhte banáe;

26 Aur chálís páe un ke rúpe se, ek takhte ke niche do páe, aur ek takhte ke niche do páe.

27 Aur pachhim kí jánib maskan ke chha takhte banáe.

28 Aur do takhte maskan ke donon konon ke liye, us kí donon jánibon men, banáe.

29 Aur takhte minewále niche se, aur usí tarah milnewále úpar se, ek halqe men the; ek hí sá donon ko donon goshon men banáyá.

30 Chunánchi áth takhte, aur solah páe rúpe ke the, har ek takhte ke liye do do páe.

31 ¶ Aur bendé shittím kí lakrí se banáe, páanch bendé maskan kí ek jánib ke takhton ke liye,

32 Aur páanch bendé maskan kí दूसरी jánib ke takhton ke liye, aur páanch bendé maskan kí pachchhim kí jánib ke takhton ke liye, banáe.

33 Aur ek bendá banákar us ko bíchon bích men wárpár is taraf se us taraf tak dálá.

34 Aur takhton ko sone se marhá, aur halqe un ke sone se bendon kí jagah ke liye banáe, aur bendon ko sone se marhá.

35 ¶ Aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur milhín kate húe katán ká munaqash parda, aur us par karúbí ustádkarí se banáe.

36 Aur us ke liye chár sutún shittím kí lakrí se banáe, aur un ko sone se marhá; aur un ke ánkre sone se banáe, aur chár páe chándí dhálkar banáe.

37 ¶ Aur parda khaime ke darwáze ká ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur milhín kate húe katán ká, naqqáshí se banáyá;

38 Aur sutún us ke páanch, aur ánkre un ke banáe, aur sutúnon ko siron ko aur un kí alganíon ko sone se marhá, aur un ke liye páanch páe pítal se banáe.

XXXVII BA'B.

AUR Bazilliel ne shittím kí lakrí se sandúq banáyá; arháí háth túl, aur derh háth arz, aur derh háth bulandí us kí thí.

2 Aur us ko khális sone se bhitar aur bábar marhá, aur us ke gird ba gird sone ká kalas banáyá.

3 Aur chár balqe sone se us ke cháron konon ke liye, do halqe us kí ek taraf, aur do halqe us kí दूसरी taraf, dhále.

4 Aur choben shittím kí lakrí se banáin, aur un ko sone se marhá:

5 Aur choben halqon men sandúq kí donon taraf, tá kí un se utháyá jáwe, dálin.

6 ¶ Aur kafáragáh khális sone se banái: túl us ká arháí háth, aur arz us ká derh háth.

7 Aur do karúbí sone se garhkar banáe, aur un ko kafáragáh kí do taraf rakhá;

8 Ek karúbí úpar kí ek jánib men, aur दूसरा karúbí úpar kí दूसरी jánib men; kafáragáh hí se donon karúbí us kí donon tarafon men banáe.

9 Aur yún húa, kí donon karúbí apne bázu úpar se phailáe húe the, aur kafáragáh ko apne paron se chhipáe húe the; har ek ká munh दूसरे ke muqábil, aur donon ká munh kafáragáh ke muqábil thá.

10 ¶ Aur mez shittím kí lakrí se banái: túl us ká do háth, aur arz us ká ek háth, aur bulandí us kí derh háth.

11 Aur us ko khális sone se marhá, aur us ke girdágird sone ká kalas banáyá.

12 Aur us par chár ungal únchí ek kangní ás pás banái, aur us kangní par girdágird sone ká kalas banáyá.

13 Aur us ne us ke liye sone ke chár halqe dhále, aur unhen us ke cháron páyon ke cháron konon men lagáyá.

14 Ye halqe kangní ke sámhne the, kí us men choben dálkar mez uthá le jáwen.

15 Aur choben shittím kí lakrí se banáin, aur un ko sone se marhá, tá kí un se mez uthái jáwe.

16 Aur sab zurúf, jo mez par hain, bartan us ke, aur chamche, aur rik-ábíán, aur bare piyále, jo tapáne ke liye hain, khális sone se banáe.

17 ¶ Aur shama'dán khális sone se banáyá; use garhkar shama'dán banáyá; aur jar us kí, aur shákhen us kí, aur piyále us ke, aur seb us ke, aur sosanen us kí, khud usí se thín:

18 Aur chha shákhen niklí húi thín, us kí donon tarafon se; tin shákhen shama'dán kí, us kí ek jánib se, aur tin shákhen shama'dán kí, us kí dúsrí jánib se.

19 Aur tín piyále, bádámí súrat, ek shákhen men the, aur seb aur sosan, aur tín piyále, bádámí súrat, dúsrí shákhen men the, aur seb aur sosan; aur aise hí, chhaon shákhen men, jo niklí húi shama'dán se thín.

20 Aur khud shama'dán men char piyále bádámí súrat the, aur seb un ke, aur sosanen un kí.

21 Aur ek ek seb thá, niche har do do shákhen ke, mutábíq un chha shákhen ke, jo us se niklí húi thín.

22 Aur seb us ke, aur shákhen us kí, khud usí se thín, aur ye sab ikatthe garhe hús khális sone se the.

23 Aur us ke liye sát chirág banáe, aur gulgír us ke, aur laganen us kí, khális sone se.

24 Aur us ko, aur us ke sab zurúf ko, ek qintár khális sone se banáyá.

25 ¶ Aur qurbángáh bakhúr kí shittím kí lakrí se banái: túl us ká ek háth, aur arz us ká ek háth, chaukhúntí banái, aur bulandí us kí do háth; aur sing us ke usí se the.

26 Aur chhat us kí, aur bagalen us kí, aur sing us ke khális sone se marhe, aur us ke liye sone se girdágird kalas banáyá.

27 Aur us ke liye us kí donon taraf, us ke do konon ke pás us ke kalas ke niche sone ke balqe banáe, kí un men choben dálkar use uthá le jáwen.

28 Aur choben shittím kí lakrí se banáin, aur un ko sone se marhá.

29 ¶ Aur masáhat ká pák tel, aur khushbúfon ká khális bakhúr 'attár ke hunar se taiyár kiya.

XXXVIII B'A'B.

AUR qurbángáh sokhtaní qurbání ke liye shittím kí lakrí se banái, páunch háth túl us ká, aur páunch háth arz us ká, chaukhúntí, aur tín háth bulandí us kí banái.

2 Aur sing us ke cháron konon par banáe; us ke ye sing usí men se the; aur us ne us ko pítal se marhá.

3 Aur sab zurúf qurbángáh ke, degen, aur pháorián, aur piyále, aur síkhen, aur angethián: sab zurúf us ke pítal se banáe.

4 Aur ek angethí, jál kí shakl par, pítal se qurbángáh ke liye banái, jo kanáron se niche ádhí dúr tak pahunchtí thí.

5 Aur char balqe pítal kí angethí ke cháron konon men dhálkar banáe, tá kí jagah choben kí hon.

6 Aur choben shittím kí lakrí se banáin, aur un ko pítal se marhá.

7 Aur choben qurbángáh kí donon tarafon ke balqon men dálin, tá kí wuh un se utháí jáwe; aur us ko takhton se khokhlá banáyá.

8 ¶ Aur hauz pítal se, aur us kí kursí pítal se, un 'auraton ke darpanon se, jo jamá'at ke khaime ke ástáne par 'ibádat kartí thín, banái.

9 ¶ Aur sahn banáyá: aur us ke liye dakhan rukh, us kí dakhan taraf men, parde bárik kate hús katán ke the; túl un ká sau háth;

10 Aur sutún un ke bís, aur páe un ke bís, pítal se, aur ánkre sutúnon ke, aur alganíán un kí, rúpe se;

11 Aur uttar kí jánib men; túl un ká sau háth, aur sutún un ke bís, aur páe un ke bís, pítal se, aur ánkre sutúnon ke, aur alganíán un kí, rúpe se;

12 Aur pachchhim kí jánib ke parde: pachás háth ke the, aur sutún

un ke das, aur páe un ke das, aur ánkṛo un ke, aur algañián un kí, rūpe se;

13 Aur púrab ruḥ, púrabí jánfb ke pachás háth ke the.

14 Pandrah háth parde darwáza kí ek taraf the; un ke sutún tín, aur un ke páe tín.

15 Aur dúsrí taraf sahn ke darwáze kí idhar udhar pandrah háth ke parde the; sutún un ke tín, aur páe un ke tín.

16 Sahn ke girdágird ke sab parde bárík kate hūe katán se the.

17 Aur sab páe sutúnon ke pítal se, aur ánkṛe sutúnon ke, aur algañián un kí, rūpe se, aur síre un ke marhe hūe rūpe se, aur sab sahn ke sutún rūpe kí algañion se mile hūo the.

18 Aur parda sahn ke darwáze ká, ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate hūe katán kí, naqqáshí se banáyá; us kí lambáí bís háth, aur únchái us kí páunch háth, muwáfíq andáze sahn ke pardon ke thí.

19 Aur sutún us ke chár, aur páe un ke chár, pítal se, aur ánkṛe un ke, rūpe se, aur síre un ke marhe hūe rūpe se, aur algañián un kí, rūpe se.

20 Aur sab mekheñ maskan kí, aur sahn ke girdágird kí, pítal se thín.

21 ¶ Aur hisáb maskan, ya'ne shahádat ke maskan ká, jo Músá ke hukín ke muwáfíq, Láwíon kí khidmat ke liye, Ítamar ke háth se, jo Hárún káhin ká betá thá, kiyá gayá, so yih nai.

22 Par Bazilliel bin U'ri bin Ílúr, Yahúdáh ke firqe men se, sab kám ká, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, banánewálá thá.

23 Aur us ke sáth Ahliáb bin Akhi-samak, Dán ke firqe se, jo kanda-kár aur kárigar thá, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík katán men naqqásh thá.

24 Sab soná, jo maqdis kí 'imárat ke kám men lagá, wuh soná, jo hadya

kiyá gayá thá, so untís qintár aur sát sau tís misqál, maqdis kí misqál se, thá.

25 Aur jamá'at ke shumár kiye hūon ká rūpá ek sau qintár aur ek hazár sát sau pachhattar misqál, maqdis kí misqál se, thá.

26 Aur hissa har mard ká ádhí misqál, maqdis kí misqál se, thá; har ek ká, jo áyá, kí shumár kiyá jáwe, bís baras kí 'umr se aur úpar, kí bilkull chha lákh tín hazár sáfhe pánch sau mard the.

27 Aur sau qintár rūpe se maqdis ke páe, aur parde ke páe dhále gaye, sau páe sau qintár se, ek ek páya ek ek qintár se.

28 Aur un ke ek hazár sát sau pachhattar misqál rūpe se ánkṛe sutúnon ke banáe, aur síre un ke marhe, aur algañion se unheñ miláyá.

29 Aur pítal, jo khushí se baḥshá gayá thá, so sattar qintár aur do hazár chár sau misqál thá;

30 Aur us se páe jamá'at ke kḥaimo ke darwáze ke, aur qurbángáh pítal kí, aur us kí angethí pítal kí, aur sab zuráf us ke, banáe,

31 Aur páe sahn ke, jo girdágird the, aur páe sahn ke darwáze ke, aur sab mekheñ maskan kí, aur mekheñ sahn kí, jo girdágird thín.

XXXIX B'AB.

AUR libás i khidmat, maqdis kí 'ibádat ke liye, ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang se banáe, aur muqaddas kapre Hárún ke liye, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá, banáe.

2 Aur afúd sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate hūe katán se banáyá.

3 Aur pattar sone ke patle garhe, aur un se tár khínche, tá kí un ko ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík katán ke sáth ustádkárá se miláwen.

4 Aur us ke liye do mondhe banáe,

ki un se wuh miláyá jáwe: us ke dono; kanáron se miláyá húa thá.

5 Aur afúd ká patká, jo us par thá so usí kí kárigari kí tarah, sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate húa katán se húa, jáisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

6 ¶ Aur do sulaimání patthar banáe, jo sone ke kḥánon men jare húa the; aur un par angúthí kí tarah ban Isráel ke nám kanda húa the.

7 Aur un ko afúd ke monḥon par rakhá, ki we patthar baní Isráel k' yád karne ke liye howen, jáisá k KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

8 ¶ Aur chaprás ustádkárá se afúd ke kám ke taur par, sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate húa katán se banáí;

9 Wuh chaukhúntí thí: unḥon ne chaprás ko duhrá banáyá: túl us ká ek bálisht, aur 'arz us ká ek bálisht.

10 Aur us men chár sataron jawá-hir kí jarín; pahlí satar men yáqút i surkh, aur pukhráj, aur zumurruḍ; yih pahlí satar thí;

11 Aur dúsrí satar men gauhar i shab chirág, aur nilam, aur hirá;

12 Tísrí satar men jaza', aur yashm, aur firoza;

13 Chauthí satar men azraq, aur sang i sulaimání, aur zabarjad; aur ye jo jare the, so sone ke kḥánon men jare húa the.

14 Aur ye patthar kanda kiye húa angúthí ke taur par, muwáfiq baní Isráel ke námon ke, bárah the, jáisá kí un ke nám the, aur bárah firqon men se ek ek ká nám ek ek patthar par khodá húa thá.

15 Aur chaprás ke konon men kḥális sone kí guthí húi zanjiren banáin;

16 Aur do kḥáne sone se, aur do

halqe sone se banáe, aur do halqe chaprás ke donon kanáron men lagáe.

17 Aur donon zanjiren sone se guthí húi donon halqon men, jo chaprás ke donon kanáron men hain, latkáin;

18 Aur donon gundhí húi zanjiron ke sire un do kḥánon men lagáe, aur unḥen afúd ke donon monḥon pás áge se rakhá.

19 Aur do halqe sone se banáe, aur un ko chaprás kí donon tarafon men, us háshiye men, jo afúd ke blútar kí taraf se milnewálá hai, lagáyá;

20 Phir do aur halqe sone ke banáe, aur unḥen afúd ke nḥe kí do tarafon men, us ke áge kí taraf, us ke jor ke muqábil, afúd ke patke ke úpar lagáyá;

21 Aur chaprás ko, us ke halqon men, aur afúd ke halqon men rishta ásmání rang ká dálkar, latkáyá, tá kí afúd ke patke ke úpar ho jáwe, aur chaprás afúd par se na haṭe, jáisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

22 ¶ Aur afúd ke liye qamís bunke anáyá, aur wuh sab ásmání rang se thá.

23 Aur girebán us ká, us ke darmiyán men, zirah ke girebán kí tarah, thá, aur háshiye men us kí goṭ thí, tá kí wuh na phaṭe.

24 Aur us ke dáman ke gher men, unár, ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate húa katán se, banáe.

25 Aur ghanṭe kḥális sone se banáe, aur un ghanṭon ko anáron ke bích qamís ke dáman ke sáre gher men, anáron ke darmiyán, lagáyá;

26 Ek ek ghanṭá sáth ek ek anár e, qamís ke dáman ke gher men hidmat karne ke liye, jáisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

27 ¶ Aur kurte bárík katán ke Hárún aur us ke beṭon ke liye bunke anáe;

28 Aur 'amáme bārik katān se, aur kuláh zinat ke bārik katān se, aur paejáme bārik kate hūe katān se banáe,

29 Aur kamarband bārik kate hūe katān se, aur ásmání rang, aur arg-awání rang, aur qirimizi rang se mun-aqqash, jaise KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá, banáyá.

30 ¶ Aur pattar muqaddas táj ká, kháalis sone se, banáyá, aur us par angúthi ke taur par kanda kiyá, ki QUDS YAHOWA'HI KO.

31 Aur us men ek rishta ásmání rang ká bándhā, tá ki úpar 'amáme ke ho, jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

32 ¶ Chunánchi sab kám maskan ká, ki wuh jamá'at ká khaima hai, pírā húa: aur baní Isráel ne sab, jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá, usi tarah se unhon ne ban-áyá.

33 ¶ Aur maskan Músá ke pás láe, khaima, aur sab zurúf us ke, aur ánkpe us ke, aur takhto us ke, aur benđe us ke, aur sutún us ke, aur páe us ke.

34 Aur ghatátóp mendhon kí surkh rangí húi khálon se, aur ghatátóp tukhas kí khálon se, aur parda pák-tariu makán ká;

35 Shahádat ká sandúq, aur chob-en us kí, aur sarposh us ká;

36 Aur mez aur sab bartan us ke, aur rotí nazr kí;

37 Aur pák shama'dán, aur chirág us ke us par chune hūe, aur sab zurúf us ke, aur jaláne ká tel;

38 Aur qurbángáh sono kí, aur malne ká tel, aur bakhúr khushbí masálih ká, aur parda khaimo ke dar-wáze ká;

39 Aur qurbángáh pítal kí, aur us kí angethi pítal kí, aur choben us kí, aur sab zurúf us ke; aur hauz aur kursi us kí;

40 Aur parde sahn ke, aur sutún un ke, aur páe un ke, aur parda us

ke darwáze ká, aur rassían us kí, aur mekhen us kí, aur sab zurúf maskan aur jamá'at ke khaima kí khidmat ke liye;

41 Aur libás i khidmat maqdis kí 'ibádat ke liye, aur muqaddas kapre Hárún káhin ke liye, aur us ke beton ke liye káhin hone ke wáste.

42 Jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá, waise hí baní Isráel ne sab kám banáyá.

43 Aur Músá ne sab kám par nazar kí, aur dekhá, ki unhon ne banáyá thá; jaisá ki KHUDÁWAND ne farm-áyá thá, waisá hí banáyá; aur Músá ne unhon barakat dí.

XI. BA'B.

AUR KHUDÁWAND Músá se ham-kalám húa, aur kahá,

2 Páhle malúne kí pahlí táríkh, maskan, jo jamá'at ká khaima hai, khará kar.

3 Aur us men shahádat ká sandúq rakh, aur sandúq par parda dál.

4 Aur mez us ke bhítar le já, aur us ká asbáb, jo cháhiye kí us par rakhe jáwen, us par chun do; aur shama'dán us men le já, aur us ke chirág us par jalá;

5 Aur sone kí qurbángáh bakhúr ke liye shahádat ke sandúq ke sámh-ne rakh, aur parda maskan ke dar-wáze par dál;

6 Aur qurbángáh sokhtaní qurbání kí, maskan, ya'ne jamá'at ke khaima, ke darwáze ke áge rakh.

7 Aur hauz jamá'at ke khaima aur qurbángáh ke bích men rakh, aur us me, pání dál.

8 Aur sahn ko girdágird khará kar aur parda sahn ke darwáze par dál

9 Aur masáhat ke tel se le, aur us se maskan ko, aur sab chízon ko, jo us men hai, masah kar; aur us ko muqaddas kar, aur sab zurúf us ke, muqaddas kar, kí wuh muqaddas ho.

10 Aur qurbángáh sokhtaní qur-bání kí bhí, aur sab zurúf us ke,

chupaṛ, aur us ko muqaddas kar, ki nihāyat pāk ho.

11 Aur hauz aur kursī us kī bhī chupaṛ, aur un ko muqaddas kar.

12 Aur Hārūn aur us ke beṭon ko jamā'at ke khaime ke darwāze ke nazdīk lā, aur un ko pānī se gusl dilā.

13 Aur Hārūn ko muqaddas libās pinhā, aur us ko chupaṛ, aur use muqaddas kar, tā ki kāhin kā kām merī kḥidmat men kare.

14 Aur us ke beṭon ko nazdīk lā, aur un ko kurte pinhā.

15 Aur un ko chupaṛ, jaise un ke bāp ko chuprā hai, tā ki we kāhin kā kām merī kḥidmat men karen; aur yih masāhat un ke liye aur un ke qarnon ke liye hamesha kī kahānat kā bā'is hogī.

16 Aur Mūsā ne aisā kiya; sab, jo KHUDĀWAND ne us ko hukm kiya thā, 'amal men lāya.

17 Aur dūse sāl ke pahle malīne, aur usī mahīue ke pahle dīn maskan kharā ho gayā.

18 So Mūsā ne maskan ko kharā kiya, aur pāe us ke lagāe, aur un par takhte us ke rakhe, aur un men benḍe us ke ḍāle, aur sutūn us ke khare kiye.

19 Aur us ne khaime ko maskan par phailāya, aur us par ūpar se gharaṭop ḍālā, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā.

20 Aur shahādāt kī lauher sandūq men rakhīn, aur choben sandūq men lagāīn, aur us sandūq par ūpar se kafāre kā sarposh rakhā.

21 Phir us sandūq ko maskan ke bhitar lāya, aur us ke āge parda ḍālā, aur shahādāt kā sandūq chhipāya, jo ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā.

22 Aur mez jamā'at ke khaime men, maskan ke uttar kī taraf, bāhar parde se, rakhī;

23 Aur us par KHUDĀWAND ke

rūbarū, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā, rotī chunī.

24 Aur shama'dān jamā'at ke khaime men, mez ke sāmne, maskan ke dakhan kī jānib, rakhā.

25 Aur chirāg rūbarū KHUDĀWAND ke roshan kiye, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā.

26 Aur qurbāngāh sone kī, jamā'at ke khaime men, parde ke āge, rakhī;

27 Aur us par baḥhūr kī khushbūī ko, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā, jalāya.

28 Aur parda maskan ke darwāze par ḍālā.

29 Aur qurbāngāh sokhtanī qurbānī kī, maskan ke jamā'at ke khaime ke darwāze par rakhī, aur us par sokhtanī qurbānī aur nazr kī qurbānī, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā, charhāīn.

30 Aur hauz, jamā'at ke khaime aur qurbāngāh ke darmiyan, rakhā, aur us men pānī gusl ke liye ḍālā.

31 Aur us se Mūsā aur Hārūn aur us ke beṭon ne apne hāth aur pānw dhoe.

32 Jab we jamā'at ke khaime men dākhil hūe, aur qurbāngāh ke nazdīk āe, tab apne ta'īn, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā, dhoyā.

33 Phir sahn, girdāgird maskan aur qurbāngāh ke, kharā kiya, aur parda sahn ke darwāze par ḍālā. Aur Mūsā ne yūn sab kām purā kiya.

34 Tab bādal ne jamā'at ke khaime ko chhipāya, aur KHUDĀWAND ke jalāl ne maskan ko bharā.

35 Aur Mūsā jamā'at ke khaime men dākhil na ho sakā, is liye ki bādal us par ṭaharā, aur KHUDĀWAND ke jalāl ne maskan ko bharā.

36 Jab bādal maskan par se ūpar uṭh jātā thā, tab banī Isrāel apne sab safaron men kūch karte the.

37 Par jab wuh bādal ūpar na uṭh

játá thá, to us ke úpar uñh jáno ke
din tak kúch nahín karte the.

38 Kyúñki bádal KHUDÁWAND ke
maskan par din ko thahartá thá, aur

rát ko ág us par roshan hotí thí, Is-
ráel ke sáre gharáne kí nazar men, un
ke sab safaron men.

MUSÁ KÍ TÍSRI KITÁB,

MUSAMMÁ BA

AHBA'R.

I BA'B.

AUR KHUDÁWAND ne Músá ko
buláya; aur jamá'at ke khaime
men se us se ham-kalám ho ke far-
máya, ki

2 Bani Isráel se khitáb kar, aur un
ko kah, Agar koí tum men se KHUDÁ-
WAND ke liye qurbáni láya cháhe,
to tum apní qurbáni mawáshí se,
ya'ne gáe bail aur bher bakrí se, láo.

3 Agar us kí qurbáni sokhtaní qur-
báni gáe bail se ho, to be-'aib nar
láwe: jamá'at ke khaime de darwáze
par apne maqbúl hone ke liye KHUDÁ-
WAND ke áge láwe.

4 Aur wuh sokhtaní qurbáni ke sir
par apná háth rakhe, kí us ke liye
qabúl kí jáwe, aur us ke liye kafára
howe.

5 Aur wuh us bail ko KHUDÁWAND
ke huzúr zabh kare, aur káhin, jo
bani Hárún haiñ, lahu ko láwen, aur
lahú ko us mazbah par har taraf, jo
jamá'at ke khaime ke darwáze par
hai, chhirken.

6 Tab wuh us sokhtaní qurbáni kí
khál kbíñche, aur us ke 'azú 'azú ko
judá kare.

7 Phir Hárún káhin ke beté maz-
127

bah par ág rakhen, aur us par lakríán
tartíb se chunen.

8 Aur bani Hárún, jo káhin haiñ,
us ke 'azúñ ko, aur charbí ko, un
lakríñ par, jo mazbah kí ág par haiñ,
tartíb se rakh den.

9 Aur wuh us ke ojh, aur páyon
ko pání se dhowe, aur káhin sab ko
mazbah par jaláwe, kí sokhtaní qur-
báni, ya'ne khushbú ág se, KHUDÁ-
WAND ke liye hai.

10 ¶ Aur agar sokhtaní qurbáni ke
liye us kí qurbáni bher yá bakrí ke
galle se ho, to be-'aib nar láwe.

11 Aur wuh use mazbah kí uttar
taraf KHUDÁWAND ke áge zabh kare :
aur káhin, jo bani Hárún haiñ, us ke
lahú ko mazbah par gird ba gird
chhirken.

12 Phir wuh us ke 'azú 'azú aur sir
aur charbí judá judá káte, aur káhin
un ko tartíb se un lakríñ par, jo maz-
bah kí ág par haiñ, chune.

13 Aur wuh ojh aur páyon ko pání
se dhowe, aur káhin sab ko loke maz-
bah par jalá dewe, kí sokhtaní qurbáni,
ya'ne khushbú ág se, KHUDÁWAND ke
liye hai.

14 ¶ Aur agar us kí qurbáni KHUDÁ-

DĀWAND ke liye soḡhtanī qurbānī parandon se ho, to wuh qumrion yā kabūtar ke bachchon men se apnī qurbānī lāwe.

15 Kāhin us ko mazbah par lāke us kā sir maroḡ ḡāle, aur use mazbah par jalā dewe; aur us ke laḡū ke liye mazbah kī dīwār par nichore.

16 Aur us ke jhojḡ ko paron samet nikālke mazbah kī pūrab taraf rākh kī jagah par phenk de.

17 Aur wuh use us ke donon bāzūon se chīre, par judā na kar ḡāle: tab kāhin mazbah kī lakrion par, jo āg par haiḡ, use jalāwe; wuh soḡhtanī qurbānī, ḡhushnūdī kī bū āg se, ḡHUDĀWAND ke liye hai.

II BA'B.

A UR agar koī nazr kī qurbānī ḡHUDĀWAND ke liye lāyā chāhtā hai, to us kī qurbānī maida ho, aur wuh us men tel ḡāle us ke ūpar lubān rakhe:

2 Aur wuh use bani Hārūn ke pās, jo kāhin haiḡ, lāwe; aur kāhin maida tel ke mile hūe se ek mutṡhī sab lubān samet uṡḡāwe, aur us kī yāḡḡārī ke liye mazbah par jalāwe, kī yih ḡhushnūdī kī bū āg se ḡHUDĀWAND ke liye hai:

3 Aur jo us nazr kī qurbānī men se bāqī rahe, so Hārūn aur us ke beṡon kā hogā: kī wuh āg kī qurbānion men se jo ḡHUDĀWAND ke liye haiḡ nihāyat muḡaddas hai.

4 ¶ Aur agar tū nazr kī qurbānī tanūr ke pake hūe māl se lāyā chāhtā hai, to fatīrī maida ke girde tel ke mile hūe yā fatīrī chapātīān tel se chuprī hūī hon.

5 ¶ Aur agar terī nazr tawe kī qurbānī ho, to fatīrī maida tel kā milā hūā ho.

6 Us ko ṡukre ṡukre toriyo, aur us par tel ḡāliyo: kī nazr kī qurbānī hai.

7 ¶ Aur agar terī nazr karāhī kī qurbānī ho, to maida tel milā hūā pakāyā jāwe.

8 Tū us nazr kī qurbānī ko, jo un

se banāī gayī hai, ḡHUDĀWAND ke liye lā, aur kāhin ke āḡe dhar de; wuh use mazbah ke nazdik kare.

9 Tab kāhin us qurbānī men se kuchḡ yāḡḡārī ke liye uṡḡakar mazbah par jalāwe: yih ḡhushnūdī kī bū āg se ḡHUDĀWAND ke liye hai.

10 Aur jo kuchḡ kī us nazr kī qurbānī men se bach rahe, so Hārūn aur banī Hārūn kā hogā; kī wuh āg kī qurbānion men se jo ḡHUDĀWAND ke liye haiḡ nihāyat muḡaddas hai.

11 Sab nazr kī qurbānī jo tum ḡHUDĀWAND ke liye lāo, wuh hargiz ḡhamīr se na banāī jāwe: koī ḡhamīr yā koī shahd āg kī qurbānī men ḡHUDĀWAND ke liye na jalāyā jāwe.

12 ¶ Pahle phalon kī qurbānīān jo haiḡ, tum unḡen ḡHUDĀWAND ke liye lāo; lekin we ḡhushbūī ke liye mazbah par jalāī na jāwen.

13 Aur tū apnī nazr kī har ek qurbānī ko namak se namūnī kījiyo; tū apnī nazr kī qurbānī men se apne ḡHUDĀWAND ke 'ahd kā namak mauḡūf mat kījiyo, balki apnī sab qurbānion men namak nazdik lāiyo.

14 Aur agar tū pahle phalon se ḡHUDĀWAND ke liye nazr kī qurbānī lāyā chāhtā hai, to apne pahle phalon ke anāj kī bālon, āg se bhūnī hūī, ya'ne bhārī bālon men se dāna kṡṡe hūe lāiyo, kī nazr kī qurbānī hon.

15 Aur us par tel ḡāliyo, aur lubān us par rakhiyo; kī wuh nazr kī qurbānī hai.

16 Aur kāhin yāḡḡārī ke liye us ke kuchḡ kṡṡe hūe dānon men se, aur tel men se leke, sab lubān ke sāṡḡ jalāwe: kī yih āg se ḡHUDĀWAND ke liye qurbānī hai.

III BA'B.

A UR agar us kī qurbānī salāmātī kā zabīha ho, to agar ḡāe bail men se lāwe, nar yā māda, to be'āib ḡHUDĀWAND ke āḡe lāwe.

2 Aur wuh apnā bāṡṡ apnī qurbānī ke sir par rakhe, aur jamā'at ke ḡḡaime

ke darwāze par use zabh kare, aur banī Hārūn, jo kāhin hai, us ke laḥū ko mazbah par gird ba gird chhirkē.

3 Aur wuh salāmātī ke zabīhe se ḲHUDĀWAND ke liye kuchh āg kī qurbānī ke wāste lāwe, ya'ne us charbī ko, jo ojh kī chhipānewālī hai, aur sab charbī ojh kī,

4 Aur donon gurdon ko, us charbī samet, jo un par donon pahlūon men hai, aur us jhillī ko, jo kaleje par aur gurdon par hai, judā kare.

5 Aur banī Hārūn unhen mazbah par soḳhtanī qurbānī ke ūpar āg kī fakrion par jalāwen : kī ḳhushnādī kī bū āg se ḲHUDĀWAND ke liye hai.

6 ¶ Aur agar us kī qurbānī salāmātī kā zabīha ḲHUDĀWAND ke liye bheḳ bakrī se ho, nar yā māda, to be'aib lāwe.

7 Aur agar wuh apnī qurbānī ke liye barra lāwe, to use ḲHUDĀWAND ke āge lāwe ;

8 Aur apnā hāth apnī qurbānī ke sir par rakhe, aur use jamā'at ke ḳhaimē ke āge zabh kare, aur banī Hārūn us ke laḥū ko mazbah par girdāgird chhirkē.

9 Aur wuh salāmātī ke zabīhe se ḲHUDĀWAND ke liye kuchh āg kī qurbānī ke wāste lāwe, ya'ne us kī charbī, aur sab dum riḳh se judā karke, aur charbī jo ojh kī chhipānewālī hai, aur sab charbī ojh kī,

10 Aur donon gurde, us charbī samet jo un par donon pahlūon men hai, aur us jhillī ko jo kaleje par aur gurdon par hai, judā kare.

11 Kāhin us ko mazbah par jalāwe, kī yih ḳhurish kī qurbānī jo āg se ḲHUDĀWAND ke liye kī jāti hai.

12 ¶ Aur agar us kī qurbānī bakrī ho, to use ḲHUDĀWAND ke āge lāwe.

13 Wuh apnā hāth us ke sir par rakhe, aur use jamā'at ke ḳhaimē ke samhne zabh kare ; aur banī Hārūn us ke ḳhūn ko mazbah par gird ba gird chhirkē.

14 Tab wuh us men se apnī qurbānī, āg kī qurbānī, ḲHUDĀWAND ke liye lāwe ; charbī jo ojh kī chhipānewālī hai, aur sab charbī ojh kī,

15 Aur donon gurde, us charbī samet jo un par donon pahlūon men hai, aur us jhillī ko, jo kaleje par aur gurdon par hai, judā kare.

16 Aur kāhin use mazbah par jalāwe ; yih ḳhurish kī qurbānī āg se ḳhushbū ke wāste hai : sab charbī ḲHUDĀWAND ke liye hai.

17 Yih tumhārī sārī bastion men tumhāre qarnon men hamesha ke liye rasn hai, kī tum na charbī ḳhāo aur na laḥū.

IV BAB.

AUR ḲHUDĀWAND ne Mūsā se ḳhitāb karke farmāyā, kī

2 Banī Isrāel ko kah, kī Agar koī insān bhūl chūk se ḲHUDĀWAND ke hukmon ke bar-aks aisā koī kām kare, jis kā karnā rawā nahīn, aur un men se kisī ke barḳhilāf 'amal kare :

3 Agar kāhin i mamsūh logon kī tarah ḳhatā kare ; to wuh apnī ḳhatā ke wāste, jo us ne kī hai, ek be-'aib bachhrā, kī ḳhatā kī qurbānī ho, ḲHUDĀWAND ke liye lāwe.

4 So wuh us bachhre ko jamā'at ke ḳhaimē ke darwāze par ḲHUDĀWAND ke āge lāwe, aur bachhre ke sir par apnā hāth rakhe, aur bachhre ko ḲHUDĀWAND ke āge zabh kare.

5 Aur wuh kāhin i mamsūh us bachhre ke laḥū se kuchh lewe, aur jamā'at ke ḳhaimē men lāwe.

6 Aur kāhin apnī unglī laḥū men du'oke ḲHUDĀWAND ke huzūr maqdis ke parde ke samhne sāt martaba us laḥū se chhirkē.

7 Aur kāhin ḳhūn se ḳhushbū baḳhūr ke mazbah ke singon par, jo jamā'at ke ḳhaimē men hai, ḲHUDĀWAND ke āge lagāwe ; aur us bachhre ke bāqī laḥū ko soḳhtanī qurbānī ke mazbah kī jā par, jo jamā'at ke ḳhaimē ke darwāze par hai, bitāwe.

8 Aur sab charbí khatá kí qurbání ke bachhre se judá kare, charbí jo ojh kí chhipánewálí hai, aur sab charbí ojh kí,

9 Aur donon gurde, us charbí samet jo un par donon pahlúon men hai, aur jhillí ko, jo kaleje aur gurdon par hai, judá kare;

10 Jis tarah se salámatí ke zabihe ke bachhre se judá kí játi hai; aur káhin un ko sokhtaní qurbání ke mazbah par jaláwe.

11 Aur us bachhre kí khál, aur us ká sab gosht kallo pánw samet, aur us ká ojh, aur us ká gobar,

12 Sab kuchh us bachhre ká, khaim-agáh ke báhar pák jagah men, jahán rákh ke dher hote hain, le jáwe, aur sab kuchh lakríon par ág se jaláwe; rákh dálno kí jagah par jaláyá jáwe.

13 ¶ Agar baní Isráel kí sári jamá'at an-jáne chúk kare, aur yih bát jamá'at kí áukhon se chhipí ho, aur unhon ne KHUDÁWAND ke hukmon men se kisi kí bábat aisá kuchh kiyá hai, jo ná-rawá hai, aur mujrim húe :

14 To jab wuh khatá, jo unhon ne us ke barkhiláf kí hai, záhir howe, to wuh jamá'at ek bachhrá khatá kí qurbání ke liye lewe, aur use jamá'at ke khaima ke sámhne láwe.

15 Aur jamá'at ke buzurg apne háth KHUDÁWAND ke áge us bachhre ke sir par rakhen, aur bachhrá KHUDÁWAND ke áge zabh kiyá jáwe.

16 Aur káhin i mamsúh us bachhre ke lahú men se kuchh jamá'at ke khaima men láwe :

17 Aur káhin apní unglí lahú men dúboké KHUDÁWAND ke áge parde ke sámhne sá martaba chhirke.

18 Aur khún men se mazbah ke sington par, jo KHUDÁWAND ke áge jamá'at ke khaima men hai, lagáwe; aur báqí sab lahú sokhtaní qurbání ke mazbah kí jar par, jo jamá'at ke khaima ke darwáze par hai, bitáwe.

19 Aur us kí sári charbí nikálke mazbah par jaláwe.

20 Aur jo khatá kí qurbání ke bachhre se kiyá thá, waise hí us bachhre se kare: aur káhin un ke liye kafára dewe, aur we bakhshe jáwenge.

21 Aur wuh us bachhre ko khaim-agáh se báhar le jáke, jis tarah pahle bachhre ko jaláyá thá, jaláwe: yih khatá kí qurbání jamá'at ke liye hai.

22 ¶ Aur jo kof sardár bhúl chúk se KHUDÁWAND apne Khudá ke sab hukmon men se kisi kí bábat, aisá kám, jis ká karná rawá nahín, kare, aur khatákár howe;

23 To jab wuh khatá, jo us ne kí, us ko ma'lúm howe, tab wuh ek bakrí ká bachcha be-'aib nar apní qurbání ke wáste láwo;

24 Aur apná háth us bachche ke sir par rakhe, aur use us jagah, jahán sokhtaní qurbání KHUDÁWAND ke áge zabh kí játi hai, zabh kare; yih khatá kí qurbání hai.

25 Aur káhin khatá kí qurbání ke lahú men se apní unglí par leke sokhtaní qurbání ke mazbah ke sington par lagáwe, aur us ká báqí lahú sokhtaní qurbání ke mazbah kí jar par bitáwe.

26 Aur us kí sab charbí, salámatí ke zabihe kí charbí ke taur se, mazbah par jaláwe; aur káhin us kí khatá ká kafára dewe, aur wuh us ke liye bakhshe jáegi.

27 ¶ Aur agar kof 'awámm-un-nás men se sahwán KHUDÁWAND ke hukmon men se kisi kí bábat, aisá kám, jis ká karná rawá nahín, kare, aur khatákár howe;

28 To jab wuh khatá, jo us ne kí, us par záhir howe, tab wuh apní qurbání ek be-'aib bakrí ko apní khatá ke liye, jo us ne kí, láwe.

29 Aur wuh apná háth khatá kí qurbání ke sir par rakhe, aur khatá kí qurbání sokhtaní qurbání kí jagah men zabh kare.

30 Aur káhin us ke láhu men se kuchh apní unglí par leke sokhtaní qurbáni ke mazbah ke sington par lagáwe, aur us ká báqí lahú mazbah kí jar par bitáwe.

31 Aur us kí sab charbí, jis tarah salámatí ke zabihe kí charbí judá kí játi hai, judá kare, aur káhin use mazbah par KHUDÁWAND ke liye khusbhú bone ko jaláwe, aur us ke liye kafára dewe, ki wuh bakhshá jáwe.

32 Aur agar wuh khatá kí qurbáni ke liye barra láwe, to be-'aib máda láwe;

33 Aur apná háth khatá kí qurbáni ke sir par rakhe, aur use, jahán sokhtaní qurbáni zabh kí játi hai, khatá kí qurbáni ke liye zabh kare.

34 Aur káhin khatá kí qurbáni ke lahú se kuchh apní unglí par leke sokhtaní qurbáni ke mazbah ke sington par lagáwe, aur us ká báqí lahú mazbah kí jar par bitáwe:

35 Aur us kí sab charbí, jis tarah salámatí ke zabihe ke barre kí charbí judá kí játi hai, judá kare; aur káhin us ko mazbah par, KHUDÁWAND kí ág kí qurbánion ke taur par, jaláwe; aur káhin us ke liye us kí khatá ká, jo us ne kí thí, kafára dewe, to wuh us ke liye bakhshí jáegi.

V BA'B.

A GAR koi aisi khatá kare, ki jo gawáh ho, aur wuh qasam देने kí áwáz sune, ki Tú ne dekhá hai, yá nahín? tú jántá hai, yá nahín? aur wuh na batáwe; to is ká gunáh us par hogá.

2 Aur jo shakhs koi nápak chiz, jaise kisi nápak mare hue darinde ko, yá nápak mare hue chárpaé ko, yá nápak mare hue kíre makore ko, chhú le, aur na jáne, tau bhí nápak aur khatákár howe;

3 Yá agar wuh insán kí sab najásaton men se kisi najásat ko, jis se wuh ap najis hotá hai, chhúe ho, aur

us se na-waqt ho, phir use juu pafé, tab wuh khatákár hogá;

4 Yá agar koi be-ta'ammul qasam kháke munh se kahe, kí Badí, yá neki, yá fuláná kám karúngá; koi chiz kyún na ho, jise wuh be-ta'ammul qasam kháke kahe, aur wuh use na jántá ho: phir ma'lúm kare, aur un men se kisi chiz se khatákár howe;

5 Aur jab wuh un men se kisi se khatákár húa, to lázim hai, ki wuh iqrár kare, kí Main ne fuláni khatá kí hai;

6 Tab wuh apní taqsr kí qurbáni KHUDÁWAND ke liye apní khatá ke wáste, jo us ne kí hai, máda bher bakri se khatá kí qurbáni ke liye láwe, aur káhin us kí khatá ká kafára dewe.

7 Aur agar use bher bakri láne ká maqdúr na ho, to wuh apní taqsr ke liye jis se khatákár húa, do qumríán yá kabútar ke do bachche KHUDÁWAND ke liye láwe; ek, khatá kí qurbáni ke liye, aur dúsrá, sokhtaní qurbáni ke liye.

8 Phir wuh unhen káhin pás láwe, aur pahle use, jo khatá kí qurbáni ke liye hai, guzráne, aur us ká sir gardan ke pás se marof dále, par judá na kare:

9 Aur khatá kí qurbáni ke lahú se mazbah kí díwár par chhiрке, aur báqí lahú mazbah kí jar par nichore: yih khatá kí qurbáni hai.

10 Aur dúsrí ko dastúr ke muwáfíq sokhtaní qurbáni kare, aur us khatá ká, jo us ne kí hai, kafára dewe, to wuh bakhshá jáwe.

11 ¶ Aur agar use do qumríán yá kabútar ke do bachche láne ká maqdúr na ho, to apní khatá ke wáste ser bhar mihín áte ká daswán hissa khatá kí qurbáni ke liye nazr guzráne; us par tel na dále, na lubán rakhe: yih khatá kí qurbáni hai.

12 Tab wuh káhin pás láwe aur

kāhin us men se yādgārī ke liye apnī mutṭhī bharke use mazbah par KHUDĀWAND kī āg kī qurbānī ke liye jālwā : yih khatā kī qurbānī hai.

13 Aur kāhin us khatā kī bābat, jo us ne un khatāon men se kī, kafāra dewe, tā wuh baḥshā jāwe : aur bāqī, nazr kī qurbānī kī tarah, kāhin kā hogā.

14 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

15 Agar koi shaḥṣ bhūl chūk se KHUDĀWAND ke maqdis kā haqq adā na kare, aur khatākār bane ; to apnī taqṣir kī qurbānī KHUDĀWAND ke liye galle men se ek mendhā be-'aib jāwe : aur tū rūpe ke misqāl ke hisāb se maqdis ke misqāl ke muwāfiq, us kī qimat ṭhahrāyo ; ki taqṣir kī qurbānī hai.

16 Pas, jo kuchh us ne nā-haqq karke maqdis se bāz rakhā, us kā badlā dewe, aur us par pānchwān hissa baḥhāwe, aur kāhin ko dewe ; aur kāhin us taqṣir kī qurbānī ke mendhe se us kā kafāra dewe ; to wuh baḥshā jāwe.

17 ¶ Aur agar koi khatā kare, aur KHUDĀWAND ke hukmon se koi kām jo mana' hai kare, aur us se āgāh na howe, tau bhī khatākār aur apne gunāh kā zerbār ṭhahre :

18 To ek be-'aib mendhā galle men kā, tere mol ṭhahrāne ke muwāfiq, taqṣir kī qurbānī ke liye kāhin pās jāwe : aur kāhin us kī chūk kā, jo chūk gayā thā, aur na jāntā thā, kafāra dewe, tā wuh baḥshā jāwe.

19 Yih taqṣir kī qurbānī hai us kī, jo KHUDĀWAND hī kā khatākār hūā hai.

VI BAR.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

2 Agar koi khatā kare, aur KHUDĀWAND kā yih gunāh kare, ki apne yār kī amānat men, jo us pās rakhī gayī thī, yā sharākat men, yā kisi

chiz kī bābat, jo chhīn lī gayī ho, khiyānat kare, yā apne yār se nā-insāfi kare ;

3 Yā koi chiz, jo khoī gayī thī, pāwe, aur us men khiyānat kare, aur jhūthī qasam khāwe ; so agar wuh un sārī bāton men se ek kare, jo ādmi karke gunāhgār hotā hai :

4 Pas, is sabab se ki us ne gunāh kiyā, aur khatākār hūā, to chāhiye ki yih shaḥṣ wuh chiz jo us ne chhīn lī, yā wuh jo us ne nā-insāfi se le lī, yā wuh, jo us pās amānat thī, yā wuh chiz jo khoī gayī thī, aur us ne pāī, pher de.

5 Garaz sab kuchh, jis kī bābat us ne jhūthī qasam kī, is qadr bhar de, aur pānchwān hissa us par baḥhāwe, aur apnī taqṣir kī qurbānī guzrāne ke din men us shaḥṣ ko, jis kā wuh māl hai, pher dewe.

6 Aur apnī taqṣir kī qurbānī KHUDĀWAND ke liye galle men kā ek be-'aib mendhā, tere mol kahne ke muwāfiq, kāhin pās jāwe, ki wuh taqṣir kī qurbānī howe :

7 Aur kāhin us ke liye KHUDĀWAND ke āge kafāra dewe ; aur wuh sārī bāton se, jo karke khatākār hūā, baḥshā jāwe.

8 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

9 Hārūn aur us ke beton ko hukm kar, ki hukm sokhtanī qurbānī kā yih hai ; ki wuh sokhtanī qurbānī ātashdān par mazbah ke ūpar tamām rāt subh tak rahe, aur āg mazbah kī us se sulge.

10 Aur kāhin apne katān kā pair-āhan pahine, aur apne katān ke pāe-jāme se apnā badan dhāmpe ; aur sokhtanī qurbānī jo mazbah par jalkar rākh hūī hai, us kī rākh ūṭhāwe, aur us ko mazbah ke nazdik dālo.

11 Phir wuh apne kapre utāre, aur dūsre kapre pahine, aur us rākh ko khaimagāh se bāhar ek pāk jagah par le jāwe.

12 Aur mazbah kī āg mazbah par

jaltí rahe, aur kabhí bujhne na páwe, aur káhin us par lakríán har subh ko jaláyá kare, aur us par sokhtani qurbáni chune; aur us par salámatí kí qurbániñ ki charbí jaláyá kare.

13 Pas, zarúr hai, kí ág mazbah par sadá jaltí rahe, aur kabhí na bujhe.

14 ¶ Aur nazr kí qurbáni ká hukm yih hai: kí use Hárún ke bete mazbah ke nazdík KHUDÁWAND ke rúbarú guzránen.

15 Aur us men se ek mutthí bhar ya'ne nazr kí qurbáni ke maída men se, aur kuchh tel men se, aur sab lubán, jo us nazr kí qurbáni par hai, uthá lewe, aur mazbah par yádgári ká wáste KHUDÁWAND kí khushbú ke liye jaláwe.

16 Aur báqí ko Hárún aur us ke bete kháwen; wuh qurbáni fatíri khái jáwe; aur muqaddas makán men jamá'at ke khaime ke sahn men use kháwen.

17 Cháhiye kí wuh khamíri pakái na jáwe. Main ne apní ág kí qurbániñ men se un ko hissa diyá; aur yih khatá kí qurbáni aur taqsír kí qurbáni kí tarah niháyat muqaddas hai.

18 Hárún kí aulád men se sab mard use kháwen. Tumhári pusht dar pusht KHUDÁWAND kí ág kí qurbániñ kí bábat yih qánún hai; jo koi unhen chhúwe, so muqaddas ho.

19 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karko farmáyá, kí

20 Hárún kí, aur us ke beton kí qurbáni, jo we apní masáhat ke din men KHUDÁWAND ke liye guzránen, so yih hai; kí daswán hissa aifah ká maída, ádhá us ká subh ko, aur ádhá us ká shám ko, hamesha nazr kí qurbáni ke liye láyá karen.

21 Aur yih tel men tawe par pakáyo, aur pakki húi láyo, aur nazr kí qurbáni ká pakáwan tukurá tukurá karko guzrániyo, kí KHUDÁWAND ke liye khushbú ho.

22 Aur jo káhin us ke beton men se us kí jagah mamsúh ho, wuh use láwe: yih KHUDÁWAND ká hamesha ke liye qánún hai; wuh bilkull jaláyá jáwe.

23 Káhin kí har ek nazr kí qurbáni bilkull jalái jáwe, aur kabhí khái na jáwe.

24 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karko farmáyá, kí

25 Hárún aur us ke beton ko kah, kí Khatá kí qurbáni ká dastúr yih hai, kí jis jagah sokhtani qurbáni zabh kí játi hai, wahín khatá kí qurbáni bhí KHUDÁWAND ke áge zabh kí jáwe; aur yih niháyat muqaddas hai.

26 Wuh káhin, jo khatá kí qurbáni ko zabh kartá hai, use kháwe; aur wuh pák jagah men jamá'at ke khaime ke sahn men khái jáwe.

27 Jo koi us ke gosht ko chhúwe, muqaddas ho: aur agar kisi ke kapron par us ke lahú kí, jo chhirká játa hai, chhíntá pare, to wuh use pák jagah par dhowe.

28 Aur mittí ká bartan, jis men wuh pakáyá jáwe, torá jáwe; aur agar wuh pítal ke bartan men pakáyá jáwe, to wuh mánjá jáwe, aur pání men gota diyá jáwe.

29 Aur káhinon ke sab mard use kháwen: yih niháyat muqaddas hai.

30 Aur wuh khatá kí qurbáni, jis ká kuchh bhí lahú jamá'at ke khaime men dákhil kiya gayá, tá kí us se maqdis men kafára diyá jáwe, so na khái jáwe, balki ág se jalái jáwe.

VII BÁT.

AUR taqsír kí qurbáni ká hukm yih hai: wuh niháyat muqaddas hai.

2 Jis jagah sokhtani qurbáni zabh kí játi hai, us men taqsír kí qurbáni zabh karen; aur us ke lahú ko mazbah ke girdágird wuh chhírke.

3 Aur us kí sab charbí nazdík láwe; us kí dum, aur wuh charbí jo ojh kí chhipánewálí hai,

4 Aur donon gurde, us charbí samet jo un par donon pahlúon men hai, aur us jhilí ko jo kaleje aur gurdon par hai, us se judá kare :

5 Aur káhin un ko mazbah par jaláwe, kí KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání howe : yih taqísir kí qurbání hai.

6 Aur káhinon men se har ek mard use kháwe, aur wuh pák makán men kháyá jáwe, is liye kí niháyat muqaddas hai.

7 Jaise khatá kí qurbání, waise hí taqísir kí qurbání hai, aur un ke liye ek hí hukm hai : aur yih usí káhin ká, jo us se kafára detá hai, hogá.

8 Aur jo káhin kí shakhs kí sokhtaní qurbání guzrántá hai, to khál us kí, jise us ne guzráná, usí káhin kí hogí.

9 Aur har ek nazr kí qurbání, jo tanúr men pakáí jáwe, yá hándí men, yá tawe par, wuh us káhin kí, jo use guzrántá hai, hogí.

10 Aur har ek nazr kí qurbání, kí tel milí húi ho, yá khushk, wuh sab baní Hárún ke liye hogí, har ek barábar dúse ke liye.

11 Aur salámatí ke zabíhe ká, jo KHUDÁWAND ke wáste guzráná játá hai, yih hukm hai :

12 Kí wuh agar shukráne ke liye guzráne, to wuh shukr ke zabíhe ke sáth fatírí rauganí kulche, aur fatírí chapátíán tel se chuprí húi, aur tel men páke hús maide ke kulchon ke sáth guzráne.

13 Aur kulchon ke siwá, apní salámatí ke zabíhe ke sáth, jo shukráne ke liye hai, khamírí rotí bhí láwe.

14 Aur wuh us sárí qurbání men se ek kulcha leke KHUDÁWAND ke rúbarú hiláne kí qurbání ke liye chapháwe ; aur yih us káhin ká, jo salámatí ke zabíhe ká khún chhíráktá hai, hogá.

15 Aur us kí salámatí aur shukr-guzárí ke zabíhon ká gosht usí din, kí qurbání guzrání játí hai, kháyá jáwe,

aur kuchh us men se fajr tak chhórá na jáwe.

16 Par us ká zabíha jo mannat kí qurbání, yá us kí kháss khushí kí qurbání ho, to usí din, kí apná zabíha guzrántá hai, kháyá jáwe ; aur jo us se bach rahe, to us men se dúse din bhí kháyá jáwe.

17 Aur jo usí zabíhe ke gosht se tíse din bach rahe, to wuh ág se jalá diyá jáwe.

18 Par agar salámatí ke zabíhon ke gosht se kuchh tíse din kháyá jáwe, to wuh manzúr na hogá, aur qurbání-denewále ke hisáb men líkhá na jáegá : balki wuh makrúh hogá, aur jo use kháwe, us ká gunáh usí par hogá.

19 Aur wuh gosht, jo kísi nápák chíz se chhúá jáwe, wuh kháyá na jáwe, balki ág se jalá diyá jáwe : aur gosht jo hai, har ek jo pák hai, so us men se kháwe.

20 Lekin jo shakhs KHUDÁWAND kí salámatí ke zabíhe ká gosht kháwe, jis waqt us par kuchh najásat hai, wuh shakhs apní qaum se kat jáwe.

21 Aur wuh shakhs, jo kísi najásat ko chhúwe, yá insán kí najásat ko, yá najis haiwán ko, yá kísi najis makrúh ko chhúwe, aur KHUDÁWAND kí salámatí ke zabíhe ke gosht men se kháwe, wuh shakhs bhí apní qaum se kat jáwe.

22 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

23 Baní Isráel ko hukm kar, kí Bail aur bher aur bakrí kí koí charbí na kháyo.

24 Us haiwán kí charbí jo khud ba khud mar gayá ho, yá jis ko darindon ne phárá ho, to use aur kámon men lá sakte ho, par us ko hargiz na kháyo ;

25 Kí jo insán aise chápáe kí charbí, jis se ág kí qurbání KHUDÁWAND ke liye guzránte hai, kháwe, to wuh insán khánewálá apní qaumi men se kat jáegá.

26 Aur tum kisí parande aur char-
ande ká kuchh lahú apne sab mak-
anon men na khaíyo.

27 Aur jo insán kisí khún men
se khaégá, wuh apní qaum men se kat
jáégá.

28 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá
ko khitáb karke farmáyá, ki

29 Baní Isráel se yih bát kah, ki
Jo koi apní salámatí ká zabíha KHUD-
ÁWAND ke liye guzrántá hai, wuh
áp apní salámatí ke zabíhe men se
apní qurbání KHUDÁWAND ke liye
láwe.

30 Wuh apne hí háthon men KHUD-
ÁWAND kí qurbání, jo ág se jaláí
jái, ya'ne charbí sína samet, láwe,
ki sína hiláne kí qurbání ko liye
hiláyá láwe.

31 Káhin charbí ko mazbah par
jaláwe: par sína Hárún aur us ke
beton ke liye hogá.

32 Aur tum salámatí ke zabíthon
men se dahná shána utháne kí qurbání
karke káhin ko díjiyo.

¶ 33 Hárún ke beton men se wuh, jo
salámatí ke zabíthon ká lahú aur charbí
guzrántá hai, dahná shána apná hissa
léwe.

34 Ki hiláne ká sína aur utháne
ká shána baní Isráel kí salámatí kí
qurbáníon ke zabíthon men se main ne
liyá, aur Hárún káhin aur us ke beton
ko diyá; aur yih qánún baní Isráel ke
liye hamesha ko hai.

35 ¶ Yih, KHUDÁWAND kí qur-
báníon men se jo jaláí játín, Hárún ke
mamsúh hone ká, aur us ke beton ke
mamsúh hone ká, hissa hai, jo un
ke liye us din muqarrar húa, jab we
KHUDÁWAND ke káhin hone ko nazdik
lái gae,

36 Us ká KHUDÁWAND ne hukm
kiyá thá, jis din men ki us ne unhen
mamsúh karáyá, ki Baní Isráel unhen
dewen; aur yih un ke qarnon ke liye
hamesha ko qánún hai.

37 Sokhtání qurbání ká, aur nazr

kí qurbání ká, aur khatá kí qurbání ká,
aur taqsír kí qurbání ká, aur masáhat
ká, aur salámatí ke zabíhe ká hukm
yihí hai;

38 Jo koh i Síná par KHUDÁWAND
ne Músá ko kiyá thá, jis din ki baní
Isráel ko farmáyá, ki Síná ke bayábán
men KHUDÁWAND ke liye apní qur-
báníon ko guzránen.

VIII BA'Á.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khi-
táb karke farmáyá, ki

2 Hárún, aur us ke sáth us ke bet-
on ko, aur kapre, aur malne ká tel,
aur khatá kí qurbání ká bachhrá,
aur do mendhe, aur ek tokrí fatírí
roftán, le;

3 Aur sab jamá'at ko, jamá'at ke
khaimo ke darwáze par, jam'a kar.

4 Chunánchi Músá ne, jaisá ki
KHUDÁWAND ne use farmáyá thá,
kiyá; aur sári jamá'at, jamá'at ke
khaimo ke darwáze par, jam'a húi.

5 Tab Músá ne jamá'at se kabá, Yih
wuh kám hai, jo KHUDÁWAND ne
farmáyá hai, ki Bajá láo.

6 Phir Músá Hárún aur us ke bet-
on ko áge láyá, aur un ko pání se
nahláyá;

7 Aur us ko kurtá pinháyá, aur us
par patká lapetá, aur us ko pairáhan
pinháyá, aur us par afúd pinháyá, aur
afúd ke nafis patke ko us par lapetá,
aur use bandon se bándhá;

8 Aur us par chaprás lagái, aur
chaprás men U'rim o Tummím jare;

9 Aur 'amáma us ke sir par rakhá;
phir 'amáme par peshání kí taraf sone
ká pattar muqaddas táj ke liye lagáyá,
jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko
farmáyá thá.

10 Aur Músá ne malne ká tel liyá,
aur maskan ko, sab us samet jo us
men thá, chuprá, aur un ko muqaddas
kiyá.

11 Aur us men se kuchh leke maz-
bah par sát bár chhirká, aur mazbah,
aur us ke sáre básan, aur hauz, aur us

kí kursí ko chuprá, tá ki un ko muqaddas kare.

12 Aur malne ke tel men se Hárún ke sir par bitáyá, aur us ko chuprá, té ki use muqaddas kare.

13 Aur Músá Hárún ke beton ko ág láyá, aur un ko kurte pinháe, aur un par patke bándhe, aur un ko topián pinháin, jaisá ki KHUDÁWAND n Músá ko hukm kiyá thá.

14 Phir khatá kí qurbání ke liye ek bachhrá áge láyá, aur Hárún aur us kí beton ne apne háth khatá kí qurbán ke bachhre ke sir par rakhe.

15 Phir us ne us ko zabh kiyá; aur Músá ne us ke khún ko liyá, aur us kí mazbah ke gird us ke singon par apní ungli se lagáyá, aur mazbah ko pák kiyá; aur báqi khún mazbah kí jar par dálá, aur us ko muqaddas kiyá, tá ki us par kafára diyá jáwe.

16 Aur Músá ne sab wuh charbí jo ojh kí chhipánewálí hai, áur jhillí ko, jo kaleje par hai, aur donon gurde, aur charbí un kí, hí, aur un ko mazbah par jaláyá.

17 Aur bachhre ko, us kí khál, aur gosht, aur gobar samet, lashkargáh ke báhar ág se jaláyá, jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

18 ¶ Phir sokhtaní qurbání ká mendhá áge láyá, aur Hárún aur us ke beton ne apne háth us mendhe ke sir par rakhe.

19 Phir us ne us ko zabh kiyá; aur Músá ne mazbah ke girdágird lahú chhirká.

20 Phir us ne mendhe ke juz juz judá kie; aur Músá ne sir ko, aur ajzá, aur charbí ko, jaláyá.

21 Aur ojh aur us ke páe pání se dhoe; aur Músá ne sab ká sab mendhá mazbah par jaláyá: yih sokhtaní qurbání KHUDÁWAND kí khushnódi kí bú ke liye thí, jo ág par guzráni gayí, jaise kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

22 ¶ Phir dúsrá mendhá, káhin ke

muqarrar karne ke liye áge láyá, aur Hárún aur us ke beton ne apne háth us mendhe ke sir par rakhe.

23 Aur us ne us ko zabh kiyá, aur Músá ne us ke khún se kuchh liyá, aur us ko Hárún ke dahne kár kí lahar par, aur dahne háth ke angúthe, aur dahne pánw ke angúthe par lagáyá.

24 Phir Hárún ke beton ko áge láyá, aur kuchh khún se un ke dahne kánon kí lahon par, aur dahne háthon ke angúthon par, aur dahne páon ke angúthon par, Músá ne lagáyá; aur báqi khún Músá ne mazbah ke girdágird chhirká.

25 Aur charbí, aur dum, aur sab wuh charbí, jo ojh par hai, aur jhillí kaleje par, aur donon gurde, aur charbí un kí, aur dahná shána liye;

26 Aur be-khamírí roñon kí tokrí se, jo KHUDÁWAND ke rúbarú thí, ek kulcha fatírí, aur ek kulcha raug-aní, aur ek chapátí, nikálí, aur un ko charbíon aur dahne sháne par rakhá.

27 Aur us sab ko Hárún ke háthon, par, aur us ke beton ke háthon par, rakhá, aur un ko rúbarú KHUDÁWAND ke hiláne kí qurbání ke liye hiláyá.

28 Phir Músá ne un ke háth se iyá, aur un ko mazbah par, sokhtaní qurbání ke úpar, jaláyá: yih makhsús karne kí qurbání khushbú ke liye hai, jo KHUDÁWAND ke wáste ág par guzráni áti.

29 Phir Músá ne sína liyá, aur us ko hiláne kí qurbání ke liye KHUDÁWAND ke rúbarú hiláyá; makhsús karne ke mendhe se Músá ke liye yih issa thá, jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

30 Phir Músá ne chuparne ke tel aur us lahú se, jo mazbah par thá, liyá, aur Hárún aur us ke kapron par, aur us ke sáth us ke beton aur un ke kapron par, chhirká, aur Hárún aur us ke kapron ko aur us ke beton aur

us ke beṭon ke kapron ko muqaddas kiyá.

31 ¶ Aur Músá ne Hárún aur us ke beṭon ko kahá, ki Yih gosht jamá'at ke khaime ke darwáze pás pakáo, aur us ko usí jagah us rotí ke sáth, jo maḥsús karne kí tokrí men hai, khaó, jaise main ne yih kahte hús hukm kiyá hai, ki Hárún aur us ke beṭe use kháwen.

32 Aur báqí jo gosht aur rotí se rahe, us ko ág se jaláo.

33 Aur tum jamá'at ke khaime ke darwáze ke sáṭ din tak báhar na jáoge, jab tak maḥsús karne ke din pure na howen: ki sáṭ din men tum apní kḥidmat ke liye maḥsús kiyé jáoge.

34 Jis tarah se us ne áj hí kiyá, us hí tarah KHUDÁWAND ne hukm diyá hai, ki kiyá jáwe, tá ki tumháre liye kafára ho.

35 Is liye jamá'at ke khaime ke darwáze pás din ráṭ sáṭ din tak ṭahre raho, aur KHUDÁWAND ke ahkám ko yád rakho, tá ki tum mar na jáo, ki aisá hí hukm mujh ko milá hai.

36 Aur Hárún aur us ke beṭe sab ahkám KHUDÁWAND ke, jo us ne Músá ke wasíle se farmáe the, bajá láe.

IX BAB.

AUR áṭhwen din men aisá húa, ki Músá ne Hárún, aur us ke beṭon ko, aur baní Isráel ke buzurgon ko, buláyá, aur Hárún ko kahá, ki

2 Tú ek bachhrá khatá kí qurbání ke liye, aur ek mendhá soḥtani qurbání ke liye, jo be-'aib hon, le, aur un ko KHUDÁWAND ke rúbarú guzrán.

3 Aur baní Isráel ko yih kahte hús farmá, ki Ek halwán bakríon se khatá kí qurbání ke liye; aur ek bachhrá aur ek barra, jo donon eksála aur be-'aib hon, soḥtani qurbání ke liye;

4 Aur ek bail aur ek mendhá salámátí kí qurbání ke liye, tá ki rúbarú KHUDÁWAND ke zabh kiyé jáwen; aur

nazr kí qurbání, tel miláke, láo; is liye kí áj ke din KHUDÁWAND tum par záhir hogá.

5 ¶ Chunánchi we us ko, kí Músá ne hukm kiyá thá, jamá'at ke khaime ke sámne láe: aur sári jamá'at nazdik áke KHUDÁWAND ke rúbarú khari húi.

6 Músá ne kahá, Yih wuh kám hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tum ko hukm kiyá hai: tum us ko bajá láo, kí KHUDÁWAND ká jalál tum par záhir hogá.

7 Aur Músá ne Hárún ko kahá, kí Mazbah ke nazdik já, aur apní khatá kí qurbání aur apní soḥtani qurbání guzrán, aur apne liye aur qaum ke liye kafára de, aur jamá'at kí qurbání guzrán, aur un ke liye kafára de, jaisá kí KHUDÁWAND ne hukm kiyá hai.

8 ¶ Tab Hárún mazbah par gayá, aur apní khatá kí qurbání ká bachhrá zabh kiyá.

9 Aur Hárún ke bete lahú us pás láe, aur us ne apní ungli us men dubá, aur use mazbah ke singon par lagáya, aur báqí kḥún mazbah kí jar par bitáya.

10 Aur charbí, aur gurde, aur jhillí kaleje par kí, khatá kí qurbání men se leke, mazbah par jalá, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

11 Aur gosht aur khál ko kḥaimagáh ke báhar ág se jaláya.

12 Phir soḥtani qurbání zabh kí; aur Hárún ke beṭon ne lahú use diyá, aur us ne us ko mazbah ke girdágird chhirká.

13 Phir soḥtani qurbání, us ke 'azá aur sir samet, us ko dí; aur us ne mazbah par jalá.

14 Aur ojh aur páe dhoe, aur un ko mazbah par soḥtani qurbání ke úpar jaláya.

15 ¶ Phir jamá'at kí qurbání áge láya, aur bakrí ká bachcha un kí khatá kí qurbání ke liye liya, aur us ko zabh kiyá, aur us ko pable ke muwáfiq khatá ke liye charháya

16 Tab sokhtaní qurbání áge láyá, aur us ko ma'múl ke muwáfiq guz-ráná.

17 Phir nazr kí qurbání áge láyá, aur us se ek mutthí lí, aur us ko mazbah par, fajr kí sokhtaní qurbání ke síwá, jaláyá.

18 Aur us ne bail aur mendhá, kí jamá'at kí salámatí ká zabíha hai, zabb kiye; aur Hárún ke beṭe khún us ke pás le gaye, aur us ne us ko mazbah ke girdágird chhirká;

19 Aur bail se charbíán, aur men-dhe se dūm, aur gurdon par kí charbí, aur jhillí kaleje par kí:

20 So charbíán sínón par rakhín, aur us ne charbíán mazbah par jaláín.

21 Aur sína aur dahná shána, jaise KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá, Hárún ne rúbarú KHUDÁWAND ke hiláne kí qurbání ke liye hiláyá.

22 Aur Hárún ne jamá'at kí taraf háth apne utháo, aur un ko barakat dí, aur khátá kí qurbání, aur sokhtaní qurbání, aur salámatí kí qurbání guz-ráuke niche utrá.

23 Phir Músá aur Hárún jamá'at ko khaime men dákhil húe, aur báhar nikle, aur jamá'at ko du'áen dí: tab sárí jamá'at par KHUDÁWAND ká jalál záhir húa.

24 Aur KHUDÁWAND ke huzúr se ág niklí, aur mazbah par kí sokhtaní qurbání aur charbíán khá gayí; aur sárí jamá'at ne dekhá, aur lalkárí, aur munh ke bal girí.

X B A R.

PHIR Nadab aur Abihú donon beṭe Hárún ke, har ek ne un men se apná 'údsóz liyá, aur us men ág bharke us par bakhúr dálá, aur ek ajnabí ág, jis ká KHUDÁWAND ne un ko hukm na kiyá thá, róbarú KHUDÁWAND ke guzrání.

2 Tab ág KHUDÁWAND ke huzúr se niklí, aur un donon ko khá gayí, aur we KHUDÁWAND ke sámhne mar gaye.

3 Tab Músá ne Hárún se kahá, Yih

wuh hai, jo KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kí jo log mere nazdik áwen, zarúr hai kí we merí taqdís karen, aur sárí jamá'at ke áge cháhiye kí merí tamjíd ho. Aur Hárún chup rahá.

4 Phir Músá ne Hárún ke chachá Uzziel ke donon beṭon Misáel aur Ilsa-fan ko talab kiyá, aur kahá, Nazdik áo, aur apne bhálon ko maqdis ke sámhne se khaimagáh ke báhar utháo le jáo.

5 So we áe, aur un ko un ke kap-ron men utháke, jaisá Músá ne hukm kiyá thá, khaimagáh se báhar le gaye.

6 Phir Músá ne Hárún aur us ke beṭon Ili'azar aur Itamar ko kahá, kí Apne sir nange mat karo, aur apne kapre na pháro, tá na ho, kí tum mar jáo, aur sárí jamá'at par KHUDÁWAND ká gazab názil ho; par sáre gharáne Isráel ke, jo tumháre bhái bain, us jal jáne par, jo KHUDÁWAND ne jaláyá hai, rowen.

7 Aur tum jamá'at ke khaime ke darwáze se báhar na jáo, tá kí tum halák na ho; kyúnkí KHUDÁWAND ká tel mamsúh hone ke liye tum par hai. So unhon ne Músá ke kahne par 'amal kiyá.

8 ¶ Phir KHUDÁWAND ne khitáb karke Hárún ko farmáyá, kí

9 Jab tum jamá'at ke khaime men dákhil ho, to tum mai yá koí chíz, jo nasha karnewáli ho, na píjiyo, na tú aur na tere beṭe, tá na ho, kí tum mar jáo; aur yih tumháre liye tumháre qarnon men hamesha tak qánún hai:

10 Tá kí tum halál aur harám, aur pák aur nápák men tamiz karo;

11 Aur tá kí tum sáre ahhám, jin ko KHUDÁWAND ne Músá ke wasíle se tum ko farmáyá hai, baní Isráel ko sikháo.

12 ¶ Phir Músá ne Hárún aur us ke beṭon Ili'azar aur Itamar ko, jo baqí the, kahá, kí Nazr kí qurbání, jo KHUDÁWAND kí ág kí qurbání se bach rahí, lo, aur us ko mazbah ke pás

fatīrī khāo; is liye ki yih nihāyat muqaddas hai.

13 Aur tum use muqaddas makān men khāo; kyūnki KHUDĀWAND ki āg ki qurbānion men se terā aur tere betōn kā yih hissa hai: kyūnki yūn mujh ko hukm hūā hai.

14 Aur hilāne ke sīne aur uṭhāne ke shāne ko kisi pāk jagah men khā, tū, aur tere betē, aur teri betiān tere sāth; is liye ki yih terā aur tere betōn kā hissa hai, jo banī Isrāel ki salāmātī ki qurbānion ke zabihon men se diyā gayā.

15 Aur uṭhāne kā shāna aur hilāne kā sīna, we un charbion ke sāth jo jalāī jātīn, lāwenge, tā ki wuh KHUDĀWAND ke rūbarū hilāne ki qurbānī ke liye hilāyā jāwe: wuh hamesha ke qānūn ke mutābiq, terā aur tere betōn kā hogā, jaisā ki KHUDĀWAND ne farmāyā hai.

16 ¶ Phir Mūsā ne khatā ki qurbānī ke mendhe ko bahut talāsh kiyā, to kyā dekhtā hai? ki wuh jalāyā gayā: tab wuh Hārūn ke betōn Ili'azar aur Itamar par, jo bach rahe the, gussa hūā, aur bolā, ki

17 Tum ne khatā ki qurbānī muqaddas makān men kyūn na khā? ki yih nihāyat muqaddas hai, aur KHUDĀWAND ne tum ko yih dī hai, tā ki tum jamā'at kā gunāh uṭhā lo, aur un ke liye KHUDĀWAND ke rūbarū kafāra do.

18 Dekho, ki us kā laḥū maqdis men dākhil na kiyā gayā: lāzim thā, ki tum use maqdis men, jaisā main ne tum ko hukm kiyā thā, khā jāte.

19 Tab Hārūn ne Mūsā se kahā, Dekho, ki āj hī unhon ne apnī khatā ki qurbānī aur apnī soḳhtanī qurbānī KHUDĀWAND ke āge guzrānī hai, aur mujh par aise hādise hūe hai; pas agar main yih khatā ki qurbānī āj hī khā letā, to kyā KHUDĀWAND ke huzūr maqbūl hotā?

20 Mūsā ne yih sunke pasand kiyā.

XI BĀB.

HIR KHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn ko khitāb karke farmāyā, ki

2 Tum banī Isrāel se kaho, Sab chārpāyon men se, jo zamīn par hai, aur tumhen un kā khānā rawā hai, so ye hai.

3 Sab chārpāe khurwāle, jin kā khur chirā hūā ho, aur wuh jugālī karte hon, tum unhen khāo.

4 Magar un men se jo jugālī karte hai, yā khur un ke chire hūe hote hai, in ko na khāo; jaise unt, wuh to jugālī kartā hai, par khur us kā chirā hūā nahīn hotā; so wuh nāpāk hai tumhāre liye.

5 Aur sāfan, ki wuh jugālī kartā hai, aur khur us kā chirā hūā nahīn; to wuh bhī nāpāk hai tumhāre liye.

6 Aur khargosh, ki wuh to jugālī kartā hai, par us kā khur chirā hūā nahīn hai; wuh bhī tumhāre liye nāpāk hai.

7 Aur sūar, ki khur us kā do hissa hotā hai, aur us kā pānw chirā hai, par wuh jugālī nahīn kartā; wuh bhī nāpāk hai tumhāre liye.

8 Tum un ke gosht men se kuchh na khāiyo, aur un ki lāshon ko na chhūiyo; ki yih nāpāk hai tumhāre liye.

9 ¶ Aur sab un men se, jo pānion men hai, jin kā khānā tumhen rawā hai, so ye hai: sab we jānwar, jin ke par hon aur chhīlke, samundaron men hon yā nahron men, tum unhen khāo.

10 Lekin we sab jānwar, jin ke na par hon aur na chhīlke, samundaron men hon yā nahron men, we sab, jo pānī men rengte hai, aur we sab haiwān jo pānī men rahte hai, we makrūh hai tumhāre liye.

11 We makrūh hongē tumhāre liye; tum un ke gosht men se na khāo, aur un ke mare hūe se ghin karo.

12 Sab, jin ke na par hon aur na

chhilke, pání meṇ, we makrúh haiṇ tumháre liye.

13 ¶ Aur parandon se, jin se tum ghin karo, aur jin ko na kháo, is liye ki we makrúh haiṇ, so ye haiṇ : Nasr, aur 'uqáb, aur giddh,

14 Aur chílh, aur sháhín, aur sab qism us kí,

15 Aur sab kauwe, aur aqsám us kí,

16 Aur shutur-murg, aur ullú, aur kokil, aur báz, aur sab aqsám us kí,

17 Aur búm, aur haḡgilá, aur ra-ḡham,

18 Aur ráj-hans, aur hawásil, aur chúhemár,

19 Aur laqlaq, aur baglá, aur sab aqsám us kí, aur hudhud, aur cham-gádar.

20 Aur sab parande, jo chár páon par chalte haiṇ, we makrúh haiṇ tumháre liye.

21 Magar sab urnewále kíre makoron meṇ se, jo chár páon se chalte haiṇ, aur un kí tángen úpar se pindlíon par jhukt játín, kí we un se kúdkar zamín par chalte haiṇ, tum un meṇ se kháyo.

22 We, jinheṇ tum khá sakte ho, ye haiṇ ; jaise ṭiddí aur aqsám us kí, aur sáli'am aur aqsám us kí, aur ḡhargol aur aqsám us kí, aur ṭiddé aur aqsám us kí.

23 Par sab báqí reṅnewále parandon meṇ se, jin ke chár páw haiṇ, we makrúh haiṇ tumháre liye.

24 Aur in se tum nápák hoge ; jo koí, un meṇ se, kíś kí lách ko chhúwegá, to wuh shám tak nápák raheḡá.

25 Aur jo koí, un meṇ se, kíś kí lách ko uṡháwe, to wuh kapre apne dhowe, aur shám tak nápák raheḡá.

26 Aur sab chárpáe, jin ke khur do hissa hon, par páw chire húe na hon, aur na jugáli karte hon, we nápák haiṇ tumháre liye ; jo koí un ko chhúwegá, to wuh nápák hogá.

27 Aur chár páon par chalnewále

sab tarah ke jánwaron meṇ se har ek jo unglíon ke bal chalte haiṇ, nápák haiṇ tumháre liye ; jo koí un meṇ se kíś kí lách ko chhúwegá, to wuh shám tak nápák raheḡá.

28 Aur jo koí un meṇ se kíś kí lách ko uṡháwe, to wuh kapre apne dhowe, aur wuh shám tak nápák raheḡá : aur ye sab nápák haiṇ tumháre liye.

29 ¶ Aur reṅnewálon meṇ se jo zamín par reṅte haiṇ, ye nápák haiṇ tumháre liye ; chhuchhúndar, aur chúhá, aur goh, aur aqsám us kí,

30 Aur waral, aur harzún, aur chhipkalí, aur azá'at, aur girgít.

31 Sab reṅnewálon meṇ se yih nápák haiṇ tumháre liye ; jo koí un ke mare húon ko chhúwegá, to wuh shám tak nápák raheḡá.

32 Aur jis chíz par un men se koí marker gir pare, to wuh chíz nápák hogí, ḡhwáh bartan ho lakrí ká, ḡhwáh kaprá, ḡhwáh chamrá, ḡhwáh tát, har ek qism ká bartan, jo kám meṇ áyá ho, to zarúr hai kí pání meṇ dálá jáwe, aur shám tak nápák raheḡá ; is taur se pák ho jáeḡá.

33 Aur har ek mittí ke bartan, jis ke bích meṇ, un meṇ se kuchh par jáwe, jo kuchh us meṇ hai, so nápák hogá ; aur wuh bartan torá jáwe.

34 Sab wuh kháná, kí kháyá játá hai, jin par un se pání pare, nápák hogá ; aur sab we chizen, jo aise bartan meṇ píí jáweṇ, nápák hongí.

35 Aur un ke mare húon se jis chíz par kuchh gire, ḡhwáh tanúr ho, ḡhwáh chúlhe, wuh nápák hogí ; us ko tor dáló, is liye kí wuh nápák hai ; we nápák haiṇ, aur nápák hongé, tumháre liye.

36 Magar chashma, aur kúa, jis meṇ bahut pání ho, to pák raheḡá ; lekin jo koí un meṇ se kíś kí lách ko chhúwegá, nápák hogá.

37 Aur mare húon se jo kuchh kíśí bone ke bíj par gire, wuh pák raheḡá.

38 Magar wuh bñ jis par páni dhálá gayá ho, agar us ke mare hús se kuchh us par gire, to wuh nápák hogá tumháre liye.

39 Aur jab un haiwánon men se, jin ká kháná tum ko halál hai, koi mare, to us kí lách ká chhúnawálá shám tak nápák hogá.

40 Aur jo koi un men se kisi kí lách ko kháwe, to wuh apne kapre dhowe, aur shám tak nápák rahégá: aur jo koi un men se kisi kí lách ko utháwe, wuh apne kapre dhowe, aur shám tak nápák rahégá.

41 Aur sab rengnewále jo zamín par rengte hain, tum unhen na kháyo, is liye ki we makrúh hain.

42 Aur jo apne sína par chalen, aur we sab jo char páon par chalte hain, aur bahut pánwále, sab rengnewálon men se, jo zamín par rengte hain, tum unhen na kháo, is liye ki makrúh hain.

43 Aur tum kisi rengnewále se, jo zamín par rengtá hai, apne ta,ín makrúh na karo, aur un se apne ta,ín najis na karo, yahán tak ki tum nápák ho jáo.

44 Is liye ki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún; cháhiye ki tum apne ta,ín muqaddas karo, tá ki muqaddas hoo, is liye ki main quddús hún; so apne ta,ín kisi rengnewále se, jo zamín par rengtá hai, nápák na karo.

45 Ki main KHUDÁWAND hún; Misr kí zamín se tumhárá chhuránewálá, tá ki main tumhárá Khudá hoún: pas tum muqaddas hoo, is liye ki main quddús hún.

46 Charande, aur parande, aur sab jándár jo páni men chalte hain, aur sab jándár jo zamín men rengte hain, so un ká yih hukm hai;

47 Tá ki tum nápák aur pák men, aur un jánwaron men jo kháo játe hain, aur un men jo nahín kháo játe hain, tamíz karo.

XII BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá se hamkalám hoke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko kah, Jo 'aurat kí hámila ho, aur larká jane, to wuh sát din, jaise haiz ke dinon men wuh rahtí hai, nápák hogí.

3 Aur áthwen din larke ká khatna kiyá jáwe.

4 Aur ba'd us ke wuh lahí se apne pák karne men tentís din thahrí rahe, aur kisi muqaddas chíz ko na chhúwe; aur jab tak us ke pák hone ke din na áwen, maqdis men dákhil na howe.

5 Aur agar wuh larkí jane, to do hafte, jaise us kí haiz ká hukm hai, nápák rahégí, aur chbiyásath roz khún se apne pák karne men thahrí rahégí.

6 Aur jab us ke pák hone ke din beté ke liye hon, yá betí ke liye áwen tab wuh barra ek-sála sokhtaní qurbání ke liye, aur bachcha kabútar ká, yá qumrí, khatá kí qurbání ke liye, jamá'at ke khaima ke darwáze par, káhin pás láwe.

7 Wuh use KHUDÁWAND ke sámhne guzráne, aur us ke liye kafára de, aur us ko us ke khún bahne se pák kare. Yih betá, yá betí janne ká hukm hai.

8 Aur agar us ko barra láne ká maqdúr na ho, to wuh do qumríán, yá kabútar ke do bachche, ek sokhtani qurbání ke liye, aur dúsrá khatá kí qurbání ke liye, láwe; aur káhin us ke liye kafára dewe, tab wuh pák ho jáwegí.

XIII BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Agar kisi ke badan ke chamre men waram, yá paprí, yá sufed chamaktá húá dág ho, aur us ke badan ke chamre men bars kí sí balá ho, to use Hárún káhin pás, yá us ke beton men se, io káhin hain, ek ke pás láwen;

3 Wuh kāhin us ke badan ke chamre kī balā par nazar kare; agar balā kī jagah ke bāl sufed ho gaye howen, aur wuh balā dekhne men chamre se gahrī ho; to wuh korh kā marz hai; so kāhin use dekhke us ko nāpāk ṭhahrāwe.

4 Agar wuh chamaktā hūā dāg us ke badan ke post par sufed ho, aur dekhne men chamre se nīchā na ho, aur us par ke bāl sufed na ho gaye hon; to kāhin us balāwāle ko sāt din tak nazar-band kare:

5 Aur kāhin sātweṇ roz use dekho; aur dekho, agar wuh balā us kī nazar men wuhīn kī wuhīn qāim ho, aur chamre par phailī na ho; to wuh kāhin use aur sāt din tak nazar-band kare.

6 Phir sātweṇ din kāhin use dūsrī bār dekho; aur dekho, agar wuh balā kuchh siyāh hūī ho, aur chamre par phailī na ho; to kāhin use pāk ṭhahrāwe, kī wuh chhīp hai; so wuh apne kapre dhowe, aur pāk howe.

7 Par agar wuh chhīp kāhin ke dekhne aur pāk karne ke ba'd chamre par bahut phail jāwe, to wuh shakhs kāhin ko phir dikhāyā jāwe:

8 Aur kāhin use dekho, aur dekho, kī wuh chhīp chamre par baṛh gāi, to wuh use nāpāk ṭhahrāwe, kī yih bars hai.

9 ¶ Agar kisī shakhs ko bars kā marz ho, to use kāhin pās lāweṇ:

10 Kāhin use dekho: aur dekho, agar wuh balā uṭhī hūī chamre par sufed ho, aur us ne bālon ko sufed kar diyā ho, aur us waram kī jagah kā gosht jītā aur nangā ho;

11 To yih us ke badan ke chamre men purānā bars hai; tab kāhin use nāpāk ṭhahrāwe, aur use nazar-band na kare, kī wuh nāpāk hai.

12 Aur agar bars chamre par phail jāwe, aur wuh bars us ke sab chamre ko sir se pāon tak, jitnā kī kāhin dekhtā hai, chhīpāwe;

13 Tab kāhin gaur kare; aur dekho, agar us kā sārā badan bars se chhīp gayā hai, to us mariz ko pāk ṭhahrāwe, kyūnki wuh sab sufed ho gayā hai, aur wuh pāk hai.

14 Par jis din nangā gosht us men zāhir ho, to wuh nāpāk hogā.

15 Aur kāhin nange gosht ko dekho, aur use nāpāk ṭhahrāwe, kī nangā gosht nāpāk hai, aur yih bars hai.

16 Aur agar nangā gosht bhī phirkar sufed ho jāwe, to wuh kāhin ke huzūr āwe;

17 Kāhin use dekho, aur dekho, agar wuh marz kī jagah sab sufed ho gayī hai; to kāhin barswāle ko pāk ṭhahrāwe; kī wuh pāk hai.

18 ¶ Aur jis ke badan ke chamre par phuriyā ho, aur changī ho jāe,

19 Aur phuriyā ke badle sufed ubhri hūī jagah, yā chamaktā hūā dāg, sufed surkhī māl ho; to kāhin ko dikhāyā jāwe;

20 Phir jab kāhin use dekho, aur dekho, agar wuh jild se zāhiran nīchā ho gayā ho, aur us par ke bāl bhī sufed ho gaye hon; to kāhin use nāpāk kahe; kī yih bars kī bīmārī hai, jo phuriyā se paidā hūī.

21 Par agar kāhin use dekho, aur dekho, kī us par sufed bāl nahīn, aur wuh chamre se nīchā nahīn hai, aur kuchh siyāh hai; to kāhin use sāt din tak nazar-band kare:

22 Par agar wuh chamre par phail gayā ho; to kāhin use nāpāk kahe, kī yih korh kī balā hai.

23 Agar wuh chamaktā hūā dāg apnī jagah par ho, aur phailā na ho; to wuh phuriyā kā dāg hai; kāhin use pāk kahe.

24 ¶ Phir wuh gosht, jis ke chamre men āg kī sī sozish ho, aur us jīte gosht men jis kī sozish hotī ek sufed chamaktā hūā dāg ho, surkhī māl, yā faqat sufed ho;

25 To kāhin us par nazar kare; aur dekho, agar chamakte hūe dāg

ke bál sufed ho gaye hon, aur wuh dekhne men jild se nichá ma'lúm ho; to wuh bars hai, jo us sozish se paidá hui; so káhin use nápak kahe, ki yih bars kí bímári hai.

26 Lekin agar káhin dekhe, ki us sufed chamakte hue dág par sufed bál nahin, aur jild se nichá na húa, balki kuchh siyáh ho; to use sát din tak nazar-band kare:

27 Aur sátwen roz káhin use dekhe; agar wuh jild par bahut phail gayá ho; to use nápak kahe; ki wuh bars ká marz hai.

28 Aur agar wuh sufed chamaktá húa dág apni jagah par ho, aur jild par phailá na ho, balki kuchh siyáh ho; to wuh faqat sozish ke bá'is phúlá húa hai; káhin use pák kahe, ki wuh faqat sozish ká dág hai.

29 ¶ Agar kisí mard yá 'aurat ke sir yá dárhi men dág ho;

30 Káhin us dág ko dekhe; aur dekho, agar wuh záhíran chamre se nichá ma'lúm ho, aur us par koi zard rúngá ho; to káhin use nápak kahe; ki yih senhúa hai, sir yá dárhi kí bars hai.

31 Aur agar káhin us senhúe ke marz ko dekhe, aur dekho, wuh záhíran chamre se nichá nahin, aur ki us par siyáh bál nahin; to káhin us senhúáwale ko sát din tak nazar-band kare:

32 Aur sátwen din dekhe; agar senhúa phailá na ho, aur us par koi zard bál na ho, aur wuh senhúa dekhne men chamre se nichá na ho;

33 To us ke bál munde jáwen, lekin senhúe par ke munde na jáwen; aur káhin us senhúáwale ko aur sát din nazar-band kare.

34 Phir sátwen roz káhin us senhúe ko dekhe; aur dekho, agar wuh senhúa jild par phailá na ho, aur na jild se dekhne men nichá ho gayá; to káhin use pák kahe; wuh apne kapre dhowe, aur pák howe.

35 Aur agar us ke pák thahráne ke ba'd wuh senhúa jild par bahut phail jáwe;

36 To káhin use dekhe; aur dekho, ki agar senhúa jild par phailá hai; to káhin zard bál ko na dhúndhe, wuh nápak hai.

37 Par agar us ke dekhne men wuh senhúa thahar rahá ho, aur ki us par siyáh bál nikle hon, to wuh senhúa changá húa; wuh pák hai; káhin use pák thahráwe.

38 ¶ Aur agar kisí mard yá 'aurat ke badan ke chamre men chamakte hue dág, yá sufed chamakte hue dág, hon;

39 Káhin dekhe; aur dekho, agar we dág, jo un ke badan ke chamre men hain, sufed siyáhi máil hon, to chhip hai, ki chamre men phaili; wuh pák hai.

40 Aur jis shakhs ke sir ke bál gir gaye hon, wuh ganjá hai; wuh pák hai.

41 Aur jis shakhs ke sir ke bál pesháni kí taraf se gir gaye howen, wuh chandlá hai; wuh pák hai.

42 Agar us ganje yá chandle sir par sufed surkh dág ho, to yih bars hai, jo us ke ganje sir aur chandle sir par nikli hui hai.

43 So káhin use dekhe; aur dekho, agar us marz ká dág us ke ganje sir yá chandle sir par surkh sufed ho, jaise ki badan ke chamre men bars dikháí deti hai;

44 To wuh admí korhi hai; wuh nápak hai; káhin use bilkull nápak thahráwe; us kí bars us ke sir par hai.

45 Aur wuh abras, jis ke badan men balá hai, us ke kapre pháre jáwen, aur sir nangá kiya jáwe; tab wuh úpar ke honth par kaprá dále, aur chillá chilláke kahe, Nápak, nápak.

46 Jitne dinon tak ki yih bímári us ko rahe, wuh nápak rahogá; wuh nápak hai; wuh akelé rahá kare; us ká makán khaimagáh ke báhar howe.

47 ¶ Aur wuh pairāhan, jis men men, yā tāne men, yā bāne men, yā bars kā sá dág ho, khwáh ún kā ho kishí chamre ke bartan men phirke khwáh katán kā ho;

48 Aur us pairāhan ke tāne men ho, yā bāne men, katán kā ho, yā ún kā, khwáh chamre par ho, khwáh kishí chiz par jo chamre kí baní ho;

49 Agar wuh dág sabzí máil yá surkhí máil ho, kapre men ho yá chamre men, tāne men ho yā bāne men, yá kishí chamre ke bartan men ho; wuh bars kí balá hai, aur chāhiye kí káhin ko dikháí jáwe:

50 Káhin us balá ko dekhe, aur us chiz ko jis men wuh dág hai, sáť din tak band kar rakhe:

51 Aur sáťweñ din us ko dekhe agar wuh dág kapre par phailá ho, tāne men yā bāne men, yá chamre par, yá kishí chiz par, jo chamre se baní húi hai; to yih dág sakht bars kā hai, aur nápák hai.

52 So wuh us pairāhan ko, sáf kā ho, yá katán kā, jis ke tāne men yā bāne men balá hai, aur us chamre ke bartan ko, jis men wuh hai, jalá de ki yih sakht bars kā dág hai; wuh ág se jaláyá jáwe.

53 Aur agar káhin dekhe, aur dekho, ki wuh dág, jo pairāhan men, tāne men, yā bāne men, yá kishí chamre ke bartan men hai, phailá nahín;

54 To wuh hukm kare ki us chiz ko, jis men wuh dág hai, dhowen, aur phir use aur sáť din tak rakh chhore:

55 Phir wuh káhin ba'd dhone ke, jab sáť din guzar jáwen, us dág ko dekhe; agar us dág ne apná rang nahín badlá, aur na phailá hai, to wuh nápák hai; tó use ág men jalá de; ki wuh muzirr hai, khwah wárpár ho, khwáh úparwár.

56 Aur agar káhin nazar kare aur dekhe, ki dág dhone ke ba'd siyáhi máil húa, to wuh us pairāhan se, aur chamre se, tāne se, yā bāne se, dág bhar káť phenke:

57 Aur agar wuh dág pairāhan

men, yá tāne men, yá bāne men, yá kishí chamre ke bartan men phirke dikháí de; to yih phailnewálá hai; tó us chiz ko jis men wuh dág hai ág se jalá de.

58 Aur agar us pairāhan se, yá tāne se, yá bāne se, yá chamre ke bartan se, jise tó ne dhoyá hai, dág játá rahe, to wuh do-bára dhoyá jáe, ki pák ho jáegá.

59 Yih bars kí balá kā hukm hai, jo ún ke yá katán ke kapre men ho, yá tāne men, yā bāne men, yá kishí chamre ke bartan men, ki wuh pák thahre yá nápák thahráyá jáwe.

XIV BĀ'Ī.

PHIR KHUDĀWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Abras ke liye, jis din wuh pák kiya jáwe, yih shari'at hai: chāhiye ki use káhin pás lawen:

3 Aur káhin khaimagáh se báhar jáwe; aur káhin dekhe, aur dekho, agar wuh abras bars kí balá se chandá ho gayá ho;

4 To káhin hukm kare, ki us ke liye, jo pák kiya játá hai, do jítí pák chiriyán, aur deodár kí lakrí, aur qirmiz, aur zúfa lewen:

5 Phir káhin hukm kare, ki ek un chiriyon men se ek mittí ke bartan men bahte húe pání ke úpar halál kí jáwe:

6 Aur us jítí chiriyá ko, deodár kí lakrí, aur qirmiz, aur zúfa samet lewen, aur unhen aur us jítí chiriyá ko us chiriyá ke laht men, jo bahte pání par zabh kí gayí hai, gota de:

7 Aur us par, jo bars se pák kiya játá hai, sáť martaba chhírke, aur use pák thahráwe; aur jítí chiriyá ko maidán kí taraf urá dewe.

8 Aur wun, jo pák kiya játá hai, apne kapre dhowe, aur sáre badan ke bál mundáwe, aur pání men gusl kare, tá ki pák ho: ba'd us ke wuh khaimagáh men áwe; par sáť din tak apne khaima ke báhar hí sukúnat kare.

9 Aur sātweñ roz apne sir ke sab batheli par hai, wuh us shakhs ke bál, aur apní dārhí, aur apní bhaunen, sir par, jo pák kiya jātá hai, dāl de: garaz apne sáre bál mundáwe, aur aur káhin us ke liye KHUDÁWAND ke apne kapre dhowe, aur apná badan bhí áge kafára de.

10 Aur áthweñ din do be-'aib nar guzráne, aur us ke liye, jo nápákí se barre, aur ek máda barra ek-sála be- pák kiya jātá hai, kafára de; ba'd us ke sokhtaní qurbání ko zabh kare: 'aib, aur maida men se tín dahái, tel .

20 Aur káhin sokhtaní qurbání, aur miláke, nazr kí qurbání ke liye, aur nazr kí qurbání mazbah par charháwe: aur us ke liye kafára de, ki wuh pák ho jáegá.

11 Tab wuh káhin, jo pák kartá 21 Aur agar wuh miskín ho, aur hai, us shakhs ko, jo pák kiya jātá us ká háth us qadr ko na pahunche; hai, un chízon samet, KHUDÁWAND to wuh taqsír kí qurbání ká, hiláne ke ke áge jamá'at ke khaime ke darwá- liye, ek nar barra lewe, tá ki us ke ze par házir kare: liye kafára diyá jáwe, aur ek daswán

12 Aur káhin ek nar barra, taqsír kí hissa maide ká tel milá húá nazr kí qurbání ke liye, us páo tel samet, qurbání ke wáste, aur ek páo tel; nazdík láwe, aur unheñ hiláne kí 22 Aur do qumríán, yá kabútar ke qurbání ke liye KHUDÁWAND ke huzúr do bachche, us ke háth pahunchne ke men hiláwe: muwáfíq, lewe; un men se ek khatá kí qurbání howe, aur dúsrá sokhtaní qurbání.

13 Aur us barre ko us jagah par, 23 Aur wuh unheñ áthweñ din, jabán khatá kí qurbání aur sokhtaní apne pák hone ke wáste, jamá'at ke qurbání zabh kí játi hai, muqaddas khaime ke darwáze par, KHUDÁWAND makán men zabh kare: is liye kí káhatá kí qurbání ke manind, yih ke rúbárú, káhin pás láwe.

14 Aur káhin taqsír kí qurbání ká 24 Aur káhin taqsír kí qurbání ká kuchh lahú loke us shakhs ke, jo pák barra aur wuh páo tel lewe, aur wuh kiya jātá hai, dahne kán kí lau par, unheñ KHUDÁWAND ke áge hiláne kí aur dahne háth ke angúthe par, aur qurbání ke liye hiláwe: qurbání ke angúthe par lagáwe:

15 Aur káhin us páo tel men se 25 Phir wuh taqsír kí qurbání ke thorá loke apne báyen háth kí hatheli barre ko zabh kare; aur káhin taqsír kí qurbání ke khún men se kuchh leke

16 Aur káhin us tel men, jo us kí 26 Aur us tel men se thorá sá apní báyin hatheli par hai, apní dahní ungli báyin hatheli par dále: dubowe, aur KHUDÁWAND ke áge sát 27 Aur káhin us tel men se, jo us kí báyin hatheli par hai, thorá sá apní dahní ungli se KHUDÁWAND ke áge sát

17 Aur us tel men se, jo us kí hath- 28 Aur káhin us tel men se, jo us elí par báqi hai, wuh káhin us shakhs kí hatheli par hai, us shakhs ke, jo ke dahne kán kí lau par, jo pák kiya jātá hai, aur us ke dahne háth ke pák kiya jātá hai dahine kán kí lau ke angúthe par, aur us ke dahne pánw ke angúthe par, taqsír kí qurbání ke bár chhírke: ke angúthe par, taqsír kí qurbání ke 29 Aur káhin us tel men se, jo us lahú ke úpar lagáwe: kí hatheli par hai, us shakhs ke, jo

18 Aur báqi tel ko, jo káhin kí 145

par, aur us ke dahine háth ke angúthe, aur us ke dahine pánw ke angúthe par, taqáir kí qurbání ke lahu kí jagah par lagáwe:

29 Aur káhin báqí-tel ko, jo us kí hathelí par hai, us shakhs ke sir par, jo pák kiyá játa hai, dále, aur us ke liye KHUDÁWAND ko áge kafára de.

30 Phir wuh do qumríán, yá kabútar ke do bacheche, jo use muyassar howne:

31 Ek to khatá kí qurbání ke liye, aur dúsrá sokhtaní qurbání ke liye, nazr kí qurbání samet guzráne: aur káhin us shakhs ke liye, jo pák kiyá játa hai, KHUDÁWAND ko áge kafára dewe.

32 Us mabrús ke liye, jis ká háth na pahunchta ho, us ke pák hone ke liye yih hukm hai.

33 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, kí

34 Jab tum Kan'án kí sarzamín men, jo main tumhári milkíyat ke liye detá hún, dákhil ho, agar tumhári zamín men, jo tumhári milkíyat hai, kisi ghar par bars kí sí balá láún;

35 To cháhiye kí us ghar ká málík jákar káhin ko khabar kare, aur kahe, Mujhe aisá ma'lúm hotá hai, kí is ghar par kuchh bars sá hai:

36 Tab káhin hukm kare, kí we us ghar ko, peshtar us se kí káhin balá ko dekhne jáe, khalí karen, tá kí ghar ká sárá'asbáb nápák na ho jáe; ba'd us ke káhin dekhne jáe:

37 Aur us balá par nazar kare: agar balá kí us ghar kí díwáron par sabzi yá surkhi máil lakireñ hon, aur dekhne men díwár se gahrí nazar áweñ;

38 To káhin ghar se báhar nikalke ghar ke darwáze par jáe, aur ghar ko sáat din tak band kar rakhe:

39 Aur sátwen din áke phir nazar kare: agar wuh balá ghar kí díwáron par phail gayí ho;

40 To káhin hukm de, kí un pattharon ko, jin men balá hai, nikál dálen, aur shahr ke báhar nápák jagah par phenk den:

41 Phir wuh us ghar ko andar se cháron taraf khurcháwe, aur we us khák ko, jo khurchí gayí, shahr ke báhar nápák jagah par phenk den:

42 Aur we aur patthar leke un pattharon kí jagah joren; aur wuh dúsrá chúná lekar ghar ko gach kare.

43 Aur agar wuh balá, ba'd us ke kí us ke patthar nikále gaye, aur wuh ghar khurchá gayá, aur wuh gach kiyá gayá, phir dikhlaí de, aus us ghar men phút nikle;

44 To káhin áwe aur dekhe; aur dekho, agar wuh balá ghar par phail gayí ho, to wuh us ghar kí saht bars hai: aur nápák hai.

45 Tab wuh us ghar ko, aur us ke pattharon ko, aur us kí lakriñ ko, aur us ke sáre gach ko giráwe; aur wuh unhen shahr ke báhar nápák jagah par le jáwe.

46 Us ke siwá, agar koí, us ghar ke band kiye hús ke dinon men, us ke bích dákhil hogá, to wuh shám tak nápák rahegá.

47 Aur jo koí us ghar men soe, to apne kapre dhowe; aur jo koí us ghar men kuchh kháwe, to apne kapre dhowe.

48 Aur agar wuh káhin, ba'd us ke kí wuh ghar phir gach kiyá gayá thá, us men áwe, aur dekhe, kí wuh balá ghar par nahín phailí, to wuh us ghar ko pák thahráwe; kyúnki wuh balá dúr ho gayí.

49 Tab us ghar kí pákí ke liye do chiriyán, aur deodár kí lakri, aur qirmiz, aur zúfa lewe:

50 Aur un chiriyon men se ek ko mittí ke básan men bahte hús pání par zabh kare:

51 Phir wuh deodár kí lakri, aur zúfa, aur qirmiz, aur us jíti chiriyá ko leke us zabh kí hús chiriyá ke lahu

men, aur us bahte hūe pānī men, gcta de, aur sāt daf'a us ghar par chhirke :

52 Aur chiriya ke lahū, aur bahte hūe pānī, aur jīti chiriya, aur deodār kī lakṛī, aur zūfa, aur qirmiz se us ghar ko pāk karo :

53 Aur us jīti chiriya ko shahr ke bāhar maidān kī taraf chhoṛ de, aur us ghar ke liye kafāra de, ki wuh pāk ho jāegā.

54 Har qism bars kī balā ke, aur senhūon ke liye,

55 Aur poshāk aur ghar kī bars ke liye,

56 Aur waram, aur chhilke, aur sufed chamaknewāle dāg ke liye, yih hukm hai ;

57 Tā ki we nāpāk aur pāk thah-rāne ke din yih hukm men lāwen.

XV BĀ' B.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn ko khitāb karke farmā-ya, ki

2 Banī Isrāel se khitāb karo, aur un ko kaho, Agar kisī shakhs ke badan men jiryān kā marz ho, to wuh jiryān ke sabab se nāpāk hai.

3 Aur jiryān ke waqt us kī nāpākī yūn hogī ; kyā us ke badan se jiryān jāri ho, kyā us kā badan jiryān se band ho, wuh nāpāk hai.

4 Jo shakhs, jise jiryān hai, jis bistar par soegā, wuh bistar nāpāk hogā ; aur har ek chīz, jis par wuh baiṭh jāwe, nāpāk hogī.

5 Aur jo koī us ke bistar ko chhū-we, apne kapre dhowe, aur pānī se gusl karo, aur shām tak nāpāk rahe.

6 Aur jo koī us chīz par, jis par jiryānwālā baiṭhā ho, baiṭhe, apne kapre dhowe, aur pānī men nahāwe, aur shām tak nāpāk rahe.

7 Aur jo koī us ke badan ko, jise jiryān hai, chhūwe ; to wuh apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

8 Aur agar wuh, jise jiryān hai, kisī shakhs par, jo pāk hai, thūk de ;

to wuh shakhs apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

9 Aur wuh sab chīz, jis par wuh jiryānwālā sawār ho, nāpāk hogī.

10 Aur jo koī kisī chīz ko, jo us jiryānwāle ke nīche thī, chhūwe, shām tak nāpāk rahegā : aur jo koī un chīzon ko uṭhāwe, wuh apne kapre dhowe, aur pānī se gusl karo, aur shām tak nāpāk rahe.

11 Aur wuh jis ko yih shakhs, jise jiryān hai, bin hāth dhoe chhūwe, apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

12 Aur mittī kā bāsan, jis ko jiryānwālā chhūwe, torā jāe ; aur har ek bāsan jo chobī ho, so pānī se dhoyā jāwe.

13 Aur jab wuh, jise jiryān kā marz hai, changā ho jāe, to wuh sāt din apne pāk hone de liye gine, tab wuh apne kapre dhowe, aur apnā badan bahte hūe pānī se dhowe : tab wuh pāk hogā.

14 Aur āthwen din do qumriān, yā kabūtār ke do bachche, leke, KHUDĀWAND ke huzūr, jamā'at ke khaine ke darwāze par kāhin pās lāwe, aur unhen kāhin ke hawāle kare :

15 Aur kāhin unhen guzrāne, ek khatā kī qurbānī ke liye, aur dūsra sokhtanī qurbānī ko liye : aur kāhin us jiryānwāle kī bābat us ke liye KHUDĀWAND ke āge kafāra de.

16 Aur jab shakhs ko ihtilām ho, to wuh apnā sārā badan pānī se dhowe, aur shām tak nāpāk rahe.

17 Aur jis kapre yā chamṛe par nutfa lag jāe, wuh kaprā yā chamṛā pānī se dhoyā jāwe, aur shām tak nāpāk rahe.

18 Aur wuh 'aurat jis ke sāth marī suibat kare, aur munzil ho, to we donon pānī se gusl karen, aur shām tak nāpāk rahen.

19 ¶ Aur agar 'aurat ko jiryān ho, aur us ke badan men jo jiryān hai

haiz kā howe, wuh sāt din judā kī jāe; jo koī use chhūegā, shām tak najis rahegā.

20 Aur wuh sab chīz, jis par wuh apnī judāī ke aiyām men sowē, nāpāk hai; aur har ek chīz, jis par wuh baithē, nāpāk hai.

21 Aur jo koī us ke bistar ko chhūwe, apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

22 Aur jo koī kisī chīz ko, jis par wuh baithī ho, chhūwe, apne kapre dhowe, aur pānī se nahāwe, aur shām tak nāpāk rahe.

23 Aur agar koī chīz us ke bistar par, yā aur kisī dūsrī chīz par ho, jis par wuh baithī hūī hai, aur us waqt koī us chīz ko chhūwe, to wuh shām tak nāpāk rahe.

24 Aur agar mard us ke sāth sotā hai, aur us kā najas us par hotā hai, to wuh sāt din tak nāpāk rahegā; aur har ek bistar, jis par wuh mard soegā, nāpāk hogā.

25 Aur agar 'aurat apnī judāī ke dinon se peshtar haiz se ho, yā judāī ke aiyām ke guzar jāne par bhī lahū jārī rahe; to us kī najāsāt ke bahne ke aiyām kā hukm us ke aiyām judāī kā sā hogā: wuh nāpāk hai.

26 Aur jab tak us kā lahū bahtā, jis bistar par wuh soegī, so apnī judāī ke aiyām ke bistar kī tarah nāpāk hogī: aur jis chīz par wuh baithēgī, wuh chīz, jis tarah us ke aiyām i judāī men nāpāk thī, ab bhī nāpāk hogī.

27 Aur jo koī un chizon ko chhūegā, nāpāk hogā; apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

28 Aur jab wuh apne jiryān se pāk howe, to sāt din gine; ba'd us ke wuh pāk hogī.

29 Aur āthwen din chāhiye kī wuh do qumriān, yā kabūtar ke do bachche, leke, jamā'at ke khaima ke dārwaize par kāhin pās āwe.

30 Aur kāhin ek ko khatā kī qurbā-

nī ke liye, aur ek ko sokhtanī qurbānī ke liye, guzrān de: aur kāhin us ke jiryān kī nāpāki ke liye KHUDĀWAND ke āge us ke liye kafāra de.

31 Isī tarah tum banī Isrāel ko un kī najāsāt se parhez karwāo, tā kī we apnī najāsaton men halāk na howen, jab mere maskan ko, jo un ke darmiyān hai, nāpāk karen.

32 Us ke liye jise jiryān kā marz ho, aur us ke liye jise ihtilām ho, aur wuh us bā'is nāpāk hotā;

33 Aur us ke liye jo haiz se ho, aur us mard aur 'aurat ke liye, jise jiryān kā marz ho, aur us mard ke liye, jo haizwālī 'aurat ke sāth hambistar ho, yih hukm hai.

XVI BA'B.

PHIR KHUDĀWAND ne, ba'd us ke kī Hārūn ke do betē KHUDĀWAND ke nazdik āe aur mar gaye,

2 Mūsā ko khitāb karke farmāyā, kī Apne bhāī Hārūn ko yih kah, kī Har waqt paktarin makān men parde ke andar kafāragāh ke pās, jo sandūq par hai, na āyā kare, tā kī mar na jāwe. is liye kī main badlī men kafāragāh par dikhāī dūngā.

3 Aur Hārūn paktarin makān men yūn āwe; kī khatā kī qurbānī ke liye ek bachhrā, aur sokhtanī qurbānī ke liye ek mendhā, lāwe.

4 Aur katānī muqaddas pairāhan pahine, aur us ke badan men katānī pāejāma ho, aur katānī paṭko se us kī kamar bandhī ho, aur apne sir par katānī 'amāma rakhe: ye muqaddas kapre hañ; aur wuh apnā badan pānī se dhowe, aur unhen pahin le.

5 Aur banī Isrāel kī jamā'at se bakrī ke do bachche khatā kī qurbānī ke liye, aur ek mendhā sokhtanī qurbānī ke liye, lewe.

6 Aur Hārūn apne us baohhre ko, jo khatā kī qurbānī ke liye us kī taraf se hai, nazdik lāwe, aur apne liye aur apne ghar ke liye kafāra de.

7 Phir un donon halwānon ko leke

jamā'at ke khaime ke darwāze par KHUDĀWAND ke āge hāzīr kare.

8 Aur Hārūn un donon halwānon par qur'a dāle; ek qur'a KHUDĀWAND ke liye, aur use dūsra qur'a chalāwe ke liye.

9 Aur Hārūn us halwān ko, jis par KHUDĀWAND ke nām kā qur'a pare, lāwe, aur use khatā ki qurbāni ke liye zabh kare.

10 Par wuh jis par qur'a pare, ki chalāwā ho, KHUDĀWAND ke āge jītā hāzīr kare, tā ki us se kafāra diyā jāwe, aur chalāwe ke liye bayābān men chhor de.

11 Phir Hārūn us bachhre ko, jo khatā ki qurbāni ke wāste us ki taraf se hai, lāke apne liye, aur apne ghar ke liye, kafāra de; aur us bachhre ko, jo us ki taraf se khatā ki qurbāni hai, zabh kare:

12 Aur wuh ek 'ūdsoz us āg ke angāron se, jo KHUDĀWAND ke āge mazbah par hai, bhar le, aur apni mutthiān bakhūr ke kūtē hūe masālīh se bhī bhare, aur use parde ke andar lāwe:

13 Aur us bakhūr ko KHUDĀWAND ke huzūr āg men dāl de, tā ki bakhūr kā dhūān kafāragāh ko, jo shahādāt ke sandūq par hai, chhipāwe, ki wuh balāk na ho:

14 Phir wuh us bachhre kā lahū leke apni ungli se kafāragāh par, pūrab ki taraf ko, chhirke; aur kafāragāh ke āge bhī lahū apni ungli se sāt martaba chhirke.

15 ¶ Phir wuh us halwān ko, jo jamā'at ki taraf se khatā ki qurbāni hai, zabh kare, aur us ke lahū ko parde ke andar lāke, jaisā us ne bachhre ke khūn ke sāth kiya thā, waisāhi us lahū ke sāth kare, aur us kafāragāh ke ūpar, aur us ke sāmne, chhirke:

16 Aur maqdis ki bābat, banī Isrāel ki nāpāki ke liye, aur un ke gunāhon aur sārī khatāon ke liye, kafāra de;

aur wuh jamā'at ke khaime ke liye bhī, jo un ke sāth un ki najāsaton men rahtā hai, aisā hī kare.

17 Aur jab wuh bhitar jāwe, tā ki maqdis men kafāra de, to jab tak ki wuh bāhar na āwe, aur apne liye, aur apne gharāne ke liye, aur banī Isrāel ki sārī jamā'at ke liye, kafāra na de, to jamā'at ke khaime men koī na jāwe.

18 Phir wuh nikalke us mazbah par, jo KHUDĀWAND ke āge hai, āwe, aur us ki bābat kafāra de; aur us bachhre aur us halwān ke lahū men se leke mazbah ke āspās sīngon par dāle.

19 Aur apni ungli se us par sāt martaba lahū chhirke, aur use banī Isrāel ki najāsaton se pāk kare, aur use muqaddas kare.

20 ¶ Aur jab wuh maqdis, aur jamā'at ke khaime, aur mazbah ke liye, kafāra de chuke, to us jīte halwān ko lāwe:

21 Aur Hārūn apne donon hāth us jīte halwān ke sir par rakhe, aur banī Isrāel ki sārī badkārion, aur un ke sāre gunāhon aur khatāon kā iq-rār karko, un ko us halwān ke sir par dhare, aur use kisī shakhs ke hāth, jo us ke liye mu'aiyan ho, bayābān ko bhijwā de:

22 Ki wuh halwān un ki sārī badkārīān apne ūpar ūthāke wīrāne men le jāegā: aur wuh us halwān ko bayāban men chhor de.

23 Phir Hārūn jamā'at ke khaime men dākhil hoke un katāni kapron ko, jo us ne maqdis men jāne ke waqt pahine the, utāre, aur un ko wahān rakh de:

24 Phir pāk makān men apnī badan pāni se dhowe, aur apne kapre pahinke bāhar āwe, aur apnī sokhtāni qurbāni aur jamā'at ki taraf se sokhtāni qurbāni guzrāne, aur apne liye aur jamā'at ke liye kafāra de.

25 Aur khatā ki qurbāni ki charbī mazbah par jalāwe.

26 Aur wuh, jis ne chaláwe ká halwán chhorá, apne kapre dhowe, aur pání se naháwe : ba'd us ke khaimagáh men dákhil ho.

27 Aur khatá kí qurbání ke bahhre ko, aur khatá kí qurbání ke halwán ko, jin ká lahú maqdis men kafáre ke liye dákhil kiya gayá, khaimagáh se báhar le jáwen ; aur un kí khálen, aur un ká gosht, aur gobar, aur mengní, ág men jalá dewen.

28 Aur wuh, jis ne unhen jaláya, apne kapre dhowe, aur pání se gusl kare ; ba'd us ke khaimagáh men dákhil hove.

29 ¶ Aur yih tumháre liye qánún i dáimí hogá, kí sátwen mahine kí daswín tárikh tum men se har ek, khwáh wuh tumháre des ká ho, khwáh pardesti, jis kí búdobásh tum men hai, apní ján ko dukh de, aur kísi tarah ká kám na kare :

30 Kyúnki us roz tumháre wáste tumhári pákízagi ke liye kafára diyá jáegá, tá ki tum apne sáre gunahon se KHUDÁWAND ke áge pák ho jáo.

31 Yih sabb tumháre áram karne ke liye hogá : tum us din apní ján ko dukh díjiyo ; yih tumháre liye hamesha ká qánún hogá.

32 Aur wuh káhin, jise wuh chuparke makhsús kare, kí apne báp kí jagah kahánat kí khidmat kare, kafára dewe, aur katání kapre, jo muqaddas hain, pahine :

33 Aur wuh maqdis ke liye kafára dewe, aur jamá'at ke khaima ke liye, aur mazbah ke liye, kafára dewe, aur káhinon ke liye aur jamá'at ke sab logon ke liye kafára dewe.

34 Aur yih tumháre wáste qánún i abadí hai, kí tum baní Isráel ke liye, un ke sab gunahon kí bábat, sál men ek dafa kafára do. Chunáuchi us ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá se farmáyá, wáísá hí kiya.

XVII BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Hárún ko, aur us ke beton, aur sáre baní Isráel ko, khitáb kar, aur un ko kah, kí KHUDÁWAND ne mujhe yih hukm kiya hai, kí

3 Jo shakhs baní Isráel men se bail, yá barra, yá halwán, khaimagáh men, yá khaimagáh ke báhar, zabb kare,

4 Aur jamá'at ke khaima ke darwáze par, KHUDÁWAND ke maskan ke áge, KHUDÁWAND kí qurbání guzráne ke liye na láwe, us shakhs par khún ká ilzám hogá, kí us ne khún baháyá, aur wuh shakhs apní guroh se kat jáegá :

5 Yih is liye hai, kí baní Isráel apní qurbánían, jinhen we maidán men zabb karte hain, KHUDÁWAND ke huzúr jamá'at ke khaima ke darwáze par, káhin pás láwen, aur unhen KHUDÁWAND ke huzúr salámatí kí qurbáníon ke liye guzránen.

6 Aur káhin wuh lahú, jamá'at ke khaima ke darwáze par, KHUDÁWAND ke mazbah par chhírke, aur charbí ko jaláwe, tá ki KHUDÁWAND ke liye khushbúí kí bú ho.

7 Aur áge ko shayátín ke liye, jin ke pairau hoke we zinákár thahre hain, apní qurbánían na guzránen. Un ke liye un ke qarnon men yih hamesha ká qánún hogá.

8 ¶ Aur tú unhen kah, kí Jo koi Isráel ke gharáne ká, yá musáfiiron men se jo un men búdobásh karte hain, sokhtani qurbání, yá koi zabiha guzráne,

9 Aur use jamá'at ke khaima ke darwáze par, tá ki use KHUDÁWAND ke liye charháne ko na láwe, wuh shakhs apní qaum men se kat jáegá.

10 ¶ Aur baní Isráel men se jo shakhs, khwáh Isráel ke gharáne ká ho, khwáh musáfiiron men se, jin kí búdobásh un men ho, kísi khún ko

kháwe; to merá chihra us khún-khánewále ke barkhíláf hogá, aur main use us kí jamá'at men se káṭ dúngá.

11 Kyúnki badan kí hayát lahú men hai; so main ne mazbah par wuh tum ko diyá hai, kí us se tumhári jánon ke liye kafára ho: kyúnki wuh, jis se kisi ján ká kafára hotá hai, so lahú hai.

12 Isí liye main ne baní Isráel ko kahá, kí Tum men se koí khún na kháwe, aur koí musáfir, jis kí búdo-básh tum men hai, lahú na kháwe.

13 Aur baní Isráel men se, yá musáfiron men se, jin kí búdobásh tum men hai, jo shakhs shikár kare, aur koí charanda yá paranda, jo kháne men átá hai, pakre, wuh us ká lahú bitáwe, aur use mittí se chhipáwe.

14 Kyúnki yih har ek badan kí ján hai; us ká lahú ján kí jagah hai: is liye main ne baní Isráel ko hukm kiyá, kí Kisí gosht ká lahú mat kháo: kí har jism kí zindagání us ká lahú hai; jo koí use kháegá kaṭ

15 Aur jo koí haiwán ko, jo az-khud mar gayá ho, yá use darande ne torá ho, kháwe, to wuh shakhs, khwáh tumháre des ká ho, khwáh padesí, wuh apne kapre dhowe, aur pání se gusl kare, aur shám tak nápak rahe; tab wuh pák hogá.

16 Aur agar wuh na dhowe, aur na gusl kare, to wuh apná gunáh áp uṭhágá.

XVIII BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel se khitáb kar, aur unhon kah, kí Main KHUDÁWAND tumhárá Kḥudá hún.

3 Tum Misr kí zamín ke se kám, jis men tum rahte the, na kijiyo, aur tum zamín i Kan'án ke se kám, jahán main tumhen le játá hún,

mat kijiyo; aur tum un kí rasmon par na chaliyo.

4 Tum mere hukmon par chalo, aur mere qánúnon ko hifz karo, aur un par 'amal karo: kí main KHUDÁWAND tumhárá Kḥudá hún.

5 So tum mere qánúnon aur mere hukmon par 'amal karo; kí jo koí un par 'amal kare, to wuh un se jiegá: main KHUDÁWAND hún.

6 ¶ Tum men se koí apne qarábati kí barahnagí záhir karne ke liye us ke nazdik na jáwe; kí main KHUDÁWAND hún.

7 Tú apne báp kí barahnagí, yá apní má kí barahnagí zinhár záhir mat kar; kí wuh terí má hai: tú us kí barahnagí záhir na kar.

8 Tú apne báp kí jorú kí barahnagí záhir na kar; kí wuh tere báp kí barahnagí hai.

9 Tú apní bahin kí barahnagí, yá apne báp kí betí, yá apní ma kí betí kí barahnagí, khwáh wuh ghar men paidá hui ho, khwáh aur kahín, záhir mat kar.

10 Tú apne bete kí betí, yá apní betí kí betí kí barahnagí záhir mat kar; kí un kí barahnagí 'ain terí barahnagí hai.

11 Tere báp kí jorú kí betí, jo tere báp ke nutfé se hai, terí bahin hai, tú us kí barahnagí záhir mat kar.

12 Tú apne báp kí bahin kí barahnagí záhir mat kar; kí wuh tere báp kí rishtadár hai.

13 Apní má kí bahin kí barahnagí záhir mat kar; kí wuh terí má kí rishtadár hai.

14 Tú apne báp ke bhái kí barahnagí záhir mat kar, aur us kí jorú ke nazdik mat já: wuh terí chachí hai.

15 Tú apní bahú kí barahnagí záhir mat kar; kí wuh tere bete kí jorú hai: tú us kí barahnagí záhir mat kar.

16 Tú apne bhái kí jorú kí barahnagí záhir mat kar; kí wuh tere ohái kí barahnagí hai.

17 Tū kisi 'aurat kī, aur us kī betī kī barahnagī zāhīr mat kar; aur tū us 'aurat ke betē kī betī, yā us kī betī kī betī mat le, tā ki us kī barahnagī zāhīr kare; ki wuh us kī rishtadār hai: ki yih barī be-hayāī hai.

18 Aur tū kisi 'aurat ko us kī bahin samet jorū mat kar, tā ki us kī bhī barahnagī zāhīr kare, pahī ke jīte jī, ki yih us kā jalānā hai.

19 Aur wuh 'aurat, jab tak apnī najāsāt ke bā'is alag rahe, tū us kī barahnagī zāhīr karne ko us ke nazdik mat jā.

20 Aur tū apne hamsāe kī jorū ke sāth suhbat mat kar, tā ki tū us se apne ko najis na karo.

21 Jū apne farzandon meṃ se kisi ko Molak ke liye āg se guzarne mat de, aur apne K̄hudā ke nām kī tahqīr na kar: main K̄HUDĀWAND hūn.

22 Tā mard ke sāth, jis tarah 'aurat ke sāth sotā hai, mat so: yih makrūh hai.

23 Tū kisi haiwān se jimā' mat kar, tā ki tū us se apne ko gānda na kare; aur na koī 'aurat kisi haiwān ke āge jā khārī ho, ki us se jimā' karwāe; ki yih aundhī bāt hai.

24 Tum in bāton meṃ āp ko kisi se ālūda mat karo: ki un sab kām meṃ se we qaumeṃ, jinheṃ main tumhāre āge nikālā hūn, nāpāk hūn.

25 Aur zamīn bhī nāpāk hūī; is liye main us kī badkārī kā badlā us par pahunchātā hūn, aur zamīn unheṃ, jo us meṃ baste haiṃ, qai kar dālegī.

26 Pas, tum āp merī shari'aton aur mere hukmon ko hifz karo, aur un karāhaton meṃ se kisi ko koī na kare, khwāh tumhārā qaumwālā ho, khwāh ajnabī jo tum meṃ rahtā ho;

27 Kyūnki zamīn ke bāshindon ne, jo tum se āge the, ye sab karāhaton ke kām kiye, aur zamīn nāpāk ho gayī;

28 Tā ki zamīn tumhārī nāpākī se

tumheṃ bhī ugal na de, jis tarah us ne un qaumon ko, jo tum se āge theṃ, ugal diyā.

29 Ki jo koī un karāhaton meṃ se kuchh karegā, to we karnewāle apnī apnī qaum meṃ se kat jāenge.

30 So tum merī shari'at ko hifz karo, aur un makrūh fī'alon meṃ se, jo tum se āge kiye gaye, koī kām na karo, aur apne ta,īn un se gānda na karo: main K̄HUDĀWAND tumhārā K̄hudā hūn.

XIX BĀB.

PHIR K̄HUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā,

2 Banī Isrāel kī sārī jamā'at ko kah, aur unheṃ farmā, ki 'Tum muqaddas ho; ki main K̄HUDĀWAND tumhārā K̄hudā e quddūs hūn.

3 ¶ Tum meṃ se har ek apnī mā, aur apne bāp, se dārtā rahe, aur mere sabton ko hifz kare: main K̄HUDĀWAND tumhārā K̄hudā hūn.

4 ¶ Tum buton kī taraf rujū' mat ho, aur na apne liye dhāle hūe ma'-būdōn ko banāo: main K̄HUDĀWAND, tumhārā K̄hudā hūn.

5 ¶ Aur agar tum salāmatī kā zabīha K̄HUDĀWAND ke liye zabh karo, to tum use apnī razāmandī se zabh karo.

6 Yih chāhiye, ki jis din tum use zabh karo, usī din yā dūsre din wuh khāyā jāwe: aur agar tisre roz tak kuchh bach rahe, to āg meṃ jalā diyā jāwe.

7 Aur agar zarra bhī tisre din khāyā jāwe, to karāhiyat hogī; wuh maq-būl na hogā.

8 So jo koī use khāegā, us kā gunāh usī par hai; kyūnki us ne K̄HUDĀWAND kī pākiza chiz ko najis kiyā; so wuh insān apnī qaum se kat jāegā.

9 ¶ Aur jab tū apnī fasl kāte, to khet ke konon ko, sab kā sab mat kat le, aur na apne khet meṃ bāl chun.

10 Aur apne angūristān meṃ kho-shachhī mat kar, aur apne angūron

ká ek ek dána tor na le; cháhiye ki miskínon aur musáfiron ke liye un ko chhor de: main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

11 ¶ Tum chorí na karo, na jhúthá mu'ámalá karo; ek dúsre se jhúth mat bolo.

12 ¶ Aur tum merá nám leke jhúthí qasam na kháo: tú apne Khudá ke nám kí takfir mat kar: main KHUDÁWAND hún.

13 ¶ Tú apne parosí se dagábázi na kar, na us se kuchh chhín le: mazdúr kí mazdúrí cháhiye kí sárí ráat subh tak tere pás na rah jáe.

14 ¶ Tú bahre ko mat kos; tú wuh chíz, jis se thokar lage, andhe ke áge mat rakh; par apne Khudá se dartá rah: main KHUDÁWAND hún.

15 ¶ Tum hukúmat men be-insáfi na karo; tú miskín kí miskíní par nazar na kar, aur buzurg ko buzurgí ke liye 'izzat mat de; balki insáf se apne bhái kí 'adálat kar.

16 Tú 'aib-joon kí mánind apní wáum men áyá jáyá na kar, aur apne bhái ke khún par kamar na bándh: main KHUDÁWAND hún.

17 ¶ Tú apne bhái se bugz apne dil men na rakh: tú albatta apne bhái ko nasíhat kar, tá kí tú us ke sabab khatákár na thahre.

18 ¶ Apní wáum ke farzandon se badlá mat le, aur na un kí taraf se kína rakh; balki tú apne bhái ko apní mánind piyár kar; main KHUDÁWAND hún.

19 ¶ Tum merí shari'aton kí muháfazat karo. Tú apne chaupáyon ko mukhtalíf jinsoon se lagne mat de. Tú apne khet men kisi tarah ke bíj mile hús mat bo: aur pairáhan, jo katán aur ún se miláke biná gayá ho, mat pahin.

20 ¶ Jo koi us 'aurat se, jo laundí aur kisi shakhs kí mangetar hai, aur na fidiya dí gayí hai, aur na ázád kí gayí hai, hambistar ho, un ko kore

ináre jáwen: we már dále na jáwen, is liye kí wuh 'aurat ázád na thí.

21 So wuh KHUDÁWAND ke liye taqsír kí qurbání jamá'at ke khaime ke darwáze par, ya'ne ek mendhá taqsír kí qurbání ke liye, láwe.

22 Aur kábin us taqsír kí qurbání ke mendhe par, us khatá ke liye jo us ne kí, KHUDÁWAND ke áge kafára de; tab wuh khatá, jo us ne kí hai, baqshí jáegí.

23 ¶ Aur jab tum us mulk men áo, aur har qism ke mewadár darakht lagáo, to tum un ká mewa námaqhtún sá jáuo; tín baras tak námaqhtún ke mánind tumháre liye rahe; wuh mewa na kháya jáwe.

24 Aur chauthé sál us ke sáro mewa shukrguzárí ke sáth KHUDÁWAND ke liye muqaddas hongé.

25 Aur párchwen sál tum us ká mewa kháo, kí wuh apní barhtí tumháre liye dewe: main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

26 ¶ Tum lahú ke sáth kuchh mat kháo; aur jádú na karo, aur sá'aton par liház mat rakho.

27 Tum apne síron ke goshe mat múnáo, aur apní dárhí ke konon ko tú mat bigár.

28 Tum kisi ke marne se apne badanon ko na chíro, aur apne úpar godne se nishán na do: main KHUDÁWAND hún.

29 Tú apní betí ko kasbí banáne ke liye be-hurmat mat kará, aísá na howe kí zamín men kasbí-bázi phailé, aur mulk badkárí se ma'múr ho jáwe.

30 ¶ Tum mere sabton kí muháfazat karo, aur mere maqdis kí ta'zím karo: main KHUDÁWAND hún.

31 ¶ Aur tum un kí taráf, jin ká yár deo hai, tawajjuh na karo, aur na jádúgaron ke tálib ho, kí un ke sabab se nápák ho jáoge: main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

32 ¶ Tú us ke áge, jis ká sir sused ho, uth khará ho, aur búrhe mard ko

'izzat de, aur apne Kḥudā se ɖar: main KḤUDĀWAND hūṅ.

33 ¶ Agar koī musāfir tumhāri zamīn par tere sāth sukdnat kare, tum us ko mat satāo:

34 Balki musāfir ko, jo tumhāre sāth rahtā hai, aisā jāno, jaise wuh jo tum men paidā huā hai; balki tū use aisā piyār kar, jaisā āp ko kartā hai; is liye ki tum Misr ki zamīn men pardeśi the: main KḤUDĀWAND tumhārā Kḥudā hūṅ.

35 ¶ Tum hukumat karne men, paimāish karne men, taulne men, nāpne men, be-insāfi na karo.

36 Chāhiye ki tumhāri pūrī tarāz, aur pūrī paserī, aur pūrī dasserī hon: main KḤUDĀWAND tumhārā Kḥudā hūṅ, jo tum ko zamīn i Misr se nikāl lāyā.

37 So tum merī sārī shari'aton, aur merī sārī 'adālaton ki muhāfazat karo, aur un par 'amal karo: main KḤUDĀWAND hūṅ.

XX BA'Ā.

PHIR KḤUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā,

2 Ab tū banī Isrāel ko kah, Jo koī banī Isrāel men se, yā un musāfiron men se, jin ki būdobāsh Isrāel ke darmiyān hai, apnī aulād men se kisī ko Molak ki nazr karegā, wuh mār dālā jāegā: mulk ke bāshinde us par pat-thrāo karen.

3 Aur merā chihra us shakhs kā mukhālīf hogā, aur main use us ki jamā'at men se kāt dūngā; is liye ki us ne apnī aulād men se kisī ke taṅ Molak ko diyā, ki mere maqdis ko nāpāk, aur mere nām i pāk ko behurmat kare.

4 Aur agar mulk ke rahnewāle us shakhs se, jab ki us ne apnī aulād men se kisī ko Molak ki nazr kiyā, chashmposhī karen, aur use qatl na karen;

5 Tab merā chihra, us shakhs kā, aur us ke gharāne kā mukhālīf ho

jāegā, aur main us ko un sab samet, jo us ki pairaui men zinā karte haiṅ, ki Molak ki pairaui men zinākar thahren, un ki qaum men se kāt dālūngā.

6 ¶ Aur jo insān us shakhs ki, jis kā yār deo hai, aur jādūgaron ki pairaui kartā hai, tā ki un ki tarah zinā kare, merā chihra us kā mukhālīf hogā, aur main use us ki qaum men se kāt dālūngā.

7 ¶ Pas, āp ko pākīza karo, aur muqaddas ho; ki main KḤUDĀWAND tumhārā Kḥudā hūṅ.

8 Aur tum merī shari'aton ko hifz karo, aur un par 'amal karo; main KḤUDĀWAND hūṅ, jo tumhen muqaddas kartā hūṅ.

9 ¶ Aur jo koī apne bāp yā apnī mā par la'n kare, mār dālā jāegā: us ne apne bāp yā apnī mā par la'nat ki hai; us kā kḥūn usī par hai.

10 ¶ Aur wuh shakhs, jo dūstro ki jorū ke sāth, yā apne parosī ki jorū se zinā kare, wuh zinā karnewālā aur zinā karnewālī donon qatl kiye jāwen.

11 Aur jo shakhs ki apne bāp ki jorū se hambistar ho, us ne apne bāp ki barahuagī zāhir ki: we donon qatl kiye jāwen: un kā kḥūn unḥiṅ par hai.

12 Aur wuh shakhs jo apnī bahū ke sāth hambistar howe, we donon qatl kiye jāwen: unḥon ne aundhī bāt ki hai; un kā kḥūn unḥiṅ par hai.

13 Aur agar koī mard ke sāth so-we, jaise 'aurat ke sāth sotā hai, un donon ne makrūh kām kiya: we qatl kiye jāwen: un kā kḥūn unḥiṅ par hai.

14 Aur agar koī shakhs jorū ko, aur us ki mā ko bhī rakhe, yih behayāī hai: wuh jalāyā jāwe, wuh aur we donon, tā ki tumhāre darmiyān be-hayāī na rahe.

15 Aur agar koī mard jānwar se

zinâ kare, wuh qatl kiya jáwe; aur tum us charpâe ko bhî már dâlo.

16 Aur agar 'aurat kisí jánwar ke pás jáwe, aur us ke liye niche let jáwe, to us 'aurat aur jánwar ko már dâi; we ján ae máre jáwen; un kâ khûn unhîn par hai.

17 Aur agar koí mard apní bahin ko, yâ apne báp kí betí, yâ apní má kí betí ko lewe, aur báham ek ek kí barahnagí dekhen, yih niháyat burá hai; we donon apní qaum ke áge qatl kiye jáwen, kí us ne apní bahin kí barahnagí zâhir kí; wuh apná gunâh utháwega.

18 Aur agar mard us 'aurat se, jo kapron se ho, hambistar ho, aur us kí barahnagí zâhir kare, to us ne us kâ chashma kholá hai, aur is ne apne lahú kâ chashma khulwáyá: so we donon apní qaum men se kat jáenge.

19 Aur tú apní khálá aur apní phúphí kí barahnagí zâhir mat kar; kí jis ne aisá kiya, us ne apne qarib kí barahnagí zâhir kí: aur we gunâh ko utháwenge.

20 Aur agar koí apní chachí se hambistar ho, to us ne apne chachá kí barahnagí zâhir kí: we apne apne gunâh ko utháwenge; we láwalad marenge.

21 Aur jo shakhs apne bhái kí jorú ko lewe, to yih makrúh hai; us ne apne bhái kí barahnagí zâhir kí: we láwalad hongé.

22 ¶ So tum mere sab qánúnon kí, aur merí sab shari'aton kí muháfa-zat karo, aur un par 'amal karo; tá kí wuh zamín, jis men main tumhen le játa hún, kí wahán sukúnat karo, tum ko ugal na de.

23 Tum un qaumon ke dastúron par, jinhen main tumháre áge níkáltá hún, mat chalo; kyúñki unhon ne aise hí sab 'amal kiye; isí liye main ne un se nafrat kí.

24 Par main ne tumhen kahá, kí Tum un kí zamín ke wáris hoge, aur

main use tum ko dúngá, kí tum us ke wáris ho; wuh zamín, jis par dúdh aur shahd bah rahá hai: main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún, kí tum ko qaumon men se chun liya hai.

25 So tum pák aur nápak chaupáyon men, aur nápak aur pák parandon men farq karo: aur tum charandon, aur parandon, aur kisí qism kí chíz ke sabab se, jo zamín par rengtí hai, jin ko main ne tumháre liye nápak kiya hai, apne ta'in nápak na karo.

26 Aur tum mere muqaddas log ho jáo: kí main KHUDÁWAND quddús hún, aur main ne tumhen qaumon men se chun liya hai, tá kí tum mere ho.

27 ¶ Aur wuh mard yâ 'aurat jis kâ yár deo hai, yâ jádúgar ho, to donon qatl kiye jáwen; cháhiye kí tum un par patthráo karo; un kâ khûn unhîn par howe.

XXI BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko sarnáyá, kí Káhinon ko, jo baní Hárún hain, khitáb karke unhen kahí, kí Koí is sabab se, kí us kí guroh men koí mar jáwe, nápak na bane:

2 Magar us ke liye, jo nazdík kí qarábat us se rakhtá ho, jaise apní má ke liye, aur apne báp ke liye, aur apne beté, aur apní betí, aur apne bhái ke liye,

3 Aur apní kunwárí bahin ke liye, jo us ke sáth hai, aur hanoz mard se waqíf nahin húi; wuh us ke liye nápak ban saktá hai.

4 Par wuh, kí apní guroh men peshwá hai, apne ko álúda na kare, aisá kí nápak ho jáe.

5 We apne siron ke bál na múnđen, aur apní dârhíon ke kone na múnđen, aur apne badanon par pachhne na lagáwen.

6 We apne KHUDÁ ke liye muqaddas bane rahen, aur apne KHUDÁ ke nám ko be-hurmat na karen: kí we

KHUDÁWAND ke liye ág kí qurbáníñ, jo ki un ke KHUDÁ kí gízá hain, guzránte hain; so muqaddas honghe.

7 We us 'aurat ko, jo fáhisha yá be-hurmat hai, jórú na karen; aur na us 'aurat ko, jise us ke shauhar ne taláq dí ho: kyúñki káhin apne KHUDÁ ke liye muqaddas hai.

8 Pas, tú use muqaddas jániyo; ki wuh tere KHUDÁ kí gízá guzrántá hai: wuh tere áge muqaddas howe; ki main KHUDÁWAND tumhen muqaddas karnewálá, quddús hún.

9 ¶ Aur agar kisi káhin kí betí fáhisha banke áp ko be-hurmat kare, wuh apne báp ko zalil kartí hai: use ág men jalá dewen.

10 Aur wuh, jo apne bháñon men sardár káhin hai, jis ke sir par masáhat ká raugan dálá gayá, aur jo makhsús kiyá gayá, tá kí kapre pahine, apná sir nangá na kare, aur apne kapre na pháre.

11 Wuh kisi murde ke pás na jáwe, aur na apne báp, aur na apní má ke liye áp ko nápak banáwe.

12 Aur hargiz maqdis se báhar na jáwe, aur apne KHUDÁ ke maqdis ko be-hurmat na kare; kyúñki us ke KHUDÁ ká malne ke tel ká táj us par hai: main KHUDÁWAND hún.

13 Aur wuh kunwári 'aurat se byáh kare.

14 Bewa, aur mutallaqa, aur be-hurmat, aur chhinál randí se byáh na kare; balki wuh apní hí qaum kí kunwáñon men se byáh kare.

15 Apne tukhm ko apní qaum men hargiz zalil na kare; ki main KHUDÁWAND use muqaddas karnewálá hún.

16 Phir KHUDÁWAND ne Músá se khitáb karke farmáyá, kí

17 Hárún ko farmá, aur yih kah, kí Jo koí terí nasl se apne apne qarnon men kisi tarah ká nuqs rakhtá ho, wuh nazdik na áwe, tá kí apne KHUDÁ kí gízá guzráne

18 Kyúñki wuh mard, jis men

kuchh 'aib hai, nazdik na áwe, jaise andhá, yá langrá, yá wuh jis kí nákh chaptí ho, yá us ke 'azúñon men kuchh kamí beshi ho,

19 Yá wuh, jis ká páñw yá háth tútá ho,

20 Yá kubrá, yá bauná, yá jis kí áñkh men nuqs ho, yá dád yá khujlí bhará, yá khusya us ká pichká ho.

21 Hárún káhin kí nasl men se koí, jo 'aibdár ho, nazdik na áwe, kí KHUDÁWAND ke liye ág se qurbáníñ guzráne; wuh 'aibdár hai; wuh hargiz apne KHUDÁ kí gízá guzráne ko pás na áwe.

22 Wuh apne KHUDÁ ká kháná, khwáh kháss muqaddas ho, khwáh 'ámm, kháwe;

23 Lekin parde ke andar dákhil na ho, na mazbah ke pás áwe, is liye kí wuh 'aibdár hai; mere maqdison ko be-hurmat na kare: kí main KHUDÁWAND un ká muqaddas karnewálá hún.

24 Tab Músá ne Hárún, aur us ke beton, aur sáre baní Isráel ko yih sab kahá.

XXII BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Hárún aur us ke beton ko kah, kí We baní Isráel kí pák chízon se áp ko bacháe rakhen, aur mere nám ko un chízon kí bábat, jinhen we mere liye muqaddas karte hain, be-hurmat na karen: main KHUDÁWAND hún.

3 Unhen kah de, Tumháre qarnon men tumhári sab naslon men se jo koí nápak ho, aur un pák chízon ke pás, jo baní Isráel KHUDÁWAND ke liye muqaddas thahráte hain, jáwe, wuh insán mere huzúr se khárij kiyá jáegá: main KHUDÁWAND hún.

4 Jo koí Hárún kí nasl men se korhí ho, yá jiryán kí bímári rakhtá ho, to jab tak kí pák na ho le, pák chízon men se kuchh na kháwq. Aur jo koí aisi chíz ko, jo kisi kí lásh

ke lagne se nāpāk hūi hai, chhūwe, yā wuh jise ihtilām howe;

5 Aur jo koī kisī rengnewāle hai-wān ko, jise chhūnā use nāpākī kā bā'is ho, yā kisī aise shākhs ko, jis se is ko bhī nāpākī lage, koī nāpākī kyūn na ho, chhūwe;

6 To wuh insān, jis ne aisā kuchh chhūā, shām tak nāpāk rahegā; aur jab tak apnā badan pānī se dho na le, pāk chizon men se kuchh na khāwe.

7 Aur jab āftāb gurūb hogā, wuh pāk hogā; tab wuh pāk chizen khāwe, ki-yih us kī khurāk hai.

8 Wuh us chiz ko, jo az khud mar gayī ho, yā darandon ne use phārā ho, na khāwe, ki us se ganda ho jāegā: main KHUDĀWAND hūn.

9 Is liye we mere shar'a kī muhāfazat karen, tā na howe ki we us kī bābat gunahgār hon, aur is liye ki unhon ne use najis kiyā, mar bhī jāwen: main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn.

10 So koī ajnabī pāk chiz na khāwe; aur na koī pardesī kāhin ke yahān, aur na us kā mazdūr, pāk chiz ko khāwe.

11 Lekin wuh, jise kāhin ne apne zar se mol liyā ho, wuh use khā saktā hai; aur we, jo us ke ghar men paidā hūe hon, we us ke khāne men se khāwen.

12 Agar kāhin kī betī kisī ajnabī ke sāth byābī gayī ho, wuh bhī pāk chizon kī qurbānī men se na khāwe.

13 Par agar kāhin kī betī bowa ho jāwe, yā mutallaqa howe, aur beaulād ho, aur jis tarah larkāī men thī, apne bāp ke ghar men phir āwe, to wuh apne bāp ke khāne men se khāwe; lekin koī ajnabī use na khāwe.

14 ¶ Aur agar koī nā-dānista pāk chiz ko khā jāwe, to wuh us ke pānchwen hisse ke barābar apne pās se us par ziyāda kare, aur use us pāk chiz samet kāhin ko de.

15 Aur we banī Isrāel kī pāk chiz-

on ko, jo unhon ne KHUDĀWAND kī nazr kīn, be-hurmat na karen;

16 Aur na we un se, apnī pāk chizon ke khāne se, gunāh kā bojh uṭhawēn: ki main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn.

17 ¶ Phir Khudā ne Mūsā se kīhī-tāb karko farmāyā, ki

18 Hārūn aur us ke beton ko aur sare banī Isrāel ko farmā, aur unhen kah, Jo koi Isrāel ke gharāne men se, yā un men se ki banī Isrāel men ajnabī haīn, apnī qurbānī lāwe, khwāh mannāt kī qurbānion men se, khwāh apnī khushi kī qurbānion men se, jise sokhtanī qurbānī karko KHUDĀWAND ke liye guzrānte haīn;

19 To wuh tumhāre maqbūl hone ko liye bailon men se, yā barron men se, yā halwānon men se, be-'aib nar ho.

20 Aur use, jo 'aibdār hai, qurbān na karo; kyūnki aisī qurbānī tumhāre liye nā-maqbūl hogī.

21 Aur jo koī salāmatī kī qurbānī kā zabīha KHUDĀWAND ke liye guzrāne, tā ki apnī mannāt purī kare, yā apnī khushi kī qurbānī lāwe, gāe bail yā bher bakrion men se, to chāhiye ki maqbūl hone ke liye be-'aib ho: us men koī nuqs na ho.

22 Andhā, yā tūtā; yā lūlā langrā, aur wuh jis ke badan par massā ho, yā dād yā khujliwālā, KHUDĀWAND ke liye tum qurbānī na guzrāno; un men se āg kī qurbānīān mazbah par KHUDĀWAND ke liye ne charhāo.

23 Gāe bail, bher bakrī, jis kā koī 'azū ziyāda yā kam ho, to use apnī khushi kī qurbānī ke liye guzrān saktā hai; lekin agar mannāt kī bābat hai, to qabūl na hogī.

24 Tū us ko, jo kuchlā hūā, yā dabā hūā, yā tūndā, yā kātā hūā, KHUDĀWAND ke liye qurbānī na kar; tā apnī sarzamin men aison ko na charhā.

25 Aur tum in sab chizon men se

apne KHUDÁWAND ká kháná kisi ajnabí kí taraf se bhi na guzráno; is liye kí un sab ká fasád un men shámil hai, aur 'aib un men hai: so we tumháre liye maqbúl na howenge.

26 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá se khitáb karke farmáyá, kí

27 Jis waqt bachhrá, yá barra, yá halwán paidá howe, to sáat din tak apuí má ke sáth rahe; aur áthwen din, yá us se barhke, KHUDÁWAND kí ág kí qurbání ke liye maqbúl hogá.

28 Aur gáe yá bherí ko us ke bachche samet ek hí din zabh mat kijiyo.

29 Aur jab tum KHUDÁWAND ke shukráne ká zabíha zabh karo, to jis tarah tum se maqbúl ho, zabh karo.

30 Wuh usí din kháya jáwe; tum us men se dússe din tak kuchh zarra báqí mat rakhiyo; main KHUDÁWAND hún.

31 So tum mere hukmon kí muháfazat karo, aur un par 'amal karo; main KHUDÁWAND hún.

32 Tum mere pák nám ko be-hurmat na kijiyo; cháhiye kí merí taqdis Baní Isráel ke darmiyán kí jáwe: main KHUDÁWAND tumhárá muqaddas karnewálá hún.

33 Aur tumhen zamín i Misr se nikál láya hún, tá kí tumhárá KHUDÁWAND hoín: main KHUDÁWAND hún.

XXIII BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá se khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko sármá, aur un se kah, kí KHUDÁWAND kí 'iden, jin ke liye tum manádí karoge, tá kí muqaddas jamá'aten jam'a howen, merí we 'iden ye hai.

3 Chha din károbar kiyá jáwe; par áthwen din, jo sábt áram karne ke liye hai, us men muqaddas jamá'at hogí; tum koí kám na karo: yih tumháre sab gharon men KHUDÁWAND ká sábt hai.

4 ¶ Ye KHUDÁWAND kí 'iden aur

muqaddas jamá'aten hai, kí tum un ke khássa waqton par un kí manádí kiyá karoge;

5 Pahlé mahíne kí chaudahwín tárikh zawál aur gurúb ke darmiyán, KHUDÁWAND kí 'id i fasah hai.

6 Aur usí mahíne kí pandrahwín tárikh KHUDÁWAND kí 'id i fatir hai: so tum sáat din tak fatirí hí rotí kháiyó.

7 Pahlé din muqaddas jamá'at kijiyo; tum us din koí dunyáwí kám mat karná.

8 Aur tum sáat din tak KHUDÁWAND ke liye ág kí qurbání guzrániyo; aur sáatwén din muqaddas jamá'at ká hai: tum us roz koí dunyáwí kám na kijiyo.

9 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

10 Baní Isráel ko sármá, aur un se kah, kí Jab tum us zamín men, jo main tumhen detá hún, dákhil ho, aur us ká galla káto, to tum apne galle ke pahlé hásil men se ek púlá káhin pás láo.

11 Aur wuh use KHUDÁWAND ke huzúr hiláwe, tá kí wuh tumhári taraf se qabúl howe: aur sábt ke dússe din subh ko káhin use hiláwe.

12 Aur tum us din, jis waqt wuh púlá hiláya jáwe, ek barra ek-sála be-'aib sokhtaní qurbání karke KHUDÁWAND ke wáste guzráno.

13 Aur us ke sáth nazzar kí qurbání ke liye do daswen hisse maide tel men míle hús ág se KHUDÁWAND ke liye khushnúdí kí bú guzráne jáwen; aur us ke sáth mai ká tapáwan karo chauthá hissá hín ká.

14 Aur jis din tak kí apne KHUDÁWAND ke liye qurbání guzráno, rotí aur bhuní hús bálen, aur kachchí bálen hargiz na kháiyó; tumháre sáre gharon men tumháre qarnon ke liye yih qánún i abadí hai.

15 ¶ Aur tum sábt ke dússe din se, jis din púlé kí qurbání hiláí játi

hai, apne liye gino; sáť hašte kámil howen.

16 Sátweñ sabb ke dúsare din tak pachás din gin lo; tab tum KHUDÁWAND ke liye nazr kí nayí qurbání guzráno.

17 Tum apne gharon men se do daswon hisson ke do girde hiláne ke liye láo: ye maide ke howen; aur khamír ke sáth pakáo jáwen; KHUDÁWAND ke liye pahle phal hon.

18 Aur tum un girdon ke sáth sáť ek-sáľe be-'aib barre, aur ek bachhrá, aur do mendhe láıyo; kí KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbáníán hon, aur un ke sáth ek nazr kí qurbání, aur ek tapáwan guzráno, kí khushbúí kí qurbání ág se KHUDÁWAND ke liye ho.

19 Phir tum khatá kí qurbání ke liye bakrí ká ek bachcha, aur salámatí kí qurbáníon ke liye do barre ek-sála zabh kijiyo.

20 Aur káhin un ko pahle hásil ke girdon ke sáth, jo KHUDÁWAND ke huzúr hiláne kí qurbání hai, aur un donon barron ke sáth, hiláwe: kí we káhin ke liye KHUDÁWAND ke muqaddas hain.

21 Aur tum 'ain usí din manádi kijiyo, kí wuh tumhári muqaddas jamá'at ká din hai: tum us din koi dunyáwí kám mat kijiyo: yih tumháre sáre gharon men tumháre qarnon ke liye qánún í abadí hogá.

22 ¶ Aur jab tum apne khet káto, to káťte hús apne khet ká koná koná káťke mat sáť kar lijiyo; aur tú use, jo káťte hús gire, mat sanet; tú use miskínon aur musáfiron ke liye chhor de: main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún.

23 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

24 Baní Isráel ko kah, kí Sátweñ mahíne ke pahle din tumháre liye 'id, aur yádgári ke liye qarnáton ke phúnkne ká waqt, aur jamá'at í muqaddas hogí.

25 Tum koi kár í dunyáwí mat kijiyo, aur KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání guzrániyo.

26 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

27 Sátweñ mahíne men bhí, aur us ke dasweñ roz, kafára dene ká din hogá: tumhári muqaddas jamá'at hogí; tum us din áp ko gamzada banáo, aur KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání guzráno.

28 Tum 'ain usí din koi kám na karná; kyúnki wuh kafára ká din hai, kí tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke áge apne liye kafára do.

29 Jo koi insán kí 'ain us din men gamgín na ho jáégá, wuh apní qaum se kat jáégá.

30 Aur jo insán 'ain us din men koi kám karegá, main us insán ko us kí qaum men se faná kar dúngá.

31 Tum kisi tarah ká kám mat karná: yih tumháre sáre gharon men tumháre qarnon ke liye qánún í abadí hogá.

32 Yih tumháre liye sabb áram karne ke liye hogá; tum áp ko gamgín banáıyo; tum us mahíne ke nauweñ din kí shám se dúsrí shám tak apne áram ká waqt man lijiyo.

33 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

34 Baní Isráel se kah, aur un ko farmá, kí Sátweñ mahíne kí pand-rahwín tárikh se leke sáť din tak KHUDÁWAND kí 'id í khiyám hogí.

35 Pahle din muqaddas jamá'at howe; tum us din koi dunyáwí kám na karná.

36 Sáť din tak KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání guzránná; áthwán din tumhári muqaddas jamá'at ká hai: so tum KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání guzrániyo; yih jamá'at ká din hai: us men koi dunyáwí kám na kijiyo.

37 Ye KHUDÁWAND kí 'iden hain, jin ke liye tum manádi karoge, kí

muqaddas jamá'aten jam'a howen, tá ki KHUDÁWAND ke liye ág ki qurbáníān, ya'ne, sokhtani qurbání, aur nazr ki qurbání, aur zabíha, aur tapáwan, har ek chíz apne din men guzrániyo :

38 Siwá KHUDÁWAND ke sabton ke, aur siwá tumháre tuhfon ke, aur siwá tumhári sári mannaton ke, aur siwá apní khushi kí tumhári sári qurbániön ke, jo tum KHUDÁWAND ke liye guzránte ho.

39 Sátwen mahíne ke pandrahwen din, jab tum kheton ká galla ikatthá kar lo, to tum sát din tak KHUDÁWAND ke liye 'id kariyo : pahlá roz áram karne ke liye hogá, aur áthwán din blí áram karne ke liye hogá.

40 So tum pahle din khush-numá darakhthon kí dálíān, aur khurme ke darakhthon kí shákhen, aur ghane darakhthon kí dálíān, aur wádíön ká bed lená ; aur tum KHUDÁWAND apne KHudá ke áge sát din tak khushi khurramí kfiyo.

41 Aur tum har sál KHUDÁWAND ke liye un sát dinön kí 'id kí muháfazat kariyo. Yih tumháre qarnon ke liye qánún í abadí hogá.

42 Tum sátwen mahíne yúnhín-'id kfiyo : tum sát din tak khaimon men rahiyo, jitne Isráel kí nasl ke haín, sab ke sab khaimon men rahen ;

43 Tá ki tumhári nasl dar nasl jánen, kí jab main baní Isráel ko zamin í Misr se níkal láya, to main ne unhen khaimon men ábád kiya : main KHUDÁWAND tumhárá KHudá hún.

44 So Músá ne baní Isráel se KHUDÁWAND kí 'idon ká zikr kiya.

XXIV BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáya,

2 Baní Isráel ko hukm kar, kí tere liye khális kútá húá zaitúni tel roshní ke liye láwen, tá kí chirág hamesha jaláya jáwe.

3 Hárún use jamá'at ke khaimen

ke shahádat ke parde ke báhar, shám se subh tak, KHUDÁWAND ke áge tartib se rakhá kare : tumháre qarnon ke liye yih qánún í abadí hogá.

4 Wuh chirágon ko pák sham'adán par KHUDÁWAND ke buzúr hamesha tartib se rakhá kare.

5 ¶ Aur tú maida leke bárah girde paká : har ek girda aifah ke do daswen hisson ká ho.

6 Aur tú unhen KHUDÁWAND ke áge pák mez par do qatáren karke, har qatár men chha, tartib se rakhiyo.

7 Aur tú har ek qatár par pák lubán rakhiyo, tá kí wuh rotí par yádgári ke liye rahe, kí ág kí qurbání KHUDÁWAND ke liye howe.

8 Wuh dáimí 'ahd ke taur par baní Isráel se leke har sabb ko KHUDÁWAND ke áge bilá-nága chuná kare.

9 Aur ye roṭiān Hárún kí, aur us ke betön kí haín ; we unhen muqaddas niakán men kháwen, kí yih us ke liye KHUDÁWAND kí ág kí qurbániön men se, jo hamesha ke qánún ke mutábíq kí játén, niháyat muqaddas hai.

10 ¶ Tab ek shakhs, jis kí ná Isráelí aur báp Misrí thá, nikalke Isráelíön ke darmiyán gayá : aur us Isráelí 'aurat ke bete ne, aur Isráelí ek shakhs ne khaimagáh men báham jhagrá kiya ;

11 Aur Isráelí 'aurat ke bete ne KHUDÁWAND ke nám ke haqq men kufr kahá, aur la'nat kí : aur us kí má ká nám Salúmiyat thá, jo Dibrí kí betí Dán ke firqe se thí. Tab we use Músá pás láe ;

12 Aur wuh qaid kiya gayá, jab tak kí KHUDÁWAND kí marzí un par záhir da kí jáwe.

13 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáya, kí

14 Use, jis ne la'nat kí 'hai, khaimagáh ke báhar níkal le já, aur sab us ke sunnewále apne háth us ke sir parrakhen, aur sári jamá'at use sangsar kare.

15 Aur tú baní Isráel se kah de, ki Jo koi apne Kḥudá par la'nat karegá, apne gunáh ko uḥáwegá.

16 Aur wuh, jo KḤUDÁWAND ke nám ke haqq men kufr bakegá, ján se zarúr mára jáegá; sári jamá'at use sangsár karegi: kḥwáh wuh musáfir ho, kḥwáh desí ho, jab us ne us nám kí bábat kufr kahá, to wuh ján se mára jáegá.

17 ¶ Aur wuh, jo insán ko már dálegá, so már dálá jáegá.

18 Aur jo koi haiwán ko már dále, to wuh us ká 'iwaz, haiwán ke 'iwaz haiwán, de.

19 Aur agar koi apne hamsáe ko chot lagáwe, so jaisá karegá, waisá hi páegá;

20 Torne ke badle torná, ánkḥ ke badle ánkḥ, dánt ke badle dánt: jaisá koi kisi ká nuqsán kare, us se waisá hi kiyá jáwe.

21 Aur wuh, jo haiwán ko már dále, us ká badlá dewe; wuh, jo insán ko már dále, ján se mára jáwe.

22 Tumhári ek hí taur kí shari'at ho; jo ajnabi ke haqq men hai, wuhí tumháre deswále ke haqq men ho: ki main KḤUDÁWAND tumhárá Kḥudá hún.

23 Tab Músá ne baní Isráel ko hukm kiyá, ki Is la'nat-karnewále ko kḥaimagáh ke báhar nikál le jáwen, aur us par patḥráo karen: so baní Isráel ne, jaisá KḤUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, kiyá.

XXV BA'Ā.

PHIR KḤUDÁWAND ne koh i Síná par Músá ko kḥitáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko farmá, aur un se kah, ki Jab tum us zamín men, jo main tumhen detá hún, dákhil ho, to wuh zamín KḤUDÁWAND ke liye ba taur sabt ke partí rahe.

3 Tú chḥa baras apne khet men bij bo, aur tú chḥa baras apne angúron ko árásta kar, aur us ká hásil jam'a kar:

4 Lekin sátwen sál zamín ke liye partí rahne ká sabt howe; KḤUDÁWAND ke liye sabt howe; tú na khet men bij boiyo, aur na apne angúron ko árásta kijiyo.

5 Jo kuchḥ ki tere khet men ap se ap uge, tú use mat kátiyo, aur tere angúron men, jise tú ne árásta na kiya thá, jo angúr lagen, tú unhen mat toriyo: kyúñki yih zamín ke liye partí rahne ká sál hai.

6 So zamín ká sabt tumháre liye, aur tumháre naukar, aur tumhári laundí, aur tumháre mazdúr, aur tumháre us ajnabi ke liye jo tumháre darmiyán rahtá ho,

7 Aur tumhári mawáshí ke liye, aur un chaupáyon ke liye jo teri zamín par hain, us ká sab hásil un ke kháne ke liye hogá.

8 ¶ Aur tú barason ke sáť sabton ko sáť martaba apne liye gin; aur wuh 'arsa barason ke sáť jore liye sabton ká tere liye unchás baras hogá.

9 Tab tú sátwen mahine kí daswín tárikḥ yúbál ká narsingá phupkwá: tú káñre ke roz apne sáre mulk men narsingá phupkwá.

10 So tum pacháswen baras ko muqaddas karo, aur tamám mulk men us ke sáre báshindon ke darmiyán ázádí kí manáadí karo: yih tumháre liye yúbál hai; aur tum men se har ek apní apní milkíyat par jáwe, aur har ek apne apne kḥándán men phir shámil ho.

11 Wuh pacháswán baras tumháre liye yúbál ká hai; tum kuchḥ mat b iyo, aur na use jo us men az kḥr'á uge kátiyo, na apne angúr, jise tú ne árásta na kiyá thá, jam'a kijiyo.

12 Kyúñki yih yúbál hai; yih tumháre liye muqaddas hai; kheton men jo hásil ho, tum use kḥáo.

13 Us yúbál ke sál tum men se har ek apní apní milkíyat par phir jáwe.

14 Aur agar tú apne hamsáe ke háth kuchḥ beche, yá apne hamsáe se

mol le, to tum ek dusre par zulm na kijiyo.

15 Yúbal ke ba'd barason ke shumár ke muwáfiq tú apne hamsáe se mol lená, aur wuh hásilát ke barason ke shumár ke mutábíq tero háth beche.

16 Barason kí kasrat ke muwáfiq tú us ká mol barháíyo, aur barason kí kamí ke muwáfiq tú us kí qímat ghatáíyo: kí barason ke shumár ke muwáfiq wuh tere háth hásilát bechtá hai.

17 Aur tum ek dústre par zulm na karo, balki tú apne KHUDÁ se dariyo: kí main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún.

18 ¶ So tum merí shari'at par 'amal kijiyo, aur mere hukmon kí muháfazat karná, aur un par 'amal karná; kí tum zamín par sahíh sálím rahoge.

19 Aur zamín tum ko apne phal degí, aur tum pet bhar kháoge, aur us par salámat rahá karoge.

20 Aur agar tum kaho, kí Ham sátwen baras kyá kháwenge? kyúinki dekho, kí ham bote nahín, na galla jam'a karte hain:

21 So main chhathe sál apní barakat ko tum par názil karúngá, aur zamín tum ko tén sál ká hásil degí.

22 Tum áthwen baras boe, aur nauwen baras tak puráná galla kháo; jab tak us ká nayá galla áwe, puráná kháo.

23 ¶ Zamín hamesha ke liye bechí na jáwe; kí zamín merí hai; aur tum mere musáfir aur mihmán ho.

24 Tum apní milkíyatón kí sári zamín men, zamín ke chhuráe jáne par razámánd ho.

25 ¶ Agar terá bhái miskín muhtáj ho, aur kuchh apní milkíyat se beche, aur koi us ke nazdík ke rishatádaron men se áwe, kí use chhurá le, to wuh us ko, jise us ke bhái ne bechá hai, chhurá le.

26 Agar wuh aísá koi chhuránewálá

na rakhtá ho, aur us ká háth pahunché, kí ap use chhuráwe;

27 To cháhiye kí wuh apní bechí húi milkíyat ke barason ko gin jáwe, aur us qadr jo baqí barason ká hissa hai, use us ko, jis ke háth bechí hai, pher de; tab wuh apní milkíyat par jáwe.

28 Aur agar wuh use pher dene na sake, to us kí bechí húi milk yúbal ke sál tak kharidár ke pás rahe: aur yúbal ke sál chhút jáegi; tab wuh apní milkíyat par phir jáwe.

29 Aur agar koi ghar ko, jo aise shahr men hai, jis ke گرد shahrpanáh ho, beche, to wuh us ke ibtidáe bechne se ek baras ke andar use chhurá saktá hai: wuh sál bhar ke andar use chhuráwe.

30 Aur agar sál bhar kí muddat men wuh chhuráyá na jáwe, to wuh ghar, jo shahrpanáh ke andar hai, kharidár pás us ke qarnon men hamisha tak us ká rahe: wuh yúbal ke sál men chhút na jáegá.

31 Lekin aise ghar, jo gánwon men hain, jin ke ás pás diwár nahín, we zamín ke kheton kí mánind gíne jáenge; we chhuráe jáwen, aur yúbal men chhút jáenge.

32 Lekin we shahr jo Láwíon ke hain, aur un kí milkíyatón ke ghar, jo un shahron men hain, Láwí un ko kisi waqt jab cháhen chhuráwen.

33 Aur agar koi dúsrá Láwí use chhuráwe, to wuh ghar yá shahr us ke pás rahegá; phir yúbal ke sál chhút jáegá; kyúinki baní Isráel ke darmiyán aise ghar, jo Láwíon kí milkíyatón ke shahron men hain, un kí abadí milkíyat hain.

34 Par we khet, jo un ke shahron kí nawáhi men hain, beche na jáwen; kí yih un kí milkíyat í abadí hai.

35 ¶ Aur agar tumhárá bhái tumháre bích men muhtáj aur tihidast ho jáwe, to tum us kí dastgírí karo, khwáh wuh ajnabí ho, khwáh musáfir, tá kí wuh tere sáth zindagání basar kare.

36 Tú us se súd aur naf'a mat le, par apne Khudá se dar, tá ki terá bhái tere sáth zindagání basar karo.

37 Tú use súd par rūpiye qarz mat de, na use naf'a ke liye kháná khilá.

38 Main Khudáwano tumhárá Khudá hún, jo tum ko zamin i Misr se nikál láyá, tá ki tumhen Kan'an ki zamin dún, aur tumhárá Khudá hotún.

39 ¶ Aur agar terá bhái jo tujh pás hai muflis ho jáe, aur tero háth bik jáe, to tú us se gulám ki mánind khidmat na karwá :

40 Balki wun mazdúr aur musáfir kí mánind tere sáth rahe, aur yúbál ke sál tak teri khidmat kare :

41 Aur ba'd us ke wuh tujh se judá ho jáegá; wuh aur us ke larke us ke sáth; aur apne gharáne ke pás, aur apne báp ki milkiyat ko phir jáegá.

42 Is liye ki we to mere bande hain, jinhen main zamin i Misr se báhar le áyá: we gulámon kí tarah beche na jáwen.

43 Tú un par sakhtí se hukm mat kar, par apne Khudá se dar.

44 Tumháre gulám, aur tumhári laundían, jinhen tum rakh lo, cháhiye ki un qaumon men kí hon, jo tumháre ás pás rahtí hain; tum un men se gulám laundían mol lená.

45 Aur un ajnabíon ke larkon men se bhí, jo tum men búd o báh karte hain, aur un ke gharánon men se, jo tumhári zamin men paidá hue hain, mol líjiyo; we tumhári milkiyat hongé.

46 Aur tum unhen mírás ke taur par rakh lo, ki tumháre ba'd tumháre larkon kí mírásí milkiyat hown; we abad tak tumháre barde hain: lekin tum apne bháion se, jo baní Isráel hain, ek dússe par sakhtí karko khidmat mat lo.

47 ¶ Aur agar koi musáfir yá ajnabí, jo tere sáth hai, daulatmand ho jáwe, aur terá bhái, jo us ke sáth hai, muhtáj ho jáe, aur us ajnabí yá musáfir ke háth, jo tere sáth hai, yá us

ke háth, jis kí asl ajnabí ke khándán men se ho, kisi ke háth apne ta'in bech dále :

48 Us ke beche jáne ke ba'd wuh chhuráyá já saktá hai; har ek us ke bháion men se jo cháhe, so us ko chhuráwe :

49 Khwáh us ká chachá, khwáh us ke chache ká betá use chhuráwe, yá jo koi us ke gharáne men us ká qarib ho, us ko chhurá saktá hai; aur agar us ká háth pahunché, to wuh ap apne ko chhuráwe.

50 Aur wuh apne kharídár ke sáth, us sál se jis men kí us ke háth bechá gayá, yúbál ke sál tak, hisáb kare; aur us ke bik jáne kí qímat barason ke shumár ke muwáfíq howe; us ká hisáb mazdúr ke aiyám ke mánind us ke sáth hogá.

51 Agar bahut se baras báqí hown, to wuh apne chhuráe jáne kí qímat un rūpiyon men se jin par wuh bechá gayá, un barason ke muwáfíq, pher de.

52 Aur agar yúbál ke sál tak thore baras hon, to wuh us ke sáth hisáb karo, aur apne chhuráe jáne kí qímat apne un barason ke muwáfíq use pher de.

53 Aur wuh us mazdúr kí tarah, jis ká sáliyána muqarrar ho, us ke sáth sál ba sál rahe: aur wuh tere huzúr sakhtí karko us se kám na le.

54 Aur agar wuh un barason men chhuráyá na jáe, to yúbál ke sál men wuh ázád ho jáegá, wuh aur us ke larke us ke sáth;

55 Kyúñki baní Isráel mere bande hain; we mere bande hain, jinhen main zamin i Misr se nikál láyá: main Khudáwano tumhárá Khudá hún.

XXVI BA'.

TUM apne liye buton ko, yá kisi taráshí hui múrat ko, na banáyo, aur na pújne kí lát ko khará karo, aur na apne liye koi súrat-dár patthar apne mulk men qáim karo, ki us ke áge síjda karo: is liye kí

main KHUDAWAND tumhárá Khudá hún.

2 ¶ Tum mere sabton kí muháfazat karo, aur mere maqdis kí ta'zim: main KHUDAWAND hún.

3 ¶ Agar tum meri shari'aton par chaloge, aur mere hukmon ko kífz karoge, aur un par 'amal karoge;

4 To main tumháre liye waqt par megh barsáúngá, aur zamín apní barhtí tum ko degí, aur maidán ke darakht apne phal denge:

5 Yahan tak kí dáone ká waqt angúr torne ke waqt, tak, aur angúr torne ká waqt bone ke waqt tak pahunchegá; aur tum peṭ bharke kháná kháoge, aur tum árám se apne mulk meṭ rahoge.

6 Aur main zamín meṭ salámatí bakhshúngá; aur tum sooge, aur tum ko koi na daréegá: aur main sab darindon ko us zamín par se dafa' karúngá, aur tumhári zamín par bargiz talwár na chalegi.

7 Aur tum apne dushmanon ká píchhá karoge, aur we tumháre áge talwár se gir jáenge.

8 Aur tumháre pánch ek sau ká píchhá karenge, aur tumháre sau das hazár ká píchhá karenge: aur tumháre dushman talwár se tumháre áge gir jáenge.

9 Main tumhári taraf tawajjuh karúngá, aur tumhen baromand karúngá; aur main tum ko barháúngá, aur apná 'ahd tum se qáim karúngá.

10 Aur puráná zakhíra kháoge, aur aglá zakhíra, naye ke hone ke sabab, níkal báhar karoge.

11 Aur main apná maskan tum meṭ qáim rakhúngá; aur meri ráp tum se nafrat na karegi.

12 Aur main tumháre darmiyán sair karúngá, aur tumhárá Khudá hóúngá, aur tum meri qaum hoge.

13 Main KHUDAWAND tumhárá Khudá hún, jo tum ko zamín i Misr se níkal láyá, kí tum un ke gulám na

ho; aur main ne tumhári gardanon ke jón ko torá, aur tumhen sídhá chaláyá.

14 ¶ Par agar tum mere sunnewále na ho, aur un sab hukmon par 'amal na karo;

15 Aur meri sunnaton ko haqir jáno, yá tumháre dil meri 'adálaton ko nápasand karen, aisá kí tum mere hukmon par 'amal na karo, aur mujh se 'ahd-shikani karo:

16 To main bhí tum se waisá hí karúngá, aur khauf, aur sill, aur tap i sozán ko tumháre úpar gálib karúngá, jis se tumhári ánkhen phúten, aur dil dukhen; aur tum apne bij be-fáida booge, is liye kí tumháre dushman use kháenge.

17 Aur merá chihra tumháre bar-khiláf hogá, aur tum apne dushmanon ke sámhne qatl kiye jáoge: we jo tumhárá kína rakhte haiṭ, tum par hukúmat karenge, aur tum, bagair us ke kí tumhen koi ragede, bhágte jáoge.

18 Aur agar tum, báwujúd un sab hádison ke, meri farmánbardári ne, karoge, to main tumháre gunáhon ke bá'is tum par apní sazá ko sáṭ martaba ziyáda karúngá.

19 Aur tumhen jo ghamand apne zor ká hai, so main use torúngá; aur tumhárá ásmán lohá sá, aur tumhári zamín pítal sí kar dúngá:

20 Aur tumhári qíwat be-fáida kharach hogí, kyúñki tumhári zamín apná hásil na bakhshegi, aur na zamín ke darakht apne phal denge.

21 ¶ Aur agar tum us par bhí meri mukhálafat karoge, aur merá kahná na mánoge; to main tumháre gunáhon ke muwáfiq tumháre úpar sáṭ martaba ziyáda baláen láúngá.

22 Aur main jangal ke darinde bhí tum meṭ bhejúngá, aur we tumhen be-aulád karenge, aur tumháre charpáyon ko nest karenge, aur tumhen kam kar denge; aur tumháre ráste sune paṛe rahenge.

23 Aur agar tum in chizon se na sudharo ki meri taraf phiro, balki meri mukhālafat par chaloge;

24 To main bhī tumhāri mukhālafat par chalūngā, aur main tumhāre gunāhon ke liye tumhen aur sāt bār marūngā.

25 Aur tum par us talwār ko, jo mere 'ahd ke jhagre kā badlā lenewālī hogī, utārūngā: ki jab tum apne shahron men jam'a hoge, tab main tum men wabā bhejūngā, aur tum dushmanon ke hāth men sompe jāoge.

26 Aur jab main tumhāri roti ki tek tor dālūngā, to das randiān tumhāri rotīān ek tanūr men pakāwengi; aur tumhāri rotīān taul karke tumhen dengī; aur tum khāoge, par ser na hogē.

27 Aur agar tum us sab par bhī meri na sunoge, aur mere barkhilāl chaloge;

28 To main gazab kī rāh se tumhāre barkhilāl chalūngā, aur main bhī tumhāre gunāhon ke bā'is tum ko sāt bār sazā dūngā.

29 Aur tum apne beton kā gosht khāoge, hān, apnī beton kā gosht bhī khāoge.

30 Aur main tumhāri ūnchī jagahon ko dhā dūngā, aur tumhāri mūraton ko kāt dālūngā, aur tumhāri lāshen tumhāre buton kī lāshon par phenkūngā, aur merā jī tum se nafrat karēgā.

31 Aur tumhāre shahron ko wirān karūngā, aur tumhāre maqdison ko ujār dūngā, aur main tumhāri khusbūion kī bū ko na sūnhūngā.

32 Aur main tumhāri zamīn ko ujār karāūngā; aur tumhāre dushman, jo wahān rahne hain, us se hairān hongē.

33 Aur main tumhen gair-qaumon men tittar bittar karūngā, aur tum par piche se talwār chalaūngā; ki tumhāri zamīn ujār hogī, aur tumhāre shahr wirān.

34 Tab zamīn, apne wirān rahne kī sārī muddat men, aur jis waqt tum dushmanon ke shahron men hoge, apne sabton kā ārām pāwengi; tab zamīn ārām karēgi, aur apne sabton se hazz ūthāegi.

35 Aur wuh apnī wirānī kī sārī muddat men, is liye kī jab tum us par būd o bāsh karte the, tumhāre sabton men partī hone kā ārām na kiya thā, chain karēgi.

36 Aur main un ke dilon men, jo tum men se apne dushmanon kī zamīn men bach rahenge, khauf dālūngā; aur pāt kharakne kī sadā un kā picchā karēgi; aur we aise bhāenge, jaise talwār se bhāgte hain; aur we, bagair us ke kī koi un kā picchā kare, gir parenge.

37 Aur we bagair us ke kī koi un kā picchā kare, un kī mānind jo talwār se bhāgte hain, ek par ek gir parenge; aur tum apne dushmanon ke sāmne thāhar na sakoge.

38 Aur tum gair-qaumon ke darmiyan halāk hoge, aur tumhāre dushmanon kī zamīn tumhen khāwēgi.

39 Aur we, jo tum men se bāqī hongē, apnī badkārī se tumhāre dushmanon ke mulkon men sūkh jāenge, aur apne bāpdādōn ke gunāhon ko sabab bhī āpas men ghulenge.

40 Aur jab we apnī badkārī aur apne bāpdādōn kī badkārī kā, apnī hukm-'udūlī ke sāth, kī unhon ne meri 'udūl-hukmī kī, aur meri marzī ke khilāf chāl chale, is sab kā iqrār karen;

41 Aur kī main bhī chalne men un kā mukhālif hūā, aur un ko un ke dushmanon kī zamīn men lāyā; agar us waqt un ke dil, jo nā-makhtūn hain, pashemān howen, aur we āp ko apnī badkārī kī sazā ke lāiq samjhēn:

42 Tab main apnā 'ahd Ya'qūb ke sāth yād karūngā, aur apnā 'ahd Iz'hāq ke sāth bhī, aur apnā 'ahd Abirāhām

ke sáth bhi yád karúnga; aur us sar-zamín ko yád karúnga.

43 Wuhí zamín un se chhorí jáwegí, aur apní wíráni ke dinon mein jo un kí gair-házíri se hai, apne sabton ko páwegí; aur we áp ko apní badkári kí sazá ke láiq jánenge, is liye kí unhon ne mere hukmon ko zalil jáná, aur is liye kí un ke dilon ne meri sharí'aton se nafrat kháí.

44 Lekin báwujúd us sab ke, jab kí we apne dushmanon kí zamín par hongé, main unhen tark na karúnga, aur na main un se nafrat karúnga, kí unhen bilkull faná kar dún, aur un se 'ahd-shikání karún: kí main KHUDÁWAND un ká Khudá hún.

45 Main un kí khátir un ke báp-dádon ke 'ahd ko, jinhen main, gair-qaumon kí ánkhon ke sámhne, zamín i Mísr se nikál láya, tá kí main un ká Khudá hoún, yád karúnga: main KHUDÁWAND hún.

46 Ye we sharí'aton, aur ahkám, aur qáwánín hai, jo KHUDÁWAND ne koh i Siná par apne aur baní Isráel ke dariniyán Músá ke wasile muqarrar íarmáe.

XXVII BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí,

2 Baní Isráel ko farmá, aur unhen kah, kí Agar koí insán mannat máнке kisi ko KHUDÁWAND ke liye makhsús kare, to tere qímat thahráne ke muwáfíq un kí jánen KHUDÁWAND ke liye hongí.

3 Pas mard kí terí thahráí húi qímat, bís baras ke 'umrwále se leke sáth baraswále tak, wuh qímat jo tujh se andáz kí jáwe, so pachás misqál, maqdis ke misqál ke muwáfíq, howe.

4 Aur agar wuh 'aurat ho, to tís misqál terí thahráí húi qímat ho.

5 Aur agar us kí 'umr páñch baras se bís baras tak kí ho, to us kí terí thahráí húi qímat bís misqál howe,

agar mard ho; aur agar 'aurat ho, to das misqál.

6 Par agar us kí 'umr ek mahíne se leke páñch baras tak kí howe, to us kí qímat tere thahráne se páñch misqál rúpá howe, agar mard ho; aur agar 'aurat ho, to tín misqál.

7 Aur agar wuh sáth baras ká, yá sáth se úpar ho, to pandrah misqál us kí terí thahráí qímat hogí, agar mard ho; aur agar 'aurat ho, to das misqál.

8 Par agar tere andáz kí banisbat us ká maqdúr kam ho, to káhin ke huzúr házir kiyá jáwe, aur káhin us kí qímat thahráwe; káhin us shakhs kí qímat, jis ne mannat mání hai, us ke maqdúr ke muwáfíq thahráwe.

9 Aur agar wuh jánwar ho, jaisá kí log KHUDÁWAND kí qurbání guzránte hai, to sab kuchh, jo un mein se KHUDÁWAND ke liye nazr guzránen, muqaddas hogá.

10 Lázim hai kí wuh use na badle; achchhe ke badle burá, aur bure ke badle achchhá, na dewe: aur agar wuh kisi hálát mein chaupáya ke badle dúsrá chaupáya de, to wuh aur us ká badlá donon muqaddas howen.

11 Aur agar wuh nápak chaupáya ho, kí waisá KHUDÁWAND kí qurbání nahín guzránte, to cháhiye kí wuh káhin ke huzúr khará kiyá jáwe:

12 Aur káhin us kí qímat thahráwe, khwáh wuh achchhá ho, khwáh burá ho; tere, ya'ne káhin ke qímat thahráne ke muwáfíq, qímat thahregí.

13 Aur agar wuh cháhé kí us ká fidiya deke use chhuráwe, to us qímat ká páñchwan hissa us par ziyáda kiyá jáwe.

14 ¶ Aur agar koí apne ghar ko makhsús kare, tá kí wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas ho, to káhin us kí khúbi aur badí ke mutábíq us kí qímat thahráwe: pas jaisá káhin use áнке, so us ke muwáfíq wuh thah-regá

15 Aur agar wuh, jis ne ghar ko muqaddas kiyá, cháhe ki ghar ká fidiya deke chhuráwe, to terí thahráí húi qímat ká pánchwán hissa us par barháke de, aur ghar us ká hogá.

16 Agar koi shakhs apní milkíyat men se koi khet KHUDÁWAND ke liye muqaddas kare, to cháhiye ki terá qímat karná, us ke bij ke muwáfiq ho: aur har khomar jau ke badle pachás misqál chándí ho.

17 Agar koi yúbál ke sál kí ibtidá men apná khet muqaddas thahráwe, to us kí qímat jo tú áнке wulí thahre.

18 Par agar wuh yúbál ke ba'd zamín muqaddas thahráwe, to káhin un barason ke muwáfiq, jo yúbál ke sál tak báqí hain, rúpiyon ká hisáb kare, aur terí qímat se utná kam kiyá jáwe.

19 Aur agar wuh, jis ne zamín muqaddas thahráí, cháhe ki kisi tarah se us ká fidiya deke chhuráwe, to wuh terí qímat ká pánchwán hissa qímat par ziyáda kare, tab wuh us kí ho jáegi.

20 Aur agar wuh us zamín ká fidiya deke na chhuráwe, yá agar wuh use dústre shakhs ke háth beche, to wuh phir kabhí chhuráí na jáegi.

21 Balki wuh zamín, jab yúbál ke sál men chuúte, to us zamín ke muwáfiq, jo KHUDÁWAND ke liye haram hai, muqaddas hogí; aur wuh káhin kí milkíyat hogí.

22 Aur agar koi zamín jo kisi ne mol lí hai, aur us kí maurúsi nahín, KHUDÁWAND ke liye muqaddas thahráwe

23 To káhin un barason ke muwáfiq, jo yúbál ke sál tak báqí hain, tere ánkne ke mutábíq us se hisáb kare: phir wuh terí ánki húi qímat ko usí din dewe, ki KHUDÁWAND ke liye muqaddas ho.

24 Aur zamín yúbál ke sál men us kí hogí, jis se wuh mol lí gayi; usí kí jo us zamín ká málik thá.

25 Aur cháhiye ki terí sab ánki húi qímaten maqdis ke misqál ke

hisáb se howen; ek ek misqál bis-jiráh ká ho.

26 ¶ Chaupáyon men se faqat wuh, jo pahle paidá húa hai, kí kháss KHUDÁWAND ká hai, use koi ma'khús nahín kar saktá hai: khwáh wuh gáo bail se ho, khwáh bher bakrí se: wuh to KHUDÁWAND hí ká hai.

27 Agar wuh nápak jánwar ká ho, to wuh tere ánkne ke muwáfiq us kí qímat deke chhuráwe, aur pánchwán hissa us par ziyáda kare: aur agar wuh fidiya na diyá jáwe, to wuh terí ánki húi qímat par bechá jáwe.

28 Lekin koi haram kí húi chíz, jise kisi shakhs ne KHUDÁWAND ke liye apne sab mál se haram thahráya ho, khwáh insán ho, yá haiwán, yá kuchh us kí milkíyat ke khet men se ho, hargiz bechí na jáwe, aur na us ká fidiya diyá jáwe: kyúñki har ek haram kí húi chíz KHUDÁWAND ke liye niháyat muqaddas hai.

29 Wuh sab haram, jo ádmíon men se haram kiyá jáwe, to us ká fidiya diyá na jáwe; wuh albatta qatl kiyá jáwe.

30 Aur zamín kí sári dahyakí, khwáh zamín ke bij kí, khwáh darakhthon ke mewon kí, KHUDÁWAND kí hai: wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai.

31 Aur agar koi cháhe, ki kisi tarah se apne daswon hisson ká fidiya deke chhuráwe, to us ká pánchwán hissa us par barháwe.

32 Phir gáo bail, aur bher bakrí kí dahyakí kí bábat, sub kuchh jo charwáhe kí láthí ke niche guzartá hai, so us men se daswán hissa KHUDÁWAND ke liye muqaddas hogá.

33 Wuh us ko tajwiz na kare, ki wuh achchhá hai, yá burá hai, aur na use badle: aur agar kabín koi use badle, to wuh asl aur badal donon ke donon muqaddas ho jáenge; us ká fidiya na liyá jáwe.

34 We ahkám, jo KHUDÁWAND ne banáí Isráel ke liye koh í Siná par Músá ko farmáe. ve hain.

MÚSÁ KI CHAUTHÍ KITÁB

MUSAMMÁ BA

GINTI.

I BAB.

JAB Misr kí zamín se baní Isráel níkle, tab दूसरे बारस के दूसरे माहिने की पहली तारीख़ सिना के बा-याबान के बीच, जामा'at के क़ाहिमे में, KHUDÁWAND ने Músá ko क़hitáb करके फ़armáyá, ki

2 Tú baní Isráel kí sári jamá'at ká, mutábiq un ke firqon ke aur un ke ábái khándánon ke, ism-shumári ke sátlí, har ek mard sar ba sar ginke, hisáb kar :

3 Bís baraswále se úpar tak, jitne baní Isráel में से larái ke liye nikalte haiñ, tú aur Hárin unhen un ke lash-karon में gin.

4 Aur har ek firqe se ek ek ádmí, har ek jo apne apne ábái khándán ká sardár hai, tumháre sáth ho.

5 ¶ Aur un ke nám, jo tumháre sáth khare hon, ye haiñ : firqe Rúbin में से ilisír bin Shadíur.

6 Firqe Sama'un में से Salúmiel bin Súrishaddí.

7 Firqe Yahúdáh में से Nabsún bin 'Amminadáb.

8 Firqe Ishakár se Nataniel bin Zugr.

9 Firqe Zabúlún में से Iliáb bin Hailún.

10 Baní Yúsuf ke firqe Ifráim se Ilisám'a bin 'Ammihúd, aur firqe Mu-nassí se Jamaliel bin Fídáhsúr.

11 Firqe Binyamín se Abidán bin Jida'úni.

12 Firqe Dán se Akhi'azar bin 'Ammishaddí.

13 Firqe A'shar se Faja'iel bin 'Ak-rán.

14 Firqe Jadd se Ilyásaf bin Da'úel.

15 Firqe Naftáli se Akhbir'a bin 'Ainán.

16 Ye jamá'at ke buláe hue the, jo apne ábái khándánon में ra'is, aur, baní Isráel में hazáron के sardár the.

17 ¶ So Músá aur Hárin ने un shakhson ko, jo nám ba nám bayán kfe gaye, sáth liyá ;

18 Aur unhen ने दूसरे माहिने की पहली तारीख़ सारी जामा'at को jam'a kiya ; aur unhen ने apne apne ábái khándán के námon के shumár के mu-wáfíq judá judá, bís baraswále से लेके úpar tak, apná nasabnáma bayán kiya.

19 Músá ने, jaisá KHUDÁWAND ने use hukm farmáyá thá, un ko dasht i Siná में giná.

20 So baní Rúbin, wuh, jo Isráel ká palauthá betá thá, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán के muwáfíq, aur námon के shumár के mutábiq, sab mard sar ba sar ginke, bís baraswále से úpar tak, sab jo larái के liye nikalte the ;

21 Jo Rúbin के firqe में से gine gaye, chhiyális hazár panch sau the,

22 ¶ Aur baní Sama'ún, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, jitne un men gine gaye, so námon ke shumár ke mutábíq, aur un ke siron ke hisáb se, sab mard ek ek karke, bís baraswále se úpar tak, sab jo laráí ke liye nikalte the;

23 Jo Sama'ún ke firqe men se gine gaye, so unsath hazár tén sau the.

24 ¶ Baní Jadd, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab mard ek ek karke, bís baraswále se úpar tak, sab jo laráí ke liye nikalte the;

25 Jo Jadd ke firqe men se gine gaye, paintálís hazár chha sau pachás the.

26 ¶ Aur baní Yahúdáh, apne nasabon, aur gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab mard ek ek karke, bís baraswále se úpar tak; sab jo jang ke liye nikalte the;

27 Jo Yahúdáh ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, chauhattar hazár chha sau the.

28 ¶ Aur baní Ishakár, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

29 Jo Ishakár ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, chauwan hazár chár sau the.

30 ¶ Aur baní Zabúlún, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

31 Jo Zabúlún ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, satáwan hazár chár sau the.

32 ¶ Baní Yúsuf men se baní Ifráim, apne nasabon, aur apne ghar-

ánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

33 Jo Ifráim ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, chálís hazár pánch sau the.

34 ¶ Aur baní Munassí, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

35 Jo Munassí ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, battís hazár do sau the.

36 ¶ Aur baní Binyamín, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

37 Jo Binyamín ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, paintís hazár chár sau the.

38 ¶ Aur baní Dán, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab ke sab bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

39 Jo Dán ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, básath hazár sát sau the.

40 ¶ Aur baní A'shar, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

41 Jo A'shar ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, iktálís hazár pánch sau the.

42 ¶ Baní Naftálí, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khandán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábíq, sab ke sab, bís

baraswāle se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

43 Jo Naftálí ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, tirpan hazár chár sau the.

44 We jo gine gaye the, jinhen Músá aur Hárún ne baní Isráel ke sardáron ke sáth, ki bárah ádmí the, giná, ye hain; un men se ek ek apne ábái khándán men ra, is thá.

45 So we sab, jo baní Isráel men se apne ábái khándánon men bis baras se leke úpar tak gine gaye, sab Isráel ke jo jang ke liye nikalte the;

46 We sab, jo shumár kíye gaye, chha lách tén hazár pánch sau pachás the.

47 ¶ Lekin we jo Láwí the, apne ábái firqe ke mutábíq, un ke sáth gine nahín gaye.

48 Kyúñki KHUDÁWAND ne Músá ko khítáb karke farmáyá thá, ki

49 Tú faqat un ko, jo Láwí ke firqe men hain, shumár na kíjiyo, aur unhen baní Isráel ke shumár men dákhil na karná;

50 Balki tú Láwíon ko shahádat ke maskan, aur us ke sab zurúf, aur us ke sáre lawázim par muqarrar kíjiyo: we us maskan aur us ke sab zurúf ko utháyá karen, aur we us men khidmat karen, aur maskan ke ás pás khaimon men rahen.

51 Aur jab maskan ke kúch ká waqt ho, to use Láwí utáren; aur jab maskan ke khará karne ká waqt ho, to Láwí use khará karen; aur ajnabíon men jo koí us ke nazdik áwe, to ján se mārā jáwe.

52 Aur baní Isráel men se har ek apní apní khaimagáh men apne apne jhandon tale apne apne lashkaron men khaima khará karen.

53 Lekin Láwí shahádat ke maskan ke gird khaima khará karen, tá ki baní Isráel kí jamá'at par gazab názil na ho; aur Láwí shahádat ke maskan kí muháfazat karen.

54 So baní Isráel ne un sab hukmon ke mutábíq, jo KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko farmáe the, yún hí 'amal kíyá.

II BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khítáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel men se har ek apne jhande tale apne ábái khándán ke nishánon ke sáth derá dálen; jamá'at ke khaima ke muqábil aur us ke girdá-gird we khaima khará karen.

3 Aur baní Yahúdáh kí khaimagáh ke jhande ke log, púrab ko, súraj ke nikalne kí jagah kí taraf, apná lashkar leke khaima khará karen, aur 'Ammi-naláb ká betá Nabsún baní Yahúdáh ká sardár ho.

4 Aur us ká lashkar, aur un men se jo us ke sáth gine gaye, sab chauhattar hazár chha sau the.

5 Aur us ke pás Ishakár ká firqa khaima khará kare; aur Zugr ká betá Nataniel baní Ishakár ká sardár ho.

6 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, chauwan hazár chár sau the.

7 Phir Zabulún ká firqa; aur Hailún ká betá Iliáb baní Zabulún ká sardár ho.

8 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, satáwan hazár chár sau the.

9 So we sab, jo Yahúdáh kí khaimagáh men gine gaye, un kí faujon men, ek lách chhiyális hazár chár sau the. Pahle un ká kúch howe.

10 ¶ Aur dakhin taraf ko, Rúbin kí khaimagáh ká jhandá, mutábíq un ke lashkaron ke, hogá; aur Shadíúr ká betá Ilisúr baní Rúbin ká sardár ho.

11 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, chhiyális hazár pánch sau the.

12 Aur us ke pás baní Sama'un ká firqa khaima khará kare; aur Sír-

ishaddí ká betá Salúmiel baní Sam'aún ká sardár ho.

13 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, unsáth hazár tén sau the.

14 Phir Jadd ká firqa; aur Ra'úel ká betá Ilyásaf baní Jadd ká sardár ho.

15 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, paintális hazár chha sau pachás the.

16 So we sab, jo Rúbin kí khaimagáh men gine gaye, un kí faujon men ek lákh ikáwan hazár chár sau pachás the. Dúsré un ká kúch howe.

17 ¶ Tab janiá'at ká khaima Láwion ke lashkar ke sáth, jo khaimagáh ke darmiyán hai, áge jáe: jis tarah we khaima khará karen, waise hí har shakhs apní apní tartíb se apne jhandon ke sáth kúch kare.

18 ¶ Pachchhim taraf ko, I fráim kí khaimagáh ká jhandá, mutábiq un ke lashkaron ke, howe; aur 'Ammihúd ká betá Ilisám'á baní I fráim ká sardár ho.

19 Aur us ká lashkar, aur un men se jo us ke sáth gine gaye, chális hazár pánch sau the.

20 Aur us ke pás Munassí ká firqa; aur Fidáhsúr ká betá Jamaliel baní Munassí ká sardár ho.

21 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, battis hazár do sau the.

22 Phir Binyamín ká firqa; aur Jida'úni ká betá Abidán baní Binyamín ká sardár ho.

23 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, paintis hazár chár sau the.

24 So we sab, jo I fráim kí khaimagáh men gine gaye, un kí faujon men ek lákh áth hazár ek sau the. Aur we tísre kúch karen.

25 ¶ Aur uttar taraf ko, Dán kí khaimagáh ká jhandá, mutábiq un ke lashkaron ke, howe; aur 'Ammishaddí

ká betá Akhi'azar baní Dán ká sardár ho.

26 Aur us ká lashkar, aur un men se jo us ke sáth gine gaye, básáth hazár sát sau the.

27 Aur us ke pás A'shar ká firqa derá dálegá; aur 'Akran ká betá Fajá'iel baní A'shar ká sardár ho.

28 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, iktális hazár pánch sau the.

29 ¶ Phir Naftáli ká firqa; aur 'Ainán ká betá Akhir'a baní Nafták ká sardár ho.

30 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, tirpan hazár chár sau the.

31 So we sab, jo Dán kí khaimagáh men gine gaye, ek lákh satáwan hazár chha sau the: we apne jhandon ko leke ákhir ko kúch kiya karen.

32 ¶ Baní Isráel ká shumár un ke ábái khándán ke muwáfíq yih hai; we sab, jo khaimagáhon men un ke lashkaron men gine gaye, chha lákh tén hazár pánch sau pachás the.

33 Lekin Láwí, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiya thá, baní Isráel men gine na gaye.

34 Aur baní Isráel ne un sab hukmon par, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáe, 'amal kiya: we apne jhandon tale derá dálá karte the; aur har ek ne un men se, apne apne gharáne aur apne apne ábái khándán ke mutábiq, kúch kiya.

III BA'Þ.

YIHI' Hárún aur Músá ká nasnáma thá, jis roz KHUDÁWAND ne koh i Síná par Músá se bátén kí.

2 Aur Hárún ke beton ke nám ye hai; Nadab, jo palauthá thá, aur Abihú, aur Il'azar, aur Itamar.

3 Ye nám hai un baní Hárún ke, jo kahánat ke liye mamsúh hús, aur jinhen us ne kahánat kí khidmat ke liye makhsús kiya.

4 Aur Nadab aur Abihú, jab unhon

ne dasht i Sinā men KHUDĀWAND ke āge dūsri tarah kī āg guzranī, tab KHUDĀWAND ke huzūr mar gaye, aur we be-aulād the; aur Ili'azar aur Iltamar apne bāp Hārūn ke huzūr kahānat kī khidmat rakhte the.

5 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

6 Lāwī ke firqe ko pās bulā, aur un ko Hārūn kāhin ke āge hāzr kar, tā ki we us kī khidmat karen.

7 Aur we us kī amānat, aur sārī jamā'at kī amānat kī, jamā'at ke khaime ke āge, hifāzat karen, tā ki maskan kī 'ibādat pūri karen.

8 Aur we jamā'at ke khaime ke sab zurūf, aur banī Isrāel kī sārī amānat kī hifāzat karen, tā ki maskan kī 'ibādat pūri karen.

9 Aur tū Lāwion ke ta'in Hārūn aur us ke beṭon ko somp de; banī Isrāel men se ye sab ke sab us ko some gaye hain.

10 Aur Hārūn aur us ke beṭon ko muqarrar kar, tā ki we kahānat kī khidmat men mashgūl rahen; aur agar koī ajnabī nazdik āwe, to mār dālā jāwe.

11 Phir KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

12 Dekh, main ne banī Isrāel men se un sab palauṭhon ke badle, jo banī Isrāel men rihm ke pahle kholnewāle hain, Lāwion ko liyā; so Lāwī mere liye hongē;

13 Kyūnki sāre palauṭhe mere hain; ki jis din main ne zamīn i Misr men sāre palauṭhe mārē, to main ne banī Isrāel ke sab palauṭhe, kyā insān ke, kyā haiwān ke, apne liye muqaddas kiye; we mere hongē: main KHUDĀWAND hūn.

14 ¶ Phir KHUDĀWAND ne dasht i Sinā men Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

15 Banī Lāwī ko un ke ābāi khāndān aur un ke gharānon ke mutābiq shumār kar: har ek narīna farzand ek

mahīne ke bachche se leke ūpar tak shumār kar.

16 Chunānchi Mūsā ne, jaisā KHUDĀWAND ne use farmāyā thā, unhen ginā.

17 So Lāwī ke beṭon ke nām ye hain; Jairsūn, aur Qihāt, aur Mirārī.

18 Jairsūn ke beṭon ke nām, un ke gharānon ke mutābiq, ye hain; Libnī, aur Samā'ī.

19 Aur Qihāt ke beṭe, apne gharānon ke mutābiq, 'Amrām, aur Izhār, aur Habrūn, aur 'Uzziel hain.

20 Aur banī Mirārī, apne gharānon ke mutābiq, Mahli, aur Mūsī hain: so banī Lāwī ke gharāne, un ke ābāi khāndān ke muwāfiq, ye hain.

21 Aur Jairsūn ke gharāne; Libnī kā gharānā aur Samā'ī kā gharānā: ye Jairsūnion ke gharāne hain.

22 Chunānchi sāre mardon ke shumār ke muwāfiq, jo un se gine gaye, ek mahīne se leke ūpar tak, sab jo ki shumār kiye gaye, sāt hazār pānch sau the.

23 Jairsūn ke gharāne maskan ke pichhwarē pachchhim kī taraf ko apnī khaimagāh karen.

24 Aur Lāel kā beṭā Ilyāsaf Jairsūnion ke ābāi khāndān kā sarḍār ho.

25 Aur jamā'at ke khaime se banī Jairsūn maskan, aur khaime, aur us ke parde, aur jamā'at ke khaime ke darwāze ke parde kī muhāfazat karen,

26 Aur sahn ke pardon kī, aur sahn ke darwāze ke parde kī, jo maskan aur mazbah ke gird hai, aur us kī rassion kī, us kī sab khidmat ke liye.

27 ¶ Aur Qihāt se 'Amrāmion kā gharānā, aur Izhārion kā gharānā, aur Habrūnion kā gharānā, aur 'Uzzelion kā gharānā thā: ye sab Qihātion ke gharāne hain.

28 Un ke sāre mard apne shumār ke muwāfiq ek mahīnewāle se leke ūpar tak, sab āṭh hazār chha sau the; maqdis kī nigahbanī un ke zimma' thī.

29 Banī Qihát maskan kí dakhin taraf k̄haima khará karen.

30 Aur 'Uzziél ká betá Iisafan banī Qihát ke sáre gharánon ká sardár ho.

31 Aur sandúq, aur mez, aur sham'adán, aur mazbah, aur maqdis ke zurúf, jo un kí khidmat men the, aur parde, aur un kí sab tarah kí k̄hidmat ke saranjám, un ke zimma' hon.

32 Aur Hárún káhin ká betá Ili'azar Lāwíon ke sardáron ká sardár, aur maqdis ke nigahbánon ká nigahbán ho.

33 ¶ Mirári se Mahlón ká gharáná, aur Músióon ká gharáná thá: ye Mirá-
ríon ke gharáne hain.

34 Un men se, jo gine gaye, un ke sáre mard, un ke shumár ke muwáfíq, ek mahinawále se leke úpar tak, sab chha hazár do sau the.

35 Aur Abikhail ká betá Súriel Miráríon ke gharánon ke ábái k̄hándán ká sardár ho: aur ye maskan kí uttar taraf k̄haima khará karen.

36 Aur maskan ke takhton, aur us ke bendon, aur us ke sutúnon, aur us ke páyon, aur us ke sab zurúf, aur us kí k̄hidmat ke sab lawázim kí muháfazat banī Mirári ke zimma' hai;

37 Aur sahn ke sutúnon kí, jo gird-ágird us ke hain, aur un ke páyon, aur un kí mek̄hon, aur un kí rassíon kí.

38 ¶ Aur k̄haima khará karnewále maskan ke sámhne piráb taraf, jidhar se súraj nikaltá hai, jamá'at ke k̄haima ke áge, Músá, aur Hárún, aur us ke bete hon, jo maskan kí muháfazat Banī Isráel kí hifázat ke liye karte hain; aur jo ajnabi us se nazdík howe, már dálá jáwe.

39 So sab Lāwī jo gine gaye, jinhen Músá aur Hárún ne K̄HUDÁWAND ke hukm ke mutábíq un ke gharánon men shumár kiyá, sab mard, ek mahíne ke se leke úpar tak, báis hazár the.

40 ¶ Phir K̄HUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá, kí banī Isráel ke sáre palaut̄he beton ko, ek mahíne ke se leke úpar tak gin, aur un ke námog ká shumár kar.

41 Aur mere liye, kí main K̄HUDÁWAND hún, Lāwíon ko, banī Isráel ke sab palaut̄he beton ke bawle, aur Lāwíon ke chaupáyon ko, banī Isráel ke sab chaupáyon ke pahle paidá hún ke badle, le.

42 Chunánc̄hi Músá ne, jaisá K̄HUDÁWAND ne use farmáyá, banī Isráel ke sáre palaut̄hon ko giná.

43 So sáre palaut̄he mard, un ke námog ke shumár ke muwáfíq, ek mahíne ke se leke úpar tak, un men se jo gine gaye, báis hazár do sau tihattar the.

44 ¶ Phir K̄HUDÁWAND ne Músá ko k̄hitáb kark̄e farmáyá, kí

45 Banī Isráel ke sáre palaut̄hon ke badle Lāwíon ko, aur un ke chaupáyon ke badle Lāwíon ke chaupáyon ko, le: aur Lāwí mere honḡe: main K̄HUDÁWAND hún.

46 Aur tú un do sau tihattar banī Isráel ke palaut̄hon ká fidiya, jo Lāwíon se ziyáda hain;

47 Á'dmí píchhe pánch misqál maqdis ke misqál ke mutábíq, le: (har misqál bis jiráh ká:)

48 Aur tú yih rúpá, jo un kí ziyádatí ká fidiya hai, Hárún aur us ke beton ko de.

49 So Músá ne un ke fidiye ká rúpá un ke háth se, jo ziyáda the, liyá, un se jin ká fidiya Lāwíon se diyá gayá:

50 Banī Isráel ke palaut̄he beton ke háth se ek hazár t̄in sau painsath misqál ká, maqdis ke misqál se, rúpá liyá:

51 Aur Músá ne wuh rúpá, un sab ke fidiye men, K̄HUDÁWAND ke nukre ke mutábíq, jis tarah se K̄HUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, Hárún aur us ke beton ko diyá.

IV BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Sab baní Qihát ko Láwion men se, un ke gharánon, aur un ke ábái khandán ke muwáfíq, shumár kar,

3 Tís baraswále se leke aur us se úpar us tak, jo pachás baras ká hai, har ek jo majma' men shámil hotá ki jamá'at ke khaime men khidmat kare.

4 Jamá'at ke khaime men, aur un chizon men, jo niháyat muqaddas hain, baní Qihát kí khidmat yih ho : ki

5 ¶ Jab khaime ká kúch ho, to Hárún aur us ke beté áwen, aur us parde ko, jo ot ke taur par hai, utáren, aur us se 'ahdnáme ke sandúq ko chhipáwen :

6 Aur us par tukhas kí khálon ká giláf dálen, aur us ke úpar ásmání rang ká kaprá bichháwen, aur us men choben dálen.

7 Aur nazr kí rotí kí mez par ásmání rang ká kaprá bichháke, bartan, aur chamche, aur tháliyán, aur bare bare piyále tapáwan ke liye, us par rakhen : aur hamesha kí rotí us par howe :

8 Aur un par qirmizí rang ká kaprá bichháwen, aur use tukhas kí khálon ke giláf se dhámpen, aur us kí choben us men dálen.

9 Phir ásmání rang ká kaprá leke shama'dán aur us ke chirágon, aur us ke gulgiron, aur us kí laganon, aur us ke sab tel ke zurúf par, jin se khidmat kí játi hai, dhámpen ;

10 Aur us ko aur us ke sab zurúf ko tukhas kí khálon ke giláf men rakhen, aur us ko ek chob par rakhen.

11 Aur sone ke mazbah par ásmání rang ká kaprá bichháwen, aur use tukhas kí khálon ke ghatátop se dhámpen, aur us kí choben us men dálen :

12 Aur sáre bartanon ko, jo maqdis kí khidmat men áte hain, leke, ásmání rang ke kapre men lapeten, aur unhen

tukhas kí khálon ke giláf se dhámpen, aur ek chob par rakhen.

13 Aur mazbah men se rákh nikál phenken, aur kaprá argawání rang ká us par bichháwen :

14 Aur sáre bartan, jo us kí khidmat ke liye darkár hain, jaise angóthián, aur síkhen, aur pháoríán, aur piyále, garaz mazbah ke sáre bartan us par rakhen : aur us par tukhas kí khálon ká giláf bichháwen, aur us kí choben us men dálen.

15 Aur jab Hárún aur us ke beté maqdis ko, aur maqdis ke sab asbáb ko dhámp chuken, tab khaimagáh ke kúch ke waqt baní Qihát us ke útháne ke liye áwen ; lekin we muqaddas chizon ko na chhúen, tá ki mar na jáwen. Jamá'at ke khaime men ye chizen baní Qihát ke útháne kí hain.

16 ¶ Aur chirágon ká tel, aur khushbú masálih ke baqhúr, aur dáimi nazr kí qurbání kí, aur malne ke tel, aur tamám maskan kí, aur us sab kí jo us men hai, aur us ke zurúf kí nigáhbání, Hárún káhin ke beté Ili-'azar ká 'uhda hai.

17 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, ki

18 Tum Láwion men se baní Qihát ke firqe ko kát na dáliyo :

19 Balki un se aisá karo, ki we jiwen, aur páktarin chizon ke nazdik áne se mar na jáwen : Hárún aur us ke beté dákhil howen, kí un men se har ek ko us kí khidmat par, aur us ká bojh útháne par muqarrar karen :

20 Lekin jab kí muqaddas chizen dhámpí jáwen, to we unhen dekhne ko andar na áwen, tá kí mar na jáwen.

21 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

22 Baní Jairsún ko bhí, un ke ábái khandánon aur un ke gharánon ke muwáfíq, gin :

23 Tís baraswále se leke aur us se úpar pachás baraswále tak, un sab ko,

jo majma' men khidmat ke liye shamil hote, ta ki jamat ke khaima ka kam karen, shumār kar.

24 Banī Jairsūn ke gharānōn kā kām khidmat karne, aur bojh uthāne men, yih hai: ki

25 We maskan ke parde, aur jamat'at kā khaima, us kā ghatātop, aur tukhas kī khālōn kā ghatātop jo us par hai, aur jamat'at ke khaima ke darwāze kā parda, uthāwen,

26 Aur sahn ke parde, aur sahn ke darwāze kā parda, jo maskan aur mazbah ke girdāgird hai, aur un kī rassīān, aur sāre zurūf jo un kī khidmat ke wāste hai, aur sab kām jo un ke wāste darkār hai, karen.

27 Banī Jairsūn kī sārī khidmaten bojh uthāne men aur sab kām karne men, Hārūn aur banī Hārūn ke hukm ke mutābiq hōwen: aur tum un men se har ek kā bojh muqarrar karke unhen supurd kijiyo.

28 Banī Jairsūn ke gharānōn kī khidmat jamat'at ke khaima men yih hai: aur we kāhīn Hārūn ke betē Itamar ke hukm men rahen.

29 ¶ Banī Mirārī ko, un ke ābāi khāndān aur gharānōn ke mutābiq, gin:

30 Tis baraswāle se leke aur us se ūpar pachās baraswāle tak, har ek ko jo khidmat ke liye dākhil hotā, tā ki jamat'at ke khaima kā kām kare, shumār kar.

31 Aur us khidmat ke muwāfiq, jo jamat'at ke khaima men un ke liye hai, un ke bojh ye muqarrar hai; maskan ke takhte, aur us ke bendē, aur us ke sutūn, aur us ke pāc,

32 Aur sahn ke sutūn, jo girdāgird hai, aur un ke pāc, aur un kī mekhen, aur un kī rassīān, aur un ke sab zurūf, aur un ke sab zarūriyāt samet: aur un ko nām ba nām ginke un ke bojhon ke muqarrar zurūf un ko dijiyo.

33 So banī Mirārī ke gharānōn kī khidmat, wuh sārī khidmat jo unhen

jamat'at ke klaima men thī, yih hai; aur we kāhīn Hārūn ke betē Itamar ke hukm men rahen.

34 ¶ Chunāuchi Mūsā aur Hārūn aur jamat'at ke sardārōn ne banī Qihāt ke gharānōn ko, un ke ābāi khāndān ke mutābiq, ginā.

35 Tis baraswāle se leke aur us se ūpar pachās baraswāle tak, un sab ko, jo us khidmat men shamil hūe, tā ki jamat'at ke khaima kā kām karen, ek ek karke shumār kiya.

36 So we, jo apne gharānōn ke muwāfiq gine gaye, do hazār sāt sau pachās the.

37 We sab ye hai, jo banī Qihāt ke gharānōn men se shumār kiye gaye, sab jitne jamat'at ke khaima kī khidmat ke lāiq the, jinhen Mūsā aur Hārūn ne, KHUDAWAND ke hukm ke mutābiq, jo Mūsā ke wasile se farmāyā thā, shumār kiya.

38 Aur banī Jairsūn, jo apne gharānōn ke aur apne ābāi khāndān ke mutābiq gine gaye,

39 Tis baraswāle se leke aur us se ūpar pachās baraswāle tak, sab jo us khidmat men shamil hote, tā ki jamat'at ke khaima kā kām karen;

40 We sab jo un men se un ke gharānōn aur ābāi khāndān ke mutābiq gine gaye, do hazār chha sau tis hūe.

41 We sab ye hai, jo banī Jairsūn ke gharānōn men se jamat'at ke khaima kī khidmat ke liye gine gaye, jinhen Mūsā aur Hārūn ne KHUDAWAND ke hukm se shumār kiya.

42 ¶ Aur banī Mirārī ke gharānōn men se, jo apne gharānōn aur apne ābāi khāndān ke mutābiq gine gaye,

43 Tis baraswāle se leke, aur us se ūpar pachās baraswāle tak, sab jo us khidmat men shamil hūe, tā ki jamat'at ke khaima kā kām karen;

44 We sab, jo un men se un ke gharānōn ke muwāfiq gine gaye, tin hazār do sau the.

45 We sab ye hain, jo baní Mirári ká badlá, us ká púra dām, pher de, ke gharānon men se gine gaye, jinhen aur us ká pānchwān hissa us par Músá aur Hárún ne, KHUDÁWAND ke ziyáda kare, aur us ko, jis ká wuh hukm ke mutábíq, jo Músá ke wasíle se farmáyá thá, shumár kiyá.

46 So sáre baní Láwí, jinhen Músá aur Hárún aur Isráel ke sardáron ne, un ke gharānon aur ábái khandán ke mutábíq,

47 Tís baraswále se leke aur us se úpar pachás baraswále tak gíná, sab jo jam'at ke khaime kí khidmat-guzári ká káin, aur bojh útháne ká kám karne men shámil húe:

48 We sab, jo gine gaye, áth hazár pānch sau assí the.

49 KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq Músá ke háth se shumár kiye gaye, har ek us kí khidmat, aur har ek us ke bojh ke mutábíq: we KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq, jo Músá ko húa, isí tarah gine gaye.

V B.A'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko hukm kar, kí har ek mabrús, aur har ek jiryánwála, aur jo murda ke sabab nápak hai, un ko khaimagáh se báhar kar den:

3 Kyá mard, aur kyá 'aurat, donon ko nikálo; tum unhen khaimagáh se báhar kar do, tá ki we apní khaimagáhon ko, jin ke darmiyán main rahtá hún, nápak na karen.

4 Chunánchi baní Isráel ne aísá hí kiyá, aur unhen khaimagáh se báhar kar diyá: jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá, waisá hí baní Isráel ne kiyá.

5 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

6 Baní Isráel ko hukm kar aur kah, kí Agar koí mard yá 'aurat KHUDÁWAND se be-wafái karke aísá koí gunáh kare, jo ádmí karte hain, aur taqírwár ho jáwe;

7 To cháhiye kí apne gunáh ká, jo kiyá hai, iqrár kare, aur apní taqísr

8 Lekin agar us shákhs ká koí wáris na howe, jo us taqísr ká badlá lewe; to us taqísr ká badlá KHUDÁWAND ke liye káhin ko siwá káfáre ke mendhe ke, kí us se us ká káfára diyá játá hai, pahuncháyá jáwe.

9 Aur baní Isráel kí sári muqaddas kí húi chizon men se, jinhen káhin pás láwen, har ek úthái húi qurbáni us kí hogí.

10 Aur har ek shákhs kí muqaddas kí húi chizen us kí hongí; aur jo chíz koí káhin ko degá, us kí hogí.

11 Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

12 Baní Isráel ko hukm kar aur kah, kí Agar kisí kí jorú gumráh hú jáwe, aur us se be-wafái kare;

13 ¶ Aur koí us 'aurat ke sáth hambistar howe, aur yih us ke shauhar se poshída ho, aur parde kí bát rahe, aur wuh nápak ho jáwe, aur us, par koí gawáh na howe, aur sí'al karte húe pakrí na jáwe;

14 Aur us ke shauhar ke dil men gairat ká khiyál áwe, aur wuh apní jorú se gairat kháwe, aur wuh 'aurat nápak ho; yá us ke shauhar ke dil men gairat ká khiyál áwe, aur wuh apní jorú se gairat kháwe, aur wuh 'aurat nápak na ho;

15 To cháhiye kí wuh shákhs apní jorú ko káhin pás házir karo, aur us 'aurat ke liye ek aifah jau ke áte ká daswán hissa qurbáni ke wáste 'láwe; aur wuh us par tel aur lubán na dále; kyúñki wuh gairat ká hadya, yá'ne yádgarí ká hadya hai, kí gunáh ko yád men láwe.

16 Tab káhin us 'aurat ko nazdik áwe, aur KHUDÁWAND ke huzúr use khará kare.

17 Aur káhin mittí ke ek básan men muqaddas pání lewe, aur maskan

ke farsh kí gard leke us pání men miláwe.

18 Phir káhin us 'aurat ko KHUDÁWAND ke huzúr khará kare, aur us ká sir nangá kare, aur yád-dihí ká hadya us ke háthon par rakhe, kí yih gairat ká hadya hai; aur káhin us karwe pání ko, jo la'nat ká bá'is hai, apne háth men lewe.

19 Aur us 'aurat ko qasam deke kahe, kí Agar koí mard terá hambistar nahín húa, aur agar tú apne shauhar ko chhorke dústre ke sáth nápák nahín húi, to tú is karwe pání kí tásir se, jo la'nat ká bá'is hai, bachí rah:

20 Aur agar tú apne shauhar ke siwá dústre par máil húi hai, aur ná-pák húi, aur tere shauhar ke siwá koí dúsrá tujh se hambistar húa hai;

21 Tab káhin us 'aurat ko la'nat kí qasam dewe, aur káhin us 'aurat se kahe, kí KHUDÁWAND tujhe terí qaum men zarb ul masal la'nat aur qasam ká kare, kí KHUDÁWAND terí rán ko saráwe, aur tere peṭ ko sujáwe;

22 Aur yih pání, jo la'nat ká sabab hai, terí antṛion men jáke terá peṭ phuláwe, aur terí rán saráwe: aur 'aurat A'mín, ámin, kahe.

23 Phir káhin un lá'naton ko ek kitáb men likhe, aur karwe pání se use mitáwe:

24 Aur káhin yih karwá pání, jo la'nat ká sabab hai, us 'aurat ko pí-láwe: tab yih pání, jo la'nat ká sabab hai, karwá karne ke liye us 'aurat ke jism men dákhil hogá.

25 Phir káhin us 'aurat ke háth se gairat ká hadya leko KHUDÁWAND ke huzúr us ko hiláwe, aur use mazbah ke nazdík láwe:

26 Aur us hadya se jo yádgári ke liye hai, ek mutṭhí leke káhin mazbah par jaláwe; ba'd us ke wuh pání us 'aurat ko pí-láwe.

27 Aur jab wuh use yih pání pí-láwegá, tab aisá hogá, kí agar wuh

gunáhgar hogí, aur us ne apne shauhar ke barkhiláf khatá kí hogí, to wuh pání, jo la'nat ká sabab hai, us ke jism men dákhil hoke karwá ho jáegá, aur us ká peṭ phúlegá, aur us kí rán sar jáegí, aur wuh 'aurat apní qaum men mal'ún hogí.

28 Par agar wuh nápák na ho, balki pák ho, to wuh be-ilzám ṭhah-regí, aur bachche janegí.

29 Us 'aurat kí bábat, jo apne shauhar ko chhorke dústre se burá kám kare, aur nápák ho jáe, gairat ke liye yih shari'at hai:

30 Aur jab mard ko gairat ká khi-yál áwe, aur wuh apní jorí se gairat kháwe, to use KHUDÁWAND ke áge khará kare, aur káhin us par yih sára shar'a jári kare.

31 Tab mard gunáh se pák hogá, aur wuh 'aurat apne gunáh ko áp utháwegí.

VI BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko hukm kar, aur un ko kah, Jab koí mard yá 'aurat apne ta'in alag karko mannat máne, kí áp ko KHUDÁWAND ke liye nazír banáwe;

3 To cháhiye kí wuh mai se aur nashe kí chízon se parhez kare, aur mai ká, yá sharáb ká, koí sirká na píwe, aur angúr ká shirá hargiz na píwe, aur na tázá angúr kháwe, na súkhá.

4 Aur apne nazír hone ke sab dinon men koí chíz, jo angúron se paidá hotí hai, bíj se leke us ke chhilke tak na kháwe.

5 Aur apne nazír hone kí mannat ke sab dinon men us ke sir par usturá na pherá jáwe: jab tak kí we aiyám, jin men us ne áp ko KHUDÁWAND ke liye nazír kíyá hai, guzar na jáwen, wuh muqaddas hai; apne sir ke bálon ko barhne de.

6 KHUDÁWAND ke liye apne sáre

nazir hone ke dinon men murde ki lāsh ke nazdik na jāwe.

7 Wuh apne bāp, aur apni mā, aur apne bhāī, aur apni bahin ke liye, jab we mar jāwen, apne taṭh nāpāk na kare; kyūnki us ke Khudā ki khāss khidmat ki mannat us ke sir par hai.

8 Wuh apne nazir hone ke sab dinon men KHUDĀWAND ke liye muqaddas hai.

9 Aur agar koī insan us ke pās nāghānī mar jāwe, aur us ke sir ki mannat ko nāpāk kare; to wuh apne pāk hone ke din apnā sir mundāwe; sātwen din use mundāwe.

10 Aur āthwen roz do qumrīān, yā kabūtar ke do bachche, jamā'at ke khāime ke darwāze par kāhin pās lāwe:

11 Aur kāhin ek ko khatā ki qurbānī ke liye, aur dūsre ko soḳhtanī qurbānī ke liye, guzrāne; aur us se us khatā kā, ki murde ke sabab se hūī, kafāra dewe; aur apne sir ko usī din muqaddas kare.

12 Phir apne nazir hone ke dinon ko KHUDĀWAND ke liye muqaddas kare, aur ek ek-sāla nar barra taqsir ki qurbānī ke liye lāwe: par us ke guzre din gine na jāenge; kyūnki us ki mannat nāpāk ho gayī.

13 ¶ Aur nazir ke liye yih sharī'at hai: ki jab us ki mannat ke din pūre hon, to wuh jamā'at ke khāime ke darwāze par hāzir kiyā jāwe.

14 Aur wuh KHUDĀWAND ke liye apni qurbānī guzrāne: soḳhtanī qurbānī ke liye ek be-'aib ek-sāla nar barra, aur khatā ki qurbānī ke liye ek be-'aib ek-sāla mādā barra, aur salāmātī ki qurbānī ke liye ek be-'aib mendhā;

15 Aur fatirī roṭion aur mihīn maide ke kulchoṇ tel se mile hūe, aur fatirī chuprī hūī roṭion ki ek ṭokri ko, aur un ki nazr ki qurbānī aur un ke tapāwan,

16 Aur kāhin unhen KHUDĀWAND

ke huzūr lāke us ki khatā ki qurbānī aur us ki soḳhtanī qurbānī ko guzrān de.

17 Aur us mendhe ko, fatirī roṭion ki ṭokri samet, KHUDĀWAND ke liye salāmātī ki qurbānī kare; aur kāhin us ki nazr ki qurbānī aur us kā tapāwan guzrāne.

18 Phir wuh nazir jamā'at ke khāime ke darwāze par apne sir ki mannat ko mundāwe: aur un bālon ko, jo us ke sir ki mannat hai, leke, us āg men, jo salāmātī ki qurbānī ke tale hai, dāl de.

19 Phir kāhin us mendhe kā pakāyā hūā shāna, aur ṭokri men se ek fatirī roṭī, aur fatirī kulcha leke us nazir ke hāthon par, jab wuh apni mannat ke bāl ko mundā chuke, rakhe.

20 Phir kāhin un ko hilāne ki qurbānī ke taur par KHUDĀWAND ke huzūr hilāwe: yih, hilāne ke sīne aur uṭhāne ke shāne samet, kāhin ke liye muqaddas hai: ba'd us ke nazir mai pīne kā mukhtār hai.

21 Us nazir ki, jo mannat māne, aur apne alag hone ki mannat ki bābat KHUDĀWAND ke āge apni qurbānī, siwā us ke jo us ke bāth pahunchhe, guzrāne, yih sharī'at hai; aur chāhiye ki yih us ki mannat ke muwāfiq ho, aur us ko apne alag hone ki mannat ki sharī'at ke muwāfiq guzrāne.

22 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karkē farmāyā, ki

23 Hārūn aur us ke beton ko hukm kar, aur unhen kah, ki Tumhen chāhiye ki banī Isrāel ke haqq men yūn du'ā karo, aur unhen kaho: ki

24 KHUDĀWAND tujhe barakat bakhshē, aur terī nigabbānī kare:

25 KHUDĀWAND apne chihre kā jalwā tujhe dikhāe, aur tujh par rahm kare:

26 KHUDĀWAND kā chihra tujh par mutawajjih howe, aur tujhe salāmātī bakhshē.

27 Aur we merā nām banī Isrāel

par rakhen, ki main unhen barakat
bakhsungá.

VII BÁT.

AUR aísá' húa, kí jis din Músá
naskan ka khará karne se fágig
húa, aur us ko aur us ko sab zurúf ko
tel malkar muqaddas kiyá, aur aise hí
mazbah ko us ke sab zurúf samet tel
malkar unhen muqaddas kiyá;

2 To Isráeli ra'is, jo apne ábái
khándánon men ra'is aur firqon ke
sardár the, aur shumár kiye hoon ke
ápar muqarrar the, nazdik áe.

3 Aur we dhámpí húi chha gárián,
aur bárah badhiyá bail apná hadya
KHUDÁWAND ke huzúr láe; do do
ra'ison kí taraf se ek ek gári, aur har
ek kí taraf se ek ek bail: chunánci
we unhen naskan ke sámhne le áe.

4 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko
khitáb karke farmáyá, kí

5 Tú yih un se le, tá kí we jamá'at
ke khaimé kí khidmat men áwen, aur
baní Láwí men, har shakhs ko us kí
khidmat ke muwáfíq, bánt de.

6 So Músá ne gárián aur bail leke
baní Láwí ko diye.

7 Do gárián aur char bail us ne
baní Jairsún ko un kí khidmat ke
muwáfíq diye:

8 Aur char gárián aur áth bail baní
Mirári ko, jo Hárún káhin ke bete
Itamar ke farmánbardár the, un kí
khidmat ke muwáfíq diye.

9 Lekin us ne baní Qihát ko kuchh
na diyá: is liye kí maqdis kí khidmat,
jo un ke liye muqarrar húi, yih thí,
ki we apne kándhon par utháke le
chalen.

10 ¶ Aur ra'is jis din kí mazbah
mamsúh húa, us kí taqdis ke liye
hadye láe; wuhí ra'is apne hadye
mazbah ke sámhne láe.

11 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko
farmáyá, kí Ek ek din ek ek ra'is
mazbah kí taqdis ke liye apne apne
hadye guzráne.

12 So pahle din Yahúdáh ke firqe

men se 'Amminadáb ke bete Nahsún
ne apná hadya guzráná.

13 Aur us ká hadya yih thá: Ek
sau tis misqál rúpe kí qáb, aur sattar
misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke
misqál ke taul se; we donon tel ke
mile húe maide se nazr kí qurbáni ke
liye bhare húe the:

14 Das misqál sone ká ek chamcha
bakhúr se bhará húa:

15 Ek jawán bail, ek mendhá, ek
nar barra ek-sála, sokhtaní qurbáni ke
liye:

16 Ek halwán khatá kí qurbáni ke
liye:

17 Aur salámatí kí qurbáni ke liye
do bail, páncb mendhe, páncb bakre,
páncb barre ek-sála. 'Amminadáb ke
bete Nashún ká hadya yih thá.

18 ¶ Dúscé din Zugr ke bete Na-
taniel ne, jo Ishakár ke firqe ká sardár
thá, apná hadya guzráná.

19 Aur us ká hadya yih thá: Ek
sau tis misqál rúpe kí qáb, aur sattar
misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke
misqál ke taul se; we donon tel ke
mile húe maide se nazr kí qurbáni ke
liye bhare húe the:

20 Das misqál sone ká ek chamcha
bakhúr se bhará húa:

21 Ek jawán bail, ek mendhá, ek
barra ek-sála, sokhtaní qurbáni ke
liye:

22 Ek halwán khatá kí qurbáni ke
liye:

23 Aur salámatí kí qurbáni ke liye
do bail, páncb mendhe, páncb bakre,
páncb barre ek-sála. Zugr ke bete
Nataníel ká hadya yih thá.

24 ¶ Aur tisre din Hailún ke bete
Iliáb ne, jo Zabulún ke firqe ká sardár
thá, apná hadya guzráná.

25 Aur us ká hadya yih thá: Ek
sau tis misqál rúpe kí qáb, aur sattar
misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke
misqál ke taul se; we donon tel ke
mile húe maide se nazr kí qurbáni ke
liye bhare húe the:

26 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

27 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

28 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

29 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páncḡ mendḡhe, páncḡ bakre, páncḡ barre ek-sála. Hailún ke betē Ilíáb ká hadya yih thá.

30 ¶ Chautḡhe din Shadíúr ke betē Ilisúr ne, jo Rúbin ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

31 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se ; we donon tel ke mile húa maide se nazr kí qurbání ke liye bhare húa the :

32 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

33 Ek bachhrá, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

34 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

35 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páncḡ mendḡhe, páncḡ bakre, páncḡ barre ek-sála. Shadíúr ke betē Ilisúr ká hadya yih thá.

36 ¶ Aur páncḡwen din Súrishaddí ke betē Salúmiel ne, jo Sama'ún ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

37 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe ká ek qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se ; we donon tel ke mile húa maide se nazr kí qurbání ke liye bhare húa the :

38 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

39 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

40 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

41 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páncḡ mendḡhe, páncḡ bakre,

páncḡ barre ek-sála. Súrishaddí ke betē Salúmiel ká hadya yih thá.

42 ¶ Aur chḡhatḡwen din Da'úel ke betē Ilyásaf ne, jo Jadd ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

43 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe ká qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se ; we donon tel ke mile húa maide se nazr kí qurbání ke liye bhare húa the :

44 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

45 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

46 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

47 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páncḡ mendḡhe, páncḡ bakre, páncḡ barre ek-sála. Da'úel ke betē Ilyásaf ká hadya yih thá.

48 ¶ Aur sátwen din 'Ammihúd ke betē Ilisám'a ne, jo Ifráim ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

49 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe ká qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se ; we donon tel ke mile húa maide se nazr kí qurbání ke liye bhare húa the :

50 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

51 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

52 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

53 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páncḡ mendḡhe, páncḡ bakre, páncḡ barre ek-sála. 'Ammihúd ke betē Ilisám'a ká hadya yih thá.

54 ¶ Aur áthwen roz Fidásús ke betē Jamaliel ne, jo Munassi ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

55 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe ká qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke

misqál ke taul se; we donon tei ke mile hús maide se nazr kí qurbání ke liye bhare hús the:

56 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa:

57 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

58 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

59 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pánch mendhe, pánch bakre, pánch barre ek-sála. Fídáhsúr ke beté Jamaliel ká hadya yih thá.

60 ¶ Aur nawen din Jida'úní ke beté Abidán ne, jo Binyamin ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

61 Aur us ká hadya yih thá: Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se; we donon tel ke mile hús maide se nazr kí qurbání ke liye bhare hús the:

62 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa:

63 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

64 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

65 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pánch mendhe, pánch bakre, pánch barre ek-sála. Jida'úní ke beté Abidán ká hadya yih thá.

66 ¶ Aur daswen din 'Ammishaddí ke beté Akhí'azar ne, jo Dán ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

67 Aur us ká hadya yih thá: Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se; we donon tel ke mile hús maide se nazr kí qurbání ke liye bhare hús the:

68 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa:

69 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

70 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

71 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pánch mendhe, pánch bakre, pánch barre ek-sála. 'Ammishaddí ke beté Akhí'azar ká hadya yih thá.

72 ¶ Aur gyárahwen din 'Akrán ke beté Faja'iel ne, jo A'shar ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

73 Aur us ká hadya yih thá: Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se; we donon tel ke mile hús maide se nazr kí qurbání ke liye bhare hús the.

74 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa:

75 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

76 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

77 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pánch mendhe, pánch bakre, pánch barre ek-sála. 'Akrán ke beté Faja'iel ká hadya yih thá.

78 ¶ Aur bárahwen din 'Ainán ke beté Akhír'a ne, jo baní Naftáli ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

79 Aur us ká hadya yih thá: Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se; we donon nazr kí qurbání ke liye tel ke mile hús maide se bhare hús the:

80 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa:

81 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

82 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

83 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, pánch mendhe, pánch bakre, pánch barre ek-sála. 'Ainán ke beté Akhír'a ká hadya yih thá.

84 Mazbah ke hadye us kí taqdís ke

liye, jis din us par tel malá gayá, jo Isráelí ra'ison ne guzráne, ye the: Rúpe kí bárah qábhen, rúpe ke bárah tasht, sone ke bárah chamche:

85 Rúpe kí har ek qáb wazn men ek sau tis misqál, har ek tasht sattar misqál: rúpe ke sab bartan maqdis ke misqál ke taul se do hazár chár sau misqál the:

86 Sone ke bárah chamche ba'khúr se labrez, har chamcha das misqál, maqdis ke misqál ke taul se: soná sáre chamchon ká ek sau bis misqál thá.

87 Sokhtaní qurbání ke liye bárah bachhre, bárah mendhe, bárah barre ek-sála, un kí nazr kí qurbání samet: aur khatá kí qurbání ke liye bárah halwán.

88 Aur salámatí kí qurbání ke liye sab bachhre chaubís, mendhe sáth, halwán sáth, ek-sála barre sáth. Jis din mazbah par tel malá gayá, mazbah kí taqdis is tarah se thí.

89 Aur jab Músá jamá'at ke khaimen men dákhil húa, tá kí Us se hamkalám ho, to us ne kafára-gáh par se, jo shahádat ke sandúq par thí, donon karúbíon ke darmiyán se kisi kí áwáz suní, jo us ke sáth khitáb kartí thí: aur us ne us se yún kahá.

VIII BA'.

AUR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Hárún ko hukm kar, aur use kah, Jab tú chirágon ko roshan kare, to chábiye kí sáton chirágon kí roshní shama'dán ke sámhne ho.

3 Chunánchi Hárún ne aísá hí kiya; us ne chirág roshan karke yún rakhe, kí uláá shama'dán ke sámhne húa, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá.

4 Aur shama'dán kí banáwat garhe hús sone se thí; wuh sab, khwáh páya us ká khwáh sosen us ke, garhe the; us namúne ke muwáfíq, jo KHUDÁWAND ne Músá ko dikhayá thá, us ne waise hí shama'dán ko banáyá.

5 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

6 Láwion ko baní Isráel men se alag kar, aur unhen pák kar.

7 Aur tú un ko aísá kar tá kí we pák ho jáwen: tahárat ká pání leke un par chhírak, aur we apne sab badan par ustura phiráen, aur apne kapre dhowen, tá kí pák ho jáwen.

8 Tab we ek bachhrá us kí nazr kí qurbání samet, jo maida tel milá húa hai, lewon; aur tú khatá kí qurbání ke liye ek aur bachhrá le.

9 Tab tú Láwion ko jamá'at ke khaimen ke áge le á, aur baní Isráel kí sári jamá'at ko jam'a kar.

10 Aur Láwion ko KHUDÁWAND ke áge lá, aur baní Isráel apne háth Láwion par rakhen.

11 Aur Hárún Láwion ko baní Isráel men se, hiláne kí qurbání ke taur par, KHUDÁWAND ke rúbarú guzráne, tá kí we KHUDÁWAND kí khidmat-guzári karen.

12 Tab Láwí apne háth bachhron ke siron par rakhen; aur tú ek ko khatá kí qurbání, aur दूसरे ko sokhtaní qurbání ke liye KHUDÁWAND ke áge guzrán, tá kí Láwion ke wáste kafára diyá jáwe.

13 Phir tú Láwion ko Hárún aur us ke beton ke áge khará kar, aur un ko hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke liye guzrán.

14 Aur tú Láwion ko baní Isráel men se judá kar, kí Láwí mere hongé.

15 Ba'd us ke Láwí jamá'at ke khaimen men khidmat ke liye dákhil howen: tú unhen pák kar, aur tú unhen hiláne kí qurbání ke taur par guzrán.

16 Is liye kí we sab ke sab baní Isráel men se mujhe diye gaye; is liye kí main ne baní Isráel ke sab par taubton ke badle, jo ritm ke khol-wále hain, unhen apne wáste liya.

IX BAB.

17 Kyúnki baní Isráel ke sáre palauṭhe, kyá insán, kyá haiwán, mere haiñ: main ne, jis din zamin i Misr men har ek palauṭhe ko halák kiya, un ko apne liye muqaddas kiya.

18 Aur baní Isráel ke sáre palauṭhon ke badle main ne Láwion ko le liya hai.

19 Aur main ne baní Isráel men se sab Láwí Hárún aur us ke beṭon ko de diya hai, tá ki jamá'at ke kḥaime men baní Isráel kí jagah kḥidmat-guzári karen, aur baní Isráel ke liye kafára dewen; tá ki, jab baní Isráel maqdis ke nazdik áwen, wabá baní Isráel par na áwe.

20 Chunánci Músá aur Hárún aur baní Isráel ke sáre majma' ne Láwion se aisá hí kiya: sab jo kuchh KḤUDÁWAND ne Láwion kí bábat Músá ko hukm farmáyá thá, baní Isráel ne un se wuhí kiya.

21 Tab Láwion ne apne taín pák kiya, aur unhon ne apne kapre dhoe; aur Hárún ne unhen hiláne kí qurbáni ke taur par KḤUDÁWAND ke rúbarú guzráná; aur Hárún ne un kí taraf se kafára diya, tá ki unhen pák kare.

22 Ba'd us ke Láwí apní kḥidmat karne ko Hárún aur us ke beṭon ke sámhne jamá'at ke kḥaime men dákhil hue: jaisá KḤUDÁWAND ne Láwion kí bábat Músá ko farmáyá thá, unhon ne waisá hí un se kiya.

23 ¶ Phir KḤUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

24 Láwion ká yih ma'múl rahe; ki we pachís baras ke hoke aur us se úpar tak jamá'at ke kḥaime men dákhil hon, tá ki kḥidmatguzári karen:

25 Aur jab pachás baras ke hon, to kḥidmatguzári se farágat páwen, aur phir kabhú kḥidmat na karen;

26 Par jamá'at ke kḥaime men apne bháion ke sáth nigahbáni ká kám kiya karen, aur kḥidmat hargiz na karen. Tú Láwion se un kí nigahbáni kí bábat yún hí kijiyo.

PHIR KḤUDÁWAND ne dasht i Síná men, Misr kí zamin se baní Isráel ke nikalne ke ba'd, दूसरे साल के पहिले महिने में, Músá ko farmáyá, kí

2 Hukm kar, tá ki baní Isráel ko mu'aiyan waqt में फसाह करें.

3 Is mahíne kí chaudahwín táriḥ, zawál aur gurúb ke darmiyan, us ke muqarrari waqt में use karo: us kí sab rasmon aur us ke sab thahráe hús dastúron के मुवाफ़ि़ use karo.

4 So Músá ne baní Isráel ko hukm kiya, kí Fasaḥ karo.

5 Aur unhon ne pahile mahíne kí chaudahwín táriḥ, zawál aur gurúb के darmiyan, dasht i Síná में फसाह की: aur baní Isráel ने सब पर, जो KḤUDÁWAND ने Músá को farmáyá thá, 'amal kiya.

6 Aur wahán ba'ze log murde के sabab से nápák hús थे; we us roz फसाह ना कर सके; so we usí din Músá aur Hárún के huzúr áe:

7 Aur unhon ne us से kahá, kí Ham murde के sabab से nápák haiñ; aur kis liye ham baní Isráel के darmiyan KḤUDÁWAND kí qurbáni, us के mu'aiyan waqt पर, guzráne से báz rakhe jáwen?

8 Músá ne unhen kahá, Rah jáo; main sun lúñ, kí KḤUDÁWAND tumháre haqq में hyá hukm kartá hai.

9 ¶ Tab KḤUDÁWAND ने Músá को khitáb करके farmáyá, kí

10 Baní Isráel को farmá aur unhen kah, kí Agar koí tum में से, yá tumhári nasl में से, murde के sabab nápák ho, yá kahíñ dúr safar में howe, tau bhí KḤUDÁWAND के liye fasaḥ kare:

11 Cháhiye kí wuh दूसरे महिने की चौदहवीं तारीख़ zawál o gurúb के darmiyan use kare, aur fatiri roṭion aur karwí tarkáron के sáth use kḥáwe.

12 We us meṇ se kuchh subh tak bāqī na chhoreṇ, aur us kī badlī ko na toṛeṇ : we fasah kī sārī rasmon ke muwāfiq use karen.

13 Lekin wuh insān, jo pāk hai, aur safar meṇ nahīn, agar fasah karne se bāz rahe, to wuh insān apnī qaum meṇ se kāt ḍālā jāegā ; kyūnki wuh muqarrarī waqt par KHUDĀWAND kī qurbānī na lāyā ; wuh apne gunāh kā bojh uthāwegā.

14 Aur agar koī pardesī tum meṇ oūd o bāsh kare, aur KHUDĀWAND ke liye fasah karnā chāhe ; to wuh fasah ke qānūn, aur us ke ṭhahrae hūe dastūrōṇ ke muwāfiq use kare : tumhāre liye, khwāh pardesī, khwāh des meṇ paidā hūā ho, ek hī rasm hogī.

15 ¶ Aur jis din maskan kharā kiyā gayā, to badlī ne shahādat ke khaime ke maskan ko chhipāyā : aur shām se subh tak maskan par āg kī sī sūrat dikhāī detī thī.

16 So hamesha aisā hūā kiyā ; ki din ko use badlī chhipātī thī, aur rāt ko āg kī sī sūrat rahtī thī.

17 Aur jab maskan par se badlī uthāī jāī thī, to banī Isrāel kūch karte the ; aur jahān badlī jāke ṭhahartī thī, wahān banī Isrāel khaīma kharā karte the.

18 KHUDĀWAND ke hukm se banī Isrāel kūch karte the, aur KHUDĀWAND ke hukm se maqām karte the : aur jab tak kī badlī maskan par ṭhahartī thī, khaīmon meṇ rahte the.

19 Aur jab badlī maskan par bahut dinōṇ tak ṭhaharī rahī, to banī Isrāel KHUDĀWAND ke hukm par lihāz karte rahe, aur kūch na kiyā.

20 Aur aise hī jab badlī thore dinōṇ tak maskan par rahī ; we KHUDĀWAND ke hukm se apne khaīmon meṇ rahe, aur KHUDĀWAND ke hukm se unhoṇ ne kūch kiyā.

21 Aur jab shām se subh tak badlī ṭhaharī rahī, aur subh hote hī buland hūī, to wūnhīn unhoṇ ne kūch kiyā :

jab badlī buland hotī, khwāh din hotā khwāh rāt, we kūch karte the.

22 Aur jab badlī maskan par ṭhaharī rahtī, khwāh do din, khwāh ek mahīna, khwāh ek baras, banī Isrāel apne khaīmon meṇ muqīm rahte, aur kūch na karte : par jab wuh buland hotī, tab we kūch karte.

23 KHUDĀWAND ke hukm se we apne khaīme kharē karte, aur KHUDĀWAND hī ke hukm se we kūch karte the : we KHUDĀWAND kī amānat kī, KHUDĀWAND ke hukm ke mutābiq, jo Mūsā kī ma'rīfat hūā, muhāfazat karte the.

X BĀB.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, kī

2 Apne liye do narsingē rūpe se garhke banā : ek hī ṭukre se unheṇ banāne hogā : we terī jamā'at ko ikatṭhā karne ke liye, aur lashkarōṇ ke kūch ke liye, hongē.

3 So jab we unheṇ phūnken, chāhiye kī sārī qaum jamā'at ke khaīme ke darwaze par tere pās jam'a howe.

4 Aur agar ek hī ko phūnken, to we raīs, jo hazarōṇ Isrāelīōṇ ke sardār hain, tere pās jam'a howeṇ.

5 Aur jab tum chhoṭī barī āwāz se phūnko, to un khaīmon kā, jo pūrab kī taraf kharē hain, kūch ho jāe.

6 Jab tum do-bāra chhoṭī barī āwāz se phūnko, to un khaīmon kā, jo dakhīn taraf hain, kūch howe : so we apne kūch ke liye chhoṭī barī āwāz se phūnken.

7 Lekin jab kī jamā'at kā jam'a karnā manzūr ho, to barābar āwāz se phūnko, aur chhoṭī barī se mat phūnko.

8 Aur Hārūn kāhin ke bete narsingē phūnkā karen ; aur yih tumhāre qarnōṇ meṇ abad tak rasm ke taur par jāī rahe.

9 Aur jab tum apne mulk meṇ dushmanōṇ se, jo tum se muqābala karne par hoṇ, laṛne ko niklo, to tum

narsinge chhotī barī āwāz se phúnko; to KHUDĀWAND apne Khudā ke āge tum yād kiye jāoge, aur tum apne dushmanon se najāt pāoge.

10 Aur tum apnī khushi ke din, aur apnī 'idon ke din, aur apne mahinon ke shurū' men, apnī sokhtanī qurbānon aur apnī salāmatī kī qurbānon par narsinge phúnko; tā kī we tumhāre KHUDĀWAND ke huzūr tumhārī yādgārī hon: main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn.

11 ¶ Phir yūn hūā, kī dusre baras ke dūstre mahīne kī biswīn tārikh, wuh badlī shahādāt ke maskan se ūpar uthāī gayī.

12 To banī Isrāel dasht i Sinā se apne apne safaron men chale; aur badlī dasht i Fārān men jā ṭhahri.

13 So KHUDĀWAND ke fārmāne ke mutābiq, jo Mūsā 'kī ma'rifat thā, pahlā kūch hūā.

14 ¶ Pahle banī Yahūdāh kī khaimagāh kī jhandā un ke lashkaron ke muwāfiq rawāna hūā: us ke lashkar kī sardār 'Amminadāb kī betā Nahsūn thā.

15 Aur firqe banī Ishakār ke lashkar kī sardār Zugr kī betā Nataniel thā.

16 Aur firqe i Zabulūn ke lashkar kī sardār Hailūn kī betā Iliāb thā.

17 Phir maskan utārā gayā; tab banī Jaisūn aur banī Mirārī ne maskan ko uṭhāke kūch kiya.

18 ¶ Phir Rūbin kī lashkargāh kī jhandā un ke lashkaron ke muwāfiq chalā; Shadīr kī betā Ilisūr us ke lashkar kī sardār thā.

19 Aur firqe banī Sama'un ke lashkaron kī sardār Sūrishaddī kī betā Salūmiel thā.

20 Aur firqe banī Jadd ke lashkar kī sardār Da'nei kī betā Ilyāsaf thā.

21 Phir Qihatūn ne maqdis uṭhāke kūch kiya: aur un ke pahunchne tak maskan kharā kiya jāta thā.

22 ¶ Phir banī Ifrāim kī khaima-

gāh kī jhandā un ke lashkaron ke muwāfiq chalā: us ke lashkar kī sardār 'Ammihūd kī betā Ilisām'ā thā.

23 Aur firqe Munassī ke lashkar kī sardār Fīdāhsūr kī betā Jamaliel thā.

24 Aur firqe banī Binyamīn ke lashkar kī sardār Jidā'unī kī betā Abidān thā.

25 ¶ Un ke sab lashkaron kī khaimagāhon ke piche banī Dān kī khaimagāh kī jhandā kūch hūā: us ke lashkar kī sardār 'Ammishaddī kī betā Akhi'azar thā.

26 Aur firqe banī A'shar ke lashkar kī sardār 'Akrān kī betā Faja'iel thā.

27 Aur firqe banī Naftālī ke lashkar kī sardār 'Ainān kī betā Akhi'rā thā.

28 So banī Isrāel ke kūch un ke lashkaron ke muwāfiq, jis waqt we safar karte the, ye hī the.

29 ¶ Tab Mūsā ne Midyānī Ra'uel ke bete Hubāb ko, jo Mūsā kī sasurā thā, kahā, Ham us maqām ko, kī KHUDĀWAND ne fārmāyā hai, kī main wuh tumhen bakhshūngā, jāte hai: so tū hamāre sāth ā, aur ham tujh se nekī karenge; is liye kī KHUDĀWAND ne banī Isrāel se nekī kī wa'da kiya hai.

30 Us ne use jawāb diyā, kī Main nahīn jātā, balki main apne watan ko aur apne rishtadāron men jāūngā.

31 'Tab us ne kahā, kī Ham ko na chhoriye; kyūnkī tū jāntā hai, kī hamārā utarnā bayābān men kaun kaunsi jagah munāsib hai; so tū hamārī ānkhon kī jagah hogā.

"2 Aur yūn hogā, hān, yūnhīn hogā, kī agar tū hamāre sāth chalegā, jo nekī KHUDĀWAND ham se karegā, wuhī ham tujh se karenge.

33 ¶ Phir unhon ne KHUDĀWAND ke pahār se tīn din kī rāh safar kiya: aur KHUDĀWAND ke 'ahd kī sandūq tīn din kī rāh un se āge gayā; tā kī un ke liye āramgāh dhūndhe.

34 Aur KHUDÁWAND ki badlí, jab partí thí, to mann bhí us par partá we din ko k̄haimagáh se chalte the, há.
un ke úpar hotí thí.

35 Aur sandúq ke kúch ke waqt KHUDÁWAND, tere dushman tittar bittar hon: Músá yih kahtá thá, Uth, ai KHUDÁWAND, aur we, jo tujh se kina rakhte haiñ, tere áge se bhágeñ.

36 Aur us ke maqám karne ke waqt yih kahtá thá, ki Ai KHUDÁWAND, hazáron hazár Isráelion men phir á.

XI BÁT.

AUR jab qaum shikáyat karne lagi, tab KHUDÁWAND ke nazdík burí ma'álm húi: chunánchi KHUDÁWAND ne suná, aur us ká gussa bharká: aur KHUDÁWAND ki ág un men jalí, aur ek taraf k̄haimagáh ke kináron ko khá gayí.

2 Tab log Músá ke pás chilláe; aur Músá ne KHUDÁWAND se du'á mángí; tab ág bujh gayí.

3 Aur is liye ki KHUDÁWAND ki ág un men bharkí, us ne us jagah ká nám Tab'arah rakhá.

4 ¶ Aur ba'zon ne ajnabí qaumon se, jo un men míle húe the, hirs se khwáshish kí: aur baní Isráel bhí phire, aur roe, aur bole, Kaun hai, jo hainen gosht kháne ko degá?

5 Ham ko machhlí yád áti hai, jo ham muft Misr men kháthe the: aur wuh khíre, aur wuh k̄harbúze, aur wuh gandaná, aur wuh piyáz, aur wuh lahsan:

6 Par ab to hamárá ján k̄hushk ho chali: yahán to hamárá ánkhoñ ke sámhne kuchh bhí nahín, magar yih mann.

7 Aur mann súkhe dhaniye ke mánind thá, aur us ká rang motí ke dáne ká sá thá.

8 Log idhar udhar jáke use jama' karte the, aur chakkí men píste the, yá ukhlí men kútte the, aur tawon par pakáthe the, aur phulkíán banáthe the: us ká maza táza tel ká sá thá.

9 Aur rát ko, jab k̄haimon par os

10 ¶ Tab Músá ne suná, ki qaum ko har ek gharáne ká har ek shakhs apne apne k̄haima ke darwáze par khará rotá hai, to KHUDÁWAND ká gussa niháyat bharká; aur Músá ne bhí burá maná.

11 Tab Músá ne KHUDÁWAND se ahá, ki Tú apne bandé ko kyún dukh de rahá hai? aur tere rábarú main ne kyún nahín mihrbání pái, ki tú ne in sab logon ká bojھ mujh par dálá hai?

12 Kyá ye sáre log mere peţ men pare tho? yá main in ká báp húa, jo tú mujhí ko kahtá hai, ki Unhen us samín men, jis kí tú ne un ke bápdañ se qasam khái hai, apní god men le, jis tarah se dáí dúdhpipte bachche ko god men letí hai?

13 Main kahán se gosht láún, ki in sab logon ko kháne ko dúp? we mujhe ro ro kahte haiñ, Ham ko gosht de, ki ham kháwen.

14 Main akelá in sab logon ká bojھ uţhá nahín saktá, is liye kí mujh par bahut bhárá hai.

15 Jo tú mujh se yún hí kartá hai, to mujhe abhlí már dáliye, agar teri mujh par karam kí nazar hai; to main apní balá na dekhún.

16 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, ki Baní Isráel ke buzurgon men se sattu mard, kí jinhen tú qaum ke buzurg aur un ke sardár jáutá hai, mere liye jam'a kar, aur un ko jama'at ke k̄haine pás lá, tá kí we tujh samet wahán kharé rahen.

17 To main utrúngá, aur tere sáth wahán báten karúngá: aur main us rúl men se, jo tujh men hai, kuchh le lúngá, aur un men dálúngá; kí we tere sáth qaum ká bojھ uţháwen, tá kí tú akelá use na uţháwe.

18 Aur logon se kah, kí Fajr ko apne taiñ pák karo, kí tum gosht k̄háoge: (is liye kí tumhárá rouá

KHUDĀWAND ke kāmōn men pahunchā, ki tum kalte the, Kaun hamen gosht khāne ko degā? ham to Misr hī men bhale the; so KHUDĀWAND tumhen gosht degā, aur tum khāoge.

19 Aur tum ek hī din na khāoge, na do din, na pānch din, na das din, na bis din;

20 Balki ek mahinā kāmīl khāoge, jab tak ki yih tumhāre nathnōn kī rāh nikle, aur tum us se nafrat rakho: kyūnki tum ne KHUDĀWAND kī, jo tumhāre darmiyān hai, tahqīr kī, aur us ko āge yūn kabhe roe, ki Ham Misr se kyūn bāhar āe?

21 Tab Mūsā ne kahā, ki Ye log, jin men main hūn, chha lākh pīyāde hain; aur tū kahtā hai, ki Main unhen itnā gosht dūngā, ki we mahinā bhar khāenge.

22 Kyā bher bakrī aur gāe bail ke galle un ke liye zabh kiye jāwenge, tā ki un ke liye kifāyat ho? yā daryā kī sārī machhlīān un ke liye jam'a kī jāengī, tā ki unhen serī howe?

23 KHUDĀWAND ne Mūsā ko farmāyā, Kyā KHUDĀWAND kā hāth chhotā ho gayā hai? ab tū dekhgā, ki merī bāt tere haqq men pūrī hogī, ki nahīn.

24 ¶ Tab Mūsā ne bāhar jāke KHUDĀWAND kī bāten qaum se kahīn, aur banī Isrāel ke buzurgōn men se sattar shakhs ikatthe kiye, aur unhen khaine ke ās pās kharā kiyā.

25 Tab KHUDĀWAND badlī men hoke utrā, aur us se bolā, aur us rūh men se, jo us men thī, kuchh leke un sattar buzurg shakhsōn ko dī: chunāuchi jab rūh ne un men qarār pakrā, to we nubūwat karne lage, aur ba'd us ke phir na kī.

26 Aur un men se do shakhs khainagāh hī men rahe the, jin men se ek kā nām Ildād thā, aur dūsre kā Medād: chunāuchi rūh ne un men qarār pakrā; (ye bhī unhen men se the, jo likhe gaye, par us khaimē ko

na gaye; aur we khainagāh hī men nubūwat karte the.

27 Tab ek jawān ne daurke Mūsā ko khabar dī, ki Ildād aur Medād khainagāh men nubūwat karte hain.

28 So Mūsā ke khādim Nūh ke betē Yashū' ne, jo us ke khāss jawānōn men se thā, Mūsā se kahā, ki Ai mere khudāwand Mūsā, unhen man'a kar.

29 Mūsā ne use kahā, Kyā tujhe mere liye rashk ātā hai? kāsh ki KHUDĀWAND ke sāre bande nabī hote, aur KHUDĀWAND apnī rūh un men dāltā!

30 So Mūsā aur banī Isrāel ke buzurg khainagāh men jam'a hūe.

31 ¶ Tab KHUDĀWAND kī taraf se ek hawā uthī, aur daryā se bāterēn urā lāī, aur unhen khainagāh aur khainagāh ke girdārd idhar udhar ek din kī rāh tak phailāyā, aisā ki we zamīn par do hāth buland hūn.

32 Tab log us sāre dīn, aur us sārī rāt, aur us ke dūsre dīn bhī khare rahe, aur bāterēn jam'a kar rahe; aur jis ne kam se kam jam'a kīn, das khomar the; aur unhen ne apne liye khainagāh ke ās pās unhen phailā diyā.

33 Aur hanoz un ke dāntōn tale gosht thā, pahle us se ki we use chāben, KHUDĀWAND kā gussa un logōn par bharkā, aur KHUDĀWAND ne un logōn ko barī marī se marā.

34 Aur us ne us maqām kā nām Qabrāt-ut-Tahāwah rakhā; kyūnki unhen ne un logōn ko, jinhen ne hirs kī thī, wahīn garā.

35 Phir un logōn ne Qabrāt-ut-Tahāwah se Hasirāt ko kīch kiyā: so we Hasirāt men rahe.

XII BAT.

AUR Miryam aur Hārūn ne Mūsā kā shakwā, us Kūshī 'aurat kī bābat, ki us ne lī thī, kiyā: kyūnki us ne ek Kūshī 'aurat lī thī.

2 Aur bole, Kyā KHUDĀWAND ne faqat Mūsā hī se bāten kī hain? kyā

us ne ham se bhī bāteñ nahīñ kīñ? Chunāñchī KHUDĀWAND ne yih sunā.

3 (Par wuh mard Mūsā sāre logon se, jo rū e zamīn par the, ziyāda halīm thā.)

4 So KHUDĀWAND ne nāgahāñ Mūsā ko, aur Hārūn aur Miryam ko, farmāyā, ki Tum tīnoñ jamā'at ke khāime ke pās āo. So we tīnoñ āe.

5 Tab KHUDĀWAND badlī ke sutūñ meñ hoke utrā, aur khāime ke darwāze par kharā rahā, aur Hārūn aur Miryam ko bulāyā: we donoñ āe.

6 Tab us ne farmāyā, ki Merī bāteñ suno; Agar tum meñ se koi nabī hotā, to main, jo KHUDĀWAND hūñ, apne ta,īñ royā meñ use mā'lūm karwātā, aur us se khwāb meñ bāteñ kartā.

7 Par merā banda Mūsā aisā nahīñ; ki wuh mere sāre ghar meñ amānatdār hai.

8 Main us se āmhne sāmhne sarīh bāteñ kartā hūñ, aur na ki poshīda bāteñ; aur wuh KHUDĀWAND kī shabīh ko dekhegā: pas tum mere bande Mūsā kā shakwa karte hūe kyūñ na dare?

9 Aur KHUDĀWAND ke gusse kī āg un par bharkī; aur wuh chalā gayā.

10 Tab badlī khāime pās se jāti rahī; aur nāgāh Miryam bars se barf kī māmīnd safed ho gayī: aur Hārūn ne jo Miryam kī taraf dekhā, to kyā dekhā, ki wuh mabrūs thī.

11 Tab Hārūn ne Mūsā ko kahā, Hāe, hāe, mere khudāwand, main terī minnat kartā hūñ, is gunāh ko ham par mat rakh, ki nādānī se ham ne yih kiyā, aur is meñ khatā ki.

12 Wuh us murde kī māmīnd na ho, jo apnī mā ke peṭ se nikle, aur us kā ādhā badan gal gayā ho.

13 Tab Mūsā ne KHUDĀWAND ke āge chillāke kahā, Ai Khudā, main terī minnat kartā hūñ, ab use changā kar.

14 ¶ Tab KHUDĀWAND ne Mūsā

ko farmāyā, ki Agar us ke bāp ne us ke munh par faqat thūkā hotā, to kyā wuh sāt din tak bhī sharmīnda na rahī? sāt din tak khāimagāh se khārij rahe: ba'd us ke use phir shāmīl karā.

15 Chunāñchī Miryam khāimagāh se sāt din tak khārij rahi; aur logon ne, jab tak ki Miryam phir shāmīl na kī gayī, kūch na kiyā.

16 Ba'd us ke logon ne Hāsīrāt se kūch kiyā, aur Fārān ke bayābān meñ ḍere kiye.

XIII BA'Ṭ

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

2 Tū logon ko bhej, tā ki Kan'ān kī zamīn kī, jo main banī Isrāel ko detā hūñ, jāśūsī karen; ek ek mard, us ko ābāī firqe meñ se, jo us meñ sardār hai, bhej de.

3 Chunāñchī Mūsā ne KHUDĀWAND ke irshād ke muwāfiq dasht i Fārān se un ko bhejā: we sab log banī Isrāel ke sardār the.

4 Aur un ke nām ye haiñ: Rūbīn ke firqe meñ se Zakūr kā betā Samū'ā.

5 Aur Sama'ūn ke firqe meñ se Hūrī kā betā Safat.

6 Aur Yāhūdāh ke firqe meñ se Yafunnah kā betā Kālīb.

7 Aur Ishakār ke firqe meñ se Yūsuf kā betā Ijlā.

8 Aur Ifrāīm ke firqe meñ se Nūn kā betā Hūsī'a.

9 Aur Binyāmīn ke firqe meñ se Rafū kā betā Faltī.

10 Aur Zabulūn ke firqe meñ se Sūdī kā betā Jaddīl.

11 Aur Yūsuf ke firqe meñ se, ya'ne Munassī ke firqe se, Sūsī kā betā Jaddī.

12 Aur Dān ke firqe meñ se Jamālī kā betā 'Ammiel.

13 Aur A'shar ke firqe meñ se Mikāel kā betā Satūr.

14 Aur Naftálí ke firqe men se dasht i Fárán ke Qádis men áe; aur Wafsí ká betá Nakhbí.

15 Aur Jadd ke firqe men se Máki ká betá Jyúel.

16 So un ke nám, jinhen Músá ne zamín i Kan'án kí jásúsi ke liye bhejá, ye hain. Aur Músá ne Nún ke bete Húsi'a ká nám Yahoshú' rakhá.

17 ¶ Aur Músá ne unhen bhejá, ki zamín i Kan'án kí jásúsi karen; aur unhen kahá, ki Tum us ráh dakhán kí taraf charh jáo, aur pahár ke úpar chale jáo:

18 Aur us zamín ko dekho, ki kaisí hai; we log, jo wahán ke basnewá-le hain, kaise hain, zoráwar hain yá kamzor, thore hain yá bahut;

19 Aur wuh zamín, jis men we rahte hain, kaisí hai, achchhi hai ki burí; aur we shahr, jin men we baste hain, kaise hain, khamion men hain, ya qila'on men;

20 Aur zamín kaisí hai, jaiyid hai, yá banjar; us men daraht hain yá nahín. Tum diláwarí karo, aur us zamín ká kuchh mewa le áo. Aur yih waqt angúr ke pahle phalon ke pakne ká thá.

21 ¶ So we log charhe, aur zamín kí jásúsi, dasht i Sin se Rahúb tak jo Hamát ke ráste men hai, kí.

22 Aur we dakhán ko charhe, aur Habrún tak áe, jahán 'Anáq ke bete Akhimán, aur Sísí, aur Talmí the. (Aur Habrún Zu'an se, jo Misr men hai, sá baras áge basá thá.)

23 So we wadí i Iskál men áe; wahán se unhon ne ek dáli angúr kí guchchhe samet kátí, aur use ek chob par rakhkar do ádmion ne utháya; aur kuchh anár aur anjír bhí liye.

24 Us maqám ká nám us guchchhe ke liye, ki jise baní Isráel wahán se kát láe the, wadí i Iskál rakhá.

25 So we chális din ke ba'd us zamín kí jásúsi karke phire.

26 ¶ Aur phirke Músá aur Harún aur baní Isráel kí sári jamá'at ke pás

27 Aur us se bayán karke kahá, ki Ham us zamín tak, jahán tú ne hamen bhejá thá, pahunché; us men sach-much dúdh aur shahd bahá hai, aur yih wahán ká mewa hai.

28 Lekin we log, jo wahán baste hain, zoráwar hain, aur un ke shahr bare mazbút qila'on men hain; aur ham ne baní 'Anáq ko bhí wahán dekhá.

29 Aur us zamín men dakhin kí taraf 'Amáliqi baste hain; aur Hit-tí, aur Yabúsi, aur Amúri paháron par rahte hain; aur sáhil i samundar aur nawáhi i Yárdan par Kan'áni rahte hain.

30 Tab Kálíb' ne Músá ke huzúr logon ko chup karwáya, aur kahá, ki Albatta ham log charhenge, aur mulk le lenge; kyúнки hamen bilá shubha us ke lene ká zor hai.

31 Tab un logon ne, jo us ke sáth gaye the, kahá, ki Hamen zor nahín, ki un logon par charhen; kyúнки we ham se ziyáda zoráwar hain.

32 Phir unhon ne baní Isráel ko us zamín kí, jise we dekhne gaye the, ek burí khabar dí, aur bole, ki Yih zamín, jis kí jásúsi men ham gaye the, ek zamín hai, jo apne basnewálon ko nigaltí hai: aur sab log, jinhen ham ne wahán dekhá, bare qaddáwar hain.

33 Aur ham ne wahán jabbáron ko, hán, baní 'Anáq ko, jo jabbáron kí nasl men hain, dekhá; aur ham apní na'aron men un ke samhne aise the, jaise tiddé, aur aise hí ham un kí nazaron men the.

XIV BA'B.

TAB sári jamá'at chilláke roí, aur log us rát bhar royá kiye.

2 Phir sáre baní Isráel Músá aur Harún par kurkuráe; aur sári jamá'at ne unhen kahá, Ái kásh ki ham Misr

men mar jate! ya kash ki ham usi bayabhan men fana hote!

3 KHUDAWAND kis liye ham ko is zamin men laya, ki talwar se gir jaein, aur ki hamari joriyan aur bachche lut thahren? kyaa hamare liye achchha nahin, ki Misr ko phir jayen?

4 Tab unhon ne ek dusre se kaha, ki A'o, ek ko apna sardar banaen, aur Misr ko phir chalen.

5 Tab Musa aur Harun bani Israel ki sari guroh ke majna' ke samhne aundhe gire.

6 ¶ Aur Nun ke bete Yashu' aur Yafunnah ke bete Kalib ne, jo us zamin ki jasi-karnawalon men se the, apne kapre phare:

7 Aur unhon ne bani Israel ki sari jamat ko kaha, Wuh zamin, jis par hamara guzar us ki jasi se ke liye hua, ahayat khub zamin hai.

8 Agar Khuda ham se razi hai, to ham ko us zamin par le jage; aur yih zamin, jis par dard o shahd bah raha hai, ham ko inayat karega.

9 Magar tum KHUDAWAND se bagawat na karo, aur na tum us zamin ke logon se dard; we to hamari khurak hain: un ka saya un se ja chuka hai, par KHUDAWAND hamare saath hai: un ka khauf na karo.

10 Tab sari jamat ne chaha, ki un par patthra kare. Us waqt jamat ke khaime men sare bani Israel ke samhne KHUDAWAND ka jalal numayan hua.

11 ¶ Aur KHUDAWAND ne Musa ko farmaya, ki Ye log kab tak meri inahat karenge? aur kab tak meri sari nishanion ke sabab, jo main ne unhen dikhain, mujhe yaqin na karenge?

12 Main unhen waba se marunga, aur miras se kharij karunga, aur tujhe dursi qaum, jo un se bari aur ziyada zoravar hogi, banunga.

13 ¶ Musa ne KHUDAWAND ko kaha, ki Misr ke log ise sunenge (ki tu apni qawat se is qaum ko un ke daf-miyan se nikal laya;)

14 Aur we is zamin ke basnewalon ko kahenge: inhon ne to suna hai, ki tu KHUDAWAND is qaum ke bich hai; ki tu ne, ai KHUDAWAND, apne ta'in rubari dikhlaya hai, aur teri badli un par rahi hai; aur tu din ko badli ke sutun men, aur rat ko ag ke sutun men, un ke age age chalta hai.

15 ¶ Pas, agar tu is qaum ko, jaise ek admi ko, mar dalega, to we qaumen, jinhon ne teri shuhrat suni hai, kahengi, ki

16 Jab KHUDAWAND is qaum ko us zamin men, jis ki babat us ne qasam karke kaha tha, ki Main yih tumhen dunga, le ja na saka, to us ne un ko bayabhan men halak kiya.

17 So main teri minnat karti hun, ki mere KHUDAWAND ki bari qudrat zahir hove, jaisa tu ne yih kahke farmaya hai,

18 Ki KHUDAWAND bara sabir, aur bara rahim hai, gunahon aur khaton ka bakhshnewala, lekin wuh har hal be-gunah na thahrega; balki bapdadon ke gunahon ka un ke larhon se, jo un ki tisi chauthi pusht hain, badla leta hai.

19 Ab tu apni rahmat ki firawani se is ummat ka gunah bakhsh dijiye, jaisa tu Misr se leke yaban tak unhen bakhshta raha hai.

20 Tab KHUDAWAND ne farmaya, ki Main ne tere kahe se bakhsha:

21 Par mujhe apni hayat ki qasam, ki sari zamin KHUDAWAND ke jalal se ma'mur howegi.

22 Ki we sab log, jinhon ne meri shaukat aur mere mu'ajize, jo main ne Misr men aur us bayabhan men zahir kiye, dekhe, ab tak mujhe das martabe azmate, aur meri awaz par kan na dharte;

23 We us zamin ko, jis ki babat main ne un ke bap dadon se qasam ki thi, na dekhe, balki ko un men se, jinhon ne meri inahat ki, use na dekhega:

24 Lekin merá banda Kálíb jo hai, azbaski aur hí rdh us ke sáth thí, aur us ne meri pairaui púri kí hai, main us ko us-zamín men, jahán wuh gayá thá, le jáungá; aur we, jo us kí nasi se hongge, us ke wáris banenge.

25 (Par 'Amáliqí aur Kan'áni us nasheb i zamín men rahte the.) So kal phiro, aur bayábán men Bahr i Qulzum kí ráh par já pafo.

26 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá,

27 Main kab tak is khabís guroh ke muqábil, jo meri shikáyat kartí hai, sabr karú? baní Isráel jo mere dárkhiláf shikáyaten karte haiñ, main ne un kí shikáyaten sunín.

28 Un se kah, KHUDÁWAND kahtá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, jáisá tum ne mujhe sunáke kahá hai, main tum se waisáhi karúngá:

29 Tumhári lášhen, aur un sab kí, jo tum men shumár kiye gaye, un ke kull jam'a ke mutábíq, bis baraswále se leke úparwále tak, jinhon ne meri shikáyaten kíñ, is bayábán men girengí:

30 Tum be-shakk us zamín tak na pahunchoge, jis kí bábat main ne qasam khái, kí tumhen wahán basá-úngá, siwá Yafunnah ke bete Kálíb, aur Nún ke bete Yashú' ke.

31 Aur tumháre larkon ko, jin ke haqq men tum kahte ho, kí we lut jáenge, main un ko dákhil karúngá; us zamín kí qadr ko, jise tum ne zalil jáná, we pahcháenge.

32 Par tum jo ho, tumhári lášhen is bayábán hí men girengí.

33 Aur tumháre larke is dasht men chálís baras tak bháakte phirenge, aur tumhári bargashtagi ke utháne-wále hongge, jab tak kí tumhári lášhen is dasht men nest nábud hon.

34 Un dinon ke shumár ke muwáfíq, jin men tum us zamín kí jásúsi karte the, jo chálís din haiñ, din píchhe ek sál hogá; so tum chálís baras tak

apne gunáh ko utháe rahoge; tab tum meri 'ahd-shikáni ko ján loge.

35 Main ne, jo KHUDÁWAND hún, kahá hai, kí Main is sári khabís guroh se, jo meri mukhálafat par jam'a haiñ, aisá hí karúngá; is dasht men we bar-bád ho jáenge, aur yahín halák hongge.

36 Aur we log, jinhen Músá ne zamín kí jásúsi karne ko bhejá thá, jinhon ne laut karke us zamín ko bad-nám kiya, aur sári jam'áat ko targib dí ki us par kurkuráwe;

37 So we hí log, jo us zamín kí buri khabar láe the, KHUDÁWAND ke huzúr wabá se mar gaye.

38 Par Nún ká betá Yashú' aur Yafunnah ká betá Kálíb un men se, jo zamín kí jásúsi karne gaye the, jite rahe.

39 So Músá ne ye báten sab baní Isráel se kahín: aur we niháyat gam-gín hue.

40 ¶ Aur subh ko tarke uthé, aur yih kahte hue pahár par charh gae, kí Lo, ham yahán haiñ, aur us zamin par, jis ke dene ká KHUDÁWAND ne wa'da kiya hai, charh jáenge: kyúñki ham ne gunáh kiya hai.

41 Tab Músá bolá, Tum ab kyún KHUDÁWAND ke bukin kí mukhálafat karte ho? yih to musid na hogí.

42 U'par mat jáo, kí KHUDÁWAND tumháre darmiyán nahín, tá kí tum apne dushmanon se hazímat na páo.

43 Is liye kí 'Amáliqí aur Kan'áni wahán tumháre sámhne haiñ, aur tum talwár se máre jáoge: kyúñki KHUDÁWAND se tum bargashta hue ho, so KHUDÁWAND tumháre sáth na hogá.

44 Lekin we gustákhí se pahár par charhte chale gaye: par KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq aur Músá k'haimagáh se báhar na gaye.

45 Aur 'Amáliqí aur Kan'áni jo us pahár par rahte the, utre, aur unhen mará; aur we Hurmah tak unhen márte chale áe.

XV BĀB.

PHIR KHUDĀWAND ne Músá ko khitāb karke farmáyá,

2 Bānī Isráel ko farmá aur kah, Jab tum apne maskan ki zamín par, jo main tumhen dúngá, pahuncho,

3 Aur KHUDĀWAND ke liye ág se qurbānī guzráno, ya'ne sokhtanī qurbānī, yá kháss mannāt mánnē ká zabíha, yá nij khushí kī qurbānī, yá tumhári mu'āyan augát ke zabíha guzráno, tá ki KHUDĀWAND ke liye khushnūdí kī bú, gáo bail yá bher bakrí se, howe;

4 To cháhiye ki wuh, jo apnī qurbānī KHUDĀWAND ke liye guzrántá hāi, ek daswān hissa maidē ká, hīn ke chauthē hisse ke tel se milá húa, nazr kī qurbānī láwe.

5 Aur tapáwan ke liye mai chauthá hissa hīn ká, sokhtanī qurbānī yá zabíhe ke sáth, ek ek barra ke wáste guzrániyo.

6 Aur nazr kī qurbānī ke mendhe ke wáste aifāh ke do daswēn hisse maidā, tihái hīn tel se milá húa, guzráho.

7 Aur tapáwan ke liye tihái hīn mai KHUDĀWAND kī khushnūdí kī bú ke liye guzrániyo.

8 Aur jo tú bail se sokhtanī qurbānī yá zabíha kháss mannāt mánnē men, yá salánati kī qurbāniān KHUDĀWAND ke liye guzráne;

9 To cháhiye ki ek ek bail ke sáth tīn daswēn hisse aifāh ke maidā ádhē hīn tel se milá húa nazr kī qurbānī ke liye guzrániyo.

10 Aur tapáwan ke wáste ádhá hīn mai ág se KHUDĀWAND kī khushnūdí kī bú ke liye guzrániyo.

11 Ek ek bail, aur mendhe, aur barra, aur bakrí ke bachche ke sáth yún hi kiya jéwe.

12 Muwáfiq apne taiyár kiye hūn ke shumár ke, har ek ke sáth un ke shumár ke mutábiq, aisá hī kijiyo.

13 Sab, jitne des men paidá hūe, jo

KHUDĀWAND ke liye khushbúí kī qurbānī ág se guzráne, to usí taur par 'amal karen.

14 Aur agar pardesi tumháre sáth rahtá ho, yá tumháre qarnon men tumháro darmiyáu húa ho, aur KHUDĀWAND ke liye khushbúí kī qurbānī ág se guzráne; to jis tarah tum karte ho, wuh bhí kare.

15 Cháhiye ki tumháre liye jo ahl i jamá'at hon, aur us pardesi ke liye, jis kī búdobásh tum men ho, tumháre qarnon men abad tak ek hī rasm howe: KHUDĀWAND ke áge jaise tum ho, waise hī pardesi bhí howe.

16 Tumháre liye aur pardesiōn ke liye, jo tum men rahte hāin, ek hī shari'at aur ek hī rasm howe.

17 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Músá ko khitāb karke farmáyá, ki

18 Bānī Isráel ko farmá aur unhen kah, Jab tum us zamín men pahunchoge, jahān main tumhen le jātá hūn:

19 To aisá hogá; ki jab tum us zamín par ki rotī kháo, to KHUDĀWAND ke liye uthāne kī qurbānī guzráno.

20 Tum apne pahle gúndhe hūe áte se ek girda, uthāne kī qurbānī ke liye, chapráo; jis tarah khulihān kī qurbānī uthāte, usí tarah use utháo.

21 Tum apne pahle hī gúndhe hūe áte se, apne qarnon men, KHUDĀWAND ke liye uthāne kī qurbānī dijiyo.

22 ¶ Aur agar tum ne khatá kī ho, aur in sab hukmon par, jo KHUDĀWAND ne Músá ko farmáe, 'amal na kiye,

23 Sab we hukm, jo KHUDĀWAND ne Músá kī ma'rifat us din se, ki KHUDĀWAND ne hukm dená shurú' kiya, aur áge ko tumháre qarnon ke darmiyān farmáe;

24 To yún cháhiye ki agar sahwan koí khatá ho gayi, aur jamá'at us se wáqif na hūí ho, to sári jamá'at ek bachhrá sokhtanī qurbānī ke liye zabh kare; ki KHUDĀWAND ke liye khushnūdí kī bú ho, aur us ke sáth us

ki nazar ki qurbāni o us kā tapāwan farmāyā, ki Yih shaḡhs mār dālā jāwe: ma'mūl ke muwāḡiq charḡāwe, aur sārī jamā'at ḡhaimagāb ke bāhar us ḡhatā-ki qurbāni ke liye bakrī kā ek par patthrao kare.

36 Chunānchi sārī jamā'at use khai-magāb ke bāhar le gayī, aur use sang-sār kiyā, ki wuh mar gayā, jaisā ḡhudāwand ne Mūsā ko farmāyā thā.

37 ¶ Phir ḡhudāwand ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā,

38 Banī Isrāel ko farmā aur unhen kah, We tamām qarnon men apne pairāhanon ke kanāron ko jhālār lagāwen, aur āsmānī rang kā ḡorā us par lagāwen.

39 Yih jhālār tumhāre liye zāhir hogī, tā ki tum jab use dekho, to ḡhudāwand ke sāre hukmon ko yād karo, aur un par 'aināl karo, aur apne dilon aur ānkhon ki pairaui men, jin ke liye tum zinā karte ho, jāsūsī na aro:

40 Tā ki tum mere sab hukmon ko yād karo, aur un ko 'aināl men lāo, aur apne Khudā ke liye muqaddas ho.

41 Main ḡhudāwand tumhārā Khudā hūn, jo tum ko zamin i Misr se bāhar lāyā, ki tumhārā Khudā hoūn: main ḡhudāwand tumhārā Khudā hūn.

XVI BA'Ḍ.

AUR Qurah, bin Izhār, bin Qihat, bin Lāwī ne log liye, aur Dātan Abirām, banī Iliāb, aur On, bin Falat, banī Rūbin, sāth the

2 Aur we, aur banī Isrāel men se ba'z log, ya'ne arḡāī sau shakhs, jo sar-guroh, aur nāmī, aur jamā'at ke mashhūr the, Mūsā ke muqābale men uthe:

3 Aur we Mūsā aur Hārūn ki mukhālafat par jam'a hūe, aur unhen kahā, Lo, tum ziyādātī karte ho, is liye ki sārī jamā'at men har ek shakhs muqaddas hai, aur ḡhudāwand un ke darmiyān hai: tum kyūn ap ko ḡhudāwand ki jamā'at se barā jānte ho?

4 Mūsā yih sunke munḡh ke bāl

5 Tab ḡhudāwand ne Mūsā ko girā:

5 Phir us ne Qurah aur us kí sári guroh ko kahá, Kal KHUDÁWAND dihláegá, kí kaun us ká hai, aur kaun muqaddas hai; aur wuh usí ko apne pás buláegá: aur wuh usí ko jise us ne barguzida kiyá hai, apne nazdik karegá.

6 So tum yún karo: Ai Qurah, tú aur terí sári guroh, apná apná 'údsorz leo;

7 Aur un men ág bharo, aur KHUDÁWAND ke áge kal un men bañhúr jaláo: aur yún hogá, kí wuh shakhs, jo KHUDÁWAND ká barguzida hai, wuhí muqaddas hogá; lo, tumhín ziyádatí karte ho, ai baní Láwí.

8 Phir Músá ne Qurah ko kahá, Ai baní Láwí, sun rakho;

9 Tum kyá ise kam jánte ho, kí Isráel ke KHUDá ne tum ko baní Isráel kí jamá'at men se chun liyá hai, tá kí tum ko apne nazdik láwe, kí KHUDÁWAND ke khaime kí khidmat karo, aur jamá'at ke huzúr us kí khidmat ke liye khare raho?

10 Aur us ne tujh ko tere sab bháí-on samet, jo baní Láwí hai, apne nazdik kiyá: ab tum kahánat ko bhí cháhte ho?

11 So tú aur sab terí guroh KHUDÁWAND kí mukhálafat par ikatthí húi hai: aur Hárún kaun hai, jo tum us kí shikáyat karte ho?

12 ¶ Phir Músá ne Datan aur Abirám, Iliáb ke beṭon ko, bulwáyá: we bole, Ham nahín áte:

13 Kyá yih chhoṭí bát thí kí tú ham ko us zamín se, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, nikál láyá, kí hamen bayábn men halák kare? दूसरे, ab tú áp ko hamáre úpar kull mukhtár hákim banátá hai?

14 Na tú hamen aísí zamín men láyá, jáhán dúdh aur shahd bahe, na tú ne khet aur angúr ke bág hamen mirás kar diye: kyá tú in logon kí ánkhen nikál dálegá? ham to nahín áne ke.

15 Tab Músá ká gussa bharká, aur KHUDÁWAND se yún bolá, Un ke hadye kí taraf tawajjuh mat kar, main ne un se ek gadhá bhí nahín liyá, na un men se kisi ko dukh diyá.

16 Phir Músá ne Qurah ko kahá, kí Tú apní sári guroh samet, tú aur we aur Hárún bhí, KHUDÁWAND ke huzúr kal ke din házir ho:

17 Aur har ek shaḥs apná apná 'údsorz lewe, aur us men bañhúr dále, aur tum men se har ek apná 'údsorz KHUDÁWAND ke huzúr láwe, sab arháí sau 'údsorz howen: aur tú aur Hárún bhí apná apná 'údsorz láwe.

18 So har ek ádmí ne apná apná 'údsorz liyá, aur us men ág bharí, aur us par bañhúr dálá, aur jamá'at ke khaime ke darwáze par, Músá aur Hárún samet, á khare hue.

19 Aur Qurah ne us sári guroh ko un kí mukhálafat men jamá'at ke khaime ke darwáze par jam'á kiyá: tab KHUDÁWAND ká jalál us sári guroh ke sámhne záhir húa.

20 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá,

21 Tum áp ko us guroh men se judá karo, tá kí main unhen ek pal men halák karún.

22 Tab we aundhe gire aur bole, Ai KHUDá, sáre jismon kí jánon ke KHUDá, gunáh ek karo, aur tú sári guroh par gussa howe?

23 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

24 Kí tú jamá'at ko kah, kí Tum Qurah, aur Datan, aur Abirám ke khaime ke girdágird se dúr ho.

25 So Músá uthá, aur Datan aur Abirám ke yahán gayá, aur baní Isráel ke buzurg us ke píchhe ho liye.

26 Aur us ne jamá'at ko khitáb karke kahá, kí Un sharíron ke khaimon se nikal jáiyo, aur un kí kisi chíz ko háth na lagáyo, tá na howe kí tum bhí un ke sab gunáhon men halák ho jáo.

27 So we Qurah, aur Dátan, aur Abirám ke kхайmon ke girdágird se uth gaye; aur Dátan, aur Abirám, aur un ki jorúán, aur un ke bete, aur un ke chhote larke nikalke apne kхайmon ke darwáze par kharé hús.

28 Tab Músá ne kahá, Tum is se jániyo, ki KHUDÁWAND ne mujhe bhejá hai, ki yih sab káin karún; aur ki main ne kuchh apni kхайhish se nahín kiya.

29 Agar ye ádmí us maut se maren, jis maut se sab marte hain, yá un par koi hádisa aisá howe, jo sab par hotá hai, to main KHUDÁWAND ká bhejá hús nahín:

30 Par agar KHUDÁWAND koi nayi bát paidá kare, aur zamin apná munh phailáwe, aur un ko us sab samet, jo un ká hai, nigal jáwe, aur we jite j gor men jáen, to tum jániyo, ki us logon ne KHUDÁWAND kí ihánat ki hai.

31 Aur yún hús, ki jonhin Músá ye sab báten kah chuká, to zamin, jo un ke niche thi, phatí:

32 Aur zamin ne apná munh kholá, aur unhen, aur un ke gharon, aur un sab ádmion ko, jo Qurah ke the, aur un ke sab mál ko, nigal gayi.

33 So we, aur sab jo un ke the, jite ji gor men gaye, aur zamin ne unhen chhipá liya: aur jamá'at ke darmiyán se faná ho gaye.

34 Aur sáre baní Isráel, jo un ke ás pás the, un ká chilláná sunke bháge; ki unhon ne kahá, Na ho, ki zamin ham ko bhi nigal jáwe.

35 Phir KHUDÁWAND ke huzúr se ek ág nikli, aur un arháí sau ko, jinhon ne bakhúr guzráná thá, khá gayi.

36 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

37 Hárún káhin ke bete Ili'azar ko farmá, ki 'U'dsozon ko jale hún men se uthá, aur ág wahín bakher de, kyunki we to muqaddas hain.

38 Un ádmion ke 'udsozon se, jiu-

hon ne apni jánon se badí kí hai, bárík bárík pattar baná, ki mazbah par dhámpe rahen: is liye ki unhon ne unhen KHUDÁWAND ke huzúr rakhá, we muqáddas hain: aur we baní Isráel ke liye ek nishán hongé.

39 Tab Ili'azar káhin ne we pital ke 'udsoz, jinhen unhon ne jo jal gaye guzráná thá, liye, aur mazbah par dhámpe ko un ke pattar banwáe;

40 Tá ki baní Isráel ke liye yád-gári hon, ki koi pardesí, jo Hárún ki nasl se nahín, KHUDÁWAND ke huzúr bakhúr jaláne ko nazdik na áwe, tá ki us ká wuhí hál, jo Qurah aur us kí guroh ká hús, na howe; jaisá KHUDÁWAND ne us ke haqq men Músá kí ma'rifat kahá thá.

41 ¶ Phir dússe din baní Isráel kí sári jamá'at ne Músá aur Hárún kí shikayát kí, aur bole, ki Tum ne KHUDÁWAND ke logon ko halák kiya.

42 Aur yún hús kí jab wuh jamá'at Músá aur Hárún kí mukhálafat par jam'a hui, to unhon ne jonhin jamá'at ke kхайme par nigáh kí, wonhin, dekho, badli ne use chhipá liya, aur KHUDÁWAND ká jalál zálil hús.

43 Tab Músá aur Hárún jamá'at ke kхайme par áe.

44 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, ki

45 Tum ap ko us jamá'at men se judá karo, tá ki main unhen ek lahe men nábul kar dálú. Tab we aundhe gir pare.

46 ¶ Aur Músá ne Hárún ko kahá, 'U'dsoz le, aur us men mazbah par kí ág iakh, aur us men bakhúr dál, aur jald jamá'at men dákhil hoke un ke liye kafára de: kyunki KHUDÁWAND ke huzúr se gazab niklá, aur wabá shurú' hui.

47 Tab Hárún ne, jaisá Músá ne kahá, 'udsoz liya, aur jamá'at men lapakke dákhil hús; aur kyá dekhtá hai, ki wabá logon men dákhil hui:

so us ne bakhúr jaláke un logon ke liye káśára diyá.

48 Wuh un murdon aur zindon ke bich khará húa; tab wabá mauqúf húi.

49 We sab jo wabá se mare, siwá un ke, jo Qurah kí bábat halák húa, chaudah hazár sát san the.

50 Tab Hárún jamá'at ke khaime ke darwáze par Músá pás phir áyá; aur wabá mauqúf ho gayí.

XVII BA'Ā.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko kah, aur un men har ek se un ke ábái khándán ke muwáfiq, ya'ne un ke sab sardáron se, un ke ábái khándán ke mutábiq, ek ek láthi le, aur ye sab bárah láthián hongí: aur har ek ká nám us kí láthi par likh.

3 Aur Láwí kí láthi par Hárún ká nám likh; is liye ki har ek sardár ke wáste un ke ábái khándánon men ek ek láthi hogí.

4 Aur unhen jamá'at ke khaime men shahádat ke sandúq ke sámhne, jahán main tum se muláqát kartá hún, rakh de.

5 Aur yún hogá, ki us shakhs kí láthi se, jo merá barguzida hai, phúl niklenge; aur main baní Isráel kí shikáyaten apne úpar se, jo terí mukhálatat se karte hain, dúr karúngá.

6 ¶ Chunáncí Músá ne baní Isráel ko kahá, aur har ek ne un ke sardáron men se apne apne ábái khándán ke muwáfiq láthi dí, sardár piche ek ek láthi us ko dí, so bárah láthián hún; aur Hárún kí láthi unhin láthion men thí.

7 Aur Músá ne un láthion ko shahádat ke khaime men KHUDÁWAND ke huzúr rakhá.

8 Aur aisá húa, ki Músá दूसरे दिन shahádat ke khaime men dákhil húa; to kyá dekhtá hai, ki Hárún kí láthi, jo Láwí ke gharáne kí thí, kaliyáí thí;

ki us men konpaleñ phúñ, aur phúl phúle, aur bádám lage.

9 Tab Músá sab láthion ko KHUDÁWAND ko huzúr se sab baní Isráel ke sámhne nikál láyá: unhon ne dekhá, aur har ek ne apni láthi phir lí.

10 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, ki Hárún kí láthi shahádat ke khaime men phir lá, kí sarkashon ke ilzám ke liye ek nishán rahe, aur is tarah tú un kí shikáyaten mujh se bilkull dá'á kare, tá ki we halák na howen.

11 Aur Músá ne aisá hí kiyá; jaisá KHUDÁWAND ne use farmáyá, waisá hí us ne kiyá.

12 Tab baní Isráel ne Músá ko khitáb karke kahá, Dekh, ham mare, ham halák húa, ham sab ke sab saná húa.

13 Jo koí KHUDÁWAND ke maskan ke ek zarra bhí nazdik áwegá, maregá: kyá ham sab mar marke mit jáenge?

XVIII BA'Ā.

PHIR KHUDÁWAND ne Hárún ko farmáyá, ki maqdis ká gunáh tujh par, aur tere beton, aur tere ábái khándán par tujh samet hogá: aur terí kahánat ká gunáh tujh par, aur tere beton par hogá.

2 Aur tú apne bháion bani Láwí ko bhí, jo tere báp ke firqe men hain, apne sáth lá, tá ki tere sáth miley, aur terí khidmat karen; par tú apne beton samet shahádat ke khaime ke sámhne khidmat-guzári kar.

3 Aur we terí aur sáre khaime kí muháfazat karen: faqat we maqdis ke básanon aur mazbah ke nazdik na jáwen, tá na howe ki we bhí aur tum bhí halák ho jáo.

4 So we tere sáth miley, aur jamá'at ke khaime kí, us kí sári khidmat karne ke liye, muháfazat karen: aur koí pardesí tumháre nazdik na áne páwe.

5 Aur tum maqdis aur mazbah kí

muhāfazat karo, tā ki āge ko phir banī Isráel par qahr na howe.

6 Aur dekho, ki main ne tumháre bháion banī Lāwī ko banī Isráel men se leke KHUDÁWAND ke liye ek hadya tumhen supurd kiyá, tā ki jamá'at ke khaime ki khdmat karen.

7 So tú apne beton samet sab mazbah ke kámon men apni kahánat ki muhāfazat kar, aur tum parde ke andar ki khdmat karo: main ne kahánat ki khdmat tum ko ek hadya diyá hai; aur jo pardesi nazdik áwe, qatl kiyá jáwe.

8 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Hárún ko farmáyá, Dekh, main ne banī Isráel ki sab pák chízon men se sab uthái hui qurbanion ki muhāfazat tujhe di; main ne unhen tere inamsúh hone ke sábab se tujhe aur tere beton ko hamesha ke qánún ke taur par diyá.

9 Sab se pák chízon men kí, jo ág se mabfúz hain, ye tere liye hongí: un ki har ek qurbáni, kyá nazr ki qurbáni, kyá khatá ki qurbáni, kyá taqsír ki qurbáni, jo mujh pás láwen, tere aur tere beton ke liye niháyat muqaddas hogí.

10 Tú us ko us jagah par, jo bahut muqaddas hai, khaíyo; har koi mardon se use kháwe: yih tere liye muqaddas hai.

11 Aur yih bhí tere liye hai: banī Isráel ke hadye ki uthái hui qurbáni, un ki sab hilái hui qurbanion samet, tujhe, aur tere beton, aur teri betion ko, tujh samet, hamesha ke qánún ke taur par, di: jo koi tere ghar men pák ho, so use kháwe.

12 Sab achchhe se achchhá tel, aur achchhi se achchhi mai, aur gehún, un chízon ke pahle phal, jinhen we KHUDÁWAND ko guzránte hain, main ne tujh ko diye.

13 Aur un ki zamín ke sáre phal jo pahle pak jáwen, jinhen we KHUDÁWAND ke huzúr láwen, tere honge:

tere ghar men jo koi pák ho, use kháwe.

14 Banī Isráel kí har ek haram ki hui chíz teri hai.

15 Har ek jo pahlá pet ká kholne-wálá hai jándáron se, jise we KHUDÁWAND kí qurbáni láwen, khwáh insán ho, khwáh haiwán, terá hogá: lekin tú ádmion ke palauthon ká fidiya zarúr díjiyo, aur un ká, jo nápak chápáyon se pahle paidá howen, fidiya díjiyo.

16 Aur tú un men se jin ká fidiya dená hai, jab we ek mahíne ke hon, so un ká, apne ánkne ke muwáfiq, pánc h misqál rúpá, bís jiráh ke misqál se jo maqdis men murauwaj hai, fidiya díjiyo.

17 Lekin gáe ká palauthá, yá bher ká palauthá, yá bakrí ká palauthá, tú un ká fidiya na díjiyo: we muqaddas hain: tú un ká lahtú mazbah par chhirkíyo, aur un kí charbí ág kí qurbáni ke wáste jaláíyo, kí KHUDÁWAND ke liye khusbhúí ho.

18 Aur un ká gosht tere liye hogá, jaise ki hilái hui qurbáni ká sína, aur dahíná shána, tere liye hain.

19 Sab uthái hui qurbanion ko un muqaddas chízon men se, jinhen banī Isráel KHUDÁWAND ke liye guzránen, tujh ko, aur tere beton aur betion ko tujh samet, hamesha ke qánún ke taur par, diyá: yih KHUDÁWAND ke huzúr tere aur teri nasl ko liye tujh samet naamak ká 'ahd hamesha ke liye hai.

20 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Hárún ko farmáyá, kí Tú un kí zamín men se mírás na lená, aur tere liye un ke darmiyán hissa na hogá: kyúñki banī Isráel men terá hissa aur teri mírás main hún.

21 Aur dekh, main ne sáre daswen hisse, jo banī Isráel nikálen, banī Lāwī ko mírás diye: yih us khdmat ká, jo ki we karte hain, ya'ne jamá'at ke khaime ki khdmat ká, badlá hai.

22 Aur áge ko banī Isráel jamá'at ke khaime ke nazdik hargiz na áwen,

na ho ki we gunahgár non, aur mar jáweñ.

23 Balki baní Láwí jamá'at ke khaime kí khidmat karen; we un ke gunáhon ke uṭhánewále hongge. Tumháre qaruon men yih hamesha ke liye qánún hogá, ki we baní Isráel ke darmiyán mirás na páweñ.

24 Par we dasweñ hisse, jinhen baní Isráel uṭháí húi qurbání ke liye KHUDÁWAND ko láweñ, main ne baní Láwí kí mirás men diye: is wáste main ne un ke haqq men kahá, ki We baní Isráel ke darmiyán mirás na páweñ.

25 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

26 Ki Láwion ko khitáb kar, aur unhen kah, ki Jab tum baní Isráel se we dasweñ hisse, jo main ne tumhári mirás un kí taraf se kar diye hañ, lo, to tum har dasweñ hisse ká daswán hissa uṭháne kí qurbání kí bábat, KHUDÁWAND ko guzráno.

27 Aur yih tumhári uṭháí húi qurbání, tumháre liye, khalihán ke galle, aur kolhú kí kasrat i mai kí aisi, gini jáegi.

28 Isí tarah tum uṭháí húi qurbání KHUDÁWAND ke liye apne sab dasweñ hisson men se, jinhen tum baní Isráel se leoge, uṭháíyo; aur tum un men se uṭháí húi qurbání KHUDÁWAND kí Hárún káhin ko dijiyo.

29 Tum apne sare hadyon men se sab uṭháí húi qurbání KHUDÁWAND ke liye uṭháíyo; un men se jo sab se achchhá ho, un ke pák hisse men se uṭháýá jáwe.

30 Aur un se kaho, ki Jab tum un men se achchhe ko uṭháó, tab wuh tumháre liye, ai Láwio, jaisá khalihán ká galla, aur kolhú ká ras, mahsúb hogá.

31 Aur tum aur tumhárá khandán use, jis jagah cháho, wahán khaó: kyunki yih us khidmat kí bábat, jo tum jamá'at ke khaime men karte ho, tumhárá mihnátána hai.

32 Aur jab tum us men se achchhe se achchhá uṭháoge, tab tum us ke sabab gunahgár na thahroge; aur baní Isráel kí muqaddas chízon ko nápak na karoge, tá ki tum halák na ho.

XIX BA'Ā.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá aur Ilárún ko khitáb karke farmáyá,
2 Yih shari'at ká hukm hai, jo KHUDÁWAND ne yih kahte hús farmáyá, ki Baní Isráel ko kah, ki ek lál gáe, jo be-dág aur be-'aib ho, aur jis par kabhí jóá na rakhá gayá ho, tujh pás láweñ:

3 Tum use Ili'azar káhin ko do, ki use khaimagáh se báhar le jáwe, aur wuh us ke huzúr zabh kí jáwe:

4 Aur Ili'azar káhin apní ungli par us ká labú leke jamá'at ke khaime ke áge kí taraf sát martabe chhírke.

5 Phir us kí ánkhoñ ke sámhne wuh gáe jaláí jáwe; us ká chamrá, us ká gosht, us ká khún, us ke gobar samet, sab jaláýá jáwe.

6 Phir káhin wahán deodár kí lakr aur zúfá aur qirmiz leke us jaltí húi gáe par dál de.

7 Tab káhin apne kapre dhowe, aur apná badan pání se dhowe, ba'd us ke khaimagáh men dákhil ho; aur káhin shám tak nápak rahegá.

8 Aur wuh, jo use jalátá hai, apne kapre pání se dhowe, aur apná badan pání se dhowe, aur shám tak nápak rahegá.

9 Aur koí pák shakhs us gáe kí rákh ko jam'a kare, aur khaimagáh ke báhar sáf jagah men dhar de; yih baní Isráel kí jamá'at ke liye mahfúz rahegi, tá ki judái ke pání men miláí jáwe: yih gunáh se pák karne ke liye hai.

10 Aur wuh, jo us gáe kí rákh ko samettá hai, apne kapre dhowe, aur shám tak nápak rahegá: aur yih baní Isráel ke, aur un pardesion ke liye, jo un men búdobásh karte hañ, hamesha ke wáste ek qánún hai.

11 ¶ Jo koī kist ādmī ki lāsh ko pānī us par chhīrkā na gayā, wuh chhūegā, sāt din tak nāpāk rahēgā. nāpāk hai.

12 Wuh apne ta,īn tīsre din us se 21 Aur yih un ke liye hamesha kā sáf kare, aur sātweñ din pāk hogā: qānūn hogā, ki jo koī judāī kā pānī par agar wuh apne ta,īn tīsre din sáf chhīrke, apne kapre dhowe; aur jo koī na karegā, to sātweñ din pāk na judāī ke pānī ko chhūe, shām tak hogā. nāpāk rahēgā.

13 Jis kist ne kist mare hūe ādmī 22 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī kī lāsh ko chhūā, aur āp ko pāk na chhūe, nāpāk hai; aur jo koī us chīz kiya, to us ne KHUDĀWAND ke mas- ke chhūegā, shām tak nāpāk rahēgā.

Isrāel men se kat jāegā: kyūnki judāī 23 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī kā pānī us par chhīrkā nahīn gayā, chhūe, nāpāk hai; aur jo koī us chīz wuh nāpāk hai: us kī nāpākī ab tak kiya, to us ne KHUDĀWAND ke mas- ke chhūegā, shām tak nāpāk rahēgā.

14 Agar koī kisī khaime men mare, 24 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī to us kī bābat yih hukm hai, ki jo koī khaime men se kat jāegā: kyūnki judāī kā pānī us par chhīrkā nahīn gayā, chhūe, nāpāk hai; aur jo koī us chīz kiya, to us ne KHUDĀWAND ke mas- ke chhūegā, shām tak nāpāk rahēgā.

15 Aur har ek khulā bartan, jis kā sarposh us par bandhā na ho, nāpāk hai. 25 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī

16 Aur jo koī maidān men talwar ke mārē hūe ko chhūwe, yā murde ke chhūe, nāpāk hai; aur jo koī kī lāsh ko chhūe, nāpāk hai; aur jo koī us chīz kiya, to us ne KHUDĀWAND ke mas- ke chhūegā, shām tak nāpāk rahēgā.

17 So we nāpāk ādmī ke liye us jalī hūi gāe kī rākh, jo gunāh se pāk kartī hai, len, aur use ek bāsan men rakhke us par bahte hūe pānī se kuchh dālen; 26 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī

18 Aur ek pāk ādmī zūfā lewe, aur use pānī men dūboke khaime par aur sārē bāsanon par, aur un ādmīon par, jo wahān the, aur us par, jis ne hadī ko, yā kisī mārē hūe ko, yā murde ko, yā qabr ko, chhūā hai, chhīrke; 27 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī

19 Aur pāk hī ādmī tīsre din aur sātweñ din nāpāk par chhīrke; aur phir sātweñ din apne ta,īn pāk kare, aur apne kapre dhowe, aur pānī se nahāwe, tab shām ko pāk hogā. 28 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī

20 Lekin wuh shakhs, jo nāpāk ho, aur us ne āp ko pāk na kiya, wuhī shakhs jamā'at men se kat jāegā; kyūnki us ne KHUDĀWAND ke maqdis ko nāpāk kiya; is liye ki judāī kā 29 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī

BA'D us ke banī Isrāel kī sārī jamā'at pahle mahīne men dasht i Sīn ko āī, aur Qādis men rahne lagī; Miryam wahān marī, aur wahīn gārī gayī.

2 Wahān jamā'at ke liye pānī na thā; so we jam'a hoke Mūsā aur Hārūn ke barkhilāf hūe.

3 Aur un logon ne Mūsā se jhagrā kiya, aur kabā, Aī kāsh ki jab hamārē bhāī KHUDĀWAND ke āge mar gaye, ham bhī mar jāte!

4 Tum KHUDĀWAND kī jamā'at ko is dasht men kyūn lāe, ki ham aur hamārē jānwar yahān mar jāweñ?

5 Aur tum hamen Mīsr se is bure maqām par pahunchāne ke wāste kyūn nikāl lāe? yahān bone kī jagah nahīn, aur na anjīr kī, na angūr kī, na anār kī hai; yahān to pīne ko pānī bhī nahīn.

6 Tab Mūsā aur Hārūn jamā'at ke sāmhnē se jamā'at ke khaime ke dar-wāze par gaye, aur munh ke bal gire: tab KHUDĀWAND kā jalāl un par zāhir hūā.

7 ¶ Aur KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

8 Wuh lāthī le, aur tū aur Hārūn terā bhāī, tum donoñ jamā'at ko ikat-thā karo, aur us chatān ko, jo un kī ānkhon ke sāmhnē hai, kaho, aur wuh apnā pānī degī; tū un ke liye chatān hī se pānī nikālegā, aur us jamā'at ko degā. 9 Chunānchī Mūsā ne KHUDĀWAND

ke áge se, jaisá use hukm húa thá, us láthí ko liyá.

10 Aur Músá aur Ilárún ne jamá-at ko us chatán ke sámhne ikatthá kiya, aur us ne unhen kahá, ki Suno, ai bágio, kyá ham tumháre liye chatán hí se paní nikál láwen?

11 Tab Músá ne apná háth utháya, aur us chatán ko do bár apní láthí se mára; to bahut paní niklá, aur jamá-at ne aur un ke chárpayon ne piya.

12 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko kahá, Is liye ki tum mujh par ítiqáad na láe, tá ki baní Isráel ke huzúr merí taqdis karte, so tum is jamá-at ko us zamín men, jo main ne unhen dí hai, na láoge.

13 Yih Maribah ká paní hai; kyún-ki baní Isráel ne KHUDÁWAND se jha-grá kiya, aur us ne un ke darmiyán apne taín muqaddas kiya.

14 ¶ Tab Músá ne Qádis se Adúm ke bádsáh ko elchí ke háth yún kah-lá bhejá, ki Tere bhái Isráel ne kahá hai, ki We sab taklífen, jo ham par án parín, tú jántá hai;

15 Ki kyúnkar hamáre bápádáde Misr men gaye, aur ham log Misr men bahut muddat rahe, aur Misríon ne ham ko aur hamáre bápádádon ko dukh diya:

16 To jab ham KHUDÁWAND ke áge chilláe, tab us ne hamári áwáz suní; so us ne ek fríshte ko bhejá, aur ham ko Misr se nikál láya; aur dekh, ham Qádis ke shahr men hain, jo terí dúr kí sarhadd par hai.

17 So ham ko apne mulk men hoke guzar jáne dijiye: ki ham kheton aur angúr ke bágon men dákhil na honge, aur na kríon ká paní piwenge; ham sháhráh se hoke níkle chalo jáwenge, ham dabine aur báen háth na mu-rence, jab tak ki terí sarhaddon se báhar na nikal jáwen.

18 Lekin Adúm ne us se kahá, Tú merí taraf guzar na kar; nahín to,

main talwár leke tere barákhiláf nik-lúngá.

19 Phir baní Isráel ne use kahá, ki Ham ráh se hoke chale jáenge; aur agar main, yá mere jánwár terá paní piwen, to main us kí qímat dúngá: main to bagair aur kám kiye fuqat apne páon se guzar jáúngá.

20 Us ne kahá, Tú hárgiz na jáegá. Tab Adúm us ke barákhiláf qúwat i bázt se bahut log leke niklá.

21 So Adúm ne Isráel ko ráh na dí, ki us kí sarhadd men se hoke jáwen: tab baní Isráel us kí taraf se mure.

22 ¶ Aur baní Isráel kí sárí jamá-at Qádis se rawána hoke koh i Ilúr par áí.

23 Aur KHUDÁWAND ne koh i Húr par, jo Adúm kí sarhadd se milá húa thá, Músá aur Ilárún ko kahá,

24 Hárún apne logon men já mile-gá: kyúnki wuh us zamín anen, jo main ne baní Isráel ko dí hai, dákhil na hogá, is liye ki tum Maribah ke páníon par mere hukm ko íálke bági húe.

25 Ilárún aur us ke bete Ili'azar ko le, aur un ko koh i Ilúr ke úpar lá.

26 Hárún ke kapre utár, aur unhen us ke bete Ili'azar ko pinhá: ki Ilárún apne logon men já milegá, aur wahán mar jáegá.

27 Chunánci jaisá KHUDÁWAND ne hukm kiya thá, Músá ne waisá hí kiya; aur we sárí jamá-at kí áukhon ke sámhue koh i Ilúr par charhe.

28 Aur Músá ne Ilárún ke kapron ko utára, aur us ke bete Ili'azar ko unhen pinháya; aur Ilárún ne wahán pahár kí choṭí par rihlat kí: aur Músá aur Ili'azar pahár par se utar áe.

29 Jab sárí jamá-at ne dekhá, ki Hárún ne walát páí, to Isráel ká sára gharáná Hárún par tís din tak royá kiya.

XXI BÁT.

AUR jab 'Arád Kan'áni bádsháh ne, jis ká páctakht dakhán kí atráf men thá, suná, kí Isráel Athárim kí ráh se áe, to Isráel se lará, aur kitne ek un men se pakar le gayá.

2 Tab Isráel ne KHUDÁWAND kí maunat mání, aur bolá, kí Agar tú sach much un logon ko mere háth men giriftár kar de, to main un kí bastion ko haram kar dúngá.

3 Chunánchi KHUDÁWAND ne Isráel kí áwáz suní, aur Kan'ánion ko giriftár kar diyá; aur unhon ne unhen aur un kí bastion ko haram kar diyá: aur us ne us maqám ká náin Hurmah rakhá.

4 ¶ Phir unhon ne koh i Ilúr se daryá e Qulzum kí ráh se kúch kiyá, tá kí Adúm kí sarzamín se ghúm jáwen: lekin we log us ráh ke sabab niháyat dil-tang hue.

5 Aur logon ne KHUDÁ aur Músá se bigarke yún kahá, kí Tum kyún ham ko Misr se nikál láe, kí ham bayábán men maren? yahán to na roṭí hai, na pání; hamáre jī ko is halki roṭí se karáhiyat áti hai.

6 Tab KHUDÁWAND ne un logon men jalánewále sámp bheje; unhon ne logon ko kátá; aur bahut se baní Isráel mar mite.

7 ¶ Tab we log Músá pás áe, aur bole, Ham ne gunáh kiyá, kí ham ne KHUDÁWAND kí aur terí budgoí kí: so tú KHUDÁWAND se dú'á máng, kí wuh ham men se un sámpoṅ ko dúr kare. Chunánchi Músá ne logon ke liye dú'á mángí.

8 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Ek jalánewálá sámp apne liye baná, aur ek neze par latká: aur aisá hogá, kí jo koí dasá húa us par nazar karegá, to wuh jítá ruhegá.

9 Chunánchi Músá ne pítal ká ek sámp banáke ek neze par rakhá; aur aisá húa, kí sámp ne jo kísi ádmí ko kátá, to jab us ne us pítal ke sámp par nigáh kí, to wuh jítá rahá.

10 ¶ Tab baní Isráel ne wahán se kúch kiyá, aur Aubát men khaime khare kiye.

11 Phir Aubát se kúch kiyá, aur 'Aíye ul 'Abárim par, dasht men jo Moáb ke muqábil púrab kí taraf hai, khaime khare kiye.

12 ¶ Wahán se kúch karke wadí i Zarad men khaime khare kiye.

13 Jab wahán se chale, to Arnún ke pár áke khaime khare kiye; wuh Amúrion kí sarhadd se áke bayábán men bahtí hai: kyúnki Arnún Moáb kí sarhadd hai, Moáb aur Amúrion ke darmiyán.

14 Is sabab KHUDÁWAND ke jang-náme men likhá hai, Wuh Súfah men Wahib par qábiz húa, aur Arnún kí nahron par,

15 Aur nahron kí us wadí par, jo 'Ar ke maqám tak játi, aur Moáb kí sarhaddon kí taraf phaili hai.

16 Aur wahán se Biar par já pare: wuh ek kúá hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, kí logon ko ikatthá kar, kí main unhen pání dúngá.

17 ¶ Us waqt Isráel ne yih rág gáyá, Ai kúe, tú ubal á; us ke jawáb men tum log gáo.

18 Ra,isoṅ ne yih kúá khodá, qaum ke amíron ne use banáyá, hákim ke hukm se aur apní láthion se. Tab we us dasht se Mattanah ko gaye;

19 Aur Mattanah se Nahaliel ko; aur Nahaliel se Bámát ko;

20 Aur Bámát se us wadí men, jo Moáb ke mulk men hai, Pisgah kí choṭi tak, jis ká rukh bayábán kí taraf hai.

21 ¶ Wahán baní Isráel ne Saihún ko, jo Amúrion ká bádsháh thá, el-chion se yih paigám kahlá bhejá, kí

22 Ham ko apní sarzamín se guzar jáne de: ham kheton aur angúr ke bágon men dukhíl na honge; ham kúe ká pání na píwenge, balki sháhráh se sídhe chale jáenge, yahán tak kí terí sarhadd se báhar ho jáen.

23 Par Saihún ne na cháhá ki Isráel us kí sarhadd se guzar jáwe; balki Saihún áp apne sab logon ko ikatthá karke Isráel se muqábalá karne ko bayáshán men niklá; aur us ne Yahas men pahunchke Isráel se jang kí.

24 Aur Isráel ne use talwár kí dhár se már liyá, aur us kí sarzamín par, Arnún se leke Yabúq tak, aur baní 'Ammúu tak, qabza kiyá: kyúñki baní 'Ammún kí sarhadd mazbút thí.

25 Garaz, baní Isráel ne ye sab shahr le liye; aur Amúríon ke sab shahron men, Hasbún men aur us ke sab gánwon men, baní Isráel base.

26 Hasbún Amúríon ke bádsahá Saihún ká shahr thá, jo Moáb ke agle bádsahá se lará, aur us kí sári sarzamín, Arnúu tak, us ke háth se le lí. 27 Isí liye zarb ul masal ke kahnewále yih kahte hain, ki Hasbún men áo, tá ki Saihún ká shahr bane, aur mazbút ho jáwe:

28 Ki ág Hasbún se niklí, aur shu'ala Saihún ke shahr se, jo Moáb ke 'A'r ko khá gayá, aur Arnún ke únche makánon ko sardáron ko.

29 Ai Moáb, tujh par wáwailá hai! ai Kamús kí qaum, tú halák húi! us ne apne beté, jo bháge the, aur apní betián, Amúríon ke bádsahá Saihún kí asír kar dín.

30 Ham ne unhen tíron se tamám kiyá; Hasbún, Daibún tak, tabáh húa; aur ham ne Nufah tak, hán, Madibá tak, unhen bc-chirág kar diyá.

31 ¶ Aur Isráel ne Amúríon kí sarzamín men sukúnat kí.

32 Phir Músá ne jásúson ko Ya'zír men bhejá; unhon ne us ke gánw le liye, aur Amúríon ko, jo wahán the, nikál diyá.

33 ¶ Tab we phire, aur Basan kí ráh se chale; aur Basan ke bádsahá 'Uj, usí ne, aur us ke sab logon ne, jang ke liye Adrá'e men un ká sámhná kiyá.

34 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko

farmáyá, ki Us se mat dar: ki main ne use, aur us ke log, aur us kí sarzamín ko tere háth men diyá; so tú us se wuhí kar, jo tú ne Amúríon ke bádsahá Saihún, Hasbún ke rahnewále, se kiyá.

35 Chunánchi unnon ne us ko, aur us ke beton aur sáre logon ko yahán tak márá, ki us ká koí báqi na rahá: aur us kí sarzamín ko apne qabze men kar liyá.

XXII BA'B.

PHIR baní Isráel ne kúch kiyá, aur Moáb ke maidánon men nahr i Yardan ke is pár Yarfihú ke muqábil khaimc khare kiye.

2 ¶ Aur Safúr ke beté Balaq ne wuh sab, jo baní Isráel ne Amúríon se kiyá, dekhá.

3 Tab Moáb un logon se nipat dará, ki we bahut the; aur Moáb baní Isráel ke sabab se pareshán húa.

4 Aur Moáb ne Midyán ke buzurgon se kahá, ki Ab yih guroh un sab ko, jo hamáre ás pás hain, yún chát jágé, jis tarah se bail maidán kí ghás ko chát letá hai. Us waqt Safúr ká betá Balaq Moábiyon ká bádsahá thá.

5 So us ne Ba'úr ke beté Bala'am pás Fatúr ko, jo us kí qaunwálon kí sarzamín men nahr ke kináre par thá, qásid bheje, tá ki use yih kahke bulá láwen, ki Dekh, ek qaum Misr se báhar áí hai: dekh, us se zamín kí sath chhip gayí hai, aur we mere muqábil maqám karte.

6 So ab áíye, aur meri khátir se un logon ke haqq men bad-du'á kíjiye; ki we mujh se bahut qawí hain: sháyad kí main gálib áke unhen már sakún, aur unhen is zamín par se hatá, dún: kí main yaqín jántá hún, kí jise tú barakat detá hai, use barakat hotí, aur jis par tú la'nat kartá, wuh la'natí húa.

7 So Moáb ke masháikh aur Midyán ke buzurg jádú kí mazdúrí háth

men leke rawāna hūe, aur Bala'am pás ac, aur Balaq ká paigám use pahuncháya.

8 Us ne unhen kahá, ki A'j rát tum yahán raho, aur jaisá kuchh KHUDÁWAND mujhe farmáegá, main tumhen kahúngá. Chunānchi Moáb ke amíron ne Bala'am ke yahán maqám kiya.

9 Tab KHUDÁ Bala'am pás áya, aur us se kahá, Ye kaun ádmí hai, jo tere pás hai?

10 Bala'am ne KHUDÁ ko jawáb diya, ki Satúr ke bete Balaq ne, jo Moáb ká bádsháh hai, mere pás kahlá bhejá hai, ki

11 Dekh, ek qaum hai, jo Misr se nikal áí hai, aur un se zamín kí sath chhip gayi: tú á, aur meri khátir ke liye un ke haqq men bad-du'á kar; sháyad main un par gálib á sakúñ, aur unhen bhagá dún.

12 Tab KHUDÁ ne Bala'am ko kahá, Tú un ke sáth mat jáiyo; tú un logon ke haqq men bad-du'á na kijiyo: is liye ki we mubáarak haiñ.

13 Bala'am ne subh ko uthke Balaq ke amíron se kahá, Tum apní sarzamin ko jáo; kyúñki KHUDÁWAND mujhe tumháre sáth jáne kí 'ijázat nahín detá.

14 Aur Moáb ke sardár uthé, aur Balaq pás gaye, aur bole, ki Bala'am hamáre sáth áne se inkár kartá hai.

15 ¶ Tab Balaq ne aur amíron ko, jo pahlon se ziyáda, aur sbarásat men un se barhkar the, dúsrí bad bhejá.

16 Unhon ne Bala'am pás áke us se kahá, Safúr ke bete Balaq ne yún kahá hai, ki Mere pás áne se kisi tarah na rukiye:

17 Main bahut barí 'izzat se terá martaba barháúngá, aur jo kuchh tú mujhe farmáegá, main tere liye karúngá: main teri minnat kartá hún, ki á, aur in logon ke haqq men meri khátir se bad-du'á kar.

18 Bala'am ne Balaq ke khádimon ke jawáb men kahá, Agar Balaq apná

ghar rúpe aur sone se bharke mujhe lewe, tau bhí main KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke hukm se báhar nahín já saktá hún, ki us se kam yá ziyáda karúñ.

19 So ab ép bhí is rát ko yahán kátiye; tá ki main dekhún, ki KHUDÁWAND mujhe kyá aur farmátá hai.

20 Phir KHUDÁ rát ko Bala'am pás áya, aur use kahá, Agar we log tujhe buláne áwen, to uth, aur un ke sáth já: magar jo bát main tujhe kahúngá, wuhí kijiyo.

21 So Bala'am subh ko uthá, aur apní gadhí par zín rakhá, aur Moáb ke amíron ke hamráh gayá.

22 ¶ Tab KHUDÁ ká qahr bharká, is liye ki wuh gayá: aur KHUDÁWAND ká frishta jáke ráh men khará húa, tá ki us se muzáhamat kare. Pas wuh apní gadhí par charhá húa játá thá, aur us ke do chákar us ke sáth the.

23 So gadhí ne KHUDÁWAND ke frishte ko dekhá, ki ráh men khará hai; aur us ke háth men khinchí húi talwár hai: tab gadhí ne ráh se munh morá, aur maidán ko onalí: tab Bala'am ne gadhí ko mára, tá ki use ráh par láwe.

24 Tab KHUDÁWAND ká frishta angúristán ke ek kúche men khará húa; wahán ek diwár idhar thí, aur ek diwár udhar.

25 Phir jo gadhí ne KHUDÁWAND ke frishte ko dekhá, to diwár se já ari, aur Bala'am ká páñw diwár se dabáyá: phir us ne use mára.

26 Tab KHUDÁWAND ká frishta phir ágo chalá, aur ek tang ráh men, jalún jagah na thí ki dahne yá báen mure, jáke khará húa.

27 Phir jo gadhí ne KHUDÁWAND ke frishte ko dekhá, to Bala'am ko liye húe baith gayi: tab Bala'am ká gussa bharká, aur us ne gadhí ko láthí se mára.

28 Tab KHUDÁWAND ne gadhí ká munh kholá, aur us ne Bala'am ko

kahá, Main ne terá kyá kiyá hai, ki tú ne yih tîn bār mujhe mārā?

29 Bala'am ne gadhī ko kahá, ki Tú ne mujhe mashhara banáyá : kásh ki mere háth men talwár hotí, to main tujhe isí dam márke dāl detá.

30 Gadhi ne Bala'am ko kahá, Kyá main teri gadhi nahin hún, jis par tú charhá húa hai, jab se ki main tujh pás hún, is din tak? kabhú main ne tujh se aisá kiyá hai? Wuh bolá, Nahin.

31 Wúhín KHUDÁWAND ne Bala'am kí ánkhen kholín, aur us ne KHudáwánd ke frishte ko dekhá, ki ráh men khará hai, aur us ke háth men ek talwár khinchí hui hai : us ne apná sir jhukáyá, aur aundhá girá.

32 KHUDÁWAND ke frishte ne use kahá, ki Tú ne apní gadhi ko yih tîn bār kyún mārā? dekh, main niklá hún, ki terá mukhálif banún, is liye ki teri chál meri nazar men terhi hai :

33 Aur gadhi ne mujh ko dekhá, aur wuh yih tîn martaba mere sámh-ne se phiri : agar wuh mere sámhne se na phiri, to main tujh ko már hí dáltá, aur us ko jítá chhortá.

34 Bala'am ne KHUDÁWAND ke frishte ko kahá, Mujh se gunáh húa, aur main ne na jáná ki tú mere muqábale ko ráh men khará hai : so agar tú us se ná-khush hai, to main phir jáún.

35 KHUDÁWAND ke frishte ne Bala'am ko kahá, Ab to tú un ádmion ke sáth já : magar faqat wuhí bát, jo main tujhe kahúngá, kahiyó. So Bala'am Balaq ke amiron ke hamráh gayá.

36 ¶ Jab Balaq ne suná, ki Bala'am pahunchá hai, wuh us ke istiqbál ko nikalke Moáb ke us shahr tak gayá, jo Arnún ki sarhadd aur us ke mulk ki dūr ke siwáne par thá.

37 Tab Balaq ne Bala'am ko kahá, Kyá main ne tákidán tere pás na bhejá thá, ki tujh ko buláwen? tú

mujh pás kyún na chalá áyá? kyá mujh men táqat nahin, ki terá martaba barháún?

38 Bala'am ne Balaq ko jawáb diyá, Dekh, main tujh pás áyá : mujh men ab kuchh táqat hai, ki tujhe koí bát kahún? wuh bát jo KHudá mere munh men dálegá, wuhí main kahúngá.

39 Aur Bala'am Balaq ke sáth gayá, aur we jákar Qaryat Hissát men dákhlil hue.

40 Balaq ne bail aur mendhe zabh kiye, aur Bala'am aur un sardaron ke pás, jo us ke sáth the, bheje.

41 Aur subh ko yún húa, ki Balaq ne Bala'am ko sáth liyá, aur use Ba'al kí únchi jagahon par láyá, tá ki wahán se us qaum ki intihá tak dekhe.

XXIII BAB.

TAB Bala'am ne Balaq ko kahá, ki Mere liye yahán sát mazbah baná, aur mere liye yahán sát bail aur sát mendhe taiyár kar.

2 Balaq ne, jaisá Bala'am ne kahá thá, kiyá; aur Balaq aur Bala'am ne har mazbah par ek bail aur ek mendhíá charháyá.

3 Phir Bala'am ne Balaq ko kahá, ki Apní sokhtani qurbáni ke pás khará rah, aur main játa hún; sháyad KHUDÁWAND mujh se muláqát kare: jo kuchh wuh mujhe dikháegá, main tujh se kahúngá. So wuh ek únchi jagah par chalá.

4 Chumánchi KHudá Bala'am ko milá : us ne use kahá, Main ne sát mazbah taiyár kiye, aur un par ek ek bail, aur ek ek mendhíá charháyá.

5 Tab KHUDÁWAND ne ek bát Bala'am ke munh men dáli, aur use kahá, Balaq kane phir já, aur us ko yún kah.

6 So wuh us ke pás phir áyá; aur kyá dekhtá hai, ki wuh apní sokhtani qurbáni ke nazdik Moáb ke sab amiron samet khará hai.

7 Tab us ne apní masal kahni shurú' kí, ki Moáb ke bádsháh- Balaq ne A'ram se, púrab ke paharon se, mujh

ko bulwáyá: A'íyo, Ya'qúb ko meri khará hai. 'Tab Balaq ne us se púchhá, khátir se bad-du'á kijiyo; aur áíyo, KHUDÁWAND ne kyá farmáyá?

18 Tab us ne apní masal kahní karún, jis ko Khudá ne bad-du'á nahín kí? yá us ko burá kahún, jis ko KHUDÁWAND ne burá nahín kahá?

9 Kyúki chatánon kí chotí par se main us ko dekhtá hún, aur tñlon se main use táktá hún: dekh, ye akele sukúnat karenge, aur qaumon ke darmiyan we shumár na kiye jánge.

10 Ya'qúb kí gard ke zarron ko kaun gin saktá hai, aur baní Isráel kí chauthái kaun shumár kar saktá hai? Kásh ki main sádiqon kí maut marún, aur meri 'aqíbat un kí sí ho!

11 Tab Balaq ne Bala'am ko kahá, Yih tú ne mujh se kyá kiya? Main tuihe láyá, ki mere dushmanon ko bad-du'á kare, aur dekh, ki tú unhen sará-sar barakat de chuká.

12 Us ne jawáb diyá aur kahá, Kyá is par liház karná mujhe wájib nahín, ki wuhí bát, jo KHUDÁWAND ne mere munh men dáli, kahún?

13 Phir Balaq ne use kahá, Ab mere sáth aur ek jagah chaliye; wahán se ap un ko dekhiye: tú un men se faqat kinárewálon ko dekhagá; we sab ke sab dekhe na jáenge; mere liye wahán se un par bad-du'á kar.

14 ¶ So wuh use wahán se Zufim ke maidán men koh i Pisgah kí chotí par le gayá; wahán sá mazbah banáe; har mazbah par ek bail aur ek mendhá charháya.

15 Tab us ne Balaq se kahá, ki Tú yabán apní sokhtaní qurbáni pás thahrá rah, jab tak ki main wahán Khudá se muláqát karún.

16 Chunáuchi KHUDÁWAND Bala'am ko milá, aur us ke munh men bát dáli, aur farmáyá, Balaq pás phir já, aur yún kah.

17 Aur jab wuh us pás pahunchá, to kyá dekhtá hai, ki wuh apní sokhtaní qurbáni ke pás Moáb ke ra,ison samet

19 Khudá insán nahín, jo jhúth bole, na ádmizád hai, ki pashemán howe: kyá us ne jo kuchh kí kahá hai, so bajá na láwegá; aur jo kuchh kí farmáyá hai, kyá use purá na karegá?

20 Dekh, main ne hukm páya, ki barakat dún; us ne barakat dí hai; main ise badal nahín saktá.

21 Wuh Ya'qúb men badi nahín pátá, na Isráel men fasád dekhtá hai: KHUDÁWAND us ká Khudá us ke sáth hai, aur bádsháh kí dhúm un ke darmiyan hai.

22 Khudá unhen Misr se nikál láyá: us ká gainde ká sá zor hai.

23 Koí afsún Ya'qúb par nahín chaltá, koí bad-fáli Isráel ke barkhiláf nahín: chunáuchi isí waqt Ya'qúb ke aur Isráel ke haqq men yih kahá jáegá, ki Khudá ne kyá kiya!

24 Dekh, ye log bhári singh ke taur se kharé hongé, aur wuh ap ko jawán singh kí tarah ufháwegá: wuh na sowegá, jab tak kí shikár na khá le, aur jab tak kí márke us ká lahú na pí le.

25 ¶ Tab Balaq ne Bala'am ko kahá, Tú hargiz bad-du'á na kar, aur unhen tú hargiz barakat na de.

26 Bala'am ne jawáb diyá, aur Balaq ko kahá, Kyá main ne tuihe nahín kahá, kí Sab kuchh jo KHUDÁWAND kahagá, main wuhí karúngá?

27 ¶ Tab Balaq ne Bala'am ko kahá, A'íye, main ap ko ek aur jagah le jáún; sháyad Khudá ko pasand áwe, kí tú mere liye wahán se un par bad-du'á kare.

28 Tab Balaq Bala'am ko Fagúr kí chotí par, jis ká rukh bayábán kí taraf hai, láyá.

29 Wahán Bala'am ne Balaq se kahá, ki Mere liye yahán sát mazbah baná, aur is jagah mere wáste sát bai aur sát mendhe taiyár kar.

30 Chunáuchi Balaq ne, jaisá Bala'am ne farmáyá thá, kiyá; aur har ek mazbah par ek bail aur ek mendhá guzráná.

XXIV BA'B.

JAB Bala'am ne dekhá, ki Isráel ko barakat dená KHUDÁWAND ko khush áyá, to wuh ab ke, jaisá áge shugún ke khoj men játá thá, na gayá, balki bayábán kí taraf tawajjuh kí.

2 Aur Bala'am ne apní ánkhe utháí. aur Isráel ko dekhá, ki apne firqon kí tartíb par tháhrá hai; tab Rúh Ulláh us par názil húi.

3 Aur wuh apní masal le chalá, aur bolá, Ba'úr ká betá Bala'am kahtá hai, hán, wuh shákhs, jis kí ánkhen khul gayí hain, kahtá;

4 Wuh, jis ne KHUDÁ kí báten sunín, aur Qádir i mutlaq kí royá ko dekhá hai, so pará thá, par us kí ánkhen khulí thin, kahtá hai:

5 Kyá hí khúb hain tere khaima, ai Ya'qúb, aur tere maskan, ai Isráel!

6 Ye phaile hñe hain, wádíon kí tarah se, aur lab i daryá ke bágon ke taur par, jaise 'úd ke daraht jo KHUDÁWAND ne lagáe hon, aur jaise deodár ke daraht, jo pání ke kanára hon.

7 Aur wuh apní mothon se pání baháwegá, aur us ká bij bahut se pániyon men hogá; us ká bádsháh Agág se buzurg hogá, aur us kí bádsháhat buland hogí.

8 KHUDÁ us ko Misr se báhar nikál láyá; us men gaunde kí qúwat hai: wuh qaumon ko, jo us ke dushman hon, khá jáegá, aur un kí haddíán tor dálegá, aur apne tiron se unhen chhedegá.

9 Wuh jhuktá hai, aur singh ke mánind, balki bhári singh kí tarah, baith játá: us ko kaun uthá saktá hai? Mubáarak hai wuh, jo tujhe mu-

bárák kahe; aur mal'ún hai wuh, jo tujh par la'nat kare.

10 ¶ Tab Balaq ká gussa Bala'am par bharká, aur us ne apní tálián márin: aur Balaq ne Bala'am ko kahá, Main ne tujhe buláyá, ki tú mere dushmanon par bad-du'á kare; aur dekh, tú ne tiron bár unhen sarásar barakat bakhshí.

11 Chal, ab apne makán ko bhág: main ne dil men kahá thá, ki bari 'izzat se terá martaba barháún; par dekh, KHUDÁWAND ne tujhe 'izzat se báz rakhá.

12 Bala'am ne Balaq ko jawáb diyá, Kyá main ne tere qásidon ko bhí, jinhen tú ne mere pás bhejá, na kahá thá, ki

13 Agar Balaq apná ghar rúpe sone se bharko mujhe dewe, mujhe táqat nahín, ki KHUDÁWAND ke farmán ke siwá, apne dil se kuchh bhalá yá burá kahún; balki jo kuchh KHUDÁWAND kahegá, main wuhí kahúngá?

14 Ab tú dekh, main apne logon men játá hún; so tú á, ki main tujhe khabar dúngá, ki ye log tere logon se picchle dinon men kyá karenge.

15 ¶ Phir us ne apní masal kahní shurú' kí, aur bolá, Ba'úr ká betá Bala'am kahtá hai; hán, wuh shákhs, is kí ánkhen khul gayí hain, kahtá;

16 Wuh, jis ne KHUDÁ kí báten sunín, aur Haqq Ta'álá ká 'ilm páyá, jis ne Qádir i mutlaq kí royá dekhi, so pará thá, par us kí ánkhen khulí thin, kahtá hai:

17 Main use dekhúngá, par abhi nahín; main us par nazar karúngá, par na nazdik se; Ya'qúb se ek sitára niklegá, aur Isráel se ek 'asá uthegá, aur Moáb kí nawáhi ko már legá, aur sab hangáma-karnewálon ko halák karegá.

18 Adúm milkiyat hogá, hán, Sha-'ir apne dushmanon kí milkiyat hogá, aur Isráel baháduri karegá.

19 Ya'qúb kí nasl se niklegá wuh,

jo riyásat karegá, aur use, jo shahr men báqí rah jáegá, halák karegá.

20 ¶ Phir us ne 'Amáliq ko dekhá, aur apní masal le chalá, aur bolá, 'Amáliq qaumon ke dariniyán pahlá thá, par us ká anjám nestí nábúdí hogí.

21 Phir us ne Qainíon par nigáh kí, aur apní masal kahní shurú' kí, aur bolá, ki Terá maskan mazbút hai; tú pahár par apná áshiyána banátá :

22 Lekin Qainí barbád honge, yá-hán tak ki Asúr tujhe pakar le jáegá.

23 Phir wuh apní masal le chalá, aur bolá, Afsos ! kaun zinda rahegá, jab Khudá yún hí karegá ?

24 Aur Kittim kí taraf se jaház áwenge, aur Asúr ko dukh denge, aur 'Ibr ko bhí dukh denge ; par wuh bhí nest o nábúdí hogá.

25 Tab Bala'am uthá, aur rawánaa húá, aur apne makán ko phir gayá ; aur Balaq ne bhí apní ráh lí.

XXV BA'B.

SO Isráel Sittim men muqím hue, aur logon ne Moábíon kí betíon se harámkarí shurú' kí.

2 Unhon ne apne ma'búdon kí qurbániyon par logon kí da'wat kí : so logon ne kháyá, aur un ke ma'búdon ko sija kiyá.

3 Aur Isráelí Ba'al-Fagúr se mile : tab KHUDÁWAND ká qahr baní Isráel par bharká.

4 Aur KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Qaum ke sáre sardáron ko pakar, aur un ko KHUDÁWAND ke liye áftáb ke muqábil latká de, tá ki KHUDÁWAND ke gazab ká bharákná Isráel par se tal jáwe.

5 So Músá ne baní Isráel ke hákimon ko kahá, ki Tum men se har ek apne logon ko, jo Ba'al-Fagúr se mil gaye hai, qatl kare.

6 ¶ Aur dekho, ki ek Isráelí áyá, aur apne bháion ke pás ek Midyání 'aurat Músá aur baní Isráel kí sári jamá'at kí ánkhon ke sámhne láyá,

aur wuh jamá'at khaime ke darwáze par rotí thí.

7 Aur jab ki F'inihás bin Ili'azar bin Hárún káhin ne yih dekhá, wuh jamá'at men se uthá, aur barchhí háth men lí ;

8 Aur us mard ke píchhe khaime men ghúsá, aur un donon ko, Isráelí mard aur us 'aurat ke peṭ ko, chhedá. Tab baní Isráel men se wabá játi rahí.

9 We, jo us wabá men mare, chau-bís hazár the.

10 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

11 F'inihás ne, jo Hárún káhin ke bete Ili'azar ká betá hai, mere qahr ko baní Isráel par se pherá, ki un ke bích use mere liye gairat áí ; isi liye main ne baní Isráel ko apní gairat se nábúdí na kiyá.

12 So tú kah, Dekh, main ne us se apná sulh ká 'ahd bándhá :

13 So wuh us ke liye hogá, aur us ke ba'd us kí nasl ke liye kahánat ká 'ahd i abadí hogá ; kyúnki wuh apne Khudá ke liye gairatmand thá, aur us ne baní Isráel ke liye kafára diyá.

14 Us Isráelí shakhs ká nám, jo us Midyání 'aurat ke sáth mārā gayá, Zimri thá, Salú ká betá, jo baní Sama'un ke firqe ke ek ábái khandán ká sardár thá.

15 Aur us Midyání 'aurat ká nám, jo mārí gayí, Kazbí thá, Súr kí betí, jo ek guroh ká sardár, aur baní Midyán men 'áli-khandán thá.

16 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

17 Midyániyon ko tang karo, aur unhen máro :

18 Kyúnki we apne makron se, ki jin se tum ko fareb diyá hai, Fagúr kí bábat, aur Kazbí kí bát men, jo Midyán ke sardár kí betí, aur un kí bahin thí, jo us wabá ke Jin, jo Fagúr ke sabab se húí, mārí gayí, tum ko tang karte hai.

XXVI BĀ'Ḥ.

AUR aisá húa, ki ba'd us wabá ke, KHUDÁWAND ne Músá ko aur Hárún káhin ke bete Ili'azar ko, khitáb karke kahá, ki

2 Baní Isráel kí sári jamá'at ko, un ke ábái khándánon ke mutábiq, bís baraswále se leke úparwále tak, jitne isráel men jang ke liye nikalne ke qábil hain, gin jáo.

3 Chunáncí Músá aur Ili'azar káhin ne Moáb ke maidánon men Yardan ke kináre, Yarihú ke muqábil, un se kahá,

4 Tum, logon ko, bís baraswále se leke úparwále tak, gino, jaise KHUDÁWAND ne Músá aur baní Isráel ko, jo Misr kí zamín se nikle the, hukm kiya thá.

5 ¶ Rúbin, Isráel ká palauthá betá: Rúbin ke beton men Hanúk, jis se Hanúktion ká gharáná hai; aur Phalú, jis se Phalwíon ká gharáná hai;

6 Aur Hasrún, jis se Hasrúníon ká gharáná hai; aur Karíní, jis se Karmíon ká gharáná hai.

7 So Rúbin ke gharáne ye hain: un ke sab, jo gine gaye, tentális hazár sát sau tís the.

8 Aur Phalú ke bete: Iliáb.

9 Aur Iliáb ke bete Namúel, aur Dátan, aur Abirám: ye we Dátan aur Abirám hain, jamá'at ke chune hue, jo Qurah kí guroh men shámil hoke, jis waqt KHUDÁWAND se jhagarte the, Músá aur Hárún se jhagre:

10 Aur zamín ne apná munh kholá, aur unhen Qurah samet nigal liyá, jis waqt wuh guroh marí, jab kí ág ne arháí sau ádmíon ko khá liyá: so we íbrat ke wáste nishána hue.

11 Lekin Qurah ke lárke na mare.

12 ¶ Aur baní Sama'un apne gharánon ke muwáfíq ye the: Namúel, jis se Namúelíon ká gharáná; aur Yamin, jis se Yaminíon ká gharáná; aur Yakin, jis se Yakiníon ká gharáná;

13 Aur Zárah, jis se Zárahíon ká gharáná; aur Sául, jis se Sáulíon ká gharáná.

14 Aur ye Sama'uníon ke gharáne hain; un men báis hazár do sau the.

15 ¶ Aur baní Jadd apne gharánon ke muwáfíq ye the: Safún, jis se Safúníon ká gharáná; aur Háji, jis se Hájíon ká gharáná; aur Súní, jis se Súníon ká gharáná;

16 Aur Úzní, jis se Úzníon ká gharáná; aur 'Írí jis se 'Íríon ká gharáná;

17 Aur Arúd, jis se Arúdíon ká gharáná; aur Arelí, jis se Arelíon ká gharáná.

18 Baní Jadd ke yihí gharáne hain; mutábiq un ke, jo un men se gine gaye, chálís hazár pánch sau the.

19 ¶ Yahúdáh ke bete 'Ír aur Onán: magar 'Ír aur Onán Kan'an men mar gaye.

20 Aur baní Yahúdáh apne gharánon ke muwáfíq ye hain: Seláh, jis se Seláníon ká gharáná; aur Pháras, jis se Phárasíon ká gharáná; aur Zárah, jis se Zárahíon ká gharáná.

21 Baní Pháras ye hain: Hasrún, jis se Hasrúníon ká gharáná; aur Hamúl, jis se Hamúlíon ká gharáná.

22 Ye baní Yahúdáh ke gharáne hain: mutábiq un ke, jo un men se gine gaye, chihilattar hazár pánch sau the.

23 ¶ Aur baní Ishakár apne gharánon ke muwáfíq ye hain: Tola', jis se Tola'íon ká gharáná; Fuwah, jis se Fuwahíon ká gharáná;

24 Yasúb, jis se Yasúbíon ká gharáná; Samrún, jis se Samrúníon ká gharáná.

25 Ye Ishakár ke gharáne hain: mutábiq un ke, jo un men se gine gaye, chaunsath hazár tin sau the.

26 ¶ Aur baní Zabulún apne gharánon ke muwáfíq ye hain: Sarad, jis se Saradíon ká gharáná; Ailún, jis se Ailúníon ká gharáná; Yahliel, jis se Yahlielíon ká gharáná.

27 Aur ye Zabulúnion ke gharáne hain: mutábiq un ke, jo un men se gine gaye, sáth hazár pánch sau the.

28 Aur baní Yúsuf apne gharánon ke muwáfiq ye the: Munassí aur Ifráím.

29 Munassí ká betá Makír, jis se Makírion ká gharáná; Makír se Jili'ád paidá húa, jis se Jili'ádion ká gharáná.

30 Jili'ád ke bete ye hain: I'azar, jis se I'azarion ká gharáná; aur KHALAQ, jis se KHALAQION ká gharáná;

31 Aur Asriel, jis se Asrielion ká gharáná; aur SIKM, jis se SIKMION ká gharáná;

32 Aur Simida', jis se Simida'ion ká gharáná; aur Hifr, jis se HifriON ká gharáná.

33 ¶ Hifr ká betá Siláfihád; us ke bete na the, betián thin: aur Siláfihád kí betiON ke nám ye hain; Mahlah, aur Nu'ah, aur Hajlah, aur Milkah, aur Tirzah.

34 Aur ye Munassí ke gharáne hain: un men se, jo gine gaye, báwan hazár sáT sau the.

35 ¶ Aur baní Ifráím apne gharánon ke muwáfiq ye hain: Sútalah, jis se Sútalahion ká gharáná; aur Bakar, jis se Bakrion ká gharáná; aur Tahan, jis se Tahanion ká gharáná.

36 Aur Sútalah ká betá 'Erán, jis se 'Eránion ká gharáná.

37 Aur ye baní Ifráím ke gharáne hain: un men se, jo gine gaye, battis hazár pánch sau the. So baní Yúsuf apne gharánon ke muwáfiq ye the.

38 ¶ Aur baní Binyamin apne gharánon ke muwáfiq ye hain: Bala' jis se Bala'ion ká gharáná; aur Ashbel, jis se Ashbelion ká gharáná; aur Akhíráim, jis se Akhíráimion ká gharáná;

39 Aur Sútáim, jis se Sútáimion ká gharáná; aur Húfáim, jis se Húfáimion ká gharáná.

40 Balá' ke do bete the: Ard, jis se Ardion ká gharáná; aur Na'amán, jis se Na'amánion ká gharáná;

41 Ye baní Binyamin ke gharáne the: un men se, jo gine gaye, paintá-lis hazár chha sau the.

42 ¶ Aur baní Dán apne gharánon ke muwáfiq ye hain: Sühám, jis se Sühámion ká gharáná. Ye Dán ke gharáne hain, mutábiq un ke gharánon ke.

43 Sühámion ke sáre gharáne, mutábiq un ke jo un men se gine gaye, chaunsáth hazár chár sau the.

44 ¶ Aur baní A'shar apne gharánon ke muwáfiq ye hain: Yimnah, jis se Yimnion ká gharáná; aur Iswí, jis se Iswion ká gharáná; aur Barí'áh, jis se Barí'áhion ká gharáná.

45 Baní Barí'áh ye hain: Hibr, jis se Hibrion ká gharáná; aur Malkiel, jis se Malkielion ká gharáná.

46 Aur A'shar kí betí ká nám Sarah thá.

47 Aur ye baní A'shar ke gharáne hain; mutábiq un ke, jo un men se gine gaye, tirpan hazár chár sau the.

48 ¶ Baní Naftáli apne gharánon ke muwáfiq ye hain: Yahasiel, jis se Yahasielion ká gharáná; aur Júní, jis se Júnion ká gharáná;

49 Aur Yisr, jis se Yisrion ká gharáná; aur Salím, jis se Salímion ká gharáná.

50 So ye Naftáli ke gharáne hain, mutábiq un ke gharánon ke: un men se, jo gine gaye, paintá-lis hazár chár sau the.

51 Ye sab baní Isráel, jo gine gaye, chha lákh ek hazár sáT sau tis the.

52 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb kárke farmáyá,

53 Inhin ko, un ke námon ke shumár ke muwáfiq, yih zamín mírás ke taur par bánt dí jáwe.

54 Tú bahuton ko bahut sí mírás díjiyo, aur thoron ko thorí mírás: har ek ko us kí mírás usí ke shumár kiye hús logon ke hisáb se dí jáwe.

55 Lekin zamín qur'a se taqsim kí jáwe: we apne ábái firqon ke námon ke muwáfiq mírás lewen.

56 Bahut hon, ya thoṛe, qur'a se un kí mirás taqsim kí jáwe.

57 ¶ Aur we, jo baní Lāwí men gine gaye, apne ábái gharánon ke hisáb se ye hañ : Jairsún, jis se Jairsúnion ká gharáná; Qihát, jis se Qihátion ká gharáná; Mirárl, jis se Mirárlion ká gharáná.

58 Baní Lāwion ke gharáne ye hañ : Libní ká gharáná, Habún ká gharáná, Mahlí ká gharáná, Músi ká gharáná, Qurah ká gharáná. Aur Qihát se 'Amráni paidá huá.

59 Aur 'Amráni kí jorú ká náin Yúkabid thá, Lāwí kí beṭi, jise us k' má Lāwí se Misr men jani; so wuh 'Amráni se Hárún aur Músá aur un k' bahin Miryam ko jani.

60 Aur Hárún ko beṭe ye the; Nadab, aur Abihú, aur Ili'azar, aur Itamar.

61 So Nadab aur Abihú, us waqt kí unhon ne ek ajnabí ág KHUDÁWANI ke huzúr guzráni mar gaye.

62 Aur we, jo un men gine gaye, ek mahinewále se leke úparwále tak, teís hazár mard the; ye baní Isráel men nahin gine gaye; kyúñki un ko baní Isráel ke sáth mirás nahin dí gayi.

63 ¶ Ye we hañ, jo Músá aur Ili'azar káhin se gine gaye, kí unhon ne baní Isráel ko Moáb ke maidánon men, Yardan ke kanáre, Yarihú ke muqábil, shumár kiya.

64 Par Músá aur Hárún káhin ke gine hoon men se, jis waqt baní Isráel ko dasht i Siná men giná thá, ek sbakhs bhí in men na thá.

65 Kyúñki KHUDÁWAND ne un ke haqq men farmáyá thá, kí We yaqínan bayábn men mar jáenge. Chunáñchi un men se, siwá Yafunnah ke beṭe Kálil, aur Nún ke beṭe Yashá' ke, ek bhí na bachá.

XXVII BA'.

TAB Yúsuf ke beṭe Munassí ke gharánon men se Siláfihád bin Hifir bin Jili'ád bin Makír bin Munassí kí beṭián, jin ke nám ye hañ, Mahlah,

aur Nu'áh, aur Hajlah, aur Milkah, aur Tirzah, nazdik áin ;

2 Aur Músá, aur Ili'azar káhin, aur amíron, aur sab jamá'at ke sámhne, jamá'at ke khaime ke darwáze ke nazdik, kharí huín, aur bolín, kí

3 Hamará báp dasht men mar gayá; wuh un ke majma' men, jo KHUDÁWAND ke barkhiláf hoke ikatṭhe hús the, ya'ne Qurah ke majma' men, shámil na thá; balki apne gunáh ke sabab mar gayá; us ká koí beṭá na thá.

4 So hamáre báp ká nám us ke gharáne se káhe ko játa rahe? kyá is liye kí us ká koí beṭá na thá? Ham ko hamáre báp ke bháion ke shámil hál hissa do.

5 Músá un ká muqaddama KHUDÁWAND ke huzúr le gayá.

6 ¶ KHUDÁWAND ne Músá ko khi-táb karke farmáyá, kí

7 Siláfihád kí beṭián sach kahtí hañ : tú unhen un ke báp ke bháion men shámil karke mirás de; aur aisá kar, kí un ke báp kí mirás un men jári rahe.

8 Aur baní Isráel ko kah, Agar koi mard mar jáe, aur us ká koí beṭá na ho, to us kí mirás us kí beṭi ke liye jári rahe.

9 Agar us kí beṭi bhí na ho, to us ke bháion ko us kí mirás dijiyo.

10 Agar us ke bhái bhí na hon, to tum us kí mirás us ke báp ke bháion ko do.

11 Agar us ke báp ke bhái bhí na hon, to tum us kí mirás us ke gharáne men se us ko, jis kí qarábat us se ziyáda nazdik ho, do; wuh us ká wáris hogá; aur yih hukm baní Isráel ko liye, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, farz hogá.

12 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Ab tú Abárim ke is pahár par charh, aur us zamín ko, jo main ne baní Isráel ko 'ináyat farmái hai, dekh.

13 Aur jab tú use dekh legá, to tú

bhí apne logon men mil jáegá, jis tarah terá bháí Hárún mil gayá.

14 Kyúki jab jamá'at ne mujh se jhagrá kiyá, to tum ne bhí dasht i Sín men sarkashí kí, us hukm kí bábat, kí wahán ke pání par un kí ánkhoñ ke sámhne meri taqádis kí jáwe: yih wuhí Maribah ká pání hai, Sín ke dasht men, Qádis ke nazdik.

15 ¶ Tab Músá ne KHUDÁWAND ke huzúr khitáb karke kahá, kí

16 Ái KHUDÁWAND, sab jismon kí janoñ ke KHUDá, kisi ádmí ko jamá'at ká sardár baná,

17 Jo un ke áge áge báhar jáe, aur un ke áge áge andar áwe, aur báhar andar áne jáne men un ká rahbar ho, tá ki KHUDÁWAND kí jamá'at un bheñon kí mánind na ho, jin ká koí charwáhá nahín.

18 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, kí Nún ke beté Yashú' ko le; wuh ek shakhs hai, jis men Rúh hai: us par apná háth rakh:

19 Aur use Ili'azar káhin, aur sári jamá'at ke áge khará kar, aur use un ke huzúr wasiyat kar.

20 Aur apní 'izzat men se kuchh us par dál de, tá kí baní Isráel kí sári jamá'at us kí farmánbardári kare.

21 Wuh Ili'azar káhin ke áge khará ho, jo us ke liye U'rim ká hukm KHUDÁWAND ke huzúr púchhe: wuh, aur sáre baní Isráel, sári jamá'at samet, us ke kahne se báhar nikleñ, aur us ke kahne se bhitar áwen.

22 So Músá ne, jaisá KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, kiyá: aur us ne Yashú' ko leke Ili'azar káhin aur sári jamá'at ke sámhne khará kiyá:

23 Aur us ne apné háth us par rakhe, aur use, jaisá KHUDÁWAND ne us ko farmáyá thá, wasiyat kí.

XXVIII B'A'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko hukm kar, aur unheñ kah, kí Meri qurbání, aur meri

rotí meri un qurbánion ke wáste jo ag se guzráni játín, tá kí mere liye khushtabí hon, so yád rakho, kí tum unheñ mere liye un ke waqt i mu'alyan men guzráno.

3 Tú unheñ kah, kí Qurbání jo cháhiye kí tum KHUDÁWAND ke liye ág se guzráno, so yih hai: eksála be-'aib do barre, roz roz yih soqhtani qurbání hamesha ke liye;

4 Ek barra subh ko guzráno, aur ek barra zawál aur gurúb ke darmiyán guzráno;

5 Aur aifah ká ek daswán hissa maida, chauthái hín kute hús tel se milá hús, nazr kí qurbání ke liye.

6 Yih wuh hamesha kí soqhtani qurbání hai, jo koh i Síná par muqarrar kí gayi, kí khushtabí ho, aur ág se KHUDÁWAND ke liye guzráni jáwe.

7 Aur us ká tapáwan chauthái hín mai ek ek barra ke liye: maqdis hí men us muskir ko KHUDÁWAND ke liye bitáyo, kí tapáwan ho.

8 Aur jab tú dúsrá barra zawál aur gurúb ke darmiyán guzráno, to fajr kí nazr kí qurbání aur us ke tapáwan ke taur par use KHUDÁWAND kí khushtabí kí bú ke liye ág se guzráni.

9 ¶ Aur sabt ke roz eksála be-'aib do barre, aur nazr kí qurbání do dasweñ hisse maida tel se milá hús, us ke tapáwan samet.

10 Yih sabt ba sabt kí soqhtani qurbání hai, jo hamesha kí soqhtani qurbání aur us ke tapáwan ke siwá, guzráni jáwe.

11 ¶ Aur wuh soqhtani qurbání, jo tum har ek mahine ke gurre ko KHUDÁWAND ke áge guzráno, yih hai: do bachhre, ek menhá, sát eksála be-'aib barre;

12 Aur ek bachhre píchhe, tín dasweñ hisse maida tel se milá hús nazr kí qurbání ke liye; do dasweñ hisse maida tel se milá hús nazr kí qurbání ke liye;

13 Aur ek barre píchhe, ek daswán

hissa maida tol se milá húa nazar kí/hafton men KHUDÁWAND ke liye guz-qurbáni ke liye, kí sokhtaní qurbán ráno, to us din tumhári muqaddas ho, KHUDÁWAND ke liye khushbúí, jo ág se guzráni jáe.

14 Aur un ká tapáwan ek bachhre píchhe ádhá hín, aur menðhe píchhe tihái hín, aur barre píchhe chauthái hín : har baras ke har mahíne kí sokhtaní qurbáni yih hai.

15 Aur us dáimi sokhtaní qurbáni ke siwá ek halwán KHUDÁWAND kí khatá kí qurbáni ke liye apne tapáwan samet guzráná jáwe.

16 Pahle mahíne kí chaudahwín tárikh KHUDÁWAND kí fasah hai.

17 Aur us mahíne ke pandrahwen din 'íd i fasah ho : sát din tak cháhiye kí tum fatíri rotí kháo.

18 Pahlá roz muqaddas jamá'at ká hai; tum us din koi khidmat ká kám na karná :

19 Aur tum KHUDÁWAND ke liye ág se qurbáni guzrániyo, kí kull sokhtaní ho ; do bachhre, ek menðhá, sát eksála be-aib barre :

20 Aur un ke sáth nazr kí qurbáni tén daswen hisse maida tel se milá húa har bachhre píchhe, aur do daswen hisse har menðhe píchhe guzrániyo ;

21 Aur sáton baron men se har barre píchhe ek daswán hissa :

22 Aur khatá kí qurbáni kí bábat ek bakrá, tá kí us se tumháre liye kafára diyá jáwe.

23 Tum subh kí sokhtaní qurbáni ke siwá, jo sadá guzráni játi hai, ye qurbánián guzráná karo.

24 Tum un sát dinon men sokhtaní qurbáni ká gosht khushnúdí kí bú KHUDÁWAND ke liye isi tarah har roz guzrániyo : wuh us sokhtaní qurbáni aur tapáwan ke siwá, jo dáimi hai, guzráná jáwe.

25 Sátwen din tumhári muqaddas jamá'at hogí; tum koi khidmat ká kám mat karná.

26 ¶ Aur pahle phalon ke din, jis waqt tum nayí nazr kí qurbáni apne

27 Balki tum sokhtaní qurbáni kí bábat KHUDÁWAND kí khushnúdí kí bú ke liye, do bachhre, ek menðhá, sát eksála barre guzrániyo ;

28 Aur un kí nazr kí qurbáni tén daswen hisse maida tol se milá húa har bachhre píchhe, aur do daswen hisse har menðhe píchhe,

29 Aur ek daswán hissa sáton baron men se har barre píchhe ;

30 Aur ek bakrí ká bachcha, tá tumháre liye kafára diyá jáwe.

31 Siwá us sokhtaní qurbáni ke aur us kí nazr kí qurbáni ke jo dáimi hai, yih guzrániyo : tumhári ye sab qurbánián apne tapáwanon samet cháhiye kí be-aib howen.

XXIX BAB.

AUR sátwen mahíne ke pahle roz tumhári muqaddas jamá'at hogí ; us men khidmat ká koi kám na kariyo : yih tumháre narsinghe phúnkne ká din* hai.

2 Aur tum KHUDÁWAND kí khushnúdí kí bú ke liye ek bachhrá, ek menðhá, aur sát eksála be-aib barre sokhtaní qurbáni guzrániyo :

3 Aur un kí nazr kí qurbáni tén daswen hisse maida tel se milá húa har bachhre píchhe, aur do daswen hisse har menðhe píchhe,

4 Aur sát baron men se har barre píchhe ek daswán hissa :

5 Aur bakrí ká ek bachcha khatá kí qurbáni ke liye, tá kí tumháre wáste kafára diyá jáwe :

6 Har mahíne kí sokhtaní qurbáni aur us kí nazr kí qurbáni ke siwá, aur roz roz kí sokhtaní qurbáni ke aur us kí nazr kí qurbáni ke, aur us ke tapáwanon ke siwá, un ke dastúr ke muwáfíq, yih khushbúí kí qurbáni KHUDÁWAND ke liye ág se guzráni jáwe.

7 ¶ Aur us sātweṇ mahīne kī daswīṇ tārīkh muqaddas jamā'at hogī, aur tum apnī jānoṇ ko dukh do, aur kuchh kām na karnā :

8 Par soḳhtau' qurbānī kī bābat ek bachhrā, ek mendhā, sāt eksāla barre KHUDĀWAND kī khushnūdi kī bū ke liye guzrāno ; chāhiye kī we tumhāre liye be-'aib howen :

9 Aur un kī nazr kī qurbānī tīn dasweṇ hisse maida tel se milā hūā har bachhre pichhe, aur do dasweṇ hisse nazr kī qurbānī ke har mendhe pichhe,

10 Aur sāt barron meṇ se har ek barre pichhe ek daswāṇ hissa :

11 Aur khatā kī qurbānī ke liye bakrī kā ek bachcha us khatā kī qurbānī ke siwā, jo kafāre ke liye hai, aur us soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī ke aur un ke tapāwanon ke siwā.

12 ¶ Aur sātweṇ mahīne kī pandrahwīṇ tārīkh tumhārī muqaddas jamā'at hogī ; us din tum koī khidmat kā kām na karo, aur sāt din tak KHUDĀWAND ke liye 'id karo :

13 Aur tum soḳhtanī qurbānī kī bābat KHUDĀWAND kī khushbūi ke liye āg se guzrāniyo ; terah bachhre, do mendhe, aur chaudah eksāla barre ; chāhiye kī we be-'aib howen :

14 Aur un kī nazr kī qurbānī tīn dasweṇ hisse maida tel se milā hūā, terah bachhron meṇ se har bachhre pichhe, aur do dasweṇ hisse do mendhon meṇ se har mendhe pichhe,

15 Aur chaudah barron meṇ se har barre pichhe ek daswāṇ hissa :

16 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī aur us ke tapāwanon ke.

17 ¶ Aur dūse din bārah bachhre, do mendhe, chaudah eksāla be-'aib barre guzrāniyo :

18 Aur un kī nazr kī qurbānī aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kī bābat, un ke

'adad ke mutābiq, ma'mūl ke muwāfiq, howen :

19 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā us soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us nazr kī qurbānī aur un ke tapāwanon ke.

20 ¶ Aur tisre din gyārah bachhre, do mendhe, aur chaudah ek sāla be-'aib barre ;

21 Aur un kī nazr kī qurbānī aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon aur barron kī bābat, un ke 'adad ke mutābiq, ma'mūl ke muwāfiq, howen :

22 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā us soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī aur us ke tapāwan ke.

23 ¶ Aur chauthē din das bachhre, do mendhe, chaudah eksāla be-'aib barre :

24 Aur un kī nazr kī qurbānī, aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kī bābat, un ke 'adad ke mutābiq, aur ma'mūl ke muwāfiq, howen :

25 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī aur us ke tapāwan ke.

26 ¶ Aur pānchwēṇ din nau bachhre, do mendhe, aur chaudah ek sāla be-'aib barre :

27 Aur un kī nazr kī qurbānī, aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kī bābat, un ke 'adad ke muwāfiq, aur ma'mūl ke mutābiq, howen :

28 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī aur us ke tapāwan ke.

29 ¶ Aur chhathe din āth bachhre, do mendhe, chaudah eksāla be-'aib barre :

30 Aur un kī nazr kī qurbānī, aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kī bābat, un ke 'adad

ke mutábíq, aur ma'múl ke muwáfíq, howen :

31 Aur bakrí ká ek bachcha khatá kí qurbání ke liye, siwá sokhtaní qurbání ke jo dáimí hai, aur us kí nazr kí qurbání aur us ke tapáwan ke.

32 ¶ Aur sátwen din sáť bachhře, do mendhe, chaudah eksála be-'aib barre :

33 Aur un kí nazr kí qurbání aur un ke tapáwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kí bábat, un ke 'adad ke mutábíq, aur ma'múl ke muwáfíq, howen :

34 Aur bakrí ká ek bachcha khatá kí qurbání ke liye, siwá sokhtaní qurbání ke jo kí dáimí hai, aur us kí nazr kí qurbání aur us ke tapáwan ke.

35 ¶ Aur áthwen din tumhári muqaddas jamá'at hogí ; tum us din kí khidmat ká kám na kijiyo :

36 Phir tum ek bachhíá, ek mendhá, sáť eksála be-'aib barre sokhtaní qurbání kí bábat KHUDÁWAND kí khushbúí ke liye ág se guzráuo :

37 Aur un kí nazr kí qurbání, aur un ke tapáwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kí bábat, un ke 'adad ke muwáfíq, aur ma'múl ke mutábíq, howen :

38 Aur bakrí ká ek bachcha, khatá kí qurbání ke liye, siwá sokhtaní qurbání ke jo dáimí hai, aur us kí nazr kí qurbání aur us ke tapáwan ke.

39 So yih wuh hai, jise tum KHUDÁWAND ke liye apní mu'aiyan ídon men guzráńoge, siwá tumhári kháss mannaton, aur khushí kí qurbáníon, aur sokhtaní qurbáníon, aur nazr kí qurbáníon, aur tapáwanon, aur sálamáti kí qurbáníon ke.

40 Phir Músá ne baní Isráel se wuh sab, jo KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, kahá.

XXX B'AT.

AUR Músá ne baní Isráel kí bábat baní Isráel ke firqon ke sardáron se kahá, kí Yih wuh bát hai jo KHUDÁWAND ne farmái hai.

2 Agar koí mard KHUDÁWAND kí mannát máne, yá qasam kháke apní ján par koí kháss farz thahráwe ; to wuh apní bát na thále, balki sab, jo kuchh us ke munh se niklá hai, 'amal kare.

3 Aur agar koí 'aurat KHUDÁWAND kí mannát máne, aur apní larháí ke dinon men apne báp ke ghar hote hús apne par koí farz thahráwe ;

4 Aur us ká báp us kí mannát aur us ke farz ká mazmún, jo us ne apní ján par thahráyá, sunke chup ho rahé : to sab we mannaten aur sab we farz jo us ne apní ján par thahráe, qáim rahenge.

5 Lekin agar us ká báp usí din sunte hús use man'a kare, to us kí koí mannát yá koí farz, jo us ne apní ján par thahráyá, sahíh nahín ; aur KHUDÁWAND us 'aurat ko bakhsh degá, kyúńki us ke báp ne use íjázat na dí.

6 Aur agar wuh shauharwáli thí, jis waqt us ne mannát máni, yá apne munh se koí bát nikáli jise apní ján par farz thahráyá ;

7 To agar us ká shauhar yih sunke us din chupká ho rahá : to us kí mannaten sábit hún, aur us kí báten, jin se apní ján par farz thahráyá, qáim hongí.

8 Lekin agar us ke shauhar ne usí din, jis din us ne suná, use man'a kiyá ; to us ne us kí mannát ko, jo us ne máni, aur us kí bát ko, jo us ke munh se niklí, jise apní ján par farz thahráyá, tor diya : to KHUDÁWAND us 'aurat ko bakhsh degá.

9 Par bewa aur mutallaqa kí har ek mannát, jise unhon ne apní ján par farz thahráyá, us par qáim rahégí.

10 Aur agar us ne apne shauhar ke ghar hote hús kuchh mannát máni, yá qasam kháke apní ján par koí farz thahráyá ho ;

11 To agar us ká shauhar use sunke chup ho rahá, aur use man'a na kiyá : to us kí mannaten qáim hún, aur us

kí har ek bát, jise us ne apní ján par farz thahráyá hai, qáim rahégí.

12 Par agar us ke shauhar ne, jis din suná, usí din unhen tor dálá, to jo kuchh, mannaton aur bátón kí bábat, jinhen us ne apní ján par farz thahráyá, us ke munh se niklá, to wuh na thahregá: us ke shauhar ne unhen tor dálá; KHUDÁWAND us ko bakhsh degá.

13 Sab mannaten jo wuh máne, yá farz adá karne kí qasamen, jo wuh apní ján ko dukh dene kí bábat kháwe, us ká shauhar cháhe to, un ko sábit rakhe, aur cháhe to, tor dále.

14 Par agar us ká shauhar sunke roz roz chup rahe, to us ne us kí sab mannaton, aur sab farzon ko, jo apne par thahráyá, qáim kiyá: unhen is bá'is sábit kiyá, kí jis din suná, us ke sámhne chup rahá.

15 Aur agar us ne sun liyá, aur ba'd us ke us ne kisi tarah se unhen torá; to wuh us 'aurat ká gunáh utháwegá.

16 Mard aur us kí jorí ke darmiyán, aur báp betí ke darmiyán, jab betí larháí ke aiyán men báp ke ghar howe, ye ahkám hain, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáe.

XXXI BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Ahl i Midyán se baní Isráel ká intiqa'm len: aur tú ba'd us ke apne logon se mil jéegá.

3 Tab Músá ne logon ko farmáyá, kí ba'ze tum men se laráí ke liye taiyár howen, aur Midyánon ká sámhna karne jáwen, tá kí KHUDÁWAND ke liye Midyán se badlá len.

4 Isráel ke sab firqon men se har ek firqe pichhe hazár jang karne ko bhejo.

5 So hazáron baní Isráel men se har firqe ke ek ek hazár házir kiye gaye; ye sab, jo laráí ke liye hathiyár-band the, bárah hazár hue.

6 Músá ne un ko laráí par bhejá; ek ek firqe ke pichhe ek hazár, ko: unhen aur Ili'azar káhin ke bete Finihás ko pák zuríf ke sáth bhejá, aur phúnkne ke narsinge us ke háth men the.

7 Aur unhen ne Midyánon se laráí kí, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá; aur sáre mardon ko qatl kiyá.

8 Aur unhen ne, un maqtúlon ke siwá, Awi, aur Raqm, aur Súr, aur Húr, aur Raba' ko, jo Midyán ke páunch bádsháh the, ján se mára: aur Ba'úr ke bete Bala'ám ko bhí talwár se qatl kiyá.

9 Aur baní Isráel ne Midyán kí 'auraton aur un ke bachchon ko asir kiyá; aur un kí mawáshí aur bher bakrí aur mál o asbáb sab kuchh lút liyá.

10 Aur un ke sáre shahron ko, jin men we rahte the, aur un ke sab qil'aon ko, phúnk diyá.

11 Aur unhen ne sári ganímat, aur sáre asir, insán aur haiwán, liye.

12 Aur we qaidí aur ganímat aur lút Músá aur Ili'azar káhin aur baní Isráel kí sári jamá'at ke pás khainagáh men, Moáb ke maidánon men, Yardan ke kináre, jo Yarihú ke muqábil hai, láe.

13 ¶ Tab Músá, aur Ili'azar káhin, aur jamá'at ke sáre sardár, un ke istiqbál ke liye khainagáh se báhar gaye.

14 Aur Músá lashkar ke ra'ison par, aur un par jo hazáron ke sardár the, aur un par jo saikron ke sardár the, jo jang karke phire, gusse hue:

15 Aur un ko kahá, kí Kyá tum ne sab 'auraton ko jítá rakhá?

16 Dekho, ye, Bala'ám ke kahne se, Fagúr kí bábat KHUDÁWAND ke áge Isráel ke gunahgár hone ká bá'is, hún; chunánci KHUDÁWAND kí jamá'at men wabá áí.

17 So tum un bachchon ko, jitne

Lút ki bábat,

GINTI, XXXI.

ki kyínkar bánti jáwē.

larke hain, sab ko qatl karo, aur har ek 'aurat ko, jo mard ki subhat se wáqif thin, ján se máro.

18 Lekin we larkían, jo mard ki subhat se wáqif nahin hūin, un ko apne liye zinda rakho.

19 Aur tum sāt din tak khaimagáh se báhar raho: jis kisi ne ádmí ko mārā ho, aur jis kisi ne lāsh ko chhūā ho, wuh āp ko aur apne qaidion ko tísre din aur sātweñ din men pák kare.

20 Tum apne sab kapre, aur sab champe ko bartan, aur sab bakrí ke bálón ki buní hūí chizen, aur káth ke sab bartan, pák karo.

21 ¶ Tab Ili'azar káhin ne un sipáhion ko, jo jang par gaye the, kahá, ki Shari'at ká hukm, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, so yih hai:

22 Faqat soná, rúpá, pítal, lohá, rángá, sísá,

23 Aur we sab chizen, jo ág men dālí játí hain, tum unhen ág men dálo, aur we pák hongí; phir unhen judáí ke pání se bhí pák karo; par we sab chizen jo ág men nahin dālí játín, tum unhen us pání men dálo.

24 Aur tum sātweñ din apne kapre dhoo, tá ki tum pák ho; ba'd us ki khaimagáh men dakhil ho.

25 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

26 Tú, aur Ili'azar káhin, aur jamá-'at ke sardár milke, sáre insánon aur haiwánon ká, jo lút men áe hain, shumár karo:

27 Aur lút ko barábar taqsím karke, ádhá un ko jinhon ne is jang ko apne zimma men rakhá, aur maidán bhí pakrá, aur ádhá sári jamá'at ko, de:

28 Aur un jangí mardon se, jo larái ko gaye the, KHUDÁWAND ke liye ek hissa le; har páuch sau jándár pichhe ek jándár, khwáh insán hon, khwáh gáo bail, khwáh gadhe hon, khwáh bher bakrí:

29 Un logon ke ádhe se le, aur

Ili'azar káhin ko de, tá ki KHUDÁWAND ko liye utháne ki qurbáni ho.

30 Aur baní Isráel ke ádhe se, jo unhon ne páyá, kyá insán, kyá gáo bail, kyá gadhe, kyá bher bakrí, ya'ne sab aqsám jánwaron ki, pachás pachás pichhe ek ek le, aur unhen Lávion ko de, ki we KHUDÁWAND ke maskan ki muháfazat karte hain.

31 Chunánchi Músá aur Ili'azar káhin ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, kiya.

32 Aur mál ká jam'a, ya'ne lút ká baqiya jo jangí logon ne lútá thá, so yih thá: chha lákx pachhattar hazár bher bakrián,

33 Aur bahattar hazár gáo bail,

34 Aur eksath hazár gadhe,

35 Aur bilkulí battis hazárashkháss, aisi 'auraten jo mard ki subhat se wáqif na hūí thin.

36 So ádhá, jo un logon ká hissa thahrá, jo ki jang karne ko gaye the, yih thá: tín lákx, saintis hazár, páuch sau bher bakrián:

37 Aur KHUDÁWAND ká hissa un men se chha sau pachhattar bher bakrián hūin.

38 Aur gáo bailon se, jo chhattis hazár the, so KHUDÁWAND ká hissa un men se bahattar gáo bail.

39 Aur gadhon men se, jo tís hazár páuch sau the, KHUDÁWAND ká hissa un men se eksath gadhe.

40 Aur ádmion men se, jo solah hazár the, KHUDÁWAND ká hissa battis ádmí hūe.

41 Chunánchi Músá ne, KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfiq, us hisse ko, jo KHUDÁWAND ke utháne ki qurbáni thí, Ili'azar káhin ko diya.

42 Aur baní Isráel ká ádhá, jise Músá ne jangí logon ke ádhe se judá kiya thá,

43 (Wuh ádhá, jo jamá'at ke hisse men pará, yih thá: tín lákx, saintis hazár, páuch sau bher bakrí,

44 Aur chhattis hazár gáo bail,

45 Aur tis hazār pānch sau gadhe,

46 Aur solah hazār ādmī;)

47 So banī Isrāel ke usī ādhe se Mūsā ne har pachās jāndār pichhe, insān aur haiwān se, ek ek liyā, aur use Lāwion ko, jo KHUDĀWAND ke maskan kī nigahbānī karte the, diyā, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko farmāyā thā.

48 ¶ Tab lashkar ke sardār, jo hazāron aur saikron ke rais the, Mūsā ke pās āe:

49 Aur unhon ne Mūsā ko kahā, ki Tere khādimon ne sab jangī logon ko, jo hamāre hukm men haiṅ, giwā, so un men ek jawān bhī kam na hūā.

50 So ham har ek chīz men se, jo har ek ne pās, KHUDĀWAND ke liye hadye lāe haiṅ, sone ke kharūe, aur kangān, aur angūthiān, aur mundre, aur sab zurūf sone ke, tā ki hamārī jānon ke liye KHUDĀWAND ke huzūr kafāra diyā jāwe.

51 Chunānchī Mūsā aur Ili'azar kāhin ne un se sab chīzen sone kī banī hūī līṅ.

52 Aur us hadye kā sārā sonā, jo hazāron aur saikron ke sardāron ne KHUDĀWAND ke liye guzrānā, solah hazār sāt sau pachās misqāl thā.

53 Kyūnki sab jangion men se har ek apne apne liye lūt lāyā thā.

54 So Mūsā aur Ili'azar kāhin us sone ko, jo unhon ne hazāron aur saikron ke sardāron se liyā, jamā'at ke khaime men lāe, tā ki banī Isrāel kī yādgārī KHUDĀWAND ke huzūr ho.

XXXII BAB.

AUR banī Rūbin aur banī Jadd kī mawāshī nihāyat bahut thī: so jab unhon ne Ya'zīr ke mulk ko, aur Jili'ād ke mulk ko dekhā hai, ki wuh sarzamin mawāshī ke gaṅṅ ki hai;

2 To Banī Rūbin aur Banī Jadd ne āke Mūsā aur Ili'azar kāhin aur jamā'at ke amiron se khitāb karke kahā, ki

3 'Atārāt, aur Daibūn, aur Ya'zīr,

aur Nimrah, aur Hasbūn, aur Ili'ālī, aur Shabām, aur Nabū, aur Ba'ūn,

4 Wuh mamlukat, jis par KHUDĀWAND ne Isrāel kī jamā'at ko fath dī, mawāshī ke gaṅṅ kī zamin hai, aur tere khādimon kī mawāshī bahut hai:

5 Pās, unhon ne kahā, Agar tujh ko ham par karam kī nazar hai, to is zamin ko apne khādimon kī mirās kar de, aur ham ko Yārdan pār na le jā.

6 ¶ Mūsā ne banī Rūbin, aur banī Jadd se kahā, Kyā tumhāre bhāī larne ko jāwen, aur tum yahin baithe raho?

7 Tum kis liye banī Isrāel ke dilon ko us pār kī zamin par jāne se, jo KHUDĀWAND ne unhen dī hai, qarāte ho?

8 Isī tarah tumhāre bāpdādon ne kiyā, jab main ne un ko Qādis-Barni'a se bhejā, ki zamin kī jāsūsī karen.

9 Ki jab we wādī ī Iskāl tak chāṛṅ gaye, aur us zamin ko dekhā, to unhon ne banī Isrāel ko be-dil kar diyā, tā ki we us zamin ko, jo KHUDĀWAND ne un ko 'ināyat kī, na jāwen.

10 Aur usī waqt KHUDĀWAND kā gussa bharkā, aur us ne qasam karke farmāyā, ki

11 Un logon men se, jo Misr se nikle, bīs baraswāle se leke ūparwāle tak, koī, us zamin ko, jis kī bābat main ne Abirahām, aur Iz'hāq, aur Ya'qūb se qasam khāī hai, hargiz na dekhagā; kyūnki unhon ne meri pūrī farmānbardārī na kī;

12 Magar Yafunnah Qinzī kā betā Kālīb, aur Nūn kā betā Yashū', use dekhenge; ki unhon ne KHUDĀWAND kī farmānbardārī pūrī kī.

13 Tab KHUDĀWAND kā qahr Isrāel par bharkā, aur us ne unhen maidān men chālīs baras tak āwāra rakhā, jab tak ki wuh sārī pusht, jis ne KHUDĀWAND ke rūbarū gunāh kiyā thā, nābūd na hūī.

14 Aur dekho, tum, jo ek bhāī gurob gunāhgāron kī ho, apne bāpdād-

on ki jagah uthe ho, tá ki KHUDÁWAND ke qahr ko Isráelion par ziyáda karo.

15 Kyúñki jo tum us ki pairaui se phiroge, to wuh un ko phir bayábán men chhor degá; aur un sab logon ki halákat ke sabab tum hooge.

16 ¶ Tab we us ke nazdik áe aur bole, ki Ham apni mawáshí ke liye yahán bhersále, aur apne larikon ke wáste mazbút shahr banáwenge:

17 Par ham khud hathyár bándhe húe taiyár baní Isráel ke áge áge jáwenge, yahán tak ki unhen un ke makán tak pahuncháwen: aur hamáre bálbachche mazbút shahron men, zamín ke báshindon ke sabab, rahen.

18 Aur ham apne gharon ko phir na lautenge, jab tak ki baní Isráel men se har ek apni mirás na páwe:

19 Kyúñki ham un men shámil hoke Yarden ke us pár, yá us se áge, mirás na lenge; is liye ki Yarden ke is pár púrab ki taraf hamen mirás mili.

20 ¶ Músá ne unhen farmáyá, Agar tum yih kám karo, aur KHUDÁWAND ke huzúr hathyárband hokar larne jáo,

21 Aur tum sab hathyár bándh bándhke KHUDÁWAND ke huzúr Yarden ke us pár jáo, jab tak ki wuh apne dushmanon ko apne sámhne se dafa na kare,

22 Aur wuh zamín KHUDÁWAND ke áge maglúb ho; to ba'd us ke jab phir áge, KHUDÁWAND aur Isráel ke áge be-gunáh thahroge; tab yih sarzamin KHUDÁWAND ke huzúr tumhári milkiyat hogi.

23 Par agar tum yún na karoge, to dekho, ki tum KHUDÁWAND ke gunáh-gár húe: aur yaqín jáno, ki tumhárá gunáh tumhen pakregá.

24 So tum apne larikon ke liye shahr biná karo, aur apne bher bakrion ke liye bhersále; aur apne qaul ko púra karo.

25 Tab baní Jadd aur baní Rúbin

ne Músá ko khitáb karke kahá, ki Tere khádim, jáisá ki hamáre khudá-wand ká hukm hai, waisá hi karenge.

26 Hamáre bachche, hamári jorúan, hamáre galle, hamári sab mawáshí Jili'ád ke shahron men rahenge;

27 Par ham tere khádim har ek hathyárband hoke KHUDÁWAND ke áge larne ko pár jáenge, jáisá ki hamáre khudáwand ne kahá hai.

28 Tab Músá ne un ki bábat Ili'azar káhin, aur Nún ke beṭe Yashú', aur baní Isráel ke firqon ke bápdádon ke ra'ison ko, hukm kiyá,

29 Aur unhen kahá, ki Agar baní Jadd aur baní Rúbin KHUDÁWAND ke áge tumháre sáth Yarden ke pár har ek hathyárband hoke larne ko jáwen, aur zamín tumháre sámhne fath ho; to tum Jili'ád ki sarzamin un ki mirás kar do:

30 Par agar we hathyár bándhke tumháre sáth pár na jáwen, to we Kan'án ki sarzamin men tum hi men shámil hoke mirás páwen.

31 Tab baní Jadd aur baní Rúbin jawáb men bole, ki Jáisá KHUDÁWAND ne tere khádimon ko farmáyá hai, ham waisá hi karenge.

32 Ham hathyár bándhke KHUDÁWAND ke huzúr us pár zamín i Kan'án ko jáenge, tá ki Yarden ke idhar ki zamín hamári mirás howe.

33 Tab Músá ne Amúriion ke bá-dsháh Saihún ki mamlukat, aur Basan ke bá-dsháh 'U'j ki mamlukat, un ki zamín ko, aur shahron ko jo un atráf men the, ya'ne us sári nawáhi ke shahron ko, baní Jadd aur baní Rúbin aur Munassi bin Yúsuf ke ádhe firqe ko bakhshá.

34 ¶ Tab baní Jadd ne Daibún, aur 'Atárá, aur 'Ará'ir,

35 Aur 'Atrát, aur Shofán, aur Ya'zír, aur Yagbiháh,

36 Aur Bait-Nimrah, aur Bait-Háran ko, muhkam shahr aur bher-sále banáe.

37 Aur baní Rúbin ne Hasbún, aur Ili'áli, aur Qaryataim,

38 Aur Nabú, aur Ba'al-Ma'ún ke shahr, un ke nám badalke basáe, aur Shibmah biná kiya: aur un shahron ke, jo unhon ne banáe, aur hí nám rakhe.

39 Tab baní Makír ibn i Munassí Jili'ád ko gaye, aur use le liyá, aur Amúrion ko, jo wahán baste the, khárij kar diyá.

40 Aur Músá ne Jili'ád Makír ibn i Munassí ko bakhsá: us ne wahán sukúnat kí.

41 Aur Munassí ká betá Yáir niklá, aur us ne us nawáli kí bastion ko le liyá, aur un ká nám Yáir-bastían rakhá.

42 Aur Nubah gayá, aur Qanát aur us ke diháat ko le liyá, aur un ká nám apne nám par Nubah rakhá.

XXXIII BA'3.

BANÍ Isráel kí manzilen, jo Mir kí zamin se Músá aur Hárún ke tábi' hoke apni fanjon ke sáth nikle, ye hai.

2 Aur Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq kúch ba kúch un kí manzilon ko qalamband kiya: so un ke har kúch kí sab manzilon ká bayán yih hai:

3 Kí baní Isráel pahle mahine kí pandrahwín tárikh 'id i fasah ke dústre din Ra'ansís se báládastí ke sáth kúch karke sab Misríon kí ánkhon ke sámhne rawána hue.

4 Aur Misrí log apne palauthon ko, jinhen KHUDÁWAND ne un ke darmi-yán qatl kiya thá, gár rahe the: KHUDÁWAND ne un ke ma'búdon se bhí intiqám liyá.

5 So baní Isráel ne Ra'ansís se kúch karke Sukkát men dere kiye.

6 Aur Sukkát se kúch karke Aitám men, jo bayábán ke siwáne par hai, á pare.

7 Phir Aitám se kúch karke Fí-Alhirát ko, jo Ba'al-Safún ke muqábil

hai, phire: aur Mijdal ke sámhne dere kiye.

8 Phir Fí-Alhirát ke sámhne se kúch kiya, aur darya ke bích se guzarke bayábán men dákhil hue, aur dasht i Aitám men tin kúch karke áe, aur Márah men dere kiye.

9 Aur Márah se kúch karke Ailím men áe; aur Ailím men pání ke bárah chashme aur khurme ke satar darakht the; aur yahán dere kiye.

10 Aur Ailím se kúch karke darya e Qulzum par dere kiye.

11 Aur darya e Qulzum se kúch karke dasht i Sín ko khaimagáh kí.

12 Aur dasht i Sín se kúch karke Dafqah men dere kiye.

13 Aur Dafqah se kúch karke Alús men khaima kiye.

14 Aur Alús se chalke Rafidím men á pare; wahán qaum ke píne ke liye pání na thá.

15 Aur Rafidím se chalke dasht i Síná men khaima kiye.

16 Aur dasht i Síná se chalke Qabrát ut Taháwah men khaima kiye.

17 Aur Qabrát ut Taháwah se kúch karke Hasirát men dere kiye.

18 Aur Hasirát se kúch karke Ritmah men dere kiye.

19 Aur Ritmah ke uthe hue Rimmon-Fáras men khaima kiye.

20 Aur Rimmon-Fáras se jo chale, to Libnah men dere kiye.

21 Aur Libnah ke chale hue Raisah men dere kiye.

22 Aur Raissah se chalke Qabilátah men dere kiye.

23 Aur Qabilátah se uthke koh i Safar men dere kiye.

24 Aur koh i Safar se kúch karke Harádah men khaimagáh kí.

25 Aur Harádah se safar karke Maqhilot men khaima kiye.

26 Aur Maqhilot se uthke Tahat men khaima kiye.

27 Aur Tahat se jo chale, to Tárah men khaima kiye.

28 Aur T'arah se kúch kiyá, to Mit-qah men dere kiye.

29 Aur Mitqah se rawána hoke Hashmúnah men dere kiye.

30 Aur Hashmúnah se jáke Mau-sirot men dere kiye.

31 Aur Mausiroto se jáke Baní-Ya'aqán men dere kiye.

32 Aur Baní-Ya'aqán se chalke Húrhajidjád ko khaimagáh kí.

33 Aur Húrhajidjád se rawána hoke Yutbátah men khaima kiye.

34 Aur Yutbátah se jáke 'Abrúnah men dere kiye.

35 Aur 'Abrúnah se chalke 'Asyún-jábar men khaima kiye.

36 Aur 'Asyún-jábar se rawána hoke dasht i Sín men, jo Qádis hai, dere kiye.

37 Aur Qádis se chalke koh i Ilúr men, jo zamín i Adún kí sarhadd hai, khaimagáh kí.

38 Yahán Ilárún káhin KHUDÁ-wand ke hukm ke mutábíq koh i Ilúr par gayá, aur us ne, baní Isráel ke Misr se nikalne ke piche chális-wen baras ke pánchwon mahíne kí pahlí táríkh, wahán wafát pái.

39 Aur Hárún ek sau teís baras ká thá, jo us ne koh i Ilúr men wafát pái.

40 Aur 'Arád Kan'ání bádsháh ne, jo Kan'án kí sarzamín kí dakhan taraf rahitá thá, suná, ki baní Isráel á pahunché.

41 Aur koh i Ilúr se kúch karke Zalmúnah men dere kiye.

42 Aur Zalmúnah se kúch karke Fúnón men dere kiye.

43 Aur Fúnón se kúch karke Au-oót men dere kiye.

44 Aur Aubot se kúch karke 'Aíye Abárim men, jo zamín i Moáb kí sarhadd hai, dere kiye.

45 Aur 'Aíyim se kúch karke Dai-bún-Jadd ko khaimagáh kí.

46 Aur Daibún-Jadd se kúch karke Almún-Diblataim men khaima kiye.

47 Aur 'Almún-Diblataim se kúch karke Abárim ke kohistán men, jo Nabú ke muqábil hai, khaima kiye.

48 Aur Abárim ke kohistán se kúch karke Moáb ke maidánon men, Yardan ke kanáre, jo Yarihú ke muqábil hai, khaima kiye.

49 Aur Yardan ke kanáre Bait ul Yasímot se Abil-Sittím tak Moáb ke maidánon men khaima kharé kiye.

50 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Moáb ke maidánon men, Yardan ke kanáre, Yarihú ke muqábil, Músá ko khitáb karké farnáyá, kí

51 Baní Isráel ko khitáb kar, aur unhen kah, Jab tum Yardan se pár hoke zamín i Kan'án men dákhil ho;

52 To tum un sab ko, jo us zamín ke báshinde hai, apne sámhne se bhagáo: un kí múraten faná kar do, aur un ke dhále hús butón ko nábud karo, aur un ke sab úche makánon ko dhá do:

53 Aur un ko, jo us zamín ke bas-newále hai, khárij kar do, aur wahán áp baso: kyúñki main ne wuh sarf zamín tumhen dí hai, kí us ke málik bano.

54 Aur tum qur'a phenkke us zamín ko apne gharánon men mírás ke taur par bánt lo; bahutón ko bahuterí mírás do, aur thorón ko thorí mírás do: har ek ká hissa wuhí zamín ho, jis ká qur'a us ke nám par páre; apne ábái firqón ke muwáfíq tum mírás lo.

55 Par agar tum us zamín ke báshindón ko apne áge se dáfa na karoge, to yún hogá, kí we, jinhen tum báqi rahne doge, tumhári ánkhoñ men khár hongé, aur káñton ke mánind tumháre pahlúñ men chubheñge, aur us zamín par, jahán tum basoge, tum ko diqq karenge.

56 Aur ákhir ko yih hogá, kí main jo kuchh in se kiyá cháhtá thá, so tum se karúngá.

XXXIV BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko hukm kar, aur unhen farmá, ki Jab tum sarzamín i Kan'án men dákhlil ho; (yih wuh sarzamín hai, jo mírás ke liye tum ko milegi, ya'ne Kan'án ki sarzamín us ke siwánon samet;)

3 Tumhári dakhani atráf to dasht i Sín se leke barábar Adúm ke siwáne se hongí, phir tumhári dakhani sarhadd daryá e shor kí intihá se púrab taraf hogí:

4 Phir tumhári sarhadd dakhani se hoke Aqrábim kí chaphái tak phiregi, aur Sín tak pahunchegi: phir dakhani se hoke Qádis-Barní'a tak niklegi, aur Hasar-Addár se hoke 'Azmun tak pahunchegi:

5 Aur yih sarhadd 'Azmun se hoke Miar kí nahr tak ghúnke jáegi, aur us kí intihá pachchhim taraf yihí hogí.

6 Aur pachchhimí siwáne kí bábat, daryá e 'azam tumhári sarhadd hogí: yihí tumhárá pachchhimí siwána hogá.

7 Aur tumhárá siwána uttar taraf yihí hogá: daryá e 'azam se koh i Húr tak hadd apne liye bándhiye:

8 Phir koh i Húr se Hamát ke madkhal tak tum apní hadd muqarrar kíjiyo; us ká kanára Sidád se milegá.

9 ¶ Aur wuh hadd Zifrán kí taraf niklegi, aur us kí intihá Hasar-'Ainán hogí: yihí tumhárá uttar ká siwána hogá.

10 Aur tum apne liye púrabí siwána Hasar-'Ainán se leke Safám tak tbahtáfiyo:

11 Aur yih sarhadd Safám se leke Riblah tak, 'Ain kí púrab taraf, utregi; aur wuh siwána utarte utarte daryá e Kinnarat kí púrab taraf pahunchegi:

12 Phir wuh sarhadd Yarden tak utregi, aur daryá e shor tak niklegi: yihí tumhári sarzamín, aur us ke ird-gird kí sarhadden hongí.

13 Phir Músá ne baní Isráel ko

hukm diyá, aur kabá, Yih wuh zamín hai, jise tum qur'a dálke mírás men loge, jis kí bábat KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Tú nau firqon ko aur us ádhe firqe ko bánt de;

14 Kyúнки baní Rúbin ke firqe ne, apne ábái khándán ke muwáfiq, aur baní Jadd ne, apne ábái khándán ke mutábíq, mírás pái, aur baní Munassí ke ádhe firqe ne bhí apní mírás pái:

15 Ki un arháí firqon ne Yarden ke isí pár Yarihú ke muqábil, púrab taraf ko, súra j nikatne kí taraf, apní mírás pái.

16 Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

17 We log, jo yih zamín tum ko bánt denge, un ke nám ye hai: Ili'azar káhin, aur Nún ká betá Yashú'.

18 Aur tum apne liye ek ek firqe ká ek sardár lo, tá kí us zamín ko hissa karke bánt de.

19 Aur un sardáron ke nám ye hai: Yafunnah ká betá Kálib, Yahúdáh ke firqe se.

20 Aur 'Ammihúd ká betá Samúel, baní Sam'aun ke firqe se.

21 Aur Yislún ká betá Ilidád, Bin-yamin ke firqe se.

22 Aur Yuglí ká betá Búqi, baní Dán ke firqe ká sardár.

23 Aur Afúd ká betá Hanníel, baní Yúsuf ká sardár, jo baní Munassí ke firqe se hai.

24 Aur Siftán ká betá Qamúel, baní Ifráim ke firqe ká sardár.

25 Aur, Farnák ká betá Ilisafan, baní Zabulún ke firqe ká sardár.

26 Aur 'Azzán ká betá Faltiel, Baní Ishakár ke firqe ká sardár.

27 Aur Salúmi ká betá Akhíhúd, baní Ashar ke firqe ká sardár.

28 Aur 'Ammihúd ká betá Fidahel, baní Naftáli ke firqe ká sardár.

29 Ye we log hai, jinhen KHUDÁWAND ne hukm diyá, ki Zamín i Kan'án baní Isráel men mírás ke taur par taqsim kar den.

XXXV BA'B.

PHIR KHUDAWAND ne, Moáb ke maidánon men, Yardan ke kanáre, Yarihú ke muqábil, Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko hukm kar, ki we Láwion ko apní mirás men se shahr un ke rahne ke liye dewen; aur un shahron kí nawáhi bhí tum Láwion ko do.

3 Aur we shahr un ke rahne ke liye hongé; aur nawáhi un ke chár-páyon, aur un kí hásilát, aur un ke sab haiwánon ke liye hon.

4 Aur shahron kí nawáhi, jo tum Láwion ko doge, har ek shahr kí diwár se báhar cháron taraf hazár hazár háth ke pher men hon.

5 Aur tum shahr ke báhar, us kí púrab taraf, do hazár háth páimáish karo; aur dakhan taraf do hazár háth; aur pachchhim taraf do hazár háth; aur uttar taraf do hazár háth; aur shahr un ke bích o bích ho: ye un ke liye un shahron kí nawáhi hain.

6 Aur un shahron men se, jo tum Láwion ko doge, chha shahr panáh ke liye howen, jinhen tum muqarrar karo, tá kí khúni un men bhágke já rahen; aur un shahron ke siwá bayális shahr aur bhí do.

7 So sáre shahr, jo tum Láwion ko doge, athtális shahr hongé; we nawáhi samet hongé.

8 Aur ye shahr jo diye jáwen, so baní Isráel kí mirás men se diye jáen: jin ke qabze men bahut se shahr hain, bahut se den; aur jin pás thore hain, thore den: har ek apne shahron men se apní mirás ke muwáfiq, jo us ne pái hai, Láwion ko de.

9 ¶ Phir KHUDAWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

10 Baní Isráel ko farmá, aur unhen kah, Jab tum Yardan pár Kan'an kí sarzamín men dákhil ho;

11 To tum apne liye kaí shahr muqarrar karo, tá kí panáh ke shahr tum-

háre liye hon; tá kí wuh khúni, jis se sahwan khún ho jáe, bhágke wahán já rahe.

12 Ye shahr tumháre liye badlá lenewále se panáh ke wáste hongé, aur khúni, jab tak jamá'at ke rúbarú faisale ke wáste khará na ho, qatl kiya na jáwe.

13 So un shahron men se jo jo tum doge, chha shahr panáh ke liye hongé.

14 Tin un men se Yardan ke isí pár doge, aur tin Kan'an kí sarzamín men doge: ye panáh ke shahr hongé.

15 Ye chha shahr baní Isráel, aur musáfir, aur us ke wáste jo tum men búdobásh kartá hai, panáh ke liye hongé; tá kí har ek, jis se sahwan khún ho jáe, bhágke un men já rahe.

16 Aur agar koí kisi ko lohe ke hathýar se máre, aisá kí wuh mar jáe, wuh khúni hai: khúni zarúr mára jáwe.

17 Aur agar koí kisi ko aisá patthar khínch máre, kí jis se wuh mar saktá ho, aur wuh mar jáe, to wuh khúni hai: wuh khúni zarúr qatl kiya jáe.

18 Aur agar koí kisi ko aisá láth máre kí jis se wuh mar saktá ho, aur wuh mar jáe, to wuh khúni hai: khúni zarúr mára jáe.

19 Wuh shakhs, jo maqtúl ká wali hai, khúni ko ap hí qatl kare; jab wuh use páwe, use már dále.

20 Aur agar koí kisi ko kine se dhakel de, yá dānw ghāt se use patāk de, kí wuh mar jáe;

21 Yá 'adawat se use apne háth se thappar máre, kí wuh mar jáe; to wuh márnewálá zarúr mára jáe, kí khúni hai: maqtúl ká wali, jab us khúni ko páwe, use qatl kare.

22 Par agar koí kisi ko bagair 'adawat ke, yá be-dānw ghāt us par koí chíz dál de;

23 Yá use bin dekhe aisá patthar phenke, kí jis se mar saktá, aur wuh us par gire, aur wuh mar jáe, aur wuh

us ká dushman na thá, aur na us kí burái cháhtá thá;

24 To jamá'at us qátíl aur maqtúl ke walí ke darmiyán in hukmon me muwáfíq faisala kare;

25 Kí jamá'at us qátíl ko maqtúl ke walí ke háth se chhuráwe, aur wuhí jamá'at usí panáh ke shahr men, jahán wuh bhágke gayá thá, phir bhej de; aur wuh usí men rahe, jab tak kí sardár káhin, jo quds ke tel se mamsúh huá thá, mar na jáe.

26 Lekin agar khúni apní panáh ke shahr kí sarhadd se, jahán wuh bhágke gayá thá, báhar áwe;

27 Aur maqtúl ká walí qátíl ko panáh ke shahr kí sarhaddon se báhar páwe, aur wuh walí qátíl ko qatl kare, to us par khún ká gunáh nahín;

28 Kyúñki us qátíl ko lázim thá, kí sardár káhin kí wafát tak usí panáh ke shahr men rahe: par sardár káhin ke marne ke ba'd wuh qátíl apní maurúsi sarzamin men jáwe.

29 So tumhári sári bastion men tumháre sab qarnon men yihí hukm, us ke faisale ke wáste, tumháre liye hogá.

30 Jo koi kisi ko már dále, to qátíl gawáhon kí gawáhi ke muwáfíq qatl kiyá jáe: par ek gawáh kí gawáhi se koi márá na jáe.

31 Aur tum us qátíl se, jis par qatl ká fatwá ho, diyat mat lo: wuh zarúr márá jáwe.

32 Aur tum us se bhí, jo apní panáh ke shahr ko bhág gayá ho, diyat mat lo, tá kí wuh sardár káhin kí maut ke áge apní sarzamin men phir áwe.

33 So tum us zamin ko, jahán tum rahte ho, nápák mat kijiyo; kyúñki khún hí hai, jo zamin ko nápák kartá hai: aur zamin us khún se, jo wahán giráyá jáwe, pák nahín ho sakti, magar us ke giránewále ke lahu se.

34 Pas tum apní búdobásh kí sarzamin ko kí jis men main bastá hún,

gandá na karo; kyúñki main KHUDÁWAND hún, jo baní Isráel ke darmiyán rahtá hún.

XXXVI BA'B.

PHIR baní Jili'ád ke gharánon ke abwí sardár, jo baní Yúsuf ke gharánon men se Makír bin Munassí ká hai, áe, aur Músá aur un ra'ison ke huzúr, jo baní Isráel ke abwí sardár hai, bole, kí

2 KHUDÁWAND ne hamáre áqá ko farmáyá, kí Zamin qur'a se baní Isráel ko mirás dí jáwe: aur hamáre áqá ne KHUDÁWAND se hukm páyá, kí hamáre bhái Siláfhád kí mirás us kí betion ko dí jáwe.

3 Pas, agar we baní Isráel ke aur firqon ke betion men se kisi ke sáth byáhi jáwen, to un kí mirás hamári ábái mirás se nikal jáegi, aur us firqe kí mirás men, jahán we byáhi gayín, shámil kí jáegi. so wuh hamáre qur'a kí mirás se alag kí jáegi.

4 Aur jab baní Isráel ke yúbal ká sál áwegá, to un kí mirás us firqe kí mirás men, jahán we byáhi gayín, milái jáegi; aur un kí mirás hamári ábái mirás se nikal jáwegi.

5 Tab Músá ne KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq baní Isráel ko farmáyá, kí Baní Yúsuf ke firqewálon ne achchhá kahá hai.

6 So KHUDÁWAND Siláfhád kí betion ke haqq men yún hukm detá hai, kí We jise cháhen us se lyáh karen; magar cháhiye kí wuh gharáná un ke ábái firqe men ká ho;

7 Tá kí baní Isráel ke ek firqe kí mirás dússe firqe men ua jáwe; aur baní Isráel men se har shakhs apne hí ábái firqe kí mirás se muta'alliq rahegá.

8 Aur har ek 'aurat, jis kí mirás baní Isráel ke ek firqe men hai, apne báp hí ke firqe men se ek ke sáth byáh kare, tá kí baní Isráel men har ek shakhs apne báp dádon kí mirás par qáim rahe.

9 Aur ek firqe ki miras dusre firqe men mil na jawe; balki bani Israel ke firqon men har ek shakhs apni miras se muta'alliq rahe.

10 Chunanchi Silafihad ki betion ne, jaisa KHUDAWAND ne Musa ko farmaya, waisa hi kiyi:

11 Is liye ki Mahlah, aur Tirzah, aur Hajlah, aur Milkah, aur Nu'ah, Silafihad ki betian, apne chachere bhain ke sath byahi gayin:

12 Munassir bin Yusuf ke beton ke gharanon men byahi gayin; aur un ki miras un ke bap ke firqe ke gharane men sabit rahi.

13 Ye we ahkam aur faisale hain, jo KHUDAWAND ne Musa ki marifat Moab ke maidanon men, Yarden ke kanare, Yarithi ke muqabil, bani Israel ke liye muqarrar farinae.

MUSA KI PANCHWIN KITAB,

MUSAMMA BA

ISTISNA'.

I BAB.

YE we baton hain, jo Musa ne Yarden ke is par, bayaban ke maidan men, Saf ke muqabil, Faran, aur Tofal, aur Laban, aur Hasirat, aur Dizahab ke darmiyan, sare Israel ko kahi.

2 Aur Hurib se Qadis-Barni'a tak Jabal i Sha'ir ki rah se gyarah din ki rah hai.

3 Aur aisa hua, ki chaliswen sal, aur gyarahwen mahine, aur us mahine ki pahli tarikhi Musa ne wuh sab baton bani Israel ko kahi, mutabiq us sab ke ki KHUDAWAND ne use hukm diya tha ki unhen kahe;

4 Ba'd us ke ki us ne Amurion ke badshah Sathun ko, jo Hasbun men rahta tha, aur Basan ke badshah 'Uj ko, jo Istarat men rahta tha, Adra'e men qatl kiyi:

5 Tab Yarden ke is par Moab ke

maidan men Musa ne is shari'at ko bayan karna shuru kiyi, aur kahi;

6 Ki KHUDAWAND hamare Khuda ne Hurib men ham se khitab karke farmaya, ki Tum is pahar par bahut rahe.

7 Ab phiro, aur safar karo, aur Amurion ke pahar, aur us ke as pas ki jagahon men, maidanon men, paharon men, nasheb men, janub ko, aur samundar ke sahil ko, Kan'anion ki sarzamin tak aur Lubnan tak, aur bari nahr tak, jo nahr i Furat hai, jao.

8 Dekho, main ne yih zamin, jo tumhare age hai, tumhen inayat ki: dakhil ho, aur us zamin ko, jis ki babat KHUDAWAND ne tumhare bap-dadon, Abiraham, aur Izhaq, aur Ya'qub se qasam ki, ki tum ko aur tumhare ba'd tumhari nasl ko dunga, miras men lo.

9 ¶ Aur usí waqt main ne tum se khitá karke kahá, ki Main akelá tumhárá bojھ uṭhá nahín saktá :

10 KHUDÁWAND tumháre KHUDá ne tumhen barháyá hai ; aur, dekho, tum áj ke din aísí kasrat se ho, jaise ásmán ke sitáre.

11 KHUDÁWAND tumháre bápádón ká KHUDá tum ko is se bhí ziyáda hazár chand barháwe ; aur jaisá us ne tum se kahá hai, tum ko barakat bakhshé.

12 Main akelá tumháre taklíf, aur tumháre bojھ, aur tumháre jھagrón ko kyúnpkar uṭháyá karún ?

13 So tum dānishmand logón ko aur ahl i kھirad ko, jo tumháre firqón men mashhúr howén, láo, ki main unhen tumháre sardár karúngá.

14 Aur tum ne mujhe jawáb diyá thá, aur kahá thá, ki Jo kuchھ tú ne farmáyá, so us ká karná bihtar hai.

15 So main ne tumháre firqón ke raisón men se dānishwarón ko, jo mashhúr the, liyá, aur unhen tumháre rais, hazáron ke sardár, aur saikrón ke sardár, aur pachás pachás ke sardár, aur das das ke sardár, tumháre firqón ke darmiyán 'uhdedár kiye.

16 Aur usí waqt main ne tumháre qázíón se tákid kí, ki Tumháre bháíón men jo muqaddama ho, to use suno ; aur donón shakhson men, kھwáh we donón bhái hóng, yá ek musáfir, jo us ke sáth rahtá ho, insáf se faisala karo.

17 Tum hargiz 'adalat men kisé kí tarafdári na karo ; tum chھoté ki aise suno, jaise bare kí sunte ho ; tum kisé insán ke chھire se na daro ; kyúnpki 'adalat jo hai, KHUDá kí hai : aur jo muqaddama tumháre nazdik mushkil ho, mere pás láo ; main use sunúngá.

18 Aur main ne usí waqt sab kám, jo tumháre karne ke the, tum par jatá diye.

19 ¶ Aur jab ham ne Hurib se kúch kiyá, to jaisá KHUDÁWAND hamáre KHUDá ne hamen farmáyá

thá, us bare aur haulnák bayábán men gaye, jise tum ne Amúríón ke pahár ko játe hue dekhá ; aur phir Qádis-Barúfá men áe.

20 Tab main ne tumhen kahá, ki Tum Amúríón ke pahár tak pahunché ho, jo KHUDÁWAND hamará KHUDá hamen detá hai.

21 Dekho, KHUDÁWAND tere KHUDá ne yih zamín, jo tere áge hai, tujhe 'ináyat kí hai : charھ, aur us ke wáris ho, jaisá KHUDÁWAND tere bápádón ke KHUDá ne farmáyá hai ; tú mat dar, aur be-dil na ho.

22 ¶ Tab tum sab mujھ pás áe, aur bole, ki Ham apne jáne se áge log bbejenge ; we jáke us zamín kí hamáre liye jásúsí karen, aur ham ko kھabar den, kí ham kis ráh se wahán charھ jáén, aur kaun se shahron men dákhil howén.

23 So wuh bát mujھ ko kھush áí, aur main ne tum men se firqé píchhe ek ek ádmi karke bárah ádmi liye.

24 Aur we rawána hue, aur pahár par charھ gaye, aur wádí i Iskál men áe, aur us kí jásúsí kí.

25 Aur we us zamín ke mewcón men se apne háthón men leke ham pás utai áe, aur hamen kھabar pahunchái, aur bole, ki Yih, jo KHUDÁWAND hamará KHUDá ham ko detá hai, achchhi zamín hai.

26 Tau bhí tum charھne par rázi na hue, balki tum ne KHUDÁWAND apne KHUDá ke hukm se sarkashí kí :

27 Aur tum ne apne kھaimón men kurkuráke kahá, Azbas kí KHUDÁWAND hamará kina rakhtá hai, is liye ham ko Misr kí zamín se nikál láyá, tá ki hamen Amúríón ke háth men giriftár karwá de, aur we hamen halák karen.

28 Ham kahán charھen ? hamáre bháíón ne to yúnp kahke hamen be-dil kar diyá, kí We log to ham se bare aur lambe hai ; aur un ke shahr bhí bare aur un kí diwáren ásmán tak hai ;

aur ham ne banī 'Anāq ko wahān dekhā.

29 Tab main ne tumhen kahā, Hirāsān na ho, aur un se hargiz mat dāro.

30 KHUDĀWAND tumhārā Khudā, jo tumhāre āge āge chaltā hai, tumhārī taraf se jang karegā, us sārē kām ke mutābiq jo us ne tumhāre liye Mīr men tumhārī ānkhoṅ ke sāmhnē kiya;

31 Aur bayābān men bhī, jahān tum ne dekhā ki kyūnkar KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne, jaisā mard apne iārke ko liye phirtā hai, tum ko us sārē rāste men, jis men chale āe, uṭhāyā kiya, yahān tak ki tum jagah ā pahunchē.

32 Tad bhī is bāt men tum KHUDĀWAND apne Khudā par imān na lāe,

33 Jo rāh men tum se āge jātā thā, ki tumhāre liye jagah tajwīz kare, jahān tum apne khāime khare karo, rāt ko āg men hoke, tā ki tumhen wuh rāh roshan kare, jis men tum chalo, aur din ko badli men hoke.

34 Tab KHUDĀWAND ne tumhārī bāteṅ sunī, aur gussa hūā, aur qasam khāke yūn bolā: ki

35 Ya'qīnān is sharīr pusht ke logon men se ek bhī us achchhī zamīn ko, jis ke dene kā wa'da main ne un ke bāpdādōṅ se qasam khāke kiya hai, na dekhēgā;

36 Magar Yafunnah kā betā Kālīb use dekhēgā; aur main yih zamīn, jis par us ne qadam mārā hai, use aur us kī nāl ko dūngā, is liye ki us KHUDĀWAND kī pūrī tāb'dārī kī.

37 Aur tumhāre bā'is se KHUDĀWAND mujh par bhī gussa hūā, aur bolā, Tū bhī us men dākhil na howēgā.

38 Lekin Nūn kā betā Yashū', jo terī khidmat men khārā hai, us men dākhil hogā. Tū us kī qūwat barhā; kyūnki wuh banī Isrāel ko un kī mīrās men le jāēgā.

39 Aur tumhāre bachche, jinhen tum ne kahā ki shikār ho jāenge, aur

tumhāre larke, jinhen us din nek o bad kā imtiyāz nahīn thā, wahān dākhil hogge; aur main wuh unhen dūngā, aur we us ke wārīs hongē.

40 Par tum jo ho, so laut jāo, aur daryā e Qulzum kī rāh bayābān men kūch karo.

41 Tab tum ne mujhe jawāb diyā, aur kahā, ki Ham ne KHUDĀWAND kā gunāh kiya hai; so ham, mutābiq us sab ke jo KHUDĀWAND hamāre Khudā ne farmāyā hai, charh jāenge, aur jang karenge. Phir tum sab ke sab hathyār bāndhke taiyār hūe, ki pahār par charh jāo.

42 Tab KHUDĀWAND ne mujhe kahā, ki Tū unhen kah, ki U'par mat charho, aur na jang karo; ki main tumhāre darmiyān nahīn hūn; na ho ki tum apne dushmanon ke āge māre paro.

43 So main ne tumhen wuh kah diyā; par tum ne na sunā, balki KHUDĀWAND ke hukm se sarkashī kī, aur gustākhi se pahār par charh gaye.

44 Tab Amūriyōn ne, jo us koh par rahte the, tumhārā sāmhnā kiya, aur shahd kī makkhīon kī mānind tumhen ragedā, aur Sha'ir men Hurmah tak tumhen mārā.

45 Tab tum phire, aur KHUDĀWAND ke āge roe; par KHUDĀWAND ne tumhārī āwāz na sunī, na tumhārī taraf kām rakhā.

46 Tab tum bahut din tak Qādis men rahe, un dinon ke mutābiq ki us jagah ṭhahre.

II BAB.

TAB ham phire, aur jaisā ki KHUDĀWAND ne mujhe farmāyā thā, daryā e Qulzum kī rāh bayābān men āe, aur ek muddat tak koh ī Sha'ir ke gird phirā kiye.

2 Phir KHUDĀWAND ne mujhe khitāb karke farmāyā, ki

3 Tum is pahār ke gird bahut phire; ab uttar taraf jāo.

4 Aur tū un logon se kah, ki Tum

ko ab apne bháion baní 'Esau ke siwánon par hoke guzarná hogá; we Sha'ir men rahte hai; aur we tum se hirásan honge: so tum ap se chaukas raho:

5 Aur unhen mat chhero; kyunki main un ki zamin se ek qadam bhar bhí tum ko nahin dene ká; is wáste ki main ne koh i Sha'ir 'Esau ki mirás men diyá hai.

6 Tum qímat deke khurish un se mol lijiyo, tá ki tum khaó; aur qímat deke páni kharidiyo, tá ki tum píó.

7 Ki KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tere háth ke sab kámon men tujhe barakat dí hai; wuh is bare bayában men terá chalná phirná jántá hai: is chális baras ki muddat se KHUDÁWAND terá KHUDÁ tere sáth hai; tujhe kisi chíz ki kamí na húi.

8 So jab ham apne bháion baní 'Esau ke sámhne se, jo Sha'ir men rahte hai, maidán ki ráh se Ailát aur Asyún-jabr se hoke guzar gaye, to ham phire, aur Moáb ke bayában ki aráh men áe.

9 Tab KHUDÁWAND ne mujh se farmáyá, ki Moábion ko dukh na de, aur na un se jang men muqábala kar: ki un ki zamin men se tujhe kuchh milkíyat na dúngá; kyunki main ne baní Lút ko 'Ar mirás men diyá hai.

10 Wahán áge Aimim rahte the: wuh ek barí, aur bháir, aur únchí qaddwálí qaum, 'Anáqion ki mánind, thí.

11 Aur we bhí baní 'Anáq ke mánind jabábara men gine játe the; lekin Moábí un ko Aimim kahte the.

12 Par áge Sha'ir men Húri rahte the; aur baní 'Esau ne jab ki unhen apne áge nábud kiyá thá, un ki mirás lí, aur un ki jagah par ap base; jaisá ki Isráel ne apní mirás ki zamin men, jo KHUDÁWAND ne unhen dí thí, kiyá.

13 Ab utho, main ne us waqt kahá, aur wádí i Zarad ke pár ho; chunán-chi ham wádí i Zarad se udhar guzre.

14 Aur jab se ham ne Qádis Barní'a ko chhorá, aur wádí i Zarad tak áe, aṭhtís baras ká 'arsa húa; itne men jangí logon ki sári puast lashkar men se, jaisá KHUDÁWAND ne qasam karke unhen kahá thá, mar khap gayí.

15 Ki yaqínan KHUDÁWAND ká háth un ke baráhiláf thá, tá ki unhen pareshán kare, yahán tak ki unhen lashkar men se faná kar dále.

16 ¶ So aisá húa ki jab sáre jangí mard mar gaye, aur qaum men se faná ho gaye;

17 Tab KHUDÁWAND ne mujhe khitáb karke farmáyá,

18 Tujhe áj 'Ar men hoke, jo Moáb ki sarhadd hai, guzarná hai.

19 Aur jab tú baní 'Ammún ke ámhne sámhne á pahunche, to unhen dukh na de, aur na unhen chher; kyunki main baní 'Ammún ki sarzamin men se tujhe mirás nahin dene ká; ki use main ne baní Lút ki mirás men diyá hai.

20 Wuh bhí jabábara ki zamin giní játi thí; áge wahán jabábara rahte the, aur 'Ammúní unhen Zamzúmi kahte the.

21 Wuh ek barí, aur bháir, aur únchí qaddwálí qaum, 'Anáqion ki mánind, thí; par KHUDÁWAND ne unhen un ke áge halák kiyá; so unhen ne un ki mirás lí, aur un ki jagah base:

22 Jis tarah us ne baní 'Esau se kiyá, jo Sha'ir men rahte the, ki us ne Húríon ko un ke áge se halák kiyá: so unhen ne un ki mirás lí, aur un ki jagah áj tak base hai;

23 Aur 'Awíon ko bhí, jo apní bastíon men 'Azzah tak rahte the, aur Kaftúríon ko, jo Kaftúr se nikle the, un ko halák kiyá, aur un ki jagah base.

24 ¶ So tum utho, kúch karo, aur nahr i Arnún ke pár jáo: dekho, main ne Hasbún ke bádsáh Amúri Saihúw ko, us ki sarzamin samet, tere háth men diyá hai: so us ki mirás lená

shurú' kar, aur jang men us ká muqá-bala kar.

25 A'j ke din se main terá khauf aur ru'ab un qaumon ke dil men dálná shurú' karúngá, jo sáre ásmán ke niche hain; we terí khabar sunengi, aur kámpengi, aur tere áge be-táb ho i.

¶ Tab main ne dasht i Qadímát se Hasbún ke bádsháh Saibún pás el-chíon ko bhejá, kí sulh ká paigám deke kahen, kí :

27 Mujhe apní sarzamín kí ráh se guzarne de; main sháh-ráh se chalá jáúngá, aur dahne yá báen háth na murúngá.

28 Rúpe ke 'iwaz kháná mujhe do, to main use khátún; aur rúpe ke 'iwaz pání bhí mujhe do, to main use píún; main faqat apne páon se chalá jáúngá;

29 (Jis tarah baní 'Esau ne, jo Sha-'ir men rah-te hain, aur Moábion ne, jo 'A'r men baste hain, mujh se sulák kiya;) jab tak kí ham Yádan ke pár us zamin men dákhil howen, jo KHUDÁWAND hamará Khudá ham ko detá hai.

30 Lekin Hasbún ke bádsháh Saibún ne ham ko apne yahán se guzarne na diyá; kyúncí KHUDÁWAND tere Khudá ne us ká mizáj kará kar diyá, aur us ke dil ko sakht, tá kí use tere háth men dewe, jaisá áj hai.

31 Phir KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, Dekh, main ne Saibún ko us kí sarzamín samet tujhe dená shurú' kiya: tú mirás lená shurú' kar, tá kí us kí zamin ká wáris ho jáwe.

32 Tab Saibún Yahas men hamáre muqábale ke liye niklá,—wuh aur us kí sári qaum, tá kí ham se lare.

33 So KHUDÁWAND hamáre Khudá ne use hamáre hawále kar diyá; aur ham ne use, aur us ke beton ko, aur us kí sab qaum ko halák kiya.

34 Aur ham ne usí waqt us ke sáre shahron ko le liya, aur mardon, aur auraton, aur bachchon ko, har ek shahr

men haram kiya, aur kisi ko báqi na chhorá:

35 Siwá chárpayon ke, jinhen ham ne apne liye gáúmat jánke pakrá, aur mál ke, jo ham ne shahron men se lúta.

36 'Ará'ir se leke, jo naur i Arnún ke kanáre par hai, aur us shahr se leke, jo nahr ke 'ain darmiyán hai, Jili'ád tak, aisá koi shahr na thá, jise le lená ham par dushwár ho: KHUDÁWAND hamáre Khudá ne sab ko hamáre qabze men kar diyá:

37 Magar baní 'Ammún kí sarzamín, aur wadí i Yabúq kí nawáhi, aur kohistán kí bastián, aur ba'ze maqám jabán KHUDÁWAND hamáre Khudá ne hamen jáne na diyá, in ke nazdik ham na gaye.

III BA'AB.

TAB ham phire, aur Basan kí ráh men charh gaye, aur Basan ká bádsháh 'U'j Adrá'e men, wuh aur us kí sári qaum, hamáre muqábale ke liye nikle, tá kí ham se lare.

2 Aur KHUDÁWAND ne us waqt mujhe farmáyá, Us se mat dar, kí main us ko aur us kí sári qaum ko, us kí sarzamin samet, tere qabze men kar dúngá; tú us se wuhí kar, jo tú ne Amúríon ke bádsháh Saibún se, jo Hasbún men rah-tá thá, kiya.

3 Chunáncí KHUDÁWAND hamáre Khudá ne Basan ke bádsháh 'U'j ko bhí, us kí sári qaum samet, hamáre qábt men kar diyá; aur ham ne unhen yabán tak mára, kí un men se koi báqi na rahá.

4 Aur ham ne usí waqt us ke sab shahr le liye; wahán ek shahr bhí na rahá, jo ham ne un se le na liya; sáth shahr, Arjúb ká sára mulk, 'U'j kí inamlukat Basan men le lí.

5 Yih sab shahr únchí diwáron, aur darwázon, aur quílon se mazbút the; aur niháyat bahut shahr aur bhí, jo be-panáh the, le liye.

6 Aur ham ne un ko, ya'ne un ke

mardon, aur 'auraton, aur larkon ko, har ek shahr men, Hasbún ke bádsháh Sálhún kí tarah, haram kiyá.

7 Lekin sári mawáshí, aur shahron ká mál o asbáb, ham ne apne wáste lút liyá.

8 Aur ham ne us waqt Amúrion ke donon bádsháhon se Yardan ke is pár kí sarzamin, wádi i Arnún se koh i Harmún tak, le lí;

9 (Us Harmún ko Saidání Siryún, aur Amúri Sanír kahte hai.)

10 Maidán ke sáre shahr, aur sára Jili'ád, aur sára Basan, Salkah tak, aur Adrá'e tak, jo Basan men 'U'j kí mamlukat ke shahr hai, le liye.

11 Kyúnki jabábara kí nasl men se faqat Basan ká bádsháh 'U'j báqi rahá thá: aur dekho, us ká palang lohe ká palang thá; kyá wuh baní 'Ammún ke Rabbah men nahín hai? ádmí ke háth se, nau háth ká lambá, chár háth ká chaurá.

12 Aur yih sab zamin ham ne usí waqt qabze men kí; 'Ará'ir se, jo Arnún kí wádi par hai, aur ádhá koh i Jili'ád, aur us ke shahr, main ne yih sab Rúbinion aur Jaddion ko bakhshé.

13 Aur Jili'ád ká baqiya, aur sára Basan, jo 'U'j kí mamlukat thí, main ne Munassí ke ádhe firqe ko diyá; Arjúb ká sára mulk, sáre Basan samet, jo jabábara kí sarzamin kahláti thí.

14 Munassí ke beté Yáir ne, Arjúb kí sári mamlukat, Jasúríon aur Ma-akátion ke siwánon tak, le lí; aur us ne un ká apná nám rakhá, ya'ne Yáir kí bastián Basan men; wuhí nám áj tak hai.

15 Aur Makír ko 'Jili'ád main ne diyá.

16 Aur Jili'ád se Arnún kí nahr tak, us wádi ká ádhá, aur ás pás kí zamin Yabúq kí nahr tak, jo baní 'Ammún kí sarhadd hai, main ne Rúbinion ko, aur Jaddion ko, di;

17 Aur maidán bhí diyá, aur Yardan bhí us kí nawáhi samet Kinnarat se leke maidán ke daryá, ya'ne daryá e shor tak, jo Pisgáh ke chashmá ke niche, aur púrab taraf hai.

18 ¶ Aur main ne usí waqt tum ko hukm kiyá aur kahá, kí KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne is zamin ká tum ko wáris kiyá; tum apne bháion baní Isráel ke áge hathýárband hoke sab, jitne larne ke qábil hon, pár utro.

19 Magar tumhári joráñ, aur tumháre bál bachche, aur tumhári mawáshí, tumháre shahron men, jo main ne tumhen diye hai, rahen; (kí main jántá hún, tumhári bahut mawáshí hai.)

20 Jab tak kí KHUDÁWAND tumháre bháion ko chain bakhshé, jáisá tumhen bakhshá, tá kí we bhí us zamin ke, jo KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ Yardan ke us pár unhen detá hai, wáris howen; tab tum men se ek ek apní milkiyat men, jo main ne tumhen dí hai, phir áwenge.

21 ¶ Aur usí waqt main ne Yashú' ko khitáb karke sarmáyá, kí Tú ne apní ánkhon se dekhá sab kuchh jo KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne un do bádsháhon se kiyá; KHUDÁWAND un sab mamlukaton se, jáhán jáhán tú jáegá, aisá hí karegá.

22 Tum un se mat dariyo; kyúnki KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ tumhári taraf seáp laregá.

23 Tab main KHUDÁWAND ke huzúr girgiráyá, aur bolá:

24 Ái málik KHUDÁWAND, tú ne apní buzurgí, aur apní qudrat i bázu apne bande ko dikhláná shurú kiyá; ásmán par, yá zamin par, kaun sá KHUDÁ hai, jo tere kámon ke mutábíq, yá qudrat ke muwáfíq, 'amal kar sake?

25 Main terí minnat kartá hún, mujhe parwánagí ho kí pár jáúñ, aur wuh achchhí sarzamin, jo Yardan ke pár hai, dekhún; wuh achchhá pahár, wuh Lubnán!

26 Lekin KHUDĀWAND tumhāre sabab se mujh par gussa hūā, aur us ne meri na sunī; balki KHUDĀWAND ne mujhe kahā, Itnā tere liye kāfī hai; is muqaddame men mujh se kuchh aur mat kah.

27 Koh ī Pisgah kī choṭī par clārḥ, aur pachchhim, aur uttar, aur dakhān, aur pūrab kī taraf ānkhon ūṭhā, aur apnī ānkhon se dekh le: kyūnki tū is Yārdan ke pār na jāegā.

28 Par Yashū' ko wasīyat kar, aur use dam dilāsā de, aur us kī qūwat barhā: kī wuh un logon ke āge āge pār jāegā, aur wuhī un ko us zamīn kā, jo tū dekhtā hai, wāris karegā.

29 Chunānchī ham us wādī men Bait ul Fagūr ke muqābil ṭhāhre rahe.

IV BĀ'Ē.

SO ab, ai Isrāel, we sharī'aten, aur ahkām, jo main tumhen sikhlatā hūn, sun lo, kī un par 'amal karo; tā ki tum zinda raho, aur us zamīn men, jise KHUDĀWAND tumhāre bāpdādon kā KHudā tum ko detā hai, dākhil hoke us ke wāris ho jāo.

2 Tum is kalām men, jo main tumhen farmatā hūn, kuchh ziyāda na kījiyo, aur na us men kam kījiyo; tā ki tum KHUDĀWAND apne KHudā ke hukmon ko, jo main ne tum tak pahunchāe, hifz karo.

3 Jo kuchh kī KHUDĀWAND ne Ba'al Fagūr ke sabab kiya, wuh tum ne apnī ānkhon se dekhā hai, kī un sab mardon ko, jo Ba'al Fagūr ke pairau the, KHUDĀWAND tumhāre KHudā ne tumhāre darmiyān se nā-būd kiya.

4 Par tum, jo KHUDĀWAND apne KHudā se lipṭe rahe ho, so tum men se har ek āj tak jītā maujūd hai.

5 Dekho, main ne shar'aen aur ahkām, jis tarah KHUDĀWAND mere KHudā ne mujhe farmāyā, tum ko sikhlae, tā ki tum us sarzamin men jāke, jis ke wāris hoge, un par 'amal karo.

6 So un ko hifz karo, aur un par 'amal karo; kyūnki qaumon kī nigāh men tumhārī yihī dānishwarī aur kḥiradmandī hai, jo in ishar'aon ko suuke bolengi, kī Yaqīnan yih buzurg qaum nihāyat fahīm aur dānā hai.

7 Kyūnki aisi barī qaum kaun hai, jis se KHudā aisā nazdīk ho, jaisā KHUDĀWAND hamārā KHudā, sab chīzon kī bābat jo ham us se māngte hai, ham se nazdīk hai?

8 Aur kaun aisi buzurgwār qaum hai, jis kī shara'en aur ahkām aise rāst hon, jaisī yih sārī sharī'at hai, jo main āj tumhen detā hūn?

9 Sirf tū āp se chaukas ho, aur apne dil kī hifāzat men chālāk rah; na ho kī tū un chīzon ko, jinhen terī ānkhon ne dekhā, bhūl jāe; aur na ho, kī yih bāten zindagī bhar kabhī tere dil se jāti rahen: balki tū ye bāten apne beton, aur poton ko sikhla;

10 Khustāsan jis din men tū KHUDĀWAND apne KHudā ke huzūr Hurib men kharā hūā, aur KHUDĀWAND ne mujhe farmāyā, kī Qaum ko mere huzūr jam'a kar, kī main unhen apne kalām sunātūngā, tā ki we yih sikhnen, kī apne sab din, jitne zamīn par jīte rahen, mujh se darā karen, aur tā kī we apne larcon ko sikhlaen.

11 Chunānchī tum nazdīk āe, aur us pahār ke nīche khare rahe; aur wuh pahār āsmān ke bīchon bīch tak andherī, aur badliyon, aur tiragī ke sāth āg se jal rahā.

12 Aur KHUDĀWAND ne us āg men se tumhāre sāth khitāb kiya; tum ne bāton kī āwāz sunī, lekin shakl na dekhī; faqat āwāz hī sunī thī.

13 Aur us ne apnā 'ahd tumhāre āge bayān kiya, jis par 'amal karne kā hukm bhī us ne tumhen diya, ya'ne Das Ahkām, jinhen us ne patthar kī do takhtion par likhā.

14 ¶ Aur KHUDĀWAND ne us waq mujhe farmāyā, kī sharī'aten aur ahkām tum ko sikhlaen, tā ki tum us

zamīn men hoke, jis ke wāris hone ke liye tum pār jāte ho, un par 'amal karo.

15 Pas tum ap se bahut khabardār raho; kyūnki jis din KHUDĀWAND ne Hurib ke darmiyān āg men se tumhare sāth bāton kīn, tum ne koi shakl nahīn dekhī:

16 Na ho, ki tum kharāb ho jāo, aur apne liye khodī hī mūraten, kisī mard yā 'aurat kī shakl, banāo;

17 Kisī haiwān kī shakl, jo zamīn par hai, yā kisī pardār jānwar kī shakl, jo hawā men urtā hai;

18 Yā kisī chīz kī shakl, jo zamīn par rengtī chaltī hai; yā kisī machhli kī shakl, jo zamīn ke nīche pānīon men hai:

19 Na ho, ki tum āsmān kī taraf ānkhen uthāo, aur sūraj aur chānd ko, aur sitāron ko, balki āsmān kī sārī fauj ko dekhke unhen sijda karne, aur un kī bandagi karne ke liye uskās jāo, jinhen KHUDĀWAND tumhare KHudā ne sab qaumon ke wāste, jo sārē āsmān ke nīche hai, in'āyat kiya hai.

★ 20 Lekin KHUDĀWAND ne tumhen liyā, aur wuh tum ko lohe ke tanūr se, ya'ne Misr se, nikāl lāyā, tā ki tum us kī mirās ke log ho, jaisā ki tum āj ke din ho.

21 Phir KHUDĀWAND tumhare sabab se mujh par gussa thā, aur qasam karke bolā, ki Tū Yardan pār na jāegā, aur us achchhī sarzamīn men, jis kā wāris KHUDĀWAND terā KHudā tujh ko kartā hai, dākhil na howegā:

22 So zarūr hai, ki main isī zamīn par marūngā; mujhe Yardan ke pār utarnā na hogā; lekin tum pār utroge, aur us achchhī zamīn ke wāris hoge.

23 Apnī khabardārī karo, na ho ki tum KHUDĀWAND apne KHudā kā 'ahd, jo us ne tum se kiya, bhūl jāo, aur apne liye tarāshe hūe but, yā kisī chīz kī sūrat, banāo, jis ke banāne se KHUDĀWAND tere KHudā ne tujhe man'a kiya hai:

24 Kyūnki KHUDĀWAND terā KHudā

ek bhasam-karnewālī āg hai; wuh gayūr KHudā hai.

25 Jab tum se larke, aur larkon ke larke, paidā honge, aur tum muddat tak zamīn par zindagi basar karoge, aur tum bigar jāoge, aur tarāshe hūe but yā kisī chīz kī sūrat banāoge, aur KHUDĀWAND apne KHudā ke huzūr sharārat karoge, ki use gusse men lāo:

26 To main āj ke din tumhare bar-khilāf āsmān aur zamīn ko gawāh lātā hūn, ki tum us zamīn par se, jahān tum Yardan pār jāte ho, ki wāris bano, bilkull jald fanā ho jāoge; tum wahān apne dinon ko na barhāoge, par tum nest o nābūd kiye jāoge.

27 Aur KHUDĀWAND tum ko qaumon men tittar bittar karegā, aur tum qaumon ke darmiyān, jahān KHUDĀWAND tumhen le jāegā, thore se rah jāoge.

28 Wahān tum un ma'būdōn kī bandagi karoge, jo ādmīon ke hāthon se bane hai, lakṛī ke, aur patthar ke, jo na dekhte, na sunte, na khāte, na sūnghte hai.

29 Par wahān bhī, jab tū KHUDĀWAND apne KHudā kā tālib hogā, aur apne pūre dil se, aur apnī sārī jān se use dhūndhegā, to tū use pāegā.

30 Jis waqt tū musibat men pare, aur ye sab hādise ākhiri dinon men tujh par guzren, tab bhī agar tū KHUDĀWAND apne KHudā kī taraf phiregā, aur us kī āwāz sunegā;

31 (Kyūnki KHUDĀWAND terā KHudā rahīm KHudā hai;) wuh tujhe chhor na degā, na tujhe halāk karegā; aur na us 'ahd ko, jis kī bābat us ne teri bāpdādōn se qasam khāī hai, bhūlegā.

32 Kyūnki agle dinon kā ahwāl jo tum se āge guzar gaye, us din se, ki insān ko KHUDĀWAND ne zamīn par paidā kiya, pūchho, aur āsmān se idhar se leke udhar tak pūchho, ki kyā aisā amr i 'azīm kabhī wāqī' hūā, yā us ke mānind kadhī sunā gayā?

33 Kabhí logon ne Kḥudá kí áwáz ág men se bolti suní, jaisá tú ne suní, aur zinda rahe?

34 Yá kabhí Kḥudá ne qasd kiya thá, kí jáke ek guroh ko kisi qaum ke bích se imtihanon, aur nishánton, aur mu'ajizon ke wasíle, aur jang se, aur zoráwar háth aur barháe húe bázú se, aur haulnák májaron se, apne liye ikhtiyár kare, jis tarah KḥUDÁWAND tumháre Kḥudá ne tumhári ánkhoṅ ke sámhne Misr men tumháre liye kiya?

35 Yih sab tujhí ko dikháya gayá, tá ki tú jáne, kí KḥUDÁWAND to Kḥudá hai, aur us ke siwá koí nahín hai.

36 Us ne apní áwáz ásmán par se tujhe sunáí, tá ki tujhe tarbiyat kare; aur zamín par us ne tujhe apní barí ág dikhlaí; aur tú ne us ká kalám ág men se suná.

37 Aur azbas kí wuh tere bápádáon ko piyár kartá thá, is liye us ne un ke ba'd un kí nash ko chun liya, aur apní barí qudrat se tujh ko Misr se apne sámhne nikál láya;

38 Tá kí tere áge se un qaumon ko, jo tujh se zoráwar aur qúwatwar hain, daf'a kare, aur tujh ko dákhil kare, aur un kí sarzamín ká wáris tujhe kare, jaisá áj ke din húa.

39 Pas, áj ke din ján, aur apne dil men gaur kar, kí KḥUDÁWAND wuhí Kḥudá hai jo úpar ásmán men hai, aur niche zamín men hai; aur kí us ke siwá koí nahín.

40 So tú us kí shari'aton, aur us ke hukmon ko, jo áj main tujhe farmátá hún, hifz kar; tá kí terá, aur ba'd tere teri aulád ká, bhalá ho, aur teri 'umr ke din us zamín par, jo KḥUDÁWAND terá Kḥudá tujhe detá hai, barháe jáweṅ.

41 ¶ Phir Músá ne súraj ke nikalne kí taraf ko Yardan ke is pár tín bastían alag kí;

42 Tá kí wuh khúni, jo anjáne apne parosí ko qatl kare, aur áge se

us men dushmaní na húi ho, bhágke wahán já rahe; aur jab un shahron men se ek men bhágke dákhil ho, to jítá bach rahe.

43 Ek to Basar, dasht men, baní Rúbin kí sarzamín ke maidán men; aur Rámát, Jili'ád men, jo baní Jadd ká hai; aur Jaulán, Basan men, jo baní Munassí ká hai.

44 ¶ Yih wuh shari'at hai, jo Músá ne baní Isráel ke huzúr muqarrar kí.

45 Ye hain we shahádaton, we shar'aen, o we ahkám, jinhen Músá ne baní Isráel ke liye, un ke Misr se nikalne ke ba'd, bayán kiya,

46 Yardan ke is pár wadí men, Bait-Fagúr ke muqábil, Amúríon ke bádsháh Saihún ke mulk men, jo Hasbún men rahtá thá, jise Músá aur baní Isráel ne, jab Misr se nikal áe the, qatl kiya:

47 Aur we us kí sarzamín, aur Basan ke bádsháh 'U'j kí mamlukat ke wáris húe; ye Amúríon ke do bádsháh the, jo Yardan ke is pár súraj ke nikalne kí taraf rahte the;

48 'Ará'ir se leke, jo Arnún kí nahr ke kanáre par hai, koh i Sion tak, jo Harmún hai;

49 Aur sárá maidán Yardan ke is pár púrab taraf, nasheb ke darya tak, jo Pisgah ke chashmon ke tale hai.

V BA'B.

PHIR Músá ne sáre Isráel ko buláya, aur unhen kahá, Ai Isráel, ye shar'aen aur ahkám sun rakho, jinhen main áj tumháre kánon tak pahunchátá hún, tá kí tum unhen síkho, aur hifz karo, aur un par 'amal karo.

2 KḥUDÁWAND hamáre Kḥudá ne Hurib men ham se ek 'ahd kiya.

3 KḥUDÁWAND ne yih 'ahd hamáre bápádáon se nahín kiya, balki khud ham se, ya'ne ham sab se, jo áj ke din jite hain.

4 KḥUDÁWAND ne tumháre sáth

ēbarī pahār ke ūpar āg meṇ se kalām kiyā.

5 Us waqt main ne tumhāre aur KHUDĀWAND ke darmiyān khare hoke KHUDĀWAND kā kalām tum par zāhir kiyā; kyūṅki tum āg ke sabab ḍar gaye the, aur pahār par na chaphe.

6 ¶ Tab us ne farmāyā, ki Main KHUDĀWAND terā Khudā hūn, jo tujh ko Misr kī zamīn se aur gulām-ḡhāne se, bāhar lāyā.

7 Mere āge terā koi dūsra Khudā na howe.

8 Tū apne liye tarāshī hūī mūrāt, yā kisi chiz kī sūrāt, jo ūpar āsmān par, yā niche zamīn par, yā zamīn ke niche pānī meṇ hai, mat banā:

9 Tū unheṇ sijda na kar, na un kī bandagī kar; kyūṅki main KHUDĀWAND terā Khudā gaiyūr Khudā hūn, jo bāpdādōn kī badkāri kā badlā, un kī aulād se, tīsri aur chauthī pusht tak, jo kī merā kīna rakhuewāle hain, letā hūn;

10 Aur un meṇ se, jo mere dost hain, aur mere hukmōn ko yād rakhte hain, hazāron par rahm kartā hūn.

11 Tū KHUDĀWAND apne Khudā kā nām be sabab mat le; kyūṅki KHUDĀWAND us ko, jo us kā nām be-sabab letā hai, be-gunāh na ṭahraegā.

12 Sabt ke din ko yād kar, tā ki tū use muqaddas jāne, jaisā KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe hukm kiyā hai;

13 Chha din tak tū mihnāt kar, aur apne sab kām kiyā kar;

14 Par sātwaṇ roz KHUDĀWAND tere Khudā ke sabt kā hai; tū us dīn koi kām na kar, na tū, na terā betā, na terī betī, na terā gulām, na terī laundī, na terā bail, na terā gadhā, na terī koi māwāshī, aur na musāfir, jo tere phāṭakōn ke andar ho; tā ki terā gulām aur terī laundī, terī tarah se āram karen.

15 Yih bhī yād kar, ki tū Misr kī zamīn meṇ gulām thā, aur wahāṇ se KHUDĀWAND terā Khudā apne zorā-

war hāth aur baṛhāe hūe bāzū se tujh ko nikāl lāyā; is liye KHUDĀWAND tere Khudā ne tujh ko hukm diyā, ki Tū sabt ke dīn kī muhāfazat kar.

16 ¶ Apne bāp aur apnī mā ko izzat de, jaisā KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe farmāyā hai; tā ki terī ʿumr ke dīn bāhut howeṇ, aur tā ki us zamīn meṇ, jise KHUDĀWAND terā Khudā tujhe detā hai, terā bhālā ho.

17 Tū khūn mat kar.

18 Tū zinā na kar.

19 Tū chorī na kar.

20 Tū apne hamsāe par jhūṭhī gawāhī na de.

21 Tū apne hamsāe kī jorū ko mat chāh: tū apne hamsāe ke ghar kī, yā us kī zamīn kī, us ke gulām kī, us kī laundī kī, us ke bail kī, us ke gadhe kī, yā hamsāe ke kisi māl kī lālāch na kar.

22 ¶ Yih bāteṇ KHUDĀWAND ne pahār par āg ke aur badlī ke aur benihāyat tāriki ke darmiyān se tumhāri sārī jamāʿat ko buland āwāz se kahīn, aur is se ziyāda kuchh na farmāyā. Aur us ne un ko patthar kī do lauhon par likhā, aur unheṇ mere supurd kiyā.

23 Aur aisā hūā ki jab tum ne andhere meṇ se yih āwāz sunī, (kyūṅki pahār āg se jal rahā thā,) tum, yaʿne tumhāre firqon ke sargūroh aur buzurg, mere nazdik āe.

24 Aur tum ne kahā, ki Dekh, KHUDĀWAND hamāre Khudā ne apnī shaukat, aur apnī buzurgī, ham ko dikhlāī, aur ham ne us kī āwāz āg meṇ se sunī: ham ne āj ke dīn dekha, ki KHUDĀWAND ādmī se bāteṇ kartā hai, aur ādmī jītā bachatā hai.

25 So ab ham kis liye halāk noweṇ, ki yih aisī baṛī āg ham ko bhasam karogī; agar ham KHUDĀWAND apne Khudā kī āwāz ab kī phir sunenge, to ham mar hī jāenge.

26 Kyūṅki sāre bashar meṇ kaun

hai, jis ne āg ke bīch se zinda Khudā ke bolne kī āwāz sunī, jaisā ham ne sunī hai, aur jītā rahā?

27 Tū āp hī nazdik jā, aur sab jo kuchh KHUDĀWAND hamārā Khudā farmāwe, sun; aur jo kuchh KHUDĀWAND hamārā Khudā tujh ko kahe, tū ham se kah; ham use sunenge, aur us par 'amal karenge.

28 Aur jis waqt tum ne mujh se yih bāteṁ kahīn, KHUDĀWAND ne tumhārī āwāz sunī; tab KHUDĀWAND ne mujhe farmāyā, Main ne un logon kī āwāz aur bāteṁ, jo unhon ne tujh se kahīn, sunīn: jo kuchh unhon ne kahā, achchhā kahā.

29 Ai kāsh ki un ke aise dil hon, ki we mujh se daren, aur hamesha mere sab hukmon kī muhāfazat karen, tā ki un ke liye aur un kī aulād ke liye abad tak bihtar howe!

30 Jā, unheṁ kah, ki Apne khaimeṁ ko phir jāo.

31 Par tū yahan mujh pās kharā rah, aur main sārī shar'een, aur aḥkāṁ, aur huqūq, tujh se bayān karūngā, jo kī chāhiye kī tū unheṁ sikhāe, tā ki we us zamīn meṁ, jis kā wāris main ne unheṁ kiya hai, un par 'amal karen.

32 Pas tum khabardār ho, kī jis tarah KHUDĀWAND tere Khudā ne farmāyā, usī tarah 'amal karo, aur dāhne yā bāen hāth ko na muṛo.

33 Tum un sab rāhon par, jin kī bābat KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tumheṁ farmāyā hai, chale chalo, tā ki tum zinda raho, aur tumhārā bhalā ho, aur us zamīn par, jis ke tum wāris hoge, tumhārī 'umr ke din bahut ho jāweṁ.

VI BA'B.

YE wuh shari'aten, aur huqūq, aur aḥkāṁ haiṁ, jo KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne mujhe farmāe, kī main tumheṁ sikhāeṁ, tā ki tum us sarzamin meṁ, jis ke wāris hone jāte ho, un par 'amal karo:

2 Tā kī tū KHUDĀWAND apne Khudā se ɔartā rahe, aur us ke sab huqūq, aur us ke sab hukmon ko, jo main tujhe farmātā hūn, hifz kare; na faqat tū, balkī tū, aur terā betā, aur terā potā, zindagi bhar, tā kī terī 'umr ke din barhāe jāweṁ.

3 ¶ Pas, ai Isrāel, sun le, aur us ke karne par dhyān rakh, tā kī terā bhalā ho, aur tum nihāyat firāwān ho jāo, us zamīn meṁ, jis meṁ shīr aur shahd bahtā hai, jaisā KHUDĀWAND tumhāre bāpdādon ke Khudā ne tujh se kahā hai.

4 Sun le, ai Isrāel: KHUDĀWAND hamārā Khudā, akelā KHUDĀWAND hai.

5 Tū apne sāre dil, aur apne sāre jī, aur apne sāre zor se, KHUDĀWAND apne Khudā ko dost rakh.

6 Aur ye bāteṁ, jo āj ke din main tujhe farmātā hūn, tere dil meṁ rahen.

7 Aur tū ye bāteṁ koshish se apne laṛkon ko sikhāe, aur tū apne ghar meṁ baiṭhte, aur rāh chalte, aur leṭe aur uṭhte waqt un kā charchā kar.

8 Aur tū un ko nishānī ke liye apne hāth par bāndh, aur we terī ānkhon ke darmiyān ṭikon ke mānind hongī.

9 Unheṁ apne ghar kī chaukhaṭon, aur apne phāṭakon par likh:

10 To yūn hogā, kī jab KHUDĀWAND terā Khudā tujh ko us zamīn meṁ le jāegā, jis kī bābat us ne tere bāpdādon, Abirahām, aur Iz'hāq, aur Ya'qūb se qasam kī hai, kī bare aur kḥasse shahr, jinheṁ tū ne nahīn banāyā, tujh ko degā,

11 Aur sab achchhī chīzon se bhare hūe ghar jinheṁ tū ne nahīn bhārā, aur khode khudāe kūe, jo tū ne nahīn khode, aur angūr ke bāg, aur zaitūn ke darakht, jo tū ne nahīn lagāe, tujhe ināyat karegā, aur tū khāegā, aur ser hogā;

12 To khabardār rah, na ho kī tū KHUDĀWAND ko, jo tujhe Misr kī sar-

zamín se, jo gulám-ḡhāna thá, nikál láyá, bhúl jae.

13 Tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ se dará kar, aur us kí bandagi kiyá kar, aur us ke nám kí qasam kháyá kar.

14 Tum aur ma'búdon kí, qaumon ke ma'búdon men se, jo tumháre ás pás haiñ, pairaui na kar;

15 Kyúñki KHUDÁWAND terá KHUDÁ, jo tumháre darmiyán hai, gaiyúr KHUDÁ hai; na ho, kí KHUDÁWAND tere KHUDÁ ke qahr kí ág tujh par bharke, aur tumhen rú e zamín se faná kar de.

16 ¶ Tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko mat ázmáo, jaisá tum ne use Massah men ázmáyá.

17 Tum barí koshish se KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke hukmon ko, aur us kí shahádaton ko, aur huqúq ko, jo us ne tumhen farmáe, hifz karo.

18 Aur tum wuhí karo, jo KHUDÁWAND kí nazar men rást aur durust hai; tá kí tumhárá bhalá ho, aur tá kí tum dákhil hoke us suthrí zamín ke, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre bápádáon se qasam kí, wáris ho;

19 Tá kí tumháre sáre dushman tumháre áge se dafá howen, jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá.

20 Aur jab áyande zamáne men terá betá tujh se púchhe, aur kahe, kí Ye kaisí shahádaton, aur huqúq, aur ahkám haiñ, jo KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ne tum ko farmáe haiñ?

21 To apne beté se kahiyo, kí Ham Misr men Fira'ún ke gulám the; tab KHUDÁWAND apne zoráwar háth se ham ko Misr se nikál láyá:

22 Aur KHUDÁWAND ne barí zarar-wáli nisháníñ, aur mu'ajize, Misr ko, aur Fira'ún ko, aur us ke sáre gharáne ko, hamári nazaron ke sámhne dikháe:

23 Aur wuh hamen wahán se nikál láyá, tá kí ham ko us sarzamin men dákhil kare, aur use hamen dewe, jis

kí bábat us ne hamáre bápádáon se qasam kí thi.

24 So KHUDÁWAND ne ham ko farmáyá, kí ham in sab huqúq par 'amal karen; aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ se, apní hamesha kí bhalái ke wáste, daren, tá kí wuh ham ko zinda rakhe, jaisá áj ke din hai.

25 Aur hamári sadáqat yih hogí, agar ham KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke huzúr in sab ahkám par lináz rakhen, tá kí un par 'amal karen, jaisá us ne ham ko hukm kiyá hai.

VII BÁT.

JAB kí KHUDÁWAND terá KHUDÁ tujh ko us sarzamin men, jis ká wáris tú hone játá hai, dákhil kare, aur tere áge se un bahut sí qaumon ko dafá kare, ya'ne Hittion, aur Jirásion, aur Amúríon, aur Kan'ánion, aur Farizíon, aur Hawíon, aur Yabúsion ko, jo sát qaumen kí barí aur qawí tujh se haiñ;

2 Aur jab kí KHUDÁWAND terá KHUDÁ unhen tere hawále kare, to tú unhen máriyo, aur haram kjiyo: na tú un se koí 'ahd kariyo, aur na un par rahm kariyo:

3 Na un se byáh karná; us ke beté ko apní betí na dená, na apne beté ke liye us kí koí betí lená.

4 Kyúñki we tere beté ko merí pairaui se phiráwenge, tá kí we aur ma'búdon kí 'ibádat karen; aur KHUDÁWAND ká gussa tujh par bharkegá, aur wuh tuihe ekáek halák kar degá.

5 So tum un se yih sulók karo: tum un ke mazbahon ko dhá-do; un ke buton ko toro; un ke ghane bágon ko kát dáo; aur un kí taráshí hui múraton ág men jalá do.

6 Kyúñki tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke liye pák qaum hai; KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tuihe chun liyá, kí tú sab gurohon kí ba nisbat, jo zamín par haiñ, us kí kháss guroh ho.

7 KHUDÁWAND ne tum se muhabbat rakhi aur tumhen bargúzida kiyá, na

is liye ki tum aur gurohon se ginti men ziyada the; kyunki tum sab gurohon se kamtar the:

8 Balki is liye ki KHUDAWAND ne tum se muhabbat rakhi, aur us ne us qasam ka, jo tumhare bapdadon se ki, pas kiya, KHUDAWAND tum ko apne zorawar hath se nikal laya, aur gulam-khane se, aur Misr ke badshah Fira'un ke hath se, tumhen chhuraya.

9 Pas, tu jan rakh, ki KHUDAWAND tera Khuda wahi Khuda hai; wuh wafadar Khuda hai, jo 'ahd ka pas karti hai, aur hazar pusht tak un par, jo us ke dost hain, aur us ke hukmon ko mante hain, rahm karti hai;

10 Aur un ko, jo us ke dushman hain, un ke munh par badla dekar unhen fana karti hai: wuh us ki babat, jo us ka kina rakhti hai, deri na karegi; wuh use us ke munh par badla dega.

11 So tu un shar'aon, aur huquq, aur ahkam ki, jo main aaj ke din tujh par jatati hun, muhafazat kar, ta ki un par 'amal kare.

12 ¶ So agar tum un hukmon ko sunoge, aur yad rakhoge, aur un par 'amal karoge, to KHUDAWAND tera Khuda us 'ahd, aur rahmat ko, jis ki babat us ne tere bapdadon se qasam ki hai, tere liye yad rakhega:

13 Aur tujhe piyar karega, aur tujhe barakat bakhshega, aur tujhe ziyada karega: wuh tere rihm ke phal, aur teri zamin ke phal men, tere galle aur teri mai, aur tere tel, aur teri gaeon ki barhti, aur teri bheron ke gallon men, us zamin par, jis ki babat us ne tere bapdadon se qasam karke kaha, ki Tujh ko dunga, barakat bakhshega.

14 Tujhe sari qaumon se ziyada barakat di jaege; aur tum men, ya tumhari mawashi men se, ko nar ya mada banjh na hoga.

15 Aur KHUDAWAND har ek qism ki bimari tuih se dur rakhega, aur

Misr ke sab bure rogon men se, jinhen tu janti hai, ko rog tujh par na lawega; balki un sab par dalega, jo tera kina rakhte hain.

16 Aur tu un sab gurohon ko, jinhen KHUDAWAND tera Khuda tere hawale karega, nigal jaege; un par mutlaq teri shafaqat ki nazar na hogi: tu un ke ma'budon ki bandagi na kar; ki wuh tere liye phandi hai.

17 Agar tu apne dil men kahe, ki Ye gurohon mujh se ziyada hain; main unhen kyunkar nikal sakunga?

18 So tu un se mat dar, balki jo kuchh KHUDAWAND tere Khuda ne Fira'un aur sare Misr se kiya, achchi tarah yad karna;

19 Wuh bari bari azmaishen, jinhen teri ankhon ne dekh, aur we nishaniyan, aur we mu'ajize, wuh zorawar hath, wuh barhaya hua bazu, jin se KHUDAWAND tera Khuda tujhe nikal laya; aur KHUDAWAND tera Khuda un sab gurohon se, jin se tu darti hai, aisa hi karega.

20 Aur KHUDAWAND tera Khuda un par barron ko bhejega, ta ki unhen, jo baqi aur apne ta'in tujh se chhipate hain, halak kare.

21 Tu un se dabshat mat khana; kyunki KHUDAWAND tera Khuda, jo tum men hai, zorawar aur darana Khuda hai.

22 Aur KHUDAWAND tera Khuda un gorohon ko tere age se thora thora karke dafa karega: tu eksek unhen halak na karna, aisa na howe ki jangli darande tujh par barh jayen.

23 Par KHUDAWAND tera Khuda un ko tere hawale karega, aur unhen bari halakat se barbad karega, yahan tak ki we nabud ho jayenge.

24 Aur wuh un ke badshanon ko tere hath men de dega, aur tu un ke nam ko asman ke tale se mitawega; aur ko mard tera samhna na kar sakega, yahan tak ki tu un ko halak karega.

25 Tú un ke ma'búdon kī taráshī hūi múraton ko ág se jaláiyō : tú us rúpe sone ká jo un par hai lálach na kíjiyo, aur use apne liye mat líjiyo, tá na ho kī tú us ke phande men phans jae; kyúñki yih KHUDÁWAND tere Khudá ke áge makrúh hai.

26 Aur tú koí makrúh chiz apne ghar men mat lá, na ho kī tú us kī tarah mal'ún ho jae : tú us se ghin kháná, aur us se bilkull nafar rakhná; kyúñki wuh mal'ún chiz hai.

VIII BĀ'B.

SARE hukmon par, jo áj ke din main tujhe farmátá hún, dhyán rakhke 'amal karná, tá kī tum jō aur bahut ho, aur us zamín men, jis kī bábat KHUDÁWAND ne tumháre báp-dádon se qasam kī hai, tum dákhil hoke us ke wáris ho jáo.

2 Aur us sári ráh ko yád rakhiyo, jis men KHUDÁWAND terá Khudá bayábán ke bích in chális baras tujh ko liye phirá, tá kī tujhe 'ájiz kare, aur tujhe ázmáwe, aur tere dil kī bát daryáft kare, kī tú us ke ahkám mánegá kī nahín.

3 Aur us ne tujhe 'ájiz kiya, aur tujhe bhúkhá rakhá, aur wuh mann, jise tú na jántá thá, aur na tere báp-dáde jánte the, tujhe khiláya; tá kī yih tujh par jatáwe, kī insán faqat rotī hí kháne se jítá nahín rahtá, balki har ek bát se, jo KHUDÁWAND ke munh se nikaltí hai, jítá rahtá hai.

4 Chális baras tak na tere kapre tujh par puráne hue, aur na tere páñw sáje.

5 Tú apne dil men soch, kī jis tarah ádmī apne bete ko tambíh kartá hai, KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko tambíh kartá hai.

6 Pas, tú KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon ko kífz kar, tá kī us kī ráhon par chale, aur us se darta rahe.

7 Kyúñki KHUDÁWAND terá Khudá tujhe ek nafis zamín men dákhil kartá hai, aisí sarzamín, jahan pání kī nah-

ren, aur chashme, aur jhilen, jo wá-díon men se aur paháron se nikaltí hai;

8 Aisi zamín, jahan gehún, aur jau, aur angúr, aur anjír, aur anár hoté hai; aisí zamín jahan zaitún ká te aur shahd hotá;

9 Aisi zamín, jahan tú mahangí kī rotí na kháegá, aur na kisi chiz ká muhtáj hogá; aisí zamín, jis ke patthar lohá hai, aur jis ke paháron se tú támbá khod legá.

10 Jab tú kháwe aur ser howe, tab tú KHUDÁWAND apne Khudá ko, us nafis zamín ke sabab, jis ko us ne tujhe diya hai, mubáarak kahegá.

11 Khabardár ho, kī tú KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúl na jae, kī us ke sbar'aon, aur huqúq, aur ahkám par, jo áj main tumhen farmátá hún, 'amal na kare :

12 Aisá na ho, kī jab tú kháwe, aur terá pet bhare, aur suthre ghar banáwe, aur un men rahe;

13 Aur tere gae bail, aur bher bakrí, barh jae; aur tujh ko rúpá, aur souá ziyáda ho, aur terá sab mál bahut howe;

14 Tab terá dil phúl uthe, aur tú KHUDÁWAND apne Khudá ko farámosh kare, jo tujhe zamín i Misr se, aur gulám-kháne se nikál láya;

15 Jo terá us bare qaráne dasht men rahbar húa, jahan jalánawale sámp aur bichchú the, aur khushk-sáli thí, jahan pání na thá; jis ne tere liye chakmák ke patthar se pání nikálá;

16 Jis ne bayábán men wuh mann, jise tere báp-dáde na jánte the, tujhe khiláya, tá kī tujhe 'ájiz kare, aur teri ázmáish kare, kī ákhir men terá bhalá ho;

17 Na ho kī tú apne dil men kahe, kī Main ne apne zor aur apne háth kī quwat se yih mál paidá kiya.

18 Par tú KHUDÁWAND apne Khudá ko yád kar; kyúñki wuhí hai,

Jis ne tujhe qúwat dí, jis se tú mál paidá kare, tá ki wuh apne 'ahd ko, jo us ne qasam kháke tere bápádáon se kiya, qáim rakhe, jaisá áj ke din húa.

19 Aur yún hogá, ki agar tú kabhi KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúlegá, aur gair-ma'búdon ki pairaui aur un ki bandagi aur un ki parastish karegá, to main áj ke din tumháre barkhiláf gawáhi detá hún, ki tum nest o nábúdí ho jáoge :

20 Un gurohon ki mánind, jinhen KHUDÁWAND tumháre sámhne faná kartá hai, tum bhi faná hoge; is sabab se ki tum KHUDÁWAND apne Khudá ki áwáz ke sunnewále na húa.

IX B.A.B.

SUN le, ai Isráel : tujhe áj ke din Yardan pár jáná hai, tá ki tú un qaumon ká, jo tujh se barí aur zoráwar hain, aur un shahron ká, jo bare, aur un ki diwáren ásmán tak uthái hui hain, wáris howe.

2 Wahán ke log bare aur qaddáwar hain, jo baní 'Anáq hain, jinhen tú jántá hai, aur un ki bábat suná hai, ki kahte hain, Kaun hai, jo baní 'Anáq ke sámhne thahar sake !

3 Pas tú áj ke din samajh le, ki KHUDÁWAND terá Khudá wuh hai, jo tere áge áge pár játa hai; bhasam karnewáli ág ki mánind wuh un ko faná karegá; wuh unhen tere áge past karegá : tú un ko khárij karegá, aur filfaur halák karegá, jaisá KHUDÁWAND ne tujhe kahá hai.

4 Aur jab KHUDÁWAND terá Khudá un ko tere áge se nikál dále, tú apne dil men mat kahiyo, ki KHUDÁWAND ne meri sadáqat ke sabab se mujhe is zamín men, us ke wáris hone ke liye, dákhil kiya : balki KHUDÁWAND is sabab, ki ye qaumen sharír hain, un ko tere áge se nikáltá hai.

5 Tú apni sadáqat se, aur apne dil ki rástí se, us zamín ká wáris hone nahín játa : balki KHUDÁWAND terá

Khudá un qaumon ki sharárat ke bá'is un ko tere áge se khárij kartá hai, tá ki wuh us bát ko, jo us ne qasam karke tere bápádáon Abirahám aur Iz, háq aur Ya'qúb se kahí, purá kare.

6 Pas, tú samajh le, ki KHUDÁWAND terá Khudá teri sadáqat ke sabab se tujh ko is nafis sarzamín ká wáris nahín kartá; kyúñki tum to gardan-kash log ho.

7 ¶ Pas, yád kar, aur bhúl na já, ki tú ne KHUDÁWAND apne Khudá ko bayában men kyúñkar gussa diláya; jis din se ki tum Misr se báhar nikle, jab tak ki is maqám men áe, tum KHUDÁWAND se bági the.

8 Aur tum Hurib men bhi KHUDÁWAND ko gusse men láe; chumánchi KHUDÁWAND tum se gussawar hoke tum ko faná kiya cháhtá thá.

9 Jis waqt main do patthar ki takhtían lene ko pahár par charhá, usi 'ahd ki takhtían, jo KHUDÁWAND ne tum se kiya, aur main chális din rát tak usi pahár par rahá, na main ne roti khái, na pání piya :

10 Tab KHUDÁWAND ne patthar ki do lauben Khudá ki ungli se likhi hui mujh ko sompín; aur un par jo likhá thá, so un sab báton ke muwáfiq húa, jo KHUDÁWAND ne pahár par ág men se jamá'at ke din tum se kahí thin.

11 Aur aisá húa, ki chális din aur chális rát ke ba'd KHUDÁWAND ne patthar ki wuh donon lauben, ya'ne 'ahd ki lauben, mujh ko dín.

12 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Uth, aur yahán se niche já; kyúñki teri qaum, jise tú Misr se nikál láya, kharáb ho gayi; we us ráh se, jo main ne unhen batái, jald báhar gaye; unhon ne apne liye ek múrat dhálke banái.

13 Phir KHUDÁWAND ne mujhe khitáb karke farmáyá, ki Main ne is qaum ko dekhá; aur dekh, yih gardan-kash qaum hai;

14 Chhor mujhe, tá ki main unhen

halák karún, aur un ká nám ásmán ke niche se mitá dálún; aur main tujh se ek qaum, jo is se bhári aur qúwat-war ho, banáungá.

15 Chhunánci main phirá aur pahár par se utrá, aur pahár ág se jal rahá thá: aur 'ahd kí we donon lauhén mere donon háthon men thín.

16 Tab main ne nigáh kí, aur dekho, tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ká gunáh kiya thá, aur apne liye dhálá húa bachhrá banáya: tum bahut jald us rah se, jo KHUDÁWAND ne tumhen batái, báhar gaye the.

17 Tab main ne we donon lauhén thámke apne donon háthon se phenk dién, aur tumhári ánkhoñ ke sámhne unhen tor dálá.

18 Aur main áge kí tarah se chális din aur chális rát tak KHUDÁWAND ke áge girá pará rahá: main ne na roti khái, na páni piya, un sab gunáhoñ ke sabab se ki tum ne kiye, jab ki tum ne KHUDÁWAND ke áge aisi burái kí, ki use gusse men láe.

19 Kyúñki main KHUDÁWAND ke qahr aur tez gusse se dará, ki wuh tum par bahut gussa thá, aur tumhen nábud kiya cháhtá thá. Lekin KHUDÁWAND ne us waqt bhí meri suni.

20 Aur KHUDÁWAND ká bará gussa Hárún par bhí bharká, aur use halák karne par thá; main ne us waqt Hárún ke liye bhí dú'á mángi.

21 Aur main ne tumháre gunáh ko, ya'ne us bachhre ko, jo tum ne banáya thá, liya, aur ág men jaláya; phir use kútá, aur mihín písa, aisa kí wuh gubár sa ho gaya; aur main ne us rákh ko us chashme men, jo pahár se niklá thá, dál diya.

22 Aur Tab'arah, aur Massah, aur Qabrát ut Taháwah men bhí, tum ne KHUDÁWAND ko gussá diláya.

23 Aur usi tarah us waqt, jab KHUDÁWAND ne tum ko Qádis-Barní'a se báhar bhejá, aur farmáya, Chaph jáo, aur us zamín ke, jo main ne tum ko

dí hai, wáris bano; us waqt tum KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm se phir gaye, aur tum us par finán na láe, aur us kí áwáz ko na suná.

24 Jis din se main ne tumhen jáná, tum KHUDÁWAND se sarkashí karte ho.

25 So main KHUDÁWAND ke sámhne chális din aur chális rát girá jará rahá, jaisá kí áge pará thá; kyúñki KHUDÁWAND ne farmáya thá, kí Main in ko halák karúngá.

26 Is liye main ne KHUDÁWAND kí minnat kí, aur kahá, Ái Málik KHUDÁWAND, apni qaum ko, aur apni mirás ko, jise tú ne apni buzurgwári se naját bakhshí, aur jise tú zoráwar háth se Mísr se nikál láya, halák na kar.

27 Apne khádimoñ, Abirahám, aur Iz'háq aur Ya'qúb ko, yád farmá: is qaum kí khudsari, aur un kí sharárat, aur un ke gunáh par, nazar na kar;

28 Na howe kí wuh sarzamín, jahán se tú ham ko nikál láya, kahe, Is liye kí KHUDÁWAND qádir na thá, kí un ko us sarzamín men, jis kí bábat us ne un se wa'da kiya, dákhil kare, aur is liye, kí wuh un ká kína rakhtá thá, wuh unhen nikál le gaya, tá kí unhen dasht men halák kare.

29 Ba har hál we teri qaum hain, aur teri mirás hain, jinhen tú apne bare zor se, aur barháe hús bázu se, nikál láya hai.

X BAB.

US waqt KHUDÁWAND ne mujhe farmáya, kí Apne liye patthar kí do takhtíán pahlión kí mánind taráshke baná, aur pahár par mujh pás chaph á, aur ek chobi sandúq baná.

2 Aur main un takhtíón par wuhí báten likhúngá, jo pahli takhtíón par, jinhen tú ne tor dálá, likhi thín; ba'd us ke tum un ko sandúq men rakhiyc.

3 Tab main ne shittim kí lakri ká sandúq banáya, aur patthar kí do takhtíán pahlión ke mánind taráshín,

aur un donon takhtion ko apne háth men liye hús pahár par charhá.

4 Aur us ne un takhtion par, pahle likhne ke muwáfiq, wuhí das ahkám, jo KHUDÁWAND ne pahár par ág ke bich se majma' ke din tumhen farmáe the, likhe; aur KHUDÁWAND ne mujhe we din.

5 Tab main phirá, aur pahár par se utrá, aur un takhtion ko us sandúq men, jo main ne banáyá thá, rakhá: chunánchi we hanoz us men hain, jaisá ki KHUDÁWAND ne mujhe hukm kiyá hai.

6 ¶ Tab baní Isráel ne Biarát i baní Ya'aqán se Mausirah ko kúch kiyá: wahán Hárún ká intiqál húa, aur wahín gárá gáyá, aur us ká betá Ili'azar kahanát ke mansab par us ká qáim-maqám húa.

7 Wahán se unhon ne Judjúdah ko kúch kiyá; aur Judjúdah se Yutbát ko, jo pání ki nahron ke sabab kháss sarzamín hai.

8 ¶ Us waqt KHUDÁWAND ne Láwí ke firqe ko is liye judá kiyá, ki KHUDÁWAND ke áhd ke sandúq ko utháwe, aur KHUDÁWAND ke huzúr khará hoke us kí khidmat-guzári kare, aur us ká nám leke du'á dewe; chunánchi áj ke din tak yóghín hai.

9 Is liye Láwí ká hissa aur mírás us ke bháion ke sáth nahín, ki KHUDÁWAND us kí mírás hai, jaisá KHUDÁWAND tere Khudá ne use kahá.

10 Aur main agle dinor kí tarah chális rát aur chális din pahár par phir thahrá rahá, aur us dá'fa bhí KHUDÁWAND ne merí suní, aur KHUDÁWAND ne na cháhá ki tujhe halák kare.

11 Phir KHUDÁWAND ne mujhe kahá, ki Uth, aur qaum ke áge áge kúch kar, tá ki we us sarzamín men dákhil hoke us ke wáris ho jáwen, jis kí main ne un ke bápdádon se qasam karke kahá thá, ki un ko bañh-ahúngá.

12 ¶ Ab, ai Isráel, KHUDÁWAND

terá Khudá tujh se kyá cháhtá hai, magar yih, ki tú KHUDÁWAND apne Khudá se dará kare, aur us kí sab ráhon par chale, aur us se muhabbat rakhe, aur apne sáre dil aur apní sári ján se KHUDÁWAND apne Khudá kí bandagí kare,

13 Aur us ke ahkám aur huqúq ko, jo main áj ke din tujhe farmátá hún, hifz kare, tá ki terá bhalá ho?

14 Dekh, kí ásmán, aur ásmánon ká ásmán, KHUDÁWAND tere Khudá ká hai; zamín bhí, aur sab kuchh jo us men hai.

15 Faqat yihí thá, ki KHUDÁWAND ko khush áyá, ki tumháre bápdádon se muhabbat rakhe; is liye un ke ba'd un kí aulád ko, ya'ne tum ko, sári gurohon kí banisbat pahle barguzida kiyá, jaisá kí áj hai.

16 Pas, apne dilon ká khatna karo, aur áge ko gardan-kashí na karo.

17 Kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá, wuhí khudáon ká Khudá, aur khudá-wandon ká Khudáwánd hai; wuh buzurgwár, aur qádir, aur haibatnák, Khudá hai, jo záhir par nazar nahín kartá, aur rishwat nahín letá.

18 Wuh yatimon aur bewon ká insáf kartá hai, aur pardesí se aisí muhabbat rakhtá hai, ki use kháná aur kaprá detá hai.

19 Só tum bhí pardesí ko piyár karo; ki tum bhí zamín i Misr men pardesí the.

20 Tú KHUDÁWAND apne Khudá se dartá rah; usí kí bandagí kar, aur usí se líptá rah, aur usí ke nám kí qasam khá.

21 Wuhí terá fakhí hai, aur wuhí terá Khudá hai, jis ne tere liye aise bare aur haulnák kám kiye, jinhen tú ne apní ánkhon se dekhá.

22 Tumháre bápdáde, jab Misr men utre, to sattu ármi the; aur ab KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe ásmán ke sitáron ke mánind barháyá.

XI BĀB.

SO tú KHUDĀWAND apne Khudá ko dost rakha, aur us kí amánat kí, aur huqúq, aur shari'aton, aur ahkám kí hamesha muháfazat kar.

2 Aur tum áj ke din ján lo, kí main tumhári aulád se khitáb nahín kartá, jinhon ne na jání hai, aur na dekhí hai KHUDĀWAND tere Khudá kí tam-bíh, aur us kí buzurgí, aur us ká zoráwar háth, aur us ká barháyá húá bázt,

3 Aur us ke mu'ajize, aur us ke we kám kí us ne Misr ke darmiyán Fira'ún sháh i Misr aur us kí sári sarzamín ke sáth kiye;

4 Aur wuh, jo us ne Misr ke lashkar ke sáth, aur un ke ghoron, aur un kí gáríon ke sáth kiyá; kí kyúnkar us ne un ke úpar daryá e Qulzum ká pání bahá láyá, jis waqt unhon ne tumhárá píchhá kiyá; so KHUDĀWAND ne unhen halák kiyá, kí áj ke din tak nábud hain;

5 Aur wuh, jo us ne bayábán men, jis waqt tak tum yahán pahunché, tumháre sáth kiyá;

6 Aur wuh, jo us ne Dátan aur Abirám ke sáth kiyá, jo Rúbin ke bete Iliáb ke bete the; kí kyúnkar zamín ne apná munh kholá, aur un ke gharánon, aur un ke khaimon, aur us sáre mál ko, jo un ke qabze men thá, sáre Isráel ke darmiyán nigal gayí:

7 Balki tumhín ne KHUDĀWAND ke we sab bare kám, jo us ne kiye, apní ánkhon se dekhe.

8 So tú un sáre hukmon kí, jo áj main tujhe farmátá hún, muháfazat kar, tá kí tum qúwat páo, aur dákhil hoke us zamín ke, jis ke málík hone ke liye tum játe ho, wáris ho;

9 Aur tá kí tum us zamín par apní 'umr bahut barháo, jis kí bábat KHUDĀWAND ne tumháre bápádáon se qasam karke kahá, kí Main un ko, aur un kí nasl ko, dúngá,—wuh sar-

zamín, jis men dúdh aur shahd bahtá hai.

10 ¶ Kí wuh zamín, jis men tú us ká wáris hone játá hai, Misr kí sí nahín, jahán se tum nikal áe, jahán tú apná bij botá thá, aur use apne páñw se, tarkári ke bág kí tarah, pání se sínchtá thá:

11 Lekin wuh zamín, jis ke wáris hone ko tum játe ho, paháron aur wádíon kí zamín hai, aur ásmán ke menh se seráb hotí hai.

12 Yih wuh zamín hai, jise KHUDĀWAND terá Khudá cháhtá hai, aur hamesha, sál ke shurú' se sál ke ákhir tak, KHUDĀWAND tere Khudá kí ánkhen us par lagi hain.

13 ¶ Aur yún hogá, kí agar tum mere hukmon ko, jo áj main tumhen farmátá hún, koshish se sunke, KHUDĀWAND apne Khudá ko dost rakho, kí apne sáre dil, aur apne sáre jí se us kí bandagí karo,

14 To main tum ko tumhári zamín par menh 'ain waqt par, pahlí aur pichhlí barsát, barsáúngá, tá kí tum apná galla, aur apní mai, aur apná tel jam'a karo.

15 Aur main tere kheton men tere chárpáyon ke liye ghás ugwaúngá, tá kí tú kháe aur ser ho.

16 Tum áp se khabardár raho, aisé na ho kí tumháre dil fareb khá jáwen, aur tum phir jáo, aur gair ma'búdon kí bandagí karo, aur unhen síjda karo,

17 Aur KHUDĀWAND ká gussa tum par bharke, aur wuh ásmán ko band kare, kí menh na barse, aur zamín apná hásil na de; aur tum us achchhí zamín par se, jo KHUDĀWAND tum ko detá hai, jald faná ho jáo.

18 ¶ So tum meri in báton ko apne dilon aur apní jánon men jagah do, aur unhen nishán ke liye apne háthon par bándho, aur we tumhári donon ánkhon ke darmiyán tikon kí mánind rahen.

19 Aur tum unhen apne larkon ko parhāo, jis waqt ki tū apne ghar men baithā ho, aur apnī rāh chaltā ho, aur sote waqt, aur uthte waqt, un kā charohā kar.

20 Aur tū unhen apne ghar ki chaukhaton par, aur apne phātakon par likh :

21 Tā ki terī aur terī aulād ki 'umr to din, jis tarah se āsmān ke din jo zamīn ke upar hai, us sarzaminmen bahut howen, jis ki bābat KHUDĀWAND ne tere bāpdādon se qasam karke kahā, ki Main use tumhen dūngā.

22 ¶ Kyūnki agar tum un sab hukmon ki, jo main tumhen farmātā hūn, koshish se muhāfazat karo, aur un par 'amal karo, ki KHUDĀWAND apne KHudā ko dost rakho, aur us ki sārī rahon par chalo, aur us se lipste raho ;

23 To KHUDĀWAND in sab gurohon ko tumhare āge se nikāl dālegā ; aur tum in gurohon ke, jo tum se buzurg-tar aur qawitar hain, wāris hoge.

24 Jis jis jagah tumhare pānw ke talwe parenge, wuh wuh jagah tumārī ho jāegi ; bayābān se, aur Lubnān se, aur nahr se, jo nahr i Furāt hai, leke, daryā e garbī tak, tumharā siwāna hogā.

25 Yabān kisī ādmī ki majāl hogī, ki tumhare sāmhnē kharā ho sake : ki KHUDĀWAND tumharā KHudā tumharā ru'ab aur khauf us sārī sarzamin par, jis par tum qadam māroge, dālegā, jaisā us ne tum se kahā hai.

26 ¶ Dekho, main āj ke din tumhare āge barakat aur la'nāt rakh detā hūn ;

27 Barakat, jab ki tum KHUDĀWAND apne KHudā ke hukmon ko, jo āj main tumhen farmātā hūn, māno :

28 Aur la'nāt, jab ki KHUDĀWAND apne KHudā ki farmānbardārī na karo, aur us rāh se, jis ki bābat āj main tumhen farmātā hūn, phirke, gair-ma-

'būdon ki pairaui karo, jinhen tum ne nahin jānā.

29 Aur yūn hogā, ki jab KHUDĀWAND terā KHudā tujh ko us sarzamin men, jahān tū jātā hai ki us kā wāris bane, dākhil karegā, to tū us barakat ko koh i Garizim par se, aur us la'nāt ko koh i 'Aibāl par se, sunāwega.

30 Dekh, we pahār Yardan pār wāqī' hain, us taraf ko jidhar āstāb gurūb hotā hai, Kan'ānion ki sarzamin men, jo maidān men Jiljāl ke muqābil, Morih ke baliton ke qarib, rahte hain.

31 Kyūnki tum Yardan pār jāte ho, tā ki us sarzamin ke, jo KHUDĀWAND tumharā KHudā tumhen detā hai, wāris ho ; so tum us ke wāris hoge, aur us men basoge.

32 So tum in sab huqūq aur hukmon ki muhāfazat karo, jinhen main āj tumhare sāmhnē rakhtā hūn, aur un par 'amal karo.

XII BĀB.

YE we huqūq, aur abkām hain, jin par tumhen lāzim hai, ki us sarzamin men, jise KHUDĀWAND tumhare bāpdādon kā KHudā tumharī milkiyat hone ke liye tumhen detā hai, nigāh rakho, tā ki sab din, jab tak tum zamīn par jite raho, un par 'amal karo.

2 Tum un sab jagahon ko, jahān un qaumon ne, jin ke tum wāris hoge, apne ma'būdon ki bandagi ki hai, tūnche paharon par, aur t̄ilon par, aur har ek hare darakht tale, nest o nābūd kar dijiyo.

3 Un ke mazbahon ko dhā dijiyo, aur un ke sutānon ko toriyo, aur un ke ghane bāgon men āg lagāiyo, aur un ke ma'būdon ki khudī hūi mūraton ko chaknāchūr kijiyo, aur un ke nāmōn ko us jagah se mitā dijiyo.

4 Tum aisā kuchh KHUDĀWAND apne KHudā ke liye mat kijiyo.

5 Balki wuh jagah, jise KHUDĀWAND tumharā KHudā tumhare sab firqon ke darmiyan pasand karegā, ki

wahān apnā nām rakhe, ya'ne usī kā maskan, tum pūchho, aur wahān āyā karo;

6 Aur wahān tum apnī soḳhtanī qurbānīon, aur apne zabīhon, aur apnī dahyakīon, aur hāth se uṭhāī hūī qurbānīon ko, aur apnī mannaton ki chizen, aur apnī khushī ki qurbānīon, aur apne bheṛ bakrī aur gāe bail ke palauthon ko, guzrāno:

7 Aur wahān tum KHUDĀWAND apne Khudā ke āge khāo; aur tum aur tumhāre gharāne, apne un sab kāmōn men, jin men tum hāth lagāte ho, aur jin men KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tum ko barakat dī hai, khushī karo.

8 Tum aise kām, jaise ham yahan karte hain, ki har ek ki nazar men jo kuchh bhalā ma'lūm ho, so kare, wahān mat kijiyo.

9 Kyūnki tum us āram aur mirās tak, jo KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhen detā hai, hanoz nahīn pahunchē.

10 Lekin jab tum Yardan pār jāoge, aur us sarzamīn men, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhārī mirās kar detā hai, būd o bāsh karoge; aur wuh tum ko tumhāre sab dushmanon se, jo chāron taraf hain, rihāī degā, yahan tak ki tum be-khauf būd o bāsh karo;

11 To wahān ek maqām hogā, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā is liye chun legā, ki us kā nām wahān rakhā jāe; so tum ye sab kuchh, jo main tumhen farmātā hūn, wahān le jāo; ya'ne apnī soḳhtanī qurbānīān, aur apne zabīhe, aur apnī dahyakīān, aur apne hāth ke uṭhāe hūe hadye, aur sab apnī khāsse mannaton ki chizen, jo KHUDĀWAND ke liye tum se manī jāti hain, wahān guzrāniyo:

12 Aur tum apne betōn, aur apnī betiōn, aur apne gulāmōn, aur apnī laundīon, us Lāwī samet, jo tumhāre phātakon ke andar ho, is liye ki us kā

baḳhra aur mirās tumhāre sāth nahīn, KHUDĀWAND apne Khudā ke āge khush rahiyo.

13 Tū āp se chaukas rah, aur apnī soḳhtanī qurbānīān har ek jagah, jo nazar āwe, mat guzrān;

14 Magar us hī jagah, jise KHUDĀWAND tumhāre firqon men se ek ke darmiyān chun legā, tū apnī soḳhtanī qurbānīān wahān guzrāniyo; aur sab kuchh, jo main tujhe hukm kartā hūn, wahān kijiyo.

15 Tis par bhī, jo kuchh terā jī chāhe, zabh kar, aur apne sab darwāzon men gosht khāyā kar, KHUDĀWAND apne Khudā ki barakat ke muwāfiq, jo us ne tum ko dī hai: khwāh pāk ho, khwāh nāpāk, har koi, misl āhū, aur hiran ke, use khāe.

16 Faqat tū lahū mat khā: balki tū use pānī ki tarah zamīn par unḍel de.

17 ¶ Lekin tū apne galle, aur mai, aur tel ki dahyakīān, aur apne gāe bail, aur bheṛ bakrī ke palauthē, aur apnī mannaton ki chizen, jo tū māne, aur apnī khushī ke hadye, aur we qurbānīān, jinhen tū ne apne hāth se uṭhāyā, apne phātakon ke andar mat khāiyo:

18 Balki tujh par, aur tere betē aur terī betī par, aur tere gulām aur terī laundī par, aur Lāwī par, jo tere phātakon ke andar hai, wājib hai, ki un chizon ko KHUDĀWAND apne Khudā ke āge us jagah, jise KHUDĀWAND terā Khudā chun lewe, khāo: aur tū KHUDĀWAND apne Khudā ke āge apne sab kāmōn men, jin men tū hāth lagātā hai, khush rahiyo.

19 A'p se chaukas rah, ki jab tak ki tū zamīn par jītā rahe, Lāwī ko tark na karnā.

20 ¶ Jab KHUDĀWAND terā Khudā terī sarhaddon ko barhāwe, jaisā us ne tujh se wa'da kiya, aur tū kahe, ki Main gosht khāūngā, ki merā jī gosht khāne kā mushtāq hai, to tū gosht,

aur har ek chiz, jise terā jī chāhe, khāiyo.

21 Aur agar wuh makān, jise KHUDĀWAND tere KHUDā ne is liye chun liyā hai, ki apnā nām wahān rakhe, tere makān se bahut dūr ho, to tū apne gāe bail, aur bher bakrī men se, jo KHUDĀWAND ne tuihe diye, zabh kijiyo, jaisā main ne tuihe farmāyā, aur tū apne darwāzōn men jo kuchh terā jī chāhe khāiyo.

22 Jis tarah kī āhū aur hiran ko khāte hain, tū us hī tarah unhen khāiyo: pāk aur nāpāk un ke khāne men barābar hain.

23 Lekin khabardār ki lahū mat khāiyo; kyūnki lahū jo hai, so jān hai; aur munāsib nahīn ki tū gosht ke sath jān khāwe.

24 Tū use mat khāiyo; balki use pānī kī tarah zamīn par unḍeliyo.

25 Tū use na khānā; tā ki terā aur tere ba'd terī aulād kā bhalā ho, jab ki tū wuh, jo nek hai, KHUDĀWAND kī ānkhon ke sāmhnē kare.

26 Lekin tū apnī muqaddas chīzēn jo tere pās hon, aur apnī mannaton kī chīzēn us makān men, jise KHUDĀWAND chun lewe, le jāiyo.

27 Aur tū apnī sokhtanī qurbānīān, un kā gosht aur lahū, KHUDĀWAND apne KHUDā ke mazbah par charhāiyo; aur tere zabihon kā lahū KHUDĀWAND tere KHUDā ke mazbah par unḍelā jāegā, magar gosht tū khāiyo.

28 In sab bāton ko, jin kā main tumhen hukm detā hūn, dhyān rakhke suno, tā ki tumhārā, aur tumhāre ba'd tumhārī aulād kā abad tāk bhalā ho, jab ki tum wuh, jo KHUDĀWAND tumhāre KHUDā kī nazar men nek aur rāst hai, karo.

29 ¶ Jab KHUDĀWAND terā KHUDā un gurohon ko tere āge wahān, jahān tū jātā hai ki wāris bane, kāṭ ḍāle, aur tū un kā wāris ho jāe, aur un kī sar-zamīn men būdobāsh kare;

30 To tū apne se hoshyār rah, na

ho ki tere sāmhnē un ke nābūd hone ke ba'd, tū un kī pairaui karke phande men phanse; aur na ho ki tū un ke ma'būdōn kī bābat, yih kahke, pūchhne, ki Ye jamā'aten apne ma'būdōn kī bandagī kyūnkar karti thin? main bhī us hī tarah karūngā.

31 Tū KHUDĀWAND apne KHUDā se aisā mat kijiyo; kyūnki unhon ne har ek makrūh kām, jis se KHUDĀWAND 'adawat rakhtā hai, apne ma'būdōn ke liye kiya; yahān tak ki apne betōn aur betōn ko bhī apne ma'būdōn ke liye āg men ḍālke jalā diya.

32 Tum har ek bāt par, jis kā hukm main tumhen detā hūn, dhyān rakhke 'amal kijiyo: tū us se ziyāda na karnā, na us se kam karnā.

XIII BĀ'Ī.

A GAR tumhāre darmiyān koī nabī yā khwāb-dekhnewālā zāhir ho, aur tumhen koī nishān yā mu'ajiza dikhāwe;

2 Aur us nishān yā mu'ajize ko mutābiq, jo us ne tumhen dikhāyā, bāt wāq'i ho, aur wuh tumhen kahe, A'o, ham gair-ma'būdōn kī, jinhen tum ne nahīn jānā, pairaui karen, aur un kī bandagī karen;

3 Tū hargiz us nabī yā khwāb-dekhnewāle kī bāt par kān mat dhariyo; ki KHUDĀWAND tumhārā KHUDā tumhen āzmātā hai, tā daryāft kare, ki tum KHUDĀWAND apne KHUDā ko apne sāre dil aur apnī sārī jān se dost rakhte ho, ki nahīn.

4 Chāhiye ki tum KHUDĀWAND apne KHUDā kī pairaui karo, aur us se ḍaro, aur us ke hukmon ko hifz karo, aur us kī bāt māno; tum us kī bandagī karo, aur us hī se liptē raho.

5 Aur wuh nabī, yā wuh khwāb-dekhnewālā, qatl kiya jāegā; kyūnki us ne tumhen KHUDĀWAND tumhāre KHUDā se, jo tum ko Misr se bāhar nikāl lāyā, aur us gulām-khāne se rihāī dī, phirāne ke liye kahā thā, tā ki tumhen us rāh se, jis par KHUDĀ-

WAND tumhāre Kḥudā ne tumhen chalne kā hukm diyā hai, bahkāwe. Isī tarah tū bādī ko apne darmiyān se judā kār degā.

6 ¶ Agar terā bhāī, jo terī mā kā betā hai, yā terā hī betā, yā terī betī, yā terī hamkanār jorū, yā terā dost, jo tujhe terī jān ke barābar 'azīz ho, tujhe poshīde men phuslāwe, aur kahe, ki A'o, gair-ma'būdōn kī bandagī karen, jin se tū aur tere bāpdāde wāqif nahīn the,

7 Yā'ne un logōn ke ma'būdōn men se, jo tumhāre girdāgird, tumhāre nazdīk, yā tum se dūr, zamīn ke is sire se us sire tak, rahte hai;

8 To tū us se muwāfiq na honā, aur na us kī bāt sunnā; tū us par rahm kī nigāh na rakhnā, tū us kī ri'āyat na karnā, tū use poshīda na rakhnā:

9 Balki tū us ko zarūr qatl karnā; us ke qatl par pahle terā hāth pāre, aur ba'd us ke sab qaum ke hāth.

10 Aur tū use sangsār karnā, tā ki wuh mar jāe; kyūnki us ne chāhā, ki tujhe KḥUDĀWAND tere Kḥudā se, us hī se, jo tujhe zamīn i Misr se, gulām-khāne hī se, nikāl lāyā, bargashta kare.

11 Tab sāre banī Isrāel sunke darenge, aur tumhāre darmiyān phir waisī sharārat na karenge.

12 ¶ Agar tū un shahron men se, jo KḥUDĀWAND tere Kḥudā ne tujhe sukūnat ke liye bakhshne hai, kisi kī bābat yih afwāh sunne, ki

13 Ba'ze log, banī Bali'āl, tumhāre darmiyān se nikal gaye, aur apne shahr ke logon ko yūn kahke gumrah kiyā, ki A'o, ham chalen, aur gair-ma'būdōn kī, jinhen tum ne nahīn jānā, bandagī karen;

14 Tab tujhe pūchhnā, aur talāsh karnā, aur kḥūb tahqiq karnā hogā; aur dekh, agar yih bāt sach ho, aur yaqīn ko pahunchē, ki aisā nafratī kām tumhāre darmiyān kiyā gayā;

15 To tū us shahr ke bāshindōn ko,

talwār kī dhār se zarūr qatl karenā, use, aur sab kuchh jo us shahr men hai, aur wahān kī mawāshī ko talwār kī dhār hī se nest o nābūd karenā.

16 Aur us kī sārī lūt wahān ke kūche ke bīch o bīch ikatḥī karenā, aur us shahr ko aur wahān kī lūt ko, KḥUDĀWAND apne Kḥudā ke liye, āg se jalā degā; aur wuh hamesha ko ek tīlā hogā; phir banāyā na jāegā.

17 Aur un haram kī chizon men se kuchh tere hāth se lagā ōṭā na rāhe: tā ki KḥUDĀWAND apne qahr i tund se bāz āwe, aur tujh par karam kare, aur tujh par rahm farmāwe, aur tujhe ziyāda kare, jaisā ki us ne tumhāre bāpdādōn se qasam kī hai;

18 Jis waqt ki tū KḥUDĀWAND apne Kḥudā kī āwāz sunē, ki tū us ke hukmon par, jo āj main tujhe farmātā hūn, bīz kare, tā ki tū us ko, jo KḥUDĀWAND tere Kḥudā kī nazaron men bhalā hai, bajā lāwe.

XIV BĀB.

TUM KḥUDĀWAND apne Kḥudā ke farzand ho; tum kisī murde ke sabab apne ko na kāṭo, na apnī ānkhon ke bīch bāl mūndo.

2 Kyūnki tū KḥUDĀWAND apne Kḥudā ke liye muqāddas qaum hai, aur KḥUDĀWAND ne tujh ko chun liyā hai, tā ki sab qaumon kī banisbat, jo zamīn par hai, tū us ke liye khāss qaum ho.

3 ¶ Tū kisī ghinaunī chiz ko mat khāiyo.

4 We chārpāc, ki jinhen tum khā sakte ho, ye hai: Bāil, aur jhund nēn se bher, aur bakrī;

5 Aur hiran, aur āhū, aur yahmūr, aur buz-kohī, aur rīm, aur gāw-mesh aur takka-kohī.

6 Aur har ek chārpāya, jis ke khur chire hūe hon, aur us ke khur men shigāf ho, aisā ki us se do panje hote, aur jugālī kartā ho, to tum use khāoge.

7 Lekin un men se, ki jugali karte hain, ya un ke khur chire hue hain, tum inhen mat khaiyo; jaise unt, aur kharagosh, aur yarba'a; is liye ki ye jugali karte hain, lekin un ke khur chire hue nahin hain: so yih tumhare liye napaak hain.

8 Aur saar bhi, ki us ke khur chire hue hain, par jugali nahin karti: wuh tumhare liye napaak hai; tum un ka gosht na khaiyo, na un ki lash ko hath lagaiyo.

9 ¶ Abi janwaron men se yih khaoge; jitnon ke par hon aur chhilke, tum unhen khaoge:

10 Magar jis ke par aur chhilke na hon, tum use mat khaiyo; wuh tumhare liye napaak hai.

11 ¶ Har ek paranda, jo pak hai, tum use khaoge.

12 Lekin we, jin ka khana harām hai, ye hain: 'uqab, aur ustukhwān-khwār, aur bahri 'uqab,

13 Aur chilh, aur sufed chilh, aur giddh, aur jo un ki jins se hain;

14 Aur har ek jins ka kauwa;

15 Aur shutr-murg, aur ullu, aur bahri bagla, aur baz ki har ek qism;

16 Aur bum, aur chuhemār, aur chakwa,

17 Aur hawasil, aur rakham, aur mahi-khwār,

18 Aur laklak, aur bagla, aur jo un ki jins se hon, aur hudhud, aur cham-gadar.

19 Aur har ek haiwan, jo rengke chale aur ure, tumhare liye napaak hai; tum use mat khaiyo.

20 Sab we parande, jo pak hain, tum unhen khaoge.

21 ¶ Jo haiwan ap se mar jae, tum use mat khaiyo; tu use kisi pardesi ko, jo tere phatakun ke andar howe, dijiyo, ta ki wuh use khaue; ya kisi ajnabi admi ke hath bech daliyo; kyunki tu KHUDAWAND apne KHuda ki muqaddas qaum hai. Tu halwan us ki ma ke dadd men mat ubaliyo.

22 Tu apne galle men se, jo sal ba sal tere kheton men hasil hota hai, daswan hissa wafadari se juda kijiyo.

23 Aur tu KHUDAWAND apne KHuda ke huzur us jagah, jise us ne apne nam ke liye pasand farmaya, ki us ka nam wahān rahe, apne galle ki, aur apni mai ki, aur apne tel ki dahyak, aur apne gae bail, aur bher bakri ke pahle bachche khaiyo; ta ki tu KHUDAWAND apne KHuda se hamesha dar-na sike.

24 Aur agar rasta tere liye daraz ho, aisa ki tu use na le ja sake; ya agar wuh makan, jise KHUDAWAND tere KHuda ne pasand farmaya, ki apna nam wahān rakhe, bahut dur ho, jab KHUDAWAND tere KHuda ne tujh ko barakat bakhshi:

25 Tab tu naqdi ke liye un ko bech, aur us naqdi ko bandhi hui apne hath men leke us maqam par, jise KHUDAWAND tera KHuda chun lewe, ja:

26 Aur us naqdi se, jis chiz ko tera ji chae, mol le, khwah gae bail, ya bher bakri, ya mai, ya muskir, ya aur kuchh, jis par tera ji ragib ho, aur wahān KHUDAWAND apne KHuda ke age khana kha, aur tu aur tera sara gharana khushi kare,

27 Aur Lawi bhi, jo tere phatakun ke andar hai; tu use hargiz tark na kijiyo; kyunki us ke liye hissa aur miras tere sath nahin hai.

28 ¶ Tin sal ke ba'd tu us sal ke paidawar ki sari dahyak nikaliyo, aur apne phatakun ke andar use jam'a kijiyo:

29 Aur Lawi, is liye ki us ka koi hissa aur miras tere sath nahin, aur musafir, aur yatim, aur bewa, jo tere phatakun ke andar hain, awen, aur khawen, aur ser howen, ta ki KHUDAWAND tera KHuda tere hath ke sab kamon men, jo tu karti hai, tujhe barakat bakhse.

XV BA'B.

HAR sāt sāl ke ba'd tujhe chhut-kāre kī rasm mán lenā hogā.

2 Aur chhutkārā karne kā taur yih hai, ki Agar kisī ne apne paṛosī ko kuchh qarz diyā ho, to wuh use mu'āf kare, aur apne paṛosī se, yā bhāī se, use talab na kare; is liye ki yih KHUDĀWAND ke chhutkāre kī rasm kahlātī hai.

3 Ajnabī se tū us ko talab kar sak-tā hai; par jo kuchh terā tere bhāī par hai, to terā hī hāth us ke liye chhor dewe;

4 Magar jis waqt ki tumhāre darmiyān mutlaq koī kangāl na ho; kyūnki KHUDĀWAND us zamīn par, jise KHUDĀWAND terā Khudā terī mīrās aur milk kar detā hai, tujhe bahut sī barakat degā:

5 Sirf is shart par, ki tū KHUDĀWAND apne Khudā kī āwāz par kán lagāwega, aur dhyan rakhe in sab hukmon par, jo āj main tujhe amr kartā hūn, 'amal karegā.

6 Kyūnki KHUDĀWAND terā Khudā, jaisā us ne tujhe kahā hai, tujhe barakat bakhshegā; aur tū bahut sī qaumon ko qarz degā, par tū un se qarz na legā; aur tū bahut sī gurohon par bādshāhat karegā, aur we tujh par bādshāhat na karenge.

7 ¶ Agar tumhāre bīch tumhāre bhāion men se, tere kisī phātak ke andar, terī us sarzamīn par, jise KHUDĀWAND terā Khudā tujhe detā hai, koī muflis howe, tū us se sakht-dilī mat kijiyo, aur apne muflis bhāī kī taraf se apnā hāth mat band kijiyo;

8 Balki tū us par apnā hāth kushāda rakhiyo, aur kisī kām men jo wuh chāhe, baqadr us kī ihtiyāj ke, us ko zarūr qarz djiyo.

9 Khabardār, ki tere bure dil men yih andesha na guzre, aur tū kahe, ki Sātwañ sāl, ohhutkāre kā sāl, nazdfik hai; aur terī ānkh tere muflis bhāī se phir jāe, aur tū use kuchh na dewe;

aur wuh tujh par KHUDĀWAND se faryād kare, aur wuh tere liye gunāh thahre.

10 Use tujh ko zarūr denā hogā; aur jab tū use dewe, to chāhiye ki terā dil gamgīn na ho; kyūnki is hī sabab se KHUDĀWAND terā Khudā, tere sāre kāmōn men, aur sab mu'āmalōn men ki jin men tū apnā hāth dāle, tujh ko barakat bakhshegā.

11 Ki miskin zamīn par se kabhī jāte na rahenge; is liye main yih kahke tujhe hukm kartā hūn, ki Tū apne bhāī ke wāste, aur apne miskin ke liye, aur apne muhtāj ke wāste jo terī zamīn par hai, apnā hāth kushāda rakhiyo.

12 ¶ Agar terā bhāī, khwāh 'Ibrānī mard ho, khwāh 'Ibrānī 'aurat, tere hāth bechā jāe, aur chha baras tak terī khidmat kare; to tū sātwañ sāl us ko apne pās se āzād kar djiyo.

13 Aur jab tū use āzād karke apne pās se rukhsat kare, to use khālī-hāth mat rukhsat karnā:

14 Balki tū apnī bheṛ bakrī, aur khatte, aur kolhū men se, us barakat men se jo KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe bakhshī hai, dil kholke de.

15 Aur yād kar, ki tū zamīn i Misr men gulām thā, aur KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe chhurāyā; is liye main tujhe is kī bābat āj yih hukm kartā hūn.

16 Aur aisā hogā, ki agar wuh tujhe yūn kahe, ki Main tere pās se na jāūngā; ki main tujhe aur tere ghar ko dost rakhtā hūn; is liye ki tere pās rahnā us ke nazdfik achchhā hai;

17 To tū ek sūā le, aur us kā kán chhedke us sūe ko kán samet apne darwāze men ghusa de, ki wuh hame-sha ko terā gulām hogā. Aur apnī laundī se bhī aisā hī kijiyo.

18 Aur jab tū use āzād karke apne pās se rukhsat kare, to chāhiye ki yih tujh par dushwār na guzre; kyūnki us ne do mazdūron ke barābar chha

baras tak terí k̄hidmat kí : so K̄HUDÁWAND terá K̄hudá tujhe sab kuchh men jo tú kare tujhe barakat degá.

19 ¶ Tere gáe bail, aur bher bakrí ke nar palauthe, jitne paidá hon, un sab ko K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke liye muqaddas kijiyo; tú apne bail ke palauthe se kuchh kám na líjiyo; na apní bher ke palauthe ká bál katriyo.

20 Tú use K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke áge, us jagah par jo K̄HUDÁWAND pasand karegá, apne k̄hándán samet, har sál k̄háiyó.

21 Par agar us men koi 'aib howe, langrá ho, yá andhá ho, yá aur koi burá 'aib ho, to use K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke liye zabh mat kijiyo.

22 Tú use apne pháṭakon ke andar k̄háegá; hiran aur áhú kí tarah, pák ho yá nápák, donon barábar hain.

23 Magar tú us ká lahú na k̄háná; balki tú us ko pání kí tarah zamín par unḍelná.

XVI BĀB.

A BĪB ke mahíne kí muháfazat kijiyo, aur K̄HUDÁWAND apne K̄hudá kí fasah kijiyo; kyúñki K̄HUDÁWAND terá K̄hudá Abīb mahíne men rát ke waqt tujh ko Misr se nikál láyá.

2 Is liye tú us jagah par, jise K̄HUDÁWAND pasand karegá, kí wahán apná nám rakhe, K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke liye tú apní gáe bail aur bher bakrí men se fasah zabh kijiyo.

3 Tú us ke sáth k̄hamírí roṭí mat k̄háná; tú sát din tak us ke sáth fatírí roṭí, jo dukh kí roṭí hai, k̄háiyó; kyúñki tú zamín í Misr se jaldí karke niklá; tá kí tú us din ko, jis men tú Misr ke mulk se niklá, apní zindagí ke sab din yád rakhe.

4 Aur cháhiye kí terí sárí sarzamín men sát din tak k̄hamírí roṭí tere sáth dikháí na de; aur na us gosht men se, jise tú ne pahle din shám ko zabh kiyá, us sárí rát ko subh tak báqi rahe.

5 Tú apne kisi jagah ke pháṭak andar, jo K̄HUDÁWAND terá K̄hudá tujhe detá hai, fasah zabh nahín karná :

6 Balki usí jagah, jise K̄HUDÁWAND terá K̄hudá pasand karegá, kí apná nám wahán rakhe, shám ko, áftáb gurúb hote, usí waqt, jis waqt tú Misr se niklá, wahán fasah zabh kijiyo.

7 Aur tú use us jagah, jo K̄HUDÁWAND terá K̄hudá pasand karegá, use bhúniyo aur k̄háiyó, aur subh ko phirke apne k̄haimon ko rawána hujiyo.

8 Chha din tak fatírí roṭí k̄háná, aur sátwen din men K̄HUDÁWAND tere K̄hudá kí muqaddas jamá'at hogí; us men kuchh károbar na kijiyo.

9 ¶ Tú apne liye sát hafte gin; galle ko hapsúá lagáne kí ibtidá se un sát hafton ká ginná shurú' kar.

10 Aur hafton kí 'id K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke liye apne báth kí k̄hushí ke ek hadye se, jo tú degá, jis qadr kí K̄HUDÁWAND tere K̄hudá ne tujhe barakat dí, kar :

11 Aur tú K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke sámhne k̄hushí kar, tú, aur terá betá, aur terí betí, aur terá gulám, aur terí laundí, aur Láwí bhí, jo tere pháṭakon ke andar hai, aur musáfir, aur yatím, aur bewa, jo tum men hai, us jagah jise K̄HUDÁWAND tere K̄hudá ne pasand kiyá hai, kí apná nám wahán rakhe.

12 Aur yád rakh, kí tú Misr men gulám thá; so in qánúnon par liház rakhke un par 'amal kar.

13 ¶ Jab tú apne khalihán aur kolhú ká mál jam'a kar chuke, to sát din tak k̄haimon kí 'id kijiyo :

14 Aur 'id karte waqt tú k̄hushí karegá, tú, aur terá betá, aur terí betí, aur terá gulám, aur terí laundí, aur Láwí, aur musáfir, aur yatím, aur bewa bhí, jo tere pháṭakon ke andar hain.

15 Sát din tak K̄HUDÁWAND apne

Khudá ke liye, usí jagah, jo KHUDÁWAND ko passand hai, 'id kijiyo: is liye ki KHUDÁWAND terá Khudá tere sáre paidáwar men, aur tere háth ke sáre kámon men, tujhe barakat baḥsheshegá; so tú zarúr khushí karegá.

16 ¶ Har ek sál cháhíye, ki tere yahán ká har ek mard tin martabe, ya'ne 'id i fatír ko, aur hafton kī 'id ko, aur khaimon kī 'id ko, KHUDÁWAND tere Khudá ke sámhne, us jagah, jise wuh pasand farmáwegá, házir ho: aur we KHUDÁWAND ke áge kháali-háth na dikhái deḡ:

17 Balki har ek mard apne maqdúr ke, aur KHUDÁWAND tere Khudá kī barakat ke muwáfíq, jo us ne tujhe dí hai, kuchh láwe.

18 ¶ Tú apní sárí bastíon ke phá-takon par, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko degá, apne sáre firqon men Qází aur Hákim muqarrar kijiyo; we insáf se logon kī 'adálát karen.

19 Tú 'adálát men muqaddama mat bigáriyo: tú tarafdári na kijiyo, na rishwat lijiyo; ki rishwat dánishmand kī ánkhon ko andhá kar detí hai, aur sádiq kī báton ko phertí hai.

20 Tú us kī, jo sarásar haqq hai, pairaui kijiyo, tá ki tú jie, aur us zamín ká, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko detá hai, wáris howe.

21 ¶ Tú KHUDÁWAND apne Khudá kī qurbángah ke nazdik apne liye ghane bág na lagáio:

22 Na apne liye kisi tarah kī múrat bitháio; ki is se KHUDÁWAND terá Khudá nafrat rakhtá hai.

XVII BAB.

TU' KHUDÁWAND apne Khudá ke liye bail, yá bhef bakrí, jis men koi 'aib yá burái ho, zabh mat kijiyo; kyúnki KHUDÁWAND tere Khudá ko is se nafrat hai.

2 ¶ Agar tumháre darmiyán terí kisi bastí ke phátak ke andar, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko detá hai, kahín koi mard yá 'aurat pái jáe, jis

ne KHUDÁWAND tere Khudá ke huzúr badkári kī ho, ki us ke 'ahd ko torá ho,

3 Aur jáke gair-ma'búdon kī ban dagí kī ho, aur unhen síjda kiyá ho, khwáh súraj ko, khwáh chánd, khwáh ásmání fauj ke kisi jirm ko, jin kī parastish ká hukm main ne nahín kiyá;

4 Aur yih tujhe kahá jáwe, aur tú sun páwe, aur tahqíqát kare, aur dekho, yih sach nikle, aur yih bát yaqín ko pahunchke, ki Isráel men aisé ghinauná kám húa:

5 To tú us mard, yá us 'aurat ko, jis ne yih burá kám kiyá, apne phá-takon par báhar lá, aur us mard yá us 'aurat par yahán tak patthráo kijiyo, ki we mar jáwen.

6 Wuh, jo wájib ul qatl hai, do yá tin ádmíon kī gawáhi se qatl kiyá jáe: lekin ek hí ádmí kī gawáhi se wuh qatl na kiyá jáe.

7 Gawáhon ke háth pahle us par uṭhen, tá ki us ko qatl karen, aur un ke ba'd baqi sab logon ke háth. Tum yún hí apne bích se sharárat ko nest o nábud kijiyo.

8 ¶ Agar koi muqaddama uṭhe, jis ke faisale se tú 'ájjiz hotá, ápas ke khúu kī bábat, yá ápas ke da'we kī bábat, yá ápas kī már píṭ kī bábat, jo tere phátakon ke andar jhagre ke bá'is hote; to tú uṭh, aur us maqám men, jo KHUDÁWAND terá Khudá pasand farmáwe, chahí já;

9 Aur káhinon ko, ya'ne Láwíon ke, aur us qází ke pás, jo un dinon men ho, házir ho, aur un se púchh; ki we tujhe haqq ká faisala batá-wenge:

10 Aur tú us faisale ke mutábíq, jo we tujh par us maqám se, jise KHUDÁWAND pasand kare, zahir kar den, 'amal kijiyo; khabardár, ki un sab ko, jo we tujhe síkháwen, 'amal men láio:

11 Sharí'at ke faisale ke muwáfíq jo we tujhe síkháwen, aur us hukm

ke mutábíq, jo we tujhe kahen, kíjiyo; aur us faisale se, jo we tujh par zahir karen, dahne yá báen mat muríyo.

12 Aur jo koi shakhs gustákhi kare, ki us káhin kí bát, jo KHUDÁWAND tere Khudá ke áge khidmat ke liye khará hai, yá us qázi ká sukhán na sune, to wuh shakhs zinda na rahe. Tó Isráel men se burái ko yún nest o nábud kíjiyo:

13 Tó kí sáre log sunen aur daren, aur áyande ko phir gustákhi na karen.

14 ¶ Jab tú us zamín men, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujhe detá hai, páhunche, aur us par qábiz ho, aur us men búd o básh kare, aur kahe, ki Un sab qaumon ke muwáfiq, jo mere girdágird hain, main bhí apne úpar ek bádsháh qáim karúngá;

15 To tú ba har hál faqat us ko apne úpar bádsháh qáim kíjiyo, jise KHUDÁWAND terá Khudá pasand farmáwe: tú apne bháion men se ek ko apne úpar bádsháh muqarrar kíjiyo: aur kisi ajnabi ko, jo terá bhái nahín, apne úpar bádsháh qáim na karná.

16 Pas use lázim hai, ki apne liye bahut ghore jam'a na kare, aur na logon ko Misr men rawána kare, tá ki us ke liye bahut se ghore láwen; is liye ki KHUDÁWAND ne tumhen farmáyá hai, ki Tum us ráh men phir kabhi na jáiyo.

17 Aur na wuh apne liye bahut sí jorúq kare; tá na ho ki us ká dil phir jáe: aur na wuh apne liye bahut rúpá aur soná jam'a kare.

18 Aur yún hogá, ki jab wuh apne takht i saltanat par julús kare, to apne wáste is shari'at kí ek naql, us men se, jo Láwi káhinon ke huzúr hai, kitáb men likhe:

19 Wuh naql us ke pás rahegi, aur apni zindagi ke sab din men use parhá kare: tá ki wuh KHUDÁWAND apne Khudá se darna síkhe, aur is shari'at kí sab báton aur in huqúq kí muhá-

fazat kare, tá ki unhen 'amal men láwe:

20 Tó kí us ká dil us ke bháion par ghamand na kare, aur hukm se dahine yá báen na muqe: tá ki us kí bádsháhát men us kí aur us ke farzandon kí, Isráel ke darmiyán 'umr-daráz ho.

*XVIII BAB.

KAHINON aur Láwion ká, balki sáre firqe i Láwi ká hissa aur mírás Isráel ke darmiyán na hogá: we to KHUDÁWAND kí qurbáníq, jo ág se guzráni játín, aur usi kí mírás, kháenge.

2 Pas un kí mírás un ke bháion ke sáth na hogi; balki KHUDÁWAND hí un kí mírás hai, jáisá us ne unhen farmáyá thá.

3 ¶ Aur káhinon ká haqq logon kí taraf se, ya'ne un se, jo qurbáni guzránte hain, bail yá bher bakri kí, yih hogá, ki we káhin ko shána, aur kaptián, aur jhojh, denge.

4 Aur tú apne galle men se, aur apni mai aur tel men se, jo pahló hásil hotá hai, aur apni bheron kí ún men se, jo pahlé katri jáe, use djiyo:

5 Kí KHUDÁWAND tere Khudá ne use tere sáre firqon men se chun liyá hai, use aur us ke beton ko, tá ki we KHUDÁWAND ke nám se hamesha tak khidmat ke liye khare rahen.

6 ¶ Agar koi Láwi, tamám Isráel ke darmiyán tere phátacon men se kisi ke andar se, jáhán wuh búd o básh kartá thá, áwe, aur us jagah men, jise KHUDÁWAND ne pasand farmáyá hai, sáre dil kí cháh se házir ho;

7 To wuh KHUDÁWAND apne Khudá ke nám se khidmat kiya kare, jis tarah us ke sáre bhái, ya'ne Láwi, karte, jo KHUDÁWAND ke huzúr wahán khare rahte hain.

8 We barábar hissa kháne ko páwenge; siwá us ke jo us ke bápádáon kí mírás bechne se use hásil ho.

9 ¶ Jab tú us sarzamín men, jo **KHUDÁWAND** terá **Khudá** tujh ko detá hai, dákhil ho, to tú wahán kí gurohon ke karib kámon ke mutábiq amal karná mat sikhiyo.

10 Tum men koi páyá na jáe, jo apne beté yá beti ko ág men guzar karwáe, yá gaib-go, yá nujmí, yá fál-kholnewálá, yá dáen bane :

11 Yá mantar-parhnewálá na ho, na yár deo se suwál karnewálá, aur na rammál, aur na sáhir ho.

12 Kyúñki we sab jo aise kám karte hain, **KHUDÁWAND** kí nafrat ke bá'is hain : aur aisi karáhaton ke sabab se **KHUDÁWAND** terá **Khudá** un ko tere áge se dúr kartá hai.

13 Tú **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke áge kámil ho.

14 Kyúñki we gurohon, jin ká tú wáris hogá, nujúmion aur gaib-goon kí taraf kán dharti hain : par tú jo hai, **KHUDÁWAND** tere **Khudá** ne tujh ko ijázat nahín dí, kí aísá kare.

15 ¶ **KHUDÁWAND** terá **Khudá** tere á'íye, tere hí darmiyán se, tere hí bháton men se, meri mánind, ek nabí barpá karegá ; tum us kí taraf kán dhariyo ;

16 Us sab kí mánind, jo tú ne **KHUDÁWAND** apne **Khudá** se Hurib men majma' ke din mángá, aur kahá, kí Aísá na ho, kí main **KHUDÁWAND** apne **Khudá** kí áwáz phir sunún, aur aísí shiddat kí ág main phir dekhún, tá kí main mar na jáún.

17 Aur **KHUDÁWAND** ne mujhe kahá, kí Unhon ne jo kuchh kahá, so achchhá kahá.

18 Main un ke liye, un ke bháton men se, tujh sá ek Nabí barpá karúngá, aur apná kalám us ke munh men dálúngá ; aur jo kuchh main use farmaúngá, wuh sab un se kahegá.

19 Aur aísá hogá, kí jo koi meri báton ko, jinhen wuh merá nám leke kahegá, na sunegá, to main us ká hisáb us se lúngá.

20 Lekin wuh nabí, jo aísí gus-

tákhí kare, kí koi bát mere nám se kahe, jis ke kahne ká main ne use hukm nahín diyá, yá aur ma'búdon ke nám se kahe, to wuh nabí qatl kiyá jáwe.

21 Aur agar tú apne dil men kahe, kí Main kyúñkar jánúñ, kí yih bát **KHUDÁWAND** kí kahí hui nahín ?

22 To ján rakh, kí jab nabí **KHUDÁWAND** ke nám se kuchh kahe, aur wuh, jo us ne kahá hai, wá'í na ho, yá purá na ho, to wuh bát **KHUDÁWAND** ne nahín kahí ; balki us nabí ne gustákhí se kahí hai : tú us se mat dar.

XIX BĀ'Ī.

JAB **KHUDÁWAND** terá **Khudá** un qaumon ko, jin kí sarzamín **KHUDÁWAND** terá **Khudá** tujh ko 'ináyat kartá hai, kát dále, aur tú un ká wáris ho, aur un ke shahron men aur un ke gharon men base ;

2 To tú us sarzamín ke bichonbích, jise **KHUDÁWAND** terá **Khudá** teri mirás kar detá hai, tín shahr apne liye judá kijiyo.

3 Tab tú apne liye ek ráh muqarrar kijiyo, aur apní sarzamín kí atráf ko, jo **KHUDÁWAND** terá **Khudá** teri mirás kar detá hai, tín hisse kijiyo, tá kí har ek khúñi bhágke wahán já rahe.

4 ¶ Aur yihí khúñi ká shar'a hai, jo wahán bháge, tá kí jítá rahe : Jo koi apne hamsáe ko ná-dánistagi se máre, aur wuh us se pahle us ká kína na rakhtá thá ;

5 Maslan, koi shakhs apne hamsáe ke sáth lakrián kátne ko jangal men jáwe, aur kulhárá háth men uþháe, áí darakht káte, aur kulhárá daste se nikal jáe, aur us ke hamsáe ke já lage, aísá kí wuh mar jáe ; to wuh un shahron men se ek men bhág jáe, aur wuh jítá bachegá :

6 Tá aísá na ho kí maqtúl ká wáris apne dil ke josh se qátíl ká picchá kare, aur ráh ke dúr hone ke sabab us ko já pakre, aur use qatl kare, hálánki

wuh wájib-ul qatl nahín; kyúñki wuh áge se is ká kína na rakhtá thá.

7 Is liye main tujhe aisá kahke hukm detá hún, ki Tú apne liye tén shahr judá muqarrar kijiyo.

8 Aur agar KHUDÁWAND terá KHUDÁ terá qalamrau barháwe, jaisá us ne tere baqdádön seqasam karke kahá hai, aur wuh sárá mulk, jo us ne tere bapdádön ko dene kahá, tujhe dewe;

9 So agar tú in sab hukmon par, jo áj ke din main tujhe batátá hún, dhyan rakheke 'amal kare, aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko dost rakhe, aur ham-esha us kí ráhon par chale; to tú un tén shahron par tén shahr aur apne liye barháíyo:

10 Tá ki be-gunáh ká lahú terí zamín par, jise KHUDÁWAND terá KHUDÁ terí mirás kar detá hai, baháyá ná jáe, ki khún tujh par ho.

11 ¶ Lekin agar koi shaḡhs, jo apne hamsáe ká kína rakhtá ho, aur us kí ghát men lagá ho, aur us par hamla kare, aur use zaḡhm i kárí máre, ki wuh mar jáe, aur un men se kisi shahr men bhág jáe:

12 To us ke shahr ke buzurg logon ko bhejen, aur use wahán se pakarwá mangwáen, aur maqtúl ke wáris ke háth men hawále karen, tá ki wuh már dálá jáe.

13 Tú us par rahm kí nazar na kijiyo; balki tú be-jurm ke khún ká gunáh Isráel se dafá kijiyo, tá ki terá bhalá ho.

14 ¶ Tú apne hamsáe kí hadd ká nishán, jise agle logon ne terí mirás kí zamín par qa'im kiya hai, us mulk men, jise KHUDÁWAND terá KHUDÁ tujhe wáris hone ke liye detá hai, mat hatá.

15 ¶ Kisi shaḡhs kí kisi tarah kí badkárí aur kisi tarah ke gunáh par, koi gunáh kyún na ho, ek gawáh bas nahín; balki do gawáhon kí gawáhi se, yá tén gawáhon se, har ek bát sábit kí jáe.

16 ¶ Agar koi jhúthá gawáh uṭhe, ki kisi shaḡhs par kisi burái kí gawáhi de;

17 To we donon shaḡhs, jin men jhagrá hai, KHUDÁWAND ke huzúr káhinon aur qázion ke áge, jo un dinon men hongé, khare howen;

18 Aur qází log khúb tahqíqát karen: to dekho, agar wuh gawáh jhúthá gawáh nikle, aur us ne apne bhái par jhúthí gawáhi dí ho;

19 To tum us se wuh sulák kijiyo, jo us ne cháhá thá, ki apne bhái se kare: tú is tarah burái ko apne darmiyan se dafá kijiyo;

20 Tá ki báqi log sunen, aur dahshat kháen, aur áge ko tumháre darmiyan aksí sharárat phir na karen.

21 Aur terí áñkh muráwat na kare; ki ján ká badlá ján, áñkh ká badlá áñkh, dánt ká badlá dánt, háth ká badlá háth, aur páñw ká badlá páñw hogá.

XX BAB.

AUR jab tú jang ke liye apne dushmanon ká sámhná kare, aur dekhe, ki un ke ghore, aur gárfán, aur log tujh se ziyáda haiñ, to tú un se khauf na kar; kyúñki KHUDÁWAND terá KHUDÁ, jo tujhe Misr kí sarzamin se chhurá láya, tere sáth hai.

2 Aur yún hogá, ki jab tum jang ke liye un ke nazdík jáo, to káhin, logon pás áke, un se khitáb kare,

3 Aur un se kahe, ki Ai baní Isráel, suno; tum áj ke din apne dushmanon se nazdík hue ho, ki un se jang karo: so tumháre dil hirásán na hon, tum khauf na karo, aur mat kámpo, aur in se dahshat na kháo;

4 Kyúñki KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ wuh hai jo tumháre sáth játa hai, ki tumhári taraf se tumháre dushmanon ke sáth jang kare, aur tumhen bacháwe.

5 ¶ Aur we, jo mansabdár haiñ, logon se khitáb karke kahen, ki Tum men kaun shaḡhs hai, jis ne nayá ghar

banáyá ho, aur use makhsús na kiya ho? to wuh rawána ho, aur apne ghar ko phir jáe, tá na howe ki wuh jang men qatl ho, aur दूसरा shakhs use makhsús kare.

6 Aur kaun shakhs hai, jis ne tak-istan lagaya ho, aur us ke phal men se hanoz kuchh khaya nahin? wuh bhi rawána ho, aur apne ghar ko phir jáe, tá na ho ki wuh jang men mara jáe, aur दूसरा ko us men se khawe.

7 Aur kaun shakhs hai, jis ne kisi aurat se apni mangni ki hai, aur wuh use apne pas nahin laya? to wuh bhi rawána ho, aur apne ghar ko phir jáe, tá na ho ki wuh late waqt qatl ho, aur दूसरा mard use le.

8 Aur mansabdar phir logon se mukhatib boke yih bhi kahen, ki Kaun shakhs hai, jo khaufnak aur kachcha-dil hai? so rawána howe, aur apne ghar phir jáe; na ho ki us ke bhaiton ke dil us ke dil ki manind bode ho jayen.

9 Aur jab mansabdar yih sab kuchh logon se kah chuken, to lashkar ke sargurohon ko logon ke age jane ke liye muqarrar karen.

10 ¶ Aur jab tu kisi shahr ke pas us se larne ke liye a pahunche, to pahle us se sulh ka paigam kar:

11 Tab yun hogá, ki agar wuh tujhe jawab de ki sulh manzur, aur darwaza tere liye khol de, to sari khalq, jo us shahr men pai jaye, teri khidmat-guzar hogi, aur teri khidmat karegi.

12 Aur agar wuh tujh se sulh na kare, balki tujh se jang kare, to tu us ka muhasara kar:

13 Aur jab KHUDAWAND tera KHuda use tere qabze men kar dewe, to wahán ke har ek mard ko talwar ki dhar se qatl kar:

14 Magar auraton, aur larkon, aur mawashi ko, aur jo kuchh us shahr men ho, us ka sara lut, apne liye le; aur tu apne dushmanon ki us lut ko,

jo KHUDAWAND tere KHuda ne tujhe di hai, khayiyo.

15 Isi tarah se tu, un sab shahron se, jo tujh se bahut dur hain, aur in qaumon ke shahron men se nahin hain, kijiyo:

16 Lekin in qaumon ke shahron men, jinhen KHUDAWAND tera KHuda teri miras kar deta hai, kisi chiz ko, jo sans leti hai, jita na chhoriyo:

17 Balki tu in ko haram kijiyo, Hitti, aur Amuri, aur Kan'ani, aur Farizzi, aur Hawi, aur Yabusi ko, jaisa KHUDAWAND tere KHuda ne tujhe hukm kiya hai:

18 Ta ki we apne sare karih kamon ke mutabiq jo unhon ne apne mabudon se kiye, tum ko amal karna na sikhlaien, ki tum KHUDAWAND apne KHuda ke gunahgar ho jao.

19 ¶ Jab tum kisi shahr ko, is irade se ki larai karke use le lo, muddat tak muhasara kiye raho, to tabar chala ke us ke darakhton ko kharab na kijiyo; kyunki ho sakti hai ki tu un ka mewa khawe; so tu unhen kat na daliyo, ta ki tu unhen muhasare ke kam men lawe; kyunki maidan ke darakht admi ki zindagi hain:

20 Magar un darakhton ko, jo teri daniast men khane ke waste kam ke na hon, kharab kar, aur kat dal, aur us shahr ke muqabil, jo tujh se latia hai, burj bana, jab tak ki wuh tere qabu men aye.

XXI BAT.

A GAR us sarzamin men, jis ka KHUDAWAND tera KHuda tujhe aris karti hai, kisi maqtul ki lash pari hui mile, aur daryaft na ho, ki us ka qatil kaun hai;

2 Tab tere buzurg, aur tere sare qazi bahar niklen, aur un bastion tak, jo maqtul ke girdagird hain darmiyan ko napein:

3 Aur yun hogá, ki jo shahr maqtul se ziyada nazdik hai, usi shahr ke

buzurg ek bachhiyā len, jis se hanoz kuchh khidmat na lī gayī ho, aur jūe tale na āī ho;

4 Aur us shahr ke buzurg us bachhiye ko ek bihaṛ wādī meṇ, jo na jotī gayī ho, na us meṇ kuchh boyā gayā ho, le jāen, aur wahān us wādī meṇ us bachhiye kī gardan kāten.

5 Tab kāhin, banī Lāwī nazdik āwen; kyūnki KHUDĀWAND tere KHudā ne unḥīn ko chun liyā hai, ki us kī khidmat karen, aur KHUDĀWAND kā nām leke barakat bakhshen, aur unḥīn ke suḥan se har ek jhagrā, aur har ek mār piṭ, faisal hogī.

6 Phir us shahr ke sāre buzurg, jo maqtūl se nazdik hain, us bachhiye ke ūpar, jo us wādī meṇ gardan māri gayī, apne hāth dhoen;

7 Aur bolēn, aur kahēn, ki Hamāre hāthon ne yih khūn nahīn kiya, na hamāri ānkhon ne dekhā.

8 Ai KHUDĀWAND, apnī qaum Isrāel kā kāfāra le, jinḥen tū ne chhuraīyā hai, aur be-gunāhī kā khūn apnī qaum Isrāel ke zimme mat rakh. Tab wuh khūn unḥen bakhshā jāegā.

9 So jis waqt tū wuh kare, jo KHUDĀWAND ke nazdik durust hai, to tū be-gunāhī kā khūn apne darmiyān se dafā karegā.

10 ¶ Aur jab tū larāī ke liye apne dushmanon par khurīj kare, aur KHUDĀWAND terā Khudā un ko tere hāthon meṇ giriftār kare, aur tū unḥen asir kar lāe;

11 Aur un asiron meṇ khūbsūrat 'aurat deke, aur terā jī use chāhe, ki tū use apnī jorū banāwe;

12 To tū use apne ghar meṇ lā, us kā sir mundwā, aur nākhūn kaṭwā;

13 To wuh apnī asirī kā libās utāre, aur tere ghar meṇ rahe, aur ek mahīne bhar apne bāp aur apnī mā ke sog meṇ baithē; ba'd us ke tū us ke sāth khalwat kar, aur us kā khasam ban, aur wuh terī jorū bane.

14 Ba'd us ke agar tū us se khush-

waqt na ho, to jahān wuh chāhe, use jāne de; par tū use naqdī ke 'iwaz hargiz bech nahīn saktā, na tū us se kuchh nafā paidā kar saktā hai; kyūnki tū ne use ruswā kiya.

15 ¶ Agar kisī mard kī do jorūān hon, aur ek mahbūb aīr dūsri gair-mahbūb ho; aur mahbūb aur gair-mahbūb donon se larke hon; aur palauṭhā betā gair-mahbūb se ho;

16 To yūn hogā, kī jab wuh apne beṭon par mirās kī taqsim kare, to mahbūb ke palauṭhe beṭe ko gair-mahbūb ke beṭe par, jo filhaqiqat palauṭhā hai, fauqiyat na de;

17 Balki wuh gair-mahbūb ke beṭe ko apne sab māl se dūnā hissa deke palauṭhā ṭhahrāwe; kyūnki wuh us kī pahlī qūwat kā hai, aur palauṭhe hone kā haqq usī kā hai.

18 ¶ Agar kisī ādmī kā betā gardan-kash aur magrā ho, jo apne bāp aur apnī mā kī āwāz ko na sune, aur we har chand use tambīh karen, par wuh un par kān na lagāwe;

19 Tab us kā bāp aur us kī mā use, pakren, aur bāhar le jāke us shahr ke buzurgon ke pās, aur us jagah ke darwāze par, lāen;

20 Aur we us ke shahr ke buzurgon se 'arz karen, ki Yih hamārā betā gardankash aur magrā hai; hargiz hamāri bāt nahīn māntā; barā hī khāū aur matwālā hai.

21 To us ke shahr ke sab log us par patṭhāro karen, ki wuh mar jāe. Tū sharārat ko apne darmiyān se yun dafā kījiyo, tā kī sārā Isrāel sune, aur dare.

22 ¶ Aur agar kisī ne kuchh aisā gunāh kiya ho, jis se us kā qatī wājib ho, aur wuh mārā jāwe, aur tū use darakht meṇ latkāwe;

23 To us kī lāsh rāt bhar darakht par latkī na rahe; balki tū usī din use gār de; kyūnki wuh, jo phānsī diya jātā hai, KHudā kā mal'ūn hai; is liye chāhiye kī terī zamīn, jis kā wārīs

Khudāwānḍ terā Khudā tujh ko kartā hai, nāpāk na kī jāwe.

XXII BĀ'Ḍ.

Tu apne bhāī ke bail aur bher ko, jo khoī jāe, dekhke, apnī ānkh un se mat chhipā: balki zarūr hai ki tū unhen apne bhāī ke pās phir lāwe.

2 Aur agar terā bhāī tere paṛos men na ho, yā tū use pahchāntā na ho, to tū use apne ghar men le ā, aur wuh tere pās rahe, jab tak ki terā bhāī us kī talāsh kare; to tū use pher dijiyo.

3 Usī tarah tū us ke gadhe se kījiyo; usī tarah us kī poshāk se kījiyo; balki apne bhāī kī har ek chīz se, jo us pās se gum ho, aur tū use pāwe, to yūn hī kījiyo: tū us se apne ko mat chhipāiyo.

4 ¶ Tū apne bhāī kā gadhā yā bail rāh men girā dekhke un se āp ko mat chhipā: tū un ke uṭhāne men us kī madad kījiyo.

5 ¶ 'Aurat mard kā libās na pahīne, aur mard 'aurat kī poshāk na pahīne; kyūnki Khudāwānḍ terā Khudā un sab se, jo aisā karte haiṅ, nāfrat rakhtā hai.

6 ¶ Agar rāh chalte kisī chīriye kā ghonslā darakht par yā zamīn par tujhe dikhāī de, khwāh us men bachche hon, khwāh ande, aur mā bachchon par yā andon par baiṭhī hūī ho, to tū bachchon ko mā samet mat pakriyo:

7 Balki tū zarūr mā ko chhoṛ dijiyo, aur bachchon ko apne liye lijiyo; aur kī terā bhalā ho, aur terī 'umr darāz ho.

8 ¶ Jab tū nayā ghar banāwe, to apnī chhat par āṛ ke liye dīwār banā, tā na howe ki koī wahān se gire, aur tū apne ghar men khūn kā sabab ho.

9 ¶ Tū apne tākistān men kī tarah ke bīj na boiyo; tā na howe ki tere boe hūe bīj kā paidāwār aur tākistān kā hāsīl donon nāpāk ho jāen.

10 ¶ Tū hal men bail ke sāth gadhā mat chalāiyo.

11 ¶ Tū muḥtaliḥ bināwaṭ kā kaprā, jaise tū aur sūt se millā hūā, mat pahiniyo.

12 ¶ Tū apnī us poshāk ke chāron konon men, jise tū oṛhtā hai, jhālār lagāiyo.

13 ¶ Agar koī jorū kare, aur us se khalwat kare, aur ba'd us ke us se bugz rakhe;

14 Aur us ke sabab log us 'aurat kī bābat kuchh kahne lagen, aur wuh us ko badnām kare, aur kahe, ki Main ne is 'aurat se byāh kiyā, aur jab main us pās gayā, to main ne use kunwārī na pāyā;

15 To us larķī kā bāp aur us kī mā kunwārīpan kī nishānīān leke us shahr ke darwāze par buzurgon ke huzūr lāwen;

16 Aur us larķī kā bāp buzurgon se kahe, ki Main ne apnī betī is shakhz ko byāh di hai; ab yih us se bugz rakhtā hai;

17 Aur dekho, us ke sabab sab log us kī badgoī karte, ki us ne kahā hai, ki Main ne terī betī ko kunwārī na pāyā: so merī betī kī kunwārīpan kī nishānīān ye haiṅ: aur we us chādar ko shahr ke buzurgon ke sāmhne bichhāwen:

18 Tab shahr ke buzurg us shakhz ko pakārke use sazā den;

19 Aur we us se sau misqāl rūpā jarīmāna lewen, aur larķī ke bāp ko den; is liye ki us ne Isrāel men kī kunwārī ko badnām kiyā; aur wuh us kī jorū banī rahegi; wuh tā zin-dagi us ko talāq na de.

20 Far agar yih bāt sach nikle, aur larķī ke kunwārīpan kī nishānīān pāī na jāen;

21 To we us larķī ko us ke mā bāp ke ghar ke darwāze par nikāl lāwen, aur us kī bastī ke log us par patthrao karen, ki wuh mar jāe; kyūnki us ne Isrāel ke darmiyān sharārat kī, ki apne

báp ke ghar men harámkári kī: so tú sharr ko apne darmiyán se dafá kijiyo.

22 ¶ Agar koí mard shauharwálí 'aurat se zina karte páyá jáe, to we donon már qále jáwen, mard, jis ne us 'aurat se suhbat kī, aur 'aurat bhī: so tú baní Isráel men se sharr ko dafá kijiyo.

23 ¶ Jo larķí kī kunwáří hai, aur wuh kisi kī mangetar ho, aur koí aur shakhs use shahr men páke us se ham-suhbat ho;

24 To tum un donon ko us shahr ke darwáze par níkal láo, aur tum un par patthráo karo, kī we mar jáen; larķí ko, is liye kī wuh shahr men hote hūe na chilláí; aur mard ko, is liye kī us ne apne hamsáe kī jorú ko ruswá kiyá: so tú sharr ko apne darmiyán se dafá kijiyo.

25 ¶ Lekin agar koí mard ek larķí ko, jo kisi kī mangetar hai, maidán men páwe, aur mard jabr karke us se mil baithē; to faqat wuh mard, jo us ke sáth mil baithá, már dálá jáe:

26 Par us larķí ko kuchh na kijiyo, kī larķí ká aisá gunáh nahín kī qatl kī jáwe; kyúnki yih mu'amala aisá hai, jaise koí apne hamsáe par hamla kare aur use qatl kare:

27 Kyúnki us ne larķí ko maidán men páyá, aur wuh mangetar larķí chilláí; wahán koí na thá, jo use chhuráwe.

28 ¶ Agar koí ádmí kunwáří larķí ko páwe, jo kisi kī mangetar na ho, aur use pakarke us se hambistar ho, aur we pakre jáen;

29 To wuh mard, jo us ke sáth hambistar húa, larķí ke báp ko pachás misqál rúpá de, aur wuh us kī jorú howe; kyúnki us ne use ruswá kiyá, aur use apní zindagí bhar taláq na de.

30 ¶ Koí apne báp kī jorú ko na le, aur apne báp kī barahnagí záhir na kare.

XXIII BĀB.

JIS ke khushiye kuchle gaye hon, yá álat kát dálí gayí ho, to wuh KHUDÁWAND kī jamá'at men dákhlil na howe.

2 Harámí bachcha KHUDÁWAND kī jamá'at men dákhlil na howe; us kī daswín pusht tak wuh KHUDÁWAND kī jamá'at men shámilhál na ho.

3 Koí 'Ammúní yá Moábí KHUDÁWAND kī jamá'at men daswín pusht tak dákhlil na howe; we kadhí hamesha tak KHUDÁWAND kī jamá'at men shámil na howen:

4 Is liye kī unhon ne, jab kī tum Misr se níkle, ráh men rotí aur pání leke tumhárá istiqbál na kiyá; aur is liye kī we Ba'úr ke betē Bala'am ko Fátúr se, jo Arám Nahraim men hai, ujrat deke bulá láe, tá kī wuh tujh par la'nat kare.

5 Lekin KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne na cháhá, kī Bala'am kī sune; balki KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tere liye la'nat ko barakat se badal kiyá, is liye kī KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tujh ko dost rakhá.

6 Apní zindagí ke sab din hameshá un kī khairiyat aur bhaláí na cháhíyo.

7 ¶ Tú kisi Adumí se nafrat na rakhiyo; kyúnki wuh terá bhái hai: tú kisi Misrí se nafrat na kijiyo; kyúnki tú us kī sarzamín men pardeśí thá.

8 Un kī tisrí pusht ke jo larķe paidá hon, to KHUDÁWAND kī jamá'at men dákhlil howen.

9 ¶ Jab kī fauj tere dushmanon par khurúj kare, tab tú har ek burí chíz se apne ta'in mahfúz rakhiyo.

10 ¶ Agar tumháre darmiyán koí shakhs us nápáki se, jo rát ko itti-fáqan hotí hai, najis ho jáe, to wuh khaimagáh se báhar níkal jáwe, aur phir khaimagáh men na áwe:

11 Lekin jab shám hone lage wuh pání se gusl kare; aur jab áftáb gurúb ho chuke, to khaimagáh men phir áwe.

12 ¶ Aur khaimagāh ke bāhar ek maqām hogā, aur tū wahān bāhar nikalkar jāyā kījiyo :

13 Aur tere pās tere hatliyār ke sāth ek khanti ho; aur jis waqt tū bāhar jāke baithe, tū us se khodiyo, aur phirke use jo tujh se niklā chhipāiyo :

14 Is liye kī KHUDĀWAND terā Khudā terī khaimagāh ke darmiyān phirā kartā hai, tā kī tujhe bachāwe, aur tere dushmanon ko tere ikhtiyār men kare; so terī khaimagāh pāk rahe, tā na howe kī wuh tere darmiyān nāpāki dekhe aur tujh se phir jāe.

15 ¶ Agar kisi kā gulām apne āqā se bhāgke tujh pās panāh mānge, to tū us ke āqā ke hawāle mat kar :

16 Wuh tere darmiyān, jis jagah chāhe, tere sāth rahe; tere phātakon men se kisi ke andar, jo use achchhā malūm ho, so maqām kare: so tū use taklif na denā.

17 ¶ Na Isrāel kī betion men se koī fāhisha ho, na Isrāel ke beton men koī gāndū ho.

18 Tū kisi fāhisha kī kharchī, yā kutte kī qimat, kisi mannat ke liye, KHUDĀWAND apne Khudā ke ghar men dākhil na karnā: KHUDĀWAND terā Khudā un donon se nafrat kartā hai.

19 ¶ Tū apne bhāi ko sūd par qarz na dījiyo; na naqd ke sūd par, na gallajāt ke sūd; na kisi chiz ke, jis kī āriyat sūd par kī jāti.

20 Tū ajnabi ko sūdī qarz de saktā hai; par apne tuāi ko sūdī qarz mat dījiyo; tā kī KHUDĀWAND terā Khudā us sarzamin men, jis kā tū wāris hone jātā hai, un sab kāmōn men, jin men tū hāth lagāwe, tujhe barakat dewe.

21 ¶ Jab tū KHUDĀWAND apne Khudā kī kuchh mannat mān chukā, to us ke adā karne men derī na kar; is liye kī KHUDĀWAND terā Khudā zarūr tujh se us kā tālib hogā; so tū gunahgār thāhregā.

22 Lekin agar tū kuchh mannat na māne, tū gunahgār nahīn.

23 Jo kuchh tere munh se niklā, to us ko, us mannat ke muwāfiq jo tū ne KHUDĀWAND apne Khudā ke liye apnī khushi se mānī hai, aur jis kā tū ne apne munh se iqrār kiya hai, yād rakh, aur usī par āmal kar.

24 ¶ Jab tū apne hamsāe ke tākistān men dākhil ho, to tū jitne angūr chāhe apnī khushi se khā, lekin apne bartan men na rakh.

25 Jab tū apne hamsāe ke khet men dākhil ho, to tū apne hāth se bālen torē, par apne bhāi kā khet han-sūe se mat kāt.

XXIV BĀB.

A GAR koī mard koī aurat leke us se byāh kare, aur ba'd us ke aisā ho kī wuh us kī nigāh men āziz na ho, is sabab se kī us ne us men kuchh palid bāt pāi, to wuh us kā talāqnāma likhke us ke hāth de, aur use apne ghar se bāhar kare.

2 Aur jab wuh us ke ghar se nikal gayī, to jāke dūsrē mard kī howe.

3 Par agar dūsrā shauhar bhī us se nā-khush ho jāe, aur us kā talāqnāma likhke us ke hāth men dewe, aur apne ghar se nikāl de, yā agar dūsrā shauhar use jorū karke mar jāe;

4 To rawā nahīn kī us kā pahlā shauhar, jis ne use nikāl diyā thā, use phir le, aur ba'd us ke kī wuh nāpāk ho chuki, use phir apnī jorū kare; kyūnki wuh KHUDĀWAND ke huzūr nafratī kām hai: so tū us zamīn ko, jis kā wāris KHUDĀWAND terā Khudā tujhe kartā hai, nāpāk mat kar.

5 ¶ Jab kisi kā nayā byāh howe, to wuh jang ke liye na nikle, aur na us par kisi kām kā bojh dālā jāwe; balkī sāl bhar apne ghar men fārig rahe, aur apnī jorū kī, jo us ne lī hai, khātir kare.

6 ¶ Koī shakhs kisi kī chakkī ke niche kā, yā ūpar kā pāt girauna le;

kyúnki wuh ádmí ki zindagi girau letá hai.

7 ¶ Agar koi shakhs apne bháíon baní Isráel men se kisi ko churáne men pakrá jáwe, aur us ká byopár kare, yá use bech dále; to wuh chor mará jáe; aur tú sharr ko apne darmi-yán se dafá kar.

8 ¶ Korh ki bímári ki bábat khabardár rah, aur Láwí káhinon ki sab báton par, jitni tumhen síkháwen, koshish se nigáh rakh, aur un ke mutábíq 'amal kar; jaisá main ne unhen hukm kiyá hai, waisá hí hoshyári se kijiyo.

9 Yád kar, ki KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne, jab tum Mísr se nikle the, ráh men Miryam se kyá kiyá.

10 ¶ Jab tú apne bhái ko koi chíz 'ariyat dewe, to us ke girau leno ko us ke ghar men mat ghus;

11 Balki tú báhar khará rah, aur wuh shakhs, jise tú ne kuchh 'ariyat diyá hai, ap apná girau tere pás láwe.

12 Phir agar wuh shakhs miskín ho, to us ká girau sáth rakhke mat soiyo:

13 Tú jab áftáb gurúb hone lage, us ká girau use pher dená, tá ki wuh apná orhná orhke sowe, aur tere liye dú'á kare: to wuh tere liye KHUDÁWAND tere KHUDÁ ke áge sadáqat þahregí.

14 ¶ Tú apne garíb aur muhtáj ohákar par zulm na karná, khwáh wuh tere bháíon men se ho, khwáh un pardestion men se, jo teri zamín par tere phátakon ke andar rahte hon.

15 Tú usí din us se poshtar ki áftáb gurúb ho us ki mazdúri de dáliyo; kyúnki wuh garíb hai, aur us ká díl us hí men lagá hai; na ho ki KHUDÁWAND se teri faryád kare, aur wuh tere liye gunáh þahre.

16 Aulád ke badle bápádáde máre na jáen, na bápádádon ke badle aulád qatl ki jáen: har ek apne hí gunáh ke sabab mará jáegá.

17 Tú pardesí aur yatím ke muqad-dame men khalal mat dál, aur na bewá ká kaprá girau le;

18 Aur yád kar, ki tú Mísr men ap asír thá, aur KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tujhe wahán se chhuráyá; is liye main tujhe hukm kartá hún, ki tú yún kar.

19 ¶ Jab tú apne khet men apná hásil káte, aur ek púlá khet men bhúlke chhore, to us ke leno ko phir mat já: wuh pardesi, aur yatím, aur bewá ke liye rahe: tá ki KHUDÁWAND terá KHUDÁ tere háth ke sáre kámon men tujhe barakat bakhshé.

20 Jab tú apne zaitún ke darakht ko jhar dále, to us ke ba'd us ki alag alag shákhton ko mat jhar; balki wuh pardesí, aur yatím, aur bewá ke liye rahe.

21 Jab tú apne tákistán ke angúr jam'a kare, to us ke ba'd us ki ksho-shachini mat kijiyo: wuh pardesí, aur yatím, aur bewá ke liye rahe.

22 Aur yád kar ki tú Mísr ki sar-zamin men gulám thá; isi liye main tujhe farmátá hún, ki yún kar.

XXV BĀB.

A GAR logon men kisi tarah ká jhagrá ho, aur we 'adálat men áwen, tá ki qází un ká insáf karen; to cháliye ki sádiq ko be-gunáh þahráwen aur sharír ko gunáhgár.

2 Aur aisa hogá, ki agar wuh sharír is láín ho. ki mará jáwe, to qází kahe, ki Ise pachháren; aur jaisá us ká gunáh howe, qází ke huzúr use usí qadr máren.

3 Chálís koré wuh use máre, par ziyáda na máre: tá na ho, ki agar wuh barháwe, aur us ko us se bahut ziyáda már máre, to terá bhái tere áge haqír ma'lúm howe.

4 ¶ Dáone ke waqt tú bail ká munh mat bándh.

5 ¶ Agar kái bhái ek já rahte hon, aur ek un men se be-aulád mar jáe, to us marhúm ki jorú ká byáh kisi ajna-

bí se na kiyá jáwe, balki us ke shauhar ká bhái us se khalwat kare, aur use apní jorú kar le, aur bháwaj ká haqq use adá kare :

6 Aur yún hogá, ki us ká palauṭhái, jo us se paidá ho, to us ke marhúm bhái ke nám par qáim hogá, tá ki us ká nám Isráel men se miṭ na jáe :

7 Aur agar wuh mard apne bhái kí jorú lená na cháhe, to us marhúm bhái kí jorú darwáze par buzurgon pás jáe aur kahe, Mere shauhar ke bhái ne Isráel men apne bhái ká nám bahál rakhne se inkár kiyá, aur bháwaj ká haqq adá karná qabúl nahín kiyá :

8 Tab us ke shahr ke buzurg us mard ko talab karen, aur us se guft-ogú karen ; so agar wuh us bát par qáim rahe, aur kahe, ki Main nahín cháhtá, ki ise lún ;

9 To us ke bhái kí jorú buzurgon ke sámhne us ke nazdík áwe, aur us ke pánw se júti nikále, aur us ke munh par thúk de, aur jawáb de, aur kahe, ki Us shaḵhs ke sáth, jo apne bhái ká ghar na banáwe, yihí kiyá jáegá :

10 Aur Isráel men us ká nám yih rakhá jáe, ki Yih us shaḵhs ká ghar hai, jis ká jútá nikálá gayá.

11 ¶ Jab do shaḵhs ápas men larte hon, aur ek kí jorú nazdík áwe, tá ki apne shauhar ko us ke háth se, jo use már rahá hai, chhuráwe, aur apná háth barháke us kí sharmgáh pakre ;

12 To tú us ká háth káṭ dáliyo ; terí ánkḥ us par rahm na kare.

13 ¶ Tú apne thaile men mukhtalíf bát, ek bará ek chhoṭá, mat rakhiyo.

14 Tú apne ghar men mukhtalíf paimáne, ek bará ek chhoṭá, mat rakhiyo.

15 Tú ek púrú aur ṭhík bát, aur ek púrú aur ṭhík paimána rakhiyo ; tá ki us zamin men, jise KHUDÁWAND terá Khudá tujhe detá hai, terí 'umr daráz ho.

16 Is liye ki we sab, jo aise kam

karte hain, aur we sab, jo ná-naqq karte hain, KHUDÁWAND tere KHudá ko nafrat ke bá'is hain.

17 Yád kar, ki jab tú Mísr se niklá, to ráh men 'Amáliq ne tujh se kyá kiyá ;

18 Ki kyúnkar ráh men tujh se milá, aur jis waqt tú mánda aur thaká thá, us ne tere píchhe ke sab logon ko, jo za'if píchhe húe the, már liyá, aur wuh Khudá se na ḍará.

19 Is liye jab KHUDÁWAND terá Khudá us sarzamin men, jis ko KHUDÁWAND terá Khudá mirás ke liye tujhe 'ináyat kartá hai, tere sáre dushmanon se, jo ás pás hain, farágat bakhshé, to tú 'Amáliq ke zikr ko ásmán ke níche se miṭa dená : tú hargiz yih bát mat bháliyo.

XXVI BĀ'Ṭ.

AUR aisá hogá ki jab tú us sarzamin men, jis ko KHUDÁWAND terá Khudá tujhe mirás ke liye detá hai, dákhil howe, aur us ká málik ho, aur us men base ;

2 To tú us sarzamin ká, jo KHUDÁWAND tere KHudá ne tujhe dí hai, har qism ká pahlá phal, jise tú zamin se hásil kare, leke ek ṭokre men rakh, aur us jagah, jise KHUDÁWAND terá Khudá pasand kare ki apná nám wahán rakhe, le jáegá :

3 Aur us káhin ke pás, jo un dinon men hogá, jáegá, aur us se kahégá, ki A'j ke din main KHUDÁWAND tere KHudá ke huzúr iqrár kartá hún, ki main us mulk men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne hamáre bápdádon se qasam karke farmáyá thá, ki Tum ko dúngá, dákhil húa.

4 Aur káhin wuh ṭokrá tere háth se leke KHUDÁWAND tere KHudá ke mazbah ke áge rakh degá.

5 Tab tú KHUDÁWAND apne KHudá ke áge 'arz karke yún kahiyo, ki Arámi, jo marne par thá, merá báp thá ; wuh Mísr men utrá, aur us ne wahán ṭhore logon ke sáth suknát

ki; tab phir wahán ek bahut barí aur bhári aur zoráwar guroh baní:

6 So Misrión ne ham se burá sulúk kiyá, aur ham ko dukh diyá, aur ham par sakht khidmat ká bojhi dálá:

7 Aur jab ham ne KHUDÁWAND apne bápádón ke Khudá ke áge far-yád kí, to KHUDÁWAND ne hamári áwáz suni, aur hamári taklif, aur mihnát, aur majbúrí ko, dekhá;

8 Aur KHUDÁWAND qawí háth, aur barháe húe bázú se, aur barí haibat se, aur nishánoon se, 'ajáib aur garáib ke sáth, ham ko Misr se nikál láyá;

9 Aur wuh ham ko is maqám par láyá hai; aur us ne ham ko yih sar-zamin bakhshí, aisí sarzamin, ki jis men dúdh o shahd bahtá hai.

10 Aur ab dekh, ki main is zamín ke pahle phal, jise tú ne, ai KHUDÁWAND, mujhe diyá, láyá hun. So tú KHUDÁWAND apne Khudá ke áge rakh djiyo, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke áge síjda kijiyo:

11 Aur tú, aur Láwí, aur jo musáfir ki tum men ho, milke har ek ni'amat par, jo KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe aur tere gharáne ko bakhshí hai, khushi kijiyo.

12 ¶ Aur jab tú tisre sál, jo dah-yakí ká sál hai, apne paidáwar kí sári dahyakíon ko judá karke, Láwí, aur musáfir, aur yatim, aur bewa ko de chuke, tá ki we tere pháṭakon ke andar kháwen aur ser howen;

13 Tab tú KHUDÁWAND apne Khudá ke áge yún kahiyo, ki Main apne ghar se muqaddas chízen nikál láyá, aur Láwí, aur musáfir, aur yatim, aur bewa ko, un sab hukmon ko mutábíq, jo tú ne mujhe kiye, din: aur main ne tere hukmon ko nahín ál diyá, aur na unhen bhúlá:

14 Aur main ne us men se apne mátam ke waqt men na kháyá, aur na main ne us men se kisi nápak bát men kharch kiyá, aur na kuchh mur-don ke liye de dálá: balki main ne

KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz par kán lagáyá, aur sab kuchh jo tú ne mujhe farmáyá, main ne us ke mutábíq 'amal kiyá.

15 A'smán par se, jo terá muqaddas maskan hai, niche nazar kar, aur apní qaum Isráel men, aur is zamín men, jo tú ne ham ko dí hai, jaise tú ne hamáre bápádón se qasam kí thí, barakat bakhsh; wuh ek zamín hai, jis men dúdh o shahd bah rahá hai.

16 ¶ A'j hí ke din KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe farmáyá, ki Tú in shara'on aur hukmon par 'amal kar: tú is liye unhen hifz kar, aur apne sáre dil aur apne sáre jí se in par 'amal kar.

17 Tú ne áj ke din iqrár kiyá hai, ki KHUDÁWAND merá Khudá hai, aur main us kí ráhon par chálúngá, aur us ke shara'on, aur us ke huqúq, aur us ke hukmon kí muháfazat karúngá, aur us kí áwáz ká shanáwá húngá:

18 Aur KHUDÁWAND ne bhí áj ke din tujh se iqrár farmáyá, jaisá us ne tujh se wa'da kiyá thá, ki tú us kí kháss guroh howe; aur tú us ke sab ahkám kí muháfazat kare;

19 Aur tujhe sári gurohon se, jinhen us ne paidá kiyá, sifat, aur nám, aur 'izzat men ziyáda bálá kare; aur KHUDÁWAND apne Khudá kí muqaddas guroh howe, jaisá us ne kahá.

XXVII B'A'B.

PHIR Músá ne baní Isráel ke buzurg-on ke sáth hoke logon ko kahá, ki Un sab hukmon kí, jo áj ke din main tumhen kahtá hún, muháfazat karo.

2 Aur aisá hogá ki jis din tú Yardan pár hoke us sarzamin men, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujhe detá hai, pahunché, to tú apne liye bare bare patthar khare kijiyo, aur chúná se un par astarkári kijiyo:

3 Aur pár jáne ke ba'd is shari'at kí sab báten un par likhiyo; tá ki tú us zamín men, jo KHUDÁWAND terá

Khudá tujhe detá hai, dákhil ho; wuh ek zamín hai, jis men dúdh o shahd bahtá hai; jaisá KHUDÁWAND tere bápádón ke Khudá ne tujh se wa'da kiya hai.

4 So jab tum Yardan ke pár utar jáo, to tum un pattharon ko, jin kí bábat main tumhen áj ke din hukm kartá hún, 'Aibál ke pahár par nasb kijiyo, aur un par chúná kí astarkári kijiyo.

5 Aur wahán KHUDÁWAND apne Khudá ke liye ek mazbah pattharon se banáyo; un ko lohá na lagáyo.

6 Tú KHUDÁWAND apne Khudá ká mazbah sábut pattharon se banáyo; aur wahán KHUDÁWAND apne Khudá ke liye sokhtani qurbánián guzrániyo.

7 Aur salámati kí qurbánián charháyo, aur wahín kháyo, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr khushí kijiyo.

8 Aur un pattharon par is shari'at kí sári báten sáf aur wázih likhiyo.

9 ¶ Phir Músá aur Láwí káhinon ne sáre baní Isráel se kahá, kí Ai Isráel, hoshyár ho, aur sun le, kí tú áj ke din KHUDÁWAND apne Khudá kí guroh húa.

10 So tú KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz par kán lagá, aur us ke shara'on aur hukmon par, jo áj ke din main tujh par jatátá hún, 'amal kar.

11 ¶ Aur Músá ne usi din jamá'at ko tákid karke kahá, kí

12 Ye Jarizim ke pahár par khare rahen, aur jab jamá'at Yardan pár utre, to use barakat sunáwen, ya'ne Sama'un, aur Láwí, aur Yahúdá, aur Ishakár, aur Yúsuf, aur Binyamin:

13 Aur un ke muqábil ye, ya'ne Rúbin, aur Jadd, aur 'Ashar, aur Zabulún, aur Dán, aur Naftáli, 'Aibál ke pahár par khare hokar la'nat sunáwen.

14 ¶ Aur baní Láwí baní Isráel ke sáre mardon se mukhátib hokar buland áwáz se kahen, kí

15 Us shaḡhs par, jo apne háthón kí kárigári se khodke yá ḡhálke but banáwe, jis se KHUDÁWAND ko nafrat hai, aur use poshida makán men rakhe, la'nat hai: tab sári jamá'at jawáb deke kahe, A'mín.

16 Jo koí apne báp yá apní má ko haqir jáne, us par la'nat: aur sab jamá'at kahe, A'mín.

17 Jo apne hamsáe kí sarhadd ke nishán ko sarkáwe, us par la'nat: aur sab jamá'at kahe, A'mín.

18 Wuh, jo andhe ko ráh se bahkáwe, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

19 Jo pardesí, yá yatím, yá bewa ke muqaddama' ko bigáre, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

20 Wuh, jo apne báp kí jorú ke sáth hambistar howe, us par la'nat; kyúнки us ne apne báp ká dáman ughará: sab jamá'at kahe, A'mín.

21 Jo koí kisi qism ke chárpáe ke sáth jimá' kare, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

22 Jo koí apní baliin ke sáth, jo apní má kí beṡi yá apne báp kí beṡi ho, hambistar howe, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

23 Jo koí apní sás se hambistar ho, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

24 Jo koí apne hamsáe ko chhipke máre, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

25 Jo koí rishwat le, tá kí kisi begunáh ko qatl kare, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

26 Jo koí is shari'at kí sab báton par qáim na rahe, kí un par 'amal kare, us par la'nat; sab jamá'at kahe, A'mín.

XXVIII BA'B.

AUR aisá hogá, kí agar tú koshish karke KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz sune, tá kí in sab hukmon par, jo áj ke din main tujhe farmátá hún, dhyán rakhke 'amal kare, to

KHUDÁWAND terá Khudá tujhe zamín ki qaumon kí banisbat sarfaráz karegá :

2 Aur jab tú KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ká shanawá hogá, to yih sári barakaten tujh par áwengi, aur tujhe pahunchengi.

3 So tú shahr men mubárák hogá, aur khet men bhí mubárák hogá.

4 Tere badan ke phal, aur terí zamín ke phal, aur terí mawáshí ke phal, aur terí gáe bail kí barhtí, aur tere bher bakrí ke galle, mubárák hongé.

5 Terá þokrá aur terá kaþhrá mubárák hogá.

6 Tú bhítar áne ke waqt mubárák hogá, aur tú báhar jáne ke waqt mubárák hogá.

7 KHUDÁWAND aisá karegá ki tere dushman, jo tujh par hamla karenge, tere rúbarú máre jáwen; ki we ek ráh se tujh par charháí karenge, aur sáþ ráhon se tere áge se bháenge.

8 KHUDÁWAND tere ambárkhanon men, aur sáre kámon men, jin men tú háth lagáwe, tere liye barakat ká hukm degá; aur us zamín men, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko detá hai, tujhe mubárák karegá.

9 Agar tú KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon ko hifz karegá, aur us kí ráhon par chalegá, to KHUDÁWAND tujh ko apne liye pák qaum banáegá, jáisá ki us ne tujh se qasam kí hai.

10 Aur zamín ke sáre firqe dekhenge, ki tú KHUDÁWAND ke nám se kahláyá; so we tujh se darte rahenge.

11 Aur KHUDÁWAND tujhe achchhi chízon men, tere badan ke phalon, aur terí mawáshí ke phalon, aur terí zamín ke phalon men, us zamín men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tere bápádáon se qasam karke farmáyá, ki tujh ko dúngá, firáwání degá.

12 KHUDÁWAND apná khássa khazána tere áge kholegá, ásmán ko, ki wuh terí zamín par barwaqt men þarsáe; aur wuh tere háth ke sáre

kámon men barakat degá: tú bahut sí gurohon ko qarz degá, par tú qarz na legá.

13 Aur KHUDÁWAND tujhe sir banáegá, na dúm; aur tú faqat buland hí hogá, aur past na hogá; agar tú KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon par jo main tujhe áj ke din jatátá hún, kán lagáwe, ki un ko hifz kare aur un par 'amal kare;

14 Aur un sab báton men se kísi men, jo áj ke din main tujhe hukm kartá hún, dahne báen na muþe, ki gair ma'budon kí pairaui aur un kí 'ibádat kare.

15 ¶ Lekin agar tú KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ká shanawá na hogá, kí us ke sáre sha'aron aur hukmon par, jo áj ke din main tujhe batátá hún, dhyan rakhke 'amal kare; to aisá hogá, kí yih sári la'naten tujh par utrengi, aur tujh tak pahunchengi.

16 Tú shahr men la'nati hogá, aur tú khet men bhí la'nati hogá.

17 Terá þokrá aur terá kaþhrá la'nati hogá.

18 Tere badan ká phal, aur terí zamín ká phal, terí gáe bail kí barhtí, aur tere bher bakrí ke galle la'nati ho jáenge.

19 Tú bhítar áne ke waqt la'nati hogá, aur tú báhar jáne ke waqt la'nati hogá.

20 KHUDÁWAND un sáre kámon men, jin men tú karne ke liye háth lagáwe, tujh par la'nat aur hairat aur malámat názil karegá, yahán tak kí tú halák hogá, aur jald nábud ho jáegá, tere 'amalon kí burái ke bá'is, jin ke sabab se tú ne mujhe tark kiyá.

21 KHUDÁWAND aisá karegá, kí wabá tujh se líptí rahégi, yahán tak kí wuh tujhe us sarzamin se, jis ká tú wáris hone játá hai, nest o nábud kar degi.

22 KHUDÁWAND tujh ko sukhandi se, aur tap, aur josh i khún, aur þaþi

jalan se, aur khushkálí se, aur jhulas se, aur lenðhe se máregá; aur we tujhe ragedenge, ki tú halák ho jáégá.

23 Aur ásmán, jo tere sir par hai, pítal ká, aur zamín, jo tere níche hai, lohe kí hogí.

24 KHUDÁWAND menh ke badle terí zamín par khák o dhúl barsáégá; yih ásmán se tujh par názil hogá, yahán tak ki tú nábúd ho jáégá.

25 KHUDÁWAND aísá karegá, ki tú apne dushmanon ke áge mára jáe; tú ek ráh se un par charh jáégá, aur un ke áge sáť ráhon se bháégá: aur zarafn kí sárí mamlukaton men tere liye pareshání hogí.

26 Aur terí lách hawá ke parandon aur zamín ke darandon kí khurák ho jáégí, aur koí un ká hánknewálá na hogá.

27 KHUDÁWAND tujh ko Misr ke phore, aur bawásír, aur khurand, aur khárish se máregá, jin se tú shifá na pá sakegá.

28 Khudá tujh ko díwánapan, aur ná-binái, aur dil kí hairat se, máregá.

29 Aur jis tarah andhá andhere men táloltá hai, tú do pahar ko táloltá phiregá: aur tú apní ráhon men kámyáb na hogá: aur tujh par hamesha zulm hí hogá, aur tú lútá jáégá, aur koí terá bachánewálá na hogá.

30 Tú ek 'aurat se mangní karegá, aur दूसrá shakhs us se hambistar hogá; tú ghar banégá, par us men sukúnat na karegá: tú tákistán lag-áégá, aur us ke angúr ke phalon ko jam'a na karegá.

31 Terá bail terí ánkhoñ ke sámhne zabh kiyá jáégá, aur tú us ká gosht kháne na páégá: terá gadhá tere rúbarú zabardastí se pakrá jáégá, aur tujh ko phir diyá na jáégá: terí bhereñ tere dushmanon ko dí jáéngí, aur terá koí na hogá, jo unhen chhuráégá.

32 Tere bete aur terí betián dúsrí qaum ko dí jáéngí, aur terí ánkhen dekhengí, aur sáre din un kí ráh takte

takte thak jáéngi: aur tere háth men kuchh zor na hogá.

33 Terí zamín aur terí sárí mihnaton ke phal ko ek guroh, jis se tú ná-wáqif hai, khá jáégí, aur tú faqat hamesha zulm kiyá húa aur kuchlá húa rahegá:

34 Yahán tak ki tú yih sab kuchh apní ánkhoñ se dekhte dekhte díwána ban jáégá.

35 KHUDÁWAND tujhe tere ghutnon men aur tángon men aise bure phoron ká ázar degá, jis se tú páon ke talwe se leke chándí tak changá na ho sakegá.

36 KHUDÁWAND tujh ko aur tere bádsháh ko, jise tú apne úpar qáim karegá, ek guroh ke darmiyán, jis se tú aur tere bápádáe wáqif na the, le jáégá; aur wahán tú gair-ma'búdon kí bandagí karegá, jo lakrían aur patthar haiñ.

37 Aur tú un sab qaumon men, jahán jahán KHUDÁWAND tujhe le jáégá, hairání ká bá'is, aur zarb ul masal, aur la'n ta'n ká nisháná hogá.

38 Tú khet men bahut sá bij báhar le jáégá, aur thorá hásil kátke phir lágewá, is liye ki use tiddí chát legí.

39 Tú tákistán lagáégá, aur un kí khidmat karegá; lekin mai ko píne aur angúr ko jam'a karne na páégá, ki unhen kire khá jáenge.

40 Terí sárí atráf men zaitún ke darakht hongé; par tú apne par raugan malne ko na páégá, ki tere zaitún ke darakhton ká phal gir jáégá.

41 Tujh se bete aur betián paidá hongí; par we tere na rahenge, ki we as.: ho jáenge.

42 Tere sáre darakhton, aur terí zamín ke phalon ko, tiddián barbád kar dengí.

43 Pardesí, jo tere darmiyán hai, terí banisbat niháyat sarfaráz hogá; aur tú niháyat past ho jáégá.

44 Wuh tujhe qarz degá, aur tú us

ko qarz na degā : wuh sir hogā, aur tū dum hogā.

45 Mujmalan yih sārī la'naton tujh par utrengī, aur terā pīchhā karengī, aur tujh tak pahunchengī, yahān tak kī tū halāk ho jāegā ; is liye kī tū ne KHUDĀWAND apne Khudā kī āwāz na sunī, kī us ke hukmon aur us ke shara'on ko, jinhen us ne tujh ko farmāyā hai, hifz kare.

46 Aur ye la'naton tujh par aur terī nasl par, nishānī aur hairat ke liye, abad tak hongī.

47 Kyūnki tū ne sab chizon kī firāwānī ke bā'is apne dil kī khushī aur khurramī se KHUDĀWAND apne Khudā kī bandagi na kī :

48 Is liye tū bhūkh, piyās, aur nangepan, aur sab chizon kī iltiyāj men giriftār hoke, apne un dushmanon kī khidmat karegā, jinhen KHUDĀWAND tujh par bhejegā : aur wuh terī gardan men lohe kā tauq dālegā, yahān tak kī tujho fanā kar degā.

49 KHUDĀWAND ek guroh dūr se, zamīn kī intihā se, aisā jald, balki jaisā 'uqāb urtā hai, tujh par charhā lāegā ; wuh ek guroh hogī, jis kī zūbān tū na samjhegā.

50 Wuh tursh-rū guroh hogī, jo na būrhe kā adab, na jawān par karam karegī :

51 Aur wuh terī mawāshī kā phal, aur terī zamīn kā phal, khā jāegī, yahān tak kī tū halāk ho jāegā : is liye kī galle, aur mai, aur tel, aur terī gāe bail kī barhtī, aur bher bakrī ke gallon men se tere liye kuchh na chhoregī, yahān tak kī wuh tujhe fanā kar degī.

52 Aur wuh tujhe tere sab phātakon men ā gheregī, yahān tak kī terī ūchī aur muhkam dīwāren, jin kā tujhe apne sāre mulk men bharosā thā, gir jāengī ; aur wuh tujhe us sārī zamīn men, jise KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe diyā hai, har ek shahr ke sab phātakon men ā gheregī.

53 Aur tū apne hī badan kā phal, hān, apne beton aur apnī betion kā gosht, jinhen KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe bakhshā thā, us muhāsare ke waqt, aur us tangī men, jo tere bairion ke sabab se tujh par hogī, khāegā.

54 Wuh shaḡhs, jo tum men narm-dil aur bahut nāz-parwarda hogā, us kī bhī nazar apne bhāī kī taraf, aur apnī hamkanār jorū kī taraf, aur apne bāqī larkon kī taraf, jinhen us ne chhor diyā hogā, burī hogī ;

55 Yahān tak kī wuh apne bachchon ke gosht men se, jise wuh khāegā, un men se kisi ko kuchh na degā ; kyūnki us muhāsare aur tangī men, jo tere dushmanon ke bā'is se tere sāre phātakon men tujh par hogī, us ke liye kuchh bāqī na rahegā.

56 Wuh 'aurat bhī, jo tumhāre darmiyān narm-dil aur nihāyat nāznīn hogī, aisī kī nazākat aur narmī se apne pānw kā talwā zamīn par lagāne kī jur'at nahīn rakhtī, us kī nazar apne hamkanār shauhar kī taraf, aur apne bete kī taraf, aur apnī betī kī taraf, burī hogī,

57 Aur apnī kherī kī taraf, jo us ke pānwon ke darmiyān nikaltī, aur apne larkon kī taraf, jinhen wuh janegī ; kyūnki wuh us muhāsare aur tangī men, jo tere dushmanon ke sabab se tujh par tere darwāzon men paregī, niri muhtājī ke bā'is chhipke un ko khāegī.

58 Agar tū dhyān rakhko is shari'at kī sab bāton par, jo is kitāb men likhī hain, 'amal na karegā, kī us ke jalālī aur haulnāk nām, YAHOWA'H TERE KHUDĀ', se na ḡare ;

59 Tab KHUDĀWAND terī āfaten, aur terī aulād kī āfaten, 'ajab tarah se barhāwegā, kī sakht āfaten hon jo bahut din rahengi, aur barī bimāriān jo der tak thahrengī.

60 Aur Misr ke sāre marz, jin se tū birāsān thā, tujh par lāwegā, aur we tujh se lage rahenge.

61 Aur un sab bímáron aur áfaton ko bhí, jo is shari'at kí kitáb men mazkúr nahín, unhen bhí KHUDÁWAND tujh par názil karegá, yahán tak kí tú nest o nábúd ho jáegá.

62 Aur tum ginti men thore se rah jáoge, báwujúde kí kasrat ke sabab ásmán ke sitáron kí mánind the; kí tú KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ko sunne nahín chahtá thá.

63 Aur yún hogá, kí jis tarah KHUDÁWAND ne tum se khush hokar tumháre sáth neki kí, aur tumhen bahut kar diyá, usí tarah KHUDÁWAND tumhári bábat khush hogá, kí tumhen halák kare, aur nest o nábúd kar dále; aur tú us sarzamín se, jis ká tú málik hone játá hai, ja se ukhár dálá jáegá.

64 Aur KHUDÁWAND tujh ko sab qaumon ke darmiyán zamín ke is sire se us siro tak tittar bittar karegá, aur wahán tú gair ma'búdon kí, jo lakríán aur patthar hain, jin se na tú na tere bápádáde wáqif the, parastish karegá.

65 Aur un qaumon men tujh ko áram na milegá, balki tere pánw ke talwe ko qarár na hogá; kyúнки KHUDÁWAND wahán tujh ko dil ká dharká, aur ánkhon kí dhundhláhat, aur jí kí gamnáki, degá.

66 Aur terí zindagí terí nazar men be-thikáná ho jáegi: aur tú ráat aur din darta rahegá, aur tujh ko apní zindagí par kuchh bharosá na hogá:

67 Apne dil ke khauf se, jise tú kháegá, aur un chízon se, jinhen terí ánkhen dekhegi, subh ko tú kahegá, Ai kásh kí shám hotí! aur shám ko kahegá, Ai kásh kí subh hotí!

68 Aur KHUDÁWAND tujh ko us ráh se, jis kí bábat main ne tujhe kahá, kí Tú use phir na dekhégá, kishtion par Misr ko phir le jáegá, aur tum wahán gulám aur laundí hone ke liye apne dushmanon ke háth beche jáoge, aur koí tumhen mol na legá.

XXIX BA'B.

YE us 'ahd kí báton hain, jo KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá, kí Moáb kí sarzamín men baní Isráel se bándhe; us 'ahd ke siwá, jo us ne un se Hurib men bándhá thá.

2 So Músá ne sáre Isráel ko buláyá, aur un se kahá, Sab kuchh, kí KHUDÁWAND ne tumhári ánkhon ke sá-ne Misr kí sarzamín men Fira'un aur us ke sáre khádimon, aur us ke sáre mulk se, kiyá, tum ne dekhá;

3 We bari ázmáishen, jinhen tum ne apní ánkhon se dekhá, we nishánín, aur we bare mu'ajize:

4 Lekin KHUDÁWAND ne tum ko wuh dil jo samjhe, aur we ánkhen jo dekhne, aur we kán jo sunne, áj tak nahín diye.

5 Aur main ne chális baras bayábán men tumhári rahbari kí hai; tumháre kapre tum par puráne nahín húe, aur na terí jútí terc pánw men purání húi.

6 Tum ne na rofi khái, aur na tum ne mai yá koí nashe kí chíz pí; tá kí tum járo, kí main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

7 Aur jab tum is jagah par áe, to Hasbún ká bádsháh Saihún, aur Basan ká bádsháh 'U'j, larne ke liye hamáre sámhne nikal áe, aur ham ne unhen mará:

8 Aur ham ne un ká mulk le liyá, aur Rúbiníon, aur Jaddíon, aur Munassíon ke ádhe firqe ko mirás ke wáste diyá.

9 Pas, tum is 'ahd kí báton kí muháfazat karo, aur un par 'amal karo; tá kí sab kámon men, jo tum karte ho, kamyáb ho.

10 ¶ A'j ke din tum KHUDÁWAND apne Khudá ke áge khafe rahte ho, tumháre firqon ke sardár, aur tumháre buzurg, aur tumháre mansabdár, aur Isráel ke sab mard,

11 Aur tumháre bachche, aur tumhári jorúán, aur wuh pardeśí, jo terí

khaimagáh men rahtá hai, tumháre lakarháre se leke tumháre pání ke bharnewále tak :

12 Tá ki tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke 'ahd aur us ki qasam men shámil ho, jise KHUDÁWAND terá KHUDÁ tujh se áj ke din kartá hai :

13 Tá ki wuh áj ke din tujhe apne liye ek guroh thahráwe, ki wuh terá KHUDÁ ho, jaisá us ne tujhe kahá, aur jaisá us ne tere bápádádon, Abirahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se qasam ki hai.

14 Aur main faqat tumháre hí sáth yih 'ahd aur qasam nahín kartá :

15 Balki us ke sáth bhí, jo áj ke din KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ke áge yahan maujúd hai, aur us ke sáth bhí jo áj ke din yahan hamáre sáth házir nahín :

16 (Ki tum jánte ho, ki kyúnkar ham Misr men baste the, aur kyúnkar un gurohon ke darmiyán hoke, jin se tum guzar gaye, ham chale áe hain ;

17 Aur tum ne un ki lakrí, aur patthar, aur rúpe, aur sone ki karáhton aur najis ma'búdon ko, jo un ke darmiyán the, dekhá hai :))

18 Na ho ki tumháre darmiyán koí mard, yá 'aurat, yá gharáná, yá firqa, aisá ho, ki us ká dil áj ke din KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ se bargashta ho, ki jáke un gurohon ke ma'búdon ki bandagi kare; na ho ki tumháre darmiyán aisi jar ho, jo zahr ki karwáhat ká, aur afsantín ká sá phal láwe ;

19 Aur aisé na ho, ki jab wuh is la'nat ki báten sune, to apne dil men áp ko mubárák jáne, aur kahe, ki Main chain karúngá, agarchi apne dil ki sarkashí men chaluñ, ki tishnagi par aur bhí apná nasha barháúñ ;

20 KHUDÁWAND use na chhorégá ; balki usí waqt us shakhs par KHUDÁWAND ke qahr aur gairat ká dhuwán utthegá ; aur sári la'naten, jo is kitáb men likhí hain, us par parengí, aur

KHUDÁWAND us ke nám ko ásmán ke niche se mitá degá.

21 Aur KHUDÁWAND, 'ahd kí un sab la'naton ke mutábíq jo is shari'at kí kitáb men likhí hain, use baní Isráel ke sáre firqon men se burái ke liye judá karegá :

22 Yahan tak ki tumháre farzandon kí pichhlí naal, jo tumháre ba'd qáim hogí, aur musáfir bhí, jo dúr kí zamin se áwenge, jab us sarzamin kí baláon ko aur un kí bímáron ko, jo KHUDÁWAND ne us par názil kí hain, dekhen ;

23 Aur kí yih sári zamin gandhak aur shore se jal gayi, kí boi jotí nahín játi, na us se kuchh jamtá hai, aur na kisi qism kí ghás ugtí hai, jaise kí Sadúm, aur 'Amúrah, aur Adamah, aur Ziboim ulat gae, jinhen kí KHUDÁWAND ne apne gazab aur apne qahr se ulat diyá, tab we kahenge,

24 Balki sári gurohon kahengi, kí KHUDÁWAND ne is sarzamin se aisé kyún kiyá? aur is bare gazab ke bharakne ká kyá bá'is hai?

25 Us waqt log kahenge, Is liye kí unhon ne KHUDÁWAND apne bápádádon ke KHUDÁ ke us 'ahd ko, jo Misr kí sarzamin se nikálne ke waqt un se bándhá thá, chhor diyá :

26 Kyúnki unhon ne jáke gair ma'búdon kí khidmat kí, aur unhen sijda kiyá ; aise ma'búdon ko, jinhen we na jánte the, aur jinhen us ne un ko na diyá thá.

27 So KHUDÁWAND ká gazab us zamin par bharká, kí us ne sári la'naten, jo is kitáb men likhí hain, us par názil kíñ.

28 Aur KHUDÁWAND ne qahr, aur gusse, aur bare gazab se un ko un kí zamin se ukhárá, aur दूसरी zamin par, áj ke din kí tarah, unhen phenká.

29 Poshída báten KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ke zimme hain ; par we jo zahir kí gayin, hamáre aur hamári aulád ke liye hamesha tak hain, tá kí ham is shari'at kí sab báton par 'amal karen.

XXX BA'B.

AUR yún hogá, ki jab yih sab kuchh tujh par guzregá, barakat aur la'nat, jinhen main ne tere ágo rakhá, aur tú un sab gurohon men, jahán jahán KHUDÁWAND terá KHUDÁ tujh ko bhagáwe, unhen yád karegá;

2 Aur tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí taraf phiregá, aur un hukmon ke muwáfiq, jo áj main ne tujhe kahe, tú apne bálbachchon samet, apne sáre dil aur apne sáre jí se us kí áwáz ko sun legá;

3 Tab KHUDÁWAND terá KHUDÁ terí asíri ko badlegá, aur tujh par rahm karegá, aur phirke tujh ko un sab gurohon men se, jin men KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tujhe tittar bittar kiya thá, tujhe jam'a karegá.

4 Agar tujh men se koi ásmán kí us intihá tak bhagáyá gayá hogá, to KHUDÁWAND terá KHUDÁ wahán se tujhe jam'a karegá, aur wahán se tujhe pher lágewá;

5 Aur KHUDÁWAND terá KHUDÁ tujh ko us zamín men, jis par tere bápádáde qábiz húe, lágewá, aur tú us ká málik hogá; aur wuh tujh se neki karegá, aur tere bápádádon se ziyáda tujh ko barháwegá.

6 Aur KHUDÁWAND terá KHUDÁ tere dil aur terí nasl ke dil ká khatna karegá, tá ki tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko apne sáre dil aur apne sáre jí se dost rakhe, aur jítá rahe.

7 Aur KHUDÁWAND terá KHUDÁ ye sári la'naten tere dushmanon par aur un par jo terá kína rakhte hain, jinhon ne tujhe dukh diya, názil karegá.

8 Aur tú phir áegá, aur KHUDÁWAND kí áwáz ká shanawá hogá, aur us ke un sab hukmon par, jo áj ke din main tujhe farmátá hún, 'amal karegá.

9 Aur KHUDÁWAND terá KHUDÁ tere háth ke har ek kám men, aur tere badan ke phal men, aur terí mawáshí ke phal men, aur terí zamín ke phal

men bhalái ke liye tujhe firáwání degá; kyúñki KHUDÁWAND tujh se khus hoke phir terí bhalái karegá, jaisá wuh tere bápádádon se khus thá;

10 Basharte ki tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí áwáz ká shanawá hoke us ke hukmon ko aur shar'aon ko, jo shari'at kí is kitáb men likhe húe hain, hifz kare; aur tú apne sáre dil aur apne sáre jí se KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí taraf phire.

11 ¶ Kyúñki wuh hukm, jo áj ke din main tujhe kartá hún, wuh tujh se poshida nahín, aur na wuh dúr hai.

12 Yih ásmán par nahín, ki tú kahe, Hamáre liye kaun ásmán par charh jáegá, aur use ham pás lágewá, tá ki ham use sunen, aur us par 'amal karen?

13 Aur na yih samundar ke pár hai, ki tú kahe, Kaun hamáre liye samundar ke pár jáegá, aur use ham pás lágewá, tá ki ham use sunen, aur us par 'amal karen?

14 Balki yih bát tujh se bahut nazdík hai, ki tere munh hí men hai, aur tere dil men hai, tá ki tú us par 'amal kare.

15 ¶ Dekh, main ne áj ke din zindagi aur neki ko, aur maut aur badí ko, tere áge rakhá;

16 Chunáuchi main áj ke din tujhe hukm kartá hún, ki Tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko dost rakh, ki us kí ráhon par chale, aur us ke shara'on, aur qánúnon, aur hukmon kí muháfazat kare; tá ki tú jie aur barhe, aur KHUDÁWAND terá KHUDÁ us sarzamin men, jis ká tú wáris hone játá hai, tujh ko barakat bakhshewá.

17 Par agar terá dil phir jáe, yahán tak ki tú shanawá na rahe, par targib pákar tú dústre ma'búdon ko síjda kare, aur un kí bandagi kare;

18 To áj ke din main tumhen játá detá hún, ki tum zarúr faná hoge, aur us sarzamin par, jis ke wáris hone ko

tum Yardan pár játe ho, tum apní 'umr ke din na barháoge.

19 Main áj ke din ásmán aur zamín ko tumháre úpar gawáh látá hún, ki main ne zindagi aur maut, aur barakat aur la'nat, tumháre sámhne rakhi; pas tum zindagi ko pasand karo, tá ki tú aur teri aulád donon jío:

20 Tá ki tú KHUDÁWAND apne Khudá ko dost rakhe, aur us kí áwáz ká shanawá ho, aur us se líptá rahe; ki wuhí teri zindagi, aur teri 'umr kí darázi hai; tá ki tú us sarzamín men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tere bápádádón, Abirahám, aur Iz'hác, aur Ya'qúb se qasam kháke kahá, ki Use main tumhen dúngá, sukúnat kare.

XXXI BA'B.

TAB Músá chálá, aur ye báten sáre Isráel se kahín:

2 Aur us ne unhen kahá, ki Main to áj ke din ek sau bís baras ká hún; main is se áge báhar bhítar á já nahín saktá; aur KHUDÁWAND ne bhí mujhe farmáyá hai, ki 'Tú is Yardan ke pár na jáegá.

3 KHUDÁWAND terá Khudá hí tere áge áge pár jáegá, aur wuhí un gurohón ko tere áge faná karegá, aur tú un ká wáris hogá: aur Yashú', jaisá ki KHUDÁWAND ne kahá hai, tere áge áge pár jáegá.

4 Aur KHUDÁWAND un se wuhí karegá, jo us ne Amúríón ke bádsháh Saihún aur 'U'j se, aur un kí zamín se, kiyá, aur jinhen us ne halák kiyá.

5 Aur KHUDÁWAND, tumhári ánkhon ke sámhne, un ko chhor degá, tá ki tum un se un sab hukmon ke muwáfíq, jo main ne tumhen farmáe, mu'ámala karo.

6 Mazbút ho jáo, aur diláwar hoo, khauf na kháo, aur un se mat daro; kyúñki KHUDÁWAND terá Khudá wuhí hai, jo tere sáth játa hai: wuh tujh se gáfil na hogá, aur tujh ko na chhoregá.

7 ¶ Phir Músá ne Yashú' ko talab farmáyá, aur sáre Isráel ke huzúr use kahá, ki Mazbút ho, aur diláwári kar; kyúñki tú is qaum ke sáth us sarzamín men jáegá, jis kí bábat KHUDÁWAND ne un ke bápádádón se qasam karke kahá, ki Main unhen dúngá; aur tú unhen us ká wáris karegá.

8 Aur KHUDÁWAND, wuhí hai, jo tere áge játa hai; wuh tere sáth rahégá; wuh tujh se gáfil na hogá, aur tujhe na chhoregá; so tú khauf na kar, aur be-dil na ho.

9 ¶ Aur Músá ne is shari'at ko likhá, aur baní Láwí aur káhinon ke, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháthe, aur Isráel ke sáre buzurgon ke, hawále kiyá.

10 Aur Músá ne unhen yih kahke farmáyá, ki Har ek sát baras ke ákhir men, chhutkára dene ke sál ke mu'aiyan waqt par, khaimon kí 'id men,

11 Jab kí sára Isráel KHUDÁWAND tere Khudá ke áge, us jagah par, jise wuh pasand karegá, hazír húa kare, to tú is shari'at ko parhke sáre Isráel ko sunáyá kar.

12 Sáre logon ko, mardon aur 'auraton, aur larikon, aur apne musáfiiron ko, jo tere phátakón ke andar ho, jam'a kijiyo, tá ki we sunen, aur KHUDÁWAND tere Khudá se darna sikhén, aur is shari'at ke sáre hukmon par dhyán rakhke 'amal karen;

13 Aur tá ki un ke larke, jinhen ne ye báten nahín jánín, sunen, aur jab tak kí tum us sarzamín men, jis ke wáris hone ko tum Yardan pár játe ho, raho, KHUDÁWAND tere Khudá se darna síkhá karen;

14 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, kí Dekh, tere din á pahunchke kí jin men tujhe marná hai; so Yashú' ko bulá, aur tum jamá'at ke khaime men ap ko hazír karo, tá kí main use tákid karún. Chunáñchi Músá aur Yashú' rawána húa, aur un-

hon ne apne ta, in jamá'at ke khaime men házir kiyá.

15 Aur KHUDÁWAND, badlí ke sutún men hoke, khaime men namúd húa, aur badlí ká sutún khaime ke darwáze par áke qáim húa.

16 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Dekh, tú apne bápádón ke sáth so rahegá, aur is qaum ke log uthenge, aur us sarzamín par, jahán ye basne játe hain, us ke ajnabí ma'búdon kí pairaui karne se zinákár ho jáenge, aur mujh ko chhor denge, aur us 'ahd ko, jo main ne un ke sáth bándhá hai, torengé.

17 Aur us din merá qahr un par bharkegá, aur main unhen chhor dúngá, aur main un se apná munh chhipáúngá, aur we nigle jáenge, aur bahut sí musibaten aur áfaten un par parengí; chunáncí we us din kahenge, Kyá mujh par ye baláen is liye nahín parín, kí merá Khudá mere darmiyán nahín?

18 Aur un sab badión ke sabab se, jo unhon ne kí hongín, aur is liye kí ajnabí ma'búdon kí taraf phire hongé, main us roz apná munh chhipáúngá.

19 So tum yih gít apne liye likho, aur use baní Isráel ko síkháo, aur use un ke munh men rakho, tá ki yih gít baní Isráel par merá gawáh rahe.

20 Is liye kí jab main unhen us sarzamín men pahuncháú, jis kí bábat main ne un ke bápádón se qasam kí, jis men dúdh o shahd bahtá hai, aur we khaenge, aur ser howenge, aur mote ho jáenge; tab we gair ma'búdon kí taraf phir jáenge, aur un kí 'ibádat karengé aur mujhe gussa diláwenge, aur mere 'ahd ko tor dá-
lenge.

21 Aur yún hogá, kí jab bahut sí musibaten aur áfaten un par parengí, to yih gít un ke barkhiláf gawáh kí tarah gawáhi degá; kí us ká parhná un kí naal ke munh se bholáyá na

jáegá; kyúnki main un ke khiyálon ko, jo we is hí waqt karte hain, us se peshtar kí main us sarzamín men, jis kí bábat main ne qasam kí hai, un ko pahuncháú, jántá hún.

22 ¶ Chunáncí Músá ne usí din yih gít likhá, aur use baní Isráel ko síkháya.

23 Aur us ne Nún ke bete Yashú' ko hukm kiyá, aur kahá, Mazbút ho, aur diláwarí kar; kyúnki tú baní Isráel ko us sarzamín men, jis kí bábat main ne un se qasam kí hai, le jáegá, aur main tere sáth húngá.

24 ¶ Aur aisá húa, kí jab Músá is shari'at kí báton ko kitáb men likh chuká, aur we tamám hún;

25 To Músá ne Lávion ko, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháthe the, farmáyá, kí

26 Is shari'at kí kitáb ko leke KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq kí ek bagal men rakho, tá ki wuh tumháre barkhiláf gawáh rahe.

27 Kyúnki main terí bagawat, aur terí gardankashí ko jántá hún, dekh, hanoz kí main jítá aur áj ke din tak tumháre sáth hún, tum ne KHUDÁWAND se bagáwat kí hai: to mere marne ke ba'd kitná ziyáda karoge?

28 ¶ Apne firqon ke sáre buzurgon aur mansabdáron ko mujh pás jamá karo, tá ki main yih báten un ke kánon tak pahuncháú, aur ásmán aur zamín ko darmiyán láke un par gawáh karún.

29 Kyúnki main jántá hún, kí mere marne ke ba'd tum apne ta, in kharáb karoge, aur is ráh se, jis kí bábat main ne tum ko hukm diyá hai, phir jáoge; aur kí ákhirí dinon men tum par badí paregí; is liye kí tum KHUDÁWAND ke buzúr badí karoge, kí apne háth ke kámon se use gussa diláoge.

30 So Músá ne is gít kí báten, Isráel kí sári jamá'at ko kah sunáin, yahán tak kí we tamám hún.

sarzamīn par, aur apnī qaum par, rahm karegā.

44 ¶ Tab Mūsá āyā, aur us ne aur Nūn ke bete Kūsi'a ne is gīt kī sārī bāteṅ logon ko kah sunāin.

45 Aur jab Mūsá ye sarī ~~outen~~ ^{awen} saw Isrāel ko kah chukā;

46 Tab us ne unheṅ kahā, ki In sārī bāton se, jin ke liye āj ke din main tum par gawāhī detā hūn, apne dil lagāo, aur apne larḥon ko hukm do, ki we dhyān rakhke is shari'at kī sārī bāton par 'amal karen.

47 Ki yih shai aisī nahīn, jis se tumheṅ nafa' nā ho; balki yih tumhārī zindagi hai; aur isī chīz ke bā'is se us sarzamīn men, jahān tum Yarden pā utarte ho, ki us ke wāris ho jāo, tumhārī 'umr darāz hogī.

48 Aur KHUDĀWAND ne usī din Mūsá ko farmāyā aur kahā, ki

49 'Abārīm ke kohistān, Nabū ke pahār par, jo Moāb kī zamīn men Yārīhū ke muqābil hai, charḥ jā, aur Kan'ān kī zamīn ko, ki jise main Isrāel kī milk kar dūngā, dekh:

50 Aur us pahār par, jis par tū jātā hai, mar jā, aur apne logon men shāmil ho, jaise terā bhāī Hārūn Hūr ke pahār par mar gayā, aur apne logon men jā milā:

51 Is liye ki tum donon ne banī Isrāel ke darmiyān dasht i Sīn. ke Qādis men Maribah ke pānī ke nazdīk merā gunāh kiyā, aur is liye ki tum ne banī Isrāel ke darmiyān merī taqdīs na kī.

52 Par tū us sarzamīn ko, jo tere sāmhne hai, dekh le; lekin us sarzamīn men, jo main banī Isrāel ko 'ināyat kartā hūn, dākhil na hogā.

XXXIII BĀ'Ī.

AUR yih wuh barakat hai jo Mūsá, mard i Khudā ne apne marne se āge banī Isrāel ko bakhshī;

2 Aur us ne kahā, ki KHUDĀWAND Sīnā se āyā, aur Sha'ir se un par tulū' hūā; Fārān hī ke pahār se wuh jalwa-

gar hūā; das hazār qudsion ke sāth āyā; aur us ke dahne-hāth ek ātashī shari'at un ke liye thī.

3 ¶ Hān, wuh us qaum se barī muhabbat rakhtā hai; us ke sāre muqaddas tere hāth men hai; aur we tere qadamon ke nazdīk baithe hai; aur terī bāton ko mānenge.

4 Mūsá ne ham ko ek shari'at farmāī, jo ki Ya'qūb kī jamā'at kī mīrās ho.

5 Aur jis waqt qaum ke sarōār, aur banī Isrāel ke hīrqe, jam'a the, wuh Yasūran men bādshāh thā.

6 ¶ Ai kāsh, ki Rūbīn jīwe, aur na mare, aur us ke log thore na hon.

7 ¶ Aur Yahūdāh ke liye us ne kahā, Ai KHUDĀWAND, Yahūdāh kī āwāz sun, aur use us ke logon ke darmiyān phir lā; us ke hāth us ke liye kāfī howen, aur tū us ke dushmanon ke muqābil us kā madadgār ho.

8 ¶ Aur Lāwī ke haqq men kahā, ki Terā Tummīm aur terā Urim us muqaddas ādmī kī amānat men rahe, jise tū ne Massah men imtihan kiyā, aur jis ke sāth tū ne Maribah ke chashmon par jhagrā kiyā;

9 Jis ne apne bāp aur apnī mā se kahā, ki Main ne us par nigāh nahīn kī; us ne apne bhāion ko bhī na mānā, aur apne beton ko bhī us ne na pah-chānā; is liye ki unheṅ ne terī bāton par dhyān rakhā, aur tere 'ahd kī muhāfazat kī.

10 We terī 'adālat ke faisale Ya'qūb ko sikhāwen, aur terī shari'at Isrāel ko; we tere āge bakhīr rakhenge, aur kull sokhtanī qurbānī ko tere mazbah par charḥāwenge.

11 Ai KHUDĀWAND, us ke asbāb men barakat de, aur us ke hāthon ke kāmōn ko qabūl kar: aur un kī kamaron ko, jo us kā sāmhna karen, aur un kī jo us kā kīna rakheṅ, chhedke tor dāl, ki we phir na uth

12 ¶ Aur yih Binyamin ke haqq

men kahá, KHUDÁWAND ká piyará salámatí se us ke pás rahegá, aur KHUDÁWAND sáre din us par sáya karegá, aur wuh us ke donon shánon ke bich sukúnat karegá.

13 ¶ Aur Yúsuf ke haqq men kahá, ki Us kí sarzamín KHUDÁWAND ke huzúr mutabarrak howe, ásmán ke tuhfaját se, aur shabnam se, aur gahráo se, jo niche pará hai,

14 Aur áltáb ke tuhfa hásilon se, aur máhtáb kí tuhfa ugi húi chízon se,

15 Aur qadímí paháron kí qímatí chízon se, aur abadí fílon ke tuhfaját se,

16 Mujmalan zamín aur us kí ma'múrí kí qímatí chízon se, aur us kí khaír-khwáhí ke sabab, jo búte men rahtá thá: ai kásh, kí wuh barakat Yúsuf ke sir par, aur us kí chándí par, jo apne bháíon se judá kiyá gayá thá, názil ho!

17 Us kí shándarí aisi hai, jaise us ke bail ke palauthe kí, aur us ke do sing gainde ke se sing; unhin se wuh qaumon ko ek sáth zamín kí intihá tak relegá: we Ifráím ke dason hazár hain, aur we Munassí ke hazáron.

18 ¶ Aur Zabulún ke haqq men kahá, Ai Zabulún, tú apne báhar jáne men shád ho; aur Ishakár, tú apne khaímon men.

19 We logon ko pahár par buláenge, aur wahán sadáqat kí qurbáníán guzráenge; kyúñki we samundaron kí firáwání ko, aur khaizánon ko, jo retí men chhipe hain, chús lenge.

20 ¶ Aur Jadd ke haqq men kahá, Mubáarak hai wuh jo Jadd kí taraqqí kare: wuh sher kí mánind pará rahtá hai, jo sir ke chándí ko bázú samet phártá hai.

21 Us ne auwal bakhrá apne liye tajwíz kiyá; kí wuh wahán shara-denewále ke hisse men salámat rahá; aur wuh ummat ke ra'íson ke sáth áyá; wuh KHUDÁWAND ke 'adl ko,

aur us kí 'adálát ko Isráel ke sáth, 'amal men láyá.

22 ¶ Aur Dán ke haqq men kahá, Dán ek sher-bachcha hai, jo Basan se uchhlegá.

23 ¶ Aur Naftálí ke haqq men kahá, Ai Naftálí, tú fazl se bharpúr, aur KHUDÁWAND kí barakaton se ma'múr ho: tú pachhim aur dakhan ká málík ho.

24 ¶ Aur A'shar ke haqq men kahá, A shar aulád kí barakat páwe; wuh apne bháíon ká maqbúl ho; aur apná pánw tel men dubowe.

25 Tere júte lohe pítal se hon; aur jaise tere din howen waisí terí qúwat ho.

26 ¶ Yasúran ke Khudá kí mánind koí nahín, jo ásmán par terí madad ke liye sawár hai, aur us kí buzurgí aífák par hai.

27 Abadí Khudá terí panáh hai, aur us ke abadí bázú tere niche hain: aur wuh dushmanon ko tere áge se níkal dálegá, aur kahegá, kí Unhen halák kar.

28 Aur Isráel tanhá dil-jama'í ke sáth sukúnat karegá: Ya'qúb ká chashma galla aur mai kí sarzamín par jári hogá; balki us men ásmán se os gíregí.

29 Ai Isráel, tú nekbakht hai: aur ai ummat, tujh sí kaun hai, jo kí KHUDÁWAND kí bacháí húi hai: wuh terí madad ke liye sipar, aur terí 'ízzat ke liye talwár hai! Tere dushman terí khushámád karenge; aur tú un ke únche makánon ko pámal karegá.

XXXIV BA'B.

AUR Músa Moáb ke maífánon se Nabú ke pahár par Pisgáh kí chontí par, jo Yaríhú ke muqábil hai, charh gayá; aur KHUDÁWAND ne sárí sarzamín, Jil'ád se leke Dán tak, us ko dikhlái;

2 Aur sárí sarzamín Naftálí, aur Ifráím aur Munassí kí sarzamín, aur

sári sarzamín Yahúddáh kí, pachhim ke samundar tak;

3 Aur dakhán ká mulk, aur wádí Yarihú ká maidán, jo k̄hurmon ká shahr hai, Zugr tak, us ko dikháya.

4 Aur K̄HUDÁWAND ne use farmáya, ki Yih wuh sarzamín hai, jis kí bábat main ne Abirahám, aur Iz'háq, aur Ya'qúb se qasam karke kahá, ki Main use terí nasl ko dúngá; main ne tujhe diyá kí tú ise apní ánkhoṅ se dekhe, par tú us pár jáke us men dák̄hil na hogá.

5 ¶ So K̄HUDÁWAND ká banda Músá, K̄HUDÁWAND ke hukm ke muwáfiq, Moáb kí sarzamín men mar gayá.

6 Aur us ne use Moáb kí ek wádí men Bait-Fagúr ke muqábil gárá: par áj ke din tak koí us kí qabr ko nahín jántá.

7 ¶ Aur Músá apne marné ke waqt ek sau bís baras ká thá, kí na us kí ánkheṅ dhundhláin, aur na us kí tázagi játi rahí.

8 ¶ So baní Isráel Músá ke liye Moáb ke maidánon men tis din tak royá kiye; aur un ke rone píṭne ke din Músá ke liye ákhir h́e.

9 ¶ Aur Nún ká betá Yashú' dánáí kí rúh se ma'múr h́á: kyúṅki Músá ne apne háth us par rakhe the: aur baní Isráel us ke shanawá h́e, aur jaisá K̄HUDÁWAND ne Músá ko farmáya thá, unhoṅ ne waisá hí kiyá.

10 ¶ Ab tak baní Isráel men Músá kí mánind koí nabí nahín uthá, jis se K̄HUDÁWAND ámhne sámhne áshnáí kartá,

11 Un sab nishánon, aur 'ajáib aur garáib kí bábat, jin ke karne ke liye, Fira'un aur us ke sab k̄hádimon, aur us kí sári sarzamín ke sámhne, K̄HUDÁWAND ne use Misr kí zamín men bhejá thá,

12 Aur us qawí háth, aur barí hai-bat ke sab kámon kí bábat, jo Músá ne tamám baní Isráel ke áge kar dikháe.

YASHU' KÍ KITA'B.

I BA'B.

JAB K̄HUDÁWAND ká banda Músá mar gayá, to yún h́á, kí K̄HUDÁWAND ne Nún ke beté Yashú' ko, jo Músá ká k̄hádím thá, k̄hitáb karke farmáya, kí

2 Merá banda Músá mar gayá hai; so ab tú uth, aur is Yardan pár is sári qaum samet us sarzamín ko, jo main unheṅ, ya'ne baní Isráel ko, detá h́un, utar já.

3 Har ek jagah ko, jise tumháre páṅw ka talwa pámal karegá, wuh main

tumheṅ 'ináyat kar chuká, jaisá main ne Músá se kahá.

4 Bayábán aur us Lubnán se leke barí nahr tak jo Furáí kí nahr hai, Hittion kí sári sarzamín, aur daryá e a'azam tak, jo śraj ke dhal jáne kí taraf hai, tumhári sarhadd hogi.

5 Terí zindagi bhar koí terá sámhná na kar sakegá: jis tarah main Músá ke sáth thá, tere sáth h́ungá: main tujh se gáfil na h́ungá, aur na tujhe chhorúngá.

6 Mazbút ho, aur diláwari kar: is

liye ki tū yih sarzamīn, jis ki bābat main ne un ke bāpdādōn se qasam khāī thī, ki main unhen dūngā, is qaum ki mirās kar degā.

7 Faqat tū mazbūt ho, aur khūb dilāwārī kar, tā ki tū us sab shari'at ke muwāfiq, jis kā mere bande Mūsā ne tujh ko hukm kiyā, dhyān karke 'amal kare. Us se dahne yā bāen hāth ko mat phir, tā ki tū har jagah, jahān jahān tū jātā hai, kāmyāb ho.

8 Is shari'at ki kitāb kā zikr tere munh se chhūt na jāwe; balki tū rāt din us men gaur kiyā kar, tā ki tū us sab par, jo us men likhā hai, dhyān rakhke 'amal kare: tab tū apnī rāh men iqbālmand hogā, aur tab hī tū kāmyāb ho jāegā.

9 Kyā main ne tujh ko hukm nahīn kiyā, ki Mazbūt ho, aur dilāwārī kar? khauf na khā, aur be-dil mat ho; kyūnki KHUDĀWAND terā Khudā, jahān jahān tū jātā hai, tere sāth hai.

10 ¶ Tab Yashū' ne logon ke man-sabdāron ko khitāb karke farmāyā, ki

11 Tum lashkar ke darmiyān guzro, aur logon ko hukm karo, ki Apne liye rasad taiyār karen; is liye ki tum tīn din ba'd is Yārdan pār utroge, tā ki us zamīn ke, jo KHUDĀWAND tumhārā Khudā tum ko detā hai, mālīk ho.

12 ¶ Aur banī Rūbin aur banī Jadd aur ādhe firge banī Munassī ko Yashū' ne farmāyā, aur kahā, ki

13 Us bāt ko, jo KHUDĀWAND ke bande Mūsā ne tumhen farmāī, yād karo, ki us ne kahā, KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tum ko āram bakhshā hai, aur yih sarzamīn tum ko 'ināyat kī.

14 Tumhārī jorūān, aur tumhāre bāl bachche, aur tumhārī mawāshī is sarzamīn par, jo Mūsā ne Yārdan ki isī taraf tum ko dī hai, rahen; par tum sab, jitne sāhib i jang ho, hathiyār-band hoke, apne bhāiōn ke āge āge pare bāndhe hūe pār jāo, aur un ki madad karo;

15 Jab tak ki KHUDĀWAND tumhāre bhāiōn ko chain de, jaise us ne tumhen diyā hai, aur we bhī us sarzamīn ke, jo KHUDĀWAND tumhārā Khudā unhen detā hai, wāris hon: tab tum is sarzamīn par, jo tumhārī mirās hai, aur KHUDĀWAND ke bande Mūsā ne Yārdan ke is pār, sūraj ke nikalne ki taraf, tumhen dī hai, phir āiyo, aur us ke mālīk rahiyo.

16 ¶ Tab unhen ne Yashū' ko jāwāb diyā, aur kahā, ki Jo jo tū ne hamen farmāyā, ham wuh karenge; aur jahān jahān tū hamen bhejogā, ham jāenge.

17 Jis tarah ham sab bāton men Mūsā ke shanawā hūe, isī tarah tere bhī shanawā hongē; sirf is par, ki KHUDĀWAND terā Khudā, jis tarah Mūsā ke sāth thā, tere sāth bhī rahe.

18 Jo koī tere hukm ki mukhālāfat kare, aur terī bāton kā, kisī mu'āmale men, jis ki bābat tū use farmāwe, shanawā na ho, mār dālā jāe: tū faqat mazbūt ho, aur dilāwārī kar.

II BĀB.

TAB Nūn ke bete Yashū' ne Sittim se do mard bheje, ki chhipke jāsūsī karen; aur unhen kahā, ki Jāo, us sarzamīn ko, aur Yarihū ko dekho. Chunānchī we gaye, aur ek fāhisha ke ghar men, jis kā nām Rāhab thā, āe, aur wahīn tike.

2 Tab Yarihū ke bādshāh ko khabar pahunchī, ki Dekh, āj ki rāt banī Isrāel men se bā'ze log yahān dākhil hūe hain, tā ki zamīn ki jāsūsī karen.

3 Aur Yarihū ke bādshāh ne Rāhab ko kahlā bhejā, ki Un logon ko, jo tujh pās āe hain, aur tere ghar men dākhil hūe, bāhar lā; is liye ki we sārī zamīn ki jāsūsī karne ko āe hain.

4 Tab us 'aurat ne un dono mardon ko liyā, aur unhen chhipā rakhā, aur yūn kahā, ki Mard to mere pās āe the; par main nahīn jāntī hūn, ki kahān ke the;

5 So aisā hūā ki, phāṭak band karte

waqt jab andherā thā, we mard nikal gaye; aur main nahīn jāntī hūn, ki we mard kahān gaye: so jald un kā pichhā karo, ki tum un tak pahunchoge.

6 Par wuh unhen apnī chhat par charhā le gayī thī, aur san kī lakṛion ke niche, jo chhat par tartīb se dhari thīn, chhipayā thā.

7 Aur log un ke pichhe Yarden kī rāh pāyābon tak gaye; aur jyūnhīn un ke pichhā-karnewāle nikal gaye, wūnhīn unhon ne phātak band kar liyā.

8 ¶ Aur wuh 'aurat, us se peshtar ki we let jāwen, un pās chhat par charh gayī;

9 Aur unhen kahā, Mujhe yaqīn hūā, ki KHUDĀWAND ne yih sarzamīn tumhen 'atā kī, aur ki tumhārā ru'ab ham logon par gālīb hūā hai, aur ki is sarzamīn ke sārre basnewāle tumhāre āge gal gaye hai.

10 Ki ham ne sunā, ki jab tum Misr se bāhar nikle, to KHUDĀWAND ne tumhāre āge daryā e Quḷzum ke pānī ko kis tarah sukhā diyā, aur tum ne Amūrion ke do bādshāhon Saihūn aur 'U'j se, jo Yarden ke us pār the, kyā kiyā, ki jinhen tum ne nest o nābūd kiyā.

11 Aur ham ne jyūnhīn yih sab kuchh sunā, to hamāre dīl pighal gaye, aur tumhāre sāmhnē kīś meṃ mutlaq jur'at baqī na rahī; kyūnki KHUDĀWAND tumhārā Khudā ūpar āsmān kā, aur niche zamīn kā Khudā hai.

12 So ab mujh se KHUDĀWAND kī qasam kījiye; is liye kī main ne tum par mihrbānī kī hai, tum bhī mere bāp ke gharāne par mihrbānī karo, aur mujhe ek sachchī nishānī do;

13 Aur mere bāp aur merī mā ko, aur mere bhāiōn aur bahinōn ko, us sab samet, jo un kā hai, bachāō, aur hamārī jānōn ko maut se rihāī do.

14 Unhon ne use jawāb diyā, ki Hamārī jānōn tumhārī jānōn ke 'iwaz hai, basharte ki tū hamārā yih hāl

fāsh na kare. Aur aisā hogā, kī jab KHUDĀWAND is sarzamīn ko hamāre qabze meṃ kar dewe, to ham tere sāth mihrbānī aur wafādārī se sulūk karenge.

15 Tab us ne unhen rassi se dariche kī rāh se niche utār diyā; kī us kā ghar shahr-panāh se lagā hūā thā, aur wuh dīwār par rahtī thī.

16 Aur us ne unhen kahā, kī Pahār par charh jāō, na ho kī pichhā-karnewāle tum ko milēn; so tum tīn dīn tak āp ko wahān chhipāe rakho, jab tak kī pichhā-karnewāle phir na āwēn; ba'd us ke tum apnī rāh chālē jāiyo.

17 Tab un mardon ne use kahā, Is qasam kā, jo tū ne ham se lī, ham par ilzām na howe.

18 Dekh, jab ham is sarzamīn meṃ āwenge, to yih qirmizī sūt kī dori, kī jis se tū ne hamen niche laṭkā diyā, is dariche se bāndhiyo, aur apne bāp, aur apnī mā, aur apne bhāiōn, aur apne bāp ke sārre gharāne ko, apne pās ghar meṃ jam'ā kījiyo;

19 Aur aisā hogā, kī jo koī tere ghar ke darwāze se bāhar kūche meṃ jāegā, to us kā khūn usī ke sir par hogā, aur ham be-gunāh hongē; aur jo koī tere sāth ghar meṃ hogā, agar kīś kā hāth us par chale, to us kā khūn hamāre sir par hai.

20 Aur agar tū hamārā yih hāl fāsh karēgi, to ham us qasam se, jo tū ne ham se lī hai, bāhar ho jāenge.

21 Wuh bolī, Jaisā tum ne kahā, waisā hī ho. So us ne unhen widā' kiyā, aur we rawāna hūe: tab us ne qirmizī sūt kī dori khirkī se bāndhī.

22 Aur we rawāna hoke pahār par gaye, aur wahān tīn dīn tak rāhe, jab tak kī un ke pichhā-karnewāle phir āe; aur un pichhā-karnewālon ne un ko tamām rāh meṃ dhūndhā, aur na pāyā.

23 ¶ Tab we donon mard phire, aur pahār se utre, aur pār hūe, aur

Nún ke bete Yashú' pás áe, aur sab hál, jo unheñ wáq'i húa thá, us se kahá.

24 Aur unheñ ne Yashú' ko kahá, ki Yaqínan KHUDÁWAND ne yih sári zamin hamáre qabze meñ kar dí hai, kyúñki is mulk ke sáre basnewále bhí hamáre áge gal gaye haiñ.

III B.A.B.

TAB Yashú' subh sawere uthá; aur unheñ ne Sittim se kúch kiya, aur wuh aur sáre baní Isráel Yardan pás áe, aur pár utarne se áge waháñ maqám kiya.

2 Aur aisá húa, ki tín din ke ba'd mansabdáron ne lashkar ke darmiyán guzar kiya;

3 Aur unheñ ne logon ko hukm diya, ki jab tum KHUDÁWAND apne KHUDá ke 'ahd ke sandúq ko, aur káhin aur Láwí ko use utháto hús dekho, tab tum apní jagah se kúch karo, aur us ke píchhe chalo.

4 Lekin tumháre aur us ke darmiyán qaríb do hazár háth ká fásila rahe; us ke nazdík na jáiyo, tá ki tum us ráh ko, jis se tumhen guzarná zarúr hai, pahcháno; is liye ki tum is se poshtar is ráh se kabhú nahín guzre.

5 Aur Yashú' ne logon ko kahá, Apne ta,ín muqaddas karo; kyúñki kal ke din KHUDÁWAND tumháre darmiyán 'ajáibát záhír karega.

6 Phir Yashú' ne káhinon ko khitáb karke kahá, ki Tum 'ahd ke sandúq ko utháo, aur logon ke áge áge pár utro. Chunáñchi unheñ ne 'ahd ke sandúq ko utháya, aur jamá'at ke áge áge chale.

7 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáya, Áj ke din se main sáre Isráel kí áñkhon ke sámhne tuihe 'izzat bakhshná shurú' karúnga; tá ki we jánen, ki jis tarah main Músá ke sáth thá, tere bhí sáth húngá.

8 Aur tú un káhinon ko, jo 'ahd ke sandúq ko utháe játe haiñ, hukm kar, aur kah, ki Jab tum Yardan ke pání

ke kanáre par pahuncho, to Yardan hí meñ khare rahiyo.

9 ¶ So Yashú' ne baní Isráel se kahá, ki Idhar áo, aur KHUDÁWAND apne KHUDá kí báteñ suno.

10 Aur Yashú' ne kahá, Ab is se tum yaqín karoge, ki zinda KHUDá tumháre darmiyán hai, aur kí wuh Kan'áníon aur Hittíon, aur Hawíon, aur Farizzíon, aur Jirjásíon, aur Amúríon, aur Yabúsíon ko, tumháre áge se zarúr daf'a karega.

11 Dekho, usí ke 'ahd ká sandúq, jo sári zamin ká Málík hai, tumháre áge Yardan se hoke guzartá hai.

12 So ab tum bárah shakhs Isráel ke firqon meñ se, firqe píchhe ek mard, lo.

13 Aur aisá hogá, ki jab káhinon ke páñw ke talwe, jo kí KHUDÁWAND sári dunyá ke Málík ke 'ahd ká sandúq utháte haiñ, Yardan ke pání meñ dhare jáwen, tab Yardan ke pání, un páníon se, jo úpar se bahte haiñ, alag ho jáenge, aur we waháñ jam'a hoke ek dher ho jáenge.

14 ¶ Aur aisá húa, ki jab lashkar ne apne khaimon se kúch kiya, tá kí Yardan ke pár jáwen, aur káhinon ne qaum ke áge 'ahd ke sandúq ko utháya thá,

15 Aur 'ahd ke sandúq ke utháne-wálo Yardan tak áe, aur un káhinon ke páñw, jo sandúq ko utháe hús the, kanáre ke pání meñ dibe the, (kí Yardan darya kí bāñh sári fasl i rabí' meñ har taraf se apne sab kanáron par hotí hai,)

16 To wúñhín úpar ká bahnewálá pání Adam ke shahr meñ, jo Zartán kí taraf hai, thahar gaya, aur dher kí tarah buland hús; aur wuh pání jo maidán ke darya, ya'ne darya e shor kí taraf, bahá játa thá, mauqúf húa, aur alag ho gaya, aur log Yaríhú ke muqábil pár utre.

17 Aur we káhin, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq utháe hús the,

Yardan ke bíchon bích síkhí zamín par khare ho rahe, aur sáre baní Isráel khushk zamín par hoke guzre, yahán tak ki sári jamá'at Yardan ke pár ho gayi.

IV BA'B.

AUR yún húa, ki jab sári qaur Yardan pár húi, to KHUDÁWAND ne Yashú' ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Har ek firqe píchhe ek ek mard karke tú jamá'at men se bárah mard le,

3 Aur unhen hukm kar, aur kah, ki Tum apne liye Yardan ke bíchon bích men us jagah se, jahán káhinon ke pánw mazbút khare hon, bárah patthar lo, aur unhen sáth le jáko us khaimagáh par, jis men tum áj kí rát derá dáloge, nasb karo.

4 Tab Yashú' ne un bárah mardon ko, jinhen us ne baní Isráel men se, firqe píchhe ek ek mard karke, taiyár kiyá thá, buláyá.

5 Aur Yashú' ne unhen kahá, ki Yardan ke bích KHUDÁWAND apne KHUDá ke 'ahd ke sandúq ke áge guzar jáo, aur har ek tum men se baní Isráel ke firqon ke shumár ke mutábiq ek ek patthar apne kándhe par útháwe;

6 Tá ki yih tumháre darmiyán ek nishán ho, aur jab tumhári aulád áyande zamáne men tum se púchhe, ki In pattharon se kyá muráð hai?

7 To tum unhen jawáb do, ki Yardan ká pání KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge do hisse ho gayá thá; kyúnki usí waqt, jis men wuh Yardan se hoke guzrá, tab Yardan ká pání do hisse húa: so ye patthar abad tak yádgarí ke wáste baní Isráel ke liye rahenge.

8 Chunánchi baní Isráel ne, jaisá Yashú' ne farmáyá thá, kiyá, aur jaisá KHUDÁWAND ne Yashú' ko kahá thá, unhon ne baní Isráel ke firqon ke shumár ke mutábiq Yardan ke bíchon

bích se bárah patthar úthá liye, aur unhen us jagah tak, jahán we maqám karte the, apne sáth pár le gaye, aur wahán unhen rakh diyá.

9 Aur Yashú' ne Yardan ke bíchon bích us jagah par, jahán un káhinon ke pánw jo 'ahd ke sandúq ko liye játe the, khare rahe, bárah patthar nasb kiye: chunánchi we áj ke din tak wahán hain.

10 ¶ Kyúnki we káhin jo sandúq ko liye játe the, Yardan ke bíchon bích khare rahe, jab tak ki har ek bát, jo KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmái thí, ki wuh logon ko kahe, mutábiq us ke jo Músá ne Yashú' ko tákid ki thí, tamám na ho chukí: aur logon ne jaldí kí, aur pár guzre.

11 Aur aisá húa, ki jab sári jamá'at pár guzar gayi, tab KHUDÁWAND ká sandúq, aur káhin, logon ke rú ba rú pár ho gaye.

12 Aur baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhá firqa baní Munassí ká, hath-yár-band hoke baní Isráel ke áge guzre, jaisá ki Músá ne unhen farmáyá thá:

13 Qaríb chálís hazár ke jang ke wáste taiyár, KHUDÁWAND ke huzúr muqábale ke liye, Yaríhú ke maidánon men pár utre.

14 ¶ Us din KHUDÁWAND ne. sáre Isráel kí nazon men Yashú' ko 'izzat bakhshí; aur we, jis tarah Músá se us kí 'umr bhar ðarte the, isí tarah we us se bhí ðar gaye.

15 Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko khitáb karke farmáyá,

16 Ki un káhinon ko, jo 'ahd ká sandúq útháthe hain, hukm kar, ki Yardan se nikalke-úpar áwen.

17 Chunánchi Yashú' ne káhinon ko hukm deke kahá, ki Yardan se nikalke úpar áo.

18 Aur aisá húa, ki jonhín we káhin, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq útháthe the, Yardan ke darmiyan se nikalke úpar áe, balki jab un

ke pánw ke talwe khushki par pare the, to wúnhin Yarden ke pání apní jagah men phire, aur pahle kí tarah apne sab kanáron par bah gaye.

19 ¶ Aur log pahle mahine kí das-wín táríkh Yarden se nikalke úpar áe, aur Yarihú kí púrab taraf ko Jiljál men khaime nasb kiye.

20 Aur Yashú' ne un bárah pattharon ko, jo Yarden se uþhá láe the, Jiljál men nasb kiya.

21 Aur us ne baní Isráel ko khitáb karke kahá, kí Jab tumháre lárke áyande zamáne men apne bápádáon se púchhen aur kahen, kí In pattharon se kyá murád hai?

22 Tab tum apne larkon ko aisá kahke ágáh kíjiyo, kí Isráel khushkí khushkí is Yarden se guzrá thá;

23 Kí KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne Yarden ko páníon ko tumháre sámhne khushk kar diya, jab tak kí tum pár ho gaye; jis tarah KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne daryá e Qulzum ko kiya thá, jise hamáro sámhne khushk kar diya, jab tak kí ham pár guzre:

24 TÁ kí zamín kí sárí qaumen jánen, kí KHUDÁWAND ká háth qawí hai; aur kí tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ se hamesha qará karo.

V B.A.B.

AUR aisá húa, kí jab Amúríon ke sáre bádsháhon ne, jo Yarden ke pár pachchim taraf ko the, aur Kan'áníon ke sáre bádsháhon ne, jo samundar ke nazdík the, suná, kí KHUDÁWAND ne baní Isráel ke áge Yarden ke páníon ko sukhá diya, yahán tak kí we pár utre, to un ke dil pighal gaye, aur un men baní Isráel ke sabab se dam báqi na rahá.

2 ¶ Us waqt KHUDÁWAND ne Yashú' ko kahá, kí Pattharion se apne liye chhurián baná, aur baní Isráel ká phirke dúsrí bár khatna kar.

3 Aur Yashú' ne pattharion se chhu-

rián banáin, aur Jibi'at-ul-'Arálot ke pás baní Isráel ke khatne kiye.

4 Aur Yashú' ne jo khatna kiya, us ká sabab yih hai, kí we log, jo Misr se nikle, un men jitne jangi mard the, so sab Misr se nikalke bayábán ke darmiyan ráh men mar gaye.

5 Pas we sab log, jo nikle the, un ká khatna ho chuká thá: par we sab, jo Misr se nikalne ke ba'd ráh men bayábán ke darmiyan paidá húa the, un ká khatna na húa thá:

6 Kí baní Isráel chálís baras tak bayábán men phirte rahe, yahán tak kí we sáre jangí mard, jo Misr se nikle the, halák húa, is liye kí we KHUDÁWAND kí áwáz ke shauawá na húa; unhin se KHUDÁWAND ne qasam karke kahá thá, kí Main tum ko wuh zamín na dikháungá, jis kí bába KHUDÁWAND ne un ke bápádáon se qasam karke kahá, kí Main tum ko dúngá; wuh zamín, jis men shír o shahd bahtá hai.

7 So Yashú' ne unhin ke larkon ká, jinhen Us ne barpá kiya kí un kí jagah howen, khatna karwáya; kyún-kí we ná-makhtún the, kí ráh men unhon ne un ká khatna na kiya thá.

8 Aur aisá húa, kí jab sab logon ká khatna kar chuke the, tab we apní apní jagahon par maqám kar rahe, jab tak kí we change húa.

9 Phir KHUDÁWAND ne Yashú' ko kahá, kí Áj ke din main ne Misr kí malámat ko tum par se lúh-káya. Isí sabab áj ke din tak us jagah ká nám Jiljál hai.

10 ¶ So baní Isráel ne Jiljál men khaime kiye, aur unhon ne Yarihú ke maidáon men us mahíne kí chaudahwín táríkh shám ke waqt 'id í fasah kí.

11 Aur unhon ne dúsré din ko fasah karne ke ba'd us zamín ke dána kí fatírí rotíán, aur usí din men bhuní húi bálen bhí, kháin.

12 ¶ Aur jab unhon ne us zamín

Ek firishte ká zâhir honâ.

YASHU", VI.

Yarihû ko gherne kâ hukm.

kâ dâna khâyâ, to usî din se mann mauqûf hûâ, aur âge phir banî Isrâ'el ko mann na milâ; aur unhon ne usî sâl Kan'an kî sarzamîn kâ hâsil khâyâ.

13 ¶ Aur aisâ hûâ, ki jis waqt kî Yashû' Yarihû ke nazdik thâ, to us ne apnî ânkhen úpar kîn, aur dekhâ, aur kyâ dekhâ, ki us ke muqâbil ek shakhs talwâr hâth men khînche hû; kharâ hai. Aur Yashû' us pâs gayâ, aur use kahâ, Tú hamârî taraf hai, yâ hamâre dushmanon kî taraf?

14 Wuh bolâ, Nahîn, balki main i waqt KHUDÂWAND ke lashkar kâ sardâr hoke âyâ hûn. Tab Yashû' zamîn par aundhâ girâ, aur sijda kiyâ, aur use kahâ, Merâ Mâlik apne bande ko kyâ irshâd farmâtâ hai?

15 Aur KHUDÂWAND ke lashkar ke sardâr ne Yashû' ko kaha, ki Apne pânw se apnî jûti utâr, kyûnki yih makân, jahân tú kharâ hai, muqaddas hai. So Yashû' ne aisâ hî kiyâ.

VI BÂB.

AUR Yarihû banî Isrâ'el ke sabab nihâyat mazbûtî se band hûâ thâ, ki na koi bâhar jâtâ thâ, na koi bhîtar atâ thâ.

2 Aur KHUDÂWAND ne Yashû' ko kahâ, ki Dekh, main ne Yarihû ko, aur us ke bâdshâh, aur wahân ke sâhib i jang ko, tere qâbû men kar diyâ.

3 So tum sâre jangî mard shahr ko gher lo, aur ek dafâ us ke âs pâs phiro. Aur tum chha din tak yûnhîn kîjiyo.

4 Aur sât kâhin sandûq ke âge yûbal ke sât narsinge liye jâwen: aur tum sâtwen din sât martaba shahr ke âs pâs phiro, aur kâhin narsinge phûnken.

5 Aur yûn hogâ, ki jab we der tak yûbal kî qarnâi phûnkenge, aur jab narsinge kî âwâz sunoge, to sâri jamâ'at nihâyat zor se lalkâregî, aur shahr kî diwâr sarâsar gir jâegî, aur har ek sidhâ apne apne sâmbhne úpar chaph jâegâ.

6 ¶ Aur Nûn ke betê Yashû' ne kâhinon ko bulâyâ, aur unhen kahâ, ki 'Ahd ke sandûq ko uthâo, aur sât kâhin yûbal ke sât narsinge KHUDÂWAND ke sandûq ke âge liye hûe chalen.

7 Phir unhon ne jamâ'at ko kahâ, Chalô, shahr ko ghero, aur jo koi hathyâr-band hai, KHUDÂWAND ke sandûq ke âge âge chale.

8 ¶ Aur aisâ hûâ, ki jab Yashû' ne jamâ'at se yih kahâ, to sât kâhin yûbal ke sât narsinge leke KHUDÂWAND ke âge âge chale; aur unhon ne narsinge phûnke, aur KHUDÂWAND ke 'ahd kâ sandûq un ke pîchhe rawâna hûâ.

9 ¶ Aur we log, jo hathyâr-band the, un kâhinon ke, jo narsinge phûnkte the, âge âge rawâna hûe; aur fauj ke pichhâriwâle, sandûq ke pîchhe pîchhe chale, us waqt men ki we âge âge jâte aur narsinge phûnkte the.

10 Aur Yashû' ne logon ko kahâ, ki Tum mat lalkâriyo, balki tumhârî âwâz sunne men na âwe, aur tumhâre munh se kuchh bât na nikle, magar jis din men kî main tumhen lalkârne kâ hukm karûn; tab tum lalkâriyo.

11 Chunâncî KHUDÂWAND ke sandûq ko barâbar jâte hûe shahr ke gird k bâr phirâyâ: aur we khaimagâh men âe, aur khaimon men âram kiyâ.

12 ¶ Phîr subh sawere Yashû' uthâ, aur kâhinon ne KHUDÂWAND kâ sandûq uthâ liyâ.

13 Aur sât kâhin yûbal ke sât narsinge leke KHUDÂWAND ke sandûq ke âge âge narsinge phûnkte chale jâte the: aur we, jo hathyâr-band the, un ke âge âge ho liye; par fauj ke pichhâriwâle, KHUDÂWAND ke sandûq ke pîchhe chale, us waqt men kî âge âge jâte aur narsinge phûnkte the.

14 So dûsre din bhî we ek martaba shahr ke gird phire, aur khaimagâh

men phír áe: aísá unhoṇ ue chha din tak kiyá.

15 Aur sátwen din yún húa, ki we subh ko pau phatṭe hūe uthe, aur usí ma'múl ke muwáfíq shahr ke gird sáṭ bār phire; sáṭ bār shahr ke gird faqat usí din phire.

16 So sátwiṇ bār aísá húa, ki jis waqt káhinon ne narsinge phúnke, us waqt Yashú' ne logon ko hukm kiyá, ki Lalkáro! kí KHUDÁWAND ne yih shahr tum ko diyá.

17 ¶ Aur yih shahr haram hogá, us sab samet jo us men hai, KHUDÁWAND ke liye; magar faqat Ráhab fáhisha, un sab samet jo us ke sáth us ke ghar men haiṇ, jítí bachegí; is liye ki us ne un qásidon ko, jo hamáro bheje hūe the, chhipáyá.

18 Lekin tum jo ho, zarúr apne ta'ín haram kí chízon se mahfúz rakho; na howe kí tum haram kí chíz leke áp haram ho jáo, aur Isráel kí khaimagáh ko haram karáo, aur use dukh do.

19 Lekin sab rúpá aur soná, aur lohe aur pítal ke bartan, KHUDÁWAND ke liye muqaddas haiṇ; so KHUDÁWAND ke khazáne men dákhil hongé.

20 Chunánchí jab káhinon ne narsinge phúnke, log lalkáre. Aur aísá húa, kí jab logon ne narsinge kí áwáz suní, aur jamá'at zor se lalkáre, to díwár sarásar gir pari, yahán tak kí logon men se har ek ádmí apne sámhne sídhá charhe shahr men ghús gayá, aur shahr ko le liyá.

21 Aur unhoṇ ne un sab ko, jo shahr men the, kyá mard, kyá 'aurat, kyá jawán, kyá búrhá, kyá bail, kyá bher, kyá gadhá, sab ko ek lakht tah i teg karke haram kiyá.

22 Par Yashú' ne un do shakhson ko, jo jásúsí ke liye us zamín men gaye the, hukm diyá thá, kí Fáhisha ke ghar jáo, aur wahán se us 'aurat ko us sab samet jo us ká ho, jaise tum ne us se qasam kí thí, nikál láo.

23 Tab we donon jawán jásús andar gaye, aur Ráhab ko, aur us ke báp, aur us kí má, aur us ke bháíon ko, aur us ke asbáb, balki us ká sára khándán, nikál láe, aur unhoṇ baní Isráel kí khaimagáh ke báhar rakhá.

24 Púr unhoṇ ne us shahr ko, us sab samet, jo us men thá, phúnk diyá; magar rúpá, aur soná, aur pítal aur lohe ke zurúf, KHUDÁWAND ke khazáne men dákhil kiye.

25 Aur Yashú' ne Ráhab fáhisha kí, aur us ke báp ke gharáne kí, us sab samet, jo us ká thá, jánbakhshí kí; us kí búdobásh áj ke din tak Isráel men hai; kí us ne un qásidon ko, jinhen Yashú' ne Yarihú men jásúsí ke liye bhejá thá, chhipá rakhá thá.

26 ¶ Aur Yashú' ne us waqt qasam dí aur káhá, kí Jo shakhs uthe, aur Yarihú ke shahr ko phir biná kare, wuh KHUDÁWAND ke sámhne ma'lún ho! Wuh apne palauthe par us kí biná dálegá, aur apne chhoṭe beté par us ke pháṭak qáim karegá!

27 So KHUDÁWAND Yashú' ke sáth thá, aur us sári sarzamin men us kí shuhrat phailí.

VII BAB.

L E K I N baní Isráel ne kisé haram chíz kí bábat be-wafái kí; is wáste kí 'Akan bin Karmí, bin Zabdí, bin Zaráh ne, jo Yahúdáh ke firqe men se thá, un haram chízon men se kuchh liyá: aur KHUDÁWAND ká qahr baní Isráel par bharká.

2 Tab Yashú' ne Yarihú se 'Ai ko, jo Bait-áwan ke nazdík Baitel kí púrab taraf hai, log bheje, aur unhen yih kahke farmáyá, Charh jáo, aur us mulk kí jásúsí karo. Chunánchí we log gaye, aur 'Ai kí jásúsí kí.

3 Aur we Yashú' pás phír áe, aur use káhá, Sáre lashkar ko mat bhej; faqat do tín hazár mard rawána hon, kí charhen, aur 'Ai ko máren; aur sab logon ko bhejke taklíf mat de; kyúñki we theṛe se haiṇ.

4 Chunánci logon men se tin hár ke qarib mard chah gaye, aur 'Ai ke logon ke sámhne se bhág áe.

5 Aur 'Aiwálon ne un men se chhattis ádmí már liye, ki we phátak ke muqábil se leke Shabarim tak unhen regede áe, aur unhon ne utár par unhen mára. So logon ke dil pighal gaye aur páni kí tarah ho gaye.

6 ¶ Tab Yashú' aur sáre Isráelí buzurgon ne apne kapre pháre, aur KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge sham tak aundhe páre rahe, aur apne siron par khák dhari.

7 Aur Yashú' bolá, Háo, ai Málik KHUDÁWAND, tú is qaum ko kis liye Yárdan pár láyá? kyá is liye ki ham ko Amúrión ke háth men giriftár kare, tá ki we ham ko nábud karen? Ai kásh ki ham qaná'at karte, aur Yárdan ke us pár rahte!

8 Ai mere Málik, jis hál men ki Isráelí apne dushman ke áge se píth pherte hai, main kyá kahún?

9 Kyúnci Kan'áni aur is sarzamín ke sáre basnewále sunenge, aur ham ko gher lenge, aur hamára nám zamín par se mitá dálenge; aur tú apne buzurgwár nám ke liye kyá karegá?

10 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá, Úth khará ho; kis liye yún aundhá pará hai?

11 Isráel ne gunáh kiya; aur unhon ne us 'ahd se, jis kí bábat main ne un ko hukm diya, 'udúl kiya; kyúnci unhon ne haram chízon men se kuchh liya, aur chorí bhí kí, aur riyákári bhí kí, aur apne asbáb men milá bhí liya.

12 Is liye baní Isráel apne dushmanon ke sámhne tháhar na saken, balki dushmanon ke sámhne píth pherí, ki we la'natí húe. Ab main áge ko tumháre sáth na hoúngá, magar jab ki tú un mal'unon ko apne darmiyan se faná kare.

13 Úth, logon ko pák kar, aur kah, ki Apne ta'in kal ke liye pák karo, ki KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ yún

farmátá hai. Ai Isráel, tere darmiyan koi haram chíz hai; tú apne dushmanon ke sámhne tháhar na sakegá, jab tak ki us haram chíz ko apne bich men se dáfa na karegá.

14 So tum kal subh ko mutábiq apne firqon ke házir kiye jáoge; aur aisá hogá, ki wuh firqa, jise KHUDÁWAND pakregá, apne apne khándánon samet áwegá; aur jis khándán ko KHUDÁWAND pakregá, wuh apne ghar ghar samet áwegá; aur jis ghar ko KHUDÁWAND pakregá, wuh ek ek shakhs samet áwegá.

15 Aur aisá hogá, kí jis kisi ke pás haram chíz pái jáwe, wuh us sab samet, jo us ká hai, ág men jalá diya jáegá; is liye ki us ne KHUDÁWAND ke 'ahd ko tor dála, aur baní Isráel ke darmiyan sharárat ká kám kiya.

16 ¶ Tab Yashú' subh sawere uthá, aur baní Isráel ko firqa ba firqa nazdík láya: so Yahúdáh ká firqa pakrá gaya.

17 Aur Yahúdáh ke khándánon ko nazdík láya, aur Zárah ká khándán pakrá gaya; aur Zárah ke khándán ke ek ek shakhs ko nazdík láya, aur Zabdí pakrá gaya.

18 Aur us ke ghar ke har ek mard ko nazdík láya, aur 'Akan bin Karmí, bin Zabdí, bin Zárah, jo Yahúdáh ke firqe men thá, pakrá gaya.

19 Tab Yashú' ne 'Akan ko kahá, Ai mere farzand, ab KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ kí buzurgí kijiye, aur us ke áge iqrár kariye: ab tú mujh se kah, ki tú ne kyá kiya hai, aur mujh se mat chhipá.

20 Tab 'Akan ne Yashú' ko jawáb diya, aur kahá, Fi-l-haqíqat main ne KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ká gunáh kiya hai, aur yún yún kiya hai:

21 Ki jab main ne Sin'ár ká nafis lubáda, aur do sau misqál chándí, aur pachás misqál wazn men sone kí int lút ke mal men dekhí, to main lal-

cháyá, aur unhen uthá liyá; aur dekh, ki yih sab mere khaime ke bích zamín men gará húa, aur chándí un ke tale maujúd hai.

22 Tab Yashú' ne harkáre bheje; we khaime ko daure; aur dekho, ki wuh us ke khaime men chhipá thá, aur chándí us ke niche thí.

23 We un ko khaime men se nikálke Yashú' aur sáre baní Isráel ke sámhne láe, aur unhen KHUDÁWAND ke huzúr rakh diyá.

24 Tab Yashú' ne, sáre Isráel samet, Zárah ke beté 'Akan ko, aur rúpe, aur lubáde, aur sone kí int, aur us ke be-
ton, aur us kí be-ton, aur us ke bailon, aur us ke gadhon, aur us kí bheron, aur us ke khaime, aur us ke sáre asbáb ko, liyá, aur wádí i 'Akúr men láe.

25 Aur Yashú' ne kahá, ki Tú ne ham ko kýún dukh diyá? KHUDÁWAND áj ke din tujh ko dukh degá. Tab sáre Isráel ne us par patthráo kiyá, aur unhen sangsár karne ke ba'd ág se jaláyá.

26 Phír unhon ne us ke úpar pattharon ká bará túdá kiyá, jo áj tak hai. Tab KHUDÁWAND ne apne qahr kí bharak ko un par se pherá. Is liye us jagah ká nám áj tak Wádí i 'Akúr hai.

VIII BA'B.

TAB KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá: Mat dar, aur hirásán mat ho! Sáre jangí logon ko sáth le, aur uth, aur 'Ai par charh já: dekh, ki main ne 'Ai ke bádsháh, aur us ke log, aur us ke shahr, aur us kí sar-zamín ko, tere qabze men kar diyá:

2 Tú 'Ai se, aur us ke bádsháh se, wuhí kijiyo, jo tú ne Yarihú aur us ke bádsháh se kiya; magar wahán ká mál aur mawáshí tum apne liye lút lijiyo: aur shahr ke pichhe se kamin bithláo.

3 ¶ Tab Yashú' aur sáre jangí log uthé, tá ki 'Ai par charhen. Aur

Yashú' ne tís hazár bahádúr chun liye, aur rát ko unhen rawána kiya;

4 Aur unhen farmáyá, Dekho, tum shahr ke muqábale men, shahr ke pichhe, kamin men baitho; shahr se bahut dúr mat jáiyo, aur tum sab taiyár raho:

5 Aur main sab logon ko leke, jo mere sáth hai, shahr 'ke nazdik áungá: aur aisá hogá, ki jab we hamará sámhná karne ko niklen, to ham áge kí tarah un ke sámhne se bháenge,

6 (Kyúñki we báhar nikalke hamará pichhá karenge,) yahan tak ki unhen shahr se dúr khinch láwenge; kyúñki we kahenge, ki Ye ab ke bhí, áge kí tarah, hamáre sámhne se bhágte hai: isí liye ham un ke áge se bháenge.

7 Tab tum kamin-gáh se nikalná, aur shahr men 'amal kar lená; ki KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ use tunr háre qabze men kar degá.

8 Aur jab tum shahr ko le lo, to shahr men ág lagá dijiyo, aur KHUDÁWAND ke kahne ke muwáfíq kám kijiyo. Dekho, main ne tumhen hukm kar diyá.

9 ¶ Tab Yashú' ne unhen widá' kiya: aur we kamin-gáh men gaye, aur Baitel aur 'Ai ke darmiyán, 'Ai kí pachchhim taraf, já baithé. Aur Yashú' us rát ko logon ke bích rahá.

10 Aur Yashú' ne subh sawere uthke logon ko shumár kiya, aur wuh, baní Isráel ke buzurgon samet, logon ke áge hoke, 'Ai par charhá.

11 Aur sáre jangí log, jo us ke sáth the, úpar gaye, aur nazdik pahunche, aur shahr ke sámhne áe, aur 'Ai kí uttar taraf ko utre; aur un ke aur 'Ai ke bích ek wádí thí.

12 Tab us ne pánch hazár log ke qarib judá kiye, aur unhen Baitel aur 'Ai ke darmiyán, shahr kí pachchhim taraf ko, kamin men bitháyá.

13 Aur jab unhon ne logon ko,

ya'ne sári fauj ko jo shahr kí uttar taraf thá, aur un ko jo shahr kí pach-chhim taraf kamín men the, biḥáyá thá, to Yashú' usí ráť us wadí ko darmiyan gayá.

14 ¶ Aur aisá húa, kí jab 'Ai ke bádsháh ne yib dekhá, to unhoṇ ne jaldí kí, aur sawere uthe; aur shahr ke ádmí, ya'ne wuh aur us ke sáre log, maidán kí taraf mu'aiyan waqt par laráí ke liye baní Isráel ke mu-qábil nikle; par use ma'lám na húa, kí shahr ke pichhe us kí ghát men baithe hús haiṇ.

15 'Tab Yashú' aur sára Isráel bayábán kí taraf un ke áge se yún bháge, kí jaise máre kúte hús hote haiṇ.

16 'Tab sab log jo 'Ai men the ek já buláe gaye, kí unheṇ ragedeṇ: chunánci unhoṇ ne Yashú' ko ragedá, yahan tak kí shahr se dúr khinche gaye.

17 Us waqt 'Ai men aur Baitel men koí mard báqí na rahá, jo Isráel ká pichhá karne ko na niklá; aur we shahr ko khulá chhoṛkar Isráel ke pichhe daur pare.

18 'Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá, kí Bhále ko, jo tere háth men hai, 'Ai kí taraf barhá de, kí main use tere qabze men kar dúngá. Aur Yashú' ne us bhále ko, jo us ke háth men thá, shahr kí taraf barháya.

19 'Tab us ke háth ke barháe jáne par we jo kamín men the apní jagah se nikle, aur daur pare, aur shahr men paith gaye, aur use le liyá, aur jaldí se shahr men ág lagá dí.

20 Aur jab 'Ai ke logon ne pichhe phirke dekhá, aur kyá dekhá, kí dhuwán shahr se ásmán tak uth rahá hai, to unheṇ táqat na rahí, jo idhar bhágeṇ yá udhar: aur log, jo bayábán kí taraf bhágte the, ragednewálon par phir pare.

21 Aur jab Yashú' aur sáre baní Isráel ne dekhá, kí ghátwálon ne shahr le liyá, aur shahr se dhuwán

uth rahá hai, to unhoṇ ne palatke 'Ai ke logon ko qatl kiya.

22 Aur we jo shahr men the un kí mukhálafat men nikle, aur 'Ai ke log Isráelion ke bích men par gaye, kí ba'ze un kí ek taraf hús, aur ba'ze dúsrí taraf: so unhoṇ ne unheṇ yahan tak mára, kí un men se kisí ko báqí na chhoṛá, aur na kisí ko bhágne diyá.

23 Aur unhoṇ ne 'Ai ke bádsháh ko jítá pakrá, aur use Yashú' pás láe.

24 Aur aisá húa kí jab Isráel maidán men, us bayábán ke darmiyan jahan un ká pichhá kiyá, 'Ai ke logon ko qatl kar chuke, aur jab we sab tah í teg hús, yahan tak kí bilkuł khap gaye; to sáre baní Isráel 'Ai ko phire, aur use talwár kí dhár se mára.

25 Chunánci we jo us din máre gaye, mard aur 'aurat, bárah hazár the; ya'ne 'Ai ke sab log.

26 Kyúnci Yashú' ne apná háth jis se bhálá utháyá, jab tak kí 'Ai ke sáre rahnewálon ko haram na kar diyá thá, phir na khinchá.

27 Isráel ne us shahr kí saqat maṇ wáshí aur asbáb ko apne liye lúta, KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq jo us ne Yashú' ko farmáyá thá.

28 Aur Yashú' ne 'Ai ko jalákar hamesha ke liye rákh ká túda kar diyá: so wuh áj ke din tak kharába hai.

29 Aur us ne 'Ai ke bádsháh ko phánsí deke shám tak darakht par latká rakhá; aur jyúnhin súraj dúb gayá, Yashú' ne hukm kiyá, kí us kí lách ko darakht se utáren, aur shahr ke pháťak kí ráhguzar par phenk den, aur us par pattharon ká bará túda karen: so wuh áj ke din tak hai.

30 ¶ 'Tab Yashú' ne 'Aibál ke pahar par KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá ke liye ek mazbah banáyá,

31 Jaisá KHUDÁWAND ke bande Músá ne baní Isráel ko hukm diyá thá: (chunánci Músá kí shari'at kí kitáb men likhá húa hai,) kí sábut

pattharon ká ek mazbah, ki jis par kisi ne lohá na lagáyá ho: aur unhon ne KHUDÁWAND ke liye us par sokh-tani qurbánián chaháin, aur salámati ke zabihe kiye.

32 ¶ Aur us ne wahán un pattharon par shari'at kí, jo Músá ne baní Isráel ke huzúr likhí thí, ek naql kanda kí.

33 Aur sare Isráel, aur un ke bu-zurg log, aur mansabdár, aur un ke qází, aur usí tarah se musáfir bhí, aur we jo un men paidá hue the, Láwí káhinon ke áge, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke uthánewále the, sandúq ke idhar aur udhar khare the; ádhe un men se Garizim ke pahár par, aur ádhe un men se 'Aibál ke pahár par, jaisá ki KHUDÁWAND ke bande Músá ne pahle farmáyá thá, ki we Isráel ke logon ko barakat dewen.

34 Ba'd us ke us ne shari'at kí barakaton aur la'naton kí sári báten, jaisí ki shari'at kí kitáb men likhí hui hain, parhke sunáin:

35 Chunáuchi jo Músá ne farmáyá thá, us men se ek bát bhí na rahí, jise Yashú' ne baní Isráel kí sári jamá'at, aur 'auraton, aur larakon, aur un musá-firon ke huzúr, jo un ke darmiyán guzrán karte the, na parhá.

IX B.A.T.

AUR aisá húa, ki jab un sab bád-sháhon ne, jo Yárdan ke is pár, paháron par, aur wádion men, aur bare samundar ke sab sáhilon par, Lubnán ke muqábil, Hittí, aur Amúrí, aur Kan'ání, aur Farizzí, aur Hawí, aur Yabúsi the, suná:

2 Tab we sab ke sab faráham hue, tá ki ek munh hoke Yashú' aur baní Isráel se larái karen.

3 ¶ Aur jab Jiba'un ke báshindon ne suná, ki Yashú' ne Yarifú aur 'Ai se aisá kuchh kiya;

4 To we bhí makr karke áe; aur unhon ne apne ta'in aisá banáyá, ki

goyá clehi hain, aur puráne bore, aur puráni, phatí, jori hui mai kí mashkon, apne gadhon par ládin;

5 Aur puráne jute paiwand kiye hue pánwon men, aur puráne kapre apne badanon par; aur un ke safar ká tosha súkhí phaphúndí lagí hui rotíán thin.

6 We us súrát se Yashú' pás Jiljál men khaimagáh ke bích gaye, aur us se aur Isráel ke logon se kahá, ki Ham ek mulk se, jo dúr hai, áe hain: so ab tum ham se 'ahd bándho.

7 Tab Isráelí logon ne Hawion ko kahá, ki Sháyad tum is sarzamín ke rahnewále ho, jo hamáre darmiyán kí hai: pas, ham tum se kyúnkar 'ahd bándhen?

8 Unhon ne Yashú' se kahá, Ham tere gulám hain. Tab Yashú' ne un se púchhá, Tum kaun ho? aur kahán se áte ho?

9 Unhon ne use kahá, ki Tere gulám ek mulk se, jo bahut dúr hai, KHUDÁWAND tere Khudá ke nám ke liye chale áte hain; kyúnki ham ne us kí khabar suní, aur wuh sab kuchh bhí, jo us ne Misr men kiya,

10 Aur wuh sab bhí, jo us ne Amú-rion ke do bádsháhon se, jo Yárdan ke us pár the, kiya, ya'ne Hasbún ke bádsháh Saihún se, aur Basan ke bádsháh 'U'j se, jo 'Istarát men thá.

11 So hamáre buzurgon aur ham-watanon ne ham ko khitáb karke kahá, Tum safar kí khurák apne sáth lo, aur un ke istiqbál karne ko jáo, aur unhen kaho, ki Ham tumháre gulám hain; is liye tum fil-hál hamáre sáth 'ahd bándho.

12 So yih hamári roti apne tosha ke liye, jis din ham tere pás áne ko apne gharon se nikle, garm lí; aur dekho, ki yih súkhí gayí, aur use phaphúndí lag gayí.

13 Aur ye mai kí mashkon, jo ham ne bhari thin, nayí thin; ab muláhaza kar, ki ye chák hui; aur yih hamáre

kapre aur hamāre jūte safar kī nihāyat darāzī se purāne ho gaye.

14 Tab un logon ne un ke toshe men se kuchh liyā, aur KHUDĀWAND se mashwarat na kī.

15 Aur Yashū' ne un se sulh kī, aur un se 'ahd bāndhnā, kī un kī jān bakhshī kare; aur jamā'at ke raīs un se ham-qasam hūe.

16 ¶ Aur un ke 'ahd bāndhne se tīn din ke ba'd unhen sunne men āyā, kī we un ke paṛosī hain, aur unhin men rahte hain.

17 So banī Isrāel ne kūch kiyā, aur tīse din un ke shahron men dākhil hūe. Un ke shahron ke nām Jiba'ūn, aur Kafīrah, aur Biarot, aur Qaryat ul Ya'arim hain.

18 Aur banī Isrāel ne un ko qatl nahin kiyā, is liye kī jamā'at ke raīs on ne un se KHUDĀWAND Isrāel ke KHUDĀ kī qasam kī thī. Tab sārī jamā'at ne raīs on se jhagrā kiyā.

19 Par sab raīs on ne sārī jamā'at ko kahā, kī Ham ne un se KHUDĀWAND Isrāel ke KHUDĀ kī qasam kī hai; is liye ham unhen chhū nahin sakte.

20 Ham un se yihī karenge; ham unhen jītā chhorenge, tā na ho kī us qasam ke bā'is, jo ham ne un se kī, ham par gazab ho.

21 Aur raīs on ne unhen kahā, kī Unhen jītā chhoro; lekin we sārī jamā'at ke liye lakarhāre, aur pānī bharnewāle, hown, jaisā kī raīs on ne un se iqrār kiyā hai.

22 ¶ Tab Yashū' ne unhen talab farmāyā, aur kahā, Tum ne ham se aisā kahke kyūn fareb kiyā, kī Ham bahut dūr ke rahnewāle hain, bāwujūde kī hamāre darmiyān rahte hō?

23 Ab is sabab se tum la'natī hūe, aur tum men se kōī is hālat se na chhūtegā, kī gulām rahoge, aur mere KHUDĀ ke ghar ke liye lakrī ke kātnewāle aur pānī ke bharnewāle hooge.

24 Unhon ne Yashū' ko jawāb diyā,

aur kahā, kī Tere gulām on ne tahqiq khabar pāī thī, kī KHUDĀWAND tēre KHUDĀ ne apne bande Mūsā ko farmāyā, kī sārī sarzamīn tumhen dewe, aur is sarzamīn ke sāre bāshindon ko tumhāre sāmhnē nest o nābūd kare: so hamen apnī jānon ke liye tum logon kā barā khauf thā, aur is liye ham ne yih kuchh kiyā.

25 Aur ab, dekh, ham tere qābū men hain; jo kuchh tū ham se karnā bihtar aur munāsib jāne, so kar.

26 Par us ne un se wuhī kiyā, aur banī Isrāel ke hāth se unhen najāt dī, kī unhen qatl na kiyā.

27 Aur Yashū' ne usī din muqarrar kiyā, kī we jamā'at ke liye aur KHUDĀWAND ke mazbah ke liye us jagah, jise wuh pasand farmāegā, lakarhāre aur pānī bharnewāle hown.

X BĀB.

AUR jab Yarūsalam kā bādshāh Adūn i Sidq ne sunā, kī kyūnkar Yashū' ne 'Ai ko le liyā, aur use nest o nābūd kiyā, aur jaisā kī us ne Yarihū aur wabān ke bādshāh se kiyā, waisā hī us ne 'Ai aur us ke bādshāh se kiyā, aur kyūnkar Jiba'ūn ke logon ne banī Isrāel se sulh kī, aur un ke darmiyān rahe;

2 To we nipat hirāsān hūe, kyūnki Jiba'ūn ek barā shahr thā, aur bādshāhī shahron men se ek ke barābar thā, aur 'Ai kī nisbat barā thā, aur us ke sab log bare bahādūr the.

3 Is liye Yarūsalam ke bādshāh Adūn i Sidq ne Habrūn ke bādshāh Hūhām, aur Yarmūt ke bādshāh Pirām, aur Lakis ke bādshāh Yafi'a, aur 'Ijlūn ke bādshāh Dabir ko, paigam bhejā, aur kahā, kī

4 Mujh pās chahē āo, aur merī kumak karo, tā kī ham Jiba'ūn ko māren; kī us ne Yashū' aur banī Isrāel se sulh kī.

5 Tab Amūrion ke pānch bādshāhon, ya'ne Yarūsalam ke bādshāh, aur Habrūn ke bādshāh, aur Yarmūt ke

bádsháh, aur Lakís ke bádsháh, aur 'Ijlún ke bádsháh ne eká kiyá, aur we aur un kí sárí faujen chah gayin, aur Jiba'ún kemuqábil khaimekharé kiye, aur us se jang shurú' kí.

6 ¶ Tab Jiba'ún ke logon ne Yashú' ko, jo Jiljál men khaimeazan thá, kahlá bhejá, kí Apne chákaron se apná háth mat khinch; ham tak jald pahunch, aur hameñ bachá, aur hamará chára kar; is liye kí sáre Amúrí bádsháh, jo kohistán men rahte hain, ham par jam'a hús hain.

7 Tab Yashú' sáre baháduron aur jaugi logon ko hamráh leke Jiljál se chahrá.

8 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Yashú' ko farináyá: Un se mat dar: is liye kí main ne un ko tere qábú men kar diyá; un men se ek mard bhí tere sámhne thahar na sakegá.

9 Tab Yashú' Jiljál se kúch karke rát bhar chahá gayá, aur nágahán un pás á pahunchá.

10 Aur KHUDÁWAND ne un ko Isráel ke sámhne shikast dí, aur Jiba'ún men unhen ba shiddat qatl kiyá, aur us sárí ráh men, jo Bait-Haurán ke úpar játi hai, unhen ragedá, aur 'Azíqah aur Muqqaidah tak unhen márke dál diyá.

11 Aur aisá húá, kí jab we Isráel ke sámhne se bhág nikle, aur Bait-Haurán ke utár par the, to KHUDÁWAND ne 'Azíqah tak ásmán se un par bare patthar giráe, aur we mée; aur we, jo oлон se máre gaye, un se, jinhen baní Isráel ne tah í teg kiyá, kahin bahut the.

12 ¶ Aur jis din KHUDÁWAND ne Amúríon ko baní Isráel ke áge, un ke qábú men kar diyá, us din Yashú' ne KHUDÁWAND ke huzúr Isráel kí ánkhoñ ke sámhne yún kahá, kí Ai áftáb, Jiba'ún par thahrá rah; aur Ai mah-táb, tú bhí wadí í Aiyalún ke darmi-yán!

13 Tab áftáb khará rahá, aur mah-
287

táb thahar gayá, yahán tak kí un logon ne apne dushmanon se intiqám liyá. Kyá yih Kitáb ul yáshar men nahin likhá hai? Aur áftáb ásmán ke bichon bích thahar rahá, aur qarib din bhar ke páchchhim kí taraf ko máil na húá.

14 Aur us se áge aisá din kabhi na húá, aur na us ke ba'd thá; is liye kí KHUDÁWAND ek mard kí áwáz ká shanawá húá, kí KHUDÁWAND Isráel ke liye lará.

15 ¶ Ba'd us ke Yashú', aur us ke sáth sára Isráel, Jiljál kí khaimeagáh ko phir gayá.

16 Aur we pánchon bádsháh bháge, aur Muqqaidah ke magáre men já chhipe.

17 Yashú' ko yih khabar pahunchí, kí we pánch bádsháh mile, aur Muqqaidah ke magáre men chhipe hús hain.

18 Yashú' ne hukm kiyá, kí Bare bare patthar us magáre ke munh par luhká do, aur wahán log biháó, kí un kí chaukí karen:

19 Par tum thahro mat, balki apne dushmanon ká pichhá karo, aur un kí pichhári ke logon ko már dáo; un ko muhlat mat do, kí apne shahron men dákhil hon; is liye kí KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne un ko tumháre qabze men kar diyá hai.

20 Aur aisá húá, kí jab Yashú' aur baní Isráel ne, un ko ba shiddat qatl karte hús, us kám ko tamám kiyá thá, yahán tak kí we nest o nábud ho gaye, to we, jo un men se báqi rahe the, un shahron men, jin kí shahrpanáhen thín, dákhil hús.

21 Aur sáre log Muqqaidah men, jahán khaimeagáh thí, Yashú' pás salá-mat páir áe: kisi ne baní Isráel ke barkhiláf zubán na hilái.

22 Phir Yashú' ne hukm kiyá, kí Magáre ká munh kholo, aur un pánchon bádsháhon ko magáre se báhar níkalke mujh pás láo.

23 Unhon ne aisá hí kiyá, aur un pánch bádsháhon ko, ya'ne sháh í

Yarūsalam, aur shāh i Habrūn, aur shāh i Yarmūt, aur shāh i Lakis, aur shāh i 'Ijlūn ko, magāre se us pās nikāl lāe.

24 Aur aisā hūā, ki jab we un ko Yashū' ke sāmhnē lāe, to Yashū' ne banī Isrāel ke sāre logon ko talab kiyā; aur jangī bahāduron ke sardāron ko, jo us ke sāth the, farmāyā: 'A'ge āo, aur in bādshāhon kī gardanon par pānw rakho. We nazdik āe, aur un kī gardanon par pānw rakhe.

25 Tab Yashū' ne unhen farmāyā: Kḥauf na karo, aur hirāsān mat ho; mazbūt ho jāo, aur dilāwar hoo: is liye ki KHUDĀWAND tumhāre dushmanon se, jin kā muqābalā karoge, aisā hī karegā.

26 Aur ākhir Yashū' ne unhen mārā, aur qatl kiyā, aur pānch darakhton men pānchon ko laṭkā diyā: so we shārv tak darakhton men laṭke rahe.

27 Aur aisā hūā ki jab sūrāj dhalne par thā, to unhon ne Yashū' kī hukm se unhen darakhton par se utārā, aur usī gār men, jis men we jā chhipē the, dāl diyā, aur gār ke munh par bare bare patthar rakhe: chunānchī we āj ke din tak haiṇ.

28 ¶ Aur usī din Yashū' ne Muqqaidah ko le liyā, aur use tah i teg kiyā, aur us ke bādshāh ko, aur us ke sāre zī-rūhon ko, halāk kiyā; us sab men se us ne ek ko bhī bāqī na chhorā: aur Muqqaidah ke bādshāh se wuhī kivā, jo Yarihū ke bādshāh se kiyā thā.

29 Ba'd us ke Yashū' ne, aur us ke sāth sāre Isrāel ne, Muqqaidah se Libnah ko kūch kiyā, aur Libnah se larā.

30 Aur KHUDĀWAND ne us ko bhī, us ke bādshāh samet, banī Isrāel ke qābū men kar diyā, aur us ne use aur us ke sab zī-rūhon ko tah i teg kiyā; us men ek ko bhī bāqī na chhorā; aur wahān ke bādshāh se wuhī kivā, jo Yarihū ke bādshāh se kiyā thā.

31 ¶ Phir Libnah se Yashū' ne, aur us ke sāth sāre Isrāel ne, Lakis kī taraf guzar kī, aur us ke muqābil kḥaime khare kiye, aur us se larā:

32 Aur KHUDĀWAND ne Lakis ko Isrāel ke qabze men kar diyā; us ne dūsre din us par fath pāī, aur use tah i teg kiyā, aur sāre zī-rūhon ko, jo us men the, qatl kiyā, sab jaisā ki us ne Libnah se kiyā thā.

33 ¶ Us waqt Jazar kā bādshāh Hūram Lakis kī kumak ko chāh āyā: so Yashū' ne us ko aur us ke logon ko jītā na bachā.

34 Aur Yashū' ne, aur us ke sāth sāre Isrāel ne, Lakis se 'Ijlūn kī taraf guzar kī, aur us ke muqābil kḥaime khare kiye, aur us se jang shurū' kī:

35 Aur usī din use le liyā, aur use talwār kī dhār se mārā, aur un sab ko, jo us men the, usī din haram kar diyā, sab jaisā ki us ne Lakis men kiyā thā.

36 Phir 'Ijlūn se Yashu aur us ke sāth sārā Isrāel Habrūn par chāḥe, aur us se larē,

37 Aur use le liyā, aur use, aur us ke bādshāh, aur us kī sārī bastion ko; aur wahān ke sāre zī-rūhon ko tah i teg kiyā, aur jaisā us ne 'Ijlūn men kiyā thā, ek ko bhī jītā na chhorā, balki use, sab logon samet jo us men the, fanā kar diyā.

38 Wahān se Yashū' aur us ke sāth sārā Isrāel phirke Dabīr ko āe, aur us se lare.

39 Aur use, aur us ko bādshāh, aur us kī sārī bastion ko, qābū men kar liyā; aur unhen tah i teg kiyā, aur sāre logon ko, jo us men the, haram kar diyā, ek ko bhī bāqī na chhorā: sab jaisā ki us ne Habrūn, aur us ke bādshāh se kiyā thā, waisā hī Dabīr se aur us ke bādshāh se kiyā: aur jaisā ki us ne Libnah se aur us ke bādshāh se kiyā thā.

40 ¶ So Yashū' ne kohistān kī sārī sarzamīn, aur dakhān kī, aur

nasheb ki, aur chashmon ki sári sarzamin ko tah i teg kiyá, aur wahán ke sáre bádsháhon ko faná kiyá: ek ko bhí jítá na chhorá, balki wahán ke har ek dam-lenewále ko haram kar diyá, jaisá ki KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ne hukm kiyá thá.

41 Aur Yashú' ne Qádis-Barní'a se leke 'Azah tak, aur Jashan ki sári sarzamin ko Jiba'ún tak, unhen mār liyá.

42 Aur Yashú' ne un sab bádsháhon par, aur un ki sarzamin par, ek-bárgi fath pái; is liye ki KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ Isráel kí taraf se lará.

43 Ba'd us ke Yashú' sáre Isráel samet Jiljál ko laut gayá.

XI BĀB.

JAB Hasúr ke bádsháh Yabin ne yih suná, to us ne Madún ke bádsháh Yúbáb, aur Simrún ke bádsháh, aur Iksháf ke bádsháh ko,

2 Aur un bádsháhon ko, jo kohistán men uttar taraf ko, aur maidánon men jo Kinnarat ki dakhán taraf hai, aur us wádí men, aur Nafát i Dor men pachchhim taraf, rahte the,

3 Aur un ko, jo Kan'an ke púrab aur pachchhim ko base the, aur Amúrion ko, aur Hittion ko, aur Farizzion ko, aur Yabúsion ko jo paháron men rahte the, aur Hawion ko, jo Harmún ke niche sarzamin i Misfáh men the, kahlá bhejá.

4 Tab we apne sab lashkaron samet, aisi kasrat ki guroh ki jaise samundar ke kanáre ret ke dáne hote hai, beshúmar ghoré aur gárián leke, báhar nikle.

5 Aur jab ye sáre bádsháh ápus men ittífaq karke ikatthe hue, to unhon ne Merúm ke pániön par khaimé khare kiye, tá ki baní Isráel se muqá-bala karen.

6 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá: Un ke sabab hirásan mat ho; is wáste ki kal isi waqt main in sab ko Isráel ke sámhne márke dál dúngá: tú in ke ghorön ki kún-

chen máregá, aur un kí gárián ág se jaláegá.

7 Chunánchi Yashú' áyá, aur sáre jangí mard us ke sáth Merúm ke pániön par nágahán hamla karke un par á pare.

8 Aur KHUDÁWAND ne un ko Isráel ke qabze men kar diyá: so unhon ne unhen mára, aur bare Saidá, aur Misrafát ul Máim, aur Misfáh kí wádí tak, jo púrab taraf hai, unhen ragedá; aur unhon ne un ko qatl kiyá, yahán tak ki un ká ek bhí báqi na chhorá.

9 Aur Yashú' ne KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfiq un se kiyá, ki un ke ghorön kí kúnchen marín, aur un kí gárián jaláin.

10 ¶ Phir Yashú' usi waqt laut áyá aur Hasúr ko le liyá, aur us ke bádsháh ko talwár se mára; kyúñki agle waqt men Hasúr un sári mamlukaton ká sardár thá.

11 Aur unhon ne un sab zí-rúhon ko, jo wahán the, talwár kí dhár se faná kiyá, aisi kí wahán koí sáns-lenewálá báqi na rahá; aur us ne Hasúr ko ág se jaláyá.

12 Aur Yashú' ne un bádsháhon ke sáre shahron ko, aur un shahron ke sáre bádsháhon ko, apne qabze men kiyá, aur unhen tah i teg kiyá, aur haram kiyá, jaisá ki KHUDÁWAND ke bande Músá ne hukm kiyá thá.

13 Magar un shahron ko, jo apne apne paháron par the, baní Isráel ne na jaláyá, siwá Hasúr ke, jise Yashú' ne phúnk diyá thá.

14 Aur un shahron ke sáre mál aur mawáshí ko baní Isráel ne apne liye lút liyá; lekin har ek insán ko talwár kí dhár se qatl kiyá, yahán tak ki unhen nábud kar diyá; ek sáns-lenewále ko bhí báqi na chhorá.

15 ¶ Jaisá ki KHUDÁWAND ne apne bande Músá ko farmáyá thá, waise hí Músá ne Yashú' ko irshád kiyá, aur Yashú' ne bhí waisá hí kiyá; us ne un mu'ámalon men, jin kí bábat KHUDÁ

DÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, ek ko bhí ná-tamám na chhorá.

16 Chunánchi Yashú' ne us sári sarzamín ko, kohistán, aur dakhan kí sári mamlukat, aur Jashan ká sára mulk, aur wádí, aur maidán, aur Isráel ke kohistán aur usí kí wádí ko,

17 Koh i KHALAQ se leke, jo Sha'ir kí taraf charhtá hai, Ba'al i Jadd tak, jo wádí i Lubnáan men koh i Harmún ke niche hai, sab ko le liyá, aur un ke sáre bádsháhon ko qabze men kar liyá, aur unhen mára, aur qatl kiyá.

18 Yashú' ne muddat tak un sáre bádsháhon se lará kiyá.

19 Siwá Hawíon ke, jo Jiba'un ke báshinde the, koi shahr na thá, jis ne baní Isráel se sulh kí ho, balki sab ko unhen ne larkar liyá.

20 Kyúñki yih KHUDÁWAND kí taraf se thá, kí un ke dil saht ho gaye the, tá ki we jang ke liye Isráel ká muqábala karen, aur tá ki wuh un ko haram karen, aur kí we maurid rahm ke na rahen, balki wuh un ko nest o nábud kar dewe; jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá.

21 ¶ Aur usí waqt Yashú' ne áke baní 'Anáq ko, paháron par se, Harbín se, aur Dabír se, aur 'Anáb se, balki Yahúdáh ke sáre kohistán se, aur Isráel ke sáre kohistán se, kát dálá: Yashú' ne un ko un ke shahron samet haram kar diyá.

22 So baní 'Anáq men se baní Isráel ke qalainrau men koi báqí na rahá; magar 'Azah, aur Ját, aur Ashdúd men chand báqí the.

23 So Yashú' ne us sab kí tarah, kí KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, us sári sarzamín ko le liyá; aur Yashú' ne use Isráel kí mirás, un ke firqe firqe kí qisमतon ke mutábíq, kar diyá. Aur zamín jang se fúrig húi.

XII BĀB.

US sarzamín ke bádsháh, jinhen baní Isráel ne qatl kiyá, aur jin kí sarzamín, Yardan ke us pár súraj

ke nikalne kí taraf, nahr i Arnún se leke koh i Harmún tak, aur púrab ká sára maidán, mirás men liyá, ye haij:

2 Amúríon ká bádsháh Saihún, jo Hasbún men rahtá thá, aur 'Ará'ir se leke, jo nahr i Arnún ke kanáre par hai, aur us wádí ke bích o bích se, aur ádhe Jashan se, wádí Yabúq tak, jo baní 'Anmún kí sarhadd hai, bádsháh hat kartá thá;

3 Aur maidán se bahr i Kinnarat tak, jo púrab taraf hai, aur maidán ke daryá tak, jo daryá e shor hai, púrab kí taraf us ráh se, jo Bait ul Yásimát ko játi hai, aur dakhan se, jo Pisgah ke chashmon ke niche hai:

4 ¶ Aur Basan ke bádsháh 'Uj kí sarzamín, jo Jabábara kí nasl men se thá, aur 'Istárat aur Adrá'e men rahtá thá;

5 Aur wuh koh i Harmún aur Sal-kah, aur sáre Basan men, Jasúríon, aur Ma'akátíon kí sarhadd tak, aur ádhe Jili'ád men, jo Hasbún ke bádsháh Saihún kí sarhadd thí, bádsháh hat kartá thá.

6 Un ko KHUDÁWAND ke bande Músá aur baní Isráel ne mára: aur KHUDÁWAND ke bande Músá ne baní Rúbin aur baní Jadd aur Munassí ke ádhe firqe ko us sarzamín ká wáris kiyá.

7 ¶ Aur us sarzamín ke bádsháh, jinhen Yashú' aur baní Isráel ne Yardan ke is pár pachchhim taraf mára, Ba'al i Jadd se leke, jo wádí i Lubnáan men hai, koh i KHALAQ tak, jo Sha'ir tak chalá gayá hai, jise Yashú' ne baní Isráel ke firqon ko mirás ke liye, un kí qisमतon ke mutábíq, diyá;

8 Paháron men, aur wádíon men, aur maidánon men, aur chashmon men, aur bayában men, aur dakhan mulk men, jahán Hittí, aur Amúrí, aur Kan'áni, aur Farizzí, aur Hawí, aur Yabúsi, rahte the; we bádsháh ye haij:

9 ¶ Yarihú ká bádsháh ek ; 'Ai ká bádsháh, jo Baitel ke nazdík hai, ek ;

10 Yarusálam ká bádsháh ek ; Hab-rún ká bádsháh ek ;

11 Yarinút ká bádsháh ek ; Lakis ká bádsháh ek ;

12 'Ijlún ká bádsháh ek ; Jazar ká bádsháh ek ;

13 Dabír ká bádsháh ek ; Jadar ká bádsháh ek ;

14 Hurmah ká bádsháh ek ; 'Arád ká bádsháh ek ;

15 Libnah ká bádsháh ek ; 'Adúl-lám ká bádsháh ek ;

16 Muqqaidah ká bádsháh ek ; Bai-tel ká bádsháh ek ;

17 'Taftúah ká bádsháh ek ; Ilifar ká bádsháh ek ;

18 Afík ká bádsháh ek ; Lásarún ká bádsháh ek ;

19 Madún ká bádsháh ek ; Ilasúr ká bádsháh ek ;

20 Simrún-Mirún ká bádsháh ek ; Iksháf ká bádsháh ek ;

21 'Ta'anak ká bádsháh ek ; Majid-lo ká bádsháh ek ;

22 Qádis ká bádsháh ek ; Yuqni-'ám-Karmil ká bádsháh ek ;

23 Nafát i Dor men Dor ká bádsháh ek ; Jiljál men Jawíon ká bádsháh ek ;

24 Tirzah ká bádsháh ek : ye sab iktis bádsháh the.

XIII BA'B.

AUR Yashú' búrhá aur 'umr-rasída húá ; aur KHUDÁWAND ne us ko farmáyá, ki Tú búrhá aur 'umr-rasída húá, aur hanoz bahut sí zamín báqí hai, jo qabze men nahín áí.

2 Aur wuh sarzamin, jo báqí hai, so yih hai : Filistion kí sab hadden, aur sára Jasúrí,

3 Saihúr se, jo Misr ke sámhne hai, hudúd i 'Aqrún tak uttar kí taraf ko, jo Kan'an men giná játá hai ; Filistion ke páñch qutub, ya'ne 'Azátí, aur Ashdúdí, aur Asqalúni, aur Játí, aur 'Aqrúni ; aur 'Awí blí ;

4 Dakhan kí taraf se, Kan'an kí sári sarzamin, aur Magárah se, jo Saidánton ká hai, Afík tak, aur Amúríon kí sarhaddon tak ;

5 Aur Jabalíon kí sarzamin, aur sára Lubnún súraj ke nikalne kí taraf, Ba'al i Jadd se, jo koh i Harmún ke niche hai, Hamát ke madkhal tak.

6 Sára kohistáni, Lubnún se leke Misrafát ul Má'im tak, aur sára Saidá-ni, main un ko baní Isráel ke sámhne se nikál dálúngá ; magar tú qur'a dál-ke use Isráelíon men mirás ke liye taqsim kar de, jaisá main ne tujhe farmáyá.

7 Tú yih sarzamin nau firqon ko aur Munassí ke ádhe firqe ko mirás ke taur par bánt de.

8 Us ke, ya'ne dúse ádhe ke, sáth baní Rúbin aur baní Jadd ne apní mirás páí, jo Músá ne Yardan ke us pár púrab taraf ko unhen dí, jaisá kí KHUDÁWAND ke bande Músá ne unhen dí ;

9 'Ará'ir se, jo Arnún ke kanáre par hai, aur us shahr se, jo nahr ke bíchon bích hai, aur Medibá ká sára maidán Daibún tak ;

10 Aur Amúríon ke bádsháh Sai-hún ke sára shahr, jo Hasbún men takht-nishin thá, baní 'Ammún kí sarhadd tak ;

11 Aur Jili'ád, aur Jasúríon, aur Ma'akátion kí atráf, aur sára koh i Harmún, aur sára Basan, Salkah tak ;

12 Basan men 'U'j kí sári mamluk-at, jo 'Istúrá aur Adrá'e men hukm-rán thá, jo Rifátion ke baqiya men se báqí rahá : so Músá ne unhen mará aur khárij kiyá.

13 Lekin baní Isráel ne Jasúríon aur Ma'akátion ko khárij nahín kiyá : chunáñchi Jasúrí aur Ma'akátí áj tak Isráelíon ke darmiyan baste haiñ.

14 Faqat Láwí ke firqe ko us ne koí mirás na dí ; KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ kí qurbánián, jo ág se guz-

rání jái haiñ, so un kí mirás haiñ, jaisá us ne unhen kahá.

15 ¶ Aur Músá ne baní Rúbin ke firqe ko un ke gharáñon ke muwáfiq mirás di.

16 Aur 'Ará'ir se, jo áb i Arnún ke kanáre par hai, un kí sarhadd thí; aur wuh shahr, jo daryá ke bíchon bích hai, aur sára maidán, jo Medibá se nazdik hai;

17 Hasbún aur us ke sáre shahr jo maidán men haiñ; Daibún, aur Bámát-Ba'al, aur Bait-Ba'al Ma'ún,

18 Aur Yáhsáh, aur Qadímát, aur Mafa'át,

19 Aur Qaryataim, aur Shibmáh, aur Zarat us Šahar, jo wádí ke koh men hai,

20 Aur Bait-Fagúr, aur Ashdút-Pisgal, aur Bait ul Yasinát,

21 Aur maidán ke sáro shahr, aur Amúrion ke bádsháh Saihún ká sára mulk, jo Hasbún men saltanat kartá thá, jise Músá ne Midyán ke ra'ison, 'Awí, aur Raqam, aur Šír, aur Húr, aur Raba', Saihún ke ra'ison samet, jo us zamin men baste the, qatl kiya.

22 ¶ Aur Ba'úr ke bete Bala'ún ko bhí, jo nujmí thá, baní Isráel ne, un ke darmiyán jo un se maqtúl hue, talwár se qatl kiya.

23 Aur baní Rúbin kí sarhadd Yordan aur us kí nawáhi hui. Ye shahr, aur un ke gáñw, Rúbin kí mirás, mutábíq un ke gharáñon ke, thahre.

24 Aur Músá ne Jadd ke firqe ko, ya'ne baní Jadd ko, mutábíq un ke gharáñon ke, hissa diya.

25 Aur un kí sarhadd yih thí: Ya'zir, aur Jili'ád ke sáre shahr, aur baní 'Amunún kí ádhí sarzamin 'Ará'ir tak, jo Rabbah ke sámhne hai;

26 Aur Hasbún se Rámat ul Misfáh aur Batúnim tak, aur Mahnaim se Dabir kí sarhadd tak;

27 Aur wádí men, Bait-Háram, aur Bait-Nimrah, aur Sukkát, aur Safún, Hasbún ke bádsháh Saihún kí

mamlukat ká baqiya, aur Yordan aur us kí nawáhi daryá e Kannarat ke kanáre tak, jo Yordan ke us pár púrab taraf ko hai.

28 Ye shahr apne gáñwon samet baní Jadd kí mirás, un ke gharáñon ke mutábíq, hue.

29 ¶ Aur Músá ne Munassí ke ádhe firqe ko bhí hissa diya; so ádhe baní Munassí ke firqe ká hissa, un ke gharáñon ke muwáfiq, yih thá.

30 Aur un kí sarhadd Mahnaim se shurú' hui, ya'ne sára Basan, aur Basan ke bádsháh 'Uj kí sári mamlukat, aur sári Yáir-bastián, jo Basan men haiñ, aur we sáth shahr haiñ:

31 Aur álhá Jili'ád, aur 'Istarát, aur Adrá'e, Basan ke Bádsháh 'Uj ke shahr, Munassí ke bete Makir kí aulád ko, usí Makir kí aulád ke ádhe ko, mutábíq un ke gharáñon ke, mile.

32 Ye haiñ we, jinhen Músá ne Moáb ke bayábán men Yordan ke pár Yarihú ke lagbhag púrab kí taraf mirás ke liye taqsim kiya.

33 Lekin Músá ne Láwí ke firqe ko mirás na di; KHUDÁWAND Isráel ká KHudá un kí mirás hai, jaisá us ne unhen kahá.

XIV BA'Ṭ.

AUR we mamlukaten, jinhen Kan'ún kí sarzamin ke darmiyán baní Isráel ne apní mirás men páya, jinhen Ili'azar káhin, aur Nún ke bete Yashú', aur baní Isráel ke firqon ke abwí sardáron ne un ko mirás ke liye diya, ye haiñ.

2 Un kí mirásen qur'a ke muwáfiq thín, jaisá KHUDÁWAND ne nau firqon aur ádhe firqe ke haq men Músá kí ma'rifat farmáyá.

3 Kí Músá ne Yordan ke us pár arháí firqon ko mirás di thí; par us ne Láwion ko un ke darmiyán kuchh mirás na di.

4 Kyúñki baní Yúsuf do firqe the, Munassí aur Iráim: so unhon ne Láwion ko zamin men se kuchh nissa

na diyá, magar kai shahr un ke rahne ke liye, aur un ki nawáhi un ki mawáshí aur máil ke liye.

5 Aur jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, waisá hí baní Isráel ne kiyá, aur unhon ne zamín ko bánt diyá.

6 ¶ Tab baní Yahúdáh Jiljál men Yashú' pás áe : aur Qinzí Yafunnah ke bete Kálíb ne use kahá, ki Us bát ko, jo KHUDÁWAND ne mard i-Khudá Músá ko meri aur terí bábat Qádis-Barní'a men kahá, tú jántá hai.

7 Jis waqt KHUDÁWAND ke bande Músá ne Qádis-Barní'a se mujh ko bhejá, ki is sarzamín ki jásusí karún, us waqt main chálís baras ká thá, aur main ne us ko, us ke muwáfíq jo mere dil men thá, khabar dí.

8 Tau bhí mere bháíon ne, jo mere sáth charh gaye the, jamá'at ke dilon ko pighlá diyá; lekin main ne KHUDÁWAND apne Khudá ki púri pairaui ki.

9 Tab Músá ne us din qasam kháke kahá, ki Yaqinan wuh zamín, jis par tú ne apne qadam rakhe, terí aur tere beton ki mirás hamesha ke liye hogí; kyúñki tú ne KHUDÁWAND mere Khudá ki púri pairaui ki.

10 Aur ab dekh, KHUDÁWAND ne us waqt se leke, ki KHUDÁWAND ne yih bát Músá ko kahí, jab ki baní Isráel bayábhán men áwára the, is waqt tak paintális baras mujh ko jítá rakhá, jaisá ki us ne farmáyá, aur ab dekh, ki main áj ke din pachási baras ká búrhá hún :

11 Aur hanoz main aísá táqatwar hún, jaisá us din thá ki jis din Músá ne mujhe bhejá; jaisí larne ki qúwat mujh men tab thá, ab bhí áne jáne men waisí hí qúwat hai.

12 So yih pahári, jis ká zikr KHUDÁWAND ne us roz kiyá hai, mujh ko de; kyúñki tú ne us din suná, ki wahán Baní 'Anáq baste hain, aur wahán ke shahr bare aur muhkam hain; pas agar aísá ho ki KHUDÁWAND mere sáth

rahe, to main unhen níkal dúngá, jaisá ki KHUDÁWAND ne kahá hai.

13 Tab Yashú' ne us ko du'á dí, aur Yafunnah ke bete Kálíb ko Habrun mirás men diyá.

14 So Habrun us waqt se áj tak Qinzí Yafunnah ke bete Kálíb ki mirás húa, is liye ki us ne KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ki púri pairaui ki.

15 Aur agle waqt men Habrun ká nám Qaryat-Arba' thá; aur wuh Arba' Baní 'Anáq ke darmiyán bará ádmí thá. Aur wuh sarzamín jang se fágir húi.

NV BAB.

AUR baní Yahúdáh ke firqe ká gurái hissa, un ke gharánon ke mutábíq, yih thá: Dasht i Sin, dakhán ki taraf, dakhání siwáne ki intihá se Adúm ki sarhadd tak.

2 Aur us ki dakhání hadd daryá e shor ke kanáre se, us kol se jo dakhán ko máil hai, shurú' húi.

3 Aur yih hadd dakhán ki taraf 'Aqrábín ki charháí se hoke Sín tak pahunchí, aur dakhán se Qádis-Barní'a ko charhí, aur Habrun pás jáke Adár ko charhí, aur wahán se Qarqa' ko phirí;

4 Aur wahán se 'Azimún ko pahunchí, aur phir Misr ki nahr se já milí, aur us ki sarhadden samundar tak pahunchí hain. Tumhári dakhání sarhadd yih hogí.

5 Aur us ki púrabí hadd daryá e shor, Yardan ke sire tak, thí. Aur us ki shimáli hadd us daryá ke kol se, jo nahr i Yardan ke 'ain sire par hai:

6 Aur yih hadd Bait-Illajlah tak charhí, aur Bait ul 'Arabah ki uttar taraf se guzri; aur wuh sarhadd Rúbin ke bete Bohan ke patthar tak pahunchí:

7 Phir wuh sarhadd 'Akúr ki wadí se hoke Dabár ko charhí, aur wahán se shimál ki samt ko chalke Jiljál ke rukh, jo Adúmmím ki charháí ke

muqábil hai, aur wádi ke janúb ko hai, gayí: aur phir wuh hadd 'Ain-Shams ke pání pás hoke 'Ain Rájil pás já niklí:

8 Aur wuh sarhadd Bin-Hinnúm kí wádi men se hoke Yabúsíon kí bastí kí dakhan taraf gayí; Yarusálam wuhí hai: aur phir us pahár kí chonṭí tak, jo wádi i Hinnúm ke muqábil pachchhim taraf ko hai, aur wuh Rifáíon kí wádi kí uttar taraf wáqí' hai:

9 Aur wuh sarhadd pahár kí chonṭí se áb i Naftúah ke chashme tak gayí, aur wahán se 'Ifrún ke shahron pás já niklí; aur wuh sarhadd wahán se Ba'aláh tak, jo Qaryat-Ya'arim hai, pahunchí:

10 Aur wuh sarhadd Ba'aláh se hoke magrib kí samt koh i Sha'ír ko phírí, aur Hár-Ya'arim, ya'ne Kaslún ke pás uttar taraf pahunchí, aur Bait-Shams ko utar gayí, aur Timnah ko chalí:

11 Aur wuh sarhadd 'Aqrún kí uttar taraf já niklí; aur wuh sarhadd Sikrún se hoke Ba'aláh ke pahár tak guzrí, aur Yabnuel pás niklí; aur is hadd kí intihá samundar thí.

12 Aur us kí hadd pachchhim taraf bahr i a'azam aur us ká sáhil hai. Baní Yahúdáh ke gird kí hadden un ke gharánon ke mutábíq ye haiñ.

13 ¶ Aur Yafunnah ke beté Kálíb ko, baní Yahúdáh ke darmiyán, jaisá kí KHUDÁWAND ne Yashu' ko farmáyá thá, 'Anáq ke báp Arba' ká shahr, jo Habrún hai, hissa diyá.

14 So Kálíb ne wahán se tín baní 'Anáq ko, Sísí, aur Akhímán, aur Talmí ko, khárij kiyá.

15 Aur wuh wahán se Dabíron par charh gayá; par Dabir ká qadímí nám Qaryat-Sifar thá.

16 ¶ So Kálíb ne kahá, Jo koí kí Qaryat-Sifar ko já máre, aur use le le, to main use apní betí 'Aksah byáh dúngá.

17 Tab Kálíb ke chhote bhái Qanaz

ke beté Gutniel ne us par qabza kiyá; so us ne apní betí 'Aksah use byáh dí.

18 Aur aisá huá, kí jab wuh us pás áí, to us ne use ubhárá, tá kí wuh us ke báp se ek khet mánge; so wuh apne gadhe par se utrí. Tab Kálíb ne use kahá, Tú kyá cháhtí hai?

19 Wuh bolí, Mujhe barakat díjiye; kí tú ne dakhan taraf kí zamín mujhe 'ináyat-kí, so mujhe pání ke chashme bhí díjiye. Tab us ne use úpar ko sote aur niche ke sote 'ináyat kiye.

20 Baní Yahúdáh ke firqe kí mirás, un ke gharánon ke mutábíq, yih hai.

21 ¶ Aur Adúm kí sarzamin kí taraf dakhan ko baní Yahúdáh kí sarhadd kí intihá ke shahr ye haiñ: Qab-ziel, aur 'Eder, aur Yajúr,

22 Aur Qainah, aur Daimúnah, aur 'Ad'adah,

23 Aur Qádis, aur Hasúr, aur It-nán,

24 Zif, aur Talam, aur Ba'alút,

25 Aur Hasúr, aur Hadatah, aur Qaryat-Hasrún, jo Hasúr hai,

26 Aur Amám, aur Sam'a, aur Molálah,

27 Aur Hasár-Jaddah, aur Hash-mún, aur Bait-Falat,

28 Aur Hasár-Su'ál, aur Biarsab'a, aur Bizyutyáh,

29 Ba'aláh, aur 'Aiyín, aur 'Azam,

30 Aur Itolád, aur Kasíl, aur Hurmah,

31 Aur Siqláj, aur Madmannah, aur Sansannah,

32 Aur Labáwat, aur Silhím, aur 'Ain, aur Rimmon; ye sab untís shahr, aur un ke gánw:

33 Aur we shahr jo nasheb men wáqí' hue, ye haiñ; Istál, aur Sur'áh, aur Asnáh,

34 Aur Zanúh, aur 'Ain-Janním, 'Taffúah, aur 'Ainám,

35 Yarmút, aur 'Adullám, Shokah, aur 'Aziqah,

36 Aur Sa'arim, aur 'Aditaim, aur

Jadrah, aur Jadiratum : chaudah shahr, aur un ke gānw :

37 Zinān, aur Hadāsah, aur Mijdal-Jadd,

38 Atr Dila'an, aur Misfah, aur Yuqtel,

39 Lakis, aur Busqat, aur 'Ijlun,

40 Aur Kabbun, aur Lahman, aur Kitlis,

41 Aur Jadirut, aur Bait i Dajun, aur Na'amah, aur Muqqaidah : solah shahr, aur un ke gānw :

42 Libnah, aur 'Atr, aur 'Asan,

43 Aur Ifah, aur Asnah, aur Nasib,

44 Aur Qa'ilah, aur Akzib, aur Marisah : nau shahr, aur un ke gānw :

45 'Aqrūn, aur us ki bastian, aur us ke gānw :

46 'Aqrūn se samundar tak Ashdud ki atraf ke sare shahr, aur un ke gānw :

47 Ashdud apne shahron aur gānw samet ; aur 'Azah apne shahron aur gānw samet, Misr ki uahr tak, aur daryā e a'azam aur us ke sāhil tak.

48 ¶ Aur kohistan men : Samir, aur Yatir, aur Shokah,

49 Aur Dannah, aur Qaryat-Sannah, jo Dabir hai,

50 Aur 'Anab, aur Istimuh, aur 'Anin,

51 Aur Jashan, aur Haulan, aur Jiluh : gyarah shahr, aur un ke gānw :

52 Arab, aur Dumah, aur Ish'an,

53 Aur Yanun, aur Bait-Taffuah, aur Afiah,

54 Aur Humtah, aur Qaryat-Arba', jo Habrun hai, aur Si'ur ; nau shahr aur un ke gānw :

55 Ma'un, Karmil, aur Zif, aur Yutta,

56 Aur Yazra'el, aur Yaqdi'am, aur Zanuah,

57 Qain, Jibi'ah, aur Timnah : das shahr, apne gānw samet :

58 Halhul, aur Bait-'Sūr aur Jadur,

59 Aur Ma'arat, aur Bait-'Anut,

aur Iltiqun : chha shahr, apne gānw samet :

60 Qaryat-Ba'al, jo Qaryat-Ya'arin hai, aur Rabbah : do shahr, apne gānw samet :

61 Aur bayaban men ; Bait-'Arabah, aur Maddin, aur Sakakah,

62 Aur Nabsan, aur 'Tr i Shor, aur 'Ain i Jadi : chha shahr, aur un ke gānw.

63 ¶ Lekin Yabusai, jo Yarusalam men rahte the, so un ko bani Yahu'dah kharij na kar sakein : chunanchi Yabusai bani Yahu'dah ke sath aj ke din tak Yarusalam men baste hain.

XVI BAB.

A UR bani Yusuf ka qura'i hissa, Yarden se Yarihū ke as pas, hoke, purab taraf ko ab i Yarihū pas, nikla, aur us bayaban tak, jo Yarihū se Baitel ke pahar ko jata hai, gaya ;

2 Phir Baitel se nikalke, Lauz ko gaya, aur Arki ki haddon ke pas guzarke 'Atarot tak pahuncha,

3 Aur wahan se pachchhim rukh Yafiti ki hadd pas, aur Bait-Hauran i nashab, aur Jazar ki hadd tak, pahunchta hai ; aur us ki intihā samundar hai.

4 Yun bani Yusuf Munassi aur Iffram ne apni miras li.

5 ¶ Aur bani Iffram ki sarhadd, un ke gharanon ke mutabiq, yih thi : un ki miras ki hadd purab taraf ko 'Atarot-Addar se Bait-Hauran i faraz ko phiri ;

6 Aur uttar taraf ko wuh hadd samundar ke rukh Mikmatat pas nikli ; aur wuh hadd purab taraf Tanat-Sale ko phiri, aur us ki purab taraf se guzarke Yanuhah tak pahunchi ;

7 Aur Yanuhah se 'Atarot aur Na'aratah pas utri, aur Yarihū se guzarke Yarden pas ja nikli.

8 Aur wuh hadd pachchhim taraf ko Taffuah se Nahr i Qanah tak ; aur us ki intihā samundar tak hai. Bani

Ísráim ki mirás ki haddēn. YASHU", XVII. Munassí ki mirás ki haddēn.

Ísráim ke firqe ki mirás, un ke ghará-
uon ke muwáfiq, yih hai.

9 Aur baní Ísráim ke liye alag alag
shahr baní Munassí ki mirás men the,
ab shahr aur un ke gánw.

10 Aur un Kan'ánion ko, jo Jazar
ke báshinde the, unhon ne khárij na
kiyá: so we áj ke din tak Ísráimion
ke sáth baste hain, aur jizya deke
khidmat karte.

XVII BAT.

AUR Munassí ke firqe ne bhí ek
qur'af hissa páyá, ki wuh Yúsuf
ká palauthá hai, ya'ne Jili'ád ke báp
Munassí ke palauthē Makir ne: is liye
ki wuh jangí mard thá, use Jili'ád aur
Basan mile.

2 Aur báqí baní Munassí ke liye
bhí, un ke gharánon ke muwáfiq, hissa
milá; baní Abi'azar, aur baní Khalaq,
aur baní Asriel, aur baní Sikim, aur
baní Hifr, aur baní Simida' ke liye:
Yúsuf ke bete Munassí ke farzand i
narina un ke gharánon ke mutábiqu ye
the.

3 ¶ Aur Siláfiád bin Hifr bin
Jili'ád bin Makir bin Munassí ke bete
na the, magar betián thín: aur us kí
betiön ke nám ye hain, Mahlah, aur
Nu'ah, aur Hajlah, aur Milkah, aur
Tirzah.

4 So we Ili'azar káhin aur Nún ke
bete Yashú' aur amíron ke nazdik áke
bolín, ki KHUDÁWAND ne Músá ko
hukm kiyá, ki wuh ham ko hamáre
bháíon ke darmiyán mirás de. Chu-
nánchí KHUDÁWAND ke farmán ke
mutábiqu us ne un ke báp ke bháíon
ke darmiyán un ko mirás di.

5 So Jili'ád kí zamín ke aur Basan
ke síwá, jo Yardan ke 'us pár hai, das
hisse Munassí ke húe.

6 Kí Munassí kí betiön ne apne
bháíon ke sáth mirás pái: aur Munassí
ke báqí betön ne Jili'ád kí zamín pái.

7 ¶ Aur A'shar se leke Mikmatát
tak, jo Sikm ke muqábil hai, Munassí
kí hadd thí; so wuh hadd dahine

háth par 'Ain i Taffúah ke k̄haimon
tak chali gayi.

8 Is liye kí sarzamín i Taffúah Mu-
nassí kí thí, par Taffúah, jo Munassí
kí sarhadd par thá, baní Ísráim ká
hissa thá;

9 So us kí hadd, Nahr i Qánáh
tak, us daryá kí dakhán taraf já utrí:
Ísráim ke ye shahr Munassí ke shah-
ron ke darmiyán hain: aur Munassí
kí hadd us daryá kí uttar taraf bhí
thí, aur us kí intihá samundar thí.

10 So dakhán taraf Ísráim kí húi, aur
uttar taraf Munassí kí, aur us kí sar-
hadd samundar thí. So we donon
uttar taraf ko A'shar se, aur púrab
taraf ko Ishakár se, já milín.

11 Aur Ishakár aur A'shar men
Bait-Shán aur us ke shahr, aur Iblí'ám
aur us ke shahr, aur ahl i Dor aur us
ke shahr, aur ahl i 'Ain-Dor aur us ke
shahr, aur ahl i Ta'anák aur us ke
shahr, aur ahl i Majiddo aur us ke
shahr; mujmalan, tén zila' Munassí
ke hisse men the.

12 Tau bhí baní Munassí un shah-
ron ke rahnewálon ko k̄háj na kar
saken: so wahán us zamín men Kan-
'ání khwáh na khwáh baste the.

13 Lekin jab baní Isráel ne zor
pakrá, to Kan'ánion se k̄hiráj liyá; par
bilkull unhen k̄háj na kiyá.

14 ¶ Aur baní Yúsuf ne Yashú' ko
kahá, kí Tú ne kis wáste ek hí qur'a
dálá aur mujh ko ílaqat ek hí hissa
mirás ke liye diyá, agarchi ham bahut
log hain, kýunki KHUDÁWAND ne ham
ko barakat dí hai?

15 Tab Yashú' ne unhen jawáb
diyá, kí Agar tum bahut se ho, to
jangan men jáo, aur wahán use Fariz-
zúon aur Rifáíon kí sarzamín men apne
liye kátkar sáf kar lo, agar Ísráim ká
kohistán tumháre liye tang ho.

16 Baní Yúsuf ne kahá, kí Yih
kohistán hamáre liye káfi nahín hai;
aur sáre Kan'ání jo nasheb kí atráf
men baste hain, ya'ne we jo Bait-Shán

aur us ke dihāt men, aur Yazra'el ki wādī men, rahte haiṅ, lohe ki gārīān rakhte haiṅ.

17 Yashu' ne bani Yūsuf Ifrāim aur Munassī ko khitāb karke kahā, ki Tum bahut se ho, aur bahut sā zor rakhte ho; tumhāre liye faqat ek hissa na hogā;

18 Balki pahār tumhāre liye hogā; wuh jangal hai; tum use sāf karo, ki us ke dāinan bhī tumhāre liye hongar: agarchi Kan'āniṅ ki gārīān lohe ki haiṅ, aur we log qawī haiṅ, par tum unheṅ kharīj kar sakoge.

XVIII BĀB.

AUR bani Isrāel ki sārī guroh Sailā men jam'a hūī, aur wahān unheṅ ne jam'at kā khainna kharā kiya. Aur wuh sarzamīn un ke āge maglūb hūī.

2 ¶ Ab bani Isrāel ke sāt firqe bāqī rahe, jinheṅ ne hanoz mirās na pāī.

3 So Yashu' ne bani Isrāel se kahā, ki Tum kab tak us zamīn ke leue men, jo KHUDĀWAND tumhāre bāp-dādōṅ ke Khudā ne tum ko dī hai, sustī karogē?

4 So tum apne darmiyān har ek firqe men se tīn tīn shakhs chunke do: main unheṅ bhejūṅgā, ki we ūthke is sarzamīn ki sair karen, aur un ki mirās ke muwāfiq us kā hāl likhen, aur phir mujh pās āwen.

5 Aur we us ke sāt hisse karōṅ: Yahūdāh apnī atrāf men dakhan ko rahe, aur Yūsuf kā gharānā apnī atrāf men uttar ko thāhre.

6 So tum is sarzamīn ke sāt hisse likhke mere yahān lāo, tā ki main KHUDĀWAND ke āge, jo hamārā Khudā hai, tumhāre liye qur'a dālūṅ.

7 Lekin tumhāre darmiyān banī Lāwī kā hissa nahīn, ki KHUDĀWAND ki kahānat un ki mirās hai. Aur Jadd, aur Rūbin, aur ādhe firqe Munassī ne to Yardan ke us pār, pūrāb taraf ko, apnī mirās pāī hai, jo KHUDĀWAND

ke bande Mūsā ne unheṅ bakhshī.

8 ¶ Tab we log ūthe, aur rawāna hūe: aur Yashu' ne un logōṅ ko, jo us sarzamīn kā hāl likhke ke liye gaye, tākid ki, ki Us sarzamīn men jāo, aur sair karo, aur us kā hāl likhke mujh pās phir āo, tā ki main Sailā men KHUDĀWAND ke āge tumhāre liye qur'a dālūṅ.

9 Chunānchi we log gaye, aur us zamīn men guzre, aur shahron ke mutābiq us kā hāl kitāb men likhke us ke sāt hisse muqarrar kiye, aur Yashu' pās us khaimagāh men, jo Sailā men thī, phir āe.

10 ¶ Tab Yashu' ne Sailā men un ke liye KHUDĀWAND ke āge qur'a dālā: aur zamīn wahān banī Isrāel ko, un ki qismaton ke mutābiq, Yashu' ne taqsim kī.

11 ¶ Aur banī Binyamīn ke firqe kā qur'a un ke gharānōṅ ke mutābiq yih parā, ki un ke hisse ki sarhadd banī Yahūdāh aur banī Yūsuf ke darmiyān hūī.

12 So un ke hisse ki shimālī hadd Yardan se thī, aur yih hadd Yarihū ke ās pās uttar taraf ko chahī, aur pachchhim taraf pahārōṅ ke darmiyān chahī, aur us ki nikās Bait-āwan ke bayābān tak thī.

13 Aur wuh sarhadd wahān se Lauz ko, jo Baitei hai, dakhan taraf gayi; aur wuh sarhadd wahān se, 'Atārot-Adār hoke us pahārī pās, jo Bait-Haurān i nasheb ke dakhan ko hai, jā utri.

14 Aur sarhadd ne, wahān se āge barhke aur us pahār se hoke, jo Bait-Haurān ki dakhan taraf hai, samundar ke kone ko gher liya, aur us ki nikās Qaryat-Ba'al tak thī, jo Qaryat-Ya'arim, banī Yahūdāh kā ek shahr, hai: yih pachchhim ki hadd thī.

15 Aur dakhan ki atrāf Qaryat-Ya'arim ki intihā se shurū' hūīṅ, aur un ki hadd pachchhim ko nikīl,

Bāqī zamān ki kaijīyat.

YASHU^o, XIX.

Sama'un, o Zabulūn,

aur Naftūah ke chashme tak chālī gayī.

16 Aur wahān se wuh hadd us pahār ke sire tak, jo banī Hinnūm ki wādī ke sāmhne hai, utrī; wuh Rifālon ke nasheb ki uttar taraf ko hai; aur phir wahān se dakhān ke jānīb Hinnūm ki wādī aur Yabūsī ke kanāre tak niche jāke 'Ain-Rājil pās utrī,

17 Aur uttar taraf se barhāī jāke 'Ain-Shams tak niklī, aur wahān se Jalilūt tak āge barhī, jo Adūmnūm ki charhāī ke muqābil hai, aur wahān se Rūbin ke beṭe Bohān ke patthar tak pahunchī;

18 Aur wahān se us kanāre ko gayī, jo 'Arābah ke muqābil aur uttar rukh hai, aur 'Arābah hī men jā utrī:

19 Phir wuh sarbadd wahān se uttar taraf jāke Bait-Ilajlah ke kanāre tak pahunchī: aur us sarbadd ki intihā daryā e shor kā uttarwālā kol thā, jo Yardan ke dakhānī sire par hai: yih dakhānī sarbadd thī.

20 Aur us ki pūrābī hadd Yardan thī. Banī Binyāmīn ki mirās, us ki sab girdāgird haddon ke mutābiq, un ke gharānon ke muwāfiq, yih thī.

21 Aur we shahr, jo banī Binyāmīn ke firqe ke the, un ke gharānon ke muwāfiq, ye hai: Yarihū, aur Bait-Hajlah, aur wādī i Qasis,

22 Aur Bait-'Arābah, aur Samaraim, aur Baitel,

23 Aur 'Awim, aur Fārah, aur 'Ufrah,

24 Aur Kafar ul 'Ammūnī, aur 'Ufnī, aur Jab'a; bārah shahr aur un ke dīhāt:

25 Aur Jiba'un, aur Rāmāh, aur Biarūt,

26 Misfāh, aur Kafirah, aur Mozah,

27 Aur Raqam, aur Irfāel, aur Taralah,

28 Aur Zil'a, Alif, aur Yabūsī, Yarusalam hai, aur Jiba'at, o Qaryat:

chaudah shahr, aur un ke dīhāt. Banī Binyāmīn ki mirās, un ke gharānon ke muwāfiq, yih hai.

XIX BA'B.

AUR dūsra qur'a Sama'un nām par, banī Sama'un ke firqe ke waste, un ke gharānon ke muwāfiq, niklā; aur un ki mirās banī Yahūdāh ki mirās ke darmiyān thī.

2 Aur un ki mirās men Biarsab'a thā, aur Sab'a, aur Molādah,

3 Aur Hasār-Sā'ūl, aur Bālah, aur 'Azam,

4 Aur Itolād, aur Batūl, aur Hurmah,

5 Aur Siglāj, aur Bait-Markabūt, aur Hasār-Sūsah,

6 Aur Bait-Libāwat, aur Sharahan, ye terah shahr, aur un ke dīhāt;

'Ain, aur Rimmon, aur 'Atar, aur 'Asan: ye chār shahr, aur un ke dīhāt:

8 Aur sāre dīhāt, jo in shahron ke ās pās the, Ba'alāt-Biar aur Rāmat ul janūb tak. Yih banī Sama'un ke firqe ki mirās, un ke gharānon ke muwāfiq, thāhī.

9 Banī Yahūdāh ki milkīyat men se banī Sama'un ki mirās hī gayī, is liye ki banī Yahūdāh kā hissa un ki ihtiyāj se ziyāda thā; so banī Sama'un ne apnī mirās un ki mirās ke darmiyān pāī.

10 ¶ Aur tīsra qur'a banī Zabulūn kā, un ke gharānon ke muwāfiq, niklā. Aur un ki mirās ki hadd Sārid tak

11 Aur un ki sarbadd samundar, aur Mar'alāh ki taraf, chālī, aur Dabbāsāt tak barhī, aur us nahr se, jo Yuqni'ām ke āge hai, jā milī;

12 Aur Sārid se pūrāb ko sūraj ke nikalne ki taraf phirke Kislūt-Tabūr ke siwāne ko gayī, aur wahān se Dabarat tak charhī, aur wahān se Yafī'a ko charhī;

13 Aur wahān se pūrāb taraf Jit-

tah-Hifr aur 'Ittah-Qázín tak guzar gayí, aur wahán se Rimmon pás, jo Ní'ah tak pahunchtí hai, já niklí;

14 Aur wuh sarhadd uttar taraf ko Hannátín ke gird phirí; aur us kí intihá Iftáhel kí wádí thí:

15 Aur Qattat, aur Nahalál, aur Simrún, aur Idálah, aur Baitlaham: ye bárah shahr, aur un ke dihát.

16 Ye sab shahr aur un ke dihát baní Zabulún kí mirás, un ke gharánon ke muwáfiq, thí.

17 ¶ Aur chaúthá qur'a Ishakár ke nám par baní Ishakár ke liye, un ke gharánon ke muwáfiq, niklá.

18 Aur un ká siwána Yazra'el, aur Kasulút, aur Shúnín,

19 Aur Hafrím, aur Shiyún, aur Anákharát,

20 Aur Rabbít, aur Qisyún, aur Abiz,

21 Aur Rámat, aur 'Ain-Jannín, aur 'Ain-Iladdah, aur Bait-Fásís kí taraf húá.

22 Aur un kí sarhadd Tabúr, aur Shakhsmáh, aur Bait-Shams se já milí; aur un ke siwáne kí intihá Yardan thí: solah shahr aur un ke dihát.

23 Ye shahr aur un ke dihát baní Ishakár ke firqe kí mirás un ke gharánon ke muwáfiq thí.

24 ¶ Aur páncchwán qur'a baní A'shar ke firqe ká, un ke gharánon ke muwáfiq, niklá.

25 Aur un ká siwána yih hai: Khilqat, aur Halí, aur Batan, aur Iksháf,

26 Aur Alammalik, aur 'Ani'ád, aur Misál; aur pachchhim taraf wuh Karmil tak, aur Saibúr-Libnát tak, já pahunchá;

27 Aur súraaj ke nikalne kí taraf Bait-Dajún ko phirá, aur phir Zabulún aur wádí i Iftáel se, jo Bait ul 'Umuq kí uttar taraf hai, aur Nagiel se já milá, aur us kí intihá Kabúl ke bāen ko thí,

28 Aur 'Abrún, aur Rahúb, aur Ham-mún, aur Qánáh, Saidá e 'azím tak;

29 Phir wuh sarhadd Rámah aur muhkam shahr Súr kí taraf ko phirí; aur wahán se wuh hadd mukke Húsah tak gayí; aur us kí intihá samundar, us ke sáhil se Akzib tak, thí.

30 Aur 'Umraah, aur Afiq, aur Rahúb: ye báis shahr aur un ke dihát.

31 Baní A'shar ke firqe kí mirás, un ke gharánon ke muwáfiq, ye shahr aur un ke dihát the.

32 ¶ Chhathá qur'a baní Naftáli ke nám par, baní Naftáli ke liye, un ke gharánon ke muwáfiq, niklá.

33 Aur un kí sarhadd Halaf se, aur Za'anánítu ke bakúton ke bág se, aur Adámí-Naqab, aur Yabniel se Laqún tak, thí; aur us kí intihá Yardan thí.

34 Aur hadd pachchhim rukh Az-nút-'Iabúr kí taraf phirí, aur wahán se Huqúq pás nikalke Zabulún se dakhán taraf, aur A'shar se pachchhim taraf, aur Yahúdáh se Yardan ke kanáre súraaj ke nikalne kí taraf, já milí.

35 Aur ye shahr i muhkam, Siddím, Sair, aur Hammát, Raqqat, aur Kinnarat bain,

36 Aur Adámah, aur Rámah, aur Hasúr,

37 Aur Qádis, aur Adrá'e, aur 'Ain-Hasúr,

38 Aur Irún, aur Mijdal-el, aur Ilurim, aur Bait-'Anát, aur Bait-Shams: unnis shahr aur un ke dihát.

39 Ye shahr aur un ke dihát baní Naftáli ke firqe kí mirás, un ke gharánon ke muwáfiq, the.

40 ¶ Aur sátwán qur'a baní Dán ke firqe ká, un ke gharánon ke muwáfiq, niklá.

41 Aur un kí mirás kí sarhadden ye bain: Sur'ah, aur Istál, aur 'Tr-Shams.

42 Aur Sa'alabín, aur Aiyalún, aur Ilálh,

43 Aur Ailún, aur Timnátah, aur 'Aqrún,

44 Aur Ilaqih, aur Jibbatún, aur Ba'alát,

45 Aur Yahúd, aur Baní-Baraq, aur Ját-Rimmon,

46 Aur Me-Yarqún, aur Raqqún, us siwáne ke sáth jo Yáfo ke muqábil hai.

47 Aur yahán se baní Dán kí hadd niklí, jo un ke liye kifáyat na thí; is liye baní Dán Lasim par jang ke liye charh gaye, aur use le liyá, aur wahán ke logon ko tah i teg kiyá, aur us par qáhib hús, aur wahán base; aur Lasim ká nám Dán apne báí, Dán ke nám ke mutábíq rakhá.

48 Ye sab shahr aur un ke díhát baní Dán ke firqe kí mírás, un ke gharánon ke muwáfiq, the.

49 ¶ Jab kí zamín ko mírás ke liye, mutábíq us kí sarhaddon ke, taqsím karne se fárig ho chuke, tab baní Isráel ne Nún ke beté Yashú' ko apne darmiyán mírás dí.

50 Aur unhon ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq 'Tímaat-Sirah ká shahr, jo koh i Ifráim men hai, jise us ne mángá thá, use diyá. Aur us ne us shahr ko tá'mír kiyá, aur us men já basá.

51 Ye we mulk haiñ, jo Ili'azar káhin ne, aur Nún ke beté Yashú' ne, aur baní Isráel ke firqon ke abwí sardáron ne, qur'a dálke Sálá men KHUDÁWAND ke huzúr, jamá'at ke khaime ke darwáze ke sámline, taqsím kar diye. Yún we zamín kí taqsím karne se fárig hús.

XX BA'Ė.

AUR phir KHUDÁWAND ne Yashú' ke khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko farmá, aur kah, kí Apne liye aise shahr, panáh ke wáste, jin kí bábat main ne Músá kí ma'rifat tumhen hukm kiyá, muqarrar karo;

3 Tá kí wuh khúni, jo nágaláñ aur ná-dánistagi se kisi ko már dále, wahán bhág jáe; aur we khún ke intiqám-

lenewále se tumhári panáh ke liye hongé.

4 Aur jab koi un shahron men se kisi ek shahr men bhág jáe, to shahr ke darwáze par khará rahe, aur us shahr ke buzurgon se apná hál kah sunáwe, tab we buzurg use shahr men apne pás le jáwen, aur jagah den, tá kí wuh un ke sáth búdobásh kare.

5 Aur agar khún ká intiqám-lenewálá use ragede, to we us khúni ko us ke hawále na karen; kyúñki us ne apne parosi ko ná-dánistagi se márá, aur wuh us se áge us ká kuchh kína na rakhá thá.

6 Aur wuh jab tak 'adálat ke liye jamá'at ke huzúr na khará ho, aur sardár káhin kí maut tak, jo un dinon men ho, usí shahr men base; ba'd us ke wuh khúni phire, aur apne shahr men jáwe, aur apne ghar men us shahr men, jahán se wuh bhágá thá, dákhil ho.

7 ¶ So unhon ne panáh ke liye in shahron ko muqaddas kiyá; Qádis, koh i Naftáli ke darmiyán Jalil men; aur Sikin, koh i Ifráim ke darmiyán; aur Qaryat-Arba', jo Habrún hai, koh i Yahúdáh men.

8 Aur Yardan ko us pár Yarithú kí púrab taraf ko Basar, bayáhan men, baní Rúbin ke firqe ke maidán men; aur Rámát, Jili'ád men, jo Jadd ke firqe ká hai; aur Jaulán, Munassí ke firqe ká, Busan men, muqarrar kiyá.

9 ¶ Ye bastián sare baní Isráel aur us musáfir ke liye, jo un ke darmiyán base, muqarrar kí gayin, tá kí jo koi ná-dánistagi se kisi ko qatl kare, to wahán bháge, aur jab tak kí jamá'at ke áge házir na howe, tab tak khún ke intiqám-lenewále ke háth se márá na jáe.

XXI BA'Ė.

TAB Láwion ke abwí sardár Ili'azar káhin, aur Nún ke beté Yashú', aur baní Isráel ke firqon ke abwí sardáron ke pás, áe;

2 Aur unhoṇ ne Kan'an kí sar-zamín Sailá meṇ un se ham-kalám hoke kahá, kí KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat farmáyá hai, kí bastíáṇ hamáre rahne ko, aur un kí nawáhi hamári mawáshi ke liye, ham ko dí jáweṇ.

3 Tab bani Isráel ne apní mirás meṇ se KHUDÁWAND ke kahne ke mutábíq ye shahr aur un kí nawáhi Láwion ko dín.

4 So qur'a Qihát ke gharánon ke nám par nílá; aur Hárún káhin kí aulád ko, jo baní Láwí ke firqe meṇ se thá, qur'a ke rú se Yahúdáḥ ke firqe, aur Sama'un ke firqe, aur Bin-yamin ke firqe meṇ se terah shahr mile.

5 Aur Qihát kí aulád ne, jo báqí rahí thín, firqa i Isráim ke gharáne, aur firqa i Dán, aur ádhe firqe i Munassí meṇ se das shahr qur'a kí ráh se páe.

6 Aur baní Jairsún ne az rú e qur'a baní Ishakár ke firqe ke gharánon, aur A'shar ke firqe, aur Naftáli ke firqe, aur Munassí ke ádhe firqe meṇ se, jo Basan meṇ hai, terah shahr páe.

7 Aur baní Mirári ne apne gharánon samet baní Rúbin, aur baní Jadd, aur baní Zabulún se, bárah shahr páe.

8 Aur baní Isráel ne qur'a dálke ye shahr, aur un kí nawáhi, jaisá KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat farmáyá thá, Láwion ke qabze meṇ kar dín.

9 ¶ So unhoṇ ne firqe i baní Yahúdáḥ, aur firqe i baní Sama'un meṇ se, ye shahr diye, jin ke nám yahán zikr kiye játe haiṇ,

10 Baní Hárún ko, jo Qihát ke gharáne ke baní Láwí meṇ se the, kýñki pahlá qur'a un ke nám ká thá.

11 So unhoṇ ne 'Anáq ke báp Arba' ká shahr, jo Habrún kahlátá hai, Yahúdáḥ ke kohistán meṇ, us ke girdlágird kí atráf samet, un ko diyá.

12 Lekin us shahr ke khet aur us

ke díhát unhoṇ ne Yafunnah ke beṭe Kálíb kí milkiyat kar dí.

13 ¶ So unhoṇ ne Hárún káhin kí aulád ko, qátíl kí panáh ke liye, Habrún ká shahr, us kí nawáhi samet, diyá; aur Libnah, us kí nawáhi samet;

14 Aur Yatír nawáhi samet; aur Istimú'a, us kí nawáhi samet;

15 Aur Hauláu, aur us kí nawáhi; aur Dabir, aur us kí nawáhi;

16 Aur 'Ain, aur us kí nawáhi; aur Yútah, aur us kí nawáhi; aur Bait-Shams, aur us kí nawáhi: ye nau shahr un donoṇ firqon meṇ se.

17 Aur Binyamin ke firqe meṇ se Jib'aún, aur us kí nawáhi; aur Jib'a, aur us kí nawáhi;

18 Aur 'Anátút, aur us kí nawáhi; aur 'Almún, aur us kí nawáhi: ye chár shahr.

19 So sáre shahr baní Hárún ke, jo kálin haiṇ, terah shahr the, un kí nawáhi samet.

20 ¶ Aur baní Qihát ke gharánon ko, un Láwion ko, jo Baní Qihát meṇ se báqí the, firqe i Isráim meṇ se ye shahr qur'a se mile.

21 Qátíl kí panáh ke liye Isráim ke pahár meṇ unhoṇ Sikk diyá, aur us kí nawáhi; aur Jazar aur us kí nawáhi;

22 Aur Qibzaim, aur us kí nawáhi: aur Bait-Haurán, aur us kí nawáhi: ye chár shahr.

23 Aur firqe i Dán meṇ se, Itaqíh, aur us kí nawáhi; aur Jibbatún, aur us kí nawáhi;

24 Aur Aiyálún, aur us kí nawáhi: aur Ját-Rimmon, aur us kí nawáhi: ye chár shahr.

25 Aur ádhe firqe i Munassí meṇ se, Ta'anák, aur us kí nawáhi; aur Ját-Rimmon, aur us kí nawáhi: ye do shahr.

26 Ye sab das shahr, apní nawáhi samet, Qihát kí báqí aulád ke gharánon ko mile.

27 ¶ Aur baní Jairsún ko, jo Lá-

wion ke gharánon men se haín, dúse ádhe firqe i Munassí men se, unhon ne Basan men Jaulán, aur us kí nawáhi, tá kí qátíl ke liye panáh ká shahr ho ; aur Ba'-Istárah aur us kí nawáhi : ye do shahr diye.

28 Aur firqe i Ishakár men se, Qisyún, aur us kí nawáhi ; aur Dabarat, aur us kí nawáhi ;

29 Yarmút, aur us kí nawáhi ; aur Ain-Janním, aur us kí nawáhi ; ye char shahr.

30 Aur firqe i A'shar men se, Masál, aur us kí nawáhi ; aur Abdúm, aur us kí nawáhi ;

31 Imuqai, aur us kí nawáhi ; aur Rahúb, aur us kí nawáhi : ye char shahr.

32 Aur firqe i Naftáli men se, Jalíl men Qádis, aur us kí nawáhi, tá kí qátíl kí panáh ke liye shahr ho ; aur Hamínát-Dor, aur us kí nawáhi ; aur Qartán, aur us kí nawáhi : ye tin shahr.

33 So sáre shahr Jairsúnion ke, mutábíq un ke gharánon ke, terah shahr haín, apní nawáhi samet.

34 ¶ Aur baní Mirári ke gharánon ko, jo Láwion men se báqí the, firqe i Zabulún men se ye shahr mile, Yuquian, aur us kí nawáhi ; Qartáh, aur us kí nawáhi ;

35 Dimnah, aur us kí nawáhi ; Nahalál, aur us kí nawáhi : ye char shahr.

36 Aur firqe i Rúbin men se, Basar, aur us kí nawáhi ; Yahsah, aur us kí nawáhi ;

37 Qadímút, aur us kí nawáhi ; aur Mifa'at, aur us kí nawáhi : char shahr.

38 Aur firqe i Jadd men se, qátíl kí panáh ká shahr, Rámát, Jili'ád men, aur us kí nawáhi ; aur Mahnaim, aur us kí nawáhi ;

39 Hasbún, aur us kí nawáhi ; Ya'zir, aur us kí nawáhi : bilkull char shahr.

40 So we sáre shahr, jo bani Mirári ke gharánon ko, jo Láwion ke gharánon men báqí the, aur we qur'a se mile, bárah the.

41 Pas, baní Isráel kí milkíyat ke darmiyán, Láwion ke sab shahr, un kí nawáhi samet, athtális the.

42 Un shahron men se har ek shahr apne girdnawáh kí atráf samet thá : sab shahron se isí tarah húa.

43 ¶ So KHUDÁWAND ne wuh sári sarzamín, jis kí bábat us ne qasam kháí thá, kí un ke bápádáon ko dewegá, Isráel ko dí : so we us par qábíz hue, aur us men base.

44 Aur KHUDÁWAND ne us sab ke mutábíq, jo un ke bápádáon se qasam karke kahá thá, har ek taraf se un ko áram diyá : aur un ke sab dushmanon men se ek bhi un ke sámhne khará nahá ; KHUDÁWAND ne un ke sáre dushmanon ko un ke qabze men kar diyá.

45 Aur un kí sári achchhi báton men se, jo KHUDÁWAND ne baní Isráel ke gharáne ko kahí thin, ek bát bhi, na rah gayí ; sab kí sab purí hún.

XXII BAB.

US waqt Yashú' ne Rúbinion, aur Jaddion, aur ádhe firqe Munassí ko talab kiyá,

2 Aur unhen kahá, kí Tum ne us sab ko, jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne tumhen farmáyá, hifz kiyá, aur un sab báton men, jo main ne tumhen farmáyá, merí farmánbardári kí :

3 Tum ne apne bháion ko us mud-dat men áj ke din tak nahín chhorá, balki KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke hukm aur tákid kí muháfazat kí.

4 Aur ab KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne tumháre bháion ko áram bakhshá, jaisá us ne un se wa'da kiyá thá ; so tum ab phir jáo, aur apne khaimon men aur apní maurúsi sarzamín men, jo KHUDÁWAND ke bande

Arhái firqon ká uidá' honá. YASHU", XXII. Un ká ek mazbah banána.

Músá ne Yarden ke us pár tum ko dí hai, rawána ho.

5 Lekin koshish se hoshyári ke sáth us farmán aur shar'a par, jis kí bábat KHUDÁWAND ke bande Músá ne tum ko kahá, 'amal karo, kí KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko dost rakho, aur us kí sári ráhon par chalo, aur us ke hukmon ko híft karo, aur us se lípté raho, aur apne sáre díl aur apní sári ján se us kí bandagí karo.

6 Aur Yashú' ne un ke haqq men du'á e kharí ki, aur unhon rukhsat kiyá: so we apne khaimon ko rawána hue.

7 ¶ A'dhe firqe Munassí ko to Músá ne Basan men mirás dí thí, aur ádhe ko Yashú' ne un ke bháion ke darmiyán Yarden ke is pár pachehlím taraf mirás dí. Aur jis waqt kí Yashú' ne un ko rukhsat kiyá, kí apne khaimon ko jáen, to un ke liye bhí barakat mángí,

8 Aur un se kaláni kiyá aur kahá, kí Barí daulat ke sáth, aur bahut sí mawáshí, aur rúpá, aur soná, aur támbá, aur lohá, aur bahut sí poshák leke apne khaimon ko jáo; aur apne dushmanon ke mál ko apne bháion ke sáth bánt lo.

9 ¶ Tab baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhá firqa i Munassí phire, aur baní Isráel ke darmiyán se, jo Saílá men the, jo zamín i Kan'an men hai, rawána hue, tá kí Jili'ád kí mamlukat ko, jo un kí sarzamin i maurúsi thí, jise unhon ne Músá kí ma'rifat KHUDÁWAND ke hukm se páyá, jáen.

10 ¶ Aur jab kí we Yarden kí un atráf men jo zamín i Kan'an men hai pahunché, to baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhe firqe Munassí ne wahán Yarden par ek mazbah banáyá, ek bará mazbah jo namúdar ho.

11 ¶ Baní Isráel ne yih khabar suní, kí Dekho, baní Rúbin, aur baní Jadd ne, aur ádhe firqe Munassí ne zamín i Kan'an ke sámhne, Yarden

ke kanáre par, baní Isráel kí guzar-gáh men, mazbah biná kiyá hai.

12 Aur jab baní Isráel ne yih suná, to baní Isráel kí sári jamá'at Saílá men faráham húi, tá kí un par chapr jáen, aur laren.

13 Aur baní Isráel ne líi'azar káhin ke beté Fínihás ko baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhe firqe Munassí pás, jo sarzamin i Jili'ád men the, bhejá;

14 Aur baní Isráel ke har ek gharáne men se ek ek amír karke das amír us ke sáth gaye; kí un men se har ek apne ábái khandánon men, hazáron Isráelion ke darmiyán, sardár thá.

15 ¶ So we baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhe firqe Munassí ke pás, un kí sarzamin Jili'ád men áe, aur un se kahá, kí

16 KHUDÁWAND kí sári jamá'at ne yún payám kiyá hai, kí Tum ne Isráel ko KHUDÁ se yih kyá sarkashí kí, jo tum ne áj ke din KHUDÁWAND kí pairaui se bargashta hóke apne liye ek mazbah biná kiyá, kí áj ke din tum KHUDÁWAND se bági hús?

17 Kyá hamáre liye Fagúr kí bad-kári kuchh kam thí, jis ke sabab ham áj ke din tak pák nahín hue, agarchi KHUDÁWAND kí jamá'at men wabá húi, kí

18 Tum áj ke din KHUDÁWAND kí pairaui se bargashta ho? aur aísá hogá, kí jis hál tum áj KHUDÁWAND se bági hús, to kal Isráel kí sári jamá'at par us ká qahr názil hogá.

19 Báwujúd is ke, agar tumhári milkiyat kí zamín nápák hai, to tum pár áo, us sarzamin men, jo KHUDÁWAND kí milkiyat hai, jabán KHUDÁWAND ká maskan qáim hai, aur hamáre darmiyán mirás lo; lekin KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ke mazbah ke síwá apne liye koi aur mazbah banáke KHUDÁWAND se bági mat ho, aur hamári mukhálatat na karo.

20 Kyá Zárah ke beté 'Akan ne

haram chizon ki bābat bewafāi na ki? so banī Isrāel kī sārī jamā'at par gazab nāzil hūā, aur wuh shakhs akelā hī apnī badkārī se halāk na hūā.

21 ¶ Tab banī Rūbin, aur banī Jadd, aur ādhe firqe Munassī ne hazārōn Isrāelīon ke sardārōn ko jawāb diyā, aur kahā,

22 KHUDĀWAND khudāon kā Khudā jāntā hai, aur Isrāel bhī jānenge, ki agar ham, ne bagāwat ki rāh se, yā KHUDĀWAND kī mukhālafat se, (to āj ke din hamon bāqī na chhoriye,)

23 A'j ke din apne liye yih mazbah banāyā ho, tā ki KHUDĀWAND kī pairaui se phiren, yā us par sokhtanī qurbānī, yā nazr kī qurbānī, yā salāmatī ke zabīhe, charhāwen, to KHUDĀWAND hī is kā hisāb lewo;

24 Balki ham ne is bāt ke khauf se yih kiya, ki ham kahte the, ki mumkin hai, ki āyande men tumhārī aulād hamārī aulād ko kahen, ki Tum ko KHUDĀWAND Isrāel ke Khudā se kyā kām hai?

25 Ki KHUDĀWAND ne to hamāre aur tumhāre darmiyān, aī banī Rūbin aur banī Jadd, Yarden kī hadd bāndhī; KHUDĀWAND men tumhārī sharākat nahīn hai: pas tumhārī aulād hamārī aulād ko KHUDĀWAND ke khauf se bāz rakhengī.

26 Is liye ham ne kahā, ki A'ō, ham apne liye ek mazbah banāwen; so na sokhtanī qurbānī ke liye, aur na zabīhe ke liye:

27 Balki is liye, ki hamāre aur tumhāre, aur hamāre ba'd hamārī ānewālī pushton ke darmiyān ek shahādāt rahe, tā ki ham KHUDĀWAND ke huzūr us kī 'ibādāt karen, ki apnī sokhtanī qurbānīon aur apne zabihon, aur apnī salāmatī ke hadyon ko, guzāren; tā ki āge ko tumhārī aulād hamārī aulād ko na kahen, ki KHUDĀWAND men tumhārī sharākat nahīn.

28 Is liye ham ne kahā, ki Aisā

hogā, ki jab we ham ko, yā hamārī aulād ko, yūn kabenge, to ham unhen jawāb denge, ki Dekho, KHUDĀWAND ke mazbah kā namūna, jise hamāre bāplādōn ne binā kiya, na sokhtanī qurbānīon, aur na zabihon ke liye, balki is liye ki hamāre tumhāre darmiyān gawāh rahe.

29 Ilargiz na ho, ki ham KHUDĀWAND se hāgi hon, aur āj KHUDĀWAND kī pairaui se phirke KHUDĀWAND apne Khudā ke mazbah ke siwā, jo us ke khaime ke sānhne hai, sokhtanī qurbānīon aur nazr kī qurbānīon aur zabihon ke liye ek aur mazbah binā karen.

30 ¶ Jab Fīnihās kāhin aur jamā'at ke amīron, hazārōn Isrāelīon ke sargurohon ne, jo us ke sāth āe the, ye bāten, jo banī Rūbin, aur banī Jadd, aur ādhe firqe Munassī ne kāhīn, sunīn, to yih un kī nazar men khusht āyā.

31 Tab Ili'azar ke bete Fīnihās kāhin ne banī Rūbin, aur banī Jadd, aur ādhe firqe Munassī ko kahā, A'j, ke din ham ne jānā ki KHUDĀWAND hamāre darmiyān hai; kyūnki tum ne KHUDĀWAND kī mukhālafat se yih gunāh nahīn kiya. Ab tum ne banī Isrāel ko KHUDĀWAND ke hāth men se rihāī bakhshī.

32 ¶ Tab Ili'azar kā betā Fīnihās kāhin, aur umarā, banī Rūbin aur banī Jadd pās se, zamīn i Jilī'ad men se, sarzamin i Kan'an men banī Isrāel pās phir āe, aur un pās khabar lāe.

33 So usī khabar se banī Isrāel shādmān hūe; aur banī Isrāel ne Khudā kī hamd kī, aur irāda na kiya ki jang ke liye un par charh jāwen, aur us sarzamin ko, jis men banī Rūbin aur banī Jadd baste the, ujār den.

34 Tab banī Rūbin aur banī Jadd ne us mazbah kā nām 'Td rakhā, ki wuh hamāre darmiyān ek gawāh thārā, ki YAHOWĀ Khudā hai.

XXIII BA'B.

AUR jab kí KHUDÁWAND ne baní Isráel ko un ke sáre girdágird ke dushmanon se riháí bakhshí thí, to ek muddat ke ba'd yún húa, kí Yashú' búrhá aur 'umir-rasída húa.

2 Tab Yashú' ne sáre Isráel, un ke buzurgon, aur un ke sardáron, aur un ke qázion, aur un ke mansabdáron ko, buláya, aur un se kabá, kí Main búrhá, aur 'umir-rasída hún :

3 Tum sab kuchh, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre sabab se un sab qaumon ke sáth kiyá, dekh chuke ho; kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ne ap tumháre liye jang kí.

4 Dekho, kí main ne qur'a karke un sab gurohon ko, jo báqí thín, tum men taqسیم kiyá, kí we un sab qaumon samet, jinhen main ne kát dálá, Yardan se leke bare samuudar tak, pachehlm taraf, tumháre firqon ke liye mirás howen.

5 So KHUDÁWAND tumhárá Khudá jo hai, wuhí un ko tumháre sámhne se nikálega, aur tumhári nazar se gáib kar degá, aur tum un kí zamín par qábiz hoge, jaisá kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum se wa'da farmáya hai.

6 So tum us sab par, jo Músá kí shari'at kí kitáb men likhá hai, hifz aur 'amal karne ke liye himmat bándho, tá kí dahine yá báen háth us se na muro;

7 Tá kí tum un qaumon men, jo tumháre darmiyan hadoz báqí hain, shámil na ho jáo; aur un ke ma'búdon ke nám ká zikr na karo, na un ká nám leke qasam khiláo, aur na un kí 'ibádat karo, aur na un ko sija karo;

8 Balki KHUDÁWAND apne Khudá se lipte raho, jaisá kí tum ne áj ke din tak kiyá hai.

9 Kyúнки KHUDÁWAND ne barí qawí gurohon ko tumháre sámhne se dafa kiyá; magar tum aise ho, kí koi

áj ke din tak tumháre sámhne khará na rah saká.

10 Tum men se ek mard ek hazár ko bhagáega; kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá hai, jo tumháre liye lartá hai, jaisá kí us ne tum se wa'da kiyá hai.

11 Pas, tum apne dilon kí bábat niháyat khabardár raho, kí tum KHUDÁWAND apne Khudá ko dost rakho.

12 Kí agar tum kisi tarah se bargashta ho, aur un gurohon ke baqiya se lipte, jo tumháre darmiyan báqí hain, aur un ke sáth nisbaten karo, aur un se nilo, aur we tum se milen;

13 To yaqín jáno, kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá phir un gurohon ko tumháre sámhne se dafa na karega; balki we tumháre liye phande, aur dám, aur tumhári bagalon ke liye kore, aur tumhári ánkhon ke liye kánte bongí, yahán tak kí tum is achchhi sarzamin se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumhen 'ináyat kí hai, nábd ho jánge.

14 Aur dekho, kí main bhí zamín ke sab rahnowálon kí ráh men áj hí rihlat karne par hún: so tum apne sáre dilon men aur sáre jion men jánte ho, kí un sab bhali báton men se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre haqq men irshád kí hain, ek bhí nahín rah gayí; sab purí hún, aur ek bhí un men se nahín chhúti.

15 So aísá hogá, kí jis tarah we sári bhaláían, jin kí bábat KHUDÁWAND tumháre Khudá ne wa'da kiyá thá, tumháre áge áin, isí tarah KHUDÁWAND sári buráían tum par láwegá, yahán tak kí is achchhi sarzamin par se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumhen dí hai, tum ko nest o nábd karega.

16 Jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke us 'ald ko, jo us ne tum se kiyá, tor dáloge, aur chalke gair ma'búdon kí bandagí karoge, aur unhen sija karoge, to KHUDÁWAND ká qahr tum

par bharkegá, aur tum is achchhi diyá, tá ki tum un kí sarzamín ke zamin par se, jo us ne tumhen bakhshí málik ho; aur main ne unhen tumháre hai, jaid halák ho jáoge.

XXIV BAT.

BA'D us ke Yashu' ne Isráel ke sab firqon ko Sikm men jam'a kiyá, aur Isráel ke buzurgon aur sardáron, aur qázion, aur mansabláron ko, talab kiyá; aur unhon ne apne ko KHUDÁ ke áge házir kiyá.

2 Tab Yashu' ne un sab logon ko kahá, kí KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ yún farmatá hai, kí Tumháre báp-dáde, T'arah Abirahám ká báp, aur Nahúr ká báp, qadím zamáne men nahr ke pár rahte the, aur wo gair ma'búdon kí bandagí karte the.

3 Aur main ne tumháre báp Abirahám ko nahr ke pár se leke Kau'an kí sári zamin ke darmiyán us kí rahbari kí, aur us kí nasl ko barháyá, aur use Iz'háq 'ináyat kiyá.

4 Aur main ne Iz'háq ko Ya'qúb aur 'Esau bakhshé; aur 'Esau ko Sha-'ir ká kohistán diyá, kí wuh us ká wáris howe; Ya'qúb apní aulád samet Misr ko utrá.

5 Tab main ne Músá aur Harún ko bhejá, aur mutábíq us kám ke jo uf ke darmiyán kiyá Misr ko mára, aur ákhir ko tumhen nikál láyá.

6 Tumháre báp-dádon ko main Misr se nikál láyá, aur tum samundar par áe; tab Misrion ne gárion aur sawáron ko leke lál samundar tak tumháre báp-dádon ká píchhá kiyá.

7 Aur jab unhon ne KHUDÁWAND ko pukará, to us ne tumháre aur Misrion ke darmiyán andherá kar diyá, aur samundar ko un par pher diyá, kí unhen chhipá liyá; aur tum ne, jo kuchh kí main ne Misr men kiyá, apní ánkhon se dekhá; aur tum bahut din tak bayábán men rahá kiye.

8 Phir main tumhen Amúríon kí sarzamin men, jo Yardan ke us pár rahte the, le áyá; we tum se lare, aur main ne unhen tumháre qábú men kar

9 Phir Safúr ká betá Bulaq Moáb ká bádsháh uthá, aur Isráel se lará, aur Ba'úr ke beté Bala'am ko bulá bhejá, kí tum par la'uat kare:

10 Par main ne na cháhá, kí Bala'am kí sunú; is liye wuh tumháre haqq men du'a e khair kartá rahá: pas main ne tumhen us ke háth men se rihái bakhshí.

11 Phir tum Yardan ke is pár utre, aur Yarihú tak áe: Yarihú ke logon ne, Amúríon, aur Farizzion, aur Kan-'áunon, aur Hittion, aur Jirásion, aur Hawíon, aur Yabúsion ne tum se muqá-bala kiyá; aur main ne unhen tumháre qabze men kar diyá.

12 Tab main ne tumháre áge barron ko bhejá, jin ke sabab do Amúrí bádsháh tumháre sámhue se dafa hue; na tumhári talwár aur na tumhári kamán ke sabab.

13 Aur main ne tumhen wuh zamín, jis ke liye tum ne mihnát na kí, aur we shahr, jinhen tum ne biná na kiyá, 'ináyat kiye, aur tum un men base; aur tum tákístánon aur zaitún ke bágichon se, jo tum ne nahín lagáe, kháto ho.

14 ¶ Pas, ab tum KHUDÁWAND se daro, aur nek-niyatí se aur sadáqat se us kí bandagí karo; aur un ma'búdon ko, jin kí tumháre báp-dáde nahr ke pár aur Misr men 'ibádat karte the, nikál phenko; aur KHUDÁWAND kí bandagí karo.

15 Aur agar KHUDÁWAND kí bandagí karná tumhen burá ma'lúm ho, to khair, áj ke din tum use, jis kí tum bandagí karoge, ikhtiyár karo; yá to un ma'búdon ko, jin kí bandagí tumháre báp-dáde nahr ke pár karte the, yá Amúríon ke ma'búdon ko, jin kí sarzamin men tum haste ho; lekin main aur merá gharáná jo hai, so main KHUDÁWAND kí bandagí karenge.

16 Tab logon ne jawáb men kaha, Hargiz aisá na ho, ki ham KHUDÁWAND ko chhorke दूसरे मा'budon ki bandagi karen;

17 Kyú'ki KHUDÁWAND hamará Khudá wuh hai, jo ham ko aur hamáre bápádáon ke zamín i Misr se aur gulám-kháne se nikál láyá, aur us ne we bari nishániññ hamári nazar ke sámhne numáyán kí, aur us sári ráh men, jis men ham chalte the, aur un sab logon ke darmiyán, jin men ham hoke guzre, ham ko bachá rakhá:

18 Aur KHUDÁWAND ne sab logon ko, Amúríon ko bhí, jo is sarzamín men baste the, hamáre sámhne se há'nkke dúr kar diyá: so ham bhí usi KHUDÁWAND ki bandagi karenge; kyú'ki wuh hamará Khudá hai.

19 Phir Yashú' ne logon ko kaha, Tum KHUDÁWAND ki bandagi na kar sakoge; kyú'ki wuh niháyat pák Khudá hai; wuh gayúr Khudá hai; jo tumhári khatáen aur tumháre gunáh na bakhshegá.

20 So agar tum KHUDÁWAND ko chhoroge, aur ajnabi ma'budon ki bandagi karoge, to wuh us ke ba'd ki tum se nokí kar chuká hai, tum se phir jáegá, aur tumhári badi karegá, aur tumhen faná kar dálegá.

21 Tab logon ne Yashú' ko kaha, Kabbí nahín, balki ham KHUDÁWAND hí ki bandagi karenge.

22 Tab Yashú' ne logon ko kaha, Tum áp hi apne úpar gawáh hús, ki tum ne KHUDÁWAND ko íkhtiyár kiya ki us ki bandagi karo.

23 Tab us ne kaha, Pas, ab tum ajnabi ma'budon ko, jo tumháre darmiyán hain, nikál phenko, aur apne dilon ko KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ki taraf máil karo.

24 Tab logon ne Yashú' ko kaha, ki Ham KHUDÁWAND apne Khudá

ki 'ibádat karenge, aur us ki bát má-nenge.

25 So Yashú' ne us roz logon se 'ahd kiya, aur un ke wáste Sikk men ek rasim aur ek sunnat muqarrar ki.

26 ¶ Aur Yashú' ne yih báten Khudá ki shari'at ki kitáb men likhín, aurek bará patthar leke use balít ke darakh't tale, jo KHUDÁWAND ke maqdis ke ás pás thá, nasb kiya.

27 Aur Yashú' ne sáre logon ko kaha, ki Dekho, yih patthar hamará gawáh hai; kyú'ki us ne we sab báten, jo KHUDÁWAND ne hamen farmáin, suni hain; is liye yihí tum par gawáh hai, na ho ki tum apne Khudá se inkár karo.

28 Phir Yashú' ne logon ko rukhsat kiya, har ek ko us ki mirás ki taraf.

29 ¶ Aur aisá hús, ki ba'd in báton ke, Nún ká betá Yashú', KHUDÁWAND ká banda, jo ek sau das baras ká búrhá thá, rihlat kar gaya.

30 Aur unhon ne use, us ki mirás ke siwáne par, Timnat-Sirah men, jo kohistán i Isráim men koh i Ja'as ki uttar taraf ko hai, dafan kiya.

31 Aur Isráel Yashú' ki zindagi ke sab din, aur un buzurgon ke sab dinon men, jo Yashú' ke ba'd zinda rahe, aur KHUDÁWAND ke sáre kámon ko, jo us ne baní Isráel ke liye kiye, jánte the, KHUDÁWAND ki bandagi kartá rahá.

32 ¶ Aur Yúsuf ki haddion ko, jinhen baní Isráel Misr se uthá láe the, unhon ne Sikk ke bich, us zamín ke git'a men, jise Ya'qúb ne Sikk ke báp Ilamúr ke beton se sau qasíton par mol liya thá, gára: so wuh zamín baní Yúsuf ki mirás húi.

33 Aur Hárún ká betá-ili'azar bái mar gaya. Aur unhon ne use us pahár men, jo us ke beté Finihás ká thá, jo kohistán i Isráim men use diyá gayé thá, dafan kiya.

QA'Z'ION KI' KITA'B.

1 BA'B.

AUR Yashú' ke marne ke ba'd yún húa, ki baní Isráel ne KHUDÁ-WAND se suwál kiyá, aur kahá, ki Kan'-ánion se jang karne ko hamáre wáste pahle kaun charbegá?

2 So KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Yahúdáh charbegá; aur dekho, main ne yih sarzamín us ke qabze men kar dí.

3 Tab Yahúdáh ne apne bhái Sama'ún ko kahá, ki Mere qur'a ke hisse men mere sáth charh, ki ham Kan'-ánion se laráí karen; aur isí tarah main bhí tere qur'a ke hisse men tere sáth charhúngá. So Sama'ún us ke sáth gayá.

4 Tab Yahúdáh charhá; aur KHUDÁWAND ne Kan'-ánion aur Farizzion ko un ke qabze men kar diyá; aur unhon ne Bazaq men das hazár mard qatl kiye.

5 Aur unhon ne Adún i Bazaq ko Bazaq men páyá; aur us se lare, aur Kan'-ánion aur Farizzion ko mará.

6 Par Adún i Bazaq bhág niklá; aur unhon ne us ká pichhá kiyá, aur já pkrá, aur us ke háthon ke angúthe aur páon ke angúthe káte.

7 Tab Adún i Bazaq ne kahá, ki Háth páon ke angúthe káte hús sattu oásháh mere mez ke niche tukre chunke kháte the; so jaisá main ne kiyá thá, waisáhi Khudá ne mujhe vadlá diyá. Phir we use Yarúsalam men lée, aur wuh wahán mar gayá.

8 Kyúñki baní Yahúdáh Yarúsalam se lare the, aur use le liyá thá, aur use

tah i teg kiyá, aur shahr ko ág se phúnk diyá.

9 ¶ Ba'd us ke baní Yahúdáh utarke un Kan'-ánion se, jo kohistán men aur dakhan kí sarzamín aur nasheb men haste the, lare.

10 Aur Yahúdáh un Kan'-ánion ká, jo Habrún men rahte the, sámhná karne ko gayá; (us Habrún ká nám áge Qaryat-Arba' thá;) wahán unhon ne Sísí, aur Akhimán, aur Talmí ko mará.

11 Aur wuh wahán se jáke Dabíron par charhá; (aur Dabír ká nám áge Qaryat-Sifar thá).

12 Tab Kálíb ne kahá, Jo koi kí Qaryat-Sifar ke já máre, aur use le le, to main use apní betí 'Aksah byáh dúngá.

13 Tab Kálíb ke chhote bhái Qanaz ke bete Gutniel ne use le liyá: aur us ne apní betí 'Aksah use byáh dí.

14 Aur aísá húa, ki jis waqt ki wuh us pás gayí, to us ne use targib dí, tá ki wuh us ke báp se ek khet mánge: phir wuh apne gadhe par se jald utrí; tab Kálíb ne use kahá, Tú kyá cháhtí hai?

15 Us ne use kahá, Mujhe barakat dijiye; ki tú ne jo mujhe dakhan men ek sarzamín bakhshí, to mujhe páni ke chashme bhí de. Tab Kálíb ne úpar ke chashme aur niche ke chashme use diye.

16 ¶ Tab Músá ke sasure Qainí kí aulád khajúron ke shahr se baní Yahúdáh ke sáth Yahúdáh ke bayá-bán ko, jo 'Arád kí dakhan taraf hai,

charhín: aur we jáke rogon ke darmiyán basín.

17 Aur Yahúdáh apne bhái Sam'ún ke sáth gayá; aur unhon ne un Kan'ánion ko, jo Safát men rahte the, já mára, aur shahr ko haram kar diya: aur us shahr ká nám Hurmah kahláya.

18 Aur Yahúdáh ne 'Azah aur us kí nawáhi, aur Asqalún aur us kí nawáhi, aur 'Aqrún aur us kí nawáhi ko, le liya.

19 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ke sáth thá; aur us ne kohistánion ko khárij kiya; par nasheb ke rahnewálon ko khárij na kar saká, kyúñki un pás lohe kí ratheñ thín.

20 Tab unhon ne Habrún, Músá ke kahne ke muwáfiq, Kálíb ko diya: aur us ne wahán se 'Auáq ke tín beton ko nikál diya.

21 Aur baní Binyamin ne un Yabúsion ko, jo Yarusalam men rahte the, dáfa na kiya: so Yabúsí baní Binyamin ke sáth áj ke din tak Yarusalam men baste hain.

22 ¶ Aur Yúsuf ká gharáná, we bhí Baitel par charh gaye: aur KHUDÁWAND un ke sáth thá.

23 Aur Yúsuf ke gharáne ne jásúsi karne ke wáste Baitel ko log bheje: aur us shahr ká nám ápe Lauz thá.

24 So jásúson ne ek shakhs ko, jo shahr se niklá, dekhá, to us se kahá, ki Shahr men dákhil hone kí ráh ham ko batlá, kí ham tuij se nekí karenge.

25 Chunáñchi us ne shahr men dákhil hone kí ráh unheñ batáí, aur unhon ne shahr ko tah í teg kiya; par us shakhs ko us ke sáre gharáne samet jítá chhorá.

26 Aur wuh shakhs Hittion kí sarzamin men gayá, aur wahán ek shahr banáya, aur us ká nám Lauz rakhá: chunáñchi áj tak us ká yihí nám hai.

27 ¶ Aur Munassí ne bhí Bait-Shán aur us ke díhát ko, aur Ta'anák ke aur us ke díhát ko, aur Dor ke

báshindon ko aur us ke díhát ko, aur Iblí'am ke báshindon ko aur us ke díhát ko, aur Majiddo ke báshindon ko aur us ke díhát ko, khárij na kiya; kí Kan'áni usí zamin par khwáh na khwáh baste the.

28 Aur jab Isráelion ne zor pákrá, to Kan'ánion se khiráj liya, par unheñ bilkull khárij na kiya.

29 ¶ Aur Ifráim ne bhí un Kan'ánion ko, jo Jazar men baste the, na nikálá; so Kan'áni Jazar ke báshindon ke darmiyán baste the.

30 ¶ Aur Zabulún ne bhí Qitrún aur Nahalál ke logon ko na nikálá; so Kan'áni un men búdobásh karte the, aur khiráj dete the.

31 ¶ Aur Á'shar ne bhí 'Akko, aur Saidá, aur Ahláb, aur Akzíb, aur Hilbah, aur Afú, aur Rahúb ke rahnewálon ko, khárij na kiya:

32 Balki Á'sharí un Kan'ánion ke darmiyán, jo us sarzamin ke báshinde the, baste the; aur unhon ne unheñ khárij na kiya.

33 ¶ Aur Naftáli ne bhí Bait-Shams aur Bait-'Anát ke basnewálon ko khárij na kiya; so we, un Kan'ánion men jo wahán rahte the, base: lekin Bait-Shams aur Bait-'Anát ke báshinde unheñ khiráj dete the.

34 Aur Amúrion ne baní Dán ko kohistán men hatáke tang kiya: yahán tak kí unhon ne unheñ nasheb men utarne kí muhat na dí:

35 Par Amúrí Haris ke koh par Aiyalún men aur Sa'alabim men khwáh na khwáh baste the; par baní Yúsuf ká háth yahán tak zoráwar húa, kí un se khiráj liya.

36 Aur Amúrion ká siwána 'Aq rábim kí charháí se, chatán hí se, aur us se ziyáda únche par se, thá.

II BĀ'Ā.

I'ĀB KHUDÁWAND ká frishba Jiljá se Bokim ko áya, aur us ne kahá, Main ne tumheñ Misr se nikál láya, aur tumheñ is sarzamin men, jis

ki bábat main ne tumhare bápádáon se qasam kháí thí, le áyá; aur main ne kahá, ki Main bargiz tum se 'ahd-shikani na karúngá.

2 So tum is sarzamín ke báshindon ke sáth 'ahd na bándho; balki tum un ke mazbahon ko dháo: par tum ne merí farinábardári na kí: tum ne yún kyún kiyá?

3 Isí wáste main ne bhí kahá, ki Main un ko tumháre áge se daf'a na karúngá; balki we tumhári paslon ke kánte, aur un ke ma'búd tumháre liye phande hongé.

4 Aur aisá húa, ki jab KHUDÁWAND ke firishte ne sáre baní Isráel ko ye báten kahín, to we chillá chilláke rone lage.

5 Aur unhon ne us jagah ká nám Bokim rakhá: wahán unhon ne KHUDÁWAND ke liye qurbánián charháín.

6 ¶ Aur jis waqt Yashú' ne jamá'at ko rukhsat kiyá, tab baní Isráel men se har ek apní mirás par gayá, tá ki us zamín ko qabze men láwe.

7 Aur we log, jab tak Yashú' jítá thá, aur jab tak we buzurg jíte the, jo Yashú' ke ba'd bahut din tak jíte rahe, jinhon ne KHUDÁWAND kí sári bari qudraten, jo us ne Isráel ke liye kí, dekhí thin, tab tak KHUDÁWAND kí 'ibádat karte rahe.

8 Aur Nún ká betá Yashú', KHUDÁWAND ká banda, ek sau das baras ká búrhá hoke, mar gayá.

9 Aur unhon ne us kí maurúsi zamín Timnat-Haris men, koh i Ifráim ke bích, jo koh i Ja'as kí uttar kí taraf ko hai, use dafan kiyá.

10 Garaz, us pusht ke sáre log apne bápádáon men já shámil hue; aur un ke ba'd ek aur pusht paidá hui, jis ne na KHUDÁWAND ko, aur na un kámon ko, jo us ne Isráel ke liye kiye the, pahcháná.

11 ¶ Tab baní Isráel ne KHUDÁWAND ke áge badkárián kí, aur Ba'alim kí bandagi karne lage:

12 Aur unhon ne KHUDÁWAND apne bápádáon ke Khudá ko, jo unhen zamin i Misr se nikál láyá thá, chhor diyá, aur ajnabi ma'búdon kí, un logon ke ma'búdon men se jo un ke gird nawáh the, bandagi kí, aur un ke áge sijde kiye, aur KHUDÁWAND ko gusse men láe.

13 So unhon ne KHUDÁWAND ko tark kiyá, aur Ba'al aur 'Istárá kí bandagi kí.

14 ¶ Tab KHUDÁWAND ká qahr Isráel par bhará, aur us ne un ke gáratgaron ke qabze men kar diyá, jinhon ne unhen gárat kiyá, aur unhen un ke dushmanon ke háth, jo ás pás the, bechá, ki we phir apne dushmanon se muqábalá na kar saken.

15 Aur we jahán kahín khurúj karte the, KHUDÁWAND ká háth burái ke liye un par thá, jaisá KHUDÁWAND ne farináyá thá, aur jaisá kí KHUDÁWAND ne un se qasam kháí thí: so we niháyat kharáb-hál hue.

16 ¶ Tab KHUDÁWAND ne hákimon ko khará kiyá, jinhon ne unhen un ke gáratgaron ke háth se chhur-áyá.

17 Lekin we apne hákimon ke bhí shanawá na hue, ki ajnabi ma'búdon ke pairau hoke ziná karte the, aur unhen sijda karte the: aur we us ráh se, jis par un ke bápádáe KHUDÁWAND kí farinábardári karke chalte the, bahut jald phir gaye, aur un ke sa kám na kiye.

18 Aur jab KHUDÁWAND ne un ke liye hákimon ko khará kiyá, to KHUDÁWAND hákim ke sáth thá, aur unhen un ke dushmanon ke háth se, jab tak kí hákim jítá thá, chhurátá rahá: is liye kí KHUDÁWAND un ke kurhne se, jo we apne satánewálon aur dukh-dene-wálon ke sabab karte the, pachtáyá.

19 Aur aisá húa, ki jab wuh hákim mar gayá, to we phir bargashita hue, aur apne bápádáon kí nisbat apne ta,ín ziyáda kharáb kiyá, aur buton

ki pairaui ki, aur un ke áge sijda kiya: aur we na to apne apne kaniyon se báz áe, aur na apni gustakhi ki ráh se.

20 ¶ Tab KHUDÁWAND ka qazab Isráel par phir bharká; aur us ne kahá, ki Azbaski in logon ne mere us 'ahd ko, jo main ne un ke bápádádon se bándhá thá, tor dálá, aur merá kahá na suná;

21 To main bhi ab un qaumon men se, jinhen Yashú' chhorkar mar gayá, kisi ko bhi un ke áge se dafa na karúngá;

22 Tá ki main Isráel ko un qaumon ke wasile ázmáun, ki we KHUDÁWAND ki ráh par chalne ke liye use hifz karenge, jis tarah se un ke bápádáde hifz karte the, ki nahin.

23 So KHUDÁWAND ne un qaumon ko rahne diya, aur unhen jakd na nikál diya; aur Yashú' ke háth men bhi unhen hawála na kiya.

III BA'Á.

AUR ye we qaumen hain, jinhen KHUDÁWAND ne rahne diya, tá ki Isráel ko, ya'ne un sab ko jo Kan'an ki sári lapráin na jánte the, un ke wasile ázmáe;

2 Faqat is liye ki bani Isráel ki pushten larái síkhná jánen, kháss karke we jo agle hál se wáqif na thin.

3 So we log Filistion ke panch quth, aur sáre Kan'áni, aur Saidáni, aur Hawi the, jo koh i Lubuán men, koh i Ba'al i Harmán se leke Hamát ke madkhal tak, baste the.

4 Ye is liye rahe, tá ki un ke wasile Isráel ka tajriba kiya jáwe, aur jáná jáwe, ki we KHUDÁWAND ke hukmon ko, jo us ne Músá ki ma'rifat un ke bápádádon ko farmáe the, sunenge, ki nahin.

5 ¶ So bani Isráel Kan'aniyon, aur Iitition, aur Amúriton, aur Farizzion, aur Hawion, aur YabúSION ke darmi-yán baste the:

6 Aur unhon ne un ki betion se ap nikáh kiye, aur apni betián un ke beton ko din, aur un ke ma'búdon ki bandagi ki.

7 So bani Isráel ne KHUDÁWAND ke áge badkári ki, aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko bhúle, aur Ba'alim o Yasirát ki bandagi ki.

8 ¶ Is liye KHUDÁWAND ka qahr Isráel par bharká, aur us ne unhen Arám-Nahraim ke bádsháh Kúshan-Risata'im ke háth bech dálá: so we Kúshan-Risata'im ki khidmat áth baras tak karte rahe.

9 Tab bani Isráel ne KHUDÁWAND se faryád ki, aur KHUDÁWAND ne bani Isráel ke liye ek rihái-denewále ko utháya, aur Kálíb ke chhote bhái Qanaz ke bete Gutniel ne unhen chhuráya.

10 Aur KHUDÁWAND ki Rúh us par utri, aur wuh Isráel ka hákim húa, aur jang ke liye niklá: tab KHUDÁWAND ne Arám ke bádsháh Kúshan-Risata'im ko us ke qabze men kar diya, aur us ka báth Kúshan-Risata'im par galib rahá.

11 Aur us sarzamin men ehális baras tak sulh ka chain rahá. Aur Qanaz ka betá Gutniel mar gayá.

12 ¶ Phir bani Isráel ne KHUDÁWAND ke áge badí ki: tab KHUDÁWAND ne Moáb ke bádsháh 'Ijlún ko Isráel par qawi kiya; is liye ki unhon ne KHUDÁWAND ke rúbarú phir badkári ki thi.

13 Aur us-ne bani 'Ammún aur bani 'Amáliq ko apne yahán jam'a kiya, aur jáke Isráel ko mára, aur khajiron ka shahr le liya.

14 So bani Isráel athárah baras tak Moáb ke bádsháh 'Ijlún ki khidmat karte rahe.

15 Phir bani Isráel KHUDÁWAND ke áge chilláe, aur KHUDÁWAND ne un ke liye ek chhuránewále ko, ek Bin-yaminí, Jirá ke bete Ahúd ko, jo baen-hathá thá, utháya; aur bani Isráel ne

us kí ma'rifat Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke liye hadya bhejá.

16 Aur Áhúd ne apne liye ek do-dhári talwár, ek háth kí lambi, ban-wái; aur use apne jáne ke tale, dahní rán par, bándhá.

17 Aur Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke pás wuh hadya láyá; aur 'Ijlún bárá motá ádmí thá.

18 Aur aisá húa, kí jab wuh hadya guzrán chuká, to un logon ko, jo hadya láe the, rukhsat kiyá.

19 Aur wuh áp us patthar kí khán se, jo Jiljál men hai, phirá, aur áke kahá, kí Ái bádsháh, mere pás tere liye ek bhed ká paigám hai: wuh bolá, Chup rah. Tab sab jo us ke pás the us kí taraf se báhar gaye.

20 So Áhúd us ke huzúr áyá; us waqt wuh hawádár bálákháne men, jo apne liye banáyá thá, ákelá baithá thá: tab Áhúd ne kahá, Tere liye mujh pás KHUDÁWAND kí taraf se ek paigám hai. Tab wuh kursí par se uth khará húa.

21 Tab Áhúd ne apná báyan háth lambá kiyá, aur dahne rán par se wuh talwár lí, aur us kí tond men ghusef dí;

22 Aur phal qabze samet us men dúb gayá; aur talwár ojh men átak rahí, aisá kí wuh use us kí tond se níkal na saká; aur gandagí níkal parí.

23 Tab Áhúd ne barámade men báhar áke bálákháne ke darwáze apne píchhe band kiye, aur qufl lagáe.

24 Aur jab wuh níkal gayá, to us ke khádim áe; aur unhon ne dekhá, aur kyá dekhá, kí bálákháne ke darwáze band hai; tab we bole, kí Wuh be-shakk hawádár kamare men farágot kartá hai.

25 Aur we yahán tak thahre rahe kí paresháu húe; aur jab dekhá, kí wuh bálákháne ke darwáze nahín kholá hai, tab unhon ne kunjí lí, aur darwáze khole: aur apne málík ko dekhá, kí zamin par mará pará hai.

26 Aur un ke thahar játe waqt Áhúd bhág gayá, aur patthar kí khán se guzar gayá, aur Sa'írat men jáke bachá.

27 Aur aisá húa kí jab wahán pahunchá thá, us ne koh i Ifráim par narsingá phúnká; tab baní Isráel us ke sáth páhár par se utre, aur wuh un ke áge húa.

28 Aur us ne unhen kahá, Mere píchhe píchhe chale chalo; kí KHUDÁWAND ne tumháre Moábí dushmanon ko tumháre qabze men kar diyá. So we us ke píchhe utar gaye, aur Yardan ke páyábon ko, jo Moáb kí taraf the, apne qabze men kiyá; aur ek ko bhí pár utarne na diyá.

29 Us waqt unhon ne Moáb ke das hazár mard ke qarib, jo sab ke sab mote táze aur bahádur the, qatl kiye; un men se ek bhí na bachá.

30 So Moáb us din Isráel ke qábí men áyá. Aur us sarzamin men assí baras sulh ká chain rahá.

31 ¶ Ba'd us ke 'Anát ká betá Shanjar khará húa, aur us ne Filistí, chha sau mard paine se ináre: aur us ne bhí Isráel ko riháí dí.

IV BAT.

AUR Áhúd ke mar jáne ke ba'd, baní Isráel ne phir KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

2 So KHUDÁWAND ne un ko Kan-'án ke bádsháh Yábin ke háth men, jo Hasúr men saltanat kartá thá, bechá; aur us ke lashkar ke sardar ká nám Sísará thá; wuh Harúsat i Jawim men rahá thá.

3 Tab baní Isráel KHUDÁWAND ke áge chilláe: kí us pás lohe kí nau sau rathen thin; us ne bis baras tak ba shiddat baní Isráel ko satáyá.

4 ¶ Us waqt Lafidot kí jorú Dabúrah nabiya baní Isráel kí hákim thi.

5 Aur wuh koh i Ifráim men, Rámah aur Baitel ke darmiyan, Dabúrah ke khurme ke niche rahtí thí: aur baní Isráel us pás 'adálát ke liye áte the.

6 Tab us ne Qádis-Naftáli se Abinú'am ke bete Baraq ko bulá bhejá, aur us se kahá, ki Kyá KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ne hukm nahín kiya, ki Já, aur Tabúr ke pahár kí taraf logon ko khínch lá, aur baní Naftáli aur baní Zabulún men se das hazár apne sáth le?

7 Aur main nahr i Qaisún par Sísará Yábin ke lashkar ke sardár ko, aur us ki rathon, aur us ki bhír bhár ko, tere pás khínch láungá, aur use tere qabze men kar dúngá.

8 Aur Baraq ne use kahá, Agar tú mere sáth chalegi, to main jáúngá; aur jo tú mere sáth na chalegi, to main na jáúngá.

9 Wuh bolí, Main zarúr tere sáth chalúngi: lekin is safar men, jo tú kartá hai, teri kuchh 'izzat na hogi; kyúнки KHUDÁWAND Sísará ko ek 'aurat ke háth men bech dálegá. So Dabúrah uthí, aur Baraq ke sáth Qádis ko gayí.

10 ¶ Aur Baraq ne Zabulún aur Naftáli ko Qádis men buláya; aur wuh das hazár mard apne hainráh leke charhá, aur Dabúrah bhí us ke sáth charhí.

11 Ab Hibr Qainí ne, jo Músá ke sasure Hubáb kí nasl se thá, Qainíon se ap ko alag kiya, aur Za'anaim men balút ke darakht ke pás, jo Qádis ke lag bhag hai, apná khaime khará kiya.

12 Tab unhon ne Sísará ko khabar pahuncháí, ki Baraq bin Abinú'am koh i Tabúr par charhá.

13 Aur Sísará ne apní sári rathen, jo lohe kí nau sau rathen thin, aur apne sáth ke sáre log Harúsat i Jawim se leke nahr i Qaisún tak ikatthe kiye.

14 Tab Dabúrah ne Baraq ko kahá, ki Uth; kyúнки yih wuh din hai, ki jis men KHUDÁWAND ne Sísará ko tere háth men kar diya hai: kyá KHUDÁWAND tere áge kharúj nahín

kartá hai? Tab Baraq koh i Tabúr se utrá, aur das hazár mard us ke pichhe the.

15 Tab KHUDÁWAND ne Sísará ko, aur us kí sári rathon aur us ke sáre lashkar ko, talwár kí dhár se Baraq ke sámhne shikast dí, yahán tak ki Sísará rath par se utarke paidal bhágá.

16 Aur Baraq rathon aur lashkar ko Harúsat i Jawim tak rageditá gayá: chunánchi Sísará ká sárá lashkar talwár se mará pará, aur ek bhí na bachá.

17 Aur Sísará paidal bhágke Hibr Qainí kí jorú Yá'el ke khaime par gayá; is liye kí Histr ke bádsáh Yábin aur Hibr Qainí ke gharáne men sulh thí.

18 ¶ Tab Yá'el Sísará se milne ko nikli, aur use kahá, ki Ai mere kHUDÁWAND, áíye, mere yahán áíye, aur mat dariye. Aur jab kí wuh us ke pás khaime men gayá, to us ne use kammal urhá diya.

19 Tab us ne use kahá, kí Thorá sá pání píne ká mujhe 'ináyat kíjiye, kí main piyásá hún. So us ne dúdh kí ek mashk kholí, aur use piláke phir use chhipá diya.

20 Phir us ne use kahá, kí Khaime ke darwáze par kharí rah; aur aísá hogá, kí jab koi áwe, aur tujh se púchhe aur kahe, kí Yahán koi mard hai? to tú kahná, kí Nahín.

21 Tab Hibr kí jorú Yá'el ne khaime kí ek mekh utháí, aur ek mekhchú ko háth men liya, aur dabe páon us pás jáke, aur mekh us kí kanpatí par dharke aísí gáí, kí zamin men já dhaní: kyúнки wuh bhári khwáb men thá, aur mánda ho gayá thá. So wuh mar gayá.

22 Aur dekho, jab kí Baraq Sísará ko rageditá áya, to Yá'el us se milne ko nikli, aur use kahá, kí A'o, aur main tujhe wuh shaqhs, jise tú dhúndhtá hai, dikhlá dúngi. Aur jab wuh us ke khaime men dákhil húa, to dekhá,

ki Sisará mará pará hai, aur mekh us
ki kanpatí men hai.

23 So KHUDÁ ne us din Kan'án ke
bádsháh Yábin ko bauí Isráel ke
sámhne maglúb kiya.

24 Aur baní Isráel ke háth niháyat
zor pakaṛ chale, ki Kan'án ke bádsháh
Yábin par gálib húa, yahán tak ki
unhon ne sháh i Kan'án Yábin ko nest
kar dála.

V B.A.B.

U SI' din Daóurah aur Abinú'am ke
beṭe Baraq ne gáte húa kaha;

2 KHUDÁWAND ko mubárakbád ka-
ho; ki Isráel men sarguroh áge áge
játe the, aur log apne taṭin kḥushí se
bhartí karáte the.

3 Suno, ai bádsháho, aur kán dharo,
ai sháhzádo, ki main, hán, main hī,
KHUDÁWAND ke liye gáúngí; main
KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ki madh
karúngí.

4 Ai KHUDÁWAND, jab ki tú ne
Sha'ir se kḥurúj kiya, aur Adúm ke
maidán se áge barhá, to zamin larzi,
aur ásmán tapke, aur badlion se bánd-
dían parin.

5 Pahar KHUDÁWAND ke áge pighle,
aur yih koh i Siná bhí KHUDÁWAND
Isráel ke KHUDÁ ke áge.

6 Anát ke beṭe Shanjar ke dinon
men, Yá'el ke aiyám men, sháhráhen
súni ho gayi thín, aur sákhte raston ke
musáfir terhi ráhon se játe the.

7 Sarguroh Isráel men báqí na rahe:
we báqí na rahe, jab tak ki main
Dabúrah barpá na hui, jab tak ki main
Isráel men má hone ko na uṭhí.

8 Unhon ne naye ma'búd ikhtiyár
kiye: tab pháṭakon par laráí hui.
Kyá chális hazár baní Isráel ke dar-
miyán ek dhál yá ek neza nazar partá
thá?

9 Merá dil Isráel ke hákimon ki
taraf máil hai, un logon ki taraf, jin-
hon ne kḥushí se ap ko házir kiya.
KHUDÁWAND ko mubárakbád kaho.

10 Tum, jo sufed gadhon par charhte

ho, aur tum, jo 'adálat par baithte ho,
aur ráh chalte ho, alápo;

11 Un ki áwáz ke sahab jo panghat-
on par lút ká mál bántte hai: wahán
we KHUDÁWAND ke sádiq kámon ki
saná karenge, balki us ke sargurohon
ke sádiq kámon ki, jo Isráel men hai.
Tab KHUDÁWAND ke log pháṭakon par
utar áwen.

12 Jág, jág, Ai Dabúrah! jág, jág,
aur git gá! Uṭh, Ai Baraq, bin Abi-
nú'am, aur apne bandhúon ke bándhne
ko chal.

13 Tab ek baqiya ne zabardaston
par kḥurúj kiya: KHUDÁWAND ki
qaimi mere wáste jabbaron par wárid
hui.

14 Ifráim men se we áe, jin ki jar
'Amáliq men phailí hai. Ba'd tere,
Binyamin teri gurohon men shámil
húa; Makír men se sarguroh wárid
húa, aur Zabulón men se we jo kátib
ke qalam se likhte hai:

15 Aur saráir Ishakár men se Da-
búrah ke hamráh húa; jaisá Ishakár
waisá Baraq; we us ke pás wádi men
bheje gaye. Rúbin kí nahron pás dil
ki barí saláhen hui.

16 Tú káhe ko bḥersálon men rahá
kartá thá, ki gallon ká mimiyáná suná
kare? Rúbin kí nahron pás barí dili
tajwizen to hui.

17 Jili'ad Yarden pár sákin rahá;
aur Dán, tú káhe ko apni kishiton men
thahrá? A'shar samundar ke kanáre
par baithá, aur apne bandaron men
jarár pakrá.

18 Zabulón aur Naftáli we log the,
jinhon ne apni ján ko maidán kí únchi
jagahon par haqir kar dála.

19 Bádsháh áe, aur lare; tab Kan-
'án ke bádsháh Ta'anák men darya e
Majiddo pás lare; unhon ne rúpe kí
lút na pái.

20 A'smán par se lare: sitáre apni
manzilon men Sisará se lare.

21 Rúd i Qaisún unhen bahá le
gayá. rúd i qadim, rúd i Qaisún. Ai

Dabúrah o Baraq ká git. QA'Z'ION, meri ján, tú ne zoráwaron ko páimál kiyá.

22 Us waqt un ke baháduron ke ghoron ke sum un ke daptáte daptáte tút gaye.

23 Tum Meroz par la'nat karo, KHUDÁWAND ká frishta bolá: us ke báshindon par barí la'nat karo; ki we KHUDÁWAND kí kuniak karne ko, KHUDÁWAND kí kumak karne ko, jab-báron ke muqábil na áe.

24 Hibz Qaini kí jorú Yá'el sab 'auraton se mubárak ho; wuh un 'auraton se, jo khaimon men chain, mubárak ho.

25 Us ne pání mángá, us ne dúdh diyá: wuh amíron kí qáb men dáhi láí.

26 Us ne apná háth mekh par dálá, aur dahná háth kárigar ke mekhchú par; aur mekhchú se Sísará ko mára, aur us ke sir ko kuchlá aur phorá, aur us kí kanpañi wár pár chhedí.

27 Wuh us ke qadamon ke áge sarnigún húa, wuh girá, aur pará rahá: wuh us ke qadamon ke áge sarnigún húa, wuh gir pará: jahán wuh sarnigún húa, wahán hi wuh girke mar gayá.

28 Sísará kí má ne khirkí se jhánká, aur jharokhe se chilláí, kí Us kí gári ke áne men itní der kyún lagí? Us kí gáron ke pahiye kyún atak rahe?

29 Us kí dánishmand 'auraton ne use jawáb diyá, balki us ne ap apne jawáb men kahá,

30 Kyá unhon ne kuchh nahi páyá, aur lút nahí bántí; har ek pahlawán ko ek ek yá do do kúnwárián, aur Sísará ko rangárang khil'at, aur rangárang sozní ká khil'at, aur rangárang sozní ke do khil'at lút uthánewálon kí gardanon ke liye?

31 Is tarah, ai KHUDÁWAND, tere sáre dushman halák howen, aur tere muhabbat-karnewále súraj kí mánind nowen, jab kí wuh apne zor se tulí' hotá hai. Aur zamin men chális baras amn rahá.

VI. *Isráel ká hál Midyánion ke sabab.*

VI BA'B.

PHIR baní Isráel ne KHUDÁWAND ke áge badí kí: tab KHUDÁWAND ne unhen sát baras tak Midyánion ke jabze men kar diyá.

2 Aur Midyánion ká háth Isráel par qawí húa: aur Midyánion ke sabab baní Isráel ne apne liye paháron men khoh, aur gár, aur mazbút makán banáe.

3 Aur aisé hotá thá, kí jis waqt baní Isráel kuchh bote the, us waqt Midyáni, aur 'Amáliqí, aur ahl i mashriq, un ke muqábil charh áte the;

4 Aur un ke sámhne khaimé khará karke kheton ke hásil 'Azah ke dákhil hone ke maqám tak barbad karte the; aur baní Isráel ke liye ek zarra bhi khurák na rahne dete the, na bher bakrí, na gáe bail, na gadhá.

5 Kyúnki we apní mawáshi aur apne khaimon samet tiddion ke dá' ke mánind áte the, aur un ká, aur un ke ington ká shumár na hotá thá, aur un kí sarzamin men dákhil hoke us ko barbad kar dete the.

6 So Isráel Midyánion ke sabab niháyat miskín hue, aur baní Isráel KHUDÁWAND ke áge chilláe.

7 ¶ Aur aisé húa, kí jab baní Isráel ne Midyánion ke sabab KHUDÁWAND ke áge faryád kí,

8 To KHUDÁWAND ne baní Isráel pás ek nabí bheja, jis ne unhen kahá, kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá hai, kí Main tum ko Misr se charhá láyá, aur main tumhen gulám ke ghar se nikál láyá;

9 Aur main ne Misrion ke háth se, aur un sab ke háth se, jo tumhen satáte the, chhuráyá, aur tumháre sámhne se unhen dafa kiyá, aur un ká mulk tum ko diyá;

10 Aur main ne tumhen kahá, kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá main hún; so tum un Amúrion ke ma' bádun se, kí jin ke mulk men baste

ho, mat dāro : par tum merī áwáz ke shanáwá ná hūe.

11 ¶ Phir KHUDÁWAND ká frishta áyá, aur 'Ufráh men balút ke ek darakht tale, jo Yúás Abi'azrí ká thá, báithá; aur us waqt us ká betá Jida'ún mai ke ek kolhú ke pás gehún jhár rahá thá, ki Midyánton ke háth se bacháwe.

12 So KHUDÁWAND ká frishta use dikhái diyá, aur us se kahá, ki KHUDÁWAND tere sáth hai, ai bahádúr pah-lawán.

13 Jida'ún ne use kahá, Ai Málík mere, agar KHUDÁWAND hamáre sáth hai, to ham par ye sab hādise kyún páre? aur kahán hai us kí we sab qudraten, jo hamáre bāpdādon ne ham se bayán kīn, aur kahá, Kyá KHUDÁWAND ham ko Mīsr se nahīn níká láyá? lekin ab KHUDÁWAND ne ham ko chhor diyá, aur ham ko Midyánton ke qabze men kar diyá.

14 Tab KHUDÁWAND ne us par nigáh kī, aur kahá, ki Apní is qúwat ke sáth já, ki tú baní Isráel ko Midyánton ke háth se rihái degá; kyá main tujhe nahīn bhejtá?

15 Aur us ne use kahá, Ai mere málík, main kis tarah baní Isráel ko bacháúg? Dekh, ki merá gharáná Munassí men haqír hai, aur main apne bāpdādon ke gharáne men sab se chhotá hūn.

16 Tab KHUDÁWAND ne use farmáyá, ki Main tere sáth hūngá, aur tú Midyánton ko ek hí ádmí kí tarah mar legá.

17 Tab us ne use kahá, ki Agar ab main ne terí nigáh men manzúrí pái, to mujhe koí nishán dikhá, ki jis se main jánūn, ki mujh se tú hí boltá hai.

18 Aur main terí minnat kartá hūn, ki jab tak kí main tujh pás phir áún, aur apná hadya níká láún, aur tere áge guzránún, tab tak tú yahán se qadam na utháyo. So us ne kahá, ki

Jab tak tú phir áegá, tab tak main thahrá rahūngá.

19 ¶ Tab Jida'ún gayá, aur us ne bakrí ká ek bachcha, aur ser bhar áte kí fatíri rotían taiyár kīn; aur gosht ko us ne tókri men rakhá, aur shorbá ek katore men dálke us ke liye balút ke darakht tale láke guzráná.

20 Tab KHUDá ke frishte ne use kahá, ki Is gosht aur fatíri rotion ko le jáke us chatán par rakh, aur us par shorbá dál. So us ne waisá hí kiyá.

21 ¶ Tab KHUDÁWAND ke frishte ne us 'asá kí nok se, jo us ke háth men thá, gosht aur fatíri rotion ko chhúá, aur us patthar se ág níklí, aur gosht aur fatíri rotían khá gayí. Tab KHUDÁWAND ká frishta us kí nazar se gáib ho gayá.

22 Jab Jida'ún ne dekhá, ki wuh KHUDÁWAND ká frishta thá, to Jida'ún ne kahá, Afsos hai, ai Málík KHUDÁWAND, ki main ne KHUDÁWAND ke frishte ko ámhne sámhne dekhá.

23 So KHUDÁWAND ne use kahá, Salám tujh par ho, khauf na kar, ká tú na maregá.

24 Tab Jida'ún ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur us ká nám Yahowáh-Salúm rakhá: so wuh Abi'azríon ke 'Ufráh men áj ke din tak maujúd hai.

25 ¶ Aur aisá húa, ki usí rāt KHUDÁWAND ne use kahá, ki Apne báp ká jawán bail, ya'ne wuh dísrá bail, jo sát baras ká hai, le, aur Ba'al ká mazbah, jo tere báp ká hai, dhá de, aur us par ká ghaná bág kát dál:

26 Aur KHUDÁWAND apne Khudá ke liye is chatán kí chontí par, mu'aiyan jagah par, ek mazbah baná, aur us dúsre bail ko leke us ghane bág kí lakrí ke sáth, jise tú kát dálegá, sokhtaní qurbáni guzrán.

27 Tab Jida'ún ne apne chákaron se das ádmí liye, aur, jaisá kí KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, kiyá; aur azhaski wuh yih kám din men karne

se apne bāp ke khāndān aur us shahr ke khandon se farā, is liye us ne yih rāt ko kiya.

28 ¶ Aur jab us shahr ke log subh sawere uthe, to kyā dekhte hain, ki Ba'al kā mazbah dhāyā huā parā hai, aur us par kā ghanā bāg katā parā hai, aur us mazbah par, jo binā kiya gayā thā, wuh dūsra bail us par chapāyā huā hai.

29 Tab unhon ne āpas men kahā, Wuh kaun hai, jis ne yih kām kiya? Aur jab unhon ne tahqiqāt aur pursish ki, to logon ne kahā, ki Yūsās ke bete Jida'un ne yih kām kiya hai.

30 Tab us shahr ke logon ne Yūsās ko kahā, ki Apne bete ko nikāl lā, tā ki wuh qatl kiya jāwe, is liye ki us ne Ba'al kā mazbah dhāyā, aur us par kā ghanā bāg katā dālā.

31 Yūsās ne un sabhon ko, jo us ke sāmhnē khare hue the, kahā, Kyā tum Ba'al ke wāste jhagrā karte ho, aur tum usō bachāyā chāhte ho? Jo koī us ki taraf se jhagrā kartā hai, so kī hi subh mārā jāe. Agar wuh Kḥudā hai, to āp hi apne liye jhagre; ki us kā mazbah fulāne ne girā diya.

32 Is liye us ne us dīn se us kā nām Yarubba'al rakhā, aur kahā, ki Ba'al āp us se jhagrā karegā; is liye ki fulāne ne us kā mazbah girā diya.

33 ¶ Tab sāre Midyāni, aur 'Amāliqī, aur mashriq ke log, bāham jam'a hue, aur pār utre, aur Yazra'el kī wādī men khaime khare kiye.

34 Tab Kḥudāwānd kī Rūh Jidā'un par nāzil hūī; so us ne narsingā phūnkā, aur Abī'azar ke log us kī pairaui men ikatthe hue.

35 Phir us ne sāre Munassī pās qāsīd bheje; so we bhī us kī pairaui men farāham hue: aur us ne A'shar, aur Zabulūn, aur Naftālī ke pās bhī qāsīd rawāna kiye; so we bhī un ke istiqbāl ke liye nikal āe.

36 ¶ Tab Jida'un ne Kḥudā se kahā, ki Agar tū chāhtā hai, ki merā

hāth banī Isrāel ko rihāī de, jaisā tū ne farmāyā hai,

37 To dekh, ki main un kā katran khalihān men rakh detā hūn: so agar os faqat un ke katran hī par parā ho-we, aur ās pās kī zamīn sab sūkhī rahe, to main yaqīn karūngā, ki jaisā tū ne kahā hai, tū waise hī banī Isrāel ko mere hāthon se rihāī bakhshegā.

38 Aur aisā hī huā, ki wuh subh ko sawere jo utthā, aur un ke us katran ko sametke nichorā, to us katran men se os kā pānī ek piyāla bharke niklā.

39 Tab Jida'un ne Kḥudā se kahā, ki Terā gussa mujh par na bharke, ki main faqat ek bār aur kahtā hūn: main terī minnat kartā hūn, ki faqat ab kī ek bār aur is un ke katran se terī āzmāish karūn; so ab ke chāhiye ki sirf un kā katran hī sūkhā rahe, aur ās pās kī sab zamīn par os pare.

40 So Kḥudā ne usī rāt aisā kiya, ki un kā katran to faqat khushk rahā, aur sārī zamīn par os parī thī.

VII BĀB.

TAB Yarubba'al, jo Jida'un hai, sārī jamā'at samet, jo us ke sāth thī, subh sawere utthā, aur Harūd ke kūe pās khaime khare kiye; aur Midyāniyon kā lashkar un kī uttar taraf ko, koh i Morih ke muttasil, wādī men thā.

2 Tab Kḥudāwānd ne Jida'un ko kahā, ki Tere sāth ke log bahut ziyāda hain, ki main Midyāniyon ko un ke qabze men kar dūn; aisā na ho, ki Isrāel mere sāmhnē apne par fakīr kare, aur kahe, ki Mere hī hāth ne mujhe bachāyā.

3 So tū ab logon ko sunāke manādi kar, aur kah, ki Jo koī tarsān aur hirāsān ho, so phir jāe, aur koh i Jilī'ād se sauran rawāna ho: chunān-chī un logon men se bāis hazār mard phir gaye, aur das hazār bāqī rahe.

4 Tab Kḥudāwānd ne Jida'un ko farmāyā, ki Log hanoz ziyāda hain; so tū unhen pānī pās niche lā, ki

wahán main teri khátir unhen ázmá-
úngá; aur aisá hogá, ki jis ki bábat
main tujhe kahúngá, ki Yih tere sáth
jáwe, wuhí tere sáth jáwe; aur we
sab, jin ke haqq men main kahún, ki
Ye tere sáth na jáwen, so tere sáth na
jáwen.

5 So wuh un logon ko pání pás
níche lává, aur KHUDÁWAND ne Jida-
'ún ko farináyá, ki Jo shakhs pání
chapaṛ chapaṛ karko kutte ke mánind
píwe, tú har ek aise ko 'aláhida rakh,
aur waise har ek ko bhí jo apne ghuṭ-
non par jhukke píwe.

6 So we, jinhon ne apná háth apne
munh pás láke chapaṛ chapaṛ karko
piyá, we ginti men tín sau mard the;
aur báqi sab log pání píne ko ghuṭnon
par jhuke.

7 Tab KHUDÁWAND ne Jida'ún ko
kahá, ki Main in tín sau ádmíon se,
jinhon ne chapaṛ chapaṛ karko piyá,
tujhe riháí bakhshúngá, aur Midyáníon
ko tere háth men kar dúngá; aur
báqi sab logon men har ek ko us ke
pakán par phir jáne de.

8 Tab un logon ne apná tosha aur
apne narsinge háthon men utháe, aur
báqi sab Isráel men se har ek ko us
ke khaimen men bhejá, aur un tín sau
ko apne pás rakhá; aur Midyáníon ká
lashkar us ke níche wadí men thá.

9 ¶ Aur aisá húá, ki usí rát KHU-
DÁWAND ne use farináyá, ki Uṭh, aur
us lashkar pás já; ki main ne use tere
qabze men kar diyá.

10 Aur agar tujhe utarne se khauf
ho, to tú apne naukar Fúráh ko sáth
lashkar men utar;

11 Aur tú sun legá, ki we kyá kahte
hain; bá'd us ke tere háthon men
quíwat áwegi, aur tú us lashkar pás
utar sakegá. Chunánci wuh apne
jawan Fúráh ko sáth lekar un sipáhiyon
ke pás, jo paráo ke kanáre par the,

12 Aur Midyání, aur 'Amáliqi, aur
ahl i mashriq, wadí ke bích kasrat se

tiḡdion ki mánind pare the; aur un
ke únt samundar ke kanáre ki ret ki
mánind be-shumár the.

13 Aur jab Jida'ún pahunchá, to
dekho, ki wahán ek shakhs thá, jo ap-
ná khwáb apne sáthi se bayán kartá
thá, aur us ne kahá, ki Dekh, main ne
ek khwáb dekhá hai, ki jau kí rotí ká
ek girda Midyání lashkar men girtá
húá áyá, aur ek khaimen par lag gayá,
aur us khaimen ko aisá mára kí wuh
gir gayá, aur ultá diyá, aisa kí wuh
khaima farsh ho gayá.

14 Tab us ke sáthi ne jawáb diyá,
aur kahá, kí yih Yú'as ke bete Jida'ún
Isráeli mard kí talwár ke siwá aur
kuchh nahín. Khudá ne Midyán aur
sára lashkar us ke qabze men kar diyá.

15 ¶ Aur aisá húá, kí jis waqt
Jida'ún ne yih khwáb aur us kí talwár
suní, tab síjda kiyá, aur Isráeli lashkar
ko phir áyá, aur bolá, Utho, kí KHU-
DÁWAND ne Midyání lashkar ko tum-
háre qabze men kar diyá.

16 Tab us ne un tín sau ádmíon ke
tín gol kiye, aur har ek ke háth men
ek narsingá aur us ke sáth ek khálí
ghará diyá, aur har ek ghare ke andar
mash'al rakhá.

17 Aur us ne unhen kahá, kí Mujhe
dekhte bhálte raho; aur tum waise hí
kám karo; aur khabardár, jab main
paráo ke kanáre já pahunchún, to jo
kuchh main karún, so tum bhí kijiyo.

18 Jab main, aur we sab jo mere
sáth hain, narsingá phúnken, to tum
sab bhí paráo kí har ek taraf narsingá
phúnkiyo, aur lalkáriyo, kí Yahowáh
kí aur Jida'ún kí talwár!

19 ¶ Pas Jida'ún aur we sau shakhs,
jo us ke sáth the, paráo ke kanáre par,
darmiyání pahre ke shurú' men, áe;
us hí waqt pahron kí tabdilí hui thí:
tab unhon ne narsinge phúnken aur
gharon ko jo un ke háthon men the
torá.

20 Aur un tinoṅ golon ne narsinge
phúnken aur ghare toṛe, aur mash'alon

ko apne báen háthon men liyá, aur narsingon ko apne dahine háthon men phúnkue ke liye, aur chillá uthe, ki Yahowáh kí aur Jida'un kí talwár!

21 Aur un men se har ek shakhs apní jagah par lashkar kí har ek taraf khará thá: tab sárá lashkar daurá aur chillátá húa bhág niklá.

22 Aur un tin sau ne narsingon phúnke, aur KHUDÁWAND ne sáre lashkar men har ek kí talwár us ke sáthi par chawái, aur we Bait-Sittah ko, Sarírat ke pás, aur Abil-Mahúláh kí taraf, jo Tabbát pás hai, bhág gaye.

23 Tab Isrá'elí log, Naftáli, aur A'shar, aur Munassí ke, jam'a hoke nikle, aur Midyánon ká pichhá kiya.

24 ¶ Aur Jida'un ne tamám koh i Isráim men qásid bheje, aur kahá, ki Midyánon kí mukhálafat men utro, aur un ke áne se áge pánon par Bait i Bárah tak, aur Yardan par, qábiz ho áo. Tab sáre Isráimí jam'a hoke pánon par Bait i Bárah tak aur Yardan par qábiz hue.

25 Aur unhon ne Midyán ke do sardáron 'Oreb aur Zíab ko pakrá; aur 'Oreb ko 'Oreb kí chatán par, aur Zíab ko Zíab ke kolhú pás qatl kiya; aur Midyán ko ragedá; aur 'Oreb aur Zíab ke sir Yardan ke pár Jida'un pás láe.

VIII BA'B.

AUR Isráim ko logon ne use kahá, ki Yih kyá bát hai jo tú ne ham se kí, ki jab tú Midyánon se larne gayá, to tú ne hamen talab na kiya? Aur we us ke sáth bashiddat jhagre.

2 Us ne unhen kahá, ki Main ne tumháre barábar ab kyá kiya? Kyá Isráim ke chhore hue angúr Abi'azar kí fasl se bihtar nahín?

3 Khudá ne Midyán ke sardár 'Oreb aur Zíab ko tumháre qabze men kar diyá: pas, tumháre barábar kám karne ká mujhe kyá maqdúr thá? Jab us ne yih kahá, to un ká gussa jo us par thá dhímá húa.

4 ¶ Aur Jida'un Yardan pás áya,

aur wuh aur us ke tin sau sáthi ek sáth pár utre, aur agarchi thake mánde the tau bhí ragede rahe.

5 Tab us ne Sukkát ke logon se kahá, ki In logon ko, jo mere sáth hai, rotí ke girde díjiye; is liye ki ye thak gaye hain, aur main Midyán ke donon bádsháhon Zibah aur Zillman'a ká pichhá kiye játá hún.

6 ¶ So Sukkát ke sardáron ne kahá, Kyá Zibah aur Zillman'a ke háth ab tere qabze men áe, jo ham tere lashkar ko rotán dewen?

7 Jida'un bolá, ki Jis waqt kí KHUDÁWAND Zibah aur Zillman'a ko mere háthon men kar degá, us waqt main tumháre gosht ko babúl aur sadá guláb ke kánton se dáungá.

8 ¶ Aur wuh wahán se Fanúel ko gayá, aur wahán ke logon se isí tarah mángá: so Fanúel ke logon ne bhí use jawáb diyá jis tarah Sukkátion ne use jawáb diyá thá.

9 So us ne Fanúel ke báhshindon ko bhí kahá, ki Jab main salámat phir-úngá, to is burj ko dhá dúngá.

10 ¶ Ab Zibah aur Zillman'a apne lashkar samet, kí pandrah hazár ke qarib the, kí faqat itne sharqí lashkar men se bach rahe the, Qarqúr men the: kyúnki ek lákh bis hazár ádmí talwariye máre pare the.

11 ¶ Tab Jida'un un kí taraf, jo Nubah aur Yugbiháh kí púrab ko khaimon men rahte the, gayá, aur us lashkar ko mára; ki wuh lashkar gáfil thá.

12 So jab kí Zibah aur Zillman'a bhágo, to us ne unhen ragedá, aur un Midyán bádsháhon Zibah aur Zillman'a ko pakrá, aur sáre lashkar ko paresán kiya.

13 ¶ Aur Yús ká betá Jida'un, peshtar us se kí áftáb tulú kare, jang-gáh se phirá.

14 Aur Sukkátion men se ek jawán ko pakrá, aur us se púchh páchh kí: so us ne use satthattar shakhsan ká

patá batláyá; yih sab Sukkáti ke sardár aur buzurg the.

15 Tab wuh Sukkátiön pás áyá, aur kahá, Dekho, ki Zibah aur Zillman'a, jin ki bábat tum ne mujhe ta'nazani ká, aur mujhe kahá thá, ki Kyá Zibah aur Zillman'a ke háth tere qabze men áe, ki ham tere jawánon ko, jo thak gaye hain, rotíán den?

16 Tab us ne shahr ke buzurgon ko pakrá, aur babúl aur sadá guláb ke kánte liye, aur Sukkátiön ko un kántion se samjháyá.

17 Aur Fanúel ká burj dhá diyá, aur shahrwálon ko qatl kiyá.

18 ¶ Phir us ne Zibah aur Zillman'a ko kahá, ki We log, jinhen tum ne Tabúr men mará, kaise the? We bole, Aise the, ki jaisá tú hai; aur har ek kí un men aisi súrat thi jaise sháhzáde kí.

19 Tab us ne kahá, ki We mere bhái, meri má ke bete the: so KHUDÁWAND i haiy kí gasam hai, ki agar tum unhen jítá chhorté, to main bhí tumhen na mártá.

20 Phir us ne apne bare bete Yatar ko hukm kiyá, ki Uth, unhen qatl kar. Par us jawán ne apni talvár na ainchí, kyúnki wuh darta thá, aur hanoz nau-jawán thá.

21 Tab Zibah aur Zillman'a ne kahá, ki Tú áp uth, aur ham par hamla kar; kyúnki jaisá ki mard hai, taisá us ká zor hai. So Jida'un ne uthke Zibah aur Zillman'a ko qatl kiyá, aur wuh zewar, jo un ke únton kí gardanon men the, le liye.

22 ¶ Tab bani Isráel ne Jida'un ko kahá, ki Tú ham par hukúmat kar, tú, aur terá betá, aur terá potá bhí; kyúnki tú ne hamen Midyán ke háth se chhuráyá.

23 Tab Jida'un ne unhen kahá, ki Na main tum par hukúmat karúngá, aur na merá betá tum par hukúmat karégá, balki KHUDÁWAND hí tum par hukúmat karégá.

24 ¶ Aur Jida'un ne unhen kahá, ki Main tum se ek suwál kartá hún, aur wuh yih hai, ki har ek shakhs tum men se apni lút ke karanphúl mujhe de. Kí un ke karanphúl sone ke hain, is liye ki we Isná'eli the.

25 Unhon ne jawab diyá, ki Ham bari khushi se denge. Pas unhon ne ek chádár bichháí, aur har ek ne apni lút ke mál se karanphúl us par dál diye.

26 So we sone ke karanphúl, jo us ne mánge, wazn men ek hazár sát sau misqál the; siwá zewar, aur tauq, aur argawáni poshák ke, jo Midyáni bád-sháh pahunte the, aur siwá zanjiron ke, jo un ke únton kí gardanon men thin.

27 So Jida'un ne un se ek 'afúd banáyá, aur use apne shahr 'Ufráh men rakhá; aur wahán sáre Isráel us kí pairaui men zinákár ho gaye. Aur wuh Jida'un aur us ke gharáne ke liye phandá húa.

28 ¶ Yún hí Midyáni bani Isráel ke áge aise maglúb hue, ki phir sir na uthá saken. Aur Jida'un ke dinon men chális baras tak mamlukat men ann rahá.

29 ¶ Aur Yúás ká betá Yarubba'al apne ghar jáke wahán rahá.

30 Aur Jida'un ke sattar bete the, jo us kí sulb se paidá hue the; kyúnki us kí jorúán bahut sí thin.

31 Aur us kí ek haram bhí, jo Siám men thi, us se ek betá janí; so us ne us ká nám Abimálik rakhá.

32 ¶ Aur Yúás ká betá Jida'un niháyat búrhá hoke mar gayá, aur apne báp Yúás kí qabr men, Abi'azrión ke 'Ufráh ke darmiyán, madfún húa.

33 Aur aisá húa, ki Jida'un ko marne ke ba'd, us hí waqt bani Isráel phir gaye, aur Ba'alím kí pairaui karke zinákár hue, aur Ba'al-Barit ko apná na'búd banáyá.

34 Aur bani Isráel ne KHUDÁWAND apne Khudá ko, jis ne unhen har ek

taraf se un ke dushmanon ke háth se rihái dí thí, yád na kiyá:

35 Aur na unhon ne Yarubba'al Jida'un ke ghar ká, un sab nekion ke 'iwaz, jo us ne bapí Isráel se kí thín, íhsán kiyá.

IX PAT.

TAB Yarubba'al ká betá Abimalik Sikm men apne māmúon ke pás gayá, aur un se aur apní sári nanihál se kahá, ki

2 Sikm ke sáre logon ko kahiyó, Kyá tumháre liye yih bhalá hai, ki sattar ádmí, jo sab Yarubba'al ke bete hai, tum par saltanat karen, yá yih ki ek hí faqat hukúmat kare? Aur yih bhí yád rakho, ki main tumhári haddí aur tumhárá gosht hún.

3 Aur us ke māmúon ne us kí bábat Sikm ke sab logon ke kánon men yih sab báten kahín: aur un ke dil Abimalik kí pairaui par máil hue; kyúñki we bole, ki Yih hamárá bhái hai.

4 Aur unhon ne Ba'al-Barít ke ghar men se sattar misqál chándí leke use dí; so Abimalik ne use kharch karke bánke aur bad-ma'ásh logon ko naukar rakhá, aur we us ke pairau hue.

5 Aur wuh 'Ufráh men apne báp ke ghar gayá, aur us ne Yarubba'al ke beton ko, jo us ke bhái the, jo sattar shakhs the, ek hí patthar par qatl kiyá; magar Yarubba'al ká chhotá betá Yútám bach rahá, is liye kí us ne ap ko chhipáyá thá.

6 Tab Sikm ke sáre log, aur sab ahl i Millo jam'a hue, aur gaye, aur us balút ke sutón ke ás pás, jo Sikm men thá, pahunchke Abimalik ko bádsháh kiyá.

7 ¶ Jab is kí khabar Yútám ko hui, wuh gayá, aur Jarízim ke pahár kí chonti par charhke khará húa, aur chilláyá, aur pukará, aur unhon kabá, kí Ai Sikm ke logo, meri sune, tá kí Khudá tumhári sune.

8 Kisí waqt darakht gaye, tá kí

kisi ko mas, h karke apne par bádsháh muqarrar karen. So unhon ne jáke zaitún ke darakht ko kahá, kí Tú hamárá bádsháh ho.

9 Tab zaitún ke darakht ne un se kahá, Kyá main apní chiknáhat ko, jis ke wasile Khudá aur insán kí ta-zím karte hai, chhor dún, aur jáke darakhton par hukmrán hún?

10 Tab darakhton ne anjir ke darakht ko kahá, kí Tú á, aur hamárá sultán ho.

11 Par anjir ne unhen kahá, Kyá main apní mithái aur suthrá mewa chhorún, aur jáke darakhton par hukmrán hún?

12 Tab darakhton ne ták ko kahá, kí Chal, tú hamárá bádsháh ho.

13 So ták ne unhen kahá, kí Kyá main apní mai ko, jis se Khudá aur insán khush hote hai, chhorún, aur jáke darakhton par hukmrán hún?

14 Tab un sab darakhton ne únt-katáre se kahá, kí Chal, tú hí hamárá bádsháh ho.

15 Úntkatáre ne darakhton se kahá, Agar tum sach much, mujhe apná bádsháh mas, h karke banáo, to áo, mere sáya men panáh lo; aur agar nahín, to úntkatáre se ek ág niklegí, aur Iubnán ke saroon ko jalá degí.

16 So ab agar yih rástí aur sadáqat se kiyá hai, jo tum ne Abimalik ko apná bádsháh thahráyá, aur agar tum ne Yarubba'al se aur us ke gharáne se achchhá sulúk kiyá, aur agar use us íhsán ke muwáfíq, jo us ke háthon ne kiyá, yih jazá dí;

17 (Kyúñki merá báp tumhári khátir laráísán lará, aur apní ján par bahut khelá, aur tumben Midyán ke háthon se chhuráyá:

18 Aur tum ne áj mere báp ke gharáne par balwá kiyá, aur us ke sattar bete ek patthar par qatl kiyé, aur us kí laundí ke bete Abimalik ko Sikm ke logon ká bádsháh kiyá, is liye kí wuh tumhárá bhái hai;)

19 So agar tum ne sachāi se aur wafādāri se Yarubba'al aur us ke ghar ke sāth āj ke din yih sulūk kiya hai, to tum Abimalik se khush raho, aur wuh tum se khush rahie;

20 Aur agar nahin, to Abimalik se ek āg nikle, aur Sikm ke logon ko, aur ahl i Millo ko, jalā de; aur Sikm ke log aur ahl i Millo ki taraf se bhī ek āg nikle, aur Abimalik ko khā jāwe.

21 Aur Yútām udhar se daurā aur bhāgā, aur Biar ko gayā, aur apne bhāi Abimalik ke khauf se wahin rahā.

22 ¶ Jab Abimalik ne banī Isrāel men tīn baras tak saltanat ki thi,

23 Tab Khudā ne Abimalik aur Sikm ke logon ke darmiyan ek bad ruh ko bheja, aur ahl i Sikm ne Abimalik se dagābāzi shurū ki:

24 Tá ki wuh be-rahmī, jo Yarubba'al ke sattar beton ke sāth ki thi, áwe, aur un ká kshún un ke bhāi Abimalik ke sir par, jis ne unhen qatl kiya, aur Sikm ke logon ke sir par, jinhon ne us ke bhāion ke qatl men us ki madad ki, rakhā jāwe.

25 Tab Sikm ke logon ne paharon ki chonthon par us ke liye jāsús bihāe, ki kamīn men baithen; aur unhon ne un ko, jo us rāh men ā nikle, lútā; aur Abimalik ko khabar hui.

26 Tab Ja'al bin 'Abad apne bhāion samet āyā, aur Sikm ki taraf chalā, aur ahl i Sikm ne us ká i'atimād kiya.

27 So we kheton men nikle, aur un ke tákistānon ká phal torā, aur angūron ko nichorā, aur khushī ki, aur apne butkhāne men ghuse, aur khāyā aur piyā, aur Abimalik par la'nat ki.

28 Tab Ja'al bin 'Abad ne kahā, Abimalik kaun hai, aur Sikm kyā hai, ki ham us ki khidmatguzārī karen? Kyā wuh Yarubba'al ká betā nahin? aur kyā Zabúl us ká mansabdār nahin? Tum Sikm ke bāp Ilamūr ke logon

ki khidmatguzārī karo: ham us ki khidmatguzārī kyūn karen?

29 Ai kásh ki jamā'at mere qābū men hotī, to main Abimalik ko kanāre kar detā! Aur us ne Abimalik se mukhātib hoke kahā, ki Tú apne lashkar ko barhā, aur nikal ā.

30 ¶ Jab Zabúl ne, jo shahr ká hākim thā, Ja'al bin 'Abad ki ye bāten sunī, to us ká gussa bharkā.

31 Aur us ne khufiyatan Abimalik pās qásid rawāna kiye, aur kahā bhejā, ki Dekh, Ja'al bin 'Abad apne bhāion samet Sikm men āyā; aur dekh, ki we teri mukhālafat men shahr ko mazbút karte hai.

32 Pas, tú apne logon samet rát ko uth, aur maidān ke bich ghāt men baith;

33 Aur subh ko, jyūnhin ástāb tulú' karo, sawere uthkar shahr par hamla kar; aur dekh, jab ki wuh apne logon ke sāth terā sāmhnā karne ko nikle, to jo kuchh tere hāth se ho sake tú un se kar.

34 ¶ So Abimalik apne sab logon samet rát hī ko uthā, aur chār gol karke Sikm ke muqābil ghāt men baithā.

35 Aur Ja'al bin 'Abad bāhar niklā, aur shahr ke phātak ko ástāne par kharā rahā. Tab Abimalik apne logon samet kamīn-gāh se niklā.

36 Aur jab Ja'al ne fauj ko dekhā, to us ne Zabúl se kahā, ki Paharon ki chonthon par se log uthate hai. Zabúl ne use kahā, ki Ye paharon ke chhānw hai, jo tujhe ádmion ke aise nazar áte.

37 Tab Ja'al ne phir kahā, aur yūn bolā, ki Dekh, maidān ke bichon bich se log ūpar se chalo áte hai, aur ek gol Ma'onanim ke dasht ki taraf se áta hai.

38 Tab Zabúl ne use-kahā, Ab terā wuh munh kahān hai, jis se tú ne kahā, ki Abimalik kaun hai, ki ham us ki khidmatguzārī karen? Kyā yih wuh jamā'at nahin, jise tú ne

zali samjhá? So ab báhar jáiye, aur un se laráí kijiye.

39 Tab Ja'al Sikm ke logon ke sámhne báhar niklá, aur Abimalik se lará.

40 Aur Abimalik ne use ragedá, aur wuh us ke sámhne se bhág niklá; aur ráh men shahr ke phátak tak bahutere máre gaye, aur bahutere vakhmí hús.

41 Aur Abimalik ne Arúmah men búdobásh kí: aur Zabúl ne Ja'al ko, aur us ke bháion ko, khárij kar diyá, tá ki Sikm men na rahen.

42 Aur dúse din subh ko aisá húá, ki logon ne nikalke maidán ko pakrá; aur Abimalik ko khabar húi.

43 So Abimalik ne log liye, aur unhen tín gol kiyá, aur maidán ke bich ghát men baithá, aur muntazir rahá, aur dekho, ki log shahr se nikal áe; tab wuh un ká sámhná karne ko uthá, aur unhen már liyá.

44 Aur Abimalik us gol samet, jo us ke sáth thá, áge lapká, aur shahr ke phátak ki ráh-guzar par áke khará húá; aur do gol, jo maidán men the, un logon par á pare, aur unhen kát dálá.

45 Aur Abimalik us din shám tak shahr se lartá rahá, aur shahr ko le liyá, aur shahr ke logon ko qatl kiyá, aur shahr ko dháke khák i siyáh kar diyá, aur us par namak bithráyá.

46 ¶ Aur jab Sikm ke burj ke sab logon ne yih suná, to we Barit Ma'búd ke mandir ke garh men panáh ke liye já ghuse.

47 Aur Abimalik ko yih khabar húi, ki Sikm ke burj ke sab log ikat-the hús hain:

48 Tab Abimalik apní fauj samet Zalmún ke pahár par charhá; aur Abimalik ne kulhárá apne háth men liyá, aur darakhthon men se ek darakht kí dáli káti, aur use utháke apne kándhe par dhará, aur apne sáthwálo logon ko kabá, Jo kuchh tum ne mujhe

karte dekná, tum bhi jald waisá hi karo.

49 Tab un sab logon men se har ek ne ek dáli kát lí, aur Abimalik ke piche ho liye, aur unhen burj par dálke un men ág lagá dí. Chunánchi Sikm ke burj men jitne log the, jal mare; sab mard aur 'auraten, qarib ek hazár ke the.

50 ¶ Phir Abimalik Taibiz men áyá, aur Taibiz ke muqábil khaime khare kiye, aur use le liyá.

51 Lekin wahán shahr ke andar ek bará muhkam qil'a thá; so sáre mard, aur 'auraten, aur shahr ke sáre báshinde bhágke us men já ghuse, aur darwáza band kar liyá, aur qil'a kí chhat par charh gaye.

52 Tab Abimalik qil'a par áyá, aur us se lará, aur qil'a ke darwáze se, yih iráda karke kí use jalá de, nazdik húá.

53 Tab kisi 'aurat ne chakkí ke pát ká ek tukrá Abimalik ke sir par dál diyá, aur us kí khopri ko tor dálá.

54 Tab Abimalik ne fauran ek jawán ko, jo us ká siláhbardár thá, buláyá, aur use kahá, ki Apní talwár khinch aur mujhe már, tá kí mere haqq men yih na kahen, kí Ek 'aurat ne use mára. Aur us jawán ne use bhonk dí; so wuh mar gayá.

55 Jab Isráelion ne dekhá, kí Abimalik tamám húá, to har ek apne mákán ko rawána húá.

56 ¶ Is tarah se Khudá ne Abimalik kí us sharárat ko, jo us ne apne sattar bháion ko márke apne báp se kí thi, us par pherá:

57 Aur Sikm ke logon kí sári badi Khudá ne un ke siron par dáli; aur wuh la'nat, jo Yarubba'al ke befo Yútám ne un par kí thi, un par á pari.

X BAT.

AUR Abimalik ke bá'd Tol'a bin Fúah bin Dúddó, jo Ishakár ke khándán men se thá, baní Isráel kí himáyat karne ko uthá, wuh Isráion

ke pahár ke darmiyán Samír men rahtá thá.

2 Us ne teis baras baní Isráel par hukúmat kí, aur mar gayá, aur Samír men gárá gayá.

3 ¶ Ba'd us ke Jili'ádi Yáir uthá, aur us ne baní Isráel par báis baras aukúmat kí.

4 Us ke tis beté the, jo tis gadhí ke bachheron par charhá karte the, aur un ke tis shahr the, jin ke nám áj ke din tak Yáir-bastían hain, Jili'ád kí zamín men.

5 Aur Yáir mar gayá, aur Qámún men gárá gayá.

6 ¶ Tab baní Isráel KHUDÁWAND ke huzúr phir badí karne lage, aur unhon ne Ba'alím, aur 'Istárá, aur Arám ke ma'búdon, aur Saidá ke ma'búdon, aur Moáb ke ma'búdon, aur baní 'Ammún ke ma'búdon, aur Filistíon ke ma'búdon kí parastish kí, aur KHUDÁWAND ko chhor diyá, aur us kí bandagí ua kí.

7 Tab KHUDÁWAND ká qahr Isráel par bharká, aur us ne unhon Filistíon ke háth men, aur baní 'Ammún ke háth men, bech dálá.

8 Aur unhon ne usí sál men baní Isráel ko, balki athárah baras sab baní Isráel ko, jo Yárdan ke pár 'Ammúníon kí zamín men aur Jili'ád men the, bashiddat zúkh diyá, aur niháyat tang kiyá.

9 Aur baní 'Ammún ne Yárdan pár hoke Yahúdáh aur Binyamín aur Ifráím ke khándán se jang kí, yahán tak kí Isráel bahut tang áe.

10 ¶ Tab baní Isráel ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, kí Ilam ne terá gunáh kiyá, kí apne KHUDÁ ko chhorá, aur Ba'alím kí parastish kí.

11 Aur KHUDÁWAND ne baní Isráel ko farmáyá, Kyá aisá nahín, kí main ne tumhen Misríon ke, aur Amúrion ke, aur baní 'Ammún ke, aur Filistíon ke háth se rihái dí?

12 Aur Saidáníon, aur Amáliqíon,

aur Máu'úníon ne bhí tum ko tang kiyá, aur tum ne mujh ko pukará, so main ne tumhen un ke háthon se bhí chhuráyá.

13 Báwujúd us sab ke tum ne mujhe tark kiyá, aur ajnabí ma'búdon kí parastish kí: so ab main tumhen rihái nahín done ká.

14 Tum jáo, aur un ma'búdon se, jinhen tum ne íkhtiyár kiyá hai, faryád karo; kí we hí tumháre dukhon ke waqt tum ko chhuráwen.

15 ¶ Phir baní Isráel ne KHUDÁWAND se kahá, kí Ham ne to gunáh kiyá: so tú us sab ke muwáfíq, jo tere nazdík achchhá hai, ham se kar; saqat áj hí hamen rihái díjiye.

16 Aur unhon ne ajnabí ma'búdon ko apne darmiyán se dúr kiyá, aur KHUDÁWAND kí bandagí kí; tab us ká ji Isráel kí paroshání se gamgín húa.

17 Us waqt baní 'Ammún jam'a húa, aur Jili'ád men khaine khare kiye. Aur baní Isráel bhí faráham húa, aur Misfáh men khaimazan húa.

18 Tab Jili'ád ke logon aur amíron ne ápas men kahá, Wuh kaun shakhs hai, jo pahle baní 'Ammún se lafná shurú' kare? kí wuhí Jili'ád ke sab báhíndon ká sardár hogá.

XI BAB.

AUR Jili'ád men Iftáh nám ek shakhs bará bahádúr thá: yih ek qahba ke pet se paidá húa thá, aur Iftáh ká báp Jili'ád thá.

2 Aur Jili'ád kí jorú us se beté janí; aur us 'aurat ke beté bare húa, tab unhon ne Iftáh ko khárij kar diyá, aur use kahá, kí Hamáre báp ke ghar men terá hissa nahín, is liye kí tú ajnabí 'aurat ke pet se hai.

3 Tab Iftáh apne bháíon ke pás se bhágá, aur Túb kí zamín men já rahá: aur us ke pás bánke log jam'a húa, aur we us ke sáth áyá jáyá karte the.

4 ¶ Aur aisá húa, kí ek muddat ke ba'd baní 'Ammún baní Isráel se lare.

5 Aur yún húa, kí tab baní 'Am-

mún baní Isráel se laṛne lage, to Jili'ádi buzurg nikle, ki Iftáh ko Túb kí zamin se le áwen :

6 So unhoṇ ne Iftáh ko kahá, ki A', aur hamará sardár ho, tá ki ham baní 'Ammún se laṛen.

7 Aur Iftáh ne Jili'ádi buzurgon se kahá, Kyá tum ne mujh se 'adawat nahín kí, aur mujhe mere báp ke ghar se nikál nahín diyá? So ab jo tum tangí men pare, to mujh pás kyún áe?

8 Aur Jili'ádi buzurgon ne Iftáh ko kahá, ki Ab ham is liye tere pás phir áe, ki tú hamará sáth dewe, aur baní 'Ammún se jang kare, aur hamará aur Jili'ád ke sáre báshindon ká sardár ho.

9 Aur Iftáh ne Jili'ádi buzurgon se kahá, ki Agar tum mujhe apne yahán phir le chalo, ki main baní 'Ammún se laṛún, aur agar KHUDÁWAND un ko mere áge maglúb kar de, to kyá main tumbará sardár hoúngá?

10 Jili'ádi buzurgon ne Iftáh ko jawáb diyá, ki KHUDÁWAND hamáre darmiyan sunnewálá howe, basharte ki tere kahne ke mutábíq ham 'amal na karen.

11 Tab Iftáh Jili'ádi buzurgon ke sáth rawána húá, aur logon ne use apná sardár aur hákim muqarrar kiyá: aur Iftáh ne Misfáh men KHUDÁWAND ke áge apní sab bátén kahín.

12 ¶ Aur Iftáh ne baní 'Ammún ke bádsháh pás elchí bheje, aur kahá, Tujhe mujh se kyá hai, jo tú mujh par merí sarzamin men laṛne ko chaṛh áyá hai?

13 Aur baní 'Ammún ke bádsháh ne Iftáh ke elchion ko jawáb diyá, Is liye ki jab baní Isráel Misr se nikal áe the, to unhoṇ ne merá mulk, Arnún se leke Yabúq tak aur Yardan tak, le liyá thá. So ab tú wuh sarzamin salámatí se mujhe pher de.

14 Tab Iftáh ne un elchion ko baní 'Ammún ke bádsháh pás plúr bhejá;

15 Aur use kahá, Iftáh yih kahátá hai, ki Isráel ne Moáb kí sarzamin

aur baní 'Ammún ká mulk nahín liyá;

16 Kyúnki Isráelí jab Misr se nikal áe the, aur daryá e Qulzum tak bayábán men chale, aur Qádis men áe;

17 Tab Isráelion ne Adúm ke bádsháh ko payám bhejá, ki Ham ko apní sarhadd se guzarne de: lekin Adúm ká bádsháh un ká shanawá na húá. Aur isí tarah unhoṇ ne Moáb ke bádsháh ko kahlá bhejá, aur us ne bhí na máná: chunáncihí Isráelí Qádis men maqám kar rahe;

18 Tab we bayábán men hoke rawána húe, aur Adúm kí sarzamin aur Moáb ke mulk ke gird pherá kiyá, aur Moáb kí sarzamin kí púrab taráf se áe, aur Arnún ke us pár khaima khare kiye; par Moáb kí sarhadd men dákhil na húe, is liye ki Moáb ká siwána Arnún hai.

19 Tab Isráel ne Amúríon ke bádsháh Saihún ke pás, jo Hasbún ká bádsháh thá, elchí bheje; aur Isráel ne us se kahá, ki Ham ko rukhsat dijiye, ki ham tumbári sarzamin se hoke apne maqám ko chale jáen.

20 Par Saihún ne Isráel pari 'atibár na kiyá, ki unhoṇ apní sarhadd se guzarne dewe; balki Saihún ne apne sab log jam'a kiye, aur Yahas men khaimazan húá, aur Isráel se laṛá.

21 Aur KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne Saihún ko, us ke sáre lashkar samet, Isráel ke qabze men kar diyá, aur unhoṇ ne unhoṇ már liyá. Isí tarah Isráelí us mulk ke báshinde Amúríon kí sári zamin ke wáris ho gaye.

22 Aur we Arnún se leke Yabúq tak, aur bayábán se Yardan tak, Amúríon kí sári sarhaddon par qábiz húe.

23 So ab jo KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne Amúríon ko apní qaum Isráel ke áge mírás se khári kiyá, kyá tú us ká wáris hogá?

24 Jo terá ma'búd Kamús tujhe

míráś meñ detá hai, kyá tú use míráś meñ nahín letá? Pás, ham bhí un sab ko, jinhen KHUDÁWAND hamará KHudá hamáre sámhne se khárij kar dewe, ham un ke wáris hongé.

25 Aur ab kyá tú Moáb ke bádsháh Balaq se, jo Safúr ká betá thá, kuchh bihtar hai? Kyá us ne baní Isráel se kadhí jhagrá kiyá, yá kyá us ne kadhí un ká sámhna kiyá?

26 Jis waqt kí baní Isráel Hasbún meñ aur us ke shahron meñ, aur 'Ará'ir aur us ke shahron meñ, aur un sab shahron meñ, jo Arnún ke donon kandron par haiñ, tñ sau baras rahá kiye; us waqt tum ne unhen kyúñ na chhurárá?

27 Garaz main ne terí badí nahín kí, balki tú mujh se badí kartá hai, kí mere sáth larne áta hai. Pás, KHUDÁWAND hí, jo Muusif hai, baní Isráel aur baní 'Ammún ke darmiyán áj ke din insáf kare.

28 Lekin baní 'Ammún ke bádsháh ne un báton ko, jo Istáh ne use kahlá bluejñ, na suná.

29 'Tab KHUDÁWAND kí Rúh Istáh par áí, aur wuh Jili'ád aur Mu-nassi se guzarke Misfáh ko, jo Jili'ád meñ hai, pahunchá, aur Jili'ád ke Misfáh se baní 'Ammún kí taraf khrúj kiyá.

30 Aur Istáh ne KHUDÁWAND kí mannat máni, aur kahá, kí Agar tú yaqínan baní 'Ammún ko mere háth meñ kar de,

31 To aisá hogá, kí main jab baní 'Ammún kí taraf se salámatí ke sáth phirúngá, to jo koi mere ghar ke darwáze se pahle mere istiqbál ko niklegá, wuh KHUDÁWAND ká hogá, aur main us ko sokhtaní qurbání gúz-ránuṅgá.

32 'Tab Istáh baní 'Ammún kí taraf pár utrá, tá kí un se larái kare: aur KHUDÁWAND ne un ko us ke háth-on meñ kar diyá.

33 Aur us ne 'Ará'ir se leke Minyat

ke madkhal tak, jo bís shahr haiñ, aur Abil-Karámim tak, niháyat bará qitál kiyá. Us tarah baní 'Ammún baní Isráel se maglúb hue.

34 ' Aur Istáh Misfáh ko apne ghar árá, aur dokho, us kí betí table bajáti aur náchtí hui us ke istiqbál ke liye nikli: aur wuh iklautí farzand thí; us ke siwá us ke koi betí betá na thá.

35 Aur aisá hui, kí jab us ne use dekhá, to us ne apne kapre pháre, aur bolá, Ilác, háe, meri betí; tú ne mujh ko niháyat zalil kiyá hai, balki tú un meñ se hai, jo mujhe dukh dete haiñ; kyúñki main ne KHUDÁWAND ko zubán dí hai, aur tál nahín saktá.

36 Us ne us ko kahá, Ai mere báp, agar tú ne KHUDÁWAND ko zubán dí hai, to jo kuchh tere munh se niklá so mujh se kar; is liye kí KHUDÁWAND ne tere dushmanon baní 'Ammún se terá intiqám liyá.

37 Phir us ne apne báp ko kahá, Mere liye itná kar, kí do mahinon kí muhlat mujh ko de, tá kí kohistán meñ phirúñ, aur main apní sáthwálon ke sáth apne kunwáran par roñ.

38 Wuh bolá, Já. Aur us ne use do mahine kí rukhsat dí; aur wuh apní sáthwálon ko leke gayí, aur kohistán meñ apne kunwáran par roí.

39 Aur aisá hui, kí do mahinon ke ba'd wuh apne báp pás phir áí, aur us ne us ke haq meñ us mannat ko, jo us ne máni thí, adá kiyá: so us ne kisi mard ko na jáná. Chunáñchi baní Isráel meñ yih dastúr hui,

40 Kí sál ba sál Isráel kí betiñ játi thin, kí har baras meñ char din tak Istáh Jili'ádi kí betí kí sanákhwání karen.

XII BA' B.

US waqt Isráim ke log jam'a hoke uttar atráf meñ gaye, aur Istáh se kahá, Tú jo baní 'Ammún se jang karne ko pár utrá, to kyúñ hamen talab na kiyá, kí ham tere sáth chalte?

So ab ham tere ghar ko tujh samet jalá denge.

2 Istáh ne unhen jawáb diyá, ki Merá aur mere logon ká bará jhagrá baní 'Ammún ke sáth ho rahá, aur jab main ne tumhen buláýá, to tum ne un ke háth se mujhe riháí na dí.

3 Aur jab main ne yih dekhá, ki tumhári taraf se riháí nahín hotí, to main ne apní ján hathelí par rakhí, aur pár utarke baní 'Ammún ká sámh-ná kiýá, aur KHUDÁWAND ne unhen mere háth men kar diyá: so tum áj ke din kis liye mujh pás áe ki mujh se laró?

4 Tab Istáh ne sáre Jilí'ádíon ko jam'a karko Ifráimíon se laráí kí, aur Jilí'ádíon ne Ifráimíon ko már liýá; kyúñki we kahte the, ki Tum Jilí'ádí Ifráim ke bhagore ho, jo Ifráimíon aur Munassíon ko darmiyán rahte ho.

5 Aur Jilí'ádíon ne Yardan ke pá-yábon ko, jo Ifráimíon ke sámhne the, apne qabze men kiýá. Aur aisá húa, ki jo Ifráimí bhágá húa áyá, wuh bolá, ki Mujhe pár jáne de. Aur Jilí'ádíon ne use kahá, ki Kyá tú Ifráimí hai? Agar wuh bolá, Nahín;

6 Tab unhon ne use kahá, Kah to, Shibulat; Wuh bolá, Sibulat; is liye ki wuh sahíh na bol saktá thá. Tab unhon ne use pakrá, aur Yardan ke páyábon par qatl kiýá: chunáñchi us waqt wahán bayális hazár Ifráimí qatl kiye gaye.

7 Aur Istáh ne chha baras tak baní Isráel men hukúmat kí: ba'd us ke mar gayá, aur Jilí'ád ke shahron se ek shahr men gárá gayá.

8 ¶ Ba'd us ke Ibsán Baitlahamí baní Isráel ká hákim húa.

9 Us ke tis bethe the, aur tis betíán: so tis betíán us ne báhar byáh dín, aur báhar se apne beton ke liye tis betíán le áyá. Wuh sáť baras tak Isráelíon ká hákim rahá.

10 So Ibsán mar gayá, aur Baitlaham men gárá gayá.

11 ¶ Aur us ke ba'd Zabulúni Aílún Isráelíon ká hákim húa; aur us ne das baras Isráel par hukúmat kí.

12 Aur Zabulúni Aílún mar gayá, aur Aíya'lún men Zabulún kí sarzamín men dafan kiýá gayá.

13 ¶ Us ke ba'd Hílel Fir'átúni ká betá 'Abdún hákim húa.

14 Aur us ke chális bete the, aur tis pote, jo sattu gadhí ke bachheron par charhá karte the. A'th baras us ne Isráel par hukúmat kí.

15 Aur Hílel Fir'átúni ká betá 'Abdún mar gayá, aur 'Amáliq ke kohistán men sarzamín i Ifráim men Fir'átún ke bích gárá gayá.

XIII B'ÁB.

PHILR baní Isráel ne KHUDÁWAND kí nazar men badkárí kí: aur KHUDÁWAND ne unhen chális baras tak Filistíon ke háth men kar diyá.

2 ¶ Aur Dán ke gharáne men Zur'áh ká ek shakhs thá, jis ká nám Manáha thá. Us kí jorá bánjh thí, aur koi larká na janí.

3 Aur KHUDÁWAND ká firishta us 'aurat ko dikháí diyá, aur use kahá, ki Dekh, ab tú bánjh hai, aur jantí nahín; par tú hámila hogí, aur betá janegí.

4 So ab khabardár rahiyo, aur mai yá nasho kí koi chíz na píjiyo, aur har ek nápák chíz ke kháne se parhez kíjiyo;

5 Kyúñki, dekh, tú hámila hogí, aur betá janegí; us ke sir par kabhí ustura na phiregá; is wásto ki wuh larká ríhm hí se KHUDÁ ká nazír hogá; aur wuh Isráelíon ko Filistíon ke háth se riháí dená shurd' karegá.

6 ¶ Tab us 'aurat ne áke apne shauhar se kahá, ki Ek mard i KHUDÁ mujh pás áyá; us kí súrat KHUDÁ ke firishte kí súrat kí tarah bahut darání thí: par main ne us se nahín púchhá, ki Tú kahán se hai? aur na us ne mujhe apná nám batáýá:

7 Par us ne mujhe kahá, Dekh, tú

námila hogí aur betá janegí; so tú ab mai yá koí nasha na píná, aur nápak chíz na kháná; kyúnki wuh larká peṭ hí se, us ke marne ke din tak, Kḥudá ká nazír hogá.

8 ¶ Tab Manúha ne KḤUDÁWAND ke huzúr 'ájizí se du'á kí, aur kahá, Ai mere Málík, aisá kar kí wuh mard í Kḥudá, jise tú ne bhejá thá, ham logon pás phir áwe, aur ham ko sikh-láwe, kí us larke se, jo paidá hone ko hai, ham kyá karen.

9 Aur Kḥudá ne Manúha kí áwáz suní; aur Kḥudá ká frishtha us 'aurat pás, jis waqt wuh khet men baithí thí, phir áyá: us waqt us ká shauhar Manúha us ke sáth na thá.

10 So us 'aurat ne phurtí kí, aur daurke apne kḥasam ko jatáyá, aur use kahá, kí Dekh, wuhí mard, jo agle din mujhe dikháí diyá thá, so ab phir mujhe dikháí diyá.

11 Tab Manúha uthke apní jorú ke píchhe rawána húa, aur us mard pás áyá, aur use kahá, Kyá tú wuhí mard hai, jis ne is 'aurat se bátén kí? Us ne kahá, Main wuhí hún.

12 Tab Manúha ne kahá, Ai kásh kí terí bátén púrí howen! Par wuh larká kis taur ká hogá? aur us ká kám kyá hogá?

13 KḤUDÁWAND ke frishthe ne Manúha se kahá, Un sab chízon se, jo main ne kahín, yih 'aurat parhez kare.

14 Wuh aisi koí chíz, jo ták se paidá hotí hai, na kháwe, aur mai yá koí nasha na píe, aur nápak chíz na kháwe; un sab hukmon kí, jo main ne use kiye hai, muháfazat kare.

15 ¶ Aur Manúha ne KḤUDÁWAND ke frishthe ko kahá, Kí tujhe se ijázat ho, to ham tujh ko rok rakhen, jab tak kí ham tere liye ek bakrí ká bachcha taiyár karen.

16 Tab KḤUDÁWAND ke frishthe ne Manúha ko jawáb diyá, Agarchi tú mujhe rok rakhe, tau bhí main teri roṭí nahín kháne ká: par agar tú

soḡhtaní qurbání guzránne cháhátá hai, to tujhe lázim hai kí KḤUDÁWAND ke liye guzráne. Kí Manúha na jántá thá, kí wuh KḤUDÁWAND ká frishtha hai.

17 Phir Manúha ne KḤUDÁWAND ke frishthe ko kahá, Apná nám batá, tá kí jab terá kahá púra ho, to ham terí ta'ríf karen.

18 Aur KḤUDÁWAND ke frishthe ne use kahá, Tú kyún merá nám púchhtá hai? merá nám 'Ajíb hai.

19 Tab Manúha ne bakrí ká ek bachcha nazr kí qurbání samet leke ek chatán par KḤUDÁWAND ke liye unhen guzráná: aur frishthe ne 'ajáib kám kiye; aur Manúha aur us kí jorú donon dekh rahe the.

20 Aur aisá húa, kí jab mazbah par se ásmán kí taraf shu'ala uthá, to KḤUDÁWAND ká frishtha shu'ala ke darmiyan mazbah par se ásmán ko chalá gayá. Aur Manúha aur us kí jorú ne us hál ko dekhá, aur aundhe munh zamin par gire.

21 Aur KḤUDÁWAND ká frishtha, Manúha aur us kí jorú ko phir dikháí na diyá. Tab Manúha ne jáná, kí wuh KḤUDÁWAND ká frishtha thá.

22 Tab Manúha ne apní jorú se kahá, kí Ham ab zarúr mar jáenge, kyúnki ham ne Kḥudá ko dekhá.

23 Us kí jorú ne use kahá, Agar KḤUDÁWAND cháhátá, kí hamen már dále, to soḡhtaní qurbání aur nazr kí qurbání hamáre háthon se qabúl na kartá, na hamen yih sab kuchh dikhátá, aur na hamen is waqt yih, jo us ne hamen kahá, kahátá.

24 ¶ Aur wuh 'aurat betá janí, aur us ká nám Samsún rakhá; aur wuh larká barhá, aur KḤUDÁWAND ne use mubárák kiya.

25 Aur KḤUDÁWAND kí Rúh ne Dán kí kḥaimagáh Sur'ah aur Istál ke darmiyan use waqt ba waqt ubháne lagí.

XIV BĀB.

AUR Samsún Timnat men utrā; aur Timnat men us ne Filistion kī betion men se ek 'aurat ko dekhā.

2 Aur us ne phir āke apne bāp aur apnī mā se kahā, ki Main ne Filistion kī betion men se Timnat men ek 'aurat ko dekhā: so tum use lo kī merī jorū howe.

3 Tab us ke bāp aur us kī mā ne use kahā, Kyā tere bhāion kī betion men aur merī sārī qaum men koi 'aurat nahīn hai, jo tū nā-makhtūn Filistion men se kisī ko jorū kiyā chāhtā hai? Samsún ne apne bāp ko kahā, Isī ko mere wāste le; kyūnki wuh mujhe bahut achchhī ma'lūm hotī.

4 Par us ke mā bāp na samjhe, ki yih KHUDĀWAND kī marzī se hai, ki Filistion se muqābala karne kā dānw dhūndhtā hai; kyūnki us waqt Filistī Isrāel par hukmrān the.

5 ¶ Bād' us ke Samsún aur us ke mā bāp Timnat men utre, aur Timnat ke tākistānon men pahunchē; to dekho, ek jawān sher us ke sāmhnē ā garjā.

6 Tab KHUDĀWAND kī Rūh Samsún par nāzil hūī, aur us ne use yūn phārā jaise bakrī ke bachche ko phārte hain, bāwujūdo ki us ke hāth men kuchh na thā: par wuh, jo us ne kiyā thā, apne bāp se yā apnī mā se na kahā.

7 Phir wuh utar gayā, aur us ne us 'aurat se bāten kīn; aur wuh Samsún kī nazar men achchhī lagī.

8 ¶ Aur bād' ek mudhat ke wuh us ko lene gayā, aur us jagah pahunch-ke kanāre gayā, tā ki us sher kī lāsh ko dekhe; aur dekho, ki wahān sher kī lāsh men shahd kī makkhion kā hujūm aur shahd bhī thā.

9 Us ne use hāth men le liyā, aur khātā hūā chālā, aur apne mā bāp pās āyā, aur unhen bhī kuchh diyā, aur unhon ne khāyā: par us ne unhen na

jatāyā, ki main ne yih shahd sher kī lāsh men se nikālā.

10 ¶ Phir us kā bāp us 'aurat ke yahān utar gayā: wahān Samsún ne barī mihmānī kī; kyūnki jawānon kā yih dastūr thā.

11 Aur aisā hūā, ki jab wahān ke logon ne use dekhā, to we tīs rafiqon ko lāe, ki us ke sāth rahen.

12 ¶ Samsún ne unhen kahā, ki Main tum se ek pahelī pūchhtā hūn: so agar tum mihmānī ke sāt din men use būjho, aur mujhe batlāo, to main tīs kattānī orhne aur tīs jore kapre tum ko dūngā:

13 Aur agar tum batā na sako, to tum tīs kattānī orhne aur tīs jore kapre mujh ko do. We bole, ki Apnī pahelī bayān kar, tā ki ham use sunen.

14 Tab us ne kahā, Khānewāle men se khānā niklā, aur zabardast men se mīthās. Aur we tīn din tak us pahelī ko hall na kar saken.

15 Aur sātwen din unhon ne Samsún kī jorū se kahā, ki Ilamāre liye apne shauhar ko phuslā, tā ki pahelī hamen bujhā dewe; nahīn to ham tujh ko aur tere bāp kā ghar āg se jalā denge: kyā tum ne ham ko isī liye bulāyā hai, ki hamārā jo kuchh hai so apnā kar lo?

16 Tab Samsún kī jorū us ke āge roī, aur bolī, ki Tū mujh se dushmanī rakhtā hai, aur mujh ko piyār nahīn kartā: tū ne merī qaum ke farzandon se wuh pahelī pūchhī, aur mujhe batlā na di. Us ne use kahā, Dekh main ne apne bāp aur apnī mā ko bhī nahīn batāī hai, so kyā tujhe batlā dūn?

17 So wuh us ke āge un sāt dinon tak, jin men un kī mihmānī ho rabī, royā kī: aur sātwen din aisā hūā, ki us ne use batā di; kyūnki us ne use nipat tang kiyā: so us ne apnī qaum ke farzandon se kah di.

18 Aur us shahr ke logon ne sātwen din sūraj ke dūbnē se pahle us se kaha,

Shalid se míthá kyá hai, aur bāgh se zabardast kaun? Tab us ne unheñ kahá, Agar tum merí bachhiyá ko hal tale na jotte, to merí paheli kabhú na bújhte.

19 ¶ Phir KHUDÁWAND kí Rúh us par názil húi, aur wuh Asqalún ko utar gayá; wahán us ne un ke tís ádmí máre, aur un kí poshák le lí, aur we jore kapre paheli-bújhnewálon ko diye. So us ká gussa bharká, aur wuh apne má báp ke ghar uthke chálá gayá.

20 Par Samsún kí jorú, us ke ek rafiq ko, jise us ne dost rakhá thá, dí gayí.

XV BA' B.

BA'D ek muddat ke gehún kátne ke mausim men aisá húa, kí Samsún ek bakrí ká bachcha leke apní jorú ko yahan gayá, aur us ne kahá, Main apní jorú pás kothrí men jáungá. Magar us ko báp ne use andar jáne na diyá.

2 Aur us ke báp ne kahá, Mujh ko yaqín thá, kí tú us se bezár húa; is liye main ne use tere rafiq ko de dálá: kyá us kí chhotí bahin us se kahín khúbsúrat nahín hai? so us ke 'iwaz ise lijiye.

3 ¶ Samsún ne un kí bábat kaha, Main is waqt Filistion ke muqábale men ho-ílzám thahrúngá, agarchi main un se burái karún.

4 Aur Samsún ne jáke tín sau siyár pakre, aur do do karke dum se dum miláe, aur donon dumon ke bích mash'alen bándhín.

5 Aur mash'alon ko roshan karke siyár Filistion ke khare kheton men chhor diye, aur púllon se leke taiyár kheton tak, angúrí bágon aur zaitún-on samet, jalá diyá.

6 ¶ Tab Filistion ne kahá, Yih kis ne kiya? We bole, Timnatí ke dāmád Samsún ne, is liye kí us ne us kí jorú chhínke us ke rafiq ko dí. Tab Filistí chaph áe, aur us aurat ko aur us ke báp ko ág se jalá diyá.

7 ¶ Aur Samsún ne unheñ kahá, Agarchi tum ne aisá kiya, tau bhí main tum se badlá lúngá; ba'd us ke báz áungá.

8 Aur us ne unheñ, kúlon aur ránon par, ba'í már mári: aur wahán se utarke Aitám kí paháří ke ek darár men já rahá.

9 ¶ Tab Filistí chapho, aur sarza-min i Yahúdáh ke darmiyán khaimgáh kí, aur Lahí men phail gaye.

10 Aur Yahúdáh ke logon ne un se kahá, Tum ham par kyún chaph'áo ho? We bole, Samsún ke bándhne ko ham áe haiñ, kí jaisá us ne ham se kiya, ham us se waisá hí karen.

11 Tab Yahúdáh ke tín hazár jawán Aitám kí paháří ke us darár men utar gaye, aur Samsún ko kahá, Kyá tú na jántá thá, kí Filistí ham par hukmrán haiñ? so yih tú ne ham se kyá kiya? Us ne unheñ kahá, Jaisá unheñ ne mujh se kiya thá, main ne un se waisá hí kiya.

12 Unheñ ne use kahá, Ab ham áe haiñ, kí tujhe bándhke Filistion ke, qabze men kar den. Samsún ne unheñ kahá, Mujh se qasam karo, kí Ham ap tujh par hamla na karenge.

13 Unheñ ne use jawáb deke kaha, kí Nahín; par ham tujhe kaske bándhenge, aur un ke qabze men tujh ko kar denge: par hargiz tujhe ján se na márenge. Phir unheñ ne use do nayí rassion se bándhá, aur paháří men se use úpar láe.

14 ¶ Jab wuh Lahí men á pahunchá, to Filistí us par laikare: us waqt KHUDÁWAND kí Rúh us par názil húi, aur we rasse, jin se us ke bázú bandhe the, aise ho gaye jaise san jo ág se jal jáe, aur us ke háthon par kí bandon khul gayín.

15 Us waqt us ne ek gadhe ke jabro kí nayí haddí páí, aur apná háth barháke use liya, aur us se us ne ek hazár ádmí ko márá.

16 Aur Samsún bolá, Ek gadhe ke

jabre kí haddí se to túdon ke túde húc; main ne ek gadhe ke jabre kí haddí se ek hazár mard be-ján kiye.

17 Aur aisá húa, ki jab yih kalám kah chuká, to us ne jabrá apne háth men se phenk diyá, aur us jagah ká nám Rúmat-Lahí rakhá.

18 ¶ Aur wuh nipat piyásá húa: tab us ne Kinnáwan ko pukará, aur kahá, Tú ne apne bande ke háth se yih bari rihái bakhshí: ab kyá main piyás se marún, aur ná-makhlútonon ke hátí men parún?

19 Par Khudá ne Lahí men ek garhá khodá, aur wahán se páni niklá; aur jab us ne use piyá, tab us ke dam men dam áyá, aur dobára jiyá. Isliye us ne us jagah ká nám 'Ain-Ilaqqore rakhá, jo Lahí men áj tak hai.

20 Aur us ne Filistion ke waqt men bis baras tak baní Isráel par hukúmat kí.

XVI BA'B.

BA'D us ke Samsún 'Azah ko gayá; wahán us ne ek fáhisha 'aurat dekhi; wuh us pás andar gayá.

2 Aur 'Azah ke logon ko khabar húi, kí Samsún yahán áyá hai. Unhon ne use gher liyá, aur sári rát shahr ke pháttak par us kí ghat men lage rahe; par rát bhar chup chap rahe, aisá kahke, kí Subh ko, jab din howe, to ham use már lenge.

3 Aur Samsún ádhí rát tak letá rahá, aur ádhí rát ko uthke us ne shahr ke pháttak ke pallon ko aur donon bázuon ko arange samet le gayá, aur unhen apne káandhe par dharke us pahár kí chontí par, jo Habrún ke sámhne hai, pahunchá diyá.

4 ¶ Aur ba'd ek muddat ke aisá húa, kí wuh S'ziq kí wáli men ek 'aurat par, jí ká nám Dalilah thá, áshiq húa.

5 Aur Filistion ke qutb us 'aurat pás charh áe, aur use kahá, kí Tú use phuslári daryáft kar le, kí us kí yih shahzori káhe se hai, aur hain kyún-

kar us par galib áwen, tá kí ham use bándhke use 'ájiz karen, to ham men se ek ek gyárah gyárah sau rúpiye tuihe denge.

6 ¶ Tab Dalilah ne Samsún ko kahá, kí Mujhe batláíye, kí teri shahzori káhe se hai; tuihe kyúnkar koi bándhe, tá kí tuihe 'ájiz kare.

7 Samsún ne use kahá, kí Agar we mujh ko bed kí harí sát chhálon se, jo súkh na gayí hon, bándhen, to main sust parúngá, aur jaisá koi aur ádmí hai, waisá ho jáúngá.

8 Tab Filistion ke qutb bed kí sát harí chhálen, jo khuslik na húi thin, us 'aurat pás láe, aur 'aurat ne use un se bándhá.

9 Ghátwále us pás kothrí ke andar the. 'Aurat ne use kahá, kí Ai Samsún, Filistí tuih par charh áe! Us ne bed kí un chhálon ko torá, jis tarah se san ke tár, jis men ág se jhulasne kí bú áwe, tore jáwen. So daryáft na húa, kí us kí quwat káhe se hai.

10 Tab Dalilah ne Samsún ko kahá, kí Dekh, tú ne mujh se thatthá kiyá, aur mujh se jhúth bolá: ab mujhe batá dijiye, kí tú kyúnkar bándhá jáwe.

11 Us ne use kahá, Agar we mujhe nayí doriön se, jo kabhi kám men na ái hon, kaske bándhen, to main kamzor húngá, aur kisi aur ádmí kí mániud ho jáúngá.

12 Tab Dalilah ne nayí dorián lín, aur us ko un se bándhá, aur us se kahá, kí Ai Samsún, Filistí tuih par charh áe! Aur ghátwále to kothrí men baith hí rahe the. So us ne apne bázuon par se un ko táge kí mániud tor dala.

13 Phir Dalilah ne Samsún se kahá, Ab ke bhi tú ne mujh se thatthá kiyá, aur mujh se jhúth bolá: mujhe batá, tú kis chíz se bándhá jáegá? Us ne use kahá, Agar tú meri sát latén táne ke sáth bine.

14 Tab us ne khúnte se use kasá,

aur us se kahá, ki Ai Samsún, Filistí tujh par charh áe! Wuh nind se chaunká, aur us bunne ke khúnte ko táne ke sáth leke chala gayá.

15 ¶ Tab us ne us se kahá, Kyúnkar tú kahtá hai, ki main tujhe cháhtá hún, hálánki terá dil mujh se nahín lagá? Tú ne yih tén marta-be mujh se tháthhá kiya, aur mujhe nahín batáya ki terá zor kis men hai.

16 Aur aisá húa, ki jab us ne use roz roz hátón se tang kiya, aur bahut sí hat kí, yahán tak ki us ká dam nák men áya;

17 Tab us ne apne dil kí us se kahí, aur use batáya, ki Mere sir par ustura nahín phirá, is liye ki main apní má ke pet hí men se Khudá ká nazir hún: so agar merá sir munda jáwe, to merá zor mujh se játa rahéga, aur main ná-táqat ho jáúngá, aur jaise sab ádmí hote hain, waisá hí main bhí ban jáúngá.

18 Aur jab Dalíláh ne dekhá, ki ab us ne apne dil ká sab hál kholá, tab Filistion ke qutbón ko kahlá bhejá, ki Ab ke bár phir áo, ki sab, jo kuchh us ke dil men thá, us ne mujh par záhir kiya. So Filistion ke qutb us pás áe, aur naqdí apne háth men láe.

19 Tab us ne use apne ghuñon par sulá rakhá; aur ádmí buláke sát late jo us ke sir par thin, mundwá dálin; aur use satáne lagí, aur us ká zor us se játa rahá.

20 Aur wuh bolí, Ai Samsún, Filistí tujh par charh áe! Aur wuh nind se jágá; aur us ne kahá, ki Main áge kí tarah báhar jáúngá, aur apne táin hiláúngá: par wuh na jántá thá, ki KHUDÁWAND us pás se chala gayá.

21 ¶ Tab Filistion ne use pakrá, aur us kí ánkhen phor dálin, aur use 'Azah men utár láe, aur pítal kí zanjiron se jakrá; aur wuh qaidkháne men pará húa chakkí pistá thá.

22 Garaz, ba'd us ke ki us ká sir

mundáyá gayá, us ke bál phir jamne lage.

23 Aur Filistion ke qutb faráham hue, tá ki apne ma'búd Daján ke liye barí qurbání guzráne, aur khushí karen; kyúnki unhon ne kahá, ki Hamáre ma'búd ne hamáre dushman Samsún ko hamáre qábú men kar diya.

24 Aur jab logon kí nigáh us par parí, to unhon ne apne ma'búd kí sitáish kí, aur bole, Hamáre ma'búd ne hamáre dushman ko, jis ne hamará mulk ujár kar diya, aur ham men se bahuton ko halák kiya, hamáre qábú men kar diya.

25 Aur aisá húa, ki jab we khush-dil ho gaye the, tab unhon ne kahá, Samsún ko buláo, ki hamáre liye tamáshá kare. So unhon ne Samsún ko qaidkháne se bulwayá; aur us ne un ke liye tamáshá kiya: aur unhon ne use do sutún ke bích men khará kiya thá.

26 Tab Samsún ne us larke ko, jo us ká háth pakre hue thá, kahá, Mu-jhe un sutúnon kó, jin par yih ghar qáim hai, chhúne de, tá ki main un par takya karún.

27 Aur wuh ghar mardon aur 'auraton se bhará thá, aur Filistion ke sáre qutb wahín the; qarib tén hazár zan o mard ke chhat par the, jo Samsún ko tamáshá karte dekh rahe the.

28 Tab Samsún ne KHUDÁWAND ko pukará, aur kahá, ki Ai Málik KHUDÁWAND, main tujh se minnat kartá hún, ki mujhe yád kar, ai Khudá, aur ab kí bár mujhe zor bakhsb, tá ki main ek bárgí Filistion se apní donon ánkhon ká badlá lún.

29 Aur Samsún ne donon darmiyání sutúnon ko, jin par ghar qáim thá, aur jin par wuh takya kiye hue thá, ek ko dahne háth se aur dúse ko báen se pakrá.

30 Aur Samsún bolá, Ki meri ján bhí Filistion ke sáth játi rahe. So ap-

ne sáre zor se jhukáyá, aur wuh ghar un qutbon aur un sab logon par, jo us men the, gir pará. So we log, jinhen us ne apne marte dam mará, un se, jinhen us ne jíte jí qatl kiyá thá, kahín ziyáda the.

31 Tab us ke bhái aur us ke báp ká sára gharáná utar áyá, aur use útháke úpar le gayá, aur use Sur'ah aur Istál ke darmiyán us ke báp Manúha kí qabristán men gárá. Aur us ne bis baras tak baní Isráel par hukúmat kí.

XVII BAB.

US waqt Ifráim ke pahár men ek shakhs thá, jis ká náin Mikáh thá.

2 Us ne apní má se kahá, We gyá-rah sau rúpiye, jo tujh se liye gaye the, jin kí bábat tú ne la'nat bhejí, aur mere kánon men bhí kahá, dekh, wuh rúpá mere pás hai; main ne use liyá. Us kí má boli, Ai mere beto, KHUDÁWAND tujh ko barakat de.

3 Aur jab us ne we gyárah sau rúpiye apní má ko pher diye, tab us kí má ne kahá, kí Main ne yih rúpá KHUDÁWAND ke liye muqaddas kiyá thá, kí apne háth se apne beto ko dúp, kí wuh ek but taráshá húa aur ek dhálá húa banáwe: so ab main tujhe pher detí hún.

4 Par us ne we rúpiye apní má ko pher diye. Us kí má ne do sau rúpiye leke dhálnewále ko diyá; us ne un se ek taráshá húa aur ek dhálá húa but banáyá: so we donon Mikáh ke ghar men the.

5 Aur wuh marí Mikáh Khudá ká ek ghar rakhtá thá, aur us ne ek afúd aur Tirásim ko banáyá thá, aur apne beton men se ek ko muqaddas kiyá; so wuh us ke liye káhin húa.

6 Us waqt Isráel men kof bádsháh na thá, aur har ek shakhs, jo us kí nazar men achchhá ma'lúm hotá, wuhí kartá thá.

7 ¶ Aur Yahúdáh ke gharáne ke Baitlaham i Yahúdáh men ek jawán

thá, jo Láwí thá, jis ne wahán sukúnat ikhtiyár kí thí.

8 Yih shakhs Yahúdáh ke shahr Baitlaham se niklá, kí aur kahín, jahán jagah páwe, jáke rahe: so wuh chalte chalte kohistán i Ifráim ke darmiyán Mikáh ke ghar pahunchá.

9 Aur Mikáh ne use kahá, Tú kahán se áyá hai? Us ne use kahá, Main Baitlaham i Yahúdáh ká ek Láwí hún, aur játá hún, kí aur kahín, jahán jagah páún, wahín rahún.

10 Mikáh ne use kahá, Mere sáth rah, aur merá báp o káhin ho; main tujhe das rúpiye sáliyána, aur ek jorá kaprá, aur kháná dúngá. So Láwí bhitar gayá.

11 Aur yih Láwí us mard ke sáth rahne par rází húa; aur wuh jawán us ke beton men se ek kí máinid thá.

12 Aur Mikáh ne us Láwí ko muqaddas kiyá, aur wuh jawán us ká káhin baná, aur Mikáh ke ghar men rahá.

13 Tab Mikáh ne kahá, Main ab jántá hún, kí KHUDÁWAND mujh se neki kiyá cháhtá hai, kí ek Láwí merá káhin húa.

XVIII BAB.

UN dinon men Isráel ká kof bádsháh na thá: aur unhin dinon men Dán ká firqa kisi mírás ko apne rahne ke liye dhúnúhtá thá; kyúñki unhen us din tak Isráel ko firqon ke bích kámil mírás na mili thí.

2 So baní Dán ne apne gharáne men se pánch bahádúr mard apní sarhaddon Sur'ah aur Istál men se bheje, tá kí zamin kí jásúsí karen, aur us kí haqiqat daryáft karen; unhon ne unhen kahá, kí Jáo, aur zamin kí haqiqat daryáft karo. We jab kohistán i Ifráim men Mikáh ke ghar men áe, to wahín utre.

3 Jab Mikáh ke ghar pás pahunchे unhon ne us Láwí jawán kí áwáz pahcháni, aur udhar phirke use kahá,

Tujh ko yahán kaun láyá? tú yahán kyá kartá hai? aur yahán tere liye kyá hai?

4 Us ne unhen kahá, Mikáh ne mujh se yún yún sulúk kiyá, aur mujhe naukar rakhlá, aur main us ká káhin baná.

5 Unhon ne use kahá, ki Khudá se mashwarat lijiye, tá ki ham jánen, ki yih hamará safar, jis men ham billi'al hain, hamáre liye mubáarak hogá, yá nahin.

6 Us káhin ne unhen kahá, Salámatí se jáo; ki yih tumháre safar kí ráh, jis men tum játe ho, KHUDÁ-WAND ke huzúr hai.

7 ¶ So we pántonon shakhs chal nikle, aur Lais men áe. Unhon ne wahán ke logon ko dekhá, ki bekháuf Saidáníon ke taur par aman o chain se rahte hain; aur us sarzamín men toí hákim na thá, jo un ko kisi bát men zalil kartá; aur ki we Saidáníon se bahut dúr the, aur kisi se kuchh sarokár na rakhte the.

8 So we apne bháíon pás Sur'ah aur Istál men phir áe. Aur un ke bháíon ne un se púchhá, ki 'Tum kyá kahte ho?

9 We bole, Utho, tá ki ham un par charh jáen; ki ham ne wuh sarzamín dekhi, aur dekho, ki bahut khúb hai; aur tum chup cháp rahte ho? ab chalne men aur us zamín par qábiz hone men sustí na karo.

10 Jab tum chaloge, to ek áśúda qaun men, aur ek mulk í wasí men dákhil hoge: ki Khudá ne use tumháre qabze men kar diyá hai; wuh ek mulk hai, jis men dunyá kí sári ní-'amatón men se kisi kí kamti nahin.

11 ¶ Tab baní Dán ke gharáne men se Sur'ah aur Istál ke chha sau mard hathyár bándhke wahán se rawána hue.

12 Aur we charhe, aur unhon ne áke sarzamín í Yahúdáh ke Qaryat-Ya'arim men khaimagáh kí; is liye

we áj ke din tak us jagah ko Mahánah-Dán kahte hain; aur yih Qaryat-Ya'arim ke píchhe hai.

13 Aur wahán se guzarke kohistán í Ifráim men pahunche, aur Mikáh ke ghar men áe.

14 ¶ Tab un pánton mardon ne, jo Lais kí sarzamín men jáśúsí ke liye gaye the, apne bháíon se khitáb kiyá, aur unhen kahá, 'Tumhen khabar hai, ki un gharon men ek afúd, aur Tirásim, aur taráshá húa but, aur ek dhálá húa hai: so ab socho, ki tum ko kyá karná munásib hai.

15 Tab we us taraf gaye, aur us Láwí jawán ke makán men, ya'ne Mikáh ke ghar men, dákhil hue, aur us se khaír o 'áfiyat púchhi.

16 So we chha sau baní Dán hathyár-band bahádur jawán darwáze par khare rahe.

17 Aur un pántonon ne, jo zamín kí jáśúsí ko nikle the, ghar ke andar ghuske taráshá húa but, aur afúd, aur Tirásim, aur dhálá húa but, sab kuchh le liyá. Us waqt wuh káhin un chha sau jangi mardon ke sáth jo hathyár-band the, darwáze par khará thá.

18 So unhon ne Mikáh ke ghar men ghuske, taráshá húa but, aur afúd, aur Tirásim, aur dhálá húa but, uthá liyá. Tab káhin un se bolá, 'Tum yih kyá karte ho?

19 Tab unhon ne use kahá, 'Chup rah; apná háth apne munh par dhar; aur hamáre sáth chal, aur hamará báp aur káhin ban; tere liye ek shakhs ke ghar ká káhin honá achchhá hai, yá yih ki tú ek firqe, baní Isráel ke ek gharáne ká, káhin ho?

20 Tab káhin ká dil khush ho gayá, aur us ne afúd, aur Tirásim, aur taráshe hue but ko, uthá liyá, aur logon ke darmiyán áyá.

21 Chunánchi we phire aur rawána hue, aur larakon aur mawáshí, aur bhári bhári asbáb ko apne áge dharke chal nikle.

22 ¶ We Míkáh ke ghar se kuchh dúr gaye the, ki Míkáh ke ghar ke ás pás ke rahnewále faráham húe, aur unhon ne baní Dán ko já hí liyá.

23 Aur unhon ne baní Dán ko lalkará. Tab unhon ne apne munh phere aur Míkáh se kahá, 'Tujh ko kyá húa, jo tú is amboh ke sáth átá hai?

24 Wuh bolá, 'Tum ne mere ma'-búdon ko, jinhen main ne banáyá, aur mere káhin ko, le liyá, aur chalo gaye; ab merá kyá báqí rahá? Aur tum kahte ho, ki 'Tujh ko kyá húa?

25 Tab baní Dán ne use kahá, ki 'Terí áwáz hamáre bích men sunái na jáwe, nahin to ham men se koí karwe mizáj ádiní tujh par lapken: so tú apní aur apne gharáne kí ján kí halákat ká sabab hogá.

26 Aur baní Dán ne apní ráh lí: aur Míkáh dekhke ki we mujh se zoráwar hain, munh phiráke apne ghar ko lautá.

27 Aur we Míkáh kí banái húi ebíz-en us ke káhin samet jo us ke pás thá líe húe Lais men un ásúda o gáfil logon ke bích já pahunchhe, aur un ko unhon ne tah i teg kiyá, aur shahr jalá diyá.

28 Un ká himáyatí koí na thá; kyúnki wuh Saidá se dúr thá, aur unhen kisi se kám na thá; aur wuh Bait-Rahúb kí wáli men thá. Ba'd us ke unhon ne ek shahr banáyá, aur us men base.

29 Aur us shahr ká nám Dán rakhá, un ke báp Dán náme ke mutábiq, jo Isráel ko paidá thá: lekin pahle us shahr ká nám Lais thá.

30 ¶ Aur baní Dán ne wuh tará-shá húa but nasb kiyá: aur Yúnatan, bin Jairsúm, bin Munassi, wuh aur us ke beṭe, us sarzamín kí asírí ke din tak, baní Dán ke káhin bane rahe.

31 Aur un sab dinon men jin men Khudá ká ghar Sáiá men rahá, Míkáh ká taráshá húa, but unhon ne apne liye nasb kar rakhá.

XIX BA'B.

UN dinon men, ki jin men bani Isráel ká koí bádsáh na thá, aísá húa, ki ek shakhs ne jo Láwí thá, aur koh i Ifráím ko dáman par rahá thá, Yahúdáh ke Baitlaham se eh haram ko apne wáste liyá.

2 Us kí haram us se bewafái karke us pás se Yahúdáh ke Baitlaham men apne báp ke ghar phir gayí, aur pure char mahíne wahán rahí.

3 Aur us ká khasam uṭhá, aur us ke píchhe rawána húa, ki use 'nanác aur pher láe; aur us ke sáth us ka chákur aur do gadhe the. So wuh use apne báp ke ghar men le garí; aur us chhokrí ke báp ne jyún use dekhá, to us kí muláqát se khus húa.

4 So us ke sasur, ya'ne us 'aurat ke báp ne use rok rakhá, aur wuh us ke sáth tén din tak rahá: aur unhon ne kháyá piyá, aur wahán tike rahe.

5 ¶ Chauthhe din jyún se subh sawere uṭhe, to aísá húa, ki wuh rawána hone ke liye uṭh khará húa. Tab chhokrí ke báp ne apne damád se kahá, Rotí ke ek ṭukre se apne dil ko sambhá, ba'd us ke tum apní ráh lo.

6 So we donon baith gaye, aur milke kháyá piyá: kyúnki chhokrí ke báp ne us shakhs ko kahá thá, ki Razámand hújiye, aur rát bhar rahiye, aur apne dil ko khus rakiye.

7 Phir jab wuh mard uṭh khará húa, ki rawána ho, tab us ká sasur us se bajidd húa; aur phir us ne wahán rát ko káá.

8 Aur páunchwen din sawere uṭhá, tá ki rawána howe. Phir chhokrí ke báp ne use kahá, Main terí minnat kartá hún, ki tú apne dil ko sambhá. So we din dhalte tak ṭhahar gaye, aur donon ne ek sáth kháyá.

9 Aur jab wuh shakhs, aur us kí haram, aur us ká chákur, sab uṭhe, ki rawána hon, phir chhokrí ke báp, us ke sasur, ne use kahá, Dekh, ki din sham ke qarib hotá hai; main tum se min-

at kartá hún, ki tum yahán rát bhar káto; dekh, din dhalá játá hai: yahín rah jáiye, ki terá dil khush ho, aur uṭhe subh sawere apní ráh líjiye, ki tú apne khaime kí taraf rawána ho.

10 Par wuh shakhs us rát rahne se rázi na húa: so wuh uṭhá aur rawána húa, aur Yabús ke barábar, jis ko Yarusalam kahte hain, pahunchá; donoñ gadhe zin kiye húe us ke sáth the, aur us kí haram bhí sáth thí.

11 Jab we Yabús ke nazdik pahunché, to din bahut dhalá thá. Tab chákar ne apne sáhib se kahá, A'íye, ham Yabúsion ke is shahr men dákhil hon, aur yahín tiken.

12 Us ke áqá ne use kahá, Ham bogáne shahr men, jo baní Isráel ká nahín, dákhil na howenge, balki Jibi'ah kí samt já rahenge.

13 Aur apne chákar se kahá, kí Chal, aur in makánon men se ek ke pás jáwen, yá Jibi'ah ke, yá Ilámah ke, tá kí us men rát ko káñen.

14 So we wahán se guzarke safar kar rahe; aur jab Jibi'ah baní Bin-yamin ke shahr ke nazdik áe, to súraj dúbá.

15 So we udhar phire, kí Jibi'ah men dákhil hoke wahán tiken. Aur jab wuh dákhil húa, to shahr ke ek kúche men baith gayá; kyunki wahán koí aisá na thá, jo unhen tíkane ke wáste apne ghar le játá.

16 ¶ Ittifáqan shám ke waqt ek pír mard khet par se kám tamám karke wahán áyá; wuh bhí koh i Ifráim ká thá, jo Jibi'ah men á basá thá: par us maqám ke báshinde Bin-yamíní the.

17 Us ne jurún ánkhen uṭháin to dekhá, kí ek musáfir shakhs shahr ke raste par hai: so us pír mard ne kahá, Tú kahán ko játá hai, aur kahán se átá hai?

18 Us ne use kahá, kí Ham Yahúdáh ke Baitlaham se áke koh i Ifráim ke dāman ko játe hain; main

wahán se hún; main Yahúdáh ke Baitlaham ko gayá thá, aur ab KHUDAWAN ke ghar ko játá hún; yahán koí aisá mard nahín, jo hamen apne ghar utáre.

19 Báwujóde kí hamáre sáth hamáre gadhon ká dána chára bhí hai, aur mere, aur terí laundi ke, aur is jawán ke liye, jo tere bandon ke sáth hai, roti aur mai bhí hai; kisi chíz kí kamti nahín.

20 Us pír mard ne kahá, Terí salámatí ho; terá sára ihtiyáj ba har súrat mere zimme ho, lekin ráste men har-giz na tikiye.

21 Wuh use apne ghar le gayá, aur us ke gadhon ko chára diyá: unhon ne apne páñw dhoe, aur kháya piyá.

22 ¶ Aur jab we apne dilon ko khush kar rahe the, to dekho, kí us shahr ke logon men se ba'zon ne, jo baní Bali'al the, us ghar ko gher liyá, aur darwáze ko píttá, aur us búrhe sáhib i kháne ko kahá, kí Us shakhs ko, jo tere ghar men áyá hai, báhar lá, tá kí ham us ke sáth f'ál karen.

23 Wuh búřhí sáhib i khána us pás báhar niklá, aur unhen kahá, Nahín, mere bháío, aisí bad-f'álí mat kíjiye; chúñki yih shakhs mere ghar men áyá hai, is liye jahálat ká kám mat kíjiye.

24 Dekho, merí kunwári betí aur us kí haram to hain; main abhí unhen báhar le átá hún; tum un kí hurmat lo, aur jo kuchh tumhári nazar men achchhá ho, wuhí un se karo: par is shakhs se aisá palid kám mat karo.

25 Par we log us kí bát na mánte the: so us mard ne apní haram ko pakrá, aur un pás báhar le áyá. Unhon ne us se tamám rát badzáti karte karte subh kar di; aur jab din chahne lagá, to use chhor gaye.

26 Wuh 'aurat pau phatte húe áí, aur us mard ko ghar ke darwáze par, jahán us ká kháwind thá, gir parí, yahán tak kí roshní húi.

27 Aur us ká kḥáwind subh ko uṭhá, to us ne ghar ke darwázo khole, aur báhar niklá, ki rawána ho: aur dekho, wuh 'aurat jo us kí haram thí, ghar ke darwázo par parí thí; aur us ke háth ástáne par phaile húe the.

28 Us ne use kahá, Uṭh, á chalo chalen; par kuchh jawáb na páyá. Tab us shakhs ne use apne gadhe par dhar liyá, aur wuh mard uṭhá, aur apne nakáu ko rawána húa.

29 ¶ Us ne ghar pahunchke chhúrí lí, aur apní harám ko leke haḍḍion samet us ke bárah ṭukre káte, aur Isráel kí sári sarhaddon men bhej diye.

30 Aur aísá húa, ki jis kisi ne yih dekhá, wuh bolá, ki Jis din se ki baní Isráel Mísr se níkal áe, áj ke din tak, aísá fí'al na húa, aur na aísá kisi ne dekhá: is ko guur karo, aur saláh lo, aur bolo.

XX BAT.

TAB sáre baní Isráel nikle, aur sári jamá'at, Dán se leke Biarsab'a tak, zamín i Jilí'ád samet, ek hí ádmí kí tarah hoke KHUḌÁWAND ke huzár Misfáh men ikatṭhí áí.

2 Aur tamám qaum ke sardáron ne, ya'ne baní Isráel ke sáre firqon ke, Khudá ke logon ke majma' men, chár lákh piyádon ke jo talwár khínche húe the, apne ta,ín házir kiyá.

3 (Aur baní Binyamín ne suná, ki baní Isráel Misfáh men jam'a húe.) Aur baní Isráel ne kahá, Bayán kar, ki yih fazíhat kyúnkar húi?

4 Tab us Láwí ne, jo us maqtúl 'aurat ká shauhar thá, jawáb diyá, aur kahá, ki Main apní harám samet Jibí-'ah men, jo Binyamín ká hai, ṭikne ke liye áyá thá:

5 Aur Jibí'ah ke log mujh par charḥ áe, aur rát ko ghar ke girdágird merí ghát men baithe, aur cháhá ki mujhe mār len; aur unhon ne merí harám ko aísá be-hurmat kiyá, ki wuh mar gayí.

6 So main ne apní harám ko leke use ṭukre ṭukre kiyá, aur un ṭukron ko Isráel kí sári mirás kí sarzamin men bhejá; kyúnki Isráel ke darmiyan unhon ne shuhdápan aur ahmaqí kí.

7 Dekho, tunn sab baní Isráel ho; ab tunn yahín apne liye bát aur mash-warat karo.

8 ¶ Tab wo log sab ke sab ek h. ádmí kí tarah hoke uṭhe, aur bole, ki Ham men se koi apne kḥaime men na jáegá, aur ham men se koi apne ghar kí taraf rukh na karegá.

9 Ab yih wuh hai, jo ham Jibí'ah se karenge; ham qur'a dálke us par charháí karenge;

10 Ki ham Isráel ke sab firqon men se sau píchhe das, aur hazár píchhe sau, aur das hazár píchhe ek hazár mard, logon ke liye rasad lena ke wáste, judá karen, tá ki log jis waqt ki Binyamín ke Jibí'ah men áwen, to us sári ahmaqí ke mutábíq, jo unhon ne Isráel men kí, 'amal karen.

11 So sáre baní Isráel jam'a húe, aur ek hí ádmí kí tarah muttahid hoke us shahr par charḥ áe.

12 ¶ Aur baní Isráel ke firqon ne Binyamín ke sáre firqe men log bheje, aur yún kahá, ki Yih kyá sharárat hai, jo tunháre darmiyan húi?

13 Ab un mardon, baní Balí'ál ko, jo Jibí'ah men hai, hamáre hawále karo, ki ham unhen qatl karen, aur Isráel men se sharr ko met dálein. Lekin baní Binyamín ne apne bháíon baní Isráel ká kahá na máná:

14 Balki baní Binyamín shahron men se Jibí'ah men jam'a húe, tá ki baní Isráel se laṛne ko kḥurúj karen.

15 Aur baní Binyamín, jo shahron men se us waqt jam'a húe, chhabbís hazár talwariye jawán gino gaye, siwá un ke jo Jibí'ah ke báshinde the, aur wo shumár men sát sau chune húe jawán the.

16 Un sab logon men se sát sau

chune hūe jawān bāen-hathe the, jin men har ek patthar se bāl par bekhatā aishāna mārta thā.

17 Aur Isrāel ke log, Binyamīn ke siwā, chār lākh talwariye jawāu the: ye sab sāhib i jang the.

18 ¶ Aur banī Isrāel uthe, aur Khudā ke ghar par charh gaye, aur Khudā se mashwarat chāhī, aur kahā, ki Ham men se kaun pahle banī Binyamīn se jāke larāī kare? KHUDĀWAND ne farmāyā, Pahle Yahūdāh.

19 So banī Isrāel subh sawere uthe, aur Jibi'ah ke barābar khāime khare kiye.

20 Aur Isrāelī ke log Binyamīn se larāī karne ko nikle; aur Isrāel ke log Jibi'ah men un ke muqābil saff bāndh-ke khare hūe.

21 Tab banī Binyamīn ne Jibi'ah se nikalke us din bāis-hazār Isrāelion ko qatl karke khāk men milā diyā.

22 Par logon ne, ya'ne Isrāel ke mardon ne, apne ta'in mazbūt karke dūse din usi maqām par, jahān pahle din saff bāndhī thī, phir saff bāndhī.

23 Lekin banī Isrāel ūpar gaye, aur shām tak KHUDĀWAND ke āge roe, aur KHUDĀWAND se salāh pūchhī, ki Ham apne bhāī Binyamīn ke beṭon se larne ke liye un par phir charhen, yā nahīn? KHUDĀWAND ne farmāyā, Us par charho.

24 So banī Isrāel dūse din banī Binyamīn ke muqābala ke liye nazdik āe.

25 Aur us dūse din Binyamīn ne Jibi'ah se nikalke banī Isrāel ke aṭhārāh hazār ādmī mārke zamīn par dāl diye; ye sab talwariye ādmī the.

26 ¶ Tab sāre banī Isrāel aur sāre log uthe, aur Khudā ke ghar men āe, aur roe, aur wahān KHUDĀWAND ke huzūr baithe; aur us din sab ne shām tak roza rakhā, aur sokhtanī qurbāniān aur salāmatī kī qurbāniān KHUDĀWAND ke āge guzrānīn.

27 Aur banī Isrāel ne KHUDĀWAND

se pūchhā; kyūnki Khudā ke 'ahd ká sandūq un dinon men wahīn thā.

28 Aur Hārūn ke beṭe Ilī'azar ká beṭā Finihās un dinon men us ke āge kharā rahtā thā. Tab banī Isrāel ne suwāl kiya, ki Main apne bhāī Binyamīn se phir larāī karūn, yā us se bāz āūn? KHUDĀWAND ne farmāyā; Jā, ki main kal un ko tere hāth men kar dūngā.

29 So banī Isrāel ne Jibi'ah ke girdāgird kaminwālon ko biṭhlāyā.

30 Aur banī Isrāel tīso din banī Binyamīn kī ṛukhālāfat men charh gaye, aur āge ke muwāfiq Jibi'ah ke muqābil phir saff bāndhī.

31 Aur banī Binyamīn logon ká sāmhnā karne ko nikle, aur shahr se dūr tak khinch gaye the; aur un shāhrāhon par, jin men kī ek rāh Baitel ko, aur dūsrī maidān men Jibi'ah ko jāti thī, āge kī tarah logon ko mārā aur qatl karā shurū kiya, aur Isrāel ke tīs ādmī ke qarīb mār dāle.

32 Aur banī Binyamīn ne kahā, kī We āge kī tarah ham se maglūb hūe. Aur banī Isrāel ne kahā, ki A'ō, bhāgen, aur unhen shahr se shāhrāhon par khinch lāen.

33 Tab sāre Isrāel ke mard ek ek apne maqām se uth khare hūe, aur us jagah, jis ká nām Ba'al-Tamar hai, saffen bāndhin. Us waqt we Isrāelī, jo kamīn men baithe the, apne makānon se Jibi'ah ke maidān ke bich fauran nikle.

34 Aur das hazār jawān, sāre Isrāel ke chune hūe, ek taraf se Jibi'ah par āe, aur sakht larāī hūi; par unhon ne na jānā, ki un par balā nāzil hūā chāhtī hai.

35 Tab KHUDĀWAND ne Binyamīn ko Isrāel ke āge mārā: aur banī Isrāel ne us din pachīs hazār ek sau Binyaminion ko qatl kiya: ye sab talwariye mard the.

36 Aur banī Binyamīn ne dekhā,

ki we maglūb hūe; kyūnki Isrāel ke mardon ne Binyaminion ko tarah di thī, is liye ki we un kaminwālon ke ī'atimād par the, jinhen unhon ne Jibi'ah ke ās pās bithāyā thā.

37 Tab kaminwālon ne phurtī ki, aur Jibi'ah par jhaptē; aur kaminwālon ne apne ta, in phailāyā, aur sārē shahr ko tah i teg kiya.

38 Isrāel ke logon men aur un kaminwālon men yih nishān muqarrar hūā thā, ki we ek barā shu'ālā ma'a dhūnwēn ke shahr se uṭhāwēn.

39 Aur jab Isrāel ke log lapne men tarah dete gaye, to Binyamin ne mārnat shurū' kiya, aur un men ke qarīb tīs ādmī ke qatl kiye; kyūnki unhon ne kahā, ki We yaqīnan hamāre sāmhne shikast khāte jāte hain, jis tarah pahli larāī men khāī thī.

40 Par jis waqt shu'ālā dhūwēn ke sutūn ke sāth shahr se uṭhā, to banī Binyamin ne apne pichhe nigāh ki, aur dekho, ki shahr se āsmān tak shu'ālā uṭhā.

41 Aur jis waqt Isrāel ke mard phire, tab Binyamin ke log ghabrāe, ki unhon ne dekhā, ki balā nāzil hūī.

42 So unhon ne Isrāel ke mardon ke sāmhne se apnī pīth pherke bayābān ki rāh lī; par larāī un par ā pari; aur un logon ne, jo aur shahron se āto the, unhen bīch men fanā kar diya.

43 Yūn unhon ne Binyaminion ko gherā, aur unhen ragedā, aur Jibi'ah ke muqābil āsānī se un ko latārā.

44 So āthārāh hazār banī Binyamin gir gaye: ye sab bahādur mard the.

45 Aur we phirke Rimmon ki chaṭān ki taraf bayābān men bhāg gaye, aur shāhrāhon men jā ba jā chun chunke pānch hazār aur māre, aur Jida'ūn tak unhen khūb ragedā, aur un men se do hazār aur māre.

46 So sab banī Binyamin, jo us din gir gaye, pachīs hazār talwariye jawān the; aur ye sab ke sab bahādur the.

47 Par chha sau ādmī bayābān ki

taraf phirke Rimmon ki chaṭān ko bhāg gaye, aur Rimmon ki chaṭān men chār mahine rahe.

48 Tab Isrāel ke mard banī Binyamin par phire, aur har ek bastī men unhen tah i teg kiya, mardon ko aur haiwānat ko, aur un sab ko jo un ke hāth āe; aur jis jis shahr men gaye, un sab ko phūnk diya.

XXI BA'B.

AUR Isrāel ke logon ne Misfāh men qasam khāke kahā thā, ki Ham men se koī apnī betī ko Binyamin men se kisī ko jorū hone ke liye na degā.

2 Aur log Khudā ke ghar men āe, aur shām tak wahān Khudā ke āge rahe, aur chillāe, aur zār zār roe;

3 Aur bole, Ai KHUDĀWAND, Isrāel ke Khudā, Isrāel par yih kyā hādīsa parā, ki Isrāel men se āj ke din ek firqa kam ho gayā?

4 Aur aisā hūā, ki subh ko dūsre din sawere uṭhke logon ne us jagah ek mazbah binā kiya, aur sokhtanī qurbānīn aur salāmatī kī qurbānīn guzrānīn.

5 Aur banī Isrāel ne kahā, ki Isrāel ke sārē firqon men se kaun hai, jo KHUDĀWAND ko huzūr jamā'at ke sāth nahīn charh āyā? kyūnki unhon ne sakht qasam khāī thī, ki Wuh, jo KHUDĀWAND ke huzūr Misfāh men hāzīr na hogā, so zarūr qatl kiya jāegā.

6 So banī Isrāel apne bhāī Binyamin ki bābat pachhtāe aur bole, ki A'j-ke din banī Isrāel kā ek firqa kat gayā.

7 Aur we, jo bāqī rahe hain, ham unhen jorūn kahān se den? ki ham ne to KHUDĀWAND ki qasam khāī hai, ki Ham apnī betīn jorū karne ko unhen nahīn denge.

8 ¶ Tab unhon ne kahā, ki Banī Isrāel men se kaun firqa hai, jo Misfāh men KHUDĀWAND ke huzūr nahīn charh āyā? Aur dekho, ki lashkargālū par jamā'at men shāmīl hone ke liye

Yabís-Jilí'ád ke báshindon men se koi wahán házir na thá.

9 Kyúñki unhon ne logon ká shumar kiyá, aur Yabís-Jilí'ád ke báshindon men se kisi ko na páyá.

10 Tab unhon ne bárah hazár mard i bahádúr rawána kiye, aur unhen hukim diyá, ki jáke Yabís-Jilí'ád ke báshindon ko, 'auraton aur bachchon samet, qatl karo.

11 Aur yih wuh kám hai, jis ká tum ko karná zarúr, ki sáre mardon, aur 'auraton ko jo mard se hambistar húi hon, halák kar dená.

12 So unhon ne Yabís-Jilí'ád ke báshindon men chár sau kunwári 'auraten páin, jo mard se ná-wáqif thín, ki kisi se hambistar na húi thín: aur we unhen sarzamin i Kan'án men Sailá ke bich lashkar men le áe.

13 Tab sári jamá'at ne baní Binyamin ko, jo Rimmon kí chatán men the, kahlá bhejá, aur salámati ká paigám unhen diyá.

14 So us waqt Binyamín phir áe; aur unhon ne Yabís-Jilí'ád kí un 'auraton men se, jo jítí bachí thín, un kí jorúán kar diñ: par we un ke liye bas na hún.

15 Aur log Binyamín ke liye bahut pachhtáe, is liye ki KHUDÁWAND ne Isráel ke firqon men rákhna dálá.

16 ¶ Tab jamá'at ke buzurg bole, ki Un ke liye jo bach rahe haiñ, jorúon kí kyá fikr karen, ki baní Binyamin kí sári 'auraten mári gayín?

17 Tab unhon ne kahá, ki Baní Binyamin men se jo bach rahe haiñ, zarúr hai, ki un ke liye mirás rahe, tá ki baní Isráel ká ek firqa mit na jáe.

18 Tau bhí ham to apní beñon men se unhen jorúán de nahín sakte: kyúñki baní Isráel ne yih kahke qasam

khái hai, ki Wuh jo baní Binyamin ko jorú de, so ma'lún hai.

19 Tab unhon ne kahá, Dekho, Sailá men, ek maqám par, jo Baitel kí uttar taraf, aur us sháhráh kí púrab taraf hai, jo Baitel se Sikm ko Labúnah. kí dakhán taraf hoke játi hai, wáqif hai, sál ba sál KHUDÁWAND kí 'id log karte haiñ.

20 Tab unhon ne baní Binyamin ho hukim kiyá, ki Jáo, aur angúri bágon ke dariniyán ghát men lago,

21 Aur intizár karo, aur dekho, ki jab Sailá men kí beñián table aur daf leke náchtí húi niklen, tab tum angúri bágon men se nikálke Sailá kí beñion men se ek ek apne liye jorú le lo, aur Binyamin ke mulk ko liye chale jáo.

22 Aur aisá hogá, ki jab un ke báp yá bhái ham pás áke faryád karen, to ham unhen kah denge, ki Un par hamári khatir mihrbání kijiye; kyúñki us laráfi men ham ne ek ek ke liye ek jorú bachá na rakhi; aur tum ne unhen ab áp se na diñ, nahín to, tum gunahgár hote.

23 Garaz, baní Binyamin ne aisá hí kiyá, aur apne shumar kemuwáfiq un men se, jo náchtí nikli thín, jinhen pakar liyá thá, ek ek ne apne liye jorú le lí; aur apní mirás ko phire, aur apne shahron kí marammat kí, aur un men base.

24 Aur baní Isráel wahán se usí waqt chale gaye, har ek apne firqe aur apne gharane men; aur we sab wahán se rawána hoke ek ek apní mirás par gayá.

25 Aur un dinon men baní Isráel ká koi bádsháh na thá: har ek shakhs, jo kuchh us kí nazar men achchhá ma'lúm hotá thá, wuhí kartá thá.

RU'T KI KITA'B.

I BA'B.

AB qázion kí riyásat ke waqt men aísá húa kí us sarzamín men kál pará. Aur Yahúdáh ke Baitlaham se ek mard apní jorú aur do beṭon samet niklá, kí Moáb ke mulk men já base.

2 Us mard ká nám Ilimalik, aur us kí jorú ká nám Na'úmi thá, aur us ke do beṭon ke nám Mahlún, aur Kilyún the; ye Yahúdáh ke Baitlaham ke Ifráti the. So we Moáb kí sarzamín men áe, aur wahán rahe.

3 Aur Na'úmi ká shauhar Ilimalik mar gayá; aur wuh aur us ke donon beṭe baqí rah gaye the.

4 Un donon ne Moáb kí 'auraton men se jorúán kí; ek ká nám 'Urfah, aur दूसरी ká nám Rúti thá; aur we das baras ke qaríb wahán rahe.

5 Ba'd us ko Mahlún aur Kilyún donon mar gaye; so wuh 'aurat apne do beṭon se aur apne kḥáwind se tanhá rahí.

6 ¶ Tab wuh apní donon bahúon samet uṭhí, tá kí Moáb kí sarzamín se laut jáwe; is liye kí us Moáb ke mulk men yih hál suná, kí KHUDÁWAND ne apne logon kí kḥabar lí thí, aur unhen roṭí dí.

7 So wuh us jagah se, jahán wuh thí, donon bahúon samet chal niklí, aur safar kí, kí Yahúdáh kí sarzamín ko j'e.

8 Aur Na'úmi ne apní donon bahúon se kahá, Tum donon apne apne maike ko jáo: jaise tum ne mere donon marhúmon se aur mujh se mih-

bání kí, waise hí KHUDÁWAND tum se mihrbání kare.

9 Kḥudá aísá hí kare, kí har ek tum men se apne kḥasam ke ghar men áram páwe. Tab us ne unhen chúmá; aur unhon ne milke áwáz i buland kí, aur roṭe.

10 Phir un donon ne use kahá, So nahín, balki ham tere sáth tere logon ke darmiyán jáengi.

11 Aur Na'úmi bolí, Ai meri beṭo, phir jáo; mere sáth káhe ko áti ho? Kyá mere ribh men aur beṭe haín, jo tumháre kḥasam howen?

12 Ai meri beṭo, phirke jáo; kyún-ki main bari burhiyá hún, aur kḥasam karne ke láiq nahín. Agar main kahtí kí mujhe ummed hai, basharte kí áj kí rát merá kḥasam ho, aur main larke jantí;

13 So kyá tum, jab tak kí we bare hote, un ke liye intizár kartín, aur un ke intizár men kḥasam na kartín? Nahín, meri beṭo; main tumháre sabab se ziyáda dilgír hún, is liye kí KHUDÁWAND ká báth meri mukḥálafat men barháyá gayá hai.

14 Tab unhon ne phir áwáz i buland kí, aur roṭe. Aur 'Urfah ne apní sás kí machchíán lín; par Rúti us se líptí rahí.

15 Aur us ne kahá, kí Dekh, tere kḥáwind ke bhái kí jorú apne kumbe aur apne ma'búd ke pás phir gayí: tú bhí apne kḥáwind ke bhái kí jorú ke piche chali já.

16 Rúti bolí, Mujh ko tang mat kar

ਮਾਓਂ ਤੁਯੇ ਤਾਨਹਾ ਚਹੋਰੁੰ, ਅਰ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਚਾਲੁੰ; ਕ੍ਯੁੰਕੀ ਜਾਹਾਨੁ ਤੁ ਜਾਗੀ, ਮਾਓਂ ਜਾਗੁੰਗੀ; ਅਰ ਜਾਹਾਨੁ ਤੁ ਰਾਹਗੀ, ਮਾਓਂ ਰਾਹੁੰਗੀ; ਤੇਰੇ ਲੋਗ ਮੇਰੇ ਲੋਗ, ਅਰ ਤੇਰਾ ਖੁਦਾ ਮੇਰਾ ਖੁਦਾ ਹੋਗਾ;

17 ਜਾਹਾਨੁ ਤੁ ਮਾਗੀ, ਵਾਹਿੰ ਮਾਓਂ ਮਾਰੁੰਗੀ; ਅਰ ਵਾਹਿੰ ਮਾਓਂ ਬੀ ਗਾਰੁੰਗੀ: ਖੁਦਾਵਾਨ ਮੁਯੁ ਸੇ ਅੰਸ਼ਾ ਹੀ ਅਰੁਸੇ ਸੇ ਤੀਯਾ ਕਾਰੇ, ਅਗਰ ਮਾਓਂ ਕੇ ਸਿਵਾ ਕੋਓ ਦੂਸਰਾ ਸਾਬਾਬ ਮੁਯੁ ਕੋ ਤੁਯੁ ਸੇ ਜੁਦਾ ਕਾਰੇ.

18 ਜਾਬੁਸੁ ਨੇ ਦੇਖਾ, ਕਿ ਵੁਹੁਸੁ ਕਿ ਹਮਰਾਹੀ ਪਾਰ ਨਿਪਾਤ ਮਾਓਂ ਹੈ, ਤਾਬੁ ਵੁਹੁ ਕਾਹਨੇ ਸੇ ਬਾਤ ਰਾਹੀ.

19 ¶ ਸੋ ਵੇ ਦੋਨੋਂ ਰਾਵਾਨਾ ਹੁੰਨ, ਯਾਹਾਨੁ ਤਾਕਿ ਜਾਬਿਲਾਹਮ ਮੇਂ ਆਓ. ਜਾਬਿਲਾਹਮ ਮੇਂ ਦਾਖ਼ਿਲ ਹੁੰਨ, ਤੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮੇਂ ਧੁੰਮ ਮਾਚੀ, ਅਰ ਵੇ ਬੋਲੇ, ਕਿ ਯਿਹ ਨਾ'ਉਮੀ ਹੈ?

20 ਉਸ ਨੇ ਅਨੇਕ ਕਹਾ, ਮੁਯੁ ਕੋ ਨਾ'ਉਮੀ ਮਾਤ ਕਾਹੋ, ਬਾਕੀ ਮਾਰਾਹ ਕਾਹੋ; ਇਸੇ ਲਿਯੋ ਕਿ ਯਾਦੀਰੀ ਮੁਤਲਾਕ ਨੇ ਮੁਯੁ ਸੇ ਨਿਹਾਯਤ ਟਾਕੀ ਕਿ.

21 ਮਾਓਂ ਭਾਰੀ ਪੂਰੀ ਗਾਏ, ਅਰ ਖੁਦਾਵਾਨ ਮੁਯੁ ਕੋ ਖ਼ਾਲੀ ਪੈਰ ਲਾਯਾ: ਪਾਸ, ਤੁਮ ਕ੍ਯੁੰਨ ਮੁਯੁ ਨਾ'ਉਮੀ ਕਾਹੀ ਹੋ, ਹਾਲਾਂਕੀ ਖੁਦਾਵਾਨ ਮੇਰਾ ਮੁਖ਼ਲੀਫ਼ ਹੁੰਦਾ, ਅਰ ਯਾਦੀਰੀ ਮੁਤਲਾਕ ਨੇ ਮੁਯੁ ਕੋ ਡੁਖ ਦਿਯਾ?

22 ਗਰਾਜ, ਨਾ'ਉਮੀ ਅਰੁਸੇ ਕਿ ਸਾਥੀ ਉਸੇ ਕਿ ਬਾਹੀ ਮੋਆਬੀ ਰੂਤ ਦੋਨੋਂ ਮੋਆਬ ਕੇ ਮੁਲਕ ਸੇ ਯਾਹਾਨੁ ਪਾਹੁੰਚੀ; ਅਰ ਜਾਬਿਲਾਹਮ ਕੇ ਮਾਸਿਮ ਮੇਂ ਬਾਬਿਲਾਹਮ ਮੇਂ ਦਾਖ਼ਿਲ ਹੁੰਨ.

II BAB.

NA'UMI' ਕੇ ਖ਼ਾਸਮ ਕਾ ਏਕ ਰਿਸ਼ਤਾਦਾਰ ਥਾ, ਇਲਾਲਿਕ ਕੇ ਗ਼ਰਾਨੇ ਮੇਂ, ਬਾਰਾ ਮਾਲਦਾਰ, ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਭੋ'ਅਜ ਥਾ.

2 ਸੋ ਮੋਆਬੀ ਰੂਤ ਨੇ ਨਾ'ਉਮੀ ਸੇ ਕਹਾ, ਮੁਯੁ ਜ਼ਾਤ ਦਿਯੇ, ਤੋ ਮਾਓਂ ਖ਼ੇਤ ਮੇਂ ਜਾਓ, ਅਰ ਜੋ ਕੋਓ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਿ ਨਾਜ਼ਰ ਮੁਯੁ ਪਾਰ ਕਾਰੇ, ਉਸੇ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਬਾਲੇਂ ਚੁਨ ਲਾਓ. ਅਰ ਵੁਹੁ ਉਸੇ ਬੋਲੀ, ਜਾ, ਮੇਰੀ ਬੇਥੀ.

3 ਸੋ ਵੁਹੁ ਗਾਏ, ਅਰ ਖ਼ੇਤ ਮੇਂ ਆਕੇ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਬਾਲੇਂ ਚੁਨੇ ਲਾਗੀ: ਅਰ ਅੰਸ਼ਾ ਇਤੀਫ਼ਾਕ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਖ਼ੇਤ ਕਾ

ਵੁਹੁ ਹਿਸ਼ਾ ਇਲਾਲਿਕ ਕੇ ਰਿਸ਼ਤਾਦਾਰ ਭੋ'ਅਜ ਕਾ ਥਾ.

4 ¶ ਅਰ ਦੇਖੋ, ਕਿ ਭੋ'ਅਜ ਬਾਬਿਲਾਹਮ ਸੇ ਆ ਪਾਹੁੰਚਾ, ਅਰ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਸੇ ਬੋਲਾ, ਖੁਦਾਵਾਨ ਤੁਮਹਾਰੇ ਸਾਥ. ਅਰ ਵੇ ਜਾਵਾਬ ਮੇਂ ਬੋਲੇ, ਖੁਦਾਵਾਨ ਤੁਯੇ ਬਾਰਕਾਤ ਦੇ.

5 ਪਿਰ ਭੋ'ਅਜ ਨੇ ਅਪਨੇ ਚਾਕਾਰ ਸੇ, ਜੋ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਪਾਰ ਮੁ'ਅਯਾਨ ਥਾ, ਪਿੱਛੇ-ਥਾ, ਕਿ ਯਿਹ ਕਿਸੇ ਕਿ ਚ਼ਹਕਰੀ ਹੈ?

6 ਚਾਕਾਰ ਨੇ, ਜੋ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਪਾਰ ਮੁ'ਅਯਾਨ ਥਾ, ਜਾਵਾਬ ਦਿਯਾ, ਕਿ ਯਿਹ ਮੋਆਬੀ ਚ਼ਹਕਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੋਆਬ ਸੇ ਨਾ'ਉਮੀ ਕੇ ਸਾਥ ਲਾਏ ਆਏ;

7 ਅਰ ਵੁਹੁ ਬੋਲੀ, ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਾਰੇ ਮੁਯੁ ਕੋ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਪੁੱਲੋਂ ਕੇ ਬਿੱਚ ਮੇਂ ਬਾਲੇਂ ਚੁਨਕੇ ਜਾਮਾ ਕਾਰਨੇ ਦਿਯੇ. ਸੋ ਯਿਹ ਆਕੇ ਸੁਬਹ ਸੇ ਅਬ ਤਾਕ, ਕਿ ਗ਼ਰ ਮੇਂ ਕੁੱਛ ਖ਼ੋਰਾ ਆਰਾਮ ਕਾਰਨੇ ਕੇ ਲਿਯੇ ਰਾਹੀ, ਯਾਹਿੰ ਭਾਤੀ ਹੈ.

8 ਭੋ'ਅਜ ਨੇ ਰੂਤ ਕੋ ਕਹਾ, ਮੇਰੀ ਬੇਥੀ, ਕ੍ਯਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਾ ਸੁਨੇਗੀ? ਕਿ ਤੂੰ ਦੂਸਰੇ ਖ਼ੇਤ ਮੇਂ ਬਾਲੇਂ ਚੁਨਕੇ ਕੋ ਨਾ ਜਾ, ਅਰ ਯਾਹਾਨੁ ਸੇ ਨਾ ਨਿਕਲ, ਬਾਕੀ ਇਸੇ ਤਾਰਾਓ ਮੇਰੀ ਚ਼ਹਕਰੀਓਂ ਕੇ ਸਾਥ ਸਾਥ ਰਾਹ:

9 ਇਸ ਖ਼ੇਤ ਪਾਰ ਜਿਸੇ ਵੇ ਕਾਟੇ ਜਾਓ, ਨਿਗਾਹ ਰਾਖ, ਅਰ ਉਸੇ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਚਾਲੀ ਜਾ: ਕ੍ਯਾ ਮਾਓਂ ਨੇ ਜਾਵਾਨੋਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਨਾਹਿੰ ਕ੍ਯਾ, ਕਿ ਤੁਯੇ ਨਾ ਚ਼ਹੁੰ? ਅਰ ਜਾਬਿਲਾਹਮ ਤੁ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੋ, ਤੋ ਭਲਿਯੋਂ ਪਾਸ ਜਾ, ਅਰ ਵੁਹੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਜਾਵਾਨੋਂ ਨੇ ਭਾਰਾ ਹੈ, ਪੀ.

10 ਟਾਬ ਵੁਹੁ ਮੁਯੁ ਕੇ ਭਲਾ ਯੁਕੀ, ਅਰ ਜਾਮੀਨ ਪਾਰ ਸਿੱਧਾ ਕ੍ਯਾ, ਅਰ ਉਸੇ ਕਹਾ, ਕ੍ਯਾ ਬਾ'ਇਸ ਹੈ, ਕਿ ਤੂੰ ਨੇ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਿ ਨਾਜ਼ਰ ਮੁਯੁ ਪਾਰ ਕਿ ਹੈ, ਕਿ ਮੇਰੀ ਖ਼ਬਾਰ ਲੇਏ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕੀ ਮਾਓਂ ਅਜਨਾਬੀ 'ਅਰਾਤ ਹੁੰਨ?

11 ਅਰ ਭੋ'ਅਜ ਨੇ ਜਾਵਾਬ ਦਿਯਾ, ਅਰ ਉਸੇ ਕਹਾ, ਕਿ ਮੁਯੁ ਪਾਰ ਵੁਹੁ ਸਾਬ ਜਾਹਿੰ ਕ੍ਯਾ ਗਾਏ ਹੈ, ਜੋ ਕੁੱਛ ਤੂੰ ਨੇ ਅਪਨੇ ਖ਼ਾਵਿੰਦ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕੇ ਬਾ'ਦ ਅਪਨੀ ਸਾਸ ਕੇ ਸਾਥ ਕ੍ਯਾ, ਅਰ ਕ੍ਯੁੰਕਾਰ ਤੂੰ ਨੇ ਅਪਨੇ ਬਾਪ ਕੋ ਅਰ ਅਪਨੀ ਮਾ ਕੋ ਅਰ ਅਪਨੇ ਵਾਤਾਨ ਕੋ ਚ਼ਹੋਰਾ, ਅਰ ਇਨ ਲੋਗੋਂ ਮੇਂ, ਜਿਨ੍ਹੇ ਤੂੰ ਇਸੇ ਪੇਸ਼ਤਾਰ ਨਾ ਜਾਨੀ ਥੀ, ਆ.

12 ਖੁਦਾਵਾਨ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਾ ਬਾਦਲਾ ਦੇ, ਬਾਕੀ ਖੁਦਾਵਾਨ ਇਸਰਾਏਲ ਕੇ ਖ਼ੁ-

dā kī taraf se, jis ko paron tale bharosā karko āi, tujh ko pīrā badlā diyā jāwe.

13 Tab wuh bolī, Ai mere mālīk, kāsh kī terī mīhrbānī kī nazar mujh par ho; kī tū ne mujhe dilāsā diyā, aur bāton men apnī laundī kī dildārī kī, agarchi main terī laundīon men se ek ke barābar nahīn.

14 Phir Bo'az ne use kahā, Kī khāne ke waqt tū yahān ā, aur rotī khā, aur apne nawāle sirke men bhīgo. Tab wuh kātnewālon ke pās baith gayī: aur us ne us ke pās bhūnā huā anāj dhar diyā; so us ne khāyā, aur ser hūī, aur kuchh chhōr diyā.

15 Aur jab wuh bālen chunne uthī, to Bo'az ne apne jāwānon ko kahā, kī Use pūlīon ke bīch men bhī chunne do, aur use ulāhnā mat do.

16 Aur us ke liye mutthion men se qasdan girā do, aur chhōr do, kī wuh chune, aur use koi malānat na kare.

17 So wuh shām tak chuntī rahī, aur jo kuchh us ne chunā thā, use jhārā; so wuh qarīb ek aīfah jau ke hūā.

18 ¶ So wuh use uthāke shalir ko gayī, aur jo kuchh us ne chunā thā, so us kī sās ne dekhā; aur us ne wuh bhī jo ser hoke chhōrā thā nikālke apnī sās ko diyā.

19 Phir us kī sās ne us se pūchhā, kī Tū ne āj kahān bālen chunīn, aur kahān mīhnat kī? Mubārak ho wuh, jis ne terī khabar lī. Tab us ne apnī sās par use jis ke yahān mīhnat kī thī zāhir kiyā, aur kahā, kī Us shakhs kā nām, jis ke yahān āj main ne mīhnat kī, Bo'az hai.

20 Na'umī ne apnī bahū se kahā, Wuh Kaudāwand se barakat pāe, kī jis ne zindon aur murdon se apnī mīhrbānī bāz na rakhī. Aur Na'umī ne use kahā, kī Yih shakhs hamārā qarābatī hai, un men se, jo chhūrā lene kā haqq rakhte hain.

21 Moābī Rūt bolī, Us ne mujhe

yih bhī kahā, kī Jab tak mere kātne kā mausim rahe, tū mere jāwānon ke sāth sāth rahā kar.

22 Na'umī ne apnī bahū Rūt se kahā, Ai merī beṭī, khūb hai kī tū us kī chhokrion ke sāth hamesha jāyā kare, aur we tuihe dūsre khet par na pāwen.

23 So us ne Bo'az kī laundīon ke sāth, jab tak jau aur gehūn kātne kā mausim rahā, jāyā kī, aur apnī sās ke yahān rahā kī.

III B.A.B.

PHIR us kī sās Na'umī ne use kahā, Merī beṭī, kyā main terā chain na chāhūn, jis men terī bhalāī ho?

2 Ab kyā Bo'az hamāre rishtadāron men se nahīn, jis kī laundīon ke sāth tū rahī thī? Dekh, wuh āj rāt khālīhān men jau phātakegā.

3 So tū nahā dho, aur khushtū lagā, aur apnī poshāk pahīn, aur khālīhān ko utar jā; aur jab tak wuh khā pī na chuke, tab tak apno taṭn us inard par zāhir mat kar.

4 Jab wuh sone ko jāe, to us jagah ko, jahān wuh sone jāegā, dekh; tab tū andar jā, aur us ke pānw khol, aur wahīn par rah; aur wuh sab, jo tuihe karnā munāsib hai, tujh se kahegā.

5 Us ne apnī sās se kahā, Sab, jo kuchh tū ne mujh se kahā, main karūngī.

6 ¶ Chunāuchi wuh khālīhān ko utar gayī, aur jo kuchh kī us kī sās ne hukm diyā thā, wuh sab kiyā.

7 Aur jab Bo'az khā pī chukā, aur us kā dil khusht hūā, to galle ke dher kī ek taraf jāke letā. Tab wuh dabe pānwon āi, aur us ke pānwon ko kholā, aur wahīn par rahī.

8 ¶ Aur aīsā hūā, kī ādhī rāt ko Bo'az hirāsān hūā, aur us ne karwat lī, aur kyā dekhtā hai, kī ek 'aurat us ke pānwon pās parī hai.

9 Tab us ne pūchhā, Tū kaun hai? Wuh bolī, Main terī laundī Rūt: so tū apnī laundī par apnī kamlī ko

phailá; kyúñki tú un men se hai jo chhuráne ká haqq rakhte hai.

10 Wuh bolá, KHUDÁWAND tujhe barakat de, merí betí; ki tú ne pahle kí banisbat ab ke waqt ziyáda mihr-bání kar dikháí, ki tú ne jawánon ká, khwáh daulatmand, khwáh miskín, un ká pichhá na kiya.

11 Ab, ai merí betí, mat dar; sab, jo kuchh ki tú cháhtí hai, main tujh se karúngá: ki merí qaum ká tamám shahr jántá hai, ki tú pák-dáman 'aurat hai.

12 Aur yih sach hai, ki main chhuráne ká haqq rakhtá hún; lekin ek aur bhi hai, jo qarabat men mujh se ziyáda nazdik hai.

13 Is rát rah já, aur subh ko agar wuh qarabat ká haqq adá karná cháhe, to khair; qarabat ká haqq adá kare: aur agar wuh tere sáth qarabat ká haqq adá karná na cháhe, to zinda KHUDÁWAND kí qasam hai, main qarabat ká haqq adá karúngá: subh tak parí rah.

14 ¶ So wuh subh tak us ke pánwon pás parí rahí. Aur subh ko, aise sawere ki koi ek dússe ko na pahchán sake, uth kharí húi. Tab us mard ne kahá, Zahir hone na páwe, ki khalíhan men koi 'aurat áí thí.

15 Phir us ne kahá, Chádar ko jo tere ápar hai phailá, aur use tháme rah. Jab us ne use thámá, to us ne chha paimáne jau ke nápe, aur use us par rakh diyá: so wuh shahr ko gayí.

16 Jab wuh apní sás pás áí, to us ne kahá, Ai merí betí, tú kaun hai? Us ne sab kuchh, jo us niard ne us se kiya thá, bayán kiya;

17 Aur kahá, Mujh ko us ne ye chha paimáne jau ke diye, kyúñki us ne mujhe kahá, ki Tú apní sás pás khálí háth na jáná.

18 Tab us kí sás ne kahá, Baithí ab, merí betí, jab tak ki wuh bát, jo honhár hai, zahir na ho; is liye ki

wuh shakh, jab tak is kám ko áj hí tamám na karegá, árám na legá.

IV B.A.B.

TAB Bo'az phátak par gayá, aur wahán já baithá; aur Kyá dekh-tá ha? ki wuh qarabatí chhuráne-wálá, jis ká zikr Bo'az ne kiya thá, átá hai. So us ne kahá, Ai fuláne-áíye, aur yahán ek kanáre baithiye. So wuh phirke á baithá.

2 Aur us ne shahr ke buzurgon men se 'das ádmi ko buláya, aur kahá, Yahán baitho. So we baitho.

3 Tab us ne us qarabatí ko kahá, Na'úmi, jo Moáb ke mulk se phir áí, yih tukrá zamín ká bechti hai, jo hamáre bháí limalik ká mál thá:

4 So main ne cháhá, ki tere kán men khol karke kahún. Ab tú in logon ke huzúr, jo baitho hai, aur merí guroh ke buzurgon ke áge, use mol le. Aur tú agar use chhuráegá, to chhurá; aur agar nahín to mere áge iqrár kar, tá ki mujh ko ma'lúnu ho; kyúñki tere siwá koi nahín chhurá saktá; aur main tere ba'd hún, Wuh bolá, Main chhuráúngá.

5 Tab Bo'az ne kahá, ki Jis din tú wuh zamín Na'úmi ke háth se mol le, to Rút Moábi us murde kí jorá se bhí mol lená hogá, tá ki us murde ká nán us kí mirás par qáim kare.

6 ¶ Tab us rishtadár ne kahá, Main apne liye use chhurá nahín saktá, na ho ki main apní mirás kharáb karún: us ke chhuráne ká jo merá haqq hai, tú hí le; mujhe us ke chhuráne ká maqdúr nahín.

7 Aur Isráel men chhuráte aur badal karte waqt har bát ke sábit karne ke liye yih guzre zamáne men ma'múl thá, ki mard apní júti utártá aur apne parosí ko detá thá: yih Isráel men gawáhi dene ká taur thá.

8 So us qarabatí ne Bo'az ko kahá, ki Tú áp hí mol le; aur phir apná jútá utará.

9 ¶ Aur Bo'az ne buzurgon aur

sāre logon ko kahā, 'Tum āj ke din gawāh ho, ki main ne lilmalik aur Kaliyūn aur Mahlūn kā sab kuchh Na'ūmī ke hāth se mol liyā.

10 Siwā us ke main ne Mahlūn kī jorū Moābī Rūt ko bhī kharidārī se apnī jorū kiyā, tā ki us murde ke nām ko us kī mirās men qāim kare, aur us murde kā nām us ke bhāiōn aur us ke makān ke darwāze se gum na ho jāe; tum āj ke din gawāh ho.

11 Tab sāre logon ne, jo phātak par the, aur un buzurgon ne kahā, ki Ham gawāh hain. KHUDĀWAND us 'aurat ko, jo tere ghar men āi hai, Rākhil aur Liyāh ke mānind kare, jin donon ne Isrāel kā ghar binā kiyā. Tū Ifrātāh men zor paidā kar, aur Bait-laham men terā nām phailē;

12 Aur terā ghar us nasl se, jo KHUDĀWAND tujhe is 'aurat se degā, Phāras kā sā ho, jise Tamar Yahūdāh ke liye janī.

13 ¶ Tab Bo'az ne Rūt ko liyā, so wuh us kī jorū hūī. Aur jab us ne us se khalwat kī, to wuh KHUDĀWAND ke fazi se hāmila hūī, aur betā janī.

14 Aur 'auraton ne Na'ūmī ko

kahā, KHUDĀWAND mubāarak hai, ki jis ne āj ke din tujh ko binā chhurā-newālē ke na chhorā, tā ki us kā nām Isrāel men mashhūr ho.

15 Aur wuh terī dobāra hayāt kā bā'is, aur tere burhāpe kā pālnewālā hogā: ki terī bahū, jo tujhe chāhtī hai, aur tere liye sāt beton se bihtar hai, use janī.

16 Aur Na'ūmī ne us iārke ko liyā, aur apnī god men rakhā, aur us kī dadā hūī.

17 Tab us kī paros kī 'auraten us kā nām leke bolīn, ki Na'ūmī ke liye betā paidā hūā. Aur unhon ne us kā nām 'Obed rakhā; wuh Yassī kā bāp hūā, jo Dāūd kā bāp thā.

18 ¶ So Phāras kā naslnāma yih hai, ki Phāras se Hasrūn paidā hūā;

19 Aur Hasrūn se Rām paidā hūā; aur Rām se 'Aminadāb paidā hūā;

20 Aur 'Aminadāb se Nahsūn paidā hūā; aur Nahsūn se Salmūn paidā hūā;

21 Aur Salmūn se Bo'az paidā hūā; aur Bo'az se 'Obed paidā hūā;

22 Aur 'Obed se Yassī paidā hūā; aur Yassī se Dāūd paidā hūā.

SAMU'EL KÍ PAHLÍ KITA'B.

I BĀ'B.

KOHISTĀ'N ī Ifráim men Ráma-taim-Súfīm kā ek shakhs thā, aur us kā nām Ilqānah thā; wuh Yārūhām kā betā thā, jo Ilihū kā betā, jo Tábū kā betā, jo Zúf Ifráti kā betā thā:

2 Us kī do jorūān thin; ek kā nām Hannah thā. aur dūsri kā Faninah:

aur Faninah aulādwālī thī, aur Hannah be-aulād thī.

3 Yih shakhs har sāl apne shahr se rawāna hoke Sailā men RABB ul afwāj ke āge sijda karne, aur qurbānī guzrāne ko, jātā thā; aur 'Elī ke do bete Ilufnī aur Fīnihās wahān KHUDĀWAND ke kāhin the.

4 ¶ Aur aisā thā, ki iis jis waqt

Ilqánah zabíha guzrántá thá, to apní jorú Fanínah ko us ká, aur us ke beṭon, aur us kí beṭon ke hisse, detá thá:

5 Par Hannah ko duhra hissa diyá kartá thá, is liye kí wuh Hannah ko cháhtá thá; lekin KHUDÁWAND ne us ká rihm band kar rakhá thá.

6 So us kí saut use kurháne ke liye niháyat chheṛtí thí, is wáste kí KHUDÁWAND ne us ká rihm band kar diyá thá.

7 Aur har baras, jab wuh KHUDÁWAND ke ghar játá thá, to isí taur se yih use chheṛtí thí: so wuh rotí thí, aur kuchh na khátí thí.

8 So aisá húa, kí us ke kháwind Ilqánah ne use kahá, kí Ai Hannah, tú kyún rotí hai, aur kyún nahín khátí? aur terá dil kyún kurhá hai? Tere liye main kyá jas beṭon se achchhá nahín?

9 ¶ Garaz, Sailá men jab we khá pí chuke, to Hannah uṭhí. Us waqt 'Elí káhin KHUDÁWAND kí haikal kí chaukhat pás kursí par baithá húa thá.

10 Aur wuh niháyat dilgír thí; so as ne KHUDÁWAND se du'á mángí, aur zár zár roí.

11 Aur us ne maunat mání aur kahá, Ai RAB! ul afwáj, agar tú apní laundí kí musíbat par nazar kare, aur mujhe yád farmáwe, aur apní laundí ko farámosh na kare, aur apní laundí ko farzand í narína bakhshé, to main use KHUDÁWAND ke liye nazr guzrándgí; jab tak kí wuh jé, ustura us ke sir par kabhú na phiregá.

12 Aur aisá húa kí jab wuh KHUDÁWAND ke áge du'á kar rahí, kí 'Elí ne us ke munh par gaur se nazar kí.

13 Magar Hannah apne dil hí men kahtí thí; kí faqat us ke honth hilte the, par us kí áwáz na súní játí thí: so 'Elí ko gumán húa, kí wuh nashe men hai.

14 So 'Elí ne use kahá, kí Kab tak

tú nashe men rahegí? Tú apní mai apne se judá kú de.

15 Tab Hannah ne jawáb diyá, aur kahá, Nahín, mero khudáwand; main to dilgír 'aurat hún; main ne na mai na koi nasha piyá, par KHUDÁWAND ke áge apná dil undel diyá hai.

16 Tú apní laundí ko Balí'ál kí betí mat ján: main to apní fikron aur dukhon ke hujúm se ab tak bol rahí hún.

17 Tab 'Elí ne jawáb diyá, aur kahá, kí Salámat já; aur Isráel ká Khudá terí murád, jo tú ne us se mángí hai, púrí kare.

18 Us ne kahá, kí Terí mihrbání kí nazar terí laundí par ho. Tab wuh 'aurat gayí, aur kháná kháyá, aur phir us ká chilra udás na rahá.

19 ¶ Aur we sawero uṭhe, aur KHUDÁWAND ke áge sijda kiyá, aur phire, aur Rámah men apne ghar par áe: aur Ilqánah apní jorú Hannah se hambistar húa; so KHUDÁWAND ne use yád kiyá.

20 Aur aisá húa, kí Hannah ko hámila hone ke ba'd, jab din páre hue wuh betá janí, aur us ká nám Samúel rakhá; is liye kí us ne kahá, kí Main ne use KHUDÁWAND se mángke páyá hai.

21 Aur wuh mard Ilqánah apne sáre ghar samet us baras kí qurbáni aur apní mannát KHUDÁWAND ke áge charháne ko gayá.

22 Lekin Hannah na gayí; kyúnki us ne apne kháwind se kahá, kí Jab tak kí larke ká dúdh chhuráyá na jáe, main yahín rahúngí, aur phir use leke jáúngí, tá kí wuh KHUDÁWAND ke sámhne házir ho, aur phir hamesha wahín rahe.

23 So us ke kháwind Ilqánah ne use kahá, Jo tujhe bhalá lago, so kar: jab tak kí tú us ká dúdh na chhuráe, ṭhahrí rah; faqat itní garaz hai kí KHUDÁWAND apne sukhan ko barqarár rakhe. So wuh 'aurat ṭhahrí rahí,

aur apne bete ko dúdh piláyá kí, yahán tak ki us ká dúdh chhuráyá.

24 ¶ Aur jab us ne us ká dúdh chhuráyá, to use apne sáth le chali, aur tín jawán bail, aur ek aifah áte ká, aur mai ke ek mashk ko, apne sáth liyá, aur us larke ko Sailá men KHUDÁWAND ke ghar láí: aur wuh larhá bahut hí chhotá thá.

25 Tab unhon ne ek jawán bail ko zabh kiyá, aur larke ko 'Elí pás láe:

26 Aur wuh bolí, Ai mere áqá, terí ján kí qasam, ai mere áqá, main wuhí 'aurat hún, jo tere pás KHUDÁWAND ke áge yahán kharí hoke du'á mángtí thí.

27 Main ne is larke ke liye du'á mángí thí; so KHUDÁWAND ne merá suwál, jo main ne us se kiyá thá, purá kiyá:

28 So main ne bhí use KHUDÁWAND ko 'ariyat diyá, tá ki sári 'umr KHUDÁWAND ká ho; is liye ki yih KHUDÁWAND se talab kiyá gayá thá. Aur us ne wahán KHUDÁWAND ke áge sijda kiyá.

II BA' B.

AUR Hannah ne du'á mángí, aur kahá, ki Merá dil KHUDÁWAND se khush hai; KHUDÁWAND se inerá sing únchá húa: merá munh mere dushmanon ke sánhne kholá gayá; kyúinki main terí naját se khushwaqt hui.

2 KHUDÁWAND kí mánind koí qudús nahín: tere siwá koí nahín: koí chatán hamáre Khudá kí mánind nahín.

3 Gurúr se bahut báten na kaho: aur bará bol tumháre munh se na nikle; kyúinki KHUDÁWAND dānīsh ká Khudá hai, aur a'amál us ke áge taule játe hain.

4 Zoráwaron kí kamānen tūtín, aur we, jo larkharáthe the, un kí kamaren masbút hūín.

5 We, jo peṭ bhare the, ap hí roṭí ke liye mazdúr ho gaye; aur we jo

bhúkhe the, unhon ne farágat pái; balki bánjh sāt jantí hai, aur aulád-wálí ná-táqat ho gayí hai.

6 KHUDÁWAND mártá hai, aur jilátá hai; aur wuhí gor men utártá hai, aur wuhí uṭhátá hai.

7 KHUDÁWAND miskín kartá hai, aur daulatmand kartá hai; past kartá hai, aur buland kartá hai.

8 Náchíz ko khák par se wuhí uṭhá khará kartá hai, aur kangál ko kúre se uṭhá letá hai, tá ki unhen amíron ke darmiyán biṭhāe, aur hashmat ke taḡht ká málik kare; kí zamín kí ṭhūnían KHUDÁWAND kí hain, aur us ne dunyá kí biná un par rakhi hai.

9 Wuh apne muqaddason ke qadam par nigáh rakhtá hai, par sharir andhere men chup-cháp pare rahenge; kyúinki quwat hí se koí fath nahín pátá.

10 KHUDÁWAND ke mukhálif ṭukre ṭukre kiye jáenge; us ke hukm se ásmán par se un par bádál garjenge: KHUDÁWAND zamín kí intiháon kí 'adálát karegá; aur wuh apne bádsháh ko zor bakhsheshgá, aur apne masih ke sing ko buland karegá.

11 Aur Iqánah Rámah men apne ghar ko gayá. Aur wuh larhá 'Elí káhin ke áge KHUDÁWAND kí khidmat kartá rahá.

12 ¶ Us 'Elí ke bete baní Bali'ál the; unhon ne KHUDÁWAND ko na pahcháná.

13 Aur káhinon ká dastúr logon ke sáth yih thá, ki jab koí shakhs qurbání chaphátá thá, to káhin ká naukár gosht pakáne ke waqt ek si-shákha kántá apne háth men liye hue áta thá;

14 Aur us ko gosht men, jo karúh, yá degche, yá hande, yá nándi men thá, mártá thá, aur sab, jitná us kánte men nikaltá thá, káhin ap letá thá. So we Sailá men sáre Isráelion se, jo wahán játe the, yúnhin karte the.

15 Aur aisá bhí hotá thá, ki us se

Ahile ki charbi jalái jáe, káhin ká khidmatguzár átá, aur us shakhs se, jis ne qurbání kí, kahtá, ki Kabáb karne ke liye káhin ko gosht do; kyúñki wuh tujh se pakká gosht nahín, balki kachchá legá.

16 Aur agar use kisi ne kahá, ki Abhí we charbí jalá den, tab jitná terá jí cháhe lijiyo; to wuh use jawáb detá, Nahín; tú mujhe abhí de, nahín to, main chhín lúngá.

17 So un jawánon ká gunáh KHUDÁWAND ke áge bahut bará thá; kyúñki log KHUDÁWAND kí qurbání se ghín karte the.

18 ¶ Par Samúel, jo larhá thá, kattán káafúd pahínehúe KHUDÁWAND ke áge kám kiya kartá thá.

19 Aur us kí má us ke liye ek chhotá kurtá banáke sál ba sál, jab apne kha-wind ke sáth sáliyaní qurbání charháne áti thi, to láya karti thi.

20 ¶ So 'Elí ne Ilqánah aur us kí jorú ko dú'á dí, aur kahá, KHUDÁWAND tujh ko is 'aurat se us 'áriyat ko 'iwaz men jo KHUDÁWAND ko dí gayi, nasl de. Aur we apne ghar ko gaye.

21 Phir Hannah par KHUDÁWAND ne nazar kí, aur wuh hámila húi, aur tín bete aur do betián janí. Aur wuh larhá Samúel KHUDÁWAND ke huzúr barhtá gayá.

22 ¶ Aur 'Elí niháyat búrhá húa; aur us ne wuh sab kuchh suná, jo ki us ke bete sáre Isráel se kyá kiya karte the, aur kyúñkar un 'auraton se, jo jamá'at ke khaime ko ástáne par gol kí gol ikatthi hoti thin, hamágoshi karte the.

23 Aur us ne unhen kahá, Tum aise kám kis liye karte ho? ki main tum-hári badzáttán tamám qaum se suntá hún.

24 Nahín, mere bete; kyúñki yih achchhi bát nahín, jo main suntá hún, ki tum KHUDÁWAND ke logon ke phir wane ke bá'is hote ho.

25 Agar ek insán दूसरे का गुनाह kare, to munsif us ká insáf karega; lekin agar insán KHUDÁWAND ká gunáh kare, to us kí shufá'at kaun kar sakega? Báwujúd us ke unhoñ ne apne báp ká kahá na máná; kyúñki KHUDÁWAND unhen qatl kiya cháhtá thá.

26 Aur wuh larhá Samúel barhtá gayá, aur KHUDÁWAND aur ádmíon ke áge maqbúl hotá chalá.

27 ¶ Tab ek mard í Khudá 'Elí pás áya, aur use kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Kyá main tere ábái khán-dán par, jab wuh Misr men Fira'un ke mulk men thá, záhir nahín húa?

28 Aur main ne use baní Isráel ke sáre firqon men se chun na liya, tá ki merá káhin ho, aur mere mazbah par qurbání kare, aur khushbú jaláwe, aur mere áge afúd pahine? aur main ne sári qurbánián, jo baní Isráel ág se guzránte haiñ, tere báp ke gharáne ko na díñ?

29 Pas tum kyúñkar mere us zabíhe aur mero hadye ko, jo mere hukú se maskan men guzráne jáweñ, thuk-ráte ho; aur kyúñ tú apne beton ko mujh se ziyáda buzurgí detá hai, ki tum meri qaum Isráel ke hadyon se achchhe se achchhá kháke mote bano?

30 So KHUDÁWAND Isráel ká Khudá farmátá hai, ki Main ne to kahá thá, ki Terá gharána aur tere báp ká ghar-ána hamesha mere huzúr men chale: par ab KHUDÁWAND farmátá, ki Yih mujh se dúr howe; kyúñki we, jo mujhe ta'zim karte haiñ, main un ko buzurgí dúngá: par we, jo meri tahqir karte haiñ, be-qadr hongé.

31 Dekh, we dín áte haiñ, ki main terá bázu, aur tere báp ke gharáne ká bázu, kát dálúngá, ki tere ghar men koí búrhá na hone páwe.

32 Aur us sári bhalái ke darmiyan jo wuh Isráel ke sáth karega, tú ghar men musibat dekhega, ki tere ghar men kabhí koí búrhá na hogá.

33 Aur terá wuh shakhá, ki jise main apne mazbah se kát na dálúngá, wuh terí ánkhon ká phor-dálnewálá hogá, aur tere dil ká dukh-denewálá; aur tere ghar kí sári barhtí jawání men mar mitégi.

34 Aur yih, jo tere donon beton Hufni aur Fínibás par guzregá, tere liye ek nishání hogi; we donon ke donon ek hí din mar mitenge.

35 Aur main apne liye ek dindár káhin barpá karúngá, jo sab kuchh meredil-khwáha aur mere kbátir-khwáh karegá: aur main us ke liye ek ustuwár ghar banáúngá; aur wuh hamesha mere masli ke áge áge chalegá.

36 Aur aísá hogá, ki har ek shakhs jo tere ghar men bach rahegá, ek tukre rúpe aur ek nawále rotí ke liye us ke sámne áke síjda karegá, aur kahegá, Kahánat ká kof kám mujhe díjiye ki main ek tukrá rotí kháyá karún.

III BA' B.

AUR wuh laqá Samúel 'Elí ke sámne KHUDÁWAND kí khdinat kartá thá. Aur un dinon men KHUDÁWAND ká kalám kámyáb thá, ki kof royá barmalá na hoti thí.

2 Aur us waqt aísá húa, ki jab 'Elí apní jagah letá thá, aur us kí ánkhen dhuandhláne lagi, aísá ki wuh dekh na saktá thá:

3 Aur Khudá ká chirág KHUDÁWAND kí haikal men, kí jahán Khudá ká sandúq thá, ab tak na bujhá thá, aur Samúel letá thá:

4 Ki KHUDÁWAND ne Samúel ko pukará: wuh bolá, Main házir.

5 Aur daupke 'Elí pás gayá, aur kahá, Tú ne jo mujhe pukará hai, main házir hún. Wuh bolá, Main ne nahin pukará; phir let já. So wuh jáke let rahá.

6 Aur KHUDÁWAND ne Samúel ko phir pukará. Samúel utheke 'Elí pás gayá, aur bolá, Main házir hún; ki tú ne mujhe buláýá. Us ne kahá, Ai

mere bete, main ne nahin buláýá; phir let já.

7 Par Samúel ne hanoz KHUDÁWAND ko pahchána na thá, aur na KHUDÁWAND ká kalám us par záhir húa.

8 Phir KHUDÁWAND ne tísri dafa Samúel ko pukará. Aur wuh utheke 'Elí pás gayá, aur kahá, Main házir hún, ki tú ne mujhe buláýá hai. 'Elí ne ma'lúm kiyá, ki KHUDÁWAND ne us larke ko pukará thá.

9 Tab 'Elí ne Samúel ko kahá, Já, aur pará rah: aur aísá hogá, ki jab wuh tujhe pukare, tú kahiyo, Ai KHUDÁWAND, farmá, kyunki terá banda suntá hai. So Samúel apní jagah jáke let rahá.

10 Tab KHUDÁWAND á khará húa, aur áge kí tarah pukará, Samúel, Samúel. Samúel bolá, Farmá, kyunki terá banda suntá hai.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Samúel ko kahá, ki Dekh, main Isráel ke darmiyán ek kám karúngá, jis se har ek sunnewále ke donon kán sansaná jáenge.

12 Us din main 'Elí par sab kuchh láúngá, jitná main ne us ke gharáne ke haqq men kahá hai: jab main shurú' karúngá, to main anjám ko pahuncháúngá.

13 Kyunki main ne use kahá, ki Main us badkári ke sabab, jise us ne jáná, us ke ghar se abad tak intiqa'm lúngá; ki us ke beton ne apne tajin la'natí kiyá hai, aur us ne unhen na roká.

14 Aur isí liye 'Elí ke gharáne kí bábat main ne qasam khái, ki 'Elí ke gharáne kí badkári kisi zabíhe yá badiye ke sabab, agarchi abad tak kiye jáen, káti na jáegi.

15 ¶ Phir Samúel subh tak so rahá, tab us ne KHUDÁWAND ke ghar ke darwáze khole. Aur Samúel 'Elí par royá záhir karne se dartá thá.

16 Tab 'Elí ne Samúel ko buláýá

kahá, Ai mere bete, Samúel. Wuh olá, Main házir.

17 Tab us ne púchhá, Wuh kyá bát hai, jo us ne tujh se kahí? Use mujh se poshida na kijiye: agar tú kuchh bhí un báton men, jo us ne tujh se kahin, chhipáwe, to Khudá tujh se aisá hí kare, aur us se ziyáda.

18 Tab Samúel ne us se sára kalám bayán kiyá, aur us se kuchh na chhipáya. Wuh bolá, Yih KHUDÁWAND hai: jo bhalá jáne, so kare.

19 ¶ Aur Samúel bará hotá chalá, aur KHUDÁWAND us ke sáthi thá; aur us ne us kí báton men se kisí ko zamín par girne na diyá.

20 Aur sáre baní Isráel ne Dán se leke Biarsab'a tak jáná, ki Samúel KHUDÁWAND ká nabí muqarrar húa.

21 Aur KHUDÁWAND Sailá men phir zahir húa: is liye ki KHUDÁWAND ne apne ta'in Sailá men Samúel par KHUDÁWAND ke kalám se phir zahir kiyá.

IV B.A.B.

AUR Samúel kí bát sáre Isráel ko pahunchí. Aur aisá húa, ki Isráel Filistion se larne ko nikle, aur Aban'azar ke aspás khaimagáh kí: aur Filistion ne Asiq men khaine khare kiye.

2 Aur Filistion ne Isráel ke muqábale men apní saffen bándhin: aur jab we báham muqábil hue, to Isráel ne Filistion se shikast pái; aur unhon ne un ke lashkar men se qarib char hazár ádmí ke máre.

3 ¶ Aur jab log lashkargáh men phir áe the, tab Isráel ke buzurgoñ ne kahá, ki KHUDÁWAND ne ham ko Filistion ke sámhne kyún shikast dí? A'o, ham Khudá ke 'ahd ká sandúq Sailá se apne pás le áen, tá ki wuh hamáre darmiyán hoke ham ko hamáre dushmanon ke háth se rihái dewe.

4 So unhon ne Sailá men log bheje, tá ki RABB ul afwáj ke 'ahd ke

sandúq ko, jo do karúbion ke darmiyán dhará rahtá hai, wahán se le áwen: aur 'Elí ke donon bete Hufní aur Finihás Khudá ke 'ahd ke sandúq pás wahán házir the.

5 Aur jab KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq lashkargáh men á pahunchá, to sáre Isráel khúb lalkáre, aisá ki zamín laraz gayí.

6 Aur Filistion ne jo lalkárne kí áwáz suní, to bole, kí In 'Ibránion kí lashkargáh men yih kaisí lalkárne kí áwáz hai? Phir unhon ne ma'lúm kiyá, kí KHUDÁWAND ká sandúq lashkargáh men á pahunchá.

7 So Filistí dar gaye, kí unhon ne kahá, Khudá lashkargáh men áyá: aur bole, Ham par wáwailá hai! is liye kí is se pahle aisá kabhú na húa.

8 Ham par wáwailá hai! aise Khudá e qádir ke háth se hamen kaun bacháegá? Yih wuh Khudá hai, jis ne Misrion ko maidán men har ek qism kí balá se mára.

9 Ai Filistio, tum mazbút ho, aur mardánagi karo, tá kí tum 'Ibránion ke bande na bano, jaise kí we tumháre bande bane: balki mard kí tarah baháduri karo, aur laró.

10 ¶ So Filistí lare, aur baní Isráel ne shikast khái, aur har ek apne apne khaine ko bhágá: aur wahán niháyat barí khúnrezi húi, kí tis hazár Isráeli piyáde máre pare.

11 Aur Khudá ká sandúq lúta gayá; aur 'Elí ke do bete Hufní aur Finihás máre gaye.

12 ¶ Tab baní Binyamín men ká ek shakhs lashkar se daurá, aur kapre pháro hue, aur sir par khák dále hue, usí roz Sailá men pahunchá.

13 Aur jab wuh pahunchá, to dekho, kí 'Elí ráh ke kanáre ek kursi par baithá húa intizár kar rahá thá: kí us ká dil Khudá ke sandúq ko liye kámp rahá thá. Aur jyúnhin us shakhs ne shahr men pahunchike khabar dí, to sára shahr chilláyá.

14 Aur 'Eli ne, jo chilláne kí áwáz suní, to us ne kahá, kí Yih shor kaisá hai? Aur wuh shakhs jhap á pahunchá, aur 'Eli ko khabar di.

15 Aur 'Eli athánawe baras ká búrnhá thá; aur us kí ánkhen dhundhili ho gayí thin, aur use kuchh sújhtá na thá.

16 So us shakhs ne 'Eli se kahá, Main fauj men se átá hún, aur main áj hí lashkar ko bích se bhágá hún. Aur wuh bolá, Ai mere bête, kyá khabar hai?

17 Us qásid ne jawáb diyá, aur kahá, Baní Isráel Filistion ke áge se bháge, aur logon men bhí barí khún-rezí húi, aur tere donon bête bhí hlufni aur Fíniabás muc, aur K̄hudá ke sandúq ko le gaye.

18 Aur aisá húa, kí jyúnhin us ne K̄hudá ke sandúq ká zikr kiya, wuh kúrsi par se píchhe ko pachhár kháke phátaak ke kanáre girá, aur us kí gardan tút gayí, aur wuh mar gayá; kí wuh búrnhá ádmí aur bhári thá: aur wuh chális baras baní Isráel ká qázi rahá.

19 ¶ Aur us kí bahú, Fíniabás kí jorí, pet se thí, aur us ke janne ká waqt nazdik thá; aur jab us ne ye khabaren sunin, kí K̄hudá ká sandúq le liya gayá, aur us ke sasur aur kháwind mar gaye, to wuh jhukke janí, kyúinki dard i zih ne us par galaba kiya.

20 Aur us ke marte waqt un 'auraton ne, jo wahán házir thin, use kahá, Mat dar, kí tú betá janí hai. Par us ne jawáb na diyá, balki tawajjuh na kí.

21 Aur us ne us larke ká nám 'Ikabúd rakhá, aur bolí, kí Hlasmát Isráel se játi rahí; is bá'is kí K̄hudá ká sandúq le liya gayá, aur us ke sasur aur kháwind ke sabab bhí.

22 Aur wuh bolí, kí Hashmat Isráel se játi rahí, kí K̄hudá ká sandúq le liya gayá.

V B A B.

AUR Filistion ne K̄hudáWAND ke sandúq ko liya, aur Aban'azar Ashdúd tak pahuncháya.

2 Aur jab Filistí K̄hudá ke sandúq ko le áe, to unhon ne use Dajún ke ghar men dákhil kiya, aur Dajún ke barábar rakhá.

3 ¶ Aur Ashdúdí jo subh ko uthe, to dekhá, kí Dajún K̄hudáWAND ke sandúq ke áge aundhe munh zamin par gir pará hai. Tab unhon ne Dajún ko utháke us ke makán par phir qáim kiya.

4 Phir jo we dústre din kí subh ko sawere uthe, to dekho, Dajún K̄hudáWAND ke sandúq ke áge munh ke bhal zamin par girá pará thá; aur Dajún ká sir aur us ke donon háthon ke panje dahliz par kaṭe pare the; faqat machhli kí súrat use sábut rahí.

5 Is liye Dajún ke káhin, aur sab koí jo Dajún ke ghar men dákhil hote hai, Dajún kí dahliz par Ashdúd men áj tak pánw nahin rakhte hai.

6 Tab K̄hudáWAND ká háth Ashdúdíon par bhári par gayá, aur us ne unhen barbád kiya; aur Ashdúd ko us kí nawáhi ke logon samet bawásir se mára.

7 Aur Ashdúdíon ne jab dekhá kí aisá húa, to bole, kí Isráel ke K̄hudá ká sandúq hamáre sáth na rahegá; kyúunki us ká háth ham par aur hamáre ma'búd Dajún par bhári hai.

8 So unhon ne Filistion ke sáre qutbon ko bulá bhejke apne yahán ikatthá kiya, aur kahá, Ham Isráel ke K̄hudá ke sandúq ko kyá karen? Tab unho ne jawáb diyá, kí cháhiye kí Isráel ke K̄hudá ke sandúq ko Ját men le jáwen. Chunánci we Isráel ke K̄hudá ke sandúq ko wahán le gaye.

9 Aur jab we use le gaye the, to aisá húa, kí K̄hudáWAND ká háth us shahr par barháya gayá, kí us par barí tabáhi láwe: aur us ne us shahr

logon ko chhoṭe se leke bare tak ará, aur un ke sufron men bawásir ká galaba húa.

10 ¶ Tab unhon ne Khudá ká sandúq 'Aqrín ko bhejá. Magar jyúhín Khudá ká sandúq 'Aqrín men pahunchá, to aisá húa ki 'Aqríní chilláe, ki We Isráel ke Khudá ká sandúq ham men is liye lác hañ, ki ham ko aur hamáre logon ko qatl karen.

11 So unhou ne Filistion ke qutbon ko buláke jam'a kiyá, aur kahá, ki Isráel ke Khudá ke sandúq ko rawána kar do, ki wuh apní jugah par jáe, tá ki wuh han ko aur hamáre logon ko qatl na kare: kyúñki wahán sáre shahr men maut kí barí dhúm húi, aur Khudá ká háth niháyat bhárá thá.

12 Aur we log, jo mare na the, bawásir men giriftár the: aur shahr kí faryád ásmán tak gayí thí.

VI B.A.B.

SO KHUDÁWAND ká sandúq sát máhine tak Filistion ke mulk men rahá.

2 Tab Filistion ne káhinon aur nujmíon ko buláyá, aur kahá, ki Ham KHUDÁWAND ke is sandúq ko kyá karen? Hamen batáo, ki ham kyúñkar use us ke makán ko pahunchá dewen.

3 We bole, Agar tum Isráel ke Khudá ke sandúq ko phir bhejte ho, to kháli mat bhejo, balki ek taqásir kí qurbání us ke liye sáth bhejo; tab tum change hoge. Aur tumhen daryáft hogá, ki wuh tum se kis liye dastbardár nahín hotá.

4 Tab unhon ne púchhá, ki wuh kaun sí taqásir kí qurbání hai, jo ham us ke pás bhejen? We bole, ki Filistí qutbon ke shumár ke mutábíq pánch sonahle bawásir, aur sone hí ke pánch clúhe: ki tum sab aur tumháre qutb ek hí ázár men mubtalá ho.

5 So tum apne bawásir kí súraten, aur un chúhon kí múraten, jo mulk ko kharáb karte hañ, banáo; aur Is-

ráel ke Khudá kí hashmat jáno: sháyad, ki wuh tum se, aur tumháre ma'búdon, aur tumhárá sarzamín par se, háth utháwe.

6 Tum kyúñ apne dil ko sakht karte ho, jaisá ki Misríon ne aur Fíra'un ne apne dil ko sakht kiyá? jis waqt ki us ne 'ajáb qudraten unhon dikhláñ, so kyá unhon ne un logon ko jáne na diyá, aur we chale na gaye?

7 Ab tum ek nayí gáří banáo, aur do dúdhwálí gáen, jo júe tale na áí hon, lo, aur un gáeon ko gáří men joto, aur un ke bachchon ko ghar men un ke píche rahne do:

8 Aur KHUDÁWAND ká sandúq leke us gáří par rakho; aur sone kí chízen, jo taqásir kí qurbání ke liye us ke pás bhejte ho, ek sandúqche men dharke us ke pahlú men rakh do; aur use rawána kar do, ki chali jáe.

9 Aur táko: agar wuh us kí sarhadd kí samt Bait-Shams ko chaphe, to usí ne ham par yih balá e 'azím bhejí; aur agar na jáwe, to hameg daryáft hogá, ki us ká háth ham par nahín chalá, balki yih hádisa, jo ham par húa, ittífaquí thá.

10 ¶ So logon ne aisá hí kiyá; ki do dúdhwálí gáen lín, aur unhon gáří men jotá, aur un ke bachchon ko ghar men band kiyá:

11 Aur KHUDÁWAND ke sandúq, aur sone ke chúhon, aur apne bawásir kí súraten ke sandúqche ko, gáří par lálá.

12 So un gáeon ne Bait-Shams kí sarak kí taraf sídhi ráh lí, aur us sháh-ráh par chulín, aur chalte hús dákárti thin, aur dahne yá báen háth na murín: aur Filistí qutb un ke píche Bait-Shams ke siwáne tak gaye.

13 Aur Bait-Shams ke log wáldi men gehún kí fasl kát rahe the: unhon ne jo ánkhen úpar kíñ, to sandúq ko dekhá, aur dekhte hí khushtwaqt hús.

14 Aur gáří Bait-Shamsí Yashú' ke

khet men áf, aur wahán kharí ho rahí, jahán ek bará patthar thá: so unhon ne gárfí kí lakrón ko chirá, aur géon ko sokhtaní qurbání karke guzráná.

15 Aur Láwíon ne KHUDÁWAND ke sandúq ko, us sandúqche sanet, jo us ke sáth thá, jis men sone kí chízen thín, niche utárá, aur us ko us bare patthar par rakhá: aur Bait-Shams ke logon ne usi din KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbáníán kí, aur zabí-hon ko zabh kiyá.

16 Aur jab un Filistí páñch qutb-on ne yih dekhá, to we usí dín 'Aqrún ko phire.

17 Aur ye sone ke bawásir jo the, so Filistíon ne taqsír kí qurbání ke liye KHUDÁWAND ko guzráne; un men ek Ashdúd kí taraf se thá, aur ek 'Azah kí, aur ek Asqalún kí, aur ek Ját kí, aur ek 'Aqrún kí;

18 Aur ye sone ke chúhe, Filistíon ke páñch qutb ke shahron ke shumár ke mutábíq the, khwáh muhkam shahron ke, khwáh báhar ke gánwon ke, jitne Abil ke bare patthar tak the, jis par unhon ne KHUDÁWAND ke sandúq ko rakhá thá, jo áj ke dín tak Bait-Shamsí Yashu' ke khet men maujúd hai.

19 ¶ Aur us ne Bait-Shams ke logon ko mára, is liye kí unhon ne KHUDÁWAND ke sandúq ke bhítar dekhá; so us ne pachás hazár aur sattar ádmí un men ke már dále: aur wahán ke logon ne, is sabab se kí KHUDÁWAND ne logon men se bahu-ton ko már dála, niháyat afsos kiyá.

20 So Bait-Shams ke log bole, kí Kis kí majál hai, kí is KHUDÁWAND Khudá e quddús ke áge khará howe? aur wuh hamáre pás se kis kí taraf jáwe?

21 ¶ Tab unhon ne qásidon se Qaryat-Ya'arim ke logon ko kahlá bhejá, aur kahá, kí Filistí KHUDÁWAND ke sandúq ko pher láe hai; tum áo, aur use apne yahán le jáo.

VII BA'.

¶ TAB Qaryat-Ya'arim ke log áe, aur KHUDÁWAND ke sandúq ko le jáke Abinadáb ke ghar men, jo tñle par hai, rakhá; aur us ke bete Ili'azar ko muqaddas kiyá, kí KHUDÁWAND ke sandúq kí nigabhání kare.

2 Aur aisá húa, kí us waqt se kí sandúq ne Qaryat-Ya'arim men qiyám pakrá, ek muddat bit gayi; chunán-chi us ko bís baras ká 'arsa húa: aur Isráel ke sáre gharáne ne KHUDÁWAND ke liye nále kiye.

3 ¶ Aur Samúel ne Isráel ke sáre gharáne ko khitáb karke kahá, kí Ágar tum apne sáre dil se KHUDÁWAND kí taraf phiro, to un ajnabí ma'búdon ko aur 'Istárát ko apne darmiyán se nikál phenko, aur KHUDÁWAND kí taraf apne dilon ko mus-tá'idl rakho, aur usí akele kí bandagi karo; kí wuh Filistíon ke háth se tumhen riháí degá.

4 Tab baní Isráel ne Ba'alím aur 'Istárát ko nikál phenká, aur akele KHUDÁWAND kí bandagi kí.

5 Phir Samúel ne kahá, kí Sáro Isráel ko Misfáh men jam'a karo, aur main tumháre liye KHUDÁWAND se du'á mángúngá.

6 So we sab Misfáh men faráham hue, aur pání bharke KHUDÁWAND ke áge undelá, aur us dín roza rakhá, aur wahán bole, kí Ham ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai. Aur Samúel Misfáh men baní Isráel kí 'adálat kar-tá thá.

7 Aur jab Filistíon ne suná, kí baní Isráel Misfáh men faráham hue hai, so un ke qutb baní Isráel ke muqábil charh áe. So baní Isráel yih sunke Filistíon se dare.

8 Aur baní Isráel ne Samúel ko kahá, kí Chupká mat ho, par KHUDÁWAND hamáre Khudá ko pukará kar, tá kí wuh ham ko Filistíon ke háth se bacháwe.

9 ¶ Samúel ne bher ká dúdh pítá

Filistion ká maglúb honá. I SAMUEL, VIII. Samúel ke beṭon kī be-díná.

bachcha leke, aur use kull sokhtaní qurbáni ko guzrántá; aur Samúel Isráel ke liye KHUDÁWAND ke huzúr chilláyá, aur KHUDÁWAND ne us kí suní.

10 Aur jis waqt Samúel us sokhtaní qurbáni ko guzrántá thá, to Filistí jang ke liye Isráel ke muqábil nazdík áe: tab KHUDÁWAND Filistion ke úpar usí din bari tarap se garjá, aur unhen pareshán kiyá, aur we Isráel se máre pare.

11 Aur Isráel ke logon ne Misfáh se nikalke Filistion ko ragedá, aur Bait-Karr ke niche tak unhen márté chale gaye.

12 Tab Samúel ne ek patthar leke use Misfáh aur Shen ke bichobich nasb kiyá, aur us ká nám Aban'azar rakhá, aur bolá, kí Yahán tak KHUDÁWAND ne hamári madad kí.

13 ¶ So Filistí maglúb húa, aur Isráel kí sarzamín men phir na áe: aur KHUDÁWAND ká háth Samúel ke sab dinon men Filistion ke mukhálif thá.

14 Aur we bastián, jo Filistion ne Isráel se le lí thin, 'Aqrún se leke Ját tak, Isráel ke qabze men phir áin; aur Isráel ne un kí nawáhi bhi Filistion ke háth se chhurái. Aur Isráel aur Amríon men sulh hui.

15 Aur Samúel jab tak jiyá, Isráel par hukmrán rahá.

16 Aur sál ba sál Baitel aur Jiljál aur Misfáh men gashat kartá thá, aur un sáre makánon men baní Isráel kí 'adálát kartá thá.

17 Aur Rámah hí men laut áta thá, kyúнки wahán us ká ghar thá, aur wahán Isráel kí 'adálát kartá thá; aur wahán us ne KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá.

VIII BAT.

AUR aisá húa kí jab Samúel búrhá ho gayá, to us ne apne beṭon ko muqarrar kiyá kí Isráel kí 'adálát karen.

2 Aur us ke palauthe ká nám Yúel hua, aur us ke dúsré beṭe ká nám Abiyáh; we donon Biarsab'a men qází the.

3 Par us ke beṭe us kí ráh par na chale, balki naf'a kí pairaui karte, aur rishwat lete, aur 'adálát men tarafidári karte the.

4 Tab sáre Isráelí buzurg jam'á hoke Rámah men Samúel pás áe;

5 Aur use kahá, kí Dekh, tú búrhá húa, aur tere beṭe teri ráh par nahin chalte: ab tú kisi ko hamára bádsháh muqarrar kar, jo ham par hukúmat kiyá kare, jaisá kí sab qaumon men hai.

6 ¶ Lekin wuh kalám, jo unhon ne kahá, kí Kisí ko hamára bádsháh kar, jo hákim ho, Samúel kí nazaron men burá ma'lúm húa. Aur Samúel ne KHUDÁWAND se du'á mángí.

7 Aur KHUDÁWAND ne Samúel ko farmáyá, kí Logon kí áwáz par, aur un sári báton par, jo we tujhe kahén, kán dhar; kí unhon ne tujh ko haqir nahin kiyá, balki mujh ko haqir kiyá hai, kí main un par saltanat na karún.

8 Mutábíq un sab kámon ke jo unhon ne, us din se kí main unhen Misr se nikál láyá, is roz tak mujh se kiyá, kí mujhe tark kiyá, aur dúsré ma'búdon kí bandagí kí, waisá hí we tujh se karte hai.

9 So tú un kí bát sun; tú bhi un par gawáhi deke unhen khúb jatá de, aur unhen batlá, kí jo bádsháh un par saltanat karegá, us ke 'amal kis taur ke hongé.

10 ¶ Aur Samúel ne un logon ko, jo us se bádsháh ke tálib the, KHUDÁWAND kí sári báten kahin.

11 Aur us ne kahá, kí Us bádsháh ke, jo tum par saltanat karegá, is tarah ke 'amal hongé, kí wuh tumháre beṭon ko leke, apne liye, aur apní garíon ke liye, aur apne sáth sawár hone ke liye, naukar rakhegá, aur un

men se ba'ze us kí gáři ke áge áge|

IX BĀB.

12 Aur apne liye hazár hazár ke risáladár, aur pachás pachás ke jam'adár banáegá; aur un se hal jutwáegá, aur fasl katwáegá, aur apne liye jang ke hathýár aur apní gářiñ ke sáz banwáegá.

13 Aur tumhári betiñ ko legá, tá ki we halwáyan, aur bawarchin, aur nán-báin howen.

14 Aur tumháre kheton, aur tumháre tákistánon, aur tumháre zaitún ke bágon ko, jo achchhe se achchhe honge, legá, aur apne k̄hidmatguzáron ko bakhsh degá.

15 Aur tumháre gallaját aur angúri bágon ká daswán hissa leke apne k̄hojon aur apne k̄hádimon ko degá.

16 Aur tumháre chákaron aur tumhári laundñon, aur tumháre achchhe achchhe shakíl jawánon ko, aur tumháre gadhon ko, legá, aur apne kám par lagáegá.

17 Aur tumhári bhej bakríñ ko ká bhí daswán hissa legá: so tum us ke gulám hooge.

18 Aur tum us din us bádsháh ke sabab, jise tum ne apne liye chuná hai, faryád karoge; par us din K̄HUDÁWAND tumhári na sunegá.

19 ¶ Tau bhí logon ne Samúel kí bát sunne se inkár kiya, aur kahá, Nahín; ham to bádsháh cháhte haiñ, jo hamáre úpar muqarrar ho;

20 Tá kí ham bhí, aur sab gurohon kí mániud, howen, aur hamará bádsháh hamári 'adálat kare, aur hamáre áge áche chale, aur hamáre liye laráí kare.

21 Aur Samúel ne logon kí sári báten sunín, aur unhen K̄HUDÁWAND ke kánon tak pahuncháya.

22 Aur K̄HUDÁWAND ne Samúel ko farmáyá, Tú un kí bát sun, aur un ke liye ek bádsháh muqarrar kar. Tab Samúel ne Isráel ke logon ko kahá, ki Har ek apní apní bastí ko jáwe.

AUR baní Binyamin ká ek shakhs thá, jis ká nám Qis, bin Abiel, bin Sarúr, bin Bakúrat, bin Afíq thá; aur yih Binyamíní bará qúwatwar shakhs thá.

2 Us ká ek betá Sául nám, jo niháyat k̄húb jawán thá, aur baní Isráel ke darmiyan us se k̄húbsúrat koi shakhs na thá: yih sári qaum men kándhe se loke úpar tak har ek se únchá thá.

3 Us Sául ke báp Qis ke gadhe khoe gaye. So Qis ne apne bete Sául ko kahá, kí Chákaron men se ek ko apne sáth le, aur uñh, aur gadhon ko dhúndhne já.

4 So wuh koh í Ifráim kí taraf se guzrá, aur Salísah kí sarzamín men hoke níkal gayá, par unhen na páyá: tab we Sa'alím kí sarzamín men gaye, aur wahán bhí na mile: phir we Binyamínion kí mamlukat men áe, to un ko wahán bhí na páyá.

5 Jab we Suf ke mulk men áe, tab Sául ne apne chákár ko, jo us ke sáth thá, kahá, A', ham laut jáwen, tá na ho kí merá báp gadhon ká gam chhorke mere liye fíkrmand ho.

6 Chákár ne use kahá, Dekh, is shahr men mard í K̄hudá hai; wuh 'izzatdár shakhs hai; sab kuchh, jaisá wuh kahtá hai, waisá hí hotá hai; á, us pás jáwen; sháyad kí wuh us ráh ko, kí jis men jáná munásib hai, hamen batáe.

7 Sául ne apne chákár se kahá, Lekin dekh, agar ham wahán jáen, to ham us shakhs ke liye kyá lete jáen? Ro'án to hamáre toshadán men báqi nahín rahín, aur us mard í Khudá ke liye koi hadya hamáre pás nahín; kyá kuchh hai hamáre pás?

8 Naukar ne Sául ko phir jawáb diyá, aur kahá, Dekh, páo misqál chándí mujh pás maujúd hai: so main us mard í Khudá ko dúngá, kí hamen hamári ráhí batáwe.

Sául ká gadhe dhúndhte Samúel I SAMU'EL, IX. ke ghar par pahunchna.

9 [Agle zamáne men baní Isráel ká yih dastúr thá, ki jab koi shakhs Kḥudá se maslahat karne játá thá, to kahrtá thá, ki A'o, ham gaib-bín pás jáen: is liye ki wuh, jo ab nabí kahlátá hai, áge gaib-bín kahlátá thá.]

10 Tab Sául ne apne chákár se kahá, Tú ne kyá kḥúb kahá: á, chalen. So we shahr ko, jahán wuh mard i Kḥudá thá, áe.

11 ¶ Aur shahr kí taraf tile par charhte húe unhen kai chhokrián milín, jo páni bharne játí thin; unhon ne un se kahá, Gaib-bín yahán hai?

12 Unhon ne un ko jawáb diyá, aur kahá, Hán, hai; dekho, tumháre sámhne hí hai; jald á pahuncho, ki wuh áj hí shahr men áyá hai; ki áj ke din únche makán men log zabíha karte hain.

13 Jo tum shahr men dákhil hoge, to tum use, peshtar us se ki wuh únche makán men kḥaná kḥáne jáe, fauran páoge: ki log, jab tak ki wuh na jáe, nahín kháte; is liye ki wuh zabíhe ko barakat detá hai; ba'd us ke mihmán log kháte hain. So ab tum charho, ki áj hí tum use páo.

14 So we shahr men charhké gaye, aur shahr men dákhil hote hí, dekho, ki Samúel un ke sámhne báhar niklá, ki únche makán par jáe.

15 ¶ Aur KḥUDÁWAND ne Sául ke áne se ek din peshtar Samúel ke kán men kah diyá thá, ki,

16 Kal isí waqt main ek shakhs ko Binyamín kí sarzamin se tujh pás bhejúngá; so tú us par tel maliyo, ki wuh merí qaum Isráel ká hákim ho, tá ki mere logon ko Filistion ke báth se chhuráe; ki main ne apne logon par nazar ki, is liye ki un ká nála mujh tak pahunchá.

17 So jab Samúel Sául se dochár húa, to wúnhín KḥUDÁWAND ne use kahá, ki Dekh, yihí shakhs hai, jis kí bábat main ne tujhe kahá thá; yihí mere logon par riyásat karegá.

18 So Sául phátak par Samúel ko barábar pahunchá, aur us se kahá. ki Mujhe batláíye, ki gaib-bín ká ghar kabán hai?

19 Samúel ne Sául ko jawáb diyá, ki Wuh gaib-bín main hí hún: mere áge áge únche makán par charh, ki tum áj ke din mere sáth kḥáo; aur kal main tujhe rukhsat karúngá, aur sab kuchh jo tere dil men hai tujhe batá dúngá.

20 Aur tere gadhe, jo tén din se khoe gaye hain, un ko kḥiyál mat kar; ki we mile. Aur kis kí taraf Isráel kí sárí ragbat hai? kyá teri aur tere báp ke sáre gharáne kí taraf nahín?

21 So Sául jawáb men bolá, Kyá main Binyamín nahín, jo Isráel ke sab firqon se chhoṭá hai? aur kyá merá gharáná Binyamín ke firqe ke sáre gharánon men sab se ziyáda chhoṭá nahín? pas kyá sabab hai, jo tú mujh se yún boltá hai?

22 Aur Samúel ne Sául ko aur us ke chákár ko sáth liyá, aur unhen bárahdari men láyá, aur unhen mihmánon kí sadr jagah men jo tís ek ádmí the, bithláyá.

23 Samúel ne báwarchí ko farmáyá, ki Wuh hissa, jo main ne tujhe rakh chhoṛne kahá thá, le á.

24 Báwarchí ne ek shána, us sab samet jo us par thá, utháke Sául ke sámhne rakhá. Aur Samúel ne kahá, Dekh, yih jo rakhá húa thá, so use apne sámhne dharke kḥá: is liye ki jab se main ne kahá, ki Main ne in logon kí da'wat kí, tab hí se ab tak tere liye rakh diyá gayá hai. So Sául ne us din Samúel ke sáth kḥaná kḥáyá.

25 ¶ Aur jab we únche makán se shahr ko utre, to us ne Sául se ghar kí chhat par bátén kín.

26 Aur we sawere uthé: aur aisá húa kí jab din charhne lagá, tab Samúel ne Sául ko phir ghar kí chhat

par buláya, aur kahá, Uth, ki main tujhe rawána karún. So Sául uthá, aur we donoñ, wuh aur Samúel, báhar chale gaye.

27 Aur jab we shahr ke nikás par utarte the, to Samúel ne Sául se kahá, Apne chákár ko hukm kar, ki ham se áge chalá jáe, (aur wuh áge gayá;) par tú abhí khará rah, tá ki main Kḥudá ká kalám tujhe sunáún.

X BA'B.

PHIR Samúel ne tel kí ek shíshí lí aur us ke sir par undelí, aur use chumá, aur kahá, Kyá yih is sabab se nahín, ki Kḥudáwánd ne tujh par tel malá, ki tú us kí mirás ká sardár ho?

2 Aur jab tú mere pás se áj rawána hogá, to Zilzah men, Binyamin kí sarrhadd ke darmiyán, Rákhil ke gor ke pás, do shakhs tujhe milenge, aur we tujhe kahenge, ki We gadhe, jinhen tú dhúndhne gayá thá, mile; aur dekh, ab terá báp gadhon kí taraf se be-fikr húa, aur tumháre liye kurhtá hai, aur kahtá hai, Main apne beté ke wáste kyá karún?

3 Tab tú wahán se áge barhegá, aur Tabúr ke balú ke tale pahunchegá, to wahán tín shakhs, jo Baitel men Kḥudá ke huzúr, chale játe hongé, tujh se dochár hongé; ek to bakrí ke tín bachche liye hogá, aur दूसरा tín girde rotí ke, aur tísra mai ká ek mashkíza:

4 Aur we tujhe salám karenge, aur do girde tujhe denge: so tú un ke háth se le líjiyo.

5 Aur ba'd us ke tú Jibí'at-Ilúhím ke nazdíq, jahán Filistíon kí chaukí hai, pahunchegá; aur aisá hogá, ki jab tú wahán shahr men dákhil ho, to nabíon kí ek guroh, jo us únche makán se utartí hogí, tujhe milegí, aur we murchang, aur dholak, aur bānsrī, aur barbat liye hūe áte hongé, aur we nubúwat karte hongé.

6 Tab Kḥudáwánd kí Rúh tujh par názil hogí, aur tú bhí un ke sáth nu-

búwat karegá, balki tú aur súrát ká ádmí ho jáegá.

7 Aur aisá hogá, ki jab ye nisháníán tujh par záhir hon, to phir jaisá terá háth qábú páe, waisá 'amal kar; ki Kḥudá tere sáth hai.

8 Aur aisá bhí hogá, ki tú mujh se peshtar Jiljál ko utar jáegá: aur dekh, main tere pás áungá, tá ki sokhtani qurbáníán karún, aur salámatí ke zabíhon ko zabh karún. So tá sát din tak wahín rahiyo, jab tak ki main tujh pás á pahunchún, aur tujhe batáún, ki tujh ko kyá karná hogá.

9 ¶ Aur aisá húa, kí jyúnhín us ne Samúel se rukhsat hoke píth pherí, wúnhín Kḥudá ne use दूसरी तराह ká dil diyá: aur we sab nisháníán usí din wuqú' men áín.

10 Aur jab we Jibí'at ko áe, to dekho ki nabíon kí ek guroh us se dochár húi, aur Kḥudá kí Rúh us par názil húi, aur us ne bhí un ke darmiyán nubúwat kí.

11 Aur aisá húa, kí jab us ke agle ján-pachhánon ne yih dekhá, kí wuh nabíon ke darmiyán nubúwat kartá hai, ek ne दूसरे se kahá, kí Qis ke beté ko kyá húa? Kyá Sául bhí nabíon men shámil ho gayá?

12 Aur ek ne un men se jawáb diyá, aur kahá, Lekin un ká báp kaun hai? Tab hí se yih masal chalí, Kyá Sául bhí nabíon men hai?

13 So jab wuh nubúwat kar chuká, to únche makán men áya.

14 ¶ Wahán Sául ke chachá ne use aur us ke chákár ko kahá, Tum kahán gaye the? Us ne kabá, Gadhe dhúndhne; aur jab ham ne dekhá kí kahín nahín hain, to Samúel pás áe.

15 Phir Sául ká chachá bolá, Mujhe batláíye, kí Samúel ne tum ko kyá kahá.

16 Sául ne apne chachá se kahá, Us ne hamen sáf batláya, kí gadhe mile. Par saltanat ká mazmún, jo Samúel ne use kahá thá, bayán na kíya.

17 ¶ Ba'd us ke Samúel ne Misfáh men KHUDÁWAND ke huzúr logon ko buláke ikatthá kiyá.

18 Aur baní Isráel ko kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá aísá farmatá hai, ki Main Isráel ko Misr se nikál láyá, aur tum ko Misrion ke háth se, aur sári saitanaton ke háth se, aur un ke háth se jo tum par zulm karte the, rihái dí.

19 Aur tum ne áj ke din apne Khudá ko, ki jis ne tumhen tumháre sáre dushmanon aur tumhári taklífon se rihái bakhsí, haqír kar jáná; aur tum ne use kahá, Ilán, hamáre liye ek bádsháh muqarrar kar. So ab ek ek firqa karke, hazár hazár, sab ke sab KHUDÁWAND ke áge házir hoo.

20 Aur jab Samúel ne Isráel ke sáre firqon ko házir karáyá thá, to qur'a Binyamín ke firqe ke nám par pará.

21 Aur jab us ne Binyamín ke firqe ko, us ke gharáne ke mutábíq, nazdik buláyá, to Matri ke gharáne ká nám niklá, aur phir Qís ke beté Sául ká nám niklá: aur unhon ne jo use dhuñ-dhú, to na páyá.

22 So unhon ne KHUDÁWAND se phir píchhá, kí Wuh mard ab yahán áegá, kí nahín? KHUDÁWAND ne jawáb diyá, ki Dekho, us ne asbáb ke darmiyán áp ko chhipáyá hai.

23 Tab we daure, aur use wahán se láe: aur wuh, jab kí jamá'at ke darmiyán khará húá, to shánon se leke úpar tak sab logon se ziyáda lambá thá.

24 Aur Samúel ne jamá'at ko kahá, Tum use dekhte ho, kí jise KHUDÁWAND ne chun liyá, kí us kí mánind sáre logon men ek bhí nahín. Tab sab log khushi se lalkáre, aur bole, kí Bádsháh zinda rahe!

25 Phir Samúel ne jamá'at ko saltanat ke ádáb batláe, aur kitáb men likhke KHUDÁWAND ke huzúr rakhí. Ba'd us ke Samúel ne sab logon ko rukhsat kiyá, kí ek ek apne apne ghar jáe.

26 ¶ Aur Sául bhí Jibí'ah ko apne ghar gayá, aur logon ká ek jathá, jir ke dilon ko Khudá ne máil kar diyá thá, us ke sáth ho liyá.

27 Par baní Bálíl bole, kí Yih shakhs ham ko kis tarah bacháegá? Aur us kí tahqír kí, aur us ke liye nazráne na láe. Par us ne áp ko aísá banáyá, kí goyá na suntá thá.

XI BAT.

TAB 'Ammúní Náhas charh áyá, aur Yabís í Jilí'ád ke muqábil khaine khare kiye: tab Yabís ke sab logon ne Náhas se kahá, Ham se kuchh 'ahd o paimán kar, to ham teri khidmat karenge.

2 Aur 'Ammúní Náhas ne unhen jawáb diyá, kí Is shart par main tum se 'ahd karúngá, kí main tum men har ek se dahní ánkh nikál dálúñ, aur yih zillat ká dág sáre Isráel par rakhúñ.

3 Tab Yabís ke buzurgon ne use kahá, Ham ko sát din kí muhlat de, tá kí ham Isráel kí sári sarhaddon men payám bhejen: agar hamará hi-máyatí koí na milá, to ham tere huzúr niklenge.

4 ¶ Tab Sául ke Jibí'ah men qásid áe, aur unhon ne logon ke kánon men yih khabar kahí: tab sab log pukár pukárke roe.

5 Aur dekho, kí Sául khet se gáe buil ke píchhe píchhe chalá átá thá; aur Sául ne kahá, Kyá húá, kí log rote hain? Unhon ne Yabís ke logon ká payám kah sunáyá.

6 Aur jophín Sául ne yih sandese sune, wunhín Khudá kí Rúh us par názil húí, aur us ká gussa niháyat bharká.

7 Aur us ne bailon ká ek jorá liyá, aur unhen chirke tukre tukre kiyá, aur unhen qásidon ke háth Isráel kí sári sarhaddon men bhej diyá, aur yih kahá, kí Jo koí Sául aur Samúel ke píchhe házir na ho, to us ke bailon se aísá kiyá jáegá. Tab KHUDÁWAND ká

khauf logon par pará, aur we ek dil hoke áe.

8 Aur us ne unhen Bazaq men giná; so bani Isráel tin lách the, aur Yahúdáh ke mard tis hazár.

9 So unhon ne un qásidon ko, jo áe the, kahá, ki Tum Yabis i Jili'ál ke logon ko yún kaho, ki Kal, jis waqt ki áftáh garam hogá, tum rihái páoge. So qásidon ne áke Yabis ke logon ko khabar dí; aur we khush hue.

10 Tab ahl i Yabis ne unhen kahá, Kal ham tum pás niklenge, aur sab kuchh, jo tum bihtar samjho, so hamáre haqq men kijiyo.

11 Aur subh ko Sául ne logon ke tin gol kiye; aur pichhle pahar lashkar men á ghusá, aur baní 'Ammún ko qatl kartá rahá, yahán tak ki din bahut charh gayá: aur aisé húa, ki we jo bach nikle, so aise tittar bittar hue, ki do ek sáth na rahe.

12 ¶ Tab logon ne Samúel ko kahá, Wuh kaun hai, jis ne kahá, ki Kyá Sául hamára bádsáh hogá? So un logon ko láo, tá ki ham unhen qatl karen.

13 Sául bolá, ki A'j ke din hargiz koí mará na jáe: is liye ki KHUDÁWAND ne Isráel ko áj ke din rihái bakhshí.

14 Tab Samúel ne logon ko kahá, A'o, Jiljál ko jáen, tá ki wahán saltanat ko dúsrí bár sábit karen.

15 So sáre log Jiljál ko gaye; aur Jiljál men KHUDÁWAND ke huzúr unhon ne Sául ko bádsáh kiyá; aur wahán unhon ne KHUDÁWAND ke áge salámatí ke zabihe zabh kiye; aur wahán Sául ne aur sáre Isráelí mardon ne barí khushí kí.

XII BAB

TAB Samúel ne sare Isráelí se kahá, Dekho, jo kuchh tum ne mujhe kahá, main ne tumhári har ek bát suní hai, aur ek ko tumháre úpar bádsáh muqarrar kiyá.

2 Aur ab dekho, yih bádsáh tum-

háre áge jáyá kartá hai: aur main búrhá hún, aur merá sir sufed hai: aur dekho, mere bete tumháre sáth hain; aur main larákan se áj tak tumháre áge áge chal rahá hún.

3 Aur dekho, main házir hún; so áo, KHUDÁWAND ke aur us ke masih ke áge mujh par gawáhi do; ki kis ká bail main ne le liyá? aur kis ká gadhá main ne pakar rakhá? aur main ne kis se dagábázi kí? aur kis par main ne zulm kiyá? aur kis ke háth se main ne rishwat li, tá ki main us se chashmposhí karún? Ab main use pher dene ko házir hún.

4 We bole, Tú ne ham se dagábázi nahín kí, aur na ham par zulm kiyá, aur na tú ne kisi ke háth se kuchh le liyá.

5 Tab us ne unhen kahá, ki KHUDÁWAND tum par gawáhi, aur us ká masih áj ke din gawáhi hai, ki tum ne mere háth men kuchh nahín páyá. We bole, Wuh gayá.

6 ¶ Phir Samúel ne logon se kahá, Hán, KHUDÁWAND hí hai wuh, jis ne Músá aur Hárun ko muqarrar kiyá, aur tumháre bápdádon ko zamín i Misr se nikál láyá.

7 Ab chuucháp khare raho, tá ki main KHUDÁWAND ke huzúr un sab nektion ke sabab, jo KHUDÁWAND ne tum se aur tumháre bápdádon se kí, tum se bahs karún.

8 Jis waqt ki Ya'qúb Misr men áyá, aur tumháre bápdáde KHUDÁWAND ne áge chilláe, to KHUDÁWAND ne Músá aur Hárun ko bhejá, aur we tumháre bápdádon ko Misr se nikál láe, aur unhen is jagah par basáyá.

9 Phir jab we KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúl gaye, us ne unhen Hasúr kí fauj ke sar-lashkar, Sisará, ke háth, aur Filistion ke háth, aur sháh i Moáb ke háth, bechá, aur unhon ne un se larái kí.

10 Phir unhon ne KHUDÁWAND ko pukára, aur kahá, ki Ham ne gunáh

kiyá, is liye ki ham ne KHUDÁWAND ne usí din garaj karáyá, aur pání ko chhorá, aur Ba'alím aur 'Istarát kí bandagí kí: par ab tú ham ko hamáre dushmanon ke háth se chhurá, to ham terí bandagí karenge.

11 Phir KHUDÁWAND ne Yarub-ba'al, aur Bidán, aur Iftáh, aur Samúel ko bhejá, aur tum ko tumháre dushmanon ke háth se, jo tumhári cháron taraf the, riháí dí; aur tum ne chain páyá.

12 Aur jab tum ne dekhá, ki baní 'Ammún ká bádsháh Náhas tum par charh áyá, to tum ne mujh se kahá, Háñ, hamen ek bádsháh cháhíye, jo ham par saltanat kare; hálánki KHUDÁWAND tumhárá KHUDá tumhárá bádsháh thá.

13 Ab dekho, yih tumhárá bádsháh hai, jis tum ne chun liyá, aur jis ke tum mushtáq the; aur dekho, KHUDÁWAND ne tumháre úpar bádsháh muquarrar kiyá hai.

14 Agar tum KHUDÁWAND se ǎarte rahoge, aur us kí bandagí karoge, aur us ká hukm mánoge, aur KHUDÁWAND ke farmánon se sarkashí na karoge, to tum aur bádsháh, jo tum par bádsháhí kartá hai, KHUDÁWAND apne KHUDá ke pairau rahoge:

15 Par agar tum KHUDÁWAND kí bát na mánoge, aur KHUDÁWAND ke farmánon se sarkashí karoge; to KHUDÁWAND ká háth tumháre mukhálif hogá, jis tarah se ki tumháre báp-dádon ká mukhálif thá.

16 ¶ So ab tum khare raho, aur dekho wuh bará májará, jo KHUDÁWAND tumhári áukhon ke sámhne karegá.

17 Kyá áj gehún kátne ká din nahín? main KHUDÁWAND se minnat karúngá, ki wuh garaj karáwe, aur pání barsáe; tá ki tum jáno aur dekho, ki tum ne KHUDÁWAND ke huzúr ek bádsháh ke mángne se barí sharárat kí.

18 Chunánchi Samúel ne KHUDÁWAND se minnat kí; aur KHUDÁWAND rukhsat kiyá.

20 ¶ Tab Samúel ne logon ko kahá: Khauf na karo; ki yih sab sharárat to tum ne kí; magar KHUDÁWAND kí pairaui se kanáre mat jáo, balki apne sáre dilon se KHUDÁWAND kí bandagí karo;

21 Aur tum kanáre mat jáo, ki bátíl kí pairaui karo, jo mufid na hogí, aur riháí na dogí; ki we sab bátíl hain.

22 Kyúnki KHUDÁWAND apne bare nám ke liye apne logon ko tark na karegá: ki KHUDÁWAND kí marzí húi, ki tum us kí qaum ǎahro.

23 Aur main jo hún, hargiz na howe, ki tumháre liye du'á mángne se báz áke KHUDÁWAND ká gunáhgar hoún: balki main wuh ráh, jo achchhí aur sídhí hai, tumhen batláúngá:

24 So tun faqat itná karo, ki KHUDÁWAND se ǎaro, aur apne sáre díl se us kí sachchí 'ibádat karo; aur socho ki us ne tumháre liye kaisá bará kám kiyá hai.

25 Par agar tum áge ko bhí sharárat ke kám karoge, to tum aur tumhárá bádsháh donon halák ho jáoge.

XIII BÁT.

SAMU'EL ne ek baras saltanat kí; aur jab us kí saltanat ke do baras guzre,

2 To Sául ne tén hazár ádmí Isráel ke apne liye chune; do hazár Mikmás meñ aur Baitel ke koh meñ Sául ke sáth rahe, aur ek hazár Yúnatan ke sáth Binyamin ke Jibi'ah meñ rahe: aur báqí har ek ko un ke ǎhaimen meñ

Filistion ká jang par áná. I SAMUEL, XIII. Sául ká qurbáni guzránná.

3 Aur Yúnatan ne Filistion ke pah-ríon ko, jo Jibi'ah men the, mára; aur Filistion ne yih suná. Aur Sául ne narsingá phunkwáke sári mamlukat men yih manadí kí, ki Ai 'Ibránío, suno.

4 Aur sáre Isráel ne yih ahwál suná, ki Sául ne Filistion kí ek chaukí ke sipáhí máre, aur ki Isráel se bhí Filistion ko naffrat thí. So jamá'at ko hukm húa, ki Sául pás Jiljál men jam'a howe.

5 ¶ Aur Filistí bhí Isráel se larne ko ikatthe húa; tis hazár un kí rathen thin, aur chha hazár sawár, aur bahut se log, aise jaise daryá ke kanáre kí ret: so we charh áe, aur Mikmás men Bait-áwan kí púrab taraf ko khaimazan húa.

6 Aur jab baní Isráel ne dekhá, ki ham shikanje men hain, kyúnki log tang-hál the, to gáron, aur kánton ke jangal, aur chatánon, aur garhíon, aur garhon men, já chhipé;

7 Aur ba'z 'Ibrání Yárdan ke pár Jadd aur Jiljál kí sarzamín ko chale gaye. Par Sául Jiljál hí men rahá, aur sab log jo us ke pairau the kámp rahe the.

8 ¶ Aur wuh wahán sát din Samúel ke mu'áyan waqt tak thahrá rahá: aur Samúel Jiljál men na áyá; aur sáre log us ke pás se tittar bittar ho gaye.

9 Tab Sául ne kahá, Sokhtaní qurbání, aur salámati kí qurbání, mujh pás láo. Aur us ne sokhtaní qurbání guzrání.

10 Aur aisá húa kí jonhin wuh sokhtaní qurbání guzrán chuká, to dekho Samúel á pahunchá; aur Sául us ke istiqbál ko níklá, tá kí wuh us ke haqq men du'á e khair kare.

11 ¶ Aur Samúel ne púchhá, kí Tú ne kyá kiyá? Sául bolá, Main ne jo dekhá, kí log mere pás se tittar bittar ho gaye, aur tú muqarrar dinon ke bich na á pahunchá, aur Filistí Mikmás men jam'a húa;

12 To main ne kahá, kí Filistí Jiljál men mujh par á parenge, aur main ne KHUDÁWAND se ab tak du'á nahin mángí: is liye main ne apne par jabr kiyá, aur sokhtaní qurbání guzrání.

13 So Samúel ne Sául ko kahá, Tú ne bewuqúfí kí; kí tú ne KHUDÁWAND apne Khudá ko hukm kí, jo us ne tujhe kiyá, muháfazat na kí; nahin to KHUDÁWAND ab terí saltanat baní Isráel men ab se hamesha tak qáim rakhtá.

14 Lekin ab terí saltanat qáim na rahegi; kí KHUDÁWAND ne ek shakhs apne dilkhwáh ko talab kiyá hai; aur KHUDÁWAND ne use hukm kiyá, kí mere logon ká peshwá ho, is liye kí tú ne KHUDÁWAND ke hukm ko jo tujhe diyá gayá hífz na kiyá.

15 Aur Samúel uthá, aur Jiljál se Binyamín ke shahr Jibi'ah ko charh gayá. Tab Sául ne un logon ko, jo us pás házir the, giná, aur we mard chha sau ke qarib the.

16 Aur Sául aur us ká betá Yúnatan, aur un ke hamrábí log, Binyamín ke Jib'a men áke rahe; aur Filistí Mikmás men pape rahe.

17 ¶ Aur gáratgar, Filistion ke lashkar se, tín gol hoke níkle: ek gol to Su'al kí sarzamín ko 'U'frah kí ráh se gayá;

18 Aur dúsrá gol Bait-Haurán kí ráh áyá; aur tisre gol ne us sarhadd kí ráh lí, jis ká rukh wadí i Zibo'im kí taraf dasht ke sámhne hai.

19 ¶ Us waqt Isráel kí sári zamín men ek luhár na miltá thá; kyúnki Filistion ne kahá thá, Na ho kí 'Ibrání log talwáren aur bhéle apne liye banáwen.

20 So sáre Isráelí Filistion ke pás utar játe the, tá kí har ek apná phál, aur apná bhálá, aur apná kulhárá, aur apní kudálí, tez karwáe:

21 Par kudálion, aur phálon, aur kánton, aur kulháron ke liye, aur pain-

Yúnatan o us ká silahbardár. I SAMUEL, XIV. Filistí suuj ká maghúb honá.

on ko tez karne ke liye, un ke pás retí to thí.

22 So aisá húa, ki larái ke din, un logon men se, jo Sálul aur Yúnatan ke sáth the, kisi ke háth men ek talwár aur ek bhálá na thá; par Sálul aur us ke bete Yúnatan ke pás the:

23 Tab Filistíon ká tiláwá Mikmás ki gháti par á pará.

XIV BAT.

AUR ek din aisá húa, ki Sálul ke bete Yúnatan ne us jawán ko, jo us ká silahbardár thá, kahá, 'A', ham Filistíon ke pahre par, jo us taraf hai, jáen. Par us ne apne báp ko khabar na kí.

2 Aur Sálul Jibi'ah ke nikás par ek anár ke darakht tale, jo Mijrún men thá, thahar rahá: aur qarib chha sau ádmí ke us ke sáth the;

3 Aur Akhiyál bin Akhitúb, birá, dar i 'Ikabúd, bin Fínihas, bin 'Eli, jo Sailá men KHUDÁWAND ká káhin thá, afúd pahine hue thá. Aur logon ko khabar na húi, ki Yúnatan chalá gayá.

4 ¶ Aur un guzargáhon men, jahán se hoke Yúnatan cháhát thá, ki Filistíon ke pahre par já paré, ek taraf ek barí nokilí chatán thí; aur dúsri taraf bhí ek barí nokilí chatán thí: ek ká nám Búsís thá, aur dúsri ká Sanah.

5 Un men se ek ká rukh uttar taraf, Mikmás ke muqábil thá, aur dúsri ká rukh jakhan taraf Jibi'ah ke muqábil.

6 Tab Yúnatan ne us jawán se, jo us ká silahbardár thá, kahá, 'A', ham udhar un ná-makhtúnon ke pahre par jáwen; sháyad ki KHUDÁWAND hamáre liye kám kare; ki KHUDÁWAND ke nazdik kuchh dushwár nahin, ki agar wuh cháhe, to bahuon se rihái bákhshe, aur cháhe, to thoron se.

7 Us ke silahbardár ne us se kahá, Jo kuchh ki tere dil men hai, so kar, aur apní ráh le; aur dekh, main tere hasb i dilkhwáh tere sáth hún.

8 Tab Yúnatan bolá, ki Dekh, ham

un logon pás us taraf jáenge, aur apne ta,ín un par záhir karenge.

9 So agar we ham se yih kahen, Sabr karo, jab tak ki ham tumháre pás na áwen; to ham apní jagah kharé rahenge, aur un ke pás na charh jáenge.

10 Par agar we yún kahen, ki Charh-ke hamáre pás áo; to ham charh jáenge: ki KHUDÁWAND ne unhen hamáre háth men kar diyá: aur yih hamáre liye ek nisháni hogí.

11 Tab un donon ne apne ta,ín Filistíon ke pahre par záhir kiya: aur Filistí bole, Dekho, 'Ibráni un sūrākhi-on men se, jahán unhon ne apne ko chhipáyá thá, báhar nikle áte hain.

12 Aur pahre ke logon ne Yúnatan aur us ke silahbardár ko kahá, Ham pás charh áo, ki ham tumhen tamáshá dikhláenge. So Yúnatan ne apne silahbardár se kahá, Ab mere píchhe charh á; ki KHUDÁWAND ne unhen Isráel ke qabze men kar diyá.

13 Aur Yúnatan apne háthon aur páon se lipatkar gayá, aur us ke píchhe us ká silahbardár: aur we Yúnatan ke áge mar gire; aur us ke silahbardár ne bhí us ke píchhe log qatl kiye.

14 So yih pahlí khúnrezí jo Yúnatan aur us ke silahbardár ne kí, bís ek ádmí kí thí, utní zamín par ki jahán ek hal ádhe din men chale.

15 Tab lashkar, aur maidán, aur sáre logon men larzish húi: aur pahre ke log aur gárat-gar bhí kámp gaye, aur zamín larzí: aur yih niháyat hí bará zalzala thá.

16 Aur Sálul ke nigáhbánon ne, jo Binyamín ke Jibi'ah men the, nazar kí; to kyá dekhte hain, ki wuh guroh pighlí játi, aur we ap ko márté chale játe hain.

17 Tab Sálul ne logon se, jo us ke sáth the, kahá, Gino, aur daryáft karo, ki ham men se kauní gayá hai. Jab unhon ne giná, to dekho Yúnatan aur us ke silahbardár ko na páyá.

18 Us waqt Sálul ne Akhiyáh ko

kahá, Kḥudá ká sandúq yahán lá; kyúŋki Kḥudá ká sandúq us roz baní Isráel ke darmiyán thá.

19 ¶ Aur aisá húá, ki jis waqt Sálú káhin se bát kartá thá, to Filistion ke lashkar men jo shor pará, so ziyáda hotá chhalá játá thá: aur Sálú ne káhin se kahá, ki Apná háth báz rakh.

20 Aur Sálú aur sáre log jo us ke sáth the jam'a húa, aur larái ko áe; aur dekho, ki har ek mard kí talwár us ke sáthi par parí hai, aur niháyat barí kharbaráhat húí.

21 Aur we 'Ibrání bhí, jo áge se Filistion ke sáth the, aur har taraf se jam'a hoke us ke sáth lashkar men áe the, phirke un Isráelion men, jo Sálú aur Yúnatan ke hamráh the, shámil húa.

22 Aur un sab Isráelí mardon ne bhí, jo koh i Ifráim men chhip rahe the, yih sunke ki Filistí bháge, filaur nikalke larái ke maidán men un ká picchá kiyá.

23 So KḤUDÁWAND ne us din Isráelion ko riháí di: aur larái Baitáwan ke us pár tak pahunchí.

24 ¶ Aur Isráelí mard us din barí taklíf men the: kyúŋki Sálú ne logon ko qasam dí thí, aur yún kahá thá, ki Jo koi áj shám tak kháná kháwe, us pár la'nat, tá ki main apne dushmanon se badlá lún. Is sabab un logon men se kisi ne kháná na chakhá thá.

25 Aur sab log ek ban men já pahunché; aur wahán zamín par shahd thá.

26 Aur jonhin ye log us ban men pahunché, to dekho, ki wahán shahd tapaktá hai: par koi apne munh tak háth na le gayá, is liye ki log qasam se qare.

27 Lekin Yúnatan ne, jis waqt us ke báp ne logon ko qasam dí thí, na suná thá: so us ne apne 'asá kí nok se, jo us ke háth men thá, shahd ke chhatte ko chhedá, aur háth men leke

munh men dálá; aur us kí ánkhon men roshní áí.

28 Tab un logon men se ek ne us se kahá, ki Tere báp ne logon ko qasam deke kahá thá, ki Jo shaḥs áj ke din kuchh kháná kháwe, to us par la'nat. Aur us waqt log thake húa the.

29 Aur Yúnatan bolá, ki Mere báp ne mamlukat ko dukh diyá: dekhiye, ki main ne zarra sá shahd chakhá, so meri ánkhon men kaisí roshní áí?

30 Kitná ziyáda achchhá hotá, agar sáre log dushman kí lút se, jo unhon ne páí, ḥúb kháte? aisá hotá, to is waqt Filistion kí bahut ziyáda ḥún-rezí hotí.

31 So unhon ne us din Mikmás se leke Aiyalún tak Filistion ko mará: magar log bahut be-táb ho gaye.

32 Aur log lút par gire, aur bheren, aur bail, aur bachhre pakre, aur unhen zamin par zabh kiyá, aur lahu samet khá gaye.

33 ¶ Tab Sálú ko khabar di gayí, ki Dekh, log KḤUDÁWAND ká gunáh karte hai, ki lahu samet kháe játe hai. Wuh bolá, ki Tum ne khatá kí; so ek bará patthar áj mere sámhne dhalká láo.

34 Phir Sálú ne kahá, ki Logon ke darmiyán ap hí idhar udhar jáo, aur un se kaho, ki Har ek shaḥs apná apná bail, aur apní apní bher, mujh pás láwe, aur yahán zabh kare, aur kháwe; aur lahu samet kháke KḤUDÁWAND ká gunáhgar na bane. Chunáŋchi us rát ko logon men se har ek shaḥs apná bail wahín láyá, aur wahín zabh kiyá.

35 Aur Sálú ne KḤUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá: yih pahlá mazbah hai, jo us ne KḤUDÁWAND ke liye banáyá.

36 ¶ Phir Sálú ne kahá, ki A'o, rát hí ko Filistion ká picchá karen, aur pau phatte tak unhen lúten, aur un men se ek mard ko bhí na chhoren. Aur we bole, Jo kuchh tú bihtar jáne

Qur'a ká Yúnatan par parná. I SAMUEL, XV. Yúnatan ká chhuṭkárá.

so kar. Tab káhin bolá, ki A'o, yahán Kḥudá ke nazdík házir howen.

37 Chunánchi Sálul ne Kḥudá se mashwarat púchhi, ki Main Filistion ká píchhá karne ko utrún? Kyá tú un ko Isráel ke háth men giriftár karwáegá? So us ne us din use kuchh jawáb na diyá.

38 Tab Sálul ne kahá, Lashkar ke sáre ra'is yahán nazdík áwen, aur tahqíq karen, aur dekhén, ki áj ke din gunáh kyúnkar húa hai.

39 Kyúnki KḤUDÁWAND i haiy ki qasam, ki jo Isráel ko rihái detá, agar mere beté Yúnatan hí ká gunáh ho, tau bhí wuh zarúr mar jáe. Aur sab logon men se kisi ádui ne use jawáb na diyá.

40 Tab us ne sáre Isráel se kahá, Tum sab ke sab ek taraf ho, aur main aur merá betá Yúnatan dúsrí taraf. Tab log Sálul se bole, Jo tú munásib jáne, so kar.

41 Sálul ne KḤUDÁWAND se kahá, ki Ai Isráel ke Kḥudá, rástí ká qur'a 'ináyat kar. Tab Sálul aur Yúnatan giriftár hue, aur log bach nikle.

42 Tab Sálul ne kahá, ki Mere aur mere beté Yúnatan ke nám par qur'a dālo. Tab Yúnatan giriftár húa.

43 Aur Sálul ne Yúnatan se kahá, Mujhe batá, ki tú ne kyá kiyá hai. Yúnatan ne use batáyá, aur kahá, ki Main ne to kuchh nahin kiyá, magar itná ki is 'asá kí nok se, jo mere háth men thá, ek zarra sá shahd chakhá thá; aur dekh, ki mujhe marná hogá?

44 Sálul ne kahá, Kḥudá mujh se aisá kare, aur us se ziyáda kare; lekin, ai Yúnatan, tujh ko zarúr marná hogá.

45 Tab logon ne Sálul ko kahá, Kyá Yúnatan mar jáe, jis ne Isráel ke liye aisi barí rihái kí? Aisá na hogá: KḤUDÁWAND i haiy kí qasam hai, ki us ke sir ká ek bál bhí zamin par na giráyá jáegá; ki us ne áj Kḥudá ke sáth kám kiyá. So logon ne Yúnatan

kí kbalási karwái, ki wuh mará na gayá.

46 Aur Sálul Filistion ká píchhá karne se báz áke úpar laut gayá: aur Filistí apne maqám ko gaye.

47 ¶ So Sálul ne baní Isráel ke úpar saltanat ikhtiyár kí, aur har ek taraf apne dushmanon se, Moáb se, aur baní 'Ammún se, aur Adúm se, aur Zúbah ke bádsháhon se, aur Filistion se, lará kiyá: aur wuh, jis jis taraf ruij' hotá thá, wahán ke logon ko satátá thá.

48 Phir us ne ek lashkar jam'a kiyá, aur 'Amáliqion ko mará, aur Isráelion ko un ke gáratgaron ke háth se chhu-ráyá.

49 Aur Sálul ke beton ke nám ye hai, Yúnatan, aur Iswí, aur Malik-shu'a: aur us kí do betion ke nám ye the; barí ká nám Mairab, aur chhoṭí ká nám Maikal.

50 Aur Sálul kí jorú ká nám Akhinnú'am thá, jo Akhima'az kí betí thí: aur us kí fauj ke ra'is ká nám Abinayir thá, jo Sálul ke chachá Naiyir ká betá thá.

51 Aur Sálul ke báp ká nám Qis thá; aur Abinayir ká báp Naiyir Abiel ká betá thá.

52 Aur 'umr bhar Sálul ká Filistion se sakht muqábala rahá: aur jab Sálul kisi zoráwar mard yá bahádúr shakhs ko dekhtá thá, to use apne pás rakhtá thá.

XV BAṬ.

AUR Samúel ne Sálul ko kahá, ki KḤUDÁWAND ne mujhe bhejá, ki main tujhe mamsúh karún, tá ki tú us kí qaum ká, jo Isráel hai, bádsháh ho: so ab KḤUDÁWAND kí áwáz aur us kí báten sun.

2 RABB ul afwáj yún kahtá hai, Mujh ko yád hai, jo kuchh ki 'Amáliq ne Isráel se kiyá, jab ki we Misr se nikal áe; ki wuh kyúnkar un kí ráh par ghát men baithá.

3 So ab tú já, aur 'Amáliq ko már,

aur sab je kuchh ki un kā hai ek lakht haram kar, aur un par rahm mat kar; Sāul ne use kahā, Tū **KHUDĀWAND** kā balki mard aur 'aurat, nannhe bachche aur shīrkhwār, aur bail bheṛ, aur unt aur gadhe tak, sab ko qatl kar.

4 Chunānchi Sāul ne logon ko jam'ā kiya, aur Talāmī men unhen ginā; so we do lākh piyāde, aur Yahūdāh ke das hazār the.

5 Aur Sāul 'Amālīq kī ek bastī ke pās āyā, aur wādī ke bich ghāt men baithā.

6 ¶ Aur Sāul ne Qainion ko kahā, ki Tum jāo, rawāna ho, 'Amālīqion ke darmiyān se niklo, na ho ki main tum ko un samet halāk karūn: is liye ki tum ne sab banī Isrāel par, jab we Misr se nikal āe, to mihrbāniān kīn. So Qainī 'Amālīqion men se nikle.

7 Aur Sāul ne 'Amālīqion ko Hawilah se leke Sār tak, jo Misr ke sāmih-ne hai, mārā.

8 Aur 'Amālīqion ke bādshāh Ajāj ko jītā pakrā, aur sab logon ko talwār kī dhār se haram kar diya.

9 Lekin Sāul aur logon ne Ajāj ko, aur achchhī achchhī bheṛon, aur bailon ko, aur pālē hūe bachchon ko, aur batron ko, aur sab kuchh jo achchhā thā, jītā rakhā, aur na chāhā ki unhen haram kar den: magar har ek chiz ko, jo nāqis aur nikammī thī, us ko bilkull halāk kiya.

10 ¶ Tab **KHUDĀWAND** kā kalām Samūel ko pahunchā, aur kahā, ki

11 Mujhe afsos hai, ki main ne Sāul ko bādshāh hone ke liye qāim kiya; kyūnki wuh merī pairaui se phir gayā hai, aur us ne mere hukmon par 'amal na kiya. So Samūel gamgīn hūā; aur sārī rāt **KHUDĀWAND** pās chillātā rahā.

12 Aur jab Samūel subh sawere Sāul se mulāqāt karne ko uthā, to Samūel ko khabar pahunchī, ki Sāul Karmil ko āyā thā, aur us ne apne liye fath kā sutūn kharā kiya, aur phirā, aur guzar gayā, aur utarke Jiljāl ko rawāna hūā.

13 Phir Samūel Sāul pās gayā, aur Sāul ne use kahā, Tū **KHUDĀWAND** kā mubārak banda ho; main ne **KHUDĀWAND** ke hukm par 'amal kiya.

14 Aur Samūel ne kahā, Pas, yih bheṛon kā mimiyanā, aur bailon kā bambānā, kaisā hai, jo main suntā hūn?

15 Aur Sāul ne kahā, ki In ko 'Amālīqion kī taraf se le āe hai; is liye ki logon ne achchhī achchhī bheṛon aur bailon ko jītā rakhā, tā ki unhen **KHUDĀWAND** tere **Khudā** ke liye zabh karen; aur bāqī sab ko to ham ne ek lakht haram kiya.

16 Tab Samūel ne Sāul ko kahā, Thahar jā, aur wuh jo **KHUDĀWAND** ne āj kī rāt mujh se kahā hai, so main tujh se kahūngā. Aur wuh use bolā, Farmāiye.

17 Samūel ne kahā, Kyā aisā uahīn hai, ki jab tū apnī nazar men haqīr thā, to banī Isrāel ke firqon kā sardār muqarrar hūā, aur **KHUDĀWAND** ne tujhe mamsūh kiya, ki banī Isrāel kā bādshāh ho?

18 Aur **KHUDĀWAND** ne tujhe safar ko bhejā, aur farmāyā, ki Jā, aur un gunāhgār 'Amālīqion ko ek lakht haram kar, aur un se larāi kar, yahān tak ki we nest o nābūd ho jāen.

19 Pās tū ne kis liye **KHUDĀWAND** kī bāt na mānī, aur kyūn lūt par tūtā, aur **KHUDĀWAND** kī nazaron ke āge badī kī?

20 Sāul ne Samūel ko kahā, Main hī ne to **KHUDĀWAND** kā hukm mānā, aur us rāh par, jis par **KHUDĀWAND** ne mujhe bhejā, chalā, aur 'Amālīq ko bādshāh Ajāj ko le āyā hūn, aur 'Amālīqion ko ek lakht haram kiya.

21 Par log lūt ke māl men se bheṛ aur bail, ya'ne achchhī achchhī chizen jinhen haram karnā thā, le āe, tā ki Jiljāl men **KHUDĀWAND** tere **Khudā** ke āge qurbānī karen.

22 Samūel bolā, Kyā **KHUDĀWAND** soḡhtanī qurbānion aur zabihon se

khush hotá hai, yá is se ki us ká hukm máná jáwe? Dekh, ki hukm mánná qurbání charhāne se, aur shana-wá honá mendhōn kī charbī se, bihtar hai.

23 Kyūnki ná-farmānī aur jádūgarī barābar hai, aur sarkashī aur kufr aur butparastī barābar. Pas basabab is ke, ki tú ne KHUDÁWAND ke hukm ko radd kiya hai, waisá hī us ne bhī tujhe radd kiya, ki bádsháh na rahe.

24 ¶ Aur Sául ne Samúel se kahá, Main ne gunáh kiya: ki main ne KHUDÁWAND ke farmān ko aur terī bátōn ko tál diya hai; kyūnki main ne logōn ká pás kiya, aur un kī bát sunī.

25 So ab mihrbānī se merá gunáh bakhshiye, aur mere sáth phiriye, tá ki main KHUDÁWAND ke áge sija karūn.

26 Aur Samúel ne Sául ko kahá, Main tere sáth na jáungá; ki tú ne KHUDÁWAND ke kálám ko radd kiya, aur KHUDÁWAND ne tujhe radd kiya, ki Isráel par bádsháh na rahe.

27 Aur jab Samúel phirá, ki rawána ho, to us ne us kī chádār ká koná pakrá, aur wuh chák ho gaya.

28 Tab Samúel ne use kahá, KHUDÁWAND ne terī bádsháhāt, jo tú banī Isráel par kartá thá, tujh se áj hī chák kar lí, aur tere ek parosī ko, jo tujh se bihtar hai, dí.

29 Siwá is ke, Isráel ká Wafádár Jhúth nahín boltá, aur pashemán nahín hotá: kyūnki wuh insán nahín hai, ki pachhtáwe.

30 Tab us ne kahá, Main ne gunáh kiya: par merī qaum ke buzurgōn aur Isráel ke áge merī 'izzat kījīye, aur mere sáth phiriye, tá ki main KHUDÁWAND tere KHUDÁ ke áge sija karūn.

31 Tab Samúel Sául ke píchhe phirá; aur Sául ne KHUDÁWAND ke áge sija kiya.

32 ¶ Tab Samúel ne kahá, ki

'Amáliqíōn ke bádsháh Ajáj ko yahán mujh pás láo. Aur Ajáj be-parwái se us pás áya. Aur Ajáj ne kahá, Fīl-haqīqat maut kī talhī guzar gayī.

33 Aur Samúel ne kahá, Jaisá terī talwár ne 'auratōn ko be-aulád kiya, waisá hī terī má 'auratōn men be-aulád hogī. Aur Samúel ne Ajáj ko Jiljál men KHUDÁWAND ke áge tūkre tūkre kiya.

34 ¶ Aur Samúel Rámah ko gaya; aur Sául apne ghar ko, Sáulī-Jibī'ah men, charh gaya.

35 Aur jab tak jítá rahá, Samúel us ko dekhne na gaya; tau bhī Samúel Sául kī bábat gam khátá rahá: aur KHUDÁWAND bhī pachhtáya, ki us ne Sául ko Isráel ká bádsháh kiya.

XVI BĀB.

AUR KHUDÁWAND ne Samúel ko kahá, Tú kab tak Sául kī bábat gam khátá rahegá, jis hál ki main ne use Isráel kī saltanat se mardúd kiya? tú apne síng men tel bhar, aur já; main tujhe Baitlahamí Yassí ke pás bhejtá hūn: ki main ne us ke betōn men se ek ko apne liye bádsháh t̥hah-ráya hai.

2 Aur Samúel bolá, ki Main kyūnkar jáún? ki agar Sául sunegá, to mujhe már hī dálegá. KHUDÁWAND ne farmáya, Ek bachhiya apne sáth le já, aur kah, ki Main KHUDÁWAND ke liye qurbání karne ko áya hūn.

3 Aur jab tú zabiha guzráne, Yassí kī da'wat kar, aur ba'd us ke main tujhe batá dúngá, ki tú kyá karegá: aur us ko, ki jis ká nám main tujh ko batláún, mere liye mamsúh kar.

4 Aur Samúel ne wuhí, jo kī KHUDÁWAND ne farmáya thá, kiya, aur Baitlaham men áya. Tab shahr ke buzurg us ke áne ke sabab kámp gaye, aur bole, Tú sulh ke k̥hiyál se áya hai?

5 Wuh bolá, Hān, sulh ke k̥hiyál se: main KHUDÁWAND ke liye qurbání charhāne áya hūn: tum apne ta,ín pák sáf kar, aur mere sáth

qurbání charháne ke liye áo. Aur 14 ¶ Par KHUDÁWAND ki Rúh us ne Yassi ko us ke beton samet Sául par se chali gayi, aur KHUDÁ-muqaddas kiya, aur unhen qurbání WAND ki taraf se ek buri ruh use charháne ko buláya.

6 ¶ Aur aisa hua, ki jab we áe, 15 Tab Sául ke mulázimon ne use to us ne Iliab par nigah ki, aur bola, kahá, Dekh, ab ek sharir ruh KHUDá Yaqinan yih KHUDÁWAND ká mamsúh ki taraf se tujhe satáti hai.

7 Par KHUDÁWAND ne Samúel se kaha, ki Tú us ke chihre par, aur us karon ko jo tere samhne hain, hukm ke qadd ki unchai par, nazar na kar; jo barbat bajane men ustád ho: aur is liye ki main ne use ná-pasand kiya: aisa hoga, ki jis waqt KHUDá ki taraf ki KHUDÁWAND insán ki manind nahin dekhtá; kyunki admi zahir ko se yih sharir ruh tujh par charhegi, to dekhtá hai, par KHUDÁWAND dil par wuh apne hath se bajaega, aur tu nazar kartá hai. bahal ho jawega.

8 Tab Yassi ne Abinadab ko buláya, aur use Samúel ke áge házir kaha, ki Han, mere liye achchha kiyá. Wuh bolá, KHUDÁWAND bajanewala thahrao, aur mujh pas lao.

9 Phir Yassi ne Sammah ko áge kiyá. Aur bolá, ki KHUDÁWAND men se ek yun bol utha, ki Dekh, main ne Baitlaham ke Yassi ka ek betá dekhá, jo bajane men ustád hai, aur bara bahadur bhi, aur jangi mard hai, aur sahib i tamiz, aur khubsurat hai, aur KHUDÁWAND us ke sath hai.

10 A'khir ko Yassi ne apne saton beton ko Samúel ke samhne házir kiyá. So Samúel ne Yassi ko kaha, 19 ¶ So Sául ne harkaron se Yassi ki KHUDÁWAND ne inhen pasand nahin ko kahlá bheja, ki Apne bete Dáúd ko, jo bher bakron par muqarrar hai, kiyá. mujh pas bhej.

11 Aur Samúel ne Yassi ko kaha, 20 Aur Yassi ne ek gadha, jis par ki Tere sab larke yih hain? Wuh rotian ladi thin, aur ek mashk mai, bolá, ki Sab se chhotá ab tak baqi hai, aur bakri ka ek bachcha, liya, aur apne ki dekho, wuh bher bakrian charata hai. So Samúel ne Yassi ko kaha, bete Dáúd ko diya, ki Sául ke liye le Use bulá bhej; kyunki jab tak wuh jawe.

yahan na áega, ham dastarkhwan par 21 Aur Dáúd Sául pás áya, aur us na baitenge. ke huzur khará hua; aur us ne use

12 So us ne bulá bheja, aur use bahut piyar kiyá; so wuh us ka andar laya. Wuh surkh-rang, aur silahbardar hua.

22 Aur Sául ne Yassi ko kahlá khus-chashm, aur dekhne men achchha tha. Aur KHUDÁWAND ne farmaya, Uth, aur use mamsuh kar: ki bheja, ki Dáúd ko mere huzur rahne bheja, ki Dáúd ko mere huzur rahne dijiye; ki wuh mera manzur i nazar dikhaye. hua hai.

13 Tab Samúel ne tel ka sing liya, 23 Aur aisa hua, ki jab wuh buri aur use us ke bháion ke darmiyan ruh KHUDá ki taraf se Sául par charhti mamsuh kiyá: aur KHUDÁWAND ki thi, to Dáúd barbat leke hath se ba Rúh us din se hamesha Dáúd par jatá tha: aur Sául áram patá tha, aur utarti rahi. Aur Samúel uthke Rámah wuh bahal hotá tha, aur sharir ruh ko rawana hua. us par se utarti thi.

ki main ne un ko ázmáyá nahín. So Dáúd ne wuh sab apne úpar se utárke dhará.

40 Aur us ne apná lath háth men liyá, aur us wádí se páñch patthar chikne chikne apne wáste chun liye, aur unhen charwáhe ke thaile men, jo us pás thá, ya'ne jhole men, dálá; aur us ká falákhun us ke háth men thá: so wuh us Filistí ke nazdik jáne lagá.

41 Aur Filistí chala, aur Dáúd ke nazdik áne lagá; aur us ke áge us ká sipar-bardár thá.

42 Aur jab Filistí ne idhar udhar nigáh kí, aur Dáúd ko dekhá, to use náchíz jáná; ki wuh larhá surkhrú aur názik chihre ká thá.

43 So Filistí ne Dáúd se kahá, Kyá main kuttá hún, jo tú lath leke mujh pás áyá hai? Aur Filistí ne apne ma'búdon kē nám se Dáúd par la'nat kí.

44 Aur Filistí ne Dáúd ko kahá, Mujh pás á, ki main terá gosht hawái parandon aur janglí darandon ko bántún.

45 Aur Dáúd ne Filistí ko kahá, Tú talwár, aur barchhá, aur sipar leke mere pás áta hai; par main RABB ul afwáj ke nám se, jo Isráel ko lashkaron ká Khudá hai, jise tú ne zalil kiya, tere pás áta hún.

46 Aur áj hí ke din KHUDÁWAND tujh ko mere háth men giriftár karwáegá; aur main tujhe már lúngá, aur terá sir tujh se judá kar dúngá; aur main áj ke din Filistion ke lashkar kí lāshen hawá ke parandon aur zamín ke darandon ko dúngá; tá ki sára jahán jáne, ki Isráel men ek Khudá hai:

47 Aur yih sári jamá'at daryáft karegi, ki KHUDÁWAND talwár aur bhále se bachátá nahín; is liye ki jang ká malík KHUDÁWAND hai, aur wuhí tum ko hamáre qabze men kar degá.

48 Aur aisá húa, ki jab Filistí uthá, aur áge barhke Dáúd ke muqábala ke liye nazdik húa, to Dáúd ne phurtí kí, aur saffon kí taraf Filistí se muqábala karne daurá.

49 Aur Dáúd ne apne thaile men apná háth dála, aur us men se ek patthar liyá, aur falákhun men dharke Filistí ke máthe par aisá mára, ki wuh patthar us ke máthe men garq ho gayá; aur wuh zamín par munh ke bhal gir pará.

50 So Dáúd ek falákhun aur ek patthar se us Filistí par gálib húa, aur us Filistí ko mára, aur qatl kiya; aur Dáúd ke háth men talwár na thí.

51 So Dáúd lapakke Filistí ke úpar khará húa, aur us kí talwár pakarke miyán se khínchi, aur use halák kiya, aur us se us ká sir kát dálá. Aur Filistion ne jo dekhá, kí un ká palu-wán mára pará, to we bhág nikle.

52 Aur Isráel aur Yahúdáh ke log uthe, aur lalkáre, aur Filistion ko wádí tak aur 'Aqrún ke phátak kí ráh tak ragedá: aur Filistion men se jo zakhá mí húa, so Sagrím kí ráh men Ját aur 'Aqrún tak kanáre gire the.

53 Tab baní Isráel Filistion ko ragedke phire, aur un ke khaimon ko lútá.

54 Aur Dáúd us Filistí ká sir leke Yarúsalam men áyá; aur us ke hath-yáron ko us ne apne khaimen men rakhá.

55 ¶ Aur Sául ne, jis waqt Dáúd ko Filistí ke sámhne játe dekhá, to us ne lashkar ke sardár Abinaiyir se púchhá, Abinaiyir, yih jawán kis ká betá hai? Abinaiyir bolá, Ai bádsháh, terí ján kí qasam, main nahín jántá.

56 Tab bádsháh ne kahá, Tú tah-qiq kar, ki yih jawán kis ká farzand hai.

57 Aur jab Dáúd us Filistí ko qatl karke phirá, to Abinaiyir ne use liyá, aur Sául pás le gayá, aur Filistí ká sir us ke háth men thá.

58 Tab Sálul ne us jawán se púchhá, ki Tú kis ká betá hai? Aur Dáúd ne jawáb diyá, ki Main tere bande Baitlahamí Yassi ká betá hún.

XVIII BĀB.

AUR aisá húa, ki jab wuh Sálul se bát kah chuká, to Yúnatan ká ji Dáúd ke ji se mil gayá, aur Yúnatan ne use apní ján ke barábar dost rakhá.

2 Aur Sálul ne us din se use apne sáth rakhá, aur phir use us ke báp ke ghar jáne na diyá.

3 Aur Yúnatan aur Dáúd ne báham gaul o qarár kiyá; kyúñki wuh use apní ján ke barábar cháhtá thá.

4 Tab Yúnatan ne wuh qabá, jo pahine húe thá, utárke, Dáúd ko dí, aur apní poshák, balki apní talwár, aur apní kamán, aur apná kamarband bhí.

5 ¶ Aur Dáúd, jahán kahín Sálul us ko bhejtá thá, jáyá kartá thá, aur iqbalmand hotá thá, yahán tak ki Sálul ne use sipáh ká sardár kiyá: aur wuh sab log aur Sálul ke sáre mulázimon ká manzúr i nazar húa.

6 Aur aisá húa, ki jab we áte the, ba'd us ke ki Dáúd us Filistí ko qatl karke lautá thá, to Isráel ke sáre shahron se 'auraten, gáti náchtí, khushí se table aur bájá aur sáz sáth leke, Sálul bádsháh ke istiqbál ko niklín.

7 Aur un 'auraton ne bajáte húe ápas ke jawáb men kahá, ki Sálul ne apne hazáron ko mará, aur Dáúd ne apne das hazáron ko.

8 Aur Sálul sunke niháyat khafá húa, ki wuh bát use burí ma'lúm húi; aur wuh bolá, Unhon ne Dáúd ke liye das hazár thahráe, aur mere liye faqat hazáron; ab kyá báqi rah jo wuh páwe, magar saltanat?

9 Aur Sálul ne us din se áge ko Dáúd par khúb nigáh rakhí.

10 ¶ Aur दूसरे दिन aisá húa, ki Khudá ki taraf se wuh burí rúh Sálul par charhí; tab wuh ghar men nubú-wat karne lagá: aur Dáúd us ke huzúr

áge ki tarah barbat-nawází kartá thá: aur us waqt Sálul ke háth men ek sáng thí.

11 Tab Sálul ne sáng phenkí, aur kahá, ki Main Dáúd ko diwár ke sáth chhedúngá. So Dáúd us ke sámhne do martabe khálfí deke ap ko bachá gayá.

12 ¶ So Sálul Dáúd se dará kartá thá; kyúñki KHUDÁWAND us ke sáth thá, aur Sálul se judá ho gayá.

13 Is liye Sálul ne use apne pás se judá kiyá, aur apne wáste use hazár jawánon ká sardár kiyá: aur wuh logon ke áge áyá jáyá kartá thá.

14 Aur Dáúd apní sári ráhon men dáníl ke sáth chaltá thá; aur KHUDÁWAND us ke sáth thá.

15 Is liye jab Sálul ne dekhá, ki wuh barí dánishmandí kartá, to us se dará.

16 Par tamám Isráel aur Yahúdáh Dáúd ko piyár karte the, is liye ki wuh un ke áge áyá jáyá kartá thá.

17 ¶ Tab Sálul ne Dáúd ko kahá, Dekh, Mairab merí barí betí hai; main use tujhe byáh detá hún; cháhiye ki tú merí khidmat men bahádur farzand ho, aur KHUDÁWAND ke liye larái kare. Kyúñki Sálul ne dil men kahá, ki Merá háth us par káhe ko chale, balki Filistion ká háth us par chale.

18 So Dáúd ne Sálul se kahá, Main kaun hún, aur merí ján kyá, aur Isráel men mere báp ká gharáná kaun, ki main bádsháh ká dāmád hoún?

19 Par aisá húa, ki jab waqt áyá ki Sálul kí betí Mairab Dáúd se byáhi jáwe, to wuh Mahúlátí 'Adriel se byáhi gayí.

20 Aur Sálul kí betí Maikal Dáúd ko cháhtí thí: so unhon ne Sálul ko khabar dí, aur wuh us bát se khush húa.

21 Tab Sálul ne kahá, Main usí ko use dúngá, tá ki yih us ke liye ek phandá ho aur Filistion ká háth us

par pare. So Sául ne Dáúd se kahá, ki In donoṃ meṃ se ek ke sáth tū áj ke din merá dāmád ho jáegá.

22 ¶ Aur Sául ne apne kḥádimoṃ ko hukm kiyá, ki Dáúd se poshída meṃ báten karo, aur kaho, ki Dekh, bádsháh tujh se rázi hai, aur tū us ke sáre kḥádimoṃ ká 'aziz hai: ab tū bádsháh ká dāmád ban.

23 Chunáncḥi Sául ke mulázimoṃ ne ye báten Dáúd ke kánon meṃ kah sunáin. Aur Dáúd bolá, Kyá tum ko yih chhotá kám ma'lúm hotá hai, ki main bádsháh ká dāmád banūn, jis hál ki main miskín aur zalil sá ádmí hūn?

24 So Sául ke mulázimoṃ ne use khabar dí, ki Dáúd yūn yūn kahtá hai.

25 Tab Sául ne kahá, Tum Dáúd se kaho, ki Bádsháh kisi tarah ká mahr nahīn mángtá hai, magar Filistion kī sau khalíán, tá ki bádsháh ke dushman se intiḳám liyá jáe. Magar Sául ká yih iráda thá, ki Dáúd ko Filistion ke háth se marwá dále.

26 Aur jab us ke kḥádimoṃ ne ye báten Dáúd se kahīn, to Dáúd kī nazar meṃ yih bát achchḥi ma'lúm hūi, ki bádsháh ká dāmád howe: aur hanoz din púre ná hūe the.

27 Tab Dáúd uṭhá, aur apne logon ko leke gayá, aur do sau Filistí máre, aur Dáúd un kī khalíán láyá; aur unhoṃ ne wo sab púrā shumár karke bádsháh ke áge rakh diṃ, tá ki wuh bádsháh ká dāmád howe. Aur Sául ne apní beṭi Maikal use byáh dí.

28 ¶ Aur Sául ne yih dekhá, aur jáná, ki KḤUDÁWAND Dáúd ke sáth hai, aur Sául kī beṭi Maikal use cháhtí thí.

29 Aur Sául Dáúd se ziyáda ḍartá thá; aur Sául Dáúd ká hamesha dushman ho gayá.

30 Tab Filistion ke amíron ne kḥurúj kiyá; aur jab se ki unhoṃ ne kḥurúj kiyá, tab se Sául ke sáre chá-

karon kī nisbat Dáúd ne ziyáda dánish-mandíán kíṃ, aisá ki us ká nám bahut buland húa.

XIX BA'Ṭ.

TAB Sául ne apne beṭe Yúnatan aur apne sáre kḥádimoṃ se kahá, ki Dáúd ko már dálo.

2 Lekin Sául ká beṭá Yúnatan Dáúd kī taraf niháyat rágib húa; so Yúnatan ne Dáúd ko kahá, Merá báp tere qatl kī fkr meṃ hai; so ab subh tak apní kḥabardári kijiye, aur kisi poshíle makán meṃ chiḥpe rahiye;

3 Aur main báhar jáke us maidán meṃ, jahán tū hogá, apne báp ke pás khará húngá, aur apne báp se teri bábat guftogú karúngá; aur jo mujhe daryáft hogá, so tujh se záhir karúngá.

4 ¶ So Yúnatan ne apne báp Sául se Dáúd kī ta'rif kī, aur kahá, ki Bádsháh apne kḥádím Dáúd se badí na kare; us ne terá gunáh kuchh nahīn kiyá, balki us ke a'amál tere wáste niháyat kḥúsb haiṃ:

5 Kyūṅki us ne apní ján hathelḥ par rakḥi, aur us Filistí ko qatl kiyá, aur KḤUDÁWAND ne Isráel ko barí rihái dí: aur tū ne dekhá, aur kḥush húa: pas, tū kis liye be-gunáh ádmí se badí kiyá cháhtá hai, aur be-sabab Dáúd ke qatl ká kḥwáhán hai?

6 Aur Sául ne Yúnatan kī bát suní: aur Sául ne qasam kḥáke kahá, ki Zinda Kḥudá kī qasam hai, wuh mará na jáegá.

7 Aur Yúnatan ne Dáúd ko buláyá, aur Yúnatan ne wuh sári báten us par záhir kíṃ, aur Dáúd ko Sául pás láyá, aur wuh áge kī tarah házir rahne lagá.

8 ¶ Aur phir jang hūi, aur Dáúd niklá, aur Filistion se lará, aur bará qitál karke unhoṃ qatl kiyá; aur we us ke sámhne se bháge.

9 Aur KḤUDÁWAND kī taraf se wuh burí rúh Sául par charḥi; wuh apne ghar ke bich ek sáṅg háth meṃ

liye hús baithá thá, aur Dáúd háth se bajá rahá thá.

10 Aur Sálul ne cháhá ki Dáúd ko diwár ke sáth barchhí se chhede; so Dáúd Sálul ke áge se tal gayá, aur barchhí diwár men já ghusi, aur Dáúd bhág niklá, aur us rát bach gayá.

11 Aur Sálul ne Dáúd ke ghar par harkáre bheje, ki us kí chaukí dewen, aur subh ko use már dālen: so Dáúd kí jurú Maikal ne use khabar deke kahá, Agar áj rát tú apní ján na bacháe, to kal márá parégá.

12 ¶ Aur Maikal ne khipkí kí ráh se Dáúd ko latká diyá: so wuh gayá, aur bhágke bach rahá.

13 Aur Maikal ne ek putlá leke palang par litá rakhá, aur bakríon kí khál takya kí jagah us ke sirhāne par rakhí, aur úpar se chādar urhá di.

14 Aur jab Sálul ne harkáre Dáúd ke pakarne ko bheje, to yih bolí, ki Wuh bímár hai.

15 Aur Sálul ne harkáron ko pher bhejá, ki Dáúd ko dekhén; aur kahá, ki Úse palang samet mujh pás láo, ki main use qatl karún.

16 Aur harkáre jab andar áe, to dekhá, ki palang par wuh putlá pará núá hai, aur us ke sirhāne par bakríon kí pashm ká takya dhará hai.

17 Tab Sálul ne Maikal ko kahá, ki Tú ne mujh se is tarah kyún dagá kí, ki mere dushman ko rawāna kiyá, aur wuh bach rahá? So Maikal ne Sálul ko jawáb diyá, ki Us ne mujhe kahá, Mujhe jāne de; káhe ko main tujhe már dālún?

18 ¶ Aur Dáúd bhágá, aur bach rahá, aur Rámah men Samúel pás áyá, aur jo kuchh kí Sálul ne us se kiyá thá sab us se kahá. Tab wuh aur Samúel donon Nayút men já rahe.

19 Aur Sálul ko khabar pahunchí, ki Dáúd Rámah ke bích Nayút men baithá hai.

20 Aur Sálul ne Dáúd ke pakarne ko harkáre bheje, aur unhon ne jo

dekhá, ki nabíon ká ek majma' hai, aur we nubúwat kar rahe haiñ, aur Samúel un ká peshwá baná khará hai, to Khudá kí Rúh Sálul ke harkáron par bhí nāzil húi, aur we bhí nubúwat karne lage.

21 Aur jab Sálul tak yih khabar pahunchí, to us ne aur harkáre bheje, aur we bhí nubúwat karne lage. To Sálul ne phir tísri bár aur harkáre bheje, aur we bhí nubúwat karne lage.

22 Tab wuh áp Rámah ko gayá, aur us bare kúe par, jo Sekú men hai, á pahunchá: aur us ne púchhá, aur kahá, ki Samúel aur Dáúd kahāñ haiñ? Ek ne kahá, ki Dekh, we Rámah ke bích Nayút men haiñ.

23 Tab wuh Rámah ke Nayút kí taraf chalá: aur Khudá kí Rúh us par bhí nāzil húi, aur wuh chaltá gayá, aur nubúwat kartá gayá, yahāñ tak kí Rámah ke Nayút men pahunchá.

24 Aur us ne bhí apne kapre utár phenke, aur Samúel ke áge bhí usí tarah nubúwat kí, aur us sáre din aur us sári rát nangá pará rahá. Is liye yih masal húi, Kyá Sálul bhí nabíon men hai?

XX BA' B.

TAB Dáúd Nayútí Ránah se bhágá, aur Yúnatan ke huzúr áke kahá, ki Main ne kyá kiyá? merá kyá gunáh hai? main ne tere báp ke áge kaun sí taqsr kí hai, jo wuh meri ján ká khwábāñ hai?

2 Aur wuh us se bolá, Hargiz na ho, ki tú márá jáwe: dekh, ki merá báp koí bará yá chhotá kām na karegá, magar jab tak kí pahle mujh par zāhír kare; aur yih bát kis sabab se merá báp mujh se chhipáwegá? aísá na hogá.

3 Tab Dáúd ne qasam knáke kahá, ki Tere báp ko bakhúbí ma'lúm hai, ki main terá manzúr í nazar hún; aur us ne kahá, kí Yúnatan yih na jāne, tá kí gamgín na ho: par Khudá kí hayát aur teri ján kí qasam, kí haqíqatan

mujh men aur maut men faqat ek hí qadam ká fásila hai.

4 Tab Yúnatan ne Dáúd ko kahá, ki Jo kuchh terá jí cháhe, main tere liye wuhí karúngá.

5 Aur Dáúd ne Yúnatan se kahá, ki Dekh, kal nayá chánd hai, aur mujhe lázim hai, ki us din bádsháh ke sáth kháne baithún : so tú mujhe ijázat de, ki main tisre din shám tak maidán men chhipá rahún.

6 Agar terá báp mujhe gair-házir dekhe, to us se kahiyo, ki Dáúd ne mujh se bajidd hoke rukhsat mángí, tá ki wuh apne shahr Baitlaham ko jald jáwe; is liye ki wahán sáre gharáne ke liye sáliyána zabíha hai.

7 So agar wuh yún bole, ki Achchá; to tere chákar ki salámatí hai : aur agar wuh gusse se bhar jáe, to yaqín ján, ki us ká iráda fásíd hai.

8 Aur tujh ko lázim hai, ki tú apne kshádim par mihrbání kare; ki tú ne apne khádim ko apne sáth KHUDÁWAND ke 'ahd men dákhil kiya : par agar mujh men badí ho, to tú ap hí mujhe qatl kar : par káhe ko tú mujhe apne báp pás le jáwe ?

9 Tab Yúnatan bolá, ki Tujh so yih dúr ho : agar mujhe yaqín hotá, ki mere báp ká iráda hai, ki tujh par badí utre, to kyá main tujhe khabar na kartá ?

10 Phir Dáúd ne Yúnatan se kahá, ki Kaun mujhe khabar dewe ? yá kyá jánen, terá báp tujhe sakht jawáb dewe ?

11 ¶ Tab Yúnatan ne Dáúd se kahá, A', ham maidán men jáwen. Chunánci we donon maidán ko gaye.

12 Aur Yúnatan ne Dáúd se kahá, Ai KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ, (gawáh rah,) jab main kal yá parson apne báp ká poshída matlab daryáft karún, aur dekho, agar Dáúd kí taraf tawajjuh hai, aur tere pás khabar na bhejún, aur tujh par záhir na karún;

13 To KHUDÁWAND Yúnatan se aisá

hí kare, aur us se ziyáda : aur agar mere báp kí yihí marzí ho, ki tujh se badí kare, to main tujh par záhir karúngá, aur tujhe rawána kar dúngá, ki tú salámat chalá jáe ; aur KHUDÁWAND tere sáth ho, jaisá ki mere báp ke sáth húa.

14 Aur tú sirf itná hí na kijiyo, ki jab tak main jítá rahún, mujh par KHUDÁWAND ká sá karam kare, tá ki main mar na jáún :

15 Balki jab kí KHUDÁWAND tere sáre dushmanon ko zamín par se nest o náhud kare, to hamesha mere ahl i bait par bhí apná karam mauqúf na kijiyo.

16 So Yúnatan ne Dáúd ke kshándán se 'ahd kiya, aur kahá, ki KHUDÁWAND Dáúd ke dushmanon ke háth se intiqám lewe.

17 Aur Yúnatan ne Dáúd ko do bára qasam khiláí, is liye ki wuh use bahut cháhtá thá; kyúnki wuh use aisá cháhtá thá, jaisá apní ján ko cháhtá thá.

18 Tab Yúnatan ne Dáúd se kahá, ki Kal nayá chánd hogá, aur terí gair-házirí ma'lúm ho jáegi, ki terá makán khálí rahega.

19 So jab terí gair-házirí par tén din guzar jáen, to tú utarke jald us jagah, jahán tú ne ap ko us 'ahd ke roz chhipáya, jáiyo, aur us patthar ke nazdik rahiyo, jis ká nám Azal hai.

20 Aur main áke us taraf tén tír is tarah chaláúngá, ki goya nishána mártá hún.

21 Aur dekh main us waqt ek chhokre ko bhejúngá, ki tír dhúndhke láwe. Us waqt agar main chhokre se kahún, ki Dekh, tír tujh se kuchh aur is taraf hai, unhen uthá le; to tú nikal áiyo, ki tere liye khair hai, sharr nahín : KHUDÁWAND zinda hai.

22 Par agar main chhokre se yún kahún, ki Dekh, tír tujh se kuchh dúr us taraf hai; to tú nikal jáiyo, ki KHUDÁWAND ne tujhe rawána kiya hai.

23 Rahā wuh mu'āmala jis ká char-chá mujh se aur tujh se húa hai; so dekh, KHUDÁWAND abad tak mere tere darmiyán hai.

24 Jo Dáúd maidán men já chhipá; aur Sab náyá chánd húa, to bádsháh kháná kháne par baithá.

25 Aur bádsháh apne dastúr ke muwáfíq us masnad par, jo díwár ke lag bhag thá, baithá, aur Yúnatan uṭhā, aur Abinaiyir Sáúl ke pahlú men baithá, aur Dáúd kí jagah khálí thí.

26 Lekin us roz Sáúl ne kuchh na kahá, ki us ne gumán kiyá, ki Us par koi hádisa guzrá hogá; wuh nápak hogá; yaqinan wuh pák na hogá.

27 Aur दूसरे दिन, jo mahine ká दूसरा दिन thá, aísá húa, ki Dáúd ká makán phir khálí rahá: tab Sáúl ne apne beté Yúnatan ko kahá, Kyá sabab kí Yassí ká betá kháne ko na kal áyá hai, na áj?

28 Tab Yúnatan ne Sáúl ko jawáb diyá, ki Dáúd ne mujh se ba-jidd hoke rukhsat lí, ki Baitlaham ko jáe:

29 Aur us ne kahá, ki Mujhe rukhsat dijiye; ki shahr men hamáre gharáne ká zabíha hai, aur mere bhái ne mujhe hukm kiyá, ki házir rahún; ab agar tujh ko mujh par karam kí nazar hai, to mujhe rukhsat dijiye, ki main jáún, aur apne bháíon se milún. Is bá'is se wuh sháh ke dastarkhwan par házir nahín húa.

30 Tab Sáúl ká gussa Yúnatan par bhará, aur us ne use kahá, ki Ai kaj-raftar bágiya ke beté, kyá main nahín jántá, ki tú ne apní abtarí, aur apní má kí barhanagí kí abtarí par, Yassí ke beté ko chun liyá hai?

31 Aur jab tak kí Yassí ká yih betá rú e zamín par báqí hai, to na tujhe qarár hogá, na terí saltanat ko. Ab jalá log bhej, aur us ko mujh pás pakar lá; ki wuh wájib ul qatl hai.

32 Tab Yúnatan ne apne báp ko

jawáb diyá, Wuh kyún mará júwe? us ne kyá kiyá hai?

33 Tab Sáúl ne bhála phenká, ki use máre; us harakat se Yúnatan ko yaqín húa, ki us ke báp ne Dáúd ke qatl ká purá iráda kiyá hai.

34 So Yúnatan baré qahr ke sáth dastarkhwan par se uṭh gayá, aur kháná na kháya; ki wuh Dáúd ke liye nipat dilgír húa, ki us ke báp ne use ruswá kiyá.

35 ¶ Aur subh ko Yúnatan usí waqt, jo Dáúd se muqarrar kiyá gayá thá, maidán ko gayá, aur ek chhotá larká us ke sáth thá.

36 Aur us ne apne chhokre ko hukm kiyá, ki Daur, aur ye tír, jo main chálátá hún, dhúndhke lá. Aur jonhín wuh daurá, to us ne aísá tír lagáya, ki us chhokre se bahut dúr já girá.

37 Aur jab wuh chhokrá us tír ke nazdík, jo Yúnatan ne lagáya, pahunchá, to Yúnatan ne chhokre ko pukár-ke kahá, Kyá wuh tír tujh se us taraf nahín?

38 Aur Yúnatan ne chhokre ko píchhe se chilláke kahá, Phurtí kar, jalá ho, derí mat kar. So Yúnatan ke chhokre ne tíron ko jam'a kiyá, aur apne áqá pás le áyá.

39 Par us chhokre ne kuchh na jáná; faqat Dáúd aur Yúnatan hi us ká bhed jánte the.

40 Phir Yúnatan ne apne hathyár us chhokre ko diye, aur kahá, Já, shahr ko le já.

41 ¶ Aur jab wuh chhokrá rawáná húa, tab Dáúd dakhán kí taraf se níklá, aur zamín par aundhá hoke girá, aur tín sijde kiye; aur unhon ne ápas men ek दूसरे को चुमá, aur báham roe, par Dáúd bahut royá.

42 Aur Yúnatan ne Dáúd ko kahá, kí Salámat chalá já, aur us 'ahd par, jo ham donoñ ne qasam kháke báham kiyá hai, KHUDÁWAND gawáh hai, kí Mere tere darmiyán, aur merí terí nasl ke darmiyán abad tak

KHUDÁWAND howe. So wuh uthke rawána búá; aur Yúnatan shahr ko gayá.

XXI BĀ'Ē.

AUR Dáúd Núb men Akhimalik káhin ke pás áyá: aur Akhimalik Dáúd ke áne se dará, aur us se kahá, Tū kyún tanhá hai, aur tere sáth koi mard nahín?

2 So Dáúd ne Akhimalik káhin ko kahá, ki Bádsháh ne mujhe ek kám karne ko hukm diyá, aur mujhe farmáyá hai, ki Yih kám, jis ke liye main ne tujhe bhejá hai, kisi shakhs par záhir na howe: aur chákaron ko main ne fuláni fuláni jagah bithá diyá.

3 Par ab tere háth men kyá hai? pánch girdo rotion ke, yá jo kuchh maujúd ho, so mere háth men de.

4 Aur káhin ne Dáúd ko jawáb diyá, aur kahá, ki Mere háth men 'ámm rotían nahín, par muqaddas rotían hai, agar jawán logon ne apne talín haqiqatan 'auraton se bacháyá ho.

5 Tab Dáúd ne káhin ko jawáb deke use kahá, Sach to yún hai, ki is tin din men, jab se ham nikle hai, 'auraton se alag rahe hai, aur jawánon ke zurúf pák hai, aur roti ek taur par 'ámm hai, báwujúde ki áj hí básan men muqaddas kí gayi ho.

6 So káhin ne muqaddas roti us ko di; ki wahán nazr kí roti ke siwá, jo KHUDÁWAND ke áge se utháí gayi thi tá ki us ke 'iwaz us din men jab ki wuh utháí jáe garm roti rakhi jáwe, aur roti na thí.

7 Aur wahán us din Sáiul ke kádimon men se ek shakhs KHUDÁWAND ke áge roká gayá thá; us ká nám Adúmi Doeg thá; yih Sáiul ke charwáhon men sab se bará thá.

8 ¶ Phir Dáúd ne Akhimalik se púchhá, Yahán tere qábú men koi neza yá talwár to nahín? kyúнки main apní talwár aur apne hathiyár apne sáth nahín láyá, ki mujhe bádsháh ke kám kí jaldí thí.

9 So us káhin ne kahá, ki Filistí Júliyat ká tegá, jise tú ne Ailah kí wádi men qatl kiyá, dekh ki ek kapre men lapetá húa áfúd ke udhar dhará húa hai: agar tú use liyá cháhá hai, to le; par us ke siwá yahán aur nahín. Tab Dáúd bolá, Us kí máinind koi dúsrá nahín hai; wuhí mujhe de.

10 ¶ Aur Dáúd uthá, aur Sáiul ke khauf se usí din bhágá, aur Ját ke bádsháh Akis pás chalá gayá.

11 Aur Akis ke mulázimon ne use kahá, Kyá yih Dáúd nahín, us sarsamin ká bádsháh? aur kyá yih wuhí nahín, ki jis ke liye we ápas men náchte hús kahte the, ki Sáiul ne apne hazáron ko mára, aur Dáúd ne apne das hazáron ko?

12 Aur Dáúd ne yih báten apne dil men rakhín, aur Ját ke bádsháh Akis se niháyat dará.

13 Tab us ne us ke sámhne apní waz'a badlí, aur un ke bích men áp ko diwána banáyá, aur phátak ke pallon par wáhiyát bát likhne lagá, aur apne thúk ko apní dárih par bahí ne diyá.

14 Tab Akis ne apne chákaron se kahá, Lo, yih ádmi to sirí hai: tum use mujh pás kyún láe?

15 Kyá mujhe sirion kí zarúrat thí, jo tum us ko mujh pás láe ho, ki mere sámhne siripan kare? kyá aisá ádmi mere ghar men áne páwe?

XXII BĀ'Ē.

AUR Dáúd wahán se nikalke, 'Adulám ke magáre men bhág áyá: aur us ke bhái, aur us ke báp ká sára gharáná, yih sunke us pás wahán gayá.

2 Aur sáre kangál, aur har ek qarzdár, aur sab jo apní zindagi se bezár the, us ke pás jam'a hús; aur wuh un ká sardár húa: aur us ke sáth qarfb chár sau ádmi ke ho gaye.

3 ¶ Aur wahán se Dáúd Moáb ke Misfah ko gayá, aur Moáb ke bádsháh se kahá, Ijázat dijiye, ki mere má báp nikal áwen, aur áp ke pás rahen, jab

Us ká Jád se húláyat páná. I SAMUEL, XXII. Káhinon ká mára jáná.

tak ki mujh par na khule, ki Khudá merá anjám kaisá kartá hai.

4 So wuh unhon sháh i Moáb ke huzúr láyá; aur we, jab tak ki Dáúd ne apne tañ muhkam makánon men chhipá rakhá, usí ke sáth the.

5 ¶ Tab Jád nabí ne Dáúd ko kahá, ki Muhkam makánon men chhipá mat rah; rawáná ho, aur sarzamín i Yahúdáh ko nikal já. So Dáúd rawána húa, aur Hárít ke ban men dákhil húa.

6 ¶ Jab Sálul ne suná, ki Dáúd zahir húa, aur log bhí jo us ke sáth the; (kyúñki Sálul us waqt Rámah ke Jibi'ah men ek darakht ke sáye men apná nezá háth men liye hús baithá thá, aur us ke khádím us ke gird pesh khare the.)

7 Tab Sálul ne apne khádímon ko, jo us ke gird o pesh khare hús the, kaha, Suno to, ai Binyaminio, kyá Yassí ká betá tum men se har ek ko khet aur angúrí bág degá, aur tum sab ko hazáron aur saikron ká sardár karegá;

8 Jo tum sab ne merí mukhálafat par ittífaq kiya hai, aur koí nabín, jo mujhe ághah kare, ki mere beté ne Yassí ke beté se 'ahd o paimán kiya hai; aur tum men koí nahín, jo mere liye gamgín ho, aur mujhe khabar de, ki mere beté ne mere naukar ko ubhárá hai, ki mere muqábil kamín men baithe, jaisá ki áj ke din hai?

9 ¶ Tab Doeg Adúmi ne, jo Sálul ke khádímon par ta'ínatí kartá thá, jawáb diya, aur kahá, ki Main ne Yassí ke beté ko Núb men Akhlitúb ke beté Akhímalik káhin pás áte dekhá.

10 Aur us ne us ke liye KhunáwAND se suwál kiya, aur use ráh ká tosha diya, aur Filistí Júliyat kí talwár use di.

11 Tab bádsaláw ne Akhítúb ke beté Akhímalik káhin ko, aur us ke báp ke sáre gharáne ko, un káhinon ko jo Núb men the, bulwá bhejá: aur we sab bádsaláw pás házir hús.

12 Aur Sálul ne kahá, ki Ai Akhítúb ke beté, tú sun. Wuh bolá, Mere khudáwAND, main házir hún.

13 Aur Sálul ne kahá, ki Tú ne aur Yassí ke beté ne kyún merí mukhálafat par ittífaq kiya, ki tú ne use rotí aur talwár dí, aur us ke liye Khudá se suwál kiya, tá ki wuh mere barchhiláf uthe, aur kamín men baithe, jaisá ki áj ke din hai?

14 Tab Akhímalik ne bádsaláw se jawáb men kahá, ki Tere sáre khádímon men Dáúd sá amánatdár kaun hai, jo bádsaláw ká dāmád, aur tere hukm se jáyá kartá, aur tere ghar men 'izzatwálá hai?

15 Aur kyá main ne us ke liye Khudá se suwál karná us waqt shurú' kiya? yih mujh se dúr hai: bádsaláw apne khádím kí bábat aur mere báp ke sáre gharáne kí bábat bad-gumání na kare; kyúñki terá khádím in bátón men se kuchh nahín jántá, na thorá na bahut.

16 Tab bádsaláw bolá, Akhímalik, tú wájib ul qatl hai, tú aur tere báp ká sára gharána.

17 ¶ Phir un piyádon ko, jo us ke pás khare hús the, hukm kiya, Tum phiro, aur KhudáwAND ke káhinon ko már dálo; ki ye Dáúd se míle hús hain; aur is liye ki unhon ne jáná, ki wuh bhágá hai, aur mujhe khabar na kí. Lekín bádsaláw ke khádímon ne KhudáwAND ke káhinon par háth na utháya.

18 Tab bádsaláw ne Doeg ko kahá, Tú phir, aur un káhinon par hamla kar. So Adúmi Doeg phirá, aur káhinon par hamla kiya; aur us din us ne pachási admi, jo kattán ke afúd pahine hús the, qatl kiye.

19 Aur us ne káhinon ke shahr Núb ko talwár kí dhár se már liya, aur us men ke mardon, aur 'auraton, aur larakon, aur dúdh píte bachchon, aur bailon, aur gadhon, aur bheron ko talwár kí dhár se ek lakht qatl kiya.

20 ¶ Akhítáb ke beté Akhímalik ke betón men se ek shakhs, jis ká nám Abiyátar thá, bach niklá, aur Dáúd kí taraf bhág gayá.

21 Aur Abiyátar ne Dáúd ko khabar dí, ki Sáúl ne KHUDÁWAND ke káhinon ko qatl kiyá.

22 Aur Dáúd ne Abiyátar ko kahá, ki Jis din Adúmi Doeg wahán thá, main usí din ján gayá thá, ki wuh muqarrar Sáúl ko khabar degá: tere báp ke sáre gharáne ke máre jáne ká báis main hún.

23 So tú mere sáth rah. aur mat dar: jo terí ján ká khwáhán hai, so merí ján ká khwáhán hai: so tú mere sáth salámat rahegá.

XXIII BA'B.

TAB unhon ne Dáúd ko khabar deke kahá, ki Dekh, Filistí Qa'ilah se laré hain, aur khalihánon ko lútte hain.

2 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, ki Main játún, aur un Filistion ko mārún? KHUDÁWAND ne Dáúd ko farmáyá, Já, Filistion ko mār, aur Qa'ilah ko bachá.

3 Us waqt Dáúd ke logon ne use kahá, ki Dekh, ham to yahín Yahúdáh men darte hain: pas, agar ham Qa'ilah men jáke Filistí lashkaron ke sámhne já parey, to kitná ziyáda darenge?

4 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se phir mashwarat ki. So KHUDÁWAND ne jawáb men farmáyá, ki Uth, Qa'ilah ko utar já; ki main Filistion ko tere qábú men kar dúngá.

5 So Dáúd aur us ke log Qa'ilah ko gaye, aur Filistion se laré, aur un kí mawáshí le áe, aur un men se bahutíon ko qatl kiyá. So Dáúd ne Qa'ilah ko bacháyá.

6 Aur aisá húa, ki jab Akhímalik ká betá Abiyátar bhágke Qa'ilah men Dáúd pás gayá, to us ke háth men ek afúd thá, jise wuh liye gayá thá.

7 ¶ So Sáúl ko khabar húi, ki

Dáúd Qa'ilah men pahunchá. Aur Sáúl bolá, ki Khudá ne use mere háth men kar diyá; kyúñki wuh aise shahr men, jis men phátaken aur arhange hain, dákhil hoke gaid ho gayá hai.

8 Aur Sáúl ne manadí karke jang ke liye apne sáre lashkar ko jamá kiyá, tá ki Qa'ilah men jáke Dáúd ko aur us ke lashkar ko gher le.

9 ¶ Aur Dáúd ko ma'lúin ho gayá, ki Sáúl cháhtá hai, ki chupke se mere sáth badí kare; tab us ne Abiyátar káhin ko kahá, ki Afúd yahán lá.

10 Aur Dáúd ne kahá, ki Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, tere bande ne suná hai, ki Sáúl ká iráda hai, ki Qa'ilah men áke mere báis se shahr ko barhád kare.

11 Kyá Qa'ilah ke log mujhe us ke hawále kar denge? Kyá Sáúl, jáisá tere bande ne suná hai, utregá? Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, main terí minnat kartá hún, ki tú apne bando ko batá. KHUDÁWAND ne kahá, Wuh utregá.

12 Tab Dáúd ne kahá, Kyá Qa'ilah ke log mujhe aur mere logon ko Sáúl ke hawále kar denge, yá nahín? KHUDÁWAND ne kahá, Hawále kar denge.

13 ¶ Tab Dáúd apne logon samet, jo qaríb chha sau ádmí ke the, uthá, aur Qa'ilah se níkal gayá, aur jidhar unhon ne ráh pái, udhar chale gaye. Aur Sáúl ko khabar dí gayí, ki Dáúd Qa'ilah se níkal gayá; to wuh jáne se báz rahá.

14 Aur Dáúd ne bayábán ke bích muhkam makánon men sukúnat kí, aur dasht i Zif men ek pahár ke bích rahá. Aur Sáúl har roz us kí talásh men lagá húa thá; par Khudá ne use us ke háth men hawále na kiya.

15 Aur Dáúd ján gayá, ki Sáúl us ke qatl par musta'id hoke niklá hai; us waqt Dáúd dasht i Zif ke bích ek ban men thá.

16 ¶ Aur Sáúl ká betá Yúnatan uthá, aur Dáúd ke pás ban men jáke

Yúnatan ká ban men jání. I SAMU'EL, XXIV. *Dáúd ke khatre kí bábat.*

us ká háth Khudá kí banisbat mazbút kiya.

17 Aur use kahá, Tí mat dar; ki mere báp Sálul ká háth tujh tak na pahunchegá; aur tú baní Isráel ká bádsháh hogá, aur main martabe men tujh se ba'd hoúngá; aur mere báp Sálul ko bhí is bát ká yaqín hai.

18 So un donon ne KHUDÁWAND ke áge 'ahd o paimán kiya. Aur Dáúd ban men thahrá rahá, aur Yúnatan apne ghar ko gayá.

19 ¶ Tab Zif ke log Jibí'ah men Sálul pás chahé áe, aur use kahá, Kyá Dáúd hamáre darmiyán ban ke muhkam makánon men koh i Hakilah men Yasímún kí dakhán taraf chhipá nahín baithá?

20 So ab tú, ai bádsháh, utar á, jis tarah tere jí kí khwáhish hai ki utre; aur main log use bádsháh ke háth men hawále karná apne zimme rakhenge.

21 Tab Sálul bolá, KHUDÁWAND kí taraf se tum mubárák ho; ki tum ne mujh par rahim kiya.

22 Ab jáiye, aur ziyáda taiyári kijiye, aur jániye, aur dekhiye ki us ká thikáná kahán hai, aur wuh kaun hai jis ne use wahán dekhá hai: kyúnki mujhe khabar húi, ki wuh barí chaturái kartá hai.

23 So tum dekho, aur un goshon ko, jahán jahán wuh chhipá rahitá hai, daryáft karo, aur tahqiq khabar leke mujh pás phir áo, ki main tumbhare sáth chalúngá; aur aisá hogá, ki agar wuh kahín is sarzamín par howe, to main use Yahúdáh ke hazáron men se dhúndh nikálúngá.

24 So we uthe, aur Sálul se peshtar Zif ko gaye. Us waqt Dáúd apne logon samet dasht i Ma'ún ke bích Yasímún kí dakhán taraf ko ek maidán men thá.

25 ¶ Sálul aur us ke log bhí us kí talásh men nikle. Aur Dáúd ko khabar pahunchí: so wuh chañon par se utar áya, aur Ma'ún ke bayában

men thahrá rahá: aur Sálul ne yih sunke Ma'ún ke bayában men Dáúd ká pichhá kiya.

26 So Sálul pahár kí is taraf játá thá, aur Dáúd apne logon samet pahár kí us taraf ko: aur Dáúd ne Sálul ko khauf se jaldí kí, ki nikal jáe; is liye ki Sálul aur us ke logon ne Dáúd ko aur us ke logon ko áspás se gher liya thá, ki unhen pakar len.

27 ¶ Us waqt ek qásid Sálul pás á pahunchá, aur bolá, ki Jaldí kar, aur chalá á; ki Filistion ne mulk par hamla kiya.

28 So Sálul Dáúd ká pichhá karne se phirá, aur Filistion ke sámhne húa: is liye unhon ne us jagah ká nám Sil'a Makhlaqát rakhá.

29 ¶ Aur Dáúd wahán se nikalke 'Ain i Jadí ke bích muhkam makánon men á thahrá.

XXIV BA'B.

AUR aisá húa, ki jab Sálul Filistion ne use phir khabar dí, ki Dáúd 'Ain i Jadí ke bayában men hai.

2 So Sálul, sab Isráel men se tín hazár chune hús mard leke, Ya'alím kí paháron kí taraf Dáúd ko, aur us ke logon ko, talásh karne chalá.

3 Tab bhersálon kí taraf se, jo ráh men the, us ká guzar húa: wahán ek gár thá: so Sálul us gár men faráqat karne ghúsá: aur us waqt Dáúd apne logon samet us gár ke kanáron men baithá húa thá.

4 Aur Dáúd ke logon ne us ko kahá, Dekh, yih wuh din hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tujh ko farmáyá, ki Dekh, main tere dushman ko tere háth men kar dúngá, tá ki jo terá jí cháhe so tú us se kare. So Dáúd uthke Sálul kí chádár ká koná chupke se kát le gayá.

5 Aur ba'd us ke aisá húa, ki Dáúd ká dil be-chain húa, is liye ki us ne Sálul kí chádár ká koná kátá.

6 Aur us ne apne logon se kahá,

ḲHUDÁWAND yih hone na dewe, ki main apne sáhib par, jo ḲHUDÁWAND ká masih hai, aisá kám karke apná háth barháún, jis hál ki wuh ḲHUDÁWAND ká masih hai.

7 So Dáúd ne apne logon ko yih báṭen kahke roká, aur unhen Sául par háth chaláne na diyá. Aur Sául gár se uthke niklá, aur apní ráh lí.

8 Aur ba'd us ke Dáúd bhí uthá, aur us gár men se niklá, aur Sául ke píchhe chilláyá, aur kabá, ki Ai mere Ḳhudáwand bádsháh. Aur Sául ne píchhe phirke dekhá; tab Dáúd ne aundhe munh zamín par girke sijda kiyá.

9 ¶ Aur Dáúd ne Sául ko kahá, Tú kyún logon kí báṭon par kán dhartá hai, jo kahte hain, ki Dekh, Dáúd teri badí cháhṭá hai?

10 Dekh, áj ke dín tú ne apní ánkhon se dekhá, ki ḲHUDÁWAND ne áj hí tuihe kyúnkar gár ke bích mere qábú men kar diyá: aur kitnon ne mujhe kabá, ki Tuihe már lún: par meri ánkhon ne teri ri'áyat kí, aur main ne kahá, ki Main apne málik par háth na chaláúngá; ki wuh ḲHUDÁWAND ká masih hai.

11 Aur, ai mere báp, dekh, hán, yih bhí dekh, ki teri chádár ká koná mere háth men hai: aur is sabab se, ki main ne teri chádár ká koná kátá, aur tuihe már na dálá, so daryáft kar, aur dekh, ki mere háth men kisi tarah kí badí aur burái nahín hai, aur main ne terá koí gunáh nahín kiyá; tau bhí tú meri ján ká píchhá kartá hai, tá ki use giriftár kare.

12 ḲHUDÁWAND merá terá insáf kare, aur ḲHUDÁWAND tuih se merá intiqám lewe: par merá háth tuih par na uthégá.

13 Aur jaisá mataqaddimín kí masal men kabá gayá hai, ki Buron se burái hotí hai: par merá háth tuih par na uthégá.

14 Isráel ká bádsháh kis ke píchhe

niklá, aur tú kis ko ragedne áyá? Kyá mare hue kutte ko, yá ek píssú ko?

15 Pas, ḲHUDÁWAND hí hákim howe, aur mere tere bích insáf kare, aur dekhe, aur mere muqaddame ko faisal kare, aur tere háth se mujhe chhuráwe.

16 ¶ Aur aisá húá, ki jab Dáúd ye báṭen Sául ko kah chuká, to Sául bolá, Ai mere beṭe Dáúd, yih teri áwáz hai? Aur Sául áwáz buland karke rova.

17 Aur us ne Dáúd ko kaná, Tú mujh se ziyáda sádiq hai; is liye ki jis waqt main ne tuih se burái kí, tú ne mujh se badle men nekí kí.

18 Aur tú ne áj ke dín záhír kiyá, ki tú ne mere sáth Ḳhush-sulúki kí: ki ḲHUDÁWAND ne mujhe tere háth men kar diyá, aur tú ne mujhe már na dálá.

19 Is liye ki jab koí apne dushman ko pátá hai, to kyá use salámat jáne detá hai? So ḲHUDÁWAND us nekí ke 'iwaz jo tú ne mujh se áj ke dín kí, tuih ko nek jazá de.

20 Aur ab, dekh, main Ḳhúb jántá hún, ki tú sach much bádsháh hogá, aur ki Isráel kí saltanat tere háth men sábit hogí.

21 So tú mujh se ḲHUDÁWAND kí qasam kháke yún kah, ki Main ba'd tere, teri nasl ko halák na karúngá, aur tere báp ke gharáne men se tere nám ko na mitá dúngá.

22 So Dáúd ne Sául se qasam kí. Aur Sául ghar ko chalá gayá: par Dáúd aur us ke log panáh kí jagah men já baiṭhe.

XXV BA'B.

AUR Samúel mar gayá; aur sáre Isráéli jam'a hoke us par roe, aur Rámah men us ke ghar ke bích use gárá. Aur Dáúd uthke dasht i Fárán kí taraf utrá.

2 Aur wahán Ma'ún men ek shaḳhs thá, ki us ká Karmil men bahut sá kárbár thá; yih shaḳhs bará máldár thá, ki tín hazár bheron aur ek hazár bakriyon ká málik thá: aur yih Kar-

mil men apni bheṛon ke bāl katartā thā.

3 Aur us kā nām Nábál, aur us kí jorí kā nām Abijail thā: yih 'aurat bahut achchhí samajhdār aur khushrú thí; par wuh mard bará saḡht-dil aur badkār thā; aur wuh Kálíb ke khān-dān se thā.

4 ¶ Aur Dáúd ne bayábán men suná ki Nábál apni bheṛon kā bāl katar rahá hai.

5 So Dáúd ne das jawán rawána kiye, aur Dáúd ne un jawánon ko farmáyá, ki Tum Karmil ko rawána ho, aur Nábál pás jáo, aur merá nām leke use salám kaho:

6 Aur us khush-hál ádmí se yún kaho, ki Tujh par salám, aur tere ghar par salám, aur un sab par salám, jo tere pás haiṅ.

7 Main ne ab suná hai, ki tere pás bāl-katarnewále haiṅ; aur tere garariye dasht men hamáre sáth the; so ham ne unhen nuqsán nahín kiya, aur jab tak we Karmil men hamáre sáth the, un kí koi chíz kho na gayí.

8 Tú apne jawánon se púchh, ki we tujh se kahenge. So hamáre ye jawán tere manzúr í nazar howen, is liye ki ham achchhe din men áe haiṅ: main teri minnat kartá hún, ki jo kuchh tere háth áwe, apne khádimon ko aur apne bete Dáúd ko 'atá kar.

9 Aur Dáúd ke jawánon ne áke Nábál ko Dáúd kā nām leke un sári báton ke muwáfíq kahá, aur chup ho rahe.

10 ¶ So Nábál ne Dáúd ke khádimon ko jawáb diyá, aur kahá, ki Dáúd kaun hai? aur Yassí kā betá kaun? in dinon men bahut se chákár haiṅ, jo apne apne áqáon se bigár karke bhágte.

11 Kyá main apni rotí, aur páni, aur zabihe, jo main ne apne katarnewálon ke liye zabh kiye haiṅ, leke un logon ko dúṅ, jinhen main nahín jántá ki we kahán se haiṅ?

12 Aur Dáúd ke jawánon ne phirke apni ráh lí, aur laut gaye, aur áe, aur un sab báton ke muwáfíq us ko khabar dí.

13 Tab Dáúd ne apne logon ko kahá, Tum men se ek ek apni apni talwár bándhe. So har ek ne apni talwár bándhi, aur Dáúd ne bhi apni talwár hamáil kí: so qarib chár sau jawán ke Dáúd ke sáth chale, aur do sau asbáb ke pás rahe.

14 ¶ So jawánon men se ek ne Nábál kí jorí Abijail se kahá, ki Dekh, Dáúd ne bayábán se hamáre áqá pás mubárakbád kahne ke liye qásíd bheje; par wuh un par jhunjhláyá:

15 Aur un logon ne ham se niháyat nekí kí hai, ki ham ne nuqsán na páyá, aur jab tak ham un men mile rahe, aur maidánon men the, tab tak hamári koi chíz gum nahín hui.

16 Balki ham jab tak kí un ke sáth bheṛ bakrí charáte rahe, to rát bhi aur din ko bhi diwár kí tarah ham un kí panáh men the.

17 So ab samajh, aur soch, ki tú kyá karegi; ki hamáre áqá par, aur us ke sáre gharáne par balá názil húsá chálú hai: ki wuh Balí'ál kā aisá hí betá hai, ki koi us ke áge bát nahín kar saktá.

18 ¶ Tab Abijail jaldí se uthí, aur do sau girde rotíon ke, aur mai kí do mashken, aur páunch bheṛen taiyár pakáí hui, aur páunch páimáne bhúne hús galle, aur ek sau khoshe kishmish ke, aur do sau liten anjiron kí, sáth lín, aur unhen gadhon par ládá.

19 Aur apne chákaron ko kahá, ki Mujh se áge rawána ho; dekho, main tumháre piche áti hún. Aur us ne apne shauhar Nábál ko khabar na kí.

20 Aur aisá hús, kí joḡhín wuh gadhe par charhke pahár ke áf se utrí, wonhín Dáúd apne logon samet utarte hús us ke sámhne áyá; aur us ne un se muláqát kí.

21 Aur Dáúd ne kahá thá ki Main

ne us ke sab máí kī, jo bayábán men thá, be-fáida is tarah nigahbání kī, kī us kī sab chízon men se koi chíz gum na hūí : kī us 'ne neki ke badle mujh se badī kī.

22 So agar main subh kī roshní hūe par ek ko bhī, jo dīwār par mūte, báqī chhorūn, to Khudá Dáúd ke dushmanon ke liye aisá kare, balki us se ziyáda.

23 Aur Abijail ne, jo Dáúd ko dekhá, to phurtī kī, aur gadhe se utrí, aur Dáúd ke áge aundhī girī, aur zamín par sijda kiyá,

24 Aur us ke páñwon par gir pári, aur bolī, Mujh par, ai mere khudá-wand, mujhī par yih gunáh rakh, aur apní laundī ko parwánagi dijiye, kī ap ke kán men bát kare, aur apní laundī kī 'arz suniye.

25 Main tujh se minnat kartá hūn, kī merá khudá-wand us Bálí'álí mard par apná khiyál na kare, us Nábál par : kī jaisá us ká nám hai, waisá hī wuh hai ; us ká nám Nábál hai, aur himáqat us ke sáth hai : aur main ne, jo terí laundī hūn, apne khudá-wand ke jawánon ko, jinhen ap ne bhujá thá, na dekhá thá.

26 So ab, ai mere sáhib, KHUDÁ-WAND kī qasam, jo jítá hai, aur terí ján hī kī saugand, kī KHUDÁ-WAND ne tujh ko khúnrezi ke liye áne se aur apne háth se intiqám lene se báz rakha, tere dushman, aur we jo mere sáhib ke bad-khwáh hain, Nábál ke waise hon.

27 Ab yih hadya, jo terí laundī apne sáhib ke huzúr láí hai, so un jawánon ko, jo mere khudá-wand kī pairaui karte hain, diyá jáwe.

28 Karam se apní laundī ká gunáh bakhs dijiye : KHUDÁ-WAND yaqīnan mere sáhib ke liye ek mazbút ghar utháwegá ; is liye kī merá málik KHUDÁ-WAND kī laráían lartá hai, aur tujh men tamám 'umr burái na páí gayí.

29 Lekin ek mard uthá, kī tujhe ragede, aur terí ján ká tálib ho : par mere sáhib kī ján zindagi ke buqche men KHUDÁ-WAND tere Khudá ke sáth bándhí jáegi ; par tere dushmanon kī jánen wuh unhen goyá falákhun ke bích se phenk degá.

30 Aur aisá hogá, kī jis waqt KHUDÁ-WAND apne kahe ke muwáfíq sári nekián mere sáhib se kar chuke, aur tujh ko Isráel ká sardár qáim kare,

31 To yih bát tere liye afsos ká sabab na hogá, aur mere sáhib ke dil kī thokar ká bá'is na hogá, kī be-sabab lahú baháyá, yá mere sáhib ne apná intiqám liyá : par jis waqt KHUDÁ-WAND mere sáhib par mihrbání kare, tab tú apní laundī ko yád farná.

32 ¶ Aur Dáúd ne Abijail ko kahá, kī KHUDÁ-WAND, Isráel ká Khudá, mubárák hai, jis ne tujhe bhejá kī tú áj ke din merá istiqbál kare ;

33 Aur terí saláh mubárák, aur tú mubárák hai, kī tú ne mujh ko áj ke din khúnrezi se aur apne háth ke intiqám lene se báz rakhá.

34 Kyúñki sach hai, kī jaisá KHUDÁ-WAND Isráel ká Khudá zinda hai, jis ne mujhe us se báz rakhá kī tujh se badī karūn, so agar tú phurtí na kartí, aur mujh pás milne ko chali na áti, to subh kī roshní tak Nábál ká ek bhí, jo dīwār par mūtá, báqí na rahtá.

35 Aur Dáúd ne us ke háth se, jo kuchh kī wuh us ke liye láí thí, liyá, aur use kahá, Apne ghar salámat já : dekh, main ne terí bát mání, aur terá munh qabúl kiyá.

36 ¶ Tab Abijail Nábál pás áí ; aur dekho, kī wuh apne ghar men ziyáfat kartá thá, jis tarah koi bádsáh ziyáfat kare ; aur Nábál ká jī apne men bahut hī magan húa thá, is liye kī bahut piyá thá : so us ne use thorá yá bahut kuchh na kahá, jab tak kī subh kī roshní na ho gayí.

37 Aur aisá húa, kī subh ko, jab

Nábál kí mai utrí, aur us kí jorú ne sab ahwál us se kahá, to us ká dil us ke síne men murda ho gayá, aur wuh patthar kí mánind ho gayá.

38 Aur aísá húa, kí das din ke ba'd KHUDÁWAND ne Nábál ko mará, aur wuh mar gayá.

39 ¶ Aur jab Dáúd ne suná, kí Nábál mará, to kahá, KHUDÁWAND mubáarak hai, kí jis ne Nábál ke háth se merí ruswái ká badlá líyá, aur apne bande ko badí se báz rakhá: kí KHUDÁWAND ne Nábál kí sharárat ko usí ke sir par dálá. Aur Dáúd ne paigám bhejá, aur Abijail se bát kí, tá kí use apní jorú kare.

40 Aur jab Dáúd ke khádim Karmil men Abijail pás áe, unhon ne us se kahá, kí Dáúd ne ham ko tujh pás bhejá, kí ham tujh ko us kí jorú banáne ke líye lewen.

41 So wuh uthí, aur zamín par aundhe munh giri, aur bolí, kí Dekh, terí laundí to naukar hai, tá kí apne kháwind ke khádimon ke pánw dhoe.

42 Aur Abijail ne jaldí kí, aur uthke gadhe par sawár húi, aur apní páñch laundían, jo us kí jilau men thín, líy: aur Dáúd ke qásidon ke sáth rawána húi, aur us kí jorú baní.

43 Aur Dáúd ne Yazra'el men se Akhinú'am ko bhí jorú kiyá; so we donon us kí jorúán hún.

44 ¶ Par Sálul ne apní betí Maikal, jo Dáúd kí jorú thí, Lais ke beté Jillimí Faltí ko dí thí.

XXVI BAT.

AUR Zifí Jibí'ah men Sálul pás áe, aur bole, kí kyá Dáúd Hakilah ke pahár men, jo Yasimún ke sámhne hai, apne taín nahín chhipatá?

2 So Sálul uthá, aur tín hazár chune hús Isráelí jawán apne sáth leke dasht i Zif ko utar áyá, tá kí Dáúd ko talásh kare.

3 Aur Sálul kohistán i Hakilah men, jo Yasimún ke sámhne hai, játe hús khaimazan húa. Par Dáúd dasht

men thahrá; so us ne dekhá, kí Sálul us ká pichhá kiye hús dasht ko chalá átá hai.

4 Pas Dáúd ne jásus bheje, aur daryáft kiyá, kí Sálul sach much áyá hai.

5 ¶ Tab Dáúd uthke Sálul kí khaimagáh ko chalá: aur Dáúd ne us makán ko, jahán Sálul áram kartá thá, aur Naiyir ká betá Abinaiyir bhí, jo us ke lashkar ká sardár thá, dekhá: aur Sálul íháte ke bích sotá thá, aur log us ke girdágird khaime kiye the.

6 Tab Dáúd ne mutakallim hoke Hittí Akhimalik, aur Zarúyáh ke beté Abishai ko, jo Yúab ká bhái thá, kahá, Kaun mere sáth Sálul ke khaime men utregá? Abishai bolá, Main tere sáth utrúngá.

7 So Dáúd aur Abishai rát ko lashkar men ghuse; aur dekho, us waqt Sálul íháte men gará húa sotá thá, aur us ká neza us ke sirháne par zamín men gará thá; aur Abinaiyir aur ahl i lashkar us ke gird pape hús the.

8 Us dam Abishai ne Dáúd ko kahá, KHUDÁ ne áj ke din tere dushman ko tere qábú men kar diyá: ab hukia ho, to main use neze se ek hí bár men márke zamín ke bích chhed lún, aur main use do bára na márúngá.

9 So Dáúd ne Abishai ko kahá, Use ján se mat már: kyúnki KHUDÁWAND ke masíh par kaun hai, jo háth utháwe, aur be-gunáh tháله?

10 Aur Dáúd ne yih bhí kahá, kí Zinda KHUDÁWAND kí qasam, yá KHUDÁWAND ap us ko máregá, yá us ká din áwegá, kí wuh apní maut se maregá, yá wuh jaag par chaphegá, aur mará jáegá:

11 Lekin KHUDÁWAND na kare, kí main KHUDÁWAND ke masíh par háth chaláún: par ap us ke sirháne se yih neza aur pání kí suráhi le líjiye, aur ham chale chalen.

12 So Dáúd ne neza aur pání kí suráhi Sálul ke sirháne se le lí: aur

Dáúd ke muráwat se Sálul I SAMUEL, XXVII. ká apná gunáh mán lená.

we chal nikle; aur yih kisi ádmí ne na dekhá, aur na jáná, aur koí na lágá; ki we sab ke sab sote the, ki KHUDÁWAND kí taraf se bhári nind un par áí thí.

13 ¶ Aur Dáúd dúsrí taraf guzar-ke dúr tak pahár kí choti par khará húa; aur un ke dariniyán ek bará fásila thá.

14 Aur Dáúd ne logon ko aur Nairyir ke bete Abinaiyir ko pukárke kahá, ki Ái Abinaiyir, jawáb nahin detá? Tab Abinaiyir ne jawáb diyá, aur kahá, Tú kaun hai, jo bádsháh ko pukártá hai?

15 Tab Dáúd ne Abinaiyir ko kahá, Kyá tú bará bahádur nahín, aur baní Isráel men tujh sá kaun hai? So kis liye tú ne apne khudáwand bádsháh kí nigahbání na kí? ki logon men se ek shakhs tere khudáwand bádsháh ke qatl karne ko ghus gayá hai.

16 Pas yih kám tú ne kuchh achchá na kiyá. KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, ki tum wájib ul qatl ho, kyúñki tum ne apne áqá kí, jo KHUDÁWAND ká masíh hai, nigahbání na kí. Aur ab dekh, ki bádsháh ká barchhá, aur pání kí suráhi, jo us ke sirháne par thí, kahán hai?

17 Tab Sálul ne Dáúd kí áwáz pahcháñí, aur kahá, Ái mere bete Dáúd, yih terí áwáz hai? Dáúd bolá, Ái mere khudáwand aur bádsháh, yih merí hí áwáz hai.

18 Aur us ne kahá, Merá khudáwand kyún is tarah apne khádim ke píchhe pará hai? main ne kyá kiyá hai? aur mere láth men kyá badí hai?

19 So ab main terí minnat kartá hún, ái mere khudáwand bádsháh, apne bande kí báton par kán rakh. Agar KHUDÁWAND ne tujh ko ubhárá ho, ki tú merí mukhálafat kare, to wuh hadya manzúr kare: aur agar baní A'dam ne aisá kiyá ho, to KHUDÁWAND ke huzúr se la'nat un par ho;

kyúñki unhon ne áj ke din mujh ko kháriñ kiyá hai, ki main KHUDÁWAND kí dí húi mírás men shámil na rahún, aur mujhe kahte hain, Já, dúsré ma-'búdon kí 'ibádat kar.

20 So ab KHUDÁWAND ke buzúr merá khún zamín par na bahe: kyúñki baní Isráel ká bádsháh ek pissú dhúndhne ko is tarah niklá hai, jaise koí paháron par títar ká shikár kartá hai.

21 ¶ Tab Sálul ne kahá, Main ne khatá kí: ái mere bete Dáúd, phir á; ki main phir tujhe na satáungá, is liye ki merí ján áj ke din terí nigáh men qimátí húi: dekh, main ne himáqat kí, aur niháyat barí khatá kí.

22 Aur Dáúd ne jawáb men kahá, ki Dekh, ki bádsháh ká neza hai! so jawánon men se ek áwe, ki use le jáwe.

23 Aur KHUDÁWAND har shakhs ko us kí sadáqat aur diyánatdári ke muwáfiq jazá de: ki KHUDÁWAND ne áj tujhe mere qábú men kar diyá; par main ne na cháhá, ki KHUDÁWAND ke masíh par háth utháúñ.

24 Aur dekh, jis tarah terí zindagání merí ánkhon men áj ke din 'aziz nazar áí, isí tarah merí zindagání KHUDÁWAND kí nigáh men 'aziz howe, aur wuh mujhe sab taklífon se ribháí bakh-she.

25 Tab Sálul ne Dáúd ko kahá, Tú mubáarak hai, ái mere bete Dáúd: tú bare bare kám bhí karegá, aur tú fath-mand bhí hogá. So Dáúd apní ráh chalá gayá, aur Sálul apne makán ko phirá.

XXVII BA'B.

AUR Dáúd ne apne dil men kahá, Ái Ab main kisi dín Sálul ke háth men parke halák hoúngá: pas, mere liye is se bihtar kuchh nahín, ki main sauran bhágke Filistion kí sarzamín men já rahún; aur Sálul mujh se ná-ummed hoke baní Isráel kí sarhaddon men phir mujhe na dhúndhegá: so us ke háth se merá chhutkára hogá.

2 Tab Dáúd uṭhā, aur apne sáth ke chha sau jawánon ko leke Ját ke bádsháh Ma'úk ke beṭe Akis kí taraf guzrá.

3 Aur Dáúd Ját men Akis ke sáth rahá, wuh aur us ke log, jin men se har ek apne gharáne samet thá, aur Dáúd apni donon joríon ke sáth, ya-ne Akhíntú'am ke, jo Yázra'el kí thí, aur Karmilí Abijail ke, jo Nábál kí jorú thí.

4 Aur Sául ko khabar pahunchí, kí Dáúd Ját ko bhág gayá: so wuh phir us ke dhúnḍhne ke liye na niklá.

5 ¶ Aur Dáúd ne Akis se kahá, Agar tujh ko mujh par karam kí nazar hai, to ijázat de, kí log terí mamlukat men se kisi bastí men mujh ko itní jagah dewen, kí main wahán basún: kis wáste terá banda tere sáth dár-us-saltanat men rahe?

6 So Akis ne us din shahr í Siqláj use diya: is liye Siqláj áj ke din tak Yahúdáh ke bádsháhon ke 'amal men hai.

7 Aur bilkull zamána, kí jis men Dáúd Filistíon kí zamín men rahá, so ek baras aur chár mahíne ká thá.

8 ¶ Aur Dáúd aur us ke log charrhe, aur Jasúrion, aur Jazaríon, aur 'Amáliqíon par hamla kiyá: aur we Súr kí ráh se leke Misr ke siwáne tak us sarzamín men qadím se baste the.

9 Aur Dáúd ne us sarzamín ko kharáb kiyá, aur 'aurat mard kisi ko jítá na chhorá, aur un kí bheṛ bakríán, aur bail, aur gadhe, aur únṭ, aur kapre lekar lútá, aur Akis pás phir áyá.

10 Aur Akis ne púchhá, kí A'j tú kahán daur gayá thá? So Dáúd bolá, Yahúdáh ke dakhán, aur Yarahmíelíon ke dakhán, aur Qainíon ke dakhán.

11 Aur Dáúd ne un men se ek mard aur 'aurat ko bhí jo Ját tak khabar le jáe, yih kahke, jítá na chho-

385

rá, aísá na ho, kí hamáre barḡhiláf yih khabar dewen, kí Dáúd ne aísá aur aísá kiyá, aur jab tak kí wuh Filistíon kí mamlukat men rahe, tab tak us ká dastúr aísá hí hogá.

12 Aur Akis ká Dáúd par í'atímád húa, kyúñki us ne kahá, kí Us ne apní guroh Isráel se aísá kám kiyá, kí we us se kamál nafrat karte hongé; so ab se hamesha ho yih merá kḥádim rahegá.

XXVIII BAB.

AUR unḥin dinon men aísá húa, kí Filistíon ne apní faujen jang ke wáste jam'a kíñ, tá kí Isráel se laṛen. Tab Akis ne Dáúd se kahá, Tú yaqín ján, kí tujhe aur tere logon ko mere sáth laráí par nikalná hogá.

2 So Dáúd ne Akis ko kahá, yaqínan tujhe daryáft ho jácégá, kí kitná kám tere bande se ho sakegá. Aur Akis ne Dáúd ko kaha, Pas, main apne sir kí nigahbání hamesha ke liye tujhe dúngá.

3 ¶ Aur Samúel mar chuká thá, aur sáre Isráel us par roe the, aur use usí ke shahr men, jo Rámah thá, gárá thá. Aur Sául ne un logon ko, jin ke yár deo the, aur afsúngaron ko mulk se kharíj kar diya thá.

4 So Filistí jam'a hoke áe, aur Súním ko kḥaimagáh kí: aur Sául ne bhí sáre Isráel ko jam'a kiyá, aur unhon ne Jilbú'a men kḥaimne kḥare kiye.

5 Aur jab Sául ne Filistíon ká lashkar dekhá, to hirásan húa, aur us ká dil niháyat kámpá.

6 Aur jis waqt Sául ne KHUDÁ-WAND se mashwarat púchhi, KHUDÁ-WAND ne use kuchh jéwáb na diya, na to kḥwábun se, aur na U'rím se, aur na nabíon kí ma'rífat se.

7 ¶ Tab Sául ne apne mulázimon ko kahá, Aísí 'aurat ko, jis ká yár deo ho, mere liye talásh karo, tá kí main us pás jáún, aur us se púchhún. So

us ke mulázimog ne use kahá, ki Dekh, 'Ain-Dor ke bích ek 'aurat hai, jis ká yár deo hai.

8 So Sául ne apná bhekh badalke dísri poshák pahiní, aur gayá, aur do mard us ke sáth hús; aur rát ko us 'aurat ke pás pahunchá, aur use kahá, Mihrbání karke mere liye apne yár deo se mashwarat kijiye, aur us ko jis ká nám tujh se main kahungá, mere liye charháie.

9 Tab us 'aurat ne use kahá, Dekh, tú jántá hai, ki Sául ne kyá kiya, ki us ne un ko, jin ke yár deo the, aur afsúngaron ko, mulk se kát dálá: pas, tú kyún meri ján par phandá mártá hai, ki mujhe marwá dále?

10 Tab Sául ne KHUDÁWAND kí qasam kháke kahá, ki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, ki us 'bát ke liye tujhe koi saza dí na jáegi.

11 Tab wuh 'aurat bolí, Main kis ko tere liye charháú? Wuh bolá, Samúel ko mere liye charhá.

12 Aur jis waqt us 'aurat ne Samúel ko dekhá, tab buland áwáz se chilláí: aur us 'aurat ne Sául ko kahá, Tú ne mujh se kyún dagá kí? kyún-ki tú to Sául hai.

13 Tab bádsháh ne use kahá, Hirásán mat ho: tú ne kyá dekhá hai? Us 'aurat ne Sául ko kahá, ki Main ma'búdon ko dekhí hún, ki zamín se charhte hai.

14 Tab us ne use kahá, ki Us kí shakl batá. Wuh bolí ki Ek búrhá ádmí úpar áta hai, aur ek chádár orhe hús hai. Tab Sául ne daryáft kiya, ki wuh Samúel hai, aur us ne munh ke bhal girke zamín par sijda kiya.

15 ¶ Tab Samúel ne Sául ko kahá, Tú ne kyún mujhe be-chain kiya, ki mujhe charháya? Aur Sául bolá, ki Main bare ranj men hún, ki Filistí mujh se late hai, aur Khudá ne mujhe chhor diya hai, aur kuchh jawáb nahín detá hai, na to nabíon kí ma'rifat se, aur na khwábón se: is

liye main ne tujhe buláya, tá ki to mujhe batláwe, ki main kyá karún?

16 So Samúel ne kahá, Pas, tu mujh se kis liye púchhtá hai, jis hál ki KHUDÁWAND ne tujhe chhor diya hai, aur terá dushman baná hai?

17 Aur KHUDÁWAND ne to apni taraf se aísá hí kiya, jo us ne meri ma'rifat se kahá, ki KHUDÁWAND ne, tere háth se saltanat chák kar lí hai, aur tere paosí ko, jo Dáúd hai, 'ináyat kí hai:

18 Is liye ki tú KHUDÁWAND kí áwáz ko na suntá thá, aur tú ne 'Amáliq se us ke qahr i shadid ke muwáfiq kám na kiya; isí sabab se KHUDÁWAND ne áj ke din tujh se yih kuchh kiya.

19 Siwá is ke KHUDÁWAND Isráel ko tujh samet Filistíon ke háth men kar degá; aur kal tú aur tere bete mujh pás hongé; aur KHUDÁWAND Isráelí lashkar ko bhí Filistíon ke qábú men kar degá.

20 Tab Sául fauran zamín par lam-bhá hoke girá, aur Samúel kí báton se us ne bará haul kháya; aur us men kuchh qúwat báqí na rahi, is liye ki us ne din bhar aur rát bhar rotí na khái thí.

21 ¶ Tab wuh 'aurat Sául pás áí, aur dekhá, ki wuh be-nibáyat ghabrá gayá hai; so us ne use kahá, ki Dekh, teri laundí ne teri áwáz suní, aur main ne apní ján apní hathelí par rakhi, aur jo báton tú ne mujh se kahí thin un ko máná hai:

22 So abmain tujh se minnat kartí, ki tú apní laundí kí bát sun, aur parwánagí de, ki main ek tukrá rotí ká tere huzúr láún; tú use khá, tá ki tuihe, jis waqt ki tú apní ráh chalá jáe, qúwat ho.

23 Par us ne na máná, aur kahá, Main nahín kháne ká. Par us ke mulázimog ne us 'aurat ke sáth hoke us par taqázá kiya; tab us ne un ká kahá máná, ki zamín par se ughá, aur palang par bithá.

Dáúd ká Filistí fauf men, 1 SAMU'EL, XXIX, XXX. *Siq'láj ká jaláýá jáná.*

24 Aur us 'aurat ke ghar men ek motá bachhrá thá; so us ne use jaldí zabh kiyá, aur átá leke gúndhá, aur fatíri rotíán pakáín:

25 Aur Sául aur us ke mulázimon ke huzúr láí; aur unhon ne kháyá. Tab we uthe, aur usí ráf wahán se chale gaye.

XXIX BA'B.

SO Filistion ke sab lashkar Afiq men ikatthe áe the; aur Isráeli ek chashme ke nazdik, jo Yazra'el men hai, khaimazan húc.

2 Aur Filistion ke umará, saikron aur hazáron ke sáth, áge áge játe the: par Dáúd apne logon samet Akís ke sáth pichhe pichhe guzartá thá.

3 Tab Filistí amíron ne kahá, In 'Ibránion ká yahán kyá kám hai? Aur Akís ne Filistí, amíron ko kahá, Kyá yih Isráel ke bádsháh Sául ká chákár Dáúd nahín hai, jo itne dinon aur itne barson se mere sáth hai, aur main ne, jab se ki wuh mujh pás áyá hai áj ke din tak, us men kuchh badí nahín pái?

4 Tab Filistí umará us se nákhush húc; aur Filistí amíron ne use kahá, ki Is shakhs ko yahán se phirá de, ki wuh apní jagah par, jo tú ne us ke liye thahráí hai, phir jáe, aur hamáre sáth jang men sharik hone ko na chale; tá aisá na ho, ki jang ke waqt wuh ham se dushmani kare; kyúñki wuh apne sáhib ko apne se kis tarah rází karegá? kyá in logon ke siron se nahín?

5 Kyá yih wuhí Dáúd nahín, jis kí bábat we náchte húc gáte the, kí Sául ne to apne hazáron ko mará, aur Dáúd ne apne das hazáron ko.

6 ¶ Tab Akís ne Dáúd ko talab kiyá, aur use kahá, KHUDÁWAND i haiy kí qasam, ki tú rástkár hai, aur terí ámad o raft lashkar men mere sáth merí nazar men bihtar: kí main ne jis din se ki tú mujh pás áyá áj ke din tak tujh men kuchh badí

nahín pái: lekin umará tujh se rázi nahín.

7 So ab tú phir, aur salámat chalí já, tá ki Filistí qutb tujh se náráz na howen.

8 ¶ Tab Dáúd ne Akís ko kahá, ki Mujh se kyá húa, aur tú ne, us muddat men ki main tere sáth rahá áj ke din tak, mujh men kyá páyá, ki main apne khudáwánd bádsháh ke dushmanon se jang karne ko na jáún?

9 Tab Akís ne Dáúd ko jawáb diyá, ki 'Yih mujh ko ma'lúm hai, aur tú merí nazar men Khudá ke firishte kí mánind achchhá hai: lekin Filistí amíron ne kahá, ki Wuh hamáre sáth jang ke liye na jáe.

10 So ab tú subh sawere apne áqá ke khádimon samet, jo tere sáth yahán áe hain, uthe filfaur subh kí roshní hote hain rawána ho.

11 So Dáúd apne logon samet subh sawere uthá, tá ki sajr ko wahán se chalke Filistion ke mulk ko phir jáwe. Aur Filistí Yazra'el par charhe.

XXX BA'B.

AUR aisá húa, ki jab Dáúd aur us ke log tísre din Siqláj men pahunchen, to 'Amáliqí dakhan taraf se Siqláj par charh áe the, aur unhon ne Siqláj ko mará, aur ág se phúnk diyá thá;

2 Aur 'auraton ko, jo wahán thin, giriftár kiyá: par kisí chhoṭe bare ko qatl na kiyá, magar unhen le gaye, aur apní ráh lí.

3 ¶ So Dáúd aur us ke log shahr men dákhil húc, aur dekhá, ki shahr jalá pará hai: aur un kí jorúán, aur un ke beté, aur un kí betíán, asir ho gayí hain.

4 Tab Dáúd aur un logon ne, jo us ke sáth the, áwazen buland kí, aur roe, yahán tak ki un men táqat rone kí na rahí.

5 Aur Dáúd kí donon jorúán, Yazra-'eli Akhinú'am, aur Abijail bhí, jo áge Karmili Nábál kí jorú thí, asir hogayí thin.

6 Aur Dáúd bare shikanje men thá; kyúnki log is ká charchá karte the, ki us par patthráo karen; is liye ki un men se har ek apne beton aur betion ke liye nipat dilgr thá: par Dáúd ne KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf se apní khátir-jam'ái kí.

7 Aur Dáúd ne Akhmalik ke bete Abiyátar káhin ko kahá, Main teri minnat kartá hún, ki afúd mujh pás le á. So Abiyátar afúd wahán Dáúd pás le áyá.

8 Aur Dáúd ne KHUDÁWAND se saláh púchhi, aur kahá, ki Main us fauj ká pichhá karún, ki nahín? main unhen já hí lúngá, ki nahín? Us ne jawáb men farmáyá, Pichhá kar; ki tú yaqinan un tak pahunchegá, aur be-shakk un se chhurá láegá.

9 So Dáúd chalá, wuh aur we chha sau jawán jo us ke sáth the, aur Basúr ke nále tak áe, aur we jo pichhe chhore gaye wahán rahe.

10 Par Dáúd pichhá kar rahá, wuh aur chár sau jawán: kyúnki do sau pichhe rah gaye, ki aise thak gaye the ki Basúr ke nále pár já na saken.

11 ¶ Aur unhen ne maidán men ek Misrí ko páyá; so use Dáúd pás le áe, aur use rotí dí, so us ne khái; aur use pání bhí piláyá;

12 Aur unhen ne anjir kí lit ká ek tukrá, aur kishmish ke do kshoshe use diye: aur jab wuh khá chuká, to us ke dam men dam áyá; kyúnki us ne tin rát din se na rotí khái thí, na pání piyá thá.

13 Tab Dáúd ne us se púchhá, Tú kaun hai? aur tú kahán ká hai? Wuh jawán bolá, Main ek Misrí hún, aur ek 'Amáliqí ká naukár hún; aur merá áqá mujh ko chhór gayá, ki tén din húc ki main bímár ho gayá.

14 Ham ne Karetion ke dakhan aur Yahúdáh ke mulk par, Kálib ke dakhan par bhí, charchái kí thí; aur ham ne Siqláj ko ág se phúnk diyá.

15 Aur Dáúd ne use kahá, ki Kyá

tú mujhe us jamá'at tak le jáne saktá hai? Wuh bolá, Mujh se Khudá kí qasam kháke kah, ki Main tujhe ján se na márúnga, aur na tujhe tere áqá ká hawále karúnga; to main tujh ko us jamá'at tak le jáúnga.

16 ¶ Aur jab wuh us ko wahán le gayá, tab dekho, ki we sab zamin kí sath par phailo húc the, aur us bahut se mál ke sabab, jo unhen ne Filistion ke mulk aur Yahúdáh ke mulk se lútá thá, kháte píte aur náchte the.

17 So Dáúd ne pau phatne ke waqt se leke dússe din kí shám tak un ko qatl kiyá; aur un men se ek bhí na bachá, magar chár sau jawán ádmí jo únton par charchke bhág nikle.

18 Aur Dáúd ne sab, jo kuchh ki 'Amáliqí le gaye the, chhurá liyá: aur apní donon jorúon ko bhí Dáúd ne chhuráyá.

19 Aur un kí koi chíz gum na húi, khwáh chhotí bari, khwáh betí betá, khwáh lút, khwáh koi chíz jo apne wáste lí thí; Dáúd ne sab ko phir liyá.

20 Aur Dáúd ne sári bher bakríán, aur gáe bail le liye, aur we inhen báqí mawáshí ke áge hánk láe, aur kahte the, ki Yih Dáúd ká máñ hai.

21 ¶ Aur Dáúd un do sau jawánon pás, jo thakke Dáúd ke sáth já na sake the, aur un ke kahne se Basúr ke nále par rah gaye the, phir áyá: aur we Dáúd ke istiqbál ko aur un logon se, jo us ke sáth the, milne ko nikle: aur jab Dáúd un logon ke barábar pahunchá, to us ne un se kharid o áfiyat púchhi.

22 Us waqt sab badzát aur Bali'áli logon ne, un men se jo Dáúd ke sáth gaye the, khitáb karke kahá, Azbaski ye hamáre sáth na gaye, ham un ko us mál men se, jo ham ne chhuráyá hai, koi hissa na denge, magar har ek ko us kí jorú aur betá betí, ki unhen lete jáwen, aur rawána hon.

23 So Dáúd bolá, Ai mere bháío,

Dáúd ká lút phir páná. I SAMUEL, XXXI. Sálul ká Jilbú'a par marná.

Aisá na karná cháhiye us mál ke sáth jo KHUDÁWAND ne ham ko diyá, ki usí ne hamen bacháyá, aur us guroh ko, jis ne hamen lútá thá, hamáre háth men kar diyá.

24 Aur is muqaddame men tumhári kaun sunegá? wuh, jo laráí men sáth thá, jaisá wuh hissa páegá, waisá hí wuh, jo paráo par thahar rahá, páegá: donon barábar hissa páenge.

25 So us ne us din se Isráel ke liye yihí qánún aur áin muqarrar kiyá, jo áj tak hai.

26 ¶ Aur jab Dáúd Siqláj men áyá, us ne lút ke mál men se Yahúdáh ke buzurgon, aur apne doston ke liye kuchh bhejá, aur kahá, ki Dekho, KHUDÁWAND ke dushmanon ke mál men se yih tumháre liye ek hadya hai;

27 Aur un pás bhejá, jo Baitel men the, aur un pás jo Rámát ul janúb men, aur un pás jo Yatir men the,

28 Aur un pás jo 'Ará'ir men the, aur un pás jo Sifnúť men, aur un pás jo Istimú'a men the,

29 Aur un pás jo Rakhal men the, aur un pás jo Yarahmúelion ke shahron men, aur un pás jo Qainion ke shahron men,

30 Aur un pás jo Hurmah men the, aur un pás jo Kúr-ásán men, aur un pás jo 'Aták men,

31 Aur un pás jo Habrún men the, aur un sab jagahon men, jahán jahán Dáúd aur us ke log phirá karte the, bhejá.

XXXI B'A'B.

AUR Filistion kí Isráel se laráí hui: aur Isráelí mard Filistion ke sámhne se bháge, aur kohistán i Jilbú'a men mar gire.

2 Aur Filistion ne Sálul aur us ke beton ká khúb picchá kiyá; aur Yúnatan, aur Ábinadáb, aur Malkisú'a, Sálul ke beton ko, mar liyá.

3 Aur Sálul ke muqábil laráí bahut barh gayi, aur tirandázon ne use páyá,

aur wuh tirandázon ke háthon se niháyat zakhmí húa.

4 Tab Sálul ne apne silahbardár se kahá, Apní talwár khinch, aur us se mujhe chhed le, tá na howe, ki ye ná-makhtún áwen, aur mujhe chhed len, aur mere sáth thaťthá karen. Par us ke silahbardár ne qabúl na kiyá, is liye ki wuh niháyat jará. Tab Sálul ne talwár lí, aur us par girá.

5 Aur jab ki us ke silahbardár ne dekhá, ki Sálul mar gayá, to wuh bhí apní talwár par girá, aur us ke sáth mar gayá.

6 So Sálul, aur us ke tinion bete, aur us ká silahbardár, aur us ke khássa log, sab usí din ek sáth mar mite.

7 ¶ Aur we Isráelí mard jo us wadí kí dúsrí taraf the, aur we jo Yardan ke pár the, yih dekhke ki Isráel ke log bháge, aur Sálul aur us ke bete máre pare, shahron ko chhorke bhág nikle; aur Filistí áe, aur un men base.

8 Aur dústre din subh ko aisá húa, ki jis waqt Filistí áe, tá kí lashon ko nangá karen, to unhon ne Sálul aur us ke tin beton ko koh i Jilbú'a men pará páyá.

9 So unhon ne us ká sir kát liyá, aur us ke hathyár utárke Filistion ke mulk men bhijwá diye, tá ki un ke butkhánon men aur logon men us kí manádi karáwen.

10 So unhon ne us ke hathyáron ko 'Istárat ke ghar men rakhá: aur us kí lách ko Bait-Shán kí diwár par lagá diyá.

11 ¶ Aur jab Yabisón ne, jo Jili'ád men the, suná, ki Filistion ne Sálul se yún kiyá,

12 To un men ke sáre bahádur uthe, aur tamám rát chale gaye, aur Bait-Shán kí shahr-panáh par se us kí lách us ke beton kí lashon samet leke Yabis men phir áe, aur wahán un ko jalá diyá.

13 Aur un kí haddion ko leke Yabis men un ke ek darakht ke tale gúť diyá, aur eat din tak roza rakhá.

SAMUEL KI' DU'SRI' KITA'B.

I BA'B.

AUR Sául ke mar jáne ke ba'd, aisá húa, jab Dáúd 'Amáliqíon ko qatl karke phirá thá, aur Dáúd Siqláj men do din rahá thá;

2 Tab tísre hí din aisá húa, ki dekho, ek shakhs lashkargáh men se, Sául ke pás se, pairáhan chák kiye húa, aur sir par khák dále húa, áyá; aur aisá húa ki jab Dáúd ke pás pahunchá, to zamín par girá, aur sijda kiyá.

3 Aur Dáúd ne use kahá, Tú kahán se áta hai? Wuh use bolá, Main Isráel kí lashkargáh se bach niklá hún.

4 Tab Dáúd ne us se púchhá, Kyá bát húi? mujh se kahiye. Us ne kahá, ki Log jang-gáh se bháge, aur bahut se gir gaye, aur mar gaye; aur Sául aur us ká betá Yúnatan bhí mar gaye.

5 Tab Dáúd ne us jawán ko, jis ne us ko yih khabar dí, kahá, Tú ne kyúnkar jáná, ki Sául aur us ká betá Yúnatan mare?

6 Us jawán ne jo use khabar detá thá kahá, ki Main Jilbú'a ke kohistán men ittífaqan wárid húa, aur dekho, us dam Sául apne neze par takya kiye húa thá; aur dekho, ki rathon aur sárafíon ne us ká niháyat píchhá kiyá:

7 Aur us ne apne píchhe dekhke mujh par nigáh kí, aur mujhe buláýá. Main bolá, Házir.

8 So us ne mujhe kahá, Tú kaun hai? Main ne use kahá, Main ek Amáliqí hún.

390

9 Phir us ne mujhe kahá, Mere pás khará hoke mujhe qatl kar, ki main bare 'azáb men hún, aur ab tak merá dam mujh men hai.

10 Tab main us pás khará húa, aur use qatl kiyá; kyúnki mujhe yaqín thá, ki ab jo wuh girá hai to bachegá nahín; aur main ne us ke sir ká táj, aur kangan, jo us ke bázú par thá, liyá; so main unhe apne kHUDÁWAND pás láýá hún.

11 Tab Dáúd ne apná girebán pakrá aur chák kiyá, aur sáre logon ne bhí jo us ke sáth the aisá hí kiyá:

12 Aur we roe píte, aur unhon ne Sául aur us ke bete Yúnatan, aur KHUDÁWAND ke bandon, aur Isráel ke gharáne ke liye, jo talwár se máre paré the, shám tak roza rakhá.

13 ¶ Phir Dáúd ne us jawán se, jo yih khabar láýá thá, púchhá, Are tú kahán ká hai? Wuh bolá, ki Main ek pardesí ká betá aur ek 'Ainálíqí hún.

14 So Dáúd ne use kahá, Kyá tú KHUDÁWAND ke masíh par háth barháne se, ki us ko halák karo, na qará?

15 Phir Dáúd ne ek jawán ko buláýá, aur kahá, Nazdík já, aur us par hamla kar. So us ne use aisá mára, ki wuh mar gayá.

16 Aur Dáúd ne use kahá, Terá khún tere hí sir par ho, ki tú hí ne apne munh se ap par gawáhi dí, aur kahá, ki Main ne KHUDÁWAND ke masíh ko ján se mára.

17 ¶ Aur Dáúd ne Sául aur us ke bete Yúnatan par yih marsiya kahke nauha kiyá:

18 (Aur us ne unhen hukm diyá, ki Baní Yahúdá ko kamán ká soz sikháwen. Dekh, wuh kitáb ul Yás-har men líkhá hai.)

19 Ái Isráel ke gazál, tú apne paháron par mára pará: háe, bahádur kyún gir gaye!

20 Ját men khabar na do, Asqalún ke bázaron men manádi mat karo; na ho ki Filistíon kí betián khush hon, na ho ki ná-makhtúnon kí betián shádiyána bajáen.

21 Ái Jilbú'a ke paháro, tum par os na pare, tum par menh na barse, aur na tumháre kheton men hadya kí chizen hon; kyúnki wahán baháduron kí sipar phenkí gayí, sipar Sálul kí, goyá kí us par tel na malá gayá thá.

22 Maqtúlon ke khún se aur baháduron kí charbí se Yúnatan kí kamán kabhi tal na gayí, aur Sálul kí talwár kháli na laufí.

23 Sálul aur Yúnatan apne jíte jí 'azíz aur dil-pasand the, aur we apní maut men bhí judá na húe: we 'uqá-bon se ziyádá tez-par the, aur we sher-on se ziyáda qawí the.

24 Ái Isráel kí beti, Sálul par roo, jis ne tumhen argawáni libás aur aur bafis chizen pahináin, jis ne tumhári poshák ko sone ke zewaron se zinat bakhshí.

25 Hée, we bahádur kyún larái ke darmiyan gir gaye! ái Yúnatan, tú apne únche makánon men mára pará.

26 Mujh par tere liye, ái mere bhái Yúnatan, bará dukh pará: tú mujhe niháyat dil-pasand thá: mujhe terí muhabbat 'ajíb thí, balki 'auraton kí muhabbat se bhí ziyáda.

27 Hée, we bahádur kyún gir gaye, aur jang ke hathiyar nábud ho gaye!

II BĀB.

AUR ba'd us ke aisá húa, ki Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, aur kahá, ki Main Yahúdáh kí bastiön men se kisi men charh jáún? KHUDÁWAND ne use farmáyá, Charh já. Tab Dáúd

ne kahá, Kidhar jáún? Us ne farmáyá, Habrún ko.

2 So Dáúd wahán charh gayá, aur us ke sáth us kí donon jorján bhí, Yazra'elí Akhínú'am, aur Karmilí Nábál kí jorí Abijail, thin.

3 Aur us ke logon ko jo us ke sáth the, har ek shakhs ko, us ke gharáno samet Dáúd úpar láyá: so we Habrún kí bastiön men á base.

4 Tab Yahúdáh ke log áe, aur wahán unhon ne Dáúd par tel malá, ta ki wuh Yahúdáh ke gharáne ká bádsháh ho. Aur unhon ne Dáúd ko khabar dí, aur kahá, ki Yabís i Jili'ád ke logon ne Sálul ko gára thá.

5 ¶ So Dáúd ne Yabís i Jili'ád ke logon ke pás qásid bheje, aur un se kahá, ki KHUDÁWAND kí taraf se tum mubárah ho, is liye ki tum ne apne khudáwand Sálul par itná ihsán kiya, aur use dafan kiya.

6 Ab KHUDÁWAND tumháre sáth rahmat aur sachái 'amal men láe: aur main bhí tum se us neki ká badlá karúngá, is liye ki tum ne yih kám kiya.

7 So ab tumháre bázú qawí howen, aur mardánagi karo, ki tumhárá khudáwand Sálul mar gayá, aur Yahúdáh ke gharáne ne mujh par tel malá, ki main un ká bádsháh hoún.

8 ¶ Lekin Naiyir ke bete Abinaiyir ne, jo Sálul ke lashkar ká sardár thá, Sálul ke bete Ishbusat ko liyá, aur use Mahanaim men pahuncháyá;

9 Aur use Jili'ád, aur Asharion, aur Yazra'el, aur Ifráim, aur Binyamín, aur tamám Isráel ká bádsháh kiya.

10 Aur Sálul ke bete Ishbusat kí 'umr chális baras kí thí, jis waqt kí Isráel ká bádsháh húa, aur us ne do baras bádsháhát kí. Lekin Yahúdáh ke gharáne ne Dáúd kí pairaui kí.

11 Aur wuh 'arsa, jis men Dáúd ne Habrún men baní Yahúdáh par hukúmat kí, sát baras chha mahine ká thá.

12 ¶ Phir Naiyir ká betá Abinaiyir, aur Sáiul ke bete Ishbusat ke kshádim; Mahanaim se rawána hoke Jiba'ún men áe.

13 Aur Zarúyáh ká betá Yúab aur Dáúd ke mulázim nikle, aur Jiba'ún ke kund par un se mile, aur donon baithé, ek to kund kí is taraf, aur dúsrá kund kí us taraf.

14 Tab Abinaiyir ne Yúab ko kahá, ki Jawánon ko parwánagí dijiye, ki utheñ aur hamáre sámhne khelen. So Yúab bolá, Kхайr, unheñ utheñ do.

15 Tab Sáiul ke bete Ishbusat kí taraf se Binyamín ke bárah jawán uthe, aur us pár gaye, aur Dáúd ke kshádimon kí taraf se bhí bárah jawán nikle.

16 So un men se ek ek ne apne apne mukhálif ká sir pakrá, aur apní talwár apne mukhálif ke pahlú men godí, so we ek sáth gir gaye: is liye wuh jagah Khalqit-hassúrín kahlái, jo Jiba'ún men hai.

17 Aur us roz harí sakht laráí húi; aur Abinaiyir ne aur Isráel ke logon ne Dáúd ke kshádimon ke sámhne shikast pái.

18 ¶ Aur wahán Zarúyáh ke tén bete Yúab, aur Abishai, aur 'Asáhel, bázir the: aur 'Asáhel janglí hirau kí máinind subukpá thá.

19 Aur 'Asáhel ne Abinaiyir ká píchhá kiya; aur wuh játe waqt Abinaiyir ká píchhá karne se dahue yá báen háth na murá.

20 Tab Abinaiyir ne apne píchhe nazar karke use kahá, Tú hí 'Asáhel hai? Wuh bolá, Hái.

21 Aur Abinaiyir ne use kahá, Apní dahní yá báin samt ko mur, aur jawánon men se kisi ek ko pakar, aur us ke hathyár lút le. Par 'Asáhel ne na cháhá, kí us ká píchhá karne se kisi aur kí taraf mure.

22 Aur Abinaiyir ne 'Asáhel ko phir kahá, kí Merá píchhá karne so báiz rah; kis liye main tujhe zamin par

márke dál dún? us hálát men kyúnkar tero bhái Yúab ko munh dikháungá?

23 Lekin us ne kisi taraf mure ne inkár kiya: tab Abinaiyir ne ulte bhále ke sire se us kí páunchwín paslí ke niche men use mára, aísá kí wuh us ke píth par pár ho gaya: so wuh wahán girá, aur usí jagah mar gaya: aur aísá húa, kí jo koi us jagah, jahán 'Asáhel mará pará thá, pahunchtá thá, to wahán khará rah játá thá.

24 Yúab aur Abishai bhí Abinaiyir ke píchhe daur pare: aur jab we koh i Annmah tak, jo dasht i Jiba'ún ke raste men Jiáh ke muqábil hai, pahunché, to súrj dúbá.

25 ¶ Aur baní Binyamín Abinaiyir kí mirani karke ikatthe hue, aur ek fauj bane, aur ek pahár kí choṭí par khare hue.

26 Tab Abinaiyir ne Yúab ko pukárke kahá, Kyá talwár abad tak halák kartí rahégí? kyá tú nahín jántá, kí us ká anjám karwábat hogá? aur kub tak tú logon ko apne apne bháion ká píchhá karne se ná rokegá?

27 ¶ Tab Yúab ne kahá, Kḥudá e haiy kí qasam, agar tú wuh bát na kahtá, to logon men se har ek apne bhái ká píchhá chhórke subh hí se phir gyaí hotá.

28 Phir Yúab ne narsingá phúnká, aur sab log thahar gaye, aur Isráel ke píchhe phir na gaye, aur larái bhí phir na kí.

29 Aur Abinaiyir aur us ke log us sári rát maidán men chale gaye, aur Yardan ke pár hue, aur sáre Bitrún se guzar gaye, aur Mahanaim men phir á pahunché.

30 Aur Yúab Abinaiyir ká píchhá karne se báiz rahá: aur us ne jo sári fauj ko jam'a kiya, to Dáúd ke mulázimon men se 'Asáhel ke siwá unis ádmion ko na páya.

31 Par Dáúd ke mulázimon ne Binyamín men se aur Abinaiyir ke

mulázimon men se logon ko aisá mārā, ki tīn sau sáth jawán mar gaye.

32 ¶ So unhon ne 'Asáhel ko utháya, aur us ke báp kī qabr men, jo Baitlaham men hai, gārā: aur Yúab aur us ke sab log tamám rát chale gaye, aur pau phatṭe hūe Habrún men dākhil hūe.

III BĀ'B.

ALGARAZ Sálul ke gharáne aur Dáúd ke gharáne men muddat tak jang hoti rahī: par Dáúd roz ba roz zor pakartā gayā, aur Sálul ká khándán ájuz hotā gayā.

2 ¶ Aur Habrún men Dáúd ko beṭe paidā hūe: so us ke palauthe beṭe ká nám, jo Yazra'elí Akhínú'am ke peṭ se thá, Amnún thá;

3 Aur दूसरे ká nám, jo Karmilí Nábál kī jorú Abijail ke peṭ se húa, Kiliáb thá; aur tísre ká, jo Jasúr ke bádsháh Talíní kī beṭi Ma'akah ke peṭ se thá, Abisalúm thá;

4 Aur chauthe ká Adúníyáh bin Hajjít; aur pánchwen ká Safatíyáh bin Abitál;

5 Aur chhathá Itrí'am thá; wuh 'Ijláh ke peṭ se paidā húa, jo Dáúd kī jorú thí. Ye Dáúd ko Habrún men paidā hūe.

6 ¶ Aur jab Sálul ke gharáne aur Dáúd ke gharáne men laráí ho rahí, to aisá húa, ki Abinaiyir ne Sálul ke gharáne kī tá'id men apne taín mazbút kiyá.

7 Aur Sálul kī ek laundí thí, Aiyáh kī beṭi, jis ká nám Rísáh thá: so Ishbusat ne Abinaiyir ko kahá, Tú kyún mere báp kī laundí ke pás andar gayá?

8 So Abinaiyir Ishbusat kī is bát ke sabab bahut gussa húa, aur bolá, Kyá main kutte ká sir hún, ki Yahúdáh ká sámhná karke áj ke din tak tere báp Sálul ke gharáne par, aur us ke bháion aur us ke doston par, mihrbání kartá hún, aur tujhe Dáúd ke hawále main ne nahín kiyá, ki tú áj

is 'aurat kī bábat mujh par 'aib lagátá hai?

9 KHUDÁWAND Abinaiyir se aisá hí kare, balki us se ziyáda kare, agar main, jis tarah KHUDÁWAND ne Dáúd se qasam kī hai, usí tarah us ke sáth sulúk na karún;

10 Tá ki saltanat ko Sálul ke gharáne se judá kar dún, aur Dáúd ke takht ko Isráel par, aur Yahúdáh par, Dán se leke Biarsab'a tak, qáim karún.

11 Tab wuh Abinaiyir ke sámhne phir kuchh jawáb de na saká, is liye ki us se darta thá.

12 ¶ Aur Abinaiyir ne is sabab Dáúd pás elchí bheje, aur kahá, ki Mulk kis ká hai? Tú mere sáth apná 'ahd kar, aur dekh ki merá háth tere sáth hogá, tá ki sáre Isráel ko teri taraf mutawajjih kar dún.

13 ¶ So wuh bolá, Khair, main tere sáth 'ahd karúngá: par tujh se ek bát ká tálib hún, aur wuh yih hai, ki tú merá munh na dekhe, siwá is shart ke, ki jis waqt tú merá munh dekhne ko áwe, to Sálul kī beṭi Maikal ko apne sáth láwe.

14 Aur Dáúd ne Sálul ke beṭe Ishbusat ko qásidon kī ma'rifat kahlá bhejá, ki Meri jorú Maikal ko, jise main ne Filistíon kī sau khalíq deke byáhá, mere hawále kar.

15 So Ishbusat ne log bheje, aur us 'aurat ko us ke shauhar Láis ke beṭe Faltiel se chhinwáyá.

16 Aur us ká shauhar us 'aurat ke sáth us ke pichhe pichhe Bahúrim tak rotá húa chalá áyá. Tab Abinaiyir ne us se kahá, ki Chal, phir já. Aur wuh phir gayá.

17 ¶ Aur Abinaiyir ne Isráelí bu-zurgon se bátchít karke kahá, Tum to peshtar hí cháhte the, ki Dáúd tumháre úpar bádsháh ho:

18 Pás, ab 'amal men láo; kyúnki KHUDÁWAND ne Dáúd ke haqq men farmáyá hai, ki Main apne bande

Dáúd kí ma'rifat se apne log Isráel ko Filiistion ke háth se, aur un ke sab dushmanon ke háth se, riháí dúngá.

19 Aur Abinaiyir ne Binyamin ke kánon men bhí bát qálf: aur phir Abinaiyir Habrún ko gayá, tá ki sab jo kuchh kí Isráel kí nazar men achchhá thá, aur io Binyamin ke sáre gharáne kí nigáh men khúb thá, so Dáúd ke kánon men kahe.

20 So Abinaiyir Habrún men Dáúd pás áyá, aur bis jawán us ke sáth the. Tab Dáúd ne Abinaiyir kí aur un logon kí jo us ke sáth the ziyáfat kí.

21 Aur Abinaiyir ne Dáúd se kahá, Ab main uthke jáúngá, aur sáre Isráel ko apne khudáwand bádsháh ke pás ikatthe karúngá, tá ki we tujh se 'ahd karen, aur tú apne khátirkhwáh un sab par saltanat kare. So Dáúd ne Abinaiyir ko rukhsat kiyá; aur wuh salámat chlá gayá.

22 ¶ Aur, dekho, kí us waqt Dáúd ke log aur Yúab kisí lashkar ká pichhá karke, aur lút ká bahut sá mál apne sáth leke, áyá; aur us waqt Abinaiyir Habrún men Dáúd pás na thá; kyúñki us ne use rukhsat kiyá thá, aur wuh salámat chlá gayá thá.

23 Aur jab Yúab aur lashkar ke sab log, jo us ke sáth the, pahunche, to unhon ne Yúab se kahá, kí Naiyir ká betá Abinaiyir bádsháh pás áyá thá, aur us ne use rukhsat kar diyá, aur wuh salámat chlá gayá.

24 So Yúab bádsháh pás áyá, aur bolá, Yih tú ne kyá kiyá? dekho kí Abinaiyir tujh pás áyá; pas tú ne use kyún rukhsat kar diyá, kí wuh chal niklá?

25 Tú Naiyir ke bete Abinaiyir ko jántá hai, kí wuh tujh pás áyá thá, kí tujh se dagá kare, aur terí ámad o raft daryáft kare, aur sab jo kuchh kí tú kartá hai pachháne.

26 Aur phir jab Yúab Dáúd pás se nikal áyá, to us ne Abinaiyir ke píchhe qásid bheje, aur we us ko

Sirah ke kúe se pher láo: par yih Dáúd ko ma'lúm na thá.

27 So jab Abinaiyir Habrún men phir áyá, to Yúab ne use darwáze ke kone men ek kanáre kiyá, tá ki us ke sáth chupke se bát kare; aur wahán us kí páñchwín paslí ke tale aisá mará, kí wuh mar gayá; yih us ke bhái 'Asáhel ke lahu ke badle men huá.

28 ¶ Aur ba'd us ke jab kí Dáúd ne suná, wuh bolá, kí Main apní saltanat samet KHUDÁWAND ke áge Naiyir ke bete Abinaiyir ke khún kí bábat begunáh hún;

29 Wuh Yúab ke sir aur us ke báp ke sáre gharáno par rahe; aur Yúab ke gharáne men aisá shaḡhs, jis ká jiriyán ho, yá jo korhí ho, yá lakrí pakarke chale, yá jo teg par gire, yá jo be-má'ásh ho, kadhí us se judá na howe.

30 So Yúab aur us ke bhái Abishai ne Abinaiyir ko már liyá; is liye kí us ne un ke bhái 'Asáhel ko Jiba'ún ke bích laráí men qatl kiyá thá.

31 ¶ Aur Dáúd ne Yúab ko aur sab logon ko, jo us ke sáth the, farmáyá, kí Apne kapre pháro, aur tát pahino, aur Abinaiyir ke áge chalke roo: aur Dáúd bádsháh áp janáze ke píchhe píchhe chlá.

32 Aur unhon ne Abinaiyir ko Habrún men gará: aur bádsháh ne apní áwáz buland kí, aur Abinaiyir ke gor par royá; aur sab log bhí roe.

33 Aur bádsháh ne Abinaiyir par yún nauha kiyá, aur kahá, Ai Abinaiyir, kyá tú mará hai, jis tarah se ahmaq martá hai?

34 Tere háth bandhe na the; tere páñwon men paikarián nahín lagí thin: balki tú yún pará hai, jis tarah koi sharíron ke áge partá hai. Tab us par sab ke sab log dobára roe.

35 Aur jis waqt sab log wahán se áe, aur cháhá kí Dáúd ko kuchh khiláwen, aur hanoz din báqí thá, to Dáúd ne qasam kháí, aur kahá, Agar main áftáb ke gurúb hone se peshtar roḡí,

yá aur kuchh chakhún, to Khudá mujh se aisá hí kare, balki us se ziyáda kare.

36 Aur sab logon ne is par muláhaza kiyá, aur yih un kí nigáh men achchhá thá; is liye kí jo kuchh bádsháh ne kiyá, so sáre logon kí khushnúdí ká bá'is húa.

37 Aur sab logon ne, aur tamám Isráel ne, us din yaqín kar jáná, kí Naiyir ká betá Abinaiyir bádsháh kí marzí se mará nahín gayá.

38 Aur bádsháh ne apne mulázimon ko farmáyá, Kyá tum nahín jánte ho, kí áj ke din ek Wálí, balki ek bahut bará shakhs, Isráel ke darmiyán gir gayá?

39 Aur main áj ke din 'ájiz hún, agarchi mamsúh bádsháh hún: aur ye log, baní Zarúyáh, mujh par zabardast hain; par KHUDÁWAND badkár ko us kí badí ká purá badlá degá.

IV BA'Á.

AUR Sálul ke bete ne jo suná, kí Abinaiyir Habrún men mar gayá, to us ke háthon ká zor játá rahá, aur sáre Isráelí ghabráe.

2 Aur Sálul ke bete ke do ádmí the, jo faujon ke sardár the; ek ká nám Ba'anah, aur dúse ká nám Raikáb thá; ye dono baní Binyamín men Biarúti Rimmún ke bete the; kí Biarút bhi Binyamín men giná játá thá;

3 Aur Biarúti Jittaim ko bhág gaye the: chunánci áj ke din tak we wahín rahte hain.

4 Aur Sálul ke bete Yúnatan ká ek langrá betá thá. So wuh, jab kí Sálul aur Yúnatan kí khabar Yazra'el se pahunchí, to pánch baras ká thá, so us kí dáí use leke bhág gayí thí: aur us ne jo bhágne men jáldí kí, to aisá húa, kí wuh gir pará, aur langrá ho gayá. Aur us ká nám Mifibusat thá.

5 Aur Rimmún Biarúti ke bete Raikáb aur Ba'anah áe, aur din charh-te waqt Ishbusat ke ghar men dákhil

húe, aur wuh do pahar ko apne bistar par letá thá.

6 So we wahán jáke ghar ke andar gehún lene ke baháne se ghuse, aur us kí pánchwín paslí ke tale use mará: aur Raikáb aur us ká bhái Ba'anah bhág gaye.

7 Kyúnki jab we ghar ke darmiyán pahunche, to wuh apní khwábgháh men bistar par sotá thá; so unhon ne use mará, aur qatl kiyá, aur us ká sir kátá, aur us ká sir le liyá, aur tamám rát maidán kí ráh bháge chale gaye.

8 Aur Ishbusat ká sir Habrún men Dáúd pás lác, aur bádsháh ko kahá, kí Yih Sálul tere dushman, jo teri ján ká tálib thá, us ke bete Ishbusat ká sir hai; so Khudáwánd ne áj ke din mere Khudáwánd bádsháh ká intiqám Sálul aur us kí nasl se liyá.

9 ¶ Tab Dáúd ne Raikáb aur us ke bhái Ba'anah ko, jo Biarúti Rimmún ke bete the, jawáb diyá, aur unhon kahá, kí Zinda KHUDÁWAND kí qasam, kí jis ne meri ruh ko har ek gam se riháí dí:

10 Jab ek shakhs ne mujh ko kahá, kí Dekh, Sálul mar gayá; aur samjhá, kí mujh ko khushkhabarí detá hai, to main ne use pakrá, aur Siqláj men use qatl kiyá; yihí jazá main ne us ko us kí khabar ke badle dí:

11 Pas kitní ziyáda cháhiye kí dí jáwe, jab sharíron ne ek rástkár insán ko, us ke ghar hí men, us ke bistar par qatl kiyá ho? to kyá main ab us ká intiqám tumháre háth se na lúngá, aur tumhen zamín par se nábud na karúngá?

12 Tab Dáúd ne apne jawánon ko hukm diyá, aur unhon ne un ko qatl kiyá, aur un ke báth aur pánw kát dále, aur unhen Habrún kí báolí par latká diyá. Aur Ishbusat ke sir ko unhon ne leke Habrún ke bích Avi-naiyir kí qahr men gár diyá.

V BAB.

BA'D us ke, Isráel ke sáre firge Habrún men Dáúd pás áe, aur use kahá, Dekh, ham terí haddí aur tere gosht haiñ.

2 Aur bábiq zamáne men bhí, jab ki Sátu hamará bádsháh thá, to tú hí Isráel ko báhar le játá aur phir bhitar látá thá: aur KHUDÁWAND ne tujhe farmáyá hai, ki Tú mere Isráelí logon kí ri'áyat karegá, aur tú Isráel ká sardár hogá.

3 Garaz, Isráel ke sáre buzurg Habrún men bádsháh pás áe; aur Dáúd bádsháh ne Habrún men un ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr 'ahd kiyá: aur unhon ne Dáúd ke sir par tel malá, tá ki wuh Isráel ká bádsháh ho.

4 ¶ Aur Dáúd, jis waqt kí saltanat karne lagá, us waqt tís baras ká thá; aur us ne chális baras saltanat kí.

5 Us ne Habrún men sát baras chha mahíne Yahúdá par saltanat kí, aur Yarusálam men sáre Isráel aur Yahúdá par tentís baras.

6 ¶ Ba'd us ke, bádsháh apne logon samet Yarusálam ko Yabúsíon ke pás, jo us zamín ke báshinde the, gayá: unhon ne Dáúd ko kahá thá, Jab tak ki tú andhon aur langron ko le na jáegá, yahan na áne páegá: aur unhon ne gumán kiyá, ki Dáúd yahan na á sakegá.

7 Lekin Dáúd ne Saihún kí garhí pakri; aur wuhí Dáúd ká shahr húa.

8 Aur Dáúd ne us din kahá, ki Jo koí parnále tak pahunché, aur Yabúsíon, aur langron, aur andhon ko, jo Dáúd ke jání dushman haiñ, máre, to wuhí lashkar ká sardár hogá. Isí liye yih masal kahte haiñ, ki Andhe aur langre ghar men dákhil na hongé.

9 Aur Dáúd garhí men rahá, aur us ne us ká nám Dáúd ká shahr rakhá. Aur Dáúd ne Mílo ke girdágird aur us ke andar ghar banáe.

10 Aur Dáúd rafta rafta taraqqí

kartá gayá, aur KHUDÁWAND, lashkaron ká Khudá, us ke sáth thá.

11 ¶ Tab Súr ke bádsháh Hírám ne saro kí lakri, aur barhai, aur sangtarásh, elchíon ke sáth Dáúd pás bhíjwáe, aur unhon ne Dáúd ke liye mahall banáyá.

12 Aur Dáúd ko yaqín húa, ki KHUDÁWAND ne mujhe baní Isráel ká bádsháh kiyá, aur ki us ne us kí saltanat ko Isráel kí khátir barháyá thá.

13 ¶ So Dáúd ne Habrún se áke Yarusálam men aur haramen aur jurú-án kíñ: aur Dáúd ke aur betá betí paidá húa.

14 Aur us ke un beton ke nám, jo Yarusálam men us ko paidá húa, ye the; Samú'ah, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán,

15 Aur Ibhár, aur Ilisú'a, aur Nafaj, aur Yafí'a,

16 Aur Ilisam'a, aur Ilyad'a, aur Ilifálat.

17 ¶ Aur jab Filistíon ne suná, ki unhon ne Dáúd ko masíh karke Isráel ká bádsháh kiyá, to sáre Filistí Dáúd kí talásh men charh áe; aur Dáúd ko khabar hui, so wuh garhí men utrí.

18 Aur Filistí áe, aur Rifáíon ke nasheb men phail pape.

19 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se mashwarat púchhi, aur kahá, ki Main Filistíon par charh jáún? Kyá tú un ko mere qábt men kar degá? KHUDÁWAND ne Dáúd ko farmáyá, Charh já, ki main be-shakk Filistíon ko tere háth men kar dúngá.

20 So Dáúd Ba'al-Parázím men áyá, aur wahan Dáúd ne unhen mará, aur bolá, ki KHUDÁWAND ne mereushmanon par mere sámhne phút dáli, jis tarah páníon se phút hotí hai. Isí liye us ne us makán ká nám Ba'al-Parázím rakhá.

21 Aur unhon ne apne buton ko wahní chhorá: so Dáúd aur us ke logon ne unhen jalá diyá.

22 ¶ Aur Filistī phir charhe, aur Rifāion ke nasheb men phail pāre.

23 So Dāūd ne KHUDĀWAND se phir salāh pūchhī. So us ne kahā, Tū mat charh jā, par pichhārī se unheḡ gher le, aur tūt ke darakhṭon ke mu-qābil hoke un par hamla kar.

24 Aur aisā howe, ki jis waqt ki tū tūt ke darakhṭon ki phungion ke darmiyān chalne ki sī āwāz sune, tab chaukas ho: ki us waqt KHUDĀWAND tere āge āge kḥurūḡ karke Filistion ke lashkar ko qatl karegā.

25 Aur Dāūd ne, jaisā ki KHUDĀWAND ne use farmāyā thā, waisā hī kiyā; aur Filistion ko Jib'a se leke Jazar ke madkhal tak mārā.

VI BA'B.

PHIR Dāūd ne Isrāel ke tīs hazār, sab chune hūe jāwān, jam'a kiye.

2 Aur Dāūd uṭhā, aur sāre logon ko leke, jo us ke sāth the, Ba'alāh i Yabūdāh se chalā, tā ki Kḥudā ke sandūq ko, jis ke pās wuh nām, ya'ne RABB ul afwāj kā nām, liyā jāta hai, jo do karūbion ke bich men sukūnat kartā, wahān se charhā lāe.

3 So unhon ne Kḥudā ke sandūq ko nayī gārī par rakhā, aur use Abinadāb ke ghar se, jo Jibi'ah men thā, nikāl lāe; aur us nayī gārī ko Abinadāb ke beton ne, jo 'Uzzah aur Aḥyū the, hāukā.

4 Aur we use Abinadāb ke ghar se, jo Jibi'ah men thā, Kḥudā ke sandūq ke sāth nikāl lāe; par Aḥyū sandūq ke āge āge chalā.

5 Aur Dāūd aur Isrāel kā sārā ghar-ānā sanaubar ki lakrī ki sab tarah ke sāj, jaise ki barbat, aur sārangiān, aur table, aur tambūre, aur jhānjh, leke KHUDĀWAND ke āge āge bajāte chale.

6 ¶ Aur jab we Nakūn ke khali-hān par pahunchē, to 'Uzzah ne hāth barhāke Kḥudā ke sandūq ko pakarke thām liyā, is liye ki bailon ne use hilāyā thā.

7 Tab KHUDĀWAND kā gussa 'Uzzah par bhārkā; aur Kḥudā ne use us ki khatā ke sabab mārā; aur wuh Kḥudā ke sandūq ke nazdik mar gayā.

8 Aur Dāūd is sabab se, ki KHUDĀWAND ne 'Uzzah par hamla kiyā, nā-khush hūā: aur us ne us jagah kā nām Paraz-'Uzzah rakhā, jo āj ke din tak hai.

9 Aur Dāūd us din KHUDĀWAND se darā, aur bolā, ki KHUDĀWAND kā sandūq mujh pās kyūnkar āwegā?

10 Aur Dāūd ne na chāhā, ki KHUDĀWAND ke sandūq ko apne shahr men le jāke apne pās rakhe: so Dāūd use ek taraf 'Obed-Adūm ke ghar men le gayā.

11 Aur KHUDĀWAND kā sandūq Jātī 'Obed-Adūm ke ghar men tīn mahīne tak rahā: aur KHUDĀWAND ne 'Obed-Adūm ko aur us ke sāre ghar-āne ko barakat di.

12 ¶ Aur yih khabar Dāūd bād-shāh ko deke kahā, ki KHUDĀWAND ne 'Obed-Adūm ke ghar ko, aur us ki har ek chīz ko, Kḥudā ke sandūq ke sabab se, mubārak kiyā. Tab Dāūd gayā, aur Kḥudā ke sandūq ko 'Obed-Adūm ke ghar se Dāūd ke shahr men kḥushī se charhā lāyā.

13 Aur aisā hūā, ki jab KHUDĀWAND ke sandūq ke uṭhānewālē chha qadam chale, to Dāūd ne bail aur mote mote jānwar zabh kiye.

14 Aur Dāūd KHUDĀWAND ke āge, apne sāre bal se nāchte nāchte, chalā; aur Dāūd kattān kā afūd pahine thā.

15 So Dāūd aur Isrāel kā sārā ghar-ānā KHUDĀWAND ke sandūq ko lal-kārte aur narsingē bajāte le āe;

16 Aur jab ki KHUDĀWAND kā sandūq Dāūd ke shahr men dākhil hūā, to Sāul ki betī Maikal ne khirkī se nigāh ki, aur Dāūd bādshāh ko KHUDĀWAND ke āge uchhalte aur nāchte dekhā; so us ne apne dil men use haqir jānā.

17 ¶ Aur we KHUDĀWAND ke sandūq ko andar lāe, aur use us ke khāss maqām par, us khāime ke darmiyān jo Dāūd ne us ke liye kharā kiya thā, rakḥ diya; aur Dāūd ne sokhtani qurbāniān, aur salāmātī kī qurbāniān, KHUDĀWAND ke āge charḥāin.

18 Aur jab Dāūd sokhtani qurbāniān, aur salāmātī kī qurbāniān, charḥā chukā, to us ne RABB ul afwāj kā nām leke logon ko barakat di.

19 Aur us ne sab logon ko, balki Isrāel kī sārī guroh ko, mardon ke siwā 'auraton ko bhī, har ek ko ek ek roṭī, aur ek ek botī, aur ek ek jān mai kā diya. So sab log har ek apne apne ghar ko rawāna hue.

20 ¶ Tāb Dāūd phirā, tā ki apne gharāne ko barakat dewe. Us waqt Sūl kī betī Maikal Dāūd ke istiqbāl ko niklī, aur bolī, ki Isrāel kā bādshāh āj ke din kaisā shāndār ma'lūm hūā, jis ne āj ke din apne mulāzimon kā laundion kī ānkhon men apne ta'in vangā kiya, jaise ki koī bānkā āp ko barmalā nangā kartā hai!

21 So Dāūd ne Maikal ko kahā, Yih KHUDĀWAND ke āge thā, jis ne tere bāp aur us ke sārē gharāne ke muqābale men mujhe pasand kiya, aur KHUDĀWAND kī qaum Isrāel kā hākim kiya: so main KHUDĀWAND ke āge nāchūngā.

22 Balki main us se ziyāda zalil banūngā, aur āp ko apnī nazar men kamīna banāūngā: aur jin laundion kā zikr ki tū ne kiya, un ke āge main 'izzatwālā hoūngā.

23 So Sūl kī betī Maikal marte dam tak be-aulād rahī.

VII BĀB.

AUR aisā hūā, ki jab kī bādshāh ghar men bniḥā thā, aur KHUDĀWAND ne use us ke sārē dushmanon kī bābat har ek taraf se ārām bakḥshā;

2 To bādshāh ne Nātan nabī ko kahā, Dekhiye to, main saro kī lak-

ṛion ke ghar men rahtā hūn, par KHudā kā sandūq pardon ke darmiyan rahtā hai.

3 Tab Nātan ne bādshāh ko kahā, Jā, sab jo kuchh ki tere dil men hai kar; ki KHUDĀWAND tere sāth hai.

4 ¶ Aur usi rāt aisā hūā, ki KHUDĀWAND kā kalām Nātan ko pahunchā, aur us ne kahā, ki

5 Jā, aur mere bande Dāūd se kah, KHUDĀWAND yūn farmātā hai, ki Kyā tū mere liye ek ghar jis men main rahūn banāyā chāhtā hai?

6 So main, jab se ki banī Isrāel ko Misr se nikāl lāyā, āj ke din tak, kisī ghar men nahin rahā, balki khāime men yā maskan men phirtā rahā.

7 Aur jahān jahān main sārē Isrāelion ke sāth phirtā rahā, to kyā main ne kahin kisī Isrāelī firqe ko, jise main ne hukm kiya, ki mere Isrāelī guroh kī ri'āyat kare, kahā hai, ki Tum mere liye saro kā ghar kyūn nahin banāte?

8 So ab tū mere bande Dāūd se aisā kah, ki RABB ul afwāj yūn farmātā hai, ki Main ne tujhe bḥersāle men se, jahān tū bḥeren charātā thā, uthāke apnī qaum Isrāel kā hākim kiya;

9 Aur main, jahān jahān tū gayā, tere sāth rahā, aur tere sārē dushmanon ko tere sāmḥne mārā; aur main ne un logon kī mānind, jin kā nām dunyā men barā hai, terā nām barā kiya.

10 Siwā is ke main apnī guroh Isrāel ke liye ek makān muqarrar karūngā, aur wahān unḥen lagāūngā, tā ki we apne khāss makān men basen, aur phir āwāra na hon; aur shārāt ke farzand, āge kī tarah, un ko phir dukh na denge.

11 Aur na us din kī tarah, jis din se main ne qāzion ko muqarrar kiya, ki merī Isrāelī guroh par hākim hon, aur tujh ko tere sārē dushmanon se ārām diya. Phir KHUDĀWAND tujh

ko farmatā hai, ki Main tere liye ghar bhī banāungā.

12 ¶ Aur jab ki tere din pūre honge, aur tū apne bāpādān ke sāth so rahegā, to main tere ba'd teri nasl ko, jo tere sulb se hogī, barpā karūngā, aur us ki saltanat ko qāim karūngā.

13 Wuhī mere nām kā ek ghar banāwegā, aur main us ki saltanat kā takht abad tak qāim rakhūngā.

14 Aur main us kā bāp hoūngā, aur wuh merā betā hogā. So agar wuh koī khatā karegā, to main use ādmīn ke kore aur banī A'dam ke tāziyanon se sambh karūngā;

15 Par merī rahmat us se judā na hogī, jis tarah ki main ne use Sātīl se judā kiya, jis ko ki main ne tere āge se dafā kiya.

16 Balki terā ghar aur terī saltanat hamesha tak tere āge qāim rahegī: terā takht hamesha sābit hogā.

17 So Nātan ne, in sārī bāton aur is sāre khwāb ke mutābiq, Dāūd se kahā.

18 ¶ Tab Dāūd bādshāh andar gayā, aur KHUDĀWAND ke āge baithā, aur bolā, ki Ai mālīk KHUDĀWAND, main kaun hūn, aur merā ghar kyā hai, ki tū ne mujhe yahān tak pahunchāyā?

19 Aur yih bhī, ai mālīk KHUDĀWAND, hanoz terī nazar men haqīr chiz hai; so tū ne apne bande ke ghar ke haqq men bahut muddat tak kā zikr kiya. Aur, ai mālīk KHUDĀWAND, kyā yih insān kā zābita hai?

20 Aur Dāūd ki kyā majāl jo tujh se aur kuchh kahe? ki tū, ai mālīk KHUDĀWAND, apne bande ko jāntā hai.

21 Apne sukhān hī ke liye, aur apne dil ke mutābiq, yih sab barē kām tū ne kiye, tā ki tū apne bande ko āgāh kare.

22 So tū, ai KHUDĀWAND Khudā, buzurg hai; is liye ki koī terī mānind nahīn, aur tere siwā, jahān tak ki ham ne apne kānon se sunā hai, koī Khudā nahīn.

23 Aur dunyā men terī qaum Isrāel ki mānind ek guroh kaun hai, ki jis ke bachāne ko Khudā āp gayā, tā ki use apnī qaum banāe, aur apne liye ek nām hāsīl kare, aur tumhāre liye, aur sarzamīn ke liye, barē aur haulnāk mu'ajize apnī is guroh ke āge, jise tū ne Mīsr ki qaumon se aur un ke ma'būdōn se rihāī bakhshī, zāhir kare?

24 Kyūnki tū ne apne liye apnī guroh banī Isrāel ko muqarrar kiya, tā ki we abad tak terī guroh hon; aur tū āp, ai KHUDĀWAND, un kā Khudā hūā.

25 Aur ab tū, ai KHUDĀWAND Khudā, us bāt ko, jo tū ne apne bande ke haqq men aur us ke gharāne ke haqq men farmāī, abad tak qāim rakh, aur jaisā tū ne farmāyā, aisā hī kar;

26 Tā ki terā nām abad tak is kāl se buland ho, ki RABB ul afwāj Isrāel kā Khudā hai: aur tere bande Dāūd kā ghar tere huzūr sābit ho.

27 Kyūnki tū ne, ai RABB ul afwāj, Isrāel ke Khudā, apne bande ke kām khole, aur farmāyā, ki Main tere liye ghar banāungā: so tere bande ne apne dil men yih muqarrar kiya, ki tere āge yih munājāt kare.

28 Aur ab, ai mālīk KHUDĀWAND, tū wuh Khudā hai, aur terī bāten sachchī hain, aur tū ne apne bande se us nckī kā wa'da kiya hai:

29 So ab apne bande ke ghar ko barakat denā tū manzūr kar, tā ki wuh tere rūbarū pāedār rahe; ki tū hī ne, ai mālīk KHUDĀWAND, farmāyā hai; aur terī barakatōn se tere bande kā ghar abad tak mubārak rahe.

VIII BĀ'Ī.

BĀ'D us ke, Dāūd ne Filistīon ko mārā, aur unhen maglūb kiya: aur Dāūd ne Mathag-ul-Ammāh ko un ke qabze se nikāl liyā.

2 Aur us ne Moāb ko mārā, aur un ko zamīn par girāke rassī se nāpā; do rassīon se unhen nāpā, jin ko halāk kare, aur ek samūchī rassī se un ko

nāpā ki jin ki jān-bakshāhi kare: so Moābī Dāūd ke kshādīm hūe, aur had-ye lāe.

3 ¶ Aur Dāūd ne Zūbāh ke bādshāh Rahūb ke bete Hadad'azar ko bhī, jab ki wuh nahr ī Furāt par apnī sarzamīn ko phir qabze karne gayā, mār liyā.

4 Aur Dāūd ne us ke ek hazār rath, aur sāt sau sawār, aur bis hazār piyāde, pakār liye: aur Dāūd ne rathon ke sab ghoron kī khūnchen mārīn, par un men se sau rathon ke liye chhoṛ diye.

5 Aur jab Dimishq ke Arāmī Zūbāh ke bādshāh Hadad'azar ki kumak ko āe, to Dāūd ne Arāmīon ke bāis hazār log qatl kiye.

6 Aur Dāūd ne Dimishqī Arāmīon ke darmiyān chankīān biṭhlāin: so Arāmī bhī Dāūd ke kshādīm hūe, aur had-ye lāe. Aur Dāūd jahān kahīn jātā thā, wahān KḤUNĀWAND us kī nigahbānī kartā thā.

7 Aur Dāūd ne Hadad'azar ke mu-ʿāzimīon kī sonahī dhālēn chhīn līn, aur unhe Yarūsalam men le āyā;

8 Aur Batāh aur Birūtāi se, jo Hadad'azar ke shahron men se the, Dāūd bādshāh bahut sā tāmbā le āyā.

9 ¶ Aur jab ki Ilamāt ke bādshāh Tūgī ne sunā, ki Dāūd ne Hadad'azar kā sārā lashkar mārā,

10 To Tūgī ne apne bete Yūrām ko Dāūd bādshāh pās bhejā, ki use salām kahe, aur mubārakbād de; is liye ki us ne Hadad'azar se larāi kī thī, aur use mār liyā: aur yih is liye thā, ki Hadad'azar Tūgī se larā kartā thā. So Yūrām rūpe ke zurūf, aur sone ke zurūf, aur tāmbē ke zurūf, apne sāth lāyā.

11 Aur Dāūd bādshāh ne un ko KḤUNĀWAND ke liye maḥsūs kiyā, un sab maglūb qaumon ke rūpe aur sone samet, jo us ne nāzr kiyā thā;

12 Ya'ne Arāmīon, aur Moābīon, aur banī 'Ammūn, aur Filistīon, aur Amālīqīon, aur Zūbāh ke bādshāh

Rahūb ke bete Hadad'azar ko lūt men se.

13 Aur Dāūd aṭharāh hazār Arāmī ādmī namak ke nasheb men mārke laut āyā, aur barā nām hāsīl kiyā.

14 ¶ Aur us ne Adūm men chau-kiān muqarrar kīn, balki sārē Adūm men chaukiān biṭhlāin. Aur sārē Adūmī bhī Dāūd ke kshādīm hūe. Aur Dāūd jahān kahīn gayā, wahān KḤUNĀWAND us kā nigāhbān rahā.

15 Aur Dāūd ne sārē Isrāel par sal-tanat ki; aur Dāūd apnī sārī ra'āiyat se 'adl aur insāf kartā thā.

16 Aur Zarūyāh kā betā Yūab lashkar kā sardār thā; aur Akhlūd kā betā Yahūsafat muarrikh thā;

17 Aur Akhitūb kā betā Sadūq, aur Abiyātar kā betā Akhīmālik, kahīn the; aur Shirāyāh munshī thā;

18 Yahūyādā kā betā Bīnāyāh Karetīon aur Faleetīon kā sardār thā; aur Dāūd ke bete wālī the.

IX BA'B.

PHIR Dāūd ne kahā, Hanoz Sāūl ke gharāne men se koī bāqī hai, ki main us par Yūnatan ke sabab se mīhrbānī karūn?

2 Aur Sāūl ke gharāne kā ek kshādīm Zibā nāme thā. Pās jab unhe ne use Dāūd pās bulāyā thā, bādshāh ne us se kahā, ki Tū Zibā hai? Wuh bolā, Terā banda wuhī hai.

3 Tab bādshāh ne us se kahā, ki Sāūl ke gharāne men se koī bāqī hai, tā ki main us se Kḥudā kī mīhr kā kām karūn? Zibā ne bādshāh se kahā, Hanoz Yūnatan kā ek betā hai, jo pānwōn kā langrā hai.

4 Tab bādshāh ne us se pūchhā, Wuh kahān hai? Zibā ne bādshāh ko kahā, ki Dekh, Lūdibār men 'Ammīel ke bete Makīr ke ghar men hai.

5 ¶ So Dāūd bādshāh ne log bheje, aur Lūdibār se, 'Ammīel ke bete Makīr ke ghar se, use mangwā liyā.

6 Aur jab Sāūl ke bete Yūnatan kā betā Mīfibusat Dāūd pās pahunchā, to

us ne aundhá girke sijda kiyá. Tab Dáúd ne kahá, Misibusat. Us ne jawáb diyá, Dekh, ki terá banda hai.

7 ¶ So Dáúd ne use kahá, Mat dar, ki main tere báp Yúnatan ke liye tujh se nekí karúngá, aur tere báp Sáiul ki sári zamin tujhe pher dúngá; aur tú mere dastarkhwan par hamesha khána kháegá.

8 Tab us ne siida kiyá, aur bolá, ki Terá banda aisá kyá hai, ki tú mujh par, jo mará huá kuttá sá hún, nigáh kare?

9 ¶ Tab bádsháh ne Sáiul ke khádim Zibá ko buláyá, aur use kahá, ki Main ne sab, jo kuchh ki Sáiul aur us ke gharáne ká thá, tere áqá ke beté ko bukhsh diyá.

10 So tú apne beton aur chákaron samet us ke liye zamín jot, aur hásil le á, ki tere áqá ke kháne ko rahe: par Misibusat, jo tere sáhib ká betá hai, mere dastarkhwan par hamesha khána kháegá. Aur us Zibá ke pandráh beté aur bis chákar the.

11 Aur Zibá ne bádsháh se kahá, Sab, jo kuchh mere khudáwand bádsháh ne apne bande ko farmáyá, so ap ká banda karegá. Par Misibusat ke haqq men bádsháh ne farmáyá, ki Wuh mere dastarkhwan par sháhlzádon ki mámind khána kháegá.

12 Aur Misibusat ká ek chhotá betá thá, jis ká nám Míká thá. Aur báqí, jitne ki Zibá ke ghar men rahte the, Misibusat ke khádim the.

13 So Misibusat Yarásalam men rahá, ki wuh hamesha bádsháh ke dastarkhwan par khána kháthá; aur donon pánwon se langrá thá.

X B.A.B.

BA'D us ke aisá huá, ki baní 'Ammún ká bádsháh mar gayá, aur us ká betá Hanún us ká jánishin huá.

2 Tab Dáúd ne kahá, ki Main Náhas ke beté Hanún se nekí karúngá, jaise ki us ke báp ne mujh se nekí ki. So Dáúd ne apne khádim bheje, tá ki

us se us ke báp ki mātampursi karen. Chunánchi Dáúd ke khádim baní 'Ammún ki sarhadd men gaye.

3 Aur baní 'Ammún ke sardaron ne apne khudáwand Hanún ko kahá, Tujh ko kyá yih gumán hai, ki Dáúd tere báp ki ta'zim kartá hai, ki us ne mātampursi ke liye tujh pás log bheje hain? Kyá Dáúd ne apne khádim tere pás is liye nahín bheje hain, ki shahr ká hál daryáft karen, aur us ki jásúsi karen, tá ki shahr ko gárat karen?

4 Tab Hanún ne Dáúd ke khádimon ko pakrá, aur har ek ki ádhí dárhí mundwái, aur un ki poshák un ke sufron ke bichon bích tak kát dáli, aur unhen rukhsat kar diyá.

5 Jab Dáúd ko khabar pahunchí, us ne un ke istiqbál ke liye log bheje; is liye ki we log niháyat sharminda the: so bádsháh ne farmáyá, Jab tak ki tumhári dárhían na barhen, Yarihú men raho; ba'd us ke chale áo.

6 ¶ Aur baní 'Ammún ne jo dekhá, ki ham Dáúd ke áge gandagi thahre, to baní 'Ammún ne log bheje, aur Bait-Rahúb ke Arámion, aur Zúbah ke Arámion se bis hazár piyáde, aur Ma'akah ke bádsháh se hazár ádmí, aur Ish-Túb se bárah hazár ádmí, naukar rakhe.

7 Aur Dáúd ne yih sunke Yúab aur baháduron ke sáre lashkar ko bhejá.

8 Tab baní 'Ammún nikle, aur shahr ke phátak ke madkhal men larái ke liye saff bándhí: aur Zúbah ke Arámí, aur Rahúb ke, aur Ish-Túb ke, aur Ma'akah ke, maidán men alag thahre.

9 Aur Yúab ne jo dekhá, ki larái ká sámhná do taraf se áge aur pichhe se hai, to us ne baní Isráel ke kháss logon men se log chun liye, aur Arámion ke muqábil pará bándhá:

10 Aur báqí logon ko apne bhái Abishai ke tábí' kar diyá, tá ki wuh baní 'Ammún ke sámhne pará bándhe.

11 Aur kahá, Agar Arámí mujh par

gálib hon, to tú merí kumak kjiyo; aur agar bani 'Aminún tujh par gálib hon, to main áke terí kumak karúnga.

12 So diláwari kar, aur apní guroh ke liye, aur apne Khudá ke shahron ke liye, mardánagi kar: aur KHUDÁ-WAND jo bihtar jáne so kare.

13 Pas, Yúab aur we log jo us ke sáth the, Arámion par hamla karne ke liye, áge barhe: aur we us ke áge se bhág nikle.

14 Aur bani 'Ammún bhí yih dekh-ke ki Arámí bháge, we bhí Abishai ke sámhne se níkal daure, aur shahr men ghuse. Aur Yúab, bani 'Ammún ke muqábale se lautke, Yarusalam men dákhil húa.

15 ¶ Aur jab Arámion ne dekhá, ki Ham ne baní Isráel se shikast pái, to unhon ne apne ta'in jam'a kiyá.

16 Aur Hadar'azar ne log bheje, aur Arámion ko, jo daryá par the, le áyá, aur we Hilám men áe; aur Sobak, jo Hadar'azar kí fauj ká sardár thá, un ká peshrau húa.

17 Aur Dáúd ne yih sunke sáre Isráelion ko ikatthá kiyá, aur Yardan ke pár utrá, aur Hilám tak áyá. Aur Arámion ne Dáúd ke muqábil pare bándhe, aur us ke sáth lafe.

18 Aur Arámí Isráel ke sámhne se nikal bháge; aur Dáúd ne Arámion kí sát sau garíán aur chális hazár sawár kát dále, aur un kí fauj ke sardár Sobak ko már liyá, jo wahín mar gayá.

19 Aur jab un bádsháhon ne, jo Hadar'azar ke khidmatguzár the, dekhá, ki we Isráel se maglúb hue, to unhon ne Isráelion se sulh kí, aur un kí khidmat kí. Garaz, Arámí baní 'Aminún kí phir kumak karne se dare.

XI BAB.

AUR jab wuh sál tamám húa, aur we din á pahunche, jin men bádsháh khurúj karte, to Dáúd ne Yúab, aur us ke sáth apne khádimon aur sáre Isráel ko bhejá: aur unhon ne

baní 'Ammún ko qatl kiyá, aur Rab-bah ko já gherá. Par Dáúd Yarusalam hí men rahá.

2 ¶ Aur ek din shám ko aisá húa, ki Dáúd apne bichhaune par se uthá, aur bádsháhi mahall kí chhat par tahalne lagá: aur wahán se us ne ek 'aurat ko dekhá, jo nahá rahi thí; aur wuh 'aurat niháyat khúbsúrat thí.

3 Tab Dáúd ne us 'aurat ká hál daryáft karne ko admí bheje. Unhon ne kahá, Kyá wuh Iliám kí betí Bintsab'a, Hittí U'riyáh kí jorú, nahín?

4 Aur Dáúd ne log bhejke us 'aurat ko bulá liyá; chunánci wuh us pás ái, aur wuh us se hambistar húa; kyúnci wuh apní nápkí se pák hui thí: aur wuh apne ghar ko chali gayí.

5 Aur wuh 'aurat hámila ho gayí; so us ne Dáúd pás khabar bhejí, ki Main hámila hún.

6 ¶ Aur Dáúd ne Yúab ko kahlá bhejá, ki Hittí U'riyáh ko mujh pás bhej de: so Yúab ne U'riyáh ko Dáúd pás bhej diyá.

7 Aur jab U'riyáh áyá, to Dáúd ne púchhá, ki Yúab kaisá hai? aur logon ká kyá hál hai? aur jang ke kaise anjám hote hain?

8 Phir Dáúd ne U'riyáh ko kahá, ki Apne ghar já, aur apne pánw dho. Aur U'riyáh jo bádsháh ke mahall se niklá, to bádsháh kí taraf se us ke píchhe píchhe ek khwán bhejá gayá.

9 Par U'riyáh bádsháh ke ghar ke ástáne par apne khudáwand ke sab khádimon ke sáth so rahá, aur apne ghar na gayá.

10 Aur jab unhon ne Dáúd ko yih kahke khabar dí thí, ki U'riyáh apne ghar na gayá, to Dáúd ne U'riyáh ko kahá, Kyá tú safar se nahín áyá? pas tú apne ghar kyúnci nahín gayá?

11 Tab U'riyáh ne Dáúd se kahá, ki Sandúq, aur Isráel, aur Yahúdáh, khaimon men rahte hain; aur merá khudáwand Yúab, aur mere khudá-

wand ke khádim, khule maidán men pare hús haín; pas, main kyínkar apne ghar men jáún, aur kháún, aur piún, aur apní jorú ke sáth so rahún? terí hayát, aur terí ján kí qasam, kí main yih kabhí na karúngá.

12 Phir Dáúd ne U'riyáh ko kahá, kí A'j ke din bhí yahán rah já, aur kal main tujhe rawána karúngá. So U'riyáh us din aur दूसरे दिन भी Yarusalam men rah gayá.

13 Tab Dáúd ne use buláya, aur us ne us ke huzúr kháya aur piya; aur us ne use mast kiya: aur shám ko wuh báhar jáke apne khudáwand ke khádimon ke sáth apne bistar par so rahá, par apne ghar men na gayá.

14 ¶ Aur subh ko Dáúd ne Yúab ke liye khatt likhá, aur U'riyáh ke háth men deke use bhejá.

15 Aur us ne khatt men yih likhá, kí U'riyáh ko sakht laráí ke waqt agári kijiyo, aur us ke pás se phir áiyo, tá kí wuh mára jáe, aur ján ba haq ho.

16 Aur aisá húa, kí Yúab, jo us shahr ke girdágird kí hálat dekhne gayá, to us ne U'riyáh ko aise maqám par, jahán us ne jáná, kí jangí log wahán haín, muqarrar kiya.

17 Aur us shahr ke log nikle, aur Yúab se lahe, aur wahán Dáúd ke khádimon men se thore se log kám áe, aur Hittí U'riyáh bhí mára gayá.

18 ¶ Tab Yúab ne admí bhejá, aur jang ká sab ahwál Dáúd se kahá.

19 Aur qásid ko aisá tákid karke kahá, kí Jab tú bádsháh se jang ká sára ahwál arz kar chuke,

20 To agar aisá ho, kí bádsháh ká gussa bharke, aur wuh tujhe kahe, kí Jab tum jang par charhe, to shahr se kyún aise nazdik gaye? kyá tum na jánte the, kí we diwár par se tír mār-enge?

21 Yarubbusat ke bete Abimalik ko kis ne mára? kyá ek aurat ne chakí ká pát diwár par se us par nahín de mára, kí wuh Tabiz men mar gayá?

so tum kyún shahr kí diwár ke tale gaye the? tab kahiyo, kí Terá khádim Hittí U'riyáh bhí mára gayá.

22 ¶ Chunánchi qásid rawána húa, aur áya, aur jo kuchh kí Yúab ne kahlá bhejá thá, so Dáúd se kahá.

23 So qásid ne Dáúd se kahá, kí Logon ne albatta ham par bará galba kiya, aur we maidán men ham pás nikle, so ham unhen ragedte hús phá-
tak ke madkhal tak chale gaye.

24 Tab tīrandāzon ne diwár par se tere khádimon ko nishána kiya; bádsháh ke ba'ze khádim kám áe, aur terá khádim Hittí U'riyáh bhí mára gayá.

25 So Dáúd ne qásid ko kahá, kí Yúab ko jáke kah, kí Yih bát terí nazar men burí na thahre; is liye kí talwár jaisá ise káttí hai, use bhí káttí hai: tú shahr ke muqábil barí jang kar, aur use qíl-á de: aur tú use dam-dilása de.

26 ¶ Aur U'riyáh kí jorú apne shauhar U'riyáh ká marná sunke sog men baithí.

27 Aur jab sog ke din guzar gaye, to Dáúd ne use apne ghar men bulwá liya, aur wuh us kí jorú húi, aur us ke liye betá janí. Par wuh kám jo Dáúd ne kiya thá, KHUDÁWAND kí nazar men burá húa.

XII BĀ'Ṭ.

AUR KHUDÁWAND ne Nátan ko Dáúd pás bhejá. Us ne us pás áke us se kahá: Ek shahr men do shakhs the; ek to daulatnand, aur दूसरा kangál.

2 Us maldár pás bahut beshumár bhé; bakrí aur gac bail ke galle the:

3 Par us kangál pás bher kí ek pathiya ke siwá kuchh na thá, jise us ne mol liya thá, aur pála thá; aur wuh us ke aur us ke larcon ke pás barhí thí; wuh usí kí rotí se khátí, aur us ke piyále se pítí thí, aur us kí god men sotí thí, aur us kí betí kí jagah thí.

4 Aur aisá ittifaq húa, ki ek musáfir us daulatmand pás áyá, so us ne apne gáe bail aur bher bakrí ko bachá rakhá, aur us musáfir ke liye, jo us pás áyá thá, nahín pakáyá; balki us kangál kí bher le lí, aur us shakhs ke liye, jo us pás áyá thá, paká dák.

5 Tab Dáúd ká gussa us shakhs par ba shiddat bharká; aur us ne Nátan ko kahá, ki Zinda KHUDÁWAND kí qasam, ki wuh shakhs, jis ne yih kám kiyá, wájib ul qatl hai;

6 So wuh shakhs chauguní pathiyá use pher de; kyúñki us ne aisá kám kiyá, aur kuchh rahm na kiyá.

7 ¶ Tab Nátan ne Dáúd ko kahá, ki Wuh shakhs tú hí hai. KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne yúñ farmáyá hai, ki Main ne tujhe mas, h kiyá, tá ki tú Isráelíon par saltanat kare; aur main ne tujhe Sául ke háth se chhuráyá;

8 Aur main ne tere áqá ká ghar tujhe diyá, aur tere áqá kí jorúon ko terí god men diyá, aur Isráel aur Yahúdáh ká gharáná tujh ko diyá; aur agar yih sab kuchh thorá thá, to main tujh ko fulání fulání chiz bhí detá.

9 So tú ne kyúñ KHUDÁWAND ke hukm kí tahqír karke us ke áge badi kí? ki tú ne Hittí U'riyáh ko teg se qatl karwáyá, aur us kí jorú ko leke apní jorú kiyá, aur us ko baní 'Am-mún kí talwár se marwá dák?

10 So ab tere ghar se talwár kadhí játí na rahegí; ki tú ne mujhe haqír kiyá, aur Hittí U'riyáh kí jorú ko leke apní jorú kiyá.

11 Aur KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, main ek áfat ko tere hí ghar se tujh par utháungá, aur main terí jorúon ko leke terí ánkhon ke sámhne tere hamsáe ko dúngá, aur wuh us áftáb ke sámhne terí jorúon ke sáth hambistar hogá.

12 Kyúñki tú ne to chhipé hús kiyá: par main sáre baní Isráel ke

sámhne, aur áftáb ke sámhne, yih karúngá.

13 Tab Dáúd ne Nátan ko kahá. ki Main KHUDÁWAND ká gunáhgar hún. Aur Nátan ne Dáúd ko kahá, ki KHUDÁWAND ne bhí terá gunáh bañh-shá, ki tú na maregá.

14 Lekin basabab is ke ki tere is, kám ke karne se KHUDÁWAND ke dushmanon ne kufr bakne ká bará dánw páyá, yih larká bhí, jo tere liye paidá hogá, mar jáegá.

15 ¶ Aur Nátan apne ghar ko gayá. Aur KHUDÁWAND ne us larke ko, jo U'riyáh kí jorú se paidá húa, márá, ki wuh niháyat bimár pará.

16 So Dáúd ne us larke ke liye Khudá se minnat kí, aur roza rakhá, aur ghar men jákar sári rát zamin par pará raha.

17 Aur us ke ghar ke buzurg uthke us pás áe, ki use khák par se utháwen : par wuh rázi na húa, aur un ke sáth kháná na kháyá.

18 Aur aisá húa, ki sátwen din wuh larká mar gayá. Aur Dáúd ke mulá-zim máre dár ke kah na sake, ki Larká mar gayá; kyúñki unhon ne kahá, ki Jab wuh larká hanoz zinda thá, to ham ne use kahá, aur us ne hamári bát na mání; aur ab, agar ham use kahen, ki Larká mar gayá, to wuh apní ján se kyá sulúk karegá?

19 Par jab Dáúd ne deklá, ki us ke khádim kánáphúsi kar rahe haiñ, to Dáúd samajh gayá, ki larká mar gayá: is liye Dáúd ne apne khádimon ko kahá, Kyá larká mar gayá? We bole, Mar gayá.

20 Tab Dáúd khák par se uthá, aur naháyá, aur 'itr malá, aur poshák badlí, aur KHUDÁWAND ke ghar men áyá, aur síjda kiyá. Phir apne ghar men gayá, aur kháná mángá; aur we us ke áge rotí lée, so us ne khái.

21 Tab us ke khádimon ne us ko kahá, Yih kaisá kám hai jo tú ne kiyá? tú ne us larke ke liye, jab wuh

jítá thá, roza rakhá, aur royá; aur jab wuh larká mar gayá, to uthke tú ne rotí khaí.

22 Us ne kahá, ki Jab tak wuh larká zinda thá, to main ne roza rakhá, aur main rotá rahá; ki main ne kahá, Kaun kah saktá hai, ki KHUDAWAND mujh par rahm karegá, tá ki larká jee?

23 Par ab to wuh mar gayá, pas, main kis liye roza rakhú? kyá main use apne pás phir lá saktá hún? main us pás jánewálá hún, par wuh mujh pás ánewálá nahín.

24 ¶ Aur Dáúd ne apní jorú Bintsab'a ko dilásá diyá, aur us ke sáth khalwat kí, aur us se hambistar húa: so wuh ek betá janí, aur us ne us ká nám Sulaimán rakhá: aur wuh KHUDAWAND ká piyárá húa.

25 Aur us ne Nátan nabí kí ma'rifat se kahlá bhejá; aur us ká nám, KHUDAWAND ke sabab se, Yadídiyáh rakhá.

26 ¶ Aur Yúab baní 'Ammún ke Rabbah se lará, aur us ne wuh dár-us-saltanat le liyá.

27 Phir Yúab ne qásidon kí ma'rifat Dáúd ko kahlá bhejá, ki Main Rabbah se lará, aur main ne pánuion ke shahr ko le liyá.

28 Pas ab tú báqí logon ko jam'a kar, aur us shahr par khaímazan ho, aur use le le; tá na howe, ki main us shahr ko le lún, aur mere nám se wuh kahláyá jáwe.

29 Tab Dáúd ne sáre logon ko jam'a kiya, aur Rabbah par charhá, aur us ke muqábil lará, aur use le liyá.

30 Aur us ne wahán ke bádsháh ká táj us bádsháh ke sir par se, un jawáhir samet jo us men jaye the, le liyá; aur us ká soná wazn men ek qintár thá; so wuh Dáúd ke sir par rakhá gayá: aur us ne us shahr se lút ká bahut sá mál nikálá.

31 Aur us ne un logon ko, jo us men the, báhar nikálke áron, aur lohe

ke dáone kí gáron, aur lohe ke kulháron, ke níche kiya, aur unhen inton ke julte pazáwe ke darmiyán se cháláya; aur us ne baní 'Ammún ke sáre shahron se yih kuchh kiya. Aur ba'd us ke Dáúd aur sab log Yarúsalam ko phire.

XIII BAB.

AUR is ke ba'd aísá húa, ki Dáúd ke bete Abisálum kí ek khúbsúrat bahin thí, jis ká nám Tamar thá; us par Dáúd ká betá Amnún 'áshiq húa.

2 Aur Amnún aísá be-chain húa, ki apní bahin Tamar ke liye bímár pará; kyúnci wuh kunwári thí; so Amnún ne us se kuchh karná apne liye dushwár jáná.

3 Aur Dáúd ke bhái Sima'ah ká betá Yúnadab Amnún ká dost thá: aur yih Yúnadab bará 'áqil sha'khs thá.

4 So us ne use kahá, ki Tú bádsháh ká betá hoke kyún din ba din dublá hotá játa hai? kyá tú mujhe khabar karegá? Tab Amnún ne use kahá, ki Main apne bhái Abisálum kí bahin Tamar par 'áshiq hún.

5 So Yúnadab ne use kahá, Tú bistar par pará rah, aur apne ta'in bímár baná; aur jab terá báp tujhe dekhne áwe, to tú use kah, Meri bahin Tamar ko parwánagí díjiye, ki áwe, aur mujhe kuchh khiláwe, aur mere sámhne kháná pakáwe, tá ki main dekhún, aur us ke háth se kháún.

6 ¶ Tab Amnún pará rahá, aur apne ta'in bímár banáya; aur jab bádsháh us ke dekhne ko áya, to Amnún ne bádsháh se kahá, Meri bahin Tamar ko áne díjiye, ki wuh mere sámhne ek do phulke pakáwe, tá ki main us ke háth se kháún.

7 So Dáúd ne Tamar ke ghar kahlá bhejá, ki Tú abhi apne bhái Amnún ke ghar já, aur us ke liye kháná paká.

8 So Tamar apne bhái Amnún ke ghar gayí; aur wuh bistar par pará

húá thá. Aur us ne átá liyá, aur grúdhá, aur us ke sámhne phulke banáo, aur pakáe.

9 Aur unhen leke ek qáb men dhará, aur us ke sámhne unhen rakh diyá; par us ne kháne se inkár kiyá. Tab Amnún ne kahá, ki Sab mard mere pás se báhar nikal jáwen. So har ek us ke pás se uth gayá.

10 Tab Amnún ne Tamar ko kahá, ki Kháná kothrī ke andar lá, ki main tere háth se kháungá. So Tamar ne wuh phulke, jo us ne pakáe the, liye, aur kothrī men apne bhái Amnún ke pás láí.

11 Aur jab wuh kháná us ke sámhne láí, ki use khiláwe, to us ne use pakrá, aur us se kahá, A', ai meri búá, mujh se hambistar ho.

12 Wuh bolí, Náhin, mere bhaiyá, mujhe ruswá na kar; ki Isráel men aisá kám karná achchhá nahin: so tú aisí ahmaqí mat kar.

13 Aur main kyá karúngí, ki meri ruswái dafá ho? aur tú Isráel ke ahmaqon men se ek ki manind hogá: pas ab bádsháh se kahiye, so wuh mujhe tujh se man'a na karegá.

14 Lekin us ne us kí bát na máni: aur is liye ki wuh us se zoráwar thá, so us se zabardastí kí, aur us se hambistar húá.

15 Tab Amnún ne us se barí dushmani paidá kí, aisá ki wuh dushmani, jo us se rakhtá thá, us 'ishq se ziyáda thí, jis se wuh us par 'áshiq húá thá. Aur Amnún ne use kahá, Uth, chali já.

16 So us ne use kahá, ki Is ká koi sabab nahin: yih badí, ki tú mujh ko nikál detá, us kám se, jo tú ne mujh se kiyá, ziyáda bad hai. Par us ne us kí bát na sunná cháhá.

17 Tab Amnún ne apne ek chákár ko, jo káidmat ke liye házir thá, buláya, aur kahá, ki Ise mere ghar se báhar nikálke jald us ke pichhe darwáze kí chhitkíní lagá de.

18 Aur wuh rangin jorá pahine hús thí, ki bádsháhon kí kunwári betián aisí hí poshák pahintí thin. Garaz, us ke khádím ne use báhar kar diyá, aur us ke pichhe chhitkíní lagá dí.

19 ¶ Aur Tamar ne sir par khák dáli, aur wuh rangin poshák, jo pahine thí, phári, aur sir par háth dharke rotí húi chali.

20 Aur us ke bhái Abisálúm ne use dekhke kahá, Kyá terá bhái Amnún tere sáth hús? par, ai meri bahin, ab chupkí ho rah, ki wuh terá bhái hai, aur us bát par apná dil na rakh. Tab Tamar apne bhái Abisálúm ke ghar men udás hoke rahí.

21 ¶ Aur jab Dáúd bádsháh ne yih sab báten sunin, to niháyat gussawar húá.

22 Aur Abisálúm ne apne bhái Amnún ko kuchh bhalá burá na kaha, ki Abisálúm Amnún se dushmani rakhtá thá; is liye ki us ne us kí bahin Tamar ko ruswá kiyá thá.

23 ¶ Aur aisá húá, ki píre do sál ke ba'd, bheron ke bál-katarnewále Abisálúm ke yahán Ba'al-Ilasúr men, jo Isráím kí atráf men hai, maujúd the: tab Abisálúm ne bádsháh ke sab beton ko buláya.

24 So Abisálúm bádsháh pás áya, aur kahá, ki Dekho to tere khádím ke yahán bheron ke bál-katarnewále maujúd hain; ai kásh ki bádsháh, aur us ke mulázim, us ke bande ke sáth chalte.

25 Tab bádsháh ne Abisálúm ko kahá, Nahin, bete; ham sab ke sab is waqt na jáen, tá na ho ki tujh par bár howen. Aur us ne use tang kiyá; lekin us ne na cháhá ki jáwe, par us ke haqq men du'á kí.

26 Tab Abisálúm ne kahá, Agar aisá nahin ho saktá, to mere bhái Amnún ko mere sáth kar dijiye. Tab bádsháh ne us se kahá, ki Wuh kis wáste tere sáth jáe?

27 Tab Abisálúm ne use tang kiyá:

so us ne Amnún ko aur sáre sháhzádon ko us ke sáth jáne diyá.

28 ¶ Aur Abisalúm ne apne 'khá-dimón ko kah rakhá thá, ki Khabardár raho, jab Amnún mai pike khushdil howe, aur main tumhen kahún, ki Amnún ko már lo, to tum use már lijiyo; kuchh khauf na ki-jiyo; kyá main tumhen hukm nahín kartá? so diláwarí aur bahádurí ki-jiyo.

29 Chunánchi Abisalúm ke naukaron ne Amnún se, jaisá ki Abisalúm ne unhen farmáyá thá, waisá hí kiyá. Tab sáre sháhzáde uthé, aur ek ek apne apne khabachchar par sawár hue, aur bháge.

30 ¶ Aur aisá húa, ki hanoz we ráh hí men the, jo Dáúd ko khabar pahunchí, ki Abisalúm ne sáre sháh-zádon ko qatl kiyá, aur un men se ek bhí báqí na rahá.

31 So bádsháh uthá, aur apne kapre pháre, aur khák par pará rahá, aur us ke sáre khádim bhí kapre pháre us ke phuzúr khare hue.

32 Tab Dáúd ke bhái Sima'ah ká betá Yúnadab mukhátib hoke bolá, ki Merá khudáwand yih gumán na kare, ki unhon ne un sáre jawánon ko, jo bádsháh ke bete the, már liyá; balki Amnún hí akelé márá gayá; is liye ki Abisalúm ne, jis din se ki Amnún ne us ki bahin Tamar ko ruswá kiyá, yih bát thán rakhí thí.

33 So merá khudáwand bádsháh aisá khyál dil men na láwen, ki sáre sháhzáde máre gaye; kyúnki Amnún hí akelé qatl húa.

34 Aur Abisalúm bhágá. Aur us jawán ne, jo nigáhban thá, apní ánkhen utháin, aur dekhá, aur kyá dekhtá hai, ki bahut se log pahár kí dāman kí ráh us ke pichhe se áte hain.

35 Tab Yúnadab ne bádsháh se kahá, ki Dekh, sháhzádo áe; aur jaisá tere bande ne 'arz kí thí, waisá hí húa.

36 Aur aisá húa, ki jab wuh bát kah

chuká, to dekho, sháhzáde á pahunché, aur chillá chilláke roe: aur bádsháh bhí apne sab mulázimón ke sáth zár zár royá.

37 ¶ Par Abisalúm bhagke Jasúr ke bádsháh 'Ammihúd ke bete Talmí pás gayá. Aur Dáúd har roz apne bete par rotá thá.

38 Aur Abisalúm bhágke Jasúr men pahunchá, aur tín baras tak wahán rahá.

39 Aur Dáúd bádsháh ká dil Abisalúm ke pás jáne ke liye niháyat musta'idd ho gayá; kyúnki Amnún kí bábat tasallí páí thí, is liye ki wuh mar chuká thá.

XIV BA'B.

AUR Zarúyah ke bete Yúab ko jab daryáft húa, ki bádsháh ká dil Abisalúm kí taraf mutawajjih hai,

2 To Yúab ne Taqú'a men ádmí bhejke wahán se ek dánishmand 'aurat bulwái, aur use kahá, ki Mátam-zada ká bhes ikhtiyár kijiye, aur mátam ke kapre pahniye, aur tel apne úpar na maliye, aur apne taín us 'aurat kí mánind kar dikháije, jo muddat se kisi ke marne se gamgin ho;

3 Aur bádsháh pás áije, aur us se is taur par bát kijiye. So Yúab ne use yih báten bayán karke sikhlaín.

4 ¶ Aur jab wuh Taqú'a kí 'aurat bádsháh pás áí, to zamín par aundhe munh hoke giri, aur sija kiyá, aur bolí, Ai bádsháh, riháí de.

5 Tab bádsháh ne use farmáyá, Tuihe kyá húa? Wuh boli, Máin ek bewá 'aurat hún, aur merá shauhar mar gayá hai.

6 So terí laundí ke do bete the; we donon maidán men jhagre, aur wahán koí na thá, jo unhen chhuráwe; so ek ne दूसरे को मारा, aur qatl kiyá.

7 Aur ab dekh, ki sára kunbá terí laundí ká mukhálif hoke uthá hai; aur we kahte hain, ki Uz ko, jis ne apne bhái ko qatl kiyá, hamáre hawále kar, tá ki ham us ke maqtúl bhái kí ján ke

badle men use qatl karen; aur wáris ko ham báqi na rakhenge; aur cháhte hain, ki us mere angáro ko, jo báqi rahá hai, bujháwen, aur mere shauhar ke nám aur baqiya ko zamin par na chhoren.

8 So bádsháh ne us 'aurat ko kahá, Tú apne ghar já, aur main teri bábat hukm karúngá.

9 Aur us Taqú'a kí 'aurat ne bádsháh ko kahá, Mere khudáwand bádsháh, sári bádí mujh par aur mere báp ke gharáne par howe; aur bádsháh aur us ká takht be-gunáh rahe.

10 Tab bádsháh ne farmáyá, Jo koi tujhe kuchh kahe, use mujh pás lá, ki wuh phir tujh ko chhú na sakegá.

11 Us waqt us ne kahá, ki Main 'arz kartí hún, ki bádsháh, KHUDÁWAND apne Khudá ko yád karke, lahu ká badlá lenewálon ko roke, tá na howe ki we mere bete ko qatl karen. Tab wuh bolá, Zindá KHUDÁWAND ki qasam, ki tere bete ká ek bál bhí zamin par na giregá.

12 Tab us 'aurat ne kahá, Apní laundi ko parwánagi dijiye, ki apne khudáwand bádsháh se ek bát aur kahe.

13 Wuh bolá, Kah. Tab us 'aurat ne kahá, ki Tú ne kis liye Khudá ke logon ki mukhálafat men is tarah ká khiyál kiya hai? ki bádsháh, yih kahte hús khatá-karnewále ki mánind hai, jis hál ki bádsháh ap apne khárij kiye hús ko apne yahán phir nahín bulátá.

14 Kyúuki ham sab ko marná hai, aur páni kí mánind hain, jo zamin par giráyá játá aur phir jam'a nahín ho saktá; aur bawájude ki Khudá insán ke záhir par nazar nahín kartá, tau bhí tadbír kartá hai, ki us ke khárij kiye hús us ke yahán se bilkull nikále na jáwen.

15 So ab ki main apne khudáwand bádsháh pás yih kahne áí hún, so is liye hai, ki logon ne mujhe daráyá:

tab teri laundi ne kahá, ki Main ap bádsháh se 'arz karúngi; sháyad ki bádsháh apní laundi kí 'arz ke mutábíq 'amal kare.

16 Ki bádsháh zarúr sunegá, aur apní laundi ko us shakhs ke háth se, jo mujhe aur mere bete ko Khudá kí dí húi us mirás se khárij karke qatl kiya cháhtá hai, chhuráega.

17 Tab teri laundi ne kahá hai, ki Mere khudáwand bádsháh kí bát tasallí-bakhsh hogi; kyúuki merá khudáwand bádsháh nekí aur bádí ke intiyáz karne men Khudá ke firishte kí mánind hai: so KHUDÁWAND terá Khudá tere sáth ho.

18 Us waqt bádsháh ne us 'aurat ko farmáyá, Main tujh se jo kuchh púchhún, so tú use mujh se mat chhipáná. Tab wuh 'aurat boli, ki Mere khudáwand bádsháh ab farmáíye.

19 So bádsháh ne kahá, Kyá is sáre mu'amale men Yúab ká háth tujh se milke shámil nahín hai? Us 'aurat ne jawáb diyá, aur kahá, ki Teri ján kí qasam, ai mere khudáwand bádsháh, koi un báton se, jo khudáwand bádsháh ne farmáín, kisi ká dahní yá báín taraf phirná mumkin nahín: tere khádim Yúab hí ne mujhe hukm diyá, aur us hí ne ye sab báton teri laundi ke munh men dálín.

20 Aur tere khádim Yúab ne yih sab is liye kiya, tá ki is tarah ká mazmún zihúr men áwe: aur merá khudáwand dánishmand hai, jis tarah se Khudá ká firishta dánishmand hai, ki jo kuchh zamin par hotá hai, so use daryáft kare.

21 ¶ Tab bádsháh ne Yúab ko farmáyá, ki Dekho, main ne yih faisal kiya hai: is liye tú já, aur us jawán Abisálum ko phir lá.

22 Tab Yúab zamin par aundhá hoke girá, aur sija kiya, aur bádsháh ko mubárákbád kahá, aur bolá, ki A'j tere bande ko yaqín húa, ki tujh ko, ai mere khudáwand bádsháh, mujh

par karam kí nigáh hai, is liye kí bádsháh ne apne khádim kí 'arz qabúl kí.

23 Phir Yúab uthá, aur Jasúr ko gayá, aur Abisalum ko Yarúsalam men le áyá.

24 Tab bádsháh ne farmáyá, Wuh apne ghar jáwe, aur merá munh na dekhke. So Abisalum apne ghar gayá, aur bádsháh ke chihre ko na dekhá.

25 ¶ Aur sáro Isráel men koí shakhs Abisalum sá us kí khúbsúratí ke bá'is qábil ta'rif ke na thá; kyúnki us ke pángwon ke talwe se leke sir kí chándí tak us men koí 'aib na thá.

26 Aur jab wuh apne sir ká bál múnqtá thá, (kyúnki har sál ke ákhir wuh use múnqtá thá, kí us ká bál bahut ghaná thá; is liye wuh use múnqtá thá :) to apne sir ká bál wazn men do sau misqál bádsháhí taul se andáz karke thahrátá thá.

27 So Abisalum ko tin bete paidá hue, aur ek betí, jis ká nám Tamar thá: wuh bahut khúbsúrat 'aurat thí.

28 ¶ Aur Abisalum púre do baras Yarúsalam men rahá, aur bádsháh ká munh na dekhá.

29 So Abisalum ne Yúab ko bulwáyá, tá kí use bádsháh pás bheje; par wuh na chálhtá thá, kí us ke pás áwe: aur phir us ne do bára bulwáyá, so phir bhí us ne na cháhá kí áwe.

30 Tab us ne apne chákaron se kahá, kí Dekho, Yúab ká khet mere khet se lagá hai, aur wahán us ke jau hain; so jáo, aur unhen ág se jaláo. So Abisalum ke chákaron ne khet men ág lagá di.

31 Tab Yúab uthá, aur Abisalum ke ghar áyá, aur use kahá, Tere khádimon ne merá khet kyún jalá diyá?

32 So Abisalum ne Yúab ko jawáb diyá, kí Dekho, main ne tujhe kahlá bhejá, kí yahán á, tá kí main tujhe bádsháh pás bhejke paigám karún, kí Main Jasúr se kyún yahán áyá? mere liye to wahán rahná bihtar thá: so ab bádsháh ká chihra mujhe dekhne

de; aur agar mujh men koí badí ho, to wuh mujhe már dále.

33 Tab Yúab ne bádsháh pás jáke us se yih kahá: aur jab us ne Abisalum ko bulwáyá, tab wuh bádsháh ke huzúr áyá, aur bádsháh ke áge aundhá hoke girá; aur bádsháh ne Abisalum ko bosa diyá.

XV BA'Á.

BA'D us ke aisá húa kí Abisalum ne apne liye gárfán, aur ghore, aur pachás ádmí kí us ke áge dauren, taiyár kiye.

2 Aur Abisalum subh ko uthke phátak par sar í ráh khará rahtá thá: aur aisá húa, kí jab koí dádkhwáh insáf ke liye bádsháh pás átá thá, to Abisalum use buláke púchhtá thá, kí T'ú kis shahr ká hai? Chunáuchi kisi ne jawáb diyá, kí Terá khádim Isráel ke firqon men se kisi firqe ká hai.

3 Aur Abisalum ne us ko kahá, Dekh, kí terí bátén acchhí aur sachhí hain; lekin koí bádsháh kí taraf se nahín hai, jo terí sune.

4 Aur Abisalum ne kahá, kí Kásh kí main mulk par qází hotá, to jo koí dádkhwáh mujh pás átá, to main us ká insáf kartá!

5 Aur jab koí Abisalum ke nazdík átá thá, kí use salám kare, to wuh háth dauráke use pakar letá thá, aur us kí machbchhí letá thá.

6 So Abisalum ne sáro Isráel se, jo bádsháh pás dádkhwáh áte the, usí tarah kiyá: Abisalum ne Isráel ke logon ká dil churáyá.

7 ¶ Aur ba'd chálís baras ke aisá húa, kí Abisalum ne bádsháh ko kaha, Mujhe parwánagi ho, kí main jáún, aur apní mannát ko, jo main ne KHUDÁWAND ke liye kí hai, Habrún men adá karún.

8 Kí tere bande ne, jab kí Arámí Jasúr men thá, yih mannát mání thí, kí agar KHUDÁWAND mujhe phir Yarúsalam men yaqínan pahunchá de, to main KHUDÁWAND kí 'ibádat karúngá.

9 Tab bádsháh ne use farmáyá, ki Salámat já. So wuh uthá, aur Habrún ko rawána húa.

10 ¶ Aur Abisálúm ne baní Isráel ke sáre firqon men jásús bhejke manádí kí, Jis waqt tum narsinge kí áwáz suno, to bol utho, ki Abisálúm Habrún men bádsháhát kartá.

11 Aur Abisálúm ke sáth Yarusalam se do sau ádmí, jo buláe hue the, chale: we apní rástí se játe the, aur we kisi bāt kí khabar na rakhte the.

12 Aur Abisálúm ne Jilúní Akhi-tuffal ko, jo Dáúd ká mushír thá, us ke shahr Jilún se, jis waqt ki wuh qurbáníán guzrántá thá, buláyá. Aur fasad barhtá játa thá, ki pai dar pai Abisálúm pás log jam'a hote játe the.

13 ¶ Tab ek qásíd ne áke Dáúd ko khabar dí, ki Baní Isráel ke dil Abisálúm kí taraf hain ki us kí pairaui karen.

14 So Dáúd ne apne hamráhí mulázimon ko, jo Yarusalam men the, kahá, Utho, bhág chale; nahín to, Abisálúm ke háth se ham na bachenge: jaldí chalo, na howe, ki achának ham ko pakar le, aur ham par áfat láwe, aur talvár kí dhár se shahr ko gárat kare.

15 Aur bádsháh ke khádimon ne bádsháh se kahá, Dekh, kí tere khádim házir hain; jo kuchh kí khudá-wand bádsháh farmáwe, wuhí hogá.

16 Tab bádsháh niklá, aur us ká sárá gharáná us ke pichhe húa. Aur bádsháh ne das 'auraten, jo haramen thin, pichhe chhorín, kí ghar kí nigáhbání karen.

17 Aur bádsháh niklá, aur sab log us ke pichhe hue, aur Bait i Mirháq men já thahre.

18 Aur us ke sáre khádim us ke áge áge pár játe the; aur sáre Karetí aur Falefí aur sáre Játí, chha sau jawán jo Ját se us ke sáth áe the, bádsháh ke áge pár játe the.

19 ¶ Tab bádsháh ne Játí Ittai ko

kahá, Tú hamáre sáth kyún niklá? tú phir já, aur bádsháh ke sáth rah; is liye kí tú ek ajnabí hai, jo apne makán se khárij bhí kiya gayá hai.

20 Kal hí to tú áyá hai, aur kyá áj hí main tujhe apne sáth idhar udhar dauráun? jis hál kí main játa jahán kahín mujhe thikána mile, is liye tú phir já, aur apne bháion ko sáth le já: rahmat aur sachái tere sáth hon.

21 Tab Ittai ne bádsháh ko jawáb diyá, aur kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí, aur mere khudáwand bádsháh kí zindagí kí qasam, kí jahán kahín merá khudáwand bádsháh khwáh marte khwáh jite hogá, wahín zarúr terá khádim bhí hogá.

22 So Dáúd ne Ittai ko kahá, kí Chal, aur pár já. Aur Játí Ittai, aur us ke sáre log, aur sab nannhe bachche, jo us ke sáth the, pár gaye.

23 Aur sárá mulk buland áwáz se royá, aur sáre log pár ho gaye; aur bádsháh khud nahr i Qidrún ke pár gayá, aur sab logon ne pár hoke dasht kí ráh lí.

24 ¶ Aur dekho, kí Sadúq bhí, aur us ke sáth sáre Láwí, Khudá ke 'ahd ká sandúq liye hue the: so unhon ne Khudá ke sandúq ko rakh diyá; aur Abiyátar úpar charh gayá, yahán tak kí sáre log shahr se níkal áe.

25 Tab bádsháh ne Sadúq ko kahá, kí Khudá ká sandúq shahr ko pher le já: pas, agar KHUDÁWAND ke karam kí nazar mujh par hogi, to wuh mujhe pher le áegá, aur use aur apne makán ko mujhe phir dikháegá:

26 Par agar wuh yún farmáwe, kí Main ab tujh se khush nahín; to dekh, main házir hún, jo kuchh us ke nazdik achchhá ho, so mujh se kare.

27 Aur bádsháh ne Sadúq káhin ko phir kahá, Kyá tú gaib-bín nahín? shahr ko salámat phir já, aur tumháre sáth tumháre donon bete hain, Akhi-ma'az, jo terá betá hai, aur Yahúnatan, jo Abiyátar ká betá hai.

28 Aur dekh, main us dasht ke

gháton men thahrungá, jab tak ki tumháre pás se meri ágáhi ke wáste kuchh paigám na áwe.

29 So Sadúq aur Abiyátar Khudá ká sandúq Yarusalam men pher láe, aur wahán rahe.

30 ¶ Aur Dáúd koh i Zaitún ki charháí kí ráh gayá, aur charhte waqt rotá thá, aur apná sir dhámp liye thá, aur nange pánw thá, aur un sab logon men, jo us ke sáth the, har ek ne apne sir chhipá liye the, aur charh játe the, aur charhte waqt rote the.

31 ¶ So ek ne Dáúd se kahá, Akhituffal bhí mufsidon men shámil hoke Abisálúm ko sáth hai. Tab Dáúd bolá, Ai KHUDÁWAND, main tujh se minnat kartá, ki Akhituffal kí saláh ko ahmaqi se badal de.

32 ¶ Aur aisé húá, ki jab Dáúd pahár kí choṭi par pahunchá, jahán us ne Khudá ká sijda kiyá, to dekho, Húsi Arkí, apne kapre pháre hue aur apne sir par khák dále hue, us ke istiqbál ko áyá.

33 Aur Dáúd ne use kahá, Agar tú mere sáth chalogá, to mujh par bár hogá:

34 Par agar tú shahr men phir jáwe, aur Abisálúm se kahe, ki Ai bádsháh, main terá khádím hún; jis tarah ki tere báp ká khádím thá, usi tarah terá bhí khádím hún; to ho saktá hai, ki tú meri khátir se Akhituffal kí mashwarat ko bátíl kare.

35 Aur kyá tere sáth Sadúq aur Abiyátar donon káhin nahín hain? so aisé hogá, ki jo kuchh tú bádsháh ke ghar men suno, so Sadúq aur Abiyátar káhinon se kah de.

36 Aur dekho, ki un ke sáth un ke do bete, Akhima'az, Sadúq ká, aur Yahúnatan, Abiyátar ká, bhí hain; pas, jo kuchh tum suno, so un kí marifat se mujhe kahlá bhejo.

37 So Húsi, Dáúd ká dost, shahr ko áyá; aur Abisálúm bhí Yarusalam men dákhil húá.

XVI RA'B.

AUR jab Dáúd pahár kí choṭi par se kuchh áge barhá thá, to Mifibusat ká chákar Zibá to gadhe liye hue, jin par do sau girde roṭion ke, aur sau guchchhe angúr ke, aur sau aiyám i garmí ke phalon ke, aur ek mashk mai kí ladí húi thi, us ke istiqbál ko á pahunchá.

2 Aur bádsháh ne Zibá ko kahlá, ki In se teri kyá murád hai? Zibá bolá, ki Ye gadhe bádsháh ke gharáne kí sawári ke liye; aur roṭián aur aiyám i garmí ke phal jawánon ke kháne ke liye hon; aur yih mai we, jo bayábán men be-táb ho jáen, pien.

3 So bádsháh ne farnáyá, Tere áqá ká betá kahán hai? Zibá ne bádsháh se kahá, ki Dekh, wuh Yarusalam men rahtá hai: aur us ne kahá hai, ki A'j hi Isráel ká gharáná mere báp kí mamlukat mujhe pher degá.

4 Tab bádsháh ne Zibá ko kahá, ki Dekh, Mifibusat ká jo kuchh hai, so sab terá hai. Tab Zibá ne kahá, Teri qadambosi kartá hún, ki main apne khudáwand bádsháh ká manzúr i nazar rahún.

5 ¶ Phir wahán se Dáúd bádsháh Bahúrím men áyá, aur wahán se Sálul ke ghar ke logon men se ek shakhs, jis ká nám Sima'i bin Jirá thá, niklá, aur la'nat karte hue chalá játá thá.

6 Aur us ne Dáúd par aur Dáúd bádsháh ke sáre khádímon par pathar phenke: aur us waqt sáre babádur aur sab log us ke dahne aur báen háth the.

7 Aur Sima'i la'nat karte hue yún kahtá thá, Nikal á, tú nikal á, ai khú-ní mard, ai Balíál ke ádmí;

8 Ki KHUDÁWAND ne Sálul ke ghar ke sáre khún ko, ki jis ke 'iwaz tú bádsháh húá, tujh par pherá; aur KHUDÁWAND ne teri saltanat tere bete Abisálúm ke háth di; aur dekh, tū apní badí men giriftár hai, is liye ki tú khúni mard hai.

9 ¶ Tab Zarúyáh ke bete Abishai ne bádsháh ko kahá, Yih mará húa kuttá káhe ko mere khudáwánd bádsháh par la'nat kare? hukm ho, to main jánú, aur us ká sir urá dúp.

10 Bádsháh ne kahá, ki Ai baní Zarúyáh, mujh ko tum se kyá? use la'nat karne do, ki KHUDÁWAND ne use kahá hai, ki Dáúd par la'nat kare. Pas kaun kah saktá hai, ki Tú ne kýún aisá kiyá?

11 Aur Dáúd ne Abishai aur apne sab chákaron ko kahá, Dekh, merá betá hi, jo meri sulb se paidá húa, meri ján ká talib hai: pas ab yih Biuyamíni kyá kuchh na karegá? use chhor do, aur la'nat karne do, ki KHUDÁWAND ne use kahá hai.

12 Sháyad ki KHUDÁWAND mere dukh par nazar kare, aur KHUDÁWAND éj ke din us ki la'nat kó badle men mujh se neki kare.

13 Aur jis waqt Dáúd aur us ke log ráh men chale játe the, to Sima'i pahár ki taraf us ke barábar guzartá thá, aur la'nat kartá thá, aur us ki taraf patthar mártá thá, aur k'hák phenktá thá.

14 Aur bádsháh aur us ke sáre hamráh thake húe áe, aur wahán unhon ne dam liyá.

15 ¶ Aur Abisálúm aur us ke sáre log, ya'ne baní Isráel, Yarusálam men áe, aur Akhituffal us ke sáth thá.

16 Aur aisá húa, ki jab Dáúd ká dost, Húsi Arkí, Abisálúm pás áyá, to Húsi ne Abisálúm ko kahá, ki Bádsháh jítá rahe, bádsháh jítá rahe.

17 Aur Abisálúm ne Húsi se kahá, Kyá tú ne apne dost par yih mihrbání kí? tú apne dost ke sáth kýún na gayá?

18 Tab Húsi ne Abisálúm ko kahá, So nahín; balki jis ko ki KHUDÁWAND, aur yih gaum, aur Isráel ke sáre mard, chun lewen, to main usí ká húngá, aur usí ke sáth rahúngá.

19 Aur phir main kis kí k'hidmat

karún? kyá main us ke bete kí k'hidmat na karún? jaise main ne tere báp ke huzúr men k'hidmat kí, waise hi tere huzúr men bhí k'hidmat karúngá.

20 ¶ Tab Abisálúm ne Akhituffal ko kahá, Tum ápas men saláh lo, ki ham kyá karen.

21 So Akhituffal ne Abisálúm se kahá, ki Apne báp kí haramon pás, jinhen wuh ghar kí nigáhlúni ko chhor gayá hai, andar já: is liye ki jab sáre Isráel sunenge, ki tere báp ko tujh se nafrat hai, to un sab ke háth, jo tere sáth hai, qawí honge.

22 So unhon ne qasr kí chhat par Abisálúm ke liye k'haima khará kiyá; aur Abisálúm sáre baní Isráel ke sámhne apne báp kí haramon ke pás andar gayá.

23 Aur Akhituffal kí mashwarat, jo un rozon men wuh kartá thá, aisí hotí thí, ki goyá Khudá ke kalám ke wasile us ne daryáft kí thí: so Akhituffal kí mashwarat Dáúd aur Abisálúm kí k'hidmat men aisí hí thí.

XVII BÁT.

PHIR Akhituffal ne Abisálúm se kahá, Mujhe parwánagi de, ki main abhi bárah hazár mard chun lún, aur isí ráat uthke Dáúd ká pichhá karún:

2 Aur jis waqt ki wuh thaká mánda, aur us ke háth dhíle hon, to main us par já parúngá, aur use daráúngá, ki us ke sáre hamráh bhág jáwenge, aur main faqat bádsháh hí ko már lúngá:

3 Aur main sab logon ko teri taraf phiráúngá; ki wuhí mard, jise tú taláh kartá hai, us ká ákhir honá sab ke phirne ke barábar hai: yún sab ke sab salámat rahenge.

4 So wuh bát Abisálúm aur Isráeli sáre buzurgon kí nazar men achchhi thí.

5 Aur us waqt Abisálúm ne kahá, ki Húsi Arkí ko bhí buláo, tá ki ham us ke munh kí bhí sunen.

aur khlāf salāh denā. II SAMU'EL, XVII. Us kā Dāūd ko khabar denā.

6 Chunānchi Húsi Abisalúm ke huzúr áyá, aur Abisalúm ne farmáyá aur use kahá, ki Akhituffal yún kahtá hai: so ham aisá karen, yá nahín? tú kyá kahtá hai?

7 Pas, Húsi ne Abisalúm se kahá, ki Yih mashwarat jo Akhituffal ne dí hai, is waqt ke munásib nahín:

8 Chunānchi Húsi ne kahá, ki Tū apne báp ko aur us ke logon ko jántá hai, ki kaise bahádur hai; aur we apne dilon men us richhni kí mánind, jis ke bachche jangal men chhin gaye hon, ranjída húe hai; aur terá báp jangí mard hai, aur wuh logon ke sáth na rahegá.

9 Aur dekh, wuh kisi gár men, yá kisi jagah men, chhipá húa hogá; aur jab shurú' hī men logon men se ba'ze shikast kháwen, to sab men yih charchá hogá ki Abisalúm ke pairaon ká qatl hotá hai.

10 Aur us waqt wuh bhí jo bahádur hai, jis ká dil sher ke dil kí mánind hai, bilkull pighal jáegá; kyúnki sárá Isráel jántá hai, ki terá báp bará bahádur hai, aur us ke hamráh bhí bahádur log hai.

11 So main yih mashwarat detá hún, ki sárá Isráel, Dán se leke Biar-sab'a tak, is qadr log, jis qadr wuh ret hai jo daryá ke kanáre par ho, tere sáth jam'a howen; aur tú áp jang par charhe.

12 So us waqt kisi jagah jahán kahín-wuh ho, ham us par khrúj karenge, aur shabnam ke qatron kí mánind jo zamín par giren, us par názil hongé: tab wuh aur sab log, jo us ke sáth hai, un men ká ek bhí jánbar na hogá.

13 Aur agar wuh kisi shahr men dákhil húa hogá, to sáre baní Isráel rassíán leke us shahr ko charh jáenge, aur ham us ko nále ke bích aisá khínch láenge, ki wahán ek dhoká bhí na mile.

14 Tab Abisalúm aur sáre Isráelí

bole, ki Yih mashwarat, jo Arkí Húsi ne dí, Akhituffal kí mashwarat se achchhi hai. Yih is liye húa, ki KHUDÁWAND ne yún iráda kiyá, ki Akhituffal kí nek mashwarat bátíl kí jáwe, tá ki KHUDÁWAND Abisalúm par balá názil kare.

15 ¶ Ba'd us ke Húsi ne Sadúq aur Abiyátar káhinon se kahá, ki Akhituffal ne Abisalúm ko aur baní Isráel ke buzurgon ko yún saláh dí, aur main ne yún yún mashwarat kí.

16 So ab jald kisi ko bhejke Dáūd se kaho, ki Áj kí rát dasht kí ghátion par mat rah, balki filfau par utar já; tá aisá na ho, ki bádsháh aur sab log jo us ke sáth hai nigle jáwen.

17 Us waqt Yahúnatan aur Akhim'a'az 'Ain-Rájlil par rahe the, ki munásib na thá, ki un kí ámad o raft shahr men záhir howe. Aur ek chhokrí ne jáke unhen khabar kí; so we gaye, aur Dáūd bádsháh ko khabar dí.

18 Lekin ek chhokre ne unhen dekhá, aur Abisalúm se kahá: par we donon phurtí karke nikal gaye, aur Bahúrím men dákhil hoke ek shaḡhs ke ghar men ghuse, jis ke sahn men ek kúá thá; so we us men utar gaye.

19 Aur 'aurat ne ek chádár leke kúe ke munh par bichháí, aur us par dalá húa galla phailá diyá; so kuchh khabar ma'lúm na húi.

20 Aur Abisalúm ke khdám us ghar par us 'aurat pás áe, aur púchhá, ki Akhim'a'az aur Yahúnatan kahán hai? Us 'aurat ne unhen kahá, We nále par ho gaye hongé. Aur jab unhon ne unhen dhúndhá aur na páyá, to Yarusalam ko phir áe.

21 Aur aisá húa, ki jab we phir gaye, to we kúe se nikalke rawána húe, aur jáke Dáūd bádsháh ko khabar dí: aur unhon ne Dáūd se kahá, ki Uth, aur jald par utar: ki Akhituffal ne tum par yún yún mashwarat dí hai.

22 Tab Dáūd aur us ke sáre log jo us ke sáth the uthe, aur Yardan ke

Akhituffal ki kshudkushi. II SAMUEL, XVIII. Abisalum ka shikast pana.

par utar gaye; balki subh ki roshni hote hi ek bhi un men se baqi na tha, jo Yarden ke par na gaya ho.

23 ¶ Aur Akhituffal ne jo dekhá, ki us ki mashwarat par 'amal na húa, to us ne apne gadhe par zin kiyá, aur sawár hoke apne shahr aur apne ghar gaya, aur apne gharane ka bandobast kiyá, aur apne ta'in phansi di, aur mar gaya, aur apne bap ki gor men gara gaya.

24 Aur Dáúd Mahnaim men dakhil húa. Aur Abisalum Yarden ke par utrá, wuh aur Isráel ke sare log us ke sath.

25 ¶ Aur Abisalum ne Yúab ke badlo 'Amásá ko lashkar ka sardar kiyá: yih 'Amásá ek admí ka betá tha, jis ka nam Itrá Isráelí tha, jo Náhas ki beti Yúab ki má Zarúyáh ki bahin Abigail ke pas andar gaya tha.

26 Pas Isráel aur Abisalum ne Jili'ád ki zamin men khaime khare kiye.

27 ¶ Aur jab Dáúd Mahnaim men pahunchá, to aisá húa, ki Náhas ka betá Súbi baní 'Ammún ke Rabbah se, aur 'Ammiel ka betá Makír Lúdi-óar se, aur Barzillí Jili'ádi Rájilím se,

28 Palang, aur basan, aur gili bartaan, aur gehún, aur jau, aur átá, aur bhúna anaj, aur lobiye ki phalián, aur masúr, aur bhúne chane,

29 Aur shahd, aur makkhan, aur bheren, aur gáwá panir, Dáúd ke aur us ke sath ke logon ke khane ke liye lae; kyunki unhon ne kaha, ki We log bayaban men bhúkke aur mande aur piyase hain.

XVIII BA'T.

AUR Dáúd ne un logon ko, jo us ke sath jau'a hús the, shumar kiyá, aur hazaron ke sardar aur saikron ke sardar muqarrar kiye.

2 Aur Dáúd ne logon ki ek tihai Yúab ke qabú men, aur dusri tihai Yúab ke bhai Zarúyáh ke bete Abishai ke qabú men, aur tisi tihai Ittai Játi ke qabú men, kar di, aur unhen

rawana kiyá. Aur bádsháh ne logon se kaha, ki Main bhi zarur tumhare sath niklungá.

3 Par logon ne kaha, ki Tú mat chal; ki agar ham bhág niklen, to unhen kuchh hamári parwá na hogi; aur agar ham ádhe máre jáwen, tau bhi unhen kuchh parwá na hogi: par tú hamare das hazar ke barabar hai: so bihtar yih hai, ki tú shahr men rahke wahan se hamári madad kare.

4 Tab bádsháh ne unhen kaha, Jo tumhen bihtar ma'lum hota hai, main wahi karungá. So bádsháh shahr ke darwaze par sar i rah khara rahá, aur sare log sau sau aur hazar hazar hoke chal nikle.

5 Aur us waqt bádsháh ne Yúab aur Abishai aur Ittai ko farmaya, ki Meri khátir se us jawan, Abisalum hi ke sath muláymat kijiyo. Aur bádsháh ne jo sab sardaron se Abisalum ke haq men farmaya, so sare logon ne suna.

6 ¶ Aur log nikalke maidan men Isráel ke muqabil hue: aur Ifráím ke ban men larai hui;

7 Aur wahan Isráel ke log Dáúd ke khadimon se mare pare, aur us din bis hazar mardon ka sakht qatl húa.

8 Is liye ki us din sari mamlukat men ja ba ja larai hui: chunanchi ban ke sabab jo halak hue, un se jo talwar se mare pare, kabhi ziyada the.

9 ¶ Aur us waqt Abisalum Dáúd ke khadimon ke samne á gaya. So Abisalum khachchar par sawar húa, aur wuh khachchar ek bare balut ke darakht ki moti dalion ke niche ghusa; tab us ka sir balut men atka, aur wuh asman aur zamin ke bich o bich latka húa rah gaya; aur khachchar us ke tale se chala gaya.

10 So ek shakhs ne dekhke Yuab ko khabar ki, aur kaha, ki Dekh main ne Abisalum ko balut ke darakht men latka húa dekhá.

11 Tab Yúab ne us ko, jis ne use

khabar di thí, kahá, Lo, tú ne use 'dekhá, to kyún use márke zamín par na dál diyá? ki main tujhe das misqál chándi aur ek kamarband 'ináyat kartá.

12 Us shaḡhs ne Yúab se kahá, ki Agar hazár misqál chándi mere háth men taulke detá, tau bhí main bádsháh ke bete par háth na uthátá; kyúnki bádsháh ne ham log ke sunte hue tujhe aur Abishai aur Ittai ko tákid karke kahá hai, ki Khabardár, koí Abisálúm jawán ko na chhúwe.

13 Pas agar main aisá kartá, to apní ján par dagá ká khel kheltá; ki bádsháh se to koí bát poshida nahín, balki tú bhí mujh se mukhlálat kartá.

14 Tab Yúab ne kahá, ki Main tere sáth is tarah se der na karún. So us ne tén tír háth men liye, aur un se Abisálúm ke dil ko wár pár chhedá; aur wuh ha'az balút ke daraḡht ke darmiyán jítá thá.

15 Aur das jawánon ne, jo Yúab ke siláhbardár the, Abisálúm ko gherke use mára, aur qatl kiyá.

16 Tab Yúab ne narsingá phúnká, aur log Isráel ká pichhá karne se phire; kyúnki Yúab ne logon ko báz rakhá.

17 Aur unhon ne Abisálúm ko leke ban ke bích ek bare garhe men dál diyá, aur us par pattharon ká ek bará dher kiyá: aur sára Isráel bháḡke ek ek apne khaimo ko gayá.

18 ¶ Aur Abisálúm ne apne jíte jí zamín leke apne liye bádsháhí nasheb men ek sutún nash kiyá thá; kyúnki us ne kahá, ki Merá koí betá nahín, jis se mere nám ki yádgári rahe: aur us ne apná nám us sutún ká bhí rakhá thá: aur áj ke din tak wuh Yád i Abisálúm kahlátá hai.

19 Tab Sadúq ke bete Akhima'az ne kahá, ki Mujhe ijázat ho, ki main daurke bádsháh ko khabar dún, ki KHUĐAWAND ne us ke dushmanon se us ká intiqám liyá.

20 Lekin Yúab ne use kahá, ki A'j ke din tú koí khabar mat de; aur kisi din tujhe khabar deneká kám milegá: par áj tujhe koí khabar na dená cháhiye, is liye ki sháhzáda mar gayá hai.

21 Tab Yúab ne Kúshí ko kahá, ki Já, aur jo kuchh tú ne dekhá hai, so bádsháh se kah. Tab Kúshí ne Yúab ko sijda kiyá, aur daurá.

22 Phir Sadúq ke bete Akhima'az ne dúsrí bár Yúab se kahá, Jo kuchh ho, par mujhe rukhsat dijiye, tá ki Kúshí ke pichhe daur játún. So Yúab bolá, Ai mere bete, tú kyún daurne ká qasd kartá hai, aur dekhá hai ki koí mauq'a kí khabar nahín?

23 Phir us ne kahá, Jo kuchh ho, lekin mujhe daurne do. Tab us ne kahá, Daur. Aur Akhima'az ne maidán kí ráh lí, aur Kúshí se áge barh gayá.

24 Aur us waqt Dáúd donon pháṭakon ke darmiyán baiṭh thá: aur chaukidár pháṭak kí chhat kí díwár par charhá thá; so us ne ánkḡ utháke dekhá, ki ek shaḡhs akelá lapká átá hai.

25 Aur chaukidár chilláyá, aur bádsháh ko khabar kí. So bádsháh ne farmáyá, Agar wuh akelá hai, to us kí zubán par koí khabar hogí. Aur wuh chalto chalte nazdík hotá játá thá.

26 Tab chaukidár ne ek aur áqmí ko dekhá, ki daurá átá hai: aur chaukidár ne darbán ko pukará, aur kahá, ki Dekh, aur ek shaḡhs akelá daurá átá hai. Aur bádsháh bolá, ki Wuh bhí khabar látá hogá.

27 Tab chaukidár ne kahá, ki Mujhe pahle ke daurne kí chál Sadúq ke bete Akhima'az kí chál kí tarah ma'lúm hotí hai. Tab bádsháh bolá, Wuh nek mard hai, aur achchhí khabar látá hai.

28 Aur Akhima'az chilláyá, aur bádsháh se bolá, ki Salám. Aur bádsháh ke áge aundhá hoke girá, aur

aijda kiya, aur kahā, ki KHUDĀWAND terā Khudā kyā hī mubārak hai, ki jis ne un ādmīon ko, jinhon ne mere khudāwand bādshāh par dast-darāzī ki thī, qābū men kar diyā hai.

29 Tab bādshāh bolā, Abisālūm jawān salāmat hai? Akhima'az ne kahā, ki Jis waqt Yūab ne bādshāh ke khādīm ko, aur tere khādīm ko bhejā, us dam main ne ek barī harbarī dekhi, par main nahīn jāntā, ki wuh kyā thī.

30 Tab bādshāh ne kahā, Ek taraf jā, aur yahāū kharā rah. So wuh ek taraf jāke kharā ho rahā.

31 Aur dekho, ki Kūshī āyā. Aur Kūshī ne kahā, Mere khudāwand bādshāh, khabar lāī jāī; ki KHUDĀWAND ne āj ke din un sab se, jo terī mukhālafat men uthe the, terā badlā liyā.

32 Tab bādshāh ne Kūshī se pūchhā, ki Abisālūm jawān salāmat hai? Aur Kūshī ne jawāb deke kahā, ki Mere khudāwand bādshāh ke dushman, aur we sab, jo bādshāh ki mukhālafat men tere zarar ke liye uthte hai, usī jawān ki tarah ho jāen.

33 ¶ Tab bādshāh nipaṭ dilgīr hūā, aur us koṭhrī par, jo plāṭak ke ūpar thī, rotā hūā charḥ gayā: aur charḥte hūe yūn kahtā jāīā tūā, Ilāe, mere beṭe Abisālūm, mere beṭe, mere beṭe Abisālūm! kāsh ki tere i'waz main martā, ai Abisālūm, mere beṭe, mere beṭe!

XIX BĀ'IL

AUR Yūab se kahā gayā, ki Dekh, bādshāh Abisālūm ke liye rotā pītā hai.

2 Aur wuh rihāī, jo us dīn hūī thī, sāre logon ke rone kā sabab hūī; kyūnki logon ne us dīn khabar sunī, ki bādshāh apne beṭe ke liye dilgīr hai.

3 Aur log us dīn chorī se shahr men dākhil hūe, jaisā ki log jo larāī se ohāgte hūe sharminda hoke āwen.

4 Aur bādshāh ne apnā munh ghāmpā, aur bādshāh buland āwāz se

royā, aur kahā, ki hāe, mere beṭe Abisālūm! hāe, Abisālūm, mere beṭe; mere beṭe!

5 Tab Yūab ghar men bādshāh pās āyā, aur kahā, Tū āj ke dīn apne sab chākaron, ki jinhon ne āj ke dīn terī jān, aur tere beṭon aur terī beṭion ki jāne, aur terī jorūon ki jāne, aur terī haramon ki jāne, bachāin, un ke munh ki sharmindagī kā bā'is hūā;

6 Ki tū apne dushmanon ko piyār kartā hai, aur apne doston se kinā rakhtā hai. Kyūnki tū ne āj ke dīn yūn zāhir kiya, ki tuihe na sardāron ki parwā hai, na khādīmōn ki; ki āj ke dīn main dekhtā hūn, ki agar Abisālūm jītā hotā, aur ham sab āj ke dīn mar jātē, to terī nazar men bahut achchhā ma'lūm hotā.

7 So ab uth, bāhar nikal, aur apne khādīmōn ko dilāsā de; ki main KHUDĀWAND ki qasam khātā hūn, ki agar tū bāhar na jāegā, to rāt tak ek bhī tere sāth nahīn rahne kā; aur yih tere liye un sab āfaton se, jo ibtidā e jawānī se ab tak tujh par parīn, bahut bad hogā.

8 So bādshāh uthā, aur darwāze par baithā: aur sab logon ko khabar pahunchī, ki Dekho, bādshāh darwāze par baithā hai. Tab sab log bādshāh pās āke jam'ā hūe, ki sāre Isrā'elī apne apne khaime ko bhāḡ gaye the.

9 ¶ Aur Isrā'el ke sāre firqon ki tamām qaum āpas men jhagartī thī, aur kahtī thī, ki Bādshāh ne hamāre dushmanon ke hāth aur Filistīon ke hāth se ham ko bachāyā; aur ab wuh Abisālūm ke sāmne manilkat se bhāḡ gayā hai.

10 Aur Abisālūm, jise ham ne mamsūh karke apnā hākīm kiya thā, rau men mārā parā. So ab tum bādshāh ke phir lāne ki bābat kyūn ek bāt bhī nahīn bolte ho?

11 ¶ Tab Dāūd bādshāh ne Sadūḡ aur Abiyātar kāhinon ko kahlā bhejā, ki Banī Yahūdāh ke buzurgon se kaho.

ki Tum bádsháh ke ta'in ghar men pher láné men kyún sab se ziyáda gáfil húa ho, kháss karke jis hál ki sáre Isráel kí bátén bádsháh ko, ghar hí men, pahunchín?

12 Aur tum mere bhái ho, aur tum meri baddián aur mere gosht ho: pas tum bádsháh ko pher láné men kyún sab se pichhe par gaye ho?

13 Aur 'Amásá se kaho, Kyá tú meri haddi aur merá gosht nahín? so agar main tujh ko Yúab kí jagah apne huzúr men hamesha ke liye lashkar ká sardár na karún, to Kḥudá mujh se aisá hí kare, balki us se bhí ziyáda kare.

14 Aur us ne sáre baní Yahúdáh ká dil is tarah se pherá, jaise kisi ek ká dil pherá játa hai; chunánci unhon ne bádsháh ko paigám bhejá, ki 'Tú apne sab khádimon samet phir chala á.

15 So bádsháh phirá, aur Yardan pár áyá. Aur sáre baní Yahúdáh Jiljál tak áe, ki bádsháh ká istiqbál karen, aur use Yardan ke pár le áwen.

16 ¶ Aur Jirá ká betá Sima'i Binyamíní Bahúrím se jaldí karke chala, aur baní Yahúdáh ke sáth sharík hoke Dáúd bádsháh ke istiqbál ko áyá.

17 Aur us ke sáth Binyamíní hazár jawán the; aur Zíbbá Sául ke ghar ká khádim, apne paudrah betén aur bis chákaron samet áyá; aur we bádsháh ke sámhne Yardan ke pár utre.

18 Aur guzáre kí ek kishtí pár gayí, ki bádsháh ke gharáne ko le jáwe, aur aur kám jo us kí nazar men achchá ho so kare. Aur Jirá ká betá Sima'i bádsháh ke sámhne, us ke Yardan pár pahunchte hí, aundhá hoke girá;

19 Aur bádsháh ko kahá, Ai mere khudáwand, gunáh mujh par mat dhar, aur us ko, jo tere bande ne, jis din kí merá khudáwand bádsháh Yarusalam se niklá, bar'aksá se kahá thá, yád na kar, ki bádsháh use apne dil men rakhe.

20 Kyúki terá banda jántá hai, ki main ne gunáh kiya hai; aur dekh, áj ke din main Yúsuf ke gharáne men se pahle niklá, ki apne khudáwand bádsháh ke istiqbál karne ko utrún.

21 Aur Zarúyáh ke bete Abisháí ne jawáb men kahá, Kyá Sima'i is bá'is mára na jáegá, ki us ne Kḥudáwand ke masih par la'nat kí?

22 Aur Dáúd ne farmáyá, Ai baní Zarúyáh, mujhe tun se kyá, ki tum áj ke din mere mukhálif ho jáo? kyá Isráel men se koi ádmi áj ke din qatl kiya jáwe? kyá main to yih nahín jántá, ki main áj ke din Isráel ká bádsháh hún?

23 Tab bádsháh ne Sima'i ko kahá, Tú mára na jáegá. Aur bádsháh ne us par qasam kí.

24 ¶ Phir Sául ká betá Mifibusat bádsháh ke istiqbál ko utrá; aur us ne, jis din se ki bádsháh niklá thá, us din tak ki wuh sulámat phir áyá, na to apne pánw dhoe the, aur na apni dárhi sanwári thi, aur na apne kapre dhulwáe the.

25 Aur aisá hutá, ki jab wuh Yarusalam men bádsháh se milne áyá, to bádsháh ne use kahá, Mifibusat, kis liye tú hamáre sáth na gayá?

26 Us ne jawáb diyá, Ai mere khudáwand aur bádsháh, mere chákár ne mujh se dagá kí: tere bande ne kahá thá, ki Main apne liye gadhe par zín bándhúngá, tá ki main sawár hoún, aur bádsháh pás jáún; kí terá khádim langrá hai.

27 So us ne mere khudáwand bádsháh ke huzúr mujh par, jo terá banda hún, tuhmat kí; par merá khudáwand bádsháh to Kḥudá ke frishte kí mánind hai: so jo teri 'zarón men achchá ma'lúm ho, so kar.

28 Kí mere báp ká sára gharáuá mere khudáwand bádsháh ke áge murdon kí mánind thá: par tú ne apne bande ko un men bihláya, jo tere dastarkhwan par khána kháte

haiñ. Pas, mere liye kyá munásib hai, ki ab bádsháh ke áge ziyáda shikwá karúñ?

29 Tab bádsháh ne use farmáyá, ki Tú apná ahwál kyúñ bayán kartá játá hai? main to kah chuká, ki Tú aur Zúbá kheton ko bánt lo.

30 Aur Mifibusat ne bádsháh ko kahá, ki Hán, wuh sab le lewe; jis hál ki merá khudáwand bádsháh apno ghar men phir salámat pahunchá.

31 ¶ Aur Barzillí Jilí'adí Rájilím se utarke bádsháh ke sáth Yardan pár gayá, tá ki use Yardan ke pár le chale.

32 Aur yih Barzillí niháyat búrhá, balki assí baras ká thá: aur us ne bádsháh ko, jab ki wuh Mahnaim men pará thá, rasad pahuncháí thí; is liye ki wuh bahut bará ádmí thá.

33 So bádsháh ne Barzillí ko farmáyá, ki Tú mere sáth pár chal, ki main Yarusálam men apne sáth terí parwarish karúngá.

34 Aur Barzillí ne bádsháh ko jawáb diyá, ki Ab main kitne din jíúngá, jo bádsháh ke sáth Yarusálam ko chapñ jáúñ?

35 Ki áj ke din main assí baras ká ho chuká; aur kyá main nek o bad men imtiyáz kar saktá hún? aur kyá terá banda, jo kuchh khátá pítá hai, us ká mazá ján saktá hai? aur kyá main gánewálon aur gánewálon ká gáná sun saktá hún? pas, terá banda apne khudáwand bádsháh par kis wáste bár howe?

36 Ki terá banda thorí dúr tak Yardan ke pár bádsháh ke sáth játá; aur kyá zarúr hai, ki bádsháh mujh se badle men itná sulúk kare?

37 Apne bande ko rukhsat kijiye, ki phir jáe, tá ki main apne shahr men marúñ, aur apne báp aur apní má kí gor ke áspás garúñ. Par dekh, terá banda Kimhám házir hai; wuh mere khudáwand bádsháh ke sáth pár jáwe; aur jo kuchh tujhe bhalá ma'lúm ho, so us se kar.

38 Tab bádsháh ne jawáb diyá, ki Kimhám mere sáth pár jáe, aur main us se, jaise terí marzi hogí, waise sulúk karúngá: aur jo kuchh tó mujh se mángegá, so tere liye main karúngá.

39 Aur sab log Yardan ko pár ho gaye. Aur jab bádsháh pár áyá, to bádsháh ne Barzillí ko chumá, aur us ke liye barakat cháhí; aur wuh apne makán ko phir gayá.

40 Tab bádsháh Jiljál ko rawána húa, aur Kimhám us ke sáth chalá: aur Yahúdáh se sab log, aur Isráel ke logon men se bhí ádhe, bádsháh ke sáth guzre.

41 ¶ Aur dekho, ki Isráel ke sab log bádsháh pás áe, aur bádsháh se kahá, ki Hamáre bhái baní Yahúdáh tujhe kyúñ churá láe, aur jáke bádsháh ko, aur us ke gharáne ko, aur Dáúd ke sab sáthwále logon ko, Yardan pár se le áe?

42 Tab sáre baní Yahúdáh ne baní Isráel ko jawáb diyá, Yih is liye hai, ki bádsháh ko ham se nazdík ká rishta hai; so tumhen is sabab se ham par kyúñ rashk átá hai? kyá ham ne bádsháh ká kuchh khá líyá hai? yá us ne hamen kuchh 'inám diyá hai?

43 Phir baní Isráel ne baní Yahúdáh ko jawáb diyá, aur kahá, ki Ham ko bádsháh se das nisbaten haiñ, aur hamára haqq tum se ziyáda Dáúd par hai: pas, tum ham ko kyúñ haqír jánte ho, ki tum ne bádsháh ke pher láne men pahle ham se saláh na pú-chhí? Aur baní Yahúdáh kí bátén baní Isráel kí bátón se bahut sakht thin.

XX BĀB.

AUR ittifaqan wahāñ ek Bali'ālī shakhs Binyamīnī thā, jis ká nām Sib'a bin Bikrī thā: us ne narsingā phūnkā, aur kahā, ki Na to hamārā hissa Dāūd ke sāth hai, aur na hamārī mirās Yassī ke betē ke sāth hai: ai Isráel, apne apne khāime ko chalo.

Sib'a bin Bikri ká fasád. II SAMUEL, XX. *Yúab ká Amásá ko mārñá.*

2 So har ek Isráelí Dáúd kí pairaui ko chhorke Sib'a bin Bikri ke pichhe ho liyá: lekin Yahúdáh ke log Yardan se leke Yarúsalam tak apne bádsháh se lipte rahe.

3 ¶ Aur Dáúd Yarúsalam ke bích apne ghar men dákhil húa. Aur bádsháh ne apní un das haramon ko, jinhen wuh apne ghar kí nigáhbáni ke liye chhor gayá thá, leke qaid men rakhá, aur un ke liye kháná muqarrar kiya, par un ke pás na gayá. Pás we apne marne ke din tak qaid men rahín, aur randápe men guzrán kartí thin.

4 ¶ Aur bádsháh ne 'Amásá ko hukm kiya, kí Tín din ke darmiyán baní Yahúdáh ko mujh pás jam'a kar, aur tú bhi yahán házir ho.

5 So 'Amásá gayá, kí baní Yahúdáh ko faráham kare; par us ne us waqt se, jo us ke liye muqarrar kiya thá, ziyáda derí kí.

6 Tab Dáúd ne Abishai se kahá, kí Ab Sib'a bin Bikri kí taraf se ham ko Abisálum kí banisbat ziyáda nuqsán hogá: so tú apne khudáwand ke khádimon ko le, aur us ká pichhá kar; na ho, kí wuh muhkam shahron men jáwe, aur hanári nazar se bach nikle.

7 So us kí pairaui men Yúab ke log, aur Karetí, aur Faletí, aur sáre bahádur, nikle, aur Yarúsalam se báhar gaye, kí Sib'a bin Bikri ká pichhá karen.

8 Aur jab we us bare patthar ke nazdik, jo Jiba'un men hai, pahunche, to 'Amásá un ke áge se áya. Aur Yúab ne apní poshák jo pahine thá kasí thí, aur us ke úpar ek patká thá, ma'a talwár ke, miyán kí húi, jo us kí kamar men bandhí thí, aur játe játe wuh nikal pari.

9 So Yúab ne 'Amásá ko kahá, Ai mere bhái, tú salámati se hai? Aur Yúab ne 'Amásá kí dárhi dahne háth se pakri, kí us ká bosa lewe.

10 Aur 'Amásá ne us talwar ká, jo Yúab ke háth men thí, khyál na kiya:

so us ne us se páncwín paslí par aisá mārā, kí us kí antríán zamín par nikal parín, aur dúsrá wár na kiya; so wuh mar gayá. Phir Yúab aur us ká bhái Abishai Sib'a bin Bikri ke pichhe rawána hue.

11 Tab ek shakhs Yúab ke jawánon men se us ke pás khará rahá, aur yún bolá, Jo koi Yúab se rázi hai, aur jo koi Dáúd kí taraf hai, so Yúab ke pichhe chale.

12 Aur 'Amásá ráste ke darmiyán lahu men lot pot kar rahá. Aur jab us shakhs ne dekhá, kí sab log kharé hai, to wuh 'Amásá ko ráh par se maidán men khinch le gayá, aur use kaprá urhá diya; is liye kí dekhá, kí jo koi us ke nazdik áya, so khará húa.

13 Aur jab wuh ráh par se use uthá le gayá, to sab log Yúab ke sáth Sib'a bin Bikri ká pichhá karne ko rawána hue.

14 ¶ So wuh sáre baní Isráel ke firqon men hotá húa Abil, aur Bait-Ma'akah, aur sáre Biarim tak gayá; aur we sab bhi jam'a hue, aur us ke pichhe chale.

15 Aur unhon ne áke use Bait-Ma'akah ke Abil men gherá, aur shahr ke sámhne ek damdama bándhá, aur wuh diwár ke barábar rahá; aur sab log, jo Yúab ke sáth the, koshish kar rahe the, kí diwár ko girá den.

16 ¶ Us waqt ek dánishmand 'aurat shahr men se chillá, aur kahá, kí Suno, suno; mihrbáni se Yúab ko kaho, kí Yahán nazdik áye, kí main tujh se kuchh kahún.

17 Aur jab wuh us ke nazdik áya, to us aurat ne use kahá, kí Kyá tú Yúab hai? Wuh bolá, Main wuhí hún. Tab us ne use kahá, kí Apní bándí kí bát suniye. Wuh bolá, Main suntá hún.

18 Tab wuh bolí, kí Qadim zamáne men yih masal kahte the, kí We zarúr Abil se mashwarat cháhenge: aur is tarah we kám ko khatm karte the.

19 Aur main Isráel men sulhkhwáh aur diyánatdár hún: so tú chálhá hai, ki ek shahr ko, aur us ko, jo Isráel kí ek má thí, halák kare: so tú kyún KHUDÁWAND kí mírás ko nigalno chálhá hai?

20 Yúab ne jawáb diyá, aur kahá, Yih mujh se dūr rahe, yih mujh se dūr rahe, ki nigal jáún, yá halák karún.

21 Yih aísí bát nahín: balki koh i Isráim ká ek shakhs, jis ká nám Sib'a bin Bikri hai, us ne bádsháh par, ya'ne Dáúd par apná háth utháya hai: so faqat usí ko mere hawále kar do, ki main shahr se chálá jáún. Us 'aurat ne Yúab ko kahá, Dekh, us ká sir dívár par se tujh pás phenk diyá jágá.

22 Tab wuh 'aurat apní dānāí se sab logon ke pás gayí. So unhon ne Sib'a bin Bikri ká sir kátke báhar Yúab kí taraf phenk diyá. Tab us ne narsingá phúnká, aur log shahr par se uthke ek ek apne kháime ko gaye. Aur Yúab phirke Yarásalam men bádsháh pás áyá.

23 ¶ Aur Yúab Isráel ke sáre lashkar ká sardár thá, aur Isínáyáh bin Yalmiyad'a Karetion aur Faletion ká sardár thá;

24 Aur Adúrám khiráj ká dároga thá; aur Akhlitúd ká betá Yahúsafat muhárib thá;

25 Aur Siba' munshí thá; aur Sadúq aur Abiyátar káhin the;

26 Aur 'Irá Yáiri bhí Dáúd ká ek sardár thá.

XXI BĀ'Ā.

PHIR Dáúd ke 'asr men pai á pai ún sál kál pará; aur Dáúd ne KHUDÁWAND ke huzúr saláh púchhi. So KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Yih Sálul ke aur us ke khúurez gharáno ke sabab se hai, ki us ne Jiba'únion ko qatl kiyá.

2 Tab bádsháh ne Jiba'únion ko talab kiyá, aur un se bát kahí. (Aur yih Jiba'úní Isráel kí nās men se na the. balki Amúri the jo báqí rah gaye

the; aur baní Isráel ne un se qasam kí thí; aur Sálul ne cháhá, ki unhen qatl kare; kyúuki use baní Isráel aur baní Yahúda' ke sabab gairat thí.)

3 So Dáúd ne Jiba'únion se kahá, Main tumháre liye kyá karún, aur main kis chíz se kafára dún, tá ki tum KHUDÁWAND kí mírás ke liye barakat cháho?

4 So Jiba'únion ne use kahá, ki Ham Sálul se aur us ke gharáno se rópe aur sone ke tálíb nahín; aur na tú hamáre liye Isráel ke kisi mard ko ján se már. So wuh bolá, Pas, aur tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún?

5 Tab unhon ne bádsháh ko jawáb diyá, ki Wuh shakhs, jis ne hamen halák kiyá, aur hamáre mukhálatat par aise manstíbe bándhe, ki ham nábud kiye jáwen, aur Isráel kí kisi manlukat men báqí na rahen,

6 So us ke beton men se sát ádmion ko hamáre hawále kar, ki ham unhen KHUDÁWAND ke liye KHUDÁWAND ke barguzide Sálul ke Jibi'ah men latká den. Tab bádsháh bolá, ki Main unhen hawále karúngá.

7 Par bádsháh ne Misibusat bin Yúatan bin Sálul par rahmat kí, us qasam ke sabab, jo unhon ne, ya'ne Dáúd aur Sálul ke beté Yúatan ne, KHUDÁWAND ko darmiyán deke ápas men kháfi thí.

8 Par bádsháh ne Aiyáh kí betí Risfah ke do beté, jo Sálul ke liye janí thí, ya'ne Armúni aur Misibusat; aur Sálul kí betí Maikal ke pánch beté, jo Barzilli Mahúlátí ke beté 'Adriel ke liye janí thí, pakrá;

9 Aur unhen Jiba'únion ko hawále kiyá, aur unhon ne unhen tile par KHUDÁWAND ke huzúr latká diyá: we sátion ke sát faná hue, aur fasl ke auwal mausim men, us ke pahle dinon men, jis waqt kí jau káttá shurú' húa thá, we máre gaye.

10 ¶ Tab Aiyáh kí betí Risfah ne

tá; ka libás liyá, aur shurú' i fasil se us ko apne wáste chatán par bichhá diyá, jab tak ki ásmán se un par páni pārná shurú' húa; so us ne unhen din ko hawáí parandon se, aur rát ko janglí darindon se, bacháyá, ki unhen na chhúwen.

11 Aur Dáúd ko khabar pahunchí, ki Sáúl kí haram Aiyáh kí betí Rísfah ne yún kiyá.

12 ¶ So Dáúd ne jáke Sáúl kí haddíon, aur us ke bete Yúnatan kí haddíon ko, Jili'ád ke Yabísíon se phér liyá; ki we unhen Baitshán ke kúche men se, jis waqt ki Filistíon ne Sáúl ko Jib'tá men mára, aur unhen latká diyá thá, churá le gaye the.

13 So wuh Sáúl kí haddíon aur us ke bete Yúnatan kí haddíon ko wahán se le áyá, aur in sab kí haddíon ko, jo latká gaye the, jam'a karwáyá.

14 Aur unhen ne Sáúl aur us ke bete Yúnatan kí haddíon ko Binyamíní zamín Ke Zil'a men, us ke báp Qís kí gor men, gárá: aur sab, jo kuchh kí bádsháh ne farmáyá, unhen ne kiyá. Aur ba'd us ke us sarzamin kí bábat Khudá ne minnaton sun lín.

15 ¶ Aur Filistí Isráel se phir lare; aur Dáúd apne k'hádímon ko sáth niklá, aur Filistíon se lará; aur Dáúd be-táb ho gayá.

16 Us waqt Ishbi-banúb ne, jo Rafá ke beṭon men se thá, jis ke neze ká phal wazn men tén sau misqál thá, aur wuh ek nayá tegá bándhe thá, cháhá, ki Dáúd ko már le.

17 Par Zaríyáh ke bete Abishai ne us kí kumak kí, aur us Filistí par wár kiyá, aur use qatl kiyá. Tab Dáúd ke logon ne use qasam dí, aur kahá, ki Tú phir kabhí hamáre sáth jang par mat nikliyo, tá ki Isráel ká chirág bujh na jáe.

18 Aur aisá húa, ki ba'd us ke phir Filistíon se Júb men larái húi: tab Húsátí Sibbí ne Saf ko, jo Rafá ke beṭon men se thá, qatl kiyá.

19 Aur phir Filistíon se Jáb men ek aur larái húi: tab Ilhanán bin Ya'ri i A'rijím ne, jo Baitlaham ká thá, Játí Júliyat ko, jis ká neza aisá thá, jaisá ki juláhon ká shahatír hotá hai, mára.

20 Phir Ját men ek aur larái húi, aur wahán ek bará qadd-áwar shakhs thá; us ke har háth men aur har pánw men chha chha unglián thín, jo sab kí sab chaubís hoti hai; aur yih bhí Rafá ko paidá húa thá.

21 Us ne, jis waqt ki Isráel ko ta'ana diyá, us waqt Dáúd ke bhái Sima'i ke bete Yahúnatan ne use mára.

22 Yihí cháron Rafá ke sulb se Ját men paidá húa, aur Dáúd ke háth se aur us ko k'hádímon ke háth se máre pāre.

XXII BA'B.

AUR Dáúd ne, jis din ki KHUDÁ-WAND ne us ko us ko sáre dushmanon aur Sáúl ke háth se ribái dí, KHUDÁWAND ke áge is gít kí báten kahín:

2 Aur wuh bolá, ki KHUDÁWAND merí chatán, aur merá garh, aur merá chhuránawálá hai;

3 Merí chatán ká Khudá hai. us par merá bharosá hai; wuh merí sipar hai, aur merí naját ká síng hai; merá únchá burj, aur merí panáhgháh, aur merá naját-denewálá hai; tú hí mujhe zulm se bachátá hai.

4 Main KHUDÁWAND ko pukáringá, jo sitáish ke láiq hai: yún hí main apne dushmanon se chhuráyá játingá.

5 Ki maut kí lahon ne mujhe gherá; Bali'álí logon ke sailábon ne mujhe dārayá.

6 Gor ke dukhon ne mujh ko gherá; maut ke phandon ne mujhe ágo se já liyá.

7 Apní musibat ke waqt main ne KHUDÁWAND ko pukará, aur apne Khudá ke ágo chilláyá: us ne apní haikal men se merí áwáz suní, aur merá nála us ke kánon tak pahunchá.

8 Tab zamín larzí aur kámpí; ásmán kí bunyádeñ hil gayíñ aur larzíñ, is liye kí wuh gussewar húa.

9 Ús ke nathnoñ se ek dhunwán uth rahá, aur us ke muñ se ág nikalke khátí gayí, kí jis se koele dahak gaye.

10 Ús ne ásmán ko jhukáyá, aur wuh níche utrá, aur andherá us ke páñwon tale thá.

11 Wuh ek karúbí par sawár hoke urá; aur hasá ke paron par namúd húa.

12 Aur us ne apne girdágird tárikí kí qanáteñ kharí kíñ, kále páñion aur bádalon kí ghatá ke sáth.

13 Ús chamak se, jo us ke áge áge hotí thí, koele sulge.

14 KHUDÁWAND ásmán par se garjá, aur 'Ta'álá ne apní áwáz sunáí.

15 Aur tír cháláe, aur unheñ tittar bittar kiyá; bijlí bhí chamkái, aur unheñ shikast dí.

16 KHUDÁWAND kí jhunjhláhat se, aur us ke nathnoñ ke dam ke jhoke se, samundar kí tháheñ namúd húñ; dúnyá kí neweñ khul gayíñ.

17 Us ne úpar se bhejá, aur mujhe pakar líyá; us ne mujhe bahut páñion meñ se khínchke níkalá.

18 Us ne mujhe mere qawí dushman se, aur un se, jo merá kína rakhte the, chhuráyá; kí we mujh se niháyat zabardast the.

19 Unhon ne merí musíbat ke din mujhe áge se já líyá: par KHUDÁWAND merá takiya thá.

20 Wuh mujh ko kusháda inakán meñ níkal láyá: us ne mujh ko naját bakshí, is liye kí wuh mujh se khusht thá.

21 KHUDÁWAND ne merí rástí ke muwáfiq mujh ko jazá dí; aur mere háthhon kí pákízagi ká mujhe badlá diyá.

22 Kyúñki main ne KHUDÁWAND kí ráhon kí muháfazat kí, aur main ne apne KHUDÁ kí pairaui se sarkashí na kí.

23 Kí us kí sárí 'adáláteñ mere zer í nazar rahíñ: aur us ke ahkám jo hain, so main ne unheñ apne se dúr na kiyá.

24 Main us ke huzúr meñ rást thá, aur main ne apne ta,ín apní badkárí se báz rakhá.

25 So KHUDÁWAND ne merí rástí aur merí pákí ke muwáfiq, jo us kí áñkhon ke sámhne thí, mujh ko sila diyá.

26 Tú rahm-karnewále par rahm kartá hai, aur rástí-karnewále ko apne ta,ín rást dikhlatá hai.

27 Tú un ko, jo khális hain, apne ta,ín khális dikhátá hai; par jo terhe hain, tú un par apne ta,ín terhá záhir kartá hai.

28 Tú un logon ko, jin par bipat parí hai, bachátá hai: par jo ghamand rakhte hain, un par terí áñkhon lagí hain, tá kí unheñ past kare.

29 Kí tú, ai KHUDÁWAND, merá chirág hai: aur KHUDÁWAND mere andhere ko roshan karegá.

30 Terí kumak se main ek fauj par daurtá hún: main apne KHUDÁ kí kumak se díwár kúd gayá.

31 KHUDÁ jo hai, us kí ráh kámil hai; KHUDÁWAND ká kalám sáf, táyá húa, hai: wuh un sab kí, jinheñ us ká bharosá hai, sipar hai.

32 KHUDÁWAND ke siwá kaun KHUDÁ hai? aur hamáre KHUDÁ ko chhorko kaun chatán hai?

33 KHUDÁ merí qúwat aur merá zor; aur wuhí merí ráh kámil kartá hai.

34 Wuh mere páñwon ko harní ke se banátá hai; wuh mujh ko mere únche makánon par bithátá hai.

35 Wuh mere háthhon ko larne kí ta'ím detá hai, aisá kí pítal kí kamán mere bázuon se jhukáí jái hai.

36 Tú hí ne apní naját kí sipar mujh ko bakshí: aur terí hí mihrbání ne mujh ko buzurg kiyá.

37 Tú ne mere qadam mere tale

kusháda kiye, aísá ki mere ṭakhne ḍagmagáte nahín.

38 Main ne apne dushmanon ká pichhá kiya, aur unhen faná kiya, aur mujh na morá, jab tak ki unhen nábtú na kiya.

39 Main ne unhen khá liya, aur unhen zakhmí kiya, aísá ki we úth na saken; hán, we mere qadamon tale pare hain.

40 Kyúñki tú ne jang ke liye zor se merí kamar bándhí: we, jo mujh par charh áte hain, tú ne un ko mere zer kar diya.

41 Tú hí ne mere dushmanon kí píth mujh ko dikhláí, tá ki main unhen, jo merá kína rakhte hain, káṭ ḍálún.

42 We intizár men the, par chihuránawálá koí na ṭhahrá; KHUDÁWAND kí taraf bhí, par us ne unhen jawáb na diya.

43 Tab main ne unhen aísá písá, kí gard kar diya; main ne un ko aísá raundá, kí ráste kí kíchar ho gaye, aur unhen bithrá diya.

44 Tú hí ne mujh ko mere logon ke jhagre se chhuráya; tú hí ne mujh ko gair-qaumon ká sardár kiya; ek guroh, jise main nahín pahcháutá, merí bandagí karegi.

45 Ajnabí log merí khushámad karenge; yihí, kí sunenge, aur mere farmánbardár ho jáenge.

46 Ajnabí log faná ho jáenge, aur we apne ár ke makánon men dahshat kháenge.

47 KHUDÁWAND zinda hai; aur merí Chatán mubárák hai; merí naját kí chatán ká KHudá buland aur balá hai.

48 KHudá hí hai, jo merá intiqám letá hai, aur logon ko mere zer kar detá hai.

49 Aur wuh mujhe mere dushmanon ke darmiyan se nikál látá hai: tú hí mere hamla-karnewálon par mujhe buland kartá hai: tú hí ne zálím ádmí se mujh ko riháí dí hai.

50 So main, ai KHudá, qaumon ke bích terá shukr karúngá, aur tere nám ke gít gáúngá.

51 Kí wuh apne bádsbáh kí naját ká burj hai: aur apne masíh Dáúd par, aur us kí nasl par, abad tak rahm karnewálá hai.

XXIII BA'B.

YIH Dáúd ká pichhlá kalám hai. Yassi ke beté Dáúd ne kahá, aur us shakhs ne, jo sarfaráz kiya gayá thá, kahá, Ya'qúb ke KHudá ke masíh ne, jo Isráel men achchhlá gánewálá thá, kahá,

2 KHUDÁWAND kí Rúh mujh men bolí, aur us ká sukhán merí zubán par thá.

3 Isráel ke KHudá ne kahá, Isráel kí Chatán ne mujhe kahá, Insán par saltanat kartá húa ek Sádiq hai, khudátarsí ke sáth hukúmat kartá húa.

4 Aur wuh subh kí roshnÍ ke mánind hogá, jab kí súraaj nikaltá hai; aísí subh, kí jis ke sáth badlián nahín hotín; aur ghás kí mánind, jo bārish ke ba'd karí dhúp ke bá'is zamín se nikaltí.

5 Agarchi merá ghar KHudá kí banisbat is daul ká nahín, lekin us ne ek abadí 'ahd, jo sab chizon men árasta aur pácdár hai, mere sáth kiya hai: kí merí sárí salámatí, aur merá sára shauq, yihí hai, báwujúde kí wuh use na ugáwe.

6 ¶ Par Bali'ál ke log, sab ke sa. kánton kí mánind ukhár phenke jáenge; kyúñki we háthon se pakre nahín játe:

7 Aur jo shakhs kí unhen chhúá cháhe, use zarúr hai kí lohá ya neza ke phal ko us kám men láwe; aur we wahín ke wahín ág se jaláe jáenge.

8 ¶ Aur Dáúd ke baháduron ke nám ye hain: pahlá Ta-Hakmúni, jo kursí par baithtá thá, sardáron ka ra'is thá; wuhí Adíno thá, jo Ezní kahláya; usí ne áth sau par bhálá

chaláyá, aur unhen ek hí waqt qatl kiyá.

9 Us ke ba'd Dáúd ká betá Ili'azar Akhúhí; yih un tín pahlawánon men se ek thá, jo Dáúd ke sáth charh gaye the, jab ki us ne un Filistion ko jo jang par charhe the ta'na diyá thá, aur sare bani Isráel chale gaye the:

10 So us ne uthke Filistion ko mára, yahán tak ki us ká háth thak gayá, aur qabza háth men jam gayá: aur KHUDÁWAND ne us din bari fath ki; aur báqi log us ke piche faqat kútno ke liye phir áe.

11 Ba'd us ke Harári Aji ká betá Sammah thá. Jis waqt Filistí chára lene ke liye ek qit'a i zamín men, jahán m'ár ke darakht the, jam'a hue the, a sab log Filistion ke áge se bhág gaye,

12 Wuh us khet ke bíchon bích khará rahá, aur us ko bacháyá, aur Filistion ko qatl kiyá: aur KHUDÁWAND ne bari fath di.

13 Aur un tis men se tín sardár uikle, aur 'Adullám ke magáre ko dirau ke waqt Dáúd pás áe: aur Filistion kí fuuj Rifáion kí wádi men khaimazan thí.

14 Aur Dáúd us waqt ek garhi men thá, aur Filistion ká tiláwa Baitlahan men thá.

15 Aur Dáúd ne taraste hue kahá, Ai kásh ki koi sbakhs us kúe ká, jo Baitlahan ke ástáne par hai, ek ghúnt pání mujhe pilátá!

16 Aur un tison pahlawánon ne Filistion ká lashkar torá, aur Baitlahan ke kúe se pání bhará, aur láke Dáúd ko diyá: lekin us ne na cháhá ki píe; balki use KHUDÁWAND ke liye tapáyá.

17 Aur us ne kahá, Mujh se dúr ho, ai KHUDÁWAND, ki main aisá karún; ki yih un logon ká lahu hai, jo apni ján par khelke gaye: so us ne na cháhá, ki use píe. Pas un tison pahlawánon ne yih kám kiye.

18 Aur Zarúyáh ke bete Yúab ká bhái Abishai bhi tín men ek sardár thá. Us ne tín sau par bhálá chaláyá, aur unhen qatl kiyá, aur tín men nám-dár húa.

19 Wuh to tison men sab se ziyáda 'izzatwálá thá, aur un ká sardár húa: par wuh pahle tison ke barábar na thá.

20 Aur Yahúyad'a ká betá Bináyáh, ek bare bahádur ká betá, jo Qabziel ká thá, jis ne bahut se kám kiye the; usí ne Moáb ke do jawán misl sher i babar ke máre; aur jáke barf ke mausim men ek gár ke bích ek sher i babar mára.

21 Aur us ne ek rú-dár Misrí ko qatl kiyá: us Misrí ke háth men ek bhálá thá; par wuh lath leke us par lapká, aur Misrí ke háth se bhálá chhín liyá, aur usí ke bhále se use mára.

22 Pas Yahúyad'a ke bete Bináyáh ne yih kuchli kiyá, aur tison pahlawánon men us ká nám thá.

23 Wuh un tison se ziyáda 'izzatwálá thá, par wuh un tín ke barábar na thá. Aur Dáúd ne use apne kháss lashkar ká sardár kiyá.

24 Aur Yúab ká bhái 'Asáhel in tison men se ek thá; aur Ilhanán Baitlahan ke Dáúd ká betá,

25 Sammah Harúdí, Iliqa Harúdí, 26 Khalis Faltí, 'Irá bin 'Aqís Taqúí,

27 Abi'azar 'Anatúti, Mabúni Húsáti,

28 Zalmún Akhúhí, Maharí Natúfáti,

29 Halib bin Ba'anah Natúfáti, Itai bin Ribí, bani Binyamin ke Jibi'ah ká,

30 Fira'túni Bináyáh, aur Nahal i Ja'as ká Hiddí,

31 Abi-galbún 'Arbáti, 'Aznavat Barhúni,

32 Ilyahba Sa'albúni, Bani Yasín Yahúnatan,

32 Sammah Harári, Akhíam bin Sarár Harári,

34 Ilifalat bin Ahasbí bin Ma'akátí, Ilí'am bin Akhituffal Jilóní,

35 Hasrai Karnúli, Fagari Arbí,

36 Ijál bin Nátau, Zúbah se, Baní Jaddí,

37 Silaq 'Ammúni, Nahari Biarúti, jo Yúab bin Zaríyáh ká silabbardár thá,

38 Trá Itri, Jarib Itri,

39 U'riyáh Hitti: sab saintís húe.

XXIV BA'B.

BA'D us ke KHUDÁWAND ká gussa Isráel par phir bharká; ki us ne Dáúd ke dil men dálá, ki un ká mukhálif hoke kahe, ki Já, aur Isráel aur Yahúdáh ko gin.

2 Kyúñki bádsháh ne lashkar ke sardár Yúab ko, jo us ke sáth thá, hukm kiyá, ki Isráel ke sáre firqon men, Dán se leke Biarsab'a tak, guzar karo, aur logon ko gino, tá ki logon ká 'adad mujhe ma'lúm ho.

3 Tab Yúab ne bádsháh ko kahá, ki KHUDÁWAND terá KHUDÁ un logon ko us se, ki jitne we ab hain, sau chand ziyáda kare, aur ki mere kHUDÁWAND bádsháh kí ánkhen yih dekhen: par kyá sabab hai, ki mere kHUDÁWAND bádsháh ká dil is kám se lagá hai?

4 Lekin bádsháh kí bát Yúab aur lashkar ke sardáron par gálib áí. Aur Yúab aur lashkar ke sardár bádsháh ke huzúr se Isráel ke logon ká shumár karne ko nikal gaye.

5 ¶ Aur we Yardan pár utre, aur 'Ará'ir men, jo wádi i Jadd ke shahr kí dahní taraf ko Ya'zír ke rukh hai, khaímazan húe;

6 Wahán se Jini'ad aur Tahtim-Hudsi kí sarzamín ko áe; aur Dán-Ya'an ko wárid húe; aur ghúmke Saidá tak pahunche;

7 Aur wahán se Súr ke muhkam shahr tak áe, aur Hawíon aur Kan-áníon ke sáre shahron tak bhí; aur

Yahúdáh ke janúb ko Biarsab'a tak nikal gaye.

8 Chunánchi sári mamlukat men sair karke nau mahíne bis din ke ba'd Yarúsalam ko áe.

9 Aur Yúab ne logon ke shumár kí fard bádsháh ko dí: so Isráel ke áth lákhs baládur mard talwariye the. Aur Yahúdáh ke mard páñch lákhs the.

10 ¶ Aur Dáúd ká dil, ba'd us ke ki us ne logon ká shumár kiyá, be-ehain ho gayá: aur Dáúd ne KHUDÁWAND ko kahá, Yih, jo main ne kiyá, so bará gunáh hai; ab, ai KHUDÁWAND, fazl se apne bande ká gunáh bukhsh díjiye; ki main ne barí ahmaqí ká kám kiyá.

11 So jab Dáúd subh ko uthá, to KHUDÁWAND ká kalám Jád par, jo Dáúd ká gaib-bín thá, názil húa, aur us ne kahá, ki

12 Já, aur Dáúd se kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, Main tere sámhne tín baláen pesh látá hún; tú un men se ek ko íkhtiyár kar, ki main use tujh par bhejún.

13 So Jád Dáúd pás áya, aur us ko khabar dí, aur us se púchhá, ki Tú kyá cháhtá hai? kyá tujh par, tere mulk men, sát baras ká kál pare? yá tú tín mahíne tak apne dushmanon se bhágtá phire, aur we tujhe rageden? yá terí namlukat men tín din tak wabá pare? ab saláh le, aur tajwiz kar, ki main use, jis ne mujhe bhejá, kyá jawáb dún.

14 Tab Dáúd ne Jád ko kahá, Main bare shikanje men hún: lekin KHUDÁWAND ke háth men giriftár honá bihtar hai; ki us kí rahmaten 'azím hain: par insán ke háth men giriftár honá na cháhiye.

15 ¶ So KHUDÁWAND ne Isráel par wabá bhejí, jo us subh se leke muqarrari waqt tak rahi: aur Dán se leke Biarsab'a tak logon men se sattu hazár ádmi mar gaye.

16 Aur jab frishte ne apná háth barháyá ki Yarusalam ko faná kare, to KHUDÁWAND badí karne se pachhtáyá; aur us frishte ko, jo logon ko mártá thá, kahá, Yih bas hai; ab apná háth khínch. Us waqt KHUDÁWAND ká frishta Yabúsi Araunáh ke khalihán par khará thá.

17 Aur Dáúd ne, jab us frishte ko, jo logon ko mártá thá, dekhá, to KHUDÁWAND ko kahá, Dekh, gunáh to main ne kiya, aur badí mujh se húi; par in bheron ká kyá qusúr? pas, mujh hí par, aur mere báp ke gharáne par, apná háth cháláíye.

18 ¶ Aur us roz Jád Dáúd pás áyá, aur use kahá, Já, aur Yabúsi Araunáh ke khalihán par KHUDÁWAND ke liye mazbah baná.

19 Aur Dáúd ne Jád ke kahne ko muwábiq, jaisá ki KHUDÁWAND ká hukm thá, kiya.

20 Aur Araunáh ne nigáh kí, aur bádsháh aur us ke chákaron ko apní taraf áte dekhá: so Araunáh niklá, aur bádsháh ke áge jhukke zamín par síjla kiya.

21 Aur Araunáh ne kahá, KHudá-wand merá bádsháh apne bande pás kiyún áyá? Dáúd ne kahá, Tá ki kha-

lihán tujh se mol lún, aur KHUDÁWAND ká ek mazbah banáún, tá ki logon men se wabá játi rahe.

22 Araunáh ne Dáúd ko kahá, ki Merá khudáwánd bádsháh, jo kuchh bihtar jáne, lewe, aur use guzráne; aur dekh, yahán sokhtani qurbáni ke liye bail, aur dáen cháláne ke asbát bailon ke sámán samet, indhan ke liye hai.

23 Yih sab kuchh Araunáh ne bádsháh kí tarah bádsháh ko diyá. So Araunáh ne bádsháh se kahá, ki KHUDÁWAND terá KHudá tujh ko qabúl kare.

24 Tab bádsháh ne Araunáh se kahá, Yún nahín; balki main qímat deke us ko tujh se mol lúngá; aur main un chízon ko leke, ki jin par merá kuchh kharch na ho, KHUDÁWAND apne KHudá ko sokhtani qurbánián na charháúngá. So Dáúd ne wuh khalihán aur wo bail pachás misqál chándí deke mol liye.

25 Aur Dáúd ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur sokhtani qurbánián aur salámati kí qurbánián charháín. Aur KHUDÁWAND ne zamín ke liye un kí du'á qabúl kí, aur wabá Isráel men se játi rahí.

SALA'TI'N KI PAHLI' KITA'B.

I BÁT.

AUR Dáúd bádsháh búrhá aur kuhansál húa; aur wo us par kapre urháthe the, par wuh garm na hotá thá.

2 So us ke khádímon ne use kahá, ki Hamáre khudáwánd bádsháh ke liye ek kupwári 'aurat dhúnđhí jáwe, jo kí bádsháh ke huzúr kharí rahe,

aur us kí khabargíri kiya kare, aur terí god men so rahá kare, tá ki hamára khudáwánd bádsháh garm howe.

3 Chunáuchi unhon ne Isráel kí sári mamlukat men ek jawán khushshakl 'aurat kí talásh kí, aur Shúnamít Abishág ko páyá; so use bádsháh pás láe.

4 Aur wuh jawán 'aurat bahut shakil thí: so wuh bádsháh kí khabargiri aur us kí khidmat kartí thí; lekin bádsháh ne us se subbat na kí.

5 ¶ Us waqt Hajít ke betē Adúniyáh ne apne taín buland kiyá, aur kahá, Main bádsháh hoúngá; aur apne liye gárián, aur sawár, aur pachás ádmí, jo us ke áge áge dauren, taiyár kiye.

6 Aur us ke báp ne us ko yih kah-ne se kabhí ázurda na kiyá thá, ki Tú ne yún kyún kiyá? aur wuh bhí bahut khúbsúrat thá: aur us kí má jo thí use Abisálum ke ba'd janí thí.

7 Aur wuh Zaríyáh ke betē Yúab aur Abiyátar káhin se guftogú kartá thá: aur ye donoñ Adúniyáh ke pairau hoke us kí madad karte the.

8 Lekin Sadúq káhin, aur Yabú-yad'a ká betá Bináyáh, aur Nátan nabí, aur Sima'í, aur Re'í, aur Dáúd ke bahádúr log, Adúniyáh ke sáth na the.

9 Aur Adúniyáh ne bheren, aur yabail, aur pále húe chaupáe, Zuhalat ke patthar par, jo 'Ain Rájl ke barábar hai, zabh kiye, aur apne sab bháion, ya'ne bádsháh ke beton kí, aur sab Yahúdáh ke logon, bádsháh ke mulázimon, kí da'wat kí:

10 Par Nátan nabí, aur Bináyáh, aur bahádúr logon, aur apne bhái Sulaimán ko, na buláyá.

11 ¶ So Nátan ne Sulaimán kí má Bintsab'a se mukhátib hoke kahá, Kyá tú ne nahín suná, ki Hajít ká betá Adúniyáh saltanat kartá hai, aur hamará khudáwand Dáúd nahín jántá?

12 Ab tú á, ki main tujhe saláh dún, tá ki tú apní, aur apne betē Sulaimán kí, ján bacháe.

13 Tú já, aur Dáúd bádsháh ke huzúr men dákhil ho, aur use kah, Ai mere khudáwand bádsháh, kyá tú ne apní laundí se qasam kháke nahín kahá, ki Yaqínar terá betá Sulaimán

mere ba'd saltanat karegá, aur wuhí mere takht par baithegá? pas, Adúniyáh kyún bádsháhát kartá hai?

14 Aur dekh, jis waqt ki tú bádsháh se bát chít karegí, tab main bhí tere piche á pahunchúngá, aur terí báton ko sábit karúngá.

15 ¶ So Bintsab'a andar khalwatgáh men bádsháh pás gayí: aur bádsháh to bahut búrhá thá; aur Shúnamit Abishág bádsháh kí khidmat kartí thí.

16 Aur Bintsab'a jhuki, aur bádsháh ke huzúr síjda kiyá. Tab bádsháh ne irshád kiyá, ki 'Tú kyá mángtí hai?

17 Us ne yih 'arz kí, ki Ai mere khudáwand, tú ne KHUDÁWAND apne Khudá kí qasam kháke apní laundí se kahá, ki Ba'd mere terá betá Sulaimán bádsháh hogá, aur mere takht par wuhí baithegá.

18 Ab dekh, Adúniyáh saltanat kartá hai; aur ab tak, ai mere khudáwand bádsháh, tujh ko is kí khabar nahín húí.

19 Aur us ne bahut se bail, aur pále húe chaupáe, aur bheren, zabh kín, aur bádsháh ke sab beton, aur Abiyátar káhin, aur lashkar ke sardár Yúab, kí da'wat kí hai; par tere bande Sulaimán ko us ne nahín buláyá.

20 Aur ab, tú, ai mere khudáwand bádsháh, sáre Isráel kí nigáh tujh par hai, tá ki tú unhon kahe, ki mere khudáwand bádsháh ke takht par ba'd us ke kaun baithé.

21 Nahín, to yih hogá, ki 'ab merá khudáwand bádsháh apne tápdádon ke sáth áram karegá, to main aur merá betá Sulaimán donoñ taqásirwár gine jáenge.

22 ¶ Aur dekho, ki wuh bádsháh ke sáth hanoz báten hí kar rahi thí, ki Nátan nabí bhí á pahunchá.

23 Aur unhon ne bádsháh ko khabar kí, aur kahá, ki Dekh, Nátan nabí házir hai. Aur jab wuh bádsháh ke

huzúr áyá, to us ne bádsháh ke huzúr apne munh ke bhal síjda kiyá.

24 Aur Nátan bolá, Ai mere k̄hudáwánd bádsháh, kyá tú ne farmáyá hai, ki Mere ba'd Adúniyáh bádsháh ho, aur mere takht par baithé ?

25 Ki wuh áj ke din gaya, aur bahut se bail, aur pále hús chárpác, aur bheren, zabh k̄ín, aur bádsháh ke sáre beṭon, aur lashkar ke sardáron, aur Abiyátar káhin, kí da'wat kí ; aur dekh, we us ke huzúr kháste p̄fte hain, aur kahte hain, Bádsháh Adúniyáh jítá rahe !

26 Par tere guláin ko, ya'ne mujhe, aur Sadúq káhin, aur Yahúyad'a ke beṭe Bináyáh, aur tere bande Sulaimán ko, na buláyá.

27 Kyá yih mere k̄hudáwánd bádsháh ke hukim se húa ; aur tú ne apne bande ko khabar na kí, ki mere k̄hudáwánd bádsháh ke ba'd us ke takht par kaun baithegá ?

28 ¶ Us waqt Dáúd bádsháh ne jawáb diyá, aur farmáyá, ki Bintsab'a ko mujh pás buláo. So wuh bádsháh ke huzúr áí, aur bádsháh ke sámne kharí rahí.

29 Bádsháh ne gasam kháí, aur farmáyá, Us K̄hudáwánd i haiy kí gasam, jis ne merí ruh ko har nau' kí áfat se riháí dí,

30 Ki jaisá main ne K̄hudáwánd Isráel ke K̄hudá kí gasam kháke tuihe kahá thá, kí Yaqínau terá beṭá Sulaimán mere ba'd bádsháh hogá, aur merí jagah mere takht par wuhí baithegá ; so main áj ke din waisá hí karúngá.

31 Tab Bintsab'a zamín par munh ke bhal girí, aur bádsháh ke áge síjda karke bolí, Merá k̄hudáwánd bádsháh Dáúd hamesha jítá rahe.

32 ¶ Aur Dáúd bádsháh ne farmáyá, kí Sadúq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahúyad'a ke beṭe Bináyáh ko, mujh pás buláo. So we bádsháh ke huzúr házir hús.

33 Bádsháh ne unhen farmáyá, ki Apne k̄hudáwánd ke mulázimon ko apne sáth lo, aur mere beṭe Sulaimán ko mere hí k̄hachchar par sawár karo, aur use níche Jaihún pás le jáo :

34 Aur wahán Sadúq káhin, aur Nátan nabí us ke sir par tel maleñ, kí wuh baní Isráel ká bádsháh ho ; aur tum narsingá phúnko, aur bolo, Sulaimán bádsháh jítá rahe.

35 Phir tum us ke pínche píchhe hoke úpar chale áo, tá kí wuh áwe, aur mere takht par baithé, kí wuh merí jagah bádsháh hogá : kí main ne use muqarrar kiyá, kí Isráel aur Yahúdáh ká hákim ho.

36 Tab Yahúyad'a ke beṭe Bináyáh ne bádsháh ke jawáb men kahá, A'mín : aur K̄hudáwánd mere k̄hudáwánd bádsháh ká K̄hudá yún hí farmáwe.

37 Jis tarah K̄hudáwánd mere k̄hudáwánd bádsháh ke sáth thá, usí tarah Sulaimán ke sáth ho, aur us ke takht ko mere k̄hudáwánd bádsháh Dáúd ke takht se ziyáda 'álishán kare,

38 So Sadúq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahúyad'a ká beṭá Bináyáh, aur Karetí aur Faleṭí, sab ke sab níche utre, aur Sulaimán ko Dáúd bádsháh ke k̄hachchar par sawár kiyá, aur Jaihún par láo.

39 Aur Sadúq káhin ne khaine se ek síng tel ká líyá, aur Sulaimán ko mamsúh kiyá. Tab unhon ne narsingá phúnká, aur sab ke sab bole, Sulaimán bádsháh jítá rahe.

40 Aur sáre log us ke píchhe úpar áe, aur log shahnái bajáte chale játe the, aur barí k̄hushí karte the, aise kí zamín un ko gul shor se phañtí thí.

41 ¶ Aur Adúniyáh aur us ke sáre mihmánon ne, jo us ke sáth the, jonhín khá chuke, yih shor suná. Aur jab Yáab ne narsinge kí áwáz suní, to bolá, kí Shahr men kaisí harbarí ká gul aur shor hotá hai ?

42 Wuh yih kah hí rahá thá kí

dekho, Abiyátar káhin ká betá Yúnatan áyá; aur Adúniyáh ne us ko kahá, Bhitár á, ki tú bahádúr mard hai, aur khusht-khabarí láta hai.

43 Aur Yúnatan ne Adúniyáh se jawáb deke kahá, ki Fi-l-haqíqat hamáre khushtáwánd bádsháh Dáúd ne Sulaimán ko bádsháh muqarrar kiyá.

44 Aur bádsháh ne Sadúq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahúyad'a ke bete Bináyáh, aur Karetí aur Faletí ko, us ke sáth bhejá. So unhon ne bádsháh ke khushtachar par use sawár kiyá:

45 Aur Sadúq káhin aur Nátan nabí ne Jaihún par us ko mamsúh kiyá: so we wahán se aisi khushtí karte hús phire haín, ki shahr gúnj gayá. A'wáz jo tum ne suní, so wuhí hai.

46 Aur Sulaimán ne saltanat ke takht par julús farmáyá hai.

47 Siwá is ke bádsháh ke mulázim áke hamáre khushtáwánd bádsháh Dáúd ko mubárákbád de rahe haín, aur kahte haín, Khushtá Sulaimán ke nám ko tere nám se ziyáda mashhúr kare, aur us ke takht ko tere takht se ziyáda buzurg kare. Aur bádsháh ne bistar par apne ko jhukáyá.

48 Aur bádsháh ne bhi yún farmáyá, ki Khushtáwánd Isráel ká Khushtá mubárák hai, jis ne áj ke din ek ádmí thahráyá, ki wuh, merí hí ánkhon ke dekhne hús, mere takht par baitho.

49 Tab sáre mihmán, jo Adúniyáh ke sáth the, hirásán hoke uthe, aur apní apní ráh chale gaye.

50 ¶ Aur Adúniyáh Sulaimán se darke uthá, aur jáke mazbah ke singon ko pakrá.

51 Aur Sulaimán ko khabar hui, ki Dekh, Adúniyáh Sulaimán bádsháh se dartá hai: ki dekho, wuh mazbah ke singon ko pakre hús kahtá hai, ki Sulaimán áj ke din mujh se qasam kare, ki apne chákár ko tah i teg na karegá.

52 Tab Sulaimán bolá, Agar wuh apne ta,ín láiq shakhs kar dikháwe to us ká ek bál zamin par na giregá. par agar us men sharárat pái jáegi, to wuh mára jáegá.

53 So Sulaimán bádsháh ne log bheje, aur we use mazbah par se utár láe. Us ne áke Sulaimán bádsháh ke huzúr sijda kiyá: aur Sulaimán ne use farmáyá, ki Apne ghar já.

II BA'B.

JAB Dáúd ke marne ke din nazdik pahunché, tab us ne apne bete Sulaimán ko yih wasíyat karke kahá, ki

2 Main támám jahán ke logon ki ráh játa hún: is liye tú mazbút ho, aur apne ta,ín mard kar dikhlá;

3 Aur Khushtáwánd apne Khushtá ki tákid ko, us kí ráhon par chalne kí, aur us ke qánúnon, aur us ke hukmon, aur us ke farmánon, aur us kí shahádaton par 'amal karne kí, bábat, jáisá ki Músá kí kitáb men likhá hai, mubáfazat kar, tá ki tú apne sab kámon men, jahán kahín tú rukh kare, kámyáb ho:

4 Aur tá ki Khushtáwánd apne us sukhan par qáimí rahe, jo us ne mere haqq men kahá, ki Agar terí nasl apní ráh par khushtá muláhzara kare, ki apne sáre dil aur apní sári ján se mere áge sacháí se chale, to terí nasl Isráel ke takht se kadhí khárij na hogí.

5 Aur tú jántá bhí hai, jo kuchh kí Zarúyáh ke bete Yúab ne mujh se, aur Isráelí lashkar ke do sardáron, Naiyir ke bete Abinaiyir, aur Yatar ke bete 'Amásá, se kiyá, jinhen us ne qatl kiyá, aur sulh men jangí khún kiyá, aur jang ká khún apne patke par, jo us kí kamar men bandhá thá, aur apní jútíon par, jo us ke pánpwon men thín, lagá diyá.

6 So tú apní dánish ke muwáfíq kar, aur us ká sufaíd sir salámat gor men na utarne de.

7 Par Barzillí Jilí'ád' ke beton par

mihrbáni kar, aur unheg un men jo tere dastarkhwan par khána kháwen shámil kar; is liye ki we, jis waqt ki main tere bhái Abisulám ke sabab se bhágá thá, to wuphig mujh pás áe the.

8 Aur dekh, Bahúrím ká Binyaminí Jirá ká betá Sima'í tere sáth hai; us ne, jis din ki main Mahnaim ko játa thá, mujh par bahut buri la'nat bhejí; par wuh Yardan par mere lene ko áyá, aur main ne KHUDÁWAND kí qasam kháke use kahá, ki Main tujhe talwár se qatl na karúngá.

9 So tú use be-gunáh na ján; kyún-ki tú 'áqil mard hai, aur jántá hai jo kuchh us se kiyá cháhiye; pas tú us ká sufuid sir lahúluhán karke gor men utár.

10 Ba'd is ke Dáúid ne apne báp-dádon ke sáth árám kiyá, aur shahr i Dáúid men girá gayá.

11 Aur sab din, ki Dáúid ne Isráel par saltanat kí, chálís baras the: sátt baras Habrún men bádsháhát kí, aur teents baras Yarúsalam men us ne saltanat kí.

12 ¶ Tab Sulaimán apne báp Dáúid ke takht par baithá; aur us ki saltanat niháyat pácedár húi.

13 ¶ Tab Hajjít ká betá Adúniyáh Sulaimán kí má Bintsab'a pás áyá. Us ne púchhá, Tú sulh se átá hai? Wuh bolá, Sulh se.

14 Phir us ne kaha, Main tujh se kuchh kahá cháhtá hún. Wuh bolí, Kah.

15 Us ne kahá, Tú jántí hai, ki saltanat meri thí, aur sáre Isráel ke munh meri taraf mutawajjih húe, ki main saltanat karún; lekin saltanat palat gayí, aur mere bhái kí húi; kyúnci yih KHUDÁWAND kí taraf se usi kí thí.

16 So main tujh se ek 'arz kartá hún; tú mujh se inkár na kar. Us ne kahá, Kah.

17 Us ne kahá, Karam karke Sulaimán bádsháh se kahiye, ki wuh teri

bát ko na tálegá, ki Abishág Shúnamít mujhe byáh de.

18 So Bintsab'a bolí, Achchhá; main tere liye bádsháh se kahúngí.

19 ¶ Is liye Bintsab'a Sulaimán bádsháh pás gayí, tá ki Adúniyáh ke wáste us se 'arz kare. Bádsháh us ke istiqbál ke wáste uthá, aur us ke áge; apne ta'in jhukáyá; phir apne takht par baithá; aur bádsháh ne apni má ke liye kúrsi rakhwaí; so wuh us ke dahne háth baithí.

20 Aur wuh bolí, Tujh se ek chhotí 'arz kartí hún; meri bát mat táliyo. Bádsháh ne us se kahá, Meri má, far-má: ki main teri bát na tálungá.

21 Wuh bolí, Abishág Shúnamít tere bhái Adúniyáh se byáhi jáe.

22 Tab Sulaimán bádsháh ne apni má ko jawáb diyá, aur kahá, ki Tú faqat Abishág Shúnamít ko Adúniyán ke liye kyún mángtí hai? balki us ke liye saltanat bhi máng; ki wuh merá bará bhái hai; balki us ke liye, aur Abiyátar káhin, aur Zarúyáh ke beté Yúab, ke liye bhi.

23 Tab Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND kí qasam kháke kahá, ki Agar Adúniyáh ne yih bát apni ján se mukhálafat karke nahín kahí, to KHudá mujh se aisá hi kare, balki us se ziyáda.

24 So ab KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, jis ne mujh ko qiyám baqsháh, aur mujh ko mere báp Dáúid ke takht par bitháyá, aur mere liye apne kalám ke mutábic ek ghar banáyá, ki Adúniyáh áj hi ke din qatl kiyá jáogá.

25 Aur Sulaimán bádsháh ne Yahúyad'a ke beté Bináyáh ko bhejá; us ne us par aisá hamla kiyá, ki wuh mar gayá.

26 ¶ Phir bádsháh ne Abiyátar káhin ko kahá, Tú 'Anatút ko apne kheton par já, kyúnci tú wájb ul qatl hai: par main is waqt tujhe marwá nahín dálta, ki tú mere báp Dáúid ke huzúr KHUDÁWAND Yahowáh ká san-

dúq uthátá thá; aur is liye ki tú un sab dukhon men, jo mere báp par pare, sharik thá.

27 Aur Sulaimán ne Abiyátar ko kharíj kiyá, ki KHUDÁWAND ká káhin na ho; tá ki wuh KHUDÁWAND ká sukhan purá kare, jo us ne Sailá ke bích 'Elí ke gharáne ke haqq men kahá.

28 ¶ Aur yih khabar Yúab ko pahunchí; kyúñki Yúab Adúniyáh ká pairau thá, agarchi Abisálum ká pairau na húa thá. So Yúab KHUDÁWAND ke khaime men bhágá, aur mazbah ke singon ko pakre rahá.

29 Aur Sulaimán bádsháh ko khabar hui, ki Yúab bhágke KHUDÁWAND ke khaime men gayá; aur dekho, ki mazbah ke ás pás hai. Tab Sulaimán ne Yahúyad'a ke beté Bináyáh ko kahlá bhejá, ki Jáke us par hamla kar.

30 So Bináyáh KHUDÁWAND ke khaime men gayá, aur use kahá, Bádsháh ká hukm hai, ki tú báhar nikal. Wuh bolá, Nahin, main yahin marúngá. Tab Bináyáh phir gayá, aur bádsháh se kahá, ki Yúab ne yún kahá hai, aur us ne mujhe yún jawáb diyá.

31 Tab bádsháh ne use farmáyá, Jaisá us ne kahá hai, waisá hí kar, aur us par hamla kar, aur use gár de; tá ki tú un be-gunahon ke khún ká intiám, jo Yúab ne baháyá, mujh se aur mere báp ke ghar kí taraf se judá kar de.

32 Aur KHUDÁWAND us ká khún us ke sir par dhare, ki us ne do shakhsen par, jo us se ziyáda rástbáz aur us se bihtar the, hamla kiyá, aur unhen talwár se qatl kiyá, aur mere báp Dáúd ko khabar na hui, Naiyir ká betá Abinaiyir, jo Isráelí lashkar ká sardár thá, aur Yatar ká betá Amásá, jo Yahúdáh kí fuuj ká sardár thá.

33 So un ká khún Yúab ke sir par, aur us kí nasl ke sir par abad tak rahegá; lekin Dáúd par, aur us kí nasl

par, aur us ke ghar par, aur us ke takht par, abad tak KHUDÁWAND kí taraf se salámatí hogí.

34 So Yahúyad'a ká betá Bináyáh úpar gayá, aur us par já pará, aur use qatl kiyá; aur wuh bayábán ke bích apne hí ghar men gárá gayá.

35 ¶ Phir bádsháh ne Yahúyad'a ke beté Bináyáh ko us kí jagah lashkar ká sardár kiyá; aur Sadúq káhin ko bádsháh ne Abiyátar ká jánishin kiyá.

36 ¶ Phir bádsháh ne Sima'í ko bulá bhejá, aur use farmáyá, ki Yarúsalam men apne liye ek ghar baná, aur wahin rah, aur wahin se káhin na nikal já:

37 Ki aisé hogá, ki jis din tú báhar niklegá, aur nahr i Qidrún ke pár jáegá, us din yaqín jániyo, ki tú muqarrar mǎrá jáegá; aur terá khún tere hí sir par hogá.

38 Aur Sima'í ne bádsháh se kahá, ki Bát achchhi hai: jaisá mere khudá-wand bádsháh ne irshád kiyá, terá gulám waisá hí karegá. So Sima'í bahut dinon tak Yarúsalam men rahá.

39 Aur tisre bars ke ákhir men aisé hui, ki Sima'í ke chákaron men se do ádini Ját ke bádsháh Ma'akah ke beté Akís ke yahán bhág gaye. So logon ne Sima'í ko kahá, ki Dekh, tere chákar Ját men hain.

40 So Sima'í ne uthke apne gadhe par zín bándhá, aur apne chákaron kí talásh men Ját ko Akís pás gayá: chunánchi Sima'í gayá, aur Ját se apne chákaron ko le áyá.

41 Yih khabar Sulaimán ko pahunchí, ki Sima'í Yarúsalam se Ját ko gayá, aur phir áyá.

42 Tab bádsháh ne log bheje, aur Sima'í ko talab kiyá, aur use kahá, Kyá main ne tujhe KHUDÁWAND kí qasam na dí thi, aur tujh se tákid karke na kahá thá, ki Tú yaqínan jániyo, ki jis din tú báhar jáegá, aur káhin sair karegá, us din tú muqarrar

mārā jāgā? Aur tú ne mujhe kahá thá, Yih sukhān, jo main ne suná, nek hai.

43 Pas, tú ne KHUDÁWAND kí qasam ko, aur us hukm ko, jo main ne tujhe kiya, kyūn yād na rakhá?

44 Phir bādsháh ne Sima'í se kahá, Tú us sári sharárat ko, jo tú ne mere báp Dáúd se kí, jis se terá dil wáqif hai, khúb jántá hai: so KHUDÁWAND terí sharárat ko phir tere hí sir par dálegá:

45 Aur Sulaimán bádsháh mubáruk hogá, aur Dáúd ká takht KHUDÁWAND ke áge tá abad pácdár rahégá.

46 Aur bádsháh ne Yahúyad'a ke bete Bináyáh ko hukm diya; so wuh báhar gayá, aur us par hamla kiya, yahán tak kí wuh mar gayá. Tab saltanat Sulaimán ke háth meñ sábit ho gayi.

III BA'B.

AUR Sulaimán ne Mísr ko bádsháh Fira'un se nisbat kí, aur Fira'un kí betí ko byáhá, aur peshtar us se kí apná mahall, aur KHUDÁWAND ká ghar, aur Yarusalam kí cháron taraf kí díwáren, baná chuká, use Dáúd ke shahr meñ le áyá.

2 Lekin us waqt log únchí jagahon par qurbáníen karte the, is liye kí koi ghar KHUDÁWAND ke nám ke liye un dinon tak biná na kiya gayá thá.

3 Aur Sulaimán KHUDÁWAND ko dost rakhtá thá, aur apne báp Dáúd kí wasiyaton par 'amal kartá thá: magar únche makánon par qurbáníen kartá thá, aur khushbúíen jalátá thá.

4 Aur bádsháh qurbání karne ke liye Jiba'un ko gayá, kí wuh únchá aur bará makán thá; aur Sulaimán ne us mazbah par hazár sokhtaní qurbáníen ko charháya.

5 ¶ So Jiba'un meñ KHUDÁWAND rát ke waqt Sulaimán ko khwáb meñ dikhái diya; aur Khudá ne kahá, Jo tú cháhe, kí main tujhe dún, so máng.

6 Sulaimán ne 'arz kí, kí Tú ne

apne bande mere báp Dáúd par bahut sá karam kiya, is liye kí wuh tere áge sadáqat aur nekokári se, aur tujh par sachchá dil rakhke chaltá phirtá rahá; aur tú ne us ke liye yih bári ni'amat rakh chhorí, kí tú ne use ek betá 'ináyat kiya, jo us ke takht par baithhe: chunánchi áj ke din hai.

7 So ab, aí KHUDÁWAND mere Khudá, tú ne apne bande ko mere báp Dáúd kí jagah bádsháh kiya: au main hanoz larká hún, aur báhar jáne aur bhítar áne ká taur main nahín jántá:

8 Aur terá banda tere logon ke bích meñ hai, jinheñ tú ne chun liya hai; we log bahut aur beshumár haiñ, kí kasrat ke bátis un ká hisáb nahín ho saktá hai.

9 So tú apne bande ko aisá samajhnewálá dil 'ináyat kar, kí wuh tere logon kí 'adálat kare; tá kí main nek aur bad meñ intiyáz karún: kí terí aisi bhári guroh ká insaf kaun kar saktá hai?

10 Aur yih bát KHUDÁWAND ke áge khush aí, kí Sulaimán ne yih chíz mángí.

11 Aur Khudá ne use kahá, Azbaski tú ne yih chíz mángí, aur apní 'umr kí darázi na cháhí, aur na apne liye daulat ká suwál kiya, aur na apne dushmanon ke nábúud hone kí dar-khwást kí, balki apne liye 'aqlmandí mángí, tá kí 'adálat meñ khabardár ho:

12 So dekh, kí main ne terí báton ke mutábíq 'amal kiya: dekh, kí main ne ek 'áqil aur samajhdár dí tujh ko ba'khshá, aisá kí terí mánind tujh se áge na húa; aur na tere ba'd tujh sá barpá hogá:

13 Aur main ne tujh ko aur kuchh bhí diya, jo tú ne nahín mángá, ya'ne daulat aur 'izzat; aisi, kí bádsháhon ke bích tamám 'umr koi terí mánind na hogá.

14 Aur agar tú merí ráhon par

chalegá, aur mere qánūnon aur shari'aton ko yád rakhegá, jis tarah ki terá báp Dáúid chalá kiyá, to main terí 'umr daráz karúngá.

15 So Sulaimán jágá; aur dekhá, ki kḥwáb thá. Phir wuh Yarásalam men áyá, aur Kḥudáwānd ke 'ahd ke sandúq ke áge khará rahá, aur sokḥ-taní qurbánín guzránín, aur salámati kí qurbánín charḥáin, aur apne sáre chákaron kí ziyáfat kí.

16 ¶ Us waqt do 'auraten, jo chhin-ál thín, bádsháh pás áin, aur us ke áge kharí hún.

17 Aur ek 'aurat bolí, Ai mere kḥudáwānd, ham donon 'auraten ek hí ghar men rahí hai, aur main us ke sáth ghar men rahne hús ek bachcha janí.

18 Aur jab main jan chukí, to tísre din aisá hús, ki yih 'aurat bhí janí, aur ham ek sáth thín; wahán ghar men ham donon ke siwá koí aur na thá.

19 So is 'aurat ká bachcha rát ko par gayá, is liye ki wuh us ke úpar par gayí thí.

20 So wuh ádhí rát ko uṭhí, aur jis waqt terí laundí sotí thí, mere bete ko meri bagal se leke apní godí men rakhá, aur apne mare hús bachche ko merí godí men dál diyá.

21 Subh ko jab main uṭhí, ki apne bachche ko dádhi piláun, to dekh, wuh mará pará thá: par jab main ne subh ke waqt kḥúf gaur kiyá, to dekhá, ki yih merá betá nahín, jise main janí thí.

22 Phir wuh dúsri 'aurat bolí, Aisá nahín; yih jo jítá hai, merá betá hai, aur mará hús terá betá hai. Wuh bolí, ki Nahín; mará hús terá betá hai, aur jítá merá betá hai. Un donon ne bádsháh ke huzúr yún báten kín.

23 Bádsháh bolá, Ek kahtí hai, Yih jítá hús merá betá hai, aur músá hús terá betá hai: aur dúsri kahtí hai, ki Nahín; músá hús terá betá hai, aur jítá hús merá betá hai.

21 So bádsháh ne kahá, Mere liye ek talwár láo. Tab log bádsháh ke huzúr talwár láe.

25 Phir bádsháh ne farmáyá, ki Is jíte bachche ko barábar chíro, ádhá ek ko do, aur ádhá ek ko.

26 Us waqt us 'aurat ne, ki yih zinda bachcha jis ká thá, is sabab ki us ká dil apne bachche par josh nártá thá, bádsháh ke huzúr 'arz kí, ki Ai mere kḥudáwānd, jítá bachcha usí ko díjiye, aur use hargiz qatl na kíjiye. Dúsri bolí, ki Yih na merá ho na terá, balki chírá jáwe.

27 Tab bádsháh ne farmáyá, aur hukm kiyá, ki Jítá bachcha usí ko dō, aur ise hargiz qatl mat karo; ki us kí má yihí hai.

28 Aur sáre Isráel ne yih insáf, jo bádsháh ne kiyá, suná, aur bádsháh se ḍare; kyúñki unhon ne dekhá, ki Kḥudá kí dániḥ 'adálat karno ke liye us ke dil men hai.

IV BA'B.

AUR Sulaimán bádsháh sáre Isráel ká bádsháh húa.

2 Aur sardár, jo us ke pás the, so yihí the; 'Azariyáh bin Sadúq, káhin,

3 Aur Iliḥurif aur Akhiyáh, Sísa ke bete, kátib the; aur Akḥilúd ká betá, Yahúsafat, muarrikh.

4 Aur Yahúyad'a ká betá, Bináyáh: lashkar ká sardár, aur Sadúq aur Abiyátar, káhin:

5 Aur Nátan ká betá, 'Azariyáh, mansabdáron ká dároga: aur Nátan ká betá, Zabúd, bará mansabdár, aur bádsháh ká dost thá:

6 Aur Akhisar, ghar ká diwán: aur 'Abdá ká betá, Adúnirám, kḥiráj ká mukhtár thá.

7 ¶ Aur Sulaimán ne sáre Isráel par bárah mansabdár muqarrar kiye, jo bádsháh aur us ke gharáne ke liye rasad pahuncháwen: bar ek un men se baras roz men mahíne bhar rasad jam'a kartá thá.

8 Un ke námi ye haij: Bin-Húr, koh i Ifráim men:

9 Aur Bin-Diqr, Maqas men, aur Sa'albim men, aur Bait-Shams men, aur Aiyalun men, jo Bait-Hanán men hai:

10 Aur Bin-Hasad, Arbút men; Shokah aur Hifr ki sári sarzamín us ke 'iláqe men thí:

11 Aur Bin-Abinadáb, Nafat-Dor ki sári mamlukat men; aur Sulaimán ki beṭi Táfat us ki jorú thí:

12 Aur Akhilúd ká beṭá, Ba'ana jo thá, so Ta'anák, aur Majiddo, aur sára Bait-shán, jo Zartánah se lagá húa, aur Yazra'el ke nashab men thá, Bait-shán se leke Abil-Mahfilah tak, aur Yuqni'am ke pár tak, us ke 'iláqe men thá:

13 Aur Bin-Jabr, Rámát-Jili'ád men; aur Munassi ke beṭe Yáir ke shahr, jo Jili'ád men haij, Arjúb ki mamlukat samet, jo Basan men hai, ya'ne we bade sáth shahr, jin ki shahr-panáhen aur pítal ke arbage haij, us ke 'iláqe men the:

14 Aur 'Idú ká beṭá, Akhinadáb, Mahnaim men thá:

15 Aur Akhima'az Naftáli men; aur Sulaimán ki beṭi Basmat us ki jorú thí:

16 Aur Húsi ká beṭá, Ba'anah, A'shar aur 'Alút men thá:

17 Aur Farúh ká beṭá, Yahúsafat, Ishakár men:

18 Aur Ailá ká beṭá, Sima'i, Bin-yamin men:

19 Aur U'ri ká beṭá, Jabar, Jili'ád ke mulk men thá, jo Amúrión ke bádsháh Saihún ki mamlukat, aur Basan ke bádsháh 'U'j ki mamlukat thí; aur wubí akelá un mamlukatón ká mukhtár thá.

20 ¶ Aur Yahúdáh aur Isráel bahut the, balki kasrat ki banisbat sáhl i daryá ki ret ke dánón ki mánind; we kháte aur píte aur khushí karte the.

21 Aur Sulaimán sári mamlukatón

par saltanat kartá thá, nahr i Furát se leke Filistion ki zamin tak, aur Misr ki sarhadd tak: we use hadye dete the, aur Sulaimán ki zindagi ke sab din us ki khidmat-guzári karte the.

22 ¶ Aur Sulaimán ki ra-ad ek hí: din ke wáste yih thí: tis karr maidá, aur sáth karr áṭá,

23 Aur das mote bail, aur charái par ke bis bail, ek sau bheren, aur us ke siwá chikáre, aur hiran, aur párché, aur pále hús murg.

24 Ki wuh daryá ke is pár Tifsah se leke 'Azah tak un sáre bádsháhón par, jo daryá ki isí taraf the, bádsháhat kartá thá: aur un sab se, jo us ke girdágird the, sulb rakhtá thá

25 Aur Yahúdáh aur Isráel men se har ek shakhs apne ták, aur apne anjir ke darakhṭ ki chhánw men, Dán se leke Biarsab'a tak, Sulaimán ke sab dinon men salámatí ke sáth baiṭhá rahá.

26 ¶ Aur Sulaimán ki gárijón ke ghorón ke liye chális hazár thán the; aur bárah hazár sawár the.

27 Aur un mansabdáron men har ek apní naubat ke ek mahíne tak, Sulaimán bádsháh ke liye, aur un sab ke liye, jo Sulaimán bádsháh ke dastarkhánw par áte the, rasad pahunchatá thá, aisé ki koi chíz báqí na raftí thí.

28 Aur ghorón aur tánghanon ke liye jau aur puwál, us jagah jahán kahín we hote the, har ek apne dastár ul 'amal ke mutábíq pahunchatá thá.

29 ¶ Aur Khudá ne Sulaimán ko dánish aur khirad niháyat bahut di, aur dil ki was'at bhí 'ináyat ki, aisé jaisí ret jo samundar ke kanáre par hai.

30 Aur Sulaimán ki dánish sáre 'ahl i mashriq ki dánish se, aur Misr ki sári dánish se, kahín bahut thí.

31 Is liye ki wuh sab ádmíón se, Iskharái-Aitán, aur Huinán, aur Kal-kúl, aur Dard'a se, jo baní Mahúl the,

ziyáda dáníá thá : aur girdágird kí har ek qaum men us ká nám phailá thá.

32 Aur us ne tín hazár masalen kahín : aur us ke gít ek bazár aur pánch the.

33 Aur us ne darakhton kí kaifiyat bayán kí, saro ke darakht se leke, jo Lubnán men thá, us zúfa tak, jo díwáron par ugtá hai ; aur chárpáyon, aur parandon, aur rengnewálon, aur machhlíon ká hál bayán kiyá.

34 Aur sáre logon men se, aur bádsháhon men se, jinhon tak us kí dánísh ká shuhra pahunchá thá, we Sulaimán kí hikmat sunne ko áte the.

V B.A.B.

AUR Súr ke bádsháh Hírám ne Sulaimán pás apne khádím bheje; kyúnki us ne suná thá, kí unhon ne use mamsúsh kiyá thá, kí us ke báp kí jagah bádsháh ho : kí Hírám hamsha Dáúd ká dost thá.

2 Aur Sulaimán ne Hírám ko kahlá bhejá, kí

3 Tú jántá hai, kí merá báp Dáúd KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ke liye ek ghar baná na saká; kyúnki us kí har ek taraf laráíán ho rahín, jab tak kí KHUDÁWAND ne un sab ko us ke qadamon tale na kar diyá thá.

4 Aur ab KHUDÁWAND mere Khudá ne mujh ko har taraf se chain diyá hai, kí na koi merá dushman hai, aur na koi mujh par balá áti hai.

5 So dekh, main ne tháná hai, kí KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ká ek ghar utháúg, jaisá kí KHUDÁWAND ne mere báp Dáúd ko yih kahke farmáyá thá, kí Terá betá, jis ko main teri jagah tere takht par bitháúngá, wuhí mere nám ká ghar banáegá.

6 So tú hukm kar, kí mere liye Lubnán se saro ke per káten ; aur mere chákar tere chákaron ke sáth rahenge : aur main, jo mihnátána kí tú muqarrar karegá, tujh ko tere chákaron ke liye dúngá; kí tú jántá hai, kí

435

hamáre bích men aísá koi nahín kí jis kí dánísh per kátna men Saidáníon ke mánind ho.

7 ¶ Aur aísá húa, kí jab Hírám ne Sulaimán kí báten suní thín, wuh niháyat khush húa, aur bolá, kí A'j ke din KHUDÁWAND mubárák ho, kí us ne Dáúd ko aísá dáníshwar betá ináyat kiyá, jo aísí barí guroh ká hákim hai.

8 Phir Hírám ne Sulaimán se kahlá bhejá, kí Jo kuchh tú ne mujh se mangwáyá, main ne samjhá; aur main teri khwáhish ke muwáfíq saro kí lakrí aur sanaubar kí lakrí kí bábat amal karúngá.

9 Aur mere chákar unhen Lubnán se samundar tak utár láwenge; aur main unhen berá bandhwáke samundar kí ráh se us jagah tak, jahán tú thahráegá, pahunchwáúngá, aur wahán unhen dalwáúngá, kí tú pácgá; aur tú mere mulázimon ko khurák deke meri khwáhish ko purí karegá.

10 So Hírám ne saro ke darakht aur sanaubar ke darakht Sulaimán kí sári khwáhish ke mutábíq use diye.

11 Aur Sulaimán ne bís hazár karr gebún ke, aur bís karr kúte hús tel ke, Hírám ko, us ke gharáne kí khurák ke liye, diye: yún Sulaimán Hírám ko sál ba sál detá thá.

12 Aur KHUDÁWAND ne Sulaimán ko, jaisá kí us ne us se wa'da kiyá thá, hikmat bakshí: aur Hírám aur Sulaimán ke darmiyán sulh húi; aur un donon ne ápas men 'ahd o paimán kiyá.

13 ¶ Aur Sulaimán bádsháh ne sáro Isráel se khiráj ke taur par madad lí; so tis hazár ádimí madad ko áe.

14 Aur wuh har mahíne men das hazár un men se pári pári Lubnán ko bhejtá thá: so we mahíne bhar Lubnán men rahte the, aur do mahíne apne ghar men : aur Adúnirám un begáron ká dároga thá.

15 Aur Sulaimán ke sattu hazár

bārbardār, aur assī hazār daraḥt kātnewāle kohistān men the;

16 Siwā Sulaimān ke un ḥāss mansabdāron ke, jo us kām ke mukh-tār the; ye tīn hazār tīn sau the; aur un logon par, jo kām karte the, sardār the.

17 Aur bādshāh ne hukm kiya, aur we bare bare nāfis tarāshe hue patthar lāe, tā ki ghar kī new dālī jāe.

18 Aur Sulaimān ke mi'amār, aur Hirām ke mi'amār, aur sangtarāsh, unhen tarāshthe the: so unhon ne lakriān aur patthar taiyār kiye, ki ghar banāyā jāwe.

VI BA'Ī.

AUR zamīn i Misr se banī Isrāel ke nikālne ke ba'd ḥār sau assī baras guzre the, ki Sulaimān ki saltanat jo Isrāel par thi, us ke chauthē sāl, Zīw ke mahīne, jo dūsra mahīnā sāl kā hai, aīsā hūā, ki us ne KHUDĀWAND kā ghar banānā shurū kiya.

2 Aur wuh ghar, jo Sulaimān bādshāh ne KHUDĀWAND ke liye binā kiya, tūl us kā sāth hāth thā, aur 'arz us kā bis hāth, aur bulandī us kī tis hāth.

3 Aur us ghar kī haikal ke sāmhne ek usārā banāyā, jis kā tūl bis hāth thā, ghar ke 'arz ke barābar; aur 'arz us kā ghar ke sāmhne kī taraf das hāth thā.

4 Aur us ne us ghar men jharokhe banāe, bhītār kī taraf kushāda, aur bāhar kī taraf tang.

5 ¶ Aur ghar kī dīwār se lagī hūī kothriān girdāgird banāin, ghar kī un dīwāron se jo girdāgird lagī hūī thin, ya'ne haikal aur ilhām-gāh kī: aur us ne kothriān girdāgird banāin:

6 Aur niche kī kothri pānch hāth chaklī, aur bīch kī chha hāth chaklī, aur tīsri sāt hāth chaklī thi; is liye ki ghar kī dīwār ke barābar us ne girdāgird kariān rakhne ke liye pushte banāe, tā ki ghar kī dīwāron hī men lagāī nā jāwen.

7 Aur jab yih ghar banāte the to us men aise patthar lagāe, jo unhen wahān lāne se āge taiyār kiye gaye the: yūnhi ghar bante waqt wahān mārtoī, aur kulhārī, aur lohe ke kisi auzār kī āwāz sunī nā jāti thi.

8 Aur bīch kī kothri kā darwāza ghar kī dahnī taraf ko rakhā: aur unhon ne ghūmtī hūī sirhiān banāin, tā ki un par hoke bīch ke darje par, aur bīch ke darje se tīsre darje par, charh jāen.

9 So us ne ghar banāyā, aur use taniām kiya, aur us kī chhat saro ke shahtiron aur takhton se pāti.

10 Aur us ne sāre ghar ke pās kothriān banāin, jinhon kī bulandī pānch pānch hāth thi; aur we saro kī kariyon ke sāth ghar se millī thin.

11 ¶ Us waqt KHUDĀWAND kī taraf se Sulaimān par kalām utrā, aur us ne kahā, ki

12 Is ghar kī bābat, jo tū banātā hai, agar tū merī shari'aton par chal-egā, aur merī 'adālaton par 'amal karegā, aur mere ahkām ko, un par chalne ke liye, hifz karegā, to main apne sukhan ko, jo main ne tere bāp Dāūd se kahā hai, tere sāth purā karūngā;

13 Aur main banī Isrāel ke darmiyān rahūngā, aur apnī qaum Isrāel ko tark nā karūngā.

14 So Sulaimān ne ghar banāyā, aur use tamām kiya.

15 Aur us ne andarwār ghar kī dīwāron par saro ke takhte lagāe, farsh se leke chhat tak us ne use lakri se chhipāyā: aur us ne farsh ko bhī sanaubar ke takhton se chhipāyā.

16 Aur us ne ghar kī baglon ke bis hāth kī dīwāron ko saro ke takhton se banāyā, farsh se leke us kī dīwāron tak: us ke andarīn ke liye ilhām-gāh ya'ne paktarin makān men yūnhi takhta-bandī kī.

17 Aur ghar ke sāmhne kā tūl, ya'ne haikal kā, chālīs hāth thā.

18 Aur ghar ke andarwār ke saro ki lakṛī ki kalīān aur khile hūe phūl kanda kiye gaye the; aur yih sab saro ke the, yahān tak ki patthar mutlaq nazar na āte the.

19 Aur ilhām-gāh jo thā, so use andar ko ghar ke bīch men taiyār kiya, tā ki KHUDĀWAND ke 'ahd ká sandūq us men rakhā jāwe.

20 Aur ilhām-gāh ke rūbarū tūl us ká bīs hāth hūā, aur 'arz us ká bīs hāth, aur bulandī us kī bīs hāth; aur kundan se us par mulamma' kiya; aur mazbah par bhī mulamma' kiya, jo saro se banāya gayā thā.

21 Yūn Sulaimān ne ghar ke andar par khālis kundan ká mulamma' kiya; aur ilhām-gāh ke bāharwār, sone kī zanjīron ke ās pás, ek oṭ banāī, aur us par sonā lagāya.

22 Isī tarah tamām ghar par sone ká mulamma' kiya, yahān tak ki ghar tamām hūā: aur ilhām-gāh kī taraf jo mazbah thā, us par bhī tamām sone ká mulamma' kiya.

23 ¶ Aur ilhām-gāh ke andar zaitūn kī lakṛī ke do karūbī banāe, ki bulandī un kī das hāth kī thī:

24 Aur karūbī ke ek bāzū ká 'arz pānch hāth ká kiya, aur karūbī ke dūsre bāzū ká bhī pānch hī hāth ká: so ek bāzū ke sīre se dūsre bāzū ke sīre tak das hāth ká hūā.

25 Aur das hī hāth ká dūsre karūbī ká bhī: donon karūbī ek hī andāze, aur ek hī sūrat par the:

26 Bulandī ek karūbī kī das hāth kī thī, aur usī tarah se dūsre karūbī kī bhī.

27 Aur donon karūbīon ko andarūnī ghar ke bīch men rakhā: aur karūbī apne bāzū phailāe hūe the, aur ek ká bāzū ek diwār se lagā, aur dūsre karūbī ká bāzū dūsre diwār se; aur un ke bāzū ghar ke bīch āpas men ek dūsre se milē hūe the.

28 Aur karūbīon par sone ká mulamma' kiya.

29 Aur ghar kī sab diwāron par, girdāgird, karūbīon, aur khajūron, aur khile hūe phūlon kī sūraton us ne khodke tarāshīn, andarwār aur bāharwār.

30 Aur ghar ke farsh par andarwār aur bāharwār sonā lagāya.

31 ¶ Aur ilhām-gāh men dākhil hone ke liye us ne zaitūn kī lakṛī ke kiwār banāe un ke bāzūon aur chaukhaṭon ká 'arz diwār ká pānch-wān hissa thā.

32 Donon kiwāre zaitūn kī lakṛī ke the; aur us ne un par karūbīon, aur khajūron, aur khile hūe phūlon kī sūraton, khodke tarāshīn; aur un par sone ká mulamma' kiya; aur khajūron aur karūbīon donon par sonā narhā.

33 Usī tarah haikal ke darwāze ke liye bhī, jo diwār ká chauthā hissa thā, us ne zaitūn kī lakṛī kī chaukhaṭ banāī.

34 Aur us ke do kiwār sanaubar kī lakṛī ke the: ek kiwār ke do palle the, jo ghūmte the; aur dūsre kiwār ke bhī do palle the, jo ghūmte the.

35 Aur un par karūbīon, aur khajūron, aur khile hūe phūlon kī sūraton tarāshīn; aur un sab par sone ká mulamma' kiya, aisā kī wuh tarāshī hūī sūraton par thīk baiṭhā.

36 ¶ Aur andar ke sahn kī tīn saffen tarāshe hūe patthar kī banāīn, aur ek saff saro kī lakṛī kī.

37 ¶ Chauthē sāl Zīw ke mahīne men KHUDĀWAND ke ghar kī bunyād dāī gayī:

38 Aur gyārahwen sāl Būl ke mahīne men, jo āṭhwān mahīnā hai, wun ghar us ke sab asbāb samet, aur naqshe kī har ek bāt ke mutābiq, tamām kiya gayā. So us ne use sāt sāl men banāya.

VII BĀTB.

AUR Sulaimān ne apnā ghar bhī banāya, aur us kī ta'mīr terah baras men tamām hūī.

2 ¶ Phīr us ne Lubnānī ban ká

ghar bhí banáyá, jis ká tál sau háth, aur 'arz pachás háth, aur bulandí tis háth kí, aur wuh saro kí lakrí ke sutúnon kí chár saffon par ta'mír húa; aur sutúnon par saro ke daraht ke shahtír the.

3 Aur us kí chhat saro se banái, aur karíon ko un shahtíron par rakhá, jo paintális sutúnon ke úpar the; har ek saff men pandrah sutún the.

4 Aur khiríkíon kí tén saffén thín, jin kí tínon qatáron men ek rauzan दूसरे rauzan ke muqábil thá.

5 Aur ghar ke darwáze, aur un ke chauhkaht, sab ke sah, khiríkíon ke mutábiq chau-khúnt the; aur tínon qatáron men, har ek rauzan दूसरे rauzan ke muqábil the.

6 ¶ Aur sutúnon kí ek dahlíz banái; tál us ká pachás háth, aur 'arz us ká tis háth; aur ek barámada un ke rúbardí thá; aur sutún aur ek mo'á shahtír un ke sámhne the.

7 ¶ Aur ek dahlíz, ya'ne 'adálat kí dahlíz, taht ke liye banái, tá kí wahán qaziye faisal kare; aur saro kí lakrí us par bichhí thí, farsh kí ek taraf se दूसरी taraf tak.

8 ¶ Aur us ke ghar ke pás, kí jis men wuh rahtá thá, ek दूसrá sahn thá dahlíz ke andar, aur usí tarah se wuh bhí baná thá. Aur Sulaimán ne Fira'un kí betí ke liye, kí jise us ne byáhá thá, usí dahlíz ke taur par ek makán banáyá.

9 Ye sab nafis pattharon se, jo taráshe húa pattharon ke andázon ke mutábiq áron se chíre gaye the, andarwár aur báharwár, new se leke munder tak, aur usí tarah ghar ke báhar bare sahn tak bane the.

10 Aur in kí bunyád qímatí aur bare bare pattharon se, das háth ke pattharon aur ba'ze áth háth ke pattharon se, thí.

11 Aur úpar qímatí patthar, taráshe húa pattharon ke andáz ke mutábiq, aur saro ke shahtír, the.

12 Aur bará sahn girdágird taráshe húa pattharon kí tén sataron se aur saro ke shahtíron kí ek satar se, baná thá: aur isí tarah KHUDÁWAND ke andar ke ghar ká sahn aur ghar kí dahlíz bhí húi.

13 ¶ Phir Sulaimán bádsháh ne Súr se Hírám ko bulá b'ejá.

14 Aur wuh Naftáli firge kí bewá 'aurat ká betá thá, aur us ká báp Súr ká ádmí, thátherá thá: aur wuh dánish, aur 'aqlmándí, aur hikmat se, kí pítal kí sab tarah ká kám kare, ma'múr thá. So wuh Sulaimán bádsháh pás áyá, aur us ká sab kám kiyá.

15 Kyúnkí us ne pítal dhálke do sutún banáe, har ek sutún athárah háth únchá: aur ek ek ká gher bárah háth ke sút se andáz kiyá játa thá.

16 Aur do bare sirháne pítal se dhálke banáe, tá kí sutúnon kí chothíon par rakhe jáwen; ek sirháne kí bulandí pánch háth kí thí, aur दूसरे sirháne kí bulandí pánch háth kí thí.

17 Aur un sirhánon ke liye, jo sutúnon kí chothíon par the, us ne chár-ákhánadár jálián aur gandedár mále banáe; sát ek sirháne ke liye, aur sát दूसरे sirháne ke liye.

18 Isí tarah us ne sutúnon ká kám kiyá; aur ek ek jálí ke liye, anáron kí do qatáren banáin, tá kí we un donon sirhánon ko, jo un sutúnon kí chothíon par the, chhipá len: aur isí tarah दूसरे ke sirháne ke liye banáyá.

19 Aur un sirhánon par, jo chár háth ke the, aur jo sutúnon ke úparí siron par the, un par dahlíz ke niche girdágird sosani kám naqsh kiyá gayá thá:

20 Aur un hí sirhánon par, donon sutúnon ke úpar, us golái ke sámhne jo jálí se lagí thí, anár bane the: chunánchi us दूसरे sirháne par, qatár par qatár, irdágird do sau anár the.

21 So us ne haikál kí dahlíz men sutún khare kiye; ek sutún ghar ke dahne háth khará kiyá, aur us ká

nám Yákin rakhá; aur दूसरा सुतुन ghar ke báen, aur us ká nám Bo'az rakhá.

22 Aur sutúnön kí choñon par sosan kám thá: so sutúnön ká kám tamám húa.

23 ¶ Phir dhálá húa ek bahr banáyá: wuh ek kanáre se दूसरे kanáre tak das háth thá; wuh bil-kull gol thá, aur bulandí us kí pánch háth thí; aur us ká gher tis háth ké sút se andáz kiya játá thá.

24 Aur girdágird us ke kanáre ke niche gánthon banáin, jo us ko gherí thin; har ek háth men das das thin; aur we bahr ko gherí thin; gánthon kí do qatáren thin, aur jis waqt wuh dhálá gayá, ye bhí dháli gayí thin.

25 Aur bahr bárah bailon par rákhá gayá; tín ke chihre uttar ke muqábil, aur tín ke chihre pachehim ke muqábil, aur tín ke chihre dakhán ke muqábil, aur tín ke chihre púrab ke muqábil; aur bahr un ke úpar thá, aur un ke piche ke sab 'azú andar ko the.

26 Aur dal us ká char angusht ká, aur us ká kanára piyále ke kanáre kí tarah, aur us men sosan ke phúl bane the; aur bahr men do hazár bath kí gunjáish thí.

27 ¶ Aur pital kí das kursían banáin, kí túl har ek ká un men se char háth ká thá, aur us ká 'arz char háth ká thá, aur bulandí us kí tín háth kí thí.

28 Aur un kursíon kí kárigarí is tarah kí thí; in ke háshiye the, aur háshiye kanáre ke golon ke darmiyan the:

29 Aur un háshiyon par, jo kanáre ke golon ke darmiyan the, sher, aur bál, aur karúbí bane the: aur un golon ke úpar chinían thin: aur sheron aur bailon ke niche chand jordár mihín kám the.

30 Aur har ek kursí ke liye char char pahiyé pital ke, aur pital kí dhú-

rián thin; aur us ke charon konon ke niche áwan ke kandhe the; hauz ke niche, har ek jo ke pás, dhále hús kandhe the.

31 Aur us ká munh us ke sirháne ke darmiyan ek háth únchá thá: par wuh munh khud derh háth thá, aur us ká kám kursí ke kám ke mutábíq gol thá: aur usí munh par naqqáshí ká kám thá, aur yih us kí chiníon samet chauras thá, aur na kí golákár.

32 Aur us ke kanáron ke niche char pahiyé bane; aur pahiyon kí dhúrián kursí men lagí thin; aur har ek pahiyé kí bulandí derh háth kí thí.

33 Aur pahiyon ká kám gáirí ke pahiyon ká sá thá; aur un kí dhúrián, aur un ke áwan, aur un kí púthíán, aur un ke áre, sab dhále hús the.

34 Aur kursí ke char konon par char kandhe the; aur we kandhe usí kursí men se the.

35 Aur kursí ke sire par ádh háth únchí ek goláí thí; aur kursí ke sire kí kangnián aur kanáre usí men se the.

36 Aur us ne un kangniön kí chaurasáí par, aur us ke kanáron par, karúbíon, aur sheron, aur khajúron ke darañhton, ko kanda kiya, ek ek ke andáze ke, aur girdágird kí áráish ke mutábíq.

37 Dason kursíon ká kám aisá hí thá; aur un sab ká ek hí sánchá, aur ek hí andáza, aur ek hí miqdár thá.

38 ¶ Aur pital ke das hauz aise banáe, kí un men se har ek men chálís bath samáte the; aur har hauz kí was'at char háth kí thí; aur ek ek hauz dason kursíon men se ek ek kursí par thá.

39 Pánch kursían ghar kí dahní taraf rakhín, aur pánch ghar kí báin taraf, aur bahr ko ghar ke dahne púrab rukh, aur dakhán ke rúbarú, rakhá.

40 ¶ Aur Híram ne hauzon, aur pháoron, aur piyálon ko, banáyá. Pá-

Hírám ne wuh sab kám, ki jise Sulaimán bádsháh kí taraf KHUDÁWAND ke ghar ke liye banátá thá, tamám kiyá:

41 Do sutún, aur we piyála-dár sirháne, jo un do sutúnön kí choñon par the, banáe; aur do jálíán banáñ, ki jin se we do piyála-dár sirháne, jo sutúnön kí choñon par the, chhipáe jáwen;

42 Aur donon jálíon ke liye pítal ke chár sau anár banáe; anáron kí do qatáren ek ek jálí ke liye, tá ki piyála-dár sirháne, jo sutúnön par the, chhipáe jáwen;

43 Aur das kursíán, aur das kursíon par das hauz;

44 Aur ek bahr, aur bahr ke niche bárah bail;

45 Aur degen, aur pháore, aur piyále: aur sab zurúf, jo Hírám ne Sulaimán bádsháh kí khatír KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáe, phúl dhát ke the.

46 Aur bádsháh ne un sab ko Yardan ke maidán men Sukkát aur Zartán ke darimiyán kachlí zamín men dhálá.

47 Aur Sulaimán ne un sab zurúf ko, un kí niháyat kasrat ke bá'is, be-taul chhorá: chunáñchi us pítal ká wazn thahráyá na gayá.

48 Aur Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye sab zurúf bhí banáe, ya'ne ek mazbah khalís sone ká, aur sone ká mez, tá ki us par nazr kí rotí rakhí jáwe;

49 Aur kundan ke sham'adán banáe, pánch to ilhám-gáh ke áge dahní taraf ko, aur pánch báñ taraf ko, aur us ke phúl, aur chirág, aur gulgir sone ke,

50 Aur piyále, aur chamche, aur gul-tarásh, aur bádiye, aur 'údsöz, kundan ke; aur sone kí chúlön andarúñi ghar, ya'ne pákhtarín makán ko darwáze ke liye, aur ghar ke, ya'ne haikal ke darwáze ke liye.

51 Aur sab wuh kám, jo Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND ke ghar ke

liye kiyá, tamám húa. So Sulaimán apne báp Dáúd kí niyáz kí húi chizon ko, soná, aur chándí, aur zurúf ko, andar láyá, aur KHUDÁWAND ke ghar ke kharáñon men rakhá.

VIII BAB.

PHIR Sulaimán ne Isráel ke buzurgön, aur firqon ke sáre ráison, aur baní Isráel ke ábái khaudáñon ke sabashráf ko jam'a kiyá; so we Yará-salam men Sulaimán pás ikatthe húa, tá ki Dáúd ke shahr se, jo Saíhún hai, KHUDÁWAND ke sandúq ko úpar úthá láwen.

2 Aur Sulaimán bádsháh pás Isráel ke sáre log máh i Aitáním kí 'id ke liye, jo sátwáy mahiná hai, jam'a húa.

3 Aur Isráel ke sáre buzurg áe, aur káhiñon ne sandúq útháyá:

4 Aur KHUDÁWAND ká sandúq úpar úthá láe, aur jam'at ká kháima, aur maqdis ke sáre zurúf, jo us khaime men the: so unhen káhin aur Láwí úpar úthá láe.

5 Aur Sulaimán bádsháh ne, aur Isráel kí sári jam'at ne, jo us pás jam'a thí, us ko sáth sandúq ke sámhne khare hoke, bher bakrí aur gáo bail, jo kasrat ke sabab gintí aur hisáb men na á saken, zabh kiyé.

6 Aur káhinön ne KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko us kí jagah par, ghar kí ilhám-gáh men, ya'ne pákhtarín makán men, láyá, aur use karúbion ke paron ke niche rakhá.

7 Kyúñki karúbí apne do bázu sandúq kí jagah ke úpar phailáe húa the, aur karúbion ne sandúq ko aur us ke chobon ko chhipá rakhá.

8 So chobon idhar barháñ, aise ki chobon ke sire pák makán se, ilhám-gáh ke sámhne, dikháí dete the, lekin báhar se nahín dikháí dete the: aur we wahán áj ke din tak haiñ.

9 Aur sandúq men kuchh na thá, siwá patthar kí un do lauhon ke, jinhen Músá ne Hurib par us men rakhá, jab ki KHUDÁWAND ne baní Isráel se

un ke zamín i Misr se nikalte waqt 'ahd bándhá thá.

10 Phir aísá húa kí jab káhin pák makán se nikle, to KHUDÁWAND ká ghar badlí se bhar gayá;

11 Aur káhinon ko badlí ke sabab táqat na húi, kí kharé hoke k'hidmat karen; is liye kí KHUDÁWAND ká ghar KHUDÁWAND ke jalál se bhar gayá thá.

12 ¶ Tab Sulaimán ne kahá, kí KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kí Main ghatá kí táriki men rahúngá.

13 Main hí ne fi-l-haqíqat ek ghar terí sukúnat ke wáste banáyá, ek makán abad tak tere julús ke liye.

14 Aur bádsháh ne apná munh pherke Isráel kí sári jamá'at ko barakat dí: (aur Isráel kí sári jamá'at khari húi;)

15 Phir kahá, kí KHUDÁWAND Isráel ká K'hudá mubárak ho, jis ne apne munh se mere báp Dáúd se kalám kiya, aur kahá, kí

16 Jis din se main apní guroh Isráel ko Misr se nikál láya, tab se main ne sáre Isráelí firqon men se kisi shahr ko, jis men merá ghar banáyá jáe, aur us men merá nám ho, chun na liya; par main ne Dáúd ko pasand kiya, kí wuh merí guroh Isráel par hákim ho.

17 Aur mere báp Dáúd ke dil men thá, kí KHUDÁWAND Isráel ke K'hudá ke nám par ek ghar banáwe.

18 So KHUDÁWAND ne mere báp Dáúd se kalá, is sabab se kí tú ne apne dil men is bát ká iráda kiya, kí mere nám ká ek ghar banáwe, pas, tú ne jab kí apne dil men yún iráda kiya, to achelihá kiya.

19 Lekin tú khud ghar na banaogá; balki terá betá, jo terí sulb se niklegá, wuh mere nám ká ek ghar banáegá.

20 So KHUDÁWAND ne apní bát, jo kahí thá, purí kí; aur main apne báp Dáúd ká jánishin hone ke liye uthá;

aur jaisá kí KHUDÁWAND ne wa'da kiya thá, main Isráel ke takht par baithá; aur main ne KHUDÁWAND Isráel ke K'hudá ke nám ká ek ghar banáyá.

21 Aur main ne wahán KHUDÁWAND ke sandúq ke liye, kí jis men wuh 'ahd hai, jo zamin i Misr se nikalne ke waqt us ne hamáre báp-dádon se bándhá thá, ek makán muqarrar kiya.

22 ¶ Aur Sulaimán ne Isráel kí sári jamá'at ke rúbarú KHUDÁWAND ke mazbah ke áge khará hoke apne háth ásmán kí taraf phailáe,

23 Aur kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráel ke K'hudá, tujh sá koí K'hudá na úpar ásmán men hai, na niche zamín men, jo kí apne un bandon ke liye, jo tere áge apne sáre dilon se chalte phirte hain, apne 'ahd ko, aur apní rahmat ko, nigáh rakhtá hai;

24 Kí tú ne apne bande Dáúd mere báp se wuh nigáh rakhi, jo tú ne use kahá; tú ne apne munh hí se kahá, aur wuhí apne háth se purá kiya, jaisá áj ke din hai.

25 Aur ab, ai KHUDÁWAND, Isráel ke K'hudá, yád kar wuh 'ahd, jo tú ne apne bande Dáúd mere báp ke sáth yih kahke kiya thá, kí Tere liye Isráel ke takht par baithnewálá mere áge se nábtú na hogá; lekin yih hogá, jab kí terí aulád apní ráh par khúsb nigáh kare, aur mere áge chale, jaisá kí tú mere áge chalá.

26 Aur ab, ai Isráel ke K'hudá, apne us qaul ko, jo tú ne apne bande Dáúd mere báp se kiya thá, rást kar.

27 Par kyá K'hudá fi-l-haqíqat zamin par sukúnat kare? Dekh, ásmán aur ásmánon ke ásmán terí gunjáish nahín rakhte; phir kitní karntí is ghar men hogí, jo main ne banáyá?

28 Ai KHUDÁWAND mere K'hudá, apne bande kí du'á aur zári par kán dhar, aur du'á aur zári, jo terá banda áj ke din tere áge kartá hai, so sun:

29 Aur rát din terí ánkhen is ghar kí taraf, ya'ne is maskan kí taraf jis kí bábat tú ne farmáyá hai, kí Merá nám wahín hogá, khulí rahen; tá kí wuh du'á jo terá banda is makán men mánge, so tujh se suní jáwe.

30 Aur tú apne bande aur apní guroh Isráel kí minnaton kí taraf kán dhar: jab kí we is ghar men du'á karen, tab tú, apne hí maskan ásmán par se sun: aur jab kí tú sune mu'áf kar.

31 ¶ Agar koi shákhs apne parosi ká gunáh kare, aur us par qasam rak-hí jáwe, kí wuh qasam kháwe, aur is ghar men tere mazbah ke áge qasam láí jáwe:

32 To tú ásmán par se sun, aur 'amal kar, aur apne bandon ká insáf kar, aur badkár ko badkár thahrá de, kí us kí rawish kí sazá us ke sir par áwe, aur sádiq ko sádiq thahrá, aur us kí sadáqat ke mutábíq use jazá de.

33 ¶ Aur jab terí guroh Isráel apne dushmanon ke áge shikast páwe, is liye kí unhon ne terá gunáh kiyá, aur phir terí taraf rujá' kare, aur tere nám ká iqrár kare, aur du'á mánge, aur is ghar men tujh se minnat kare:

34 To tú un kí du'á ásmán par se sun, aur apní guroh Isráel kí khatá bakhsh, aur unhen us zamín men, jo tú ne un ke bápádádon ko dí hai, phirá lá.

35 ¶ Phir jab ásmán band ho jáen, aur bárish na howe, is liye kí unhon ne terí khatákárá kí, agar we is jagah men du'á mángen, aur tere nám ko mán lewen, aur apní khatá se phiren, is liye kí tú ne unhen dúkh diyá:

36 To tú ásmán par se sun, aur apne bandon aur apní guroh Isráel ke gunáh bakhsh de, yahán tak kí unhen us achchhí ráh kí, jis men chalná farz hai, ta'lim kare, kí we us par chalen, aur apní zamín par, jo tú ne apní guroh ko mirás dí hai, menh barsáwe.

37 ¶ Aur jab kí zamín par kál, aur

wabá, aur bád i samúm, aur geráí ho, yá jab kí tiddí aur jhánjhá howen, yá jab kí un ke dushman un ke shahron kí sarzamín men unhen gher lewen, yá jab kí koi balá aur marz ho;

38 Phir jo koi insán, yá terí sári guroh Isráel, jis ne har ek apne dil ke marz ko jáná, du'á aur zári kare, aur apne háth is ghar men phailáe.

39 To apne maskan, ásmán par se, sun, aur bakhsh de, aur 'amal kar; aur har ek ádmí ko, jis ke dil ko tú jántá hai, us kí sab rawish ke mutábíq badlá de; is liye kí tú, hán, tú hí akelá sáre baní Á'dam ke dilon ke jántá hai;

40 Tá kí apní zindagí ke sab din jo us zamín men káten, kí jise tú ne hamáre bápádádon ko diyá hai, tujh se darte rahen.

41 Aur ajnabí kí bábat bhí, jo baní Isráel men se nahín hai, so jab tujh pás dúr mulk se tere nám ke sabab áwe;

42 (Kyúnki we tere buland nám, aur qawí háth, aur phailáe hús bázzí ká hál sunenge;) jab kí wuh áwe, aur tere áge is ghar men du'á mánge:

43 To ásmán par se, apne maskan se, sun le, aur ajnabí kí wuh du'á jo tujh se mánge us sab ke mutábíq 'amal kar, tá kí zamín kí sári gurohen tere nám ko pahchánen, aur terí guroh baní Isráel kí tarah tujh se daren, aur jánen, kí terá nám is ghar par, jise main ne banáyá, liyá gayá hai.

44 ¶ Aur jab terí guroh laráí ke liye apne dushman ke barkhiláf nikle, jahán kahín tú use bhej dewe, aur KHUDÁWAND ke áge du'á mánge is shahr kí taraf, jise tú ne pasand kiyá, aur is ghar kí taraf, jise main ne tere nám ke-liye banáyá:

45 To ásmán par se un kí du'á aur munáját sun le, aur us muqaddame men un ká hámní ho.

46 Jis waqt we tore áge khatá

karen, (kyúñki koí aisá áduñ nahín, jo khatákar na ho,) aur jab tú un par gazab kare, aur un ko dushmanon ke qábt meñ kar dewe, yaháñ tak ki we unheñ asir karke dushmanon ki zamín par le jáen, jo dúr ho yá nazdik;

47 Agar we us zamín meñ, jis meñ asir hoke rahen, sochne lagen, aur tauba karen, aur apne asir-karnewálon ki zamín meñ tujh se minnat karen, aur kahen, ki Ham ne gunáh kiya, ham ne gustákhí kí, ham ne sharárat kí;

48 Aur apne dushmanon ki zamín meñ, jo unheñ asir karke le gaye, apne sáre dil aur ján se terí taraf muta-wajjih hon, aur us zamín ki taraf, jo tú ne un ke bápdádon ko dí, aur us shahr kí taraf, jise tú ne chun liya, aur is ghar kí taraf, jo main ne tero nám ke liye banáya, tujh se du'a mángen:

49 To tú ásmán par se, apne mas-kan se, un ki du'a aur zári sun, aur us muqaddame meñ un ká hámi ho,

50 Aur apne logon ko, jinheñ ne tere áge khatáen kíñ, bakhsh de, aur un ki sári buráían, jo unheñ ne tere barkhiláf kí hain, mu'áf kar de, aur un ke asir-karnewálon ke áge un par shafaqat kar, ki we un par rahm karen:

51 Ki we terí guroh aur terí mírás hain, jise tú Mirs kí zamín se, lohe ke bhatthe ke bích meñ se, nikál láya:

52 Ki terí ánkheñ tere bande ki zári, aur terí qaum Isráel ki zári ki taraf khulí rahen, ki tú un sab báton ko, jo kueñh tujh se mángen, sune:

53 Kyúñki tú ne zamín ki sári gurohon meñ se un ko apne liye ek mírás judá kiya, jaisá ki tú ne apne bande Músá ki ma'rifat kahá, jab ki tú hamáre bápdádon ko Mirs se nikál láya, ai KHUDÁWAND Yahowáh.

54 ¶ Aur aisá huá, ki jab Sulai-mán KHUDÁWAND ke áge us sári du'a ko aur us sári zári ko tamám kar

chuká, to KHUDÁWAND ke mazbah ke sámhne apne donon zánúon par us ko áge baithne se, ki us ke donon háth bhí ásmán kí taraf phailé the, uñ khará huá.

55 Aur khará hoke, baní Isráel ki sári guroh ke liye buland áwáz se barakat mángí, aur kahá:

56 KHUDÁWAND, jis ne apne sab kahne ke muwáfíq apní guroh Isráel ko áram bakhshá, mubáarak ho; kyúñ-ki koí ek bát un sab achchhi báton meñ se, jo KHUDÁWAND ne apne bande Músá ki ma'rifat se kahín, zamín par na giri.

57 KHUDÁWAND hamára KHUDÁ, jis tarah hamáre bápdádon ke sáth thá, hamáre sáth bhí ho, aur hamen tark na kare, aur hamen na chho:re:

58 Balki hamáre dilon ko apní taraf máil kare; tá ki ham us kí sab ráhon meñ chalen, aur us ke shara'on, aur ahkám ko, ki jinheñ us ne hamáre bápdádon par jatá diya hai, yád rakheñ.

59 Aur ye merí báton, jo KHUDÁWAND ke huzúr minnat karte waqt pesh kí hain, rát o din KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ se nazdik howen, tá ki apne bande kí himáyat kare, aur apní guroh Isráel kí himáyat har waqt jis waqt kám kí zarúrat ho, kiya kare:

60 Tá ki zamín ki sári gurohen ma'lúm karen, ki KHUDÁWAND wuhí KHUDÁ hai, aur us ke siwá aur koí nahín.

61 Pas tumbáre dil ká shauq KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ kí taraf kámil ho, tá ki us ke shara'on par chalo, aur áj ke din kí tarah us ke ahkám ko yád rakho.

62 ¶ Aur bádsáháñ aur sáre Isráel ne us ke sáth KHUDÁWAND ke áge zabíhe zabh kiye.

63 Aur Sulaimán ne salámatí kí qurbániyán gáe bail se KHUDÁWAND ke áge báis hazár zabh kíñ, aur bher bakrí se ek lách bis hazár. So bád-

sháh ne aur sáre baní Isráel ne us roz KHUDÁWAND ká ghar maḡhsús kiya.

64 Usí din men, bádsháh ne sahu ke darmiyáni hisse ko, jo KHUDÁWAND ke mazbah ke rúbárf thá, muqaddas kiya; ki wahán sokhtaní qurbánián, aur nazr kí qurbánián, aur salámati kí qurbánián kí charbí guzráni; kyún-ki pital ká mazbah, jo KHUDÁWAND ke áge thá, chhotá thá, aur un sokhtaní qurbánián, aur nazr kí qurbánián, aur salámati kí charbion ke liye, jo guzráni játi thín, gunjáish na rakhá thá.

65 Aur Sulaimán ne us waqt, aur sáre Isráel ne bhi us ke sáth, ek niháyat bari jainá'at ne, Hamát ke madkhal se leke Misr kí nahr tak, KHUDÁWAND hamáre Khudá ke áge, sáť roz aur phir sáť aur roz, ya'ne chaudah roz íd kí.

66 Aur áthwen roz us ne sári guroh ko rukhsat di: so unhon ne bádsháh ko mubarakbád kahá, aur khush aur sáf dilon se us nekí ke bá'is, jo KHUDÁWAND ne apne bande Dáúid, aur apní guroh Isráel se kí thí, apne khaimon ko gaye.

IX. B.A.B.

AUR aisá húa, kí jab Sulaimán KHUDÁWAND ká ghar aur bádsháh ká qasr baná chuká, aur Sulaimán kí sári tamanná, jo us ke dil men thí, purí ho chukí:

2 To KHUDÁWAND Sulaimán ko dúsrí bár dikhái diya, jis tarah kí Jiba'un men dikhái diya thá.

3 Aur KHUDÁWAND ne use kahá, Main ne terí du'á aur terí munáját, jo tú ne mere áge kí, suní hai; aur is ghar ko, jo tú ne banáya, kí merá nám abad tak us men rahe, muqaddas kiya; so merí nigáh aur merá dil sadá usí par rahegá.

4 Aur agar tú mere huzúr aisí chál chalegá, jaise terá báp Dáúid dil kí rásti aur sadáqat se chalá, aur un sab

hukmon par, jo main ne tujhe kiye, 'amal karegá, aur merí shari'aton, aur 'adálaton ko hifz karegá:

5 To main terí saltanat ká takht Isráel men hamesha qáim rakhúngá, jaise main ne tere báp Dáúid se wa'da kiya, aur kahá, kí Tere yahán mard kí kamti na hogí, jo Isráel ke takht par baithe.

6 Par agar tum yá tumhári aulád merí pairaui se kisi tarah se bargashta ho, aur tum merí shari'aton aur merí 'adálaton ko, jo main ne tumhen batáin, hifz na karoge, aur ajnabí ma'búdon kí 'ibádat karne ko jáoge, aur unhen síjda karoge:

7 To main Isráel ko us sarzamín se, jo main ne unhen di hai, faná karúngá; aur is ghar ko, jise main ne apne nám ke liye muqaddas kiya hai, apní nazar se girá dúngá; aur Isráel tamám jahán men zarb ul masal aur angusht numá hogá:

8 Aur is buland ghar ke barábar se jo koi guzar karegá hairán hogá aur síti bajéggá; aur we kahenge, kí KHUDÁWAND ne is sarzamín aur is ghar se aisá kyún kiya?

9 Tab we jawáb denge, Yih is liye húa, kí unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá ko, jo un ke bápádáon ko zamín i Misr se nikál láya, tark kiya, aur ajnabí ma'búdon ko íkhtiyár kiya, aur unhen síjda kiya, aur un kí bandagi kí; is liye KHUDÁWAND ne un par yih sab balá názil kí.

10 ¶ Aur aisá húa, kí bís baras ba'd, jab Sulaimán ne ye donon ghar ya'ne KHUDÁWAND ká ghar, aur bádsháh ká qasr, baná chuká;

11 (Kyúnki Súr ká bádsháh Híram saro aur sanaubar kí lakrián aur soná, jaisá us kí sári murád thí, Sulaimán pás láya thá;) tab aisá húa, kí Sulaimán bádsháh ne Jalil kí zamín men bís shahr Híram ko diye.

12 Aur Híram Súr se niklá, tá kí un shahron ko, jo Sulaimán ne use

diye the, dekke; par us ki nazaron men achche na the.

13 Aur bolá, Ai mere bhái, ye kyá shahr hain, jo tū ne mujhe diye? Aur us ne un ká nám Kábúl ká mulk rakhá, jo áj ke din tak hai.

14 Ba'd us ke Hirám ne bádsháh ke pás ek sau bis qintár soná bhejá.

15 ¶ Aur yihí bá'is hai, jis se Sulaimán bádsháh ne logon ki begári lí, ki KHUDÁWAND ká ghar, aur apná qasr, aur Millo, aur Yarusalam ki shahr-panáh, aur Hasúr, aur Majiddo, aur Jazar bhí biná kare.

16 Kyúñki Misr ká bádsháh Fira'un charh gayá thá, aur Jazar ko leke phúnk diyá thá, aur un Kan'anion ko, jo us shahr men base the, qatl kiya thá, aur apní beṭi ko, jo Sulaimán ki jorú thí, in'am diyá thá.

17 So Sulaimán ne Jazar, aur Bait-Haurán i Asfal ko, phir ta'mir kiya :

18 Aur Ba'alát, aur Dasht i Tadmúr ko, mamlukat ke darmiyan,

19 Aur khazáne ke sáre shahr, jo Sulaimán ke the, aur us ki gáron ke shahr, aur us ke sawáron ke shahr, biná kiye : aur jo kuchh Sulaimán ki tamanná thí, so Yarusalam men, aur Lubnán men, aur apní mamlukat ki sári zamín men, biná kiya ;

20 Lekin wuh sári guroh, Amúrión ki, aur Hittion, aur Farizzion, aur Hawion, aur Yabúsión ki, báqí rahí, jo baní Isráel men se na thí,

21 Hán, un ki aulád, jo ba'd un ke zamín men báqí rahí, jinhen baní Isráel bilkull nábtú na kar saken, so Sulaimán ne un par khiráj i khádímí muqarrar kiya, jo áj tak liya játá hai.

22 Lekin Sulaimán ne baní Isráel men se kisi ko gulám na banáyá ; ki we sáhib i jang, aur us ke chákár, aur us ke umará, aur us ke lashkar ke sardár, aur us ki gáron aur us ke sawáron par hukmran the.

23 Aur un men se, jo Sulaimán ke kám par ta'inátí karte the, pánch sau

aur pachás 'amil the, jo us ke sáre kárguzáron ke sardár the.

24 ¶ Aur Fira'un ki beṭi Dáúd ke shahr se apne us ghar men, jo Sulaimán ne us ke liye banáyá thá, áí : tab Sulaimán ne Millo ko ta'mir kiya.

25 ¶ Aur Sulaimán har baras tín bār sokhtaní qurbánion, aur salámáti kí qurbánion ko, us mazbah par, jo us ne KHUDÁWAND ke liye biná kiya thá, charhátá thá ; aur us mazbah par, jo KHUDÁWAND ke áge thá, baḳhúr jalátá thá. Is tarah us ne us ghar ko tamám kiya.

26 ¶ Phir Sulaimán bádsháh ne 'Asyún-Jabr men, jo Ailút ke nazdik hai, daryá e Qulzum ke kanáre par, jo Adúm ki sarzamín men hai, jaházon ki bahr banáí.

27 Aur Hirám ne us bahr men apne chákár malláh, jo samundar ke hál se ágáh the, Sulaimán ke chákaron ke sáth karke bhijwáe.

28 Aur we Ofir ko gaye, aur wahán se charh sau bis qintár soná leke Sulaimán bádsháh pás áe.

X BA'T.

A UR jab ki KHUDÁWAND ke nám ki bábat Sulaimán ki shuhrat Sabá ki Malika tak pahunchí, to wuh mushkil suwálon se use ázmáne áí.

2 Aur wuh bāṭe jilau ke sáth, aur únton ke sáth, jin par khushbúfián ladí thín, aur niháyat bahut soná, aur mahangmole jawáhir sáth leke, Yarusalam men áí : aur us ne Sulaimán pás áke, jo kuchh us ke dil men thá, us sab ki bábat us se guftogú ki.

3 Sulaimán ne us ke sab suwálon ká jawáb diyá : bádsháh se koi chiz poshída na thí, jo us ke kisi suwál ká jawáb na detá.

4 Aur jab ki Sabá ki Malika ne Sulaimán ki sári dánishmandí ká hál, aur us ghar ko, jo us ne biná kiya thá,

5 Aur us ke dastarkhwan ki ni'amaton, aur us ke mulázimón ká nishaṣt,

aur us ke khádimon ki házirbáshí, aur un kí poshák, aur us ke saqion, aur us sirhí ko, ki jis se wuh KHUDÁWAND ke maskan ko játá thá, dekhá, to us men hawáss na rahe.

6 Aur us ne bádsháh se kahá, Yih tahqíq khabar thí, jo main ne teri karámaton aur teri dánish kí bábat apne mulk men suní thí.

7 Lekin jab tak ki main ne áke apní ánkhoñ se na dekhá thá, tab tak un báton ko báwar na kiya thá; aur dekh, wuh khabar jo main ne suní thí so ádhí bhí na húi; kyúñki teri dánish aur iqbalmandí us shuhrat se, jo main ne suní thí, kahín ziyáda hai.

8 Nekbakht hain tere log, aur nekbakht hain tere khawáss, jo nit tere huzúr khare rahte hain, aur teri hikmat sunte hain.

9 KHUDÁWAND terá Khudá mu-báarak ho, jo tujh se rází hai, aur tujhe Israél ke takht par biḥáyá hai: is liye ki KHUDÁWAND ne Israélion ko sadá piyár kiya, isí wáste us ne tujhe bádsháh kiya, tá ki tú 'adl aur insáf kare.

10 Aur us ne bádsháh ko ek sau bís qintár soná, aur masáliḥ ká bará dher, aur jawáhir, diye; aur jis wufúr se, ki Sabá kí malika ne masáliḥ Sulaimán bádsháh ko 'ináyat kiye, phir kisi se kabhí na mile.

11 Aur Hírání bahr par, jis par ládke Ofir ká soná láe, usi par Ofir se chandan ke bahut se daraḥt aur jawáhir dhare hús áe.

12 So bádsháh ne chandan ke daraḥton ke sutún KHUDÁWAND ke ghar ke liye, aur apne qasr ke liye, banwáe, aur barbaton, aur bín, gánc-wálon ke liye, banwáe: aur chandan ki aisi bahut lakrián na kabhí áín, aur na áj ke dín tak dekhí gayín.

13 Aur Sulaimán bádsháh ne Sabá kí malika ko, us kí sári khwáhish ke mutábíq, jo kuchh us ne mángá, so diya; siwá is ke Sulaimán ne us ko

apní bádsháhána sakhawát se bahut kuchh 'ináyat kiya. Pas wuh rukhsat húi, aur apne mulázimon samet apne mamlukat ko phir gayí.

14 ¶ Aur us sone ká wazn jo sál ba sál Sulaimán ke háth áta thá, chha sau chhiyásaṭh qintár sone ká thá;

15 Siwá us sone ke, jo saudágaron se, aur masáliḥ ke tujjáron ke saudá ke sabab, aur 'Arab kí nawáḥí ke sáre salátín aur mulk ke súbadáron kí taraf se, us ko miltá thá.

16 ¶ Aur Sulaimán bádsháh ne soná garhwáke do sau pharián banáín; chha sau misqál soná ek phari pichhe kharch húa.

17 Aur garhe hús sone kí tín sau dhálen banwáín; ek ek dhál tín tín mána sone kí húi: aur bádsháh ne unhen Lubnání ban ke ghar men rakhá.

18 ¶ 'Aláwa un ke bádsháh ne háthí-dánt ká ek bará takht banwáya, aur us par achchhe se achchhá soná phirwáya.

19 Us takht kí chha sirhián thin; aur takht ká sirhána us kí pichhári kí taraf gol thá: aur baithne kí jagah ke ás pás donon taraf ek ek ṭekan thá, aur ek ek ṭekan ke pás ek sher babar khará thá.

20 Aur un chha sirhiyon men se har ek par dahne báñ ek ek sher thá, so sab bárah sher hús; kisi saltanat men aisá takht na baná thá.

21 ¶ Aur Sulaimán bádsháh ke pine ke sab básan sone ke the; aur Lubnání ban ke ghar ke bhí sáre básan khális sone ke the: ek bhí rúpe ká na thá; kí Sulaimán ke aiyám men rúpe kí kuchh qadr na húi.

22 Kyúñki bádsháh kí, samundar hí par, ek Tarsísi bahr Hírán kí bahr, ke sáth thí: tín baras men ek bár Tarsísi bahr áti thí, aur soná aur rúpá, aur háthí-dánt, aur táús, aur bandar, láti thí.

23 So Sulaimán bádsháh, daulat

aur hikmat kī banisbat, zamīn ke sab bādshāhon se sabqat le gayā.

24 ¶ Aur sāre jahān ne Sulaimān kī taraf tawajjuh kiya, tā ki us kī hikmat ko, jo Kḥudā ne us ke dil meṃ dālī thī, sune.

25 Aur un meṃ se har ek ādmī apnā hadya, rūpe ke bāsan, aur sone ke bartan, aur poshāken, aur silāh, aur khushbūiān, aur ghore, aur khachchar, jitne har ek sāl ke liye ṭhahrae hūe the, us ke āge guzranā the.

26 ¶ Aur Sulaimān ne gārīān aur sawār bahut se jam'ā kiye: us kī ek hazār chār sau gārīān thīn, aur bārah hazār sawār, jinhen us ne gārīon ke shahron meṃ rakhā, aur kitnon ko Yarusalam meṃ bādshāh ke sāth.

27 Aur bādshāh ne Yarusalam meṃ rūpe kī aisi kasrat karāī, ki wuh patharon kī mānind thā; aur sarō ke darakhthon ko utne kar diye ki jitne gūlar ke darakht jo wādī meṃ hote hain.

28 ¶ Aur Sulaimān ke liye Misr meṃ khāss qism ke ghore jam'ā hote the; aur bādshāh ke saudāgar un jam'ā hūon ko muqarrar dām par lete the.

29 Aur ek gārī chha sau misqāl rūpe par Misr se nikaltī, aur ūpar lāī jāti thī, aur ghorā derh sau misqāl par: aur usī tarah Hittion ke sāre bādshāhon aur Arāmī bādshāhon ke liye un hī ke hāth se nikāl lāte the.

XI BĀ'Ṭ.

PAR Sulaimān bādshāh bahut sī ajnabī 'auraton ko Fira'un kī beṭī ke siwā chāhtā thā, Moābī, aur 'Ammūnī, aur Addmī, aur Saidānī, aur Hittī 'auraton ko;

2 Un qaumon kī, jin kī bābat Kḥudāwānd ne banī Isrāel ko hukm kiya, ki Tum un ke pās andar na jāo, aur we tum pās andar na āen; ki we yaqīnan tumhārē dilon ko apne ma'būdōn kī taraf māl karāngī: so Sulaimān uphīn se 'āshiq hoke līptā.

3 Us kī sāt sau jorūān begamūt

thīn, aur tīn sau haramen; aur us kī jorūon ne us ke dil ko pherā.

4 Kyūnki aisā hūā, ki jab Sulaimān burhā hūā, to us kī jorūon ne us ke dil ko gair-ma'būdōn kī taraf māl kiya; aur us kā dil Kḥudāwānd apne Kḥudā kī taraf kāmīl na thā, jaisā us ke bāp Dāūd kā dil thā.

5 So Sulaimān ne Saidānion kī debī 'Istārāt, aur banī 'Ammūn ke nafrati Milkūm kī pairaui kī.

6 Aur Sulaimān ne Kḥudāwānd kī nazar meṃ badī kī, aur us ne Kḥudāwānd kī pūrī pairaui apne bāp Dāūd kī tarah na kī.

7 Chunānchī Sulaimān ne Moābion ke nafratī Kamūs ke liye us pahār par, jo Yarusalam ke sāmne hai, aur banī 'Ammūn ke nafratī Molik ke liye, ek buland makān banāyā.

8 Yūn hī us ne apnī sārī ajnabī jorūon kī khātīr kiya, jo apne ma'būdōn ke huzūr baḥlūr jalāyā kartī thīn, aur qurbāniān guzranā kartī thīn.

9 ¶ So azbaski us kā dil Kḥudāwānd Isrāel ko Kḥudā se, jo use do bār dikhāī diyā, bargashita hūā, is liye Kḥudāwānd Sulaimān par gazabnāk hūā;

10 Ki us ne use hukm kiya thā, ki wuh ajnabī ma'būdōn kī pairaui na kare: par us ne Kḥudāwānd ke hukm ko yād na rakhā.

11 Is sabab se Kḥudāwānd ne Sulaimān ko kahā, Azbaskī tujh se aisā aisā kuchh hūā, aur tū ne mere 'ahd ko, aur merī shari'aton ko, jo main ne tujhe farmaīn, hifz na kiya, is waste main saltanat ko fi-l-haqīqat tujh se phār lūngā, aur tere khādīm ko dungā;

12 Lekin tere bāp Dāūd kī khātīr se main tere jite jī aisā na karūngā; par tere beṭe ke hāth se phār lūngā.

13 Magar sārī saltanat na phār lūngā, balki apne bande Dāūd kī khātīr, aur Yarusalam ke liye, jise

main ne chun liyā hai, ek firqa tere bete ko dūngā.

14 ¶ So KHUDAWAND ne Adūmī Hadad ko ubhārā, ki Sulaimān kā dushman ho: yih Adūmī bādshāhon ki naal se thā.

15 Kyūnki aisā hūā, ki jab Dāūd Adūm men thā, aur lashkar kā sardār Yūab Adūm men sab mard qatl karke un maqtūlon ko wahān gārne gayā thā:

16 (Kyūnki Yūab chha mahīne tak sārē Isrāel ke sāth wahān rahā, jab tak ki us ne Adūm men har ek mard ko qatl na kiya thā:)

17 Us waqt Hadad kā ek Adūniyon ke sāth, jo us ke bāp ke chākar the, Misr ko bhāg gayā; aur Hadad us waqt chhotā larkā thā.

18 Phir we Midyān se nikalke Fārān men āe: aur Fārān se log sāth leke Misr men shāh i Misr Fira'ūn ke pās gaye; us ne us ko ghar diyā, aur us ke liye ma'āsh muqarrar kī, aur use jāgir di.

19 Aur Hadad Fira'ūn kā nihāyat manzūr i nazar hotā gayā, yahrān tak ki us ne apnī jorū kī bahin, ya'ne malika Tahfanis kī bahin, usi ko byāh di.

20 Aur Tahfanis kī bahin us ke liye ek betā janī, jis kā nām Janūbat rakhā gayā, aur Tahfanis ne use Fira'ūn ke ghar men leke us kā dūdh chhurāyā: aur Janūbat Fira'ūn ke beton ke sāth Fira'ūn ke ghar men rahā kiya.

21 Aur jab Hadad ne Misr men sunā, ki Dāūd apne bāpādāon ke sāth so rahā, aur lashkar kā sardār Yūab bhī mar gayā thā, tab Hadad ne Fira'ūn se kahā, Mujhe ijāzat de, ki main apne mulk ko jāūn.

22 Fira'ūn ne use kahā, ki 'Tujhe mere pās kis chiz kī kamī hūī, jo tū chāhtā hai, ki apne mulk ko jāwe? Us ne kahā, Kuchh nahīn; lekin tū mujhe kisī tarah se rukhsat kar.

23 ¶ Aur Khudā ne Iliyād'a ke bete Razūn ko bhī ubhārā, ki Sulaimān kā mukhālif ho; ki wuh Zūbah ke bādshāh apne āqā Hadad'azar ke pās se bhāgā:

24 Aur us ne apne pās log janī'ā kiye, aur jis waqt Dāūd ne Zubah-wālon ko qatl kiya, wuh ek fauj kā sardār hūā: aur we Dimishq ko gaye, aur wahān rahe; aur wuh Dimishq par hukmārān hūā.

25 Aur wuh bhī Sulaimān kī tamām 'umr Isrāel kā dushman rahā; yih siwā us nuqsān ke thā, jo Hadad kī taraf se hūā; ki us ne Isrāel se nafrat rakhi, aur Arām kā mālīk hūā.

26 ¶ Aur Saridah se Ifrātī Nabāt ke bete Yarubi'ām ne, jo Sulaimān kā nankar thā, jis kī mā kā nām, jo bewā thī, Sarū'ah thā, bādshāh ke muqābil hoke hāth uthāyā.

27 Aur bādshāh ke barkhilāf hāth uthāne kā yih sabab hūā, ki bādshāh Millo ko banātā thā, aur apne bāp Dāūd ke shahr ke hāte kī marammat kartā thā.

28 Aur Yarubi'ām ek shahzor bahādur adūnī thā: so Sulaimān ne, jo us jawān ko chālāk dekhā, to use banī Yūsuf ke ghar ke sārē kārobār par mukhtār kiya.

29 Aur aisā hūā, ki Yarubi'ām ek bār Yarusalam se bāhar gayā; us waqt Sailānī Akhiyāh nabī ne use rāh men pāyā, aur wuh ek nayī chādār orhe hūe thā; ye donon maidān men akele the.

30 So Akhiyāh ne us nayī chādār ko, jo us par thī, pakarke phārā, aur bārah tukre kiye.

31 Aur Yarubi'ām ko kahā, ki Das tukre tū le; ki KHUDAWAND Isrāel kā Khudā yūn farimatā hai, ki Dekh, main Sulaimān ke hāth se saltanat chāk kar lūngā, aur das firqe tujhe dūngā:

32 (Magar ek firqa, mere bande Dāūd kī kbātir, aur Yarusalam ke

liye, hān, us shahr ke liye, jise main ne banī Isráel ke sáre firqon ke shahron men se chun liyá hai, use diyá jáegá:)

33 Kī unhon ne mujhe tark kiyá, aur Saidánion kī debī 'Istárá, aur Moábion ke but Kamús, aur banī 'Ammún ke Milkúm kī parastish kī, aur meri ráhon men na chale, kī wuh kám, jo meri nazar men bhalá thá, karte, aur meri shari'aton aur hukmon par apne báp Dáúð kī tarah 'amal karte.

34 Lekin main sári mamlukat us ke háth se na nikál lúngá; kī main apne bande Dáúð kī khátir, jise main ne barguzida kiyá, aur jis ne mere qánuon aur shari'aton par 'amal kiyá, jab tak wuh jitá rahegá, us ko wálí rakhúngá:

35 Par us ke beté ke háth se saltanat ko le lúngá, aur use, ya'ne das firqon ko, tujhe dúngá:

36 Aur us ke beté ko ek firqa dúngá, tá kī mere bande Dáúð ká chirág Yarásalam ke shahr men, jise main ne apná nám rakhne ke liye barguzida kiyá hai, hamesha mere áge roshan rahe.

37 Aur main tujhe barpá karúngá, aur tú apne dil kī sári khwáhish ke muwáfíq saltanat karegá, aur Isráel ká bádsháh hogá.

38 Aur aisá hogá, kī agar tú mere sáre hukmon ká shanáwá hogá, aur meri ráhon par chalegá, aur meri nazar men nekokári karegá, kī meri shari'aton aur hukmon ko mere bande Dáúð kī tarah hifz kare, to main tere sáth hóúngá, aur tere liye ek pácdár ghar banáúngá, jaisá main ne Dáúð ke liye banáyá, aur Isráel ko tujhe dúngá.

39 Aur main isí sabab se Dáúð kī nasl ko dukh dúngá, par na abad tak.

40 Is hye Sulaimán ne cháhá, kī Yarubi'ám ko qatl kare. Par Yarubi'ám uthá, aur bhágke Misr men

sháh i Misr Sisáq ke pás gayá; aur jab tak Sulaimán ne wafát pái, wuh wahin rahá.

41 ¶ Aur Sulaimán ká báqi ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us kī hikmat, so kyá we Sulaimán ke ahwál kī kitáb men likhe húe nahin?

42 Garaz sári muddat, kī Sulaimán ne Yarásalam men sáre Isráel par saltanat kī, chálís baras kī thí.

43 Aur Sulaimán apne bápádáon ke sáth so rahá; aur apne báp Dáúð ke shahr men gár diyá gayá; aur us ká betá Rahabi'ám us kī jagah bádsháh húa.

XII BĀB.

A UR Rahabi'ám Sikm ko gayá, is liye kī sáre Isráel Sikm men ikatthe húe the, tá kī use bádsháh karen.

2 Aur aisá húa, kī jab Nabát ke beté Yarubi'ám ne, jo hanoz Misr men thá, yih suná; (kyúñkī wuh Sulaimán ke huzúr se bhágá, aur Yarubi'ám Misr men já basá thá;)

3 Kī unhon ne us pás log bhejke use bulwáyá: tab Yarubi'ám ne Isráel kī sári jamá'at ke sáth áke Rahabi'ám ko yún kahá,

4 Kī tere báp ne ham par bhári júá rakhá; so ab tú apne báp kī us sangin khidmat ko, aur us bhári júe ko, jo us ne ham par rakhá, halká kar, kī ham teri khidmat karenge.

5 Tab us ne unhen kahá, Bilí'al tun chale jáo, aur tīn roz ke ba'd mujh pás phir áo. Chunáuchi we log chale gaye.

6 ¶ Tab Rahabi'ám bádsháh ne un buzurgon se, jo us ke báp Sulaimán ke sámhne, jab tak wuh jitá thá, khare rahte the, mashwarat kī, aur kahá, Tumhári kyá saláh hai? main in logon ko kyá jawáb dúngá?

7 Unhon ne use kahá, kī Agar tú áj ke din is qaum ká khádim hogá, aur un kī khidmat karegá, aur unhen jawáb degá, aur un se nek bátén

karegá, to we hamesha tak tere kshá-dim ho rahenge.

8 Par us ne buzurgon kí us mashwarat ko, jo unhon ne use dí, chhorke un jawánon se, jo us ke sáth barhe hús, aur us ke áge lázir rahto the, mashwarat kí :

9 Aur un se púchhá, kí Tum mujhe kyá saláh dete ho, kí main in logon ko, jinhon ne mujh se yih suwál kiya hai, kí Us jús ko, jo tere báp ne ham par rakhá, halká kar, jawáb dún ?

10 Un jawánon ne, jo us ke sáth barhe hús the, us ko kahá, Tú un logon ko, jinhon ne tujhe kahá, Tere báp ne hamáre jús ko bhári kiya, tú us ko hamáre úpar se halká kar, yún jawáb de, aur unhen yún kah, kí Meri chhinguli mere báp kí kamar se ziyáda daldár hogí :

11 Aur chúnki mere báp ne bhári jús tum par rakhá hai, to main tumháre jús ko aur ziyáda karúngá : mere báp ne koré márko tumhen thúk kiya, main tumhen bichechhúon se thúk banáúngá.

12 ¶ So Yarubi'ám aur sáre log tísre din Rahabi'ám ke huzúr házir hús, bádsháh ke farmáne ke mutábiq, kí Tísre din mujh pás áyo.

13 Aur bádsháh ne un logon ko sakht jawáb diya, aur buzurgon kí us mashwarat ko, jo unhon ne use dí thi, tark kiya ;

14 Aur jawánon kí saláh ke muwáfúq unhen kahá, kí Mere báp ne to tum par bhári jús rakhá, aur main tumháre jús ko ziyáda bhári karúngá : mere báp ne tumhen koron se thúk banáya, par main tumhen bichechhúon se thúk karúngá.

15 Pas bádsháh logon ká shanawá na hús ; kyúnki muqaddama KHUDÁWAND kí taraf se thá, tá kí apní bát ko, jo KHUDÁWAND ne Sailání Akhiyáh kí ma'rifat se Nabát ko beté Yaru-bi'ám ko farmái thi, púra kare.

16 ¶ So sáre Isráelion ne, yih dekh-ke kí bádsháh un ká shanawá na hús, bádsháh ko yún jawáb diya, aur kahá, kí Dáúd ke sáth hamára kyá hissa hai ? Yassi ke beté ke sáth hamári mífás nahín : ai Isráel, chal apne khaimon ko : ai Dáúd, ab tú apne ghar kí fikr kar. So Isráelí apne khaimon ko chale gaye.

17 Lekin Rahabi'ám baní Isráel ká, jo Yahúdáh ke shahron men rahto the, un ká bádsháh hús.

18 Ba'd us ke Rahabi'ám bádsháh ne Adúrám ko, jo khiráj ká dároga thá, bhejá : so sáre Isráel ne us par aisá patthráo kiya, kí wuh mar gaya. Tab Rahabi'ám bádsháh ne phurtí kí, aur gári par sawár hoke Yarúsalam ko bhág gaya.

19 So Isráel áj ke din tak Dáúd ke gharáne se bági hai.

20 Aur aisá hús, kí jab sáre Isráel ne suná, kí Yarubi'ám áya, to unhon ne use bulwáyá, kí jamá'at ke huzúr áwe, aur unhon ne use sáre Isráel ká bádsháh kiya : sirf Yahúdáh ke firqe ke síwá kisi ne Dáúd ke gharáne kí pairaui na kí.

21 ¶ Aur jab Rahabi'ám Yarúsalam men dákhil hús, to us ne Yahú-dáh ke sáre gharáne ko Binyamín ke firqe samet, jo sab ek lákh assí hazár jaugí chune hús jawán the, ikatthá kiya, tá kí we Isráel ke gharáne se lapke saltanat ko Sulaimán ke beté Rahabi'ám ke qabze men phir kar den.

22 Aur us waqt Sama'i'yáh ko, jo mard i Khudá thá, Khudá ká payám áya, aur us ne kahá,

23 Kí Yahúdáh ke bádsháh Sulai-mán ke beté Rahabi'ám ko, aur Yahú-dáh aur Binyamín ke sáre gharáne ko, aur qaum ke us baqiya ko, kah, kí

24 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Tum chaphái na karo, aur apne bháí-on, baní Isráel, se lapái na karo ; balki har ek tum men se apne ghar ko phire ; kí yih bát merí taraf se hai.

So we KHUDÁWAND ke sukhān ke shanawá hūc, aur KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq phire, aur rawána hūc.

25 ¶ Tab Yarubi'ám ne kohistán i Ifráim men Sikm ko ta'mír kiyá, aur us men basá; ba'd us ke wahán se yáklá, aur Fanúel ko ta'mír kiyá.

26 Aur Yarubi'ám ne apne dil men kahá, ki Ab saltanat Dáúd ke gharāne men phir jáegí :

27 Agar ye log Yarúsalam men KHUDÁWAND ke ghar men qurbáni guzráne ko úpar charh jáen, to un logon ke dil apne khudáwand kí taraf, ya'ne Yahúdáh ke bádsháh Rahabi'ám kí saunt máil hongé, aur we mujh ko már lenge, aur sháh i Yahúdáh Rahabi'ám kí taraf phir jáenge.

28 Is liye us bádsháh ne maslahat kí, aur sone ke do bachhre banáe, aur anhen kahá, Yarúsalam men tunhárá jáná fuzúl hai : ai Isráel, dekh apne KHUDá ko, jo tujhe zamín i Misr se nikál láyá.

29 Aur us ne ek ko Baitel men qáim kiyá, aur दूसरे को दान में रक्खा.

30 Aur yih khatá ká bá'is thahrá; kyúнки log Dán men bhí us ke sámhne parastish karne ko gaye.

31 Aur us ne únche makánon par ek ghar banáyá, aur 'awámm logon ko, jo baní Láwí na the, kahánat ká 'uhda diyá.

32 Aur Yarubi'ám ne áthwen mahíne kí pandrahwín tárikh ek 'id thahráí, us 'id kí mánind jo baní Yahúdáh men ma'múl thí, aur mazbah par qurbáni guzrání; aur aísá hí us ne Baitel men kiyá, aur un bachhron ke áge, jo us ne banáe the, qurbání guzrání; aur us ne Baitel men un únche makánon ke liye, jo us ne biná kiye the, káhin muqarrar kar rakhe.

33 So áthwen mahíne kí pandrahwín tárikh, ya'ne us mahíne kí, jise apne dil se úád kiyá, mazbah par, jo us ne

Baitel men banáyá thá, qurbáni guzrání; aur baní Isráel ke liye 'id thahráí; aur mazbah par qurbáni guzrání, aur bakhúr jaláyá.

XIII BA'B.

A UR dekho, ki KHUDÁWAND ke hukm se ek mard i KHUDá Yahúdáh se Baitel men áyá : aur Yarubi'ám mazbah ke áspás khará húa, kí bakhúr jaláwe.

2 Aur wuh KHUDÁWAND ke sukhān se mazbah kí mukhálafat men chilláyá, aur kahá, Ai mazbah ! ai mazbah ! KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Dekh, Dáúd ke gharāne se ek larká Yúsiyáh náme paidá hogá; so wuh únche makánon ke káhinon ko, jo tujh par bakhúr jaláte haiñ, tujh par charháegá, aur ádmion kí haddíñ tujh par jaláí jáengi.

3 Aur us ne us hí dín ek nishán batáyá, aur kahá, Wuh 'alámat, jo KHUDÁWAND ne batáí, yih hai, kí Dekho, mazbah phat jáegá, aur rákh jo us par hai gir jáegí.

4 Aur aísá húa, kí jab Yarubi'ám bádsháh ne us mard i KHUDá ká kálám, jo Baitel men mazbah kí mukhálafat men chilláyá thá, suná, to us ne mazbah par se apná háth lambá kiyá, aur kahá, kí Use pakar lo. So us ká wuh háth, jo us ne us par barháyá thá, khushk ho gayá, aísá kí wuh use apne pás phir khinch na saká.

5 Mazbah bhí phat gayá, aur rákh mazbah par se gir gayí, us nisháni ke mutábiq jo us mard i KHUDá ne KHUDÁWAND ke hukm se záhir kí thí.

6 Tab bádsháh ne us mard i KHUDá se mukhátib hoke kahá, kí Ab KHUDÁWAND apne KHUDá ko maná, aur us se mere liye minnat kar, tá kí merá háth mere liye phir bahál kiyá jáwe. Tab us mard i KHUDá ne KHUDÁWAND se du'á mángí, aur bádsháh ká háth us ke liye durust kiyá gayá, aur jaisá áge thá, waisá hí ho gayá.

7 Aur bádsháh ne us mard i KHUDá

ko farmāyā, ki Mere sāth ghar men chal, aur apnā jī sambhāl, ki main tujhe in'am dūngā.

8 Par us mard i Khudā ne bādshāh ko jawāb diyā, ki Agar ta apnā ādhā ghar mujhe dewe, tau bhī main tere sāth andar na jāūngā, aur na main is jagah rotī khāūngā, aur na pānī piūngā :

9 Kyūnki KHUDĀWAND ne kalām ke wasīle mujhe tākid kī, aur kahā, ki Na rotī khāiyo, aur na pānī piīyo, aur jis rāh se hoke tū jātā hai, usī rāh se na phiriyo.

10 Chunānchi wuh dūsri rāh se rawāna hūā, aur jis rāh hoke Baitel men āyā thā, us rāh se na phirā.

11 ¶ Us waqt Baitel men ek būrhā nabī rahtā thā; so us ke betōn ne āke un sab kāmōn kī, jo mard i Khudā ne as roz Baitel men kiye, use khabar di : un bātōn ko, jo us ne bādshāh se kahī thīn, unhen bhī apne bāp ke āge bayān kiyā.

12 So un ke bāp ne un se kahā, Wuh kis rāh se gayā? Aur us ke betōn ne dekhā thā, ki wuh mard i Khudā, jo Yahūdāh se āyā, kis rāh se phir gayā.

13 Phir us ne apne betōn se kahā, Mere liye gadhe par zīn bāndho. So unhon ne us ke liye gadhe par zīn bāndhā : tab wuh us par charhā,

14 Aur us mard i Khudā ke pichhe chalā; so use balūt ke darākhṭ tale bathe pāyā. Tab us ne use kahā, Tū wuhī mard i Khudā hai, jo Yahūdāh se āyā? Wuh bolā, Hān.

15 Tab us ne use kahā, Mere ghar chal, aur rotī khā.

16 Wuh bolā, ki Main tere sāth phir chal nahīn saktā hūn, aur na main tere ghar ke andar jā saktā hūn, aur na main tere sāth us jagah rotī khāūngā, na pānī piūngā :

17 Kyūnki KHUDĀWAND kāmujh ko yūn hukm hūā, ki Tū wahān na rotī khānā, na pānī pinā, aur jis rāh tū jātā hai, us rāh se hoke na phirnā.

18 Tab us ne use kahā, ki Jaisā tū hai, main bhī ek nabī hūn; aur KHUDĀWAND ke farmān se ek firishṭe ne mujh ko kahā, ki Use apne sāth apne ghar men phirā lā, tā ki wuh rotī khāwe aur pānī piwe. Par us ne us se jhūth kahā.

19 So wuh us ke sāth phir gayā, aur us ke ghar men rotī khāī, aur pānī piyā.

20 ¶ Aur jis waqt we donon das-tarkhwān par bathe the, us waqt aisā hūā, ki KHUDĀWAND kā kalām us nabī par, jo use phirā lāyā thā, nāzil hūā :

21 Aur us ne us mard i Khudā ko, jo Yahūdāh se āyā thā, chillāke kahā, KHUDĀWAND yūn farmātā hai, Is liye ki tū ne KHUDĀWAND ke kalām se nā-farmānī kī, aur us ke hukm par, jo KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe kiyā thā, 'amal na kiyā,

22 Balki tū phir āyā, aur tū ne usī jagah, jahān KHUDĀWAND ne tujhe farmāyā thā, ki Na rotī khānā, na pānī pinā, rotī bhī khāī, aur pānī bhī piyā; so terī lāsh tere bāp dādōn kī qabr men pahunchāī na jāegī.

23 ¶ Aur aisā hūā, ki jab wuh rotī khā chukā aur pānī pi chukā, to us ne apne gadhe par us nabī ke liye, jise wuh phirā lāyā thā, zīn bāndhā.

24 Aur jab wuh rawāna hūā, to rāh men use ek sher milā, aur us ne use mār dālā : so us kī lāsh rāh men pari thī, aur gadhā us ke nazdik kharā thā, aur sher bhī us lāsh pās hāzir rahā.

25 Aur dekho, udhar se logōn kā guzar hūā, tab unhon ne dekhā, ki lāsh rāh men pari hai, aur sher lāsh pās kharā hai; so unhon ne shahr men āke wahān, jahān wuh būrhā nabī rahtā thā, bayān kiyā.

26 Aur us nabī ne, jo use rāh se phirā lāyā thā, sunke kahā, Yih wuh mard i Khudā hai, jis ne KHUDĀWAND ke hukm se sarkashī kī : is liye KHUDĀWAND ne us ko sher ke qābū men

kar diyá, aur us ne use torá aur már dálá, KHUDÁWAND ke sukhan ke mutábiq, jo us ne use kahá thá.

27 Phir us ne apne beton se kahá, ki Mere liye gadhe par zín bándho. So unhon ne bándhá.

28 Tab wuh gayá, aur us kí lách ráh men parí páí, aur gadhá aur sher lách pás khare the; ki sher ne na lách ko kháyá thá, aur na gadhe ko torá thá.

29 So us nabí ne us mard i KHUDÁ kí lách ko utháyá, aur use gadhe par dálá, aur phir láyá: aur yih búrhá nabí shahr men dákhil húa, tá ki us par roe aur use dafan kare.

30 Phir us ne us kí lách ko apní qabr men dhar diyá; aur we us par, Hác, mere bháí! kahke, roe.

31 Aur aisá húa, ki jab uso gár chuká, to us ne apne beton se kahá, ki Jab main mar jáú, to mujh ko usi gor men, jis men wuh mard i KHUDÁ gará hai, gáriyo; meri hadíqan us kí hadíqon ke pás rakhiyo:

32 Is liye kí wuh kalám, jo us ne KHUDÁWAND ke hukm se mazbah ke bar-khilá, jo Baitel men hai, aur un sab gharon, yá únche makánon ke bar-khilá, jo Samrín kí bastion men hain, kahá hai, zarúr purá hogá.

33 ¶ Aur is májare ke ba'd bhí Yarubi'ám apní gumrahí se báz na áyá; balki us ne 'awámm men se logon ko únche makánon ke kábin muqarrar kiye: jis ne cháhá, use us ne makhsús kiya, aur wuh únche makánon ke káhinon men shámil ho gayá.

34 Aur yih fí'al Yarubi'ám ke ghar-áne ká gunáh tháhrá, aisá ki wuh us ke káte jáne, aur zamin se nest o ná-búd kiye jáne, ká bá'is húa.

XIV B'A'B.

U S waqt Yarubi'ám ká betá Abiyáh bímár pará.

2 So Yarubi'ám ne apní jorú se kahá, Uthiye, aur apná bhes badal dáliye, tá ki koí na pahcháne kí tú Yarubi'ám kí jorú hai; aur Sailá ko rawána ho;

dekh, kí Akhiyáh nabí wahán hai, jis ne mujhe kahá thá, ki Tú is qaum ká bádsháh hogá.

3 Aur das girde roñián, aur kuchh súkhe kuliche, aur shahd ká ek mar-tabán, apne sáth le, aur us pás já; kí wuh tuihe batá degá, kí larke ká anjám kyá hogá.

4 So Yarubi'ám kí jorú ne aisá kiya, kí uthí, aur Sailá ko gayí, aur Akhiyáh ke ghar men pahunchí. Par Akhiyáh ko kuchh nazar na átá thá, kí buhápé ke sabab se us kí ánkhen baith gayí thin.

5 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Akhiyáh ko kahá, kí Dekh, Yarubi'ám kí jorú tuij se kuchh apne bete kí bábat púchhne áti hai, kyúñki wuh bímár hai; so tú use yún yún kahiyo; kyúñki aisá hogá kí jab wuh andar áwegi to áp ko dúsrí 'aurat banáwegi.

6 Aur aisá húa, kí jonhin wuh dar-wáze par pahunchí, aur Akhiyáh ne us ke pángwon kí áwáz suní, to us ne use kahá, Ai Yarubi'ám kí jorú, andar á; tú kyúñ apne ta'in dúsrí banáti hai? kí main tuij pás bhejá gayá hún, tá kí bhári khabaren dún.

7 So tú já, aur Yarubi'ám so kah, kí KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ yún sarmátá hai, kí Main ne tuihe qaum men buland kiya, aur apní qaum Isráel par tuihe bádsháh kiya,

8 Aur Dáúd ke gharáne se saltanat chák kar lí, aur tuihe dí; tau bhí tú mere bande Dáúd kí mánind na húa, jis ne mere hukmon ko hifz kiya, aur apne sáro dil se meri pairaui kí, tá kí saqat wuhí kare, jo meri nigáh men achchhá thá;

9 Par tú ne un sab se, jo tuij se áge the, ziyáda badí kí; kyúñki tú gayá, aur apne liye gair-ma'búd aur dhále hús but banáe, tá kí mujhe gussa diláe, balki tú ne mujhe apní píth ke píchhe phenká:

10 Is liye dekh, main Yarubi'ám ke

gharáne par balá názil karúnga, aísá ki Yarubí'ám se har ek ko, jo diwár par mûte, aur use bhí jo band kiyá gayá hai, aur Isráel men báqi chhorá gayá hai, nábud karúnga, aur Yarubí'ám ke gharáne ká baqiya uthá le jáungá, jis tarah koí ádmi kúrú kurkút le jáyá kartá, jab tak ki sab sáf na ho jáe.

11 So Yarubí'ám ká jo koí shahr men maregá, use kutte kháenge; aur use, jo maidán men maregá, hawái parande kháenge: kyúnki KHUDÁWAND ne yihí farnáyá hai.

12 So tú uth, aur apne ghar kí ráh le, aur tere qadam shahr men dákhil hote hí wuh larká mar jáegá.

13 Aur sára Isráel us ke liye roegá, aur use gáregá; ki Yarubí'ám ká, is ke siwá, ek bhí qabr men na áwegá; is liye ki Yarubí'ám ke gharáne men se isí men ek bát pái gayí, jo KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ pás bhalí hai.

14 'Aláwa is ke KHUDÁWAND apní taraf se ek ko baní Isráel ká bádsháh harpá karegá, jo usí din Yarubí'ám ke gharáne ko nábud karegá; par kis din? abhí hogá.

15 Kyúnki KHUDÁWAND Isráel ko yún maregá, jis tarah senthá pání men hiláyá játá, aur wuh Isráel ko us suthrí zamín se, jo us ne un ke báp-dádon ko dí thí, ukhár phenkegá, aur unhon daryá ke pár paráganda karegá; kyúnki unhon ne apne liye Yasíraten banáin, aur KHUDÁWAND ko gussa diláyá hai.

16 Aur wuh Isráel ko, Yarubí'ám ke gunáhon ke sabab, chhor degá; is liye ki wuh ap gunáhgar húa, aur Isráel ke gunáh ká bá'is húa.

17 ¶ Aur Yarubí'ám kí jord uthí, aur rawána húi, aur Tirzah men áí; aur jonhín wuh ástáne par pahunchí, wonhín larká mar gayá.

18 Aur unhon ne use gárá, jáisá ki KHUDÁWAND ne apne bande Akhiyáh nabí kí ma'rífat se farnáyá thá; aur sáre Isráel ne us par nauha kiyá.

19 Aur Yarubí'ám ká báqi ahwá, ki wuh kyúnkar lará, aur us ne kyúnkar saltanat kí, so dekho, Isráeli bádsháhon kí tawárikh men likhá hai.

20 Aur sab din jo Yarubí'ám ne saltanat kí, so báis baras the; phir apne báp-dádon men já soyá. Tab us ká betá Nátab us kí jagah bádsháhí húa.

21 ¶ Aur Sulaimán ká betá, Rahabí'ám, Yahúdáh men bádsháh thá. Rahabí'ám iktálís baras kí 'umr men thá, jab bádsháhát karne lagá, aur us ne Yarúsalam ke shahr men, jise KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sáre firqon men se chun liyá, tá kí apná nám wahán rakhe, satrah baras tak saltanat kí. Aur us kí má ká nám Na'amah thá, jo 'Ammúniya thí.

22 Aur Yahúdáh ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí, aur unhon ne apne gunáhon se KHUDÁWAND ká gussa aísá bharkáyá, ki us se ziyáda bhí jo un ke báp-dádon ne kiyá thá.

23 Kyúnki unhon ne apne liye hai ek buland pahár par, aur har ek harc darakht tale, únche nakán, aur múraton, aur Yasíraten, banáin.

24 Aur mulk men gándú bhí the; so we un qaumon kí mánind, kí jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sámhne se khárij kar diyá, nafrat ke sab kám kiyá karte the.

25 ¶ Aur Rahabí'ám kí saltanat ke pánchwon baras aísá húa, kí Misr ke bádsháh Sísaq ne Yarúsalam par charháí kí:

26 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ká khazána, aur bádsháh ke ghar ká khazána, lút liyá; us ne bilkull lút liyá; aur us ne we sab dhálen, jo Sulaimán ne sone kí banái thín, le lín.

27 Aur Rahabí'ám bádsháh ne un ke badle pital kí dhálen banáin, aur pásbánon ke sardár ke háthon men, jo bádsháhí ghar ke darwáze par chaukí dete the, dín.

28 Aur aisá húa ki jab bádsháh KHUDÁWAND ke ghar játá thá, to pásbán unhen uthá lete the, aur phir unhen lákar chauki ke silahkífáne men rakh chhorté the.

29 ¶ Aur Rahabi'ám ká baqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke salátin ki tawárikh ki kitáb men likhá nahín hai?

30 Aur Rahabi'ám aur Yarubi'ám men, un ke sab din, jang ho rahí.

31 Aur Rahabi'ám apne bápádón ke sáth soyá, aur Dáúd ke shahr men apne bápádón ke sáth gárá gayá. Us ki má ká nám Na'amah thá, jo 'Am-múniya thí. Aur us ká betá Abiyám us ki jagah bádsháh húa.

XV B.A.B.

AUR Nabát ke bete Yarubi'ám ki saltanat ke athárahwen baras Abiyám Yahúdáh ká bádsháh húa.

2 Us ne Yarúsalam men tín sál bádsháhat kí. Us ki má ká nám Ma'akah thá, jo Abisalúm ki betí thí.

3 Us ne apne báp ki, un sab gunáhon men, jo wuh us ke áge kar chuká thá, pairaui kí; aur us ke dil ká shauq KHUDÁWAND us ke KHUDÁ ki taraf kámil na thá, jaisá ki us ke báp Dáúd ká dil kámil húa.

4 Báwujúd us ke, KHUDÁWAND us ke Khudá ne Dáúd ki khátir se Yarúsalam men use ek chirág diyá, tá ki us ke beté ko us ke ba'd qa'im maqám kare, aur Yarúsalam ko bar-qaráir rakhe:

5 Is liye ki Dáúd ne KHUDÁWAND ki nigáh men nekokári kí, aur jab tak jitá rahá, KHUDÁWAND ke kisi hukm se munh na morá thá, magar U'riyáh Hitti kí jorú ke muqaddame men.

6 Aur Rahabi'ám aur Yarubi'ám ke darmiyán, jab tak wuh jitá thá, larái rahí.

7 Aur Abiyám ká baqí ahwál aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá nahín hai? So

Abiyám aur Yarubi'ám men bhí larái thí.

8 Phir Abiyám apne bápádón ke sáth so rahá, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men gárá: aur us ká betá Asá us ki jagah bádsháh húa.

9 ¶ Aur Yarubi'ám bádsháh i Isráel ke 'asr ke biswen hí sál Asá Yahúdáh par saltanat karne lagá.

10 Us ne iktális baras Yarúsalam men bádsháhat kí. Us ki má ká nám Ma'akah thá, jo Abisalúm ki betí thí.

11 Aur Asá ne apne báp Dáúd ke máuind KHUDÁWAND ki nazaron ke áge nekokári kí.

12 Aur gándúon ko mulk se nikál diyá; aur un sab buton ko, jinhen us ke bápádón ne banáyá thá, dúr kar diyá.

13 Aur us ne apní má Ma'akah ko bhí malika hone ke mansab se khárij kiyá; kyúñki us ne ghane bág men ek múrat banáí; so Asá ne us ke but ko kát dala, aur wadí Qidrún men use jalá diyá.

14 Lekin únche makán dháe na gaye; báwujúd us ke Asá ká dil, jab tak ki wuh jitá rahá, KHUDÁWAND ki taraf kámil rahá.

15 Aur us ne we chízen, jo us ke báp ne nazr kí thin, aur we chízen jo us ne ap nazr kí thin, kyá rúpá, kyá soná, kya bartan, sab KHUDÁWAND ke ghar men dákhil kíñ.

16 ¶ Aur Asá aur Ba'ashá Isráel ke bádsháh ke darmiyán larái ho rahí.

17 Aur sháh i Isráel Ba'ashá ne Yahúdáh par charháí kí, aur Rámah Lánáyá, tá ki sháh i Yahúdáh Asá pás kisi kí ámad o raft na ho sake.

18 Tab Asá ne sab rúpá aur soná, jo KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon men baqí rahá thá, aur wuh khazána jo sháh ke ghar men thá, liyá, aur apne khádimon ke supurd kiyá: aur Asá bádsháh ne unhen sháh i Arám Bin-Hadad kane, jo Hazyún ke beté

Tábrimín ká betá thá, aur Himishq men rahtá thá, bhejá, aur payám kiya,

19 Ki mere tere darmiyan, aur mere báp aur tere báp ke darmiyan, 'ahd o paimán hai: aur dekh, ki main ne tere liye rūpá aur soná hadya bhejá; so tú á, aur sháh i Isráel Ba'ashá se 'ahd-shikání kar, tá ki wuh mere pás se chalá jáwe.

20 Tab Bin-Hadad ne Asá bádsháh kí bát mání, aur apne lashkar ke sardáron ko Isráéli shahron ke muqábil bhejá, aur unhon ne Aiyún, aur Dán, aur Abil-Bait-Ma'akah ko, aur sári Kinnarat ko, Naftáli ke sáre mulk samet, gárat kiya.

21 Aur jab Ba'ashá ne yih suná, to Rámah ke banáne se háth khínchá, aur Tirzah men jáke rahá.

22 Us waqt Asá bádsháh ne sáre Yahúdáh men manádi kí, aisi ki koi bachá na rahá: so we Rámah ke patharon, aur us kí lakrión ko, ki jin se Ba'ashá ta'mir kartá thá, uthá le gaye; aur Asá bádsháh ne un se Binyamín ká Jib'a aur Misfáh banáya.

23 Aur Asá ká báqi sab ahwál, aur us kí sári qúwat, aur wuh sab, jo us ne kiya, aur yih ki us ne kaise kaise shahr biná kiye, so kyá wuh Yahúdáh ke salátin kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahín? Magar burhápe men us ke pánwon men bímári thí.

24 Aur Asá apne bápádón men shámil hoke soyá, aur apne bápádón ke darmiyan shahr i Dáúd men gárá gaya; aur us ká betá Yahúsafat us kí jagah bádsháh húa.

25 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke dússe baras Yarubi'ám ká betá Nádab Isráel ká bádsháh húa, aur us ne Isráel par do baras saltanat kí.

26 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men badí kí, aur apne báp kí ráh par chalá, aur us gunáh men, jis se us ne baní Isráel ko gunáhgár kiya thá, us ká pairau húa.

27 ¶ Tab Ishakár ke gharáne men se Akhiyáh ke bete Ba'ashá ne us se sarkashi kí, aur Jibatún men, jo Filistion ká shahr hai, use qatl kiya. Us waqt Nádab aur sáre baní Isráel ne Jibatún ko gher liya thá.

28 So sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke tísre sál Ba'ashá ne use már liya, aur us kí jagah bádsháh húa.

29 Aur aisá húa, ki jab bádsháhat pái, tab us ne Yarubi'ám ke sáre gharáne ko qatl kiya; us ne, jaisá ki KHUDÁWAND ne apne khádím Akhiyáh Sailáni kí ma'rifat se farmáyá thá, Yarubi'ám ke kisi ek dam lenewále ko bhí na chhorá, jab tak ki use faná na kar diya;

30 Un gunáhon ke sabab, ki jinhen Yarubi'ám ne áp kiya thá, aur baní Isráel se bhí karwáyá thá, balki us gazab-angez chál ke bá'is kí jis se KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ko nipat gussa diláya thá.

31 ¶ Aur Nádab ke báqi ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá wuh Isráeli bádsháhon kí tawárikh ke daftar men likhá nahín gaya?

32 Aur Asá aur sháh i Isráel Ba'ashá ke darmiyan un kí tamám 'umir laráf ho rahí.

33 Aur sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke tísre baras Akhiyáh ká betá Ba'ashá Tirzah men sáre Isráel par bádsháhat karne lagá, aur us ne chaubís baras bádsháhat kí.

34 Aur us ne KHUDÁWAND kí nazaron ke áge badí kí, aur Yarubi'ám kí ráh men chalá, aur us ke gunáh men, jis se us ne Isráel ko gunáhgár karwáyá, pairau húa.

XVI BÁT.

US waqt Hanáni ke bete Yáhu par KHUDÁWAND ká kalám Ba'ashá ke barkhiláf názil húa;

2 Hálánki main ne tujhe khák se utháya, aur apne log Isráelion par tujhe sardár kiya; par tú Yarubi'ám kí ráh chalá, aur tú ne mere Isráeli

logon se gunáh karwáe, kí unhon ne apne gunáhon se mujhe gussa diláya;

3 To dekh, main Ba'ashá kí nasl aur us ke gharáne kí nasl ko nábud kar dúnga, aur tero ghar ko Nabát ke bete Yarubi'ám ke ghar kí mánind kar dúnga.

4 Aur Ba'ashá ke ghar ká jo koi shahr men maregá, use kutte kháenge; aur us kí nasl ká jo maidán men mar jáegá, use hawái parande khá jáenge.

5 Aur Ba'ashá ke báqi ahwál, aur jo kuchh us ne kiya, aur us kí qúwat, so kyá wuh Isráeli salátin kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai?

6 Garaz Ba'ashá apne bápdádon men shámil hoke soyá, aur Tirzah men gará gayá, aur Ailáh us ká betá us kí jagah bádsháh húa.

7 Aur Yáhu nabi bin Hanání ke háth se bhí KHUDÁWAND ká payám Ba'ashá aur us ke gharáne ke bar-khiláf áya, us sári sharárat ke sabab, jo us ne KHUDÁWAND ke huzúr kí; kí apne háth ke kiye hue kámon se use gussa diláya thá, aur Yarubi'ám kí mánind ho gayá, aur is sabab se bhí use qatl kiya thá.

8 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke chhabiswen baras Ba'ashá ká betá Ailáh Tirzah men baní Isráel ká bádsháh húa; aur do sál us ne bádsháhat kí.

9 Us ke ba'd us ke khádim Zimrí ne, jo us kí gáron ke ádhe ká dároga thá, us ke burkhiláf bandish bándhí, jis waqt wuh Tirzah men thá, aur Arzá ke ghar men, jo us ke mahall ká kí Tirzah men húa diwán thá, mast hone ke liye pitá thá.

10 So Zimrí ne andar jáke Asá sháh i Yahúdáh kí saltanat ke satáiswen sál men use mára aur qatl kiya, aur us kí jagah bádsháh húa.

11 ¶ Aur aisá húa, kí wuh jab bádsháhat karne lagá, tab takht par baithte hí us ne Ba'ashá ke sáro gharáne ko qatl kiya, aur us ke rish-

tadáron aur us ek dostdáron men se ek mard ko bhí báqi na rakhá.

12 Yún hí Zimrí ne KHUDÁWAND ke us sukhan ke mutábíq, jo us ne Ba'ashá ke haqq men Yáhu nabi kí ma'rifat farmáya thá, Ba'ashá ke gharáne ko nábud kiya,

13 Ba'ashá ke sab gunáhon ke sabab, aur us ke bete Ailáh ke gunáh ke sabab, jo unhon ne kiye the, aur jo kí unhon ne Isráel se karwáe the, tá kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ko apní batálaton se gussa diláwen.

14 Aur Ailáh ká báqi ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá Isráeli salátin kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai?

15 ¶ Aur Zimrí ne Tirzah men sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke satáiswen baras men sát din bádsháhat kí. Aur us waqt baní Isráel Jibatún ko, jo Filistion ká shahr hai, ghere hue the.

16 Aur jonhín un logon ne, kí waháun khaimazan the, yih charchá suná, kí Zimrí ne bagáwat kí hai, aur bádsháh ko már dála, so sáro Isráelion ne 'Umri ko, jo lashkar ká sardár thá, us din lashkargáh men Isráel par bádsháh kiya.

17 Tab 'Umri Jibatún se rawána hoke úpar gayá, aur sára Isráel us ke sáth thá, aur us ne Tirzah ká muhásara kar liya.

18 Aur aisá húa, kí jab Zimrí ne dekhá, kí shahr le liya gayá, to wuh bádsháh ke ghar ke diwán i kháss men dákhl húa, aur bádsháhí ghar men apne úpar ág lagái aur wuh jal mará,

19 Apní bad-f'álon ke sabab se jo us ne KHUDÁWAND ke huzúr kí thi, aur is liye kí Yarubi'ám kí ráh par chalke us ke máuind ap bhí gunáh kiye, aur baní Isráel se bhí gunáh karwáe.

20 Aur Zimrí ká báqi ahwál, aur us ká fitna fasád jo us ne kiya, so kyá

wuh Isráeli salátin kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahin hai?

21 ¶ Ba'd us ke baní Isráel do jathe húa: ádhe log Jinat ke bete Tibní ke pairau húa, ki use bádsháh karen; aur ádhe log 'Umri ke pairau the.

22 Par we log, jo 'Umri ke pairau the, un logon par, jo Jinat ke bete Tibní ke pairau the, gálib húa: pas Tibní be-ján húa, aur 'Umri bádsháh húa.

23 ¶ Aur sháh Asá kí saltanat ko ikiswon sál Isráel par 'Umri bádsháh kartá thá; kyúнки us ne bárah baras saltanat kí: aur Tírzah men chha baras tak bádsháh rahá.

24 So us ne Samrún ká pahár Samar se do qintár chándi ko mol liyá, aur us pahár par shahr banáyá, aur us shahr ká nám, jo us ne utháyá, pahár ke málik Samar náme ke mutábiq Samrún rakhá.

25 ¶ Par 'Umri ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí, balki un sab se, jo us se áge the, badtar kám kiye.

26 Kyúнки wuh Nabát ke bete Yarubí'ám ke sáre tariqa par chálá, aur us ke gunáh men, jo us ne Isráel se karwáyá thá, kí KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ko apní batálaton se gussa diláe, pairau húa.

27 Aur 'Umri ke báqí 'áinál jo us ne kiye, aur us ká zor, jo us ne di-kháýá, so kyá wuh Isráeli salátin kí tawárikh kí kitáb men likhá húa nahin hai?

28 Ba'd us ke 'Umri apne bápádáon men shámil hoke soyá, aur Samrún men gárá gayá; aur us ká betá Akhiab us kí jagah bádsháh húa.

29 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke áhtiswon sál 'Umri ká betá Akhiab baní Isráel ká bádsháh húa: aur Akhiab bin 'Umri ne Samrún men Isráel par báis baras saltanat kí.

30 Aur Akhiab bin 'Umri ne un

sab se, jo us se áge the, KHUDÁWAND ke huzúr ziyáda badkárián kí.

31 Aur aisá húa, ki us ne goyá is samajh par, ki Nabát ke bete Yarubí'ám ke gunáhon kí ráh men chalná chhotí bát hai, Saidániön ke bádsháh Itba'al kí betí Ízabil se byáh kiýá, aur jáke Ba'al ko pújá, aur us ke áge síjda kiýá.

32 Aur Ba'al ke ghar men, jo us ne Samrún men banáyá thá, Ba'al ke liye ek mazbah taiyár kiýá.

33 Aur Akhiab ne ek ghaná bág banáyá; aur Akhiab ne KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ko, un sab Isráeli bádsháhon se, jo us se áge the, gussa diláne men ziyáda kiýá.

34 ¶ Aur us ke aiyám men Haiel Baiteli ne Yarihú ko ta'mír kiýá: so us ne Abirám apne palauthe bete se us kí biná dálni shurú' kí, aur apne chhoté bete Sájúb par us ke darwáze qáim kiye, KHUDÁWAND ke kalám ke mutábiq jise Nún ke bete Yashú' ke wasile se farmáyá thá.

XVII BAB.

TAB I'liyáb Tisbí ne, jo Jili'ád ke bášhíndon men se thá, Akhiab se kahá, kí KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ, jis ke sámhne main khará hún, zinda hai; in barson men na os paregi, na menh barsegi, magar mere kalám ke mutábiq.

2 Aur KHUDÁWAND ká kalám us par názil húa, aur us ne kahá, kí

3 Yahán se chal de, aur púrab taraf apná rukh kar, aur wádi i Karit men, jo Yarden ke sámhne hai, já chhip.

4 Aur aisá hogá, kí tú us nále se píwegá; aur main ne kauwon ko hukm kiýá hai, kí we wahán terí parwarish karen.

5 So wuh rawána húa, aur KHUDÁWAND ke kalám par 'amal kiýá; kyúнки wuh gayá, aur wádi i Karit men, jo Yarden ke sámhne hai, baith rahá.

6 Aur har subh ko kauwe us ke liye

rotî aur gosht lâte the, aur shâm ko bhî rotî aur gosht lâte; aur wuh. us nále ká pání pitá thá.

7 Aur ek muddat ko ba'd yûn húa, ki wuh nála súkh gayá; in liye ki us zamin par menh na barsá thá.

8 ¶ Tab KHUDÁWAND ká kalám us par nâzil húa, aur us ne kahá,

9 Ki uth, aur Saidá ke Sârapat ko chalá já, aur wahân rah; dekh, ki main ne ek bewe ko hukm diyá hai, ki wahân terî parwarish kare.

10 Chunânchî wuh uthá, aur Sârapat ko gayá. Aur jab wuh shahr ke phâtak par pahunchá, to dekho, ki wuh bewa wahân lakrîân chun rahî thî; so us ne use pukârke kahá, Mihr-bânî karko mujh ko ek ghúnt pání kisî bartan men lá dijiye, ki main píûn.

11 Aur jab wuh lâne chalî, to wuh chilláyá, aur kahá, 'Ináyat karke ek tukrá rotî ká apne háth men mere liye letí áyo.

12 Wuh bolî, KHUDÁWAND tere KHudá kî qasam, mujh pás rotî nahîn, magar ek mutthî bhar átá ek matke men hai, aur thorá tel ek lote men; aur dekh, main do ek lakrîân chun rahî hûn, tá ki ghar jáke apne aur apne bete ko liye use pakáûn, tá ki ham use kháwen aur maren.

13 Tab I'liyáh ne use kahá, Mat ðar; já, aur jo kahtî hai, so kar; par us se pahle mere liye ek tikiyá paká, aur mere pás lá; ba'd us ke apne aur apne bete ko liye pakáíyo.

14 Ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yûn farmátá hai, ki Matke ká átá chuk na jáegá, aur lote ká tel tamám na hogá, magar us din ki jis men KHUDÁWAND zamín par menh barsá de.

15 So us ne jáke, jaisá ki I'liyáh ne use kahá thá, kiyá; aur yih, aur wuh, aur us ká kunbá, bahut dinon tak kháte rahe.

16 Aur na matke ká átá chuká, aur na lote ká tel tamám húa; jaisá ki

KHUDÁWAND ne I'liyáh kî ma'rifat farmáyá thá.

17 ¶ Aur aisá húa, ki ba'd us sab ke, gharwálî 'aurat ká betá bímár pará, aur us kî bímári is shiddat kî hui, ki us men dam báqî na rahá.

18 Tab us ne I'liyáh ko kahá, Ai mard i Khudá, tujhe mujh se kyá kám hai? Kyá tú is wáste mujh pás áyá, ki mere gunáh yád diláe, aur mere bete ko már dále?

19 Us ne us ke jawáb men kahá, Apná betá mujh ko de. Aur wuh us kî godí se leke us ko bálákháne par, jahân wuh rahtá thá, charhá le gayá, aur use apne palang par litáyá.

20 Aur us ne KHUDÁWAND ko pukárá, aur kahá, Ai KHUDÁWAND mere KHudá, kyá tú ne is bewe par bhî, jis ke yahân main rahtá hûn, balá bhejí, ki us ke bete ko be-jân kiyá?

21 Aur us ne ap ko tîn bár us larke par pasará, aur KHUDÁWAND ko pukárá, aur kahá, Ai KHUDÁWAND mere KHudá, apní 'ináyat se aisá kijiye, ki is larke kî jân us men phir áwe.

22 Aur KHUDÁWAND ne I'liyáh kî du'á sunî, aur larke kî jân us men phir áí, ki wuh jî uthá.

23 Tab I'liyáh ne us larke ko uthá liyá, aur bálákháne par so ghar ke andar lo gayá, aur use us kî má ke supurd kiyá: aur I'liyáh ne kahá, ki Dekh, terá betá jítá hai.

24 Tab wuh 'aurat I'liyáh se bolî, Ab main is se jân gayi, ki tú mard i Khudá hai, aur ki KHUDÁWAND ká sukhán jo tere munh men hai, so sach hai.

XVIII B.A.B.

AUR aisá húa, ki bahut dinon ko ba'd KHUDÁWAND ká kalám tisre sál men I'liyáh par nâzil húa, aur us ne kahá, ki Já, aur apne ta, in Akhiab ko dikhá, ki main zamín par menh barsaúngá.

2 So I'liyáh rawána húa. ki ane

ta, in Akhiab ko dikháe. Aur Samrún men saáht kál thá.

3 Us waqt Akhiab ne 'Abadiyáh ko, jo us ke ghar ká diwán thá, talab kiya. Aur 'Abadiyáh KHUDAWAND se bahut dartá thá;

4 Kyúñki aisá húa, ki jis waqt I'zabil ne KHUDAWAND ke nabíon ko qatl kiya, to 'Abadiyáh ne sau nabíon ko leke, pachás pachás karke, ek gár men chhipáya, aur unhen rotí páni se pála.

5 So Akhiab ne 'Abadiyáh se kahá, Mamlukat men sair kar, aur páni ke sab chashmon aur nálon ke pás já; sháyad ham ko kahín ghás mil jáe, jis se ham ghoron aur khachcharon ki ján bacháen, aur hamáre sab chárpáe barbád na howen.

6 So unhon ne mamlukat ko do hisse karke ápas men bántá, ki tamám ki sair karen: Akhiab akelé ek taraf ko gaya, aur 'Abadiyáh akelé dúsrí taraf ko.

7 ¶ Aur 'Abadiyáh ráb hí men thá, aur dekh ki I'liyáh use milá: us ne use pahchána, aur aundhá girá, aur bolá, Kyá merá khudáwand I'liyáh tú hai?

8 Us ne use jawáb diya, ki Main hí hún; já, apne khudáwand ko kah, ki Dekh, I'liyáh házir hai.

9 Wuh bolá, Merá kyá gunáh hai jo tú cháhtá hai ki mujh ko, jo terá banda hún, Akhiab ke háth men hawále kare, tá ki wuh mujhe qatl kare?

10 KHUDAWAND tere Khudá e haiy ki qasam, ki koi guroh aur koi mamlukat báqi nahín rahí, jahán mere khudáwand ne terí talásh ke liye nahín bhejá; aur jab unhon ne kahá, ki Wuh yahán nahín, to us ne us guroh aur mamlukat se qasam lí, ki Wuh hamein nahín milá hai.

11 Aur ab tú kahtá hai, ki Apne khudáwand ko jákar kah, ki Dekh, I'liyáh házir hai.

12 Aur aisá hogá, ki jab main tujh

pás se chalá jáungá, to KHUDAWAND kí Ráh tujh ko aisí jagah, jis kí khabar mujhe nahín, le jáegi; aur jab main jáke Akhiab ko kahúnga, aur wuh tujhe na pá sakega, to mujh ko qatl karega: aur main, jo terá banda hún, apne larakpan se KHUDAWAND se dartá hún.

13 Kyá mere khudáwand ko khabar nahín di gayí, ki jis waqt I'zabil ne KHUDAWAND ke nabíon ko qatl kiya, us waqt men kyúnkar main ne KHUDAWAND ke nabíon men se sau mard ko leke pachás pachás karke, ek gár men chhipáya, aur unhen rotí páni se pála?

14 Aur ab tú kahtá hai, ki Jáke apne khudáwand ko khabar de, ki I'liyáh házir hai; so wuh to mujhe már dálegá.

15 Tab I'liyáh ne kahá, RABB ul afwáj zinda hai, jis ke áge main khará hún, main áj ke din use apne ta, in zarúr dikháungá.

16 So 'Abadiyáh Akhiab se milne ko gaya, aur use khabar di; aur Akhiab I'liyáh kí muláqát ko niklá.

17 ¶ Aur aisá húa, ki jab Akhiab ne I'liyáh ko dekhá, to Akhiab ne use kahá, Kyá tú hí Isráel ká ízá-dene-wálá hai?

18 Wuh bolá, Main Isráel ká ízá-dene-wálá nahín; balki tú aur tere báp ká gharáná hai; ki tum ne KHUDAWAND ke hukmon ko tark kiya, aur Ba'alim ke pairau hús.

19 Ab tú log bhej; aur sáre Isráel ko, aur Ba'al ke sárhe chár sau nabíon ko, aur ghane bágon ke chár sau nabíon ko, jo I'zabil ke dastarkhwan par kháte-hain, koh i Karnil par mujh pás ikatthá kar.

20 Chunáuchi Akhiab ne sáre baní Isráel ko talab kiya, aur nabíon ko koh i Karnil par ikatthá kiya.

21 Aur I'liyáh ne logon ke darmiyan áke kahá, ki Tum kab tak do fikron men latke rahoge? agar KHUDAWAND

WAND Khudá hai, to us ke pairau ho: par agar Ba'al hai, to us ke pairau ho. Magar logon ne us ke jawáb men ek bát na kahí.

22 Tab I'liyáh ne un logon ko kahá, KHUDÁWAND ke nabion men so main, hán, main hí akelá baqí hún; par Ba'al ke nabí chrí sau pachás ádmí hai.

23 So we ab ham ko do bail dewen; aur we apne liye ek bail ko pasand kar len, aur use tukre tukre karen, aur lakrion par dharen, aur ág na den; aur main dúsra bail taiyár karúngá, aur use lakrion par dharúngá, aur ág na dúngá:

24 Tab tum apne khudáon ká nám lo, aur main Yahowáh ká nám lúngá: aur wuh Khudá jo ág se jawáb bheje, so wuhí Khudá thahre. Aur sab logon ne jawáb diyá, aur kahá, Kyá khub kálám hai!

25 Aur I'liyáh ne Ba'al ke nabion ko kahá, Tum apne liye ek bail chun lo, aur pahle use taiyár karo, ki tum bahut ho; aur apne khudáon ká nám lo, aur ág mat do.

26 So unhon ne wuh bail, jo unhen diyá gayá, liyá, aur use taiyár kiyá; aur subh se do pahar tak Ba'al ká nám liyá kiyá, ki Ai Ba'al, hamári sun. Par kuchh áwáz, na húi, aur na koi jawáb-denewálá thá. Aur we us mazbah par, jo baná thá, kúdá kiye.

27 Aur do pahar ko aisá húa, ki I'liyáh un par hansá, aur bolá, Buland áwáz se pukáro: kyúuki wuh to ek khudá hai, sháyad wuh báten kar rahá hai, yá wuh khalwat men hai, yá kahin safar men hai, aur sháyad ki wuh sotá hai, so zarúr hai ki wuh jag-áyá jáwe.

28 Tab we buland áwáz se chilláo, aur unhon ne, jaisá un men dastúr hai, ap ko chhurion aur nashtaron se gháyal kiyá, yahan tak ki lahú un par bah gayá.

29 Aur aisá húa, ki jab do pahar

ká waqt guzar gayá, aur we shám ki qurbáni ke charháne ke waqt tak nubúwat karte rahe, par na kuchh sadá húi, na koi jawáb-denewálá thahrá, na sunnewálá:

30 Tab I'liyáh ne sab logon se kahá, ki Mere nazdik áo. Chunánchi sab log us ke nazdik gaye. Tab us ne KHUDÁWAND ke us mazbah ko, jo dháyá gayá thá, phirke banáyá.

31 Aur I'liyáh ne baní Ya'qúb ke firqon ke shumár ke mutábiq, jin par KHUDÁWAND ká kálám is mazmún ká názil húa thá, ki Terá nám Isráel hogá, bárah patthar liye.

32 Aur us ne un pattharon se KHUDÁWAND ke nám ká ek mazbah biná kiyá; aur mazbah ke ird gird us ne aisí bari khái, ki jis men do paimáne bij ke samáwen, khodí;

33 Aur lakrion ko qaríne se chuná; aur bail ko tukre tukre kiyá, aur lakrion par dhará, aur kahá, Chrí matke pání se bharwáo, aur us sokhtaní qurbáni par aur lakrion par dál do.

34 Phir us ne kahá, ki Do-bára aisá hí karo. So unhon ne do-bára kiyá. Phir us ne kahá, Si-bára karo. So unhon ne si-bára bhi kiyá.

35 Aur pání mazbah ke girdágird phail gaya, aur khái bhi pání se bhar gayi.

36 Aur jab shám kí qurbáni charháne ká waqt pahunchá, to aisá húa, ki I'liyáh nabí nazdik áyá, aur bolá, ki Ai KHUDÁWAND, Abirahám aur Iz'háq aur Isráel ke Khudá, áj ke din ma'lúm ho jáe, ki tú Isráel ká Khudá hai, aur main terá banda hún, aur main ne yih sab kuchh tere kahe se kiyá hai.

37 Merí sun, ai KHUDÁWAND, meri sun, tá ki ye log jánen, ki tú hí KHUDÁWAND Khudá hai, aur tú ne un ke dilon ko phir pherá.

38 Tab KHUDÁWAND kí taraf se ág názil húi, aur us ne us sokhtaní qurbáni, aur lakrion, aur pattharon, aur

máti ko jalá diyá, aur us pání ko, jo kḥái men thá, chát liyá.

39 Jab un sab logon ne yih dekhá, to we aundhe munḥ gíre, aur bole, KḤUDÁWAND wuhí Kḥudá hai! KḤUDÁWAND wuhí Kḥudá hai!

40 I'liyáh ne unhen kahá, Ba'al ke nabíon ko pakar lo, ki un men ek bhí jáne na páe. So unhon ne unhen pakrá : aur I'liyáh un ko wádí i Qaisún men láyá, aur unhen qatl kiyá.

41 ¶ Phir I'liyáh ne Akhiab ko kahá, Charḥ já, kḥá aur pí; ki barí bārish kí áwáz hai.

42 Chunáncḥi Akhiab charḥ gayá, tá ki kháwo aur píwe. Aur I'liyáh Karmil kí choṭí par gayá; aur áp ko zamín par jhukáyá, aur apná munḥ apne ghutnon ke bích rakhá,

43 Aur apne chákár ko kahá, U'par to já, aur samundar kí taraf nazar kar. So wuh gayá, aur dekhke bolá, Kuchh nahín. Us ne kahá, kí Sái bār já.

44 Aur sátwen martaba aisá húa, ki wuh bolá, Dekho, badlí ká ek chhoṭá sá ṭukrá, ádmí ke háth kí mánind, samundar par se uthá hai. Tab us ne kahá, kí Já, aur Akhiab ko kah, gári ko jot, aur utar já, na ho ki menḥ tujh ko jáne na do.

45 Itne men aisá húa, kí ásmán badlón se aur ándhíon se siyáh ho gayá; aur shiddat kí bārish hui. Aur Akhiab sawár hoke Yazra'el ko gayá.

46 Aur KḤUDÁWAND ká háth I'liyáh par thá; aur us ne apní kamar kasi, aur Akhiab ke áge áge Yazra'el ko dar áne kí jagah tak daur gayá.

XIX BĀB.

PHIR Akhiab ne sab kuchh I'zabil se kahá, kí I'liyáh ne yún yún kiyá, aur kí kyúnkar us ne sáre nabíon ko tah i teg kiyá.

2 So I'zabil ne qásid kí ma'rifat I'liyáh ko kahlá bhejá, kí Agar main kal ke din isí waqt tujhe bhí un men ká ek na karún, to ma'búd mujh se aisá karen, balki us se ziyáda karen.

3 Aur jab use yih daryáft húa, to wuh uthá, aur apní ján ke bacháo ke liye, Bīarsab'a men, jo Yahúddáh ká hai, áyá, aur wahán apná chákár chhorá.

4 Magar wuh áp ek din kí ráh dasht men nikal gayá, aur jáke ratama ke ek darakht tale baithá, aur apne liye maut mángí, aur kahá, kí Bas hai; ab, ai KḤUDÁWAND, meri ján le, kí main apne bāpdádon se bihtar nahín.

5 Aur jonhín ratama ke darakht tale letá, aur so rahá, to dekho, ek firishte ne use chhúa, aur us se kahá, Uṭh, aur kḥá.

6 Us ne jo nigáh kí, to kyá dekhá, kí ek roṭí angáron par hai, aur us ke sirháne pání kí ek suráhi dharí hai. Tab us ne kháyá aur piyá, aur phir let rahá.

7 Tab KḤUDÁWAND ká firishta dobára áyá, aur use chhúa, aur kahá, Uṭh, kḥá; kí yih safar tere liye bahut rahá hai.

8 So us ne uthke kháyá aur piyá; aur us kháne kí qúwat se chálís din rát Kḥudá ke pahár Hurib tak safar kar gayá.

9 ¶ Aur wahán pahunchke ek gár men gayá, aur wahín rahá; aur dekho, kí KḤUDÁWAND ká kalám us par názil húa, aur us ne use kahá, Ai I'liyáh, tú yahán kyá kartá hai?

10 Wuh bolá, kí KḤUDÁWAND lashkaron ke Kḥudá ke liye mujhe barí gairat áí; kí baní Isráel ne tere 'ahd ko tark kiyá, kí tere mazbah dháe, aur tere nabíon ko talwár se qatl kiyá, aur main, hán, main hí akelá jítá bachá; so we meri ján ke kḥwáhán hain, kí use len.

11 Us ne kahá, Báhar nikal, aur pahár par KḤUDÁWAND ke áge khará ho. Aur dekh, kí KḤUDÁWAND guzar gayá; aur barí shadíd ándhí ne paháron ko phor dálá hai, aur KḤUDÁWAND ke áge chatánon ko tor tar kiyá

hai; par KHUDÁWAND ándhí men nahín; aur ándhí ke ba'd zalzala áyá; par KHUDÁWAND zalzale men nahín.

12 Zalzale ko ba'd ág áí; par KHUDÁWAND ág men nahín; aur ág ke ba'd ek dabi húi hálkí áwáz áí.

13 Aur aísá húa ki I'liyáh ne sunke apne chihre ke gird apní chádár ko lapetá, aur báhar nikalke gár ke munh par khará húa; aur dekho, use yih áwáz áí, ki I'liyáh, tú yabán kyá kartá hai?

14 Wuh bolá, ki Mujhe KHUDÁWAND lashkaron ke Khudá ke liye barí gairat áí; ki baní Isráel ne tere 'ahd ko tark kiyá, ki tere mazbah dháe, aur tere nabíon ko talwár se qatl kiyá, aur main, háñ, main hí akelá jítá bachá; so we merí ján ke khwáhán hain, ki use len.

15 KHUDÁWAND ne use farmáyá, Nikal, aur bayabán kí ráh le, aur Dimishq ko já; aur jab tú wahán pahuncho, to Isráel ká bádsháh ko mamsúh kar, ki wuh Arám ká bádsháh howe.

16 Aur Nimsí ke bete Yáhu ko mamsúh kar, ki Isráel ká bádsháh ho, aur Abíl-Mahdílah ke Ilisá' bin Sáfát ko mamsúh kar, ki terí jagah nabí ho.

17 Aur aísá hogá, ki jo koí Hazáel kí talwár se bachegá, use Yáhu qatl karegá; aur jo Yáhu kí talwár se bach rahégá, use Ilisá' máregá.

18 Lekin main ne Isráel ke darmiyan sáth hazár apne liye rakh chhore hain, sab jin ke ghutne Ba'al ke áge nahín jhuke, aur har ek ká munh jis ne use nahín chumá.

19 ¶ Chunáñchi us ne wahán se rawána hoke Sáfát ke bete Ilisá' ko páyá, jo hal jottá thá, kí bárah jore us ke áge chal rahe, aur wuh khud bárahwen ke sáth thá: so I'liyáh us ke barábar se guzrá, aur apní chádár us par dál dí.

20 Tab us ne bailon ko chhorá, aur I'liyáh ke píchhe daurá, aur kahá, ki Mujhe muhlat dijiye, ki apne báp má

ko chumún, tab tere píchhe chalún. Us ne us se kahá, kí Lauṭ já; main ne terá kyá kiyá hai?

21 Tab wuh us ke pás se phir gayá; aur us ne ek jorí bail leke unhen zabh kiyá, aur hal kí lakriyon se un ká gosht pakáyá, aur logon ko diyá; so unhen ne kháyá. Tab wuh uṭhá, aur I'liyáh ke píchhe rawána húa, aur us kí khidmat kí.

XX BA'B.

A B Arám ko bádsháh Bin-Hadad ne apne sáre lashkar ko ikatṭhá kiyá, aur us ke sáth battís bádsháh, aur ghoré, aur gárián thin; aur Samrún par chapkhar use gher liyá, aur us se jung kí.

2 Aur Isráel ke bádsháh Akhiab pás, jo shahr men thá, qásid bheje, kí jáke kahen, Bin-Hadad yún kahtá hai, kí

3 Terá rúpá, aur terá soná, merá hai; terí jorúán, aur tere farzand, we bhi jo sab se khúbsúrat hain, mere hain.

4 So Isráel ke bádsháh ne jawáb men kahá, Ai mere khudáwánd bádsháh, jáisá tú ne farmáyá, waisá hí main, aur jo kuchh mere pás hai, sab terá hí hai.

5 Phir qásidon ne do-bára áke kahá, kí Bin-Isaṇad yún farmátá hai, Agar-chi main ne inhe kahlá bhejá thá, kí tú apná rúpá aur soná aur apní jorúán aur apne bachche mere hawále kar de;

6 Lekin ab main kal isí waqt apne khádimon ko tujh pás bhejúngá; so we tere ghar aur tere khádimon ke gharon men taláshí karenge, aur jo kuchh kí terí nigám men nafis hogá, we use apne qabze men karke le jáenge.

7 Tab Isráel ke bádsháh ne mamlukat ke sáre buzurgon ko talab kiyá, aur kahá, Is par muláhaza kijiye, aur dekhiye, kí yih mard kyúnkar badí cháhntá hai; kí us ne merí jorúán, aur mere bachche, aur merá rúpá, aur merá soná, mujh se máng bhejá, aur main ne us se inkár na kiyá.

8 Tab sáre buzurgon aur sáre logon

ne use kahá, Us ki mat sun, aur mat man.

9 Chunánchi us ne Bin-Hadad ke qásidon se kahá, More khudáwand bádsháh se kaho, Jo kuchh tú ne apne khádim se pahle talab kiyá, wuhí main karúngá; par yih bát mujh se nahin ho saktí. So qásid rawána húa, aur use jawáb pahuncháyá.

10 Tab Bin-Hadad ne use kahá bhejá, ki Agar Samrún ki máti un sab logon ko liye jo meri pairaui karte mutthí mutthí karke káfi ho, to ma'bud mujh se yún karen; balki us se ziyáda karen.

11 Phir sháh i Isráel ne jawáb diyá, Tum kaho, ki Wuh, jo hathiyár bándh-tá ho, 'chahiye ki us ki manind, jo use utarta ho, fakhr na kare.

12 Aur aisá húa, ki jis waqt Bin-Hadad ne, jo bádsháhon ke sáth khaimon men inai-noshi kar rahá thá, yih suná, to apne mulázimon ko hukm kiyá, ki Saff bándho. So unhon ne shahr ke muqábil saffbandí ki.

13 ¶ Aur dekho, ki nabíon men se ek ne Isráel ke bádsháh Akhiab pás áke kahá, Khudáwand yún farmátá hai, ki Yih barí guroh tú ne dekhí; so dekh, main áj ke din use tere háth men giriftár kar dúngá; aur tú jánegá, ki Khudáwand main hí hún.

14 Tab Akhiab ne púchhá, Kin ki ma'rifat se? wuh bolá, Khudáwand yún farmátá hai, ki Súbon ke sardáron ke jawánon ki ma'rifat se. Phir us ne púchhá, ki Un men se saff-arái kaun kare? Us ne jawáb diyá, ki Tú.

15 Tab us ne súbon ke sardáron ke jawánon ko shumár kiyá; so we do sau battis húa; phir ba'd us ke us ne sab logon ko, ya ne sab baní Isráel ko, bhí giná; so we sáť hazár húa.

16 Aur ye sab do pahar din ko nikle; aur Bin-Hadad aur we battis bádshah, jo us ke kumakí the, khaimon men mast hone ke liye pite the.

17 Tab súbon ke sardáron ke ja-

wán pahle nikle; aur Bin-Hadad ne log bheje, aur unhon ne use khabar dí, ki Samrún se log nikle hain.

18 Wuh bolá, Agar we sulh-khwáh hoke nikle hain, to unhen jítá pakar lo; aur agar we jang-jo nikle hain, tau bhí unhen jítá pakro.

19 Tab súbon ke sardáron ke jawánon shahr se nikle, aur lashkar un ke piche thá.

20 Aur un men se ek ek ne apne ek ek marid ko qatl kiyá; so Arámí bháge, aur Isráel ne un ká piche kiyá. Aur sháh i Arám Bin-Hadad, kisi ghore par sawár ho, aur sawáron ke sáth bhág niklá.

21 Aur sháh i Isráel ne nikalke ghoron aur gáron ko mar liyá, aur Arámíon ko ba shiddat qatl kiyá.

22 ¶ Us waqt wuh nabí Isráelí bádsháh pás áyá, aur kahá, Phir já, aur apne tá'in mazbút kar, aur daryáft kar, aur dekh le ki tú kyá karegá; is liye ki sál ke phirte waqt sháh i Arám phir tujh par chaphái karegá.

23 Tab sháh i Arám ke khádimon ne use kahá, Un ke khudá pahári khudá hain, is liye unhon ne ham par íath pái: par chahiye ki ab ham maidán men un se jang karen, to yaqinan ham un par gálib hongé.

24 Aur bhí ek kám kar, ki un bádsháhon ko ma'zúl kar, har ek ko us ke 'uhdo se, aur un ki jagah risáladáron ko muqarrar kar:

25 Aur apne iye ek lashkar, itná ki jítá tabáh húa, taiyár kar, ghoron ke badle ghore, aur gáron ki jagah gárian: aur ham maidán men un ká sámhná karenge; ki ham yaqinan un par gálib hongé. So us ne un ká kahá maná, aur aisá hí kiyá.

26 Aur aisá húa, ki sál ke phirte waqt Bin-Hadad ne Arámíon ká shumár kiyá, aur Afq par chaphá, tá ki Isráel se muqábala kare.

27 Aur baní Isráel to shumár kiye húa the, aur sab házir the, aur un

ká sámhná karne ko gaye; aur baní Isráel un ke barábar khaímaazan hoke aise ma'lúm hote the, jáise ki halwánon ke do chhote galle: par Arámíon kí kasrat se zamín bhar gayí thí.

28 Us waqt ek mard í KHUDÁ Isráel ke bádsháh pás áyá, aur use kahá, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, Chúnki Arámíon ne yún kahá, kí KHUDÁWAND paháron ká KHUDÁ hai, aur wádíon ká KHUDÁ nahín; ís líye main ís sári barí guroh ko tere háth men kar dúngá: aur tum jánoge, kí main KHUDÁWAND hún.

29 So we ek dústre ke ámhne sámhne sát din tak khaímaazan rahe. Aur sátwen din laráí ke líye báham mil gaye; aur baní Isráel ne ek din men Arámíon ke ek lách piyáde qatl kíye.

30 Aur báqí jo the, Afíq ke shahr ko bháge, aur wahán ek díwár satáís hazár par, jo báqí rahe the, girí. Aur Bin-Hadad bhágte shahr ke bích ek ghar kí andarúní kothrí men gayá.

31 ¶ Aur us ke khádimon ne use kahá, Dekh, ham ab sunte hain, kí Isráel ke gharáne ke salátín bahut rahím hain; so hamen parwánagí díjiye, kí apní kamaron par tát kasen, aur apne síron par rassíán bándhen, aur Isráel ke bádsháh ke huzúr jáwen; sháyad kí wuh terí ján-bakhshí kare.

32 Chunánchi unhon ne kamaron par tát aur síron par rassíán bándhín, aur sháh í Isráel ke sámhne áke yún bole, kí Terá khádim Bin-Hadad yún kahtá hai, kí Míhrbání karke merí ján bakhshiye. Wuh bolá, Kyá hanoz wuh jítá hai? wuh merá bháí hai.

33 Aur wo log jatan se intizár karte the, kí us se koi bát níkle; so unhon ne íse jald pakar líyá, aur kahá, kí Terá bháí Bin-Hadad. Tab us ne farmáyá, kí Jáó, use le áó. Tab Bin-Hadad us se milne níklá; aur us ne use gári men charhá láyá.

34 Aur Bin-Hadad ne use kahá,

We bastíán, jo mere báp ne tere báp se le lín, main tujhe phír detá hún; aur jis tarah mere báp ne Samrún men bázár banáe, tú Dimishq men apne nám ke bázár baná. So Akhiab bolá, kí Main ís 'ahd par tujhe rawána karúngá. Chunánchi us ne us se 'ahd kíyá, aur use rawána kíyá.

35 ¶ Us waqt nabízádón men se ek ne KHUDÁWAND ke ilhám se apne parosí se kahá, kí Mujhe már líjiye. Par us shakhs ne us ke márne se inkár kíyá.

36 Tab us ne us se kahá, kí Ís líye kí tú ne KHUDÁWAND ká hukín na máná; so dekh, jonhín tú mujh pás se rawána hogá, wonhín ek sher tujhe már legá. Chunánchi jonhín wuh us ke pás se rawána húa, wonhín use ek sher milá, aur use phár dálá.

37 Tab us ne ek dústre ko, jo use milá, kahá, Mujhe már líjiye. Us ne use aisá márá, kí márte márte use zakhmí kíyá.

38 Tab wuh nabí chalá gayá, aur ráh men bádsháh ká intizár karne lagá, aur apne munh par rákh malke apne bhes ko badal dálá.

39 Aur jonhín bádsháh udhar se guzrá, wonhín wuh bádsháh ke áge chilláyá, aur kahá, kí Terá khádim jang-gáh men gayá thá; aur dekho, ek shakhs ek taraf níklá, aur apne sáth ek ádmí mujh pás le áyá, aur kahá, kí Ís shakhs kí nigahbání kar; agar yih kisí tarah se gáib ho jáwe, to us kí ján ke badle terí ján jáegí; aur nahín to, tú ek qintár rúpá degá.

40 Aur jis waqt terá khádim idhar udhar kám men phansá thá, us waqt wuh níkal bhágá. So sháh í Isráel ne use kahá, Tujh par wuhí fatwá hogá; tú ne áp apná insáf kíyá.

41 Phír us ne phurtí karke apne munh kí rákh ponchhí; tab sháh í Isráel ne use pahchánuá, kí wuh nabíon men se ek hai.

42 Tab us ne use kahá, KHUDÁ-

WAND yún farmátá hai, Is liye ki tú ne apne háth se ek shakhs ko nikalne diyá, jise main ne wájib ul qatí thah-ráyá thá, so us kí ján ke badle terí ján jáogi, aur tere log us ke logon ke badle hongé.

43 So sháh i Isráel udás aur ná-
khush hoke ghar ko gayá, aur Samrún
men áyá.

XXI BA'.

AUR aisá húa, ki un sab báton ke ba'd, ki Nabát Yazra'elí ká ek tákístán Yazra'el men thá, jo Samrún ke bádsháh Akhiab ke qasr se lagá húa thá.

2 So Akhiab ne Nabát ko kahá, Apná tákístán mujh ko de, tá ki main use apní tarkárí ká bág banáúñ, ki yih mere ghar se lagá húa hai; aur main us ko badle tujh ko us se bihtar ek angúrí bág dúngá; yá agar terí nigáh men achchá ho, to main tujh ko us kí qímat dúngá.

3 Par Nabát ne Akhiab ko jawáb diyá, KHUDÁWAND na karo, ki main apne bápádón kí mírás tujh ko dúñ.

4 Aur Akhiab us sukhan se, jo Yazra'elí Nabát ne use kahá, udás aur ná-khush hoke apne ghar men áyá; ki us ne kahá thá, ki Main apne bápád-
dón kí mírás tujh ko na dúngá. Aur wuh bistar par let gayá, aur apná munh pñer liya, aur rotí kháne ko na cháhá.

5 Tab us kí jorí I'zabil us pás áí, aur use kahá, ki Terá jí aisá kyún udás hai, ki tú rotí nahín khátá?

6 Us ne use jawáb diyá, ki Main ne Yazra'elí Nabát se bát chit kí, aur us se kahá, ki Apná angúrí bág mere háth bech; aur agar tú cháhe, to main us ke badle aur ek angúrí bág tujh ko dúngá; lekin us ne kahá, Main tujh ko apná angúrí bág na dúngá.

7 Tab us kí jorí I'zabil ne use kahá, Kyá tú Isráel kí bádsháhát ká málik nahín hai? Uth, rotí khá, aur khush-

dil ho: Yazra'elí Nabát ká angúrí bág main tujh ko dúngí.

8 So us ne Akhiab ke nám se náme Ekhe, aur un par us kí muhr kí, aur un buzurgon aur amiron pás, jo Nabát ke shahr men us ke sáth rahte the, bheje.

9 Aur un námon men is mazmún kí bát likhí, ki Manáadí karo ki roza rakhá jáwe, aur Nabát ko logon ke darmiyán buland biñháo:

10 Aur baní Bali'ál men se do shakhs us ke sámhne házir karo, ki us ke úpar gawáhi den aur kahen, ki Tú ne Khudá par aur bádsháh par la'nat bhejí; tab use pakarke le jáo, aur sangsár karo, ki mar jáe.

11 Chunáñchi us ke shahr ke log-on, ya'ne buzurgon aur amiron ne, jo us ke shahr ke báshinde the, jaisá I'zabil ne unhon paigám kahlá bhejá, aur jaisá un námon men, jo us ne un pás bheje the, likhá thá, waisá hi kiyá.

12 Unhon ne manáadí kí, ki roza rakhá jáwe, aur Nabát ko logon ke bích buland biñháyá.

13 Us waqt baní Bali'ál men se do shakhs andar áe, aur us ke áge baithe; aur baní Bali'ál ne dangal ke huzúr us par, ya'ne Nabát par, gawáhi dí, aur kahá, ki Nabát ne Khudá par aur bádsháh par la'nat bhejí hai. Tab we use shahr se báhar le gaye, aur us par patthráo kiyá, kí wuh mar gayá.

14 Ba'd us ke unhon ne I'zabil ko kahlá bhejá, kí Nabát sangsár kiyá gayá, aur mar gayá.

15 ¶ Aur aisá húa, kí jonhín I'zabil ne yih suná, kí Nabát sangsár húa, aur mar gayá, to I'zabil ne Akhiab se kahá, kí Uth, aur Nabát Yazra'elí ke angúrí bág ká, jise us ne na cháhá thá kí tere háth boche, málik ho; kí Nabát jítá nahín, balki mar gayá.

16 Aur yún húa, kí jab Akhiab ne suná, kí Nabát mar gayá, to Akhiab uthá, tá kí Yazra'elí Nabát ke angúrí bág men jáke us par qabza kare.

Un áfaton kí khabar, jo I SALA'TIN, XXII. Akhiab par áyá cháhtí thín.

17 ¶ Aur KHUDAWAND ká kalám Iliyáh Tisbí par názil húa, aur us ne kahá, ki

18 Uth, aur jáke Akhiab sháh i Isráel se, jo Samrún men hai, muláqát kar: dekh, ki wuh Nabát ke angúrí bág men hai, aur us ká málík hone ke liye wahán gayá hai.

19 So tú use kah, ki KHUDAWAND yún farmatá hai, Tú ne kyá ján bhí mári, aur milkiyat bhí lí? Aur tú use kah, KHUDAWAND farmatá hai, Jis jagah par kutton ne Nabát ká lahd chátá, usí jagah terá, hán, terá bhí lahd kutte chátenge.

20 Aur Akhiab ne Iliyáh se kahá, Ai mere dushman, kyá tú ne merá surág lagáya? Us ne jawáb diyá, ki Lagáya; is liye ki tú ne KHUDAWAND ko huzúr badkári karne ke liye ép ko bechá.

21 Ab dekh, ki main tujh par áfat láúngá, aur terí nasl ko nábud karúngá, balki Akhiab se har ek ko jo díwár par múte, aur use bhí jo band kiya jáwe, aur Isráel men báqí rahe, kát dálúngá.

22 Aur tere ghar ko Nabát ke beté Yarubiám ke ghar, aur Akhiyáh ke bete Ba'ashá ke ghar kí mánind kar dálúngá, us chirháo ke sabab se ki jis se tú ne mujh ko chirháya hai, aur is liye bhí, ki tú ne Isráel ko gunáhgár kiya.

23 Aur KHUDAWAND I'zabil ke haqq men bhí farmatá hai, ki Yazra'el kí díwár pás I'zabil ko kutte kháenge.

24 Akhiab ká jo koí shahr men maregá, use kutte kháenge, aur jo maidán men maregá, use hawái parande kháenge.

25 ¶ Balki Akhiab kí mánind koi na thá, ki us ne KHUDAWAND ke huzúr badkári karne ke liye ép ko bechá; aur us kí jorú I'zabil ne use ubhárá.

26 Chunánchi us ne Amúríon kí mánind, jinhen KHUDAWAND ne baní

Isráel ke áge se khárij kiya, har ek bát men buton ke pairau hoke niháyat ghinauná kám kiya.

27 Aur aisá húa, ki Akhiab ne yihí báten sunke apne kapre pháre, aur apne tan par tát dálá, aur roza rakhá, aur tát pahine húa dabe pánwon se chaltá rahá.

28 Tab KHUDAWAND ká kalám Iliyáh Tisbí par názil húa, aur us ne kahá,

29 Tú dekhtá hai, ki Akhiab ne ép ko mere huzúr kýúnkar kháksár banáya hai? is liye main us ke aiyám men yih balá na bhejúngá; balki us ke beté ke aiyám men us ke gharáne par wuh balá názil karúngá.

XXII BA'B.

B A'D us ke tín baras tak we rahe, aur Isráel aur Arám ke darmián larái na húi.

2 Aur tise sál aisá húa, ki Yabú-dáh ká bádsháh Yahúsafat sháh i Isráel ko yahán utar áya.

3 Tab sháh i Isráel ne apne mulázimon se kahá, kí Tum jánte ho, ki Rámát i Jili'ád hamára hai: kyá ham chupke rahen, aur sháh i Arám ke háth se phir na le len?

4 Phir us ne Yahúsafat se kahá, Kyá mere sáth larne ko tú Rámát i Jili'ád par charhegá? So Yahúsafat ne sháh i Isráel ko jawáb diyá, Jaisá tú hai, waisá main hún; jaise tere log, waise mere log; jaise tere ghoré, waise mere ghoré.

5 Aur Yahúsafat ne sháh i Isráel se kahá, A'j ke din KHUDAWAND kí marzi ilhám se daryáft kijiye.

6 Tab sháh i Isráel ne us 'roz nabíon ko, jo qarib char sau ádmí the, ikaṭṭhá kiya, aur un se púchhá, Main Rámát i Jili'ád par larne charhún, yá us se báz rahún? We bole, Charh já; ki KHUDAWAND use bádsháh ke qabze men kar degá.

7 Phir Yahúsafat bolá, Un ke siwá

KHUDÁWAND ká koí nabí hai, ki ham us se púchhen?

8 Tab sháh i Isráel ne Yahúsafat se kahá, ki Ek shakhsh, Imlah ká betá Mikáyáh, hai; us se ham KHUDÁWAND kí mashwarat púchh sakte hain: lekin main us se dushmaní rakhtá hún; kyúñki wuh mere haqq men neki kí nahín, balki badí kí pesh-khabarí kartá hai. Tab Yahúsafat bolá, Bádsháh aisé na farmáwe.

9 Tab sháh i Isráel ne ek khwájasará ko buláke hukm kiyá, ki Imlah ke beté Mikáyáh ko jald lá.

10 Us waqt sháh i Isráel, aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat, Samrún ke phá-
tak ke sámhne, is men dar áne kí ráh par, ek khalihán men, apne apne takht par, sháhána libás pahine hue, baithe the; aur sáre nabí un ke huzúr pesh-
ingóí kar rahe the.

11 Aur Kana'ánah ke beté Sidqiyáh ne apne liye lohe kí singén banáin, aur bolá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú in se Arámion ko máregá, yahán tak kí unhen nábud kar dále.

12 Aur sab nabion ne yún pesh-khabarí kí, aur kahá, ki Rámát i Jili'ád par charh já, aur kámyáb ho; ki KHUDÁWAND use sháh ke qabze men kar degá.

13 Aur us qásid ne, jo Mikáyáh ko buláne gayá thá, use kahá, ki Ab dekh, sab nabí ek zubán hoke bádsháh ko khush-khabarí dete hain; so karam karke terí bát un men kí báton kí sí hove, aur jo nek hai, wuhí kah.

14 Mikáyáh bolá, KHUDÁWAND i haiy kí qasam, jo KHUDÁWAND mujhe farmáwegá, main wuhí kahúngá.

15 ¶ So wuh sháh pás áyá. Tab sháh ne use farmáyá, Mikáyáh, ham larne ko Rámát i Jili'ád par charhen, yá us se báz rahen? Us ne jawáb men kahá, Já, aur kámyáb ho, ki KHUDÁWAND use sháh ke qabze men kar degá.

16 Phir sháh ne use kahá, Main

kitne martabe tujhe qasam deke jatáin, ki tú mujh se kuchh na kahé, magar KHUDÁWAND ke nám se wuhí jo sach hai?

17 Tab wuh bolá, Main ne 'áre Isráel ko un bheron kí mánind, jo be-
chaupán hon, paháron par bhatákte hue dekhá; aur KHUDÁWAND ne far-
máýá, ki In ká koí áqá nahín: so un men se har ek apne apne ghar salámat chalá jáwe.

18 Tab sháh i Isráel ne Yahúsafat se kahá, Kyá main ne tujh se na ka-
há thá, ki Yih mere haqq men neki kí nahín, balki badí kí pesh-khabarí karegá?

19 Phir us ne kahá, ki Is liye tun KHUDÁWAND ke sukhan ko suno: Main ne KHUDÁWAND ko us kí kursí par baithe dekhá, aur ásmáni sára lashkar us pás us ke dahne háth aur us ke báen háth khará thá.

20 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Akhiab ko kaun targib degá, tá ki wuh charh jáwe, aur Rámát i Jili-
'ád ke sámhne khet áwe? Tab ek is, tarah se bolá, aur ek us tarah se.

21 Us waqt ek rúh nikalke KHUDÁ-
WAND ke sámhne á kharí hui, aur bolí, ki Main use targib dúngi.

22 Phir KHUDÁWAND ne farmáyá, Kis tarah se? Wuh bolí, Main rawá-
na húngi, aur jhúthí rúh banke us ke sáre nabion ke munh men parúngi. Aur wuh bolá, Tú use targib degi, aur gálib bhí hogi: rawána ho, aur aisé kar.

23 So dekh, KHUDÁWAND ne tere in sab nabion ke munh men jhúthí rúh dáli hai; aur KHUDÁWAND hí ne terí bábat burí khabar dí hai.

24 Tab Kana'ánah ká betá Sidqiyáh nazdik áyá, aur Mikáyáh ke gál par ek thapper márke bolá, ki KHUDÁ-
WAND kí Rúh kis ráh men hoke mujh pás se gayi, aur tujh se bolí?

25 Mikáyáh bolá, Dekh, ki tú us din, jis din kí tú andar kí kothrí men ghusegá, ki chhip rahe, dekhegá.

26 Aur shāh i Isrāel ne kahā, Mikāyāh ko pakar lo, aur shahr ke nāzim Amūn pās, aur Yūsā shāhẓāde pās, le jāo ;

27 Aur kaho, Bādshāh yūn farmātā hai, ki Mere salāmatī se phir āne tak, tang-hālī kī rotī aur tang-hālī kā pānī use diye jāwēn.

28 Tab Mikāyāh bolā, Agar tū kisī tarah salāmatī se phir āwe, to KHUDĀ-WAND ne merī ma'rīfat kuchh nahīn kahā. Phir wuh bolā, Ai logo, tum sab ke sab sun lo.

29 Ba'd us ke shāh i Isrāel, aur shāh i Yahūdāh Yahūsafat Rāmāt i Jili'ād par charhe.

30 Aur shāh i Isrāel ne Yahūsafat se kahā, Main apnā bhes badalke larāī men jātā hūn; par tū apnā libās pahīne rah. So shāh i Isrāel sūrāt badalke larāī men gayā.

31 Aur shāh i Arām ne apne battīs sardāron ko, jo us kī gārīon ke ūpar muqarrar the, hukm diyā thā, ki Kisi chhote yā bare se jang na kījīyo, magar faqat shāh i Isrāel se.

32 Aur aisā hūā kī gārīon ke sardāron ne Yahūsafat ko dekhke yūn kahā, ki Yaqīnan shāh i Isrāel yihī hai. Aur unhon ne us taraf hoke chāhā, ki us kā sāmhnā karen. Tab Yahūsafat chillāyā.

33 Aur jab gārīon ke sardāron ne dekhā, ki wuh shāh i Isrāel nahīn, to we us kā pichhā karne se bāz āe.

34 Aur ek shaḡhs ne bagair shist bāndhe ek tīr chālāyā, so wuh ittifāqan shāh i Isrāel ke jaushan ke bandon ke darmiyan iagā. Tab us ne apne gārīwān ko kahā, ki Bāg pher, aur mujhe lashkar se nikāl le chal, ki main zaḡhmī hūā.

35 Par us din jang shadīd hūī, aur bādshāh Arāmīon ke muqābil gārī par ṭaharā rahā; aur shām hote hote mar gayā: aur laḡū us ke zaḡhm se gārī ke pāḡwdān men baḡtā rahā.

36 Tab āftāb gurūb hote hūe lash-

kar men manādī kī gayī, ki Har ek ādmī apne shahr, aur har ek ādmī apne mulk ko jāwe.

37 ¶ Pās bādshāh mar gayā, aur use Samrūn men le gaye; aur Samrūn men bādshāh ko gār diyā.

38 Aur gārī ko Samrūn ke kund men dhoyā, aur kutton ne us kā laḡū chāṭā, (aur silāh bhī dhoe,) jaisā kī KHUDĀWAND ne irshād farmāyā thā.

39 Aur Akhiab kī bāqī bāten, aur sab kuchh jo us ne kiya thā, aur hāthī-dānt kā ghar, jo us ne banāyā thā, aur un sab shahron kā hāl jo us ne ta'mīr kiye, so kyā wuh Isrāelī salātīn kī tawārīḡh kī kitāb men likhā hūā nahīn hai?

40 Aur Akhiab apne bāpdādōn ke darmiyan so rahā: aur us kā betā Akhaziyāh us kī jagah bādshāh hūā.

41 ¶ Aur Asā kā betā Yahūsafat, shāh i Isrāel Akhiab kī saltanat ke chauthe baras, Yahūdāh kā bādshāh hūā.

42 Aur Yahūsafat kī 'umr, jab kī wuh saltanat karne lagā, paintīs baras kī thī: so us ne Yarusalam men pachīs baras bādshāhat kī. Us kī mā kā nām 'Azūbah thā, jo Silhī kī betī thī.

43 Wuh apne bāp Asā kī sab rāhon par chālā; us se wuh kisī taraf na murā, par wuh jo KHUDĀWAND kī nazar men achchhā thā kartā rahā: lekin hanoz ūnche makān ke girāe gaye the, par un ūnche makānon par log zabīhe guzrānte, aur ḡhushbūiān jalāte the.

44 Aur Yahūsafat ne shāh i Isrāel se sulh kī.

45 Aur Yahūsafat kī bāqī bāten, aur us ke zor kā hāl jo us ne kar dikhlāyā, aur us ke jang karne kī kaifiyat, so kyā wuh Yahūdāh ke salātīn kī tawārīḡh kī kitāb men likhī hūī nahīn hai?

46 Aur us ne gāndūon ko, jo us ke bāp Asā ke 'asr men bāqī rah gaye the, mulk se ḡharīj kar diyā thā.

47 Aur Adún men koi bádsháh na thá ; balki ek náib bádsháhat ká bandobast kartá thá.

48 Aur Yahúsafat ke Tarsis ke das jaház the, jo Ofir ko soná ke liye jáen; par we wahán tak na gaye, ki 'Asyún-Jabr hí men tút gaye.

49 Tab Akhiab ke bete Akhaziyáh ne Yahúsafat se kahá, ki Jaházon par apne khádimon ke sáth mere khádimon ko bhí jáne de. Par Yahúsafat ne na máná.

50 Phir Yahúsafat apne bápádón ke darmiyán já soyá, aur apne báp Dáúd ke shahr men apne bápádón ke darmiyán madfún húa : aur us ká

betá Yahúrám us kí jagah bádsháh húa.

51 ¶ Aur Akhiab ká betá Akhaziyáh sháh i Yahúdáh Yahúsafat kí saltanat ke satrahwen baras Samrún men Isráel ká bádsháh húa ; aur wuh do baras Isráel ká bádsháh rahá.

52 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr badkári kí ; aur apne báp kí ráh, aur apní má kí ráh, aur Nabát ke bete Yarubi'am kí ráh par, jis ne baní Isráel se gunáh karwáe, chala :

53 Ki us ne, sab ke muwáfiq jo us ke báp ne kiyá, Ba'al kí parastish kí, aur us ko sijda kiyá, aur KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ko gussa diláya.

SALA TIN KI DU'SRI KITA'B.

I BA'B.

AUR Akhiab ke marne ke ba'd Moáb Isráel se bági húa.

2 Aur Akhaziyáh apne bálákháne ke, jo Samrún men thá, ek jharokhe se gir pará, aur bínár húa : so us ne qásidon ko bhejá, aur unhen kahá, ki Jáo, aur 'Aqrún ke ma'búd Ba'al-zabúb se púchho, ki Main is bímári se changá houngá, kí nahín.

3 Us dam KHUDÁWAND ke firish-te ne Tisbí Iliyáh ko hukm kiyá, ki Uth, aur shahr i Samrún ke qásidon se milne já, aur unhen kah, Hán ! magar Isráel ká koi Khudá nahín, jo tum 'Aqrún ke ma'búd Ba'al-zabúb se púchhne chale ho ?

4 So KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú us palang par se, jis par tú charhá hai, utarne na páwegá, aur albatta mar hí jáwegá. Chunánci Iliyáh rawána húa.

5 ¶ Aur jab qásid us pás ulte phir gaye the, us ne un se púchhá, Tum kis liye ab phir áe ho ?

6 Unhon ne kahá, Ek shaḡhs hamáre istiqbál ko áyá, jis ne hamen kahá, ki Us bádsháh pás, jis ne tumhen bhejá hai, phir jáo, aur use kaho, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Hán, is liye ki Isráel ká koi Khudá nahín, so tú 'Aqrún ke ma'búd Ba'al-zabúb se púchhne bhejtá hai ? So tú us palang se, jis par tú charhá hai, utarne na páwegá, aur mar hí jáwegá.

7 Us ne un se suwál kiyá, ki Us shaḡhs kí shakl jo tumhen milá, aur jis ne tumhen ye báten kahín, kaisí thí ?

8 We use bole, Wuh ek bahut bálonwálá ádmí thá, aur chamre ke tasme se apní kamar kase húa. Tab us ne kahá, ki Wuh Tisbí Iliyáh thá.

9 Us waqt bádsháh ne ek pachás

ke sardár ko us ke pachás ádmí ke sáth bhejá. So wuh us ke pás gayá; aur dekho, ki wuh ek tile kí choṭí par baithá thá. Us ne use kahá, Ai mard i Khudá, bádsháh kahtá hai, Tú utar á.

10 Tab I'liyáh ne us pachás ke sardár ko jawab diyá, aur kahá, Agar main mard i Khudá hún, to ág ásmán se názil ho, aur tujhe tere pacháson samet khá jáwe. Pas ág ásmán se utrí, aur use us ke pacháson samet khá gayí.

11 Phir us ne dobára aur ek pachás ke sardár ko us ke pachás ádmí ke sáth us ke pás bhejá. Us ne bhí mukhátib hoke use kahá, ki Ai mard i Khudá, bádsháh yún farmatá hai, Jáid utar á.

12 I'liyáh ne unhen bhí yihí jawab diyá, aur kahá, ki Agar main mard i Khudá hún, to ág ásmán se názil ho, aur tujhe tere pacháson samet khá jáwe. Pas Khudá kí ág ásmán se utrí, aur use us ke pacháson samet khá gayí.

13 ¶ Phir us ne ek tisre pachás ke sardár ko us ke pachás ádmí ke sáth bhejá. So yih tisre pachás ká sardár gayá, aur áko I'liyáh ke áge ghutnon par jhuká, aur us kí minnat kí, aur use kahá, ki Ai mard i Khudá, merí ján, aur apne khádimon in pacháson kí ján, terí nigáh men giránbahá hon.

14 Dekh, ki ásmání ág ne agle pacháson ke do sardáron ko, un ke pacháson samet, khá liyá; so ab merí ján terí nazar men qimátí ho.

15 Us waqt KHUDÁWAND ke firishte ne I'liyáh ko hukm kiyá, ki Us ke sáth utar já, aur us se mat dar. Tab wuh uthá, aur us ke sáth bádsháh pás utar gayá.

16 Aur use kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Chúnki tú ne qásidon ko bhejá, ki 'Aqrún ke ma'búd Ba'al-zabúb se suwál karen, so kyá is liye

kiyá, ki Isráel ká koí Khudá na thá, jis ke kalám kí bábat tú púchh sake? so tú is palang par se, jis par tú chaphá hai, utarne na páwegá; yaqínan mar hí jáwegá.

17 ¶ Chunánchi wuh KHUDÁWAND ke irshád ke mutábíq, jáisá I'liyáh ne kahá thá, mar gayá. Aur is liye ki us ká koí betá na thá, so Yahúram, sháh i Yahúdáh Yahúram bin Yahú-safat kí saltanat ke dúsre sál, us kí jagah bádsháh húa.

18 Aur Akhaziyáh ke báqí 'ámál jo us ne kiye, so kyá we Isráeli bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhe hús nahín hai?

II BA'B.

AUR yún húa, ki jab KHUDÁWAND ne cháhá, ki I'liyáh ko ek bagúle men uráke ásmán par le jáwe, tab I'liyáh I'lisá' ko leke Jiljál se chala.

2 Aur I'liyáh ne I'lisá' ko kahá, Tú yahán thahriye, is liye ki KHUDÁWAND ne mujhe Baitel ko bhejá hai. So I'lisá' bolá, KHUDÁWAND kí hayát, aur terí ján kí saugand, main tujhe na chhorúngá. So we Baitel ko utar gaye.

3 Aur ambiyázáde, jo Baitel men the, nikalke I'lisá' pás áe, aur us ko kahá, Tujhe ágáhi hai, kí KHUDÁWAND áj tere sir par se tere áqá ko uthá legá? Wuh bolá, Hán, main jántá hún; tum chup raho.

4 Tab I'liyáh ne us ko kahá, Ai I'lisá', tú yahán thahriye, ki KHUDÁWAND ne mujhe Yarihú ko bhejá hai. Us ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát, aur terí ján kí qasam, main tujh se judá na hoúngá. Chunánchi we Yarihú men áe.

5 Aur ambiyázáde, jo Yarihú men the, I'lisá' pás áe, aur use kahá, Tú is se ágáhi hai, kí KHUDÁWAND áj tere áqá ko tere sir par se uthá le jáegá? Wuh bolá, Main to jántá hún; tum chup raho.

6 Aur phir I'liyáh ne us ko kahá,

Tú yahan dirang kijiye, ki KHUDÁWAND ne mujh ko Yardan par bhejá hai. Wuh bolá, KHUDÁWAND ki hayát, aur teri ján ki qasam, main tujh ko na chhorúngá. Chunānchi we donon áge chale.

7 Aur un ke píchhe píchhe pachás ádmī ambiyázádon men se rawána húa, aur sámhne ki taraf dúr kháre ho rahe; aur we donon lab i Yardan khare húa.

8 Aur I'liyáh ne apní chádár ko liyá, aur lapetke pání par mārā, ki pání do hisse hoke idhar udhar ho gayá; aur we donon khushk zamin par hoke pár gaye.

9 ¶ Aur aisá húa ki jab pár húa, tab I'liyáh ne Ilisá' ko kahá, ki Is se áge ki main tujh se judá kiya jáún, use máng, jo tú cháhtá ki main tujhe dún. Tab Ilisá' bolá, Mihrbání karke aisá kijiye, ki us rúh ká, jo tujh par hai, so mujh par duhrá hissa ho.

10 Tab wuh bolá, Tú ne bhári suwál kiya: so agar tú mujhe áp se judá hote húa dekhogá, to tere liye aisá hí hogá; aur agar nahín, to aisá na hogá.

11 Aur aisá húa, ki jonhín we donon barhte aur báten karte chale játe the, to dekh, ki ek átashí rath aur átashí ghoron ne darmiyán áke un donon ko judá kar diya: aur I'liyáh bagúle men hoke ásmān par játa rahá.

12 ¶ Aur Ilisá' ne yih dekhá, aur chilláyá, Ai mere báp! mere báp! Isráel ki rath, aur us ke sáráthí! So us ne use phir na dekhá: aur us ne apne kapron par háth mārā, aur unhen do hisse kiya.

13 Aur us ne I'liyáh ki chádár ko bhí, jo úpar se gir parí thí, uthá liya, aur ultá phirá, aur Yardan ke kanáre par khará húa.

14 Aur wahan us ne I'liyáh ki chádár ko, jo us par se gir parí thí, leke pání par mārā, aur kahá, ki KHUDÁWAND I'liyáh ká Khudá kahán

hai? aur us ne bhí us chádár ko jab pání par mārā, to pání idhar udhar ho gayá, aur Ilisá' pár húa.

15 Aur jab un ambiyázádon ne, jo Yarihtú se dekhne nikle the, use dekhá, to we bole, I'liyáh ki rúh Ilisá' par utri. Aur we us ke istiqbál ko áe, aur us ke sámhne zamin par jhuke.

16 ¶ Aur unhon ne use kahá, ki Dekh, ab tere khádimon ke sáth pachás zoráwar jawán hain; ham tujh se minnat karte, ki tú unhen jáne de, ki we tero áqá ko dhúndhen: kyá jáne ki KHUDÁWAND ki Ráh ne use utháke kisi pahár par, yá kisi wádi mon, phenk diya ho. Wuh bolá, Kisi ko mat bhejo.

17 Aur jab unhon ne us se bahut sí hat kí, yahan tak ki wuh sharminda húa, tab us ne kahá, ki Bhejo. Tab unhon ne un pacháson ko bhejá; aur unhon ne tin din tak use dhúndhá, par use na پایá.

18 Aur jab us pás phir áe, (ki wuh us waqt Yarihtú men maqám kar rahá thá,) tab us ne unhen kahá, Kyá main ne kahá na thá, ki Tum mat jáo?

19 ¶ Phir us shahr ke logon ne Ilisá' ko kahá, ki Dekhiye, yih shahr kyá achchhe mauqa' par hai, chunānchi hamáre khudáwand par roshan hai; lekin us ká pání nákára aur zamin banjar hai.

20 So us ne unhen farmáyá, ki Ek nayá piyála láo, aur us men namak dālo. So we us pás láe.

21 Tab wuh pání ke chashmon par gayá, aur wuh namak un men dāla, aur is tarah bolá, KHUDÁWAND yin farmátá hai, Main ne in pánion ko achchhá kiya hai; ab áge ko maut aur banjarpaná na hogá.

22 Aur Ilisá' ke kalām ke mutábiq, jo us ne farmáyá, un chashmon ká pání achchhá kiya gayá, jo áj ke din tak hai.

23 ¶ Aur wahan se wuh Baitel ko

charhá; aur jab wuh ráh men charháí par thá, to shahr ke chhoté larke nikle, aur use chirháné lage, aur use kahá, Chalhá já, ai ganje sirwále! chalhá já, ai ganje sirwála!

24 Tab us ne píchhe phirke un par nigáh kí, aur KHUDÁWAND ká nám loke un par la'nat bhejí. So wúghín ban se do ríchníán níklín, aur unhon ne un men se bayális chhokre phár dále.

25 Phir wuh wahán se koh i Karmil ko gayá, aur phir wahán se Samrún ko laut áyá.

III BAT.

AUR sháh i Yahúdáh Yahúsafat kí saltanat ko athárahwen baras Akhiab ká betá Yahúrám Samrún men Isráel ká bádsháh húá, aur us ne bárah sál saltanat kí.

2 Aur us ne bhí KHUDÁWAND ke áge badí kí; par na aísí kí jaisí us ke báp aur us kí má ne kí; is liye kí us ne Ba'al ke but ko, jo us ke báp ne banáya thá, níkal phenká.

3 Lekin wuh Nabát ke bete Yaru-bi'am kí tarah, jis ne Isráel se gunáh karwáe, gunáh kartá rahá; aur us se hargíz kanára na kiyá.

4 ¶ Aur Moáb ká bádsháh Mísá bahutsí bher bakrí ká málik thá, aur Isráel ke bádsháh ko ek lách barre aur ek lách mendhe ún samet hadye bhejtá thá.

5 Aur aísá húá, kí jab Akhiab mar gayá, to sháh i Moáb Isráel ke bádsháh se bagí húá.

6 ¶ Aur usí waqt Yahúrám bádsháh Samrún se níklá, aur us ne sáre Isráel ká shumár kiyá.

7 Aur us ne jáke sháh i Yahúdáh Yahúsafat se paigám kiyá, kí Sháh i Moáb mujh se bagí húá: so kyá tú Moáb se larne ke liye mere sáth charh jáegá? Us ne jawáb diyá, Main charhúngá: kyúnki jaisá tú, waisá main; jaise tere log, waise mere log; jaise tere ghoré, waise mere ghoré.

8 Tab us ne púchhá, Ham kis ráh se charhen? So wuh bolá, Dasht i Adúm kí ráh se.

9 Chunánchi sháh i Isráel, aur sháh i Yahúdáh, aur sháh i Adúm nikle; aur sát din kí ráh wo ghúmke gaye, aur un ke lashkar aur un ke charpáyon ke liye, jo píchhe pích' áte the, pání báqí na rahá.

10 Us waqt sháh i Isráel bolá, Af-sos! kí KHUDÁWAND ne in tín bádsháhon ko ikatthá kiyá, tá kí unhen sháh i Moáb ke háth men hawála kare.

11 So Yahúsafat bolá, Kyá KHUDÁWAND ke nabíon men se koi yahán nahín, kí jis ke wasile ham KHUDÁWAND kí marzí púchhen? Tab sháh i Isráel ke khádímon men se ek boi uthá, kí Ilísá' bin Sáfat yahán hai, jo Ilíyah ke háth par pání dálke dhuláya kartá thá.

12 Phir Yahúsafat bolá, KHUDÁWAND ká kálám us ke sáth hai. So sháh i Isráel aur Yahúsafat aur sháh i Adúm us ke yahán utre.

13 Tab Ilísá' ne sháh i Isráel ko kahá, Mujh ko tujh se kyá kám hai? Tú apne báp ke nabíon, aur apní má ke nabíon, pás já. Par sháh i Isráel ne us se kahá, Nahín, is liye kí KHUDÁWAND ne in tín bádsháhon ko jam'a kiyá, kí unhen sháh i Moáb ke háth men hawála kare.

14 Phir Ilísá' bolá, RABB ul afwáj kí hayát kí qasam, jis ke áge main khará hún, yaqín hai, kí agar mujhe sháh i Yahúdáh Yahúsafat kí huzúrí ká pás na hotá, to main teri taraf nazar na kartá, aur tujh par ánkhe bhí na uthátá.

15 Par ab ek bín-bajánewálá mere pás láo. Aur aísá húá kí jab us ne bín bajái, to KHUDÁWAND ká háth us par á gayá.

16 Aur wuh bolá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Is wádí ko kháíon se ma'múr karo.

17 Kí KHUDÁWAND farmátá hai, Tum na hawá áti dekhoge, aur na

Moábion ká maglúb honá. II SALA'T'IN, IV. Bawa ká tel bahut ho jáná.

menh dekhoge, tad bhí yih wadí páni se bhar jáegi, tá ki tum pio, tum, aur tumhári mawáshí, aur tumháre chápáye bhí.

18 Aur yih KHUDÁWAND ke huzúr chhotí bāt hai; ki wuh Moábion ko bhí tumháre háth men hawále kar degá.

19 Aur tum har ek mukham shahr aur har ek námi bastí ko már loge, aur har ek achchhe daráht ko kátke girá doge, aur páni ke har ek kúe ko bhar doge, aur har ek achchhe khet ko pattharon se kharáb karoge.

20 So subh ko, qurbáni charháne ke waqt, aisá húá, ki dekho, Adám kí ráh se páni bahtá áyá, aur zamín páni se bhar gayí.

21 ¶ Aur jab sáro Moábion men shuhraat phailí thí, ki yihí bádsháh ham se larne charhe hai, un sab ko, jo hathiyár bándhne jánte the, aur un ke siwá bhí jam'a kiyá, aur we charh-ke apní sarhadd par khare rahe.

22 Aur subh sawere uthe, aur us waqt sūraj kí jot páni par partí thí, aur Moábion ne us taraf ká páni aisá surkh dekhá, jaisá lahu hotá.

23 Tab we bol uthe, ki Yih lahu hai; bádsháh log yaqínan qatl húa hai; we ápas men larke kaṭ mare: pas, ai Moáb, ab lút par túto.

24 Aur jab we Isráel kí lashkargáh men áe, to Isráelí uthe, aur Moábion ko aisá mára, ki we un ke áge se bhág nikle; par we Moábion ko márte húa un ke mulk men bhí áge barhe.

25 Aur unhoṅ ne un ke shahron ko mismár kiyá, aur zamín ke har ek achchhe qita' par sabhon ne apne apne patthar dále, aur use bhar diyá; aur páni ke sáre kúe band kar diye, aur sab achchhe daráht kátke girá diye: saqat Qir-Harásat hí ke pattharon ko báqí chhorá; aur falákhun-andázon ne us ko bhí já gherá, aur use mára.

26 ¶ Aur jab sháh i Moáb ne de-
hká, ki mujh par jang kí shiddat mere

magdúr se ziyáda húa, to us ne apne sáth sāt sau jawán talwariye liye, ki parechírke sháh i Adám tak já parṇ: par we aisá na kar sakṇ.

27 Tab us ne apne bare bete ko, jo us kí jagah bádsháh húá cháhtá thá, diwár par soṅhtaní qurbáni karke guz-rána. Aur us waqt Isráel par bará qahr áyá: so we us ke pás se rawána hoke apne mulk ko phire.

IV BĀB.

AUR ambiyázádon kí joríon men se ek 'aurat Ilísá' ke áge chilláí, aur yún boli, ki Terá khládim merá shauhar mar gayá; aur tú jántá hai, ki terá khládim KHUDÁWAND se dartá thá: so ab us ká qarz-khwáh áyá hai, ki mere donon betṇ ko leke apne gulám banáwe.

2 Tab Ilísá' ne use farmáyá, Main tere liye kyá karún? mujhe batlá, ki tujh pás ghar men kyá hai? Wuh bolí, ki Terí bándí ke ghar men ek piyála tel ke siwá kuchh nahín.

3 Tab us ne kahá, ki Tú já, aur báhar se, apne sab hamsáyon se, bartan 'áriyat le, aur we sab khlí howen, aur thore bartan mat máng.

4 Aur jab tú phir andar áe, to apne par aur apne do betṇ par darwáza band kar; aur un sab bartanon men undel de, aur jo bhar jáwe use uṭháke alag rakh.

5 So wuh us ke pás se gayí, aur us ne apne par aur apne do betṇ par darwáza band kiyá, jo us ke pás láte játe the; aur wuh undeltí játi thí.

6 Aur aisá húa, kí jab we bartan ma'múr ho gaye, tab us ne apne bete ko kahá, Ek aur bhí bartan lá. Wuh us se bolá, Aur bartan to nahín. Tab tel mauqíf ho gayá.

7 Us waqt us ne áke mard i Khudá' ko khabar dí. Tab wuh bolá, Já, aur tel bech, aur qarz adá kar; aur báqí jo hai, so us se tú aur tere farzand guzrán karen.

8 ¶ Aur ek roz aisá ittifáq húá, ki

Ilisá' ne Súnám ko safar kiyá; wahán ek daulatmand 'aurat thí: aur us ne ba jidd hoke us kí da'wat kí, ki wuh roṭí kháe. So aisá húa, kí jab us ko wahán se guzarná pará, to wuh roṭí kháno ke liye wahán utartá thá.

9 Phir us ne apne shauhar se kahá, Dekhiye, kí mujhe daryáft húa hai, kí yih mard i Kḥudá, jo aksar hamáři taraf áta hai, so muqaddas hai.

10 Pas áo, ham us ke liye ek chhoṭi sí kotḥrī dīwār par banáwen, aur wahán us ke liye palang dharen, aur ek mez lagáwen, aur ek chaukí rakhen, aur ek sham'adán: aur jab wuh ham pás áyá kare, to wahín utre.

11 So ek din aisá húa, kí wuh wahán gayá, aur us makán men utrá, aur soyá.

12 Tab us ne apne kḥádim Jaihá-zí ko kahá, Is Shúnámít ko bulá. So us ne use buláýá. To wuh us ke sámbhe á kharí húi.

13 Phir us ne apne kḥádim se kahá, Tú use kah, kí Tú ne jo hamáre liye is qadr fikren kí, to tere liye kyá kiyá jáwe? Kyá tú cháhtí hai kí bá-dsháh yá fauj ke sardár se terí sífárish kí jáwe? Wuh bolí, kí Main apní qaum ke darmiyán rahṭí hún.

14 Phir us ne kahá, Main us ke liye kyá karún? Tab Jaiházi bolá, Sach hai, kí is ká koí farzand nahín, aur us ká shauhar búrhá hai.

15 Tab wuh bolá, Use bulá. Aur jab us ne use buláýá, tab wuh darwáze par kharí húi.

16 Tab wuh bolá, Isí waqt ke qaríb, mutábíq zindagí kí 'ádat ke, tú ek beṭá god men legí. So wuh bolí, Nahín, ai mere kḥudáwand; ai mard i Kḥudá, apní laundí se jhúṭh mat kah.

17 So wuh 'aurat peṭ se húi, aur usí waqt, jo Ilisá' ne us se kahá thá, zindagí kí 'ádat ke mutábíq, wuh ek beṭá janí.

18 ¶ Aur jab wuh larká barhá thá, ek din aisá húa, kí wuh khet-káṭne-

wálon ke darmiyán apne báp pás gayá.

19 Aur us ne apne báp se kahá, Hác, merá sir! hác, merá sir! Us ne ek jawán ko kahá, Use uṭháke us kí má pás pahunchá.

20 Tab us ne use leke us kí má pás pahuncháýá. Aur wuh us ke ghuṭnon par pare pare do pahar ko mar gayá.

21 Tab us kí má ne úpar jáke use us mard i Kḥudá ke palang par dál diyá, aur us par darwáza band karke niklí.

22 Aur us ne apne shauhar ko pukárá, aur kahá, kí Jald jawánon men se ek ko, aur gadhon men se ek ko, mere liye bhejiye, tá kí main mard i Kḥudá pás daur jáún, aur phir áún.

23 Us ne púchhá, kí Áj tú us pás kyún jáýá cháhtí hai? áj na chánd ráat hai, na sabb hai. Wuh bolí, kí Salámatí hogí.

24 Aur us ne gadhe par zín bándhá, aur jawán se kahá, Hánke le chal, aur áge barh, aur sawári ká qadam mere liye mat ghaṭá, magar jab kí main tuihe kahún.

25 Chunáncí wuh chal niklí, aur koh i Karmil par mard i Kḥudá ke huzúr áí. Aur aisá húa, kí us mard i Kḥudá ne dūr se use dekhke apne kḥádim Jaiházi se kahá, Dekh, yih wuhí Shúnámít 'aurat hai:

26 Uṭh, us ke istiqbál ko daur, aur us se púchh, Terí salámatí hai? aur tero' shauhar kí salámatí hai? tere larke kí salámatí hai? Wuh bolí, Salámatí.

27 Aur us pahár par mard i Kḥudá ke pás áke wuh us ke pánwon se liptí. Aur Jaiházi ne nazdík áke cháhá, kí use sarkáwe. Par mard i Kḥudá ne kahá, kí Use chhor de; kí yih dil-ázurda hai, aur Kḥudáwand ne bát mujh se chhipá, aur mujhe kḥabar na dí.

28 Tab wuh bolí, Kyá main ne apne kḥudáwand se kadbí beṭá mángá?

kyá main ne nahīn kahá thá, ki Mujhe mat dhokhá de?

29 Tab us ne Jaiházi ko kahá, Kamar bāndh, aur merá 'asá apne háth men le, aur chalá já; agar koi tujhe ráh men mile, to use salám na kar; agar wuh tujhe salám kare, to jawáb mat de; aur merá 'asá us larke ke munh par rakh.

30 Par us larke ki má bolí, KHUDÁ-WAND kí hayát aur teri ján kí saugand, main tujhe na chhorāngí. Tab wuh uthá, aur us ke sáth chalá.

31 Aur Jaiházi un se áge rawána húa, aur us ne 'asá larke ke chihre par rakhá; par na áwáz thí, aur na chaunk hui. 'Tab wuh phirke us pás chalá áyá, aur use kahá, ki Larhá na jágá.

32 Aur jab Ilísá' us ghar men pahunchá, to dekh, wuh larhá mará húa us ke palang par pará thá.

33 So wuh andar gayá, aur apne dōnōn par darwāza band karke KHU-DÁWAND se du'á mángí.

34 Aur charhke us larke se líptá, aur us ke munh par apná munh rakhá, aur us kí ánkhoṅ par apní ánkhoṅ, aur us ke háthoṅ par apne háth, aur apne taṁṁ larke ke úpar pasará: tab us larke ká badan garm hone lagá.

35 Phir wuh uthá, aur us ghar men tahalá; aur phir charhke us larke se líptá; aur wuh larhá sāt bār chhínká, aur larke ne apní ánkhoṅ khol dīn.

36 Tab us ne Jaiházi ko buláke kahá, Shūnamit ko bulá. So us ne use buláýá. Aur jab wuh andar us pás áí, to us ne use farmáyá, Apná betá uthá le.

37 Tab wuh andar jáke us ke qadamōṅ par giri, aur zamīn par sijda kiýá, aur apne betē ko utháke báhar gayí.

38 ¶ Aur Ilísá' phir Jiljál men dākhil húa. Us waqt us mulk men kál pará thá, aur wahān ambiyázáde us ke buzúr baithē hūe the. Aur us

ne apne khádim se kahá, Bará deg charhá, aur in ambiyázádoṅ ke liye lapsí paká.

39 Aur un men se ek maidán men gayá, ki kuchh tarkári chun lāe. So us ne janglí latá páí, aur us men se dáman bhar kí tomrián torke le áyá, aur unhen káṭke us deg men dāl diyá: par wo wáqif na the.

40 Chunānchi unhoṅ ne un mardoṅ ke kháne ko liye us men se undelá. Aur aisá húa, ki jonhīn us lapsí men se kháne lage, to chillá uthē, aur kahá, Ai mard i Khudá, deg men maut hai. Aur we khá na saken.

41 Tab us ne kahá, ki A'tá lá. Aur use deg men dāl diyá; aur us ne kahá, ki Logoṅ ke liye undel do, tá ki we kháwen. Tab deg men kuchh nuqsán páyá na gayá.

42 ¶ Usí waqt Ba'al-Salísah se ek shakhs mard i Khudá pás áyá, aur jau ke pahle phaloṅ kí roṭiōṅ ke bis girde, aur anáj kí bhari hui bálen chhilke samet, láyá. Aur wuh bolá, ki In logoṅ ko de, ki we kháwen.

43 Us dam us ká khádim bolá, ki Kyá main ise sau ádmioṅ ke sámhne rakhún? Tab us ne phir kahá, ki Logoṅ ko de, tá ki kháwen: ki KHU-DÁWAND yīn farmátá hai, We kháenge, aur us men se bhí kuchh chhoreṅge.

44 Tab us ne un ke áge rakhá, aur unhoṅ ne kháyá, aur jaisá KHU-DÁWAND ne farmáyá thá, us men se kuchh chhorá.

V BĀB.

A UR Na'amán, jo sháh i Arám ke lashkar ká sardár thá, apne sáhib ke nazdik buzurg shakhs aur 'izzatwálá thá; kyūnki KHU-DÁWAND ne us ke wasile se Arám ko rihái dí thí: so yih bará bahádur aur sáhib i himmat thá; par wuh korhí thá.

2 Aur Arámi, guroh bá guroh, nikle the, aur Isráel ke mulk men se ek chhotí chhokri asir karke le áe the

so wuh Na'amán kí jorú kí khidmat kartí thí.

3 Us ne apní bíbí se kahá, Kásh kí merá sáhib us nabí ke yahán hotá, jo Samrún men hai! to wuh use us ke korh se shifá bakhshatá.

4 So ek ne andar jáke apne khudá-wand se kahá, Wuh chhokrí, jo Isráel kí mamlukat kí hai, yún yún kahtí hai.

5 So Arám ke bádsháh ne kahá, Chal nikal, kí main sháh i Isráel ko khatt bhejunga. Chunánci wuh rawána húá, aur das qintár rúpá, aur chha hazár misqál soná, aur das jore kapre apne háth men le chálá.

6 Aur wuh khatt sháh i Isráel pás láyá, jis ká mazmún yih thá, kí Yih náma jab tujh ko pahunché, to dekh, main ne apne khádím Na'amán ko tujh kauc bhejá hai, tá kí tú us ke korh ko daf'a kare.

7 Aur aísá húá, kí jab sháh i Isráel ne us khatt ko parhá thá, us ne apne kapre pháre, aur bolá, Kyá main Khudá hún, kí márún aur jiláún, jo us shakhs ne mujh pás is ádmí ko bhejá, kí us ká korh kho dún? so ab ise gaar kíjiye, aur dekhiye, kí wuh mujh se jhagarne ká hila dhúndhtá hai.

8 ¶ Aur aísá húá, kí jab mard i Khudá Ilísá' ne suná, kí sháh i Isráel ne apne kapre pháre, to bádsháh ko kahlá bhejá, 'Tú ne apne kapre kýún pháre? ab use mujh pás áne de, tá kí jáne kí Isráel men ek nabí hai.

9 Chunánci Na'amán apne ghoron aur apní gári samet áyá, aur Ilísá' ke ghar ke darwáze par khará rahá.

10 Tab Ilísá' ne us pás qásid bhejke kahá, Já, aur Yardan men sát bár gota már, kí terá badan phir bahál ho jáegá, aur tú pák sáf hogá.

11 Par Na'amán malúl húá, aur chálá gayá, aur bolá, Mujhe gumán thá kí wuh be-shakk mujh pás nikal áwegá, aur khará hoke KhudáWAND apne Khudá ká nám legá, aur us jagah

par háth pherogá, aur korh ko kho degá.

12 Dekh, Abánah aur Farfar, Dimishqí nahren, Isráelí sáre pánion se kahín bihtar nahín? kyá main un men nahá dho nahín saktá, kí changá hoún? So wuh phirá, aur gussawar hoke chálá gayá.

13 Tab us ke mulázim us ke pás áke bole, aur use kahá, Ai hamáre báp, agar nabí tujhe kuchh bará hukim kartá, to kyá tú use nahín mántá? so kitná ziyáda mánná cháhiye, jo us ne tujh se kahá, Nahá le, aur pák ho?

14 Tab wuh utar gayá, aur jáisá mard i Khudá ne kahá thá, Yardan men sát gote máre, aur us ká badan chhote bachche ke badan kí mánind ho gayá, aur wuh pák húá.

15 ¶ Tab wuh mard i Khudá pás phir áyá, wuh aur us ke sab ham-rikáb, aur us ke sámhne khará húá, aur yún kahá, kí Dekh, ab main ne jáná, kí sári zamín par koí Khudá nahín hai, inagar Isráel men; is liye ab karam kí ráh se apne khádím ká hadya qabúl kíjiyo.

16 Wuh bolá, KhudáWAND kí saugand, kí jis ke ágo main khará hún, main kuchh na lúngá. Aur us ne use bahut tang kiyá, kí lewe; par us ne inkár kiyá.

17 Aur Na'amán ne kahá, Main terí minnat kartá hún, kyá tere khádím ko do khachcharon ke bojhe kí mittí dí na jáwe? terá khádím to áge ko KhudáWAND ke siwá kisi gair-ma'búdd ke liye sokhtani qurbáni aur zabíha na charháwegá.

18 Magar ek bát men KhudáWAND tere khádím ko mu'áf kare, kí jis waqt merá sáhib Bait i Rimmún men jáe, kí wahán parastish kare, aur wuh mere háth par takya kare, aur main Rimmún ke áge jhukún: so jab main Rimmún ke áge apne ta'in jhukáún, to KhudáWAND is bát men tere khádím ko mu'áf kare.

19 Wuh use bolá, ki Salámat já. Chunánchi wuh us se rukhsat hoke thori dūr gayá.

20 ¶ Us waqt mard i Khudá Ilísá' ke khádīm Jaihází ne apne men kahá, ki Dekh, mere sáhib ne Na'amán Arámí se narmí kí hai, ki us ke háthon se wuh jo apne sáth le áyá thá, na liyá, aur use rawána kiyá: par Khudáwānd kí saugand, main to us ke pichhe daur jáungá, aur us se kuchh lúngá.

21 Chunánchi Jaihází Na'amán ke pichhe daurá. Aur Na'amán ne jo dekhá, ki wuh pichhe lapká áta hai, to wuh gári par se us kí muláqát ko utrá, aur bolá, ki Sab khair hai?

22 Us ne kahá, Sab khair hai. Magar mere sáhib ne mujhe bhejá hai, aur kahá hai, ki Dekh, ambiyázádōn men se ab do jawán koh i Ifráim se áe hai: so mihrbání karke ek qintár rúpá aur do jore kapre un ke liye dījiye.

23 Na'amán ne kahá, Khush hūjiye, aur do qintár lījiye. Aur wuh us par bajidd húa, aur do qintár rúpá do thailiōn men, aur do jore kapre bāndhe, aur apne do naukarōn par dhare, aur we us ke áge liye chale.

24 Aur us ne tile par áke un ke háth se unhen le liyá, aur ghar men rakhke un mardon ko rukhsat kiyá. So we rawána ho gaye.

25 Phir wuh andar jáke apne sáhib ke huzúr khará húa. Aur Ilísá' ne use kahá, Jaihází, kahán se tú áyá hai? Wuh bolá, Terá khádīm to kahín na gayá thá.

26 Phir us ne use kahá, Kyá merá dil us waqt, jis waqt wuh shakhs apní gári par se utarke terí muláqát ko phirá, tere sáth na gayá thá? Kyá yih aísá waqt hai, kí jis men rúpá, aur poshák, aur zaitūn ke bág, aur tákistán, aur bherēn, aur bail, aur gulám, aur laundián, lewen?

27 So Na'amán ká korh ab tujhe

lage, aur terí nasl se pusht dar pusht judá na howe. So wuh barf kí mánind korhí hoke us ke sámhne so nikal gayá.

VI BAT.

AUR ambiyázádōn ne Ilísá' ko kahá, Dekhiye, yih makán, jis men ham tere sáth rahte hai, hamáre liye tang hai:

2 Ab ham ko parwánagí dījiye, kí ham Yardan pás jáwen, aur ham sab wahán se ek ek karí lewen, aur yahán ek jagah banáwen, jis men ham rahen. Wuh bolá, Jáiyō.

3 Tab ek ne kahá, Mihrbání se apne khádīmōn ko sáth chaliye. Us ne kahá, Main chalúngá.

4 Chunánchi wuh un ke sáth gayá. Aur unhon ne Yardan pás áke lakrián kát dālin.

5 Aur us waqt ek kí kulhári men ká lohá, karí kátte hūe, pání men gir gayá: so wuh chillá uthá, aur kaha, Ai khudáwānd, afsos! yih to mangní kí thí.

6 Mard i Khudá bolá, Kis jagah girá? Us ne use wuh jagah batlái. Tab us ne ek chharí kátke us jagah dāl dí, aur lohá tairne lagá.

7 Tab us ne kahá, Apne liye uthá le. So us ne háth barháke use uthá liyá.

8 ¶ Ba'd us ke sháh i Arám sháh i Isráel se lartá thá; aur us ne apne mulázimōn se yih saláh thahrái, kí Ham fulání fulání jagah khaime kharē karenge.

9 So mard i Khudá ne sháh i Isráel ko kahá bhejá, Khabardár, tú fulání jagah se mat guzriyo, kí wahán Arámí utre hai.

10 Phir sháh i Isráel ne us jagah, jis kí khabar mard i Khudá ne use dí thí, aur us kí bábat use chitáyá thá, log bheje, aur wahán apne taín bachá rakhá; aur ek yá do bár nahín, balki ziyáda.

11 Tab us sabab se sháh i Arám ká dil nipaṭ ghabráyá, aur us ne ap-

ne khádimon ko talab karke un se kahá, 'Tum mujhe nahín batáte, ki ham men se sháh i Isráel kí taraf kaun hai?

12 Tab us ke ek khádim ne kahá, 'Ai mere khudáwand bádsháh, koi bhi nahín: magar Ilísá' nabí, jo Isráel men hai, terí har ek bát kí, jo tú apní khalwatgáh men kahtá hai, sháh i Isráel ko khabar detá hai.

13 ¶ Us waqt us ne kahá, 'Jáo, aur khojo, ki wuh kahán hai, tá ki main log bhejke use pakar lún. So unhon ne use khabar kí, ki Wuh Dútain men hai.

14 Tab us ne wahán ghere aur gárian ek bare lashkar ke sáth bhejin: so unhon ne rát ko ákar us shahr ko gher liyá.

15 Aur subh ko sawere, jo mard i Khudá ká khádim uthá, aur báhar niklá, to us ne dekhá, ki lashkar ne, ma'a ghoron aur gárian ke, shahr ko gher liyá hai. Aur us ke khádim ne jákar use kahá, 'Afsos, ai mere sáhib, ham kyá karenge?

16 So us ne jawáb diyá, 'Mat dar, ki hamáre sáthwále un ke sáthwálon se bahut hai.

17 Tab Ilísá' ne du'á kí, aur kahá, 'Ai Khudáwand, us kí ánkhen khol dijiye, ki yih dekhe. Tab Khudáwand ne us jawán kí ánkhen kholín, aur us ne jo nigáh kí, to dekhá ki Ilísá' ke girdágird ká pahár átashí ghoron aur gárian se bhará huá hai.

18 Aur jab wo us kí taraf ko utre, tab Ilísá' ne Khudáwand se du'á mángí, aur kahá, 'In logon ko mihr-bání karke andhá kar dijiye. So us ne, jaisá Ilísá' ne kahá thá, un ko andhá kar diyá.

19 ¶ Phir Ilísá' ne unhen kahá, 'Yih wuh rásta nahín, aur yih to wuh shahr nahín: tum mere piche chale áo, ki tum ko us shakhs pás, jis kí tum talásh karte ho, le jáungá. Aur wuh unhen Samrún men le gayá.

20 Aur aisá huá ki jab we Samrún men pahunche, to Ilísá' ne yún kahá, 'Ai Khudáwand, in logon ko binái de, tá ki we dekhén. Tab Khudáwand ne un kí ánkhen kholín, aur unhen binái milí; aur kyá dekhte hai, ki we Samrún ke darmiyán the.

21 Aur sháh i Isráel ne unhen dekhke Ilísá' se kahá, ki Ai mere báp, kyá main unhen már lún? main unhen már lún?

22 Us ne jawáb diyá, ki 'Tú unhen na máregá: kyá tú un ko márná cháhítá, jinhen tú ne apní talwár aur kamán ke zor se asir kiya? ab tú un ke áge rotí pání rakh, tá we kháwen, aur piwen, aur apne áqá pás jáwen.

23 So us ne un ke liye bahut sá kháná pakwáyá: aur jab we khá pi chuke, to us ne unhen rukhsat kiya; tab we apne áqá pás chale gaye. Pas Arám ke lashkar Isráel kí sarzamín men phir na áe.

24 ¶ Ba'd us ke aisá huá ki Bin-Hadad sháh i Arám apní sári fauj ikatthí karke cha'rhá, aur Samrún ko já gherá.

25 Tab Samrún men bará kál pará; aur dekho, we use yahán tak ghère rahe, ki gadhe ká ek kalla assí dirham ko, aur kabútaron kí biñ ká ek chauthái paimána páñch dirham ko, biká.

26 Aur ek din sháh i Isráel shahr-panáh kí diwár par phirtá thá, ki ek 'aurat us ke huzúr chillái, aur bolí, 'Ai mere khudáwand, ai bádsháh, meri madad kar.

27 Tab wuh bolá, ki 'Agar Khudáwand hí terí madad na kare, to main terí kyúnkar madad karún? kyá khalihán se, yá angúr ke kolhú se?

28 Phir bádsháh ne use kahá, 'Tujh ko kyá huá? Wuh bolí, 'Is 'aurat ne mujhe kahá, ki 'Apná betá lá, tá ki ham áj ke din use kháwen; aur merá betá jo hai, so use ham kál kháenge.

29 So ham ne apne bete ko pakáyá, aur ham ne use kháyá: aur dúste din

main ne us se kahá, Apná betá lá, tá ki áj ham use kháwen; lekin us ne apná betá chhipá rakhá.

30 ¶ Aur aísá húa ki sháh ne us 'aurat ki bátan sunke apne kapre pháre, aur wuh díwár par chalá játá thá, aur logon ne jo nigáh ki, to dekho, us ne apne tan par andarwár tát pahíná thá.

31 Aur us ne kahá, ki Agar áj ke din Sáfat ke bete Ilisá' ká sir tan par rahe, to KHUDÁWAND mujh se aísá kare, aur us se ziyáda kare.

32 Aur Ilisá' apne ghar men baithá thá, aur buzurgán bhí us ke sáth baithé the : aur bádsháh ne apne huzúr ká ek shákhs bhejá; par us se pahle ki wuh qásid us tak pahunché, us ne buzurgon se kahá, Tum dekhte ho, ki us qátílzáde ne bhejá hai, ki merá sir kúh qáde? so dekho, jab wuh qásid áwe, to darwáza band kar lo, aur use mazbútí se darwáze par pakre raho; kyá us ke píchhe píchhe us ke sáhib ke pángwon kí áhat nahín?

33 Aur wuh un se hanoz yih kah hí rahá thá, ki dekho, wuh qásid us pás á pahunchá, aur us ne kahá, ki Yih balá KHUDÁWAND kí taraf se hai : ab áge main KHUDÁWAND kí kyá ráh takún?

VII. B.A.B.

TAB Ilisá' ne kahá, Tum KHUDÁWAND kí bát suno; KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Kal isí waqt ke qaríb Samrún ke darwáze par mihín áte ká ek paimána ek misqál ko aur jau ke do paimáne ek misqál ko bikenge.

2 Aur us waqt tisre darje ke mansabdár ne, jis ke háthon par bádsháh takya kartá thá, mard i KHUDÁ ko jawáb diyá, aur kahá, Dekh, ki agar KHUDÁWAND ásmán men khirkíán lagáwe, to yih hál ho saktá hai? Tab us ne kahá, Dekh, tú apní ánkhon se dekhegá, par us men se na kháogá.

3 ¶ So shahr ke darwáze ke ástáne

par chár korhí the : unhon ne ek dússe se kahá, Ham yahán baithé baithé kyún maren?

4 Agar ham kahén, ki shahr ke andar jáwenge, to shahr men kál hai, aur ham wahán mar jáenge; aur agar yahín baithé rahen, tau bhí marengé. So áo, ham Arámí lashkar men mil jáen : agar we ham ko jítá chhorenge, to ham bachenge; aur agar we ham ko már lenge, to hamen marná hí to hai.

5 Chunánchi we shám ke waqt uthke Arámion ke lashkar ko chal nikle : aur jab we Arámion kí lashkargáh kí báhari hadd se nazdík hue, to dekho, wahán koi bhí na thá.

6 Is liye ki KHUDÁWAND ne gárfon ká sannátá, aur ghoron ká sannátá, balki ek bari fauj ká sannátá, Arámí lashkar ko samáyá thá : so unhon ne ápas men kahá thá, ki Dekho, sháh i Isráel ne Hití bádsháhon aur Misrí bádsháhon ko ajúra deke buláyá, ki we ham par chahr áwen.

7 Tab we uthke shám ko bhág nikle, aur apne dore, aur apne ghore, aur apne gadhe, aur sári lashkargáh, jis tarah thí, waisí hí chhorke apni ján ke liye bháge.

8 Aur ye korhí, jab lashkargáh kí báhari hadd par pahunché, to ek khaime men ghuse, aur unhon ne wahán kháyá, aur piyá, aur rúpá, aur soná, aur libás, wahán se liyá, aur ek jagah jáke chhipá rakhá; aur phir áke dússe khaime men ghuse, aur wahán se bhí le gaye, aur chhipáke áe.

9 Phir unhon ne ápas men kahá, Ham achchhá nahín karte : áj ká din khus-khabarí ká din hai : so agar ham chup howen, aur subh tak yahán thahren, to sazá páwenge : pas, áo, ham jáke sháh ke ghar men khabar karen.

10 Chunánchi unhon ne áke shahr ke darbán ko khabar kí, aur unhen kahá, Ham Arámion kí lashkargáh

men gaye, aur dekho, kí wahán na ádmí hai, na ádmí kí áwáz, magar ghore bandhe hús, aur gadhe bandhe hús, aur khaime jyún ke tyún hain.

11 So us ne aur darbánon ko buláya; aur unhon ne bádshálike qasr ke andar khabar kí.

12 ¶ Tab bádsháh rát hí ko uthá, aur apne khádimon ko kahá, Maín tumhen batátá hún, Arámíon ne hamáre barchhiláf yih kyá kiyá. We khúsb jánte hain kí ham bhúkhe hain; so we apní lashkargáh se nikalke maidán men chhipé hain, yih kahke kí Jis waqt we shahr se niklen, to ham un ko jítá pakar lenge, aur shahr men ghusenge.

13 Aur us ke khádimon men se ek ne jawáb men yún kahá, kí Ham un bache hús ghoron men se, jo shahr men báqí hain, páñch ghore lewen, (kí we to Isráelíon kí guroh ke mánind hain, jo báqí rahí; hán, sári Isráelí jamá'at ke mánind, jo faná ho gayi :) aur ham unhen bhejen, aur daryáft karen.

14 So unhon ne gárfi ke do ghore líye; aur bádsháh ne log Arámíon ke lashkar ke píchhe bhejke kahá, Tum jáo, aur dekho.

15 Chunánchi we un ke píchhe Yardan tak chhalé gaye; aur dekho, kí sári ráh kapron se, aur bartanon se, jo Arámíon ne jaldí men phenk diye the, bhari thí. So qásidon ne phirke bádsháh ko khabar dí.

16 Tab logon ne nikalke Arámíon kí lashkargáh ko lútá. So mihín áte ká ek páimána ek misqál ko, aur jau ke do páimáne ek misqál ko, bike, jáisá KHUDÁWAND ne farmáya thá.

17 ¶ Aur bádsháh ne tísré darje ke mausabdar ko, jis ke háthon par takya kartá thá, muqarrar kiyá, kí darwáze kí nigahbání kare: aur logon ne use látár dálá, aur wuh mar gayá, jáisá mard i Khudá ne kahá thá, jo us waqt bolá, jis waqt kí bádsháh us pás áya thá.

18 Aur mard i Khudá ne jo kuchh bádsháh se kahá thá, kí Jau ke do páimáne ek misqál ko, aur mihín áte ká ek páimána ek misqál ko kal is waqt ke qaríb Samarún ke darwáze par milegá, so us ke mutábíq áisá húa:

19 Aur us waqt tísré darje ke mausabdar ne mard i Khudá ko jawáb deke kahá thá, Ab dekh, agar KHUDÁWAND ásmán men khirkíán lagáwe, to yih hál ho saktá hai? Mard i Khudá ne yún farmáya thá, kí Tú apní ánkhon se dekhegá, par us men se na kháegá.

20 Us par áisá hádisa guzrá; kí logon ne use darwáze par látár dálá, aur wuh mar gayá.

VIII BA'Á.

PHIR Ilisá' ne us 'aurat se, kí jis ke beté ko us ne jiláyá thá, kahá, Uth, aur apne kunbe samet já, aur jahán kahín rahná munásib ho, wabán rah: kyúnki KHUDÁWAND ne kál ko talab farmáya hai; aur zamín par sát baras tak kál rahegá.

2 Tab wuh 'aurat uthí, aur us ne mard i Khudá ke kahne ke mutábíq kiyá, aur apne kunbe samet jáke Filistíon ke mulk men sát baras tak rahí.

3 Aur áisá húa, kí sátwen sál ke ákhir yih 'aurat Filistíon kí zamín se phirí, aur bádsháh pás chali gayí, tá kí apne ghar aur apní zamín ko liye faryád kare.

4 Us waqt bádsháh mard i Khudá ke chákár Jaihází se báten kartá thá, aur kahatá thá, kí Sára mu'ajize, jo Ilisá' ne díkháye hain, unhen mere áge bayán kíjiye.

5 Aur áisá húa, kí jab wuh bádsháh se kah hí rahá thá, kí kyúnkar us ne murde ko jiláyá; aur dekho, kí us 'aurat ne, jis ke beté ko us ne jiláyá thá, áke bádsháh ke huzúr apne ghar aur apní zamín kí bábat faryád kí. Tab Jaihází bol uthá, kí Ai mere khudáwánd bádsháh, wuh 'aurat aur us ká wuh betá, jise Ilisá' ne jiláyá, yihí hain.

Súnamit ká apní mirás páná. II SALA 'TIN, VIII. Yahúrám kí takht-nishina.

6 Aur bádsháh ne jo us 'aurat se púchhá, to us ne use bayán kiyá. Tab bádsháh ne ek kḥwájasará ko us ke sáth karke farmáyá, kí Us ká sab kuchh jo thá, aur zamín ká sab paidáwár, jis dín se kí us ne yih zamín chho-ri hai áj ke dín tak, us ko pher do.

7 ¶ Phir Ilísá' Dimishq men áyá; aur sháh i Arám Bin-Iladad bímár thá. Aur us ko kḥabar hui kí mard i Kḥudá yahán áyá hai.

8 Aur bádsháh ne Hazáel ko kahá, Kuchh hadiya apne háth men le, aur mard i Kḥudá ká istiqbál karne já, aur Kḥudáwánd kí marzi us se daryáft kar, aur kah, Kyá main is bímári se changá hoúngá?

9 Chunánchi Hazáel us se milne chalá, aur us ne Dimishq kí sári ach-chlí chizon ká hadiya, chális únton par ladá húa, apne sáth liyá, aur wuh áyá, aur us ke sámhne khará húa, aur bolá, Arám ke bádsháh, tere beté Bin-Iladad ne mujh ko tere pás bhejá hai, aur púchhtá hai, Kyá main is bímári se changá hoúngá?

10 Ilísá' ne use kahá, Já, us se kah, Mumkin hai kí tú changá ho; lekin Kḥudáwánd ne mujh ko kḥabar di, kí wuh yaqínan mar jáegá.

11 Aur wuh us kí taraf apná chih- ra qáim kiye rahá, yahán tak kí wuh sharmá gayá: aur mard i Kḥudá ro diyá.

12 Aur Hazáel ne kahá, Merá kḥudáwánd kyún rotá? Tab us ne jawáb diyá, Is liye kí main us badsulúki se, jo kí tú baní Isráel se karegá, khúb ágáhi hún; kí tú un ke hasín sháhron ko phúnk degá, aur un ke jawánon ko tah i teg karegá, aur un ke larcon ko patak degá, aur un kí peṭwállon ke peṭ pháregá.

13 Phir Hazáel bolá, Kyá terá gulám kuttá hai, jo aisi bari bát karegá? Tab Ilísá' bolá, Kḥudáwánd ne mujhe kḥabar di hai, kí tú Arám ká bádsháh hogá.

14 Phir wuh rawána húa, aur Ilísá' pás se apne áqá pás gayá. Tab us ne púchhá, Ilísá' ne tujhe kyá kahá? Us ne kahá, kí Us ne mujhe batáyá, kí Tú albatta changá hogá.

15 Aur dásre dín aísá húa, kí us ne ek motá kaprá liyá, aur use bhigoke us ke munh par rakhá. So wuh mar gayá: aur Hazáel us kí jagah bádsháh húa.

16 ¶ Aur sháh i Isráel Yúrám bin Akhiab kí saltanat ke páunchwen sál, jis waqt kí Yahúsafat sháh i Yahúdáh thá, tab Yahúsafat ká betá Yáhúrám takht par baithá.

17 Aur jab kí wuh saltanat karne lagá, tab us kí 'umr battís baras kí thí: aur us ne Yarusalam men áth baras bádsháhat kí.

18 Aur wuh bhi Akhiab ke gharáno kí mánuind Isráeli bádsháhon kí ráh par chalá, kí Akhiab kí beti us kí jori thí: aur us ne Kḥudáwánd ke huzúr badí kí.

19 Lekin Kḥudáwánd ne na cháhá, kí Yahúdáh ko halák kare; kyúnki use apne bande Dáúd ká pás thá; kí us ne kahá thá, Main tujhe aur teri nasl ko hamesha ke liye ek chirág dúngá.

20 So usi ke dinon men Adóm Yahúdáh ke háth se nikalke bági húa, aur unhon ne apne liye ek bádsháh banáyá.

21 Tab Yúrám Sha'ir men áyá, aur sab gárián us ke sáth thin: aur us ne rát ko uthke Adómion ko, jo use ghère hue the, aur gárión ke sab sardáron ko, mára; aur log apne kḥaimon ko bhág gaye.

22 Lekin Adóm Yahúdáh ke háth se nikalke áj ke dín tak bági hai. Aur usi waqt Libnáhi bhi bági húa.

23 Aur Yúrám ká bági ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai?

24 Phir Yúrám ne apne bápádson

Akhaziyáh ká bádsháh hóná. II SALATIN, IX. Yáhu ká bádsháh hóná

men shámil hoke arám kiya, aur Dáúd ko shahr men apne bápádón ke darmiyan gára gayá: aur us ká betá Akhaziyáh us kí jagah bádsháh húa.

25 ¶ Aur Akhiab ke bete sháh i Isráel kí saltanat ke bárahwen baras sháh i Yahúdáh Yahúrám ká betá Akhaziyáh saltanat karne lagá.

26 Akhaziyáh báis baras ká thá, jab kí bádsháh húa; aur ek baras us ne Yarusalam men saltanat kí. Us kí má ká nám 'Ataliyah thá, jo sháh i Isráel 'Umri kí beti thí.

27 Aur wuh bhí Akhiab ke gharáne kí ráh par chala; aur us ne Akhiab ke gharáne kí manind KHUDÁWAND ke áge badí kí; kyúñki 'Akhiab ke gharáne se dámad kí nisbat use thí.

28 ¶ Aur wuh Akhiab ke bete Yúrám ke sáth sháh i Arám Hazáel se lerne ko Rámát i Jili'ád par charhá; aur Arámion ne Yúrám ko zakhmí kiya.

29 So Yúrám bádsháh phir gayá, tá kí Yazra'el men un zakhmon kí, jo us ne sháh i Arám Hazáel ke muqábale men Rámah ke maqám par Arámion ke háthon se uthá the, dawá kare. Aur Yahúrám ká betá sháh i Yahúdáh Akhaziyáh Yazra'el ko gayá, kí Akhiab ke bete Yúrám ko, jo kí zakhmí thá, dekhe.

IX BA'B.

TAB Ilisá' nabi ne ambiyázádón men se ek ko buláya, aur us se kahá, Apní kamar bándh, aur tel kí yih shishí apne háth men le, aur Rámát i Jili'ád ko já:

2 Aur jab tú wahán pahunche, to Nimsí ke bete Yahúsafat ke bete Yáhu ko dhúndh le, aur andar jáke use us ke bháion ke darmiyan se uthwáke andar kí kóthri men le já:

3 Tab yih shishí tel kí le, aur us ke sir par dál, aur kah, KHUDÁWAND yún farmatá hai, Main ne tujhe masah karke Isráel ká bádsháh kiya. Ba'd us ke tú darwáza kholke chal de, aur deri mat kar.

4 ¶ So wuh jawán, wuh nabízada jawán, Rámát i Jili'ád ko gayá.

5 Aur jab wuh áya, to dekho, lashkar ke sardár baithé hús the. Us ne kahá, Ai sardár, mujhe tere liye ek paigám hai. Yáhu bolá, Hain sab men se kis ke liye? Us ne kahá, Tere liye, ai sardár.

6 So wuh uthke ghar men gayá; aur us ne us ke sir par wuh tel undelá, aur use kahá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmatá hai, kí Main ne tujhe mamsúh karke KHUDÁWAND kí qaum Isráel ká bádsháh kiya.

7 Aur tú apne áqá Akhiab ke gharáne ko máregá, tá kí main apne bandón nabíon ke khún ká, aur KHUDÁWAND ke sáre bandón ke khún ká, Izabil ke háth se intiqám lún.

8 Kyúñki Akhiab ká sára gharána nábud hogá; aur main Akhiab ke har ek ko, jo diwár par míte, aur use bhí, jo Isráel men band kiya húa aur chhorá gayá ho, kát dálúngá.

9 Aur main Akhiab ke ghar ko, Nabát ke bete Yerubi'am ke ghar, aur Akhiyán ke bete Ba'ashá ke ghar kí manind kar dúngá:

10 Aur Izabil ko Yazra'el kí milkiyat men kutte kháenge; wahán koi na hogá, jo use gáre. Phir us ne darwáza kholá, aur nikal bhágá.

11 Tab Yáhu nikalke apne áqá ke khádmon ke darmiyan áya; aur ek ne use kahá, Sab khair hai? yih diwána tujh kane kyún áya thá? Us ne unhen jawáb diyá, Tum us shakhs se, aur us ke payám se, wáqif ho.

12 We bole, Jhúth; ab hamen hál batáo. Tab us ne kahá, Us ne mujhe yún yún kahá, kí KHUDÁWAND farmatá hai, Main ne tujhe rrasah karke Isráel ká bádsháh kiya.

13 So unhen ne jaldí kí, aur har ek ne apní poshák leke us ke niche sirhi ke síre par rakhí, aur narsingá phúnká, kí Yáhu saltanat kartá hai.

14 So Nimsí ke bete Yahúsafat ke

bete Yáhu ne Yúrám se bagawat ki. (Ki us waqt Yúrám, wuh aur sárá Isráel, sháh i Arám Hazáel ke sabab, Rámát i Jilí'ád ki himáyat kar rahe the).

15 Lekin sháh Yúrám phir gayá thá, ki Yazra'el men un zakhmón ki, jo us ne sháh i Arám Hazáel ke muqábil Arámíon ko háth se kháe the, dawá kare. Tab Yáhu ne kahá, Agar tum ko achchhá lage, to kisi ko shahr se nikal bhágne na do, ki Yazra'el ko khabar pahuncháwe.

16 Aur Yáhu gári par sawár hoke Yazra'el ko gayá, ki Yúrám wahín pará thá. Aur sháh i Yahúdáh Akhaziyáh Yúrám ki muláqát ko áyá húa thá.

17 Aur Yazra'el men ek nigahbán burj par khará thá, aur us ne jo Yáhu ki guroh ko áte hue dekhá, to bolá, Main ek guroh ko dekhtá hún. Yúrám ne kahá, Ek sawár ko bulá, aur use bhej, ki un se já mile, aur púchhe, Khair hai?

18 Chunánchi ek shakhs sawár hoke us se milne ko gayá, aur kahá, Bádsháh púchhtá hai, Khair hai? Yáhu ne kahá, Tujh ko khair se kyá kám? Mere pichhe ho le. Phir nigahbán bolá ki, Qásid un pás pahunchá, lekin phir nahín átá.

19 Tab us ne dúsre sawár ko rawána kiyá. Us ne bhí un pás pahunchke kahá, Bádsháh yún kahtá hai, Khair hai? Yáhu ne jawáb diyá, Tujhe khair se kyá kám hai? Mere pichhe ho le.

20 Phir nigahbán bolá, Wuh bhí un pás pahunchá, aur phir nahín átá. Aur us ke hánkne ká taur Nimsí ke bete Yáhu ke hánkne ki mániind hai; ki wuh diwáne ki tarah tund hánktá hai.

21 Tab Yúrám ne farmáyá, Joto; so us ki gári jotí gayí. Tab sháh i Isráel Yúrám, aur sháh i Yahúdáh Akhaziyáh, apni apni gáriyon par charhke chal nikle, aur we Yáhu ke istiqbál ko gaye,

aur Yazra'el Nabat ki milkíyat men us se dochar hte.

22 Aur aisá húa, ki jab Yúrám ne Yáhu ko dekhá, tab us ne kahá, Ai Yáhu, Khair hai? Wuh bolá, Kyá khair hai, jis hál ki terí má I'zabil ki ziwákárián, aur us ki jádúgárián, hanoz is qadr hai?

23 Tab Yúrám ne apne háth phere, aur bhágá, aur Akhaziyáh se kahá, ki Ai Akhaziyáh, fitna hai.

24 Tab Yáhu ne apne sáre zor se kamán khínchi, aur Yúrám ke donon shánon ke darmíyan mára, aisá ki tír us ke dil se guzar gayá: aur wuh gári ke bích men jhukke girá.

25 Tab Yáhu ne apne lashkar ke sardár Bidqar ko kahá, ki Use leke Yazra'el Nabat ki milkíyat ke khet men dál de: kyúnci yád kar, ki jis waqt main aur tú us ke báp Akhiab ki pairaui men sawár hoke daure the, to KHUDÁWAND ne yih fatwá us par diyá thá;

26 Ki yaqinun main ne kal Nabat ke khún aur us ke beton ke khúu ko dekhá hai, KHUDÁWAND farmátá hai; aur main usí khet men terá badlá lúngá, KHUDÁWAND farmátá hai. So jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá hai, use leke usí jagah dál de.

27 ¶ Aur jab sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ne yih dekhá, to wuh bág ki bárahdarí ki ráh se nikal bhágá: aur Yáhu ne us ká pichhá kiyá, aur kahá, ki Use bhí gári hí men már lo. Chunánchi unhon ne use Júr ki charháí par, jo Ibli'ám ke muttasil hai, mára. Aur wuh bhágke Majiddo men áyá, aur wahán mar gayá.

28 Aur us ke khádim us ko gári men dálke Yarúsalam men le gaye, aur use us ki qabr men Dáúd ke shahr men us ke bápádáon ke sáth gára.

29 Aur Akhiab ke bete Yúrám ke julús ke gyárahwen baras Akhaziyáh Yahúdáh ká bádsháh húa thá.

30 ¶ Aur jab Yáhu Yazra'el men

dákhil húa, to l'zabil ne suná, aur apní ánkhoñ men surma lagáya, aur apná sir sanwára, aur ek khirki se jhánkne lagi.

31 Aur joñhñ Yáhu darwáze pás pahunchá, to wuh bolí, Kyá Zimri ko salámati milí, jis ne apne áqá ko mára?

32 Aur us ne dariche ki taraf sir utháya, aur kahá, Meri taraf kaun hai, kaun? Tab do tín khwájasaráoñ ne us ki taraf dekhá.

33 Tab us ne kahá, Use niche girá do. So unhoñ ne use niche girá diya, aur us ká lahú diwár par, aur ghoron par, pará: aur us ne use pámal kiya.

34 Aur andar áke us ne kháya aur piya; phir farmáya, ki Jáo, us la'nat kí mári húi randí ko dekho, aur use gáro; ki wuh sháhzádí hai.

35 Aur we use gárne gaye; par khopri aur us ke páñwoñ aur hathe-lioñ ke siwá us ká kuchh aur na páya.

36 So we phir áe, aur use khabar di. Wuh bolá, Yih wuh bát hai, jo KHUDÁWAND ne apne bande I'liyáh 'Isbí kí ma'rifat farmái thí, ki Yazra'el kí maurúsi zamin men kutte l'zabil ká gosht khaenge:

37 Aur l'zabil kí lách Yazra'el kí maurúsi zamin men gúh ke mánind, jo zamin par ho, pari rahegi; aisá ki na kahá jáegá, ki Yih l'zabil hai.

X BA'B.

SAMRU'N men Akhiab ke sattar bete the. So Yáhu ne náme likhe, aur Yazra'el ke amíroñ, aur buzurgon pás, aur un pás, jo Akhiab ke beton ke murabbi the, Samru'n ko bheje;

2 Is mazmán ke, ki Jis hál men ki tumháre áqá ke bete tumháre pás hain, aur tumhári gárián, aur ghore bhí hain, aur ek hasín shahr, aur hathyar bhí; so is khatt ke pahunchte hí,

3 Us ko, jo tumháre sáhib ke beton men se achchhá aur láiq howe, chun lo, aur use us ke báp ke takht par

bitháo, aur apne sáhib ke ghar ke liye jang karo.

4 Lekin we niháyat hirásán húe, aur bole, Dekho, do bádsháh to us ke sámhne khare rah na saken; pas, ham kyúnkar khare ho sakenge?

5 Tab us ne jo mahall ká diwán thá, aur us ne jo shahr ká hákim thá, buzurgon aur murabbiñ ke sáth Yáhu ko kahlá bhejá, Ham sab tere khádim hain; aur jo kuchh tú farmáwegá, wuh sab ham karenge; par ham kisi ko bádsháh na karenge; jo teri nazar men achchhá howe, so kar.

6 Tab us ne dúsrí bár ek khatt un pás likh bhejá, jis ká mazmún yih thá, ki Agar tum mere ho, aur meri áwáz ke shanawá hooge, to apne sáhib ke beton ke siron ko leke ká Yazra'el men isí waqt mujh pás chale áo. Us waqt sháhzáde, jo kí sattar ádmí the, shahr ke un amíroñ ke sáth the, jo un ke murabbi the.

7 So aisá húa, ki jab yih náma un pás áya, to unhoñ ne sháhzádon ko pakañ liya, aur un sattar ádmíon ko qatl kiya, aur un ke siron to tokron men rakhá, aur us ke pás Yazra'el men bhejá.

8 ¶ Tab ek qásid ne áke use khabar di, aur kahá, ki We log sháhzádon ke sir láe hain. Wuh bolá, ki Tum shahr ke darwáze ke madkhal par un ke do túde karo, aur kal tak yúnhin rahne do.

9 Aur subh ko aisá húa, ki wuh niklá, aur khará rahá, aur sab logon ko kahá, Tum to rást ho. Dekho, main ne to apne áqá ke barkhiláf bandish bándhí, aur use mára; par in sab ko kis ne mára?

10 Ab jáno, kí KHUDÁWAND ke us kalám men se, jo KHUDÁWAND ne Akhiab ke gharáne ke haqq men farmáya thá, koi bát zamin par na giregi; kyúnki KHUDÁWAND ne jo kuchh kí apne bande I'liyáh kí ma'rifat se farmáya, use purá kiya.

11 So Yáhu ne un sab ko, jo Akhiab ke gharáne se Yazra'el men bach rahe the, aur us ke sáre amíron, aur us ke sáre rishtadáron, aur us ke káhdímon ko, qatl kiyá, yahan tak ki us ke liye ek ko bhi báqí na chhorá.

12 ¶ Aur phir wuh uthke Samrún ko chala. Aur Bait i 'Eqd ur Ro'im ki ráh men,

13 Yáhu sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ke bháfon se milá, aur púchhá, ki Tum kaun ho? We bole, Ham Akhaziyáh ke bhái hain; aur ham játe hain ki bádhsháh ke beton ko, aur malika ke beton ko, salám karen.

14 Tab us ne kahá, ki Unhen jítá pakar lo. So unhon ne un ko jítá pakar liyá, aur unhen, jo bayális ádmí the, Bait i 'Eqd ke hauz pás qatl kiyá; un men se ek ko bhi na chhorá.

15 ¶ Phir wahán se áge chala, aur Yahúnadab bin Raikáb se, jo us ke istiqbál ko átá thá, milá. Tab us ne use salám kiyá, aur us se kahá, Kyá terá dil sáf hai, jis tarah ki merá dil tere dil ke sáth hai? Tab Yahúnadab ne jawáb diyá, ki Sáf hai. So us ne kahá, Agar aisá hai, to apná háth mujhe de. So us ne use apná háth diyá; aur us ne use gári men apne sáth biñhá liyá,

16 Aur kahá, ki Mere sáth chal, aur meri gairat, jo KHUDÁWAND ke liye hai, dekh. So unhon ne use us ke sáth gári par sawár karáyá.

17 Aur jab wuh Samrún men pahunchá, to us ne un sab ko, jo Akhiab ke yahan báqí the, qatl kiyá, yahan tak ki us ne, jaisá KHUDÁWAND ne iliyáh ki marífat farmáyá thá, us ko nest o nábd kar diyá.

18 ¶ Phir Yáhu ne sab logon ko faráham kiyá, aur unhen kahá, ki Akhiab ne Ba'al kí thoři parastish ki: Yáhu us kí bahut sí parastish karegá.

19 Ab tum Ba'al ke sab nabíon, aur us ke sáre káhdímon, aur us ke sáre

káhinon ko, mujh pás talab karo; un men se ek bhi báqí na rahe: ki main Ba'al ke liye bari qurbáni karúngá; aur jo koi házir na hogá, so jítá na bachegá. Par Yáhu ne un se makr kiyá, aur iráda kiyá ki Ba'al-paraston ko halák kare.

20 Aur Yáhu ne kaná, ki Ba'al kí 'íd ke liye manádí karo: so unhon ne manádí kí.

21 Aur Yáhu ne sáre Isráel ke darmiyán log bheje. Chunánchi sáre Ba'al-parast áe; aisá koi na thá, jo na áyá ho. Aur we Ba'al ke ghar men dákhil hús; aur Ba'al ká ghar is sire se us sire tak bhar gayá.

22 Phir us ne us ko, jo toshe-khá-ne par muqarrar thá, hukm kiyá, ki Un sab Ba'al-paraston ke liye libás nikál. So us ne un ke liye libás nikálwáe.

23 Tab Yáhu, aur Yahúnadab bin Raikáb, Ba'al ke ghar ke andar gaye, aur Ba'al-paraston ko kahá, ki Khoj karo, aur dekho, ki yahan tumháre darmiyán KHUDÁWAND ke bandon men se koi na ho; magar Ba'al-parast hí faqat howen.

24 Aur jab we andar zabíhe aur sokhtaní qurbánián guzránne gaye, to Yáhu ne báhar assí jawán muqarrar kiye, aur kahá, Agar koi un logon men se, jinhen main ne tumháre qábú men kar diyá hai, nikal jáne páwe, to chhornewále kí ján us kí ján ke badle hogi.

25 Aur aisá húa, ki jonhín wuh sokhtaní qurbáni charhá chuká, to Yáhu ne pásbánon aur sardáron ko hukm kiyá, kí Ghuso, aur unhen qati karo; ek bhi báhar na jáne páwe. Chunánchi unhon ne unhen teg se be-ján kiyá. Aur pásbán aur sardár un kí láshon ko báhar phenkke Bait i Ba'al ke shahr ko gaye.

26 Aur unhon ne Ba'al ke ghar kí múraton ko nikálá, aur unhen ág men jaláyá.

27 Aur Ba'al ke but ko chaknachúr kiya, aur Ba'al ká ghar dhá diya, aur páekhána banáyá: chunánchi áj ke lin tak hai.

28 So Yáhú ne Ba'al ko Isráel ke darmiyan se nest o nábud kar diya.

29 ¶ Lekin un gunáhon ke karne se, jo Nabát ke bete Yarubi'am ne Isráelion se karwáe the, Yáhú báz na áya, ya'ne, sone ke bachhron ke manne se, jo Baitel aur Dán men the.

30 So KHUDÁWAND ne Yáhú ko kahá, Azbas ki tú ne neki ki, ki use, jo meri nigáh men bhalá thá, anjám diya hai, aur sab kuchh ki mere dil men thá tú ne Akhiab ke gharáne se kiya, so tere bete chauthi pusht tak Isráel ke takht par baithenge.

31 Par Yáhú ne KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ki shari'at par apne sare dil se chalne ki bábat fikr na ki; kyunki us ne Yarubi'am ke gunáhon ko, jis ne Isráel ko gumrah kiya, tark na kiya.

32 ¶ Un dinon men KHUDÁWAND ne Isráel ko ghatáná shurú' kiya; ki Hazael ne unhen Isráel ki sab sarhaddon men mará;

33 Yardan se leke púrab taraf tak, Jili'ád ki sári sarzamin, aur Jaddion, aur Rúbinion, aur Munassion ko, 'Ará'ir se leke, jo nahr i Arnún par hai, ya'ne, Jili'ád, aur Basan bhí.

34 Aur Yáhú ká baqi ahwál, aur us ká har ek kám, aur us ki qúwat ká bayán, kyá Isráelí bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá nahín hai?

35 Ba'd us ke Yáhú apne bápdon ke darmiyan já soyá; aur unhen ne use Samrún men gará. Aur us ká betá Yahúaknaz us ki jagah bádsháh húa.

36 Aur wuh 'arsa, ki jis men Yáhú ne Samrún men baní Isráel par saltanat ki, so aphaís baras ká thá.

XI BA'B.

TAB Akhaziyáh ki má 'Ataliyáh ne, jyñ dekhá ki us ká betá múá, to úthke bádsháh ki sári nasl ko qatl kiya.

2 Par Yúrám bádsháh ki beti Yahúsab'a ne, jo Akhaziyáh ki bahin thi, Akhaziyáh ke bete Yúás ko liya, aur use un sháhzádon se, jo qatl hue the, chori se judá kiya; aur use us ki dadá samet 'Ataliyáh ki nigáh se bistaron ki kothri men aisá chhipá rakhá ki wuh mará na gaya.

3 So wuh us ke sáth KHUDÁWAND ke ghar men chha baras tak chhipá húa thá. Aur 'Ataliyáh mulk ki saltanat karti thi.

4 ¶ Aur áttwen baras men Yahúyad'a ne sau sau ke sardáron ko, sarlashkaron aur pásbánon samet, bulá bhejá, aur unhen KHUDÁWAND ke ghar men apne pás talab karke un se 'ahd o paimán kiya, aur KHUDÁWAND ke ghar men un se qasam kará, aur bádsháh ke bete ko unhen dikhláya.

5 Aur us ne unhen hukm deke kahá, Yih wuh kám hai, jis ká tumhen karná zarúr hai: Tum men se wuh tihái, jo sabb ke din andar áti hai, so sháh ke qasr ki nigahbáni men chauki pahrá dewe;

6 Aur dúsrí tihái, Súr ke darwáze par rahe; aur tisri, us darwáze par, jo pásdáron ke piche hai, rahe: tum ko cháhiye ki is tarah ghar ki khabardári karo ki koí tor tárke na ghuse.

7 Aur do hisse tum sab men se jo sabb ke din báhar nikalte, hán, we hí bádsháh ke áspás hoke KHUDÁWAND ke ghar ki nigahbáni karen.

8 Aur tum har taraf se bádsháh ko gheroge, aur har ek ádmí apne apne hathiyár háth men liye rahenge: aur jo koí saffon ke andar chalá áwe, to wuh mará jáwe, aur tum andar báhar áte játe bádsháh ke sáth rahoge.

9 Chunánchi sau sau ke sardáron ne, jaisá Yahúyad'a káhin ne unhen

kahá thá, sab kuchh kiya: aur un men se har ek ne apne apne logon ko, jinhen sabt ke din andar áne ki pári thí, ma'a un logon ke, jin ko sabt ke din báhar nikalne ki pári thí, liya, aur Yahúyad'a káhin pás áe.

10 Aur káhin ne Dáúd bádsháh ki barchhián aur siparen, jo KHUDÁWAND ke ghar men thín, sau sau ke sardáron ko dín.

11 Aur pásbánon men se har ek ádmí apne apne hathiyár leke haikal ke dahne kone se leke haikal ke bāen goshe tak, aur mazbah aur haikal ki bagal men, bádsháh ke girdágird khare hūe.

12 Phir us ne sháhzáde ko nikálá, aur us par táj rakhá, aur shahádat-náma use diyá; aur use bádsháh kiya, aur mamsúh kiya; aur unhon ne tálián bajáin, aur bole, ki Bádsháh jítá rahe!

13 ¶ Aur jab 'Ataliyáh ne pásbánon aur logon ká gul suná, to logon ke darmiyán KHUDÁWAND ki haikal men dákhil hūi.

14 Aur jab us ne nigáh ki, to dekho, ki muwáfíq dastúr ke bádsháh sutún ke pás khará hai; aur umará, aur narsinga-bajánewále, bádsháh ke pás hai; aur sári mamlukat ke log khushí men hai, aur narsinge phúnkte hai: tab 'Ataliyáh ne apne kapre pháre, aur chilláke kahá, Fitna, fitna.

15 Tab Yahúyad'a káhin ne sau sau ke sardáron ko, aur sarlashkaron ko, hukm kiya, aur unhen kahá, ki Ús ko saffon men se báhar karo, aur use, jo us ki pairaui kare, qatl karo; ki káhin ne kahá thá, Aisá na ho ki wuh KHUDÁWAND ke ghar ke andar mári jáwe.

16 Tab unhon ne us par háth cháláe, aur wuh us ráh men játi thí, jis ráh se ki sháh ke qasr men ghore dákhil hote the: so wahán qatl ki gayi.

17 ¶ Aur Yahúyad'a ne KHUDÁ-

WAND aur bádsháh aur logon ke darmiyán ek 'ahd bándhá, ki we KHUDÁWAND ke log howen: aur bádsháh aur logon ke darmiyán bhi 'ahd bándhá.

18 Tab mamlukat ke sáre log Ba'al ke ghar men gaye, aur use dháya; aur unhon ne us ki múraton aur us ke mazbahon ko bilkull chaknáchúr kiya; aur Ba'al ke káhin Mattán ko mazbahon ke sámhne qatl kiya. Aur káhin ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye nigahbánon ko muqarrar kiya.

19 Phir us ne sau sau ke sardáron, aur sarlashkaron, aur pásbánon ko, aur ahl i mamlukat ko, faráham kiya; so we bádsháh ko KHUDÁWAND ke ghar se utárke pásbánon ke phátak ki ráh se bádsháh ke qasr men le áe. So us ne bádsháhon ke takht par julús farmáya.

20 Aur mamlukat ke sab log khush-waqt hūe, aur shahr men amn ó chain hūá. Aur unhon ne 'Ataliyáh ko sháh ke qasr ke tale talwár se qatl kiya.

21 Aur jab Yúas takht i saltanat par baithá, to sát baras ká thá.

XII BA'B.

AUR Yahú ki saltanat ke sátwen baras Yahúás bádsháh hūa: aur us ne Yarusálam men chálís baras bádsháhat ki. Us ki má ká nám Zibiyáh thá, jo Biarsab'a ki thí.

2 Aur Yahúás ne apni 'umr bhar, jab tak ki Yahúyad'a káhin use tarbiyat kartá rahá, KHUDÁWAND ke huzúr nekokári ki.

3 Lekin únche makán giráe na gaye the; aur log hanoz únche makánon par qurbánián guzránte aur khush-búían jaláte the.

4 ¶ Aur Yahúás ne káhinon ko kahá, ki Muqaddas ki húi chízon men ki sári naqdi, jo KHUDÁWAND ke ghar men pahunchái játi hai, chunánci wuh naqdi jo har ek ki taraf se milti jo shumár kiya játa, aur wuh naqdi jo har ek se milti, mutábíq us qímat

ke jo us ki ján ki thahre, aur sári naqdí jo har ek apní khushí se KHUDÁWAND ke ghar men láta hai,

5 So us sab ko káhin apne pás le rakhen, har ek apne apne jánpahcháñ se; aur ghar ke daráron ki, jahán jahán hon, marammat men kharch karen.

6 Par aisá húá ki Yahúás ki saltanat ke teiswen sál tak káhinon ne ghar ke daráron ki marammat na ki.

7 Tab Yahúás bádsháh ne Yahúyad'a káhin ko, aur káhinon ke sáth talab kiyá, aur unhen kahá, Tum ghar ke daráron ki marammat kyúñ nahín karte? So ab apne apne doston se naqdí na liyá karo, balki use ghar ki daráron ki marammat ke liye hawála karo.

8 So káhinon ne yih qabúl kiyá, ki na to logon se naqdí lewen, aur na ghar ke daráron ki marammat karen.

9 Tab Yahúyad'a káhin ne ek sandúq liyá, aur us ke sarposh men ek súrakh kar dí, aur use mazbah ke nazdík aisi jagah rakhá, ki KHUDÁWAND ke ghar men jo koi áwe to wuh us ki dahní taraf howe: aur we káhin, jo darwáze ke nigahbán the, us sab naqdí ko, ki KHUDÁWAND ke ghar men láí játi thí, leke us men dál dete the.

10 Aur aisá thá, ki jab we dekhte the, ki sandúq men bahut naqdí ho gayi, to bádsháh ká kátib aur sardár káhin úpar áke use thailíon men bándhte the, aur us naqdí ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men milti thí, ginte the.

11 Aur we us naqdí ko, jo gini játi thí, un ke háthon men, jo KHUDÁWAND ke ghar par kám ke liye mu'ayan the, dete the: so we barhaíon, aur mi'amáron ko, jo KHUDÁWAND ke ghar ká kám banáthe the, nikál dete the,

12 Aur rájon ko, aur sang-taráshon ko, aur lakrí aur taráshe húc patthar mol leno ke liye, tá ki KHUDÁWAND

ke ghar ke daráron ki marammat karen, balki us sab ke liye jo ghar ki marammat ke wáste darkár hotá thá, dete the.

13 Lekin us naqdí se, jo KHUDÁWAND ke ghar men láí játi thí, KHUDÁWAND ke ghar ke liye rupahle piyáale, yá gulgir, yá degche, yá qarnái, khwáh rúpe ke bartan, khwáh sone ke bartan, na banáe játe the:

14 Balki use kárigaron ko dete the, aur usi se unhon ne KHUDÁWAND ke ghar ki marammat ki.

15 Aur jin logon ke háth us naqdí ko supurd karte the, tá ki we use leke kárigaron ko den, un se us ká kuchh hisáb na lete the, is liye ki we diyánat se kám karte the.

16 Par wuh naqdí jo khatá ki bábat, aur wuh naqdí jo gunáh ki bábat, adá ki játi thí, so wuh KHUDÁWAND ke ghar men dákhil na hoti thí; balki wuh káhinon ki thahartí thí.

17 ¶ Aur usí waqt Arám ke bádsháh Hazáel ne charháí ki, aur Ját par hamla kiyá, aur use le liyá: aur phir Hazáel Yarusalam ki taraf mutawajjib húá, ki us par charhe.

18 ¶ Tab sháh i Yahúdáh Yahúás ne sári muqaddas chizen, jo us ke báp-dádon Yahúsafat, aur Yúram, aur Akhaziyáh, Yahúdáh ke bádsháhon ne nazr charháí thin, aur apni sab mutabarrak chizen, us sab sone samet, jo KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon aur sháh ke qasr men maujud thá, leke sháh i Arám Hazáel ke liye bhejin: tab wuh Yarusalam ki taraf se phir gayá.

19 ¶ Aur Yúás ká báqí ahwál, aur sab jo kuchh ki us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá húá nahín hai?

20 Tab us ke khádimon ne uthke ápas men eká kiyá, aur Yúás ko Bait-Millo men, jo Sillá ke utár par hai, qatl kiyá:

21 Ya'ne Yúsakár bin Samá'at, aur Yahúzabad bin Shúmír ne, jo us ke khádímon men se the, use már liyá, aur wuh mar gayá; aur unhon ne us ke bápádón ke darmiyan Dáúd ke shahr men use gárá: aur us ká betá Amasiyáh us ki jagah bádsháh húa.

XIII B.A.B.

AUR sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ke bete Yúás ki saltanat ke tejswen baras men Yáhu ká betá Yahúakhaz Samrún ke bích baní Isráel ká bádsháh húa, aur us ne satrah baras saltanat ki.

2 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr men badí kí; aur Nabát ke bete Yarubiám ki badkárí men, ki jis ne baní Isráel se gunáh karwáe, pairau húa; us se kanára na kiyá.

3 ¶ Tab KHUDÁWAND ká gussa baní Isráel par bharká, aur us ne unhen, un ke sab dín, Arám ke bádsháh Hazáel ko, aur Hazáel ke bete Bin-Hadad ke qábu men kar diyá.

4 Aur Yahúakhaz ne KHUDÁWAND ke áge 'ájizí kí; so KHUDÁWAND ne us kí suní; kyúñki us ne Isráel ke dukh par nazar kí, ki Arám ká bádsháh unhen dukh detá thá.

5 (Aur KHUDÁWAND ne baní Isráel ko ek naját-denewálá 'ináyat kiyá, yahán tak ki unhon ne Arámion ke háth se naját páí; aur baní Isráel áge kí tarah apne khaimion men rahne lage.)

6 Lekin unhon ne Yarubiám ke ghar ke gunáhon ko, ki jis ne baní Isráel ko gunáhgár kiyá thá, tark na kiyá, balki usí taur par chalte rahe; aur Samrún hí men Yasírat bhí báqi rahí.)

7 Aur us ne logon men se kisi ko Yahúakhaz ke liye na chhoṛ diyá, magar pachás sawár, aur das gárián, aur das hazár piyáde: is liye ki Arám ke bádsháh ne unhen tabáh kiyá, aur dáone se unhen aísá kar diyá ki we khalihán ke gubár ki mániñd the.

8 ¶ Aur Yahúakhaz ká báqi ahwál,

aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us kí qúwat, so kyá Isráéli bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhí nahín hai?

9 Aur Yahúakhaz apne bápádón men shámil hoke soyá, aur unhon ne use Samrún men gárá. Tab us ká betá Yúás us kí jagah bádsháh húa.

10 Aur sháh i Yahúdáh Yúás kí saltanat ke saintiswen baras Yahúakhaz ká betá Yahúás Samrún men Isráelion ká bádsháh húa: solah baras us ne saltanat kí.

11 Aur us ne bhí KHUDÁWAND ke huzúr badí kí; aur un gunáhon se, jo Nabát ke bete Yarubiám ne kiyé the, aur jin se us ne Isráelion ko gunahgár karáyá thá, báz na áyá.

12 Aur Yúás ká báqi ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us kí qúwat ká bayán, ki wuh kyúñkar sháh i Yahúdáh Amasiyáh se lará, so kyá wuh Isráeli bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá húa nahín hai?

13 Aur Yúás bhí apno bápádón men shámil hoke soyá; aur Yarubiám us ke takht par baithá: aur Yúás Samrún men Isráeli bádsháhon ke darmiyan gárá gayá.

14 ¶ Us waqt Ilísá' us bínári men gírfítar húa, kí jis se wuh mar gayá. So Isráel ká bádsháh Yúás us páe utar gayá, aur us ke munh par royá, aur bolá, Ai mere báp! ai mere báp! Isráel kí rath, aur us ke sáráthi!

15 Aur Ilísá' ne us ko kahá, Tír o kamán háth men le. So us ne tír o kamán háth men liye.

16 Phir us ne sháh i Isráel ko kahá, Kamán par háth charhá. Us ne apná háth charháyá: aur Ilísá' ne bádsháh ke háthon par apne háth rakh diye;

17 Aur us ne farmáyá, kí Púrab taraf kí khipkí khol. So us ne kholi. Tab Ilísá' ne kahá, Tír chalá. So us ne chaláyá. Phir Ilísá' bolá, Yih KHUDÁWAND kí naját ká tír, aur Arám se naját páne ká tír: so tú Afíq men

Arámíon ko máregá, yahán tak ki we nábud ho jáenge.

18 Phir us ne kahá, Tír le. Aur us ne liyá. Phir us ne sháh i Isráel se kahá, Zamin par tír lagá. Aur us ne tín bár tír lagáyá, aur thahar rahá.

19 Tab mard i Khudá us par gusse húa, aur bolá, Cháhiye thá ki tú pánych yá chha bár tír lagátá, tá ki tú Arámíon ko yahán tak mártá ki we nábud ho játe. Lekin ab tú Arámíon par faqat tín fath páwegá.

20 ¶ Ba'd us ke Ilisá' ne intiqál kiyá, aur unhon ne use dafan kiyá. Aur naye sál ke shurú' meñ Moáb ki faujen mulk meñ ghusín.

21 Aur aisá húa, ki jis waqt we ek murde ko gará cháhte the, tab dekho, ek fauj nazar áí; aur unhon ne us shakhs ko Ilisá' kí qabr meñ dál diyá: aur jab wuh shakhs giráyá gayá, aur Ilisá' kí haddíon se lagá, to wuh jí uthá, aur páñwon par khará húa.

22 ¶ Par Arám ká bádsháh Hazáel, jab tak Yahúak haz jítá thá, tab tak Isráelíon ko satátá rahá.

23 Aur KHUDÁWAND un par mihr-bán húa, aur use un par rahm áyá; aur us 'ahd ke sabab, jo us ne Abirahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se bándhá thá, un ká pás kiyá; aur us ne na cháhá ki unhen mitá dále, aur na us ne unhen hanoz apne húzúr se dúr kiyá.

24 Chunánchi Arám ká bádsháh Hazáel mar gayá; aur us ká betá Bin-Hadad us ki jagah bádsháh húa.

25 Ba'd us ke Yahúak haz ke bete Yahúás ne Hazáel ke bete Bin-Hadad ke háth se we bastían, jo us ne us ke báp Yahúak haz se jang karke le lí thin, chhín lín. Tín bár Yúás ne use shikast dí, aur Isráelíon ke shahr phirá liye.

XIV BA'T.

AUR sháh i Isráel Yahúak haz ke bete Yúás kí saltanat ke दूसरे साल में शह i Yahúdáh Yúás ká betá Amasiyáh bádsháh húa.

2 Wuh pachís baras ká thá, jab takht par baithá, aur us ne Yarusalan meñ untís baras bádsháhát kí. Us kí má ká nám Yahú'addán thá, jo Yarusalan kí thí.

3 Us ne KHUDÁWAND ko húzúr nekokári kí, par na apne báp Dáúd kí mánínd: balki us ne sab kuchh apne báp Yúás kí tarah kiyá.

4 Lekin únche makán giráe na gaye the: chunánchi log únche makánon par qurbánián guzránte aur khush-búían jaláte the.

5 ¶ Aur aisá húa ki jyúghín bádsháhát us ke háth meñ qáim húi, to wonhín us ne apne un mulázimón ko, ki jinhon ne us ke báp bádsháh ko qatl kiyá thá, ján se mará.

6 Par un khúníon ke lachchon ko qatl na kiyá: jaisá kí Músá kí shari'at kí kitáb meñ likhá hai, ki jis meñ KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Beṭon ke badle bápádón ko qatl mat karo; aur na bápádón ke badle beṭon ko: balki har ek shakhs us gunáh ke sabab, jo us ne kiyá ho, mará jáwe.

7 Aur us ne wádi i Shor meñ das hazár Adúmi máre, aur Sil'a ká shahr larke le liyá; aur us ká nám Yuqtíel rakhá, jo áj ke din tak hai.

8 ¶ Tab Amasiyáh ne Isráel ke bádsháh Yahúás bin Yahúak haz bin Yáhú pás qásíd bheje, aur payám kiyá, ki A'o, ham ek दूसरे ká sámlíná karen.

9 So Yahúás sháh i Isráel ne sháh i Yahúdáh Amasiyáh ko kahlá bhejá, ki Lubnán kí bhatkátaiye ne Lubnán ke saro se paigám kiyá, ki Apni beti mere bete se byáh de; magar us waqt ek darinda jánuwar, jo Lubnán meñ thá, us ke pás se guzrá, aur bhatkátaiye ko latár mará.

10 Tú ne beshakk Adúm ko mará; so tere dil ne tujh meñ ghamand paidá kiyá hai; pas, us par fákhr hai, aur ghar meñ baithá rah: kyá zarúr hai ki tú apne zarar ke liye apná háth

dákhlil kare, aur tú gir jáwe, tú aur Yahúdáh tere samet ?

11 Par Amasiyáh ne us kí na suní. Tab sháh i Isráel Yahúás charh gayá, aur wuh aur sháh i Yahúdáh Amasiyáh Bait-Shams men, jo Yahúdáh ká hai, muqábil hús.

12 So Yahúdáh ne Isráel ke sámhne se shikast pái; aur un men se har ek apne apne khaima ko bhágá.

13 Lekin sháh i Isráel Yahúás ne sháh i Yahúdáh Amasiyáh bin Yúás bin Akhaziyáh ko Bait-Shams men pakar liyá, aur use Yarusálam men láyá, aur Yarusálam kí diwár Isráilín ke darwáze se leke goshe ke darwáze tak, jo charh sau háth kí thí, dhá dí.

14 Aur sárá soná, aur rúpá, aur sáre bartan, jo KHUDÁWAND ke ghar men, aur sháh ke mahall ke khazáne men, páe, le liye, aur bahut se log zámín hone ke liye pakre, aur Samrún ko phirá.

15 ¶ Aur Yahúás ke báqi a'amál jo us ne kiye, aur us kí qúwat, kí wuh sháh i Yahúdáh Amasiyáh se kyúnkar lará, so kyá wuh Isráelí bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhí húi nahín hai ?

16 Aur Yahúás apne báp-ládon men shámil hoke soyá, aur Isráelí bádsháhon ke darmiyán Samrún men gárá gayá; aur us ká betá Yarubi'ám us kí jagah bádsháh hús.

17 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Yúás ká betá Amasiyáh, sháh i Isráel Yahúá-khaz ke bete Yahúás ke marne ke ba'd pandrah baras jiyá.

18 Aur Amasiyáh ká báqi ahwál, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá hús nahín hai ?

19 Aur Yarusálam hí men logon ne us par balwá kiyá; so wuh bhágke Lakis ko gayá: phir unhon ne us ke píchhe log Lakis men bheje, aur wahán use qatl kiyá.

20 Tab we use ghoron par dálke le

áe, aur Dáúd ke shahr men Yarusálam ke darmiyán us ke báp-ládon ke bích use gárá.

21 ¶ Tab Yahúdáh ke sáre logon ne 'Azariyáh ko, jo solah baras ká thá, leke, us ke báp Amasiyáh kí jagah bádsháh kiyá.

22 Usí ne Ailat ká shahr biná kiyá, aur ba'd us ke kí bádsháh apne báp-ládon men shámil hoke soyá, tab use phir Yahúdáh kí mamlukat men dákhlil kiyá.

23 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Yúás ke bete Amasiyáh kí saltanat ke pandrahwen baras Yahúás ká betá Yarubi'ám Isráel ká bádsháh Samrún men bádsháhát karne lagá: us ne iktális baras bádsháhát kí.

24 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí: Nabát ke bete Yarubi'ám ke sab gunáhon se, kí jis ne Isráel ko gunáhgár kiyá thá, hargiz báz na áyá.

25 Aur us ne, Hamát ke madkhal se leke maidán ke daryá tak, baní Isráel kí sári haddon par phir qabza kiyá, jaisá kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne Amittai ke bete apne bande Yúnah nabí kí ma'rifat, jo Ját-Hifr ká thá, farmáyá thá.

26 Is liye kí KHUDÁWAND ne dekhá kí Isráel par bará ranj hai, kí un men se koí band kiyá hús nahín, aur na koí báqi chhorá gayá, aur na koí Isráel ká madaágár thá.

27 Aur KHUDÁWAND ne yih na farmáyá thá, kí Main ásmán ke tale se Isráel ká nám mitá dúngá: so us ne un ko Yúás ke bete Yarubi'ám ke háth ke wasile rihá dí.

28 ¶ Aur Yarubi'ám ká báqi ahwál, aur sab kuohh jo us ne kiyá, aur us kí qúwat, kí kyúnkar us ne larái kí, aur Dimishq aur Hamát ko, jo Yahúdáh ke the, Isráel ke liye phirá liyá, so kyá wuh Isráelí bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhí húi nahín hai ?

29 A'khir ko Yarubi'ám ne apne báp-dádon, ya'ne Isráéli bádsháhon, ke darmiyan áram kiya; aur us ká betá Zakariyáh us kí jagah bádsháh húa.

XV BA'AB.

SHA'H i Isráel Yarubi'ám kí saltanat ke satáiswen baras sháh i Yahúdáh Amasiyáh ká betá 'Azariyáh bádsháh húa.

2 Aur jab wuh takht par baithá, to solah baras ká thá; us ne Yarúsalam men bawan baras bádsháhat kí. Us kí má ká nám Yakúliyah thá, jo Yarúsalam kí thí.

3 Us ne KHUDÁWAND ke huzúr nekokríán kí, un sab ke mutábíq kí us ke báp Amasiyáh ne kí thín.

4 Lekin únche makán giráe na gaye; aur log ab tak únche makánon par qurbánián karte, aur khushbútián jaláte the.

5 ¶ So KHUDÁWAND ne bádsháh ko mára, yahán tak kí wuh marno ke roz tak korphí rabá, aur 'aláhida ghar men bastá thá. Aur bádsháh ká betá Yútám mahall ká málik thá, aur mulk ke logon kí 'adálát kiya kartá thá.

6 Aur 'Azariyáh ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai?

7 Aur 'Azariyáh apne báp-dádon men shámil hoke soyá; aur unhon ne use Dáúd ke shahr men us ke báp-dádon ke darmiyan gára: aur us ká betá Yútám us kí jagah bádsháh húa.

8 Aur sháh i Yahúdáh 'Azariyáh kí bádsháhat ke arhtiswen sál Yarubi'ám ke bete Zakariyáh ne Isráel par Samrún men chlamahine bádsháhat kí.

9 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr apne báp-dádon kí mánind badí kí; aur Nabát ke bete Yarubi'ámwale gunáhon ko, jis ne baní Isráel ko gumráh kiya thá, tark na kiya.

10 Aur Yabís ke bete Salúm ne us ke barkhilláf bandish bándhí, aur dangal ke huzúr us par wár kiya, aur use

qatl kiya, aur us kí jagah bádsháh húa.

11 Aur Zakariyáh ká báqí ahwál jo hain, so dekho, we Isráéli bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhe hús hain.

12 Aur yih KHUDÁWAND ká wuh sukhan hai, jo us ne Yáhu se kahá thá, kí Chauthí pusht tak tere farzand Isráel ke takht par baithenge: so us ke mutábíq wuqú' men áya.

13 ¶ Aur sháh i Yahúdáh 'Uzziyáh kí saltanat ke untáiswen baras Yabís ká betá Salúm bádsháhat karne lagá; aur us ne Samrún men mahiná bhar saltanat kí.

14 Kyúнки Jádí ká betá Manáhim Tirzah se charhá, aur Samrún men áya, aur Yabís ke bete Salúm ko Samrún hí men nárá, aur use qatl kiya, aur us kí jagah bádsháh húa.

15 Aur Salúm ká báqí ahwál, aur us bandish ká jo us ne bándhí, so dekho, wuh Isráéli bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá hai?

16 ¶ Tab Manáhim ne Tífsah ko un sab samet jo us men the, Tirzah se leke us kí sarhaddon tak, já mára: us ne us ko is wáste mára kí unhon ne us ke liye darwáze khol na diye; aur us ne un sab ke, jo petwálián thín, pet phár dále.

17 Aur sháh i Yahúdáh 'Azariyáh kí bádsháhat ke untáiswen baras Jádí ká betá Manáhim Isráelion ká bádsháh húa, aur us ne Samrún men das baras saltanat kí.

18 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí; aur Nabát ke bete Yarubi'ám ke gunáhon se, jis ne baní Isráel ko gumráh kiya thá, apne úte jí báz na áya.

19 Tab Asúr ká bádsháh Pál us kí mamlukat par charh áya. So Manáhim ne bazár qintár chándí Pál ko nazr di, tá kí wuh us kí dastgíri kare, aur mamlukat us ke qabze men qáim rakhe.

20 Aur Manáhim ne yih naqdí Isráel se tahsil ki, sab daulatmand amiron se, har ek ádmí se pachás pachás misqál rúpá liyá, tá ki Asúr ke bádsháh ko de. So Asúr ká bádsháh phir gayá, aur wahán, mulk men, na rahá.

21 ¶ Aur Manáhim ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, kyá wuh Isráelí bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá húa nahín hai?

22 Aur Manáhim apne bápádáon men shámil hoke so rahá; aur us ká betá Fiqahiyáh us ki jagah bádsháh húa.

23 ¶ Aur sháh i Yahúdáh 'Azariyáh ki saltanat ke pacháswen sál Manáhim ká betá Fiqahiyáh Isráelion ká bádsháh húa, aur us ne Samurún men do baras bádsháhat ki.

24 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr badí ki; ki us ne Nabát ke bete Yarubíám ke gunáhon ko, jis ne baní Isráel ko gumráh kiyá thá, tark na kiyá.

25 Aur Fiqah bin Ramaliyáh ne, jo us ke sardáron men se thá, us ke barkhiláf bandish bándhí, aur use Samurún ke darmiyán, bádsháh ke mahall ke díwán i kháss men, Arjúb aur Ariyáh, aur pachás ádmion samet, jo baní Jili'ádí the, mará; aur use qatl karke us ki jagah bádsháh húa.

26 Aur Fiqahiyáh ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, dekho, ki wuh Isráelí bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá hai.

27 ¶ Aur sháh i Yahúdáh 'Azariyáh ki saltanat ke báwanwen baras, Fiqah bin Ramaliyáh Samurún men baní Isráel ká bádsháh húa, aur us ne bís baras saltanat ki.

28 Aur us ne KHUDÁWAND ke áge badí ki; aur un gunáhon se, jin se Nabát ke bete Yarubíám ne Isráelion ko gumráh kiyá thá, báz na áyá.

29 Aur sháh i Isráel Fiqah ke aiyám men sháh i Asúr Tiglat-pilásur ne áke

'Aiyún, aur Abil-Bait-Ma'akah, aur Yanúha, aur Qádis, aur Hasúr, aur Jili'ád, aur Jalil, aur Naftáli ki sári mamlukat ko, le liyá; aur logon ko asir karke Asúr men le áyá.

30 Us waqt Húsi'a bin Ailah ne Fiqah bin Ramaliyáh ke barkhiláf bandish bándhí, aur use mará aur qatl kiyá, aur 'Uzziyáh ke bete Yútám ki bádsháhat ke bíswen baras us ki jagah bádsháh húa.

31 Aur Fiqah ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, dekho, ki wuh Isráelí bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá hai.

32 ¶ Aur sháh i Isráel Ramaliyáh ke bete Fiqah ki saltanat ke dúsre sál, sháh i Yahúdáh 'Uzziyáh ká betá Yútám bádsháh húa.

33 Aur jab wuh takht par baithá, to pachís baras ká thá; us ne solah baras Yarusalam men saltanat ki. Us ki má ká nám Yarusá thá, jo Sadúq ki betí thí.

34 Us ne KHUDÁWAND ke huzúr nekokári ki: us ne sab kuchh kiyá, jo kuchh us ke báp 'Uzziyáh ne kiyá thá.

35 ¶ Lekin únche makáu giráe na gaye; aur hanóz log únche makánon par qurbánián karte, aur khushbúfián jaláte the. Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ká 'Atí Darwáza banáiyá.

36 ¶ Aur Yútám ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá húa nahín hai?

37 Aur unhin dinon men KHUDÁWAND ne sháh i Arám Razin ko, aur Fiqah bin Ramaliyáh ko, Yahúdáh par charháí karne ke liye, bhejné shurú kiyá.

38 Aur Yútám apne bápádáon men já soyá; aur apne báp Dáúd ke shahr men apne bápádáon ke darmiyán madfún húa: aur us ká betá A'khaz us ki jagah bádsháh húa.

XVI BA'B.

1 UR Ramaliyáh ke beté Fiqah k'í saltanat ke satrahwen baras sháh i Yahúdáh Yútám ká betá A'k'k'az takht par baithá.

2 Us waqt k'í jab wuh bádsháh hús bis baras ká thá, aur us ne solah baras Yársalam men bádsháhát k'í. Aur us ne KHUDÁWAND apne K'hudá ke huzúr nekóká'ri na k'í, jis tarah k'í us ke báp Dáúd ne k'í thí.

3 Balki wuh Isrá'elí bádsháhon k'í ráh par chalá; aur us ne un ajnabíon ke nafratí dastúr ke mutábíq, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isrá'el ke sámhne se khárij kar diyá thá, apne beté ko ág ke darmiyan guzará.

4 Aur únche makánon, aur t'ilon par, aur har ek hare darakht tale qurbáníán k'ín, aur k'husbú'íán jaláin.

5 ¶ Us waqt sháh i Arám Razín aur sháh i Isrá'el Ramaliyáh ká betá Fiqah Yársalam par larne ko charhe. Aur unhon ne A'k'k'az ko gher liyá, lekin gálib na áe.

6 Usí waqt sháh i Arám Razín ne Ailat ko loke Arám men phir shámil kiyá, aur Yahúdíon ko Ailat se nikál diyá; aur Arámí Ailat men áe, aur áj ke din tak we wahín baste hai.

7 Aur A'k'k'az ne Asúr ke bádsháh Tiglat-pilásar pás elchí bheje, aur paigám kiyá, k'í Main terá k'hádím aur terá betá hún: so tó á, aur mujh ko Arám ke bádsháh ke háth se, aur sháh i Isrá'el ke háth se, jo mujh par charh áe hai, ribái de.

8 Aur A'k'k'az ne wuh rúpá aur soná, jo KHUDÁWAND ke ghar men, aur bádsháhí mahall ke khazá'ne men, naujúd thá, leke sháh i Asúr ke liye nazrána bhejá.

9 Aur sháh i Asúr ne us k'í bát máni; chunáuchi us ne Dimishq par lashkarkashí k'í, aur use le liyá, aur wahán ke logon ko asír karke Qir men láyá, aur Razín ko qatl kiyá.

10 ¶ Tab A'k'k'az bádsháh sháh i

Asúr Tiglat-pilásar k'í muláqát ke liye Dimishq ko chalá. Aur us ne ek mazbah ko dekhá, jo Dimishq men thá; aur A'k'k'az bádsháh ne us mazbah ke daul ká aur us ke sab kám ká naqsha Úriyáh káhin kane bhejá.

11 Aur Úriyáh káhin ne thík usí ke mutábíq, jise A'k'k'az ne Dimishq se bhejá thá, ek mazbah banáyá. So Úriyáh káhin ne, jab tak k'í bádsháh A'k'k'az Dimishq se áwe hí áwe, us mazbah ko taiyár kiyá.

12 Aur jab bádsháh Dimishq se laut áyá thá, to bádsháh ne mazbah ko dekhá; aur bádsháh mazbah ke pás gayá, aur us par qurbáni guzráin.

13 Aur us ne usí mazbah par apní sokhtaní qurbáni, aur apní nazr k'í qurbáni, jalái, aur apná tapáwan tapáyá, aur apní sulámatí ke zabíhon ká labú usí par chhirká.

14 Aur us ne pítal ká mazbah bhí, jo KHUDÁWAND ke áge thá, ghar ke sámhne hí se, ya'ne is mazbah, aur KHUDÁWAND ke ghar ke bích men se, úthwáyá, aur is mazbah k'í uttar taraf rakhlwá diyá.

15 Aur sháh i A'k'k'az ne Úriyáh káhin ko hukm kiyá, k'í Bare mazbah par subh ká sokhtaní qurbáni, aur shám k'í nazr k'í qurbáni, aur bádsháh k'í sokhtaní qurbáni, aur us k'í nazr k'í qurbáni, aur mamlukat ke sáre logon k'í sokhtaní qurbáni aur un k'í nazr k'í qurbáni, aur un ká tapáwan, guzráno; aur sokhtaní qurbáni ká sára k'hún, aur zabíhe ká sára láhú, us parchhírko; aur pítal ká wuh mazbah mere liye hogá, k'í us se main púchhá karún.

16 So Úriyáh káhin ne, jo kuchh sháh i A'k'k'az ne farmáyá, wuh sab kiyá.

17 ¶ Aur sháh i A'k'k'az ne kursion ke kagaron ko kát dála, aur un ke úpar ke bartanon ko un se judá kiyá, aur us bahr ko pítal ke bailon par se, jo us ke tale the, utárke pattharon ke patáo par rakhá.

18 Aur us ne us shámiyáne ko, jo unhon ne sabbt ke din ke wáste ghar ke andar banáyá thá, aur bádsháh kí darámad ke makán ko, jo báharwár thá, sháh i Asúr ke liye KHUDÁWAND ke ghar se judá kar diyá.

19 ¶ Aur A'khaz ká oáqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawá-ríkhi kí kitáb men likhá húa nahín?

20 Aur A'khaz apne bápádádon men shámil hoke soyá, aur apne bápádádon ke darmiyán shahr i Dáúd men gará gayá: aur us ká betá Hizqiyáh us kí jagah bádsháh húa.

XVII BAT.

AUR sháh i Yahúdáh A'khaz kí saltanat ke bárahwen baras Ailah ká betá Hús'a Isráel par Samrún men bádsháh húa, aur nau baras báhshahat kí.

2 Aur us ne KHUDÁWAND ke áge badí kí, par na Isráelí bádsháhon ke mánind jo us se áge the.

3 ¶ Usí par sháh i Asúr Salmanazar ne charháí kí, aur Hús'a us ká kádim ho gayá, aur use hadye diye.

4 Ba'd us ke sááh i Asúr ne Hús'a men fasád páyá; kyúнки us ne sháh i Misr So ke pás elchí bheje, aur sál sál ke dastúr par sháh i Asúr ke liye koí hadya nahín láyá. So sháh i Asúr ne use giriftár kiya, aur qaid men dala.

5 ¶ Aur sháh i Asúr sári mamlukat par charhá, aur Samrún par áke tén baras use ghere rahá.

6 ¶ Aur Hús'a kí saltanat ke nauwen baras sháh i Asúr ne Samrún par qabza kiya, aur Isráelion ko asir karke Asúr men le gaya, aur unhen K'halah aur K'hábúr men, jo Jauzán ke nahr ke kanáre par the, aur Mádi kí bastion men, basáya.

7 Aur yih is liye húa, ki baní Isráel ne KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr, jis ne un ko zamin i Misr se nikálke sháh i Misr Fira'un ke háth se riháí

dí thi, gunáh kiye the, aur gair m 'búdon ká khauf kháyá thá,

8 Aur un ajnabí gurohon ke qánún on par chale, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke áge se k'hárij kiya, aur Isráelí bádsháhon ke qánúnon par, jo unhon ne khud íjád kiye the.

9 Chunáuchi baní Isráel ne KHUDÁWAND apne Khudá kí mukhálafat men poshida aise aise kám kiye, jo us kí nigáh men bhale na the, aur unhon ne apní sári bastion men, nigahbanon ke burj se leke mahsúr shahr tak, apne liye únche únche makán banáe.

10 Aur har ek únche kote par, aur har ek hare darakht tale, sutúnon aur Yasíraton ko nasb kiya.

11 Aur wahán, un sab únche makánon par, un gair-gurohon ke mánind, jinhen KHUDÁWAND ne un ke sámhne se dáfa kiya, k'hushbúíán jaláin; balki unhon ne aísí sharáten kí, ki jin se KHUDÁWAND ko gussa-war kiya:

12 Kyúнки unhon ne but púje, báwujúde kí KHUDÁWAND ne unhen kahá thá, ki Tum yih kám na kíjiyo.

13 Aur báwujúde us ke, kí KHUDÁWAND ne sáre nabíon aur gaib-bínon kí ma'rífat se Isráel aur Yahúdáh par báten jatái thi, aur kahá, ki Tum apní bad ráhon se báz áo, aur mere hukmon aur mere qánúnon ko us sári shari'at ke muwáfiq, jo main ne tumháre bápádádon ko 'atá kí, aur jis main ne apne bandon nabíon kí wasálat se tum tak bhejá, hízf karo.

14 Par unhon ne na suná, balki apne bápádádon kí gardankashí ke mánind, jo KHUDÁWAND apne Khudá par imán na láe the, gardankashí kí.

15 Aur us ke qánúnon ko, aur us ke 'abd ko, jo us ne un ke bápádádon se bándhá thá, aur us kí gawáhion ko, jo us ne un par dí thi, radd kiya; aur batálaton ko íkhtiyár kiya, aur behúda húa, aur un ummaton ke pairau ho gaye, jo un ke gird o pesh thi, jinhen

dikháke KHUDÁWAND ne unhen hukm kiya thá, ki Tum un ke se kám mat kijiyo.

16 Aur unhen ne KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke sab hukm tark kiye, aur apne liye dháli húi múraten, ya'ne do bachhre, banáe, aur Yasrat taiyár kí, aur ásmání sitáron kí sári fauj kí parastish, aur Ba'al kí 'ibádat, kí.

17 Aur unhen ne apne bete betí ko ág ke darmiyán guzárá; aur fálgirí aur jádúgarí kí; aur apne ta,ín bech dála, kí KHUDÁWAND ke huzúr bad-karíán karen, kí use gussa diláwen.

18 Un bá'ison se KHUDÁWAND baní Isráel par nípať gusse húa, aur apní nazar se unhen giráke dúr kar diya; un men se kof na bachá, magar faqat Yahúdáh ká firqa.

19 Aur Yahúdáh ne bhí KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke hukmon ko yád na rakhá, balki we bhí un qádnunon par chale, kí jinhen Isráelion ne íjád kiya thá.

20 Tab KHUDÁWAND ne Isráel kí sári nasl ko mardúd kiya, aur un ko dukh diya, aur unhen luteron ke háthon men giriftár karwáyá, yahán tak kí us ne un ko apne áge se dúr kar diya.

21 Aur us ne Isráel ko Dáúd ke gharáne se chák karke judá kiya; aur unhen ne Nabát ke bete Yarubi'ám ko bádsáh kiya; aur Yarubi'ám ne Isráelion ko KHUDÁWAND kí pairaui se báz rakhá, aur un se bará gunáh karwáyá.

22 Aur baní Isráel un sab gunáhon men, jo Yarubi'ám ne kiye, us ke pairau húe; we un se báz na áe;

23 Yahán tak kí KHUDÁWAND ne baní Isráel ko apne áge se khárij kar diya, jaisá us ne apne sáre bandon kí ma'rífat se, jo nabí the, farmáyá thá. Yúnhin baní Isráel apní mamlukat se khárij hoke Asúr men asir ho gaye, jaisá kí áj ke din hain.

24 ¶ Aur sháh i Asúr ne Bábul ke,

aur Kútah ke, aur 'Awá ke, aur Hamát ke, aur Sifrwáim ke logon ko láke Samrún kí bastion men baní Isráel kí jagah basáyá: so we Samrún ke málik húe, aur us ke shahron men base.

25 Aur aisá húa, kí shurú'men jab á base, to KHUDÁWAND se na dare: so KHUDÁWAND ne un ke darmiyán sheron ko bhejá, aur unhen ne un men se bázon ko mára.

26 Is liye unhen ne sháh i Asúr ko yún khabar pahunchái, kí Wegurohen, jinhen tú ne le jáke Samrún kí bastion men basáyá hai, us mulk ke KHUDÁ ke tariqe se wáqif nahín: chunánci us ne un men sher bheje hain, aur dekh, we unhen phárte hain, is liye kí us sarzamin ke KHUDÁ ke tariqe ko jántin nahín.

27 Tab Asúr ke bádsáh ne hukm kiya, aur kahá, kí Un káhinon men se, jinhen tum wahán se yahán le áe ho, kisi ko wahán le jáo, kí we jáke wahin rahen, aur wuh unhen us sarzamin ke KHUDÁ ke tariqe ká hál sikháwe.

28 So un káhinon men se, jinhen we Samrún se le gaye the, ek áya, aur Baitel men rahá: aur us ne unhen batláya, kí un ko KHUDÁWAND se kýúnkar darna cháhiye.

29 Tis par bhí har ek guroh ne apne apne taur ke ma'búd banáe, aur un únche makánon men, jo Samrúnion ne biná kiye the, rakhe, har ek qaum ne apne apne shahron men, kí jin men we rahte the.

30 Bábulion ne Sukkát i Banát banáe, aur Kútion ne Naiyirgul, aur Hamátion ne Asímá,

31 Aur 'Awáion ne Nibház aur Tartáq banáyá, aur Sifrwáimion ne apne beton ko Adrammalik ke liye aur 'Anammalik ke liye, jo un ke ma'búd the, ág men jaláyá.

32 So we KHUDÁWAND se bhí darte the, aur unhen ne apne liye kamzát

logon men se leke únche makánon ke káhin banáe : aur we un ke liye únche makánon par ke butkhánon men qurbánián guzránte the.

33 Yún we KHUDÁWAND se bhí darte the, aur apne ma'búdon kí bhí, un logon ke taur par jo unhen wahán se asír karke le gaye, parastish karte the.

34 So áj ke din tak, we agle dastúr par chalte haiñ : we KHUDÁWAND se darte nahín, aur un ke qánúnnon, aur un kí rasmnon aur us shar'a aur hukmon par nahín chalte, jo KHUDÁWAND ne baní Ya'qúb ke liye, jis ká nám us ne Isráel rakhá, muqarrar kiye ;

35 Aur jin se KHUDÁWAND ne 'ahd kiyá, aur jinhen tákid karke kahá, ki 'Tum gair-ma'búdon se na daro, aur un ke áge síjda na karo, aur un kí parastish na karo, aur na un ke liye qurbánián guzráno ;

36 Balki tum KHUDÁWAND se, jo apní bari qúwat se, aur barháe hñe bázu se, tum ko zanín i Misr se báhar nikál láyá, darte raho, tum usí kí parastish kijiyo, aur usí ke liye qurbánián guzrániyo.

37 Aur tum un qánúnnon, aur rasmnon, aur shari'aton, aur hukmon ko, jo us ne tumháre liye qalamband kiye, un par muláhaza karke sadá ko hifz kijiyo ; aur tum gair-ma'búdon se mat dáriyo ;

38 Aur us 'ahd ko, jo main ne tum se kiyá hai, tum mat bhúliyo ; aur gair-ma'búdon ká khauf mat kijiyo :

39 Balki tum KHUDÁWAND apne hí Khudá ká khauf kijiyo ; ki wuhí tum ko tumháre sáre dushmanon ke háth se rihái degá.

40 Lekin unhon ne na suná, balki apne agle dastúron par 'amal kiyá.

41 Chunánchi un gurohon ne, aur un ke farzandon ne, aur un ke farzandon ke farzandon ne, KHUDÁWAND ká bhí dar rakhá, aur apní khodí húi múraton kí bhí bandagí kí ; jis tarah

un ke bápdađe 'amal karte the, we bhí áj ke din tak karte haiñ.

XVIII BA'B.

PAR aisá húa, kí sháh Ailáh ke bete Húsí'a kí saltanat ke tisre sál sháh i Yahúdáh A'khaz ká betá Hizqiyáh bádsháh húa.

2 Aur jab kí wuh bádsháhát karne lagá, to pachis baras ká thá ; aur us ne untis baras Yarúsalam men bádsháhát kí. Us kí má ká nám Abí thá, jo Zakariyáh kí betí thí.

3 Us ne apne báp Dáúd ke mánind KHUDÁWAND ke huzúr sab bát men nekokári kí :

4 ¶ Ki us ne únche makánon ko dhá diyá, aur múraton ko torá, aur Yasiraton ko kát dálá ; aur us ne pitái ke sámp ko, jo Músá ne banáyá thá. torke chaknáchúr kiyá ; kyúñki baní Isráel un dinon tak us ke áge khush-búíán jaláte the ; aur us ne us ká nám Nalúshítan rakhá.

5 Aur us ne KHUDÁWAND Isráel ke Khudá par tawakkul kiyá, aisá kí ba'd us ke Yahúdáh ke sab bádsháhon men waisá ek na húa, aur na us se áge koi húa thá.

6 Wuh KHUDÁWAND se líptá rahá, aur us kí pairaui karne se báz na áyá ; balki us ne us ke hukmon ko, jo KHUDÁWAND ne Músá ko diye the, hifz kiyá.

7 Aur KHUDÁWAND us ke sáth thá ; wuh jidhár ko gayá, kámyáb rahá : aur sháh i Asúr se bági húa, aur us kí khdmat na kí.

8 Us ne Filistíon ko, 'Azah tak, aur un kí sarhaddon kí intihá tak, nigahbanon ke burj se leke muhkam shahr tak, mará.

9 ¶ Aur aisá húa, kí sháh i Hizqiyáh kí saltanat ke chauthe baras, jo sháh i Isráel Ailáh ke bete Húsí'a kí bádsháhát ká sátwán baras thá, sháh i Asúr Salmanazar ne Samrán pár chapháí kí, aur us ká muhásara kiyá.

10 Aur tisre sál ke ákhir unhon ne us ko le liyá: hán, Hizqiyáh kí saltanat ke chhathe sál, jo sháh i Isráel Húsá' kí bádsháhát ká nauwán baras hai, Samrún le liyá gayá.

11 Aur sháh i Asúr Isráel ko wahán se pakarke Asúr ko le gayá, aur unhen Khalah aur Khábúr men, Jauzán kí nahr ke kanáre par, Mádi kí bastion ke bich rakhá.

12 Yih is liye húa, ki unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá kí bát na máni, par us ke 'ahd se, aur us sab se, jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne farmáyá thá, 'udúl kiya, ki na us kí sunne, aur na use 'amal men láne ko cháhthe the.

13 ¶ Aur Hizqiyáh bádsháh kí saltanat ke chaudahwón baras yún núá, ki Asúr ká bádsháh Sanherib Yahúdáh ke sab hasin shahron par charhá, aur us ne unhen le liyá.

14 Tab sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne sháh i Asúr ko, jo Lakis men thá, rih kahlá bhejá, ki Mujh se khatá húa; ab meri taraf se phir já, aur jo kuchh khiráj ki tú mujh par dharegá, use main uthá lúngá. So Asúr ke bádsháh ne tin sau qintár rúpá, aur tis qintár soná, sháh i Yahúdáh par muqarrar kiya.

15 Tab Hizqiyáh ne sára rúpá, jo KHUDÁWAND ke ghar, aur sháh ke qasr ke khazáne men maujúd thá, leke use diya.

16 Us waqt Hizqiyáh ne KHUDÁWAND kí haikal ke darwázon ká, aur sutúnon par ká soná, jo sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne lagáyá thá, chhilá, aur Asúr ke bádsháh ko diya.

17 ¶ Ba'd us ke sháh i Asúr ne Tartán, aur Rab-Sáris, aur Rab-Sáqí ko, Lakis se barí fauj aur bhári lashkar ke sáth bádsháh Hizqiyáh pás bhejá, ki Yarásalam par charháí karen. So we charhe, aur Yarásalam ko áe. Aur áke us kunj kí nahr par, jo dhobion ke máldán kí ráh men hai, kharé rahe.

18 Aur jab unhon ne bádsháh ko pukará, to Khilqiyáh ká betá Iliyáqim, jo ghar ká diwán thá, aur Shabnah mutasaddi, aur A'saf muhárib ká betá Yúakh, un pás báhar áe.

19 Aur Rab-Sáqí ne unhen kahá, Tum jáke Hizqiyáh se kaho, ki Bádsháh i 'Azim, Asúr ká bádsháh, yún farmátá hai, ki Wuh kaun sá takya hai, ki jis par tujhe i'atimád hai?

20 Tú ne jo kahá, (lekin wuh faqat munh kí bát hai,) ki Mujh men maslahat aur jang kí qúwat maujúd hai. So ab tú kis par i'atimád rakhtá hai, ki tú ne mujh se sarkashí kí?

21 Dekh, tujhe Misr ke 'asá par, us masle hús sarkande par, bharosá hai: us par to agar koi tek kare, to wuh us ke háth men garegá aur use chubhegá: so sháh i Misr Fira'un un sab ke sáth, jo us par bharosá rakhte hai, aisá hi hai.

22 Aur agar tum mujhe kahte ho, ki Hamará tawakkul KHUDÁWAND hamáre Khudá par hai: kyá wuhí nahin, ki jis ke únche makán, aur jis ke mazbah, Hizqiyáh ne dúr kar dále, aur Yahúdáh aur Yarásalam ko kahá, Tum Yarásalam men is mazbah ke áge parastish karo?

23 Pas mere khudáwánd sháh i Asúr ko girau dijiye, aur main tujhe do hazár ghore dúngá, basharte ki tú apni taraf se un par sawáron ko charhá sake.

24 Is hálát men, tú kyúnkar mere khudáwánd ke kamtarin mulázimon ke ek sardár ká bhí munh phirá sake, aur garion aur sawáron ke wáste Misr ká bharosá rakho?

25 Aur kyá main is makán ke gárat karne ko, KHUDÁWAND ko be-hukim, charh áyá hún? KHUDÁWAND ne to mujhe farmáyá, ki Ús mulk par charh, aur use gárat kar.

26 Tab Iliyáqim bin Khilqiyáh, aur Shabnah, aur Yúakh ne, Rab-Sáqí se 'arz kí, ki Arámí bolí men apne chá-

karon se kalám kijiye, ki yih bolí ham samajhte hai; aur un logon ke áge jo diwár par charhe haiñ Yahúdí lugat men ham se báten na kijiye.

27 Tab Rab-Sáqí ne un se kahá, Kyá mere khudáwánd ne mujh ko tere khudáwánd pás, yá tujh pás, yih báten kahne ko bhejá hai? kyá us ne mujhe un logon pás, jo shahrpanáh par baithé haiñ, nahín bhejá, ki we tumháre sáth apní gúh kháwen, aur apná pesháb piwen?

28 Phir Rab-Sáqí khará húa, aur Yahúdí lugat men chilláke bolá, aur yún kahá, Are tum, bádsháh i 'azím, sháh i Asúr, ká kalám suno:

29 Sháh yún farmatá hai, ki Hiz-qiyáh tum ko fareb na dene páwe; kyúnki wuh tunhen us ke háth se rihái nahín de sakegá.

30 Aur KHUDÁWAND par tawakkul karne kí bábat us kí na máno, jab kahtá, ki KHUDÁWAND yaqinan ham ko rihái degá, aur yih shahr sháh i Asúr ke háth hawále na kiyá jáwegá.

31 Hizqiyáh kí na suno: ki sháh i Asúr yún farmatá hai, ki Nazrána deke mujh se 'ahd karo, aur nikalke mujh pás áo, aur tab hí tum men se har ek apne ták, aur har ek apne anjir ke darakht ká mewa kháwe, aur apne hauz ká pání piwe:

32 Jab tak kí main áún, aur tum ko yahán se ek sarzamín men, jo tumháre mulk ke manind hai, le jáún; ki wuh galla aur mai kí sarzamín hai; wuh rotí aur tákistan ká mulk hai; wuh zaitúni tel aur shahd ká mulk hai; ki tum jó aur na maro: aur Hizqiyáh kí na suno, jab wuh tum ko targib dewe, aur kahe, ki KHUDÁWAND ham ko rihái degá.

33 Kyá gurohon ke ma'búdon men se kisi ne bhí apní sarzamín ko Asúr ke bádsháh ke háth se chhuráyá hai?

34 Hamát aur Arfád ke ma'búdi kahán hai? aur Sifwám aur Hen'a aur Iswáh ke ma'búdi kahán hai? kyá

unhon ne Samrún ko mere háth se chhuráyá hai?

35 Un mulkon ke sab ma'búdon ke darmiyán wuh kaun sá hai, jis ne apná mulk mere háth se chhuráyá, ki KHUDÁWAND bhí Yarúsalam mere háth se chhuráwegá?

36 Par log chup ho rahe, aur us ko jawáb men ek bát bhí na kahi: kyúnki bádsháh ká hukm yún thá, ki Use jawáb mat do.

37 Aur Khilqiyáh ká betá Iliyáqím, jo ghar ká diwán thá, aur Shabnah mutasaddí, aur A'saf muhásib ká betá Yúakh, apne kapre chák kiye hús, Hizqiyáh pás áe, aur Rab-Sáqí kí báten use sunáin.

XIX BÁT.

AUR aisá húa, ki Hizqiyáh bádsháh ne yih sunke apne kapre pháre, aur tát urhá, aur KHUDÁWAND ke ghar men gayá.

2 Aur us ne ghar ke diwán Iliyáqím, aur Shabnah mutasaddí, aur káhinon ke buzurgon ko, tát urháke Amús ke bete Yas'aiyáh nabi pás bhejá.

3 So unhon ne use kahá, Hizqiyáh yún kahtá hai, ki A'j ká din dukh, aur malámat, aur kufr ká din hai: kyúnki larke paidá hone par haiñ, aur janwáne ká zor nahín.

4 Sháyad kí KHUDÁWAND terá Khudá Rab-Sáqí kí sab báten sune, jise us ke sáhib, Asúr ko bádsháh, ne bhejá, ki zinda Khudá par malámat kare, aur un báton ke sabab, jo KHUDÁWAND tere Khudá ne suni haiñ, ilzám dewe. Pas tú us baqiya ke wáste, jo chhorá gayá hai, du'a men áwáz buland kar.

5 Pas, sháh i Hizqiyáh ke mulázim Yas'aiyáh pás áe.

6 Aur Yas'aiyáh ne unhen farmáyá, ki Tum apne áqá se yún kaho, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú un báton se, jo tú ne sunín, jinhen sháh i Asúr ke mulázimon ne kahke meri takfir kí, hirásán mat ho.

7 Dekh, kí main us par ek jhonká

bhejúngá, aur wuh ek afwáh sunke apní mamlukat ko phir jáogá: aur main use usí sarzamín men talwár se marwá dálúngá.

8 ¶ So Rab-Sáqí phir gayá; aur us ne sháh i Asúr ko Libnah se larthe páyá, ki use khabar pahunchí thí ki wuh Bakis se kúch kar gayá;

9 Aur wahán jab use Habsh ke bádsháh Tirháqah kí khabar húi, ki dekh, wuh tujh par lashkar-kashí karne áta hai, tab us ne phir elchí bhejkar Hizziyáh se paigám kiyá, aur kahá,

10 Ki sháh i Yahúdá Hizziyáh se kaho, ki Terá Khudá, jis par tú takyá kartá hai, is báat men tujhe fareb na de, ki Yarásalam sháh i Asúr ke qabze men kiyá na jáogá.

11 Dekh, tú ne suná hai, ki Asúr ke bádsháhon ne sáre mulkon ko kyá kiyá, ki sab ko bilkull gárat kar dálá: so kyá tú riháí pá saktá hai?

12 Kyá us gurohon ke ma'búdon ne un ko, ki jinhon mere bápádón ne halák kiyá, ya'ne Jauzán, aur Harrán, aur Rasaf, aur Tillasár men bani 'Adan ko, chhuráyá hai?

13 Hamát ká bádsháh, aur Arfád ká bádsháh, Qarya-Sifrwáim, aur Hen'a, aur 'Iwáh ke bádsháh, kahán hain?

14 ¶ So Hizziyáh ne elchíon ke háth se náma liyá, aur use parhá; aur Hizziyáh uthke KHUDÁWAND ke ghar men dákhil húa, aur KHUDÁWAND ke áge use khol diyá.

15 Aur Hizziyáh ne KHUDÁWAND ke áge du'á mángí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, jo karúbon ke darmiyán sukúnat kartá. tú hí akelá zamín kí sári mamlukaton ká Khudá hai; tú hí ne ásmán o zamín ko paidá kiyá.

16 Ai KHUDÁWAND, kán dhar, aur sun; ai KHUDÁWAND, apní ánkhen khol, aur dekh; aur Sanherib kí un sab báton ko, jis ne is ádmí ko bhejá, tá ki zinda Khudá ko malámat kare, sun le.

17 Sach hai, ai KHUDÁWAND, ki Asúr ke bádsháhon ne logon ko un ke mulkon samet kharáb kiyá,

18 Aur un ke ma'búdon ko ág men dálá; ki we khudá na the, balki ádmíon kí dastkári the, lakrí, aur patthar: so unhon ne unhen faná kiyá.

19 Aur ab, ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú ham ko us ke háth se bachá líjiye, tá ki zamín kí sári bádsháhaten yaqín kar jánen, ki tú hí akelá KHUDÁWAND Khudá hai.

20 ¶ Tab Amús ke bete Yas'niyáh ne Hizziyáh ko kahlá bhejá, kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá hai, ki Tú ne du'á men jo kuchh sháh i Asúr Sanherib kí mukhálafat men mujh se mángá hai, main ne suná.

21 Yih wuh kalám hai, jo KHUDÁWAND ne us ke haqq men farináyá; Saihún kí bákira betí ne tujh ko haqír jáná, aur tujh par hansí; hán, Yarásalam kí betí ne tujh par sí-dhuná.

22 Tú ne kis ko malámat, aur kis kí tú ne takfír kí? kis par tú ne apní áwáz buland kí, aur ánkhen úpar utháin? hán, Isráel ke Quddús par.

23 Tú ne apne qásidon kí wasálat se KHUDÁWAND ko malámat kí, aur kahá, Main apní be-shumár gáríon se paháron kí úncháí par, aur Lubnán kí dámanon par, chaph áyá hún: aur wahán ke saron ke únche peron aur sanaubar ke kbásse darakhthon ko káí dálúngá, aur us kí sarhaddon ke musáfir-khánon men, aur us ke zarkhez maidán ke ban men, ghusá chalá jáúngá.

24 Main ne khodá, aur gair ká pání piyá, aur main ne apne pánwon ke talwon se ghère hús shahron kí sab nahr nálon ko sukhá dálá.

25 Kyá tú bahut din se sun na chuká, kí main hí ne yih kiyá, aur kí qadím zamánon se main hí ne yih banáyá? mere hí intizám se yih húa,

ki tú ghere hús shahron ko gárat karne aur dher kar dene ke liye maujúd rahá.

26 So wahán ke basnewále kamzor hús, aur ghabrá gaye, aur sharminda hús; we aise the, jaise ki maidán kí ghás yá sabzí, yá jaise ki chhaton par kí ghás jo pukhta hone se peshtar súkh játi hai.

27 Main terá thikáná, aur terá báhar jáná, aur andar áná, aur terí khafagí, jo mujh par húi, jántá hún.

28 Pás is liye kí tere qahr kí, jo tú ne mujh par kiyá, aur tere hangáme kí, khabar mere kánon tak pahunchí, so main apná kántá terí nák men márúngá, aur apní lagám tere labon ke darmiyán dúngá; aur tú jis ráh se áyá hai, main tujhe usí ráh se pherúngá.

29 Ab tere liye yihí nishán hai, ki tum is baras we chizen, jo azkhud ugtí hain, kháoge, aur दूसरे साल भी wuhí chizen jo un se paidá hon; aur tisre sál tum booge, aur kátoge, aur tákistán lagáoge, aur us ke phal kháoge.

30 Aur wuh baqiya, jo Yahúdáh ke gharáno se bach rahá, phir niche jar pakregá, aur úpar phalegá.

31 Kí ek baqiya Yarusalam se, aur we jo bach rahe hain, koh i Siahún se, khurúj karenge; KHUDÁWAND kí gai-yúrí aisá karegi.

32 So KHUDÁWAND sháh i Asúr ke haqq men yún farmatá hai, ki Wuh is shahr men dákhil na hogá, na yahán tír chaláwegá, na sipar pakarke us ke sámhne áwegá, aur na us ke muqábil damdama bándhégá;

33 Balki jis ráh se wuh áyá, usí ráh se phir jáegá; aur is shahr men dákhil na hogá, KHUDÁWAND farmatá hai;

34 Kí main apne liye, aur apne bande Dáúd ke liye, is shahr ke bacháne ke wáste us kí pushtí karúngá.

35 ¶ So usí rát ko aisá húa, ki KHUDÁWAND ke firishte ne nikalke

Asúr kí lashkargáh men ek lákh pachási hazár ádmí ján se máre: we jo subh sawere uthe, to dekho, ki we sab mare pare the.

36 Tab sháh i Sanherib ne kúch kiyá, aur chalá gayá, aur phir gayá, aur Ninawáh men á rahá.

37 Aur aisá húa, ki jis waqt wuh apne ma'búd Nisrúk ke ghar men pújá kartá thá, us waqt Adrammalik aur Sárazar us ke beton ne use talwár se qatl kiyá: aur we khud bhágke Arárák kí sarzamín ko gaye. Aur Asar-Haddún, us ká betá, us kí jagah bádsháh húa.

XX BA'B.

UNHIN dinon men Hizqiyáh ko maut kí bímárí húi. Tab Amús ká betá Yas'aiyáh us pás áyá, aur use kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú apne ghar kí bábat wasiyat kar; is liye ki tú mar jáegá, aur na jiegá.

2 Tab Hizqiyáh ne apná munh diwár kí taraf kiyá, aur KHUDÁWAND se du'á mángí, aur kahá:

3 Ai KHUDÁWAND, main tujh se minnat kartá, ki ab yád farmáíye, ki main kyúnkar rástí aur dil ke kámil shauq se tere ágo chaltá phirtá rahá, aur jo terí nigáh men achchhá thá, wuhí main ne kiyá. Aur Hizqiyáh zár zár royá.

4 Aur peshtar us ke ki Yas'aiyáh ghar ke darmiyání sahn men nikle, aisá húa, ki KHUDÁWAND ká kalám us par názil húa, aur us ne kahá,

5 Tá phir já, aur Hizqiyáh ko, jo mere logon ká sardár hai, kah, ki KHUDÁWAND tere báp Dáúd ká Khudá yún farmatá hai, ki Main ne terí du'á suní, aur main ne tere ánsdon ko dekhá: dekh, main tujhe shifá dúngá, aur tisre din tú KHUDÁWAND ke ghar men charh áwegá.

6 Aur main terí 'umr pandrah baras barháúngá, aur main tujh ko, aur is shahr ko, Asúr ke bádsháh ke háth se riháí dúngá, aur apne liye, aur

apne bande Dáúd ke liye, is shahr kí pushtí karúngá.

7 Aur Yas'aiyáh ne kahá, Anjir kí pikiyá lo : so unhon ne lí, aur use us phore par rakhá, aur wuh changá ho gayá.

8 ¶ Tab Hizqiyáh ne Yas'aiyáh se kahá, Us kí kyá nisháni hai, kí KHUDÁWAND mujhe sihhát bakhshegá, aur main tísre din KHUDÁWAND ke ghar charh jáúngá ?

9 Yas'aiyáh bolá, KHUDÁWAND kí taraf se us ká nishán jo KHUDÁWAND apne wa'da ko púrá karegá tere liye yih hai, kí sáya yá das darje áge ko jáwe, yá das darje piche ko phir jáwe ?

10 Tab Hizqiyáh ne jawáb diyá, Yih to chhotí bát hai, kí sáya das darje áge ko jáwe; so yún nahín, balki aisá ho, kí sáya das darje piche ko phir jáwe.

11 Tab Yas'aiyáh nabí ne KHUDÁWAND se du'á mángí : so us ne sáye ko Akhaz kí dhúp-gharí men das darje piche phiriyá, un darjon men kí jin se dhal gayá thá.

12 ¶ Us waqt sháh i Bábul Bará-dak-Baladán bin Baladán ne náma aur hadya Hizqiyáh ko bhejá : kí us ne suná thá, kí Hizqiyáh bímár húa thá.

13 So Hizqiyáh ne un kí báten sunín; aur us ne apná sárá ghar aur us kí nafis chízen, rúpá, aur soná, aur masálíh, aur qimatí 'itr, aur apná silah-khána, aur har ek chíz jo us ke khazáne men páí gayín, un ko dikh-láín : aur us ke ghar men, us kí sári mamlukat men, aisi koi chíz na thí, jo Hizqiyáh ne un ko na dikhlaí ho.

14 ¶ Tab Yas'aiyáh nabí Hizqiyáh bádsháh pás áyá, aur use kahá, kí Un logon ne kyá kahá? aur ye kahán se tujh pás áe? Hizqiyáh ne kahá, Ye ba'id mulk se, Bábul hí se, mujh pás áe hain.

15 Phir us ne púchhá, Unhon ne tere ghar men kyá dekhá? Hizqiyáh

bolá, Unhon ne sab, jo kuchh kí mere ghar men hai, dekhá; mere khazáne men aisi koi chíz na rahí, jo main ne unhen na dikhlaí.

16 Tab Yas'aiyáh ne Hizqiyáh se kahá, KHUDÁWAND ká kalám sun.

17 Dekh, we din áte hain, kí sab jo kuchh tere ghar men hai, aur jo kuchh kí tere bápádáon ne áj ke din tak jam'a kar rakhá hai, sab Bábul ko le jáenge; kuchh báqí na rahegá, KHUDÁWAND farmátá hai.

18 Aur tere beton men se, jo tujh se niklenge, aur tere hí nutfé se paidá hongé, asir ho jáenge; aur we sháh i Bábul ke mahallon men khwájasará hongé.

19 Hizqiyáh ne Yas'aiyáh se kahá, KHUDÁWAND ká kalám, jo tú ne kahá hai, bhalá hai. Phir us ne kahá, Kyá bhalá nahín, agur mere jine tak amin aur amán rahe ?

20 ¶ Hizqiyáh ká báqí ahwál, aur us kí quwat ká zikr, kí kyúnkar us ne kund aur táláb banáyá, aur shahr men nahr láyá, kyá sháhán i Yahúdáh kí tawárikh men likhá húa nahín hai ?

21 Aur Hizqiyáh ne apne bápádáon men shámil hoke áram kiyá : aur us ká betá Munassí us kí jagah bádsháh húa.

XXI BAT.

JAB Munassí bádsháh húa, to wuh bárah baras ká thá : us ne pachpan baras Yarusálam men bádsháhát kí. Us kí má ká nám Hizzibáh thá.

2 Us ne un qaumon ke nafratí kám ke muwáfiq, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke áge se dáfa kiyá, KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

3 Kyúnki us ne un únche makánon ko, jinhen us ke báp Hizqiyáh ne dháyá thá, phir biná kiyá; aur Ba'al ke liye mazbah utháe, aur Yasírat banáí, jis tarah se kí sháh i Isráel Akhiab ne kiyá thá; aur ásmán kí sári fauj kí parastish kí, aur un kí bandagí kí.

4 Aur us ne KHUDÁWAND ke us ghar men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne farmáyá thá, ki main Yarásalam men apná nám rakhúngá, mazbah banáe.

5 Aur us ne ásmán kí sárí fauj ke liye mazbah KHUDÁWAND ke ghar ke donon sahnon men biná kiye.

6 Aur us ne apne beté ko ág men guzárá, aur sa'aton ko máná, aur jádúgarí kí, aur dewon aur afsúngaron se yári kí; us ne KHUDÁWAND ke áge us ko gussa diláne ke liye barí sharárat kí.

7 Aur us ne Yasírat kí mírat ko, jo us ne banáí, us ghar men nash kiyá, jis kí bábat KHUDÁWAND ne Dáúid ko, aur us ke beté Sulaimán ko, kahá thá, ki isí ghar men, aur Yarásalam men, jise main ne baní Isráel ke sáre firqon men se chun liyá hai, main apná nám abad tak rakhúngá:

8 Aur main baní Isráel ke páñwon ko is sarzamín se, jo main ne un ke bápádáon ko 'ináyat kí hai, kabhi na talwáúngá, magar is shart par, kí we un báton ko, jo main ne unhen farmáín, aur us sab shari'at ko, jo mere bande Músá ne un par jatá dí thí, 'amal men láwen.

9 Par we shanawá na húe: aur Munassí ne unhen yahn tak bhat-káyá, kí unhon ne un gurohon kí nisbat, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sámhne nábúid kiyá, ziyáda badkári kí.

10 ¶ Chunáuchi KHUDÁWAND ne apne bandon nabion kí ma'rifat se farmáyá;

11 Is liye kí sháh i Yahúdáh Munassí ne nafratí kám kiye, aur Amúrión kí nisbat, jo us se peshtar the, badtar 'amal kiye, aur Yahúdáh se bhí apne buton ko sabab gunáh karwáe:

12 Is liye KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne yún farmáyá, Dekho, main Yarásalam aur Yahúdáh par aisi balá bhejtá hún, kí us kí khabar jis ke

kán tak pahunchegí, us ke donon kán jhanjhaná uthenge.

13 Aur main Yarásalam par Samrún kí rassí, aur Akhiab ke gharáne ká sábul, us par dálúngá; aur main Yarásalam ko yún sáf karúngá, jis tarah koí tháli ko sáf kare, jo kí sáf bhí kare aur ultá bhí dewe.

14 Aur main apní mirás ke báqí logon ko tark karúngá, aur unhen un ke dushmanon ke háthon men hawála karúngá; aur we apne dushmanon ke liye shikár aur lút hongé:

15 Kyúñki unhon ne mere huzúr badí kí; aur jis din se un ke bápádáe Misr se nikle, áj ke din tak, unhon ne mujhe gussa diláyá kiyá.

16 'Aláwa us ke, Munassí ne, us gunáh ke siwá, kí us ne Yahúdáh ko gunráh karke KHUDÁWAND ke huzúr us se badkárián karwáín, yahn tak be-gunáhon ke kháu kiye, kí Yarásalam is síre se leke us síre tak bhar gayá.

17 ¶ Ab Munassí ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur yih kí us ne kaisá gunáh kiyá, so kyá wuh baní Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá húa nahín?

18 Aur Munassí ne 'apne bápádáon ke darmiyán áram kiyá, aur apne ghar ke bág men, jo 'Uzzá ká bág hai, gárá gayá: aur us ká betá Amún us kí jagah bádsháh húa.

19 Aur Amún, jab takht par baithá, to báis baras ká thá. Us ne Yarásalam men do baras bádsháhát kí. Us kí má ká nám Musallimat thá, jo Harús Yutbahí kí betí thí.

20 Aur jaisá us ke báp Munassí ne kiyá, us ne bhí KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

21 Aur wuh apne báp kí sárí ráhon par chalaí, aur us ke báp ne jin buton kí bandagí aur parastish kí, us ne bhí un kí bandagí kí.

22 Aur us ne KHUDÁWAND apne

bápdádon ke Khudá ko tark kiyá, aur KHUDÁWAND kí ráh par na chala.

23 ¶ Aḡhir ko, Amún ke kḡhádimon ne us ke barkḡhiláf bandish bándhí thí. aur bádsháh ko us ke qasr men qatl kiyá.

24 Aur mulk kí ra'aiyat ne un sab ko qatl kiyá, kí jinhon ne Amún bádsháh ke barkḡhiláf bandish bándhí thí. Aur mulk ke logon ne us ke bete Yúsiyáh ko us kí jagah bádsháh kiyá.

25 Aur Amún ke báqí a'amál, jo us ne kiye, so kyá Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikḡh kí kitáb men likhe húe nahín haín?

26 Aur wuh apne gor men 'Uzzá ke bág ke darmiyan gárá gayá: aur us ká betá Yúsiyáh us kí jagah bádsháh húa.

XXII BA'B.

JAB Yúsiyáh takht par baithá, to áth baras ká thá; us ne iktis baras Yarusalam men saltanat kí. Us kí má ká nám Jadidah thá, jo Busqatí 'Adáyáh kí betí thí.

2 Us ne we kán kiye, jo KHUDÁWAND kí nigáh men bhalo the, aur apne báp Dáúd kí sári ráhon par chala, aur dahne yá báen mutlaq na muirá.

3 ¶ Aur Yúsiyáh bádsháh kí saltanat ke athárahwen baras aisá húa, kí bádsháh ne Sáfan bin Asaliyáh bin Masullám kátib ko yún kahke KHUDÁWAND ke ghar ko bhejá;

4 Kí tú Kḡhilqiyáh sardár káhin pás já, aur use kah, kí Us chándí ká, jo KHUDÁWAND ke ghar men láí jáí hai, aur jise darbánon ne logon se leke jam'a kiyá hai, hisáb kar.

5 Aur wuh mublag un kárguzáron ko, jo KHUDÁWAND ke ghar ke nigahbán haín, dewe, kí we use un kárigaron ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men kám karte haín, den, kí ghar ke daráron kí marammat howe;

6 Ya'ne barḡhaion, aur mi'amáron, aur sang-taráshon ko, aur lakríon aur

taráshe húe pattharon ke mol leno ko, kí ghar kí marammat ho.

7 Lekin wuh naqdí, jo un ke háth men dí jáí thí, kabhú us ká hisáb un se liyá na jáí thá, is liye kí we amánatdári se kám karte the.

8 ¶ Aur sardár káhin Kḡhilqiyáh ne Sáfan kátib ko kahá, Main ne KHUDÁWAND ke ghar men Tauret kí kitáb páí hai. Aur Kḡhilqiyáh ne wuh kitáb Sáfan ko dí, so us ne parhí.

9 Aur Sáfan kátib bádsháh pás áyá, aur bádsháh ko kḡhabar dí, kí Teie kḡhádimon ne wuh naqdí, jo ghar men manjúd thí, jam'a kí, aur un kárguzáron ke háth men supurd kí, jo KHUDÁWAND ke ghar ke nigahbán haín.

10 Ab Sáfan kátib ne bádsháh par záhir karke us se kahá, kí Kḡhilqiyáh káhin ne mujhe yih kitáb dí. Aur Sáfan ne use bádsháh ke huzúr parhá.

11 Aur aisá húa, kí jab bádsháh ne Tauret kí kitáb kí báten sunín, to apne kapre pháre;

12 Aur Kḡhilqiyáh káhin, aur Sáfan ke bete Aḡhiqám, aur Mikáyáh ke bete 'Akbúr, aur Sáfan kátib, aur 'Asáyáh ko, jo sháh ká mulázim thá, farmáyá, kí

13 Tum jáo, aur merí, aur sab logon kí, aur sáre Yahúdáh kí bábat KHUDÁWAND se púchho, kí Is kitáb men, jo milí, ye kaisí báten haín? kí KHUDÁWAND ká gussa ham par nipat bharká hai, kí hamáre bápdádon ne is kitáb kí báton par kán na lagáyá, aur jo kuchh us men likhá hai us ke mutábíq kuchh na kiyá.

14 Tab Kḡhilqiyáh káhin, aur Aḡhiqám, aur 'Akbúr, aur Sáfan, aur 'Asáyáh, Khuldhá nabiya pás gaye, jo toshakhána ke dároga Salúm bin Tiqwah bin Kḡharkhas kí jorí thí; (kí wuh Yarusalam ke bích Mishnah náme mahalle men rahtí thí;) so unhon ne us se báten kí.

15 ¶ Tab us ne unhen kahá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá

hai, ki Tum us shakhs-se, jis ne tumhen mujh pás bhejá hai, kaho,

16 Ki **KHUDÁWAND** yún farmatá hai, Main un sab báton ke mutábíq, jinhen sháh i Yahúdáh ne kitáb men parhá hai, is maqám par, aur un par, jo is maqám men rahte hain, balá názil karúngá :

17 Kyúñki unhen ne mujhe tark kiyá, aur gair-ma'búdon ke áge khushbútián jaláin, tá ki apne háthon ke sáre kámon se mujhe gussa diláwen : so merá qahr is maqám par bharkegá, aur ṭhandá na hogá.

18 Lekin sháh i Yahúdáh ko, jis ne tum ko bhejá, ki **KHUDÁWAND** se suwál karo, so tum use kahíyo, ki **KHUDÁWAND** Isráel ká Khudá yún kahtá hai, ki In báton kí bábat, jo tú ne sunin ;

19 Is liye ki terá dil narm hai, aur jab tú ne wuh bát suní, jo main ne is maqám ke aur us-ke báshindon ke haqq men kahí, ki we ek wirána aur la'nati bhí honge, tú ne **KHUDÁWAND** ke áge 'ájizí kí, aur apne kapre pháre, aur mere áge royá ; so main ne bhí teri suní, **KHUDÁWAND** farmatá hai.

20 Is liye dekh, main tujhe tere báp-dádon ke sáth shánil karúngá, aur tú apne gor men salámati se utár diyá jáegá ; aur sári áfat ko, jo mere hukm se is maqám par názil hogí, terí ánkhen na dekhengí. So we yih khabar bádsháh pás láo.

XXIII BA'Ī.

SO bádsháh ne log bheje, aur unhen ne Yahúdáh aur Yarúsalam ke sáre buzurgon ko us ke pás jam'á kiyá.

2 Aur bádsháh **KHUDÁWAND** ke ghar par charḡ gayá ; aur us ke sáth Yahúdáh ke sáre log, aur Yarúsalam ke sáre báshinde, aur káhin, aur nabí, aur sab chhoṭe bare log the ; aur us ne 'ahd kí sári báton us kitáb kí, jo **KHUDÁWAND** ke ghar men milí thí, unhen parḡ sunáin.

3 ¶ Aur bádsháh sutún se lagke khará húa, aur **KHUDÁWAND** ke áge 'ahd kiyá, ki **KHUDÁWAND** kí pairauí kare, aur us ke hukmon, aur us kí shahádaton, aur us ke qánúnon ko, apne sáre dil aur sári ján se hifz kare ; aur is 'ahd kí báton par, jo is kitáb men likhí hain, 'amal kare. Aur sáre log us 'ahd par qáim hue.

4 Phir bádsháh ne sardár káhin Khilqiyáh ko, aur un káhinon ko, jo dúsré darje men the, aur darbánon ko, hukm kiyá, kí sáre bartan, jo Ba'al, aur Yasírat, aur ásmán kí sári fauj ke liye banáe the, **KHUDÁWAND** kí haikal se báhar nikálen ; aur us ne Yarúsalam se báhar hoke Qidrún ke ás pás ke kheton men unhen jalá diyá, aur un kí rákh Baitel ko pahuncháí :

5 Aur un butparast káhinon ko, jinhen sháhán i Yahúdáh ne muqarrar kiyá thá, kí únche makánon par Yahúdáh kí bastion men, aur un makánon men, jo Yarúsalam ke gird o pesh the, khushbútián jaláya karen, un sab samet, jo Ba'al, aur Súraj, aur Chánd, aur Kás-Chakr, aur ásmán ke sáre lashkar, ke liye khushbútián jaláthe the, mauqúf kiyá.

6 Aur us ne Yasírat ko **KHUDÁWAND** ke ghar se Yarúsalam ke báhar Qidrún nahr ke maidán men nikalwáyá, aur use wadí i Qidrún men jalá diyá, aur raundke gard kar diyá, aur us gard ko 'awámm logon kí goron par phenk diyá.

7 Aur gándúnon ke gharon ko, jo **KHUDÁWAND** ke ghar se mile hue the, jin men randián Yasírat ke liye parde bintián thin, dhá diyá.

8 Aur us ne Yahúdáh ke sab shahron se káhinon ko faráham kiyá, aur un sab únche makánon men, jin men káhin khushbútián jaláthe the, Jib'a se Biarsab'a tak, najásat dalwái ; aur us ne un únche makánon ko, jo shahr ke názim Yashú' ke darwáze kí darámad ke báen háth ko the, girá diyá.

9 Par ūnche makānon ke kāshin Yarūsalam men KHUDĀWAND ke mazbah pās an āte the, lekin we fatirī rotī apne bhāion ke sāth kbā lete the.

10 Aur us ne tūfat par, jo Banī Hinnūm kī wādī men hai, najāsāt phinkwāī, tā ki koī Molik ke liye apne betē beṭī ko āg ke darmiyān na guzāre.

11 Aur un ghoron ko, jo Yahūdāh ke bādshāhon ne sūraj kī nazr kiye the, KHUDĀWAND ke ghar ke āstāne ke barābar, aur Nātan-Malik khwā-jasará ke dālān ke nazdik, jo shāhr kī nawāhī men thā, nikālā, aur sūraj kī garjion ko āg se jalā diyā.

12 Aur un mazbahon ko, jo A'khaz ke balākhāne kī chhat par the, jinhen shāhān i Yahūdāh ne binā kiya thā, aur un mazbahon ko, jinhen Munassī ne KHUDĀWAND ke ghar ke do sahnōn men binā kiya thā, bādshāh ne dhā diyā, aur wahān se daurke un ke khāk ko wādī i Qidrūn men phinkwā diyā.

13 Aur bādshāh ne un ūnche makānon par, jo Yarūsalam ke muqābil Koh i Halākat kī dahnī taraf the, jinhen shāh i Isrāel Sulaimān ne Suidānion kī nafratī 'Istārāt, aur Moābion ke nafratī Kamūs, aur banī 'Ammūn ke nafratī Milkum ke liye banāyā thā, najāsāt dālwaī.

14 Aur buton ko chaknāchūr kiya, aur Yasiratōn ko kāt dālā, aur un kī jagah men murdon kī haddiān bhar di.

15 ¶ Us ke siwā us ne Baitel ke mazbah ko, aur us ūnche makān ko, jise Nabāt ke betē Yarubī'ām Isrāelion ke gumrah karnewāle ne banāyā thā, wuhī mazbah, aur wuhī ūnchā makān, donon ko, us ne dhā diyā, aur us ūnche makān men āg lagā di, aur raundte raundte use khāk kar diyā, aur Yasirat ko jalāyā.

16 Aur jāb Yūsiyāh ne munh pherā, us ne pahār par qabron dekhī; to us ne log bhejke un qabron men

kī haddiān nikalwāin, aur mazbah par jalāin, aur un par najāsāt dālī, KHUDĀWAND ke us kalām ke mutābiq, jise mard i Khudā ne pukārke kahā thā, jis ne un bāton kī munādi kī thī.

17 Phir us ne pūchhā, Yih yādgārī kī patthar kyā hai, jise main dekhtā hūn? So shahr ke logon ne use kahā, Yih us mard i Khudā kī gor hai, jis ne Yahūdāh se ākar un kāmōn kī, jo tū ne Baitel ke mazbah se kiye, pukārke khabar di:

18 Tab us ne kahā, Use rahne do; koī us kī haddiōn ko na sarkāwe. So unhon ne us kī haddiān us nabī kī haddiōn ke sāth, jo Samrūn se āyā thā, rahne di.

19 Aur Yūsiyāh ne un sab gharon ko, jo ūnche makānon par Samrūn kī bastiōn men the, jinhen Isrāelī bādshāhon ne binā kiya, tā ki KHUDĀWAND ko gussawar kare, dhā diyā; chunānchī sab, jo kuchh ki us ne Baitel men kiya thā, un ko bhī kiya.

20 Aur ūnche makānon ke sab kāhion ko, jo wahān the, us ne mazbahon par zabh kiya, aur ādmion kī haddiān un par jalāin, aur Yarūsalam ko phirā.

21 ¶ Aur bādshāh ne sāre logon ko hukm kiya, aur kahā, ki KHUDĀWAND apne Khudā ke liye fasah kī 'id karo, jaisā ki is 'ahd kī kitāb men likhā hai.

22 Aur yaqīnan qāzion ke zamāne se leke jo Isrāelion kī 'adālat karte the, Isrāel ke bādshāhon ke sab din, aur Yahūdāh ke bādshāhon ke zamāne tak, aisī 'id i fasah kabhī na hūi thī,

23 Jaisī Yūsiyāh bādshāh ke āthā-rahwen baras men thī, ki usī men Yarūsalam ke bich KHUDĀWAND ke liye 'id i fasah hūi.

24 ¶ Siwā us ke, un ko bhī, jo dewon se yārī, aur afsūngārī karte the, aur mūraton, aur buton, aur sab naf-

ratí chizon ko, jo mulk i Yahúdáh aur Yarusalam men nazar áti thín, Yúsiyáh ne dafa kar diyá, tá ki wuh shari'at kí we báten jo us kitáb men, jise Khilqiyáh káhin ne KHUDÁWAND ke ghar men páyá thá, likhí thín, púri kare.

25 So us kí mánind na agle zamáne men aisá koí bádsháh húa, jo apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apne sáre zor se Músá kí sári shari'at ke mutábíq KHUDÁWAND kí taraf mutawajjih húa; aur na ba'd us ke koí us ke mánind barpá húa.

26 ¶ Báwujud us ke, KHUDÁWAND apne sukht o shadid qahr se, kí jis se us ká gazab baní Yahúdáh par bharká thá, un sári gazab-angez badkárion ke sabab, jin se Munassí ne use nipat ázurda kiyá thá, na phirá.

27 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, kí Main Yahúdáh ko bhí apní ánkhon ke sámhne se us tarah dúr karúngá, jis tarah se kí Isráel ko dúr kiyá; aur main is shahr Yarusalam ko, jise main ne barguzida kiyá, aur is ghar ko, jis kí bábat main ne kahá, kí Merá nám wahín hogá, mardúd karúngá.

28 Aur Yúsiyáh ká baqí ahwál, aur sab jo kuchh kí us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárfkh kí kitáb men likhá húa nahín hai?

29 ¶ Us ke aiyám men sháh i Misr Fira'un-Nikoh Furát kí samt ko Asúr ke bádsháh par chaphá, aur Yúsiyáh bádsháh us ká sámhná karne ke niklá; aur Majiddo men, jis waqt us ká muqábala húa, to us ne use már dála.

30 Aur us ke mulázim us kí lách ko ek gári men dálike Majiddo se Yarusalam men le gaye, aur us ko usí kí qabr men gárá. Aur ahl i mamlukat ne Yúsiyáh ke bete Yahúakhaz ko leke use mamsúh kiyá, aur us ke báp kí jagah use bádsháh kiyá.

31 ¶ Aur Yahúakhaz, jis waqt kí bádsháh húa, us waqt teís baras ká

thá: us ne Yarusalam men tén mahíne bádsháhát kí. Us kíená ká nám Hamútal thá, jo Libnáh ke rahnewále Yaramiyáh kí betí thí.

32 Aur us ne us sab kí mánind, jo us ke bápádáon ne kiyá, KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

33 Aur Fira'un-Nikoh ne use Riblah men, jo zamín i Hamát hai, zanjír se band kiyá; tá kí wuh Yarusalam men saltanat na kare: aur ahl i mamlukat par sau qintár rúpá, aur ek qintár soná, khiráj muqarrar kiyá.

34 Aur Fira'un-Nikoh ne Yúsiyáh ke bete Iliyáqim ko us ke báp Yúsiyáh kí jagah bádsháh kiyá; aur us ká nám badálke Yahúyaqim rakhá, aur Yahúakhaz ko le gayá: so wuh Misr men pahunchke wahán mar gayá.

35 Aur Yahúyaqim ne rúpá aur soná Fira'un ko pahuncháyá; magar Fira'un ke hukm ke mutábíq rúpá dene ke liye us ne mamlukat par khiráj muqarrar kiyá: har ek se, jo us mamlukat ká thá, us khiráj ke muwáfíq jitná us par áta thá, rúpá soná liyá, tá kí Fira'un ko dewe.

36 ¶ Aur Yahúyaqim, jis dín takht par baithá, pachís baras ká thá; us ne Yarusalam men gyárah baras saltanat kí. Us kí má ká nám Zabúdáh thá, jo Rómáh ke Fidáyáh kí betí thí.

37 Us ne bhí us sab kí mánind, jo us ke bápádáon ne kiyá, KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

XXIV BAT.

US ke aiyám men Bábul ká hál-sháh Nabúkadnazar chaph áyá, aur Yahúyaqim tén baras tak us ká tábi' rahá; tab wuh us se phir gayá, aur sarkashí kí.

2 Aur KHUDÁWAND ne Kasdion kí faujen, aur Arám kí faujen, aur Moáb kí faujen, aur baní 'Ammún kí faujen, us par bhejin, aur Yahúdáh par bhí bhejin, tá kí use halák karen, jaisá kí KHUDÁWAND ne apne bandon nabíon kí ma'rifat se farmáyá thá.

3 Yaqínan KHUDÁWAND hi ke hukm se Yahúdáh par yih sab kuchh húa, tá ki unhen apne huzúr se dúr kare, Munassí ke sáre gunáhon ke bá'is, mutábíq us sab ke jo us ne kiyá;

4 Aur un sáre be-gunáhon ke khún ke sabab, jise Munassí ne bahá diyá; kyúñki Munassí ne be-gunáhon ke khún se Yarúsalam ko aisá bhar diyá thá, ki KHUDÁWAND ne na cháhá, ki use mu'áf kare.

5 ¶ Aur Yahúyaqím ká báqí ah-wál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá Yahúdáh ke bádsháhon kí tawá-ríkh kí kitáb men líkhá, húa nahín hai?

6 Aur Yahúyaqím apne báp-ládon men shámil hoke so rahá: aur Yahú-yakím us ká betá us kí jagah bádsháh húa.

7 Ba'd us ke sháh i Misr kabhi phir apní mamlukat se báhar na gayá, is liye kí sháh i Bábul ne Misr kí nahr se leke nahr i Furát tak sári zamin par, jitní sháh i Misr kí thí, 'amal kar liyá.

8 ¶ Aur Yahúyakín, jab takht par baithá, tab athárah baras ká thá, aur Yarúsalam men us ne tén mahíne bádsháhát kí. Us kí má ká nám Nahúshtá thá, jo Yarúsalamí llnátan kí betí thí.

9 Us ne, us sab kí mánind jo us ke báp ne kiyá thá, KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

10 ¶ Us waqt sháh i Bábul Nabú-kadnazar ke khádím Yarúsalam par charhe, aur shahr ko gher liyá.

11 Aur sháh i Bábul Nabúkadnazar ne bhí shahr par lashkarkashí kí, aur us ke khádímon ne us ká muhásara kiyá.

12 Tab sháh i Yahúdáh Yahúyakín apní má, aur apne khawáss, aur apne amíron, aur apne khwájasaráon samet, shahr se níkalke sháh i Bábul pás gayá: aur sháh i Bábul ne apní saltanat ke áthlwen baras use pakar liyá.

13 Aur KHUDÁWAND ke ghar ká sára khazána, aur wuh khazána jo sháh ke qasr men thá, báhar níkalke le gayá, aur un sáre sunahle bartanon ko bhí, jo sháh i Isráel Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáe the, us kalám ke mutábíq jo KHUDÁWAND ne farúáyá thá, lút le gayá.

14 Aur sáre Yarúsalam ko, aur sab amíron, aur sab jangí baháduron ko, jo das hazár admí the, aur sáre peshawá-lon aur loháron ko, asír karke le gayá: so wahán mulk ke kangálon ke síwá koi báqí na rahá.

15 Aur Yahúyakín ko, aur bádsháh kí má ko, aur bádsháh kí jorúon ko, aur us ke khwájasaráon ko, aur mulk ke baháduron ko, asír karke Yarúsalam men se Bábul men le gayá.

16 Aur sáre baháduron ko, jo sát hazár jáwán the, aur ahl i pesha aur loháron ko, jo ek hazár the, garaz, un sab ko, jo zoráwar aur jang ke láiq the, sháh i Bábul pakarke Yarúsalam se Bábul men le áyá.

17 ¶ Aur sháh i Bábul ne us ke chache Mattaniyáh ko us kí jagah táj bakhshá; us ká nám badalke Sidqiyáh rakhá.

18 Sidqiyáh, jab bádsháh húa, to ikkís baras ká thá: us ne gyárah baras Yarúsalam men saltanat kí. Us kí má ká nám Hamútal thá, jo Lib-náhi Yaramiyáh kí betí thí.

19 Us ne bhí us sab kí mánind, jo Yahúyaqím ne kiyá, KHUDÁWAND ke áge badí kí.

20 Kyúñki KHUDÁWAND ke gazab se Yarúsalam aur Yahúdáh ke dar-miyán aisá wáqí' húa, kí Sidqiyáh sháh i Bábul se báqí ho gayá, aisá kí KHUDÁWAND ne unhen apne áge se dá'fa kiyá.

XXV BAT.

US kí saltanat ke nauwen baras ke daswen mahíne ke daswen dín yún húa, kí sháh i Bábul Nabúkad-nazar, us ne, aur us kí sári fauj ne,

Yarúsalam par charháí kí, aur us ke muqábil khaime kharé kiye, aur unhon ne shahr ke sámhne girdágird hisár banáe.

2 Aur bádsháh Sidqiyáh kí saltanat ke gyárahwen baras tak shahr ká muhásara ho rahá.

3 Aur chauthe mahíne ke naúwen din shahr men mahangí barh gayí, kí mulk ke logon ko roṭí muyassar na thí.

4 ¶ Tab shahr tūtá, aur sáre bahádur rāt ko us darwáze kí ráh se, jo do díwáron ke darmiyan bádsháh ke bág kí taraf ko thí, nikalke bhág gaye: (us waqt Kasdī shahr ko ghère húe the:) só Sidqiyáh us ráh se bayábán ko bhág gayá.

5 Tab Kasdion kí fauj ne bádsháh ká pichhá kiya, aur use Yarihú ke maidán men já liya, aur us ká sára lashkar us se judá ho gaya thá.

6 So we bádsháh ko pakarke sháh i Bábul pás Riblah men láe; aur unhon ne us par fatwá diya.

7 Aur unhon ne Sidqiyáh ke beton ko us kí ánkhon ke sámhne qatl kiya, aur Sidqiyáh kí ánkhen nikálín, aur pítal kí beríán us par lagáín, aur use Bábul ko le gaye.

8 ¶ Aur sháh i Bábul Nabúkad-nazar kí saltanat ke uníswen baras ke pánchwen mahíne ke sátwen din, sháh i Bábul ká ek khádim Nabúzaradán, jo jilaudáron ká sardár thá, Yarúsalam men áya.

9 Us ne KHUDÁWAND ká ghar, aur bádsháh ká qasr, aur Yarúsalam ke sáre ghar, hán, har ek ráis ká ghar, jalá diya.

10 Aur Kasdion ke sáre lashkar ne, jo jilaudáron ke sardár ke hamráh thá, un díwáron ko, jo Yarúsalam ke girdágird thín, girá diya.

11 Aur baqí logon ko, jo shahr men chhore gaye the, aur un ko, jo apnon ko chhorke sháh i Bábul kí panáh lí thí, tamám jamá'at ke baqiya ke sáth,

Nabúzaradán, jilaudáron ká sardár, pakar le gaya.

12 Par jilaudáron ke sardár ne wahán ke kangálon ko rahne diya, kí tákistánon kí khabar lewen, aur khetí karen.

13 Aur pítal ke un sutúnon ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men the, aur kursion ko, aur pítal ke bahr ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men thá, Kasdion ne torke chúr chár kiya, aur un ke pítal ko Bábul men le gaye.

14 Aur degen, aur belche, aur gul-gír, aur chamche, aur pítal ke sáre bartan, jo wahán kám áte the, le gaye.

15 Aur angethián, aur piyále, aur sab kuchh jo sonahlá thá, un ká soná, aur jo rupahlá thá, un ká rúpá, so jilaudáron ká sardár le gaya.

16 Un do sutúnon, aur ek bahr, aur kursion ko, jinhen Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáya thá, in sab chízon ke pítal ká wazn be-hisáb thá.

17 Ek sutún athárah háth únchá thá, aur us ke úpar ká sirháná pítal ká thá; aur wuh sirháná tén háth buland thá; us sirháne par girdágird jálián, aur anár kí kalián, sab pítal kí baní húi thín; aur dústre sutún men usí tarah jálión ká kám thá.

18 ¶ Aur jilaudáron ká sardár Sirayah sardár káhin ko, aur dústre káhin Safaniyáh ko, aur tén darbánon ko, le gaya;

19 Aur us ne shahr men ek mansabdár ko jo sipahsálar thá, aur pánch shakhs un men se, jo bádsháh ká munh dekhte the, aur shahr men maujúd the, aur lashkar ká bará muharir, jo mamlukat kí maujúdát dekhtá thá, aur sáth ádmí us mamlukat ke, jo shahr men maujúd the, pakre;

20 Aur jilaudáron ká sardár Nabúzaradán un ko pakarke sháh i Bábul ke huzúr, jo Riblah men thá, le gaya.

21 Aur sháh i Bábul ne Hamát kí

sarzamín ke Riblah men un ko mára, aur unhen qatl kiya. So Yahúdáh bhí apní sarzamín se kharíj húa.

22 ¶ Magar un logon par, jo Yahúdáh kí sarzamín men rahe, jinhen Nabúkadnazar sháh i Bábul ne chhorá thá, unhin par us ne Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ko sardár muqarrar kiya.

23 Aur jab sipáh aur sab sipahdaron ne suná, kí sháh i Bábul ne Jidaliyáh ko hákim kiya, to Isma'el bin Nataniyáh, aur Yúhanán bin Qaríh, aur Siráyáh bin Tanhúmat Natúfátí, aur Yazaniyáh bin Ma'akátí, apne logon samet Misfáh men Jidaliyáh ke pás házir hue.

24 So Jidaliyáh ne un ko, aur un ke rafiqon ko, qasam di, aur unhen kahá, Kasdion ke khdím hone se mat daro: mulk men baso, aur sháh i Bábul kí khidmat karo; kí us men tumhári bhaláí hogí.

25 Magar sátwen mahíne aisá húa, kí Isma'el bin Nataniyáh bin Ilísam'a, jo bádsháh kí nasl se thá, áya, aur us ke sáth das mard the, so Jidaliyáh ko

aisá mára, kí wuh mar gayá; aur un Yahúdíon aur Kasdion ko, jo us ke sáth Misfáh men the, qatl kiya.

26 Tab sab log, khwáh chhoté khwáh bare, aur sipahdár, úthe, aur Misr men á rahe; kyúñki we Kasdion se darte the.

27 ¶ Aur Yahúyakin sháh i Yahúdáh kí asíri ke saintiswen buras bárahwen mahíne ke satáiswen din aisá húa, kí sháh i Bábul Awíl-Marúdak ne apní saltanat ke pahle hí sál Yahúyakin sháh i Yahúdáh ko qaid se chhuráke sarfaráz kiya;

28 Aur us se muhabbat kí báten kahín, aur us kí kursí un sab bádsháhon kí kursí se, jo us ke sáth Bábul men the, buland kí;

29 Aur wuh libás, jo zindán men pahine thá, badal dála; aur wuh apní umr bhar barábar us ke huzúr men kháná khátá thá.

30 Aur us ká rozína, jo ek ek din ke pichhe muqarrar húa, so hamesha bilá-nága, jab tak kí wuh jítá rahá, bádsháh kí taraf se us ko pahunchtá rahá.

TAWA'RIKH KÍ PAHLÍ KITA'B.

I BA'B.

- A 'DAM, Set, Anús,
2 Qínán, Mahalaliel, Yárid,
3 Hanúk, Matúsilah, Lamak,
4 Núh, Síim, Hám, aur Yáfat.

5 ¶ Baní Yáfat: Jumar, aur Má-
díj, aur Mádí, aur Yúnán, aur Túbal,
aur Masak, aur Tírás.

6 Aur baní Jumar: Askanáz, aur Rífat, aur Tujarmah.

7 Aur baní Yúnán: Ilísah, aur Tarsís, Kítí, aur Dúdání.

8 ¶ Baní Hám: Kúsh, aur Misr, Fút, aur Kan'án.

9 Aur baní Kúsh: Sabá, aur Hawíláh, aur Sabtah, aur Ragmah, aur

Sabtaqi. Aur baní Ragmah: Sabá, aur Dadán.

10 Aur Kúsh se Namrúd paidá húa; wuh zamín par jabbár hone lagá.

11 Aur Misr se Lúdí, aur 'Anámí, aur Libábí, aur Naftúhí,

12 Aur Fatrúsi, aur Kaslúhí, (jin se Filistí nikle.) aur Kastúri, paidá húa.

13 Aur Kan'án se Saidá us ká palauthá, aur Hitt,

14 Aur Yabúsi, aur Amúri, aur Jirjáshi,

15 Aur Hawí, aur 'Arqí, aur Síní,

16 Aur Arwádi, aur Simári, aur Hamátí, paidá húa.

17 ¶ Baní Sim: 'Ailám, aur Asúr, aur Arfaksad, aur Lúdí, aur Arám, aur 'Uz, aur Húl, aur Jatar, aur Masak.

18 Aur Arfaksad se Silah paidá húa, aur Silah se 'I'br paidá húa.

19 Aur 'I'br ko do bēte paidá húa; pahle ká nám Falaj, kyúнки us ke dinon men zamín qismat kí gayí; aur us ke bhái ká nám Yuqtán thá.

20 Aur Yuqtán se Almrúdad, aur Salaf, aur Hisári Maut, aur Irakh,

21 Aur Hadúrám, aur U'zái, aur Diqlah,

22 Aur 'Aibál, aur Abimáel, aur Sabá,

23 Aur Ofir, aur Hawilah, aur Yúbáb, paidá húa. Ye sab baní Yuqtán hai.

24 ¶ Sim, Arfaksad, Silah,

25 'I'br, Falaj, Ra'ú,

26 Sarúj, Nahúr, Tárah,

27 Abirám, ya'ne Abirahám.

28 Baní Abirahám: Iz, háq aur Ismá'el.

29 ¶ Yih un ká nasabnáma hai: Ismá'el ká palauthá Nabít, aur Qidár, aur Adabiel, aur Mibsám,

30 Mismá', aur Dúmah, Masá, Haddad, Taima,

31 Itúr, Nafis, Qidmah. Ye baní Ismá'el hai.

32 ¶ Aur Abirahám kí haram Qatrah ke bēte ye hai: wuh Zimrán,

aur Yuqsán, aur Midán, aur Midyán, aur Isbáq, aur Súkh ko janí. Aur baní Yuqsán: Sibá, aur Dadán.

33 Aur baní Midyán: 'Aifah, aur Gifr, aur Hanúk, aur Abídá, aur Ildu'á. Ye sab baní Qatrah hai.

34 Aur Abirahám se Iz, háq paidá húa. Baní Iz, háq: Esau, aur Isráel.

35 ¶ Baní 'Esau: Ilifaz, Ra'úel, aur Ya'ús, aur Ya'lám, aur Qurah.

36 Baní Ilifaz: Taiman, aur A'mír, Safú, aur Ja'tám, Qanaz, aur Timná' aur 'Amáliq.

37 Baní Ra'úel: Nahat, Zarah, Sammah, aur Mizzah.

38 Aur baní Sha'ir: Laután, aur Sobal, aur Saba'ún, aur 'Anah, aur Daisún, aur Asar, aur Daisán.

39 Aur baní Laután: Húri, aur Hímán; aur Laután kí bahin 'Timná'.

40 Baní Sobal: 'Alyán, aur Mánahat, 'Aibál, Safi aur Onám. Aur baní Saba'ún: Aiyah, aur 'Anah.

41 Baní 'Anah: Daisún. Aur baní Daisún: Hamrán, aur Ishbán, aur Yitrán, aur Kirán.

42 Aur baní Asar: Bilhán, aur Za'wán, aur Ya'qán. Baní Daisán: 'U'z, aur I'rán.

43 ¶ Aur bádsháh, jo zamín i Adúm par musallit húa, peshkar us ke kí baní Isráel ká koi bádsháh ho, yehí hai; Bálig bin Ba'úr: aur us ke shahr ká nám Dinhabá thá.

44 Aur Bálig mar gayá, aur Yúbáb bin Zarah, jo Basrí thá, us ke badle bádsháh húa.

45 Phir Yúbáb mar gayá, aur Hashám, jo Taiman kí zamín ká thá, us ká qáim-maqám húa.

46 Aur Hashám mar gayá, aur Haddad bin Bidad, jis ne Moáb ke maidán men Midyáníon ko már dálá, us ke badle bádsháh húa: aur us kí takhtgáhi ká nám Gawit thá.

47 Aur Haddad mar gayá, aur Shamlah, jo Mashriqa ká thá, us ke badle bádsháh húa.

48 Aur Shamlah mar gayá, aur Sál, jo nahr ke kanáre par Rahubút ká bá-hinda thá, us ke badle bádsháh húa.

49 Aur Sál mar gayá, aur Ba'al-Hanán bin 'Akbúr us ke badle bádsháh húa.

50 Aur Ba'al-Hanán mar gayá, aur Hadad us ke badle bádsháh húa; us kí basti ká nám Fági thá, aur us kí jorú ká nám Muhaitabel, jo Matrid kí beti aur Mízaháb kí poti thí.

51 ¶ Aur Hadad mar gayá. Aur Adúm ke ra'is ye the: ra'is Timná', ra'is 'Alyáh, ra'is Yafit,

52 Ra'is Ahlibámah, ra'is Ailah, ra'is Fainún,

53 Ra'is Qanaz, ra'is Taiman, ra'is Mibsár,

54 Ra'is Majdiel, ra'is 'Irám. Adúm ke ra'is ye haij.

II BA'B.

YE baní Isráel haij: Róbin, Sama-ún, Láwí, Yahúdáh, Ishakár, aur Zabulún,

2 Dán, Yúsuf, aur Binyamín, Na-fálí, Jadd, aur A'shar.

3 ¶ Baní Yahúdáh: 'Ir, aur Onán, aur Selah; ye tén us ke liye Kan'áni 'aurat Su'a kí beti se paidá hue. Aur Yahúdáh ká palauṭhá 'Ir Khunáwan kí nazar men sharir thá; is liye us ne us ko már dälá.

4 Aur us kí bahú Tamar us ke liye Pháras aur Zaráh ko janí. Yahúdáh ke sab bete pánch haij.

5 Baní Pháras: Hasrún, aur Hamúl.

6 Aur baní Zaráh: Zinrí, aur Aitán, aur Haimán, aur Kalkúl, aur Dará'; we bilkull pánch the.

7 Aur baní Karmí: 'Akar, jis ne Isráel ko dukh diyá, kí us ne haram chizon kí bábat gunáh kiyá.

8 Aur baní Aitán: 'Azariyáh.

9 Aur Hasrún ke bete, jo us ke liye paidá hue, ye haij: Yarahmiel, aur Rám, aur Kalúbi.

10 Aur Rám se 'Aminadáb paidá

513

húa, aur 'Aminadáb se Nahsún, jo baní Yahúdáh ká sardár thá, paidá húa.

11 Aur Nahsún se Salmá paidá húa, aur Salmá se Bo'az paidá húa.

12 Aur Bo'az se 'Obed paidá húa, aur 'Obed se Yassí paidá húa.

13 ¶ Aur Yassí se us ká palauṭhá Iliáb paidá húa, aur Abinadáb दूसरा, aur Simina' tísrá,

14 Nataniel chauthá, Raddí pánch-wán,

15 'Ozam chhathwán, Dáúd sátwán.

16 Aur un kí bahinej Zarúyáh aur Abijail thin. Aur baní Zarúyáh: Abishai, aur Yúah, aur 'Asabel, tén.

17 Aur Abijail se 'Amásá paidá húa: aur 'Amásá ká báp Yatar Ismá-éli thá.

18 ¶ Aur Hasrún ke bete Kálíb ne apní jorú 'Azúbah se, aur Yari'át se, aulád pái: 'Azúbah ke bete ye haij; Yashar, aur Súbáb, aur Ardún.

19 Aur 'Azúbah mar gayí, aur Kálíb ne Ifrát ko byáh kiyá, aur wuh us ke liye Húr ko janí.

20 Aur Húr se U'ri paidá húa, aur U'ri se Bazilliel paidá húa.

21 ¶ Ba'd us ke Hasrún Jili'ád ke báp Makir kí beti ke pás gayá, aur sáth baras ká hoke us ko byáh kiyá, aur wuh us ke liye Shajúb ko janí.

22 Aur Shajúb se Yáir paidá húa, jo zamin í Jili'ád men teís shahr ká málik thá.

23 Us ne Yáir kí bastion ke sáth Jasúr, aur Arám, aur Qanát ko, un ke dihát samet, ya'ne sáth shahr ko, un se le liyá. Ye sab Jili'ád ke báp Makir ke beton ke the.

24 Aur ba'd us ke kí Hasrún Kálíb-Ifrátah men mar gayá thá, Abiyáh Hasrún kí jorú us ke liye Taqú'a ke báp Ashúr ko janí.

25 ¶ Aur Hasrún ke palauṭhe Yarahmiel ke bete ye haij: Rám us ká palauṭhá, aur Búnah, aur Oran, aur Ozam, aur Aḫhiyáh.

26 Aur Yarahmiel ki dúsri jorú bhí thi, jis ká nám 'Atárah, jo Onám ki má thi.

27 Aur Yarahmiel ke palauthe Rám ke bete, Ma'az, aur Yamin, aur 'Eqar hain.

28 Aur baní Onám : Sammí, aur Yád'a. Aur baní Sammí : Nádab, aur Abisúr.

29 Aur Abisúr ki jorú ká nám Abikhail, jo us ke liye Akhbán aur Molid ko janí.

30 Aur baní Nádab : Silid, aur Affáim. Aur Silid be-aulád mar gayá.

31 Aur baní Affáim : Yasa'í. Aur baní Yasa'í : Sesán. Aur Sesán ki aulád : Akhlí.

32 Aur Sammí ke bhái Yád'a ke bete : Yatar, aur Yúnatan hain. Aur Yatar be-aulád mar gayá.

33 Aur baní Yúnatan : Falat, aur Zázá. Ye Yarahmiel ke bete hain.

34 ¶ Aur Sesán ke bete na the, balki betían thin. Aur Sesán ká ek Misrí naukár Yarkh'a nám thá.

35 So Sesán né apní betí ko apne naukár Yarkh'a se byáh diyá, aur wuh us ke liye 'Attí ko janí.

36 Aur 'Attí se Nátan paidá húa, aur Nátan se Zábád paidá húa,

37 Aur Zábád se Iflál paidá húa, aur Iflál se 'Obéd paidá húa,

38 Aur 'Obéd se Yáhu paidá húa, aur Yáhu se 'Azariyáh paidá húa,

39 Aur 'Azariyáh se Khalas paidá húa, aur Khalas se Ili'ásah paidá húa,

40 Aur Ili'ásah se Sisamí paidá húa, aur Sisamí se Salúm paidá húa,

41 Aur Salúm se Yaqamiyáh paidá húa, aur Yaqamiyáh se Ili'sám'a paidá húa.

42 ¶ Yarahmiel ke bhái Kálíb ke bete ye hain : Misá us ká palauthá, jo Zif ká báp hai, aur Habrún ke báp Marisah ke bete.

43 Aur baní Habrún : Qurah, aur Taffúah, aur Raqam, aur Sama'.

44 Aur Sama' se Yurqi'am ká báp,

Rakh'am, paidá húa; aur Raqam se Sammí paidá húa.

45 Aur Sammí ká betá, Ma'ún : aur Ma'ún Bait-Súr ká báp thá.

46 Aur Kálíb ki haram 'Aifah se Háran, aur Mauzá, aur Jáziz, paidá húa. Aur Háran se Jáziz paidá húa.

47 Aur baní Yahdí : Rajam, aur Yútám, aur Jasám, aur Falat, aur 'Aifah, aur Sha'af.

48 Aur Kálíb ki haram Ma'akah se Shibir, aur Tirkhanáh, paidá húa;

49 Aur us se Madmannáh ká báp, Sha'áf, aur Makbíná ká báp, Siwá, aur Jib'a ká báp, paidá húa. Aur Kálíb ki betí 'Aksah hai.

50 ¶ Ye Kálíb bin Húr, Ifrátáh ke palauthé, ke bete hain : Sobal, báp Qaryat-Ya'arim ká,

51 Salmá, báp Baitlaham ká, Khá-rif, báp Bait-Jádir ká.

52 Aur Qaryat-Ya'arim ke báp Sobal ke bete the : Harái, aur Manákhat ke ádhe log.

53 Aur Qaryat-Ya'arim ke gharáne ye the : Itri, aur Fúti, aur Samáti, aur Masra'i, jin se Sura'atí aur Istálí nikle hain.

54 Baní Salmá : Baitlaham, aur Natúfátí, aur 'Atarot, ahl i Yúab, aur Manúkhation ke ádhe log, Sura'í :

55 Aur Ya'biz ke rahnewále, Sá-firon ke gharáne, Tir'átí, aur Sam'átí, aur Saukátí. Ye we Qainí hain, jo Raikáb ke gharáne ke báp Hamát se nikle hain.

III BAB.

YE baní Dáúd hain, jo Habrún men us ke liye paidá húa : palauthá Amnún, Yazra'elí Akhinú'am se; dús-rá Dániel, Karmilí Abijail se;

2 Tísra Abisalúm, jo Jasúr ke bád-sháh Talmí ki betí Ma'akah ká betá thá; chauthá Adúniyáh, bin Hajjít;

3 Pánchwán Safatíyáh, Abitál se; chhathwán Itri'am, us kí jorú 'Ijlal se.

4 Ye chha Habrún men us ke liye paidá húa; aur wuh wahán sát baras

chha mahíne bádsháhat kartá rahá, aur Yarúsalam men tentís baras bádsháhat kí.

5 Aur Yarúsalam men us ke liye ye paidá hús: Sími'a, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán; ye chár 'Am-miel kí betí Bintsú'a se;

6 Aur Íbhár, aur Ilísam'a, aur Ilifálat,

7 Aur Nujah, aur Nafaj, aur Yafí'a, 8 Aur Ilísam'a, aur Ilyad'a, aur Ilifalat, nau.

9 Ye sab baní Dáúd the, siwá haramon ke beton ke. Aur Tamar un kí bahin thí.

10 ¶ Aur Sulaimán ká betá Rahabí'am, us ká betá Abiyáh, us ká betá Asá, us ká betá Yahúsafat,

11 Us ká betá Yúrám, us ká betá Akhaziyáh, us ká betá Yúás,

12 Us ká betá Amasiyáh, us ká betá 'Azariyáh, us ká betá Yútám,

13 Us ká betá Akhaz, us ká betá Hizqiyáh, us ká betá Munassí,

14 Us ká betá Amún, us ká betá Yúsiyáh.

15 Aur baní Yúsiyáh: palauthá Íshauán, दूसरा Yahúyaqím, tísra Sid-qiyáh, chauthá Salúm.

16 Aur baní Yahúyaqím: us ká betá Yakúniyáh, us ká betá Sidqiyáh.

17 ¶ Aur baní Yakúniyáh; Asír, us ká betá Siyáltiel,

18 Aur Malikirám, aur Fidáyáh, aur Shenázar, Yaqaniyáh, Ilúsam'a, aur Nadabiyáh.

19 Aur baní Fidáyáh: Zarúbábul, aur Sama'i. Aur baní Zarúbábul: Masullám, aur Hanáníyáh, aur un kí bahin Salúmit;

20 Aur Hasúbah, aur Ahl, aur Barakiyáh, aur Hasadiyáh, Yúsabhasad, pánch.

21 Aur baní Hanáníyáh: Falatiyáh, aur Yas'aiyáh: baní Rifáyáh, baní Arnán, baní 'Abadiyáh, baní Sakaniyáh.

22 Aur baní Sakaniyáh: Sam'ai-
515

yáh. Aur baní Sam'aiyáh: Hatúsh, aur Ijál, aur Baríh, aur Na'ariyáh, aur Safat, chha.

23 Aur Na'ariyáh ke bete: Ilayú- 'ainí, aur Hizqiyáh, aur 'Azriqám, tín.

24 Aur baní Ilayú'ainí: Ilúdaiwá- hú, aur Iliyásib, aur Filáyáh, aur 'Aqqúb, aur Yúhanán, aur Diláyáh, aur 'Anání, sát.

IV BA'B.

BANÍ Yahúdáh: Pháras, Hasrún, aur Karmí, aur Ilír, aur Sobal.

2 Aur Iliyáyáh bin Sobal se Yahat paidá húa; aur Yahat se Akhúmai, aur Láhad, paidá hús. Ye Sura'atíon ke khándán haij.

3 Aur ye Aitám ke báp se haij: Yazra'el, aur Ismá', aur Idbás; aur un kí bahin ká nám Hazillifúni:

4 Aur Fanúel Jadúr ká báp, aur 'Azar Húsah ká báp thá. Baitlaham ke báp Ifrátáh ke palauthé Ilír ke bete ye haij.

5 ¶ Taqú'a ke báp Ashúr kí do jorúán thin, Hiláh, aur Na'aráh.

6 Aur Na'aráh us ke liye Akhúsám, aur Ilífr, aur Taimaní, aur Ilakhastari, janí. Ye baní Na'aráh haij.

7 Aur baní Hiláh: Zarat, aur Yazúár, aur Itnán.

8 Aur Qúz se 'Anúb, aur Zobibah, aur Harúm ke bete Akhírkhalí ke gharáne paidá hús.

9 ¶ Aur Ya'bíz apne bháíon se 'izzatdár thá: aur us kí má ne kahá, kí Main 'azáb men us ko janí; is liye us ne us ká nám Ya'bíz rakhá.

10 Aur Ya'bíz ne Isráel ke Khudá se du'a mángí aur kahá, Kásh kí tú mujhe barakat bakhshtá, aur meri haddén barhátá, aur terá háth mujh par hotá, aur mujhe badí se bachá rakhtá, kí wuh mujhe na kalpáwe! Tab Khudá ne us ká matlab purá kiyá.

11 ¶ Aur Súkhhah ke bhái Kalút se Mahír paidá húa, jo Istún ká báp hai.

12 Aur Istún se Bait i Rafá, aur Fásikh, aur 'I'r-Nahas ká báp Tahin-nah, paidá húa. Ye Raikah ke log haiñ.

13 Aur baní Qanaz: Gutniel, aur Shiráyáh. Aur baní Gutniel: Hatat.

14 Aur Ma'únátí se 'Ufrah paidá húa, aur Shiráyáh se Yúab paidá húa, jo Kharásím kí wadí ká báp hai, ki we kárigar the.

15 Aur Yafunnah ke bete Kálib ke bete: 'Trú, aur Ailáh, aur Na'am. Aur baní Ailáh: Qanaz.

16 Aur baní Yihalel: Zif, aur Zifah, Tairiyáh, aur Asariel.

17 Aur baní 'Azrah: Yatar, aur Marad, aur Gifr, aur Yalún; aur wuh Miryam ko, aur Sammí ko, aur Istimú'a ke báp Isháh ko, janí.

18 Aur us kí jorú Yahúdiyáh se Jadúr ká báp Yarad, aur Shoko ká báp Hibr, aur Zanúh ká báp Yaqútiel, paidá húa. Aur Fira'un kí betí Binti'yáh ke bete, jise Marad ne liyá, ye haiñ.

19 Aur us kí jorú Húdiyáh Naham kí bahin ke bete, ye haiñ: Qa'ilah ká báp Jarmi, aur Istimú'a Ma'akátí.

20 Aur baní Símún: Amún, aur Rinnah, Bin-Hannán, aur Tailún. Aur baní Yasa'í: Zohit, aur Bin-Zohit.

21 ¶ Baní Selah bin Yahúdáh: 'I'r Lakah ká báp, aur Lagdah Marisah ká báp, aur un ke gharáne kí gurohen, jo Bait-Ashbi'a ke logon ke liye bárik kattán ká kám karte the,

22 Aur Yúqim, aur Kozibá ke log, aur Yúás, aur Sharráf, jo Moáb ke darmiyan iqtidár rakhte the, aur Yasúbí-Laham. Ye qadím báten haiñ.

23 Ye kumbhár the, aur bágon aur báron ke báshinde: we wahán bádsháh ke sáth us ke kám ke liye rakhte the.

24 ¶ Baní Sama'un: Namúel, aur Yamín, Yarib, Zaráh, Sálú:

25 Us ká betá Salúm, us ká betá Mibsám, us ká betá Mism'a.

26 Aur baní Mism'a: Hamúel, us ká betá Zakúr, us ká betá Sama'í.

27 Aur Sama'í ke solah bete aur chha betiyan thiñ: lekin us ke bháion ke bahut bete na the, aur un ke sáre gharáne baní Yahúdáh kí mánind na barhe.

28 Aur we Biarsab'a men, aur Molá-dáh, aur Hasár-Su'ál,

29 Aur Bilháh men, aur 'Azam men, aur Tolád men,

30 Aur Batúel men, aur Hurmah men, aur Siqláj men,

31 Aur Bait-Markabút men, aur Hasár-Súsím men, aur Bait-Birái men, aur Sagarim men, rakhte the. Dáúd kí saltanat tak ye un ke shahr the.

32 Aur un kí bastiyan: 'Aitám, aur 'Ain, Rimmon, aur Tokan, aur 'Aisan, pánch shahr;

33 Aur un ke sab díhát, jo Ba'al tak un shahron ke ás pás the. Ye un ke maqám aur un ke nasab-náme haiñ.

34 Aur Misobáb, Yamlik, aur Yú-shah bin Amasiyáh,

35 Aur Yúel, aur Yáhu bin Yúsi-biyáh, bin Shiráyáh, bin 'Asiel,

36 Aur Ilayú'aini, aur Ya'qúbah, aur Yasúkháyáh, aur 'Asáyáh, aur 'Adiel, aur Yasímiel, aur Bináyáh,

37 Aur Zizá bin Shifa'í, bin Allún, bin Yadáyáh, bin Simrí, bin Sama'íyáh:

38 Ye, jin ke nám mazkúr húa, apne apne gharáne ke sardár the; aur un ká ábái gharána bahut barh gayá.

39 ¶ Aur we Jadúr kí darámad talak, us wadí ke púrab tak apne gallon ke liye charágáh dhúndhne gaye.

40 Wahán unhon ne suthrí aur achchí charágáh pái, kí wuh zamín wasí, aur chain aur sukh kí jagah thi, kí Ilám ke log qadím se us men rakhte the.

41 Aur we, jin ke nám likhe gaye haiñ, sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke dinon men charh áe, aur unhon ne un ká paráo mára, aur Ma'únim ko jo wahán mile qatl kiya, aisá kí we áj ke din tak nábud haiñ, aur un ke gharon

men̄ áp rahe, kyínki un ke gallon ke liye wahán charáí thí.

42 Aur un men̄ se, ya'ne Sama'ún ke beton men̄ se, pánch sau mard Sha'ir ke pahár par gaye, aur Yasa'í ke bete Falatíyáh, aur Na'ariyáh, aur Rifáyáh, aur 'Uzzíel, un ke sardár the;

43 Aur un báqí 'Amáliqfon ko, jo bhág nikle the, qatl kiyá, aur áj ke din tak wahán baste haín.

V BAB.

AUR baní Rúbin Isráel ke palauthe ke, (ki wuh to us ká bará betá thá, lekin is liye ki us ne apne báp ke bichhaune ko nápak kiyá thá, us ke palauthe hone ká haqq Yúsuf bin Isráel ke beton ko diyá gayá, aur pusht-náma ká subúť palauthe hone par mauqúf nahín.

2 Kí Yahúdáh albatta apne bháfon se zoráwar ho gayá, aur sardár aur wálí usí men̄ se hai, lekin palauthe hone ká haqq Yúsuf ká thahrá;)

3 So Isráel ke palauthe Rúbin ke beťe: Hanúk, aur Phalá, Hasráu, aur Karmí.

4 Bani Yúel: us ká betá Sam'aiyáh, us ká betá Júj, us ká betá Sima'í,

5 Us ká betá Mikáh, us ká betá Riyáyáh, us ká betá Ba'al,

6 Us ká betá Bairah, jis ko Ásúr ká bádsháh Tilgát-pilnésar le gayá; wuh Rúbiníon ká sardár thá.

7 Aur us ke bhái un ke gharánon ke muwáfiq, jis waqt un kí pushton ká nasab-náma kikhá gayá, ye the, sardár Yu'iel, aur Zakariyáh,

8 Aur Balig bin 'Azaz, bin Sam'a, bin Yúel; wuh 'Ará'ir men̄, aur Nabú, aur Ba'al-Má'ún tak basá.

9 Aur púrab taraf nahr i Furát se bayában men̄ dákhil hone kí jagah tak rahá kiyá; ki un ke bahut se galle zamín i Jili'ád men̄ ho gaye the.

10 Aur Sáúl ke dinon men̄ unhon ne Hájiríon se laráí kí, jo un ke háth se máre par: aur we Jili'ád ke púrab

kí sári sath par un ke khaímon men̄ base.

11 ¶ Aur baní Jadd un ke áge zamín i Basan men̄ Salkah tak rahe:

12 Sardár Yúel, aur dúsrá Sáfam aur Ya'aní, aur Sáfat, Basan men̄.

13 Aur un ke bhái un ke ábái gharáne ke muwáfiq ye haín: Mikáel, aur Masullám, aur Sab'a, aur Yúri, aur Ya'akán, aur Zí'a, aur 'I'br, sát.

14 Ye baní Abikhail bin Húri, bin Yarúáh, bin Jili'ád, bin Mikáel, bin Yasísí, bin Yahdú, bin Búz;

15 Akhí bin 'Abdiel, bin Júní, un ke abwi gharáne ká sardár thá.

16 Aur we Jili'ád, aur Basan, aur us kí bastíon men̄, aur Sarún kí sári nawáhí men̄, un kí sarhaddon par rahe.

17 Yahúdáh ke bádsháh Yútám ke dinon men̄, aur Isráel ke bádsháh Yarúbi'am ke dinon men̄, un sabhon ke nám nasab-náme men̄ likhe gaye.

18 ¶ Aur baní Rúbin, aur Jaddí, aur Munassí ká ádhá firqa, diler mard, aur sáhib i sipar o teg, aur tírandáz, aur jang-ázmúda, chauális hazár sát sau sáth shakhs the, jo jang karne ko nikal játe the.

19 Ye Hájiríon se, aur Itúr, aur Nafis, aur Nodab se, lare.

20 Aur un se muqábala karne ke liye madad páí, aur Hájirí, aur sab jo un ke sáth the, un ke háth men̄ hawále kiye gaye; kyínki unhon ne laráí men̄ Khudá kí du'á kí, aur un kí du'á qabúl húi, is liye ki unhon ne us par bharosá rakhá.

21 Aur we un kí mawáshí le gaye; un ke únton men̄ se pachás hazár únt, aur arháí lákh bheer, aur do hazár gadhe, aur ek lákh ádmí.

22 So bahut se log maqtúl hoke gir gaye, ki jang Khudá kí thí. Aur we asíri ke waqt tak un kí jagah men̄ rahte the.

23 So Munassí ke ádhe firqe ke log us sarzamin men̄ base: we Basan se

Ba'al-Harmún, aur Sanír, aur Harmún ke pahár tak, barhke phailé.

24 Aur un ke ábái gharáne ke sardar ye the: Ísár, aur Yasa'í, aur Iliel, 'Azriel, Yaramiyáh, aur Húdáwiyáh, aur Yahdiel, jo pahlawán, aur bahádur, aur námdár, aur apne ábái gharáne ke sardár the.

25 ¶ Lekin we apne bápádón ke Kхудá se phir gaye, aur us mulk ke logon ke ma'búdon kí gumráhí se parastish kí, jinhen Kхудá ne un ke áge halák kiyá.

26 Tab Isráel ke Kхудá ne Asúr ke bádsháh Píl ká dil, aur Asúr ke bádsháh Tilgát-pilnásar ká dil ubhárá, aur unhen, ya'ne Rúbinon ko, aur Jaddíon ko, aur Munassi ke ádhe firqe ko, jiláwatan karáyá, aur unhen Kхaláh ko, aur Kхábúr, aur Hárá, aur Jauzán kí nahr ko, láyá; ye áj ke diu tak wahín haij.

VI BAB.

BANI Láwí: Jairsún, Qihát, aur Mirárí.

2 Aur baní Qihát: 'Amrá, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzzíel.

3 Aur baní 'Amrá: Hárún, aur Músá, aur Miryam. Aur baní Hárún: Nadab, aur Abihú, Ili'azar, aur Itamar.

4 ¶ Ili'azar se Fíniás paidá húa, Fíniás se Abisú'a paidá húa,

5 Aur Abisú'a se Búqí paidá húa, aur Búqí se 'Uzzí paidá húa,

6 Aur 'Uzzí se Zarákhiyáh paidá húa, aur Zarákhiyáh se Miráyút paidá húa,

7 Miráyút se Amariyáh paidá húa, aur Amariyáh se Akhitúb paidá húa,

8 Aur Akhitúb se Sadúq paidá húa, aur Sadúq se Akhima'az paidá húa,

9 Aur Akhima'az se 'Azariyáh paidá húa, aur 'Azariyáh se Yúhanán paidá húa,

10 Aur Yúhanán se 'Azariyáh paidá húa, (yih wuh hai, jo haikal men, jo

Sulaimán ne Yarúsalam men banái, káhin thá:)

11 Aur 'Azariyáh se Amariyáh paidá húa, aur Amariyáh se Akhitúb paidá húa,

12 Aur Akhitúb se Sadúq paidá húa, aur Sadúq se Salúm paidá húa,

13 Aur Salúm se Kхilqiyáh paidá húa, aur Kхilqiyáh se 'Azariyáh paidá húa,

14 Aur 'Azariyáh se Siráyáh paidá húa, aur Siráyáh se Yahúsadaq paidá húa.

15 Aur jis waqt KхудÁWAND ne Nabúkadanazar ke háth se Yahúdáh aur Yarúsalam ko jiláwatan karáyá, Yahúsadaq bhí asir ho gayá.

16 ¶ Baní Láwí: Jairsúm, Qihát, aur Mirárí.

17 Aur Jairsúm ke beton ke nám ye haij: Libní, aur Sima'í.

18 Aur baní Qihát: 'Amrá, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzzíel.

19 Baní Mirárí: Mahlí, aur Músi. Aur Láwion ke kхándán un ke bápe ke muwásiq ye haij.

20 Baní Jairsúm: us ká betá Libní, us ká betá Yahat, us ká betá Zimmah,

21 Us ká betá Yúakh, us ká betá 'Idú, us ká betá Zárah, us ká betá Yatri.

22 Baní Qihát: us ká betá 'Aminadáb, us ká betá Qurah, us ká betá 'Asir,

23 Us ká betá Ilqanah, us ká betá Abiyásaf, us ká betá 'Asir,

24 Us ká betá Tahat, us ká betá U'riel, us ká betá 'Uzziyáh, us ká betá Sádú.

25 Aur baní Ilqanah: 'Amási, aur Akhimot.

26 Phir bábat Ilqánah kí, Ilqánah ke bete; us ká betá Súfi, us ká betá Nahat,

27 Us ká betá Iliáb, us ká betá Yarúhám, us ká betá Ilqánah.

28 Baní Samúel: bará Wasní, aur Abiyáh.

29 Baní Mirári: Mahlí, us ká betá Libní, us ká betá Sama'í, us ká betá 'Uzzah,

30 Us ká betá Simá', us ká betá Hajjiyáh, us ká betá 'Asáyáh.

31 Ye we hain, jinhen Dáúd ne, ba'd us ke ki sandúq árámgáh men áyá, KHUDÁWAND ke ghar men gánewálon ki gurohon par muqarrar kiya.

32 Aur we jamá'at ke khaime ke maskan ke áge gáne ki khidmat karte the, jab tak ki Sulaimán ne Yarusalam men KHUDÁWAND ká ghar biná kiya; aur ba'd us ke we apní apní bári ke muwáfiq khidmat men házir hote the.

33 Aur we jo apne lapkon samet khidmat-guzári karte the, ye hain: Baní Qihát men se, Haimán sarodí, bin Yúel, bin Samúel,

34 Bin Ilqánah, bin Yaráhám, bin Iliel, bin Túkhh,

35 Bin Sáf, bin Ilqánah, bin Mahat, bin 'Amási,

36 Bin Ilqánah, bin Yúel, bin 'Azariyáh, bin Safaniyáh,

37 Bin Tahat, bin Asír, bin Abíasaf, bin Qurah,

38 Bin Izhár, bin Qihát, bin Láwí, bin Isráel.

39 Aur us ká bhái A'saf, jo us ke dahne khará hotá thá: ya'ne A'saf bin Barakiyáh, bin Samá',

40 Bin Mikáel, bin Ba'asiyáh, bin Malikiyáh,

41 Bin Atní, bin Zaráh, bin 'Adáyáh,

42 Bin Aitán, bin Zimmah, bin Sima'í,

43 Bin Yahat, bin Jairsúm, bin Láwí.

44 Aur baní Mirári un ke bhái 'áen háth khare hote the: Aitán bin Qísí, bin 'Abdí, bin Malúk,

45 Bin Hasabiyáh, bin Amasiyáh, bin Khilqiyáh,

46 Bin Amst, bin Bání, bin Sámar,

47 Bin Mahlí, bin Músi, bin Mirári, bin Láwí.

48 Aur un ke bhái Láwí Bait-Ulláh

ke maskan ki sári khidmat par muqarrar húa.

49 ¶ Aur Hárún aur us ke bete sokhtaní qurbáni ke mazbah par, aur bakhúr ki qurbángán men, qurbáni charháte the, aur páktafin makán ki khidmat karte, aur Isráel ke liye kafára dete the, jaisá ki Khudá ke bande Músá ne in sab ki bábat hukm kiya thá.

50 Aur ye baní Hárún: us ká betá Ili'azar, us ká betá Finihás, us ká betá Abisú'a,

51 Us ká betá Buqqí, us ká betá 'Uzzí, us ká betá Zarákhiyáh,

52 Us ká betá Miráyút, us ká betá Amariyáh, us ká betá Akhitúb,

53 Us ká betá Sadúq, us ká betá Akhima'az.

54 ¶ Aur Qihátí gharáne ke baní Hárún ke rahne ke makán un ke qil'aon aur un ki sarhaddon men hain; ki un ke nám par yih chitthí nikli.

55 Unhon ne Yahúdáh ki zamín men Habrún aur us ki girdnawáh ko unhen diya.

56 Lekin shahr ke khet aur us ke dihat Yafunnah ke bete Kálíb ko diye.

57 Aur baní Hárún ko Yahúdáh ke ye shahr mile: Habrún jo panáhgáh thá, aur Libnah aur us ki girdnawáh, aur Yatír, aur Istimú'a, aur un ki girdnawáhen,

58 Aur Hailán aur us ki girdnawáh, aur Dabír aur us ki girdnawáh,

59 Aur 'Asan aur us ki girdnawáh, aur Bait-Shams aur us ki girdnawáh:

60 Aur Binyamín ke firqe men se; Jib'a aur us ki girdnawáh, aur 'Alamat aur us ki girdnawáh, aur 'Anatút aur us ki girdnawáh. Un ke gharanon ke sab shahr terah hain.

61 Aur Qihát ke báqí beton ko, jo us firqe men us gharáne ke báqí the, us ádhe firqe se, ya'ne Munassi ke ádhe firqe se, das shahr qur'a se mile.

62 Aur Jairsúm ke beton ko, un ke gharanon ke muwáfiq, Ishakár ke

firqe se, aur A'shar ke firqe se, aur Naftáli ke firqe men se, aur Basan men Munassi ke firqe se, terah shahr mile.

63 Mirári ke beṭon ko, un ke gharánon ke muwáfiq, Rúbin ke firqe se, aur Jadd ke firqe se, aur Zabulún ke firqe se, bárah shahr qur'a se mile.

64 So baní Isráel ne Láwion ko we shahr aur un kí girdnawáhen dín.

65 Pas, baní Yahúdáh ke firqe se, aur baní Sama'un ke firqe se, aur baní Binyamín ke firqe se, ye shahr, jin ke nám mazkúr húe, qur'a se diye gaye.

66 Aur jo baní Qihát ke gharánon se báqi the, un kí sarhaddon ke shahr I fráim ke firqe se the.

67 So unhon ne un kí panágháh ke shahron men se, koh i I fráim men Sikm aur us kí girdnawáh dí; aur Jazar aur us kí girdnawáh,

68 Aur Yuqni'am aur us kí girdnawáh, aur Bait-Haurán aur us kí girdnawáh,

69 Aur Aiyalún aur us kí girdnawáh, aur Ját-Rimmon aur us kí girdnawáh;

70 Aur Munassi ke ádhe firqe se, Anar aur us kí girdnawáh, aur Billa'am aur us kí girdnawáh, báqi baní Qihát ke gharáne ko mili.

71 Baní Jairsúm ko: Munassi ke ádhe firqe ke gharáne men se, Basan men Jaulán aur us kí girdnawáh, aur 'Istarát aur us kí girdnawáh;

72 Aur Ishakár ke firqe se, Qádis aur us kí girdnawáh, Dábirát aur us kí girdnawáh,

73 Aur Rámát aur us kí girdnawáh, aur 'Ainaim aur us kí girdnawáh;

74 Aur A'shar ke firqe se, Masal aur us kí girdnawáh, aur 'Abdún aur us kí girdnawáh,

75 Aur Huqúq aur us kí girdnawáh, aur Rahúb aur us kí girdnawáh;

76 Aur Naftáli ke firqe se, Jalil men Qádis aur us kí girdnawáh, aur

Hammún aur us kí girdnawáh, aur Qaryataim aur us kí girdnawáh.

77 Báqi baní Mirári ko Zabulún ke firqe se mile, Rimmon aur us kí girdnawáh, aur Tebúr aur us kí girdnawáh.

78 Yarihú ke nazdík Yardan ke pár, ya'ne Yardan kí púrab taraf, Rúbin ke firqe se, bayabán men, Basar aur us kí girdnawáh, aur Yahsah aur us kí girdnawáh,

79 Aur Qadímút aur us kí girdnawáh, aur Mifa'at aur us kí girdnawáh.

80 Aur Jadd ke firqe se, Jilí'ád men Rámát aur us kí girdnawáh, aur Mahnaim aur us kí girdnawáh,

81 Aur Hasbún aur us kí girdnawáh, aur Ya'zír aur us kí girdnawáh.

VII BA'B.

AUR baní Ishakár the, Tol'a, aur Fúáh, aur Yasúb, aur Simrún, chár.

2 Aur baní Tol'a: 'Uzzí, aur Rifáyáh, aur Yariel, aur Yahmí, aur Ib-sán, aur Samúel, jo Tol'a ke abwí gharáne ke sardár the; we apne pusht-wálon ke darmiyan niháyat himmati aur bahádúr the; aur Dáúd ke aiyám men un ká shumár báis hazár chha sau thá.

3 Aur baní 'Uzzí: Izrákhiyáh. Aur baní Izrákhiyáh: Mikáel, aur 'Abadiyáh, aur Yúel, aur Yissiyáh, pánch; aur sab sardár the.

4 Aur un ke sáth sipáhon kí gu-rohen jang ke qábíl thin; we sab un ke khándánon ke muwáfiq, un ke ábái gharáne ke mutábíq, chhattis hazár jawán the; kyúнки un kí bahut sí jorúán aur beṭe the.

5 Aur un ke bhái Ishakár ke sáre gharánon men pahlawán aur bahádúr, nasabnáme men gine húe, bilkull satási hazár the.

6 ¶ Baní Binyamín: Bala', aur Bakr, aur Yadi'el, tin.

7 Aur baní Bala': Isbún, aur 'Uzzí, aur 'Uzziel, aur Yarímút, aur 'Tri

páñch; ye apne ábái gharáne ke sardár bare bahádúr log, aur apne nasabnámon men báis hazár chauntís gine játe the.

8 Aur baní Bakr: Zamírah, aur Yúás, aur Ili'azar, aur Ilayú'ainí, aur 'Umrí, aur Yarámút, aur Abiyáh, aur 'Anatút, aur 'Alámat. Ye sab Bakr ke bete the:

9 Aur gintí men, apne nasabnáme ke muwáfíq, bís hazár do sau bare bahádúr log the, jo apne abwí gharáne ke sardár the.

10 Aur baní Yadia'el: Bilhán. Aur baní Bilhán: Ya'ús, aur Binyamín, aur Ahúd, aur Kan'ánah, aur Zaitán, aur Tarsis, aur Akhisahar.

11 Ye sab Yadia'el ke bete apne abwí ra'ison ke muwáfíq bare bahádúr log the, aur satrah hazár do sau the, jo maidán pakarne aur jang karne ke láiq the.

12 Aur Suffim, aur Huffim, 'Ir ke bete, aur Hashim, Akhír ke bete.

13 ¶ Baní Naftáli: Yahsiel, aur Júní, aur Yasar, aur Salúm, baní Bilhah.

14 ¶ Baní Munassí: Asriel, jise wuh janí; (magar us kí Arámí haram Jil'ád ke báp Makír ko janí:

15 Aur Makír ne Huffim aur Suffim kí bahin ko jorú kiyá, aur un kí bahin ká nám Ma'akah thá;) aur dúsre ká nám Siláfihád thá; aur Siláfihád kí betían thín.

16 Aur Makír kí jorú Ma'akah ek betá janí, aur us ká nám Faras rakhá, aur us ke bhái ká nám Sharas; aur us ke bete Aulám, aur Raqam the.

17 Aur baní Aulám: Bidán. Ye Jil'ád bin Makír bin Munassí ke bete the.

18 Aur us kí bahin Hammúlikat Ishhúd, aur Abi'azar, aur Mahalah ko, janí.

19 Aur baní Simíd'a: Akhyán, aur Sikm, aur Lighí, aur Aní'am.

20 ¶ Aur baní Ifráím: Sútalah,

us ká betá Barad, us ká betá Tahat, us ká betá Ili'adah, us ká betá Tabat.

21 ¶ Us ká betá Zabad, us ká betá Sútalah, aur 'Azar, aur Ili'ad, jinhen Ját ke logon ne, jo us zamín men aslí báhinde the, már dälá; kyúnki we un kí mawáshí ke le lene ko utar áe the.

22 Aur un ká báp Ifráím bahut dinon tak mátam kartá rahá, aur us ke bhái use tasallí देने ko áe.

23 ¶ Phir us ne apní jorú se suhbat kí, aur wuh hámila húi, aur ek betá janí, aur us ne us ká nám Barí'ah rakhá; kyúnki us ke ghar par áfat áí thí.

24 (Aur us kí betí Sharáh thí, jise ne Bait-Hauran í 'A'lí aur Sáfíl, aur 'Uzzan í Sharáh, banáyá.)

25 Aur us ká betá Rafáh, aur Rasaf bhí, aur us ká betá Tiláh, aur us ká betá Tahan,

26 Us ká betá Lagdán, us ká betá 'Ammihúd, us ká betá Ilisam'a,

27 Us ká betá Núm, us ká betá Yahúsú'a.

28 ¶ Aur un kí milkíyaten aur shahr ye the; Baitel aur us ke dihát, aur púrab kí taraf Na'arán, aur pachchhim taraf Jazar aur us ke dihát, aur Sikm aur us ke dihát, 'Azah aur us ke dihát tak;

29 Aur baní Munassí kí taraf Bait-Shán aur us ke dihát, Ta'anák aur us ke dihát, Majiddo aur us ke dihát, Dor aur us ke dihát the. In men Yúsuf bin Isráel ke bete rahte the.

30 ¶ Baní A'shar: Yimnáh, aur Iswáh, aur Iswí, aur Barí'ah, aur un kí bahin Sirah.

31 Aur baní Barí'ah: Hibar, aur Malkiel, Birezávít ká báp.

32 Aur Hibar se Yafít, aur Somir, aur Khútám, aur un kí bahin Sú'a, paidá hue.

33 Aur baní Yafít: Fásák, aur Bimhál, aur 'Aswát. Ye baní Yafít bain.

34 Aur bani Sámir: Akhí, aur Búhjah, aur Yahubbah, aur Árám.

35 Aur us ke bhái Hilam ke bete: Sáfah, aur Imn'a, aur Salas, aur 'Amal.

36 Aur bani Sáfah: Sáfah, aur Har-nafar, aur Sú'al, aur Bíarí, aur Imráh,

37 Basar, aur Húd, aur Sammá, aur Silsah, aur Itrán, aur Bíará.

38 Aur bani Yatar: Yafunnah, aur Fisfáh, aur A'rá.

39 Aur bani 'Ulla: Arahk, aur Haniel, aur Riziyá.

40 Ye sab bani A'shar apne báp-dádon ke ghar ke sardár, mumtáz pahlawán bahádur sharifon ke sharíf the. Un men se, jo apne shajara ke rú se maidán pakarne, aur jang karne ke láiq the, shumár men chhabbis hazár jawán the.

VIII BA'B.

AUR Binyamín se us ká palauthá Bala' paidá húa, dúsrá Ashbel, tísrá A'khirákh,

2 Chauthá Núhah, aur pánchwán Rafá.

3 Aur Bala' ke bete the: Addár, aur Jirá, aur Abihúd,

4 Aur Abisú'a, aur Na'amán, aur Akhúah,

5 Aur Jirá, aur Safúfán, aur Húráh.

6 Ye Ahúd ke bete haín, jo Jib'a ke báshindon ke abwí ra'is the; aur unhon ne unhen Munákhat men jíláwatan karáyá:

7 Ya'ne Na'amán, aur Akhiyáh, aur Jirá; usí ne unhen jíláwatan karwáyá, aur us se Uzzá, aur Akhihúd, paidá húa.

8 Aur unhen bhiwá dene ke ba'd, Saharim ko, Moáb ke mulk men, larke paidá húa; Húsím aur Ba'ara us kí jorúán the.

9 Aur us kí jorú Húdas se Yúbáb, aur Zibya, aur Maisá, aur Malkám,

10 Aur Ya'úz, aur Sakiyáh, aur Mirmah, paidá húa. Ye us ke bete abwí ra'is the.

11 Aur Húsím se Abitúb, aur Ili-f'al, paidá húa.

12 Aur bani Ili-f'al: 'I'br, aur Mish'am, aur Sámir; us ne Onú, aur Ludd, aur us ke shahron ko, biná kiya;

13 Aur Bari'ah aur Sam'a ne, jo Aiyalón ke báshindon ke abwí ra'is the, Ját ke báshindon ko bhagá diya;

14 Aur Akhyú, Shashaq, aur Ya-rímút,

15 Aur Zabadiyáh, aur 'Arád, aur 'Adar,

16 Aur Mikáel, aur Isfáh, aur Yú-khá, bani Bari'ah haín;

17 Aur Zabadiyáh, aur Masullám, aur Hiziqí, aur Hibar,

18 Aur Yasmari, aur Yazliyah, aur Yúbáb, bani Ili-f'al haín;

19 Aur Yaqím, aur Zikrí, aur Zabdí,

20 Aur Ili'ainí, aur Ziltí, aur Iliel,

21 Aur 'Adáyáh, aur Biráyáh, aur Simrát, bani Sama'i haín;

22 Aur Isfán, aur 'I'br, aur Iliel,

23 Aur 'Abdón, aur Zikrí, aur Hanán,

24 Aur Hanániyah, aur 'Ailám, aur 'Antútiyah,

25 Aur Yafdiyáh, aur Fantel, bani Shasháq haín;

26 Aur Shamsari, aur Shabáriyah, aur 'Atáliyah,

27 Aur Ya'rasiyáh, aur Iliyáh, aur Zikrí, bani Yahúráh haín.

28 Ye apní pushton men abwí sardár aur ra'is the. Ye Yarúsalam men rahte the.

29 Aur Jiba'ún men Jiba'ún ká báp rahtá thá; aur us kí jorú ká nám Ma-'akah thá:

30 Aur us ká palauthá betá 'Abdón, aur Súr, aur Qís, aur Ba'al, aur Nádab,

31 Aur Jadúr, aur Akhyú, aur Zakar.

32 Aur Miklút se Simiáh paidá húa. Aur we bhí apne bháfon ke sáth

Yarúsalam men un ke sámhne rahte the.

33 ¶ Aur Naiyr se Qís paidá húa, aur Qís se Sául paidá húa, aur Sául se Yahúnatan, aur Malikishú'a, aur Abinadáb, aur Ishba'al, paidá húa.

34 Aur Yahúnatan ká betá Maribba'al thá; aur Maribba'al se Mikáh paidá húa.

35 Aur baní Mikáh: Fítún, aur Malik, aur Tári'a, aur A'khaz.

36 Aur A'khaz se Yahú'adah paidá húa; aur Yahú'adah se 'A'lamat, aur Azmáwat, aur Zimrí paidá húa; aur Zimrí se Mauzá paidá húa;

37 Aur Mauzá se Bina'a paidá húa; us ká betá Ráfah, us ká betá Ili'asah, us ká betá Asil.

38 Aur Asil ke chha bete the, aur ye un ke nám: 'Azriqám, Bokirú, aur Ismá'el, aur Sagariyáh, aur 'Abadiyáh, aur Hanán. Ye sab Asil ke bete hain.

39 Aur us ke bhái 'Ishaq ke bete: us ká palauthá Aulám, दूसरा Ya'ús, tísra Ilifalat.

→ 40 Aur Aulám ke bete zoráwar, sáhib i shujá'at, tírاندáz the, aur us ke bahut se bete aur pote the; sab derh sau the. Ye sab baní Binyamín the.

IX BAT.

PAS sára Isráel nasab-námon ke rú se giná húa thá; aur dekho, un ke nám Isráel aur Yahúdáh ke bádsháhon ke daftar men likhe húa hain, jo apne gunáhon ke sabab Bábul ko asir hoke gaye.

2 ¶ Aur we jo pahle apni milkiyaton aur apne shahron men basne ko áe, so Isráeli, aur káhin, aur Láwí, aur Natinim the.

3 Aur baní Yahúdáh men se, aur baní Binyamín men se, aur baní Ifráim aur Munassí men se, jo Yarúsalam men rahte the, ye hain:

4 'U'tí bin 'Ammihúd, bin 'Umri, bin Imri, bin Báni, jo Pháras bin Yahúdáh kí aulád men se thá.

5 Aur Sailánion men se: 'Asáyáh palauthá, aur us ke bete.

6 Aur baní Zaráh men se: Ya'úel, aur un ke chha sau nawwe bhái.

7 Aur baní Binyamín men se: Sallú bin Masullám, bin Ilúdáviyáh, bin Hasinúáh,

8 Aur Ibníyáh bin Yarúhám, aur Ailáh bin 'Uzzi, bin Mikrí, aur Masullám bin Safatiyáh, bin Ra'úel, bin Ibníyáh;

9 Aur un ke nasabon ke mutábiq un ke nau sau chhappan bhái. Ye sab mard apne ábái gharáne ke abwí ra, is the.

10 Aur káhinon men se: Yad'aiyáh, aur Yahúyarib, aur Yakín,

11 Aur 'Azariyáh bin Khilqiyáh, bin Masullám, bin Sadúq, bin Miráyút bin Akhítúb, jo Khudá ke ghar ká názim thá;

12 Aur 'Adáyáh bin Yarúhám, bin Fashhúr, bin Malkiyáh, aur Ma'así bin 'Adiel, bin Yahzirah, bin Masullám, bin Musallimit, bin Immer;

13 Aur un ke bhái, un ke ábái gharáne ke ra, is, ek hazár sát sau sáth the, jo Khudá ke ghar kí khidmat ke kám ke liye táqatwar aur sáhib i murúwat the.

14 Aur Láwion men se: Sam'aiyáh bin Hasúb, bin 'Azriqám, bin Hasabi-yáh, baní Mirári men se;

15 Aur Baqbaqqar, Haras, aur Jalál, aur Mattaniyáh bin Mikáh, bin Zikrí, bin A'saf;

16 Aur 'Abadiyáh bin Sam'aiyáh. bin Jalál, bin Yadúttún, aur Barakiyáh bin Asá, bin Ilqánah, jo Natúfátion kí bastíon men baste the.

17 Aur darbán: Sallúm, aur 'A-qúq, aur Talmon, aur Akhimán, aur un ke bhái; Sallúm sardár thá;

18 We ab tak bádsháh ke darwáze par purab taraf rahkar baní Láwí kí gurohon ke darbán hain.

19 Aur Sallúm bin Qúrí, bin Abiá saf, bin Qúrah, aur us ke ábái gharáne

ke bhái, ya'ne Qurahí, bandagí ke kám par ta'inát the, aur khaime ke ástánon ke nigahbán the; un ke báp-dáde, KHUDÁWAND ke lashkar ke sarguroh hoke, darámad-gáh ke nigahbán the.

20 Aur Fínihas bin Ilí'azar áge un ká sardár thá, aur KHUDÁWAND us ke sáth thá.

21 Zakariyáh bin Musalimiyáh jamá'at ke khaime ká darbán thá.

22 Ye sab, jo darwázon ke ástánon par chaukidári karne ke liye muqarrar the, do sau bárah the. Ye apne nasab-námon ke rú se apne gáiwon men gine húe the, jinhen Dáúd aur Samúel gaib-bín ne un kí amánatdári ke kám par muqarrar kiyá.

23 So we aur un ke beté KHUDÁWAND ke ghar ke, ya'ne us khaime ke, makán ke darwázon par chaukí dene ko házir the.

24 Aur cháron taraf, púrab, pach-chhín, uttar, dakhán kí taraf, darbán the.

25 Aur un ke bhái apní bastíon men the, kí sátwep din naubat ba naubat un ke sáth áwen.

26 Kí we char sardár darbán, jo Láwí the, amánatdár the, aur KHUDÁ ke ghar kí kothríon par aur khashánon par muqarrar the.

27 ¶ Aur we KHUDÁ ke ghar ke ás pás rahá karte the, kí nigahbání karná un par mauqúf thá, aur subh ko us ká kholná unhín ke zimme thá.

28 Aur un men se ba'ze 'ibádat ke bartanon par muqarrar the, kí we unhen gin ginke báhar bhítar le áwen aur le jáwen.

29 Aur ba'ze un men se bait ul muqaddas ke sáre básánon aur asbáb, aur maida, aur mai, aur tel, aur lubán, aur khushbúdar masálih ke ihtimám par muqarrar the.

30 Aur káhinon ke beton men se kitne khushbúdar masálih ká tel pette the.

31 Aur Láwíon men se Matittiyáh, jo Qurahí Sallúm ká palauthá thá, un chízon kí, jo tawe par taiyár kí játí thín, amánat rakhtá thá.

32 Aur baní Qihát, ya'ne un kí birádari men se, ba'ze nazr kí rotí par ta'inát the, kí har sabt ko us kí taiyári karen.

33 Aur ye we, gánewále haín, jo Láwíon men abwí ra'is the, aur kothríon kí kshidmat se mu'áf húe, kí unhen rát din 'ibádat-guzári men házir rahná thá.

34 Láwíon ke ye abwí ra'is apní birádari ke sardár the, aur Yarusalam men rahte the.

35 ¶ Aur Jiba'un men Jiba'un ká báp Ya'úel rahatá thá, aur us kí jorú ká nám Ma'akáh thá:

36 Aur us ká palauthá betá 'Abdún, ba'd us ke Súr, aur Qís, aur Ba'al, aur Naiyir, aur Nadab,

37 Aur Jadúr, aur Akhyú, aur Zakariyáh, aur Miqlút.

38 Aur Miqlút se Simi'án paidá húa. Aur we bhí apne bháíon ke sáth Yarusalam men apne bháíon ke sámhne rahte the.

39 Aur Naiyir se Qís paidá húa, aur Qís se Sául paidá húa, aur Sául se Yahúnatan, aur Malikishú'a, aur Abinadáb, aur Ishba'al, paidá húe.

40 Aur Yahúnatan ká betá Maríbbal thá, aur Maríbbal se Mikáh paidá húa.

41 Aur baní Mikáh: Fítún, aur Malik, aur Tahrí'a, aur A'khas.

42 Aur A'khas se Ya'arah paidá húa, aur Ya'arah se 'A'lanat, aur 'Azmáwat, aur Zimri, paidá húe: aur Zimri se Mauzá paidá húa.

43 Aur Mauzá se Bina'a paidá húa; us ká betá Rifáyáh, us ká betá Ilí'asab, us ká betá Asíl.

44 Aur Asíl ke chha bete the, aur ye un ke nám: 'Azríqám, Bokirú, aur Ismá'el, aur Sagariyáh, aur Abadiyáh, aur Hanán: ye baní Asíl the.

X BA'B.

AUR Filistí Isráel se laṛe; aur Isráel ke log Filistíon ke áge se bháge, aur kohistán i Jilbú'a men máre pare.

2 Aur Filistíon ne Sául ká aur us ke beton ká khúb pichhá kiya; aur Filistíon ne Yánatan, aur Abinadáb, aur Malikishú'a ko, jo Sául ke bete the, már liya.

3 Aur Sául par jang ba shiddat barh gayi, aur tirándazon ne use hadaf kiya, aisá ki wuh tirándazon se zakhmí húa.

4 Tab Sául ne apne silahbardár se kahá, Apní talwár khínch, aur us se mujhe chhed, tá na howe ki ye ná-makhtún áke mujh se thaṭṭhá karen. Par us ke silahbardár ne qabúl na kiya, kyúñki wuh bahut ḍar gaya. Tab Sául ne talwár lí, aur us par gir pará.

5 Aur jab ki us ke silahbardár ne dekhá, ki Sául mar gaya, to wuh bhí us talwár par girá, aur mar gaya.

6 So Sául mar gaya, aur us ke tinon bete, us ke sáre ghar samet mar mite.

7 Aur Isráel ke sáre log, jo maidán men the, yih dekhke ki we log bháge, aur Sául aur us ke bete máre pare, apní bastíon chhor chhorke bhág nikle; aur Filistí ákar un men base.

8 ¶ Aur dúse din subh ko, jis waqt Filistí áe, tá ki lášon ko nangá karen, to unhon ne Sául aur us ke beton ko koh i Jilbú'a men pará páyá.

9 Aur jab us ko nangá kiya, tab unhon ne us ká sir le liya, aur us ke hathyár bhí, aur Filistíon ke mulk men cháron taraf bhijá diye, tá ki un ke butkhánon par aur logon ke darmiyán us khushkhabarí ko pahuncháen.

10 Aur unhon ne us ke hathyáron ko apne ma'búdon ke ghar men rakhá, aur us ke sir ko Dajún ke mandir par latká diya.

11 ¶ Aur jab Yabis-Jili'ád ke sab

logon ne suná, jo kuchh ki Filistíon ne Sául se kiya,

12 Tab un men ke sáre bahádur uthe, aur Sául ká láš aur us ke beton ká lášhen le gaye, aur unhen Yabis men láe, aur un ká haddíon ko Yabis ke balút ke tale gáf diya, aur sát din tak roza rakhá.

13 ¶ So Sául mar gaya, apne gunáh ke sabab jo us ne KHUDÁWAND ká kiya, ya'ne KHUDÁWAND ke kalám ke bá'is, jo us ne na máná, aur is liye bhí, ki us ne apní rah ká tajwíz ke wáste us se, jis ká yár deo thá, sawál kiya,

14 Aur us ne KHUDÁWAND se sawál na kiya; is wáste us ne us ko mār dala, aur mamlukat ke logon ko Yassi ke bete Dáúd par mál karaya.

XI BA'B.

AUR tamám Isráel Habrún men Dáúd pás jam'a hue, aur use kahá, Dekh, ham teri hadqí aur tere gosht haiñ.

2 Is ke siwá, guzre waqt men bhí jab Sául bádsháh thá, to tú hí níkalúe bitháne men Isráelíon ká rahbar thá; aur KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tuihe farmáya hai, ki Tú mere Isráelí logon ká ri'áyat karegá, aur tú meri Isráelí qaum ká sardár hogá.

3 Garaz, Isráel ke sáre buzurg Habrún men bádsháh pás áe; aur Dáúd ne Habrún men un ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr 'ahd kiya; aur unhon ne Dáúd ko mamsúh kiya, tá ki wuh Isráelíon ká bádsháh ho, jaisá ki KHUDÁWAND ne Samúel ká ma'rifat se kahá thá.

4 ¶ Aur Dáúd aur tamám Isráel Yarúsalam ko, jis ká nám Yabús thá, gaye, aur wahán ká sarzamin ke báshinde Yabúsí the.

5 Aur Yabús ke báshindon ne Dáúd se kahá, ki Tú yahán áne na páwegá. Lekin Dáúd ne Saihún ká qil'a le liya, aur wuhí Dáúd ká shahr húa.

6 Aur Dáúd ne kahá, ki Jo koi pahle Yabúsíon ko már legá, so ra, is

aur sardár hogá. Tab Yúab bin Zarú-yáh pahle charhá, aur sardár húa.

7 Aur Dáúd qil'a men rahá; is wáste us ká nám Shahr i Dáúd húa.

8 Aur us ne shahr ko girdágird banáyá, Millo se leke barábar girdágird; aur Yúab ne baqíshahr kímaram-mat kí.

9 Aur Dáúd taraqqí par taraqqí kartá gayá, kyúñki RABB ul afwáj us ke sáth thá.

10 ¶ Aur Dáúd ke hamráhí bahá-duron ke kháss log, jo us kí rifáqat karke zor pakarte gaye, aur jinhon ne sáre Isráel ke sáth use bádsháh kiya, jaisá KHUDÁWAND ne Isráel ko haqq men kahá thá, ye hain.

11 Chunáñchí Dáúd ke baháduron ká shumár yih hai: Yasúbi'am bin Hakmúni, jo sardáron men bará thá; us ne tén sau par apná bhálá chalayá, aur unhen ek bár qatl kiya.

12 Us ke ba'd Akhúhí Dúdu ká betá Ili'azar thá, jo un tén pahlawánon men se ek thá.

13 Wuh Dáúd ke sáth Fasdaummim men thá, jahán Filistí jang karne ko jam'a hue the, aur wahán ke khet men ek qit'a i zamín jau se bharí hui thi, aur log Filistion ke áge se bháge:

14 Tab unhon ne us qit'a i zamín ke bich men khare hoke use bacháyá, aur Filistion ko mára, aur KHUDÁWAND ne barí rihái bakhsí.

15 ¶ Aur un tén sardáron men se ye tén nikalkar chatán ko Dáúd pás 'Adullám ke magáre men gaye, aur Filistion ki fauj Rifáion kí wádi men á parí thi.

16 Aur Dáúd us waqt garhí men thá, aur Filistion kí chaukí us waqt Baitlaham men thi.

17 Aur Dáúd tarasá, aur bolá, Ai kásh ki koí Baitlaham ke phátak ke kúe men se mere liye píne ká pání iáwe!

18 Tab un tén pahlawánon ne Filistion ká lashkar torá, aur Baitlaham

ke kúe men se pání bhará, aur use utháke Dáúd pás láe; lekin Dáúd ne na cháhá, ki piwe; par use KHUDÁWAND ke liye tapáyá,

19 Aur kahá, Mujh ko apne KHUDÁ kí taraf se harám howe, ki main yih kám karún; kyá main un logon ká lahu píún, jo apní jánon par khele hain? ki we jánbázi karke us ko láe hain. So us ne na cháhá, ki use piwe. Aise kám un tén pahlawánon ne kiye.

20 ¶ Aur Yúab ká bhái Abishai tinion ká sardár thá: us ne tén sau par bhálá chalayá, aur unhen már dálá; aur wuh in tinion men námdár thá.

21 Yih in tinion men un donon se ziyáda námi thá, aur un ká sardár thá, lekin un pahle tinion ke darje ko na pahunchá.

22 Aur Bináyáh bin Yahúyad'a, ek Qabzieli bahádur ká betá thá, jis ne bahut se kám kiye the: us ne Moáb ke do sher jawán máre, aur jáke barf ke mausim men ek gár ke bich ek sher mára.

23 Aur us ne páñch háth ke ek, qaddáwar Misri ko qatl kiya, aur us Misri ke háth men juláhon ke shahtír ká sá bhálá thá; par wuh ek lath leke us par utrá, aur bhále ko us Misri ke háth se chhín liya, aur usí ke bhále se us ko már dálá.

24 Yahúyad'a ke bete Bináyáh ne aise kám kiye; aur wuh un tén bahá-duron men námdár thá.

25 Dekho to, ki yih un tinion men 'izzatdár thá, par pahle tinion ke mar-tabe ko na pahunchá; aur Dáúd ne use apne hí kháss lashkar par sardár mu-qarrar kiya.

26 ¶ Aur ye lashkaron men bare bahádur the: 'Asahel Yúab ká bhái; aur Bait-lahamí Dúdu ká betá Ilha-nán;

27 Aur Sammút Harúrí; K̄halis Falúni;

28 Taqú'i 'Aqis ká betá 'I'rá; Abi-'azar 'Anatúti;

29 Sibkí Húsáti; 'Ilí Akhúhí;
30 Maharí Natúfáti; Halid bin Ba'anah Natúfáti;

31 Baní Binyamín ke Jibí'ah ke Ríbi ká betá Ittai; Bináyáh Fir-atúni;

32 Nahal i Ja'as ká Húri; Abiel 'Arbáti;

33 'Azmávat Bahardmí; Ilyahbá Sa'albúni;

34 Baní Hashím Jizúni; Harári Shají ká betá Yúnatan;

35 Aur Harári Sakár ká betá Akhám; Ilifál bin U'r;

36 Hifar Makiráti; Akhiyáh Fálúni;

37 Hasrú Karmilí; Nagari bin Azbí;

38 Nátan ká bhái Yúel; Mibkhár bin Hájiri;

39 Silaq 'Ammúni; Naharí Biarúti, jo Yúab bin Zaráyáh ká silahbardár thá;

40 'Irá Itri; Jaríb Itri;

41 U'riyáh Hittí; Zabad bin Akhlí;

42 Sízá Rúbini ká betá 'Adína, Rúbiníon ká sardár, jis ke sáth tís jawán the;

43 Hanán bin Ma'akah; Yúsafat Mitní;

44 'U'zziyá 'Istaráti; Samá' aur Ya'úel baní Khútan 'Ará'iri;

45 Yadí'ael bin Simrí, aur us ká bhái Yúkhá Tísi;

46 Iliel Maháwi; Yaribi, aur Yúsáviyáh, baní Ilná'am; aur Yitmah Moábí;

47 Iliel; aur 'Obed; aur Ya'siel Masobáyáhi.

XII BA'B.

YE we haiṇ jo Siqláj meṇ Dáúd pás áe, jab ki wuh hanoz Qis ke bete Sáiul ke snab ap ko chhipáe hús rakhtá thá; aur we un baháduron meṇ the, jo larái meṇ madad karte the.

2 We kamán-dár hoke dahne báen

háth se pattharon ko márte the, aur kamán se tiron ko chaláte the; aur baní Binyamín Sáiul ki birádari meṇ se ye the;

3 Sardár Akhi'azar, aur Yúas, baní Samá'ah Jibia'ti; aur Yaziel, aur Falat, baní 'Azmávat; aur Barákah, aur Yáhu 'Anatúti,

4 Aur Ismá'iyáh Jiba'úni, jo tison meṇ bahádúr thá, balki un tison ká sardár thá; aur Yaramiyáh, aur Yaházuel, aur Yúhanán, aur Yúsabád Jadiráti,

5 Ili'auzi, aur Yarimút, aur Ba'aliyáh, aur Samariyáh, aur Safatiyáh Kharúfi.

6 Ilqánah, aur Yasiyáh, aur 'Azariel, aur Yú'azar, aur Yasúbí'am, Quráhi,

7 Aur Yúiláh, aur Zabadiyáh, baní Yarúhám Jadúr se.

8 Aur Jaddíon meṇ se kitne logon ne apne ta'in alag kiya, jo pahlawán, aur ahl i jang, aur maidán pakarne ke láiq the, jo dhál aur barchhi kám meṇ láná jánte the, jin ke munh singh ke se munh the, aur paháron par kí harníon kí mánind tez-qadam the, tá ki bayábán ke garh meṇ Dáúd pás jáwen:

9 'Azar sardár, 'Abadiyáh dúsrá, Iliáb tísrá,

10 Mismannah chauthá, Yaramiyáh pánchwán,

11 'Attai chhathwán, Iliel sátwán,

12 Yúhanán áthwán, Ilzabád nauwán,

13 Yaramiyáh daswán, Makbáni gyárahwán.

14 Ye baní Jadd meṇ se sarlashkar the; in meṇ jo kamtar thá, sau jawán ká, aur jo sab se bará thá, hazár ká, sardár thá.

15 Ye we haiṇ jo pahle mahíne meṇ, jab Yardan ke sáre kanáre dūbe the, pár utre, aur wádíon ke sáre logon ko púrab aur pachchhim kí taraf ko bhagá diyá.

16 Aur baní Binyamín aur Yahu-dáh men se ba'ze log garhí men Dáúd pás áe.

17 Tab Dáúd un ke istiqbál ke liye niklá, aur un se khitáb karke kahá, Agar meri madad ke liye tum log nek-niyatí se mere pás áe ho, to merá dil tum se milá rahégá; par agar mujhe mere bairion ke háth men pakarwáne áe ho, agarchi mere háth men kuchh zulm nahín, to hamáre bápádáon ká Khudá is par nigáh rakhe, aur malá-mat kare.

18 Tab rúh 'Amásí par, jo sardár-on men bará thá, názil húi, ki wuh bolá, Ham tere hain, ai Dáúd, aur teri taraf hain, ai ibn i Yassi: salám, hán, salám tujh par, aur salám tere madadgaron par; kyúнки terá Khudá teri madad kartá hai. Tab Dáúd ne unhen qabúl kiyá, aur unhen faujon ká sardár kiyá.

19 Aur Munassí men se kái log Dáúd se mil gaye, jab wuh Filistion ke sáth jang ke liye Sáúl par charh gayá thá: par in kí madad in se na húi; kyúнки Filistion ke qutbon ne saláh leke use widá kiyá, aur kahá, ki Wuh hamáre siron ko khatre men dálke apne áqá Sáúl se já milegá.

20 Jab wuh Siqláj ko rawána húa, Munassí men se 'Adnah, aur Yúzábád, aur Yadí'el, aur Mikáel, aur Yúzábád, aur Ilihú, aur Ziltí, jo baní Munassí men hazaron ke sardár the, us se mil gaye.

21 Unhon ne us guroh ke muqá-bale men Dáúd kí madad kí, ki we sab bare bahádur aur lashkar men sardár the.

22 Ki us waqt roz ba roz log madad ke liye Dáúd se milte játe the, yahan tak ki we fauj Ulláh kí sí bari fauj ban gaye.

23 ¶ Aur un logon ká shumár, jo larne ke hathyár bándhkar Habrún men Dáúd se mil gaye, ki KHUDÁ-
WAND kí bát ke muwáfíq Sáúl kí

mamlukat ke logon ko us par máil karen, yih hai:

24 Baní Yahúdáh chha hazár áth sau, jo sipar aur neza rakhkar jang ke liye taiyár the.

25 Baní Sama'tín men se sáth hazár ek sau, jo jangí bare himmatwále the.

26 Baní Láwí men se char hazár chha sau.

27 Aur Yahúyad'a Hárúnion ká sardár thá, aur us ke sáth tén hazár sáth sau the;

28 Aur jawánmard Sadiq bahádur, aur us ke abwí gharáne ke báis sardár.

29 Aur baní Binyamín, Sáúl kí bi-rádari men se tén hazár; lekin us waqt tak aksar Sáúl ke gharáne ke tarafdar the.

30 Aur baní Ifráim men se bis hazár áth sau, jo bare bahádur, aur apne abwí gharáne ke námдар mard the.

31 Aur Munassí ke ádhe firqe se atharah hazár, jo nám ba nám buláe gaye, ki jáke Dáúd ko bádsbáh karen.

32 Aur baní Ishakár men se, jo auqát ká intiyáz karte the, aur wuh jo Isráel ko karná munásib thá jánte the, do sau the; aur un ke sáre bhái un ke hukm men the.

33 Aur Zabulún men se maidán-pakarnewále, aur jang-ázmúda, asbáb i jang ke málik, pachás hazár, jo saff-arái karni jánte, aur do-dile ra the.

34 Aur Naftáli men se ek hazár sardár, aur un ke sáth saintis hazár jo dhál aur bhálá rakhte the.

35 Aur baní Dán men se atháís hazár chha sau larne ko taiyár rahte the.

36 Aur A'shar men se chálís hazár, jo lashkar ke sáth saff bándhne ko nikal játe the.

37 Aur Yardan ke pár ke Rúbinion, aur Jaddíon, aur Munassí ke ádhe firqe men se, ek lákh bis hazár, jo jang ke sáre hathyár bándhkar larne ko taiyár rahte the.

38 Ye sab jangi mard, jo saff-aráí karní jánte the, Habrún ko áe, ki Dáúd ko sáre Isráel ká bádsháh karen; aur Isráel ke sáre báqí log bhí ek-díl the, ki Dáúd ko bádsháh karen.

39 Aur we wahán Dáúd ke sáth tén din tak kháte píte rahe; ki un ke bháíon ne un ke liye taiyári ki thí.

40 Aur jo un ke qarib, Ishakár, aur Zabulón, aur Naftálí tak rahte the, so bhí gadhon par, aur únton par, aur khachcharon par, aur bailon par ládke, rotíán, aur áta maida, aur anjiron ke kulche, aur kishmish ke guchehe, aur mai, aur tel, aur bail, aur bheren, ifrá se láe; is liye ki Isráel men khushwaqtí húi.

XIII BA'Ā.

AUR Dáúd ne un sardáron se, jo hazár hazár par aur sau sau par the, balki har ek sar-lashkar se saláh lí.

2 Aur Dáúd ne Isráel kí sári jam'at ko kahá, ki Agar tumháre nazdík achchhá ho, aur KHUDÁWAND hamáre Khudá kí marzí ho, to áe, ham Isráel kí sári sarzamín men apne báqí bháíon ke pás, aur sáth un ke, káhinon aur Láwíon ke pás, un ke shahron aur un kí nawáhi men, log bhejen, ki we hamáre pás jam'a howen.

3 Aur chalo, apne Khudá ká sandúq apne yabán pher láwen; kyúнки ham Sául ke aiyám men us ke talib na húe.

4 Tab sári jam'at ne kahá, ki Ham yúnhin karenge; kyúнки yih bát sab logon kí nigáh men munásib thí.

5 Tab Dáúd ne sáre Isráel ko Misr ke Saihúr se Hamát ke madkhal tak jam'a kiyá, ki Khudá ke sandúq ko Qaryat-Ya'arim se láwen.

6 Aur Dáúd aur sáre Isráel Ba'aláh ko, ya'ne Qaryat-Ya'arim ko, jo Yahúdáh men hai, charh gaye, tá ki wahán se KHUDÁWAND Khudá ke sandúq ko, jo karúbíon ke darmiyán rahtá hai,

ki us ke nám ki du'á wahán kí játi hai, charhá láwen.

7 Aur unhon ne Khuda ke sandúq ko Abinadáb ke ghar men se nikálke nayí gári par rakhá; aur 'Uzzá aur Akhyú gári ko hánkte the.

8 Aur Dáúd aur sáre Isráel KHUDÁWAND ke áge ba zor gíton ko gáte, aur kinnárat, aur barbat, aur daf, aur jhánjh, aur turhíon ko, bajáte chale.

9 ¶ Aur jab we Kaidún ke khalián par pahunchte, to 'Uzzá ne sandúq ke thámne ko apná háth barháyá; kyúнки bailon ne thokar khái.

10 Tab KHUDÁWAND ká gussa 'Uzzá par bharhá, aur us ne us ko már dälá, is wáste ki us ne apná háth sandúq par barháyá; aur wuh wahán Khudá ke huzúr mar gayá.

11 Tab Dáúd udás húa, is liye ki KHUDÁWAND ne 'Uzzá ke sabab rakhna dälá: aur us ne us maqám ká nám Paraz-'Uzzá rakhá, jo áj tak us ká nám hai.

12 Aur Dáúd us din Khudá se dará, aur bolá, Main Khudá ke sandúq ko apne pás kyúńkar lúń?

13 So Dáúd sandúq ko apne yabán Dáúd ke shahr men na láyá, balki ek taraf jáke Játí 'Obed-Adám ke ghar men use utár diyá.

14 So Khudá ká sandúq 'Obed-Adám ke gharáne ke sáth us ke ghar men tén mahíne tak rahá. Aur KHUDÁWAND ne 'Obed-Adám ke ghar ko, aur us kí sab chizon ko, barakat dí.

XIV BA'Ā.

AUR Súr ke bádsháh Híram ne elchíon ko Dáúd pás bhejá, aur saro ke lathe, aur ráj bhí, aur barhai, ki us ke liye mahall banáwen.

2 Aur Dáúd ko yaqín húa, ki KHUDÁWAND ne use baní Isráel ká bádsháh kiyá, ki us kí saltanat us ke Isráelí logon kí khátir buland kí gayí.

3 ¶ Aur Dáúd ne Yarusalam men aur jordán kí, aur use aur beté betíán paidá hún.

4 Aur us ke un farzandon ke nám, jo Yarusalam men paidá hfe, ye the: Samú'a, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán,

6 Aur Íbhár, aur Ilisú'a, aur Ilifálat, 6 Aur Naujah, aur Nafaj, aur Yafí'a,

7 Aur Ilisam'a, aur Ba'alyad'a, aur Ilifálat.

8 ¶ Aur jab Filistion ne suná, ki unhon ne Dáúd ko mamstíh karke sáre Isráel ká bádsháh kiyá, to sab Filistí Dáúd kí talásh men charh áe. Aur Dáúd sunke un ke miqábale ko niklá.

9 Aur Filistí áe, aur Rifáion kí wádí men phail gaye.

10 Tab Dáúd ne Khudá se suwál kiyá, aur kahá, Kyá main Filistion par charh jáúñ? kyá tú unhen mere háth men kar degá? KHUDÁWAND ne use farmáyá, Charh já, ki main unhen tere háth men kar dūngá.

11 So we Ba'al-Parázim par charh áe, aur Dáúd ne wahán unhen mára. Aur Dáúd ne kahá, ki Khudá ne mere háth se mere dushmanon men yún rakhna dālwáyá, jaise ki pánion se rakhna partá hai; is sabab se us maqám ká nám Ba'al-Parázim rakhá.

12 Aur we apne buton ko wahán chhor gaye, aur Dáúd ne hukm kiyá, ki Unhen ág men jalá doweñ.

13 Aur Filistí phir áke us wádí men phail gaye.

14 Aur Dáúd ne phir Khudá se suwál kiyá, aur Khudá ne us ko kahá, ki Tú un ká pichhá karke un par mat charh já, balki un se phir já, aur tút ke peron kí taraf se un par já par.

15 Aur jis waqt ki tú tút ke darakhton kí phungion se chalne kí sí áwáz sune, tab lará ki nikal; ki us waqt Khudá tere áge áge jáke Filistion ke lashkar ko már legá.

16 Aur Dáúd ne, jaisá ki Khudá ne use farmáyá thá, kiyá; aur we Filistion kí fauj ki Jiba'un se leke Jazar tak qatl karte rahe.

17 Aur Dáúd ká nám sáre mulkon men phail gayá, aur KHUDÁWAND ne sab qaumon par us ká khauf dālá.

XV B'ÁB.

A UR us ne shahr i Dáúd men apne liye hawelián banáñ, aur Khudá ke sandúq ke liye ek makán taiyár kiyá, aur us ke liye ek kháima khará kiyá.

2 Us waqt Dáúd ne kahá, ki Lávion ke siwá koí Khudá ke sandúq ko utháya na kare; ki KHUDÁWAND ne unhen pasand kiyá hai, ki Khudá ke sandúq ko utháweñ, aur abad tak us ke huzúr khidmat karen.

3 Aur Dáúd ne sáre Isráel ko Yarusalam men jam'a kiyá, ki KHUDÁWAND ke sandúq ko us makán men, jo us ne us ke liye taiyár kiyá thá, charhá láweñ.

4 Aur Dáúd ne baní Hárún ko aur Lávion ko ikatthá kiyá:

5 Baní Qihát men se; U'riel sardár, aur us ke ek sau bis bhái;

6 Baní Mirári men se; 'Asáyáh sardár, aur us ke do sau bis bhái;

7 Baní Jairsúm men se; Yúel sardár, aur us ke ek sau tis bhái;

8 Baní Ilsafan men se; Sam'aiyáh sardár, aur us ke do sau bhái;

9 Baní Habrún men se; Iliel sardár, aur us ke assí bhái;

10 Baní 'Uzziel men se; 'Amminadáb sardár, aur us ke ek sau bārah bhái.

11 Aur Dáúd ne Sadúq aur Abiyatar káhinon ko, aur U'riel, aur 'Asáyáh, aur Yúel, aur Sam'aiyáh, aur Iliel, aur 'Amminadáb, Lávion ko, buláyá,

12 Aur unhen kahá, Tum Lávion ke abwí rajis ho; tum apní taqdís karo, tum aur tumháre bhái bhí, aur KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke sandúq ko us jagah men, jo main ne us ke liye taiyár kí, charhá láo.

13 Is liye ki tum log pahlí bār házir na the, KHUDÁWAND hamáre Khudá

Un ká sandúq ko le áná, I TAWARÍKH, XVI. aur k̄hime men rak̄i dená.

ne ham men rakhna dálá, ki ham ne us ki talásh muqarrar taur par na kī.

14 Tab káhinon aur Láwion ne apní taqdis kī, tá ki K̄HUDÁWAND Isráel ke K̄hudá ke sandúq ko charhá láwen.

15 So baní Láwī ne K̄hudá ke sandúq ko, jaisá ki Músá ne K̄HUDÁWAND ke kalám ke muwáfíq hukm kiyá thá, chobon se apne kándhon par uṭháya.

16 Aur Dáúd ne Láwion ke sardáron ko farmáyá, ki Apne bháíon men se gánewálon ko muqarrar karen, ki mṡisíqī ke sáz, ya'ne barbaton, aur kinnáraton, aur manjire, chheren, aur áwáz buland karke k̄hushí se gáwen.

17 Aur Láwion ne Ilaimán bin Yúel ko muqarrar kiyá; aur us ke bháíon men se A'saf bin Barakiyáh ko; aur baní Mirárí, un ke bháíon men se Aitán bin Qausyáh ko;

18 Aur un ke sáth un ke chhoṭe bhái Zakariyáh, Bin, aur Ya'aziel, aur Simirámút, aur Yahiel, aur 'Unni, aur Ilíáb, aur Bináyáh, aur Ma'asiyáh, aur Mattitiyáh, aur Ilifalahú, aur Miquiyáh, aur 'Obed-Adúm, aur Ya'iel ko, jo darbán the.

19 Aur gánewále Ilaimán, A'saf, aur Aitán, muqarrar hūe, ki pítal ko jhánjhon se gáte bajáte rahen;

20 Aur Zakariyáh, aur 'Aziel, aur Simirámút, aur Yahiel, aur 'Unni, aur Ilíáb, aur Ma'asiyáh, aur Bináyáh, ki barbaton ko únche sur men chheren;

21 Aur Mattitiyáh, aur Ilifalahú, aur Miquiyáh, aur 'Obed-Adúm, aur Ya'iel, aur 'Azaziyáh, ki kinnáraton ko dabí áwáz men chheren.

22 Aur Kanániyáh, jo gáne ke iye Láwion ká ustád thá, rág síkhlátá thá, ki wuh bará hī dhárhí thá.

23 Aur Barakiyáh, aur Ilqánah, sandúq ke darbán the.

24 Aur Shabaniyáh, aur Yahúsafat, aur Nataniel, aur 'Amási, aur Zakariyáh, aur Bináyáh, aur Ilí'azar káhin, narsinge phúnkte hūe K̄hudá ke san-

dúq ke áge áge játe the; aur 'Obed-Adúm aur Yahiyáh sandúq ke darbán the.

25 ¶ So Dáúd, aur Isráel ke bu-zurg, aur hazáron ke sardár, rawána hūe, ki K̄HUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko 'Obed-Adúm ko ghar men se ba-k̄hushí charhá láwen.

26 Aur aisá húa, ki jis waqt K̄hudá ne un Láwion ko, jo K̄HUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko uṭháe liye játe the, madad kī, to unhon ne sát bail aur sát mendhe charháe.

27 Aur Dáúd, aur sab Láwī, jo sandúq ko liye játe the, aur gánewále, aur gánewálon ke sáth Kanániyáh, jo gáne men ustád thá, kattán ke pairáhan se mulabbas the; aur Dáúd kattán ká afúd bhí pahine thá.

28 Aur sáre Isráel pukárte hūe, aur narsingon ko bajáte hūe, aur turhíon ko phúnkte hūe, aur manjiron aur kinnáraton ko bhí chheré hūe, K̄HUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko úpar láe.

29 ¶ Aur yún húa, ki jab K̄HUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq shahr i Dáúd men pahunchá, to Sáúl kī betí Maikal ne k̄hirkí se nigáh kī, aur dekhá, ki Dáúd bádsháh náchtá aur gat par chaltá hai; aur us ne apne dil men us ko haqír jáná.

XVI RA'B.

SO we K̄hudá ke sandúq ko charhá láe, aur use us k̄haima ke bích men, jo Dáúd ne us ke liye khará kiyá thá, rakh diyá, aur sokhtaní qurbáníon ko, aur salámatí kī qurbáníon ko, K̄hudá ke huzúr guzráná.

2 Aur jab Dáúd sokhtaní qurbáníon ko, aur salámatí kī qurbáníon ko, guzrán chuká, to us ne K̄HUDÁWAND ká nám leke logon ko barakat dí.

3 Aur us ne sáre Isráelí logon ko, kyá mard, kyá 'aurat, har ek ko, ek ek girda rotí, aur gosht ká ek ek ṭukrá, aur mai kī ek ek suráhi dí.

4 ¶ Aur us ne Láwion men se ba-zon ko muqarrar kiyá, ki K̄HUDÁWAND

ke sandúq ke áge khádím howen, aur KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ká zikr, aur shukr, aur hamd karen;

5 A'saf sardár, aur us ke ba'd Zakariyáh, aur Ya'el, aur Simírámut, aur Yahiel, aur Mattitiyáh, aur Iliáb, aur Bináyáh, aur 'Obed-Adám, aur Ya'el, jo barbaten aur kinnáratén leke gáte the; aur A'saf jhánjh se sunátá bajátá thá.

6 Káhlín Bináyáh aur Yabaziel hamesha Khudá ke 'ahd ke sandúq ke áge turhíon ká shor macháthe the.

7 ¶ Tab usí din Dáúd ne A'saf aur us ke bháíon ke háth men yih gít, kí jis se we KHUDÁWAND ká shukr karen, pahle supurd kiyá.

8 KHUDÁWAND kí sitáish karo, us ká nám leke pukáro, qaumon ke darmián us ke kámon kí khabar do.

9 Us ke liye gáo, us ke liye bájá bajáo, us ke 'ajáib kámon ká charchá karo.

10 Us ke muqaddas nám par fakhr karo; KHUDÁWAND ke tálibon ke dil khushwaqt howen.

11 KHUDÁWAND ko aur us kí qúwat ko dháñdhó; us ká chihra hamesha cháho.

12 Yád karo us ke 'ajáib kámon ko, jo us ne kiye; us ke mu'ajizon ko, aur us ke muñh ke farmánon ko;

13 Ai nasl i Isráel us ke bande kí, ai baní Ya'qúb, jo us ke barguzída ho.

14 Wuh KHUDÁWAND hamará Khudá hai; tanám rú e zamín par us kí 'ulálatén hai.

15 Us ke 'ahd ko sadá yád rakho, us kalám ko, jo us ne farmáyá, hazár pushton tak;

16 Wuhí 'ahd jo us ne Abirahám se kiyá, aur Iz'háq se us kí qasam khái,

17 Aur use Ya'qúb ke liye ek shari'at, aur Isráel ká 'ahd i abadí shahráyá,

18 Yih kahke kí Main tujh ko

zamín i Kan'án, tumhárá maurúsi hissa, dúngá;

19 Jis waqt kí tum shumár men thore, bahut hí thore the, aur mulk men pardesi the.

20 We qaum ba qaum aur manlukat ba manlukat phirte the.

21 Us ne kisi ko un par zulm karne na diyá, aur un kí khátir bá-d-sháhon kí, yih kahke, tambíh kí,

22 Kí mere man'súhon ko mat chhúo, aur mere nabíon ko mat satáo.

23 Ai sári dunyá, KHUDÁWAND ke liye gá; roz ba roz us kí naját kí khabar de.

24 Qaumon ke darmián us ke jalál ká, aur sári ummaton ke bich us ke 'ajáib kámon ká, bayán kar.

25 Kyúñkí KHUDÁWAND buzurg, aur niháyat mahmúd hai: wuh sáre ma'búdon se ziyáda muhib hai;

26 Kí qaumon ke sáre ma'búd hech hain; par KHUDÁWAND ásmánon ká banánewálá hai.

27 Jalál aur hashmat us ke huzúr hain, qúwat aur shádmání us ke makán men.

28 KHUDÁWAND hí ko jáno, ai logon ke gharáno, KHUDÁWAND hí kí hashmat o qúwat samjho.

29 KHUDÁWAND ke nám kí buzurgí karo; hadye láke us ke huzúr men házir ho, aur taqaddus i husn ke sáth KHUDÁWAND ko síjda karo.

30 Sári dunyá us ke huzúr kámpe, kí zamín qáim húi, aur na hilegi.

31 A'smán khushi kare, aur zamín shádiyána bajáwe; qaumon ke darmián kaho, kí KHUDÁWAND saltanat kartá hai.

32 Samundar, us samet jo us men bhará hai, shor macháwe; maidán bhí, un sab samet jo us men hain, bág bág howe.

33 Tab ban ke sáre darakh't KHUDÁWAND ke huzúr gáenge, kí wuh dunyá ká insáf karne ko áta hai.

34 KHUDÁWAND ká shukr karo, kí

wuh nek hai, ki us kí rahmat abadi hai.

35 Aur kaho, Ai hamári naját ke Kḥudá, tú hamen bachá le, aur gair-qaumon men se ham ko jam'a kar, aur un se rihái de, tá ki ham terá quddús nám leke shukr karen, aur teri sitáish par fakhr karen.

36 KḤUDÁWAND, Isráel ká Kḥudá, abad ul ábád mubáarak ho. Aur sab log A'mín bole, aur sab ne KḤUDÁWAND kí sitáish ki.

37 ¶ Aur us ne wahán KḤUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge A'saf aur us ke bháion ko chhorá, kí roz roz ke zarúri kám ke mutábíq hamesha kḥidmat karen;

38 Aur 'Obed-Adám aur us ke arhsath bháion ko, aur 'Obed-Adám bin Yádutún, aur Húsáh ko, kí darbán howen.

39 Aur Sadúq káhin, aur us ke bhái káhin, KḤUDÁWAND ke maskan ke áge Jiba'ún ke únche makán par mu-qarrar hue,

40 Kí KḤUDÁWAND kí shari'at kí sári likhí hói báton ke muwáfiq, jo us ne Isráel ko farmái, har subh aur shám sokhtaní qurbáni ke mazbah par KḤUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbá-níon ko chahráen;

41 Aur ún ke sáth Haimán aur Yádutún, aur báqi chune hue ádmi, jo nám ba nám bayán kiye gaye, kí KḤUDÁWAND ká shukr karen, kí Us kí rahmat abadí hai.

42 Unhín ke sáth Haimán aur Yádutún the, kí turhíon, aur manjíron, aur bájon se Kḥudá ke liye gít gáte bajáte rahen. Aur bani Yádutún darbánon men the.

43 Tab sab log apne apne ghar gaye; aur Dáúd phirá, kí apne gharáne ko mubáarakbád káhe.

XVII BÁT.

AUR yún húa, kí jab Dáúd apne ghar men baiṭhá, to Dáúd ne Nátan nabí se káhá, Dekh, main saro

kí lakṛion ke banáe hue ghar men rahtá hún, aur KḤUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq pardon ke niche hai.

2 Tab Nátan ne Dáúd ko káhá, kí Jo kuchh tere dil men hai, so kar, kí Kḥudá tere sáth hai.

3 ¶ Aur usí rát aisá húa, kí Kḥudá ká kálám Nátan ko pahunchá, aur bolá, kí

4 Jáke mere bande Dáúd se kah, kí KḤUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tú mere rahne ke liye ghar na baná-wegá.

5 Main to, jab se kí bani Isráel ko charhá láyá áj ke din tak, kisi ghar men sákin na húa, balki kḥaima ba kḥaima aur maskan ba maskan phirtá rahá hún.

6 Us tamám waqt men kí main sáre Isráel men phirtá rahá, kyá main ne kabhí Isráelí qázion men se, jinhen main ne bukm kiya kí mere Isráelí logon kí ri'ayat karen, kisi ko ek bát kahi, aur bolá, kí Tum ne mere liye saro kí lakṛí ká ghar kyún nahín banáyá hai?

7 Pas tú mere bande Dáúd ko yún kah, RABB ul afwáj yún farmátá hai, kí Main ne tujhe bḥersále men se, jis waqt tú bḥeron kí nigabhání kartá thá, chun liyá, tá kí tú mere Isráelí logon ká peshwá howe.

8 Aur jahán kahín tú gayá, main tere sáth rahá, aur tere sáre dushmanon ko tere sámhne se kát dálá; aur main ne un logon ke mánind, kí jin ká nám dunyá men bará hai, terá nám bará kiya.

9 Aur main ne apne Isráelí logon ke liye ek maqám ṭḥahráyá, aur unhen basáyá; aur we apní jagah men baste, aur phir na gḥabráte hain; aur sharir log phir unhen dukh na denge, jaisá kí shurú' men húa,

10 Aur jaise us waqt bhí thá, jis waqt main ne apne Isráelí logon par qází muqarrar kiye. Siwá is ke, main tere sáre dushmanon ko dabáúngá, aur

tujhe khabar bhí detá hún, ki KHU-
DÁWAND tere liye ek ghar banáwégá.

11 Aur jab tere din púre honghe,
aur tujh ko apne bápádān ke pás
jáná hogá, to aísá hogá, ki main tere
ba'd teri nasl ko, tere betān men se,
barpá karúngá, aur us kí saltanat ko
qáim karúngá.

12 Wuh mere liye ghar banáwégá,
aur main us kí kursí abad tak páedár
rakhúngá.

13 Main us ká báp húngá, aur wuh
merá betá hogá; aur main apne fazl
ko us se uṭhá na lúngá, jis tarah us se,
jo tere áge thá, uṭhá liyá.

14 Balki main us ko apne ghar men
aur apní mamlukat men abad tak
qáim rakhúngá, aur us ká takht abad
tak sábit rahegá.

15 So Náṭan ne in sári bátān aur is
sári royá ke mutábíq yúnḥín Dáúd se
kahá.

16 ¶ Tab Dáúd bádsháh áyá, aur
KHUḌÁWAND ke huzúr baithá, aur
bolá, Ai KHUḌÁWAND Khudá, main
kaun hún, aur merá ghar kyá hai, kí
tú ne mujh ko yahán tak pahuncháyá?

17 Aur yih, ai Khudá, teri nazar
men chhotí bát thí; so tú ne apne bande
ke ghar ke haqq men áyande kí báhat
muddat tak bhí gaul diyá, aur tú ne
mujh par yún nigáh kí, ai KHUḌÁ-
WAND Khudá, kí goyá main bará
manzilatwálá ádmi hún.

18 A'ge Dáúd tujh se kyá kahe, jis
se terá banda 'izzat páwe? kí tú apne
bande ko jántá hai.

19 Ai KHUḌÁWAND, tú ne apne
bande ke liye, aur apne dil ke muwáfíq,
yih sári bará kám kiya, aur in sári
buzurgíon kí khabar dí.

20 Ai KHUḌÁWAND, koi tere mánind
nahín, aur tere siwá, jahán tak ham ne
apne kánon se suná hai, koi Khudá
mutlaq nahín.

21 Aur sáre jahán men kaun sí qaum
hai, jaisí teri qaum Isráel, kí jis ke
bacháne ko Khudá áp gayá ho, kí use

apní jamá'at banáwe, aur bare aur
daráne kámon se apná nám buland
kare, kí tú ne apne logon ke áge se,
jinhen tú Misr men se bachá láyá,
qaumon ko bhagá diyá?

22 Kyúnki tú ne apne Isráéli logon
ko muqarrar kiya, kí abad tak tere log
howen; aur tú áp, ai KHUḌÁWAND,
un ká Khudá húa hai.

23 Aur ab, ai KHUḌÁWAND, wuh
bát, jo tú ne apne bande ke haqq men,
aur us ke gharáne ke haqq men, farmáí,
abad tak sábit rahe, aur jaisá tú ne
kahá, waisá hí kar.

24 Hán, wuh páedár howe, tá kí
terá nám abad tak 'azím ho, kí kahá
jáwe, RABB ul afwáj Isráel ká Khudá
hai, hán, Isráel ke liye Khudá hai;
aur tere bande Dáúd ká gharáná tere
huzúr qáim rahe.

25 Kyúnki tú ne, ai mere Khudá,
apne bande ko kahá, kí main tere liye
ek ghar banáúngá; so tere bande ne
ek wásta páyá kí shukr kare.

26 Aur ab, ai KHUḌÁWAND, tú h'
Khudá hai, aur tú ne apne bande ko
is kḥairiyat ká wa'da kiya:

27 Pas ab apní mihrbání se apne
bande ke ghar ko mubárák kar, kí
abad tak tere huzúr páedár rahe; ky-
únki jis ko tú, ai KHUḌÁWAND, bara-
kat detá hai, wuh abad tak mubárák
hai.

XVIII BA'B.

BA'D us ke yún húá, kí Dáúd ne
Filistíon ko mára, aur unhen
maglúb kiya, aur Ját aur us ke díhát
Filistíon ke háth se le liye.

2 Phir us ne Moáb ko mára: aur
Moábí Dáúd ke tábi' húa, aur hadye
lái.

3 ¶ Aur Dáúd ne Zúbah ke bád-
sháh Hadar'azar ko bhí, jab kí wuh
apní saltanat nahr í Furát tak qáim
karne gayá, Hamát tak már liyá.

4 Aur Dáúd ne us se ek hazár rath,
aur sát hazár sawár, aur bís hazár

piyádo, giriftár karke liye, aur gárion ke sáre ghoron ko, un kí rán kí nas kátkar, langrá kiyá, magar un men se sau ghoron ko bachá rakhá.

5 Aur Dimishq ke Arámi Zúbah ke bádsháh Hadar'azar kí madad karne ko áe, aur Dáúd ne Arámion men se báis hazár mard qatl kiye.

6 Aur Dáúd ne Dimishqí Arám men chaukián bitháin; aur Arámi Dáúd ke tábi'dár hús, aur hadye láe. Is tarah se, jahán kahín Dáúd gayá KHUDÁWAND ne use salámat rakhá.

7 Aur Dáúd Hadar'azar ke naukaron kí sonahí dhálen leke unhen Yarusalam men láyá.

8 Aur Dáúd Hadar'azar ke shahron, Tibkhat aur Kún, men se bahut sá pítal láyá, jis se Sulaimán ne pítal ká bahr, aur sutún, aur pítal ke bartan, banáe.

9 ¶ Aur jab kí Hamát ke bádsháh Tugú ne suná, kí Dáúd ne Zúbah ke bádsháh Hadar'azar ká sára lashkar mará,

10 Tab us ne apne bete Hadíráam ko Dáúd bádsháh pás bhejá, kí us kí salámetí ká muzhda láwe, aur use mu-bárakbád kaho, is liye kí us ne jang karke Hadar'azar par fath pái; (kyúñki Hadar'azar Tugú se lará kartá thá;) aur har tarah ke sone aur rúpe aur pítal ke bartan bhí bheje.

11 ¶ Aur Dáúd bádsháh ne un ko bhí, us rúpe aur sone samet, jo us ne sab qaumon, ya'ne Adúm se, aur Moáb se, aur baní 'Ammún se, aur Filistion se, aur 'Amáliq se, liyá thá, KHUDÁWAND ko nazr kiyá.

12 Aur Abishai bin Zaríyáh ne u-nak ke nasheb men aþárah hazár Adúmion ko már dála.

13 ¶ Aur us ne Adúm men chau-kián bitháin; aur sáre Adúmi Dáúd ke tábi'dár hús. Chunánchi jahán kahín Dáúd gayá, KHUDÁWAND ne us ko salámat rakhá.

14 ¶ So Dáúd sáre Isráel ká bád-
535

sháh hoke apní sári ra'aiyat se 'adl o insáf kartá thá.

15 Aur Yúab bin Zaríyáh lashkar ká sardár thá; aur Yahúsafat bin Akhilú muarrikh thá;

16 Aur Sadúq bin Akhitúb aur Abimalik bin Abiyátar káhin the; aur Shaushá sáfir thá;

17 Aur Bináyáh bin Yahúyad'a Karetion aur Faletion par thá; aur Dáúd ke bare bete bádsháh ke gird házir the.

XIX BAT.

BAD us ke aisá húa, kí baní 'Am-mún ká bádsháh Náhas mar gayá, aur us ká betá us ke badle bádsháh húa.

2 Tab Dáúd ne kahá, kí Main Náhas ke bete Hanún se dostí karúngá, kyúñki us ke báp ne mujh se dostí kí. So Dáúd ne qásidon ko bhejá, tá kí us se us ke báp kí bábat mátam-pursí karen. Chunánchi Dáúd ke khádím baní 'Ammún ke mulk men Hanún ke pás pahunché, kí use tasallí dewen.

3 Tab baní 'Ammún ke amíron ne Hanún se kahá, Kyá tujh ko yih gumán hai kí Dáúd tere báp kí 'izzat kartá hai, kí us ne mátam-pursí ke liye tujh pás log bheje hai? kyá us ke khádím tere pás is liye nahín áe, kí jásúsi karen, aur gárat karen, aur mulk ká bhed lewen?

4 Tab Hanún ne Dáúd ke khádímon ko pakrá, aur har ek kí dáphí mundwái, aur un kí áulí poshák un ke sufron tak kát dáli, aur unhen rawána kar diyá.

5 Tab ba'zon ne áke un mardon ká hál Dáúd se bayán kiyá. Us ne un ke istiqbál ke liye log bheje, is liye kí we mard niháyat sharminda kiye gaye the. Aur bádsháh ne unhen farmáyá, kí Jab tak tumbhári dáphían na barhen, Yarihú men raho; ba'd us ke chale áo.

6 ¶ Aur jab baní 'Ammún ne dek-há kí ham Dáúd ke nazdik badbú

úe hain, to Hanún aur baní 'Ammún ne ek hazár qintár rūpá bhejá, ki Arám-Nabrain se, aur Arám i Ma'akah se, aur Zúbah se, rathon aur sawáron ko bhára karen.

7 So unhon ne battis hazár rath, aur Ma'akah ke bádsháh ko, aur us ke logon ko, bhára kiya; we áke Madabá ke sámhne baith gaye. Aur baní 'Ammún apne apne shahron men se jam'a hue, aur lajne ko áe.

8 Aur Dáúd ne yih sunke Yúab ko, aur baháduron ko sare lashkar ko, bhejá.

9 Tab baní 'Ammún nikle, aur shahr ke phatak ke sámhne larái ke liye saff bándhi; aur we bádsháh, jo áe the, so maidán men alag the.

10 Jab Yúab ne jang ká rukh apne sámhne do taraf se áge píchhe dekhá, tab us ne Isráel ke kháss logon men se log chun liye, aur Arámion ke muqábil pará bándhá.

11 Aur baqi logon ko apne bhái Abishai ke ikhtiyár men diyá, aur unhon ne baní 'Ammún ke sámhne pará bándhá.

12 Aur us ne kahá, Agar Arámi mujh par gálib hon, to tú meri madad kijiyo; aur agar baní 'Ammún tujh par gálib hon, to main teri madad karúngá.

13 So himmat bándho, aur áo, ki ham apne logon ke liye, aur apne Khudá ke shahron ke liye, baháduri karenge; aur KHUDÁWAND, jo us ki nazar men bihtar thahre, wuhí karegá.

14 Pas Yúab apne sáthwálo log leke Arámion se lajne ko áge barchá, aur we us ke áge se bhág nikle.

15 Aur jab baní 'Ammún ne Arámion ko bhágte dekhá, to we bhí us ke bhái Abishai ke áge se bháge, aur shahr men ghuse. Tab Yúab Yarusalam ko phirá.

16 ¶ Aur jab Arámion ne dekhá, ki ham ne baní Isráel se shikast pái, to we qásidon ko bhejkar nadí par ke

Arámion ko le áe, aur Hadar'azar ka sipahsálár Sofak un ke áge áge chaltá thá.

17 Aur is ki khabar Dáúd ko mili; tab wuh sab Isráel ko jam'a karke Yardan par gayá, aur un par charch áyá, aur un ke muqábil saff bándhi. So jab Dáúd ne Arámion ke muqábale men jang ki saff bándhi, to we us se lahe.

18 Lekin Arámi Isráel ke áge se bháge; aur Dáúd ne Arámion ke sát hazár gári ke sawáron ko, aur chális hazár piyádon ko, mar dála, aur lashkar ke sardár Sofak ko qatl kiya.

19 Aur jab Hadar'azar ke naukaron ne dekhá, ki ham Isráel ke áge har gaye, to we Dáúd se sulh karke us ke tábi'dar hue. Garaz, Arámi baní 'Ammún ki madad karne ko dobára rázi na hue.

XX B'A'B.

PHIR aisá húa, ki naye sál ke shurú' men, jis waqt bádsháh jang ke liye khurúj karte, to Yúab ne lashkar ke kháss logon ko le jáke baní 'Ammún ke mulk ko gárat kiya, aur áke Rabbah ko gher liya. Lekin Dáúd Yarusalam men thahar gayá. Aur Yúab ne Rabbah ko mar liya, aur use ujár diyá.

2 Aur Dáúd ne un ke bádsháh ke táj ko us ke sir par se utár liya, aur daryáft kiya ki us ká soná wazn men ek qintár thá, aur ki us men bahut qimatí patthar the; aur wuh Dáúd ke sir par rakhá gayá; aur wuh us shahr men se lút ká bahut sá mál nikál láya.

3 Aur us ne un logon ko, jo us men the, báhar nikálá, aur áron se, aur lohe ke halon se, aur kulháron se, unhen kátá. Aur Dáúd ne baní 'Ammún ke sare shahron se aisá sulúk kiya. Tab Dáúd aur sári guroh Yarusalam ko phiri.

4 ¶ Aur ba'd us ke aisá húa, ki Jazar men Filistion se larái shurú'

húí. Tab Húsátí Sibkí ne Saffí ko, jo Rafá kí nasl se thá, qatl kiyá, aur Filistí maglúb húa.

5 Aur Filistíon se phir laráí húí. Tab Ya'úr ke bete Ilhanán ne Játí Júliyat ke bháí Lahmí ko, jis ke bháíe kí chhar juláhe ke shahatír kí sí thí, már dálá.

6 Phir Ját men ek aur laráí húí; aur wahán bará qaddáwar pahlawán thá, jis kí chaubís unglán, har háth pánw men chha chha, thín, aur wuh bhí Rafá kí nasl men thá.

7 Wuh Isráel par harf láyá; lekin Dáúd ke bháí Sima'í ke bete Yahú-natan ne us ko már dálá.

8 Ye Ját men Rafá se paidá húa, aur Dáúd aur us ke khádimon ke háth se máre paré.

XXI BAB.

AUR Shaitán Isráel ke muqábale men uthá, aur Dáúd ko ubhárá kí Isráel ko shumár kare.

2 Tab Dáúd ne Yúab ko, aur logon ke sardáron ko, kahá, kí Jáó, Biarsab'a se Dán tak Isráel ko gino, aur un kí gintí mere pás láo, kí main jánún.

3 Yúab bolá, KHUDÁWAND apne logon ko, jitne haín, utne se sau guná ziyáda kare: ai mere khudáwand bádsháh, kyá we sab ke sab mere khudáwand ke tábí'dár nahín haín? phir merá khudáwand yih bát kyún cháhtá hai? kis wáste ap Isráel ke liye taqsírwár hone ke sabab honge?

4 Lekin bádsháh ká farmán Yúab par galíb húa. Chunánchi Yúab nikal gayá, aur tamám Isráel men guzrá, aur Yarusálam men phir áyá.

5 ¶ Tab Yúab ne logon ke shumár kí fard Dáúd ko dí. Aur sáre Isráel gyárah lákh talwariye, aur Yahúdáh chár lákh sattar hazár talwariye the.

6 Lekin us ne un men ahl i Láwí aur baní Binyamín ká shumár shámil na kiyá: kyúnkí bádsháh ká hukm Yúab ke nazdík makrúh thá.

7 Aur yih bát Khudá kí nazar men

bahut buri thí; is liye us ne Isráel ko mará.

8 Tab Dáúd ne Khudá se kahá, kí Mujh se bará gunáh húa, kí main ne yih kám kiyá; ab apne bande ká qusúr mu'áf kijiye, kí main ne bahut behúda kám kiyá hai.

9 ¶ Aur KHUDÁWAND Dáúd ke gaibbín Jád se hamkalám húa, aur bolá,

10 Kí Já, Dáúd ko kah, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Main tere áge tín baláen dhartá hún; un men se ek chun le, kí main use tujh par bhejún.

11 So Jád Dáúd pás áyá, aur use kahá, kí KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí In men se chun le,

12 Kí tín baras ká kál ho, yá tú apne bairíon ke áge tín mahine tak halák hotá jáwe, aur tere dushmanon kí talwár tujh par á paré, yá tín din KHUDÁWAND kí talwár, ya'ne mari, mulk men chale, aur KHUDÁWAND ká frishta Isráel kí sári sarhaddon men faná kartá jáe. Ab sochke batá kí main apne bhejnewále ko kyá jawáb dún.

13 Tab Dáúd ne Jád ko kahá, Main barí tangí men hún; main KHUDÁWAND ke háth men parún, kí us kí rahmaten bahut 'azím haín; lekin insán ke háth men na parún.

14 ¶ So KHUDÁWAND ne Isráel par mari bheji; aur Isráel men se sattar hazár ádmí mar mite.

15 Aur KHUDÁWAND ne ek frishta Yarusálam ko bheji, kí use faná kare; aur us ke faná karte hi KHUDÁWAND dekhkar us haláki ke liye pachhtáyá, aur us halák-karnewále frishte ko kahá, Bas, ab apná háth kínch. Aur KHUDÁWAND ká frishta Yahúsí Urnán ke khalíhán par khará thá.

16 Aur Dáúd ne apní ankhen uthá-ke ásmán o zamín ke bich adhar men KHUDÁWAND ke frishte ko kharé húa dekhá, kí us ke háth men ek kínchí

húí talwár thí, jise Yarásalain par chalátá hai. Tab Dáúd aur buzurg tát orhe húc muñh ke bhal gire.

17 Aur Dáúd ne KHUDÁ se kahá, Kyá main hí ne hukm nahín kiya thá, kí logon ká shumár kiya jáwe? gunáh to main ne kiya, aur sach much badí mujh se húi; par in bhegon ne kyá fíal kiya? Ai KHUDÁWAND, mere KHUDÁ, terá háth mujh par aur mere ábái gharáne par ho, na tere logon par, kí we mari men giristár howen.

18 ¶ Aur KHUDÁWAND ke firishte ne Jád ko hukm kiya, kí Dáúd ko kahe, kí Dáúd charh jáe, kí Yabúsi Urnán ke khalihán par KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh utháwe.

19 Aur Dáúd Jád ke kalám ke muwáfíq, jo us ne KHUDÁWAND ke nám se kahá thá, charh gaya.

20 Aur Urnán ne phirke firishte ko dekhá; aur us ke char beton ne us ke sáth ap ap ko chhipáya. Us waqt Urnán gehún píttá thá.

21 Aur jab Dáúd Urnán pás áya, tab Urnán ne nigáh kí, aur Dáúd ko dekhá, aur khalihán se báhar gaya, aur Dáúd ke áge jhukke zamín par sijda kiya.

22 Aur Dáúd ne Urnán ko kahá, kí Is khalihán kí jagah mujhe de, kí main us par KHUDÁWAND ke liye ek qurbángáh banáun: us ká púra dām leko mujhe de, tá kí mari logon ke bich se tham jáe.

23 Urnán ne Dáúd se kahá, Líjiye apne liye, aur merá khudáwand bádsháh, jo us kí nazar men bihtar ma'lúm howe, so kare: dekhíye, main bail sokhtaní qurbání ke liye, aur nauraj indhan ke liye, aur gehún nazr kí qurbání ke liye, sab detá hún.

24 Dáúd bádsháh ne Urnán se kahá, So nahín, balki main púra dām deke use mol lúngá; kyunki main use, jo terá hai, KHUDÁWAND ke liye nahín lene ká, aur bagair kharch kiye sokhtaní qurbáníán na guzránúngá.

25 So Dáúd ne Urnán ko us jagah ke liye chha sau misqál soná taulke diya.

26 Aur Dáúd ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáya, aur sokhtaní qurbáníon ko, aur salámatí kí qurbáníon ko, guzráná, aur KHUDÁWAND se dú'á kí, jis ne ásmán par se sokhtaní qurbání ke mazbah par ág bhejkar us ko jawáb diya.

27 Aur KHUDÁWAND ne us firishte ko hukm diya, tab us ne apní talwár miyán men phir kí.

28 ¶ Us waqt jab kí Dáúd ne dekhá, kí KHUDÁWAND ne Yabúsi Urnán ke khalihán men us ko jawáb diya thá, to wahán qurbání charháí kí.

29 Kyunki us waqt KHUDÁWAND ká maskan, jo Músá ne bayábán men banáya thá, aur sokhtaní qurbání ká mazbah, Jiba'ún kí únchí jagah men the.

30 Lekin Dáúd KHUDÁ kí talásh men wahán us ke áge na já saká, kí wuh KHUDÁWAND ke firishte kí talwár se dartá thá.

XXII B'AB.

AUR Dáúd bolá, Yahín KHUDÁWAND KHUDÁ ká ghar, aur yahín Isráel kí sokhtaní qurbání ká mazbah, hogá.

2 Aur Dáúd ne hukm diya, kí Un pardesion ko, jo Isráel ke mulk men hain, jam'a karen; aur us ne sangtarásh muqarrar kiye, kí KHUDÁ ke ghar ke banáne ke liye chaukone patthar taráshen.

3 Aur Dáúd darwázon ke kiwáron ke kilon aur qabzon ke liye bahut sá lohá, aur itná pítal kí taul se báhar thá,

4 Aur itne saro ke lathe, kí gintí se báhar the, taiyár kartá thá; kí Saidání aur Súrí bahut sí saro kí lakrí Dáúd pás láte the.

5 Aur Dáúd ne kahá, kí Merá betá Sulaimán lapká aur bachcha hai; aur cháhiye kí KHUDÁWAND ká ghar, jo

ban jáwe, so niháyat 'umda hōwe, ki us ká nám aur raunaq sáre mulkon men phail jáe: so main us ke liye taiyári karúngá. Chunánchi Dáúd ne apne marne ke áge bahut sí taiyári ki.

6 ¶ Aur us ne apne betē Sulaimán ko buláyá, aur use hukm diyá, ki KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke liye ek ghar banáwe.

7 Aur Dáúd ne Sulaimán se kahá, Ai mere betē, main jo hūn, so mere dil men thá, ki KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ke liye ek ghar banáun;

8 Lekin KHUDÁWAND ká kalám is mazmún ká mujh par utrá, ki Tú ne bahut sí khúnrezi ki, aur barí laráin lañ: tujhe mere nám ke liye ghar na banána hogá; kyúñki tú ne zamín par mere áge bahut lahú bahává hai.

9 Dekh, tujh se ek betá paidá hogá: wuh sáhib í sulh hogá, aur main use us kí cháron taraf ke sáre dushmanon se sulh dúngá; ki Sulaimán us ká nám hogá, aur amán o áram inain us ke dinon men Isráel ko bakhsúngá.

10 Wuhí mere nám ke liye ek ghar banáwegá; wuh merá betá hogá, aur main us ká báp húngá; aur main Isráel par us kí saltanat ká takht abad tak sábit rakhúngá.

11 Ab, ai mere betē, KHUDÁWAND tere sáth howe, ki tú iqbálmánd ho, aur KHUDÁWAND apne Khudá ká ghar banáwe, jaisá ki us ne tere haqq men kahá hai.

12 Faqat KHUDÁWAND tujhe 'aql aur samajh bakhshe, aur Isráel kí bábat tujhe khashs hukm de, tá ki tú KHUDÁWAND apne Khudá kí shari'at ko hifz kare.

13 Tab tú iqbálmánd hogá, jab ki tú un qánúnon aur shari'aton par, jo us ne Músá ko Isráel ke liye farmáin, 'amal karne men chálák hogá. Mazbút ho, aur himmat bándh, mat dár, aur na ghabrá.

14 Dekh, main ne apní mihnát o

mashaqqat se KHUDÁWAND ke ghar ke liye ek lákh qintár soná, aur das lákh qintár rúpá, aur be-andáza pítal aur lohá taiyár kiýá; ki wuh kasrat se hai; aur lakrián aur patthar main ne taiyár kiye; aur tú un par aur barháyo.

15 Aur bahut se kárigar, patthar ke tornewále, aur sangtarásh, aur barháí, aur sab tarah ke hunarmand, har qism ke kám ke liye tere pás házir hain.

16 Sone ká, aur rúpe ká, aur pítal ká, aur lohe ká kuchh hisáb nahín. Uñ, aur kám kar, aur KHUDÁWAND tere sáth ho.

17 ¶ Aur Dáúd ne Isráel ke sab sardáron ko hukm diyá, ki us ke betē Sulaimán kí ruadad karen, aur kahá,

18 Kyá KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sáth nahín hai? aur tumhen cháron taraf se chain nahín diyá hai? kyúñki us ne mulk ke b-shindon ko mere qábul men kar diyá hai, aur mulk KHUDÁWAND ke áge aur us ke logon ke áge maglúb húa hai.

19 So ab apne dil o ján se KHUDÁWAND apne Khudá kí talásh men lage raho; aur uñho, aur KHUDÁWAND Khudá kí maqdis banáo, tá ki tum KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko, aur Khudá ke pák bartanon ko, us ghar men, jo KHUDÁWAND ke nám ká banegá, charhá láo.

XXIII BA'T.

AUR jab Dáúd búrhá aur 'umr-ásúda thá, to us ne apne betē Sulaimán ko Isráel kí bádsháh kiýá.

2 Aur us ne Isráel ke sáre sardáron ko, káhinon aur Láwion ke sáth, jam'á kiýá.

3 Aur Láwí, jo tis baras kí aur us se ziyáda 'umr ke the, gine gaye, aur un kí gintí ek ek karke añtis hazár mard kí thí.

4 In men se chaubís hazár KHUDÁWAND ke ghar ke kám par ta'inát the;

aur ehha hazár muharrir aur munsif the;

5 Aur chár hazár darbán the; aur chár hazár un sázon ko, jo main ne (Dáúd ne farmáyá hai), KHUDÁ kí shukrguzári ke liye banáe the, leke nagma-khwání karte the.

6 Aur Dáúd ne unhen bani Láwí ke shumár ke mutábíq alag báridáron men taqsím kiyá; ya'ne Jairsún, Qihát, aur Mirárí ko.

7 Jairsúnion men se ye the: Lagdán, aur Simá'í.

8 Bani Lagdán: sardár Yshiel, aur Zaitám, aur Yúel, tín.

9 Bani Simá'í: Salúmit, aur Hazáel, aur Hárán, tín. Ye Lagdán ke gharáno ke abwí sardár the.

10 Aur bani Simá'í: Yahat, Zíná, aur Ya'ús, aur Barí'ah; ye bani Simá'í chár the.

11 Aur Yahat sardár thá, aur Zízáh dúsrá; aur Ya'ús aur Barí'ah ke bete bahut na the, aur is sabab se we ek hí hisáb men un ke abái khándán ke mutábíq gine gaye.

12 ¶ Bani Qihát: 'Amráam, Izhar, Habrún, aur 'Uzzíel, chár.

13 Bani 'Amráam: Hárún aur Músá. Aur Hárún alag kiyá gayá, kí páktarín chizon kí taqdís kare, wuh aur us ke bete hamesha ke liye, tá kí we KHUDÁWAND ke áge khushbúí jaláwen, aur us kí 'ibádát karen, aur us ká nám leke abad tak barakat dewen.

14 Rahá mard í KHUDÁ Músá, us ke bete Láwí ke firqe men mahsúb the.

15 Bani Músá: Jairsúm, aur Ili'azar.

16 Bani Jairsúm men, Sabúel sardár thá.

17 Aur bani Ili'azar ye the: Rahá-biyáhu sardár. Aur Ili'azar ke aur bete na the, par Rahábiyáhu ke bahut se bete the.

18 Bani Izhar men, Salúmit sardár.

19 Bani Habrún men, Yariyáh sar-

dár, Amariyáh dúsrá, Yaházíel tísrá, aur Yaqámi'am chauthá.

20 Bani 'Uzzíel men, Mikáh sardár, aur Yasiyáh dúsrá.

21 Bani Mirárí: Mahlí, aur Músí. Bani Mahlí: Ili'azar, aur Qís.

22 Aur Ili'azar mar gayá, aur us ke bete na the, magar betían; aur un ke bhái Qís ke beton ne unhen byáh kiyá.

23 Bani Músí: Mahlí, aur 'Edar, aur Yarimút, tín.

24 Yehí bani Láwí apne apne abái khándán ke mutábíq the: un ke abwí sardár, jaisá kí we nám ba nám ek ek nafar karke gine gaye, ye haín; we bis baras aur úpar kí 'umr se KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat karte the.

25 Kyúnki Dáúd ne kahá, kí KHUDÁWAND Ísráel ke KHUDÁ ne apne logon ko áram diyá hai, aur wuh abad tak Yárúsalam men sukúnat karegá:

26 Aur Láwion ko bhí, kyúnki áge ko maskan, aur us kí khidmat ke sáre hathyár, unhen utháná na paregá.

27 Kyúnki Dáúd kí pichhli báton ke muwáfíq bani Láwí, jo bis baras aur ziyáda 'umr ke the, gine gaye:

28 Kyúnki un ká kám yih thá, kí bani Hárún ke pás házir rahen, kí KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat kí jáwe, aur kí sahnon par, aur kothrion par, aur sári muqaddas chizon ke pák karne par, aur KHUDÁ ke ghar kí khidmat ke kám ke liye,

29 Aur nazr kí rotí ke liye, aur maida kí nazr kí qurbáni ke liye, aur fatíri chapátion ke liye, aur tawe men kí rotí aur púri ke liye, aur har tarah ke taul aur náp ke liye, muqarrar hown;

30 Aur kí har subh ko khare hoke KHUDÁWAND kí shukrguzári aur sitáish karen, aur waise hí shám ko bhí;

31 Aur kí sabton, aur naye chándon, aur muqarrari 'idon men gintí karke un kí thahráí húi pári ke muwáfíq

sári sokhtani qurbánián KHUDÁWAND ke ago bilá-nága charháyá karen :

32 Aur yún KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat karte hūe jamá'at ke khaima kí amánat, aur maqdis kí amánat, aur apne bháion baní Hárún kí amánat kí hifázat karen.

XXIV BAT.

AUR baní Hárún kí taqsimen ye thín. Baní Hárún : Nadab, aur Abihú, aur Ili'azar, aur Itamar.

2 Aur Nadab aur Abihú apne báp se pahle mar gaye, aur un ke bete na the : so Ili'azar aur Itamar ne kahánat ká kám kiyá.

3 Aur Dáúd ne unhen, ya'ne Ili'azar ke beton men se Sadúq ko, aur Itamar ke beton men se Akhimalik ko, un ke 'uldon ke muwáfiq, un kí khidmat men bánt diyá.

4 Aur baní Ili'azar men se, baní Itamar kí banisbat, ziyáda ashraf mard maujud the : aur is tarah se we bánt gaye. Baní Ili'azar ke abwi gharane ke solah sardár the, aur baní Itamar ke abwi gharane ke áth.

5 Is tarah qur'a dálke we bánt gaye, un men se aur in men se donon ; kí maqdis ke sardár, aur Khudá kí khidmat ke sardár, baní Ili'azar men se aur baní Itamar men se the.

6 Aur Sam'aiyáh kátib ne, jo Nataniel ká betá aur Láwion men se ek thá, un ke námon ko bádsháh ke áge, aur amiron ke, aur Sadúq káhin ke, aur Akhimalik bin Abiyátar ke, aur káhinon ke, aur Láwion ke abwi sardaron ke áge, chitthí par likhá ; ek ek abwi gharaná Ili'azar ke liye nikálá gayá, aur ek ek Itamar ke liye nikálá gayá.

7 Aur pahlí chitthí Yahúyarib kí niklí, dúsrí Yad'aiyáh kí,

8 Tísrí Hárím kí, chauthí Shu'úrím kí,

9 Páncwín Malkiyáh kí, chhatwín Miyámin kí,

10 Sátwín Haqqúz kí, áthwín Abiyáh kí,

11 Nauwín Yashú' kí, daswín Sikaniyáh kí,

12 Gyárahwín Iliyásib kí, bārahwín Yaqim kí,

13 Terahwín Hufsháh kí, chaudahwín Yasbiáh kí,

14 Pandrahwín Biljáh kí, solahwín Immer kí,

15 Satrahwín Khazír kí, átharahwín Faziz kí,

16 Uniswín Fatahiyáh kí, biswín Yahizqiél kí,

17 Ikkiwín Yákin kí, báiswín Jamúl kí,

18 Teiswín Diláyáh kí, chaubiswín Ma'aziyah kí.

19 Yih un kí khidmat kí tartiben thín, kí apne báp Hárún ke hukm se, apne dastúr ke muwáfiq, KHUDÁWAND ke ghar men áwen, jaisá kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne use hukm kiyá thá.

20 ¶ Aur báqi baní Láwí ye the : 'Amrák ke beton men se Súbáel ; Súbáel ke beton men se Yahadiyáh ;

21 Rahá Rahabiyáhú ; baní Rahabiyáhú men se pahlá Yassiyáh ;

22 Izháron men se Salúmút ; baní Salúmút men se Yahat.

23 Aur baní Habrún men se Yariyáh pahlá, Amariyáh dúsrá, Yaházziel tísrá, Yaqami'ám chauthá.

24 Baní 'Uzzel ; Mikáh : baní Mikáh men se Samír.

25 Mikáh ká bhái Yassiyáh ; baní Yassiyáh men se Zakariyáh.

26 Baní Mirári ; Mahlí, aur Músi : baní Ya'ziyáh ; Banú.

27 ¶ Baní Mirári Ya'ziyáh se ; Banú, aur Súham, aur Zakkúr, aur 'Ibri.

28 Mahlí se Ili'azar húa, jis ká kon betá na thá.

29 Qis se, baní Qis Yarahmiel.

30 Aur baní Músi ; Mahlí, aur 'Edar, aur Yarimút. Ye Láwion ke beto ur ke abwi gharane ke muwáfiq haig.

31 Iuhon ne, apne bháfon baní Há-rún ke ámhne sámhne hoke Dáúd bádsháh ke, aur Sadúq, aur Akhimalik, aur káhinon, aur Láwion ke abwí sardáron ke huzúr men, ya'ne unhon ne jo bápádáde aur bare the apne chhote bháfon ke barábar hoke chitthián dálín.

XXV BAB.

AUR Dáúd aur lashkar ke sardáron ne A'saf, aur Haimán, aur Yadutún, ke beton men se ba'zon ko 'ibádat ke liye muqarrar kiyá, ki barbaton se, aur kinnáraton se, aur jhánjhon se, nubúwat karen; aur 'ibádat ke kámkarnewálon ká shumár yih thá:

2 A'saf ke beton men se; Zakkúr, aur Yúsuf, aur Nataniyáh, aur Asariláh; A'saf ke ye bete A'saf ke pás házir rahte the, jo bádsháh ke hukm ke mutábiq nubúwat kartá thá.

3 Yadutún se Yadutún ko bete: Jidaliyáh, aur Zarí, aur Yas'aiyáh, Hasabiyáh, aur Mattitiyáh, aur Sima'i; ye chha apne báp Yadutún ke mahkúm the, jo KHUDÁWAND ke shukr aur hamd ke liye barbat bájáke nubúwat kartá thá.

4 Haimán se Haimán ko bete: Bú-qiyáh, Mattaniyáh, 'Uzziel, Šabúel, aur Yarimút, Hananiyáh, Hanáni, Ili-atah, Jiddaltí, aur Rumamti-'Azar, Yasbiqáshah, Mallútí, Hautír, Mahaziyút;

5 Ye sab bádsháh ke gaibbín Haimán ke bete the, jo Khudá ke mu'ámalon men sing buland karne ko thá; aur Khudá ne Haimán ko chaudah bete aur tín betián dín.

6 Ye sab apne báp ke batáne ke muwáfiq KHUDÁWAND ke ghar men jhánjh, aur barbat, aur kinnárat se, gáne ko házir the, ki Khudá ke ghar kí khidmat karen; jaisá kí A'saf, aur Yadutún, aur Haimán ko, bádsháh ká hukm hotá thá.

7 Aur un kí gintí un ke bháfon ke sáth, jo KHUDÁWAND kí nagmasázi

men sikhlae gaye the, ya'ne sab jo taiyár the, so do sau áthási thí.

8 ¶ Aur we sab ke sab, kyá chhote kyá bare, kyá ustád kyá shágird, guroh muqábil guroh ke, khidmat kí chitthián dálte the.

9 Pahlí chitthi A'saf kí, aur us ke bete Yúsuf ko milí; dúsrí Jidaliyáh ko, aur us ke bhái aur bete us samet bárah the;

10 Tísrí Zakkúr ko; wuh aur us ke bete aur bhái bárah the;

11 Chauthí Yizrí ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

12 Pánchwin Nataniyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

13 Chhatwin Buqqiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

14 Sátwin Yasariláh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

15 A'thwin Yas'aiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

16 Nauwin Mattaniyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

17 Daswin Sima'i ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

18 Gyárahwin 'Azariel ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

19 Bárahwin Hasabiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

20 Terahwin Šabúel ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

21 Chaudahwin Mattitiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

22 Pandrahwin Yarimút ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

23 Solahwin Hananiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

24 Satrahwin Yasbiqáshah ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

25 Áthárahwin Hanáni ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

26 Unniswin Mallútí ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

27 Bíswin Iliatah ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

28 Ikiswin Hautír ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

29 Báiswín Jiddaltí ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

30 Teiswín Mahaziyát ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

31 Chaubiswín Rumaintí-'Azar ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the.

XXVI BA'B.

DARBA'NON ki taqsimon ki bábat: Qurahion men, Masalamiyáh bin Qura, jo baní A'saf men se thá.

2 Aur baní Masalamiyáh: Zakariyáh palauthá, Yadi'el दूसरा, Zabadiyáh tísrá, Yatniel chauthá,

3 'Ailám pánchwán, Yúhanán chhatwán, Ilyahú'aini sátwán.

4 Aur baní 'Obed-Adúm men se: Sam'aiyáh palauthá, Yahúzábád दूसरा, Yúakh tísrá, aur Sakár chauthá, aur Nataniel pánchwán,

5 'Ammei chhathá, Ishakár sátwán, Fa'ultí áthwán; kýunki Kḥudá ne use barakat baḡhsí thí.

6 Aur us ke bete Sam'aiyáh ko bhí bete paidá hue, jo apne ábái kḥándán par sardári karte the, ki we niháyat mazbút aur bahádur the.

7 Baní Sam'aiyáh: 'Utní, aur Rafáel, aur 'Obed, aur us ká bhái Ilzabád, jo sab zoráwar mard the, aur Ilihi, aur Samakiyáh.

8 Ye sab 'Obed-Adúm ke beton men se the; we, aur un ke bete, aur un ke bhái, jo sab mard í ádmí aur bare kḥidmatí the, básath, 'Obed-Adúm se the.

9 Aur Masalamiyáh ke bete aur bhái athárah pahlaván the.

10 Aur Mirári ki aulád men se Husah ke bete: Simrí ra'ís thá; (wuh to palauthá na thá, par us ke báp ne use ra'ís kiya;)

11 Dúsrá Kḥilqiyáh, tísrá Tabaliyáh, chauthá Zakariyáh; Húсах ke sab bete aur bhái terah the.

12 Inhen darbánon ki báridárián, mardon ke shumár ke muwáfíq, miliy,

ki we ek दूसरे ke muqábil chauki dewen, aur KḥUDÁWAND ke ghar men kḥidmat karen.

13 ¶ Aur kýá chhote kýá bare, unhon ne apne apne ábái kḥándán ke muwáfíq har ek darwáze ke liye qur'a dala.

14 Aur púrab taraf ká qur'a Salamiyáh ke liye pará. Phir us ke bete Zakariyáh ke liye bhí, jo 'aqlmand saláhkár thá, qur'a dala gayá, aur us ká qur'a uttar ká taraf ká niklá.

15 'Obed-Adúm ke liye dakhán ki taraf ká; aur us ke beton ke liye Bait-Asufim ká;

16 Suffim aur Húсах ke liye pachchlim ki taraf ká, Salkat ke phatak ke nazdik, jahán bánd ká rásta úpar jata hai, aisá ki ek chauki दूसरी ke ámhne sámhne húi.

17 Púrab ki taraf chha Láwí chauki dete the, uttar ki taraf har roz chár, dakhán ki taraf har roz chár, aur Asufim ke pás do do;

18 Pachchlim ki taraf Parbár ki samt chár bánd ke ráste ke liye, aur do Parbár ke liye.

19 Baní Qurahí aur baní Mirári men ke darbánon ki báridárián yún thín.

20 ¶ Aur Láwion men se Akhiyáh Kḥudá ke ghar ke kḥazáne aur nazr ki chizon ke kḥazáne par muqarrar thá.

21 Rahe baní Laglán; Jairsúni Laglán ki aulád, jo us Laglán ke, jo Jairsúni thá, abwí ra'ís the, Yahielí thí.

22 Baní Yahielí, Zaitám aur us ká bhái Yúel, KḥUDÁWAND ke ghar ke kḥazáne par muqarrar the.

23 'Amrámion, Izharion, Habrónion, aur 'Uzzielion men se, kai ek muqarrar the.

24 Aur Sabúel bin Jairsúm bin Músá bait-ul mál par sardár thá.

25 Aur us ke bhái Ili'azar ki taraf se; us ká betá Rahaliyáh, us ká betá Yas'aiyáh, aur us ká betá Yúrám,

aur us ká betá Zikrí, aur us ká betá Salúmit.

26 Wuhí Salúmit aur us ke bhái nazr kí húi chízon par muqarrar the, jo Dáúd bádsháh ne, aur abwí ra, ison ne, aur hazáron aur saikron ke sardáron ne, aur lashkar ke sardáron ne, nazr charháí thín.

27 Laráí kí lút men se unhon ne KHUDÁWAND ke ghar kí ta'mír ke liye nazr kí thí.

28 Aur sab jo Samúel gaibbín ne, aur Sálul bin Qís ne, aur Abinaiyir bin Naiyir ne, aur Yúab bin Zarúyáh ne nazr kí thí, wuh sab muqaddas mál Salúmit ke aur us ke bháíön ke háth men supurd thá.

29 ¶ Izhárióön men se, Kananiyáh aur us ke bete, shahr ke báhar ke bandobast ke liye, Isráel ke hákim aur qází the.

30 Habrúníön men se, Hasabiyáh aur us ke bhái, ek hazár sát sau diláwar mard, Isráel ke logon par, jo Yardan pár magrib kí samt the, KHUDÁWAND ke sab kám aur bádsháh kí naukari ke liye ta'inát the.

31 Habrúníön men Yariyáh, Habrúníön ká, us ke ábái nasabon ke muwáfíq, sardár thá. Dáúd kí saltanat ke chálíswen baras men un kí talab húi, aur Jili'ád ke Ya'zír men un ke darmiyán diláwar mard páe gaye.

32 Aur us ke bhái do hazár sát sau sáhib í himmat aur abwí ra, is the, jinhen Dáúd bádsháh ne Rúbiníön, aur Jaddíön, aur ádhe firqe Munassí ke úpar, har ek kám ke liye jo KHUDÁ se ta'alluq rakhtá thá, aur bádsháh ke mu'ámalon ke liye, sardár muqarrar kiyá.

XXVII BA'B.

AB baní Isráel, apne shumár ke muwáfíq, jo abwí ra, is the, aur hazáron aur saikron ke sardár the, aur un men ke mansabdár jo báridáríön kí har ek bát men bádsháh kí khidmat karte the, aur baras ke sab mahínön

men mahíne mahíne áyá jáyá karte the, so har ek báridárá men chaubís hazár the.

2 Pahle mahíne kí pahli báridárá par Yasúbí'am bin Zabdíel thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

3 Baní Paras men se wuhí pahle mahíne ke lashkaron ke sardáron ká ra, is thá.

4 Aur dússe mahíne kí báridárá par Dúdai Akhúhí thá, aur us kí báridárá men Miqlút bhí sardár thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

5 Tísre mahíne ke tísre lashkar ká sardár Yahúyad'a bare mansabdár ká betá Bináyáh thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

6 Yih wuh Bináyáh hai jo tison men bahádur thá, aur un tison se bálá thá; aur us kí báridárá men us ká betá 'Ammizábád bhí shámíl thá.

7 Chauthé mahíne ke liye Yúab ká bhái 'Asahel thá, aur us ká náib us ká betá Zabadiyáh thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

8 Pánchwen mahíne ke liye pánchwan sardár Samhút Ishrákhi thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

9 Chhatwen mahíne ke liye chhatwan sardár Taqú'í Aqqís ká betá 'Irá thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

10 Sátwen mahíne ke liye sátwan sardár baní Ifráím men se 'Falúní Khelas thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

11 A'thwen mahíne ke liye áthwan sardár Zárhíön men se Húsátí Sibbakí thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

12 Nauwen mahíne ke liye nauwan sardár Binyamíníön men se 'Anatúti Abí'azar sardár thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

13 Daswen mahíne ke liye daswan sardár Zárhíön men se Natúfátí Mahari thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

14 Gyárahwen mahíne ke liye gyárahwán sardár baní Isráím men se Fíratúní Bináyáh thá, aur us kí báridári men chaubís hazár the.

15 Bárahwen mahíne ke liye bárahwán sardár Gutnielón men se Natífátí Khaldí thá, aur us kí báridári men chaubís hazár the.

16 ¶ Aur ye Isráel ke firqon par muqarrar the: Rúbiníon par Ilí'azar bin Zikrí sardár thá; Saima'úníon par Safatíyáh bin Ma'akah;

17 Lávíon par Hasabíyáh bin Qamúel; Hárúníon par Sadúq;

18 Yahúdáh par Ilíhú, Dáúd ke bháíon men se; Ishakár par 'Umrí bin Mikáel;

19 Zabulún par Ismá'iyáh bin 'Abadiyáh; Naftálí par Yarímút bin 'Azriel;

20 Baní Isráím par Húsi'a bin 'Azazíyáh; ádhé firqe í Munassí par Yúel bin Fídáyáh;

21 Jilí'ád men ádhé firqe í Munassí par 'Idú bin Zakariyáh; Binyamín par Ka'siel bin Abinaiyir;

22 Dán par 'Azriel bin Yarúhám. Ye Isráel ke firqon ke sardár the.

23 ¶ Par Dáúd ne un ká, jo bís baras ke aur kam 'umr ke the, shumár na kiyá; kyúñki KHUDÁWAND ne wa'da kiyá thá, kí main Isráel ko ásmán ke táron kí mánind barháúngá.

24 Zaríyáh ke beté Yúab ne ginná shurú' kiyá, par tamám na kiyá, kí us sabab se Isráel par qahr názil húa; aur wuh hisáb Dáúd bádsháh kí tawaríkh kí fard men mundaraj na húa.

25 Aur bádsháh ke k̄hazáne par 'Azmávat bin 'Adíel muqarrar thá: aur kheton men, aur shahron men, aur gánwón men, aur qil'on men ke ambár-khánón par Yahúnatan bin 'Uzziyáh thá:

26 Aur kisáñon par, jo zamín ko joté hote the, 'Azrí bin Kalúb thá:

27 Aur angúristánón par Sima'í Rámátí thá: aur angúron ke hásil par

mai ke zak̄híre ke liye Zabadí Shifnó thá:

28 Aur zaitún be bágon aur gúlar ke darakh̄ton par, jo nasheb ke maldánón men the, Ba'al-Hanán Jadírí thá: aur Yúás tel ke godám par:

29 Aur gáe bail par, jo Sarún men charte the, Sitrí Sarúni thá: aur Safat bin 'Adlí un gáe bailon par, jo taráíon men charte the:

30 Aur únton par Ismá'elí Abbál thá: aur gadhón par Yahdaiyáh Marúni thá:

31 Aur bher bakrí par Yázíz Ilájirí thá. Ye sab Dáúd bádsháh ke mál par muqarrar the.

32 Aur Dáúd ká chachá Yahúnatan, is liye kí 'áqil thá, mushír aur munshí thá: aur Yahiel bin Ilakmúni sháh-zádón ke sáth rahtá thá:

33 Aur Ak̄hituffal bádsháh ká mushír thá: aur Ilúsi Arkí bádsháh ká rafiq thá:

34 Aur Ak̄hituffal ke píchhe Yahúyad'a bin Bináyáh aur Abiyátar the: aur bádsháhí fauj ká sipahsálár Yúab thá.

XXVIII BAB.

AUR Dáúd ne Isráel ke sab amíron ko, jo firqon ke sardár the, aur un gurohón ke sardáron ko, jo bári bári bádsháh kí khidmat karte the, aur hazáron ke sardáron ko, aur saikrón ke sardáron ko, aur bádsháh ke aur us ke betón ke sab mál aur mawáshí ke sardáron ko, aur k̄hwájasaróon ko, aur baháduron ko, aur sáre pahlawánon ko, Yarúsalam men jam'a kiyá.

2 Tab Dáúd bádsháh apne pánwón par uth̄ khará húa, aur bolá, kí Ai mere bháío, aur mere logo, merí suno: Mere dil men thá, kí KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke liye árángáh, aur hamáre K̄hudá ke liye pánwón kí kursí, baná-ún, aur main ne us ke banáne ke liye taiyári kí thí:

3 Par K̄hudá ne mujhe kahá, kí Tú mere nám ke liye ghar mat banána,

kyúñki tú jangí mard hai, aur lahtí baháyá hai.

4 Lekin KHUDÁWAND Isráel ke KHudá ne mujhe mere báp ke sáre gharáne men se chun liyá, ki main Isráel par abad tak saltanat kar-úñ; kyúñki us ne Yahúdáh ko peshwá hone ke liye intikháb kiya; aur Yahúdáh ke gharáne men se mere báp ke gharáne ko chuná hai, aur mere báp ke beton men se mujhe pasand kiya, ki mujhe Isráel ká bádsáh kare:

5 Aur mere sáre beton men se, (kyúñki KHUDÁWAND ne mujhe bahut bete diye haiñ,) us ne mere bete Sulaimán ko pasand kiya, ki KHUDÁWAND ki mamlukat Isráel ke takht par baithe.

6 Aur us ne mujhe kahá, ki Terá betá Sulaimán mere liye ghar aur bargáheñ banáwegá; kyúñki main ne use chun liya, ki merá betá ho, aur main us ká báp húngá.

7 Aur agar wuh mere hukmon aur mere farmánon par 'amal karne men qáim rahegá, jaisa ki is waqt hai, to main us kí bádsáhát hamesha tak qáim rakhúngá.

8 Aur ab sáre Isráel, ya'ne KHUDÁWAND kí jamá'at, ke dekhne men, aur hamáre KHudá ke sunne men, main tumhen nasíhat detá hún, ki tum KHUDÁWAND apne KHudá ke sab hukmon ko hifz karo, aur tahqíq karte raho, tá ki tum is achchhí sarzamín ke wáris hoo, aur apne ba'd apne beton ko hamesha kí mirás ke liye use chhoj jáo.

9 ¶ Aur ai mere bete Sulaimán, tú apne báp ke KHudá ko pahcháñ, aur kámil dil se aur jí kí ragbat se us kí bandagí kar; ki KHUDÁWAND sáre dilon ko jánchtá hai, aur khiyálon ko aur sáre tasawuron ko pahcháñtá hai: agar tú use dhúndhegá, to wuh tujh se páyá jáegá; aur agar tú use chhoregá, to wuh hamesha ko tujhe radd karegá.

10 Ab dekh, aur ise gaur kar, ki KHUDÁWAND ne tujh ká pasand kiya hai, ki maqdis ke liye ek ghar banáwe, so diláwar ho aur use baná.

11 ¶ Tab Dáúd ne apne bete Sulaimán ko us usáre ká, aur us ke makánon ká, aur us ke khaẓánon ká, aur us ke bálákhanon ká, aur us ke bhítar kí kothríon ká, aur bait ul káfára ká naqsha diyá,

12 Aur naqsha sab ká, jo Rúh se us ko milá thá, KHUDÁWAND ke ghar ke sahnon ká, aur ás pás kí kothríon ká, KHudá ke maskan ke khaẓánon ká, aur niyáz kí húi chízon ke khaẓánon ká bhí:

13 Aur káhinon aur Láwíon kí bá-rídárión ke liye namúna diyá, aur KHUDÁWAND ke maskan kí bandagí ke sáre kám ke liye, aur KHUDÁWAND ke maskan kí 'ibádat ke sáre zurúf ke liye;

14 Aur sone ke zurúf ke liye soná taul diyá, har tarah kí khidmat ke sab zurúf ke liye, aur rúpe ke sáre zurúf ke liye rúpá taul diyá, har tarah kí khidmat ke sáre zurúf ke liye;

15 Ya'ne sonahle sham'adánon ká, aur un ke sonahle chirágon ká púra wazn diyá, har ek sham'adán aur us ke chirágon ke andáz ke mutábíq: aur rúpe ke sham'adánon ke liye rúpá taul diyá, har ek sham'adán aur us ke chirágon ke liye, har ek sham'adán ke isti'amál ke mutábíq.

16 Aur nazr kí rotí kí mezon ke liye soná taul diyá, har ek mez ke liye, aur rúpá rúpahlí mezon ke liye:

17 Aur kánton, aur piyálon, aur jámon ke liye, khalís soná diyá; aur sonahle jámon ke liye, har ek jám ke liye, soná taul diyá, aur rúpahle jámon ke liye, har ek jám ke liye, rúpá taul diyá:

18 Aur bakhúr kí qurbángáh ke liye khalís soná taul diyá; aur sonahle karúbíon ke markab lí banáwat ke liye, jo par phailáe húe KHUDÁWAND

ke 'ahd ke sandúq par sáya dále haiñ.

19 Yih sab likhke (Dand ne far-máyá,) KHUDÁWAND ne apne háth se, jo mujh par thá, is naqshe ke sab kám mujhe sikhlae.

20 Aur Dáúð ne apne bete Sulai-mán se kahá, ki Mazbút aur diláwar ho, aur kám baná; mat ñar, aur na ghabrá; kyúñki KHUDÁWAND KHUDÁ, jo merá KHUDÁ hai, tere sátñ hai; wuh tujh se gáfil na hogá, aur na tujhe chhoregá, jab tak ki tú KHUDÁWAND ke maskan kí khidmat ke liye sára kám tamám na kare.

21 Aur dekh, káhinon aur Iáwíon kí báridárian KHUDÁ ke maskan kí sári khidmat ke liye házir haiñ; aur har qism ke kám ke liye sab ádmí, jo har tarah kí khidmat men chálák aur máhir haiñ, aur umará aur log sab ke sab tere hukm men haiñ.

XXIX A.B.

AUR Dáúð bádsháh ne sári jamá'at ko kahá, ki Merá betá Sulaimán, jo akelá KHUDÁ se chuná gayá hai, hanoz larhá aur názuk hai, aur kám bará hai; kyúñki wuh maskan, na insán ke liye, balki KHUDÁWAND KHUDÁ ke liye, hogá.

2 Lekin main ne apne sáre maq-dúr bhar apne KHUDÁ kí haikal ke liye taiyári kí hai; sonahlon ke liye soná, aur rúpahlon ke liye rúpá, aur pitalon ke liye pítal, áhaníon ke liye lohá, aur chobíon ke liye lakrí, aur billaur ke patthar, aur jarne ke liye jagmagáte rang ba rang ke patthar, aur har qism ke mahangmole patthar, aur bahut se marmar ke patthar;

3 Aur is liye ki main ne apná dil apne KHUDÁ ke ghar par lagáya hai, siwá us ke, jo main ne baít ul muqad-das ke liye taiyár kar rakhá, apne kháss mál men se apne KHUDÁ ke maskan ke liye soná aur rúpá diyá;

4 Ya'ne tín hazár qintár soná Ofir ke sone se, aur sáí hazár qintár khális

rúpá, maskan kí díwáron ke marbne ke liye:

5 Wuh soná sonahlon ke liye, aur wuh rúpá rúpahlon ke liye, aur kárigaríon ke sab kám ke liye, hogá. Aur kaun taiyár hai, ki apná háthi bharke áj KHUDÁWAND ke áge áwe?

6 ¶ Aur ábáí khándánon ke sardár, aur Isráel ke firqon ke sardár, aur hazáron aur saikron ke sardár, aur bádsháh ke kám ke sardáron ne apní razámándi zálir kí.

7 Aur unhon ne KHUDÁ ke maskan ke kám ke liye páñch hazár qintár aur das hazár dirham soná, das hazár qintár rúpá, athárah hazár qintár pítal, aur ek lálhí qintár lohá, diyá.

8 Aur jin ke pás qimatí patthar the, unhon ne un ko Jaisúni Yahiel ke háthon se KHUDÁWAND ke ghar ke khazáne men de dála.

9 Tab log shádmán húc, is liye ki unhon ne khushi se hadye diye; kyúñki wo díl kí taiyári se KHUDÁWAND ke liye dete the: aur Dáúð bádsháh ne bhí niháyat khushi kí.

10 ¶ Aur Dáúð ne sári jamá'at ke áge KHUDÁWAND ká shukr kiyá; aur Dáúð ne kahá, ki Ai KHUDÁWAND, hamáre báp Isráel ke KHUDÁ, tú abad ul ábád muháarak howe.

11 Ai KHUDÁWAND, buzurgí, aur qudrat, aur jalál, aur abadiyat, aur bashmat, balki sab kuchh, jo ásmán aur zamin men hai, terá hai; ai KHUDÁWAND, bádsháhát terí hai, aur tú sabhon ká sar hone ke liye sarfaráz hai;

12 Aur daulat aur 'izzat terí taraf se áti haiñ, aur tú sabhon par bádsháhát kartá hai, aur tere háth men qudrat aur tawánáí haiñ, aur tere qábú men hai ki buzurgí aur zor sab ko bakhshhe.

13 Aur ab, ai hamáre KHUDÁ, ham terá shukr karte haiñ, aur tere jaláí nám kí ta'rif karte haiñ.

14 Par main kaun, aur mere log

kaun, ki ham is taur par aisí khushi se hadya guzran saken? Kyúñki-terí taraf se sab kuchh hai, aur tere hí háth kí dí híí chízon men se ham ne tuihe diyá hai.

15 Kyúñki ham apne sáre báp-dádon kí tarah tere áge pardesí aur musáfir hain; hamáre din zamín par sáya kí tarah hain, aur un par kuchh í'atibár nahín.

16 Ai KHUDÁWAND, hamáre KHUDÁ, yih sára zakhíra, jo ham ne taiyár kiya hai, ki tere pák nám ke liye ek ghar banáwen, tere hí háth se milá hai, aur sab terá hí hai.

17 Ai mere Khudá, main yih bhí jántá hun, ki tú díł ko jánchtá hai, aur rástí ko cháhtá hai. Main ne to apne díł kí rástí se yih sab kuchh ba khushi diyá; aur main ne yih blí khushwaqtí se dekhá kí tere log, jo yahán házir hain, tere liye ba khushi dete hain.

18 Ai KHUDÁWAND, hamáre báp-dádon, Abirahám, Izháq, aur Isráel ke KHUDÁ, aisá kar kí tere logon ke dílon men hamesha tak yih tasauwar aur khiyál bandhá rahe, aur tú un ke dílon ke bhí musta'idd kará, kí terí taraf ruj'ú rahen :

19 Aur mere bete Sulaimán ko sachchá díł baqlsh, kí tere hukmon, aur shahádaton, aur shari'aton ko, hífz kare, aur un par 'amal kare, aur us maskan ko banáwe, jis ke liye main ne taiyári kí hai.

20 ¶ Aur Dáúd ne sári jamá'at se kahá, kí Ab apne KHUDÁWAND KHUDÁ kí hamd kariyo. 'Tab sári jamá'at ne KHUDÁWAND apne báp-dádon ke KHUDÁ kí hamd kí, aur apne apne sir jhukáke KHUDÁWAND ke áge aur bádsháh ke áge síjda kiya.

21 Aur unhon ne dúsré díni sawere KHUDÁWAND ke liye zabíhon ko zabh kiya, aur KHUDÁWAND ke liye sokn-

taní qurbáníon ko guzraná, ek hazár bail, aur ek hazár mendhe, aur ek hazár bher, un ke tapáwanon aur bahut se aur zabáih samet, jo sáre Isráel ke liye the;

22 Aur unhon ne usí din barí khushi se KHUDÁWAND ke áge kháyá piya. Aur unhon ne dúsrí bár Dáúd ke bete Sulaimán ko bádsháh kiya, aur KHUDÁWAND ke liye peshwá hone ko use mamsúh kiya, aur Sadúq ko káhin hone ke liye tel chuprá.

23 Chunánchi Sulaimán KHUDÁWAND ke takht par apne báp Dáúd kí jagah men bádsháh hoke baithá, aur íqbálmand thá; aur sára Isráel us kí farmánbardári kartá thá.

24 Aur sab umará, aur bahádur, aur Dáúd bádsháh ke sab bete bhí, Sulaimán bádsháh ke tábi'dár húe.

25 Aur KHUDÁWAND ne sáre Isráel kí nazar men Sulaimán ko niháyat buzurg kiya, aur use aisá dabdaba bádsháhát ká diyá, jaisá us ke áge Isráel men kisi bádsháh ká na thá.

26 ¶ So Dáúd bin Yassí sáre Isráel ká bádsháh thá.

27 Aur wuh 'arsa, kí jis men Isráel par bádsháhát kar rahá, so chálís baras ká thá; Habrún men us ne sát baras bálsháhát kí, aur Yarusalam men ten-tis baras saltanat kí.

28 Aur wuh achchhí 'umrdarází men, zindagí se aur daulat o 'izzat se ásúda hoke, mar gayá; aur us ká betá Sulaimán us kí jagah bádsháh húa.

29 Aur Dáúd bádsháh ká ahwál, auwal o ákhir, dekh, kí wuh sab Samúel gaibbin kí tawárikh men, aur Nátan nabí kí tawárikh men, aur Jád gaibbin kí tawárikh men,

30 Ya'ne, us kí sári hukúmat aur zor ká tazkira, aur jo jo auqát us par, aur Isráel par, aur zamín kí sári mam-lukaton par, guzar gayín, in ká hál sab likhá hai.

TAWA'RIKH KI' DU'SRI' KITA'B.

I BA'B.

AUR Sulaimán bin Dáúid apní bádsháhat par qáim húa, aur KHUDÁWAND us ká Khudá us ke sáth rahá, aur use barí buzurgí bakhsí.

2 Aur Sulaimán ne sáre Isráel se, hazáron aur saikron ke sardáron se, aur qázion se, aur sáre Isráel ke har ek názim se, ya'ne abwí sardáron se, báten kin.

3 Tab Sulaimán aur us ke sáth sári jamá'at Jiba'ín ke úncho makán par gayi; kyúuki Khudá kí jamá'at ká khaima, jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne bayáhu men banáya thá, so wahín thá.

4 Lekin Khudá ke sandúq ko Dáúid Qaryat-Ya'arim se us maqám men, jo us ne us ke liye taiyár kiya thá, uthá láya thá: kyúuki us ne us ke liye Yarúsalam men ek khaima khará kiya thá.

5 Par mazbah pítal ká, jo Bazilliel bin Uri ne banáya thá, wahán KHUDÁWAND ke khaima ke áge thá: aur Sulaimán sári jamá'at ke sáth wahán du'á mángne ko gaya.

6 Aur Sulaimán wahán par KHUDÁWAND ke áge pítal ke mazbah ke pías, jo jamá'at ke khaima ke sámhne thá, cháh gayá, aur us par ek hazár sokhtaní qurbánion ko charháya.

7 ¶ Usí ráat Khudá Sulaimán ko dikhá diya, aur use kahá, Jo tú cháhtá hai kí main tujhe dún, so máng le.

8 Sulaimán ne Khudá se kahá, kí Tú ne mere báp Dáúid par barí mihr-

báni ki, aur mujhe us kí jagah bádsháh kiya:

9 Ab, ai KHUDÁWAND Khudá, teri bát, jo tú ne mere báp Dáúid se kahí, barqarár rahe: kí tú ne ek qaum par, jo kasrat ke liház se zamín kí dhúl kí manind barí hai, mujhe bádsháh kiya.

10 Pas, mujhe 'aql aur samajh dijiye, tá kí main in logon ke áge báhar bhitár áya jáya karún; kyúuki terí is barí qaum ká insáf kaun kar saktá hai?

11 Tab Khudá ne Sulaimán se kahá, Is liye kí terá dil is par lagá thá, aur tú ne mál o asbáb, yá daulat, yá 'izzat, yá apne dushmanon kí maut na cháhi, aur na 'umr kí darázi mángi, balki apne liye hikmat aur dánái mángi, kí mere logon ká, jin par main ne tujhe bádsháh kiya, insáf kare:

12 So hikmat aur dánái tujhe bakhsí gayín, aur main mál aur daulat aur 'izzat tujhe aisí dúngá, jaisí tere áge ke bádsháhon men se kisi ko na húi, aur na kisi ko tere ba'd aisí hogi.

13 ¶ Chunáuchi Sulaimán Jiba'ín ke úncho makán par se, jamá'at ke khaima ke áge se, Yarúsalam men phir áya, aur baní Isráel par bádsháhat karne lagá.

14 Aur Sulaimán ne gárián aur sawár bahut se jam'a kiye: us kí ek hazár char sau gárián thin, aur bárah hazár sawár, jinhen us ne gárión ko shahron men rakhá, aur kitnon ko Yarúsalam men bádsháh ke sáth.

15 Aur bádsháh ne Yarúsalam men

soná chándi pattharon kí mánind bahut kar diyá, aur saro kí lakríon ko gúlar ke darakhthon ke mánind, jo maidán men kasrat se hote hain.

16 Aur Sulaimán ke liye Misr men kháss qism ke ghore jam'a hote the: aur bádsháh ke saudágar un jam'a hoon ko muqarrari dām par lete the.

17 Aur ek gúrí Misr se chha sau misqál rúpe par nikaltí, aur úpar láf játí thí, aur ghorá derh sau misqál par; aur isí tarah Hittion ke sáre bádsháhon aur Arám ke bádsháhon ke liye unhin ke háth se nikál láte the.

II BĀ'Ī.

AUR Sulaimán ne iráda kiyá kí KHUDÁWAND ke nám ke liye ek ghar, aur apní saltanat ke liye ek ghar banáwe.

2 Aur Sulaimán ne sattar hazár bárbardáron, aur pahár men assí hazár patthar-tornewálon ko shahráyá, aur tén hazár chha sau ádmí, kí un se kám lewen.

3 ¶ Aur Sulaimán ne Súr ke bádsháh Húrám pás kahlá bhejá, kí Jaisá tú ne mere báp Dáúd se kiyá, aur us ke pás saro kí lakríán bhejin, kí wuh apne rahne ke liye ek ghar banáwe, waisá mujh se bhí kar.

4 Dekh, main KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ke liye ek ghar banátá hún, kí us ke liye muqaddas karún, aur us ke áge khushbúí ká bakhúr jaláún, aur hamesha ko nazr kí roshán, aur subh shám kí, aur sabton, aur naye chándon, aur KHUDÁWAND hamáre Khudá kí 'idon kí sokhtaní qurbáníon ko guzráún, kí yih abad tak Isráel par farz hai.

5 Aur wuh ghar, jo main banátá hún, 'azím hogá; kyúñki hamará Khudá sab na'búdon se 'azím hai.

6 Lekin kis ká maqdúr hai, kí us ke liye ek ghar banáwe? hálánki ásmán men, balki ásmánon ke ásmán men, us kí samáí ho na sakí, phir main kaun hún, jo us ke liye ghar banáún,

magar faqat is liye kí us ke áge qurbání jaláún?

7 Ab mere pás ek shakhs bhejiyo, jo sone, aur rúpe, aur pítal, aur lohe, aur argawání, aur qirmizí, aur ásmáni rangon ke kámon men hoshyár, aur naqqáshí men dánishmand ho, kí ur kárigaron ke sáth jo Yahúdáh aur Yarúsalam men mujh pás hain, jinhen mere báp Dáúd ne naukar rakhá, naqqáshí ká kám kare.

8 Aur saro aur sanaubar aur sandal ke lathe Lubnán men se mere pás bhejiyo; kyúñki main jántá hún, kí tere chákár Lubnán ke darakhthon ke kátne men máhir hain; aur dekh, mere chákár tere chákaron ke sáth rahenge,

9 Tá kí mere liye bahut sí lakríán taiyár karen; kí wuh ghar, jo main banátá hún, niháyat 'álishán hogá.

10 Aur dekh, main tere naukaron ko, un lakarháron ko jo darakhthon ko kátte hain, bís hazár karr sáf kiyá húa gehún, aur bís hazár karr jau, aur bís hazár batt mai, aur bís hazár batt tel, dúngá.

11 ¶ Aur Súr ke bádsháh Húrám ne yih jawáb likhkar Sulaimán pás bhejá, Azbaski KHUDÁWAND apne logon ko dost rakhtá hai, us ne tujh ko un ká bádsháh kiyá.

12 Aur Húrám ne kahá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá, jis ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá, mubáarak hai, kí us ne Dáúd bádsháh ko ek dáná betá bakhshá, jo kí sáhib í imtiyáz o 'aqlmand hai, aur jo KHUDÁWAND ke liye ek ghar, aur apní saltanat ke liye ek ghar, banáwegá.

13 Aur ab main Húrám-Abí ek hoshyár shakhs ko, jo kí imtiyáz karná jántá hai, bhejtá hún;

14 Wuh Dán kí betíon men se ek 'aurat ká betá hai, par us ká báp Súr ká ek shakhs hai; wuh sone, aur rúpe, aur pítal, aur lohe, aur patthar, aur lakrí, aur argawání, aur ásmáni, aur kattáni, aur qirmizí, aur har tarah kí

naqqáshí ká kám jántá hai, aur har ek mansúbe ko jo us se púchhá jáwe, us ko íjád karne men máhir hai; wuh tere hunarmandon aur mero makhdúm tere báp Dáúd ke hunarmandon ke sáth sab kám banáwega.

15 Aur ab gehún, aur jau, aur tel aur mai, jis ká mere khudáwand ne zikr kiyá hai, apne khádímon ke liye bhejiye:

16 To ham, jitni lakrián tujh ko darkár hain, Lubnán men kátenge, aur unhen berá bandhwáke samundar par se tere pás Yáfá men pahuncháwenge; tú unhen Yarásalam men charhá le jáiyo.

17 ¶ Aur Sulaimán ne Isráel ke mulk men ke sáre padesíon ko ginwáyá, ba'd us ginne ke jo us ke báp Dáúd ne ginwáyá thá; aur we ek lákh tirpan hazár chha sau thahre.

18 Aur us ne un men se sattar hazár ko bárbardári par, aur assi hazár ko pahár ke patthar ke togne par, muqarrar kiyá, aur un par ún hazár karore thahrae ki logon se kám lewen.

III BÁT.

AUR Sulaimán KHUDÁWAND ká ghar Yarásalam men koh i Moriyáh par, jo us ke báp Dáúd ko dikhláyá gayá, us jagah, jo Dáúd ne Urnán Yabúsi ke khalíhan men muqarrar kí thí, banána lagá.

2 Aur us ne apní saltanat ke chauthe baras ke dúsre mahíne kí dúsrí táríkh ko banána shurú' kiyá.

3 ¶ Aur ye we bunyáden hain, ki jinhen Sulaimán ne Khudá ke ghar kí biná ke wáste dálá: tál sáth hath, agle andáze ke muwáfiq, aur 'arz bis háth thá.

4 Aur sámhne ke usáre kí lambái ghar kí chaurái ke muwáfiq bis háth, aur únchái ek sau bis háth; aur us ne use bhitar khális sone se marhá.

5 Aur us ne bare ghar kí chhat sanaubar ke takhton se banái. aur

khális sone se marhá, aur us ke úpar khajúron aur zanjíron ko banáyá.

6 Aur us ghar men qímatí patthar jare, tá kí wuh khushnumá howe; aur soná Parwáim ká soná thá.

7 Aur us ne ghar ko, ya'ne shah-tíron ko, aur khambhon ko, aur us kí díwáron ko, aur us ke kiwáron ko, sone se marhá, aur díwáron par karúbion ko khcdá.

8 Aur us ne páktarin makán banáyá, jis kí lambái ghar kí chaurái ke muwáfiq bis háth, aur us kí chaurái bis háth; aur us ne use chha sau qintár chokhe sone se marhá.

9 Aur kilon ká taul pachás misqál soná thá. Aur us ne úpar kí koṭhríán bhí sone se marhín.

10 Aur us ne páktarin makán men do karúbion ko taráshkar banáyá, aur unhen sone se marhá.

11 ¶ Aur karúbion ke paron kí lambái bis háth; ek par, pánch háth ká, ghar kí díwár tak pahunchá, aur dúsrá par, pánch háth ká, dúsré karúbí ke par tak pahunchá;

12 Aur dúsré karúbí ká par, pánch háth ká, ghar kí díwár tak pahunchá, aur dúsrá par, pánch háth ká, dúsré karúbí ke par ke sáth milá thá.

13 In karúbion ke par bis háth tak phailé; aur we apne apne pánwon par khare the, aur un ke munh ghar kí taraf the.

14 ¶ Aur us ne us ká parda ásmání, aur argawání, aur qirmizí sút, aur mihín kattán se banáyá, aur us par karúbion ko munaqqash kiyá.

15 Aur us ne ghar ke sámhne paintis háth lambe do sutún banáe, aur ek ek ká sirhána jo ek ek ke sire ke úpar thá, pánch háth lambá thá.

16 Aur us ne ilhámgháh kí zanjíron kí mánind zanjíren banáin, aur sutúnon ke siron par lagáin, aur ek sau anár banáe, aur zanjíron par rakhe.

17 Aur us ne haikal ke áge un sutúnon ko khará kiyá, ek dahní aur

dúsrá báin taraf; aur dahne ká nám Yákin, aur báen ká nám Bo'az rakhá.

IV BA'B.

AUR us ne pítal ká mazbah bhí banáyá, lambáí us kí bís háth, aur chauráí us kí bís háth, aur úncháí us kí das háth.

2 ¶ Phir ek dhálá húa bahr banáyá, jo ird gird gol thá; 'arz us ká ek kanáre se dúsré kanáre tak das háth thá, aur bulandí us kí pánch háth; aur us ká gher tís háth ke sút se andáz kiyá játá thá.

3 Aur girdágird us ke niche bailon kí súratan thín, jo us ke girdágird thín; ek ek háth men das thín, aur us bahr ko cháron taraf se ghertí thín; bailon kí do qatáren us ke dhálne men usí ke sáth dháí gayí thín.

4 Aur bahr bárah bailon par rakhá gayá, tén ke chihre uttar ke muqábil, aur tén ke chihre páchchhim ke muqábil, aur tén ke chihre dakhán ke muqábil; aur bahr un ke úpar thá, aur un ke pichhe ke sab u'zá andar ko the.

5 Aur dal us ká chár angusht ká thá, aur us ká kanára piyálo ke kanáre kí taraf, aur sosan ke phúl se mushábih thá; us kí gunjáish tén hazár batt kí thí.

6 ¶ Aur us ne das hauz banáe, aur páuch dahní aur pánch báin taraf rakhe, kí un men dhowen; aur jo chízen we soqhtaní qurbání ke liye charháte the, unhin men pání se sáf karte the: aur bahr káhinon ke dhone ke liye thá.

7 Aur us ne das sonahle sham'adán un ke qá'ide ke muwáfiq banáe, aur unhen haikal men pánch dahní aur pánch báin taraf rakhá.

8 Aur us ne das mezen bhí banáin, aur haikal men páuch dahní aur pánch báin taraf rakhin; aur us ne sone ke sau katore banáe.

9 ¶ Aur us ne káhinon ká sahn,

aur bará sahn, aur us bare sahn ke darwáze, banáe, aur un ke kiwáron par pítal ke takhte jaye.

10 Aur us ne bahr ko púrabí sire kí dahní taraf dakhán ke muqábil rakhá.

11 Aur Húrám ne bartan aur pháore aur katore banáe. Aur Húrám ne wuh kám, kí jis ká Sulaimán bádsháh ke wáste Khudá ke ghar ke liye karná thá, tamám kiyá:

12 Ya'ne do sutún, aur goláíán, aur sirháne, jo un do sutúnon ke úpar the, aur do mále jo sirhánon kí goláíon ko, jo sutúnon ke úpar thín, chhipáte the;

13 Aur donon málon par pítal ke chár sau anár, anáron kí do qatáren ek ek mále par, tá kí sutúnon ke úpar ke sirhánon kí goláíán chhipáí jáwen;

14 Aur kursíán banáin, aur un kúrsíon par hauz lagáe;

15 Aur ek bahr, aur us ke niche bárah bail.

16 Aur degen, aur pháore, aur káute, aur sab zurúf, jo Húrám-Abí ne Sulaimán bádsháh kí khátir Kúu-u, dáwand ke ghar ke liye bauáe, sáf phúl-dhát ke the.

17 Aur bádsháh ne un sab ko Yardan ke maidán men, Sukkát aur Zaridátáh ke darmiyán, kachlí zamín men dhálá:

18 Aur Sulaimán ne sab zurúf bare wufúr se yún banáe, kí wazn us pítal ká kuchh ma'tún na ho saká.

19 ¶ Aur Sulaimán ne Khudá ke ghar ke liye sab zurúf bhí banáe, aur sone ká mazbah bhí, aur we mezen, jin par nazr kí rotíán hain;

20 Aur we sham'adán, aur un ke chirág, kundan se, kí we dastúr ke muwáfiq ilhám-gáh ke áge roshan howen;

21 Aur un ke phúl, aur chirág, aur gulgír sonahle, kundan se;

22 Aur chhuríán, aur chamche, aur piyálo, aur mijnar, khássa sone se; aur maskan ká madkhal, andar ke

páktarin makán ke liye, aur ghar ke, ya'ne, haikal ke kiwáre, sone ke the.

V BA'ÍB.

IS tarah sab kám, jo Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye kiya, tamám húa, aur Sulaimán apne báp Dáúd ki niyáz ki húi chizon ko jis men láyá; aur soná, aur chándi, aur sab zurúf, Khudá ke ghar ke khazáne men rakh diye.

2 ¶ Us waqt Sulaimán se Isráel ke buzurgon aur firqon ke sare ra'ison, baní Isráel ke ábái khándánon ke sardáron ko, Yarusalam men jam'a kiya, tá ki Dáúd ke shahr se, jo Saihún hai, KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq charhá láwen.

3 Tab bádsháh pás baní Isráel ke sare log sátwen mahíne ki 'id men jam'a húa.

4 Aur baní Isráel ke sare buzurg áe; aur Láwíon ne sandúq utháya.

5 So we sandúq uthá láe, aur jamá'at ká khaima, aur maqdis ke sare zurúf, jo us khaima men the, káhin, jo Láwí hain, unhen uthá láe.

6 Aur Sulaimán bádsháh ne, aur baní Isráel ki sári jamá'at ne, jo us pás jam'a thí, sandúq ke áge khare hoke bher bakrí aur bail is kasrat se zabh kiye, ki bayán men nahín áte, na in ká shumar ma'lúm hai.

7 Aur káhinon ne KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko láke us ki jagah maskan ki ilhám-gáh men, jo páktarin makán hai, dákhlil karke karúbion ke bázúon ke niche rakhá.

8 Aur karúbion ke bázú sandúq ki jagah par phaila húa the, aísá 'i karúbí sandúq ko aur us ki chobon ko úpar se chhipáte the.

9 Aur unhon ne choben khinchkar nikálín, yahán tak ki un ke sire sandúq par se ilhám-gáh ke áge dikháí dete the, par báhar se nahín dikháí dete the: aur we wahán áj ke din tak hain.

10 Aur us sandúq men kuchh na

thá, siwá patthar ki un do lauhon ke, jinhen Músá ne Hurib par us men rakhá, jab ki KHUDÁWAND ne baní Isráel se 'ahd bándhá, aur we zamín i Misr se nikle the.

11 ¶ Aur jab káhin pák makán se nikle, (ki sab káhin, jo házir the, apne ko pák karke áe the, aur pári pári par khidmat nahín karte the;

12 Aur Láwí, jo gáte the, we sab ke sab, jaise A'saf, aur Haimán, aur Yadutún, aur un ke bete aur un ke bhái, mihin súti kapre se mulabbas hoke, aur manjire, aur barbat, aur kinnárat leke, qurbángáh ki púrab taraf khare the, aur un ke sáth ek sau bis káhin jo narsinge phúnkte the;)

13 To aísá húa, ki jab turbí-phúnknewále aur gánewále ek ki tarah ho gaye, ki KHUDÁWAND ki hamd aur shukrguzári men goyá faqat ek ki áwáz sunne men áí, aur jab narsingon, aur manjiron, aur músíqí ke sab sázon ki áwáz KHUDÁWAND ki shukrguzári men, ki Wuh bhalá bai, ki us ki rahmat abadi hai, buland húi: to aísá húa ki wuh ghar, jo KHUDÁWAND ká maskan hai, ek bádal se bhar gayá;

14 Yahán tak ki káhinon ko abr ke sabab táqat na húi ki khare hoke khidmat karen, is liye ki Khudá ká ghar KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr ho gayá thá.

VI BA'ÍB.

TAB Sulaimán ne kahá, KHUDÁWAND ne sarínáyá hai, ki Main abrí taríki men rahúngá.

2 Aur main jo hún, so main ne ek ghar terí sukúnat ke liye banáyá, ek makán abad tak tere julús ke liye.

3 Aur bádsháh ne apná munh pherke Isráel ki sári jamá'at ko barakat dí: aur Isráel ki sári jamá'at khari húi.

4 Phir kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá mubáarak ho, jis ne apne háth se wuh kálám ki jis ko apne

munh se mere báp Dáúð se kahá thá, púra kiyá,

5 Aur yún kahá, ki Jis din se main apni guron isráel ko mīnṛ kī sarzamīn se nikál láyá, tab se main ne sáre baní Isráel ke firqon ke kisi shahr ko pasand na kiyá, ki us men merá ghar banáyá jáwe, aur us men merá nám ho; aur main ne kisi mard ko pasand na kiyá, ki mere Isráelí logon ká sardár howe :

6 Magar main ne Yarúsalam ko barguzida kiyá, ki us men merá nám howe; aur Dáúð ko barguzida kiyá, ki mere Isráelí logon ká peshwá howe.

7 Aur mere báp Dáúð ke dil men thá, ki KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá ke nám ke liye ek ghar banáwe.

8 So KHUDÁWAND ne mere báp Dáúð se kahá, Is sabab se ki tú ne apne dil men is bát ká iráda kiyá, ki mere nám ká ek ghar banáwe, so tú ne jab ki apne dil men yún iráda kiyá, to achchhá kiyá;

9 Lekin tú khud ghar na banáegá, balki terá betá, jo teri sulb se niklegá, wáhi mere nám ká ghar banáwegá.

10 So KHUDÁWAND ne wuh bát, jo kahí thí, púri kí; kyúnci main apne báp Dáúð kí jagah uth khará huá; aur jaisá ki KHUDÁWAND ne kahá thá, main Isráel ke takht par baithá; aur main ne KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá ke nám ke liye ek ghar banáyá;

11 Aur main ne us men wuh sandúq rakhá, jis men KHUDÁWAND ke us 'ahd ká náma hai, jo us ne baní Isráel se kiyá.

12 ¶ Aur Sulaimán ne Isráel kí sári jamá'at ke rubarú KHUDÁWAND ke mazbah ke áge khará hoke apne háth phailáe :

13 Ki Sulaimán ne pánch háth lambá, aur pánch háth chaurá, aur tén háth únchá, pítal ká ek machán banáyá thá, aur sahn ke bích men use rakhá, aur usi par khará hoke Isráel

kí sári jamá'at ke áge ghutne teke, aur ásmán kí taraf apne háth phailáe,

14 Aur kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráel ke KHUDá, tujh sá koi KHUDá na úpar ásmán men hai, aur na niche zamín men; ki tú apne un bandon ke liye, jo tere áge apne sáre dilon se chalte phirte hain, 'ahd ko hifz kartá; aur un par rahmat dikhátá hai :

15 Tú hí ne jo kuchh apne bande mere báp Dáúð se kahá thá, so yád kiyá; tú ne apne munh se farmáyá, aur use apne háth se púra kiyá, jaisá áj ke din hai.

16 Aur ab, ai KHUDÁWAND, Isráel ke KHUDá, yád kar wuh 'ahd jo tú ne apne bande Dáúð mere báp ke sáth yih kahke kiyá thá, ki Tere liye Isráel ke takht par baithnewálá mere áge se nábud na hogá, basharte ki teri aulád apni ráhon par káhib liház rakhen, ki meri shari'at par chalein, jaisá ki tú mere áge chalá.

17 Aur ab, ai KHUDÁWAND, Isráel ke KHUDá, apne us qaul ko, jo tú ne apne bande Dáúð se kiyá thá, sábit kar.

18 Lekin kyá haqíqat men KHUDá ádmíon ke sáth zamín par sukúnat karegá? Dekh, ásmán aur sáre ásmánon ke ásmán teri gunjáish nahin rakhte : pas, kitní kamí is ghar men hogí, jo main ne banáyá?

19 Tis par bhi, ai KHUDÁWAND, mere KHUDá, apne bande kí du'á aur zári par kán dhariye, aur wuh du'á aur zári, jo terá banda tere áge kartá hai, suniye :

20 Ki rát din teri ánkhen is ghar par khulí rahen, is makán par, ki jis kí bábat tú ne farmáyá ki main apná nám wahán rakhúngá; ki tú us du'á par, jo terá banda is ghar kí taraf mutawajjih hoke kare, kán rakhe.

21 Aur tú apne bande kí du'á par, aur apni guroh Isráel kí du'áon par, jo we is makán kí taraf karen, kán dhar; apne rahne kí jagah men se,

asmán par sē, sun; aur jab tú sune, to bakhsh de.

22 ¶ Agar koí apne hamsaye ká gunáh kare, aur us par qasam rakhi jáwe, kí wuh qasam kháwe, aur is ghar men tere mazbah ke áge qasam láí jáwe;

23 To tú ásmán par se sun, aur apne bandon ká insáf kar, aur badkár ko sazá de, aur is kí rawishon ká badlá us ke sir par dál de, aur sádiq ko sádiq thahrá, aur us kí sadáqat ke mutábíq use jazá pahunchá de.

24 ¶ Aur jab terí guroh Isráel apne dushmanon ke áge shikast páwe, is liye kí unhon ne tere huzúr gunáh kiyá, aur phir terí taraf rujú' kare, aur tere nám ko mán lewe, aur is ghar men tere huzúr du'á aur zári kare;

25 To tú un kí du'á ásmánon par se sun, aur apní guroh Isráel ke gunáh bakhsh, aur unhen is sarzamin men, jo tú ne unhen aur un ke bápádáon ko dí hai, phir lá.

26 ¶ Aur agar un kí khatáon ke sabab ásmán band ho jáwen, aur na barsen, is liye kí unhon ne terá gunáh kiyá hai; phir agar we is jagah kí taraf du'á karen, aur tere nám ká qrar karen, aur apní khatáon se phir- en, is liye kí tú ne un par musibat bhejí hai;

27 To tú ásmán par se un kí sun, aur apne Isráeli bandon, apne logon, ke gunáh bakhsh, jis hál kí tú ne wuh achchhi ráh, kí jis par unhen chalná cháhíye, unhen batái hai; aur us zamin par, jo tú ne apní guroh ko mírás dí hai, menh barsá de.

28 ¶ Aur jab kí zamin par kál, aur wabá, aur bád i samúm, aur gerúí ho, aur jab kí tiddián aur jhánjhe kasrat se hon, aur jab kí un ke dushman un ke mulk ke shahron men unhen gherke tang karen; jo koí balá, yá jo koí marz maujúd ho:

29 Us waqt jo du'á, aur jo minnat, koí insán kare, yá tere sab Isráeli log

karen, jab we har ek apne apne dukh o ranj se ágáh howen, aur apne háth is ghar kí taraf phailáwen:

30 To tú use ásmán par se, apne rahne ke makán men se, sun, aur bakhsh de; aur har ek shakhs ko, jis ke dil ko tú jántá hai, us kí sab rawish ke mutábíq badlá de; is liye kí tú hí akelá sáre baní A'dam ke dilon ko jántá hai:

31 Tá kí we tujh se darte rahen, aur terí ráhon par, is sarzamin men, jo tú ne un ke bápádáon ko dí hai, apní 'umr bhar chalen.

32 ¶ Aur wuh ajnabí bhí, jo tere Isráeli logon men se nahín hai, magar tere buzurg nám, aur qawí háth, aur tere barháe hús bázu ke sabab dúr mulk se áyá hai, jab kí we áke is ghar men du'á mángen;

33 To tú ásmán par se, apne rahne kí jagah men se, sun, aur jo kuchh ajnabí tujh se mánge, so us kí du'á ke mutábíq 'amal kar; tá kí zamin kí sári gurohen tere nám ko pahchánen, aur terí guroh baní Isráel kí tarah tujh se daren, aur jánen kí terá nám is ghar par, jise main ne banáyá, liyá játá hai.

34 Aur jab terí guroh larái ke liyo apne dushman ke baráhiláf us ráh men, jo tú unhen bhejega, nikle, aur tere áge du'á mánge is shahr kí taraf, jise tú ne pasand kiyá, aur is ghar kí taraf, jise main ne tere nám ke liye banáyá;

35 To tú ásmán par se un kí du'á aur faryád ko sun, aur un ká insáf kar.

36 Jis waqt we tere áge khatá karen, kyúnki koí insán nahín jo khatá nahín kartá, aur tú un par gazab kare, aur unhen un ke dushmanon ke háth men giriftár karwáe, aur we un ko kisi mulk men, dúr ho yá nazdik, asír karke le jáwey;

37 Phir agar we apne dil men yád karen us mulk men, jis men jiláwatan

kiye gaye, aur tauba karen, aur apne jiláwatan-karnewálon kí sarzamín men tujh se minnat karen, aur kahen, ki ham ne khatá kí, ham ne badi kí, ham ne badzátián kí;

38 Aur we apní asíri kí sarzamín men, jis men asír kiye gaye, apne sáre dil aur apní sári ján se teri taraf mutawajjih hon, aur is zamín kí taraf, jo tú ne un ke bápádádon ko dí, aur is shahr kí taraf, jise tú ne pasand kiya, aur is ghar kí taraf, jo main ne tere nám ke liye banáya, du'á mángen;

39 To tú ásmán par se, apne mas-kan men se, un kí du'á aur zári sun, aur un ká insáf kar, aur apní guroh kí khatáen, jo unhon ne tere áge kí, bakhsh de.

40 Pas ab, ai mere Khudá, main minnat kartá hún, ki is du'á par jo is maqám men kí jáe, teri ánkhen khulí rahen, aur tere kán dhare rahen.

41 Aur ab, ai KHUDÁWAND Khudá, úth, aur apne maqám i ráhat ko chal, tui aur teri quwat ká sandúq: ai KHUDÁWAND Khudá, tere káhin naját se mulabbas hown, aur tere muqaddas log neki se khushwaqt rahen.

42 Ai KHUDÁWAND Khudá, tú apne masih ká munh na pher, balki apne bande Dáúd kí rahmaten jo us par hún yád farmá.

VII BAT.

AUR jab Sulaimán du'á máng chu-
ká thá, to ásmán se ág utrí, aur sokhtani qurbáni ko aur zabihon ko khá gayi; aur wuh ghar KHUDÁWAND ke jalál se bhar gayá.

2 So káhin KHUDÁWAND ke ghar men dákhil na ho sake, is liye ki KHUDÁWAND ká ghar KHUDÁWAND ke jalál se bhar gayá thá.

3 Aur jab sáre bani Isráel ne ág ko aur KHUDÁWAND ke jalál ko us ghar par utarte dekhá, tab zamin ke gach par munh ke bhal jhuk gaye aur sijda kiya, aur KHUDÁWAND ká shukr

guzráná, ki Wuh bhalá hai, ki us kí rahmat abadí hai.

4 ¶ Tab bádsháh aur sáre logon ne KHUDÁWAND ke áge zabih zabh kiye.

5 Aur Sulaimán bádsháh ne báis hazár bailon aur ek lákh bis hazár bheron ko qurbáni ke liye guzráná: yún bádsháh aur sáre logon ne KHudá ke ghar ko makhsús kiya.

6 Aur káhin apní apní khidmat men házir hue, aur Láwí bhí KHUDÁWAND ke báje liye hue, jinhen Dáúd bádsháh ne banáya thá, kí KHUDÁWAND ká shukr karen, ki us kí rahmat abadí hai; (ki Dáúd ne un kí ma'rifat se haid kí thí;) aur káhinon ne un ke áge narsinge phúnke, aur sáre Isráel khare hue.

7 Aur Sulaimán ne sahn ke bích ko, jo KHUDÁWAND ke ghar ke áge thá, makhsús kiya; kyúнки us ne wahán sokhtani qurbánián, aur salámati kí qurbániön kí charbí ko guzráná; kyúнки wuh mazbah pital ká, jise Sulaimán ne banáya thá, sokhtani qurbániön, aur nazr kí qurbániön, aur sári charbí ke liye gunjáish na rakhtá thá.

8 ¶ So us waqt Sulaimán aur us ke sáth sáre Isráel, jo ek bará hi amboh the, Hamát se Mísr kí nahr tak, sáat din 'id karte rahe.

9 Aur áthwen din we 'idí jamá'a ke liye faráham hue; kyúнки we sáat din mazbah ke muqaddas karno ke liye, aur sáat din 'id ke liye, mánte the.

10 Aur sátwen mahíne kí teíswip tárikh ko us ne logon ko rukhsat kiya, ki we us sári neki se, jo KHUDÁWAND ne Dáúd aur Sulaimán se, aur apní guroh Isráel se, kí thí, khushwaqt aur dilshád hoke apne apne khaimon ko jáwen.

11 Chunánchi Sulaimán KHUDÁWAND ká ghar aur bádsháh ká ghar baná chuká; aur jo kuchh Sulaimán ke dil men áya thá, kí KHUDÁWAND ke ghar men aur apne ghar men ha-

Khudá ke kháns wa'de, II TAWARÍKH, VIII. jo us ne Sulaimán se kiye.

náwe, so us ne bakhúbí anjám tak pahuncháyá.

12 ¶ Tab KHUDÁWAND rát ke waqt Sulaimán par záhir húa, aur use kahá, ki Main ne teri du'á suní, aur is makán ko apne wáste chun liyá, ki wuh qurbángáh howe.

13 Jo main ásmán ko band karún, ki bárish na howe, aur tiddíon ko sarmáún, ki zamín ko kharáb karen, aur jo main apne logon ke darmiyán mari bhejún;

14 Pas agar mere log, jo mere nám se kaháe játe hain, apne ta,ín 'ájiz karen, aur du'á mángen, aur merá munh dhúndhen, aur apní buri ráhon se phiren; to main ásmán par se sunúngá, aur un kí khatáen bakhshúngá, aur un kí zamín ko amán dúngá.

15 Ab se meri ánkhen khulí rahen-gí, aur mere kán us du'á par, jo is makán men kí jáwe, dhare hongé.

16 Kyúñki main ne is ghar ko pasand kiya, aur muqaddas thahráyá, ki us men merá nám abad tak rahe; aur meri ánkhen aur merá dil har waqt us par thahrenge.

17 Aur tú jo hai, so agar mere huzúr aisi chál chalegá, jaisí terá báp Dáúd chaltá thá, ki tú un sab hukmon par, jo main ne tujhe kiye, 'amal kare, aur meri sharí'aton aur 'adálaton ko hifz kare;

18 To main teri saltanat ká takht hamesha qáim rakhúngá, jaisá main ne tere báp Dáúd se ahd karke kahá, ki Isráel ke sardár hone ke liye tere yahán mard kí kadhi kami na hogí.

19 Par agar tum meri pairaui se bargashta hoge, aur meri sharí'aton aur 'adálaton ko, jo main ne tumhen batáin, hifz na karoge, aur jáke gair-ma'búdon kí 'ibádat karoge, aur unhen síjda karoge;

20 To main unhen apní is sarzamin se, jo main ne unhen dí hai, ukhárdálúngá, aur is ghar ko, jise main ne apne nám ke liye muqaddas kiya hai,

apní nazar se girá dúngá, aur Isráel ko tamám jahán men zarb ul masal aur kaháwat kar dúngá.

21 Aur yih ghar, jo 'álishán hai, har ek ko, jo us se guzre, hairání ká bá'is hogá; yahán tak ki wuh kahe-gá, ki KHUDÁWAND ne is sarzamin se aur is ghar se aisá kyún kiya?

22 Tab yih jawáb diyá jáegá ki Yih is wáste húa, ki unhon ne KHUDÁWAND apne bápádaron ke Khudá ko, jo unhen mulk i Misr se nikál láyá, tark kiya, aur gair-ma'búdon ko ikhtiyár kiya, aur unhen síjda kiya, aur un kí bandagí kí; is liye KHUDÁWAND ne un par yih sab balá názil kí.

VIII BAB.

AUR un bis baras ke ákhir men kí jin men Sulaimán ne KHUDÁWAND ká ghar aur apná ghar banáyá thá, to yún húa, ki

2 Un shahron ko, jo Húram ne Sulaimán ko in'am diye the, Sulaimán ne phir ta'mín kiya, aur baní Isráel ko un men basáyá.

3 Aur Sulaimán Hamát i Zúbah ko niklá, aur us par gálil húa.

4 Aur us ne bayában men Tadmír banáyá, aur khazáne ke sáre shahr bhí, jo us ne Hamát men banáe the.

5 Aur us ne Bait-Haurán i 'Alí aur Bait-Haurán i Sáfil ko banáyá, jo diwáron aur phátacon aur arbangon se mazbút kiye hús shahr the.

6 Aur Ba'alat, aur khazáne ke sáre shahr, jo Sulaimán ke the, aur gárfion ke shahr, aur sawáron ke shahr, aur jo kuchh Sulaimán cháhtá thá, ki Yarusalam men, aur Lubnán men, aur apní mamlukat kí sári sarzamin men biná kare, us ne biná kiya.

7 ¶ Lekin wuh sári guroh, jo Hit-tion, aur Amúríon, aur Farizzion, aur Hawion, aur Yabússion se báqi rahí, aur Isráeli na thí,

8 Ilán, un kí aulád, jo ba'd un ke zamín men báqi rahí, jinhen baní Isráel ne nábbú na kiya, so Sulaimán

ne un se khráj ke badle kám liyá, hús; aur KHUDÁWAND ká ghar ban jaisá ki áj ke din hotá hai.

9 Lekin Sulaimán ne apne kám ke liye baní Isráel men se kisi ko mazdúr hone ke wáste muqarrar na kiyá; ki we jangí mard, aur us ke lashkar ke sardár, aur us kí gáríon aur us ke sawáron ke bandobast karnewále the.

10 Aur Sulaimán bádsháh ke khashs 'uhdádáron men se do sau pachás the, jo logon par muqarrar the.

11 Aur Sulaimán Fira'un kí beí ko Dáúd ke shahr se us ghar men, jo us ke liye banáyá thá, uthá láyá; ki us ne kahá, kí Merí jorú Isráel ke bádsháh Dáúd ke ghar men na rahegi; kyúñki muqaddas wuh hai, jis men KHUDÁWAND ká sandúq áyá.

12 Aur Tab Sulaimán ne KHUDÁWAND ke liye KHUDÁWAND ke us mazbah par, jis ko us ne usáre ke sámhne banáyá thá, soqlitani qurbánián guzaránín;

13 Chunánchi ba andáza roz roz kí, jaisá Músá ne hukm diyá thá, aur sab-ton kí, aur naye chándon kí, aur 'idon kí, baras baras tín bár, ya'ne fatíri rotí kí 'id kí, aur hafton kí 'id kí, aur khaímon kí 'id kí qurbánián guzaránín.

14 Aur us ne apne báp Dáúd ke hukm ke muwáfíq káhinon kí báridáron ko un ke kámi par muqarrar kiyá, aur Lávion ko un kí káhidmat par, kí we ek ek din jaisá kí farz thá káhinon ke áge KHUDÁWAND kí hamd karen aur káhidmatguzári karen, aur darbánon ka un kí báridáron ke mutábíq har ek phátak men muqarrar kiyá; kyúñki mard í KHUDÁ Dáúd ká hukm yúñhín thá.

15 Aur we bádsháh ke hukm se, jo us ne káhinon aur Lávion ke haqq men, aur har ek káru ke wáste aur kázáron ke wáste kiyá thá, báhar na gaye.

16 Aur Sulaimán ká sára kám, KHUDÁWAND ke ghar kí bunyád dálné ke din se us ke taiyár hone tak, tamám

17 Aur Us waqt Sulaimán samundar ke kanáre Adám ke mulk men 'As-yúnjabr aur Aílút ko gayá.

18 Aur Húram ne apne naukaron ke háth se jaházon ko, aur malláhon ko jo samundar ke hál se ágáh the, us pás bhejá; aur we Sulaimán ke chákaron ke sáth Ofír ko gaye, aur wahán se sárhe chár sau qintár soná liyá, aur Sulaimán bádsháh ke pás láe.

IX B'Á'B.

AUR jab Sulaimán ká shuhra Sabá kí malika tak pahunchá, to wuh unshkil suwálon se use ázmáne áí, aur bare amboh ke sáth Yarúsalam men dákhil húi; us ke sáth bahut se úñt the, jin par khushtúán ladi thín, aur niháyat bahut soná, aur mahangmole jawáhir the: aur us ne Sulaimán pás áke, jo kuchh us ke dil men thá, sab kí bábat us se guftogú kí.

2 Sulaimán ne us ke sab suwálon ká jawáb diyá: Sulaimán se koí chíz poshíla na thí, jo us ke kisi suwál ká jawáb na detá.

3 Aur jis waqt Sabá kí malika ne Sulaimán kí dánishmandí ko aur us ghar ko, jo us ne banáyá thá,

4 Aur us ke dastarkhwanon kí nishast ká taur, aur us ke mulázimon kí házirbáshí, aur un kí poshák ko; aur us ke sáqíon aur un ke libás ko; aur us sírhí ko, jis se wuh KHUDÁWAND ke maskan ko charh játá thá, dekhá; to us ke hawáss ur gaye.

5 Aur us ne bádsháh se kahá, kí Yih tahqíq khabar thí, jo main ne tere kámon aur terí dánish kí bábat apne mulk men suní thí:

6 Par jab tak main ne áke apní ánkhon se na dekhá thá, tab tak un báton ko báwar na kiyá thá: aur dekh, main ne terí hikmat kí ziyádatí kí ádhí khabar na suní thí; kyúñki

tú us shuhra se, jo main ne suná thá, bartar hai.

7 Mubárák haín tere log, aur mubárák haín tere ye muláqát, jo nit tere huzúr khare rahne haín, aur teri hikmat sunte haín.

8 KHUDÁWAND terá Khudá mubárák ho, jo tujh se rází hai, aur jis ne tujh ko apní kursí par bitháya, ki tú KHUDÁWAND apne Khudá kí jagah bádsháh ho: is liye ki terá Khudá Isráel ko piyár kartá, aur unhen abad tak qáim rakhne चाहता hai, so hí us ne tujhe un ká bádsháh kiya, ki tú 'adl o insáf kare.

9 Aur us ne ek sau bís qintár soná, aur bahut sí khushbúíán, aur qímatí jawáhir, Sulaimán ko diye: aur kabhí phir aísí khushbúíán muyassar nahúín, jaísí Sabá kí malika ne Sulaimán bádsháh ko dín.

10 Húrám ke naukar aur Sulaimán ke naukar, jo Ofir se soná láe, chandan ke bahut se daraḡht aur jawáhir bhí láe the.

11 Aur bádsháh ne chandan kí lakrí se KHUDÁWAND ke ghar ke liye aur bádsháh ke qasr ke liye sírhíán banwáín, aur kinnáraton aur barbaton gánawálon ke liye taiyár karáín: aur aísí lakríáñ Yahúdhá ke mulk men áge dekhne men nahúín áí thín.

12 ¶ So Sulaimán bádsháh ne Sabá kí malika ko, jo kuchh us ne mángá, us se ziyáda ko wuh bádsháh ke liye láí, diya. Aur wuh apne mulázimon samet apní mamlukat ko phir gayí.

13 ¶ Aur us sone ká wazn, jo Sulaimán ke pás sál ba sál áta thá, so chha sau chhiyásáth qintár sone ká thá;

14 Siwá us sone ke, jo byopárí aur saudágar láe. Aur 'Arab ke sab bádsháh aur mulk ke súbadár Sulaimán pás soná chándí láe.

15 ¶ Aur Sulaimán bádsháh ne soná garhwáke do sau pharíán banwáín; chha sau misqál ká pítá hús soná ek pharí piche kharch hús:

16 Aur sone hí kí tín sau ḡhálén banwáín; ek ek ḡhál tín tín sau misqál sone kí hús; aur bádsháh ne unhen Lubnáni ban ke ghar men rakhá.

17 ¶ Us ke siwá, bádsháh ne háthí-dánt ká ek bará takht banwáya, aur us par khális soná phirwáya.

18 Us takht kí chha sírhíán thín, aur ek sonahlá morhá, páñw rakhne ká, takht se jará thá, aur baithne kí jagah ko ás pás donon taraf ek ek ṭekan thá, aur har ek ṭekan ke pás ek sher i babar khará tha.

19 Aur un chha sírhíon par, har ek ke idhar udhar, bárah sher khare the. Kísí saltanat men aísá takht na baná thá.

20 ¶ Aur Sulaimán bádsháh ke píne ke liye sáre básan sone ke the, aur Lubnáni ban ke ghar ke bhí sáre básan kundan ke the; chándí ká koí bhí na thá; is liye kí Sulaimán ke aiyám men rúpe kí kuchh qadr na thí.

21 Kyúñki bádsháh ke jaház Húrám ke naukaron ke sáth Tarsis ko játe the, aur wahán se un par lade hús, tín barsa men ek bár, soná, aur rúpá, aur háthí-dánt, aur bandar, aur mor, us ke liye pahunchte the.

22 So Sulaimán bádsháh daulat aur hikmat men zamín ke sab bádsháhon se sabqat le gayá.

23 ¶ Aur zamín ke sáre bádsháh Sulaimán kí muláqát ke mushṭáq the, ki we us kí hikmat ko, jo Khudá ne us ke dil men ḡáli thí, sunen.

24 Aur un men se har ek, sál ba sál, apná apná hadya, rúpe ke básan, aur sone ke bartan, aur poshák, aur hath-yár, aur khushbúíán, aur ghore, aur khachchar, jitne har ek sál ke liye ṭhahráe hús the, us ke áge guzránte the.

25 ¶ Aur Sulaimán ke char hazár thán ghoron aur gáron ke the, aur bárah hazár sawár, jinhen us ne gáron ke shabron men rakhá, aur kitnon ko Yarúsalam men bádsháh ke sáth.

26 ¶ Aur us ne nahr se leke Filistion ke mulk tak, aur Misr ki hadd tak, sáre bádsháhon par bádsháhát kí.

27 Aur bádsháh ne Yarásalam men rúpe kí aísí kasrat karáí, kí wuh pat-tharon kí mánind thá, aur saro ke darákhṭ utne kar diye, kí jitne gúlar ke darákhṭ hain, jo wádion men hote:

28 Aur we Misr se aur sáre mulkon se Sulaimán pás ghore láe.

29 ¶ Aur Sulaimán ká báqí ahwál, auwal o ákhir jo hai, wuh to Nátan nabí kí kitáb men, aur Sailáni Akhiyáh kí peshingóí men, aur 'I'dú gaibbín kí royaton kí kitáb men, jo us ne Yarubi'ám bin Nabát kí bábat dekhí thín, likhá hai.

30 Garaz Sulaimán ne Yarásalam men sáre Isráel par chálís baras saltanat kí.

31 Tab Sulaimán apne bápádón ke sáth so gayá, aur apne báp Dáúd ke shahr men gárá gayá: aur us ká betá Rahabí'ám us kí jagah bádsháh húa.

X B A B.

AUR Rahabí'ám Sikm ko gayá; is liye kí sáre Isráel Sikm men ikatthe áe the, kí use bádsháh karen.

2 Aur aísá húa, kí jab Nabát ke bete Yarubi'ám ne, jo Misr men thá, kí wahán Sulaimán bádsháh ke áge se nikal bhágá thá, yih suná, to Yarubi'ám Misr se phir áyá.

3 Aur logon ne bhejkar use buláyá. So Yarubi'ám aur sáre Isráel áe, aur Rahabí'ám se ham-kalam húa aur bole, kí

4 Tere báp ne ham par bhárá júa rakhá; so ab tú us sangi khidmat ko, aur us bhárá júe ko, jo tere báp ne ham par rakhá, kuchh halká kar, to ham terí khidmat karenge.

5 Tab us ne unhen kahá, Tín din ba'd mujh pás phir áo. Chunáuchi we log chale gaye.

6 ¶ Tab Rahabí'ám bádsháh ne un buzurgon se, jo us ke báp Sulaimán

ke huzúr, jab tak kí jítá thá, khare rahte the, mashwarat kí, aur kahá, Tumhárá kyá saláh hai? main in logon ko kyá jawáb dún?

7 Unhon ne use kahá, kí Agar tú in logon par mihrbání karegá, aur unhen rází karegá, aur un se achchhí achchhí báten kahegá, to we hamesha terí khidmat karenge.

8 Lekin us ne us mashwarat ko, jo buddhon ne use dí, chhorke, un jawánon se, jinhon ne us ke sáth parwarish páí thí, aur us ke áge házir rahte the, mashwarat kí;

9 Aur un se púchhá, Tum mujhe kyá saláh dete ho; main in logon ko, jinhon ne mujh se yih suwál kiyá hai, kí Us júe ko, jo tere báp ne ham par rakhá, kuchh halká kar, kyá jawáb dún?

10 Un jawánon ne, jo us ke sáth pale the, us ko kahá, 'Tú un logon ko, jinhon ne tuihe kahá, Tere báp ne hamáre júe ko bhárá kiyá, tú us ko hamáre úpar se kuchh halká kar, yún jawáb de, aur unhen yún kah, kí Merí chhingulí mere báp kí kannar se ziyáda daldár hai;

11 Aur ab mere báp ne to bhárá júa tum par rakhá hai, par main us júe ko aur ziyáda karúngá; mere báp ne kore márke tumhen thík kiyá, par main tumhen bichchhuón se thík karúngá.

12 So Yarubi'ám aur sab log tísre din Rahabí'ám ke huzúr házir hue, bádsháh ke farmáne ke mutábíq, kí Tísre din mujh pás phir áyo.

13 Tab bádsháh ne un logon ko sakht jawáb diyá; aur Rahabí'ám bádsháh ne buzurgon kí saláh ko chhorke,

14 Jawánon kí saláh ke muwáfíq unhen kahá, kí Mere báp ne to tum par bhárá júa rakhá, par main us júe ko ziyáda bhárá karúngá; mere báp ne tumhen koron se thík kiyá, par main tumhen bichchhuón se thík karúngá.

15 So bádsháh logon ká shanawá na húá; kyúñki yih inqiláb Khudá kí taraf se thá, tá ki us bāt ko, jo us ne Saílání Akhiyáh kí ma'rifat se Nabát ke betē Yarubí'ám ko farmái thí, púrā karē.

16 ¶ Jab sáre Isráel ne yih dekhá, kí bádsháh un ká shanawá na húá, tab logon ne bádsháh ko jawáb diyá, aur yún kahá, kí Dáúd ke sáth hamará kyá hissa hai? Yassí ke betē ke sáth hamári kuchh mirás nahín: ai Isráel, chalo apne apne khaimon ko; ab, ai Dáúd, apne hí ghar kí áp hí khabar le. Chunáñchi sáre Isráel apne apne khaimon ko gaye.

17 Magar baní Isráel par, jo Yahúdáh ke shahron men rahte the, Rahabí'ám bádsháh húá.

18 Ba'd us ke Rahabí'ám bádsháh ne Hadúrám ko, jo khiráj ká dároga thá, bhejá; lekin baní Isráel ne us par aisá patthráo kiya, kí wuh mar gayá. Tab Rahabí'ám ne phurtí kí, aur gári par sawár hokar Yarúsalam ko bhág gayá.

19 So Isráel áj ke din tak Dáúd ke gharáne se bágí hain.

XI BĀB.

AUR jab Rahabí'ám Yarúsalam men dákhl húá, to us ne Yahúdáh aur Binyamín ke gharáne men se ek lákh assí hazár chune hue jawán, jo sáhib í jang the, faráham kiye, tá ki we Isráel se larke mamlukat ko Rahabí'ám ke qabzē men phir kar den.

2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mard í Khudá Sam'aiyáh ko áyá, aur bolá, kí

3 Yahúdáh ke bádsháh Sulaimán ke bete Rahabí'ám ko aur sáre Isráel ko, jo Yahúdáh aur Binyamín men hain, kah, kí

4 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Tum charháí na karo, aur apne bháion se jang na karo; balki har ek tum men se apne apne ghar ko phiro; kí yih kám merí taraf se hai. Aur we

KHUDÁWAND ke sukhan ke shanawá hue, aur Yarubí'ám par charh jáne se báz áe.

5 ¶ Aur Rahabí'ám Yarúsalam men rahá, aur us ne Yahúdáh men hasín shahr biná kiye.

6 Chunáñchi us ne Baitlaham, aur Aitám, aur Taqú'a,

7 Aur Bait-súr, aur Shoko, aur 'Adullám,

8 Aur Ját, aur Márcsáh, aur Zíf,

9 Aur Addárim, aur Lakís, aur 'Azíqah,

10 Aur Sur'ah, aur Aiyalún, aur Habrún ko banáya: ye Yahúdáh aur Binyamín men niháyat hasín shahr hain.

11 Aur us ne un hasín garbhion ko bahut mazbút kiya, aur un men qil'adaron ko rakhá, aur rasad, aur tel, aur mai jam'a kí.

12 Aur har shahr men dhálen aur bhále batore, aur Yahúdáh aur Binyamín ko apní taraf pake un shahron ko khúb mazbút kiya.

13 ¶ Aur káhin aur Láwí, jo sáre Isráel men the, so apní sári sarhaddon se us pás házir hue.

14 Láwí apní apní girdnawáhon aur milkiyaton ko chhor chhor Yahúdáh aur Yarúsalam men áe: kyúñki Yarubí'ám aur us ke beton ne unhen KHUDÁWAND kí huzúrí kí kahánat se bar taraf kiya thá:

15 Aur us ne apne wáste únche makánon ke, aur shayátin ke, aur un bachhron ke liye, jo us ne banáe the, káhinon ko muqarrar kiya.

16 Aur Láwíon kí páiraui men Isráel ke sáre firqon men se aise log, jinhon ne apne dil ko KHUDÁWAND Isráel ke Khudá kí talásh men lagáya thá, Yarúsalam men áe, kí KHUDÁWAND apne bápádáon ke Khudá ke huzúr qurbáni charháwen.

17 So unhon ne Yahúdáh kí saltanat ko qawí kiya, aur tén baras tak Sulaimán ke bete Rahabí'ám ko zor bakhshá,

kyúñki we tin hí baras tak Dáúd kí
aur Sulaimán kí ráh par chalte raho.

18 ¶ Aur Rahabí'ám ne, Dáúd ke
bete Yarimúdt kí betí Mahálát ke siwá,
Yassí ke bete Iliáb kí betí Abíkñail ko
byáh liyá.

19 Wuh us ke liye bete janí, Ya'ús,
aur Samariyáh, aur Zaham.

20 Us ke píchhe us ne Abisálúm kí
betí Ma'akah ko byáh liyá, jo us ke
liye Abí'ráh, aur 'Attai, aur Zaiza, aur
Salúmit ko janí.

21 Aur Rahabí'ám Abisálúmt kí betí
Ma'akah ko apní sári jorúon aur haram-
on se ziyáda piyár kartá thá : (kí us kí
aṭhárak joráñ aur sáth haramon thín,
aur us ke aṭháis bete aur sáth betián
paidá hói thín.)

22 Aur Rahabí'ám ne Abiyáh bin
Ma'akah ko rájs kiya, kí apne bhái-
on men sardár ho, tá kí use bádsháh
banáwe.

23 Aur us ne hoshyári se kám kiya,
aur apne beton ko Yahúdáh aur Bin-
yamín kí sári mamlukat ke bích har
ek hasín shahr men bhejke alag alag
kar diya, aur unhen bahut se asbáb i
ma'ásh diye. Aur us ne un ke liye
bahutsí jorúáñ talab kíñ.

XII BAB.

AUR yún húá, kí jab Rahabí'ám ne
apní bádsháhat ko qáim kiya,
aur wuh zoráwar baná thá, to us ne,
aur us ke sáth sáro Isráel ne, KHUDÁ-
WAND kí sharí'at ko tark kiya.

2 Aur Rahabí'ám bádsháh ke páñch-
wen baras men yún húá, kí Misr ká
bádsháh Sisay Yarusálam par charh
áyá, is sabab kí we KHUDÁWAND ke
gunahgár húe the;

3 Aur us ke sáth bárah sau rath aur
sáth hazár sawár the; aur Lúbi, aur
Súki, aur Kúshí log, jo us ke sáth
Misr men se níkal áe, be-shumár the.

4 Us ne Yahúdáh ke hasín shahr le
liye, aur Yarusálam tak pahunchá.

5 ¶ Tab Sam'aiyáh nabí Rahabí'ám
pás, aur Yahúdáh ke amíron ke pás, jo

Sisay ke dar ke máre Yarusálam men
jam'a húe the, áyá, aur unhen kahá,
KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tum
ne mujh ko chhor diya, is liye main ne
tumhen bhí Sisay ke háth men chhor
diya hai.

6 Is hál men Isráel ke amíron né aur
bádsháh ne apne ta,ín 'ájiz banáyá, aur
kahá, kí KHUDÁWAND sádiq hai.

7 Aur jab KHUDÁWAND ne dekhá,
kí we 'ájiz húe haiñ, to KHUDÁWAND
ká kalám Sam'aiyáh pás áyá, aur
kahá, kí Unhon ne 'ájizi kí hai, so
main unhen halák na karúngá, balki
thorí der men unhen rihái dúngá, aur
merá gazab Sisay ke háth se Yarusá-
lam par názil na hogá.

8 Tis par bhí wo us ke kḥádim
honge, tá kí we merí kḥidmat aur
zamin ke bádsháhon kí kḥidmat ká
bhed samjhen.

9 So Misr ká bádsháh Sisay Yaru-
salam par charh áyá, aur KHUDÁWAND
ke ghar ke kḥazáne, aur bádsháh ke
ghar ke kḥazáne, le liye : balki wuh
sab le gayá, aur sone kí dhálon ko,
bhí, jo Sulaimán ne banwái thín, le
gayá.

10 Aur Rahabí'ám bádsháh ne un
ke badle pítal kí dhálen banáin, aur
pásbanon ke sardár ko, jo sháh ke
mahall kí nigahbání karte the, sompín.

11 Aur jab bádsháh KHUDÁWAND
ke ghar men játá thá, to jilaudár áte
the, aur unhen leke játe the, aur phir
unhen láke pásbanon ke silahkḥáne
men rakh chhorṭe the.

12 Aur jab us ne farotaní kí thí, to
KHUDÁWAND ká gazab us se yahán
tak phirá, kí use bíkull halák karná
na cháhá; aur hanoz Yahúdáh men
kuchh nekí báqí rahí thí.

13 ¶ So Rahabí'ám bádsháh ne ap
ko mazbút kiya, aur Yarusálam men
saltanat kartá rahá; kí Rahabí'ám
iktális baras kí 'umr men bádsháh
húá, aur us ne Yarusálam men, ya'ne
us shahr men, jo KHUDÁWAND ne

Isráel ke sáre firqon men se pasand kiyá thá, ki apná nám us men rakhe, satrah baras tak bádsháhát kí. Aur us kí má ká nám Na'amah thá, jo 'Ammúniya thí.

14 Aur us ne badkárí kí, ki us ne KHUDÁWAND kí talásh men apná dil lua lagáya.

15 Aur Rahabi'ám ká ahwál, auwal o ákhir jo hai, so Sam'aiyáh nabí kí kitáb men, aur 'Tdu gaibbín kí kitáb men nasab námon kí bábat, likhá hai. Aur Rahabi'ám aur Yarubi'ám ke darmiyán hamesha jang thí.

16 A'khir ko Rahabi'ám apne báp-dádon ke sáth soyá, aur Dáúd ke shahr men gará gayá: aur us ká betá Abiyáh us ke badle bádsháh húa.

XIII BĀB.

YARUBI'ÁM bádsháh kí saltanat ke athárahwen baras men Abiyáh Yahúdáh men takht par baithá.

2 Us ne Yarásalam men tén baras bádsháhát kí. Us kí má ká nám Mikáyáh thá, jo U'riel Jiba'ahí kí betí thí. Aur Abiyáh aur Yarubi'ám ke darmiyán jang ho rahí.

3 Aur Abiyáh ne chár lákh jangí mard leke, jo chune hús jawán mard the, jang ke liye saff bándhí; aur Yarubi'ám ne bhí us ke muqábale men áth lákh chune hús bahádur log leke jang ke liye saff-arái kí.

4 ¶ Tab Abiyáh Samaraim ke pahár par, jo Isráim ke kohistán men hai, khará hús, aur kahá, kí Ai Yarubi'ám, aur sáre Isráel, merí suno.

5 Kyá tumhen ná jánná cháhiye, ki KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ne Isráel kí saltanat Dáúd ko, usí ko aur uske beton ko, namak ká 'ahd karke hamesha ke liye dí hai?

6 Lekin Nabát ká betá Yarubi'ám, jo Dáúd ke bete Sulaimán ká ek naukár thá, uthá hai, aur apne kḥáwind se bági húa hai:

7 Aur us ke pás lucheche, baní Bálí'ál, jam'a hús hain; aur jab Raha-

bi'ám hanoz jawán aur narm-dil thá, aur un ká sámhná na kar saktá thá, tab unhon ne Sulaiman ke bete Raha-bi'ám kí mukḥálafat men apní kamar kasí.

8 Ab tum ko yih gumán hai, ki tum KHUDÁWAND kí bádsháhát, jo Dáúd kí aulád ke háth men hai, us ká sámhná kar sakoge; aur tum bare amboh ho, aur tumháre sáth we sonahle bachhre hain, jinhen Yarubi'ám ne banáya, ki tumháre ma'bud howen.

9 Kyá tum ne KHUDÁWAND ke káhinon, Hárún ke beton, aur Lávion, kḥárij nahín kiyá, aur dunyá kí mukḥtalif qaumon ke mánind apne liye kálin nahín muqarrar kiye? aisi, ki jo koi ek bachhrá aur sáť mendhe leke apní taqdís karne áya, wuh un ká, jo haqiqat men KHUDÁ nahín hain, káhin húa.

10 Lekin ham log jo hain, so KHUDÁWAND hamará KHUDÁ hai, aur ham ne use nahín chhor diya; aur káhin jo KHUDÁWAND kí bandagí karte hain, so Hárún ke bete hain, aur Láví kám ke liye házir rahte hain;

11 Aur we har subh aur har shám ko KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánián aur khushbúíán jaláte hain, aur pák mez par nazr kí rotján rakhte hain, aur sonahle sham'adán aur us ke chirág har shám ko roshan karte hain; kyunki ham KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke hukmon ko hifz karte hain; par tum ne us ko chhor diya hai.

12 Aur dekho, KHUDÁ hamáre bích hamará sarlashkar hai, aur us ke káhin narsinge phúnkte hain, ki tumháre barkhiláf shor macháwen. Ai baní Isráel, KHUDÁWAND apne báp-dádon ke KHUDÁ se mat laró; kyunki tum hargiz kámyáb na hooge.

13 ¶ Lekin Yarubi'ám ne un ke pichhe ghúmke kamin ko biṭháyá: so we baní Yahúdáh ke áge the, aur ghat men baithnewále un ke pichhe the.

14 Aur jab baní Yahúdáh ne pichhe

nazar kí, to kyá dekhte haiñ, kí laráí áge píchhe se hai; tab unhoñ ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur káhinon ne narsinge phúnkar shor macháya.

15 Aur Yahúdáh ke logon ne lalkará: aur jab Yahúdáh ke logon ne lalkará, to aisá húa, kí Khudá ne Abiyáh aur Yahúdáh ke áge se Yarubiám ko aur sáre Isráel ko mára.

16 Aur baní Isráel Yahúdáh ke áge se bhág gaye; aur Khudá ne unhen in ke háth men kar diyá.

17 Aur Abiyáh aur us ke logon ne unhen qatl karké barí khúurezí kí; so Isráel men páñch lákh chune hús mard gir gaye.

18 Yúnhin baní Isráel us waqt maglúb hús; aur baní Yahúdáh gálib hús, is liye kí we KHUDÁWAND apne bápádáon ke Khudá par bharosá rakhte the.

19 Aur Abiyáh ne Yarubiám ká píchhá kiyá, aur in shahron ko us se le liya, ya'ne Baitel aur us ke díhát, Yásánah aur us ke díhát, 'Ifrún aur us ke díhát.

20 Aur Abiyáh ke dinon men Yarubiám ne phir zor na pakrá; balki KHUDÁWAND ne use mára, aur wuh mar gayá.

21 ¶ Aur Abiyáh zoráwar húa, aur chaudah jorúán kíñ, aur us ko báis bete aur solah betiñ hún.

22 Par Abiyáh ká báqí ahwál, aur us ke kám o kalám, 'Ídú nabí kí tafsír kí kitáb men likhe haiñ.

XIV BAT.

AUR Abiyáh apne bápádáon ke sáth so rahá, aur unhoñ ne use Dáúd ke shahr men gára: aur us ká betá Asá us kí jagah men bádsháh húa. Us ke dinon men das baras tak mulk men chain rahá.

2 Aur Asá ne KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr nekokári o rástbázi kí:

3 Kí us ne ajnabí mazbahon ko aur únche makánon ko uthá diyá, aur

látton ko girá diyá, aur Yasíraton ko káţ dála;

4 Aur Yahúdáh ko hukm kiyá, kí KHUDÁWAND apne bápádáon ke Khudá ko dhúndhen, aur us kí sharfát aur hukm par 'amal karen.

5 Aur us ne Yahúdáh ke sáre shahron men se únche makánon aur súraj kí-múraton ko uthá diyá; aur us ke áge mamlukat ko chain milá.

6 ¶ Aur us ne Yahúdáh men hasín shahr banáe, kyúñki mulk men chain thá, aur un barson men laráí na húi; kyúñki KHUDÁWAND ne use chain bakhshá thá.

7 Is liye us ne Yahúdáh ko kahá, kí A'o, ham ye shahr biná karen, aur un ke gird díwár aur burj banáwen, aur pháţak aur arhange lagáwen, kí mulk hanoz hamáre qábú men hai; kyúñki ham ne KHUDÁWAND apne Khudá ko dhúndhá; ham ne use dhúndhá, aur us ne ham ko cháron taraf se árám bakhshá hai. So unhoñ ne bináen dálín, aur kámyáb hús.

8 Aur Asá ke lashkar men baní Yahúdáh ke tin lákh mard the, jo pharí aur bhálá utháte the; aur baní Binyámin ke do lákh assí hazár the, jo dhál utháte aur tír chaláte the: ye sab ke sab bahádur mard the.

9 ¶ Aur us ke muqábale men Zaráh Kúshí, das lákh kí ek sauj ko aur tin sau rathon ko leke, Maresah ko áya.

10 Tab Asá us ke sámhne niklá, aur unhoñ ne Maresah ke bích Safátah kí wadí men jang ke liye safi bándhí.

11 Aur Asá ne KHUDÁWAND apne Khudá se faryád kí, aur kahá, kí Aí KHUDÁWAND, tere nazdik bahutoñ se, yá un se jin ká zor na ho, kisi kí madad karná dushwár nahín: so, KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú ha mári madad kar; kyúñki ham log tujh par bharosá rakhte haiñ, aur tere nám se is amboh par parte haiñ. Tú,

ai **KHUDÁWAND**, hamará **Khudá** hai; hej har tarah kí tangí men wubtalá so kisi insán ko apne úpar gálib houe kiyá.

12 Tab **KHUDÁWAND** ne **Asá** ke aur **Yahúdáh** ke áge se **Kúshon** ko mára, aur **Kúshí** bhág gayo.

13 Phir **Asá** aur us ke sáthwále logon ne unhen **Jirár** tak ragadá; aur **Kúshon** ká lashkar mára pará, aur jítá na bachá; kyúñki unhon ne **KHUDÁWAND** ke áge se aur us ke lashkar ke áge se shikast kháí thí. Aur we bahut sí lút le áe.

14 Aur unhon ne **Jirár** ke ás pás ke sáre shahron ko mára; kyúñki **KHUDÁWAND** ká khauf un par pará thá; aur unhon ne sáre shahron ko lút liyá; kyúñki un men barí lút thí.

15 Aur unhon ne mawáshí ke mákhon par bhí hamla kiyá, aur bheron ko aur únton ko bahutáyat se leke **Yarúsalam** ko phire.

XX BA'B.

AUR **Khudá** kí **Rúh** 'Odíd ke befe 'Azariyáh par názil húi.

2 Aur wuh **Asá** ke milne ko gayá, aur use káhá, kí **Ai Asá**, aur sáre **Yahúdáh** aur **Binyamin**, merí suno: **KHUDÁWAND** tumháre sáth thá, is liye kí tum us ke sáth the; aur agar tum use dhúndhoge, to wuh tumhen milegá; par agar tum use chhoro, to wuh tumhen chhoregá.

3 Ab barí muddat se baní **Isráel** bagair sachche **Khudá** ke, aur bagair síkhlánewále káhin ke, aur bagair shari'at ke, rahe haij;

4 Par jab unhon ne apne dukh men **KHUDÁWAND** **Isráel** ke **Khudá** kí taraf phirke use dhúndhá, to wuh unhen mil gayá.

5 Aur un dinon men use jo báhar játá thá, aur use jo bhitar átá thá, mutlaq chain na milátá thá, balki mulk ke sáre báshindon par saht musibat thí.

6 Qaum qaum se aur shahr shahr se gárat húe; kyúñki **Khudá** ne un-

7 Lekin tum mazbút bano, aur apne háthon ko dhílá hone na do; kyúñki tumháre kám ká ajr milegá.

8 Aur jab **Asá** ne in báton ko, aur 'Odíd nabí kí peshingoi ko, suná, to us ne diláwarí kí, aur **Yahúdáh** aur **Binyamin** ke sáre mulk men se, aur un shahron men se, jo us ne **Isráim** ke kohistán men liye the, makrúh mura-ton ko níkal phenká, aur **KHUDÁWAND** ke usáre ke áge **KHUDÁWAND** ke mazbah ko phir durust kiyá.

9 Aur us ne sáre **Yahúdáh** aur **Binyamin** ko, aur un men ke pardesion ko, jo **Isráim** men se, aur **Munassi** men se, aur **Sama'un** men se, áe the, jam'a kiyá; kyúñki jab unhon ne dekhá, kí **KHUDÁWAND** us ká **Khudá** us ke sáth hai, to we **Isráel** men se ba kasrat us ke pás áe.

10 Aur we **Asá** kí saltanat ke pandrahwen baras ke tisre mahine men **Yarúsalam** men jan'a húe.

11 Aur unhon ne usí waqt, us lút kí chízon men se jo we láe the, **KHUDÁWAND** ke liye sáit sau bail aur sáit bazár bher chapáe.

12 Aur we 'ahd men shánil húe, kí apne sáre dil se aur apní sári ján se **KHUDÁWAND** apne bápádádon ke **Khudá** ko dhúndhen;

13 Aur jo koi **KHUDÁWAND** **Isráel** ke **Khudá** ko na dhúndhegá, so qatl kiyá jáegá, kyá chhotá kyá bará, kyá mard kyá aurat bowe.

14 Aur unhon ne barí áwáz se pukárte lalkárte húe, aur turhion aur narsingon ká shor macháthe húe, **KHUDÁWAND** ke liye qasam kháí.

15 Aur sáre **Yahúdáh** us qasam se húe; kyúñki unhon ne apne sáre dil se qasam kháí thí, aur kamál árzú se use dhúndhá, aur wuh unhen mil gayá; aur **KHUDÁWAND** ne unhen charon taraf se áram bakhshá.

16 ¶ Aur **Asá** bádsháh kí má Ma-

akah kī bābat, us ne us ko bhī ma-
aika hone ke mansab se khārij kiya;
kyūnki us ne Yasrat ke liye ek but
nasb kiya thā: so Asā ne us ke but
ko kāt dālā aur use chūr char kiya;
aur wādī i Qidrūn men jalā diya.

17 Lekin ūnche makān, jo Isrāel
men the, girāe na gaye; bāwujūd us
ke, Asā ká sārā dil, jab tak wuh jītā
rahā, KHUDĀWAND hī se lagā thā.

18 ¶ Aur us ne we chīzen, jo us ke
bāp ne niyāz kī thīn, aur we chīzen,
us ne ap niyāz kī thīn, kyā rūpā,
yā sonā, kyā bartan, sab KHUDĀ-
WAND ke ghar men dākhil kīy.

19 Aur Asā kī saltanat ke paintis-
wen baras tak phir jang na hūi.

XVI BĀ'Ī.

A SA' kī saltanat kē chhattiswen
baras men Isrāel ká bādshāh,
Ba'ashā Yahūdāh par charh āyā, aur
Rāmah ko bauāyā, tā ki Yahūdāh ke
bādshāh Asā ke yahan koi shakhs
āne aur jāne na pāwe.

2 Tab Asā ne KHUDĀWAND ke ghar
ke aur bādshāh ke ghar ke khazānon
men se rūpā aur sonā nikālā, aur
Arām ke bādshāh Bin-Hadad ke pás,
jo Dimishq men rahtā thā, bhejā, aur
kahā, ki

3 Mere tere darmiyān, aur mere
bāp aur tere bāp ke darmiyān, 'ahd
o paimān hai; dekh, ki main tere liye
rūpā aur sonā bhejtā hūn; so tū ā,
aur shāh i Isrāel Ba'ashā se 'ahd-shi-
kanī kar, tā ki wuh merī taraf se
chalā jāwe.

4 Tab Bin-Hadad ne Asā bādshāh
kī bāt māni, aur apne lashkar ke sar-
dāron ko bhejā tā ki Isrāelī shahron
par chaphāi karen; aur unhon ne 'Ai-
yūn, aur Dān, aur Abilmāim, aur
Naftālī ke sab shahr, jin men maḥ-
zan the, gārat kiya.

5 Aur aisā hūā, ki jab Ba'ashā ne
yih sunā, to Rāmah ká banānā chhor
diya, aur apne kām se hāth uthāyā.

6 Phir Asā bādshāh ne sārē Yahū-

dāh ko sāth liyā, aur we Rāmah ke
pattharon ko aur lakriyon ko le gaye,
jin se Ba'ashā Rāmah banātā thā; aur
us ne un se Jib'a aur Misfāh ko ba-
nāyā.

7 ¶ Us waqt Hanāni gaibbīn Ya-
hūdāh ke bādshāh Asā pás āyā, aur
us se kahā, Chūnki tū ne Arām ke
bādshāh par takya kiya, aur KHUDĀ-
WAND apne Khudā par takya nahīn
kiya, isī sabab se Arām ke bādshāh
kā lashkar tere hāth se salāmat niklā
hai.

8 Kyā un Kūshion aur Lūbion ká
lashkar firāwāni men kam thā, jis ke
sāth gārīān aur sawār ifrāt se the
par jab tū ne KHUDĀWAND par bha-
rosā rakhā, to us ne unhen tere qabze
men kar diya.

9 Ki KHUDĀWAND kī ānkhen sārī
zamīn men dauṛtī phirtī hain, tā ki
un kī madad men, jin ká dil usī par
takya kartā hai, apne ta'in qawī dikh-
lāwe. Is men tū ne bewuqūfī kī: so
āge ko tujh par jang ke hādise partō
rahenge.

10 Aur Asā us gaibbīn se nārāz
hūā, aur use qaidkhāne men dālā;
kyūnki us kalām ke sabab nihāyat
gazabnāk hūā. Siwā is ke, Asā ne us
waqt logon men se kitnon par zulm
kiya.

11 ¶ Aur dekh, Asā ká ahwāl, au-
wal o ākhir jo hai, wuh Yahūdāh aur
Isrāel ke bādshāhon kī tawārīkh kī
kitāb men qalamband hai.

12 Aur Asā kī saltanat ke untāis-
wen baras men, us ke pānwon men
rog hūā, aur wuh rog nihāyat barh
gayā; aur apnī bīmārī men bhī wuh
KHUDĀWAND ká nahīn, balki tabibon
kā tālib hūā.

13 ¶ So Asā apne bāp dādon men
jā soyā, aur apnī saltanat ke iktālīs-
wen baras men mar gayā.

14 Aur wuh un maqbaron men, jo
us ne apne liye Dāūd ke shahr men
banāe the, gārā gayā; aur wuh k

tábút men dhará gayá, jo tuhfa 'itriyát o gúnágn khushbúion se bhará húa thá, jo gandhion ne murakkab karke banáin thin; aur unhon ne us ke liye ek barí ág bári.

XVII BA'B.

AUR us ká betá Yahúsafat us kí jagah bádsháh húa, aur us ne Isráel ke muqábil bará zor paidá kiya.

2 Aur us ne Yahúdáh ke sáre hasin shahron men sipáhi rakhe, aur Yahúdáh ke mulk men aur Isráim ke shahron men, jinhen us ke báp Asá ne liya thá, chaukián bitháin.

3 Aur KHUDÁWAND Yahúsafat ke sáth thá; kyúñki wuh apne báp Dáúd kí agli chálon par chaltá thá, aur Bálím ká tálíb na hotá thá;

4 Balki apne bápádáon ke KHudá ká tálíb húa, aur us ke hukmon par chaltá thá, aur Isráel ke kámon ká pairau na húa.

5 So KHUDÁWAND ne us ke háth men bádsháhát ko qáim kar diya; aur sáre Yahúdáh Yahúsafat ke pás hadye láe; aur us kí daulat aur 'izzat bahut si hui.

6 Aur wuh KHUDÁWAND kí ráhon par chalke bahut khush-dil húa, aur báqi únche makánon aur Yasíraton ko Yahúdáh men se dúr kiya.

7 Aur apní saltanat ke tísre baras men us ne Binkháil, aur 'Obadiyáh, aur Zakariyáh, aur Nataniél, aur Mikáyáh ko, jo us ke umará the, bhejá, kí Yahúdáh ke shahron men ta'lím dewen.

8 Aur un ke sáth ye Láwí the: Sam'aiyáh, aur Nataniyáh, aur Zabadíyáh, aur Asahiél, aur Samírámut, aur Yahúnatan, aur Adóniyáh, aur Túbíyáh, aur Túbádúniyáh, jo Láwí the, aur un ke sáth Ilísam'a, aur Yahúrám, jo káhin the.

9 Aur we Yahúdáh men ta'lím karte the, aur KHUDÁWAND kí taurat kí kitáb un ke pás thá, aur we Yahú-

dáh ke sáre shahron men guzarte phire, aur logon ko ta'lím dete the.

10 Aur KHUDÁWAND kí ahshat Yahúdáh ke girdágird kí sarzamínon kí mamlukaton par áí, aisi kí unhon ne Yahúsafat ke sáth koí larái na kí.

11 Aur ba'ze Filistí bhí Yahúsafat ke pás hadye aur khiráj ke rúpae láe; aur 'Arabí us pás bhej bakrí láe, ya'ne, sáť hazár sáť sau menqhe, aur sáť hazár sáť sau bakre.

12 Aur Yahúsafat barhtá chalá gayá, aur niháyat buzurg húa: aur us ne Yahúdáh men qil'a aur hasin shahr zakhíron ke liye biná kiye.

13 Aur Yahúdáh ke shahron men us ká bará károbár thá: aur Yarásalam men us ke jangí log bahádúr mard the.

14 Aur un ká shumár, un ke ábái khándánon ke muwáfíq, yih hai. Yahúdáh men hazáron ke sardár ye the; sardár 'Adnah, aur us ke sáth tin lákh bahádúr log the;

15 Us se utarke sardár Yahúhanán thá, aur us ke sáth do lákh assi hazár the;

16 Aur us se utarke Amasiyáh bin Zikrí thá, jis ne apne ta'in bu khushi KHUDÁWAND ke liye makhsús kiya, aur us ke sáth do lákh bahádúr súrmá the;

17 Aur Binyamín men se ek bará diler pahlawán Iliyad'a thá, aur us ke sáth kamán aur sipar se musallah do lákh the;

18 Aur us se utarke Yahúzabad thá, aur us ke sáth ek lákh assi hazár the, jo jang ke liye hathyár bándhte the.

19 Ye bádsháh ke khidmatguzár the, siwá un ke, jinhen bádsháh ne tamám Yahúdáh ke hasin shahron men muqarrar kiya thá.

XVIII BA'B.

AUR Yahúsafat kí daulat aur hashmat firáwan hui; aur us ne Akhiab se nisbat náta kiya.

2 Chand barason ke ba'd wuh

Akhiab pās Samrūn ko utar gayā. Aur Akhiab ne us ke aur us ke sāthiōn ke liye bahut se bheṛ aur bail zabh kiye, aur use ubhārā ki Rāmāt i Jilī'ād par charh jāwe.

3 Aur Isrāel ke bādshāh Akhiab ne Yahūdāh ke bādshāh Yahūsafat se kahā, Kyā tū mere sāth Rāmāt i Jilī'ād ko chalegā? Wuh bolā, Jaisā tū hai, waisā main hūn, aur jaise tere log, waise mere log: so main tere sāth jang ke liye niklūngā.

4 ¶ Aur Yahūsafat ne shāh i Isrāel se kahā, A'j ke din KHUDĀWAND kā hukm daryāft kar lijiye.

5 Tab shāh i Isrāel ne char sau nabion ko jamā kiyā, aur un se pūchhā, Kyā ham Rāmāt i Jilī'ād ko jang ke liye jāen, yā main bāz rahūn? We bole, Charh jā, aur KHUDā use bādshāh ke qabze men kar degā.

6 Phir Yahūsafat bolā, In ke siwā KHUDĀWAND kā aur bhī koi nabī hai, ki ham us se pūchhen?

7 Shāh i Isrāel ne kahā, ki Ek shakhs Mikáyāh bin Imlah hai; us se ham KHUDĀWAND ki mashwarat pūchh sakte hai; lekin main us se dushmanī rakhtā hūn, kyūnki wuh mere liye neki ki nahin, balki hamesha badī ki peshkhabari kartā hai. Tab Yahūsafat bolā, Bādshāh aisā na farmāwe.

8 So shāh i Isrāel ne ek 'uhdadār ko bulāke hukm kiyā, ki Imlah ke bete Mikáyāh ko jald hāzir kar.

9 Aur shāh i Isrāel aur shāh i Yahūdāh Yahūsafat Samrūn ke phāṭak ke sāmne, us men dar āne ki rāh par, ek khalihān men jāke apne apne takht par shāhāna libās pahine hue baithe the; aur sāre ambiyā un ke huzūr nubdwat kar rahe the.

10 Aur Kana'anah ke bete Sidqiyāh ne apne liye lohe ke sīng banāe, aur bolā, KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Tū in se Arāmion ko aisā thelegā, ki unhen nābūd kar dālegā.

11 Aur sab nabion ne bhī yūn nubdwat ki, aur kahā, ki Rāmāt i Jilī'ād par charh jā, aur kāmyāb ho: ki KHUDĀWAND use shāh ke qabze men kar degā.

12 Aur us qasid ne, jo Mikáyāh ke bulāne ko gayā thā, us se kahā, Dekh, sab ambiyā ek-zubān hoke bādshāh ko khush-khabari dete hai: so karam karke apnā kalām unhin men ek ke mánind kah, aur tū bhī khush-khabari de.

13 Mikáyāh bolā, KHUDĀWAND i haiy ki qasam, jo kuchh merā KHUDā mujhe farmāwegā, main wuhī kahūngā.

14 So wuh bādshāh pās āyā. Tab bādshāh ne use farmāyā, Mikáyāh, ham larne ko Rāmāt i Jilī'ād par charhen, yā main bāz rahūn? Us ne jawāb men kahā, ki Charh jāo, aur kāmyāb ho, aur we tumhāre hāth men giriftār hongē.

15 Phir shāh ne use kahā, Main tujhe kitnī bār qasam deke jatāūn, ki tū mujh se kuchh na kahē, magar KHUDĀWAND ke nām se wuhī jo sach hai?

16 Tab wuh bolā, Main ne sāre banī Isrāel ko, un bheṛon ki mánind jo be-chaupān hon, pahāron par bhatakte hue dekhā: aur KHUDĀWAND ne farmāyā, ki Koi un kā āqā nahin; so un men se har ek apne apne ghar salāmat chalā jāwe.

17 Tab shāh i Isrāel ne Yahūsafat se kahā, Kyā main ne tujh se na kahā thā, ki Wuh mere haqq men neki ki nahin, balki badī ki peshkhabari karegā?

18 Us ne do bāra kahā, ki Tum KHUDĀWAND ke sukhan ko suno: Main ne KHUDĀWAND ko us ki kursi par baithe dekhā, aur āsmānī sārā lashkar us ke dahne bāen hāth kharā thā.

19 Tab KHUDĀWAND ne farmāyā, ki Shāh i Isrāel Akhiab ko kaun targīb

degá, tá ki wuh charh jáwe, aur Rámát i Jili'ád ke sámhne khet áwe? Tab ek yún bolá, aur दूसरा wún bolá.

20 Us waqt ek rúh nikalke KHUDÁ-WAND ke sámhne á kharí húi, aur bolí, ki Main use targib dúngí. Phir KHUDÁWAND ne farmáyá, Kis tarah se?

21 Wuh bolí, Main jáúngí, aur jhúthí rúh banke us ke sáre nabíon ke munh men parúngí. KHUDÁWAND bolá, Tú use targib degí, aur galib bhí hogí: rawána ho, aur aisá kar.

22 So dekh, KHUDÁWAND ne tere in sab nabíon ke munh men jhúthí rúh dáli hai, aur KHUDÁWAND hí ne terí bábat burí khabar dí hai.

23 Tab Kana'anah ká betá Sidqiyáh nazdik áyá, aur Mikáyáh ke gál par ek thappar márke bolá, ki KHUDÁWAND kí Rúh kaunsi ráh hoke mujh pás se niklí aur tujh se bolí?

24 Mikáyáh bolá, Tú us din, jab ki tú andar kí kothrí men ghusegá kí chhip rahe, dekhegá.

25 Aur sháh i Isráel ne kahá, Mikáyáh ko pakañ lo, aur use shahr ke názim Amún pás aur Yúás sháhzáde pás le jáo,

26 Aur kaho, ki Bádsháh yún farmátá hai, ki Is ko qaidkháne men rakho, aur use tanghálí kí rotí aur tanghálí ká pání diyá karo, jab tak ki main salámat phir na áúñ.

27 Mikáyáh bolá, Agar tú kisi tarah salámat phir áwe, to KHUDÁWAND ne merí ma'rifat se kuchh nahín kahá. Phir wuh bolá, Ai logo, tum sab ke sab sun rakho.

28 Ba'd us ke sháh i Isráel aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat Rámát i Jili'ád par charhe.

29 Aur sháh i Isráel ne Yahúsafat se kahá, Main apná bhes badalke laráí men chalúngá, par tú apná libás pahine rah. So sháh i Isráel ne rúp badlá; aur we laráí men gaye.

30 Aur sháh i Arám ne rathon ke

sardáron ko jo us ke sáth the farmáyá thá, ki Sháh i Isráel ke siwá, kisi chhoṭe bare se jang na kíjiyo.

31 Aur aisá húa, kí rathon ke sardáron ne Yahúsafat ko dekhke yún kahá, ki Sháh i Isráel to yihí hai. So unhon ne larne ke liye use gherá. Tab Yahúsafat ne du'á mángí, aur KHUDÁWAND ne us kí madad kí, aur Khudá ne unhon us se phirá diyá.

32 Aur aisá húa, kí jab rathon ke sardáron ne dekhá kí wuh sháh i Isráel nahín hai, to we us ká pichhá karne se báz áe, aur phir gaye.

33 Aur ek shakhs ne bagair shist bándhe tír lagáyá, so wuh ittífaqan sháh i Isráel ke jaushan ke bandon ke darmiyán lagá. Tab us ne apne rathbán ko kahá, ki Bág pher, aur mujhe lashkar se níkal le chal, ki main zakhmí húa.

34 Aur us din jang i shadíd húi: aur sháh i Isráel Arámíon ke thuqábil rath par ṭahará rahá, aur súraj dúbte dúbte mar gayá.

XIX BA'B.

AUR Yahúdáh ká bádsháh Yahúsafat Yarusalam ke bích apne mahall men phir salámat dákhil húa.

2 Tab Hanáni ká betá Yáhu gaibbin us ke istiqbál ko níklá, aur Yahúsafat bádsháh se kahá, Kyá sharir kí madad karná munásib hai? aur kyá tú KHUDÁWAND ke dushmanon se dosti kartá hai? is wáste KHUDÁWAND kí taraf se tujh par qahr názil hogá;

3 Tis par bhí nekokári tujh men páí játi hai; kyúñki tú ne Yasíraton ko mulk men se dafá kíyá, aur KHUDÁWAND kí talásh men apná dil lagáyá.

4 Aur Yahúsafat Yarusalam men rahá: phir logon ke darmiyán sair ko níklá, aur Biarsab'a se Ifráim ke kothistán tak, unhen KHUDÁWAND un ke bápádádon ke Khudá kí taraf phir pherá.

5 ¶ Aur us ne mamlukat ke bích Yahúdáh ke sáre hasín shahron men,

shahr ba shahr, qázíon ko muqarrar kiyá.

6 Aur us ne qázíon ko kahá, ki Jo kuchh karo, hoshyári se karo; kyúñki tum ádmíon ke liye nahín, balki KHUDÁ ke liye 'adálat karte ho, jo ki muqaddame ke faisal karte waqt tumháre sáth hai.

7 Pas, KHUDÁWAND ká khauf tum par howe, ki jo kuchh karo, so khabardári se karo; kyúñki KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ke sáth ná-insáfi nahín, na kisi kí rúdári hai, na rishwat lená hai.

8 ¶ Aur Yarásalam men bhí Yahúsafat ne Láwíon, aur káhinon, aur Isráel ke abwí sardáron ko, muqarrar kiyá, tá ki we KHUDÁWAND kí taraf se 'adálat karen, aur muqaddame faisal karen; aur we Yarásalam ko phire.

9 Aur us ne unhen tákid kí, aur kahá, ki Tum jo kuchh karo, so KHUDÁWAND ke dar ke sáth imándári se, aur pák-dili se, karo:

10 Tumháre bhái jo apne apne shahron men rahte hain, jab kisi tarah ká muqaddama, jo ápas ke khún se, yá shari'at aur áin aur haqq o 'adálat se, 'iláqa rakhtá ho, tum pás láwen, tum pahle unhen jatá díjiyo, ki we KHUDÁWAND ká gunáh na karen, ki tum par aur tumháre bháíon par gazab na pare; so tum aisá hi karo, aur khatá mat kíjiyo.

11 Aur dekho, KHUDÁWAND ke har ek muqaddame men Amariyáh káhin tumhárá sardár hai, aur bádsháh ke har ek muqaddame men Zabadiyáh bin Ismá'el, jo Yahúdáh ke khandán ká peshwá hai, mukhtár hai: aur Láwí bhí, jo 'uhdádár hain, tumháre áge hain. So diláwar ho, aur kám karo, ki KHUDÁWAND bhalon ke sáth hogá.

XX BA'Í.

BA'D is ke bhí aisá húá, ki baní Moáb, aur baní 'Ammún, aur 'Ammúníon ke siwá aur kitne, Yahúsafat se larne charhe.

570

2 Tab kitnon ne áke Yahúsafat ko khabar dí, aur kahá, ki Daryá ke pár Áram kí taraf se, ek bará amboh terá sámhná karne ko áta hai, aur dekh, we Hasástin-Tamar men, jo 'Ain-Jadí hai, pahunche hain.

3 Tab Yahúsafat dar gayá, aur KHUDÁWAND kí talásh ko apná rukh kiyá, aur tamám Yahúdáh men roza rakhne kí manáadí karwáí.

4 Aur baní Yahúdáh jam'a hue ki KHUDÁWAND se madad mángon; aur we Yahúdáh ke sáre shahron men se áe ki KHUDÁWAND ko dhúndhen.

5 Aur Yahúsafat, Yahúdáh aur Yarásalam kí jamá'at ke darmiyan, KHUDÁWAND ke ghar men naye sahn ke áge khará húá,

6 Aur kahá, ki Ai KHUDÁWAND, hamáre bápádón ke KHUDÁ, kyá ásmán men tú KHUDÁ nahín? aur tú qaumon kí sári mamlukaton ká hákim nahín? kyá tere háth men aisá zor aur qudrat nahín hai, ki koi terá sámhná nahín kar saktá?

7 Kyá tú hamára KHUDÁ nahín, jis ne is sarzamín ke bášhíndon ko apni guroh Isráel ke áge se khárij kiyá, aur use apne dost Abirahám kí nasl ko hamesha ke liye diyá?

8 Chunáuchi wo us men baste hain, aur unhon ne tere nám ke liye us men ek maqdis banáyá: kyúñki unhon ne kahá,

9 Agar balá, jaisá ki talwár, yá áfat, yá mari, yá kál, ham par á pare, aur ham is ghar ke áge aur tere huzúr á khare hon, (ki terá nám is ghar men hai,) aur ham apne dukh men tujh se faryád karen, to tú hamári sunegá, aur bachá legá.

10 Ab nigáh farmá, ki baní 'Ammún, aur ahi Moáb, aur koh i Sha'ir ke log, jin ke bích men tú ne baní Isráel ko, jab we zamín i Misr se nikal áe, jáne na diyá, balki we un se phir gaye, aur unhen halák na kiyá;

11 Dekh, we ham ko yih badlá dete

haiñ, ki charh áte haiñ, tá ki ham ko teri mirás se, jis ká tú ne ham ko wáris kiya, nikál dewen.

12 Ai hamáre KHUDÁ, kyá tú un ko sazā nahin degá? kyúñki is bare amboh ke muqábil, jo ham par charh áta hai, ham kuchh táqat nahin rakhte; aur kaun kám karná hai, so bhí nahin jānte; balki hamári nigáh tujhí par hai.

13 Us waqt sáre baní Yahúdáh, apne bachchon, aur joríon, aur larkon samet, KHUDÁWAND ke áge khare hūe.

14 ¶ Tab Yahaziel bin Zakariyáh, bin Bináyah, bin Ya'iel, bin Mattaniyáh, ek Láwí par, jo baní A'saf men se thá, KHUDÁWAND kí Rúh jamá'at ke bich men utar áí,

15 Aur us ne kahá, ki Ai sáre baní Yahúdáh, aur Yarusalam ke báshindo, aur tú bhí, ai bádsháh Yahúsafat, kán lagáke suno, KHUDÁWAND tumhen yún, farmáta hai, ki Tum is bare amboh se mat daro, aur na ghabráo; ki jang tumhári nahin, balki KHUDÁ kí hai.

16 Tum kal un par khurúj karo; dekho, we Síe ke charháon par se charh áenge, aur dasht i Yaru'el ke áge wádi ke sire par tumhen milenge.

17 Tumhen laráí karná darkár nahin; sábit qadamí se khare raho, aur KHUDÁWAND kí naját ko, jo tum ko hogí, dekho. Ai Yahúdáh aur Yarusalam, tum mat daro, aur na ghabráo; par kal un ke muqábele ko niklo, ki KHUDÁWAND tumháre sáth hogá.

18 Tab Yahúsafat ne muñh ke bhal girke sijda kiya, aur tamám Yahúdáh aur Yarusalam ke rahnewálon ne bñi KHUDÁWAND ke áge girke KHUDÁWAND ko sijda kiya.

19 Aur Láwí baní Qihát men se aur baní Qurah men se uñh khare hūe, ki áwáz i buland se KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ kí shukrguzári karen.

20 ¶ Aur we subh sawere uñhke dasht i Taqú'a men rawána hūe, aur

un ke nikalte waqt Yahúsafat un ke darmiyan khará húa, aur kahá, Ai Yahúdáh, aur Yarusalam ke rahnewálo, meri suno; KHUDÁWAND apne KHUDÁ par imán láo, to tum qiyám pakroge; us ke nabíon par imán láo, to tum kámyáb hoge.

21 Jab wuh logon ko pand de chuká, tab us ne KHUDÁWAND ke liye gánewálon ko muqarrar kiya, jo taqaddus ke husn ke sáth us kí hamd karte hūe lashkar ke áge áge chalen, aur kahte jáwen, ki KHUDÁWAND kí sitáish karo, ki us kí rahmat abadí hai.

22 Jon unhon ne hamd aur saná gáná shurú' kiya, KHUDÁWAND ne baní Ammún, aur baní Moáb, aur koh i Sha'ir ke báshindon kí ghat men, jo Yahúdáh par charh áe the, kaminwálon ko lagáya; so we ápas hí men máre päre.

23 Aur baní 'Ammún aur baní Moáb koh i Sha'ir ke báshindon ke muqábele men uthe, ki unhen haram karen, aur nest o nábud karen; aur jab we Sha'ir ke báshindon ko tamám kar chuke, to ápas kí halákat ke liye ek dústre ká madadgar húa.

24 Aur Yahúdáh ne chaukidáron ke burj par, jo bayában kí taraf hai, pahunchke us amboh par nazar kí, to kyá dekhthe haiñ? kí lášhen zamín par parí haiñ, aur Roí na bachá.

25 Tab Yahúsafat aur us ke log unhen lúthe ko áe, aur un murdon mer mál i firáwán, aur qimatí jawáhir, pde, jinhen apne liye utará hai, aur itná lúta, ki na le já saken, aur itní ganímat milí, ki we tén din tak lúthe rahe.

26 ¶ Aur chauthe din we Barákáh kí wádi men jam'a hūe; kyúñki unhon ne wahán KHUDÁWAND ká shukr kiya: is liye us maqám ká nám áj ke din tak Barákáh kí wádi hai.

27 Ba'd us ke Yahúdáh aur Yarusalam ke sáre log phire, aur Yahúsafat un ke áge áge gayá, tá ki we khushi se Yarusalam ko phir jáwen; kyúñki

KHUDÁWAND ne un ke bairiṇ par fath deke unheṇ khushí bakhsí thí.

28 Aur we barbaton, aur kinnáraton, aur narsingon ko, liye hūe, Yarusalam ke bich KHUDÁWAND ke ghar men áe.

29 Aur KHUDÁ kí dahshat un sar-zamínon kí sári mamlukaton par parí, jab kí unheṇ ne suná, kí KHUDÁWAND Isráel ke bairiṇ se áp lará hai.

30 Aur Yahúsafat kí mamlukat men chain húa; aur us ke KHUDÁ ne cháron taraf se use áram bakhsá.

31 ¶ Yahúsafat Yahúdáh par bádsháhat kartá rahá: wuh paintis baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne Yarusalam men pachís baras bádsháhat kí. Us kí má ká nám 'Azúbah thá, jo Silhí kí betí thí.

32 Aur wuh apne báp Asá kí ráh par chaltá thá, aur us se na phirá; balki jo kuchh KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, us ne wuhí kiyá.

33 Magar únche makán na giráe gaye, kí ab tak logon ne apne dilon ko apne bápádáon ke KHUDÁ kí taraf máil rahne ke liye taiyár na kiyá thá.

34 Aur Yahúsafat ká baqí ahwál, auwal o ákhir jo hai, wuh Yáhu bin Hanání kí tawaríkh men, jo Isráel ke salátin kí kitáb men shámil kí gayín, likhá hai.

35 ¶ Ba'd us ke Yahúdáh ke bádsháh Yahúsafat ne Isráel ke bádsháh Akhaziyáh se, jo bará badkár thá, mel kiyá:

36 Aur is liye us se shirkat kí, kí jaház banáwen, jo Tarsis ko jáwen; aur unheṇ ne 'Asyúnjabr men jaház banáwe.

37 Tab Ili'azar bin Dúdawáhú ne, jo Maresah ká thá, Yahúsafat ke bar-khiláf nubúwat kí, aur kahá, Is liye kí tú Akhaziyáh se mil gayá hai, KHUDÁWAND terá kám bigáregá. So we jaház toré tár kiye gaye, kí we Tarsis ko na já saken.

XXI B'ÁB.

AUR Yahúsafat apne bápádáon men já milá, aur Dáúd ke shahr men apne bápádáon ke darmiyán gará gayá: aur us ká betá Yahúram us kí jagah men bádsháh húa.

2 Aur us ke bhái bani Yahúsafat 'Azariyáh, aur Yahiel, aur Zakariyáh, aur 'Azariyáh, aur Mikáel, aur Safatiyáh the: ye sab sháh i Isráel Yahúsafat ke bete the.

3 Aur un ke báp ne unheṇ bahut sá rúpá, aur soná, aur jawábir, aur Yahúdáh men hasín shahr, 'ináyat kiye; lekin bádsháhat Yahúram ko dí, kyúñki wuh palauthá thá.

4 Aur jab Yahúram apne báp kí bádsháhat men qáim húa, aur zor páyá, to us ne apne sáre bháion ko talwár se már dála, aur Isráel ke ba'ze amíron ko bhí qatl kiyá.

5 ¶ Yahúram battís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne áth baras tak Yarusalam men bádsháhat kí.

6 Aur wuh Akhiab ke gharáne ke mánind Isráelí bádsháhon kí rawish, par chalá, kí Akhiab kí betí us kí jorú thí: aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men jo burá thá, wuhí kiyá.

7 Lekin KHUDÁWAND ne na cháhá, kí Dáúd ke khándán ko halák kare, us 'ahd ke sabab se, jo us ne Dáúd se bándhá thá; kyúñki us ne wa'da kiyá thá, kí Main tujhe aur terí nasl ko hamesha ke liye ek chirág dúngá.

8 ¶ So usí ke 'asr men Adúmi Yahúdáh kí hukúmat kí taht se nikal gaye, aur apne liye ek bádsháh muqarrar kiyá.

9 Tab Yahúram apne amíron ko aur apní sári rathon ko sáth leke niklá, aur rát hí ko utlíke Adúmiyon ko, jo use aur rathon ke sardáron ko ghére húa the, márá.

10 Lekin Adúmi Yahúdáh se áj ke din tak bági hain. Aur usí waqt Libnah bhí us ke háth ke tale se nikalke bági húa; kyúñki us ne KHUDÁ

DÁWAND apne bápádōn ke Kḥudá ko tark kiyá thá.

11 Siwá is ke us ne Yahúdáh ke pahāron par únche makán banáe, aur Yárúsalam ke bāshindōn se ziná karwái, aur Yahúdáh par zabardastí kī, kī yūnhīn karen.

12 ¶ Us waqt use Iliyáh nabí ká ek náma pahunchá, jis ká yih mazmūn thá, kī KḥudáWAND tere báp Dáúd ká Kḥudá yūn farmátá hai, Is liye kī tú apne báp Yahúsafat kī rawishon par, aur Yahúdáh ke bádsháh Asá kī rawishon par, na chalá,

13 Balki Isráel ke bádsháhōn kī ráh par chalá hai, aur Yahúdáh se aur Yárúsalam ke bāshindōn se aisá chhinálá karwáyá, jaisá Akhiab ke gharáne ká chhinálá hotá thá, aur apne báp ke gharáne ke apne bháión ko bhí, jo tujh se bihtar the, qatl kiyá:

14 So dekh, KḥudáWAND tere logon ko, aur tere beton ko, aur terí jorūon ko, aur tere sáre mál ko, barí mār se máregá:

15 Aur tú barí bímárí men muhtalá hogá, balki terí antríon men aisá rog hogá, kī rog ke máre terí antríān har roz niklá karenge.

16 ¶ Aur KḥudáWAND ne Filistíon aur un 'Arabíon ká, jo Kúshíon kī samt rahte hain, dil barháyá, kī Yahúrám ke muqábale men uthen:

17 So we Yahúdáh par chaph áe, aur use shikast deke sáre mál ko, jo bádsháh ke ghar men maujūd thá, aur us ke beton, aur us kī jorūon ko bhí, le gaye; aur us ke beton men se Yahúakhaz ke siwá, jo sab se chhotá t'á, us ká koí betá báqí na rahá.

18 ¶ Us sab ke piche KḥudáWAND ne use mára, kī us kī antríon men aisá rog húa, kī jis kī shifá na ho saki.

19 Aur aisá húa, kī ek muddat men, roz ba roz badtar hoke, do baras ke ba'd us ke rog ke máre us kī antríān nikal parín, aur wuh burí bímárí men muhtalá hoke mar gayá; aur us ke

logon ne us ke bápádōn kī átash kī mánind us ke liye átash na kī.

20 Wuh battis baras kī 'umr men bádsháh húa, aur us ne áth baras Yárúsalam men bádsháh kī; aur wuh bagair us par mátam kiye húa ke játá rahá. Aur wuh to Dáúd ke shahr men gárá gayá, par bádsháhōn kī qabron men nahín.

XXII BA'T.

AUR Yárúsalam ke bāshindōn ne us ke chhoté beté Akhaziyáh ko us kī jagah bádsháh kiyá; kyūnki us amboh ne, jo 'Arabíon ke sáth chháoní men áyá thá, sab bare beton ko qatl kiyá thá. So Akhaziyáh bin Yahúrám Yahúdáh ká bádsháh húa.

2 Akhaziyáh hayális baras kī 'umr men bádsháh húa, aur ek baras us ne Yárúsalam men bádsháh kī. Us kī má ká nám 'Ataliyáh thá, jo 'Umri kī betí thí.

3 Wuh bhí Akhiab ke gharáne kī ráhōn par chaltá thá; kyūnki us kī má us ko badkári kī mashwarat detí thí.

4 So us ne Akhiab ke gharáne kī mánind KḥudáWAND kī nazar men badí kī; kyūnki unhon ne us ke báp ke marné ke ba'd use aisí mashwaraten dín, jin men us kī barbadí thí.

5 ¶ Us ne bhí un kī saláh par 'amal kiyá, aur sháh kī Isráel ke beté Yahúrám ke sáth sháh kī Arám Hazáel se larné ko Rámát kī Jili'ál par bhí chaphá; aur Arámíon ne Yahúrám ko zakhmí kiyá.

6 Tab wuh un zakhmon ke sabab, jo us ne Rámah men, jab sháh kī Arám Hazáel ke sáth lará, utháe the, Yazra'el men phir áyá kī 'iláj kare. Aur Yahúdáh ke bádsháh Yahúrám ká betá 'Azariyáh utar gayá, kī Akhiab ke beté Yahúrám ko Yazra'el men dekhe, kyūnki wuh bímár thá.

7 Aur Yúrám pás jáne men Kḥudá kī taraf se Akhaziyáh kī halákat hui; kī jab á pahunchá thá, to Yahúrám ke

sáth Yáhu bin Nimsi ke, jise KHUDÁ-
WAND ne Akhiab ke khandán ke kát
dálne ko mamsúh kiyá thá, istiqbál ke
liye gayá.

8 Aur jab Yáhu Akhiab ke khandán
se intiqám letá thá, to aísá húá, ki us
ne Yahúddáh ke amíron ko aur Akha-
ziyáh ke bháíon ke betón ko, jo Akha-
ziyáh kí khidmat karte the, páyá, aur
unhen qatl kiyá.

9 Aur us ne Akhaziyáh ko dhún-
dhá, aur unhon ne use pakrá, jab ki
wuh Samrún men chipá thá, aur use
Yáhu pás láe, aur unhon ne use qatl
karke gárá; kyúñki we bole, wuh to
Yahúsafat ká betá hai, jis ne apne sáro
dil se KHUDÁWAND ko dhúndhá. So
Akhaziyáh ke gharáne men kisi kí
táqat na rahi ki saltanat ko apne qábú
men rakhe.

10 ¶ Par jab Akhaziyáh kí má
'Ataliyáh ne dekhá, kí merá betá mar
gayá, to us ne uthke Yahúddáh ke
gharáne ke sáro sháhzádón ko halák
kiyá.

11 Tab sháhzadí Yahúsaba'at ne
Akhaziyáh ke bete Yúás ko liyá, aur
bádsháh ke qatl hote hús betón men
se churáyá, aur use aur us kí dáí ko
ek khwábgáh men rakhá. So bádsháh
Yahúrám kí betí Yahúyad'a káhin kí
jorú Yahúsaba'at ne, jo Akhaziyáh kí
bahin thí, use 'Ataliyáh se chipáyá,
aísá kí us ne use qatl na kiyá.

12 Aur wuh un ke pás Khudá kí
haikal men chha baras tak chipá
rahá. So 'Ataliyáh mulk kí malika
thí.

XXIII BAB.

AUR sátwen baras men Yahúyad'a
ne zor pakrá, aur saikron ke
sardáron ko, ya'ne 'Azariyáh bin Yahú-
rám, aur Ismá'el bin Yahúhanán, aur
Azariyáhu bin 'Obed, aur Ma'asiyáh
bin 'Adáyáh, aur Ilisáfat bin Zikrí ko,
'ahd karke apne sáth miláyá.

2 Unhon ne Yahúddáh kí atráf men
jákar Yahúddáh ke sáro shahron men se

Láwíon ko aur Isráel ke abwí ra, ison
ko jam'a kiyá, aur we Yardsalam men
áe.

3 Aur sári jamá'at ne Khudá ke ghar
men bádsháh ke sáth 'ahd bándhá.
Aur Yahúyad'a ne unhen kahá, Dekho,
yih sháhzáda, jaisá kí KHUDÁWAND ne
baní Dáúd ke haq men kahá hai,
bádsháhat karegá.

4 Aur tum ko cháhiye kí yún karo :
Tum men se, ya'ne káhinon aur Láwí-
on men se, ek tihái sabb ke din andar
áwe, kí darban hon ;

5 Aur ek tihái bádsháh ke ghar par
taiyár rahe ; aur ek tihái Yasúd ke
phátaq par ; aur sári qaum KHUDÁ-
WAND ke ghar ke sahnon men maujúd
rahe.

6 Aur KHUDÁWAND ke ghar men
koí na áwe, magar káhin aur khidmat-
guzár Láwí ; we andar áwen, kyúñki
we muqaddas haiñ ; par sab báqí log
KHUDÁWAND kí nigahbaní men házir
rahen.

7 Aur Láwí har ek apná bathyár
háth men leke bádsháh ko cháron
taraf se gher lewen ; aur jo koí hai-
kal men áwe, qatl kiyá jáwe ; aur
bádsháh ke báhar bhítar áne jáne men
tum us ke sáth raho.

8 So Láwíon aur sáro Yahúddáh ne
Yahúyad'a káhin ke sab hukm ke
mutábíq 'amal kiyá, aur har ek ne
apne apne logon ko liyá, unhen jin ke
sabb men bhítar aná thá, aur unhen
jin ko sabb men báhar jáná thá ;
kyúñki Yahúyad'a káhin ne báridáron
ko rukhsat na kiyá thá.

9 Aur Yahúyad'a káhin ne Dáúd
bádsháh kí barchhián, aur pharián,
aur dhálen, jo Khudá ke ghar men
thín, saikron ke sardáron ko dín.

10 Aur us ne har ek ke báth men
hathyár deke, sáro logon ko, haikal
kí dahní taraf se leke haikal kí báin
taraf tak, sar á sar, mazbah aur haikal
ke gird, bádsháh ke áspás khará kiyá.

11 Phir unhon ne sháhzáde ko

nikálá, aur us ke sir par táj rakhke shahádat-náma diyá, aur use bádsháh kiya. Aur Yahúyad'a aur us ke beton ne use mamstúh kiya, aur bole, Bádsháh jítá rahe.

12 ¶ Aur 'Ataliyáh ne jon logon kí áwáz, jo daure áte aur bádsháh ko mubárabád kahte the, suní, to logon ke darmiyán KHUDÁWAND ke ghar men dákhlil húi;

13 Aur nigáh karké kyá dekhtí hai, ki Bádsháh madkhal men sutún se lagke khará hai, aur umará aur búq-bájánewále bádsháh ke pás hain, aur sárfi mamlukat ke log khushí men hain, aur narsingé phúnkte hain, aur qauwál bájon ko liye hús hain, aur we bhí jo sitáish karne men ustád the. Tab 'Ataliyáh ne apne kapre pháre, aur chilláke kahá, Fitna, fitna.

14 Par Yahúyad'a káhin ne saikron ke sardáron ko aur fauj ke ra'ison ko áge buláya, aur unhen farmáya, kí Us ko saffon se báhar karo, aur wuh, jo us kí pairaui kare, talwár se mára jáwe. Kyúnki káhin ne kahá thá, kí KHUDÁWAND ke ghar men use qatl mat karo.

15 Tab unhon ne us par háth dále; so wuh ghur-phátak ke madkhal men, jo sháh ke mahall se lagá hai, dákhlil húi, aur wahán unhon ne use qatl kiya.

16 ¶ Phir Yahúyad'a ne apne aur sáre logon ke darmiyán, aur bádsháh ke darmiyán, ek 'ahd muqarrar kiya, kí we KHUDÁWAND ke log howen.

17 Tab sáre log Ba'al ke ghar men gaye, aur use dháya, aur unhon ne us ke mazbahon aur us kí múraton ko chaknáchúr kiya, aur Ba'al ke káhin Mattán ko mazbahon ke sámhne qatl kiya.

18 Aur Yahúyad'a ne KHUDÁWAND ke ghar kí nigahbáni ke 'uhde Láwí káhinon ke háth men sompe, jinhen Dáúd ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye gol gol kiya thá, kí KHUDÁWAND kí sokhtani qurbániyon ko guzránen, jaisá

ki Músá kí tauret men likhá hai, aur kí Dáúd ke taur par ba khushí gáte bajáte rahen.

19 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon par darbánon ko bitháya, tá kí jo koi kisi tarah nápak ho, so bhitar jáne na páwe

20 Aur us ne saikron ke sardáron, aur amíron, aur log ke hákimon, aur mamlukat kí sárfi guroh ko, faráham kiya, aur bádsháh ko KHUDÁWAND kí haikal se nikál láya; so we 'Alí Darwáze se hoke bádsháh ke ghar men áe, aur bádsháh ko mamlukat kí kúrsi par bitháya.

21 Us sarzamín kí sárfi khilqat phúli na samái; aur shahr men amn hús, kí unhon ne 'Ataliyáh ko talwár se már dálá thá.

XXIV BA'B.

YU'A'S sát baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne chális baras Yarúsalam men bádsháhhat kí. Us kí má ká nám Zibiyáh thá, jo Biarsab'a kí thí.

2 Aur wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so Yúás, Yahúyad'a káhin ke jíte jí us ke sab din, kiya kartá thá.

3 Aur Yahúyad'a ne us ke liye do jorúán kar-dín, aur us ko un se beté aur betián paidá húin.

4 ¶ Ba'd us ke yún húa, kí Yúás ke dil men áya, kí KHUDÁWAND ke ghar kí marammat kare.

5 Tab us ne káhinon aur Láwíon ko jam'a kiya, aur unhen kahá, kí Yahúdáh ke shahron men jáo, aur sáre Isráel se sál ba sál apne Khudá ke ghar kí marammat ke liye naqdí liya karo, aur is kám men tum phurtí karo. Lekin Láwíon ne yih kám jaldí se na kiya.

6 Tab bádsháh ne Yahúyad'a sardár ko buláya, aur use kahá, kí Tum ne kyún Láwíon par taqázá nahin kiya, kí we shahádat ke khaime ke liye, Isráel kí jamá'at kí bihrí ko, ke

KHUDĀWAND ke banda Mūsā ne ṭaharāī, Yahūdāh se aur Yarusalam se jam'a karke lāwen ?

7 Kyūṅki us sharīr 'aurat 'Ataliyāh ke beton ne Khudā ke ghar ko gārat kiyā thā; aur KHUDĀWAND ke ghar ki muqaddas chīzēn leke un se Ba'alim ke ghar kā kām nikālā.

8 Aur bādshāh ne fārmāyā, ki We ek sandūq banāwen, aur ki use KHUDĀWAND ke ghar ke darwāze par bāhar rakhen.

9 Aur Yahūdāh aur Yarusalam men manādi kī gayī, ki we us bihrī ko, jo KHUDĀWAND ke banda Mūsā ne bayābān men Isrāel par ṭaharāī thī, KHUDĀWAND ke liye lāwen.

10 Aur sab umarā aur sab log khushī se lāe, aur jab tak kām tamām na hūā, us sandūq men dālto rahe.

11 Aur aīsā hūā, ki jis waqt sandūq Lāwion ke hāth se bādshāh ke 'uhdā-daron ke pās pahunchā, aur jab unhon ne dekhā ki us men bahut naqdī hai, tab bādshāh kā munshī aur sardār kāhin kā nāib āke sandūq ko khālī karte the, aur phir le jāke usī jagah men rakhte the. We roz ba roz aīsā hī karte the, aur bahut sī naqdī baṭorte the.

12 Phir bādshāh aur Yahūyad'a use un ke dete the, jo KHUDĀWAND ke ghar kī 'ibādat ke kām par muqarrar the; so we sang-tarāshon aur baṭhaion ko mazdūri dete the, aur loharon ko aur ṭhatheron ko bhī diyā karte the, tā ki KHUDĀWAND ke ghar kī marammat karen.

13 So kārigaron ne mihnāt kī, aur un ke hāth se kām sabbūt ho gayā, aur KHUDĀWAND kā ghar, jaise āge thā, bahāl hūā, aur mazbūt banā.

14 Jab we kām tamām kar chuke, to baqī naqdī bādshāh aur Yahūyad'a pās lāe, aur us se KHUDĀWAND ke ghar ke liye bartan, ya'ne 'ibādat ke bartan, aur we jo-qurbānī ke liye darkār the, aur piyāle, aur sone rūpe

ke zuruf, baue. So we Yahūyad'a ke jīte jī KHUDĀWAND ke ghar men hamesha sokhtanī qurbānion ko guz-rānā karte the.

15 ¶ Lekin Yahūyad'a būrhā aur 'umr-āsūda hoke mar gayā; aur marne ke waqt wuh ek sau tis baras kā thā.

16 Aur unhon ne use Dāūd ke shahr men bādshāhon ke darmiyān-gārā, is sabab ki us ne Isrāel men Khudā kī aur us ke ghar kī bābat nekokārī kī thī.

17 Aur Yahūyad'a ke marne ko ba'd Yahūdāh ke amiron ne āke bādshāh ko sīda kiya. Tab bādshāh un kā shanawā hūā.

18 Aur we KHUDĀWAND apne bāp-dādon ke Khudā ke ghar ko chhorkar Yasiraton aur buton kī parastish karne lage; aur un kī is khātā ke bā'is Yahūdāh aur Yarusalam par qahr hūā.

19 Tau bhī us ne nabion ko un pās bhejā, ki unhen KHUDĀWAND kī taraf pheren; chunānchī unhon ne un ko jatāyā, par we un ke shanawā na hūe.

20 Tab Khudā kī Rūh Yahūyad'a, kāhin ke bete Zakariyāh par nāzil hūī, so us ne ūnche par kharā hoke logon se kahā, ki Khudā yūn farmātā hai, Tum kyūn KHUDĀWAND ke hukmon se bāhar jāte ho? tum hargiz kāmyāb nahīn ho sakte; is liye ki tum KHUDĀWAND ko chhor dete ho, wuh tumhen bhī chhor degā.

21 Tab unhon ne us kī mukhālafat men ham-qasam hoke bādshāh ke hukm se KHUDĀWAND ke ghar ke sahn men use patthar māre.

22 So Yūs bādshāh ne us ke bāp Yahūyad'a ke ihsān ko, jo us ne us par kiya thā, yād na kiya, balki us ke bete ko qatl kiya. Aur marte waqt us ne kahā, KHUDĀWAND dekhe, aur intiqām le.

23 ¶ Aur ba'd us ke usī sāl ke ākhir aīsā hūā, ki Arām kī fauj us par chārḥ āī; aur we Yahūdāh men aur Yarusalam par āe, aur logon men se

sáre amíron ko chun chunke már dálá, aur un ká sárá asbáb lútke Dimishq ke bádsháh pás bhejá.

24 Agarchi Arám kí fauj men thore log the jo áe, lekin KHUDÁWAND ne ek niháyat bará lashkar un ke háth men kar diyá, is liye kí unhon ne KHUDÁWAND apne bápádáon ke KHUDÁ ko chhor diyá thá. So unhon ne Yúás se intiqám liyá.

25 Aur jab we us se phir gaye, ki we use bahut zakhmí kári karke chale gaye, to us ke mulázimon ne, Yahúyad'a káhin ke bete ke khún ke sabab, us par balwá kiya, aur use us ke bistar par aisá márá kí wuh mar gayá; aur anhon ne use Dáúd ke shahr men gára, par use bádsháhon kí qabron men nahín rakhá.

26 Un logon ke nám, jinhon ne us par balwá kiya, ye hain; 'Ammúniya Sam'at ká betá Zabad, aur Moábiya Simriyat ká betá Yahúzabad.

27 ¶ Ab us ke beton ká ahwál, aur us khiráj ká bhár, jo us par dhará gayá, aur KHUDÁ ke maskan kí marammat ká tazkira, dekh, wuh sab bádsháhon kí tawárikhí daftar men likhá hai. Aur us ká betá Amasiyáh us kí jagah bádsháh húa.

XXV BA'B.

AMASIYAH pachís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne untís baras Yarúsalam men bádsháhat kí. Us kí má ká nám Yahú'adán thá, jo Yarúsalam kí thi.

2 Aur wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so us ne to kiya, par tamám dil se nahín.

3 ¶ Aur aisá húa, kí jab bádsháhat us ke háth men qáim ho gayí, to us ne apne mulázimon ko jinhon ne us ke báp bádsháh ko qatl kiya thá, ján se márá.

4 Par un kí aulád ko qatl na kiya, mutábíq us ke jo Músá kí shari'at kí kitáb men likhá hai, kí us men KHUDÁ

DÁWAND ne farmáyá hai, kí Beton ke badle bápádáde qatl na hongé, aur na bápádáon ke badle bete qatl hongé, balki har ek ádmí apne gunáh ke liye márá jáwe.

5 ¶ Aur Amasiyah ne Yahúdáh ko jam'a kiya, aur unhen, un ke ábái khándánon ke muwáfíq, tamám mulk í Yahúdáh aur Binyamín men, hazár hazár ke sardár aur sau sau ke sardár, kiya, aur unhen, jin kí 'umr bís baras ya us se úpar thi, shumár kiya, aur unhen tín lákh chune hús mard páya, jo barchhí aur dhál rakhkar larái par charhne ke qábíl the.

6 Aur us ne sau qintár rúpá deke Isráel men se bhí ek lákh jangí mardon ko naukár rakhá.

7 Lekin ek mard í Khudá us pás áya, aur us se kahá, Aí bádsháh, Isráel kí fauj tere sáth jáne na páwe; kyúnki KHUDÁWAND Isráel ke sáth, ya'ne sáre baní Ifráim ke sáth, nahín hai.

8 Par agar tú jáná cháhe, to 'amal kar, aur apne ta'in larái ke liye mazbút kar, lekin Khudá tujhe dushmanon ke áge giráegá; kyúnki Khudá men sambháline aur giráne kí táqat hai.

9 Tab Amasiyáh ne us mard í Khudá se kahá, Phir sau qintáron ke liye, jo main ne Isráel ke lashkar ko diye, ham kyá karen? Wuh mard í Khudá bolá, KHUDÁWAND qádír hai kí tujhe us se bahut ziyáda dowe.

10 Tab Amasiyáh ne us lashkar ko, jo Ifráim men se us pás áya thá, judá kar diyá, kí we apní jagah ko phir jáwen: is sabab un ká gazab-Yahúdáh par bharká, aur we nipat josh men áke ghar ko rawána hús.

11 ¶ Lekin Amasiyáh díler baná, aur apne logon ko leke Wadí í Shor men gayá, aur baní Sha'ír ke das hazár ko kát dálá.

12 Aur baní Yahúdáh ne un men se das hazár ko jite jí asir kiya, aur unhen ek chatán kí choṭí par le jáke unhen us chatán kí choṭí par se phenk

diyá, ki sab ke sab chaknáchúr ho gaye.

13 ¶ Par us lashkar ke log, jinhen Amasiyáh ne lautá diyá thá, ki us ke sáth jang men na jáwen, we, Samrún se leke Bait-Haurán tak, Yahúdáh ke shahron par á pare, aur un men se tñ hazár jawánon ko már dálá, aur bahut sí lút le gaye.

14 ¶ Aur jab Amasiyáh Adúmíon ko márke phir áyá thá, to yún húa, ki wuh baní Sha'ir ke ma'búdon ko láyá, aur unhen apne ma'búd hone ke liye nasab kiyá, aur un ke áge sijda kiyá, aur un ke liye khusbhúfán jaláin.

15 Tab KHUDÁWAND ká gazab Amasiyáh par bharká, aur us ne ek nabí ko us pás bhejá, jis ne us se kahá, ki Qaumon ke ma'búd, jo apne hí logon ko tere háth se chhurá na sakeñ, tú ne un ko pichhá kyún kiyá?

16 Jab wuh us se báten kartá thá, to Amasiyáh ne us se kahá, ki Kyá tú bádsháh ká saláhkár muqarrar kiyá gayá? rah já; tú kyún mará jáe? Tab nabí rah gayá, aur kahá, Main jántá hún ki Khudá ká iráda yih hai, ki tuihe halák kare, is liye ki tú ne yih kiyá, aur merí saláh ká shanawá na húa.

17 ¶ Tab Yahúdáh ke bádsháh Amasiyáh ne saláh leke Isráel ke bádsháh Yúás bin Yahúakhaz bin Yáhu ke pás elchí bheje, aur paigám kiyá, ki Áiye, ham ek dúsre ko rúbarú dekhén.

18 So Isráel ke bádsháh Yúás ne Yahúdáh ke bádsháh Amasiyáh ko kahlá bhejá, ki Lubnán ke bhatkaiye ne Lubnán ke saro se paigám kiyá, ki Apní betí mere bete se byáh le; tab ek janglí darinda, jo Lubnán men thá, us ke pás guzrá, aur bhatkaiye ko latár mará.

19 Tú kahtá hai, Dekh, main ne Adúmíon ko mará hai; so tere dil men ghamand samáyá hai, ki fakhr

kare: ab ghar men baithá rah; kyá zarúr hai, ki tú apne úpar áfat láwe, aur tú gir jáwe, tú aur Yahúdáh samet?

20 Lekin Amasiyáh ne na suná; kyúnki yih Khudá se thá, tá ki wuh unhen un ke háth men kar dewe, is liye ki unhen ne Adúmíon ke ma'búdon ki pairaui kí thí.

21 So Isráel ká bádsháh Yúás charhá; aur we, ya'ne wuh aur sháh i Yahúdáh Amasiyáh, Yahúdáh ke Bait-Shams men ek dúsre ke rúbarú hue.

22 Par Yahúdáh ne Israel ke age shikast pái, aur har ek apne apne khaime ko bhágá.

23 Aur sháh i Isráel Yúás ne sháh i Yahúdáh Amasiyáh bin Yúás bin Yahúakhaz ko Bait-Shams men pakar liyá, aur use Yarusalam men láyá, aur Yarusalam kí diwár Ifráim ke phátak se leke Kone ke phátak tak, jo char sau háth kí thí, dhá dí;

24 Aur sára soná aur rúpá, aur sár bartan, jo 'Obed-Adúm pás Khudá ke ghar men páe, aur bádsháh ke ghar ke khazáne, le liye, aur bahut se log zámíni ke liye pakre, aur Samrún ko phirá.

25 ¶ Aur Amasiyáh bin Yúás sháh i Yahúdáh, Yúás bin Yahúakhaz sháh i Isráel ke marne ke ba'd, pandrah baras jítá rahá.

26 Ab Amasiyáh ká baqí ahwál, auwal o ákhir jo hai, wuh to Yahúdáh aur Isráel ke bádsháhon kí kitáb men likhá hai.

27 ¶ Aur ba'd us ke ki Amasiyáh KHUDÁWAND kí pairaui se phirá, Yarusalam men logon ne us par balwá kiyá; so wuh Lakis ko bhág gayá; par unhen ne Lakis men us ke pichhe log bheje, aur use wahán qatl kiyá.

28 Tab we use ghoron par dálke le áe, aur Yahúdáh ke shahr men us ke bápádaron ke darmiyan use gar diyá.

XXVI BĀB.

TAB Yahúdáh ke sáre logon ne 'Uzziyáh ko, jo solah baras ká thá, leke, us ke báp Amasiyáh kí jagah men bádsháh kiya.

2 Us ne Ailút ká shahr biná kiya; aur ba'd us ke ki bádsháh apne báp-dádon men já milá, use Yahúdáh kí mamlukat men phir dákhil kiya.

3 So 'Uzziyáh solah baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne Yará-salam men báwan baras bádsháhát kí. Us kí má ká nám Yakúliyáh thá, jo Yará-salam kí thí.

4 Us ne wuh, jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, kiya, us sab ke mutábíq kí us ke báp Amasiyáh ne kiya thá.

5 Aur wuh Zakariyáh ke dinon men, jo KHUDÁ kí royaton men máhir thá, KHUDÁ ká tálib rahá, aur jab tak kí wuh KHUDÁWAND ko dhúndh rahá, tab tak KHUDÁ ne us ko kámyáb rakhá.

6 Aur wuh niklá aur Filistion se 'ará, aur Ját kí diwár ko, aur Ibnáh kí diwár ko, aur Ashdúd kí diwár ko, dhá diya, aur Ashdúd ke ás pás Filistion ke darmiyan shahron ko biná kiya.

7 Aur KHUDÁ ne us kí madad kí, kí Filistion par, aur un 'Arabion par, jo Júr-Ba'al men rahte the, aur Ma'union par, gálib húa.

8 Aur 'Ammúnion ne 'Uzziyáh ko hadye diye; aur us ká nám Mísr ke madkhál tak phail gayá; kyúñki wuh niháyat zoráwar thá.

9 Phir 'Uzziyáh ne Yará-salam men Kone ke phátak par, aur Wádí ke phé-tak par, aur diwár ke mor kí taraf, burj banáe, aur unhen mazbút kiya.

10 Aur us ne bayáhan men burj banwáe, aur bahut se kúe khudwáe; kyúñki nasheb men aur maidán men us kí bahut mawáshí thí, aur kohistán men aur Karmil men us ke kistán aur ták-bán the, kyúñki kishkárí par niháyat rágió thá.

11 Aur 'Uzziyáh ke pás jangí mardon ká ek lashkar bhi thá, jo Ya'iel kátib aur Ma'asiyáh názim ke shumár ke mutábíq, gol gol karke, jang ke liye nikaltá thá, aur Hanániyáh ke zer farmán thá, jo bádsháh ke sardáron men se thá.

12 Aur un bahádúr mardon ke abwi ra'ison ká kull shumár do hazár chha sau thá.

13 Aur un ke hukm men tín lákh sárhe sát hazár ká ek jangí lashkar thá, jo qawí fauj banke larne ko nikal játe the, kí dushmanon ke muqábil bádsháh kí madad karen.

14 Aur 'Uzziyáh ne un ke liye, ya'ne sáre lashkar ke liye, dhálon, aur barchhion, aur topon, aur baktaron, aur kamánon se leke, dhelwáns ke pattharon tak, sab kuchh taiyár kiya.

15 Aur us ne Yará-salam men hunarmand logon kí kárigarí se kal banwáin, kí un se, burjon aur fasilon par se, tír aur bare bare patthar máren. So us ká nám dúr tak phail gayá; kyúñki us kí madad 'ajab tarah se húi, yahan tak kí us ne bará zor paidá kiya.

16 ¶ Lekin jab wuh qawí húa, to us ká dil phúl uthá, yahan tak kí wuh kharáb ho gayá; aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí ná-farmánbardári kí, aur KHUDÁWAND kí haikal men gayá, tá kí khushbúí ke mazbah par khushbúí jaláwe.

17 Tab 'Azariyáh káhin us ke pí-chhe gayá, aur us ke sáth KHUDÁWAND ke assí aur káhin the, jo sáhib i shujá't the.

18 Aur unhon ne 'Uzziyáh bádsháh ká sámhná kiya, aur use kahá, kí Ai 'Uzziyáh, terá kám nahín, kí KHUDÁWAND ke liye khushbúí jaláwe, balki káhinon Hárún ke beton ká kám hai; kí we khushbúí jaláne ke liye muqaddas kiye gaye hain: so maqdis se báhir jáiye; kyúñki tú ne khatá kí hai, aur

yih kám KHUDÁWAND KHUDÁ se terí 'izzat ká bá'is na hogá.

19 Tab 'Uzziyáh gusse húa, aur bakhúr-dán khushbú jaláne ko us ke háth men rahá; aur jon káhinon par khafá hotá thá, to káhinon ke huzúr KHUDÁWAND ke ghar ke andar bakhúr ke mazbah ke pás us kí peshání par korh phút niklá.

20 Aur sardár káhin aur sáre káhinon ne us par nazar kí, aur kyá dekhte hai? ki us kí peshání par korh niklá hai: so unhon ne use jald nikálá, balki wuh ap bhí jald chal niklá, kyúñki KHUDÁWAND ne use mará thá.

21 Chunáñchi 'Uzziyáh bádsbhá apne marne ke din tak korhí rahá, aur korhí hoke ek judá ghar men rahá; kyúñki wuh KHUDÁWAND ke ghar se khárij húa thá: aur us ká betá Yútám bádsbhá ke ghar ká mukhtár thá, aur ra'aiyat ká insáf kartá thá.

22 ¶ Aur 'Uzziyáh ká báqí ahwál, auwal o ákhir jo hai, so Amús ke beté Yas'aiyáh nabí ne likhá hai.

23 So 'Uzziyáh apne bápádádón men já milá, aur unhon ne us ko bádsbháon ke qabristán ke maidán men us ke bápádádón ke darniyán gárá, ki we bole, Wuh to korhí hai: aur us ká betá Yútám us ke badle bádsbhá húa.

XXVII B'A'B.

YÚTAM pachís baras kí 'umr men bádsbhá húa, aur us ne solah baras Yarusalam men bádsbháhat kí. Us kí má ká nám Yarusah thá, jo Sádúq kí betí thí.

2 Aur us ne wuh, jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so kiya, aur jo kuchh kiya, so sarásar apne báp 'Uzziyáh ke mánind kiya; magar wuh KHUDÁWAND kí haikal men ghus na gayá. Par log hanoz badkárí karte rahe.

3 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ká 'Alí Darwáza banáyá, aur 'Ufál kí diwár men us ne bahut ta'mír kí.

4 Aur Yahúdáh ke kohistán men us

ne shahr banwáe, aur jangalon men us ne qil'a aur burj banwáe.

5 ¶ Aur wuh baní 'Ammún ke bádsbhá se lará, aur us par gálib húa. Aur us baras men baní 'Ammún ne ek sau qintár rúpá, aur das hazár karr gehún, aur das hazár karr jau use diye. Útná hí baní 'Ammún ne dúsré aur tisre baras men bhí use diyá.

6 So Yútám zoráwar hotá gayá, is liye kí us ne KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke áge apní ráhen durust kí thín.

7 ¶ Ab Yútám ká báqí ahwál, aur us kí sári laráían, aur us ke a'amál, dekho, we Isráel aur Yahúdáh ke bádsbháon ke daftar men likhe haiñ.

8 Wuh pachís baras ká hoke bádsbhá húa, aur us ne solah baras Yarusalam men bádsbháhat kí.

9 ¶ Aur Yútám apne bápádádón men shámil hoke so gayá, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men gárá: aur us ká betá A'khas us ke badle bádsbhá húa.

XXVIII B'A'B.

A KHAZ bis baras kí 'umr men bádsbhá húa, aur us ne solah baras Yarusalam men bádsbháhat kí. Aur wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so us ne apne báp Dáúd kí mánind nahín kiya;

2 Balki Isráel ke bádsbháon kí ráhon par chalá; aur us ne Ba'alím ke liye dhále hue but bhí banáe.

3 Aur us ne baní Hinnúm kí wadí men qurbánián jaláin, aur un qaumon ke nafratí dastúr ke mutábíq, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sámhne se khárij kiya thá, apne hí beton ko ág men jhonká.

4 Us ne únche makánon aur paháron par, aur har ek hare darakht tale, qurbánián kíñ, aur bakhúr jaláyá.

5 Tab KHUDÁWAND us ke KHUDÁ ne us ko sháh i Arám ke háth men kar diyá: so unhon ne use mará, aur un men se bahut logon ko we asir karke le gaye, aur unhen Dinishq men

pahuncháyá. Aur wuh sháh i Isráel ke háth men bhí hawále kiyá gayá, jis ne barí khúnrézí karke use zer kiyá.

6 ¶ Fiqah bin Ramaliyáh ne Yahúdáh men se ek lákh bís hazár bahádúr logon ko ek hí din qatl kiyá; kyúñki unhon ne KHUDÁWAND apne bápádón ke KHUDÁ ko chhor diyá thá.

7 Aur Zikrí ne, jo Ifráím ká ek pahlawán thá, Ma'asiyáh sháhzáde ko, aur qasr ke názim 'Azriqám ko, aur bádsháh ke wazir Iqanah ko, már dála.

8 Aur baní Isráel apne bháíon men se do lákh 'auraton aur beté betíon ko asír karke le gaye, aur un ká bahut sá mál lút liyá, aur lúti húi chízon ko Samrún men láe.

9 Aur wahán 'Odíd náme KHUDÁWAND ká ek nabi thá: wuh us lashkar ke, jo Samrún ko phir játá thá, istiqbál ko gayá, aur unhen kahá, Dekho, KHUDÁWAND tumháre bápádón ke KHUDÁ ne Yahúdáh par gusse hoke unhen tumháre háth men kar diyá; par tum ne aise gazab se, jo ásmán tak pahunch gayá, unhen qatl kiyá.

10 Aur tum ab is fikr men ho, ki baní Yahúdáh aur Yarusalam ko párnál karke unhen apne gulám aur laundíán karo: par kyá KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ke nazdík tumhárá, hán, tumhárá hí gunáh nahín hogá?

11 Pás, tum ab merí suno, aur un asíron ko, jinhen tum ne apne bháíon men se asír kiyá, ázád karke phir bhejo; kyúñki KHUDÁWAND ká qahr i 'azím tum par hai.

12 Tab baní Ifráím ke buzurg logon men se ba'ze, ya'ne Azariyáh bin Yahúhanán, aur Barakiyáh bin Masilímút, aur Yahizqiyáh bin Salúm, aur 'Amásá bin Khadlai úthe, aur unhen, jo lashkar se phir áte the, roká, aur unhen kahá, kí

13 Tum asíron ko yahán bhítar mat láo; ham to KHUDÁWAND ke gunahgár haiñ, kyá tum cháhte ho, kí ha-

máre gunáhon aur hamári khatáon ko barháó? kyúñki hamára gunáh bará hai, aur Isráel par qahr i 'azím hai.

14 Tab un hathýárband logon ne asíron ko aur ganímat ko amíron aur sári jamá'at ke áge chhor diyá.

15 Aur we mard, jin ke nám mazkúr húe, úthe, aur asíron ko le gaye, aur lút ke mál se un ke sab nangon ko kaprá pahináyá, aur unhen árásta kiyá, aur júte pahináe, aur unhen khiláyá piláyá, aur un par tel chuprá, aur un ke sáre mándon ko gadhon par bitháke nakhlistán ke shahr Yarusá men un ke bháíon ke pás pahuncháyá; tab Samrún ko phire.

16 ¶ Us waqt A'khas bádsháh ne Asúr ke bádsháhon pás log bheje, kí un se madád mángen;

17 Is liye kí Adúmí phir charh áe the, aur Yahúdáh ko márke asíron ko le gaye.

18 Filistí bhí Yahúdáh ke nasheb aur janúb ke shahron men á pare, aur Bait-Shams ko, aur Aiyalún ko, aur Jadírút ko, aur Shoko aur us ke díhát ko, aur Timnah aur us ke díhát ko, aur Jimsú aur us ke díhát ko, le liyá, aur un men base.

19 Kyúñki KHUDÁWAND ne sháh i Isráel A'khas ke sabab se Yahúdáh ko ghatáyá, is liye kí us ne Yahúdáh ko nangá kiyá thá, aur KHUDÁWAND ká bará gunáh kiyá thá.

20 Aur sháh i Asúr Tiglatpilnásar us pás áyá; par us ne us ko tang kiyá, aur us kí kúnak na kí.

21 Tab A'khas ne KHUDÁWAND ke ghar, aur qasr sháhi se, aur amíron ke gharon se, mál chhín leke sháh i Asír ko diyá; tad bhí us ne us kí kuchh madád na kí.

22 ¶ Aur tangí ke waqt men bhí us ne KHUDÁWAND se ziyáda náfarmaní kí; yih wuh bádsháh A'khas hai.

23 Kí us ne Damishq ke ma'búdon ke liye, jinhon ne use márá thá, qur-

báníán kí, aur kahá, ki Arám ke bádsháhon ke ma'búdon ne un kí madad kí hai, so main un ke liye qurbání karúngá, ki we meri madad karen. Lekin we us kí aur sáre Isráel kí kharábí ke bá'is húe.

24 Aur A'khaz ne Khudá ke ghar ke bartanon ko jama' kiya, aur Khudá ke ghar ke bartanon ko tukrá tukrá kiya, aur KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon ko band kiya, aur apne liye Yarusalam men har ek kone par mazbahon ko banaya.

25 Aur Yahúdáh ke ek ek shahr men us ne únche makán banwáe, ki ajnabi ma'búdon ke liye khushbú jaláwen, aur us ne KHUDÁWAND apne bápádádon ke Khudá ko gussa diláya.

26 ¶ Ab us ká baqi ahwál, aur us ke sáre a'amál, auwal o ákhir jo hai, so Yahúdáh aur Isráel ke bádsháhon ke daftar men likhe húe hai.

27 Aur A'khaz apne bápádádon men shámil hoke soya, aur Yarusalam shahr hí men gára gayá; par unhon ne use Isráel ke bádsháhon ke goristán men na rakhá: aur us ká betá Hizqiyáh us ke badle bádsháh húa.

XXIX BA'B.

HIZQIYA'H pachís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne untís baras Yarusalam men bádsháhat kí. Us kí má ká nám Abiyáh thá, jo Zakariyáh kí betí thí.

2 Us ne wuh kám, jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so kiya, us sab ke mutábíq jo us ke báp Dáúd ne kiya thá.

3 ¶ Us ne apní saltanat ke pahle baras ke pahle mahine men KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon ko kholá, aur un kí marammat kí.

4 Aur káhinon aur Láwíon ko bulá láya, aur unhen púrabi bázár men jam'a kiya,

5 Aur unhen kahá, Ai Láwío, meri suno: tum ab apne ko pák karo, aur KHUDÁWAND apne bápádádon ke Khu-

dá ke ghar ko pák karo, aur maqdis men se sári najásat ko nikál le jáo.

6 Kyúñki hamáre bápádádon ne gunáh kiye, aur jo KHUDÁWAND hamáre Khudá kí nazar men burá hai, so unhon ne wuhí kiya, aur use chhor diya, aur apne apne munh KHUDÁWAND ke maskan se pher diye, aur apní apní píth us kí taraf kí hai;

7 Aur usáre ke kiwáron ko band kiya hai, aur Isráel ke Khudá ke maqdis men chirágon ko bujhaya hai, aur khushbútián nahín jaláin, aur sokhtáni qurbánián nahín guzránin.

8 Is sabab se KHUDÁWAND ká qahr Yahúdáh aur Yarusalam par názil húa, aur us ne unhen chhor diya, kí ghabráhat aur hairáni men giriftár hower, aur kí un par síti bajái jáwe, chunán-chi tum ne apní ánkhon se dekhá hai.

9 Dekho, is sabab hamáre bápádáde talwár se máre páre, aur hamáre beté betián aur jortán asíri men hai.

10 Ab mere dil men hai, kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke sáth 'ahd bándhún, tá kí us ká qahr i shadíd ham par se phir jáe.

11 Ai mere farzando, tum ab gáfil mat ho; kyúñki KHUDÁWAND ne tumhen chun liya hai, kí us ke áge khare raho, aur us kí bandagí karo, aur us kí khidmatguzári karo, aur khushbútián jaláo.

12 ¶ Tab ye Láwí uthe, ya'ne baní Qihát men se Mahat bin 'Amási, aur Yúel bin 'Azariyáh, aur baní Mirári men se Qís bin 'Abdí, aur 'Azariyáh bin Yahalalliel, aur baní Jairsún men se Yúakh bin Zimmah, aur 'Adau bin Yúakh,

13 Aur baní Ilisáfan men se Simrí, aur Ya'iel, aur baní A'saf men se Zakariyáh, aur Mattaniyáh,

14 Aur baní Haimán men se Yahiel, aur Sima'í, aur baní Yadutún men se Sam'aiyáh, aur 'Uzziel uthe;

15 Aur apne bháion ko jam'a karke, aur apne ko pák karke, bádsháh ke

hukm ke muwáfiq, jo KHUDÁWAND ke kálám ke mutábíq thá, KHUDÁWAND ke ghar ke pák karne ko áe.

16 Aur káhin KHUDÁWAND ke andarúni ghar men, us ke pák karne ko, dákhil húe, aur we sári najásat ko, jo KHUDÁWAND kí haikal men maujúd thí, KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men báhar láe; aur Láwíon ne use utháya, kí báhar íe jáke Qidrún ke nále men dál dewen.

17 Aur pahle mahine kí pahlí tárikh men unhon ne taqdis ká kám shurú' kiyá, aur we us mahine ke áthwen din KHUDÁWAND ke usáre tak áe, aur áth din tak KHUDÁWAND ke ghar ko pák karte rahe, aur pahle mahine kí solahwín tárikh men we tamám kar chuke.

18 Tab unhon ne Hizqiyáh bádsháh ke pás jáke kahá, kí Ham ne KHUDÁWAND ke tamám ghar ko, aur sokhtaní qurbání ke mazbah ko, aur sab zurúf ko, aur nazr kí rotíon kí mez ko, aur sab bartanon ko pák kiyá;

19 Aur ham ne un sáre básanon ko, jinhen A'khaz bádsháh ne apní saltanat ke waqt, jab bedini kartá thá, radd kar diyá thá, phir árásta aur muqaddas kiyá; aur dekh, we KHUDÁWAND ke mazbah ke áge hain.

20 ¶ Tab Hizqiyáh bádsháh sawere uthá, aur shahr ke raíson ko faráham karke KHUDÁWAND ke ghar ko charh gayá.

21 Aur we sát bail, aur sát mendhe, aur sát barre, aur sát bakre láe, kí mamlukat ke liye, aur maqdis ke liye, aur Yahúddáh ke liye, khatá kí qurbání hon. Aur us ne káhinon Hárún ke beton ko hukm kiyá, kí unhen KHUDÁWAND ke mazbah par guzránen.

22 Tab unhon ne bailon ko zabh kiyá, aur káhinon ne lahú leke mazbah par chhirká; phir mendhon ko zabh kiyá, aur lahú ko mazbah par chhirká; phir barron ko zabh kiyá, aur lahú ko mazbah par chhirká.

23 Aur we khatá kí qurbání ke bakron ko bádsháh aur jamá'at ke áge láe; aur unhon ne apne háth un par rakhe.

24 Phir káhinon ne unhen zabh kiyá, aur un ká lahú khatá ke liye mazbah par chhirká, kí sáre Isráel ká kafára ho; kyúñki bádsháh ne farmáyá thá, kí sokhtaní qurbání aur khatá kí qurbání sáre Isráel ke liye guzráni jáwen.

25 Aur us ne Dáúd ke nukm ke, aur bádsháh ke gaibbin Ját ke, aur Nátan nabí ke, hukm ke mutábíq, KHUDÁWAND ke ghar men jhánjh, aur barbat, aur kinnárat Láwíon ko deke, unhen muqarrar kiyá; kí KHUDÁWAND ne apne nabíon kí ma'rifat yún hukm kiyá thá.

26 Aur Láwí Dáúd ke bájon ko, aur káhin narsingon ko, leke khape húe.

27 Aur Hizqiyáh ne farmáyá, kí Sokhtaní qurbání mazbah par guzráni jáe: aur jis waqt sokhtaní qurbání ká guzránná shurú' húa, usí waqt KHUDÁWAND ká gít narsingon aur sháh í Isráel Dáúd ke bájon ke sáth shurú' húa.

28 Aur sári jamá'at ne sijda kiyá, aur gít ká gáná aur narsingon ká bajáná sab hotá rahá, jab tak kí sokhtaní qurbání jal na chukí.

29 Aur jab sokhtaní qurbání jai chukí, tab bádsháh ne aur sab ne, jo us ke sáth házir the, jhukke sijda kiyá.

30 Phir Hizqiyáh ne aur amíron ne Láwíon ko hukm kiyá, kí Dáúd ke aur A'saf gaibbin ke gíton ko isti'amál karke KHUDÁWAND kí hamd men gáwen. Aur we khushí se hamd gáe, aur sir jhukáke unhon ne sijda kiyá.

31 Tab Hizqiyáh ne mukhátib hoke kahá, kí Jis hál kí tum ne áp ko KHUDÁWAND ke liye pák kiyá, pas nazdík jáo, aur KHUDÁWAND ke ghar men zabíhon aur shukrguzárá kí qurbáníon ko guzráno. Tab jamá'at ne zabíhon

aur shukr kí qurbáníon ko charháya; aur sab ashráí-jil logon ne soḡhtaní qurbáníon ko bhí guzráná.

32 Aur soḡhtaní qurbáníon kí ginití, jo jamá'at láí, so sattar bail, aur sau mendhe, aur do sau barre thí: ye sab ke sab KHUDÁWAND kí soḡhtaní qurbání ke liye the.

33 Aur chha sau bail aur tin hazár bher muqaddas kí.

34 Magar káhin aise thore the, kí we sab soḡhtaní qurbání ke jánwaron kí khal útar na saken: tab un ke bhái Lávíon ne un kí madad kí, jab tak kí kám tamám na húa, aur jab tak kí báqí káhinon ne apne ko pák na kiyá; kyúñki Láví apne ta,ín pák karne men káhinon kí nisbat se dil ke bahut sídhe the.

35 Lekin soḡhtaní qurbánían bhí, aur salámati kí qurbáníon kí charbían, aur soḡhtaní qurbáníon ke tapáwan, wufúr se the. So KHUDÁWAND ke ghar kí khdmat achchehe qaríne se húi.

36 Aur Hizqiyáh aur sab log bág bág húa, kí KHUDÁ ne logon ko taiyár kar diyá; kí wuh májará nágáh wuqú' men áyá.

XXX BA'B.

AUR Hizqiyáh ne sáre Isráel aur Ifráim Yahúdáh ko kahlá bhejá, aur Ifráim aur Munassí ke pás bhí náme likh bheje, kí we KHUDÁWAND ke ghar par Yarásalam men áwen, tá kí KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ke liye 'id i fasah karen.

2 Kyúñki bádsháh ne, aur amíron ne, aur Yarásalam men kí sári jamá'at ne, maslahat karke thahráyá thá, kí dúsre mahíne men 'id i fasah karen.

3 Kyúñki we us waqt fasah nahín kar saken, is liye kí káhinon ne ba qadr i ihtiyáj apne ko pák nahín kiyá thá, aur log bhí Yarásalam men jam'a nahín húa the.

4 Aur wuh bát bádsháh aur sári jamá'at kí nazar men achchhí thí.

5 So unhon ne is bát par ittifáq

kíyá, kí Biarsab'a se leke Dán tak tamám Isráel ke darmiyán manadí kí jáwe, kí log Yarásalam men áke KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ kí 'id i fasah karen; kyúñki unhon ne bahut din se nawishton ke mutábiq fasah na kiyá thá.

6 Tab qásid bádsháh aur us ke amíron ke háth se khatt páke bádsháh ke hukm ke muwáfíq tamám Isráel aur Yahúdáh men rawána húa, aur bole, Ai baní Isráel, Abirahám, aur Iz'háq, aur Isráel ke KHUDÁWAND KHUDÁ kí taraf phir rujú' hoo, to wuh tumháre báqí logon kí taraf, jo Asúr ke bádsháhon ke háth se bach rahé hain, phiregá.

7 Aur tum apne bápádáon ke mánind, aur apne bháíon ke mánind, mat ho; kí unhon ne KHUDÁWAND apne bápádáon ke KHUDÁ kí ná-farmání kí hai; is liye us ne unhen hairání men dálá hai, jaise tum áp dekhte ho.

8 Pas, tum apne bápádáon ke mánind sakht-gardan mat hoo, balki KHUDÁWAND se iqrár karo, aur us ke maqdis ko áo, jise us ne hamesha ke liye muqaddas kiyá hai, aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí bandagí karo, tá kí us ká qahr i shadíd tum par se phir jáwe.

9 Kyúñki agar tum KHUDÁWAND kí taraf phiroge, to tumháre bhái aur tumháre bete apne asír karnewálon kí nazar men rahm páwenge, yabán tak kí is mulk men phir áwenge; kyúñki KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ gafúr aur rahím hai: aur agar tum us kí taraf phiroge, to wuh tum se apná munh na moregá.

10 So qásid Ifráim aur Munassí ke mulk men Zabulún tak shahr ba shahr guzarte phire; lekin we un par hanse, aur unhen thatthe men uráyá.

11 Tad bhí Á'shar men se, aur Munassí men se, aur Zabulún men se kai logon ne sarofaní kí, aur Yarásalam ko áe.

12 Aur Yahúdáh par bhí KHUDÁWAND ká háth thá, ki un kí yakdíli karáwe, tá ki we KHUDÁWAND ke kálam ke mutábiq bádsáh aur amíron ke hukm par 'amal karen.

13 ¶ So bahut log Yarásalam men jam'a húe, kí dústre mahíne men fatíri roṭi kí 'id karen; we ek bahut barí jamá'at the.

14 Aur we uthe, aur un mazbahon ko, jo Yarásalam men the, aur bahúr kí sári qurbánghon ko, unhon ne dúr kiyá, aur unhen Qidrún ke nále men phenk diyá.

15 Phir unhon ne dústre mahíne kí chaudahwín taríkh men fasah ko zabh kiyá; aur káhinon aur Láwion ne sharminda hoke apne ko pák kiyá, aur KHUDÁWAND ke ghar men sokhtaní qurbánion ko guzráná.

16 Aur we apne dastúr par mard i Khudá Músá kí shar'at ke mutábiq apní jagah men khare húe; aur káhinon ne Láwion ke háth se lahú leke chhirká.

17 Kyúñki jamá'at men bahut the, jinhon ne apne ko pák nahín kiyá thá; is wáste Láwion ke zimme men kiyá gayá, ki we un sabhon ke liye, jinhon ne apne ko pák na kiyá thá, fasah ke barron ko zabh karen, tá ki we KHUDÁWAND ke liye muqaddas howen.

18 Kyúñki bahut se logon ne Ifáim men se, aur Munassi men se, aur Ishakár men se, aur Zabulón men se, apne ko pák nahín kiyá thá, aur us ke barkhiláf jo likhá húa hai fasah kháyá. Lekin Hizqiyán ne un ke liye du'a mángi aur kahá, Ai KHUDÁWAND i karím, tú har ek ko,

19 Jis ne Khudá ko, jo us ke báp-jádón ká KHUDÁWAND Khudá hai, dhúndhne ko dil lagáyá hai, mu'áf kar, agarchi bait i quds kí tahárat se pák na húa ho.

20 Aur KHUDÁWAND ne Hizqiyáh kí suní, aur logon ko mu'áf kiyá.

21 So bani Isráel, jo Yarásalam

men házir the, barí khushi se sát dín tak 'id i fatir karte rahe; aur Láwí aur káhin KHUDÁWAND kí hamd men har roz buland áwáz ke báje bajá bajáke KHUDÁWAND ká shukr karte the.

22 Aur Hizqiyáh ne sab Láwion ko, aur un sabhon ko, jo kí KHUDÁWAND ke 'irfán kí achchhi bát sikhláthe, tasallí-bakhsh báten káhin: unhon ne sát dín tak 'id kí qurbánián kháin, aur salámatí ke zabáih zabh kiye, aur KHUDÁWAND apne báp-jádón ke Khudá ká iqrár kiyá.

23 Phir sári jamá'at ne mashwara kiyá, kí aur sát dín 'id karen; aur we khushi se aur sát dín mánte the.

24 Kyúñki sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne jamá'at ke liye hazár bail aur sát hazár bher 'ináyat kí, aur amíron ne bhí jamá'at ke liye hazár bail aur das hazár bheren 'ináyat kí; aur bahut se káhinon ne apne ko pák kiyá.

25 Aur Yahúdáh kí sári jamá'at, aur káhin, aur Láwí, aur wuh sári jamá'at, jo Isráel men se áí thí, aur we pardesí, jo Isráel ke mulk se áe the, aur Yahúdáh men rahte the, khushi karte the.

26 So Yarásalam men barí khushi húi; kyúñki sháh i Isráel Sulaimán bin Dáúd ke dinon se Yarásalam men nísí na húi thí.

27 ¶ Ba'd us ke káhin aur Láwí uthe, aur logon ko barakat dí, aur un kí áwáz suní gayí, aur un kí du'a us ke muqaddas makán ásmán tak pahunchí.

XXXI BA'T.

JAB yih sab ho chuká, tab sáre Isráéli, jo házir the, rawána hoke Yahúdáh ke shahron men gaye, aur sári múraton ko tor dálá, aur Yasíraton ko kát dálá, aur únche makanon aur mazbahon ko, jo Yahúdáh, aur Binyamín, aur Ifráim, aur Munassi men bhí the, dhá diyá, yaháp tak kí

sab ke sab nest o nábdú húe. Tab sáre baní Isráel apne apne shahr, aur har ek ádmí apní apní milkíyat par phir gaye.

2 ¶ Aur Hizqiyáh ne káhinon aur Lávion kí báridáron ko un kí naubatón ke muwáfiq, har ek ko us kí khidmat ke liye, ya'ne káhinon aur Lávion ko sokhtaní qurbánion aur salámatí kí qurbánion ke guzráne ke liye, aur bandagí, aur shukrguzarí, aur sitáish karne ke liye, KHUDÁWAND ke darbár ke darwázon men muqarrar kiyá.

3 Aur us ne apne mál men se bádhsháhí hissa sokhtaní qurbánion ke liye, ya'ne subh aur shám kí sokhtaní qurbánion ke liye, aur sabton kí, aur naye chándon kí, aur 'idon kí sokhtaní qurbánion ke liye, thahráya, jaisá kí KHUDÁWAND kí shari'at men likhá hai.

4 Aur us ne logon ko, jo Yartúsalam men rahte the, hukm kiyá, kí Káhinon aur Lávion ká haqq adá karen, tá kí we dil-jam'ái se KHUDÁWAND kí shari'at ká kám karen.

5 ¶ Aur jab is farmán ne shuhrat páí, tab baní Isráel anáj, aur mai, aur tel, aur shahd, aur khet ke sáre hásil ke pahle phal wufúr se láe; aur har ek chiz ká daswán hissa kasrat se láe.

6 Aur baní Isráel aur Yahúdáh, jo Yahúdáh ke shahron men rahte the, we bhí gáe bail aur bher bakrion ká daswán hissa, aur un muqaddas chizon ká daswán hissa, jo KHUDÁWAND un ke Khudá ke liye muqaddas kí gayí thin, láe, aur in ke dher dher lagá diye.

7 Unhon ne tisre mahíne men dher dher lagáná shurú' kiyá, aur sátwen mahíne men tamám kiyá.

8 Aur Hizqiyáh aur amíron ne áke dheron ko dekhá, aur KHUDÁWAND ko aur us kí guroh Isráel ko mubárakbád kahá.

9 Aur Hizqiyáh ne káhinon aur

Lávion se un dheron ká ahwál púchhá.

10 Tab sardár káhin 'Azariyáh ne, jo Sadúq ke khándán ká thá, jawáb men kahá, kí Jab se logon ne KHUDÁWAND ke ghar men hadya láná shurú' kiyá, tab se ham kháne ko bahut rakhte hain, aur ásúda hote hain, aur bahut bach rahtá hai; kyúñki KHUDÁWAND ne apne logon ko barakat bakhshí hai, aur jo bachá, so yihí bará ambár hai.

11 ¶ Aur Hizqiyáh ne hukm kiyá, kí KHUDÁWAND ke ghar men ambár-kháne banáwen; aur unhon ne unhen banáya;

12 Aur we hadye, aur dabyakián, aur niyáz kí húi chizen, diyánat se un men láe: aur un par Kan'aniyáh Láwí mukhtár thá, aur us ká bhái Sima'í náib tha.

13 Aur Yahiel, 'Azaziyáh, aur Nahát, aur 'Asabel, aur Yárimút, aur Yúzabad, aur Iliel, aur Ismákiyáh, aur Mahát, aur Bináyáh, Hizqiyáh bádhsháh ke aur Khudá ke ghar ke sardár 'Azariyáh ke hukm se, Kan'aniyáh aur us ke bhái Sima'í ke peshkár the.

14 Aur Qura bin Yinnah ek Láwí, jo púrab kí taraf ká darbán thá, un chizon ká, jinhen we apní khushi khátir se Khudá kí niyáz karte the, dároga thá, tá kí KHUDÁWAND kí niyázen aur páktarin chizen bánt dewe.

15 Aur us ke tábí' men 'Adan, aur Minyamin, aur Yashú', aur Sam'aiyáh, aur Amariyáh, aur Sakaniyáh, káhinon ke shahron men muqarrar the, aur un kí amánat men thá, kí apne bháion ko, kyá bare kyá chhote ko, un kí báridáron ke muwáfiq, hissa bánt dewen:

16 Un mardon ke siwá, jin ke nám nasabnámé men likhe gaye the, aur un kí 'umr tín baras yá us se úpar thí, un sab ko, jo apní báridáron ke mutábíq apní khidmat men kám karne ke liye roz ba roz KHUDÁWAND ke ghar áte the;

17 Ya'ne un káhinon ko, jin ke nám un ke ábái khándanon ke muwáfiq likhe gaye, aur un likhe hús Lávion ko, jo bis baras ke aur úpar the, aur apní báridárfon men khidmat karte the;

18 Aur un ke sab likhe hús bálbachchon, aur jordon, aur beṭon, aur oetfon ko, garaz us sári jamá'at ko, bánt dewen; ki we amánat se apne ko páktarin chizon kí taqsim ke liye pák karte the:

19 Aur Hárún ke beṭon un káhinon ke liye bhí, jo apne shahron kí gird-nawáh ke kheton men the, shahr ba shahr kái ek mard, jin ke nám likhe gaye the, muqarrar hús, ki káhinon ke sab mardon ko, aur sab Lávion ko, jin ke nám nasabnâme men likhe hús the, hissa dewen.

20 ¶ Aur Hizqiyáh ne tamám Yahúdáh men aisé hí kiya, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí nazar men jo bhalá aur rást aur sach hai, so kiya.

21 Aur jo jo kám us ne shurú' kiya, tá ki Khudá ke ghar kí aur sharí'at kí khidmatguzári kare, aur apne Khudá ká tálib hoke jo jo hukm us ne kiya, so apne sáre dil se kiya aur kámyáb húa.

XXXII BA'B.

UN báton aur us 'amal i diyánat-dári ke ba'd, Sháh i Asúr Sanherib chaḡh áya, aur mulk i Yahúdáh men dákhil húa, aur wahán ke hasín shahron ke muqábil paráo kiya, aur cháhá ki unhen apne qabze men láwe.

2 Aur jab Hizqiyáh ne dekhá, ki Sanherib áya hai, aur Yarusalam se larne ko rukh kiya hai;

3 To us ne apne amiron aur baháduron ke sáth mashwarat karke yih ṭahráya, ki pání ke un soton ko, jo shahr se báhar the, band kare; aur unhon ne us kí madad kí.

4 Aur bahut log jam'a hús, aur sab chashmon aur us nahr ko, jo us sarzamín ke bích men bahtí hai, band

kiya, aur kahá, ki Asúr ke bádsahh áke káhe ko bahut pání páwen?

5 Aur us ne himmat bándhí, aur sári diwár ko, jo tútí thí, banáyá, aur burjon tak únchá kiya, aur báhar se ek dúsrí diwár ko utháyá, aur Dáúd ke shahr men Millo ko mazbút kiya, aur bahut sí talwáren aur qhálén banwáin.

6 Aur us ne logon ke úpar jang ke sardár ṭahráe, aur shahr ke phátak ke chauk men unhen apne pás jam'a kiya, aur unhen dilásá diya, aur kahá,

7 Mazbút ho, aur diláwari karo, aur Asúr ke bádsahh se aur us ke sáth ke sáre amboh se mat daro, aur na ghabráo; kyúнки we jo hamáre sáth hai, un kí nisbat se jo us ke hamráh hai, bahut hai.

8 Us ke sáth bashar ká háth hai; lekin hamáre sáth KHUDÁWAND hamára Khudá hai, kí hamári madad kare, aur hamári taraf se lare. Aur logon ne sháh i Yahúdáh Hizqiyáh kí báton par takya kiya.

9 ¶ Ba'd us ke sháh i Asúr Sanherib ne, jo apne sáre lashkar ke sáth Lakis ke muqábil pará thá, apne naukaron ko Yarusalam men sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke pás, aur tamám Yahúdáh ke pás, jo Yarusalam men the, bhejá, aur payám kiya, kí

10 Sháh i Asúr Sanherib yún farmátá hai, kí Tum log kis par takya karte ho, kí Yarusalam men, us ke muhásare ke waqt, rahte ho?

11 Kyá Hizqiyáh tumhen purchak deke nahín cháhtá hai, kí tum aisé karo, kí píchhe kál se aur piyás se mar jáo? kí wuh kahtá hai kí KHUDÁWAND hamára Khudá hamen sháh i Asúr ke háth se chhuráwegá?

12 Kyá yih wuh Hizqiyáh nahín, jis ne us ke úncke makán aur us ke mazbah dúr kar dále, aur Yahúdáh aur Yarusalam ko hukm kiya, kí Tum ek hí mazbah ke áge parastish karo, aur usí par khushbúti jaláo?

13 Kyá tum nahín jánte ho, jo main ne aur mere bápádōn ne mulkon ke sáre logon se kiya hai? kyá un sarzaminon ki qaumon ke ma'būd apne apne mulk ko kisi tarah mere háth se bachá saken?

14 Un logon ke sáre ma'būdōn men, jinhen mere bápádōn ne halák kiya, wuh kaun sa hai, jo apne logon ko mere háth se bachá saká, ki tumhárá Khudá tumhen mere háth se bachá sake?

15 Pas Hizqiyáh tumhen na bharmáwe, aur tum ko is taur par targíb dene na páwe, aur us kí bát ko sach mat jáno: kyūnki kisi ummat ká yá mamlukat ká ma'būd apne logon ko mere háth se aur mere bápádōn ke háth se chhurá na saká: to phir kyá imkán hai ki tumhárá ma'būd tumhen mere háth se chhuráwe?

16 Aur us ke naukaron ne KHUDÁWAND Khudá kí mukhálafat men aur us ke bande Hizqiyáh kí mukhálafat men babutsí aur báten kahín.

17 Aur us ne khatton men bhí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá kí íhá-nat likhí, aur us ke haqq men kufir baká, ki wuh bolá, Jaisá aur mulk-wálon ke ma'būdōn ne apne logon ko mere háth se na chhuráya hai, waisá hí Hizqiyáh ká ma'būd bhí apne logon ko mere háth se na chhuráwegá.

18 Aur unhon ne barí áwáz se pukáre Yahúdíon kí zubán men Yará-salam ke logon ko, jo diwár par the, ye báten kahín, ki unhen daráwen aur hairán kareg, tá ki shahr ko le lewen.

19 Aur unhon ne Yarásalam ke Khudá ke haqq men aisi báten kí, jaisi zamin kí qaumon ke ma'būdōn ke haqq men, jo insán kí dastkárí se bane the, kahi thin.

20 Is sabab Hizqiyáh bádsháh aur Amús ká betá Yas'aiyáh nabí du'á mángke ásmán kí taraf chilláe.

21 ¶ Tab KHUDÁWAND ne ek firishte ko bhejá, aur us ne sháh i Asúr ke

lashkar men sáre baháduron, aur pesh-wáon, aur sardáron ko faná kiya. Tab wuh pashemán hoke apne hí mulk ko phir gayá. Aur jab apne ma'būd ke ghar men dákhl húa, to unhon ne, jo us kí sulb se níkal áe the, use wahán talwár se már dála.

22 Isi tarah KHUDÁWAND ne Hiz-qiyáh ko aur Yarásalam ke bášhindaon ko Asúr ke bádsháh Sanherib ke háth se aur sabhon ke háth se chhuráya, aur un ke gird o pesh hoke un kí hidáyat kí.

23 Aur bahut log Yarásalam men KHUDÁWAND ke liye hadye, aur sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke liye qimati chízen, láe; aur ba'd us ke wuh sab qaumon kí nazar men buzurg húa.

24 ¶ Un dinon men Hizqiyáh ko maut kí bímári hui, aur us ne KHUDÁWAND se du'á mángi; tab us ne us se báten kí, aur use ek nishán diya.

25 Lekin Hizqiyáh ne us íhsán ke mutábiq shukr na kiya; balki us ke dil men ghamand samáya: aur is liye us par aur Yahúdáh aur Yarásalam par gazab húa.

26 Tab Hizqiyáh dil ke us gurúr kí bábat kháksár húa, wuh aur Yarásalam ke bášhinde bhí, so Hizqiyáh ke dinon men KHUDÁWAND ká gazab un par názil na húa.

27 ¶ Aur Hizqiyáh kí daulat aur 'izzat barí thi; aur us ne chándi, aur sone, aur jawáhir, aur khushbúion, aur dhálon, aur har tarah kí qimati chízon ke liye, kházáne banwáe;

28 Aur ma'khzan anáj aur mai aur tel ke liye, aur istabal har jins kí mawáshí ke liye, aur bhersále bher bakríon ke liye.

29 Aur us ne apne liye gáw basáe, aur bher bakrí, gáe bail ke galle bahut barháe, kí Khudá ne use bahut sá mál bakhsá thá.

30 Aur Hizqiyáh ne Jaihún kí 'áli nahr band karke use Dáúd ke shahr kí pachchhim taraf níche utára. Aur

Hizqiyáh apne sáre kám men kámýáb rá, aur us ne sá'aton ko maná, aur já-

31 ¶ Tis par bhí Wálí i Bábul ke elchion kí bábat, jo us pás bheje hús áe, ki us mu'áize ká hál, jo mulk men hús thá, daryáft karen, Khudá ne use ázmáne ke liye chhorá, tá ki us ke dil ká sab bhed ma'lúm kare.

32 ¶ Ab Hizqiyáh ká báqí ahwál, aur us kí nekián, dekho, ki we Amús ke beté Yas'aiyáh nabí kí royá men, aur Yahúdáh ke aur Isráel ke bádshá-hon ke daftar men, likhe hús hain.

33 Aur Hizqiyáh apne bápádáon men shámil hoke so gayá, aur unhon ne use baní Dáúd kí qabron ke darmián, ek qabr men jo sab se únchi thí, gárá; aur tamám Yahúdáh aur Yarusalam ke sab báshindon ne us ke marné ke waqt us kí ta'zím kí. Aur us ká betá Munassí us ká jánishín hús.

XXXIII BA'B.

MUNASSÍ' bárah baras kí 'umr men bádsháh hús, aur us ne Yarusalam men pachpan baras bádsháhat kí.

2 Magar wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men burá hai, só us ne kiyá, un qaumon ke nafratí kám ke mutábíq, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke áge se dáfa kiyá thá.

3 ¶ Aur us ne un únche makánon ko, jinhen us ke báp Hizqiyáh ne dháyá thá, phir biná kiyá, aur Ba'alím ke liye kitne mazbah banáe, aur Yasíraten lagáin, aur sáre ásmání lashkar kí parastish aur bandagí kí.

4 Aur us ne KHUDÁWAND ke us ghar men bhí, jis kí bábat KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kí Merá nám Yarusalam men abad tak rahegá, mazbah banáe.

5 Aur us ne sáre ásmání lashkar ke nám ke mazbah, KHUDÁWAND ke ghar ke do sahnon men, biná kiye.

6 Aur us ne baní Hinnúm kí wádí men apne farzandon ko ág men guzá-

rá, aur us ne sá'aton ko maná, aur já-dugari aur toná kiyá, aur yár deo aur afsúngaron se mu'ámala kiyá; us ne KHUDÁWAND ke áge use gussa diláne ke wáste bahut badkáríán kí.

7 Aur us ne ek khodá hús but, ek súrát jo us ne banwáí, Khudá ko us ghar men nasb kí, jis kí bábat Khudá ne Dáúd ko aur us ke beté Sulaimán ko kahá thá, kí Is ghar men, aur Yarusalam men, jise main ne baní Isráel ke sáre firqon men se chun liyá hai, main apná nám abad tak rakhúngá;

8 Aur main baní Isráel ke pánwon ko is sarzamín se, jo main ne un ke bápádáon ko 'ináyat kí hai, hargiz na talwátúngá, basharte kí we khabardári se un sab báton par jo main ne unhen farmáin, aur us sári shari'at aur un hukmon par aur qánúnon par, jo Músá ne diye, 'amal karen.

9 Lekin Munassí ne Yahúdáh ko aur Yarusalam ke báshindon ko yahán tak bhatkáyá, kí unhon ne un gurohon kí nisbat se jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sámhne nábud kiyá, ziyáda badkárí kí.

10 Aur KHUDÁWAND ne Munassí se aur apne logon se báten kí; par we us ke shanawá na hús.

11 ¶ Is sabab se KHUDÁWAND un par sháh i Asúr ke sipahsáláron ko láyá; we Munassí ko kantiye se pakarke aur berion se jakarke Bábul ko le gaye.

12 Jab us ne barí taklíf páí, tab wuh KHUDÁWAND apne Khudá ke chihre ko manáne lagá, aur apne bápádáon ke Khudá ke áge niháyat kháksár hús;

13 Aur us ne us se du'á mángí, aur us kí du'á qabúl hús, aur us kí zári suní gayí, aur wuh use Yarusalam men us kí mamlukat ke darmián phir láyá. Tab Munassí ne jáná kí KHUDÁWAND wuhí Khudá hai.

14 Ba'd us ke us ne Dáúd ke shahr ke báhar, Jaihún kí pachchhim taraf,

wadí men Machhli-phátak ke jilau-
kháne tak, ek diwár uṭhái, aur 'Ufal
ko gherá, aur use bahut únchá kiya,
aur Yahúdáh ke sáre hasín shahron
men lashkar ke sardár biṭhláe.

15 Aur us ne ajnabí ma'búdon ko,
aur us but ko jo KHUDÁWAND ke ghar
men thá, aur sab mazbahon ko, jo
us ne KHUDÁWAND ke ghar ke pahár
par aur Yarusalam men banwáe the,
daf'a kiya, aur shahr ke báhar phenk
diya.

16 Aur us ne KHUDÁWAND ke maz-
bah kí marammat kí, aur us par salá-
matí ke aur shukr ke zabíhon ko
charháya, aur Yahúdáh ko farmáya,
ki KHUDÁWAND Isráel ke Kḥudá kí
bandagi karen.

17 Tis par bhí log hanoz únche
makánon men qurbání guzránte rahe,
magar faqat KHUDÁWAND apne Kḥudá
ke liye.

18 ¶ Ab Munassí ke báqí sáre kám,
aur us kí zárí jo us ne apne Kḥudá ke
áge kí, aur un gaibbínon ká kalám jo
unhon ne KHUDÁWAND Isráel ke
Kḥudá ke nám se use pahuncháya, we
sab báten Isráel ke bádsháhon kí
tawáríkh men likhí hain ;

19 Ús kí du'á bhí aur us ká qabúl
honá, aur us kí sárí khatáen, aur us
kí be-imání, aur we maqám, jin par us
ne únche makán banwáe, aur Yasíraton
aur múraton rakhín, us se pahle ki wuh
táib o kháksár húa : we sab Húsí kí
tawáríkh men likhe hain.

20 Aur Munassí apne bápádáon
men shámil hoke soyá, aur unhon ne
use usí ke ghar men gárá : aur us ká
betá Amún us ke badle bádsháh húa.

21 ¶ Amún báis baras kí 'umr men
bádsháh húa, aur us ne do baras Yarú-
salam men bádsháhát kí.

22 Aur jo KHUDÁWAND kí nazar
men burá hai, so us ne kiya, jaisá ki
us ke báp Munassí ne kiya thá : aur
Amún ne un sab khodí húi múraton
ke áge, jo us ke báp Munassí ne banwái

thin, qurbánín guzránín, aur un kí
bandagi kí :

23 Aur us ne KHUDÁWAND ke áge
'ájizi na kí, jis tarah us ke báp Mu-
nassí ne 'ájizi kí thí ; balki Amún
ne gunáh par gunáh kiya.

24 A'ḥhír ko, us ke kḥádimon ne
us par bandish bándhí, aur us ke ghar
men use qatl kiya.

25 ¶ Lekin mamlukat kí ra'aiyat
ne un sab ko qatl kiya, jinhon ne
Amún bádsháh ke barḥhiláf bandish
bándhí thí ; aur ahl i mulk ne us ke
bete Yúsíyáh ko us kí jagah men bád-
sháh kiye.

XXXIV BA'B.

YU'SIYA'H áth baras kí 'umr men
bádsháh húa, aur us ne iktis
baraz Yarusalam men saltanat kí.

2 Us ne we kám kiye, jo KHUDÁ-
WAND ke áge bhale the, aur apne báp
Dáúid kí ráhon par chalá ; zarra bhí
dahne báen na murá.

3 ¶ Aur us kí saltanat ke áthwen
baras men, jab hanoz larká thá, wuh
apne báp Dáúid ke Kḥudá ko dhúndh-
ne lagá ; aur bárahwen baras men
Yahúdáh aur Yarusalam ko únche
makánon, aur Yasíraton, aur khode
húe buton, aur dháli húi múraton se
pák karne lagá.

4 Aur logon ne us ke sámhne Ba-
'alim ke mazbahon ko dhá diya, aur
múraton ko, jo un ke úpar únche par
thin, kát dálá, aur Yasíraton, aur
khodí húi súraton, aur dháli húi
múraton ko, tor dálá, aur unhen dhúl
kar dálá, aur us dhúl ko un kí qabron
par jinhon ne un ke liye qurbánín
guzránín thin, bithráya.

5 Aur us ne un káhinon kí haḍdíán
un ke mazbahon par jaláín, aur is
tarah se Yahúdáh aur Yarusalam ko
pák kiya.

6 Aur yínhí Munassí, aur Ifráím,
aur Sama'un ke shahron men, aur
Naftáli tak, un ke pháoron ko girdá gird
chaláya.

7 Aur jab ki mazbahon ko aur Yasíraton ko dhá diyá, aur múraton ko dhúl kar dála, aur Isráel ke tamám mulk men sab buton ko káṭ dála, tab Yarusálam men phir áyá.

8 ¶ Aur us ki saltanat ke athárah-wen baras men, jab ki mulk aur haikal ko pák kiyá thá, us ne Asaliyáh ke bete Sáfan ko, aur shahr ke sardár Ma'asiyáh ko, aur Yúakhaz ke bete Yúakh muhásh ko, KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar kí marammat karne ko bhejá.

9 We Khilqiyáh sardár káhin pás áe, aur wuh naqdí jo Khudá ke ghar men láí gayí thí, jise darbán Láwion ne baní Munassi se, aur baní Ifráim se, aur Isráel ke sáre báqí logon se, aur tamám Yahúdáh aur Binyamín se, aur Yarusálam ke báshindon se, leke jam'a kiyá thá, unhon ne supurd kí.

10 Aur unhon ne use kárinon ke háth men, jo KHUDÁWAND ke ghar par ta'inát the, somp diyá, aur unhon ne un kárinaron ko diyá, jo KHUDÁWAND ke ghar ká kám karte the, kí maskan kí marammat karen, aur use baná-wen;

11 Ya'ne barhaion aur mi'amáron ko, kí taráshe hús patthar, aur láthe qainchion ke liye, aur un gharon ke pátné ke liye, jinhen Yahúdáh ke bádsháhon ne giráyá thá, mol lewen.

12 Aur we mard diyánat se kám karte the. Aur un par Yahat aur 'Abadiyáh, Láwí, jo baní Mirári men se the, ta'inat the, aur Zakariyáh aur Masullám, baní Qihát men se, kám karáte the; aur we sab Láwí bájon ke bajáne men máhir the.

13 Aur we bárbardáron ke bhí, aur un sab ke, jo kisi qism ká kám yá khidmat karte the, dároga the; aur Láwion men se ba'ze sáfir aur muhtamim aur darbán the.

14 ¶ Aur jab we us naqdí ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men láí gayí thí, nikál láe, to Khilqiyáh káhin ne

KHUDÁWAND kí tauret kí kitáb, jo Músá ke háth se húí, páí.

15 Tab Khilqiyáh ne Sáfan sáfir se khitáb karke kahá, kí Main ne KHUDÁWAND ke ghar men tauret kí kitáb páí. Aur Khilqiyáh ne wuh kitáb Sáfan ko dí.

16 Aur Sáfan wuh kitáb bádsháh ke pás le gayá; phir us ne bádsháh ko yih jawáb diyá, aur kahá, kí Sab jo tú ne apne naukaron ke háth men kar diyá, so we karte hai;

17 Aur wuh naqdí, jo KHUDÁWAND ke ghar men maujúd thí, unhon ne jam'a kí, aur dárogon ke háth aur kárguzáron ke háth men supurd kí.

18 Phir Sáfan sáfir ne bádsháh ko yih khabar deke kahá, kí Khilqiyáh káhin ne mujhe yih kitáb dí. Aur Sáfan ne use bádsháh ke huzúr parhá.

19 Aur aisé húa, kí jon bádsháh ne us shari'at kí báten sunín, to apne kapre pháre.

20 Phir bádsháh ne Khilqiyáh ko, aur Akhiqám bin Sáfan ko, aur 'Abdún bin Mikáh ko, aur Sáfan sáfir ko, aur bádsháh ke naukar 'Asáyáh ko, farm-áyá aur kahá,

21 Tum jáo, aur mere liye aur un logon ke liye, jo Isráel men aur Yahúdáh men se báqí rahe, is kitáb kí báton ke haq men, jo milí hai, KHUDÁWAND se púchho; kyúнки KHUDÁWAND ká qahr, jo ham par názil hotá hai, bahut bará hai, is sabab se kí hamáre bápádáon ne KHUDÁWAND ke kalám ko hifz nahín kiyá, kí aisé sab kuchh karen, jaisá kí is kitáb men likhá hai.

22 Tab Khilqiyáh aur we, jin ko bádsháh ne hukm kiyá thá, Khuldah nabiya ke pás, jo toshakháne ke dároga Salúm bin Tiqvát bin Khasrah kí jorú thí, gaye: wuh Yarusálam ke bích Mishnah náme mahall men rahtí thí; so unhon ne us se yún paigám kahá.

23 ¶ Us ne unhen kahá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá

hai, ki Tum us shakhs se, jis ne tumhen mujh pás bhejá hai, kaho, ki

24 KHUDÁWAND yún farmatá hai, Dekho, main is makán par, aur us ke báshindon par, ek balá názil karúngá, balki we sári la'naten, jo us kitáb men, ki sháh i Yahúdáh ke áge parhá gayi, likhí haiñ :

25 Kyúñki unhon ne mujhe tark kiyá, aur gair-ma'búdon ke áge khush-búfán jaláin, tá ki apne háthon ke sáre kámon se mujhe gussa diláwen; so merá qahr is maqám par bharkegá, aur thandá na hogá.

26 Rahá sháh i Yahúdáh, jis ne tum ko bhejá, ki KHUDÁWAND se abwál daryáft karo; so tum use yún kaho, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmatá hai, ki Tú jo hai, so tú ne un mazmúnon ko suná;

27 Is sabab ki terá dil narmáyá, tú ne Khudá ke áge 'ájizí kí, jab ki tú ne us kí báten sunín jo us ne is makán aur us ke báshindon kí mukhálafat men kahín, aur mere áge farotani kí, aur apne kapre pháre, aur mere áge royá; so main ne bhí kán dharke teri suní, KHUDÁWAND farmatá hai.

28 Dekh, main tujhe tere bápádádon ke sáth shámil karúngá, aur tú apní gor men salámatí se dafan kiyá jáogá, aur sári áfat ko, jo main is maqám par aur usí ke báshindon par láúngá, teri ánkhen na dekhengi. So unhon ne phirke yih khabar bádsháh pás pahuncháí.

29 ¶ Tab bádsháh ne log bhejke Yahúdáh aur Yarusálam ke sáre bu-zurgon ko apne pás jam'a kiyá.

30 Aur bádsháh KHUDÁWAND ke ghar ko charh gayá, aur sáre baní Yahúdáh, aur Yarusálam ke sáre báshinde, aur kábin, aur Láwí, aur sab chhoṭe bare log sáth chale, aur us ne 'ahd kí sári báton us kitáb kí, jo KHUDÁWAND ke ghar men milí thí, unhen parh sunáin.

31 Aur bádsháh apne maqám par

khará húa, aur KHUDÁWAND ke áge 'ahd kiyá, aur kahá, ki Ham KHUDÁWAND kí pairaui karenge, aur us ke hukmon, aur us kí shahádaton, aur us ke qánúnon ko, apne sáre dil aur sári ján se bíz karenge, aur us 'ahd kí báton par, jo is kitáb men likhí haiñ, 'amal karenge.

32 Aur us ne sab ko, jo Yarusálam aur Binyamín men maujúd the, us 'ahd men sharík kiyá. Aur Yarusálam ke báshindon ne Khudá, apne bápádádon ke Khudá ke 'ahd ke mutábíq 'amal kiyá.

33 Aur Yúsiyáh ne baní Isráel kí sári sarzamínon men se sári makrúhát ko daf'a kiyá, aur sab logon ko, jo ki Isráel men rahte the, 'ibádat men házir kiyá, ki KHUDÁWAND apne Khudá kí bandagí karen. Aur we us ke jite jí KHUDÁWAND apne bápádádon ke Khudá kí pairaui se phir na gaye.

XXXV BĀB.

AUR Yúsiyáh ne Yarusálam men KHUDÁWAND ke liye 'id i fasah kí; aur wuh fasah pahle mahíne kí chaudahwín táríkh men zabh húa.

2 Aur us ne káhinon ko un kí kḥidmaton par muqarrar kiyá, aur unhen KHUDÁWAND ke ghar kí 'ibádat ke liye ragbat diláí.

3 Aur un Láwíon se, jo KHUDÁWAND ke muqaddas hoke tamám Isráel ko ta'lim dete the, kaha, ki Pák sandúq ko us ghar men, jo sháh i Isráel Sulaimán bin Dáúð ne banáyá thá, rakho; ab se kándhe par utháe na phiro: ab tum KHUDÁWAND apne Khudá kí aur us kí guroh Isráel kí kḥidmat karo;

4 Aur apne ábái kḥándánon ke muwáfíq, apní báridáraton ke mutábíq, jis tarah se sháh i Isráel Dáúð ne likhá thá aur us ke bete Sulaimán ne bhí likhá thá, apní kḥidmat men házir ho.

5 Aur tum maqdis men apní bíradarí ya'ne qaum ke farzandon ke ábái kḥándánon ke firqon ke muwáfíq, aur

Láwion ke gharánon kí báridári ke mutábiq, kharé ho;

6 Aur apne ko pák karke fasah ko zabh karo, aur apne bháion ko taiyár karo, kí we KHUDÁWAND ke kálám ke mutábiq, jo Músá se likhá gayá, kám karen.

7 Aur Yúsiyáh ne logon ke liye gallon men se barre aur halwán diye, kí un sab ke wáste jo házir the 'id i fasah ke zabihe hon, aur gintí men tís hazár hús, aur tén hazár gáe bail hús; yih sab bádsháhi mál men se thá.

8 Aur us ke amíron ne khushí se logon ko, aur káhinon ko, aur Láwion ko diyá: Khlilqiyáh, aur Zakariyáh, aur Yahiel ne, jo KHUDÁ ke ghar ke názim the, káhinon ko 'id i fasah ke zabihon k3 liye do hazár chha sau bher bakrí aur tén sau gáe bail diye.

9 Aur Kan'aniyáh, aur us ke bhái Sam'aiyáh, aur Nataniel, aur Hasabiyáh, aur Ya'iel, aur Yúzabad, jo Láwion ke sardár the, unhon ne Láwion ko fasah ke liye pachás hazár bher bakrí aur páñch sau gáe bail diye.

10 So 'ibádat ke sáman muhaiyá hús, aur káhin apne maqám men, aur Láwí apní báridáron men, bádsháh ke hukm ke muwáfíq, házir hús.

11 Unhon ne fasah ko zabh kiya, aur káhinon ne un ke háth se lahú leke chhirká, aur Láwion ne khál khínchi.

12 Aur Láwí sokhtaní qurbánián le chale, tá kí we baní Isráel ke ábái khándánon ke firqon ke mutábiq unhen dewen, kí KHUDÁWAND ke huzúr guzránen, jaisá Músá kí kitáb men likhá hai. Aur bailon se bhí aisá hi kiya.

13 Aur unhon ne dastúr ke muwáfíq fasah ko ág se bhúná; par aur pák hadyon ko degon, aur handon, aur karáhiyon men, pakáyá, aur jald logon ko bánt diyá.

14 Ba'd us ke unhon ne apne liye aur káhinon ke liye taiyár kiya; ky-

únki káhin baní Hárún sokhtaní qurbániyon aur charbíyon ke charháne men rát tak mashgúl rahe; so Láwion ne apne liye aur káhinon baní Hárún ke liye taiyár kiya.

15 Aur gánewále baní A'saf, Dáúd ke, aur A'saf, aur Haimán, aur bádsháh ke gaibbín Yadutún ke hukm ke muwáfíq, apne makánon par the, aur darbán har ek darwáze par házir the; kyúnki unhen apní khidmat par se tal jáná munásib na thá; is liye un ke bhái Láwion ne un ke liye taiyár kiya.

16 So usí din men KHUDÁWAND Rí 'ibádat kí sári taiyári ho gayí, tá kí Yúsiyáh bádsháh ke hukm ke muwáfíq 'id i fasah karen, aur KHUDÁWAND ke mazbah par sokhtaní qurbánián guzránen.

17 Aur baní Isráel ne, jo házir the, usí waqt 'id i fasah aur fatíri roti kí 'id sát din tak kí.

18 Aur Samúel nabí ke dinon se Isráel men aisi 'id i fasah na húi thí, balki Isráel ke sáre bádsháhon ne bhí aisi 'id i fasah na kí thí, jaisí kí Yúsiyáh, aur káhinon, aur Láwion, aur sáre baní Yahúdáh aur ahl i Isráel, jo wabán házir the, aur Yarúsalam ke báshindon ne kí.

19 Yúsiyáh kí saltanat ke athárah-wen baras men yih 'id i fasah húi.

20 ¶ In báton ke ba'd, jab Yúsiyáh haikal kí marammat kar chuká, sháh i Misr Niko charh áyá, kí Karkimis par, jo Furát ke kanáre par hai, lashkar-kashí kare; tab Yúsiyáh us ká muqá-bala karne ko niklá.

21 Tab us ne us pás elchí bheje aur payám kiya, kí Ai Yahúdáh ke bádsháh, tujh se merá kyá kám? main is waqt tujh par charh nahín átá hún, balki usí ke ghar par, jis se merí laráí hai; aur KHUDÁ ne mujh ko hukm kiya, kí jaldí karo: so tú KHUDÁ ke, jo mere sáth hai, barkhíláf mat par, aisá na ho kí wuh tujhe halák kare.

22 Lekin Yúsiyah ne us se munh na morá, balki us se larne ke liye apná bhes badlá, aur Niko ki báton ká, jo Kḥudá ke munh se niklín, shanawá na húa, balki Majiddo kí wadí men larné ko gayá.

23 Aur tirándazon ne Yúsiyah bádsháh ko hadaf kiya; aur bádsháh ne apne naukaron se kahá, ki Mujhe le jáo, kyúñki main zakhmí húa.

24 So us ke naukaron ne use us rath par se utará, aur us kí dúsrí rath par use charháya, aur Yarusalam ko le gaye: aur wuh mar gayá, aur apne bápádaron kí qabron men gárá gayá. Aur tamám Yahúdáh aur Yarusalam ne Yúsiyah ke liye mátam kiya.

25 ¶ Aur Yaramiyáh ne Yúsiyah par nauha kiya, aur sab gánewále aur gánewálíán apne marsiyon men áj ke din tak Yúsiyah ká zikr karte haiñ: yih unhon ne Isráelion men ek sunnat muqarrar ki: aur dekh, we báten nauhon kí kitáb men likhí haiñ.

26 Ab Yúsiyah ke baqíahwál, aur us kí nekián, mutábíq us ke, jo Kḥudá-wand kí shari'at men likhá hai,

27 Aur us ke a'amál, auwal o ákhir, dekh, we Isráel aur Yahúdáh ke bádsháhon ko daftar men likhe haiñ.

XXXVI BĀB.

AUR mulk ke logon ne Yúsiyah ke bete Yahúakhaz ko liya, aur us ke báp kí jagah use Yarusalam men bádsháh kiya.

2 Yahúakhaz teís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne tín mahíne Yarusalam men bádsháhát kí.

3 Aur sháh i Misr ne Yarusalam men áke use khárij kar diya, aur ahl i mamlukat par sau qintár rúpá, aur ek qintár soná, khiráj muqarrar kiya.

4 Aur sháh i Misr ne us ke bhái Iliyáqim ko Yahúdáh aur Yarusalam ká bádsháh kiya, aur us ká nám badálke Yahúyaqim rakhá. Aur Niko us ke bhái Yahúakhaz ko pakarke use Misr men le gaya.

5 ¶ Aur Yahúyaqim pachís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne gyárah baras Yarusalam men bádsháhát kí; aur wuh Kḥudá-wand apne Kḥudá ke áge badkári kartá rahá.

6 Us par sháh i Bábul Nabúkad-nazar charh áya, aur use berion se bándhkar Bábul men le gaya.

7 Aur Nabúkadnazar Kḥudá-wand ke ghar ke zuruf men se bhí ba'ze Bábul ko le gaya, aur Bábul men apne mandir ke bích unhen rakhá.

8 Ab Yahúyaqim ká baqí ahwál, aur us ke makrúh kám, jo us ne kiye, aur jo kuchh us men páya gayá, dekho, we Isráel aur Yahúdáh ke bádsháhon ke daftar men likhe haiñ. Aur us ká betá Yahúyakin us ká jánishín húa.

9 ¶ Yahúyakin áth baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne tín mahíne das roz Yarusalam men saltanat kí; aur us ne we kám kiye, jo Kḥudá-wand kí nazar men bure haiñ.

10 Jab wuh sál ákhir húa, tab Nabúkadnazar ne use Bábul men pakarwá mangwáya, Kḥudá-wand ke ghar ke nafis bartanon samet, aur us ke bhái Sidqiyáh ko Yahúdáh aur Yarusalam par bádsháh kiya.

11 ¶ Sidqiyáh ikkís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne gyárah baras Yarusalam men bádsháhát kí.

12 Aur wuh Kḥudá-wand apne Kḥudá ke áge badkárián kartá thá; aur us ne Yaramiyáh nabí ke huzúr, jis ne Kḥudá-wand ke munh kí báten us se kahí thin, 'ájizi na kí.

13 Aur us ne Nabúkadnazar bádsháh se bhí, jis ne use Kḥudá kí qasam dilái thí, bagawat kí; balki wuh aísá gardankash aur sakht-dil baná kí Kḥudá-wand Isráel ke Kḥudá kí taraf rujú' na húa.

14 ¶ Siwá us ke káhinon ke sab sardáron aur logon ne, qaumon ke sáre nafatí kámon kí taraf máil hoke, bahutí badkárián kíñ; aur unhon ne

KHUDÁWAND ke ghar ko, jo us ne Yarúsalam men muqaddas thahráyá thá, nápák kiýá.

15 Aur KHUDÁWAND un ke bápád-
on ke Khudá ne apne rasúlon kí ma-
'rifat se un ke pás paigám bhejá; balki
subh sawere úthke bhejá kiýá, kí apne
logon par aur apne maskan pur mih-
bán thá :

16 Lekin unhon ne Khudá ke pai-
gambaron ko thátthe men uráyá, aur
us kí báton ko náchíz jáná, aur us ke
nabíon se bad-sulúki kí, yahán tak
kí KHUDÁWAND ká gazab apne logon
par aísá bharká, kí koi chára na
rahá.

17 Tab wuh Kasdíon ke bádsháh ko
un par charhá láyá; us ne un ke
maqdis ke ghar men un ke jawánon ko
talwár se már dálá, aur us ne na kun-
war par, na kunwári par, aur na bú-
hon par, balki na us par bhí jo bahut
búrhá thá, rahm kiýá; Khudá ne sab
ko us ke qábt men kar diýá.

18 Aur wuh Khudá ke ghar ke sáre
; chhote bare básanon ko, aur KHUDÁ-
WAND ke ghar ke khazáne ko, aur bád-
sháh ke aur us ke amíron ke khazáne
ko, sab ke sab Bábul ko le gayá.

19 Aur unhon ne Khudá ke ghar ko
jalá diýá, aur Yarúsalam kí diwár ko
dhá diýá, aur us ke sáre mahallon ko

ág se jalá diýá, aur us kí sári qímatí
chizon ko barbád kiýá.

20 Aur wuh unhen, jo talwár se
bache, Bábul ko asír karke le gayá;
aur wahán we us ke aur us ke beton ke
gulám rahe, jab tak kí Fárs kí saltanat
shurú' na húi :

21 Tá kí KHUDÁWAND ká kalám, jo
Yaramiyáh ke munh se kahá gayá thá,
púra howe, kí wuh sarzamin partí rahe,
jab tak kí us ke sab sabton ká waqt na
guzar jáe; kyúñki jitne din wuh ujár
pari, wuh sab karti thí, jab tak kí
sattar baras pure hue.

22 ¶ Ab sháh í Fárs Khoras kí
saltanat ke pahle baras men, is khátir
kí KHUDÁWAND ká kalám, jo Yarami-
yáh ke munh se kahá gayá thá, púra
howe, KHUDÁWAND ne sháh í Fárs
Khoras ká dil ubhárá, aur us ne apní
sári mam'ukat men manádi karwái,
aur use qalamband bhí karke yún far-
máýá, kí

23 Sháh í Fárs Khoras yún farmátá
hai, KHUDÁWAND ásmá' ke Khudá
ne zamin kí sári mam'ukaten mujhe
bakhsheín; aur us ne mujh ko hukm
diýá, kí main Yahúdá ke Yarúsalam
men us ke liye ek maskan banáún.
Pas, jo tumháre darmiyán us kí qaum
ká ho, KHUDÁWAND us ká Khudá us
ke sáth ho, aur wuh rawána ho jáwe.

'AZRA' KÍ KITA B.

I BA'B.

AUR sháh í Fárs Khoras kí saltanat
ke pahle baras men, is khátir kí
KHUDÁWAND ká kalám, jo Yaramiyáh
ke munh se niklá thá, púra howe,
KHUDÁWAND ne sháh í Fárs Khoras

ká dil ubhárá, kí us ne apní tamám
mamlukat men manádi karwái, aur
use qalamband bhí karke yún farmáýá,

2 Sháh í Fárs Khoras yún farmátá
hai, kí KHUDÁWAND ásmán ke Khudá
ne zamin kí sári mamlukaten mujhe

baḡshin, aur mujhe hukm kiyá hai, ki Yarásalam ke bích, jo Yahúdáh men hai, us ke liye ek maskan banáun.

3 Páe, us kí sári qaum men se tumháre darmiyán kaun kaun hai? us ká Ḳhudá us ke sáth howe, aur wuh Yarásalam ko, jo shahr i Yahúdáh hai, jáwe, aur ḲHUDÁWAND Isráel ke Ḳhudá ká ghar banáwe, (ki wuhí Ḳhudá hai,) jo Yarásalam men hai.

4 Aur har ek jo báqí rahá ho, un sab maqámon men se jahán kahín wuh pardedí húa ho, so usí maqám ke log soná chándí se, aur mál aur mawáshí se, us kí madad karen, aur us ke siwá, we Ḳhudá ke ghar ke liye, jo Yarásalam men hai, apne jí kí ḡhwábish se hadye guzránen.

5 ¶ Tab Yahúdáh aur Binyamín ke abwí raís, aur káhin, aur Láwí, un sabhon ke sáth jin ke dilon ko Ḳhudá ne ubhárá, uthe, ki jáke Yarásalam men ḲHUDÁWAND ká ghar banáwen.

6 Aur un sab ne jo un ke paṛos men the, chándí ke bartan, aur sone, aur asbáb, aur mawáshí, aur qímatí chízon se, un kí dastgíri kí; us ke siwá apní ḡhushí se hadye diye.

7 Aur Ḳhoras bádsáh bhí ḲHUDÁWAND ke ghar ke un bartanon ko, jinhen Nabúkadnazar Yarásalam men se le gayá thá, aur apne dewton ke ghar men rakhá thá, nikál láyá.

8 Aur sháh i Fárs Ḳhoras ne unhen ḡhazáncí Mitradát ke háth se nikálwáýá, aur us ne unhen Yahúdáh ke amír Sheshbazzar ko gin diyá.

9 Aur un kí gintí yih hai: sone kí tís thálián, aur chándí kí hazár thálián, aur untís chhuríán,

10 Aur sone ke tís piyále, aur rúpe ke chár sau das majhole piyále, aur aur qism ke básan ek hazár.

11 Sone rúpe ke bartan sab milke páñch hazár chár sau the. Sheshbazzar yih sab bartan le gayá, un asiron samet jinhen Bábul se Yarásalam men charhá láyá.

II BAṬ.

AUR mulk ke logon men se, jinhen asir karke le gaye the, kí sháh i Bábul Nabúkadnazar unhen asir karke Bábul ko le gayá, un ke nám jo asíri se chhúṭke Yarásalam aur Yahúdáh men phir áe, har ek jo apne apne shahr men áyá, ye hain;

2 We jo Zarubbábul ke sáth áe, so ye hain: Yashú', Nahamiyáh, Siráyáh, Ra'aláyáh, Mardaki, Bilshán, Misfár, Bigvai, Rahúm, Ba'anah. Qaum Isráel ke mardon ká yih shumár hai:

3 Baní Pargús, do hazár ek sau bahattar;

4 Baní Safatiyáh, tén sau bahattar;

5 Baní Arakh, sát sau pachhattar;

6 Baní Paḡhat i Moáb, baní Yashú' aur Yúab men se, do hazár áth sau bárah;

7 Baní 'Ailám, ek hazár do sau chauwan;

8 Baní Zattú, nau sau paintális;

9 Baní Zakkai, sát sau sáth;

10 Baní Báni, chha sau bayális;

11 Baní Babai, chha sau teís;

12 Baní 'Azjád, ek hazár do sau báis;

13 Baní Adúniqám, chha sau chhiyásáth;

14 Baní Bigvai, do hazár chhappan;

15 Baní 'Adín, chár sau chauwan;

16 Baní Atír, Hizqiyáh ke gharáne ke, athánauwe;

17 Baní Bazai, tén sau teís;

18 Baní Yúrah, ek sau bárah;

19 Baní Háshúm, do sau teís;

20 Baní Jibbár, panchánauwe;

21 Baní Baitlaham, ek sau teís;

22 Ahl i Natúfah, chhappan;

23 Ahl i 'Anatút, ek sau atháís;

24 Baní 'Azmávat, bayális;

25 Qaryat-'Arím ke, aur Kafirah aur Biarút ke log, sát sau tentális;

26 Rámah aur Jib'a ke log chha sau ikkís;

27 Ahl i Mikmás, ek sau báis;

28 Baitel aur 'Af ke log do sau teís;

29 Baní Nabú, báwan;
 30 Baní Majbís, ek sau chhappan;
 31 Dúsré 'Ailám ke beṭe, ek hazár do sau chauwan;
 32 Baní Hárím, tín sau bís;
 33 Lúd, aur Hádíd, aur Aunú ke bete, sát sau pachís;
 34 Baní Yaríhú, tín sau paintálís;
 35 Baní Sanáah, tín hazár chha sau tis.

36 ¶ Káhin: jo baní Yad'aiyáh, aur Yashú' ke khándán men ke the, nau sau tihattar;

37 Baní Amír, ek hazár báwan;

38 Baní Fashúr, ek hazár do sau saintálís;

39 Baní Hárím, ek hazár satrah.

40 ¶ Láwí: jo baní Húdáviyáh men se Yashú' aur Qadmiel kí nasl men se the, chauhattar.

41 ¶ Gánewále jo the: baní A'saf, ek sau atháís.

42 ¶ Darbán log jo húe: baní Salúm, baní Atir, baní Tálmún, baní 'Aqqúb, baní Khatítá, baní Sobai, sab milke ek sau untálís.

43 ¶ Haikal ke bande: baní Zihá, baní Hasúfá, baní Taba'út,

44 Baní Qarús, baní Sígahá, baní Fadún,

45 Baní Libánah, baní Hajábah, baní 'Aqqúb,

46 Baní Hajáb, baní Shamlai, baní Hanán,

47 Baní Jiddel, baní Jahar, baní Riyáyáh,

48 Baní Rasín, baní Naqúdá, baní Jazzám,

49 Baní 'Uzzá, baní Fásekh, baní Basai,

50 Baní A'snáh, baní Ma'úním, baní Nafúsím,

51 Baní Baqbúq, baní Haqúfa, baní Harhúr,

52 Baní Bazlút, baní Mahídá, baní Harshá,

53 Baní Barqús, baní Sísará, baní Támah,

54 Baní Naziáh, baní Khatífá.

55 ¶ Sulaimán ke khádimon kí aulád: baní Sútí, baní Súírat, baní Farúdá,

56 Baní Ya'alah, baní Darqún, baní Jiddel,

57 Baní Safatíyáh, baní Khatfíl, baní Fúkirat Zabálmí, baní Amí.

58 Sab haikal ke bande aur Sulaimán ke khádimon kí aulád, tín sau bānwē.

59 Aur jo log Tall i Milh se, aur Tall i Harsá se, aur Karúb se, aur Ad-dán se, aur Amír se, gaye the, so ye hain, paṛ apne apne ábái khándán ko aur apne nasl-náme ko, kí Isráel ke hon yá nahín, batá na saken:

60 Baní Diláyáh, baní Túbíyáh, baní Naqúdá, chha sau báwan.

61 ¶ Aur káhinon ke beṭon men se: baní Habáyáh, baní Qús, baní Barzillí, jis ne Jilí'adí Barzillí kí beṭion men se ek ko jorú kiyá, aur un ke nám se kahláyá.

62 Unhon ne apná nasabnáma, un ke darmiyán jo nasl-námon ke mutá-biq gine gaye the, dhúndhá, par na páyá; is liye we nápákon kí tarah kahánat se khárij ho gaye.

63 Aur Tirshátá ne unhen farmáyá, kí Jab tak ek káhin U'rím o Tummím ko sáth liye na uṭhe, tab tak pákṭarin chízon men se na khána.

64 Sári jamá'at ke log sab ke sab milke bayálís hazár tín sau sáth the.

65 Siwá un ke gulámon aur laundion ke, jo sát hazár tín sau saintís the: un men do sau gánewále aur gánewálián thin.

66 Un ke ghore, sát sau chhattís, un ke khachchar, do sau paintálís,

67 Un ke únt, chár sau paintís the; un ke gadhe, chha hazár sát sau bís.

68 ¶ Aur abwí ra'ison men se ba'z-on ne, jab Yarúsalam men KHUDÁWAND ke ghar ko áe, khushí se KHUDÁ ke maskan ke liye, tá kí wuh apní hí

jagah par phir uṭhāyā jāwe, hadye guzranē:

69 Unhon ne apne maqdūr ke muwāfiq kām ke wāste sone ke iksaṭh hazār dirham, aur rūpe ke pānch hazār mānah, aur kāhinon ke ek sau pairāhan, khazāne men dāl diye.

70 So kāhin, aur Lāwī, aur logon men se kitne, aur gānewālē, aur darbān, aur haikal ke bande, apne apne shahron men base, aur tamām Isrāel apne apne shahron men the.

III BA'B.

AUR jab sātwan mahinā pahunchā, aur banī Isrāel apne apne shahron men the, to log Yārūsalam men jam'a hoke ek hī ādmī kī tarah hūe.

2 Tab Yashū' bin Yūsadaq aur us ke bhāī kāhin, aur Zarubbābul bin Siyāltiel, aur us ke bhāī, uṭh khare hūe, aur unhon ne Isrāel ke Khudā kā mazbah banāyā, ki us par sokhtanī qurbānion ko charhāwen, jaisā mard i Khudā Mūsā kī shari'at men likhā hai.

3 Aur unhon ne mazbah ko us kī khāss jagah par rakhā; kyūnki un sarzaminon kī qaumon ke sabab se unhen dar lagā thā: aur unhon ne KHUDĀWAND ke liye us par sokhtanī qurbāniān guzranīn, ya'ne subh aur sham kī sokhtanī qurbāniān.

4 Aur unhon ne nawishte ke mutābiq khaimon kī 'id kī, aur roz ba roz kī sokhtanī qurbāniān gin ginke, rozmarra ke dastūr ke muwāfiq, charhāin;

5 Ba'd us ke hamesha kī sokhtanī qurbānī, aur naye chāndon kī, aur KHUDĀWAND kī sab muqaddas 'idon kī, aur wuh jise har ek khushī se KHUDĀWAND ke liye lātā thā, guzranī.

6 Sātwen mahīne kī pahilī tārīkh se unhon ne KHUDĀWAND ke liye sokhtanī qurbānion kā charhānā shurū' kiya. Par KHUDĀWAND kī haikal kī bunyād hanoz dālī na gayī thī.

7 Aur unhon ne sangtarāshon aur barhafon ko naqdī dī, aur Saidānfon

aur Sūrion ko khānā pinā aur tel diyā, ki Lubnān se saro ke laṭhe samundar kī rāh se Yāfā ko lāwen, jaisā kī shāh i Fārs Khoras ne unhen parwāna diyā thā.

8 ¶ Phir un ke Khudā ke ghar ko Yārūsalam men ā pahunchne ke ba'd, dūsre baras ke dūsre mahīne men, Zarubbābul bin Siyāltiel, aur Yashū' bin Yūsadaq ne, aur un ke bāqī bhāī kāhinon, aur Lāwion ne, aur sab ne, jo asirī se rihāī pāke Yārūsalam ko āe the, shurū' kiya, aur Lāwion ko, jo bis baras ke aur ūpar the, muqarrar kiya, ki KHUDĀWAND ke ghar ke kām par ta'ināt rahen.

9 Tab Yashū' aur us ke bete, aur us ke bhāī, aur Qadmiel aur us ke bete, banī Yahūdāh, milke khare rahe, ki Khudā ke ghar men kārigaron par ta'ināt rahen; aur banī Hannadād aur un ke bete aur bhāī Lāwī aisā hī karte the.

10 So jab mi'amār KHUDĀWAND kī haikal kī bunyād dālte the, to unhon ne kāhinon ko kaprā pahināke, aur narsinghe deke, aur Lāwion banī A'saf ko jhānjh deke, muqarrar kiya, ki shāh i Isrāel Dāūd kī tartīb ke mutābiq KHUDĀWAND kī hamd karen.

11 Aur we bāham naubat ba naubat KHUDĀWAND kī sitāish aur shukrguzārī men gāte bajāte the, ki Wuh bhalā hai, ki us kī rahmat hamesha Isrāel ke shāmil-hāl hai. Jab unhon ne KHUDĀWAND kī sitāish kī, tab sab logon ne milke na'ra mārā, is liye ki KHUDĀWAND ke ghar kī bunyād parī thī.

12 Lekin bahut log un kāhinon, aur Lāwion, aur abwī ra'ison men se, jo būrhe the, jinhon ne pahle ghar ko dekhā thā, jab is ghar kī bunyād un ke dekhne men dālī gayī, to we barī āwāz se chillāke rone lage; lekin bahutere khushī se laikāre.

13 Aur aisā hūā kī log khushī kī āwāz aur logon ke rone kī sadā judā

judá daryáft na kar saken; ki log khúð chilláke na'ra márté the, jis kí áwáz dúr tak pahunchí.

IV RA'B.

AUR jab Yahúdáh aur Binyamín ke dushmanon ne suná, ki we jo asir hús the, KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ kí haikal ko banáte hai;

2 To we Zarubbábul aur abwí ra-ison ke pás áe, aur unhen kahá, ki Hamen bhí apne sáth ta'mír karne do: kýnki ham tumháre mánind tumháre KHUDÁ ke tálib hai, aur ham sháh i Ásúr Asar-Haddún ke dinon se, jis ne hamen yahán lá basáyá hai, us ke liye qurbáni guzránte hai.

3 Lekin Zarubbábul, aur Yashú', aur Isráel ke báqí abwí ra,ison ne unhen kahá, ki Tumhárá kám nahín, ki hamáre sáth hamáre KHUDÁ ke liye ek ghar banáo; balki ham áp hí ek sáth hoke KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ke liye ek maskan banáwenge, jaisá kí sháh i Fárs Khoras ne hamen hukm kiyá hai.

4 Tab mulk ke logon ne Yahúdáh ke logon ke háthon do dhilá kar diyá, aur ta'mír karne men unhen ghabrá diyá.

5 Aur un kí mukhálafat men wakílon ko naukár rakhá, kí un ká mansúba bátíl karen. Sháh i Fárs Khoras ke jíte ji ke sab din, sháh i Fárs Dará kí saltanat tak yih hál ho rahá.

6 Phir jab Akhasúerus bádsháh hús, to us kí saltanat ke shurr' men unhon ne Yahúdáh aur Yarusálam ke báshindon kí bábat shikáyat likh bheji.

7 ¶ Phir Artakhshashatá ke dinon men Bishlám, aur Mitrádát, aur Tábiel, aur un ke báqí rafiqon ne sháh i Fárs Artakhshashatá ko likhá: un ká khatt Arámí hurúf men thá, aur us kí 'íbarat bhí Arámí zubán kí thí.

8 Rahúm diwán aur Shamsí kátib ne Artakhshashatá bádsháh ke liye Yarusálam kí bábat ek darxhwást is taur par likhí:

9 Rahúm diwán, aur Shamsí kátib, aur un ke báqí rafiq, jo Dínah aur Afársatkah, aur Tarfilah, aur Fárs, aur Arak, aur Bábul, aur Sosan, aur Dih, aur 'Ailám se hai,

10 Aur báqí gurohen, jinhen As-naffar i buzurg o sharíf pár se le áyá, aur Samrún ke shahron men basáyá, aur nahr i Furát ke is pár ke báqí log, wagaira.

11 ¶ Us 'arzi kí naql, jo unhon ne us ke pás, ya'ne Artakhshashatá bádsháh pás, bheji, yún hai: A'p ke gulám, jinhon kí búd o básh nahr ke is pár hai, wagaira.

12 Bádsháh par roshan howe, kí Yahúdí log, jo huzúr kí taraf se rawána hoke hamáre darmiyán áe, so Yarusálam men pahunché hai, aur us báqí aur fasádi shahr ko banáte hai; chunánchí diwáren uthá chuke, aur newen miláin.

13 Ab bádsháh yaqín jáne, kí ye log, jab shahr ban chukégá, aur diwáren taiyár hongí, tab we mahsúl, aur málguzárá, aur khará, nahín denge, aur bádsháhon kí ámdani men khalál hogá.

14 Pas, chúnki ham log daulat-kháne ká namak kháte hai, aur ham ko láiq na thá kí bádsháh kí ruswái dekhke bardásht karen, is sabab ham log bhejkar bádsháh ko ittilá' dete hai;

15 Tá kí huzúr ke bápádádon ke tawárikh-námon men talásh kí jáwe, to un tawárikh-námon se bádsháh ko daryáft ho jáwe, aur yaqín hásil howe, kí yih shahr fitna-angez maqám hai, jis se sháhon aur mamálik ko ranj pahunchtá rahá hai, aur qadím se us men fasád barpá húa hai: is wáste yih shahr ujár kiyá gayá hai.

16 Ham bádsháh ko jatáte hai, kí agar yih shahr phir biná ho, aur us kí shahrpanáh bane, to is hálát men huzúr ká 'amal nahr ke is pár kuchh na rahégá.

17 ¶ Tab bádsháh ne Rahúm diwán,

aur Shamsí kátib, aur un ke báqí rafiqon ko, jo Samrún men base, aur nahr par ke báqí logon ko, jawáb likhwá bhejá: Salám, wagaira.

18 Wuh 'arzi jo tum ne hamáre pás bhejí, so mere huzúr men sáf sáf parhí gayí.

19 Aur main ne hukm kiyá hai, aur talásh ho chukí, aur daryáft húa, ki us shahr ne qadím se bádsháhon par balwá kiyá hai, aur fitna o fasád us men barpá rahá hai.

20 Aur maze zoráwar bádsháh Yarusalam men húsé hai, jinhon ne daryá ke pár tak 'amal kiyá, aur mah-súl, aur málguzári, aur khiráj liyá karte the.

21 So ab hukm karo, ki un logon ká kám mauqúf karáwen, aur yih shahr banáyá na jáe, jab tak mujh se farmán na nikle.

22 Khabardár, is men gafiát mat karná; káhe ko ziyáda qabáhat ho, jis se bádsháhon ko zarar pahunchhe?

23 ¶ Pas jonhín Artakhsashatá bádsháh ke farmán ki naql Rahúm aur Shamsí kátib, aur un ke rafiqon ke áge parhí gayí thí, wunhín we jald Yarusalam ko Yahúdíon ke pás gaye, aur jabr aur zor se un ko rok diyá.

24 Tab Yarusalam men KHUDÁ ke ghar ká kám mauqúf húa. Aur yún-hí sháh i Fárs Dárá ki saltanat ke dúsré baras tak mauqúf rahá.

V BĀ'Ā.

PHIR Hajji nabí aur Zakariyáh bin 'Idú nabí un hí Yahúdíon ko jo Yahúdásh aur Yúsalam men the, Isráel ke KHUDÁ ke nám se nubúwat karte the.

2 Tab Zarubbábul bin Siyáltiel aur Yashú' bin Yúsadaq úthe, aur KHUDÁ ke ghar ko, jo Yarusalam men hai, banáne lage, aur KHUDÁ ke we nabí un ke sáth hokar un kí madad karte the.

3 ¶ Us waqt nahr ke is pár ká súbadár Tatnai, aur Shatar-Boznai,

apne musáhibon samet, us pás áe, aur unhen yún kahá, ki Kis ne tum ko hukm kiyá, ki is ghar ko banáo, aur is diwár ko útháo?

4 Phir ham ne unhen is taur par kahá, ki Un logon ke kyá nám hai, jo is 'imárat ki ta'mír karte hai?

5 Par un ke KHUDÁ kí nazar Yahúdíon ke buzurgon par thí, yahán tak ki we un ká kám mauqúf na kará sake, jab tak ki wuh parwána Dárá pás na pahunchá; aur tab unhon ne is mazmún ká jawáb us kí bábat men likh bhejá.

6 ¶ 'Arzi kí naql, jo nahr ke is pár ke súbadár Tatnai, aur Shatar-Boznai, aur un ke Afársakí rafiqon ne, jo nahr ke is pár men búd o básh karte hai, Dárá bádsháh pás bhejí.

7 Unhon ne us pás 'arzi bhejí, jis men yún likhá thá: Dárá bádsháh ko sab tarah ká salám ho.

8 Bádsháh ko ma'lúm ho, ki ham Yahúdásh ke súbé men Alláh Ta'á'á ke ghar ke bích gaye hai; wuh bhá-rí pattharon se bantá hai, aur diwáron, hí men lakrián lagáí játí hai, aur kám jald bantá játá hai, aur un ke háthon se anjám tak pahunchtá játá.

9 Tab ham ne un buzurgon se su-wál kiyá, aur unhen yún kahá, ki Kis ne tumhen hukm kiyá, ki is ghar ko banáo, aur is diwár ko útháo?

10 Aur ham ne un ke nám bhí púchhe, tá ki ham un logon ke nám likhke huzúr ko khabar dewen, ki un ke sardár kaun hai.

11 Tab unhon ne hamen yún jawáb diyá aur kahá, Ham ásmán aur zamín ke KHUDÁ ke bande hai, aur wuhí maskan banáte hai, jo bahut baras guzre, balki qadím se, baná thá, jise Isráel ke ek bare bádsháh ne banwáyá, aur ta'mír kiyá thá.

12 Lekin is liye ki hamáre bápádáon ne ásmán ke KHUDÁ ko gussa diláyá, us ne unhen sháh i Bábul Nabúkad-nazar Kasdí ke háth men kar diyá;

us ne is ghar ko ujār diyá, aur logon ko asir karke Bábul men le gayá.

13 ¶ Lekin sháh i Bábul Khoras kí saltanat ke pahile baras men Khoras bádsháh ne hukm diyá, kí Yih Bait-Ulláh phir banáyá jáwe.

14 Aur Kḥudá ke ghar ke sonahle rūpahle zurf ko bhí, jinhen Nabú-kadnazar Yarúsalam kí haikal se nikál le gayá, aur Bábul ke mandir men lá rakhá, un hí ko Khoras bádsháh ne Bábul ke mandir se phir nikál liyá, aur Sheshbazzar náme ek shakhs ko, jise us ne názim ṭhahráyá thá, somp diyá;

15 Aur use farmáyá, kí In bartanon ko leke jáiyo, aur Yarúsalam kí haikal men pahuncháyo, aur Kḥudá ká maskan apní jagah par banáyá jáwe.

16 So wuhí Sheshbazzar áyá, aur Yarúsalam men is Bait-Ulláh kí bunyád dáli; aur us waqt se ab tak ban rahá hai, par hanoz taiyár nahín húa hai.

17 Ab agar bádsháh munásib jáne, to sháh ke daulatkháne men, jo Bábul men hai, daryáft kiyá jáe, kí Khoras bádsháh ne Yarúsalam men Bait-Ulláh ke banáne ká hukm kiyá thá, kí nahín; aur is muqaddame men bádsháh ham logon par apní marzí zahir kare.

VI BA'B.

TAB Dará bádsháh ne hukm kiyá, kí Bábul ke us daftarkháne men, jis men mál dhará játá thá, talásh kí jáwe.

2 Chunánchi Akhmatá ke qasr men, jo Mádá ke sūbe men wáqí' hai, ek tūmár milá, jis men yih hukm likhá húa thá:

3 Khoras bádsháh kí saltanat ke pahle baras men, Khoras bádsháh ne Kḥudá ke ghar kí bábat, jo Yarúsalam men hai, hukm kiyá, kí Wuh ghar aur wuh makán jahán qurbánián karte hain, banáe jáwen, aur us kí bunyáden

mazbútí se dáli jáwen, aur us kí úncháí sáth háth, aur chauṛáí bhí sáth háth hogí;

4 Tin saffen oháří pattharon kí hon, aur ek saff nayí lakṛí kí; aur kharch bádsháh ke khazáne se diyá jáwe.

5 Aur Kḥudá ke ghar ke sonahle rūpahle bartan bhí, jinhen Nabú-kadnazar ne Yarúsalam kí haikal men se nikál liyá, aur Bábul men lá rakhá, so phir diye jáwen, aur Yarúsalam kí haikal men apní apní jagah men pahuncháe jáen, aur Kḥudá ke ghar men rakhe jáen.

6 Pas, nahr pár ká súbadár Tatnai, aur Shatar-Boznai, aur un ke Afársaki rafiq, jo nahr pár hon, tum wahán se dúr ho jáo:

7 Tum is Bait-Ulláh ke kám men dast-andází mat karo; Yahúdíon ká názim, aur Yahúdíon ke buzurg log, Kḥudá ke ghar ko us kí jagah par ta'mir karen.

8 Siwá is ke, kí tum ko Yahúdí buzurgon ke liye Bait-Ulláh ke banáne men kyá karná hai, so us kí bábat merá yih hukm hai; kí bádsháh ke khazáne men se, ya'ne nahr pár ke khiráj men se, un logon ko fauran kharch diyá jáwe, kí un ká harj na ho.

9 Aur jo kuchh unhen darkár ho, bachhre, aur menḥe, aur halwán, ásmán ke Kḥudá kí sokhtaní qurbániön ke liye, aur gehún, aur namak, aur mai, aur tel, so sab Yarúsalam ke káhinon ke kahe ke mutábíq be-'uzr aur bilá-nága roz ba roz unhen diye jáwen;

10 Tá kí we khushbúdar qurbánián ásmán ke Kḥudá ke huzúr men guzránen, aur bádsháh aur bádsháh-zádon kí 'umr-darází ke liye du'á mángen.

11 Main aur ek hukm kartá hún, kí Jo shakhs is farmán ko tál dewe, us ke ghar par se koi lathá khínchke nikálá jáe, aur wuh khará kiyá jáe,

aur wuh us par phánsi diyá jáe; aur is bát ke liye us ká ghar kúre ká dher kiya jáe.

12 Par wuh Khudá, jis ne apná nám wahán rakhá hai, sab bádsháhon aur logon ko, jo is hukm ko badalke, Khudá ká wuh ghar, jo Yarúsalam men hai, bigárne ko háth barháthe hon, gárat kare. Main Dará hukm de chuká; is par jald 'amal karná hai.

13 ¶ Tab nahr pár ke súbadár Tatnai, aur Shatar-Boznai, aur un ke rafiqon ne Dará bádsháh ke farmán ke mutábiq, jo us ne bhejá thá, fauran 'amal kiya.

14 So Yahúdfon ke buzurg ta'mír kar rahe, aur Hajjí nabí kí aur Zakariyáh bin 'T'dú kí nubúwat se kámyáb hús. Chunánchi unhon ne Isráel ke Khudá ke hukm ke mutábiq, aur Fárs ke bádsháh Khoras, aur Dará, aur Artakshashatá ke hukm ke mutábiq, ta'mír kí, aur kám tamám kiya.

15 Aur yih maskan Adár mahíne kí tísri tárikh men, jo Dará bádsháh kí saltanat ká chhaṭhwán baras thá, taiyár hús.

16 ¶ Aur baní Isráel, aur káhin, aur Láwí, aur báqí asíri ke farzand, Khudá ke ghar kí taqds khusí se karte the.

17 Aur we Bait-Ulláh kí taqds ke liye sau bail, aur do sau mendhe, aur char sau halwán, aur tamám Isráel kí khatá kí qurbáni ke liye, Isráel ke firqon ke shumár ke mutábiq, bárah bakre charháthe the.

18 Aur unhon ne káhinon ko, un kí taqsimon ke muwáfiq, aur Láwion ko, un kí báridárfon ke mutábiq, Khudá kí bandagi ke liye, jo Yarúsalam men hotí, muqarrar kiya, jaisá kí Músá kí kitáb men likhá hai.

19 Aur pahle mahíne kí chaudahwín tárikh asíri ke farzandon ne 'id í fasah kí;

20 Kyúnki káhinon aur Láwion ne

apne ko pák kiya thá; we sab ke sab pák hús the; so unhon ne asíri ke sab farzandon ke liye, aur apne bhái káhinon ke liye, aur apne liye 'fasah ko zabh kiya.

21 Aur baní Isráel ne, jo asíri se chhúte the, aur sabhon ne, jo KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke tálib hoke us sarzamín kí ajnabí gurohon kí najásaton se pák hús the, 'fasah khái.

22 Aur we khushi se sáť din tak fatíri rotí kí 'id karte rahe; kyúnki KHUDÁWAND ne unhen khusḥwaqt kiya thá, aur sháh í Asúr ke dil ko un kí taraf pherá thá, kí Khudá, Isráel ke Khudá ke maskan ke banáne men un kí dastgíri kare.

VII BAB.

IN bátan ke ba'd sháh í Fárs Artakshashatá kí saltanat ke dinon men 'Azrá bin Siráyáh, bin 'Azariyáh, bin Khlilqiyáh,

2 Bin Salúm, bin Sadúq, bin Akhi-túb,

3 Bin Amariyáh, bin 'Azariyáh, bin Miráyút,

4 Bin Zarákhhiyáh, bin 'Uzzi, bin Buqqí,

5 Bin Abisú'a, bin F'inihás, bin Il'azar, bin Hárún sardár káhin :

6 Yihí 'Azrá Bábul se uph chalá; aur wuh faqíh thá, jo Músá kí shari'at men, jise KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne diyá thá, máhir thá: aur is liye kí KHUDÁWAND us ke Khudá ká háth us par thá, bádsháh ne us kí dardhwást ke mutábiq us kí sári murád purí kí thí.

7 Aur baní Isráel men se, aur káhinon, aur Láwion, aur gánewálon, aur darbánon, aur haikal ke bandon men se, kitne log Artakshashatá bádsháh kí saltanat ke sáťwen baras men Yarúsalam men áe.

8 Aur wuh bádsháh kí saltanat ke sáťwen baras ke páñchwen mahíne Yarúsalam men pahunchá.

9 Kí Bábul se chal nikalne ká shurú'

pahle mahíne kí pahli tárikh men hús, aur pánchwen mahíne kí pahli tárikh men wuh Yarúsalam men á pahunchá; kyúñki us ká Khudá mihrbání se us kí dastgíri kartá thá.

10 Kí 'Azrá ne apne dil ko taiyár kiyá thá, kí KHUDÁWAND kí shari'at ká talib ho, aur us par 'amal kare, aur Isráel ke darmiyán qánúnón aur hukmon kí ta'lim dewe.

11 ¶ Us parwáne kí naql, jo Artakhshashatá bádsháh ne 'Azrá ko, jo káhin aur faqih thá, balki KHUDÁWAND ke hukmon kí báton aur Isráel par ke farzon ká mufassir thá, 'ináyat kiyá, so yih hai :

12 Artakhshashatá sháhansháh ká, 'Azrá káhin ko, jo faqih hai, aur ásmán ke Khudá kí shari'at men máwir hai, wagaira.

13 Main yih hukm kartá hún, kí sab, jo meri mamlukat men Isráel ke logon men se, aur un ke káhinon aur Láwion men se, Yarúsalam ko apni khushi se jáne cháhte hai, tere sáth jáen.

14 Chúnki tú bádsháh aur us ke sát mushiron kí taraf se bhejá játa hai, tá kí apne Khudá kí shari'at ke mutábiqu, jo tere háth men hai, Yahúdáh aur Yarúsalam ká ahwál daryáft kare ;

15 Aur rúpá aur soná, jo bádsháh aur us ke waziron ne Isráel ke Khudá ke liye, jis ká maskan Yarúsalam men hai, apni khushi se guzráná hai, wahán le jáwe ;

16 Aur sára rúpá aur soná bhí, jo tú Bábul ke tamán súbé men jam'a kar saktá hai, un hadyon samet, jo log aur káhin apne Khudá ke ghar ke liye, jo Yarúsalam men hai, apni khushi se dewen, pahuncháwe :

17 Tá kí tú filfaur is naqdí se bail, aur mendhe, aur halwán, aur un kí nazr kí qurbánion, aur un ke tapáwanon kí chízen kharide, aur Yarúsalam men apne Khudá ke ghar ke mazbah par unhen guzráwe.

18 Aur jo kuchh tú aur tere bhái báqi rúpe aur sone se karná munásib aur bihtar jánte hon, so apne Khudá kí marzi ke mutábiqu karo.

19 Aur jo jo bartan tere Khudá ke ghar kí bandagi ke liye diye gaye hai, so Yarúsalam ke Khudá ke huzúr somp de.

20 Aur tere Khudá ke ghar ká báqi kharch, jo tujhe dená pare, so bádsháh ke daulatkháne se dená.

21 Aur main, hán, main hí Artakhshashatá bádsháh nahr pár ke sab khazánchion ko hukm de chuká hún, kí jo kuchh 'Azrá káhin o faqih, jo ásmán ke Khudá kí shari'at men máhir hai, tum se cháhe, filfaur kiyá jáwe ;

22 Sau qintár rúpe tak, aur sau karr gehún, aur sau batt mai, aur sau batt tel tak, aur namak be-andáza.

23 Jo kuchh ásmán ke Khudá ká hukm hai, so ásmán ke Khudá ke ghar ke liye filfaur kiyá jáwe ; káhe ko bádsháh aur bádsháhzádon kí mamlukat par balá názil ho ?

24 Aur tum ko jánná chahiye, kí káhinon, aur Láwion, aur gánewálon, aur darbánon, aur haikal ke bandon, aur us Khudá ke ghar ke khádimon men se kisi se málguzári, yá khiráj, yá mahsúl lena ká ikhtiyár nahín hai.

25 Aur, ai 'Azrá, tú apne Khudá kí us dánish ke mutábiqu, jo tujh ko 'ináyat húi, hákimon aur qázion ko muqarrar kar, kí nahr pár ke sab logon ká, jo tere Khudá kí shari'at ko jánte hai, insáf karen ; aur tum un ko, jo ra jánte hon, sikhláo.

26 Aur jo koi tere Khudá kí shari'at par aur bádsháh ke farmán par 'amal na kare, us par filfaur sazá ká hukm kiyá jáwe, khwáh wuh qatl ká, yá des nikálne ká, yá mál kí zabti ká, yá qaid hone ká ho.

27 ¶ Shukr KHUDÁWAND hamáre bápádáon ke Khudá ká, kí aisi bát bádsháh ke dil men dáli, kí Yarúsalam

men **KHUDAWAND** ke ghar ko árásta kare;

28 Aur mujhe bádsháh aur us ke mushíron ke huzúr, aur bádsháh ke sab 'áli-qadr sardáron ke áge, apní rahmat í be-hadd men mujhe chhipá liyá. Aur is liye ki **KHUDAWAND** mere **Khudá** ká háth mujh par húa, main mazbút ho gayá, aur main ne Isráel ke raíson ko jam'a kiyá, kí we mere hamráh chale jáwen.

VIII BÁT.

YE un ke abwí raís hai, aur yih un ká nasabuáma hai, jo Bábul se, Artakshashatá bádsháh kí saltanat men, mere sáth chal nikle.

2 Baní Finihás men se, Jairsúm; baní Itamar men se, Dániel; baní Dátid men se, Hattúsh.

3 Baní Sikaniyáh men se, baní Pargús men se, Zakariyáh, aur us ke sáth jerh sau mard nasl-náme ke rú se gine gaye.

4 Baní Paḡhat í Moáb men se, Ili-hú'ainí bin Zaráḡhiyáh, aur us ke sáth do sau mard.

5 Aur baní Sikaniyáh men se, bin Yahaziel, aur us ke sáth tén sau mard.

6 Aur baní 'Adín men se, 'Abad bin Yúnatan, aur us ke sáth pachás mard.

7 Aur baní 'Ailám men se, Yas'ai-yáh bin Ataliyáh, aur us ke sáth sattar mard.

8 Aur baní Safatiyáh men se, Zabadíyáh bin Mikáel, aur us ke sáth assí mard.

9 Aur baní Yúab men se, 'Abadiyáh bin Yahiel, aur us ke sáth do sau athárah mard.

10 Aur baní Salúmít men se, bin Yúsifiyáh, aur us ke sáth ek sau sáth mard.

11 Aur baní Babai men se, Zakariyáh bin Babai, aur us ke sáth atháís mard.

12 Aur baní 'Azjád men se, Yúhánán bin Haqqátán, aur us ke sáth ek sau das mard.

13 Aur Adúniqám ke chhote beton men se, jin ke ye nám hai, Ilífalat, aur Ya'íel, aur Sam'aiyáh, aur un ke sang sáth mard.

14 Aur baní Bigvai men se, 'U'tai aur Zabbúd, aur un ke sáth sattar mard.

15 ¶ Phir main ne unhen us daryá ke pás, jo Aháwá kí samt ko bahtá hai, jam'a kiyá; aur wahán ham tén din khaimon men rahe; aur main ne logon aur káhinon ko dekhá, par Láwí ke beton men se kisi ko na páyá.

16 Tab main ne log bhejkar Ili'azar ko, aur Ariel, aur Sam'aiyáh, aur Ilnátan, aur Yarib, aur Ilnátan, aur Nátan, aur Zakariyáh, aur Masullám ko, jo raís the, aur Yúyarib aur Ilnátan ko, jo samajhdár log the, buláyá.

17 Aur main ne unhen hukm deke 'Idú ke pás, jo Kasífiyá nám ek maqám ká sardár thá, kahlá bhejá, aur jo kuchh unhen 'Idú ko aur us ke bhái haikal ke bandon ko Kasífiyá ke maqám men kahná thá, batáyá, kí we hamáre **Khudá** ke ghar ke liye **khidmat** karnewále hamáre pás láwen.

18 So is liye ki **Khudá** e mihrbán ká háth ham par thá, we ek dánishmand shakhs baní Mahlí men se bin Láwí, bin Isráel, aur Saribiyáh, aur us ke bete aur bhái, athárah ko láe;

19 Aur Hasabiyáh ko, aur us ke sáth baní Mirári men se Yas'aiyáh ko, aur us ke bháíon aur un ke beton ko, jo bis the, láe;

20 Aur haikal ke bandon men se bhí, jinhen Dáúd aur amíron ne Láwíon kí **khidmat** ke liye muqarrar kiyá thá, do sau bis haikal ke bandon ko, jin ke nám likhe hue the, le áe.

21 ¶ Aur main ne Aháwá ke darya par manádi karwái, kí roza rakhen, kí ham apne **Khudá** ke huzúr dukh khínchen, aur us se du'á mángen, kí apne liye, aur bálbachchon ke liye, aur apne mál ke wáste, sídhí ráh páwen.

22 Kyúñki main sharm ke bá'ia

bádsháh se sipáhíon ká tuman aur sawár, jo ráh men hamáre dushmanon se muqábala karen, máng na saká; kyúñki ham ne bádsháh se kahá thá, ki Hamáre K̲h̲udá ká háth un sabhon par hai, jo us ke tálíb haiñ, ki un ká bhalá ho; par us ke jabr aur qahr un sabhon par jhúm rahte haiñ, jo use chhorté haiñ.

23 So ham ne roza rakhkar is bát ke liye apne K̲h̲udá se du'á mángi; aur hamári du'á qabúl hui.

24 ¶ Tab main ne sardár káhinon men se bárah ko, ya'ne Saribiyáh aur Hasabiyáh ko, aur un ke sáth un ke bháíon men se das ko, alag kiyá,

25 Aur unhen rúpá, soná, aur zurúf ko, ya'ne apne K̲h̲udá ke ghar ke us hadye ko, jise bádsháh, aur us ke wazíron, aur amíron, aur tamám Isráel ne, jo waháñ the, baq̲h̲shá thá, wazn karke diyá.

26 Aur main ne sárhe chha sau qintár rúpá, aur rúpahle bartan ek sau qintár ke, aur sau qintár soná, taulke, un ke háthion men hawála kiyá.

27 Aur bis sonahle piyále ek hazár dirham ke, aur daraq̲h̲sháu pítal ke do bartan, jin kí qímat sone kí sí qímat thí, diye.

28 Aur main ne unhen kahá, ki Tum K̲h̲udáwAND ke liye muqaddas ho, aur we bartan bhí muqaddas haiñ, aur rúpá aur soná K̲h̲udáwAND tumháre bápádáon ke K̲h̲udá ke liye ek hadyá hai, jo k̲h̲ushí se baq̲h̲shá gayá hai.

29 Khabardári se un ko rakho, jab tak ki tum Yarúsalam men K̲h̲udáwAND ke ghar kí koṭhríon men sardár káhinon aur Láwíon ke sámhne, aur Isráel ke abwí ra'ison ke sámhne unhen taul na do.

30 So káhinon aur Láwíon ne soná, chándí, aur bartan ko taulke liyá, tá ki unhen Yarúsalam men hamáre K̲h̲udá ke ghar men pahuncháwen.

31 ¶ Phir ham pahle mahíne kí bá-

rahwín táríkh men Aháwá ke daryá se rawána hue, ki Yarúsalam ko jáwen. aur hamáre K̲h̲udá ká háth ham par thá, aur us ne ham ko dushmanon ke aur ráh par ghát men baiṭhnewálon ke háth se bachá rakhá.

32 Phir ham Yarúsalam men pahunchke tén din tak maqám kar rahe.

33 ¶ Aur chauthé din men wuh soná, chándí, aur bartan, apne K̲h̲udá ke ghar men káhin Maremút bin U'riyáh ke háth men taul diyá; aur us ke sáth Ili'azar bin Fínihas thá; aur un ke sáth Yúzabád bin Yashú' aur Nau'ídiyáh bin Binwí Láwí the;

34 Har ek kí gintí aur us' ká taul húa; aur usí waqt men sára taul likhá gayá.

35 Aur un ke farzandon ne bhí, jo asír ho gaye the, aur phir chhút áe the, Isráel ke K̲h̲udá ke liye soṭhtaní qurbáníon guzráñin, tamám Isráel ke liye bárah bail, aur k̲h̲atá kí qurbáníon ke liye chhiyánauwe mendhe, aur sathattar bher, aur bárah bakre; ye sab K̲h̲udáwAND ke liye soṭhtaní qurbáni hue.

36 ¶ Aur bádsháh ke farmán bádsháh ke náibon ko, aur un ko jo nahr par ke názim the, diye: aur unhon ne K̲h̲udá ke ghar ke banáne men logon kí madad kí.

IX B.A.B.

JAB yih sab kuchh ho chuká, amíron ne mujh se áke kahá, ki Isráel ke log, aur káhin, aur Láwí, in sarzaminon kí qaumon, Kan'ánion, aur Hittion, aur Farizzion, aur Yabúsion, aur 'Ammúnion, aur Moábion, aur Misrion, aur Amúrion se, un ke nafratí kámon ke liház se, judá na rahe haiñ;

2 Kí unhon ne un kí betíon men se apne liye aur apne beton ke liye jorúán liyán, yahán tak kí muqaddas tuk̲h̲m ko in sarzaminon kí qaumon men milá diyá hai; aur amíron aur hákimon ká háth is badkári men sab se pahle lagá húa thá.

3 Magar main ne yih bát sunke apní poshák aur apní ridá phári, aur sir aur dārhí ke bál ukhār ukhār hairán ho baithá.

4 Tab we sab, jo Isráel ke Khudá kí bátón se, un khárij kiye hús asíron kí ná-farmání ke bá'is, larazte the, mere pás jam'a hús; aur main shám kí qurbání tak hairán ho baithá.

5 ¶ Aur shám kí qurbání ke waqt main bosh men áke úthá, aur apne kapre aur apní ridá phárkar apne ghutnon par jhuká, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf háth phailáe,

6 Aur bolá, Ai mere Khudá, main sharmatá hún, aur terí taraf, ai mere Khudá, apne munh ke útháne se lajjatá hún; kyúñki hamáre gunáh hamáre sir ke úpar se bhí ziyáda barh gaye, aur hamáre khatáen ásmán tak pahunch gayi hain.

7 Apne bápádón ke waqt se áj tak hamári bari ná-farmání kí hálát ho rahí hai; aur apní badkárí ke sabab ham, aur hamáre bádsháh, aur hamáre káhin, un sarzaminon ke bádsháhon ke háth men, qatl, aur asíri, aur gárat, aur zardrúí ke liye, hawále kiye gaye hain, jaisá áj ke din hai.

8 Ab chand roz se KHUDÁWAND hamáre Khudá ká fazl ham par húa hai, ki us ne hamára kuchh baqiya bachá rakhá hai, aur apne bait i muqaddas men ham ko ek khúntá diyá hai, tá ki hamára Khudá hamári ankhen roshan kare, aur hamári asíri men kuchh hamen hayát i táza bakhshhe.

9 Kyúñki ham to bandhús the; lekin hamáre Khudá ne ham ko hamári gulámí men nahín chhor diyá, par Fárs ke bádsháhon ke sámhne ham par mihrbání kí, tá ki hamen nayí zindagí bakhshhe, aur ham apne Khudá ke ghar ko útháwen, aur us wiráne kí marammat karen, aur kí wuh hamen Yahúdhá aur Yarusalam ke darmiyan ek panáh dewe.

10 Aur ab, ai hamáre Khudá, ham

ba'd is ke kyá kahen? kyúñki ham tere hukmon se báhar gaye hain,

11 Jo tú ne apne bande nabíon kí ma'rifat se farmáe hain; kí tú ne kahá hai, kí Wuh zamin, jise tum mirás men lene ko játe ho, wuh un sarzaminon kí qaumon kí najásaton se aur nafratí kámon se nápák zamin hai, kí unhon ne apní nápákí se us ko is sire se us sire tak bhar diyá hai.

12 Pas apní betián un ke beton ko mat do, aur un kí betián apne betoi ke liye mat lo, aur un kí salámatí aur un kí khairiyat kadhí mat cháho, tá kí tum mazbút bano, aur zamin ke mewe kháo, aur apne beton ko hamesha kí mirás ke liye use chhor jáo.

13 Aur sári áfaton ke ba'd, jo hamáre bure kámon aur bare gunáhon ke sabab ham par pari hain, (kí tú ne, ai hamáre Khudá, hamáre gunáhon kí nisbat se kam sazá dí, balki aisi naját ham ko bakhshí hai;)

14 Kyá ham phir tere hukmon se báhar jáen, aur in makrúhát rakhne-wálí qaumon se náta nisbat karen? kyá terá gazab ham par yahán tak nahín bharkegá, kí ham ko nest o nábud kare, aur kuchh na baqiya na bachtí rahe?)

15 Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, tú sádiq hai, kí ham áj tak bache hús maujud hain: dekh, ham tere áge apne gunáhon men giriftár hain: aur is 'illat se tere huzúr khare rah nahín sakte.

X BAB.

AUR jab 'Azrá ne du'á mángí thí, aur ro roke aur Khudá ke ghar ke áge ap ko giráke iqrár kiya thá, to baní Isráel men se mardon, aur 'auraton, aur larkon kí ek bahut bari jamá'at us pás faráham húi; kyúñki log phút phút rote the.

2 Tab Sikaniyáh bin Yahíel ne, baní Aílám men se, 'Azrá se khitáb karke kahá, Ham apne Khudá ke gunághár to hús hain, kí is sarzamin

Logon ká apní ajnabí 'auraton 'AZRA', X. ko taláq dene ká 'ahd karní.

kí qaumon men se ajnabí 'auraton ko byáh láe hain; lekin is hál men bhí Isráel ke liye ummed hai.

3 Pas, áo, ham, apne Khudá ke sáth 'ahd bándhke sári ajnabí randíon ko aur un kí aulád ko, apne makhdúm kí aur un kí saláh ke mutábíq, jo hamáre Khudá ke hukm ke bá'is thartharáte hain, taláq dewen, aur yih kám cháhiye kí shari'at ke muwáfíq ho.

4 Pas, ab tú uth, kí yih kám tere zimme hai, aur ham bhí terí madad karenge; jawánmardí kar, aur kám bajá lá.

5 Tab 'Azrá uthá, aur sardár káhinon, aur Láwíon, aur sáre Isráel ko yih qasam diláí, kí Ham is bát ke mutábíq 'amal karenge. Aur unhon ne qasam khaí.

6 ¶ Tab 'Azrá Khudá ke ghar ke áge se uthá, aur Yúhánán bin Iliyásib kí kothri men dákhl húa, aur wahán jáke na roí khaí na pání piyá; kyúнки wuh un jiláwatanon kí be-díní ke liye afsos kartá rahá.

7 Phir unhon ne Yahúdáh aur Yarúsalam men, asíron ke farzandon ke darmiyán, manádi kí, kí Yarúsalam men jam'a howen;

8 Aur jo kofí kí amíron aur buzurgon kí saláh ke mutábíq tén din ke 'arse men na áwe, us ká sára mál zabt hogá, aur wuh áp un jiláwatanon kí jamá'at se khárij kiya jáegá.

9 ¶ Tab Yahúdáh aur Binyamín ke sab mard tén din ke 'arse men Yarúsalam men jam'a húa: yih nauwen mahíne kí bísuip táríkh thí: aur sab log is muqaddame ke bá'is, aur shiddat í bárish ke sabab, Khudá ke ghar ke sámhne kúche men baíthe kámpthe the.

10 Tab 'Azrá káhin uth khará húa, aur unhen kahaí, kí Tum ne ná-farmání kí, aur ajnabí randíon ko byáh liyá, tá kí Isráel ká gunáh ziyáda howe.

11 Pas, KHUDÁWAND apne bápád-don ke Khudá ke áge iqrár karo, aur us kí marzí par 'amal karo, aur is sarzamin ke logon se a'ur un ajnabí randíon se alag ho jáo.

12 Tab sári jamá'at ne jawáb diyá, aur buland áwáz se kahaí, kí Jaisá tú ne farmáyá hai, waisá ham ko karná hogá.

13 Lekin log bahut hain, aur is waqt shiddat kí bárish hai, aur ham báhar thahar nahín sakte, aur yih ek do din ká kám nahín hai: kyúнки is bát men ham men se bahuton ne gunáh kiya hai.

14 Ab sári jamá'at ke sardár yahan thahre rahen, aur tú aisá bandobast kar, kí we sab, jo hamáre shahron men ajnabí randíon ko byáh láe hongé, muqarrar waqt par áwen, aur un ke sáth har ek shahr ke buzurg aur qází howen, jab tak hamáre Khudá ká qahr í shadíd, jo is sabab se hai, ham par se uth na jáwe.

15 ¶ Lekin faqat Yúnatan bin 'Asahel aur Yaháziyáh bin Tíqwah is kám men the, aur Masullám aur Sabbatí Láwí un kí madad karte the.

16 Chunánci asíron ke farzandon ne aisá hí kiya. Aur 'Azrá káhin, aur ba'ze aur abwí ra'is, apne apne bápád-don ke gharánon kí taraf se, sab nám ba nám alag kiye gaye, aur daswen mahíne kí pahlí táríkh is bát kí tajwiz karne ko á baíthe.

17 Aur pahle mahíne ke pahle din un sab mardon kí tajwiz, jo ajnabí randíon ko byáh láe the, tamám húi.

18 ¶ Us waqt káhinon ke beton men se kitne nikle, jinhon ne ajnabí jorúán kí thín: baní Yashú' bin Yúsadaq men se, aur us ke bhái, Ma'asiyáh, aur Ili'azar, aur Yárib, aur Jidaliyáh;

19 Unhon ne háth deke iqrár kiya, kí Ham apní jorúon ko taláq denge; aur ba liház is ke kí gunahgár húa, unhon ne galle ká ek mendhá apne gunáh ke badle men guzrána.

goṇ ke nám jo ajnabí NAHAMIYA'H, I. 'auraton ko byáh lée the.

20 Aur baní Immer meṇ se: Hanání aur Zabadiyáh.

21 Aur baní Hárím meṇ se: Ma'asiyáh, aur Iliyáh, aur Sama'iyáh, aur Yahiel, aur 'Uzziyáh.

22 Aur baní Fashúr meṇ se: Ilyú-ainí, aur Ma'asiyáh, aur Ismá'el, aur Nataniel, aur Yúzabád, aur Ili'asah.

23 Aur Lávíon meṇ se: Yúzabád, aur Sama'í, aur Qiláyáh, (jo Qalitá bhí kahlátá hai,) Fatahiyáh, aur Yahúdáh, aur Ili'azar.

24 Aur gánewálon meṇ se: Iliyásib; aur darbánon meṇ se: Salúm, aur Talam, aur U'rí.

25 Aur Isráel meṇ se: jo baní Pargús meṇ se, Ramiyáh, aur Yazziyáh, aur Malkiyáh, aur Miyámin, aur Ili'azar, aur Malkiyáh, aur Bináyáh.

26 Aur baní Ailám meṇ se: Mattaniyáh, aur Zakariyáh, aur Yahiel, aur 'Abdí, aur Yarimút, aur Iliyáh.

27 Aur baní Zattú meṇ se: Ilyú-ainí, aur Iliyásib, aur Mattaniyáh, aur Yarimút, aur Zábád, aur 'Azizá.

28 Aur baní Babai meṇ se: Yahú-hánán, aur Hananiyáh, aur Zabbai, aur 'Atlai.

29 Aur baní Bání meṇ se: Masulám, aur Malúk, aur 'Adáyáh, aur Yásúb, aur Siyál, aur Rámút.

30 Aur baní Faḥhat i Moáb meṇ se: Adná, aur Kilál, aur Bináyáh, aur

Ma'asiyáh, aur Mattaniyáh, aur Bazil-liel, aur Binwí, aur Munassi.

31 Aur baní Hárím meṇ se: Ili'azar, aur Yashiyáh, aur Malkiyáh, aur Sam-aiyáh, aur Sim'aún,

32 Binyámin, aur Malúk, aur Samariyáh.

33 Aur baní Hášúm meṇ se: Mattanai, aur Mattatáh, aur Zábád, aur Ilifalat, aur Yaromai, aur Munassi, aur Sima'í.

34 Aur baní Bání meṇ se: Ma'adai, aur 'Amrá, aur U'el,

35 Bináyáh, aur Badiyáh, aur Kalúb,

36 Aur Waniyáh, aur Maremút, aur Iliyásib,

37 Aur Mattaniyáh, aur Mattanai, aur Ya'asau,

38 Aur Bání, aur Binwí, aur Sima'í,

39 Aur Salamiyáh, aur Nátan, aur 'Adáyáh,

40 Maknadabai, Sásai, Sáraí,

41 'Azariel, aur Salamiyáh, Samariyáh,

42 Salúm, Amariyáh, Yúsuf.

43 Baní Nabú meṇ se: Ya'iel, Mattitiyáh, Zábád, Zabiná, Yadau, aur Yúel, Bináyáh.

44 Ye sab ajnabí 'auraton ko byáh lée the: aur ba'zon ko un kí joráon ke peṭ se laṛke bhí húe the.

NAHAMIYA'H KI' KITA'B.

I BA'B.

NAHAMIYA'H bin Hakaliyáh kí báteṇ. Bisweṇ baras, Kisleu ke mahíne meṇ, jab main qasr i Sosan meṇ thá, to aisá húa,

2 Kí Hanání, jo mere bháíon meṇ

se ek hai, wuh, aur baze baní Yahú-dáh, áe; aur main ne un se un Yahú-díon ká hál, jo asiron meṇ se báqí rahe aur bach nikle the, aur Yárúsa lam ká hál, púchhá.

3 Unhon ne mujh se kahá, kí We

báqí log, jo asíri men se bach nikle haiñ, waháñ ke súbe men niháyat tasdí'a aur zillat utháthe haiñ; aur Yarrísalam kí díwár dháí húi hai, aur us ke phátaak ág se jale haiñ.

4 ¶ Aur aisá húa, kí jab main ne ye báten sunín, main baith gayá, aur rone lagá, aur kitne din tak gam kartá rahá, aur roza rakhá, aur ásmán ke K̲hudá ke huzúr du'á mángí,

5 Aur yún kahá, kí Aí K̲hudáwáñd, ásmán ke K̲hudá, tú K̲hudá e 'azím o muhib hai, aur un ke liye, jo tujhe piyár karte aur tere hukmon ko hifz karte haiñ, 'ahd aur fazl ko yád rakhtá hai : main teri minnat kartá hún,

6 Kí tú apná kán lagá, aur apní áñkhen khol, kí apne bande kí is du'á ko sune, jo main ab rát o din tere huzúr tere bandon baní Isráel ke liye mángtá hún, aur baní Isráel kí khatáon ko, jo ham ne tere barkhiláif kíñ, mán letá hún; kí main aur mere ábái k̲hándán ne bhí gunáh kiya hai.

7 Ham ne teri mukhálafat men bare fasád ká kám kiya hai, aur un hukmon, aur qánúñon, aur 'adálaton par, jo tú ne apne bande Músá ke wasíle se farz thahráe, 'amal nahín kiya hai.

8 Main tujh se minnat kartá, kí us gaul ko yád kar, jo tú ne apne bande Músá ko farmáyá, aur kahá, Agar tum badkárí karoge, to main tumhen qaumon men tittar karúngá :

9 Par jab tum merí taraf phiroge, aur mere hukmon ko mánoge, aur un par 'amal karoge, to tum men se, jo koí paráganda hoke ásmán ke us kanáre tak já paren, main unhen waíñ se jam'a karúngá, aur unhen us maqám men, jise main ne apná nám waháñ dharneke liye pasand kiya hai, láúngá.

10 We to tere bande aur tere log haiñ, jinhen tú ne apní barí qudrat se aur qawí háth se chhuráyá hai.

11 Aí K̲hudáwáñd, main teri minnat kartá hún, kí apne bande kí du'á par, aur apne bandon kí du'á par, to

cháhte haiñ kí tere nám se dará karen, terá kán khulá rahe, aur kí tú áj apne bande ko kámyáb kare, aur is mard ke huzúr mujh par rahm farmáe. Aur main bádsháh ká saqí thá.

II B'ÁB.

A RTAKHSHASHA'TA' bádsháh ke biswen baras Nísán ke mahine men yún húa, kí mai us ke áge thí : so main ne mai utháke bádsháh ko dí. Aur is se áge main kabhí us ke huzúr men udás na húa thá.

2 Tab bádsháh ne mujhe kahá, Terá chihra kyún udás hai, báwujúde kí tú bímár nahín hai? pas yih kuchh nahín hogá, magar díl ká gam. Tab main bahut dar gayá.

3 Aur main ne bádsháh se kahá, kí Bádsháh hamesha jítá rahe: merá chihra udás kyún na howe, jab kí wuh shahr, jahán mere bápádáon kí qabrgáh hai, ujár pará hai, aur us ke phátaak ág se bhasam kiye gaye haiñ?

4 Bádsháh ne mujh se farmáyá, kí Phir teri kyá dar-khwást hai? Tab main ne ásmán ke K̲hudá se du'á mángí,

5 Aur bádsháh se 'arz kí, Agar bádsháh kí marzí ho, aur terá banda terá manzúr i nazar húa, to merí yih dar-khwást hai, kí tú mujhe Yahúdáh men mere bápádáon kí qabrgáh ke shahr ko bhej, kí main us kí ta'mír karúñ.

6 Tab bádsháh ne, (kí begam bhí us ke pás baithí thí,) mujhe kahá, Terá safar kab tak hogá, aur tú kab phiregá? Garaz, bádsháh kí marzí húi, kí mujhe bheje; aur main ne us se ek muddat batáí.

7 Phir main ne bádsháh se kahá, Agar bádsháh kí marzí ho, to nahr pár ke názimón ke liye mujhe parwáne 'ináyat howen, kí we mujhe Yahúdiya tak salámat pahuncháwen;

8 Aur A'saf ke diye, jo bádsháhí ramna ká nigáhbán hai, ek shuqqá mile, kí wuh mujhe lañhe dewe, kí un se haikal ke áspás ke qasr ke phátaakon

ke shahatīr banen, aur shahr-panāh aur wuh ghar, jis ko main jātā hūn, ārásta kiye jāwen. Aur is liye ki mere Khudā kī mihrbānī kā hāth mujh par thā, bādshāh ne mujhe ye 'ināyat kiye.

9 ¶ Phir main nahr par ke nāzim-on ke pās āyā, aur bādshāh ke parwāne unhen diye; aur bādshāh ne sarlash-karon aur sawāron ko mere sāth kar diyā.

10 Aur jab Sanballat Húrúnī aur 'Ammúnī gulām Túbíyāh ne yih sunā, ki ek shakhś banī Isráel kī khairiyat kā tálīb hoke áyā hai, to nihāyat gam-gín hūe.

11 Pas main Yarúsalam men dákhlil hūā, aur wahān tīn din rahā.

12 ¶ Ba'd is ke main rát ko uṭhā, main, aur chand mard jo mere sāth the; par jo kuchh kām karnā mere Khudā ne mere dil men Yarúsalam kī bābat dālā thā, so main ne kisī ko na batlāyā; aur koī jānwar mere sāth na thā, magar wuh jānwar, jis par main sawār hūā.

13 Aur main rát ko Wādī ke phātak se niklā, aur āge barhke Nágkúe pās aur Kúre ke phātak ko gayā, aur Yarúsalam kī diwāron ko, jo dhāī hūī thīn, aur us ke phātakon ko, jo āg se jale hūe the, dekh liyā.

14 Aur main āge barhke Chashma ke phātak aur bādshāh ke tálāb ko gayā; aur us jānwar ke liye jis par main thā guzarne kī jagah na thī.

15 Phir main rát hī ko nāle kī samt charh gayā, aur shahr-panāh ko dekhkar lautā, aur Wādī ke phātak se dákhlil hūā, aur yūnhi phir áyā.

16 Par ra'ison ko daryāft na hūā, ki main kidhar gayā, aur kyā kartā hūn; ki main ne is waqt tak na Yahūdion ko, na káhinon ko, na amiron, na hákimon, na bāqion ko jo kárguzār the, kuchh batlāyā thā.

17 ¶ Tab main ne unhen kahā, Tum dekhte ho, ki ham kis musibat men hain, ki Yarúsalam ujār parā hai,

aur us ke phātak jal gaye hain: áo, ham Yarúsalam kī shahr-panāh banāwen, ki āge ko ham ta'na ke bā'is na rahen.

18 Tab main ne unhen batlāyā, ki mere Khudā kā hāth kyūnkar merī taraf nekī ke liye barhāyā hūā thā, aur bādshāh kī bāten bhī, jo us ne mujhe farmāin, unhen sunāin. We bole, Chalo; ham uṭhke kām banāwen. So is achchhe kām ke liye unhon ne apne hāthon ko mazbút kiyā.

19 Par jab Sanballat Húrúnī, aur 'Ammúnī gulām Túbíyāh, aur 'Arabī Jasham ne sunā, to unhon ne ham ko thaṭthe men urāyā, aur hamāri hiqárat kī, aur kahā, Yih kaisā kām hai, ki tum karte ho? kyā tum bādshāh se bagāwat karoge?

20 Tab main ne unhen jawāb diyā, aur unhen kahā, A'smán kā Khudā wuhī ham ko kāmýāb karegā; so ham us ke bande uṭhke ta'mír karenge: lekin tumhārā na hissa, na haqq, na nishān i yádgar, Yarúsalam men hai.

III BAB.

TAB Iliyāsib sardār káhin aur us ke bhāī káhin uṭhe, aur Bher-phātak ta'mír karne lage; aur unhon ne use muqaddas kiyā, aur us ke kiwāron ko lagāyā; unhon ne Miyāh ke burj aur Hananiel ke burj tak use muqaddas kiyā.

2 Us ke pās Yarihú ke logon ne ta'mír kī. Aur un ko pās Zakkúr bin Imrí ne ta'mír kī.

3 Lekin Machhli-phātak ko banī Hassanāah ne ta'mír kī; unhon ne us ke barethe dhare, aur us ke kiwāre, aur qufī, aur benḍe, lagāe.

4 Aur un ke pās Maremút bin U'riyāh bin Qúz ne marammat kī. Aur un ke pās Masullām bin Bara-kiyāh bin Mashezabiel ne marammat kī. Aur un ke pās Sadúq bin Ba'anā ne marammat kī.

5 Aur un ke pās Taqú'ion ne marammat kī; par un ke amiron ne apne

mālik ke kām par apnī gardan na jhukāī.

6 Aur Purāne phāṭak kī Yahūyada' bin Fāsakh aur Masullām bin Basūdīyāh ne marammat kī; unhoṅ ne us ke bareṭhe dhare, aur us ke kiwāre, aur qufī, aur aṛbange, lagāe.

7 Aur un ke pās Malatīyāh Jiba'ūnī aur Yadūn Marūnūti ne, aur Jiba'ūn aur Misfāh ke logon ne, nahr ko is pār ke nāzim ke daulatkhāne tak, marammat kī.

8 Aur un ke pās 'Uzzel bin Kharhāyāh ne, jo sonāron meṅ se thā, marammat kī; aur us ke pās 'attāron meṅ se ek ke beṭe Hananiyāh ne marammat kī, (kī unhoṅ ne Yarūsalam ko chaklī diwār tak bāqī chhor diyā thā.)

9 Aur un ke pās Rifāyāh ne, jo Hūr kā beṭā aur ādhe Yarūsalam kā sardār thā, marammat kī.

10 Aur us ke pās Yadāyāh bin Harūmaf ne apne hī ghar ke sāmhne tak kī marammat kī; aur us ke pās Hattūsh bin Hasabniyāh ne marammat kī.

11 Malkiyāh bin Hārim aur Hasūb bin Paḥhat i Moāb ne dūsra hissa aur Bhatṭhā-burj kī marammat kī.

12 Aur us ke pās Salūm ne, jo Halūhesh kā beṭā thā, aur dūsre ādhe Yarūsalam kā sardār thā, us ne aur us kī beṭion ne marammat kī.

13 Wādī ke phāṭak kī marammat Hanūn aur Zandāh ke bāshindon se hūī; unhoṅ ne use durust kiyā, aur us ke kiwāre, aur qufī, aur aṛbange, lagāe, aur Kūrā-phāṭak tak diwār par hazār hāth kī jorāī kī.

14 Aur Kūrā-phāṭak kī marammat Malkiyāh bin Raikāb ne, jo Bait-Hakkaram ke ek bisse kā sardār thā, kī; us ne use banāyā, aur us ke kiwāre, aur qufī, aur aṛbange, lagāe.

15 Aur Chashma-phāṭak ko Salūm bin Kull-Hazī ne, jo Misfāh ke ek ūisse kā sardār thā, durust kiyā; us

ne usē banāyā, aur use pātā, aur us ke kiwāre, aur us ke qufī, aur us ke aṛbange, lagāe; aur bādshāhī bāg ke pās Silōah ke kunḍ kī diwār ko, us sirhī tak jahān Dāūd ke shahr se utarte haiṅ, banāyā.

16 Us ke pichhe Nahamiyāh bin 'Azbūq ne, jo ādhe Bait-Sūr kā sardār thā, us jagah se leke Dāūd kī qabron ke muqābil aur us kund tak, jo banāyā gayā, aur Bait ul Jibborīm tak, marammat kī.

17 Us ke pichhe Lāwīon meṅ se Rahūm bin Bānī ne marammat kī. Us ke pās Haasabiyāh ne, jo ādhe Qa'īlah kā sardār thā, apne ṭukre kī marammat kī.

18 Us ke pichhe un ke bhāion meṅ se Bawī bin Hanadād ne, jo Qa'īlah ke dūsre ādhe kā sardār thā, marammat kī.

19 Aur us ke pās 'Azar bin Yashū' Misfāh ke sardār ne ek dūsra ṭukrā, us jagah ke muqābil jahān diwār murṭī hai aur silahkhāne ko chaṛh jāte haiṅ, banāyā.

20 Us ke pichhe Barūk bin Zabbai ne barī tamannā se, us moṛ se leke sardār kāhin Iliyāsib ke ghar ke darwāze tak, ek dūsra ṭukrā banāyā.

21 Us ke pichhe Maremūt bin 'Uriyāh bin Qūz ne, dūsra ṭukrā Iliyāsib ke ghar ke darwāze se leke Iliyāsib ko ghar kī intihā tak, banāyā.

22 Aur us ke pichhe nasheh ke rahnewāle kāhinon ne marammat kī.

23 Us ke pichhe Binyamīn aur Hasūb ne apne ghar ke sāmhne tak marammat kī. Un ke pichhe 'Azariyāh bin Ma'asiyāh bin 'Ananiyāh ne apne ghar ke barābar tak marammat kī.

24 Us ke pichhe Binwī bin Hanadād ne, 'Azariyāh ke ghar se leke diwār kī moṛ aur kone tak ek dūsra ṭukrā banāyā.

25 Fālāl bin U'zai ne us moṛ ke aur us burj ke muqābil se leke, jo bād-

shāh ke qasr ke sāmhnē niklā átā hai, jo qaidkhāne ke sahn se lagā hūā hai, marammat kī. Us ke pichhe Fidayāh bin Pargūs ne ta'mir kī.

26 Aur Natinim ne 'Ufal se leke jahān we rahte the, pūrab taraf ko Jal-phātak tak aur us burj ke sāmhnē tak, jo bāhar partā thā, ta'mir kī.

27 Un ke pichhe Taqū'ion ne us bare burj ke sāmhnē, jo bāhar nikal átā thā, 'Ufal kī diwār tak, dūsra tukurā banāyā.

28 Ghur-phātak par se leke kāhion ne, har ek apne apne ghar ke sāmhnē, marammat kī.

29 Un ke pichhe Sadūq bin Immer ne apne ghar ke sāmhnē marammat kī. Aur us ke pichhe Pūrab-phātak ke darbān Sam'aiyāh bin Sikaniyāh ne marammat kī.

30 Us ke pichhe Hananiyāh bin Salamiyāh aur Hanūn ne, jo Salaf kā chhaṭhwañ betā thā, ek dūsra tukurā banāyā. Us ke pichhe Masullām bin Barakiyāh ne apnī koṭhri ke sāmhnē marammat kī.

31 Us ke pichhe sonār ke betē Malkiyāh ne haikal ke bandon ke aur baipārion ke mahalle tak, Misqād-phātak ke muqābil, aur us kone ke bālākhāne tak, marammat kī.

32 Aur us kone ke bālākhāne aur Bher-phātak ke bich sonāron aur saudāgaron ne marammat kī.

IV P'A'B.

AUR aisā hūā, ki jab Sanballat ne sunā, ki ham shahr-panāh banāte haiñ, to wuh ranjida aur bahut gusse hūā, aur Yahūdion ko ṭhaṭṭhe meñ urāyā.

2 Aur us ne apne bhāion aur Sam-rūnī lashkar ke āge kahā, ki Ye za'if Yahūdī kyā karte haiñ? kyā un ko ijāzat dī gayī? kyā we qurbānī karenge? kyā we ek hī din meñ sab kuchh kar chukenge? kyā we jale hūe pattharon ko kūrē ke dheron meñ se chun chunke phir binā karenge?

3 Aur Tūbiyāh 'Ammūnī ne, jo us pās kharā thā, kahā, ki Yih jo unhoñ ne banāyā hai, agar ek lomrī chah jāe, wuh un kī patthar kī shahrpanāh ko tor degī.

4 Sun le, ai hamāre Khudā, ki ham haqir jāne jāte haiñ; aur un kī malāmat ko pherke unhoñ ke sir par dāl, aur asīrī ke mulk meñ unheñ shikār ke liye de:

5 Aur un ke gunāh mat dhāmp, aur tere āge un kī khatā meñ na jāe: kyūñki unhoñ ne mi'amaron ke sāmhnē terā gazab bharkāyā.

6 Garaz ham log diwār banāte rahe, aur sārī diwār ādhe tak jorī gayī; kyūñki log dil lagāke kām karte the.

7 ¶ Aur aisā hūā, ki jab Sanballat, aur Tūbiyāh, aur 'Arabion, aur 'Ammūnion, aur Ashdūdion ne sunā, ki Yarusalam kī diwāren uṭhī jātī haiñ, aur darāreñ band hone lagīñ, to nipat jhunjlāe.

8 Aur sabhoñ ne milke bandish bāndhī, ki jāke Yarusalam se la'eñ, aur kām rok deñ.

9 Tab ham ne apne Khudā se du'āeñ māngīñ, aur un ke sābab nigāhbān bithlāe, ki rāt din un se khabardār rahen.

10 Aur ahl i Yahūdāh ne kahā, ki Bojh-uthānewālōn kā zor ghaṭ gayā, aur rorā bahut hai, yahāñ tak ki ham diwār nahīñ banā sakte haiñ.

11 Aur hamāre bairion ne kahā, ki Jab tak ham un ke bich meñ na ā leñ, aur unheñ na mār dāleñ, aur kām mauqūf na karen, we na jānenge, na dekhenge.

12 Aur aisā nūā, ki jab Yahūdī logon ne, jo un ke ās pās rahte the, sab jagahon se, jin se we hamāre pās āyā jāyā karte the, āke hamen das bā-yih kah diyā:

13 ¶ To main ne shahrpanāh ke pichhe nashab kī jagahon meñ aur unche makānon meñ, logon ko, un ke gharānon ke mutābīq, bithlāyā,

balki talwár, aur barchhí, aur tír kamán bandhwáke, biṭhláyá.

14 Aur main ne nigáh kí, aur main uṭhá, aur amíron aur názimon, aur báqí logon ko kahá, kí Tum un se mat dāro : KHUDÁWAND ko, jo buzurg aur muhíb hai, yád karo, aur apne bháíon, aur apne beton, aur apní betíon, aur apní joríon, aur apne gharon ke liye lāro.

15 Aur aisá húa, kí jab hamāre dushmanon ne suná, kí yih bāt ham par zāhir húi, aur kí Khudá ne un ká mansúba bātíl kar diyá thá, tab ham sab ke sab díwār kí samt ko phire, aur har ek apne apne kám men phir lag gayá.

16 Aur aisá húa, kí us din se mere ádhe naukār kám karte the, aur ádhe bháíe, aur dhál, aur kamán liye, aur baktar pahine húc, rahte the : aur we jo názim the, Yahúdáh ke sáre khándán ke pichhe maujúd the.

17 Jo log díwār banáthe the, aur we jo bojh uṭháthe aur ládte the, har ek apne ek háth se kám kartá thá, aur dúsre men talwár rakhtá thá.

18 Kyúnki mi'amár jitne the har ek apní talwár apní kamar par bándhe húc kám karte the. Aur wuh jo narsingá phúnktá thá, mere pás thá.

19 ¶ Aur main ne amíron, aur názimon, aur báqí logon se kahá, kí Kám to bará aur phailáo par hai, aur díwār ke úpar ham men se ek dúsre se judá aur dúr hai :

20 So jahán tum log narsinge kí áwáz sunoge, wahán hamāre pás chale áo : hamará Khudá hamāre liye lāregá.

21 So ham kám karte the ; aur ádhe log pau phatne se sitáron ke dikhái done tak bháíe liye rahé.

22 Aur main ne usí waqt logon ko nukm kiyá, kí Har ek shakhs apne apne naukār samet rát ke waqt Yarú-salam men rahá kare, tá kí rát ko hamāre liye pahrá howe, aur din ko kám kare.

23 So main, aur mere bhái, aur mere naukār, aur we log jo nigáhání ke liye mere hamráh the, kabhí apne kapre utárte na the, magar har ek tahárat ke liye utártá thá.

V BĀB.

AUR logon aur un kí joríon ne apne Yahúdí bháíon par barí shikáyat kí.

2 Aur kitne kahte the, kí Ham aur hamāre beté o betíán bahut haín : so ham anáj le lenge, kí kháwen aur jíwen.

3 Aur kitne bolte the, kí Ham ne apne kheton, aur angúristánon, aur makánon ko, girau rakhá, tá kí ham mahangí men galla mol lewen.

4 Aur kitne kahte the, kí Ham ne apne kheton aur angúristánon ko girau rakhkar rūpiya qarz liyá hai, kí bádsháh ke liye málguzárí adá karen.

5 Báwujúd is ke hamāre jism to hamāre bháíon ke se jism haín, aur hamáro bálbachche un ke bálbachchon ke mánind haín : aur dekho, ham apne beté aur betíán gulámí men bechte, aur hamárá betíon men se kitní laundíán húi haín, aur hamāre háthon men táqat nahín hai kí unhen chhuráwen, kyúnki hamāre khet aur angúristán auron ke qabze men haín.

6 ¶ Jab main ne un kí faryád aur ye báten sunín, to main nipat ázurda húa.

7 Aur main ne apne dil men sochá, aur main ne amíron aur sardáron se jagrá kiyá, aur unhen kahá, Tum log har ek apne apne bhái se súd lete ho. Aur main ne ek barí jamá'at ko un ke muqábil jam'a kiyá,

8 Aur unhen kahá, kí Ham ne apne maqdúr ke muwáfíq apne Yahúdí bháíon ko, jo qaumon ke háth bik gaye the, chhurá liyá ; aur kyá tum apne hí bháíon ko bechoge ? aur kyá we hamāre hí háth men bik jáen ?

Tab we chup hūe, aur unheñ kuchh jawáb na milá.

9 Phir main ne kahá, ki Yih jo tum karte ho, so achchhá nahín: kyá tum par wájib na thá, ki in qaumon ká malámat ke sabab, jo hamáre dushman haiñ, khudátarsi se chalte?

10 Main bhí, aur mere bháí aur mere chákár, un se rūpá aur galla le sakte: par main tumhári minnat kartá hūñ ki ham log súd lene se háth utháwen.

11 Añ hí ke din un ke khet, aur un ke anguristán, aur zaitún ke bág, aur un ke ghar, aur sauwán hissa naqdí ká, aur anáj, aur mai, aur tel ká, jo tum ne un se liyá hai, unheñ pher dijiyo.

12 Tab unheñ ne kahá, ki Ham pher denge, aur un se kuchh na mángenge; jaisá tú ne farmáyá hai, waisá hí karenge. Phir main ne káhinon ko buláyá, aur un logon ko qasam diláí, ki Is iqrár ke muwáfíq ham karenge.

13 Phir main ne apná dáman jhárá aur kahá, ki Isi tarah se Kḥudá har ek shaḥs ko, jo apne is qaul par 'amal na kare, us ke ghar se aur us ke shuḡl se jhatak dále; wuh yún jhatká jáe, aur níkal phenká jáwe. Tab sári jamá'at ne kahá, A'mín, aur KḥUDÁ-WAND ká shukr kiyá. Aur logon ne apne wa'da par wafá ká.

14 ¶ 'Aláwa us ke, jis din se ki main Yahúdáh ke mulk meñ un ká hákím ṭhahráiyá gayá, ya'ne Artakh-shashatá bádsháh ke 'amal ke biswen baras se battiswen baras tak, jo bárah baras haiñ, main ne aur mere bháíon ne hákímí ká roṭí na khaí.

15 Kyúñki we hákím, jo mere áge the, ra'áiyat par ek bár the, aur anáj, aur mai, aur chálís misqál rūpá, un se lete the; aur un ke naukar bhí logon par apná iqtidár jatáte the: lekin main ne khudátarsi ke sabab aisá na kiyá.

16 'Aláwa us ke main is shahr-pa-

náh ke kám meñ barábar mashḡúl rahá; aur ham ne zamín ko mutlaq mol nahín liyá; par mere sab chákár wahán kám par jam'a hūe.

17 Aur roz roz merí mez par, siwá un ke jo áspás ká qaumon meñ se áte the, deḡh sau Yahúdí aur sardár the.

18 Chunáñchi jo ek din ke liye taiyár kiyá gayá, so ek bail, aur chha palí h́í bherián thūñ; murgíáñ bhí mere liye taiyár ká gayín; aur das das din meñ mai ká har ek qism ká nayá zakhíra hotá thá: báwuḡúd is sab ke, hákímí ká roṭí talab na ká, kyúñki in logon par saḡht kḥidmat ká bár thá.

19 Ai mere Kḥudá, mujhe yád kar-ke merá bhalá kar, us sab ke mutábíq jo ki main ne in logon se kiyá.

VI BĀB.

AUR aisá h́á, ki jab Sanballat, aur Túbíyáh, aur Jasham 'Arabí, aur hamáre báqí dushmanon ne suná, ki main shahr-panáh ko baná chuká, aur us meñ kuchh tútá phútá báqí na rahá, agarchi usí waqt main ne phá-ṭakon meñ kiwáre na lagáe the:

2 Tab Sanballat aur Jasham ne mujhe yih kahlá bhejá, ki A', ham Aunú ke maidán ke kisé ḡánw meñ báham muláqát karen; par we mujh se badí karne ká fikr meñ the.

3 So main ne qásíd bhejkar unheñ kahá, Main bare kám meñ lagá hūñ, aur utar nahín saktá: kyá zarúr hai ki main ise chhoṛke tum pás áún, aur kám mauqúf rahé?

4 Aur unheñ ne chár bár aisá paigám bhejá, aur main ne unheñ aisá jawáb diyá.

5 Phir Sanballat ne pánchwiñ bár, usí tarah se apne naukar ko mere pás bhejá; us ke háth meñ khulí h́íf chitṭhí thí.

6 Us meñ likhá thá, ki Gair qaumon meñ yih afwáh hai, balki Jashmú aisá kahtá hai, ki Tú aur Yahúdí log

bagawat ká mansúba karte ho: aur isí sabab se tú shahr-panáh banátá hai, ki tú is khabar ke mutábiq un ká bádsháh ho.

7 'Aláwa us ke tú ne nabíon ko muqarrar kiyá, ki Yarásalam men teri bábat manádi karen, aur kahen, ki Yahúdáh men ek bádsháh hai: pas in báton kí khabar bádsháh ko pahunchegí: so ab chale á, tá ki ham báham maslahat karen.

8 Tab main ne us pás kahlá bhejá, ki Tere kahne ke muwáfiq koí bāt nahín húi, balki tú yih báten apne ní díle se banátá hai.

9 Kyúnki un sabhon ne ham ko qaráyá, aur kahá, ki Us kám men un ke háth dhíle kiye jáenge, ki wuh ban na pare. Par ab, ai Khudá, tú mere háthon ko zor bakhsh.

10 Phir main Sam'aiyáh bin Diláyáh bin Muhaitabiel ke ghar men áyá; wuh band kiyá húa thá; aur us ne kahá, Á'yo, ham Khudá ke ghar men haikal ke andar muláqat karen, aur haikal ke darwázon ko band karen; kyúnki we tujhe qatl karne ko áwenge; hán, rát ko tujhe qatl karne ko áwenge.

11 Main ne kahá, Kyá mujh sá shakhs bháge? aur mujh sá kaun hai, ki haikal men ghuse, tá ki apní ján bacháwe? main andar nahín jáne ká.

12 Aur main ne tahqíq kí, aur dekh, ki Khudá ne use na bhejá thá, balki meri mukhálafat men is sabab se peshingoi kí; ki Sanballat aur Túbíyáh ne use naukár rakhá thá.

13 Wuh is liye naukár rakhá gayá. ki main dar jáún, aur aisá karke khatákár hoún, ki jis se we meri badnámi karen, aur mujhe ta'na den.

14 Ai mere Khudá, Túbíyáh ko aur Sanballat ko, un ke in kámon ke liház se, aur nabiya Nau'idíyáh ko bhí, aur báqí nabíon ko, jo mujhe qaráne cháhte the, yád kar.

15 ¶ Garaz báwan in men. Alúl

mahíne kí pachísuin tárikh men, shahr-panáh ban chukí.

16 Aur aisá húa, ki jab hamáre sáre bairion ne suná, aur gair-gurohon ne, jo hamáre áspás thin, dekhá, we apní ánkhon se gir gaye; kyúnki unhen samajh parí ki yih kám hamáre Khudá kí taraf se húa.

17 ¶ 'Aláwa is ke un dinon men Yahúdáh ke amíron kí bahut sí chit-thián Túbíyáh pás bhejí játi thin, aur Túbíyáh kí chit-thián un pás pahunchti thin.

18 Kyúnki bahut log Yahúdáh men us ke ham-qasam the, ki wuh Sikaníyáh bin Arákh ká dámád; aur us ke bete Yahúhanán ne Masullám bin Barakíyáh kí betí ko byáh liyá thá.

19 Aur we mere áge us kí nekíon ká bayán karte the, aur meri bátey use sunáte the. Aur Túbíyáh ne mujhe qaráne ke liye náme bheje.

VII B'A'B.

AUR aisá húa, ki jab shahr-panáh ban chukí, aur main ne kiwáre lagáe the, aur darbán, aur gánewále, aur Láwí, muqarrar húe the,

2 Main ne apne bhái Hanáni ko, aur qasr ke názim Hananíyáh ko, Yarásalam men mukhtár kiyá, ki yih bahuton se amánatdár aur khudátars thá.

3 Aur main ne unhen kahá, ki Jab tak dhúp na charhe, tab tak Yarásalam ke phátak khole na jáen, aur un ke házir hote húe kiwáre band kiye jáen, aur bende lagáe jáwen: aur Yarásalam ke báhindon kí chaukián muqarrar karo, ki har ek apní apní chaukí men, aur har ek apne apne ghar ke sámhne, chaukí ke liye thahráyá jáe.

4 Kyúnki shahr to bará aur wasí'á thá, par us men thore log the, aur ghar bane húe na the.

5 ¶ Tab mere Khudá ne mere dil men dálá, ki main amíron, aur sardáron, aur logon ko jam'a karún, tá ki

nasnâme ke mutâbiq un kâ shumâr kiyâ jâe. Aur main ne un logon kâ nasabunâma pâyâ, jo pahle charh âe the, aur us men yih likhâ pâyâ:

6 Ki is mamlukat ke bâshinde jo asîr ho gaye, jinhen shâh i Bâbul Nabûkadnazar le gayâ thâ, aur jo Yârûsalam aur Yahûdâh men phir âe, aur har ek apne apne shahr men hai;

7 Un ki fard, jo Zarubbâbul, Yashû', Nahamiyâh, 'Azariyâh, Ragamiyâh, Nahamânî, Mardaki, Bilshân, Misfarat, Bigvai, Nahûm, Ba'anah ke sâth âe. So banî Isrâel ke logon kâ shumâr yih thâ:

8 Banî Pargus, do hazâr ek sau bahattar;

9 Banî Safatiyâh, tîn sau bahattar;

10 Banî Arakh, chha sau bâwan;

11 Banî Paḡhat i Moáb, jo Yashû' aur Yûab kî nasl men se the, do hazâr âṡh sau aṡharâh;

12 Banî 'Ailâm, ek hazâr do sau chauwan;

13 Banî Zattû, âṡh sau paintâlis;

14 Banî Zakkai, sât sau sâṡh;

15 Banî Binwî, chha sau aṡtâlis;

16 Banî Babai, chha sau aṡhâis;

17 Banî 'Azjâd, do hazâr tîn sau bâis;

18 Banî Adûniqâm, chha sau satsâṡh;

19 Banî Bigvai, do hazâr satsâṡh;

20 Banî 'Adîn, chha sau pachpan;

21 Banî Atîr, Hizqiyâh ke ḡhân-dân men se, aṡhânawwe;

22 Banî Hashûm, tîn sau aṡhâis;

23 Banî Bazai, tîn sau chaubîs;

24 Banî Khârif, ek sau bârah;

25 Banî Jiba'ûn, panchânawwe;

26 Baillaham aur Natûfah ke log, ek sau aṡhâis;

27 'Anatûṡ ke log, ek sau aṡhâis;

28 Bait-'Azmâvat ke log, bayâlis;

29 Qaryat-Ya'arim, Kafrah, aur Biarût ke log, sât sau tentâlis;

30 Râmah aur Jib'a ke log, chha sau ikkis;

31 Mikmâs ke log, ek sau bâis;

32 Baitel aur 'Al' ke log, ek sau teîs;

33 Dûsre Nabû ke log, bâwan;

34 Dûsre 'Ailâm ke beṡe, ek hazâr do sau chauwan;

35 Banî Hârim, tîn sau bis;

36 Banî Yarihû, tîn sau paintâlis;

37 Lûd, aur Hâdid, aur Aunû ke beṡe, sât sau ikkis;

38 Banî Sanâah, tîn hazâr nau sau tîs.

39 ¶ Kâhin: jo Yashû' ke gharâne ke banî Yad'aîyâh the, nau sau ti-hattar;

40 Banî Immer, ek hazâr bâwan;

41 Banî Fashûr, ek hazâr do sau saintâlis;

42 Banî Hârim, ek hazâr satrah.

43 ¶ Lâwî: jo Yashû', Qadmiel, aur Hûdavâh kî aulâd the, chauhattar.

44 ¶ Gânawâle: jo banî A'saf the, ek sau aṡtâlis.

45 ¶ Darbân: jo Salûm, aur Atîr, aur Tâlmûn, aur 'Aqqûb, aur ḡhatîfâ, aur Sobai kî aulâd the, ek sau aṡtîs.

46 ¶ Bande haikal ke: banî Zihâ, banî Hasûfa, banî Taba'ûṡ,

47 Banî Qarûs, banî Sîgâ, banî Fadûn,

48 Banî Libânah, banî Hajâbah, banî Shalmaî,

49 Banî Hanân, banî Jiddal, banî Jahâr,

50 Banî Riyâýâh, banî Rasîn, banî Naqûdâ,

51 Banî Jazzâm, banî 'Uzzâ, banî Fâsakh,

52 Banî Basai, banî Ma'ûnîm, banî Nafishasîm,

53 Banî Baqbûq, banî Haqûfa, banî Harhûr,

54 Banî Bazlîṡ, banî Mahîda, banî Harshâ,

55 Banî Barqûs, banî Sîsarâ, banî Tâmah,

56 Banî Nazîah, banî Khatîfâ the.

57 ¶ Sulaimân ke ḡhâdimon ke

farzand : banī Sūtī, banī Sūfirat, banī Faridā,

58 Banī Ya'alāh, banī Darqūn, banī Jiddal,

59 Banī Safatīyāh, banī Khatīl, banī Fūkirat Zabāimī, banī Amūn the.

60 Haikal ke sab bande, aur Sulaimān ke khādīmōn ke sab farzand, tīn sau bānwē shakhs the.

61 Aur we log, jo Tall i Milh, aur Tall i Harsā, aur Karūb, aur Addūn, aur Immer se gaye the, par apne ābāī khāndān aur nasl dikhā na sake, ki Isrāel ke the yā na the, so ye haig :

62 Banī Dilāyāh, banī Tūbiyāh, banī Naqūdā, chha sau bayālīs.

63 ¶ Aur kāhinōn meṇ se : banī Habāyāh, banī Qūz, banī Barzillī, jo Jilī'ādī Barzillī kī beṭiōn meṇ se ek laṛkī ko byāh lāyā thā, aur is liye un ke nām se kahlāyā.

64 Inhōn ne apnā nasab-nāma un ke darmiyān jo nasl-nāmōn ke mutābiq gīne gaye the dhūndhā, par wuh na milā; so we nāpākōn kī mānind kahānat se nikāle gaye.

65 Aur Tirshātā ne unheṇ hukm kiyā, ki we pāktarin chizon meṇ se na khāweṇ, jab tak ki koī kāhin U'rīm o Tummim ke sāth phir barpā na ho.

66 ¶ Sārī jamā'at ke log sab ke sab milke bayālīs hazār tīn sau sāth the,

67 Siwā un ke gulāmōn aur laundīōn ke, jo sāt hazār tīn sau saintīs the : aur un meṇ do sau paintālīs gānēwāle aur gānēwālīān thīn.

68 Un ke ghōre, sāt sau chhattīs : un ke khachchar, do sau paintālīs :

69 Un ke ūnt, chār sau paintīs : un ke gadhe, chha hazār sāt sau bīs.

70 ¶ Un meṇ se, jo apne bāpḍādōn ke gharānōn meṇ raīs the, ba'zōn ne us kām kī madad kī : chunānchī Tirshātā ne ek hazār dirham sonā, aur pachās piyāle, aur kāhinōn ke pānch

sau tīs pairāhan, khazāne meṇ dākhl kiye.

71 Aur abwī ra'ison meṇ se ba'zōn ne kārkhāne ke khazāne meṇ bīs hazār dirham sonā, aur do hazār do sau mānah rūpā, diyā.

72 Aur baqī logōn ne jo diyā, so bīs hazār dirham sonā aur do hazār mānah rūpā, aur kāhinōn ke satsaṭh pairāhan the.

73 Chunānchī kāhin, aur Lāwī, aur darbān, aur gānēwāle, aur qaum se ba'ze, aur haikal ke bande, aur tamām Isrāel, apne apne shahr meṇ base; aur jab sātwan mahinā shurū' hūā, us waqt banī Isrāel apne apne shahron meṇ the.

VIII B'AB.

TAB sāre log ek hī ādmī kī tarah, us raste meṇ jo Jal-phātak ke āge hai, jam'a hūe. Aur unhōn ne 'Azrā faqīh se 'arz kī, ki Māsa kī shari'at kī kitāb ko, jo KHUDAWAND ne Isrāel ko farmāī thī, lāwe.

2 Tab sātweṇ mahīne kī pahlī tā-rīkh meṇ 'Azrā kāhin mard o 'aurat kī jamā'at ke āge, ya'ne sab ke āge jo sunke samajh sakte the, Tauret ko lāyā.

3 Aur Jal-phātak ke muqābil ke bāzār meṇ, pau phaṭne se do pahar tak, mardōn aur 'auratōn, aur sabhōn ke āge jo samajh sakte the, parṭhā rahā; aur sab log shari'at kī kitāb kān dharke sunte rahe.

4 Aur 'Azrā faqīh ek cnoḃī mimḃar par, jo unhōn ne isī kām ke liye banāwā thā, kharā hūā : aur us ke pās Mattitīyāh, aur Sams, aur 'Anāyāh, aur U'riyāh, aur Khilqiyāh, aur Ma'asiyāh, us ke dahne khare the; aur us ke bāeṇ Fidāyāh, aur Mīsāel, aur Malkiyāh, aur Hāshūm, aur Hasbadānah, aur Zakariyāh, aur Masullām khare the.

5 Aur 'Azrā faqīh ne sāre logōn kī ānkhōn ke āge kitāb kholī; kyūnki

wuh sab logon se buland thá; aur us ke kholte hí sáre log uth khare húe:

6 Aur 'Azrá ne KHUDÁWAND KHUDÁ Ta'álá ko mubárákbád kahá: aur sáre logon ne háth uthake jawáb men A'mín, A'mín, kahá; aur unhon ne sir jhukáe, aur munh ke bhal girko zamín par KHUDÁWAND ko sijda kiya.

7 Aur Yashú', aur Bání, aur Sari-biyáh, aur Yámin, aur 'Aqqúb, aur Sabbatai, aur Húdiyáh, aur Ma'asiyáh, aur Qalitá, aur 'Azariyáh, aur Yúza-bad, aur Hanán, aur Filáyáh, aur Láwíon ne shari'at ke ma'ne logon ko samjháe; aur log apní apní jagah par khare ho rahe.

8 Pas we Khuda ki shari'at kí kitáb sáf áwáz se parhte the, aur ma'ne bat-láte, aur un parhí húi báton kí 'íbatat un ko samjháte the.

9 ¶ Aur Nahamiyáh ne, jo Tirshá-tá hai, aur 'Azrá káhin ne, jo faqíh hai, aur un Láwíon ne, jo logon ko sikhláte the, sáre logon se kahá, A'j ká din KHUDÁWAND tumháre Khudá ke liye muqaddas hai; gam mat karo, aur na royá karo. Kí sab log shari'at kí báten sunke rote the.

10 Phir us ne unhen kahá, kí Ab jáo, aur jo motá hai kháo, aur jo mífthá hai pío, aur jin ke liye kuchh taiyár nahín húa, un ke pás hissa bhejo; kyúunki áj ká din hamáre KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai, aur tum udás mat hoo; kyúunki shádmání jo KHUDÁWAND kí bábat hai tumhári qúwat hai.

11 Aur Láwíon ne sab logon ko chup karwáya, aur kahá, kí Khámosh ho, kyúunki áj ká din muqaddas hai; tum hargiz gamgín mat hoo.

12 So sab log chale gaye, kí kháwen, aur píwen, aur hisse bhejen, aur barí khushí karen, kyúunki we un báton ko, jo un ke áge parhí gayín, samjhe the.

13 ¶ Aur dústre din sáre logon ke abwí ra'is, aur káhin, aur Láwí, 'Azrá

faqíh pás jam'a húe, kí Tauret kí báten bújhen.

14 Aur unhon ne daryáft kiya, kí us shari'at men, jo KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat se farmái thí, líkhá hai, kí baní Isráel sátwen mahine kí 'íd men khaimon men rahá karen,

15 Aur kí sab shahron men, aur Yárusalam men, ishtihár dewen, aur yih manádi karwáen, kí Pahár par jáo, aur zaitún kí dálián, aur dashtí jalpái kí dálián, aur ás kí dálián, aur khajúr kí shákhen, aur ghane darakhthon kí dálián, khaimon ke banáne ko, jaisá líkhá hai, láo.

16 ¶ So log báhar já jáke láe, aur har ek apne apne ghar kí chhat par, aur apní íhátion men, aur Khudá ke ghar ke sahnon men, aur Jál-phátak ke raste men, aur Ifráímí-phátak ke raste men, apne liye khaimo banáe.

17 Aur sári jamá'at ke log, jo asírf se phir áe the, pat-chhapper baná baná un ke tale baith gaye; kyúunki Yashú' bin Nún ke dinon se us din tak baní Isráel ne aisá na kiya thá. Chunánchi niháyat barí khushwaqtí húi.

18 Aur pahle din se leke pichhle din tak, us ne roz ba roz Khudá kí shari'at kí kitáb parhí. Aur unhon ne sátt din 'íd kí; aur áthwen din, dastúr ke muwáfíq, 'ídí jamá'at húi.

IX B.A.B.

PHIR is mahine ke chaubíswen din baní Isráel, roza rakhke, aur tátt orhke, aur mittí apne úpar uráke, íkat-the áe.

2 Aur Isráel kí nasl ne apne ta,ín sáre ajnabi logon se judá kiya, aur khare hoke apní khatáon ká, aur apne bápádáon ke gunáhon ká, íqrár kiya.

3 Aur unhon ne apní jagah par khare hoke, pahardín charhe tak, KHUDÁWAND apne Khudá kí shari'at kí kitáb ko parhá; ba'd us ke, do pahar tak, íqrár karke KHUDÁWAND apne Khudá ko sijda kiya.

4 ¶ Tab Láwíon men se Yashú',

aur Bānī, aur Qadmiel, aur Sabaniyāh, aur Būnnī, aur Saribiyāh, aur Bānī, aur Kanānī, machān par khare hūe, aur buland āwāz se KHUDĀWAND apne Khudā ke āge chillāe.

5 Phir Yashū, aur Qadmiel, aur Bānī, aur Hasabniyāh, aur Saribiyāh, aur Hūdīyāh, aur Sabaniyāh, aur Fatahiyāh, Láwion ne kahā, Khare ho jāo, aur KHUDĀWAND apne Khudā ko abad ul ābād mubārak kaho; balki terā jalālī nám mubārak howe, jo sārī mubārakbādī aur hamd par balā hai :

6 Tú, háñ, tú hí akelā KHUDĀWAND hai; tú ne ásmān ko, aur ásmānon ke ásmān ko, aur un kī sārī ābādī ko, aur zamín ko, aur jo kuchh us par hai, aur samundaron ko, aur jo kuchh un men hai, banāyā; aur tú sabhon ká parwardigār hai; aur ásmānon ká lashkar terā sijda kartā hai.

7 Tú wuh KHUDĀWAND Khudá hai, jis ne Abirám ko chun liyā, aur use Kasdion ke Úr se nikál láyā, aur us ká nám badalkar Abirahám nám fakhá;

8 Tú ne us ká dil apne huzúr wafádār páyā, aur us se yih 'ahd bāndhá, ki Main Kan'ānion, aur Hittion, aur Amúrión, aur Farizzion, aur Yabúsion, aur Jirjásion kī zamín 'ināyat karúngā, aur terī nasl ko dūngā; aur tú ne apne sukhan púre kiye, kyúñki tú sādīq ul qaul hai;

9 Aur tú ne hamāre bāpdádōn kī tanghālī par, jo Misr men the, nigáh kī, aur daryā e Quizum ke kanāre un kī faryād sunī,

10 Aur Fira'ún par, aur us ke sáre naukaron par, aur us ke mulk kī sārī ra'āyat par, 'ajāib aur garāib kar dikhlae; kyúñki tú jāntā thā ki unhon ne gurúr ke sáth un se bad-sulúki kī. So tú ne apne liye nám hásil kiya, jaisá āj hai.

11 Aur tú ne un ke āge samundar ko do hissa kiya, yahāñ tak ki we samundar ke bích o bích se súkhī za-

mín par hoke guzre; aur tú ne unhen jo un ke píchhe parē the gahrāpon men dālā, jaisá ki ek patthar bare pānion men parē.

12 Aur tú ne din ko bādāl ke sutún se, aur rāt ko ág ke sutún se, un kī rahnumái kī, tá ki us rāh men, jis men we chalte the, un ke liye roshnī howe.

13 Aur tú Sinā pahār par utar áyā, aur ásmān par se un ke sáth bátēn kīn, aur unhen sachchī 'adálaten, aur sachchī sharī'aten, aur achchhe qánún o ahkám, un ko diye:

14 Aur un ko apne muqaddas sabbt se ágáh kiya, aur apne bande Músá ke háth se unhen ahkám, aur shar'aen, aur farāiz, farmāe;

15 Aur tú ne un kī bhúkh ke sabab ásmān par se unhen rotī dí, aur un kī pyás ke bā'is tú ne chatān men se un ke liye pānī nikálā, aur un se wa'da farmáyā, ki we jáke us zamín par qabza karen, jis kī bábat tú ne qasam kháí thī, ki Main use tum ko baḥsh-shúngā.

16 Lekin unhon ne aur hamāre bāpdádōn ne ghamand kiya, aur sakht-gardan bane, aur tere hukmon ke shanawá na hūe;

17 Aur unhon ne farmánbardār hone se inkār kiya, aur tere achambhe kámon ko, jo tú ne un ke darmiyán kiye, yád na rakhá; par apnī gardanon ko sakht kiya, aur apnī bagāwat se apne liye ek sardār muqarrar kiya, ki we apnī asirī men phir jāwen: par tú Khudá e gufur, rahim o karim hai, qahr men dhímā, aur mīhrbānī men ṣarḥkar; so tú ne unhen tark na kiya.

18 Háñ, jab unhon ne apne liye dhálá hūā ek bachhrā banāyā thā, aur kahá thā, ki Yih terā ma'būd hai, jo tumhen Misr ke mulk se nikál láyā, aur jab unhon ne bahut se gazab-angez kám kiye;

19 Tad bhī tú ne apnī gúnāgún rahmaton ke mutábīq unhen bayábán men chhor na diyā: din ko bādāl ká

sutún un ke sámhne se judá na húá, ki wuh un kí rahnumái kare, aur rát ko ág ká sutún judá na húá, ki unhen us ráh men, jis men játe the, roshní bakhshé.

20 Aur tú ne apní nek Rúh un kí tarbiyat ke liye dí, aur mann ko un ke munh men "jáne se báz na rakhá, aur unhen pání deke un kí piyás bujhái.

21 Chálís baras tak tú bayábán men un kí parwarish kartá rahá; kisi chíz ke muhtáj na húe; un ke kapre puráne na húe, aur un ke págw na súje.

22 Is ke siwá tú ne unhen mam-lukate aur ummaten baqsháin, aur sarzamín ko us ke konon tak unhen bánt diyá: so we Saihún ke mulk ke, aur sháh í Hasbún ke mulk ke, aur sháh í Basan 'Uj ke mulk ke, málik húe.

23 Aur tú ne un kí aulád ko ásmán ke sitáron kí mánind bahut kiyá, aur unhen is sarzamín men láyá, jis kí bábat tú ne un ke bápádáon se wa'da karke kahá thá, ki 'Tum us men jáke us ke málik hoge.

24 So un ke beté dákhil húe, aur is zamín ke wáris bane, aur tú ne un ke áge is zamín ke Kan'ání báshindon ko maglúb kiyá, aur unhen, un ke bádsháhon, aur is sarzamín ke logon samet, un ke háth men kar diyá, ki jaisá cháhen, waisá un se karen.

25 So unhen ne hasín shahron aur us jaiyid zamín ko páyá, aur we sab tarah ke mál se bhare húe gharon, aur khode húe kúon, aur bahut se angúristánon, aur zaitúni bágon, aur phaldár darakhthon ke málik húe: tab we kháke ser húe, aur móte tázé bane, aur tere bare íhsán se níhayat hazz ufháyá.

26 Lekin we ná-farmánbardár nikle, aur tujh se phir gaye, aur unhen ne terí shari'at ko apní pusht ke pí-chhe phenká, aur tere nabíon ko, jo un ko nasíhat dete the ki unhen terí

taraf phirá láwen, qatl kiyá, aur ur-hon ne apne kámon se tujh ko gussa diláyá.

27 Tab tú ne unhen un ke dushmanon ke háth men kar diyá, jinhon ne un ko satáyá; par jab we apne dukh ke waqt men tere áge chilláe, tú ne ásmán par se un kí suní, aur apní gúnágún rahmaton ke mutábíq unhen chhuránewále diye, jinhon ne un ko un ke dushmanon ke háth se chhuráyá.

28 Lekin jab unhen áram nílá, tab unhon ne phir tere áge badkárí kí; is liye tú ne unhen un ke bairíon ke qabze men chhor diyá, aur we un par musallit húe; lekin jab we phire, aur tere áge chilláe, tú ne ásmán par se sun sunke apní barí rahmat ke mutábíq unhen bár bár chhuráyá;

29 Aur tú ne un ko jatá diyá, kí apní shari'at kí taraf unhen phiráyá kare: par unhon ne ghamand kiyá, aur tere hukmon ke shanawá na hoke terí 'adálaton ke barqhiláf gunáh kiyá (jinhen agar koí insán mán lewe, so un se jégá;) aur apne kándhe ká khínchke apní gardan ko saqht kiyá, aur na suná.

30 Tad bhí tú bahut baras tak un kí bardásht kartá rahá, aur apní Rúh se, ya'ne apne nabíon kí ma'rifat se, unhen samjhátá rahá: par we shanawá na húe; tab tú ne unhen un mulkon ke logon ke háth men chhor diyá.

31 Báwujúd us ke tú ne apne bare rahm se unhen ek lakht nest o nábúd na kiyá, aur unhen bilkull chhor nahín diyá; kyúunki Kḥudá e rahím o karím tú hí hai.

32 Aur ab, ai hamáre Kḥudá, jo buzurg, aur qádir, aur muhíb Kḥudá hai, aur 'ahd aur rahmat par wafá kartá hai, wuh dukh, jo ham par, aur hamáre bádsháhon par, aur hamáre amíron par, aur hamáre káhinon par, aur hamáre nabíon par, aur hamáre bápádáon par, aur tere sáre logon par, Asúr ke bádsháhon ke 'asr se áj ke

mān lenā.

NAHAMIYA'H, X. *A pas men ahd bāndhnā.*

din tak, parā hai, so tere āge thorā jānā na jāe.

33 Garaz us sab kī bābat, jo ham par nāzil kī gayī, tū sādīq hai; kī tū ne insāf kiyā, aur ham ne sharārat kī.

34 Hamāre bādshāh, aur hamāre umarā, aur hamāre kāhin, aur hamāre bāpdāde terī shari'at par, 'amal nahin karte the, aur tere hukmon ko nahin mānte the, aur terī gawāhion ko, jo tū ne un par dīn, na sunte the.

35 Kyūnki unhon ne apnī mam-lukat men, aur tere ihsān i bekirān kī bakhsish pane men, jo tū ne unhen bakhsī, aur is chaurī aur jaiyid zamīn men, jo tū ne un ke sāmhnē un kī kar dī, terī bandagī na kī, aur na we apnī badkārion se bāz āe.

36 Dekh, ham āj ke din gulām hain; balki isī zamīn men, jo tū ne hamāre bāpdādon ko dī, kī us ke phal khāwen aur us kā hāsīl pāwen, dekh, ham log isī zamīn men gulām hain.

37 Wuh un bādshāhon ke liye, jo tū ne hamāre gunāhon ke sabab ham par musallit kiye, bahut fāida detī hai: hān, we hamāre badanon par bhī, aur hamāre jānwaron par, jaisā chāhte hain waisā hī ikhtiyār rakhte hain, aur ham par sakht musibat hai.

38 Aur in sārī bāton ke sabab ham log ek mazbūt 'ahd karte aur likhte hain; aur hamāre umarā, aur hamāre Lāwī, aur hamāre kāhin, us par muhr karte hain.

X B A T.

AUR we jinhon ne muhren kīn, ye hain. Nahamiyāh Tirshātā bin Hakaliyāh, aur Sidqiāh,

2 Sirāyāh, 'Azariyāh, Yaramiyāh,

3 Fashūr, Amariyāh, Malkiyāh,

4 Hattūsh, Sabaniyāh, Mallūk,

5 Hārim, Maramūt, 'Abadiyāh,

6 Dāniel, Jinnatūn, Barūk,

7 Masullām, Abiyāh, Mīyamin,

8 Ma'aziyāh, Biljī, Sama'iyāh: ye kāhin the.

9 Aur Lāwī: Yashū' bin Azaniyāh, Binwī banī Hanādād men se, Qadmiel;

10 Aur un ke bhāī, Sabaniyāh,

Hūdīyāh, Qalitā, Filāyāh, Hanān,

11 Mikā, Rahūb, Hāsābiyāh,

12 Zakkūr, Sariyāh, Sabaniyāh,

13 Hūdīyāh, Bānī, Baninū.

14 Logon ke rais: Pargūs, Paḥhat

i Moāb, 'Ailām, Zattū, Bānī,

15 Būnnī, 'Azjād, Bābāi,

16 Adūniyāh, Bigvai, 'Adīn,

17 Atīr, Hizqiāh, 'Azzūr,

18 Hūdīyāh, Hāshūm, Bazai,

19 Khārif, 'Anatūt, Nabai,

20 Magffāh, Masullām, Hizir,

21 Mashezabil, Sadūq, Yaddūt,

22 Filatiyāh, Hanān, 'Anāyāh,

23 Hūsi, Hananiyāh, Hasūb,

24 Hallūshosh, Filāhā, Sobeq,

25 Rahūm, Hasabūsh, Ma'asiyāh,

26 Akhiyāh, Hanān, 'Anān,

27 Mallūk, Hārim, Ba'anāh.

28 ¶ Aur baqī log, aur kāhin, aur Lāwī, aur darbān, aur gānewāle, aur haikal ke bande, aur sab jinhon ne Khudā kī shari'at ke liye āp ko sar-zamīnon kī qaumon se alag kiyā thā, aur un kī jorūn, aur un ke betē, aur un kī betiān, jin men se har ek samajhdār aur 'aqlmand thā,

29 Apne 'izzatdār bhāion se mil gaye, aur ham-qasam hoke yih kahā, kī Ham Khudā kī shari'at par, jo banda i Khudā Mūsā kī ma'rifat se milī, chalenge, aur YAHOWAH hamāre Khudāwand ke sab hukmon, aur us kī 'adālaton, aur us ke qānūnon ko hifz karenge, aur un par 'amal karenge, nahin to ham par la'nat ho;

30 Aur ham apnī betiān mulk ke bāshindon ko na denge, aur apne beton ke liye un kī betiān na lenge;

31 Aur agar mulk ke log sabbt ke din kuchh saudā yā khāne kī chiz bechne ko lāwen, to ham sabbt men yā kisi muqaddas din men un se mol na

lenge: aur sátwen sál ká hásil chhor denge, aur har shakhs ká qarṣ us se mutálaba na karenge.

32 Aur ham ne apne liye qánún thahráe, ki ham par farṣ hon ki apne Kḥudá ke ghar ki bandagí ke liye sál ba sál misqál ká tísrá hissa diyá karen;

33 Ya'ne nazr kí roṭíon, aur ma'múli nazr kí qurbáni, aur hamesha kí sokhtaní qurbáni, aur sabton, aur naye chándon, aur 'idon kí qurbánion, aur muqaddas chízon ke liye, aur khatá kí qurbánion ke wáste, jin se Isráel ká kafára kiyá jáwe, aur hamáre Kḥudá ke ghar ke sáre kám ke liye.

34 Aur ham ne káhinon, aur Lávíon, aur logon ke darmiyán, lakṛíon ke hadye kí bábat, qur'a dálá, tá ki wuh hamáre Kḥudá ke ghar men hamáre bápádáon ke har ghar kí taraf se har waqt sál ba sál pahunché, aur kí KḤUDÁWAND hamáre Kḥudá ke mazbah par jaláyá jáwe, jaisá shari'at men likhá hai:

35 Aur kí ham sál ba sál apní apní zamin ke pahle phal, aur sab darakhton ke sab mewon ke pahle phal, KḤUDÁWAND ke ghar men láwen;

36 Aur kí ham apne beṭon men ke aur apní mawáshí ke palauthe, aur apne gáe bail aur apne bher bakrí ke palauthe, jaisá kí shari'at men likhá hai, apne Kḥudá ke ghar men káhinon ke pás, jo hamáre Kḥudá ke ghar men khidmatguzár hain, láwen;

37 Aur kí apne gúndhe húe áte se jo pahle ho, aur apní utháí húi qurbánion, aur sab darakhton ke mewon, aur mai, aur tel ke, káhinon ke pás apne Kḥudá ke ghar kí kothríon men, aur apne khet kí dahyaki, Lávíon ke pás láwen; tá kí Láví sab shahron men, jahán ham kishtkári karte hain, daswán hissa páyá karen.

38 Aur jis waqt Láví dahyaki liyá karen, to káhin bin Hárún Lávíon ke sáth hon; aur Láví dahyakion ká

daswán hissa hamáre Kḥudá ke bait ul mál kí kothríon men láwen.

39 Kí baní Isráel aur baní Láví anáj kí, aur nayí mai, aur tel kí utháí húi qurbáníon un makánon men láwen, jahán pák bartan, aur khidmatguzár káhin, aur darbán, aur qauwál hain; aur ham apne Kḥudá ke ghar ko na chhor denge.

XI B'AB.

AUR we jo logon ke sardár the Yarúsalam men rahte the; aur baqí logon ne chitthíán dálin, kí har das shakhsion men se ek ko láwen, kí we shahr i muqaddas Yarúsalam men basen, aur baqí nau hisse aur shahron men rahá karen.

2 Aur logon ne un sab ádmíon ko, jo apní khushí se Yarúsalam men á base, du'á dí.

3 ¶ So mamlukat ke log, jo Yarúsalam men á base, ye hain; (par Yahúdáh ke aur shahron men ahl i Isráel, aur káhin, aur Láví, aur haikal ke bande, aur Sulaimán ke mulázimon kí aulád, har ek apní zamin-dári par apní apní bastí men bastá thá.)

4 Aur Yarúsalam men baní Yahúdáh aur baní Binyamín men se yih base. Baní Yahúdáh men se: 'Atáyáh bin 'Uzziyáh, bin Zakariyáh, bin Amariyáh, bin Safatíyáh, bin Mahalíel, baní Pháras men se;

5 Aur Ma'asiyáh bin Barúk, bin Kull-Hozih, bin Hazáyáh, bin 'Adáyáh, bin Yýarib, bin Zakariyáh, bin Shiloní.

6 Sab baní Pháras, jo Yarúsalam men base, chár sau áthsaṭh jawán mard the.

7 Aur yih baní Binyamín hain: Sallú bin Masullám, bin Yúed, bin Fidáyáh, bin Qauláyáh, bin Ma'asiyáh, bin I'tíel, bin Yas'aiyáh;

8 Aur us ke pichhe Jabbai, aur Sallai, nau sau átháis.

9 Aur Yúel bin Zikrí un ká sardár

thá, aur Yahúdáh bin Hassanúah shahr ke názim ká náib thá.

10 Káhinon men se: Yad'aiyáh bin Yúyarib, Yákin,

11 Shiráyáh bin K̄hilqiyáh, bin Masullám, bin Saddúq, bin Miráyút, bin Ak̄hitúb, K̄hudá ke ghar ká mukhtár thá.

12 Aur un ke bhái, jo haikal men kám karte the, áth sau báis: aur 'Adáyáh, bin Yarúhám, bin Filaliyáh, bin Amzi, bin Zakariyáh, bin 'Fashúr, bin Malkiyáh,

13 Aur un ke bhái, ábái k̄hándán-on ke ráis, do sau bayáís; aur Amasai bin 'Azariel, bin Ak̄hasai, bin Masillamút, bin Immer,

14 Aur un ke bhái, diler mard, ek sau atháís; aur sardár un ká Zabdíel bin Hajadúlím thá.

15 Aur Láwíon men se: Sam'aiyáh bin Hasúb, bin 'Azriqám, bin Hasabiyáh, bin Búnní;

16 Aur Sabbatai, aur Yúzabád, Láwíon ke ráison men se, K̄hudá ke ghar ke báharí kám par muqarrar the;

17 Aur Mattaniyáh bin Míká, bin Zabdí, bin A'saf, sardár thá, jo bandagí ke waqt shukrguzári shurú' kartá thá: aur Baqbúqiyáh apne bháíon men se dúsrá thá, aur 'Abdá bin Samú'a, bin Jalál, bin Yadutún bhí thá.

18 Muqaddas shahr men sab Láwí do sau chaurási húc.

19 Aur darbán, 'Aqqúb, Tálmán, aur un ke bhái, jo darwázon kí nigáh-bání karte the, ek sau bahattar the.

20 ¶ Aur báqí Isráel, kyá káhin, kyá Láwí, Yahúdáh ke sab shahron men the; aur har ek apní apní mírás par thá.

21 Aur haikal ke bande 'Ufal men baste the: aur Zihá, aur Jisfá, haikal ke bandon ke dároge the.

22 Aur 'Uzzí bin Bání, bin Hasabiyáh, bin Mattaniyáh, bin Míká, jo oaní A'saf un gánewálon men se thá,

Yarúsalam men bait Ulláh ke kám ke liye Láwíon ká sardár thá.

23 Ki un kí bábat bádsháh ká hukm húa thá, kí gánewálon ko ek muqarrar hissa, jo un ká rozmarra thá, dewen.

24 Aur Fatahiyáh bin Mashezabíl, Zarah bin Yahúdáh kí aulád men se, har kám men jo logon se ta'alluq rakhtá thá, bádsháh ká náib thá.

25 Rahe gánw aur un ke khet, so baní Yahúdáh men se ba'ze log Qaryat Arba' aur us ke dihát men, aur Daibún aur us ke dihát men, aur Yagabziel aur us ke gánwon men, baste the,

26 Aur Yashú' men, aur Moládah men, aur Bait-Falat men,

27 Aur Hasar-Sú'al men, aur Biarsab'a aur us ke dihát men,

28 Aur Siqláj men, aur Maqúnáh aur us ke dihát men,

29 Aur 'Ain-Rimmon men, aur Sára'áh men, aur Yármút men,

30 Zanoáh, 'Adullám, aur un ke gánwon men, Lakis aur us ke kheton men, 'Aziqah aur us ke dihát men. We Biarsab'a se leke Hinnúm kí wadí tak rahá karte the.

31 Aur baní Binyamín Jib'a se Mikmás, aur 'Aiyá, aur Baitel, aur us ke dihát,

32 Aur 'Anatút, aur Núb, aur 'Ananiyáh,

33 Aur Hásúr, aur Rámah, aur Jittaim,

34 Aur Hádid, aur Zibo'im, aur Nabállat,

35 Aur Lúd, aur Annú, aur Kharásím kí wadí men, rahá karte the.

36 Aur Yahúdáh aur Binyamín men Láwíon kí alag alag tafriqen thín.

XII BA'B.

A B we káhin aur Láwí, jo Zarubabúl bin Siyáltiel aur Yashú' ke sáth gaye, so ye haiñ: Siráyáh Yaramiyáh, 'Azrá,

2 Amariyáh, Mallúk, Hattúsh,
3 Sikaniyáh, Rahúm, Maremút,
4 'Iddú, Jinnatú, Abiyáh,
5 Miyamín, Ma'adiyáh, Biljah,
6 Sam'aiyáh aur Yúyarib, Yád'ai-
yáh,
7 Sallú, 'Amúq, Khilqiyáh, Yád'ai-
yáh. Ye Yashú' ke dinon men ká-
hinon aur un ke bháon ke ra'is the.
8 Aur Láwí: Yashú', Binwí, Qad-
miel, Serabiyáh, Yahúdhá, aur Mat-
taniyáh, jo apne bháon samet shukr
ke gít gáne par muqarrar thá;
9 Aur Baqbúqiyáh aur 'Unni, un
ke bhái, un ke sámhne ki chaukí par
nigáhbáni karte the.
10 ¶ Aur Yashú' se Yúyaqim paidá
húa, aur Yúyaqim se Ilyásib paidá
húa, aur Ilyásib se Yúyada' paidá húa,
11 Aur Yúyada' se Yúnatan paidá
húa, aur Yúnatan se Yaddú' paidá
húa.
12 Aur Yúyaqim ke dinon men
káhinon ke abwí ra'is ye the: Sirá-
yáh se Miráyáh; Yaramiyáh se Ha-
naniyáh;
13 'Azrá se Masullám; Amariyáh
se Yahúhanán;
14 Malikú se Yúnatan; Sabaniyáh
se Yúsuf;
15 Hárím se 'Adná; Miráyút se
Khalqai;
16 'Iddú se Zakariyáh; Jinnatún
se Masullám;
17 Abiyáh se Zikrí; Minyamín se,
Mau'idiyáh se Filtí;
18 Biljah se Sammú'; Sam'aiyáh
se Yahúhanán;
19 Yúyarib se Mattanai; Yád'ai-
yáh se 'Uzzi;
20 Sallai se Qallai; 'Amúq se 'I'br;
21 Khilqiyáh se Hasabiyáh; Ya-
d'aiyáh se Nataniel.
22 ¶ Ilyásib, aur Yúyada', aur Yú-
hanán, aur Yaddú' ke dinon men,
wíon ke abwí ra'is likhe gaye; aur
inon ke, Dará Fársí ki saltanat

23 Baní Láwí ke abwí ra'is, Yúha-
nán bin Ilyásib ke dinon tak, tawá-
rikh kí kitáb men likhe gaye hai.

24 Aur Láwíon ke ra'is: Hasabi-
yáh, Serabiyáh, aur Yashú' bin Qad-
miel the, aur un ke bhái un ke sámhne
sámhne muqarrar húa, ki chaukí ba
chaukí, mard i Khudá Dáúd ke hukm
ke mutábíq, madhsarái aur shukrgu-
zári karen.

25 Mattaniyáh, aur Baqbúqiyáh,
aur 'Abadiyáh, aur Masullám, aur
Tálmún, aur 'Aqqúb, darbán, pháta-
kon ke maḡhzanon pás nigáhbáni karte
the.

26 Ye Yúyaqim bin Yashú' bin
Yúsadaq ke dinon men, aur Nahami-
yáh hákim aur 'Azrá káhin o faqih ke
dinon men the.

27 ¶ Aur wé Yarúsalam kí shahr-
panáh kí taqdís karne ke waqt Láwíon
ko un kí sab jagahon se dhúndhte the,
ki unhen Yarúsalam ko láwen, tá ki
we khushí, aur shukrguzári, aur sarod,
aur jhánjh, aur table, aur barbat se
shahr-panáh kí taqdís karen.

28 Tab gánewálon ke bete Yartúsa-
lam kí girdnawáh ke maidán se, aur
Natúfatí bastion men se,

29 Bait ul Jiljál se, aur Jib'a, aur
'Azmávat ke kheton se, jam'a húa;
ki gánewálon ne Yarúsalam ke girdá-
gird apne liye bastián basái thin.

30 Aur káhinon aur Láwíon ne ap-
ne ko pák kiyá, aur logon ko aur
phátakon ko aur shahr-panáh ko bhi
pák sáf kiyá.

31 Tab main Yahúdhá ke amíron
ko diwár par láyá; aur main ne hamd
karnewálon ke do bare gol muqarrar
kiye, aur ek un men se diwár par
dahne, Kúrá-phátak kí taraf gayá.

32 Aur un ke pichhe Hús'aiyáh aur
Yahúdhá ke ádhe amír rawána húa,

33 'Azariyáh, 'Azrá, aur Masullám,

34 Yahúdhá, aur Binyamín, aur
Sam'aiyáh, aur Yaramiyáh,

35 Aur kitne káhinzáde narsinge

liye hús, ya'ne, Zakariyáh bin Yúnan, bin Sam'aiyáh, bin Mattaniyáh, bin Mikáyáh, bin Zakkúr, bin A'saf;

36 Aur us ke bhái Sam'aiyáh, aur 'Azrael, Milalai, Jilalai, Ma'ai, Nataniel, aur Yahúdá, aur Hanáni, mard i Khudá Dáúd ke bájon ko leke rawána hús, aur 'Azrá faqih un ke áge áge chaltá thá.

37 Aur we Chashma-phátaq pás hoke, jo un ke sámhne thá, aur Dáúd ke shahr kí sírhion par hoke, jo díwár se lagi húi thin, aur Dáúd ke ghar par se hoke Jal-phátaq tak púrab kí taraf chah gaye.

38 Aur dúsrá gol shukrguzári kartá húa un ke muqábil áyá, aur main aur ádhe log díwár ke úpar, Bhatthá-burj par se Chauri-díwár tak,

39 Aur Ifráimí-phátaq par se, aur Puráne-phátaq par se, aur Machhli-phátaq par se, aur Hananiel ke burj, aur Miyáh ke burj par se, Bher-phátaq tak, un ke píchhe ho gaye; aur we Qaidkháne ke phátaq men khare rahe.

40 So ye donon gol shukrguzári karte hús Khudá ke ghar men khare hús, aur main thá, aur sardáron men se ádhe mere sáth the:

41 Aur káhin; Ilyáqim, Ma'asiyáh, Minyamín, Mikáyáh, Ilayú'ainí, Zakariyáh, Hananiyáh, narsinge liye hús the;

42 Aur Ma'asiyáh, aur Sam'aiyáh, aur Il'azar, aur 'Uzzí, aur Yahúhánán, aur Malkiyáh, aur 'Ailám, aur 'A'zar. So gánewále, Izrakhiyáh samet jo un ká sardár thá, buland áwáz se gáte bajáthe the.

43 Aur us din unhon ne bare zabhi zabh kiye, aur khushí kí; kyúnkí Khudá ne barí khushí bakshshke unhe khushwaqt kiye: aur jorúán aur bachche bhí khush the; aur Yarúsalam kí khushí kí áwáz dúr tak pahunchí.

44 ¶ Aur us waqt ba'ze log kha-

záne kí kothrion, aur ujhái húi qurbániyon, aur pahle phalon aur dahyá-kion par muqarrar hús, tá kí shahron ke kheton se shara'í hissá káhinon aur Láwion ke liye un men jam'a karen: kí baní Yahúdá káhinon aur Láwion ke sabab se, jo házir rahte the, khush hús.

45 Aur gánewále aur darbán apne Khudá ke ghar se, aur tahárat ke intizám se, Dáúd aur us ke bete Sulaimán ke hukm ke mutábíq, khabardár the.

46 Kyúnkí qadím se Dáúd aur A'saf ke dinon men sardár qauwál the, aur Khudá kí hamd aur shukr ke git the.

47 Aur tamám Isráel Zarubbábul ke dinon men, aur Nahamiyáh ke dinon men, gánewálon aur darbánon ko rozmaria ká haqq har roz dete the; aur we muqaddas chízen Láwion ko, aur Láwí muqaddas chízen baní Hárún ko, dete the.

XIII BAB.

US din unhon ne logon ko Músá kí kitáb parh sunái, aur us men yih bát likhí húi niklí, kí 'Ammúni aur Moábí Khudá kí jamá'at men kabhi hamesha tak shámil na honc páwen;

2 Is liye kí we rotí aur pání leke baní Isráel ke istiqbál ko na nikle, par Bala'am ko un kí barbádi ke liye naukár rakhá, tá kí un par la'nat kare: par hamáre Khudá ne us la'nat ko barakat se badal diyá.

3 Aur aisá húa, kí jab unhon ne yih shari'at suní, to sab ajnabi logon ko, jo Isráel men mile hús the, apne se judá kar diyá.

4 ¶ Aur is ke áge Ilyásib káhin ne, jo hamáre Khudá ke ghar kí kothrion ká mukhtár thá, Tóbiyáh se náta kiya thá;

5 Aur us ne us ke liye ek barí kothrí taiyár kí thí, jahán áge ko nazr kí qurbániyon, aur lubán, aur bartan, aur

anáj aur nayí mai aur tel kí dahya-
kián, jo hukm ke mutábíq Lávion,
aur gánewálon, aur darbánon ke haqq
kí thín, aur káhinon kí utháí húi qur-
bánían, dhari játi thín.

6 Par jab yih sab hotá thá, tab
main Yarusalam men na thá, kyúñki
sháh í Bábul Artakshashatá ke bat-
tiswen baras men main bádsháh pás
gayá thá, aur us sál ke ákhir men
main ne bádsháh se rukhsat hásil kí.

7 So main Yarusalam men áyá, aur
jo badí Ilyásib ne Túbiyáh kí bábat
kí thí, suní, kí Kḥudá ke ghar ke
sahnon men us ke wáste ek koṭhri
taiyár kí.

8 Is sabab se main nipat malúl
húa, aur main ne Túbiyáh ke ghar ke
sáre asbáb ko us koṭhri se báhar phenk
diyá.

9 Phir main ne hukm kiyá, kí un
koṭhrión ko pák karen; aur main
Kḥudá ke ghar ke bartan, aur nazr
kí qurbánián, aur lubán, wahán phir
láyá.

10 ¶ Aur main ne daryáft kiyá, kí
Lávion ká haqq unhen na diyá gayá
thá, aur kí khidmatguzár Láwí aur
gánewále har ek apne apne khet ko
chale gaye the.

11 Tab main ne sardáron se takrár
kiyá, aur kahá, kí Kḥudá ká ghar
kyún chhorá gayá? Aur main ne
unhen jam'a kiyá, aur unhen un kí
jagah par muqarrar kiyá.

12 Ba'd us ke sáre ahl í Yahúdáh
ne anáj, aur nayí mai, aur tel ká das-
wán hissa khazánon men dákhil kiyá.

13 Aur main ne Salamiyáh káhin,
aur Sadúq faqíh, aur Lávion men se
Fidáyáh, khazánon ke dároge muqar-
rar kiye; aur un ká madadgár Hanán
bin Zakkúr bin Mattaniyáh thá; ky-
úñki we diyánatdár mashhúr the, aur
apne bháíon ko bánt dená un hí ke
zimme men thá.

14 Ai mere Kḥudá, is ke haqq men
mujhe yád kar, aur mere nek kámon

ko, jo main ne apne Kḥudá ke ghar
aur us ke intizám ke liye kiye, miṭá na
dál.

15 ¶ Un hí dinon men main ne
Yahúdáh ke darmiyán kitnon ko dek-
há, jo sabbt ke din angúron ko kolhúon
men kuchalte haiñ, aur púle bándhte,
aur gadhe ládte haiñ; isí tarah mai
bhí, aur angúr, aur anjír, aur sáre
bojh, jinhen we sabbt ke din Yarusalam
men láe: aur jis din we sídhá bechne
lage, un kí badí un par jatáí.

16 Aur wahán Súr ke log bhí tikte
the, jo machhlí aur har tarah kí chí-
en láke sabbt ke din Yahúdáh aur
Yarusalam ke logon ko háth bechte
the.

17 Tab main ne Yahúdáh ke sharíf
logon se takrár karke kahá, kí Yih
kyá burá kám hai, jo tum karte ho,
kí sabbt ke din ko muqaddas nahín
jánte ho?

18 Kyá tumháre bápádáon ne aisá
nahín kiyá, aur hamará Kḥudá ham
par aur is shahr par yih sab áfaten
nahín láyá? tad bhí tum sabbt ke din,
ko pák na manke Isráel par ziyáda
gazab bharkáthe ho?

19 Phir yún húa, kí sabbt se áge,
jab Yarusalam ke phátakon ke bhítar
andherá hone lagá, tab main ne hukm
diyá, kí Phátakon ko band karen, aur
jab tak sabbt na bíte, tab tak we khole
na jáwen: aur main ne apne naukar-
on ko phátakon par rakhá, kí sabbt
men koí bojh bhítar láne na páwe.

20 So byopári aur har tarah ke mál
ke bechnewále ek do bár Yarusalam
ke báhar tik rahe.

21 Tab main ne unhen malámat kí,
aur unhen kahá, kí Tum log kis wáste
díwár ke nazdík maqám karte ho?
Agar phir aisá karoge, to main tum
par háth dálúngá. Us waqt se we
sabbt ke din phir na áe.

22 Aur main ne Lávion ko hukm
kiyá, kí apne ko pák karen, aur
phátakon ke darbán hone ko áwen,

ki sabt ke din kí taqdís karwáwēn. Ai mere Ḳhudá, mujh ko is ke haqq men yád kar, aur apní rahmat kí kasrat ke mutábīq mujh par shafaqat kar.

23 ¶ Unhín dinon men main ne chand Yahúdion ko bhí dekhá, jo Ashdúdí, aur 'Ammúní, aur Moábi 'auraton ko byáh láe the.

24 A un ke larke ádhí Ashdúdí zubán bolte the, aur Yahúdí zubán bol na sakte the, balki milí julí bolí bolte the.

25 Tab main ne un se jhagrá kiya, aur un kí malámat kí, aur un men se kitnon ko mára, aur un ke bál ukháre, aur un se yún Ḳhudá kí qasam lí, kí Ham apní betián un ke beton ko na denge, aur un kí betián na apne beton ke liye, aur na apne liye, lenge.

26 Kyá sháh i Isráel Sulaimán ne in hí báton men gunáh nahín kiya? hálánki aksar qaumon men aisá bádsháh na thá, is liye kí wuh apne Ḳhudá ká piyará thá, aur Ḳhudá ne use tamám Isráel ká bádsháh kiya,

tau bhí ajnabí 'auraton ne use bhí gunahgár kiya.

27 Kyá ham tumhári sunke aisi barí khabásat karen, kí ajnabí 'auraton ko byáh láke Ḳhudá ke gunahgár thahren?

28 Aur yasúb sardár káhin ke bete Yúyad'a ke beton men se ek Húrúní Sanballat ká dāmád thá; is liye main ne us ká píchhá karke use apne pás se dúr kar diya.

29 Ai mere Ḳhudá, unhen yád kar, is liye kí unhon ne kahánat ko nápák kiya, aur kahánat aur Láwion ke 'ahd ko zalíl kiya hai.

30 Yún hí main ne unhen sári ajnabíon se pák kiya, aur káhinon aur Láwion men se har ek ko us ke kám par muqarrar karke un kí chaukián biṭhláin;

31 Aur lakríon ke aur pahle phalon ke hadye thahráe, kí muqarrar waqton men guzráne jáwēn. Ai mere Ḳhudá, mujhe yád kar, kí merá bhalá ho.

A'STAR KI' KITA'B.

I BA'B.

AḲHASU'ERUS ke dinon men yún húá, (yih wuh Aḡhasūerus hai jo Hindústán se Kúsh tak saltanat kartá thá: ek saue sattáís súbe us ke 'amal men the:)

2 Kí un dinon men jab Aḡhasūerus apne takht i saltanat par, jo qasr Sosan men thá, baithá,

3 Us ne apne julús ke tísre sál men apne arkán i daulat aur a'yán i saltanat kí mihmání kí: Fárs aur Máda,

ke hákimán, aur sab súbon ke ra'is aur amir, us ke huzúr házir hue:

4 Us ne bahut roz, balki ek saue assí din tak, apní saltanat i 'azím kí daulat aur apní janáb wálá kí hasbmát unhen dikhlái.

5 Aur jab ye din bít gaye, to bádsháh ne sab logon kí, jo dár-us-saltanat Sosan men házir the, kyá bare kyá chhoṭe, bádsháhi qasr ke ḡhána i bág men sít din tak ziyáfat kí.

6 Wahán sufed, aur sabz, aur ás-

mání rang ke parde, sang i marmar ke sutúnón par se kattán kí aur argawání doríon aur chándí ke halqon se tange the; aur palang sone rúpe ke, aur farsh, jis par we dhare the, surkh, aur ásmání, aur sufed, aur siyáh rang marmar ká thá.

7 Un ke píne ko sone ke piyále un ke háthon men diye; aur piyále har daul ke the, aur sháhí mai bádsháh ke shán o shaukat ke láiq wáfír thí.

8 Aur mai-noshí hukm ke mutábiq hotí thí: koí zabardastí na pilátá thá; kyúнки bádsháh ne apne ghar ke sáre 'uhadáron ko tákíd farmáí thí, ki jo bát ho, so mihmánón kí marzí se ho.

9 Aur Washtí malika ne bhí Akhasúerus bádsháh ke sháhí qasr men sárá 'auraton kí ziyáfat kí.

10 ¶ Sátween din men, jab bádsháh ká dil mai se khush húa, to us ne sát kholon ko, jo Akhasúerus bádsháh ke huzúr khidmatguzári karte the, ya'ne Mahúmán, aur Biztá, aur Kharbúná, aur Bigtá, aur Abagtá, aur Zítár, aur Karkas ko, hukm kiya,

11 Kí Washtí malika ko sháhí táj sir par rakhke bádsháh ke huzúr láwen, tá ki us ká jamál logon aur amíron ko dikhláwe; kyúнки wuh niháyat khúbsúrat thí.

12 Khwájasaráon ne hukm pahuncháya, lekin Washtí malika ne sháh ke hukm par áne se inkár kiya. Tab bádsháh bahut gusse húa, balki us ke andar us ká gazab bharká.

13 ¶ Tab bádsháh ne un dánish-mandon se, jo auqát ká imtiyáz karná jánte the, kahá, (kyúнки bádsháh ká dastúr thá, ki un se jo shar'atdán aur 'adálát-shinás the yún hí sulúk kare;

14 Aur jo bádsháh ke bahut nazdik the, so Káreshiná, aur Sitár, aur Admátá, aur Tarsís, aur Maras, aur Marsiná, aur Mamúkán the; we Fárs aur Máda ke sát wazír hoke bádsháh ká munh dekhte the, aur mamlukat men sadrnishin hote the:)

15 So bádsháh ne un se púchhá, kí A'ín ke mutábiq Washtí malika se kyá karná cháhiye; kyúнки us ne sháh Akhasúerus ká hukm khwájasaráon se sunkar nahín máná há?

16 Tab Mamúkán ne bádsháh aur amíron ke huzúr jawáb diya, kí Washtí malika ne faqat bádsháh se nahín, balki sáre amíron aur sáre logon se bhí, jo Akhasúerus bádsháh ke sab súbon men hain, badí kí hai.

17 Kyúнки begam ká yih kám sárá 'auraton men charchá hogá, aur we yih khabar sunke kí Akhasúerus bádsháh ne Washtí malika ko apne huzúr talab farmáya, par wuh na áí, apne apne kháwindon ko apní nazaron se girá dengi;

18 Aur áj ke din Fárs aur Máda kí sárá begamen, jo malika kí bát sunengi, bádsháh ke sab amíron se yúghí kahengi. So hiqárat aur jhagrá bahut hogá.

19 Agar bádsháh kí marzí ho, to sháhána farmán nikle, aur wuh Fárs aur Máda ke áin men likhá jáe, tá ki na tale, kí Washtí bádsháh Akhasúerus ke huzúr phir na áwe, aur bádsháh malika ká mansal ek dúsrí ko, jo us se bihtar hai, dewe.

20 Aur jo bádsháh ká farmán sárá mamlukat men (ki wuh 'azím hai) já ba já shuhrat páwegá, to sárá jorúán, ashrafon kí aur kamínon kí, apne apne kháwindon ko 'izzat dengi.

21 Aur yih bát bádsháh aur amíron ko pasand áí; aur bádsháh ne Mamúkán kí bát ke mutábiq 'amal kiya:

22 Kí us ne bádsháh ke sáre súbon men náme bheje, har súbé men ek náma, us khatt men jo wahán murauwaj thá, aur har qaum ke liye ek, usi zubán men jo we bolte the, is mazmún ke, kí har ek mard apne apne ghar men málik baná rahe; aur kí har ek qaum kí zubán men is ká ishtihár den.

II BÁT.

IN báton ke ba'd, jab Akhasúerus bádsháh ká gussa utrá, to us ne Washtí ko, aur jo ki us ne kiya thá, aur jo ki us ke haqq men farmáyá gayá thá, yád kiya.

2 Tab bádsháh ke mulázimón ne, jo us ki khidmat karte the, us se 'arz ki, Hukm ho, to bádsháh ke liye jawán khúbsúrat kunwárión dhúndhí jáwen;

3 Aur bádsháh apní mamlukat ke sáre súbón men mansabdáron ko muqarrar kare, tá ki we sári jawán khúbsúrat kunwárión ko, qasr Sosan ke bích, mahall-sar'á men jam'a karen, aur bádsháh ke khwájasar'á Haijá ko, jo zanáne ká názir hai, supurd karen; aur un ki tahárat o zínat ká asbáb unhen diya jáwe;

4 Aur jo chhokrí bádsháh ko achchhi lage, so Washtí ki jagah malika howe. Yih bát bádsháh ko pasand áí; aur us ne aísá hi kiya.

5 ¶ Sosan men, jo dár-us-saltanat thá, ek Yahúdí mard Mardakí nám bin Yáir, bin Sima'í, bin Qis, thá; wuh Binyamíní thá;

6 Wuh bhí Yarúsalam se be-watan húa thá, un qaidíon ke sáth jo sháh i Yahúdáh Yakúniyáh ke hamráh hoke jiláwatan hue, ki jinhen sháh Bábul Nabúkadnazar le gayá.

7 Us ne apne chachá ki betí Hadasá, ya'ne A'star ko palá thá; kyúнки us ke má báp na the; aur wuh chhokrí khush-manzar aur khúbsúrat thí: aur jab us ke má báp mar gaye, to Mardakí ne use apní hi betí karke palá thá.

8 ¶ Aur yún húa, ki jab bádsháh ká hukm aur farmán sunne men áya, aur bahut kunwárión dár-us-saltanat Sosan men jam'a ki gayín, aur Haijá ke hawále men húín, to A'star bhí bádsháh ke ghar men pahuncháí gayí, aur zanáne ke názir Haijá ko supurd hui.

9 Aur wuh lar'ki us ki nazar men

manzúr hui, aur us ne us par mihr-bání ki; aur filfaur us ne wuh asbáb jo tahárat ke liye darkár thá, us ke rozina ke hisse ke siwá, 'ináyat kiya, aur bádsháh ke qasr men se use sát chhokríón dín jo us ke láiq thín, aur use us ki saheliyon samet zanáne men sab se achchhá mahall baqshshá.

10 A star ne apní qaum aur apne rishtadár záhir na kiye the; kyúнки Mardakí ne use kah diya thá, ki na záhir kare.

11 Aur Mardakí roz ba roz zanáne ke sahn ke áge phirtá thá, ki daryáft kare, ki A'star ki khairiyat hai, aur us ká anjám kyá hogá.

12 ¶ Aur jab har ek chhokrí ki bári pahunchí ki Akhasúerus bádsháh ke huzúr jáwe, ba'd us ke ki bárah mahíne guzre, jaisá ki 'auraton ká dastúr thá, (kyúнки itne dín un ki tahárat men bit játe hai), chha mahíne murr ká tel lagáwen, aur chha mahíne khushbú uptán suthrí chízon ke sáth miláke jo 'auraton ki safái ke liye thá, malá karen;)

13 Tab wuh chhokrí bádsháh ke huzúr gayí; aur sab kuchh, jo wuh cháhtí thí, ki zanáne men se bádsháh ke ghar men le chale, so us ko diya játa thá.

14 Shám ko wuh játi thí, aur subh ko nikalke phir dústre mahall men játi thí, aur Sha'asjaz khoje ko, jo bádsháh ki haramon ká názir thá, hawále ki játi thí: wuh bádsháh ke huzúr phir na játi thí, magar jab ki bádsháh use cháhtá thá, aur us ká nám leke talab farmátá.

15 ¶ Aur jab Mardakí se chachá Abikhail ki betí A'star ki, jise Mardakí ne apní betí kar rakhá thá, bádsháh ke huzúr jáne ki bári pahunchí, to us ke siwá jo bádsháh ke khoje Haijá ne, jo 'auraton ká nigáhbán thá, thahráya, us se kuchh na mángá. Aur A'star har ek ko, jis ki nigáh us par parí, bhalí lagí.

16 Chunánci A'star Akhasúerus bádsháh ke huzúr us ke dár-us-saltanat men us kí bádsháhát ke sátwen sál ke daswen mahíne men, jo Tebet mahíná hai, pahunchí.

17 Aur bádsháh ne A'star ko sab auraton se ziyáda piyár kiya, aur wuh us kí nazar men un sab kunwáron se ziyáda 'aziz aur pasandida hui: so us ne sháhi táj us ke sir par rakh diya, aur Washti kí jagah men use malika kiya.

18 Aur bádsháh ne apne sáre amíron aur mulázimon ke liye ek barí ziyáfat kí, aur yih ziyáfat A'star kí khátir thi; aur súbon kí málguzári mu'áf kí, aur bádsháh ke dabdaba ke mutábiqu in'am diye.

19 Aur jab kunwárián dúsrí bár jam'a kí gayin, tab Mardakí bádsháh ke darwáze par baithá thá.

20 Aur Mardakí ke hukm ke mutábiqu A'star ne apne rishtadáron aur apní qaum ko záhír na kiya thá; kí A'star, jis tarah Mardakí ke ghar men, jab us se páli játi thi, us ká hukm mánti thi, ab bhí mánti thi.

21 ¶ Un dinon men, jab Mardakí bádsháh ke darwáze men baithá thá, bádsháh ke do kхоje Bigtán aur Tarash, un men se jo darwázon par nigáhbáni karte the, gusse hoke cháhte the kí Akhasúerus bádsháh par háth dálen.

22 Aur yih bát Mardakí ko ma'lúm hui, aur us ne A'star malika ko khabar di; aur A'star ne Mardakí ká nám leke bádsháh ko kahá.

23 Aur jab muqaddama tahqíqát kiya gaya, to wuh bát sábit hui; so donon ko ek darakhht men latkáke phánsi di: aur yih sára ahwál bádsháh ke huzúr, tawárikh ke daftaron men, likhá gaya.

III BA'B.

IN báton ke ba'd Akhasúerus bádsháh ne Ajáji Hammadátá ke bete Hámán kí taraqqi kí, aur use sarfaráz kiya, aur us kí kursi ko sáre

amíron kí nisbat se jo us ke sáth the bartar kiya.

2 Aur bádsháh ko sáre mulázim, jo bádsháh ke darwáze par rahte the, Hámán ke áge jhukte the, aur use sijda karte the; kyúnci bádsháh ne us ke haqq men yún hukm kiya thá. Magar Mardakí na jhuktá thá, na sijda kartá thá.

3 Tab bádsháh ke mulázimon ne, jo bádsháh ke darwáze par rahte the, Mardakí ko kahá, kí Tú kyún bádsháh ke hukm ko 'udúl kartá hai?

4 Aur aisá hui, kí jab we har roz use kahte the, aur us ne un kí na máni, to unhon ne Hámán ko ittilá' di, tá dekhne kí Mardakí kí bát thahregi, kí nahin: kyúnci us ne unhon kahá thá, kí Main Yahúdí hún.

5 Aur jab Hámán ne dekhá kí Mardakí na jhuktá hai, na mujhe sijda kartá hai, to Hámán gusse se bhar gaya.

6 Lekin faqat Mardakí par háth dálná us kí nazar men haqír ma'lúm hui; kyúnci unhon ne us se Mardakí kí qaum ká bayán kiya thá: so Hámán ne cháhá kí Mardakí kí ummat, ya'ne sab Yahúdí logon ko, jo Akhasúerus kí tamám mamlukat men rahte the, halák kare.

7 ¶ Phir Akhasúerus bádsháh kí saltanat ke bárahwen baras ke pahle mahíne men, jo Nisán mahíná hai, unhon ne púr, ya'ne qur'a, dálná shurú' kiya; har roz aur har mahíná Hámán ke sámhne bárahwen mahíne tak jo Adár hai, qur'a dálte rahe.

8 ¶ Tab Hámán ne Akhasúerus bádsháh se 'arz kí, kí Huzúr kí mamlukat ke sáre súbon men ek qaum sab qaumon ke darmiyan paráganda hai, jo har kahín hai, aur us kí snarí'aton sab qaumon kí shari'aton se mutafarriq hain, aur we bádsháh kí shari'aton par 'amal nahin karte hain; so bádsháh ko munásib nahin kí unhon rahne dewe.

9 Agar bádsháh kí marzí howe, to unheñ halák karne ká hukm likhá jáwe; aur main tahsildáron ke háth meñ rúpe ke das hazár tore taul dúngá, kí bádsháh ke k̄hazánon meñ dákhil karen.

10 Tab bádsháh ne apne háth se angúthí nikálke Yahúdíon ke dushman Ajáji Hammatátá ke beṭe Hámán ko dí.

11 Aur bádsháh ne Hámán se kahá, kí Chándí tujhe bakhshí gayí, aur log bhí, tá kí jo tú munásib jáne, so un se kare.

12 Tab bádsháh ke munshí pahle mahíne kí terahwín tárikh talab kiye gaye, aur jo kuchh Hámán ne kahá, wuh sab bádsháh ke nauwábon, aur har ek súbé ke názimon ke liye, aur har ek súbé meñ har ek firqe ke chaudharíon ke liye, us khatt meñ jo we likhte the, aur ek ek qaum kí lugat meñ jo we bolte the, likhá gayá: ye farmán sháh Akhasúrus ke nám se likhe húe the, aur un par bádsháh kí angúthí kí muhr kí gayí thí.

13 Ye náme dák ke wasile bádsháh ke sáre súbon meñ bheje gaye, kí bárahweñ mahíne Adár náme kí terahwín tárikh sab Yahúdíon ko, jawánon, búrhoñ, nannhe bachchon, aur 'auraton ko, ek hí din meñ, ek laht kát dálen, aur qatl karen, aur nest o nábúð karen, aur un ká mál lút lewen.

14 Us farmán kí ek ek naql ek ek súbé ke liye lí gayí, aur sab logon meñ us ká ishtihár diyá gayá, tá kí us din ke liye taiyár ho rahen.

15 Bádsháh ke hukm ke mutábíq dák fi-l-faur rawána húi, aur wuh hukm dár-us-saltanat Sosan meñ diyá gayá. Aur bádsháh aur Hámán mainoshí karne ko baith gaye; par Sosan shahr meñ harbarí par gayí.

IV BĀB.

JAB Mardakí ne yih sab kuchh, jo 'amal meñ áyá thá, ma'lúm kiya, to Mardakí ne apne kapre pháre, aur

tát pahinke aur rákh us par dálke shahr ke bích meñ gayá, aur shiddat se chilláyá aur phúṭke royá.

2 Aur wuh bádsháh ke darwáze ke áge áyá; kyúñki tát ko orhke koí bádsháh ke darwáze ke andar jáne na pátá thá.

3 Aur har ek súbé meñ, jahán kahín bádsháh ká hukm o farmán pahunchá thá, wahán Yahúdíon ke darmiyan roná, píṭná, aur wáwailá par gayá; unheñ ne roze rakhe, aur bahutere tát ká libás pahinke k̄hák meñ loṭe.

4 ¶ Phir A'star kí sahelíon aur us ke k̄hojon ne áke use k̄habar dí. Tab malika bahut gamgín húi; aur us ne ek k̄hil'at bhejá, kí Mardakí ko pahin-áwen, aur tát ká libás utáren; par us ne qabúl na kiya.

5 Tab A'star ne bádsháh ke un k̄hojon meñ se, jinheñ sháh ne muqarrar farmáyá thá kí A'star ke pás házir rahen, ek ko, Haták náme, buláya, aur use hukm kiya kí Mardakí se daryáft kare, kí yih kyá hai, aur kis wáste hai.

6 So Haták nikalke shahr ke chauk meñ, jo bádsháh ke darwáze ke áge thá, Mardakí pás gayá.

7 Tab Mardakí ne sári sarguzasht jo us par guzrí thí, aur kitní naqdí Hámán ne Yahúdíon ke qatl hone kí bábat bádsháh ke k̄hazánon meñ taul dene ká iqrár kiya thá, us se bayán kí.

8 Aur us farmán kí ek naql bhí, jo un ke qatl kí bábat Sosan meñ kiya gayá thá, use dí, tá kí A'star ko dikhláwe, aur us ke huzúr taqrír kare, aur us se kahe, kí bádsháh ke huzúr jáke us se minnat kare, aur us ke huzúr meñ apne logon kí jánbakhshí cháhe.

9 Chunáñchi Haták ne áke A'star ko Mardakí kí báten sunáñ.

10 ¶ Phir A'star ne Haták se kahke use Mardakí ke pás kahlá bhejá, kí

11 Bádsháh ke sab mulázim aur bádsháhí súbaját ke sab log jánte haiñ, ki jo kof, mard ho yá 'aurat, be buláe, bádsháh kí bárgáh i andarúñi meñ jáwe, us ke qatl karne ká ek hí hukm hai, magar wuh, jis ke liye bádsháh sone ká 'asá uñháwe, jitá bachtá hai : aur tis din hús kí bádsháh ne mujhe apne huzúr meñ nahín buláya.

12 Unhon ne Mardakí se A'star kí báteñ kahín.

13 Tab Mardakí ne A'star ke jawáb meñ kahlá bhejá, ki Apne dil meñ na samjhiye, ki sáre Yahúdíon meñ se main bádsháh ke mahall meñ bach rahúngi.

14 Kyúñki agar tú is waqt khámoshi ikhtiyár karegi, to khalási aur naját Yahúdíon ke liye dúsrí taraf se tulú' hogí; par tú apne ábái khándán samet lalák ho jáegi: aur kyá jáne ki tú aise hí waqt ke liye saltanat ko pahunchí?

15 Tab A'star ne Mardakí ke jawáb meñ phir kahlá bhejá, ki

16 Já, aur Sosan meñ jitne Yahúdí rahte haiñ, unhen jam'a kar, aur tum mere liye roza rakho, aur tñ din tak, din aur ráat, kuchh na kháo na píó; main bhí aur merí sahelíáñ roza rakhengi; is tarah se main bádsháh ke huzúr jáúngi, agarchi áñ ke mutábíq nahín hai; aur agar main mári gayi, to mári gayi.

17 Ohunáñchi Mardakí rawána hús, aur A'star ke hukm ke mutábíq sab kuchh kiyá.

V BA'B.

AUR tisre din aísá hús, ki A'star sháhána libás pahinke qasr sháhí kí bárgáh i andarúñi meñ bádsháhí daulatkháne ke sámhne khari húi. Aur bádsháh apne bádsháhí daulat-kháne meñ apní saltanat ke takht par qasr ke darwáze ke muqábil baithá thá.

2 Phir aísá hús, ki jab bádsháh ne A'star malika ko bárgáh meñ khari

dekhá, to wuh use manzúr i nazar áí; aur bádsháh ne A'star ke liye sonahlá 'asá, jo us ke háth meñ thá, barháya. So A'star ne nazdik jáke 'asá kí nok ko chhúá.

3 Tab bádsháh ne use kahá, ki Ai A'star malika, tú kyá cháhtí hai? aur terá kyá suwál hai? tujhe diyá jáegá, agarchi ádhí saltanat howe.

4 A'star ne 'arz kí, Agar bádsháh kí marzí ho, to bádsháh aur Hámán áj mere jashn meñ shámil howen, jis kí main ne sháh ke liye taiyári kí hai.

5 Bádsháh ne farmáyá, ki Hámán se kah, ki Jald taiyár howe, aur A'star ke kahe ke muwáfíq 'amal kare. So bádsháh aur Hámán us jashn meñ áe, jis kí taiyári A'star ne kí thí.

6 ¶ Aur bádsháh ne jashn meñ mainoshi karte hús A'star se púchhá, ki Terá kyá suwál hai? tujhe diyá jáegá; aur terá kyá matlab hai? agar ádhí mamlukat máñge, tau bhí di jáegi.

7 Tab A'star ne jawáb meñ kahá, Merá suwál aur merá matlab yih hai;

8 Agar main bádsháh kí áñkhon meñ manzúr i nazar hún, aur agar bádsháh ko achchhá lage kí merá suwál qabúl kare, aur merá matlab purá kare, to bádsháh aur Hámán phir mere jashn meñ shámil hon, jis kí main un ke liye taiyári karúngi, aur kal ke din jaisá bádsháh ne irshád kiyá hai, main us par 'amal karúngi.

9 ¶ Us din Hámán khushwaqt aur dilshád hoke nikal gayá; par jab Hámán ne bádsháh ke darwáze par Mardakí ko dekhá, ki uñ khará na hús, aur na us ke liye ráh se hatá, tab us ká gazeab Mardakí par bhará.

10 Lekin Hámán ne áp ko roká; aur ghar meñ áke apne doston ko aur apní jorí Zarish ko bulwá bhejá.

11 Aur Hámán ne un se apní shán o shaukat ká, aur farzandon kí kasrat ká, aur jahán tak bádsháh ne us kí

taraqqí kí thí, aur kyúnkar use amíron par aur bádsháhi mulázimon par sarfaráz kiya thá, us sab ká tazkira un se kiya.

12 Aur Hámán ne yih bhí kahá, ki Hán, A'star malika ne siwá mere kisi ko bádsháh ke sáth apne jashn men, jis kí us ne taiyári kí, nahín buláya; aur kal ke liye bhí us ke ghar meri aur bádsháh kí mihmání hai.

13 Lekin is sab se merá kuchh fáida nahín, jis hál kí main bádsháh ke darwáze par Mardaki Yahúdí ko baithé dekhtá hún.

14 ¶ Tab us kí jorú Zarish aur us ke sáre doston ne use kahá, ki Pachás háth únchí ek phánsí kí tikáthí kharí kí jáwe, aur kal bádsháh se 'arz kijiye, kí Mardaki us par tángá jáe: tab khushdil hoke bádsháh ke hamráh jashn men jáo. Yih bát Hámán ko pasand áí; aur us ne wuh tikáthí banwái.

VI BĀB.

BĀD SHA'H kí nind us rát játi rahí; aur us ne hukm kiya kí tawárikh kí kitáb ko láwen; aur wuh bádsháh ke huzúr parhí gayi.

2 Aur us men yih mazkúr húa, kí Mardaki ne khabar dí thí kí darbánon men se bádsháh ke do khoje Bigtáná aur Tarash iráda rakhte hai; kí Akhásíerus bádsháh par háth barháwen.

3 Bádsháh ne farmáyá, kí Is kхайr-khwáhi ke liye Mardaki ko kyá mansab aur kyá rutba milá hai? Bádsháh ke musáhibon ne, jo us kí khidmat men házir the, kahá, kí Us ke liye kuchh nahín húa.

4 ¶ Phir bádsháh ne púchá, kí bārgáh men kaun házir hai? Itne men Hámán bārgáh i 'ámm ke sire par á pahunchá thá, kí bádsháh se 'arz kare, kí Mardaki us phánsí kí tikáthí par, jo us ne us ke liye taiyár kí thí, tángá jáe.

5 So bádsháh ke mulázimon ne use

kahá, kí Dekho, Hámán bārgáh i 'ámm men khará hai. Bádsháh ne farmáyá Bhitár áne do.

6 Jon Hámán bhitár áya, bádsháh ne us se púchá, kí Jo shakhs kí bádsháh ká manzúr i nazar ho, us se kyá sulūk kiya jáwe? Hámán ne apne dil men sochá, kí Mere siwá bádsháh ká manzúr i nazar kaun hogá?

7 So Hámán ne bádsháh se kahá, kí Wuh shakhs jise bádsháh sarfaráz kiya cháhe,

8 Cháhiye kí wuh khil'at sháhi, jo bádsháh ke pahinne ká hai, aur wuh ghorá, jo bádsháh kí sawári ká hai, aur sháhána táj, jo bádsháh ke sir par ká hai, mangwáya jáe;

9 Aur wuh khil'at aur ghorá us shakhs ke háth men, jo sháh ke amíron ká amír hai, supurd howen, aur wuh us shakhs ko mulabbas kare, jise bádsháh sarfaráz kiya cháhtá hai, aur wuh use us ghoré par sawár kare, aur ahahr ke bázár men hoke le áwe, aur us ke áge pukáre, kí Jis ko bádsháh sarfaráz karná cháhtá, us shakhs ke liye aisá hí kiya jáegá.

10 Tab bádsháh ne Hámán se farmáyá, kí Jaldí kar, aur apne kahe ke mutábíq khil'at aur ghorá le, aur Mardaki Yahúdí ke liye, jo bádsháh ke darwáze par baithá hai, waisá hí kar; un báton men se, jo tú ne kahín, ek bhí kam na ho.

11 Tab Hámán ne wuh khil'at aur ghorá liya, aur Mardaki ko pahínáke ghoré par charháya, aur shahr ke bázár men phiráya, aur us ke áge pukára, kí Jis shakhs ko bádsháh sarfaráz kiya cháhtá hai, us ke liye aisá hí kiya jáegá.

12 ¶ Aur Mardaki phir bádsháh ke darwáze par áya: par Hámán ázurda aur sir dhámpe hue apne ghar jald chalá gaya.

13 Aur Hámán ne apní jorú Zarish se aur apne sáre doston se apná sárá

ah wál bayán kiya. Tab us ke dānīsh-mandon aur us kī jorī Zarīsh ne use kahá, kī Agar Mardakī, jis ke áge tú girne lagá, Yahúdíon kī nāsī men se howe, to tú us par gálib na hogá, balki us ke áge zarúr girtá jáegá.

14 We us se ye báten kahte hī the, kī bádsháh ke khoje á pahunchē, kī Hámán ko jalá jashn men, jis kī A'star ne taiyári kī thī, le chalēn.

VII BĀT.

SO bádsháh aur Hámán A'star malika ke sáth mai-noshī ke liye áe.

2 Aur bádsháh ne us dūsre din mai-noshī ke waqt A'star se phir púchhá, kī Ai malika A'star, terá kyá suwál hai? wuh tujhe diya jáegá; aur terá kyá matlab hai? ádhī bádsháhāt tak purá kiya jáegá.

3 Tab A'star malika ne jawáb men kahá, Ai bádsháh, agar main terī manzúr i nazar hún, aur agar bádsháh kī marzi howe, to Mere suwál se merī ján mujhe baḡhshī jáe, aur merī darḡhwást se mere log bhī :

4 Kyúnki main aur mere log beche gaye hain, kī máre jáwen, aur qatl kiye jáwen, aur nest o nábúd ho jáwen. Lekin agar ham log beche játe, kī gulám aur laundían banen, to main chupkī rahtī; agarchī dushman men yih sakat na thī, kī sháh ko tūtá de.

5 ¶ Tab Akhasúerus bádsháh ne A'star malika se kahá, Wuh kaun hai, aur kahán hai, jis ke dil men yih samáyá, kī aisá kare?

6 A'star bolí, Wuh bairi aur wuh dushman yihí khabís Hámán hai. Tab Hámán, bádsháh aur malika ke áge, hirásán húa.

7 ¶ Aur bádsháh gazabnák hoke mai-khorī se uthá, aur khána i bág men gayá: par Hámán apní ján ke liye A'star malika se iltimás karne ko uth khará húa; kyúnki us ne jáná kī bádsháh mujh se badí karegá.

8 Aur bádsháh khána i bág se níkalke phir mahfil i mai men áyá; us waqt Hámán us palang par, jis par A'star baithí thī, pará thá. Tab bádsháh ne kahá, Magar yih ghar men mere sánhne malika par jabr kiya cháhtá? Yih kalám bádsháh ke munh se níkalte hī, uuhon ne Hámán ká munh dhámp liyá.

9 Phir Kharbúnah ne, jo khojon men se ek thá, bádsháh ke áge 'arz kī, kī Pachás háth kī únchī ek tīkathī bhī dekhīye, kī jise Hámán ne Mardakī ke liye, jis ne bádsháh kī khair-khwáhī kī khabar di, banwáyá thá, Hámán ke ghar men kharí hai. Tab bádsháh ne farmáyá, kī Use us par phánsi ke liye tango.

10 So uuhon ne Hámán ko usi tīkathī par, jo us ne Mardakī ke liye kharí kar rakhi thī, phánsi di. Tab bádsháh ká gussa dhímá húa.

VIII BĀT.

USI din Akhasúerus bádsháh ne Yahúdíon ke dushman Hámán ká ghar A'star malika ko baḡhshá, Aur Mardakī bádsháh ke huzúr házir húa, kyúnki A'star ne wuh rishta, jo un ke darmiyán thá, záhir kiya thá.

2 Aur bádsháh ne apní angúthī, jo us ne Hámán se le lí thī, utárke Mardakī ko di. Aur A'star ne Mardakī ko Hámán ke ghar par mukhtár kiya.

3 ¶ A'star ne phir bádsháh ke huzúr 'arz kī, aur us ke qadamon par girke aur ro roke us kī minnat kī, kī Hámán Ajáji kī bad-khwáhī aur wuh bandish, jo us ne Yahúdíon ke bar-khiláf bándhí thī, bátal kī jáwen.

4 Tab bádsháh ne A'star kī taraf sonahlá 'asá barháyá; so A'star bádsháh ke huzúr uth kharí hui.

5 Phir wuh bolí, kī Agar bádsháh kī marzi howe, aur agar main us kī manzúr i nazar hún, aur yih bát bádsháh kī nigáh men achchhí howe, aur main us kī ánkhon ko bháli dikhái dún, to líkhá jáwe, kī we náme, jo

Ajáji Hammadátá ke bete Hámán ne un Yahúdíon ke qatl ki liye, jo sháh ke sáre súbon men baste hain, likhe the, mansukh kiye jáwen :

6 Ki main kyúnkar us balá ko, jo mere logon par názil hogi, dekhe sakúñ ? aur main kyúnkar apne rish-tadaron ki halakat par nazar karúñ ?

7 ¶ Tab Akhasúerus bádsháh ne A'star malika se, aur Mardaki Yahúdí se, kahá, ki Dekho, main ne Hámán ká ghar A'star ko bakhsá hai, aur wuh phánsi ki tikáthi par tángá gayá hai, is liye ki us ne Yahúdíon par háth dálá.

8 Ab tum bádsháh ke nám se Yahúdíon ke liye wuh likho, jo tumhári nazar men achchhá ma'lúm howe, aur bádsháh ki angúthi se muhr karo : kyúnki jo nawishta, ki bádsháh ke nám se likhá gayá hai, aur bádsháh ki angúthi se chhápá gayá hai, use koi mansukh kar nahín saktá hai.

9 So usí waqt tíse mahíne, ya'ne Saiwán mahíne ki teiswín táríkh, bádsháh ke munshi talab kiye gaye, aur Mardaki ke sáre kahe ke muwáfiq Yahúdíon, aur nauwábon, aur 'ámilon, aur súbon ke sardáron ke liye, jo sab ke sab Hindústán se leke Kúsh tak ek sau sattáís súbe the, har ek súbe ko wahán ke khatt, aur har ek qaum ko un ki lugat men, aur Yahúdíon ko un ke khatt aur un ki lugat men, sab báten likhi gayin.

10 Aur us ne Akhasúerus bádsháh ke nám se náme likhe, aur bádsháh ki angúthi se chháp diya, aur un námón ko ghoron aur tánghan-sawáron, aur khachchar-sawáron, aur sándni-sawáron ko deke dák men rawána kiya ;

11 Unhín ke wasile bádsháh ne Yahúdíon ko parwánagi dí, ki har ek shahr men, jahán hon, ikatthe áwen, aur apní ján bacháne ke liye khare howen, aur us qaum aur us súbe ki sári fauj ko, jo un par hamla-áwar

hon, un ki zan o báchchon samet, ek lakht márke qatl karen, aur nest o nábud karen, aur un ká mál lút lewen,

12 Ek hí din men, bádsháh Akhasúerus ke sab súbon men, ya'ne bárahwen mahíne kí, jo Adár mahína hai, terahwín táríkh men.

13 Us farmán ká mazmún, jis ki naql har ek súbe men bheji gayi thi, sáre logon par áshkára húa, ki Yahúdí log usí din apne dushmanon se apná intiqám lene ko taiyár howen.

14 So dák ke log jo tánghanon aur khachcharon par sawár the, rawána hue, ki bádsháh ká hukm thá ki ba taur i zarúrat jald chalen. Aur wuh farmán dár-us-saltanat Sosan men diya gayá.

15 ¶ Aur Mardaki sháh ke huzúr se sufed aur ásmáni sháhána khil'at pahinke, aur sone ká ek bará táj sir par dharke, aur ek argawáni kattáni poshák pahinke, niklá. Aur Sosan shahr khushwaqt aur shádmán húa.

16 Yahúdíon ko roshni, aur khusi, aur shádmáni, aur 'izzat ho gayi.

17 Aur har ek súbe men aur har ek shahr men, jahán kahín bádsháh ká hukm aur us ká farmán pahunchá thá, wahán ke Yahúdíon ko khushi aur shádmáni, aur mihmáni, aur achchhá din húa. Aur us wiláyat ke logon men se bahutere Yahúdí ho gaye; kyúnki Yahúdíon ká dár un par pará thá.

IX BAB.

AB bárahwen mahíne, jo Adár mahína hai, usí ki terahwín táríkh men, wuh waqt nazdik áya ki bádsháh ká hukm aur farmán 'amal men láya jáe, usí din, jis men Yahúdíon ke dushman un par gálib hone kí ummed rakhte the, (agarchi baráks us ke aisá ittifaq húa, ki Yahúdíon ne apne dushmanon par ikhtiyár páya;))

2 Tab Yahúdí log, Akhasúerus bádsháh ke sáre súbon ke, apne apne

shahron men jam'a hús, ki un par, jo un kī badī cháhthe the, háth dáleñ : aur koī un ká samhána na kar saká ; kyúñki un ká ñar sáre logon par pará thá.

3 Aur súbon ke sab sardáron, aur nauwábon, aur 'ámilon, aur bádsháh ke kár-guzáron ne Yahúdíon kī madad kī ; is liye kī Mardakī ká ñar un par pará thá.

4 Kyúñki Mardakī bádsháh ke ghar men bará thá, aur sáre súbon men us ká shuhra húa ; kyúñki yih shakhs Mardakī taraqqī par taraqqī kartá gayá.

5 Chunánchi Yahúdíon ne apne sáre dushmanon ko talwár kī dhár se márá aur kát dálá, aur unhen halák kiyá, aur jo jo we cháhthe the kī apne bairion se karen, so wuhí unhon ne kiyá.

6 Aur Sosan dár-us-saltanat men Yahúdíon ne páñch sau ádmion ko már dálá, aur halák kiyá.

7 Aur Parshandátá, aur Dalfún, aur Aspátá,

8 Aur Poratá, aur Adaliyáh, aur Aridatá,

9 Aur Parmashtá, aur Arisai, aur Aridai, aur Wajizátá,

10 Ya'ne Yahúdíon ke bairi Hámán bin Hammadátá ke das beton ko unhon ne qatl kiyá : par lút par unhon ne háth na dálá.

11 Us din un logon ke shumár kī fard, jo dár-us-saltanat Sosan men qatl kiye gaye the, bádsháh ke pás láí gayí.

12 ¶ Phir bádsháh ne A'star malika se kahá, kī Yahúdíon ne dár-us-saltanat Sosan men páñch sau ádmion ko, aur Hámán ke das beton ko márá, aur halák kiyá, aur bádsháh ke báqí súbon men unhon ne kyá kuchh na kiyá hogá ? ab terá kyá suwál hai ? so tujhe diyá jáegá ; aur terá kyá aur matlab hai ? so purá kiyá jáegá.

13 A'star bolí, Agar bádsháh kī

marzi howe, to Yahúdíon ko, jo Sosan men hain, ijázat ho, kī áj ke farmán ke muwáfíq kal bhí kám karen ; aur Hámán ke das beton ko us pháñsí kī tikathí par tángen.

14 So bádsháh ne hukm diyá kī Aísá hí karen ; aur Sosan men wuh farmán diyá gayá ; aur Hámán ke das bete tánge gaye.

15 So Yahúdí jo Sosan men rahte the, Adár mahine ke chaudahwen din men bhí jam'a hús, aur unhon ne Sosan men tin sau ádmion ko qatl kiyá, par lút ke mál par háth na dálá.

16 Aur báqí Yahúdí, jo bádsháhi súbaját men baste the, ikatthe hoke apní jánon kī himáyat ke liye khare hús, aur apne dushmanon ko márke áram páyá, aur apne bairion men se pachhattar hazár ko qatl kiyá, par lút ke mál par unhon ne háth na dálá.

17 Adár mahine ke terahwen din men yih húa : aur usí ke chaudahwen din men unhon ne áram kiyá, aur use ziyáfat aur khushí ká din tháhráyá.

18 Par we Yahúdí, jo Sosan men the, us kī terahwín, aur us kī chaudahwín tárikh men bhí jam'a hús, aur us kī pandrahwín tárikh men áram kiyá, aur use ziyáfat aur khushí ká din tháhráyá.

19 Is sabab, dihátí Yahúdíon ne jo mufassal ke shahron men rahte the, Adár mahine ke chaudahwen din ko khushí aur ziyáfat ká din aur ek achchhá din, aur ek dússe ko hisse bakh-re bhejne ká din, tháhráyá.

20 ¶ Aur Mardakī ne yih sárs ah-wál líkhá ; aur us ne un Yahúdíon ke liye jo Akhasúerus bádsháh ke sáre súbaját men the, kyá nazdík kyá dúr, sab ke liye náme bheje,

21 Kī un men yih bát muqarrar howe, kī we Adár mahine ke chaudahwen ko, aur usí ke pandrahwen din ko bhí, sál ba sál máná karen,

22 Kī un dinon men Yahúdíon ne apne dushmanon se rihái páí, aur us

mahíne men un ká dukh sukh se, aur un ká mátam 'id ke din se, mubaddal húa; is liye we unhen kháne píne, aur khushí karne, aur ápas men bakhra bhejne, aur garibon ko k̄hairát dene ke din jánen.

23 Yahúdíon ne use apná dastúr-ul-amal kiyá, jaisá ki shurú' kiyá thá, aur jaisá ki Mardakí ne unhen likhá thá;

24 Kyúñki Ajáji Hámán bin Ham-madátá ne, jo sáre Yahúdíon ká dushman thá, mansúba bándhá thá, ki Yahúdí logon ko nest o nábud kare, aur us ne púr, ya'ne qur'a, dálá thá, ki unhen kát dále, aur nest o nábud kare;

25 Par jab A'star bádsháh ke huzúr ái, us ne náme likhkar hukm kiyá, ki Wuh fásid mansúba, jo us ne Yahúdíon ke barkhíláf kiyá thá, us hí ke sir par laute, aur wuh apne beton samet phánsí kí t̄ikathí par t̄án-gá jáwe.

26 Is liye unhon ne in dinon ko púr ke lafz se Púrím kahá. So is k̄hatt kí sári báton ke mutábíq, aur mutábíq us ke jo unhon ne khud dekhá thá, aur jo un par guzrá thá,

27 Yahúdíon ne yún muqarrar kiyá, aur apne liye farz kiyá, aur apní nasl par, aur un sabhon par, jo un men mil gaye, farz thahráyá, ki nawishte ke mutábíq, ham baras baras in do dinon ko muqarrar waqt par mánenge, aur yih kabhí mauqúf na howe;

28 Aur ye din yád rahen, aur pusht dar pusht, aur k̄hándán ba k̄hándán, aur súba ba súba, aur shahr ba shahr,

máne jáwen, aur Púrím ke din Yahúdíon men kabhí mauqúf na kiye jáwen, na un ká zikr un kí nasl se játá rahe.

29 Aur Abikhail kí betí A'star malika ne, aur Mardakí Yahúdí ne, barí tákid se likhá, tá ki is dásre náme ke mutábíq Púrím ká rawáj ho.

30 Aur us ne un námon ko, Akhasúerus kí mamlukat ke ek sau sattáís súbon men, sáre Yahúdíon ke pás, amn o amán ke mazmún kí tahrír ke sáth bhej diyá,

31 Kí Púrím ke in dinon ko, muta'aiyan waqt par, jaisá Mardakí Yahúdí aur A'star malika ne un ke liye thahráyá thá, aur jaisá unhon ne apne liye aur apní nasl ke liye roza rakhne aur royá karne ká dastúr thahráyá thá, muqarrar karen.

32 Aur A'star ke hukm se Púrím kí yih rasmen muqarrar hún, aur kitáb men likhí gayín.

X BA'B.

AUR Akhasúerus bádsháh'ne zamín ke, aur samundar ke tápdon ke, logon par k̄hiráj muqarrar kiyá.

2 Aur us kí tawánál aur iqtidár ke sab a'ámál aur Mardakí kí taraqqí ká bayán, jahán tak bádsháh ne use barháyá thá, so kyá we Máda aur Fárs ke bádsháhon kí tawárikh ke daftar men qalamband nahín hain?

3 Kyúñki Mardakí Yahúdí darje men Akhasúerus bádsháh ke ba'd thá, aur sáre Yahúdíon men buzurg thá, aur apne bháíon kí guroh men maqbúl hoke apne logon ká daulat-k̄hwáh thá, aur apní sári qaum kí salámat ká ut charchá kartá thá.

AIYÜB KI KITA'B.

I BAB.

'UZ kí sarzamín men Aiyúb náme ek shakhs thá; aur wuh shakhs kámil aur sádiq thá, aur Khudá se dartá, aur badí se dúr rahtá thá.

2 Us ke sáť betē aur tīn betián paidá hūn.

3 Us ke mál men sáť hazár bherē, aur tīn hazár ūnť, aur pánch sau jorē bail, aur pánch sau gadhián thīn, aur us ke naukar chákár bahut the, aísá kí ahl í mashriq men yih sab se bará ádmí thá.

4 Us ke betē, har ek apne apne din men, apne gharon men jáke ziyáfat karte the, aur apne sáth kháne píne ke. Iye apní tīnon bahinon ko bulá bhejte the.

5 Aur jab un kí mihmání ke din guzar gaye, to aísá húa, kí Aiyúb ne bhejkar unhen buláyá, aur unhen pák kiyá, aur subh ko sawere uthke, un sabhon ke shumár ke muwáfiq, sokhtaní qurbánián guzránīn; kyónki Aiyúb ne kahá, kí Sháyad mere beton ne kuchh khatá kí ho, aur apne dilon men Khudá kí malámat kí ho. Aiyúb hamesha yún hí kiyá kartá thá.

6 ¶ Aur ek din aísá húa, kí baní Ulláh áe kí KHUDÁWAND ke huzúr házir hon, aur Shaitán bhí un ke darmiyán áyá.

7 Tab KHUDÁWAND ne Shaitán se púchhá, kí Tú kahán se átá hai? Shaitán ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá, aur kahá, kí Zamín ke idhar udhar se phirke, aur us men sair karke, áyá hūn.

8 Phir KHUDÁWAND ne Shaitán se

kahá, kí Kyá tú ne mere bande Aiyúb ká hál gaur kiyá, kí zamín par us sá koí shakhs nahín hai, kí wuh kámil aur sádiq hai, aur Khudá se dartá, aur badí se dúr rahtá hai?

9 Shaitán ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá, aur kahá, Kyá Aiyúb must men khudátarsí kartá?

10 Kyá tú ne us ke gird, aur us ke ghar ke áspás, aur us ke sáre mál o asbáb kí cháron taraf se, iháta nahín kí hai? Tú ne us ke háth ke káin men barakat bakhshí hai, aur us ká mál zamín par barhtá játa hai.

11 Lekin apná háth barháke us ká sab kuchh chhúíyo, to kyá wuh tere munh par terí malámat na karegá?

12 KHUDÁWAND ne Shaitán se kahá, Dekh, us ká sab kuchh tere qábu men hai; magar faqat usí par apná háth mat barhá. Tab Shaitán KHUDÁWAND ke huzúr se chal niklá.

13 ¶ Aur ek din aísá húa, kí us ke betē betián apne bare bhái ke ghar men khána kháte aur mai píte the:

14 Us waqt ek qásid ne Aiyúb pás áke kahá, kí Bál jotte the, aur gadhe un ke pás charte the:

15 Nágáh Sabá ke log un par á gire, aur unhen le gaye, aur naukaron ko talwár kí dhár se qatl kiyá; aur faqat main hí akelé bach niklá, kí tujhe khabar dūn.

16 Hanoz wuh kahtá hí thá, kí ek dúsre ne áke kahá, kí Khudá kí ág ásmán se parí, aur bheron aur naukar chákaron ko jaláke tamám kar diyá; aur faqat main hí akelé bach niklá, kí tujhe khabar dūn.

17 Hanoz yih kahtá hí thá, kí ek

aur áyá, aur bolá, Kasdí tín gol karke aur únton par jhapakke unhen le gaye, aur naukaron ko talwár kí dhár se qatl kiyá; aur faqat main hí akelá bach niklá, ki tujhe khabar dún.

18 Wuh yih kahrtá hí thá, ki ek aur bhí áyá, aur kahá, ki Tere beté betían apne bare bhái ke ghar men kháná kháte aur mai píte the;

19 Aur dekho, bayábán kí taraf se ek barí ándhí áí, aur us ghar ke cháron konon men lagi: so wuh jáwánon par gir pará, aur we dab mare; aur faqat main hí akelá bach niklá, ki tujhe khabar dún.

20 Tab Aiyúb ne uñhe apná kaprá chák kiyá, aur sir mundáyá, aur zamín par jhuk pará, aur síjda kiyá,

21 Aur kahá, Apní má ke peñ se main nangá nikal áyá, aur phir nangá wahán jáungá: KHUDÁWAND ne diyá, aur KHUDÁWAND ne le liyá; KHUDÁWAND ká nám mubárák hai.

22 Is sáre muqaddame men Aiyúb ne gunáh na kiyá, aur na KHUDÁ par be-wuqúfi ká 'aib lagáyá.

II BĀ'B.

PHIR ek din yún húa, ki baní Ullah áe kí KHUDÁWAND ke huzúr házir hon, aur Shaitán bhí un ke darmiyán hoke áyá, ki KHUDÁWAND ke áge házir ho.

2 Aur KHUDÁWAND ne Shaitán se kahá, ki Tú kahán se átá hai? Aur Shaitán ne jawáb deke KHUDÁWAND se kahá, ki Zamin ke idhar udhar se phirke, aur us men sair karke, átá hún.

3 KHUDÁWAND ne Shaitán se pú-chhá, ki Kyá tú ne mere bande Aiyúb ke hál ko gaur kiyá, ki zamin par us sá koi shakhs nahín hai; ki wuh ámil aur sádiq hai, aur Khudá se kartá, aur badí se dúr rahátá hai; aur báwujúd is ke ki tú ne mujh ko ubhárá hai, ki be-sabab use halák karún, tau bhí wuh apní diyánat ko liye rahá?

4 Shaitán ne KHUDÁWAND ko jáwáb deke kahá, ki Khál ke badle khál, balki insán apná sárá mál apní ján par nisár karogá.

5 Lekin apná háth barháyo, aur us kí haddí aur us ke gosht ko chhú-
yo, to wuh tere munh par teri malá-
mat karegá.

6 Aur KHUDÁWAND ne Shaitár se kahá, ki Dekh, wuh tere qábú men hai; magar faqat us kí ján jáne na páwe.

7 ¶ Tab Shaitán KHUDÁWAND ke huzúr se chal niklá, aur Aiyúb ko márá, aísá kí talwe se leke chándí tak use jalte phore hue.

8 Aur wuh ek thfkrá leke apne ta, in khujláne lagá, aur rákh par baith gayá.

9 ¶ Tab us kí jorí ne use kahá, ki Kyá tú ab tak apní diyánat par qáim rahátá hai? KHUDÁ kí malámat kar, aur mar já.

10 Par us ne use kahá, ki Tú ná-dán 'auraton kí sí bát boltí hai. Kyá, ham KHUDÁ se achchhí chizeñ lewen, aur burí chizeñ na lewen? Is sab men Aiyúb ne apne labon se khatá na kí.

11 ¶ Jab Aiyúb ke tín doston ne, ya'ne Taimaní Ilifaz, aur Súkhí Bidad, aur Na'amátí Zofar, us sári bipat ká hál, jo us par parí thí, suná thá, apne apne gharon se áe; kyúñki unhon ne ápas men is bát par ittifáq kiyá thá, ki jáke us, ke sáth royá karen, aur use tasallí dewen.

12 Aur jab unhon ne dúr se apní ánkhen uñhín kí nazar karen, aur use na pahchána, to we chillá chilláke rone lage; aur har ek ne apná kaprá chák kiyá, aur apne sir ke úpar ásmán kí taraf dhúl uráí.

13 Pas we sát din aur sát rát us ke sáth zamin par baithे रहे, aur kisi ne use ek bát na kahí; kyúñki unhon ne dekhá ki us ká gam bahut bará hai.

III BA'B.

BA'D us ke Aiyúb ne apná munh kholá, aur apne din par la'nat kí.

2 Aur Aiyúb ne jawáb diyá, aur kahá :

3 Nábúd ho wuh din, jis men main paidá húa, aur wuh rát jis men kahte the, kí Ek larká pet men pará.

4 Wuh din andherá ho; Khudá úpar se us par nigáh na kare, aur ujálá us par na chamke.

5 Andherá aur maut ká sáya use álfída kare; ek badlí us par chhá jáwe; din ká kusf us daráwe.

6 Us rát par taríki dabak baithe; wuh sál ke dinon men gini na jáwe, aur mahinon ke shumár men hisáb kí na jáwe.

7 Dekh, wuh rát 'aláhida kí jáwe, aur us men khushí kí sadá na áwe.

8 We jo din ko burá kahte hain, aur lawiyatán ke chhejne ke liye taiyár hain, us rát par la'nat karen.

9 Us ke sham ke sitáre andhere ho jáwen; wuh roshní kí ráh dekhe, par wuh us ke liye na howe; wuh subh kí palakey na dekhe :

10 Kyúnki us ne mere liye rihm ke kiwáron ko band na kiya, aur meri ánkhon se gam na chhipáya.

11 Main rihm hí men mar kyún na gayá? pet se nikalte hí main ne ján kyún na dí?

12 Ghutnon ne mujhe kyún áge se liya hai? aur chhátíán kyún hún kí main unhen chúsún?

13 Kí ab to main chup cháp pará rahtá, aur chain men hotá; main soyá rahtá, aur áram kartá,

14 Bádsháhon aur mulk ke mushiron ke sáth, jinhon ne we makán, jo kí wirán hain, apne liye banáe ;

15 Yá un amiron ke sáth, jo sone ká mál rakhte the, aur chándí se apne gharon ko bharte the;

16 Yá main húa na hotá, us hamal kí mánind, jo chhipke girá hai; yá

un bachchon kí mánind, jinhon ne ujálá nahin dekhá.

17 Wahán sharír satáne se báz áte; aur thake mánde chain se hain.

18 Wahán asír milke áram karte hain; phir zálím kí áwáz nahin sunte.

19 Chhote bare wahán ek sáth hain; aur gulám apne áqá se ázád hai.

20 Roshní us ko jo paresháni men hai kyún bakhshí játí, aur zindagi un ko jo shikasta-khátir hon?

21 We maut kí ráh dekhte hain par wuh nahin áti; aur gáre hue khazáne kí banisbat ziyáda árzú ke sáth us ke liye khodte hain;

22 We to gor men játe hue niháyat khushwaqt hote hain, aur bág bág hote játe.

23 Aise ko kyún roshní bakhshí játí, jis kí ráh chhipáí hui hai, aur jise Khudá ne gherkar tang kiya hai?

24 Kí mere kháne ke áge mujhe thandí sáns hoti, aur pání ke mánind meri zárián nikalke bahtí hain.

25 Wuh haulnák májará, jis se main dartá thá, so hí mujh ko húa; aur jis se hirásán thá, wuhí mujh par áí.

26 Main salámatí se na thá, aur na áram kartá, na dilásá rakhtá thá; phir bhí áfat áí.

IV BA'B.

TAB Taimaní Ilifaz ne jawáb diyá, aur kahá,

2 Agar ham tujh se ek bát kahen, to kyá tú náráz hogá? par kaun hai jo apne ta'in bolne se báz rakh sake?

3 Dekh, tú ne bahuton ko sikhlayá, aur un ko jin ke háth kamzor the, zor bakhshá.

4 Terí bátón ne us ko, jo girtá thá, thámbhá, aur tú ne jhuke hue ghutnon ko sambhála.

5 Par ab jab tujh par pará hai, to tú betáb hotá hai? tujhe lagá hai, to ghabrátá hai?

6 Kyá tú apní khudátarsi par takya nahín kartá thá, aur apní dindári ke sabab ummed na rakhtá thá?

7 Yád kijiyo, kyá koí be-gunáh hote húe kadhí halák húa? aur kahán sádiq máre gaye?

8 Jaisá kí main ne dekhá, we jo şburái ká hal jotte aur bij badí ká bote hain, we usí ko laute hain.

9 We K̄hudá ke jhoke se halák hote hain, aur us ke nathnon ke dam se faná ho játe hain.

10 Babar ká garajná, aur garanda sher ká shor játa rahtá, aur jawán sher ke dánt tūt játe hain.

11 Singh shikár kí kamti se mar játa hai, aur sherní ke bachche pareshán hote hain.

12 Ek bát nihání mujh tak áí, aur mere kán men us ká kuchh thorá sá pahunchá.

13 Rát kí royaton ke tasauwuron ke darmiyán, jab bhári nind logon par partí hai,

14 Mujh par khauf aur aisá dar galib húa, kí merí sári haqqíán kámpne lagin.

15 Tab ek rúh mere chihre ke áge guzrí; mere badan ke rúngte khare húe:

16 Wuh khari thí: main us kí shakl pahchán na saká; ek shabih merí ánkhon ke sámhne thí: sunsání húi, tab ek áwáz mere sunne men áí,

17 Kyá fání insán K̄hudá ke huzúr sádiq thahregá? kyá bashar apne K̄hálíq kí ba-nisbat pák hogá?

18 Dekh, us ne apne kár-guzáron ko amánatdár na jáná, aur apne firishton ko bewuqúf gíná.

19 To gili makánon ke báshindon ká kyá zikr, jin kí bunyád khák men hai? we kíre ke áge dab játe hain;

20 We subh se shám tak barbád hote rahte hain; we hamesha ke liye dab marte hain, aur koí un kí k̄habar nahín letá.

21 Kyá un ká jamál jo un men hai,

játa nahín rahtá? we bagair dáuui síkhe mar játe hain.

V BA'B.

K ISI' ko pukáriye; kyá koí tujhe jawáb degá? aur qudsion men se tú kis kí taraf mutawajjih hogá?

2 Gussa nádán ádmí ko már dáltá hai, aur dáh bewuqúf ko khá játi hai.

3 Main ne bewuqúf ko jar pakarte dekhá, par turt main ne us ke ghar par la'nat kí.

4 Us ke bál-bachche salámatí se dúr rahte; we darwáze hí par kuchle játe hain, aur un ká koí chhuránewálá nahín.

5 Us kí kheti bhúkhe khá játe hain, balki use kánton hí men se nikál lete hain; aur rahzan un ke mál ko nigaltá hai.

6 Agarchi tasdí'a miṭṭi se nahín ugtí, aur taklíf zamín se nahín jamti hai;

7 Lekin ádmí taklíf ke liye paidá hotá hai, jis tarah se chingárián úpar ko ur játin.

8 Lekin main jo hún so K̄hudá ko dhúndhúngá, aur apná hál K̄hudá par zahir karúngá:

9 Kí wuh 'ajáib kartá hai be-qiyás, aur garáib be-shumár:

10 Wuh zamín par menh barsátá hai, aur dúr ke maidánon kí sath par pání bhejtá hai:

11 Tá kí un logon ko, jo past hain, buland kare, aur un ko, jo mátamzada hain, sarfaráz karke chain baḡhshe.

12 Wuh 'aiyáron ke mansúbon ko bátíl kartá hai, kí un ke háthon se un ká matlab purá nahín ho saktá.

13 Wuh 'aqlmandon ko un hí kí 'aiyári meḡ phansátá hai, aur terhe tirchhe logon kí saláh ko ulaṭ detá hai.

14 Kí we din ko andhere men já parte hain, aur do pahar ko rát kí tarah tatolte phirte hain.

15 Wuh miskín ko talwár se, aur un

ke munh se, aur zabardast ke hāth se, bachatā hai.

16 So miskin ko ummed hai, aur badkārī apnā munh band kar detī hai.

17 Dekh, nekbakht wuh ādmī, jise Khudā tambh detā hai: so Qādir i mutlaq kī tādīb ko haqīr mat jān:

18 Ki wuh zaḥm mārta hai, aur use bāndhtā hai; wuh ghāyal kartā hai, aur usī ke hāth changā karte hai.

19 Wuh chha musibaton se tujhe chhura wēgā; balki sāt men se ek bhī tujh ko zarar na pahunchāegī.

20 Wuh kāl men tujh ko maut se bachā wēgā, aur larāī men talwār kī dhār se.

21 Tū zubān ke kore se bachā rahēgā; aur jab halākat āwēgī tujhe kuchh khauf na hogā.

22 Halākat aur kāl dekhke tū hansegā; aur tū zamīn ke darindon se na dāregā;

23 Kyūnki tū khet ke pattharon se 'ahd kiye rahēgā, aur maidān ke darindon se tujhe mel hogā.

24 Aur tū jānēgā kī terā khaima be-khauf o khatar hai; aur tū apne ghar kī khabar legā, aur khatā na karegā.

25 Aur yih bhī tū jān rakh, kī terī naal bahut hogī, aur terī aulād zamīn kī ghās kī mānind barhegī.

26 Tū 'umr-āsūda hoke gor men āwēgā, jis tarah galla kī ambār apne mausim men jamā kiya jātā.

27 Dekh, ham ne ise tahqīq kiya, aur yūn hī hai; ise sun rakh, aur apne bhale ke liye yaqīn jān.

VI B'AB.

TAB Aiyūb ne jawāb diyā aur kahā,

2 Ai kāsh kī merā gam taulā jātā, aur merā ranj tarāzū men ek sāth dharā jātā!

3 Kyūnki wuh ab samundar kī ret se bhārī thahartā; is liye merī bāton hadd se bāhar bahī gayī hai.

4 Ki Qādir i mutlaq ke tīr mujh men lage hai, merā dil un kā zahr pītā hai; Khudā kī dahshaten mere muqābil saff bāndhtī hai.

5 Kyā gorkhar, jab us ke āge ghās ho, renktā hai? yā bail, jab chāra sāmne ho, dākartā hai?

6 Jo chiz phikī hai, kyā bagair namak khāī jāti hai? kyā ande kī sufedī men maza hai?

7 We chīzen, jin ke chhūne se merā jī ghinatā hai, merā dawā sā khānā hai.

8 Kāsh kī merī du'ā qabūl hotī; aur Khudā merī ārzū purī kartā!

9 Kāsh kī Khudā kī marzī hotī, kī mujhe chūr chār kare; aur apnā hāth barbatā, kī mujhe kāt dāle!

10 Tab to merī kuchh tasallī hotī, aur main saḥt dard men khushī se lalkartā: wuh merī ri'ayat na kare; kyūnki main ne us Quddūs kī bāton se inkār nahīn kiya.

11 Lekin merī kyā tāqat hai kī main ummed rakhūn? aur main kis anjām ke liye apnī zindagī barhāūn?

12 Kyā merī mazbutī pattharon kī mazbutī hai? kyā merā jism pital kā hai?

13 Kyā aisā nahīn, kī koī madad mujh men mere liye na rahī? merī rihāī mujh se jāti rahī.

14 Chāhiye kī shikasta-dil par us kā dost tars khāwe; nahīn to wuh Qādir i mutlaq ke tars ko chhortā hai.

15 Mere bhāīon ne nāle ke mānind mujhe dhokhā diyā, balki wādī ke nālon ke mānind we guzar jāte hai;

16 Un kā pānī yakīn ke sabab māl ba siyāhī hotā hai, un men barf chhipā hai;

17 Lekin jis waqt kī we garmī pāte, we gāib ho jāte, aur garmī ke mausim men apne makānon men sūkh jāte hai.

18 Qāfile apnī rāh se phirte; we sunsān jagah men pahunchte, aur halāk hote hai.

19 Taiman ke qáfile un kí ráh dekhte the; Sabá ke kárwán un ká intizár karte the.

20 We pashemán hote haiñ, ki um-medwár the; we waháñ pahunchte hí ghabrá játe haiñ.

21 So ab tum bhí nahín rahe; tum ne yih merí shikasta-hálí dekhí, aur dar gaye.

22 Kyá main ne kahá, ki Mujhe kuchh do? yá, Apne mál men se mujhe kuchh bakhsho?

23 Yá, Dushman ke háth se mujhe chhuráo? yá, Zabardast ke háth se mujhe bacháo?

24 Mujhe síkháo, to main chupcháp rahúngá; aur mujhe batáo jo kí khatá mujh se húi ho.

25 Ma'qúl báton kí tásir kyá hí khub hai! par tumhári sarzanish kis bát par dalálat kartí?

26 Kyá tum báton par 'aib lagáne ká khiyál karte ho? máyús kí báten hawá sí haiñ.

27 Hán, tum yatím par jál dálte ho, aur apne dost ke liye ek garhá khodte ho.

28 Ab tum is par iktifá karo; mujh par nigáh karo, to tumhen sújh pare-gá, kí main jhúth kahtá hún kí nahín.

29 Ab do bára kahiyo; tum andher na karo; phirke kaho, kí is muqad-dame men merí rástbázi záhír hai.

30 Kyá merí zúbán men kuchh zabúní hai? kyá terhí báten daryáft karne ke liye merá tálib nahín?

VII BA'T.

KYA' insán zamín par sipágharí ke liye nahín? aur us ke din maz-dúr ke dinon kí mánind nahín?

2 Jis tarah mazdúr sáya ke liye hámpatá, aur ajúradár apní mazdúrí cháhtá hai:

3 Usí tarah mashaqqat ke mahíne merí mírás húe, aur taklíf kí ráten mere liye muqarrar hún.

4 Jab main lehtá hún, tab kahtá hún, kí Main kab uthúngá, aur rát kab

bítegi? aur pau phatne tak chhatpa-táne se thak játa hún.

5 Merá badan kíron aur kshák ke dhelon se mulabbas hai; merá chamrá simat játa, aur phir gal játa hai.

6 Mere din yún jhap nikal gaye, jaise juláhe kí dharkí níkal játi hai; we guzar gaye, un kí phir ummed nahín.

7 Yád kar, kí merí zindagí hawá hai; merí ánkhen khushtí phir na dekhengi.

8 Jis kí ánkhen mujhe dekhti hai, phir na dekhegi; terí ánkhen mujh par lagi haiñ, so main maujud na rahúngá.

9 Jis tarah badlí játi rahti aur gáib ho játi hai: isi tarah jo gor men utrá, phir úpar na áwegá.

10 Wuh phir apne ghar ko na phir-egá, aur us ká makán use phir na pahchánegá.

11 Is liye main apná munh na rokúngá; main apní jánkáhi men boltá jáúngá; apní ján kí taláhi men nála karúngá.

12 Kyá main samundar yá magar-machh hún, jo tú mujh par chaukí bithátá hai?

13 Jab main kahtá hún, kí Mere bistar se mujhe áram milegá, aur merá bichhauná merá gam bhuláwegá:

14 Tab tú khwábon se mujhe dar-átá hai, aur royá dikháke mujhe haul khilátá hai:

15 Yahán tak kí merí ján phánsi cháhti, aur maut ko in háddíon men rahne se bihtar jántí hai.

16 Main súkhtá játa; main hame-sha ko jitá na rahúngá; mujh par se háth utháo, kyúñki mere din hawá haiñ.

17 Kyá insán bhí kuchh hai, kí tu use itní buzurgí dewe, aur apná dil us par lagáwe?

18 Aur har subh ko us kí khabar le, aur har dam use ázmáwe?

19 Tú kab tak mujh se ánkhen na

pheregá? aur mujhe fursat na degá, ki main apná thúk niglún?

20 Main ne gunáh kiya hai; ai baní A'dam ke nigahbán, main tere liye kyá karún? tú ne kyún mujhe apná hadaf kar rakhá hai, yahán tak ki main apne upar bojh húa hún?

21 Tú mere gunáh ko mu'áf kyún nahín kartá, aur merí badkárí ko nahín mitátá? ki main to abhí khák men so rahúngá; tú mujhe subh ko dhúndhegá, aur main kahán?

VIII BĀB.

TAB Bilad Sakhí ne jawáb diya aur kahá,

2 Tú kab tak aisí báten kahegá? aur kab tak tú apne munh se yún baktá jáegá, jaise shiddat kí ándhí chaltí hai?

3 Kyá Khudá insáf ko ultáegá? yá Qádir í mutlaq ráh í 'adálat se bhatkegá?

4 Agar tere farzandon ne us ká gunáh kiya hai, aur us ne unhen un ke gunáhon ke bá'is se radd kar diya;

5 Jab tú Khudá ko sawere dhúndhegá, aur us Qádir í mutlaq se minnat karegá;

6 Agar tú pák-dil aur rástkár hai, to wuh albatta tere liye abhí chaunk uthegá, aur terí sadáqat ke ghar ko bhágmán karegá.

7 Agarchi terá shurú' kotáh thá, par wuh terá anjám niháyat barháegá.

8 Agle zamáne ke logon se púchhiye, aur un ke bápádádon se khúub dar-yáft kijiye;

9 (Kyúnki ham to kal ke ádmí hain, aur kuchh nahín jánte hain, ki hamáre din zamin par sáya ke mánind hain:)

10 Kyá we tujhe na sikháwenge, aur kyá we tujh se na kahenge, aur apne dilon se báten na nikálenge?

11 Kyá baridí chihle bagair jamti hai? kyá narkat bagair pání ke barhtá hai?

12 Wuh hanoz sabz o tar hai, aur kátá nahín gayá, tis par bhí wuh aur sab búton kí ba-nisbat pablesúkh játé hai.

13 Un kí, jo Khudá ko bhúl játe hain, ye hí ráhen hain; aur riyákár kí ummed torí játi hai:

14 Un kí ummed kí jar kat játi, aur un kí ás makrí ká jalá sá hai.

15 Wuh apne ghar par takya karegá, par wuh na thahregá; wuh use mazbúti se pakre rahegá, par wuh na thamegá.

16 Wuh súraj ke áge hará hotá hai, aur us kí dálián apne hí bágiche men phút phút nikaltí hain.

17 Us kí jareh pattharon ke dher men torí maróri gayi hain, aur wuh pattharon ke makán ko táktá hai.

18 Jo wuh apní jagah se ukhará jáwe, to wuh us ká inkár karegi, ki Main ne tujhe nahín dekhá.

19 Dekh le, us kí ráh kí khushí yihí hai; ba'd us ke zamin se dússe ugte hain.

20 Dekh, Khudá sachche ádmí ko mardúd nahín kartá; wuh badkaron kí dastgiri nahín karne ká:

21 Yahán tak kí wuh tere munh ko hansí se bhar degá, aur tere labon ko khushí kí áwáz se.

22 Jo terá kína rakhte hain sharm se mulabbas honge; aur khabison kí búd o báhsh ká makán hech ho jáegá.

IX BĀB.

PHIR Aiyúb ne jawáb diya aur kahá,

2 Sach, main jántá hún kí yún hí hai: insán Khudá ke áge kyúnkar sádiq thahregá?

3 Agar wuh us se bahs karne ko utre, to wuh us ko hazár men ek ká jawáb na de sakegá.

4 Wuh dil men 'aqlmand, aur zor men tawáná hai: kis ne ap ko kará karke us ká sámhná kiya, aur bach niklá?

5 Wuh paharon ko fáltá hai, aur

unhen khabar nahin hoti: wuh apne qahr se unhen ulla detá hai.

6 Wuh zamin ko us kí jagah se sarká detá hai, aur us ke sutún thartharáté hai.

7 Wuh áftáb ko farmátá hai, aur wuh tulá nahin hotá; aur wuh sitáron par muhr karke unhen band kartá hai.

8 Wuh akelá ásmánon ko phailátá hai, aur samundar kí lahron par qadam rakhtá hai.

9 Us ne Arktúrus, o Orion, o Pládis, aur janúb ke khalwat-khánon ko, banáyá.

10 Wuh 'ajáib kartá hai, jo be-qiyás hai, aur garáib, jo be-shumár.

11 Dekh, wuh mere pás se pár utartá, aur main nahin dekhtá; wuh guzar bhí játá hai, par main use daryáft nahin kartá.

12 Dekh, wuh chhín letá hai, kaun use hatá saktá hai? kaun use kahegá, kí Tú yih kyá kartá?

13 Jab Khudá apne gazab ko nahin roktá, tab magrúr madadgár us ke tale jhuk játe hai.

14 'To main kaun hún, jo use jawáb dún, aur bátén chunke us se bahs karún?

15 Agarchi main sádiq hotá, tab bhí use jawáb na detá, balki apne 'adálat-karnewále se minnat kartá.

16 'Agar main pukártá, aur wuh mujhe jawáb detá; tad bhí main báwar na kartá, kí us ne meri suní.

17 Kí wuh mujhe ándhí se tortá hai, aur be-sabab mere bahut se zakám kar detá hai.

18 Wuh mujhe dam lene kí bhí fursat nahin detá, balki karwáhañon se bhar detá hai.

19 Agar zor kí bábat kahún, to dekh, wuh zoráwar hai: agar 'adálat kí bábat, to mujhe dá'wá karne ke liye kaun talab karegá?

20 Agar main apne ta,ín sádiq thahráñ, merá hí munh mujhe gunahgár thahráegá: agar main kahún kí main

sachchá hún, to is se meri kajraul sábit hogí.

21 Main to sachchá, sahíh, par main khudbíní nahin kartá; láiq hai kí apní ján kí tahqir karún.

22 Yih to ek bát hai, is liye main ne kahá, kí Wuh har ek ko, khwáh sachchá ho, khwáh badkár, halák kartá hai.

23 Kásh kí korá nágahán már dáltá; par wuh be-gunáhñon ke imtiháñon se hanstá hai.

24 Zamin sharíron ke háth men chhorí gayí hai; wuh us ke hákimon ke munh ko dhámphtá hai; agar nahin, to wuh dúsrá kaun hai?

25 Meri 'umr ke din dák se bhí jald-rau hai: we ur játe aur chain nahin dekhte.

26 We guzar játe haiñ tezrau jaház kí tarah, aur us 'uqáb ke mánind, jo shikár par tute.

27 Agar main kahtá, kí Main apne gam ko bhúlúngá, main apní tursh-rúí chhorúngá, aur khush-dil húngá:

28 Tau bhí main apní sári mashaqqaton se hairán hotá; main jántá hún, kí tú mujhe be-gunáh na thahráwegá.

29 Chúnki main badkár hún, to phir main káhe ko be-fáida mashaqqat khinchté hún?

30 Jo main apne ta,ín barf ke páni se dhotá hún, aur apne háthon ko sábu se pák kartá hún;

31 To tú mujhe garhe men gota detá, aur mere kapre mujh se nafra rakhenge.

32 Kyúnki wuh mujh sá ádmí nahin, kí main us kí jawábdihí karún, aur ham ek sáth mahkame men házir hown.

33 Hamáre darmiyán kí sális nahin, jo apne háth donon par dhare.

34 Wuh apná soná mujh par se uthá lewe, aur us ká ru'ab mujhe na daráwe:

35 Tab main kahúngá, aur us se na darúngá; par merá aisá hál nahín.

X B.A.B.

MERI' ján apní zindagi se bezár hai; so main apní shikayat ap se be-rok tok karúnga; main apne dil kí talkhí men bolúnga.

2 Main Khudá se kahúnga, ki Tú mujhe ilzám na de; mujhe batlá, ki tú mujh se muqábala kýun kartá hai.

3 Kyá tujhe achchhá lagta hai, ki zulm kare, aur apne háthon kí banái húi chiz ko haqir jáne; aur badkaron ke mansúbe par jalwagar howe?

4 Kyá terí ánkhen bashar kí ánkhen hai? yá tú dekhá hai, jis tarah se insán dekhá hai?

5 Tere din kyá insán ke din kí mánind hai? aur tere baras ádmí ke aiyán kí mánind?

6 Ki tú merí badkárí ko dhúndhta hai, aur merí khatá ko khojta hai?

7 Tú jántá hai, ki main sharír nahín; aur ki koí tere háth se chhurá nahín saktá.

8 Tere hí háthon ne to mujhe íjád kiya, aur har taraf se mujh ko sametke banáya; aur phir tú mujhe halák kartá hai.

9 Yád farmáye, ki tú ne mujhe mittí ká sá pinde banáya: phir kyá tú mujhe mittí men miláya cháhta?

10 Kyá tú ne mujhe dúdh ke mánind nahín undelá, aur dahí ke mánind mujhe nahín jamáya?

11 Tú ne mujhe chamre aur gosht se pahináya, aur mere gird haqdon aur nason se íháta kí.

12 Tú ne mujhe zindagi aur taufiq bakhshí, aur terí nigahbání se merí ruh kí salámata húi.

13 Tú ne yih chízen apne dil men chhipá rakhín: main yaqín karke jántá hún, ki yih terí maslahaten thín.

14 Agar main khatá karún, to tú mujhe khúb nigáh kartá hai; aur nahín cháhta ki merá gunáh bakhshle.

15 Agar main badkár hún, to mujh se wáwailá! aur jo main sádiq hún,

main apná sir na útháúnga; main apní ruswái se bhar gayá, is liye merí musibat ko dekh,

16 Ki wuh ziyáda hotí. Tú sher ke mánind mujh ko shikár kartá; aur phir 'ajíb súra men hoke apne taín mujh par záhir kartá.

17 Tú mujh par apne aur gawáh khará kartá, aur apná qahr mujh par barhá detá; nayí nayí faujeñ mujh par charh átin.

18 Kýun tú ne mujhe rihm se báhar nikálá hai? ai kásh ki merá dam nikal játa, aur koí ánkhi mujhe na dekhá!

19 To main us kí mánind hotá, jo nahín húa hai, aur peñ hí se qabr men pahuncháya játa.

20 Mere din kyá thore nahín? tham já, aur mujh par se háth úthá, ki main zarra dam le lún,

21 Us se pahle ki wahán jáún, jahán se na phirúnga, us andherí sarsamín men, us maut ke sáya ke mulk men,

22 Us tárikí ke mulk men, jo tárikí hí hai, us maut kí parchháñ ke mulk men, jis kí kuchh raunaq nahín, aur jahán kí roshnái tárikí sí hai.

XI B.A.B.

TAB Zofar Na'amátí ne jawáb diya aur kahá:

2 Kyá túl í kalám ká jawab nahín diya jáwe? aur kyá koí shakhs apní ziyáda-goí se be-gunáh thahre?

3 Terí láfzaníñ sunke kyá log chup rahen? aur jab tú tháthá kartá hai, kyá koí tujhe sharminda na kare?

4 Ki tú kahta hai, Merá kalám durust hai, aur main terí nazar men sáf pák hún.

5 Lekin kásh ki Khudá khud bole, aur apne labon ko tujh par khole;

6 Aur wuh tujhe hikmat ke asrár dikhláwe; kýunki we un se, jo záhir húe, dúne haiñ! Ján rakh, ki Khudá ne terí badkárí ká bahut hí kam badla liya hai.

7 Kyá tú apní talásh se Kḥudá ká bhed pá saktá hai? yá Qádir i mutlaq ke kamál ko pahunch saktá hai?

8 Wuh to ásmán sá únchá hai: tú kyá kar saktá? pátál se níchá hai; tú kyá ján saktá hai?

9 Us ká andáz zamín se lambá, aur samundar se chaurá hai.

10 Agar wuh pakre, aur qaid kare, aur mahkame men láwe, to kaun use phirá sake?

11 Kyúnki wuh behúda ádmíon ko jántá hai, aur sharárat bhí dekhtá hai; pas kyá wuh us par gaur na farmáegá?

12 Kí behúda insán cháhátá hai kí dáná samjhá jáwe, agarchi insán paidáish men gorkḥar ke bachche ke mánind hai.

13 Par agar tú apná dil durust kare, aur apne háth us kí taraf barháwe;

14 Agar tere háth men badí ho, to use dúr phouk de, aur sharárat ko apne dere men rahne na de:

15 To tú albatta apná munh bedág uḥháwegá; tú sábit-qadam hogá, aur dahshat na kháegá;

16 Kyúnki tú apní pareshání bhúl jáegá, aur use aisá jánegá jaise páníon ko jo bah játe hai;

17 Terí 'umr ká din do pahar ke waqt se ziyádatar roshan hogá; terí zillat ká hál subh sá ho jáegá.

18 Aur tú khátirjam'a hogá, kyúnki tere liye ummed hai; tú ne khijálat uḥháí, par chain se árám karegá.

19 Tú árán se letegá, aur koí tujhe dará na sakegá; bahutere log terí kḥushámad karenge.

20 Lekin gunahgáron kí ánkhen phúṭengi, un ke bhágne kí táqat játi rahegi, aur un kí ummed aisí ho jáegi, jaisá kí dam jo nikaltá hí ho.

XII BA'B.

AUR Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Sach hai, kí tum to ek guroh ho, aur dánái tumháre sáth maregi.

3 Lekin merí bhí tumhári sí 'aql

hai; main tum se kuchh chhotá nahín hún; hán, kaun hai jo aisí báteṅ nahín jántá?

4 Main wuh shaḥs hún, jis par us ká ham-nishín haḡstá hai, par wuh Kḥudá ko pukártá hai, aur wuh use jawáb detá hai; sídhá o sádiq insán maskhara banáyá játá hai.

5 Wuh shaḥs, jis ke páṅw phisalne par hai, us jaláe húe mash'al kí mánind hai, jo ásúda-hál ke nazdik náchíz hai.

6 Dakaiton ke khaime salámat hai, aur we log, jo Kḥudá ko gussa diláte hai, chain men hai, kí apne háth ko apná Kḥudá jánte hai.

7 Par tú haiwánon se púchhiyo, we tujhe sikháwenge; aur hawái paran-don se, we tujhe batláwenge;

8 Yá zamín se daryáft kar, wuh tujhe tal'im degí; aur samundar ke machh tujh se bayán kareṅge.

9 Kaun nahín jántá, kí KḥUDÁ-WAND hí ke háth ne yih sab kuchh banáyá hai?

10 Us ke háth men sab zindon kí ján hai, aur sáre bashar ká dam.

11 Kyá báton ko kán nahín parakhátá, jis tarah se talú kḥurák ká maza daryáft kartá?

12 Dánish buddhon ke sáth hai aur 'umr-darází ke sabab fahm hotá hai.

13 Dánái aur tawánái us ke sáth hai; wuh sáhib i maslahat aur sáhib i fahm hai.

14 Dekh, wuh ghar dhá detá hai, aur phir banáyá nahín játá; wuh ádmí ko qaid kartá, aur phir rihái mumkin nahín hotí.

15 Dekh wuh páníon ko band kartá hai, aur we sab súkh játe hai; phir wuh unhen chhor detá, aur we zamín ko ulat dete hai.

16 Tawánái aur dánái us ke sáth hai; fareb-khánewálá, aur fareb-denewálá, usí ke qábú men hai.

17 Wuh mushiron ko gulám ba-

náke le játá hai, aur hákimon ko bewuqúf banátá hai.

18 Wuh bádsháhon kí zanjíren kholtá hai, aur unhin kí kamaron men bándhtá hai.

19 Wuh amíron ko gulámí men dálke le játá hai, aur zabardaston ko ulat detá hai.

20 Wuh diyánatdaron ke kalám ko phertá hai, aur búrhon kí 'aql ko le letá hai.

21 Wuh amíron par zillat dálátá hai, aur zoráwaron ká kamarband kholtá hai.

22 Andhere men se wuh poshída chízen áshkárá kartá hai, aur maut kí parchháiñ ko jalwagar kartá.

23 Wuhí qaumon ko barhátá hai, aur unhen phir nest kartá hai; wuh qaumon ko phailátá hai, aur phir unhen tang kartá hai.

24 Wuh zamín ke sardáron kí 'aql urátá hai, aur aisá kartá hai kí we bayában men be-ráh bhatakte phirte haiñ.

25 We tárikí men, jahán ujálá nahín, taťolte phirte haiñ, aur aisá kartá hai kí we matwále kí tarah gumráh hote haiñ.

XIII BA'Á.

DEKH, merí áñkh ne yih sab dekhá hai, aur mere kán ne suná hai; main to use samajhtá hún.

2 Jo kuchh tum jánte ho, so main bhí jántá hún; main tum se chhotá nahín hún.

3 Kásh kí main Qádir i mutlaq se bol saktá! main Khudá se bahs karne cháhtá hún.

4 Tum jhúthí báton ke banánewále ho, tum sab ke sab nákára tabíib ho.

5 Ai kásh kí tum chup ho rahtel kí yihí tumhári dánáí hotí.

6 Ab merá 'uzr suno, aur mere labon kí hujjaton par kán dharo.

7 Kyá tum Khudá kí taraf se sharrárat kí báten kahoge, aur us ke liye makkári se bologe?

8 Kyá tum us ke tarafdár hoge, aur Khudá kí jánib se jhagoge?

9 Kyá khúb ho, kí wuh tumhen achchhí tarah ázmáwe? kyá tum use fareb doge, jis tarah koí ádmí dúsre ko fareb detá hai?

10 Agar tum poshída men tarafdári karo, to yaqínan wuh tumhen tambíib degá.

11 Kyá us kí 'azamat tumhen nahín daráwegí, aur us ká ru'ab tum par nahín paregá?

12 Tumhári suní sunáí báten to rákh kí máñind haiñ, tumháre subút ke pushte mittí ke pushte haiñ.

13 Chup raho, aur mujh se alag ho, tá kí main bolún, tab mujh par jo áwe, so áwe.

14 Káhe ko main apná gosht apne dánton se chabáún, aur apní jáñ apní hathelí par rakhún?

15 Dekh, jo wuh mujh ko már dál-tá hai, tau bhí mujhe us ká bharosá hai: lekin main apní ravishon kí bábat us ke áge hujjat karúngá.

16 Wuhí merí naját hogá; kyúnki riyákár us ke áge nahín já saktá.

17 Gaur karke merí bát suno, aur merá iqrár tumháre kánon men pahunche.

18 Dekho, main apná haqíqat i hál mufassal bayán kartá hún; main jántá hún kí sádiq thahrúngá.

19 Kaun hai, jo mujhe mulzam thahráwe? agar aisá ho, to main chup rahúngá, aur mar jáúngá.

20 Faqat do sulúk tú mujh se mat kar; tab main apne taññ tujh se na chhipáúngá.

21 Apná háñ mujh par se uthá le; aur apne ru'ab ko mujhe daráne na de.

22 Tab tú mujhe talab kar, aur main jawáb dúngá; yá mujh ko kahne de, aur tú mujhe jawáb de.

23 Mere kitne gunáh aur qusúr haiñ? merí taqsíren aur khatáén mujhe jatá.

24 Tú apná munh kyún chhipátá

hai, aur mujhe apnā dushman jāntā hai?

25 Kyā tū urāe hūe patte ko tore-gā? kyā tū sūkhe bhus kā pichhā karegā?

26 Ki tū mere haqq men karwī bāten likhtā hai, aur merī jawānī kī badkārion ko merī mirās kar detā hai;

27 Aur mere pānwon ko kāth men dāltā hai, aur merī sārī ravishon ko tāk rahtā hai; aur mere pānwon ke qadamon par hadd bāndhtā hai;

28 Agarchi main sarī hūī chīz ke mánind fanā hotā hūn, us kapre kī tarah, jise kīrā khātā jātā hai.

XIV BA'B.

INSA'N jo kī 'aurat se paidā hotā, thore din tak jītā rahtā, aur sarā-sar ranj men hai.

2 Wuh phūl ke mánind nikaltā hai, aur torā jātā hai; wuh sāya kī tarah jātā rahtā, aur nahīn thahartā.

3 Kyā tū aise par apnī ānkhen khol-tā hai, aur mujhe apne sāth 'adālat men lātā hai?

4 Kaun hai jo nāpāk se pāk nikāle? koī nahīn.

5 Hālānki us ke din gine gaye, aur us ke mahinon kā shumār tere pás hai, aur tū ne us kī hadden bāndhī hain, ki wuh un se pār nahīn jā saktā;

6 To us se ānkhen pher, tā kī wuh sustāwe, aur mazdūr kī tarah apne din ko khusī se purā kare.

7 Kyūnki jab koī darakht kātā jātā hai, to ummed hotī hai kī wuh phir panape, aur us kī narm dālī kā nikal-nā mauqūf na hogā.

8 Agarchi us kī jar zamān ke andar purānī ho jāwe, aur us kā tana mātī men mare;

9 Tau bhī wuh pānī ke sūnghne se panpāegā, aur paudhe kī mánind shā-khen nikālegā.

10 Lekin insān martā aur parā rahtā: jab ādmī kī jān nikal jātī hai, tab wuh kahān hai?

11 Jaise kī talāb se pānī ghaṭ jātā, aur nadī haṭ jātī aur sūkh jātī hai:

12 Usī tarah ādmī leṭ jātā hai, aur nahīn uṭhtā: jab tak āsmān ṭal na jāen, we na jāenge, aur apnī nīnd se na chaunkenge.

13 Ai kāsh kī tū mujhe gor men chhipāwe, kī tū mujhe poshida rakhe, jab tak terā gazab jātā na rahe; aur mere liye muqarrar waqt thahrāwe, aur us waqt mujhe yād farmāwe!

14 Jab ādmī mare, to kyā wuh phir jiegā? main apnī sakhṭ khidmat ke sab din men muntazir rahūngā, jab tak kī merī bahālī kī naubat na ho.

15 Tū to bulāwegā, aur main tuihe jawāb dūngā: aur tū apne hāth ke kām par tawajjuh karegā.

16 Kī tū ab merī qadam-shumārī kartā hai: kyā tū merī bhūl chūk ko nahīn dekhā kartā hai?

17 Hān, merā gunāh thailī men sar-ba-muḥr hai, aur tū merī khatāen sike rakhtā hai.

18 Yaqīnan jis tarah pahār girke nāchīz ho jātā hai, aur chaṭān apnī jagah se sarkāī jātī hai;

19 Pānī pattharon ko ghis dāltā hai, aur us kī bārḥ un chizon ko jo zamīn kī mittī se paidā hotī hain yūn bahā le jātī hai; usī tarah tū insān kī ummed ko mitātā hai.

20 Tū use hamesha dabā rakhtā hai, so wuh jātā rahtā hai; tū us ke chihre ko badal dāltā hai, aur use khārīj kar detā hai.

21 Us ke bete taraqqī pāte, par us ko khabar nahīn hotī; aur we khwār hote hain, par wuh kuchh nahīn dekhtā.

22 Balki us par kā gosht dard men mubtalā hai, aur usī kī jān apne andar gam kartī hai.

XV BA'B.

TAB Ilfaz Taimanī ne jawāb diyā aur kahā,

2 Kyā munāsib hai kī dānishmand

ādmī hawāī 'ilm sunāwe, aur apnā peṭ
pūrābī hawā se bhare ?

3 Kyā lāiq hai ki wuh behūda bāten
karke mubāhasa kare, aur aisā kalām
kahe, jis se fāida na ho ?

4 Balki tū to khauf ko kanāre rakh-
tā, aur Kḥudā ke āge du'ā ki bāten
thāmtā hai.

5 Terā munh terā gunāh batlātā
hai, go ki tū 'aiyāron kī zubān iḥti-
yār kartā hai.

6 Terā hī munh tujhe gunahgār
thahrātā hai, main nahīn; tere hī
honṭh tujh par gawāhī dete haiṅ.

7 Kyā pahlā insān tū hī paidā hūā?
kyā tū pahāron se pahle banāyā
gayā?

8 Kyā tū ne Kḥudā ke bhed ko sun
pāyā hai? aur apne hī pās hikmat le
rakhī?

9 Tū kyā jāntā hai, jo ham nahīn
jānte? tujh men kaun sī samajh hai,
jo ham men nahīn?

10 Sir-sufed aur būrhe log hamāre
hī darmiyān haiṅ, jo tere bāp se bhī
'umr men bare haiṅ.

11 Kyā Kḥudā kī tasallīān tere
nazdik haqīr haiṅ, aur mulāyamat kī
wuh bāten jo tujh se kahī gayīṅ?

12 Terā dil tujhe kyūn liye jātā
hai, aur terī ānkhon kis chīz par jha-
paktī haiṅ,

13 Ki tū apnī rūh ko Kḥudā ke
muqābil phertā hai, aur apne munh se
aisī bāten nikāltā hai?

14 Insān kaun hai ki pāk ho sake?
aur wuh jo 'aurat se paidā hūā, kyā
hai ki sādīq thahre?

15 Dekh, ki wuh apne qudsīon kā
ī'atibār na kartā; us kī ānkhon men
āsmān bhī pāk nahīn:

16 To ghinaune aur bigre hūe ādmī
kā kyā zikr, jo badī ko pānī ke mánind
pītā hai?

17 ¶ Main tujhe batāúngā, merī
sun; jo main ne dekhā hai, so hī bay-
ān karúngā;

18 Wuhī mazmún jo dānishmandon

ne apne bāpdādon se sunke bayān kiyā
hai, aur nahīn chhipāyā hai;

19 Ki faqat unḥīn ko zamīn baḥh-
shī gayī, aur koī begāna un ke darmi-
yān na guzrā.

20 Sharīr to apnī tamām 'umr 'azāb
se chhaṭpatātā hai; aur zālīm ke bar-
son kā shumār us se chhipā hai.

21 Haulon kī āwāz us ke kānon
men bajtī hai; gāratgar salāmatī hī
men us par hamla karegā.

22 Wuh tārīkī se bach nikalne kī
ummed nahīn rakhtā hai, balki talwār
us kā muntazir hai.

23 Wuh rotī ke liye āwāra phirta
hai, aur kahtā hai ki Kāhān hai? wuh
jāntā hai ki tārīkī kā din us ke háth
par maujūd hai.

24 A'fat aur bipat use qarātī haiṅ,
aur us par gālib hotī haiṅ, us bādshāh
ke mánind, jo laṛāī ke gul shor ke liye
taiyār hai.

25 Kyūnki wuh Kḥudā par apnā
háth barhātā, aur Qādir i mutlaq se
zor āzmāī kartā hai.

26 Wuh gardankash hoke us par,
apnī siparon ke saḥt phūlon kī ár
men, daurtā hai.

27 Wuh to apnā munh apnī farbíhī
se dhāmptā hai, aur apnī kamar par
charbī ke muchche jamātā hai.

28 Par wuh wīrān shahron men
basegā, aur be-chirāg gharon men rahe-
gā, jo dher ho jāne ke liye taiyār haiṅ.

29 Wuh daulatmand na hogā, us kā
māl bāqī na rahégā, aur zamīn par us
kī taraqqī na hotī jāegī.

30 Wuh tārīkī men se kabhī nikal
na sakegā; lūh us kī shākhon ko
khushk kar degī; wuh us ke munh
ke dam se fanā hogā.

31 So wuh jo gumrah kiyā gayā,
batālat par takya na kare; kyūnki us
kā badlā bhī batālat hogā.

32 Us ke waqt se āge yih sab kuchh
tamām hogā, aur us kī shāḥh harī na
rahegī.

33 Wuh us ke kachche angūr, goya

angúr ke darakht se, jhár dālegá, aur us ki kalián zaitún ki tarah girá degá.

34 Riyákáron ká khándán ujār jāegá; aur ág rishwat-khorí ke deron ko jalāwegi.

35 Unhen ziyánkárí ká haml hai, aur sharárat jante hain; un ke peṭ meñ fareb bantá hai.

XVI BĀB.

TAB Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Main ne aisi bahut sí báten sun-ín; tum sab ke sab diqqdár tasallí-denewále ho.

3 Kyá hawái báton ká kadhí ákhir hogá? aur kaun sí chíz hai, jise tú ne burá máná, ki tú aisá jawáb detá hai?

4 Main bhí tumhári tarah báten kar saktá: agar tumhári ján merí ján ki jagah meñ hotí, main bhí tum par báton ká dher lagá saktá, aur tum par apná sir dhun saktá thá.

5 Par main to apne munh se tumhen zor bakhshtá, aur apne labon ki jumbish se tumhárá ranj ghatátá.

6 Harchand main boltá hún, par merá dukh nahín ghattá; aur jo bolne se báz áta hún, tau bhí mujh se játa nahín rahátá?

7 Ki ab us ne mujhe thakáyá hai: tú ne merá sárá khándán barbád kiya hai.

8 Tú ne mujh par jhurián dālín, yihí mujh par gawáh hain, aur merá dublápa, mere barkhiláf uthke, mere munh par gawáhi detá hai.

9 Wuh mujhe gusse se toṛ dáltá hai, jo merá kina rakhtá hai; wuh mujh par dánt pistá hai: merá dushman mujhe dekh dekhke tez-chashmí kartá hai.

10 We apne munh mujh par pasárte nain; merí be-izzatí karke we mere gál par thapere máрте hain; we mujh par ek sáth jam'a húe hain.

11 Khudá ne mujhe be-insáfon ke hawále kiya hai, aur be-dinon ke hátton meñ dál diyá hai.

12 Main áram se letá thá, par us ne mujhe be-áram kiya; us ne merá galá pakrá, aur jharjharákar mere parche uráe, aur mujhe apná nishána banáya.

13 Us ke tīrandázon ne mujh ko gherá; wuh merá gurda chir phár kartá hai, aur rahm nahín kartá; wuh merá pitt zamín par bahá detá hai.

14 Us ne mujhe shikast par shikast deke toṛá; wuh ek jabbár ke mánind mujh par charh áya.

15 Main ne apne chamre par tát ká libás siya, aur apne sing ko dhúl meñ miláya.

16 Merá chihra rone se súj gaya hai, aur merí abruón par maut ká sáya hai;

17 Agarchi mere hátton se be-insáfi nahín hui hai; merí du'a bhí sáf hai.

18 Ai zamín, merá lahú mat dhámp, aur merí faryád ko jagah na de.

19 Ab bhí dekh, merá gawáh ásmán par hai, aur merá sháhíd 'álam i bálá meñ.

20 Mere dost mujh par hanste hain, par merí ánkhen Khudá ki taraf ánsú bahátí hain.

21 Kásh ki ek bhí kisi ádmí ke liye Khudá se bahs karne páwe, jis tarah se ádmí apne dost ke liye bahs kartá hai!

22 Kyúnki thore barson ke ba'd main us ráh se chalá jáúngá, jahán se na phirúngá.

XVII BĀB.

MERA' jī phat gaya hai, mere din ákhir húe, gor mere liye khulí hai.

2 Kyá mere sáth hansí tháthe nahín hote? in kí chher chháṛ par merí ánkhi nít lagí rahí?

3 Ab tú rakh dijiye, aur merá zámin ho; kaun hai jo mujh se háth miláwe?

4 Kyúnki tú ne un ke dilon se dá-nish ko chhipáya: is liye tú unhen bulandí na bakhshega.

5 Jo apne doston ko chhor detá ki we lúte jáen, us ke farzandon ki ánkhen bhí jái rahengi.

6 Us ne mujhe logon ke liye masal banáyá hai, aur main muñh par thúke hús sá hún.

7 Merí ánkhen gam ke máre dhundhlí gayín, aur mere a'azá parchháín kí mánind hús.

8 Mere is hál se sídhe ádmí hairán hongé, aur nekokár ko riyákár par rashk áwegá.

9 Tis par bhí sádiq apní ráh men sábit-qadam rahegá, aur wuh, jis ke háth sáf hain, tawánái par tawánái paidá karegá.

10 Lekin tum sab jo ho, ab phiro, aur áo; main to tumháre darmiyán ek dánishmand nahín pátá.

11 Mere din guzar chuke, mere mansúbe, balki mere dil ke maqsad, mit gaye.

12 We rát ko din thahráte; roshní tárikí ke nazdik hai.

13 Main to intizár kartá hún ki gor merá ghar hogí; andhere men apná bistar bichhátá hún.

14 Main ne saráhat se kahá, Tú mere báp kí jagah hai; aur kire se, ki Tú merí má o bahin hai.

15 So ab merí ummed kahán? jo merí ummed hai, so kaun use dekhégá?

16 Wuh mere sáth pátál ke darwázon tak utregi, wuh mujh se milke khák men parí rahegi.

XVIII BA'B.

TAB Bilad Súkhí ne jawáb diyá aur kahá,

2 Kitní der men tum bátón ko tamám karoge? samajhdár ho, ba'd us ke ham bolenge.

3 Ham kyún haiwán kí mánind gine játe hain, aur tumhári nazar men khwár jáne játe?

4 Are tú, jo apne gazab men apní jan ko phártá hai; kyá zamín terí

khátir se ujár hogí, aur chahtán apní jagah se tálí jáegi?

5 Hán, sharir ká chirág zarúr bujháyá jáegá, aur us kí ág ká shu'ala na chamkegá.

6 Roshní us ke dere men tárikí ho jáegi, aur us ká chirág us ke úpai bujháyá jáegá.

7 Us kí zoráwarí ke qadam chhote kiye jáenge; usí ká mansúba use girá degá.

8 Kyúnki wuh apne hí pánwon se jál men dálá játá hai, aur wuh phande par chaltá hai.

9 Dám us kí erí ko giriftár karegá, aur phandá use mazbúti se pakar rakhegá.

10 Dám us ke liye zamín men chipáyá hús hai, aur ráh men us ke liye kal lagái gayí hai.

11 Dahshaten har ek taraf se use ghabráwengi, aur us ke darpai hoke use bhagáwengi.

12 Us ká zor bhúkh se játá rahegá, aur halákat us ke pás mustá'idd rahegi.

13 Wuh us ke badan ke 'azúon ko khá legí; maut ká palanþhá us ke 'azúon ko nigal jáegá.

14 Us ke bharose kí jar us ke khaime men se ukhár phenkí jáegi, aur wuh malik ul haul ke áge házir kiyá jáegá.

15 Dahshat us ke dere men á baségí, ki us ká na rahá; us ke makán par gandhak bithráyá jáegá.

16 Tale us kí jar súkh jáegi, aur úpar se us kí dáli káti jáegi.

17 Us kí yádgári zamín par se mitái jáegi, aur bázár men us ká nám na rahegá.

18 Wuh ujále se andhere men dha-kelá jáegá, aur dunyá men se ragedá jáegá.

19 Us ká na betá na bhatíjá us ke logon men hogá, aur us ke makánon men koi báqi na rahegá.

20 We jo us ke ba'd howenge, us ke

din se sarásíma hongē, jis tarah se we jo us ke ham-asr the hairán hūe.

21 Yaqínan, shariron ke maskan aise hain, aur us kī jagah, jo K̄hudá ko nahīn pahchántá, yihī hai.

XIX BĀ'Ī.

PHIR Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Tum kab tak merī ján ko dukh doge, aur apnī báton se mujhe chak-náchúr karogē?

3 Ab hī das bār tum ne mujhe ruswá kiyá hai; kyá tum ko sharm nahīn áti, ki tum mujhe be-hawáas kar dete ho?

4 Agar main mán letá ki mujh se k̄hatá hūi, tau bhī merá qusúr mere hī sáth hai.

5 Go ki tum mere muqábil apnī baráí karte ho, aur hujjat karke mujhe ilzám dete ho :

6 Tau bhī ján rakho ki K̄hudá ne mujhe girá diyá hai, aur apne jál se mujhe gherá hai.

7 Dekh, main zulm ke bá'is faryád kartá hūn, par merī sunī nahīn játi; main buland áwáz se chillátá hūn, par insáf nahīn hotá.

8 Us ne merī ráh ke gird iháta bándhī hai, ki main guzar nahīn saktá; us ne mere ráhguzar men tárikī ko bīthláyá hai.

9 Us ne merī hurmat utár dālī, aur mere sir par se táj ko uthá liyá.

10 Us ne mujhe har taraf se barbád kiyá hai, so main faná ho játá; aur darakht ke mánind us ne merī ummed ko ukhárá hai.

11 Us ne mujh par apná gazal bharkáyá, wuh mujh ko apne dushmanon men shumár kartá hai.

12 Us kī faujon ne ikatthī hoke mujh pás apnī ráh nikálī, aur we mere dēre kī chāron taraf k̄haimazan hūn.

13 Us ne mere bhāion ko mujh se dúr kiyá hai, aur mere ham-dam mujh se hogána hūe hain.

14 Mere rishtadár mujh se judá ho

gaye, aur mere jánpahchán mujhe bhūl gaye.

15 Mere ghar ke zar̄kharid aur merī laundīán mujhe begána jántī hain; main un kī nazar men úprī hūá.

16 Main ne apne naukar ko pukará, par us ne jawáb na diyá; main ne apne munh se us kī minnat kī.

17 Merī jorá ko bhī mere dam se nafrat hotī, aur mere peṭ ke bachchon ko merī minnat se.

18 Hán, laṅkon hī ne merī tahqír kī; main uthá, aur unhon ne mere barkhiláf báten kahīn.

19 Mere ham-ráz dost mujh se nafrat rakhte hain, aur we, jinhen main piyár kartá thá, phirke mere mukhálif ho gaye.

20 Merī haqqíán mere gosht se aur mere post se bhī á lagīn; main to apne dānton ke post ko bacháe niklá hūn.

21 Mujh par rahm karo, mujh par rahm karo, ai tum mere dosto; ki K̄hudá ke háth ne mujhe chhúá hai.

22 Tum kyūn K̄hudá ke mánind mujhe satáte ho, aur mere gosht par qaná'at nahīn karte?

23 Ai kásh ki merī báten ab likhī játín! kásh ki we ek daftar men qalamband hotín!

24 Ki we lohe ke qalam aur síse se chatán par naqsh kī játín, jo abad tak báqī rahítín!

25 Kyūnki main jántá hūn ki merá rihái-denewálá zinda hai, aur wuh jo ákhirī hai, zamin par uth khará hogá;

26 Aur harchand mere post ke ba'd yih jism bhī nest kiyá jáe, lekin main apne gosht men se K̄hudá ko dekhúngá;

27 Use main apne liye dekhúngá, balki merī hī ánkhen dekhengi, na ki begáne kī; mere gurde mere andar men gal játe hain.

28 Par tum ko yih kahná cháhíye,

ki Ham use kyūn satáte haiñ? ki nálish ká kyá sabab páyá jātá hai?

29 So talwár kí dhár se dāro; kyūn-ki qahr karná to talwár ke sazāwār hai; tá ki tum ján rakho, ki insáf hai.

XX BA'.

TAB Zofar Na'amátí ne jawáb diyá aur kahá,

2 Ki mere andeshe mujhe ubhárte ki jawáb dūn, aur is liye jaldí karne kí khwáhish mujh men samái.

3 Main wuh malámat-ámez tam-bíh, jo mujh ko húi, sun chuká, so merí rúh kí k̄hírad mujh ko targíb detí hai, ki jawáb dūn.

4 Kyá tú qadím se yih nahín jántá hai, balki jab se insán zamín par basáya gayá,

5 Ki shariron kí khushí karní thore dín kí hai, aur be-dín kí shádmání ek lamha kí?

6 Agarchi us ká qadd ásmán tak pahunchē, aur us ká sir bádal se já lage;

7 Tau bhí wuh apní gúh kí mánind abad tak faná ho jáegá: jiuñ se use dekhá hai, so púchhenge, ki Wuh kahán?

8 Wuh khwáb kí mánind ur jáegá, aur páyá na jáegá; wuh rát ke dhokhe kí mánind khaderá jáegá.

9 Wuh ánk, jis ne us par nigáh kí thí, phir us par nazar na karegi; aur us ká makán us ko phir na dekhégá.

10 Us ke bēte miskínon ko maná-venge, aur usí ke háth un ká mál wápas karenge.

11 Us kí haddián us ke poshída gunáhon se bhari haiñ; we us ke sáth khák men letenge.

12 Agarchi sharárat us ke munh men mīthí lage, agarchi wuh use apní jīb ke tale chhipáwe,

13 Agarchi use bacháe rakhe aur na chhore, balki apne tálú ke bích men dabá lewe:

14 Tad bhí us ká kháná us ke peṭ

men aur hí ho jáegá, aur us ke andar men zahr i qátíl thahregá.

15 Wuh daulat ko nigal gayá, par wuh use phir uglegá; K̄hudá use us ke peṭ se nikálegá.

16 Wuh bálishtiyá sámp ká zahr chúségá, aur afa'í kí jīb use mār dálegá.

17 Wuh nálon aur daryáon aur dúdh dahí aur shahd kí nahron ko dekhne na páwegá.

18 Wuh un chízon ko, jin ke liye us ne mashaqqat khínchi, pher degá, aur unhen nigal na sakegá: jaisá us ká asbáb hogá, waisí us kí wápasí hogí; us se use khursandí na hogí.

19 Kyūnki us ne miskínon ko dabáke chhor diyá; us ne wuh ghar, jo us ká banáya húa na thá, le liyá.

20 Beshakk wuh apne peṭ men ásudagi na páwegá, aur jis par wuh rágib húa us men se kuchh na bachá rakhégá.

21 Us ke khá jáne se kuchh báqí na rahégá; is liye us kí kámyábí páedár nahín hogí.

22 Wuh apní kamál faráqat men tangdast hogá; har ek k̄haráb-hál ká háth us par paregá.

23 Agar us pás apná peṭ bharne ko howe, tau bhí K̄hudá us par apná qahr i shadíd názil karegá, aur jis waqt wuh khátá howe, use us par barsáwegá.

24 Agarchi wuh lohe ke hathyár se bach nikle, par fúládí kamán ke tír se mārā paregá.

25 Wuh khínchá khínchá jáke us ke badan se nikal átá hai; wuh darakhshán tír us ke kaleje men se nikaltá hai; haul us par gálib hote haiñ.

26 Kamál tárikí us ke k̄hazáne men chhipí húi rahtí; ek ág jo phúnkí nahín gayí use bhasam kar detí; wuh us ko jo us ke k̄haimē men rah gayá ho khá jáegí.

27 Ásmán us kí badkárí ko áshkárá

karegá, aur zamín us ke bar-khiláf uthegi.

28 Us ke ghar kí barhtí játí rahegi, us ke intiqám ke din men wuh bah jáegi.

29 K̄hudá kí taraf se sharir insán ká yihí bakhra hai; yih wuh mírás hai jo K̄hudá ne us ke liye muqarrar kí hai.

XXI BĀB.

PHIR Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Gaur karke merí bát suno, aur is se tumhári dil-jam'ái howe.

3 Pahle mujhe kahne ho, aur jab main kah chukún, tab tum tháttá máro.

4 Main jo hún, kyá insán se faryád kartá hún? aur agar aisá hotá, to kyún nahín tang-dil hotá?

5 Mujh par nigáh karo, aur hairán hoo, aur apne munh par háth dharo.

6 Jab main yád kartá hún, to ghabrá játá hún, aur larza mere jism ko pakartá hai.

7 Sharir kyúnkar jíte rahte hain, 'umr-daráz bhí hote, aur zor men barhte játe hain?

8 Un ke dekhte húe un ke farzand un ke sáth barqarár hote hain, aur un kí nasl un kí ánkhon ke sámhne.

9 Un ke ghar salámat aur bekhauf hain, aur K̄hudá ká dandá un par nahín partá hai.

10 Un ká bail báhtá hai aur qásir nahín hotá; un kí gáe gábhin hotí, aur us ká peñ nahín girtá.

11 We galle kí mánind apne bál-bachchon ko báhar le játe hain, aur un ke larke bále náchte hain.

12 We table aur barbat bajáke gáte hain, aur bánsrí kí áwáz se k̄hush hote hain.

13 We 'aish o 'ishrat se apní 'umr basar karte hain, aur ek dam men gor ke andar játe rahte hain.

14 Tis par bhí we K̄hudá se kahte hain, kí Hamáre pás se játá rah;

kyúnki ham terí ráhon kí pahchán nahín cháhte hain.

15 Qádir i mutlaq kaun hai, kí ham us kí bandagi karen? aur agar us se minnat karen, to hamen kyá ná'fa hogá?

16 Dekh, un kí kámyábí un ke qabze men nahín hai; badkáron kí saláh mujh se dúr rahe.

17 Kyá aksar nahín hotá, kí sharriron ká chirág bujh játá hai, aur un par halákat áti hai? K̄hudá apne gazab se unhen dukh bánt detá hai.

18 We aise hain jaise khúntí jo hawá ke áge ho, aur jaise bhúsá jise ándhí urá le játí hai.

19 K̄hudá us kí badkári ko us ke bachchon ke liye khazána kartá hai; wuh us ko bhí badlá detá hai, aur use is ká yaqín áwegá.

20 Us kí ánkhen apní kharábí dekhengi, aur wuh Qádir i mutlaq ke qahr ko pí legá.

21 Kyúnki use apne ghar se kyá k̄hushí, jab wuh k̄hud na ho, aur us ke mahínon ká silsila bích se kat jáwe?

22 Kyá koí K̄hudá ko 'ilm síkhla saktá hai? usí ko jo kí 'ulwíon kí 'adálat kartá.

23 Ek to apní kamál tawánái men, apne kamál chain aur 'aish ke darmián, mar játá hai.

24 Us kí kamar charbí se bhari hai, aur us kí haqdíán gúde se tar hain.

25 Dúsrá apní ján kí talkhí men martá hai, aur kabhí k̄hushí se nahín khátá.

26 We donon ek hí tarah se k̄hák men pare rahte hain, aur kíse unhen hhipá lenge.

27 Dekho, main tumbáre k̄hiyálon ko, aur un mansúbon ko jo tum be-insáfi se merí mukháláfat men karte ho, jántá hún.

28 Kyúnki tum kahte ho, kí Zābārdast hākīm ká ghar kahān hai? aur we k̄haime, jin men sharir baste the, kahān hai?

29 Kyá tum ne ráh-guzaron se nahín púchhá hai? aur kyá tum un nishánoon ko, jo un se hún, nahín pahchánte?

30 Ki sharir halákat ke din ke liye rakh chhorá gayá hai? we qahr ke din men báhar níkále jáenge.

31 Kaun rúbarú hoke us kí ráh ko us se bayán karegá, aur us ke kám ká badlá kaun use degá?

32 Tau bhí wuh gor men dhúm dhám se pahuncháyá játá, aur apne hí qabr par be-dár rahtá.

33 Wádí ke dhole us ko míthe lagenge, aur wuh sab ádmíon ko apne píchhe khínchehá, jis tarah beshumár log us ke áge rawána húe hai.

34 So tum kyúnkar ábas mujhe tassalí dete ho, jis hál kí, dekh, tumháre jawábon men dagá maujúd hai?

XXII BĀB.

TAB Ilfaz Taimaní ne jawáb diyá aur kahá,

2 Kyá Khudá ko insán se fáida pahunch saktá hai, jis tarah se dánish-mand apne liye fáida pátá hai?

3 Kyá tere rástbáz hone se Qádir i mutlaq ko koi khushí hai? aur tú jo apní ráh ko kámil kartá hai, to use kyá fáida?

4 Kyá wuh tere dar ke máre tujhe daptégá? kyá wuh tere sáth 'adálat men chalegá?

5 Kyá terí sharárat barí nahín? aur terí badkáríán be-hadd nahín?

6 Kyúnki tú ne mahz be-fáida apne bháí se girau máng liyá hogá, aur nange ke kapre ko utár liyá hogá.

7 Tú ne thake mánde ko pání nahín piláyá, aur bhúkhe ko kháná nahín khiláyá.

8 Zabardast ádmí jo hai so wuh zamín ká málik húa; aur sáhib i 'izzat us men bas rahá.

9 Tú ne bewon ko khálí háth bhej diyá hogá, aur yatimón ke bázú tpe gaye honge.

10 Is sabab se terí cháron taraf

phande hai, aur achának haul tujh par pará hai;

11 Aisi tárikí, jis ke bá'is tú dekh nahín saktá hai; pání kí aisi bárh, jo tujhe chhipá legi.

12 Kyá Khudá ásmán kí bulandí par nahín? aur dekho, sitáron kí úncháí, kí kitne buland hai!

13 Lekin tú kahtá hai, Khudá kyá jántá hai? andherí badlí kí á; men hoke insáf kar saktá hai?

14 Andherá bádál us ke liye parda hai, kí jis men wuh dekh nahín saktá, aur wuh ásmán ke pher men phirá kartá hai.

15 Kyá tú us qadím ráh ko pakre rahtá hai, jis par sharir log qadam márté the?

16 Jo apne waqt se peshtar káte gaye, aur jin kí bunyád bárh men bah gayi:

17 Jinhon ne Khudá se kahá, kí Ham se dúr ho: aur Qádir i mutlaq un ke liye kyá kar saktá hai?

18 Tad bhí us ne un ke gharon ko achchhi chízon se bhar diyá: par sharíron kí saláh mujh se dúr raho.

19 Sádiq un ká anjám dekhte, aur khush hote hai; aur be-gunáh log un par yih tháththa márté hai;

20 Wáh, hamará mukhálif kaisá barbád húa! aur un ká baqiya ág se bhasam ho gayá hai.

21 Us se áshnáí kíjiye, aur salámat rah; tab terí khair hogi.

22 Us kí sharí'at ko us ke munh se líjiye, aur us ke kalám ko apne dil men jagah díjiye.

23 Agar tú Qádir i mutlaq kí taraf phire, to tú shahál kiya jáegá; magar badkári ko apne dère se báhar phenk dená hogá.

24 Tab tú rúpá khák kí mánind, aur Ofir ká soná nálon ke pattharon ke mánind, faráham karegá.

25 Qádir i mutlaq tere liye soná hogá, aur terí bahut chándí thahregá.

26 Tab tú Qádir i mutlaq se mah-

zú'z hogá, aur tú Khudá kí taraf apná munh utháwegá.

27 Tú us se du'á mángegá, aur wuh teri sunegá, aur tú apní nazren adá karegá.

28 Jo tú mansúba bándhe, to tere liye rawá ho jáegá; aur teri ráhon par roshní chamkegi.

29 Jis waqt log past kiye jáen, tú kahegá, Sarfarázi hai; aur wuh use, jo apní ánkhon se girá húa hai, bachá legá.

30 Use bhí, jo be-gunáh nahín, wuh chhuráegá: wuh tere háthon kí pákizagi se riháí páwegá.

XXIII BA'B.

TAB Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 A'j hí meri shikáyat karwí hai; wuh sadma, jo mujh par húa, meri áhon se ziyádatar bhári hai.

3 Kásh kí main jántá, kí wuh mujh ko kahán mil saktá hai! to us kí masnad tak játá!

4 Main apná mu'amala us ke áge qaríne se bayán kartá, aur apná munh dalilon se bhartá.

5 Tab main ján letá, kí wuh mujhe kyá jawáb de; aur mujhe ma'lúm hotá, kí wuh mujh ko kyá kahe.

6 Kyá wuh apní 'asim qudrat se mere sáth muqábala karegá? Kabhí nahín; wuh to mujhe táqat bakhshegá.

7 Tab mumkin hotá kí rástkár us ke sáth mubáhassa kare, aur main apne insáf-karnewále se abad tak riháí pátá.

8 Dekho, main áge barh játá hún, par wuh waháñ nahín; aur píchhe palatá hún, par main use nahín dekhtá:

9 Báen háth phirtá hún, jahán wuh kám men mashgúl rahatá hai, lekin wuh mujhe dikháí nahín detá: wuh ap ko dahine háth chhipatá hai, kí mujhe nazar na áwe:

10 Lekin wuh us ráh ko jis par main chaltá hún jántá hai: jab wuh

mujh ko táo chukegá, main sone ke mánind nikal áúngá.

11 Mere pánw us ke naqsh i qadam ar dhare hain, us kí ráh ko main ne ifz kiya hai, aur us se kanára nahin kiya.

12 Main us ke labon ke hukmon se nahin hatá; main ne us ke munh kí bátón ko apní zindagi kí zarúriyat se 'aziztar jánke chhipá rakhá hai.

13 Lekin wuh khudsar hai, aur kaun use phirá saktá hai? jo us ká jí cháhtá hai so wuhí kartá hai.

14 Wuh us bát ko, jo us ne mere liye muqarrar kí, púra kartá hai, aur aisi bahut si bátén us pás hain.

15 Isi wáste main us ke huzúr men zhabrá játá hún; main jab sochtá hún, us se dartá hún.

16 Khudá ne mere dil ko pighlá dálá hai, Qádir i mutlaq ne mujh ko hairán kiya:

17 Kí main taríki ke chhá lene ke áge kát dálá na gayá; aur us ne meri nazar se taríki ko nahin chhipáya.

XXIV BA'B.

AZBAS kí inqiláben Qádir i mutlaq se chhipí nahín, to kyún we, jo us ke áshná hain, us ke aiyám ke nahin dekhte?

2 Log khet ke dándón ko sarkáte hain; zabardastí se we gallón ko le játe, aur charáte hain.

3 We yatim ke gadhe ko hánk e játe hain, we bewe ke bail ko girau lete hain.

4 We miskínon ko ráh se hatá dete hain, aur zamín ke garib gurbá sab ke sab milke chhipte hain.

5 Dekho, bayábán ke gorkhar kí tarah we apne kám par nikal játe; we lút ke liye tarke uthte hain; bayábán se un ká aur un ke bachchon ká khána háth átá hai.

6 We khet men us ká hásil kátte hain: sharir ke angúron ko torte hain.

7 We nange hoke rāt ko be-kapre guzrānte, aur jāre men bhī un ká kuchh orhnā nahīn hai.

8 We kohistān kī jharī se bhīgte nain, aur āṛ ke liye chaṭān se jā li-paṭte hain.

9 We yatīm ko chhātī se chhīn lete hain, aur miskīn se girau lete.

10 We us par jabr karte hain kī nangā aur be-kapre chalā jāwe, aur bhūkhon par kī pūle uthāwen;

11 Jo un kī chārḍiwārī men tel peṛte hain, aur kōhū men un ke angūr kuchalte hain, aur piyāse rahte hain.

12 Log shahr ke báhar tak nála karte hain, aur zakhmī kī jān áh i jānsoz khinchti hai; báwujūd us ke Kḥudā un par 'aib nahīn lagātā.

13 Ye we hain jo roshnī se jhagarte hain; we us kī ráhon ko nahīn jānte, na us ke ráston men thaharte hain.

14 Khúnī pau phaṭte hī uthtā, aur muhtāj aur miskīn ko mār dāltā hai, aur rāt ke waqt phir ḍakait ho jātā hai.

15 Zání kī ánkhen godhūlī ke muntazir rahtī hain; kyūnki wuh kahtā hai, Kisī kī ánkḥ mujhe na dekhe; aur apnā munḥ orhne se ḍhāmp letā.

16 We andhere ke waqt gharon men sendh mártē hain; din ko we chhipe rahte; we roshnī ko nahīn pahchānte.

17 Kyūnki sahar un ke liye jaise maut kī parchhāin hai: we maut ke sāya ke haulon kī ágāhī rakhte hain.

18 We goyā pání kī sath par jald rawān hain: dunyā men un ká bakhra la'natī hai: tákistān kī ráh kī tarāf tawajjuh na karenge.

19 Jis tarah khushkī aur garmī barf ke pání ko fanā kartī hain, usī tarah gor gunahgáron ko.

20 Rihm use bhūl jāegá; kīre us ko maza se khāenge; wuh phir yād na kiyā jāegá; badkār darakht kī tarah torā jāegá.

21 Kyūnki wuh bánjh se, jo kabhī

hāmila nahīn hotī, bad-sulūkī kartā hai, aur bewē se neki nahīn kartā.

22 Wuh zabardaston ko apnī tawánāī se ghasiṭ letā hai; jab wuh uthē, tab zindagī ká bharosā kisī ko nahīn.

23 Agarchi wuh use salāmatī dewe, jis par wuh takiya kare, lekin us kī ánkhen un kī ráhon par lagī hain.

24 We thoṛī muddat sarfaráz rahte, phir us ke ba'd we nahīn hain; we past kiye jāte; we auron kī tarah fanā ho jāte; aur jaisā kī gehūn kī bālen thoṛī jāti hain, usī taur par we káṭe jāte hain.

25 Aur agar yūnhīn na ho, kaun hai jo mujh ko jhūthā kar sake? aur mere sukhān ko náchiz thahrāwe?

XXV BA'B.

TAB Bildad Súkhī ne jawáb diyā aur kahā,

2 Saltanat aur mahābat us hī kī hain; wuh apne ūnche makānon men sulh karātā hai.

3 Kyā us ke lashkaron ká kuchh shumār hai? aur kaun hai, jis par us ká naiyir tulū' nahīn hotā hai?

4 Pas Kḥudā ke huzūr insān kyūnkar sádiq samjhā jāwe? aur wuh jo 'aurat se paidā hūā hai kyūnkar pák thahre?

5 Dekho, chánd bhī, to roshan nahīn; hán, sitāre us kī nazar men pák nahīn:

6 To kitnā kam insān hogā, jo ék kīrā hai? yā ádamzād, jo ek kirm hai?

XXVI BA'B.

PHIR Aiyúb ne jawáb diyā aur kahā,

2 Wáh, tú ne us kī jo nátawán thā kaisī kumak kī! tú ne us bázú ko jis men zor na thā kaisā sambhálā!

3 Tú ne nádān ko kyūnkar salāh dī hai? aur tú ne kyūnkar 'aqlmandī ko ba kasrat záhir kiyā?

4 Kis ke liye tú ne báten kīn, aur kis kī rúh hai, jo tujh men se niklī?

5 Murde asfal men kámpte hai; pání bhí, aur we jándár jo un men rahte hai.

6 Pátál us ke áge nangá hai, aur halákat kí jagah be-parda hai.

7 Us ne shimál ko khulá par phail-áyá, aur zamin ko be-íláqa laikáyá.

8 Wuh apne bádalon men pání bándhtá hai; aur un ke niche abr nahín phattá hai.

9 Wuh apne takht ká munh sarká letá hai, aur apní oudhí ko us par bi-chhátá hai.

10 Us ne páníon kí sath par hadden bándhin, us jagah tak jahán ujále aur andhere kí tamámí hotí hai.

11 Us kí tambh se ásmán ke sutún kámpte, aur ghabrá játe hai.

12 Us ne apní qudrat se samundar ko dántá, aur wuh apní dánish se us ká gurúr dabátá hai.

13 Us ne apní rúh se ásmánon ko áráish dí hai, aur us ke háth ne tez-rau sámp ko banáyá hai.

14 Dekho, ye hí us kí ráhon ke sire hai: lekin us ke bhed ká hál kyá hí thorá sunne men átá hai! us kí qudrat kí garaj kaun samajh saktá hai?

XXVII BA'B.

IS par Aiyúb ne apní tamsíl barháí aur kahá,

2 Qasam zinda Khudá kí, jis ne merá haqq le liyá, aur Qádir i mutlaq kí, jis ne meri ján ko taláh karáyá hai;

3 Kí jab tak merá dam mujh men rahegá, aur Khudá kí rúh mere nathnon men báqí hogí,

4 Mere honth badgoi na karenge, aur meri zubán jhúth na bolegí.

5 Mujh se hargiz na ho, kí main tumhen rástgo thahráun; main marne tak apní diyánat kisi ko le lena na dúngá.

6 Main apní sadáqat ko thámbe hús hún, aur use kho na dúngá: merá dil, jab tak zindagi hai, mujhe malámat na karegá.

7 Merá dushman sharir ke mánind ho, aur wuh jo meri mukhálafat men uthtá hai, badkár kí mánind.

8 Kyúñki riyákár ne barchand kí nafa hásil kiyá, par jis waqt kí Khudá us kí ján lewe, us kí ummaid kyá?

9 Jab us par bipat pare, kyá Khudá us kí faryád sunegá?

10 Kyá wuh Qádir i mutlaq se mah-zúz hogá? kyá wuh sadá Khudá ká nám liye jáegá?

11 Main Khudá ke háth kí bábat tumhen talím dúngá: Qádir i mutlaq ke intizám ká bhed tum se na chhipáúngá.

12 Lo, tum logon ne yih sab kuchh dekhá hai: phir kyún tum is tarah sarásar behúda kám karte?

13 Sharir admi ká yihí bakhra hai jo Khudá kí taraf se miltá, aur we jo zulm karte hai un ká yihí hissa hai, jo Qádir i mutlaq kí jánib se páwenge.

14 Agarchi us ke farzand bahut howen, tau bhí talwár ke liye muqar-rar hai; aur us kí nasl roti se ser na hogí.

15 Us ke logon men se we, jo báqí rahenge, jab maren to gáre jáenge; magar us kí bewáen nauha na karengeí.

16 Jo wuh khák kí mánind rúpe ke túde lagáwe, aur pinól kí mánind kapre taiyár kare;

17 Wuh to taiyár kare, par sádiq log use pahinenge, aur be-jurm ádmi chándí ko hissa kar lenge.

18 Wuh patange kí mánind apná ghar banátá hai, aur us jhomprí kí mánind jise chaukidár ne banáyá.

19 Wuh daulatmand let jáegá, par wuh dafn na kiyá jáegá: palak ke márte hí wuh hai nahín.

20 Haul páníon kí tarah use bahá le játe hai, aur rát ko ándhí use nágahán urá detí hai.

21 Púrabí havá use pakař letí hai, so wuh játá rahtá hai; wuh use us kí jagah se ukhár phenkegi.

22 Ye hí wuh us par dál degá, aur rahm na karegá; yih bare shauq se cháhtá ki us ke háth se bhág nikle.

23 Log us par tálián bajáenge, aur sífí bajá bajáke us kí jagah se dúr kar denge.

XXVIII BA'B.

YAQ'NAN rúpe ke liye khán hai, aur ek makán sone ke liye, jise *we* sáf karte hain.

2 Lohá zamin se nikálá játá hai, aur támbá patthar men se galáyá játá hai.

3 Insán táríkí kí hadd bándhtá hai, aur us ke dúr ke siwáne tak talásh kartá hai, táríkí ke pattharon aur maut ke sáya tak.

4 Wuh us jagah se jahán sukúnat kartá hai, surág lagátá; *we* to pánw ke farámosh kiye játe; *we* us men latakte hús utarte, aur ádmíon se alag hoke dolte hús játe hain.

5 Zamin, jis se khurák paidá hotí hai, so us ká andar goyá ág se ulaí palat ho játá hai.

6 Us ke pattharon men nilam ká maqám hai; aur us men soná ke dhole hain.

7 Wuh ek ráh hai jise koí paranda nahín jántá, aur gidh kí ánkhi ne use nahín dekhá;

8 Bure darindon ne bhí us par qadam nahín márá, aur na us par sher í babar guzrá.

9 *We* apná háth chaqmaq kí chañan par dharte hain, aur paháron ko jar se ulat dete hain.

10 *We* pahárián kátke un men se nadián nikálte hain, aur un kí ánkhi har ek qimatí chíz ko dekhtí hai.

11 *We* sailábon ko rokke jhirjhiráne bhí nahín dete; chhipí chízen roshan kar dikháte hain.

12 Lekin dánái kahán mílti hai? aur fahmíd ká maqám kahán hai?

13 Insán us kí qímat nahín jántá; wuh zindon kí sarzamin men muyassar nahín hotí.

14 Gahráo kahtá hai, kí Mujh men nahín; aur samundar kahtá hai, kí Mujh pás nahín.

15 Kundan us ke liye diyá nahín játá, aur us kí kharíd ke liye chándí taulí nahín játi.

16 Ofír ká soná us ká mol ho nahín saktá, aur wuh qímatí sulaimáni yá nilam se kharídí nahín játi.

17 Soná aur billaur us ke ham-qímat nahín hain; chokhe sone ke zurúf us ke badle men na diye jáwen.

18 Múnge aur shíshe ká kyá zikr? kyúñkí dánái ká hasil motion se ziyáda hai.

19 Kúsh ká zamurrud us kí ham-qadr nahín, aur khális sone ko us se kyá barábari hai?

20 Pás, dánái kahán se áti hai? aur fahmíd kí jagah kidhar hai?

21 Jis hál kí wuh sab zindon kí ánkhi se poshída hai, aur ásmán ke parandon se chhipí hai.

22 Halákat aur maut kahtí hain, kí Ham ne apne kánon se us kí shuh-rat to suní hai.

23 Khudá us kí ráh se wáqif hai; wuh us ke maqám ko jántá hai;

24 Kyúñkí wuh zamin kí intihá tak nazar kartá hai, aur sáre ásmán ke niche dekhtá hai;

25 Jis waqt hawáon ká wazn kartá hai; aur pánion ko tarázú men taultá hai.

26 Jab us ne menh ke liye ek qánún kiyá, aur ra'ad ke barq ke liye ek ráh tháhráí:

27 Usí waqt us ne use dekhá, aur us ká bayán kiyá; us ne use taiyar kiyá, aur usí ne use dhúndh nikálá.

28 Aur us ne insán ko kahá, kí Dekho, Khudáwand ká khauf dánái hai, aur badí se dúr rahná wuhí fahmíd hai.

XXIX BA'B.

AUR Aiyúb ne apní masal par yih barháya aur kahá,

2 Kásh kí main aisá hotá jaisá

guzre hús mahinon men thá, jin dinon men K̄hudá meri nigahbání kartá thá;

3 Jab us ká chirág mere sir ke úpar roshan thá, aur us kí roshní se main andhere men chaltá thá;

4 Jaisá kí main jawání ke aiyám men thá, aur K̄hudá kí mihrbání ká bhed mere khaime par záhír thá;

5 Jab Qádir i mutlaq mere sáth thá, aur mere bachche mere ás pás the;

6 Jab main apne qadamon ko dúdh se dhotá thá, aur chaṭán mere liye tel kí nadíán bahátí thí;

7 Jab main shahr men hoke pháṭak kí 'adálát-gáh ko játá thá, aur chauk men apní kursí ko taiyár karke rakhtá thá!

8 Tab jawán mujhe dekhke chhip játe the; aur buddhe uth khare hote the;

9 Ra, is bolne se báz rahte the, aur apná háth honthon par dharte the;

10 Umará chup ho játe the, aur un kí zubáne un ke tálú se já lagti thin;

11 Kyúñki kán, jab meri suntá thá, mujhe mubárak kahtá thá; aur áñkh jab mujhe dekhti thí, mere liye gawáhi detí thí;

12 Kyúñki main ne miskín ko, jo nála kartá thá, riháí dí, yatím ko, aur us ko jis ká koi madadgár na thá.

13 Us kí du'á jo halák hone par thá mujh par áí, aur main ne bewe ke dil ko aisá k̄hush kiyá kí wuh gáne lagi.

14 Main ne rástbázi pahiní, aur us se main árásta hús: meri munsifmizáji pairáhan aur pagri thí.

15 Main andhon ke liye áñkhe, thá, aur langron ke liye páñw.

16 Main miskínon ke liye báp thá, aur wuh inu'ámala, jo mere ján pah-chán ká na thá, us kí bhí tahqiq kartá thá.

17 Main ne be-insáf kí dārhen torín, aur us ke dánton men se lút ká mál khínch nikálá.

18 Tab main kahtá thá, kí Main apne ghonsle men marúngá, main apní 'umr ke din ret kí mánind barháúngá.

19 Meri jar pánion ke pás phaili húi thí, aur rát ko meri dāli par os parí rahí.

20 Meri shaukat mujh men táza ba táza thí, aur meri kamán mere háth men nau ba nau húi.

21 Log meri taraf kán rakhke muntazir rahte the; meri ráe ko sunke chup ho játe the.

22 Meri báten sunne ke ba'd we phir na bolte the; balki merá kalám un par búndon kí tarah rawán húa.

23 We meri ráh yún takte the jaise koi menh ká intizár kare; we kholke apná munh pasárte the, jaise koi ákhiri menh ke liye munh khole.

24 Agar main un par hanstá thá, we yaqín na láte the; we mere chihre ká núr girá na dete the.

25 Main un ke liye ráh chuntá, aur sardár ban baithtá thá, balki us bád-sháh kí mánind jo lashkar men hai, aur us shakhs kí tarah jo gangínon ko tasallí dewe, main un ke darmiyan guzrán kartá thá.

XXX B'AB.

AB to we jo mujh se kam-'umr hain, mujh se ṭhaṭholián karte hain, jin ke bāpdādon ko agar apne galle ke kutton ke sáth biṭhátá, to apná nang samajhtá.

2 Un ke háthon ke zor se mujhe kyá kám thá, jin se anjám dene kí táqat játi rahí?

3 Mahangí se aur muhtájí se we bhúkhon marte the: tárikí ke bayá-bán men aur k̄harába aur wirána men bhágte phirte the.

4 We jhári se loniyá torte the, aur ratama kí jareñ apne kháne ke liye rotí ke badle kám men láte the.

5 We logon ke darmiyan se ragade játe; we un ke piche shor karte the, jaise chor ke piche karte hain.

6 We haulnák daríon men rahte

the, zamín ke gáron men aur chaṭán-on men.

7 We jhārion ke darmiyán chábte the, aur kánton ke tale we tittar bittar the.

8 We be-wuqúfon ke ṭarke the, gumnámon ke farzand; we már khá-ke mulk se khárij kiye hūe the.

9 Aur ab main un ká rág hún; ab main un kí kaháwat hún!

10 We mujh se ghin kháte hain, we mujh se dúr bhágte hain, aur mere munh par thúkne se báz nahín rahte hain.

11 Kyúnki we apní bág chhorté, aur mujh ko dukh dete hain; unhon ne mere áge lagám bhí níkáál dáli.

12 In ke bachche mere dahine háth khare hote hain, aur mere pánwon ko ṭhel dete hain, aur apní kharáb ráhon ko mujh tak níkáálte hain.

13 We mere ráste ko bigárete hain, aur we log mujhe thokar khiláte hain, jo áp láchár bekas thahre hain.

14 We goyá bare darár kí ráh se hoke mujh par utar parté hain: tor tár kí ár men we mujh par jhonk kháke girte hain.

15 Wuh haulon kí súrat men hoke mujh par phiráyá gayá hai; we hawá ke mánind merí sharáfat ká píchhá karte; merí 'áfiyat badlí kí tarah paráganda húi jái hai.

16 Ab to merá jí mujh men pighal ke bah játá hai, aur musibat ke aiyám ne mujhe gher líyá.

17 Merí haddián ráton ko mujh men chhedí jái hain, aur mere nason ko árám nahín.

18 Marz kí shiddat se merá aur súrat ká pairáhan ho gayá hai; wuh mere qabá ke girebán kí mánind mere gale par girdágird lag gayá hai.

19 Us ne mujhe kichar men dál diyá, aur main khák aur rákh sá ho gayá.

20 Main tujhe pukártá hún, aur tú nahín suntá; main tere áge khará,

hotá hún, aur tú merí taraf men nahín kartá.

21 Tú mujh par be-rahm ho gayá hai, tú áp apne zoráwar háth se merá mukhálif hotá hai.

22 'Tú mujhe hawá par charháke le játá hai, aur mere chára ko barbád kartá hai.

23 Kyúnki main jántá hún, kí tú mujhe maut ke yahán le jáegá, aur us ghar men jis men sab zinde jam'a kiye jáenge.

24 Lekin jab wuh háth barháwe minnaton kuchh kám na áwengi; jinhen wuh halák kare, un ká nála abas hai.

25 Kyá main us ke liye, jis ká burá din áyá ho, nahín royá? kyá main ne miskín ke liye gam nahín kháyá?

26 Main ne nek-bakhtí ká intizár kiya, tab bad-bakhtí áí; main roshní kí ráh dekhtá thá, par táríkí parí.

27 Merí anrián ubaltí hain aur thamti nahín; musibat ke din mujh se á mile hain.

28 Báwujúde kí dhúp ká jalá nahín, lekin main siyáh hoke chaltá; main ne khare hoke jamá'at men nála kiya.

29 Main azhdahon ká bhái aur shutr-murgon ká ham-nishín húa.

30 Merá chamrá mere tan par kálá ho gaya, aur merí haddián garmí se jal gayin.

31 Merí barbat se nauha kí sadá níkalí hai, merí bānsri se mátam-karnewálon kí áwáz áti hai.

XXXI BA'.

MAIN ne apní ánkhon se 'ahd bándhá thá; phir main kun-wári par kyúnkar nazar karún?

2 Kyúnki úpar se Khudá kí taraf se kaunsá bakhra átá hai? aur 'álam i bálá par se Qádir i mutlaq kaunsi mirás detá hai?

3 Kyá sharíron ke liye halákat, aur badkirdáron ke liye khárij honá nahín hai?

4 Kyá wuh meri ráhon ko nahín dekhtá, aur mere sab qadam shumár nahín kartá hai ?

5 Agar main ne sharárat men qadam mára, aur agar mere páñw dagá kí ráh par daure hon ;

6 To wuh mujhe sachchí tarázú men taule, aur Khudá meri diyánatdári ko daryáft kare.

7 Agar merá qadam raste se phirá ho, aur merá dil meri ánkhon kí pal-rauí men chálá ho, aur mere háthon men chhút lagí ho ;

8 To main bouñ, aur dúsrá kháwe, aur merá paidáwar ukhár phenká jáwe.

9 Agar merá dil kisi 'aurat se farefta húa ho, aur main apne parosí ke darwáze par ghát men baithá ;

10 To meri jurú दूसरे के लिये चक्की पीसे, aur gair log us par jhuken.

11 Ki yih bará gunáh hai, hán yih wuh badkári hai, ki zarúr hai ki hákimán us kí sazá dewen.

12 Yih ek ág hai jo bhasam karke satyánás kartí hai, aur mere sáre hásil ko kho detí hai.

13 Agar main ne apne khádim yá khádima ke muqaddame ko, jis waqt we mujh se jhagarte the, tarah diyá :

14 Pas jis dam Khudá uth khará howe, main kyá karún ? aur jab wuh tajwíz kare, to main us ko kyá jawáb dúngá ?

15 Kyá jis ne mujhe rihm men banáyá, use bhí nahín banáyá ? aur kyá ek hí ne ham ko peṭ men paidá nahín kiya hai ?

16 Agar main ne miskín ko us ke matlab se rok rakhá, yá main ne bewon kí ánkhon ko kho diyá ;

17 Yá apná nawála áp hí akelé kháyá, aur yatím ne us men se kuchh na kháyá ;

(18 Kyúnki meri larháí se wuh mere sáth yún palá thá, jaise báp ke sáth palte hain, aur main apní má ke peṭ hí men se bewe ká rahnumá húa ;))

19 Agar main ne kisi ko kapre ke

na hone se marte dekhá, yá kisi miskín ko nangá páya ;

20 Agar us kí kamar ne mujh ko du'á na dí, aur agar us ne meri bheron kí ún se garmí na pái ;

21 Agar main ne yatím par háth utháyá, jis waqt main ne dekhá ki 'adálat-gáh men meri madad hotí hai :

22 To merá bázú sháne ke ghar se nikal jáwe, hán, bázú kí hadqí bhí tút jáwe.

23 Kyúnki Khudá kí taraf se halákat mere liye dahshat ká bá'is thí, aur us kí hashmat kí main bardásht na kar saká.

24 Agar main ne sone par 'atimád rakhá, aur chokhe sone ko kahá, Tú meri já e ummed hai ;

25 Agar main is sabab se phúlá hotá ki merá mál firáwán húa, aur mere háth ne bahut hásil kiya thá ;

26 Agar main ne súráj par nigáh kí, jab chamaktá rahá, yá chánd par, jis waqt wuh jhalaktá húa chaltá thá ;

27 Aur merá dil chhipke farefta húa ho, aur mere munh ne mere háth ko chumá ho :

28 To yih bhí wuh badkári hai jis kí sazá zarúr hai ki hákim dewe ; kyúnki is se main ne Khudá ká, jo úpar hai, inkár kiya.

29 Agar main apne dushman kí halákat se shádmán húa, yá jab us par balá názil húi, merá dil phúl uthá ;

30 Par main ne apne munh ko har-giz parwánagí na dí, ki us kí ján ke liye la'nat kí árzú karke gunáhgár ho.

31 Kyá mere khaime ke log nahín kahte the, ki Ai kásh ki us ke gosht men se miltá ! ham ser nahín húa.

32 Begáne ko sarak men rát ko kátná na pará ; main ne musáfir ke liye darwáza kholá.

33 Kyá main ne A'dam kí tarah apne gunáh ko dhámpá, aur apní badkári apne sine men chhipáí :

34 Jis ba'is main barí bhir se dar gayá, aur qabáíl kí hica'rat se main ne

dahshat khái, aur main chup ho rahá, aur darwáze se báhar na gayá?

35 Kásh ki koi meri sunel dekho, merá dastkhatt; ai kásh ki Qádir i mutlaq mujh ko jawáb detá, aur merá dushman apná dá'wá qalamband kartá!

36 Sachmuch main use apne kándhe par dhartá, aur kuláh ki mánind use apne sir par bándhtá.

37 Main apne har ek qadam ká hisáb use batá detá; main sháhzáde ke mánind us pás játá.

38 Agar meri zamín mere bá'is chiláti, yá us ki reghárián báham rotín;

39 Agar main ne us ke phal kháe, aur rápiye na diye, yá un ke málikon ki ján mere zulm se nikál gayi:

40 To gehún ki jagah útkatáre ugen, aur jau ke 'iwaz taláhdáne howen.

Aiyúb ki báten tamám hún.

XXXII BÁT.

AB ye tinoñ mard Aiyúb ko jawáb dene se báz áe, is liye ki wuh apni nazar men sádiq thahrá.

2 Tab Ilihu bin Barakiel Búzi ká, jo ki Rám ke khandán men se thá, gussa bharká: us ká gussa Aiyúb par bharká, is liye ki us ne apne ko KHUDÁ se ziyáda sádiq thahrá thá:

3 Aur us ke tinoñ doston par bhí us ká gazab bharká, is liye ki unhon ne jawáb na páyá thá, tau bhí Aiyúb ko badkár thahráyá.

4 Ilihu, jab tak ki Aiyúb kah chuká, chupká rahá, kyúñki we 'umr men us se bare the.

5 Jab Ilihu ne dekhá, ki un tñ shakhson ke munh men jawáb na rahá, to us ke qahr ki ág sulgi.

6 Aur Barakiel Búzi ke beté Ilihu ne jawáb diyá aur kahá, Main jawán hún, aur tum to búrhe; is liye main dartá thá, aur main ne jur, at na kí, ki apni ráe tum par zahir karún.

7 Main ne kahá, ki Cháhiye ki diní log bolen, aur barí 'umrwále dánái ki bát sikháwen.

8 Lekin insán men rúh hai: Qádir i mutlaq apne dam se unhen fahmíd bakhshá hai.

9 Buzurg log hamesha dánishmand nahín hote; aur búrhe hamesha haqq ko nahín samajhte.

10 Is liye main ne kahá, ki Meri suno; main bhí apni ráe zahir karúngá.

11 Dekho, main tumhári báton ki intizári kartá rahá; jab tak tum báten tajwíz kar rahe, tumhári bahson ko suntá gayá.

12 Hán, main qasdan tum par nigáh kar rahá, aur dekho, tum men ek nahín jo Aiyúb ko qáil kartá, aur us ki báton ká jawáb detá:

13 Na howe, ki tum kaho, Ham to dánái ká bhed pá gaye, ki KHUDÁ ne us ko dhakel diyá hai, insán ne nahín.

14 Ús ne to mujh se báten nahín kñ, aur main tumhárá sá jawáb use na dúngá.

15 We hairán rah gaye, aur kuchh jawáb na diyá; un ki koi bát na rahí.

16 Hán, main muntazir rahá, lekin we bole nahín, we khare rahe, par kuchh aur jawáb na diyá;

17 Tab main ne kahá, Main bhí apni bári par jawáb dúngá, main bhí apni ráe zahir karúngá.

18 Ki mujh men báten bharí húi haiñ, wuh rúh jo mere sine men hai mujhe majbúr kartí hai.

19 Dekho, merá sína band kí húi mai kí mánind hai; wuh nayí mai kí mashkon kí tarah phatne par hai.

20 Main bolúngá, tá ki main áram páún; main apne labon ko kholúngá, aur jawáb dúngá.

21 Hargiz aisá na howe, kí main kisi ádmí ke zahir hál par nigáh karún, yá kisi shakhs se cháplúsi karún.

22 Kyúñki main khushámád kí báten kahne nahín jántá; agar aisá karún, to merá banánewálá mujh ko jalá'uthá le jáegá.

XXXIII BA'B.

IS liye, ai Aiyúb, merá kalám sun le, aur merí sári báton par kán dhar.

2 Dekh, main apná munh kholdá, aur merí zubán mere munh ke dar-miyán sukhan-aráí kartí hai.

3 Merí báton mere dil kí rástí se niklengí, aur mere honth ma'rifat kí saríh báton sunáwenge.

4 Kḥudá kí Rūh ne mujh ko banáyá hai, aur Qádir í mutlaq ke dam ne mujh ko zindagí bakhshí hai.

5 Agar tú maqdúr rakhtá, to mujhe jawáb de, mere sámhne apní báton ko tartíb de, aur khará ho.

6 Dekh, main Kḥudá kí banisbat tujh sá hūn; main bhí mittí se baná hūn.

7 Dekh, merá ru'ab tujhe hirasán na karegá, aur merá háth tujh par bhári na hogá.

8 Filwáqí', tú ne mere sunte hús kahá, hán, main ne terí áwáz suní, jo yih báton kahtí thí,

9 Main pák hūn, gunáh se mubarrá aur sáf hūn; mujh mein badí nahín.

10 Dekh, us ne mujh se jhagarne ká dānw páyá hai; wuh mujhe apná dushman jántá hai.

11 Wuh mere pānwon ko káth mein jáltá hai, aur merí sári ráhon ko dekhtá rahtá hai.

12 Dekh, is bát mein tú munsif nahín hai; main tujhe jawáb detá hūn kí Kḥudá insán se bará hai.

13 Tú us se kyún jhagartá hai? wuh apne sab kár o bár ká bhed mutlaq nahín kahtá.

14 Kyúnki Kḥudá ek bár boltá hai, balki do bár, agar ádmí shanawá na núsá ho;

15 Kḥwáb mein, rát kí royá mein, jab bhári nind logon par partí hai, aur we bichhaune par sote hain;

16 Us waqt wuh insán ke kán kholdá hai, aur un ke zihn mein ta'lím naqsh kar detá hai.

17 Tá kí ádmí ko us ke kám se báz rakhe, aur gurúr ko insán se gáib karáwe.

18 Wuh us kí rúh ko bachá rakhtá hai, kí wuh garhe mein na gire, aur us kí ján ko, kí wuh bhále se na nikle.

19 Phir wuh apne bistar par dard se tambíh pátá hai, aur us kí saḡht haddián túttí hain;

20 Aisá kí us ká jí rotí se, aur us kí rúh nafis kháne se, nafrat rakhtí hai.

21 Us ká gosht síkh játá hai, yahán tak kí wuh dekhá nahín játá; aur us kí haddián, jo dikháí nahín detí thín, ubhri húi ma'lúm hotín.

22 So us kí ján gor ke nazdik, aur us kí zindagí halák-karnewálon tak pahunchtí.

23 Wahán, agar us ke sáth koi paigambar howe, yá koi tafsir-karnewála, agarchi hazár píchhe ek ho, jo insán ko us ká farz batáwe:

24 To wuh us par rahm kartá hai, aur kahtá hai, kí Use gor mein girne se bachá le: kí mujhe kafára milá hai.

25 Tab us ká jism lapke ke jism se muláimtar hogá: wuh apní jawání ke aiyám ko phir dekhegá.

26 Wuh Kḥudá se du'á mángegá, aur wuh us par mihrbání farmáwegá: wuh khushi se us ká munh dekhegá: wuh insán ko us kí rástbázi ká ajr degá.

27 Aisá shakhs ádmíon ke rú ba rú kahegá, kí Main ne gunáh kiyá, aur jo haqq thá us ke barkhiláf kiyá, par us ne mujh se us ká badlá na liyá:

28 Us ne merí ján ko gor mein girne na diyá, balki merí ján ujálá dekhtí hai.

29 Dekho, yih sab kám Kḥudá insán ke liye do bár, balki tén bár, kartá,

30 Tá kí us kí ján gor se nikál lewe, kí wuh zindon kí roshnī se roshan rahe.

31 Kán dhar, ai Aiyúb, aur merí sun; chupká rah, to main bolúngá.

32 Agar tujhe kuchh kahná hai, to jawáb de; báten kah, ki main terí sadáqat záhir karne cháhtá hún;

33 Aur nahín to, merí sun: khamoshí ikhtiyár kar, aur main tujhe dānāf sikhlaúngá.

XXXIV BA'B.

IS sab par Ilhū ne yih baḥháyá, aur kahá.

2 Ai khiradmando, merí báten suno; ai ahl i 'irfán, merí taraf kán dharo.

3 Kyúñki kán kalám ko parakhtá hai, jis tarah se munh kháne kí chízon ko chakhtá hai.

4 A'o, ham apne liye wuh jo rást hai tajwiz karen: áo, ham ápas men wuh jo nek hai imtiyáz karen.

5 Aiyūb ne to kahá hai, Main sá-diḡ hún, aur Khudá ne merá haqq mujh se báz rakhá hai.

6 Kyá main apne haqq kí bábat jhúth bolúñ? us ke tír se merá zakhm kharí hai, agarchi main ne badkárí na kí.

7 Kaun ádmí Aiyūb sá hai, jo higarát ko pání kí mánind pitá hai?

8 Aur badkáron ke hamráh hoke tahaltá hai, aur sharír logon ke sáth chaltá hai?

9 Kyúñki us ne kahá, ki Insán ko kuchh fáida nahín, agarchi wuh Khudá kí suhbat ko cháhe.

10 Is wáste, ai sáhibán i dānish, merí sun rakho: Khudá se aisí bát dúr ho, ki wuh be-insáfi kare aur kí Qádir i mutlaq badkár bane.

11 Kyúñki wuh har ek ádmí ko us ke a'ámál ke mutábíq ajr detá, aur aisá kartá ki har insán apní chál ke muwáfíq phal patá.

12 Yaqínan Khudá ná-haqq nahín kartá, aur Qádir i mutlaq 'adálat men khalal nahín dáltá.

13 Us ko kis ne zamín par hukúmat bakhsí? aur kis ne sárfi dunyá ká bandobast kiyá?

14 Agar wuh us ko gaur farmáe.

aur apní rúh aur apná dam apní taraf samete:

15 To sáre bashar ek sáth faná hongé, aur insán mitḡi men phir mil jáegá.

16 So agar tujh men fahm hai, to yih sun rakh; aur merí áwáz aur kalám par kán dhar.

17 Kyá wuh, jo rástí ká dushman hai, hukmrání karegá? aur kyá tú cháhtá hai ki us ko, jo sar-á-pá insáf hai, ilzám de?

18 Kyá tú bádsháh se kahegá, ki Tú sharír hai? yá sháhzádon se, ki Tum badzáat ho?

19 Lekin wuh sháhzádon ke záhir hál par nazar nahín kartá, aur daulat-mand ko miskín se ziyáda munh nahín lagátá; kyúñki we sab ke sab us ke háth kí kárigarí hain.

20 We ek dam men mar játe hain; ádhí rát ko log ghabrá játe hain aur játe rahte; aur we jo zabardast hain, bagair háth ke zor kiye húe, máre parte hain.

21 Kyúñki us kí ánkhen insán kí ráhon par lagí hain, aur wuh un kí sárfi ravishon par nazar kartá hai.

22 Koí tárfi nahín hai, na maut ká sáya hai, jahán badkárí karnewále áp ko chhipá saken.

23 Is liye insán ká hál der tak tajwiz karná zarúr nahín, jis waqt use Khudá ke huzúr 'adálat men jáná pare.

24 Wuh bagair tajwiz kiye ikhtiyárwálon ko tukre tukre karegá, aur un kí jagah dúsrón ko nasb karegá.

25 Kyúñki wuh un ke kámon ko jántá hai: wuh un par rát phirá látá hai, aur we raunde játe hain.

26 Is liye ki we sharír hain, wuh un ko sab ke dekhte húe már detá hai;

27 Kyúñki we us kí pairaui se phir gaye the, aur us kí ráhon kí taraf dhyán na kiyá:

28 Yahán tak ki un ke sabab mis-

kinon ki faryád us tak pahunchí, aur mazlúmon ká nála us ke sunne men áyá.

29 Jab wuh chain detá hai, kaun be-chainí karáwe? aur jab wuh apná munh chhipáwe, khwáh guroh se yá kisi ek akele se, kis ká maqdúr hai, ki use dekhe?

30 Tá ki sharír ádmí saltanat na kare, aur ra'áiyat ko phande men na phansáwe.

31 Balki munásib yún hai ki Khudá se kahiye, Main ne tambíh pái hai, main phir bejá na karúngá.

32 Agar merí nazar se kuchh gáib rahá ho, tú use mujhe dikhlá: agar main ne badkárí kí ho, to main phir na karúngá.

33 Kyá wuh terí dánist ke mutábiq howe? wuh badlá degá, khwáh tú ná-manzúr kare, khwáh manzúr kare; na ki main: so wuh bát kah jise tú jántá hai.

34 Ab we jo ahl i khirad haij mujh se kahen, aur dáná insán, jo merí suntá hai, bole.

35 Aiyúb ne ná-dánistagi se kahá hai, aur us ká kalám be-wujúfána hai.

36 Merí árzú yih hai, ki Aiyúb ákhir tak ázmáyá jáe; is liye ki wuh sharír logon ká sá jawáb detá hai.

37 Kyúnki wuh apní khatá par fasád barhátá hai, wuh hamáre darmiyan tálián bajátá hai, aur Khudá ke bar-khiláf apní báten ziyáda kartá hai.

XXXV B.A.B.

ILIHU' ne 'aláwa us ke yih kahá, aur yún bolá,

2 Kyá tú ise wájb jántá hai, jo tú ne kahá, ki Merí sadáqat Khudá kí sadáqat se ziyáda hai?

3 Tú jo kahtá hai, Mujh ko kyá naf'a? aur main us se kyá fáida pátá, jo gunáh nahín kiya hotá?

4 Main tujhe in báton ká jawáb dúngá, aur tere sáth tere rafiqon ko bhi.

5 Á'smánon par nazar kar aur dekh; bádalon par, jo tujh se kahín buland haij, nigáh kar.

6 Agar tú khatá kare, to us ko kyá kartá hai? agar tere gunáh firáwán howen, to tere kám se us ke yahán kyá pahunchtá hai?

7 Agar tú sádiq howe, to use kyá bakhshítá hai? yá wuh tere háth se kyá pátá?

8 Terí sharárat se zarar us ko ho jo terá sá insán hai, aur terí sadáqat se ádamzád ko naf'a ho.

9 Log to zulm kí firáwání se maj-búr boke rote haij; we zabardaston ke háth ke bá'is nála karte haij.

10 Lekin kói nahín kahtá hai, ki Khudá merá banánewálá kahán hai, jis se rát ko bhí git gáne kí naubat hotí?

11 Jo maidán ke charandon se ham ko ziyáda sikhlátá hai, aur ásmán ke parandon se hamen ziyáda dánishmand kartá hai?

12 Tab we chilláte haij, par wuh un badkirdáron ke gurúr ke sabab se jawáb nahín detá.

13 Yáqinan Khudá be-ma'ní nálon ko nahín suntá, aur Qádir i mutlaq un kí taraf mutawajjih nahín hotá.

14 Kháss karke jab tú kahtá hai, ki Main use dekhtá nahín; lekin insáf us ke huzúr men hai; pas, tú us ká muntazir rah.

15 So, is liye ki us ká kuchh bhí qahr nahín názil húá, aur us ne gunáh-on kí kasrat par liház nahín kiya;

16 Is wáste Aiyúb 'abas apná munh kholtá hai; aur ma'rifat ke bagair bahut báten kartá hai.

XXXVI B.A.B.

AUR Ilihi ne is par yih barháya aur kahá,

2 Thorí der sabr kar, to main tujhe dikhláúngá ki mujhe Khudá ke liye aur báten kahná hai.

3 Main dúr se ma'rifat láúngá, aur

apne Kḥālīq kī taraf rāstbāzī kī nisbat karūngā.

4 Fī-l-haqlqat merī bāten jhūthī nahīn: wuh jo ma'rīfat men kāmīl hai, tere sāth hai.

5 Dekh, Kḥudā barā hai, lekin kisi ko haqīr nahīn jāntā: us kī quwat aur us kī dānish gālib hai.

6 Wuh sharīron ko jīne nahīn detā, par mazlūmon kā insāf kartā hai.

7 Wuh rāstbāzon kī taraf se chashm-poshī nahīn kartā; balki un ko bād-shāhon ke sāth aise takht par, jis kī abadī pādārī hai, biṭhātā, aur we sar-fārz hai.

8 Aur agar we zanjīron se jakre jāte hai, aur musibat kī rassīon se bāndhe jāte hai;

9 To wuh unhen un 'amal, aur un ke gunāhon ko, kī unhon ne barī gustākḥī kī, dikhlatā hai.

10 Aur un ke kānon ko kholtā hai, tā kī un kī tarbiyat ho, aur hukm detā hai kī badkāri se bāz āo.

11 Agar we shanawā howen, aur bandagī karen, tab we apne dinon ko 'aish men kāṭenge, aur apne barason ko 'ishraton men.

12 Par agar we farmānbardār na howen, to we talwār se halāk kiye jāenge, aur bewuqūfī men mareenge.

13 Phir we jo dil men be-dīn hai, qahr jam'a karte hai; jis waqt wuh unhen bāndh dāltā hai, un kī minnat kī āwāz nahīn nikaltī.

14 Un kī jān jawānī men jāti hai, aur un kī zindagī fāsiqon ke darmiyān ba-sar hotī.

15 Par wuh dukh men miskīn ko rihāi detā hai, aur jis waqt we musibat men giriftār hon, to un ke kān kholtā hai.

16 Wuh to tujh ko tangī ke munh se chhurāke kushāda makānon men le jātā, jahān tangī nahīn; aur terī meṣ kḥūb charbīdār chizon se chunī jāegī.

17 Lekin agar tū sharīr ke muqad-

dame ko anjām dewe, to muqaddame ke sāth 'adālat bhī darpai hogī.

18 Qahr se dar, tā na howe kī wuh tujhe 'izā deke nikāl le jāe; us waqt bhāri fidiya tujhe na bachā sakegā.

19 Kyā wuh terī daulat kī qadrī karegā? Hargiz nahīn; na sonā kām āwegā, na sāre jahān kā zor.

20 Rāt kī kḥwāhish mat kar, jab log apnī jagah se gāib kiye jāte hai.

21 Kḥabardār, badkāri kī taraf māil na ho: kī terī pasand yibī hūi, aur na kī musibat.

22 Dekh, Kḥudā apnī tawānāi ke sabab sarbuland hai; us kī mānind kaun tarbiyat karnewālā hai?

23 Kis ne us ke liye apnī taraf se rāh thahrāi? yā, kaun us se kah saktā hai, Tū ne nā-insāfi kī?

24 Yād kar rakh kī tū us ke kām kī bābat jise log dekhte hai, us kī barāi kare.

25 Sab ādmī use dekh sakte hai; balki insān dūr se us par nazar karte.

26 Dekh, Kḥudā buzurg hai, ham use nahīn daryāft kar sakte; us ke barason kā shumār thahrā nahīn sakte.

27 Wuh pānī kī chhoṭī chhoṭī būnden khīnch nikāltā hai: us ke bukhār kī kasrat ke mutābiq we bārish hoke girtī hai.

28 Badliān unhen ṭapkātīn, aur phir firāwānī se insān par chulātī hai.

29 Us kī badliyon ke phailāne kā taur, aur us ke kḥaime kī karak, koī samajh saktā hai?

30 Dekh, wuh apnī roshnī apne ūpar phailātā hai, aur samundar kī thāh ko chhipātā hai.

31 Un hī se logon ko saṣā detā hai; aur roṭī bhī wāfir bakhshātā hai.

32 Wuh apne hāthon ko bijlī kī roshnī se mulabbas kartā hai; wuh use hukm detā kī mukhālīf par jā lage.

33 Us kī karak āndhī kī bābat kḥabar detī hai, jis tarah bahāim bhī us ke ūṭhne kī āgāhī bakhshate hai.

XXXVII BA'B.

HA'N, is bāt se merā dil taraptā hai, aur apnī jagah se uchhaltā hai.

2 Jī lagāke us kī āwāz kī gargarāhat sun, aur wuh karak, jo us ke munh se nikaltī hai.

3 Wuh sāre āsmān ke tale us kī rāh lagātā hai, aur us kī tajallī zamīn kī intihā tak pahunchtī hai.

4 Us ke pichhe gurrish kī āwāz hotī hai: wuh apnī janāb kī gargarāhat kī āwāz detā hai; jis dam us kī sadā sunī jātī hai, wuh un kī tākhīr nahīn kartā.

5 Khudā apnī āwāz se 'ajab taur par garajtā hai; us ke aise bare kām hain, ki ham unhen samajh nahīn sakte.

6 Wuh barf ko hukm detā hai ki Tū zamīn par ho jā; usī tarah phūhī ko, aur apnī tawānālī ke menh ko, jo shiddat se partā hai.

7 Wuh har ek insān ke hāth band kar detā hai, tā ki us ke sab kārigar use mān lewen.

8 Tab haiwān apne gāron men ghuste hain, aur apnī hī mazbūt jagahon men pare rahte hain.

9 Janūb se bagūlā uṭhtā hai, aur sardī shimāl se ātī hai.

10 Khudā kī sāns se yaḥ hotā hai, aur phailē hūe pānī munjamid ho jāte hain.

11 Phir pharchhā hotā, aur ghaṭā dūr kī jātī hai; us kā nūr ghanghor ko titar bitar kartā hai.

12 Unhen apne mashwara se har taraf phirātā hai, tā ki we jahān men, ruf e zamīn par, us ke farmān ke mutābīq kām karen,

13 Khwāh tambih ke liye, khwāh apnī sarzamin ke wāste, khwāh rahmat kar ke unhen bhejtā hai.

14 Ai Aiyūb, ise sun rakh: aur chupkā ho rah, aur Khudā ke 'ajāib o garāib ko soch.

15 A'yā tū jāntā hai, ki Khudā

kyūnkar in bāton kā intizām kartā, aur apne abr kā jalwā chamkātā hai?

16 Kyā tū bādalon kā bhed, ki kyūnkar latkāe gaye, jāntā hai? ye usī ke 'ajāib kām hain, jis kī dānish kāmīl hai.

17 Jis waqt wuh zamīn par dakhanī hawā se niwā paidā kartā hai, terī poshāk kyūn garm hotī hai?

18 Kyā tū us ke sāth hoke falak ko phailātā hai, jo dhāle hūe āine kī mānind mazbūt hai?

19 Sikhā hamen ki us se kyā kah-nā chāhiye, kyūnki tārikī ke sabab ham koī bāt pesh nahīn kar sakte.

20 Kyā us ko khabar dī jāegī, ki main kuchh boltā? kyā koī insān kuchh bole? yaqīnan wuh niglā jāegā.

21 Ab to insān us ābdār roshnī ko jo falak men hai nahīn dekh sakte, jis waqt hawā chaltī hai aur use sāf kartī,

22 Aur samt shimālī se sone kī sī tajallī ātī: Khudā kā haibatnāk jalāl hai.

23 Qādir i mutlaq jo hai, ham us ke bhed tak pahunch nahīn sakte; us kī qudrat aur 'adālat 'azīm hain, aur us kā insāf firāwān hai; wuh tasdīq nahīn detā.

24 Is liye chāhiye ki log us se darte rahen: wuh un men se jo apne dil men dānishmand hain, kisī par nigāh nahīn kartā.

XXXVIII BA'B.

TAB KHUDĀWAND ne Aiyūb ko bagūle men se jawāb diyā, aur kahā,

2 Yih kaun hai, jo nādānī kī bāton se maslahat ko andherā kar detā hai?

3 Ab mard kī mānind apnī kamar bāndh; main tujh se suwāl karūngā, aur tū mujh se bayān kar.

4 Tū kahān thā, jab main ne zamīn kī bunyād dālī? batlā, agar tū ne samajh hāsīl kī hai.

5 Kis ne us kā andāza rakhā, agar tū jāntā hai? yā kis ne us par sūt khinchā?

6 Kaun sí chiz par us kí newen dhari gayin? yá kis ne us ke kone ká patthar biñháyá;

7 Jab subh ke sitáre milke gáthe the, aur sáre baní Ulláh khushí ke máre lalkáthe the?

8 Yá kis ne samundar ko darwáze lagáke band kiyá, jis waqt wuh phút niklá, kí goyá rihm se nikal pará?

9 Jab main ne badlí ko us kí poshák banáyá, aur us kí peñí ke liye barí táriki ko;

10 Jab main ne us kí hadden bándhín, aur bende aur kiwáre lagáe;

11 Aur kahá, kí Yahán tak tú áná, áge na barhegá; aur is jagah terí maujon ká gurúr thamegá.

12 Kyá tú ne apne hí dinon men kadhí subh par hukm kiyá hai, aur sufed subh ko farmáyá hai kí wuh apne makán ko ján rakhe;

13 Kí wuh zamín ko us ke kanáron tak ghere, tá kí sharír log us par se khadere jáwen?

14 Us kí súrat badal játi, jaise kí mittí jab us par muhr kí jáwe; poshák kí mánind ubhri hui rahti.

15 Tab sharíron kí roshní un se alag kí játi, aur barháyá húa bázu torá játa.

16 Kyá tú samundar ke soton tak já pahunchá hai? yá gahrápe kí tháh men chal chuká hai?

17 Kyá maut-gáh ke darwáze tere liye khul gaye? yá tú ne zill i maut ke phátakon par nazar kí hai?

18 Kyá tú ne zamín kí was'at dekhí hai? agar in sabhon ko jántá ho, to taqrír kar.

19 Roshní ká maskan kahán hai? aur táriki jo hai us kí ráh ká makán kahán hai,

20 Kí tú unhen un kí hadd par le já sake, aur un ke ghar ke madkhal ko daryáft kare?

21 Tú yih jántá hogá, kí tú us waqt paidá húa thá? aur tere dinon ká shumár bará hai?

22 Kyá tú barf ke makhzanon men dákhil húa hai? yá olon ke khazanon ko dekhá hai,

23 Jinhen main ne bipat ke waqt aur jang aur laráí ke din ke liye rakh chhorá hai?

24 Kis tariq se roshní bánti gayi hai, jis ke sabab se zamín par púrabí hawá chaltí hai?

25 Kis ne bárish ke sailábon ke liye nálián kátke nikálín, aur ra'ad aur barq ke liye ráh muqarrar kí;

26 Kí zamín par barsáwe jahán insán nahín, aur bayábán men jahán ádmí nahín

27 Kí wirán aur sunsán makán ko seráb karen, aur sabze men kalián jamáwe?

28 Kyá barán ká koí báp hai? yá os kí bándon ko kis ne tawallud kiyá hai?

29 Kis ke batn se yaqh niklá hai, aur ásmán ká palá kis ne paidá kiyá hai?

30 Pání apne ta'in goyá patthar ke niche chhipáthe haiñ, aur maujon kí sath basta ho játi hai.

31 Kyá tú ne Haft sitáron kí bandon ko lagáyá hai, yá Jabbár ká bandhan khol saktá hai?

32 Kyá tujh men qudrat hai kí Mintaqat-ul burúj ko ek ek us ke mausim par pesh kare? aur kyá tú Arktúrus ko us ke beṭon samet ráh par le já saktá hai?

33 Kyá tú aflák ke qánúnon ko jántá hai? kyá tú ne un ká iqtidár zamín par jári kiyá hai?

34 Kyá tú badlíon ko pukár saktá hai, kí kasrat i bárish áke tujhe chhipá le?

35 Kyá tú bijlíon ko bhej saktá hai, kí we rawána howen, aur phir we tujhe kahen, kí Dekh, ham házir haiñ?

36 Kis ne gurdon ke andar khirad rakhí? yá kis ne dil ko fahmíd 'atá kí?

37 Kaun apní dānish se bádalōn ko gin saktá hai? yá kaun ásmānī mashkon ká pānī undēl saktá,

38 Jab dhúl galke kichar ho jātí hai, aur dhele lipať játe haiñ?

39 Kyá tú sherní ke liye shikár máregá? yá sher-bachchon ká peť bhar degá,

40 Jab we gáron men jhuke hús rahte haiñ, aur mándon ke bích ghát men dabak baiťhe haiñ?

41 Kaun janglí kauwe kí gízā tai-yár kartá? jis waqt us ke bachche Khudá ko chilláte haiñ, aur we kharák kí muhtájí se bhaťakte phirte haiñ.

XXXIX BA'B.

KYA' tú pahári bakríōn ke janne ká waqt jántá hai? yá tú hirnión ke byānī hone par nigáh karegá?

2 Kyá tú un mahinōn ko, jinhen we púrā kartí haiñ, gin saktá hai? yá tú us waqt ko jis waqt we jantiāñ haiñ jántá hai?

3 We apne taiñ jhukáti haiñ, aur bachche janti haiñ, aur janne ke dukh se farágit páti haiñ.

4 Un ke bachche mote ho játe haiñ; we maidān men barhte haiñ; we nikal játe haiñ, aur un pás phir nahīñ áte.

5 Kis ne gorkhar ko ázād karke báhar chhorá hai? aur kis ne dashtí gadhe ká bandhan kholá hai?

6 Main hí ne bayábn ko us ká ghar muqarrar kiya, aur kháre dasht ko us ká maskan.

7 Wuh shahr kí bhír bhár par hanstá hai, aur hánknewále ke shorshár ko wuh nahīñ suntá.

8 Paháron men dhúndh dhúndhke wuh charáí pátá, aur wuh har ek hari chíz kí talásh men phirtá hai.

9 Kyá gaiñdá terí khidmat ikhti-yár karegá? kyá rát ko terí bári men kátegá?

10 Kyá tú gaiñde ko us ke rasse se bándh saktá hai kí wuh reghári par

chale? yá wuh tere píchhe píchhe wádion men hengá pheregá?

11 Kyá tú us par i'atimád rakhegá, is liye kí us ká bará zor hai? yá apní mihnát ká kám us par chhoregá?

12 Kyá tú us ká bharosá rakhegá, kí wuh terí zir'át ko ghar men láwe, aur tere khalihán men jam'a kare?

13 Shutr-murgí ká pankh khushí se jumbish khátá; hán, us ke pankh aur par laqlaq ke se haiñ.

14 Lekin wuh apne ande zamín par chhor jātí hai, aur dhúl se unhen seotí hai,

15 Aur bhúl jātí hai, kí we pánw se raunde jáen, yá janglí jánwar se tore jáen.

16 Wuh apne bachchon par sakhtí kartí hai, goya kí we us ke nahīñ; us kí mashaqqat ráegán hotí, aur wuh be-parwá rahtí hai;

17 Kyáúki Khudá ne us ko dānish se mahrum kiya hai, us ne use shu'ūr nahīñ baķhshá.

18 Jis waqt wuh pankh márke ap ko buland kar detí hai, ghorē aur us ke sawár par hanstí hai.

19 Kyá tú ne ghorē ko zor baķhshá hai? yá tú ne us kí gardan men ra'ad pahináya?

20 Kyá tú use tiddión kí mánind phandá saktá hai? us ke pharráne kí shaukat muhib hai.

21 Wuh maidān men táptá hai, aur apne zor ke sabab wajd kartá hai, aur hathyár-bandon se milne ko áge barhtá.

22 Wuh dahshat par hanstá hai, aur hirasán nahīñ hotá; talwár kí taraf se wuh piťh nahīñ phertá.

23 Tarkash us par barharátá hai, jhaljhalátá hús bhálá aur barchhá bhí.

24 Wuh josh aur kharosh se mittí ko khá játá hai, aur turhí kí áwáz sunke thamtá nahīñ.

25 Turhí kí áwáz ke hote hí wuh há, há, kartá hai; dúr se khúnrezi ko

Bdz aur 'uqáb kí bábat.

AIYUB, XL, XLI.

Bahemoth kí bábat.

súnghtá hai, sar-lashkaron ká garainá aur na'ra márná.

26 Kyá terí hoshyári se báz urtá hai? aur dakhán kí taraf par phailá-ke níkal játá hai?

27 Kyá tere hukm se 'uqáb bulandí pakartá hai, aur únche par ghone-slá bándhtá hai?

28 Wuh chatán par baserá kartá hai, aur pahár ke karáre par aur hasín makánon men rát ko káttá hai.

29 Wahán se wuh shikár kí talásh kartá hai, aur us kí ánkheñ dúr dúr tak dekhtí haiñ.

30 Us ke bachche lahu chústé haiñ; aur jahán maqtúl paře haiñ, wahán wuh hotá hai.

XL BA'B.

9 **A** LA'WA us ke KHUDÁWAND ne Aiyúb ko jawáb diyá aur kahá,

2 Jo Qádir i mutlaq se jhagartá hai, kyá wuh use qáil kar saktá hai? Jo Khudá se malámat kartá hai jawábdihí kare.

3 ¶ Tab Aiyúb ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá aur kahá,

4 Dekh, main ná-chíz hún; main tujhe kyá jawáb dún? main apná háth apne munh par dhartá hún.

5 Ek bár main bolá; par phir main jawábdihí na karúngá: hán, do bár bolá, magar ágo ko bát na barháúngá.

6 ¶ KHUDÁWAND ne Aiyúb ko girdbád men se jawáb diyá, aur kahá,

7 Uth, mard kí mánind apní kámar bándh; main tujh se púchhúngá, aur tú mujhe batá de.

8 Kyá tú merí 'adálat ko bátíl þhahráne cháhátá? kyá tú mujhe mujrim karegá tá kí tú áp sádiq þhahre?

9 Kyá Khudá kí sí terí bánh hai? kyá tú us kí sí áwáz se garáz saktá hai?

10 Ab áp ko shaukat aur fazílat se sañwár: jalál aur jamál se apne ta,ín mulabbas kar.

11 Apne gusse ká josh barhá, aur

672

har ek magrúr par nazar kar, aur use past kar de.

12 Har ek magrúr ko dekh, aur use zalil kar; aur shariron ko un ke makánon men latár dál.

13 Unheñ ek sáth dhúl men chhipá, aur un ke munh ko chhipe men bándhkar rakh.

14 Tab main bhí terá iqrár karúngá, kí terá dahíná háth tujhe rihái de saktá hai.

15 ¶ Bahemoth ko ab dekh, jise main ne banáyá hai, kí tere sáth ho; wuh bail kí mánind ghás khátá hai.

16 Dekh to, us kí qúwat us kí kámar men hai, aur us ke peñ ke patñhon men us ká zor hai.

17 Wuh apní dum ko saro ke darakht kí mánind hilátá hai; us kí jáñghon kí nasén pech dar pech haiñ.

18 Us kí haqdíán támbe kí mazbút nalíon kí mánind haiñ; us kí haqdíán lohe ke bendon kí mánind haiñ.

19 Khudá kí khilqat men isí ká auwal darja hai: wuh, jis ne us ko banáyá, apní talwár us pás pahunchá saktá hai.

20 Yaqínan us ke liye kohistán men dána chára ugtá hai, jahán sáre dashtí haiwánát kalol karte haiñ.

21 Wuh sáyadár darakhton ke tale, aur naistán ke jhund men aur chihle men, letá kartá hai.

22 Sáyadár darakht use apne sáya men chhipá lete haiñ; nahron kí beden us ke ird gird haiñ.

23 Dekh, nadí barhtí hai, par wuh hirásán nahín hotá: Yádan kí sí bārñ us ke munh par paře, tau blí wuh bebák rahtá hai.

24 Koí us ke dekhte hie use pak-regá? jab kí wuh phandon men ho to kyá us kí nák ko chhedegá?

XLI BA'B.

KYA' tú kantiyo se liwiyátan ko khínch saktá hai? yá rassí se us kí jibh ko dabá saktá hai?

2 Kyá tú us kí nák men ek bansí

dāl saktā hai? yā us kā jabrā kāntē se chhed saktā hai?

3 Kyā wuh terī bahut sī minnatēn karegā? yā tujh se miṭhī bāteṅ kahēgā?

4 Kyā wuh tujh se gaul qarār karegā? kyā tū use apne pās rakhegā, ki wuh sadā terā naukar ho?

5 Kyā tū us se yūn khel karegā, jaisā chīriye se kheltā hai? yā tū apnī chhokriyon ke bahlāne ke liye use bāndhegā?

6 Kyā tere sharik use tijārat kī jins samjheṅ? yā we use tujjārōn ke hāth bānt dēṅge?

7 Kyā tū us kī khāl ko kḥārdār lohon se, yā us ke sir ko machhwe ke tirsūlon se pur kar saktā hai?

8 Apnā hāth us par dhar, jang ko yād kar; bas, tū phir aisā na karegā.

9 Dekh, us ke shikār kī ummed 'abas hai: kī jon kisī kī nigāh us par pare, wuh gir partā hai.

10 Kisī kī yih jur'at nahīn, kī use chhere: pas, kaun merā muqābala karne saktā hai?

11 Kisī ne pahile mujhe kuchh diyā hai, kī main use pher dūn? jo kuchh sāre āsmān ke niche hai, so sab merā hai.

12 Main us ke azūn, aur us ke zor ke ahwāl kī, aur us ke nafis andāze kī bābat chup na rahūngā.

13 Us kī jālidār poshish ke ruḅh ko kaun udhere? us kī do-larī dārḥon ke bīch men kaun jāe?

14 Us ke munh ke kiwārōn ko kaun khole? us ke dānt, jo chāugird haiṅ, sakht muhib haiṅ.

15 Us ko apnī dhālon kī mazbūtī par ghamand hai; we to goyā kī muhr kī hūī paiwasta haiṅ.

16 Ek dūse se yūn juṭī hūī hai, kī un ke darmiyān hawā kā guzar nahīn ho saktā.

17 We bāham milī hūī balki aisi saṭī hūī haiṅ kī ek se ek judā nahīn ho saktī.

18 Us ke chhīnkne se roshnī jhalaktī, aur us kī ānkḥon subh ke palākon kī mānind chamaktī haiṅ.

19 Us ke munh se shu'ale nikalte haiṅ, aur āg kī chingārīṅ uchhal partī haiṅ.

20 Us ke nathnon se bhāph uṭhtā hai, us deg yā us hāndī kī mānind jo āg par jal rahī ho.

21 Us ke dam se koele sulag jāte haiṅ, aur us ke munh se shu'ale nikalte haiṅ.

22 Zor us kī gardan men rahtā hai, aur hairānī us ke āge se kūdke chali jātī hai.

23 Us ke gosht ke parat bāham paiwasta haiṅ; we us par kḥūb saṭe hūe; aur hil nahīn sakte.

24 Us kā dil patthar kī mānind karā hai; hān, chakkī ke tarle pāṭ kī mānind sakht hai.

25 Us ke uṭhne se bahādūr kḥauf-nāk hote haiṅ, aur dār ke māre shist bāndhne men khatā karte haiṅ.

26 Agar koī us par talwār chalāwe, to wuh nahīn lagtī; na bhāle, na tīr, na barchhī se kuchh ban partā.

27 Wuh lohe ko sūkhī ghās jāntā, aur pital ko sarī lakrī bījhtā hai.

28 Tīr use bhagā nahīn saktā; falākhun ke patthar khūnṭion kī mānind us se phere jāte haiṅ.

29 Lāthīṅ us ke nazdīk bādḥ kī mānind haiṅ; aur barchhī ke hilāne par wuh hanstā hai.

30 Us ke niche ke 'āzā sar-tez ṭhikriyon ke se haiṅ; wuh hengā kī tarah unḥen kādo par phailā detā hai.

31 Wuh gahrāpe ko hānde kī tarah kḥaulātā hai, aur daryā kā wuh hāl kartā jo raugan ke deg kā hotā.

32 Jab wuh chalā jātā, us ke pīchhe pīchhe pānī roshan hotā hai; koī gumān kare, kī daryā par phāḥandī lagī hai.

33 Zamin par is ka nazīr nahīn, jo us kī mānind be-kḥauf paidā hūā.

34 Wuh sārī ūnchī chizon ko tāktā

hai: wuh sáre ahl i gurúr ká bádsháh hai.

XLII BA'B.

TAB Aiyúb ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá, aur kahá,

2 Main jántá hún, ki tú sab kuchh kar saktá hai, aur ki mumkín nahín ki tera koi iráda anjám tak na pahunché.

3 Wuh kaun hai, jo nádání se mashwarat ko be-raunaq kar detá hai? kyúñki main ne wuh kahá jo main ne nahín samjhá, balki we kám mere liye niháyat hairat-afzá hain, jinhen main samajhtá na thá.

4 Meri suniye, tab main kahúngá; main tujh se púchhtá hún, tú mujh se taqrír kar.

5 Main ne teri khabar apne kánon se suni thí; par ab meri ánkhen tujhe dekhti hain.

6 Is liye main apne hí se bezár hún, aur khák aur rákh par baiṭhá tauba kartá hún.

7 ¶ Aur aisá húa, ki jab KHUDÁWAND yih báten Aiyúb se kah chuká, to KHUDÁWAND ne Ilifaz Taimaní se kahá, ki Merá gazab tujh par aur tere oonon doston par bharhá hai; kyúñki tum ne meri bábat haqq báten na kahín, jaisi mere bande Aiyúb ne kahí hain.

8 So ab apne liye sát bail aur sát mendhe leke mere bande Aiyúb pás jáo, aur apne liye sokhtaní qurbáni guzráno, aur merá banda Aiyúb tumháro liye du'á mángegá; ki main us kí khátir qabúl karúngá: na ho ki main tumhári jahálat ke láiq tumháre sáth sulúk karún; kyúñki jaise mere bande Aiyúb ne meri bábat haqq báten kahí hain, tum ne nahín kahín.

9 Tab Ilifaz Taimaní, aur Bildad Súkhi, aur Zofar Na'amáti gaye, aur jaisá KHUDÁWAND KHUDÁ ne unhen farmáyá thá, waisá unhon ne kiya: aur KHUDÁWAND ne Aiyúb kí taraf tawajjuh kí.

10 Aur KHUDÁWAND ne, jis waqt ki Aiyúb ne apne doston ke liye du'á mángi, Aiyúb kí giriftári ko mubaddal kiya: aur KHUDÁWAND ne Aiyúb ko áge kí nisbat se dúni daulat 'ináyat kí.

11 Aur us ke sab bhái, aur sab bahin, aur us ke agle sab ján pahchán, us pás áe, aur us ke ghar men unhon ne us ke sáth khána kháya, aur us par afsos kiya, aur un sári baláon ke liye, jo KHUDÁWAND ne us par názil kí thin, tasallí dí, aur un men se har ek ne use ek qasita, aur har ek ne use sone ká ek karnphúl baḡhshá.

12 Aur KHUDÁWAND ne Aiyúb ke ákhir i 'umr men ibtidá kí nisbat se bahut barakat 'atá kí: aur wuh chaudah hazár bheron, aur chha hazár únton, aur ek hazár jore bail, aur ek hazár gadhon ká málik húa.

13 Use sát beté aur tín betián hún.

14 Aur us ne pahlí ká nám Yamíma, aur dúsrí ká nám Qasiyáh, aur tisrí ká nám Qaranhappúk, rakhá.

15 Aur sári sarzamin men koi 'auraten Aiyúb kí betion kí sí khúsbúrat na milín; aur un ke báp ne unhen un ke bháion ke darmiyán mirás dí.

16 Ba'd us ke Aiyúb ek sau chális baras jiyá, aur apne beté aur apne beton ke beté char pusht tak dekhe.

17 Aur Aiyúb búrhá aur 'umrdaráz hoke mar gayá.

ZABU'R KI' KITA'B.

I ZABU'R.

MUBA'RAK wuh ádmí hai jo sharíron kí saláh par nahín chaltá, aur khatákáron kí ráh par khará nahín rahtá, aur tháththá-karnewálon kí majlis men nahín baiṭhtá;

2 Balki KHUDÁWAND kí sharí'at men magan rahtá, aur din rát us kí sharí'at men sochá kartá hai.

3 So wuh us daraḡht kí mánind hogá, jo pání kí nahron ke kanáre par lagáyá jáwe, aur apne waqt par mewe láwe; jis ke patte murjháte nahín; aur apne har ek kám men phúltá phaltá rahegá.

4 Sharír aise nahín; balki we bhú-se kí mánind hain, jise hawá urá le játi hai.

5 So sharír 'adálat men khare na rahenge, na khatákár sádiqon kí jamá'at men.

6 Kyúñki KHUDÁWAND sádiqon kí ráh jántá hai; par sharíron kí ráh nest o nábud hogí.

II ZABU'R.

QAUMEN kis liye josh men hain, aur log bátíl kھیál karte hain?

2 Zamin ke bádsháh sámhná karte hain, aur sardár ápas men KHUDÁWAND ke aur us ke Masíh ke mukhálif mansúbe bándhte hain:

3 Ki áo, ham un kí band khol álen, aur un kí rassíán apne se tor phenken.

4 Wuh jo ásmán par takht-nishín hai, hansegá, aur KHUDÁWAND unhen tháththon men uráwegá.

5 Tab wuh gusse men un se bátet.

karegá, aur nibáyat bezár hoke unhen pareshání men dálegá.

6 Main ne to apne bádsháh ko koh í muqaddas Saihún par bithláya hai.

7 Main hukm ko áshkára karúngá, kí KHUDÁWAND ne mere haqq men farmáyá, Tú merá betá hai; main áj ke din terá báp húa.

8 Mujh se máng, kí main tujhe qaumon ká wáris karúngá, aur zamin sarásar tere qabze men kar dúngá.

9 Tú lohe ke 'asá se unhen toregá; kumbhár ke bartan kí mánind tú unhen chaknáchúr karegá.

10 Pas ab, ai bádsháho, hoshyár ho: ai zamin kí 'adálat-karnewálo, tarbiyat lo.

11 Darte hús KHUDÁWAND kí bandagí karo, aur kámpte hús khushtí karo.

12 Bete ko chúmo, tá na howe kí wuh bezár ho, aur tum ráh men halák ho jáo, jab us ká qahr ekáek bharke. Mubárák we sab jin ká tawakkul us par hai.

III ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr, jis waqt wuh apne bete Abisálúm ke sámhne se bhágá.

Aí KHUDÁWAND, we jo mujhe dukh dete hain kyá hí barh gaye! we bahut hain, jo merí mukháláfat par uṭhte hain.

2 Bahutere merí ján kí bábat kahte hain, kí KHUDÁ se ab us kí rihái nahín. Siláh.

3 Par tú, ai KHUDÁWAND, mere liye sipar hai; tú merí shaukat, aur merá sarfaráz-karnewálá hai.

Najāt Khudāwand se hai. ZABU'R, IV, V. *Shariron kā nafratī honā.*

4 Main KHUDĀWAND kī taraf apnī āwāz ko buland kartā hūn; wuh merī du'ā apne koh i muqaddas par se sun letā hai. Silāh.

5 Main let gayā aur so rahā; main jāg uṭhā; kyūnki KHUDĀWAND mujh ko sambhāltā hai.

6 Das hazār ādmīon ne mujhe gher liyā hai, par main un se nahīn darne kā.

7 Uṭh, ai KHUDĀWAND; ai mere Khudā, mujhe bachā; ki tū ne mere sāre dushmanon ke gāl par tamānche māre; tū ne shariron ke dānt toṛe.

8 Najāt KHUDĀWAND hī se hai; terī barakat tere logon par hai. Silāh.

IV ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zābūr, jo bin ke sāth gayā jāwe.

JAB main tujhe pukārūn, to tū sun, ai merī sadāqat ke Khudā; tangī men tū ne mujhe kushādagi bakhsī; mujh par rahm farmā, aur merī du'ā sun le.

2 Ai mard-bachcho, kab tak merī izzat ruswāī gīnī jāe? kab tak tum bātīl ko dost rakhoge, aur jhūṭh kī pairaūī karoge? Silāh.

3 Yaqīn kar jāno, ki KHUDĀWAND ne dīndār ko apne liye alag kar rakhā hai: KHUDĀWAND, jab main use pukārūngā, sun legā.

4 Kāmpṭe raho, aur gunāh na karo; apne bistar par paṛe hue apne hī dilon men soch karo, aur chupke raho. Silāh.

5 Sadāqat kī qurbāniān guzrāno, aur KHUDĀWAND par tawakkul karo.

6 Bahut se kahte hai, ki Kaun ham ko kof chiz jo khūb hai dikhlāwega? ai KHUDĀWAND, tū apne chihre kā jalwā ham par roshan kar.

7 Tū ne mere dil ko khushī bakhsī hai, us se ziyāda jo un ko us waqt hotī thī, jab un ke galle aur mai kī bahutāyat hūī.

8 Main salāmatī se let jāūngā, aur so hī rahūngā; kyūnki tū hī akelā, ai

KHUDĀWAND, mujhe salāmatī se rahne detā hai.

V ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zābūr, jo bānsrī ke sāth gayā jāwe.

AI KHUDĀWAND, merī bāton par kān dhar, aur mere soch par dhyān rakh.

2 Ai mere Bādshāh aur mere Khudā, mere nāle kī āwāz ko sun, ki main tujhī se du'ā māngtā hūn.

3 Ai KHUDĀWAND, tū subh ko merī āwāz sunegā; ki main subh ko apne taṁ, in taiyār karke terī taraf tāktā rahūngā.

4 Ki tū wuh Khudā nahīn, jo sharārat se khush ho; sharir tere sāth rah nahīn saktā.

5 We jo shekhsībāz hai, terī ānkhon ke sāmhne khare nahīn rah sakte; tū sab badkirdaron se 'adawat rakhtā hai.

6 Tū un ko, jo jhūṭh bolte hai, nābūd karegā: KHUDĀWAND khūnī aur dagābāz ādmī se nafrat kartā hai.

7 Lekin main jo hūn so terī rahmat kī kasrat se tere ghar men āūngā, aur tujh se darkar terī muqaddas haikal kī taraf tujhe sijda karūngā.

8 Ai KHUDĀWAND, apnī sadāqat men merā rahbar ho; mere dushmanon ke sabab se mere sāmhne apnī rāh ko sīdhā kar.

9 Ki un ke munh men kuchh kharāī nahīn; un ke bātin men sarāsar khoṭāī hai; un kā galā khulī gor hai; we apnī zubān se khushāmad karte hai.

10 Ai Khudā, tū unhen mulzim jān; aisā howe ki we apnī mashwaraton se āp hī gir jāwen; un ko un ke gunāhon kī kasrat ke sabab nikāl phenk, ki unhon ne tujh se sarkashī kī hai.

11 Tab we sab, jo tujh par bharosā rakhte hai, khush rahenge; we hamesha khushi se lalkārenge, ki tū un kī nigāhbānī kartā hai; aur sab tere nām

Dáúd ká nála karná. ZABU'R, VI, VII Dushmanon par shikáyat karná.

ke dost-rakhnewále tujh se shádmán honghe.

12 Is liye ki, ai KHUDÁWAND, sádiq ko tú hí barakat detá hai; tú us ko mihrbání ki sipar tale dhámp letá hai.

VI ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr, bín ke sáth Shamíní par gáyá jáwe.

A I KHUDÁWAND, tú mujhe apne gusse se mat dápat, aur apne gazab ke josh se mujh ko tambíh na de.

2 Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar, ki main be-táb húa; ai KHUDÁWAND, mujhe changá kar, ki meri haddíon men larzish ho rahí hai.

3 Aur meri ján men bhí niháyat kapkapí hai; pas tú, ai KHUDÁWAND, kab tak?

4 Ai KHUDÁWAND, phir á, meri ján ko chhura; apní rahmat ke sabab mujhe bachá le.

5 Is liye ki maut kí hálát men teri yád nahín; kaun teri shukrguzári gor ke andar karegá?

6 Main karáhte karáhte thak gayá; main sári ráat apne bistar par apne ánsuon ko bahátá hún; main unhín se apne palang ko bhigotá hún.

7 Gam ke sabab meri ánkhen dhundhlí gayín; mere sab dushmanon ke sabab se meri ánkhen burhiyá hogayín.

8 Mujh se dúr raho, al sare badkirdáro, ki KHUDÁWAND ne mere rone kí áwáz suní.

9 KHUDÁWAND ne meri faryád suní hai; KHUDÁWAND meri dú'á qabúl karegá.

10 Mere sáre dushman sharminda ho jáenge, aur niháyat kapkapí men parenge: we phirenge aur nágaháni khijálat khínchenge.

VII ZABU'R

Dáúd ká Shijjáyún, jise us ne Khudá-wand ke huzúr Kúsh Binyamíní kí báton kí bábat gáyá.

A I KHUDÁWAND, mere Khudá, merá bharosá tujh par hai; mujh ko un sab se, jo mere piche pape hain, bachá, aur mujhe rihá de: 2 Na howe ki dushman sher kí tarah mujh ko pháre, aur jis waqt koi merá bachánewálá na ho, mujhe purze purze kare.

3 Ai KHUDÁWAND, mere Khudá, agar main ne yih kiyá, agar mere háth se badí húi;

4 Agar main ne us se, jo mujh se mel rakhtá thá, badí kí ho; (yá main ne us ko jo be-sabab merá dushman thá lúta ho:)

5 To dushman dar-pai hoke merá jí lewe, aur meri ján ko zamín par páemál kare, aur meri 'izzat khák men miláwe. Siláh.

6 Ai KHUDÁWAND, apne qahr men uth, aur mere dushmanon ke josh o kharosh kí mukhálafat men apne taín buland kar; aur mere liye jágtá rah, ai tú, jo 'adálát ko muqarrar kartá hai.

7 Kyúñki logon kí gurohen tere ás pás faráham húi hain; pas tú un ke liye bulandí par já.

8 KHUDÁWAND qaumon kí 'adálát karegá; ai KHUDÁWAND, jaisi meri sadáqat, aur jaisi meri diyánatdári hai, waise hí merá insáf kar.

9 Ai kásh kí buron kí burái nest o nábud howe; lekin tú sádiqon ko quwat de; ki tú, ai sádiq Khudá, dilon aur gurdon ká jánchnewálá hai.

10 Meri sipar Khudá ke sáth hai; wuh un ko, jin ke dil sídhe hain, rihá detá hai.

11 Khudá sádiq ká insáf kartá hai; aur Haqq Ta'álá har roz badkár par jhunjlháta hai.

12 Agar wuh báz na áwegá, to Khudá apní talwár tez karegá; us ne to apní kamán par chillá charháya hai, aur use taiyár kiyá hai.

13 Aur us ne us ke liye maut ká sámán taiyár kiyá hai; wuh apne jalte hae tír banatá hai.

14 Dekho, use badkārī ke dard lage, aur mashaqqat kā use peṭ rahā hai, aur jhūth ko jantā hai.

15 Us ne garhā khodā, aur use garhā kiyā; aur us garhe men, jise wuh banātā thā, ap girā.

16 Us kī ziyānkārī usī ke sir par paregī, aur us kā zulm usī kī khopri par utregā.

17 Main KHUDĀWAND kī, us kī sadāqat ke mutābiq, sitāish karūngā; aur KHUDĀWAND Ta'ālā kā nām gāūngā.

VIII ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zabūr, jo Jittit ke sur par gāyā jāwe.

A I KHUDĀWAND, hamāre Rabb, kyā hī buzurg hai terā nām tamām zamīn par! tū ne apnī shaukat āsmānon par zāhir kī hai.

2 Tū ne apne mukhālifon ke sabab bachhon aur shirkhwaron ke munh men se qūwat paidā kī hai, tā ki tū dushman aur intiqām-lenewāle ko khāmosh karāwe.

3 Jab main tere āsmānon par, jo terī dastkārīān hai, dhyān kartā hūn, aur chānd aur sitāron par, jo tū ne banāe :

4 To insān kyā hai, ki tū us kī yād kare, aur ādamzād kyā, ki tū āke us kī khabar le ?

5 Tū ne us ko firishton se thorā hī kam kiyā, aur shān o shaukat kā tāj us ke sir par rakhā hai.

6 Tū ne us ko apne hāth ke kāmōn par hukūmat bakhshī; tū ne sab kuchh us ke qadamōn ke niche kiyā hai :

7 Sārī bheṛ bakrīān, aur gāe bail, aur janglī chaupāe;

8 Aur āsmān ke parinde, aur daryā kī machhliān, aur har ek chīz, jo daryā kī rāhon men guzartī hai.

9 Ai KHUDĀWAND, hamāre Rabb, kyā hī buzurg hai terā nām tamām zamīn par!

IX ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zabūr, jo Mūt-labben par gāyā jāwe.

MAIN apne sārē dil se KHUDĀWAND kī sitāish karūngā; main tere sārē 'ajāib kāmōn kā bayān karūngā.

2 Main tujh se khush aur khush-waqt rahūngā; ai Haqq Ta'ālā, main tere nām kī sitāish karūngā.

3 Jab mere dushman ulte phiren, we tere sāmhne se dab jāenge, aur halāk hongē.

4 Ki merā insāf aur qaziya tū ne chukāyā; tū takht i 'adālāt par baiṭh-ke sachchā insāf kartā hai.

5 Tū ne qaumōn ko malāmat kiyā hai; tū ne sharrion ko fanā kiyā, tū ne un kā nām abad ul ābād tak mitā dālā hai.

6 Are ai dushman, kharābīān hamēsha ke liye tamām hūn; tū ne shahr ke shahr ujār diye, aur un kā zikr un ke sāth mit gāyā hai.

7 Lekin KHUDĀWAND abad tak takht-nishin hai; us ne 'adālāt ke liye apnī masnad taiyār kī hai.

8 Aur wuh sadāqat se jāhān kā insāf karegā, aur rāstī se qaumōn kī 'adālāt karegā.

9 KHUDĀWAND mazlūmōn ke liye muhkam makān hai, aur musibat ke waqt men panāhgāh.

10 We, jo terā nām jānte hai, terā bharosā rakhenge, ki tū ne, ai KHUDĀWAND, un ko, jo terī talāsh men hai, tark nahīn kiyā hai.

11 KHUDĀWAND kī, jo Saihūn par kursī-nishin hai, sitāish ke gīt gāo; logon ke darmiyān us ke 'ajāib kāmōn kā bayān karo.

12 Jab wuh khūn kī pursish kartā hai, to unhen yād kartā hai; wuh lāchārōn kī faryād ko farāmosh nahīn kartā.

13 Ai KHUDĀWAND, mujh par rahm kar; us dukh par, jo main apne dushmanon se khīnchtā hūn, nazar kar, ai tū, jo maut ke darwāzon par se merā uṭhānewālā hai :

14 Tā ki main Saikhūn kī beṭī ke darwāzon par terī sab sitāishen bayān karūn, aur terī najāt se wajd karūn.

15 Gair-qaumen us kīe men, jo unhon ne khodā thā, girī hai; us dām men, jo unhon ne chhipāyā thā, unhīn ke pānw phanse.

16 **KHUDĀWAND** mashhūr hūā, ki us ne 'adālat kī hai; sharīr apne hāth-on ke kām ke phande men phansā hai. Hijjāyūn. Silāh.

17 Sharīr paltāe jāke jahannam men dāle jāenge; we sārī qaumen, jo **Khudā** ko bhūl jātī hai.

18 Kī miskīn hamesha farāmosh nahīn kiyā jāegā; 'ājizon kī ummed sadā torī na jāegī.

19 **Ūth**, ai **KHUDĀWAND**, kī insān gālīb na hove; qaumon kī 'adālat tere huzūr men kī jāwe.

20 Ai **KHUDĀWAND**, un ko darā, tā kī qaumen apne taṭīn bashar hī jānen. Silāh.

X ZABUR.

A I **KHUDĀWAND**, tū kyūn dūr kharā rahtā hai? dukh ke aiyām men tū kyūn ap ko chhipatā hai?

2 Sharīr ke gurūr se miskīn kā kalejā jal jātā hai; we un mashwaraton men, jo unhon ne kīn, giriftār hote hai.

3 Kī sharīr apne nafs kī shahwat par fakhr kartā hai, aur lūṭere ko nek-bakht kahke **KHUDĀWAND** ko haqīr jāntā hai.

4 Sharīr apnī rūdārī ke ghamand se tahqīqāt nahīn kartā; us ke sārē kḥiyāl hai, kī **Khudā** nahīn hai.

5 Us kī 'adaten hamesha eksān rahtī hai; terī 'adālaten us kī nazar se bahut ūpar hai; wuh apne sārē dushmanon se akartā hai;

6 Apne dil men kahtā hai, Mujh ko jumbish na hogī; mujh par pusht dar pusht bhī bipat na parēgi.

7 Us kā munh la'nat aur dagā aur zulm se bharā hai; us kī zubān ke niche fasād aur badī hai.

8 Wuh dhāt kī ghāton men baith-tā hai; wuh khalwat ke makānon men be-gunāhon ko qatl kartā hai; us kī ānkhen poshida miskīn par lagī hūī hai.

9 Wuh chhipke sher kī mānind, jo apnī jhārī men ho, ghāt men lagā hūā hai; wuh ghāt men rahtā hai, kī miskīn ko pakre; wuh miskīn ko apne dām men lāke pakartā hai.

10 Wuh chūr chār hoke par jātā hai; miskīn us ke qūwatwaron se gir jātē hai.

11 Wuh apne dil men kahtā hai, **Khudā** bhūl gayā hai; us ne apnā munh chhipāyā; us ne hargiz nahīn dekhā hai.

12 **Ūth**, ai **KHUDĀWAND**, ai **Khudā**, apnā hāth baṛhā; kḥāksaron ko bhūl na jā.

13 Sharīr **Khudā** kī tahqīr kyūn kartā hai? wuh apne dil men kahtā, kī Tū tahqīqāt na karegā.

14 Tū ne to dekhā hai; kī tū ziyānkārī aur ranjīdagī par nazar kartā hai, kī apne hāth se badlā de; miskīn ap ko tere supurd kartā hai; yatīm kā madadgār tū hai.

15 Sharīr aur bure kā bāzū tor, aisā kī us kī sharārat phir dhūndhī na pāī jāwe.

16 **KHUDĀWAND** azal se abad tak Bādshāh hai; begānī qaumen us kī sarzamīn par se fanā hūīn.

17 Ai **KHUDĀWAND**, tū ne miskīnon kā matlab sunā hai; tū un ke dilon ko mustā'idd karegā, aur kān dharke sunegā;

18 Kī yatimon aur mazlūmon kā insāf kare, tā kī kḥākī ādmi phir zulm na kare.

XI ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zabūr.

MERA' tawakkul **KHUDĀWAND** par hai; tum kyūnkar merī jān ko kahte ho, kī Chīṛiyā sī apne pahār par jātī rah?

2 Ki dekh, sharir apnī kamān par chillā charhāte haiṅ; apnā tir chille meṅ jorte, tā ki we poshida sidhe-dilwālon par chhoreṅ.

3 Jab ki bunyāden bigar gayīṅ, to sādiq kyā karegā?

4 KHUDĀWAND apnī muqaddas hai-kal meṅ hai; KHUDĀWAND ká takht āsmān par hai; us kī ānkheṅ dekhtī haiṅ; us kī palakeṅ banī A'dam ko āzmātī haiṅ.

5 KHUDĀWAND sādiq ko jānchtā hai; par sharir se aur us se jo sitam ko chāhtā hai, us kī rūh nafrat rakhtī hai.

6 Wuh shariron par angāre aur āg aur gandhak barsāwegā; aur lūh un ke piyāle ká hissa hogā;

7 Is wāste ki KHUDĀWAND, jo sādiq hai, sadāqat ko chāhtā hai, aur us ká muṅh sidhe logon kī taraf mutawajjih hai.

XII ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dáúd ká Zabūr, jo Shaminit par gayā jāwe.

A I KHUDĀWAND, rihāī de; ki dīn-dār ādmī jāte rahte haiṅ, aur diyānatdār log banī A'dam meṅ se gāib ho jāte.

2 Un meṅ har ek apne hamsāe ke sāth behūda bāteṅ kartā hai; we chāplūsī ke labon se aur do-dilī se bolte haiṅ.

3 KHUDĀWAND sab chāplūsī ke honth, aur wuh zubān, jis se barā bol nikaltā hai, kāt dālegā;

4 Jo yūn kahte haiṅ, Ham apnī zubān se gālib honge; hamāre honth hamāre haiṅ; kaun hai, jo hamārā mālīk hai?

5 Miskinon kī kharāb-hālī aur hā-jatmandon kī thāndī sāns par nazar karke KHUDĀWAND farmātā hai, Ab main uṭhtā hūṅ; jo us se akartā hai, main us se us ko rihāī dūngā.

6 KHUDĀWAND ká kalām chokhā kalām hai, jaise kī rūpā mittī kī gharīyā meṅ tāyā gayā, aur sāt martaba aśf kiyā gayā.

7 Tū hī, ai KHUDĀWAND, un ká hāfiz hai; tū unheṅ is zamāne ke logon se abad tak bachā rakhegā.

8 Sharir log har taraf akarte phirte haiṅ; par un kī jītnī sarfāzī hai banī A'dam kī utnī hī pastī hai.

XIII ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dáúd ká Zabūr.

A I KHUDĀWAND, kab tak tū mujhe bhūltā rahegā? kyā hamesha tak? kab tak tū apnā muṅh mujh se chhipāegā?

2 Kab tak main apne jī meṅ man-sūba bāndhtā rahūṅ, aur apne dil meṅ sārē din gam kiyā karūṅ? kab tak merā dushman mujh par sarbuland rahegā?

3 Ai KHUDĀWAND, mere Khudā, tawajjuh karke merī sun; merī ānkheṅ roshan kar, na ho, kī mujhe maut kī nīnd ā jāwe;

4 Na ho, kī merā dushman kahe, Main us par gālib hūā; aur mere sātānewāle mere ṭal jāne se kḥush hon.

5 Aur main jo hūṅ, so terī rahmat par merā bharosā hai; merā dil terī rihāī se kḥushwaqt hogā.

6 Main KHUDĀWAND kī hamd aur sanā gāūngā; kyūṅki us ne mujh par ihsān kiyā hai.

XIV ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dáúd ká Zabūr.

A HMAQ apne dil meṅ kahtā hai, Khudā nahīṅ. We kharāb hūe, un ke kām makrūh haiṅ, koī nekokār nahīṅ.

2 KHUDĀWAND āsmān par se banī A'dam par nigāh kartā, tā dekhē kī un meṅ koī dānishmand, Khudā ká tālib, hai, yā nahīṅ.

3 We sab gumrāh hūe; we ek sāth bigar gaye; koī nekokār nahīṅ, ek bhī nahīṅ.

4 Kyā un sab badkārōṅ ko samajh nahīṅ, jo mere bandon ko yūṅ khā

'áte haiñ jaise roṭí kháte haiñ ? we
KHUDÁWAND ká nám nahíñ lete.

5 We waháñ bare khauf meñ hús; zyúñki Khudá sádiqon kí nasl ke larmiyan hai.

6 Tum miskín kí saláh kí tahqír karte ho, is liye kí KHUDÁWAND us kí panáh hai.

7 Kásh kí Isráel kí naját Saihún meñ se hotí! jab KHUDÁWAND apní qaum ke qaidíon ko pher láegá, to Ya'qúb shád hogá, aur Isráel khush.

XV ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, tere khalme meñ kaun rahegá? tere koh i muqaddas par kaun sukúnat karegá?

2 Wuh jo sídhí chál chaltá hai, aur sadáqat ke kám kartá hai, aur apne dil se sach boltá hai.

3 Wuh jo apní zubán se chuglí nahíñ khátá, aur apne hamsáe se badí nahíñ kartá, aur apne paṛosí par 'aib nahíñ lagátá hai.

4 Wuh jis kí nazar meñ nikammá ádmí khwár hai; par wuh unhen jo KHUDÁWAND se darte haiñ 'izzat detá hai; wuh jo apne zarar par qasam khátá hai, aur badaltá nahíñ.

5 Wuh jo súd ke liye qarz nahíñ detá, aur be-gunáhon ke satáne ke liye rishwat nahíñ letá. Wuh jo yih kartá hai kabhí na talegá.

XVI ZABUR.

Dáúd ká Miktám.

A I Khudá, tú merí hífázat kar, kyúñki mujhe terá hí bharosá hai.

2 Ai merí ján, tú ne Yahowáh ko kahá hai, kí Tú merá Khudáwánd hai, tere bagair merí bhalái nahíñ.

3 Un muqaddason aur khássa logon kí bábat jo sarzamin meñ rahte haiñ unhin se merí sári khushí hai.

4 Un ke dukh, jo gair ke píchhe daurte haiñ, barhte rahenge; un ke khúnwále tapáwan main na tapáungá, balki main apne honthon se un ke nám bhí na lúngá.

5 Merí mirás ká aur mere piyále ká hissa KHUDÁWAND hai; mere baḡhre ká nigáhban tú hai.

6 Dil-pazír makánon meñ mere liye jaríb kí gayi; hán, merí mirás suthrí hai.

7 Main KHUDÁWAND ko mubárak kahúngá, jo mujhe saláh detá hai; mere gurde ráton ko mujhe ta'lim dete haiñ.

8 Merí nigáh hamesha KHUDÁWAND par hai; is liye kí wuh mere dahne háth hai, mujh ko kabhí jumbish na hogí.

9 Isí sabab merá dil khush hai, aur merí zubán shád; merá jism bhí unmed meñ chain karegá,

10 Kí tú merí ján ko qabr meñ rahne na degá, aur tú apne Quddús ko sarne na degá.

11 Tú mujh ko zindagáni kí ráh dikhláwegá; tere huzúr meñ khushion se serí hai; tere dahine háth meñ abad tak 'ishraten haiñ.

XVII ZABUR.

Dáúd kí ek namáz.

A I KHUDÁWAND, sídq ko sun, aur merí faryád par dhyán rakh, aur merí du'á par, jo be-riyá labon se nikaltí hai, kán dhar.

2 Merá insáf tere huzúr se nikle; terí ánkhen rástí par nazar karen.

3 Tú mere dil ko ázmátá; tú rást ko merí khabar lene átá; tú mujhe parakhátá, par tú koi badí na páwegá; merá munh khátá na karegá.

4 Insán ke f'álon ko dekhkar, tere labon ke sukhan ke sabab main ne apne ta'in halák-karnewále kí ráhon se bachá rakhá.

5 Mere qadamon ko apní ráhon meñ tháme rakh, kí mere páñw na phislen.

6 Main tujhe pukártá hún, kí tú, ai Khudá, merí sunegá; merí taraf kán dhar, merí 'arz sun le.

7 Apní 'ajíb mihrbání kar, ai tú, jo tawakkul-karnewálon ko un se, jo tere

dahine háth kī mukhálafat men uthē haiñ, bachatá hai.

8 Mujhe ánkhi kī putlī kī mánind mahfúz rakh; mujhe apne paron ke sáya tale chhipá le,

9 Un sharirōn se, jo mujh par zulm karte haiñ, aur mere jáni dushmanon se, jo mujhe ghère hūe haiñ.

10 We apní charbī men chhip gaye haiñ; we apne munh se bará bol bolte haiñ.

11 We ab hamáre har ek qadam par ham ko gherte haiñ, aur un kī ánkhen lagí hūi haiñ, kī ham ko zamín par girá dewen.

12 Aur un kī misál yih hai, jaise sher, jo shikár par jī lagáe; aur jaisá sher ká bachcha, jo chhipke ghát men baithe.

13 Uth, ai KHUDÁWAND, us ká sámhná kar; us ko dhakel de; merí ján ko us sharir se, jo terí talwár hai, rihái de:

14 Un logon se, ai KHUDÁWAND, jo tere háth haiñ, dunyá ke logon se, jin ká bakhra isí zindagání men hai, aur jin ke peñ tū apní nihání chízon se bhartá; un kī aulád bhí ser hotí, aur we apní báqí daulat apne bál bachchon ke liye chhor játe haiñ.

15 Par main jo hún, sadáqat men terá munh dekhúngá; aur jab main terí súrat par hoke jágúngá, to main ser hoúngá.

XVIII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, KHUDÁWAND ke bande Dáúd ká Zabúr; us ne is Zabúr kī báton ko us din men KHUDÁWAND ke áge kahá, jis din KHUDÁWAND ne use us ke sáre dushmanon ke háth se, aur Sául ke háth se bacháyá thá: Aur wuh bolá,

A I KHUDÁWAND, jo merí qúwat hai, main tujh se muhabbat rakhtá hún.

2 KHUDÁWAND merí chatán, aur merá garh, aur merá chhuránewálá

hai; merá Khudá, merí chatán, jis par merá bharosá hai; merí dhál, aur merí naját ká sing, aur merá únchá burj.

3 Main KHUDÁWAND ko, jo sitáish ke láiq hai, pukártá hún, aur yún apne dushmanon se rihái pátá.

4 Maut kī rassion ne mujh ko gherá, aur be-dín logon ke sailábon ne mujhe daráyá.

5 Gor hí kī rassion ne mujhe gher liyá; maut ke phandon ne mujhe áge se phansáyá.

6 Main ne tangi ke waqt KHUDÁWAND ko pukará, aur apne Khudá ke áge chilláyá; us ne merí áwáz apní haikal men se suní, aur merí faryád us ke sámhne us ke kánon tak pahunchí.

7 Tab zamín kámpí, aur larzí, sáre pahár jar múl se hil gaye, aur, is liye kī wuh gazabnákh húa, thartharée.

8 Us ke nathnon se dhunwán uthá, aur us ke munh se ág bharkí, jis se angáre dahak uthē.

9 Us ne ásmánon ko jhukáyá, aur wuh niche utrá; us ke páñwon tale tárikí thí.

10 Wuh karúbí par sawár húa, aur parwáz kar gayá; wuh hawá ke paron par urá.

11 Us ne tárikí ko apná parda ki-yá; aur us ke girdágird páñion ká andherá aur bádalon kī ghatá us ká khaima thá.

12 Us chamak se, jo us ke áge thí, us ke andhere bádal phatkar ole aur angáre ban gaye.

13 KHUDÁWAND ásmánon men gar-já, aur Haqq Ta'álá ne apní áwáz sunái; to ole aur angáre ban gaye.

14 Háp, us ne apne tír chhore, aur un ko paráganda ki-yá; aur bijlián chamkáiñ, aur unhen ghabrá di-yá.

15 Us waqt páñí kī tháhen dikhái dín, aur terí jhunjhláhat se, ai KHUDÁWAND, háñ, tere nathnon ke dam ke jhoke se, jáhán kī newen khul gayin.

16 Us ne úpar se bhejkar mujhe pakar rakhá, gabre páníon men se us ne mujhe khínch nikálá.

17 Mere zabardast dushman se, aur un se, jo merá kina rakhte the, us ne mujhe riháí dí; is liye ki we mujh se sakht zoráwar the.

18 Unhon ne bipat ke din merá sámhná kiya; lekin KHUDÁWAND merá takiya thá.

19 Wuh mujhe nikálke ek kusháda jagah men le gayá: us ne mujhe chhuráya, kyúñki wuh mujh se khush thá.

20 KHUDÁWAND ne, jaisí merí sadáqat thí, mujh ko jazá dí; aur mere háthon kí pákízagi ke mutábíq us ne mujhe badlá diya.

21 Is liye ki main ne KHUDÁWAND kí ráhen yád rakhín, aur sharárat karke apne Khudá se munh na morá.

22 Kyúñki us kí sári 'adálaten mere zer i nazar rahín, aur us ke hukmon ko main ne apne se dúr na kiya.

23 Main us ke sáth sídhá rahá, aur main ne áp ko apní badkári se báz rakhá.

24 So KHUDÁWAND ne merí sadáqat ke mutábíq, aur merí pákdasti ke muwáfíq, jo us kí ánkhon ke sámhne thí, mujh ko jazá dí.

25 Rahm-karnewále ko tú apne ta-ín rahím dikhlátá hai; aur nekí-karnewále par áp ko nekí-karnewálá záhír kartá.

26 Khális ko tú apne ta-ín khális dikhlátá hai, aur kajraon ke sáth tú kajrau ma'lúm hotá.

27 Kyúñki tú miskínon ko bachátá hai; aur tú únchí ánkhon ko níchí kartá hai.

28 Tú merá chirág sulgátá hai; KHUDÁWAND merá Khudá mere andhere ko ujálá kartá hai.

29 Ki main terí kumak se ek fauj par daurtá hún; main apne Khudá kí madad se ek díwár kúð játá hún.

30 Khudá jo hai, us kí ráh kámil

hai; KHUDÁWAND ká sukhán táya húa hai; wuh un sab kí, jinhen us ká bharosá hai, sipar hai.

31 KHUDÁWAND ke siwá Khudá kaun hai? aur hamáre Khudá ko chhorke Chatán kaun hai?

32 Khudá hí hai, jo merí kamar ko mazbút bándhtá hai, aur merí ráh ko kámil kartá.

33 Wuh mere páñw harníon ke se kartá hai, aur mujhe mere únche makánon par khará kartá.

34 Wuh mere háthon ko jang kí ta'lim detá hai, yahán tak kí pítal kí kamán mere bázuon se jhukáí játí hai.

35 Tú ne apní naját kí sipar mujh ko 'ináyat kí, aur tere dahne háth ne mujh ko sambhála, aur tere íhsán ne mujh ko buzurg kiya.

36 Tú ne mere qadamon ko mere tale kusháda kiya, yahán tak kí mere páñw phisalte nahín.

37 Main ne apne dushmanon ká píchhá kiya, aur unhen já liya; main píchhe na phirá jab tak unhen faná na kiya.

38 Main ne unhen mára hai, aísá kí we uth nahín saken: we mere qadamon ke níche gir pare hain.

39 Kyúñki tú ne laráí ke wáste merí kamar mazbút bándhí hai; te ne un ko, jo mujh par chap áe hain, mere níche jhukáya.

40 Tú ne mere dushmanon kí píth mujhe dikhláí; aur main ne un ko, jo merá kina rakhte the, nábtú kiya.

41 We chilláe, par jo bachánewálá na thá; hán, KHUDÁWAND ko pukará, par us ne unhen jawáb na diya.

42 Tab main ne unhen aísá písa, kí we gard kí mánind, jo hawá men hoti hai, ho gaye; main ne unhen yún nikál phenká, jaise raston men kí kich.

43 Tú ne mujhe logon ke jhagron se riháí dí; tú ne mujhe ajnabí qaumon ká sardár kiya; we log, jinhen

mair, nahin janta tha, meri farmán-bardári karenge.

44 Meri shuhraat sunte hi we mujhe manenge; ajnabion ki naslen meri khushámád karenge.

45 Ajnabion ki naslen murjha já-wengi, aur apne chhipne ke makanon men thartharawengi.

46 KHUDÁWAND hi zinda hai; meri Chatán mubarak hai; merá naját-denewálá Khudá buland hai.

47 Khudá hi hai, jo merá intiqám letá hai, aur qaumon ko mere zer kartá hai.

48 Wuh mujhe mere dushmanon se chhurátá hai; hán, tú mujhe un par, jo mujh se mukhálafat karne ko uthe hai, balá kartá hai; tú ne mujhe zálím ádmí se riháí dí.

49 So main, ai KHUDÁWAND, qaumon ke darmiyan tera iqrar karunga, aur tere nam ke git gaunga.

50 Wuh apne badshah ko bari riháíán bakhshatá hai, aur apne masih par, Dáúd par, aur us ki nasl par, abad tak rahm kiya kartá hai.

XIX ZABUR.

Sardar muganni ke liye, Dáúd ka Zabur.

A'SMAN Khudá ka jalal bayán karte hai, aur faza us ki dast-kari dikhláti hai.

2 Ek din dusre din se baton kartá hai, aur ek rat dusri rat ko marifat bakhshati hai.

3 Un ki koí lugat aur zuban nahin, un ki áwáz suni nahin jati;

4 Par sari zamin men un ki tar gunjti hai, aur dunya ke kanaron tak un ka kalám pahunchá hai. Un men us ne áftab ke liye khaima khará kiya hai,

5 Jo dulhe ki manind khalwat-khane se nikal ata hai, aur pahlawan ki tarah maidan men daurne se khush hota hai.

6 Afak ke kanare se us ki baramad hai, aur us ki gardish us ke duse

kanare tak hoti; us ki garmi se koí chiz chhipi nahin.

7 KHUDÁWAND ki tauret kamil hai, ki dil ki phernewali hai; KHUDÁWAND ki shahadat sachhi hai, ki sada-dilon ko ta'lim denewali hai.

8 KHUDÁWAND ki shari'aten sidhi hai, ki dil ki khushi bakhshati hai; KHUDÁWAND ka hukm saf hai, ki ankhone ko roshan kartá hai.

9 KHUDÁWAND ka khauf pak hai, ki us ko abad tak paidari hai; KHUDÁWAND ki adalaten sachhi aur tamam o kamal sidhi hai.

10 We sone se, balki bahut kundan se, ziyada nafs hai; shahd aur us ke chhatte ke tapkon se shirintar hai.

11 Us ke siwa tera banda un se tarbiyat patá hai; un ke yad rakhne men bara hi ajr hai.

12 Apni bhul chukon ko kaun jan saktá hai? tu mujh ko gunahi pinhani se pak kar.

13 Apne bande ko 'amd ke gunahon se bhi baz rakh; unhen mujh par galib hone mat de; tab main rast hounga, aur bare gunah se pak rahunga.

14 Mere munh ki baton, aur mere dil ke soch, tere huzur men pasand awen, ai KHUDÁWAND, meri chatan, aur mere fidiya-denewale.

XX ZABUR.

Sardar muganni ke liye, Dáúd ka Zabur.

MUSI'BAT ke din KHUDÁWAND teri sune; Ya'qub ke Khudá ka nam tujhe bulandi bakhshhe.

2 Maqdis hi se teri kumak bheje, aur Saihun men se tujhe sambhale;

3 Tere sare hadyon ko yai farmawe; aur teri sokhtani qurbanion ko qabul kare; Silah.

4 Tere dil ki khwahish ke muawafiq tujh ko in'am dewe, aur tere sare mansubon ko pura kare.

5 Ham teri najat se khushi mana-

wenge, aur apne Khudá ke nám par apne jhande khare karenge: KHUDÁ-WAND terí sári muráden purí kare.

6 Ab main jántá hún, ki KHUDÁ-WAND apne masih ká chhuránewálá hai; wuh apne dahne háth ke naját-denewále zor se apne muqaddas ásmán par se us kí sunegá.

7 Yih gáron ká, we ghoron ká, par ham KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ká zikr karenge.

8 We kham hús, aur gir pare: lekin ham úthe, aur sídhe khare hús.

9 Ai KHUDÁWAND, rihái de; jis waqt ham pukáren, us din bádsháh hamárá sune.

XXI ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, terí tawánái se bádsháh khushí kartá hai, aur terí naját se kyá hí dil-shád hai!

2 Tú ne us ko us ke dil ká matlab diyá; aur us ne jo kuchh apne munh se mángá, tú ne use radd na kiya. Siláh.

3 Faiz kí barakaton se tú ap hí us ke sáth pesh áyá; tú ne khális sone ká táj us ke sir par rakhá.

4 Ús ne tujh se zindagí cháhí, aur tú ne us ko 'umr kí darázi abad tak bakhshí.

5 Terí naját se us kí shaukat 'azím lai; hashmat aur jalál ko tú ne us par rakhá hai.

6 Kí tú ne us ko sadá kí barakaton ká sabab thahráyá hai; tú ne us ko apne didár se niháyat khushwaqt kiya.

7 Kyúñki bádsháh KHUDÁWAND par tawakkul rakhtá hai; Haqq Ta'álá kí rahmat se wuh jumbish na páwegá.

8 Terá háth tere sáre dushmanon ko dhúndh níkaléga; terá dahná háth tere bairion ká thikáná lagáwegá.

9 Jis waqt tú un par qahr ke sáth nigáh kare, tú unhen tandr kí tarah dahkáwegá; KHUDÁWAND un ko apne

gazab se nigal jáwegá; aur ág un ko khá legí.

10 Tú un ká phal zamín par se aur un kí nasl baní Á'dam ke darmiyán se nábud karega.

11 Kyúñki unhon ne tere barkhíláf badi phailái, aur aisi burí fikr sochí, ki use anjám tak pahunchá na sakege.

12 Kí tú un kí píth dikhláwega, aur tú un ke rúbarú apne chille ko charháwega.

13 Ai KHUDÁWAND, tú apní hí qúwat se buland ho; ham terí qudrat kí madh aur saná gáwenge.

XXII ZABUR.

Sardár muganní ke liye Dáúd ká Zabúr, jo Subh ke Gazál ke sur par gáyá jáwe.

A I mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhorá hai? tú merí rihái se, aur mere karáhne kí bátan se, kyún dúr rahá?

2 Ai mere Khudá, main din ko chillátá hún, par tú nahín suntá; rát ko bhi, aur mujhe qarár nahín;

3 Magar tú quddús hai: tú Isráel kí madh men sukúnat karnewálá hai.

4 Hamáre bápádáon ne tujh par tawakkul kiya hai; unhon ne to tawakkul kiya, aur tú ne unhen chhuráya.

5 Unhon ne tujh se faryád kí, aur rihái pái; unhon ne tujh par bharosá kiya, aur sharminda na hús.

6 Par main kirá hún, na insán; ádmion ká nang hún, aur qaum kí 'ár.

7 We sab jo mujh ko dekhte hain mujh par hanste hain; we apne honth pasárte hain, we sir hilá hiláke kahte hain, kí

8 Us ne apne ta'in KHUDÁWAND par chhorá hai, ki wuh use bacháwe: jis hál kí wuh us se rázi hai, to wuhí use chhuráwe.

9 Ba har hál tú hí hai, jo mujhe peñ se báhar láyá; merí má kí chhátion

par bhí tú hí mere 'atimád ká bá'is húa.

10 Main paidá hote hí tujh par phenká gayá; jab main apní má ke pet se niklá, tab hí se tú merá KHUDÁ hai.

11 Mujh se dúr mat rah, kí tangí pahunchá cháhtí, aur madadgár koi nahín.

12 Bahut se bailon ne mujhe á gherá hai: Basan ke mazbút bailon ne charón taraf se mujh par hujám kiya hai.

13 We mujh par phárnewále aur gúnnewále sher kí tarah mujh pasáre hue hain.

14 Main pání kí tarah bahá játá hún, aur mere band band alag ho chale hain; merá dil mom kí tarah mere sine men pighal gayá.

15 Meri qúwat thíkri kí tarah khushk ho gayí; meri zubán tálú se lagí játí hai; aur tú mujhe maut kí khák par bitháá hai.

16 Kyú'ki kutte mujh ko ghere hain; sharíron kí guroh meri iháta kartí hai; we mere háth aur mere pá'w chhedte.

17 Main apní sab haddíon ko gin saktá hún; we mujhe tákte hain, aur ghúrte hain.

18 We mere kapre ápas men bánt-te hain, aur mere libás par qur'a dálte hain.

19 Par tú, ai KHUDÁWAND, dúr mat rah; ai meri tawánái, jald meri madad ke liye á.

20 Meri ján ko talwár se bachá; meri wahida ko kutte ke háth se.

21 Babar ke munh se aur bhainson ke síngon se mujhe rihái de: tú ne meri sunke bacháya hai.

22 Main apne bháion men terá nám bayán karúngá, aur majm'a men terá sanákhwán hóúngá.

23 Tum, jo KHUDÁWAND se darte ho, us kí sitáish karo; ai Ya'qúb kí sári nasl, tum us kí buzurgí karo;

ai Isráel kí sári aulád, us ká dár máno.

24 Kí us ne dardmand ke dard kí tahqír nahín kí, na us se use nafrat áí, na us ne us se apná munh pher liya; balki jab us ne us ko pukára, us ne jawáb diya.

25 Barí jamá'at men mujh se teri sitáish hogí; main un ke áge jo us se darte hain, apní nazren adá karúngá.

26 We jo halím hain, kháwenge, aur ser howenge; we jo KHUDÁWAND ke tálib hain, us kí sitáish karenge; tumhárá dil abad tak jítá rahe.

27 Sáre jahan ko sarásar yád áwégá, aur we KHUDÁWAND kí taraf rujú láwenge; sab qaumon ke gharáne tere áge síjda karenge.

28 Kí saltanat KHUDÁWAND kí hai; qaumon ke darmiyan wuhí hákim hai.

29 Dunya ke sáre daulatmand kháwenge, aur síjda karenge; we sab bhí, jo khák men milte hain, us ke huzúr jhukenge, aur we jin kí majál nahín, kí apní ján bacháwen.

30 Ek nasl hogí, jo us kí bandagí karegi; wuh KHUDÁWAND kí ek pusht gini jáwegí.

31 We áwenge, aur un logon ko, jo paidá honge, yih kahke us kí sadáqat zahir karenge, kí Us ne aisá kiya.

XXIII ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

KHUDÁWAND merá chaupán hai; mujh ko kuchh kamí nahín.

2 Wuh mujhe hariyalí charagáhon men bithlátá hai; wuh ráhat ke chashmon kí taraf mujhe le pahunchátá hai.

3 Wuh meri ján pher látá hai; aur apne nám kí khátir mujhe sadáqat kí ráhon men liye phirtá hai.

4 Balki jab main maut ke sáya kí wádí men phirún, to mujhe kuchh

kháuf o khatar na hogá, kyúñki tú mere sáth hai; terí chharí aur terí íáthí, we hí merí tasallí ke bá'is hain.

5 Tú mere dushmanon ke rúbardú mere áge dastarkhwan bichhátá; tú mere sir par tel maltá; merá piyála labrez hoke chhalaktá hai.

6 Lá-kalám mihrbání aur rahmat 'umr bhar mere qadam se lagí rahen-gí; aur main hamesha KHUDÁWAND ke ghar men sukúnat karúngá.

XXIV ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr.

ZAMIN KHUDÁWAND kí hai, aur us kí ma'murí bhí; jahán aur us ke sáre báshinde us ke hain.

2 Is liye kí us ne us kí biná pánfon par rakhí, aur use sailábon par qáim kiya.

3 KHUDÁWAND ke pahár par kaun chah saktá hai? aur us ke makán i muqaddas par kaun khará rah saktá hai?

4 Wuhí hai, jis ke háth sáf hain, aur jis ká dil pák hai; jo apná dil butlân par nahín lagátá, aur jo makr se qasam nahín khátá.

5 KHUDÁWAND kí barakat use pahunchegí, aur us ke naját-denewále Khudá kí sadáqat us ke sáth hogí.

6 Yih wuh pusht hai, jo us kí tálib hai; tere didár ká khwáhán Ya'qúb hai. Siláh.

7 Ai phátako, apne sir únche karo, aur ai abadí darwázo, únche ho, kí jalál ká Bádsháh dákhil howe.

8 Yih jalál ká Bádsháh kaun hai? KHUDÁWAND, jo qawí aur qádir hai; KHUDÁWAND, jo jang men zoráwar hai.

9 Ai phátako, apne sir únche karo, aur ai abadí darwázo, únche ho, kí jalál ká Bádsháh dákhil howe.

10 Yih jalál ká Bádsháh kaun hai? Lashkaron ká KHUDÁWAND wuhí jalál ká Bádsháh hai. Siláh.

XXV ZABU'R.

Dáúd ká Zabur.

AI KHUDÁWAND, main apní ján ko terí taraf uthátá hún.

2 Ai mere Khudá, main tujh par bharosá rakhtá hún; mujhe sharminda hone na de; mere dushman mujh par shádiyána na bajáwen.

3 Aur un men se bhi, jo tujh se ummed rakhte hain, koí sharminda na ho; balki we, jo ná-haqq tujh se sarkashí karte hain, sharminda hown.

4 Ai KHUDÁWAND, mujhe apní ráhen dikhlá, mujh ko apne raste batlá.

5 Apní sadáqat men mujh ko le chal, aur mujh ko ta'lim de, kí merá naját-cenewálá Khudá tú hai; sáre din main terá intizár khinchta hún.

6 Ai KHUDÁWAND, apní rahmaton ko aur apní mihrbáníon ko yád kar, kí we qádim se sábit hain.

7 Merí jawání ke gunáhon ko, aur mere qusúron ko yád mat kar; tú apní rahmat ke mutábíq apní khúbí ke liye, ai KHUDÁWAND, mujhe yád farmá.

8 KHUDÁWAND bhalá aur sídhá hai; is liye wuh gunahgáron ko ráh i haqq dikhlátá hai.

9 Wuh halímon ko 'adálát kí ráh batátá hai, aur miskínon ko apní ráh kí bát síkhlátá hai.

10 KHUDÁWAND kí sári ráhen rahmat aur sadáqat hain, un ke liye, jo us ke 'ahd o us kí shahádaton ko yád rakhte hain.

11 Ai KHUDÁWAND, apne nám ke wáste merí badí ko ba'kshsh de, kí wuh barí hai.

12 Wuh kaun sá insán hai, jo KHUDÁWAND se dártá hai? wuh us ko wuhí ráh, jo use pasand hai, batláwegá.

13 Us ká jí chain se rahegá, aur us kí nasl zamín kí wáris hogí.

14 KHUDÁWAND ká bhed un pás

hai, jo us se darte hai; wuh un ko apne 'ahd ki shínásáí 'ináyat karegá.

15 Merí ánkheñ hamesha KHUDÁWAND kí taraf lagí rahtí hai; kyúñki wuhí mere páñw phande se níkálegá.

16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar, kí main akelá aur dukh men hūñ.

17 Mere dil ke gam bahut barh gaye; tú mujh ko mere dukhon se riháí de.

18 Merí paresháñí aur merí mashaqqat par nigáh kar; aur mere sab gunáh bakhsh de.

19 Mere dushmanon ko dekh, kí we bahut hai; aur jo merá kína rakhte so andher karke rakhte hai.

20 Merí ján kí muháfazat kar, aur muíhe bachá le: aur mujhe sharmin-da hone na de; kyúñki mujhe terá hí bharosá hai.

21 Aisá kar, kí rástí aur sídhái mere nigahbán howen, kí mujhe tujh se ummed hai.

22 Ai KHUDÁ, Isráel ko us kí sári taklifon se riháí de.

XXVI ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

AI KHUDÁWAND, merá insáf kar, kí main apní sídhái kí ráh chálá hūñ, aur main ne KHUDÁWAND par tawakkul kiya hai; main lagzish na khaúngá.

2 Ai KHUDÁWAND, mujhe ázmá, aur merá imtíhán kar; mere gurdon ko, aur mere dil ko, tá le.

3 Kí terí shafaqat merí ánkhon ke sámhne hai, aur main terí sachái kí ráh chálá hūñ.

4 Main behúdon ke sáth nahín baithá, aur riyákáron ke sáth nahín chaítá hūñ.

5 Badkáron kí jamá'at ká main dushman hūñ; sharíron ke sáth main na baithúngá.

6 Main be-gunáhí men apne háth dhoúngá: tab main, ai KHUDÁWAND, tere mazbah kí tawáf karúngá;

7 Tá kí main shukr adá karne men apní áwáz utháúñ, aur tere sáre 'ajáíb kámon ká bayán karúñ.

8 Ai KHUDÁWAND, terí suknát ká ghar, balki wuh makán, jahán terá jalál rahtá hai, mujh ko khush áya.

9 Merí ján ko gunahgáron men shámil mat kar, aur merí hayát ko khúnrez ádmíon ke sáth na milá:

10 Kí un ke háthon men fasád hai, aur un ká dahná háth rishwaton se pur hai.

11 Main o hūñ, apní sídhái se ráh chálúngá; mujhe maqhlási de, aur mujh par rahm kar.

12 Merá páñw hamwár jagah par hai; main majma'on men KHUDÁWAND ko mubáarak khaúngá.

XXVII ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

KHUDA'WAND merí roshní hai, aur merí naját; mujh ko kis kí dahshat? KHUDÁWAND merí zindagí ká pushta hai; mujh ko kis kí haibat?

2 Jis waqt sharír, jo mere dushman aur mere báirí hai, merá gosht kháne ko mujh par charh áe, to unhon ne thokar khái, aur gir gaye.

3 Agarchi ek lashkar mere barkhíláf khaíma khará kare, to mere dil ko kuchh khauf nahín; agarchi merí mukhálafat men laráí barpá ho, tau bhí merá tawakkul sábit rahegá.

4 Main ne KHUDÁWAND se ek suwál kiya, usí ká main talíb rahúngá, kí main 'umr bhar KHUDÁWAND ke ghar men suknát karúñ, tá kí KHUDÁWAND ke jamál ko dekhúñ, aur us kí haikal men tahqíqát karúñ.

5 Kyúñki musibat ke waqt wuh mujh ko apne khaime men chhipá legá; apne dere ke parde men mujhe poshída rakhegá; wuh mujhe chaftán par charháwegá.

6 So ab main apne sáre dushmanon men, jo mere ás pás hai, sarbuland kiya jáúngá; main us ke khaime

men khushi kí qurbánián karúngá; main gáúngá, hán, main KHUDÁWAND kí madh-sarái karúngá.

7 Ai KHUDÁWAND, jab main bu-lan áwáz se chilláún, to tú sun le, aur mujh par rahm kar, aur mujhe jawab de.

8 Jab tú ne farmáyá hai, kí Mere didár ke talib ho, tab merá dil bol uthá, Ai KHUDÁWAND, main tere didár ká talib hún.

9 Mujh se rúposh mat ho, aur gus-se se apne bande ko khárij mat kar: kí tú sadá merá madadgár húa hai; mujh ko tark na kar, aur mujh ko chhor mat de, ai mere naját-denewále Khudá.

10 Kyúнки merá báp aur merí má mujh ko chhor gaye, par KHUDÁWAND merí parwarish karegá.

11 Ai KHUDÁWAND, mujh ko apní ráh batá, aur mere dushmanon ke sabab mujhe us ráh par, jo barábar hai, le chal.

12 Mere dushmanon kí marzí par mujhe mat chhor; kyúнки jhúthe gawáh, aur we jo zulm kí sáns lete hain, mujh par barpá húa hain.

13 Agar mujhe í'atíqád na hotá, kí main zindagí kí zamin men KHUDÁWAND kí ní'amat dekhún, to main behawáss ho játá.

14 KHUDÁWAND kí intizári kar, aur mazbút rah; wuh tere dil ko taqwiyat degá; main phir kahtá hún, kí KHUDÁWAND ká muntazir rah.

XXVIII ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

MAIN tuihe pukártá hún, ai KHUDÁWAND, merí chatán; mujh se khámoshi mat kar; ná howe, kí agar tú mujh se khámoshi kare, to main un sá ho jáún, jo garhe men girnewále hain.

2 Jab main tere áge chilláún, aur terí muqaddas ilhámgáh kí taraf apne háth utháún, to tú merí minnaton kí áwáz sun le.

3 Un sharíron aur badkirdáron ke sáth, jo apne hamsáyon se salámatí kí báten karte hain, magar un ke dilon men sharr hai, mujh ko shámil karke mat nikál.

4 Jaise un ke a'amál, balki jaise un ke bure kám hain, un ko íwaz de jaisá un ke háthon ne kiya hai, waisá hí un se kar; un ká badlá un ko de.

5 Is liye kí we KHUDÁWAND ke kámon aur us ke báthon kí kárigari kí taraf dhyán nahín karte, wuh unhen dháwegá, aur na banáwegá.

6 KHUDÁWAND mubáarak hai, kí us ne merí minnat kí áwáz suní hai.

7 KHUDÁWAND merá zor, aur merí sipar hai; mere dil ne us par tawak-kul kiya hai, aur mujhe us kí pushtí hai: so merá dil shítáat se khush hai; main gít gáke us kí madh karúngá.

8 KHUDÁWAND un kí tawánái hai, aur wuh apne masíh ke liye muhkam qil'a hai.

9 Apne logon ko naját baqsh, aur apní mírás men barakat de; un kí ri'ayat kar, aur unhen hamesha tak sarfaráz rakh.

XXIX ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

KHUDÁWAND kí nisbat se jáno, ai qudratwálo, KHUDÁWAND kí nisbat se jalál aur qudrat jáno.

2 KHUDÁWAND kí nisbat se jalál us ke nám ke láiq mán lo; husn í taqaddus se KHUDÁWAND ko síjda karo.

3 KHUDÁWAND kí áwáz páníon par hai; jalálwálá Khudá garajtá hai; KHUDÁWAND bare páníon par hai.

4 KHUDÁWAND kí áwáz zoráwar hai; KHUDÁWAND kí áwáz jalálwálá hai.

5 KHUDÁWAND kí áwáz deodáron ko tortí hai; balki KHUDÁWAND Lub-nán ke deodáron ko bhi tortá hai.

6 Wuh un ko bachhron kí mánind

kudátá hai; aur Lubnán aur Siryún ko jawán bhainse ki manind.

7 KHUDÁWAND kí áwáz ág ke shulon ko chirtí hai.

8 KHUDÁWAND kí áwáz dasht ko arzátí hai; KHUDÁWAND dasht i Qádis ko bhí larzátá hai.

9 KHUDÁWAND kí áwáz se hirnson ke pet girte hain, aur wuh jangalon ko saf kar detí hai; us kí haikal men sab koí kahtá hai ki Us ká jalál ho.

10 KHUDÁWAND túfán par baithá hai; balki KHUDÁWAND hamesha ke liye saltanat ke takht par baithá hai.

11 KHUDÁWAND apne logon ko zor bakhshítá hai; KHUDÁWAND apne logon ko salámati kí barakat detá hai.

XXX ZABUR.

Dáúd ká Zabúr, jo ghar ke makhsús karne ke waqt gáyá jáwe.

A I KHUDÁWAND, main terí ta'zim karúngá; kyúñki tú ne mujh ko sarfáraz kiyá, aur mere dushmanon ko mujh par khush hone na diyá.

2 Ai KHUDÁWAND mere Khudá, main ne tuihe pukará, aur tú ne mujhe changá kiyá.

3 Ai KHUDÁWAND, tú merí ján ko pátál se nikálke úpar láyá; un men se, jo garhe men girte hain, tú ne merí hí ján-bakhshí kí.

4 Ai KHUDÁWAND ke muqaddas logo, us ke liye gáo, aur us kí qudúsi kí yádgári men shukr karo.

5 Ki us ká gussa ek dam ká hai, aur us ke karam men zindagání hai; roná shám ko howe, par subh ko gáne kí naubat hogí.

6 Main ne apne chain ke waqt kahá, Mujh ko kabhí jumbish na hogí.

7 Ai KHUDÁWAND, tú ne apní mihrbání se mere pahér ko khúb qáim kiyá; tú ne apná munh chhipáyá, aur main ghabráyá.

8 Main tere áge, ai KHUDÁWAND, chilláyá: aur main ne KHUDÁWAND se fazl mángá.

9 Mere khún men kyá fáida hai,

jo main garhe men girún? kyá khák terá shukr karegi? kyá wuh terí wafá ko bayán karegi?

10 Sun, ai KHUDÁWAND, aur mujh par fazl kar; ai KHUDÁWAND, tú merá madadgar ho.

11 Tú ne mere wáste mere mátam ko náchne se badal diyá; tú ne merá tát khol dála, aur merí kamar men khushí ká patká bándhá;

12 Itne liye kí merí shaukat terí madh aur saná gáwe, aur khámosh na rahe. Ai KHUDÁWAND mere Khudá, main abad tak terá shukr kartá rahúngá.

XXXI ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, merá tawakkul tuih par hai; mujh ko kadhí sharminda hone na de; mujhe apní sadáqat se chhurá.

2 Apne kán merí taraf jhuká, aur jald mujhe rihái de; tú mere liye mazbút chatán, aur mere bacháo ke liye ek mukham qil'a ho.

3 Ki tú hí merí chatán aur merá garh hai: pas, tú apne nám ke liye merí rahbarí aur merí rahnumái kar.

4 Mujhe us jál se, jo unhon ne chhipáke mere liye bichháyá hai, nikál, ki tú hí merá zor hai.

5 Main apní rúh ko tere háth men somptá hún; ai KHUDÁWAND, sachái ke Khudá, tú ne mujhe makhlási dí hai.

6 Main un se 'adawat rakhtá hún, ja darog butlānon kí nigahdāri karte hain; magar main jo hún, so KHUDÁWAND par merá tawakkul hai.

7 Main terí rahmat par shádán aur shádmán húngá, ki tú ne mere dukh par nigáh kí; tú ne merí ján kí sakhtíon ko pahchán liyá;

8 Aur mujh ko mere dushman ke háth men hawále na kar diyá; tú ne kusháda jagah men merá páñw khará kiyá.

Dáúd sab ko ubhártá, ZABUR, XXXII. *ki we Khudá ki buzurgí karen.*

9 Ai KHUDÁWAND, mujh par shafat kar, ki main tang-hál hún; meri ánkhen gam se játi rahin, balki meri ján aur merá peṭ bhí.

10 Ki meri zindagání gam men faná húi, aur meri 'umr karáhne men; meri qúwat meri burái se ghaṭ chali, aur meri haḍḍián khushk ho gayín.

11 Main apne sab dushmanon ke sámhne ek nang thá, khushísan ham-sáyon ke nazdik, aur apne ján-pah-chánon ke pás 'ibrat; jo mujh ko ráh par dekhte mujh se dūr bhágte hain.

12 Main us ádmí ki mánind, jo mar jáwe, aur koi use yád na kare, farámosh ho gayá hún: main tūṭe hūe básan kí mánind hún.

13 Ki main ne bahuton kí tuhamaten sunín; har taraf se khauf hotá, ki we ápas men mere bar-khíláf hoke mashwarat karte, balki meri ján márne par mansúba bándhte hain.

14 Par, ai KHUDÁWAND, main tujh par tawakkul kartá; main kahtá hún, Tú merá Khudá hai.

15 Meri auqát tere háth men hain; mujh ko mere dushmanon ke háth se rihái de, aur un se jo mere píchhe pare hain.

16 Apne chihre ko apne bande par chamká; apní rahmat se mujhe bachá.

17 Ai KHUDÁWAND, mujhe sharminda hone na de, kyúnci main tujhe pukártá hún: balki sharír hí sharminda hon, aur we gor men chup-cháp pare rahen.

18 Jhúṭhe labon ko khámosh kar, jin se gustákhí aur hiqárat kí sakht báten sadáqat ke bar-khíláf nikaltí hain.

19 Wáh, kyá hí bará terá íhsán hai, jo tú apne dānewálon ke liye chhipá rakhtá hai, aur un par, jin ká tawakkul tujh par hai, baní A'dam ke sámhne záhir kartá hai!

20 Tú hí unhen ádmion kí bandishon se apní huzúrí ke parde men

chhipátá hai: tú hí unhen zubánon ke jhagre se apne khaime men poshída kartá hai.

21 KHUDÁWAND mubáarak hai, ki us ne muhkam shahr men apní 'ajíb mihrbání mujh ko dikhlái.

22 Main ne ghabráke kahá, ki Main teri nazaron se dūr phenká gayá; báwujúd us ke jab main tere áge chilláyá, to tú ne meri minnat kí áwáz sun lí.

23 Ai KHUDÁWAND ke sáre muqaddas logo, us se muhabbat rakho; ki KHUDÁWAND dindáron ká nigáhbán hai, aur gurúr-karnewálon ko be-tarah badlá detá hai.

24 Ai logo, jo KHUDÁWAND se ummed rakhte ho, tun sab zor pakro; ki wuh tumháre dilon ko mazbúti bakhshhegá.

XXXII ZABUR.

Mashkíl i Dáúd.

MUBÁRAK hai wuh jis ká gunáh bakhshá gayá, aur khatá dhám-pí gayí.

2 Mubáarak hai wuh ádmí, jis ke gunáhon ko KHUDÁWAND hisáb men nahín látá, aur jis ke dil men dagá nahín.

3 Jab main chup rahá, to meri haḍḍián sáre din karáhte karáhte gal gayín.

4 Kyúnci terá háth rát din mujh par bhári thá; meri taráwat garmion kí khushkí se mubaddal húi. Siláh.

5 Main ne tujh pás apne gunáh ká iqrár kiyá, aur main ne apní badkárí nahín chhipáí. Main ne kahá, Main KHUDÁWAND ke áge apne gunáh ká iqrár karúngá: so tú ne meri badzáti ke gunáh ko bakhsh diyá. Siláh.

6 Isí liye har ek jo dindár hai, us waqt, jis men tú mil saktá hai, tujh se du'á mángegá; yaqinan jo bare pánion ke sailáb áwen, we use na pahunchenge.

7 Tú mere chhipne ká makán hai; tú mujhe dukhon se bachátá hai;

najāt ke gītōṇ se tū mujhe gherā hai. Silāh.

8 Main tujhe ta'lim dūngā, aur us rāh men, jis men tū chalegā, tujhe sikhlaūngā; terī rahnumāī ke liye main apnī ānkh tujh par lagaūngā.

9 Tum ghorōṇ aur khachecharōṇ kī mānind mat ho, ki un ko samajh nahīn; aur un kā munh lagām aur bāg ke saranjām se band karnā hai, na howe ki we tujh tak āweṇ.

10 Sharīr par bahutī musībaten haiṇ; par wuh jis kā bharosā KHUDĀWAND par hai, rahmat se gherā jāta hai.

11 Ai sādīqo, KHUDĀWAND ke sabab khush ho, aur shādmānī karo; aur tum sab, jo rāst-dil ho khushī se chillāo.

XXXIII ZABUR.

AI sādīqo, KHUDĀWAND ke sabab khushī karo, ki hamd karnā sīdhe logōṇ ko sajta hai.

2 Barbat chherte hūe KHUDĀWAND kī sitāish karo, aur das tār kā bīn bajāke us kī madh-sarāī karo.

3 Us ke liye ek nayā gīt gāc; sughrāī se bajā bajāke khushī se chillāo.

4 Kyūṅki KHUDĀWAND kā kalām sīdhā hai, aur us ke sāre kām wafā ke sāth haiṇ.

5 Wuh sadāqat aur 'adālat ko dost rakhtā hai; zamīn KHUDĀWAND kī rahmat se ma'mūr hai.

6 KHUDĀWAND ke kalām se āsmān bane, aur un ke sāre lashkar us ke munh ke dam se.

7 Wuh daryā kā pānī tūde kī mānind jam'a kartā hai; wuh gahrāṇōṇ ko makhzanōṇ men rakh chhortā hai.

8 Sārī zamīn KHUDĀWAND se dartī rahe, aur jahān kī sārī ābādī us kā khauf māne.

9 Ki us ne kahā, aur wuh ho gayā; us ne farmāyā, aur wuh barpā hūā.

10 KHUDĀWAND qaumōṇ kī mashwaratōṇ ko nāchiz kartā hai; wuh

logōṇ ke mansūbōṇ ko bātīl kar detā hai.

11 KHUDĀWAND kī mashwarat abad tak sābit rahegi; us ke dil ke mansūbe pusht dar pusht jāri hongē.

12 Khush-hāl hai wuh qaum, jis kā Khudā KHUDĀWAND hai, aur we log, jinhen us ne pasand karke apnī mirās kiya.

13 KHUDĀWAND āsmān par se dekh-tā hai; wuh sāre banī A'dam par nigāh kartā hai.

14 Wuh apnī suktūnat ke maqām se zamīn ke sab bāshindōṇ ko tāktā hai.

15 Un ke dilōṇ kā eksān karnewālā wuhī hai; wuh un ke sāre 'amalon kā ṭhīk jānnewālā hai.

16 Koī bādshāh nahīn, jo apne lashkar kī firāwānī se rihāī pāwe; koī pahlawān apne zor kī kasrat se najāt nahīn pātā.

17 Bach nikalne ke liye ghore se kām nahīn chaltā; wuh apne bare zor se kisī ko bachā nahīn saktā.

18 Dekho, KHUDĀWAND kī ānkh un par hai, jo us se darte haiṇ, aur un par, jo us kī rahmat ke ummedwār haiṇ;

19 Tā kī un kī jānōṇ ko maut se chhurāwe, aur unhen kāl men jīt rakhe.

20 Hamārī jānōṇ ko KHUDĀWAND kā intizār hai; wuhī hamārā chārā aur hamārī sipar hai.

21 Hamārā dil usī se khush hai, ki ham us ke muqaddas nām par bharosā rakhte haiṇ.

22 Ai KHUDĀWAND, jaise hamen tujh par tāwakkul hai, waise hī terī rahmat ham par howe.

XXXIV ZABUR.

Dāūd kā Zabūr, us waqt kā, jis waqt us ne Abimalik ke huzūr apnī waz'a badlī; us ne use nikāl diya, aur wuh chalā gayā.

MAIN har waqt KHUDĀWAND ko mubārak kahūngā; us kī sitāish sadā mere munh men hogī.

2 Merí rúh *KHUDÁWAND* par fakhir karegi; garib log sunenge aur khush hongé.

3 Mere sáth *Khudá* kí baráí karo; ham milke us ke nám ko buland karen.

4 Main ne *KHUDÁWAND* ko dhún-dhá; us ne merí suní, aur mujhe mere sáre khaufon se riháí dí.

5 Unhon ne us par nazar kí, aur roshan ho gaye; aur un ke munh sharminá na húe.

6 Yih miskín chilláyá, aur *KHUDÁWAND* ne suná, aur use us kí sári musibaton se bachá líyá.

7 *KHUDÁWAND* ká firishta un kí cháron taraf jo us se darte hain, khaima khará kartá hai, aur unhen bachátá rahtá hai.

8 Are áo, chakho, aur dekho, kí *KHUDÁWAND* mihrbán hai; mubárah hai wuh ádmí, jis ká bharosá us par hai.

9 Ai us ke muqaddas logo, *KHUDÁWAND* se daro; kyúнки jo us se darte hain, unhen kuchh kamí nahín.

10 Sherní ke bachehe hájatmand hote, aur bhúkke rahte hain; par jo *KHUDÁWAND* ke tálib hain, unhen kisi ní'amat kí kamí nahín.

11 A'ó, ai larko, aur merí suno; main tumhen *Khudá-tarsi* sikhláúngá.

12 Wuh kaun insán hai, jo zindagi ká mushtáq hai, aur barí 'umr cháhtá hai, tá kí bhaláí dekhe?

13 Apní zubán ko badí se, aur honthon ko dagá kí bát bolne se, báz rakh.

14 Badí se bhág, aur nekí kar; salámatí ko dhúndh, aur usí ká píchhá kar.

15 *KHUDÁWAND* kí ánkhen sádiqon par, aur us ke kán un kí faryád par hain.

16 *KHUDÁWAND* ká munh un ke barkhiláí hai jo badkirdár hain, tá kí un kí yádgári zamin par se mitá dále.

17 Sádiq chilláte hain, aur *KHUDÁWAND* suntá hai, aur unhen un ke sáre dukhon se riháí detá hai.

18 *KHUDÁWAND* un ke nazdik hai, jo shikasta-dil hain; aur un ko jo khasta-ján hain, bachátá hai.

19 Sádiq par bahutí musibatén hotí hain; par *KHUDÁWAND* us ko un sab se chhurátá hai.

20 Wuh us kí sári haddíon ká nigah-bán hai; un men se ek bhí tútne nahín páti.

21 Badí sharír ko halák karegi; aur un par, jo sádiq ke kína rakhnewále hain, ilzám diyá jáegá.

22 *KHUDÁWAND* apne bandon kí jánon ko makhlasí detá hai; aur un men se, jin ká tawakkul us par hai, kisi par ilzám na diyá jáegá.

XXXV ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

A I *KHUDÁWAND*, un se, jo mujh se jhagarte hain, jhagar; aur un se, jo mujh se larte hain, lar.

2 Sipar aur phari paka, aur merí kumak ke liye khará ho.

3 Bhálá níkal, aur un ke sámhne kí ráh ko, jo mere píchhe pare hain, band kar; merí ján ko farmá, kí Teri naját main hún.

4 We jo merí ján ke khwáhán hain, khajil aur ruswá hon; aur we jo merí tabáhi ká mansúba bándhte hain, haťáe jáwen aur sharminá hon.

5 Jaise bhúsi hawá ke áge hotí hai, waisehi we howen; aur *KHUDÁWAND* ká firishta unhen dhakel de.

6 Un kí ráh andherí aur phisalní ho; *KHUDÁWAND* ká firishta unhen ragede.

7 Kí unhon ne be-sabab mere liye garhe men apná jál chhipáyá, aur ná-baqq merí ján ke liye garhá khodá hai.

8 Us par nágahání tabáhi pare, aur wuh apne jál men jo us ne chhipáyá ap hí phanse, hán, usí men gire kí halák howe.

9 Par merá jí *KHUDÁWAND* men khushwaqt hogá, aur us kí naját se shádmání karegá.

10 Meri sári haddián kahengí, Ai KHUDÁWAND, tujh sá kaun hai, jo miskín ko us ke háth se jo us se zabardast hai chhurátá, hán, miskín aur muhtáj ko us se, jo unhen gárat kartá hai?

11 Jhúthe gawáh uthe hai; we mujh se we suwálát karte hai, jin se main ágáh nahin.

12 We neki ke 'iwaz men mujh se badí karte hai; we meri ján ko bekas chhoṛte hai.

13 Main ne to, jab we bímár the, tāt ká libás pahiná, aur roze rakh rakhke apne jī ko be-árám kiyá, aur meri du'á palatke mere sine men áti thī.

14 Main ne un se wuh sulúk kiyá, jo koi apne dost aur bhái se karte; main sir jhukákar aisá kurehá, jaise koi apní má ke liye gam kare.

15 Par we meri musibat se khush hoke jam'a ho gaye; we zalíl log mujh par faráham hue, jin se main be-khabar thá; we mujhe pháṛte, aur báz na áte;

16 Kaminon ke sáth, jo roṭi ke liye thātthá máṛte, aur mujh par dánt kichkicháte.

17 Ai KHUDÁWAND, kab tak tú dekhá karegá? un kí kharábíon se meri ján ko chhurá; meri wahid ko sher-bachchon se.

18 Main bari jamá'at men terá shukr karúngá; main logon kí kasrat ke darmiyán teri sitáish karúngá.

19 We jo ná-haqq mere dushman hai mujh par khushwaqt na hon; aur we, jo be-sabab mere bairi hai, mujh par palak na máren.

20 Kyúñki we salámatí kí bát nahin karte; balki mulk ke salim logon par makr ke mansúbe bándhte hai.

21 Aur unhon ne mujh par apná muná pasará hai, aur kahte hai, Ahá, há, há, hamári áñkhon ne yih dekhá.

22 Ai KHUDÁWAND, tú yih dekhtá

hai; khámoshi mat kar; ai KHUDÁWAND, mujh se mat dúr rah.

23 Ai mere Khudá, ai mere Rabb, uthe, aur mere insáf ke liye aur mere faisale ke liye jág.

24 Ai KHUDÁWAND, mere Khudá, apní sadáqat ke mutábiq merá insáf kar, aur unhen mujh par khushwaqt na hone de.

25 We apne dilon men kahne na páwen, Wáchhire, yihí ham cháhte the: aur we na kahen, ki Ham use chat kar gaye.

26 We, jo meri burái se khush hote hai, sharminda aur ruswá howen; jo meri dushmani par phúlte hai, sharmindagi aur ruswái ká libás pahinen.

27 We, jo meri nek-námi ke mush-táq hai, khushí se chilláwen, aur shádmán hon, aur sadá kahá karen, ki Wuh bará KHUDÁWAND hai, jo apne bande kí salámatí ko cháhtá hai.

28 Aur meri zubán teri sadáqat aur teri sitáish kí bát tamám din kahtí rahegi.

XXXVI ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, KHUDÁWAND ke bande Dáúd ká Zabúr.

BADKA'R kí sharárat kí kaháwat mere dil ke andar hai, kí KHudá ká khauf us kí áñkhon ke áge nahin.

2 Kyúñki wuh apní nazar men áp ko bhalá thahráke apne taín wargalátá hai, kí meri burái fásh na hogi aur makrúh jání na jáegi.

3 Us ke munh kí bátén badi aur fareb hai; wuh dánishmandí aur neki ko tark kartá hai.

4 Wuh apne bistar par pare pare badi ke mausebe bándhtá hai; wuh aisi ráh men jo achchhi nahin khará hoke rahtá hai; wuh burái se nafrat nahin khatá.

5 Ai KHUDÁWAND, ásmánon men teri rahmat hai, aur teri wafádári badlion tak pahunchí hai.

6 Teri sadáqat bare paharon kí

mánind hai; terí 'adálaten bhí ek bará gahráo hai; ai KHUDÁWAND, tú insán aur haiwán ká parwardigár hai.

7 Ai Khudá, terí mihrbání kyá hí 'aziz hai! is liye baní A'dam tere paron ke sáya tale áke panáh lete hai.

8 We tere ghar kí chiknáí kháne se ser howenge; aur tú apní 'ishraton ke daryá se unhen seráb karegá

9 Ki zindagi ká chashma tere kane hai; ham terí roshní men shámil hoke roshní dekhenge.

10 Tú apne pahchánewálon par apní rahmat ke barhá, aur un par, jin ke dil sídhe hai, apní sadáqat ko.

11 Ghamand-karnewálon ká pánw mujh par na pare: aur na sharir ká háth mujhe khárij kar de.

12 Badkár wahán gire hde hai; we dhakele gaye hai, aur phir na uth sakege.

XXXVII ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

BADKARON ke sabab tú mat kuph, bure kám-karnewálon se tú hasad na kar.

2 Ki we jaldí ghás kí mánind kát dále jáenge, aur hare sabze kí tarah murjháwenge.

3 KHUDÁWAND par tawakkul rakh, aur nekí kar; tú sarzamin men zindagání basar kar, aur diyánatdári par chará kar.

4 KHUDÁWAND kí yád men masrúr rah, kí wuh tere dil ke matálib púre karegá.

5 Apní ráh KHUDÁWAND par chhor de; us par tawakkul kar; wuh khud baná legá.

6 Wuh terí sadáqat ko núr kí tarah záhir karegá, aur terí 'adálat ko do pahar kí sí roshní bakhshesgá.

7 KHUDÁWAND kí taraf chupke rujú' ho, aur us ke intizár men tháhrá rah; us shakhs ke sabab se, jo apní ráh men kámyáb hotá hai, aur bure mansúbe bándhtá hai, mat kuph.

8 Gussa karne se báz á, aur gazab 695

ko tark kar: apne ta'in mat uská, aisá na ho, kí tú sharárat men gire.

9 Ki badkár kát dále jáenge; lekin we, jo KHUDÁWAND ke muntazir hai, zamin ko mirás men lenge.

10 Ki ek thorí sí muddat hai, kí sharir na hogá; tú gaur karke us ká makán dhúndhegá, aur wuh na hogá.

11 Lekin we jo halim hai, zamin ke wáris honge, aur bahutsí ráhat páke khush-dil honge.

12 Sharir sádiq ke bar-khiláf bandishen bándhtá hai, aur us par dánt kichkichátá hai.

13 KHUDÁWAND us par hanstá hai; kyúnkí dekhtá hai kí us ká din átá hai.

14 Sharir talwár nikálte, aur apní kamán khínchte, tá kí miskín aur muhtáj ko girá den, aur un ko, jin kí ráhen sídhi hai, ján se máren.

15 Un kí talwár unhen ke dilon men pathegi; un kí kamánonen tút jáwengi.

16 Thorá sá, jo sádiq ká hai, bahut se shariron ke mál o asbáb se bihtar hai.

17 Ki shariron ke báztú tore jáenge, par KHUDÁWAND sádiqon ká thámne-wálá hai.

18 KHUDÁWAND dindáron ke dinon ko pahchántá hai, aur un kí mirás abadí hogí.

19 We bure waqt men sharminda na howenge, balki kál ke dinon men ser rahenge.

20 Lekin we, jo sharir hai, nalák honge, aur KHUDÁWAND ke dushman baron kí charbí kí mánind faná honge; we dhúnwen kí mánind játe rahenge.

21 Sharir udhár letá hai, aur phir adá nahin kartá: par sádiq rahm kartá hai aur 'inám detá hai.

22 Kí jin par us kí barakat hai, zamin ke wáris honge; aur jin par us kí la'nat hai, kát jáenge.

23 Insán ke qadam KHUDÁWAND

sábit rakhtá hai, aur us kí ráh ko dost rakhtá hai.

24 Agarchi wuh gir jáwe, par pará na rahegá; kyúñki KHUDÁWAND us ká náth thámtá hai.

25 Main jawán thá, ab búrhá húa; par main ne sádiq ko tark kiye húe, aur us kí nasl men se kisi ko tukre mángte na dekhá.

26 Wuh sadá rahm kartá rahtá hai, aur qarz diyá kartá hai; us kí nasl mubárah hai.

27 Badí se bhág, aur neki kar, aur abad tak ábád rah.

28 Kí KHUDÁWAND 'adálat ká dost-dár hai, aur apne muqaddas logon ko tark nahín kartá: we abad tak mahfúz rahenge, par sharíron kí nasl káfi jáegi.

29 Sádiq zamín ke wáris hongé, aur abad tak us par basenge.

30 Sádiq ká munh dánáfi kí bát kahtá hai; us kí zúban se 'adálat ká kalima nikaltá hai.

31 Us ke Khudá kí sharí'at us ke dil men hai; us ká pánw kabhi na phislegá.

32 Sharír sádiq kí ghát men lagá hai, aur us ke qatl ke darpai rahtá hai.

33 KHUDÁWAND us ko us ke qábú men na chhoregá, aur 'adálat ke waqt use mujrim na tháhráwegá.

34 KHUDÁWAND ke muntazir rah, aur us kí ráh ko yád rakh, kí wuh tujh ko zamín ká wáris karke sarfá-rázi bakhshégá; aur jab sharír káte jáenge, to tú dekhegá.

35 Main ne sharír bará ru'abdár dekhá, jo ap ko us hare darakht kí mánind, jo khud-rau ho, phailátá thá.

36 Par wuh guzar gayá, goyá thá hí nahín; main ne use dhúndhá, wuh kahín na milá.

37 Kámil ko ták, aur sídhe ko dekh rakh; kí aise ádmí ká anjám salámatí hai.

38 Par khatákár sab ke sab halák

ho jáenge; sharír ká anjám nestí hai.

39 Sádiqon kí naját KHUDÁWAND se hai; dukh ke waqt wuh un ká muhkam qila' hai.

40 KHUDÁWAND un kí madad karegá, aur unhen riháfi degá; wuh un ko sharíron se chhúráwegá aur bacháwegá; is liye kí un ká bharosá us par hai.

XXXVIII ZABU'R.

Tazkír ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, apne gusse se mujh ko mat jhirak, aur na apne qahr se mujhe tambíh de.

2 Kí tere tír mujhe chubh gaye hain, aur terá háth mujh par bhárfí hai.

3 Tere gusse ke sabab mere jism ko sihhát nahín; aur mere gunáh ke bá'is meri haddíon ko áram nahín.

4 Kí mere gunáh mere sir se guzar gaye, aur bhárfí bojá kí mánind mujh par bhárfí ho gaye.

5 Mere gháo badbú ho gaye, aur sar gaye, meri himáqat ke sabab se.

6 Main jhuká húa hún, aur kham-dár ho gayá; main din bhar royá kartá hún.

7 Kyúñki meri kamar bilkull khushk ho gayí, aur mere jism men sihhát nahín.

8 Main be-táb ho gayá hún, balki nipat pis gayá; aur dil kí ghabráhat se chillátá hún.

9 Ai KHUDÁWAND, merá sárá ishti-yáq tere húzúr hai, aur merá karáhná tujh se chhipá nahín.

10 Merá dil dharakhtá hai; merá zor mujh se játá rahá; aur meri ánkhon kí roshní, wuh bhí gáib hui.

11 Mere dost, aur mere áshná, meri áfat ke sabab mujh se alag khare rahe; aur mere rishtadár mujh se dúr já khare húe.

12 We, jo meri ján ke khwáhán hain, mere phansáne ko phande márté hain; aur we, jo mere dukh ke rawá-

dár haiñ, mere haqq meñ aisi báten kahte haiñ, jin meñ merá ziyán hai, aur sáre din makr ke mansúbe bándhte haiñ.

13 Par main bahre kí mánind ho gayá, jo kuchh suntá nahín : aur gúngé kí mánind, jo apná muñ nahín kholdá.

14 Main us shakhs kí mánind húa, jis ne mutlaq na suná hai ; aur us kí mánind, jis ke muñ meñ hujjat na ho.

15 Kí, ai KHUDÁWAND, mujhe tujh se ummed hai : tú jawáb degá, ai KHUDÁWAND, mere KHUDÁ.

16 Is liye main ne kahá, tá na howe kí we mujh par khushí karen ; jo kí mere páñw ke phisalne par phúlte haiñ.

17 Main girá cháhtá hún, aur merá gam sadá mere sámhne hai.

18 Kyúñki main apná gunáh áp kholke kahtá hún, aur apní taqsír ke liye gamgín hún.

19 Mere dushman jíte haiñ, aur (qawí haiñ : aur we jo ná-haqq mere bairí haiñ, bahut ho gaye.

20 We, jo nekí ke 'iwaz meñ badí karte haiñ, mere dushman bane haiñ, is liye kí main nekí kí pairaui kartá hún.

21 Ai KHUDÁWAND, mujh ko tark mat kar ; ai mere KHUDÁ, mujh se dúr mat rah.

22 Merí madad ke liye jaldí kar, ai KHUDÁWAND mere naját-denewále.

XXXIX ZABUR.

Yadutún sardár muganní ke liye,

Dáúd ká Zabúr.

MAIN ne kahá, Main apní ráhon kí khabardári karúngá, kí merí zubán se gunáh na ho ; aur jis waqt sharir mere sámhne hogá, to main apne muñ ko lagám dúngá.

2 Main gúngá aur khámosh ho rahá, aur nek kahne se bhí rah gayá ; merá gam táza húa.

3 Sine ke bích mere dil meñ tapish

húí ; mere sochne meñ ág bharí ; tab main ne apní zubán se kahá,

4 Ai KHUDÁWAND, mujhe batá, kí merá anjám kyá hai, aur merí 'umr kitní hai ? tá kí main jánún, kí us kí kitní muddat báqi hai.

5 Dekh, tú ne merí 'umr bálisht bhar kí ; aur merí zindagi tere áge ná-chíz hai ; yaqínan har ek shakhs agar-chi barqarár ho, lekin mahz besabát hai. Siláh.

6 Bilá shakk har ek insán wahm aur khiyál sá chaltá phirtá hai ; be-shubha we 'abas be-kal hote haiñ : wuh zakhíra kartá hai, aur nahín jántá kí use kaun legá.

7 Ab, ai KHUDÁWAND, mujhe kis kí ummed hai ? mujhe terí hí ummed hai

8 Mujh ko mere sáre gunáhon se naját de ; mujh ko jáhilon ká nang mat kar.

9 Main gúngá rahtá, main apná muñ na kholdá ; kyúñki tú hí ne yih kiya hai.

10 Mujh se apní balá dúr kar ; main to tere háth ke zor se faná húa játá hún.

11 Jab tú ádmí ko us ke gunáh ke bá'is malámat karke adab detá hai, to us ke jas ko patange kí mánind kho detá hai : yaqínan har ek insán mahz be-sabát hai. Siláh.

12 Ai KHUDÁWAND, merí du'á sun, aur mere nála par kán dhar ; mere ánsú dekhke khámosh mat rah ; kyúñki main tere sámhne pardséí, aur apne sáre bápádón kí mánind musáfir hún.

13 Mujh se áñkh pher le, tá kí main dam le lún, us se áge kí main yahán se jáún, aur phir na rahún.

XL ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

MAIN ne sabr se KHUDÁWAND ká intizár kiya : wuh merí taraf máil húa, aur us ne merí faryád suní.

2 Wuh mujhe haulnák garhe aur

daldal ki kich se bahar nikal laya, aur mere pañw us ne chatan par rakhe, aur mere qadamon ko sabit kiya.

3 Aur us ne mere munh mein ek nayi gift dala, jis se hamare Khuda ki hamd howe; bahutere dekhenge aur darenge, aur KHUDAWAND par tawakkul karenge.

4 Mubarak hai wuh insaan, jo KHUDAWAND par apni bharosa rakhta hai; aur magruron ki, aur un ki, jo jhuth ki taraf phirte hain, tawajjuh nahin karta.

5 Ai KHUDAWAND, mere Khuda, teri 'ajab qudrat, jo tu ne kar dikhain, bahut si hain; aur teri tadbirein, jo hamare liye hain, mumkin nahin ki tere huzur tartib ke saath gini jawen; main to unhen kholke tere age bayan karta hun, lekin we to shumār se bahar hain.

6 Zabiha aur hadya ko tu ne nahin chaha; tu ne mere kan khole: sokhtani qurbani aur khatā ki qurbani ka tu talib nahin.

7 Tab main ne kaha, Dekh, main ata hun; kitab ke daftar mein mere haqq mein likha hai,

8 Ai mere Khuda, main teri marzi baja lane par khush hun; teri shari'at to mere dil ke bich hai.

9 Main bari jamat mein sadaqat ki basharat deta hun; dekh, ai KHUDAWAND, main apni munh band nahin karta, aur tu janta hai.

10 Main teri sadaqat ki bat apne dil mein chhipa na rakhta; main teri wafadari aur teri najat ki bat kahta hun: main teri mihrbani aur teri sachai ko bari jamat se poshida nahin rakhta hun.

11 Ai KHUDAWAND, apni rahmaton ko mujh se dareg na kar; teri mihrbani aur teri wafadari har dam meri nigahban rahen.

12 Ki be-shumār buraiyon ne mujhe gher liya: mere gunahon ne mujhe pakra, aisa ki main ankhi upar nahin

kar sakti; we mere sir ke balon se shumār mein ziyada hain: so main ne dil chhor diya.

13 Ai KHUDAWAND, mihrbani karke mujhe rihai de; ai KHUDAWAND, jald meri madad ko pahunch.

14 We jo meri jan marne ke darpai hain, baham khajil aur ruswa hon; we jo meri tabahi ke rawadar hain, haase jawen aur sharminde hon.

15 Sab, jo mujh par aha, aha, kahte hain, apni is burai ke badle pareshan hon.

16 Aur we sab, jo tere talib hain, tere sabab khushwaqt aur khurram howen; aur we, jo teri najat ke 'ashiq hain, sada kaha karen, ki KHUDAWAND ki buzurgi ho.

17 Main to miskin aur muhtaj hun; lekin KHUDAWAND meri fikr karta hai: mera chara, mera chhurane-wala, tu hi hai; ai mere Khuda, der mat kar.

XLI ZABUR.

Sardar muganni ke liye, Daud ka Zabur.

MUBARAK hai wuh, jo miskin ki fikr rakhta hai: KHUDAWAND bipat ke waqt usi ko rihai dega.

2 KHUDAWAND us ka hafiz rahega, aur use jita rakhega, aur wuh zamin par mubarak hoga; aur tu use us ke dushmanon ki marzi par na chhor dega.

3 KHUDAWAND us ko bimari ke bistar par sambhalega: tu us ki bimari mein us ka sara bichhauna pherke bichhawege.

4 Main ne kaha, Ai KHUDAWAND, mujh par rahm kar; meri jan ko shifa de, is liye ki main tera gunahgar hun.

5 Mere dushman mujhe burai kahte hain, ki Wuh kab marega, aur us ka nam kab mit jayega?

6 Jab wuh mujhe dekhne ko ata hai, tab behuda baton karta hai: us ka dil burai ko apne liye sametna hai;

wuh báhar jātá hai, aur use bayán kartá hai.

7 Sab jitne merá kina rakhte hain, mere barkhiláif ápas men kánáphúsi karte: we mere satáne ke liye mansúbe bándhte hain,

8 Aur kahte hain, Ek buri bímárfi ise lagi hai: ab jo wuh pará hai phir na uthégá.

9 Mere ham-dam ne bhí, jis par mujhe bharosá thá, aur jo mere sáth rotí khátá thá, mujh par lát utháif.

10 Par tú, ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar, aur mujh ko uthá khará kar, tá ki main un se badlá lún.

11 Is se main ján gayá ki tú mujh se khush húa hai, ki merá dushman mujh par fath nahin patá.

12 Aur main jo hún, so meri diyá-natdári ke bá'is tú mujh ko sambháltá hai, aur mujh ko apne huzúr men abad tak sábit rakhegá.

13 KHUDÁWAND Isráel ká Khudá azal se abad tak mubáarak hai, A'mín, phir A'mín.

XLII ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Mashkíl.

JIS tarah se ki harní pání ke soton kí niháyat piyási hotí hai, waise hí meri rúh, ai Khudá, teri niháyat piyási hai.

2 Meri rúh Khudá ke liye, zinda Khudá ke liye, tarastí hai: kab main jáún, aur Khudá ke huzúr házir hoún?

3 Mere ánsú rát din merá kháná hain, jis hál ki we har roz mujh se púchhte hain, Terá Khudá kahán hai?

4 Main yih yád kartá hún, aur apne men apní ján ko undeltá hún, is liye ki main guroh ke sáth ho ke, us guroh ke sáth jo 'id ke din ko mántí hai, khushí kí áwáz se gátá húa, aur shukr kartá húa, Khudá ke ghar men játá thá.

5 Ai mere jí, tú kyún girá játá hai,

aur tú mujh men kyún be-áram hai? Khudá par bharosá rakh; ki main us kí sitáish áge ko bhí karúngá, ki us ká chihra naját-denewálá hai.

6 Ai mere Khudá, merá jí girá játá hai; so main Yardan kí zamín men, aur Harmún men, koh i Misgár par, tujhe yád karúngá.

7 Tere pání kí dháron kí áwáz se gahráo gahráo ko pukártá hai; teri sári maujen aur teri dheu mere sir se guzar gaye.

8 KHUDÁWAND din ke waqt apní mihrbání ko farmáegá, aur rát ke waqt main us ká gít gaúngá; meri d'á meri hayát ke Khudá kí taraf hogi.

9 Main Khudá ko, jo meri chatán hai, kahúngá, Tú mujhe kyún bhúl gayá hai? main kyún dushman ke zulm se gam kartá chalá játá hún?

10 Mere dushman us talwár kí má-nind, jo meri haddíon se guzar jáwe, mujhe malámat kárke dukh dete hain, aur roz roz mujh ko kahte hain, 'Terá Khudá kahán hai?

11 Ai mere jí, tú kyún girá játá hai, aur tú mujh men kyún be-áram hai? Khudá par tawakkul kar; kyúnki main us kí sitáish áge ko bhí karúngá, jo mere chihre kí naját, aur merá Khudá hai.

XLIII ZABU'R.

AI Khudá, merá insáf kar, aur is be-rahm qaum par meri hujjat sábit kar; mujhe makkár aur badkár ádmí se riháif de.

2 Ki merá panáh-denewálá Khudá tú hai; kyún tú mujhe dúr kartá hai? main dushman ke zulm se kyún rotá chalá játá hún?

3 Hán, apne núr aur apní sacháif ko záhir kar; we hí meri rahbarí karen; we hí mujh ko tere koh i muqaddas par aur tere maskanon men pahuncháen.

4 Tab main Khudá ke mazbah ke pás, Khudá ke huzúr, jo meri kamál khushí hai, jáúngá; aur main barbat

oajáke terí sitáish karúngá, ai K̄hudá, mere Khudá.

5 Ai mere jī, tú kyún girá játa hai, aur tú mujh meṇ kyún be-árám hai? K̄hudá par tawakkul kar; ki main us kī sitáish áge ko bhī karúngá, jo mere chihre kī naját, aur merá Khudá hai.

XLIV ZABUR.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Mashkíl.

A I K̄hudá, ham ne apne kánon se suná, aur hamáre bápádáon ne us kám ko, jo tú ne un ke dinon sábiq zamáne meṇ kiyá hai, ham se bayán kiyá;

2 Ki tú ne qaumon ko apne háth se khárij kiyá, aur inheṇ basáyá; tú ne un logon ko ukhárá, aur in ko phalláyá.

3 Kí we apní shamsher se is zamín ke málik na húe, na apne bázú se gálib áe; balki tere dahne háth se, aur tere bázú se, aur tere chihre ke núr se; is liye kī terí mihrbání un par thī.

4 Ai K̄hudá, tú merá Bádsháh hai; Ya'qúb ke liye riháí ká hukm farmá.

5 Terí madad se ham apne dushmanon ko dhakel denge; tere nám se ham un ko, jo ham par charhte haiṇ, pámal karenge.

6 Kí merá takiya apní kamán par nahín, na merí talwár mujhe bachá saktí hai:

7 Balki tú hí ham ko hamáre dushmanon se bachátá, aur un ko, jo hamará kina rakhte haiṇ, ruswá kartá hai.

8 Ham tamám din K̄hudá par fakhr karte haiṇ, aur tere nám kī abad tak sitáish karenge. Siláh.

9 Lekin ab tú ne ham ko tark kiyá, aur ruswá kiyá, aur hamáre lashkaron se sáth nahín chaltá.

10 Tú dushman ke áge se ham ko bhagá detá hai; aur we, jo hamará kina rakhte haiṇ, apne wáste lút lete haiṇ.

11 Tú ne ham ko bheṛon kī mánind

un kī khurish kiyá, aur ham ko qaumon ke darmiyán áwára kiyá.

12 Tú ne apne logon ko muft bech dálá, aur un kī qímat se apní ámdaní nahín barháí.

13 Tú ne ham ko hamáre paṛosíon ká nang kiyá; un ke nazdík, jo hamáre áspás haiṇ, ham ko angusht-numá aur maskhara kiyá.

14 Tú ne ham ko qaumon ke darmiyán zarb ul masal kiyá, aur logon ke darmiyán sir dhunne ká sabab.

15 Merí ruswáí hamesha mere sámh-ne hai, aur mere chihre kī sharmindagí ne mujh ko dhámp liyá,

16 Tuhmat aur malámat karnewále kī áwáz ke sabab, dushman aur intiqám-lenewále ke áge.

17 Yih sab kuchh ham par bítá; par ham tujhe nahín bhúle, aur tere áhd meṇ be-wafáí nahín kī.

18 Na hamáre dil tujh se bargashta húe, aur na hamáre pánw terí ráh se mure haiṇ.

19 Par tú ne azhdahon ke makán meṇ ham ko kuchlá, aur maut ke sáya tale ham ko chhipá diyá.

20 Agar ham apne K̄hudá ká nám bhúl gaye, yá ham ne kisi ajnabí ma-búd kī taraf apne háth phailáe;

21 To kyá K̄hudá us kī tabqíqát na karegá? wuh to dilon ke rázon se bhí ágáh hai.

22 Ki tere hí liye ham sáre din máre játe haiṇ; aur zabh kī bheṛon ke barábar gine játe haiṇ.

23 Bedár ho; kyún so rahtá hai tú, ai K̄HUDÁWAND? jág, ham ko hamesha ke liye tark mat kar.

24 Tú kyún apná munh chhipátá hai; aur hamárá musibat, aur us zulm ko jo ham par hotá, kyún bhuláe detá hai?

25 Ki hamárá ján khák meṇ mil chali; hamará peṭ zamín se lagá.

26 Hamárá madad ke liye uth, aur apní rahmaton ke wáste ham ko riháí de.

XLV ZABUR.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Mashkíl, ya'ne, Gazal ma'shúqon kí bábat, jo Sosanon ke sur par gáí jáwe.

MERE dil men achchhá mazmún josh mártá hai: main un chizon ko, jo main ne bádsháh ke haqq men banáyá hai, bayán kartá hún: meri zubán máhir likhnewále ká qalam hai.

2 Tú husn men baní A'dam se kahin ziyáda hai; tere honthon men lutf bitáyá gayá hai; isí liye Khudá ne tujh ko abad tak mubáarak kiya.

3 Ai pahlawán, apní talwár ko, jo teri hashmat aur buzurgwári hai, hamáil karke apní rán par lajká.

4 Aur apní buzurgwári se sawár ho, aur sacháí aur muláymat aur sadáqat ke wáste iqbálmandí se áge barh; aur terá dahná háth tujh ko muhib kám síkhláwegá.

5 Tere tír tez hai; log tere niche gire parte hai; we bádsháh ke dushmanon ke dil men lag játe hai.

6 Terá takht, ai Khudá, abad ul ábád hai; teri saltanat ká 'asárástí ká 'asá hai.

7 Tú sadáqat ká dost aur sharárat ká dushman hai; is sabab Khudá, tere Khudá ne tujh ko khushí ke tel se, tere musáhibon se ziyáda, masah kiya.

8 Tere sáre libás se murr, aur 'úd, aur taj kí khushbú áti hai, ki jin se háthí-dánt ke mahallon ke darmiyan unhon ne tujh ko khush kiya hai.

9 Bádsháhon kí betián teri 'izzat-wálíon men hai; malika Ofir ke sone se árásta hoke tere dahne háth kharí hai.

10 Ai betí, sun le, aur soch, aur apne kán idhar dhar, aur apne logon aur apne báp ke ghar ko bhúí já;

11 Tá ki bádsháh tere jamál ká nipat mushtáq ho; ki wuh terá Khudáwand hai; tú use síjda kar.

12 Aur Súr kí betí hadye láwegi; qaum ke daulatmand teri khushámác-karenge.

13 Shahzádí ghar ke andar kul-jalwagar hai: us ká libás sarásar tásh ká hai.

14 Wuh sozní kapre pahinke bádsháh pás láí játi hai; kunwári auraten jo us kí sabelián hai, us ke pichhe pichhe tere pás pahuncháí játi hai.

15 Khushí aur shádmáni se we pahuncháí játi hai; we bádsháh ke mahall men dákhil hoti hai.

16 Tere beté tere bápádáon ke qáim-maqám hongé; tú unhen tamám zamín ke sardár muqarrar karegá.

17 Main sári pushton ko terá nám yád dilátúngá; pas sáre log abad ul ábád teri sitáish karenge.

XLVI ZABUR.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Zabúr, jo Gulámút par gáyá jáwe.

KHUDA' hamári panáh, aur hamára zor hai; wuh saKh'tíon men madad ke liye niháyat mustá'id hai.

2 Is liye hamen kuchh khauf nahin, agarchi zamín ká inqiláb ho, aur pahár apní jagah se hilke samundar ke bích men bah jáwen;

3 Agarchi us ke pání shor macháwen aur phen útháwen, aur pahár un ke barhne se hil jáwen. Siláh.

4 Ék nadí hai, jis kí dharen Khudá ke shahr ko khush karti hai, Haqq Ta'álá ke maskanon ke maqdis ko.

5 Khudá us ke bíchon bích hai; use hargiz jumbish na hogi; Khudá subh sawere us kí kumak karegá.

6 Qaumen jhunjhláti hai; mam-lukaten jumbish kháti hai; wuh apní áwáz sunátá; zamín pighal jati hai.

7 Lashkaron ká KhudáWAND hamára sáth hai; Ya'qúb ká Khudá hamári panáh hai. Siláh.

Khudá ki sitáish karná. ZABUR, XLVII, XLVIII. Kalistya ki n'amaten.

8 A'o, **KHUDÁWAND** ke kámon ko dekho, ki zamín par kaisí kaisí wí-ránín kartá hai.

9 Ki wuh zamín kí intihá tak lá-ránín mauqúf karátá hai; wuh kamán tortá, aur neze do tukre kartá, aur garíon ko ág se jalátá hai.

10 Tham jáo, aur jáno ki main **Khudá hún**; main qaumon men buland hoúngá; main zamín par buland húngá.

11 Lashkaron ká **KHUDÁWAND** hamáre sáth hai; Ya'qúb ká **Khudá** hamári panáh hai. Siláh.

XLVII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Zabúr.

AI sab logo, tum tálián bajáo; khushí kí buland áwáz se **Khudá** ke húzúr ná'ra máro.

2 Ki **KHUDÁWAND** Ta'álá muhib hai; wuh tamám zamín ke úpar Bádsháh i 'azím hai.

3 Wuh qaumon ko hamáre zer kar dáltá hai, aur gurohon ko hamáre pánwon ke niche.

4 Wuh hamári mirás hamáre liye pasand kartá, Ya'qúb ká fakhr, jise wuh cháhá hai. Siláh.

5 **Khudá** khushí se lalkáre húe úpar charhá; hán, **KHUDÁWAND** turhí kí áwáz ke sáth.

6 Gít gáke **Khudá** kí sitáish karo, gít gáke sitáish karo; hamáre bádsháh kí sitáish gít gáke karo, gít gáke sitáish karo.

7 Ki **Khudá** sáre jahán ká bádsháh hai; soch samajhke us kí sitáish ke gít gáo.

8 **Khudá** qaumon par bádsháhat kartá hai; **Khudá** apne muqaddas takht par baithá hai.

9 Qaumon ke umará, Abirahám ke **Khudá** ke logon se milke, jam'a húe hain; kyúñki jahán kí siparen **Khudá** kí hain; wuh niháyat buland hai.

XLVIII ZABUR.

Baní Qurah ká Zabúr aur Gít.

K**HUDÁWAND** buzurg hai, aur láiq hai ki hamáre **Khudá** ke shahr men, us ke muqaddas pahár par us kí sitáish bahut tarah se kí jáe.

2 Bulandí se khúbsúrat, tamám zamín kí khushí, koh i Saihún hai; us kí uttar atráf men bare Bádsháh ká shahr hai.

3 Us ke mahallon men mashhú hai ki **Khudá** jáe panáh hai.

4 Kyúñki dekh, ki bádsháh báham áe, aur ek sáth guzre.

5 We dekhkar fauran dang húe; we ghabráe, aur bhág gaye.

6 Kapkapí ne unhen wahán pak-rá, aur aise dard ne, jaisá janne ke waqt 'aurat ká hotá hai;

7 Us púrabí hawá se jo Tarsís ke jaházon ko tor dáltí hai.

8 Jaisá ham ne suná thá, waisá hi lashkaron ke **KHUDÁWAND** ke shahr men, apne **Khudá** ke shahr men, ham ne dekhá; **Khudá** use abad tak bar-qarár rakhegá. Siláh.

9 Ai **Khudá**, ham teri haikal ke darmiyan teri mihrbání ko gaur karte hain.

10 Ai **Khudá**, jaisá terá nám hai, zamín par sarásar waisí hi teri madh hai; terá dahná háth sadáqat se bhará húa hai.

11 Koh i Saihún khush howe; Yahúdáh kí betián khushí karen; teri 'adálaton ke sabab.

12 Saihún men ghúmo, aur us ke chaugird phiro; us ke burjon ko gino.

13 Tum us kí shahr-panáh ko dil se gaur karo, aur sochke us ke mahallon ko dekho, tá ki tum ánewáli pushton ko us kí khabar do.

14 Ki yih **Khudá** abad ul ábád hamará **Khudá** hai; tá dam i marg wvhi hamári hidáyat karegá.

XLIX ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah
ká Zabú'r.

AI sárí ummato, yih suno; kán
dharo, tum sab jo dunyá men
baste ho;

2 Kyá adná kyá a'lá, kyá daulat-
mand kyá muhtáj, sab ek sáth.

3 Mere munh se hikmat ke kalime
niklenge, aur mere dil ká dhyán
khirad hogá.

4 Main ek tamsil kí taraf apná kán
dharúngá; main apní ráz kí bát
barbat bajáte hús kholke kahúngá.

5 Main musibat ke dinon men kis
liye darún, jab mere arangá-márne-
wálon kí burái mujhe ghère?

6 Jo apní daulat par í'atimád karte
haiñ, aur apne mál kí firáwání par
phúlte haiñ;

7 Un men se kisi ká maqdúr na-
hín, kí apne bhái ko chhúráwe, yá us
ká káfara Kḥudá ko dewe:

8 (Kí un kí ján ká fidiya bháí hai;
yih kám abad tak mauqúf rakhná
hogá:)

9 Kí wuh sadá jítá rahe, aur hargiz
maut na dekhe.

10 Kyúnki wuh dekhtá hai kí
dánishmand log marte haiñ, aur isí
tarah se bewuqúf aur haiwán ke se
ádmi faná hote haiñ, aur apní daulat
auron ke liye chhor játe haiñ.

11 Un ke dil men kḥiyál thá, kí
hamáre ghar abad tak qáim rahenge,
aur hamáre maskan pusht dar pusht;
we apne nám apní zaminon par rakhte.

12 Par insán hashmat kí hálát men
mutlaq nahín rahtá; wuh haiwánon
kí mánind hai; we nest kiye játe.

13 Yih un kí ráh, un kí himáqat
hai, aur un ke pichhle log un kí bátón
ko pasand karte haiñ. Siláh.

14 We bheron kí mánind pátál
men dále játe haiñ; maut unhen char
jáegi; aur rástkár subh ko un par
musallit hongé; un ká jamál pátál hí
kho degá; un ká koi ghar na rahá.

15 Lekin Kḥudá merí ján pátál ke
qábú se chhúráwegá, kí wuh mujhe le
rakhegá. Siláh.

16 Tú kḥaufnák mat ho, jab koi
daulatmand ho jáwe, jab us ke gha.
kí hashmat barhe;

17 Kyúnki wuh marne ke waqt
kuchh sáth na le jáegá, aur us kí
shaukat us ke pichhe na utregí.

18 Agarchi wuh apne jíte jí apní
ján ko mubárákbád detá thá; aur jab
tú apní bhalái kare, log terí ta'rif
karenge.

19 Wuh apne bápádaron kí nasl
men shámil ho jáegá; we hargiz ujálá
na dekhenge.

20 Insán jo hashmat men hai, aur
samajhtá nahín, haiwánon kí mánind
hai, jo faná ho játe haiñ.

L ZABU'R.

A'saf ká Zabú'r.

QADIR í mutlaq Kḥudá Yahowáh
ne farmáyá, aur zamin ko súraj
ke nikalne kí jagah se leke us ke
dúbne kí jagah tak buláyá hai.

2 Saihún se, husn ke kamál se,
Kḥudá jalwagar húa hai.

3 Hamará Kḥudá áwegá, aur chup-
cháp na rahegá; ág us ke áge áge
faná kartí jáegi, aur us ke girdágird
shiddat se túfán hogá.

4 Wuh úpar ásmánon ko talab
kartá, aur zamin ko bhí, tá kí apne
logon kí 'adálát kare.

5 Mere pák bandon ko mere pás
faráham karo, jinhon ne mere sáth
qurbání par 'ahd kiya hai.

6 Tab ásmán us kí sadáqat ko ásh-
kára karenge; kí Kḥudá hí 'adálát
karnewálá hai. Siláh.

7 Ai merí qaum, sun, main kahtá
hún; ai Isráel, main tujh par gawáhi
detá hún: Kḥudá, terá Kḥudá, main
hí hún.

8 Main tujh ko tere zabíhon kí
bábat malámat nahín karúngá; kí
terí sokhtaní qurbáníán to hamesha
mere áge haiñ.

9 Main tere ghar kā bail na lūngā,
na tere bāre kā bakrā.

10 Ki jangal ke sab jāndār mere
hain, aur kohistān ke haiwānāt ha-
zārā hazār.

11 Main pahār ke sāre parandon
se āgāh hūn, aur dashtī charind mere
nain.

12 Agar main bhūkhā hotā, to tujh
se na kahtā; ki dunyā aur us ki ma-
'mūrī merī hai.

13 Kyā main bailon kā gosht khā-
cā hūn, yā bakron kā lahū pitā hūn?

14 Tū shukrguzārī ki qurbāniān
Khudā ke āge guzrān, aur Haqq Ta-
'ālā ke huzūr apnī nazren adā kar.

15 Aur musibat ke din mujh se
faryād kar: main tujhe makhlasī dūn-
gā, aur tū merā jalāl zāhir karegā.

16 Par sharīr ko Khudā kahtā hai,
Tujhe mere hukmon ke bayān karne
se kyā kām? tū kyūn apne munh se
mere 'ahd kā zikr kartā hai?

17 Hālāuki tū tarbiyat se 'adāwat
rakhtā hai, aur mere kalām ko apne
pichhe phenktā hai?

18 Jab tū chor ko dekhtā hai, to us
se rāzī hotā hai, aur zānion kā sharik
hotā hai.

19 Tū apnā munh sharārat par cha-
lātā hai, aur zubān se dagā kā man-
sūba bāndhtā hai.

20 Tū baithke apne bhāī ki gībat
kartā hai; tū apnī hī mā ke betē par
tuhmat lagātā hai.

21 Tū ne yih kiyā, aur main khā-
mosh ho rahā; tū ne gumān kiyā ki
main tujhī sā hūn; par main tujhe
tambh dūngā, aur tere kāmōn ko
terī ānkhon ke āge ek ek karke tujhe
dikhaūngā.

22 Ab, ai Khudā ke farāmosh-
karnewālū, is ko socho; na ho ki
main tumbhen pāra pāra karūn, aur
koī chhurānewālā na ho.

23 Jo koī sitāish ke zabīhe guzrān-
tā hai, wuh merā jalāl zāhir kartā
hai; aur us ko, jo apnī chāl chalan

durust rakhtā hai, main Khudā ki
najāt dikhāūngā.

LI ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā
Zabūr, jab Nātan nabī us ke huzūr
men āyā, jis waqt wuh Bintsab'a
pās gayā thā.

AI Khudā, apnī rahm-dilī ke mutā-
biq mujh par shafaqat kar:
apnī rahmaton ki kasrat ke muwāfiq
mere gunāh mitā de.

2 Merī burāī se mujhe khūb dho,
aur merī khatā se mujhe pāk kar:

3 Ki main apne gunāhon ko mān
letā hūn, aur merī khatā hamesha
mere sāmhne hai.

4 Main ne terā hī gunāh kiyā hai,
aur tere hī huzūr badī ki hai; tā ki
tū apnī bāton men sādīq thahre, aur
jo tū 'adālat kare, to tū pāk zāhir ho.

5 Dekh, main ne burāī men sūrat
pakrī, aur gunāh ke sāth merī mā ne
mujhe peṭ men liyā.

6 Dekh, tū andar ki sachāī chāhtā
hai: so bātin men mujh ko dānāī
sikhā.

7 Zūfā se mujhe pāk kar, ki main
sāf ho jāūn; mujh ko dho, ki main
barf se ziyāda sufed hoūn.

8 Mujhe khushī aur khurramī ki
khabar sunā, ki merī haqqiān, jinhen
tū ne tor dālā, shādmān hon.

9 Mere gunāhon se chashm-poshī
kar, aur merī sārī burāiān mitā dāl.

10 Ai Khudā, mere andar ek pāk
dil paidā kar, aur ek mustaqīm rūh
mere bātin men naye sar se dāl.

11 Mujh ko apne huzūr se mat
hānk, aur apnī rūh i pāk mujh se na
nikāl.

12 Apnī najāt ki shādmānī mujh
ko phir 'ināyat kar, aur apnī āzād rūh
se mujh ko sambhāl.

13 Tab main khatākārōn ko terī
rāheñ sikhāūngā, aur gunahgār terī
taraf ruj' karenge.

14 Ai Khudā, mere najāt-dene-
wālē Khudā, mujhe khūn ke gunāh

se rihái de, ki merí zubán terí sadáqat ke gít buland áwáz se gáwe.

15 Ai KHUDÁWAND, mere labon ko khol de, to merá munh terí sitáish bayán karegá.

16 Ki tú zabíhe se khusht nahín hotá, nahín to main detá; sokhtaní qurbání men terí khushtnódi nahín.

17 KHUDÁ ke zabíhe shikasta-ján hain; dil-shikasta aur ksháksár ko, ai KHUDÁ, tú haqír na jánegá.

18 Apní khushí se Saihún ke sáth bhalái kar; Yárusalam ki díwáron ko baná.

19 Tab tú sadáqat ke zabíhon aur sokhtaní qurbánion aur kámil qurbánion se khushtnód hogá; tab we tere mazbah par bachhre charháwenge.

LII ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Mashkíl, jab Adúni Doeg ne áke Sálul ko khabar dí aur us se kahá, ki Dáúd Akhímalik ke ghar men dákhil húa hai.

A 1 zabardast insán, tú ziyánkári par kyón fakhr kartá hai? KHUDÁ ká íhsán har roz hai.

2 Terí zubán kharábíán íjád kartí nai; wuh dagábázíán kartí hai tez usture kí mánind.

3 Tú sharárat ko neki se, aur jlúth bolne ko sach kahne se, ziyáda dost rakhtá hai.

4 Tú buhtán kí sári báton ko cháh-tí hai, ai dagábáz zubán.

5 Is liye KHUDÁ abad tak tujhe barbád karegá, wuh tujhe uthá lejáwegá, aur tujhe tere khaimo se jhár phenkegá, aur zindagí kí zamín se tujhe ukhár dálegá. Siláh.

6 Aur sádiq dekhenge, aur darenge, aur us par hansenge:

7 Dekh, yih wuh shakhs hai, ki jis ne KHUDÁ ko apní panáhgháb na samjhá, par apne mál kí firáwání par takiya kiyá, aur apní sharárat se qawí húa.

8 Lekin main KHUDÁ ke ghar men

zaitún ke hare daraht kí mánind hún; merá bharosá abad ul ábád KHUDÁ kí rahmat par hai.

9 So main sadá terí sitáish karúnga, ki tú ne aisá kiyá; aur tere nám ká intizár karúnga, jo tere muqaddas logon kí nazar men khúb hai.

LIII ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Mashkíl, jo bápserion ke sáth gáyá jáwe.

A HMAQ apne dil men kahtá hai, ki KHUDÁ nahín? We kharáb húa, un ke kám makrúh hain, koí nekokár nahín.

2 KHUDÁ ne ásmán par se baní A'dam par nazar kí hai, tá dekhe ki koí dánishmand, yá koí KHUDÁ ká talib hai.

3 Har ek un men se gumráh húa; we sab ke sab bigar gaye; koí nekokár nahín, ek bhí nahín.

4 Kyá un badkáron ko fahín nahín, jo mere logon ko yún kháte hain, jaise roti ko kháte hain? we KHUDÁ ká nám nahín lete hain.

5 We wahán niháyat dare, jahán khauf ká maqám ua thá: ki KHUDÁ un kí hadqíán, jo tere muqábil khaimazan hain, khindá detá hai: tú unhen sharninda karegá, ki KHUDÁ ne unhen haqír kiyá hai.

6 Kásh ki Isráel kí naját Saihún men se hotí! Jab KHUDÁ apní qaumi ke qaidion ko phir láwegá, to Ya'qúb khusht hogá, aur Isráel shádmán.

LIV ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Mashkíl, jo bin ke sáth gáyá jáwe; us waqt ká, jab Zifion ne áke Sálul se kahá, ki Dekh, Dáúd áp ko hamáre yahán chhipátá hai.

A I KHUDÁ, apne nám se mujh ko bachá, aur apní qúwat se merá insáf kar.

2 Ai KHUDÁ, merí du'á sun, aur mere munh kí báton par kán dhar.

3 Ki begáne merí mukhálafat men

uthe hain, aur zálím merí ján ke pí-
chhe pare hain; ye K̄hudá ko apne
rúbarú nahín rakhte. Siláh.

4 Dekho, K̄hudá merá madadgár
hai; K̄HUDÁWAND un ke darmiyán
aai jo merí ján ko sambhálet hain.

5 Wuh mere dushmanon par burái
ko lautá degá; apní wafádárái men tú
unhen faná kar.

6 Ai K̄HUDÁWAND, main apní khushí
se tere liye qurbáni karúngá; main
tere nám kí sitáish karúngá, kí bhalá
hai.

7 Ki us ne sárí musibatón se mujhe
bacháya hai; balki merí ánkhe mere
dushmanon kí kharábi dekhí.

LV ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká
Mashkil, jo bín ke sáth gáyá jáwe.

A I K̄hudá, merí du'á sun, aur merí
minnat se munh mat pher.

2 Merí taraf kán dhar, aur merí sun;
kurhtá húa main phirtá hún, aur chil-
lata hún;

3 Dushman kí áwáz, aur sharír ke
zulm ke sabab; kí we mujh par zulm
kiyá cháhte hain, aur gazab ke sáth
merá kíwa rakhte hain.

4 Merá dil mujh men nipat dukhtá
hai; aur main maut ke haulon men
pará hún.

5 Darná aur kámpná mujh par á
pará; kapkapí mujh par gálib áí.

6 Main ne kahá, Kásh kí kabútar
ke se mere pankh hote! to main ur
játá, aur áram pátá.

7 Hán, main tab dúr tak sair kartá,
aur jangalon men rahtá. Siláh.

8 Kí main shiddat kí ándhí aur
jhakkar se jaldí panáh ke liye bach
nikaltá.

9 Ai K̄HUDÁWAND, unhen halák
kar; un kí zubánon men tafriqa dál;
kí main shahr men zulm aur jhagrá
dekhtá hún.

10 Din aur rát we us kí díwáron par
sair karte phirte hain; ziyánkárí aur
gam-khwári us ke bích hotí rahtí hain.

11 Sharárat us ke darmiyán hai;
zulm aur dagá us ke kúchon se játi
nahín rahtín.

12 Dushman to nahín thá jo mujhe
malámat kartá thá, nahín to main us
kí bardáshht kartá; na merá kína-
rakhnewalá thá jo mujh par baládastí
kartá thá, tab main us se chhip játá;

13 Balki tú, merá ham-darja ádmí,
merá ulfatí banda, aur merá jánpah-
chán thá;

14 Kí ham milke khush-ikhtilátí
karte the; aur guroh ke sáth K̄hudá
ke ghar men jáyá karte the.

15 Nágahán un par maut á pare;
wo jíte-ji pátál men utren; kyúñkí un
ke gharon men aur un ke bích shará-
rat hai.

16 Par main K̄hudá ko pukáruúngá
tab K̄HUDÁWAND mujhe bachá legá.

17 Shám ko, aur subh ko, aur do
pahar ko, main faryád karúngá, aur
nála karúngá; so wuh merí áwáz sun
legá.

18 Us ne merí ján ko us jang men
jo unhon ne mujh se kí hai, salámat
chhuráya; kyúñkí wahán bahut mere
sáth the.

19 K̄hudá sunegá, aur unhen jawáb
degá, kí wuh qadím se taḥt-nishín
hai. Siláh. Azbas kí unhon ne in-
qiláben nahín dekhín, we K̄hudá se
nahín darte.

20 Us ne un par, jo us se ikhtilát
rakhte the, apne háth dále hain; us
ne apní 'ahd-shikání kí.

21 Us ká munh makkhan se ziyáda
chikná hai, par us ke dil men jang
hai; us kí báten tel se ziyáda muláim
hain, par nangí talwáren hain.

22 Apná boj K̄HUDÁWAND par dál,
kí wuh tuihe thámbh legá; wuh kab-
hí sádiq ko lagzish kháne na degá.

23 Par, ai K̄hudá, tú un ko halá-
kat ke garhe men girá degá; khúñf
aur dagábáz log apní ádhí 'umr tak na
pahunchenge; par merá 'atímád tuihí
par hai.

LVI ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, yih Miktám i Dáúd us waqt banáyá gayá, jab Filistíon ne use Ját men pakrá: Yonat-elam-rákh-o-qim ke sur par gayá jáwe.

A i Khudá, mujh par rahm farmá, ki insán mujhe niglá cháhtá hai: wuh lartá húá har roz mujhe satátá hai.

2 Mere dushman har roz mujh ko niglá cháhte hain, ki bahut hain jo gustákh hoke mujh se larte hain.

3 Jab main darta hún, to main tujh par tawakkul kartá hún.

4 Main Khudá par, us ke qaul par, fakhr kartá hún; merá tawakkul Khudá par hai; main darne ká nahín, ki bashar merá kyá kar saktá hai.

5 We har roz meri báten kátte hain; un kī sári fikr hai, ki mujh se badí karen.

6 We jam'a hoke karnín men baithé hain; we mere naqsh i qadam ko tákte hain, jab ki we meri ján lene kī intizári men hain.

7 Un kī ummed hai ki badkári karke nikal bachenge: ai Khudá, apne qahr se un logon ko dhakel de.

8 Tú meri áwaragion ká shumár kartá; tú mere ánsúon ko apne shishe men rakh; kyá we tere daftar men mazkúr nahín?

9 Jab main faryád karúngá, to mere dushman ulté phirenge; mujhe yih yaqín hai, ki Khudá meri taraf hai.

10 Main Khudá par, us ke qaul par, fakhr kartá hún; main KHUDÁ-WAND par, us ke qaul par, fakhr kartá hún.

11 Merá tawakkul Khudá par hai; main darne ká nahín; insán merá kyá kar saktá hai?

12 Ai Khudá, teri mannaten mujh par hain; main terá shukrána adá karúngá.

13 Ki tú ne meri ján maut se bacháí; aur mere pánw ko phisalne na

diyá, tá ki main Khudá ke áge zindon ke núr men chalún.

LVII ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, yih Miktám i Dáúd us waqt banáyá gayá, jab wuh Sálul ke áge se magáre me; bhág gayá: Al-tashit ke sur par gayá jáwe.

MUJH par rahm kar, ai Khudá, mujh par rahm kar; kyunki meri ján ko terá bharosá hai; hán, main tere paron ke sáye tale panáh liye rahúngá, jab tak ki yih áfaten tal jáwen.

2 Main Khudá se, jo Haqq Ta'álá hai, faryád karúngá; usi Khudá se jo mere liye har ek kám ko anjám detá hai.

3 Wuh ásmán par se bhejtá aur mujh ko bachátá hai, aur use jo mujhe niglá cháhtá hai malámat kartá hai. Siláh. Khudá apní rahmat aur apní sacháí ko bhejega.

4 Meri ján sheron ke bích men hai; main ádash-mizáj baní A'dam ke darmiyan letá hún, jin ke dánt barchhián aur tír hain, aur jin kī zubán tez talwár hai.

5 Tú ásmánon par sarfaráz ho, ai Khudá, aur sári zamín par terá jalál záhir ho.

6 Unhon ne mere pánwon ke liye jál lagáyá hai; meri ján jhukí hui hai; unhon ne mere áge garhá khodá hai, jis men áp gire hain. Siláh.

7 Merá dil qáim hai, ai Khudá, merá dil qáim hai; main gáúngá, aur madh-sarái karúngá.

8 Jág, ai meri shaukat; ai bín aur barbat, jág; main sawere úthúngá.

9 Main logon ke darniyyán terá shukr karúngá, ai KHUDÁ-WAND; main ummaton ke bích terá madhsará hoúngá.

10 Ki teri rahmat ásmánon tak buland hai, aur teri sacháí badlión tak.

11 Ai Khudá, tú ásmánon par sarfaráz ho; sári zamín par terá jalál záhir howe.

LVIII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Miktám i Dáúd; un waqt tasnif húa, jab Sál ne log bhejke us ke ghar ki chauki dilwái, tá ki use qatl kare: Al-tashit ke sur par gáyá jáwe.

KYA' tum chupecháp rahte ho, jab ki haqq farmáná hai? ai A'daun-zádo, kyá tum sachchi 'adálat karte ho?

2 Balki tum apne dil men badkarián karte ho; tum apne háthon ke zulm ko zamín par tauhte ho.

3 Ahl i sharárat ribh se begána hote; we paidá hote hí bhatak játe aur jhúth bolte.

4 Un ká zahr sámp ká sá zahr hai; we us bahire nág kí mánind hain, jo apne kán band kar rakhtá hai,

5 Aur mantar parhnawálon kí áwáz nahín suntá; bare se bare mantar kí us men tásir nahín.

6 Ai Khudá, un ke dánt un ke munh men tor; ai KHUDÁWAND, sherbachchon kí dárhen tor dál.

7 We páni kí tarah, jo bah játá hai, gudáz ho jüwen; jab wuh tiron ko chillo men jore, to we kaṭe hús ma-lúm hon.

8 Jis tarah ghongá gal játá, we faná howen; we 'aurat ke saqte kí tarah áftáb ko na dekhén.

9 Us se peshtar kí tumhári degon men kánton se áneh lage, wuh gird-bád kí mánind unhen, khwáh sábut khwáh jalá hús ho, urá degá.

10 Sádiq jab intiqám ko dekhégá, to khush hogá; wuh sharír ke lahú se apne pánw dhoegá;

11 Aisá kí ádmí kahegá, Yaqínan sádiq ke liye jazá hai; be-shakk ek Khudá hai, jo zamín par insáf kartá hai.

LIX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Miktám i Dáúd, us waqt tasnif húa, jab Sál ne log bhejke us ke ghar ki chauki dilwái, tá ki use qatl kare: Al-tashit ke sur par gáyá jáwe.

AI mere Khudá, mere dushmanon se mujhe chhurá; mere mukhá-lifon se mujh ko mahfúz rakh.

2 Mujhe badkaron se bachá le, aur khúni ádmíon se riháí de.

3 Dekh, kí we meri ján kí ghát men lage hain; zoráwar log meri mukhálasat par jam'a hús hain; ai KHUDÁWAND, merá kuchh gunáh aur taqísir nahín.

4 We daurte hain, aur ap ko taiyár karte hain, par mere kisi qusúr ke sabab nahín; tú mujh se milne ke liye jág, aur dekh.

5 Pas, ai KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, Isráel ke Khudá, sári qaumon ká hál tajwíz karne ke liye jág; dagá denewále gunahgáron par rahm mat kar. Siláh.

6 We shám ko lautte hain; we kut-to kí mánind bhaunkte hain, aur shahr men har taraf phirte hain.

7 Dekh, we munh se dakarte hain, aur un ke labon ke andar talwáren hain: aur kahte, kí Kaun suntá hai?

8 Par tú, ai KHUDÁWAND, un par hansegá; tú sári qaumon ko maskhara banáwegá.

9 Harchand us ká zor hai, par main tujhí par nigáh rakhúngá, kí Khudá meri panáh hai.

10 Merá Khudá jo hai, us kí rahmat mujh ko áge se lene áwegí: Khudá meri murád ko mere dushmanon par púri hús mujhe dikhláegá.

11 Unhen ján se mat már, na ho kí mere log bhúl jáen; unhen apní qudrat se áwára aur past kar, ai KHUDÁWAND hamári sipar.

12 Kí un ke munh ká gunáh, un ke honthon kí bát hai; is liye kásh kí we apne ghamand men giriftár howen; kyúnki we la'n ta'n karte, aur jhúthi báten kahte hain.

13 Qahr se un ko faná kar, unhen faná kar, tá kí we báqi na rahen; aur log yaqín karke jánen kí zamín kí

Dáúd du'á mángtá,

ZABUR, LX, LXI. *ki dushman se riháí páwe*

sarhaddon tak K̲hudá Ya'qub kí sal-
tanat kartá hai. Siláh.

14 Phir shám ko we lauten, aur
kutte kí mánind bhaunkte jáen, aur
shahr kí har taraf phiren.

15 We kháne kí talásh men bha-
takte phirenge, aur jab ser na howen
to sári rát ko wahán kátenge.

16 Main to teri qudrat kí saná gáún-
gá; hán, main subh ko pukárke teri
rahmat ke git gáúngá, kí tú merá
muhkam qil'a hai, aur musibat ke din
meri panáhghá.

17 Aur ai meri quwat, main teri
madh karúngá, kí K̲hudá merá muh-
kam qil'a, aur merá rahím K̲hudá
hai.

LX ZABUR.

Sardár muganni ke liye, Dáúd ká
Miktám, Sosan-'edút ke sur par
ta'lím ke liye gáyá jáwe. Wuh us
waqt tasnif húa, jab wuh Arám i
Nahraim aur Arám i Zúbah se lará,
aur Yúab phirá, aur namak ke
nasheb men bárah hazár Adúmiyon
ko mará thá.

A I K̲hudá, tú ne ham ko radd kar
diyá, tú ne ham ko paráganda
kiyá, tú gussewar húa; tú hamári
taraf phir mutawajjih ho.

2 Tú ne zamín ko larzáyá; tú ne
use torá: us ke rak̲hne milá de, kí
wuh kámpí hai.

3 Tú ne apne logon ko sak̲ht báten
dikhláin; tú ne ham ko hairat kí mai
piláí.

4 Tú ne un ko jo tujh se darté hain
jhandá diyá, kí wuh haqq kí k̲hatír
khará kiyá jáe. Siláh.

5 Tá kí tere mahbúb riháí páwen,
tú apne dahne háth se bachá le, aur
hamári sun.

6 K̲hudá ne apne taqaddus men
farmáyá hai, is liye main k̲hushí kar-
úngá; main Sikim ko taqsím karún-
gá, aur Sukkát kí wadí ko mápúngá.

7 Jili'ad merá hai, aur Munassif

merá; Ifráim bhí mere sir ká bal hai;
Yahúdá merá qánún-sáz hai;

8 Moáb mere dhone ká lagan hai;
main Adúm par apní júti chaláúngá;
ai Filist, mere bá'is shádiyána bajá.

9 Mujh ko hasín shahr men kaun
le jáwegá? Adúm tak mujh ko kaun
pahuncháwegá?

10 Ai K̲hudá, kyá tú hí nahín, jis
ne hamen radd kar diyá? tú hí, ai
K̲hudá, jo hamáre lashkaron ke sáth
na chalá?

11 Musibat men hamári madad
kar, kí riháí insán kí taraf se 'abas
hai.

12 K̲hudá hí se ham bahádurí kar-
enge: kyúñki wuhí hamáre dushman-
on ko pámal karegá.

LXI ZABUR.

Sardár muganni ke liye, Dáúd ká
Zabúr, jo bin ke sáth gáyá jáwe.

A I K̲hudá, merá nála sun; meri
du'á qabúl kar.

2 Main apní dilgíri men zamín ke
sire se teri faryád karúngá: us chaṭ-
án tak, jo mujh se únchí hai, mujh ko
le pahunchá.

3 Kyúñki tú mere liye ek panáh
húa hai; dushmanon ke rú ba rú ek
mazbút burj.

4 Main tere maskan men sadá rahá
karúngá; main tere paron ke sayá tale
panáh lúngá. Siláh.

5 Kí ai K̲hudá, tú ne meri mannat-
en qabúl kīn; tú ne mujh ko un
logon kí sí, jo tere nám se darté hain,
mírás dí.

6 Tú bádsháh kí zindagáni bahut
barháegá, aur us kí 'umr pusht dar
pusht tak.

7 Wuh K̲hudá ke huzúr abad tak
sábit rahégá; aisá kar, kí rahmat aur
sachái se us kí muháfazat ho.

8 So main abad tak tere nám kí
saná gáúngá, aur har roz apní nazren
guzránúngá.

LXII ZABU'R.

Yadutún sardár muganní ke liye,
Dáúd ká Zabúr.

MERÍ ján chupke faqat Khudá hí
ke intizár men hai, ki meri
naját us se hai.

2 Wuhí akelé meri chatán, aur
meri naját hai; wuhí merá mazbút
qil'a hai; mujh ko shiddat se jumbish
na hogí.

3 Tum kab tak ek mard par hamla
karoge? tum sab áp hí shikast kháoge,
jaise jhukí húi díwár, aur jaise ñag-
magátí bár.

4 We mansúba bándhte hain, faqat
is wáste ki use us kí shaukat se utár
den; we jhúth se khush hote hain;
we apne munh se to barakat bhejte
hain, par apne batin men la'nat karte
hain. Siláh.

5 Ai meri ján, chupke faqat Khudá
ke intizár men rah; ki meri ummed
usí se hai.

6 Wuhí akelé meri chatán, aur
meri rihái, aur merá garh hai; so
mujh ko jumbish na hogí.

7 Meri naját, aur meri shaukat,
Khudá kí taraf se hai; mere zor kí
chatán, aur meri panáh, Khudá hai.

8 Ai logo, har waqt us par tawak-
kul karo, aur apne dil us ke huzúr
undel do: ki Khudá hamárá panáh
hai. Siláh.

9 Yaqínan kam-qadr log behúda
hain, aur 'áli-qadr ashkháss jhúthe
hain; so we sab ke sab behúdagí se
tarázú men bahut halke hain.

10 Zulm par takiya na karo, aur
lút pát karke behúda na bano; agar
mál ziyáda hotá jáwe, to us par dil na
lagáo.

11 Khudá ne ek bár farmáyá, aur
main ne do martaba yih suná, ki Zor
Khudá ká hai.

12 Aur Rahmat bhí tujhí se hai, ai
KHUDÁWAND; ki tú har shakhs ko
us ke 'amal ke mutábíq badlá detá
hai.

LXIII ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr, jab wuh dasht í
Yahúdáh men thá.

AI Khudá, tú merá Khudá hai;
main tarke tujh ko dhúnghún-
gá; meri ján teri piyásí hai, aur merá
jism khushk aur dhúp kí jalí húi
zamin men, jahán pání nahín, terá
mushtáq hai;

2 Tá ki teri qudrat, aur teri hash-
mat ko dekhe, jaisá ki main ne bait í
quds men dekhá hai.

3 Is liye ki teri mihrbání zindagí
se bihtar hai, to mere honth teri si-
táish karte rahenge.

4 Isí tarah jab tak ki main jítá hún,
tujh ko mubárák kahá karúngá, aur
terá nám le leke apne háth utháúngá.

5 Meri ján yún ser hogí, goyá ki
gúdá aur charbí se; aur merá munh
khushí karte hue honthon se teri si-
táish karegá;

6 Jab kí main tujhe apne bistar par
yád kartá hún, aur rát ke pahron
men terá dhyán kartá hún.

7 Is liye ki tú merá chára húa, pas
main tere paron kí chhánw tale khushí
manáúngá.

8 Meri ján tere píchhe lagí hai; terá
dahná háth mujh ko thámta hai.

9 So we, jo meri ján ke khwáhán
hain, tá ki mujhe halák karen, zamin
ke asfal ko játe rahenge.

10 We talwár se khet áwenge; we
gídaron ká luqma howenge.

11 Lekin bádsháh Khudá se masrúr
hogá; har ek shakhs, jo us kí qasam
khátá, fakhr karegá; par un ká munh,
jo jhúth bolte hain, band ho jáegá.

LXIV ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká
Zabúr.

AI Khudá, meri faryád men meri
áwáz sun, aur us dahshat se,
jo dushman ke sabab hotí, meri ján
bachá.

2 Aur sharíron kí pinháni mash-

warat, aur badkaron ke hangame se mujhe chhipá;

3 Jo apní zubán ko talwár kí mánind tez karte hain, aur kamán khinchte hain, tá ki karwí báton ke tír cháláwen;

4 Tá ki chhipke kámil ádmí ko máren; we nágahání tír lagáte hain, aur darte nahín.

5 We ek bure kám men ap ko qawí karte hain; we poshída phande márne kí bát chit karte hain; we kahte hain, ki Ham ko kaun dekhegá?

6 We badkaron ke liye khojte hain; we kahte, ki Ham ne pakkí tadbír nikálí; un men se har ek ká batin aur dil gahrá hai.

7 Par Khudá un par ek tír cháláwegá; we nágahán gháyal ho jáenge.

8 So we apní zubán ke phande men ap ko phansáwenge; sab, jo un ko dekhenge, bháenge;

9 Aur sab ádmí darenge, aur Khudá ke kám ko bayán karenge; aur we us ke fí'alon ko achchhí tarah samjhenge.

10 Sádiq KHUDÁWAND ke sabab khush hogá, aur us par tawakkul karegá; aur we sab jo dil ke sídhe hain fakhr karenge.

LXV ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr, jo gáyá jáwe.

A I Khudá, Saihún men terá intizár chupke se kiya játa aur terí hamd o saná hotí, aur tujhí ko nazr adá kí jáegi.

2 Ai tú, jo du'á ká sunnewálá hai, sáre bashar tujh pás áwenge.

3 Khatáon ne mujhe maglúb kiya hai; hamáre gunáhon ká kafára tú hí karegá.

4 Mubáarak hai wuh, jise tú ne chun liya, aur apne nazdik kiya, tá ki wuh terí bárgáhon men sukúnat kare; ham tere ghar kí, hán, tere hí muqaddas haikal kí, khúbí se ser hongee.

5 Tú sadáqat se haulnák chízen dikháke ham ko jawáb detá hai, ai

hamáre naját-denewále Khudá; tú zamín ke sáre kanáron ká, aur un ká bhí, jo dúr darya ke bích men hain, bharosá hai.

6 Tú ne, jo zor se kamarbasta hai, apní qudrat se paháron ko qáim kiya.

7 Tú daryaon ke shor ko, aur un kí maujon kí áwáz ko, aur logon kí dhúm ko, mauqúf karátá hai.

8 We, jo zamín kí intihá men baste hain, tere nishánon se khauf kháte hain; kí tú subh o shám ke nikalne kí jagahon ko khush o khurram kartá hai.

9 Tú zamín ká hál dekhá kartá, aur us ko serábí bakhshítá hai; tú us ko Khudá ke darya se, jo pání se bhará hai, málámál kartá hai; tú taiyári karke un ke liye galla maujúd kartá hai.

10 Tú us kí regháron ko khúb tar kartá, aise kí us ke dhár baith játe; tú us ko menhon se narm kartá hai; tú us kí roídagí men barakat bakhshítá hai.

11 Tú apne lutf se sál ko táj bakhshítá hai; tere naqsh i pá se raugan tapaktá hai.

12 Bayábán men charágáhon par qatre tapakte hain; aur pahárián har taraf khushí se gherí húi hain.

13 Charágáhen gallon se mulabbas hain, aur nasheb galle se dhamp gaye hain; we khushí se laikarte, balki we gáte hain.

LXVI ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, ek Zabúr yá Gít.

A I sári sarzamíno, Khudá ke liye khushí se chilláo.

2 Us ke nám ke jalál ke gít gáo; hamd karte húc us kí hashmat záhir karo.

3 Khudá se kaho, Tere kám kyá hí muhíb hain! terí bari qudrat ke bá'is tere sáre 'dushman terí khush-ámad karenge.

4 Sári zamín tujhe síjda karegi, aur

Khudá ke 'ajāib.

ZABU'R, LXVII, LXVIII. *Ek du'á, jo ki 'Ahd ke*

terí madhkhwān howegí; we tere nám ká git gáwenge. Siláh.

5 A'o, Khudá ke kám dekho; ki baní A'dam ke haqq men us ke kám muhib hain.

6 Us ne samundar ko khushkí baná dála; we daryá men páñw dharke pár chale gaye; wahán ham us ke sabab se khushwaqt hue.

7 Wuh apní qudrat se abadí sal-tanat kartá hai; us kí ánkhen qaum-on ko dekhti hain; gardankash log apne ta'in sarbuland na karen. Siláh.

8 Ai logo, hamáre Khudá ko nu-bárak kahó, aur us kí sitáish karke áwáz sunáo;

9 Jo hamárá ján ko zinda rakhtá hai, aur hamáre páñw phisalne nahín detá;

10 Kí tú ne, ai Khudá, ham ko ázmáyá; tú ne ham ko yún táyá, jaise rúpá táyá jáwe.

11 Tú ne ham ko dām men phans-áyá; tú ne hamárá kamaron par dukh bāndhá hai.

12 Tú ne logon ko hamáre siron par charháyá; ham ág aur pání men páre; par tú ne ham ko seráb jagah men pahuncháyá hai.

13 Main sokhtaní qurbání leke tere ghar men jáungá; main tere liye apní nazren adá karúngá;

14 We hí, jo bipat ke waqt main ne apne labon se muqarrar kí, aur apne munh se máin.

15 Main pále hue jánwar leke sokh-taní qurbánín, mendhon kí khush-bíon samet, tere liye guzránúngá; main bachhre aur bakre charháúngá. Siláh.

16 Ai sáre khudátarso, tum áo; suno, kí main bayán kartá hún, kí us ne merí ján se yih yih kuchh kiyá.

17 Main apne munh se us pás chil-láyá; aur us kí ta'rif merí zubán se hui.

18 Agar merá dil badkári par máil hai, to KHUDÁWAND merí na sunegá.

19 Par Khudá ne to suná hai; us ne merí du'á kí áwáz par kán dhará.

20 Mubárak hai Khudá, jis ne merí du'á ko na pherá, aur na apní rahmat ko mujh se.

LXVII ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, ek Zabúr yá Gít, jo bin ke sáth gáyá jáwe.

KHUDA' ham par rahm kare, aur ham ko barakat dewe, aur apne chíhre ko ham par jalwagar farmáwe; Siláh.

2 Tá kí terí ráh zamín men jání jáwe, aur terí naját sári qaumon men.

3 Ai Khudá, log terí sitáish karen; sab log terí madh-khwání karen.

4 Ummaten khush howen, aur khushi ke máre gáwen; kí tú rástí se logon kí 'adlálat karegá, aur zamín par ummaton kí hidáyat farmáwegá. Siláh.

5 Ai Khudá, log terí sitáish karen; sáre log terí sitáish karen.

6 Zamín apná hásil paidá karegí; Khudá, hamárá Khudá, ham ko barakat degá.

7 Khudá ham ko barakat degá, aur zamín ke sáre kanáre us ká dar mánenge.

LXVIII ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

KHUDA' uthe, us ke dushman tittar bittar howen; we, jo us ká kína rakhte hain, us ke huzúr se bhágen.

2 Jis tarah dhuwán paráganda hotá hai, usí tarah tú unhen paráganda kar; jis tarah mom ág par pighaltá hai, sharír Khudá ke huzúr men faná howen.

3 Par sádiq shádmán hon, aur Khudá ke sámhne masrúr hon; hán, khushi ke máre phile na samáwen.

4 Khudá ke git gáo; us ke nám ke saná-khwán ho; us kí ráh taiyár karo, jo apne nám YA'H se sawár hoke

bayābānṃ meṇ guzar jāta, aur us ke huzūr khushī karo.

5 Yatimṃ ká bāp aur bewāṃ ká walī apne makān ī muqaddas meṇ Kḥudā hai.

6 Kḥudā tanhāṃ ko gharānewālē kartā hai; wuhī asiron ko chhurā-ke kāmýābī meṇ lātā hai; par sarkash log kḥushk zamīn meṇ rahte haiṇ.

7 Ai Kḥudā, jis dam tū apne bandon ke āge āge bāhar niklā, aur jis dam tū bayābān se guzrā; Silāh:

8 Zamīn larzī, aur āsmān tapke, Kḥudā ke huzūr; hāṇ, Sínā kī bhī, Kḥudā ke huzūr, jo Isráel ká Kḥudā hai, jumbish hūi.

9 Ai Kḥudā, tū ne zor ká meṇh barsāyā, jis se tū ne apnī za'if mirās ko qáim kiya.

10 Terī jamā'at us meṇ basī; ai Kḥudā, tū ne apne lutf se miskīnṃ ke liye taiyārī ki.

11 KḤUDĀWAND ne hukm diyā, aur khush-khabarī-denewālīṃ kī barī jamā'at thī.

12 Lashkarwālē bādsháh bhág bhág gaye; aur 'aurat ne, jo ghar meṇ rahī, lūt ká mál bántā.

13 Jab tum bḥersālṃ ke darmiyān qarār pakroge, tab tum aise hoge, jaise kabūtār, jis ke bāl rūpe se marḥe hon, aur jis ke par kḥális sone se.

14 Jis waqt Qádir ī mutlaq ne bādsháhṃ ko us meṇ tittar bittar kiya, to wuh Zalmūn ke barf kī mánind sufed ho gaya.

15 Kḥudā ká pahār Basan ká sá pahār hai; Basan ke pahār kī mánind ek choṭidār pahār hai.

16 Tum kyūṇ dāh karke tákte ho, ai choṭidār pahār? yih wuh pahār hai, jis meṇ Kḥudā ne chāhā, kī base; hāṇ, KḤUDĀWAND us meṇ tá abad basegá.

17 Kḥudā kī gá'riāṇ bis hazār haiṇ, balki hazārḥā hazār haiṇ; Kḥudāwand un ke darmiyān hai: Sínā maqdis meṇ hai.

18 Tū únche par chārhā; tū ne asiron ko asir kiya; tū ne logon ke, balki sarkashon ke darmiyān, hadye liye, tá kī KḤUDĀWAND Kḥudā un meṇ base.

19 Kḥudāwand har roz mubárák hai; wuh ham par bojḥ rakhtā hai; wuhī bamará naját-denewálā Kḥudā hai. Silāh.

20 Hamará Kḥudā, so naját-denewálā Kḥudā hai; aur maut se rihái bakhshná Yahowáh Kḥudāwand hī ká kām hai.

21 Balki Kḥudā apne dushmanon ke sir, aur us shakhs kī bálwálī khopri ko, jo gunáh kartā jātā hai, chūr kar degá.

22 Kḥudāwand ne farmáyā, Main Basan se unheṇ pher lāúngá, hāṇ, main daryá ke gahráo meṇ se unheṇ pher lāúngá;

23 Tá kī tere pāṇw tere dushmanon ke lahū se surkh hon, aur tere kutton kī jibheṇ bhī waisī ho jāweṇ.

24 Unhon ne, ai Kḥudā, terī chālṃ dekhī; hāṇ, mere Kḥudā, mere Bádsháh, kī chālṃ maqdis meṇ dekhīṇ.

25 Gānewālē āge āge chale, bajānewālē píchhe píchhe, aur kunwáriāṇ un ke darmiyān khanjriāṇ bajāi jātíāṇ thín.

26 Ai tum jo Isráel ke chashme se ho, majma'ṃ meṇ Kḥudā ko, hāṇ, Kḥudāwand ko, mubárákbád kaho.

27 Chhotá Binyamín, un ká hákim, aur Yahúdáh ke sardár, aur un kī guroh, aur Zabulón ke sardár, aur Naftálí ke sardár, wahāṇ haiṇ.

28 Tere Kḥudā ne terī mazbúti ká hukm kiya; ai Kḥudā, us kām ko, jo tū ne hanáre liye kiya, mazbúti bakhsh.

29 Terī haikal ke sabab, jo Yarúsalam par bálā hai, bā'wáh tujḥ pás hadye láenge.

30 Tū naistán ke wahshí ko, aur bilon ke jhund ko, qaumon ke bachhron samet, dáūt, tá kī har ek,

chándí kí intēn láke, tábi'dár bane; us ne un qaumon ko, jo jang se khush hotí hai, tittar bittar kiya hai.

31 Umará Mir se áwenge; Kúsh ke log sauran apne háth Khudá kí taraf barháwenge.

32 Aí zamin kí mamlukato, Khudá ke gít gáo, aur KHUDÁWAND ke saná-khwán ho; Siláh:

33 U'sí ke, jo falak ul aflák par, jo qadím se hai, sawár hai; dekh, wuh apní áwáz sunátá hai, jo zor kí áwáz hai.

34 Tum tawánái kí nisbat Khudá hí kí taraf karo; kí us kí jalálat Isráel par záhir hai, aur us ká zor badlīon men hai.

35 Aí Khudá, tú apne muqaddas makánon men muhīb hai; Isráel ká Khudá wuh hai, jo zor aur táqat apne logon ko baḡhshtá hai. Khudá mu-bárak hai.

LXIX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr, jo Sosanon ke sur par gáyá jáwe.

Aí Khudá, tú mujh ko bachá le, kí pání merí ján tak pahunche hai.

2 Main gahrí kich men dhas chalá, jahán khará hone kí jagah nahín; main gahre pání men pará; dheú mere úpar se guzarte hai.

3 Main chilláte chilláte thak gayá; merá galá khushk húa; apne Khudá kí intizár karte karte merí ánkhen dhundhlí gayín.

4 We, jo be-sabab merá kína rakhte hai, shumár men mere sir ke bálon se ziyáda hai; we, jo mujhe halák kiya cháhte hai, aur ná-haqq mere dushman hai, zabardast hai: jo kuchh kí main ne nahín chhiná, so main pher dúngá.

5 Aí Khudá, tú merí nádání se wáqif hai, aur merí taqsīrēn tujh se chhipí nahín.

6 Aí Khudáwānd RABB ul afwáj, we jo tere intizár karte mere liye

sharminda na howen; we, jo tujh ko dhúndhte hai, aí Isráel ke Khudá, mere liye sharminda na howen.

7 Kyúñkí tere liye main ne malá-mat uḡháí hai, aur sharmindagí ne mere munh ko dhámpá.

8 Main apne bháíon ke nazdík par-desí baná, aur apní má ke farzandon ke bích ajnabí thahrá.

9 Kí tere ghar kí gairat ne mujh ko khá liya; aur un kí malámaten, jo tujh ko malámat karte hai, mujh par parín.

10 Aur jab main royá, aur roza rakhke apní ján ko taklíf dí, to wuh bhí merí ruswái ká bá's húa.

11 Aur jab main ne tát ká libás pahná, to unhon ne mujhe zarb-ul-masal kiya.

12 We, jo pháṭak par baithe hai, merí bábat bakte hai, aur nashebáz mere haqq men gáte hai.

13 Lekin, aí KHUDÁWAND, main jo hún, tujh se du'á mángtá hún; tú qabúliyat ke waqt, aí Khudá, apní rahmat kí be-páyání se, apní naját-denewálí sachái se, merí sun le.

14 Mujhe kich se nikál, kí main na dúbún; aisá kar, kí main un se, jo merá kína rakhte hai, aur páníon kí gahrái se, bacháya jáún.

15 Pání kí bárh ko mujh par se guzarne na de; gahráo mujhe nigalne na páe; aur na kúá apná munh mujh par band karne páe.

16 Aí KHUDÁWAND, merí sun le, kí terí mihrbání khúb hai; apní rahmaton kí firáwání ke mutábīq merí taraf mutawajjih ho.

17 Aur apne bande se apná munh na chhipá, kí mujh par bipat hai; jaldí se merí sun.

18 Merí ján ke pás á, aur us ko chhurá; mere dushmanon ke sabab mujhe rihái de.

19 Tú merí malámat-kashí, aur merí ruswái, aur merí be-hurmatí se ágáh hai; mere sáre bairí tere áge hai.

20 Malámat ne merá dil torá ; main bímári men giriftár hún ; main ne táká kiyá, ki koí mujh se ham-dard howe, par koí nahín ; aur koí mujhe tasallí dewe, par na milá.

21 Unhon ne mujhe kháne ke 'iwaz pitt diyá ; aur merí piyás bu-jháne ko sirká piláyá.

22 Aisá kar, ki un ká dastarkhván un ke liye phandá ho : aur jo kuchh un kí bihtari ke liye hai, un ke phan-sáne ká dám howe.

23 Un kí ánkhen andhí ho jáen, tá ki na dekhen ; aur un kí kamaren sadá kámpí rahen.

24 Apná gazab un par undel de, aur terá qahr í shadíid unhen pakar le.

25 Un ke mahall ujár ho jáe ; un ke khaimon men rahnewálá koí na rahe.

26 Kyúñki we us ko, jo terá mará húa hai, satáte hain ; aur tere zakh-míon kí taklíf báton se barháte hain.

27 Un ke gunáh par gunáh barhá, aur unhen apní sadáqat men dákhil hone na de.

28 Unhen zindon ke daftar se met de, aur sádíqon ke darmiyán un ko qalamband na kar.

29 Par main miskín aur gamgín hún ; ai Khudá, terí naját mujhe sarfarází bakhshé.

30 Main git gáke Khudá ke nám kí hamd karúngá, aur shukrguzári karke us kí baráí karúngá.

31 Is se KHUDÁWAND, bail aur bachhre kí nisbat se, jin ke síng aur khur hote hain, ziyáda khush hogá.

32 Pareshán í khátir dekhenge, aur khush hongé : aur tumháre dil, ai tum jo Khudá ke tálib ho, jí jáwen.

33 Kyúñki KHUDÁWAND miskínon kí sunítá hai, aur apne asíron kí hiqárat nahín kartá.

34 A'smán aur zarnín us kí sitáish karen ; samundar bhí, aur har ek chíz, jo us men rengtí hai.

35 Kí Khudá Saihún ko bachá legá,

aur Yahúdáh kí bastíon ko banáegá, tá ki we wahán basen, aur us ko apní mírás rakhen.

36 Us ke bandon kí aulád bhí us kí wáris hogí : aur we, jo us ke nám par 'áshíq hain, us men búdobásh karenge.

LXX ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr ; tazkír ke wáste.

A I Khudá, merí riháí ke liye, ai KHUDÁWAND, merí kumak ke liye, jald á.

2 We, jo merí ján ke dar-pai hain, sharminda aur khajil howen ; we jo mujh se badi karne cháhte ulte phiráe jáwen, aur ruswá howen.

3 We, jo kahte hain, A'há, áhá, us be-'izzatí ke badle jo unhon ne kí, ulte phiráe jáwen.

4 We sab, jo tere tálib hain, tujh se khush aur khurram hon ; aur we, jo terí naját ke 'áshíq hain, sadá kahá karen, kí Khudá kí baráí ho.

5 Main miskín hún, aur muhtáj ; ai Khudá, merí taraf jald á ; tú hí merá chára hai, aur merá naját-denewálá ; so ai KHUDÁWAND, der na kar.

LXXI ZABU'R.

A I KHUDÁWAND, merá bharosá tujh par hai : tú mujhe kadhí sharminda hone na de.

2 Apní sadáqat se mujhe bachá le, aur mujhe ma'khlasí bakhsh ; merí taraf kán dhar, aur mujhe riháí de.

3 Tú mere rahne ke liye ek chatán ho, jahán main hamesha jáyá karún : tú hí ne merí naját ká hukm kíyá hai ; kí tú merí chatán, aur merá garh hai.

4 Ai mere Khudá, sharír ke háth se, aur kaj aur be-mihr insán ko panje se, mujhe chhurá.

5 Kyúñki, ai Khudáwánd Yahowáh, tú merí ummed hai ; merí lar'kái se merá bharosá tujhí par hai.

6 Main us dam se kí pe' se niklá, tujhí se sambhála gayá ; tú wuh hai.

jis ne mujhe merí má ke rihm men se nikálá : main sadá terí sitáish karúngá.

7 Main bahuton ke liye ek acham-bhá húsá hún; par tú merí muhkam panáhgáh hai.

8 Merá munh terí sitáish aur tere jamál kí ta'rif se sáre din labrez rahe.

9 Burhápo men mujhe phepk na de; merí za'ifí ke waqt mujhe tark mat kar.

10 Kí mere dushman merá charchá karte hai; aur we, jo merí ján kí ghát men hai, ápas men maslahat karte,

11 Aur kahte hai, kí Khudá ne use tark kiyá hai: so us ká pichhá karo, aur use pakro; kí us ká chhuránewálá koí nahín.

12 Ai Khudá, mujh se dúr na ho; ai mere Khudá, jald merí madad kar.

13 We, jo mere jání dushman hai, khajil aur faná howen; aur we jo merí badí cháhate hai, sharm aur ruswái se mulabbas howen.

14 Par main har dam ummedwár rahúngá, aur terí sárí sitáish ziyáda ziyáda kartá jáúngá.

15 Merá munh terí sadáqat aur terí naját sáre din bayán karegá; is liye kí main un ká hisáb nahín jántá.

16 Main Khudáwánd Yahowáh kí qúwat se andar jáúngá; main sirf terí hí sadáqat ká zikr karúngá.

17 Kí, ai Khudá, tú ne mujhe lar-kái se tarbiyat kiyá; aur ab tak main terí 'ajáib qudraten bayán kartá rahá hún.

18 Ab main búrhá aur sir sufed hún; so ai Khudá, tú ab bhí mujhe tark na kar, yahán tak kí main terí qúwat se pusht par, aur tere zor ko har ek sbakhs par, jo áge ko paidá hogá, zahir karún.

19 Ai Khudá, terí sadáqat bahut buland hai, kí tú ne bare bare kám kiye; ai Khudá, terí misl kaun hai?

20 Tú hai, jis ne hamen barí saht

musibaton se ágáhi dí; aur tú ham ko phir jiláegá, aur zamín ke asfal se ham ko phir úpar le áegá.

21 Tú merí barái ziyáda karegá, aur phir tawajjuh kärke mujhe tasallí bakhshegá.

22 Aur main bhí bín bajá bajáke, ai mere Khudá, terí sitáish, terí amánat kí sitáish karúngá; ai Isráel ke Qud-dús, main barbat bajáke tere git gáúngá.

23 Mere honth, jis waqt kí main terí madh-sarái karúngá, niháyat khush hongé; aur aise hí merá ji, jise tú ne khalási bakhshi.

24 Aur apní zubán se bhí sáre din terí sadáqat kí bátén kahtá rahúngá; kí we, jo mere zarar ke khwáhán hai, ruswá hús, aur pashemán ho gaye hai.

LXXII ZABUR.

Sulaimán ká.

A I Khudá, bádsháh ko apní 'adá-laten 'atá kar, aur bádsháh ke bete ko apní sadáqat de.

2 Wuh tere logon men sadáqat se hukm karegá; aur tere miskínon men 'adálat se.

3 Pahár logon ke liye salámatí zá-hir karenge, aur tile bhí sadáqat se.

4 Wuh qaum ke miskínon ká insáf karegá, aur muhtájon ke farzandon ko bacháwegá, aur zalím ko tukre tukre karegá.

5 Jab tak kí súraaj aur chánd báqi rahenge, sárí pushton ke log tujh se dará karenge.

6 Wuh bárish kí mánind, jo káte hús ghás par pare, názil hogá; aur phúhí ke menh kí tarah, jo zamín ko seráb kartá hai.

7 Us ke 'asr men, jab tak kí chánd báqi rahégá, sádiq phalenge, aur salá-matí firáwán hogí.

8 Samundar se samundar tak, aur daryá se intihá e zamín tak, us ká hukm jári hogá.

9 We, jo bayábán ke báshinde hai,

us ke sámhne jhukenge; aur us ke áushman máti chátenge.

10 Tarsís aur jazíron ke salátn pazren láwenge; aur Sabá aur Síbá ke bádsháh hadye guzránenge.

11 Hán, sáre bádsháh us ke huzúr sijda karenge; sári gurohen us kí tandagí karenge.

12 Kyúñki wuh duháí-denewále muhtáj ko, aur miskín ko, aur un ko, jin ká koí madadgár na ho, chhurá-wegá.

13 Wuh miskín aur muhtáj par tars kháegá, aur muhtájon kí ján bachá legá.

14 Wuh un kí jánon ko zulm aur gazab se bachá legá; un ká khún us kí nazar men besh-qímat hogá.

15 Wuh jítá rahégá, aur Sabá ká soná use diyá jáegá; us ke haqq men sadá du'á hogí; har roz us kí mubárák-bád kahí jáegí.

16 Anáj kí kasrat sarzamín men paháron kí choṭion par hogí; us ká phal Lubnáñ kedarakht kí tarah jhar-jharéegá; aur shahr ke log maidán ke ghás kí máñind sarsabz hongé.

17 Us ká nám abad tak báqí rahégá; jab tak kí áftáb rahégá, us ke nám ká rawáj hogá; log us ke bá'is apne ta,ín mubárák kahenge; sári qaumen use mubárákbádí dengí.

18 Khudáwánd Khudá, Isráel ká Khudá, jo akelé hí 'ajáib kám kartá hai, mubárák hai.

19 Us ká jalíl nám abad tak mubárák hai; sára jahán us ke jalál se ma'múr howe; A'mín, aur A'mín.

20 Dáúd bin Yassí kí du'áen tamárí hún.

LXXIII ZABU'R.

A'saf ká Zabúr.

TIS par bhí Khudá Isráel ke liye, jítne sáf-díl hain, khúb hí hai!

2 Lekin main jo hún, so mere pán-won ká phisalná nazdík thá, aur mere qadamon ká rapat jána qaríb.

3 Ki main nádún ghamandíon par

hasad kartá thá, jab kí main ne sharíron kí kámyábí dekhí.

4 Ki un ke marne tak koí 'uqda nahín; aur un kí qúwat kámil hai.

5 Aur ádmíon kí tarah un par bipat nahín partí, aur na aur logon kí tarah un par áfat áti.

6 Isí liye ghamand ne tauq kí tarah un ko gher liyá, aur zulm ne un ko poshák kí máñind dhámp liyá.

7 Un kí áñkhen charbí ke bá'is ubhrí hói hain, aur un ke dil ke tassawur hadd se barhte hain.

8 We thatthá márté, aur sharárat se zulm kí báten karte hain; gurúr se bolte hain.

9 Unhon ne apne munh ásmáñon par kiye hain, aur un kí zubáñen zamín kí sair kartíñ hain.

10 So us ke log idhar rujó' láte hain; aur pání bahutáyat se un se chúsa játa hai.

11 Aur we kahte hain, Khudá kyúnkar jántá? Ilaqq 'Ta'álá ko kyá ágáhi hai?

12 Dekho, ye sharír jo sadá iqbál-mand rahte hain; we apní daulat barháte játe hain.

13 Yaqínan main ne apne dil ko 'abas sáf kiya, aur be-gunáhi se apne háth dhoe.

14 Ki main sáre din be-árám rahtá hún, aur har subh ko tambíh pátá hún.

15 Agar main kahtá, kí yún bayán karúngá; to dekh, kí main terí aulád kí guroh se be-wafáí kartá.

16 Jab main is ko sochtá thá, tá kí wuh merí samajh men áwe, to mere nazdík yih bará mushkíl thá;

17 Jab tak kí main Khudá ke maqdis men dákhil na húa; tab main ne un ká anjám samjhá.

18 Ki yaqínan tú un ko phisalti jagahon men bithátá hai; aur tú un ke halákat men dhakel detá hai.

19 We ek dam men kyá hí wirán ho gaye! we saḡht dahshaton se kaise sáf barbád ho gaye!

20 Jāgnevāle ke khwāb kī mānind, ai KHUDĀWAND, jab tū jāgegā, tū un kī sūrat ko haqir jānegā.

21 Ki merā dil malūl huā, aur main apne gurdon men chhid gayā.

22 Is tarah main jāhil thā, aur nādān; main tere huzūr haiwān kī mānind thā.

23 Tad bhī main hamesha tere hī sāth thā; tū ne merā dahnā hāth pakrā.

24 Tū apnī maslahat se mujhe hidāyat karegā; aur ākhir i kār mujhe jalāl men shāmil kar legā.

25 A'smān par merā kaun hai, magar tū? aur zamīn par tere siwā koī nahīn, jis kā main mushtāq hūn.

26 Merā jism aur merā dil ghatā jātā hai; par KHudā mere dil kī chatān, aur merā abādī hissa hai.

27 Ki dekh, we, jo tujh se dūr hai, fanā hote hai; tū ne un sab ko, jo terī taraf se phirke zānī hue, halāk kiyā hai.

28 Par main jo hūn, so merī bhalāi KHudā ke nazdik rahne se hotī; main ne KHudāwān YAHOWĀH par tawakkul kiyā hai, tā ki main tere sāre kāmon ko shuhrat dūn.

LXXIV ZABUR.

A'saf kā Mashkil.

Ai KHudā, tū ne kyūn ham ko hamesha ke liye radd kar diyā? terī charāgh kī bheron par tere qahr kā dhuwān kyūn uth rahā?

2 Apnī us jamā'at ko, jis kī tū ne qadīm se kharidārī kī, apne mirāsī firqe ko, jise tū ne khalāsi bakhshī, us koh i Saihūn ko, jis men tū ne sukūnat kī, yād farmā.

3 Dā'imī wirānon kī taraf apne qadam barhā; ki dushman ne Bait i Quds men sab kuchh kharāb kar dālā hai.

4 Tere dushman tere majma'on ke darmiyan gauga machā rahe hai; unhon ne apne hī nishān nishān thahrae hai.

5 Ek ek aisā ma'lūm hotā, ki goyā ghane darakhton par kulharon ko ūnchā karke chalātā hai.

6 Ki ab we us kī naqqāshion ko ek-bārgī tabaron aur hathaaron se torte hai.

7 Unhon ne tere maqdis men āg lagāī hai; unhon ne tere nām ke maskan ko zamīn par girāke nāpāk kiyā.

8 Unhon ne apne dil men kahā, A'o, un ko ek sāth barbad karen; unhon ne sarzamin men KHudā kī sārī 'ibadatgahon ko jalā diyā hai.

9 Ham apne nishānon ko nahīn dekhte; koī nabī bhī nahīn; aur hamāre darmiyan koī nahīn, jo jāne ki yih kab tak hogā.

10 Ai KHudā, dushman kab tak malāmat karegā? kyā dushman abad tak tere nām par kufr bāgegā?

11 Tū kyūn apnā hāth, apnā dahnā hāth, khinch letā hai? use apnī bagal se nikāl, aur unhen tamām kar.

12 KHudā merā qadīmī bādshāh hai, jo zamīn ke bich najāt ke kām kartā hai.

13 Tū ne apnī qudrat se daryā ko chīrā; tū ne pālīon men magaron ke sir kuchle.

14 Tū ne lawiyatān ke siron ke tukre kiye; tū ne use bayābān ke basnewalon kī kharish kiyā.

15 Tū ne chashmon ko aur sailābon ko chīrā; tū ne sadā bahnewāle daryāon ko khusk kiyā.

16 Din terā hai, aur rāt bhī terī; nūr o āftāb tū hī ne thahrae.

17 Zamīn kī sārī sarhadden tū ne muqarrar kin; aiyām i garmī aur jāre ko tū hī ne banāyā.

18 Ai KHUDĀWAND, ise yād rakh, ki dushman malāmat kartā hai, aur jāhil qaum tere nām par kufr baktī hai.

19 Apnī fākhta kī jān bhīr ke qābū men na kar, aur apne miskinon kī guroh ko hamesha na bhūl.

Khudá kī mahábat, jo ZABU'R, LXXV—LXXVII. Saihún men zahir hoti.

20 'Ahd par muláhaza kar; ki zamín ke sáre andhere maqám zulm ke maskanon se ma'múr ho gaye.

21 Aisá hone na de, ki mazlúm ruswá hoke ultá phire; balki miskín aur muhtáj tere nám kī sitáish karen.

22 Uth, ai Khudá, apne muqaddame men ap huijat kar, aur yád rakh ki kyúnkar jáhil ádmí har roz tujhe malámat kartá hai.

23 Apne dushmanon kī áwáz ko bhúl na já; ki un ká gaugá, jo terá muqábala karte hai, nit bahtá hai.

LXXV ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, A'saf ká Zabúr, jo Al-tashit ke sur par gáyá jáwe.

AI Khudá, ham terí hamd karte hai; ham hamd karte hai; terá nám ham se nazdík hai; tere 'ajáib kámon kī munadí hoti.

2 Jab kī main mauq'a páun, tab main rástí se 'adálat karúngá.

3 Sarzamin aur us par ke sáre basnewále pighal gaye: main hí nē us ke sutúnon ko sambhála hai. Siláh.

4 Main ne ghamandion se kahlá, Ghamand na karo; aur sharíron se, Síng na útháo;

5 Apná síng únchá na karo; gardan-kashí se mat bolo.

6 Kí sarfarází na púrab se áti hai, aur na pachchhim se, aur na dakhán se;

7 Balki Khudá 'adálat-karnewála hai; wuh ek ko past kartá, aur दूसरे ko sarfaráz kartá.

8 Kí KHUDÁWAND ke háth men ek piyála hai, jis men surkh mai hai; wuh ek tarkíb se bhará hai; us men se wuh undeltá hai; magar us kī talchhat ko sarzamin ke sáre sharír nichorenge, aur pienge.

9 Par main jo hún, abad tak bayán karúngá, aur Ya'qúb ke Khudá kī hamd gáúngá.

10 Aur main sharíron ke sab síng kát dálúngá; par sáddiqon ke síng buland kiye jáenge.

719

LXXVI ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, A'saf ká Zabúr, jo bín ke sáth gáyá jáwe.

KHUDA' Yahúddáh ke darmiyan mashhúr hai; us ká nám Isráel men buzurg hai.

2 Aur Sálím men us ká khaima hai, aur Saihún men us ká maskan.

3 Wahán us ne kamánon ke tír, aur siparen, aur talwáren torín, aur laráían mauqíf kar dín. Siláh.

4 Tú buzurg, balki shikári paháron se ziyáda shaukatwála hai.

5 Mazbút-dilwále log lut gaye, we apní nind men so rahe; aur zabardaston men se kisi ne apne háth na páe.

6 Terí dapaṭ se, ai Ya'qúb ke Khudá, gáráín aur ghoré nind men garq hue.

7 Tujh se, háñ, tujhí se dará cháhiye; aur jab tú ek daf'a qahr kare, to kaun tere huzúr khará rah saktá hai?

8 Tú ne ásmánon par se hukm sunáyá; zamín darí, aur tham gayi;

9 Jis waqt kī Khudá 'adálat karne úthá, tá kī zamín ke sáre halímon ko bacháwe. Siláh.

10 Kyúnki ádmí ká gazab terí sitáish karegá; magar gazab ke baqiye se tú apní kamar ko kasegá.

11 Tum sab, jo us ke ás pás ho, KHUDÁWAND apne Khudá kī nazren máno, aur unhen adá karo; aur sab log us ke huzúr, jis se dárná cháhiye, hadye láwen.

12 Wuh amíron kī ján letá; wuh zamín ke óadsháhon ke liye muhib hai.

LXXVII ZABU'R.

Yadútún sardár muganní ke liye, A'saf ká Zabúr.

MAIN Khudá kī taraf apní áwáz úthátá, aur pukártá hún, hañ, Khudá hí kī taraf apní áwáz úthara hún; so wuh merí taraf kán rakhtá hai.

2 Bipat ke din main ne KHUDĀ-WAND kī talāsh kī; mere hāth rāt ko uṭhe rahe aur gire nahīn; merī jān ne tasallī pāne se inkār kiya.

3 Main KHudā ko yād kartā, aur ghabratā hūn; main sochā kartā, aur merā jī dūbā jātā. Silāh.

4 Tū ne merī ānkhen khulī rakhīn; main hairān hotā, aur bol nahīn saktā.

5 Main agle dinon ko, aur qadīmī barason ko, sochtā hūn.

6 Main apnā git jo rāt ke waqt gayā yād kartā hūn, aur apne hī dil men soch kartā hūn; aur merī rūh bahut sī taftish kartī hai.

7 Kyā KHUDĀWAND mujh-ko ham-mesha ke liye radd karegā? aur phir kabhī mujh par mihrbānī na farmāegā?

8 Kyā us kī rahmat sáf abad tak jāti rahī? aur kyā us kā wa'da pusht dar pusht bātīl ho gayā?

9 Kyā KHudā apnī rahīmī bhūl gayā? kyā us ne qahr se apnī rahmaton ko band kar diyā? Silāh.

10 So main ne kahā, Merī za'ifī to yih hai; Haqq Ta'ālā ke dahne hāth se inqilāb hai.

11 Main KHUDĀWAND ke kāmōn kā tazkira karūngā; kyūnki main tere qadīmī 'ajāibāt ko yād rakhūngā.

12 Main tere sab kāmī ko nit sochūngā, aur tere fī'alon par dhyan karūngā.

13 Ai KHudā, terī rāh muqaddas hai: kaun ma'būd KHudā kī mánind barā hai?

14 Tū wuh KHudā hai, jo 'ajāib kām kartā hai; tū ne apne zor ko qaumōn ke darmiyan zāhir kiya.

15 Tū ne apne bāzū se apne logon ko, banī Ya'qūb aur banī Yūsuf ko, makhlasī bakhshī. Silāh.

16 Pánion ne, ai KHudā, pánion ne tujh ko dekhā; we dar gaye; gahrāo bhī be-qarār hūe.

17 Badlion ne pānī undel diya; bādalon ne áwáz sunāi; tere tīr chāron taraf se ure.

18 Tere garaj kī áwáz girdbād men hūi; bijlion ne jahān ko roshan kar diya; zamīn larzī aur kāmpe.

19 Terī rāh samundar men hai, aur terā guzar bare pánion men: tere naqsh i qadam ma'lūm nahīn.

20 Tū ne Mūsá aur Hārūn ke hāth se, galle kī mánind, apne logon kī rahnumái kī.

LXXVIII ZABU'R.

A'saf kā Mashkil.

A I merī guroh, merī ta'līm par kán rakh; mere munh kī bāteñ tum kán dharke suno.

2 Main apnā munh kholke ek tam-sil kahūngā; aur main rāz kī bāton ko, jo qadīm se haiñ, zāhir karūngā;

3 Jinhen ham ne sunā hai, aur jānā, aur hamāre bāp'dadon ne ham se bayān kiya.

4 Ham un kī aulād se poshida na rakhenge, balki ánewālī pusht par KHUDĀWAND kī sitāish, aur us kī qudraten, aur us ke 'ajāib kām, jo us ne kiye, zāhir karenge.

5 Kyūnki us ne Ya'qūb men ek shahādāt qām kī, aur banī Isráel men ek sharī'at kar rakhī, jis kī bābat us ne hamāre bāp'dadon ko hukm kiya kī we use apnī aulād ko sikhāwen:

6 Tā kī ánewālī pusht, we farzand jo paidā howen, sikhēñ, aur we uṭhke apnī aulād ko sikhāwen:

7 Aur we KHudā par tawakkul karen, aur KHudā ke kāmōn ko bhulā na den, balki us ke hukmon ko hifz karen;

8 Aur apne bāp'dadon kī tarah ek sharīr aur sarkash nasl na hon; aisī nasl, kī jis ne apnā dil musta'idd na kiya, aur un ke jī KHudā se lage na rahe.

9 Banī Isráīm ne hathiyār lagāke, aur kamānen pakaṛke, jaug ke din pīth pherī.

10 Unhon ne KHudā ke 'ahd ko hifz na kiya, balki us kī sharī'at par chalne se inkār kiya;

11 Aur us ke kámon ko, aur us kí 'ajáib qudraton ko, jo us ne un par zahir kí, bhól gaye.

12 Us ne un ke bápádāon ke sámh-ne zamin i Misr men, Zú'an ke maidān men, 'ajáib kām kiye.

13 Ús ne samundar ke do hisse kiye, aur unhen pár pahuncháyá; aur us ne pánion ko túda túda khará kar diyá.

14 Din ke waqt us ne badlí se un kí rahbari kí, aur sári rát ág ke shu'ale se.

15 Us ne bayábān men chatānon ko chirá, aur un men se un ke píne ko goyá gahre daryāon ká pání bakhshá.

16 Ús ne chatān hí men se sailáb nikále, aur nahron ká sá pání baháyá.

17 Tab bhi we us ká gunáh karte gaye, aur bayábān men Haqq Ta'álá se bagáwat kí.

18 Aur unhon ne apne nafs ke liye kháná mángke apne dilon men Khudá ko ázmáyá.

19 Hān, unhon ne Khudá kí mukhálafat men kalām kiya, aur kahá, Kyá Khudá dasht men khwān i ni'amat de saktá hai?

20 Dekho, us ne chatān ko mará, aisá kí pání bah niklá, aur dhāren phúť chalín; kyá wuh rotí bhí de saktá hai? kyá apne logon ke liye gosht taiyár kar saktá hai?

21 So KHUDÁWAND ne suná, aur niháyat gusse húa; is liye Ya'qúb men ek ág bharkái gayi, aur Isráel par qahr bhí uthá.

22 Kyúнки unhon ne Khudá par i'atimád na kiya, aur us kí naját par i'atigád na rákhá.

23 Aur us ne úpar se badlíon ko hukm kiya; aur us ne ásmán ke dar-wáze khole;

24 Aur un par mann barsáyá, kí khāwen, aur un ko ásmáni galla bakhshá.

25 Ek ek ne amíron kí gízá khái; us ne unhen khurák bhejkar ásúda kiya.

26 Us ne ásmán men púrabi hawá chalái, aur apne zor se us ne dakhaní hawá ko bhí baháyá.

27 Aur us ne un par khák kí mánind gosht, aur daryá kí ret kí mánind pardár murg, barsáe:

28 Aur us ne unhen, un ke khaimon ke bích men, aur un ke maskanon ke áspás, giráyá.

29 So unhon ne kháyá, aur khúb ser húa; kí us ne un kí tamanná unhen bakhshí;

30 We apní tamanná se kanáre na rahe. Par jab kí un ká kháná un ke munhon men thá,

31 Tab Khudá ká qahr un par bharká, aur un men se tanauwaron ko qatl kiya, aur Isráel ke jawānon ko girá dála.

32 Báwujúd is sab ke phir unhon ne gunáh kiye, aur us kí 'ajáib qudraton ke sabab i'atigád na kiya.

33 Tab us ne un ke dinon ko behúdagí men, aur un ke barason ko hairáni men, tamām kiya.

34 Aur jab kí us ne unhen qatl kiya, tab unhon ne use dhúndhá, aur báz áe, aur sawere Khudá ke talib húa;

35 Aur yád kiya, kí Khudá un kí chatān; aur Khudá Ta'álá un ká fídyā-denewálá hai.

36 Lekin unhon ne apne munh se us ke sáth riyákári kí, aur apní zubānon se us se jhúťh bole;

37 Kyúнки un ke dil us ke sáth qáim na the, aur we us ke 'ahd men wafádár na rahe.

38 Par wuh rahím hai, aur us ne un kí badkáríān bakhshín, aur unhen halák na kiya; hān, bárhá us ne apne qahr ko roká, aur apne sáre gazab ko bharkáyá nahín.

39 Kyúнки us ne yád kiya, kí we bashar hain, jaise kí hawá, jo chalí játí hai aur phir nahín átí.

40 Kitní bár unhon ne bayábān men us se bagáwat kí, aur wirána men use bezár kiya.

41 Aur unhoṇ ne phir Khudá ko ázmáyá, aur Isráel ke Quddús par dág lagáyá.

42 Unhoṇ ne us ke háth ko yád na kiyá, aur na us dīn ko, ki jab us ne un ko dushman se chhuráyá.

43 Kī kyūṅkar us ne Misr meṇ apne nishán, aur Zu'an ke maidán meṇ apne 'ajáib kám kar dikhlae:

44 Aur un kī nadīoṇ ko lahú kar dálá, kī we apní nahroṇ se pí na sakeṇ.

45 Us ne un meṇ dāṇsoṇ ko bhejá, jo unheṇ khá gaye; aur mendākoṇ ko, jinhoṇ ne unheṇ halák kiyá.

46 Us ne un ke mewe kíroṇ ko, un kī mihnāt ke phal ṭīdīoṇ ko khiláe.

47 Us ne un kī tákoṇ ko oloṇ se, aur un ke anjír ke darakhṭoṇ ko pále se, mārā.

48 Us ne un ke mawáshī ko oloṇ ke hawále kiyá, aur un ke gallōṇ ko bijlí ke.

49 Usne, balá ke frishṭoṇ ko bhejke, un par apná shiddat ká qahr, gussa aur gazab aur 'azáb názil kiye.

50 Us ne apne qahr ke liye ráh nikálí; un kī ján ko maut se panáh na dí, balki un kī jāneṇ wabá ke hawále kíṇ.

51 Us ne Misr meṇ sáre palauthe máre; Hám ke maskanoṇ meṇ un kī qúwatoṇ ke pahle phal.

52 Par apne logōṇ ko bheṛoṇ kī mánind rawána kiyá, aur un ko galle kī tarah bayábán meṇ ráh dikháí.

53 Aur unheṇ amn se le gayá, aisá kī we na dare; par un ke dushmanoṇ ko samundár ne ḍubá líyá.

54 Aur us ne unheṇ apne muqaddas siwáne par pahuncháyá, ya'ne us pahár par, kī jise us ke dahne háth ne páyá thá.

55 Aur us ne qaumoṇ ko un ke sámhne se hánká, aur qur'a dálke jarīb se unheṇ mírás bántí, aur baní Isráel ke firqoṇ ko un ke khaimoṇ meṇ basáyá.

56 Tis par bhí unhoṇ ne Khudá

Ta'álá ko ázmáyá, aur use bezár kiyá, aur us kī shahádatoṇ ko hifz na kiyá;

57 Balki bargashta húa, aur apne bápádōṇ kī mánind be-wafáí kī; we ṭerhí kamán kī mánind ek taraf phir gaye.

58 Aur unhoṇ ne apne únche makánoṇ ke sabab use gazabnák kiyá, aur apní khodí húi múratoṇ se us ko gairat diláí.

59 Khudá yih sunke gusse húa, aur Isráel se nafrat kí.

60 Aur us ne Sailá ke maskan ko, us khaime ko jo us ne logōṇ ke darmiyán khará kiyá thá, tark kiyá.

61 Aur us ne apne 'ahd ke sandúq ko asír karwáyá, aur apní hashmat ko dushmanoṇ ke háth meṇ kar diyá.

62 Us ne apne logōṇ ko talwár ke hawála kiyá; aur apní mírás par us ká gussa bharká.

63 A'g ne un ke jawánoṇ ko faná kiyá; aur un kī kuṇwárioṇ ká gauná na húa.

64 Un ke káhin talwár se máre pare; aur un kī bewáōṇ ne un par nauha na kiyá.

65 Tab Khudáwand us shaḡhs kī tarah, jo nīnd se chaunke, aur us pah-lawán kī mánind, jo mai ke nashe meṇ húa thá, jágá.

66 Aur us ne apne dushmanoṇ kī pichhári mári; aur us ne unheṇ sadá ká nang kiyá.

67 Aur us ne Yúsuf ke khaime ko radd kiyá, aur Ifráim ke firqe ko chun na líyá:

68 Par us ne Yahúdáh ke firqe ko, aur koh i Saihún ko, jo us ká mahbúb thá, barguzida kiyá.

69 Aur us ne apne maqdis ko ásmán sá buland banáyá, aur zamín kī mánind, jis kī neo us ne hamesha ke liye rákhí.

70 Aur us ne apne bande Dáúd ko barguzida kiyá, aur gallōṇ ke bheṛsáloṇ meṇ se use níkalí líyá:

71 Us ne use bachchewálí bheṛoṇ

ke píchhe se le liyá, tá ki apne logon, baní Ya'qúb ko, aur baní Isráel ko, jo us kí mirás haiñ, charáwe.

72 So us ne unhe apne dil kí rástí se charáyá, aur apne háthon kí chá-láki se un kí rahnumái kí.

LXXIX ZABU'R.

A'saf ká Zabúr.

A I Khudá, gair-qaumon ne terí mirás men dakhil kiya; terí muqaddas haikal ko unhon ne nápák kiya; Yarúsalam ko dher kar diya.

2 Tere bandon kí láchon ko unhon ne ásmání parindon kí, aur tere pák logon ke gosht ko zamín ke wahshion kí, khurish kiya.

3 Unhon ne un ke lahú ko Yarúsalam kí girdnawáh men pání kí mánind baháyá; aur un ká garnewálá koi na húa.

4 Ham to apne hamsáyon ke liye ek nang, aur un ke liye, jo hamáre áspás haiñ, já e tamaskhur aur istihzá húa.

5 Ai KHUDÁWAND, kab tak? kyá tú hamesha bezár rahégá? kyá terí gairat ádash kí mánind bharí hí rahégí?

6 Apná gussa un qaumon par undel de, jinhon ne tujh ko na pahcháná, aur un bádsháhaton par, kí jinhon ne terá nám na liyá.

7 Ki unhon ne Ya'qúb ko nigal liyá, aur us ke maskan ko ujár diya.

8 Aglon kí badkárion ko hamáre haqq men yád mat kar; apní rahmaton ko jald hamáre liye ár kar, kí ham bahut past ho gaye.

9 Ai hamáre naját-denewále KHUDÁ, apne nám ke jalál ke liye hamári madad kar; ham ko bachá le, aur apne hí nám ke liye hamáre gunáhon ko dhámp le.

10 Gair-qaumen kis liye kahen, kí Un ká KHUDÁ kahán hai? tú apne bandon ke baháe húa khún ká intiqa'm jo húa, hamági nazaron ke áge gair-qaumon par jatá de.

11 Asíron kí sánsón ko ap tak pahunchne de; apní barí qudrat ke muwáfíq un ko, jo maut ke liye muqarrar húa haiñ, bachá le.

12 Hamáre hamsáyon kí har ek malámat ká badlá, jis jis tarah kí unhon ne, ai KHUDÁWAND, terí malámat kí, sát guná un kí god men rakh de.

13 So ham, tere bande, aur terí charágáh kí bheren, abad tak terí shukrguzári karenge; ham har ek pusht ke áge terí sitáish kiya karenge.

LXXX ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, A'saf ká Zabúr, jo Sosanim-'Edút ke sur par gáyá jáwe.

A I Isráel ke garariye, tú jo Yúsuf ko galle kí mánind le chaltá, aur karúbim ke úpar takht-nishín hai, jalwagar ho.

2 Ifráim aur Binyamin aur Munassí ke áge, apní qúwat ko harakat de, aur áke ham ko bachá.

3 Ai KHUDÁ, ham ko phirá, aur apne chihre kí roshní dikhla, to ham bach jáenge.

4 Ai KHUDÁWAND KHUDÁ, lashkaron ke KHUDÁ, kab tak tere qahr ká dhuñwán tere logon kí du'á ke baráhiláf uth rahégá?

5 Tú unhe ánsúon ká khána khiláta hai, aur unhe matke bhar bharke ánsú piláta hai.

6 Tú ham ko hamáre hamsáyon ke áge jhagre ká sabab kartá hai; hamáre dushman ápas men hanste haiñ.

7 Ai KHUDÁ, lashkaron ke KHUDÁ, ham ko phirá, aur apná chihra roshan kar, to ham bach jáenge.

8 Tú ek ták ko Mísir se nikál láya; tú ne gair-qaumon ko khárij kiya, aur use lagáya.

9 Tú ne us ke áge jagah sáf kí, aur us ne gahri jar pakrí, aur sarzamin ko bhar diya.

10 Pahár us ke sáya tale chhip gaye,

aur Khudá ke deodár us kí shákhoṇ se dhamp gaye.

11 Us ne apní dálíán samundar tak phailáin, aur apní ṭahnián nahr tak.

12 Phir tú ne us kí iháte ko kyún tor dálá? kí ab we sab, jo us ráh se guzarte hain, use noch lete hain.

13 Janglí súar use kharáb kartá hai, aur dashtí chaupáya use khá jatá hai.

14 Ai Khudá, lashkaron ke Khudá, ham teri minnat karte, kí phir ásmán par se nigáh kar, aur dekh, aur is ták par tawájjuh kar;

15 Is nabát par, jise tere dahne háth ne lagáya, apní shákḥ samet, jise tú ne apne liye mazbút kiya.

16 Wuh ág se jaláí gayi, aur kátí gayi; we tere chihre kí ḍapaṭ se halák hote hain.

17 Terá háth, tere dahne háth ke insán par howe, us Ibn í A'dam par jise tú ne apne liye tawána kiya hai.

18 Tab ham tujh se na phirenge; ham ko jílá, kí terá nám liya karenge.

19 Ai KHUDÁWAND Khudá, lashkaron ke Khudá, ham ko phirá, apne chihre kí roshní chamká de, to ham bach jáenge.

LXXXI ZABU'R.

Sardár muganni ke liye, A'saf ká Zabúr, jo Jittiyat ke sáth gáya jáwe.

PUKARKE Khudá kí madh gáo, kí wuh hamará búta hai; Ya'-qúb ke Khudá ke liye khushi se lal-káro.

2 Sur bándhke ek gít gáo, aur tabla, aur khush-áwázdár barbat, bín samet, bajáo;

3 Aur naye chánd ke waqt aur puro chánd ke, hamári muqarrarí 'id ke din qarnái phúnko.

4 Kyúnki yih Isráel kí sunnat, aur Ya'-qúb ke Khudá ká shar'a hai.

5 Us ne to yih Yúsuf ke darmiyán shahádat ke liye ṭahráya; jab us

ne mulk í Misr men khurúj kiya; wahán main ne ek bolí suní, jo na samjhá.

6 Main ne us ke kándhe par se bojḥ utará; us ke háth tagáron se chhuráo gaye.

7 Tú ne bipat men faryád kí; main ne tujhe chhuráya; main ne garaj kí ár men se tujhe jawáb diya; main ne tujhe Maribáh ke páníon par ázmáya. Siláh.

8 Ai mere logo, suno, kí main tujh par gawáhi dúngá; ai Isráel, agar tú meri sunegá,

9 To tere darmiyán koi dúsrá ma'búd na howe; tú kisi ajnabí ma'búd ko sijda na karná.

10 KHUDÁWAND, terá Khudá, main hún, jo tujhe Misr kí sarzamín se báhar láya; apná munḥ khol, kí main use bhar dúngá.

11 Par mere logon ne meri áwáz par kán na dhará; aur Isráel ne mujhe na cháhá.

12 Tab main ne unhen un ke dilon kí sarkashí ke bas men chhor diya; we apní mashwaraton par chale.

13 Ai kásh kí mere log meri sunte, aur Isráel meri ráhion par chaltá!

14 Kí main jaláí un ke dushmanon ko maglúb kartá; aur un ke bairion par apná háth phirátá.

15 We jo KHUDÁWAND ká kína rakhte, us se ḍakke us kí khushámád karte; par in ká waqt abadí hotá.

16 Wuh in ko suthre se suthre gehún khilátá; aur chatán ke shahd se main tujhe ser kartá.

LXXXII ZABU'R.

A'saf ká Zabúr.

KHUDA' kí jamá'at men Khudá khará hai; iláhoṇ ke darmiyán wuh 'adálat kartá hai.

2 Tum kab tak be-insáfi se 'adálat karoge, aur sharíron kí tarafdári karoge? Siláh.

3 Miskínon aur yatímon ká insáf

karo; dilgíron aur hájatmandon ká haqq pahuncháo.

4 Muhtáj aur miskín ko rihái do; sharihon ke háthon se unhen chhuráo.

5 We nahín jánte, balki we sam-jhege nahín; we andhere men chalte hain; zamin kí sári bunyáden jumbish kartí hain.

6 Main ne to káhá, kí Tum iláh ho; aur tum sab Haqq Ta'álá ke farzand no.

7 Par tum bashar kí tarah maroge, aur sháhzádon men se ek kí mánind gir jáoge.

8 Ai KHUDÁ, uth; tú áp zamin kí 'adálát kar; kí tú sári ummaton ká málík hai.

LXXXIII ZABUR.

A'saf ká ek Gít, yá Zabúr.

A I KHUDÁ, chup mat ho; khamoshi mat kar, aur chain na le, ai KHUDÁ.

2 Kyúнки, dekh, tere dushman dhúm macháte hain; aur unhon ne, jo terá kina rakhte hain, sir utháyá hai.

3 We chaturái se tere log par man-súba bándhte hain, aur tere chhipáo hoon ke khiláf mashwarat karte hain.

4 We kahte hain, kí A'o, un ko ukhárf dále, kí qaum na rahen, aur Isráel ká nám phir zikr men ná áwe.

5 Kyúнки unhon ne eká karko jí se mashwarat kí hai, aur terí mukhálafat men 'ahd bándhá hai.

6 Adám ke ahl í khaime, aur Is-má'elí, aur Moábí, aur sáre Hájirí,

7 Aur Jabal, aur 'Ampúu, aur 'Amáliq, aur Filist, Súr ke báshindon samet, muttafiq hain.

8 Asúr bhí un men shámil hai; unhon ne baní Lút kí madad men apne háth barháe. Siláh.

9 Tú un se aisá kar, kí jaisá tú ne Midyánion, aur Sísará, aur Yábin se, wádí í Qaisún men, kíyá :

10 Jo 'Ain-Dor men halák hús; we zamin kí khád ho gaye.

11 Unhen, hán, ún ke amíron ko Guráb aur Zíab kí mánind kar; balki un ke sáre sardáron ko Zibah aur Zillman'a kí mánind kar;

12 Jinhon ne káhá hai, kí A'o, KHUDÁ ke gharon ke ham málík banen.

13 Ai mere KHUDÁ, unhen girdbád kí mánind kar, aur bhus kí mánind rá ba rá hawá ke.

14 Jis tarah ág jangal ko jalátí hai, aur jis tarah shu'ala paháron ko jhulas detá hai;

15 Usí tarah tú apní ándhí se un ká pichhá kar, aur apne tufán se unhen pareshán kar.

16 Ai KHUDÁWAND, un ke munh ko ruswái se bhar de, tá kí we tere nám ke talib hwen.

17 We abad tak sharminda aur pareshán hon; hán, we ruswá hon, aur faná ho jáwen.

18 Aur we jánen, kí tú hí akelá, jis ká nám YAHOWA'H hai, sári zamin par buland o bálá hai.

LXXXIV ZABUR.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Zabúr, jo Jittiyat ke sáth gáyá jáwe.

A I lashkaron ke KHUDÁWAND, tere maskan kyá hí dílkash hain!

2 Merí rúh KHUDÁWAND kí bārgáhon ke liye árzúmand, balki gudáz hotí hai; merá man aur merá tan zinda KHUDÁ ke liye lalkártá hai.

3 Gaure ne bhí apná ghoislá aur abábil ne apná áshiyána to páyá hai, jahán we apne bachche rakhen, terí qurbángáhon ko, ai lashkaron ke KHUDÁWAND, mere Bádsháh, aur mere KHUDÁ.

4 Mubárák we hain, jo tere ghar men baste hain; we sadá terí sitáish karenge. Siláh.

5 Mubárák wuh insán, jis men qú-wat tujh se hai; un ke dil men terí ráhen hain.

6 We Baká kí wádí men guzar

karte hūe use ek kúá banáte; pahlí barsát use barakatō se dhámp letí.

7 We qúwat se qúwat tak taraqqí karte chale játe haiñ; yaháñ tak ki Khudá ke áge Saihún men házir hote haiñ.

8 Ai KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, merí du'á qabúl kar; ai Ya'qúb ke Khudá, kán dhar. Siláh.

9 Ai Khudá, ai hamári sipar, nazar kar, aur apne masíh ke munh par nigáh rakh.

10 Ki ek din, jo terí bārgáhon men kaṭe, ek hazár se bihtar hai. Mere liye Khudá ke ghar ki darbání sharárat ke khaimon men rahne se bihtar hai.

11 Kyúñki KHUDÁWAND Khudá ek áftáb hai, aur sipar hai; KHUDÁWAND fazl aur jalál bakhshat hai; un logon se, jo sídhi chál chalte haiñ, koí achchí chíz dareg na karegá.

12 Ai lashkaron ke KHUDÁWAND, mudrák wuh insán hai, jise terá bhárosá hai.

LXXXV ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, tú ne apní sarzamín par mihrbání kí hai: tú Ya'qúb ke qaidion ko pher láyá.

2 Tú ne apne logon ke gunáh bakhsh diye; tú ne un kí sab khatá chhipá dáli. Siláh.

3 Tú ne apne sab qahr ko uthá liyá; tú apne gazab kí shiddat se báz áyá hai.

4 Ai hamáre naját-denewále Khudá, ham ko phirá, aur apne qahr ko ham par se dáḡa kar.

5 Kyá tú ham se sadá bezár rahegá? kyá tú sári pushton par apne qahr ko khinchegá?

6 Kyá tú phirke hamen na jiláwegá, tá kí tere log tujh se khushi karen?

7 Ai KHUDÁWAND, ham ko apní rahmat díkhá, aur apní naját ham ko bakhsh.

8 Main sunúngá, ki KHUDÁWAND Khudá kyá farmatá hai; wuh to apne bandon aur apne pák logon se salámati kí bátēn kahegá; par lázim hai ki we phir jahálat kí taraf na phiren.

9 Yaḡīnan us kí naját un se, jo us se darte haiñ, nazdik hai, tá kí jalál hamári sarzamín men base.

10 Rahmat aursacháí milí nūí haiñ; sadáqat aur salámati ne ek dústre se bosá liyá hai.

11 Sacháí zamín se ugegí, aur sadáqat ásmán par se niche nazar karegi.

12 Hán, KHUDÁWAND bhí jo kuchh khúb hai so degá; aur hamári sarzamín apná hásil paidá karegi.

13 Sadáqat us ke áge áge chalegi, aur apne naqsh i qadam ko ek ráh banáwegí.

LXXXVI ZABU'R.

Dáúd kí Namáz.

A I KHUDÁWAND, apná kán jhuká, aur merí sun, ki main pareshán aur miskín hún.

2 Merí ján kí hifázat kar, ki main dindár hún; ai tú jo merá Kḡulá hai, apne bande ko, jis ká tawakkul tujh par hai, riháí de.

3 Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar, ki main tamám din tere áge nála kartá hún.

4 Apne bande ke jí ko khush kar; ki ai KHUDÁWAND, main apne dil ko terí taraf uthátá hún.

5 Kyúñki tú, ai KHUDÁWAND, bhalá hai, aur bakhshnewálá, aur terí rahmat un sab par, jo tujhe pukárte haiñ, wáfir hai.

6 Ai KHUDÁWAND, merí du'á sun, aur merí mudáját kí áwáz par kán dhar.

7 Main apní bipat ke din tujhe pukárángá, kí tú merí sunegá.

8 Ma'búdon ke darmiyán, ai KHUDÁWAND, tujh sá koí nahín, aur terí sí sana'aten kahín nahín.

9 Ai KHUDÁWAND, sári qaumen, jinhen tú ne khalq kiyá, áwengí, aur

tere áge sijda karengí, aur tere nám kī buzurgí karengí.

10 Kī tú buzurg hai, aur 'ajáib kám kartá hai; tú hí ákelá Khudá hai.

11 Ai KHUDÁWAND, mujh ko apní ráh batá; main terí sacháí men chaluṅgá; mere dil ko ek-tarfa kar, tá kī main tere nám se ḍarūṅ.

12 Ai KHUDÁWAND, mere Khudá, main apne sáre dil se terí sitáish karuṅgá, aur abad tak tere nám kī buzurgí karuṅgá.

13 Kī terí rahmat mujh par bahut hai, aur tú ne merí rúh ko asfal pátál se naját dí hai.

14 Ai Khudá, magrúron ne mujh par charháí kī hai, aur katar logon kī jamá'at merí ján ke pichhe parí hai; aur unhon ne tuihe apní ánkhon ke sámhne nahín rakhá.

15 Lekin tú, ai KHUDÁWAND, Khudá e rahím aur karím aur bardáshht-karnewálá hai, aur shafaqat aur wafá men barhkar hai.

16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar; apne bande ko apní tawánáí bakhsh, aur apní laundí ke bete ko naját de.

17 Mujhe bhaláí ká koí nishán dikh-lá, tá kī we, jo merá kina rakhte hain, dekhen, aur sharminda howen; kyúṅki tú ne, ai KHUDÁWAND, merí madad kī, aur mujhe tasallí dí.

LXXXVII ZABU'R.

Baní Qurah ká Zabúr, yá Gít.

U S kī bunyád muqaddas paháron men hai.

2 KHUDÁWAND Saihún ke darwázon ko Ya'qúb ke sáre maskanon se ziyáda dost rakhtá hai.

3 Ai Khudá ke shahr, terí bábat jalálwálí báten kahí játí hain! Siláh.

4 Main Rahab aur Rábul ko maz-kúr karuṅgá, kī we mere pahcháñne-wálon men shámil hain; dekh, Filist, aur Súr, Kúsh samet; yih waháṅ paidá húa.

5 Aur Saihún kī bábat kahá jáegá,

727

kī Fulána, fulána, us men paidá húa aur Haqq Ta'álá ap us ko qiyám bakhshégá.

6 KHUDÁWAND, jis waqt qaumon ke nám likhegá, to ginke kahegá, kī Yih shakhs waháṅ paidá húa thá. Siláh.

7 Aur gánewále aur bajánewále bhí honge; mere sáre chashme tuih men maujúd hain.

LXXXVIII ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Zabúr, yá Gít, jo Mahalat ke sáth gáya jáwe. Haimán Izrákhi ká Mashkil.

A I KHUDÁWAND, mere naját-dene-wále Khudá, main ne din rát tere áge faryád kī.

2 Merí du'á tere huzúr pahunché; apná kán merí faryád par dhar.

3 Kī merá jī dukhon se bhará húa hai, aur merí ján pátál ke nazdik á pahunchí hai.

4 Main un men giná gayá hún, jo garhe men gire játe hain; main us mard kī mánind hún, jis kī qúwat kuchh na ho:

5 Murdon ke darmiyán ázád hún; un maqtúlon kī mánind, jo gor men lete hain, jinhen tú phir yád nahín kartá; balki we tere háth se kát ḍále gaye hain.

6 Tú ne mujh ko garhe ke asfal men ḍalá, andhere makánon men, gahráon men.

7 Terá qahr mujh par pará rahtá: tú ne apní sárí maujon se mujh ko dukh diyá. Siláh.

8 Tú ne mere ján-pahchánon ko mujh se dúr kiyá; tú ne aisá kiyá kī unhen mujh se nafrat áti hai; main qaid men par gayá, aur nikal nahín saktá.

9 Merí ánkhen dukh ke sabab dhundhlá gayí hain: ai KHUDÁWAND, main har roz tuihe pukártá hún; main ne apne háth terí taraf phailáe hain.

10 Kyá tú murdon ke liye 'ajáib

kām karegā? kyā murde uṭhenge, aur terī sitāish karenge? Silāh.

11 Kyā gor men terī rahmat, aur kyā halākat hī men terī sachāī kā charchā hogā?

12 Kyā tere 'ajāib andhere men ma'lūm hongē? aur terī sadāqat farā-moshī kī sarzamin men?

13 Ai KHUDĀWAND, main jo hūn tujhe duhāī detā hūn; merī du'ā subh ke waqt tere huzūr men pahunchegī.

14 Ai KHUDĀWAND, tū kyūn merī jān ko radd kar detā hai, aur apnā muṅh mujh se chhipatā hai?

15 Main āfat-zada aur marne par hūn; main to laṛakpan se terī hai-baten sahtā; main hairān hūn.

16 Terā qahr mere sir se guzar gayā; terī dahshaton ne mujhe fanā kiyā.

17 We tamām din pānī kī mānind merī chāron taraf maujan hai; un-hon ne mujhe bilkull gher liyā hai.

18 Dostdār aur āshnā tū ne mujh se dūr kar diye; mere jān pahchān tārikī hī hai.

LXXXIX ZABUR.

Aitān Izrākhī kā Mashkil.

MAIN ābad tak KHUDĀWAND kī rahmaton ke gīt gāūngā; main sārī pushton ko apne muṅh se terī sachāī kī khabar dūngā.

2 Kyūnki main ne kahā, kī Rahmat kī 'imārat ābad tak uṭhtī jāegī; tū apnī sachāī ko āsmānon hī par qāim kar rakhegā.

3 Main ne apne barguzide se ek 'ahd kiyā hai, main ne apne bande Dāūd se qasam khāī hai:

4 Main terī nasl ko ābad tak qāim rakhūngā, aur tere taḳht ko pusht dar pusht qarār baḳhshtūngā. Silāh.

5 Aur ai KHUDĀWAND, āsmān tere 'ajāib kāmōn kī sitāish karenge; muqaddas logon kī jamā'at terī wafā-dārī kī bhī.

6 Kī āsmān par KHUDĀWAND kā

nazir kaun? banī Ullāh men KHUDĀWAND kī mānind kaun hai?

7 KHudā quddūsōn kī majlis men nihāyat muḥib hai; aur un sab kī jo us ke gird hai, ta'zīm ke lāiq hai.

8 Ai KHUDĀWAND, Rabb ul afwāj, tujh sā tawānā KHUDĀWAND kaun hai? aur tere āspās terī sachāī hai.

9 Tū samundar ke josh o kharosh par farmān-rawā hai; tū us kī maujon ko, jis waqt kī we uṭhtī hai, thamā detā hai.

10 Tū ne Rahab ko zaḳhmī kī tarah chūr kiyā hai; tū ne apne zor i bāzū se apne dushmanon ko tittar bittar kiyā.

11 A'smān tere, zamīn bhī terī, jahān aur us kī ābādī tū ne banāī.

12 Uttar aur dakhin kā ijād-karne-wālā tū hai; Tabūr aur Harmūn tere nām se khushī manāte hai.

13 Terā bāzū zor kā hai, terā hāth qawī, terā dahnā hāth buland hai.

14 'Adālat aur sadāqat tere taḳht kī bunyād hai; rahmat aur sachāī tere āge āge chaltī.

15 Mubārak wuh guroh, jo 'ibādāt kī qarnāī kī āwāz kī shināsā hai; ai KHUDĀWAND, we tere chihre ke nūr men khirāmān hongē.

16 Tere nām ke sabab we sāre din khushwaqt rahenge; terī sadāqat se we bulandī pāwenge.

17 Kyūnki un kī tawānāī kī shaukat tū hai; terī mihrbānī se hamāre sing ūnche kiye jāenge.

18 Kī hamārī sipar KHUDĀWAND se hai, aur Isrāel ke Quddūs kī taraf hamārā bādshāh hai.

19 Tab tū ne royā men apne muqaddas ko farmāyā aur kahā, Main ne ek zabardast ko kumak ke liye barpā kiyā; main ne qaum men se ek barguzida ko buland kiyā.

20 Main ne apne bande Dāūd ko pāyā; main ne use apne muqaddas tel se mamsūh kiyā.

21 Merā hāth us ke sāth barqarār rahegā; merā bāzū use zor baḳhshegā.

22 Dushman use zarar na pahun-chá sakegá; aur na sharárat ká farzand use dukh de sakegá.

23 Aur main us ke bairiön ko us ke rü ha rü pámal karúngá; aur un ko, jo us ká kína rakhte haiñ, de marúngá.

24 Magar merí sacháí aur merí rahmat us ke sáth hongí; us ká sing mere nám se únchá hogá.

25 Main us ká háth samundar par rakhúngá, aur us ká dahná háth nahr-ön par.

26 Wuh mujhe pukárke kahegá, ki Tú merá báp, merá Khudá, aur merí naját kí chatán hai.

27 Main use apná palauthá bhí thahráúngá, aur zamín ke bádsháhön se balá.

28 Abad tak apní rahmat us par qáim rakhúngá; aur merá 'ahd us ke sáth ustuwár hogá.

29 Us kí nasl ko abad tak páedári bakhshúngá, aur us ke takht ko bhí, ásmán ke dinön ke barábar.

30 Agar us ke farzand merí shar'at ko chhor deñge, aur mere hukm-ön par na chalenge;

31 Agar we mere huqúq ko 'udúl karenge, aur mere hukmön ko yád na rakhenge:

32 To main chharí se un ke guná-ön kí, aur koñ se un kí badí kí sazá dúngá.

33 Báwujúd is ke main apní rahmat us par se na khainchúngá, aur na apní sacháí ko jhutláúngá.

34 Main apne 'ahd ko na torúngá; aur us sukhán ko, jo mere munh se nikal gayá, na badlúngá.

35 Main ne ek bár apní quddúsi kí qasam kháí; main Dáúd se jhúth na bolúngá.

36 Us kí nasl abad tak qáim rahe-gí, aur us ká takht mere áge súraj kí mánind.

37 Wuh chánd kí tarah, aur ásmán ke sachche gawáh kí mánind, abad tak qáim rahegá. Siláh.

38 Par tú ne to radd kar diyá, aur zalil jáná; tú to apne mamsúh se bezár húa.

39 Tú ne us 'ahd ko, jo apne bande se kiya thá, bátíl kiya; tú ne us ke táj ko zamín par phenkke nápak banáya.

40 Tú ne us kí sárí ihátön ko tor dälá; tú ne us kí mazbút garhiön ko gárat kiya.

41 Sáre ráhguzar use lútte haiñ; wuh apne hamsáyön ká nang húa.

42 Tú ne us ke dushmanön ke dahne háth ko buland kiya; tú ne us ke sáre bairiön ko khush kiya.

43 Tú ne us kí talwár kí dhár ko bhí mor diyá, aur use jang men khará nahin karáya.

44 Tú ne us kí shaukat ko kho diyá, aur us ke takht ko khák par de mará.

45 Tú ne us kí jawání ke dinön ko kotáh kiya; tú ne use sharmindagi ke libás se dhámpá. Siláh.

46 Ai KHUDÁWAND, kab tak? kyá tú abad tak apne táj chhipáe rahe-gá? kyá terá gussa ág kí tarah bharáktá hí rahegá?

47 Yád kar ki merá waqt kitná kotáh hai; tú ne kyün sab baní A'daun ko 'abas paidá kiya?

48 Kaun sá insán jítá hai, jo maut ko na dekhéga? kyá wuh pátál ke qabze se apní ján bacháega? Siláh.

49 Ai KHUDÁWAND, terí aglí we mihrbánín kyá hún, jinhon kí bábat tú ne Dáúd se apní wafádári kí qasam kháí?

50 Ai KHUDÁWAND, apne bandön kí ruswái yád kar; ki main bahut-erí qaumön kí sárí malámatön ko apní god men liye hue hún;

51 Kí jis se, ai KHUDÁWAND, tere dushmanön ne hiqárat kí hai; ki jis se tere mamsúh ke naqsh i qadam kí hiqárat kí hai.

52 KHUDÁWAND abad ul ábád mu-bárák hai. A'mín, aur A'mín.

XC ZABUR.

Mard i Khudā Mūsā kī Namāz.

A I KHUDĀWAND, pusht dar pusht hamāri panāhgāh tū hī rahā,

2 Peshtar us se kī pahār paidā hūe, aur zamīn aur dunyā ko tū ne banāyā, azal se abad tak, tū hī Khudā hai.

3 Tū insān ko khāk men pher detā hai, aur farmātā hai, kī Ai banī A'dam, phiro.

4 Kī hazār baras tere āge aise haiṅ, jaise kal kā din jo guzar gayā, aur jaise ek pahar rāt.

5 Tū unheṅ yūṅ le jātā hai, jaise sailāb se; we goyā nīnd haiṅ: we fajr ko us ghās kī mānīnd haiṅ, jo ugī ho.

6 Wuh subh ko lahlahātī hai, aur tar o tāza hotī hai; shām ko kāṭī jāti hai, aur sūkh jāti hai.

7 Kī ham tere qahr se fanā ho gaye, aur tere gazab se pareshān hūe.

8 Tū ne hamāri badkārīāṅ apne āge rakhiṅ, aur hamāre poshida gunāh apne chihre kī roshnī men.

9 Kī hamāre sāre dīn tere qahr men guzre: aur hamāre baras khyāl kī tarah basar ho gaye.

10 Hamāri zindagī ke dīn sattu baras haiṅ; aur agar qūwat ho, to assī baras: lekin yih tawānāī mīhnat aur mashaqqat hai; kyūṅki ham jald jāte rahte haiṅ, aur uṛ jāte haiṅ.

11 Tere qahr kī shiddat kā jānne-wālā kaun hai? aur tere gazab kā, jo tere ru'ab ke mutābiq hai?

12 Hamen hamāri 'umr ke dīn gīnā sikhā, aisā kī ham dānā dil hāsīl karen.

13 Ai KHUDĀWAND, phir; kab tak? aur apne bandon kī taraf phir mutawajjih ho.

14 Ham ko sawere apnī rahmat se ser kar, tā kī ham apnī 'umr bhar khushnūd aur khushwaqt rahen.

15 Jitne dīnon tak tū ne ham ko dukhī rakhā, aur jitne baras tak ham

ne zabūnī dekhī, itne baras tak ham ko khursandī de.

16 Apne kām apne bandon ko, aur apnī shaukat un ke farzandon ko, dikhā.

17 Aur KHUDĀWAND hamāre Khudā kī ni'amat ham par howe, aur hamāre hāthon kā kām ham par qāim ho; hāṅ, tū hamāre hāthon ke kām ko qāim kar.

XCI ZABUR.

WUH, jo Haqq Ta'ālā ke parda tale sukūnat kartā hai, so Qādir i Mutlaq ke sāya tale rahegā.

2 Main KHUDĀWAND kī bābat kah-tā hūṅ, kī wuh merī panāh, aur merā garh hai; merā Khudā, jis par merā tawakkul hai.

3 Yaqīnān wuh tujh ko saiyād ke phande se, aur muhlik wabā se rihāī degā.

4 Wuh tujhe apne paron tale chhipāwegā, aur us ke pankhon ke niche tujhe panāh milegī; us kī wafādārī terī sipar aur pharī hogī.

5 Tū rāt kī haibat se na daregā; aur na us tīr se, jo dīn ko urtā hai;

6 Aur na kī us wabā se, jo andhere men chaltī hai, aur na us marī se, jo do pahar ko wīrān kartī hai.

7 Tere ās pās ek hazār gir jāwenge, aur das hazār tere dahne hāth par; lekin wuh tere nazdīk na āwegī.

8 Faqat tū apnī ānkhon se nigāh karegā, aur sharīron ke badle ko dekhegā.

9 Kyūṅki tū, ai KHUDĀWAND, merī panāhgāh hai. Tū ne Haqq Ta'ālā ko apnā maskan ikhtiyār kiya;

10 Is liye tujh par koī āfat na āwegī; aur koī wabā tere khaime ke pās na pahunchegī.

11 Kyūṅki wuh tere liye apne firish-ton ko hukm karegā, kī we terī saṅ rāhon men terī nigahbānī karen;

12 Kī we tujhe apne hāthon par uthā lenge, tā na ho kī tere pāṅw ko kisī patthar se thes lage.

13 Tú sher aur sámp ko latáregá; tú sher-bachcha aur azhdahe ko pánw tale kuchlegá.

14 Aur is liye ki us ne mujh se dil lagáya, main use naját dúngá: aur main use únche par biháúngá, ki us ne merá nám pahchána.

15 Wuh mujhe pukáregá, aur main use jawáb dúngá; us ke dukh úthá-ne ke waqt main us ke sáth húngá; main use chhuráúngá, aur use 'izzat dúngá.

16 Main use 'umr kí darázi se ser karúngá, aur apní naját use dikháúngá.

XCII ZABU'R.

Ek Zabúr, yá Gít, Sabt ke din ke liye. **K**HUÐÁWAND ká shukr karná, aur tere nám kí sitáish ke gít gáná, ai Haqq Ta'álá, bhalá hai;

2 Subh ko terí shafaqat ká, aur rát ko terí amánatdári ká tazkira karná;

3 Das tár ká sáz, aur bín, aur barbat khush-ilháni se bajá bajáke.

4 Kí tú ne, ai KHUÐÁWAND, apne kám se mujhe khushwaqt kiya; main tere háthoñ kí sana'atoñ se shádiyána bajáúngá.

5 Ai KHUÐÁWAND, tere kám kyá hí 'azím haiñ, tere mansúbe niháyat 'amíq haiñ!

6 Nádn ádmí nahín jántá, aur jáhil use samajhtá nahín.

7 Jab kí sharír ghás kí mánind ugte haiñ, aur sáre badkirdár lahlaháte haiñ: to yih is liye hai kí we abad tak faná ho jáweñ.

8 Par, ai KHUÐÁWAND, tú abad ul ábáb buland hai.

9 Kyúnki dekh, tere dushman, ai KHUÐÁWAND, hán, tere dushman faná hongé; sáre badkárí-karnewále tittar bittar hongé.

10 Tú mere sing ko gainde ke sing kí mánind buland karegá; main táza tel se malá játá.

11 Merí ánkheñ mere dushmanoñ

ko qarár se dekhengí, aur mere kán bhí sharíroñ kí khabar, jo mujh par charh áe, sunenge.

12 Sádiq khajúr ke darakht kí mánind lahlaháegá; wuh Lubnán ke deodár kí tarah barhegá.

13 We, jo KHUÐÁWAND ke ghar meñ lagáe gae haiñ, hamáre KHudá kí dargáhoñ meñ phúleñge.

14 We burhápe meñ bhí mewa denge; we shádáb aur tar o táza hongé:

15 Tá kí záhir karen, kí KHUÐÁWAND sídhá hai: wuh merí chañán hai; us meñ ná-rástí nahín hai.

XCIII ZABU'R.

KHUÐÁWAND saltanat kartá hai; wuh shaukat ká khill'at pahine húe hai; KHUÐÁWAND ne pahíná hai; us ne apní kamar qúwat se kási; is liye jahán qáim hai, kí wuh táltá nahín.

2 Terá takht qadím se mustahkam hai; tú to azal se hai.

3 Nadióñ ne úthái, ai KHUÐÁWAND, nadióñ ne apní áwáz úthái; nadiáñ apní josh o kharosh kí áwáz útháti haiñ.

4 KHUÐÁWAND bulandí par bahut se páníoñ kí áwáz, aur samundar kí barí maujoñ kí nisbat se qawítar hai.

5 Terí shahádateñ niháyat yaqíní haiñ; ai KHUÐÁWAND, quddúsi tere ghar ko hamesha zeb detí hai.

XCIV ZABU'R.

AI KHUÐÁWAND, intiqámoñ ke KHudá, ai intiqámoñ ke KHudá, jalwagar ho.

2 Ai jahán ke insáf-karnewále, apne ta'in buland kar; aur ghamand-karnewáloñ ko badlá de.

3 Ai KHUÐÁWAND, sharír kab tak, hán, sharír kab tak shádiyána bajáya karenge?

4 We dakárte, we gustákhi kí bát-eñ bolte; sáre badkárí-karnewále láf-zaní karte.

5 We, ai KHUDĀWAND, tere logon ko pīs dālte haiṁ, aur terī mirās ko dukh dete haiṁ.

6 We bewa aur pardesi ko jān se mārte haiṁ, aur yaṭīn ko qatl karte haiṁ ;

7 Aur kahte haiṁ, KHUDĀWAND na dekhagā; Ya'qūb kā Khudā hargiz samajh na legā.

8 Ai qaum ko be-wuqūfo, samjho; ai jāhilo, tum kab hoshyār hoge?

9 Wuh, jis ne kān lagāyā, kyā nahīn suntā? wuh, jis ne ānkh banāī, kyā nahīn dekhṭā?

10 Wuh, jo qaumon ko tambih detā hai, kyā wuh sazā na karegā? wuh jo insān ko dānish sikhlatā hai, kyā wuh wāqīfyat na rakhtā hogā?

11 KHUDĀWAND insān ke kḥiyālāt ko jāntā hai, ki we bātil haiṁ.

12 Muḥārak wuh insān, jise tū, ai KHUDĀWAND, tādīb kartā, aur apnī sharī'at meṁ se us ko sikhlatā;

13 Tā ki tū us ko dukh ke din chain bakhse, yahān tak ki shariron ke liye garhā khodā jāwe.

14 Kī KHUDĀWAND apne bandon ko tark na karegā, aur apnī mirās ko chhor na degā.

15 Kyūnki 'adālat sadāqat kī taraf phirke āwegī; aur we sab, jin ke dil sidhe haiṁ, us ke pīchhe pīchhe ho lenge.

16 Mere wāste shariron ke muqābale meṁ kaun uthegā? aur mere liye badkārī-karnewālōn kā kaun sāmhnā karegā?

17 Agar KHUDĀWAND merā madadgār na hotā, to nazdik thā ki merī jān kḥamoshī ke 'ālam meṁ jāke rahtī.

18 Jis waqt main ne kahā, Merā pānw phisal chālā, so, ai KHUDĀWAND, terī rahmat ne mujh ko thām liyā.

19 Jab ki mere dil meṁ fikrēn kasrat se hotīn, tab terī tasallīn mere jī ko khush kartīn.

20 Kyā ziyānkārī ke taḡht ko, jo

āin ke wasīle se masbaqqat karatā hai, tere sāth kuchh shirkat hai.

21 We sādīq kī jān lene par hujūm karte haiṁ, aur be-gunāh ke laḥū bahāne kā fatwā dete haiṁ.

22 Lekin KHUDĀWAND merā burj hai, aur merā Khudā merī panāh kī chatān hai:

23 So wuhī un kī badkārī un par dālegā, aur unḥīn kī burāī meṁ un ko fanā karegā; hān, KHUDĀWAND hamārā Khudā un ko fanā karegā.

XCV ZABUR.

A'O, ham KHUDĀWAND kī madh-sarāī karen; ham apnī najāt kī chatān ko kḥush hoke lalkaren.

2 Ham shukrguzārī karte hūe us ke huzūr meṁ jāweṁ, aur zabūr gāte hūe us ke āge kḥushi kā na'ra māreṁ.

3 Kyūnki KHUDĀWAND barā hī Khudā hai, aur barā hī Bādshāh, jo sab ma'būdōn par muqaddam hai.

4 Zamīn kī baṛī se baṛī gahrāīn us ke qabze meṁ haiṁ; pahārōn kī buland chotīān bhī usī kī haiṁ.

5 Samundar us kā hai, aur us ne use paidā kiya; aur usī ke hāthōn ne kḥushkī bhī banāī.

6 A'o, ham sīda karen, aur jhuken, ham apne kḥālīq KHUDĀWAND ke huzūr gḥuṭne teken.

7 Kī wuh hamārā Khudā hai, aur ham us kī charāgāh ke log, aur us ke hāth kī bherēṁ haiṁ. Agar āj ke din tum us kī āwāz suno,

8 Tum apne dilon ko sakht na karo, jaisā kī Maribah meṁ, āzmāish ke din, bayābān ke darmiyān karte the;

9 Jab ki tumhāre bāpdādōn ne mujhe āzmāyā, aur merā imtīhān kiya, aur mere kām ko bhī dekhā.

10 Ohālīs baras tak main us pusht se nārāz rahā, aur main ne kahā, Ye we log haiṁ, kī jin ke dil har waqt gumrah hote haiṁ, aur unḥon ne merī rāhōn ko na pachchanā:

11 Kī jin se main ne apne gusse

men qasam khái, ki We merí áramgáh
men dákhil na hongē.

XCVI ZABU'R.

A'O, KHUDÁWAND ke liye ek nayá
gīt gáo; KHUDÁWAND ke liye
gá, ai sári zamín.

2 KHUDÁWAND ke liye gáo, aur us
ke nám ko mubárák kaho; roz roz us
ki naját kí bashárat do.

3 Ummaton ke darmiyán us ke
jalál ko, aur sári qaumon ke bích us
ki 'ajáb qudraton ko, bayán karo.

4 Kyúñki KHUDÁWAND buzurg aur
niháyat sitáish ke láiq hai; wuhí
sáre ma'búdon ki nisbat se ziyáda
muhíb hai.

5 Ki ummaton ke sáre ma'búd hech
hain; par ásmánon ká banánewálá
KHUDÁWAND hai.

6 'Azamat aur hashmat us ke áge
hain; tawánuí aur jamál us ke maq-
dis men hain.

7 KHUDÁWAND kí jáno, ai logon ke
gharáno, KHUDÁWAND kí hashmat o
qúwat jáno.

8 KHUDÁWAND kí, us ke nám kí
láiq buzurgí karo; hadye láo, aur us
ki bargáhon men áo.

9 KHUDÁWAND ko taqaddus ke husn
ke sáth sijda karo; ai sári zamín, us
ke huzúr káuptí rah.

10 Qaumon ke darmiyán kaho, ki
KHUDÁWAND saltanat kartá hai; is
liye jahán qáim hai, wuh jumbish
nahin pátá; wuh sadáqat se logon ká
insáf karegá.

11 A'smán khushí karen, aur za-
mín shádiyána bajáwe; samundar aur
us kí ma'múrí shor karen.

12 Maidán, us sab samet jo un men
hai, bág bág howen; ban ke sáre
darakht lahlaháwen,

13 KHUDÁWAND ke áge: kyúñki
wuh átá hai, wuh zamín kí 'adálát
karne átá hai; wuh sadáqat se jahán
kí, aur apní sachái se logon kí 'adálát
karegá.

XCVII ZABU'R.

KHUDÁWAND saltanat kartá
hai; zamín khushi kare: chhoṭe
bare jazíre shád howen.

2 Badlián aur kálí ghaṭáen us ke
áspás hain; sadáqat aur 'adálát us ke
takht kí bunyád hain.

3 Ek ág us ke áge áge játi hai, aur
us ke dushmanon ko har taraf jaláti
hai.

4 Us kí bijljon ne álam ko roshan
kiyá; zamín dekhte hí kámp gayi.

5 Pahár KHUDÁWAND ke huzúr se
mom kí mánind pighal gaye, sári
zamín ke KHUDÁWAND ke rú ba rú.

6 A'smán us kí sadáqat kí manádi
karte hain, aur sári ummaten us ke
jalál ko dekhti hain.

7 Sharminda howen we sab, jo
khode húe but pújte hain, aur mú-
raton par phúlte hain; ai sáre ma'-
búdo, tum use sijda karo.

8 Saihún ne suná, aur magan húi:
Yahúdáh kí betián, ai KHUDÁWAND,
terí 'adálát se khushwaqt hún.

9 Kyúñki, ai KHUDÁWAND, tú sári
zamín par bálá hai; tú sáre ma'búdon
se nipat sarbuland hai.

10 Tum, jo Khudá ke cháhnewále
ho, badí se kína rakho; wuh apne
muqaddason kí jánon ká nigabhán
hai; wuhí un ko sharíron ke háth
se chhurátá hai.

11 Núr sádiqon ke liye boyá gayá
hai, aur khushí un ke liye, jin ke dil
sidhe hain.

12 Ai sádiqo, tum KHUDÁWAND
men khush ho, aur us kí quddúsi ko
yád karke shukr karo.

XCVIII ZABU'R.

KHUDÁWAND ká ek nayá gīt
gáo; kyúñki us ne 'ajáibát
kiye; us ke dahne háth aur muqaddas
bázú ne use fath bákhshí.

2 KHUDÁWAND ne apní naját záhir
kí; us ne apní sadáqat ummaton ko
kholke dikhlái.

3 Us ne Isráel ke gharáne kí bábat apní rahmat aur amánat ko yád farmáyá; zamín ke sáre kanáron ne hamáre Khudá kí naját ko dekhá.

4 Ai sári zamín, KHUDÁWAND ke liye khushí ká na'ra mār; áwáz buland kar, aur khushí manáke madh gá.

5 KHUDÁWAND ke liye barbat bajáke gáo; barbat bajáke aur sur bándhke gáo.

6 Narsinge aur qarnái phúnkte húe KHUDÁWAND Bádsháh ke áge khushí kí áwázén karo.

7 Samundar aur us kí ma'múri shor macháwen; sári dunyá bhí, aur sab jo us men baste hain.

8 Nadián tál dewen, aur pahárián milke khushíén karen,

9 KHUDÁWAND ke áge: kí wuh zamín kí 'adálát karne átá hai; wuh sadáqat se dunyá kí, aur rástí se ummaton kí 'adálát karegá.

79 XCIX ZABUR.

KHUDÁWAND saltanat kartá hai; ummaten kámpen: wuh karúbion ke úpar takht-nishín hai; zamín larze.

2 KHUDÁWAND Saihún men buzurg hai, aur wuh sári qaumon par buland hai.

3 We tere buzurg aur muhib nám kí sitáish karen, kí wuh quddús hai.

4 Bádsháh kí tawánái bhí 'adálát ko dost rakhtí hai: tú ne sadáqat ko qáim kiyá; aur tú ne 'adálát aur sadáqat ko baní Ya'qúb men anjám diya.

5 Tum KHUDÁWAND hamáre Khudá ko buzurg jáno, aur us ke pánwon kí kursí ke pás sija karo; wuh Quddús hai.

6 Músá aur Hárún, us ke káhinon ke darmiyán, aur Samúel un ke bích, jo us ke nám-lewá hain; we KHUDÁWAND ko pukárte the, us ne un kí suní.

7 Us ne badlí ke sutén men se un

ke sáth báten kún; unhon ne us kí shahádaton aur qaul ko, jo us ne unhen bakhshá, hifz kiyá.

8 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú ne un kí suní hai; tú un ká bakhshnewalá Khudá thá, agarchi tú un ke ba'd a'amál ká badlá bhí un se letá thá.

9 KHUDÁWAND hamáre Khudá ko buzurg jáno, aur us ke muqaddas pahár ke áge sija karo; kí KHUDÁWAND hamará Khudá quddús hai.

C ZABUR.

Shukrguzári ká Zabúr.

AI sári sarzamíno, KHUDÁWAND ke liye khushí ká na'ra máro.

2 Khushí se KHUDÁWAND kí ibádat karo; gáte húe us ke huzúr men házir ho.

3 Tum jáno, kí KHUDÁWAND wuhí Khudá hai; usí ne ham ko banáyá, na ham ne apne taín; ham us ke log hain, aur us kí charágáh kí bheren.

4 Shukrguzári karte húe us ke darwázon men, aur hamd karte húe us kí bágáhon men dákhil ho; us ká ihsán máno; us ke nám ko mubáarak kaho.

5 Kí KHUDÁWAND bhalá hai; us kí rahmat abadí hai; aur us kí wafádári pusht dar pusht hai.

CI ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

MAIN rahmat aur 'adálát ke gít gaúngá; ai KHUDÁWAND, main terí sitáish ke gít gaúngá.

2 Main kámil ráh men dánishmandí ke sáth chalúngá. Tú mujh pás kab áwegá? main apne ghar men kámil dil se tahaltá phirúngá.

3 Main apní ánkhon ke rú ba rú kisé burí chíz ko na rakhúngá; main kajraon ke kám se dushmaní rakhtá; mujhe us se kuchh 'iláqa na hogá.

4 Kaj-dilá ádmí mere yahán se chalá jáwe; main sharir se áshnáí na karúngá.

5 Wuh, jo chhipke apne hamsáe

par tuhmat lagatá hai, main use ján se máringá; wuh jo buland-nigáh hai, aur wuh jis ke dil meñ gurúr samáyá, main us kí bardáshat na karúngá.

6 Merí ánkheñ mulk ke imándáron par haiñ, kí we mere sáth raheñ; wuh, jo kámil ráh par chaltá hai, merí k̄hidmat karegá.

7 Wuh, jo dagábáz hai, mere ghar ke andar na rahegá, aur jhúth-kahne-wálá merí nazar tale na thahregá.

8 Main mulk ke sáre sharíron ko sawere faná karúngá, tá kí KHUDÁWAND ke shahr se sáre badkirdáron ko kát dālún.

CIL ZABUR.

Ek musibat-zade kí Namáz, jo majbúr hoke KHUDÁWAND ke áge apná burá hál bayán kartá hai.

A I KHUDÁWAND, merí du'á sun, aur merí faryád ko apne huzúr pahunchne de.

2 Apná munh mujh se na chhipá; merí tangí ke din merí taraf kán rakh; jis din main pukárún, jald mujhe jawab de.

3 Kí merí 'umr dhúweñ kí tarah gaib ho játi, aur merí haqqián lukti kí mánind jal játiñ.

4 Merá dil kheti kí mánind mará pará, aur súkh gayá; main roṭi kháná bhí bhúl játa.

5 Mere karáhne ke shor se merí haqqián mere gosht se á milín.

6 Main jangli hawásil kí mánind húa; main wíráne ká ullú baná.

7 Main pará jágtá hún, aur gaure kí tarah chhat ke úpar akelé rahtá.

8 Mere dushman sáre din mujhe malámat karte haiñ; we, jo mujh par junún karte haiñ, merá nám leke qasam kháte haiñ.

9 Kyúñki main roṭi kí jagah k̄hák phánktá hún, aur apne pání meñ ánsú milátá hún,

10 Tere gazab aur qahr ke sabab se; kyúñki tú ne mujh ko barpá kiya, phir girá diyá.

11 Merí 'umr ke din sáya kí tarah ghatte haiñ, aur main ghás kí mánind murjháyá.

12 Par, tú, ai KHUDÁWAND, abad tak báqi rahegá, aur terá zikr pusht dar pusht.

13 Tú uthégá, aur Saihún par rahmat karegá; kí us par rahmat karne ká waqt hai, hán, us ká muta'aiyan waqt pahunchá hai.

14 Kí tere bande us ke pattharon ko cháhte haiñ, aur us kí k̄hák par shafaqat karte haiñ.

15 Aur qaumeñ KHUDÁWAND ke nám se dareñgi, aur zamín ke sáre bádsháh tere jalál se.

16 Kyúñki KHUDÁWAND Saihún ko biná kartá, wuh apne jalál meñ záhir hotá.

17 Wuh muhtáj kí du'á kí taraf mutawajjih hotá, aur un kí du'á ko haqir nahín jántá.

18 Yih pichhlí pusht ke liye likhá jáegá; aur log, jo paidá howenge, KHUDÁWAND kí sitáish karenge.

19 Kí us ne apne buland aur muqaddas makán par se nigáh kí; KHUDÁWAND ne ásmán par se zamín par nazar kí;

20 Tá kí qaidi ká karáhná sune; aur kí unhen, jin par qatl ká fatwá húa hai, chhuráwe;

21 Tá kí Saihún meñ KHUDÁWAND ká nám bayán kiya jáwe, aur Yarusalam meñ us kí sitáish howe;

22 Jab kí ummaten aur mamlukaten KHUDÁWAND kí 'ibádat ke liye ek sáth jam'a howen.

23 Us ne ráh meñ merá zor ghaṭá diyá; merí 'umr ko kotáh kiya.

24 Main ne kahá, Ai mere Khudá, merí ádhi 'umr meñ mujh ko na uthá le; tere baras pusht dar pusht haiñ.

25 Tú ne qadím se zamín kí biná dáli; ásmán bhí tere háth kí sana'aten haiñ.

26 We nest ho jáenge, par tú báqi rahegá; hán, we sab poshák kí mánind

Khudá ki ni'amaton ke ZABUR, CIII, CIV. *dá'is us ko mubáarak kahná*
puráne ho jáenge; tú unhen libás kí
mánind badlegá, aur we mubaddal
howenge:

27 Par tú wuhí hai, aur tere barson
kí intihá na hogí.

28 Tere bandon ke farzand base
rahege, aur un kí nasl tere huzúr
qáim रहेगी.

CIII ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

A I merí ján, KHUDÁWAND ko mubá-
rak kah; aur wuh sab, jo mujh
men ho, us ke muqaddas nám ko.

2 KHUDÁWAND ko mubáarak kah,
ai merí ján; aur us kí sab ni'amaton
ko farámosh na kar:

3 Wuh terí sári badkáríon ko baḡh-
shtá hai; wuh tujhe sári bímáríon se
shifá detá hai;

4 Wuh terí ján halákat se bachátá
hai; wuh tujh par shafaqat aur rah-
maton ká táj rakhtá hai;

5 Wuh terí 'umr ko achchhi achchhi
chízon se áśúda kartá hai; kí tú 'uqáb
kí mánind az sar i nau jawán hotá
hai.

6 KHUDÁWAND sáre mazlúmon ke
liye sadáqat aur insáf kartá hai.

7 Us ne apní ráhen Músá ko batláín,
aur apne kám baní Isráel ko.

8 KHUDÁWAND rahím aur karím
hai, gusse hone men dhímá, aur shafa-
qat men barḡkar hai.

9 Us ká jhunjhláná dáímí nahín;
wuh apne gusse ko abad tak nahín
rakh chhortá.

10 Us ne hamáre gunáhon ke mu-
wáfíq ham se sulúk nahín kiyá, aur
hamárá badkáríon ke mutábiq badlá
nahín diyá;

11 Balki jis tarah se ásmán zamín
ke úpar buland hai, usí tarah us kí
rahmat un par barí hai, jo us se ǧarte
hai.

12 Púrab pachchhim se jitní dúr
hai, utní dúr tak us ne hamárá ḡhatá-
on ko ham se judá kiyá.

13 Jis tarah báp beṭon par tars

khátá hai, usí tarah KHUDÁWAND un
par, jo us se ǧarte haiñ, tars khátá
hai.

14 Ki wuh hamárá hz qíqat ko jántá
hai; wuh yád rakhtá hai kí ham
mittí haiñ.

15 Insán jo hai, us ke din ghás kí
mánind haiñ; wuh janglí gul kí má-
nind phúltá hai.

16 Kí hawá us par se guzrí, aur
wuh nahín; aur us ká maqám phir
use na pahchánegá.

17 Lekin KHUDÁWAND kí rahmat
un par, jo us se ǧarte haiñ, azal se
abad tak hai, aur us kí sadáqat far-
zandon ke farzandon par;

18 Jo kí us ke 'ahd ko hifz karte
haiñ, aur us ke hukmon ko yád karke
un par 'amal karte haiñ.

19 KHUDÁWAND ne ásmánon par
apná takht qáim kiyá, aur us kí
bádsháhát sab par musallit hai.

20 KHUDÁWAND ko mubáarak kaho,
ai us ke fríshto, tum jo zor men saba-
qat le játe ho, aur us ke hukmon par
'amal karte ho, aur us ke kalám kí
áwáz ko sunte ho.

21 KHUDÁWAND ko mubáarak kaho,
ai sab us ke lasí, karo, ai us ke ḡhid-
mat-karnewálo, tum jo us kí marzí
par chalte ho.

22 KHUDÁWAND ko mubáarak kaho,
ai us ke sáre maḡhlúq, us kí mamlu-
kat ke har maqám men; ai merí ján,
tú KHUDÁWAND ko mubáarak kah.

CIV ZABUR.

A I merí ján, KHUDÁWAND ko mu-
báarak kah. Ai KHUDÁWAND,
mere Khudá, tú niháyat buzurg hai;
tú hashmat aur jalál ká libás pahine
húe hai.

2 Wuh núr ko poshák kí mánind
pahintá hai, aur ásmánon ko parde
kí mánind phailátá hai:

3 Wuh apne báláḡhánon ko páníon
men banátá hai, aur badlíon ko apní
rath ṡhahrátá hai; aur hawá ke bázúon
par wuh sair kartá hai:

4 Wuh apne firishton ko rúhen banátá hai, aur apne k̄hidmat-guzáron ko ág ká shu'ala :

5 Us ne zamín ko us kí bunyádon par banáyá, kí use kabhí abad ul ábád jumbish nahín.

6 Tú ne us ko gahráo se aisá dhámpá jaise libás se; aur pání paháron ke úpar khare the.

7 We terí ghurkí se bháge, aur terí garajnewálí áwáz se gurezán húe.

8 Paháron par charhte hai; we wádíon men, us jagah ke bích jo tú ne un ke liye banáí, utar játe hai.

9 Tu ne ek hadd bándhí hai, us se we guzarte nahín, aur zamín ko phir chhipáne ke liye nahín áte.

10 Wuh chashmon ko jarí karke nadiyon men bhejtá, we paháron ke bích bahtí hai.

11 Aur we maidán ke har ek chaupáye ko pání detí hai; gor̄khar us se apní piyás bujháte hai.

12 Un ke áspás hawáí parinde basere lete hai; we dál dál par chahchaháte hai.

13 Wuh apne bálákhánon se paháron ko seráb kartá hai; terí sana'aton ke phalon se zamín ásúda hai.

14 Chaupáyon ke liye ghás, aur insán kí k̄hidmat ke liye sabzí wuhí ugátá hai; tá ki wuh zamín se k̄hurák paidá kare;

15 Aur mai, jo insán ke dil ko k̄hush kartí hai, aur raugan se ziyáda chihre ko chamkátí hai, aur rotí, jo insán ke dil ko tawánáí bakhshítí hai.

16 K̄HUDÁWAND ke darakht tarí se ser hai; Lubnán ke deodár, jo us ne lagáe;

17 Jin men parinde áshiyáne banáte hai; aur laglag, jo hai, saro ke darakhton men us ká ghar hai.

18 Aur únche pahár kohí bakron ke liye hai; aur chatán janglí k̄hargoshon kí panáh ke liye.

19 Us ne chánd ko waqt kí tí'adád

ke liye banáyá; aur áftáb apne gurúb kí jagah ján rakhtá hai.

20 Tú andherá kartá, aur rát hotí, jis men sáre janglí haiwán sair karte hai.

21 Sher-bachche apne shikár ke liye garajte hai, aur K̄HUDÁ se apní k̄hurák mángte hai.

22 A'ftáb nikalte hí we jam'a hote hai, aur apní mándon men let játe hai.

23 Insán apne károbár ke liye báhar nikaltá hai, aur apní mihnat ke liye sháin tak.

24 Ai K̄HUDÁWAND, terí sana'aten kýá hí bahut hai! tú ne un sab ko hikmat se banáyá; zamín tere mál se pur hai.

25 Phir yih aisá bará aur chaurá samundar hai, jis men be-shumár chalnewále, chhote baje jánwar, mau-júd hai.

26 Us men jaház rawán hai, aur wuh lawiyatán bhí, jo tú ne banáyá, tá ki us men kheltá phire.

27 Ye sab terí taraf takte hai, kí tú un ko waqt par un kí k̄hurák pahunchá dewe.

28 Jo tú unhen detá hai, so we lete hai; tú apní muṭṭhí kholdá hai, to we achchhí chízon se ser hote hai.

29 Tú apná munh chhipátá hai, we hairán hote hai; tú un ká dam pher letá hai, we mar játe hai, aur apní máti men phir mil játe hai.

30 Tú apná dam bhejtá hai, we paidá hote hai; aur tú rú e zamín ko az sar í nau árásta kartá hai.

31 K̄HUDÁWAND ká jalál abadí hai; K̄HUDÁWAND apní sana'aton se k̄hush hai.

32 Wuh zamín par nigáh kartá hai, so kámp játi hai; wuh paháron ko chhútá hai, so un se dhúnwán uṭhtá hai.

33 Main to jab tak jítá rahúngá, tab tak K̄HUDÁWAND ke gít gáúngá;

main jab tak maujūd rahūngā, apne Khudā ki sitāish ke gīt gāūngā.

34 Mere gaur kā mazmūn use pasand āwe; main KHUDĀWAND se mas-rūr hūngā.

35 Kāsh ki gunāh-karnewāle zamīn par se fanā ho jāwen, aur sharīr bāqī na rahen! Ai merī jān, KHUDĀWAND ko mubārakbād kah. KHUDĀWAND kī sitāish karo.

CV ZABUR.

KHUDĀWAND kā shukr karo; us kā nām lo; logon ke darmiyān us ke kāmōn ko bayān karo.

2 Us ke liye gāo; us kī hamd ke gīt gāo; us ke sab 'ajāib kāmōn kā charchā karo.

3 Us ke muqaddas nām par fakhr karo; KHUDĀWAND ke tālibōn ke dil khushwaqt howen.

4 KHUDĀWAND ke aur us kī qūwat ke tālib ho; sadā us ko chihre ke khwāhān raho.

5 Us ke 'ajāib kāmōn ko, jo us ne kiye, us ke garāib ko bhī, yād karo; aur un 'adālat ke hukmōn ko, jo us ne apne munh se farmāe;

6 Ai Abirahām us ke bande kī nasl, ai banī Ya'qūb, us ke barguzido.

7 Wuhī KHUDĀWAND hamārā Khudā hai; tamām zamīn men us kī 'adālaten hain.

8 Us ne abad tak apne 'ahd ko, us sukhan ko, jo us ne hazār pushton ke liye farmāyā hai, yād rakhā;

9 Wuhī 'ahd, jo us ne Abirahām se kiya, aur Izhāq se us kī qasam khāi;

10 Aur use Ya'qūb ke liye ek sharī'at, aur Isrāel ke liye ek 'ahd i abadī thahrāyā;

11 Yih kahte hūe, ki main Kan'ān kī zamīn tujh ko detā hūn; yih terā maurūsī hissa hai:

12 Jis waqt kī we shumār men kam the, balki bahut thore, aur us zamīn men pardesī the.

13 Aur we qaum ba qaum aur

mamlukat ba mamlukat pare phirte the.

14 Us ne kisī ko un par zulm karne na diyā; us ne un kī khātīr bādshāhon ko malāmat kī;

15 Ki, Mere mamsdōhon ko mat chhdo, aur mere nabīon se badī na karo.

16 Balki us ne kāl ko bulāyā kī us sarzamīn men howe; us ne rotī kī sārī tek torī.

17 Us ne un ke āge ek shakhs ko bhejā: Yūsuf bechā gayā kī gulām ho;

18 Jis ke pānwōn ko unhon ne paikariān pahīnāke dukh diyā; us kī jān lohe kī qaid hūī:

19 Jis waqt tak kī us kā kalām pūrā hūā; kī KHUDĀWAND ke sukhan se wuh tāyā gayā.

20 Bādshāh ne log bheje, aur use rihāī dī; qaumōn ke hākīm ne use āzād kiya.

21 Us ne use apne ghar kā mukhtār, aur apnī sārī milkiyatōn par hākīm thahrāyā;

22 Tā kī us ke sardāron ko, jab chāhe, bāndh dāle, aur us ke buzurg-wāron ko dānāī sikhāwā.

23 Isrāel bhī Misr men āyā, aur Ya'qūb Hām kī sarzamīn men musāfir hūā.

24 Aur us ne apne logon ko nihāyat hī barhāyā, aur unhen un ke dushmanon se ziyāda qawī kiya.

25 Us ne un ke dilon ko pherā, kī we us ke logon se 'adāwat karne lage, aur us ke bandon se dagābāzī.

26 Tab us ne apne bande Mūsā ko, aur apne barguzida Hārūn ko, bhejā.

27 Unhon ne un ke darmiyān us kī nishānion ko dikhāyā, aur Hām kī sarzamīn men mu'ajizon ko.

28 Us ne tārikī bhejī, so andherā hūā; aur unhon ne us ke hukmōn se sarkashī na kī.

29 Us ne un ke pānion ko lahū banāyā, aur un kī machhliōn ko mār dālā.

30 Un ki sarzamín ne bahut se mendak ugle; un ke bádsháhon ki kóthríon men bhí.

31 Us ne hukm kiyá, aur dānsen aur machchhar un ki sab hudúd men áin.

32 Us ne menh ki jagah un par ole barsáe, aur un ki sarzamín par dhadhaktí ág bhejí.

33 Us ne un ke angüron ko aur un ke anjiron ko barbád kiyá, aur un ki hudúd ke darakht tor dále.

34 Us ne hukm kiyá, aur tiddíán áin; malakh bhí nikle, aur we beslumár the;

35 We un ki zamín ki sári sabzián khá gaye, aur un ke mulk ke mewe nigal gaye.

36 Aur us ne un ki sarzamín men sáre palauthe máre, un ki tamám qáwat ke pahile phal.

37 Aur wuh unhen rúpe aur sone ke sáth nikál láyá, aur un ko firqon men ek bhí ná-tawán na thá.

38 Un ke nikal jáne se Misr khush húa; kyúnki un ká khauf un par pará thá.

39 Us ne badlí ko phailáyá, tá ki sáya kare; aur ág ko, tá ki rát ko roshan kare.

40 Unhon ne mángá, us ne batereh pahunchá dín, aur un ko ásmání rotí se ser kiyá.

41 Us ne chatán ko chirá, aur pání uchhle; pání nadí kí máuind khushkí par bahe.

42 Kyúnki us ne apne muqaddas kalám ko, aur apne bande Abirahám ko yád kiyá.

43 Wuh apne logon ko khushí ke sáth, aur apne barguzidon ko shádi-yáne ke sáth, nikál láyá;

44 Aur unhen qaumon ki sarzamínen dín; unhon ne qaumon ká básił mirás pái;

45 Tá ki we us ke huqúq ko hifz karen, aur us ke shar'oon ko yád rakhen. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CVI ZABUR.

KHUDÁWAND kí sitáish karo. KHUDÁWAND ká shukr karo, kyúnki wuh bhalá hai; aur us kí rahmat abadí hai.

2 Kaun KHUDÁWAND kí qudraton kí taqrír kar saktá hai? us kí sári sitáishen kaun suná saktá hai?

3 Mubáarak we, jo insáf ko yád rakhte hain; aur wuh, jo hamesha sadáqat ke kám kartá hai.

4 Ai KHUDÁWAND, mujh par yád karke wuh mihrbání kar, jo tú apne logon par kartá hai; hán, mujh par apní naját leke mutawajjih ho;

5 Tá ki main tere barguzidon ki bhalái dekhún; aur tá ki main teri qaum kí khushwaqtí se khush hoún, aur teri mirás ke sáth fakhr karún.

6 Ham ne apne bápádáon samet gunáh kiye: ham ne ná-farmání kí: ham ne sharárat kí.

7 Hamáre bápádáe Misr ke bích teri 'ajáib qudraton ko na samjhe: unhon ne teri rahmaton kí kasrat ko yád na kiyá; balki daryá par, daryá e Qulzum par, bagawat kí.

8 Lekin us ne apne nám ke liye unhen bacháyá, tá ki apní qudrat záhír kare.

9 Aur us ne daryá e Qulzum ko dántá, so wuh súkh gayá; wuh unhen gahráíon men se pár le gayá, jaise bayábán men se.

10 Us ne unhen us ke háth se, jo un ká kína rakhtá thá, rihái dí, aur dushman ke háth se khalási l'ikhshí.

11 Aur páníon ne un ke bairíon ko chhipá liyá; un men se ek bhí na bachá.

12 Tab we us kí báton par ímán láe; we us kí hamd o saná gáe.

13 We jald us ke kámon ko bhúl gaye; aur us kí saláh ke intizár men na rahe.

14 Unhon ne jangal men hirs so

khwáhish kí, aur bayábán men Khudá ko ázmáyá.

15 Us ne un ká matlab rawá kiya, par un kí jánon men lágarí bheji.

16 Unhon ne khaimagáh men Músá par, aur KHUDÁWAND ke muqaddas mard Hárún par, hasad kiya.

17 So zamin phati, aur Dátan ko nigal gayi; aur Abiráam kí jamá'at ko dhámp liya.

18 Hán, un kí jamá'at men ág bharkí; us shu'ale ne sharíron ko bhasam kar diya.

19 Unhon ne Hurib men ek bachhrá banáya, aur dháli húi múrat ke áge sijda kiya.

20 Is tarah unhon ne apne jalál ko ek bail kí tashbíh se jo ghás khátá hai, badal dala.

21 Unhon ne apne naját-denewále Khudá ko bhulá diya, jis ne Misr men bare bare kám kiye the;

22 'Ajáib kám Hám kí zamin men; aur muhib kám darya e Qulzum par.

23 Aur us ne farmaya, ki Main unhen halák karunga: agar us ká barguzida Músá us darár men us ke áge na khará hotá, tá ki us ke gazab ko phere, na howe ki wuh unhen nábud kar dale.

24 Hán, unhon ne us dil-pazir s-zamin kí tahqir kí; we us ke sukhan par imán na lae;

25 Balki apne khaimon men kur-kuráe, aur KHUDÁWAND kí áwáz ke shanawá na hue.

26 Tab us ne apná háth un par uthaya, ki unhen bayábán men girá de;

27 Aur un kí nasl ko bhí ummaton men girá de, aur unhen mulkon men tittar bittar kar de.

28 Wahán we Ba'al-fagúr se mil gaye, aur murdon kí qurbánián kháne lage.

29 Unhon ne us ko apne 'amalon se gussa dilaya; aur wabá un men phut nikli.

30 Us waqt Fínihas uthá, aur insáf kiya; so wabá játi rahi.

31 Aur yih us ke liye sadáqat gini gayi, pusht dar pusht abad tak.

32 Unhon ne phir us ko Maribah ke pánion par gussa dilaya; so Músá ko un ke sabab ziyán húa:

33 Kyúñki unhon ne us kí ruh ko diqq kiya, aisá ki wuh apne labon se ná-munásib bolá.

34 Unhon ne un qaumon ko, jin kí bábat KHUDÁWAND ne unhen hukm diya thá, már na dala;

35 Balki gair-ummaton se mel kiya, aur un ke kám sikhe;

36 Aur un ke buton kí parastish kí, jo un ke liye phandá hue.

37 Unhon ne to apne beton aur apni beton ko shayatín ke liye qurbáni kiya;

38 Aur be-qusúron ká, ya'ne apne beton aur apni beton ká, khún kiya: ki unhon ne un ko Kan'an ke buton ke áge zabh kiya; aur zamin lahu se nápak hui.

39 Yúñhi apne kámon se álúda hue, aur apne fi'alon se zinákár bane.

40 Tab KHUDÁWAND ká gussa apne logon par bharká, aisá ki us ne apni mirás se bhí nafrat kí;

41 Aur us ne unhen gair-qaumon ke qabze men kar diya; so we, jo un ká kína rakhte the, un par musallit hue.

42 Un ke dushmanon ne un ko sataya; we zerdast hoke un ke tábi ho gaye.

43 Us ne bárhá un ko rihái di: par unhon ne apni mashwarat se use bezár kiya; aur we apni badkari ke sabab past kiye gaye.

44 So us ne un ke dukh par nazar kí, jab ki us ne un ká nála suná.

45 Aur us ne un ke liye apne 'ahd ko yád farmaya, aur apni rahmaton kí firawáni ke mutábíq pachhtaya.

46 Us ne aisá kiya, ki un sab ne bhí, jo unhen asir karke le gaye, un par tars khaya.

47 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, ham ko rihái bakhsish, aur ham ko gair-qaumon men se jam'a kar le, tá ki tere muqaddas nám ká shukr karen, aur terí sitáish par fakhír karen.

48 KHUDÁWAND, Isráel ká Khudá, azal se abad tak mubáarak howe; aur sáre log bolen, A'mín. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CVII ZABU'R.

KHUDÁWAND kí shukrguzárí karo, ki wuh bhalá hai; aur us kí rahmat abadí hai.

2 We, jo KHUDÁWAND ke chhuráe húe hain, yún kahen: jinhen us ne dushman ke háth se rihái bakhsí,

3 Aur unhen sarzaminon se jam'a kiyá, púrab aur pachchhim, uttar aur dakhín se.

4 We bayábán men, us wíráne men jahán ráh nahín, bhatakte the; unhen koi shahr na miltá thá, jahán basen.

5 We bhúkhe aur piyáse bhí húe, un kí ján un men gash khátí thí.

6 So unhon ne apní bipat men KHUDÁWAND ko pukará; us ne un kí musibaton se unhen rihái dí.

7 Aur unhen sídhí ráh men chal-áyá, tá ki we basne láiq shahr men pahunchen.

8 Cháhiye kí we KHUDÁWAND ke áge us kí rahmat kí, aur baní A'dam ke áge us ke 'ajáib kámon kí, sitáish karen!

9 Kyúнки us ne tarastí húi ján ko ser kiyá, aur bhúkhe ká jí khúbí se bhar diyá.

10 We, jo tárikí men aur maut ke sáya men baithe the, aur musibat aur lohe se jakre húe the;

11 Kyúнки unhon ne Khudá ke hukmon se bagáwat kí, aur Haqq Ta'álá kí maslahat kí híqárat kí;

12 Is liye us ne un ke dilon ko mashaqqat se 'ájiz kiyá; we gir päre, aur koi madadgar na thá.

13 Tab unhon ne apní bipat men

KHUDÁWAND ko pukará, aur us ne unhen un kí musibaton se chhuráya.

14 Us ne unhen tárikí aur maut ke sáya tale se báhar nikálá, aur un ke bandhanon ko tor dálá.

15 Cháhiye kí we KHUDÁWAND ke áge us kí rahmat kí, aur baní A'dam ke áge, us ke 'ajáib kámon kí, sitáish karen!

16 Kyúнки us ne pítal ke darwáze tore, aur lohe ke bende kát diye.

17 Ahmaq apní burí chál se, aur apní badkáríon ke sabab apne par dukh láte the.

18 Un ke jí ko har ek tarah ke kháne se nafar húi; aur we maut ke darwázon ke nazdik á pahunche.

19 Tab unhon ne apní musibat men KHUDÁWAND ko pukará; us ne unhen un ke dukhon se khalási dí hai.

20 Us ne apná kalám bhejá, aur unhen changá kiyá, aur us ne unhen un ke garhon se rihái bakhsí.

21 Cháhiye kí we KHUDÁWAND ke áge us kí rahmat kí, aur baní A'dam ke áge us ke 'ajáib kámon kí, sitáish karen!

22 Aur shukr ke zabíhon ko guz-ránen, aur shádmání se us ke kámon ko bayán karen.

23 We, jo jaházon men samundar kí sair karte hain; we, jo bare páníon par jáke kár o bár karte hain:

24 We hí KHUDÁWAND ke kámon ko, aur gahráo men us ke 'ajáib ko, dekhte hain.

25 Kyúнки wuh hukm kartá hai aur túfání hawá uhtí hai, jo us kí maujon ko buland kartí hai.

26 We ásmán par charhte hain; phir gahráo men utarte hain; un kí jánen pareshání se pighal játi hain.

27 We badmast kí tarah dagmagáte aur lar-kharáte hain; un ke hawáss bilkull ur gaye hain.

28 So we apní tangí men KHUDÁWAND ko pukáarte hain; aur wuh un kí musibaton se unhen chhuráta hai.

29 Wuh ándhí ko thamá detá hai, aisá ki us kí maujē qarār pakartí hai.

30 Tab we khush hote hai, ki unhen chain milá; wuhí un ko, jis bandar men we jáyá cháhte hai, le pahunchátá hai.

31 Cháhiye ki we KHUDÁWAND ke áge us kí rahmat kí, aur baní A'dam ke áge us ke 'ajáib kámon kí, sitáish karen!

32 We logon ke majma' men us kí baráí karen, aur buzurgon kí majlis men us kí sitáish karen.

33 Wuh nahron ko sahrá, aur pání ke chashmon ko súkhí zamín kar dáltá hai.

34 Jaiyid zamín ko shor kar detá hai, un kí sharárat ke sabab se, jo wahán baste hai.

35 Wuh bayábán ko jhil aur khushk zamín ko chashme banátá hai.

36 Wahán wuh bhúkhon ko basátá hai, tá ki we rahne ke liye shahr taiyár karen;

37 Aur khetí karen, aur angúron ke bág lagáwen, jin se afzáish ke phal hásil howen.

38 Wuh unhen barakat bhí detá hai, so we bahut ho játe hai; aur un kí mawáshí ko kam hone nahín detá.

39 We phir ghat játe hai, aur zalil hote hai, zulm aur musibat aur gam ke máre.

40 Wuh amíron par zillat dáltá hai; aur aisá kartá hai, ki we beráh bayá-bán men bhatakte phirte hai.

41 Wuh kháksáron ko un kí 'ajízí men se uthá khará kartá hai, aur un ke gharánon ko galle kí tarah banátá hai.

42 Sádiq log dekhenge, aur masrúr hongé, aur sáre badkáron ká munh band ho jáegá.

43 Wuh kaun sá dáná hai, jo in par muláhaza kare, ki we KHUDÁWAND kí rahmaton ko khríb samjhenge?

CVIII ZABUR.

Dáúd ká Gít, yá Zabúr.

A I Khudá, merá dil qáim hai; main apní shaukat ke sáth gáúngá, aur sitáish karúngá.

2 Jág, ai bín aur barbat; main sawere jágúngá.

3 Ai KHUDÁWAND, main logon ke darmiyán terí shukrguzárí karúngá; main qaumon ke bích terí hamd gá-úngá.

4 Kyúñki terí rahmat 'azím hai, balki ásmánon se barhkar; aur terí amánatdári badlion tak hai.

5 Ai Khudá, tú ásmánon par sar-faráz ho, aur terá jalál sárí zamín par;

6 Tá ki tere mahbúb rihái páwen: tú apne dahne háth se naját de, aur merí sun.

7 Khudá ne apne taqaddus men farmáyá hai, Main khushí karúngá, main Síkm ko taqásim karúngá, aur Sukkát kí wadí ko nápúngá.

8 Jili'ád merá hai, aur Munassí bhí merá, aur Ifráím bhí mere sir ká zor hai, aur Yahúdáh merá qándúsáz hai.

9 Moáb mere dhone ká lagan, Adúm par main apní jútí chaláúngá, Filist par main shádiyána bajáúngá.

10 Hasín shahr men kaun mujhe le jáegá? Adúm tak merá rahbar kaun hogá?

11 Ai Khudá, kyá tú nahín, jis ne hamen radd kiyá? ai Khudá, kyá tú nahín, jo hamáre lashkaron ke sáth khurúj nahín kartá?

12 Bipat men hamári kumak kar, ki ádmí kí madad bátíl hai.

13 Khudá hí se ham bahádurí karenge; kyúñki wuhí hamáre dushmanon ko latár máregá.

CIX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A I Khudá, mere mahmúd, chup mat ho;

2 Kyúñki unhon ne sharír ká munh aur dagábáz ká dahan mujh par khul-

wáyá hai; we jhúthí zubán se mere sáth bátén karte haiñ.

3 Unhon ne kína kí bátón se mujh ko gher liyá hai, aur we be-sabab mujh se laré haiñ.

4 We merí dostí ke 'iwaz men mujh se dushmaní karte haiñ; par main jo hún, du'á kartá.

5 Unhon ne merí neki ke 'iwaz mujh se badí kí hai, aur muhabbat ke badle men 'adáwat.

6 Tó ek sharir ko us par muqarrar kar, aur us ke dahne háth Shaitán khará rahe.

7 Kí jab us kí 'adálat kí jáwe, to wuh mujrim thahre, aur us kí du'á gunáh gini jáwe.

8 Us ke din thore howen; us ká 'uhda dúsrá páwe.

9 Us ke bachche yatim ho jáwen, aur us kí jorí bewa howe.

10 Us ke bachche sadáwára rahen, aur bhikh mángen; we apne wíránon se khurák dhúndhte phiren.

11 Qarz-khwáh sab kuchh jo us ká no pakar lé jáwe, aur pardesí us kí kamáí ko lúť lewen.

12 Koí us par tars na kháwe; aur koí na ho, jo us ke yatimon par rahm kare.

13 Us kí nasl báqí na rahe, aur dúsrí pusht men us ká nám miťáyá jáwe.

14 Us ke bápádáon kí badkárí KHUDÁWAND ke huzúr mazkúr rahe, aur us kí má ká gunáh miťáyá na jáwe.

15 We nit KHUDÁWAND ke áge mau-júd rahen, aur wuh zamín par se un ká tazkira nábud kar de.

16 Kyúñki us ne rahmání ko yád na kiyá; magar wuh miskín aur muhtáj ke piche pará, balki dil-shikasta ke bhí, tá ki us ko qatl kare.

17 Jaisá us ne la'nat karne ko dost rakhá, so wuh us par á pare; aur jaisá wuh barakat cháhne se bezár rahá, so wuh barakat us se dúr rahe.

18 Jaisá us ne la'nat karne ko khlil-'at kí mánind pahin liyá, waise la'nat páni ke mánind us kí antrion men, aur tel kí tarah us kí hadqion men ghuse.

19 Wuh us ke liye aisí howe, jaise poshák, jis se wuh mulabbas hotá hai, aur jaise patká, jo sadá us kí kamar ke gird líptá rahá hai.

20 KHUDÁWAND kí taraf se mere dushmanon ká, aur un ká, jo merí ján ko burá kahte haiñ, yihí badlá howe.

21 Par tú, ai Yahowáh KHUDÁWAND, apne nám ke liye mujh se sulúk kar; kí terí rahmat khub hai, mujhe naját de.

22 Kí main miskín aur muhtáj hún, aur merá dil mujh men chhedá húa hai.

23 Main dhalte hús sáye kí mánind, tamám ho chalá; main tiddí kí tarah úpar tale uráyá gayá hún.

24 Mere ghutne fáqe se sust ho gaye, aur merá gosht chiknái ke bagair ek dhokhá hai.

25 Main un ká nang húa; we mujhe tákte haiñ, aur apná sir hiláte haiñ.

26 Ai KHUDÁWAND, mere KHUDÁ, merí kumak kar; apní rahmat ke mutábíq mujhe naját de;

27 Tá kí we jánen kí yih terá háth hai; kí tú ne, ai KHUDÁWAND, yih kiyá hai.

28 We la'nat karen, par tú barakat de; jab we uthen, to sharminda howen; par terá banda shádmán ho.

29 Mere dushman khijálat kí poshák se mulabbas hon, aur apní sharmindagi kí chádár se áp ko chhipá lewen.

30 Main apne munh se KHUDÁWAND kí bahut hí sitáish karúngá; main bahuton ke bich us kí hamd gáúngá.

31 Kyúñki wuh miskín ke dahne háth par khará hai, tá kí us ko un se, jo us kí ján par fatwá dete haiñ, rihá dewe.

CX ZABUR.

Zabúr i Dáúd.

KHUDA'WAND ne mere Khudá-wand ko farmáyá, Tú mere dáhne háth baith, jab tak ki main tere dushmanon ko tere pángwon tale ki chauki banáun.

2 KHUDA'WAND tere zor ká 'asá Saihún men se bhejogá: tú apne dushmanon ke darmiyán hukmrání kar.

3 Tere log teri qúwat ke din husn i taqaddus ke sáth áp se mustá'idd hongé; teri jawání ki os subh ke rihm-wáli ki nisbat se ziyáda hogí.

4 KHUDA'WAND ne qasam khái hai, aur wuh na pachhtáwegá, Tú Malik i Sidq ke taur par abad tak káhin hai.

5 KHUDA'WAND tere dáhne háth par, apne qahr ke din, bádsháhon ko de máregá.

6 Wuh qaumon men 'adálat karegá, wuh unhen láshun se bhar degá; wuh bahut mamlukaton men logon ko siron ko kuchlegá.

7 Wuh ráh men nále ká pání píegá: is liye wuh sir ko buland karegá.

CXI ZABUR.

KHUDA'WAND ki sitáish karo. Main tamám dil se KHUDA'WAND ki sitáish karúngá, sádiqon ki mahfil men, aur jamá'at men.

2 KHUDA'WAND ke kám buzurg hain, un sab ke taftish kiye hús, jo un ká shauq rakhte hain.

3 Us ká kám jáh o jalál hai, aur us ki sadáqat abad tak qáim hai.

4 Us ne apne 'ajáib kámon ke liye yádgári rakhí; KHUDA'WAND mihrbán aur rahím hai.

5 Us ne un ko, jo us se darte hain, kháná diyá; wuh apne 'ahd ko abad tak yád farmáegá.

6 Us ne apne kámon ká zor apne logon ko dikhlayá, tá ki unhen qaumon ki mírás bakhshe.

7 Us ke háth ke kám haqq aur

'adálat hain; us ke sáre ahkám yaqíní hain.

8 We hamesha abad tak qáim rahte; we sachái aur sídhái se kiye gaye hain.

9 Us ne apne logon ke liye makhlási bhejí; apne 'ahd ko abad tak mazbút farmáyá hai; us ká nám quddús aur muhib hai.

10 KHUDA'WAND ká khauf dánái ká shurú' hai; un sab ki, jo us par 'amal karte hain, achchhi samajh hai; us ki sitáish abad tak qáim hai.

CXII ZABUR.

KHUDA'WAND ki sitáish karo. Mubáarak wuh ádmí hai, jo KHUDA'WAND se khauf rakhtá hai, aur us ke farmánon se niháyat khusht hai.

2 Us ki nasl zamín par zoráwar hogí; sádiqon ki aulád mubáarak hogí.

3 Us ke ghar men mál aur daulat hogí, aur us ki sadáqat abad tak qáim hai.

4 Tárikí hí men rástkáron ke liye núr chamaktá hai, ki wuh mihrbán, aur dardmand, aur sádiq hai.

5 Nek ádmí mihrbání kartá hai, aur qarz detá; wuh apní kár-rawái rástí se kartá.

6 Yaqínan us ko kabhí jumbish na hogí; sádiq ki yádgári abadí hogí.

7 Wuh burí khabaren sunke hirásán na hogá; us ká dil qáim hai, ki us ká tawakkul KHUDA'WAND par hai.

8 Us ká dil bar-qarár hai; wuh na daregá, yahán tak ki wuh apne dushmanon ki kharábi dekhégá.

9 Us ne bikhráyá hai; us ne kangálon ko diyá hai; us ki sadáqat abad tak qáim hai; us ká síng jalál ke sáth sarfaráz hogá.

10 Sharir dekhégá, aur kurhegá, aur apne dánt písegá, aur pighal jáwegá; shariron ki tamanná faná ho jáegí.

CXIII ZABUR.

KHUDAWAND ki sitaish karo. Ai KHUDAWAND ke bando, us ki sitaish karo; KHUDAWAND ke nam ki madh karo.

2 KHUDAWAND ka nam is dam se abad tak mubarak howe.

3 A'tab ke tul'd se leke us ke gurub tak KHUDAWAND ka nam mamduh ho.

4 KHUDAWAND sari ummaton par buland o bala hai; us ka jalal asmanon par hai.

5 KHUDAWAND hamare Khuda ki manind kaun hai, jo bulandi par rahta hai,

6 Aur ap ko past karti, ta ki asman zamin par nigah kare?

7 Wuh miskin ko khak se utha leti hai, aur muhtaj ko mazbale par se utha karti hai;

8 Ta ki use amiron ke sath, balki apne hi logon ke amiron ke sath, bithawe.

9 Wuh banjh 'aurat ko ghar men basati hai, aisa ki wuh bachchon ki ma khushi ke sath ho. KHUDAWAND ki sitaish karo.

CXIV ZABUR.

JAB Israel Misr se nikla, aur Ya'qub ka gharana ajnabi zuban-bolnewale logon men se;

2 To Yahudah us ki maqdis hua, aur Israel us ki mamlukat.

3 Samundar ne yih dekh, aur palat gayi, Yarden ne bhi, aur ulti bahi;

4 Paharon ne mendhon ki manind chhalange marin, aur paharon ne bher ke bachchon ki manind.

5 Ai samundar, tujhe kya hua, ki tu bhaga? aur ai Yarden, kya hua, ki tu ulti bahi?

6 Aur kya hua, ai paharo, jo tum mendhon ki manind chhalange marite ho? aur ai tilo, jo tum bher ke bachchon ki manind?

7 Ai zamin, tu KHUDAWAND ke

huzur tharthara, Ya'qub ke Khuda ke huzur;

8 Jo patthar ko pani ka hauz banata hai; chaqmaq ke patthar ko pani ka chashma.

CXV ZABUR.

HAM ko, ai KHUDAWAND, nahin, ham ko nahin, balki apne nam ko buzurgi de, apni rahmat ke liye, aur apni sachai ke sabab se.

2 Qaumen kyun kahen, ki Un ka Khuda ab kahan hai?

3 Hamara Khuda to asman par hai; us ne jo kuchh chaha, so kiya.

4 Un ke but rup aur sona hain, admion ki dastkariyan.

5 We munh rakhte hain, par bolte nahin; we ankhen rakhte hain, par dekhte nahin;

6 We kan rakhte hain, par sunte nahin; un ki nakeen bhi hain, lekin sunghate nahin;

7 We hath rakhte hain, par pakarte nahin; we panw rakhte hain, par chalte nahin; we apne gale se bhi awaz nahin nikalte.

8 We, jo unhen banate hain, aur we sab, jo un ka bharosa rakhte hain, unhin ki manind hain.

9 Ai Israel, tu KHUDAWAND par tawakkul kar; wuh un ka madadgar aur un ki sipar hai.

10 Ai Harun ke gharane, tu KHUDAWAND par tawakkul kar, ki wuh un ka madadgar aur un ki sipar hai.

11 Ai KHUDAWAND ke dardewalo, KHUDAWAND par tawakkul karo; wuh un ka madadgar aur un ki sipar hai.

12 KHUDAWAND ne ham ko yad kiya; wuh hamen barakat dega; wuh Israel ke gharane ko barakat dega; wuh Harun ke gharane ko bhi barakat dega.

13 Wuh un ko jo KHUDAWAND se darte hain, chhoton ko baron ke sath barakat dega.

14 KHUDAWAND tumhari barhti

kare, tumbhārī aur tumbhāre laṅkon kī bhī.

15 Tum **KHUDĀWAND** kī taraf se, jis ne āsmān aur zamīn ko paidā kiya, mubārak ho.

16 A'smān, ha'n, āsmān **KHUDĀWAND** ke ha'n, lekin us ne zamīn banī A'dam ko 'ināyat kī.

17 Murde **KHUDĀWAND** kī sitāish nahīn karte, aur na we sab, jo k̄hā-moshī ke 'ālam men utar jāte.

18 Lekin ham is waqt se leke abad tak **KHUDĀWAND** ko mubārak kahenge. **KHUDĀWAND** kī sitāish karo.

CXVI ZABU'R.

MAIN **KHUDĀWAND** se muhabbat rakhtā hūn, kī us ne merī āwāz aur merī minnaton sunīn.

2 Is liye kī us ne merī taraf kān dhare, so main, jab tak kī jītā rahūngā, us kā nām liye jāūngā.

3 Maut ke dukhon ne mujh ko gherā, aur qabr ke dardon ne mujhe pakrā; main dukh aur gam men giriftār hūā.

4 Tab main ne **KHUDĀWAND** kā nām liyā, kī Ai **KHUDĀWAND**, mihr-bānī karke merī jān bachā le.

5 **KHUDĀWAND** mihrbān aur sādīq hai; aur hamārā **Khudā** rahm-karnewālā hai.

6 **KHUDĀWAND** sāda logon kā nigahbān hai; main 'ājiz ho gayā thā, us ne mujhe bachā liyā.

7 Ai merī jān, apnī āramgāh men phir, kī **KHUDĀWAND** ne tujh par ihsān kiya hai.

8 Tū ne mujh ko marne se, aur merī ānkhon ko ānsū bahāne se, aur mere pānwon ko phisalne se, bachāyā.

9 Main **KHUDĀWAND** ke āge zindagi kī zamīn men chalūngā.

10 Main imān lāyā, is liye main bolā; mujh par barī bipat thī:

11 Main ne apnī ghabrahāt men kahā, kī Sāre ādmī jhūṭhe ha'n.

12 Main **KHUDĀWAND** ko, us kī

sārī ni'amaton ke 'iwaz men, jo mujhe milīn, kyā dūn?

13 Main najāt kā piyāla uṭhāūngā, aur **KHUDĀWAND** kā nām pukārūngā.

14 Main abhī us ke sāre logon ke sāmhe **KHUDĀWAND** ke liye apnī nazren adā karūngā.

15 **KHUDĀWAND** kī nigāh men us ke muqaddas logon kā marnā girān-qadr hai.

16 Ai **KHUDĀWAND**, main minnat kartā hūn, kyūnki main terā banda hūn; main terā banda, terī laundī kā betā; tū ne mere bandhan khole.

17 Main tere huzūr shukrguzārī ke zabihē charhāūngā, aur **KHUDĀWAND** kā nām pukārūngā.

18 Main abhī, us ke sāre logon ke āge, apnī nazren **KHUDĀWAND** ke liye adā karūngā,

19 **KHUDĀWAND** ke ghar kī bārgāhon men, aur tere darmiyān, ai Yār-salam. **KHUDĀWAND** kī sitāish karo.

CXVII ZABU'R.

AI sārī qaumo, **KHUDĀWAND** kī hamd karo; ai sab ummato, tum us kī sitāish karo.

2 Kyūnki us kī rahmat ham par galib hūī; aur **KHUDĀWAND** kī sachāī abad tak hai. **KHUDĀWAND** kī sitāish karo.

CXVIII ZABU'R.

KHUDA'WAND kī shukrguzārī karo; kī wuh nek hai; aur us kī rahmat abad tak hai.

2 Ai kāsh kī Isrāel yih kahe, kī Us kī rahmat abad tak hai.

3 Hārūn kā gharānā bhī ab yih kahe, kī Us kī rahmat abad tak hai.

4 Ai kāsh kī we jo **KHUDĀWAND** se darte ha'n, yih kahen, kī Us kī rahmat abad tak hai.

5 Main ne tangī men **KHUDĀWAND** ko pukārā; **KHUDĀWAND** ne merī sunke kushādagi bakhshī.

6 **KHUDĀWAND** merī taraf hai, main

nahín darne ká; insán merá kyá kar
saktá hai?

7 KHUDÁWAND mere madadgáron
men hai; pas, main unhen jo merá
kína rakhte hain dekh lúngá.

8 Tawakkul karná KHUDÁWAND
par us se bihtar hai, ki insán ká
bharosá rakhe.

9 KHUDÁWAND par tawakkul karná
us se bihtar hai, ki amíron ká bharosá
rakhe.

10 Sári qaumon ne mujh ko gher
liyá; main yaqínan KHUDÁWAND ke
nám se un ko nábud karúngá.

11 Unhon ne to mujhe gherá, hán,
unhon ne mujhe gherá hai; main
yaqínan KHUDÁWAND ke nám se unhen
nábd karúngá.

12 Unhon ne mujhe shahd ki mak-
khion ki tarah gher liya; we kaution
ki ag ki manind bujh gaye; main
yaqinan KHUDAWAND ke nam se un-
hen nabad karunga.

13 Tú ne mujhe bare zor se dhakelá, tá ki mujhe girá de ; lekin KHUDÁ-WAND ne merí madad kí.

14 KHUDÁWAND merí qúwat aur
merá fakhr hai; wuh to merí naját
húá.

15 Sádiquon ke khaimon men khu-
shi aur najat ki áwáz hai. KHUDÁ-
WAND ká dahná báth baháduri kartá
hai :

16 KHUDÁWAND ká dahná háth buland húa; KHUDÁWAND ká dahná háth bahádurí kartá hai.

17 Main na marúngá, balki júúngá
aur KHUDÁWAND ke kám bayán kar-
úngá.

18 KHUDÁWAND ne mujhe khrí-
tambíh kī; lekin us ne mujhe maui
ke hawāle na kiya.

19 Sadáqat ke darwáze mero liye
khola; main un se andar jáungá.
main KHUPÁWAND kí sitáish karúngá.

26 KHUDÁWAND ká darwáza yih
hai; us men sádiq dákhl hote hain.

21 Main terí hamd o saná karúngá

ki tú ne merí sun lí, aur merí naját
húá.

22 Wuh patthar, jise mi'amáron ne
radd kiyá, kone ká sirá ho gayá hai.

23 Yih KHUDAWAND se húa, ja
hamári nazon men 'ajíb hai.

24 KHUDÁWÁND ne yih din muqar-rar kiyá: ham to is men khushí karenge, aur shádmán howenge.

25 Ai KHUDAWAND, main minnat kartá hún, naját bakhshiye; ai KHUDAWAND main minnat kartá hún, kámyábí bakhshiye.

26 Mubárák hai wuh, jo KHUDÁ-
WAND ke nám se átá hai; ham KHU-
DÁWAND ke ghar men se tum ko
mubárákbádí dete hain.

27 KHUDÁWAND wūh Khudá hai,
jis ne ham ko núr dikhláyá; qurbáni
ko mazbah ke síngon tak rassíon se
báñdho.

28 Merá Khudá tū hai, aur main
terí sitáish karúngá; tú merá Khudá
hai, main terí buzurgí karúngá.

29 KHUDÁWAND kí shukrguzári
karo; kí wuh nek hai; aur us kí rah-
mat abad tak hai.

CXIX ZABUT.

≈ A'LAF.

MUBA'RAK we, jo ráh men ká-
mil-raftár hain, aur KHUDÁ-
WAND ke shar'a par chalnewálé hain.

2 Mubárak we hain, jo us kí shahádaton ko yád rakhte hain, aur apne sáre dil se use dhúndhte hain.

3 We badī bhī nahīn karte; we use
kī rāhon par chalte hain.

4 Tú ne hukin kiyá hai, ki ham j
ján se tere qawá'id ko hifz karen.

5 Kásh ki merí ráhen durust ki
játin, tá ki tere hukmon ko liház ka-
rún |

6 Jab ki main tere sáre hukmon ko
nigáh rakhúngá, to sharminda na
hoúngá.

7 Main teri sadáqat ke infisálon ko
síkhke apne dil kí rástí se teri sitáish
karúngá.

8 Main tere hukmon ko hifz kar-
ūngā; tū mujhe ākhīr tak na chhor.

3 BET.

9 Jawān apnī rāheñ kis tarah sáf
kar rakhe? us par khūb nigāh karne
se, tere kalām ke mutābiq.

10 Main ne apne sāre dil se terī
talāsh kī hai: tū mujh ko apne huk-
mon se bhaṭakne mat de.

11 Main ne tere kalām ko apne dil
ke bīch chhipā liyā, tā ki main terā
gunāh na karūn.

12 Ai KHUDĀWAND, tū mubārak
hai; apne aḥkām mujhe sikhā.

13 Main ne apne labon se tere
munh kī sarī 'adālaton ko bayān kiyā.

14 Main terī shahādaton kī rāh
men aisā shādmān hūn, jaise ki tamām
daulat se.

15 Main tere qawā'id men gaur
karūngā, aur terī rawishon ko mulāha-
za karūngā.

16 Main tere hukmon men magan
rahūngā; main terā kalām na bhūl-
ūngā.

3 JIMĀL.

17 Apne bande par ihsān kar, tā ki
main jī jāūn, aur tere kalām ko yād
rakhūn.

18 Merī ānkheñ khol, tā ki main
terī sharī'at ke 'ajāib mazmūnon ko
dekhūn.

19 Main zamīn par ek musāfir hūn :
apne hukm mujh se na chhipā.

20 Merā jī har dam terī 'adālaton
ke ishtiyāq men parā taraptā hai.

21 Tū ne magraron ko, un la'nati-
on ko, jo tere hukmon se bhaṭak jāte,
dāntā hai.

22 Malāmat aur hiqārat ko mujh
par se dafā kar; kyūnki main ne terī
shahādaton ko hifz kar rakha hai.

23 Amiron ne bhī majlis kī, aur
mere khilāf bāteñ kahiñ; par terā
banda tere huqūq par dhyān lagāe hūe
hai.

24 Terī shahādaton bhī merī 'ishrat
aur merī salāh-denewālīñ haiñ.

7 DALĀT.

25 Merī jān khāk se lagī jāti hai;
tū apne qaul ke mutābiq mujh ko jilā.

26 Main ne apnī rāheñ bayān kīñ,
aur tū ne merī sunī hai; mujhe apne
huqūq sikhā.

27 Apne qawā'id kī rāh ko mujhe
bujhā de; main tere 'ajāib kāmnon par
dhyān karūngā.

28 Merī jān gam ke māre pighal
jāti hai; apne qaul ke mutābiq mujh
ko qāim kar.

29 Darog-goī kī rāh mujh se dūr
kar, aur mihrbānī karke apnī sharī'at
mujhe bakhsh.

30 Main ne sachāī kī rāh ikhtiyār
kī, aur terī 'adālaten apne rū ba rū
rakhīñ.

31 Main terī shahādaton se chimaṭ
rahā hūn; ai KHUDĀWAND, mujhe
sharminaḍa na kar.

32 Main tere hukmon kī rāh men
daurūngā, is liye ki tū merā dil kush-
āda kartā hai.

7 HE.

33 Ai KHUDĀWAND, mujhe apne
huqūq kī rāh batlā; main use ākhīr
tak yād rakhūngā.

34 Mujh ko fahm 'atā kar, aur
main terī sharī'at ko hifz karūngā;
hāñ, main use apne sāre dil se hifz kar
rakhūngā.

35 Mujhe apne hukmon ke rāste
men chālā, ki merī khushi us men hai.

36 Mere dil ko apnī shahādaton kī
taraf māl kar, na kī lālach kī taraf.

37 Merī ānkheñ ko pher de, ki
butlān par nazar na karen; aur apnī
rāh men mujhe zindagī bakhsh.

38 Apne qaul ko apne bande ke
liye qāim rakh, is liye ki wuh tujh se
khauf rakhtā hai.

39 Us malāmat ko, jis se main
dārtā hūn, mujh se dafā kar; ki terī
'adālaten bhalī haiñ.

40 Dekh, ki main tere qawā'id kī
mushtāq hūn; apnī sadāqat men mujhe
zindagī bakhsh.

, WA'O.

41 Ai KHUDÁWAND, apní rahmaton ko, háñ, apní naját ko, apne gaul ke mutábíq mujh tak áne de.

42 Tá ki main us ko jo mujhe malámat kartá hai jawáb dúñ; kýñki mujhe tere gaul ká bharosá hai.

43 Aur haqq bát ko mere munh se kisi tarah judá na kar de; ki tere hukmon par merá i'atimád hai.

44 Aur main teri shari'at ko har waqt abad ul ábad tak hifz kar rakhúngá.

45 Aur main kusháda jagah men chaltá phirtá rahúngá; ki tere qawá'id ko dhúndhtá hún.

46 Aur main bádsháhon ke áge bhi teri shahádaton ká tazkira karúngá, aur sharminda na hoúngá.

47 Aur tere hukmon se hazz utháúngá, ki main unhen cháhtá hún.

48 Main tere hukmon kí taraf, jin se main muhabbat rakhtá hún, apne háth utháúngá; aur tere huqúq ko sochtá rahúngá.

, ZAIN.

49 Apne bande kí khátir apne gaul ko, jis ká tú ne mujhe ummedwár kiya, yád farmá.

50 Yih mere dukh men meri tasallí hai, ki tere sukhan ne mujhe zindagi bakhshí hai.

51 Magrúron ne mujh se bahut thatholían kíñ; lekin main ne teri shari'at se kanára na kiya.

52 Ai KHUDÁWAND, main ne teri qadimi 'adálaton ko yád rakhá; so tasallí pái.

53 Un shariron ke sabab, jinhon ne teri shari'at ko chhor diya hai, ha'rá-ní ne mujhe á pakrá.

54 Mere musáfir-kháne men tere ahkám mere gít haiñ.

55 Ai KHUDÁWAND, main ne terá nám rát ko yád kiya hai, aur teri shari'at kí muháfazat kí hai.

56 Yih mujh ko is liye hai, ki main ne tere farmánon ko hifz kiya.

, KHET.

57 Ai KHUDÁWAND, tú merá bakh-ra hai; main ne to kahá hai, ki Main teri báton ko hifz karúngá.

58 Main apne sáre dil se tere chih-re kí tawajjuh dhúndhtá hún; tú apne gaul ke mutábíq mujh par rahm farmá.

59 Main ne apní ráhon par gaur kiya, aur teri shahádaton kí taraf apne qadam phere.

60 Main ne phurtí kí, aur tere hukmon ke hifz karne men deri na kí.

61 Shariron ke jálon ne mujhe gherá; par main ne teri shari'at ko farámosh na kiya.

62 Main ádhí rát ko uthúngá, ki teri sadáqat ke infisálon ke sabab teri shukrguzarían karún.

63 Main un sab ká ham-nishín hún jo tujh se darte haiñ, aur un ká jo tere faráiz par 'amal karte haiñ.

64 Ai KHUDÁWAND, zamín teri rahmat se ma'múr hai: mujhe apne huqúq síkhla.

, TET.

65 Ai KHUDÁWAND, tú ne apne kalám ke mutábíq apne bande se khush-sulúki kí hai.

66 Mujh ko achchhá imtiyáz aur dánish síkhá, ki main tere hukmon par imán láya hún.

67 Musibat men giriftár hone se peshtar main gumráh hotá thá; par ab main ne tere kalám ko hifz kiya hai.

68 Tú nek hai, aur neki kartá hai; mujhe apne huqúq síkhla.

69 Magrúron ne mujh par jhúth bándhá hai; par main tere faráiz ko apne sáre dil se hifz kar rakhúngá.

70 Un ká dil charbí kí mánind chikná ho rahá hai; par main teri shari'at se magan hún.

71 Bhalá húsá kí main ne dukh páya; ki main tere qawá'id ko síkhúngá.

72 Tere munh kí shari'at mere liye

hazāron sone rūpe ke sikkon se bihtar hai.

• YOD.

73 Tere hāthon ne mujhe banāyā, aur mujhe ārāsta kiya: mujh ko fahm 'atā kar, tā ki main tere aḥkāṁ sikhūn.

74 We jo tujh se erte hain, mujhe dekhke khush hongē; kyūnki main ne tere sukhan par i'atimād rakhā.

75 Ai KHUDĀWAND, main jāntā ki teri 'adālaten rāst hain; aur ki tū ne wafādāri se mujh ko dukh diya.

76 Jaisā tū ne apne bande se wāda kiya hai, waise teri shafaqat meri tasallī kā bā'is ho.

77 Teri rahmaten mere shāmil-hāl howen, tā ki main jītā rahūn; ki teri sharī'at meri khushī hai.

78 Magrūr sharminda howen, ki unhon ne nā-haqq mere muqaddame ko bigarā; par main tere farāiz par dhyān rakhūngā.

79 Aisā ho, ki we jo tujh se erte hain, aur we, jo teri shahādaton ko jānte hain, meri taraf phiren.

80 Aisā kar, ki merā dil tere qawā'id ki taraf kāmil tawajjuh kare; tā ki main sharminda na hoūn.

• KAF.

81 Meri jān teri najāt ke shauq se gash khātī hai; main tere qaul par i'atimād rakhtā hūn.

82 Meri ānḥen tere sukhan ke intizār men yih kahte hūe fanā hūn, ki Tū mujhe kab tasallī degā?

83 Main to us mashk ki mānind hūā, jo dhuṛwen men dhari ho; par tere qawā'id ko main bhūl na jātā.

84 Tere bande ki 'umr ke din kitne hain? tū kab mere satānewālog se 'adālat karegā.

85 Magrūrūn ne, jo teri sharī'at ke pairau nahin, mere liye garhe khode hain.

86 Tere sāre hukm bar-haqq hain; we nā-haqq mujh ko satāte hain; tū meri kumak kar.

87 Nazdīk hai, ki we mujhe zamīn par se nābūd karen; lekin main ne tere farāiz ko tark nahin kiya.

88 Apnī rahmat ke mutābiq mujhe zindagī bakhsh; ki main tere munh ki shahādāt ko hifz karūngā.

• LAMAD.

89 Ai KHUDĀWAND, terā kalām ās-mān par sadā sābit hai.

90 Teri sachāī pusht dar pusht hai; tū ne zamīn ko qiyām bakhshā, aur wuh ṭhahar rahi.

91 We teri 'adālaten ke liye āj ke din tak qāim hain; kyūnki sab tere khādīm hain.

92 Agar teri sharī'at meri khushī na hotī, to main apnī musibat men ḥalāk ho jātā.

93 Main tere farāiz ko kabhī farā-mosh na karūngā; ki tū ne un ke wasīle se mujhe hayāt bakhshī hai.

94 Main terā hūn, mujhe bachā le; ki main tere farāiz kā tālib hūn.

95 Sharir meri ghāt men lage hūe hain, ki mujhe ḥalāk karen; lekin main teri shahādaton par dhyān rakhtā hūn.

96 Main ne har ek kamāl ko, ki us ki hadd hai. dekhā; lekin tere hukm nihāyat wasī' hain.

• MEM.

97 A'h! main teri sharī'at se kaisi muhabbat rakhtā hūn! merā soch sāre din us hi men hai.

98 Tū apne hukmon ke wasīle se mujh ko mere dushmanon se ziyāda dānishmand kartā hai; ki-we hamo-sha mere sāth hain.

99 Meri dānish un sab ki dānish se, jo mujhe ta'līm dete hain, ziyāda hai; kyūnki main teri shahādaton kā dhyān kartā rakhtā hūn.

100 Main būrḥon se ziyāda samajh-tā hūn; kyūnki main ne tere farāiz ko hifz kiya hai.

101 Main ne har ek burī rāh se apne pānw bāz rakhe, tā ki main tere kalām ko hifz karūn.

102 Main ne terī 'adālaton se kināra na kiyā; kyūnki tū ne mujhe ta'lim dī hai.

103 Terī bāton mere tālū ko kyā kī mithī lagti hai; balki shahd se bhī ziyāda jo mere munh mein ho.

104 Tere farāiz ke wasile se main ne fahmīd pāi; is liye har ek jhūthī rāh se main 'adāwat rakhtā hūn.

ॐ NU'N.

105 Terā kalām mere pānw ke liye chirāg, aur merī rāh kī roshnī hai.

106 Main ne qasam khāi hai, aur main use pūrā karūngā, ki main terī sadāqat ke infisāl ko hifz kar rakhtā hūngā.

107 Mujh par barī musibat hai: ai KHUDĀWAND, apne kalām ko mutābiq mujhe jilā.

108 Ai KHUDĀWAND, mihrbānī farmāke mere munh ke hadyon ko qabūl kar, aur apnī 'adālaton mujhe sikhā.

109 Merī jān hamesha merī hathelī par hai; bāwujūd us ke main ne terī sharī'at ko farāmosh na kiyā.

110 Sharīron ne mere liye phandā lagāyā hai; par main tere farāiz se kināre na hūā.

111 Main ne terī shahādaton ko abadī mīrās jānke apnā kar liyā; kyūnki we mere dil kī khushi ke bā'is hai.

112 Main ne apne dil ko is taraf māl kiyā, ki tere qawā'id par haumesha ākhīr tak 'amal karūn.

ॐ SA'MAK.

113 Be-sabāt khīyālon se main bezār hūn; par terī sharī'at se muhabbat rakhtā hūn.

114 Tū mere chhipne kā makān, aur merī sipar hai; main tere kalām se ummed rakhtā hūn.

115 Ai badkāro, mere pās se dūr ho jāo; ki main to apne Khudā ke hukmon kī muhāfazat karūngā.

116 Apne qaul ke mutābiq mujhe sambhāl, tā ki main jī jāūn; aur apnī

ummed kī bābat mujhe sharminda na hone de.

117 Mujh ko thāmbh, ki main salāmat rahūn; aur main hamesha tere huqūq par nigāh rakhtā hūngā.

118 Tū un sab ko radd kar dāltā hai, jo tere huqūq se bhatak jāte; ki un kī fitrat jhūth hai.

119 Tū ne zamīn ke sab sharīron ko mail kī māmīnd dūr kiyā; so main terī shahādaton se muhabbat rakhtā hūn.

120 Merā badan tere dar se kāmpatā hai, aur main terī 'adālaton se dārtā hūn.

य 'AIN.

121 Main ne 'adālat aur sadāqat kī hai; mujhe un ke hawāle na kar, jo mujh par zulm karte hai.

122 Khair ke liye apne bande kā zamīn ho, tā ki magrūr log mujh par zulm na karen.

123 Merī ānkhen terī najāt ke, aur terī sadāqat ke qaul ke, intizār mein fanā ho gayīn.

124 Apne bande se apnī rahmat ke mutābiq sulūk kar, aur mujh ko apne huqūq sikhā.

125 Main terā bandā hūn, mujh ke fahm de, tā ki main terī shahādaton ko pahchānūn.

126 KHUDĀWAND ke liye kām karne kā waqt hai, ki unhon ne terī sharī'at ko torā.

127 Main is liye tere hukmon ko sone se, balki chokhe sone se, ziyāda 'azīz rakhtā hūn.

128 Is liye main tere sāre farāiz ko sab bāton ke haq mein rāst jāntā hūn, aur sab jhūthī rāhon ko dushman rakhtā hūn.

ॐ FE.

129 Terī shahādaton 'ajīb o garīb hai; is liye merī jān unhein hifz kar rakhtī hai.

130 Tore kalām kā mukāshafa roshnī bakhshatā hai; wuh sāre sādā logon ko fahmīd 'ināyat kartā hai.

131 Main apnā munh kholke parā hāmpṭā hūn; kyūnki main tere hukmon kā mushtāq hūn.

132 Jis tarah tū un par tawajjuh kiya kartā hai, jo tere nām se muhabbat rakhte, mujh par bhī kar, aur mujh par rahm farmā.

133 Apne qaul se mere qadamon ko durust rakh, aur kisī tarah kī badī ko mujh par gālib hone na de.

134 Insān ke zulm se mujhe makhlāś de; tab main tere farāiz ko hifz karūngā.

135 Apne bande ko apne chihre kī jalwagari dikhā, aur mujhe apne huqūq sikhā.

136 Pānī kī nahreṅ merī ānkhon se bahṭī haiṅ, is liye kī log terī shari'at ko hifz nahīṅ karte.

♣ SA'DE.

137 Ai KHUDĀWAND, tū sādiq hai, aur tere infisāl wājib haiṅ.

138 Tū ne apnī shahādaton ko sadāqat aur kamāl amānatdāri ke sāth jatā diya hai.

139 Merī gairat mujhe khā gayī; kyūnki mere dushmanon ne terī bāton ko farāmosh kiya hai.

140 Terā kalām nihāyat pākīza hai; is liye terā banda us se muhabbat rakhtā hai.

141 Main haqīr aur zalīl hūn; par main tere farāiz ko farāmosh nahīṅ kartā.

142 Terī sadāqat abadī sadāqat hai, aur terī shari'at haqq hai.

143 Musibat aur āfat ne mujhe ā liya hai; lekin tere ahkām merī khushī haiṅ.

144 Terī shahādaton kī sadāqat abadī hai: mujhe fahm 'atā kar, tā ki main jī jāūn.

♣ QOF.

145 Main apne sāre dil se pukartā hūn; ai KHUDĀWAND, merī sun; main tere huqūq ko hifz karūngā.

146 Main tujhe pukartā hūn; mujhe bachā le; to main terī shahādaton ko yād rakhūngā.

147 Main subh par sabqat karte hūe chillatā hūn, ki mujhe tere sukhān par i'atimād hai.

148 Merī ānkhon ne pahron par sabqat kī hai, tā ki main tere sukhān kā dhyān rakhūn.

149 Ai KHUDĀWAND, apnī shafaqat ke mutābiq merī āwāz sun, aur apnī 'adālaton ke muwāfiq mujhe zindagi bakhsh.

150 We, jo sharārat ke darpai haiṅ, nazdik āe; we terī shari'at se dūr haiṅ.

151 Ai KHUDĀWAND, tū nazdik hai, aur tere sāre ahkām haqq haiṅ.

152 Main ne terī shahādaton kī bābat qadīm se ma'lūm kiya, ki tū ne un kī bunyād ko abadī qiyām bakhshā.

♣ RESIL.

153 Merī musibat par nazar kar, aur mujhe rihāī de; ki main ne terī shari'at ko farāmosh nahīṅ kiya.

154 Merī taraf se jawāb-dihī kar, aur mujhe makhlāś de; apne qaul ke mutābiq mujhe zindagi bakhsh.

155 Najāt shariron se dūr hai; kyūnki we tere huqūq ko nahīṅ qhūndhte.

156 Ai KHUDĀWAND, terī rahmaton bahut haiṅ; apnī 'adālaton ke mutābiq mujhe zinda kar.

157 We, jo mere pichhe pare haiṅ, aur we, jo mere dushman haiṅ, bahut haiṅ; lekin main ne terī shahādaton se kināra na kiya.

158 Main ne be-wafāon ko dekhā, aur un se nafrat kī; kyūnki unhon ne tere sukhān ko hifz na kiya.

159 Dekh, ki main tere farāiz ko kaisā chāhtā hūn: ai KHUDĀWAND, apnī shafaqat ke mutābiq mujhe jilā.

160 Terā kalām ibtidā hī se sach-chā hai; aur terī sadāqat kā har ek infisāl abad tak.

♣ SHIN.

161 Sardār be-sabab mere pichhe pare haiṅ; par merā dil tere kalām hī se khauf khātā hai.

162 Main tere sukhan se, us ki manind jise bari lut mil jawe, khush hun.

163 Main jhuth se bezar hun, aur nafarat rakhta hun; par teri shari'at ko dost rakhta hun.

164 Main teri sadaqat ke infisalun ki babat har roz sat martabe teri sitaish karti hun.

165 Un ko bara chain hai, jo teri shari'at ko dost rakhte hain; un ko kis tarah se thokar nahin lagti.

166 Ai KHUDAWAND, main teri najat ka ummedwar hun; aur main tere hukmon ko 'amal mein laya.

167 Meri ruh ne teri shahadatun ko hifz kiya hai; aur main unhen ba shiddat 'aziz rakhta hun.

168 Main ne tere faraz aur teri shahadatun ko hifz kiya hai; ki meri sari rahen tere age hain.

TAU.

169 Ai KHUDAWAND, mere nale ko apne huzur ane de, aur apne kalam ke mutabiq mujh ko fahm ata kar.

170 Meri minnat ko apne huzur pahunchne de, aur apne qaul ke mutabiq mujhe rihai de.

171 Mere labon se teri sitaish niklegi, jab ki tu mujhe apne huquq sikhlao.

172 Meri zuban tere kalam ka charcha karti rahegi; ki tere sare ahkam sadaqat hain.

173 Ai kash ki tera hath meri kumak karta; ki main ne tere faraz ko ikhtiyar kiya hai.

174 Ai KHUDAWAND, main teri najat ka mushtaq hun; aur teri shari'at meri khurrami hai.

175 Meri jan jit rahe, ta ki wuh teri sitaish kare; aur teri 'adalon se meri kumak ho.

176 Main us bher ki manind, jo khoi jawe, bhata k gayi hun; apne bande ko dhundh; ki main ne tere hukmon ko faramosh nahin kiya.

CXX ZABU'R.

Ma'alat ka Zabur.

A PNT pareshani mein main ne KHUDAWAND ko pukara; us ne meri suni.

2 Ai KHUDAWAND, meri jan ko jhuthi honthon aur dagabaz zuban se rihai de.

3 Ai jhuthi zuban, tujhe kya diya jagega, aur tujhe kya hasil hogi?

4 Pahlawan ke tez tir, ratama ke jalte hue koelon ke sath.

5 Mujh par wawaila hai, ki main Masak mein sukunat karta, aur Qidar ke khaimon ke pas rakhta hun!

6 Meri jan un ke sath, jo sulh se kina rakhte hain, ba-lihaz apne faide ke ziyada 'arse se rahi.

7 Main to sulh ka admi hun; lekin jab main bolti hun, to we jang par taiyar hote hain.

CXXI ZABU'R.

Ma'alat ka Zabur.

MAIN apni ankhen paharon ki taraf uthati hun. Kahan se meri madad ayege?

2 Meri madad KHUDAWAND se hai, jis ne asman o zamin ko paida kiya.

3 Wuh tere pangw ko phisalne na dega; wuh, jo tera hafiz hai, na uthhega.

4 Dekh, wuh jo Israel ka muhafiz hai, bargiz na uthhega, aur na soega.

5 KHUDAWAND tera muhafiz hai; KHUDAWAND tere dahne hath par tera sayaban hai.

6 Aftab se din ko, aur mahtab se rat ko, tujhe kuchh zarar na pahunchega.

7 KHUDAWAND har ek burai se tujhe mahfuz rakhega; wuh teri jan ko mahfuz rakhega.

8 KHUDAWAND tere jane ane mein, is waqt se leke abad tak, tera hafiz rahega.

CXXII ZABU'R.

MAIN khush hui, jis waqt we mujhe kahte the, A'o, KHUDAWAND ke ghar chalein.

2 Ai Yarúsalam, hamáre pánw tere darwázon ke bich khare hain.

3 Ai Yarúsalam, tú baní hai, us shahr kí mánind, jo kí báham khúb paiwasta hai:

4 Jis men firqe, balki Yáh ke firqe, Isráel kí shahádat ko charh játe hain, kí KHUDÁWAND konám kí sitáish karen.

5 Kyúñki us men 'adálat ke takht, Dáúd ke khándán ke takht, rakhe hue hain.

6 Yarúsalam kí salámati ke liye du'á mángo; we jo tujh ko dost rakhte hain, salámat rahen.

7 Terí char-diwári men salámati, aur tere mahallon men amn o chain howen.

8 Main apne bháion aur doston ke liye ab kahtá hún, 'Tujh men salámati howe.

9 KHUDÁWAND hamáre Khudá ke ghar ke liye main terí khairiyat ká tálib rahúngá.

CXXIII ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

MAIN ne apní ánkhen terí taraf uñháiñ, ai ásmán par baithne-wále.

2 Dekho, jis tarah se kí gulámon kí ánkhen apne áqáon ke háth kí taraf hain, aur laundion kí ánkhen apní bibí ke háth kí taraf lagí rahtí hain, isí tarah hamáre ánkhen KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf hain, jab tak kí wuh ham par rahm na farináwe.

3 Ai KHUDÁWAND, ham par rahm farmá, ham par rahm farmá; kí ham hiquárat se khúb ser ho gaye.

4 A'súda-hálog ke tamaskhur se, aur magrúron kí hiquárat se, hamáre ján niháyat ser hui.

CXXIV ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr i Dáúd.

AGAR KHUDÁWAND na hotá, jo kí hamáre taraf thá, cháhiye kí Isráel ab kahe;

2 Agar KHUDÁWAND na hotá, jo kí

hamáre taraf thá, jis waqt kí log hamáre muqábale men uthé;

3 To we usí waqt ham ko jítá nigal játe, jab kí un ká gazab ham par bharká thá;

4 Usí waqt ham pání men garq ho játe; dhára hamáre ján par guzar játi;

5 Usí waqt umañte hue pání hamáre ján lí par guzar karte.

6 Mubáarak ho KHUDÁWAND, jis ne ham ko un ke dánton ká shikár na hone diyá.

7 Hamáre ján chiriyá kí tarah sayád ke jál se chhúti; kí jál tútá, aur ham nikal bháge.

8 Hamáre madad KHUDÁWAND ke nám se hai, jis ne ásmán aur zamín ko paidá kiya.

CXXV ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

WE jiu ká tawakkul KHUDÁWAND par hai, koh i Saihún ke mánind hain, jo táltá nahin, balki abad tak sábit hai.

2 Yarúsalam jo hai, so pahár us ke áspás hain; usí tarah KHUDÁWAND, is waqt se leke abad tak, apne logon ke áspás hai.

3 Kyúñki shai'ron ká soná sádiqon ke hisse men nahin thaharne ká; tá na howe kí sádiq badkárí kí taraf apne háth barháwen.

4 Ai KHUDÁWAND, bhalon se, aur uu se, jo sidhe-dil hain, bhalái kar.

5 Par we, jo apní terhí ráhon kí taraf bhatak játe hain, KHUDÁWAND un ko badkaron ke sáth rawána karegá: lekin Isráel par salámati hogi.

CXXVI ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

KHUDÁWAND jis waqt Saihúni asiron ko phir láya, us waqt ham un ke mánind the, jo khwáb dekhte hain.

2 Tab hamáre munh hansí se bhar gaye, aur hamáre zubán gáne se; tab gair-qaumon ke darmiyán yih charchá

Khudá-tara ká 'ufr. ZABU'R, CXXVII—CXXX. *Zabúrwale kí ummed.*
thá, kí KHUDÁWAND ne un se bare sulúk kiye.

3 HÁN, KHUDÁWAND ne ham se bare sulúk kiye; ham khush hain.

4 Ai KHUDÁWAND, hamáre asiron ko pher lá, janúb kí nahron ke mánind.

5 We jo ánsion ke sáth bote hain, khushí se gáte hús dírau karenge.

6 Wuh to bij ká zakhíra utháke rotá húa chala játá hai, par be-shubha khushí ke sáth apní púlián utháe hús phir áwegá.

CXXVII ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr í Sulaimán.

JAB kí KHUDÁWAND hí ghar na banáwe, to un kí mihnat, jo us kí biná karte hain, be-fáida hai; agar KHUDÁWAND hí shahr ká nigahbán na hotá, to pásbán kí bedári 'abas hai.

2 Tumhen kuchh fáida nahín, jo sawere uthte ho, aur arám lená der tak inauqúf rakhite, aur mashaqqaton kí rotíán kháto ho; yún wuh apne piyáre ko nind detá hai.

3 Dekho, farzand KHUDÁWAND kí taraf se mirás hain, aur pet ke phal usí se ek ajr hain.

4 Jaise pahlwán ke háth men tír, waise hí jawání ke farzand hain.

5 Mubárák wuh mard, jis ne apne tarkash ko un se bhar diyá: we pashemán na howenge, jis waqt darwáze par dushmanon se báten karenge.

CXXVIII ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

MUBÁ'RAK hai har ek jo KHUDÁWAND se darta hai, aur us kí ráhon par chaltá hai.

2 Kí tú apne háthon kí kamáí kháwegá; tú sa'ádatmand hai, aur khair tere sáth hai.

3 Terí jurú us tak kí mánind hogí, jo mewe se ladí hús tere ghar ke áspás hai; tere bachche terí mez ke gird zaitún ke paudhon kí mánind hongé.

4 Dekho, wuh insán jo KHUDÁWAND se darta hai, aisá mubárák hogá.

5 KHUDÁWAND Saihún men se tujhe

barakat degá; aur tú apní 'umr bhar Yarúsalam kí kámyábí dekhégá;

6 Balki tú apne bachchon ke bachche dekhégá. Salámatí Isráel par howe.

CXXIX ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

MERÍ jawání se leke unhon ne bárhá mujhe satáyá hai, Isráel cháhiye kí ab kahe;

2 Merí jawání se leke bárhá unhon ne mujhe dukh diyá; par we mujh par gálib na hús.

3 Halwáhon ne merí píth par hal jotá; unhon ne apní reghárián lambí kí.

4 KHUDÁWAND sádiq hai; us ne sharíron kí rassion ko kát dala.

5 We sab, jo Saihún se bugz rakhte hain, sharminda howen, aur ulte phiráe jáen.

6 We chhaton kí ghás kí mánind howen, jo peshtar us se kí koi use ukháre, khushk ho játi hai;

7 Jis se dírau-karnewalá apní mut-thí nahín bhartá, aur na púle-bándhnewalá apne dáman ko;

8 Aur ráh-guzar nahín kahte, kí KHUDÁWAND kí barakat tum par ho: ham KHUDÁWAND ká nám leke tumháre liye dú'á karte hain.

CXXX ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

AÍ KHUDÁWAND, main gahráon men se tujhe pukartá hún.

2 Ai KHudáwaud, merí áwáz sun, merí minnat kí áwáz par tere kán mutawajjih howen.

3 Ai YÁin, agar tú gunáh ká hisáb se, to, ai KHudáwaud, kaun khará rahégá?

4 Par tere pás to magfirat hai, tá kí log terá dar rakhen.

5 Main KHUDÁWAND ke intizár men hún; merí ján us ke intizár men hai, aur mujhe us ke kalám ká bharosá hai.

6 Merí rúh pásbánon kí banisbat jo

suhh ke muntazir hote, hán, pásbanon ki banishat jo suhh ke muntazir hote, KHUDÁWAND ká ziyáda intizár kartí hai.

7 Ai Isráel, KHUDÁWAND par tawakkul kar; ki rahmat KHUDÁWAND ke pás hai, us ke pás kasrat se mañh-lasí hai.

8 Aur wuhí Isráel ko us kí sárfí badkáríon se riháí degá.

CXXXI ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr i Dáúd.

A KHUDÁWAND, merá dil magrúr nahín, aur main buland-nazar nahín hún; main bare mu'ámalon, aur un báton men, jo mere liye niháyat ujdba hain, dákhil nahín kartá.

2 Yaqínan main ne apne jí ko thandá kiyá, aur use qarár karáyá, jaisá kí dúdh se chhuráe húe larke ká, jo apní má pás hai; hán, merá jí apne men us larke ká sá hai, jis ká dúdh chhuráyá gayá ho.

3 Ai Isráel, is dam se leke abad tak KHUDÁWAND par tawakkul kar.

CXXXII ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

A KHUDÁWAND, Dáúd ke liye us kí sárfí mashaqqaton ko yád kar:

2 Ki us ne KHUDÁWAND kí qasam kháí, aur Ya'qúb ke Qádir kí mannat mání;

3 Yaqínan main to apne rahne ke lere men na jáúngá, aur na apne palang ke bichhaune par charhúngá;

4 Main na khwáb ko apní ánkhon men jáne dúngá, aur na ungháí ko apní palakon men,

5 Jab tak kí KHUDÁWAND ke liye ek maqám, aur Ya'qúb ke Qádir ke liye ek maskan na páún.

6 Dekho, ham ne us kí khabar ffrátá men suní; ham ne us ko bayá-bán ke maidánon men páyá.

7 Ham us ke maskanon men jáenge; aur ham us ke pánwon kí chaukí ke sámhne síjda karenge.

8 Uth, ai KHUDÁWAND, apní áram-gáh men dákhil ho, tú aur terí qúwat ká sandúq.

9 Tere káhin sadáqat se muláhhás howen, aur tere pák log khusni se laikáren.

10 Apne bande Dáúd kí khátir apne mamsúh ke chihre ko mat phirá.

11 KHUDÁWAND ne sacháí se Dáúd ke liye qasam kháí, jis se wuh na phiregá, kí Main tere peñ ke phal men se kisi ko tere liye tere takht par biñhláúngá.

12 Agar tere larke mere 'ahd aur merí shahádat ko, jo main unhen jatá-úngá, hifz karenge, to un ke larke bhí tere takht par abad tak baithte chale jáenge.

13 Ki KHUDÁWAND ne Saihún ko chun liyá, aur cháhá, kí wuh apne liye maskan ho.

14 Yih mere chain ká abadí makán hai, main us men basúngá; kyúnki main us par rágib hún.

15 Main us ke asbáb i ma'ásh men bahut sí barakat dúngá; main us ke miskínon ko rotí se ser karúngá.

16 Main us ke káhinon ko naját ká libás pahináúngá; aur us ke pák log khushi se lalkárenge.

17 Wahán main aisá karúngá kí Dáúd ke liye ek síng phútegá; main ne apne mamsúh ke liye ek chirág taiyár kar rakhá hai.

18 Aur khijálat ko us ke dushmanon ká libás karúngá; lekin us ke úpar usí ká táj chamakta rahegá.

CXXXIII ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr i Dáúd.

D EKHO, kyá khúab aur kyá suháni bát hai, kí bháí ek sáth búd o básh karen!

2 Yih us mahang-mole 'itr kí má-nind hai, jo sir par dálá jáwe; aur bahke dárhí par, balki Hárún kí dárhí par hoke, us ke pairáhan ke girebán tak pahunche;

3 Aur Harmún kí os kí mánind, jo

Saihún ke paháron par gire; ki waháñ KHUDÁWAND ne barakat aur hayát i abadí kī bābat hukm farmáyá.

CXXXIV ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

DEKHO, ai KHUDÁWAND ke sab bando, jo rát ko KHUDÁWAND ke ghar men khare rahte ho, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.

2 Maqdis kī taraf apne háth utháo, aur KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.

3 KHUDÁWAND, jo ásmán aur zamín ká kháliq hai, tuihe Saihún men se barakat bakhshe.

CXXXV ZABU'R.

KHUDÁWAND kī sitáish karo. KHUDÁWAND ke nám kī sitáish karo; ai KHUDÁWAND ke bando, us kī sitáish karo.

2 Tum, jo KHUDÁWAND ke ghar men, hamáre Khudá ke ghar kī bārgáhon men, khare rahte ho,

3 KHUDÁWAND kī sitáish karo; kyúñki KHUDÁWAND nek hai: us ke nám kī sitáish ke gít gáo, ki yih kám dil-pasad hai.

4 Ki KHUDÁWAND ne Ya'qúb ko apne wáste chun liyá, aur Isráel ko apne kháss khazáne ke wáste.

5 Kyúñki main jántá hún, ki KHUDÁWAND buzug hai; aur kī hamará Rabb sáre ma'búdon se bará hai.

6 Jo kuchh kī KHUDÁWAND ne cháhá, us ne ásmán, aur zamín, aur daryáon, aur sáre gahráon men kiyá.

7 Bukhárát zamín kī atráf se wuhí uthátá hai, aur bijlí menh ke sáth banátá hai, aur hawá ko apne makhzanon se nikál látá hai.

8 Usí ne Misr ke palauthe máre, kyá insán ke, kyá haiwán ke.

9 Usí ne bhejke nishánín aur 'ajáib garáib kám, ai Misr, tuih men Fira'un aur us ke sáre khádimon ko dikhláe.

10 Usí ne barí barí qaumon ko mára, aur zarbardast bádsháhon ko qatl kiyá;

11 Saihún Amúrion ke bádsháh, aur 'Uj' Basan ke bádsháh ko, aur Kan'an kī sári mamlukaton ko:

12 Aur un kī zamín mírás men, hún, apne Isráeli logon ko mírás men dí.

13 Ai KHUDÁWAND, terá nám abad tak hai; ai KHUDÁWAND, terá zikr pusht dar pusht báqi rahegá.

14 Kyúñki KHUDÁWAND apne logon ká insáf karegá, aur apne bandon kī hálát ke sabab pachhtáegá.

15 Gair-qaumon ke but soná, aur rúpá, aur ádmion kī dastkárían, haiñ.

16 We munh rakhte haiñ, par bolte nahín; we ánkhen rakhte haiñ, par dekhté nahín;

17 We kán rakhte haiñ, par 'sunte nahín; we to munh se sáns bhí nahín lete.

18 We jo un ke banánewále haiñ, unhín kī mánind haiñ; aur har ek, jise un ká bharosá hai, aisá hí hai.

19 Ai Isráel ke gharáne, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho; ai Harún ke gharáne, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.

20 Ai Láwí ke gharáne, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho; ai tum jo KHUDÁWAND se darté ho, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.

21 KHUDÁWAND Saihún men mubáarak hai; wuh Yarusalam men bastá hai; KHUDÁWAND kī sitáish karo.

CXXXVI ZABU'R.

KHUDÁWAND kī shukrguzári karo; ki wuh bhalá hai, aur us kī rahmat abad tak hai.

2 Us ká, jo iláhon ká Khudá hai, shukr karo; ki us kī rahmat abad tak hai.

3 Usí ká shukr karo, jo khudá-wandon ká Khudáwánd hai; ki us kī rahmat abad tak hai.

4 Usí ká, jo akelé bare 'ajáib kám kartá hai; ki us kī rahmat abad tak hai.

5 Usī kā, jis ne dānāī se āsmān banāe; ki us kī rahmat abad tak hai.

6 Usī kā, jis ne zamīn ko pānīon ke ūpar phailāyā; ki us kī rahmat abad tak hai.

7 Usī kā, jis ne bare bare naiyir banāe; ki us kī rahmat abad tak hai:

8 A'ftāb, kī jis kā 'amal din ko hai; ki us kī rahmat abad tak hai:

9 Aur māhtāb aur sitāre, jin kā 'amal rāt ko hai; ki us kī rahmat abad tak hai.

10 Usī kā, jis ne Misr ko, us ke palāuthon samet, mārā; ki us kī rahmat abad tak hai:

11 Aur Isrāelīon ko un ke darmiyān se nikāl lāyā; ki us kī rahmat abad tak hai:

12 Qawī hāth se, aur barhāe hūe bāzū se; ki us kī rahmat abad tak hai.

13 Usī kā, jis ne daryā e Qulzum do hissa kiye; ki us kī rahmat abad tak hai:

14 Aur Isrāelīon ko us ke darmiyān se pār le gayā; ki us kī rahmat abad tak hai:

15 Aur Fira'un ko, us ke lashkar samet, daryā e Qulzum mein jhār dālā; ki us kī rahmat abad tak hai.

16 Usī kā, jo bayābān mein apne logon kā rahnumā hūā; ki us kī rahmat abad tak hai.

17 Usī kā, jis ne bare bare bādshāhon ke qatl kiyā; ki us kī rahmat abad tak hai:

18 Aur nāmwar salātīn ko jān se mārā; ki us kī rahmat abad tak hai:

19 Amūrīon ke bādshāh Saihūn ko; ki us kī rahmat abad tak hai:

20 Aur Basan ke bādshāh 'U'j ko; ki us kī rahmat abad tak hai:

21 Aur un kī sarzamīn ko mirās kar diyā; ki us kī rahmat abad tak hai:

22 Apne bande Isrāel kī mirās; ki us kī rahmat abad tak hai.

23 Usī kā, jis ne ham ko, hamārī

pastī kī hālat mein, yād farmāyā; ki us kī rahmat abad tak hai:

24 Aur ham ko hamāre dushmanon se rihāī baḥhshī; ki us kī rahmat abad tak hai.

25 Usī kā, jo har jāndār ko rozī detā hai; ki us kī rahmat abad tak hai.

26 A'smān ke Khudā kī shukrguzārī karo; ki us kī rahmat abad tak hai.

CXXXVII ZABUR.

BABUL kī nadīon par, wahān ham baithe, aur Saihūn ko yād karke roe.

2 Ham ne apnī barbaton bod ke darakhton mein, jo us ke bīch mein the, tāng dīn.

3 Kyūnki wahān unhon ne, jo hamen asīr karke le gaye the, ham se darḥwāzē kī, kī ham kuchh gāwen; aur we, jo hamāre satānewāle the, chāhte the kī ham ḥushī manāwen, yih kahke kī Saihūn ke gīton mein se hamāre liye ek gīt gāo.

4 Ham kyūnkar ajnabī kī sarzamīn mein KHUDAWAND ke gīt gāwen?

5 Aī Yārūsalam, agar main tujh ko bhūl jāūn, to merā dabnā hāth apnā hunar bhūle.

6 Agar main tujh ko yād na rakhūn, aur agar main Yārūsalam ko apnī auwal ḥushī se ziyādatar 'azīz na jānūn, to merī zubān tālū se lag jāe.

7 Aī KHUDAWAND, banī Adām kī mukhālafat mein, Yārūsalam ke dīn ko yād kar, kī unhon ne kahā, Use barbād karo; use beḥ o bun se barbād karo.

8 Aī Bābul kī betī, jo gāratgar hai, mubārak wuh jo tujh se us sulūk kā, jo tū ne ham se kiya, intiqām lewe.

9 Mubārak wuh, jo tere larkon ko pakarke pattharon par patak dēwe.

CXXXVIII ZABUR.

Dāūd kā Zabūr.

MAIN apne sāre dil se terī sitāish karūngā; ilāhon ke āge main terī sanā-ḥwānī karūngā.

2 Main terí muqaddas haikal kí taraf síjda karúngá, aur tere nám kí sitáish karúngá, terí rahmat ke sabab, aur terí sacháí ke sabab; kí tú ne apne qaul ko apne sáre nám se ziyáda barháyá.

3 Jis din main ne pukará, tí ne merí suní, aur merí rúh ko himmat deke qawí kiyá.

4 Ai KHUDÁWAND, zamín ke sab bádsháh tere munh. ke kalám sunke terí sitáish karenge.

5 Hán, we KHUDÁWAND kí ráhon men gáenge, kí KHUDÁWAND ká jalál bará hai.

6 Kyúñki KHUDÁWAND buland hai, aur paston par tawajjuh kartá hai, aur magrúron ko dúr se pahchántá hai.

7 Harchand main áfaton ke darmi-yán chaltá phirtá hún, par tú mujhe zinda karegá; tú mere dushmanon ke zahr par apná háth barháegá, aur apne dahne háth se mujhe bacháegá.

8 KHUDÁWAND mere liye kám ko anjám degá; ai KHUDÁWAND, terí rahmat abad tak hai; apne háthon ke banáe húc kámon ko tark mat kar.

CXXXIX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

Ai KHUDÁWAND, tú mujhe jánchtá, aur pahchántá hai.

2 Tú merá baithná aur merá uthná jántá hai: tú mere andeshe ko dúr se daryáft kartá hai.

3 Tú merá chalná aur merá lehná khúb jántá hai, balki tú merí sári rawishon se wáqif hai.

4 Kí dekh, merí zubañ par koí aísí bát nahín, kí jis se tú, ai KHUDÁWAND, oilkull ágáh nahín.

5 Tú áge píchhe merá ghernewálá hai, aur tú ne apná háth mujh par rakhá hai.

6 Aísá 'irfán mere liye niháyat 'ujúba hai; yih buland hai, main us ke ta,fn nahín pahunch saktá.

7 Terí rúh se main kidhar jáún? aur terí buzurí se main kahán bhágún?

8 Agar main ásmán ke úpar charh jáún, to tú wahán hai; agar main pátál men apná bistar bichháún, to dekh, tú wahán bhí hai.

9 Agar subh ke pankh leke main samundar kí intihá men já rahún;

10 To wahán bhí terá háth mujhe le chalegá, aur terá dahná háth mujhe sambhálegá.

11 Agar main kahún, kí Táríkí to mujhe chhipá legí; tab rát mere gird roshní ho jáegí.

12 Yaqínan táríkí tere sámbhne tí-ragí nahín paidá kartí; par rát din kí mánind roshan hai; táríkí aur roshní donon ek-sán hain.

13 Kí tú mere gurdon ko apne gab-ze men rakhtá hai; merí má ke peṭ men tú ne mujh par sáya kiyá.

14 Main terí sitáish hí kartá rahúngá; kyúñki main dahshatnák taur se 'ajíb o garib baná hún: tere kám bairat-afzá hain; is ká mere jí ko bará yaqín hai.

15 Jab kí main parde men banáýá játá thá, aur zamín ke asfál men man-qúsh hotá thá, to mere jism kí súrat tujh se chhipí na thí.

16 Terí ánkhon ne mere be-tartib mádda ko dekhá; aur tere daftar men ye sab chizen tahrír kí gayín, aur un ke dinon ká hál bhí kí kab banengí, jab hanoz un men se koí na thí.

17 Ai Khudá, tere andeshe mere haqq men kyá hí qímatí hain! un kí kull jam'á kyá hí barí hai!

18 Main unhen kyá gínúñ? we to shumár men ret se ziyáda hain; jab main jágtá hún, to phir bhí tere sáth hún.

19 Ai Khudá, tú yaqínan sharíron ko qatl karegá; pas, ai khúnio, mere pás se dúr ho jáo.

20 Kyúñki we terí bábat sharárat se báten karte hain; tere dushman to terá nám abas lete hain.

21 Ai KHUDAWAND, kyá main un ká kína nahín rakhtá, jo terá kína rakhte hain? kyá main un se, jo tere mukhálif hoke uñhte hain, bezár nahín?

22 Main shiddat se un ká kína rakhtá hún; main unhen apne dushmanon men gintá hún.

23 Ai KHUDÁ, mujhe jánch, aur mere dil ko ján; mujhe ázmá, aur mere andeshon ko pahchán:

24 Dekh, kyá mujh men koi dard-angez ádat hai, ki nahín; aur mujh ko abadí ráh men chalá.

CXL ZABUR.

Sardár muganni ke liye, Dáúd ká Zabúr.

AI KHUDAWAND, sharir insán se mujh ko riháí de; zálím ádmí-on se mujhe bachá rakh;

2 Jo apne dilon men bure andeshe karte hain; we har roz laráíon ke wáste jama' hote.

3 Sámpoñ kí mánind we apní zubáñen tez karte; un ke honthon ke tale afa'í ká zahr hai. Siláh.

4 Ai KHUDAWAND, sharir ke háth se mujhe bachá; zálím insán se mujhe mahfúz rakh; kyúñki we is fikr men hain ki mere qadamon ko girá dewen.

5 Magrúron ne chhipke mere liye phandá aur rassíán taiyár kí hain; unhon ne ráhguzar men jál bichháya hai; unhon ne mere liye dám lagáe hain. Siláh.

6 Main ne KHUDAWAND se kahá, Tú merá Khudá hai; ai KHUDAWAND, meri munáját kí áwáz sun.

7 Ai YAHOWÁH KHUDAWAND, ai meri naját ke zor, jang ke dín tú ne mere sir par sáya kiyá.

8 Ai KHUDAWAND, sharir ká matlab púrá mat kar; us ke bure mansúbon ko anjám tak pahunchne na de, tá ki we sir na uñháwen. Siláh.

9 Aur jinhon ne mujhe cháron taraf se gher liya hai, aisá kar ki un

ke honthon ki ziyánkári unhin ke siron par pare.

10 Un par angáre dále jáwen; wuh unhen ág men jhonkegá, aur garhon men girá degá, ki we phir uñ na sakeñ.

11 Bad-zubán ádmí zamin par qáim na rahegá; sitam-gar insán sitam hí ká shikár hoke nábud ho jáegá.

12 Mujh ko yaqín hai, ki KHUDAWAND mazlúmon ká insáf karegá, aur miskínon ká badlá legá.

13 Fi-l-haqíqat sádiq log terá nám leke shukrguzári karenge; aur rást-báz tere huzúr men sukúnat karenge.

CXLI ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

AI KHUDAWAND, main tujhe pu-kártá hún; meri taraf jáld á; jab main tujhe pukáruñ, tab meri áwáz par kán dhar.

2 Kí meri du'á tere huzúr bañhúr kí tarah pahuncháí jáwe; aur mere háthon ká uñhána shám kí qurbáni kí mánind ho.

3 Ai KHUDAWAND, mere munh par nigabhán biñhlá; mere honthon ke darwázon kí darbáni kar.

4 Mere dil ke kisi buri bát kí tarar máil hone na de, ki wuh badkáron men shámil hoke badkári na kare; aur mujhe un ke mazadár khánon men se kuchh kháne na de.

5 Sádiq mujh ko máre, wuh mihr-báni hai; wuh mujhe tambíh de, yih mere sir ká raugan hai; agarchi do-bára bhí kare, merá sir us se inkár na karegá; par meri du'á un kí badká-ríon ke baráks kí jáegi.

6 Un ke hákimon ne chatán ke karáron ke darmiyán chhutí pái, aur us waqt unhon ne meri báten sunín, ki we mithí thin.

7 Hamári hadíqñ qabr ke munh men yún bikhar gayíñ, jaise ki lakrí hotí, jab koi use zamin par chire aur káte.

8 Lekin, ai YAHOWÁH KHUDAWAND,

meri ánkhen teri taraf haiñ; merá tawakkul tujh par hai; tú meri ján ko mat undel.

9 Mujh ko us dām se bachá jo unhoñ ne mere liye bichháýá, aur bad-káron ke jálon se.

10 Khabis apne dām men ek sáth phans jáwen, jis waqt ki main us taraf nikal jáún.

CXLII ZABU'R.

Mashkíl i Dáúd: ek du'á, jis waqt

wuh magáre men thá.

MAIN KHUDÁWAND ke áge apní áwáz buland kartá, main apní áwáz hí se KHUDÁWAND se minnat kartá hún.

2 Main apní faryád us ke huzúr men kholke kartá; aur apná dukh dard us ke áge bayán kartá.

3 Jis waqt merá jí udás hai, tab tú meri rawish jántá. Jis ráh ki main chaltá hún, unhoñ ne chhipke us men mere liye phandá lagáýá hai.

4 Main ne apne dahne háth nigáh kí, aur dekhá, par koi na páýá, jo mujhe pahchántá ho; mujhe kahin panáh na rahí; koi meri ján ká hál púchhtá nahín.

5 Ai KHUDÁWAND, main tere áge chilláýá; aur main ne kahá, 'Tú meri panáh hai, aur zindon kí sarzamín men merá bakhrá tú hai.

6 Meri sun le; kyúñki main bahut za'if ho gayá hún; mujh ko un se, jo mere piche pare haiñ, chhurá le, ki we mujh se zoráwar haiñ.

7 Meri rúh ko qaid se riháí bakhshe, tá ki tere nám ki sitáish howe; sádiq log mere áspás jam'a hongé, jab ki tú mujh par íhsán karegá.

CXLIII ZABU'R.

Zabúr i Dáúd.

AI KHUDÁWAND, meri du'á sun, meri minnaton par kán rakhe; apní wafádári se aur apní sadáqat se merá jawáb de.

2 Aur apne bande ko apne sáth 'adálát men na lá, kyúñki koi insán

jítí ján tere huzúr rástbáz thahar na hín saktá.

3 Ki dushman meri ján ke pichhe pará hai; us ne meri zindagi ko khák par páemál kiyá; us ne mujh ko un kí mánind, jo muddat se mar gaye haiñ, táríki men bitháýá hai.

4 Is liye merá jí mujh men udás ho gayá hai; merá dil mere bích men ujar gayá hai.

5 Main agle dinon ko yád kartá hún; main tere sáre kámon ko sochtá hún; main teri dastkári par gaur kartá hún.

6 Main apne háth teri taraf barhátá hún; meri rúh khushk zamín kí mánind teri piyási hai. Siláh.

7 Ai KHUDÁWAND, jald meri sun; meri rúh tamám hone par hai; mujh se munh na mor, nahín to main un kí mánind ho jáúngá, jo garhe men girte haiñ.

8 Mujh ko subh ke waqt apní shafaqat kí áwáz suná; kyúñki merá tawakkul tujh par hai: apní ráh ki jis men main chalnú, mujhe batá; kyúñki main apní rúh ko teri taraf úthátá hún.

9 Ai KHUDÁWAND, mujh ko mere dushmanon se riháí de; ki main tere pás panáh letá hún.

10 Mujhe apní marzí par chalná síkhlá; kyúñki tú hí to merá Khudá hai; teri nek rúh mujhe rástí ke mulk men le chale.

11 Ai KHUDÁWAND, mujh ko apne nám ke liye zinda kar; apní sadáqat ke liye meri ján musíbat se chhurá.

12 Aur apní rahmat se mere dushmanon ko faná kar; aur un sab ko, jo mere jí ko, dukh dete haiñ, nábud kar; kyúñki main terá banda hún.

CXLIV ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr.

KHUDA'WAND, meri chatán, mu-bárák ho, jo mere háthon ko jang karná, aur meri ungliñ ko larná, síkhlátá;

2 Merā shafaqat-karnewālā, aur merā garh, merā ūnchā burj, aur merā chhurānewālā, merī sipar, aur wuh jis par merā tawakkul hai, jo mere tale mere logon ko maglūb kartā hai.

3 Ai KHUDĀWAND, insān kyā hai, ki tū use yād farmāwe? aur ādamzād kaun hai, jo tū use shumār kare?

4 Insān to butlān kī mánind hai, aur us kī zindagī ek guzarte hūe sāya kī mánind.

5 Ai KHUDĀWAND, apne āsmānon ko jhukā, aur utar ā: pahāron ko chhū, to un se dhūwān ūthegā.

6 Bijlī girā, aur unhen titar bitar kar: apne tīr chālā, aur unhen ghabrá de.

7 U'par se apne háth phailā, aur mujhe riháí de; mujhe bahut pánfon se aur ajnabí aulád ke háth se chhurá le;

8 Jin ke munh se wáhí bátēn nikaltí hain, aur un ká dahná háth jhūth ká dahná háth hai.

9 Ai Khudā, main tere liye ek nayá gīt gāungá; main das tár kī bīn bajáke teri sanā-khwání karungá.

10 Tú hí hai, jo sháhon ko naját bakhshatā hai, aur apne bande Dáúd ko burí teg se bachátā hai.

11 Mujh ko ajnabí aulád ke háthon se chhurá le, aur riháí bakhsh, jinhon ke munh se wáhí kalām nikaltá hai, aur jinhon ká dahná háth jhūth ká dahná háth hai;

12 Tá kī hamāre betē apnī jawání men paudhon kī mánind, aur hamári betiān zāvīya kī ghūrion kī mánind hōwen, jo mahall ke andāza se khush-tarāsh hon;

13 Tá kī hamāre makhzan málāmál hōwen, jin men se har qism kī chíz mujassar hōwe; aur hamári bherēn hazáron lákhon hamári galfion men janēn;

14 Aur hamāre bail moṭe táze hon; aur kī tūt parne kī naubat na hōwe, aur na nikal jáne kī; aur kī hamāre

bázaron men kisi tarah kī nálīsh na hō.

15 Mubárák hai wuh guroh, jis ká yih hál ho; mubárák hai wuh guroh, jis ká Khudā KHUDĀWAND hai.

CXLV ZABU'R.

Dáúd ká sanā e Zabūr.

AI Khudā, mere bádsháh, main teri baráí karungá; aur main abad ul ábád tere nám ko mubárák kah-ungá.

2 Main har roz tujhe mubárák kah-ungá; aur main abad ul ábád tere nám kī sitáish karungá.

3 KHUDĀWAND buzurg hai, aur wuh niháyat sitáish ke láiq hai; aur us kī buzurgí tahqīq karne se báhar hai.

4 Har ek pusht dúsrí pusht se tere kámon kī sitáish karegi, aur teri qudraton ká bayán karegi.

5 Main teri janáb kī jalil 'izzat par, aur tere 'ajáib kámon par, dhyán kar-ungá.

6 Aur log tere haulnák kámon kī qudrat ká charchá karen; main teri buzurgí ká bayán karungá.

7 We tere bare ihsán ká bahut sá zikr karenge, aur teri sadáqat ke gīt gāenge.

8 KHUDĀWAND mihrbān aur rahīm hai; gussa karne men dhímá, aur shafaqat men bāḥkar hai.

9 KHUDĀWAND sab ke liye bhalá hai; aur us kī rahmaten us kī sáfi sana'aton par hain.

10 Ai KHUDĀWAND, teri sáfi dast-káriān teri sanā-khwání kartí hain; aur tere muqaddas log tujhe mubárák-bád kahte.

11 We teri saltanat ke jalál ká bayán karte, aur teri qudrat ká char-chá karte;

12 Tá kī ádmí-zádon par us kī qudraten, aur us kī saltanat kī jalil shaukaten, zāhir karen.

13 Teri bádsháhāt abadí bádsháhāt hai, aur teri hukúmat pusht dar pusht qáim rahtí.

14 KHUDÁWAND un sab ko, jo girte hain, thámtá hai; aur un sab ko, jo nihur gaye hain, uthá khará kartá hai.

15 Sab kí ánkhen tujh par lagi hain; tú unhen waqt par un kí rozí detá hai.

16 Tú apní mutthí kholdá hai, aur har ek jándár ká peṭ bhartá hai.

17 KHUDÁWAND apní sárí ráhon men sádlíq hai, aur apne sab kámon men rahím hai.

18 KHUDÁWAND un sab se, jo us ko pukárte hain, nazdíq hai; un sab se, jo sacháí se us ko pukárte hain.

19 Wuh un logon kí murád, jo us se darte hain, púrí karegá; wuhí un kí faryád sunegá, aur unhen bacháegá.

20 KHUDÁWAND un sab kí, jo us se muhabbat rakhte hain, hifázat kartá hai; lekin sáre khabison ko nábud karegá.

21 Merá munh KHUDÁWAND kí sitáish ká mazmún kahegá; hán, har ek bashar abad ul ábád us ke muqaddas nám ko mubárák kahá karo.

CXLVI ZABUR.

KHUDÁWAND kí sitáish karo. Ai merí ján, KHUDÁWAND kí sitáish kar.

2 Main jab tak jítá rahúngá, KHUDÁWAND kí sitáish karúngá; main jab tak maujúd hún, KHUDÁWAND kí saná-khwání karúngá.

3 Ámiron par, ádmí-záde par, tawakkul na karo; kí us men naját dene kí táqat nahín.

4 Us ká dam nikal játá hai, wuh apní máṭí men phir játá hai; usí din us ke mansúbe faná hojáte hain.

5 Mubárák hai wuh, jis kí kumak Ya'qúb ká Khudá hai, aur jis ká tawakkul KHUDÁWAND us ke Khudá par hai;

6 Jis ne ásmán banáyá, aur zamín, aur daryá, aur sab jo kuchh kí un men hai; jo hamesha apní sacháí ko qarqará rakhtá hai;

7 Jo mazlúmon ká insáf kartá hai, aur bhúkhon ko rotí detá hai. KHUDÁWAND asiron ko chhurátá hai;

8 KHUDÁWAND andhon kí ánkhen khol detá hai; KHUDÁWAND unhen, jo nihur gaye hain, sídhá khará kartá hai; KHUDÁWAND sádlíqon ko 'azíz rakhtá hai;

9 KHUDÁWAND pardesíon ká nigahbán hai; wuh yatímon aur bewon ko sambháltá hai; lekin sharíron kí ráh ko únchá níchá kartá hai.

10 KHUDÁWAND abad tak saltanat karegá, hán, terá Khudá, ai Saihún, pusht dar pusht. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CXLVII ZABUR.

KHUDÁWAND kí sitáish karo: kí hamáre Khudá kí saná-khwání karná bhalá hai; is liye kí wuh díl-'azíz hai; sitáish karná sháyasta hai.

2 KHUDÁWAND Yarásalam ko ta'mír kartá hai; wuh Isrá'elí bichhuró hún ko jam'á kartá hai.

3 Wuh shikasta-dilon ká 'iláj kartá hai; wuh un ke zakhmón ko bándhtá hai.

4 Wuh sitáron ká shumár kartá hai, aur un ká judá judá námí rakhtá hai.

5 Hamárá KHUDÁWAND buzug hai, aur bará qádir hai; us ká fahm bayán se báhar hai.

6 KHUDÁWAND halímon ko sambháltá hai; par sharíron ko zamín par patak detá hai.

7 Jawáb men apní bári par tum KHUDÁWAND kí shukrguzárí ke gít gáo; barbat bajáke hamáre Khudá kí sitáish karo:

8 Jo ásmán par badlíon ká parda dáltá hai; jo zamín ke liye menh taiyár kartá hai; jo paháron par ghás ugátá hai;

9 Jo bahímon ko rozí detá hai, aur kauwon ke bachchon ko bhí, jo chil-láte hain.

10 Us ko ghore ke zor se khushi nahin, aur mará kí pinqlion se razá nahin.

11 KHUDÁWAND ko un se, jo us se darte hain, aur un se, jo us kí rahmat ke ummedwár hain, razá hai.

12 Ai Yarusalam, KHUDÁWAND kí sitáish kar; ai Saihún, apne Khudá kí sitáish kar.

13 Kyúñki us ne tere darwázon ke bendon ko mazbúti bakhshí, aur tujh men tere bachchon ko barakat di.

14 Wuh teri atráf men amn bakhsh-tá, aur tujhe suthre se suthre gehún se áśuda kartá.

15 Wuh apná hukm zamín par bhejtá hai; us ká kalám niháyat tezrau hai.

16 Wuh barf ún kí mánind detá hai; wuh palá rákh kí mánind bikhertá hai.

17 Wuh apne yakh ko luqmon kí mánind phenk detá hai; us kí thand kí bardáshht kaun kar saktá hai?

18 Wuh apná hukm bhejtá hai, aur unhen galá detá hai; wuh apní hawá chalátá hai, aur pání bah játe hain.

19 Wuh apná kalám Ya'qúb par, aur apne huqúq aur apní 'adálaten Isráel par, záhír kartá hai.

20 Ús ne kisi qaum se aisá sulúk nahin kiyá, aur na we us kí 'adálaton se ágáh ho gayín. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CXLVIII ZABU'R.

KHUĐA'WAND kí sitáish karo. A'smánon par se KHUDÁWAND kí sitáish karo; bulandion par se us kí sitáish karo.

2 Ai us ke sab firishto, us kí sitáish karo; ai us ke sab lashkaro, us kí sitáish karo.

3 Ai súraj, aur ai chánd, us kí sitáish karo; ai roshar sitáro, tum sab us kí sitáish karo.

4 Ai ásmánon ke ásmáno, aur ai pání, jo ásmánon ke úpar ho, us kí sitáish karo.

5 We KHUDÁWAND ke nám kí sitáish karen, kí us ne hukm diyá, aur we maujúd ho gaye.

6 Us ne un ko abadí páedári bakhshí; us ne ek taqdír muqarrar kí, jo tal nahin saktí.

7 Ai tinníno, aur ai gahrápo, zamín par se KHUDÁWAND kí sitáish karo.

8 A'g aur ole, barf aur bukhár, aur zor kí ándhí, jo us ke hukm ko bajá láte hain;

9 Pahár aur sáre tile, mewadár darakht aur sáre deodár;

10 Janglí jánwar, aur sáre mawáshí, aur kire makore, aur parinde;

11 Sháhán i zamín, aur sári um-maten, umará aur zamín ke sab 'adál-at-karnewále;

12 Jawán o kupwárián bhí, aur búrhe, bachchon samet;

13 We KHUDÁWAND ke nám kí sitáish karen, kí us ká nám akelá 'álishán hai; usi ká jalál zamín aur ásmán ke úpar phailá hai.

14 Wuhí apne logon ke sing ko buland kartá hai; yihí us ke pák log-on kí, baní Isráel kí, us qaum kí jo us se nazdik hai, shaukat hai. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CXLIX ZABU'R.

KHUĐA'WAND kí sitáish karo. KHUDÁWAND ká ek nayá git gáo, aur us kí madh pák logon kí jamá'at men.

2 Isráel apne banánewále seshádmán howe; baní Saihún apne Báulsháh ke sabab khushi karen.

3 We us ke nám kí sitáish karte hús náchen; we tabla aur barbat bajáte hús us kí saná-khwání karen.

4 Kyúñki KHUDÁWAND apne logon se khush hotá hai; wuh halímon ko naját kí zinat bakhsh-tá hai.

5 Pák log apní buzurgwári par fakhr karen, aur apne bistarón par pare hús buland áwáz se gáyá karen.

6 Khudá kí sitáishen un kí zubán

par howén; aur ek do-dhári talwár un ke háthön men ho;

7 Tã ki gair-ummatön se intiqám lewen, aur logön ko sazã dewén;

8 Ki un ke bádsháhön ko zanjíron se, aur un ke amíron ko lohe kí beñion se jakren;

9 Tã kí un par wuh fatwá, jo likhá húa hai, jári karen; ki us ke pák logön kí yihí shaukat hai. **KHUDÁ-WAND** kí sitáish karo.

CL ZABU'R.

KHUDÁ-WAND kí sitáish karo. Us ke maqdis men **Khudá** kí sitáish karo; us kí qudrat kí fazã par us kí sitáish karo.

2 Us kí qudraton ke sabab us kí sitáish karo; us kí buzurgí kí kasrat ke mutábíq us kí sitáish karo.

3 Qarnái phúnkte hús us kí sitáish karo; bín aur barbat chhepte hús us kí sitáish karo.

4 Tablá bajáte hús aur náchte hús us kí sitáish karo; tárwále sázön ko aur bânslíon ko bajáte hús us kí sitáish karo.

5 Buland-áwáz jhánjh bajáke us kí sitáish karo; khush-áwáz jhánjh bajá bajáke us kí sitáish karo.

6 Har ek chiz, jo sáns letí hai, **KHUDÁWAND** kí sitaish kare. **KHUDÁWAND** kí sitáish karo.

SULAIMA'N KE AMSA'L.

I BA'B.

DA'UD ke bete baní Isráel ke bádsháh Sulaimán ke amsál;

2 Dánái aur tádíb síkhne ko, aur tamíz kí báten samajhne ko;

3 Aur 'aql kí tarbíyat páne ko, aur sadáqat, aur 'adálat, aur sári rástí bújhne ko;

4 Aur sáda logön ko hoshyári dene ke liye, aur jawán ko dánish aur imtiyáz.

5 Dána ádmí agar sune, to wuh ziyáda dánish páwegá aur 'aqlwála maslahatén hásil karegá;

6 Ki masal, aur maqúla, aur ahl í khírad kí báton ko, aur un ke mu'ammon ko samjheñ.

7 ¶ **KHUDÁWAND** ká khauf dánish kí ibtidá hai; lekin ahmaq dánái aur tádíb ko haqír jánte haiñ.

8 Ai mere bete, apne báp kí tar-

bíyat ká shanáwá ho, aur apní má kí tákid ko mat tark kar:

9 Ki yih tere sir ke liye raunaq ká táj, aur terí gardan ke liye tauq haiñ.

10 ¶ Ai mere bete, agar gunahgár log tujhe phusláwen, tú mat mán.

11 Agar we kahén, A', hamáre sáth chal, kí khúnrezi ke liye ghát men lagen, aur chhipke ná-haqq begunáh kí kámín men baithen;

12 Aur gor kí mánínd un ko jítá nigal jáwen, aur un kí tarah, jo garhe men girte haiñ, samúchá;

13 Ham ko sab nafis asbáb milenge; ham lút ke mál se apne ghar bharenge;

14 Tú bhí ham logön ke darmiyán apná qur'a dálegá; ham sab ke liye ek hí thailí hogí:

15 To, ai mere bete, tú ráh men un

ke sāth mat chal, balki un ke rāste se apne pānwōn ko roke rah :

16 Kyūnki un ke pānw sharārat ko daurte hai, aur khūnrezi ke liye jaldī karte hai.

17 Yaqīnan jab chīriyā dekh le; to dām bichhānā 'abas hai.

18 We to apnī hī khūnrezi ke liye ghāt men lage hai; we chhipke apnī hī kāmīn men baiṭhe.

19 Har ek jo nā-haqq zar-dost hai, us kī rawishen aīsī hī hai; kī we us ke mālikon kī jān ko le lete hai.

20 ¶ Dānāī sarak par hoke bulāī hai; wuh bāzārōn men āwāz sunātī hai :

21 Wuh, jis makān men ziyāda log jam'a hote hai, pukārtī hai, aur shahr ke phātakon kī dewrhion par kalām kartī hai;

22 Aī sādā logo, tum kab tak sādagī ko dost rakhoge? aur kab tak thāṭṭhe-bāz apnī thāṭṭhebāzi par māl rahenge, aur jāhīl ilm se kina rakhenge?

23 Tum merī tambīh par mutawajjih ho; dekho, main apnī rūh tum par dālūngā, aur main apnī bāteṅ tumhen sanjhaūngā.

24 ¶ Azbaski main ne bulāyā, par tum ne na mánā; main ne apnā hāth lambā kiyā, par koī mutawajjih na hūā;

25 Balki tum ne merī sārī maslahaton ko nāchiz jānā, aur merī sarzanish kī qadr na kī:

26 To main bhī tumhārī pareshānī par hanṣūngā, aur jab tum par dahshat gālīb hogī, to main thāṭṭhe mārūngā;

27 Jis waqt tumhārī dahshat āndhī kī mānīnd tum par āwegī, aur tumhārī āfat girdbād kī tarah tum tak pahunchegī; aur jis waqt tangī aur jānkauī tum par parengī :

28 Tab we mujh ko pukāreṅge, par main jawāb na dūngā; we sawere mujh ko dhūndhenge, par mujhe na pāwenge :

29 Kyūnki unhon ne dānish ká

kina rakhā, aur KHUDÁWAND ke khauf ko ikhtiyār na kiyā :

30 Unhon ne merī maslahat ko manzūr na kiyā; balki unhon ne merī sārī sarzanish ko haqīr jānā :

31 So we apnī hī rāh ke mewe khāwenge, aur apnī hī maslahaton se ser howenge.

32 Kī jāhilon kī bargashtagī unhen qatl karegī, aur ahmaqon kī kāmīyābī unhen jān se nuāregī.

33 Lekin wuh, jo merī suntā hai, itmīnān se sukūnat karegā, aur balā ke khauf se mahfūz rahegā.

II BĀB.

A I mere bete, agar tū merī bāton ko qabūl karegā, aur mere hukīnon ko apne pās dhar rakhegā;

2 Aise kī tū dānāī sunne kī taraf apne kām dhare, aur fahmīd se apnā dil lagāwe;

3 Ilān, agar tū 'aqlmandī ke liye pukāreṅgā, aur fahmīd ke liye apnī āwāz uṭhāwegā;

4 Aur agar tū us ko yūn dhūndhēgā, jis tarah rūpe ko dhūndhte hai; aur yūn us kī talāsh karegā, jis tarah gauj nihānī kī talāsh karte hai;

5 Tab tū KHUDÁWAND ke khauf ko samjheṅgā, aur Khudā kī shināsāī ko pāwegā.

6 Kyūnki KHUDÁWAND dānāī baḥshatā hai; us ke munh se dānish aur fahm nikaltī hai.

7 Wuh rāstkārōn ke liye salāmatī ko rakh chhortā hai; wuh un ke liye, jin kī rawish kāmīl hai, ek sipar hai;

8 Kī 'adālat ke rāston ká muhāfiz ho, aur apne pāk logon kī rāh ká nigahbān.

9 Tab hī tū sadāqat, aur 'adālat, aur sārī rāstī ko, aur har ek nek rawish ko, samjheṅgā.

10 ¶ Jis waqt dānāī tere dil men dākhil hogī, aur dānish tere jī ko piyārī lagegī;

11 Us waqt imtiyāz terī nigahbānī karegā, aur fahmīd terī hāfiz hogī;

12 Tā ki tujhe sharir kī rāh se, aur us insān se, jo gumrahī kī bāton kartā hai, bachāwe;

13 Jo rāstī kī rāhon ko tark karte hain, tā ki tarīkī kī rāhon men chalen;

14 Jo badī karne se khushwaqt hote hain, aur shariron kī gumrahī se khurramī karte hain;

15 Jin kī rawishen terhī hain, aur we apnī rāhon men kajrau hain;

16 Tā ki tū begāna 'aurat se bachā rahe, us ajnabī 'aurat se, jo tujh ko apnī bāton se phuslatī hai;

17 Jo apnī jawānī ke khāwind ko tark kar detī hai, aur apnē Khudā ke 'ahd ko bhulā detī hai.

18 Kyūnki us kā ghar maut kī taraf jhukā huā hai, aur us kī rāhen murdon kī taraf jāti hain.

19 Šab jo ki us kī taraf jāte, phir nahīn laūte; we zindagānī kī rāhon ko phir nahīn pakarte.

20 ¶ Tā ki tū bhale logon kī rāh par chale, aur sādīqon kī rawishon ko liye rahe.

21 Kyūnki sidhe log mulk men basenge, aur sáf-dil, log us men báqī rahenge;

22 Lekin sharir log zamīn par se kát dāle jāenge, aur be-īmān us se ukhāre jāenge.

III BĀB.

AI mere beṭe, merī shar'at ko farāmosh na kar; par terā dil mere hukmon ko hifz kare;

2 Ki we 'umr kī darāzī, aur pīrī, aur salāmātī tujh ko bakhshenge.

3 Aisā mat kar kī rahmat aur sadāqat tujh ko tark karē; balki un ko tū apnī gardan par bāndh, aur un ko apnē dil kī takhtī par likh rakh:

4 To tū Khudā aur khalq kā manzūr i nazar hoke nī'mat aur bari qadr pāwegā.

5 ¶ Apnē sārē dil se KHUDĀWAND par tawakkul kar, aur apnī samajh par takīya mat kar.

6 Apnī sārī rāhon men us kā iqrār kar, aur wuh terī rahnumāī karegā.

7 ¶ Apnī nigāh men āp ko dā-nishmand mat jān; KHUDĀWAND se dar, aur badī se bāz rah.

8 Yih terī nāf ke liye sihhat, aur terī haddīon ke liye tarāwat hogī.

9 Apnē māl se, aur apnī har qism kī afzāish ke pahle phalon se, KHUDĀWAND kī ta'zīm kar:

10 To tere ambārkhāne kasrat i paidāwār se ma'mūr howenge, aur tere kolhū nayī māi se chhhalak jāenge.

11 ¶ Ai mere beṭe, KHUDĀWAND kī tambīh ko haqīr mat jān, aur us kī tādīb se bezār mat ho.

12 Kyūnki KHUDĀWAND jis ko piyār kartā hai, us ko tambīh detā hai, jis tarah bāp us beṭe ko, kī jis se wuh khush hai.

13 ¶ Kyā hī mubārak hai wuh insān, jis ne dānāī ko pāyā hai; aur wuh ādmī, jis ne 'aqlmandī ko hāsīl kiyā.

14 Kyūnki us kī saudāgarī chāndī kī saudāgarī se, aur us kā hāsīl chokhe sone se bihtar hai.

15 Ki wuh la'l'on se ziyāda mahang-molī hai; aur sārī chīzen, jin kī khwābīsh tū rakh saktā hai, us ke barābar nahīn.

16 'Umr kī darāzī us ke dahne hāth men hai; aur us ke bāen hāth men dāulat aur 'izzat hain.

17 Us kī rāhen khushī kī rāhen hain, aur us kī sārī rawishen salāmātī kī hain.

18 Wuh un ke liye, jo use pakre rahte hain, zindagānī kā darakht hai: khushhāl hai wuh jo use liye rakhtā hai.

19 KHUDĀWAND ne dānāī se zamīn kī bunyād kī; aur 'aqlmandī se āsmān ārásta kiyā.

20 Us kī dānish se gahrāīān phūt niklīn, aur āsmān se os kī bānden tapkīn.

21 ¶ Ai mere beṭe, us ko apnī

ānkhon se ojhāl mat hone de; balkī 'aqlmandī aur tamīz ko nigāh rakh.

22 So we terī jān ke liye hayāt, aur terī gardan ke liye raunaq hongī.

23 Tab tū apnī rāhon men salāmātī se chalegā, aur terā pānw thokar na khāegā.

24 Jis waqt tū leṭ rahegā, tū hirāsān na howegā; hān, tū leṭ rahegā, aur terī nīnd mīthī hogī.

25 Achānak haul se, aur sharīron ke tūfān se, jab ki wuh uthe, mat ghabrā.

26 Kī KHUDĀWAND tere i'atimād kā bā'is hogā, aur tere pānw kā hāfiz, tā ki wuh qaid na howe.

27 ¶ Un se, jo ihsān ke mustahiqq haiṅ, use bāz mat rakh, jis waqt ki tere hāth men aisā karne kā iḥtiyār ho.

28 Jab tere pās ho, to apne hamsāye ko yih mat kah, Jā, aur phir ā, ki main kal dūngā.

29 Apne hamsāye par badī kā mansūbā mat bāndh, jis hāl ki wuh be-ākr hoke tere pās rahtā hai.

30 ¶ Kisī insān se be-sabab jhagrā mat kar, jis hāl men ki us ne tujh se kuchh badī nahīn kī.

31 ¶ Zālīm par hasad na kar, aur us kī rāhon men se kisī ko pasand na kar;

32 Kyūnki kajrau se KHUDĀWAND ko nafrat hai; par us kā rāz mustaqīm logon ke pās hai.

33 ¶ Sharīron ke ghar par KHUDĀWAND kī la'nāt hai; par wuh sādīqon ke makān men barakat bakhshṭā hai.

34 Yaqīnan wuh thaṭṭhā-karnewāl-on par thaṭṭhā kartā hai; par farotanon ko fāzil bakhshṭā hai.

35 Dānishmand log shaukat ke wāris howenge; par jāhilon kī taraqqī zharīndagī hogī.

IV BĀ'Ṭ.

A I larko, bāp kī ta'līm suno, aur 'aqlmandī ke hāsīl karne par dhīyān rakho.

2 Main tum ko achchhī ta'līm detā

hūṅ; so tum mere nūkn ko tark na karo.

3 Kī main, apne bāp kā beṭā, apnī mā ke sāmhnē lārlā iklaūtā thā.

4 Us ne bhī mujhe sikhlayā, aur mujhe kahā, kī Merī bāton par apnā dil lagā; mere hukmon ko bīz kar, aur jītā rah.

5 Tū dānāī hāsīl kar, aur 'aqlmandī bhī hāsīl kar, aur use farāmosh na kar; aur mere munh kī bāton se kanāra mat kar.

6 Use tark na kar, ki wuh terī himāyat karegi; us se muhabbat rakh, wuh terī nigahbān hogī.

7 Dānāī auwāl chīz hai; so tū dānāī hāsīl kar, aur apnī sab hāsīlāt ke sāth fahmīd paidā kar.

8 Tū us kī buzurgī kar, wuh tujhe barhāwegī; wuh tujhe sarfarāzī bakhshēgi, jab tū use gale lagāwe.

9 Wuh tere sir par lutf kā zewar rakhegi; wuh tujh ko shaukat kā tāj de degī.

10 Ai mere beṭe, sun, aur merī bāton mān; tab terī 'umr ke baras bahut se hongē.

11 Main ne tujhe dānāī kī rāh men ta'līm dī hai; main ne sīdhe rāston men tujhe chalayā.

12 Jab tū chalegā, to tere pānw tang jagah men na parenge: jab tū dauregā, to tū thokar na khāwegā.

13 Tādīb ko mazbūtī se pakar rakh; use jāne mat de; use dhar rakh, kī wuh terī zindagānī hai.

14 ¶ Sharīron kī rāh men dākhīl mat ho, aur khabison ke rāste men mat jā.

15 Us se bāz rah; us ke nazdīk guzar na kar; udhar se phir jā, aur guzar jā.

16 Kyūnki we, jab tak ziyānkārī na kar leṅ, tab tak sote nahīn; aur jis hāl kī kisī ko girā na den, un kī nīnd un se jātī rahtī.

17 We sharārat kī roṭī kbāte haiṅ, aur andher kī mai pīte haiṅ.

18 Lekin sádiqon kí rawish us chamaknewále naiyir kí mánind hai, jo púre din tak roshan hotá chalá játá hai.

19 Sharíron kí ráh táríkí kí mánind hai; we use, ki jis se we thokar kháte hain, nahin jánte.

20 ¶ Ai mere beté, meri báton par dhyán rakh, aur mere kalám par kán dhar.

21 Un ko apní nazar se gáib na hone de, aur un ko apne dil ke dar-miyán rakh chhor.

22 Kyúinki we un ke liye, jo un ko páte hain, zindagání, aur un ke sáre jism ke liye sihhah hain.

23 ¶ Apne dil kí barí se barí khabardári kar, kí zindagání ke anjám usí se hain.

24 Munh kí kajrauí ko apne se dúr phenk de, aur terhe labon ko apne pás se dúr kar.

25 Aur aisá kar, kí teri ánkhen 'ain sámhne dekhén, aur teri palaken tere áge kí taraf sídhi nigáh karen.

26 Apne pángwon kí rawish ko gaur kar; so teri bári ráhen sábit ho jáwengí.

27 Na dahne háth ko mur, aur na báen ko; par apne pángw ko badí kí taraf se pher.

V BA'B.

AI mere beté, meri dánái par dhyán rakh, aur meri fahmíd kí taraf apne kán dhar;

2 Tá kí tú imtiyáz par nigáh rakhe, aur tere lab dánish ko hífz karen.

3 ¶ Kyúinki begána 'aurat ke hon-thon se shahd tapká partá hai, aur us ká talú tel se ziyáda chikná hai;

4 Par us ká anjám náгдаuná kí mánind karwá hai, aur do-dhári talwár kí mánind tez hai.

5 Us ke pángw maut hí men utarte hain; us ke qadam jahannam ko pakre hús hain.

6 Tá na ho kí tú zindagi kí ráh ko dhyán karne lage, us kí ráhen mār-

pech kí hotín, so tú unhen pahchán nahin saktá.

7 Pas, ai larke, meri suno, aur mere munh kí báton se kanára na karo.

8 Apná rásta us se dúr banáo, aur us ke ghar ke darwáze ke nazdik na jáo;

9 Tá na howe, kí tú apní 'izzat auron ko, aur apní 'umr be-rahmon ko de:

10 Na howe, kí begána log teri qúwat se ser howen, aur teri sári kamái ajnabi ke ghar men sarf ho;

11 Aur tú ákhir ko, jis waqt terá gosht aur terá badan faná ho jáwenge, to karáhegá,

12 Aur tú kahegá, Afsos, main ne tádíb se kyún kina rakhá, aur mere dil ne sarzanish ko kyún haqír jáná;

13 Aur apne ustádon kí sadá ko na máná, aur un kí taraf, jo mujhe tarbíyat karte the, apná kán na jhukáya!

14 Qaríb thá, kí main jamá'at aur majlis ke darmiyán har ek qism kí badí karún.

15 ¶ Apne hí hauz se pání pí, aur apní hí báolí men se bahá pání:

16 To tere chashme báhar phailenge, aur galion men tere pání kí nahren.

17 Tú hí akelé un ká málík ho, aur koí begána terá sharík na ho.

18 Tere chashme men barakat ho, aur tú apní jawání kí jorú ke sáth khushwaqt rah.

19 Wuh 'ishq-angez gazál aur dil-pasand áhú teri hai; us kí chhátion se har waqt mahzúz ho, aur us kí muhabbat se hamesha farefta rah.

20 Aur, ai mere beté, tú kis liye begána 'aurat se farefta, aur ajnabi se ham-kinár hogá?

21 Kí insán kí ráhen KHUDÁWAND kí ánkhen ke sámhne hain, aur wuh us kí sári rawishon ko jánchtá hai.

22 ¶ Sharír kí badkáríág usí ko pakar lengi, aur wuh apne hí gunáh kí rassion se jakrá jáegá.

23 Wuh be-tarbiyat páe mar jáegá ;
aur apní jahálat kí shiddat men bhat-
aktá phiregá.

VI B A B.

A I mere bete, agar tú apne dost ká
zámin húa, aur agar tú ne kisi
begáne se shart ká háth mára;

2 To tú apne hí munh kí báton se
phande men phansá, aur apne hí munh
ke sukhan se pakrá gayá.

3 Ai mere bete, ab yih kar, aur apne
ta,ín bachá, jab kí tú apne dost ke
háth men giriftár húa hai : pas já, aur
sarotani kar, aur apne bhái kí minnat
samájat kar.

4 Apní ánkhen nind ke supurd mat
kar, na apní palakeñ úngh ke.

5 Apne ta,ín gazál kí tarah sayád
ke háth se, aur chiriyé kí mánind
chirimár ke dast se bachá.

6 ¶ Ai káhil ádmí, chyúntí ke pás
já ; us kí rawishen dekh, aur dánish
hásil kar :

7 Kí wuh, báwujúde kí us ká koí
sardár, koí karorá, koí hákim nahín,

8 Garmí ke mausim men apne liye
khurish taiyár kartí hai, aur dirau ke
waqt apne wáste khurák jam'a kartí
hai.

9 Ai káhil ádmí, tú kab tak soyá
karegá ? tú kab apní nind se uthégá ?

10 Thorá soná, aur thorá únghná,
aur thorá háthon ko nind ke liye
samet lená ;

11 So terí mufisí musáfir kí tarah
á pahunchegí, aur terí muhtáji hath-
yár-band mard kí tarah.

12 ¶ Nákára ádmí aur sharír insán
munh kí kajrauí men chaltá hai.

13 Wuh apní ánkhen mártá hai ;
wuh apne páñwon se báten kartá
hai ; wuh apní ungliyon se ta'lím detá
hai.

14 Kajrauíñ us ke dil men hain ;
wuh sadá ziyánkári ke mansúbe
bándhtá hai ; wuh jhagre barpá kartá
hai.

15 So us par nághání halákat áwe-

gí ; wuh ek-ba-ek aisi shikast kháwe-
gá, kí jis ká 'iláj na milegá.

16 ¶ KHUDÁWÁND chha chízon ká
kína rakhtá hai, hán, sáñ hain jin se us
kí ján ko nafrat hai :

17 Uñchí ánkhen, jhúthí zubán,
aur we háth jo be-gunáh ká khún
karte,

18 Dil jo bure mansúbe bándhtá
hai, páñw jo jald burái ke liye daurte
hain,

19 Jhúthá gawáh, jo jhúth boltá
hai, aur wuh jo bhálon ke darmiyán
jhagre barpá kartá hai.

20 ¶ Ai mere bete, apne báp ke
hukm ko hifz kar, aur apní má kí
tákid ko mat chhor.

21 Unhen sadá apne dil par bándh
rakh, aur unhen apní gardan par
gánth lagá.

22 Kí jab tú kahín jáegá, to wuh
terá rahbar hogá ; aur jab tú soegá, to
wuh terí nigahbání karegá ; aur jab tú
jáegá, to wuh tujh se báten karegá.

23 Kí hukm jo hai, chirág hai ; aur
tákid jo hai, núr hai ; aur tarbiyat kí,
tambíhen jo hain, zindagí kí ráhen
hain ;

24 Kí tujhe burí 'aurat se mahfúz
rakhen, aur begána 'aurat kí zubán kí
cháplúsí se.

25 Apne dil men us ke husn kí
ragbat mat rakh ; aisé na kar kí wuh
tujh ko apní palakon se pakre.

26 Kyúñkí fáhisha 'aurat ke sabab
se ek hí girda rotí kí naubat hotí ; aur
khasamwálí zániya qímatí ján ká
shikár kartí hai.

27 Kyá ho saktá hai, kí insán apne
sine men ág lewe, aur us ke kapre jal
na jáwen ?

28 Kyá mumkin hai, kí koí jalte
húe koelon par chale, aur us ke páñw
na jalen ?

29 Aisé hí hai wuh, jo apne ham-
sáye kí jorú se hambistar hotá hai ;
jo koí use chhútá hai, so be-gunáh
nahín rah saktá.

30 Log chor ko, jo ki bhūkhā hoke apnā nafs bharne ko chori kare, haqīr nahīn jānte haiñ;

31 Par agar wuh khojke pakrā jāwe, to sāt gunā degā; balki wuh apne ghar kā sārā māl adā karegā.

32 Wuh jo kisī kī jorī se zinā kartā hai, kam-aql hai; jo yih kartā hai, apnī jān ko halāk kartā hai.

33 Wuh zakhm aur zillat pāwegā; us kī ruswāī kisī tarah miṭāī na jāegī.

34 Ki gairat se mard ko gazab hotā hai; so wuh intiqām ke din hargiz tars na khāegā.

35 Wuh kisī tarah kā fidya manzūr na karegā; wuh hargiz rāzī na hogā, agarchi terī taraf se bahut se in'ām diye jāwē.

VII BA'B.

AI mere beṭe, merī bāton ko hifz kar, aur mere hukmon ko apne pās chhipā rakh.

2 Mere hukmon ko hifz kar, aur jītā rah; aur merī tākid ko apnī ānkhon kī putlī kī mānind banā.

3 Un ko apnī unglon par bāndh; un ko apne dil kī takhtī par likh.

4 Dānāī ko kah, kī 'Tū merī bahin hai; aur fahmīd ko apnī āshnā jān;

5 Tā kī we tujh ko begāna 'aurat se, us ajnabī se, jo apnī bāton se terī chāplūsī kartī hai, bachā rakhē.

6 ¶ Kī main ne apne ghar ke darīche men baithe hūe jharokhe se nigāh kī,

7 Aur sādā lauhon ke darmiyān nazar kī, aur beṭon men se ek jāwān ko, jo 'aqlmandī men qasir thā, dekhā,

8 Us galī men, jo us ke kone se lag-bhag thī, guzartā thā; aur us ne us ke ghar kī rāh lī;

9 Godhūlī men shām ko, kālī andherī men ādhī rāt ko:

10 Aur dekho, kī wahān ek 'aurat jo dil kī chaturī thī, fāhisha ke bhes men use milī.

11 Wuh gangāī aur khudsar hai;

us ke pānw apne ghar men nahīn thaharte;

12 Chunānchi ab wuh ghar ke bāhar hai; phir ab wuh bāzaron men hai, aur kone kone kamīn men lagi hai.

13 So us ne use pakrā, aur us kī machchhiān līn, aur dhiṭhī nazar karke us se kahā,

14 Salāmati ke zabihe mujh par farz the; āj ke din main ne apnī nazren adā kīn.

15 Is liye main terī mulāqāt ko bāhar nikalke sawere tere mukhre ko barī talāsh se dhūndhtī thī; so main ne tujhe pāyā.

16 Main ne apne palang par bālā-poshon, aur Misr ke dhāridār katān ko bichhāyā hai.

17 Main ne apne palang ko murr, aur agar, aur dārchinī ke 'itr se, khushbū kiyā hai.

18 A', milke subh tak muhabbat se mast howēn; ā, bāham 'ishqbāzī se jī bahlāwēn.

19 Kī merā khasam to ghar men nahīn; us ne dūr kā safar kiyā hai.

20 Wuh thailā naqd kā apne hāth men le gayā hai; aur wuh chāndrāt ko ghar āwegā.

21 Garaz us ne apnī dil-kash guftogū kī bahut bāton se us ko bahkāyā, aur apne labon kī chāplūsī se use gumrah kiyā.

22 Wuh ekāek us ke pichhe ho liyā, jaise kī bail zabh hone ko, aur jaise kī koī zanjīr pahine hūe bewuqūfon kī sazā pāne ko jātā;

23 Yāhān tak kī barchhī us ke jigar ke pār ho gayī, us murg kī mānind, jo dām kī taraf jald jātā hai, aur nahīn jāntā kī wahān us kī jān jāegī.

24 ¶ So ab, ai beṭe, merī suno, aur mere munh kī bāton par dhyān rakho.

25 Apne dil ko us kī rāhon par māl hone na de; bhatakkar us ke rāh-guzaron men mat jā.

26 Ki us ne bahuton ko ghāyal karke girā diyā hai; hān, us ne bahut se bahāduron ko qatl kiyā hai.

27 Us kā ghar pātāl ki rāheṅ hai, jo maut ke andarūnī makānon meṅ pahunchātī haiṅ.

VIII BA'Ṭ.

KYA' dānāī nahīṅ pukārtī? Aur kyā fahmīd buland āwāz nahīṅ kartī?

2 Wuh sarak ke pās ūnche maqām-ōṅ kī choṭiṅ par, aur chau-rāhoṅ ke chabūtare par, kharī hotī hai.

3 Wuh phāṭakoṅ ke nazdīk, shahr ke madkhal par, jahān se darwāzon meṅ dākhil hote haiṅ, chillātī hai,

4 Ki Ai ādmīo, main tumhoṅ bulātī hūn, aur banī A'dam kī taraf apnī āwāz uthātī hūn;

5 Ai bewuqūfo, kḥirad ko samjho, aur ai jāhilo, tum samajhnewālā dil paidā karo.

6 Suno, kī main latīf mazmūn kahtī hūn; aur mere laboṅ se, jab we khulte haiṅ, to sachchī bāteṅ nikaltī haiṅ.

7 Ki merā muṅh sach sach kahtā hai; aur mere laboṅ ko sharārat se nafrat hai.

8 Mere muṅh kī sārī bāteṅ sadāqat se haiṅ; un meṅ kuchh ṭeṛhā tīrchhā nahīṅ.

9 We sab us ke nazdīk, jo dānish rakhtā hai, sīdhī haiṅ; aur un ke kḥiyāl meṅ jo haqiqat-shinās haiṅ, rāst haiṅ.

10 Merī tarbiyat ko qabūl karo, na rūpe ko; aur ma'rīfat ko chokhe sone se ziyāda pasand karo.

11 Ki dānāī la'loṅ se bhī bihtar hai; aur sārī chizeṅ, jin kī tamannā kī jāti hai, 'us ke barābar ho nahīṅ saktīṅ.

12 Main, jo dānāī hūn, hoshyārī ke sāth rahtī hūn, aur 'ilm kī mansūbe mujh hī se sīdā hote haiṅ.

13 KḤUDĀWAND kā kḥauf yih hai, kī insān badī se kina rakhe; gurūr,

aur shekḥī, aur bad-rāhī, aur muṅh kī kajraui se main kina rakhtī hūn.

14 Maslahat aur sīdhī tadbīr merī haiṅ; main hī dānish hūn, aur qūwat merī hī hai.

15 Shāhān mere sabab se saltanat karte haiṅ, aur salātin insāf se faisala karte haiṅ.

16 Mere bā'is se wālī, aur amīr, aur zamīn ke sāre munsif, hukūmat karte haiṅ.

17 Main un par 'āshiq hūn, jo mujh par 'āshiq haiṅ; aur we, jo mujh ko sawere dhūndhte haiṅ, mujh ko pāwenge.

18 Daulat aur 'izzat mere sāth haiṅ; hān, wuh daulat jo pāedar hai, aur sadāqat.

19 Merā phal sone se, hān, chokhe sone se, aur merā hāsīl kḥālīs chāndī se, bihtar hai.

20 Main sadāqat kī rāh meṅ aur 'adālat kī rāhguzaroṅ ke darmiyan chaltī hūn;

21 Tā kī main un ko, jo mujhe piyār karte haiṅ, achche māl ke wāris karūn; aur main un ke kḥazāne bhar dūn.

22 KḤUDĀWAND apne intizām ke shurū' meṅ mujhe rakhtā thā, apnī sana'aton se peshtar, qadīm se.

23 Main azal se muqarrar hūī, zamīn kī paidāish kī ibtidā se pahle.

24 Main us waqt paidā hūī, jab kī gahrāo na the, aur chashmoṅ ke makān pānī se bhare na the.

25 Main pahāroṅ ke qāim kiye jāne ke peshtar, aur ṭiloṅ se āge paidā hūī;

26 Hanoz us ne na zamīn banāī thī, na maidān, balki dunyā kā pahlā dḥelā bhī nahīṅ.

27 Main us waqt thī, jab kī us ne āsmān banāe, aur samundar kī sath par dāirā khīnchā;

28 Jis waqt us ne ūpar kī taraf badliṅ ko muqarrar kiyā, aur jis waqt us ne gahrāo ke chashmoṅ ko zor baḥshā;

29 Jis waqt us ne samundar kī hadd ṭhahraī, kī pānī us ke hukm se bāhar na jāen; jis waqt us ne zamīn kī nēwen dālīn;

30 Us waqt main parwarda kī mānind us ke sāth thī; aur main roz roz us kī ḡhushnūdī thī, aur har waqt us ke huzūr ḡhushī kartī thī.

31 Main us kī zamīn kī ābād atrāf men shādī kartī thī, aur merī ḡhushnūdī banī A'dam kī suhbat se hūī.

32 So ab, ai farzando, merī suno: kyūnki we, jo merī rāhon ko hifz karte hain, nekbakht hain.

33 Tarbiyat ko suno, kī tum dānishmand bano, aur us se kanāra na karo.

34 Sa'adatmand wuh insān, jo merī suntā hai, aur jo har roz mere āstānon par rāh taktā hai, aur mere darwāzon kī chaukhaṭon par intizār kartā rahtā hai.

35 Kyūnki jo mujh ko pātā hai, so zindagī ko pātā hai; aur wuh ḡHUDĀWAND kī taraf se fāzil hāsīl karegā.

36 Lekin wuh, jo merā gunāh kartā hai, so apnī jān se badī kartā hai; we sab, jo merā kīna rakhte hain, maut ko piyār karte hain.

IX BĀ'B.

D'ANĀT' ne apne liye ghar banāyā hai, us ne apne sāt sutūn tarāshe hai :

2 Us ne apne zabihon ko zabh kiya hai; us ne apnī mai ko milāyā hai; us ne apnī mez ko chunā hai.

3 Us ne apnī sahelion ko bhejā hai; wuh shahr ke ūnche maqāmon kī choṭion par pukārtī hai,

4 Jo kōi bewuqūf ho, idhar āwe; usī ko, jo dānish se ḡhālī hai, wuh kahtī hai,

5 Chālā ā, aur merī roṭion men se ḡhā, aur us mai men se, jise main ne milāyā hai, pī.

6 Jāhilon kī suhbat chhoṛ de, aur ziuda ho, aur dānish kī rāh par chālā chal.

7 Wuh jo ṭhaṭṭhā-karnewāle ko tambīh kartā hai, apne liye zillat hāsīl kartā hai; aur wuh jo sharīr insān ko dāntā hai, āp hī chhūt pātā hai.

8 Ṭhaṭṭhā-karnewāle ko tambīh mat kar, na ho kī wuh terā kīna rakhe; dānishmand ko tambīh kar, kī wuh tujhe piyār karegā.

9 Dānā insān ko ta'līm de, kī wuh ziyāda dānāi hāsīl karegā; sādiq ko sikhla, kī wuh 'ilm men ziyāda taraqqī karegā.

10 ḡHUDĀWAND kā khauf dānāi kā shurū' hai, aur Quddūs kī pahchān fahmīd hai.

11 Kī mere sabab se tere din barhenge, aur terī zindagānī ke baras bahut ho jāenge.

12 Agar tū dānā hogā, to terī dānāi tere hī liye hogī, aur tū jo ṭhaṭṭhā kartā hai, to tū āp hī us kī sazā kā bojh uṭhāegā.

13 ¶ Bewuqūf 'aurat gaugāi hotī hai; wuh ahmaq hai, aur kuehh nahīn jāntī.

14 Wuh apne ghar ke darwāze par, aur shahr ke ūnche makānon ke ūpar, pīrhī par baiṭhī hai,

15 Kī musāfiron ko, jo apnī sīdhī rāh chale jāte hain, bulāwe:

16 Kī jo kōi sāda-lauh hai, idhar āwe; aur wuh jo dānish se ḡhālī hai, wuh us ko kahtī hai,

17 Chorī ke pānī men shīrīnī hai; aur wuh roṭī, jo chhipke ḡhālī jāwe, barī mazadār hai.

18 Lekin wuh nahīn jāntā, kī wahān murde hain; us ke sāre mihmān jahannam kī ṭhāh men hain.

X BĀ'B.

SULAIMĀN kī maslen. Dānishmand betā bāp ko ḡhushnūd kartā hai; par be-dānish farzand apnī mā kā bār i ḡhātīr hotā hai.

2 Sharārat ke ḡhazāne kuehh fāida nahīn karte; par sadāqat maut se najāt detī hai.

3 ḡHUDĀWAND sādiqon kī jān ke

bhūkh se halāk hone na degā; par wuh sharīron ko un kī sharārat ke sabab dhakel degā.

4 Wuh jo dhīle hāth se kām kartā hai, kangāl ho jāwēgā; par chālākon kā hāth dāulat paidā kartā hai.

5 Jo garmī ke mausim men ikatthā kartā hai, wuh dānishwar betā hai; par wuh, jo dirau ke waqt so rahtā hai, ek betā hai jo ruswāī kā bā'is hai.

6 Sādiq ke sir par barakatē hai; par sharīron ke munh ko zulm chhipā degā.

7 Sādiq kā zikr barakat ke liye hogā; lekin sharīron kā nām sar jāwēgā.

8 Wuh, jis kā dil 'āqil hai, hukm mānēgā; par gappī bewuqūf gir parēgā.

9 Wuh jo rāstī se chaltā hai, salāmatī se jātā hai; par wuh, jo ultī rāh jātā hai, mashhūr kiyā jāēgā.

10 Wuh jo ānkhēn maṭkātā hai, gamgīn kartā hai; aur gappī bewuqūf gir parēgā.

11 Sādiq kā munh zindagī kā chashma hai; par zulm sharīron kā munh dhāmp legā.

12 Kīnawarī jhagrā barpā kartī hai; par muhabbat sāre gunāhon ko dhāmp detī hai.

13 Wuh jo sāhib ī fahm hai, us ke labon ke andar khīrad hai; par wuh, jo be-khīrad hai, us kī pīth ke liye lāth hai.

14 Dānishmand log ma'rīfat farāham karte hai; par jāhil kā munh halākat se nazdik hai.

15 Māldār ādmī kī dāulat us kā hasīn shahr hai; kangālōn kī halākat un kī tang-dastī hai.

16 Sādiq kī kamāī zindagānī ke liye hai; par khabīson kā phal gunāh ke liye hai.

17 Jo ta'līm ko hifz kartā hai, wuh zindagānī kī rāh par hai; par wuh jo tambh se bhāgtā hai, gumrāh hotā hai.

18 Wuh, jo jhūṭhe honṭhon se kīna

chhipātā hai, aur wuh, jo tuhmat kartā hai, bewuqūf hai.

19 Kalām kī kasrat meṅ kuchh na kuchh gunāh hogā; par wuh, jo apne labon ko roke jātā hai, dānā hai.

20 Sādiq kī zubān chokhī chāndī hai; sharīron kā dil kam-qīmat hai.

21 Sādiqon ke honṭh bahuton ko khilāte hai; lekin jāhil log be-dānish se marte hai.

22 KHUDĀWAND hī kī barakat dāulat bakhshī hai, aur wuh us par kuchh mashaqqat na barhātā.

23 Ziyānkārī karnā ahmaq kā ek tamaskhur hai; par wuh, jo dānishmand hai, us ke liye 'aql hogī.

24 Sharīr kā khauf usī par parēgā; par sādiqon kā matlab bar āwēgā.

25 Jis tarah sharīr bāqī na rahegā; lekin sādiq jo hai ek abādī bunyād hai.

26 Jaisā sirka dānton ke liye, aur jaisā dhunwān ānkhon ke liye hai, aīsā hī sust ādmī un ke liye hai jo use bhejte hai.

27 KHUDĀWAND kā khauf 'umr ko darāz kartā hai; par sharīron kī zindagī ghatāī jātī hai.

28 Sādiqon kā intizār khushī hai; par sharīron kī ummed fanā ho jāēgī.

29 KHUDĀWAND kī rāh sīdhe logon ke liye tawānāī hai; par badkirdāron ke liye halākat hai.

30 Sādiqon ko kabhī jumbish na hogī; par sharīr zamīn par hargiz na rahenge.

31 Sādiqon kā munh khīrad zāhir kartā hai; par wuh zubān, jo kajrau hai, kāt dālī jāēgā.

32 Sādiq ke honṭhon ko ma'lūm hai, kī pasandīdā bāt kyā hai; par sharīr kā munh kajraufān hai.

XI BĀB.

MAKB kī tarāzī se KHUDĀWAND ko nafrat hai; lekin purā baṭ-kharā us kī khushī hai.

2 Jab gurūr ā letā hai, tab ruswāī

bhī ātī hai; par dānāī kḥāksaron ke sāth hai.

3 Sīdhon kī rāstī un kī rahnumā hogī, aur kḥatākaron kī bargashtagī unhen halāk karegī.

4 Qahr ke din daulat se kām nahīn nikaltā; par sadāqat maut hī se rihāī detī hai.

5 Kāmil ādmī kī sadāqat us kī rāh sīdhī kartī hai; par sharīr apnī sharārat se gir partā hai.

6 Sīdhon kī sadāqat un ko rihāī degī; par kḥatākār apnī hī sharārat se pakre jāwenge.

7 Sharīr insān jab mar gayā, to us kī tamannā bhī marī; aur zalimon kī ummed fanā ho jātī hai.

8 Sādiq musibat se rihāī patā hai, aur us ke badle sharīr pakrā jātā hai.

9 Riyākār insān apnī bāton se apne hamsāye ko halāk kartā hai; par sādiq ma'rifat ke sabab rihāī patā hai.

10 Jab sādiq logon kī taraqqī hotī hai, to shahr kḥush hotā hai; aur jab sharīr mar jātā hai, to log kḥushī se na'ra mārte hain.

11 Sādiqon kī barakat se bastī sarfarāz hotī hai; par wuh kḥabison ke munh se girāī jātī hai.

12 Wuh, jo samajh se kḥālī hai, apne parosī ko zalil kartā hai; par sāhib ī fahm chup ho rahtā hai.

13 Lutrā ādmī āke jāke bhed fāsh kartā hai; par wuh jo dil se amānatdār hai, bāt chhipatā hai.

14 Jahān maslahat nahīn, wahān logon kī tabāhī hai; lekin mushīron kī kasrat se salāmatī hai.

15 Wuh jo begāna ādmī kā zāmin hotā hai, us kā barī tūtā hogā; par wuh, jo zāmin hone se nafrat rakhtā hai, be-kḥatar hai.

16 Jamālwalī 'aurat 'izzat hāsīl kartī hai, aur pahlawān daulat hāsīl karte hain.

17 Rahm-dil insān apnī jān ke sāth neki kartā hai; par wuh jo kaṭṭar hai, apne jism ko bhī dukh detā hai.

18 Sharīr kī kamāī jo wuh kartā hai jhūthī hai; par sadāqat bonewālā sachchā ajr pāwega.

19 Jis tarah rāstbāzī zindagī ko le pahunchātī, usī tarah wuh jo badī kā picḥhā kartā hai, apnī maut ko pahunchtā.

20 Jinhon ke dilon men burāī hai, un se KḤUDĀWAND ko nafrat hai; par jin kī rawishen sīdhī hain, un se wuh kḥush hai.

21 Harchand hāth se hāth milāyā jāwe, par sharīr be-sazā na chhūtegā; lekin sādiq kī nasl rihāī pāwega.

22 Shakīl 'aurat, jo be-imtiyāz ho, aisī hai, jaise sone kī nath sūar kī thuthnī men.

23 Sādiq kī tamannā sirf neki hai; par sharīron kī ummed gazab hai.

24 Koī to aisā hai, jo khindātā hai, tad bhī māl barḥtā hai; phir koī hai, jo neki se hāth ziyāda khinchātā hai, par faqat kangālpan kī taraf hotā.

25 Wuh jo faiyāz-dil hai, moṭā ho jāegā, aur wuh jo serāb kartā hai, ap hī serāb hogā.

26 Wuh jo galla mol le le rakhtā hai, log us par la'nat karenge; par us ke sir par, jo bechtā hai, barakat hogī.

27 Wuh jo koshish se neki ke dar-pai hai, maqbūliyat kā tālib hai, aur jo ziyānkārī kī talāsh kartā hai, wuh us ke āge āwega.

28 Jise apne māl par bharosā hai, wuh gir paregā; par sādiq patton kī mānind harā hogā.

29 Wuh jo apne gharāne ko dukh detā hai, hawā kā wāris hogā; aur jāhil us kī chākārī karegā jis kā dil hoshyār hai.

30 Sādiq kā phal jo hai, zindagī kā darakht hai; aur wuh jo neki se jion ko moh letā hai, dānā hai.

31 Dekh, sādiq ko zāmin par badlā diyā jāegā; to kitnā ziyāda sharīr aur gunahgār ko.

XII BA'B.

JO koi tādib ko dost rakhtā hai, ma'rifat ko dost rakhtā hai; par jo koi tambih se kina rakhtā hai, haiwān hai.

2 Nek-mard KHUDAWAND kī mihr-bānī hāsīl kartā hai; par wuh us shakhs ko, jo bure mansūbe kartā hai, mujrim thāhrāwagā.

3 Koi insān sharārat se pāedār nahīn rah saktā; par sādīqon kī bekh ko kabhī jumbish na hogī.

4 Nek 'aurat apne shauhar ke liye ek tāj hai; par wuh, jo khajil kartī hai, us kī haḍḍiqon men sarāhat kī mānind hai.

5 Sādīqon ke andeshe rāstī hain; par sharīron ke mansūbe makr hain.

6 Sharīron kī bāten yihī hain, kī kamīn men baithke khūn karen; par sīdhe logon kā munh unhen rihāī detā hai.

7 Sharīr log ulāṭ diye jāte hain, aur we maujūd nahīn; par sādīqon kā ghar qāim rahegā.

8 Insān kī ta'rif us kī 'aqlmandī ke mutābiq kī jāti hai; par wuh, jo kaj-dilā hui, ruswā hogā.

9 Wuh insān, jo chhotā samjhā jāwe, magar us pās ek chākar howe, us se bihtar hai jo āp ko barā jāne aur roṭī kā muhtāj rahe.

10 Sādīq apne chaupāye kī jān kī khabar letā; par sharīron kī rahmat bhī 'ain zulm hai.

11 Jo apnī zamīn men kishtkāri kartā hai, roṭī se ser hogā; par wuh, jo nākāron kā pairau hai, dānish se khālī hai.

12 Sharīr badī kā shikār chāhte hain; par sādīqon kī jar phailī hai.

13 Sharīr apne hī labon kī khatākāri se phande men phansā; par sādīq musibat se nikal bachegā.

14 Insān apne munh ke phalon ke wasīle khūbī se ser kiyā jāegā, aur insān ke hāthon kī jazā use dī jāegī.

15 Bewuqūf kī rawish us kī nigāh

men bhalī hai; par wuh, jo maslahat kā sunnewālā hai, khiradmand hai.

16 Jāhil kā gussa filfaur daryāft ho jātā hai; par sāhib ī tamīz ruswāī ko dhāmp detā hai.

17 Wuh jo sach boltā hai, sadāqat ko āshkārá dikhlatā hai; par jhūṭhā gawāh dagā detā hai.

18 Be-ta,ammul kī bolī aīsī hai, jaise talwār kī hūlen; par dānishwaron kī zubān sihhāt-bakhs hai.

19 Sachche honth hamesha tak sā-bit hongē; par jhūṭhī zubān sirf ek dam kī hai.

20 We jo badī ke mansūbe karte hain, un ke dil men dagā hai; par khushī un ke liye hai, jo kī sulh kī maslahat karte hain.

21 Sādīq par koi burā hādīsa na paregā; par sharīr kā sarāsar ziyān hogā.

22 Jhūṭhe labon se KHUDAWAND ko nafrat hai; par we, jo rāstī se kām rakhte hain, us kī khushī hain.

23 Dānishwar ādmī ma'rifat ko chhipatā hai; par ahmaqon ke dil himāqat kī manādī karte hain.

24 Chālāk ādmī kā hāth hukmrān hogā; par sust ādmī khirāj-guzār banegā.

25 Insān ke dil kā gam us ko jhukā detā hai; par bhalī bāt us ko khushnūd kartī hai.

26 Wuh jo sādīq hai, apne hamsāya kī rahnumāī kartā hai; par sharīron kī rāh unhen bhaṭkāṭī hai.

27 Sust ādmī us ko, jise us ne shikār kiyā, kabāb nahīn kartā; par chālāk ādmī kā māl girānbahā hai.

28 Sadāqat kī rāh men zindagānī hai, aur us ke rāhguzaron men hargiz maut nahīn.

XIII BA'B.

DĀNISHWAR betā apne bāp kī ta'līm suntā hai; par ṭhaṭṭhā-karnewālā sarzanish par kām nahīn dhartā.

2 Insān apne munh ke phal men

se achchhā khāwegā; par gaddārōn kī jān sitam ko.

3 Wuh jo apne munh kī nigah-bānī kartā hai, apnī jān kī nigah-bānī kartā hai; par wuh jo apne honṭhon ko pasārtā hai, halāk hogā.

4 Sust ādmī kā jī bahut kuchh chāhtā hai, lekin use kuchh nahīn miltā; par chālākōn kā jī motā hogā.

5 Sādiq insān jhūṭh se kina rakhtā hai; par sharīr ādmī nafrat-angez hai, aur ruswā ho jātā hai.

6 Sadāqat us kī, jis kī rawish sīdhi hai, nigah-bānī kartī hai; par sharārat bhāktē pānw ko ṭhes khilātī hai.

7 Ek to apne taṭn dāulatmand ṭhahrātā hai, lekin us ke pās kuchh nahīn hai: ek āp ko kangāl kartā hai, lekin barā dāulatmand hai.

8 A'dmī kī jān kā fidiya us kā māl aur asbāb hai; par kangāl malāmat ko nahīn suntā.

9 Sādiqōn kā chirāg roshan rahegā; par sharīrōn kā diyā bujhāyā jāegā.

10 Jhagrā sirf magrūrī se hotā hai; par 'aql un ke sāth hai, jo maslahat ko pasand karte hain.

11 Wuh dāulat jo batālat se hāsīl kī jāwe, ghaṭ jātī hai; par jo koi mihnāt se farāham kartā hai, us kī dāulat barṭhī rahegī.

12 Ummed ke der tak mauqūf rahne se dil kī be-ārāmī hotī; par ārzū kā bar ānā zindagi kā darakht hai.

13 Jo kalām kī tahqīr kartā hai, halāk kiya jāegā; par jo hukm se ḍartā hai, us kī khairiyat hogī.

14 Dānishmand kā qānūn hayāt kā chashma hai, tā kī wuh maut ke phandōn se chhuṭkarā pāne kā bā is howe.

15 Fahm kī durustī qabūliyat bakhshtī hai; par khatākārōn kī rāh kaṭhin hai.

16 Har ek dānā ādmī hoshyārī se kām kartā hai; par ahmaq apnī himāqat ko phailā detā hai.

17 Sharīr paigambar balā meṅ

giriftār hotā hai; par diyānatdār elchī sihat-bakhsh hai.

18 Kangālpan aur ruswāi us ke liye hain, jo tarbiyat ko pasand nahīn kartā; par wuh, jo tambih par mutawajjih hotā hai, 'izzat pāegā.

19 Jab murād hāsīl hotī hai, tab jī bahut khusht hotā hai; par badī se bāz āne meṅ ahmaqōn ko nafrat hai.

20 Wuh jo dānōn ke sāth chaltā hai dānā hogā; par jāhilōn kā ham-nishīn halāk kiya jāegā.

21 Badī gunahgārōn ke piche daurtī hai; par sādīqōn ko achchhā badlā diya jāegā.

22 Nek ādmī apne potōn ke liye mirās chhortā hai; par gunahgār kī dāulat sādīqōn ke liye farāham kī jātī hai.

23 Bahutsī kharāk jote hūe banjar se kangālōn ko hotī hai; par aīsā bhī hotā hai, kī koi insāf ke na hone se, barbad ho jātā hai.

24 Wuh jo apnī chharī ko bāz rakhtā hai, apne betē se kina rakhtā hai; par wuh jo use piyār kartā hai sawere us kī tāḍib kartā hai.

25 Sādiq khāke ser hotā hai; par sharīr kā peṭ nahīn bhartā.

XIV BA'B.

DA'NISIWAR 'aurat apnā ghar banātī hai; par ahmaq use apne bāṭhon se ḍhā detī hai.

2 Wuh jo apnī rāst rawishōn par chālā jātā hai, KHUḌĀWAND se ḍartā hai; par wuh, jo apnī rāhon meṅ kajrau hai, us kī biqārat kartā hai.

3 Jāhilōn ke munh meṅ gurūr, misl lāṭhī kī hai; par dānishmandōn ke lab un kī nigah-bānī karte hain.

4 Jāhān bail nahīn, wahān nāndēn pāk sāf to hain; par galle kī afzāish bail ke zor se hai.

5 Diyānatdār gawāh jhūṭh nahīn kahtā; lekin jhūṭhā gawāh bahuterī jhūṭhī bāteṅ boltā hai.

6 Ṭhaṭṭhebāz khirād kī talāsh kar-

tā hai, aur nahīn pātā; par ma'rifat use sahai se milti, jo fahmwālā hai.

7 Jāhil insān se, jab tū us meḡ ma'rifat ke honṡh na dekhe, kināra kar jā.

8 Dānā insān kī hikmat yih hai, ki apnī rāh pahchāne; par jāhilon kī be-shu'ūrī dhokhā hai.

9 Jāhil log gunāh karke hanste haiḡ; par sādiqon ke darmiyān maq-būliyat hai.

10 Apnī apnī jān-kāhī ko dil hī khūb jāntā hai; aur begāna us kī ḡhurramī meḡ dakhil nahīn rakhtā.

11 Sharir kā ḡhar barbād ho jāegā; par sādiq kā ḡhaima namūdār rahegā.

12 Ek rāh hai, jo insān ko sidhī dikhlaī detī, par us kī intihā meḡ maut kī rāheḡ haiḡ.

13 Hansne meḡ bhī dil kā gam hai, aur us shādmānī kā anjām mā-tam hai.

14 Wuh jis kā dil rūgardān hai, apnī hī rāhon se ser ho jāegā; par wuh jo bhalā ādmī hai, āp apnī taraf se chain pāwegā.

15 Nādān har ek suḡhan ko yaqīn kartā hai; par dānā apnī rawish ko dekhtā bhāltā hai.

16 Dānishwar insān dārtā hai, aur badī se bhāgtā hai; par be-dānish jhunjhlātā hai, aur be-bāk rahtā hai.

17 Gussewar ādmī bewuqūfī kartā, aur fitna-angez ādmī ḡhinaunā hotā hai.

18 Bewuqūf log jahālat kī mirās pāte haiḡ: par dānāon ke sir par ma'rifat kā tāj hai.

19 Sharir log bhalon ke āge, aur ḡhabīs sādiqon ke darwāzon par jhukte haiḡ.

20 Kangāl se us kā hamsāya bhī bezār hai; par mālدار ke bahut se dost haiḡ.

21 Wuh jo apne hamsāye ko ha-qir jāntā hai, gunāh kartā hai; par wuh, jo kangāl par rahm kartā hai, maubarak hai.

22 Kyā we jo burā mansūba karte haiḡ, ḡhatā nahīn karte? par rahmat aur sachāī un ke liye haiḡ, jo ḡhair-andesh haiḡ.

23 Har tarah kī mihnāt se māl kī firāwānī hotī; par labon kī ziyāda-goī sirf muhtājī tak pahunchātī hai.

24 Dānishwaron ke liye un kī dau-lat tāj hai; par jāhilon kī bewuqūfī, mahz bewuqūfī.

25 Sachchā gawāh jān bachātā hai; par dagābāz jhūṡh boitā hai.

26 ḡHUDĀWAND ke ḡhauf meḡ qawī ummed hai, aur us ke farzandon ko panāh kī jagah miltī hai.

27 ḡHUDĀWAND kā ḡhauf zinda-gānī kā chashma hai, tā kī maut ke phandon se chhutkārā ho.

28 Rī'āyā kī kasrat meḡ bādshāh kī shāndāri hai; par logon kī kamṡi meḡ sarkār kī ḡharābī hai.

29 Wuh jo jald gusse nahīn hotā, barā fahmwālā hai; par wuh jo jhak-kī hai, bewuqūfī ko sarfarāz kartā hai.

30 Tabī'āt kī salīmī badan kī ha-yāt hai; par dāh haḡḡion kī gandagī hai.

31 Wuh jo miskīn par zulm kartā hai, us ke banāuewāle ko malāmat kartā hai; par wuh jo use ta'zim kartā hai, miskīnon par rahm kartā hai.

32 Sharir insān apnī sharārat se ḡhakeḡ diyā jātā hai; par sādiq marne par bhī ummedwār hai.

33 Dānish us ke dil meḡ, jo sa-majhdār insān hai, ṡaharī rahtī hai; par jāhilon ke andar kā hāl fāsh ho jātā hai.

34 Sadāqat guroh ko sarfarāzī baḡhshtī hai; par gunāh qaumon ke liye ruswāī hai.

35 Dānā ḡhādim par bādshāh kī mihrbānī hai; par us kā ḡahr us par hai, jo ruswāī kā bā'is hai.

XV BĀB.

MULĀTIM jawāb gusse ko kho detā hai; par karaḡht bāteḡ ḡazab-angez haiḡ.

2 Dānishmandon ki zubān dānish ko khūb isti'āmāl kartī; par jāhilon kā munh jāhālat ugaltā hai.

3 KHUDĀWAND ki ānkhen sab mā-kānōn men, kyā bure kyā bhale ki dekhnewāllīn hai.

4 Sihbat-bakhsh zubān zindagānī kā darākhṭ hai; par us ki kajraui rūh ki shikastagi kā bā'is hai.

5 Jāhil apne bāp ki tarbiyat ko haqir jāntā hai; par wuh jo tambīh se khābardār hotā hai, dānā hai.

6 Sādiq ke ghar men barā khazāna hai; par sharir ki āmdānī men pare-shānī shāmīl hai.

7 Dānishwar ke lab ma'rifat ko phailāte hai; par bewuqūf kā dil use jo rāst nahīn.

8 Sharir ke zabihe se KHUDĀWAND ko nafrat hai; par sidhe ādmī ki du'ā us ki razā hai.

9 Sharir ki rawish se KHUDĀWAND ko nafrat hai; par wuh use, jo sadāqat ki pairaui kartā hai, dost rakhtā hai.

10 Wuh, jis ne rāste ko tark kiya hai, sakht tādiḥ pāegā; aur wuh, jo tambīh kā kīna rakhtā hai, mar jāegā.

11 Pātāl aur halākat KHUDĀWAND ke rūbarū hai: to kitnā ziyāda banī A'dam ke dil na honge?

12 Thātṭhebāz ādmī us ko jo use tambīh detā hai, dost nahīn rakhtā; aur wuh dānishmandon ki majlis men hargiz nahīn jātā.

13 Khush-dilī khanda-rūi ko paidā kartī hai; par dil ki gangini se insān shikasta-khātir hotā hai.

14 Sanjida logon kā dil ma'rifat kā tālib hai; par jāhilon kā munh jāhālat ko khātā hai.

15 Shikasta-khātir ke sab din bure hai; par wuh, jo khush-dil hai, hameshā jashn kartā hai.

16 Thorā, jo KHUDĀWAND ke khauf ke sāth ho, us bare ganj se, jo ranj ke sāth ho, bihtar hai.

17 Sāg pāt kā khānā us jagah par,

jahān muhabbat hai, pāle hūe bail se, jis ke sāth bad-khwāhī ho, bihtar hai

18 Gussewar insān fitna harpā kartā hai; par wuh, jo gusse men dhims hai, jhagrā mitātā hai.

19 Kāhil insān ki rāh kānton ki ṭaṭṭī sī hai; par rāstkaron ki rawish shāhrāh ki mānind hai.

20 Hoshyār betā bāp ko khushnūd kartā hai; par bewuqūf ādmī apnī mā ki tahqir kartā hai.

21 Himāqat us ki nigāh men jo khirad se khālī hai, shādmānī hai; par wuh insān, jo 'aqlmand hai, sidhī rāh chalā jātā hai.

22 Sāre irāde, bagair maslahat ke, bātīl hote hai; par we bahutere mushiron se qiyām pāte hai.

23 Insān apne munh ke jawāb se masrūr hotā hai; aur wuh bāt, jo waqt par kahī jāti hai, kyā khūb hai!

24 Zindagānī ki rawish dānishwar ke liye ūnche par hai, tā ki wuh niche ki taraf aur jahaunam se nikal bhāge.

25 KHUDĀWAND magrūron kā ghar qhā detā hai; par wuh bowa ke si-wāne ko qāim kartā hai.

26 Shariron ke andeshon se KHUDĀWAND ko nafrat hai; par pāk logon kā kalām dilchasp hai.

27 Wuh jo hirs ke māl se khush hotā hai, apne gharāne ko dukh detā hai; par wuh, jo rishwat se nafrat rakhtā hai, jiegā.

28 Sādiq kā dil jawāb dene ke liye gaur kartā hai; par shariron kā munh buri chīzen ugaltā hai.

29 KHUDĀWAND shariron se dūr hai; par wuh sādīqon ki du'ā suntā hai.

30 A'nkhon kā nūr dil ko khush kartā hai; aur khushkhabari haq-dīon men farbihi paidā kartī hai.

31 Wuh kām jo zindagānī ki tam-bihen suntā hai, dānishwaron ke darmiyan sukūnat karegā.

32 Wuh jo tādiḥ ko na-manzūr

kartā, apnī hī jān ko haqīr jāntā hai; par wuh, jo tambhī par kān lagātā, apne liye dānāī pētā hai.

33 KHUDĀWAND kā khauf, jo hai, khirāī kī ta'lim hai; aur sarfarāzī se āge farotani hai.

XVI BĀ'Ṭ.

INSA'N to apnā dil musta'idd kartā; par zubān se jawāb denā KHUDĀWAND kī taraf se hotā hai.

2 Insān kī sārī rawishen us kī ān-khon ke sāmhnē pāk sáf hai; par KHUDĀWAND rūhon ko taultā hai.

3 Apne sārē kām KHUDĀWAND par dāl de; to tere sārē mansūbe qāim rahenge.

4 KHUDĀWAND ne har ek chiz apne liye banāī; hān, sharīron ko bhī us ne bure din ke liye banāyā.

5 Har ek se, jis ke dil meṃ gurūr hai, KHUDĀWAND ko nafrat hai; har chand bāth se hāth milāyā jāwe, wuh be-sazā na chhūteḡā.

6 Rahmat aur wafādārī se badkārī dhāmpī jāti hai; aur log KHUDĀWAND ke khauf ke sabab badī se bāz rahte haiṃ.

7 Jab insān kī rawishen KHUDĀWAND kī marzī ke mutābiq hotī haiṃ, to wuh us ke dushmanon ko bhī us ke dost banātā hai.

8 Thorā sā, jo sadāqat ke sātn ho, barī āmdanī se, jo bagair rāstī ke ho, bihtar hai.

9 A'dmī kā dil apnī ek rāh ṭhahrātā hai; par KHUDĀWAND us ke qadamon ko sābit kartā hai.

10 Kālām rabbānī bādshāh ke labon par hai, aur us kā munḥ 'adālat karne meṃ khatā nahīṃ kartā.

11 Pūrā wazn aur ṭhik tarāzū KHUDĀWAND kī haiṃ; thailī ke sārē bāt us kā kām haiṃ.

12 Sharārat kā kām karne se bād-shāhon ko nafrat hai; kī takht kī pādārī sadāqat se hai.

13 Sachehe lab bādshāhon kī razā-

mandī haiṃ; aur we us ko, jo sach boltā hai, piyār karte haiṃ.

14 Bādshāh kā gussa maut ke har-kāron kī mānind hai; par dānishmand insān use ṭhandhā kartā hai.

15 Bādshāh ke chihre ke nūr meṃ zindagānī hai; aur us kī razā ākhir barsāt kī ek badlī kī mānind hai.

16 Khirad hāsīl karnā sone se kyā hī bahut bihtar hai; aur fahmīd paidā karnā rūpe se bahut pasandīda hai.

17 Rāstkar ādmī kī shāhrāh yih hai, kī badī se bhāge; aur wuh, jo apnī rāh se khabardār hai, apnī jān kā nigahbān hai.

18 Halākat se pahle takabbur, aur zawāl se āge dil kā gurūr hai.

19 Farotanon ke sāth farotan bannā us se bihtar hai, kī lūṭ kā māl magrūr-on ke sāth bānt lījye.

20 Wuh jo dānishmandī se kāro-bār kartā hai, bhalāī dekheḡā; aur wuh, jis kā tawakkul KHUDĀWAND par hai, sa'ādatmand hai.

21 Wuh jo 'aqlmand dil rakhtā hai, dānā kahlātā hai; aur shīrīn zubānī se ma'rīfat kī firāwānī hotī hai.

22 Sāhib i dānish ke liye dānish zindagānī kā chashma hai; par jāhilon kī tarbiyat jāhālat hai.

23 Dānishmand kā dil us ke munḥ ko tarbiyat kartā hai, aur us ke labon kī fazīlat ko barhātā hai.

24 Dil-pasand bāten shahd ke chhatte kī mānind jī ko mithī lagti haiṃ, aur we haddīon ke liye shifā haiṃ.

25 Aisī rāh maujūd hai, kī insān ko sīdhī dikhlaī dewe; par us kī intihā meṃ maut kī rāhen haiṃ.

26 Wuh jo mihnāt kartā hai, apne liye kartā hai, kyūṅki us kā munḥ us se mihuat karwātā hai.

27 Sharīr ādmī sharārat ko khodke nikāltā hai, aur us ke labon meṃ goyā jalānewālī āg hai.

28 Kajrau ādmī fitna-angezī kartā hai, aur kānāphūsī-karnewālā doston ko bhī judā kar detā hai.

29 Zālīm ādmī apne hamsāye ko wargalātā hai, aur us ko us rāh men le jātā hai, jo bhalī nahīn.

30 Wuh ānkhēn mārke sharāratēn ijād kartā hai, aur lab bilāke fasād barpā kartā hai.

31 Sufed sir shaukat kā tāj hai, basharte ki wuh rāstbāzī kī rāh par pāyā jāwe.

32 Jo gussa karne men dhīmā hai, pahlawān se bihtar nai: aur wun jo apnī rūh par zābit hai, us se jo shahr ko le letā hai.

33 Qur'a god men dālā jātā; par us kā sārā intizām KHUDĀWAND kī taraf se hai.

XVII BĀ'.

RUKHA' ek nawālā, jo chain ko sāth ho, us ghar se, jo zabihon se pur ho, par jhagrā un ke sāth hai, bihtar hai.

2 Dānishmand chākar us betē par, jo khajil kartā hai, hukmrān hogā, aur wuh bhāion men shāmil hoke mirās kā hissa lewegā.

3 Chāndī ke liye gharīyā hai, aur sone ke liye bhatthī; par KHUDĀWAND dilon ko tātā hai.

4 Badkirdār ādmī jhūthe labon kī suntā hai, aur darog-go kajrau zubān kā shanawā hotā hai.

5 Wuh jo miskīn par hanstā hai, us ke banānewālē kī hiqārat kartā hai; aur wuh jo auron kī musibat se khush hotā hai, be-gunāh na thahregā.

6 Beton ke betē būrhon ke tāj, aur beton ke fakhr un ke bāpdāde hain.

7 Khush-taqirī bewuqūf ko nahīn sajti; to kitnā kam darog lab ashrāf-dil ko.

8 Hadya us kī ānkhon men, jis ke hāth lagtā hai, girān-bahā jawāhir hai, aur wuh, jidhar us kā tawajjuh hotā hai, kām kā thahartā hai.

9 Wuh jo qusūr ko chhipā dāltā hai, dostī kā joyān hai; par wuh jo aisi bāt kā do-bāra zikr kartā hai, doston men judāī kartā hai.

10 Ek tambh dānishwar ādmī men us se ziyāda baith jātī hai, kī sau koṛe mārā jāhil men.

11 Jo mahz sarkash hai, sharārat kā joyān hai; so us ke muqābale men ek sang-dil qāsīd bhejā jāegā.

12 Rīchh kā, kī jis ke bachche pakre gaye, ādmī se muqābil honā, ahmaq ke us kī himāqat men muqābil hone se bihtar hai.

13 Wuh jo nekī ke badle badi kartā hai, badī us ke ghar se hargiz judā na ho jāegī.

14 Jhagre kā shurū' pānī ke tūtne kī mānīnd hai: so is liye jhagre ko, peshtar us se kī tez ho jāwe, chhor do.

15 Wuh jo sharīr ko sādīq thahrātā hai, aur wuh jo sādīq ko sharīr thahrātā hai, KHUDĀWAND ko un donon se nafrat hai.

16 Kahe ko ahmaq ke hāth men qīmat maujūd hai, jis se dānish mōl lewe, jis hāl kī us kā dil us kī taraf nahīn?

17 Wuh jo dost hai, har waqt dostī rakhtā hai, aur bhāī musibat ke din ke liye paidā hūā hai.

18 Wuh insān jo dānish se khālī hai, shart kā hāth mārta hai, aur apne dost ke huzūr zāmin hotā hai.

19 Wuh jo fitna-angez hai, gunāh ko dost rakhtā hai; aur wuh jo apne darwāze ko ziyāda buland kartā hai, halākat ko dhūndhtā hai.

20 Wuh, jis ke dil men burāī hai, bhalāī na pāwegā; aur jis kī zubān men nukta-chīnī hai, wuh āfat men giregā.

21 Wuh jo bewuqūf bachchā paidā kartā hai, apne hī gam ke liye kartā; kī be-dānish ke bāp ko khushī nahīn.

22 Shādmān dil 'ilāj kī tarah bhalī tāsīr kartā hai; par afsurda dil haddīon ko khushk kar detā hai.

23 Sharīr insān bagal men se rishwat letā hai, tā kī 'ādālat kī rāhen bigāre.

24 Hikmat us ke chihre ke sāmne

hai, jo ma'rifatwálá hai; par jáhil kí ánkheḡ zamín ke kanáron se lagi haiḡ.

25 Ahmaq beṭá apne báp ke liye gam hai, aur apní má ke liye barí talkhí.

26 Nekokáron ko sazá dená, aur ashraf-dilon ko insáf ke sabab se márná, bhalá nahín.

27 Wuh jo 'álim hai, báteḡ kam kartá; ṭhandhá-mizáj ádmí kḡhirad-mand hai.

28 Ahmaq bhí jab tak chupká hai, 'aqlmand gíná játá hai; aur wuh jo apne lab múnḡe húe rakhtá hai, dánishmand mard hai.

XVIII BA'B.

KOI' áp ko 'aláhida karke apní hawass ko ḡhúndhtá hai, aur sarí dánái se chirhtá hai.

2 Be-dánish fahm se hazz nahín uthátá; magar us se kí apne dil ká hál záhir kare.

3 Jahán kahín sharír log áte haiḡ, wahán ruswái áti hai, aur fazíhat ke sáth malámat hotí hai.

4 Insán ke munḡ ki báteḡ gahre pánion kí mánind haiḡ, aur hikmat ká chashma bahte nále ká sá hai.

5 'Adálat meḡ sharír kí rúḡarí karke sáḡiq ko girá dená kḡhúb nahín.

6 Be-dánish ke honṭh fitna-angezí karte haiḡ, aur us ká munḡ thapere mángtá hai.

7 Be-dánish ká munḡ us kí halákat hai, aur us ke honṭh us kí ján ke liye phande.

8 Lutre kí báteḡ lazíz niwále haiḡ, aur we peṭ ke andar játi haiḡ.

9 Wuh jo kám meḡ sustí kartá hai, fuzúl-kharch ká bhái hai.

10 KḡHUDÁWAND ká nám ek muhkam burj hai; sáḡiq us meḡ daurṭá nai, aur amn meḡ rahtá hai.

11 Daulatmand ádmí ká mál us ká hasín shahr, aur us ke tasauwur meḡ ek únchí diwár kí mánind hai.

12 Halákat se peshtar ádmí ká dil

magrúr hotá hai, aur 'izzat se áge farotání hotí hai.

13 Wuh jo us se áge kí sukhán ko tamám sun le, us ká jawáb dewe, yih us kí himáqat aur kḡhijálat hai.

14 Insán kí ján apní náṭawání ká tahammul karegí; par dil kí shikas-tagí kaun uthá saktá hai?

15 Samajhdár ká dil ma'rifat hásil kartá hai; aur dánishwar ke kán ma'rifat ke joyán haiḡ.

16 A'dmí ká hadya us ke liye jagah kar letá hai, aur use bare ádmion ke huzúr le pahunchátá hai.

17 Wuh jo apná hál pahle kah sunátá hai, nekokár ma'lúm hotá hai; par us ká hamsáya áke us ká bhed daryáft kartá hai.

18 Qur'a dálná jhagron ko mauqúf kartá hai, aur zabardaston ke darmi-yán parke unhen judá kar detá hai.

19 Ranjída bhái ko rázi karná ek hasín shahr ke le lena se mushkiltar hai; aur un ke jhagre aise haiḡ, jaise qil'a ke bende.

20 A'dmí ká peṭ apne munḡ ke mewon se bhartá hai, aur apne labon kí barákat se ser hotá hai.

21 Maut aur zindagí zubán ke qábu meḡ haiḡ; aur we jo use dost rakhte haiḡ, us ká mewa kháte haiḡ.

22 Jis ne jorú ko páyá, us ne ek tuhfa páyá; aur us par KḡHUDÁWAND ká fazl húá.

23 Miskín kḡhushámad kí báteḡ karte haiḡ; par daulatmand saḡht jawáb detá hai.

24 Kisí ke bahut yár us kí barbádí ke liye haiḡ; par ek dost aisá hai, jo bhái se ziyáda rifáqat kartá hai.

XIX BA'B.

WUH miskín, jo apní rástí meḡ chaltá hai, us se, jis ke honṭh meḡ kajrauí hai, aur ahmaq hai, bihtar hai.

2 Kí rúh dánish se kḡhálí rahe, yih achchhá nahín; aur wuh jo pánwon se jaldbázi kartá hai, kḡhatá kartá hai.

3 A'dmí ki jahálat use gumráh kartí hai, aur us ká dil KHUDÁWAND se bezár hotá hai.

4 Daulat bahut se dost paidá kartí hai; par miskin apne hí dost se begána hai.

5 Jhúthá gawáh be-gunáh na thah-regá, aur jhúth-bolnewálá na bachegá.

6 Bahutere log faiyáz ki khushámád karte hai; aur har ek ádmí usí ká dost hai, jo in'ám detá hai.

7 Miskín ke to sáre bháí hí us ká kína rakhte hai; pas, we jo us ke dost hai, us se kitní ziyáda dúr bhá-geenge? wuh khushámád ki báten karke un ká pichhá kartá hai, par we us ke khwáhán nahín.

8 Wuh jo hikmat hásil kartá hai, apní ján ko piyár kartá hai; wuh jo dánish kí muháfazat kartá hai, fáida utháwegá.

9 Jhúthá gawáh bin sazá páe na chhútegá; aur wuh jo jhúth boltá hai, faná hogá.

10 Khush-wazá, í ahmaq ko sajti nahín; to kitná ziyáda be-mauq'a hai, ki khádim shahzádon par hukmrán ho.

11 A'dmí kí dánáí us ke gusse ko táltí hai; aur yih us kí shándári hai, ki khatá se ánakáni kare.

12 Bádsbhá ká gazab sher kí gurrish kí mánind hai, aur us kí razá aisi hai, jaise kí os, jo ghás par partí hai.

13 Be-dánish betá apne báp ke liye ek balá hai; aur jorú ká jhagrá ragrá sadá ká tapká hai.

14 Ghar aur mál wuh mírás hai, jo báp se hásil hotí hai; par dánish-mand jorú KHUDÁWAND se miltí h-i.

15 Kahálat dil ko nind men garq kar detí hai; aur áram-talab ká dil bhúkhá rahtá hai.

16 Wuh jo hukm ko hifz kartá hai, apní ján kí muháfazat kartá hai; par wuh jo apní ráhon se gáfil hai, mára játá hai.

17 Wuh jo miskinon par rahm

kartá hai, KHUDÁWAND ko udhár detá hai; jo kuchh us ne diyá hogá, wuh use phir degá.

18 Jab tak kí ummed báqí hai, apne beté ko tarbiyat kiye já; par us ke már dálné par dil na lagá.

19 Bará gussawar ádmí sazá hí páwegá; kyúnci agar tú use riháí dewe, to tuihe yih bár bár karná hogá.

20 Maslahat ko sun, aur tarbiyat-pazír ho, tá kí teri 'áqibat dánáí ke sáth ho.

21 A'dmí ke dil men bahutere mansúbe hote hai; par KHUDÁWAND ká mansúba, wuhí qáim rahegá.

22 Agar koi ádmí shafaqat kare, to yih us ká lutf hai; aur kangál jhúthe se bihtar hai.

23 KHUDÁWAND ká khauf zindagání ke liye hai, aur wuh, jis ko yih hai, khushí se auqát kátegá; badí men wuh giristár na hogá.

24 Sust ádmí apná háth qáb men chhipátá hai, aur itná nahín kartá kí use apne mugh tak phir láwe.

25 Thátthe-karnewále ko már, to wuh jo sáda-díl hai hoshyár ho jáegá; aur sáhib í dánish ko tambíh kar, kí wuh ma'rifat hásil karegá.

26 Wuh jo apne báp ko tabáh kartá hai, aur apní má ko khadertá hai, wuh betá khijálat ká kám kartá hai, aur ruswáí hásil kartá hai.

27 Ai mere beté, wuh tarbiyat, jo ma'rifat kí báton se phirátí hai, us ke sunne se tú ap ko báz rakh.

28 Namak-harám gawáh 'adálat par hanstá hai, aur sharír ká mugh bad-kári nigaltá rahtá hai.

29 Thátthe-karnewálon ke liye sa-záen tháhráí játín, aur jáhilon kí píth ke liye táziyána.

XX BA'B.

MAI maskhara banátí hai, aur mast-karnewáli har ek chíz gazao-álúda kartí hai; jo un ká fareb khatá, wuh dánishmand nahín hai.

2 Bádsbhá ká ru'ab aisá hai, jaise

sher ki gurrish; jo koi use gussa dilātā hai, wuh apnī jān se badī kartā hai.

3 A'dmī kī 'izzat isī men hai, ki jhagṛe se bāz āwe; lekin har ek be-dānish chheṛtā rahtā hai.

4 Sust ādmī jāre ke bā'is hal nahīn chalātā; so wuh kāṭne ke waqt bhīkh māngegā, aur us pās kuchh na hogā.

5 A'dmī ke dil kī maslahat gahre pānī kī mānind hai; par samajhdār ādmī use khīṅch nikālegā.

6 Bahutere haig, jo apnī apnī fai-yāzi mashhūr karte haig; par wafādār insān ko kaun pā saktā hai?

7 Sādiq apnī diyānat se rāh chaltā hai; us ke ba'd us ke laṛke iqbālmand hote haig.

8 Bādshāh, jo 'adālat ke taḥt par julūs farmātā hai, apnī ānkhon hī se har nau' kī badī dūr kartā hai.

9 Kaun kah saktā hai, ki Maig ne apne dil ko sāf kiyā hai, maig gunāh se pāk hūn?

10 De tarah ke baṭkhare aur do tarah ke paimāne, in donoṅ se KHUDĀWAND ko nafrat hai.

11 Larke kā bhī hāl us ke a'āmāl se jānā jātā hai, ki us kā kām pāk aur sīdhā hai, ki nahīn.

12 Sunnewālē kām, aur dekhnewālī ānkhē, donoṅ kā KHUDĀWAND banā-newālā hai.

13 Bahut nind se dil mat lagā, na howe ki tū kangāl ho jāwe; apnī ānkhē khol, ki tū rotī se ser hogā.

14 Mol-lenewālā kahtā hai, ki Yih burī hai, burī hai; par jab wuh chal niklā hai, tab fakhr kartā hai.

15 Sonā to hai, aur bahut se la'l bhī haig; par ma'rīfat ke honṭh be-bahā jawāhir haig.

16 Jo bogāna kā zāmin howe, us ke kapṛe chhīn le; aur jo ajnabī kā zāmin howe, us kī chiz girau rakh le.

17 Dagā kī rotī ādmī ko mīṭhī lagti hai; par ākhir ko us kā muḥh kan-kaṛoṅ se bharā jātā hai.

18 Har ek kām maslahat se thīk hotā hai; aur jang khūb salāh leke kar.

19 Chugl-khor ātā jātā hai, aur bhed fāsh kartā hai; so tū us ke sāth, jo laboṅ se lubhā letā hai, suhbat mat rakh.

20 Wuh jo apne bāp aur apnī mā par la'nat kartā hai, us kā chirāg shid-dat kī tārsīki men bujhāyā jāegā.

21 Ho saktā hai kī ek milkīyat ibtidā men ek lakht hāsīl howe; par us kā anjām nā-mubārak hai.

22 Tū mat kah, ki Maig badī kā badlā lūngā; par KHUDĀWAND kā intizār kar, ki wuh tujhe bachāwegā.

23 Do tarah ke tauloṅ se KHUDĀWAND ko nafrat hai, aur makr kī tarāzū kuchh khūb nahīn.

24 A'dmī ke qadamoṅ ko KHUDĀWAND sābit rakhtā hai; pas kyūnkar ho saktā hai, ki koi apnī tariq ko samjhe?

25 Yih ādmī ke liye ek phandā hai, ki bagair soche kahe, Yih tabarruk hai, aur nazr mānne ke ba'd taftish kare.

26 Dānishmand bādshāh sharīroṅ ko tittar bittar kartā hai, aur un par dāone kā pahiyā phirwātā hai.

27 A'dmī kī rūh KHUDĀWAND kā chirāg hai, kī insān ke peṭ ke sāre andarūnī hāl ko daryāft kartī hai.

28 Rahmat aur rāstī bādshāh ke nigahbān haig; balki rahmat hī se us kā taḥt sambhālā jātā hai.

29 Jawān ādmīoṅ kā zor un ke liye shaukat hai; aur būṛhoṅ kī zināt un ke sufed bāl haig.

30 Zakhm kā dāg khalal ko dūr kartā hai; usī tarah se koṛe peṭ ko andarwār se sāf karte haig.

XXI BĀ'Ṭ

BA'DSHĀH kī dil KHUDĀWAND ke hāth men hai; wuh us ko pānī ke nāloṅ kī mānind jidhar chāhtā udhar phertā hai.

2 Har ek insān kī rawish usī kī

nigah men thik hai; par KHUDAWAND dilon ko taultā hai.

3 Rāstī o insāf karnā KHUDAWAND ke nazdik qurbānī karne se ziyāda pasandīda hai.

4 Buland-bīnī, aur dil kī khud-pasandī, aur shariron kā chirāg, gunāh hai.

5 Chālākion ke andeshe faqat bahutāyat ke bā'is hain; par sāre utāole logon ke faqat ihtiyāj ko pahunchte.

6 Darog-goī karke khazāna farāham karnā, ek urāī hūī batālat hai un logon kī, jo maut ko dhūndhte hain.

7 Shariron kī ziyānkārī un ko jhār dālegī; kyūnki unhon ne insāf karne se inkār kiya hai.

8 Gunāh se lado hūe ālmī kī rāh terhī hai; par jo pāk hai, us kā kām sīdhā hai.

9 Ghar kī chhat par ek goshe men rahnā, fitna-angez 'aurat ke sāth kushāda ghar ke bhitar rahne se, bihtar hai.

10 Sharir kā jī burāī kā mushtāq hai; us kā hamsāya us kī nigāh men qabūliyat nahīn pātā.

11 Jab thāṭhe-karnewāle ko sazā dī jāti hai, tab wuh, jo sāda-lauh hai, dānish hāsīl kartā hai; aur jo dānish-war tarbiyat-pazīr hotā hai, to ma'rīfat pātā hai.

12 Sādiq ādmī dānishmandī se sharir ke ghar par mulāhaza kartā hai, kī Khudā shariron ko un kī burāī ke sabab se girā detā hai.

13 Jo miskin kā nālā sunke apne kāu band kar letā hai, wuh ap bhī nālā karegā, aur us kī sunī na jāegī.

14 Chhipe men hadya denā gusse ko thandhā kartā hai, aur god men 'inām-rakh denā shiddat ke qahr ko.

15 Sādiqon kī khushī insāf karne men hai; par un ke liye, jo badkārī karte, halākat hai.

16 Wuh insān, jo samajh kī rāh se bhataktā hai, mardon ke gol men jārā rahegā.

17 Wuh jo khel tamāshā ko dost rakhtā hai, kangāl ādmī rahegā; wuh jo ināi aur ghī par mālī hai, hargiz mālدار na hogā.

18 Sharir log sādiqon ke badle, aur khātākār rāstbāzon ke 'iwaz, fidya diye jāwenge.

19 Bayābān hī men rahnā, jhagrālū aur gussawar 'aurat ke sāth rahne se, bihtar hai.

20 Khazāna i dil pasand aur tel dānishmandon ke ghar men hain; par ahmaq ādmī unhen urā degā.

21 Wuh jo sadāqat aur rahmat kī pairaui kartā hai, zindagī aur sadāqat aur 'izzat pātā hai.

22 Dānishmand ādmī zabardaston ke shahr par chaphtā hai, aur jis zor par un kā 'itīmād hai, use girā detā hai.

23 Wuh jo apne munh aur apnī zubān kī nigahbānī kartā hai, apnī jān ko diqqdārion se bachātā hai.

24 Magrūr aur ghamandī thāṭhe-bāz us kā nām hai, jo gurūr aur gusse se kārobār kiya kartā hai.

25 A'rām-talab kī tamannā use be-jān kartī hai; kyūnki us ke hāth mihnat ko pasand nahīn karte.

26 Wuh hirs se sāre dīn lālch kartā rahatā hai; par sādiq ādmī detā hai, aur rakh nahīn chhortā.

27 Shariron kī qurbānī nafrat hai; khusūsan, jab kī wuh bad-niyatī se lātā hai.

28 Jhūṭhā gawāh halāk hotā hai; par wuh shakhs, jo sunā kartā hai, bolne ke liye hamesha musta'idd rahegā.

29 Sharir insān apne chihre ko sakht be-parwā kar detā hai; par wuh, jo sādiq hai, apnī rāh ko taiyār kartā hai.

30 Koī hikmat, koī fahmīd, koī mashwarat uahīn, jo KHUDAWAND ke muqābil pesh āwe.

31 Jang ke dīn ke liye ghorā to taiyār kiya jātā hai; par fathiyābī KHUDAWAND kī taraf se hai.

XXII BA'Ṭ.

NEK-nām be-qiyās khazāne se ziyādatar pasand kiya jāwe, aur ihsān rūpe aur sone se.

2 Daulatmand aur miskin ek hi jagah farāham hote haiṃ: un sab kā banānewālā KHUDĀWAND hi hai.

3 Hoshyār insān balā ko pesh-bīnī se dekhtā hai, aur āp ko chhipātā hai; par nādān log guzarte haiṃ, aur sazā pāte haiṃ.

4 Daulat, aur 'izzat, aur hayāt, farotānī aur KHUDĀWAND ke khauf kā ajr haiṃ.

5 Kajrau logon ki rāh mein kānte aur phande haiṃ; wuh jo apnī jān ki nigahbānī kartā hai, un se dūr rahegā.

6 Larke ko us rāh mein, ki jis mein jānā hai, sawere tarbiyat kar; kyūnki jab wuh būrhā hūā, to wuh us rāh se na muregā.

7 Māldār miskin par hukmrān hotā hai, aur qarzdār qarz-denewāle kā chākar hai.

8 Wuh jo badkāri botā hai, batālat kātegā, aur us ke gusse kā sonṭā fanā ho jāegā.

9 Wuh jis ki ānkhen nek haiṃ, barakat pāwegā; kyūnki wuh apnī rotī mein se miskinon ko detā hai.

10 Thatthā-karnewāle ādmī ko nikāl de, ki fasād jātā rahegā; hāṃ, jhagrā ragrā aur ruswāī dūr ho jāenge.

11 Wuh jo sáf-dilī ko chāhtā, us ke honthon mein lutf hotā hai, aur bādshāh us kā dostdār hogā.

12 KHUDĀWAND ki ānkhen ma'-rifat ki nigahbānī kartī haiṃ, aur wuh khatākaron ke kārobār ko ulāṭ detā hai.

13 A'ram-talab insān kahtā hai, ki Bāhar sher kharā hai; main galion mein pharā jāungā.

14 Begāna 'aurat kā munh ek gahrā garhā hai; us mein wuh girtā hai, jis se KHUDĀWAND bezār hai.

15 Jahālat larke ke dil se wābasta

hai; par tarbiyat ki ohhārī use us mein se dūr kar degī.

16 Wuh jo miskin par zulm kartā, ki apnī daulat barhāwe, wuh māldār ko degā, aur yaqīnan kangāl ho jāegā.

17 Apne kām ko jhukā, aur dānāon ki bāton ko sun, aur merī dānish par apnā dil lagā.

18 Ki yih kyā hi bhalā kām hai, agar tū un ko apne bātin mein rakh chhore; we tere labon par bhī ek sāth musta'idd howenge.

19 Ki terā tawakkul KHUDĀWAND par ho, main ne āj ke din tujhe, hāṃ, tujhī ko jātā diyā hai.

20 Yaqīnan main ne tere liye maslahat aur dānish ki latīf bāten us niyat se likhīṃ,

21 Ki main sachāī ki bāton ki haqiqat tujh par jātāṃ, tā ki tū un ke jawāb mein, jinhon ne tujh pās kahlā bhejā hai, yaqīnī bāten kah sake.

22 Miskin ko gārat mat kar, us ke miskin hone ke sabab se; aur kharāb-hāl par, jo 'adālat-gāh par hai, zulm na kar.

23 Kyūnki KHUDĀWAND un ki taraf se hujjat sābit karegā, aur un ki jānon ko, jinhon ne un ko gārat kiya, gārat karegā.

24 Gussawar ādmī se dostī mat kar, aur gazab-nāk insān ke sāth mat jā:

25 Na ho, ki tū us ki rawishon sikhē, aur apnī jān ko phande mein phansāwe.

26 Tū un mein mat shāmil ho, jo shart ke hāth mārte haiṃ, aur na un mein, jo qarz ki bābat zāminī karte haiṃ;

27 Ki agar tujh pās dene ko kuchh na ho, to kyā zarūr hai ki wuh terā bistar tere tale se khinch le jāwe?

28 Un qadīm haddon ko, jo tere wāpdādon ne bāndhī haiṃ, mat sakā.

29 Tū kisī ko apne kām mein chā-lāk dekhtā hai? wuh shāhon ke huzūr

já khará hogá; wuh kamqadr logon ke áge khará na hogá.

XXIII BÁT.

JIS waqt tú hákim ke sáth kháne baithe, to khrúb gaur kar ki tere sámhne kaun hai.

2 Agar tú kháne men haris hai, to apne gale par chhuri rakh de.

3 Us ke mazadár khánon kí tamanná mat kar, ki wuh dagá ká khána hai.

4 Máldár hone ke liye mihnmat mat kar; apní hí us dánishmandí se báz á.

5 Kyá tú un chizon par, jo hain nahín, apní ánkhen dauráwegá? kyúinki we yaqínan apne liye par lagáti, ki 'uqáb kí mánind ásmán kí taraf ur jáwen.

6 Tú us kí rotí, jo tang-chashm hai, mat khá, aur us ke mazadár khánon kí tamanná mat rakh :

7 Kyúinki jaise us ke dil ke andeshe hain, wuh waisá hí hai; wuh tujh ko kahtá hai, Khá, aur pí; par us ká dil terí taraf nahín.

8 Wuh nawála, jo tú ne kháyá hai, tú use ugal degá, aur apní míthí báten ganwáegá.

9 Bewuqúf ke kánon men apní báten mat dál; kyúinki wuh tere dánishmandána kalám kí tahqír kar-egá.

10 Zamin kí qadím hadden mat surká, aur yatimon ke kheton men dakhil mat kar :

11 Kyúinki un ká rihái-bakhsh-newála zabardast hai: wuhí khud tujh par un kí hujjaten sábit karegá.

12 Tarbiyat se apná dil lagá, aur hoshyári kí báton par kán rakh.

13 Larke kí tádib se dast-bardár mat ho; ki agar tú use chharí máregá, to wuh mar na jáegá.

14 Tú use chharí máregá, aur jannam se us kí ján ko bacháwegá.

15 Ai mere beté, agar terá dil dánishwar hai, to merá dil, hán, merá hí dil khush hogá.

16 Aur jab tere labon se sac. báten niklengi, to mere gurde shád-man honge.

17 Aisá hone na de, ki terá dil gunahgáron par hasad kare; balki tú sáre din KHUDÁWAND se darta rah.

18 Kyúinki áge ko ájr hai, aur terí ás tút na jáegi.

19 Ai mere beté, tú sun, aur dánishmand ho, aur apne dil kí rahbari kar.

20 Tú un logon men shámil mat ho, jo mai-khor hain, aur na un men jo apne jism ko shahwat se ruswá karte hain.

21 Ki we jo sharábí aur aubásh hain, kangál ho jáenge, aur niud unhen chithre pahináegi.

22 Apne báp kí bát, ki jis se tú paidá huá hai, sun, aur apní má ko us ke burhápe men haqir na ján.

23 Sachái ko mol le, aur use mat bech; hikmat, aur tarbiyat, aur khi-rad ko bhí.

24 Sádiq ká báp niháyat khush hogá, aur wuh, jis se dánishwar larhá paidá ho, khushi hásil karegá.

25 Tere má báp khush honge, aur wuh jis ke peñ men tú pará, masrúr hogi.

26 Ai mere beté, apná dil mujh ko de, aur merí ráhon se terí ánkhen khush hon.

27 Ki chhinál ek gahrí khái hai, aur ajnabi randí tang kúá hai.

28 Wuh qazzáq kí tarah ghát men lagí hai, aur baní A'dam men namak-harámon ko ziyáda karwáti hai.

29 Wuh kaun hai, jo afsos kartá hai? aur kaun gamzada hai? aur kaun bará qaziya-karnewála hai? aur kaun yáwa-go hai? aur kaun be-sabab gháyal hai? aur kis kí ánkhen kí surkhí hai?

30 We jo der talak mai-noshí karte hain; we jo miláí húi mai kí talásh men rahte hain.

31 Jab mai lál lál howe, aur us ká 'aks jám par pare, aur jab wuh bahte

waqt apní k̄húbí dikhlaṁwe, to us par nazar mat kar.

32 Ki anjám i kár wuh sámp kī mánind káttí hai, aur bichchhú kī tarah dank mártí hai.

33 Terí ánkheṁ begána 'auraton se larengí, aur terá dil ṭeṛhe mazmún nikáleḡá.

34 Báki tú us kī mánind ho jáeḡá, jo daryá ke darmiyán leṭ jáwe, aur mastúli ke sire par so rahe.

35 Tú kahegá, Unhon ne to mujh ko mará hai, par dukhtá na thá; unhon ne mujhe píṭá hai, par mujhe ma'lúm na hotá thá; main kab bedár hoṁḡá? main phir us ká surág lagá lúḡá.

XXIV BA'.

TU' bad ádmion se hasad mat kar, aur un kī suhbat kī k̄hwáhish mat rakh.

2 Kyúṁki un ke dil zulm kī fikr karte haiṁ, aur un ke lab ziyáṁkárí ká charchá karte haiṁ.

3 Dánáí ke bá'is se ghar biná kiyá játá hai, aur sahmíd ke sabab se us ko qiyám hai:

4 Aur dánish ke wasile se koṭhríáṁ nafis aur latíf máí se ma'múr ho jáeṁḡí.

5 Dáná ádmí zoráwar hai; hañ, ma'rifatwále insán ká zor baṛhtá rahtá hai.

6 Kyúṁki tú hakímána saláh ke wasile apní taraf se jang kar saktá hai, aur mushiron kī kasrat se salámatí hai.

7 Hikmat jáhil ke liye bahut bu-land hai; wuh darwáze par muṁh na kholeḡá.

8 Wuh jo zabún mansúbe íjád kartá hai, sáhib ífitrat kahláeḡá.

9 Nádaní ká mansúba bhí gunáh hai; aur thaṭṭhe-karnewále se k̄halq ko nafrat hai.

10 Agar tú musibat ke din sust ho játá, to terá thoṛá zor hotá.

11 Un ko, jo qatl ke liye ghasíṭe gaye hoṁ, chhurá; agar tú un se jo

ma're jáne par taiyár haiṁ, apná háth k̄hínche;

12 Agar tú kahe, ki Dekho, hameṁ yih ma'lúm na thá; to kyá wuh je dilon ká jánchnewálá hai, yih dekhtá nahin? aur wuh jo terí ján ká nigab-bán hai, yih nahin jántá? aur kyá wuh har shakhs ko, jaise us ke kám haiṁ, waisá ajr na deḡá?

13 Ai mere bete, tú shahd khá, ki wuh achchhá hai, aur shahd ká chhattá bhí, ki wuh tere muṁh meṁ mīṭhá hai:

14 Usí tarah ján kī hikmat terí ján ke liye hogí: jab wuh tujh ko mil jáwe, to tere liye nek anjám hongé, aur terí áś túṭ na deḡí.

15 Sharír kī tarah tú sádiq ke ghar kī ghát meṁ mat lag; us ke chain ke makán ko gárat mat kar.

16 Kí sádiq ádmí sáṭ báṛ girtá hai, aur phir uṭhtá hai; par sharír balá meṁ girke pará rahtá hai.

17 Jab terá dushman gir paṛe, to k̄hushí mat kar, aur jab wuh phisal jáwe, to dil-shád na ho:

18 Tá na howe kī K̄HUDÁWAND dekhe, aur us kī nazar meṁ wuh burá howe, aur wuh apná qahr us par se uṭhá lewe.

19 Zabún ádmion ke sabab tú mat kurh, aur sharíron par hasad mat kar:

20 Kyúṁki sharír ádmí kī 'aqibat nek na hogí: khabíson ká chirág bujh-áyá jáeḡá.

21 Ai mere bete, tú K̄HUDÁWAND se aur bádsáh se dar, aur un logon ke sáth suhbat na rakh, jo talauwan-mizáj haiṁ:

22 Kyúṁki un par nághání áfat áweḡí, aur un donon kī barbádí kī k̄habar kis ko hai?

23 Ye bhí hakímon kī taraf se haiṁ. 'Adálat karne meṁ ádmí ke záhir hál par nazar karná, bhala nahin.

24 Wuh jo sharír ko kahtá hai, kī Tú sádiq hai, log us par la'nat karenge, aur qaumeṁ us se nafrat k̄haeṁḡí:

25 Par we jo us se muqábalá karte haiñ, khush honge, aur achchhi barakat un ko milegi.

26 Har ek shakhs us hi ke honth, to ma'qul jawáb detá hai, chúmegá.

27 Pahlé apne saranjám báhar men taiyár kar, aur unhen maidán men apne liye durust kar; ba'd us ke apná ghar baná.

28 Apne hamsáye ke barkhiláf be-sabab gawáh mat ho, aur apne labon se thagi mat kar.

29 Aísá mat kah, ki Main us se yún karúngá, jis tarah us ne mujh se kiya; main us ádmí se us ke kám ke mutábic sulúq karúngá.

30 Main ne áram-talab insán ke khot par, aur us shakhs ke tákistán kí taraf, jo dánish se khálí thá, guzar kiya;

31 Aur dekho, wuh sab kánton se bhará húa thá, aur gazne us par bilkull phail gaye the, aur us kí sangín díwár giráí gayí thí.

32 Tab main ne dekhá, aur us ko dil se gaur kiya; hán, main ne us par khúb nigáh kí, aur íbrat páí.

33 Thorá aur soná, aur thorá aur únghná, aur sone ke liye háth sametná:

34 So terí tang-dastí us tarah áwegí, jis tarah koí safar se áwe, aur terí muflisí hathiyár-band ádmí kí mánind.

XXV BA'B.

AUR yih bhi Sulaimán kí amsál haiñ, jin kí sháh í Yahúdáh Híz-qiyáh ke logon ne naql kí thí.

2 Khudá kí shán yih hai, kí bát poshída kare; par bádsáhon kí shaukat us men hai, kí har chiz ká khoj karen.

3 Jis tarah ásmán niháyat buland, aur zamín niháyat past hai, usí tarah bádsáhon ke dil ká hál daryáft nahín hotá.

4 Rúpe kí mail chhánt dál, to sonár ke liye ek bartan nikal áwegá.

5 Sharíron ko bádsáh ke huzúr se dúr kar, tab us ká takht sadáqat se páedárí páwegá.

6 Sháh ke huzúr apní shaukat záhir mat kar, aur bare ádmíon kí jagah khará mat ho:

7 Kyúnki agar tujh ko kahá jáwe, U'par á, to yih us se bihtar hai, kí tú amír ke huzúr, jis ká didár tú ne apní ánkhon se páya, past ho jáwe.

8 Jhagrá karne ko jald mat já; ákhir ko, jab terá hamsáya tujh ko zalil kare, tú kyá karegá?

9 Tú apne hamsáye ke sáth apne da'wá ká charchá kar; par ráz kí bát दूसरे par fash na kar:

10 Tá na howe, kí jo koí use sune, tujhe ruswá kare, aur terí badnámi kísi tarah se na mite.

11 Sukhan jo mauq'a se kahá jáwe, sone ke sebon kí mánind hai jo rupahli tokríon men hon.

12 Jaise sone kí murkí, aur kundan ká gahná, waisá hí dánishwar nasihat-go sunnewále ke kán ke liye hai.

13 Jaise kharíf ke mausim men barf kí sardí, waisá hí wafádár elchí un ke liye, jinhen ne use bhejá hai; kyúnki wuh apne áqáon kí ján ko tázadam kartá hai.

14 Wuh jo ek jhúthe in'ám par apní baráí kartá hai, un badlíon aur hawáon kí mánind hai, jin ke sáth bárish na ho.

15 Tahammul karne se sháhzáda rází ho játa hai; aur muláim zubán haddí ko bhi tortí hai.

16 Kyá tú ne shahd páya? to itná khá, jitná tere liye bas hai; tá na howe kí tú ziyáda khá jáwe, aur use ugal dále.

17 Apne hamsáye ke ghar jáne se apne pánwon ko aksar báz rakh, tá na ho kí wuh tujh se diqq ho, aur terá kina paidá kare.

18 Wuh ádmí, jo apne hamsáye par jhúthí gawáhi detá hai, ek gúpál, aur ek talwár, aur ek tez tír hai.

10 Musibat ke waqt be-i'atimád insán ká i'atimád karná us dánt ki manind hai. jo tútá húa ho, aur us páñw ki manind hai, jo band se ukhar gayá ho.

20 Gít gáúá us ke áge, jo bahut dilgir hai, aisá hai, jaisá ki kisi shakhs ká kaprá járe men utárná, aur jaisá sirká jo shore par pare.

21 Agar terá dushman bhúkhá ho, use rotí kháne ko de; aur agar wuh piyásá ho, use pání pine ko de:

22 Ki tú us ke sir par ág ke angáron ká dher karegá, aur KHUDÁ-WAND tujh ko jazá degá.

23 Shimáli hawá menh ko maujúd kartí hai, usí tarah chugl-khorí turshrúí ko.

24 Ghar kí chhat par ek kone men rahná, jhagrálú 'aurat ke sáth aur 'ámm ghar men rahne se, bihtar hai.

25 Jaise kí thanchá pání thake mánde kí ján ke liye, waise hí wuh khush-khabarí hai, jo dúr mulk se áwe.

26 Sádiq ádmí ká khabis ke áge jumbish kháná aisá hai, jaisá chashma, jis ká pání gadlá ho gayá ho, yá sotá, jo bigar gayá ho.

27 Bahut shahd kháná kuchh khúb nahín, magar un kí shaukat ko tahqíq karná zebá hai.

28 Wuh jo apne nafs par zábit nahín, us shahr kí manind hai, jo dháyá húa, aur bagair díwar ke hai.

XXVI BA'B.

JIS tarah aiyám i garmí men barf, aur fasl kátne ke waqt men bá-rish ho, usí tarah bewuqúf ko 'izzat zeb nahín detí.

2 Jis tarah gaure ká áwára phirná, aur abábíl ká urte phirná, usí tarah us la'nat se, jo be-sabab ho, kuchh zarar nahín hotá.

3 Ghore ke liye korá, aur gadhe ke liye lagám hai, par ahmaq kí píñh ke liye chharí hai.

4 Bewuqúf ko us kí himáqat kí

manind jawáb mat de, tá na ho kí tú bhí us kí manind ho jáwe.

5 Bewuqúf ko us kí himáqat ke mutábíq jawáb de, tá na ho kí wuh apní áñkhon men dánishwar thahre.

6 Wuh jo ek bewuqúf ke háth kuchh paigám bhejtá hai, apne páñw káttá hai, aur khísárat pí letá hai.

7 Jis tarah langre kí tóngon bá-rábar nahín hotín, us tarah bewuqúfon ke munh men tamsil hai.

8 Jaise kí jauharon kí tálíí pat-tharon ke dher men ho, bewuqúf ko 'izzat dená aisá hí hai.

9 Jis tarah kántá sharábí ke háth men chubhtá hai, usí tarah jáhilon ke munh ke liye tamsil hai.

10 Haqq Ta'álá jis ne sab kuchh banáyá, wuh bewuqúfon ko ujrát detá, aur khátákáron ko bhí ujrát detá hai.

11 Jis tarah kuttá apne ugle hue ko phir khátá hai, usí tarah bewuqúf apní bewuqúfí ko bár bár zahir kartá hai.

12 Tú us insán ko, jo apne nazdíq dánishmand ho, dekhtá hai? to us kí banisbat ahmaq se ziyáda ummed hai.

13 Káhil ádmí kahtá hai, Ráh men sher hai; bágh galíon men hai.

14 Jis tarah darwáza apní' chúlón hí par phirtá hai, áram-talab ádmí apne bistar par aisá hí hai.

15 A'ram-talab insán apná háth bartan men chhipátá hai, aur use munh tak phir láná us ko thakátá hai.

16 Káhil-wujúd apne ta'ín sát shakhson se, jo dalílen lá sakte haiñ, ziyáda dánishmand jántá hai.

17 Wuh jo udhar guzar karte hue kisi jhagre men, jo us ká nahín hai, sharík hotá hai, us kí manind hai jo kutte ká kán pakar letá hai.

18 Jis tarah wuh díwána insán hai, jo jaltí lakríán, aur tír, aur maut ke bathyár phenktá hai,

19 Aisá hí hai wuh shakhs jo apne

hamsáya ko dagá dekar kahtá hai, ki Main ne to thaṭhā hī kiya.

20 Jab lakṛī kī kamṭī hotī, to ág bujh jāti hai; so jahān lutrá nahīn, wahān jhagrā dafā hotā hai.

21 Jaise kī angáron par koele, aur ág par indhan hai, waisá hī fitna-angez ádmī jhagrā barpá karne ke liye hai.

22 Lutre kī báten un laziz uawálon kī mánind hai, jo peṭ ke andar pahunchen.

23 Ulfatī lab bad-khwáh dil ke sáth us ṭhikre ke mánind hai, jis par rúpe ká mail marhá ho.

24 Wuh jo kina rakhtá hai, labon se apne taṭn ná-wáqif zāhir kartá, par dil men dagá rakhtá hai;

25 Jab wuh muláim báten kare, us par i'atimád na kar; kyūnki us ke dil men sāt nafraten hai.

26 Jis kī bad-khwáhi makr men chhipī hūi hai, us kī khabásat jamá'at ke áge fāsh kī jāegi.

27 Wuh jo garhá khodtá hai, áp hī us men giregá; aur jo patthar dhalkátá hai, wuh palatke usī par paregá.

28 Darog zubán un ká kina rakhtī hai, jin ko us ne ranjida kiya; aur dam-báz munh tabáhi karátá hai.

XXVII BA'Ṭ.

KAL ke din kī bábat ghamand mat kar; kyūnki tú nahīn jāntá hai kī kal kyá hogá.

2 Aisá hone de, kī dúsrá insán terī sitáish kare, na kī terá hī munh; begána kare, na kī tere hī lab.

3 Patthar bháshai, aur retá waznī; lekin bewuqúf ká jhunjhláná un donon se girántar hai.

4 Gazab saḡht be-rahmī hai, aur qahr ek sailláb hai; lekin kaun hai jo gairat ke barábar khará rah sake?

5 Wuh malámat jo zāhir howe, us muhabbat se, jo poshída ho, bihtar hai.

6 We gháo, jo dost ke háth se lag-

en, pur-wafá hai; par machchhián, jo dushman lewe, dagá denewálíán hai.

7 A'súda-ján chhatte se bhī nafrat rakhtí hai; par us ke liye jo bhúkhá hai, har ek karwī chiz mithí hai.

8 Insán, jo apne makán se áwára ho, aisá hī hai jaisá murg jo apne áshiyána se bhatak jáwe.

9 Khushbú aur 'itr dil kī farhát ke bá'is hai; aisi hī kisi ke dost kī jání saláh shiríní hai.

10 Apne dost ko, aur apne báp ke dost ko, tark mat kar; aur jab tujh par bipat pare, tab bhái ke ghar mat já; kī hamsáya jo nazdik ho, us bhái se jo dúr ho, bihtar hai.

11 Ai mere bete, dánishwar ho, aur mere dil ko shád kar, tá kī main us ko, jo mujhe malámat kartá hai, jawáb de sakún.

12 Dáná ádmī peshbiní se balá ko dekhátá hai, aur áp ko chhipátá hai; par nádán log áge barhte hai, aur sazá páte hai.

13 Jo begáne ká zámín howe, us ke kapre le le; aur us se, jo ajnabí 'aurat ká ho, girau máng le.

14 Wuh jo subh sawere uthke apne dost ke haqq men áwáz í buland se du'á e kḡair kartá hai, us ke liye yih ek la'nat mahsúb hogi.

15 Hamesha ká ṭapká, jo jharí ke din men ho, aur jhagrálú 'aurat, donon ek hai.

16 Wuh jo use chhipátá hai, hawá ko chhipátá hai, aur apne dahne há'á ká 'itr, jo áp ko fāsh kartá hai.

17 Jis tarah lohá lohe ko tez kartá hai, usí tarah ádmí ke dost ke chihre kī ábdári us hī se hai.

18 Wuhjo anjir ke darakht kī nigahbání kartá hai, us ká mewa kháegá; usí tarah wuh, jo apne áqá ká intizár kartá hai, 'izzat páwegá.

19 Jis tarah pání men chihra chihre se mushábih hai, usí tarah ádmí ká dil ádmí se

20 Jis tarah pátál aur maut ko ást-lagi nahín, usí tarah insán kí ánkhen ser nahín hotín.

21 Jis tarah rúpe ke liye gharíyá, aur sone ke liye bhatthí hai, usí tarah ádmí kí sitáish karní ádmí ke liye hai.

22 Agarchi tú ahmaq ko píse hús gehún ke sáth okhlí men dálke músál se kúte, par us kí himáqat us se kabhí dúr na hogí.

23 Apne gallon ká ahwál daryáft karne men chálákí kar, aur apne jhund-on ko achchhí tarah dekh.

24 Kí daulat sadá nahín rahtí; aur kyá tájwari pusht dar pusht báqí rahtí hai?

25 Ghás súkh játi hai, phir sabza numáyán hotá hai, aur paháron ká chará káke faráham kíyá játá hai;

26 Barre terí poshish ke liye hain, aur bakre tere maidánon kí qímat hain;

27 Aur bakríon ká dúdh tere kháue ke liye, aur tere gharáne ke liye, aur terí laundíon kí guzrán ke liye káfi hai.

XXVIII B'A'B.

SHARÍ'R log, harchand koi un ká píchhá nahín kartá, bhágte hain; par-sádiq sher í babar kí mánind diler hain.

2 Mulk kí khatákáríon ke sabab se hákim bahut se hain; lekin ek insán se, jo hikmat aur marífatwálá ho, in-tizám bahál rahegá.

3 Wuh miskín insán, jo miskín par zulm kartá hai, dharále ká menh hai, jo ek dána bhí nahín chhortá.

4 We jo shari'at ko tark karte hain, sharíron kí taríif karte hain; par we jo shari'at ko hifz karte hain, un se jhagarte hain.

5 Sharir ádmí haqq o bátíl se ágáh nahín hain; par we jo KHUVÁWAND ke tálib hain, sab kuchh jánte hain.

6 Us se jo apní ráhon men kajrau hai, agarchi tawangar ho, wuh miskín,

jo apní rástí par chala játá hai, bihtar hai.

7 Wuh jo shari'at ko hifz kartá hai, dánishwar betá hai; par wuh jo au-báshon ká ham-nishín hai, apne báp ko ruswá kartá hai.

8 Jo súdkhóri aur zulm se apní daulat barhátá hai, wuh us ke liye jo miskínon par rahm karegá bařortá hai;

9 Wuh jo apne kán ko pher leta hai, tá kí shari'at ko na sune, us kí du'á bhí nafrat-angez hogí.

10 Wuh jo sádiq ko bhatkátá hai, tá kí wuh burí ráh men chalo, so apne garhe men áp giregá; par we jo rást-rau hain, achchhí chizon ke wáris hongé.

11 Máldár insán apní dánist men dánishwar hai; par wuh miskín jo dánishwálá hai use daryáft kar játá hai.

12 Jab sádiq log shádiyána bajáte, to bará dhúm dhám hotá hai; par jab sharír barpá hote hain, tab mard dhúndhne kí naubat hotí.

13 Wuh jo apne gunáhon ko chhip-átá hai, kámyáb na howegá; par wuh jo gunáh ká iqrár kartá hai, aur use chhor detá hai, us par rahmat howegí.

14 Mubáarak hai wuh insán, jo sadá dartá hai; par wuh jo apne dil ko sakht kartá hai, ziyán men giregá.

15 Jaisá garajtá húsásher, aur shikár-dhúndhnewálá richh, waisá hí wuh sharír hai, jo miskín logon par hukm-rán ho.

16 Wuh bádsaháb jo dánish se mah-rúm hai, bará zálím bhí hai; par wuh jo lálach se nafrat rakhtá hai, us kí 'umr daráz hogí.

17 Wuh insán jo zulm se kisi ká khún kartá hai, bhágke garhe men giregá; use koi thám nahín saktá.

18 Wuh jo sídhá chala játá hai, bach jáwegá; par wuh jo ráh se bhatká hús hai, nágahán gir paregá.

19 Wuh jo apní zamin jottá hai, rořion se ser howegá; par jo nikamme

logon ki pairaui kartā hai, kangālpan se ser howegā.

20 Diyānatdār insān barakat se ma'mūr hotā hai; par jo daulatmand hone ke liye utāoli kartā hai, be-sazā na chhūtegā.

21 A'dmion ke zāhir hāl par nazar karnā khūb nahin; kyūnki aisā ādmī roṭi ke ek ṭukre ke liye gunāh kartā hai.

22 Wuh jo daulat batorne men utāoli kartā hai, burī ānkh rakhtā hai, aur nahin jāntā ki kangālpan us par āwegā.

23 Wuh jo kisī ādmī ko sarzanish kartā hai, ākhir ko, us ki banisbat jo apnī zubān se khushāmad kartā hai, ziyāda ihsān hāsīl karegā.

24 Wuh jo apne mā bāp ko lūttā hai, aur kahtā hai, ki Yih gunāh nahin, wuh gāratgar kā sāthī hai.

25 Jis ke dil men ghamand hai, wuh jhagrā barpā kartā hai; par jis kā ta-wakkul KHUDĀWAND par hai, moṭā tāza kiyā jāwegā.

26 Wuh jo apne dil par bharosā rakhtā hai, bewuqūf hai; par jo dānish se rāh chaltā hai, rihāī pāwegā.

27 Wuh jo miskinon ko detā hai, muhtāj na hogā; par jo chashmposhī kartā hai, us par bahut la'naten hongī.

28 Jab sharir ādmī barpā hote hain, to log apne ta'in chhipāte hain; par jab we fanā hote hain, to sādīq log bahut ho jāte hain.

XXIX BĀB.

WUH jo bāwujūd bār bār tambih pāne ke sakht-gardani kartā hai, nāgahān barhūd kiyā jāegā, aur us kā koi chāra na hogā.

2 Jis waqt sādīq barhtī pāte hain, to khalq khush hotī hai; par jab sharir iqtidār-wālā hote hain, to khalq gam kartī hai.

3 Wuh jo hikmat se ulfat rakhtā hai, apne bāp ko khush kartā hai; par jo chhinālon se ham-suhbat hotā hai, apnā māl urātā hai.

4 Bādshāh 'adālat se apnī mamlukat ko istiqlāl bakhshatā hai; par wuh shakhs, jo rishwat letā hai, us ko bigartā hai.

5 Wuh insān jo apne hamsāya ki khushāmad kartā hai, us ke pānw ke liye jāl bichhātā hai.

6 Khabīs insān ke gunāh men phandā hai; par sādīq jo hai, gātā hai, aur khushi kartā hai.

7 Sādīq ādmī miskinon kā mu'ā-mala tahqīq kartā rahtā hai; lekin sharir us ke jānne ke liye mulāhaza nahin kartā.

8 Thaṭṭhebāz ādmī shahr men fasād barpā karte hain; lekin dānishwālā qahr ko pher dete hain.

9 Agar dānishwālā insān be-dānish se jhagrā kare, khwāh wuh qahr kare, khwāh haṁsī kare, lekin ārām nahin hotā.

10 Khūnrez ādmī sādīq kā kīna rakhte hain; lekin ahl i insāf us ki jān bachāne ko qasd karte hain.

11 Jāhil apne dil men jo kuchh hai zāhir kartā hai; par dānishmand use pichhe ke mauq'a tak chhipāe rakhtā hai.

12 Agar koi hākīm jhūṭh par kān rakhtā hai, to us ke sārē khādīm khabīs ho jāte hain.

13 Miskin aur zabardast bāham farāham hote hain, aur KHUDĀWAND un donon ki ānkhon roshan kartā hai.

14 Jab bādshāh diyānatdārī se miskinon ki 'adālat kartā hai, to us kā takht sadā qāim rahtā.

15 Chhārī aur tambih dānishbakhshnewālīān hain; par wuh laṛkā, jo be-tarbiyat chhor diyā jātā hai, apnī mā ko ruswā karegā.

16 Jab sharir log firāwān hote hain, to badkāri bahut hotī hai; lekin sādīq log un ki tabāhī dekhenge.

17 Apne bēte ko tarbiyat kar, ki wuh tujhe chain degā; hān, wuh terī rūh ko khushwaqt karegā.

18 Jahān royā nahīn, wahān log be-qaid ho jāte hai; lekin jo sharī'at ko hifz kartā hai nekbakht hai.

19 Zubānī nasihat hī se chākar nahīn sudhartā; kyūnki harchand wuh samajhtā hai, par jawāb nahīn detā.

20 Tū us insān ko, jo bagair ta'ammul kiye bolā kartā hai, dekhtā hai? us kī banisakat be-dānish kī bābat ziyāda ummed hai.

21 Wuh jo apne khānazād ko larakpan se nāz men paltā hai, ākhir i kār wuh us kā betā banegā.

22 Gussawar ādmī fasād barpā kartā hai, aur gazabnāk insān bahut gunāh kartā hai.

23 A'dmī kā gurūr us ko past karegā; par wuh jo dil se farotan hai, 'izzat hāsīl karegā.

24 Jo koī chor kā sharīk hotā hai, apnī jān se dushmanī rakhtā hai; wuh la'nat kī qasam suntā hai, aur hāl bayān nahīn kartā.

25 A'dmī kā dar ādmī ko phansātā hai; par jo KHUDĀWAND par tawakkul kartā hai, mahfūz rahēgā.

26 Bahut hai jo hākīm kī mihrbānī ke tālib hai; lekin KHUDĀWAND se ādmī kī 'adālat hai.

27 Sharīr insān sādīqon ke liye nafarat hai; aur jo rās-rau hai, sharīron ke liye nafrat hai.

XXX BĀB.

YA'QAH ke bete A'jūr kā ilhāmī kalām: us ādmī ne Ittiel, hān, Ittiel aur Ukāl se kalā,

2 Ki main har ek insān kī nisbat se haiwān hūn, aur ādmī kī sī dānish mujh men nahīn.

3 Main ne dunyāwī hikmat nahīn sikhī; par muqaddason kā 'ilm main rakhtā thā.

4 Kaun āsmān par chahtā aur us par se utartā? kis ne hawā ko apnī mutthī men jam'ā kar liyā? kis ne pānion ko chādar men bāndhā? kis ne zamīn kī sārī haddēn thāhrāin? agar tū kah saktā hai, to batlā, ki us kā

nām kyā hai, aur us ke bete kā nām kyā hai?

5 Khudā kā har ek sukhan pāk hai; wuh un ke liye, jin kā tawakkul us par hai, ek sipar hai.

6 Tū us kī bāton men kuchh mat milā; na ho kī wuh tujh ko tambīl de, aur tū jhūṭā thāhre.

7 Main ne tujh se do suwāl kiye hai; so mere marne ke āge mujhe dene se inkār na kar;

8 Batālat aur darog-goī mujh pās se dūr rakh; aur mujh ko na kangāl karā, na daulatmand, par mere hāl ke lāiq mujhe khurāk de;

9 Tā na howe kī main ser ho jātūn, aur inkār karke kahūn, kī KHUDĀWAND kaun hai? yā muhtāj hoke chori karūn, aur apne Khudā kā nām nā-haq lūn.

10 Khādīm par us ke āqā ke huzūr tuhmat mat kar; na ho kī wuh tujh par la'nat kare, aur tū mujrim thāhre.

11 Ek pusht aīsī hai, jo apne bāp par la'nat kartī hai, aur apnī mā ko mubārak nahīn kahtī.

12 Ek pusht aīsī hai, jo apnī nigāh men pāk hai, lekin us kī gandagī us se dhoī nahīn gayī.

13 Ek pusht aīsī hai, kī wāh, wāh, kyā hī buland-nazar hai! aur un kī palaken ūpar ko rahtī hai.

14 Ek pusht aīsī hai, kī jis ke dānt talwāren hai, aur dārhēn chhurīān, tā kī zamīn ke miskīuon ko kāṭ khāwen, aur kangālon ko khālī uen se fanā kar den.

15 Jonk kī do betiān hai, jo chil-lātī hai, kī Do, do. Tīn hai jo kabhī ser nahīn hotī; balkī chār hai, jo kabhī nahīn kahtī, kī Bas:

16 Gor; aur bānjh kā rihm; aur zamīn jo serāb nahīn; aur ātash jo kabhī na kahe, kī Bas.

17 Wuh ānkh, jo apne bāp ko chir-hātī hai, aur apnī mā kā farmān-bardār honā haqir jāntī hai, janglī kauwe wādī men us ko uchakke nikāl

lenge, aur giddh ke bachche use khā lenge.

18 Yih tīn aisī 'ajīb haiṅ, ki merī 'aql se bāhar haiṅ; balki chār haiṅ, jinheṅ main nahīṅ jāntā :

19 'Uqāb kī rāh āsmān meṅ; aur sāmp kī rāh chatān par; aur jahāz kī rāh samundar ke bīch meṅ; aur mard kī rawish jo kunwārī ke sāth hai.

20 Zinā-karnewālī 'aurat kī rāh yūn hī hai: wuh khātī hai, aur apnā muṅh ponchhtī hai, aur kahtī hai, ki Main ne kuchh zabūnī na kī hai.

21 Tīn chīzōṅ se zamin be-chain hotī hai; balki chār haiṅ, jin kī wuh bardāshht nahīṅ kar saktī:

22 Gulām se, jo kī bādshāhat karne lage; aur ahmaq se, jab us kā peṭ bhare;

23 Aur nā-maqbūl 'aurat se, jab wuh byāhī jāwe; aur laundī se, jo apnī bibī kī walī-'ahd ho.

24 Chār haiṅ, jo dunyā meṅ haqir haiṅ, lekin bare siyāne haiṅ:

25 Chyūnte, harchand kī zormand khilqat nahīṅ, lekin we garmī meṅ apne liye kḥurāk jam'ā kar rakhte haiṅ;

26 Aur janglī khargosh, agarchi nā-tawān khilqat haiṅ, lekin we chatān-ōṅ ke darmiyān apnā ghar banāte haiṅ;

27 Aur ṭiddī, jis kā koī bādshāh nahīṅ, lekin we pare bāndhke nikaltī haiṅ;

28 Aur makrī, jo apne hāthōṅ se pakartī hai, aur wuh bādshāhōṅ ke mahallōṅ meṅ hai.

29 Tīn khush-raftār haiṅ, balki chār, jin kā chalnā khush-numā hai:

30 Ek to sher ī babar, jo sāre haiwānāt meṅ bahādūr hai, aur kisī ke sāmne se phirtā nahīṅ;

31 Jangī ghorā sarañjām se kasā hūā; aur bakrā; aur bādshāh, jis kā sāmhnā koī na kare.

32 Agar tū ne āp ko barā ṭaharrāke nādānī kī, yā tū ne kuchh burā man-

sūba kiyā, to hāth apne muṅh par rakh.

33 Yaqīnān dūdḥ ke mathne se makkhan nikālā jātā hai, aur nāk marḥne se laḥū; usī tarah gussa bharkāne se fasād barpā hotā hai.

XXXI BĀ'.

L AMU'EL bādshāh kī bāteṅ, wuh ilhāmī kalam, jo us kī mā ne use sikhlayā.

2 Kyā kahūṅ, ai mere bete? kyā, ai mere riḥm ke bete? ai tū, jise main ne nazreṅ mānke pāyā, kyā?

3 Apnī daulat 'auratōṅ ko mat de, aur apnī rāheṅ bādshāhōṅ kī bigār-newālīōṅ kī taraf na nikāl.

4 Ai Lamūel, bādshāhōṅ, hān, bādshāhōṅ ko, mai-kḥorī zebā nahīṅ, aur nashewālī chīzeṅ shāh-zādōṅ ko lāiq nahīṅ;

5 Tā na howe ki we pīweṅ, aur sharī'at ko bḥulāweṅ, aur mazlūmōṅ meṅ se kisī kā insāf karte hūe bḥaṭāk jāweṅ.

6 Sharāb us ko pilāo jo marne par hai, aur mai un ko, jo shikastadil haiṅ;

7 Tā ki wuh pīwe, aur apnī tang-dastī farāmosh kare, aur apnī tabāh-hālī ko phir yād na kare.

8 Apnā muṅh gūnge ke liye khol, un sab kī hujjat bayān karne ko, jo halāk hone par haiṅ.

9 Apnī zubān khol, sachchī 'adālat kar, aur miskīnōṅ aur tihī-dastōṅ ke liye hujjat sābit kar.

10 ¶ Kis ko nekokār jorū miltī hai? kī us kī qīmat la'lon se bahut ziyāda hai.

11 Us ke shauhar ke dil ko us par ī'atimād hai; so use mauāfi' kī kami na hogī.

12 Wuh jab tak jītī rahegī us se neki hī karegī, badī na karegī.

13 Wuh sūf aur kattān dhūndhtī hai, aur kḥushī ke sāth apne hāthōṅ se kām kartī hai.

14 Wuh saudāgarōṅ ke jahāzōṅ kī

mánind hai; wuh apní k̄hurish dūr se le áti hai.

15 Wuh rát rahte hūe uṭhtí hai, aur apne gharāne ko khiláti hai, aur apní chhokriyon ko kām deti hai.

16 Wuh kisi khet ki bábat soch kartí hai, aur use mol leti hai, aur apne háthoñ ke nafā se tákistān lagáti hai.

17 Wuh mazbúti se apní kamar bāndhtí hai, aur apne bázúoñ ko mazbút kartí hai.

18 Wuh apní saudágari tajwiz kartí hai, ki wuh musid hai; rát ko us ká chirág nahīñ bujhtá.

19 Wuh takle par apne háth chaláti hai, aur us ke háth áṭeran pakarte hain.

20 Wuh garib gurbá ki taraf apná háth barháti hai; hāñ, wuh apne háth muhtájon ki taraf phailáti hai.

21 Wuh apne gharāne ke liye pālā se nahīñ ḍartí; kyūñki us ke k̄hándāñ men har ek surkh libās oṛhe hūe hai.

22 Wuh apne liye nigārīñ bálāposh banáti hai; us ki poshák mihīñ katání, aur argawání hai.

23 Us ká shauhar pháṭak kí majlisgáh men mashhūr hai, jab ki wuh shahr ke buzurgwároñ ke sáth baithá hai.

24 Wuh mihīñ kattāñ ke thāñ bintí aur bechtí hai, aur paṭke saudágaroñ ke pás amānat rakhtí hai.

25 'Izzat aur hurmat us kí poshák hain; aur waqt i áyande kí bábat wuh k̄hushwaqt hogi.

26 Wuh apná munh kholke hikmat kí báteñ bolti hai; us kí zubāñ men mihrbání kí shari'at hai.

27 Wuh apne gharāne kí 'ádaton par baḡhúbí nigáh kartí hai, aur ká-hilí kí roṭi nahīñ kháti.

28 Us ke bete uṭhte hain, aur use mubárák kahte hain; aur us ká shauhar bhī us kí ta'rif kartá hai.

29 Bahuteri beṭiyoñ ne nekokári kí hai, par tú sab par sabqat le gayi.

30 Husn dhokhá hai, aur jamál men pāedári nahīñ; par wuh 'aurat, jo KHUDÁWAND se ḍartí hai, sitúda ho jáegi.

31 Use us ke háthoñ ká phal do, aur us ke kām pháṭakoñ kí majlisgáhoñ men us kí sitáish karenge.

WA'IZ KI KITA'B.

I BA'B.

SHA'H i Yarusalam Dáúd ke bete Wá'iz kí báteñ.

2 Butlānoñ kí butlāñ, Wá'iz kahtá hai, butlānoñ kí butlāñ : sab kuchh bátíl hai.

3 Insāñ ko us sári mihnāt se, jo wuh sūraj ke niche khinchá hai, kyá hásil hotá hai?

4 Ek pusht játi hai, aur ḍusri pusht

áti hai; par zamín hamesha qáim rahti hai.

5 Sūraj nikaltá hai, aur sūraj dhaltá hai, aur apne makāñ ko jahāñ se uṭhá thá jald chalá játá hai.

6 Hawá dakhin taraf ṭhali játi hai, aur pher kháke uttar kí taraf phirti hai; yih sadá chakr márti hai; aur apne ghumáo ke mutábīq pherá karti.

7 Sári nadiāñ samundar men bah

játi haín, par samundar bhar nahín játa; usí jagah, jahán se nadiáñ niklín, udhar hí ko we phir játi haín.

8 Sári chízeñ thak játi haín; ádmí yih batáne nahín saktá: áñkh dekhne se áśúda nahín hotí, aur na kán sunne se bhartá hai.

9 Jo húá, wuhí phir hogá; aur jo chíz ban chukí hai, wuhí hai jo banáí jáegí; aur súrañ ke niche koí nayí chíz nahín.

10 Kyá koí chíz aísí hai jis kí bábat kah sáken, kí Dekho, yih to nayí hai? wuh to sábiq meñ un zamáñon ke darmiyán, jo ham se áge the, maujúd thí.

11 Aglí chízon kí yádgári nahín: aur un chízon kí jo áti haín, un logon ke darmiyán jo un ke ba'd hongé, yád na hogí.

12 ¶ Main Wá'iz Yarusálam meñ baní Isráel ká bádsháh thá.

13 Aur main ne apná dil lagáyá, kí jo kuchh ásmán ke niche kiyá játa hai, us sab kí taftísh o tahqíq karún: Khudá ne baní A'dam ko yih sakht dúkh diyá, kí we is shugl meñ átakke lage rahen.

14 Main ne sare kámon ko dekhá, jo ásmán ke niche kiye játe haín; aur dekh, sab kuchh butlán aur hawá kí charán hai.

15 Wuh jo terhá hai, sídhá kiyá já nahín saktá, aur jo maujúd nahín, us ká hisáb karná mumkin nahín hai.

16 Main ne yih bát apne dil meñ kahí, Dekh, main ne barí taraqqí kí, balki un sabhon se, jo mere áge Yarusálam meñ the, ziyáda hikmat pái: hán, merá dil hikmat aur dánish meñ bará kárdán húá.

17 Lekin jab main ne hikmat ke áñne ko, aur himáqat aur jahálat ke samajhne ko, dil lagáyá, to ma'lúm kiyá kí yih bhí hawá par charná hai.

18 Kyúnki bahut hikmat meñ bahut diqqat hai; aur jis ká 'irfán siráwán hotá, us ká dukh ziyáda hotá.

II B.A.B.

MAIN ne apne dil meñ kahá, kí Are á, main tujh ko khushtí se ázmátúngá, so 'ishrat kar le; lo, yín bhí butlán hai.

2 Main ne han sí se kahá, Tú di-wána: aur shádmáni se, Yih kyá kartí hai?

3 Main ne apne dil meñ tajwiz kí, kí kyúnkar jism kí táqat ke wáste mai-noshí karún, par is tarah kí merá dil hikmat kí taraf máil rahe: aur ahmaqí ko pakarke rakhún, jab tak dekhún, kí is meñ baní A'dam kí kyá bihbúdí hai, kí we ásmán ke niche apní zindagí ke sab din yihí kiyá karen.

4 Main ne bare bare kám kiye: main ne apne liye 'imáratén banáín: aur main ne apne liye tákístán lagáe:

5 Main ne apne liye bágícha aur bág taiyár kiye, aur un meñ har qism ke mewadáñ darakht lagáe:

6 Main ne apne liye taláb banáe, kí un meñ se bág ke darakhton ká zakhíra sínchún:

7 Main ne gulám aur laundíán mol lín, aur mere kánázád mere ghar meñ paidá húc: main bhí bahut se gáe bail aur bher bakrí ke gallon ká málik thá, aísá kí main un sabhon se, jo mere áge Yarusálam meñ the, ziyáda máldár thá:

8 Main ne soná aur rúpá, aur bád-sháhon aur disáwaron ká khashá kha-zána apne liye jam'á kiyá: main ne gánewále aur gánewálián rakhín, aur baní A'dam ke asbáb i 'aish began aur haramen, apne liye faráham kíñ.

9 So main buzurg húá, aur sabhon kí banisbat jo Yarusálam meñ mere áge the ziyáda taraqqí kí: merí hikmat bhí mujh meñ qáim rahi.

10 Aur sab kuchh, jo merí áñkhen cháhtí thín, main ne un se báz nahín rakhá; main ne apne dil ko kisi tarah kí khushtí se nahín roká; kyúnki merá dil merí sári mihnát se shádmán húá;

aur morí sárí mihnát se merá baḡhra yihí thá.

11 Ba'd us ke main ne un sab kámon par, jo mere háthon ne kiye the, aur us mihnát par, jo main ne kám karne men khínchí thí, nazar kí, aur dekhá, kí sab butlán aur hawá kí charán hai, aur ásmán ke tale kuchh fáida nahín.

12 ¶ Aur main hikmat aur himáqat aur jahálat ke dekhne par mutawajjih húa; kyúnki wuh shakhs, jo bádsahá ke ba'd áwegá, kyá karegá, magar wuh, jo qadím se log karte áe hai?

13 Aur main ne dekhá, kí jaisí roshní ko tárikí par fazílat hai, waisí hí hikmat men himáqat se ziyáda sharáfat hai.

14 Dánishwar apní ánkhen apne sir men rakhtá hai, par ahmaq andhere men chaltá hai; tis par bhí main ján gayá ki ek hí hádisa un sab par gúzartá hai.

15 Tab main ne apne dil men kahá, Jaisá ahmaq par hádisa hotá hai, waisá mujh par bhí hogá; phir main káhe ko ziyáda dánishwar hún? So main ne apne dil men kahá, kí Yih bhí butlán hai.

16 Kyúnki na dánishwar aur na ahmaq ká zikr abad tak rahegá; kyúnki wuh jo hai, so ánewále dinon men sab farámosh ho jáegá; aur hae! dánishwar kyúnkar mar játá? isí tarah jis tarah ahmaq martá hai.

17 So main zindagi se bezár húa; kyúnki wuh kám, jo súraaj ke niche kiya játá hai, mujhe burá ma'lúm húa; kyúnki sab butlán aur hawá kí charán hai.

18 ¶ Balki main apní sárí mihnát ke kám se, jo súraaj ke niche kiya thá, bezár húa; is liye kí zarúr thá kí main use us ádmí ke liye, jo mere ba'd áwegá, chhor jáú.

19 Aur kaun jántá hai kí wuh dánishwar yá ahmaq hogá? ba har

hál wuh merí sárí mihnát ke kám par, jo main ne kiya, aur jis men main ne súraaj ke tale apní hikmat záhir kí, zábit hogá. Yih bhí butlán hai.

20 Tab main phirá, kí apná dil us sáre kám se, jo main ne súraaj ke niche kiya thá, ná-ummed karún.

21 Kyúnki ek shakhs hai jis ke kám hikmat aur dánái aur kámyábi ke sáth hai; lekin wuh use dústre ádmí ke liye, jis ne us men kuchh mihnát nahín kí, chhor jáegá, kí us kí mirás ho. Yih bhí butlán aur balá e 'azím hai.

22 Kyúnki ádmí ko us kí sárí mashaqqat aur jánfishání se, jo us ne súraaj ke niche kí hai, kyá hásil hotá?

23 Kyúnki us ke liye 'umr bhar gam hai, aur us kí mihnát mátam hai; balki us ká dil rát ko bhí áram nahín pátá. Yih bhí butlán hai.

24 ¶ So insán ke liye is se kí wuh kháwe aur piwe, aur apní sárí mihnát ke darmiyán khush hoke apná jf bah-láwe, kuchh bihtar nahín. Yih bhí main dekhá, kí yih Kḡudá ke háth ká diyá húa hai.

25 Kyúnki kaun khá saktá, aur kaun hazz uthá saktá, us se ziyáda kí main kartá?

26 Kyúnki wuh us ádmí ko jo us ke huzúr men achchhá hai, hikmat, aur dánái, aur khushí, bakhshítá hai; lekin gunahgár ko koft khilátá hai; wuh jam'a kare, aur ambár lagáwe, tá kí use dewe, jo Kḡudá ká pasandída hai. Yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

III BA'B.

HAR chiz ká ek mausim hai, aur har kám ká, jo ásmán ke niche hotá, ek waqt hai:

2 Paidá hone ká ek waqt hai, aur mar jáne ká ek waqt hai; daraḡht lagáne ká ek waqt hai, aur ukḡárne ká ek waqt hai;

3 Már dálné ká ek waqt hai, aur changá karne ká ek waqt hai; qḡháne

ka ek waqt hai, aur uþháne ká ek waqt hai;

4 Rone ká ek waqt hai, aur hãnsne ká ek waqt hai; gam kháne ká ek waqt hai, aur náchne ká ek waqt hai;

5 Patthar phenkne ká ek waqt hai, aur patthar batórne ká ek waqt hai; hamágoshí karne ká ek waqt hai, aur hamágoshí se báz rahne ká ek waqt hai;

6 Páne ke liye khojne ká ek waqt hai, aur kho dene ká ek waqt hai; rakh chhojne ká ek waqt hai, aur kharch karne ká ek waqt hai;

7 Phárne ká ek waqt hai, aur síne ká ek waqt hai; chup hone ká ek waqt hai, aur bolne ká ek waqt hai;

8 Ulfat karne ká ek waqt hai, aur 'adawat karne ká ek waqt hai; jang ká ek waqt hai, aur sulh ká ek waqt hai.

9 Kám-karnewále ko us se, jis men wuh mihnat kartá hai, kyá hásil hotá hai?

10 Main ne us kám ko dekhá, jo 'Khudá ne baní A'dam ko diyá hai, ki us men mashgúl howen.

11 Us ne har ek chíz ko us ke mausim men khúb banáyá: aur us ne dunyá ke károbár ko bhí un ke dil men jáegir kiya hai, is liye ki insán us kám ko, jo 'Khudá shurú' se ákhir tak kartá hai, nahin daryáft kar saktá.

12 Main yaqinan jántá ki insán ke liye un men kuchh khúbí nahin, magar yih, ki we khushwaqt howen, aur ap apne jíte jí neki kar len.

13 Aur yih bhí ki har ek insán kháwe aur piwe, aur apní sári mihnat ká fáida páwe, to yih bhí 'Khudá ki bakhshish hai.

14 Aur mujh par yaqín hai, ki sab kuchh, jo 'Khudá kartá hai, hamesha ke liye hai; us men koi chíz barháí nahin já saktí, aur na us men koi chíz ghatáí jáe: aur 'Khudá yún kám kartá, ki log us ke huzúr darto rahen.

15 Jo kuchh ki huá thá, ab bhí

hai; aur jo kuchh hone ko hai, so áge bhí huá; aur 'Khudá guzashta ahwál ká hisáb letá hai.

16 ¶ Phir main ne súrj ke niche 'adálat ká makán dekhá; wahán sharárat thí: aur sadáqat ká makán; wahán bhí badkárí thí.

17 Tab main ne apne dil men kahá, ki 'Khudá rástbázon aur sharíron ki 'adálat karegá; kyúnki har ek muhimm ke liye aur har kám ke liye ek waqt hai.

18 Main ne apne dil men baní A'dam ke hál ki bábat kahá, Kásh ki 'Khudá un par áshkárá kare, aur we ap ko ki haiwán kí mánuind hain, pahcháne.

19 Kyúnki jo baní A'dam par guzartá, so haiwán par guzartá; ek hí hádisa donoñ par guzartá hai: jis tarah yih martá hai, us hí tarah wuh martá hai; hán, sab men ek hí sáns hai, aur insán ko haiwán par fauqiyat nahin; kyúnki sab butlán hai.

20 Sab ke sab ek hí jagah játe hain; sab ke sab khák se hain, aur sab ke sab phir khák men já milte hain.

21 Baní A'dam kí rúh jo úpar charhtí, aur jánwaron kí rúh jo zamín ke niche utartí, kaun jántá?

22 So main ne dekhá, ki insán ke wáste is se ki wuh apne kár o bár men khush rahá kare, kuchh bihtar nahin, is liye ki us ká bakhra wuh hai: kyúnki kaun use phir láegá, ki jo kuchh ki us ke ba'd hogá dekh le?

IV B.A.T.

TAB main phir phirá, aur main ne sab zulmon par, jo súrj ke niche kiye játe hain, nazar kí; aur mazlúmon ke ánsúon ko dekhá, ki un ká koi tasallí-denewálá na thá; aur ki we jo un par zulm karte the zabardast the, par un ká koi tasallí-denewálá na rahá.

2 Tab main ne murdon ko, jo áge

mar chuke, un zindon se, jo ab jite hain, ziyáda mubáarak jáná.

3 Lekin donon se nekbakht wuh hai, jo ab tak nahin húa hai, jis ne wuh búrâ kám, jo súra ke niche kiya játa hai, nahin dekhá hai.

4 ¶ Ba'd us ke main ne sári mihnát ke kám aur har ek achchhi dast-kúrí ko dekhá, ki us ke sabab se ádmi apne hamsáya se hasad kartá. Yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

5 Be-dánish apne háth samettá hai, aur áp hí apná gosht khátá hai.

6 Ek mutthí bhar, jo chain ke sáth ho, us se bihtar hai, ki donon mutthián bharen, aur dard aur hawá ká charná ho.

7 ¶ Aur main phirá, aur súra ke niche kí butlán ko dekhá.

8 Koí akelá hai, aur us ke sáth koí dúsrá nahin; us ke na betá na bhái hai; tis par bhí us kí sári mihnát ki intihá nahin, aur us kí ánkhi daulat se ser nahin hoti; wuh hargiz nahin kahtá, ki Main kis ke liye mihnát kartá, aur apní ján ko 'aish se mahrúm rakhtá hún? Yih bhí butlán, hán, yih sákt ranj hai.

9 ¶ Ek se do bihtar hain; kyúнки un kí mihnát se un ko bará fáida hotá hai.

10 Kyúнки agar we giren, to ek apne sáthi ko uñhawegá; par us par jo tanhá hai jab girtá hai aísos hai, kyúнки us ká koí dúsrá nahin, jo use uñhá khará kare.

11 Phir agar do ek sáth leten, to garm hote hain; par akelá kyúнкаr garm ho jáegá?

12 Aur agar koí ek par gálib ho, to we donon us ká sámhná karenge; aur tihri dori jald nahin túttí.

13 ¶ Miskin larhá jo dánishmand hai, us búrhe bewuqúf bádsah se jo ziyáda nasihat sahne nahin jántá, bihtar hai.

14 Kyúнки wuh qaidkháne se nikalke bádsahat karne áya; báwujudé

ki wuh jo saltanat hí men paidá húa, miskin ho chalá.

15 Main ne sab zindon ko, jo súra ke niche chalte hain, dekhá, ki we us dúsré jawán ke sáth the, jo us ká já-nishin hone ke liye barpá hotá hai.

16 Un sab logon ká shumár nahin, jin par wuh hukmrán hai; tad bhí we jo us ke ba'd uñhenge, us se khush na hongé. Yaqinan yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

V BA'B:

JAB kí tú Khudá ke ghar ko játa hai, to apne qadam ko hoshiyári se rakh; aur sunne par ziyáda musta'id ho, aur na kí ahmaqon ke se zabih guzráne par; kyúнки we nahin samajhte kí zabóni ká kám karte hain.

2 Apne munh se bolne men jaldi mat kar, aur apne dil ko rok, kí wuh shi'tábi se Khudá ke huzúr kuchh na kahe; kyúнки Khudá ásmán par hai, aur tú zamin par: is liye tú apní bâteñ thoñ kar.

3 Kyúнки kám kí kasrat ke bá'is se khwáb dekhá játa hai; aur ahmaq kí áwáz báton kí kasrat se jáni játi hai.

4 Jab tú Khudá ke liye mannát máne, tú us ke adá karne men deri na kar; kyúнки wuh ahmaqon se khush-nú'd nahin hai: wuh jo tú ne mannát máni hai de dál.

5 Terá mannát na mánná us se bihtar hai, kí tú mannát máne aur adá na kare.

6 Apne munh ko chhor na de, kí us se terá badan gunahgár ho jáwe; aur firishte ke huzúr mat kah, kí Bhúl chúk thí: káhe ko Khudá teri áwáz se bezár ho, aur tere háthoñ ká kám barbád kare?

7 Kyúнки khwábón ke wufúr men, aur báton kí kasrat men gúnágún batálaten hain; pas tú Khudá se dar.

8 ¶ Agar tú mulk men miskinon kí mazlúmi, aur 'adl aur siq ke inqiláb ko hote dekho, to us bát se hairán mat ho; kyúнки wuh, jo us se jo bahut

23 ¶ Main ne hikmat se yih sab kuchh āzmāyā hai: main ne kahā ki main dānishwar hōungā; par wuh mujh se kahin dūr thī.

24 Wuh jo hūā hai so dūr aur nihāyat gahrā hai; use kaun pā saktā hai?

25 Main ne apne dil ke sāth tawajjuh kī, tā ki jānūn, aur taftīsh karūn, aur hikmat aur khirad ko daryāft karūn, aur kī himāqat kī badī ko, aur ablahī aur dīwānagi ko samjhūn:

26 Tab main ne maut se talkhtar us 'aurat ko pāyā, jis kā dil phandon ke, aur jālon ke, aur jis ke hāth hathkarion ke mānind hai: wuh jo Khudā ko huzūr men maqbūl hai, so us se bachtā hai; lekin wuh jo gunahgār hai, us se pakrā jātā hai.

27 Dekh, wā'iz kahtā hai, main ne ek dūse se muqābala karke, kī natīja nikālūn, yih pāyā hai;

28 Jo ab tak merā jī dhūndhā kartā, par mujhe mil nahīn gayā; hazār pichhe ek mard main ne pāyā, par ek aurat un sabhon men nahīn pāī.

29 Lo, main ne sirf itnā pāyā, kī Khudā ne insān ko rāst banāyā; par unhon ne bahut sī bandishen tajwiz karke bāndhīn.

VIII. B. A.

KAUN dānishwar ke barābar hai? aur ek ek bāt kī tafsīr kaun karne jāntā hai? insān kī hikmat us ke munh ko roshan kartī hai, aur us ke chihre kī dhīhāī us se badal jāti hai.

2 Main tuihe salāh detā, kī tū bādshāh kā hukm, aur Khudā kī qasam kī bāt ko māntā rah.

3 Tū jald-bāzī karke us kī nazar se oṭ mat ho: aur bure kām par mustādd mat ho; kyūnki jo wuh chāhtā hai, so kartā hai.

4 Is liye kī bādshāh kā hukm gālīb hai, aur kaun use kahogā, Tū yih kyā kartā hai?

5 Wuh jo hukm māntā hai, so

zabānkar dekhegā; aur dānishwar kā waqt ko, aur haqq o wājibī ko, samajhtā hai;

6 ¶ Is liye kī har kām kā ek waqt aur ek wāq'ā hai. Tau bhī insān kī tabāhī us par bārī hotī;

7 Kyūnki jo kuchh hōwegā, us ko ma'lūm nahīn, aur kaun use batlā saktā kī kyūnkar hogā?

8 Kisī admī ko rūh par iqtidār nahīn kī use pakar rakhe, aur marne ke din us kā kuchh bas nahīn; aur us larāī men chhutī nahīn miltī, aur na sharārat un ko, jo use jād karta, chhurāwegī.

9 Yih sab main ne dekhā, aur apnā dil sāre kām par, jo sūraj ke niche kiya jātā hai, lagāyā: aisā waqt hai, kī jis men ek shakhs dūse par hukumat karke apne upar balā lātā hai.

10 Usī tarah se main ne dekhā, kī sharīr gāre gaye, aur log bhī āte the, aur we pak mākān se bhī jāte the, aur jis shahr men we aisā karte the, farāmosh hūe: yih bhī butlān hai.

11 Azbaski bure kām par sazā kā hukm filāur diyā nahīn jātā, is liye banī A'dam kā dil un men badkārī par bashiddat mālī hai.

12 ¶ Agarchi gunahgār sau bār burāī kare, aur un kī 'umr darāz hōwe, tad bhī main yaqīnān jāntā hūn, kī unhin kā bhalā hogā, jo Khudā se darte hai, aur us ke huzūr kāmp-te hai:

13 Lekin gunahgār kā bhalā kadhī na hogā, aur na wuh apne dinon ko sāya kī mānind barhāegā; is liye kī wuh Khudā ke huzūr dārtā nahīn.

14 Ek butlān hai, jo zamīn par isti'māl kiya jātā hai; kī neokār log hai, jin ko wuh wāq'ī hotā hai, jo chāhiye thā kī badkirdaron ko ho, aur sharīr log hai, jinhen wuh miltā hai, jo chāhiye thā kī rāstbazon ko mile: main ne kahā kī yih bhī butlān hai.

15 Tab main ne khurramī kī ta'rīf

kī; kyūnki sūraj ke liye is se kuchh bihtar nā hai, magar ki khāwe aur piwe, aur khush rāhe; kyūnki yih us kī mihnāt ke darmiyān, us kī zindagī ke sab din tak, jo Khudā ne sūraj ke niche use bakhshī, us ke sāth rahēgi.

16 ¶ Jab main ne apnā dil lagāyā, ki hikmat sikhūn, aur us kām kīj ko, jo zamīn par kiyā jātā hai, dekh lūn, (kyūnki aisā bhī hai jis kī ānkhen na rāt na din nīnd dekhtī hai.)

17 Tab main ne Khudā ke sārē kām par nigāh kī, aur jānā, ki insān us kām ko, jo sūraj ke niche kiyā jātā hai, daryāft nahīn kar saktā hai: agarchi insān mihnāt se us kā khoj karē, par kuchh daryāft nahīn karēgā: nihāyat yih hai, ki harchand hakīm ko gumān howe, ki us ko ma'lūm karēgā, par us kā bhēd kabhī pā na sakēgā.

IX B.A.B.

IN sab bāton ko main ne dil se gaur kiyā, aur sab hāl kī taftīsh kī, aur ma'lūm hūā ki sādiq aur hakīm aur un ke kām Khudā ke hāth mein hai; insān na muhabbat na 'adāwat ko, us sab se jo us ke āge hai, jāntā hai.

2 Sab kuchh jo hotā sabhon par eksān guzartā hai; sādiq aur sharīr par, nekokār aur pāk aur nāpāk par, us par jo qurbānī lātā, aur us par jo qurbānī nahīn lātā, ek hī mājārā wāqī notā hai: jaisā nekokār hai, waisā khātākār hai: jaisā wuh hai jo qasam khātā, aisā wuh hai jo qasam se dārtā hai.

3 Sab chīzon ke darmiyān jo sūraj ke niche hotī hai ek zabūnī yih hai, ki ek hī hādīsa sab par guzartā hai: hān, banī A'dam kā dil bhī sharārat se bharā hai, aur jab tak se jīte hai bimāqat un ke dil mein rahtī hai, aur ba'd us ke murdon mein shāmil hote hai.

4 ¶ Kyūnki kaun hai ki maqbūl

howe? sab zindon ke liye ummed hai: kyūnki jītā kuttā mare hūe sher se bihtar hai.

5 Is liye ki zinde jānte hai ki ham marege; par murde kuchh bhī nahīn jānte, aur un ke liye aur kuchh ajr nahīn; kyūnki un kī yādgārī jāti rahtī hai.

6 Un ki muhabbat bhī aur 'adāwat aur un kā hasad ab mauqūf hūe, aur tā abad un sab kāmōn mein jo sūraj ke niche kiye jāte we hargiz shāmil na honge, na bakhrā pāwenge.

7 ¶ Apnī rāh chālā jā, khushī se apnī rotī khā, aur khush-dilī se apnī mai pi; ki Khudā abhī tere kāmōn ko qabūl kartā hai.

8 Hamesha ujālā libās pahine rah, aur apne sir ko chiknāhat se khālī na rakh.

9 Apnī batālat kī zindagī ke sab din jo us ne sūraj ke niche tujhe bakhshī hai, hān, apnī batālat ke sab din, us jorū ke sāth jo terī piyārī hai, 'aish kar le, ki is zindagī mein aur terī us mihnāt ke darmiyān, jo tū ne sūraj ke niche kī, terā yihī bakhrā hai.

10 Jo kām terā hāth karne pāwe, use apne maqdūr bhar kar; kyūnki wahān gor mein, jahān tū jātā hai, na kām, na mansūb, na āgāhī, na hikmat hai.

11 ¶ Phir main ne tawajjuh kī, aur sūraj ke niche dekhā, ki daurāhe ko har waqt daurnā nahīn ātā, aur na jang zorāwar ko, balki na rotī dānish-mand ko miltī, na daulat fahmīdwālon ko, na 'izzat ahl ī khirād ko hai, balki un sab ko waqt aur ittīfāq ke qā'idē se hotā hai.

12 Siwā is ke insān apnā waqt bhī nahīn pahchāntā; jis tarah machh-liān, jo bure jāl mein giriftār hotī hai, aur jis tarah chiriyāon phande mein phansī jātī hai, usī tarah banī A'dam bhī bad-waqtī mein, jab achānak un par jāl partā hai, phans jātē hai.

13 ¶ Yih bhī main ne dekhā, ki

sūraj ke niche hikmat hai, aur yih mujhe barī chiz ma'lūm hūī :

14 Ek chhotā shahr thā, aur us men thore log the; us par ek barā bādshāh chārā āyā, aur use gher liyā, aur us ke muqābil bare bare damdame bāndhe :

15 Magar us shahr ke bīch unhon ne ek kangāl dānishwar mard ko pāyā, jis ne apnī hikmat se us shahr ko bachā liyā; bāwujūd is ke kisī shakhs ne us miskīn mard ko yād nahīn kiyā.

16 Tab main ne kahā, ki Hikmat zor se bihtar hai; tis par bhī us miskīn kī hikmat kī tahqīr hotī hai, aur us kī bāten sunī nahīn jātīn.

17 Dānishwaron kī bāten jo mulāyamat se kī jāwen, us shakhs ke shor kī nisbat se, jo be-wuqūfon par farmān-rawā hai, ziyādatar sunī jātīn.

18 Hikmat larāī ke bahut se hath-yāron se bihtar hai; par ek gunahgār bahut sā māl girāt karwātā hai.

X B A B.

MU'I makkhīān 'attār ke 'itr ko badbū karātīn, aur us ke josh khāne ke bā'is hotīn; isī tarah dānish aur 'izzat kī banisbat, thori sī be-wuqūfī kī barī qadr hotī.

2 Dānishwar kā dil us ke dahne hāth hai; par ahmaq kā dil us ke bāen hai.

3 Hān, ahmaq jo hai, jab wuh rāh chaltā hai, us kī 'aql uī jātī hai, aur wuh sab se kahtā hai, ki Main ahmaq hūn.

4 Agar hākīm tujh par qahr kare, to apnī jagah mat chhor; kyūnki bardāsh bare gunāhon kī bābat use thandhā kar detī hai.

5 Ek zabūnī hai, jo main ne sūraj ke niche dekhī; ek khātā kī tarah hai, jo hākīm hī se hotī hai :

6 Ahmaqī bahut buland-nishīn hotī hai, par daulatmand niche kī jagah men baithte hai.

7 Main ne dekhā ki naukār ghoron par sawār hoke phirte hai, aur sardār

naukaron ke mānind zamin par paidal chalte hai.

8 Wuh jo garhā khodtā hai, so us men giregā; aur jo diwār ko toṛtā hai, use sāmp dasegā.

9 Jo pattharon ko sarkātā hai, so un se dukh pātā hai; aur je lakṛī chīrtā hai, so us se choṭ lagne ke khatre men hotā hai.

10 Agar lohā kund hai, aur ādmī dhār tez na kare, to bahut sā zor karnā partā hai; par anjām tak pahunchāne ke wāste hikmat mufid hai.

11 Agar sāmp ne bagair mantar ke dasā hai, to mantar-karnewāle ko kuchh fāida na hogā.

12 Dānishmand ke munh kī bāten latīf hai; par ahmaq ke honṭh usī ko nigal jāte hai.

13 Us ke munh kī bāton kī ibtidā ahmaqī hai; aur us kī bāton kī intihā fāsīd ablahī hai.

14 Ahmaq bahutsī bāten banātā hai; par ādmī nahīn batā saktā hai, ki kyā hogā; aur jo kuchh us ke ba'd hogā, use kaun kah saktā hai?

15 Ahmaq kī mihnāt use thakātī hai; kyūnki wuh shahr men jāne ko bhī nahīn jāntā.

16 ¶ Tujh par, ai mamlukat, afsos hai, jab nā-bālig terā bādshāh hūā, aur tere sardār subh ko nosh i jān karte hai.

17 Nekbakht hai tū, ai sarzamin, jab amīrzāda terā bādshāh hūā, aur tere sardār bar-waqt nosh karen, is maqsad se ki un kī tawānāī bāqī rahe, aur na kī badmast howen.

18 ¶ Jab bahutsī kahālat hotī hai, ghar kā gach bigar jātā hai; aur dhīle hāthon se chhat ṭapaktī hai.

19 ¶ Hapsne ke liye log ziyāfat karte hai, aur mai jān ko khush kartī hai; par rūpiyon se sab kām nikaltā hai.

20 ¶ Tū apne dil men bhī bādshāh par la'nat na kar, aur na apnī khwābhgāh men bhī mālḍār par la'nat

kar; kyúñki hawáí chiriyá mazmún ko le uregi, aur pardár us bát ko khol degá.

XI BA'B.

A PNI' kharish ká galla pánfon kí sath par dál de; kyúñki tú bahut dinon ke piche use páwegá.

2 Sát ko, balki áth ko, hissa de; kyúñki tú nahín jántá hai ki zamín par kyá balá áwegi.

3 Jab bádál pání se bhare hote hain, to zamín par baraske apne taín kháli karte hain; aur agar darakht dakhin taraf yá uttar taraf gire, to jabán darakht girtá hai, wahín pará rahtá hai.

4 Jo hawá ko nazar karke atkaltá hai, so nahín botá hai; aur jo bádalon ko dekhtá hai, so nahín láutá hai.

5 Jaisá tú nahín jántá hai, ki hawá kí kyá ráh hai, aur hámila ke rihm men haddián kyúnkar barhtí hain, waisá hí tú KHUDÁ ke kámon ko, jo sab kuchh kartá hai, nahín jánegá.

6 Fajr ko apná bij bo, aur sham ko bhí apná háth dhilá hone na de; kyúñki tú nahín jántá hai, ki un men se kaun kám ká hogá, yih, yá wuh, yá donon ke donon barábar bhale hongé.

7 ¶ Núr to mithá hai, aur súraj ká dekhná ánkhon ko achuchhá lagtá hai:

8 Hán, agar ádmi bahutse barason tak jiwe, aur un sabhon men khushí kare; tad bhí munásib hai kí wuh táriki ke dinon ko yád rakhe; kyúñki we bahut hongé. Sab kuchh jo átá hai, so butlán hai.

9 ¶ Ai jawán, tú apní jawání men khush ho, aur apní bulúgat ke dinon men apná jí bahlá, aur apne dil kí ráhon men aur apní ánkhon kí man-zúrí men chal; par ján rakh, ki in sári báton ke liye KHUDÁ tujh ko 'adálát men láwegá.

10 Aur diqqárái ko apne dil se dúr kar, aur badí apne jism se níkal dál; kyúñki larakpan aur jawání donon hech hain.

RMA

XII BA'B.

A PNI' jawání ke dinon men apne KHALÍQ ko yád kar; jab kí bure din hanoz nahín áe, aur we baras nazdik na húe, jin men tú kahegá, ki In se mujhe kuchh khushí nahín;

2 Jab kí hanoz súraj, aur roshní, aur chánd, aur sitáre, andhere nahín húe, aur badlián bárish ke ba'd phir jam'a nahín hotin;

3 Jis din men kí ghar ke rakhwál thartharáne lagen, aur zoráwar log kubre ho jáwon, aur pánnewálián bekáj rahen, is liye kí we thori sí hain, aur we jo khirkion se jhánktián hain dhundhlá jáwen,

4 Aur galí ke kiwára band ho jáen, jab chakkí kí áwáz dhímí hoti, aur wuh chiriyá kí áwáz se chaunk úthe, aur nagma kí sári betián za'if ho jáwen;

5 Aur jab we charháí se bhí dar jáwen, aur dahshaten ráh men hon, aur bádám ná-pasand howe, aur tiddí ek bojh má'lúm ho, aur khwáhish í nafs mit jáwe; kyúñki insán apne dáimi makán men chalá jáegá, aur mátam-karnewále galí galí phirenge:

6 Peshtar us se kí chándí kí dorí kholi jáe, aur sone kí kaṭorí torí jáe, aur ghará chashma par phat jáe, aur hauz ká charkh tút jáe.

7 Us waqt khák khák se já milegi, jis tarah áge mili húi thí, aur rúh KHUDÁ ke pás phir jáegi jis ne use diya.

8 ¶ Butlánon kí butlán, wá'iz kahtá hai, sab butlán hain.

9 Garaz, azbaski wá'iz dánishmand thá, us ne sab tarah kí ágáhi logon ko bakhshí; hán, us ne bakhshí gaur kiyá, aur khúb tajwiz kí, aur bahutái maslen qarine so bayán kín.

10 Wá'iz dil-'azíz báten páne kí talásh men rahá, aur yih sachhí báten rástí se líkhí hain.

11 Dánishmand kí báten painon ke mánind hain; aur un khunṭion ke má-

nind, jo sáhibán i majlis se lagáí jái sunen: Khudá se qar, aur us ke huk-háin, aur we ek hí charwáhe kí taraf mon ko mán; ki insán ká farz i kullí se milín.

12 So ab, ai mere beté, in se nasihat-pazir ho: bahut kitáben banáne kí intihá nahín hai; aur bahut paḥnā jism ko thakátá hai.

13 ¶ Ab áo, ham sab hásil i kalám

yihí hai.
14 Kyú'ki Khudá har ek fi'al ko, har ek poshida chiz ke sáth, khwáh bhalí ho, khwáh burí, 'adálat meḡ láwegá.

GAZAL-UL-GAZALA'T.

I BA' B.

SULAIMA'N kí gazal-ul-gazalát.

2 Wuh apne munh ke chúmon se mujhe chúno; kyú'ki terá 'ishq mai se bihtar hai.

3 Jaisí tere latíf 'itron kí khushbú, so terá nám hai; us 'itr kí mánind jo baháyá jáve: is wáste kunwárián tujh par 'áshiq hain.

4 Mujhe khínch, to ham tere píchhe daureng. bádsháh mujhe apne mahall meḡ le áya ham tujh meḡ shádmán aur masrúr hongí; ham tere 'ishq kí ta'rif mai se ziyáda karengí: we sach-che dil se tujh par 'áshiq hain.

5 Main siyáh-fám, par jamíla hún, ai Yarúsalam kí betí, Qidár ke khaímon kí mánind, Sulaimán ke pardon kí mánind.

6 Mujhe mat táko, ki main siyáh-fám hún, aur ki main dhúp fí jalí hún; meri má ké beté mujh se ná-khush the; unhoḡ ne mujh se tákis-taunon kí nigáhbání kará; par main ne apne tákistán kí, jo kháss merá hai, nigáhbání nahín kí.

7 Mujhe batlá, ai tú, jo mere dil ká piyará hai, kí kahán charátá hai; tú apne galle ko do pahar ke waqt kahán biḡhá rakhtá hai? káhe ko main tere

rafíqon ke gallon ke pás be-táb kí tarah hún?

8 ¶ Ai tú jo 'auraton ke darmiyán niháyat shakíl hai, agar tú yih nahín jántí hai, to galle ke naqsh i qadam par já, aur apne halwánon ko ohar-wáhon ke khaímon ko pás pás chará.

9 ¶ Ai meri jání, main tujhe Fira'ún kí rath kí ghoríon meḡ ek se tashbíh detá hún.

10 Tere gál khush-numá hain, ki un par motíon kí laríán hain, aur aísí hí teri gardan, ki us par sone kí zanjireḡ.

11 Ham tere liye sone ke tauq baná-wenge, aur un meḡ chándí ke phúl jareḡ.

12 ¶ Jab tak bádsháh nosh i ján farmá rahte, mere sumbul kí mahak urtí rahtí.

13 Merá mahbúb mere liye murr ká ek bastá hai; wuh sári rát meri chhá-tíon ke darmiyán dhará raheḡ.

14 Merá ma'shúq meḡhdí ke phúlon ká ek dasta hai, jo 'Áin i Jadí ke angúrí bágon meḡ se húa.

15 ¶ Dekh, tú khush-manzar hai, ai meri jání; dekh, tú khush-rú hai; tú kabútar-chashm hai.

16 ¶ Dekh, tú hí khúbsúrat hai, ai mere mahbúb, balki dil-pasand hai;

hamará chhatrí-dár palang bhí sabz hai.

17 Hamáre ghar ke shahtír saro haiñ, aur hamári kariñ sanaubar.

II BĀ'Ī.

MAIN Sarún kí nargis, aur wádíon kí sosan hún.

2 ¶ Jaisí kí sosan kháron ke darmiyán, waisí merí jání beṭíon ke darmiyán hai.

3 ¶ Jaisá kí seb ká darakht ban ke darakhton ke bich, waisá merá mahbúb beṭon ke bich men hai : main us ke sáye men niháyat khush hoke baithí hún, aur us ká phal mere munh men mithá lagá.

4 Wuh mujh ko mai-kháne ke andar láyá, aur us ká jhandá jo mujh par thá, 'ishq hai.

5 Anjir ke qurson se mujh ko qarár do, sebon se mujh ko táza-dam karo; kyúñki main 'ishq kí bímár hún.

6 ¶ Us ká báyan háth mere sir tale hai, aur us ká dahná háth mujhe apne gale se lagátá hai.

7 ¶ Ai Yarásulam kí beṭío, main gazálon aur maidán kí harníon kí qasam tumhen detá hún, kí tum merí piyári ko na jagáo, aur use na uṭháó, jab tak kí wuh uṭhne na cháhe.

8 ¶ Wuh mere mahbúb kí áwáz ! Dekh, wuh paháron par se kúdde, aur ṭílon par se phándte húe átá hai.

9 Merá mahbúb áhú yá jawán haran kí mánuñd hai : dekh, wuh hamári díwár ke pichhwáre khará hai, wuh khirkíon se jhánktá hai, jhanjhríon se áp ko dikháta hai.

10 Mere mahbúb ne jawáb diyá, aur mujh se kahá, Uṭh, aí merí piyári, aí merí náznín, chali á.

11 Kyúñki dekh, járá guzar gayá, us mausim ká bhári menh baras chuká aur nikal gayá ;

12 Zamin par phúlon kí bahár hai ; chiriyon ke chahchaháne ká waqt á pahunchá, aur hamári sarzamin men qumrion kí áwáz sunne men áti hai :

13 Anjir ke darakhton men hare anjir pakne lage, aur tákon ke phúlon se khush-bú áti hai. So uṭh, aí merí 'áziza, aí merí jamila, chali á.

14 ¶ Ai mere kabútar, jo chatánon ke daráron men, aur karáron kí ár men chhipá húa hai, apná chihra mujhe dikhá, apní áwáz mujhe suná ; kí terí áwáz shírin hai, aur terá chihra dil-pasand hai.

15 Hamáre liye lomríon ko já pak-ro, un lomrí-bachchon ko, jo tákistán ko kharáb karte haiñ ; kyúñki hamári tákon men phúl lage haiñ.

16 ¶ Merá mahbúb merá hai, aur main us kí hún ; wuh sosanon ke darmiyán charátá hai.

17 Jab kí din dhale, aur sáya barhe, tab tú phir á ; aí mere mahbúb, tú gazál yá karárewále paháron par ke jawán haran kí tarah hoke á.

III BĀ'Ī.

APNE palang par rát ko main ne use dhúnḍhá, jise merá jí cháhtá hai ; main ne use dhúnḍhá, par wuh mujhe na milá.

2 Ab main uṭhúngí, aur shahr ke kúchon aur sarakon men phirúngí, aur us ko dhúnḍhúngí, jise merá jí cháhtá hai. Main ne use dhúnḍhá, par na páyá.

3 Náke-bandí, jo shahr men phirte haiñ, mujhe mile : Kyá tum ne us ko dekhá, jis ko merá jí cháhtá hai ?

4 Jab main un se tanik áge barh gayí thi, to wuh, jis ko merá dil cháhtá hai, mujhe milá ; main ne use pakar rakhá, aur use na chhorúngí, jab tak kí main use apní má ke ghar men, aur apní wárida ke mahall men, na le jáúñ.

5 ¶ Ai Yarásulam kí beṭío, main tumhen gazálon aur maidán kí harníon kí qasam detá hún, kí tum merí jání ko mat jagáo, aur use mat uṭháó, jab tak kí wuh uṭhne na cháhe.

6 ¶ Yih kaun hai, jo murr aur lubán ká 'itr, aur saudágaron kí sári khushbúlián male húe, bayábán se

dhūngwen ke sutūn kī mānind chālī ātī hai ?

7 Dekho us kī pālki, jo Sulaimān kī hai; jis ke āspās Isrā'īlī bahāduron men se sāth pahlawān hai.

8 Sab ke sab shamsher-dār aur jang men māhir hai: har ek kī talwār, rāt ke khatre ke sabab se, us kī rān par latkāī hūī hai.

9 Sulaimān bādshāh ne Lubnān kī lakṛion kī ek pālki banwāī.

10 Us ke dānde rūpe ke, aur us ko ṭekan sone ke, aur us kī gaddī argawānī banwāī, aur us ke andar kā farsh Yarūsalam kī beṭion ne 'ishq se murassā kiya.

11 Aī Saihūn kī beṭio, bāhar niklo, aur Sulaimān bādshāh ko dekho, jis ke sir par wuh tāj hai, jo us kī mā ne, us ke byāh ke din men, aur us ke dil kī shādī ke din men, us ke sir par rakhā.

IV BĀB.

DEKH, aī merī jānī, tū shakīl hai ! dekh, tū khūb-sūrat hai ! terī ānkhen terī chādār ke pichhe kabūtaron kī sī hai; terā bāl bakṛion ke galle kī mānind hai, jo koh i Jilī'ād par baiṭhī hon.

2 Tere dānt bherion ke galle kī mānind hai, jin ke bāl katre gaye, aur jo nahān se nikaltī hai; un men se har ek do do bachche jani hai, aur un men ek bhī bānjh nahīn.

3 Tere lab aise jaise qirmizi dore hai; terā munh khūb hai; tere rukhsār terī chādār ke pichhe ādhe anār kī mānind hai.

4 Terī gardan aisi jaise kī Dā'd kā burj jo silāh-khāne ke liye banā hai; us par hazār phariān latkāī gayī hai; we sab kī sēb pahlawānon kī siparen hai.

5 Terī do chhātīān āhū ke do bachchon kī mānind hai, jo ek sāth paidā hūe, jo sosanon ke darmiyān charte hai.

6 Jab kī din dhale, aur sāya baṛhe,

maiṅ murr ke pahār aur lubān ke ṭile ko jāūngā.

7 Aī merī piyārī, tū sar-ā-sar jamāl hai; tujh men koi 'aib nahīn.

8 ¶ Mere sāth Lubnān se, aī dūhin, mere sāth Lubnān se tū chālī ā; Amāna kī choṭī par se, Sanir aur Harmūn kī choṭī par se, sheron ke makānon se, aur chiton ko pahāron par se, nazar daurā.

9 Aī merī būā, merī zauja, tū ne merā dil gārat kiya, tū ne apnī ānkhen men se ek ānk se, apne gale kī ek zanjir se, mere dil ko gārat kiya hai.

10 Aī merī bahin, merī zauja, terā 'ishq kyā khūb hai ! terī muhabbat mai se kitnī ziyāda laziz hai, aur tere 'itron kī rih sārī khushbūion se !

11 Tere honthon se shahd ke qatre ṭapakte hai, aī merī zauja; shahd o shir terī zubān ke tale hai; aur terī poshāk kī rih Lubnān kī sī rih hai.

12 Merī būā, merī zauja, ek muqaffal bāgicha hai; band kiya hūā ek sotā hai, aur sar-ba-muḥr ek chashma.

13 Tere bāg ke paudhe anāron ke darakht hai, jin men laziz mewe hai; menḥdī hai, aur sumbul bhī hai,

14 Aur jaṭāmāsī, aur za'farān, aur bed-mushk, aur dārchīnī, aur lubān ke sāre darakht, aur murr, aur 'ūd, aur har tarah ke khushbūdār masālīh;

15 Bāgichon men ek man'bā, aur āb i hayāt kā ek chashma, aur Lubnān kā jharnā.

16 ¶ Aī uttar kī hawā, jāg; aur dakhin kī hawā, chal; mere bāg par bah, ki us kī bās mahake. Merā mahbūb apne bāgiche men āwe, aur us ke laziz mewe khāwe.

V BĀB.

MAIN apne bāg men āyā hūn, aī merī bahin, merī zauja; maiṅ apnā murr apne balsān samet baṭortā hūn; maiṅ apnā shahd us ke chhatte ke sāth khātā hūn; maiṅ apnī mai apne dūdh samet pitā hūn. Aī dostō,

khá lo; pí lo, ai 'azizo, hán, wufúr se pí lo.

2 ¶ Main sotí hún, par merá dil jágtá; mere mahbúb kí áwáz hai, jo kí darwáze par khatkhatá hai, Mere liye khol, merí búá, merí jání, merí kabútar, merí pák aur pákiza; kí merá sir os se tar hai, aur merí zulfeñ rát kí bándon se bhari haiñ.

3 ¶ Main to apná sáya utár chukí hún; main use kyúnkar pahínúñ? main to apne páñw dhó chukí hún; main unheñ kyúnkar mailá kartúñ?

4 Mere mahbúb ne apná háth roshandán kí ráh se barháyá, aur mere dil o jigar men us kí taraf jumbish búí.

5 Main apne mahbúb ke liye kholne ko utí, aur mere háthon se murr tapká; merí unglon se khusbú murr kí tapkí quí ke qabzon par parí.

6 Main ne apne mahbúb ke liye kholá; par merá mahbúb phirke chala gayá thá: main hosh men na thí, jab kí wuh mujh se bolá; main ne use dbúndhá, par na páyá; main ne use pukará, par us ne mujhe jawáb nahín diyá.

7 Náke-bandí, jo shahr men phirte mujhe mile; unhon ne mujhe mará aur gháyal kiyá; hán, shahr-panáh ke náke-bandí merá dú-shála le gaye.

8 Ai Yarásalam kí beñio, main tumhen qasam detí hún, kí agar tumhen merá mahbúb mil jáe, tum use kahiyo, kí main 'ishq kí binár hún.

9 ¶ Tere mahbúb ko दूसरे mahbúb kí nisbat se kyá fazílat hai, ai tú jo 'auraton men jamíla hai? tero mahbúb ko दूसरे mahbúb se kyá fauqiyat hai, jo tú hamen aisi qasam detí hai?

10 Mera mahbúb surkh o sufed hai, das hazár ádmion ke darmiyán wuh jhande kí mánind khará hotá hai.

11 Us ká sir aísá hai jaisá chokhá soná, us kí zulfeñ pech-dar-pech haiñ, aur kauwe kí sí kálí haiñ.

12 Us kí ánkhen un kabútaron kí

mánind haiñ, jo lab i daryá dúdh men naháke tamkanat se baithí haiñ.

13 Us ke rukhsáre phúlon ke chaman aur balsán kí ubhri hói kiyári kí mánind haiñ; us ke lab sosan haiñ, jin se bahtá búá murr tapaktá hai.

14 Us ke háth aise haiñ jaise sone kí karián, jin men Tarsís ke jawáhir jare gaye; us ká pet háthi-dánt ká sá kám hai, jis par nilam ke gul bané hon.

15 Us ke pair aise jaise sang i marmar ke sutún, jo sone ke páyon par kharé kiye jáwen; us kí qámat Lubnán kí sí; wuh khtúbí men rashk i saro hai.

16 Us ká munh shíríní hai; hán, wuh sar-á-pá 'ishq-angez hai. Ai Yarásalam kí beñio, yih merá piyará, yih merá jání hai.

VI BA'B.

TERA' mahbúb kahán gayá, ai tú jo 'auraton men khúb-tarín hai? terá mahbúb kis taraf niklá? kí ham tere sáth us kí talásh men jáengí.

2 Merá mahbúb apne bostán men balsán kí kiyáron par gayá, kí bághichon men charáwe, aur sosanon ke phúlon ko chune.

3 Main apne ma'shúq kí hún, aur merá ma'shúq merá hai; wuh sosanon ke darmiyán chartá hai.

4 ¶ Ai merí jání, tú Tírzah kí mánind khúbsúrat hai, Yarásalam kí mánind khush-manzar hai, aur hairán karnewáli hai, jaise kí lashkar jo jhandedár ho.

5 Apní ánkhen merí taraf se pher, kýúnki we mujhe ghabrá detí haiñ: terá bál bakríon ke galle kí mánind hai, jo koh i Jil'ád par baithí hon.

6 Tere dánt bherion ke galle kí mánind haiñ, jo nahán se niklín, jin men se har ek do do bachche janí hai, aur un men se ek bhí bánjh nahín.

7 A'dhe anár kí mánind tere rukhsáre terí chádár ke pichhe dikhái dete haiñ.

8 Sáth begamen, aur assí haramen,
aur be-shumár kunwárián to hain;

9 Par merí kabútarí, merí pák
pákíza, be-nazír hai; wuh apní má
ki eklaúti, aur apní wáliba kí lárli
hai. Beṭiön ne use dekhá, aur use
mubárák kahá, aur begamon aur ha-
ramon ne use dekhkar us kí sitáish kí.

10 ¶ Yih kaun hai, kí subh kí
mánind dikháí detí, jo chánd kí mán-
ind hasína hai, aur súraj kí mánind
jamíla, aur jhande-dár fauj kí mánind
haibatnák?

11 Main chilgoza ke bág men gayá,
kí wadí kí nabatát dekh lún, kí ták
panapí, aur anáron men kalián lagín,
kí nahín.

12 Kyún húá, mujhe nahín ma'lúm,
lekin mere jī ne ek-á-ek mujh ko 'Am-
mínádib kí gáríön par charháýá.

13 Phir áíye, phir áíye, ai Salúmi-
yat; phir áíye, phir áíye, kí ham tujh
par nazar karen. Tum Salúmiyat men
kyá dekhoge? Wuh aísí hai jaise do
lashkar jo mil jáen.

VII BA'B.

TERE pánw, kí gurgábíán pahine
húe, ai sháhzádí, kyá khúb ma'-
lúm hote! tere kúlön kí goláí jawáhir
kí larí kí mánind hai jise kísi ustád
kárigar ne banáýá hai.

2 Terí náf gol piyála hai, jis men
miláí húí mai kí kanití nahín; terá
peṭ gehún kí ek dherí hai, jis ke áspás
sosan lagí hain.

3 Terí do chhátíán do áhú-barrön
kí mánind hain, jo ek sáth paidá húe
the.

4 Terí gardan háthí-dánt ke burj
kí mánind hai; terí ánkheñ un kundoñ
kí misl hain, jo Hashbún men Bat-
Rabbím ke pháṭak par hain; terí nák
Lubnáñ ke burj kí misál hai, jo
Dimishq ke rukh baná hai.

5 Terá sir tujh par Karmil kí misl
hai, aur tere sir ká bál argawání kí
mánind hai: bádsháh terí kákuloñ se
aṭká hai.

6 Ai mahbúba, tú kaisí jamíla hai;
'aish ke liye tú kaisí ján-fazá hai!

7 Yih terí qámat tár kí misál hai,
aur terí chhátíán angúroñ ke guch-
chhon kí mánind hain.

8 Main ne kahá, kí Main is tár par
charhúngá, aur us kí shákhoñ ko thám
rakhúngá: filhál terí donoñ chhátíán
angúr ke guchchhon kí mánind hon,
aur tere nathnon ká ráiha seb sá howe;

9 Aur terá tálu us mai kí mánind
jo bihtar se bihtar ho, jo mere mah-
búb kí taraf sídhí ráh se chaltí, aur
unhín ke labon par se jo sote hain
áhista áhista bah játi.

10 ¶ Main apne mahbúb kí hún,
aur wuh mujh par máil hai.

11 Ai mere mahbúb, chal, ham
kheton ke darmiyán sair karen, aur
gánwon men rát ko káten.

12 Phir tarke angúrí bágoñ men
chalen, aur dekhén kí ták lahláh
rahí, aur us ke phúl nikle hain, aur
anár kí kalián khilí hain: waháñ máin
apní muhabbaten tujh par jatáúngí.

13 Dúdiön kí zor í mahak hai, aur
hamáre darwázon par har gism ke tar
o khushuk mewe hain, jo main ne tere
liye zakhíra kiye hain, ai mere mah-
búb.

VIII BA'B.

KA'SH kí tú aísá hotá, jaisá meró
bhaiyá hai, jis ne merí má kí
chhátíön ko chúsál main tujhe jab
bábar páti, to terí machchhián letí,
aur koí mujhe haqír na jántá.

2 Main tujh ko apní má ke ghar
men le jáúngí; waháñ tú mujhe tar-
biyat karegá; main apne anár ke ras
se tujhe khushbú mai piláúngí.

3 Us ká báýán háth mere sir ke
tale hai, aur us ká dahná mujhe gale
se chimtá legá.

4 Ai Yarusalam kí beṭiö, main
tumheñ qasam detá hún, kí tum merí
jání ko mat jagáo, aur use mat utháo,
jab tak kí wuh ap uthne na cháhe.

5 ¶ Yih kaun hai, jo bayábán se apne mahbúb par takiya kiye hūe chālī áti hai? Main ne tujhe seb ke niche jagáya; wahán terī má tujhe janī.

6 ¶ Nagīn kī mánind mujhe apne dil meñ lagá rakh, aur khátim kī mánind apne bázú par; kyúñki 'ishq maut kī mánind zabardast hai; aur gairat gor sá be-murúwat hai; us kī lauen ág kī lauen haín, aur Yahowáh ke shu'ale kī máuind.

7 Bará páni 'ishq ko bujhá nahín saktá, aur na bárhen use dubá sakti haín; agar koi ádmī apne ghar ká sárá muál 'ishq ke liye detá, to wuh sarásar láiq hīqárat ke thahartá.

8 ¶ Hamári ek chhoṭī bahin hai, jis kī chhátíán hanoz nahín niklín; ham apní bahin ke liye, jis dīn us kī bát chale, kyá karen?

9 Agar wuh díwār howe, to ham

us par chándí ká ek qila' banáwenge; agar wuh darwáza howe, to ham us par saro kī takhtíon ká pushta denge

10 Main ap ek díwār hún, aur mere pistán do burj haín; tab main us kī nazar meñ us kī mánind thī, jis ne salámatí pái hai.

11 Ba'al-Hámon meñ Sulaimán ká tákistán thá: us ne us tákistán ko bágbánon ke supurd kiyá, ki har ek un meñ se mewa ke badle hazár mis-qál rúpá láwe.

12 Merá tákistán, jo merá hī hai, wuh mere sámhne hai: ai Sulaimán, tú hazár le, aur we jo us ke phal ke nigahbán haín do do sau.

13 Ai tú jo bostánon meñ rahti hai, rafiq terī sadá sunte haín; mujh ko bhī suná.

14 ¶ Jaldí kar, ai mere mahbúb, us gazál yá áhú-barre kī mánind, jo balsánon kī pabháron par hai, ho já.

YAS'AIYA'H NABI' KÍ KITA'B.

I BA'B.

ROYA' Yas'aiyáh bin Amús kī, jo us ne Yahúdáh aur Yarusalam kī bábat Yahúdáh ke bádsáhon 'Uz-ziyáh, aur Yútám, aur A'khaz, aur Hizqiyáh ke dinon meñ dekhí.

2 Suno, ai ásmáno, aur kán lagá, ai zamín, kī KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Larkon ko main ne pálá aur posá, par unhon ne mujh se 'ar-kashí kī.

3 Bail apne málik ko pahchántá hai, aur gadhá apne sáhib kī charní ko: baní Isráel nahín jánte, mere log kuchh nahín echhte haín.

4 Á'h, khatakár guroh, ek qaum

jo gunáh se ladí hūi hai, badkaron kī nasl, kharáb aulád, ki unhon ne KHUDÁWAND ko tark kiyá, Isráel ko Quddús ko haqir jáná, us se bilkull phir gaye.

5 ¶ Tum kahán aur már kháoge, agar tum ziyáda ná-farmání karoge? tamám sir bimár hai, aur dil bilkull sust hai.

6 Talwe se leke chándí tak us meñ kahín sihhat nahín, balki zaḥm, aur choṭ, aur sare hūe gháo haín; we na dabáe gaye, na bándhe gaye, na tel se narm kiye gaye haín.

7 Tumbhárá mulk ujár hai, tumbhári bastíán jal gayín; pardesi log tumbhári

zamīn ko tumhāre sāmhnē nigalte haiñ, wuh wīrān hai, goyā ki use ajuabī logon ne ujārā hai.

8 Aur Saihūn ki betī chhoṛī gayī hai, jaisī jhomprī tākistān meñ, aur chhappariyā kakṛī ke khet meñ, yā us shahr ki mānind jo gherā gayā hai.

9 Agar Rabb ul afwāj hamārā thorā baqīya bāqī na chhortā, to ham Sadūm ki misl, aur 'Amūrah ki mānind, ho jāte.

10 ¶ Ai Sadūm ke hākimo, KHUDAWAND kā kalām suno; ai 'Amūrah ke logo, hamāre Khudā ki shari'at par kān dhāro.

11 KHUDAWAND kahtā hai, Tum, hāre zabihon ki kasrat se mujhe kaun kāu? main mendhon ki sokhtani qurbānon se, aur farbih bachhron ki charbi se ser hūñ, aur bailon aur bheron aur bakron kā lahu nahīn chāhtā hūñ.

12 Jab tum mere huzūr āke apne taññ dikhlatē ho, to kaun tum se yih chāhtā hai ki merī bārgāhon ko raundo?

13 Ab āge ko jhūṭhe hadye mat lāo; lubān se mujhe nafrat hai; naye chānd aur sabb aur 'idī jamā'at se bhī; ki main 'id aur be-dīnī donon ki bardāshī nahīn kar saktā hūñ.

14 Merā jī tumhāre naye chāndon aur tumhārī 'idon se bezār hai; we mujh par ek bojī haiñ; main un ke uphāne se thak gayā.

15 Jab tum apne hāth phailāoge, to main tum se chashm-poshī karūngā; hāñ, jab tum du'ā par du'ā māngoge, to main nā sunūngā: tumhāre nāth to lahu se bhare haiñ.

16 ¶ Apne taññ dhoo, āp ko pāk karo; apne bure kāmōn ko merī ānkhon ke sāmhnē se dūr karo; bad-fālī se bāz āo;

17 Nekokārī sikhō, insāf ke pairaun ko, mazlūmon ki madad karo, yatimōn ki faryād-rasī karo, bewa auraton ke hāmī ho.

18 Ab āo, ki ham bāham hujjat karen, KHUDAWAND kahtā hai: agar-chī tumhāre gunāh qirmizī howen, par barf ki mānind sufed ho jāwenge; aur harchand we argawānī howen, par un ki tarah ujle hongē.

19 Agar tum rāzī aur farmānbardār hoge, to tum zamīn se achchhā phal khāoge:

20 Par agar tum inkār karoge, aur bāgī hoge, to tum talwār kā luqma ho jāoge; kyūñki KHUDAWAND ne apne munh se farmāyā hai.

21 ¶ Wuh bastī, jo sar-ā-sar pāk-daman thī, kaisī chhināl ho gayī! wuh to insāf se ma'mūr thī; rāstbāzī us meñ bastī thī, aur ab khūnī rahte haiñ.

22 Terī chāndī mail ho gayī; terī mai meñ pānī mil gayā.

23 Tere sardār gardan-kash aur choron ke sharik haiñ; un meñ se har ek rishwat-dost aur in'ām kā tālib hai; we yatimōn kā insāf nahīn karte, aur bewon ki faryād un tak nahīn pahunchtī.

24 Is liye Khudāwand, Rabb ul afwāj, jo Isrāel kā Qādir hai, yūñ farmātā hai, ki Hāñ, main apne dushmanon ko tamām karke ārām pāūngā, aur apne bairon se apnā intiqām lūngā.

25 ¶ Par main tujh par apnā hāth harhāūngā, aur terā mail goyā naushādar se sāf karūngā, aur us rānge ko jo tujh meñ milā hai judā karāūngā.

26 Aur main tere qāzīon ko āge ki tarah, aur tere mushiron ko ibtidā ke dastūr ke mutābiq, bahāl karūngā: us ke ba'd tū rāstbāz bastī aur diyānatdār ābādī kahlāegī.

27 Saihūn 'adālat ke sabab, aur we jo us meñ gunāh se phire haiñ, rāstbāzī ke bā'is, najāt pāwenge.

28 ¶ Lekin gunahgār aur badkār sab ek sāth halāk hongē, aur jo KHUDAWAND se bāgī hūe, fanā kiye jāenge.

29 Ki we un balúton se, jinhen tum ne cháhá hai, sharminda hongē, aur tum un bágon se, jinhen tum ne pasand kiya hai, khajil hogē.

30 Aur tum us balút ki mánind ho jáogē, jis ke patte jhar jáwē, aur us hāg ki misl, jo be-ábī se sūkh jáwē.

31 Wahān ká pahlawān aisā ho jáegá jaisā san, aur us ká kām chin-gārī ho jáegá; we donon báham jal jáenge, aur koī un kī ág na bujhá-wegá.

II BĀ'B.

WUH bát jo Yas'aiyáh bin Amús ne Yahúdhā aur Yarusalam ke haqq men royá men dekhi.

2 A'khiri dinon men aisā hogá, ki KHUDÁWAND ke ghar ká pahār pahār-ōn kī choti par qáim kiya jáegá, aur tīlon se únchá kiya jáegá; aur sári qaumen us kī taraf rawána hongí.

3 Balki bahut se log jáenge aur kahenge, 'A'o, ham KHUDÁWAND ke pahār par charhen, aur Ya'qúb ke Khudá ke ghar men; ki wuh apní ráhen ham ko batláegá, aur ham us ke raston par chalenge: kyúñki shari'at Saihún se, aur KHUDÁWAND ká kalām Yarusalam se, niklegá.

4 Aur wuh ummaton ke darmiyan 'adālat karegá, aur bahut se logon ko dāntegá; aur we apní talwáron ko torke phálen, aur apne bhálon ko hanśe baná dālenge: aur qaum qaum par talwár na chalāegí, aur we phir kabhi jang na sikhenge.

5 Ai Ya'qúb ke gharāne, tum áo, tī ham KHUDÁWAND kī reshni men chalen.

6 ¶ Tú ne to apne logon ko, ya'ne Ya'qúb ke gharwálon ko, tark kiya, is iye ki un kī mā'murī mashriqion se aui, aur Filístion kī mánind shuguniye nain, aur begānon kī aulād se shart ká háth mártē hain.

7 Phir un kī sarzamin sone rūpe se málámál hai, aur un ke khazānon kī kuchh intihá nahin; balki un ká mulk

ghoron se bhará hai, aur un kī rathon ká kuchh shumár nahin.

8 Aur un kī sarzamin buton se bhí bharpúr hai; we apne háthon ke banāe hūe kámon ko, aur apní unglion kī kárigari ko, sijda karte hain.

9 Is sabab se chhotá ádmí past kiya játa, aur bará ádmí zalil hotá, aur tú unhen hargiz mu'áf na karegá.

10 ¶ Pahār ke niche ghús, aur khák men chhip, KHUDÁWAND ke dar ke sabab, aur us ke jalál kī buzurgí ke bá'is.

11 Insán ke takabbur kī áñkh niche kī jáegí, aur baní A'dam kī shekhí past kī jáegí, aur us din KHUDÁWAND ákelá sar-buland hogá.

12 Kyúñki RABB ul afwáj ká din har ek magrúr aur buland-nazar aur ghamandí par áwegá; aur wuh past kiya jáegá;

13 Aur Lubnán ke sáre deodaron par, jo buland aur únche hain, aur Basan ke sáre balúton par,

14 Aur sáre únche paharon par, aur sáre buland kohon par,

15 Aur har ek únche burj par, aur har ek fasili diwár par,

16 Aur Tarsis ke sáre jahazon par, garaz, sáre khushnumá zuruf par.

17 Aur ádmí ká gurúr zer kiya jáegá, aur logon kī buland-bini past kī jáegí, aur us din KHUDÁWAND ákelá sar-buland hogá.

18 Aur but jo hain, we bilkull faná ho jáenge.

19 Aur we paharon ke gáron men, aur zamin ke shigálon men, ghúsenge, KHUDÁWAND ke khauf se, aur us ke jalál kī shaukat se, jis waqt wuh úthegá kī zamin ko shiddat se hiláwe.

20 Us din ádmí apní rúpahli mūraton aur sonahli sūraton ko, jo unhon ne pūjne ke liye banáin, chhuchhúndaron aur chamgidaron ke áge phenk denge;

21 Tá kī tīlon ke shigálon men, aur chatānon ke rakhnon men, ghús

jáwen, KHUDÁWAND ke khauf se, aur us ke jalál kí shaukat se, jab wuh uthegá ki zamín ko shiddat se hilá dewe.

22 Pas tum insán se, jis ká dam us ke nathnon men hai, báz raho; kyúñki us kí kyá qadr hai?

III BA'B.

KYU'NKI, dekho, KHUDÁWAND, RABB ul afwáj, Yarúsalam aur Yahúdhāh men se tek aur takiya ko, rotí kí sári tek aur pání ká sárá takiya, uthá legá,

2 Bahádur aur sáhib i jang ko, qází aur nabí ko, ta'bír-karnewále o kuhan-sál ko,

4 Pachás pachás ke jam'adaron, aur 'izzatdaron ko, aur saláhkaron ko, aur unhen jo sihr men máhir, aur jádú men mashsháq hain.

4 Aur main larcon ko un ke sardár banáungá, aur nannhe bachche un par hukmrání karenge.

5 Logon men se har ek dúse par, aur har ek apne hansáye par sitam karegá; aur jawán búfhe se, aur pájí sharif se ghamand karegá.

6 Agar koi ádmí apne báp ke ghar-áne men se apne bhái ká dāman pakarko kahe, ki Tú to poshákwalá hai, so á, tú hamará hákim ho, aur yih khána i kharáb tere qábú men ho:

7 Us din wuh qasam kháegá, aur kahegá, Main to siहत-bakhsh na hoúngá, ki mere ghar men na rotí hai, na kaprá: tú mujhe logon ká hákim mat kar.

8 Ki Yarúsalam takkar khá gayí, aur Yahúdhāh gir gayá; kyúñki un kí bol-chál aur chál-chalan KHUDÁWAND ke barkhiláf hain, ki us ke jalál kí ánkhon ko gazab men dálen.

9 ¶ Un ke munh kí súrat un par gawáhi detí hai; we apne gunáhon ko šadúm kí mámind zahir karte hain, aur chhipáte nahin. Un kí jánon par wáwailá hai! kyúñki we ap apne úpar balá láte hain.

10 Rástbazon se kaho, ki Bhalá hogá; ki we apne kámon ká phal kháenge.

11 Sharíron par wáwailá hai! ki burá hogá; kyúñki un ke háthon kí kamái unhen milegi.

12 ¶ Meri ummat jo hai, larke un par zulm karte hain, aur 'auraten un par hukmrání kartián hain. Ai meri ummat, tere peshwá tujh ko gumráh karte hain, aur tere ráhgiroñ kí ráhon ko bigarte hain.

13 KHUDÁWAND khará hai ki inu-qaddama pesh kare, aur logon kí 'adálát karne par mustá'idd hai.

14 KHUDÁWAND apní ummat ke buzurgon, aur un ke sardáron kí 'adálát karne ko áwegá: ki tum jo ho, so tákistán chať kar gaye ho; aur mis-kínon kí lút tumháre gharon men hai.

15 KHUDÁWAND RABB ul afwáj farmátá hai, ki is kí kyá ma'ní hai, ki tum mere bandon ko dabá dete ho, aur mis-kínon ke sir kuchalte ho?

16 ¶ Aur KHUDÁWAND phir farmátá hai, Azbaski Saihún kí beñián shokh hain, aur gardankashí aur shokh-chashmí se kbirámán hotí hain, aur apne pánwon se nit náz-raftári karti, aur ghunghrú bajátián játi hain;

17 Is liye Khudáwand Saihún kí beñion kí chándion ko ganjí kar dálegá, aur KHUDÁWAND un ke andám i niháni ko ugháregá.

18 Us din KHUDÁWAND un ke khal-khál kí phaban, aur jálíán, aur chánd dúr karáegá,

19 Aur áweze, aur kharue, aur bá-rík burqa,

20 Aur táj, aur paikarián, aur pať-ke, aur 'itrdán, aur ta'wíz,

21 Aur angúñhián, aur náak kí nath-nián,

22 Aur zarbaft kí peshwázen, aur kurtián, aur dopaťe, aur kise,

23 Aur ársián, aur kattáni bárik libás, aur dastáren, aur shálen.

24 Aur aisā hogā, ki khushbū ke 'iwaz sarāhat hogi, aur patke ke badle rassī, aur gundhe hūe bāl kī jagah chandlāpan, aur angiya ke 'iwaz tāt kā orīnā, aur husn ke badle sozish kā dāg.

25 Tere bahādūr mard talwār se, aur tere pahlawān jang men gir jāenge.

26 Us ke phāṭak ronā pituā kar-enge; so wuh ujār hoke khāk par baithēgi.

IV BA'B.

US din sāt 'auraten ek mard ko pakarke kahengi, ki Ham apnī rotī khāengi, aur apne kapre pahinen-ge: tū ham sab se sirf itnā kar ki ham tere nan ki kahlāwen, tā ki hamārī sharmindagi mīṭe.

2 Us din KHUDĀWAND kī Shākh shaukat aur hashmat hogi, aur zamīn kā 'Phal, un ke liye jo banī Isrāel men se bach nikle, laziz aur khush-numā hogā.

3 Aur aisā hogā, ki har ek jo Saihūn men chhūtā hūā hogā, aur Yarusalam men bāqī rahēgā, balki har ek jis kā nām Yarusalam ke zindon men likhā hogā, muqaddas kahlāegā.

4 Jis waqt kī Khudāwand Saihūn kī betion kī gandagi ko dho dālegā, aur Yarusalam kā lahū us ke darmiyān rūh i 'adl aur rūh i sozān se sáf karegā:

5 Tab KHUDĀWAND phir koh i Saihūn ke hai ek makān par, aur us kī majlisgāhon par, din ko ek bādāl aur dhūnwān, aur rāt ko ek roshan shu-ālā, paidā karegā, jo us sārē shaukat-wālē ke upar hifāzat ke liye hogā:

6 Aur ek khaima hogā, jo din ko garīm men sáyadār makān, aur āndhī aur jhārī ke waqt āramgāh aur panāh kī jagah hogā.

V BA'B.

AB main apne mahbūb ke liye apne mahbūb kā ek gīt, us ke tākistān kī bābat, gāungā. Mere mahbūb kā tākistān buland aur jaiyid pahār kī choṭī par lagā:

2 Aur us ne use khodā, aur us ke patthar nikālke phenk diye, aur achchhī se achchhī tāken us men lagāin, aur us ke bichon bich burj banāyā, aur ek kolhū bhī us men tarāshā, aur intizār kiya ki us men achchhe angūr lagen, lekin us men janglī angūr lage.

3 Ab, ai Yarusalam ke bāshindo, aur Yahūdāh ke logo, mere aur mere tākistān ke bich āp hī insāf kijiye.

4 Ki main apne tākistān ke liye kyā ziyāda kar sakā, jo main ne na kiya? aur ab jo main ne us ke angūron kā intizār kiya, to kis liye yih janglī angūr lāyā?

5 Ab lo, wuh jo main apne tākistān se karūngā, so tumhen batātā hūn: ki main us kī bār girā dūngā, aur wuh charāgāh hogā; us kī ihāta tor dālūngā, aur wuh pāmāl kiya jāegā.

6 Aur main use bilkul wirān kar dūngā, wuh na chhāntā jāegā, na nīrāyā jāegā; wahān sadā-gulāb aur kānte ugenge; aur main badlion ko hukm karūngā, ki us par menh na barsāen.

7 So RABB ul afwāj kā tākistān jo hai, banī Isrāel kā gharānā hai, aur banī Yahūdāh us ke khushnumā paudhon kā zakhīra hai: us ne insāf kā intizār kiya, par dekh, khūnrezi hai; wuh rāsthāzī kā muntazir rahā, par dekh, nālā hai.

8 ¶ Un par wāwailā hai, jo ghar se ghar aur khet se khet milā dete hain, jab tak jagah na mile, aur tum chhore jāte ki akele zamīn men baso.

9 RABB ul afwāj ne mere kān meṃ kahā, Sach to yūn hai, ki bahut se ghar ujār jāenge, bare aur achchhe be-chirāg honge.

10 Ki pandrah biṭhe tākistān se faqat ek batt-mai hāsīl hogi, aur ek homar bij se ek aīfa gallā.

11 ¶ Un par wāwailā hai, jo subh sawere uṭhte hain, tā ki nashe-bāzī

ke darpai howen, aur shām ko bhī apne ta, in mai se sozān karte!

12 Aur un ke jashn kī mahfilon men barbat, aur bin, aur daf, aur bāns-ri hai, mai ke sāth; lekin we KHUDĀWAND ke kām ko sochte nahin, aur us ke hāthon kī kārigarī par mulāhaza nahin karte.

13 ¶ Is liye mere log asīrī men jāte hain, jis waqt ki we na jānte howen; un ke 'izzatwālē bhūkhon marte, aur un ke maldār piyās se khushk hote.

14 So pātāl apnī hawas barhātā hai, aur apnā munh be-intihā pasārtā hai, aur us men ashraf log aur razil qaum, balki us kī gaugāi amboh, aur har ek jo us men fakhr kartā hai, utrenge.

15 Aur kam-qadr admi jhukāyā jāgā, aur 'ālī-qadr past hogā, aur magrūrōn kī ānkhen niche ho jāengi;

16 Aur RABB ul afwāj 'adālat men sarbuland hogā, aur Khudā e quddūs kī taqdīs sadāqat se kī jāegi.

17 Tab barre jahān jī chāhe char-enge, aur daulatmandon ke wirān khet pardesion ke galle khāenge.

18 Un par wāwailā hai, jo badī kī tanābon se āfat ko khinchte hain, aur sazā ko gārī ke rasse se;

19 Aur jo kahte hain, ki Wuh jal-dī kare, aur phurtī se apnā kām karo, ki ham dekhē: aur banī Isrāel ke Quddūs kī mashwarat nazdik ho, aur ān pahunchē, tā ki ham use jānē!

20 ¶ Un par wāwailā hai, jo badī ko neki aur neki ko badī kahte hain, aur roshnī kī jagah andherā, aur andherā kī jagah roshnī karte hain, aur mithāī ke badle karwāī, aur karwāī ke badle mithāī rakhte hain!

21 Un par wāwailā hai, jo apnī ānkhon men āp ko dānishmand, aur apnī nigāh men āp ko sāhib i imtiyāz jānte hain!

22 Un par wāwailā hai, jo mai pīne men zorāwar, aur nashe kī chizen milāne men pahlawān hain;

23 Jo shariron ke rishwat ke liye sādīq thahrāte hain, aur sādīqon se un kā haqq chhin lete hain!

24 So jis tarah kī āg bhūsi ko khā jāti hai, aur jaltā hūā puwāl baith jātā hai, isi tarah un kī jar bosidā hogi, aur un kī kalī gard kī tarah un jāegi; kyūnki unhon ne RABB ul afwāj kī shari'at ko nāchiz, aur Isrāel ke Quddūs ke sukhan ko, zalil jānā.

25 Is liye KHUDĀWAND kā qahr us ke logon par bharā hai, aur us ne un par apnā hāth chālāyā hai, aur unhen mārā hai; chunānchi pahār kāmp gaye, aur un kī lāshen bāzaron men galiz kī māmīnd parī hain. Bāwujūd is ke us kā gussa pherā nahin gayā, balki us kā hāth hanoz phailā hūā hai.

26 ¶ Kyūnki wuh qaumon ke liye dūr se ek jbandā kharā kartā hai, aur unhen zamīn kī intihā se sīṭī bajāke bulātā hai; aur dekh, we daurke jald āte hain:

27 Koi un men na thak jātā aur na phisal partā hai; we nahin ūnghte aur nahin sote; un kā kamarband khultā nahin hai; aur na un kī jūtīon kā tasma tūtā hai:

28 Un ke tīr tez hain, aur un kī sārī kamānon kashīda hain, un ke ghoron ke sum chaqmāq ke patthar kī māmīnd thaharte, aur un ke pahiyē girdbāl kī māmīnd:

29 We shernī kī māmīnd garajte hain; hān, we jawān sheron kī māmīnd garajte hain; we gurātē, aur shikār pakarte, aur use be-rok ṭok le jāte hain, aur koi bachānewālā nahin.

30 Aur us din we un par aīsā shor machāenge, jaisā samundar kā shor hotā hai; aur ye zamīn kī taraf tā-kenge, aur kyā dekhte hain? ki andherā aur tang-hālī hai; aur roshnī us kī badlīon se tārik ho jāti hai.

VI BĀB.

JIS baras kī Uzziyāh bādshāh mar gayā, main ne KHUDĀWAND ko ek barī bulandī par, ūnche takht ke

úpar baithe dekhá, aur us ke libás ke dáman se haikal ma'múr ho gayí.

2 Us ke ás pás sarráfm khare the, jin men se har ek ke chha chha par the; aur har ek do paron se apná munh dhámpe thá, aur do se apne pánw dhámpe, aur do se wuh urtá thá.

3 Aur ek ne दूसरे को पुराँरा aur kahá, Quddús, Quddús, Quddús, RABB-ul-afwáj hai: sári zamin us ke jalál se ma'múr hai.

4 Aur pukárnewále kí áwáz ke zor se ástánon ki bunyáden hil gayín, aur makán dhuwán se bhar gayá.

5 ¶ Tab main bol uthá, kí Hác mujh par; main to barbád húa! kí main nápak honthwála ádmí hún, aur najis-lab logon ke darmiyán bastá hún; kýunki meri ánkhon ne Bádsháh, RABB ul afwáj ko dekhá.

6 Us dam ek un sarráfm men se ek sulgá húa koelá, jo us ne dastpanáh se mazbah par se uthá liyá, apne háth men leke mere pás urá;

7 Aur us ne mere munh ko chhúa, aur kahá, kí Dekh, is ne tere labon ko chhúa, so terá gunáh dafá húa, aur teri khatá ká kafára ho gayá.

8 Us waqt main ne KHUDÁWAND kí áwáz suní, jo bolá, kí Main kis ko bhejún, aur hamári taraf se kaun jáegá? Tab main bolá, Main házir hún, mujhe bhej.

9 ¶ Aur us ne farmáyá, kí Já, aur in logon ko kah, kí Tum suná karo, par samjho nahín, tum dekhá karo, par bújho nahín.

10 So tú in logon ke dilon ko charbá de, aur un ke kánon ko bhárf kar, aur un kí ánkhen múná, tá na ho kí we apní ánkhen se dekhén, aur apne kánon se sunén, aur apne dilon men ma'lúm karen, aur phiren, aur shifá páwen.

11 Tab main ne kahá, Ai KHUDÁWAND, yih kab tak? Us ne jawáb diyá, Yahán tak kí bastián wíran hown, aur koi basnewála na rahe, aur

ghar be-chirág hown, aur zamín sará-sar ujár ho jáwe,

12 Aur KHUDÁWAND ádmion ko dúr dafá kare, aur sarzamin ke tark karne kí harí naubat ho.

13 ¶ Aur go kí us men daswán hissa báqí rahe, tau bhí wuh phir bhasam kiyá jáegá: lekin wuh balút aur butm kí mánind hogá, kí báwujde kí we káte jáwen, tau bhí un ká ek tana rahtá hai; so-us ká tana ek muqaddas tukhm hogá.

VII BA'B.

AUR sháh i Yahúdáh A'khaz bin Yútám bin 'Uzziyáh ke 'asr men aisé húa, kí sháh i Arám Razín, sháh i Isráel Fiqah bin Ramaliyáh ke sáth, Yarusalam par lapne charhá, par wuh fathyáb na húa.

2 Us waqt Dáúd ke gharáne ko yih khabar dí gayí, kí Arám Ifráim ko sáth leke sauj baghátá hai: so us ke dil aur us ke logon ke dilon ne yún jumbish khái, jis tarah ban ke darakht ándhí se jumbish kháte hain.

3 Tab KHUDÁWAND ne Yas'aiyáh ko hukm kiyá, kí Tú apne bete Shiyáryáshúb ko leke táláb i faráz kí diwári nahr ke sire par, jo rafúgaron ke maidán kí ráh men hai, A'khaz se já mil;

4 Aur use kah, Khabardár ho, aur be-qarár mat ho; in lúktion ke do dhuwánwále tukron se, Arámí Razín aur Ramaliyáh ke bete ke gussa ke bharakne se, mat dar, aur terá dil na ghabráwe.

5 Azbaski Arám, aur Ifráim, aur Ramaliyáh ká betá, tere barkhiláf mashwarat karke kahte hain,

6 Kí A'o, ham Yahúdáh par charhen, aur use ultá dewen, aur apne liye use tor tár karen, aur Tábial ke bete ko us ke darmiyán takhtnishin karen:

7 Is liye KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Us mansúbe ko páedári nahín, balki aisé na hogá;

8 Kýunki Arám ká dár-us-saltanat Dimishq hí hogá, aur Dimishq ká sar-

dár Razín; aur painsath baras ke andar Ifráim aisá kaṭ jáogá, ki qaum na rahagá.

9 Ifráim ká bhí dár-us-saltanat Samrún hí hogá, aur Samrún ká sardár Ramaliyáh ká betá. Agar tum imán na lago, to yaqinan qaím na rahoge.

10 ¶ Phir KHUDÁWAND ne A'khaz se khitáb karke kahá, ki

11 KHUDÁWAND apne KHUDÁ se koi nishán máng, khwáh niche zamín men, khwáh úpar bulandí men.

12 Par A'khaz ne kahá, ki Main nahín mángne ká, aur main KHUDÁWAND ko nahín ázmáne ká.

13 Tab nabí ne kahá, Ai Dáúd ke khaúdan, ab tum suno: insán ko thakáná tumbháre áge niháyat chhotí bát hai; so kyá tum mere KHUDÁ ko bhí thakáoge?

14 Báwujúdd iske KHUDÁWAND ap tum ko ek nishán degá; Dekho, kunwári hámila hogí, aur betá janegí, aur us ká nám 'Imnáúfel rakhegí.

15 Wuh dahí o shahd kháogá, jis waqt ki wuh burá tark karne ká, aur bhalá pasand karne ká, intiyáz páwe.

16 Par us se áge kí yih larká bad tark karne ká, aur nek pasand karne ká intiyáz páwe, yih sarzamín, jise tú barbád kartá hai, apne donon bádsahon se chhorí jáegí.

17 ¶ KHUDÁWAND tujh par, aur tere logon, aur tere báp ke gharáne par, aise aiyám láwegá, kí us din se, jab Ifráim Yahúdáh se judá húa, áj tak kabhí na láyá, ya'ne sháh i Asúr ko.

18 Aur us din aisá hogá, kí KHUDÁWAND Misr kí nahron ke us sire par se makkhion ko, aur Asúr kí sarzamín men se zambúron ko, síṭi bajáke buláwegá.

19 So we sab áwenge, aur wahshat kí wádion men aur chatánon ke daráron men, aur sab kháristánon men, aur sab charágáhon men, chhá jáenge.

20 Usí roz KHUDÁWAND us usture

se, jo nahr ke pár kiráya kar liyá, ya'ne Asúr ke bádsah se, sir aur pánwon ke bál múndegá, aur us se dáḥí bhí khurchí jáegí.

21 Aur us din aisá hogá, kí kof ádmí ek bachhiyá aur do bheren pálegá,

22 Aur aisá hogá kí we dúdh kí firáwání se makkhan kháenge; kyúnki har ek, jo is sarzamín men bach rahagá, makkhan aur shahd hí kháyá karegá.

23 Aur us din aisá hogá, hí har ek jagah jahán ek hazár ták hongí, jin kí qímat ek hazár rúpiyon kí hogí, un kí jagah sadá-guláb aur kháristán hogá.

24 Log tír aur kamánen leke wahán áwenge; kyúnki wuh sári sarzamín sadá-guláb aur khár hogí.

25 Magar un sári paháron par, jo kudáli se khodí játi thin, sadá-guláb aur kanton ke khauf se tú phir na charhegá: so we gáe bail kí charágáhen hongí, aur bher bukrí unhen latárengí.

VIII BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Ék barí takhtí le, aur ádmí ke qalam se us par likh, kí Maher-shálál-hásh-baz ke liye:

2 Aur kí main diyánatdár gawáhon ko, ya'ne Uriyáh káhin ko aur Zakariyáh bin Ya-Barakiyáh ko, muqarrar karún.

3 Aur main nabiya ke pás gayá; so wuh peṭ se húi, aur ek betá janí. Tab KHUDÁWAND ne mujhe kahá, Us ká nám Maher-shálál-hásh-baz rakh.

4 Kí us se peshtar, kí yih larká, Ai mere báp, ai merí má, ból sake, Dimishq ká mál aur Samrún kí lút ko uthwáke sháh i Asúr ke buzúr le jáenge.

5 ¶ Phir KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá,

6 Azbaski in logon ne Siloáh ke nále ko, jo áhista bahtá hai, ná-pasand kiyá, aur Razín aur Ramaliyáh ke bete par mál hús;

7 So ab dekh, ki KHUDÁWAND daryá ke sakht shadíd sailáb ko, ya'ne sháh Asúr aur us ki sári shaukat ko, un par charhá láegá; aur wuh apne sáre nálon ke pár barhegá, aur apne sáre kanáron ke úpar guzregá:

8 Aur wuh Yahúdá ke darmiyán bahegá, aur us ki bárh chali jáegi; wuh gardan tak pahunch jáegi; aur us ke paron ke phailáo se teri sarzamín ki sári 'arz, ai 'Immánúel, dhap jáegi.

9 ¶ Are qaumo, dhúm macháo, par tum tükre tükre kiye jáenge; aur ai tum sab jo zamín kí dúr atráf men ho, use suno: apní kamaren bándho, par tumháre tükre tükre kiye jáenge; apní kamaren kaso, par tumháre purze purze hongé.

10 Tum mansúba bándho, par wuh bátíl hogá; hukm sunáo, par wuh na thahregá: ki Khudá hamáre sáth hai.

11 ¶ Kyúñki KHUDÁWAND ne, jab us ká háth mujh par gálib húa, aur in logon kí ráh men chalne se mujhe man'a kiyá, mujh ko yún farmáyá, ki

12 Tum sab kuchh, jise ye log sázish kahte haiñ, sázish mat kaho, aur jis se we darte haiñ, tum mat dáro, aur na ghabráo.

13 RABB ul afwáj jo hai, tum us kí taqdís karo; aur us hí se darte raho, aur us hí kí dahshat rakho.

14 Wuh tumháre liye ek Maqdis hogá; par Isráel ke donon gharánon ke liye takkar ká patthar aur thokar kháne kí chatán, aur Yarusalam ke báshindon ke liye phandá aur dám howegá.

15 Bahut log un se thokar kháenge, aur girenge, aur tút jáenge, aur dám men phasenge, aur pakre jáenge.

16 Shahádát-náma band kar lo, aur mere shágirdon ke liye shari'at par muhr karo.

17 Main bhí KHUDÁWAND kí ráh dekhúngá, jo ab Ya'qúb ke gharáne se

apná munh chhipatá hai; main us ká intizár karúngá.

18 Dekh, main un larkon samet, jo KHUDÁWAND ne mujhe bakhshé, RABB ul afwáj kí taraf se, jo koh i Saihún men rahtá hai, baní Isráel ke darmiyán nisháñon, aur 'ajáib o garáib ke liye hún.

19 ¶ Aur jab we tum ko kahén, 'Tum dewon ke yáron aur afsúngaron kí, jo phusphusáte aur barbaráte haiñ, talásh karo; to tum kaho, Kyá logon ko munásib nahín ki apne Khudá ko dhúndhen? kyá zindon kí bábat murderon se suwál karen?

20 Shari'at par aur shahádát par nazar karen; agar we us sukhan ke mutábiq na bolén, to un par pau na phategí.

21 Tab we kharáb-hál aur bhúkhe hoke sarzamin men guzrenge; aur aísá hogá, ki jab we bhúkhe hon, to we apní ján se bezár hongé, aur apne bádsháh aur apne Khudá par la'nat karenge; aur we úpar tákenge.

22 Phir zamín kí taraf ghúrenge,* aur kyá dekhte haiñ? tangí, aur tárikí ko; ki we siyásat hí se tárik ho jáenge, aur tiragí men khadere jáenge.

IX BA'B.

LEKIN tiragí wahán na rahegi, jahán áge ko bipat parí thí: ki us ne pahle Zabulún kí sarzamin ko, aur Naftálí kí sarzamin ko, zillat dí, par ákhiri zamáne men gairqaumon ke Jalil men, daryá kí samt, Yarden ke pár, buzurgi degá.

2 We log jo tárikí men chalte the, barí roshní dekhte; aur un par, jo maut ke sáye ke mulk men rahte the, núr chamaktá.

3 Tó ummat ko ziyáda kartá, jis kí khushí tú ne afzúd na kí thí; we tere áge aise khush hote, jaise dirau ke waqt, aur ganímat kí taqsim ke waqt log khush hote haiñ.

4 Kyúñki tú ne un ke bojh ke jús ko, aur un ke kándhe ke lañh ko, aur

un par zulm-karnevále ke 'asá ko, aisá torá hai, jaisá ki Midyán ke din men húa thá.

5 Ki jang men kharpe pahine húon ke sab kharpe, aur kapre jo lahú se sharábor hon, jaláne ke liye ág ká sudhan hongé.

6 Ki hamáre liye ek larká tawallud hotá, aur ham ko ek betá bakhsá gayá: aur saltanat us ke káudhe par hogi: aur wuh is nám se kahlátá hai, 'Ajib, Mushir, Khudá e Qádir, Abadiyat ká Báp, Salámatí ká Sháhzáda:

7 Us ki saltanat ke iqbál aur salámatí ki kuchh intihá na hogi: wuh Dáúd ke takht par, aur us ki mamlukat par, áj se leke abad tak, bandobast karegá, aur 'adálat aur sadáqat se use qiyám bakhshegá. RABB ul afwáj ki gaiyúri yih karegi.

8 ¶ KHUDÁWAND ne Ya'qúb ke barkhiláf ek sukhan bhejá, aur wuh sukhan Isráel par názil húa.

9 Aur sáre log, kyá baní Ifráim aur kyá ahl i Sámrún, ma'lúm karenge, jo ki takabbur aur saht-dili se kahte hai,

10 Ki intén gir gayín, par ham taráshe hde pattharon ki 'imárat banáenge; gúlar ke daráht káte gaye, par ham saro ke lagáenge.

11 Is liye KHUDÁWAND Razín ki mukhálif gurohon ko un par chaháegá, aur un ke bairion ko khud hathiyár bandhwáega.

12 Áge Arámí hongé, aur píchhe Filistí, aur we Isráel ko munh pasárke khá jáenge. Báwujúd us sab ke us ká sára gussa utar nahín gayá, balk. us ká háth hanoz barháyá húa hai.

13 ¶ Kyúnki log us ki taraf, jo unhon mártá hai, nahín phire, aur we RABB ul afwáj ko nahín dhúndhte the.

14 So KHUDÁWAND Isráel ke sir aur dum, aur shákhi aur nai ko, ek hí din men kát dálegá.

15 Wuh jo puráná hai, aur 'izzat-

dár, wuhí sir hai; aur jo nabí jhúthí báten sikhlatá hai, wuhí dum hai.

16 Kyúnki we jo in logon ke peshwá hai, un se khatákári karwáte hai; aur we jo un ki pairaui karte hai, nigle jáenge.

17 So KHUDÁWAND un ke jawánon se khushnúd nahín, aur wuh un ke yatimon aur un ki bewon par kabhi rahm na karegá; ki un men har ek bedín aur badkirdár hai, aur har ek munh himáqat ki bát boltá hai. Báwujúd us sab ke us ká sára gussa utar nahín gayá, balki us ká háth hanoz barháyá húa hai.

18 ¶ Ki badzáti ág ki tarah jaláti hai; wuh sadá-guláb ki bári aur kharistán ko faná kar degi, aur jangal ki jhári men shu'ala-angez hogi, ki we dhunwen ki mánind urte phirenge.

19 RABB ul afwáj ke qabr se yih sarzamín jaláti játi, aur log ág ke kundon ke mánind howenge; aur ápas men ek dúsre ki ri'ayat na karegá.

20 Aur koi ek dahne háth par qitál karegá, aur lúkhá hogá; aur wuh báyen háth par kháegá, aur we ser na hongé; un men se har ek ádmí apne bázu ká gosht kháegá;

21 Munassí Ifráim ká, aur Ifráim Munassí ká: aur we milke Yahúdáh ke mukhálif hongé. Báwujúd us sab ke us ká sára gussa utar nahín gayá, balki us ká háth hanoz barháyá húa hai.

X BÁT.

UN par wáwailá hai, jo be-insáfi ke áin muqarrar karte hai, aur un likhnewálon par jo ranj dene ke liye rúbakárián likhte;

2 Tá ki miskinon ko 'adálat se ná-ummed karen, aur un ká haqq, jo mere bandon men muhtáj hai, chhín lewen, aur bewon ko ganimat karen, aur yatimon ko lúten!

3 So tum mutálaba ke din aur us kharábi de din, jo dúr se áwegi, kyá karoge? tum kumak ke liye kis ke

pas dauroge ? aur tum apnī hashmat kahān rakh chhoroḡe ?

4 Agar we qaidīon ke darmiyān dabak na baiṭhōn, we maqtūlon men hoḡe pare rahenge. Bāwujūd us sab ke us kā sārā gussa utar nahīn gayā, balki us kā hāth hanoz barhāyā hūā hai.

5 Wāwallā Asūr par, mere gusse ke dandē par, jo laṭh us ke hāth men hai, so mere qahr kā hathiyār hai !

6 Main use ek riyākār qaum par bhejūngā, aur un logon kī mukhālafat men, jin par merā qahr hai, main use hukm i qāṭī dūngā, ki māl lūṭe, aur ganīmat le lowe, aur unhen bāzārōn kī kīchār kī mānind latāre.

7 Lekin us kā yih khiyāl nahīn hai, aur us ke dil men irāda nahīn hai kī aisā kare ; balki us ke dil men hai kī qatl kare, aur bahutī gurobon ko kāṭ dāle.

8 Kyūnki wuh kahtā hai, Kyā mere umarā sarāsar bādshāh nahīn ?

9 Kyā Kalno Karkimīs kī mānind nahīn hai, aur Haināt Arfād kī mānind nahīn ? aur Samrūn Dimishq kī mānind nahīn hai ?

10 Jis tarāḡ se mere hāth ne buton kī mamlukaten pāīn, aur un kī khodī hūī mūraten bhī, jo Yārūsalam aur Samrūn kī mūraten se kahīn bihtar thīn ;

11 To kyā jaisā main ne Samrūn se aur us ke buton se kiyā, waisā hī Yārūsalam se aur us ke buton se na karūngā ?

12 Par aisā hogā, ki jab KHUDĀWAND koh i Saihūn par, aur Yārūsalam men, apnā kām kar chuḡegā, tab (wuh farmātā) main shāb i Asūr ko, us ke guṣṭākḡh dil ke samare kī, aur us kī buland-nigāhī aur ghamandī kī, sazā dūngā.

13 Kī wuh kahtā hai, Main ne apne hāth ke zor se, aur apnī dānish se yih kiyā hai, kī main dānishmand hūn ; hān, main ne qaumon kī hadd-

en sarkāīn, aur un ke khazāne lūṭe, aur main ne jangī mard kī mānind takht-nishīnon ko utār diyā :

14 Aur mere hāth ne logon kī daulat ko, ghonsle kī tarāḡ, pāyā hai : aur jaisē koī un andōn ko, jo pare howen, samēṭ lewe, waisē main sārī zamīn par qābiz hūā ; aur kisī ek men yih sakat na hūī, kī par phailāwe, yā chonch khole, yā chahchahāwe.

15 Kyā kulhārā us ke rū ba rū, jo us se kāṭṭā hai, lāfzanī kareḡā ? yā arā arākash ke sāmhnē shekḡhī kareḡā ? yih aisā hai, kī jaisē laṭh us ko, jo use uṭhāe hūe hai, hilāwe, aur sonṭā us ko, jo lakrī nahīn hai, uṭhāwe.

16 Is sabab se KHUDĀWAND, KHUDĀWAND RAB ul afwāj, us ke moṭe mardon par lāgarī bhejēḡā, aur us kī shaukat ke nīche ek sozish, āḡ kī sozish kī mānind, bharkāēḡā.

17 Balki Isrāel kā Nūr hī āḡ baneḡā, aur us kā Quddūs ek shu'ala hogā ; aur wuh us ke khārōn ko, aur sadā-gulābon ko, ek dīn men jalāke bhasam kar degā ;

18 Aur us ke ban aur bāḡ kī khush-numāī ko, jān se gosht tak, fanā kareḡā ; aur wuh aisā ho jāēḡā, jaisā koī marīz jo gush khāwe.

19 Aur us ke bāḡ ke darakht aise thore bāqī rahenge, kī ek larkā bhī unhen gūnke likh le.

20 ¶ Aur us dīn aisā hogā, kī we jo banī Isrāel men se bāqī rah jāenge, aur ahl i Ya'qūb men se bach rahenge, us par jis ne unhen marā phir takiya na kareḡe, balki KHUDĀWAND Isrāel ke Quddūs par sacche dil se takiya kareḡe.

21 Tau bhī faqat ek baqiya, jo Ya'qūb se bāqī hogā, KHUDĀ e qādir kī tarāḡ phireḡā.

22 Kyūnki agarchi tere log, ai Isrāelī, samundar kī ret kī mānind hon, magar un men kā sirf ek baqiya phireḡā ; kī wuh sazā kī takmīl, jo us ne ṭhābrāī hai, sadāqat se labrez hogī.

23 Kyúnki Khudáwánd RABB ul afwáj, sazá kí wuh takmil, jo muqarrar kí gayi, sári sarzamín ke bích men karegá.

24 ¶ Tis par bhí Khudáwánd RABB ul afwáj yih farmatá hai, kí Ai mere logo, tum jo Saihún men baste ho, Asúr ke sabab se mat daro; wuh to tujh ko láth se máre, aur tujh par 'Misr ke taur par apná dandá utháwe;

25 Lekin ek thori hí der hai kí josh o kharosh mauqúf hogá, aur merá qahr un ke halák karne se dhímá ho jáegá.

26 Kyúnki RABB ul afwáj Midyán kí khúnrezi ke mutábiq, jo 'Oreb kí pahári par húi, us par ek korá utháwegá; us ká 'asá samundar par hogá; hán, wuh use Misr kí tarah hí utháwegá.

27 Aur us din aisá hogá kí us ká bojh tere kándhe par se, aur us ká júá teri gardan par se, uthá liya jáegá, aur wuh júá mamsúhi ke bá'is se torá jáegá.

28 Wuh 'Aiyat men áya hai, Mj-rún men hoke guzar gayá; Mikmás men apná asbáb rakh chhorá hai:

29 We gháti se pár gaye; we Jib'a men shab-básh hús; Rámah hirásán hai; Jibi'ak-Sául bhág nikaltá hai.

30 Ai Jallím kí beti, chikh már: ai miskín 'Anatút, apní áwáz Lais ko suná.

31 Madmenah chalá gayá; Jebím ke rahnewále nikal bháge.

32 Phir áj ke din Núb men khaimazan hogá: tab wuh apná háth Saihún kí beti ke pahár, Yárúsá'um ke koh par, hiláwegá.

33 Dekho, Khudawand RABB ul afwáj haibatnákh waz'a se márke shákhoñ ko chhánt dáleagá; wuh jo únche qadd ká hai kát dálá jáegá, aur we jo buland hain past ho jáenge.

34 Aur wuh jangal kí jhári ko lohe se kát dáleagá, aur Lubnán ek zabardast ke háth se gir jáegá.

XI BA'B.

PAR Yassi ke tane se ek koppal niklegá, aur us kí jaron se ek phaldár Shákh paidá hogi;

2 Aur KHUDÁWAND kí rúh us par thahregi, hikmat aur khirad kí rúh, maslahat aur qudrat kí rúh, ma'rifat aur KHUDÁWAND ke khauf kí rúh:

3 Aur wuh KHUDÁWAND ke khauf kí bábat tez fahm hogá; wuh apní ánkhoñ ke dekhne ke mutábiq hukm na karegá, aur na apne káñoñ ke sunne ke muwáfiq faisal karegá;

4 Balki wuh rásti se miskinoñ ká insáf karegá, aur insáf se zamín ke ksháksáron ke liye infisál karegá; aur wuh apne munh kí láthi se zamín ko máregá, aur apne laboñ ke dam se shariroñ ko faná kar dáleagá.

5 Us kí kamar ká patká rástbázi hogá, aur us ke pahlú wafádári ke patke se kase hús honge.

6 Us waqt bheriya barre ke sáth rahégá, aur chítá halwán ke sáth baithégá, aur bachhiya aur sher-bachcha aur pálá húá bail mile jule rahenge, aur nannhá bachcha un kí pesbrauí karegá.

7 Gác aur ríchhni milke charengi, un ke bachche mile jule baithenge, aur sher i badar beil kí tarah púál kháegá.

8 Aur dúdh-pitá bachcha sámp ke bil pás khelegá, aur wuh larhá, jis ká dúdh chhuráya gayá hogá, kále kí bámbhni men háth dáleagá.

9 We mere muqáddas koh kí sab atrás men kisi ko dúkh na denge, aur tor na dálenge; kyúnki jis tarah páni se samundar bhará húá hai, usi tarah zamín KHUDÁWAND ke 'irfán se ma'múr hogi.

10 ¶ Aur us din aisá hogá kí Yassi kí us Jar kí, jo qaumoñ ke liye jhande kí tarah kharí hogi, qaumen tálil bongi: aur us kí árámgáh jalál bane-gi.

11 Aur us din aisá hogá, kí KHU-

DÁWAND दूसरे martaba apná háth barháke apne logon ká baqiya jo bach rahá ho, Asúr, aur Misr, aur Patrás, aur Kúsh, aur Ailám, aur Sin'ár, aur Hamát, aur samundari atráf se pher láwegá.

12 Aur wuh qaumon ke liye ek jhandá khará karegá, aur un Isráelion ko, jo khárij kiye gaye hain, jam'a karegá, aur sáre baní Yahúdáh ko, jo paráganda howengé, zamín ke cháron konon se faráham karegá.

13 Tab baní Ifráim men hasad na rahegá, aur baní Yahúdáh men ke kinawar kát dále jáenge; baní Ifráim baní Yahúdáh par hasad na karenge, aur baní Yahúdáh baní Ifráim se kína na rakhege.

14 Par we pachchhim kí taraf F-listion ke kándhon par jhapenge, aur we milke púrab ke basnewálon ko lúteenge, aur Adím aur Moáb par háth dálenge, aur baní Ammún un ke tábi-dár hongé.

15 Tab KHUDÁWAND daryá e Misr kí lisán ko bilkull met degá, aur apní zoráwar ándhí se naddi par apná háth hiláwegá, aur us ko sá nále kar degá, aur aísá karegá kí log júte pahine hús pár chale jáenge.

16 Aur us ke baqí logon ke liye, jo Asúr men se bach rahenge, aísí ek sháhráh hogí, jaisí baní Isráel ke liye thí, jis din kí we Misr kí zamín se nikle.

XII BA'T.

AUR us din tú kahégá, kí Ai KHUDÁWAND, main terí sitáish karúngá; kí agarchi tú mujh se ná-khush thá, par terá gussa utar gayá, aur tú ne mujhe tassalí dí.

2 Dekho, KHUDá merí naját hai: main us par tawakkul karúngá, aur na darúngá: kí YÁH YAHOWA'H merá búta aur merá sarod hai, aur wuh merí naját húa hai.

3 So tum khush hoke naját ke chashmon se pání bharoge.

4 Aur us din tum kahoge, kí KHUDÁWAND kí sitáish karo; us ká nám lo; logon ke darmiyán us kí qudrat-en bayán karo, aur kaho, kí us ká nám 'álishán hai.

5 KHUDÁWAND kí madh-sarái karo, is liye kí us ne ek jalíl kám kiya hai; sári zamín ko yih ma'lúm hai.

6 Ai Saibún kí basnewáli, trí chillá, aur lalkár, kí tere darmiyán Isráel ká Quddús buzurg hai.

XIII BA'T.

BABUL kí bábat wuh ilhámí bát, jise Amús ke beté Yas'aiyáh ne royá men dekhá.

2 Tum be-ár pahár par ek jhandá khará karo, un ko buland áwáz se pukáro, aur háth hiláo, kí we sardáron ke darwázon ke andar jáwen.

3 Main ne apne makhsús kiye hion ko hukm kiya, main ne apne baháduron ko, jo merí khudáwandi se masrúr hain, buláya hai, kí we mere qahr ko anjám dewen.

4 Paháron men ek hujúm kí áwáz hai, ek bare lashkar ká sá shor; yih mamlukaton aur qaumon ke dange kí áwáz hai jo faráham hion: RABB ul afwáj jangí lashkar kí maujúdát letá hai.

5 We dúr mulk se, ásmán kí fintihá kí taraf se, áte hain, hán, KHUDÁWAND aur us ke qahr ke hathyár, tá kí sári mamlukat ko barbád karen.

6 ¶ Ab tum wáwailá karo, kí KHUDÁWAND ká din nazdik hai: wuh Qá-dir i mutlaq kí taraf se, ek barí halákat kí mánind, áwegá.

7 Is báis sáre háth dhíle howenge, aur har ek ádmí ká dil pighal jáegá;

8 Aur we hirásán hongé: jánkani aur gamgíni unhen á legí: un ká aísá ainthan hogá, jaisá us 'aurat ká hotá jise dard lagte hain: we sarásíma hote, ek दूसरे ko táká karenge, aur un ke chihre shu'ale-numá chihre hongé.

9 Dekho, KHUDÁWAND ká wuh din áta hai, jo gazab men aur qahr i sha-

díd men sákht durusht hai; tá ki mulk ko wíran kare, aur gunahgáron ko us par se nest nábud kare.

10 Ki ásmán ke sitáre aur kawákib roshní na chamkáenge : aur súraj tulú' hote hote andherá ho jáegá, aur chánd apní roshní na degá.

11 Aur main jahán ko us kí buráí ke sabab se, aur sharíron ko un kí badkárí ke bá'is se, sazá dúngá; aur main magrúron ká fakhr kho dúngá, aur haibat-nák logon ká gurúr dhá dúngá.

12 Main aisá karúngá, ki mard kundan kí nisbat se, hán, insán Ofir ke sone kí nisbat se bhi, bahut hí kámyáb honge.

13 Is liye ki main ásmánon ko larzángá, aur zamín apní jagah se jhatkí jáegí, RABB ul afwáj ke qahr ke máre, aur us ke bharakte hús gazab ke dín men.

14 Aur we áhú kí mánind honge, jo khaderá játá hai, yá bheṛon kí tarah, jinhen koi faráham na kare; un men se har ek apní qaum kí taraf mutawajjih hogá, aur har ek apne watan ko bhágegá.

15 Har ek jo mil jáegá, khonchá kháegá; aur har ek jo gaíb ho játá, talwár se mára paregá.

16 Aur un ke bál-bachche un kí ánkhon ke sámhne patáke jáenge, un ke ghar lúte jáenge, aur un kí jorúon kí hurmat lí jáegi.

17 Dekho, main Mádíon ko un par charháúngá, jo kí rúpe ko khátir men nahín láte, aur sone se khush nahín hote.

18 Un kí kamánen jawán logon ko tukre tukre kar dálengí, aur we peṛ ke phal par rahm na karenge, aur un kí ánkhen bachchon par shafaqat na karenge.

19 ¶ Aur Bábul, jo mamlukaton kí hashmat, aur Kasdíon kí buzurgí kí raunaq hai, Sadúm aur 'Amúrah kí mánind ho jáegí, jin ko Kḥudá ne uláṭ díyá.

20 Wuh abad tak ábád na hogí, aur pusht dar pusht koi us men na basenge; wahán hargiz 'Arab log kḥaime istáda na karenge, aur wahán garariye gallon ko na biṭháenge;

21 Par ban ke janglí darinde wahán baiṭhenge, aur un ke gharon men ullú bhare hús honge; wahán shutr-murg basenge, aur buz-kohí wahán kúdenge, phándenge,

22 Aur gidaṛ un ke 'alishán makánon men, aur bheṛiye un ke rangmahallon men chílláenge: us ká waqt nazdik pahunchá hai, aur us ke hone ke áge bahut dín na honge.

XIV BĀB.

KYUNKI KḤUDÁWAND Ya'qúb par rahm farmáegá, balki wuh Isráel ko hanoz barguzída karke rakh-egá, aur unhen un kí sarzamin men phir liṭhíáegá; aur pardesí un ke sáth mel karenge, aur Ya'qúb ke gharáne se mil jáenge.

2 Aur qaumen unhen le áwengí, aur unhen un ke mulk men pahuncháwengí; aur Isráel ká gharáná, KḤUDÁWAND kí sarzamin men un ká málik hoke, unhen gulám aur laundíán rakhegá, kyúñki we unhen, jinhen ne un ko asir kiyá thá, asir karenge, aur apne zulm-karnewálon par hukúmat karenge.

3 Aur us roz aisá hogá, ki jab KḤUDÁWAND tujhe terí mihnát o mashaqqat se, aur sákht kḥidmat se, jo unhen ne tujh se karáí, ráhat bakhshegá,

4 ¶ Tab tú sháh i Bábul par masal máregá, aur kahegá, Kyúñkar zálím mauqúf kiya gayá! wuh jo sone kí jabran lenewáli thí, mauqúf kí gayí!

5 KḤUDÁWAND ne sharíron ká laṭh torá, aur ná-insáf hákimon ká 'asá;

6 Wuhí jo logon ko qahr ke sáth márne se mauqúf na rahá, aur ummaton par gazab ke sáth hukmrání karne se báz na áyá.

7 Sári zamín árám se hai, wuh sákin hai - we ekáek gít gáte hai.

8 Hân, sanaubar ke darakhht aur Lubnân ke saro tere úpar, yih kahke, khusbí karte, ki Jab se tú niche giráyá gayá, tab se koi lakaḥará hamári taraf na áyá.

9 Pátál niche se tere sabab jumbish khátá hai, ki tere áte waqt terá istiq-bál kare; wuh tere sabab murdon ko, zamin ke sab sardáron ko, jagátá hai; wuh ummaton ke sáre bádsháhon ko, un ke takhton par se úthwáke, khará kartá hai.

10 We sab bolenge, aur tujhe kahenge, Kyá tú bhi hamári mánind ná-zor húa; tú aisá ho gayá jaise ham hai?

11 Teri shán o shaukat, aur tere sáz aur báji ki khush-áwázi, pátál men utári gayi; tere niche kíron ká farsh húa, aur kirm hí terá báláposh bane.

12 Ai subh ke shándár farzand, tú kyúnkar ásmán par se gir pará! tú jo qaumon ko zer kartá thá, kyúnkar zamin par patká gayá!

13 Tú to apne dil men kahtá thá, Main ásmán par charhúngá; main apne takht ko Khudá ke sitáron se únchá karúngá; aur main uttar ki atráf men, jamá'at ke pahár ke úpar charhke, baithúngá.

14 Main badlion ki úncháí par charh-úngá, main Khudá Ta'ála ká mánind hóúngá.

15 Lekin tú pátál men, garhe ki atráf men, utará gayá.

16 We, jin ki nazar tujh par pare-gi, tujhe gaur karke dekhenge, Kyá yih wuhí shakhs hai, jis ne zamin ko larzáyá, aur mamlukaton ko hilá diyá,

17 Jis ne jahan ko wíran kiyá, aur us ki bastián ujárin, jis ne apne asiron ko na chhuráyá ki ghar ki taraf jáwen?

18 Ummaton ke sáre bádsháh, sab ke sab, apne apne maskan men shaukat ke sáth áram karte hai;

19 Par tú apni gor se báhar, nafratí koppal ki mánind, nikál phenká gayá; tú un maqtúlon se jo ki talwár se

chhede gaye, aur jo garhe ke pattharon par gire hai, dhámpá gayá; us lách ki mánind jo pángwon se latára gayá.

20 Tú un ke sáth kabhi qabr men dafan na kiyá jáegá; kyúnki tú ne apni mamlukat ko wíran kiyá, aur apni ra'aiyat ko qatl kiyá; badkáron ki nasl kadhí nám-áwar na hogi.

21 Us ke farzandon ke liye qatl ke sámán, un ke bápádáon ke gunáhon ke sabab, taiyár karo; tá ki we barpá na howen, aur mulk ke málík na ho jáwen, aur shahr banáke dunyá ko ábád na karen.

22 Kyúnki RABB ul afwáj farmátá hai, ki Main un par charhúngá, aur main Bábul ká nám miṭáúngá, aur unhen jo báqi hai, beton aur poton samet, kát dálúngá, KHUDÁWAND farmátá hai.

23 RABB ul afwáj kahtá hai, Main use khárpusht ki mirás aur dábar ki jhilen kar dúngá, aur main use faná ke jharú se jhar dálúngá.

24 ¶ RABB ul afwáj qasam kháke farmátá hai, ki Yaqinan, jaisá main ne cháhá hai, aisá hí ho jáegá; aur jaisá main ne iráda kiyá hai, aisá hí wáqi' hogá:

25 Main apne hí mulk men Asúrí ko shikast dúngá, aur apne paháron par use pángwon tale latáúngá; tab us ká júa un par se utregá, aur us ká bojh un ke kándhon par se tálegá.

26 Yih wuh iráda hai, jo sári dunyá ki bábat muqarrar kiyá gayá; aur yih wuh háth hai, jo sári ummaton par barháyá gayá hai.

27 Ki RABB ul afwáj ne iráda kiyá hai, so kaun use bátíl karegá? aur us ká háth lambá kiyá gayá hai, so kaun use phiráwegá?

28 ¶ Jis sál ki A'khaz bádsháh mar gayá, usí sál yih ilhámí kalám bayán húa.

29 Ai sári Filistína, tú is liye khushí mat kar, ki us ká laṭh, jis ne tujhe mára, tútá hai; kyúnki sámp ki

asl se ek nág niklegá, aur us ká phal ek átashí urnewálá sámp hogá.

30 Tab miskínō ke palauthe khá-enge, aur muhtáj chain se baithenge; par main teri jar kál se marwáungá, aur tere báqí log qatl kiye jáenge.

31 Are, O darwáza, wáwailá kar; are, O shahr, chillá; ai Filistína, tú bilkull gudáz ho gayi; kyúñki shimál se ek dhuwán uthegá, aur koí us ke lashkarōn men pichhe na rah jáegá.

32 Us waqt gurohōn ke qásidōn ko kyá jawáb koí degá? Kí KHUÁ-WAND ne Saibún ko biná kiya hai, aur us men us ke miskín bande panáh lenge.

XV BA'B.

MOA'B kí bábat ilhámí kalám. Yaqínan hamla kí rát men 'A'r í Moáb kharáb ho gayá; yaqínan hamla kí rát men Qir í Moáb kharáb ho gayá:

2 We maudir aur Daibún ke únche makánōn par rone ke liye charh játe: Nabú aur Medibá par ahl í Moáb wáwailá karte; un ke sáre sir mundáe gaye, aur har ek kí dárhí káti gayi.

3 We apne rastōn men tát ká kam-band bándhte haiñ, aur apne gharōn ke kōthon par, aur bázārōn men nauha karte: phir we rote hue utarte haiñ.

4 Hashbún aur Alí'alah wáwailá karte, kí un kí áwáz Yahaz tak suni gayi; is par Moáb ke hathyár-band sipáhí chillá chilláke rote; us kí ján us men ghabrá játi.

5 Merá dil Moáb ke liye chillátá, kí us ke bhágnewále Zugr tak, Lglát-Shalishiyah tak, pahunchē; hán, we Lúhít kí charháí par rote hue charh játe, aur Horonaim ke raste men halákat ká wáwailá karte.

6 Kyúñki Nimrim kí nahren kharáb ho gayi; kyúñki ghás kumbhá gayi, aur sabza murjhá gayá, aur roidagi faná hui.

7 Is liye we tuhfa mál, jo unhone ne

hásil kiya thá, aur zakhíra, jo unhone rakh chhorá thá, bed kí nadí par le játe.

8 Kí gulgula Moáb kí sarhaddon tak húa, aur un ká nauha Ajlaim tak, aur un ká mátam Biar í Elím tak pahunchá.

9 Harchand kí Daimún kí nadián lahu se bhari haiñ, tau bhí main Daimún par ziyáda musibat dálungá; kí us par jo Moáb se bhágegá, aur us sarzamín ke báqí logōn par, ek sher í babar bhejúngá.

XVI BA'B.

TUM Silá' se, bayábán kí ráh, Saibún kí betí ke koh par, mulk ke hákim ke barre bhejo.

2 Kyúñki jis taráh bhatká húa parinda hai, jo ghonsle se nikálá gayá, usí taráh Moáb kí betián Arnún ke páyábon men hongí, aur kahengí,

3 Suláh do, insáf ká faisala karo; apná sáya do pahar ko bhí, thík rát kí mánind, záhír karo; un ko, jo nikál diye gaye haiñ, chhipá lo; unhen, jo bháge áe haiñ, záhír na karo.

4 Moáb ke khárij kiye hue tere sáth rahen; tú un ko gáratgarōn ke sámhne se chhipá le; kyúñki sitamgar mauqíf hongē, aur gáratgari tamám ho jáegí; aur sáre piémál-karnewále zamín par se faná hongē.

5 Yún takht rahmat se qáim hogá, aur us par ek insáf-karnewálá, Dáúd ke khaime men, julús farnáke, 'adl kí pairaui karegá, aur 'adálát karne par musta'idd rahégá.

6 ¶ Ham ne Moáb ke ghamand kí bát suni hai; wuh bará ghamandí hai; us men gustákhi aur takabbur aur shekhí hai: par us kí jhúthí fakhren kuchh chiz na hongí.

7 So Moáb wáwailá karegá, Moáb ke liye har ek wáwailá karegá; Qir-Harásat kí bunyádōn ke liye tum mátam karoge, kí we bilkull mári parin.

8 Kí Hashbún ke khet súkh gaye;

Sibmah kí ták jo hai so gair-qaumon ke sardáron ne us kí tuhfá dálion ko tor diyá; we Ya'zír tak barhín; we jangal men bhi phailín; us kí laton ne ap ko phailáyá; we daryá pár guzrín.

9 ¶ So main Ya'zír ke rone kí mánind Sibmah kí ták ke liye zári karúngá; ai Hashbún, ai Ili'áli, main tuihe apne ánsdon se tar karúngá; kyúñki tere aiyám i garmi ke mewon par, aur galla kí fasl par, jaugi gaugá á pará hai.

10 Aur shádmáni chhín lí gayí, aur khushí hare bhare kheton men na rahí; angúrí bágon men gáná nahín, aur lalkárná nahín; latárnewále angúron ko kolhúdon men phir nahín masalte; main ne angúron kí fasl ke gaugá ko mauqúf kar diyá.

11 So merá andar Moáb ke liye barbat ká sá figín kartá hai, aur merá dil Qír-Háras ke liye.

12 ¶ Aur aisá hogá, kí harchand Moáb ap ko házir kare, aur únche makán par charhke ap ko thakáwe, balki apne maqdis men jáke du'á mánge; par kuchh fáida na hogá.

13 Yih wuh sukhan hai, jo KHUDÁWAND ne Moáb ke haqq men inuddat se farmáyá hai:

14 Par ab KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tín baras ke andar, jo mazdúron ke barson kí mánind hon, Moáb kí shaukat, un sab bare bare lashkaron samet, ghat jáegi, aur báqi log thore hongé, aur kuchh zor na rakhenge.

XVII BA'B.

DIMISHQ kí bábat ilhámí kálám. Dekho, Dimishq yún kharáb ho jáegá kí shahr na rahégá, aur wuh aisá tút jáegá kí dher dher banegá.

2 'Aráir kí bastiání kháli ho jáengi, we gallon kí charágáhen hogí, we wahán baithenge, aur koí un ke qaráne ko bhi wahán na hogá.

3 Aur Isráim ká hasín shahr nábud hogá, Dimishq aur báqi Arám se saltanat játi rahégí; RABB ul afwáj farmátá hai, kí jo hál baní Isráel kí shaukat ká húa hai, wuhí un ká hál hogá.

4 Aur us roz aisá hogá, kí Ya'qúb kí hashmat ghat jáegi, aur us ká char-bidár badan dublá hogá.

5 Yih aisá hogá, jáisá koí dirau-karnewálá khare khet kátke galla jam'a kare, aur apne háth se bálon ko laue; aur aisá bhi ho jáegá, jáisá kí koí Rifáion kí wádí men khoshachini kare.

6 ¶ Kyúñki us men chunne ke liye thore phal báqi rahenge, jaise kí zaitún ke darakht men hote, jab wuh hiláyá jáwe, do tín dáne phungi par, char páñch us kí phaldár phaili hui shákhn-on par, KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ farmátá hai.

7 Us roz insán apne Kháliq kí taraf nazar karegá, aur us kí ánkhen Isráel ke Quddús par tawajjuh karengí.

8 Aur wuh mazbahon par, apne háth ke kám par, nazar na karegá, use hargiz us par jise us kí unglion ne banáyá, kyá Yasírat aur kyá but, kisi par tawajjuh na hogí.

9 ¶ Aur us din us ke hasín shahr ujáre hue ban kí mánind hongé, aur us shákhn kí mánind jo sab se úpar hai, jise Isráel ke sámhne bí unhon ne chhorá hai: aur wahán wiráni hogí.

10 Is liye kí tú ne apne naját-dene-wále Khudá ko farámosh kiyá, aur apni tawánáí kí Chatán ko yád na kiyá, so tú khúbsúrat paidhe lagáegá, aur ajnabi panerí us men jamáwegá:

11 Jis din tú use lagá dewe tú us ke gird iháta bhi bándhe, aur jo tú ne lagáyá, so subh ko phúle; par us ká hásil, dukh aur sakht musibat ke din men, játa rahégá.

12 ¶ Háo, bahut qaumon ká han-gáma hotá, we samundar ke shor kí mánind shor macháti haiñ; aur um-

maton ká gaugá hotá, we bare pánion ke rele kí mánind gaugá kartí haín!

13 Ummaten zor ke pánion ke rele kí mánind shor karengi: par Wuh unhen dántegá, aur we dúr bhág jáengí, aur us bhúse kí tarah, jo tñion ke úpar ándhí se urtá phire, yá us patte kí tarah jo bagúle men ghúme, mári mári phirengi.

14 Aur dekho, shám ke waqt to haibat hai; aur subh hone se peshtar we nábud haín. We jo ham ko gárat karte haín, yih un ká hissa hai, aur we jo ham ko lútte haín, yih un ká bakhra hai.

XVIII BA'B.

ARE, O parpharáte húe pankhon kí sarzamín, jo Kúsh kí nadíon ke pare hai:

2 Jo daryá kí ráh se, bardí ke náon men, pánion par elchíon ko bhejtí hai, aur kahtí, Ai tez-raftár elchío, us guroh kane jáo, jo zoráwar aur himmatí hai, us qaum ke pás, jo ibtidá se ab tak muhib hai; aisi qaum jo zabardast aur fathyáb hai, jis kí zamín nadíon se munqasim húi.

3 Ai jahán ke sáre báshindo, aur ai zamín ke rahnewálo, jis waqt kí paháron par jhandá khará kiyá jáe, tum dekho, aur jis waqt kí narsingá phúnká jáe, tum suno.

4 Kí KHUDÁWAND ne mujh se yún farmáyá hai, kí Main apne muqarrar maskan men chup chap baithúngá, aur nigáh kartá rahúngá, us shadíd garmí kí mánind, jo káfi dhúp ke waqt partí hai, aur us shabnam-rez bádal kí tarah, jo dirau kí garmí men 'otá bai.

5 Kí fasl se peshtar jis waqt kalí khil chukí, aur phúl kí jagah angúr lagen jo pakne par haín, us waqt wuh tahníon ko hansúe se kát dáleágá, aur konpalon ko kátke judá karegá.

6 Aur we pahár ke shikári parindon, aur maidán ke wahshí darindon ke liye parí rahengí, aur shikári pa-

rinde un par garmí ke mausim men baithenge, aur zamín ke sáre wahshí darinde járe ke mausim men un par letenge.

7 ¶ Us waqt us qaum kí taraf se jo zoráwar aur himmatí hai, us guroh kí jo ibtidá se áj tak muhib hai, us hí qaum kí jo zabardast aur zafaryáb hai, jis kí zamín nadíon se munqasim húi, ek hadya RABB ul afwáj ko, RABB ul afwáj ke nám ke makán par, jo koh i Saihún hai, pahuncháyá jáegá.

XIX BA'B.

MISR kí bábat ilhámí kalám. Dekho, KHUDÁWAND ek tund-rau abr par sawár hokar Misr men áwegá, aur Misr ke but us ke huzúr men larzán ho jáenge, aur Misr ká dil us ke andar pighal jáegá.

2 Aur main Misríon ko hathyár deke ápas men mukhálíf kar dúngá, un men har ek apne bhái se, aur har ek apne hamsáye se laregá, shahr shahr se, aur saltanat saltanat se.

3 Aur Misr ká jí us ke andar khushk ho jáecá, aur main us ke mansúbe ko faná karúngá, aur we buton aur afsúngaron kí, aur un kí jin ke yár deo haín, aur jádúgaron kí, talásh karenge.

4 Par main Misríon ko ek sitamgar hákim ke qábú men kar dúngá, aur ek zabardast bádsháh un par saltanat karegá; yún Khudáwand RABB ul alwáj farmátá hai.

5 Daryá se bhí pání súkh jáenge, aur nadí khushk aur kháli ho jáegí;

6 Aur nále badbú ho jáenge, aur Misr kí nahren kháli howengí, aur súkh jáwengí, aur bed aur nai kumhlá jáengí.

7 Charágáhen nadí par, nadí ke kináron par, aur wuh sab chízen jo nadí ke áspás boi játi haín, murjhá jáengí, aur faná howengí, aur phir na hongí.

8 Tab nachhwe mátam karenge, aur sab jo nadí men bansí dálte haín,

gam karenge, aur we jo pánion kí sath par jál dálte hain niháyat be-táb ho jáenge.

9 Aur san ke jhárnewále, aur katán ke binnewále, ghabrá jáenge.

10 Hán, us ke arkán i daulat ne shikast kháí, aur sáre ajúradár ranjída i dil húe.

11 ¶ Yaqínan Zu'an ke sháhzáde ahmaq bane; Fira'un ke dánishmand mushíron kí mashwarat fásid ho gayí: so kyúnkar tum Fira'un se kahte ho, kí Main dánishmandon ká farzand, aur sháhán i qadím kí nasl hún?

12 We tere dánishwar kahán hain? we tujhe khabar dewen, agar we jánte, kí RABB ul afwáj ne Misr ke haqq men kyá iráda kiya hai.

13 Zu'an ke wálíán ahmaq húe, Náf ke wálíán dagá khá gaye, aur unhon ne, hán, unhon ne, jinhon par us kí gurohón ká ásrá thá, Misr ko gumráh kiya.

14 KHUDÁWAND ne ek kajrau rúh un ke darmiyán dháli hai; aur unhon ne Misríon ko un ke sab kámon men us matwále kí tarah bhatkáyá, jo qai karte húe dagmagátá hai.

15 Aur Misr ká koí kám na hogá, jo sir, yá dum, shákh yá nai kare.

16 Us din Misrí auraton kí mánind ho jáwenge, aur haibatzada aur hirásán hongé, RABB ul afwáj ke háth ke hiláne ke sabab, jise wuh un par hiláwegá.

17 Tab Yahúdáh kí sarzamín Misr ke liye dahshatwálí chíz hogí; har ek, jis ke áge us ká zikr howe, apne dil men haul kháogá, us iráde ke sabab jo RABB ul afwáj ne un ke mukhálíf hoke kiya hai.

18 ¶ Us roz mulk i Misr men pánch shahr hongé, jo Kan'ání zubán bolenge, aur RABB ul afwáj kí qasam kháwenge; un men se ek ká nám Qaryat ul Haris kahláwegá.

19 Us roz Misr kí mamlukat ke bichon bích KHUDÁWAND ká ek

mazbah, aur us kí sarhadd men KHUDÁWAND ká ek sutún hogá:

20 Aur wuh Misr kí sarzamín men RABB ul afwáj ká ek nishán, aur ek gawáh hogá; is liye kí unhon ne sitamgaron ke zulm se KHUDÁWAND ko pukará, aur us ne un ke liye ek rihái-denewálá aur ek hámí bhejá, aur unhon rihái dí.

21 Aur KHUDÁWAND apne ta'ín Misríon par záhír karegá, aur us din Misrí KHUDÁWAND ko pahchánenge, aur zabíhe aur hadye guzránenge, hán, we KHUDÁWAND ke liye mannaten mánenge aur adá karenge.

22 KHUDÁWAND to Misríon ko bahut din tak mára karegá, lekin wuh unhon changá bhí karegá; aur we KHUDÁWAND kí taraf rujú' hongé, aur wuh un kí du'á sunegá, aur unhon sihhát bakhshegá.

23 ¶ Us roz Misr se Asúr tak ek sháh-ráh hogí, aur Asúrí Misr men áwenge, aur Misrí Asúr ko jáenge; aur Misrí Asúríon ke sáth milke 'ibádat karenge.

24 Us roz Isráel Misr aur Asúr ká eális hogá, aur zamín ke darmiyán barakat ká bó'is thahregá:

25 Kí RABB ul afwáj use barakat bakhshegá, aur farmáwegá, Mubáarak ho Misr merí ummat, aur Asúr mere háth kí sana'at, aur Isráel merí mírás.

XX BAB.

JIS sál men kí Tartán Ashdúd ko áyá, jab kí sháh i Asúr Sarjún kí taraf bhejá gayá thá, aur Ashdúd se larái karke use le liya;

2 Us waqt KHUDÁWAND ne Yas'aiyáh bin Amús kí ma'rifat se yún farmáyá, kí Já, aur tát ká libás apní kamar se khol dál, aur apne pánwon se júte utár. So us ne aísá hí kiya, kí wuh nangá aur nange pánwon phirá kartá thá.

3 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, Jis tarah kí merá banda Yas'aiyáh barahna aur nange pánwon tén baras

ak phirá kartá, tá ki Misríon aur Kúshíon ke liye nishán aur achambhá ho;

4 Isí tarah sháh i Asúr Misríon ko qaid karke, aur Kúshíon ko asír karke, un ke jawánon aur búrhon ko, barahna aur nange pánwon aur un kí surínon ko be-satr, Misríon kí ruswái ke liye le jáegá.

5 Tab we hirásan hongé, aur Kúsh se, jo un kí ummedgáh thí, aur Misr se, jo un ká fakhr thá, sharminda hongé.

6 Aur us din in atráf ke báshinde kahenge, kí Dekh, hamáre maljá ká yih hál húa, jis men ham madad ke liye bháge, tá kí Asúr ke bádsháh ke áge se bach niklen: pas ham kis tarah rihái pá saken?

XXI BA'B.

DASHT' i daryá kí bábat ilhámi kalám. Jis tarah se kí janúbí girdbád, zor se úthí chali áti hai, usí tarah wuh dasht se aur muhib sar-zamin se nazdik áta hai.

2 Ek haulnák royá mujhe nazar áí: luterá lúttá hai, aur gáratgar gárat kartá hai; ai Ailám, charháí kar; ai Máda, mubásara kar; main sára karáhná jo us ke sabab húa mauqúf kartá hún.

3 So merí kamar men tís hai; aur jis tarah us 'aurat par, jise dard lagte hai, shiddat hotí hai, usí tarah merí hálat bhí jánkaní kí sí hai; main hirásan hún, kí sun nahín saktá; main pareshán hún, kí dekh nahín saktá.

4 Merá dil ghabráyá, aur haul ekáak mujh par gálib áyá; us ne merí sham kí kúshí ko mere liye khaufnák kar diyá.

5 Dastarkhwan bichháyá gayá, nigahbán khará kiyá gayá, we kháto hai, aur píte hai: útho, ai wálio, sipar par tel malo.

6 Kí KHUDÁWAND ne mujhe yún

farmáyá, Já, nigahbán biþhlá; jo kuchh dekhe, so batláwe.

7 Us ne aswár dekhe ghur-charhon ke, jo do do áte the, aur gadhon par bhí sawár, aur únthon par bhí sawár; aur us ne barí fikr se taká.

8 Tab us ne sher kí sí áwáz se pukára, kí Ai KHUDÁWAND, main apní didgáh par tamám din khará rahá, aur main ne tamám rát ko apní chaukí par katá:

9 Aur dekh, sipáhíon ke gol, aur un men ke ghur-charhe do do karke áte. Phir us ne bát barháke yih kahá, Bábul gir pará, gir pará, aur us ke iláhon kí sári putlíán us ne zamín par patak dálin.

10 Ai mere dáen húe, aur mere khalibán ke galla, jo kuchh main ne RABB ul afwáj Isráel ke KHUDÁ se suná, so tum se kah diyá.

11 ¶ Dúniah kí bábat ilhámi kalám. Kísí ne mujh ko Sha'ir se pukára, kí Ai nigahbán, rát kí kyá khabar hai? Ai nigahbán, rát kí kyá khabar hai?

12 Nigahbán bolá, Subh hotí hai, aur rát bhí. Agar tum púchhoge, to púchho: tum phirke áo.

13 ¶ 'Arab kí bábat ilhámi kalám. 'Arab ke sahra men tum rát ko kátoge, ai Dadáníon ke qáfilo.

14 Pání leke piyáse ká istiqbál karne áo; ai Taimá kí sarzamin ke báshindo, roti leke bhágnewále ke milne ko niklo.

15 Kyúнки we talwáron ke sámhne se, nangí talwár se, aur khínchí húi kamán se, aur jang kí shiddat se, bháge hai.

16 Kyúнки KHUDÁWAND ne mujh ko yún farmáyá, Hanoz ek baras, hán, mazdúr ke so ek thík baras men, Qidár kí sári hashmat játi rahegi:

17 Aur tirándázon ke jo baqí rahe, Qidár ke bahádúr log, ghat jáenge; kí KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ne yún farmáyá.

XXII BA'B.

ROYA' kī wādī kī bābat ilhāmī kālām. Ab tujhe kyā hūā, jo tum sab chhaton par chaph gaye?

2 Ai tū, jo gul o shor se bharā thā, aur jo gaugāī shahr thā, aur shādmān bastī: tere maqtūl talwār se qatl nahīn hūe, aur larāī men māre nahīn gaye.

3 Tere sab sardār ek sāth bhāg gaye, we bagair tīrandāzon ke giriftār hūe; jitne tujh men pāe gaye, sab ke sab, balki we bhī jo dūr se bhāg āe the, asīr kiye gaye haiṅ.

4 Isī liye main ne kahā, Mujh se chashm-poshī karo, ki main dārḥ mār-ke rūṅgā; merī tasallī kī fikr mat karo, kyūṅki merī qaum kī beṭī barbād ho gayī.

5 Kī yih Khudāwand RABB ul afwāj kī taraf se royā kī wādī men dukh kā din hai, aur pāmāl karne aur ghabrā jāne kā din hai; kī diwāron par nāla karnā hai, pahāron tak pukārnā hai.

6 Kyūṅki Ailām tarkash uṭhā letā hai; rath ke sawāron samet ghur-charḥ maujūd haiṅ, aur Qir ne sipar kā gilāf utārā.

7 Terī khāss wādīān gārīon se bhārī hūī haiṅ, aur sawār darwāze hī par pare bāndhte haiṅ.

8 ¶ Aur Yahūdāh kā niqāb utārā gayā, aur tū ab dasht-mahall ke silāh-khāne par nigāh kartā hai.

9 Aur tum shahr i Dāūd ke rakḥne dekhte, kī be-shumār haiṅ, aur tum niche tālāb kā pānī ek jā jam'a karte ho.

10 Aur tum Yarūsalam ke gharon ko ginte, aur tum ghar dhā dete, tā kī shahr-panāh ko mazbūt karo.

11 Aur tum purāne kund ke pānī ke liye donon diwāron ke darmiyān ek khāī banāte: lekin tum us ke bānī par nigāh nahīn karte, aur us kī taraf, jis ne qadīm se us kī tadbīr kī, mutawajjih nahīn hote.

12 Kyūṅki Khudāwand RABB ul af-

wāj usī din men rone kā hukm kartā, aur mātām karne kā, aur sir mundāne kā, aur tāṭ bāndhne kā:

13 Lekin dekh, khushī aur shād-mānī hai: aur gāe bāil ko zabḥ karte, aur bheṛ bakrī halāl karte, aur gosht khāte, aur mai pīte: kī āo, khāwen aur pīwen, kyūṅki kal to ham mar-enge.

14 So RABB ul afwāj ne mere kān men kahā, kī Tumbhārī se badkārī kā kāfāra tumhāre marne tak qabūl nā hogā, Khudāwand RABB ul afwāj yihī farmātā hai.

15 ¶ Khudāwand RABB ul afwāj yih irshād kartā hai, kī Is khazānchī Shabnah pās, jo mahall par mu'āyan hai, andar jā, aur kah,

16 Terā yahān kyā hai? aur terā yahān kaun hai? kī tū yahān apne liye qabr tarāshṭā hai? wuh ūnche par apnī gor tarāshṭā hai, aur chatān hī men apne liye hawelī garhwātā hai.

17 Dekh, ai zabardast, KHUDĀWAND tujh ko munḥ ke bal girā degā, phii yaqīnan tujhe pakār rakhegā.

18 Wuh beshakk tujh ko gend kī mānind ghumā ghumāke wasī' sar-zamīn men uchhāl phenkegā; wahān tū maregā, aur wahān terī hashmat kī gārīān rahengī, ai tū jo apne munib ko ghar kī ruswāī hai.

19 Kyūṅki main tujhe tere 'uhde se bar-taraf karūṅgā, hān, wuh tujhe tere darje se khīnch utāregā.

20 ¶ Aur us din aisā hogā, kī main apne bande Iliyāqīm bin Kḥilqiyāh ko bulāūṅgā.

21 Aur main terā khil'at use pabīnāūṅgā, aur terā paṭkā us par kasūṅgā, aur terī hukūmat us ke hāth men supurd kar dūṅgā; aur wuh ahl i Yarūsalam kā aur bait i Yahūdāb kā bāp hogā.

22 Aur main Dāūd ke ghar kī kunjī us ke kāndhe par dharūṅgā: so wuh kholegā, aur koī band nā karegā; aur wuh band karegā, aur koī nā kholegā.

23 Aur main us ko khuntî ki mâ-nind mazbût jagah men sâbit karûngâ; aur wuh apne bâp ke gharâne ke liye ek jalâl-wâlâ takht hogâ.

24 Aur us ke bâp ke khândân ki sâri hashmat, khwâh nâsl khwâh ankurâ, aur sâre chhôte chhôte bartan, piyâlon se leke qarâbon tak, sab ko us par latkâwenge.

25 Us din, Rabb ul afwâj farmâtâ hai, wuh khuntî ko mazbût jagah men lagâi gayî thî, hilâi jâegi, aur wuh kâtî jâegi, aur gir jâegi, aur us par kâ bojî gir paregâ, ki KHUDÂWÂND ne yûn farmâyâ.

XXIII BA'T.

SUR ki bâbat ilhâmî kalâm. Ai Tarsis ke jahâzo, wâwailâ karo, ki wuh ujar gayâ; wahân koî ghar aur koî dâkhil hone ki jagah nahîn: Kit-tim ki sarzamîn se unhen yih khabar pahunchtî hai.

2 Ai tâpû ke basnewâlo, jise Saidâ-nî saudâgaron ne, jo samundar pâr jâte, bhar diyâ hai, hairânî se chup raho.

3 Bare bare pânîon par se Sîhor kâ galla, aur nadî ki îsâl, us ki âmdanî thî; so wuh qaumon ki tijâratgâh banâ.

4 Ai Saidâ, tû sharmâ; ki samundar ne kahâ hai, samundar ke garh hî ne, yih farmâke, ki Mujhe dard i zih nahîn hûâ, aur main bachche nahîn janî, main jawânon ko nahîn pâltî, aur kun-wârîon ki parwarish nahîn kartî hûn.

5 Jis tarah se log Misr kî khabar se dilgîr hûe, yih tarah we Sûr kî khabar se shiddat kâ dukh khinchenge.

6 Ai tâpû ke basnewâlo, tum zâr zâr roke Tarsis men pâr utar jâo.

7 Kyâ yih tumhârî shâdmân bastî hai, jis ki purânî neo qadîm se hai? usî ke pânw use dûr dûr le jâte, ki pardes men rahe.

8 Kis ne yih mansûba Sûr ke bar-khilâf bândhâ, jo tâjon ki 'inâyat-karnewâlî hai, jis ke saudâgar wâlîân,

aur jis ke baipârî dunyâ ke 'izzatwâle hai?

9 Rabb ul afwâj ne yih mansûba bândhâ, ki sâri hashmat ke gurûr ko najis kare, aur dunyâ ke sâre 'izzat-wâlon ko zalil kare.

10 Ai Tarsis ki betî, tû ab nadî ki mânind apnî sarzamîn ke tîpar barh jâ, ki us men koî band bândhâ hûâ na rahâ.

11 Us ne samundar ke tîpar apnâ hâth barhâyâ, us ne mamlukaton ko hilâyâ; KHUDÂWÂND ne Kana'an ke haqq men hukm kiyâ hai, ki us ke hasin makânon ko dhâwen.

12 Aur us ne kahâ, Ai Saidâ ki kunwârî betî, jo be-hurmat hûi hai, tû phir kadhi lahr na karegi: uth, Kit-tim men pâr jâ, ki tujhe wahân bhî chain na milegâ.

13 Kasdîon ke mulk ko dekh: yih qaum maujûd na thî; Asûr ne use un kâ hissa thahrâyâ hai, jo ki bayâbân men rahte the; unhon ne apne burj uthâe, aur unhon ne is ke mahall gârat kiye, aur use wirân kiyâ.

14 Ai Tarsis ke jahâzo, wâwailâ karo, kyûnki tumhârâ muhkam qila' ujârâ gayâ.

15 Aur us din aisâ hogâ, ki Sûr kisî bâdshâh ke aiyâm ke mutâbiq sattar baras tak farâmosh ho jâegi, aur sattar baras ke piche Sûr ko, chhinâl ki mânind, gît gâne ki naubat hogi.

16 O chhinâl, jo ki farâmosh ho gayî hai, barbat uthâ le, aur shahr men phirâ kar, târ ko khûb chhe, aur bahut sî gazalon gâ, tâ ki tujhe yâd karen.

17 ¶ Kyûnki sattar baras ke ba'd aisâ hogâ, ki KHUDÂWÂND Sûr kî khabar lena âwegâ, aur wuh phir kharchî ke liye jâegi, aur rû e zamîn par ki sâri mamlukaton se zinâkârî karegi.

18 Lekin us ki tijârat aur us ki kharchî KHUDÂWÂND ke liye mu-qaddas hogi: aur us kâ mâl zakhîrâ

na kiya jāgā, aur na rakh chhorā jāgā, balki us kī tijarat kā hāsīl un ke liye hogā, jo KHUDĀWAND ke huzūr rahte hain, kī khāke ser howen, aur nafis poshāk pahinen.

XXIV BA'B.

DEKHO, KHUDĀWAND sarzamīn ko undelke khālī kartā hai, aur ūpar ke tale kartā hai, aur us ke bāshindon ko tittar bittar kar detā hai.

2 Aur yūn hotā, kī jaisā ra'āyat kā hāl hai, waisā kāhīn kā, jaisā naukār kā, waisā us ke sāhib kā, jaisā laundī kā, waisā us kī bibī kā, jaisā mol-lene-wāle kā, waisā bechnewāle kā, jaisā qarz-denewāle kā, waisā qarz-lene-wāle kā, jaisā sūd-lenewāle kā, waisā sūd-denewāle kā.

3 Sarzamīn bilkull khālī kī jāgī, aur ba shiddat gārat hogī; kī KHUDĀWAND ne yih sukhan farmāyā hai.

4 Zamīn gangīn hotī aur murjhātī hai; jahān be-tāb aur pazhmurda hotā; sarzamīn ke 'ālī-qadr log nātawān hote.

5 Sarzamīn un ke niche jo us par baste hain najis hūī, kī unhon ne shari'aton ko 'uddī kiya, qānūnon ko badlā, 'abd ī abadī ko torā.

6 Is sabab se la'nāt ne sarzamīn ko nigal liya, aur us ke bāshinde mujrim gine gaye; is liye zamīn ke log bhasam hūe, aur thore ādmī rah gaye.

7 Nayī mai udās rahtī, angūr kumhlātā hai, aur sab jo dilshād the āb bharte hain.

8 Dholakon kī khushī band ho gayī, un'ke gul shor jo wajd karte the ākhir hūe, barbat kī shādmānī jāti rahī.

9 We phir git ke sāth mai nahīn pite; sharāb un ko, jo use pien, talakh ma'lūm hotī.

10 Shahr tūtā hai, aur wirān ho gayā; har ek ghar band ho gayā, kī koi andar jā na sake.

11 Mai ke liye bāzaron men wā-wailā par rahā hai, sārī khushī par

tārīkī chhā gayī, sarzamīn kī 'ishrat jāti rahī.

12 Shahr men wirāna ho rahā hai, aur darwāze tor tār kiye gaye.

13 ¶ Tau bhi sarzamīn ke bīch logon ke darmiyān wuh aisā hogā, jaisā zaitūn kā daraḳht, jab jharjharāyā gayā, aur angūron ke chhore hūe khosha, jab dirau ho chukā.

14 We apnī āwāz buland karenge, we git gāwenge KHUDĀWAND ke jalāl ke sabab, we daryā par se lalkārenge.

15 Is liye tum shu'alon kī sarzamīn men KHUDĀWAND kī, aur samundar ke jaziron men KHUDĀWAND ke nām kī, jo Isrāel kā Khudā hai, sitāish karo.

16 ¶ Intihā e zamīn se nagmon kī āwāz hamen sunāī detī hai, Jalāl o 'azamat us rāstbāz ke howen! Par main ne kahā, Merī tabāhī, merī tabāhī, mujh par wāwailā hai; lutere lūtte hain, hān, lutere lūt ko lūtte hain.

17 Ai sarzamīn ke bāshinde, khauf, aur garbhā, aur dām, tujh par musallit hain.

18 Aur aisā hogā, kī jo khaufnāk āwāz sunke bhāge, so garhe men giregā, aur jo garhe ke bīch se nikal āwe, so dām men phansegā; kyūnki ūpar ke dariche khule hain, aur zamīn kī newen hiltī hain.

19 Sarzamīn ek lakht ujaḥ gayī, sarzamīn yaksar shikast hūī, sarzamīn shiddat se hilāī gayī.

20 Sarzamīn matwāle kī mánind dāgmagātī, aur jhompri ke muwāfiq sarkāī jāti, kyūnki us ke gunāh kā boj us par bhārī hūā; wuh giregī aur phir na ūthege.

21 Aur us dīn men aisā hogā, kī KHUDĀWAND 'ālīshānon ke lashkar ko jo bulandī par hain, aur sarzamīn par shāhān ī sarzamīn ko, sazā degā.

22 Aur we un qaidion kī mánind jo garhe men dāle jāwen, jam'a kiye jāenge; aur we qaidkhāne men qaid

kiye jáenge; par bahut dinon ke ba'd un kí khabar lí jáegi.

23 Aur chánd muztarib hogá, aur s'raaj sharminda, kí jis waqt RABB ul afwáj koh i Saihún par aur Yarusalam men, apne buzurgon kí guroh ke áge, hashmat ke sáth saltanat kare.

XXV BA'B.

A I KHUDÁWAND, tú merá Khudá hai, main terí tamjíd karúngá, tere nám kí sitáish karúngá; kyúnki tú ne 'ajáib kám kiye hain; terí maslahaten qadím se waláidári aur sachái hain.

2 Kyúnki tú ne shahr ko khák ká dher kiya, aur muhkam basti ko ek wirána; aur pardesion ke qason ko aisá kiya, kí shahr na rahá; wuh phir banáya na jáegá.

3 Is liye zabardast log terí sitáish karenge, aur haibatnák gurohon kí basti terá dar manégí.

4 Kí tú miskín ke liye qil'a húa, aur muhtáj ke liye us kí pareshání ke waqt men ek muhkam shahr, aur andhí se ek panáhghá, aur garmí se chhánw, jis waqt zalimon kí sáns aisi ho, jaisá túsán jo diwár par chaltá hai.

5 Tú pardesion ke shor ko yún nest kartá, jaise garmí ko, jo be-áb makán men ho; kí jis tarah abr ke sáye se garmí nest hotí hai, usí tarah magrúron ká shadíyána bajána mauqúf hogá.

6 ¶ Aur RABB ul afwáj is pabár par sári qaumon ke liye farbih chizon se ek ziyáfat taiyár karegá, balki ek ziyáfat talchhat par se nithrí húi mai se, hán, farbih chizon se jo pur-magz hon, aur mai se jo talchhat par se khúb nithrí húi ho.

7 Aur wuh is pabár men us parde ko, jo sári qaumon par pará hai, aur us nigáb ko, jo sári gurohon par lataak rahá hai, nest kar degá.

8 Wuh ek lakht maut ko nigal jáegá; aur KHUDÁWAND Khudá sabhon ke chihron se ánsú ponchh dálegá, aur apne logon kí ruswái tamám sarzamin

par se kho degá; kyúnki KHUDÁWAND ne yih farmáya hai.

9 ¶ Aur us roz yih kahá jáegá, Lo, yih hamará Khudá hai, ham us kí ráh takte the, aur usí ne hamen bacháya; yih KHUDÁWAND hai, ham us ke intizár men the: ham us kí naját se khush o khurram hownge.

10 Kyúnki is pabár par Khudá ká háth dhará rahégá, aur Moáb apní hí jagah men púal ke mánind, jo mazbale ke bích raundá játa, latára jáegá.

11 Aur wuh us ke darmiyan us kí mánind, jo pairte hús háth phailáta hai, apne háth phailáegá; par Wuh us ke gurúr ko, us ke háthon ke fann fareb samet, past karegá.

12 Aur wuh terí diwáron ke únche burjon ko tor dálegá, aur niche karegá, aur zamín ke, balki khák ke, barábar kar úegá.

XXVI BA'B.

US din Yahúdáh kí sarzamin men yih gít gayá jáegá, Hamará to ek muhkam shahr hai; us kí diwáron aur burjon ke badle wuh naját hí ko muqarrar karegá.

2 Tum darwáze kholo, tá kí rástbáz qaum, jis ne sadáqat ko hifz kar rakhá hai, andar áwe.

3 Jis ká dil qáim hai, tú khúb salámatí se us kí nigahbání karegá; kyúnki us ká tawakkul tujh par hai.

4 Abad tak KHUDÁWAND par i'atimád rakho; kí YAHOWA'H yaqínan YÁH, ek abadí chatán hai.

5 ¶ Us ne un ko, jo únche par baithe hain, niche utára, aur buland shahr ko zer kiya: us ne use zer karke khák men miláya, aur gard kar diya.

6 Wuh pánw se pámal hotá hai, hán, miskinon ke pánwon, aur muhtájon ke qadamon se.

7 Sádiq kí ráh rástí hai; ai tú, jo Haqq hai, tú hí sádiq kí ráh ko hamwár kartá hai.

8 Hán, terí 'adálaton kí ráh men, ai KHUDÁWAND, ham tere muntazir

rahe; hamári ján ká ishtiyáq tere lám, aur teri yád kí taraf hai.

9 Rát ko meri ján terá shauq rakhtí thi; main ne apne dil se har subh teri talásh kí; kyúñki jab zamín par teri 'adálaten jári hotín, tab dunyá ke basnewálo sadáqat síkhte.

10 Harchand sharír par mihrbání kí jáwe, par wuh rástí na síkhegá; rástí ke mulk men nárástí ke kám karegá, aur Khudá kí 'azamat par liház na rakhegá.

11 Ai KHUDÁWAND, terá háth bu-land hai, par we use nahín dekhte; lekin we dekhenge, aur pashemán hongé; wuh gairat, jo tú apne logon se rakhtá, aur wuh ág, jo tere dush-manon par hogí, unhen bhasam kar degí.

12 ¶ Ai KHUDÁWAND, tú ne hamáre liye salámati thahrái hai, hán, tú hí ne hamáre sáre kámon ko hamáre liye anjám diyá hai.

13 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khu-dá, tere siwá aur kháwiud ham par khudawandí karte the; par ham tujhí se sirf terá nám liyá karenge.

14 We mar gaye, phir na jienge; we rihlat kar gaye, phir na uthenge; kí tú ne un par nazar kí, aur unhen nábud kiyá, aur un ke zikr ko bhí mitá diyá hai.

15 Ai KHUDÁWAND, tú ne is qaum ko kasrat bakhshí hai, tú ne is qaum ko kasrat bakhshí; tú jaláli záhír húa; tú ne mulk ke sáre siwánon ko dúr tak barhá diyá hai.

16 Ai KHUDÁWAND, sakhtí men we teri taraf rujú' húe, aur jis waqt teri tádíb un par thi, unhon ne tujh se dhímí áwáz ke sáth dú'á mángí.

17 Jis tarah kí petwáli 'aurat, jis ke janne ká waqt nazdik ho, dard khátí hai, aur us píir se jo use lagí chíkhen mártí, ai KHUDÁWAND, ham teri nigáh men waise hí haiñ.

18 Ham hámila húe, hamen dard í zih lagá, par goyá hawá jane: ham

ne sarzamin ke liye rihái hásil nahín kí, aur dunyá men jo basen, we to paidá nahín húe haiñ.

19 Tere murde jí uthenge, un kí láshen uth kharí hongí. Tum jo khák men já base ho, jágo aur gáo; kyúñki teri os us os kí mánind hai jo nabátat par partí, aur zamín murdon ko jan dálegí.

20 ¶ Ai meri qaum, apní andar kí kothrion men dákhil ho, aur apná darwáza apne piche band kar le; aur apne ta,ín thoří der chhipá, jab tak kí gussa utar jáe.

21 Kyúñki dekho, KHUDÁWAND ap-ne makán se chalá átá hai, tá kí zamín ke báshindon ko un kí sharárat kí sazá de; aur zamín us khún ko záhír karegi jo us men hai, aur maqtúlon ko, jo us men pare haiñ, phir na chhipá-wegí.

XXVII BA'B.

US din KHUDÁWAND apní sakht aur barí aur mazbút talwár se lawi-yatán ko, us tez-rau sámp ko, aur lawiyatán ko, us pechida sámp ko, sazá degá, aur daryái azhdahe ko qatl karegá.

2 Us roz tákistán kí bábat ek git gáo.

3 Main KHUDÁWAND us kí hifázat kartá hún; main use har dam sínchtá hún; tá na ho kí use kuchh sadma pahunche, main rát aur din us kí kha-bardári kartá hún.

4 Mujh men qahr nahín: tau bhi, ai kásh kí jang-gáh men mere bar-khiláf sadá-guláb aur káñte hote! to main un par khurúj kartá, aur unhen ek lakht jalá detá.

5 Par agar koí meri tawánái ká dáman pakre, to mujh se sulh kare; hán, wuh mujh se sulh kare.

6 A'yande men Ya'qúb jar pakregá, aur Isráel panpegá aur phúlegá, aur zamín kí sath ko mewon se málámál karegá.

7 ¶ Kyá us ne use mára jis tarah

se us ne us ke mārnewāle ko mārā hai? āyā wuh qatl hūā jis tarah us ke qatl-karnewāle qatl hūe?

8 Tū ne i'atidāl ke sāth us ke talāq dene ke waqt us se hujjat kī hai; wuh pūrabi hawā ke din apnī saḡht āndhī se use urā le gayā hai;

9 Tau bhī, is tarah se Ya'qūb ke gu-nāh kā kafāra hūā; aur yih us kā sārā phal hai, ki us kā gu-nāh dūr kiyā gayā; jis waqt wuh mazbah ke sab pattharon ko tūṭe kankaron kī mānind tukre tukre kare; ki Yasīraten aur sūraj ke sūtūn phir qāim na kiye jāenge.

10 Ki wuh hasīn shahr wirān hai, aur wuh bastī ujār, aur bayābān kī mānind khālī hai; wahān bachhrā charegā, aur wahān wuh let rahegā, aur us kī dālīān bilkul kāt khāegā.

11 Jab us kī shākhēn murjbā jāengi, tab torī jāengi; auratēn āengi, aur unhen jalāengi; kyūnki wuh ek guroh hai, jo dānīsh se khālī hai: is liye un kā khālīq un par rahm na kartā, aur un kā banānewālā un par tars na khātā.

12 ¶ Aur aisā hogā ki KHUDĀWAND ko us din nadī kī bārh se leke Misr kī dhār tak jharjharāne kī naubat āwegī, aur tum, ai banī Isrāel, ek ek karke jam'a kiye jāoge.

13 Aur us din aisā hogā, ki barā narsingā phūnkā jāegā, aur we jo Asūr ke mulk men hoke marne par the, aur we jo Misr kī mamlukat men jilāwatan hūe, āwenge, aur Yarusālam ke muqaddas pahār par KHUDĀWAND kī parastish karenge.

XXVIII B.A.B.

WA'WAILA' ghamand ke tāj par, jo Ifrāim ke matwālon kā hai, aur un kī shāndār shaukat par jo kumhlāyā hūā phūl hai, jo un logon kī shādāb wādī ke sire par hai, jo mai se maglūb hote!

2 Dekho, KHUDĀWAND kā ek zābardast aur zorāwar hai, jo us āndhī

kī mānind jis ke sāth ole hain, aur bād i samūm kī mānind, aur pānlon ke sailāb i shadīd kī mānind, use zamīn par hāth se patak degā.

3 Ifrāim ke matwālon ke ghamandī tāj pāemāl kiye jāenge:

4 Aur us shāndār shaukat kā mur-jhāyā hūā phūl, jo us shādāb wādī ke sire par hai, anjir ke pahle phal kī mānind hogā, jo garmī ke aiyām se peshtar lage, jis par kisī kī nigāh pare, aur wuh use dekhte hī, aur hāth men lete hī, jhap khā jātā.

5 ¶ Us din RABB ul afwāj apnī qaum ke bāqī logon ke liye shaukat kā afsar aur husn kā tāj hogā,

6 Aur 'adālat kī rūh hogā us ke liye jo 'adālat kī kursī par baithegā, aur himmat un ke liye jo darwāzon par se larāi ko phirā denge.

7 ¶ Par ye bhī mai ke sabab se khātā karte hain; we nashe se dag-magāte hain; kāhīn aur nabī nashe se khātā karte hain; we mai se maglūb hote, we nashe se dagmagāte, royat men we khātā karte, aur we 'adālat men lagzish karte hain.

8 Ki sab mezen ugī hūī chizon se aur gandagi se bhari hūī hain, ki koi jagah bhī sāl nahīn.

9 ¶ Wuh kis ko dānīsh sikhāwe-gā? kis ko wa'z karke samjhā degā? un ko jin kā dūdhh chhurāyā gayā, jo chhātīon se judā kiye gaye.

10 Kyūnki hukm par hukm, hukm par hukm, qānūn par qānūn, qānūn par qānūn hotā jātā; thorā yahān, thorā wahān.

11 Hān, wuh wahshī ke se honṭhon aur ajnabī zubān se, is guroh ke sāth bāten karegā:

12 Ki us ne un se kahā, ki Yih wuh ārāmgāh hai, tum un ko jo thake hūe hain ārām dījiyo; aur yih chain kī hālat hai: par we shanawā na hūe.

13 So KHUDĀWAND kā kalām un se yih hogā, Hukm par hukm, hukm par hukm, qānūn par qānūn, qānūn

par qánún, thorá yahán, thorá wahán; tá ki we chale jáwen, aur pichhári giren, aur shikast kháwen, aur dām men phansen, aur giriftár howen.

14 ¶ Pas, ai thātṭhebáz ádmio, jo is guroh par, ki Yarásalam men hai, hukmrání karte ho, KHUDÁWAND ká kalám suno.

15 Azbaski tum kahá karte ho, ki Ham ne máut se 'ahd bándhá, aur 'álam i gaib se paimán kiyá; jab muhlik táziyána bích se hoke chalegá, ham par na paregá; ki ham ne jhúṭh ko apní panáh kiyá hai, aur daroggoi kí ár men apne ta, in chhipáyá hai :

16 ¶ Báwujúd is ke Khudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Dekho, main Saihún men bunyád ke liye ek patthar rakhúngá, ek ázmáyá húa patthar, kone ke sire ká ek mahaug-molá, ek mazbút neowálá patthar; us par jo inná láwe, utóli na karegá.

17 Aur main sūt par 'adálát, aur sahlí par sadáqat, rakhúngá, aur ole jhúṭhon kí panáh ko jhár dálenge, aur páni chhipne ke makán bahá le jáenge.

18 ¶ Aur tumhárá 'ahd, jo maut se húa, tútegá, aur tumhári muwáfaqat, jo 'álam i gaib se hui, qáim na rahegi; jab wuh muhlik táziyána bích se hoke chalegá, tab tum us ke charhánewále ke niche páemál ho jáoge.

19 Jis jis waqt wuh guzartá howe, wuh tumhen le jáegá; har ek subh ko guzregá; aur din aur ráť ko bhí; balki us ká charchá sunná bhí ghabráne ká sabab hogá.

20 Kyúñki palang chhoťá hai, ki koi us par apne ta, in pasár nahin saktá hai; aur baláposh tang hai, ki koi ap ko us men lapet nahin saktá.

21 Ki KHUDÁWAND uṭhegá, jáisá koh i Parásim men, aur wuh gazabnák hogá, jáisá Jiba'ún kí wadí men, tá apná, balki apná gair-ma'múli kám kare, aur apná 'amal kar guzre, hán, apná anokhá 'amal.

22 So ab tum thātṭhá mat karo, na
838

ho ki tumhári banden saṁkṭ ho jáwen; kyúñki main ne Khudáwand RABB ul afwáj se suná hai, ki us ne kámil aur musummam iráda kiyá hai, ki sári sarzamin ko tabáh kare.

23 ¶ Kán dharke meri áwáz suno; shanawá hokar meri bát par dil lagáo.

24 Kyá kisan bone ke liye sab din hal chaláyá kartá? kyá wuh har waqt, apní zamin ko chásá kartá, aur us ke dhele phorá kartá hai?

25 Jab us ko hamwár kar chuká, to kyá wuh ajwáyan ko nahin chhíntá, aur zirá ko dál nahin detá, aur gehún ko pánt pánt men nahin botá, aur jau ko us ke mu'aiyan makán men, aur deo gandum ko us kí kháss kiyári men, nahin roptá?

26 Kyúñki us ká Khudá us ko tar-bíyat karke tamiz baḁshstá, aur use sikhlátá hai.

27 Ki ajwáyan ko dáone ke henge se nahin dáote, aur zire ke úpar gáři ke chakkar nahin ghumáte, balki láṭhi se ajwáyan ko jhártá hai, aur zire ko chhari se.

28 Roṭi ke galle par dá, in chalátá hai, lekin wuh hamesha use kúttá nahin rahtá, aur apní gáři ke chakkar aur ghoron ko us par hamesha phirátá nahin rahtá; wuh use sarásar nahin kuchlegá.

29 Yih bhí RABB ul afwáj se mu-qarrar húa hai, jis ká intizám 'ajib, aur us kí dánái barí hai.

XXIX BA'T.

ARIEL par afsos, Ariel us shahr par, jis ká muhásara Dáúd ne kiyá! sál par sál ziyáda karo; 'id par 'id máni jáe.

2 Tau bhí main Ariel ko dukh dúngá, aur wahán nauha aur gamkhwári hogi; par mere liye Ariel hí thahregá.

3 Main tere áspás khaimazan ho-úngá, aur morcha-bandí karke tujhe muhásara karúngá, aur tujh par burj uṭháúngá.

4 Aur tú niche utará jáegá, aur

zamín par se bolegá, aur khák par se terí áwáz dhímí áwegí, terí sadá goyá ek bhút kí sí hogí, jo zamín ke andar se niklegí, aur terí bolí khák par se churugne kí áwáz ma'lúm hogí.

5 Lekin tere dushmanon ká gol bárik gard kí mánind hogá, aur un haibat-nákon kí guroh urnewálí bhúsi kí mánind; aur yih nághán, ek dam men, wáqí' hogá.

6 RABB ul afwáj khud, garajne aur zalzala ke sáth, aur barí áwáz, aur ándhí, aur tífán, aur ág ke muhlik shu'ale ke sáth, tujhe sazá dene áwegá.

7 ¶ Aur un sári qaumon ká gol jo Ariel se lagégá, ya'ne, we sab jo us se, aur us ke morche se, jang karenge, aur use dukh denge, khwáb yá ráf kí royá kí mánind ho jáenge.

8 Aur yih thík is tarah hogá, jis tarah bhúkhá ádmí khwáb men ho, aur kyá dekhá hai? kí khátá hai: par jág uthá hai, aur us ká jí bhará nahín; aur jis tarah piyásá khwáb dekhe, aur kyá dekhá? kí wuh pitá nai; par jágte hí, dekho, wuh be-táb hai, aur piyáse ká piyásá hai: aisá hí hál un sári qaumon ke gol ká hogá, jo koh i Saihún se jang kartí hain.

9 ¶ Thahar jáo, aur ta'ajjub karo: 'aish o 'ishrat karo, aur andhe ho jáo: we mast hain, par mai se nahín; we larkharáte hain, par nashe se nahín.

10 Kí KHUDÁWAND ne tum par únghnewálí rúh ko dhálá hai, aur tumhári ánkhen jo kí nabí hain, mándí hain, aur tumháre sardáron par, jo kí gaib-bín hain, hijáb dála.

11 Aur sári royá tumháre nazdik aisí ho gayí, jaisá us kitáb ká mazmún jo sar ba muhr ho, jise log ek parhe-likhe ko dewen, aur kahen, A'p use parhiye; aur wuh kahe, Main parh nahín saktá, kyúñki sar ba muhr hai:

12 Aur phir wuh kitáb ke anparhe ko dewen, aur kahen, A'p ise parhiye; aur wuh kahe, Main nákhwánda hún, parh nahín saktá.

13 ¶ So KHUDÁWAND farmáta hai, Azbaski ye log apní zubán se merí nazdiki dhúndhte hain, aur apne hon-thon se merí takrím karte hain, lekin un ke dil mujh se dúr hain, kí merá khauf jo un ko húa, so faqat ádmíon kí ta'límon ke sunne se húa:

14 Is liye main in logon ke sáth 'ajíb sulúk karne ke liye áge barhúngá, aisá sulúk jo hairat-angez aur ta'ajjub ká bá'is hogá; kí un ke 'áqilon kí 'aql zálil ho jáegi, aur un ke dánáon ke hosh-hawáss thíkáne na rahenge.

15 Un par wáwailá hai, jo apní mashwarat ko Khudá se khúb chhipá rakhte hain, jin ká károbár andhere men hotá hai, aur we kahte hain, Kaun ham ko dekhá hai? kaun hamen pahchántá?

16 Háo, tumhári kaisí káfi hai! kyá kumhár mittí ke barábar giná jáegá? kyá wuh kám, jo us ne kiya hai, kahegá, kí Us ne mujhe nahín kiya? kyá banáí húi chíz banánewále ko kahegi, kí Tú kuchh nahín jántá?

17 Kyá balut thorá 'arsa nahín hai, kí Lubnán badal jáke ek shádáb maidán ho jáwegá, aur shádáb maidán jangal giná jáegá?

18 ¶ Aur us din bahre kitáb kí báten sunenge, aur andhon kí ánkhen táriki aur andhere men se dekhengi.

19 Tab miskín log KHUDÁWAND ke haqq men ziyáda khushí karenge, aur logon ke garib gurbá Isráel ke Quddús se khushwaqt hongé.

20 Kí zálím faná ho jáegá, aur tháttá-karnewálá nábúd hogá, aur sab, jo badkári karne ke liye bedár rahte, kát dále jáenge:

21 Jo ádmí ko us ke muqaddame men mujrim tháhráte, aur us ke liye jis ne 'adálat ke darwáze par muqaddama faisal kiya phandá lagáte, aur rástbáz ádmí ko be-sabab pher dete hain.

22 Báwujúd is ke KHUDÁWAND, jo Abirahám ká naját-denewálá hai, Ya-

'qúb ke khandán ke haqq men yún farmátá hai, ki Ya'qúb ab pashemán na hogá, aur hargiz wuh zard-rú na hogá.

23 Balki jab us ke farzand mere háthon ke bandé hús kámon par apne bích men nigáh karenge, tab we mere nám ki taqdís karenge; hán, we Ya'qúb ke Quddús ki taqdís karenge, aur Isráel ke Khudá se darenge.

24 Aur we bhí, jo rúh men gumráh hain, fahm hásil karenge, aur we jo magre the, ta'lim-pazir hongé.

XXX BA'B.

KHUDA'WAND farmátá hai, Un bági larakon par afsos, ki aisi maslahat karte hain, jo meri taraf se nahin, aur 'ahd o paimán karte hain, jo meri rúh ki taraf se nahin, tá ki gunáh par gunáh karen !

2 We rawána hote hain ki Misr ko utar jáwen, (aur mere munh se unhon ne púchh nahin liyá,) tá ki Fira'un ki panáh men bhágen, aur Misr ke sáye men jáke amn se rahen.

3 Lekin Fira'un ki himáyat tumháre liye khijálat hogí, aur Misr ke sáye men panáh lená tumháre wáste ghabráhát hogá.

4 Ki us ke sardár Zu'an men to the, aur us ke elchí Hanís men já pahunché.

5 Un men se har ek us qaum se, jo un ko kuchh fáida na báksh sakí, khajil hús; wuh madad aur fáida ká nahin, balki khijálat aur malámat ká bá'is hogí.

6 Janúb ke Bahímát ká bojh. Bipat aur musíbat kí sarzamín men, jahán se singhiní aur singh, aur sámp aur átasí unewále nág áte, we apní daulat gadhon ke kándhon par, aur apne kázane únton ke kájáwon par dharke, us qaum ke pás le játe hain, ki jis se un ko kuchh fáida na pahunchegá.

7 Kyunki Misríon se jo kumak

mile, so bátíl aur be-fáida hogí: is liye main ne us kí bábat kahá hai, ki Wuh Rahab hai, jo sustí karke baithí hai.

8 ¶ Ab tú chal, aur un ke áge takhtí par likh, ár kitáb men qalam-band kar, ki yih áyanda dinon ke liye, balki hamesha tak, gawáhi rahe.

9 Ki yih ek bági guroh hai, aur jhúthe farzand, aise farzand jo KHUDA'WAND kí shari'at ke sunne se inkár karte hain.

10 Jo royá dekhnewálon ko kahte hain, ki Royá mat dekho, aur nabíon ko, ki Ham par sachchí royaten záhír mat karo, ham se muláim báten karo, aur ham se jhúthí royaten batáo:

11 Ráh se báhar jáo, ráste se bargashta hoo, aur Isráel ke Quddús ko hamáre darmiyán se mauqúf karo.

12 Is liye Isráel ká Quddús yún farmátá hai, Azbaski tum ne is sukhan ko radd kar diyá hai, aur zulm aur kajrauí par bharosá rakhá, aur usí par thahre rahe;

13 Is liye yih badkári tumháre liye aisi hogí jaisi ek phatí húi diwár jo girá cháhtí, ek únchí ubhri húi diwár, jis ká girná nágahán ek dam men howe.

14 Wuh aise tútegi jaise kumhárá ká bartan túttá, jise wuh tor dáltá aur dareg nahin kartá; chunánci us ke tukron men ek thikrá na milegá, jis men chúlhe par se ág uthái jáwe, yá kund se pání liyá jáwe.

15 Ki Khudáwand YAHOWÁH, Isráel ká Quddús, yún farmátá hai, ki Phir áne men, aur chupke baithne men, tumhári salámatí hai; khámoshí aur tawakkul men tumhári qúwat hai; par tum ne yih na cháhá.

16 Tum ne kahá, So nahin; balki ham ghoron par chahke bháenge; is wáste tum bhágo: aur ki Ham tez-rau jánwaron par sawár hongé; so we jo tumhárá píchhá karenge tez-rau hongé.

17 Ek kí ghurkí se ek hazár bháge; pánch kí ghurkí se tum aisá bhágo, ki tum us 'alámát kí mánind jo pahár kí chotí par, aur us nishán kí mánind jo koh par nasb kiya jáwe, ho jáoge.

18 ¶ Bawajúd is ke KHUDÁWAND tum par mihrbání dikhláne ke liye thahrá rahégá, aur tum par rahm karne ke liye wuh uthégá; kyúunki KHUDÁWAND 'ádíl Khudá hai: mubáarak we sab jo us kí ráh takte haij.

19 Ki yaqinan Saihúní qaum Yará-salam men baségí; tú har waqt na roegí; wuh terí duháí kí áwáz sunke yaqinan tujh par rahm farmáwegá; wuh use sunte hí tujhe jawáb degá.

20 Aur agarchi KHUDÁWAND tum ko musibat kí rotí aur dushwári ká pání detá hai, par áge ko tere sikh-lanéwale tujh se apne ta'in poshida na rakhenge; par terí ánkhen tere ta'lim-denewálon ko dekhengi.

21 Aur tere kán tere péchhe se yih áwáz sunenge, jo kahtí, kí Ráh yihí hai, us par chalo, jab ki tum dahine aur jab ki tum baen muqo.

22 Tab tum apní khodí húi murat-on ká rupahlá libás, aur dhále hue putlon ke sonable asbáb i zinat ko, nápak karoge; tú use haiz ke latte kí mánind phenk degá; tú use kahégá, Nikal, dúr ho.

23 Tab wuh tere bíj ke liye, jo tú zamin men bowe, barán degá; aur zamin kí afzáish kí rotí ká galla suthrá aur kasrat se hogá; us din terí mawáshí wasí' charágáhon men charegi.

24 Aur bail aur gadhon ke bachche, jin se zamin kí halwáhi hotí hai, aisá chára, jo chalni men dálke aur pankhá karke chháná gayá, khaenge.

25 Aur har ek únche pahár par, aur har ek buland tile par, barí khún-rezi ke din, jis waqt kí burj gir jáenge, chashme aur pání kí nadián hongí.

26 Aur chánd kí chándní aisí hogí, jaisí súraj kí roshní, aur súraj kí roshní

sát-guní, balki sát din kí roshní ke barábar hogí, jis din KHUDÁWAND apne bandon ke rakhna ko bándhegá, aur un kí balá ke gháo ko changá karegá.

27 ¶ Dekho, KHUDÁWAND ká nám dúr se chalá áta hai, us ká gazab bharká aur bhári dhuwán hotá: us ke lab qahr-álúda, aur us kí zubán dhadhaktí ág kí mánind hai;

28 Us kí sáns aisí hai, jaisá kí sailáb, jis kí bárh ho, aur wuh ádhi gardan tak charhe; wuh gurohon ko batálat ke cháí men phatkegá; aur qaumon ke gálon par ek lagám hogá, tá ki unhen gumráh kare.

29 Tab tum gít gáoge, jaise us rát gáte ho, jab muqaddas 'id mánte ho; aur dil kí aisí khushi hogí, jaisí us shakhs kí, jo báp-sí liye hue khirámán ho, kí KHUDÁWAND ke pahár men Isráel kí Chatán ke pás jáwe.

30 Kyúunki KHUDÁWAND apní jalálwáli áwáz sunégá, aur apne qahr kí shiddat, aur átash i sozán ke shu'ale, aur bárh, aur ándhí, aur olon ke sáth, apne háth ká utarná dikhláegá.

31 Hán, KHUDÁWAND kí áwáz hí se Asúr tabáh ho jáegá; wuh use lath se máregá.

32 Aur jis jis taraf us muqarrar lath kí, jo KHUDÁWAND us par lagáegá, chot hogí, us us taraf rabáb aur barbat sáth sáth hogí; ki wuh shor shár kí laráion men us se láregá.

33 Kyúunki Túfat muddat se árásta kiya gayá; hán, wuh bádsháh ke liye gahrá aur wasí' taiyár kiya gayá hai; us ká dher ág aur bahutsá indhan hai; aur KHUDÁWAND kí sáns, ganóhak ke sailáb kí mánind, us ko sulgáti hai.

XXXI BA'B.

UN par wáwailá hai, jo madad ke liye Misr ko játe, aur ghoron par i'atimád karte haij, aur gáron ká bharosá rakhte haij, ki bahutsí haij, aur ghur-charhon ká, ki un ká shumár bará hai: par Isráel ke Quddús par

nigah nahīn karte, aur KHUDÁWAND ke talīb nahīn hote.

2 Par Wuh bhī to 'aqlmand hai, aur balá názil karegá, aur apne sukhān ko talne na degá; wuh sharīron ke gharāne par, aur un par, jo badkirdāron kī himáyat karte haiñ, charhái karegá.

3 Kyūñki Misrī to insān haiñ, KHudá nahīn; aur un ke ghorē gosht haiñ, rūh nahīn. So jab KHUDÁWAND apná háth barhāwegá, to himáyatī gir jáegá, aur wuh jis kī himáyat kī gayī past ho jáegá, aur we sab ke sab ek sáth halák ho jáwenge.

4 Ki KHUDÁWAND ne mujhe yūñ kaná hai, kī Jis tarah se singh aur singhnī ká bachcha apne shikār ko dabochē hūe, un garariyon ke gol ke muqábil jo buláe jáke us par charhne ko áte haiñ, gurrátá hai, aur un kī lalkār se nahīn darta, aur un ke hujūm se dab nahīn játá: usī tarah RABB ul afwáj koh ī Saihún aur us ke tīle ke liye lārne ko utregá.

5 Jis sūrat se chiriyāen apne bachchon kī, usī tarah RABB ul afwáj Yarúsalam kī himáyat karegá; himáyat hī karegá, aur use rihái bakhshogá; us par rahm karegá, aur bach nikalne degá.

6 ¶ Ai tum, us kī taraf phiro, jis se banī Isráel ne niháyat bagáwat kī hai.

7 Kyūñki usī dīn har ek insān rūpe ke buton ko, aur sone ke putlon ko, jo tumháre háthon ne gunáh karne ke liye banáe haiñ, radd kar degá.

8 ¶ Tab Asúrí gir jáenge usī kī talwár se, jo insān nahīn; hán, us kī talwár, jo ádmī nahīn, use halák karegí; wuh talwár ke dar se bhágegá, aur us ke jawán-mard khirájuguzár bānenge.

9 Aur wuh khauf ke sabab apne hasín makán men chálá jáegá, aur us ke sardár jhande ko dekhke laraz jáenge; yih KHUDÁWAND farmátá hai, jis kī ág Saihún men, aur jis ká tanúr Yarúsalam men hai.

XXXII BA'B.

DEKH, ek bádsháh rástī se saltanat karegá, aur sháhzáde 'adálat se hukmrání karenge.

2 Hán, ek shákhs ándhī se panáh-gáh kī mánind hogá, aur tífán se chhipne kī jagah, aur pání kī nadion kī mánind khushk zamín men, aur bhárí chatán ke sáya kī mánind mán-dagī kī sarzamin men.

3 Aur un kī ánkhen jo dekhte haiñ na dhundhláengi, aur un ke kán jo sunte haiñ sunenge.

4 Be-liháaz ká dil bhī ma'rifat samjh-egá, aur luknatī kī zubán sáf bolne men must'aidd hogí.

5 ¶ Pájí ádmī phir sáhib ī murúwat na kahláegá, aur bakhíl ko koi sakhí na kahogá.

6 Kyūñki pájī ádmī chandálpān kī bátēñ karegá, aur us ká dil bádī ká mansúba bándhegá, kī bedinī kare, aur KHUDÁWAND ke bakhíláf darog-goí kare, aur tá kī bhúkke ke pet ko kháli kare, aur piyáson se píne kī chíz ko, báz rakhe.

7 Aur bakhíl ke hathyár zabún haiñ, wuh bure mansúbe bándhā kartá hai, tá kī jhúthī bátōñ se miskin ko, aur muhtáj ko bhī, jis waqt wuh haqq bayán kartá ho, halák kare.

8 Lekin sáhib ī murúwat sakháwat ke mansúbe bándhtá hai; aur wuh sakháwat ke kámon men sábit qadam rahégá.

9 ¶ Ai 'aurato, tum jo chain men ho, utho, merí áwáz suno; ai be-parwá betio, merí bátōñ par kán dharo.

10 Sál se kuchh ziyáda 'arse men, ai be-parwáo, tum be-áram ho jáoge; kyūñki angúr ká mausim játá rahégá, phal sametne kī naubat na áegí.

11 Ai 'aurato, tum jo sukh men ho, kámptī raho; ai be-parwáo, ghabrá jáo, apne tañ barahna aur nangá karo, aur tát apñi kamaron par bándho.

12 We dīlpazir kheton ke, aur phal-

dār takōn ke sabab apnī chhātīān pītī hain.

13 Mere logōn kī sarzamīn men kānte aur sadā-gulāb jamenge, hān, bāg-o-bāhar shahr ke sārē shādmān gharōn men bhī.

14 Kyūnki qasr chhore jāenge, aur shahr ke amwāl tark kiye jāenge; ōfel aur dīdbānī, kā burj muddat tak mānd hongē, gorkharōn kī āram-gāhen, aur gallōn kī charāgāhen;

15 Jab tak kī 'ālam ī bālā se rūh ham par undelī na jāwe; tab bayābān mewadār bārī ho jāegā, aur mewadār bārī ek ban gini jāegī.

16 Tab bayābān men 'adl basegā, aur rāstbāzī mewadār bārī men rahā karegī.

17 Aur sadāqat kā anjām sulh hogā, aur sadāqat kā phal abādī sukh aur āram hogā.

18 Kyūnki mere log chain ke makānōn men, aur be-khatar gharōn men, aur āsūdagi aur āsāish ke kāshānōn men, rahenge.

19 Lekin ban ke girte waqt ole parenge, aur shahr past makān men past ho jāegā.

20 Bakhtāwar tum ho, jo sab nahron ke āspās bote ho, aur bail aur gadhōn ke pānw udhar chalāte ho.

XXXIII BĀB.

TUJH par wāwailā hai, kī tū gārat kartā hai, aur gārat na kiyā gayā thā! tū lūtā hai, aur kisi ne tujh ko nahīn lūtā thā; jab tū gārat kar chukegā, to tū gārat kiyā jāegā, aur jab tū lūt chukegā, tab aur log tujh ko lūtege.

2 Āi KHUDĀWAND, ham par rahm kar, kī ham terī rāh takte hain; tū har subh un kā bāzū ho, aur līpat ke waqt hamārī salāmātī.

3 Log kharbarī kī āwāz sunte hī bhāge; tere ūhne hī se qaumen titar bitar ho gayīn.

4 Aur tumhāre lūt kā māl isī tarah baṭorā jāegā, jis tarah kīre baṭor lete

hain: log us par tiddī kī mānind, jo idhar udhar daurtī hai, daurenge.

5 KHUDĀWAND sarbuland hai, kyūnki wuh bulandī par rahtā; wuh 'adālat aur sadāqat se Saihūn ko māmūr kar detā hai.

6 Usī se tere zamāne kī pāedārī hogī: wuh tere liye najāt aur hikmat aur dānish kā zakhīra hogā; KHUDĀWAND hī kā khauf us kā khazāna hai.

7 Dekh, un ke sārē bahādūr bāhar khare hoke chillāte, aur sulh ke elchī phūt phūtke rote hain.

8 Shāh-rāhen sunsān hain, kī chalnawālā na rahā; us ne 'ahdshikanī kī, shahrōn ko haqīr jānā, aur insān ko hisāb men na lāyā hai.

9 Zamīn kurhtī aur murjhātī hai: Lubnān ruswā hūā; wuh kumhlā jātā: Sarūn bayābān kī mānind hai; Basan aur Karmil ke patte jhar jāte.

10 Ab main ūhūngā, KHUDĀWAND farmātā hai, ab main sarfarāz hōūngā, ab main apne taīn buland karūngā.

11 Tumhāre peṭ hī men kīre kā haml hogā; tum kurkuṭ jānoge; tum-bārī gazab-nākī wuhī āg hai, jo tumhen bhasam karegī.

12 Aur qaumen jalte hūe kankar kī mānind hongī, we kāte hūe kāntōn kī tarah āg men jalāī jāōngī.

13 ¶ Tum jo dūr ho, suno, kī main ne kyā kiya, aur tum jo nazdik ho, merī qudrat kā iqrār karo.

14 We gunahgār jo Saihūn men hain dargaye; kapkapī ne bedīnōn ko giriftār kiya hai. Kaun ham men se us muhlik āg men rah saktā hai? aur kaun ham men se abādī shu'alon ke darmiyān basne saktā?

15 Wuh jo rāstī se chaltā hai, aur sidhī bātōn kartā hai, jo us sūd ko, jo jaur aur jāfā se hāsīl ho, haqīr jāntā hai, jo rishwat ke 'ilāqe se apnā hāth khīnchtā hai, jo apne kān band kartā, tā kī khūnrezī ke mazmūn na sune, aur ānkhēn mūndtā hai, tā kī ziyān-kārī na dekhe;

16 So wuhí hai jo úncho par rahegá : us kí panáhgháh pahár ká qil'a hogá ; us ko rotí dí jáegi ; us ko pání bhí har waqt milegá.

17 Terí ánkheñ Bádsháh ká jamál dekhegi : we un sarzamínon par, jo bahut dúr haiñ, nazar karenge.

18 Terá dil us haul ko ta,ammul se sochegá. Kahán hai wuh kátib ? kahán hai wuh muhassil ? kahán hai wuh jo burjon ko gintá thá ?

19 Tú phir us zabardast guruñ ko na dekhegá ; us qaum ko, jis kí bolí tú samajh nahín saktá, jo be-gána zubán kí hai, ki bújhí nahín játi.

20 Hamári 'idghá Saihún par nazar kar : terí ánkheñ Yarusalam ko dekheñ, kí salámati ká maqám hai, balki aisá khaima, jo hiláyá na jáegá, jis kí mekhoneñ meñ se ek bhí ukhári na jáegi, aur us kí dorion meñ se ek bhí torí na jáegi.

21 Balki wahán zu-l-jalál KHUDÁWAND, barí barí nadión aur nahron ke badle, hamári gunjáish ke liye áp maujúd hogá, kí wahán dánd kí kishití koí na jáegi, aur na namúd ke jaházon ká guzar us meñ hogá.

22 Kí KHUDÁWAND hamará Hákim hai, KHUDÁWAND hamará Shari'at-denewálá hai, KHUDÁWAND hamará Bádsháh hai ; wuhí ham ko bacháwegá.

23 Terí rassían dhíli hoke latak rahín ; log mastúl kí chúl ko mazbút na kar sake ; we pál na urá sake : so lút ká wáfir mál taqsim kiyá gayá ; langre bhí ganímat par qábiz ho gaye.

24 Wahán ke báshindon meñ bhí koí na kahegá, kí Main bímár hún ; un logon ke gunáh, jo us meñ baste haiñ, bakhshhe gaye.

XXXIV BA'3.

A I qaumo, tum nazdik áke suno, aur áí logo, tum kán rakho . zamín aur us kí ma'múri, dunya aur sao chízen jo us se nikalti haiñ, sunen.

2 Kyúnki KHUDÁWAND ká qahr

sári qaumon par, aur us ká gazab un kí sári faujon par hai ; us ne unheñ haram kar diyá, us ne unheñ hawála kiyá, kí zabh kiye jáwen.

3 Aur un ke maqtúl phenk diye jáenge, balki un kí láshon se sarí bú uthegi, aur pahár un ke lahú se pighal jáenge.

4 Aur aflák ká sára lashkar bhí gal jáegá, aur ásmán kágaz ke táo kí mánind lapete jáenge, balki un ká sára jathá yún jhar jáegá, jaise kí ták se patte, aur anjir ke daraht se kumh-láyá húa pát jhar játa hai.

5 Kí merí talwár ásmán meñ mast karáí jáegi ; dekho, wuh Adúm par, un logon par, jinheñ main ne haram kar diyá hai, 'adalat karne ko utregi.

6 KHUDÁWAND kí talwár lahú se bharí hai ; wuh charbí aur barron aur bakron ke lahú se, aur mendhon ke gurdon kí charbí se, chiknáí gayi : kyúnki KHUDÁWAND ko Busrah meñ ek zabíha karná hai, aur Adúm ke mulk meñ barí khúnrezí.

7 Aur un ko sáth gainde aur sánr aur bail girenge ; aur un kí sarzamín lahú se sharábor ho jáegi, aur un kí gard charbí se chiknáí jáegi.

8 Kyúnki KHUDÁWAND ká intiqám lene ká ek din, aur badlá lene ká ek sál hai, kí jis meñ Saihún ká insáf kare.

9 Aur us kí nadián dhúná ho já-engí, aur us kí khák gandhak, aur us kí zamín rál i sozán hogi.

10 Yih rát din kabhí na bujhegi ; us se dhuñwán abad tak uthtá rahegá ; nasl dar nasl wuh ujár rahegi ; us samt se abad ul ábad tak kisi ká guzar na hogá.

11 ¶ Lekin hawásil aur khár-pusht us ke málik hongé ; laklak aur janglí kauwe us meñ basenge ; aur us par wirání ká sút paregá, aur sunsání ká sáhul dálá jáegá.

12 Us ke ashraf meñ se koí na hogá jise we buláwen kí hukmrání karen ;

aur us ke sháh-zádön men se koi mau-júd nahin.

13 Aur kánte us ke qasron men, aur úntkatáre aur gazna us ke qil'aon men jamenge; aur wuh bheriyon ki já e sukúnat, aur shutr-murgon ke rahne ká makán hogá.

14 Aur gidar aur janglí billián ek dústre se muláqát karenge, aur jhabbúá 'bakrá apne yár ko pukáregá; aur murg i shab wahán áram karegá, aur apne chain ká maqám páwegá.

15 Wahán qifázat bámbhni niká-legi, aur ande degi, aur apne chhánw tale sewegi aur posegi; wahán giddh jam'á honge, aur har ek ke sáth us kí máda hogi.

16 ¶ Tum KHUDÁWAND kí kitáb men dhúndho aur parho: un men se ek bhi kam na hogá, aur koi be-just na hogá; kyúнки mere munh ne yihí hukm kiyá hai, aur us kí Rúh hai, jis ne unhen jam'á kiyá hai.

17 Aur us ne un ke liye qur'á dálá, aur us ke háth ne rassí dálke unhen hissa bánt diyá: so we abad tak us ke málik honge, aur pusht dar pusht us men basenge.

XXXV BA'B.

BAYA'BA'N aur wirána un ke sabab se shádmán honge; aur dasht khushi karegá, aur nargis kí mánind shigufta hogá.

2 Wuh kasrat se kalián láegá, aur shádmán hoke aur na'ra márke khushi karegá; Lubnán kí shaukat, aur Karmil aur Sarún kí sharáfat use dí jáegi; we KHUDÁWAND ká jalál aur hamáre Khudá kí hashmat dekhenge.

3 ¶ Kamzor háthon ko zor do, aur nátawán ghutnon ko páedári bakhsho.

4 Un ko, jo kach-dile hain, kaho, Himmat bándho, mat daro, dekho, tumhárá Khudá sazá aur jazá sáth liye hús áta hai; hán, Khudá hí áegá, aur tumhen bacháegá.

5 Us waqt andhon kí ánkhen wá

kí jáengi, aur bahron ke kán khole jáenge.

6 Tab langre hiran kí mánind chau karián bharenge, aur gúnge kí zubárgáegi; kyúнки bayábn men páni, aur dasht men nadián phút niklengi.

7 Balki sahrá táláb ho jáegá, aur piyási zamín par pániön ke chashme honge; bheriyon ke maskanon men jahán har ek pará thá, nai aur nai ká thikáná hogá.

8 Aur wahán ek únchi kí húi ráh aur ek sháh-ráh hogi, aur wuh ráh inuqaddas ráh kahláegi: wuh jo nápak hai us par guzar na karegá; wuh un-hin ke liye hai; musáfir, agarchi ná-wáqif howen, us men gumráh na honge.

9 Wahán sher i babar na hogá, aur na koi darinda us par charhegá; wuh wahán na milegá; magar we jo chhuráe hús hain, wahán sair karenge.

10 Hán, KHUDÁWAND ke chhuráe hús lautenge, aur Saihún men gáte hús áwenge, aur abadí surúr un ke siron par hogá; we khushi aur shádmáni hásil karenge, aur gam aur áh i sard dáfa kí jáengi.

XXXVI BA'B.

AUR Hizqiyáh bádsháh kí saltanat ke chandahwen sál yún húa, kí sháh i Asúr Sanherib Yahúdáh ke sab hasín shahron par charbá, aur unhen le liyá.

2 Aur sháh i Asúr ne Rab-Sáqi ko ek bare lashkar ke sáth Lakis se Hiz-qiyáh ke pás Yarusalam ko bhejá; aur us ne 'áli kúnd kí nahr par, jo rafígaron ke máidan kí sarák men hai, maqám kiyá.

3 Tab Iliyáqim bin Kihilqiyáh, jo ghar ká mukhtár thá, aur Shabnáh mutasaddi, aur muhárib Yúakh bin A'saf, nikalke us pás áe.

4 ¶ Aur Rab-Sáqi ne unhen kahá, Tum to Hizqiyáh se yih kaho, Bádsháh i 'Azím, Asúr ká bádsháh, yún farmátá hai, Wuh kaun sí ummed hai jise tú isá kahke rakhtá hai, kí

5 Mujh men, (lekin faqat munh ki bát hai,) maslahat aur jang ki qúwat maujúd hai: so ab tú kis par i'atimád kartá hai, jo tú ne mujh se sarkashí kí?

6 Dekh, tujhe us tútí hói chharí par, Misr ke nal par, bharosá hai; us par to agar koi takiya kare, to wuh us ke háth men baith jáegi, aur chubh-egi; sháh i Misr Fira'ún un sab ke sáth, jo us par bharosá rakhte hain, aisá hi hai.

7 Par agar tú mujhe kahegá, ki Hamará tawakkul KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ par hai: kyá wuh nahin ki jis ke únche makán, aur jis ke mazbah, Hizqiyáh ne dúr kar dále, aur Yahúdáh aur Yarusálam ko kahá, ki Tum is mazbah ke áge parastish kiyá karo?

8 Ab mere khudáwánd sháh i Asúr ke sáth maidán pakriye, aur main tujhe do hazár ghore dúnga, agar tú apne liye un par sawár charhá sake.

9 Pas tujh men yih táqat kahan hai, ki tú mere khudáwánd ke mulázimon men se ek adná sardár ká munh phiráwe? tau bhí tú Misr kí gáron aur sawáron ká bharosá rakhtá hai.

10 Aur kyá main is sarzamin ke gárat karne ko KHUDÁWAND ke behukm áyá hún? KHUDÁWAND hí ne to mujhe farmáyá, ki Us mulk par charh já, aur use gárat kar.

11 ¶ Tab Iliyáqim aur Shabnah aur Yúakh ne Rab-Sáqi se 'arz kí, ki Arámi bolí men apne chákaron se kalám kijiye, ki yih bolí ham samajhte hain, aur shahr-panáh ke logon ke sunte hí Yahúdí lugat men ham se báten na kijiye.

12 ¶ Tab Rab-Sáqi bolá, Kyá mere khudáwánd ne mujh ko tere khudáwánd pás yá tujh pás báten kahne ko bhejá? aur kyá us ne mujhe un logon pás, jo shahrpanáh par baithé hain, nahin bhejá, ki we tumháre sáth apní gúh kháen, aur apní pesháb piwen?

13 Phir Rab-Sáqi khará húa, aur Yahúdí boli men pukárke bolá, aur yún kahá, Are tum, bádsháh i 'azim sháh i Asúr ká kalám suno.

14 Sháh yún farmátá hai, ki Hiz-qiyáh tum ko fareb dene na páwe; kyúnki wuh tumhen chhurá nahin saktá.

15 Aur na wuh tum se KHUDÁWAND par tawakkul karáwe, yih kahke, ki KHUDÁWAND yaqinan ham ko bacháegá, aur yih shahr sháh i Asúr ke háth men na áwegá.

16 Hizqiyáh kí na suno: ki sháh i Asúr yún farmátá hai, ki Nazrána deke mujh se mel karo, aur nikalke mere pás áo, aur tum men se har ek apní apní ták ká, aur apne apne anjír ke daraht ká, phal kháwe, aur apne apne hauz ká pání piwe;

17 Jab tak ki main áún, aur tumhen yahán se ek sarzamin men, jo tumháre mulk kí mánind hai, le jáún; ki wuh áuáj aur mai kí sarzamin hai, wuh rotí ke galla aur tákistanon ká mulk hai.

18 Hizqiyáh tumhen fareb dene na páwe, jo káhtá hai, ki KHUDÁWAND ham ko chhuráwegá: bhalá, kyá gu-rohon ke ma'búdon men se kisi ne bhí apní sarzamin ko Asúr ke bádsháh ke háth se bacháyá hai?

19 Hamát aur Arfád ke ma'búd kahan hain? Sifrwáim ke ma'búd kahan hain? kyá unhon ne Samrín ká mulk mere háth se bachá liyá?

20 Un sáre mulkon ke ma'búdon ke darmiyan wuh kaun sá hai, jis ne apná mulk mere háth se bacháyá, jo KHUDÁWAND bhí Yarusálam ko mere háth se bacháwegá?

21 Tab we chup ho rahe, aur us ke jawáb men unhon ne ek bát bhí na kahí; kyúnki bádsháh ká hukm yún thá, ki Use jawáb mat dená.

22 ¶ Aur Iliyáqim bin Khliziyáh, jo ghar ká názim thá, aur Shabnah mutasaddí, aur muhásib Yúakh bin

A'saf, Hizqiyáh pás áe, aur apne kapre chák kiye hús Rab-Sáqí kí bátén us se bayán kíñ.

XXXVII BA'B.

AUR aisá húa, ki Hizqiyáh bádsháh ne yih sunke apne kapre pháre, aur tát orhá, aur KHUDÁWAND ke ghar men gayá.

2 Aur us ne Iliyáqím ghar ke ná-zim, aur Shabnah mutasaddí, aur káhinon ke buzurgon ko tát urháke Yas'aiyáh nabí bin Amús ke pás bhejá.

3 Aur unhoñ ne us se kahá, ki Hizqiyáh yún kahtá hai, ki A'j ká din dukh aur malámat aur tuhmat ká din hai; kyúnki larke paidá hone par hain, aur janne kí qúwat nahín.

4 Sháyad kí KHUDÁWAND terá KHUDÁ Rab-Sáqí kí sab bátén sunegá, jise us ke sáhib sháh i Asúr ne bhejá, kí KHUDÁ e Haiy kí tahqír kare, aur un bátón ke sabab, jo KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne suní hain, tambíh degá. Pás, tú un báqíon ke wáste, jo maujúd hain, du'á máng.

5 Pás sháh i Hizqiyáh ke mulázim Yas'aiyáh pás áe.

6 ¶ Tab Yas'aiyáh ne unhen farmáyá, Tum apne áqá se yún kaho, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Tú un bátón se, jinhen sháh i Asúr ke jawánon ne kahke merí takfír kí, hirásan mat ho.

7 Dekh, main us men rúh dálúngá, aur wuh ek afwáh sunke apní mamlukat ko phir jáegá; aur main use us hí kí sarzamín men talwár se marwá dálúngá.

8 ¶ So Rab-Sáqí phir gayá, aur us ne sháh i Asúr ko Libnah se larte páyá; kí use khabar pahunchí thí, kí wuh Lakís se kúch kar gayá.

9 Kí use khabar mili thí, kí Kúsh ká bádsháh Tirháqah tujh par lash-karkashi karne ko átá hai. So jab yih suná, us ne phir elchíon ko bhejkar Hizqiyáh se payám kiyá,

10 Aur unhen kahá, kí Sháh i Yahúdáh Hizqiyáh se kaho, kí Terá KHUDÁ, jis par terá i'atimád hai, us bát ká tujhe fareb na de, kí Yarusalam sháh i Asúr ke qabze men na áwegá.

11 Dekh, tú ne suná hai, kí Asúr ke bádsháhon ne sárí sarzaminon ko kyá kyá kiya, aur kyúnkar unhen haram kar diya hai; so kyá tú rihái pá saktá hai?

12 Kyá un gurohon ke ma'búdon ne, unhen, ya'ne Jauzán, aur Harrán, aur Rasaf, aur baní 'Adan T'illasár men, jinhen hamáre bápádáon ne halák kiya, so chhuráyá?

13 Hamát ká bádsháh, aur Arfáð ká bádsháh, aur Qarya-Sifrwáim, aur Hen'a, aur 'Iwáh ká bádsháh kahán?

14 ¶ So Hizqiyáh ne elchíon se náme leke parhe, aur uthke KHUDÁWAND ke ghar men dákhil húa, aur KHUDÁWAND ke áge unhen khol diya.

15 Aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND ke áge du'á mángí, aur kahá,

16 Ai RABB ul afwáj, Isráel ke KHUDÁ, jo karúbíon ke darmiyán baíhtá hai, tú hí akelá zamín kí sárí mamlukaton ká KHUDÁ hai; tú hí ne ásmán aur zamín ko khalq kiya.

17 Ai KHUDÁWAND, kán dhar aur sun; ai KHUDÁWAND, apní ánkhen khol, aur dekh, aur Sanherib kí un sab bátón ko, jo us ne mujhe kahlá bhejín, tá kí KHUDÁ e Haiy ko malámat kare, sun le.

18 Sach hai, ai KHUDÁWAND, kí Asúr ke bádsháhon ne sab qaumon ko, un ke mulkon samet, kharáb kiya;

19 Aur un ke ma'búdon ko ág men dálá, kí we KHUDÁ na the, balki ádmíon kí dastkári the, lakrí, aur patthar: so unhoñ ne un ko faná kiya.

20 Ab, ai KHUDÁWAND, hamáre KHUDÁ, tú ham ko us ke háth se bachá le, tá kí zamín kí sárí mamlukaton yaqín kar jánen, kí KHUDÁWAND tú hí akelá hai.

21 ¶ Tab Yas'aiyáh bin Amús ne

Nabí Sanherib ki halákat YAS'AIYA'H, XXXVIII. ki khabar áge se detá.

Hizqiyáh ko kahá bhejá, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmatá hai, Is liye ki tú ne Sanherib ki bábat du'á men mujh se 'arz ki ;

22 So yihí kalám hai, jo KHUDÁWAND ne us ke haqq men farmáyá, ki Saihún ki bákira betí terí tahqir kartí, aur tujh par hanstí, Yarusalam kí betí tujh par sir dhuntí.

23 Tú ne kis ko malámat, aur kis kí tú ne takfír kí ? aur tú ne kis par apní áwáz buland kí ? tú ne ánkhen úpar karke Isráel ke Quddús par ghurkí kí.

24 Tú ne apne khádimon kí wasátat se KHUDÁWAND ko malámat kí, aur kahá, ki Main apní gárion kí kasrat se paháron kí chotíon par charhá, aur Lubnán kí wádíon men gayá ; wahán ke buland deodáron ke peron, aur saroon ke khashse darakhton ko main ne kátá, aur us ke jangalon kí bulandíon men, jahán tak us ke Karmil kí intihá hai, ghusá chala gayá.

25 Main ne khodá, aur pání piyá ; balki main apne pánwon ke talwon se Mísr kí sab nadián sukhá dálúngá.

26 Kyá tere kánon tak nahín pahunchá, ki main ne qadím se is kí taiyári kí, aur qadámat ke aiyám men is ká naqsha khinchá ? ab main hí ne, jo muqarrar kiya thá, so purá kiya, ki tú ne mahsúr shahron ko kharáb karke khandar kar diya.

27 So wahán ke basnewále kamzor hue, aur ghabrá gaye, aur sharminda hue ; we aise the jaise maidán men ghás, aur khet kí sabzi, jaise kí chhaton par kí ghás, aur jaisá kí anáj ká pattá, jis ke dánthe ke nikalne se peshtar, súkh játá hai.

28 Main terá thikáná, aur terá báhar bhitar aná jáná, aur terá mujh par jhunjhláná, jántá hún.

29 Is liye kí terá jhunjhláná, jo tú ne mujh par kiya, aur terá ghamand m e kánon tak pahunchá, main apná kántha terí nák men márúngá, aur apní

lagám tere muh men dúngá, aur tú jis ráh se áya, main tujhe usí ráh se phir pherúngá.

30 Ab tere liye yihí nishán hai, ki tum is sál we chizen, jo az khud ugtí hai, khaoge ; aur दूसरे sál bhi aisi hí chizen ; aur tisre sál tum booge, aur kátoge, aur tákistán lagáoge, aur un ke mewe khaoge.

31 Aur wuh baqiya, jo Yahúdáh ke gharáne se bach rahá, phir niche men jar bándhegá, aur úpar phalegá.

32 Kí ek baqiya Yarusalam men se, aur we jo bach rahe hai, koh í Saihún par se, kharúj karenge ; Raab ul afwáj kí gaiyurí yih kám karegi.

33 So KHUDÁWAND sháh í Asúr ke haqq men yún farmatá hai, ki Wuh is shahr men na áwegá, na us ke andar tír chaláwegá, na sipar pakarke us ke barábar namúd hogá, aur na us ke muqábil damdama bándhegá ;

34 Balki jis ráh se wuh áya, usí ráh se phir jáegá, aur is shahr men á na sakegá, KHUDÁWAND farmatá hai.

35 Aur main apní khátir, aur apne bande Dáúd kí khátir, is shahr kí pushtí karke use bacháúngá.

36 Pas KHUDÁWAND ke ek firishte ne jáke Asúrion kí lashkargáh men ek lákh pachási hazár ádmí ján se máre : aur jab log subh sawere uthe, to dekho, ki we sab mare pare the.

37 ¶ Tab Sanherib sháh í Asúr ne kúch kiya, aur chala gayá, aur phir gayá, aur Ninawáh men á rahá.

38 Aur aisé huá kí jis waqt wuh apne ma'búd Nisrúk ke ghar men pújá kartá thá, Adrammalik aur Sárázar us ke beton ne use talwár se qatl kiya ; aur we bhágke Arárat kí sarzamin ko gaye : aur Asar-Haddún us ká betá us kí jagah bádsháh huá.

XXXVIII BA'B.

UNHIN dinon men Hizqiyáh ko maut kí bimári hui. Tab Yas'aiyah nabí Amús ká betá us pás áya, aur use kahá, KHUDÁWAND yún

farmatá hai, Tú apne gharáne ko wasiyat kar, ki tú mar jáegá, aur na jiegá.

2 Tab Hizqiyáh ne apná muñh díwár kí taraf kiyá, aur KHUDÁWAND se du'á mángí,

3 Aur kahá, Ai KHUDÁWAND, main minnat kartá hún, ki tú yád farmá, ki main kis tarah tere huzúr sachái aur dil ke kámil shauq se chalá, aur jo terí nazar men bhalá thá, us par 'amal kiyá. Aur Hizqiyáh zár zár royá.

4 ¶ Tab KHUDÁWAND ká yih kálám Yas'aiyáh par názil huá,

5 Ki Já, aur Hizqiyáh se kah, ki KHUDÁWAND tere báp Dáúd ká Khudá yún farmatá hai, ki Main ne terí du'á suní, main ne tere ánsú dekhé: so dekh, main terí 'umr par pandrah baras aur barhá detá hún.

6 Aur main tujh ko aur is shahr ko sháh í Asír ke háth se bacháúngá; aur main is shahr kí pushtí karúngá.

7 Aur KHUDÁWAND kí taraf se tere liye yih nishán hai, ki KHUDÁWAND us bát ko, jo us ne kahí, púra karegá:

8 Dekh, main áftáb ke dhale húe sáya ke darjon men se, jo Ákhaz kí dhúp-gharí men andáz hote, das darje phiráke charhá láúngá. Chunánchi áftáb, jin darjon se kí dhal gayá thá, un men ke das darje phir charh gayá.

9 ¶ Sháh í Yahúddáh Hizqiyáh kí tahrír, jab wuh bímár thá; aur apní bímári se changá huá:

10 Main ne kahá, ki Main apní ádhí 'umr ke darmiyán pátál ke phátakon men dákhlil húngá; merí zindagi ke báqí baras mujh se chhín liye gaye.

11 Main ne kahá, Main Yáh ko, hán, Yáh ko zindog ke mulk men phir na dekhúngá; insán aur dunyá ke basnewále mujhe phir díkhái na denge.

12 Merá khamza torá játá hai, aur garariye ke pá kí mánind mujh se

le liyá játá; main juláhe kí mánind apní zindagání ko háth par charháta; wuh mujh ko tánt se alag kar detá; subh se leke shám tak tú mujh ko ákhir kar dáltá hai.

13 Main ne subh tak tahammul kiyá; tab wuh sher í babar kí mánind merí sári haqqíán chúr kar dáltá: subh se leke shám tak tú mujhe tamám kar dáltá hai.

14 Main abábil aur sáras kí tarah kán kán chín chín kartá; main kabútar kí tarah kurhítá; merí ánkhen úpar dekhte dekhte faná ho játín; ai KHUDÁWAND, mujh par galba huá, merá muqaddama apne zimme le.

15 Main kyá kahún? us ne to mujh se wa'da kiyá, aur us hí ne use púra kiyá: main apní báqí 'umr, apní ján kí talkhí ke sabab, ábista ábista basar karúngá.

16 Ai KHUDÁWAND, inhín chízon se insán kí zindagi hai, aur in sab se merí rúh kí hayát hai: balki tú hí ne mujhe changá kiyá, aur jítá rakhá.

17 Dekh, merá saht dard chain se tabdíl huá, aur merí ján par mihrbán hoke tú ne mujhe saráha ke garhe se rihái dí; kyúñki tú ne mere sáre gunáhon ko apní píth ke píchhe phenk diyá.

18 Ki pátál terí sitáish nahín kar saktá, aur maut terí hamd kyá kare; we jo gor men utre hain, terí sadáqat ke uminedwár nahín.

19 Zinda jo hai, zinda hí terí sitáish karegá, jaisá áj ke din main karta hún; báp apní aulád ko terí sachái kí khabar degá.

20 KHUDÁWAND mujhe bacháno ke liye taiyár thá; is liye ham apne tár-dár sáz utháke 'umr bhar KHUDÁWAND ke ghar men unhen chherte rahenge.

21 Kyúñki Yas'aiyáh ne kahá thá, ki ek qurs anjír ká lekar marham ke wáste dummál par rakhen, aur wuh shifá páwegá.

22 Aur Hizqiyáh ne kahá thá, kí

KHUDÁWAND ke ghar men mere jáne ká kyá nishán hai?

XXXIX BA'B.

US waqt Marodak-Baladán bin Baladán sháh i Bábul ne Hizziyáh ke liye náme aur taháif bheje; kyunki us ne suná thá, ki wuh bímár thá, aur phir changá húa.

2 Aur Hizziyáh un ke áne se bahut khush húa, aur apne zakhíre, ya'ne, chándi aur soná, aur balsán, aur 'itr i girán-bahá, aur tamám silákhkhána, aur jo kuchh ki us ke khazánon men maujúd thá, un ko dikhláyá: us ke ghar men aur us kí mamlukat men koi chiz na thá, jo Hizziyáh ne unhen na dikhlái.

3 ¶ Tab Yas'aiyáh nabí ne Hizziyáh bádsháh pás ákar us se kahá, ki In shakhson ne kyá kahá, aur we kahán se tere pás áe? Hizziyáh ne jawáb diyá, ki Ek dúr mulk, Bábul hí se, mere pás áe.

4 Tab us ne kahá, ki Unhon ne tere ghar men kyá kyá dekhá? Hizziyáh ne jawáb diyá, Sab jo kuchh kí mere ghar men hai unhon ne dekhá; mere khazánon men ab kuchh nahín, jo main ne unhen nahín dikhláyá.

5 Tab Yas'aiyáh ne Hizziyáh ko kahá, ki RABB ul afwáj ká kalám sun:

6 Dekh, we din áte hain, kí sab jo kuchh kí tere ghar men hai, aur jo kuchh kí tere bápádón ne áj ke din tak zakhíra kar rakhá hai, utháke Bábul ko le jáenge; KHUDÁWAND farmátá hai, kí koi chiz báqi na chhútegi.

7 Aur we tere beton men se, jo teri nasl se hongé, aur tujh se paidá hongé, le jáenge; aur we sháh i Bábul ke qasr men khwájasará hongé.

8 Tab Hizziyáh ne Yas'aiyáh se kahá, Khúb hai KHUDÁWAND ká kalám jo tú ne kahá. Aur us ne yih bhí kahá, kí Mere aiyám men to salámati aur aman hogá.

XL BA'B.

TUM tasallí do, mere logon ko tum tasallí do, tumhárá KHudá farmátá hai.

2 Yarusalam ko dilásá do, aur use pukárke kaho, kí us kí musibat ke din, jo jang o jadal ke the, guzar gaye, us ke gunáh ká kafára húa, aur us ne KHUDÁWAND ke háth se apne sab gunáhon ká badlá do chand páyá.

3 ¶ Bayábán men ek manadí-karnewále kí áwáz: Tum KHUDÁWAND kí ráh durust karo, sahrá men hamáre KHudá ke liye ek sídhi sháhráh taiyár karo.

4 Har ek nasheb únchá kiya jáe, aur har ek koh aur tilá past kiya jáe; aur har ek terhi chiz sídhi, aur náhamwár jagahen hamwár kí jáen.

5 Aur KHUDÁWAND ká jalál áshkára hogá, aur sab bashar ek sáth use dekhenge; kí KHUDÁWAND ke munh ne yih farmáyá hai.

6 Ek áwáz húi, kí Manadí kar. Aur main ne kahá, Main kyá manadí karún? Sab bashar ghás hai, aur un kí sári raunaq maidán ke phúl kí mánind hai:

7 Ghás murjháti hai, phúl kumhláte hain; kyunki KHUDÁWAND kí hawá us par bahtí hai: yaqínan log ghás hain.

8 Hán, ghás murjháti hai, phúl kumhláte hain; par hamáre KHudá ká kalám abad tak qáim hai.

9 ¶ Ai tú jo Saihún ko khush-khabarián sunáti hai, únche pahár par charh; ai tú, jo Yarusalam ko bashárat deti hai, zor se apní áwáz buland kar; khúb pukár, aur mat dar; Yahúdáh kí bastion se kah, Dekho, apná Khudá!

10 Dekho, KHUDÁWAND KHudá zabadásti ke sáth áwegá, aur us ká bázú apne liye saltanat karegá; dekho, us ká sila us ke sáth hai, aur us ká ajr us ke áge!

11 Wuh chaupán kí mánind apná galla charáwegá; wuh barron ko apne háth se faráham karegá, aur apní god men útháke le chalegá, aur un ko, jo dúdh pilátíán hai, áhista áhista le jáegá.

12 ¶ Kis ne pánion ko apne háth ke chullú se nápa, aur ásmán ko bá-lisnt se paimáish kiya, aur zamín kí gard ko paimáne men bhará, aur paháron ko palron men dálke wazn kiya, aur tilon ko tarázú men taulá?

13 Kis ne KHUDÁWAND kí Ráh ko andáz kiya hai, yá us ká mushír hoke use sikhlayá?

14 Us ne kis se mashwarat lí hai, jo kí use ta'lim de, aur use 'adálát kí ráh sikhlae, aur use ma'rifat kí bát batlae, aur hikmat kí ráh se ágáh kare?

15 Dekh, qaumen dól kí ek búnd kí mánind hai, aur palre kí mihín gard kí mánind gíní játi; dekh, wuh bahri mamálik ko ek zarre kí mánind úthá letá hai.

16 Lubnán indhan ke liye káfi nahín, aur us ke bahíme sokhtani qurbáni ke liye bas nahín.

17 Sári qaumen us ke áge kuchh chiz nahín; balki we us ke nazdik batálat aur náchizi se bhí hisáb men kamtar hai.

18 ¶ Pas tum Khudá ko kis se tashbíh doge? aur kaunsi chiz us se mushábih thahráoge?

19 Kárigar dhálke ek múrat baná-tá hai, aur sunár us par soná phertá hai; sunár bhí us ke liye chándí kí zanjiren pítké banáta hai.

20 Aur jo aísá tihidast hai, kí us pás nazr dene ko kuchh nahín, wuh aísí lakrí chun letá hai jo na saregi; wuh hoshyár kárigar kí talásh kartá hai, jo aísí múrat banáwe jo hil na sake.

21 Kyá tum ne nahín jáná? kyá tum ne nahín suná? kyá yih bát ibtidá se tumhen kahí nahín gayí?

kyá tum zamín kí bunyád ká hál nahín samjhe?

22 Yih hai wuh jo zamín ke kun-dal ke úpar baithá hai, jis ke áge us ke báshinde tidón kí mánind hai, jo ásmánon ko parde kí mánind tántá hai, aur unhen tambúon kí tarah suktínat ke liye phailátá hai;

23 Jo sháhzádon ko náchíz kar dáltá, aur dunyá ke hákimon ko behúda thahrátá hai.

24 We hanoz lagáe na gaye, we hanoz boye na gaye, un ká tana hanoz zamín men jar na pakar chuká: to wuh faqat un par phúnk mártá, aur we khushk ho játe, aur girdbád un ko bhúse kí tarah uráti.

25 Tum mujhe kis ke sáth tashbíh doge? aur main kis chiz se mushábih hoúngá? wuh Quddús farmátá hai.

26 Apní ánkhen úpar útháo, aur dekho, kí kis ne in sabhon ko khalq kiya. Wuh un ke lashkar ko shumár karke níkáltá hai, aur un men se har ek ká nám leke use bulátá; us kí qudrat kí baráí ke bá'is, aur us ke bázu kí tawánái ke sabab, ek bhí gair-házir nahín rahtá.

27 So ai Ya'qúb, tú kyún kahtá hai, aur ai Isráel, tú kis liye farmátá hai, kí Meri ráh KHUDÁWAND se poshida hai, aur meri 'adálát mere KHudá se guzar gayí?

28 ¶ Kyá tú ne nahín jáná? kyá tú ne nahín suná? KHUDÁWAND, so abadí KHudá hai, zamín ke kináron ká paidá-karnewálá; wuh thak nahín játa, aur mánda nahín hotá; us ke fahm kí tháh nahín mílti.

29 Wuh thake búon ko zor baqshsh-tá hai, aur ná-tawánon kí tawánái ko ziyáda kartá hai.

30 Kyúnki nau-jawán thak jáenge, aur mánda ho jáenge, aur khásse jawán ek lakht gir parenge;

31 Lekin we jo KHUDÁWAND kí ráh takte hai, sar i' nau zor paidá karenge; we 'uqábon kí mánind bál

o par se urenge; we daurenge aur na thakenge, we chalenge aur sust na ho jáenge.

XLI BA'B.

AI bahri mamálik, mere áge chup ho raho; aur qaumen jo hain so we sar i nau zor paidá karen; we nazdik áwen, tab 'arz karen: áo, ham ek sáth mahkame men dákhil howen.

2 Kis ne us rástbáz ko púrab kí taraf se barpá kiya, aur apne pánwon ke pás buláya, aur ummaton ko us ke áge dhar diya, aur use bádsháhon par musallit kiya? kis ne unhen khák kí mánind us kí talwár ke, aur urti bhus kí mánind us kí kamán ke, hawále kiya?

3 Us ne un ká pichhá kiya; aur jis ráh par kí peshtar qadam na mára thá, salámat guzar gayá.

4 Kis ne yih kám kiya hai aur use aujám diya? Wuh jo sári pushton ko ibtidá se talab kartá hai; main, KHUDÁWAND, pahlá hún, aur pichhlon ke sáth main wuhí hún.

5 Bahri mamálik yih dekhte aur dar játe hain; zamin ke kináre hirásán hote, we nazdik áte aur házir hote hain.

6 Un men har ek ne apne parosi kí kumak kí, aur apne bhái se kahá hai, kí Himmat bándh.

7 Barhai ne sunár ko, aur us ne, jo hathauri se sáf kartá hai, us ko, jo nihái par mártá hai, dilásá diya, aur kahá, Joran to achchhá hai: so unhon ne us ko kí se sábit kiya hai, tá kí wuh na hile.

8 Par tú, ai Isráel, mere bande, ai Ya'qúb, jise main ne pasand kiya, jo mere dost Abirahám kí nasl se hai,

9 Jise main ne dunya ke kanáron men se le liya, aur tujhe us ke siwánon se talab kiya, aur tujh ko kahá, kí Tú merá banda hai; main ne tujh ko pasand kiya, aur tujhe radd na karúnga.

10 ¶ Tú mat dar; kí main tere sáth

hún; hirásán mat ho; kí main terá Khudá hún: main tujhe zor bakhsh-únga, main teri kumak karúnga, main apní sadáqat ke dahine háth se tujhe sambhálungá.

11 Dekh, we sab jo tujh par gusse se bharakte the, pashemán aur ruswá howenge; we jo tujh se jhagarte the, náchiz boke halák ho jáenge.

12 Tú unhen jo tujh se jhagrá karte hain dhúndhega, aur na páega; we jo tujh se larne hain náchiz aur hech ho jáenge.

13 Kyúнки main KHUDÁWAND, terá Khudá, terá dahiná háth pakartá, aur tujhe kahtá, Mat dar, kí main teri pushti karúnga.

14 Hirásán mat ho, ai kíre Ya'qúb, ai Isráel ke fání log; Main teri madad karúnga, KHUDÁWAND farmatá hai, hán, main jo Isráel ká Quddús terá rihái-denewálá hún.

15 Dekh, main tujhe dáone kí ek nayi gári, kí jis ke bahut se tez do-dháre dánt hon, banáungá: tú paháron ko dáwegá, aur unhen chúr chár-karegá, aur tilon ko bhus kí mánind banáwegá.

16 Tú unhen pachhoregá, aur hawá unhen urá le jáegi, aur girdbád unhen tittar bittar karegi; par tú KHUDÁWAND se shádmán hogá, aur Isráel ke Quddús par fakhr karegá.

17 Muhtáj aur miskín pání dhúndhte phirte, par wuh na miltá; un kí zubán piyás se khushk hai: main KHUDÁWAND un kí sunúnga, main Isráel ká Khudá unhen tark na karúnga.

18 Main tilon par nahren, aur wádion men chashme kholúnga; main sahrá ko taláb, aur súkhí zamin ko pání kí nahren karúnga.

19 Main bayábán men deodár, aur babúl, aur ás, aur balsán ke darakht, ugwaúnga; main sahrá men saro, aur sanaubar, aur khair ke darakht ikatthe lagáungá:

20 Tá kí we sab dekhén, aur jánen,

aur gaur karen, aur samjhen, ki KHUDÁWAND hí ke háth ne yih banáyá, aur Isráel ke Quddús ne yih paidá kiyá.

21 Apní hujjaten barpá karo, KHUDÁWAND farmátá hai; apní mazbút dalilen láo, Ya'qúb ká bádsháh kahtá hai :

22 We unhen áshkárá karen, aur hamen honewálí chizon kí khabar dewen; aur hamen dikhláwen, kí un kí aglí peshingoián kyá thin, tá ki ham unhen sochen, aur un ke anjám ko samjhen; yá we áyanda ká alhwál hamen kah sunáwen.

23 Batáo ki áge ko kyá hogá, tá ki ham jánen, kí tum iláh ho: hán, bhalá yá burá kuchh to karo, tá ki ham daren, aur ek sáth ghabráwen.

24 Dekho, tum náchiz se badtar ho, aur tumhárá kám nestí se bhí kharáb hai; wuh jo tumhen pasand kartá hai, makrúh hai.

25 Main ne shimál se ek ko barpá kiya hai, aur wuh átá hai; wuh áftáb ke matla' se hoke merá nám legá; aur wuh sháhzádon ko gáre kí tarah latáregá, kumhár kí mánind jo máti gúndhtá hai.

26 Kis ne yih ibtidá se bayán kiya, kí ham jánen? aur kis ne áge se khabar dí, kí ham kahen, kí Sach hai? koi us ká bayán-karnewálá nahín, koi us ká khabar-denewálá nahín, koi nahín jo tumhári báten sune.

27 Main hí ne pahle Saihún se kahá, kí Dekh, unhen dekh; aur main hí ne Yarusalam ko ek bashárat-denewálá bakhshá.

28 Kyúinki main ne dekhá, kí koi na thá; un ke darmiyán bhí koi mushir na thá, kí jin se main púchh-ún, aur we mujhe jawáb dewen.

29 Dekho, we sab ke sab batálat hain; un ke kám hech hain; un kí dháli hui múraten hawá aur khlú hain.

XLII BAB.

DEKHO merá Banda, jise main sambháltá; merá Barguzida, jis se merá jí rázi hai; main ne apní rúh us par rakhi; wuh qaumon ke darmiyán 'adálat jári karegá.

2 Wuh na chilláegá, aur apní sadá buland na karegá, aur apní áwáz házar-on men na sunáwegá.

3 Wuh masle hús senthe ko na toregá, aur dhamaktí hui battí ko na bujháegá; wuh 'adálat ko jári karáegá, kí dáim rahe.

4 Us ká zawál na hogá, aur na maslá jáegá, jab tak kí rástí ko zamín par qáim na kare, aur bahrí mamálik us kí shari'at kí ráh taken.

5 KHUDÁWAND Khudá, jo ásmánon ko khalq kartá, aur unhen tántá, jo zamín ko aur unhen jo us men se níkalte hain phailátá, aur un logon ko jo us par hain sáns detá, aur un ko jo us par chalte hain rúh bakhshatá, yún farmátá hai :

6 Main KHUDÁWAND ne tujhe sadáqat ke liye bulayá; main hí terá háth pakrúngá, aur teri hifázat karúngá, aur logon ke 'ahd aur qaumon ke núr ke liye tujhe dúngá;

7 Kí tú andhon kí ánkhen khole, aur bandhúon ko qaid se níkále, aur un ko, jo andhere men baithe hain, quaidkháne se chhuráwe.

8 YAHOWÁH main hún, yih merá nám hai, aur apní shaukat dússe ko na dúngá, aur wuh sitáish jo mere liye hoti, khodí hui múraten ke liye hone na dúngá.

9 Dekho to, sábiq peshingoián bar áin, aur main nayi báten batláta hún; us se peshtar kí wáqi' hon, main tum se bayán kartá hún.

10 KHUDÁWAND ke liye ek nayá grú gáo, ai tum jo samundar par guzarte ho, aur tum jo us men baste ho; ai bahrí mamálik aur un ke báshindo, tum zamín par sar tá sar usi kí sitáish karo.

11 Bayābān aur us kī bastiān, Qidār ke ābād dīhāt, apnī āwāz buland karenge. Sila' ke basnewāle ek git gāenge, pahārōn kī choṭiōn par se lalkārenge.

12 We KHUDĀWAND kā jalāl zāhir karenge, aur baharī mamālīk meṇ us kī sanā-khwānī karenge.

13 KHUDĀWAND ek bahādūr kī mānind niklegā; wuh jāngī mard kī mānind apnī gairat ko uskāegā; wuh chillāegā, hān, wuh jāng ke liye bulāegā; wuh apne dushmanōn par bahādūrī karegā.

14 Main bahut muddat se chup rahā; main khāmosh ho rahā, aur āp ko roktā gayā; par ab main us 'aurat kī tarah, jise dard i zih ho, chillāūngā, aur hāmpūngā, aur zor zor se ṭhandī sāns bhī lūngā.

15 Main pahārōn aur ṭilōn ko wirān kar dālūngā, aur un ke sabzazārōn ko khushk karūngā, aur un kī nadiān basne ke lāiq zamin banāūngā, aur tālābōn ko sukhā dūngā.

16 Aur andhōn ko us rāh se, kī jise we nahīn jānte, le jāūngā; main unheṇ un rastōn par, jin se we āgāh nahīn, le chalūngā; main un ke āge tārīkī ko roshnī, aur ūchī nīchī jagahōn ko maidān kar dūngā. Main un se yih sulūk karūngā, aur unheṇ tark na karūngā.

17 ¶ We picḥhe haṭen aur nihāyat pashemān hōn, jo khodī hūī mūratoṇ kā bharosā rakhte hain, aur dhāle hūe butōn ko kahte hain, Tum hamāre ilāh ho.

18 Suno, ai bahiro, aur tāko, ai andho, tā kī tum dekho.

19 Andhā kaun hai, magar merā banda? aur kaun aisā bahirā hai, jaisā merā rasūl, jise main bhejūngā? andhā kaun hai jaisā kī wuh jo kāmil hai, aur KHUDĀWAND ke khādīm kī mānind andhā kaun hai?

20 Tū ne bahut chīzen dekhī hain, par un par lihāz nahīn rakhā; aur

kān to khule hain, par kuchh nahīn sunā.

21 KHUDĀWAND apnī sadāqat ke sabab rāzī hūā; wuh sharī'at ko buzurgī degā, aur use 'izzat bakhshegā.

22 Lekin yih ek guroh hai jo lūṭī gayī, aur gārat kī gayī; we sab ke sab zindānōn meṇ bandhe hūe, aur qaidkhānōn meṇ chhipāe gaye hain; we shikār hūe, aur kōī nahīn bachātā, we lūṭe gaye, aur kōī nahīn kahtā, Phir do.

23 Kaun hai tumbāre darmiyān jo is par kān dhare? kaun jī lagāwe, aur āyande meṇ sunā kare?

24 Kis ne Ya'qūb ko hawāle kiyā, kī ganīmat howe, aur Isráel ko kī lūterōn ke bāth meṇ pare? kyā KHUDĀWAND ne nahīn, jis ke muḥhālīf hoke unhoṇ ne gunāh kiyā? kyūṅkī unhoṇ ne na chāhā, kī us kī rāhōn par chaleṇ, aur we us kī sharī'at ke shanawā nahīn hūe.

25 Is liye us ne apne qahr kā shu'ala aur jāng kā gazab us par dālā; so us par gird-ā-gird āg lagī, par wuh use daryāft nahīn kartā; wuh us se jal jātā, par wuh khātīr meṇ na lātā.

XLIII BĀ'B.

SO ab KHUDĀWAND, kī jis ne, ai Ya'qūb, tujh ko paidā kiyā, aur jis ne, ai Isráel, tujh ko banāyā, yūṅ kahtā hai, Mat dar, kī main ne tujhe rihāī dī; main ne terā nām leke tujhe bulāyā: tū merā hai.

2 Jab tū pānīon meṇ guzar karegā, to main tere sāth hōūngā; aur jab tū nadīon meṇ hoke jāegā, to we tujhe na dubāengī; jab tū āg ke darmiyān chalegā, to tujhe ānch na lagegī, aur shu'ala tujhe na jalāwegā.

3 Kī main KHUDĀWAND, terā KHUDĀ hūn; Isráel kā Quddūs, terā bachānewālā main hūn: main ne tere fidiye meṇ Misr ko, aur tere badle Kūsh aur Sabā ko, diyā.

4 Azbaskī tū merī nigāh meṇ besh-

qímat thá, tú ne 'izzat pái; aur is liye kí main ne tujhe piyár kiya, main ne tere badle log, aur terí ján ke 'iwaz men gurohen, dín.

5 Tú mat dar, kí main tere sáth hún; main terí nasl ko púrab se le áungá, aur pachchhim se tujhe faráham karúngá;

6 Main uttar se kahúngá, kí De dál, aur dakkhín se, kí Mat rakh chhor; mere betón ko dúr se, aur merí betón ko zamín kí intihá se, láo;

7 Har ek ko, jo mere nám se kahlátá, jise main ne apne jalál ke liye khalq kiya, jise main ne banáyá, hán, jise main hí ne taiyár kiya.

8 ¶ Un andhe logon ko, jo ánkhen rakhte hain, aur un bahiron ko, jin ke kán hain, báhar láke házir kar.

9 Sári qaumen faráham kí jáwen, aur sáre log jam'a hoven: un ke darmiyan kaun hai, jo use bayán kare, yá ham ko sábiq peshingoíán batá dewe? we apne gawáhon ko láwen, tá kí we sachche sábit hoven, aur log sunen, aur kahen, kí Yih sach hai?

10 Tum mere gawáh ho, KHUDÁWAND farmátá hai, aur merá Banda bhí, jise main ne barguzida kiya; tá kí tum jáno, aur mujh par imán láo, aur samjho, kí main Wuhí hún: mujh se áge koi Khudá'na baná, aur mere ba'd bhí koi na hogá.

11 Main, main hí, YAHOWÁH hún; aur mere siwá koi bachánewálá nahín.

12 Main ne bayán kiya, aur main ne bachá liya, aur main hí ne zahir kiya, jis waqt kí tum men koi ajnabi ma'búd na thá: so tum mere gawáh ho, KHUDÁWAND farmátá hai, kí main hí Khudá hún.

13 Us waqt se kí din hone lagá main hí hún, aur koi nahín kí mere háth se chhurá sake; main kám karúngá, kaun hain jo us men harj kar den?

14 ¶ KHUDÁWAND, tumhárá naját-denewák, Isráel ká Quddús, yún far-

mátá hai, kí Tumhári khatír se main ne Bábul ko bhejá hai, aur sáre bendon ko tale utará, aur Kasdion ko bhí jo apní khushí ke jaházon par hain.

15 Main KHUDÁWAND tumhárá Quddús hún, Isráel ká khalíq, tumhárá Bádsah hún.

16 KHUDÁWAND yún farmátá hai, wuh jis ne samundar men rasta, aur bare pánion men guzargáh banái hai,

17 Jis ne gárián, aur ghore, aur lashkar, aur baháduron ko nikálá hai, yún farmátá hai, We sab ke sab gir gaye, we na uthenge; we bujh gaye, hán, we battí kí tarah bujh gaye.

18 ¶ Tum agli chizon ko yád na karo, aur qadim baton ko sochte na raho.

19 Dekh, main ek nayí chiz karúngá; ab wuh namúdg hogí; kyá tum us par muláhaza na karge? hán, main bayábán men ek ráh, aur sahrá men nadián, banáúngá.

20 Dasht ke bahime, gidar aur shutrumurg, merí ta'zim karenge, kí main bayábán men páni, aur sahrá men nadián maujud karúngá, kí we mere logon ko, mere barguzidon ko, píne ke liye hoven.

21 Main ne in logon ko apne liye banáyá; we merí sitáish karenge.

22 ¶ Lekin, ai Ya'qúb, tú ne mera nám nahín liya; balki, ai Isráel, tú mujh se diqq húa.

23 Tú baron ko apní sokhhtaní qurbánion ke liye mere huzúr nahín láya, aur tú ne apne zabihon se merí ta'zim nahín kí; main ne tujhe hadyon kí bábat taklif na di, aur na khushbuion kí bábat tujhe diqqat dí.

24 Tú ne rúpe se mere liye khush-búdar úkh nahín kharidí, aur tú ne mujhe apne zabáih kí charbí se ser na kiya; lekin tú ne apne gunáhon se mujhe bár-bardár karáya, aur apní khatáon se mujhe thakáya.

25 Main hí wuh hún, jo apne nám kí khatír tere gunáhon ko mitátá hún,

aur jo ki terí khatáon ko yád nahín rakhúngá.

26 Mujhe yád dilá, ki ham milke ápas men bahs karen; apná hál bayán kar, tá ki tú sádiq thahre.

27 Tere bare báp ne gunáh kiya, aur tere tafsír-karnewálon ne meri mukhálafat ki hai.

28 Is liye main ne maqdis ke amíron ko nápak thahráya, aur Ya'qúb ko haram kar diya, aur Isráel ko chhorá, ki us par ta'nazani ho.

XLIV BA'B.

L EKIN ab, ai Ya'qúb, mere bande, aur Isráel, tú jo merá barguzida hai, sun :

2 Wuh KHUDÁWAND, terá paidá-karnewálá, jis ne tujhe banáyá, aur rihm hí se terí kumak kí hai, yún farmátá hai, Ai Ya'qúb, mere bande, aur Yasúrún mere barguzide, mat dar.

3 Ki main piyási zamín par pání undelúngá, aur khushk zamín par nále baháúngá, main apní Rúh terí nasl par, aur apní barakat terí aulád par názil karúngá;

4 Aur we ghás ke darmiyán ugenge, bed kí tarah, jo bahte pání ke kanáre par ho.

5 Ek to kahegá, ki Main KHUDÁWAND ká hún, aur दूसrá ap ko Ya'qúb ke nám ká thahráegá, aur tísrá apne háth par likhegá, ki Main KHUDÁWAND ká hún, aur ap ko Isráel ke nám se mulaqqab karegá.

6 KHUDÁWAND, Isráel ká Bádsháh, aur us ká naját-denewálá RABB ul afwá, yún farmátá hai, ki Main auwal, aur main ákhir hún, aur mere siwá koí Khudá nahín.

7 Aur kaun merí mánind bulátá, aur jab se main ne qadím logon kí biná dálí, is ká bayán kartá, aur is kí tartíb mere liye detá hai? hán, ánewáli chizen aur báten jo honewáli hain, we unhen batláwen.

8 Tum na daro, aur hirásán mat ho, syá main ne qadím se tujhe yih nahín

batláya, aur tere áge záhír nahín kiya? tum to mere gawáh ho. Kyá mere siwá koí Khudá hai? koí chatán nahín; main aisi koí nahín jántá.

9 ¶ Khodí húi múraton ke banánewále sab ke sab bátíl hain, aur un kí nafis chizen be-na'fa; we ap hí apne gawáh hain: we dekhthe nahín, aur bújhte nahín, tá ki pashemán howen.

10 Kis ne ek Khudá banáyá, aur ek múrat, jo be-na'fa hai, dhálí?

11 Dekh, us ke sab hamsáz sharminda hongé, kyúнки banánewále to ap hí insán hain; we sab ke sab ikat-thé áwen, aur ek sáth kharé hon; we dar jáwenge, we sab ke sab sharminda hongé.

12 Lohár kulhárá banátá hai, aur apná kám angáron se kartá hai, aur use hathauron se durust kartá, aur apne bázú kí qúwat se garhtá hai; hán, wuh bhúkhá ho játá, aur us ká zor ghat játá; wuh pání nahín pítá, aur sust ho játá.

13 Barhai sút phailátá hai, aur tez hathiyár se us kí súrát khinchátá hai; wuh use rukhánion se sáf kartá hai, aur parkár se us par naqsh kartá hai; wuh use insán kí shakl, balki ádmí kí khúbsúrat shabíh, banátá hai, tá ki use ghar men nasb kare.

14 Wuh deodáron ko apne liye káttá hai, aur saro e snhi aur balút ko letá, aur ban ke darakhton men use jo páedar thahrátá hai; wuh sanaubar ká darakht lagátá hai, aur menh use sínch-tá hai.

15 We hí ádmí ke is kám áte hain, kí unhen jaláwe; kyúнки wuh un men se letá hai, aur apne ta,ín garm kartá hai; hán, wuh ág sulgátá, aur rotí pakátá hai; wuh us se ek khudá bhi banátá, aur us ke áge sijda kartá hai; wuh ek khodí húi múrat banátá, aur us ke áge munh ke bhal girtá.

16 Us ká ek tukrá lekar ág men jalátá hai; aur us ke ek aur tukre par

wuh gosht khátá hai; wuh kabáb bhúntá, aur ser hotá hai; phir wuh táptá aur kahtá hai, Wáchhiṛe! main garmáyá, main ne ág dekhi.

17 Magar us lakrī ko jo bach rahtí hai lekar ek khudá, ek khodí hūí mūrāt, apne liye banátá hai; aur us ke áge munh ke bhal gir játá hai, aur use sija kartá, aur us se du'á mángkar kahtá hai, Mujhe bachá, ki tú merá khudá hai.

18 We nahín jánte aur nahín samajhte; ki un kí ánkhen lepi gayín, so we dekhte nahín, aur un ke dil bhí, so we samajhte nahín.

19 Balki koi apne dil men nahín sochtá, aur na kisi kí ma'rifat aur tamíz hai, ki itná kahe, Main ne to us ká ek tukrá ág men jaláyá, aur main ne us ke koelon par rotí bhí pakáí, aur main ne gosht bhúná, aur kháyá; pas, main kyúnkar us kí jo bach rahá hai ek nafratí chiz banáú? kyá main daráht ke kunde ko sija karúñ?

20 Wuh rákh chartá hai: fareb-zhurda dil ne us ko aisá bahkáyá hai, ki wuh apní ján bachá nahín saktá, aur nahín kahtá, Kyá mere dahine háth men jhúth nahín?

21 ¶ In báton ko yád rakh, ai Ya'qúb aur ai Isráel, ki tú merá banda hai; main ne tujhe banáyá, aur tú merá banda hai; ai Isráel, tujh ko mujhe farámosh na khará hai.

22 Main ne terí khatáon ko bádal kí mánind, aur tere gunáhon ko ghatá kí mánind, miṭá dálá; meri taraf phir á, ki main ne terá fidiya diyá hai.

23 Are, ai ásmáno, gáo, ki KHUDÁWAND ne yih kiya: aur lalkáro, ai zamín ke gahrápo: phúle na samáo, ai paháro, ai jangal, aur us ke sab darakh-to, ki KHUDÁWAND ne Ya'qúb ko naját di, aur Isráel men áp ko mahmúd kiya.

24 KHUDÁWAND terá naját-denewálá, jis ne tujhe rihm men baná dálá, yún farmátá hai, ki Main KHUDÁWAND sab ká banánewálá hún; main hí ne akelá

ásmánon ko táná, aur áp tanhá zamín ko farsh kiya hai;

25 Darog-goon ke nishánon ko bátíl ṭhahrátá, aur fálgiṛon ko díwána banátá hún, aur hikmatwálon ko radd kar detá, aur un kí hikmat ko ahmaqí ṭhahrátá hún;

26 Jo apne bande ke kalám ko sábit kartá, aur apne rasúlon kí maslahat ko purá kartá hún; jo Yarúsalam kí bábat kahtá hún, ki Wuh ábád kí jáegi; aur Yahúdáh ke shahron kí bábat, ki We banáe jáenge, aur main us ke wirán makánon ko ta'mir karúngá;

27 Jo samundar ko kahtá hún, ki Súkh já, aur main terí nadíán sukhá dálúngá;

28 Jo Khoras ke haqq men kahtá hún, ki Wuh merá charwáhá hai, aur wuh meri sári marzi puri karega; aur Yarúsalam kí bábat kahtá hún, ki Wuh banái jáegi; aur haikal kí bábat, ki Us kí bunyád dálí jáegi.

XLV BA'B.

KHUDÁWAND apne masih Khoras ke haqq men yún farmátá hai, ki Main ne us ká dáhiná háth pakrá, ki ummaton ko us ke qábú men karún, aur bádsháhon kí kamaren khulwá dálún, aur duhráe húe darwáze us ke liye khol dúñ, aur we darwáze band na kiye jáenge;

2 Main tere áge chalúngá, aur terhi jagahon ko sídhá karúngá; main pítal ke darwázon ke judá judá pallon ko tukre tukre karúngá, aur lohe ke bendon ko kát dálúngá:

3 Aur main gáre húe khazáne aur poshída makánon ke ganj tujhe dúngá, tá ki tú jáne, ki main, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá hún, jis ne terá nám leke buláyá hai.

4 Main ne apne bande Ya'qúb, aur apne barguzide Isráel ke liye tujhe terá nám sáf sáf leke buláyá; main ne tujhe mihrbáni se pukará, go kí tú mujh ko nahín jántá.

5 ¶ Main hí KHUDÁWAND hún, aur kói nahín; mere siwá kói KHudá nahín; main ne teri kamar bándhí, agarchi tú ne mujhe na pahcháná:

6 Tá ki log súraaj ke nikalne kí atráf se gurúb ki atráf tak jánen, ki mere siwá kói nahín; main hí KHUDÁWAND hún, aur mere siwá kói nahín.

7 Main hí roshní banátá hún, aur táriki paidá kartá hún; main salámatí ko banátá hún, aur balá ko paidá kartá hún; main hí KHUDÁWAND in sabhon ká banánewálá hún.

8 Ai ásmáno, úpar se tapak paro, hán, badlián rástbázi ko barsáwen; zamin khul jáwe, aur naját aur sadáqat se phale, wuh unhen ek sáth ugáwe; main KHUDÁWAND us ká banánewálá hún.

9 Wáwailá us par, jo apne kháliq se jhagartá hai! 'Thikrá to zamin ke thikron se jhagre. Kyá máti kumhár se kahe, ki Tú kyá banátá hai? kyá teri dastkári kahe, Us ke to háth nahín?

10 Us par wáwailá hai, jo apne wálid se kahtá, ki Yih kyá hai, jis ká tú báp húa? aur apní má se, ki Tú kyá jantí hai?

11 KHUDÁWAND, Isráel ká Quddús, aur us ká Kháliq, yún farmátá hai, A'newáli chizon kí bábat, kyá tum mere beton ke haqq men mujh se púchhogé, yá mere háthon ke kámon ki bábat kuchh mujhe farmáoge?

12 Main ne zamin banáí, aur us par insán paidá kiya; aur main hí ne, hán, mere háthon ne ásmán táne, aur un ke sab lashkaron par main ne hukm kiya.

13 Main ne us ko sadáqat ke liye varpá kiya hai, aur main us kí sári ráhen árásta karúngá; wuh merá shahr banásegá, aur mere asiron ko bagair qímat aur 'iwaz liye chhupásegá, RABB ul afwáj farmátá hai.

14 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Misr kí daulat, aur Kúsh ká munáfa', aur Sabá ke qaddáwar log, tujh pás

áwenge, aur we tere howengé; we teri pairaui karenge; we berían pahine húe apná mulk chhorke áwenge, aur tere áge sijda karenge, we tere áge minnat karenge, aur kahenge, Yaqínan KHudá tujh men hai, aur kói dúsrá nahín, aur us ke siwá kói KHudá nahín.

15 Yaqínan tú ek KHudá hai, jo áp ko chhipátá hai, ai Isráel ke KHudá, ai naját-denewále.

16 We sab ke sab pashemán aur sarásima bhí hongge; we jo but-tarásh hain, sab ke sab ghabrá jáenge.

17 Par Isráel, KHUDÁWAND men hoke, abadí naját ke sáth riháí páwegá; tum abad ul ábád kadhi pasheman aur sarásima na hooge.

18 Kyúnki KHUDÁWAND, jis ne ásmán paidá kiye, wuhí KHudá hai; usí ne zamin banáí aur taiyár kí, us ne use qáim kiya; us ne use 'abas paidá nahín kiya, balki use ábádí ke liye árásta kiya; wuh yún farmátá hai, ki main KHUDÁWAND hún, aur mere siwá aur kói nahín.

19 Main ne chhipe men, zamin ke kisi tárik makán men, to kalám nahín kiya; main ne Ya'qúb kí nasl ko nahín kahá, ki Mujhe 'abas dhúndho; main KHUDÁWAND sach kahtá hún, aur rástí kí báten farmátá hún.

20 ¶ Ummaton men se tum, jo bach nikle ho, gol bándho, aur jam'a hoke pás áo: we jo apní lakri kí múrat liye phirte hain, aur aise khudá se, jo bachá nahín saktá, du'á mángte hain, dáunish se kháli hain.

21 Tum manádí karo, aur nazdik áo; hán, we báham mashwarat karen: kis ne qadim se yih záhir kiya? kis ne qadím aiyám men is kí khabar áge se di hai? kyá main KHUDÁWAND hí ne yih nahín kiya? ki mere siwá kói KHudá nahín hai; sádiq ul qaul, aur naját-denewálá KHudá; mere siwá kói nahín.

22 Merí taraf rujú' láo, tá ki tum naját páo, ai zamin ke kanáron ke

sare rahnewalo; ki main KHUDA hūn, aur mere siwā koī nahīn.

23 Main ne apnī hayāt kī qasam khāī hai; kālām i sidq mere munh se niklā hai, aur na phiregā, ki Har ek ghutnā mere āge jhukegā, aur har ek zubān merī qasam khāegī.

24 Mero haqq men har koī kahēgā, ki Yaqīnan KHUDAWAND hī men mere liye rāstbāzī aur tawānāī hai; usī ke pās wuh āwēgā; aur we sab, jo us se bezār the, pashemān howenge.

25 Isrāel kī sārī nasl KHUDAWAND men sādīq ṭhahregī, aur us par fakhr karegī.

XLVI BAB.

BEL jhuktā hai, Nabū nihurtā hai; un ke but bahimōn par, aur chaupāyon par, lade hain; jo bojh tum liye phirte the thake hūe chaupāyon par bār hain.

2 We jhukte, we bāham nihurte hain, we us bār ko bachā na sake, aur we āp hī asīrī men jāte.

3 ¶ Ai Ya'qūb ke gharāne, aur ai Isrāel ke ghar ke sab logo, jo bāqī rahē ho, jo rihm se mujh par bār ho parē, aur jinhen peṭ se main ne god men liyā, merī suno.

4 Main burhāpe tak bhī wuhī hūn, aur sir-sufedī ke waqt tak liye jāūngā; main hī ne khalq kiya, aur main hī uṭhātā rahūngā; main hī liye chalūngā, aur rihāī dūngā.

5 ¶ Tum mujhe kis se tashbīh doge, aur mujhe kis kī mánind kahoge, aur mujhe kis se milāoge, tā ki ham eksiān ṭhahren?

6 We sonā thailī se ba ifrāt nil-ālte hain, aur chāndī ko tarāzū men taulte hain, aur sunār ko naukar rakhte hain, tā ki wuh ek but banāwe; phir we munh ke bhāl girte hain, hān, we sijda karte hain.

7 We use kāndhe par uṭhāte hain, we use le chalte, aur us kī jagah par nasb karte hain, aur wuh kharā rahtā hai: wuh apnī jagah se sarak nahīn

jātā; hān, koī use pukāre to pukāre, par wuh jawāb nahīn detā, na use musibat se chhurātā hai.

8 Is ko yād karo, aur apne taīn mard kar dikhāo; ai bargashto, ise phir soch men lāo.

9 Aglī chizon ko jo qadīm se hain yād karo, ki main KHUDA hūn, aur koī dūsra nahīn; main KHUDA hūn, aur mujh sā koī nahīn,

10 Jo ibtidā se intihā tak kā ahwāl, aur qadīm waqton kī bāten, jo ab tak pūrī nahīn hūn, batātā hūn, aur jo kahtā hūn, Merī maslahat qāim rahēgī, aur main apnī sārī marzi ko pūrā karūngā;

11 Jo 'uqāb ko pūrāb se, us shakhś ko, jo mere irāde ko tamām karegā, ek ba'id mulk se bulātā hūn; main hī ne yih kahā, aur main is kā anjām dūngā; main ne is kā irādā kiya, aur main hī use pūrā karūngā.

12 ¶ Ai saḳht-dilo, jo sadāqat se dūr ho, merī suno:

13 Main apnī sadāqat ko nazdik lātā hūn; wuh dūr nahīn hogī, aur merī salāmatī tākhīr na karegī: aur main Saihūn men najāt, aur Isrāel ko apnā jalāl bakhshūngā.

XLVII BAB.

UTAR ā, aur khāk par baith, ai Bābul kī kunwārī beṭī: tū zamin par bagair taḳht ke baith, ai Kasdion kī dukhtar; tū ab āge ko narm-andām aur nāznin na kahlāogī.

2 Chakkī le, aur āṭā pīs; apnā niqāb utār, aur sārī samet le; tāng nangi kar, aur nadiōn se hoke paidal jā.

3 Terā badan nangā kiya jāegā, balki terā satr bhī dekhā jāegā: main badlā lūngā, aur kisī par shafaqat na karūngā.

4 Hamārā najāt-denewālā jo hai, RABB ul afwāj us kā nām hai, wuh Isrāel kā Quddūs hai.

5 Ai Kasdion kī beṭī, chup hoke

baith; hān, andhere men dākhil ho; ki tū āge ko mamlukaton kī malika na kahlāegī.

6 ¶ Main apne logon se nipat be-zār thā; main ne apni mirās ko nāpāk kiya, aur unhen tere hāth men somp diya; tū ne un par rahm nahin kiya; tū ne būrhon par bhī apnā bhāri juā rakhā.

7 ¶ Aur tū ne kahā bhī, ki Main abad tak malika banī rahūngī: so tū ne apne dil men un chizon kā khiyāl nahin kiya, aur na anjām ko gaur kiya.

8 Pas ab yih bāt sun, ai tū jo 'ish-raton men dūbi hai, jo be-parwā rahtī hai, jo apne dil men kahtī hai, ki Main hūn, aur mere siwā koī nahin; main bewa kī tarah na baithūngī, aur na be-aulād hone kī hālat se wāqif nūngī:

9 So nāgahān ek hī din men ye do musibatēn tujh par ā parengī, ki tere larke jāte rahenge, aur tū bewa ho jāegī; we, bāwujūd tere bahūt se jādū, aur tere be-shumār qawī sihron ke, kāmīl hoke tujh par charhēngī.

10 ¶ Kyūnki tū ne apnī khiyānat par bharosā kiya; tū ne kahā, Koī mujh ko nahin dekhtā hai. Terī hikmat aur terī dānish ne tujhe bahkāya; ki tū ne apne dil men kahā, ki Main hī hūn, aur mere siwā aur koī nahin.

11 ¶ Is liye tujh par musibat ā paregī, aur tū us men nūr kā tarkā honā na jānegī: aur aisi balā tujh par nāzil hogī, ki jis kā kāfāra tū na de sakegī; ekāek gārat tujh par āwegī, aur tujh ko kuchh khabar na rahegi.

12 Ab apnā jādū aur apnā sārā sihr, jin kī tū ne larkāī se mashq kar rakhi hai, isti'māl kiya kar; shāyad ki tū un se na'fā pāwe, shāyad ki tū gālīb āwe.

13 Tū apnī mashwaraton kī kasrat se thak gayī: ab we jo afāk ko andāz karte, aur munajjim, aur we jo naye chānd ke ahwāl kī peshkhabarī karte,

kharē howen, aur tujh ko, un chizon se jo tujh par āwengi, rihāī dewen.

14 Dekho, we bādī ki mānind hongē, āg unhen jalāegī; we āp ko āg ke shu'ālē kī shiddat se bachā na sakege; wuh to koelā na hogā, ki jis pās āp ko garm karen, na āg hogī, ki us ke nazdik baithen.

15 We jin ke liye tū ne mihnat kī tere liye yūn hongē; hān, we jin ke sāth tū ne jawānī se mu'amala kar rakhā hai; we dagmagāke har ek apne sāmhnē kī rāh lenge; terā rihāi-denewālā koī na rahegā.

XLVIII BĀB.

YIH bāt sun, ai Ya'qūb ke gharāne; ai tum, jo Isrāel ke nām se kahlāte ho, aur Yahūdāh ke chashme se nikle ho, jo KHUDĀWAND kā nām leke qasam khāte ho, aur Isrāel ke KHUDĀ kā iqrār karte ho, par amānat aur sadāqat se nahin.

2 Ki we shahr i quds ke log kahlāte hain, aur Isrāel ke KHUDĀ par i'atimād rakhte hain, jis kā nām RABB ul afwāj hai.

3 Main ne qadīm se honewālī bāton kī khabar dī hai; we mere munh se niklīn; main ne unhen mashhūr kiya; main ne nāgahānī kiya, aur we bar āin.

4 Azbaski main jāntā thā, ki tū magrā hai, aur terī gardan kā patthā lohe kā hai, aur terī peshānī pītāl kī hai;

5 Is liye main ne ibtidā se yih bāten tujhe kah sunāin, aur un ke wāqī' hone se pesh-tar tujh par zāhir kī hain, tā na howe ki tū kahe, Mere but ne yih kām kiya, aur mere khode hūe sanam ne, aur merī dhālī hūī mūrāt ne ye bāten farmāin.

6 Tū ne yih sunā hai, so is sab par mulāhaza kar; kyā tum us kā iqrār na karoge? ab main tujhe nayī chizen aur chhipī hūī chizen, jin se tū wāqif na thā, dikhlātā.

7 We abhī khalq kī gayīn, aur

sábiq men nahín; balki ab se pahle tú ne unhen nahín suná, tá na ho, ki tú kahe, Dekh, main unhen jántá thá.

8 Hán, tú yih na suntá na jántá thá, hán, qadím se tere kán un par khule na the; ki main jántá thá, ki tú bilkull be-wafá hai, aur tú rihm hí se bágí kahlátá hai.

9 ¶ Main ne apne nám ki khátir apne gusse men tákhír ki hai, aur apne jalál ki khátir tere muqábil us ko roká, ki tujhe kát na dálún.

10 Dekh, main ne tujhe táyá, par na chándi ki mánind; main ne musibat ke tanúr men tujhe ázmáyá.

11 Main ne apní khátir, hán, apní hí khátir yih kiyá hai; ki merá nám kyúnkar nápak kiyá jáwe? Main to apní shaukat dússe ko nahín dene ká.

12 ¶ Ai Ya'qúb, meri sun; aur ai Isráel, jo merá buláyá húa hai; main wuhí hún, main hí auwal, aur main hí ákhír bhí hún.

13 Yaqínan mere hí háth ne zamín ki bunyád dálí, aur mere dahine háth ne ásmán ko phailáyá; main ne unhen pukárá, we ek sáth sauran khare ho gaye.

14 Tum sab milke faráham hoo, aur sun lo; un sabhon men se wuh kaun hai, jis ne ye báten bayán kí? wuh jise KHUDÁWAND ne pasand kiyá hai, us ki khushi jo hai so Bábul ko karegá, aur us ká háth Kasdión ki mukhálafat men hogá.

15 Main, main hí ne kahá, hán, main ne use buláyá; main use láyá hún, aur wuh apní rawish men bakh-táwar hogá.

16 ¶ Tum mere nazdik áo, aur yih suno; main ne shurú hí se poshídagi men kuchh nahín kahá; jis waqt se ki wuh thá, main wahín thá; aur ab KHUDÁWAND YAHOWÁH ne mujh ko aur apní Rúh ko bhejá hai.

17 KHUDÁWAND terá naját-dene-wálá, Isráel ká Quddús, yún farmátá hai; Main hí KHUDÁWAND terá Khá-

dá hún, jo tujhe fáida kí báten sikh-látá hún, aur tujhe us ráh men, jis men tujhe jáná lázim hai, le chaltá hún.

18 Kásh ki tú mere ahkám ká shanawá hotá! to terí salámati nahr kí mánind, aur terí sadáqat samundar kí maujon kí mánind hotí:

19 Terí nasl bhí ret kí mánind, aur tere sulbí farzand us ke sulbí sang-rezon kí mánind bahut hote; us ká nám mere áge se kátá aur mitáyá na játá.

20 ¶ Tum Bábul se niklo, Kasdión ke darmiyán se bhágo; tarannum kí áwáz se bayán karo, use mashhúr karo, hán, us ki khabar zamín ke kináron tak pahuncháo; tum kahte jáo, ki KHUDÁWAND ne apne bande Ya'qúb ko rihái bakhshí.

21 Aur jin bayábánon men wuh unhen le gayá, we piyáse na húe, ki us ne un ke liye chatán men se pání nikálá; us ne chatán ko chírá, aur pání dhardhará niklá.

22 KHUDÁWAND farmátá hai, ki Badkáron ko liye salámati nahín.

XLIX BA'B.

A I bahrí sarzamíno, meri suno; ai logo, tum jo dúr ho, kán dharo: KHUDÁWAND ne mujhe rihm se buláyá; main jab se apní má ke pet se niklá, tab hí se us ne mere nám ko mazkúr kiyá.

2 Aur us ne mere mujh ko tez tal-wár kí mánind kiyá, aur mujh ko apne háth ke sáye tale chhipáyá; us ne mujhe tír i ábdár kiyá, aur apne tarkash men mujhe chhipá rakhá.

3 Aur us ne mujh se kahá, Tú merá banda hai, tujh men, ai Isráel, main apná jalál záhir karúnga.

4 Tab main ne kahá, ki Main ne 'abas mashaqqat khínchi, main ne muft batálat ke liye apní qúwat uráí; tau bhí yaqínan merá muqaddama KHUDÁWAND ke sáth hai, aur merá ajr mere KHudá ke pás.

5 ¶ Aur KHUDÁWAND ab yún kah-tá hai, jis ne mujhe banáyá, ki main ribh se us ká khádím ho jáúñ, tá ki Yá'qúb ko us ke pás phirá láúñ; agar-chi Isráel us ke nazdik jam'a na howe, tau bhí main KHUDÁWAND kí nazar men jalil ul qadr hóungá, aur merá Khudá meri tawánái hogá.

6 Wuh farmátá hai, Yih to kam hai, ki tú Yá'qúb ke firqon ke barpá karne, aur Isráel ke bache hūon ke phirá láne ke liye merá banda ho, balki main ne tujh ko gair qaumon ke liye núr bakhshá, ki tujh se meri naját zamín ke kináron tak bhí pahunché.

7 KHUDÁWAND, Isráel ká naját-bakhshnewalá, aur us ká Quddús, use, jis se insán haqir jántá hai, aur use, jis se ummat ko nafrat hai, aur use, jo hákimon ká chákár hai, yún farmátá hai, ki Sháhán nazar karenge, aur uth khare honge; sháhzáde bhí aur síjda karenge, KHUDÁWAND ke liye, jo sádiq ul qaul hai, aur Isráel ká Quddús hai, jis ne tujhe barguzida kiya hai.

8 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Main ne qabúliyat ke waqt men teri suni, aur naját ke din men teri inaad kí; aur main ne teri hifázat kí, aur ummat ke liye tujhe ek 'ahd bakhshá, tá ki zamín ko barqarár rakhe, aur wírán mirás wárison ko dewe;

9 Tá ki tú qaidíon ko kahe, ki Nikal chalo; aur un ko, jo andhere men hain, ki A'p ko dikhláo. We ráhon men charengo, aur sári únchí únchí jagahen un kí charágáhen hongí.

10 We na bhúkhe honge, na piyá-se; aur na garmí ká josh aur dhúp un ko máregá; kyúñki wuh, jis kí rahmat un par hai, unhen le chalegá, aur pání ke soton kí taraf un kí rahbari karegá.

11 Aur main apne sáre kohistán ko ek ráhguzar kar dálúngá, aur meri sháh-ráhen únchí kí jáengí.

12 Dekh, ye dár se áwenge; aur dekh, ye uttar se aur pachchím se; aur ye Sínm ke mulk se.

13 ¶ Ai ásmáno, gáo; khush ho, ai zamín; áwáz i nagma utháo, ai paháro: ki KHUDÁWAND apne logon ko tasallí bakhshítá hai, aur apne ranjúron par rahm farmátá hai.

14 Lekin Saihún kahti hai, YA-HOWÁH ne mujhe tark kiya hai, aur KHudáwand mujhe bhúl gayá hai.

15 Kyá ho saktá hai ki koi 'aurat, apne dúdh-píte bachche ko bhúl jáwe, aur apne ribh ke farzand par tars na kháwe? Háiñ, we sháyad bhúl jáwen, par main tujhe na bhúlúngá.

16 Dekh, main ne teri taswír apní hathelíon par khodí hai, aur teri sháhr-panáh hamesha tak mere sánhne hai.

17 Tere beté áne men jaldí karte; aur we jo tujhe barbád aur ujár karte the tero bích se nikal játe.

18 ¶ Apní ánkhen úpar kar, aur cháron taraf nazar kar; ye sab ke sab milkar ikatthe hote hain, aur tujh pás áte hain. KHUDÁWAND kahtá hai, Apní hayát kí qasam, ki tú in sabhon ko zewar kí mánind pahin legí, aur unhen apne par dulhin kí mánind bándhegi.

19 Ki tere z'haráb aur ujár makánon aur barbád kiye hūe mulk men ab basnewálon kí kasrat se gunjáish na rahegi, aur we jo tujh ko gárat karte the dúr da'ra honge.

20 Balki tere wo larke, jo tujh se le liye gaye the, tere kánon men phir kahenge, ki Jagah basne ke liye tang hai, hamen jagah de, ki ham basen.

21 Tab tú apne dil men, kahegi, Kaun mere liye in ká báp húa? ki main to lá-walad ho gayi, aur akeli thi; main to khárij kí hui, aur pardes men rahí; so kis ne in ko pálá? Dekh, main to akeli chhorí gayi: phir ye kahán the?

22 Khudáwand YA-HOWÁH yún farmátá hai, Dekh, main gair-qaumon par apná háth utháúngá, aur ummaton par apná jhandá khará karúngá; aur we tere beton ko apní godon men liye

áwenge, aur teri beṭion ko apne kándhon par charháke pahuncháenge.

23 Aur sháhán tere pálnewále báp hongge, aur un ki begamát teri pálnewáli máen; we tere áge aundhe munh zamin par jhukenge, aur tere pánwon ki khák chátenge; aur tú jánegi, ki main hí KHUDÁWAND hún; kyúñki we jo meri ráh takte hain, pashemán na hongge.

24 ¶ Kyá ho saktá hai, ki shikár zabardaston se chhin liyá jáwe, yá wuh jo zoráwar se asír húa chhuráyá jáwe?

25 Hán, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Zoráwar ke asír bhi le liye jáenge, aur muháb ká shikár chhurá diyá jáegá; ki main us se jo tere sáth jhagartá hai, jhagrá karúngá, aur tere farzandon ko rihái dúngá.

26 Aur main un ko jo tum par zulm karte hain unhiñ ká gosht khiláúngá; aur we mīthī mai ki mánind apná hí lahú pike badmast ho jáwenge; aur sárh bashar jánegá, ki main KHUDÁWAND terá bachánewálá, main Ya'qúb ká Qádir terá chhuránewálá hún.

L BA'B.

KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Teri má ká taláq-náma, jise likhke main ne use chhor diyá, kahán hai? yá apne qarz-khwáhon men se kis ke háth men main ne tum ko bechá? Dekho, tum apní sharáraton ke sabab bik gaye ho, aur tumhári khatáon ke báis tumhári má ko taláq dí gayí.

2 Kis liye húa, ki jab main áyá koí ádmí na thá? kyún, jab main ne pukará koí jawáb denewálá na húa? Kyá merá háth aisá kotáh ho gayá hai ki chhurá na saktá? yá naját dene ká merá zor nahin? dekho, main apní ek ghurki se samundar ko sukhá detá hún, aur nahron ko sahrá kar dáltá hún; un men ki machhlián pání ke na hone se badbú ho játín aur piyás se martí hain.

3 Main ásmánon ko tárikí pahinatá hún, aur un kí poshish tāt kar detá hún.

4 Khudáwand YAHOWÁH ne mujh ko 'ulamá kí zubán bakhshí, tá ki main jánúñ kí kyúnkar us kí, jo thaká mánda hai, kalám hí se kumak karúñ; wuh mujhe har subh jagatá hai, aur merá kán ubhártá hai, kí 'álimon kí tarah sunúñ.

5 ¶ Khudáwand YAHOWÁH mere kán kholítá hai, aur main bági nahin hún, aur na bargashta hotá.

6 Main apní pith mánnewálon ko detá, aur apne gál un ko jo bál ko nocte; main apná munh ruswái aur thúk se nahin chhipatá.

7 ¶ Par Khudáwand YAHOWÁH meri himáyat kartá; aur is liye main sharminda na hóúngá; aur isí liye main ne chaqmáq ke patthar kí mánind apná munh rakh diyá, aur mujhe yaqín hai, ki pashemán na hóúngá.

8 Wuh jo mujhe rástbáz ṭhahrátá hai nazdik hai; wuh kaun hai, jo mujh se jhagrá karégá? áo, ham ámhne sámhne khare howen: kaun hai jo mujh se da'wa kare? wuh mujh pás áwe.

9 Dekho, Khudáwand YAHOWÁH meri himáyat kartá hai: kaun mujhe mujrim ṭhahráwe? dekh, we sab kapre kí mánind puráne ho jáenge; kíre unhen kháenge.

10 ¶ Tumháre darmiyán kaun hai jo KHUDÁWAND se darta, aur us ke khádim kí báten suntá, aur andhere men chaltá, aur roshní nahin pátá? wuh KHUDÁWAND ke nám par i'atimád rakhe, aur apne Khudá par takiya karó.

11 Dekho, tum sab jo ág sulgáte no, aur apne ta,ín mash'álon se gher lete ho, chalo apní hí ág ke shu'ale ke darmiyán, aur un mash'álon ke bích, jinhen tum ne sulgáyá. Tum mere háth se yihí páoge, kí 'azáb men leṭ rahoge.

LI BAB.

MERÍ suno, ai logo, tum jo sadáqat kí pairaui karṭe ho, aur KHUDÁWAND ke joyán ho: us chaṭán par, jis men se tum káṭe gaye ho, aur us garhe ke sṭrákh par, jahán se tum khode gaye ho, nazar karo.

2 Apne báp Abirahám par, aur Sarah par, jo tumhen janí, nigáh karo: kí jab main ne use buláyá wuh akelá thá, par us ko barakat dí, aur us ko bahut banáyá.

3 Kí KHUDÁWAND Saihún ko tasallí degá; wuh us ke sáre wirán makánon kí dildári karegá; wuh us ká bayábán 'Adan kí mánind, aur us ká sahrá KHUDÁWAND ká sá bág banáwegá; khushí aur khurramí us men pái jáegi, shukrguzári aur gáne kí áwáz us men hogí.

4 ¶ Merí suno, ai merí ummat; merí taraf kán dhar, ai merí guroh; kí ek sharí'at mujh se ráij hogí, aur main apne shar'a ko qaumon kí roshní ke liye qáim karúngá.

5 Merí rástbázi nazdik hai, merí naját chal niklí hai, aur mere bázú qaumon par hukmrání karenge; bahrí mamlukaton merá intizár karengí, aur mere bázú par un ká tawakkul hogá.

6 Apní ánkhen ásmán kí taraf útháo, aur niche zamín par nigáh karo: kí ásmán dhúnwen kí mánind gáib ho jáenge, aur zamín kapre kí tarah purání hogí, aur we jo par baste haiñ usí tarah mar jáenge; par merí naját abad tak rahegi, aur merí sadáqat mauqúf na kí jáegi.

7 ¶ Merí suno, ai tum sab, jo sadáqat-shinás ho, ai logo, jin ke dil men merí sharí'at hai; insán kí malámat se mat dāro, aur un kí ta'nazaní se hirásán na hoo.

8 Kyúñki kirá un ko kapre kí mánind kháegá, aur kirm unhen pash-míne kí tarah khá jáegá; par merí sadáqat abad tak rahegi, aur merí naját pusht dar pusht.

9 ¶ Jág, jág, tawánáí pabín le, ai KHUDÁWAND ke bázú; jág, jáis ágle zamáne men, aur salaf kí pushton men: kyá tú wuhí nahín, jis ne Rahab ko kátá, aur azhdahe ko gháyál kiyá?

10 Kyá tú wuhí nahín, jis ne samundar ko, aur bare gahrápon ká pání sukhá dálá, jis ne daryá kí tháh ko rasta baná dálá, tá kí we jin ká fidiya liyá gayá pár guzren?

11 So we jinhen KHUDÁWAND ne kharidá hai phirenge, aur gáte hue Saihún men áwenge, aur abadí khushí un ke sir par hogí; we khushí aur khurramí hásil karenge, aur gam aur alam bhág jáenge.

12 Wuh jo tumhen tasallí detá hai, main hí hún: tú kaun hai kí insán se, jo mar játá hai, aur baní A'dam se, jo ghás ke mánind ho játá, darta hai;

13 Aur KHUDÁWAND apne Kháliq ko bhól játá hai, jis ne ásmán phailáe, aur zamín kí bunyád dálí; aur tú har roz zálím ke josh o kharosh se, kí goya wuh halák karne ko taiyár hai, darta hai? par zálím ká josh o kharosh kahán hai?

14 Jhukáyá hús bandhús jaldí se ázád kiyá jáegá; wuh gár men na maregá, aur us kí roṭí kam na hogí.

15 Main KHUDÁWAND terá Khudá hún, jo samundar ko thamá detá hún, jis waqt us kí lahren josh máren; us ká nám Rabb ul afwáj hai.

16 Aur main ne apní báten tere munh men dálín, aur tujhe apne háth ke sáye tale chhipá rakhá, tá kí afák ko barpá karún, aur zamín kí bunyád dálún, aur Saihún ko kahún, kí Tú merí guroh hai.

17 ¶ Jág, jág, úth kharí ho, ai Yarúsalam; tú ne to KHUDÁWAND ke háth se us ke gazab ká piyála piyá, tú ne thartharáhat ke jam ká talchhat nosh kiyá, aur nichorke pí liyá hai.

18 Un sáre beṭon ke darmiyán, jinhen wuh janí, koí nahín jo us ká rahnumá ho, aur un sab larakon ke

bīch, jinhen us ne pālā, ek nahīn, jo us kā hāth pakre.

19 Ye do hādise tujh par pare; kaun tere liye gam-khwār ho? wirānī aur halākat, aur mahangī aur talwār: kaun kuchh kare? Main̄ khud tujhe tasallī dūngā.

20 Tere betē gash khā gaye haiṅ, we har ek kūche ke sire men̄ pare haiṅ, jaisā harin dām men̄; we KHUDĀWAND ke gazab se, aur tere Khudā ki ghurkī se bhare hūde haiṅ.

21 ¶ Pas, ab tū, jo āzurda aur mast hai, par mai se nahīn, yih bāt sun:

22 Terā Khudāwand YAHOWĀH, aur terā Khudā, jo apne logon ke liye hujjat sābit kartā hai, yūn farmatā hai, ki Dekh, main̄ thartharāhat kā piyāla, aur apne qahr ke jān kā talchhat, tere hāth se le lūngā; tū use phir kabhī na piēgi:

23 Aur main̄ use un ke hāth men̄ dūngā, jo tujhe dukh dete, aur jo tujh se kahte the, ki Jhuk jā, tā ki ham guzar jāen; aur tū ne apnī piṭh ko zāmin ki tarah rakh diyā, balki sarak ki tarah rāh-guzaron ke liye.

LII B'A'B.

J A'G, jāg; ai Saihūn, apnī shaukat pahīn le; ai Yārūsalam, muqaddas shahr, apnā sajīla libās orh le: kyūnki āge ko koi nā-makhtūn yā nāpāk tujh men̄ kadhī dākhil na hogā.

2 Apne ūpar se gard jhār de; ūṭh, julus farmā, ai Yārūsalam; apne gale ke bandhanon ko apne par se khol phenk, ai Saihūn ki asir betī.

3 Ki KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Jis hāl ki tum muft beche gaye ho, so tum bagair rūpe ke āzād kiye jāoge.

4 Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, ki Mere log ibtidā men̄ Misr ko utar gaye, ki wahān musāfir hoke rahen; aur Asūriyon ne besabab un par zulm kiyā.

5 Pas, ab KHUDĀWAND yūn farmatā hai, Ab mujh ko yahān kyā fāida, ki merī guroh muft asir ki gayi hai? we

jo un par hukmrānī karte haiṅ, hāe, hāe, karte haiṅ, KHUDĀWAND farmatā hai, aur har roz nit mere nām ki takfir ki jāti hai.

6 Yaqīnan mere log merā nām jānenge; yaqīnan we us din samjhenge, ki kahnewālā main̄ hī hūn; dekho, main̄ hī hūn.

7 ¶ Pahāron ke ūpar kyā hī khush-numā haiṅ us ke pānw, jo bashāraten detā hai, aur salāmatī ki manādi kartā hai, aur khairiyat ki khabar latā hai, aur najāt kā ishtihār detā hai; jo Saihūn ko kahtā hai, ki Terā Khudā saltanat kartā hai!

8 Tere nigahbān apnī āwāz buland karenge: we āwāzen milāke gāenge: ki jab KHUDĀWAND Saihūn ko bahāl karogā, tab we rū ba rū hoke dekhenge.

9 ¶ Khushi se lalkāro, aur bāham nagma karo, ai Yārūsalam ke wirāno; kyūnki KHUDĀWAND ne apnī qaum ko dilāsā diyā, us ne Yārūsalam ko āzād kiyā.

10 KHUDĀWAND ne apnā pāk bāzū sārī qaumon ki ānkhon ke sāmhnē nangā kiyā hai; aur zāmin sartā-sar hamāre Khudā ki najāt ko dekhge.

11 ¶ Rāwāna ho, rawāna ho, wahān se chale jāo, nāpāk chizon ko mat chhūo; us ke darmiyan se nikal jāo; aur pāk hoo, are tum, jo KHUDĀWAND ke zurūf ūṭhā liye jāte ho.

12 Tum to jald na nikal jāoge, aur na bhāgnewālo ke taur par chaloge; kyūnki KHUDĀWAND tumhāre āge āge chalegā, aur Isrāel kā Khudā tumhārā chandāwal hogā.

13 ¶ Dekho, merā Banda iqbāl-mand hogā; wuh bālā aur sitūda hogā, aur nihāyat buland hogā.

14 Jis tarah bahutere tujhe dekhke dang ho gaye, ki us kā chīhra har ek bashar se zāid, aur us ki paikar banī A'dam se ziyāda bigar gayi;

15 Usī tarah wuh bahut sī qaumon par chhirkegā, aur bādshāh us ke āge apnā muṭh band karenge; kyūnki we

Masih ki willat o dukh. YAS'AIYA'H, LIII, LIV. Us ki ākhiri sarfarāzi.

wuh kuchh dekhenge, jo un se kahā na gayā thā, aur jo kuchh unhon ne na sunā thā, we daryāft karenge.

LIII BA'B.

HAMARE paigām par kaun i'atī-qād lāyā? aur KHUDĀWAND kā bāzū kis par zāhir hūā?

2 Wuh us ke āge konpal kī tarah phūt niklā hai, aur us jar kī mānind jo khushk zamin se panapti ho; us ke dil dāul kī kuchh khūbī na thī, aur na kuchh raunaq kī ham us par nigāh karen; aur koi numāish bhī nahīn, ki ham us ke mushtāq howen.

3 Wuh ādmion men be-nihāyat zalil aur haqir thā; wuh mard i gamnāk aur ranj kā āshnā hūā; log us se goyā rūposh the; us kī tahqir kī gayī, aur ham ne us kī kuchh qadr na jāni.

4 ¶ Yaqīnān us ne hamārī mashaqqaton uṭhā līn, aur hamāre gamon kā boj apne upar charhāyā; par ham ne us kā yih hāl samjhā, ki wuh Khudā kā mārā, kūṭā, aur satāyā hūā hai.

5 Par wuh hamāre gunāhon ke sabab ghāyal kiyā gayā, aur hamārī badkārion ke bā'is kuchlā gayā; hamārī hī salāmatī ke liye us par siyāsāt hūī, tā ki us ke mār khāne se ham change hon.

6 Ham sab bheron kī mānind bhaṭak gaye; ham men se har ek apnī rah ko phirā; par KHUDĀWAND ne ham sabhon kī badkāri us par lādī.

7 Wuh to nihāyat satāyā gayā, aur gamzada hūā, tau bhī us ne apnā munh na khoīā; wuh jaise barra jise zabh karne le jāte, aur jaise bher apne bāl-katarnewālon ke āge be-zubān hai, usī tarah us ne apnā munh na khoīā.

8 I'zā deke, aur us par hukm karke, we use le gaye: par kaun us ke zamāne kā bayān karegā? ki wuh zindon kī zamin se kāṭ dālā gayā; merī guroh ke gunāhon ke sabab us par mār parī.

866

9 Us kī qabr bhī sharfon ke darmiyan ṭhahrāī gayī thī, par apne mārne ke ba'd daulatmandon ke sāth wuh hūā; kyūnki us ne kisī tarah kā zulm na kiyā, aur us ke munh men hargiz chhal na thā.

10 ¶ Lekin KHUDĀWAND ko pasand āyā, ki use kuchle; us ne use gamgin kiyā: jab us kī jān gunāh ke liye, guzrānī jāwe, to wuh apnī nasl ko dekhēgā, aur us kī 'umr darāz hogī, aur Khudā kī marzi us ke hāth ke wasilē bar āwegī.

11 Apnī jān hī kā dukh uṭhāke wuh use dekhēgā, aur ser hogā; apnī hī pahchān se merā sādiq banda bahuton ko rāstbāz ṭhahrēgā; kyūnki wuh un kī badkāriān apne upar uṭhā legā.

12 Is liye main use buzurgon ke sāth ek hissa dūngā, aur wuh lūt kā māl zorāwaron ke sāth bānt legā, ki us ne apnī jān maut ke liye undī dī; aur wuh gunahgāron ke darmiyan shumār kiyā gayā; aur us ne bahuton ke gunāh uṭhā liye, aur gunahgāron kī shafā'at kī.

LIV BA'B.

ARE, ai bānjh, tū jo nahin jantī thī khushī se lalkār; tū jo hāmila na hotī thī wajd karke gā, aur khushī se chillā; kyūnki KHUDĀWAND farmātā hai, ki Be kas chhori hūī kī aulād khasamwālī kī aulād se ziyāda hai.

2 Apne khaime ke maqām ko barhā de, hān, apne maskanon ke parde phailā; dareg mat kar; apnī doriān lambī, aur apnī mekhen mazbūt kar.

3 Is liye ki tū dāhni aur bāyīn taraf barhegi, aur terī nasl qaumon kī wārīs hogī, aur ujaṛ shahron ko basāwegī.

4 Mat dar, ki tū phir pashemān na hogī; tū mat ghabrā, ki tū phir ruswā na hogī; ki tū apnī jāwānī kī nang bhūl jāegī, aur apnī bewagī kā 'ār phir yād na karegi.

5 Kyūnki terā Khāliq terā shauhar

hai; us ká nám RABB ul afwáj hai, aur terá naját-denewálá Isráel ká Quddús hai; wuh sári zamín ká K̲hudá kah-láegá.

6 Kyúnki terá K̲hudá kahtá hai, ki K̲hudáWAND ne tujhe, jo taláq kí húi aur dil-ázurda 'aurat sí hai, aur jawáni men kí ek jorú kí mánind jo radd kí gayí ho, phir buláyá hai.

7 Main ne ek dam ke liye tujhe chhor diyá; lekin ab main bahut sí mihrbánion ke sáth tujhe samet lúngá.

8 Qahr kí shiddat ke hál men main ne apná muh tujh se ek lahza chhipáyá; par ab main abadí 'ináyat se tujh par rahm karúngá, K̲hudáWAND, terá bachánewálá, yún farmátá hai.

9 Ki mere áge yih Núh ke pání ká sá mu'amala hai; ki jis tarah main ne qasam khaí thí, ki phir zamín par Núh ká sá tufán kabhí na áwegá, usí tarah ab main ne qasam khaí, ki main tujh se phir kabhí ázurda na hoúngá, aur tujh ko na ghuṛkúngá.

10 Pahár to játe rahen, aur koh hil jáen; par merí mihrbáni, jo tujh par hai, kadhí gaib na hogí, aur merí sulh ká 'ahd jumbish na karegá, K̲hudáWAND, jo terá rahm karnewálá hai, yún farmátá hai.

11 ¶ Ai tú jo ázurda-khátir hai, aur ándhí kí uchhlái húi hai, aur tasallí se máhrúm hai, dekh, ki main tere pattharon ko surme men lagá-úngá, aur terí bunyád nílamon se dálúngá.

12 Main tere fasilon ko la'lon se, aur tere phátakon ko chamakte hue jawábir se, aur terí sári iháta besh-qímat pattharon se banáúngá.

13 Aur tere sab farzand bhí K̲hudáWAND se ta'ím páwenge; aur tere farzandon kí salámatí kámil hogí.

14 Tú rástbázi se páedar ho jáegí; tú zulm se dúr rahegí, kí tú na qaregí; aur ghabráhat se, kí wuh tere qaríb na áwegí.

15 Mumkin hai, ki we kadhí ikat-

the áwen, par mere hukm se nahín; jo koi tere barkhiláf jam'a hon, apnoy ko chhorke terí taraf áwenge.

16 Dekh, main ne lohár ko paidá kiya, jo koele ág men dálke phúnktá hai, aur apne kám ke liye hathiyá nikáltá hai; aur gáratgar ko kharáṭ karne ke liye bhí paidá kartá.

17 ¶ Koi hathiyá, jo tere barkhiláf banáyá gayá, kám na áwegá; aur jo zubán 'adálát men tujh par chalegí, tú use mujrim karegá. Yih K̲hudáWAND ke bandon kí míráś hai; aur un kí rástbázi mujh se hai, K̲hudáWAND farmátá hai.

LV B A B.

A RE, ai sab piyáso, pání pás áo, aur wuh bhí jis ke pás naqdí na ho; áo, mol lo, aur khaó; áo, mai aur dúdh be rúpá, aur be qímat kharído.

2 Tum kis liye apní chándí ko us chíz ke liye jo rotí nahín kharach karte ho? aur kyún us ke wáste jo ástúda nahín kartí mashaqqat khinchte ho? tum merí suno, aur wuh jo achchhí hai khaó, aur tumhárá jí charbí se lazzat legá.

3 Kán jhukáo, aur mujh pás áo; suno, tá ki tumhárá ján zinda rahe: main tum se abadí 'ahd bándhúngá, aur Dáúd kí sachchí ni'amaten tumhen dúngá.

4 Dekho, main ne use qaumon ke liye gawáh muqarrar kiya, balki logon ká ek peshwá aur farmánrawá.

5 Dekh, tú ek guroh, jise tú nahín jántá thá, buláwegá, aur we gurohen, jo tujhe nahín pahchántí thín, K̲hudáWAND tere K̲hudá aur Isráel ke Quddús ke liye, jis ne tujhe jalál bakhshá, tere pás daurtí áwengi.

6 ¶ Jab tak kí K̲hudáWAND mil saktá hai, tum use qhúndho; jab tak kí wuh nazdík hai, tum use pukáro;

7 Wuh jo sharír hai, apní ráh ko tark kare, aur badkirdár apne k̲hiyálon ko, aur K̲hudáWAND kí taraf phire, kí wuh us par rahmat karegá, aur ha-

māre KHUDÁ ki taraf, ki wuh kasrat se mu'áf karegá.

8 ¶ Ki KHUDÁWAND kahtá hai, mere k̄hiyál tumháre se k̄hiyál nahín, aur na tumhári ráhen meri ráhen hain.

9 Kyúñki jis qadr ásmán zamin se únche hain, usí qadr meri ráhen tumhári ráhon se, aur mere k̄hiyál tumháre k̄hiyálon se.

10 Kyúñki jis tarah ásmán se bá-rish hotí aur barf partá hai, aur phir we wahán nahín játe, balki zamin ko bhigote hain, aur us kí shádábí aur roidagi ke bá'is hote, tá bonewále ko bij, aur khánewále ko rotí dewe :

11 Usí tarah merá kálám, jo mere munh se nikaltá hai, hogá : wuh mujh pás be-anjám na phiregá, balki jo kuchh meri k̄hwáhish hogí, wuh use purá karegá, aur us kám inen, jis ke liye main we use bhejá, muassir hogá.

12 Kyúñki tum khushí se nikloge, aur salámatí ke sáth rawána kiye jáoge; pahár aur koh tumháre áge phúlke gáenge, aur maidán ke sáre darakht tál denge.

13 Kánton kí jagah saro niklegá, aur sadá-guláb ke badle ás ke darakht jamenge; aur yih KHUDÁWAND ke nám ke liye hogá, ek abadí nishán jo kabhí kát dálá na jáegá.

LVI B'A'B.

KHUĐÁWAND yún farmátá hai, ki Tum 'adl ko hifz karo, aur rástbázi ko 'amal men láo; kyúñki meri naját áne par hai, aur meri rástbázi áshkár hone par.

2 Mubáarak wuh insán, jo yih kartá hai, aur wuh ádamzád, jo ise pakre rahtá; jo sabb ko mántá, aur use nápak nahín kartá, aur apná háth sári bad-kári se báz rakhtá hai.

3 ¶ Aur begāne ká farzand jo KHUDÁWAND se mil gayá, hargiz na kahe, ki KHUDÁWAND ne mujh ko apne logon se bilkull judá kar diyá; aur

khoja na kahe, ki Dekho, main ek súkhá darakht hún.

4 Kyúñki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki We k̄hoje, jo mere sabton ko mánte hain, aur un kámon ko, jo mujhe pasand áte, ikhtiyár karte hain, aur mere 'ahd pakre rahte hain,

5 Main unhn ko apne ghar men aur apní chár-cliwári ke bích yádgári ká ek nishán aur ek nám, jo beton aur beṭion ke nám se bihtar hai, bakhsh-úngá; main har ek ko ek abadí nám dúngá, jo mitáyá na jáegá.

6 Aur begāne kí aulád bhí, jinhon ne apne taṭṭi KHUDÁWAND se pai-wasta kiya hai, ki us kí bandagi karen, aur KHUDÁWAND ke nám ko 'aziz rakhen, aur us ke bande howen, we sab, jo sabb ko hifz karke use nápak na karen, aur mere 'ahd ko liye rahen;

7 Main un ko bhí apne muqaddas pahár par láúngá, aur apní 'ibádatgáh men unhen shádmán karúngá; aur un kí sokhtaní qurbáníán aur un ke zabáhi mere mazbah par qabíl hongu; kyúñki merá ghar sári qaumon kí 'ibádatgáh kahláegá.

8 KHUDÁWAND YAHOWÁH, jo Isráel ke titar bitar kiye hún ká jam'a-karnewálá hai, yún farmátá hai, ki Main un ke siwá, jo usí ke hoke jam'a húe hain, auron ko bhí us pás jam'a karúngá.

9 ¶ Ai dashti haiwáno, tum sab ke sab áo; khá-lo, ai jangal ke sáre darindo.

10 Us ke nigabhán andhe hain; we sab jáhil hain, we sab gúnge kutte hain, jo bhaun nahín sakte; we k̄hwáb-dekhnewále hain, jo pare rahte hain, aur únghná dost rakhte hain.

11 Aur we mar-bhúkhe kutte hain, jo kabhí ser nahín hote; we charwáhe hain, jo samajh nahín rakhte; we sab phirke apní apní ráh lete hain, har ek apne apne qit'e par se apná naf'a dhúndhtá hai.

12 Har ek kahtá hai, Tum áo, mai

láuṅgá, aur ham nashe kí tarkíb ko khúb piṅge, aur kal bhí áj hí kí tarah hogá, balki us se bahut bihtar.

LVII BA'B.

RA'STBA'Z halák hotá hai, aur koí is bát ko apní khátir men nahín látá hai; aur dindár log uṭhá liye játe haiṅ, aur koí nahín sochtá, kí rástbáz uṭhá liyá gayá, kí ánewálí áfat se bache.

2 Wuh salámatí men dákhil hotá; we apne bichhaunon par chain karte, jitne apne áge sídhe chale játe the.

3 ¶ Par tum jo ho, so nazdik áo, ai jádúgarní ke beṭo, ai zání o chhinál ke bachcho.

4 Tum kis shaḡhs par ṭhatṭhe márté ho? kis par apná munḡ pasárte ho, aur jibh níkálte ho? kyá tum bági larke, aur dagábáz nasl nahín ho,

5 Jo buton ke sáth har ek hare darakṭ ke tale apne taṅ uskáte ho, aur tiflon ko nashebon aur chatánon ke karáron ke tale zabh karte ho?

6 Wádi ke chikne patthar terá baḡhra haiṅ; we hí terá hissa haiṅ; hán, tú ne unḡn ke liye tapáwan biṭáyá hai, aur hadya charháyá hai. Kyá main in kámon se ṭhandhá kiyá jáún?

7 Ek únche aur buland pahár par tú ne apná palang rakhá hai, aur usí par zabíha zabh karne ko charḡ gayí.

8 Aur tú ne darwázon aur chaukhaton ke pichhwáre apní yádgári kí 'alámaten nasb kíṅ: aur tú ne mujh se judá hoke apne taṅ dúsre par uḡhárá hai; hán, tú charḡí hai, aur apná bichhauná tú ne bará bhí banáyá, aur un ke sáth 'ahd kar liyá hai; tú ne un ká bistar dost rakhá hai, tú ne us jagah ko pasand kiyá hai.

9 Tú raugan malke bádsháh ke áge safar kar gayí hai, aur apne taṅ khúb mu'attar kiyá hai, aur apne elchí dúr dúr bheje haiṅ, balki jahannam tak tú ne áp ko past kiyá hai.

10 Tú apne safar kí darázi se thak gayí hai; tau bhí tú ne nahín kahá hai, kí Ná-ummedí kí bát hai: tú ne apne háth men mazbútí páí, is liye tú udás nahín húi.

11 Aur tú kis se darí, aur kis ká ḡhauf kiya, kí tú jbhóli bolí, aur tú ne mujhe yád nahín kiya, aur mujhe apní khátir men na rakhá? kyá main ek muddat se ḡhámosh nahín rahá, tau bhí tú mujh se na darí?

12 Main torí sadáqat ko, aur tere kámon ko fáš karúṅgá, kí we tujhe kuchh na'á na baḡhsheṅge.

13 ¶ Jis waqt tú faryád karegi, tere buton kí jam'iyat tujhe chhuráwe; par hawá un sabhon ko urá le jáegi; ek jhonká unḡn le jáegá; lekin wuh jis ká tawakkul mujh par hai, zamín ká málik haiṅ, aur mere muqaddas pahár ko mirás men páwegá:

14 Tab yih bát kahí jáegi, Are tum, ráh ko únchí karo, únchí karo, khúb barábar karo, merí guroh ke ráste par se us chiz ko, jo ṭhokar khi-láti hai, uṭhá le jaw.

15 Kyúnki wuh jo 'áli aur buland hai, aur abad ul ábád sukúnat kartá hai, jis ká nám Quddús hai, yún farmátá hai, Main buland aur muqaddas makán men rahtá hún, aur us ke sáth bhí jo shikasta-dil aur farotan hai; kí 'ájjizon kí rúh ko jíláún, aur ḡháksáron ke dil ko zinda karún.

16 Kyúnki main hamesha na jḡgrúṅgá, aur main sadá gazabnák ne rahúṅgá; kí yún hí rúh mere huzúr be-táb ho játi, aur jánen jo main ne banáín.

17 Kí main us ke lálach ke gunáḡ se gazabnák húa, so main ne use márá; main ne áp ko chhipáyá, aur gusse húa, is liye kí wuh us ráh par, jo us ke dil ne níkalí thí, bḡṭakke gayá thá.

18 Main ne us kí cháleṅ dekhín, aur main hí use changá karúṅgá; main us ká rahbar hoúṅgá, aur us ko

aur us ke gam-ḡhwaron ko phir dilāsá dúngá.

19 KHUDÁWAND kahtá hai, ki Main labon ká phal paidá kartá hún; Salámatí, salámatí us ko, jo dúr hai, aur as ko bhí jo nazdik hai; aur main hí use mihhat dúngá.

20 Lekin sharir jo hai, samundar kī mánind hai, jo nit mauj mártá, aur qarár pakaṛ nahin saktá, jis ká pání kichaṛ aur chihlá uchháltá hai.

21 Merá Kḡudá farmáṭá hai, ki Shariron ke liye salámatí nahin.

LVIII B'A'B.

GALA phárke chillá, dareg na kar, narsinge kī mánind apní áwáz buland kar, aur mere logon par un kī bagáwat ko, aur Ya'qúb ke gharáne par un kī khatáon ko, záhir kar.

2 Kí we roz mere tálib hai, aur us guroh kī mánind, jis ne sadáqat ke kám kiye, aur apne Kḡudá kī sunnaton ko tark na kiya, merí ráhon ká bhed daryáft karne cháhte hai; we sadáqat kī shari'aten mujh se talab karte hai; we Kḡudá kī nazdikí cháhte hai.

3 ¶ We kahte hai, Ham ne kis liye roze rakhe? tú to dekhtá nahin; aur ham ne kyún apní ján ko dukh diya hai? tú us par libáz nahin rakh-tá. Dekho, tum apne roze ke din kám men mashgúl rahte ho, aur sab tarah kī sakht mihnat logon se karáte ho.

4 Dekho, tum is maqsad se roza rakhte ho, ki jhagrá ragrá karo, aur ḡhabásat ke mukke máro: is tarah ká roza rakhná, jis tarah áj ke din rakhte ho, ki apní áwáz buland karte ho; so na cháliye.

5 Kyá yih wuh roza hai, jo mujh ko pasand hai? aisá din kī us men ádmí apní ján ko dukh de, aur apne sir ko jháu kī tarah jhukáwe, aur tát aur rákh bichháwe? Kyá tum yih roza, aur aisá din, jo KḡUDÁWAND ká man-zúr í nazar ho, kahoge?

6 Kyá wuh roza, jo main cháhtá hún, yih nahin, kī zulm kī zanjireṅ toṛen, aur júá ke bandhan kholen, aur mazlúmon ko ázád karen, balki har ek júá ko toṛ dálen?

7 Kyá yih nahin, kī tú apní roṭí bhúkhon ko khiláwe, aur miskinon ko, jo áwára hai, apne ghar men láwe, aur jab kisi ko nangá dekhe, to use pahináwe, aur tú apne hamjins se rú-poshí na karo?

8 ¶ Tab terí roshní subh kī mánind phútegi, aur terí áfiyat kī taraqqí jalá záhir hogi; terí rástbázi tere áge áge chalegi, aur KḡUDÁWAND ká jalál terá chandáwal hogá.

9 Tab tú pukáregá, aur KḡUDÁWAND jawáb degá; tú chilláegá, aur wuh bol uthegá, Main yahán hún. Agar tú us júe ko, aur ungliṅ se ishára karne ko, aur harzagoi ko apne darmiyán se dúr karegá;

10 Aur agar tú apne dil ko bhúkhe kī taraf máil kare, aur tú ázurda-dil ko ser kare; to terá núr táriki men tulú' karegá, aur terí tíragi do pahar' kī mánind hogi:

11 Aur KḡUDÁWAND sudá terí rah-numái karegá, aur ḡhushksáli men terá jí bharegá, aur terí haddíon ko pur-magz karegá; so tú seráb báḡ kī mánind hogá, aur pání ke chashme kī mánind jis ká pání na ghaṭe.

12 Aur we jo tere hongé, qadím wirán makánon ko ta'mir karenge, aur jo bináen pusht dar pusht ujáṛ parin, tú unhen phir uṭháwegá, aur tú Rakhna ká band-karnewálá, aur ábá-dí ke liye Ráh ká durust karnewálá, kahláegá.

13 ¶ Agar tú sabt ko apná pánw rok rakhe, aur mere muqaddas din men apná kám na kare, aur sabt ko nafis aur KḡUDÁWAND ká muqaddas aur mu'azzam kahe, aur us ko bará jáne, kī apne kár o bár na kare, aur apne nafa ke kám mauqúf rakhe, aur be-fáida bát chít men use na káte:

14 Tab tū KHUDĀWAND men mas-rūr hogā, aur main tujhe dunyā ke ūnche makānon par sawār karāūngā, aur main tujhe tere bāp Ya'qūb kī mirās se khilāūngā; kyūnki KHUDĀWAND hī ke muḡh se yih irshād hūā hai.

LIX BĀB.

DEKHO, KHUDĀWAND kā hāth chhoṭā nahīn, kī bachā na sake, aur us kā kān bhārī nahīn, kī sun na sake;

2 Balki tumhārī badkārīān tumhāre aur tumhāre KHUDĀ ke darmiyān judāī kartī hai, aur tumhāre gunāhon ne use tum se rūposh kiya, aisā kī wuh nahīn suntā.

3 Kyūnki tumhāre hāth laḥū se, aur tumhārī ungliān badkārī se, ālūda hai; tumhāre lab jhūṭh bolte, aur tumhārī zubān sharārat kī bāteṅ ba-ktī hai.

4 Koī insāf kī bāt pesh nahīn kartā, aur koī sachāī se hujjat sābit nahīn kartā: we butālat par tawakkul karte hai, aur jhūṭh bolte hai; unheṅ ziyān kā peṭ hai, we badkārī jante hai.

5 We nāg ke ande seote hai, aur makrī kī tarah jālá binte hai: wuh jo un ke andon men se kuchh khāe, mar jāegā; aur wuh jo torā jāe, us se afa'ī niklegā.

6 Un ke jāle kī poshāk ban nahīn saktī, we apnī banāwat se āp ko dhāmp nahīn sakte; un ke 'amal badkārī ke 'amal hai, aur zulm kā kām un ke hāthon men hai.

7 Un ke pānw bādī par aurte hai, aur we ná-haqq kī khúnrezi par tez-qadam hote; un ke andeshe badkārī ke andeshe hai; tabāhī aur kharābī un kī rāhon men hai.

8 We salāmatī kā rasta nahīn jānte, aur un kī rawishon men insāf nahīn; ye apne liye terhī rāh banāte hai; jo koī us men jāta, salāmatī ko na pahchānegā.

9 ¶ Is liye rāstī ham se dūr hai, aur insāf hamāre nazdik nahīn pahunchtā; ham roshnī kī rāh takte hai, par dekho, tarīkī hai, aur jagmagāhat kī, par ham andhere men chalte hai.

10 Ham dīwār ko andhe kī tarah ṭaṭolte hai, hān, yūn ṭaṭolte hai, kī goyā hamāri ānkheṅ nahīn; ham do pahar ko yūn ṭhokar khāte hai, kī goyā rāt hotī hai; ham tanduruston ke darmiyān goyā murde hai.

11 Ham richhon kī mānind gurrāte hai, aur kabūtaron kī tarah kurṭhe hai; ham insāf kī rāh takte hai, par wuh kahī nahīn, aur najāt ke muntazir hai, par wuh ham se dūr hai.

12 Kī hamāri bagāwatan tere āge bahut hai, aur hamāre gunāh ek ek ham par gawāhī dete hai; kyūnki hamāri bagāwatan hamāre sāth hai, aur ham apnī badkārion ko jānte hai;

13 Kī ham ne bagāwat kī hai, aur KHUDĀWAND se be-imānī kī, aur apne KHUDĀ kī pairāui se kanāre ho gaye; ham zulm aur sarkashī kī bāteṅ bolte the, aur jhūṭhī bāteṅ dil men tasawur karke bolte the.

14 'Adālat to haṭāī gayī, aur insāf dūr kharā ho rahā; sadāqat bāzār men gir pari, aur rāstī dākhil nahīn ho saktī.

15 Hān, rāstī gum ho gayī, aur wuh jo bādī se bhāgtā hai, shikār ho jātā hai: KHUDĀWAND ne yih dekhā, aur us kī nazar men burā ma'lūm hūā, kī 'adālat nahīn.

16 ¶ Aur us ne dekhā kī koī ādmī nahīn, aur ta'ajjub kiya kī koī shafā'at-karnewālā nahīn: so us hī ke bāzu ne us ke liye najāt hāsīl kī, aur us kī rāstbāzi hī ne use sambhālā.

17 Hān, us ne rāstbāzi ko baktar ke badle pahīnā, aur najāt kā khod us ke sir par thā; aur us ne libās kī jagah intiqām kī poshāk pahīnī, aur gairat kā jubba orhā.

18 Jaise un ke a'amál haiñ, waisí un ko jazá degá; apne bairion par qahr karegá, aur apne dushmanon ko sazá degá, hán, bahrí mamálik ko purá badlá degá.

19 Tab we jo pachchhim men haiñ, KHUDÁWAND ke nám se darenge, aur jo purab men haiñ, us ke jalál se. Jab dushman báñh ki mánind charh áwégá, to KHUDÁWAND kí Rúh us ke muqábil ek nishán khará karegi.

20 ¶ Aur wuh bachánewálá Saihún men áwégá, hán, un hí ke darmiyán jo Ya'qúb men badí se báz áte, KHUDÁWAND farmátá hai.

21 Kyúñki Main jo hún, so un ke sáth merá 'ahd yih hai, KHUDÁWAND farmátá hai, ki Merí ruh jo tujh par hai, aur merí báten, jo main ne tere munh men dálí haiñ, tere munh se, aur terí nasl ke munh se, aur terí nasl kí nasl ke munh se, ab se leke abad tak játi na rahengi; KHUDÁWAND ká yihí irshád hai.

LX BAT.

U' TH, roshan ho, ki terí roshní áí, aur KHUDÁWAND ke jalál ne tujh par tulú' kiyá hai.

2 Kí dekh, tárikí zamín par chhá jáegi, aur tíragi qaumon par; lekin KHUDÁWAND tujh par táli' hogá, aur us ká jalál tujh par namúd hogá.

3 Aur qaumen terí roshní men, aur sháhán tere tulú' kí tajallí men chalenge.

4 Apní ánkhen ufhákar cháron taraf nigáh kar; we sab ke sab ikatthe hote haiñ, we tujh pás áte haiñ; tere beté dúr se áwenge, aur terí betián god men ufhái jáengi.

5 Tab tú dekhgi, aur roshan hogí; hán, terá dil uchhegá, aur kusháda hogá; kyúñki samundar kí firáwání terí taraf phiregi, aur qaumon kí daulat tere pás faráham hogí.

6 U'nten kasrat se áke tujhe chhipá lenge, Midyán aur 'Aisáh ke jawán únten; we sab jo Sabá ke haiñ,

we soná aur lubán láwenge; aur KHUDÁWAND kí ta'rifon kí basháratén sunáwenge.

7 Qidár kí sári bheren tere pás jam'a hongí, Nabít ke mendhe terí khidmat men házir hongé; we merí manzúrí ke wáste mere mazbah par charháe jáenge, aur main apní shaukat ke ghar ko buzurgí dúngá.

8 Ye kaun haiñ, jo badlí kí tarah urte áte haiñ, aur kabútaron kí mánind apní kábuk kí taraf?

9 Yaqínan bahrí mamálik merí ráh takenge, aur Tarsis ke jaház pahle áwenge, kí tere beton ko un ke rúpe aur sone samet dúr se KHUDÁWAND tere Khudá, aur Isráel ke Quddús ke nám ke liye láwen; kyúñki us ne tujhe buzurgí dí hai.

10 Aur ajnabíon ke beté terí díwáren ufháwenge, aur un ke bádsháh terí khidmat-guzárí karenge; agarchi main ne apne qahr se tujhe mára, par apní mihrbání se main tujh par rahm karúngá.

11 Aur terí phátaken nit khulí rahengi; we din rát kabhí band na howengi; tá kí qaumon kí daulat ko tere pás láwen, aur un ke bádsháhon ko dhúm dhám ke sáth.

12 Kí wuh qaum, aur wuh mam-lukat, jo terí khidmat-guzárí na karegi, barbád ho jáwengi; hán, we qaumen ek lakht halák kí jáengi.

13 Lubnán ká jalál tujh pás áwégá, saro, aur sanaubar, aur deodár, ek sáth; tá kí main apne muqaddas makán ko árásta karún, aur apne páñwon kí kúrsí ko raunaq bakhshún.

14 Aur tere gáratgaron ke beté bhí tere áge nihure hús áwenge; hán, we sab jinhon ne terí tahqír kí, tere páñwon par parenge; aur we KHUDÁWAND ká shahr, Isráel ke Quddús ká Saihún, terá nám rakhenge.

15 Us ke badle kí tú tark kí gayí, aur tujh se nafrat húi, aisá kí kisi ádmí ne terí taraf guzar bhí na kiyá,

main tujhe sharáfat i dáimi, aur pusht dar pusht ke logon ká surúr banáúngá.

16 Tú qaumon ká dúdh bhí chús legi, hán, bádsháhon kí chhátí chúsé-gi; aur tú jánegi, ki main KHUDÁWAND terá bachánewálá, aur main Ya'qúb ká Qádir terá chhuránewálá hún.

17 Main pítal ke badle soná láúngá, aur lohe ke badle rúpá, aur lakri ke badle pítal, aur pattharon ke badle lohá; aur main tere hákimon ko salámati, aur tere 'ánilon ko sadáqat banáúngá.

18 A'ge ko kabhi teri sarzamín men zulin kí áwáz suni na jáegi, aur na kí teri sarhaddon men kharábi yá barbádi kí; tú apni diwáron ká nám Naját, aur apne darwázon ká nám Sitú-dagi rakhegi.

19 A'ge teri roshni din ko súraj se, aur rát ko teri chándni chánd se na hogi; balki KHUDÁWAND terá abadí núr, aur terá Khudá terá jalál hogá.

20 Terá súraj phir kabhi na dhalegá, aur tere chánd ká zawál na hogá; kyúñki KHUDÁWAND terá abadí núr hogá, aur tere mátam ke din ákhir ho jáenge.

21 Aur tere log sab ke sab rástbáz honge; we abad tak sarzamín ke wáris, aur meri lagáí hui tahní, aur mere háth kí kárigari thahrengé, tá kí meri buzurgí záhir howe.

22 Ek chhoṭe se ek hazár hongé, aur ek haqir se ek qawí guroh hogi; main KHUDÁWAND us ke 'ain waqt men yih sab kuchh jald karúngá.

LXI B'A'B.

KHUDÁWAND Khudá kí Rúh mujh par hai; kyúñki KHUDÁWAND ne mujhe masih kiya, tá kí mainbatzadon ko khush-khabarían dúñ; us ne mujhe bhejá hai, kí main túte-dilon ko durust karúñ, aur qaidon ke liye chhúṭne, aur bandhúon ke liye qaid se nikalne kí manádi karúñ;

2 Kí KHUDÁWAND ke sál i maqbúl

ká, aur hamáre Khudá ke intiqám ke roz ká ishtihár dúñ, aur un sab ko, jo gamzada hain, tasallí baḥshshún:

3 Kí Saihún ke gamzadon ke liye ṭhikáná kar dúñ, kí un ko rákh ke badle pagri, aur nauhe kí jagah khushí ká raugan, aur udási ke badle sitáish kí khil'at baḥshshún; tá kí we sadáqat ke darákhṭ, aur KHUDÁWAND ke lagáe hue paudhe, kahláwen, kí us ká jalál záhir howe.

4 ¶ Tab we puráne ujár makánon kí ta'mir karengé, aur qadím wiráñion ko phir biná karengé, aur un ujáre hue shahron ko phir banáwenge, jo pusht dar pusht ujár pare the.

5 Pardedi á khare hongé, aur tumháre gallon ko charáwenge, aur ajnabí ke bete tumháre halwáhe, aur tákistán ke rakhwále hongé.

6 Par tum KHUDÁWAND ke káhin kahláoge; we tumhen hamáre Khudá ke khádim kahenge; tum qaumon ká mál kháoge, aur un kí daulat tumháre tasarruf ke liye hogi.

7 ¶ Tumhári khijálat ke 'iwaz dú-ná milegá; we apni ruswái ke badle apne hisse se khush howenge; so we apni sarzamín men do chand ke málík hongé, aur unhen dami shádmání hogi.

8 Kyúñki main KHUDÁWAND insáf ko 'aziz jántá hún, aur gáratgari aur zulm se nafrat rakhtá hún: so main sachái se un ke kámon ká ajr dúngá, aur un ke sáth ek abadí 'ahd bándh-úngá.

9 Aur un kí nasl qaumon ke darmi-yán náinwar hogi, aur un kí aulád ummaton ke darmi-yán; sab jo unhen dekhenge, iqrár karengé, kí yih wuh nasl hai, jise KHUDÁWAND ne mubáarak kiya hai.

10 Main KHUDÁWAND se nipat shádmán hoúngá, meri ján mere Khudá men masrúr hogi; kyúñki us ne naját ke kapre mujhe pahináe, us ne rástbázi kí khil'at se mujhe mulabbas kiya, jis

tarah dūhā zīnat kī chīzon se āp ko saṇwārtā hai, aur dūhīn gahnā pahīn-ke apnā banāo kartī hai.

11 Kyūnki jis tarah zamīn apne phal jānwātī hai, aur jis tarah bāg un chīzon ko, jo us men boī gayī hai, ugātā hai, usī tarah Khudāwān Yāhuwān sadāqat aur sitūdagi ko sārī qaumon ke huzūr ugāwēgā.

LXII BĀ'ĪB.

SAIHUN kī khātīr main chup na rahūngā, aur Yārūsalam kī khātīr main dam na lūngā, jab tak ki us kī rāstbāzī nūr kī mānīnd na chamke, aur us kī najāt roshan chirāg kī tarah jalwagar na ho.

2 Tab qaumen terī rāstbāzī, aur sāre bādshāh terī shaukat dekhenge; aur tū ek naye nām se kahlāyā jāegā, jo KHUDĀWAND kā muṇh khud tujhe rakḥ degā.

3 Aur tū KHUDĀWAND ke hāth men darakhshān tāj hogā, aur apne Khudā kī hathelī men ek shahāna āfsar.

4 Tū āge ko Matrūka na kahlāegī, aur terī sarzamīn kā kabhī phīr Khārāba nām na hogā; balkī tū Ilīzībāh kahlāegī, aur terī sarzamīn Bā'ulāh; kyūnki KHUDĀWAND tujh se khush hai, aur terī zamīn khāwindwālī hogī.

5 ¶ Ki jis tarah jāwān mard ek kuṇwārī 'aurat ko byāh lātā hai, usī tarah we jo tujh ko ta'mīr karte tujhe byāh le jāenge; aur jis tarah dūhā dūhīn par rījtā hai, usī tarah terā Khudā tujh par rījhegā.

6 Ai Yārūsalam, main ne terī dīwāron par nigahbān bīthlāe hai, we sāre dīn aur sārī rāt kabhī chup na rahenge; tum jo KHUDĀWAND kā zikr karte ho, chupke na raho.

7 Aur jab tak wuh Yārūsalam ko qāim na kar le, aur use dunyā men sitūda karāwe, use chain karne na do.

8 KHUDĀWAND ne apne dahīne hāth aur apne qawī bāzū kī qasam khāī hai, ki Yaqīnan main āge ko terā galla tere āushmanon ko na dūngā kī khāen,

aur ajnabī-zāda terī mai, jis ke liye tū ne mīhnat khīnchī, āge ko na pienge;

9 Balki we hī, jinhon ne fasl kī hai, us men se khāenge, aur KHUDĀWAND kī madh karenge; aur we jo zakhīra men lāe hai, use merī muqaddas bārgāhon men pienge.

10 ¶ Jāke guzar karo, āstānon par se guzro, logon ke liye rāh durust karo, rāh ūnchī karo, shāh-rāh ūnchī karo, patthar sarkā do, qaumon ke liye ek jhandā kharā karo.

11 Dekh, KHUDĀWAND dunyā kī sarhaddon tak manādī kartā hai, ki Saihūn kī beṭī ko kaho, Dekh, terā najāt-denewālā ātā hai; dekh, us kā ajr us ke sāth, aur us kā kām us ke āge hai.

12 Tab we muqaddas qaum, aur KHUDĀWAND ke chhurāe hūe, kahlāenge; aur tū Matlūba kahlāwēgī, aur Wuh shahr jo tark kiyā na gayā.

LXIII BĀ'ĪB.

YIIH kaun hai, jo Adūm se, aur khūb surkh poshāk pahīne hūe Busrah se, ātā hai? Yih, jis kā libās darakhshān hai, aur apnī tawfāqī kī buzurgī se khīrām kartā? Yih main hūn, jo rāstbāzī kī shuhrat dotā hūn, aur najāt dene par qādir hūn.

2 Kis liye terī poshāk surkh hai, aur terā libās us shakhs kī mānīnd, jo angūr ke kolhū men raundtā hai?

3 Main ne tan ī tanhā angūron ko kolhū men kuchlā; aur logon men se mere sāth koī na thā; hān, main ne unhen apne gusse men latārā, aur apne josh men unhen raundā, aur un kā laḥū mere libās par chhīrkā gayā, aur main ne apne sāre kapron ko najis kiyā.

4 Kyūnki intiqām kā dīn mere dil men hai, aur mere chhurāe hūon kā sāl ā pahunchā hai.

5 Main ne nigāh kī, aur koī madagār na thā; aur main ne ta'ajjub kiyā, ki koī sambhālnewālā na hūā; so merā hī bāzū najāt ko apne liye

láyá, aur mere hí qahr ne mujhe sambhála.

6 Háj, main ne apne qahr se qaumon ko latára, aur apne gazab se unhen purza purza kiyá, aur un ke lahu ko zamín par girá diyá.

7 ¶ Main KHUDÁWAND kí shafaqat ká zikr karúnga, KHUDÁWAND hí kí sitáishon ká, us sab ke mutábíq jo KHUDÁWAND ne hamen 'ináyat kiyá hai, aur us barí mihrbání ke sabab, jo us ne Isráel ke gharáne par, apní kháss rahmaton aur íráwán shafaqaton ke mutábíq, záhir kí hai.

8 Kí us ne kahá, Yaqínan we mere hí log hain, aise larke jo bewafái na karenge; chunánchi wuh un ká bachánewálá húa.

9 Un kí sári tangíon men wuh un ká mukhálif na húa, par us ke huzúr ke Firishte ne unhen bacháyá; us ne apní ulfat aur apní muhabbat se unhen naját dí; us ne unhen utháyá, aur qadím se hamesha unhen liye phirá.

10 ¶ Lekin we bági húa, aur unhon se us kí Rúh i Quds ko gamgín kiyá; is liye wuh un ká dushman ho gayá, aur wuh un se lará.

11 Phir us ne agle dinon ko, aur Músá ko, aur us kí ummat ko, yád kiyá, aur farmáyá, Wuh kahán hai jo un ko, apne galle ke chaupánon samet, samundar men se báhar láyá? wuh kahán hai, jis ne apní Rúh i Quds un ke andar dáli?

12 Jis ne Músá ke dahine háth par apne qawí bázú ko barháyá, aur un ke áge pánon ko chirá, tá kí apná aisá nám kare, jo abad tak rabe?

13 Jis ne gahrápon men se un kí rahnumái kí, ghore kí tarah, jo bayá-bán men chale, unhon ne thokar nahín khái?

14 Jis tarah chárpaye nasheb men utren, usí tarah KHUDÁWAND kí Rúh unhen áramgáh men láí, aur usí tarah tú ne apní qaum kí hidáyat kí, tá kí tú apne liye ek jalíl nám paidá kare.

15 ¶ A'smán par se nigáh kar, aur apne muqaddas aur jalíl maskan se dekh: terí gairat aur terí quwat kahán hain, terí barí mayá, aur terí rahmaten jo mujh par húi thín, kyá mauqúf kí gayín?

16 Yaqínan tú hamará Báp hai, agarchi Abirahám ham se ná-wáqif ho, aur Isráel hamen nahín pahcháne: tú, ai KHUDÁWAND, hamará Báp hai, aur tú hamará naját-bakhshnewálá hai; terá nám abad se hai.

17 ¶ Ai KHUDÁWAND, kyún tú ne hamen apní ráhon se gumráh kiyá? kyún tú ne hamáre dil ko saht kiyá, kí tujh se na daren? Apné bandon kí khátir, apní mirás ke firqon kí khátir, phir á.

18 Terí qaum i muqaddas thori muddat tak use qabze men rakhtí thí; aur ab hamáre dushmanon ne tere maqdis ko páemál kiyá.

19 Ham to un kí mánind húa, kí jin par tú ne kadhí tasallut nahín rakhi, aur jo tere nám ke nahín kah-láte.

LXIV B'AB.

KA'SH kí tú ásmán ko pháre, aur utar áwe, kí tere huzúr men pahár larzish kháwen,

2 Jis tarah ág súkhí dálion ko bártí, aur páni ág se josh mártá hai; tá kí terá nám tere mukhálifon men mashhúr howe, aur qaumen tere huzúr men larzán hoven!

3 Jis waqt tú ne daraune kám kiye, jin ke ham muntazír na the, tú utar áyá, aur pahár tere huzúr kámp gaye.

4 Kyúnki íbtidá se kisi ne na suná, na kisi ke kánon tak pahunchá, aur na kisi Khudá ko, tere siwá, ánkhen se dekhá, jo apne intizár-khinchnewále ke sáth wuh aisá kuchh kare.

5 Tú us se miltá hai, jo khushi ke sáth rástbázi ke kám kartá hai, aur un se, jo terí ráhon men tujhe yád rakhte hain: dekh, tú gussa hai, kyúnki ham ne gunáh kiye; lekin, is

liye kī we ráhen abadí haín, ham naját páwenge.

6 Aur ham to sab ke sab aise haín jaise nápak chíz, aur hamárá sárá rást-bázíán gándí dhaǵǵí kī sí haín, aur ham sab patte kī tarah kumhláte haín, aur hamárá badkáríán, ándhí kī mánind, hamen urá le gayín.

7 Siwá is ke koí nahín, jo terá nám lewe, jo áp ko ubháṛke uthe aur terá ásrá pakre; pas hamárá badkáríon ke sabab tú ne apná munh ham se chhipáyá, aur ham ko pighlá dálá.

8 Tau bhí, ai KHUDÁWAND, tú hamará báp hai; ham máṭí haín, aur tú hamará kumhár hai; aur ham sab ke sab tere háth ke banáe hue haín.

9 ¶ Ai KHUDÁWAND, nipaṭ gussa mat ho, aur hamárá badkáríán sadá yád na rakh : nigáh kar, dekh, ham terí minnat marte haín, ham sab tere log haín.

10 Tere pák shahr bayábán ban gaye, Saibún sunsán huá, Yarusalaní wirán hai.

11 Hamará muqaddas aur khus-numá ghar, jis men hamáre bápádáde terí sitáish karte the, ág se jaláyá gayá; aur hamárá sárá nafis chízen barbad ho gayín.

12 Ai KHUDÁWAND, kyá tú in chízon ke sabab se áp ko rokegá? kyá tú khamosh rahégá, aur ham ko nipaṭ satátá rahégá?

LXV BA'T.

MAIN ne un kī taraf tawajjuh kī, jinhon ne mujh se na mángá; unhon ne mujhe páyá, jinhon ne mujhe na dhúndhá : main ne ek guroh ko, jo mere nám kī nahín kahláti thí, kahá, Mujhe dekh, mujhe dekh.

2 Main ne ek sarkash guroh kī taraf, jo apní fikron kī pairaui men aisi ráh chaltí hai kī áchehhí nahín, ham-eshá apne háthon ko phailáyá kiyá;

3 Aisi guroh kī taraf, jo sadá mere munh par mujhe khijáke gussa diláti thí, aur bágon men qurbáníán kartí

thí, aur khapron par khusbhúí jaláti thí;

4 Jo qabron men baithti thí, aur goron men rát ko káṭti thí; jo súaron ká gosht kháti thí, aur nafratí chízon ká shorbá un ke básanon men thá;

5 Aur kahtí thí, Udhār hí khará rah, mere nazdik mat á, kyúnki main tujh se ziyáda pák húñ. Ye aise haín, jaise dhunwán merí náḱ ke liye, aur jaise ág, jo din bhar jalá kartí hai.

6 Dekho, mere áge yih qalamband huá hai : so main chup na rahúngá; main badlá dúngá, balki un kī god men bhí badlá dúngá,

7 Tumhárá badkáríon ká, aur tumháre bápádádon kī badkáríon ká badlá ek sáth, KHUDÁWAND farmátá hai; kyúnki we paháron par khusbhúíán jaláte, aur ṭilon par merí takfír karte the; un ágle kámon ká badlá main un kī god men máṭke dúngá.

8 ¶ KHUDÁWAND yún farmátá hai, Jis tarah se shíra angúron ke khushe men maujúd hai, aur koí kahtá hai, Use kharáb na kar, kī us men barakat hai : us hí tarah main apne bandon kī khatír karúngá, aur un sabhon ko halák na karúngá.

9 Aur main Ya'qúb men se ek nasl níkalúngá, aur Yahúdáh men se, jo mere pahár ke wáris hon; aur mere barguzide us ke wáris hongé, aur mere bande wahán basenge.

10 Aur Sarún gallon ká ghar hogá, aur 'A'kúr ká nasheb bailon ke baithne ká maqám, mere un logon ke liye, jo mere tálib hie.

11 ¶ Lekin tum, jo KHUDÁWAND ko chhorté ho, aur mere muqaddas koh ko farámosh karte ho, aur lqbál ke liye dastarkhwan taiyár karte ho, aur Taq-dír ke liye jam bharte ho :

12 Main tumhen gin ginke talwár ke hawála karúngá, aur tum sab zabh hone ke liye jhuk jáoge; yihí hogá, is liye kī jab main ne buláyá, tum ne jawáb nahín diyá, jab main ne kaha,

tum ne na suná, balki merí ánkhoṇ ke áge badí kī, aur wuh chíz pasand kī, kī jis se main ná-khush húa.

13 Is liye K̄hudáwān YAHOWÁH yún farmatá hai, kī Dekho; mere bande kháwenge, par tum bhúkke rahoge; dekho, mere bande píwenge, par tum píyáse rahoge; aur dekho, mere bande shádmán hongé, par tum pashemán hoge;

14 Dekho, mere bande dil kī k̄hushí se gáenge, par tum dilgíri ke sabab nála karoge, aur jánkáhi se wáwailá karoge.

15 Aur tum apná nám apne píchhe chhoroge, jo mere barguzídon par la-'nat ká bá'is hogá; kyúnki K̄hudáwān YAHOWÁH tum ko qatl karegá, aur apne bandon ko dúsre nám se buláegá:

16 Yahan tak kī jo koi zamín men apní du'á e k̄hair kare, sachche K̄hudá ke nám se apní du'á e k̄hair karegá; aur jo koi zamín men qasam kháe, sachche K̄hudá ke nám se qasam kháegá; kyúnki agli musibatē farámosh ho gayín, aur we merí ánkhoṇ se پوشída hain.

17 ¶ Kī dekho, main naye ásmán, aur nayí zamín ko paidá kartá hún; aur jo áge the, un ká phir zikr na hogá, aur we k̄hatír men phir na áwenge.

18 Balki tum merí is nayí khilqat se abadí k̄hushí aur shádmání karo; kyúnki dekh, main Yarúsalam ko k̄hushí, aur us ke logon ko k̄hurramí banáúngá.

19 Aur main Yarúsalam se k̄hush hoúngá, aur apne logon se masrúr; us men rone kī sadá kabhí phir na suní jáegi, aur na nála karne kī áwáz.

20 So áge ko wahán aísá koi larká na hogá, jo kam 'umr rahe, aur na aísá koi búrhá, jo apní 'umr píri na kare: kyúnki wuh larká hí hogá jo sau baras ká hoke mare; par gunahgár jo sau sau baras ke hoke mar jáwen, we mala'ún hongé.

21 We ghar banáwenge, aur un men basenge; we tákistán lagáenge, aur un ke mewe kháenge.

22 Aur aísá na hogá kī we banáwen, aur dúsrá base; aur we lagáwen, aur dúsrá kháwe; kyúnki mere bandon ke aiyám daraḡht ke aiyám ke mánind hongé, aur mere barguzíde apne háthoṇ ke kám se k̄hud fáída utháenge.

23 Un kī mashaqqat be-samara na hogí, aur we larke na janenge jo ná-gahán halák hoṇ; kyúnki we apní aulád samet K̄hudáwān ke mubá-rakon kī nasl ṡhahrenge.

24 Aur aísá hogá, kī peshtar us se kī we pukáren, main jawáb dúngá; aur we hanoz kah na chukenge, kī main sun lúngá.

25 Bheriyá aur bher ek sáth charenge, aur sher i babar bail kī mánind ghás kháegá; lekin sámp jo hai, so khák phánkegá. We mere sáre muqaddas pahár par dukh na denge, aur halák na karenge, K̄hudáwān farmatá hai.

LXVI BA'B.

KHUDA'WAND yún farmatá hai, kī Á'smán merá takht hai, aur zamín mere pánw rakhne kī chaukí; wuh ghar kahán hai, kī mere wáste banáyá oháhte? aur merí árámgáh kahán hai?

2 Kī ye sab chízen to mere háth ne banáín, aur ye sab maujúd húi hain, K̄hudáwān farmatá hai: lekin main us shakhs par nigáh karúngá, usí par jo garíb aur shikasta-dil hai, aur mere kalám ke sabab káinp játá hai.

3 Wuh jo bail zabh kartá, us kī mánind hai, jis ne ek ádmí ko már dálá; aur wuh jo ek barra qurbáni kartá hai, us ke barábar hai, jis ne ek kutte kī gardan káti hai; jo hadya charhátá hai aísá hai, jaise us ne star ká lahú guzráná hai; wuh jo yádgári ke liye lubán guzrántá, us kī mánind

hai, jis ne but ko mubarak kaha hai. Han, unhon ne apni apni rahan chun li, aur un ke ji un ki nafraati chizon se masrur hain.

4 Main bhi un ke liye musibaton ko chun lungi, aur jin se we darte hain unhon un par dalungi; kyunki jab main ne pukara, to kisi ne jawab na diya; jab main ne kaha, to unhon ne na suna; balki unhon ne meri ankhon ke age shararat ki, aur us bat ko ikhtiyar kiya, jis se main na-khush tha.

5 ¶ KHUDAWAND ki bat suno, ai tum jo us ke kalam ke sabab kampte ho; Tumbare bhai jo tumhara kina rakhte, aur mere nam ke waste tumhen kharij kar dete hain, kahte hain, KHUDAWAND ki tamjid ki jage; par wuh tumhari khushi ke liye dikhai dega, aur we pasheman honge.

6 Shahr ki taraf se gulgule ki awaz! aur haikal ki taraf se bhi awaz! yih KHUDAWAND ki awaz hai, jo apne dushmanon ko badla deti hai.

7 Peshtar us se ki use dard lagen, wuh jan pari; aur us se age ki wuh dard khawe, us ko farzand i narina paida hua.

8 Aisi bat kis ne suni? aisi chizen kis ne dekhin? Kyi ho sakti, ki zamin ko ek din men janne ka dard lage? ya ek-bargi ek guroh paida hove? kyunki jonhin Saihin ko dard lage, wohin wuh apne bachche jan baithi.

9 Kyi main use janne ke waqt tak laun, aur phir use na janain? KHUDAWAND farmata hai: kyi main jo janata hun, janne se baz rakhun? tumhara Khuda kahta hai.

10 Tum Yarusalam ke sath khushi karo, aur us ke sabab shadmuni karo, tum sab jo us se muhabbat rakhte ho; us ke sath nihayat khush ho, tum sab jo us ke liye matam karte the:

11 Ta ki tum chiso, aur us ke tasalli-denewale pistanon se ser hoo;

ta ki tum nichoro, aur us ki shaukat ki firawani se hazz uthao.

12 Kyunki KHUDAWAND yun farmata hai, Dekh, main salamati nahr ki manind, aur qaumon ki daulat bari ki manind us pas rawan karungi: tab tum unhen chuso, aur bagal men uthae jao, aur ghutnon par kudae jao.

13 Jis tarah ma apne bete ko dilasa deti hai, usi tarah main tumhen dilasa dunga; Yarusalam hi men tum tasalli paoge.

14 Aur jab tum yih dekhoge, to tumhara dil khush hoga, aur tumhari haadiyan sabze ki manind nashw o numa karenge; aur KHUDAWAND ka hath apne bandon par zahir hoga, par us ka gussa dushmanon par bharega.

15 Kyunki dekho, KHUDAWAND ag liye hui awaga, aur us ki gariyan gird-bad ki manind chalengi, ta ki josh se apni gussa, aur atash ke shu'ala ke sath apni qahr un par lawe.

16 Ki ag se aur apni talwar se KHUDAWAND sare bashar ka muqabala karega: aur KHUDAWAND ke maqtul bahut se honge.

17 We jo bagon ke bich men, Akhad ki pairaui men, apne ta'in pak aur tahir karte hain, un ke darmiyan jo suar ka gosht, aur makruh chizen, aur chuhai khate hain, we sab ke sab fana ho jenge, KHUDAWAND farmata hai.

18 Par main jo hun, so un ke kam aur un ke andeshe mere huzur hain; aur aisa hoga, ki main sari ummaton ko, aur gurohon ko, jin ki zubanen mukhtalif hain, faraham karunga, aur we sab awenge, aur mera jalal dekhenge.

19 Kyunki main un ke darmiyan ek nishan nasb karunga, aur main un ko, jo un men se bach niklen, qaumon ki taraf bhejunga, ya'ne Tarsis, aur Pdl, aur L d ko, jo tirandaz hain, aur

Tábal, aur Yúnán ko, aur dūr ke bahri mamálik ko, jinhon ne meri khabar nahin suni, aur merá jalál nahin dekhá: we qaumon ke darmiyán merá jalál bayán karenge.

20 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, ki We tumháre sáre bháion ko, sári qaumon men se, ghoṛon par, aur gáṛion par, aur miyánon men, aur khach-charon par, aur sándnion par biṭhláke, KHUDÁWAND ke hadye ke liye, Yará-salam men mere koh i muqaddas ko láwenge, jis tarah se baní Isráel pák bartanon men hadya KHUDÁWAND ke ghar men láte hain.

21 Aur KHUDÁWAND farmatá hai,

ki Main un men se káhin aur Láwi hone ke liye lúngá.

22 Kyúñki jis tarah se naye ásmán, aur nayi zamin, jo main banáúngá, mere huzúr qáim rahenge, us hí tarah tumhári nasl, aur tumhárá nám báqí rahegá, KHUDÁWAND farmatá hai.

23 Aur aisá hogá, ki ek naye chánd se dústre tak, aur ek sabb se dústre tak, sáre bashar 'ibádat ke liye mere huzúr áwenge, KHUDÁWAND farmatá hai.

24 Aur we nikal nikalke un logon kí láchon par, jo mujh se bági húe, nazar karenge; kyúñki un ká kirá na maregá, aur un kí ág na bujhegi, aur sáre bashar ko un se nafrat áwegi.

YARAMIYA'H NABI' KI' KITA B.

I B'A'B.

KHILQIYA'H ke bete Yaramiyáh kí báten, jo Binyamín kí maun-lukat men 'Anatúti káhinon men se thá;

2 Jis par KHUDÁWAND ká kalám, Amún ke bete Yahúdáh ke bádsháh Yúsíyáh ke dinon men, us kí bádsháhat ke terahwen baras men, názil húa.

3 Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqím bin Yúsíyáh ke dinon men bhí, Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh bin Yúsíyáh ke gyárahwen baras ke tamám hone tak, Yarásalam ke logon ke asir ho jáne tak, jo páñchwen mahine men thá, názil hotá rahá.

4 KHUDÁWAND ká kalám mujh ko pahunchá, aur us ne kahá,

5 Kí peshtar us se ki main ne tujhe peṭ men khalq kiyá main tujhe jántá thá, aur ríhm men se tere nikalne ke

pahle main ne tujhe makhsús kiyá, aur qaumon ke liye tujhe nabi ṭhah-ráyá.

6 Tab main ne kahá, Hác, KHUDÁWAND YAHOWÁH! Dekh, main bol na-hin saktá: kyúñki larhá hún.

7 ¶ Par KHUDÁWAND ne mujh ko kahá, Mat kah, ki Main larhá hún; kyúñki jin sabhon ke pás main tujhe bhejúngá, tú jáegá; aur sab kuchh jo main tujhe farmáúngá, tú kabegá.

8 Tú un ke chihron ko dekhke mat dar; kyúñki KHUDÁWAND kahtá hai, Main tujhe chhuráne ko tere sáth hún.

9 Tab KHUDÁWAND ne apná háth barháke merá munh chhúá. Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Dekh, main ne apní báten tere munh men dál di.

10 Dekh, áj ke din main ne tujhe qaumon par aur bádsháhaton par ikh-

tiyár diyá, ki ukháre aur dhá dewe, aur halák kare aur girá dewe, aur banáwe aur lagáwe.

11 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh ko pahunchá, aur us ne kahá, ki Ai Yaramiyáh, tú kyá dekhtá hai? main bolá, ki Bádám ke daraht ki ek dáli dekhtá hún.

12 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Tú ne khúb dekhá; kyúñki main apne kalám ko púra karne ke liye sawere be-dár húngá.

13 Dúsrí bár KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá, ki Tú kyá dekhtá hai? Main ne kahá, Ubaltí húi dg dekhtá hún, jis ká mujh uttar ki taraf se hai.

14 Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Uttár ki taraf se wuh áfat áwegí, jo is sarzamín ke sáre báshindon par hogí.

15 Kyúñki KHUDÁWAND farmatá hai, ki Dekh, main uttar ki bádsháhaton ke sáre khándánon ko bulá-úngá; aur we áwenge, aur har ek apná apná takht Yarusalam ke phátakon men dákhlil hone kí ráh par, aur us kí sab díwáron ke girdágird, aur Yahúdáh ke tamám shahron ke muqábil, qáim karegá.

16 Aur main un kí sárí sharárat kí bábat, ki unhon ne mujhe chhorá hai, aur begáne iláhon ke sámhne lubán jaláyá, aur apne lí háthon ke kámon ko sijda kiyá, apní 'adálát záhir karke un par hukm dúngá.

17 ¶ Is liye tú apní kamar bándh-ke uth khará ho, aur jo kuchh main tujhe farmáún, un se kah; un ke chilhon ko dekhke mat dar, na ho ki main tujhe un ke sámhne sarásíma karún.

18 Kyúñki dekh, main áj ke din tujh ko sárí sarzamín ke muqábil, aur Yahúdáh ke bádsháhon ke muqábil, aur us ke amíron ke muqábil, aur us ke káhinon ke muqábil, aur mulk ke wogon ke muqábil, ek hasín shahr, aur

lohe ká sutún, aur pítal kí díwár, banatá hún.

19 We to tere sáth lareñ, lekin tujh par gálí na honge; kyúñki KHUDÁWAND farmatá hai, Main tere báchané ko tere sáth hún.

II B.A.B.

PHIR KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá,

2 Ki Tú já, aur Yarusalam ke sunte hí pukárke kah, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Main terí bábat terí jawání kí inhrbání, aur tere byáh kí muhabbat ko yád kartá hún, jab kí tú bayábán men, hán, us sarzamín men jahán khetí na thí, mere píchhe píchhe chali.

3 Isráel KHUDÁWAND ká muqaddas, aur us kí alzáish ká pahlá phal thá: sab jo use nigalte the gunahgár thahre; un par balá áí, KHUDÁWAND farmatá hai.

4 Ai ahlí Ya'qúb, aur ahlí Isráel ke sab khándáno, KHUDÁWAND ká kalám suno.

5 ¶ KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tumháre bápádáon ne mujh men kaunsí ná-insáfi páí, jo we mujh se dúr bháge, aur butlán ke pairau húa, aur áp bátíl ho gaye?

6 Aur unhon ne nahín kahá, ki KHUDÁWAND kahán hai, jo hamen Misr kí sarzamín se nikál láyá, aur hayábán men, aur banjar men, aur garhon kí sarzamín men, khush kí aur maut ke sáye kí sarzamín men, jahán koí nahín guzartá, aur koí ádmí búd o básh nahín kartá, hamen le chalá?

7 Aur main tum ko bág-wálí zamín men láyá, kí tum us ke mewe aur us ke achchhe phal khaó; par tum ne dákhlil hoke merí zamín nápak kí, aur merí mirás ko makrúh karáyá.

8 Káhinon ne nahín kahá, kí KHUDÁWAND kahán hai? aur unhon ne jo sharí'at ke mu'ámale faisal karte mujhe na jáná; aur charwáhon ne mujh se sarkashí kí; aur nabíon ne

Ba'al ká nám leke nubúwat kí, aur un ohízon kí pairaui kí, jo kí fáida nahín bakhshítín.

9 Is liye, KHUDÁWAND farmatá hai, Main phir tum se bigár karúngá, aur tumháre larkon ke larkon se bhí bigár karúngá.

10 Kyúнки pár guzarke Kition ke sáhilon men dekho, aur Qidár men bhejke khúsb socho, aur dekho, kí aisi bát kahín húi jaisi kí yih bát hai?

11 Kyá kisi qaum ne apne iláhon ko, jo haqíqat men KHUDÁ nahín, badal dála? par meri qaum ne apne jalál ko us se jo be-nafa hai badlá.

12 Ai ásmáno, is se muta'ajjib ho jáo, hán, ba-shiddat hairán ho, niháyat muztarib hoo, KHUDÁWAND farmatá hai.

13 Kyúнки mere logon ne do buráíán kí; unhon ne mujh jíte pání ke sote ko chhor diya, aur apne liye hauz khode hain, túte hús hauz, jin men pání nahín tháhar saktá.

14 ¶ Kyá Isráel gulám thá? kyá wuh khánazád thá? wuh kis liye lúta gayá?

15 Jawán sher i babar us par guráte; we apr. áwáz sunáte hain, aur us ká mulk ujár dete; us ke shahr jal gaye, wahán koi basnewála na rahá.

16 Baní Núf aur baní Tahfanis bhí tere sir kí chándi ko khá játe hain.

17 Kyá tú yih apne úpar nahín láya hai, kí tú ne KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko tark kiyá, jis waqt wuh tujh ko ráh men le chaltá thá?

18 Aur ab Saihúr ká pání píne ko tujhe Misr kí ráh men kyá kám hai? aur nahr i Furát ká pání píne ko tujhe Asúr kí ráh men kyá kám hai?

19 Teri hí sharárat teri tádíb karegi, aur teri bagáwatén tujh ko sazá dengi: ján aur dekh, kí yú burá aur niháyat bejá kám hai, kí tú ne KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko tark kiyá hai, aur kí merá khauf tujh ko nahín,

KHUDÁWAND RABB ul afwáj farmatá hai.

20 Kyúнки muddat húi kí tú ne apná júá phár dála, aur bandhanon ko tor diya, aur kahá, kí Main tábi' men na rahúngi; hán, har ek únche pahár par, aur har ek hare darákhít ke tale, tú ziná karne ko leti hai.

21 Main ne tujhe ek suthri ták lagáya, bilkull chokhá bihan; phir tú kyúńkar úpari angúr kí kam-qadr latá mere liye ho gayi?

22 Harchand tú apne ko saji se dhowe, aur bahut sí reh isti'amál kare, tad bhí KHUDÁWAND KHUDÁ kahtá hai, Teri sharárat ká dág mere huzúr bauá rahtá hai.

23 Tú kyúńkar kahtí hai, kí Main nápak nahín hún; main ne Ba'alím kí pairaui nahín kí? wádí men apní rawish dekh, aur jo kuchh tú ne kiyá hai má'lúm kar: tú ek tez-rau únpti kí mánind hai, jo mast hoke idhar udhar daurti hai;

24 Máda gor-khar kí mánind, jis kí 'adat hai kí dasht men rahe, aur jo hawas ke máre hawá súnghtí hai; us kí masti kí hálát men kaun use phirá saktá hai? us ke dhúndhnewále thak nahín játe; us ke mahíne men wo use páwenge.

25 Tú apne pánwon ko rok, kí we be-júti na ho jáwen, aur apne gale ko, kí piyás na lage: lekin tú ne kahá, kí Ná-ummedí kí bát hai; aisé nahín; kyúнки main begánon par 'ashiq húi hún, aur un ke pichhe chahúngi.

26 Jaisá kí chor jab pakrá játa hai ruswá hotá hai, waisá hí Isráel ká gharáná, we aur un ke bádsháh, un ke amír, aur un ke káhin, aur un ke nabí ruswá hote hain,

27 Jo kí káth se kahte hain, kí Tú merá báp; aur patthar ko, kí Tú mujhe janí hai; kyúнки unhon ne meri taraf píth kí, aur muñh nahín; par apní musibat ke waqt we kahenge, kí Uthke ham ko bachá.

28 Lekin tere ma'búd kahán hain, jinhen tú ne apne liye banáyá? we uthen, agar teri musibat ke waqt tujhe bachá saken; kyúñki, ai Yahúdáh, jitne tere shahr hain, utne tere ma'búd hain.

29 Tum káhe ko mujh se hujjat karoge? tum sab mujh se phir gaye ho, KHUDÁWAND kahtá hai.

30 Main ne tumháre larkon ko 'abas mará pitá hai; we tarbiyat-pazir na hñe; tumhári hí talwár, phárnawále sher-i babar kí mánind, tumháre nabion ko khá gayí hai.

31 ¶ Ai tum jo is pusht ke ho, KHUDÁWAND ke kálám ko liház karo. Kyá main Isráel ke liye bayábán yá tárikí kí zamín húa? mere log kyún kahte, ki Ham jahán cháhen phirte hain; phir tere pás na áwenge?

32 Kyá kunwári apne gahne, yá dulhin apne patke bhúl játí hai? par mere log beshumár dinon se mujh ko bhúl gaye.

33 Kyún tú apní ráh nikáltí hai ki 'ishq ká súrág le? yaqínan tú ne fā-hishon ko bhí apní ráhen síkhláin.

34 Tere hí dámanon men be-gúnáh miskínon ká khún bhí páyá játá hai; main ne use barí talásh se nahín páyá, balki in sabhon men 'alániya dekhá.

35 Báwujúd is ke tú kahtá hai, ki Is'íye ki main be-qusúr hún, us ká gazab yaqínan mujh par se palat jáegá. Dekh, main tujh par hujjat sábit kar-úngá, is tere kahne se, ki Main ne gunáh nahín kiýá.

36 Tú apni ráh badalne ko kyún tñí dāwāndol phirtí hai? Mísir se bhí tú sharminda hogí, jaise Asúr se tú sharminda húi.

37 Wahán se bhí tú apne sir par háth rakhe hñe nikal jáegi; kyúñki KHUDÁWAND ne unhen jin par tú ne i'atimád kiýá haqír jáná, aur tú un se kámyáb na hogí.

III BĀB.

KAHÁ'WAT hai, ki agar koí mard apní jorí ko nikále, aur wuh us ke yahán se jáke dñsre mard kí ho jáe, to kyá wuh pahlá us pás phir jáegá? kyá wuh zamín niháyat nápák na hogí? lekin tú ne bahut se yáron ke sáth ziná kiýá; tad bhí meri taruf phir, KHUDÁWAND farmátá hai.

2 Paháron kí taraf apní ánkhen uthá, aur dekh, kaunsi jagah hai jahán tú ne suhbat na utháí? 'Arab kí mánind, jo bayábán men hai, tú un ke liye ráhon par baithí; tú ne apní ziná-káríon aur badkáríon se zamín ko nápák kiýá.

3 Is liye bárish nahín hotí; aur ákhirí barsát nahín húi; teri peshání par qahba-pan záhir hai, aur tú sharm nahín mántí hai.

4 Kyá ab tú pukárke mujhe nahín kahegi, ki Ai mere báp, tú meri jawání ká rahbar thá?

5 Kyá wuh sadá apná gazab rakhegá? kyá wuh use hamesha tak rakh choregá? Dekh, tú aisí bátén to kah chuki, lekin tujh se jitná ho saká bure kám kiye.

6 ¶ Yúsiyáh bádsháh ke dinon men bhí KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Kyá tú ne dekhá hai, ki bargashta Isráel ne kyá kiýá hai? wuh har ek únche pahár par, aur har ek hare darakht ke tale gayí, aur wahán ziná-kárá kí.

7 Aur jab wuh yih sab kuchh kar chukí, to main ne kahá, ki Meri taraf phir á. Par wuh na phiri; aur us kí be-wafá bahin Yahúdáh ne yih hál dekhá.

8 Phir main ne dekhá, ki jab isí bá'is se, ki us ne zinákárá kí thí, main ne bargashta Isráel ko nikálá, aur use taláq-náma likh diýá, báwujúd is ke us kí be-wafá bahin Yahúdáh na darí, balki us ne bhí jáke chhinálá kiýá.

9 Aur aisá húa kí us ne apne chhinále kí burái se zamín ko nápák kiýá,

aur patthar aur lakri ke sáth zinákári kí.

10 Aur báwujúd is sab ke, us kí be-wafá bahin Yahúdáh merí taraf apne sáre dil se na phirí, magar makr se, KHUDÁWAND kahtá hai.

11 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, ki Bargashta Isráel ne, be-wafá Yahúdáh se ziyáda, apne ko sádiq thahráyá hai.

12 ¶ Já, aur uttar kí taraf pukár-ke kah, KHUDÁWAND farmátá hai, ki Ai bargashta Isráel, phir áo; main áge ko tum par na ghurkúngá, kyúñki KHUDÁWAND farmátá hai, Main rahím hún; main sadá tak apná gazab na rakh chhorúngá.

13 Sirf apní badkári ká iqrár kar, KHUDÁWAND farmátá hai, ki tú KHUDÁWAND apne KHUDá se phir gayí hai, aur har ek hare darakht ke tale begánon ke sáth idhar udhar áwára phirí, aur merí áwáz nahín suní.

14 KHUDÁWAND farmátá hai, Ai bargashta larko, agarchi main ne tum ko tark kiyá hai, tau bhí phir áo; aur main tum ko har ek shahr men se ek ek, aur gharáne men se do do leke, tumhen Saihún men le áúngá:

15 Aur main tum ko apne khatir-khwáh charwáhe dúngá, aur we tumhen dánái aur samajhdári charáwenge.

16 Aur aísá hogá, KHUDÁWAND farmátá hai, ki jab un dinon men tum mulk men barhoge, aur bahut hooge, tab we phir na kahenge, ki KHUDÁWAND ke áhd ká sandúq; us ká khiyál bhí kabhi un ke dil men na áwegá: we hargiz use yád na karenge, aur us ke na hone se dareg na karenge; aur wuh phir banáyá na jaéga.

17 Us waqt Yarusalam KHUDÁWAND ká takht kahláyá jaéga, aur us men, Yarusalam hí men, sári qaumen KHUDÁWAND ke nám se jam'a hongí: aur we phir apne bure dil kí magráí kí pairaui na karenge.

18 Unhín dinon men Yahúdák ká

gharaná Isráel ke gharáne ke sáth chalegá, aur we milke uttar kí zamín men se is zamín men, jise main ne tumhare bápádáon ko mirás men diyá, áwenge.

19 Par main ne kahá, ki Main kyúñkar tujhe larkon ke dariniyán shámil karún, aur zamín i dilchasp, qaumon kí sab se nafis mirás, tujhe dúñ? phir main ne kahá, ki Tú mujhe apná báp kahke pukáregí; aur tú phir mujh se bargashta na hogí.

20 ¶ Tau bhí jis tarah se jorú be-wafái se apne khasam ko chhor deti hai, us hí tarah se tum ne, ai Isráel ke gharáne, mujh se be-wafái kí, KHUDÁWAND kahtá hai.

21 U'ñchí jagahon par ek áwáz sunne men áí, baní Isráel ke rone aur minnat karne ká; kyúñki unhon ne apní ráh terhí kí, aur KHUDÁWAND apne KHUDá ko bhúl gaye the.

22 Ai bargashta larko, phir áo; main tumhári bargashtagián daf'a kar-úngá. Dekh, ham tere pás áte haiñ, ki tú, ai KHUDÁWAND, hamará KHUDá hai.

23 Filhaqiqat Isráel kí naját ká intizár karná, ki tilon kí taraf aur paháron kí kasrat se hogí, so'abas hai; yaqinan wuh KHUDÁWAND hamáre KHUDá se hai.

24 Kyúñki yih jo ruswái ká bá'is hai, hamári jawáni ke waqt se, hamáre bápádáon ke mál ko, aur un kí bheron aur bailon ko, un ke beton aur betion ko, nigal játi hai.

25 Ham apne nang men pare rahte, aur ruswái ham ko dhámpti; is liye ki ham aur hamáre bápádáe, jawáni ke waqt se áj tak, KHUDÁWAND apne KHUDá ke khatákár haiñ, aur ham ne KHUDÁWAND apne KHUDá kí farmán-bardári na kí.

IV BA' B.

A I Isráel, agar tú phiregá, KHUDÁWAND farmátá hai, to tú merí taraf phir á: aur agar tú apní makrú-

hát ko merí nazar se dúr karegá, to tú áwára na hogá ;

2 Aur agar tú sacháí, aur 'adálat, aur sadáqat se, zinda KHUDÁWAND kí qasam kháwegá, tab qaumen us ke sabab apne ta,ín mubáarak jánengí, aur us par fakhr karengí.

3 ¶ Kyúñki KHUDÁWAND Yahúdáh aur Yarásalam ke logon ko yún farmátá hai, ki Apní partí zamín ko apne liye jot dálo, aur kánton ke darmiyán mat boo.

4 Ai Yahúdáh ke logo, aur Yarásalam ke báshindo, KHUDÁWAND ke liye apná khatna karáo, aur apne dil kí khalrí utár phenko, tá na howe kí tumhári badkirdáron ke bá'is se merá qahr ág kí mánind shu'ala-zan ho, aur aisá bharke kí koí use bujhá na sake.

5 Yahúdáh men ishtihár do, aur Yarásalam men is kí manadí karo, aur kaho, ki Tum mamlukat men narsingá phúnko ; buland áwáz se pukáro, aur kaho, ki Jam'a ho, kí hasín shahron men chalen.

6 Tum Sáhúu hí men jhandá khará karo : panáh leno ko bhágo, aur mat thahro : kyúñki main ek balá ko, aur halákat i shadíd ko, uttar kí taraf se látá hún.

7 Sher i babar jhári se niklá, aur qaumen ke halák-karnewále ne derá tor dála hai ; wuh apní jagah se niklá kí terí zamín ko wíran kare ; tere shahr aise ujár hongé, kí wahán insán nám ko na rahe.

8 Is liye tum apní kamar par tát bándho, chhátí píto, aur wáwailá karo ; kyúñki KHUDÁWAND ká bharaktá húa qahr ham par se palat nahín játá.

9 Aur us din aisá hogá, KHUDÁWAND kahtá hai, kí bádsháh ká jí aur sardáron ke dil sust ho jenge ; aur káhin hairat-zada, aur nabí sarásíma hongé.

10 Tab main ne kahá, Hée, ai KHUDÁWAND Khudá, yaqinan tú ne is

qaum ko aur Yarásalam ko yih kahke dagá dí, kí Tum salámat rahoge, há-lánki talwár ján par lagi hai.

11 Us waqt is qaum ko aur Yarásalam ko yih kahá jáegá, kí Bayábán kí tunchí jagahon par se ek khushk hawá merí qaum kí betí kí taraf chalegí, usáne aur sáf karne ke liye nahín,

12 Balki ek hawá, jo aision se shadíd hai, mere liye chalegí ; abhí main un par apne fatwe dúngá.

13 Dekho, wuh yún charhegá jaise badlíán, aur us kí gárian jaise ándhí ; us ke ghore 'uqábon se teztar hain. Wáwailá ham par ! kí ham barbad ho gaye.

14 Ai Yarásalam, tú apne dil ke sharárat se pák kar, tá kí tú rihái páwe. Kab tak tú bátíl khyálon ko apne dil men jagah degá ?

15 Kyúñki Dán se ek áwáz sunái detí hai, aur Ifráim ke pahár se takíú kí manadí hoti hai.

16 Qaumon ko khabar do ; dekho, Yarásalam kí bábat manadí karo, kí muhásara-karnewále dúr mulk se áte hain, aur Yahúdáh ke shahron ke muqábil lalkárengé.

17 Khet ke rakhwálon kí mánind we use cháron taraf gherenge ; kyúñki us ne mujh se bagáwat kí, KHUDÁWAND kahtá hai.

18 Terí chál aur tere kámon ne tere liye yih hásil kíyá ; yih terí sharárat hai ; yih azbaski taláh hai, wuh tere dil ko pakar letá.

19 ¶ Merí antrían ! merí antrían ! mere dil ke parde men dard hai ; mere dil kí aísí ghabráhat hai, kí main chup nahín rah saktá, kyúñki, ai merí ján, tú ne narsinge kí áwáz, aur larái kí lalkár suni.

20 Shikast par shikast kí khabar hotí ; yaqinan tamám sarzamín barbad ho gayí ; mere khaime achának, aur mere parde ek dam men gárat kiye gaye.

21 Kab tak main yih jhandá dekhá karún, aur narsinge kí áwáz sunún ?

22 Filhaqíqat mere log nádán haiñ, unhon ne mujhe nahín pahcháná; we be-shu'úr larke haiñ, aur imtiyáz nahín rakhte: bure kám karne men chatur haiñ, par nekokári karne ke liye samajh nahín rakhte.

23 Main ne sarzamín ko dekhá, aur kyá dekhtá hún, kí wirán aur sunsán hai; afáák ko bhí, kí be-núr haiñ.

24 Main ne paháron par nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, kí we kámp gaye, aur sáre tile zor se hile.

25 Main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí koí ádmí nahín; aur sab hawái parinde ur bháge.

26 Main ne dekhá, aur kyá dekhtá hún, kí seráb sarzamín dasht ho gayí, aur KHUDÁWAND ke áge, us ke qahr kí shiddat ke áge, us ke sab 'shahr barbád ho gaye.

27 Kyúñkí KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Tamán maulk wirán hogá; tau bhí main hanoz use bilkull halák na karúngá.

28 Isí liye mulk mátam karegá, aur úpar ke ásmán tárik hongé; kyúñkí main kah chuká, main ne iráda kiya hai, main us se na pachhtáúngá, aur us se dar-guzar na karúngá.

29 Ghur-charhon aur tírándázon ke shor se har ek bastí bhág jáegi: we andhere jangalon men já rahenge, aur chatánon par charh jáenge: har ek shahr tárk kiya jáegá, aur koí ádmí un men na rahégá.

30 Aur tú, aí barbád kí húi, kyá karegi? Agarchi tú lál jorá pahine, agarchi tú sonahle zewaron se apne ko sanwáre, agarchi apní ánkhon men surmá lagáwe, to 'abas ap ko khúbsúrat banáegi; tere 'áshiq tujh ko haqír jáenge, we teri ján ke tálib hongé.

31 Kyúñkí main ne us 'aurat kí sí ek áwáz jise dard lage hon, aur us kí sí dardnák áwáz jo apná pahlá bachcha jane, Saihún kí betí kí sadá suní, kí

wuh hámpí hai, aur apne háth phailáke kahtí hai, Hée mujh par, kí khúb-níon se meri ján ba-lab húi !

V B A B.

YARU'SALAM ke kúchon men idhar udhar dauro, aur ab dekhte jáo, aur daryáft karo, aur us ke chaukon men dhúndho, agar koí ádmí wahán mile, koí bhí ho jo insáf kartá, aur sachái ká tálib hotá; aur main use mu'áf karúngá.

2 Aur agarchi we kahén, kí KHUDÁWAND zinda hai, tad bhí yaqínan we jhúthí qasam kháte haiñ.

3 Aí KHUDÁWAND, kyá teri ánkhen sachái par nahín haiñ? tú ne unhen márá hai, par unhon ne afsos nahín kiya; tú ne unhen gárat kiya, par we tarbiyat-pazír na húe; unhon ne apne chihron ko chatán se sakhttar banáya; unhon ne phirne se inkár kiya hai.

4 Tab main ne kabá, kí Yaqínan ye 'awámm haiñ; we jáhil haiñ; kyúñkí we KHUDÁWAND kí ráh, aur apne KHUDÁ kí 'adálat se, ágáh nahín haiñ.

5 Main kháws logon ke pás jáúngá, aur unhen bolúngá, kyúñkí we KHUDÁWAND kí ráh, aur apne KHUDÁ kí 'adálat se zarúr wáqif hongé; par unhon ne bilkull júá torá hui, aur bandhanon ko jhatká dála hai.

6 Is liye jangál ká sher i babar unhen pháregá, shám ká bheriyá unhen halák karegá, tendúú un ke shahron kí ghát men baithá rahégá: jo koí un men se nikle, phárá jáegá; kyúñkí un kí sarkashíán bahut huiñ, aur un kí bagáwatan barh gayín.

7 ¶ Yih terá kám main kyúñkar mu'áf karún? tere farzandon ne mujh ko chhorá, aur un kí qasam khái jo KHUDÁ nahín haiñ: agarchi main ne unhen pet bhar khiláya thá, tad bhí unhon ne zinákári kí, aur pare bándhke qahba-khánon men ikatthe húe.

8 We pet-bhare ghoron ke mánind haiñ: we subh sawere uthe har ek

ne apne parosī kī jorū par mastī se binhinānā kiyā hai.

9 KHUDAWAND kahtā hai, ki In bāton ke liye kyā main badlā na lūngā, aur aisi qaum se merā jī intiqām na legā?

10 ¶ Tum us kī dīwāron par charhō, aur torte jāo, par bilkul kharāb na karo; us kī charhtī hūī dālfān chhānto, kyūnki we KHUDAWAND kī nahīn hai.

11 Kyūnki KHUDAWAND kahtā hai, ki Isrāel ke gharāne aur Yahūdāh ke gharāne ne mujh se nihāyat be-wafāī kī.

12 Unhon ne KHUDAWAND se inkār kiyā hai, aur kahā, ki Wuh nahīn hai; ham par hargiz āfat na āwegī, aur talwār aur kāl ko ham na dekhenge.

13 Aur nabī jo haiṅ so hawā ho gaye, aur kalām un men nahīn hai; unhon par aisā hī hogā.

14 Pas KHUDAWAND RABB ul afwāj yūn kahtā hai, Is liye ki tum yih bāt kahte ho, so dekho, main apne kalām ko tere munh men āg, aur is qaum ko lakrī, banāṅgā, aur wuh unhen bhasam kar degī.

15 Aī Isrāel ke gharāne, dekho, main tum par ek qaum dūr se charhā lāṅgā, KHUDAWAND kahtā hai; wuh zabardast qaum hai, wuh qadīm qaum hai, wuh aisi qaum hai, jis kī zubān tū nahīn jāntā, aur jo kuchh we kahte haiṅ tū nahīn samajhtā.

16 Un kī tarkash khulī hūī qabr kī mānind hai; we sab bahādur haiṅ.

17 Terī fasl kā anāj, aur terī rotī, jo tere beton aur beton ke khāne kī thī, we khā jāenge; terī gāe bher we chaṭ karenge; tere angūr aur terī anjir we khāenge; tere hasīn shahron ko, jin par terā āsrā hai, we talwār se wirān kar denge.

18 Bāwujūd is ke KHUDAWAND kahtā hai, ki Un hī dinon men bhī main tumhen bilkul halāk na kar-
ūngā.

19 ¶ Aur yūn hogā, ki jab tum log kahoge, ki KHUDAWAND hamāre KHUDā ne yih sārā sulūk ham se kyūn kiyā, tab tū unhen kahegā, ki Jis tarah se tum logon ne mujhe chhor diyā, aur apnī sarzamīn men begāne ma'būdōn kī bandagī kī, us hī tarah tum us sarzamīn men, jo tumhārī nahīn hai, begāne logon kī bandagī karoge.

20 Ya'qūb ke gharāne men yih bāt ishtihār karo, aur Yahūdāh men us kī manādī karo, aur kaho,

21 Ab ise sun, aī nādān aur be-'aql qaum, jo ānkhen rakhtī hai, par dekhtī nahīn, jo kān rakhtī hai, par suntī nahīn;

22 KHUDAWAND kahtā hai, Kyā tum mujh se nahīn darte? kyā tum mere huzūr nahīn thartharāte, jis ne ret ko samundar kī hadd par ek aise qadīm hukm se qām kiyā, ki wuh us se barh nahīn saktā: aur harchand us kī labhren bāham parī uchhaltī haiṅ, tad bhī we gālīb nahīn hotīṅ; harchand we shor karen, tad bhī we us se guzar nahīn saktīṅ?

23 Lekin is qaum kā dil bāgī aur sarkash hai, unhon ne sarkashī kī, aur gaye guzre.

24 Unhon ne apne dil men nahīn kahā, ki Ilām KHUDAWAND apne KHUDā se daren, jo mausim par aglī aur pichhlī bārishon ko detā hai: wuh hī fasl ke muqarrari hafton ko hamāre liye maujūd kar rakhtā hai.

25 ¶ Tumhārī badkārion ne yih chīzen tum se phirāīṅ, hān, tumhān khatākārion ne in achchhī chīzon ke tum se bāz rakhā.

26 Kyūnki merī qaum ke darmiyān sharīr log pāe jāte haiṅ; we phandā lagānewālōn kī mānind ghāt meṅ baithte haiṅ; we jāl phailāte, we ādmōn ko pakarte haiṅ.

27 Jaise ki pinjrā chīriyon se bharā hai, taise un kā ghar makt se bharā hai: isī liye we bare aur maldār hī gaye.

28 We moṭe ho gaye, we chikne hain : we bure kámon men sharíron se sahqat le játe : we faryád ko, yatímon kí faryád ko, nahín sunte, tau bhí we kányáb rahte : aur muhtájon ká insáf nahín karte.

29 KHUDÁWAND kahtá hai, Kyá main in báton ká badlá na lún ? aur kyá merí ruh aísí qaum se intiqám na legí ?

30 ¶ Ek hairat-afzá aur haulnák kám mulk men húa ;

31 Ambiyá áyande kí jhúthí khabaren dete hain, aur káhin un ke wasíle hukm-rání karte hain, aur mere log aísí báton ko pasand karte hain ; ab, tum us ke ákhir men kyá karoge ?

VI BĀ'B.

A I baní Binyamín, tum sab Yará-salam ke darmiyán se panáh ke liye bhág niklo, aur Taqú'a men narsingá phúnko ; aur Bait-Hakkáram men ek nishán khará karo : kí uthar kí taraf se ek balá, aur barí halákat áti hai.

2 Main Saíhún kí betí ko, jo shakíl aur náznín hai, halák karúngá.

3 Charwáhe apne gallon ko liye hús us pás áwenge, aur girdágird us ke muqábil khaime khare karenge ; har ek apní apní jagah men charáwegá.

4 Tum us se lárne kí taiyári karo ; utho, aur ham do pahar ke waqt char-náí karen. Ham par afsos hai ! kí dín dhaltá hai, aur shám ke sáye barh játe hain.

5 Uṭho, rát ko charh chalen, aur us ke qasron ko dhá den.

6 ¶ Kyúnki Rabb ul afwáj yún kahtá hai, kí Darakht kát dáo, aur Yarásalam ke muqábil damdama bándho : yih wuh shahr hai, jis ko cháhiye kí barí sazá dí jáwe ; us ke darmiyán har tarah ká zulm hai.

7 Jis tarah se sotá apná pání uch-háltá hai, us hí tarah wuh apní khabásat ko uchhál rahí hai ; zulm aur sitam kí sadá us men suní játi hai ;

har dam mere sámhne dukh dard aur zakhm hain.

8 Ai Yarásalam, tarbíyat-pazír ho, tá na howe kí merá dil tujh se ghaṭ jáe ; na ho kí main tujhe wíran karún, aur zamin be-chirág banáún.

9 ¶ Rabb ul afwáj yún kahtá hai, kí Jo Isráel men se báqi rahen, un ko we angúr kí mánind bíkull tor lenge : tú apná háth, un kí mánind jo angúr ko torte hain, tokríon men phir dákhil kar.

10 Main kis se kahún aur kis ko chitáún, tá kí we sunen ? dekh, un ke kán ná-makhtún hain, yahán tak kí we sun nahín sakte : dekh, KHUDÁWAND ká kalám un ke liye hiquárat ká bá'is hai, we us se khush nahín hote.

11 Is liye main KHUDÁWAND ke jahr se labrez hún ; us ke sahne se main thak gayá hún ; main use báhar ke sáre larhon pur, aur jawánon kí jamá'at par undelúngá : kyúnki khasam apní jorú ke sáth, aur búrná us samet jo purí 'umr ká hai, pakrá jángá.

12 Aur un ke ghar, kheton aur joríon samet, auron ke ho jáenge : kyúnki KHUDÁWAND kahtá hai, kí Main apná háth us sarzamin ke bá-shindon par barháúngá.

13 Is liye kí chhoton se baron tak sab ke sab lálchí hain ; aur nabí se káhin tak har ek jhúthá mu'ámalá kartá hai.

14 Kyúnki we merí qaum kí betí ke gháo ko yih kahke faqat záhiran changá karte hain, kí Salámatí, salá-matí ; hálánki salámatí nahín hai.

15 Cháhiye thá, is liye kí unhon ne makrúh kám kiye the, kí we sharminda howen, par we zarra sharminda na hús, aur na unhon ne khijlat uṭháí ; is wáste we un ke darmiyán jo girá cháhte hain, girenge ; KHUDÁWAND kahtá hai, kí Jis waqt main un se badlá lúngá, we giráe jáenge.

16 KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Ráhon pár khare ho, aur dekho, aur

puráne raston kí bábat púchho, ki ko, us ki mánind jis ká iklaútá beṭá bhalí ráh kaháñ hai? usí men chalo, mar jáwe, máṭam kí shakl baná, aur ki tum apne jón men áram páoge. dil-kharásh nauha kar; kyúnki gárat-par unhon ne kahá, ki Ham us men gar ham par achának áwegá.

17 Aur main ne tumháre úpar nigah-bán bhí ṭhahráe, aur kahá, ki Narsinge kí áwáz suno. Par unhon ne kahá, ki Ham na sunenge.

18 ¶ Is sabab, ai qaumo, suno, aur ai jam'a kiye hús logo, ma'lúm karo, ki un ke darmiyán kyá hai.

19 Ai zamín, sun: dekh, main is qaum par áfat láúngá, jo un ko andeshon ká phal hai, is liye ki unhon ne merí báton ko na máná, aur merí shari'at ko radd kar diyá hai.

20 Kis fáide ke liye Sabá se lubán, aur dúr mulk se khushbúdar úkh mujh tak áte haiñ? terí soḳhtaní qurbániñ mujhe pasand nahin haiñ, aur tere zabíhe khush nahin áte.

21 Isí liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, main ṭhokar-khilánewálí chizen is qaum ke áge dál dúngá, aur báp aur beṭe ikatṭhe ṭhokar kháke un par girenge, parosí aur us ká dost ek sáth halák hongé.

22 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, uttar kí mamlukat se ek qaum áti hai, aur dunyá kí sarhaddon se ek bari guroh barpá kí jáegi.

23 We kamán aur neza isti'amál karte; we sang-dil haiñ, aur rahm nahin karte; un ke ná'ron kí sadá samundar kí mánind hai; aur ghoron par sawár hote, aur jangí mardon ke mánind tere muqábil, ai Saihún kí beṭi, we saff bándhte haiñ.

24 Ham ne un ká shuhra suná hai: hamáre háth dhile ho gaye; ham jannewáli 'aurat kí mánind musibat men aur dard men giriftár haiñ.

25 Maidán men mat jáo, aur ráh men mat phiro; kyúnki dushman kí talwár aur khauf har taraf hai.

26 ¶ Ai merí qaum kí beṭi, kamar par ṭaṭ bándh, aur rákh men loṭ; áp

27 Main ne tujhe apní qaum ke liye parakhnewálá aur jánchnewálá ṭháh-ráyá, kí tú un kí ráhon ko jáne aur parakhe.

28 We sab ke sab niháyat sarkash haiñ; we gíbat ko kiyá karte haiñ; we to támba aur lohá haiñ; we sab ke sab kharáb karnewále haiñ.

29 Dhaunkní jal gayi, sísa ág se bhasam ho gayá; kaserá be-fáida gudáz kartá hai; kyúnki sharír alag nahin hote.

30 Khoṭí chándí log un ká nám rakhenge, kí Khudá ne unhen radd kar diyá hai.

VII BA'B.

YIII wuh kalám hai jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá hai,

2 Tú KHUDÁWAND ke ghar ke phátak par khará ho, aur waháñ is kalám ká ishtihár de, aur kah, ki Ai Yahúdáh ke sab log, jo KHUDÁWAND kí bandagí ke liye in phátakon se dáḳhil hote ho, KHUDÁWAND ká kalám suno.

3 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, kí Apní apní ráh aur apne apne kám sudháro, tab main tumhen is makán men basne dúngá.

4 Tum yih kahte hús jhúṭhí báton par ásrá mat rakho, kí KHUDÁWAND kí haikal, KHUDÁWAND kí haikal, KHUDÁWAND kí haikal ye haiñ.

5 Kyúnki agar tum apní apní ráh aur apne apne kám sar-á-sar durust karo, agar tum insán aur us ke ham-sáye ke darmiyán sab tarah se insáf karo;

6 Agar tum padesí aur yatím aur bewa par zulm na karo, aur is makán men be-gunáh ká khún na baháo, aur begáne ma'búdon kí páirai, jis men tumhárá nuqsán hai, na karo:

7 To main tum ko is makán men,

aur is sarzamín men, jisó main ne tumháre bápádón ko hamesha ko liye diyá hai, barábar basne dúngá.

8 ¶ Dekho, tum jhúthí báton par, jo súdmand nahín ho saktín, í'atimád karte ho.

9 Kyá tum chorí karoge, khún karoge, zinákárí karoge, jhúthí qasam khaóge, aur Ba'al ke áge lubán jaláoge, aur gair-ma'búdon kí, jinhen tum nahín jánte the, pairaui karoge ;

10 Aur mere huzúr is ghar men, jo mere nám ká kahlátá hai, áke khape hoge, aur kahoge, ki Ham ne khalási pái ; tá ki ye sab nafratí kám karo ?

11 Kyá yih ghar, jo mere nám ká kahlátá hai, tumhári ánkhoñ men choroñ ká khoh hai ? Dekh, KHUDÁ-WAND kahtá hai, ki Main hí ne yih dekhá hai.

12 Pas ab mere us makáu men, jo Sailá men thá, jis par main ne pahle apne nám ko qáim kiyá thá, jáo, aur dekho, ki main ne apní guroh Isráel kí burái ke sabab use kyá kiyá.

13 Aur ab isí liye kí tum logon ne ye sab kám kiye, KHUDÁWAND kahtá hai, aur main ne sawere uñke tum ko kahá, aur kahtá hí rahá, par tum ne na suná ; aur main ne tumhen buláyá, par tum ne jawáb na diyá ;

14 So main is ghar se, jo mere nám se kahláyá, jis par tumhárá í'atimád hai, aur is makán se, jise main ne tumhen aur tumháre bápádón ko diyá, wuhí karúngá jo main ne Sailá se kiyá hai.

15 Aur main tumhen apne sámhne se nikál dúngá, jis tarah se main ne tumhári sári birádari, Ifráim kí bilkull nasl ko, nikál diyá hai.

16 Isí bá'is se tú is qaum ke liye du'á mat máng, aur un ke wáste áwáz buland na kar, aur na minnat kar, aur mujh se shafá'at na kar ; kí main teri na sunúngá.

17 ¶ Kyá tú nahín dekhtá, jo kuchh we Yahúdáh ke shahron men,

aur Yarusalam ke kúchoñ men karte haiñ ?

18 Kí larke lakrián chunte haiñ, aur báp ág sulgáte haiñ, aur 'aurateñ átá gúndhtí haiñ, tá kí ásmán kí malika ke liye kulícha banáwen, aur begáno ma'búdon ko tapáwan tapáwen, kí mujhe gussa diláwen.

19 KHUDÁWAND kahtá hai, kí Kyá we mujhí ko gusse men láte haiñ ? kyá we áp apní zard-rúí ke liye apne ko gusso men nahín láte ?

20 Isí wáste KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekh, merá gazab aur merá qahr is makán par, aur iusán par, aur haiwán par, aur maidán ke darakhthon par, aur zamín ke paid-áwár par, dhálá jáegá, aur wuh bhar-kegá, aur bujhegá nahín.

21 ¶ RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDÁ, yún farmátá hai, kí Apne zabilon par apní sokhtani qurbániñ bhí barháó, aur gosht khaó.

22 Kyúñki jis din main tumháre bápádón ko Misr kí zamín se nikál láyá, unhen sokhtaní qurbáni aur zabihe kí bábat kuchh nahín kahá, aur hukm nahín diyá :

23 Balki unhen itná hí kahke main ne hukm diyá, kí Merí áwáz ke shana-wá ho, aur main tumhárá KHUDÁ hoúngá, aur tum mere log hoge ; aur us sári ráh men chalo, jo main tumhen farmáúñ, tá kí tumhárá bhalá howe.

24 Lekin unhoñ ne na suná, na kán lagáyá, balki apní maslahaton aur apne bure dil kí zidd par chale, aur palat gaye, aur áge na barhe.

25 Jis din se tumháre bápáde Misr kí zamín se nikal áe, áj ke din tak, main ne tumháre pás apne sáre khhid-mat-guzár nabíon ko bhejá ; main ne har roz subh sawere uñke unhen bhejá hai ;

26 Lekin unhoñ ne merí na suní, aur apná kál na lagáyá, balki apní gardan saht kí ; unhoñ ne apne bápádón se ziyáda badkári kí.

27 Agarcai tú ye sárí báten un se kahégá, lekin we terí na sunenge; agarchi tú unheñ buláwegá, lekin we tujhe jawáb na denge.

28 So tú un ko kah, ki Yih wuh qaum hai, jo KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí áwáz nahín suntí, aur tambíh nahín mántí; sacháí gir gayí, aur un ke munh se játí rahi.

29 ¶ Ai Yarásalam, apne bál munda, aur phenk de, aur únchí jagahon par jáké nauha kar; kyúñki KHUDÁWAND ne us nasl ko, jis par us ká qahr bharká thá, mardúd kiyá, aur tark kar diyá hai.

30 Kí baní Yahúdáh ne merí nazar men buráí kí, KHUDÁWAND kahtá hai: us ghar men, jo mere nám ká kahlátá hai, unheñ ne apní makrúhát rakhín, ki use nápak karen.

31 Aur unheñ ne Túfat ke únche makán, jo Bin-Hinnúm kí wadí men hain, banáe, ki apne beṭon aur beṭion ko ág men jaláwen, jis ká main ne hukm nahín diyá, aur mere dil men is ká kھیál bhí áyá na thá.

32 ¶ Is liye, dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki áge ko yih Túfat nahín kahláegí, aur na Bin-Hinnúm kí wadí, balki wadí ul qatl kahláegí; aur we Túfat men yahán tak gárenge, ki jagah na rahegi.

33 Aur is qaum kí lāshen hawái parindon aur dashtí charindon kí khurák hongí; aur koí unheñ na hānkegá.

34 Tab main Yahúdáh ke shahron men aur Yarásalam ke bázaron men, khushíkíáwáz, aur shádí kí áwáz, dulce kí áwáz, aur dulhin kí áwáz, mauqúf karúngá; ki zamín wírán hogí.

VIII B.A.B.

KHUDA WAND farmatá nai, ki Us waqt we Yahúdáh ke bād-shāhon kí haddíán, aur us ke sardáron kí haddíán, aur káhinon kí haddíán, aur nabíon kí haddíán, aur Yarásalam

ke báshindon kí haddíán, un kí qabron men se níkal lāwege;

2 Aur un ko suraj, aur chánd, aur sáre ásmání lashkar ke áge, jinheñ we dost rakhte the, aur jin kí khdímat karte the, aur jin ke we pairau the, aur jin se saláh lete the, aur jin ke áge unheñ ne sijda kiyá, bichháenge. we sametí na jáengí, aur na gáři já-engí, balki we rú e zamín par khád kí tarah hongí.

3 Aur we sáre log, jo is bure ghar-áne men se báqí rahenge, un sab báqí makánon men, jahán jahán main unheñ hānk dūn, maut ko zindagí se ziyáda cháhenge, RABB ul afwáj farmatá hai.

4 ¶ Is ke siwá tú unheñ kahégá, kí KHUDÁWAND yún kahtá hai, Kyá we girenge aur phir na uṭhenge? kyá wuh phir jáegá, aur phir na áegá?

5 Pás Yarásalam ke ye log kyún hamesha kí bargashtagí ke sáth bargashta hote? we makt se lipṭe hūe hain, aur phir áne se inkár karte.

6 Main ne kán lagáyá aur suná; we achchhí bátén nahín bolte; kisi ne apní buráí se tauba karke nahín kabá, kí Main ne kyá kiyá? har ek apní ráhon par phirke chalá, jis tarah ghorá jang-gáh men daurtá hai.

7 Hān, hawái laqlaq apne muqarrar waqton ko jántí hai; aur qumrí, aur abábil, aur chakwá, apne áne ká waqt pahchán lete hain; par merí qaum KHUDÁWAND kí 'adálat ko nahín pah-chántí hai.

8 Tum kyúnkar kahte ho, kí Ham to dánishmand, aur KHUDÁWAND kí shari'at hamáre pás hai? Dekh, haqíqat men us ne use 'abas baná rakhá hai; naql-nawíson ká qalam bátíl hai.

9 Dánishmand sharminda hūe, we hairán hūe, aur pakṛe gaye: dekh, unheñ ne KHUDÁWAND ke kalám ko haqir jáná; to un men kyá dánái ho saktí hai?

10 Isí liye main un kí-jordáñ auron

ko, aur un ke khet unhen, jo un ke wáris hongē, dúngá; kyúñki we sab, chhote se bare tak, lálchí haiñ, aur nabí se káhin tak har ek dagábázi kartá hai.

11 Aur unhon ne merí qaum kí betí ke gháo ko yih kahke faqat tanik changá kiyá, kí Salámatí, salámatí; jab kí salámatí na thí.

12 Kyá we, jis waqt unhon ne makrúh kám kiyá thá, sharminda húe? nahín, we zarra sharminda na húe; we khijlat útháne ko nahín jánte; is wáste girnewálon ke darmiyán we bhí girenge: KHUDÁWAND kahtá hai, Jis waqt main un se badlá lúngá, we bhí dagmagáke girenge.

13 ¶ Main unhen sar-á-sar faná karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; ták men angúr na hongē, aur anjír ke darakhthon men anjír na hongē, aur patte bhí súkh jáenge; aur main un ke liye we log muqarrar karúngá, jo unhen dabáwenge.

14 Ham kyún chup cháp baith rahte? áo, ikatthē howen, aur muh-kam shahron men já ghuseñ, aur wahán chupke ho rahen; kyúñki KHUDÁWAND hamáre KHUDá ne hamen chup karáyá hai, aur hamen halá-hal ká pání pine ko diyá, is liye kí ham KHUDÁWAND ke khatákár haiñ.

15 Ham salámatí ke muntazir the, par khairiyat mutlaq na húi; aur sihhat páne ke waqt ke, aur dekh, dahshat!

16 Us ke ghoron ke farráne kí áwáz Dán se suní játi hai: us ke bhári badanwálon ke hinhináne kí áwá. se tamám zamin kámp gayi hai: kí we áe, aur zamin ko, aur sab kuchh jo us men hai, aur shahr ko bhí, us ke báshindon samet, sab ko nigal játe.

17 Kí dekh, main tumháre darmiyán sámpon ko aur nágon ko bhejún-gá, jin par mantar kárgar na hogá, aur we tumhen kátenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

18 ¶ Mere andar, kí khushí gam-

gini hai; merá dil mujh men sust ho gayá.

19 Dekh, merí qaum kí betí ke nále kí áwáz dúr mulk se áti;—Kyá KHUDÁWAND Saihún men nahín? kyá us ká bádsháh us ke darmiyán nahín? We kyún apní taráshi húi múraton se, aur begána butlánon se, mujh ko gusse men láe?

20 Dirau ká waqt guzrá, garmí ke aiyám tamám húe, aur ham ne rihái nahín pái.

21 Merí qaum kí betí kí shikastagi ke sabab main shikasta-dil húa; main kurhtá rahtá hún; hairat ne mujhe giriftár kar liyá.

22 Kyá Jili'ád men raugan i balsán nahín hai? kyá wahán koí tabib nahín? merí qaum kí betí kyún chāngí nahín hoti?

IX B'A'B.

A I kásh kí merá sir pání hotá, aur merí ánkhen ánsúon ká sotá! tab main apní qaum kí betí ke maqtúlon par dín aur -rát rotá.

2 Kásh kí mere liye bayábán men musáfiron ke rahne ká makán hotá! to main apní qaum ko chhór detá, aur un men se nikal játa, kyúñki we so zínákár haiñ, be-wafáor, kí jamá'at.

3 We apní zubánon ko kamán kí mánind jhúth bolne ke liye khínchte haiñ, aur sachái ke liye sarzamin men diler nahín haiñ; kyúñki we burái se burái tak barh játe, aur mujh ke nahín jánte, KHUDÁWAND kahtá hai.

4 Har ek apne sáthí se hoshyár rahe, aur tum kisi bhái par í'atimád na karo; kyúñki har ek bhái dagá ke sáth píchhe se páñw atká degá, aur har ek hamsáya gibat kartá húa phirégá.

5 Aur har ek apne parosí ko fareb degá, aur sach sach na bolegá; unhon ne apní zubán ko jhúth bolná sikhlá-yá, aur burái karne men jánfishán ho rahe.

6 Terí búd o básh ká maqám fareb

ke darmiyān hai; fareb se unhon ne mujhe pahchāne kā inkār kiya, KHUDAWAND kahtā hai.

7 Is liye RABB ul afwāj yūn kahtā hai, Dekh, main un ko pighlā dālūngā aur unhen āzmāūngā; ki apnī qaum kī betī kī bābat kyā aur kar sakūn?

8 Un kī zubān tīr i qatīl kī mānind hai: wuh makr kī bāt boltī hai: har ek apne parosī ko munh se salām kahtā, par bātin men us kī ghāt men lagā hai.

9 ¶ KHUDAWAND kahtā hai, ki Kyā main in kāmōn par unhen sazā na dūngā? kyā aisī qaum se merī rūh intiqām na lewe?

10 Main pahāron ke sabab ronā pītnā karūngā, aur bayābān kī charāghōn ke liye wāwailā, kyūnki we yahān tak jal gayīn, ki koī un kī taraf nahīn guzartā; chaupāyon kī āwāz log nahīn sunte: hawāī parinde aur charinde blāgh gaye; we jāte rahe.

11 Main Yarusalam ko dher dher aur gidāron kā gār kar dūngā; aur main Yahūdāh ke shahron ko yahān tak wirān karūngā, ki koī bāshinda na rahegā.

12 ¶ 'Aqlmand ādmī kaun hai, tā ki ise samjhe? aur wuh kaun hai, jis se KHUDAWAND ke munh ne kahā, ki wuh use zāhir kare, ki sarzamīn kis liye wirān hūī, aur bayābān kī mānind jal gayī, ki koī nahīn guzartā?

13 KHUDAWAND yūn kahtā hai, Is liye kī unhon ne merī shari'at ko, jo main ne un ke āge rakhi thi, tark kar diya hai, aur merī āwāz ko na sunā, aur us ke muwāfiq na chale;

14 Balki unhon ne apne magre dilon kī, aur Ba'alim kī, pairaui kī, jis tarah se un ke bāpdālon ne unhen sikhāyā thā:

15 Is liye RABB ul afwāj, Isrāel kā Khudā, yūn farmātā hai, ki Dekh, main unhen, hān, is qaum ko, afsantīn khilāūngā, aur halāhal kā pānī pīne ko dūngā.

16 Aur main unhen gair-qaumōn men, jin ko na we na un ke bāpdāde jānte the, tittar bittar karūngā; aur ek talwār bhejūngā jo un kā pīchhā karegi, yahān tak kī main unhen nā-būd kar dālūngā.

17 ¶ RABB ul afwāj yūn kahtā hai, ki Socho, aur matam-karnewālī 'auraton ko bulāo, ki āwen; aur 'aiyār 'auraton ko bulwā bhejo, ki we bhī āwen:

18 Aur we jaldī karen, aur hamāre liye nauha uthāwen, ki hamārī ānkhōn se ānsū bahen, aur hamārī palakōn se pānī dhar-dharā nikle.

19 Yaqīnan Saihūn se nauhā kī āwāz sunī jāti hai, ki Kyā hī ham gārat hūe! ham shiddat se ruswā hūe, ki ham watan se āwāra hūe hai, aur unhon ne hamāre maskānon ko girā diya hai.

20 Ai 'aurato, tum faqat KHUDAWAND kā kalām suno, aur tumhārā kām us ke munh kī bāt qabūl kare, aur tum apnī betiōn ko nauha-garī sikhāo, aur har ek apnī parosin ko nauha-angezī sikhā de.

21 Kyūnki maut hamārī khīrkīon men charh āī hai, aur hamāre mahalon men paithī hai, ki larakon ko jo bāhar hon, aur jawānon ko jo bāzaron men hon, kāt dāle.

22 Bolo, KHUDAWAND yūn kahtā hai, ki A'dmīon kī lāsheyn khād kī mānind khet par girengī, aur mutthī bhar dāna kī mānind, jo galla kātne ke ba'd rah jāwe, jise koī jam'a nahīn kartā.

23 ¶ KHUDAWAND yūn kahtā hai, Hakīm apnī hikmat par fakhr na kare, aur qūwatwālā apnī qūwat par fakhr na kare, aur maldār apne māl par fakhr na kare:

24 Lekin jo fakhr kartā hai is par fakhr kare, ki samajhtā aur mujhe jāntā kī main KHUDAWAND hūn, jo dunyā men rahmat, aur 'adālat, aur rāstbāzī se, hukmrānī kartā hūn; ki

merí khushnódi in hí chízon men hai, KHUDÁWAND kahtá hai.

25 ¶ Dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá, ki main un sab ko jo makhtún hain ná-makhtúnon ke sáth sazá dúngá;

26 Misr ko, aur Yahúdáh ko, aur Adúm ko, aur baní 'Ammún ko, aur Moáb ko, aur un sabhon ko jo gáodum dárhí ko rakhte hain, jo bayábán ke báshinde hain; kyúñki yih sári qaumen ná-makhtún hain, aur Isráel ke sáre gharáne ke dil ná-makhtún hain.

X BAB.

AI Isráel ke gharáne, wuh kalám ki KHUDÁWAND tum ko kahtá hai, suno;

2 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tum qaumon kí rawish ko na síkho, aur ásmán ke nishánon se hairán na hoo, harchand qaumen un se hairán hain.

3 Kyúñki qaumon ke dastúr batálat hain: ki we us darakht kí mánind hain, jo jangal men kulhári se kátá játá, jise kárigar apne háthon se banáwe.

4 We use chándí aur sone se árásta karte; we us men hathauríon se kílen jarke use qáim karte hain, ki wuh na hile.

5 We khajúr kí tarah sídhe hain, par bolte nahín; albatá zarúrat hai ki unhen uthá le jáwón, kyúñki we chal nahín sakte. Un se mat dáro, kyúñki un men zarar pahuncháne ki sakat nahín, aur na un men qúwat hai ki fáida bakhshé.

6 Ai KHUDÁWAND, terá koí nazír nahín hai: tú bará hai, aur qudrat ke sabab terá nám buzurg hai.

7 Kaun hai, ai qaumon ke Bádsháh, jo tujh se na däre? kyúñki yih tujh ko sajta hai; kyúñki qaumon ke sáre hakímon ke darmiyán, aur un kí sári mamlukaton ke bich, terá hamta kí nahín hai.

8 Magar we sarásar be-ghírad aur

ahmaq hain; darakht jo hai, so batálaton par ek malámat hai.

9 Tarsis se chándí ká pítá húa pattar láyá játá hai, aur U'fáz se soná, kárigar kí kárigarí aur tháthere kí dastkári: nilá aur argawání un ká libás hai: we sab ke sab hoshyár ádmíon kí kárigarí hain.

10 Lekin KHUDÁWAND sachchá Khudá hai, wuh zinda Khudá aur ábadí Bádsháh hai: us ke qahr se zamin thartharátí, aur qaumen us kí jaljaláhát kí bardásht nahín kar saktí hain.

11 Tum un se is tarah kaho, ki Jin ma'búdon ne ásmán aur zamín ko nahín banáyá, zamín par se aur is ásmán ke niche se nest hongé.

12 Us hí ne apní qudrat se dunyá ko banáyá hai, us hí ne apní hikmat se jáhán ko qáim kiyá hai, aur apní 'aqlmandí se ásmánon ko phailáyá hai.

13 Jis waqt wuh apní áwáz nikáltá hai, ásmánon men páñion kí ifráat hotí hai, aur wuh zamín kí sarhaddon se bukhár uthátá hai; wuh menh ke sáth bijlí ko bhí banátá, aur hawá ko apne khazánon se nikáltá hai.

14 Har ek ádmí haiwán kí mánind aur be-dánish hai; har ek thátherá múrat se sharminá hotá: kyúñki wuh súrát jo us ne dháli hai, so jhúthí hai, un men dam nahín.

15 We bátíl hain, balki han sí thaṭṭhe kí chíz: badlá lene ke waqt we nábud hongé.

16 Ya'qúb ká bakhra un ká sá nahín hai, kí wuh sab chízon ká kháliq hai; aur Isráel us kí mírás ká 'asá hai: RABB ul afwáj us ká nám hai.

17 ¶ Ai ghère húa qil'a kí báshinda, zamín par se apná asbáb jam'a kar le.

18 Kyúñki KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekho, kí main sarzamin ke báshindon ko isí waqt, goyá falákhun se, nikál phenkúngá, aur unhen tang

karúngá, tá ki we use dil se ma'lúm karen.

19 ¶ Hái mujh par! mere darár ke sabab meri choť dard-angez hai; par main ne kahá, ki Yaqínan yih ek áfat hai, aur mujhe use uťháná hai.

20 Merá k̄haima gárat kiya gayá, aur meri sab mekhen ukhári gayin: mere larke mere pás se chale gaye, aur maujúd nahín hai: ab koi na rahá, jo merá k̄haima táne, aur mere parde lagá de.

21 Kyúnki charwáhe haiwán ki mánind ho gaye, aur unhon ne K̄HUDÁWAND ko nahín dhúndhá hai: is liye we kámyáb na hue, aur un ke sare galle tittar bittar ho gaye.

22 Dekh, gaugá ki áwáz, aur bare hangáme ki, uttar ke mulk ki taraf se áti hai, Yahúdáh ke shahr ujáre jáenge, aur gidaron ke gar banenge.

23 ¶ Ai K̄HUDÁWAND, main jántá hún, ki apni ráh nikálni insán se nahín hai; insán jo chaitá hai us ke qábu men nahín ki wuh apne qadam jaháu cháhe barháwe.

24 Ai K̄HUDÁWAND, mujhe tambh de, par andáze se; apne qahr se nahín, na ho ki tú mujhe nábuđ kar de.

25 Ai K̄HUDÁWAND, un qaumon par jo tuihe nahín jántin, aur un gharánon par, jo terá nám nahín lete, apná qahr undel de: ki we Ya'qúb ko khá gaye, aur use nigal gaye, aur chat kar gaye, aur us ki búđ o básh ke maqám ko ujár diyá.

XI B'A'T.

KHUDÁWAND ká wuh kalám jo Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Tum is 'ahd ki báten suno, aur baní Yahúdáh aur Yarúsalam ke báshindon se kaho;

3 Aur tú un se kah, K̄HUDÁWAND, Isráel ká K̄hudá, yún farmátá hai, ki La'nat us insán par, jo is 'ahd ki báton ko nahín suntá,

4 Jo main ne tumháre bápádón se us din farmáin, jab main unhen zamín i Misr se, lohe ke tanúr se, yih kahke báhar le áyá, ki Tum meri áwáz ki farmánbardári karo, aur jo kuchh main ne tum ko hukm diyá hai us par 'amal karo, so tum mere log hoge, aur main tumhárá K̄hudá húngá;

5 Tá ki main us qasam ko, jo main ne tumháre bápádón se ki, ki main unhen ek mulk dúngá jis men shír o shahd bulitá hai, wafá karún; chunán-chi áj ke din aisá hai. So main ne jawáb deke kahá, Ai K̄HUDÁWAND, Á'mín.

6 Tab K̄HUDÁWAND ne mujhe kahá, ki In sári báton ki Yahúdáh ke shahr-on men, aur Yarúsalam ke kúchon men, manádi kar, aur kah, ki Is 'ahd ki báten suno, aur un par 'amal karo.

7 Kyúnki main tumháre bápádón ko us din se, ki un ko zamín i Misr se báhar nikál láyá, áj ke din tak, tákid se nasihat detá hún; main subh sawere uthke unhen nasihat detá, aur un se kahtá rahá, ki Meri suno.

8 Par unhon ne yih bát na máni, na apne kán jhukáe, balki har ek ne apne bure dil ki zidd ki pairaui ki: is liye main ne is 'ahd ki sári dhamkián, jo 'ahd main ne unhen kahá ki us par 'amal karen, aur unhon ne nahín kiya, un par púri kíj.

9 Tab K̄HUDÁWAND ne mujhe kahá, ki Yahúdáh ke logon aur Yarúsalam ke báshindon ke darmiyán fitna páyá játá hai.

10 We apne bápádón ki kharábion ki taraf, jinhon ne meri báton ke sunne se inkár kiya, phir gaye, aur begáne ma'búdon ke pairau hoke un ki bandagi ki: Isráel ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne ne us 'ahd ko, jo main ne un ke bápádón se bándhá thá, tor dálá hai.

11 ¶ Is liye K̄HUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, main aisi balá un

par lāúngá, jis se we bhág na sakenge; aur harchand we mujhe pukáren, par main un kī na sunúngá.

12 Tab Yahúddáh ke shahr aur Yarusalam ke báshinde jáenge, aur apne ma'búdon ko, jin ke áge we lubán jaláte hain, pukáren, par we musibat ke waqt unhen hargiz na bacháwenge.

13 Kyúñki, ai Yahúddáh, jitne tere shahr hain utne tere ma'búd the: aur jitne Yarusalam ke kúche hain, utne hí tum ne us makrúh chiz ke liye mazbah banáe, Ba'al ke mazbah, ki un par us ke liye lubán jaláo.

14 Tú is qaum ke liye du'á mat máng, aur na un ke wáste apní áwáz buland kar, aur na minnat kar; kyúñki jab we apní bipat ke sabab mujhe pukárenge, main un kī na sunúngá.

15 Mere ghar men merí piyári ko kyá kám, jis hál kī wuh bahuterí sharárat kartí hai, aur muqaddas gosht tujh se játá rahá? jab tú bad-kári kartí tab tú khush hotí hai.

16 KHUDÁWAND ne terá nám kah-láya, Ek hare zaitún ká darakht, jis ká phal khushnumá hai; bare hangáme kī áwáz hote hí us ne us par ág lagáí, aur us kī dālían torí gayín.

17 Kyúñki RABB ul afwáj ne, jis ne tujhe lagáyá, tujh par balá ká hukm kiyá, us badkári ke liye jo Isráel ke gharáne aur Yahúddáh ke gharáne ne, apní mukhálafat men kī, kī Ba'al ke áge lubán jaláyá, tá kī mujhe gussa diláwa.

18 ¶ KHUDÁWAND ne yih mujh par záhír kiyá, aur main ne ise jáná; te' hí tú ne mujhe un ke kám dikhláo.

19 Lekin main gharele barre kī mánind thá, jo zabh hone ke liye láya játá hai; aur mujhe na ma'lúm thá, kī unhon ne mere barakhiláf mansúbe bándhe, kī Ham darakht ko phal samet nest karen, aur ham use zindon ke mulk se kát dáleñ, tá kī us ká nám phir zikr na áwe.

20 Par, ai RABB ul afwáj, jo sadáqat se 'adálát kartá hai, jo gurdon aur dil ko jánchtá hai, wuh intiqám jo tú un se legá main hí dekhúngá; kyúñki main ne apná da'wá tere áge záhír kiyá.

21 Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, kī 'Anatút ke ádmion kī bábat, jo yih kahke terí ján ke khwáháñ hain, kī KHUDÁWAND ká nám leke nubúwat na kar, na ho kī tú hamáre háth se mará jáe:

22 Isí wáste RABB ul afwáj yún kahtá hai, kī Dekh, main un ko sazá dúngá; jawán talwár se máre jáenge; un ke beté betían kál se mareñge;

23 Aur un men se koi báqí na rahé-gá; kyúñki main 'Anatút ke ádmion par, un kī siyásat ke baras men, áfat láúngá.

XII B'AB.

AI KHUDÁWAND, tú sádiq hai; tau bhí mujhe apne se 'arz karne de; hán, mujhe parwánagí de, kī 'adálát ke muqaddamon kī bábat tujh se guftogú karún: Khabis log apní ráh men kyún kámyáb hote hain? we sab kyún chain se rahte, jo barmalá be-wafái se chalte?

2 Tú ne unhen lagáyá hai, aur unhon ne jar bhí pakrí hai; we barh gaye, phal bhí láe: tú un ke munh se nazdík hai, par un ke gurdon se dúr hai.

3 Lekin, tú, ai KHUDÁWAND, mujhe jántá hai; tú ne mujhe dekhá, aur mere dil ko jo terí taraf hai ázmáyá hai; bheron kī mánind tú unhen zabh hone ke liye khinchke nikál, hán, zabh ke din ke wáste unhen alag kar de.

4 Un kī khabásat se, jo sarzamin par baste hain, kab tak sarzamin nála kare, aur tamám mulk kī sabzi mur-jháwe? charinde aur parinde gárat húe; kyúñki unhon ne kahá, kī Koi hamárá anjám na dekhé-gá.

5 ¶ Agar tú paidal-chalnewálon ke

Khudá ká mirás chhoṛná. YARAMIYAḤ, XIII. Kamarband ká chhīpāná.

sáth daurá hai, aur unhoṇ ne tujhe thaká diyá, phir tujh meṇ táb kahān hai ki ghuṛ-charhoṇ ke sáth barábari kare? aur agar salámatí kī sarzamín meṇ tú nidar húa, to Yardan kī báṛh meṇ tú kyá karegá?

6 Chunánchi tere bháíon, aur tere báp ke gharáne ne bhí, tere sáth bewafái kī hai; hān, unhoṇ ne barí áwáz se tere píchhe lalkará: un par í'atíqád mat rakh, agarchi we muláim báten tujh se karen.

7 ¶ Main ne apná ghar tark kiya, main ne apní mirás chhoṛ di; main ne apní piyáí dildár ko us ke dushmanoṇ ke hawála kiya.

8 Merí mirás mere liye aísí ho gayí, jaisá ki sher í babar jo jangal meṇ hai; wuh mujh par barí áwáz se garajti hai; isí liye main us se nafrat rakhtá hún.

9 Merí mirás mere haqq meṇ aísí hai, jaisá murdár-khwár ablaq parinda hai; murdár-khwár parande us kī chár-oṇ taraf haiṇ: áo, sab dashtí darindon ko jam'a karo, unheṇ láo, ki we khá jáweṇ.

10 Bahut se charwáhoṇ ne mere tákistán ko kharáb kiya; unhoṇ ne merá hissa pámal kiya; mere dilpasand hissa ko ujárke bayábán banáya hai.

11 Unhoṇ ne usé wíraṇ kiya; wuh wíraṇ hoke mujh se faryád kartí hai; sárí zamín wíraṇ ho gayí, tau bhí koi us ko dil se sochtá nahín.

12 Bayábán kī sárí únchí jagahoṇ par gáratgar áe haiṇ; kyúñki KHUDÁWAND kī talwár zainín ke us síre se is síre tak nigal játi; aur salámatí kīsí bashar ko nahín hotí.

13 Unhoṇ ne gehúñ boyá, par káñte jam'a kar lenge; unhoṇ ne mashaqqat khínchí, par fáida na útháwenge; we tumháre paidáwar se sharminda hongé; is liye kī KHUDÁWAND ká qahr í shadíd húa.

14 ¶ Mere sáre bure paṛosioṇ kī

barkhiláí se, jinhoṇ ne us mirás ko chhúa, jis ká main ne apní qaum Isráel ko wáris kiya, KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main unheṇ un kī sarzamín se ukháṛ dálúngá, aur Yahú-dáh ke gharáne ko un ke darmiyán se níkal phenkúngá.

15 Aur ba'd us ke kī main unheṇ ukháṛ dálúngá, aísá hogá kī main phir un par rahm karúngá, aur har ek ko us kī mirás meṇ, aur har ek ko us kī zamín meṇ, phir láúngá.

16 Aur aísá hogá kī agar we jí lagáke mere logon kī tariqen síkhenge, kī mere nám kī qasam kháen, kī KHUDÁWAND zinda hai, jaisá unhoṇ ne mere logon ko síkhláya kī Ba'al kī qasam: kháwen, to we mere logon meṇ shámil hoke ban jáenge.

17 Lekín agar we shanáwa ná hongé, to main us qaum ko ek lakht ukháṛ dálúngá, hān, main use ukháṛ dálúngá, aur nest o nábud kar dúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

XIII BA'B.

KHUDÁWAND ne mujhe yún farmáya, kī Tú jáke apne liye ek kattáni kamarband le, aur apní kamar par báudh, par use pání meṇ mat bhigo.

2 So main ne KHUDÁWAND ke kálám ke muwáfíq ek kamarband liya, aur apní kamar par dálá.

3 Aur KHUDÁWAND ká kálám do bára mujh tak pahunchá, aur us ne kahá,

4 Kí Is kamarband ko jo tú ne kharídá, aur jo terí kamar par hai, leke úth, aur Furát ko já, aur wahán chatán ke ek shigáf meṇ use chhipá de.

5 Chunánchi main gayá, aur use Furát ke kínáre chhipá diyá, jaisá KHUDÁWAND ne mujhe farmáya thá.

6 Aur bahut dinon ke ba'd aísá húa, kī KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kī Úth, Furát kī taraf já, aur us kamar-

band ko, jise tū ne mere hukm se wahān chhipā rakhā hai, nikāl le.

7 Tab main Furāt ko gayā, aur khodā, aur kamarband ko us jagah se 'ahān main ne use gar̄ diyā thā, nikālā; aur dekh, kamarband aīsā bigar̄ gayā ki kām kā na rahā.

8 Tab KHUDĀWAND kā kalām yih kahtā hūā mujh ko pahunchā,

9 Ki KHUDĀWAND yūn kahtā hai, ki Isī tarah main Yahūdāh kā ghamand, aur Yārūsalam kā barā gurūr, dhā dūngā.

10 Ye bure log jo merā kalām sunne se inkār karte hai, aur apne hī dil kī sarkashī ke pairau hote, aur begāne ma'būdōn kā pichhā karke un kī bandagi karte, aur unhen pūjte hai, we is kamarband kī mānind hongē, jo kisī kām kā nahīn.

11 Kyūnki jaisā kamarband insān kī kamar se lagā rahtā hai, waisā hī KHUDĀWAND kahtā hai, ki Main ne Isrēl kā sārā gharānā, aur Yahūdāh kā sārā gharānā liyā, ki mujh se lagā rahe, tā ki we merī guroh hon, aur un ke sabab se merā nām ho, aur merī sitāish kī jāwe, aur merā jalāl howe; par unhon ne na sunā.

12 ¶ Tū un se yih kalām bhī kah, ki KHUDĀWAND, Isrēl kā Khudā, yūn kahtā hai, ki Har ek qarāba men mai bhari jāegī; aur we tujhe kahenge, ki Ham kyā yaqīnan yih nahīn jānte, ki har ek qarāba men mai bhari jāegī?

13 Tab tū unhen kah, ki KHUDĀWAND yūn kahtā hai, Dekho, main is sarzamin ke sārē rahnewālōn ko, un bādshāhon ko jo Dāūd ke takht par baithē, aur kāhīnōn, aur nabīōn, aur Yārūsalam ke sārē bāshīndōn ko, mastī se lab ā lab karūngā.

14 Aur main un men se ek dūstre par, beṭon ko aur bāpōn ko, ek sāth dāl dūngā, KHUDĀWAND kahtā hai; main shafaqat na karūngā, aur hargiz ri'āyat na karūngā, aur rahm na dikhāūngā, balki unhen halāk karūngā.

15 ¶ Are suno, aur kān lagāc ghamand na karo; ki KHUDĀWAND L. ne farmāyā hai.

16 Tum KHUDĀWAND apne Khudā kī sitāish karo, us se pahle ki wuh tārīkī lāwe, aur us se pahle ki tumhāre pānw andhere pahārōn par thokar khāen, aur jab tum roshnī kā intizār karte ho, tab wuh use maut kī parchhāin se badle, aur use saḡht tārīkī banāwe.

17 Lekin agar tum na sunoge, to merī jān tumhāre gurūr ke sabab khalwat-khānōn men gam khāyā karēgī; hān, merī ānkhen phūṭke roengī, aur ānsū bahāwengī; kyūnki KHUDĀWAND kā galla asīrī men liyā jāta.

18 Bādshāh aur malika ko kaho, ki Utarke baitho; kyūnki tumhāri buzurgī kā tāj tumhāre sir par se utārā jāegā.

19 Dakhin ke shahr band ho gaye, aur koī nahīn kholtā; sārē banī Yahūdāh asīr ho gaye, sab ko asīr karke le gaye.

20 Apnī ānkhen uṭhāo, aur unhen jo uttar se āte hai, dekho; terā wuh galla jo tujhe diyā gayā, kāhān hai, terā khushnumā galla?

21 Jis waqt wuh tujhe sazā degā, tab tū kyā kahēgā? kyūnki tū ne āp un ko sikhāyā ki tujh par hukmrān hon: kyā tujh ko us 'aurat kī mānind jise dard i zih ho, dard na lagegā?

22 ¶ Aur agar tū apne dil men kahē, Ye hādise mujh par kyūn guzre? Terī burāī kī shiddat se tere dāman uṭhāe gaye, aur terī efiān be-adabī se fāsh kī gayīn.

23 Kyā Kūshī ādmī apne chamrē ko, yā tendūā apne dāgōn ko, badal saktā hai? Tab hī tum nekī kar sakoge, jin men badī karne kī 'adat ho rahī.

24 Is liye main un ko us kūrē kī mānind, jo bayābān kī hawā se urṭā phirtā hai, tittar bittar karūngā.

25 KHUDĀWAND kahtā hai, ki Merī

taraf se yihí terá hiissa, terá nápa húa bakhra, ki tú ne mujhe farámosh kiyá hai, aur butlán par bharosá rakhá hai.

26 Main khud bhí terá dáman tere chihre par ughá phenkúngá, ki terá satr dekhá jáwe.

27 Terí zinákárián, aur terá hin-hináná, terí harámkári kí buráí, aur tere nafrat-angez kám, jo tú ne paháron par, aur maidánon men kiye, sab main ne dekhá hai. Ai Yará-salam, tujh par wáwailá! kyá tú pák sáf na kí jáegi? kitní aur der tak yih nauqúf rahe?

XIV BA'B.

KHUDA'WAND ká wuh kalám, jo khushk-sáfi kí bábat Yaramíyáhi tak pahunchá.

2 Yahúdáh mátam kartá hai, aur us ke phátak udás hote hai; we mátam kí poshák pahinke zamín tak jhuke hai; aur Yarusalam ká nála úpar tak pahunchá.

3 Un ke umará apne adne logon ko pání ke liye bhejte; we kundon tak játe, par pání nahín páte; kháli gharon ko leke phir áte; we pashenán hote, aur ghabráte; we apne sir dhámpte.

4 Is liye zamín phat gayí, kí zamín par pání nahín barsá thá; kisán shar-minda húa, we apne sir dhámpte.

5 Chunánchi harní maidán men jantí, aur apne bachehe ko chhor detí, kyúnki ghás nahín hai.

6 Aur gorkhar únchi jagahon par khare rahte, we nágon kí manind hawá surukhte; un kí ánkhen baith játín, kí ghás na rahi.

7 ¶ Agarchi hamári buráíán ham par gawáhi deti hai, tad bhí, ai KHUDA'WAND, apne hí nám ke liye 'amal kar: kyúnki hamári bargash-tagíán bahut hai; ham tere khatákár hai.

8 Ai Isráel ki unmedgáh, bipat ke waqt men us ke bachánewále, tú kyún

mulk men pardesi kí manind baná, aur us musáfir kí manind jo derá dálta hai jis men rát káte?

9 Tú kyún insán kí manind hakká-bakká hai, aur us bahádur kí manind, jo riháí nahín de saktá? ba har hál, ai KHUDA'WAND, tú to hamáre darmi-yán hai, aur ham tere nám ke kahláte hai; tú hamen tark na kar.

10 KHUDA'WAND is qaum se yún kahtá hai, kí Unhon ne gumráhi ko yún dost rakhá hai, aur apne pánwon ko nahín roká, is liye KHUDA'WAND unhen qabúl nahín kartá: ab wuh un kí badkári yád karegá, aur un ke gunáh kí saza degá.

11 Aur KHUDA'WAND ne mujhe farmáyá, kí Is qaum ke liye du'á mat máng, kí un kí kхайr ho.

12 Kyúnki jab we roza rakhen, main un ká nála na sunúngá; aur jab we sokhtaní qurbánián aur hadya guzránen, main qabúl na karúngá: balki talwár aur kál aur wabá se main unhen halák karúngá.

13 ¶ Tab main ne kahá, Ilae, ai Khudáwand YAHOWÁH! dekh, ambiyá un se kahte hai, kí 'Tum talwár na dekhoge, aur tum par kál na áwegá; balki main is inakán men tum ko aisi salámatí dúngá, jo qáim rahegi.

14 Tab KHUDA'WAND ne mujhe kahá, kí Ambiyá merá nám leke jhúthí nubúwat karte hai: main ne unhen nahín bhejá, aur hukm nahín diyá, un unhen kahá: we jhúthí royá, aur jhúthá 'ilm í gáib, aur be-asl báten, aur apne dilon kí makkárián, nubúwat kí tarah tum par záhir karte hai.

15 Is liye KHUDA'WAND yún kahtá hai, un nabíon kí bábat jo merá nám leke nubúwat karte hai, jinhen main ne nahín bhejá, aur jo kahte hai, kí Talwár aur kál is sarzamín par na hogá; ye nabí talwár aur kál se halák kiye jáenge.

16 Aur jin logon se we nubúwat karte hai, so we kál aur talwár k

sabab se, Yarusalam ke kúchon men phenk diye jáenge, we aur un kí jorúán, aur un ke beté, aur un kí betián; aur un ká gárnewálá koí na hogá, kí main un kí burái un par dálúngá.

17 ¶ Aur tú yih kalám un se kahogá, kí Meri ánkhen rát o din ánsú baháwen, aur hargiz na thambhen: kyúñki meri qaum kí kunwári beti, bare rakhne ke sáth, bhári sadma ke sabab shikast ho gayí.

18 Agar main báhar maidán men jáún, to dekh, waháñ talwár ke máre húe hain! aur agar main shahr men dákhil hoún, to dekh, we hain jo kál se súkhte játe! hán, nabí aur káhin donon ek mulk kí taraf, jise we nahín jánte haiy, khárij hoke jáenge.

19 Kyá tú ne Yahúdáh ko bilkull ná-manzúr kiya? kyá teri ján Saihún se bilkull nafat rakhti hai? tú ne ham ko kyún mará, aur hamáre liye shifá nahín? ham salámatí kí ráh tákte the, aur khair kahín nahín húi, aur siहत páne ke waqt kí, par, dekh, dahshat áí!

20 Ai KHUDÁWAND, ham apní burái aur apne bápádón kí sarkashí ká iqrár karte hain; kyúñki ham ne terá gunáh kiya hai.

21 Apne nám ke liye tú hamen radd na kar, aur apne jalálí takht ko be-'izzat na kará: yád farmá, aur ham se 'ahd-shikání na kar.

22 Qaumon kí butlánon men koí hai, jo menh ko barsá sakti hai? yá aflák páni de sakte hain? ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, kyá tú wuhí nahín hai? isí liye ham tere intizár men rahenge; kyúñki tú hí yih sab kám kartá hai.

XV BA'B.

TAB KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Agarchi Músá yá Samúel mere huzúr khare hote, tad bhí merá dil is qaum kí taraf mutawajjih na hotá: un ko mere sámhne se nikál de, kí we chale jáen.

2 Aur yún hogá, kí jab we tujh se kahen, kí Ham kidhar ko jáen? to unhen kah, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí We jo maut ke liye haiy, so maut ko jáen; aur jo talwár ke liye hain, so talwár ko; aur jo kál ke liye hain, so kál ko; aur jo asiri ke liye hain, so asiri ko.

3 Aur main char qism kí áfaton ko un par bhejúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; talwár ko, kí qatl kare, aur kutton ko, kí phár dálén, aur ásmání parindon ko, aur zamín ke darindon ko, kí niglen aur halák karen.

4 Aur main unhen, Yahúdáh ke bádsháh Munassí bin Hizqiyáh ke sabab, aur us kám ke bá'is jo us ne Yarusalam men kiya hai, chhor dúngá, kí we zamín kí sári mamlukaton men satáe jáwen.

5 Ab, ai Yarusalam, kaun tujh par rahm karegá? kaun terá hamdard hogá? yá kaun teri taraf áwegá kí teri khair o áfiyat púchhe?

6 Tú ne mujhe tark kiya hai, KHUDÁWAND kahtá hai, tú púchhe phir gayí: is liye main apná háth tujh par barháúngá, aur tujhe barbád karúngá; pachhitáte pachhitáte main thak gayá.

7 Aur main unhen mulk ke phá-takon par súp se phatkúngá; main un ke bachche chhín lúngá, main apní qaum ko halák karúngá, kyúñki we apní ráhon se na phire.

8 Un kí bewáqen mere áge samundar kí reti se ziyáda hún: main ne do pahar ke waqt má par ek jawán gárat-gar musallit kiya: main ne un par ek-bárgí 'azáb o dahshat dáli hai.

9 Wuh jo sát janí hai, so sust no gayí hai; us ne ján dí hai; din rahte us ká súraj dúb gayá; wuh pashemán aur sarásíma ho gayi thí; KHUDÁWAND kahtá hai, kí Main un ke báqi logon ko un ke dushmanon ke áge talwár ke hawála karúngá.

10 ¶ Mujh par wáwailá, ai meri

má, ki tú mujhe janí, ki main laráká ádmí ho jáún, aur tamám sarzamín men ek qaziya-karne-wálá thahrún! main ne to na súd par qarz diyá, aur na qarz liyá, tad bhí logon men se har ek mujh par la'nat kartá hai.

11 KHUDÁWAND ne kahá, ki Yaqínan main tujhe chhuráungá, ki terí khair ho; yaqínan main musibat ke waqt aur tangí ke waqt dushmanon se terí dastgíri karáungá.

12 Kyá koí ádmí lohe ko, uttar ke ohe ko, aur pítal ko, tor saktá hai?

13 Tere mál aur tere khazánon ko lutwáungá, qímat ke liye nahín, magar tere sáre gunáhon ke liye; terí sári sarhaddon men yih hogá.

14 Aur main tujh se tere dushmanon kí khidmat karáungá, ek mulk men, jise tú nahín jántá hai: kyúnki ek ág mere qahr se sulgi, jise main tum par bhí bharká dúngá.

15 ¶ Ai KHUDÁWAND, tú yih jántá hai; mujhe yál kar, aur merí khabar le, aur mere satánawálon se merá inti-qám le; tú bardáshht karke mujhe na le já: ján rakh ki main ne tere liye malámat utháí hai.

16 Terí báten páí gayín, aur main ne unhen kháyá; aur terí báten mere dil kí khushi o khurramí thin: kyúnki, ai KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, main tere nám se kahláyá játá hún.

17 Main thátthe-karne-wálon kí mahfil men nahín baithá, na un ke sáth phúlke khushí kí; tere háth ke sabab main tanhá baithá: kyúnki tú ne mujhe apne qahr se labrez kar diyá hai.

18 Merá gam kyún dáimí hai, aur merá ghóo lá-'iláj, ki sihhat-pazír nahín? tú mere liye sarásar dhokhe kí nahr ká sá ho gayá hai, us pání kí mánind jo nahín thahartá.

19 ¶ Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Agar tú phire to main tujhe pher láúngá, aur tú mere huzúr khará hogá; aur agar tú nafis ko khwár se,

judá kar le, to tú mere munh kí má-nind hogá: we terí taraf phiren, lekin tú un kí taraf na phirná.

20 Aur main tujhe is qaum ke mu-qábil pítal kí mazbút díwár thahráungá, aur we tujh se larenge, par tujh par álib na honge: kyúnki KHUDÁWAND ahtá hai, Main tere sáth hún, ki terí hifázat karún, aur tujhe riháí dún.

21 Han, main tujhe badkáron ke' báth se riháí dúngá, aur zálimon ke panje se tujhe chhuráungá.

XVI BA'B.

KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá,

2 Tú apne liye jorú na kar, ki na bete na betián tere liye is makán men hoven.

3 Kyúnki KHUDÁWAND un beton aur betion kí bábat, jo is makán men paidá hue hain, aur un kí máon kí bábat jo unhen janín, aur un ke bápon kí bábat jin se we paidá hue, yún kahtá hai,

4 Ki We muhlik marzon se marenge; un par koí mátam na karegá, aur we gáre na jáenge; we khád kí mánind zamín kí sath par pare rahenge: tal-wár se aur kál se we halák kiye jáenge; aur un kí láshen ásmání parindon aur zamín ke darindon kí kharák hongí.

5 Yaqínan KHUDÁWAND yún far-mátá hai, ki Tú mátam ke ghar men dákbil mat ho, aur na un par rone ke liye já, na un se mátam-pursí kar; ki KHUDÁWAND kahtá hai, Main ne apní salámatí ko, ya'ne, mihrbání aur rahímat ko, is qaum par se uthá liyá hai.

6 Aur is mulk men bare aur chhoṭe donon marenge; we gáre na jáenge, aur log un par mátam na karenge, aur koí un ke liye apne ko chhed na kare-á, aur na koí apne bál mundáwegá:

7 Aur log mátam-karne-wálon ke liye rotí na torengé, ki unhen murdon kí bábat tasallí den: aur we unhen

dil-dāri kā piyāla na denge, ki we apne bāp aur apnī mā ke liye piyē.

8 Aur tū ziyāfat ke ghar men dā-khil mat ho, ki un ke sāth baithke khāe aur piē.

9 Kyūnki RABB ul afwāj, Isrāel kā Khudā, yūn kahtā hai, ki Dekh, main is makān men tumhāre dekhte hūe aur tumhāre hī dinon men khushī kī āwāz, aur shādī kī āwāz, dulhe kī āwāz, aur dulhin kī āwāz, mauqūf karāūngā.

10 ¶ Aur aisā hogā ki jab tū ye sab bāten is qaum par zābir karegā, aur we tujh se kahen, ki KHUDĀWAND ne kyūn yih sab burī bāten hamāre bar-khilāf kahin? hamārī kyā sharārat aur hamārī khatā kyā, jo ham ne KHUDĀWAND apne Khudā ke bar-khilāf kī hai?

11 Tab tū unhen kahegā, Isī liye hai, KHUDĀWAND kahtā hai, ki tumhāre bāpdādōn ne mujhe chhor diyā hai, aur begāne ma'būdōn kī pairaui kī, aur un kī bandagī aur parastish kī, aur mujhe tark kiyā, aur merī sharī'at par 'arṣal nahīn kiyā;

12 Aur tum hī ne apne bāpdādōn se badtar kām kiyā; kyūnki, dokho, tum men se har ek apne bure dil kī sarkashī ke muwāfiq chaltā hai, ki merī na sune:

13 Is liye main tumhen is zamīn se khārij karke aise mulk men āwāra karōngā, jise na tum aur na tumhāre bāpdāde jānte the; aur wahān tum rāt din begāne ma'būdōn kī bandagī karoge; kyūnki main tum par rahm na karōngā.

14 ¶ Tau bhī, dekh, we din āte hain, KHUDĀWAND kahtā hai, jin men log kabhī na kahenge ki KHUDĀWAND zinda hai, jo banī Isrāel ko Misr kī sarzamīn se nikāl lāyā;

15 Balki KHUDĀWAND zinda hai, jo banī Isrāel ko uttar kī sarzamīn se, aur un sārī mamlukatōn se, jahān jahān ~~us~~ Le unhen hāuk diyā thā, nikāl lāyā;

kyūnki main un ko us sarzamīn men, jo main ne un ke bāpdādōn ko dī thī, phir lāūngā.

16 ¶ Dekh, main bahut se machh-won ko bulwā bhejōngā, KHUDĀWAND kahtā hai, aur we unhen said karenge; aur us ke ba'd main bahut se shikārion ko bulwā bhejōngā, aur we har pahār se, aur har tilē se, aur chatānon ke shigāfon se, un ko shikār karenge.

17 Kyūnki merī ānkhon un kī sārī rāhon par hain; we mere chihre se poshida nahīn hain, aur un kī sharārat merī ānkhon se chhipī nahīn hai.

18 Aur main pahle un kī sharārat aur khatākārī kī dūnī saazā dūngā; kyūnki unhon ne merī sarzamīn ko apnī makrūh chizon kī lāshon se nā-pāk kiyā, aur unhon ne merī mirās ko apnī ghinaunī chizon se bhar diyā hai.

19 Ai KHUDĀWAND, tū jo merī qūwat, aur merā garh hāi, aur bipat ke din men merī panāhgāh, dunyā ke kanāron se gair-qaumen tere pās āke kahengī, ki Filhaqīqat hamāre bāp-dādōn ne jhūth aur butlān kī chizon mirās men līn, aur un men se koi nahīn jis se faidā hotā.

20 Kyā insān apne liye ilāhon ko banāwe, aur we Khudā nahīn hain?

21 Is liye, dekh, main is martaba unhen āgāh karāūngā, main apne hāth aur apne zor ko unhen ma'lūm karāūngā; aur we jānenge ki KHUDĀWAND merā nām hai.

XVII BĀB.

YAHU'DA'H kā gunāh lohe ke qalam aur hīre kī nok se likhā gayā hai; un ke dil kī takhtī par, aur tumhāre mazbahon ke sington par, kanda kiyā gayā hai;

2 Kyūnki un ke betē, hare darakht-on ke pās, aur ūnche pahāron par, apne mazbahon ko aur Yāsiratōn ko yād karte hain.

3 Ai mere pahār, jo maidān men hai, terā māl, aur tere sārē khazāne,

aur tere ünche makán, jinhen tú ne apní sári sarhaddon par gunáh ke liye banáyá, lutáúngá.

4 Aur tú az khud us mírás se, jo main ne tujhe di, apne hi sabab se, háth utháegá; aur main us zamín men, jise tú nahín jántá, tujh se tere dushmanon ki khidmat karáúngá; kyúñki tum ne jo mere qahr kí ág bharkái, so hamesha tak jaltí rahegi.

5 ¶ KHUDÁWAND yún kahtá hai, La'nat us insán par hai, jo insán par bharosá rakhtá hai, aur bashar ko apná bázú jántá hai, aur jis ká dil KHUDÁ se phir játá hai.

6 Kyúñki wuh ratama kí mánind hogá, jo bayábn men hai, aur neki ko jis waqt wuh áwegi na dekhegá; par dasht ke khushk be-áb makánon men, aur shora-zár zamín men rahegá, jis men koi basnewálá na ho.

7 Mubáarak hai wuh ádmí jo KHUDÁWAND par tawakkul kartá hai, aur jis kí ummedgáh KHUDÁWAND hai:

8 Kyúñki wuh us darañht kí mánind hogá, jo pánion ke kináre lagáyá jáwe, aur apní jar daryá kí taraf phailáwe, aur jab garmí áwe wuh us par liház na rakhe, balki us ke patte hare rahen; aur khushksáli se wuh andeshamand na ho; aur phal láne se báz na áe.

9 ¶ Dil sab chízon se ziyáda hilaabáz hai; hán, wuh niháyat fásid hai: us ko kaun daryáft kar saktá hai?

10 Main KHUDÁWAND dil ko jáuch-tá hún, aur gurdon ko ázmátá, tá ki main har ek ádmí ko us kí chál ke muwáfiq, aur us ke kámon ke phal ke mutábíq, badlá dún.

11 Jis tarah títar aise andon par baithe jo ap ne na diye hon; us hi tarah wuh hai jo be-insáfi se daulat hásil kartá hai, so apní 'umr ke bích o bích use gum karegá, aur ákhir ko chakráá rahegá.

12 ¶ Ek jaláli takht ibtidá se mu-

qarrar kiyá húa, hamáre maqdis ká makán,

13 Isráel kí ummedgáh, KHUDÁWAND hai: we sab jo tujh ko tark karte hain sharminda hongé; aur we jo mujhe chhor játe hain we dunyá men likhe jáenge, kyúñki unhon ne KHUDÁWAND ko, jo áb i hayát ká sotá hai, tark kiyá hai.

14 Ai KHUDÁWAND, mujhe changá kar, tab main changá hoúngá; mujhe bachá, tab main bachúngá; kyúñki tú merá fakhr hai.

15 ¶ Dekh, we mujhe kahte hain, ki KHUDÁWAND ká kalám kahán hai? wuh ab hi áwe.

16 Main ne to terí pairaui men garariyá banne se apne ta'in báz nahín rakhá, aur sog ke din kí árzú nahín kí; tú khud jántá hai: ki jo kuchh mere labon se niklá tere chihre ke áge thá.

17 Tú mere liye haul sá mat ho; tú bipat ke din men meri panáh hai.

18 We jo mujh par sitam karte hain sharminda hown, par main shar minda na hoún; we hirásán hown, par main hirásán na hoún; musibat ká din un par lá, aur dúni shikast se unhen shikast de.

19 ¶ KHUDÁWAND ne mujh se yún farimáyá hai, ki Já, aur meri qaum ke farzandon ke phátak par, jis ke andar sháhán i Yahúdáh áte hain aur jis se báhar játe hain, aur Yarusálam ke sab phátakon par khará ho;

20 Aur un se kah, ki Ai sháhán i Yahúdáh, aur ai sab baní Yahúdáh, aur Yarusálam ke sáre báshindo, jo in phátakon men áte játe ho, KHUDÁWAND ká kalám suno.

21 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tum ap se chaukas raho, aur sabt ke din bojh na utháo, aur Yarusálam ke phátakon kí ráh se andar mat láo;

22 Aur tum sabt ke din bojh apne gharon se utháke báhar mat le jao, aur kisi tarah ká kám na karo, balki

Sabt mánne ki bábat.

YARAMIYA'H, XVIII.

Khudá ka kull iqtidár

sabt ké din ko muqaddas jáno, jaisá main ne tumháre bápádáon ko farmáyá.

23 Lekin unhon ne na máná, na kán lagáyá, balki apní gardan ko saht kiyá, ki shanawá na hon, aur tarbiyat ko hásil na karen.

24 Aur aisá hogá, ki agar tum dil deke meri sunoge, KHUDÁWAND kahtá hai, aur sabt ke din men tum is shahr ke phátakon ke andar bojh na láoge, balki sabt ke din ko muqaddas jánoge, yahón tak ki us men kuchh kám na karoge;

25 To is shahr ke phátakon men bádsháh aur sardár dákhil hongé, jo ki Dáúd ke takht par julús karen; we, aur un ke umará, Yahúdáh ke log, aur Yarusálam ke báshinde, gáriyon aur ghoron par sawár hongé; aur yih shahr hamesha tak qáim rahegá.

26 Aur Yahúdáh ke shahron se, aur Yarusálam kí nawáhi se, aur Binyamín kí sarzamín se, aur maidán se, aur kohistán se, aur dakhin se, sokhtaní qurbáníán, aur zabihén, aur hadye, aur lubán liye hñe áwenge; aur un ke sáth we hongé, jo shukráne ke hadye KHUDÁWAND ke ghar men láwen.

27 Lekin agar tum meri na sunoge, ki sabt ke din ko muqaddas jáno, aur bojh ufháe hñe sabt ke din Yarusálam ke phátakon men dákhil hone se báz na raho; tab main us ke phátakon men ág sulgáungá, jo Yarusálam ke mahalón ko bhasam kar degí, aur hargiz na bujhegi.

XVIII BA'B.

KHU'DÁWAND ká wuh kalám jo Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Uth, aur kumhár ke ghar já, aur main wahán apní báten tujhe sunáungá.

3 Tab main kumhár ke ghar ko utar gayá; aur kyá dekhá hún, ki wuh chák par kuchh kám kartá hai.

4 Us waqt wuh mittí ká bartan, jo us ne banáyá thá, so kumhár ke háth men bigar gayá; tab us ne phirke us ká ek dúsrá bartan banáyá, jaisá kumhár ko balá ma'lúm hñá.

Tab KHUDÁWAND ká yih kalám mujh par názil huá,

6 Ki Ai Isráel ke gharáne, kyá main is kumhár kí tarah tum se sulúk iahín kar saktá hún? KHUDÁWAND kahtá hai. Dekho, jis tarah mittí kumhár ke háth men hai, us hí tarah, ai Isráel ke gharáne, tum mere háth men ho.

Agar kisi waqt main kisi qaum aur kisi bádsháhat ke haq men kahún, ki use ukháúrín, aur tor dáalún, aur wirán karún;

8 Agar wuh qaum, jis ke haq men main ne yih kahá, apní burái se báz áwe, to main bhí us badi se pachh-táungá jo us ke sáth karná thahráyá thá.

9 Aur phir agar main kisi qaum aur kisi bádsháhat kí bábat kahún, ki use banáún aur lagáún;

10 Aur wuh use, jo meri nazar men burá hai, kare, aur meri áwáz ko na sune, to main bhí us neki se pachh-táungá jo us ke sáth karne ko kahá thá.

11 ¶ Aur ab main tujhe hukm detá, ki tú Yahúdáh ke logon aur Yarusálam ke báshindon se kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, Dekh, main tumháre liye musibat tajwiz kartá hún, aur tumhári mukhálafat men mansúba bándhtá hún; so ab tum men se har ek apní apní burí rawish se báz áwe, aur apní apní ráhon aur kámon ko árásta karo.

12 Par unhon ne kahá, ki Ná-um-medí kí bát hai; is liye kí nam apne khiyálon kí pairaui karenge, aur har ek apne apne bure dil kí kajraui par amal karegá.

13 Is bá'is KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Ab oamoon ke darmiyan

A'faten jo áyá cháhtí thū. YARAMIYAH, XIX. *Yahúdíon kí tabáh-háti,*

púchho, ki kisi ne aisi báten kadhí giriftári ke liye garhá khodá, aur mere suní hai? Isráel ki kunwári ne niháyat haulnák kám kiya.

14 Kyá Lubnán ká barf us maidán-wále pahár par se kadhí gaib hogá? kyá wuh thandá bahtá páni, jo dúr se átá hai, súkh jáegá?

15 Tad bhí meri qaum mujh ko bhúl gayi, aur bátíl ke wáste lubán jaláti, aur we unhen un kí ráhon men, qadim ráhon men, thokar khiláte, tá ki we pagdandíon men jáwen, aur aisi ráh men jo banái na gayi;

16 Ki we apní sarzamín ko wiráni aur hamesha kí hañsi thatthe ká bá'is karen; har ek jo udhar se guzre dang hogá, aur apne sir ko hiláwegá.

17 Main unhen dushman ke sámhne goyá pírabi hawá se tittar bittar kar dúngá; un kí bipat ke din men main unhen píth dikhlaúngá, chihra na dikhlaúngá.

18 ¶ Tab unhen ne kahá, ki A'ó, ham Yaramiyáh kí mukhálafat men mansúbe bándhen; kyúñki shari'at káhin se játi na rahegi, aur na saláh hakim se, aur na kaláin nabí se. A'ó, ham use zubán se máren, aur us kí kisi bát par tawajjuh na karen.

19 Ai KHUDÁWAND, tú mujh par tawajjuh kar, aur un kí áwáz jo mujh se jhagarte hai sun.

20 Kyá neki ke badle badí kí já-we? kyúñki unhen ne meri ján ke liye garhá khodá. Yád kar ki main tere huzúr khará húá, ki un kí shafát karún, aur terá qahr un par se palat dún.

21 Is liye un ke larhon ko kál ke hawála kar, aur unhen talwár kí dhár ke supurd kar; un kí jorúon se un ke bachche chhine jáwen, aur we khud ránden hon; aur un ke mard máre paren; un ke jawán jang-gáh men talwár se qatl howen.

22 Jab tú achának un par fauj charhá láwegá, un ke gharon se mátam kí sadá nikle; kyúñki unhen ne meri

giriftári ke liye garhá khodá, aur mere pánwon ke liye phande chhipáe.

23 Par, ai KHUDÁWAND, tú un kí sári mashwaraton ko, jo unhen ne mukhálafat se mere qatl par kiya, jántá hai; un kí shararat ko mu'áf na kar, aur un ke gunáh ko apne áge se mitá na dál, balki we tere huzúr giráe jáen; apne qahr ke waqt men tú un, se aisá sulúk kar.

XIX BA'B.

KHUDA'WAND yún farmátá hai, ki Tú jáke kumhár se mití ki suráhi mol le, aur qaum ke buzurgon aur káhinon ke sardáron men se ba'zon ko sáth le;

2 Aur bin Hinnúm kí wadí men, kumháron ke phatak ke nikás ke áge, nikal já, aur jo báten main tujh se kahúngá tú wahán suná,

3 Aur kah, Ai Yahúdáh ke bádsháho, aur Yarusalam ke báshindo, KHUDÁWAND ká kalám suno; RABB ul áfwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, Dekho, main is makán par aisi balá názil karúngá, ki jo koí is ká hál sune, to us ke kán jhanjhaná jáenge.

4 Kyúñki unhen ne mujhe tark kiya, aur is makán ko gairon ke liye thahráya, aur us men be-gáne iláhon ke wáste lubán jaláya, jinhen na we, na un ke báp láde, na Yahúdáh ke bádsháh, jánte the, aur is makán ko ma'súmon ke lahu se bhar diya;

5 Aur unhen ne Ba'al ke liye únche únche makán banáe, tá ki apne beton ko Ba'al kí sokhtani qurbáníon ke liye ág men jaláwen, jo main ne na farmáya, aur na is ká zikr kiya, aur na yih mere khiyál men bhí áya:

6 Is liye, dekh, we din áte hai, KHUDÁWAND kahtá hai, ki yih maqám Túfat na kaháwegá, aur na bin Hinnúm kí wadí, balki Wadí ul qatl kah-láegá.

7 Aur is maqám hí men main Yahúdáh aur Yarusalam kí saláh bát

karúngá; aur main aisá karúngá ki we apne dushmanon ke áge, aur un ke háthon se, jo un kí ján ke khwáhán hain, talwár se gir jáenge; aur main un kí lásheñ hawái parindon ko aur zamín ke darindon ko dúngá, ki we kháwen.

8 Aur main yih shahr hairání aur híqarat ká bá'is karúngá; har ek jo us se guzregá, dang hogá, aur us kí sab áfaton ke sabab phuphkáregá.

9 Aur main unhen un ke beton ká gosht, aur un kí beton ká gosht, khil-áúngá, balki har ek dússe ká gosht kháegá, muhásara ke waqt, us tangí men jis se un ke dushman aur un kí ján ke khwáhán unhen tang kareñge.

10 Tab tú us suráhi ko un logon ke sámhne jo tere sáth jáenge tor dáliyo,

11 Aur un ko kah, RABB ul afwáj yún kahtá hai, ki Main is qaum ko aur is shahr ko isí tarah se tor dálúngá, jis tarah se koí kumhár ke bartan ko tore, jo phir sábut na ho sake; aur log Túfat men gáreñge, jab tak kí gárne ká maqám na rahe.

12 Yúnhin main is makán se aur us ke báshindon se karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; chunáñchí main is shahr ko Túfat kí mánind kar dúngá:

13 Aur Yarásalam ke ghar, aur Yahúdáh ke bádsáhon ke ghar Túfat ke maqám kí mánind nápak ho jáwenge, hán, we sab ghar, jin kí chhaton par unhon ne ásmán ke sáre lashkar ke liye lubán jaláyá, aur bogáne iláhon ke liye tapáwan tapáe.

14 Tab Yaramiyáh 'Túfat se, jahán KHUDÁWAND ne use nubúwat karne ko bhejá thá, phir áyá, aur KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men khará hoke sáre logon se kahá,

15 Kí RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, kí Dekho, Main is shahr par aur us kí sári bastion par wuh sári balá, jo main ne us par bhejne ko kahá, láúngá, is liye kí unhon ne niháyat gardan-kashí kí, tá kí merí báton ko na sunen.

XX B'A'B.

A ISA' húa kí Fashúr óin Immer káhin ne, jo KHUDÁWAND ke ghar men sardár názim thá, Yaramiyáh ko yih báten nubúwat se kahte suná.

2 Tab Fashúr ne Yaramiyáh nabí ko mará, aur use us káth men dálá, jo Binyamín ke phátak i balá men, KHUDÁWAND ke ghar se nazdík thá.

3 Aur dússe din yún húa, kí Fashúr ne Yaramiyáh ko káth se nikálá. Tab Yaramiyáh ne use kahá, kí KHUDÁWAND ne terá nám Fashúr nahín, balki Majúr-Missábib rakhá:

4 Kyúñki KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Dekh, main aisá kar dúngá kí tú ap apne liye, aur apne sab doston ke liye, khauf ká bá'is hogá; kyúñki we apne dushmanon kí talwár se máre parenge, aur terí áñkheñ yih hál dekhengi: aur main sáre Yahúdáh ko Bábul ke bádsáh ke háth men hawála karúngá, aur wuh un ko asír karke Bábul men le jáegá, aur unhen talwár se qatl karegá.

5 Aur main is shahr kí sári daulat, aur us ke sáre mahásil, aur us kí sári nafis chízon ko, aur Yahúdáh ke bádsáhon ke sab kharázon ko de dálúngá; hán, main unhen un ke dushmanon ke háth men de dálúngá, jo unhen lúteñge, aur unhen pakarke Bábul men le jáenge.

6 Aur ai Fashúr, tú aur sab jo tere ghar men rahte hain, asír hoke jáenge: aur tú Bábul men pahunchegá, aur wahán tú maregá, aur wahán gárá jáegá, tú aur tere sáre dost jin se tú ne jhúthí nubúwat kí.

7 ¶ Ai KHUDÁWAND, tú ne mujhe targíb dí hai, aur main ne targíb pái; tú mujh se tawánátar thá, aur tú gálib áyá: main tab se barábar maskhara bantá hún, har ek mujhe tháttíhe men urátá hai.

8 Kyúñki jis jis waqt kalám kartá

thā, zor se pukartā thā; main ne to pukará, ki gazab aur halákat hotí; aur KHUDÁWAND ká kalám har roz meri malámat aur hānsi ká bá'is hotá thā.

9 Tab main ne kahá, Main us ká zikr na karúngá, na áge kabhí us ká nám leke bolúngá: lekin us ká kalám mere dil men jaltí ág kí mánind thā, jo meri haddíon men chhipí húi thí, aur main apne ta,ín zabt karne se thak gayá, aur sah na saká.

10 ¶ Kyúñki main ne bahuton kí tuhmat suní, chārion taraf khauf thā. Us kí bábat ittilá' karo, we kahte hain, aur ham us kí ittilá' karenge. Mere sáre yár mere thokar kháne ke muntazir hain, aur kahte hain, Sháyad wuh rágib ho jáegá, tab ham us par gálib áwenge, aur us se apná badlá lenge.

11 Lekin KHUDÁWAND ek muhíb bahádúr kí mánind meri taraf ho rahá: is liye mere satánewálon ne thokar khái, aur gálib na húe, we niháyat sharminda húe, is liye kí unhon ne apná maqsad na páyá hai: un kí sharmindagí hamesha tak hogí, kabhí farámosh na hogí.

12 Pas, ai RABB ul afwáj, jo sádíqon ko ázmátú hai, aur gurdon aur dil par nigáh rakhtá hai, jo badlá kí tú un se legá, main use dekhúñ; is liye kí main ne apná muqaddama tujh par záhír kiya.

13 KHUDÁWAND kí saná gáo, KHUDÁWAND kí sitāish karo; kyúñki us ne miskín kí ján ko badkáron ke háth se chhuráyá hai.

14 ¶ La'nat us din par, jis men main paidá húa: wuh din, jis men meri má mujh ko janí, hargiz mubáarak na howe.

15 La'nat us ádmí par, jis ne mere báp ko yih kahke khabar dí, kí Tere liye ek betá paidá húa, kí jis ke bá'is use bará khush kiya.

16 Hán, wuh ádmí un shahron kí mánind howe, jinhen KHUDÁWAND ne ulat diya, aur pachhtáyá nahín: aur

wuh subh ko khaufnák shor sune, aur do pahar ke waqt ek barí lalkár;

17 Is liye kí us ne mujhe rihm men qatl na kiya; tab meri má meri qabr hotí, aur us ká rihm hamesha tak phúká rahtá.

18 Kis wáste main rihm se niklá, kí mashaqqat aur ranj dekhúñ, aur kí mere din ruswái men káte jáwen?

XXI BĀ'Ī.

WUH kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, jab Sidqiyáh bádsháh ne Fashúr bin Malkiyáh, aur Safaniyáh bin Ma'asiyáh káhin ko us ke pás yih kabne ko bhejá,

2 Kí Hamári khátir KHUDÁWAND se púchhiyo, kyúñki Bábul ká bádsháh Nabúkadrazar hamáre sáth larái kartá hai; sháyad kí KHUDÁWAND ham se apne sáre 'ajíb kámon ke muwáfíq aisá sulúk kare, kí wuh ham logon ke yahán se chalá jáwe.

3 ¶ Tab Yaramiyáh ne un se kahá, kí Tum Sidqiyáh ko aisá kaho;

4 Kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudáyún farmátá hai, kí Dekh, main larái ke hathýaron ko, jo tumháre háth men hain, jin se tum Bábul ke bádsháh aur Kasdíon ke sáth, jo chár díwáron ke báhar tumhen ghère húe hain, larte ho, pherúngá, aur main unhen is shahr ke bích men ikatthe karúngá.

5 Aur main ap apne barháe húe báth se aur qúwat i bázu se tumháre sáth larúngá; hán, gusse se, aur gazab se, aur bare qahr se.

6 Aur main is shahr ke báshindon ko, insán o haiwán ko, marúngá; we barí wabá se faná ho jáenge.

7 Aur is ke ba'd, KHUDÁWAND kah-tá hai, Main Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh ko, aur us ke mulázimon ko, aur qaum ko, hán, un ko jo is shahr men wabá aur talwár aur kál se bach niklenge, Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke qabze men, aur un ke dushmanon ke qabze men, aur un ke báth

men jo un kí ján ke khwáhán hai, hawála karúngá: aur wuh unhen talwár kí dhár se máregá; wuh unhen na chhoregá, aur na un par tars kháegá, na rahmat karegá.

8 ¶ Aur is qaum se tú kahegá, kí KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Dekho, main tumhen hayát kí ráh aur maut kí ráh díkhátá hún.

9 Jo kói is sháhr men rahegá, so talwár aur kál aur wabá se máregá: lekin jo níkegá, aur Kasdion kí, jo tumhen ghore hús hai, panáh legá, so jegá, aur us kí ján us ke liye ganímat hogí.

10 Kyúnki main ne apná munh is sháhr kí taraf kíyá hai, kí us se burái karún, aur us se bhalái na karún, KHUDÁWAND kahtá hai; Bábul ke bádsháh ke qábú men wuh kar díyá jáegá, aur wuh use ág se jaláwegá.

11 ¶ Aur Yahúdáh ke bádsháh ke gharáne se kah, kí KHUDÁWAND ká kalám suno;

12 Ai Dáúd ke gharáne, KHUDÁWAND yún kahtá hai, Tum subh uth-ke insáf karo, aur lúte hús ko zálím ke háth se chhuráo, na hó kí tumháre kámon kí burái ke sabab merá qahr ág kí tarah bharke, aur is tarah jale kí kói use bujhá na sake.

13 Ai wáílí kí báshinda, aur maidán kí chatán, jo kahtí hai, kí Kaun ham par hamla karegá? yá hamáro maskanon men kaun ghusegá? KHUDÁWAND kahtá hai, Main terá mukhá-lif hún.

14 Aur tumháre kámon ke phal ke muwáfiq main tumhen sazá dúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; aur main us ke ban men ág lagáúngá, jo us kí **śári** nawáhí ko bhasam karegí.

XXII BĀB.

KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Yahúdáh ke bádsháh ke ghar

kó já, aur wahán yih bát suná,

2 Aur kah, Ai Yahúdáh ke bád-

sháh, jo Dáúd ke takht par baithá hai, KHUDÁWAND ká kalám sun, tú, aur tere mulázim, aur tere log jo in darwázon se dákhil hote hai:

3 KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí 'Adálat aur sadáqat ke kám karo, aur zálím ke háth se lúte hús ko chhuráo, aur kíś se bad-sulúkí na karo, aur musáfir, yatím, aur bewa par zulm na karo, aur is makán men bo-gunáh ke khún ko mat baháo.

4 Kyúnki agar tum yihí kám karo, to Dáúd ke jánishín bádsháh, rathon par aur ghoron par sawár hoke, is ghar ke darwázon men dákhil hongé, har ek, aur us ke mulázim, aur us ke log.

5 Par agar tum in báton ko na sunoge, to main apní zát kí qasam khátá hún, KHUDÁWAND kahtá hai, kí yih ghar ek wírána ho jáegá.

6 Kyúnki Yahúdáh ke bádsháh ke gharáne kí bábat KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Tú mere liye Jilí'ád hai, aur Lubnán kí choṭí: tad bhí main yaqínan tujhe ujár dúngá kí bayáhn ho, aur aise sháhr jin men kói nahín bastá.

7 Aur main tere barákhiláf gárat-garon ko makhsús karúngá, har ek ko aur us ke hathýaron ko bhí; aur we tere khássa deodáron ko káṭenge, aur unhen ág men dálenge.

8 Aur bahut qaumen is sháhr kí samt se guzrengí, aur un men se ek dússe se kahegá, kí KHUDÁWAND ne is bare rhahr ko aísá kyún kíyá hai?

9 Tab we jawáb denge, Is liye kí unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ko tark kíyá hai, aur begáne iláhon ko pújá, aur un kí bandagí kí.

10 ¶ Murde ke liye na roo, na us ke liye nanha karo: magar us ke liye jo chalá játá zár zár roo: kyúnki wuh phir na áwegá, na apne watan ko dekhegá.

11 Kyúnki Yahúdáh ke bádsháh Yúsíyáh ke beté Saldm kí bábat, jo

apne báp Yúsiyáh ká jánishín húa, aur is makán se rawána ho gayá, KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Wuh idhar phir na áwegá :

12 Balki wuh us maqám men, jáhán we use asír karke le gaye hain, maregá, aur is sarzamin ko phir na dekhegá.

13 ¶ Us par wáwailá, jo apne ghar ko be-insáfi se, aur apne bálákhánon ko zulm se banátá hai; jo apne parosi ko begár pakartá hai, aur us kí maz-dúri use nahín detá;

14 Jo kahtá hai, ki Main apne liye ek bará ghar aur hawá-dár bálákhána banáúngá; aur wuh apne liye jhanjhrián torke banátá hai; aur deodár kí lakri kí chhat lagátá hai, aur use shanjari kartá hai.

15 Kyá tú isí liye saltanat karegá, kí tú deodárwale kám ká shauq rakhtá hai? kyá tere báp ne nahín khayá piyá, aur 'adálát o sadáqat nahín kí, tab us ká bhalá húa?

16 Us ne miskín aur muhtáj ká dá'wá sunke us ká insáf kiya; tab us ká bhalá húa: kyá yihí meri pahchán rakhná na thá? KHUDÁWAND kahtá hai.

17 Par teri árkhen aur terá dil kisi chíz par nahín hain, magar lálach par, aur be-gunáh ke khún par kí use baháwe, aur sitam aur zulm par kí use kare.

18 Isi liye KHUDÁWAND Yahúdáh ke bádsháh Yúsiyáh ke bete Yahúyaqim kí bábat yún kahtá hai, ki We us par yih kahke na roenge, kí Hác, mere bhái! yá Hác, bahin! We us ke liye yih nauha na karenge, Hác, khudáwand! yá Hác, us kí shaukat!

19 Us ká dafan gadhe ká sá dafan hogá; Yarúsalam ke phátakon ke báhar ghasitá aur phenk diya jáegá.

20 ¶ Tú Lubnán par charh já, aur chillá; aur Basan men apní áwáz buland kar, aur Abárim par se ro; kí tere sab cháhnewále ináre gaye.

21 Main ne teri iqbálmandi ke din men tujh se kalám kiya; par tú bolí, Main na sunúngi; teri jawábi se yihí teri 'ádat hai kí tú meri áwáz ko nahín mántí.

22 Ek ándhí tere charwáhon ko charáegi, aur tere 'áshiq asír hoke jáenge; us waqt tú apní sári sharárat ke liye sharm kháegi, aur pashemán hogi.

23 Ai Lubnán kí basnewáli, jo apná áshiyána deodáron par banátí hai, tú kaisi 'ájjiz hogi jab tujhe shiddat ke dukh hongé, aur us 'aurat ke se dard jo janne par ho tujhe lagen!

24 Mujhe apní hayát kí qasam, KHUDÁWAND farmátá hai, kí agarchi Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim ká betá Kúniyáh mere dahne háth kí angúthí hotá, tad bhí main tujhe wahán se nikál phenktá;

25 Aur un ke qabze men jo teri ján ke khwáhan hain, aur un ke háth men, jin ke chihre se tú dartá hai, ya'ne, Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men, aur Kasdion ke háth men, main tujhe detá.

26 Hán, main tujhe, aur teri má ko jo tujhe jani, gair-mulk men, jabán tum paidá nahín hue, nikál dálúngá; aur wahán tum maroge.

27 Par us mulk men jis men we cháhthe hain kí phir áwen, to hargiz kabhi na lautenge.

28 Kyá yih shakhs Kúniyáh naf-rat-angez tútá húa bartan hai? yá raddí básan hai jo manzúr nahín hotá? we kis wáste nikále játe, wuh aur us kí aulád, aur aisi zamin men dále játe, jise we nahín jánte hain?

29 Ai zamin, zamin, zamin, KHUDÁWAND ká kalám sun.

30 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Is ádmi ko be-aulád likho; aisi ádmi jo apne dinon men iqbálmandi ká munh na dekhegá; kyúнки koi us kí aulád men se bhí iqbálmand na hogá, kí kadhí Dáúd ke takht par baiṭhe, aur Yahúdáh par saltanat kare.

XXIII BA'B.

UN charwáhon par wáwailá hai, jo merí charágáh kí bheron ko halák o pareshán karte hain! KHUDÁWAND kahtá hai.

2 Is liye KHUDÁWAND Isráel ká KHUDá, un charwáhon kí mukhálafat men, jo merí qaum ko charáte hain, yún kahtá hai, ki Tum ne mere galle ko paráganda kiyá, aur unhen hánkke nikál diyá, aur nigahbání nahín kí: dekho, main tumbháre kámon kí burái tum par dálúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

3 Par main un ko jo mere galle se bach rahe hain sári sarzamínon se, jahán jahán main ne unhen hánk diyá thá, jam'a kar lúngá, aur unhen un ke bher-kháne men phir lálúngá; aur we phalenge, aur barhenge.

4 Aur main un par aise chaupán muqarrar karúngá, jo unhen charáwenge; aur we phir na darenge, na ghabráenge, na gum ho jáenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

5 ¶ Dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki main Dáúd ke liye Sadáqat kí ek Shákh nikálúngá, aur ek Bádsháh bádsháhí karegá, aur iqbálmand hogá, aur 'adálat o sadáqat zamín par karegá.

6 Us ke dinon men Yahúdáh naját páwegá, aur Isráel salámati se sukúnat karegá; aur us ká nám yih rakhá jáegá, KHUDÁWAND HAMA'RÍ SADA'QAT.

7 Isi liye, dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki we phir na kahenge, KHUDÁWAND zinda hai, jo baní Isráel ko mulk i Mísr se nikál láyá;

8 Balki KHUDÁWAND zinda hai, jo Isráel ke gharáne kí aulád ko uttar kí mamlukat se aur sáre mulkon se, jahán main ne unhen hánk diyá thá, charhá láyá, aur unhen dákhil karýá, kí we apní zamín men basen.

9 ¶ NABÍON kí BÁBAT. Merá dil

mere andar tút gayá; merí sári haddí-án kámpí hain: KHUDÁWAND ke sabab aur us kí muqaddas báton ke sabab main matwálá sá hún, aur us shákhs kí mánind jo mai se maglúb ho gayá.

10 Yaqínan zamín zinákáron se bhar gayí; la'nat ke sabab zamín mátam kartí hai; maidán kí charágá-hen súkh gayín: kyúнки un kí 'ádat burí hai, aur un ká zor ziyádatí hai.

11 Kí nabí aur káhin donon nápák hain; hán, main ne apne ghar ke bích un kí burái pái, KHUDÁWAND kahtá hai.

12 Is liye un kí ráh un ke haqq men aísí hogí jaise phislahí jagahen tárikí ke waqt men: we un men khadere jáke wahán girenge: ki main un par balá lálúngá, kí yih un se inti-qám lene ká baras hai, KHUDÁWAND kahtá hai.

13 Aur main ne Samrún ke nabíon men himáqat dekhí hai; unhon ne Ba'al kí taraf se nubúwat kí, aur mere log Isráel ko bhatká'á hai.

14 Main ne Yárúsalam ke nabíon men bhí ek haulnák chíz dekhí; we zinákári karte, aur jhúth ke pairau hote; we badkáron ke báthon ko bhí zor bakhshte hain, yahán tak kí koí apní burái se nahín phirtá: we sab mere liye aise hain jaise kí Sadúm, aur us ke báshinde 'Amúrah kí mánind hain.

15 Isí liye RABB ul afwáj nabíon kí bábat yún kahtá hai, kí Dekh, main unhen nágdauná khiláúngá, aur halá-hal ká páni piláúngá; kyúнки Yárúsalam ke nabíon ke sabab se sári sarzamín men be-díní phailí hai.

16 RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Un nabíon kí báten mat suno, jo tum se nubúwat karte hain; we tum ko batálat kí taraf máil karte; we apne dilon ke khwáb khiyálon ko kahte hain, aur na kí wuh báten jo kí KHUDÁWAND ke munh se niklín.

17 We un ko, jo mujhe haqir jānte haiṁ, kahte rahte haiṁ, KHUDĀWAND ne kahā, ki Tumhārī salāmatī hogī; aur har ek ko, jo apne dil kī machlāhat par chaltā, we kahte haiṁ, ki Tum par koī balā nā āwēgī.

18 Par un men se kaun KHUDĀWAND kī maslahat men sābit qadam rahā? kis ne us ke suṅhan par lihāz kiyā aur use sunā? kis ne us ke kalām kī taraf tawajjuh kī, aur us par kān lagāyā?

19 Dekh, KHUDĀWAND ke qahr se ek āndhī us kī taraf chālī, ek chakkar mārṭā huā tūfān, jo shariron ke sir par

20 KHUDĀWAND kā gazab phir dhimā nā hogā, jab tak ki wuh use anjām tak nā pahunchāwe, aur apne dil ke irāde pūre nā kare; tum āne-wāle dinon men use baḅhōbī ma'lūm karoge.

21 Main ne in nabion ko nahīṁ bhejā, par we daure haiṁ; main ne un se nahīṁ kahā, par unhon ne nubūwat kī.

22 Pas agar we merī maslahat men sābit-qadam rahte, tab we merī bāten mere logon ko sunāte, tā ki un ko un kī burī rāh se, aur un ke kāmion kī burāī se phirāwēn.

23 Kyā main nazdik hī kā Khudā hūn, KHUDĀWAND kahtā hai, aur dūr kā Khudā nahīṁ?

24 Kyā koī ādmī chhipī jagahon men apne ko chhipā saktā hai, ki main use nā dekhūn? KHUDĀWAND kahtā hai. Kyā āsmān aur zamīn mujh se bhare nahīṁ haiṁ? KHUDĀWAND kahtā hai.

25 Main ne sunā, jo nabion ne kahā, jo merā nām leke jhūṭhī nubūwat karte, aur kahte haiṁ, ki Main ne khwāb dekhā, khwāb dekhā.

26 Kab tak yih nabion ke dil men rahegā, ki jhūṭhī nubūwat karen? hān, we apne dil kī farebkārī ke nabī haiṁ;

27 Jo gumān rakhte haiṁ, ki apne khwābon se, jo un men se har ek apne paṛosī se bayān kartā, merī qaum ko merā nām bhulā den, jis tarah un ke bāpdāde Bā'al ke sabab se merā nām bhūl gaye.

28 Jis nabī ke pās khwāb hai, so khwāb bayān kare; aur jis ke pās merā kalām hai, so mere kalām ko diyānatdārī se kahe. Gehūn ko bhūse se kyā nisbat? KHUDĀWAND kahtā hai.

29 Kyā merā kalām sarāsar āg kī mānind nahīṁ hai? KHUDĀWAND kahtā hai; aur hathaure kī mānind, jo chatān ko chūr chār kartā hai?

30 Is liye, dekh, main un nabion kā muḅhālīf hūn, KHUDĀWAND kahtā hai, jo har ek apne paṛosī se merī bāten churā rakhte haiṁ.

31 Dekh, main un nabion kā muḅhālīf hūn, KHUDĀWAND kahtā hai, jo apnī zubān ko isti'āmāl karte, aur kahte haiṁ, ki Wuh farmātā hai.

32 Dekh, main un kā muḅhālīf hūn, KHUDĀWAND kahtā hai, jo jhūṭhe khwābon ko nubūwat se kahte haiṁ, aur unhen bayān karte, aur apnī jhūṭhī bāton se aur shekhion se mere logon ko bhaṭkātē haiṁ; lekin main ne unhen nahīṁ bhejā, nā unhen hukm diyā: is liye is qaum ko un se hargiz fāida nā hogā, KHUDĀWAND kahtā hai.

33 ¶ Aur jab yih qaum, yā nabī, yā kāhin, tujh se pūchhe aur kahe, ki KHUDĀWAND kā bhārī paigām kyā hai? tab tū unhen kahegā, Kyā hī bhārī paigām? ki main ne tum ko tark kiyā hai, KHUDĀWAND kahtā hai.

34 Aur nabī, aur kāhin, aur qaum, jo koī kahe KHUDĀWAND kā bhārī paigām, main us shakhs ko aur us ke gharāne ko sazā dūngā.

35 Chāhiye ki har ek apne paṛosī se, aur har ek apne bhāī se, yūn kahe, ki KHUDĀWAND ne kyā jawāb diyā hai? aur KHUDĀWAND ne kyā kahā hai?

Par KHUDÁWAND ke bhári paiká zikr tum ko kabhi na karná logá, ki har ek ádmí ká sukhan usí ke liye bhári paigám hogá; kyúñki tum ne zinda Khudá, RABB ul afwáj, hamáre Kḥwá ki báton ko bigár dálá hai.

37 Tú nabí se yún kahégá, ki KHUDÁWAND ne kyá jawáb diyá? aur KHUDÁWAND ne kyá kahá hai?

38 Lekin jab kí tum kahte ho, KHUDÁWAND ká bhári paigám; is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, Azbaski tum yih bát kahte ho, KHUDÁWAND ká bhári paigám, aur main ne tum ko kahlá bhejá, ki Mat kaho, KHUDÁWAND ká bhári paigám:

39 Is liye, dekh, main, hán, main hí tum se bilkul be-khabar rahúngá, aur tum ko aur is shahr ko, jo main ne tum ko aur tumháre bápádáon ko diyá, apní nazar se girá dúngá:

40 Aur main hamesha ke liye tumhen ek kalank lagáúngá, aur abadí khijálat dúngá, jo kabhi farámosh na hogí.

XXIV BA'B.

BA'D us ke ki Bábul ká bádsháh Nabúkadrazar Yahúdáh ke bádsháh Yakóniyáh bin Yahúyaqím ko, aur Yahúdáh ke amíron ko, barháon aur loháron ke sáth, Yarásalam se asir karke Bábul men le gayá thá, KHUDÁWAND ne mujh par numáyán kiyá, aur dekh, do tokrián anjiron kí KHUDÁWAND kí haikal ke sámhne dhari thin.

2 Ek tokri men achchhe se achchhe anjir the, pahle pake húe anjiron kí máinind; aur dúsí tokri men bure se bure anjir, jo burái ke máre kháe nahín já sakte the.

3 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, ki Aí Yaramiyáh, tú kyá dekhá hai? Aur main ne kahá, Anjiron ko; achchhe anjir, bahut achchhe; aur bure, bahut bure, jo kháe nahín já sakte hain, aise bure hain.

4 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám yih kahtá húa mujh ko pahunchá, ki

5 KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún kahtá hai, ki In achchhe anjiron kí máinind main Yahúdáh ke un asiron ko mánúngá, jinhen main ne is maqám se Kasdion ke mulk men bhejá hai, ki wahán un ká bhalá ho.

6 Ki main un par nek nazar karúngá, aur unhen is mulk men phir láúngá, aur main unhen banátúngá, aur na dháúngá: main unhen lagaúngá aur na ukháruúngá.

7 Aur main unhen aisá dil dúngá, ki mujhe pahcháne, ki main KHUDÁWAND hún: aur we mere log hongé, aur main un ká Khudá húngá, jis hál ki we merí taraf apne sáre dil se phirenge.

8 ¶ Par bure anjiron kí bábat, jo burái ke máre kháe nahín já sakte hain, KHUDÁWAND yaqínan yún kahtá hai, kí Yúñhí main Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh ko, aur us ke amíron ko, aur Yarásalam ke báqí logon ko, jo is mulk men bach rahe hain, aur jo Misr kí sarzamín men baste hain, chhor dúngá;

9 Hán, main unhen zamín kí sab mamlukaton men izzat aur balá ke hawála karúngá; tá ki we har ek makán men, jahán jahán main unhen hánkúngá, wahán we malámat, aur masal kahne ko, aur ta'na, aur la'nat karne ke bá'is howen.

10 Aur main un ke darmiyán talwár, aur kál, aur wabá bhejúngá, yahán tak kí we us sarzamín se, jo main ne unhen aur un ke bápádáon ko dí, mit jáenge.

XXV BA'B.

WUH kalám jo Yahúdáh ke sáre logon kí bábat Yaramiyáh ko pahunchá, Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqím bin Yúsiyáh ke chauthe baras men, jo Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ká pahálí baras thá;

2 Jise Yaramiyáh nabí ne Yahúdáh ke sáre logon, aur Yarásalam ke sáre báshindon ko sunáyá, aur yún kahá,

3 Kí Yahúdáh ke bádsháh Yúsíyáh bin 'Amún ke terahwen baras se áj tak, jo teis baras hain, KHUDÁWAND ká kalám mujh ko áyá kiyá, aur main tum se kahtá rahá, subh sawere uthke kahtá huá thá; par tum ne na suná.

4 Aur KHUDÁWAND ne apne sáre khidmat-guzár nabíon ko tumháre pás bhejá, subh sawere uthke bhejá; par tum ne na suná, na sunne ko apná kán lagáyá.

5 Unhon ne kahá, kí Har ek apní burí ráh se, aur apne kámon kí burái se, báz áo, aur us sarzamín men jise KHUDÁWAND ne tum ko aur tumháre bápádron ko hamesha ke liye diyá, baste raho :

6 Aur tum begáne iláhon ká píchhá na karo, kí un kí bandagí aur síjda karo, aur apne háthon ke kámon se mujhe gussa na diláo; aur main tum par kuchh zarar na pahuncháúngá.

7 Par tum ne merí na suní, KHUDÁWAND kahtá hai; tá kí apne háthon ke kámon se apne zíyán ke liye mujhe gussa diláo.

8 ¶ Is liye RABB ul áfwáj yún kahtá hai, Liházá tum ne merí báten na sunín,

9 Dekh, main uttar ke sáre gharánon ko, aur apne khidmat-guzár sháh í Bábul Nabúkadrázar ko, bulá bhejúngá, KHUDÁWAND kahtá hai, aur main unhen is sarzamín, aur us ke báshindon par, aur in sárí qaumon par, jo chaugird hai, charhá láúngá, aur unhen haram kar dúngá, aur unhen já e hairat aur síti bajáne ká bá'is karúngá, aur we sadá wirána rahenge.

10 Balki main aísá karúngá, kí un ke darmiyán khushí kí áwáz, aur khurramí kí áwáz, dulce kí áwáz, aur

dulhin kí áwáz, chakkí kí áwáz, aur chirág kí roshní, báqí na rahe.

11 Aur yih sárí sarzamín wirána aur hairání ká bá'is ho jáegi; aur yih qaumen sattar baras tak Bábul ke bádsháh kí gulámí karengí.

12 ¶ Aur aísá hogá, KHUDÁWAND kahtá hai, kí Jab sattar baras pure hongé, main Bábul ke bádsháh ko, aur us qaum ko, aur Kasdion kí sarzamín ko, un kí badkárí ke sabab, sazá dúngá, aur main use aísá ujáruúngá kí hamesha tak wirána rahe.

13 Hán, main us sarzamín par apní sárí báten, jo main ne us kí bábat kahín, ya'ne, we sab jo is kitáb men likhí hain, jo Yaramiyáh ne nubúwat karke sárí qaumon ko kah sunáín, púri karúngá.

14 Kí in se, hán, inhín se bahut qaumen aur bare bádsháh gulám kí sí khidmat lenge: tabhí main un se un ke a'amál ke muwáfíq, aur un ke háthon ke kámon ke mutábíq, baillá lúngá.

15 ¶ Kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne mujh ko yún kahá hai, kí Gázab kí mai ká yih piyalá mere háth se le, aur sárí gurohon ko, jin ke pás main tujhe bhejtá huín, pilá,

16 Kí we píen, aur larbaráwen, aur taraphen, us talwár ke sabab se jo main un ke darmiyán chaláúngá.

17 Tab main ne KHUDÁWAND ke háth se wuh piyalá líyá, aur un sárí gurohon ko, jin ke pás KHUDÁWAND ne mujhe bhejá thá, piláyá;

18 Ya'ne, Yarásalam, aur Yahúdáh ke shahron ko, aur us ke bádsháhon, aur us ke amíron ko, kí we barbád howen, aur já e hairání, aur síti aur la'nat ke sabab thahren; jáis áj ke din hai;

19 Misr ke bádsháh Fira'un ko, aur us ke mulázimon, aur us ke amíron, aur us kí sárí qaum ko;

20 Aur sab ajnabíon ko jo mile jule hain, aur 'U'z kí zamín ke sáre bá'

sháhon ko, aur Filistíon kí sarzamín ke sáre bádsháhon ko, aur 'Asqalún, aur 'Azah, aur 'Aqrún ko, aur Ashdúd ke baqí logon ko,

21 Adúm, aur Moáb, aur baní 'Am-mún ko,

22 Aur Súr ke sáre bádsháhon ko, aur Saidá ke sáre bádsháhon ko, aur samundar pár ke bahrí mamálik ke bádsháhon ko,

23 Didán aur Taimá, aur Búz ko, aur un sabhon ko, jo dárhí ke goshe mundáte,

24 Aur 'Arab ke sáre bádsháhon ko, aur un mile jule logon ke sáre bádsháhon ko, jo bayábán men baste hain,

25 Aur Zimrí ke sáre bádsháhon ko, aur 'Ailám ke sáre bádsháhon ko, aur Mádá ke sáre bádsháhon ko,

26 Aur uttar ke sáre bádsháhon ko, jo nazdik aur jo dúr hain, ek dúsre ke sáth, aur dunyá kí sári bádsháhaton ko jo rú e zamín par hain: aur ba'd un ke Sheshak ká bádsháh use piegá.

27 Aur tú unhen kahegá, kí RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDÁ, yún farmátá hai, kí 'Tum píó, aur mast ho, aur qai karo, aur gir paro, aur phir na utho, us talwár ke sabab, jo main tumháre darmiyán chalaúnga.

28 Aur aísá hogá, kí agar we pine ko tere háth se piyála lené ká inkár karen, tú un se kahegá, kí RABB ul afwáj yún kahtá hai, Yaqínan tum ko piná hogá.

29 Kyúnki, dekh, main us shahr par, jo mere nám ká kahlátá hai, áfaten láná shurú' kartá hún, aur kyá tum sáf bin sazá páe nikal jáoge? Tum be sazá páe na chhúto: kí main talwár ko zamín ke sáre bádshádon par talab kartá hún, RABB ul afwáj farmátá hai.

30 Is liye tú in sab báton kí khabar deke un kí mukhálafat men nubúwat karegá, aur un se kahegá, kí KHUDÁ-WAND bulandí par se garjégá, aur apne

muqaddas makán se áwáz sunáwegá; wuh bare zor shor se apní charágáh ke úpar garjégá; angúr latárnewálon kí mánind wuh zamín ke sáre bádshádon par lalkáregá.

31 Ek gaugá zamín kí sarhaddon tak pahunchá hai; kí KHUDÁWAND qaumon se jhagregá; wuh sáre bashar kí 'adálat karegá; wuh sharíron ko talwár ke hawála karegá, KHUDÁWAND kahtá hai.

32 RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Dekh, guroh guroh par balá názil hogí, aur ek barí ándhí zamín kí sarhaddon se utháí jáeگی.

33 Aur KHUDÁWAND ke maqtúl us roz zamín ke ek sire se dúsre sire tak pare hongé; un par koí nauha na karegá, we samete na jáenge, na gáre jáenge; khád kí tarah we rú e zamín par paro rahenge.

34 ¶ Ai charwáho, wáwailá karo, aur chilláo; aur ai galle ke sardáro, tum kHUD rákh men lot jáo: kí tumháre qatl ke din, aur parágandagi ke din, án pahunche hain; tum ek nafis básan kí tarah gir jáoge.

35 Aur charwáhon ko bhágne kí koí ráh na raheگی, aur na galle ke sardáron ko nikal bachne kí.

36 Charwáhon ke nále kí áwáz, aur galle ke sardáron ká ek nauha hai, kí KHUDÁWAND ne un kí charágáh ko barbád kiyá hai.

37 Hán, we ráhat-bakhsh charágáhen KHUDÁWAND ke shadíd qahr ke sabab se raundí játi hain.

38 Us ne jawán sher i babar kí tarah apní jhári ko chhorá hai; yaqínan sitamgar ke zulm se, aur us ke qahr kí shiddat se, un ká mulk wíran ho gayá.

XXVI BA'B.

YAHU'DÁ'H ke bádsháh Yúsíyáh ke bete Yahúyaqím kí bádsháhí ke shurú' men, yih kalám KHUDÁ-WAND kí taraf se názil húa, aur us ne kahá,

2 Ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, 11 Aur káhinon aur nabíon ne Tú KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men sardáron se aur sári qaum se khitáb khará ho, aur Yahúdáh ke sáre sháhr karke kahá, ki Yih shakhs qatl ke ke logon se, jo KHUDÁWAND ke ghar láiq hai; kyúñki us ne is shahr ke men sijda karne ko áte haiñ, sári barkhiláf nubúwat kí, jáisá tum ne báten, jo main ne tuihe hukm diyá apne kánon se suná.

hai ki un se kahe, kah; ek bát kam na kar:

3 Sháyad ki we shanawá howen, aur har ek apní buri ráh se báz áwe, ki main pachhtáke us badi se, jo un kí badkirdáron ke bá'is un se kiyá cháhtá hún, báz áún.

4 Aur tú un se kahegá, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, Agar tum meri na sunoge, ki meri shari'at par, jo main ne tumháre áge muqarrar kí, 'amal karo,

5 Aur mere khidmat-guzár nabíon kí báten suno, jinhon main ne tumháre pás bhejá, hún, sawere uthke bhejá, par tum ne na suná;

6 To main is ghar ko Sailá kí mánind kar dálúngá, aur is shahr ko zamin kí sári qaumon ke nazdik ek la'nat thahráúngá.

7 Chunáñchi káhinon, aur nabíon, aur sári qaum ne Yaramiyáh ko KHUDÁWAND ke ghar men ye báten kahte suná.

8 ¶ Aur aísá húá, ki jab Yaramiyáh sári báten kah chuká, jo KHUDÁWAND ne use hukm diyá thá ki sári qaum se kahe, tab káhinon, aur nabíon, aur sári qaum ne use pakrá, aur kahá, ki Tú yaqinan qatl kiyá jáegá.

9 Tú ne KHUDÁWAND ká nám leke kis wáste nubúwat kí hai, aur kahá, ki Yih ghar Sailá kí mánind hogá, aur yih shahr wirán kiyá jáegá, aur us men ek basnewálá ná hogá? Aur sáre log Yaramiyáh kí mukhálafat par KHUDÁWAND ke ghar men jam'a hús.

10 ¶ Jab Yahúdáh ke sardáron ne ye báten sunín, tab we bádsháh ke ghar se KHUDÁWAND ke ghar men áe, aur KHUDÁWAND ke ghar ke naye darwáze kí dahliz par baithé.

12 ¶ Tab Yaramiyáh ne sáre sardáron aur sári qaum se khitáb karke kahá, ki KHUDÁWAND ne mujhe bhejá, ki is ghar aur is shahr ke barkhiláf wuh sári báten jo tum ne suni haiñ, main nubúwat se kahún.

13 So ab tum apní ráhon aur apne kámon ko árásta karo, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ke shanawá ho, tá ki KHUDÁWAND us badi se, jo us ne tum se karne ko kahá hai, pachhtáke báz áwe.

14 Aur meri bábat, dekho, ki main tumháre qábu men hún; jo tumhen bhalá lage, aur bihtar thahre, mujh se karo.

15 Par yaqín jáno, ki agar tum mujhe qatl karoge, to be-gunáh ká khún apne par, aur is shahr par, aur us ke báshindon par, láoge; kyúñki sach-much KHUDÁWAND ne mujhe tumháre pás bhejá hai, ki tumháre sunte hí ye sári báten kahún.

16 ¶ Tab sardáron aur sári qaum ne káhinon aur nabíon se kahá, ki Yih shakhs qatl ke láiq nahín hai: kyúñki us ne KHUDÁWAND hamáre Khudá ke nám par ham se kalám kiyá.

17 Tab mulk ke kitne buzurgon ne uthke kahá, aur qaum kí sári jamá'at se bole,

18 Ki Míkah Morashti ne Yahúdáh ke bádsháh Hizqiyáh ke dinon men nubúwat kí, aur Yahúdáh kí sári qaum se kahá, aur yún bolá, ki RABB ul afwáj yún kahtá hai, ki Saihún khet kí tarah jotá jáegá, aur Yarusalam dher dher hogá, aur is ghar ká pahár jangal kí únchí jagahon kí mánind ogá.

19 Kyá Yahúdáh ke bádsháh Hiz-

qiyáh ne, aur sáre Yahúdáh ne, us ko qatl kiyá? kyá wuh KHUDÁWAND se na dará, aur KHUDÁWAND se minnat na kí? chunánci KHUDÁWAND us badi se, jo kahá thá kí main tum se karúngá, pachhtáke báz áyá. Is tarah ham apní jánon se barí badi karenge.

20 Aur bhí ek ádmí thá, jis ne KHUDÁWAND ke nám se peshingoi kí, U'riyáh bin Sam'aiyáh, Qaryat ul Ya'arím ká, jis ne is shahr ke, aur is sarzamin ke barákhiláf, Yaramiyáh ki sári báton ke muwáfíq, nubúwat kí:

21 Aur Yahúyaqím bádsháh, aur us ke sab baháduron ne, aur sáre sardáron ne, us kí báten sunín, aur bádsháh ne use qatl karne ko cháhá; par U'riyáh yih hál sunke dar gayá, aur bhágke Misr men chala gayá;

22 Tab Yahúyaqím bádsháh ne kái ádmíon ko, Ilnátan bin 'Akbúr aur us ke sáth kitne aur ádmíon ko, Misr men bhejá.

23 Aur we U'riyáh ko Misr se nikál láe, aur use Yahúyaqím bádsháh ke pás pahuncháýá; aur us ne us ko talwár se már dála, aur us kí lách ko 'awámm kí qabristán men phenkwá diya.

24 Par Akhiqám bin Sáfán Yaramiyáh ká dastgír thá, tá ki wuh qatl hone ke liye qaum ke háth men hawála na kiyá jáwe.

XXVII BA'B.

YAHU'DA'H ke bádsháh Yahúyaqím bin Yúsiyáh kí saltanat ke shurú' men, KHUDÁWAND kí taraf se yih kalám Yaramiyáh par názil húa, aur us ne kahá,

2 Ki KHUDÁWAND ne mujhe yún kahá, kí Bandon aur jūon ko apne liye baná, aur unhen apní gardan par dál,

3 Aur unhen Adúm ke bádsháh, aur Moáb ke bádsháh, aur bani 'Ammún ke bádsháh, aur Súr ke bádsháh, aur Saidá ke bádsháh ke pás,

un qásidon ke háth bhej, jo Yarúsalam men Yahúdáh ke bádsháh Sídqiýáh ke pás áe haiñ;

4 Aur tú un ko un ke áqáon ke wáste tákid kar, kí RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDá, yún kahtá hai, kí Tum apne málikon se isi tarah kahná;

5 Kí main ne zamín ko, aur insán o haiwán ko, jo rú e zamín par haiñ, apní barí qúwat se aur barháe hús bázú se paidá kiyá, aur un ko jinhen main ne munásib jáná use bakhsá.

6 Aur ab main ne yih sári mam-lukaten apne khdmat-guzár Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar ke qabze men kar dí haiñ, aur maidán ke jánwaron ko bhí use diya, kí us ke kám áwen.

7 Aur ye sári qaumen us kí, aur us ke bete kí, aur us ke pote kí khdmat karenge, jab tak kí us kí mam-lukat ká hík waqt na áwe; tab bahut qaumen aur bare bádsháh us se khdmat karwáenge.

8 Aur aísá hogá, kí jo qaum aur jo bádsháhát us kí, háñ, Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar kí khdmat na karenge, aur apní gardan Bábul ke bádsháh ke jús tale na jhukáegí, us qaum ko, KHUDÁWAND kahtá hai, main talwár se aur kál se aur wabá se siyásat dúngá, yahan tak kí main us ke háth se unhen nabúd kar dálúngá.

9 Is liye tum apne nabíon kí, aur apne gaib-dánon kí, aur apne khwáb-bínon kí, aur apne shugúniyon kí, aur apne jádúgaron kí, na suno, jo tum se kahte haiñ, kí Tum Bábul ke bádsháh kí khdmat-guzári na karoge;

10 Kyúñki we tum se jhúthí nubúwat karte haiñ, kí tum ko tumháre mulk se áwára karen, aur tá kí main tumhen hánk nikálún kí tum halák ho jáo.

11 Par jo qaum apní gardan ko Bábul ke bádsháh ke jús tale rakh degí, aur us kí khdmat karenge, main us ko us kí mamlukat men chain se rahne dúngá, KHUDÁWAND kahtá hai,

Un bartanon ki bábat jo YARAMIYAH, XXVIII. Bábul men pahunchás jáenge.

aur wuh us ki khetí karegi, aur us men basegi.

12 ¶ Aur in sárfi báton ke muwáfiq main ne Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh se kahá, aur bolá, ki Apní gardan ko Bábul ke bádsháh ke júe tale dharo, aur us kí aur us kí qaum kí káhidmat karo, aur jíte raho.

13 Tum talwár aur kál aur wabá se kyún maroge, tú aur tere log, jaisá KHUDÁWAND ne us qaum kí bábat kahá hai, jo Bábul ke bádsháh kí káhidmat na karegi?

14 Aur un nabíon kí báten na suno, jo tum se kahte aur bolte hain, ki Tum Bábul ke bádsháh kí káhidmat na karoge: kyúnki we tumháre áge jhúthí jhúthí nubúwat karte hain.

15 Kí main ne unhen nahín bhejá, KHUDÁWAND kahtá hai, par we mere nám se jhúthí nubúwat karte hain; tá ki main tum ko hánpke kharíj kar dún, aur tum, un nabíon ke sáth jo tum se nubúwat karte hain, halák ho jáo.

16 Main ne káhinon se bhí aur sáro logon se khitáb karke kahá, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, Ápne nabíon kí báten na suno, jo tum se nubúwat karte, aur kahte hain, ki Dekho, KHUDÁWAND ke ghar ke bartan Bábul se thore din ba'd pher láe jáenge: kyúnki we tum se jhúthí nubúwat karte hain.

17 Un kí na suno; Bábul ke bádsháh kí káhidmat-guzárfi karo, aur jíte raho: yih shahr káhe ko wírána bane?

18 Par agar we nabí hon, aur KHUDÁWAND ká kalám un kí amánat men hai, to we RABB ul afwáj se shafá'at karen, tá ki we bartan jo KHUDÁWAND ke ghar men, aur Yahúdáh ke bádsháh ke ghar men, aur Yarusalam men, báqí rahe hain, Bábul men na pahunchen.

19 ¶ Kyúnki sutínon kí bábat RABB ul afwáj yún kahtá hai, aur bahr kí bábat, aur kursíon kí bábat,

aur báqí bartanon kí bábat jo is shahr men rah gaye hain,

20 Jinhen Bábul ká bádsháh Nabúkadnazar na le gayá, jis waqt wuh Yahúdáh ke bádsháh Yakúniyáh bin Yahúyaqím ko, aur Yahúdáh aur Yarusalam ke sáre amíron ko, Yarusalam se Bábul men asír karke le gayá;

21 HÁN, RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDÁ, un bartanon kí bábat, jo KHUDÁWAND ke ghar men, aur Yahúdáh ke bádsháh ke mahall men, aur Yarusalam men, rah gaye hain, yún kahtá hai,

22 Kí We Bábul men pahuncháe jáenge, aur wahán, us din tak kí main un ko yád na farmáun, maujúd rahenge, KHUDÁWAND kahtá hai: us waqt main unhen uṭhá lúngá, aur is makán men phír pahuncháungá.

XXVIII BAB.

AUR usí sál men, Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh kí saltanat ke shurú' men, chauthé baras ke páunchwen mahíne men, aisá húa, kí Jiba'úní 'Azzúr ká betá Hananiyáh nabí ne, KHUDÁWAND ke ghar men, káhinon aur sáre logon ke sámhne, mujh se khitáb karke kahá,

2 Kí RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDÁ, yún kahtá hai, Main ne Bábul ke bádsháh ká júa torá hai.

3 Do hí baras ke andar main KHUDÁWAND ke ghar ke sab bartanon ko, jo Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar ne is makán se le jáke Bábul men pahuncháya, is makán men phír le áungá;

4 Yahúdáh ke bádsháh Yakúniyáh bin Yahúyaqím ko bhí, aur Yahúdáh ke sáre asíron ko, jo Bábul men gaye, is makán men phír láungá, KHUDÁWAND kahtá hai; kyúnki main Bábul ke bádsháh ke júe ko tor dálungá.

5 ¶ Tab Yaramiyáh nabí ne káhinon aur sáre logon kí ánkhoñ ke sámhne, jo KHUDÁWAND ke ghar men khare the, Hananiyáh nabí se kahá,

6 Hân, Yaramiyáh nabí ne kahá, ki A'mín, KHUDÁWAND aisá kare: KHUDÁWAND terí báton ko jin kí tú ne nubúwat se khabar dí, púri kare, ki KHUDÁWAND ke ghar ke bartanon ko, aur sab ko jo we le gaye, Bábul se is makán men phir lete áwen.

7 Tis par bhí ab yih bát suniye, jo main tujh ko aur sáre logon ko sunáke kahtá hún;

8 Un nabíon ne jo mujn se aur tujh se áge agle zamáne men the, bahut se mulkon aur bári bádsháhaton kí bábat jang, aur balá, aur wabá ke haqq men nubúwat kí hai.

9 Wuh nabí jo salámatí kí khabar detá hai, jab us nabí ká kalám púra ho jáegá, tab jáná jáegá, ki filhaqíqat KHUDÁWAND ne use bhejá hai.

10 ¶ Tab Hananiyáh nabí ne Yaramiyáh nabí kí gardan par se júá utará, aur use tor dala.

11 Aur Hananiyáh ne sáre logon ke dekhte waqt yih kahá, aur bolá, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Main isí tarah Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar ká júá, sári qaumon kí gardan par se, do hí baras ke andar tor dálúngá. Tab Yaramiyáh nabí apní ráh chalá gayá.

12 ¶ Par KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh par názil húá, aur kahá, us ke ba'd ki Hananiyáh nabí ne Yaramiyáh nabí kí gardan par se júá torá thá,

13 Ki júá, aur Hananiyáh se kah, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, Lakri ke jún ko tú ne torá; par tú lohe ke jún ko un ke 'iwaz banáwegá.

14 Kyúñki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Main ne in sári qaumon kí gardan par lohe ká júá dál diyá, tá ki we sháh i Bábul Nabúkadnazar kí khdmat karen; so we us kí khdmat-guzári karengí: aur main ne baháim bhí use diye.

15 ¶ Tab Yaramiyáh nabí ne Hananiyáh nabí se kahá, Ai Hananiyáh,

ab sun; KHUDÁWAND ne tujhe nahín bhejá hai; par tú is qaum ko jhúth kah kahke ummedwár kartá hai.

16 Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, main tujhe rú e zamín par se khárij karúngá: tú isí eál men maregá, kyúñki tú ne KHUDÁWAND kí taraf se phir jáne kí bát kahí hai.

17 Chunáñchi usí sál sátwen mahíne Hananiyáh nabí mar gayá.

XXIX BA'B.

A B ye us khatt kí báten hai, jo Yaramiyáh nabí ne Yarúsalam se báqi buzurgon ko jo asír ho gaye the, aur káhinon ko, aur nabíon ko, aur un sáre logon ko, jinhen Nabúkadnazar Yarúsalam se asír karke Bábul le gayá thá;

2 Us ke ba'd ki Yakúniyáh bádsháh, aur malika, aur khoje, aur Yahúdáh aur Yarúsalam ke umará, aur barháí, aur lohár, Yarúsalam se chale gaye the;

3 Il'ásah bin Sásan aur Jamariyáh bin Khlíqiyáh ke háth, (jinhen Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh ne Bábul men sháh i Bábul Nabúkadnazar ke pás bhejá,) irsál kiyá, aur us ne kahá,

4 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, un sab asíron ko, jinhen main ne Yarúsalam se asír karwáke Bábul bhejá hai, yún farmátá hai;

5 Tum ghar banáo, aur un men baso; aur bág lagáo, aur un ke mewe khaó;

6 Jorúán karo, ki tum se beté betián hon; aur apne beton ke liye jorúán lo, aur apní betián khasamon ko do, ki we beté betián janén; ki wahán tum barho aur tum ghat na jáo.

7 Aur us shahr kí khaír mauáo, jis men main ne tum ko asír karwáke bhejá, aur us ke liye KHUDÁWAND se du'á mángo: ki us kí salámatí men tumhári salámatí hogí.

8 ¶ Kyúñki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Un nabíon ko jo tumháre darmiyan hai,

aur apne gaib-geon ko apne ko gumrah karne na do; aur apne khwab-binon ko, jo tumhare hi kahne se khwab dekhte hain, na mano.

9 Ki we mera nam leke tumhen age ki jhuthi khabaren dete hain: main ne unhen nahin bheja, KHUDAWAND kahta hai.

10 ¶ Kyunki KHUDAWAND yun kahta hai, ki Jab Babul mein satar baras guzar chukege, to main tumhari khabar lena aunga, aur tumhen is makan mein phir lane se apni achchi bat tum par qaim karunga.

11 Kyunki main apne andeshon ko jo tumhari babat karti hun, janta hun, KHUDAWAND kahta hai, ki we bhalai ke andeshe hain, burai ke nahin, ta ki main ummed-bakhsh anjam tumhen dun:

12 Tab tum mera nam loge, aur jake mujh se dua mangoge, aur main tumhari sununga.

13 Aur tum mujhe dhundhoge, aur paoge, jab apne sare dil se mera surag loge.

14 Aur main tumhen mil junga, KHUDAWAND kahta hai: aur main tumhari asiri ko mauqif karunga, aur tumhen sari qaumon mein se, aur sab jagahon mein se, jin mein main ne tumhen hank diya hai, jam'a karunga, KHUDAWAND kahta hai; aur main tumhen us makan mein, jahan se main ne tumhen asir karwake bheja, phir le aunga.

15 ¶ Halanki tum ne kaha, ki KHUDAWAND ne Babul mein hamare liye nabi barpai kiye;

16 Is liye KHUDAWAND us badshah ki babat, jo Daud ke takht par baita hai, aur sare logon ki babat jo is shahr mein baste hain, aur tumhare bhain ki babat, jo tumhare sath asir hoke nahin gaye, yun kahta hai;

17 RABB ul afwaj yun kahta hai, Dekho, main talwar aur kal aur waba un ke darmiyān bhejunga, aur unhen

na-gawar anjiron ki manind banunga, jo aise bure hain, ki khae nahin jate hain.

18 Aur main talwar aur kal aur waba leke un ke piche parunga, aur main unhen zamin ki sari badshahaton ke hawala karunga, ki we satae jain, aur sari qaumon ke darmiyān jin mein main ne unhen hanka hai, ja e la'nat, aur hairat, aur phuphkār, aur malamat ka ba'is hongey:

19 Is liye ki unhon ne meri baton nahin suni, KHUDAWAND kahta hai, jis waqt main ne apne khidmatguzar nabion ko un ke pas bheja, han, sawere uthke bheja; par tum ne na suna, KHUDAWAND kahta hai.

20 ¶ Pas tum, ai asiri ke sare logo, jinhen main ne Yarusalam se Babul ko bheja hai, KHUDAWAND ka kalam suno;

21 RABB ul afwaj, Israel ka Khuda, Akhiab bin Qaulayah ki babat, aur Sidqiyah bin Ma'asiyah ki babat, jo mera nam leke tumhen jhuthi peshingoian sunate hain, yun farmata hai, ki Dekho, main unhen Babul ke badshah Nabukadrazar ke hath mein hawala karunga, aur wuh unhen tumhari ankhone ke samhne qatl karega;

22 Aur Yahudah ke sare asir, jo Babul mein hain, un ke la'nat masal banawenge, aur kahenge, ki KHUDAWAND tuihe Sidqiyah aur Akhiab ki manind kare, jin ko Babul ke badshah ne ag par bhuna;

23 Kyunki unhon ne Israel mein badzati ki, aur apne parosion ki jordon ke sath zinakari ki, aur mera nam leke jhuthi baton kahin, jo main ne unhen nahin farmain; main janta hun, aur gawah hun, KHUDAWAND kahta hai.

24 ¶ Tu Nakhalami Sam'aiyah ko bhi kah, aur yih suna,

25 Ki RABB ul afwaj, Israel ka Khuda, yun farmata hai, Isi liye ki tu ne apne nam ke khatt Yarusalam ke sare logon ko, aur Safaniyah bin Ma-

Sam'aiyāh ki sazá.

YARAMIYA'H, XXX. *Isráel ke lautne ki khabar.*

'asiyāh káhin, aur sáre káhinon ko, is taur par likh bheje,

26 Ki KHUDÁWAND ne Yahúyada' káhin ki jagah tujh ko káhin kiyá, ki tú KHUDÁWAND ke ghar ke názmōn men ho, aur ki tú har ek sirí ko, aur use jo apne ko nabí banátá hai, qaid kare, aur káth men dále.

27 Pas tú ne 'Anatútí Yaramiyáh ko, jo bát banáke kahtá hai, ki Main tumhárá nabí hūn, kýūn goshmáli nahin dí?

28 Kýūnki us ne Bábul men ham-áre pás yih kahlá bhejá hai; ki Is asírí kí muddat daráz hai; tum ghar banáo, aur baso; aur bág lagáo, aur un ke mewe khác.

29 Aur Safaniyáh káhin ne is khatt ko, jab Yaramiyáh nabí suntá thá, parhá.

30 ¶ Tab KHUDÁWAND ká yih kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur kahá,

31 Asírí ke sáre logon ko yih kahlá bhej, ki KHUDÁWAND Nakhalámí Sam'aiyáh kí bábat yūn kahtá hai, Is liye ki Sam'aiyáh ne tum se nubúwat kí, aur main ne use nahín bhejá, par us ne ek jhúthí bát kahke tumhen ummedwár kiyá;

32 Isi liye KHUDÁWAND yūn kahtá hai, ki Dekho, main Nakhalámí Sam'aiyáh ko aur us kí nasl ko sazá dúngá: us ká koí ádmí na rahegá, jo is qaum ke darmiyan base; aur wuh hargiz un nekíon ko, jo main apní qaum se karúngá, na dekhegá, KHUDÁWAND kahtá hai; kýūnki us ne KHUDÁWAND se bargashta hone kí bát kahi.

XXX BÁT.

WUH kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yūn farmátá hai, Sári bátēn jo main ne tujh se kahín, tú kitáb men likh,

3 Ki dekh, we din áte haiñ, KHUDÁWAND

kahtá hai, ki main apní qaum Isráel aur Yahúdáh kí asírí ko mauqúf karátúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; aur main aisá karúngá, ki we us sarzamín men, jise main ne un ke báp-dádon ko diyá, phir áwen, aur us ke málík howēn.

4 ¶ Aur ye we bátēn haiñ, jo KHUDÁWAND ne Isráel aur Yahúdáh kí bábat kahín.

5 Ki KHUDÁWAND yūn kahtá hai, Ham ne harbarí kí áwáz suni, khauf hotá, aur salámati hai nahín.

6 Ab púchho, aur dekho, kýá kisi mard ko dard i zih lagá? kýá sabab hai, ki main har ek mard ko, jannewáli 'aurat kí mánind, apne háth kamar par rakhe hūe dekhtá hūn, aur sab ke chihre zard ho gaye?

7 Háo! ki wuh din bará hai, yahán tak ki us kí mánind koí nahín: wuh Ya'qúb kí musibat ká waqt hai; par wuh us se rihái páwegá.

8 Kýūnki us din aisá hogá, RABB ul afwáj kahtá hai, ki main us ká júá terí gardan par se torúngá, aur tere bandon ko khol dálúngá; aur begáne phir us se khdimat-guzári na karáwenge;

9 Par we KHUDÁWAND apne Khudá kí, aur apne bádsháh Dáúd kí, jise main un ke liye barpá karúngá, khdimat karengē.

10 ¶ Is liye, ai mere banda Ya'qúb, mat dar, KHUDÁWAND kahtá hai, aur ai Isráel, mat ghabrá, kí dekh, main tujhe dúr se aur terí aulád ko asírí kí sarzamín se chhuráúngá; aur Ya'qúb phiregá, aur wuh chain karegá, aur ásúda hogá, aur koí use na daráwegá.

11 Kýūnki main tere sáth hūn, KHUDÁWAND kahtá hai, ki tujhe bacháúñ; agarchi main sab qaumon ko, jin men main ne tujhe tittar bittar kiyá, tamám kar dálúngá, tad bhí tujhe tamám na karúngá; par main tujhe andáza se tambih dúngá, ki tujhe bin sazá diye na rahúngá.

Isráel ke mulk men áne YARAMIYA'H, XXXI. aur bahál hone kí khabar.

12 Ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Terí choṭ lá-'iláj hai, aur terá gháo sakht dard-nák hai.

13 Koí nahín hai, jo tujhe dáwa kare, ki tú changá ho jáwe; marham to kuchh tujh par lagáyá nahín játá.

14 Tere sab dostdár tujhe bhúl gaye; we tere tálib nahín hain; filhaqíqat main ne tujhe dushman kí mánind gháyal kiyá, aur sang-dil kí tarah tádíb dí; is liye ki terí barí sharárat húi, aur tere gunáh ziyáda húe.

15 Apní choṭ ke sabab tú kyún chillátí hai? terá dard lá-dawá hai: is liye ki terí sharárat niháyat barh gayí, aur terí khatáen bahut húín, main ne tujh se aisá kiyá.

16 Tis par bhí sab jo tujhe nigalte hain, nigle jáenge, aur tere sab dushman asir ho jáenge; aur jo tujhe gárat karte hain, gárat kiye jáenge; aur main aisá karúngá, ki we sab jo tujh ko lútte hain ap lúte jáenge.

17 Kyúnki main tujhe phir síhhat baḡhshúngá, aur tere gháo change karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; ki unhon ne terá nám Mardáda rakhá, ki Yih Saihún hai, jis ká koí talabgar nahín.

18 ¶ KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, main Ya'qúb ke khaimon ko, jo asíri men hain, pher láúngá, aur us ke maskanon par rahmat karúngá; aur shahr apne tile par banáyá jáegá, aur qasr apne hí maqám par ábád ho jáegá.

19 Aur un men se shukrguzárí aur khushí-karnewálon kí áwáz niklegí: aur main unhen afzáish baḡhshúngá, aur we ghatáe na jáenge; aur main unhen shaukat baḡhshúngá, aur we ruswá na hongé.

20 Aur un kí aulául aisí hongí jaisí agle waqt men thín, aur un kí jamá'at mere huzúr qáim rahégí; aur main un sab ko, jo un par zulm karen, sazá dúngá.

21 Aur un ká názim un hí men se

hogá, aur un ká farmán-rawá un ke darmiyan se paidá hogá; aur main use nazdík áne dúngá, aur wuh mere nazdík áwegá; kyúnki kaun hai jis ne apná dil lagáyá hai ki mere pás áwe? KHUDÁWAND kahtá hai.

22 Aur tum mere log hoge, aur main tumhárá KHUDÁ húngá.

23 Dekh, KHUDÁWAND kí ándhí shiddat se chaltí hai; aisí ándhí bau-chhár ke sáth, jo kí sharíron ke sir par paregi.

24 KHUDÁWAND ká qahr i shadí, jab tak yih sab kuchh na ho le, aur wuh apne dil ke maqsad púre na kare, thamégá nahín; tum ákhíri dinon men ise samjhoge.

XXXI BA'B.

US waqt men, KHUDÁWAND kahtá hai, Main Isráel ke sáre gharánon ká KHUDÁ húngá, aur we mere log hongé.

2 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Isráel ne, kí ek guroh thí, jo talwár se bach niklí thí, bayábán men fazl páyá, jab kí main use áram dene gayá.

3 KHUDÁWAND qadim se mujh par zahir húa, aur kahá, kí Main ne barí abadí 'ishq se tujhe piyár kiyá, is liye main ne apní shafaqat tujh par barháí.

4 Main tujhe phir biná karúngá, aur tú biná kí jáegí, ai Isráel kí kúnwári: tú phir table utháke apne ta'in sanwáregí, aur khushí-karnewálon kí nách men shámil hone ko niklegí.

5 Tú phir Samrún ke paháron par tákístán lagáwegí; lagánwále lagáwenge, aur un ke mewe kháwenge.

6 Kyúnki ek din áwegá, kí Ifráím ke pahár par nigabhán pukárengé, Uthó, kí ham Saihún par KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke huzúr jáwen.

7 Kyúnki KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Ya'qúb ke liye khushí se gáo, aur qaumon kí auwal qaum ke liye lalkáro; manádí karo, hamd karo, aur kaho, Ai KHUDÁWAND, apní qaum ko, Isráel ke báqí logon ko, bachá.

8 Dekho, main uthar ká sarzamin se unhen láungá, aur zamin ká sarhaddon se unhen jam'a karúngá, aur un men andhe aur langre, aur wuh jo hámila hai, aur wuh jise janne ke dard lage hon, sab hongó; barí jamá'at yahán phir áwégí.

9 We rote hús áwenge, aur unhen spinnat karte hús main le chalúngá, main pánion ká nahron ke kanáron par ek barábar ráh se, jis men we thokar na khaenge, unhen le chalúngá; kyúñki main Isráel ká báp hún, aur Ifráim merá palauthá hai.

10 ¶ Ai qaumo, KHUDÁWAND ká kalám suno, aur dúr ke bahrí mamálik men manadí karo, aur kaho, ki Wuh, jis ne Isráel ko titar bitar kiyá, wuhí use jam'a karegá, aur jaise charwáhá apne galle ki, waise wuh us ká nigahbání karegá.

11 Kyúñki KHUDÁWAND ne Ya'qúb ko fidiya men liyá hai, aur use us ke háth se, jo us se zoráwar thá, rihá dái hai.

12 Is liye we áwenge, aur Saihún ká chothí par gáwenge, aur KHUDÁWAND ká ni'amaton, ya'ne, anáj, aur mai, aur tel, aur gáe bail ke aur bher bakrí ke bachchon ká taraf ek sáth rawán hongé; aur un ká ján seráb bág ká manind hogí, aur we kabhí phir gamzada na hongé.

13 Us waqt kunwári, jawán aur búrhe logon samet, náchti húi khushi karegí, ki main un ke gam ko khushi se badlúngá, aur un ko tasallí dúngá, aur un ká gamgini ke pichhe phir unhen shádmán karúngá.

14 Aur main káhinon ká ján ko farbihi se ser karúngá, aur mere log meri ni'amaton se ásná hongé, KHUDÁWAND kahtá hai.

15 ¶ KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Rámah men ek áwáz suní gayí hai, nauha aur zár zár rone ká; Rákhil apne larikon par rotí hai, aur apne larikon ká bábat tasallí nahín cháhtí, kyúñki we nahín haig.

16 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Apní zári ká áwáz ko rok, aur apní ánkhon ko ánsúon se báz rakh; ki terí mihnát ke liye ajr hai, KHUDÁWAND kahtá hai; aur we dushmanon ká zamin se phir áwenge.

17 Aur terí 'aqibat ká óabat ummed hai, KHUDÁWAND kahtá hai, ki tere larke apní sarhadd men phir dákhil hongé.

18 ¶ Fil-haqíqat main ne Ifráim ko apne liye mátam karte suná: Tú ne mujhe tambih dí, aur main ne, us bachhre ká manind jo sadháya nahín gayá, tambih pái; tú mujhe pher, to main phirúngá; kyúñki tú, ai KHUDÁWAND, merá KHUDá hai.

19 Ki yaqinan ba'd us ke ki main phirá, tab main ne tauba ká; aur apní tarbíyat páne ke pichhe main ne to háth apne rán par mára; main sharminda balki pareshán i khátir húa, is liye ki main ne apní jawání ká malámat uthá thí.

20 Kyá Ifráim merá piyára betá hai? kyá wuh pasandída farzand hai? ki yaqinan báwujúde ki us par 'aib lagáyá, tau bhí main use jí ján se yád kartá hún: is liye merí antrían us ke liye marorí játi hai; main yaqinan us par rahmat karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

21 Apne liye sitún khare kar, apne liye choben baná, us sháh-ráh se, hán, us ráh se jis men tú gayá, apná díl lagá; phir palat, ai Isráel ká kunwári, apne in shahron men phir chali á.

22 ¶ Ai bargashta kunwári, tú kab tak do-dila rahegi? kyúñki KHUDÁWAND zamin par ek nayí shái paidá kartá, ki 'Aurat mard ko gher legí.

23 RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDá, yún kahtá hai, ki Jab main un ke asíron ko phir le áúngá, to we hanoz Yahúdáh ká mamlukat, aur us ke shahron men, is bát ká charchá karte hongé, ki Ai sadáqat ke maskan, ai

Quddúsi ke pahár, KHUDÁWAND tujhe mubáarak kahe.

24 Aur Yahúdáh, aur us ke sáre shahr, we jo kisan hain, aur we jo galle liye hús phirte, ek sáth wahán basenge.

25 Kyúñki main ne thakí hús ján ko ásudá kiya, aur har gamgín rúh ko ser kiya.

26 Is par main jágá, aur nigáh kí, aur merí nind mujhe mīthí mal'úm hui.

27 ¶ Dekho, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki main Isráel ke ghar men, aur Yahúdáh ke ghar men, insán ká bij aur haiwán ká bij boúngá.

28 Aur aisá hogá, ki jis tarah main ne un kí ghát men baithke unhen ukhárá, aur dháya, aur ultá diya, aur barbád kiya, aur dukh diya, usí tarah main chaukí deke unhen banáungá aur lagáungá, KHUDÁWAND kahtá hai.

29 Un dinon men yih phir na kahá jáegá, ki Bápdádon ne kacheche angúr kháe, aur larakon ke dánt khatte ho gaye.

30 Kyúñki har ek apní badkári ke sabab maregá: har ek jo kacheche angúr khátá, us ke dánt khatte hongé.

31 ¶ Dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki Main Isráel ke gharáne, aur Yahúdáh ke gharáne ke sáth nayá 'ahd bándhúngá:

32 Us 'ahd ke muwáfq nahín, jo main ne un ke bápdádon se kiya, jis din main ne un kí dastgírí kí, tá ki zamín i Misr se unhen nikál láún, aur unhon ne mere us 'ahd ko torá, aur main ne unhen tark kar diya, KHUDÁWAND kahtá hai:

33 Balki yih wuh 'ahd hai, jo main Isráel ke gharáne se karúngá; un dinon ke ba'd, KHUDÁWAND farmátá hai, main apní shari'at ko un ke andar rakhúngá, aur un ke dil par use likhúngá; aur main un ká Khudá húngá, aur we mere log hongé.

34 Aur we phir apne apne parosi,

aur apne apne bhái ko, yih kahke na sikháwenge, ki KHUDÁWAND ko pah-cháno; kyúñki chhote se bare tak we sab mujhe jánenge, KHUDÁWAND kahtá hai: ki main un kí badkári ko bakhsh dúngá, aur un ke gunáh ko yád na karúngá.

35 ¶ KHUDÁWAND yún kahtá hai, wuh jis ne din kí roshní ke liye súra-j ko muqarrar kiya hai, aur jis ne rát kí roshní ke liye chánd aur sitáron ká nizám kar diya hai, jo samundar ko thamá detá hai, jis waqt us kí lahren shor kartí hon, us ká nám RABB ul afwáh hai:

36 Agar yih nizám mere áge se mauqúf ho jáegá, KHUDÁWAND kahtá hai, to Isráel kí nasl bhí mere áge se játí rahégí, kí hamesha tak qaum phir na ho.

37 KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Agar ho sake, kí úpar ásmán nápá jáe, yá níche zamín kí newon ká andáz kiya jáwe, to main bhí un ke sáre kámon ke sabab se Isráel kí sári nasl ko rad kar dúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

38 ¶ Dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, kí yih shahr, Hananiél ke burj se kone ke phátak tak, KHUDÁWAND ke liye biná kiya jáegá.

39 Aur phir paimáish kí rassí us ke muqábil Járíb pahár par se hoke Jo-árah ko gher legí.

40 Aur murdon kí lashon kí aur rákh kí sári wadí, aur sáre khet Qidrún ke nále tak, aur Ghur-phátrak ke kone tak, súra-j ke nikalne kí jagah kí taraf, KHUDÁWAND ke liye muqaddas hongé; wuh phir hamesha tak na ukhárá na giráya jáegá.

XXXII BA'B.

WUH kálám jo Yahúdáh ke bá-d-sháh Sidqiyáh ke daswen baras men, jo Nabúkadrazar ká athárahwán baras thá, KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá.

2 Aur us waqt Bábul ke hádsháh rakhe, aur naqdí tarázú men taulke kí fauj Yarásalam ká muhásara kartí use dí.

11 So main ne qabála liyá, jis par áin aur dastúr ke muwáfíq band karke muhr kí gayí thí, aur use bhí jo khulá aur be-muhr thá.

3 Kí Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh ne use yih kahke qaid kiya, kí Tú kyún nubúwat kartá aur kahtá hai, kí KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main is shahr ko Bábul ke bádsháh ke háth men hawála kar dúngá, aur wuh use le legá;

12 Aur main ne qabála apne chachá ke bete Hanamiel ke sámhne, aur un gawáhon ke áge, jinhon ne apne nám qabála par likhe the, sáre Yahúdion ke rú ba rú jo qaidkháne ke sahn men baithe the, Bárúk bin Naiyiriyáh bin Mahasiyáh ko sompa.

4 Aur Yahúdáh ká bádsháh Sidqiyáh Kasdion ke háth se na nikal bachegá, lekin Bábul ke bádsháh ke bachegá, aur jab tak main us kí khabar lene na áún, wahán wuh rahegá, KHUDÁWAND kahtá hai; har chand tum Kasdion ke sáth jang karoge, par kámyáb na hooge.

5 Aur wuh Sidqiyáh ko Bábul men le jáegá, aur jab tak main us kí khabar lene na áún, wahán wuh rahegá, KHUDÁWAND kahtá hai; har chand tum Kasdion ke sáth jang karoge, par kámyáb na hooge.

6 ¶ Tab Yaramiyáh ne kahá, kí KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá,

13 ¶ Aur main ne un ke áge Bárúk ko hukm diyá, aur kahá,

14 Kí RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, kí Ye kágazát le, yih qabála jo band hai, aur us par muhr kí gayí, aur yih qabála jo be-muhr aur khulá húa hai, aur unhen mittí ke bartan men rakh, kí bahut dinon tak thahren:

15 Kyúñki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, kí Ghar, aur khet, aur tákistán, phir is sarsamín men mol liye jáenge.

16 ¶ Us ke ba'd kí main ne qabála Bárúk bin Naiyiriyáh ko sompá thá, main ne yih kahke KHUDÁWAND se du'á mángí,

17 Ai KHudáwAND YAHOWÁH! dekh, tui ne apní bari qudrat se, aur apne barháe hue bázu se, ásmánon aur zamín ko paidá kiya, aur tere áge koi kám mushkil nahín hai:

18 Tú hazáron par mihrbání kartá hai, aur bápdaion kí badkárion ká badlá un ke ba'd un ke farzandon kí god men rakh detá hai; zabardast aur qádir Khudá, RABB ul afwáj us ká nám hai;

19 Mashwarat men buzurg aur kám karne men qudrat-wálá hai: bapí A'dam kí sárf ráhen teri zer í nazar hai; aur tú har ek ko us kí ráhon ke muwáfíq, aur us ke kámon ke phal ke mutábíq, detá:

20 Jis ne zamín í Misr men áj tak,

9 Aur main ne us khet ko, jo 'Anatút men thá, apne chachá ke bete Hanamiel se mol liyá, aur naqd satrah misqál rúpá taulke use diyá.

10 Aur main ne ek qabála likhá, aur us par muhr kí, aur gawáh kar

aur Isráel men, aur aur logon men, nishán aur hairat-afzá qudraten dikh-láin, aur apne liye ek nám paidá kiyá, jaise áj ke din hai;

21 Kyúñki tú ne apni qaum Isráel ko zamin i Misr se nishánon aur qudraton ke sáth, aur qawí háth aur, barháe hús bázú se, aur barí dhák se, nikál láyá;

22 Aur yih mulk unhen diyá, jis kí bábat tú ne un ke bápádáon se qasam karke kahá thá, ki main unhen dúngá; aisi sarzamin jahán shir o shahd bahtá hai;

23 Aur we us men dákhil hús, aur us ke málík ho gaye; par unhon ne terí áwáz nahín suní, na terí sharía't par chale, aur sab hukmon par jo tú ne unhen farmáe, unhon ne 'amal nahín kiyá; is liye un par yih balá názil húi:

24 Dekh, shahr tak us ke le lene ke liye damdama bándhe játe hain; aur shahr Kasdion ke háth men, jo us par charhe hain, talwár, aur kál, aur wabá ke sabab hawála kiyá játa: aur jo kuchh tú ne kahá, so wuqú' men áyá; aur dekh, tú áp dekhá hai.

25 Tau bhí, ai Khudáwand YAHOWÁH, tú ne mujh se kahá, ki Wuh khet apne liye naqdí deke mol le, aur gawáhon kí gawáhi karwá, agarchi yih shahr Kasdion ke qabze men diyá gayá.

26 ¶ Tab KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne

27 Ki Dekh, main KHUDÁWAND hún, aur sáre bashar ká Khudá: kyá mere áge koi kám dushwár hai?

28 Is liye KHUDÁWAND yún kah-tá hai, ki Dekh, main is shahr ko Kasdion ke háth men, aur Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men, kar dúngá, aur wuh use le legá:

29 Aur Kasdí, jo is shahr par char-hái karte hain, so áwenge, aur is shahr men ág lagáwenge, aur use jaláwenge,

un gharon samet jin kí chhaton par unhon ne Ba'al ke liye lubán jaláyá, aur begáne iláhon ke liye tapáwan tapáe, ki mujhe gussa diláwen.

30 Kyúñki baní Isráel aur baní Yahúdáh ne, apní jawáni se leke ab tak, faqat wuhí kiyá jo meri nazar men burá thá: baní Isráel ne apne háthon ke kámon se mujhe sirf gussa diláyá, KHUDÁWAND kahtá hai.

31 Kí yih shahr, jis din se ki unhon ne use biná kiyá áj ke din tak, mere gussa aur qahr ká bá'is ho rahá hai, yahán tak ki main cháhtá hún ki use apne sámhne se dá'fa karún,

32 Baní Isráel aur baní Yahúdáh kí sári badkárí ke liye jo unhon ne, aur un ke bádsháhon ne, aur un ke amíron ne, aur un ke káhinon ne, aur un ke nabíon ne, aur Yahúdáh ke logon ne, aur Yarusalam ke bášhindaon ne kí, ki mujhe ranjída karen.

33 Kyúñki unhon ne meri taraf píth kí, aur munh na kiyá: harchand main ne unhen sikh láyá, sawere utheke sikh láyá, tad bhí unhon ne kán n lagáyá, kí ta'lim páwen.

34 Balki us ghar men, jo mere nám ká kahlátá hai, unhon ne apní mak-rúhát rakhn, ki use nápák karen.

35 Aur unhon ne Ba'al ke únche makánon ko, jo bin Hinnúm kí wadí men hain, banáyá, ki apne beton aur betion ko Molik ke liye ág men guzránen, jo main ne unhen na farmáyá, na mere khiyál men bhí yih mazmún guzrá, kí we aísá makrúh kám karke Yahúdáh ko khatákár karáwen.

36 ¶ Tis par bhí is shahr kí bábat, jis ke haqq men tum kahte ho, kí Talwár, aur kál, aur wabá ke sabab wuh Bábul ke bádsháh ke háth men hawála kiyá jáegá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún kahtá hai;

37 Dekh, main unhen un sári sar-zaminon se, jahán main ne un ko apne gusse, aur apne gazab, aur qahr i

shadíd se hánk diyá hai, jam'a karúngá, aur is maqám men phir láúngá, aur unhen amán se ábád karúngá:

38 Aur we mere log hongē, aur main un ká Khudá húngá:

39 Aur main aisi taufiq baḡbshúngá, ki we ek dil ho jáwenge, aur ek hí ráh par challenge, aur mujh se nit darenge, tá ki un ká aur ba'd un ke un ke farzandon ká bhalá howe:

40 Aur main un ke sáth 'ahd i abadí bándhúngá, ki main un kí bhalái karne se báz na áúngá; aur main apná khauf un ke dil men dálúngá, ki we mujh se phir bargashta na howne.

41 Hán, main un se ḡhush hoke un se neki karúngá, aur apne sáre dil se aur apní sárí ján se yaqinan unhen is sarzamín men lagáúngá.

42 Kyúnki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Jis tarah main ne is qaum par yih sárí 'azim balá názil kí, usí tarah main un pás wuh sárí neki, jis ká main ne un se zikr kiyá hai, ḡhuncháúngá.

43 Aur is sarzamín men, jis kí bábat tum kahte ho, ki Wuh wírán hai, ki wahán na insán hai na haiwán, kyúnki wuh Kasdion ke háth men hawála kí gayí, khet phir mol liye jáenge.

44 Binyamin kí sarzamín men, aur Yarásalam kí nawáhí men, aur Yáhúdáh ke shahron men, aur kobistán ke shahron men, aur wadí ke shahron men, aur dakhin ke shahron men, log kheton ko naqdí deke mol lenge, aur qabále likháenge, aur un par muhr karwáenge, aur gawáhon ní gawáhí karwáenge; kyúnki main un kí asíri kí hálát ko badal dálúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

XXXIII BA'B.

KHUDÁWAND ká kalám phir do bára Yaramiyáh par názil húa, jis waqt wuh qaidḡháne ke sahn men qaid thá, aur us ne kahá,

2 KHUDÁWAND jo yih kartá hai, KHUDÁWAND jo us ká bání aur qáim-karnewálá hai, yún kahtá; KHUDÁWAND us ká nám hai;

3 Ki mujhe pukár, aur main tujhe jáwáb dúngá, aur barí aur gahri chízon ko, jinhen tú nahín jántá, main tujh par záhír karúngá.

4 Kyúnki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá, is shahr ke ḡharon kí bábat, aur Yáhúdáh ke bádsáhon ke ḡharon kí bábat, jo damdamon aur talwár ke bá'is se ḡháe gaye hain, yún kahtá hai;

5 We Kasdion se larne áe hain, aur un ko ádmion kí láshon se bharne ko áe, jinhen main ne apne gazab o qahr se qatl kiyá hai, aur jin kí sárí khabásat ke liye main ne is shahr se apná munh chhipáyá hai.

6 Dekl, main use sihhát aur shifá baḡbshúngá; main unhen changá karúngá, aur amán aur sachái kí kasrat un par záhír karúngá.

7 Aur main Yáhúdáh kí asíri kí, aur Isráel kí asíri kí hálát ko mu-baddal karúngá, aur us tarah unhen biná karúngá, jaise kí we pahle the.

8 Aur main unhen un kí sárí sharárat se, jo unhon ne mere bar-ḡhiláf kí hai, pák karúngá; aur main un kí sárí badkárián, jinhen we karke mere gunahḡar húa, aur jin se unhon ne mujh se bagáwat kí hai, mu'áf karúngá.

9 Aur us se merá ek farḡhunda nám hogá, jo zamin kí sárí qaumon ke áge sitáish aur 'izzat ká bá'is hogá, jis waqt we us neki ko, jo main un se kartá hún, sunengí: aur us sárí bhalái aur iqbálmándí ke sabab, jo main un ke liye maujúd karún, we darenḡ aur kámpengi.

10 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Is makán men, jis kí bábat tum kahte ho kí wírán hai, wahán na insán hai na haiwán hai, aur Yáhúdáh ke shahron men, aur Yarásalam ke bázáron

men, jo wirán haiṁ, jahán insán nahīṁ, aur báshinda nahīṁ, aur haiwán nahīṁ hai,

11 Khusbī kī áwáz aur khurramí kī áwáz suní jáegí; dulhe kī áwáz aur dulhin kī áwáz; un kī áwáz jo kahte haiṁ, RABB ul afwáj kī sitáish karo, kyúṁkī YáHOWÁH khúb hai, aur us kī rahmat abadí hai; hán, un kī áwáz jo KHUDÁWAND ke ghar men shukrguzári kī qurbáni láe. Kyúṁkī main is sarzamín kī asirí ko mubaddal karúngá, kī aísí ho, jis tarah kī shurú' men thí, KHUDÁWAND kahtá hai.

12 RABB ul afwáj yún kahtá hai, kī Is makán men, jo be-insán aur behaiwán aur wirán hai, aur us ke sáre shahron men, charwáhon ke rahne ke makán hongé, jo apne gallon ko yahán láke bitháenge.

13 Kohistán ke shahron men, aur wádí ke shahron men, aur dakhin ke shahron men, aur Dinyamín kī sarzamín men, aur Yarásalam kī nawáhí men, aur Yahúdáh ke shahron men, galle ginnewále ke háth ke niche phir guzrenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

14 Dekh, we din áte haiṁ, KHUDÁWAND kahtá hai, kī main wuh achchhí bát, jo main ne Isráel ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne se kahí hai, púri karúngá.

15 ¶ Un dinon men aur us waqt men, main Dáúd ke liye sadáqat kī Shákḥ jámwáúngá, aur wuh sarzamín men 'adálat o sadáqat se 'amal karegí.

16 Un dinon men Yahúdáh naját páwegá, aur Yarásalam salámátí se sukúnat karegá, aur us ká yih nám kahláyá jáegá, KHUDÁWAND hamári sadáqat.

17 ¶ Kī KHUDÁWAND yún kahtá hai, kī aísá ná hogá, kī Isráel ke gharáne ke takht par baithne ke liye Dáúd pás ádiní kī kamtí hogí;

18 Aur mere huzúr men bhí káhinon aur Lávíon men se, jo mere áge sokhtar, qurbáníán guzranen, aur hadýe

charháwen, aur hamesha kī qurbáni karen, ádmí kī kamtí ná hogí.

19 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

20 KHUDÁWAND yún kahtá hai, kī Agar tum merá wuh 'ahd jo main ne din se kiyá, aur merá wuh 'ahd jo main ne rát se kiyá, tor sakte, kī din apne waqt par, aur rát apne hí waqt paf, ná ho;

21 To aísá bhí howe, kī wuh 'ahd jo main ne apne bande Dáúd se kiyá hai torá jáwe, kī us ke takht par bádsháhí karne ko betá ná howe; aur Láví kálinon se bhí, jo merí kḥidmat karte haiṁ, merá 'ahd torá jáe.

22 Jaisá kī ásmán ká lashkar ginne men nahīṁ átá, aur samundar kī ret nápí nahīṁ játí, waisá hí main apne bande Dáúd kī nasl ko, aur Lávíon ko, jo merí kḥidmat karte haiṁ, firáwání bakhshúngá.

23 Phir KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

24 Kyá tú ne yih nahīṁ dekhá, kī ye log kyá kahte haiṁ, kī Jin do gharánon ko KHUDÁWAND ne chuná, us ne unhen radd kar diyá? isí tarah we merí ummat ko haqír jánte haiṁ, kī goyá un ke nazdik we qaum rahe nahīṁ.

25 KHUDÁWAND yún kahtá hai, kī Agar din rát ke sáth merá 'ahd ná ho, aur agar main ne ásmán aur zamín ká nizám muqarrar nahīṁ kiyá ho;

26 'To main Ya'qúb kī nasl ko, aur apne bande Dáúd ko, radd kar dúngá, yahán tak kī main Abirahám aur Iz'háq aur Ya'qúb kī nasl par hukúmat karne ke liye uske farzandon men se kisi ko ná lún; balki main un kī asirí ko mubaddal karúngá, aur un par rahmat karúngá.

XXXIV BA'B.

WUH kalám jo KHUDÁWAND kī taraf se Yaramiyáh par názil húa, jis waqt Bábul ká bádsháh Nabú-

kadnazar, aur us kí sári fauj, aur us kí mamlukat kí sári bádsháhateñ, jo us kí táb'i thín, aur sári qaumén, Yarusálam se aur us ke sáre shahron se, laṛtí thín, aur us ne kahá,

2 Kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún kahtá hai, kí Já, aur Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh se mutakállim ho, aur us se kah, kí KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main is shahr ko Bábul ke bádsháh ke qabze men kar dúngá, aur wuh use ág se jaláwegá :

3 Aur tú us ke háth se na níkal bachegá, balki yaqinan pakrá jáegá, aur us ke háth men hawála kiyá jáegá ; aur teri áukhen Bábul ke bádsháh kí áukhon ko dekhengí, aur wuh rúbáru tujh se báteñ karegá, aur tú Bábul men jáegá.

4 Tis par bhí, ai Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh, KHUDÁWAND ká kalám sun ; KHUDÁWAND ne teri bábat yún kahá hai, kí Tú talwár se na maregá ;

5 Tú amn kí hálát men maregá, aur jis tarah tere bápdádon ke liye, un bádpádon ke wáste jo tujh se áge the, árusbhútián jaláte the, tere liye bhí jaláwenge ; aur tujh par nauha karenge, aur kahenge, Hác, khudáwand ! kyúñki main ne yih bát kahí, KHUDÁWAND kahtá hai.

6 Tab Yaramiyáh nabí ne yih sári báteñ Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh se Yarusálam men kahí,

7 Jis waqt Bábul ke bádsháh kí fauj Yarusálam se, aur Yahúdáh ke sáre shahron se jo bach rahe the, aur lakís aur, Áziqah se, laṛtí thí ; kyúñki ye hasín shahr Yahúdáh ke shahron men se bach rahe the.

8 ¶ Wuh kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, ba'd us ke kí Sidqiyáh bádsháh ne, Yarusálam ke sáre logon ke sáth, qaul qarár karke un kí ázádí kí manáadí kí thí ;

9 Kí har ek apne gulám ko, aur har ek apní laundí ko, 'Ibrání mard yá 'Ibrání 'aurat ko, ázád kar de ; kí koi

apne Yahúdí bhái se k̄hidmat 'na karáwe.

10 Aur jab sáre sardáron ne, aur sáre logon ne, jo is 'ahd men shámil the, suná, kí har ek ko lázim hai, kí apne gulám aur apní laundí ko ázád kare, aur phir un se k̄hidmat na karáwe, to unhon ne maná, aur unhen chhor diyá.

11 Par ba'd us ke we phir gaye, aur un gulámon aur laundíon ko, jinhen unhon ne ázád kiyá thá, pakarke phir le áe, aur unhen táb'i kiyá, kí gulám aur laundíán howen.

12 ¶ So KHUDÁWAND ká kalám KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh par názil húa, aur us ne kahá,

13 KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún kahtá hai, kí Main ne tumháre bápdádon ke sáth, jis din main unhen zamín i Misr se, aur gulámkháne se, níkal láyá, yih kahke 'ahd bándhá,

14 Kí sát sát baras kí intihá men tum men se har ek apne bhái 'Ibrání mard ko, jo tere háth bechá gayá ho, ázád kar de ; aur jab us ne chha baras tak teri k̄hidmat kí, tú use apne pás se chhurá de : par tumháre bápdádon ne meri na suní, na apná kán lagáyá.

15 Aur áj hí ke din tum phirke aur hí ho gaye the, aur tum ne meri nazar men nekokárá kí thí, kí har ek ne apne parosí ko ázádí ká muzhda diyá ; aur tum ne us ghar men, jo mere nám ká kahlátá hai, mere huzúr 'ahd bándhá thá :

16 Par tum ne phir bargashta hoke mere nám ko nápák kiyá, aur har ek ne apne gulám ko, aur har ek ne apní laundí ko, jinhen us ne un kí marzi ke muwáfúq ázád kiyá thá, phir pakar liyá, aur unhen phir táb'i men láe, kí we tumháre liye gulám aur laundíán banen.

17 Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Tum ne meri na suní, kí har ek apne bhái ko, aur har ek apne parosí ko, us kí ázádí ká muzhda dewe : dekh,

ḲHUDÁWAND kahtá hai, Main tumhen talwár aur wabá aur kál kí ázádí ká muzhda detá hún; aur main tumhen zamin kí sári bádsháhaton ke hawála karúngá, kí tum iztiráb men giriftár ho.

18 Aur main un ádmíon ko, jinhon ne mujh se 'ahd-shikani kí, aur us 'ahd kí báten, jise unhon ne mere huzúr bándhá hai, púri nahín kún, jab bachh-re ko do tükre kiye, aur un tükron ke bích men se ho ke guzre,

19 Ya'ne, Yahúdáh ke sardár, aur Yarusálam ke sardár, aur kхоje, aur kábin, aur zamin kí sári qaum, jo bachhre ke tükron ke darmiyan guzri;

20 Hái, main unhen un ke dushmanon ke háth men, aur un ke háth men jo un kí ján ke khwáhán hai, hawála karúngá: aur un kí lásheñ hawái parindon aur zamin ke darindon kí khurák hongí.

21 Aur main Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh ko, aur us ke sardaron ko, un ke dushmanon ke háth men, aur un ke háth men jo un kí ján ke khwáhán hai, aur Bábul ke bádsháh kí fauj ke háth men, jo tum ko chhorke chalá gayá, kar dúngá.

22 Dekh, main hukm karúngá, ḲHUDÁWAND kahtá hai, aur unhen phir is shahr par charhá láúngá; aur we us se lareñge, aur use le lenge, aur use ág se jaláwenge: aur main Yahúdáh ke shahron ko wirán kar dúngá, kí un men ek basnewálá na ho.

XXXV B'A'B.

WUH kalám jo Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim bin Yúsiyáh ke dinon men ḲHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Kí Tú Raikábion ke ghar já, aur un se kalám kar, aur unhen ḲHUDÁWAND ke ghar men lá, aur us kí kothrion men se ek ke bích men unhen pahunchá de, aur unhen mai pilá.

3 Tab main ne Yazaniyáh bin Yaramiyáh bin Habaziniyáh, aur us ke bháion, aur us ke sáre beton, aur Raikábion ke sáre gharáne ko sáth liyá;

4 Aur main unhen ḲHUDÁWAND ke ghar men, mard i Ḳhudá Yajdaliyáh ke bete Hanán ke beton kí kothri men láyá, jo sardaron kí kothri ke nazdik thi, jo Salúm ke bete Ma'asiyáh darbái kí kothri ke úpar thi.

5 Aur main ne mai bhare húe qadah aur piyále Raikábion ke gharáne ke beton ke áge rakh diye, aur un se kahá, kí Mai píó.

6 Par unhon ne kahá, kí Ham mai na píenge: kyúñki hamáre báp Yúnadab bin Raikáb ne ham ko yih kahke hukm diyá, kí 'Tum mai na piná, na tum, na tumháre bete, hame-sha tak:

7 Aur na ghar banáná, na bij boná, na tákistán lagáná, na un ká malík honá: lekin 'umr bhar khaimon men rahná; tá kí jis sarzamin men tum musáfir ho, bahut dinon tak jíte raho.

8 Chunáñchi ham ne apne báp Yúnadab bin Raikáb kí áwáz suní, jo kuchh us ne hamen hukm diyá, kí ham, aur hamári jorúán, aur hamáre bete, aur hamári betián, 'umr bhar mai na píwen;

9 Aur ham apne rahne ke liye ghar na banáwen; aur ham tákistán aur khet aur bij nahín rakhte haiñ:

10 Par ham kхайmon men base haiñ, aur ham ne farmánbardári kí, aur jo kuchh hamáre báp Yúnadab ne hamen hukm diyá ham ne us par 'amal kiyá hai.

11 Lekin yún húa, kí jab Bábul ká bádsháh Nabúkadrazar is sarzamin par charh áyá, to ham ne kahá, kí A'o, ham Kasdion kí fauj ke áge se aur Arámion kí fauj ke áge se Yarusálam ko chale jáwen: yúnhiñ ham Yarusálam men baste haiñ.

12 ¶ Tab ḲHUDÁWAND ká kalám

Yaramiyáh par názil húa, aur us ne kahá,

13 Ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Já, aur Yáhúdáh ke ádmion, aur Yarusalam ke báshindon ko, yún kah, Kyá tum nasíhat qabúl na karoge, ki meri báten suno, KHUDÁWAND kahtá hai?

14 Jo báten Yúnadab bin Raikáb ne apne beton ko farmáin, ki Mai na pío, so we bajá láe; ki we áj ke din tak mai nahín pite haiñ, balki unhon ne apne báp ke hukm ko máná hai: lekin main ne tum se kahá hai, subh sawere úthke kahá, aur tum ne meri na suní.

15 Kyúnki main ne apne sáre khidmat-guzár nabíon ko tumháre pás bhejá hai, aur sawere úthke bhejá, aur kahá, ki Tum har ek apní burí ráh se phiro, aur apne kámon ko sudháro, aur begáne iláhon ke píchhe na jáo, ki un kí bandagí karo, aur jo sarzamín main ne tumhen aur tumháre bápád-on ko dí hai tum us men basoge: par tum ne na kán lagáyá, na meri suní.

16 Is sabab se ki Yúnadab bin Raikáb ke bete apne báp ke hukm ko, jo us ne unhen diyá thá, bajá láe; par is gaum ne meri na suní:

17 Is liye KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Dekh, main Yáhúdáh par, aur Yarusalam ke sáre báshindon par, wuh sári balá, jo main ne un se kahí hai, názil karúngá; kyúnki main ne unhen kahá hai, par unhon ne na suná; aur main ne unhen buláyá hai, par unhon ne jawáb na diyá.

18 ¶ Aur Yaramiyáh ne Raikábion ke gharáne se kahá, ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Azbaski tum ne apne báp Yúnadab ke hukm ko máná hai, aur us kí sári wasíyaton par amal kiyá hai, aur jo kuchh us ne tumhen farmáyá, so tum ne kiyá hai:

19 Is liye RABB ul afwáj, Isráel ká

Khudá, yún kahtá hai, ki Yúnadab bin Raikáb ke liye, ádmí kí kamí, jo kí mere huzúr men khará howe, ka-hí na hogí.

XXXVI BA'B.

AUR yún húa, ki Yáhúdáh ke básháh Yahúyaqím bin Yúsíyáh ke chauthé baras men yih kalám KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Kí kitáb ká ek túmár apne liye le, aur sári báten jo main ne Isráel kí bábat, aur Yáhúdáh kí bábat, aur sári qaumon kí bábat, tujh se kahín, us din se leke kí main tujh se kahne lagá, hán, Yúsíyáh ke dinon se áj ke din tak, us men likh.

3 Sháyad kí Yáhúdáh ká gharáná us sári balá ká hál, jo main un par názil karne ká iráda rakhtá hún, suno, kí we har ek apní bad-ráhi se báz áwen, aur main un kí sharárat aur khatá ko mu'áf karún.

4 Tab Yaramiyáh ne Bárúk bin Naiyiriyáh ko buláyá: aur Bárúk ne KHUDÁWAND kí sári báten Yaramiyáh ke munh se, jo us ne use kahí thín, kitáb ke us túmár men likhín.

5 Aur Yaramiyáh ne Bárúk ko hukm diyá, aur kahá, kí Main to qaid hún; main KHUDÁWAND ke ghar men nahín já saktá hún:

6 Par tú já, aur KHUDÁWAND kí we báten, jo tú ne mere kahe se us túmár men likhí haiñ, KHUDÁWAND ke ghar men, roze ke din, logon ke sámhne parh suná; aur sáre Yáhúdáh ke sámhne bhí, jo apne shahron se áe hon, tú wuhí báten parhke suná.

7 Sháyad kí we munh ke bal girke KHUDÁWAND se minnat karenge, aur we har ek apní bad-ráhi se báz áwenge: kyúnki KHUDÁWAND ká gazab o qahr, jise is qaum par kah sunáyá hai, shadíd hai.

8 Aur Bárúk bin Naiyiriyáh ne sab kuchh, jo Yaramiyáh nabí ne us ko farmáyá thá, us ke mutábíq kiyá, aur

KHUDÁWAND ke ghar men KHUDÁ- se púchhá, ki Ham se kah, tú ne ye WAND kí wuh báten, jo daftar men sári báten us ke munh se kyúnkar likhí thín, parh sunáin. likhín?

9 Aur Yahúdáh ke bádsháh Ya- 18 Tab Bárúk ne un se kahá, ki húyaqím bin Yúsíyáh ke pánchwen Wuh ye sári báten mujhe apne munh baras ke nauwen mahine men aisá se kahtá gayá, aur main siyáhi se húa, ki Yarusálam ke sáre logon ne, kitáb men likhtá gayá.

aur un sáre logon ne jo Yahúdáh ke shahron se Yarusálam men áe the, 19 Tab sardáron ne Bárúk ko kahá, ki Já, apne ta,ín chhipá, tú aur Yaramiyáh; aur koi na jáne ki tum kaháin ho.

10 Tab Bárúk ne kitáb men Yaramiyáh kí báten KHUDÁWAND ke ghar ke bích, sáfir Jamariyáh bin Sáfán kí kothrí men, úpar ke sahn ke darmiyán, KHUDÁWAND ke ghar ke naye darwáze ke ástáne par, sáre logon ke sámhne parh sunáin.

11 ¶ Jab Mikáyáh bin Jamariyáh 20 ¶ Aur we bádsháh ke pás sahn bin Sáfán ne, KHUDÁWAND kí sári báton ko jo us kitáb men thín, suná thá, men gaye, par unhon ne us túmár ko Ilisam'a sáfir kí kothrí men rakh chhorá, aur sára mazmún bádsháh ko kah sunáya.

12 Tab wuh utarke bádsháh ke 21 Tab bádsháh ne Yihúdí ko bhejá, ghar, sáfir kí kothrí men, gayá: aur ki túmár láwe, aur wuh use Ilisam'a sáfir kí kothrí men se le áya: aur

dekh, sab sardár, ya'ne Ilisam'a sáfir, Yihúdí ne bádsháh ke áge aur sáre sardáron ke áge, jo bádsháh ke huzúr men baithá thá, ki nauwán mahíná thá; wahán angethí men us ke huzúr ag roshan thí.

aur sáre sardár, wahán baithé the. 23 Aur aisá húa, ki jab Yihúdí ne

13 Tab Mikáyáh ne we sári báten 24 So we na dare, na unhon ne apne tin char warq parhe the, to us ne use sáfir kí chhuri se kátá, aur angethí kí ág men dálá, yahán tak ki tamám túmár angethí kí ág se bhasam húa.

14 Aur sáre sardáron ne Yihúdí bin Nataniyáh bin Salamiyáh bin Kúshí se Bárúk ke pás yih kahlá bhejá, ki Wuh túmár, jo tú ne logon ke áge parhá hai, apne háth men le, aur chalá á. So Bárúk bin Naiyiriyáh túmár ko apne háth men leke un ke pás áya.

15 Aur unhon ne use kahá, ki Ab baith já, aur hamáre rú ba rú yih parhke suná. Tab Bárúk ne use un ke sámhne parhke sunáya.

16 Aur aisá húa, ki jab unhon ne we sári báten sunin, to we ápas men dar gaye, aur Bárúk se kahá, ki Ye sári báten ham yaqínan bádsháh par áshkára karenge.

17 Aur unhon ne yih kahke Bárúk 930

26 Aur bádsháh ne sháh-zade Yarahmiel ko, aur Shiráyáh bin 'Azariel, aur Salamiyáh bin 'Abadiel ko, hukm diyá, ki Bárúk sáfir aur Yaramiyáh nabí ko pakro: par KHUDÁWAND ne unhen chhipáya.

27 ¶ Aur us ke ba'd ki bádsháh ne túmár aur un báton ko, jo Bárúk ne Yaramiyáh ke kahe se likhá thá, ja-

láyá thá, KHUDÁWAND ká yih kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

28 Ki Tú दूसरा túmár apne liye le, aur us men we sab sábiq báten, jo agle túmár men thín, jise Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim ne jalá diyá hai, likh.

29 Aur Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim se kah, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tú ne túmár ko jalá diyá, aur kahá hai, ki Tú ne us men aisá kyún likhá hai, ki sháh i Bábul yaqínan áwegá, aur is sarzamín ko gárat karegá, aur aisá wirán kar dega ki na to insán na haiwán us men báqi rahegá?

30 Is liye Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim kí bábat KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Us kí nasl men se koi na rahegá jo Dáúd ke takht par baithhe, aur us kí lách phenkí jáegi, ki din ko garmí men, aur rát ko pále men, pari rahe.

31 Aur main us ko, aur us kí nasl ko, aur us ke mulázimon ko, un kí sharárat ke sabab sazá dúngá; aur main un par, aur Yarásalam ke báshindon par, aur Yahúdáh ke logon par, wuh sári balá jo main ne un se kahí hai, názil karúngá; par unhon ne na suní.

32 ¶ Tab Yaramiyáh ne दूसरा túmár leke Bárúk bin Naiyiriyáh sáfir ko diyá; aur us ne us kitáb kí sári báten, jise Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim ne ág men jaláyá thá, Yaramiyáh ke munh se us men likhín: aur un ke siwá waisí hí bahutsí báten un men miláín.

XXXVII BAB.

AUR Sidqiyáh bádsháh bin Yúsiyáh, jise Bábul ke bádsháh Nabú-kadrázar ne Yahúdáh kí sarzamín men bádsháh kiyá thá, Kúniyáh bin Yahúyaqim kí jagah par bádsháhí kartá thá.

2 Lekin na us ne, na us ke mulázimon ne, na mulk ke logon ne, KHUDÁWAND

kí wuh báten sunín, jo us ne Yaramiyáh nabí kí ma'rifat kahí thín.

3 Aur Sidqiyáh bádsháh ne Yahúkal bin Salamiyáh, aur Safaniyáh bin Ma'asiyáh káhin se Yaramiyáh nabí ho kahlá bhejá, ki Ab hamáre liye KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ se du'á máng.

4 Hanoz Yaramiyáh logon ke darmiyán áyá jáyá kartá thá; kyúñki unhon ne use qaidkháne men nahín dálá thá.

5 Us waqt Fira'un kí fauj Misr se niklí thí; aur jab Kasdion ne, jo Yarásalam ká muhásara karte the, un ká shuhra suná, we Yarásalam se rawána ho gaye.

6 ¶ Tab KHUDÁWAND ká yih kalám Yaramiyáh nabí ko pahunchá, aur us ne kahá,

7 Ki KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ yún kahtá hai, ki Tum Yahúdáh ke bádsháh se, jis ne tumhen merí taraf bhejá, ki mujh se suwál karo, yún kaho, Dekh, Fira'un kí fauj, jo tumhári madad karne ko niklí hai, apní sarzamín i Misr ko phir jáegi.

8 Aur Kasdī phir áke is shahr se larenge, aur use le lenge, aur use ág se jaláwenge.

9 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tum apne ta'in yih kahke mat bhuláo, ki Kasdī zarúr ham se játe rahenge: kyúñki we na jáenge.

10 Aur agarchi tum Kasdion kí sári fauj ko, jo tum se lartí hai, máрте, aur un men se sirf zakhmí log báqi rahte, tad bhí we har ek apne khamia se uthte, aur is shahr ko phúnk dete.

11 ¶ Aur aisá húa, ki jab Kasdion kí fauj Fira'un kí fauj ke sabab Yarásalam ke sámhne se kúch kar gayí thí,

12 Tab Yaramiyáh Binyamín kí sarzamín men jáne ko Yarásalam se nikal gayá, ki apná hissa qaum ke darmiyán wahán se lewe.

13 Aur jab wuh Binyamín ke darwáze par pahunchá, wahán nigahbánon ká ek jam'adár thá, jis ká nám Iriyáh bin Salamiyáh bin Hananiyáh thá; aur us ne yih kahke Yaramiyáh nabí ko pakrá, ki Tú Kasdion kí taraf bhágá játá hai.

14 Tab Yaramiyáh ne kahá, ki Jhúth; main Kasdion kí taraf bhágá nahín játá hún. Par us ne us kí na suní: so Iriyáh Yaramiyáh ko pakarke sardáron ke pás láyá.

15 Aur sardár Yaramiyáh par gusse húc, aur use mára, aur Yúnatan sáfir ke ghar men use qaid kiyá; kyúнки unhon ne us ghar ko qaidkhána muqarrar kiyá thá.

16 ¶ Jab Yaramiyáh zindán men aur us ke tah-khánon men dákhil húa thá, aur Yaramiyáh wahán bahut diuon tak rahá thá;

17 Tab Sidqiyáh bádsháh ne ádmí bhejke use nikalwáyá: aur bádsháh ne apne ghar men us se yih kahke khufiyatan púchhá, ki Kyá KHUDÁWAND kí taraf se koi kalán hai? Aur Yaramiyáh ne kahá, ki Hai; kyúнки us ne kahá, ki Tú Bábul ke bádsháh ke háth men hawála kiyá jáegá.

18 Aur Yaramiyáh ne Sidqiyáh bádsháh se kahá, ki Main ne terá, aur tere mulázimon ká, aur is qaum ká kyá qusúr kiyá hai, ki tum ne mujhe qaidkháne men dálá hai?

19 Ab tumháre nabí kahán hain, jo yih kahke tum se nubúwat karte the, ki Bábul ká bádsháh tum par aur is sarzamín par na charh áwegá?

20 Ai mere khudáwánd bádsháh, ab meri suniye: merí darkhwást ap ke sámhne qabúl ho, ki mujhe Yúnatan sáfir ke ghar men na phirwá dijiye, na ho ki main wahán mar jáún.

21 Tab Sidqiyáh bádsháh ne hukm kiyá, ki Yaramiyáh ko qaidkháne ke sahn men rakhen, aur har roz roti ká ek girda nánbáion ke mahalle se leke use diyá karen, jab tak ki sáre shahr

kí rotíán chuk na jáen. Aur Yaramiyáh qaidkháne ke sahn men rahá.

XXXVIII BÂB.

US waqt Safatiyáh bin Matán, aur Jidaliyáh bin Fashúr, aur Yúkal bin Salamiyáh, aur Fashúr bin Malkiyáh ne we baten, jo Yaramiyáh sáre logon se kahtá rahá, sunín; ki wuh kahtá thá,

2 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Jo is shahr men rahégá, so talwár aur kál aur wahá se mar jáegá: aur jo Kasdion men já milegá, so jiegá; aur us kí ján us ke liye ganimat hogí, aur wuh jítá rahégá.

3 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Yih shahr Bábul ke bádsháh kí fauj ke qabze men yaqínan kar diyá jáegá, aur wuh use le legá.

4 Is liye sardáron ne bádsháh se kahá, ki Ham terí minnat karte hain, ki is mard ko már dál; kyúнки wuh jangí logon ke háthon ko, jo is shahr men baqí rahe hain, aur sáre logon ko háthon ko, aisí báten kahke sust kartá hai: ki yih shakhs is qaum ká khair-khwáh nahín hai, balki bad-khwáh hai.

5 Tab Sidqiyáh bádsháh ne kahá, Dekho, wuh tumháre qábú men hai: kyúнки bádsháh aisá nahín jo tumhári mukhálafat kare.

6 Tab unhon ne Yaramiyáh ko pakarke Milkiyáh sháhzáde kí chúán men, jo qaidkháne ke sahn men thí, dál diyá; aur unhon ne Yaramiyáh ko rassi bándhke latká diyá. Aur chúán men kuchh páni na thá, kíchar thí; aur Yaramiyáh kíchar men dhas gayá.

7 ¶ Aur jab 'Abd í Malik Kúshí ne, jo bádsháhí-ghar ke khwájasaráon men se ek thá, suná, ki unhon ne Yaramiyáh ko chúán men dál diyá hai, aur bádsháh Binyamín ko darwáze men baithá thá;

8 Tab 'Abd í Malik bádsháh ke ghar se niklá, aur bádsháh se yih 'arz kí, aur kahá,

9 Ki Ai mere khudáwánd bádsháh,

n logon ne jo kuchh Yaramiyáh nabí kiya so burá kiya, ki unhon ne use 'húan men dál diya hai, aur jahán wuh nai bhúkh se maregá: kyúñki shahr men rotí nahín hai.

10 Tab bádsháh ne 'Abd i Malik Kúshí ko yih kahke hukm diya, ki Tú yahán se tis ádmí apne sáth le, aur Yaramiyáh nabí ko, peshtar us se ki wuh mar jáe, chúán men se nikál.

11 Aur 'Abd i Malik un ádmíon ko jo us ke pás the apne sáth leke bádsháh ke ghar men, khazáne ke niche, gayá, aur puráne chithre aur puráne sare hús latte wahán se liye, aur unhen rassíon se chúán men Yaramiyáh ke pás latkáya.

12 Aur 'Abd i Malik Kúshí ne Yaramiyáh se kahá, ki In puráne chithron aur sare hús latton ko rassí ke niche apne bagal tale rakh. Aur Yaramiyáh ne waisá bí kiya.

13 Aur unhon ne rassíon se Yaramiyáh ko khinchá, aur chúán se nikálá: aur Yaramiyáh qaidkháne ke sahn men rahá.

14 ¶ Tab Sidqiyáh bádsháh ne Yaramiyáh nabí ke pás log bheje, aur use KHUDÁWAND ke ghar ke tísre madkhal men apne pás bulwá liya; aur bádsháh ne Yaramiyáh se kahá, Main tujh se ek bát púchhú hún; tú mujh se kuchh na chhipá.

15 Aur Yaramiyáh ne Sidqiyáh se kahá, ki Agar main tujh se kholke kahún, kyá tú mujhe yaqínan qatl na karegá? aur agar main tujhe saláh dún, tú merí na sunegá?

16 Tab Sidqiyáh bádsháh ne Yaramiyáh ke áge poshída qasam kháke kahá, Zinda KHUDÁWAND kí qasam, jis ne merí yih ján banáí hai, main tujhe qatl na karúngá, aur tujhe un ke háth men, jo terí ján ke khwáhán hain, hawála na karúngá.

17 Aur Yaramiyáh ne Sidqiyáh se kahá, ki KHUDÁWAND RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Ya-

qínan agar tú nikalke Bábul ke bádsháh ke sardáron men já milegá, to terí ján bachegi, aur yih shahr ág se jaláyá na jáegá; aur tú aur terá gharáná jégá:

18 Par agar tú Bábul ke bádsháh ke sardáron se já na milegá, to yih shahr Kasdion ke háth men diya jáegá, aur we use phúñk denge, aur tú un ke háth se rihái na páwegá.

19 Aur Sidqiyáh bádsháh ne Yaramiyáh se kahá, ki Main un Yahúdion se dartá hún, jo Kasdion se mile hús hain, na ho ki we mujhe un ke háth men hawála karen, aur we mujh par ta'na máren.

20 Aur Yaramiyáh ne kahá, We tujhe hawála na karenge. Main terí minnat kartá hún, ki tú KHUDÁWAND ká sukhan, jo main tujh se kahtá hún, sun; to terá bhalá hogá, aur terí ján bachegi.

21 Par agar tú nikal jáne ká inkár kare, to yih kálám hai, jo KHUDÁWAND ne mujh par zahir kiya,

22 Ki Dekh, sab 'auraten jo Yahúdáh ke bádsháh ke mahall men rah gayi hain, Bábul ke bádsháh ke sardáron ke pás pahunchái jáengí; aur we yih kahengi, 'Tere yáron ne tujhe ubhará hai, aur tujh par gálib hús; tere páñw chihle men phans gaye, aur we log phirke chale gaye.

23 Aur we terí sári jórúon aur lar-kon ko Kasdion ke pás nikál le jáenge; aur tú bhi un ke háth se rihái na páwegá, balki Bábul ke bádsháh ke háth men giriftár hogá; aur té is shahr ke ág se jaláe jáne ká bá'is hogá.

24 ¶ Tab Sidqiyáh ne Yaramiyáh se kahá, Yih báten koí na jáne, to tú mará na jáegá.

25 Par agar sardár sunen, ki main ne tujh se bátchít kí, aur we tere pás áke kahen, ki Jo kuchh tú ne bádsháh se kahá, ab ham par zahir kar, ham se na chhipá, aur wuh bhi jo kuchh bád-

sháh ne tujh se kahá; aur ham tujhe qatl na karenge;

26 Tab tú un se kah, ki Main ne bádsháh se 'arz kí, ki wuh mujhe Yúnatan ke ghar men phir na bheje, ki main wahán mar jáúngá.

27 Aur sáre sardár Yaramiyáh ke pás áe, aur us se púchhá; aur us ne in sári báton ke muwáfíq, jo bádsháh ne farmáin, un se kahá. So we us kí taraf se chup hoke chale gaye; kyúñki wuh bát na suní gayí thí.

28 Aur jis dín tak Yarúsalam le liyá gayá, Yaramiyáh qaidkháne ke sahn men rahá; aur jab Yarúsalam le liyá gayá, wuh wahín thá.

XXXIX B'A'B.

YAHÚD'A'H ke bádsháh Sidqiyáh ke nauwen baras ke daswen mahíne men, Bábul ká bádsháh Nabúkadrazar apní sári fauj samet Yarúsalam par chañh áyá, aur us ká muhásara kiyá.

2 Sidqiyáh ke gyárahwen baras ke chauthé mahíne men, aur us mahíne kí nauwín tárikh, shahr ne shikast páí.

3 Aur Bábul ke bádsháh ke sáre sardár, ya'ne Naiyirgal-Sarazar, Samjar-Nabú, Sarsakím, khojón ká sardár, Naiyirgal-Sarazar, Majúsíon ká sardár, aur Bábul ke bádsháh ke báqí sardár, dákhil hue, aur darmiyáni phátak par baithé.

4 ¶ Aur aisá húá, ki Yahúdáh ká bádsháh Sidqiyáh aur sáre jangí mard unhen dekhke bháge, aur rát ko bádsháhi báq kí ráh us phátak se, jo do díwáron ke darmiyán hai, shahr se níkal gaye, aur bayábán kí ráh lí.

5 Par Kasdíon kí fauj ne un ká píchhá kiyá, aur Yarihú ke maidánon men Sidqiyáh ko já hí liyá; aur use leke Riblah men Hamát kí zamín ke bích Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar ke huzúr láe, jahán us ne us par fatwá diyá.

6 Aur Bábul ke bádsháh ne Sid-

qiyáh ke betón ko Riblah men us kí ánkhon ke áge qatl kiyá; aur Bábul ke bádsháh ne Yahúdáh ke sáre amíron ko bhí qatl kiyá.

7 Aur us ne Sidqiyáh kí ánkhen níkal dálin, aur use pítal kí zanjíron se jakrá, ki Bábul ko le jáe.

8 ¶ Aur Kasdíon ne bádsháhi mahall ko, aur logón ke gharon ko, ág se jalá diyá, aur Yarúsalam kí díwáron ko tor dála.

9 Ba'd us ke jilaudáron ká sardár Nabúsaradán báqí logón ko, jo shahr men rah gaye the, aur un ko jo un kí taraf hoke us pás bhág áe the, ya'ne, qaum ke sáre báqí logón ko asir karke Bábul ko le gayá.

10 Par qaum ke miskínon men se jin ke pás kuchh na thá, jilaudáron ke sardár Nabúsaradán ne Yahúdáh kí sarzamín men chhorá, aur tákistán aur khet us hí dín men us ne unhen bakhshé.

11 ¶ Aur Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ne, Yaramiyáh kí bábat, jilaudáron ke sardár Nabúsaradán ko yih tákid karke kahá,

12 Ki use leke us par nigáh i nek kar, aur use kuchh dukh na de; balki tú us se wuh kar jo wuh tujhe kahe.

13 So jilaudáron ke sardár Nabúsaradán, Nabúshashbán, khojón ká sardár, aur Naiyirgal-Sarazar, Majúsíon ká sardár, aur Bábul ke sáre sardáron ne bhejke,

14 Yaramiyáh ko qaidkháne ke sahn se liyá, aur Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ke supurd kiyá, ki use qasr men le jáwe: so wuh logón ke darmiyán rahá.

15 ¶ Aur jis waqt Yaramiyáh qaidkháne ke sahn men qaid thá, KHUDÁ-WAND ká yih kalám us ko pahunchá, aur us ne kahá,

16 Ki Já, 'Abd i Malik Kúshí se kah, ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Dekh, main apní báten, jo main ne is shahr kí kharábi

kí bábat, aur na ki us kí bhalái kí bábat kahín, purí karúngá; aur sab kuchh us din tere hí áge purá hogá.

17 Par us din main tujhe rihái dúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; aur tú un logon ke háth men, jin se tú dartá hai, hawála na kiya jáegá.

18 Kyúñki main tujhe zarúr bacháúngá, aur tú talwár se inárá na jáegá, balki terí ján tere liye ganímat hogí; is liye kí tú ne mujh par bharosá rakhá, KHUDÁWAND kahtá hai.

XL BA'B.

WUH kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, ba'd us ke kí jilaudáron ke sardár Nabúsaradán ne use hathkaríon se jukrá húa páyá, un sab asíron ke darmiyán, jo Yarássalam aur Yahúdáh ke the, jinhen asír karke Bábul ko le gaye, aur us ko Rámah se rawána kar diya.

2 Aur jilaudáron ke sardár ne Yaramiyáh ko leke use kahá, kí KHUDÁWAND tere KHudá ne is balá kí, jo is makán par áí, khabar dí thí.

3 So KHUDÁWAND ne use názil kiya, aur us ne apne kahe ke muwáúq kiya; is sabab kí tum logon ne KHUDÁWAND kí khatá kí, aur us kí nahín suní, is wáste yih tum par áí hai.

4 Aur dekh, áj ke din main ne tujhe un hathkaríon se, jo tere háthon men haiñ, rihái dí hai. Agar mere sáth Bábul chalná terí nazar men achchhá lage, to tú chal, aur main tujh par nigáh i nek karúngá; aur agar mere sáth Bábul chalná terí nazar men burá lage, to rah já; dekh, sárí sarzamin tere áge hai: jidhar terá jí cháhe, aur tú munásib jáne, tidhar já.

5 Us ne hanoz jawab na diya thá, ki us ne phir kahá, Tú Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ke pás, jise Bábul ke bádsháh ne Yahúdáh ke shahron ká hákim kiya hai, já, aur qaum ke darmiyán us ke sáth rah; nahín to, jidhar terí ánkhon men achchhá howe,

tidhar já. Aur jilaudáron ke sardár ne use kðurák dí, aur in'ám bhí diya, aur use rukhsat kiya.

6 Tab Yaramiyáh Jidaliyáh bin Akhiqám ke pás Misfáh men gayá, aur us ke sáth un logon ke darmiyán, jo zamín men báqí rah gaye the, rahá.

7 ¶ Jab lashkaron ke sáre sardáron ne, aur un ke ádmíon ne, jo maidán men rah gaye the, suná, kí Bábul ke bádsháh ne Jidaliyáh bin Akhiqám ko zamín ká hákim kiya hai, kí us ne mardon, aur 'auraton, aur larkon ko, aur mamlukat ke miskínon ko, jo asír hoke Bábul ko bheje na gaye the, us ke supurd kiya thá;

8 Tab Ismá'el bin Nataniyáh, aur Yúhanán, aur Yúnatan, baní Qarín, aur Siráyáh bin Tanhúmat, aur baní 'U'fi Natúfatí, aur Yazaniyáh bin Ma'akátí, apne ádmíon ke sáth Jidaliyáh ke pás Misfáh men áe.

9 Aur Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ne un se, aur un ke ádmíon se, qasam kháke kahá, kí Tum Kasdíon kí khdímat-guzári karne se na daro zamín men baso, aur Bábul ke bádshah ke tábí'dár raho, aur isí men tumhára bhalá hogá.

10 Main jo hún, dekho, Misfáh men rahtá, kí un Kasdíon kí, jo hamáre pás áwen, khdímat karún; par tum mai, aur tábístání mewe, aur tel jam'a karke, apne bartanon men zakhíra karo, aur apne shahron men, jin par tum ne qabza kiya hai, baso.

11 Aur jab sáre Yahúdíon ne, jo Moáb, aur baní 'Ammún, aur Adúm, aur un sárí nawáhíon men the, suná, kí Bábul ke bádsháh ne Yahúdáh ke chand logon ko ohhorá hai, aur un par Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ko hákim kiya hai;

12 Tab sáre Yahúdí har jagah se, jahán we titar bitar kiye gaye the, phire, aur Yahúdáh kí sarzamin Misfáh men Jidaliyáh ke pás áe, aur mai aur tábístání mewe wufúr se jam'a kiye.

13 ¶ Aur Yúhanán bin Qaríh, aur lashkaron ke sáre sardár, jo maidánon men the, Misfáh men Jidalíyáh pás áe,

14 Aur use kahne lage, Kyá tú is se ágáh hai, ki baní 'Ammún ke bádsháh Ba'alís ne Ismá'el bin Nataniyáh ko ohejá hai, ki terí ján máre? Par Jidalíyáh bin Akhíqám ne un kí bát sach na jáni.

15 Aur Yúhanán bin Qaríh ne Misfáh men Jidalíyáh se khufiyatan kahá, Mujhe jáne dijiye, ki main Ismá'el bin Nataniyáh ko qatl karún, aur koí na jánegá; wuh kyúnkar tujhe qatl kare, aur sáre Yahúdí, jo tujh pás jam'á húc hai, bithráe jáen, aur Yahúdáh men se we log, jo báqí rahe hai, halák hon?

16 Par Jidalíyáh bin Akhíqám ne Yúhanán bin Qaríh se kahá, Tú aisá kám na kar, ki tú Ismá'el kí bábat jhúth kaktá hai.

XLI BAB.

AUR sátwen mahine aisá húá, ki Ismá'el bin Nataniyáh bin Ili-sam'a jo sháhi nasl se thá, aur bádsháh ke amíron men se das ádmí us ko sáth, Jidalíyáh bin Akhíqám ke pás Misfáh men áe; aur unhon ne wahán Misfáh men ek sáth rotí khái.

2 Tab Ismá'el bin Nataniyáh, un das ádmíon samet jo us ke sáth the, uthá, aur Jidalíyáh bin Akhíqám bin Sáfán ko, jise Bábul ke bádsháh ne mulk ká hákim kiyá thá, talwár se mára, aur use qatl kiyá.

3 Aur sáre Yahúdfon ko, jo us ke sáth, ya'ne Jidalíyáh ke sáth, Misfáh men the, aur Kasdion ko, jo wahán házir the, aur jangi wardon ko, Ismá'el ne qatl kiyá.

4 Aur jab wuh Jidalíyáh ko már chuká, aur kisi ko khabar na húi, us ke dústre din aisá húá,

5 Kí Síkm, aur Sailá, aur Samrún se, kai ek shakhs, jo sab ke sab assí ádmí the, dárhi mundáe, aur kapre pháre, aur apne ko gháyal kiye húc,

aur hadye aur lubán apne háth men liye húc wahán áe, tá ki KHUDÁWAND ke ghar men guzáren.

6 Aur Ismá'el bin Nataniyáh Misfáh se un ke istiqbál ko níklá, aur áhista áhista chaltá húa aur rotá húa áyá: aur aisá húá, ki jab wuh un se milá, to un se kahne lagá, ki Jidalíyáh bin Akhíqám ke pás chalo.

7 Aur aisá húá, ki jab wo shahr ké bíchon bích pahunché, tab Ismá'el bin Nataniyáh ne aur us ke sáthion ne unhen qatl kiyá, aur unhen chúán men dálá.

8 Par un men das ádmí maujud the, jinhon ne Ismá'el se kahá, ki Hamen qatl na kar; kyúnki maidánon men hamáre gehún, aur jau, aur tel, aur shahd ke zakhír hai. So wuh báz rahá, aur unhen un ke bháion ke sáth qatl na kiyá.

9 Aur jis chúán men Ismá'el ne un logon kí láchon ko dálá thá, jinhen us ne Jidalíyáh ke sáth qatl kiyá, so wuhí hai jise Asá bádsháh ne Isráel ke bádsháh Ba'ashá ke sabab banáyá thá, aur Ismá'el bin Nataniyáh ne us ko maqtúlon kí láchon se bhar diyá.

10 Aur Ismá'el sáre bache húc logon ko, jo Misfáh men rahte the, ya'ne báisháh kí beñion, aur un sab logon ko, jo Misfáh men rahte the, jinhen jilaudáron ke sardár Nabúsaradán ne Jidalíyáh bin Akhíqám ke supurd kiyá thá, asir karke le gayá; unhín ko Ismá'el bin Nataniyáh asir karke le gayá, aur rawána húá, ki pár hoke baní 'Ammún ke darmiyan jáe.

11 ¶ Par jab Yúhanán bin Qaríh ne, aur lashkaron ke sáre sardáron ne, jo us ke sáth the, Ismá'el bin Nataniyáh kí sári sharárat suní jo us ne kí thí,

12 Tab we sab logon ko ike Ismá'el bin Nataniyáh se larne ko gaye, aur Jiba'un ke bare páñion ke kanáre par use já liyá.

13 Aur aisá húá, ki jab un sab logon

ne, jo Ismá'el ke sáth the, Yúhanán bin Qarih ko, aur us ke sáth lashkaron ke sáre sardáron ko, dekhá, to we khush hús.

14 Tab sáre log, jinhen Ismá'el Misfáh se pakar le gayá thá, palte aur phire, aur Yúhanán bin Qarih ke pás áe.

15 Par Ismá'el bin Nataniyáh áth admíon ke sáth Yúhanán ke sámhne se bhág niklá, aur baní 'Ammún kí taraf gayá.

16 Tab Yúhanán bin Qarih ne, aur un sar-lashkaron ne jo us ke hamráh the, qaum ke sáre bache húon ko liyá, jinhen us ne Jidaliyáh bin Akhiqám ke qatl hone ke ba'd Misfáh se Ismá'el bin Nataniyáh ke háth se chhuráyá thá, ya'ne, bahádur jaugi mardon, aur 'auraton, aur larqon, aur khojon ko, jinhen wuh Jiba'ín se pher láyá thá ;

17 Aur we rawána hús, aur Kimhám kí saráe men, jo Baithlaham ke nazdik hai, á rahe, tá kí Misr ko jáen,

18 Kasdion ke sabab se ; kyúнки we un se is bá'is dare, kí Ismá'el bin Nataniyáh ne Jidaliyáh bin Akhiqám ko, jise Bábul ke bádsháh ne us sarzamin ká hákim kiyá thá, qatl kiyá.

XLII B'A'B.

TAB lashkaron ke sáre sardár, aur Yúhanán bin Qarih, aur Yazaniyáh bin Hús'aiyáh, aur sáre log, chhoṭe se bade tak, pás áe,

2 Aur Yaramiyáh nabí se kahá, kí Hamári dardkhwást tere áge á pahunché ; aur apne KHUDÁWAND Khudá se hamáre liye aur in sab baqí logon ke liye du'á mángiye, kí ham bahut men se thore, jaisá kí terí ánkhen ham ko dekhti hain, bach rahe hain ;

3 Tá kí KHUDÁWAND terá Khudá, wuh ráh jis men ham chalen, aur wuh kám jo ham karen, batlá de.

4 Tab Yaramiyáh nabí ne un se kahá, kí Main ne tumhári suní ; dekh, main KHUDÁWAND tumháre Khudá se tumhári báton ke muwáfíq du'á máng-úngá ; aur jo jawáb KHUDÁWAND tum

ko degá, main tumhen sunáúngá ; main tum se kuchh na chhipáúngá.

5 Aur unhen ne Yaramiyáh se kahá, kí KHUDÁWAND sachchá aur wafádár gawáh hamáre darmiyán hove, agar ham un sári báton ke muwáfíq na karen, jin ke liye KHUDÁWAND terá Khudá tujhe hamáre pás bhejgá.

6 Khwáh bhalá ma'lúm howe, khwáh burá, ham KHUDÁWAND apne Khudá ká hukm, jis pás ham tujhe bhejte hain, mánenge ; tá kí jab ham KHUDÁWAND apne Khudá kí bát mánen, to hamára bhalá howe.

7 ¶ Ab das din ke ba'd yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh ko pahunchá.

8 Tab us ne Yúhanán bin Qarih ko, aur lashkaron ke sáre sardáron ko, jo us ke sáth the, aur sáre logon ko chhoṭe se bade tak buláyá,

9 Aur un se kahá, kí KHUDÁWAND, Isráel ká Khudá, jis ke pás tum ne mujhe bhejá, kí main us ke huzúr tumhári 'arzí 'ájizi se guzránún, yún farmátá hai ;

10 Agar tum is sarzamin men yaqínan thahre rahoge, to main tumhen banáúngá, aur na dháúngá ; aur main tumhen lagáúngá, aur na ukháúngá ; kyúнки main us badí se, jo main ne tum se kí hai, pachhtá hún.

11 Bábul ke bádsháh se, jis se tum darte ho, mat daro ; us se mat daro, KHUDÁWAND kabhá hai : kyúнки main tumháre sáth hún, kí tum ko bacháúñ, aur tumhen us ke háth se chhuráúñ.

12 Aur main tum par rahm kará-úngá, aur wuh tum par rahm karegá, aur tum ko tumhári sarzamin men phir jáne ke liye rukhsat degá.

13 ¶ Lekin agar tum kaho, kí Ham is sarzamin men phir na áwenge, na KHUDÁWAND apne Khudá kí bát mánenge,

14 Aur kaho, kí Nahin ; ham sarzamin i Misr men jáenge, jahán ham larái na dekhenge, na turbí kí áwáz

sunenge, na roṭī ke liye bhūkh se tarsonge, aur ham wahān basenge :

15 So, ai Yahūdāh ke bāqī logo, KHUDĀWAND ká kalām suno; RABB ul afwāj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Agar tum sachmuch Misr men jāne ke liye apnā rukh karte ho, aur wahān basne ke liye rawána hote ho ;

16 To aisá hogá, ki wuh talwár, jis se tum ɗarte ho, wahān Misr kí sarzamín men tum ko já legí ; aur wuh kál, jis se tum hirásán ho, wahān Misr tak tumhárá pichhá karegá ; aur tum wahān maroge.

17 Balki aisá hogá, ki we sáre log, jo Misr kí taraf apná rukh karte ki wahān jáke rahen, talwár, aur kál, aur wabá se marenge ; un men se koi bāqī na रहेगá, na koi us balá se, jo main un par názil karúngá, bhāg sakegá.

18 Kyúnki RABB ul afwāj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Jis tarah merá gazab o qahr Yarúsalam ke bāshindon par unḍelá gayá hai, usí tarah merá qahr tum par bhí, jab tum Misr men dākhil hoge, unḍelá jáegá : aur tum la'nat, aur hairání, aur nafrat, aur malámat ke bá'is hoge ; aur is makán ko tum phir na dekhoge.

19 ¶ Ai Yahūdāh ke bache hūo, KHUDĀWAND ne tumhárá bábat farmáyá hai, ki Misr men mat jáo : yaqín kar jáno, ki main ne áj ke din tum par gawáh kí tarah jatá diyá hai.

20 Filhaqiqat tum ne apní jánon kí khatákárá kí hai ; kyúnki tum ne yih kahke KHUDĀWAND apne Khudá ke huzúr mujhe bhejá, ki Tú KHUDĀWAND hamáre Khudá se hamáre liye du'á máng ; aur jo kuchh KHUDĀWAND hamárá Khudá kabe, ham par zāhir kar, aur ham karenge.

21 Aur main ne áj ke din tum par yih zāhir kiýá hai ; tau bhí tum KHUDĀWAND apne Khudá kí áwáz ko, yá kisi bāt ko jis ke liye us ne mujhe tumháre pás bhejá hai, nahín mánoge.

22 Ab tum yaqín jáno, ki tum us

makán men, jahán tum jāne aur rahne cháhte ho, talwár, aur kál, aur wabá se maroge.

XLIII BA'Ī.

AUR yún húa, ki jab Yaramiyáh KHUDĀWAND un ke Khudá kí sárá báte, jin ke liye KHUDĀWAND un ke Khudá ne use bhejá thá, ya'ne, ye sab báte sáre logon ko kah chuká thá,

2 Tab Azariyáh bin Hús'aiyáh, aur Yúhanán bin Qaríh, aur sáre magrúr logon ne Yaramiyáh se yún kahá, ki Tú jhúth kahtá hai ; KHUDĀWAND hamáre Khudá ne tuihe yih kahne ko nahín bhejá, ki Misr men maqám karne ke liye mat jáo ;

3 Par Bárúk bin Naiyiriyáh ne tuihe ubhárá ki tú hamára mukhálif ho, tá ki ham Kasdion ke háth men giriftár howen, aur wo ham ko qatl karen, aur hamen asir karke Bábul le jáen.

4 So Yúhanán bin Qaríh, aur lash-karon ke sáre sardáron ne, aur sáre logon ne, KHUDĀWAND ká hukm, ki We Yahūdāh kí sarzamín men rahen, na máná.

5 Par Yúhanán bin Qaríh, aur lash-karon ke sáre sardáron ne, Yahūdāh ke sáre bāqī logon ko, jo sárá qaumon men se, jahán we titar bitar kiye gaye the, Yahūdāh kí sarzamín men basne ke liye phir áe the, sáth liýá ;

6 Ya'ne, mardon, aur 'auraton, aur larcon, aur bádsháh kí beṭion, aur har kisi ko, jise jilaudáron ke sardár Nabú-zaradán ne Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfan ke sáth chhorá thá, aur Yaramiyáh nabí ko, aur Bárúk bin Naiyiriyáh ko, sáth liýá.

7 So we Misr kí sarzamín men áe : kyúnki unhon ne KHUDĀWAND ká hukm na máná thá. chunápci we Tahfanhís men pahunche.

8 ¶ Tab KHUDĀWAND ká kalām Tahfanhís men Yaramiyáh par názil húa, aur us ne kahá,

9 Ki Bare patthar apne háth men le, aur unhen int ke bhatthe ke giláwe ke bich jo Tahfanhis men Fira'un ke qasr kí dahliz par hai, baní Yahúdáh kí ánkhoñ ke sāmhnē chhipá;

10 Aur un se kah, kí RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, kí Dekh, main apne khidmat-guzár sháh i Bábul Nabúkadrazar ko buláúngá, aur un pattharon par, jinhen main ne chhipwáyá hai, us ká takht rakhúngá, aur wuh apne galiche ko us par bicháwegá.

11 Aur wuh áke zamín i Misr ko máregá, aur jo maut ke liye hain maut ko, aur jo asír ke liye hain asír ko, aur jo talwár ke liye hain talwár ko, hawála karegá.

12 Aur main Misr ke ma'búdon ke gharon men ág bharkáúngá; aur wuh unhen jaláwegá, aur asír karke le jáegá: aur jaise charwáhá apná kaprá lapettá hai, taise wuh zamín i Misr ko lapejégá; aur wahán se salámat chalá jáegá.

13 Aur wuh Bait-Shams ke láthon ko, jo zamín i Misr men hai, toregá; aur Misrion ke ma'búdon ke gharon ko ág se jalá degá.

XLIV BA'B.

WUH kalám jo sáre Yahúdfon kí bábat, jo sarzamín i Misr men, aur Mijdlál men, aur Tahfanhis men, aur Núf men, aur Fatrás kí sarzamín men, baste the, Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, kí Tum ne yih sári balá, jo main ne Yarúsalam par, aur Yahúdáh ke sáre shahron par, názil kí, dekhí; aur dekh, we áj ke din wírána hain, aur un men ek basnewálá bhí nahín,

3 Us sharárat ke sabab jo unhen ne mujhe gussa diláne ke liye kí hai, kí we begáne ma'búdon ke áge lubán jaláne játe, aur un kí bandagí karte the,

jinhen we na jánte the, na we, na tum, na tumháre bápádáde.

4 Aur main ne apne sáre khidmat-guzár nabíon ko tumháre pás bhejá, subh sawere uthke bhejá, aur kahá, kí Tum wuh nafratí kám, jis se main nafrat rakhtá hún, na karo.

5 Par unhon ne na suná, na kán lagáyá, kí apní burái se báz áwen, aur begáne ma'búdon ke áge lubán na jaláwen.

6 Is liye merá gazab o qahr undelá gayá, aur Yahúdáh ke shahron aur Yarúsalam ke bázáron par bharká; aur we kharáb aur wírán húe, jaise áj ke din hain.

7 Aur ab KHUDÁWAND RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai; kí Tum kyún apní jánon se yih barí badí karte ho, kí Yahúdáh men se mard aur aurat, larhá aur dúdh-pítá bachcha katá jáe, aur tumháre liye koí báqi na rahe?

8 Kí tum sarzamín i Misr men, jahán tum basne ke liye gaye ho, apne háthon ke kamon se, aur begáne ma'búdon ke áge lubán jaláne se, mujh ko gussa diláte ho, kí tum nest kiye jáo, aur zamín kí sári qaumon ke darmiyán la'nat aur malámat ke bá'is ho?

9 Kyá tum apne bápádádon kí badkárián, aur Yahúdáh ke bádsháhon kí badkárián, aur un kí jorúon kí badkárián, aur apní hí badkárián, aur apní jorúon kí badkárián, jo tum ne Yahúdáh kí sarzamín men, aur Yarúsalam ke bázáron men, kí hain, bhúl gaye ho?

10 We áj ke din tak bhí dil-shikasta na húe, aur na dare, aur meri shari'at aur huqúq par, jo main ne tumháre aur tumháre bápádádon ke áge rakhe hain, we na chale.

11 ¶ Is liye RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, kí Dekh, main apná rukh badí ke liye tumháre bar-khiláf karúngá, táki sáre Yahúdáh ko nest karún.

12 Aur main Yahúdáh ke báqi logon ko, jinhon ne sarzamin i Misr men jáne ke liye apná rukh kiya hai, ki wahán maqám karen, pakrúngá, aur we sarzamin i Misr men nábud hongé; we talwár aur kál se máre parenge; we chhote se bare tak nábud hongé; we talwár aur kál se faná ho jáenge; aur we la'nat, aur hairáni, aur nafrin, aur malámat ke bá'is hongé.

13 Aur main un ko, jo sarzamin i Misr men baste hain, us hí tarah sazá dúngá, jis tarah main ne Yarusalam ko talwár, aur kál, aur wabá se sazá dí hai.

14 Aur Yahúdáh ke báqi logon men se, jo sarzamin i Misr men gaye ki wahán maqám karen, koí nikal na sakegá, aur na bachegá, ki phirke Yahúdáh kí sarzamin men áwe, jis ke we mushtáq hain ki phirke áwen aur us men basen: kyúñki koí na phiregá, siwá un ke jo nikal bhágen.

15 ¶ Tab sáre mardon ne, jo jánte the ki un kí jorúon ne begáne ma'búdon ke áge lubán jaláya hai, aur sab 'auraton ne jo pás kharí thin, ek barí jamá'at ue, ya'ne, sáre logon ne, jo sarzamin i Misr men, Fatrus men, baste the, Yaramiyáh ko yih kahke jawáb diya,

16 Ki Yih bát, jo tú ne KHUDÁWAND ká nám leke ham se kahí, ham kadhí na mánenge;

17 Balki ham to wuh bát karenge, jo hamáre hí munh se nikaltí hai: ham to ásmán kí malika ke liye lubán jaláwenge, aur us ko tapáwan tapáwenge, jis tarah ham áp, aur hamáre bápádáde, hamáre bádsháh, aur hamáre sardár, Yahúdáh ke shahron men, aur Yarusalam ke bázaron men, karte the, ki us waqt ham bahut rotí rakhte the, aur khush-hál the, aur badí nahin dekhte the.

18 Par jab se ham ne ásmán kí malika ke liye lubán jalána, aur us ke liye tapáwan tapána, chhor diya, tab

se ham har chíz ke muhtáj hain, aur talwár aur kál se faná hue.

19 Aur jab ásmán kí malika ke liye ham lubán jaláte, aur use tapáwan tapáte the, kyá ham ne apne shauharon ke bagair us kí bandagi ke liye kuliche pakáe, aur us ko tapáwan tapáe?

20 ¶ Tab Yaramiyáh ne sári guroh, se, mardon aur 'auraton se, aur un sáre logon se, jinhon ne use jawáb diya thá, kahá,

21 Kyá wuh lubán jo tum ne, aur tumháre bápádádon ne, tumháre bádsháhon ne, aur tumháre sardáron ne, ra'aiyat ke sáth, Yahúdáh ke shahron men aur Yarusalam ke bázaron men jaláya hai, KHUDÁWAND ne kuchh yád nahin kiya? kyá wuh khátir men na láya?

22 So KHUDÁWAND us se áge tumháre bure kámon kí, aur tumháre nafatí kámon kí, jo tum ne kiye, bardásh nahin kar saktá thá; is liye tumhári zamin wirán hai, aur hairáni aur la'nat ká bá'is, jis men koí basnewálá na rahá, chunánchi áj ke din hai.

23 Azbaski tum ne lubán jaláya, aur KHUDÁWAND kí khatá kí, aur KHUDÁWAND kí áwáz ke shinawá nahin hue, na us kí shari'at, na us ke qawánin, na us kí shahádaton par chale; is liye yih balá tum par pari hai, chunánchi áj ke din hai.

24 Aur Yaramiyáh ne sáre logon, aur sab 'auraton se, yún kahá, ki Ai sáre Yahúdáh, jo Misr kí sarzamin men ho, KHUDÁWAND ká kalám sun;

25 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Tum ne aur tumhári jorúon ne apní zubán se kahá hai, aur yih kahke apne háth se us ko anjam bhí diya hai, ki Ham un nazron ko, jo ham ne ásmán kí malika ke liye lubán jaláne kí bábat, aur us ke áge tapáwan tapáne kí bábat, máná hai, zarúr adá karenge: yaqinan 'auraton tumhári nazron ko qáim rakhengi,

aur yaqīnan we tumhārī nazron par wafā karenḡi.

26 Is liye, ai sāre banī Yahūdāh, jo sarzamīn i Misr men baste ho, KHUDĀWAND kā kalām suno: Dekho, KHUDĀWAND kahtā hai, main ne apne buzurg nām ki qasam khāī hai, ki merā nām Yahūdāh ke logon ke bīch, kisi ke munh se, sārī sarzamīn i Misr men phir na niklegā, ki wuh kahegā, KHudāwand YAHOWĀH zinda hai.

27 Dekho, main un kī ghāt men, un se badī karne ke liye, aur neki nahīn, lagā rahūngā, aur Yahūdāh ke sāre log, jo sarzamīn i Misr men haiṅ, talwār aur kāl se nābūd hongē, jab tak we tamām na hon.

28 Aur we jo talwār se bach rahenge, aur Misr kī sarzamīn se Yahūdāh kī sarzamīn men phir āwenge, thore hongē; aur Yahūdāh ke sāre bache hūe, jo zamīn i Misr men gaye, ki wahān maqām karen, jānenge, ki kis kā kalām qāim rahegā, merā, yā un kā.

29 ¶ Aur tumhāre liye yih nishān hai, KHUDĀWAND kahtā hai, ki main is hī makān men tum ko sazā dūngā, tā ki tum jāno ki merī bāten tum par balā ke āne kī bābat yaqīnan qāim rahengī:

30 KHUDĀWAND yūn kahtā hai; Dekh, main Misr ke bādshāh Fira'ūn-Hufra ko us ke dushmanon ke qabze men, aur un ke qabze men jo us kī jān ke khwāhān haiṅ, kar dūngā, jis tarah main ne Yahūdāh ke bādshāh Sidqiyāh ko Bābul ke bādshāh Nabūkadrāzar ke qabze men kar diyā hai, jo us kā dushman, aur us kī jān kā tālib thā.

XLV BA'B.

WUH kalām jo Yaramiyāh nabī ne Bārūk bin Naiyiriyāh se us waqt kahā, jis waqt wuh un bāton ko Yaramiyāh ke kahe ke mutābiq, Yahūdāh ke bādshāh Yahūyaqīm bin

Yūsīyāh ke chauthē baras, daftar men likhā thā,

2 Ki KHUDĀWAND, Isrāel kā Khudā, tujh se, ai Bārūk, yūn kahtā hai; 3 Tū ne kahā, ki Mujh par afsos hai! ki KHUDĀWAND ne mere dukh dard par gam bhī barhāyā hai; main āh mārte mārte thak gayā, aur mujhe ārām na milā.

4 ¶ Tū us se yūn kahegā, ki KHUDĀWAND yūn kahtā hai, Dekh, wuh jo main ne banāyā main dhā dūngā, aur wuh jo main ne lagāyā, main ukhār phenkūngā, ya'ne, is sārī sarzamīn ko.

5 Aur kyā tū apne liye 'umda chīzen dhūndhtā hai? mat dhūndh; ki dekh, main sāre jāndāron par ek balā nāzil karūngā, KHUDĀWAND kahtā hai; par main terī jān ko un sāre makānon men, jahān jahān tū jāegā, tujhe ganīmat ke taur par baḡhshūngā.

XLVI BAB.

KHUDĀWAND kā kalām jo Yaramiyāh nabī ko gair-qaumon kī bābat pahunchā, ya'ne,

2 Misr kī bābat, Misr ke bādshāh Fira'ūn-Nikoh kī fauj kī bābat, jo daryā e Furāt ke kanāre par Karkimīs men thī, jis ko Bābul ke bādshāh Nabūkadrāzar ne, Yahūdāh ke bādshāh Yahūyaqīm bin Yūsīyāh ke chauthē baras men, shikast dī thī.

3 Sipar aur dhāl ko taiyār karo, aur larāī par chale āo.

4 Ghoron ko joto; ghoron par sawār ho, aur khod sir par rakhke niklo; nezon ko jilā do; baktaron ko pahino.

5 Kyā sabab hai kī main unhen ghabrāe hūe dekhtā hūn? we palaṭ gaye haiṅ, un ke bahāduron ne shikast khāī; we ek bārgī bhāg jāte, aur pīchhe phirke nahīn dekhte; chāron taraf dar hai, KHUDĀWAND kahtā hai.

6 Subuk-pā na bhāgne pāwegā, na bahādur nikal bachegā; we thokar khāenge, aur uttar ko daryā e Furāt ke kanāre girenge.

7 Yih kaun hai, jo daryá kí mánind barhtá átá hai, jis ke páni sailáboṅ kí mánind uchhalte haiṅ?

8 Misr daryá kí tarah uthtá hai, aur us ke páni báḥ ki mánind uchhalte haiṅ; aur wuh kahtá hai, ki Main charhúngá, aur zamin ko chhipá lúngá; main shahron ko aur un ke báshindon ko nest karúngá.

9 Ghoron par charho, aur rathen kharakti jáwen; aur bahádúr niklen; Kúsh aur Fút, jo sipar liye phirte, aur Lúdi jo kamán-kashí men máhir haiṅ.

10 Kyúnki yih Khudáwand RABB ul afwáj ká din hai, aur intiqaṁ ká din, tá ki wuh apne dushmanon se intiqaṁ le: aur talwár khá jáegi aur ser hogi, aur un ká lahú pike mast hogi; kyúnki Khudáwand RABB ul afwáj ke liye, uttar ki sarzamin men daryá e Furát ke kanáre, zabíha muqarrar hai.

11 Ai Misr kí kunwári beti, Jili'ád ko charh já, aur balsán le; tú befáida bahut dawáen isti'amál karti hai; tú changi na hogi.

12 Qaumon ne teri ruswái ká háal suná; aur tere nála se zamín bhar gayi: kyúnki bahádúr ne bahádúr par ṭakkar khái, we donon ek sáth gir gaye.

13 ¶ Wuh kalám, jo KHUDÁWAND ne Yaramiyáh nabí ko kahá, jis waqt sháh i Bábul Nabúkadrazar Misr kí mamlukat márne ko áyá.

14 Misr men áshkára karo, Mijdá! men ishtihár do, háñ, Núf men manádi karo, aur Tahánhis men yih kaho, ki A'p ko maujúd kar, taiyár ho rah; kyúnki talwár teri cháron taraf khá játi hai.

15 Kyá sabab hai ki terá bahádúr giráyá gayá? wuh khará rah na saká, kyúnki KHUDÁWAND ne us ko aundhá kar diyá.

16 Bahut haiṅ jo thokar kháte haiṅ; ek dúse par gir partá; aur unhon ne kahá, ki Úṭho, aur ham

apne logon men, aur apne watan men, muhlik talwár ke sabab se ulte phir jáwen.

17 We wahán chilláe, ki Misr ká bádsháh Fira'ún barbád huá; us ne apne muqarrar waqt ko guzarne diyá.

18 Wuh Bádsháh, jis ká nám RABB ul afwáj hai, yún kahtá hai, ki Mujhe apni bayát kí qasam, jaisá Tabúr, paháron men, aur jaisá Karmil samundar ke kanáre men hai, taisá wuh áwega.

19 Ai beti, Misr kí báshinda, tú asiri ke liye apne asbáb taiyár kar; ki Núf wirán aur ujár hogá, jis men ek basnewálá na rahe.

20 Misr niháyat khúbsúrat bachhiyá hai; lekin kharábi áti hai, uttar kí sarzamin se áti hai.

21 Us ke ajrádar bhi us ke darmiyán moti bachhiyon kí mánind haiṅ; par we bhi rúgardán hñe, we ikatthe bháge: we khare na rahé, kyúnki un kí halákat ká din un par áyá hai, un se intiqaṁ lene ká waqt pahunchá.

22 Wuh sámp kí mánind chilchi láegi; kyúnki we fauj leke kúch karenge, aur kulhárián leke lakarháron kí mánind us par áwenge.

23 We us ká jangal kátenge, KHUDÁWAND kahtá hai, agarchi wuh aisá ghaná hai, ki koi us men hoke na jáwe; kyúnki we tiddion se ziyáda, balki be-shumár haiṅ.

24 Misr kí beti sarásíma hogi; uttar kí qaum ke háth men muhtalá hogi.

25 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, kahtá hai, Dekh, main Ammán i Nú ko, aur Fira'ún, aur Misr, aur us ke ma'búdon, aur us ke bádsháhon ko, ya'ne, Fira'ún aur un ko jo us par bharosá rakhte haiṅ, sazá dúngá;

26 Aur main un ko un ke qábú men jo un kí ján ke khwáhán haiṅ, ya'ne, Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men, aur us ke mulá-

zimon ke háth men, kar dúngá; par ba'd us ke wuh aisi ábád hogi jaise agle dinon men thi, KHUDÁWAND kahtá hai.

27 ¶ Par tú, ai mere banda Ya'qúb, mat dar, aur tú, ai Isráel, mat ghabrá; kyúñki, dekh, main tujhe dúr se, aur teri aulád ko un kí asíri kí zamín se, riháí dúngá, aur Ya'qúb phiregá, aur árám aur chain karegá, aur koí use na daráwegá.

28 Ai mere banda Ya'qúb, hirásán mat ho, KHUDÁWAND kahtá hai; kyúñki main tere sáth hún; agar-chi main sab qaumon ko, jin men main ne tujhe háñk diyá, nest o ná-búd karún, tad bhí tujhe nest o ná-búd na karúngá; par main andáza se teri tádíb karúngá; kyúñki tujhe bin sazá diye na chhor saktúngá.

XLVII BA'B.

KHUDÁWAND ká kalám, jo Yaramiyáh nabí ko Filistion kí bábat pahunchá, peshtar us se kí Fira'un ne 'Azzáh ko mará.

2 KHUDÁWAND yún kahtá hai; Dekh, uttar se pání charhte hain, aur we ek báñh kí tarah hongé, aur sar-zamín par, aur sab par, jo us men hai, shahr par, aur us ke báshindon par, bah jáenge; us dam log chilláwenge, aur sarzamin ke sáre báshinde nála karenge.

3 Us ke qúwatwar ghoron ke sum-on ke parne kí áwáz se, us kí gáron ke rele se, aur us ke pahiyon kí gar-garáhát se, báp apne larhon kí taraf na dekhenge, un ke háth is qadr kamzor hongé;

4 Yih us din ke sabab se hogá, jo átá hai kí sáre Filistion ko gárat kare, aur Súr aur Saidá se har madadgar ko, jo baqí rah gayá hai, nest kare; kyúñki KHUDÁWAND Filistion ko, Kaftúr ke jazíre ke bache hús logon ko, gárat karegá.

5 'Azzáh par chandlápan aí hai; 943

'Asqalún apní wadí ke baqiya samet nest kiya gayá: tú kab tak apne ta,ín káttá jáegá?

6 Ai KHUDÁWAND kí talwár, tú kab tak na thahregi? tú chal apne giláf men, árám le, aur chain kar.

7 Wuh kis tarah thahar sakti hai, kyúñki KHUDÁWAND ne 'Asqalún par, aur samundar ke sáhil par, us ke chalne ká hukm use kiya hai? us ne use wahán muqarrar kiya hai.

XLVIII BA'B.

MOAB kí bábat, RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDÁ, yún kahtá hai, Hée Nabú par! kí wuh wirán ho gayá: Qaryataim ruswá húa, aur le liya gayá: Misjáb khajil ko gayá, aur hairán húa hai.

2 Moáb kí ta'rif Hashbún men phir na kí jáegi: unhon ne yih kahke us par bure mausúbe bándhe, kí A'o, ham use nest karen, kí wuh qaum na kahláwe. Tú bhí, ai Madmen, kát qálá jáegá; talwár terá pichhá karegi.

3 Horonaim men chikhén marne kí áwáz hogi, wiráni aur bari halákat.

4 Moáb barbád húa; us ke bachche apne nauha kí áwáz sunáte hain.

5 Kyúñki Lúhit kí charháí par rone par roná barhtá játa; yaqinan Horonaim kí utár par muqhalíf halákat kí sí áwáz sunte hain.

6 Bhágo, apní ján bacháo, aur bayábán men ratama ke darakht kí manind ho.

7 ¶ Aur is liye kí tú ne apne kámon aur khazánon par takiya kiya, tú pakrá jáegá, aur Kamús apne káhinon aur sardáron samet asir hoke jáegá.

8 Aur gáratgar har ek shahr par áwegá, aur koí shahr na bachegá: wadí bhí wirán hogi, aur maidán ujár ho jáegá, jaisá KHUDÁWAND ne kahá hai.

9 Moáb ko par lagá do, tá kí wuh parwáz kare, aur chal de: kí us ke shahr ujár hongé, aur un men koí báshinda na rahéga.

10 La'natí wuh howe, jo KHUDÁ-WAND ká kám dagá ke sáth kare, aur la'natí wuh howe, jo apní talwár ko khdúrezi se báz rakho.

11 ¶ Moáb apní larkái se bá áram hai, aur us kí talchhat tahnishín rahí, aur wuh ek piyála se dúsré piyála men undelá nahín gayá, na asir hoke gayá; is liye us ká maza us men rahá hai, aur us kí bú na badlí.

12 So, dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, kí main inqiláb-karnewálon ko us ke pás bhejúngá, kí we use ultáwen, aur us ke nándon ko khalí karen, aur un ke mashkon ko tor dálen.

13 Tab Moáb Kamús se sharmina hogá, jis tarah Isráel ká gharáná Baitel se, jo un ká bharosá thá, khalil húa.

14 ¶ Tum kyúnkar kahte ho, kí Ham pahlawán hain, aur jang ke liye zoráwar log hain?

15 Moáb gárat húa, us ke shahron ká dhúnwán uth rahá hai, aur us ke chune hús jawán qatl hone ke liye utar gaye, wuh Bádsáh kahtá hai, jis ká nám Rabb ul afwáj hai.

16 Nazdik hai kí Moáb par áfat áwe, aur us kí idbár daurí áti hai.

17 Ai sab, jo us ke ird á gird hain, us par afsos karo; aur tum sab jo us ke nám se wáqif ho, kaho, kí Yih motá 'asá, aur khdúsúrat dandá kyúnkar tút gayá!

18 Ai Daibún kí betí, jo wahán kí báhinda hai, apní shaukat se tale utar, aur piyási baith; kyúnki Moáb ká gáratgar tujh par charhegá, aur tere qil'aon ko toregá.

19 Ai 'Ará'ir kí báhinda, tú ráh par khafi ho, aur nigáh kar rakh; bhágnewále aur us se jo nikal bachí, puchh aur kah, kí Kyá májará hai?

20 Moáb ruswá húa, kyúnki wuh dhá diyá gayá; tum wáwailá macháo, aur chilláo; Arnún men ishtihár do, kí Moáb gárat húa hai,

21 Aur kí sahrá kí atráf par, Haulán par, aur Jahazáh par, aur Maufa'at par,

22 Aur Daibún par, aur Nabú par, aur Bait i Diblataim par,

23 Aur Qaryataim par, aur Bait-Jamúl par, aur Bait-Ma'ín par,

24 Aur Qaryút par, aur Busmh aur sarzamin i Moáb ke sáre shahron par, jo dúr hain yá nazdik hain, sab par 'azáb áyá.

25 Moáb ká sing kátá gayá hai, aur us ká bázú torá gayá, KHUDÁ-WAND kahtá hai.

26 ¶ Tum us ko madhúsh karo; kyúnki us ne áp ko KHUDÁWAND ke muqábil buland kiya; tá kí Moáb apní qai men lote, aur ek maskhara bane.

27 Kyá Isráel tere áge maskhara na thá? kyá wuh choron ke darmiyan páyá gayá? kí jab jab tú us ká nám letá thá, tú apná sir dhuntá thá.

28 Ai Moáb ke báhindo, shahron ko chhor do, aur chatán par já baso, aur kabútar kí mánind ho, jo gahre gár ke munh ke kanáron men áshiyána banáti hai.

29 Ham ne Moáb ká gurúr suná hai, (wuh niháyat magrúr hai) us kí gustákhí bhí, aur us kí shekhí, aur us ká ghámaná, aur us ke dil ká takabbur.

30 Main us ká gussa jántá hún, KHUDÁWAND kahtá hai, aur us kí jhúthí shekhíán, kyúnki wuh jhúthí shekhíán kartá hai.

31 Is liye main Moáb ke liye wá-wailá karúngá, sáre Moáb ke liye main zár zár roúngá; Qir-Haras ke logon ke liye mátam kiya jáegá.

32 Ai Sibmah ke angúr, main Ya-zír kí roái kí tarah tere liye roúngá; terí shákhen samundar tak phail gayi hain, we Ya-zír ke samundar tak pahunch gayin; tere pakke mewon par, aur tere angúr ke guchchhon par, gá-ratgar á pará hai.

33 Khushí aur shádmání hare bha-re kheton se, aur Moáb kí sarzamín se, uṭhái gayí; aur main ne aisá kiya kí angúr ke kolhú men mai báqí na rahí; ab koí lalkárne na latáregá; un ká lalkárná lalkárná na hogá.

34 Hashbún ke rone se we apní áwáz ko Ili'áli aur Jaház tak, aur Zugr se Horonaim tak, Iglát-Shali-Shiyáh tak, buland karte hain; kyúnki Nimrím ke pání bhí kharáb ho gaye hain.

35 Aur main aisá karúngá, KHU-DÁWAND kahtá hai, kí wuh jo únche makánon par qurbání charhátá hai, aur wuh jo apne má'búdon ke áge khushbúí jalátá hai, Moáb ke darmi-yán se mauqúf hogá.

36 So merá dil Moáb ke liye báns-ri kí áwáz kí mánind áhen kartá, aur merá dil Qir-Haras ke logon ke liye shahnáon kí áwáz kí tarah fígán kar-tá; kyúnki us men se jo unhon ne zakhíra kiya thá, wuh jo báqí rahá, so talaf ho gayá.

37 Filhaqíqat har ek sir chandlá hogá, aur har ek kí dáphí mundáí jáe-gí: har ek ke háth par zakhm hogá, aur har ek kí kamar par tát.

38 Moáb ke sáre gharon kí chhaton par, aur us ke sab bázáron men bará mátam hogá; kyúnki main ne Moáb ko, us bartan kí tarah jo pasand na áwe, torá hai, KHU-DÁWAND kahtá hai.

39 We wáwailá karengé, aur kah-engé, kí Us ne kaisí shikast khái! Moáb ne sharm ke máre kyúnkar apní píṭh pherí! usí tarah Moáb un sabhon ke liye, jo us ke chaugird hain, har-í aur khauf ká bá'is hogá.

40 Kyúnki KHU-DÁWAND yún kah-tá hai, kí Dekh, wuh 'uqáb kí mánind uregá, aur apne paron ko Moáb ke úpar phailáwegá.

41 Wahán ke shahr le liye játe, aur qil'aját ekáek qabze men áte hain, aur us din Moáb ke baháduron ke dil jan-newálí 'aurat ke dil kí tarah hongé.

42 Aur Moáb halák kiya jáegá. yahán tak kí wuh qaum na kahláegá, is liye kí us ne KHU-DÁWAND ke mu-qábil áp ko buland kiya.

43 Dahshat, aur garhá, aur jál tujh par gálib hongé, ai Moáb ke báshinda, KHU-DÁWAND kahtá hai.

44 Wuh jo dahshat se bháge, gar-he men giregá; aur jo garhe se nikle, jál men phanse-gá; kyúnki main un par, hán, Moáb par un kí siyásat ká baras láúngá, KHU-DÁWAND kahtá hai.

45 We jo bháge Hashbún ke sáya ke tale be-táb hoke khare húe; par Hashbún se ág, aur Saihún men se ek shu'ala niklegá, aur Moáb kí dáphí ke kone ko, aur har ek fasáadí ke chándí ko, khá legá.

46 Hée tujh par, ai Moáb! Kamús ke log halák húe; kí tere beton ko asir karke le gaye, aur terí betián bhí asir hún.

47 ¶ Báwujúd is ke main ákhiri dinon men Moáb kí asirí ko mubad-dal karúngá, KHU-DÁWAND kahtá hai. Moáb kí 'adálát yahán tak húi.

XLIX. BAB.

BANI 'Ammún kí bábat. KHU-DÁWAND yún kahtá hai, Kyá Isráel ke bete nahín hain? kyá us ká koí wáris nahín? phir kyún un ke bádsháh ne Jadd ko mirás men liya hai, aur us ke log us ke shahron men base hain?

2 Is liye, dekh, we din áte hain, KHU-DÁWAND kahtá hai, kí main aisá karúngá, kí baní 'Ammún ke Rabbah men laráí ká hullar suná jáegá, balki wuh ek khandar ho jáegá, aur us kí betián ág se jaláí jáengí: tab Isráel un ká, jo us ke wáris the, wáris hogá, KHU-DÁWAND kahtá hai.

3 Ai Hashbún, wáwailá kar, kí 'Ai barbad kí gayí: ai Rabbah kí betí, chilláo, aur apní kamar par tát bándho, mátam karo, aur shahrpanáh-on par hoke idhar udhar dauro: kyúnki un ká bádsháh asir hoke jáegá,

aur us ke káhin aur us ke sardár bhí sáth jáenge.

4 Tú kyūn wádion par fakhr karti hai? terí wádi bah játi hai, ai bargashta betí, jo yih kahke apne kha-zanon par takiya karti hai, ki Kaun mujh tak á saktá hai?

5 Dekh, KHUDÁWAND RABB ul af-wáj kahtá hai, main tujh par un sab ká, jo tere gird o pesh hain, khauf galib karúngá, aur tūn men se har ek us ke sámhne se hánká jáegá; aur koí na hogá jo áwáron ko jam'a kare.

6 Magar us ke ba'd main 'Ammū-nion kí asiri ko mubaddal karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

7 ¶ 'Adūm kí bábat. RABB ul af-wáj yūn kahtá hai, ki Kyá Taimán men khirad mutlaq na rahí? kyá 'áqilon kí maslahat játi rahi? kyá un kí 'aql ur gayi?

8 Ai Dadán ke báshindo, tum palatke bhágo, aur nashebon men já baso; kyūnki main us par 'Esau kí áfat, jis waqt us se intiqám lūn, názil karúngá.

9 Agar angúr-tornewále tere pás áwen, to kyá koí dána na chhorenge? yá, agar rát ko chor áwen, to we faqat apne matlab bhar lūt lenge.

10 Par main 'Esau ko bilkull nan-gá karúngá, us ke chhipe hue makán-on ko be-satr karúngá, ki wuh apne ta,in chhipá na sake: us kí nasl, aur us ke bhái, aur us ke parosí, sab nest kiye jáenge, aur wuh áge ko na rahegá.

11 Tú apne yatim farzandon ko ehhor, main unhen jitá rakhúngá; aur terí bewáen mujh par tawakkul karen.

12 Ki KHUDÁWAND yūn kahtá hai, Dekh, jin ko sazawár na thá ki piyála pien, unhon me khúb piyá: kyá tú bin sazá páe nikal jáegá? tú bin sazá páe na jáegá, par yaqinan us men se píegá.

13 Kyūnki main ne apní zát kí qasam khái hai, KHUDÁWAND kahtá hai, ki Busrah já e hairat, aur malá-

mat, aur wiráni, aur la'nat, hogá, aur us ke sáre shahr sadá wirán rahenge.

14 Main ne KHUDÁWAND se ek af-wáh suni hai, balki ek elchí yih kahne ko qaumon ke darmiyán bhejá gayá hai, ki 'Tum jam'a ho, aur us par já paro, aur larái par charho.

15 Ki dekh, main ne tujhe qaumon ke darmiyán haqir kiya, aur ádmion ke darmiyán zalil kiya.

16 Tere ru'ab ne, tere dil ke gurúr ne, tujhe fareb diya hai, ai tú jo pahá ke rakhnon men rahtí hai, aur koí kí choṭion ko pakartí hai; báwujde ki tú apná áshiyána 'uqáb kí mánind únchá bándhe, tad bhí main wahá se tujhe niche utárángá, KHUDÁWAND kahtá hai.

17 Aur Adūm bhí já e hairat hogá; har ek, jo us kí taraf se guzregá, hairán hogá; aur us kí sári áfaton ke sabab phuphkár karegá.

18 Ki jis tarah Sadūm aur 'Amúrah aur uii ke ás pás ke shahron ká hál thá, jab we gárat ho gaye the, so us men bhí ádhní na basegá, na ádamzád us men rahegá, KHUDÁWAND kahtá hai.

19 Dekh, wuh sher i babar kí tarah Yardan ke ban men se nikalke muh-kam bastí par charhegá; par main ánkhe se use ishára karúngá, aur us ko us ke áge se bhagáúngá. Par kaun wuh barguzida hai, jise main muqarrar karūn ki us ká mukhálif ho? kyūnki mujh sá kaun hai? kaun hai, jo mere liye waqt muqarrar kare? aur wuh charwáhá kaun hai, jo mere huzúr khará rah sakegá?

20 Is liye KHUDÁWAND kí maslahat ko. jo us ne Adūm ke barkhiláf kí hai, aur us ke manstibon ko, jo us ne Taimán ke báshindon kí mukhálafat men bándhe hain, suno: Yaqinan we jo galle men chhote hain, unhen ghasit le jáenge; yaqinan un ká mas-kan bí un ke sabab se hairán hogá.

21 Un ke girne kí áwáz se zamín

kāmp jāegi; un ke chillāne kā shor daryā e Qulzum par sunāi degā.

22 Dekh, wuh charhegā, aur 'uqāb kī tarah uregā, aur Busrah ke ūpar apne paron ko phailāwegā; aur us din Adūm ke bahāduron kā dil ūs 'aurat ke dil kī mānind hogā, jise dard i zih hūā.

23 ¶ Dimishq kī bābat. Hamāt aur Arfād dang ho gaye hain, kyūn-ki unhon ne ek burī khabar sunī: we pighal jāte hain; samundar ne jumbish khāī; wuh thahar nahīn saktā.

24 Dimishq kā zor tūtā hai, us ne bhāgne ke liye munh pherā, aur haul ne use liyā hai; dard aur ranj ne, us 'aurat kī mānind jise janne ke dard lage hon; use pakrā hai.

25 Kyūnkar hai, ki wuh ta'rīfī shahr, merī khusbī kā shahr, nahīn bachā!

26 So us ke jawān us ke bāzaron men gir jāenge, aur sāre jāngī mard us din kāt dāle jāenge, Rabb ul afwāj kahtā hai.

27 Aur main Dimishq kī shahr-panāh men āg bharkāūngā, ki wuh Bin-Hadad ke mahallon ko bhasam kare.

28 ¶ Qidār kī bābat, aur Hasūr kī bādshāhaton kī bābat, jinhen Bābul ke bādshāh Nabūkadrāzar ne mārā hai. KHUDĀWAND yūn kahtā hai, ki Utho, Qidār par charho, aur pūrab ke logon ko halāk karo.

29 Un ke khaimon aur un ke gal- lon ko we le lenge: un ke pardon, aur un ke sāre bartanon, aur un ke ūnton ko we apne liye lete jāenge, aur we un ke sabab se chillāenge, ki chāron taraf khauf hai.

30 ¶ Bhāgo, dūr nikal jāo, bayābān men utarke raho, ai Hasūr ke bāshindo, KHUDĀWAND farmātā hai; kyūnki Bābul ke bādshāh Nabūkadrāzar ne tumhārī mukhālafat men maslahat kī, aur tumhāre barkhīlāf irāda bāndhā hai.

31 Utho, us āsūda qaum par, jo be- fikr rahā kartī hai, charho, KHUDĀ- WAND kahtā hai, ki us ke na kiwāre, na arbage, aur tanhā sukūnat kartī hai.

32 Aur un ke ūnt ganīmat ke liye hongē, aur un ke chauṡayon kī kasrat lūt ke liye; aur main un logon ko, jin kī dārhiyon ke gosha munde hain, chāron hawāon kī taraf parāganda karūngā; aur main un kī āfat chāron taraf se un par ūthwā lāūngā, KHUDĀ- WAND kahtā hai.

33 Aur Hasūr, gīdaron kā maqām, hamesha kā wīrāna hogā; wahān koi ādmī na basegā, aur na koi ādamzād us men rahēgā.

34 ¶ KHUDĀWAND kā kalām, Ya- hūdāh ke bādshāh Sidqiyāh kī sal- tanat ke shurū' men, 'Ailām kī bābat Yaramiyāh nabi ko pahunchā, aur us ne kahā;

35 Rabb ul afwāj yūn kahtā hai, Dekh, main 'Ailām kī kamār, un kī barī tawānāi ko, toṛ dālūngā.

36 Aur main chāron hawāon ko āsmān ke chāron konon se 'Ailām par lāūngā, aur un chāron hawāon kī taraf main unhen parāganda karūngā; aur koi aisi qaum na hogī, jis tak 'Ailām ke āwāra log na pahunchenge.

37 Ki main 'Ailām ko un ke dush- manon ke āge, aur un ke āge, jo un kī jān ke khwāhān hain, hīrāsān karūngā, aur main un par ek balā, ya'ne, apne qahr i shadid ko, nāzil karūngā, KHUDĀWAND kahtā hai; aur talwār ko un ke pichhe lagā dūngā, yahān tak ki unhen nābūd kar dālūn.

38 Aur main apnā takht 'Ailām men rakhūngā, aur wahān se bādshāh aur sardāron ko nābūd karūngā, KHUDĀWAND kahtā hai.

39 ¶ Par ākhīrī dinon men aīsā hogā, ki main 'Ailām kī asīri ko mu- bāddal karūngā, KHUDĀWAND kahtā hai.

L BA'B.

WUH kalám, jo KHUDÁWAND ne Bábul kí bábat, aur sarzamín Kasdíon kí bábat, Yaramiyáh nabí kí ma'rifat farmáyá.

2 Tum qaumon ke darmiyán baryán karo, aur ishtihár do, aur jhandá khará karo: manádí karo, mat chhipáo: kaho, kí Bábul le liyá gayá, Bel ruswá húa, Marúdak sarásíma kiyá gayá hai; us ke but khajil húa, us kí múraten pareshán kí gayín.

3 Kyúñki uttar se ek qaum us par charhtí hai, jo us kí sarzamín ko ujár karegi, yahán tak kí koí us men na rahégá: we bháge hain, we rawána húa, kyá insán, aur kyá haiwán.

4 ¶ Un dinon men, aur us hí waqt men, KHUDÁWAND kahtá hai, baní Isráel áwenge, we aur baní Yahúdáh ek sáth; we rote rote chale jáenge, aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko dhúndhenge.

5 We us taraf mutawajjih hoke Saihún kí ráh púchhenge, kí A'ó, ham áp hí KHUDÁWAND se milke us ke sáth ek abadí 'ahd karen, jo kabhí farámosh na ho.

6 Mere log bhaṭkí húi bheron kí mánind húa: un ke charwáhon ne unhen gumráh kar diyá hai, unhon ne unhen paháron par le jáke chhor diyá hai; we paháron se tile tile par gaye, aur apne chain ká makán bhúl gaye.

7 Sab jinhon ne un ko páyá unhen nígal gaye; aur un ke dushmanon ne kahá, Ham qusúrwár nahín hain, kyúñki unhon ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai, wuh jo já e sadáqat hai, hán, wuh KHUDÁWAND jo un ke bápádáon kí ummedgáh hai.

8 Bábul men se bhágo, aur Kasdíon kí sarzamín se niklo, aur un bakron kí mánind ho, jo gallon ke áge áge játe hain.

9 ¶ Kí dekh, main uttar kí sarzamín se barí qaumon kí ek guroh

ko barpá karúngá, aur Bábul par le áúngá; aur we us ke muqábil pare bándhengí; wahán se we áwengí jo use le lengín; un ke tír kár-ázmúda bahádúr ke tíron kí mánind hongé, jo khálib háth nahín lautá hai.

10 Kasdistán lúta jáégá; sab jo use lútenge, ásúda hongé, KHUDÁWAND kahtá hai.

11 Azbaski tum shádmán the, aur tum ne khushí kí, aí merí mírás ke lútnewálo, aur dáonewálib bachhiyá kí mánind kúdto phándte rahe, aur tum ghoron kí mánind hinhináte rahe:

12 Is liye tumhári má niháyat sharminda húi, wuh jo tumhen janí khijlat khátí; dekh, wuh jo qaumon men kí pichhli qaum hai bayábán húi, súkhí zamín húi, aur wírána hai.

13 KHUDÁWAND ke qahr ke sabab se wuh ábád na hogá, balki bilkull ujár hogá; jo koí Bábul se guzregá, hairán hogá, aur us kí sárfí áfaton ke bá'is phuphkár karegá.

14 Tum Bábul ko gherke us kí mukhálafat men pare bándho, aí sab kamán-kasho, us par tír par tír lagáo, tíron kí kifáyat na karo; kyúñki wuh KHUDÁWAND kí khatákár húi hai.

15 Use gherke tum us par lalkáro; us ne itá'at manzúr kí; us kí bunyád-en dhas gayín, us kí diwáren dhái gayín; kyúñki KHUDÁWAND ká intiqám yihi hai, jo us se liyá játa; jaisá us ne kiyá, taisá tum us se karo.

16 Bábul men har ek bonewále ko, aur use, jo dírau ke waqt darántí pakre, kát dálo; zálím kí talwár kí haibat se har ek apne logon men já milegá, aur har ek apne watan ko bhágegá.

17 ¶ Isráel paráganda bher hai; sher í babaron ne use ragedá hai; pahle, Asúr ke bádsháh ne use khí liyá hai, aur ákhir men Bábul ke í bádsháh Nabúkadrazar ne us kí haqdíon ko nochke sáf kiyá hai.

18 Is liye RABB ul afwáj, Isráel ká

Khudá, yún kahtá hai, ki Dekh, main Bábul ke bádsháh aur us kí sarzamín ko sazá dúngá, jis tarah se main ne Asúr ke bádsháh ko sazá dí hai.

19 Lekin main Isráel ko us ke maskan men phir láúngá, aur wuh Karmil aur Basan men charegá, aur Ifráim aur Jili'ád ke pahár par us kí ján ástúda hogi.

20 Un dinon men, aur usí waqt, KHUDÁWAND kahtá hai, Isráel kí sharárat tahqíq kí jáegi, par kuchh na hogi; aur Yahúdáh kí khatáen aur pái ra jáengi: kyúñki jinhen main bachá rakhúngá unhen mu'áf karúngá.

21 ¶ Maratáim kí sarzamín par, aur Fikod ke báshindon par, charháí kar: use wirán kar, aur pichhe parke unhen nábud kar, KHUDÁWAND kahtá hai, aur sab jo kuchh main ne tujhe farmáyá, so tú us ke mutábíq 'amal kar.

22 Laráí aur barí halákat kí áwáz sarzamín men hai.

23 Tamám dunyá ká hathaurá kyúnkar katá gayá, aur torá gayá? Bábul qaumon ke darmiyán kyúnkar já e hairat hui!

24 Main ne tere liye phandá lagáyá, aur ai Bábul, tú pakrí gayi; magar tujhe khabar na rahi; terá patá milá, aur tú pakrí gayi, is liye ki tú ne KHUDÁWAND se laráí kí hai.

25 KHUDÁWAND ne apná siláh-khána kholá hai, aur apne qahr ke hathýaron ko báhar láyá; kyúñki yih kám, jo Kasdion kí sarzamín men hotá hai, KHUDÁWAND RABB ul afwáj ká hai.

26 Sire se shurú' karke us par charho, aur us ke ambárkhánon ko kholo, us ko kanqhar kar dálo, aur us ko nest karo, us kí koi chíz báqi na rakho.

27 Us ke sáre bailon ko halál karo, we unhen maslakh men le jáwen; hác

un par! ki un ká din áyá, un ko sazi dene ká waqt.

28 Un kí, jo sarzamín i Bábul se bhág játe aur bach nikalte haiñ, yih áwáz hoti, jo kí Saihún men ishtihár karti, kí KHUDÁWAND hamáre KHUDA ká intiqañ, hán, apní haikal ke sabab se us ká intiqañ yihí hai.

29 Tirandázon ko buláke ikatthe karo, kí Bábul par jáwen; ai sáre káman-kasho, har taráf se us ke muqábil khaima khará karo; ki us ke bachne kí jagah na ho; us ke kám ke muwáfiq us ko badlá do; sab kuchh jo us ne kiyá, us se karo; kyúñki us ne KHUDÁWAND Isráel ke Quddús ke áge barí shekhí kí.

30 Is liye us ke jawán bázaron men gir jáenge, aur sáre jangí mard us din kát dále jáenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

31 Dekh, ai tú, jo bará ghamandí hai, main terá mukháli hún, KHUDÁWAND RABB ul afwáj kahtá hai; fil-haqíqat terá din á pahunchá, hán, wuh waqt kí jis men main tujhe sazá dúñ.

32 Aur wuh ghamandí thokar khá-egá, aur wuh giregá, aur koi use na utháwegá, aur main us ke shahron men ág bharkáúngá, aur har ek jo us ke áspás hogá, wuh unhen bhasam karegi.

33 ¶ RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Baní Isráel aur baní Yahúdáh ek sáth mazlúm hue; aur un ke sáre asir-karnewálon ne un par qaid i shadid kí, aur unhen chhorne se inkár kiyá.

34 Un ká chhuránewálá zoráwar hai; RABB ul afwáj us ká nám hai; wuh sarásar un kí huijat sábit karegá, tá ki wuh zamín koráhat bakhshé, aur Bábul ke báshindon ko kampáwe.

35 ¶ KHUDÁWAND kahtá hai, kí Talwár Kasdion par, aur Bábul ke báshindon par, aur us ke sardáron par, aur us ke hakímon par hai.

36 Láfzanon par ek talwár hai, aur

we be-wuqúf ho jáenge; us ke bahá-duron par ek talwár hai, aur we haul kháenge.

37 Us ke ghoron par, aur us kí rathon par, aur sáre mutafarriq zát-wálon par, jo us ke darmiyán hain, ek talwár hai, aur we 'auraton kí mánind hongé: us ke khazánon par ek talwár hai, aur we lúte jáenge.

38 Us ke pánion par ek talwár hai, we súkh jáenge; kyúñki wuh taráshí húi m්රatón kí mamlikat hai, aur apne dahshatnák buton ke wasile se unhon ne apne ta,ín ahmaq kar dikhláya.

39 Is liye dashtí darinde gídaron ke sáth wahán basenge, aur shutrmurg us men baserá lenge, aur wuh abad tak phir ábád na hogí, pusht dar pusht koí us men sukúnat na karegá.

40 Jis tarah KHUDÁ ne Sadúm aur 'Amúrah, aur us kí nawáhi ke shahron ko ulat díya, KHUDÁWAND kahtá hai, usí tarah koí ádmí wahán na basegá, na ádamzád us men rahegá.

41 Dekh, ek qaum, hán, ek barí guroh uttar se áwegí, aur bahutere bádsháh zamín kí sarhaddon se barpá kiye jáenge.

42 We kamán aur neza pakrenge; we kaṭar hain, aur rahm na karenge; un kí áwáz samundar ke josh kí mánind haulnák hai; aur we ghoron par charhenge, aur jangí mardon kí tarah tere muqábil, ai Bábul kí betí, saff-arái karenge.

43 Bábul ke bádsháh ne un kí khabar suní hai, aur us ke háth sust par gaye hain; pareshání ne, aur jannewálí 'aurat ke se dardon ne, use á liya.

44 Dekh, wuh sher i babar kí tarah Yardan ke ban men se nikalke muhkam hastí par charhegá; par main us ke liye ánkḥ se ishára karúngá, aur unhon us ke úpar se bhagáúngá: par chuná húa kaun hai, kí jise main muqarrar karún, kí us ká sámhná

kare? kyúñki mujh sá kaun hai? aur kaun hai, jo mere liye waqt muqarrar kare? aur wuh charwáhá kaun hai, jo mere huzúr khará rah sakegá?

45 Is liye KHUDÁWAND ke mansúbe ko, jo us ne Bábul ke barkhíláf bándhá hai, suno; aur us ke iráde ko, jo us ne Kasdion kí sarzamin kí mukhálafat men kiya hai: Yaqínan galle men wé jo sab se chhoṭe hain unhen ghasít le jáenge; yaqínan un ká maskan hí un ke sabab hairán hogá.

46 Us gaugá se kí Bábul le lí gayí zamín kámpti hai, aur wuh na'ra qaumon ne suná hai.

LI BA'B.

KHUĐÁ'WAND yún kahtá hai, Dekh, main Bábul par, hán, us mukhálif dár-us-saltanat ke rahnewálon par, ek muhlik hawá chaláúngá;

2 Aur main usánewálon ko Bábul men bhejúngá, kí use usáwen, aur us kí sarzamin ko khálí karen; yaqínan us kí musibat ke din men we us ke bairí hoke use charón taraf gher lenge.

3 Us par jo kamáu khínchtá, aur us par jo apne baktar par fakhr karke uthtá, tirandáz apní kamán khínche: tum us ke jawánon par rahim mat karo; us ke sáre lashkar ko ek laḥt halák karo.

4 We jo qatl húe hain yún Kasdion kí sarzamin men gir jáenge, aur we jo chhede húe hain us ke bázaron men pare rahenge.

5 Kyúñki Isráel aur Yahúdáh apne KHUDÁ se, RABB ul afwáj se, tark nahín kiye gaye; harchand kí un kí wiláyat Isráel ke Quddús kí ná-farmánbardári se lab á lab thí.

6 Bábul men se nikal bhágo, aur har ek apní ján bacháo, us kí sazá men sharík hoke halák mat ho jáo; kyúñki yih KHUDÁWAND ke intiqám ká waqt hai; wuh us ká badlá use detá hai.

7 Bábul KHUDÁWAND ke háth men sone ká piyalá thá, jis ne sári dunyá

ko matwálá kiyá; qaumon ne us kí mai pi; is liye qaumon dagmagátí haiñ.

8 Bábul ekáek gir gayí, aur gárat húi; us par wáwailá karo; us ke zakhm ke liye balsán lo, sháyad kí wuh chángí kí jáwe.

9 Ham to Bábul ko chángá karne cháhte the, par wuh shifá na cháhtí thí; tum us ko chhoro; áo, ham har ek apne apne watan ko chale jáwen; kyúñki us kí saz ásmán tak pahunchí, aur aflák tak buland húi.

10 KHUDÁWAND ne hamárá rástbázi ko áshkára kiyá; áo, ham Saihún men KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke kám ká bayán karen.

11 Tíron ko saiqal karo, siparon ko bhar do, KHUDÁWAND ne Mádion ke bádsháhon kí tabí'at ko targib dí; kyúñki us ká iráda Bábul kí bábat hai, kí use nest kare; filhaqíqat KHUDÁWAND ká intiqa'm, aur us kí haikal ká intiqa'm yih hai.

12 Bábul kí díwáron par jhandá khará karo, chaukián mazbút karo, qahra-dáron ko bitháo, kamín-gáhen taiyár karo; kyúñki KHUDÁWAND ne jo iráda us ne bándhá thá, aur jo kuchh us ne Bábul ke báshindon kí bábat farmáyá thá, so purá kiyá.

13 Ai tú, jo bare pánion par sukúnat kartí hai, jis ke ganj siráwán haiñ, terí tamámí ká waqt á pahunchá, aur terí gáratgarí ká paimána pur húa.

14 RABB ul afwáj ne apní zát kí qasam kháí hai, kí Filhaqíqat main tujh men log is tarah se bharúngá, jis tarah se tiddián, aur we tujh par jang ká na'ra máreñge.

15 Us ne zamín ko apní qudrat se banáyá hai, aur jabán ko apní hikmat se qáim kiyá, aur ásmán ko apní 'aql se phailáyá hai.

16 Wuh apní áwáz hí se ásmánon par bahut se pání maujúd kartá, aur wuh aisá kartá hai, kí zamín kí sarhaddon se sáre bukhárat ughte haiñ; wuh bijlián pání ke sáth paidá kartá

hai, aur hawá ko apne makhzanon se nikáltá hai.

17 Har ek ádmí apní hunar-mandí se haiwán sá hotá hai; har ek sonár taráshí húi múrat ke sabab khajil hotá hai; kyúñki us kí dháli húi múrat jhúthí hai, aur un men sáns nahín.

18 We butlán haiñ, gumráhion kí kárigarí: jab kí un kí tahqíqát howen, to we nest o nábúd kiye jáenge.

19 Ya'qúb ká bakhra un kí manind nahín hai; kyúñki wuh sári chízon ká kháliq hai, aur Isráel us kí mírás ká 'asá hai; us ká nám RABB ul afwáj hai.

20 Tú merá jangí tabar hai, aur larái ke hathyár, aur tujhí se main qaumon ko tor dáltá, aur tujh se bádsháhaton ko nest kar detá.

21 Tujhí se main ghoře aur sawár ko tor detá; aur tujhí se rath aur us ke sawár ko chúr kartá.

22 Tujhí se jurú khasam ko tor dáltá; tujhí se búrhe aur jawán ko tortá; aur tujhí se chhokre aur chhokrí ko tor tár kartá.

23 Aur tujhí se charwáhe aur us ke galle ko tor dáltá; aur tujhí se kisan aur us ke jore bail ko tortá; aur tujh se sardáron aur hákimon ko chúr kar detá.

24 Aur main Bábul ko, aur Kasdistán ke sáre báshindon ko, us sáre ziyán ká, jo unhon ne Saihún ko tumhári ánkhon ke áge kiyá hai, 'iwaz detá, KHUDÁWAND kahtá hai.

25 Dekh, KHUDÁWAND kahtá hai, ai halák-karnewále pahár, jo sári zamín ko halák kartá hai, main terá mukhálif hún, aur main apná háth tujh par barháúngá, aur chatánon par se tujhe lnrhkáúngá, aur tujhe koh i sozán kar dúngá.

26 Aur we na ek patthar kone ke liye, na ek patthar neo ke liye tujh se lenge; balki tú hamesha tak wírán rahegá, KHUDÁWAND kahtá hai.

27 Zamín par tum jhandá khará

karo, ummaton ke darmiyán tum narsingá phúnko, qaumon ko us kí mukhálafat men mahsús karo, Arárá, aur Minní, aur Ashkanáz kí mamlukaton ko us par charhá láo; sipahsálár ko us ke muqábil muqarrar karo; aisá karo kí ghur-charhe us par us shiddat se charháí karen, jaise roen-dár tiddíán charhtín.

28 Qaumon ko, Mádiön ke bádsháh-on ko, aur us ke 'ámilon ko, aur us ke hákimon ko, aur us kí saltanat kí sári sarzamin ko, mahsús karo, kí us par charhen.

29 Aur zamín kámpegi, aur gam karegi; kyúnki KHUDÁWAND ke iráde Bábul kí mukhálafat men qáim rahenge, kí Bábul kí sarzamin ko wirán kar de, jis men ek basnewalá na rahe.

30 Bábul ke bahádúr laráí se mah-rúm hain, qil'aon men baithé, un ká zor ghat gayá; we 'auraton kí mánind hue; us ke maskan jaláe gaye, us ke arbange tore gaye.

31 Harkára harkáre se milne ko, aur qásid qásid se milne ko dauregá, kí Bábul ke bádsháh ko ittilá' dewe, kí Terá shahr sartásar le liyá gayá,

32 Aur guzar-gáhen le lí gayín, aur kath-ghare ág se jaláe gaye, aur fauj harbará gayi.

33 Kyúnki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, kí Bábul kí betí khalián kí mánind hai, jab raundne ká waqt áyá: thori der hai, kí us ke dirau ká waqt á pahunchá.

34 Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ne mujhe khá liyá, us ne mujhe shikast dí hai, us ne mujhe kháli bartan kar diyá, magar-machh kí mánind wuh mujhe nigal gayá hai, us ne apne pet ko meri ni'amatön se bhar liyá, us ne mujhe nikál diyá.

35 Saihún kí báshinda kahegi, kí Jo sitam mujh par aur mere logon par hús, Bábul par howe; aur Yarusalam kahegi, kí Kasdistán ke báshindön par merá lahu howe.

36 Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main teri huijat sábit kar-úngá, aur terá intiqa'm lúngá, aur us ke bahr ko sukhaúngá, aur us ke sote ko khushk kar dúngá.

37 Aur Bábul khandar ho jáegá, aur gidaron ká maqám, aur hairani aur sití ká bá'is hogá, aur us men koi na

38 We sher i babaron kí mánind ikatthe garjenge, jawán sheri babaron kí tarah we garráenge.

39 Un kí taish men main un kí ziyáaten karúngá, aur un ko mast kar-úngá, kí we wajd karen, aur khwáb i dáimi men pare rahen, aur na jágen, KHUDÁWAND kahtá hai.

40 Main unhen barron kí tarah, aur mendhon kí tarah, bakron samet, mas-lakh par utár láúngá.

41 Sheshak kyúnkar le lí gayi hai! hán, sári zamín kí sitúda ek bargi lí gayi! Bábul qaumon ke darmiyán kaisi wirán ho gayi!

42 Samundar Bábul par charh gayá hai; wuh us kí lahton kí kasrat se' chhip gayi.

43 Us kí bastián ujar gayín, we ek khushk zamín aur sahrá ho gayín, aisi sarzamin, jis men koi nahin bastá, na wahán ádamzád ká guzar hotá hai.

44 Kyúnki main Bábul men Bel ko sazá dúngá, aur jo kuchh wuh nigal gayá hai, main us ke munh se nikál-úngá, aur qaumen us ke pás phir rawán na hongí; chunánchi Bábul kí diwár gir gayi hai.

45 Ai meri qaum, us men se nikál á, aur tum men har ek apní apní ján ko KHUDÁWAND ke qahr i shadíd se bachá lewe.

46 Na ho, kí tumhárá dil sust howe, aur tum us afwáh se daro, jo zamín men suni jáegi; ek afwáh ek sál áwegi, aur phir dúsrí afwáh dúsré sál men, aur mulk men zulm hogá, aur hákim hákim se larégá.

47 Is liye dekh, we din áte hain, kí

main Bábul kī taráshī hūi mūratoṇ se intiqám lūngá, aur us kī sári sarzamín ghabrá jáegi, aur us ke sáre maqtúl us ke darmiyán pare hūe hongē.

48 Us waqt ásmán aur zamín aur sab kuchh, jo un men hai, Bábul ke úpar shádiyána bajáenge; kyúnki gáratgar uttar se áke us par charhenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

49 Bábul bhī giregí, ai Isráel ke maqtúlo; we jo Bábul men haiṇ, ai sári zamín ke maqtúlo, khet rahenge.

50 Ai talwár ke bache hūo, barh jáo, mat khare ho; dúr hī se KHUDÁWAND ko yád karo, aur Yarásalam ká khiyál tumbháre dil men áwe.

51 Ham ghabráe hūe haiṇ, kyúnki ham ne malámat suni; sharm ke bá'is ham ne rúposhī kī; kyúnki begáne KHUDÁWAND ke ghar ke maqdison men ghus áe.

52 Is liye dekh, we din áte haiṇ, KHUDÁWAND kahtá hai, ki main us kī taráshī hūi mūratoṇ ko sazá dúngá, aur us kī sári wiláyat men gháyal karáheṇge.

53 Harchand Bábul ásmán par charhá ho, aur agarchi us ne apní tawánái ke únche makánoṇ ko muhkam kiyá ho, tad bhī gáratgar meri taraf se us par charhenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

54 Bábul se rone kī áwáz, aur barī halákat kī sadá Kasdion kī sarzamín se áti hai;

55 Kyúnki KHUDÁWAND Bábul ko gárat kartá hai, aur us ke darmiyán ke bare gul shor ko-mauqúf kar detá hai; us kī labren bare pánion kī tarah shor macháti thūiṇ, un ke shor kī áwáz nikal áti thī.

56 Is liye kī gáratgar us par, hán, Bábul par charh áyá hai, aur us ke zoráwar log pakre jáenge; un kī har ek kamán tori jáegi; kī KHUDÁWAND badlá-denewálá KHudá hai, wuh zarúr, intiqám legá.

57 Aur main us ke sardáron ko, aur

us ke 'álimon ko, aur us ke nawwábong ko, aur us ke sipahsáláron ko, aur us ke zoráwaron ko mast karúngá, aur we hamesha kī nind men pare rahenge, aur na jáenge, wuh Bádsháh kahtá hai, jis ká nám RABB ul afwáj hai.

58 RABB ul afwáj yún kahtá hai, kī Bábul ke bhárisshahr kī diwáron sarásar dhái jáengi, aur us ke buland phátak ág se jalá diye jáenge; yún logon kī mihnát befáida thahregi, aur qaumon ká kám jo unhoṇ ne kiyá, aur us se thak gayiṇ, faqat ág ke wáste hogá.

59 ¶ Yih wuh bát hai, jo Yaramiyáh nabí ne Siráyáh bin Naiyiriyáh bin Mahasiyáh se kahí, jab wuh Yáhudáh ke bádsháh Sidqiyáh ke sáth, us ke julús ke chauthe baras, Bábul men gayá. Aur yih Siráyáh sardár salím ut taba'í thá.

60 Isí tarah Yaramiyáh ne in sab áfaton ko, jo Bábul par ánewáli thín, kitáb men qalamband kiyá, ya'ne, in sári báton ko, jo Bábul kī bábat likhí gayi haiṇ.

61 Aur Yaramiyáh ne Siráyáh se kahá, kī Jab tú Bábul men áegá, aur dekhégá, aur in sab báton ko parhégá,

62 Tab tú kahegá, kī Ai KHUDÁWAND, tú ne is makán kī barbádí kī bábat farmáyá hai, kī main us ko nest karúngá, aísá kī koi us men na base, na insán na haiwán, par hamesha tak wíran rahe.

63 Aur aísá hogá, kī jab tú is kitáb ko parh chukegá, to ek patthar us se bándhegá, aur Furát ke bích phenk degá:

64 Aur tú kahegá, kī Bábul isí tarah dúb jáegi, aur us musibat ke tale se, jo main us par dál dúngá, phir na uthegi: aur we be-táb rahenge. Yaramiyáh kī báten yahán tak haiṇ.

LII BA'B.

SIDQIYA'H, jab bádsháh húa, to ekkis baras ká thá; aur us ne gyárah baras Yarásalam men saltanat

kí; aur us kí má ká nám Hamútál thá, jo Libnahí Yaramiyáh kí beṭi thí.

2 Aur us ne us sab kí mánind, jo Yahúyaqim ne kiyá thá, KHUDÁWAND ke áge badkári kí.

3 Aur KHUDÁWAND ke gazab se, jo kí Yarúsalam aur Yahúdáh par ho rahá thá, yahán tak kí us ne unheñ apne áge se dúr kar diyá, yih húa kí Sidqiyáh ne Bábul ke bádsháh se bagawat kí.

4 ¶ Us kí saltanat ke nauweñ baras ke dasweñ mahine ke dasweñ din yún húa, kí Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ne, apní sári fauj ke sáth, Yarúsalam par charháí kí, aur us ke muqábil khaimazan húa, aur us ke girdágird burj banáe.

5 Aur shahr Sidqiyáh bádsháh ke gyárahweñ baras tak gherá húa rahá.

6 Aur chauthe mahine ke nauweñ din, shahr meñ jo mahangí thí so beniháyat barh gayi thí, aise kí mulk ke logon ko roṭi na milti thí.

7 Tab shahr torá gayá, aur sáre jangí mard bháge, aur we rát ke waqt us darwáze kí ráh se, jo do diwáron ke darmiyan bádsháhi bag ke nazdik thí, shahr se nikle; (aur Kasdí shahr ke girdágird the;) lekin unhon ne maidán kí ráh lí.

8 ¶ Tab Kasdion ke lashkar ne bádsháh ká piclhá kiyá, aur Sidqiyáh ko Yarihu ke maidánon meñ já liyá: aur us ká sára lashkar us se titar bitar ho gayá.

9 So we bádsháh ko pakarke Riblah tak, Hamát kí sarzamin meñ, Bábul ke bádsháh pás láe, aur us ne us par fatwá diyá.

10 Aur Bábul ke bádsháh ne Sidqiyáh ke beṭon ko us kí ánkhon ke sámhne qatl kiyá; Yahúdáh ke sáre sardáron ko bhi Riblah meñ qatl kiyá.

11 Aur us ne Sidqiyáh kí ánkhen nikalwá dálin, aur Bábul ke bádsháh

ne us ko pítal kí zanjiron se jakrá, aur use Bábul le gayá, aur us ke marne ke din tak use qaidkháne meñ rakhá.

12 ¶ Páncweñ mahine ke dasweñ din, jo Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ká uniswán baras thá, jilaudáron ká sardár, Nabúzaradán, jo Bábul ke bádsháh ke huzúr meñ khará rahta thá, Yarúsalam meñ áyá.

13 Us ne KHUDÁWAND ká ghar, aur bádsháh ká qasr, jalá diyá; aur Yarúsalam ke sáre ghar, aur bare ádmion ke sáre ghar, ág se bhasam kar diye.

14 Aur Kasdion ke sáre lashkar ne, jo jilaudáron ke sardár ke sáth the, Yarúsalam kí sári diwáron ko har taraf se tor dála.

15 Aur jilaudáron ká sardár Nabúzaradán, ba'ze muhtájon ko, aur báqi logon ko, jo shahr meñ rah gaye the, aur un bhagoñon ko, jo Bábul ke bádsháh kí taraf rujú' hue the, aur jamá'at ke báqi logon ko, asír karke le gayá.

16 Par jilaudáron ká sardár Nabúzaradán zamín ke ba'ze kangálon kó chhor gayá, kí tákistanon kí bágbáni karen, aur khetí karen.

17 Aur pítal ke un sutúnon ko, jo KHUDÁWAND ke ghar meñ the, aur kursion ko, aur pítal ke bahr ko, jo KHUDÁWAND ke ghar meñ thá, Kasdion ne torá, aur un ká wuh sab pítal Bábul meñ le gaye.

18 Aur degen, aur belcha, aur gul-gíren, aur laganen, aur chamcha, aur pítal ke sáre bartan, jo wahán kí khidmat ke kám meñ isti'amál hote the, we le gaye.

19 Aur básanon, aur angethion, aur laganon, aur degon, aur sham'adanon, aur chamchon, aur piyálon ko, sab ko jo sone ke the, un ká soná, aur sab ko jo rúpe ke the, un ká rúpá, jilaudáron ká sardár le gayá.

20 Do sutún, ek bahr, aur birinjí bárah bail, jo niche the, aur kursíán, jinheñ Sulaimán bádsháh ne KHUDÁ-

WAND ke ghar ke liye banáyá thá, in sab zurúf ká pítal betaul thá.

21 Yih sutún jo the, un men ká ek sutún athárah háth únchá, aur bárah háth kí rassí us ke girdágird thí, aur chár ungul meíá thá; yih khokhlá thá.

22 Aur us ke úpar pítal ká ek sirháná thá, aur wuh sirháná páñch háth únchá thá; us sirháne par girdágird pítal kí jálíán, aur anár kí kalíán baní húi thín. Aur दूसरा सुतून aur kalíán is ke mutábíq thín.

23 Aur cháron hawáon ke rukh chhiyánauwe anár the, aur sab anár jálíon par us ke girdágird ek sau the.

24 ¶ Aur jilaudáron ká sardár Sir-áyáh sardár káhin ko, aur Safaniyáh दूसरे káhin ko, aur tin darbánon ko le gayá.

25 Aur ek khoje ko, jo sipahsálár thá, aur bádsháh ke musáhibon men se sá shakhs ko, jo shahr men páe gaye, aur lashkar ke sardár ke mu-harrir ko, jo mamlukat kí maujúdát ko dekhtá thá, aur us bádsháhat ke sáth ádmíon ko, jo shahr men the, wuh shahr se le gayá.

26 Aur jilaudáron ká sardár Nabú-zaradán un ko pakarke Riblah men, Bábul ke bádsháh ke huzúr, le gayá.

27 Aur Bábul ke bádsháh ne unhen Hamát kí sarzamín ke Riblah men márke qatl kiyá, aur Yahúdáh

ko asír karke un kí sarzamín se le gayá.

28 Ye we log haiñ, jin ko Nabú-kadrazar asír karke le gayá: sátwen baras men tín hazár teís Yahúdí:

29 Nabúkadrazar ke athárahwen baras men, wuh Yarásalam ke bāshindon men se, áth sau battís ádmí asír karke le gayá:

30 Nabúkadrazar ke teíswen baras men jilaudáron ká sardár Nabúzaradán sá sau paintális ádmí Yahúdíon men se pakarke le gayá: sab ádmí chár hazár chha sau the.

31 ¶ Yahúdáh ke bádsháh Yahú-yakín kí asíri ke saintíswen baras ke bárahwen mahíne ke pachíswen din yún húa, kí Bábul ke bádsháh Awíl-Marúdak ne apne julús ke pahle baras Yahúdáh ke bádsháh Yahúyakín ko sarfaráz kiyá, aur qaidkháne se nikálá,

32 Aur us ne us se muhabbat kí bátén káhin, aur us kí kursí un bádsháhon kí kursíon se, jo Bábul men us ke sáth the, buland kí,

33 Aur us ne us ke qaidkháne ke libáson ko badalwáyá; aur wuh sárá 'umr bhar har roz us ke huzúr khána khátá thá.

34 Aur us ke rozmarra ká kharch, barábar ek ek roz ke liye us ká rozína, us ke marne ke din tak, 'umr bhar, Bábul ke bádsháh kí taraf se use diyá jatá thá."

YARAMIYA'H NABI' KA' NAUHA.

I B'A'B.

WUH bastí kyúnkar akeli baithí hai jo khaláiq se bhari thí! wuh bewa kí mánind ho gayí; wuh jo qaumon ke darmiyán búzurg, aur

súbon ke bích malika thí, so khráj-guzár húi!

2 Wuh rat ko zár zár rotí hai, aur us ke ánsú us ke rukhsáron par lage haiñ: us ke yáron men se koi nahín

jo us ko tasallí de; us ke sáre doston ne us se bewafái kí, we us ke dushman ho gaye.

3 Zúlm aur saht khidmat ke sabab jo us ne lí thi, Yahidáh asir hoke gayi; wuh gair-qaumon ke darmiyán bastí hai, wuh áram nahín páti; un sabhon ne jo us ke pichhe pare the ghatíon ke bich use já liyá.

4 Saihún kí ráhon mátam karti hain, kí koí muqarrar 'idon ko nahín átá: us ke sáre phátak sunsán hain: us ke káhin thandi sáns bharte hain, us kí kunwárián gangín, aur wuh ázurda-khátir hai.

5 Us ke mukhálif galíb hús, aur us ke dushman kámyáb; kyúнки KHUDÁWAND ne us kí bagáwatón kí kasrat ke sabab use ranj men dálá hai; us kí aulád dushman ke áge áge asir hoke gayi.

6 Aur us kí sári raunaq Saihún kí betí se játi rahí; us ke umar á un harinon kí mánind hain, jo charágáh nahín páte, aur we apne pichhá-karne-wálon ke áge ná-tawán hoke játe.

7 Yarúsalam apne ranj aur musibatón ke dinon men, jab us ke log dushman ke qabze men pare the, aur koí madadgár na thá, agle dinon kí apní sári dil-pazir chizon ko yád karti; dushmanon ne use dekhkar us kí barbádi par tháttá mára.

8 Yarúsalam ne bará gunáh kiyá hai, is liye wuh karíh tháhiri; we sab jo use buzurgí dete the us kí hiqárat karte, is liye kí we us ká nangápan dekhte hain; hán, wuh bhí áh bhartí, aur munh phertí hai.

9 Us kí gandagi us ke dáman men hai; wuh apní 'aqibat par dhyán nahín kartí thi; is liye 'ajib tarah se wuh past kí gayi; us ká koí tasallí-denewálá na rahá. Ai KHUDÁWAND, meri musibat par nazar kar, kyúнки dushman ne sir utháiyá hai.

10 Bad-khwáh ne us kí sári nafis chizon par apná háth chaláiyá hai; 966

yaqinan áp hí ne dekhá hai kí gair-qaumon, jin kí bábat tú ne farmáiyá, kí We teri jamá'at men shámil na howen, so we us ke maqúis men dá-khil hús.

11 Us ke sáre log áh karte, aur rotí dhúndhte hain; unhon ne apní suthri chizen de dálín, tá kí apní ján kesambháline ke liye khurák mile; ai KHUDÁWAND, dekh, aur muláhaza kar, kí main zalil ho gayi.

12 ¶ Ai sáre ráh-chalnewálo, kyá tumbháre áge yih kuchh nahín hai? dekho, aur nigáh rakho, kyá koí musibat meri musibat ke barábar hai, jo mujh par parí hai, jise KHUDÁWAND ne apne tez qahr ke din mujh par dálá.

13 Us ne úpar se meri haddíon men ág bhejí, aur wuh un men asar karke galíb hui: us ne mere pánwon ke liye dám bichháiyá, us ne mujhe ultá pherá: us ne mujhe wíran kar diyá, main sáre din udás rahti.

14 Meri bagáwatón ká júá usí ke háth se bándhá gayá: us ke halqon ne pech kháí, we meri gardan par ubhre hús hain; us ne merá zor ghatá diyá hai; KHUDÁWAND ne mujhe un ke háthon men kar diyá, jin ke áge main uth nahín saktí hún.

15 KHUDÁWAND ne mere pahlawánon ko mere darmiyán latárá; us ne mujh parek dangal buláiyá, kí mere jawánon ko dabá dále; KHUDÁWAND ne Yahúdáh kí kunwári betí ko kolhú men latárá.

16 Inhún sababon se main rotí hún; meri ánkhi, meri ánkhi páni hoke bah játi hai, is liye kí tasallí-denewálá, mere jí ká sambhálnewálá, mujh se dúr hai; mere larkebále játe rahe, is liye kí dushman galíb hai.

17 Saihún ne apne donon háth phailáe, us ká dilásá-denewálá koí nahín; Ya'qúb ke haqq men KHUDÁWAND ne hukm kiyá hai, kí Us ke dushman us ke chaugird hon: Yarú-

salam un ke darmiyán háiz 'aurat kí sí hai.

18 ¶ KHUDÁWAND sádiq hai, kyún-ki kí main ne us ke hukm se sarkashí kí; ai sab logo, suno, main tumbhári minnat kartá hún, aur mere gam par uigáh karo : meri kunwárián aur mere jawán asir hoke gaye.

19 Main ne apne 'áshiqon ko bu-lyá, unhon ne mujhe bnuláwá diyá; mere káhinon aur mere buzurgon ne, apní ján ko bahál karne ke liye kháná dhúndhte dhúndhte, shahr hí men ján di.

20 Dekh, ai KHUDÁWAND, kí main tang-hál hún : meri antrián ubaltí bain; merá dil mujh men chakr mártá hai; kyúnki main ne shiddat se sarkashí kí hai; báhar talwár chhín letí, aur ghar men maut hai.

21 Unhon ne merá áh márná suná; aur kí merá tasallí-denewálá koí nahín; mere sáre dushmanon ne meri musíbat suní, we khush hain kí tú ne aisá kiya; tú wuh din, jis kí manáadí hai, pahuncháegá, aur we meri má-áind ho jáenge.

22 Un kí sári khabásaten tere huzúr men pesh áwen, aur jaisá tú ne mere sáre gunáhon ke sabab mujh se kiya hai, waisá hí un se kar; kyúnki meri áhen bahut hain, aur merá dil sust hai.

II BA'B.

KYU'NKAR Khudáwand ne Sai-hún kí betí ko apne qahr ke abr ke tale chhipá diyá! us ne Isráel ke jamál ko ásmán par se zamín par patak diyá, aur apne qahr ke din apne jánwon rakhne kí kúrsi ko yád na kiya!

2 Khudáwand ne Ya'qúb ke sáre makánon ko gárat kiya, aur rahm na kiya; us ne apne qahr men Yahúdáh kí betí ke qil'aon ko dhá diyá; us ne unhen khák se barábar kiya; us ne bádsháhat aur us ke amíron ko nápák kiya.

3 Us ne apne qahr i shadíd men

Isráel ká har ek sing bilkull kát dálá : us ne dushman ke áge se apná dahná háth khínch liya; wuh, shu'aladár ág kí mánind, jo cháron taraf sab kuchh khá játi hai, Ya'qúb par bharká.

4 Us ne dushman kí tarah apní kamán khínchi : wuh apná dahná háth lagáke bairi kí mánind khará húa, aur Saihún kí betí ke khaime men sab jo khushnumá the un ko már dálá : us ne apne qahr ko ág kí tarah unelá.

5 Khudáwand dushman kí mánind húa hai, us ne Isráel ko ujára, us ke sáre mahallon ko kharáb kiya, us ke qil'aon ko dhá diyá, aur Yahúdáh kí betí ke yabhán mátam aur nauha ko bahut barháya.

6 Us ne us kí íháte ko jaise bág kí íháte ko tor dálá hai : us ne us kí jamá'at ke makán ko dhá diyá hai; KHUDÁWAND ne Saihún men muqad-das 'idon aur sabton ko farámosh kar-wáya, aur apne qahr ke josh men bád-sháh aur káhin ko mardúd kar dálá.

7 Khudáwand ne apne mazbah ko radd kiya, us ne apne maqdis se nafrat kí; un ke mahallon kí diwáron ko dushman ke háth men hawála kiya; unhon ne KHUDÁWAND ke ghar men aisá shor macháya, jaisá kí 'id ke din men hotá thá.

8 KHUDÁWAND ne Saihún kí betí kí diwár ke giráne ká qasd kiya : us ne ek rassí khínchi, aur kharáb karne se apná báth na pherá; is liye us ne us kí fasil aur diwár ko gamkhwár kiya; we ek sáth nátam karte.

9 Us ke darwáze zamín men dhas gaye : us ne us ke bendon ko bigár dálá, aur tor tár kiya : us ke bádsháh aur unará gair-qaumon ke darmiyán hain; sharí'at jári nahin; us ke nabíon ko bhi KHUDÁWAND kí taraf se royá nazar nahin áti.

10 Saihún kí betí ke buzurgán za-min par baithé hain, we chup rahte hain; unhon ne apne siron par khák uráí, apní kamaron par tét bándhá :

Yarúsalam ki kunwárián apne siron ko zamin tak jhukátián hain.

11 Meri qaum ki beti ki shikastahali ki babat meri ankhoñ ki binái ánsúon se ghat chali, meri antrion men narorá hai, merá kaleja bahke zamin par girá; is liye ki atfal aur dúdh-píte bachche shahr ke kúchon men gash kháte hain.

12 We apni máon ko, jis waqt unhen zakhmiñ ki manind shahr ki galiñ ke bich gash átá thá, aur jis waqt un ki jánen un ki máon ki godon men undeli játi thin, kahne lage, ki Galla aur mai kahán?

13 Kis ko tujh par gawáh láun? main tujh ko kis se tashbih dún, ai Yarúsalam ki beti? kis se tujhe barabar karún, tá ki main tujhe tasalli bakhshún, ai Saihún ki kunwári beti? kyúñki terá rakhsa samundar ki manind bará hai: kaun teri dáwa kar saktá hai?

14 Tere nabion ne teri babat púch aur bátal mazmún dekhe, aur teri shararat ko tujh par zahir nahin kiya, tá ki teri asiri ko badal dálen; balki jhúthe paigám, aur tere kharij hone ke jhúthe sabab, tere liye musháhada kiye.

15 Sáre ráh-chalnewále tujh par taláñ bajáte hain, we sansaná játe hain, aur yih kahte hie Yarúsalam ki beti par sir hiláte hain, ki Yih wuhí shahr hai, jo Kaimál i hasin thá, aur tamám jahán ká Farhat-bakhsh kah-látá thá.

16 Tere sáre dushman tujh par munh pasáste hain, we phuphkáste hain, aur dánt píste aur kahte hain, ki Ham use nigal gaye; beshakk yih wuhí din hai, ki jis ke ham muntazir the; ham ne páya, ham ne dekhá.

17 KHUDÁWAND ne jaisá mansúba bándhá thá, waisá kiya: us ne apni dhamki ko, jo agle dinon men dí thi, purá kiya; us ne dháya, aur rahm na kiya: us ne tere dushmanon ko

tujh par galib karke khush kiya: us ne tere mukhálifon ká sing buland kiya.

18 Un ke dil ne KHUDÁWAND se faryád ki hai, Ai Saihún ki beti ki diwár, sailáb ki tarah rát din ánsú bahá, tú áram na kar, aur teri ánkhi ki putli sustáne na páe.

19 Uth, aur rát-ko chillá; pahron ke ibtidá men apná dil KHUDÁWAND ke huzúr páni ki tarah undel; tú apne bachchon ki jan ke liye, jo har gali ke sire par máre bhúkh ke gash kháte hain, us ki taraf háth uthá.

20 ¶ Ai KHUDÁWAND, dekh, aur gaur kar, ki yih tú ne kis se kiya. Dekh, ki 'auraten apná phal, apne bálisht bhar lambe bachchon ko kháti hain! dekh, ki káhin aur nabi KHUDÁWAND ke maqdis men máre játe hain!

21 Jawán aur búrhe galiñ men khák par pare hain; meri kunwárián aur mere jawán talwár se kát dále gaye: tú ne apne qahr ke din un ko már dála, tú ne qatl kiya aur rahm na kiya.

22 Tú ne hanlon ko mere ás pás yún jam'a kiya, jaise 'id ke din bhír lagti hai, yahan tak ki KHUDÁWAND ke qahr ke din koí na bachá, na báqi rahá; jin ko main ne apni god men palá posá, un ko mere dushman ne faná kiya.

III BA'B.

MAIN wuhí shakhs hún, jis ne us ke qahr ke dande se dukh dekhá.

2 Wuh mujhe le chalá, aur tariki men le áya, roshni men nahin.

3 Yaqinan usne bár bár phirke mujh par tamám din apná háth chaláya hai.

4 Us ne merá gosht aur chamrá sukhá dála; meri haddiñ ko chur kiya.

5 Us ne meri mukhálafat men ta'mir ki, us ne mere sir par mará, aur wuh dukhtá hai.

Nabí apní áfaton YARAMIYA'H KA' NAUHA, III. par wáwailá kartá.

6 Us ne mujhe un murdon kí má-nind, jo muddat se mar gaye, tárík makánon men bithá diyá.

7 Us ne mere gird aísí iháta hándhí jis se main níkal nahín saktá hún; us ne merí zanjír bhárá banáí.

8 Aur jab main chillátá aur pukartá hún, to wuh merí du'á ko radd kartá hai.

9 Us ne taráshe hús pattharon se merí ráhon ko band kiyá, us ne mere raston ko pechdár kiyá.

10 Wuh mere liye aísá húá, jaise bhálí jo ghát men baithá ho, aur jaise sher í babar jo chhipke kamingáhi men lagá ho.

11 Us ne merí ráhon ko kaj kiyá, aur mujhe reza reza phára; mujhe be-kas chhorá.

12 Us ne kamán khínchí, aur mujhe apne tír ká hadaf lagáyá.

13 Us ne apne tarkash-zádon ko mere gurdon men dákhil kiyá.

14 Main apne logon ke áge maz-haka húá, aur tamám dín un ká rág hún.

15 Us ne mujh men talkhíán bhar dín, aur náгдаune se mast kiyá.

16 Sangrezon se mere dánton ko torá, mujhe khákistar men lotáyá.

17 Tú ne merí ján ko salámatí se alag karke tál diyá: main bihbúdí ko bhól gayá.

18 Aur main ne kahá, ki Merí ummed aur merí ás KHUDÁWAND se tút gayí:

19 Tú mere ranj aur dukh ko, yih náгдаuná, aur yih pitt, yád kar.

20 Hán, yád kiyá kar, kýunki merí ján mujh men jhuk játí hai.

21 Is ko main apne dil men phertá hún, is liye mujhe ummed hai.

22 ¶ Yih KHUDÁWAND kí rahinat-on se hai, ki ham nest na hús; is liye kí us kí shafaqaten mauqúf nahín hotí hain.

23 We har subh ko nayí táza hain: terí wafádárá 'azím hai.

24 Merí ján kahtí hai, kí KHUDÁWAND merá bissa hai, is liye main us par bharosá rakhtá hún.

25 KHUDÁWAND un par mihrbán hai, jo us ke muntazir hain, us ján par jo use dhúndhtí hai.

26 Bhálá hai, kí insán KHUDÁWAND kí naját ká ummedwár rahe, aur sabr se us kí intizárá kare.

27 Insán ká is men bhalá hai, kí wuh apní jawání ke dinon men júá utháwe.

28 Kí wuh akelé baithé, aur chup-ká rahe, kýunki us hí ne use us par rakhá hai;

29 Kí wuh apná munh khák par rakhe, kí sháyad kuchh ummed hai;

30 Kí wuh apná gál us ko dewe jo use tamáncha mártá hai; wuh malámat se khúf ser rahe.

31 Kýunki Khudáwand abad ul ábád tak mardúd na rakhegá.

32 Agarchi wuh dukh detá hai, tis par bhí apní rahmaton kí firáwání ke mutábíq shafaqat karegá.

33 Kýunki wuh khushí se mustibat nahín bhejtá, aur na baní A'dam ko dukh detá hai.

34 Agar we zamín ke sáre qaidíon ko páemál karen,

35 Agar Alláh Ta'álá ke huzúr kisi ká haqq bátíl karen,

36 Agar kisi ke muqaddame ko bigár dálen, to KHUDÁWAND manzúr nahín kartá hai.

37 ¶ Kaun hai, jo kahtá hai, aur wuh ho játá hai, jis waqt KHUDÁWAND ne us ká hukm nahín diyá?

38 Kyá Alláh Ta'álá ke munh se bhalá aur burá nahín nikaltá?

39 Káhe ko ádmí jo zinda hai, kur-kuráwe? aísá ádmí apne gunáhon kí sazá ke bá'is?

40 A'o, ham khojen aur apní ráhon ko jánchen, aur KHUDÁWAND kí taraf phiren.

41 Ham apne dil ko háthon samet ásmán kí taraf KHUDÁ ke áge utháwen.

42 Ham ne gunáh kiya, aur bági hús hai; tú ne mu'áf nahín kiya.

43 Tú ne ham ko qahr tale dhámp diya, aur hamen ragedá; tú ne hamen qatl kiya, aur rahm na kiya.

44 Tú ne apne ko bádal men chhipá rakhá, ki hamári du'áon ká guzar tujh tak na ho.

45 Tú ne hamen gurohon ke darmi-yán kúra aur jhāran ki mánind kiya.

46 Hamāre sáre dushman ham par apne munh pasárte hai.

47 Haul aur phande men ham girif-tár hús, wiráni aur tabáhi hai.

48 Meri qaum ki beti ki halakat ke sabab meri áukh páni ki nahron ki mánind bah ráhi hai.

49 Meri áukh tapká karti hai, aur thamti nahín; kyúñki faráqat ke auqát nahín hote,

50 Jab tak ki KHUDÁWAND ásmán par se nigáh kare, aur dekhe.

51 Meri áukh mere shahr ki sári be'aton ke liye meri ján ko afsurda karti hai.

52 Jo be-sabab mere dushman the, unhon ne mujhe chiriyon ki tarah shiddat se ragedá:

53 Unhon ne meri ján ko chúán hi men dukh diya, aur mere úpar ek pat-thar dála.

54 Páni mere sir par se guzar gaye; main ne kahá, ki Main mar chalá.

55 ¶ Gahre chúán men se, ai KHU-DÁWAND, main ne terá nám liya.

56 Tú ne meri suni; mere sáns lene se, aur meri faryád se, apná kán band na kar.

57 Tú us din men, jis din main ne tujhe pukára, nazdik áya, aur kahá, ki Mat dar.

58 Ai Khudáwand, tú ne mere dil ki hujjaten sábit kiyán, aur meri ján ko rihái bakhshi.

59 Ai KHUDÁWAND, tú ne meri mazlúmi dekhí: tú mere muqaddame ko faisal kar.

60 Tú ne un ká sára bugz, aur un

ke sáre andeshon ko, jo unhon ne meri mukhálafat men kiye, dekhá hai.

61 Ai KHUDÁWAND, tú ne un ki malámaten, aur un ki sári fikren, jo unhon ne meri kharábi par ki, suni;

62 Aur un ki báten bhi jo mujh par charhe, aur un ke mansúbon ká hál jo we sáre din mujh par bándhte hai.

63 Tú ne un ká baith jáná, aur un ká uth khará honá, dekhá hai; main un ká rág rang húa.

64 ¶ Ai KHUDÁWAND, un ke háth-on ke kám ke mutábiqu un ko badlá de.

65 Un ko dil ki sahtí de, teri la'nat un par áwe.

66 Qahr se un ko raged, aur KHU-DÁWAND ke ásmánon ke tale se un ko nábud kar.

IV BA'B.

SONA' kyúnkar be-jilá ho gayá! khális kundan ká soná kyúnkar badlá gayá! muqaddas patthar har ek gali ke sire par phenke gaye hai.

2 Saihún ke mahang-mole bete, jo kundan se mushábih the, so we káise kumbhar ke háthon ke banáe hús kúzon ki mánind thalre!

3 Gidar bhi chhátían nikálti hai, we apne bachchon ko dúdh chusáti hai; meri qaum ki beti bayábán ke shutr-murgon ki mánind be-rahm hai.

4 Dúdh-píte bachche ki zubán piyas ke máre talú se já lagi hai; nannhe bachche roti mángte hai, par un ke liye koi tortá nahín.

5 We jo maza-dar kháná kháte the, so galion men be-táb pare hai; jo qirmizi poshák pahine hús pale the, so mazbala se hamágoshi karte hai.

6 Kyúnki meri qaum ki beti ki badkári ki sazá, Sadúm ke gunáh ki sazá se, ziyáda hai; wuh to ek lamha men ma'dúm ho gayi, aur insán ke háth us par daráz na kiye gaye.

7 Us ke sáre Nazír barf se bhi sáf aur dúdh se sufed the, un ke badan

múngo se bhí ziyáda surkh the, un ká kálbúd nilam ká sá thá.

8 Ab un ká chihra Sihor se bhí kálá hai; we galíon men pahcháne nahín játe; un ká chamrá un ki haddíon se satá hai; wuh súkh gayá, lakrī ki mánind ho gayá.

9 We jo talwár se qatl kiye játe hai in se bihtar hai jo bhúkh se mar-te hai; ki ye khet ke phal ke na páne se súkhte játe, aur mar rahte hai.

10 Rahm-dil 'auraton ke háthon ne apne bachchon ko pakáyá; meri qaum ki beti ki halákat men we hí un ki khurák hie.

11 KHUDÁWAND ne apná gazab an-jám kiya, apne qahr i shadíd ko undelá; us ne Saihún men ek ág bharká, aur wuh us ki bunyádon ko khá gayi.

12 Zamín ke bádsháh aur dunyá ke sáre báshinde báwar nahín karte the, ki bairi aur dushman Yarúsalam ke phátakon men ghus áwenge.

13 ¶ Us ke nabíon ke gunáhon, aur us ke káhinon ki khatáon ke sabab, inhon ne us ke darmiyán sádiqon ká khún baháyá, yih húa.

14 We andhe hoke galíon men bhatákte the, we khún se álúda the, aisá ki log un ke kapre chhú na saken.

15 We unhen pukáre rahe, ki Dúr ho, ai nápáko, dúr ho, dúr ho, chhúo mat: we to bháge, we áwára phirte; qaumon ke darmiyán kahá játa hai, ki We phir rahne ká thikána na páwenge.

16 KHUDÁWAND ke chihre ne un men tafriqa dálá hai; wuh phir un par tawajjuh na karegá; unhon ne káhinon ki shakhsíyat par nigáh na ki, aur buzurgon par mihrbání na ki.

17 Ham jo hai, so hamári ánkhen madad ke intizár se, jo be-bunyád thí, faná hui; ham apni didgáhon par se us qaum ke muntazir rahe, jo hamen bachá na saki.

18 We ham ko nar qadam par ragede hai, yahan tak ki ham apne bázaron men já nahín sakte hai; hamára ákhir nazdik hai, hamare din pure hie, kyunki hamári ajal á pahunchi.

19 Hamare pichhá-karnowále ásmán ke 'uqábon se bhí tez-par hai: unhon ne hamen paháron par ragedá, we bayábán men hamári ghát men lage.

20 Hamare nathnon ká dam, KHUDÁWAND ká masih, jis ki bábat ham ne kahá, ki Ham gair-qaumon ke darmiyán us ke sáya tale zindagáni basar karenge, so un ke garhon men giristár húa.

21 ¶ Ai Adúm ki beti, tá jo 'Uz ki sarzamin men basti hai, khush o khurram ho; piyála tujh tak bhí pahunchegá; tá mast hogi, aur ap ko nangá karegi.

22 ¶ Ai Saihún ki beti, teri badkári ki sazá tamám hui; wuh tujhe asir karke phir nahín le jáegá; ai Adúm ki beti, wuh teri badkári ká badlá degá, aur tere gunáhon ke sabab tujh ko asir karke le jáegá.

V BA'Á.

A I KHUDÁWAND, jo kuchh ham par húa, us ko yád rakh: mutawaj-jih ho, aur hamári ruswái par nigáh kar.

2 Hamári mirás ajnabíon ki hui, hamare ghar begánon ne liye.

3 Ham yatim hai, aur hamare báp nahín; hamári máen bewon ki mánind ho gayi.

4 Ham ne apná páni bhí mol le leke piyá; aur lakrī hamare háth men bechi gayi.

5 Hamári gardanon par júá dálke ham ko dukh dete: ham mashaqqat khinchte, aur áram nahín páte hai.

6 Ham ne Misríon aur Asúríon ká tábi' honá manzúr kiya, tá ki ham roti se ásúda hon.

7 Hamare báp-dádon ne gunáh kiya,

aur we nahín haiñ; aur ham un kí badkáríon kí sazá ká bojh utháte.

8 Gulám ham par hukmrání karte; kof nahín jo hamen un ke háth se chhuráwe.

9 Ús talwár ke khauf se jo bayábán men hai, ham ján-bázián karke apní roṭí hásil karte.

10 Kál ke haulnák sadme se hamará post tanúr kí mánind siyáh ho gayá.

11 Unhon ne Saihún men 'auraton ko, aur Yahúdáh ke shahron men kunwári chhokríon ko, jabran be-hurmat kiyá hai.

12 Umará ko un ke ek háth se latká diyá hai: aur mashá,ikh kí rúdári kí na gayí.

13 Unhon ne jawánon ko pakarke un se chakkí piśwái; aur larke lakrí ke bojh ke máre gir parte haiñ.

14 Buzurg logon ká phátakon par jam'a boná mauqúf húa, aur jawán apní nagma-pardázi se báz áe.

15 Hamáre dil kí khusdnúdí játi rahí: hamará náchná mátam se mu-baddal húa.

16 Táí hamáre sir se gir pará: ham par afsos, kí ham ne gunáh kiyá!

17 Is bá'is hamará dil ná-tawán húa; in báton ke sabab hamári ánkhen dhundhlá gayíñ.

18 Koh í Saihún kí wírání ke sabab lomrían us men chaltí phirtí haiñ.

19 Par tú, ai KHUDÁWAND, abad tak báqí rahegá, aur terá takht pusht dar pusht hai.

20 Tú hamen hamesha ke liye kyún bhóltá hai, aur itní muddat tak ham ko tark kar detá hai?

21 Ai KHUDÁWAND, ham ko apní taraf phirá, aur ham phirenge; hamáre din naye sar se jári kar, jaise kí qadím zamáne men húa.

22 Par tú ne ham ko bilkull radd kar diyá; tú ham se nipat bezar hai.

HIZQIEL NABI' KI' KITA'B.

I BAT.

AUR tísweñ baras ke chauthé mahíne kí páñchwíñ tárikh men aisé húa, kí jab main nahr í Kibár ke kináre par asíron ke darmiyán thá, to ásmán khul gayá, aur main ne KHUDÁ kí royateñ dekhíñ.

2 Aur us mahíne ke páñchweñ din, ya'ne, Yahúyakin bádsháh kí asíri ke páñchweñ baras men,

3 Aisé húa, kí KHUDÁWAND ká kalám Búzi káhin ke beté Hizqiel ko, jo Kasdíon ke mulk men nahr í Kibár ke kináre par thá, pahunchá; aur wahán KHUDÁWAND ká háth us par tha.

4 ¶ Aur main ne nazar kí, to kyá dekhá hún, kí uttar se ek girdbád uthí, ek barí ghatá, aur ek ág jis kí laueñ ápas men líptí játi thín, aur us ke gird roshní chamaktí thí, aur us ke bích men se, ya'ne, us ág men se saiqal kiye hús pital kí sí súrat jalwagar húi.

5 Aur us ke bích se char jándáron kí ek shabíh nazar áí; aur un kí shakl yih thí, kí we insán se mushábíh the.

6 Aur har ek ke char char munh, aur har ek ke char char pankh the.

7 Aur un ke páñw jo the, so sídhe páñw the; aur un ke páñwon ke talwe bachhrú ke páñwon ke talwe the; aur

we manje hús pítal kí mánind jhalakte the.

8 Aur un kí chárón taraf pankhon ke niche insán ke háth the; aur munh aur pankh un chárón ke the.

9 Un ke pankh ek dúsre se báham paiwasta the; aur we chalte hús murte na the, balki we sab barábar sídhe áge ko chale játe the.

10 Rahí un ke chihron kí mushá-bahat, so un chárón ká ek chihra insán ká, aur ek chihra sher i babar ká, un kí dahní taraf: aur un chárón ká ek chihra sáur ká un kí báin taraf: aur un chárón ká ek chihra 'uqáb ká thá.

11 Un ke chihre yúnhin; aur un ke pankh úpar se phailáe hús the: har ek ke do pankh dúsre ke do pankhon se jute hús the, aur do do se un ká badan dhappá húa thá.

12 Un men se har ek sídhá áge ko chalá játa thá; jidhar rúh játi thí, we játe the; we chalte hús phirte na the.

13 Rahí un jándáron kí súrat, so un kí shakl ág ke sulge hús koelon kí sí, aur chirágón kí mánind thí: wuh un jándáron ke darmiyán idhar udhar áti játi thí; aur wuh ág núrání thí; aur us ág men se bijlí nikalti thí.

14 Aur we jándár daur játe the, aur palat áte the, jis tarah se bijlí kaundh játi hai.

15 ¶ So jab main un jándáron ko dekh rahá, to kyá dekhá hún, ki un jándáron ke pás ek ek pahiyá char munh rakhtá húa zamín par hai.

16 Rahi un pahiyon kí súrat, aur un kí banáwat, so wuh zabarjad kí sí dikháí detí thí; aur un chárón ká ek hí daul thá; aur un kí shakl aur un kí banáwat aisi thí, goyá kí pahiyá pahiyé ke bích men hai.

17 Jab we chalte the we chársú dhalte the; aur dhalte hús we píchhe phirte na the.

18 Aur un ke halqe jo the, so aisé únche the, ki dar lagta thá; aur un

chárón ke halqon men girdágird ánkhen bhari hui thin.

19 Jab we jándár chalte the, pahiyé un ke sáth chalte the; aur jab we jándár zamin par se útháe játe the, pahiyé bhi útháe játe the.

20 Jahán kahín rúh jánewáli thí, we játe the, jidhar rúh jáne par thí: aur pahiyé un ke sáth útháe játe the; kyúunki jándár kí rúh pahiyon men thí.

21 Jab we chalte the, ye chalte the, aur jab we thaharte the, ye thaharte the; aur jab we zamin par se útháe játe the, pahiyé un ke sáth útháe játe the; kyúunki pahiyon men jándár kí rúh thí.

22 Aur us fazá kí súrat jo un jándáron ke siron ke úpar thá, aisi thí, jaisá dahshat-angez billaur ká jalwa hotá; wuh un ke siron ke úpar phailá thá.

23 Aur us fazá ke niche un ke par musattah the, ek dúsre kí samt ko thá: har ek ke do do the, jin se un ke badanon ká ek pahlú, aur do do the, jin se dúsra pahlú dhappá thá.

24 Aur main ne un ke paron kí áwáz suní, goyá kí bahut pánion kí áwáz, hán, Qádir i mutlaq kí áwáz hai, jab we chalte the, aisi shor kí áwáz hui jaisi lashkar kí áwáz hai; we jab thaharte the, apne paron ko latká dete the.

25 Aur jis waqt we thaharte the, aur apne paron ko latká dete the, us fazá men se, jo un ke siron ke úpar thá, ek áwáz hoti thí.

26 ¶ Aur us fazá se únche par, jo un ke siron ke úpar thá, takht kí súrat thí, aur us kí namúd nilam ke patthar kí sí thí, aur us takhtnumá súrat par kisi insán kí sí shabih us ke únche par nazar áí.

27 Aur main ne us kí kamar se leke úpar bulandí tak saiqal kiye hús pítal ká sá rang, aur shu'ala sá jalwa, us ke darmiyán aur girdágird dekhá,

aur us kí kamar se leke niche tak main ne shu'ala kí sí tajallí dekhí, aur chársú ek jagmagáhat thí.

28 Jaisí us kamán kí súrát hai, jo bárish ke dinon men bádál men dikhlaí detí hai, waisí hí áś pás kí us jagmagáhat kí namúđ thí. KHUBÁ-WAND ke jalál kí súrát kí yihí numáish thí. Aur dekhte hí main aundhe munh girá, aur main ne ek áwáz suní, jaise kí kisi ne kahá.

II B'A'B.

AUR us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, apne páñwon par khará ho, kí main to tujh se kuchh kahúngá.

2 Jab us ne mujhe yún kahá, Rúh mujh men dákhil húi, aur mujhe páñwon par khará kiyá; tab main ne us kí suní jo mujh se báten kartá thá.

3 So us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, main tuihe baní Isráel, un bági gurohon ke pás, jo mujh se phir gayí hain, bhejtá hún: we aur un ke bápádáde áj ke din tak mujh se bagáwat karte hain.

4 Kyúñki we be-hayá larke hain aur saht-dil, jin ke pás main tujh ko bhejtá hún. Aur tú un se kah, kí Khudáwánd YAHOWÁH yún farmátá hai.

5 So we khwáh sunen yá sunne se inkár karen, (kí we to sarkash khándán hain,) tad bhí itná to hogá, kí we jánge ki ek nabí un men rahá.

6 ¶ Aur tú, ai ádamzád, un se hirásán mat ho, na un kí báton se dar, harchand sadá-guláb aur khár tere sáth hain, aur bichchhúon ke bích men tú rahtá hai; un kí báton se tarsán mat ho, aur un ke chihron se mat ghabrá, go kí we bági khándán hain.

7 So tú merí báten un se kah, khwáh we sunen khwáh sunne ke liye máil na hon, kí we niháyat bági hain.

8 Par tú, ai ádamzád, tú merá kalám, jo tujh se kahtá, sun; tú us

sarkash khándán kí mánind sarkashí mat kar: apná munh khol, aur jo kuchh main tuihe detá hún, khá le.

9 ¶ Aur main ne nigáh kí, to dekho, ek háth merí taraf baháyá húa hai, aur dekho, us men kíáb ká támár hai;

10 Aur us ne use kholke mere sámhne rakh díyá; us men báhar bhítar likhá húa thá: aur us par y'h qalamband thá, Nauha, aur mátam, aur wáwailá.

III B'A'B.

PHIR us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, jo kuchh tú ne páyá, so khá; is támár ko nigal já, aur jáke ahl i Isráel ko kah.

2 Tab main ne munh kholá, aur us ne wuh támár mujhe khiláyá.

3 Phir us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, aisá kar, kí terá peṭ is támár ko, jo main tuihe detá hún, kháwe, aur tú us se apní antríán bhar de. Tab main ne kháyá, aur wuh mere munh men shahd kí mánind míthá thá.

4 ¶ Phir us ne mujhe kahá, kí 'Ab to, ai ádamzád, tú ahl i Isráel pás já, aur merí báten unhen kah.

5 Kyúñki tú aisí guroh men, jo gahre lab kí aur bhári zubán kí hai, nahín bhejá játa hai, balki ahl i Isráel ke darmiyán;

6 Aur na kí bahut sí qaumon ke pás jin ke lab gahre hain, aur un kí zubán bhári hai, kí un kí bát tú samajh nahín saktá: yaqinan agar main tuihe un ke pás bhejtá, we terí sunte.

7 Lekin ahl i Isráel terí bát na sunenge; kyúñki we merí taraf kán lagáne ko nahín cháhte: kyúñki sáre ahl i Isráel be-hayáí kí peshání rakhte aur sang-dil hain.

8 Dekh, main ne un ke chihron ke muqábil tere munh ko durusht kiyá hai, aur terí peshání ko un kí peshání ke muqábil saht kiyá hai.

9 Dekh, main ne terí peshání ke

hire kí mánind, chaqmaq ke patthar se bhí ziyáda, kará kiya hai: un se mat dar, aur un ke chihron ke bá'is mat ghabrá, kí we bagí khándán hai.

10 Phir us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, merí sári báton ko, jo main tujhe kahúngá, apne dil se qabúl kar, aur apne kánon se sun.

11 Ab uth, asiron pás, ya'ne, apní qaum ke logon pás já, aur un se báton kar, aur unhen kah, Khudáwánd YAHOWAH yún farmatá hai, khwáh we sunen, khwáh we na sunen.

12 Aur Rúh ne mujhe uthá liya, aur main ne apne píchhe ek bari kharak kí áwáz suní, jo kahtí thí, kí KHUDÁWAND ká jalál jo us ke makán se namúð húá mubáarak.

13 Aur jándáron ke paron kí áwáz, kí un men ek ek dússe se lagá, aur un ke muqábil pahiyon kí áwáz, aur ek bare dharáke kí áwáz mere sunne men áí.

14 Aur Rúh mujhe utháke le gayí: so main talakh-dil hoke aur ruh men josh kháke rawána húá, kí KHUDÁWAND ká háth mujh par gálib ho rahá.

15 ¶ Aur main Tall í Abib men asiron ke pás, jo Kibár kí nadí ke kináre par rahte the, pahunchá, aur main ne unhen wahán baithé húe dekhá, aur un men sáð din tak ghabráya húá baithá rahá.

16 Aur sáð dinon ke ba'd yún húá, kí KHUDÁWAND ká kalám mujh ko puhunchá, aur wuh bolá,

17 Ai ádamzád, main ne tujhe ahl í Isráel ká nigahbán muqarrar kiya; so tú mere mujh ká kalám sun, aur merí taraf se unhen jatá.

18 Jab main sharir se kahún, kí Tú yaqinan maregá, aur tú use na chitáwe, aur sharir se na kahe, kí wuh apní bad-ráhi se khabardár ho, tá kí wuh us se phirke apní ján bacháwe, to wuh sharir apní shararat men maregá; par main us ke khún kí báz-purs tujh se karúngá.

19 Lekin agar tú ne sharir ko jatáyá hai, aur wuh apní shararat aur apní burí ráh se na phirá hai, to wuh apní badkári men maregá; par tú ne apní ján ko bacháyá hai.

20 Aur agar rástbáz apní rástbázián chhor dewe, aur gunáh kare, aur main us ke áge thokar khilánewálá patthar rakhún, wuh mar jáegá: is liye kí tú ne use nahín jatáyá, to wuh apne gunáh men maregá, aur us kí sadáqat ká kám jo us ne kiya yád na kiya jáegá; par main us ke khún kí báz-purs tujh se karúngá.

21 Lekin agar tú us rástbáz ko chitá dewe kí gunáh na kare, aur wuh gunáh na kartá ho, to wuh jiege, is liye kí nasihat-pazir húá hai, aur tú ne apní ján ko bacháyá hai.

22 ¶ Aur wahán KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne mujhe kahá, kí Uth, wadí men nikal já, aur wahán main tujh se báton karúngá.

23 Tab main uthke wadí men gaya, aur kyá dekhtá hún, kí KHUDÁWAND ká jalál, us shaukat kí mánind jo main ne Kibár kí nadí ke kináre par dekhí thí, khará hai; aur main mujh ke bhal girá.

24 Tab Rúh mujh men dákhil húí, aur us ne mujhe pánwon par khará kiya, aur mujh se báton karke kahá, kí Apne ghar já, aur darwáza band karke chhip rah.

25 Aur, ai ádamzád, dekh, we tujh par bandhan dálenge, aur un se tujhe bándhenge, so tú un ke darmiyán phir báhar na jáegá.

26 Aur main aisá karúngá kí terí jibh tere talú se lag jáegi, kí tú gúngá rah jáe, aur tú un ke liye nasihatgo na hogá, kyúñki we bagí khándán hai.

27 Par jab main tujh se báton karúñ, main terá munh kholúngá, tab tu un se kahégá, kí Khudáwánd YAHOWAH yún farmatá hai; Jo suntá hai, so sune, aur jo sunne se báz rahtá, so báz rahe, kyúñki we bagí khándán hai.

IV BA'B.

AUR, ai ádamzád, tú ek khaprá uthá le, aur apne áge rakh de, aur us par ek shahr, hán, Yarásalam hí kí taswir khinch :

2 Aur us ká muhásara kar, aur us ke muqábil burj baná, aur us ke sámhne ek damdama bándh, aur us ke gird khaime khará kar, aur us ke ghare men manjaníq lagá.

3 Phir apne liye lohe ká ek tawá le, aur apne aur shahr ke darmiyán us nasb kar, kí wuh lohe kí diwár thahre; aur tú apná munh us ke muqábil kar, aur wuh ghare jáne kí hálát men ho, aur tú us ká ghernewálá hogá. Yih ahl í Isráel ke liye nishán hai.

4 Phir tú apní báñ karwat let rah, aur ahl í Isráel kí badkárí us par rakh de; jitne dinon tak tú letá rahégá, tú un kí badkárí ká hámil rahégá.

5 Par main ne un kí badkárí ke barason ko, un dinon ke shumár ke mutábíq jo tín sau nauwe din haiñ, tujh par rakhá: so tú ahl í Isráel ká gunáh uthá legá.

6 Aur jab tú unhen púra kar chuke, phir apní dahní karwat let rah, aur chálís din tak ahl í Yahúdáh kí badkárí ká hámil ho; main ne tere liye ek ek sál ke badle ek ek din muqarrar kiya.

7 Phir Yarásalam kí taraf, jis ká muhásara ho rahá, apná munh kar, aur apná bázú nangá kar, aur us ke barkhiláf nubúwat kar.

8 Aur dekh, main tujh par bandhan dálúngá, kí tú karwat se karwat par na phire, jab tak apne muhásare ke dinon ko púra na kare.

9 ¶ Aur tú apne liye gehún, aur jau, aur báqilá, aur masúr, aur chená, aur bájr le, aur unhen ek hí bartan men rakh, aur un kí itní rotíán paká kí jitne dinon tak tú karwat letá rahe: tú tín sau nauwe din tak unhen kháyá kar.

10 Aur terá kháná kí tú kháégá, so

ek ek din ke liye bis bis aql ko wazn karke khá; tú waqt ba waqt use kháyá kar.

11 Tú pání bhí andáza se, ek hín ká chbathwán hissa, piegá; tú waqt ba waqt use piyá kar.

12 Aur tú jau ke phulke kháyá karegá, aur tú un kí ánkhoñ ke sámhne insán kí gúh se unhen pakáégá.

13 Aur KHUDÁWAND ne kahá, kí Is hí tarah se baní Isráel apní nápak rotíon ko un qaumon ke darmiyán, jahán main unhen áwára karúngá, kháyá karenge.

14 Tab main ne kahá, kí Háe, KHUDÁWAND YAHOWÁH, dekh, merí ján kabhí nápak nahín húi, aur apní jawání se ab tak koi murdá chiz, jo ap se mar jáe yá phárí jáwe, main ne hargiz nahín khái, aur harám gosht mere munh men kabhí nahín áya.

15 Tab us ne tuihe kahá, kí Dekh, main insán kí gúh ke 'iwaz tuihe gobar detá hún, so tú apní rotí us se paká.

16 Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, dekh, main Yarásalam men rotí kí tek tor dálúngá, aur we rotí taulke fikrmandí se kháenge, aur pání mápke hairat se pienge;

17 Tá kí we rotí pání ke muhtáj howen, aur báham sarásíma howen, aur apní badkárí ke sabab se mar rahen.

V BA'B.

AI ádamzád, tú ek tez chhuri le, hán, hajjám ká ustura tujh se liyá jáe, aur us se apná sir aur apní dárhí mundá; aur tarázú le aur bálon ko taulke bánt de.

2 Tab tú shahr ke bích men un ká tísrá hissa leke ág ke darmiyán phenk de, jis waqt muhásare ke din púre howen; aur tísrá hissa leke chhuri se idhar udhar már; aur tísrá hissa hawá men urá; aur main talwár khinchke un ká pichhá karúngá.

3 Aur un men se thore bál pinke le, aur unhen apne dāman men bándh.

4 Phir in men se kái ek le, aur unhen ág ke bích men dál, aur ág se unhen jalá; ki us men se ek ág nik-legi, jo Isráel ke sáre gharáne par paregi.

5 ¶ Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai: Yihí Yarusálam hai; main ne use qaumon aur mamlukaton ke darmiyán, jo us ke áspás hain, rakhá hai.

6 Lekin us ne merí 'adálaton ko sharárat karke qaumon kí banisbat ziyáda tál diyá, aur merí shari'aton ko áspás kí mamlukaton kí banisbat ziyáda 'udúl kiyá; ki unhon ne merí 'adálaton ko haqír jáná, aur merí shari'aton par 'amal nahín kiyá.

7 So Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai: Azbaski tum ne un qaumon kí nisbat se jo tumháre gird o pesh hain ziyáda bagáwat kí, aur merí shari'aton par na chale, aur merí 'adálaton par 'amal nahín kiye, magar un gurohon kí 'adálaton ko jo tumháre áspás hain hifz kiyá;

8 So Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Dekh, main, hán, main hí terá mukhálif hún, aur tere darmiyán sab qaumon kí ánkhoñ ke sámhne tuihe sazá dúngá.

9 Aur main tere sáre nafratí kámon ke sabab tuih men wuhí karúngá, jo main ne hargiz nahín kiyá hai, aur jo main phir kabhí na karúngá.

10 So tere darmiyán báp beton ko kháenge, aur beṭe apne bápon ko kháenge: aur main tuih se badlá lúngá, aur tere sáre báqí logon ko har ek hawá par paráganda karúngá.

11 Is liye Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam, kí is sabab se kí tú ne apní sári makrúh chizon aur nafratí kámon se mere maqdis ko nápak kiyá hai, is liye main bhí tuihe ghatá dálúngá, merí ánkhen ri'áyat na karengí, main hargiz rahin na karúngá.

12 ¶ Terá tísrá hissa wabá se mar

jáegá, aur kál se tere bích men halák ho jáegá; aur tísrá hissa talwár se terí cháron taraf márá paregá; aur tísrá hissa main har ek hawá par paráganda karúngá, aur talwár khinchke un ke pichhe parúngá.

13 Merá qahr yún anjám tak pahunchegá, aur main apná gazab un par názil karúngá, aur apná jí un se ṭhandá karúngá. Aur jab main un par apná qahr anjám tak pahuncháúñ, tab we jánenge kí mujh KHUDÁWAND ne apní gairat se yih sab kuchh kahá thá.

14 Is ke siwá, main tuih ko un qaumon ke darmiyán jo tere áspás hain, aur un sab kí nigáhoñ men, jo udhar se guzar karenge, ek kharába aur maurid í malámat karúngá.

15 So wuh já e malámat, aur já e ihánat, maqáin í 'ibrat aur já e hairat un qaumon ke darmiyán, jo us ke áspás hain, hogí, jab kí main gussa o gazab aur tund malámaton se tere darmiyán 'adálat karúngá. Main hí KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai:

16 Jab main kál ke bure tír, jo un kí halákát ke liye hain, un kí taraf rawána karúngá, jin ko main tumháre halák karne ke liye chaláúngá, aur main tum men mahangí ziyáda karúngá, aur tumhári roṭí kí ṭek toṭ dálúngá:

17 Aur main tum men kál aur bure darinde bhejúngá, aur we tuihe láwalad karenge; aur marí aur khún-rezí tere darmiyán guzregí; aur main talwár tuih par lálúngá. Main hí KHUDÁWAND ne kahá hai.

VI B'A'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá,

2 Ai ádamzád, Isráel ke paháron ke muqábil apná munh kar, aur un ke barkhiláf nubúwat kar,

3 Aur bol, kí Ai Isráel ke paháro, Khudáwánd YAHOWÁH ká kalám suno. Khudáwánd YAHOWÁH paháron ko,

Thore se logon ká bachná,

HIZQIEL, VII.

aur unhen barukat mīlnā.

aur fīlon ko, aur nahron ko, aur wādion ko, yūn kahā hai, ki Dekho, main, hān, main hī tum par talwār chalāungā, aur tumhāre dūche makānon ko gārat karūngā.

1 Aur tumhāre mazbah ujar jāenge, aur tumhāre but tor dāle jāenge; aur main tumhāre maqtūlon ko tumhārī mūraton ke āge dāl dūngā.

5 Aur banī Isrāel kī lāshen un ke buton ke āge phenk dūngā; aur main tumhārī haqdion ko tumhārī qurbāngāhon ke gird ā gird bikhrāungā.

6 Tumhārī būd o bāsh ke sāre makānon men shahr wīrān howenge, aur dūche makān ujāre jāenge, ki tumhāre mazbah kharāb kiye jāen, aur wīrān howen, aur tumhāre but tore jāen, aur na rahen, aur tumhārī mūraton kāt dālī jāen, aur tumhārī dastkārīān nā-būd ho jāwen.

7 Aur maqtūl tumhāre darmiyān girenge, aur tum jānoge ki main KHUDĀWAND hūn.

8 ¶ Lekin main thore se chhor dūngā, tā ki tumhāre chand log hon jo ummaton ke darmiyān talwār se bach niklenge, jis waqt mamlukaton men tum parāganda ho jāoge.

9 Aur we jo tum men se bach rahenge un qaumton ke darmiyān, jāhān jāhān we asīr hoke jāenge, mujh ko yād karenge, jab main un ke zinākār dilon ko, jo mujh se dūr hūe, aur un kī zinākār ānkhon ko jo buton kī pairaui men hūn, shikasta karūngā; aur we āp apnī sārī badkārion ke sabab, jo unhon ne apne sāre ghinaune shuglon men kīn, apne se apnī nazar men nafrat khāwenge.

10 Tab we jāenge, ki main KHUDĀWAND hūn; main ne jo kahā ki un par yih burāī lāungā, so 'abas na kahā.

11 ¶ Khudāwand YAHOWĀH yūn kahātā hai, ki Hāth 'se thaperā mār, aur pānw se pīt, aur kah, ki Ahl i Isrāel ke sāre ghinaune kāmōn par

afsos! ki we talwār se; aur kāl se, aur marī se girenge.

12 Wuh jo dūr hai, so marī se maregā, aur wuh jo nazdik hai, to talwār se giregā, aur wuh jo bāqī rahe, aur gherā jāwe, so kāl se maregā: aur main un par apne qahr ko yūn anjām tak pahunchāungā.

13 Aur jab un ke maqtūl har dūche tīle par, aur pahāron kī sārī chotilon par, aur har ek hare darakht tāle, aur har ek ghane balūt ke nīche, har jagah jāhān we apne sāre buton ke liye khusbhūī jalāte the, un kī mūraton ke pās un kī qurbāngāhon kī chāron taraf pare hūe hongē, tab we pahchānenge ki KHUDĀWAND main hūn.

14 Aur main un par apnā hāth chalāungā, aur main un kī sarzamīn ko, un kī būd o bāsh ke sab makānon men, Dīblah ke bayābān se ziyāda wīrān aur sunsān karūngā: tab we pahchānenge ki main KHUDĀWAND hūn.

VII BĀB.

AUR KHUDĀWAND KĀ KĀLĀM MUJHE āyā, aur us ne kahā,

2 Aī ādamzād, KHUDĀWAND YAHOWĀH yūn sarmātā hai, ki Isrāel kī sarzamīn kā ākhir hūā, us sarzamīn ke chāron konon par ākhir ān pahunchā hai.

3 Ab terī ajal āī, aur main apnā gazab tujh par nāzil karūngā, aur terī rawishon ke mutābiq terī 'adālat karūngā, aur tujhe un sāre ghinaune kāmōn kā badlā, jo tū ne kiye hain, tujh par lād dūngā.

4 Merī ānkh terī ri'āyat na karegī, aur main tujh par rahm na karūngā, balki main terī rawishon kā badlā tujhe dūngā, aur tere ghinaune kāmōn ke anjām tere darmiyān hongē, tā ki tum jāno ki main KHUDĀWAND hūn.

5 Khudāwand YAHOWĀH yūn kahātā hai, Ek balā, ikī balā, dekh, wuh ātī hai.

6 A'khir áyá, ákhir áyá hai, wuh tujh par barpá húa hai : dekh, wuh á pahunchá.

7 Ai tú, jo zamín par bastá hai, inqiláb tujh tak áyá hai; waqt á pahunchá, 'hangáma ká din muttasíl húa, aur na kí paháron par khusí kí lalkár.

8 Ab se thoří der men main apná qahr tujh par undelúngá, aur apná gazab jo tujh par hai anjám tak pahuncháungá, aur terí rawishon ke mutábíq terí 'adálat karúngá, aur tere sáre ghinaune kámon ká badlá tuihe dúngá.

9 Merí ánkhi ri'áyat na karegi, aur main hargiz rahm na karúngá : jaisí kí terí ráhen hai, waisá badlá tuihe dúngá, aur tere ghinaune kámon ke anjám tere darimiyán hongé; aur tum jánoge kí main márnawálá KHUĐÁWAND hún.

10 Dekh, wuh din, dekh, wuh án pahunchá hai : tujh tak inqiláb áyá, 'asá men kalián lagín, gurúr men kóngal phúte.

11 Sitamgarí niklí, jo sharárat ke liye chharí ho : koi un men se na rahegá, un ke amboh men se koi nahín, aur na un ke mál men se kuchh; aur un par mátam kiyá na jáegá.

12 Waqt áyá, din pahunchá : kharídnewálá khusn na ho, na bechnewálá udás; kyúñki un ke sáre amboh par gazab názil hogá.

13 Kyúñki bechnewálá us tak jo bechá gayá phir na pahunchegá, agar-chi hanoz we zindon ke darimiyán howen; kyúñki royá un kí sárí jamá'at kí bábat hai; ek bhí na lautegá, aur na koi jo apní badkárí se apní ján ko qiyám bakhshegá.

14 Turhí phúnko; sab taiyár ho jáwen; lekin koi jang men nahín játá hai; kyúñki merá qahr un kí sárí bhír par hai.

15 Talwár báhar, aur marí aur kál bhítar hai; wuh jo khet men hai,

talwár se mára paregá, aur wuh jo shahr men hai, kál aur marí use nigal jáenge.

16 ¶ Par un men se we jo bach niklengé, bach niklengé, aur wádíon ke kabútaron kí mánind paháron par rahenge, aur sab ke sab nála karenge, har ek apní badkárí ke liye.

17 Sáre háth dhíle hongé, aur sáre ghuṭne páñi hoke bah jáenge.

18 We tát se kamar kasenge, aur haul unhen dhámpegá; aur sabhon ke munh par sharm hogí, aur un sabhon ke síron par chandlápan.

19 We apní chándí sarakon men phenk denge, aur un ká soná nafraatí chíz kí mánind hogá : KHUĐÁWAND ke qahr ke din men un ká soná chándí unhen na bachá sakegá; we apne jí ko ser na karenge, na apne peṭ bharenge : kyúñki unhon ne us hí se thokar khákar badkárí kí thí.

20 ¶ Aur un ká khusnumá zewar jo hai, so shaukat ke liye rakhá gayá, par unhon ne apní nafraatí múraton aur makrúh súraten us men nasb kiyán; is liye main ne use un ke liye harám chíz kí mánind kar diyá.

21 Aur main use ganímat ke liye pardsíon ke háth men, aur lút ke liye zamín kegáratgaron ke háth men, somp dúngá, aur we use nápák karenge.

22 Aur main apná munh un se pherúngá, tá kí we merí haram-sará ko nápák karen : us men gáratgar áwenge, aur use nápák karenge.

23 ¶ Bepí baná : kyúñki mulk khúnrezi ke gunáhon se bharpúr hai, aur shahr zulm se bhará hai.

24 Main gair-qaumon men se un ko jo bure se bure hai le áúngá, aur we un ke gharon ke málík hongé, aur main zabardaston ká ghamand mitá-úngá, aur we un ke maqdison ko nápák karenge.

25 Halákat áti hai, aur we salámatí ko dhúndhte phirenge, par wuh mutlaq na milégi.

26 Balá par balá áwegí, aur afwáh par afwáh hogí : tab we nabí kí royá kí talásh karengé : par shari'at káhin se, aur maslahat buzurgon se, játi rahegi.

27 Bádsháh mátam karegá, aur sardár hairáni ká libás pahinegá, aur ra'aiyat ke háth kámpenge : main un kí rawishon ke muwáfiq un-se sulúk karúngá, aur jis tarah se unhon ne fatwá diyá, us tarah main un par fatwá dúngá, tá ki we jánen kí KHUDÁWAND main hún.

VIII BA'B.

AUR chhathwen baras ke chhathwen mahíne kí pánchwín tárikh men aisá húa, kí main apne ghar men baithá thá, aur Yahúdáh ke masháikh mere áge baithe the, kí Khudáwand YAHOWAH ká háth mujh par wahán pará.

2 Tab main ne nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, kí ek súrat, ág kí mánind, nazar áti hai : us kí kamar se jo ma'lúm húi niche tak ág, aur us kí kamar se úpar tak jalwa i núr záhir húa, jis ká rang saiqal kiye hús pital ká sá thá.

3 Aur us ne ek háth kí sí súrat uikáli, aur mere sir ke ek kákul ko pakarke mujhe khínchá ; aur Róh ne mujhe ásmán aur zamín ke darmiyán buland kiyá, aur mujhe KHUDÁ kí royaton men, Yarúsalam ke bích, uttar taraf ke bhítari darwáze par, jáhán rashk kí múrat kí nisheman thí, jo rashk ko chiráti hai, le áí.

4 Aur kyá dekhtá hún, kí wahán Isráel ke KHUDÁ ká jalál, us royá ke mutábiq jo main ne us wádi men dekhí thí, maujúd hai.

5 ¶ Tab us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, apní ánkhen to uttar kí taraf uthá. So main ne uttar kí taraf ánkhen utháin, aur kyá dekhtá hún, kí uttar kí taraf, mazbah ke darwáze par, rashk kí wuhí múrat madkhal men hai.

6 Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, tú un ke kám dekhtá hai ? yih barí gandagían hain, jo ahl i Isráel yahán karte hain, tá ki main apne maqdis ko chhorke us se dúr já-tún : par tú ek aur bár phir, aur tú is se ziyáda gandagían dekhegá.

7 ¶ Tab wuh mujhe sahn ke darwáze par láyá ; aur main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí díwár men ek chhod hai.

8 Tab us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, díwár to khod : so main ne díwár ko khodá, aur ek darwáza dekhá.

9 Phir us ne mujhe kahá, kí Bhítar já, aur jo jo nafratí kám we yahán karte hain, unhen dekh.

10 Tab main ne andar jáke dekhá ; aur kyá dekhtá hún, kí har nau' ke kíron kí jo rengte phirte hain, aur karíh jánwaron kí sab súraten, aur ahl i Isráel kí sab múraten, girdágird díwár par munaqqash hain.

11 Aur ahl i Isráel ke buzurgon men se sattu shakhs un ke áge kharé hain, aur Yazaniyáh bin Sáfán un ke bichon bích khará hai, aur har mard ke háth men ek ek 'údsóz thá, aur bakhúr ká ek bhári bádal uth rahá hai.

12 Tab us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, tú ne dekhá hai, jo ahl i Isráel ke buzurg andhere men, har shakhs apne munaqqash káshánon men, kyá karte hain ? kyúñki we kahte hain, kí KHUDÁWAND hamen nahín dekhtá hai ; KHUDÁWAND ne zamín ko chhor diyá hai.

13 ¶ Aur us ne mujhe yih bhí kahá, kí Tú ek aur bár phir, aur in se ziyáda makrúh kám, jo we karte hain, dekhegá.

14 Tab wuh mujhe KHUDÁWAND ke ghar ke uttar ástáne ke darwáze par láyá, aur kyá dekhtá hún, kí wahán 'auraten baithí húi Tammúz par nauha kartián thin.

15 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí Ai

ádamzád, kyá tú ne yih dekhá hai? tú ek aur bār phir, aur tú aisi nafratī chizen dekhagá jo in se bhí badtar hain.

16 Aur wuh mujhe KHUDÁWAND ke ghar ke' andarúni sahn ke bhitār le gayá, aur kyá dekhtá hún, ki KHUDÁWAND ke ghar ke darwáze par, dahlíz aur mazbah ke darmiyán, pachís ek shakhs hain jin kí píth KHUDÁWAND kí haikal kí taraf hain, aur un ke munh puráb kí jánib hain, aur puráb kí jánib ástáb kí parastish karte hain.

17 ¶ Aur us ne mujhe kahá, ki Ái ádamzád, tú ne yih dekhá hai? Kyá ahi I Yahúdáh ke nazdik yih chhotí bát hai, ki we yih ghinaune kám karen, jo yahán karte hain, ki unhon ne to mulk ko andher se bhar diyá hai, aur phirke mujhe gussa diláyá hai: aur dekh, we apní nák dáli se lagáte hain.

18 Lekin main bhí qahr se basulúki karúngá: meri ánkhi ri'áyat na karegi, aur main bargiz rahm na karúngá: aur agarchi we chillá chilláke apne nále kí sadá mere kánon tak pahunchá den, tau bhí main un kí na sunúngá.

IX BA'B.

AUR us ne buland áwáz se pukárke mere kánon men kahá, ki Unhen, jo shahr ke muntazim hain, nazdik bulá, har ek shakhs apná hathiyár ján márne ká apne háth men le áwe.

2 Aur dekho, chha mard úpar ke darwáze kí ráh se, jo uttar taraf ká muqábil hai, thale áe, aur har ek mard ke háth men us ká khúnrez hathiyár thá, aur un ke darmiyán ek ádmi kattáni libás pahine thá, aur us kí kamar par likhne kí dawát thí: so we andar gaye, aur pítal ke mazbah ke pás khahe hue.

3 Aur Isráel ke KHUDÁ ká jalál Karúbí par se, jis par wuh thá, uthke ghar ke ástáne par gayá. Aur us ne

us mard ko, jo kattáni libás pahine thá, aur jis ke pás likhne kí dawát thí, pukará;

4 Aur KHUDÁWAND ne use kahá, ki Shahr ke darmiyán se, hán, Yarásalam ke bich se guzar kar, aur un logon kí peshání par, jo un sáre nafratí kámon ke sabab se, jo us ke darmiyán kiye játe hain, áhen márté aur rote hain, nishán kar de.

5 ¶ Aur us ne un logon se mujhe sunáke kahá, ki Tum log us ke pichhe pichhe shahr men wárpár jáo, aur máro; tumhári ánkhen ri'áyat na karen, aur tum rahm na karo.

6 Tum búrhon, aur jawánon, aur chhokríon, aur nannhe bachchon, aur 'auraton ko, ek lakht már dáo; lekin jin par nishán hai, un men se kisi ke pás na jáo: aur mere maqdis se shurú' karo. Tab unhon ne un puráne logon se jo haikal ke áge the, shurú' kiyá.

7 Aur us ne unhen kahá, ki Ghar ko nápak karo, aur maqtúlon se sahnon ko bhar do: chalo, báhar niklo. So we nikal gaye, aur shahr men qatl karne lage.

8 ¶ Aur jab we unhen qatl kar rahe, aur main bach rahá thá, to yún húa, ki main munh ke bhal girá, aur chilláke kahá, ki Háe, KHUDÁWAND YAHOWÁH! kyá tú apná qahr Yarásalam par názil karke Isráel ke sab báqi logon ko halák karegá?

9 Tab us ne mujhe kahá, ki Isráel aur Yahúdáh ke khándán kí badkári niháyat ázim hai, ki sarzamin khún se bhari hai, aur shahr be-insáfi se bhará hai; kyúнки we kahte hain, ki KHUDÁWAND ne zamin ko tark kiyá hai, aur KHUDÁWAND nahin dekhtá.

10 So main jo hún, meri ánkhi ri'áyat na karegi, aur main bargiz rahm na karúngá; main un kí chál chalan ká badlá un ke siron par dólúngá.

11 Aur, dekho, ki wuh ádmi jo kattáni libás pahine, aur jis ke pás likhne kí dawát thí, jawáb deke bolá,

ki Jaisā tū ne mujhe hukm diyā, main ne kiya.

X BAB.

TAB main ne nigāh kī, aur kyā dekhtā hūn, ki us fazā par jo Karūbion ke sir ke upar thā, ek chiz aisī dikhāī dī jaisā nilām kā patthar hotā hai aur us kī sūrat takht kī si thī.

2 Aur us ne us ādmī ko, jo kattānī libās pahine thā, farmāyā aur kahā, ki Un pahiyon ke andar jā jo Karūbi ke tale hain, aur āg ke angāre, jo Karūbion ke darmiyān hain, mutthī bharke uthā, aur shahr ke upar bikher de. Aur wuh gayā, aur main dekhtā thā.

3 Jab wuh shakhs andar gayā, tab Karūbi ghar kī dahnī taraf khare hue; aur andarūnī sahn bādāl se bhar gayā.

4 Tab KHUDĀWAND kā jalāl Karūbi par se uth gayā, aur ghar ke āstāne par āyā; aur ghar bādāl se thar gayā, aur sahn KHUDĀWAND ke jalāl kī chamak se ma'mūr hūā.

5 Aur Karūbion ke paron kī sadā bāhar ke sahn tak pahunchke KHudā e Qādir i mutlaq kī āwāz kī si us ke farmāte waqt sunī jāti thī.

6 Aur yūn hūā ki jab us ne us shakhs ko, jo kattānī libās orhe thā, hukm kiya, aur kahā, ki wuh pahiyē ke andar se aur Karūbion ke bīch se āg le, tab wuh andar gayā aur pahiyē ke pās kharā hūā.

7 Aur ek Karūbi ne Karūbion men se apnā hāth us ātash kī taraf, jo Karūbion ke darmiyān thī, barhāyā, aur āg leke us shakhs ke hāthon par, jo kattānī libās pahine thā, rakhi; us ne le li, aur bāhar niklā.

8 ¶ Aur Karūbion ke darmiyān, un ke paron ke niche, insān ke hāth kā sādāul nazar āyā

9 Phir jo main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki chār pahiyē Karūbion ke ās pās hain, ek Karūbi ke pās ek

pahiyā, aur dūsre Karūbi ke pās dūsra pahiyā, maujūd thā; aur un pahiyon kā jalwa dekhne men zabarjad kā sā thā.

10 Aur un kī shakien jo thin, so we chāron ek tarah kī thin, jaisē pahiyā pahiyē ke andar ho.

11 Jab we chalte the, we apnī chāron taraf par chalte the, we chalte hue phirte na the; jidhar sir dekhtā thā, udhar we us ke pichhe pichhe jāte the: chalte hue we phirte na the;

12 Hān, un ke sāre badan, aur pīth, aur hāth, aur par; aur un pahiyon men girdāgird ānkhen thin, un chāron men un ke pahiyē the.

13 Yih pahiyē jo the, so main ne sunā ki unhen kisi ne pukārā aur kahā, Ai pahiyē.

14 Aur har ek ke chār munh the; pahle kā munh Karūbi kā munh, aur dūsre kā munh insān kā munh, aur tīsre kā munh sher i babar kā munh, aur chauthe kā munh 'uqāb kā munh.

15 Aur Karūbi ūnche kiye gaye. Yih wuh jāndār thā, jo main ne Kibār kī nadi ke pās dekhā thā.

16 Aur jab Karūbi chalte the, pahiyē bhī un ke sāth sāth chalte the; aur jab Karūbion ne apne pankh buland kiye, tā kī zamin se upar charhen, to we pahiyē un ke pās se judā na hue.

17 Jab we thaharte the, ye thaharte the; aur jab we buland hote the, ye un ke sāth buland kiye jāte the; yūnki jāndār kī rūh un men thī.

18 Aur KHUDĀWAND kā jalāl ghar ke āstāne par se uth chālā, aur Karūbion ke upar thahar gayā.

19 Tab Karūbion ne apne pankh ūnche kiye, aur merī nazar ke sāmhe zamin se bulandī par charh gaye, jis waqt we nikal gaye; aur pahiyē un ke sāth sāth the. Aur we KHUDĀWAND ke ghar ke pūrābī darwāze kī dahliz men khare hue; aur Isrāel ke KHudā kā jalāl un ke upar jalwagar thā.

20 Yih wuh jándár hai, jo main ne Isráel ke Khudá ke niche Kibár ki nadí ke kináre par dekhá thá; aur mujhe ma'lúm thá ki ye Karúbí haiñ.

21 Har ek ke chár munh the, aur har ek ke chár pankh; aur un ke pankhon tale insán ká sá háth thá.

22 Aur un ke chihron kí súrat jo thí, so we hí chihra the, jo main ne Kibár kí nadí ke kináre par dekhe the; wuhí numáishen, aur wuhí haqíqat. We sab ke sab sídhe áge hí ko chale játe the.

XI BA'B.

AUR Rúh mujh ko útháke KHUDÁWAND ke ghar ke púrabi darwáze par, jis ká rukh púrab kí taraf hai, le gayí, aur kyá dekhtá hún, ki us darwáze kí dahliz par pachís shaḡhs haiñ; aur main ne un ke darmiyán Yazaniyáh bin 'Azúr, aur Falatiyáh bin Bináyáh, logon ke sardáron ko, dekhá.

2 Aur KHUDÁWAND ne mujhe kahá, ki Ai ádamzád, yih we log haiñ jo is shahr men badí ká mansúba bándhte haiñ, aur burí mashwarat karte haiñ.

3 Ki we kahte haiñ, ki Wuh nazdík nahín; áo, ghar banáwen: wuh to deg hai, aur ham gosht.

4 ¶ Is liye, tú un ká muḡhálif hoke un se nubúwat kar; ai ádamzád, nubúwat kar.

5 Aur KHUDÁWAND kí Rúh mujh par parí, aur us ne mujhe kahá, ki Yih kah: KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Ai ahl i Isráel, tum ne yún yún kahá hai; main tumháre dil ke kḡhiyálon men se jo tumháre dil men úthte ek ek jántá hún.

6 Tum ne is shahr men bahuton ko qatl kiya, balki us kí sarakon ko maqtúlon se bhar diya hai.

7 Is liye KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Tumháre maqtúl, jin kí lásheñ tum ne shahr ke bích dhar chhoñ haiñ, yih wuhí gosht, aur yih shahr wuhí deg hai; par main

tum ko us ke bích men se báhar nikál-úngá.

8 Tum talwár se dare ho; aur KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai, ki Main talwár tum par láúngá.

9 Aur main tumhon us ke bích men se báhar nikálúngá, aur tumhen pardesion ke háthon men kar dúngá, aur tum se badlá lúngá.

10 Tum talwár se máre paroge; Isráel kí sarhadd par main tumhári 'adálát karúngá; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

11 Yih shahr tumhárá deg na hogá, na tum us men ká gosht hoge, balki main baní Isráel kí sarhadd par tum se niyáo karúngá.

12 Aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún, jis kí shari'aton par tum nahín chale, aur jis ke ahkám par tum ne 'amal nahín kiya, balki un gair-qaumon ke ahkám par jo tumháre áspás haiñ tum ne 'amal kiya hai.

13 ¶ Aur jab main nubúwat kartá thá, to yún húa, kí Falatiyáh bin Bináyáh mar gayá. Tab main munh ke bhal girá, aur buland áwáz se chilláke kahá, kí Hée, KHUDÁWAND YAHOWÁH! kyá tú baní Isráel ke baqiya ko bilkull mitá dálegá?

14 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

15 Ki ai ádamzád, tere bhái, tere bhái, tere qazábatí, aur sáre ahl i Isráel, sab ke sab jo haiñ, we hí haiñ, jin kí bábat Yarusalam ke báshinde kahte haiñ, kí KHUDÁWAND se dúr alag raho; yih sarzamin ham ko mí-rás men dí gayí hai.

16 Is liye tú kah, kí Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Harchand main ne unhen qaumon ke darmiyán dúr kar rakhá hai, aur unhen mulkon men paráganda kiya, lekin main un ke liye thoñ der tak, un mulkon men jahán jahán main ne unhen paráganda kiya, ek maqdis húngá.

17 Is liye tú kah, kí Khudáwand

YAHOWĀH yūn kahtā hai, ki Main tumhen logon men se jam'a kar lūngā, aur mulkon men se, jin men tum parā-ganda hūe, tumhen samet lūngā, aur Isrāel kā mulk tumhen dūngā.

18 Aur we wahān āwenge, aur us kī sārī nafratī aur karīh chizen us se dūr kar denge.

19 Aur main unhen ek hī dil dūngā, aur nayī rūh tumhāre andar men dālūngā, aur sangin dil un ke gosht men se judā kar dūngā, aur unhen ek goshtin dil 'ināyat karūngā:

20 Tā ki we mere haqqon par chalen, aur mere hukmon ko hifz karen, aur un par 'amal karen; aur we mere log hongē, aur main un kā Ḳhudā hūngā.

21 Rahe we jin kā dil apnī nafratī aur karīh chizon kī marzī par un kī pairaui men hai, so Ḳhudāwānd kahtā hai, kī Main un kī rawish ko un ke sir par dālūngā.

22 ¶ Tab Ḳarūbion ne apne apne pankh buland kiye, aur pahīve un ke sāth sāth chale, aur Isrāel ke Ḳhudā kā jalāl un ke ūpar jalwagar thā.

23 Aur Ḳhudāwānd kā jalāl shahr ke bīch men se uṭh gayā, aur shahr kī pūrāb taraf ke pahār par kharā hūā.

24 ¶ Anjām i kār Rūh ne mujhe uṭhāyā, aur Ḳhudā kī Rūh ne royā men mujhe phir Kasdion ke mulk men asiron pās pahunchā diyā. So wuh royā, jo main ne dekhī, mujh se ūpar uṭh gayī.

25 Aur main ne asiron se Ḳhudāwānd kī sārī bāten kahīn, jo us ne mujh par zāhir kī thin.

XII BĀ'Ī.

AUR Ḳhudāwānd kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

2 Ki Ai ādamzād, tū ek sarkash gharāne ke darmiyān rahtā hai, jin kī ānkhen hain kī dekhēn, par we nahīn dekhē, aur un ke kān hain kī sunēn, par we nahīn sunte, kyūnki we bāgi khāndān hain.

3 Is liye, ai ādamzād, safar kā asbāb taiyār kar, aur din ko un ke dekhte hī apne makān se rawāna ho: tū un kī nazar ke sāmhnē apne makān se dūsre makān ko jā: mumkin hai kī we sochen, harchand we bāgi khāndān hain.

4 Aur tū din men un kī ānkhen ke sāmhnē apne asbāb ko bāhar nikāl, jis tarah naql i makān ke liye asbāb nikālte hain, aur shām ko un kī nazar ke āge, un kī māmīnd jo asīr hoke nikal jāte hain, nikal jā.

5 Un kī ānkhen ke āge dīwār ke wārpar sūrākh kar, aur us rāh se asbāb nikāl.

6 Unhen dikhāke tū use apne kāndhe par uṭhā, aur shām ko jab do waqt milte hain, use nikāl le jā; tū apne munh ko dhāmp, tā kī terī nazar zamin par na pāre; kyūnki main ne tujhe ahl i Isrāel ke liye ek nishān banā rakhā hai.

7 Chunānchī jaisā mujhe hukm hūā thā, waisā main ne kiya: main ne din ko apnā asbāb, asiron ke asbāb kī māmīnd, nikālā; aur shām ko main ne apne hāth se dīwār sendhī; main ne godhūlī ke waqt use nikālā, aur un kī nazar ke āge kāndhe par uṭhā liyā.

8 ¶ Aur subh ko Ḳhudāwānd kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

9 Ki Ai ādamzād, kyā ahl i Isrāel ne, jo bāgi khāndān hain, tujh se nahīn kahā, kī Tū kyā kartā hai?

10 Un se kah, Ḳhudāwānd YAHOWĀH yūn farmātā hai, kī Yih ilhāmī paigām Yarūsalam ke sardār ke liye, aur sārē ahl i Isrāel ke liye jo un ke darmiyān hain,

11 Kah, kī main tumhāre liye nishān hūn; jaisā main ne kiya, waisā un se sulūk kiya jāegā: we jilāwatan hongē, aur asīr men jāenge.

12 Aur jo un men sardār hai, so shām ko andhere men uṭhke apne kāndhe par uṭhāe hūe nikal jāegā:

we díwár khodenge ki us ráh se nikál lo jáwen; wuh apná muḡh dhámpegá, tá ki apní ánkhoṇ se zamín ko na dekhe.

13 Aur main apná jál us par bich-háúggá, 'ki wuh mere phande men phans jáe; aur main use Kasdion ke mulk men Bábul ke bich láúggá; lekin wuh use na dekhegá, agarchi wahán maregá.

14 Aur main us ke áspás ke sáre himáyat-karnewálon ko, aur us ke sab golon ko, sári atráfi men paráganda karúggá, aur main talwár khínchke un ká píchhá karúggá.

15 Aur jab main unhen qaumon men paráganda karúggá, aur mamlukaton men unhen khindá dúggá, tab we jánenge, ki main KHUDÁWAND hún.

16 Lekin main un men se ba'zon ko jo shumár men thoṛe hongé, talwár se, aur kál se, aur marí se, bachá rakhúggá, tá ki we qaumon ke darmiyán, jáhán kahín áwen, apne sáre nafratí kámon ko bayán karen: aur we ma'lúm karenge, ki main KHUDÁWAND hún.

17 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

18 Ki Ai ádamzád, tú thartharáke apní roṭí khá, aur kámp kámpke aur soch sochke apná pání pí le,

19 Aur is mulk ke logon se kah, ki KHUDÁWAND YAHOWÁH, Yarusalam, aur Isráel kí wiláyat ke báshindon ke haq men yún kahtá hai, ki We fikrmandí se apní roṭí kháenge, aur hairáuí se apná pání píenge, tá ki us ke báshindon kí sitamgarí ke báis, us kí sarzamín, un sab chizon se, jin se wuh bhari hai, kháli ko jáwe;

20 Aur wuh bastián jo ábád hain ujár ho jáengí, aur sarzamín wirán howegí; tá ki tum jáno, ki KHUDÁWAND main hún.

21 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

22 Ki Ai ádamzád, wuh kya kahá-

wat hai, jo tum Isráel kí sarzamín kí bábat kahte ho, ki 'Arse men din bahut hote hain, aur sári royá be-anjám hotí hai?

23 Is liye unhen kah, ki KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Main aisá karúggá, ki yih kaháwat mauqúf ho jáwe, aur we Isráel men yih phir kaháwat ke taur par na bolenge; balki tú unhen kah, ki Din nazdik áe, aur sári royá ká anjám hotá hai.

24 Kyúñki áge ko ahl i Isráel ke darmiyán royá e bátíl, aur khushámad kí gaib-dání na hogí.

25 Kyúñki main KHUDÁWAND hún, main hí boltá hún: jo bát main kahúggá, so ho jáegí; us ke hone men deri na lagegí; balki KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá, ki Ai bági khándán, main tunháre dinon men kalám kahúggá, aur use púrú karúggá.

26 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

27 Ki Ai ádamzád, dekh, ahl i Isráel kahte hain, ki Jo royá men us ne dekhá hai, so bahut muddat men zahir hogá, aur wuh un zamánon kí khabar detá jo bahut dúr hain;

28 Is liye unhen kah, ki KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Á'ge ko mere sukhanon men se koi sukhan muddat píchhe zahir na hogá, balki KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai, Wuh sukhan jo main kahún púrú ho jáegá.

XIII B'A'B.

A UR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Ai ádamzád, Isráel ke nabíon se jo nubúwat karte hain, un ká mukhálíf hoke nubúwat kar, aur un se jo apne apne dil se nubúwat karte hain, un se kah, ki KHUDÁWAND ká kalám suno.

3 KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, Éi Behúda nabíon par wáwails

hai, jo apní hí rúh kí pairaú karte haij, aur unhoṇ ne kuchh nahín dekhá.

4 Aí Isráel, tere nabí un lomṛion kí máinid haij jo ujár makánon meṇ rahtíj.

5 Tum rakhnṇon ke úpar na gaye, aur na Isráel ke ghar ke liye iháta bándhí hai, tá kí we KḤUDÁWAND ke diu jang-gáh meṇ khare howen.

6 We dhokhá aur jhúṭhá shugún dekhke kahte haij, kí KḤUDÁWAND kahtá hai, agarchi KḤUDÁWAND ne unheṇ nahín bhejá hai: aur auron meṇ ummed paidá karte, kí suḵhan púra ho jáegá.

7 Kyá tum ne bátíl royá nahín do-khi, kyá tum ne jhúṭhí gaib-dání nahín kí, aur bolte ho, kí KḤUDÁWAND ne kahá hai, agarchi main ne nahín kahá?

8 Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Tum ne jhúṭh kahá hai, aur dhokhá dekhá, is liye, dekho, Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, kí Main tumhárá muḵhálíf hún.

9 Aur merá báth un nabion par, jo dhokhá dekhte haij, aur jhúṭhí gaib-dání karte haij, chalegá: we mere logon ke majm'a meṇ shámil na honge, na we Isráel ke ḵháudán ke daftar meṇ likhe jáenge, aur na we Isráel ke mulk meṇ dákhil honge: so tum jánoge, kí main KḤudáwand YAHOWÁH hún.

10 ¶ Is sabab, háñ, is sabab se, kí unhoṇ ne mere logon ko yih kahke wargaláná hai, kí Salámatí hai, aur salámatí na thí, aur ek ne diwár utháí, aur, dekho, dúsrṇon ne us par kachchí kahgil kí:

11 Tú un se, jo us par kachchá rekhta karte haij, kah, kí Wuh giregi; kí barsát kí jharí lagegi, aur tum, ai bare bare olo, paroge, aur shiddat kí k ándhí use toregi.

12 Aur dekhí, wuh diwár giregi. yá log tum se na púchhenge, kí Wuh kahgil kahán hai jo tum ne us par kí í?

13 Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Main apne gazab ke túfán se use toṛ dúngá, aur mere qahr se jhamá-jham meṇ barsegá, aur mere ḵhashm ke patthar parenge, tá kí use nábdúd karen.

14 So main us diwár ko, jis par tum ne kachchí kahgil kí hai, toṛ dálúngá, aur zamin par giráúngá, yahan tak kí us kí neo zahir ho jáegi; háñ, wuh giregi, aur tum us ke bich meṇ halák hooge, aur jánoge, kí main KḤUDÁWAND hún.

15 Main apná qahr us diwár par aur un par, jinhoṇ ne us par kachchí kahgil kí hai, názil karúngá; aur tab main tum se kahúngá, kí Díwár na rahi, aur na we jinhoṇ ne kahgil kí;

16 Ya'ne, Isráel ke nabí, jo Yarúsalam ke liye nubúwat karte haij, aur us kí salámatí kí royá dekhte haij, aur salámatí to hai nahín, KḤudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

17 ¶ Aur aí ádamzád, tú apní qaum kí beṭion kí taraf, jo apne apne dil se nubúwat kartíj haij, muḵhálíf kí tarah mutawajjih ho, aur un ke bar-ḵhiláf nubúwat kar,

18 Aur tú kah, kí Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Afsos tum par, jo sab kí kuhsíon ke niche kí gaddí síti ho, aur har ek qadd ke mu-wáfíq sir ke liye takiya banáti ho, kí jánon ko shikár karo! Kyá tum mere logon kí jánon kí ghát meṇ shauq se rahogi, aur apní jánon ko bacháogi?

19 Kyá tum muṭṭhí bhar jau ke liye, aur roṭí ke tukron ke liye, mujhe mere logon meṇ nápák karogi, kí tum un jánon ko már dáló jo marne ke láiq nahín, aur un jánon ko jítá chhoṛ do jo jine ke láiq nahín haij, kí tum mere logon se, jo jhúṭh sunte haij, jhúṭh boltí ho?

20 Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekho, main tumháre takiyon ká, jinheṇ leke tum un jánon kí ghát meṇ shauq se rahtí ho

ki unhej urá do, dushman hún, aur main unhej tumhári kuhnion ke niche se phár dálungá, aur un jánon ko, ki jin ki ghát mej tum shauq se rahtí ho, tá ki un jánon ko urá do, chhuráungá.

21 Aur main tumhári gaddíon ko phárungá, aur apne logon ko tumháre háth se chhuráungá, aur phir kabhí tumhárá qábú na hogá ki unhej shikár karo; aur tum jánogi ki main KHUDÁWAND hún.

22 Is liye ki tum ne jhúth bol bolke sádíq ke dil ko udás kiyá, jo main ne gamgin nahin kiyá, aur shariron ke háthon ko zor bakhsá hai, tá ki wuh apní ján bacháne ke liye apní burí ráh se báz na áwe:

23 Is sabab tum áge batálat na dekhogí, aur phir jhúthi gaib-dání karne na páogí; kyúñki main apne logon ko tumháre háth se chhuráungá: aur tum jánogi ki KHUDÁWAND main hún.

XIV B'AB.

AUR Isráel ke buzurgon meñ se kai shakhs mujh pás áe, aur mere sámhne baithé.

2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

3 Ki Ai ádamzád, in mardon ne apne buton ko apne dil meñ nasb kiyá hai, aur apní badkárí ke thokar-khilánewále lakar ko apne chihre ke sámhne rakhá hai: kyá aise mujh se suwál karen ?

4 Is liye tú un se báten kar, aur unheñ kah, ki Khudáwánd YAHOWÁH yún farmatá hai, ki Ahl i Isráel meñ se har ek, jo apne buton ko apne dil meñ nasb kartá hai, aur apní badkárí ke thokar-khilánewále lakar ko apne sámhne dhartá hai, aur nabí pás átá hai, main KHUDÁWAND us ánewále ko us ke buton kí kasrat ke mutábíq jawáb dungá;

5 Tá ki main ahl i Isráel se jaise un ke dil hain waisá sulúq karún. kyúñki

we sab ke sab apne buton ke sabab mujh se phir gaye hain.

6 ¶ Is liye tú ahl i Isráel se kah, ki Khudáwánd YAHOWÁH yún farmatá hai, ki Tauba karo, aur apne buton se phiro, aur apne súre makrúhát se apná munh phero.

7 Kyúñki har ek ahl i Isráel meñ se, aur un begánon meñ se, jo baní Isráel meñ rahte hain, jo mujh se judá ho játá hai, aur apne dil meñ apne but ko nasb kartá hai, aur apní badkárí ke thokar-khilánewále lakar ko apne áge dhartá hai, aur nabí pás átá hai, ki us kí ma'rifat mujh se suwál kare, us ko main hí KHUDÁWAND áp jawáb dungá.

8 Aur main apná munh us shakhs ke barchhiláf rakhungá, aur use angusht-numá aur zarb-ul-inasal banáungá, aur main use apne logon ke darmiyan se nábud karungá; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

9 Aur wuh nabí jo hai, kí dagá kháke kuchh kahe, to main KHUDÁWAND ne us nabí ko dagá dí hai, aur main apná háth us par chaláungá, aur use apne Isráelí logon meñ se nábud kar dungá.

10 Aur we apní badkárí kí sazá kí bardásht karenge; jaisí púchhnewále ke gunáh kí sazá hotí, thík nabí ke gunáh kí aisi sazá hogí;

11 Tá ki ahl i Isráel phir mujh se bhañak na jáen, aur we apne ta'in apní sári badkárion se phir nápák na karen, balki, Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, We mere log howen, aur main un ká Khudá hoún.

12 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

13 Ki Ai ádamzád, jab kí koí sar-zamín khatá i shadíd karke merí gunahgár hotí hai, aur main apná háth us par chaláún, aur us kí rotí kí tek torún, aur us par kál bhejún, aur us meñ ke ádmion ko aur haiwánon ko halák karún;

14 Harchand ye tín shakhs, Núh, aur Dániel, aur Aiyúb, us men mau-júd hote, to Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki 'We apní sadáqat se faqat apní hí jánon ko bacháte.

15 ¶ Agar main kisi sarzamin men bure darinde bhejún, ki us men phirke use tabáh karen, aur wuh yahán tak wirán ho jáe ki darindon ke sabab koi us se guzar na kare ;

16 To Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Mujhe apní hayát ki qasam, harchand ye tín shakhs us ke darmiyán hote, to beton ko na bacháte na betion ko, faqat we hí bach játe, par mulk be-chirág hotá.

17 ¶ Yá agar main us mulk par talwár bhejún, aur kahún, ki Ai talwár, mulk men guzar kar, aur main us ke insán aur haiwán ko kát dálún :

18 To Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Mujhe apní hayát ki qasam, ki harchand ye tín shakhs us men hote, to na beton ko chhurá sakte na betion ko, balki we akele bach játe.

19 ¶ Yá agar main us mulk men wabá bhejún, aur khúnrezi karáke apná gazab us par názil karún, ki wahán ke insán aur haiwán ko kát dálún ;

20 Aur Núh, aur Dániel, aur Aiyúb us ke darmiyán hote, to Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Mujhe apní hayát ki qasam, ki we na bete na beti ko chhuráte, we apní hí sadáqat se apní hí jánon ko chhuráte.

21 Pas Khudáwand, YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Kitná ziyáda hogá, jab ki main apní chár barí baláen, ya'ne, talwár, aur kál, aur bure darinde, aur wabá, Yarusalam par bhejún, ki us ke insán aur haiwán ko kát dálún !

22 ¶ Tau bhí, dekh, ki wahán thore bachke baqí rahenge, jo báhar nikále jáenge ; un men bete honge, aur betián : dekh, we nikalke tum pás éwenge, aur tum un ki rawish aur un ke kám dekhoge : aur us ki bábat ko main ne Yarusalam par bhejí, aur un

sab áfaton ki bábat jo main us par láyá hún, tum khátir-jam'a ho jáoge.

23 Aur we bhí, jab tum un ki ráhon ko aur un ke kámon ko dekhoge, tumhen tasallí ke bá'is honge ; aur tum jánoge ki jo main ne us sarzamin se kiyá, so be-sabab nahin kiyá, Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

XV B'A'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Ai ádamzád, kyá ták kí lakri aur darakhton ki lakri se, kisi shákhs se jo ban men hai, kuchh bihtar hai ?

3 Kyá us ki lakri koi letá hai, ki us se koi kám banáwe ? yá log us ki khúntián baná lete hain, ki bartan un par latkáwen ?

4 Dekh, wuh ág men indhan ke liye dálí játi hai ; jab ág us ke donon siron ko khá gayi, aur us ke bích ko bhasam kar chuki, kyá wuh kisi kám ki hai ?

5 Dekh, jab wuh sábut thí, wuh kisi kám ki láiq na thí : aur jab ki ág us par lagí, aur wuh jal gayi, kyá us se koi kám banegá ?

6 ¶ Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Jis tarah ták kí lakri banke aur darakhton ki banisbat hai, ki jise main ne ág ke liye indhan thahráyá, usí tarah se main ne Yarusalam ke báshindon ko thahráyá hai.

7 Hán, main ne apná munh un ke barkhiláf sábit kiyá hai ; we to ek ág se nikal bháenge, par dúsrí ág unhen bhasam karegi ; aur jab main un ke barkhiláf apná munh sábit karún, to tum jánoge ki KHUDÁWAND main hún.

8 Aur main us sarzamin ko ujár dálúngá, is liye ki unhon ne barí khatákári ki hai, Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

XVI B'A'B.

PHIR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Ai ádamzád, Yarusalam ko us ke nafratí kámon se ágáh kar,

3 Aur kah, ki Khudáwand YAHOWÁH Yarusalam se yún kahtá hai, ki Terí wiládat aur terí paidáish Kan'án ki sarzamin se hai; terá báp Ainúrí thá, aur terí má Hittí.

4 Aur terí paidáish jo hai, so jis din ki tú paidá húi, terí náf kátí na gayi, aur tú safái ke liye pání se nahláí na gayi, aur tujh par namak mutlaq malá na gayá, aur tú kapron men lapetí na gayi.

5 Kisi kí ánkhe ne tujh par rahm na kiya, ki tere liye aisá kuchh kare, aur tujh par mihrbaní dikhláwe, balki tú apne janam-din men báhar khet men phenkí gayi, ki tujh se nafrat rakhte the.

6 ¶ Tab main ne terí taraf guzar kiya, aur tujhe tere hí lahú men lottá húa dekhá, aur main ne tujhe, jab tú apne lahú men thí, kahá, ki Jití rah, hán, main ne tujhe, jab tú apne lahú hí men thí, kahá, Jití rah.

7 Main ne tujhe, un konpalon kí mánind jo maidán men hain, hazárhá hazár barháya, so tú barhí, aur bari húi, aur kamál o jamál tak pahunchí, ki terí donon chhátíán tarahdár hún, aur tere bál lambe húe, harchand kí áge tú nangí aur barahna thí.

8 Phir main ne terí taraf guzar kiya, aur tujh par nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki terá wuh waqt thá ki jis men 'ishq paidá howe: tab main ne apná dáman tujh par phailáya, aur terí barahnagí dhámpí, aur main ne tujh se qasamí kháke 'ahd bándhá, Khudáwand YAHOWÁH farmatá hai, aur tú merí ho gayi.

9 Phir main ne tujhe pání se gusl diya, aur terá lahú, jo tujhe lagá húa thá, dho dálá, aur tujh par raugan malá.

10 Aur main ne tujhe bútedár kapre urháe, aur tukhs ke chám kí jútí pahináí, aur main ne suthrí kattán tere sir par bándhí, aur tujhe reshmi oṛhni se mulabbas kiya.

11 Main ne tujhe zewar pahináke sanwára, aur tere háthon par kape, aur tere gale par tauq dálá.

12 Aur main ne terí náf men nath, aur tere kánon men bálíán pahináín, aur ek sajlá táj tere sir par rakhá.

13 So tú soná chándí se árásta húi, aur terí poshák kattáni, aur reshmi, aur chikandozí kí thí; aur tú mihin maida, aur shahd, aur chiknái ké kháná kháyá kartí thí: aur tú kamál khúbsúrat húi, aur tú iqbalmand thí, yahán tak kí terí bádsáháhat ho gayi.

14 Aur terí khúbsúratí ká shuhra qaumon ke darmiyán húa; kyúnkí, Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Wuh merí us raunaq se, jo main ne tujhe bákhshí, kámil ho gayi thí.

15 ¶ Lekin tú apní khúbsúratí par takiya kartí thí, aur apne shuhra ke wasíle se ziná karne lagí, aur har ek se, jis ká terí taraf guzar húa, harám-kárián karke khul khelí; hán, usí se kí.

16 Aur tú ne apní razáion men se leke apne liye unche únche makán rang ba rang ke árásta kiye, aur un par aisí ziná kí, jaisí na húi, na phir hogí:

17 Aur tú ne apne suthre zewar mere sone chándí ke, jo main ne tujhe bákhshé, leke apne liye mardon kí súraten banáín, aur un se ziná kí.

18 Aur apne búte kárhí húi posháken leke unhen dhámp diya, aur merá raugan aur lubán un ke áge dhará.

19 Aur merá kháná, jo main ne tujhe diya, ya'ne, mihin maidá, aur chiknái, aur shahd jo main tujhe khilátá thá, tú ne un kí mazadári ke liye un ke áge rakhá; Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, kí Yúnhí húa.

20 Aur tú ne apne beton ko aur apní beton ko, jinhen tú mere liye janí, liya, aur tú ne unhen un ke áge qurbáni kiya, tá kí we unhen chat karen. Kyá terí zinákárián chhoptí bát thín,

21 Ki tú ne mere beṭon ko bhí zabb kiyá, aur unheṅ hawála kiyá ki we un ॥ Uye ág men se guzar karen?

22 Aur apne sáre ghinaune kánon aur zinákárión ke karte hí, tú ne apní laṛkái ke dinon ko, jab ki tú nangí aur barahna thí, aur apne lahuṁ men loṭṭí poṭṭí thí, kabhí yád na kiyá.

23 Aur aisá húa, ki apní us sárí badkári ke siwá (wáwailá, wáwailá tujh par! Khudáwand YAHOWÁH kahtá.)

24 Tú ne apne liye ek kasbíkhná banáyá, aur har ek bázár men únchá makán taiyár kiyá:

25 Tú ne raste ke har kone par apná únchá makán ta'mír kiyá, aur apní khúbsúratí ko nafrat-angez kiyá, aur har ek rah-guzar ke liye apne pánpwon pasáre, aur harámkárián írá-wání se kiyán.

26 Aur tú ne ahl i Misr apne paro-síon se, jo bare jism-wále haiṅ, ziná kí, aur chhiuálá ífrát se kar karke mujhe gussa diláyá.

27 Aur dekh, main ne apná háth tujh par chaláyá hai, aur terí ma'múlí rotí ko kam kar diyá, aur tujhe terí bau-khwáh Filistíon kí beṭíon ke qábú men, jo terí kharáb ravish se sharminda hotí thín, kar diyá.

28 Tab tú ne ahl i Asúr se harám-kári kí, is liye ki tú ser na ho saktí thí; háñ, tú ne un se ziná kí, par un se bhí ásúda na húi.

29 Aur tú ne mulk i Kan'an se, Kasdíon ke mulk talak, apní zinákárián íráwán kiyán, par us se bhí ser na húi.

30 Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, kí Terá díl kaisá be-táb hai, kí tú yih sab kuchh kartí hai, jo magrúr fáhisha 'aurat ká kám hai;

31 Kí tú har ek sarak se sire par apná kasbí-khná banátí hai, aur har ek bázár men apná únchá makán aiyár kartí hai; aur tú kasbí kí

mánind nahín, kí tú kharčí lená haqír jántí thí;

32 Balkí biyáhi chhinál kí mánind hai, jo apne shauhar ke 'iwaz gair logon ko qabúl kartí hai.

33 Log sárí kasbíon ko kharčí de-te haiṅ, par tú apne dhagron ko hadye detí hai, aur unheṅ kharčí detí hai, tá ki we cháron taraf se tere pás áwen; aur tere sáth ziná karen.

34 Aur tú gair-auraton kí banishat khiláf taur par zinákári kartí, is liye kí zinákári ke liye tere pichhe koí áp se nahín játá, balki tú kharčí detí hai, aur áp kharčí nahín letí; is tarah tú un se khiláf chaltí.

35 ¶ So tú, are záníya, KHUDÁ-WAND kí bát sun:

36 Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, Is liye kí tere paise uráe gaye, aur terí barahnagí záhír kí gayí, terí zinákári ke bá'is jo tú ne apne yáron se aur apne sáre nafratí buton se kí hai, aur tere laṛkon ke khún ke sabab jo tú ne unheṅ guzráná;

37 Is liye, dekh, main tere sáre yáron ko jinheṅ tú achchhí lagí, aur sabhon ko, jiaheṅ tú cháhtí thí, un sab samet jin ká tú kína rakhtí hai, jam'a karúngá; main unheṅ cháron taraf se terí mukhálafat par faráham karúngá, aur un ke áge terí nangái ko ughárungá, aur wo terí sárí barahnagí dekhenge.

38 Aur main terá insáf aisá karúngá, jaisá zinákár jorúon aur khúnrezon ká insáf karte haiṅ; aur main gazab aur gairat men tujh se khún ká sá badlá lúngá.

39 Aur main tujhe un ke háth men kar dúngá, aur we tere kasbíkhná ko dháenge, aur tere únche makánon ko tor denge, aur tere kapre utáenge, aur tere khushnuma zewarát chhin lenge, aur tujhe 'uryán aur nangí karke chhor denge.

40 Aur we tujh par ek gól charhá láwenge, aur tujhe saugsár karenge,

aur apnī talwāron se tujhe tūkre tūkre kar dālenge.

41 Aur we tere ghar jalāwenge, aur bahut si 'auraton ki nazar ke āge tujhe sazā denge: so main aisā kar dūngā ki tujh men chhinālā karne kī bāt na rahegi, aur tū phir kharchī na degi.

42 So main apnā qahr jo tere sabab se bharkā thā bujhā dūngā, aur merī bad-gumānī jo tujh se hai jāti rahegi, aur main be-waswās ho jāūngā, aur phir gusse na hoūngā.

43 Is liye ki tū ne apnī larḳāī ke dinon ko yād na kiyā, aur yih sab kuchh karke mujh ko diqq kiyā, is liye Khudāwand YAHOWAH kahtā hai, kī Dekh, main terī bad-rāhī kā natīja tere sir par dālūngā: kī tū āge ko apne sāre ghinaune kāmōn ke ūpar aisi badzātī kar na sakegi.

44 ¶ Dekh, har ek shakhs, jo kahāwat kahā kartā hai, terī bābat yih masāl kahegā, kī Jaisī mā, waisī betī.

45 Tū betī apnī us mā kī hai, jo apne snauṇar aur apnī aulād se ghin khātī thī; tū sagī bahin apnī un bahinon kī hai, jo apne khasamon aur apne larḳon se nafrat rakhtī thin: tumhārī mā Hittī, aur tumhārā bāp Amūrī thā.

46 Aur terī barī bahin Samrūn hai, jo tere bāyeṅ hāth ko rahtī hai, wuh aur us kī betīān; aur terī chhotī bahin, jo tere dahine hāth ko rahtī hai, so Sadūm aur us kī betīān haiṅ.

47 Lekin tū faqat un kī rāh par chalī, so nahīn; aur sirf un ke ghinaune kāmōn ke mutābiq kiyā, so nahīn; kī yih to faqat chhotī bāt hī; balki tū apnī sārī ravishon kī bābat un se ziyāda bigar gayi.

48 Khudāwand YAHOWAH kahtā hai, kī Mujhe apnī hayāt kī qasam, kī terī bahin Sadūm ne aisā nahīn kiyā, na us ne, na us kī betīon ne, jaisā tū ne kiyā, tū ne, aur terī betīon ne.

49 Dekh, terī bahin Sadūm kī kha-

bāsat yih thī; gurūr, aur rotī kī serī, aur bahutsī kahālat us men aur us kī betīon men thin; par wuh garīb aur muhtāj ke hāth ko na sambhālī tī.

50 Aur we magrī thin, aur unhon ne mere huzūr ghinaune kām kiye; is liye jab main ne dekhā, unhen ūthā dālā.

51 Aur Samrūn ne tere ādhe gunāh bhī nahīn kiye, kī tū ne us kī banisbat makrūh kām kasrat se kiye, aur terī bahin terī banisbat be-gunāh haiṅ, is qadr nafratī kām tujh se hūe.

52 Pas tū āp, jo apnī bahinon ko mujrim ṭhahrātī hai, un gunāhon ke sabab se jo tū ne kiye, jo un ke gunāhon kī banisbat ziyāda nafrat-angez haiṅ, malāmat ūthā: we ūjh se ziyāda sādiq ma'lūm hotī haiṅ: pas tū bhī ruswā ho, aur sharm khā, kī tū ne apnī bahinon ko begunāh ṭhahrāyā hai.

53 Aur main un kī asirī ko mu-baddal karūngā, ya'ne, Sadūm aur us kī betīon kī asirī ko, aur Samrūn aur us kī betīon kī asirī ko, aur main tere asiron kī asirī ko un ke darmiyān pher dūngā;

54 Tā kī tū apnī ruswāī sahe, aur apne sāre kām se pashemān howe, jis waqt kī tū un ko tasallī detī ho.

55 Aur terī bahin, Sadūm aur us kī betīān, phir bahāl ho jāwengi, aur Samrūn aur us kī betīān phir bahāl ho jāwengi, aur tū aur terī betīān phir bahāl ho jāengi.

56 Tū apne ghamand ke dinon men apnī bahin Sadūm kā nām zubān par bhī nahīn letī thī,

57 Us se peshtar, kī terī badkārī fāsh hūī; chunānchī yih us waqt thī, jab kī Arām kī betīon ne aur un sabhon ne jo un ke ās pās thin tujhe malāmat kī, aur Filistion kī betīon ne chāron taraf se terī tahqir kī.

58 KHUDĀWAND kahtā hai, kī Tū ab apnī badzātī aur ghinaune kāmōn kā phal khātī hai.

59 Ki Khudáwánd YAHOWÁN kah-tá hai, kí Main tujh se, jaisá tú ne kiyá, waisá sulúk karúngá, kí tú ne qasam ko haqír jáná, aur 'ahd-shikaní kí.

60 ¶ Tis par bhí main apne us 'ahd ko, jo main ne terí jawání ke dinon men tere sáth bándhá, yád karúngá, aur hamesha ká 'ahd tere sáth qáim karúngá.

61 Aur jab tú apní barí bahinon ko, un ke siwá jo tujh se chhotí thín, qabúl karegi, tab tú apní ráhon ko yád karke pashemán hogí; aur main unhen tujhe dúngá, kí terí betián howen, lekin yih tere 'ahd ke sabab se nahín.

62 Aur main apná 'ahd tere sáth qáim karúngá; aur tú jánegi kí KHUDÁWAND main hún;

63 Tá kí tú yád kare, aur pashemán howe, aur sharm ke máre apná munh phir kadhí na khole, jab kí main sab kuchh jo tú ne kiyá hai mu'áf kartá hún, KHudáwánd YAHOWÁN kahtá hai.

XVII BĀ'Ē.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, ek pahelí nikál, aur ahl i Isráel se ek tamásíl kah,

3 Aur bol, kí Khudáwánd YAHOWÁN yún kahtá hai, kí Ek bará 'uqáb, jo bare bázú aur lambé pankh rakhtá thá, aur apne rang á rang bál o par men chhipá húa Lubnán men áyá, aur us ne deodár kí phungí tor lí.

4 Wuh sab se únchí dálí torke tujjaron ke mulk men le gayá, aur saudágaron ke shahr men use lagáyá.

5 Aur wuh us sarzamin men se bíf le gayá, aur use qábil i zirát khet men boyá; us ne use bahut pání ke kanáre par, jis tarah bed ká darakht iagáte hai, boyá.

6 Aur wuh ugá, aur angúr ká ek past-qadd darakht húa, jo idhar udhar phailá thá, aur us kí dálían us kí taraf jhukí thín, aur us kí jareñ us ke niche

thín; chunánchi wuh angúr ká ek darakht húa, us kí shákhen niklín, aur us kí khúbsúrat phungíán barhín.

7 Aur ek aur bará 'uqáb thá, jis ke bare bare pankh aur bahut se par o bál the. Aur dekho, kí is ták ne apní jareñ us kí taraf jhukáín, aur us kí taraf apne nakhlístán kí kiyáron men se apní dálían barháín, tá kí wuh use sínche.

8 Wuh bahut pánion ke kanáre par jaiyid khet men lagáí gayí thí, kí us kí dálían niklén, aur us men mewa lagen, aur wuh nafs angúr ká darakht howe.

9 So tú kah, kí Khudáwánd YAHOWÁN yún kahtá hai, Kiyá wuh lahlaháwecá? kyá wuh us kí jar na ukháregá, aur us ká phal na tor dálegá, kí wuh khushk ho jáwe, aur us ke sáre patte us ke 'ain bahár men mur-jháen? báwujúde kí wuh zor shor se nahín, aur na bahut log leke use jar se ukháre.

10 Dekh, wuh lagáyá to gayá, par kyá barhegá? kyá wuh, jab púrai hawá us par lagegi, súkh na jáegá? wuh apní kiyári men jahan lagá thá bilkull pazhmurda hogá.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

12 Tú us bágí khándán se kah, Kyá tum in báton ke ma'ne nahín jánte? phir kah, Dekho, kí Bábul ká bádsháh Yarásalam par charh áyá, aur us ke bádsháh ko, aur us ke sardáron ko, pakaarke unhen Bábul men apne yahán le gayá.

13 Aur us ne bádsháhí nasl men se ek ko liyá, aur us ke sáth 'ahd bándhá, aur us se qasam lí; aur mulk ke pah-lawánon ko bhí le gayá;

14 Tá kí wuh haqír mamlukat howe, aísí kí wuh phir panap na sake, magar yih, kí wuh us ke 'ahd ko hífz kare aur us par qáim rahe.

15 Lekin us ne, elchíon ko Misr men bhejkar kí use ghore aur bahut log dewen, us se sarkashí kí. Kya

wuh kámyáb hogá? kyá wuh shakhs bach jáegá, jo aísá kuchh kartá hai? us ne 'ahd-shikani kí, aur kyá aísá bach niklegá?

16 Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí us hí makán men, jo us bádsháh ká maskan hai jis ne use bádsháh kiyá, aur jis kí qasam ko us ne haqír jáná, aur jis ká 'ahd us ne torá, wuh Bábul men us ke yahán maregá.

17 Aur Fira'un apne bare lashkar, aur bahut logon ko leke, larái men us kí sharákát na karegá, jis waqt kí damdama bándhte howen, aur burj banáthe hon, kí bahut jánon ko halák karen.

18 Halánki us ne qasm ko haqír jáná, aur us 'ahd ko torá, harchand kí, dekh, us ne to apná háth diyá thá, us ne yih sab kuchh kiyá, so wuh na oachegá.

19 Is liye Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí wuh merí hí qasam hai jo us ne haqír jáná, aur wuh merá hí 'ahd hai jo us ne torá, usí ká badlá main usí ke sir par dál dúngá.

20 Aur main apná jál us par phail-áungá, aur wuh mere phande men pakrá jáegá, aur main use Bábul ko le áungá, aur merá gunáh jo us ne kiyá hai, us gunáh kí bábat main wahán us se jhagrúngá.

21 Aur us ke sáre bhagore, us kí sárí gurohon samet, talwár se máre parenge, aur jo bache rahenge so sab hawáon kí taraf paráganda ho jáenge; aur tum jánoge kí mujh KHUDÁWÁND ne yih kahá hai.

22 ¶ Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, kí Main buland deodár kí sab se únchí dálí kí phungí bhí lúngá, aur use lagáúngá; phir us kí narm shákhs men se ek phungí tor dálúngá, aur use ek únche aur buland pahár par lagáúngá.

23 Isráel ke únche pahár par main 983

uselagáúngá; so wuh shákhs nikálegi, aur us men mewa lagenge, aur wuh ek 'álíshán deodár hogá; aur sárí chiríye aur sab parinde us ke tale basenge, we us kí dálíon ke sáya men baserá karenge.

24 Aur maidán ke sáre darakht já-nenge, kí mujh KHUDÁWÁND ne bare darakht ko past kiyá, aur chhote darakht ko buland kiyá: hare darakht ko sukhá diyá, aur súkhe darakht ko hará kiyá: main KHUDÁWÁND ne kahá, aur use anjám dúngá.

XVIII BA' B.

AUR KHUDÁWÁND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Tum Isráel ke mulk ke haqq men kyún yih kaháwat kahte ho, kí Báp-dádon ne khatte angúr kháe, aur beton ke dánt kund ho gaye?

3 KHudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí tum phir Isráel men yih masal na kahoge.

4 Dekh, sárí jánen merí hain; dekh, jis tarah báp kí ján, usí tarah bete kí ján, donon merí hain; wuh ján jo gunáh karti hai, so hí maregi.

5 ¶ Wuh insán jo sádiq hai, aur us ke kám 'adálát aur insáf ke mutábíq hon,

6 Jis ne paháron par charhke nahin kháya, aur ahl i Isráel ke buton par apní ánkhen útháke nigáh nahin kí, aur apne hamsáye kí jorú ko nápak na kiyá, aur háiz randí ke pás nahin gayá,

7 Aur kisi par sitam na kiyá, aur qarzdár ká girau pher diyá, aur zulm se kuchh chhín nahin liyá hai, bhákhs-on ko apní rotí khilái hai, aur nange ko kaprá pahináya hai,

8 Súd par nahin diyá liyá, aur badi se apná háth khínchá hai, aur ádmí ádmí ke darmiyán sachchá insáf kiyá hai,

9 Merí ráhon par chalá, aur mere hukmon ko hiíz kiyá kí sachái par ámsal kare; wuh sádiq hai, KHudá-

wand YAHOWÁH kahtá hai, wuh be-shubha jiegá.

10 ¶ Par agar us se ek betá paidá howe, jo ráh máre, yá khúnrezi kare, aur un gunáhon men se koi ek gunáh kare,

11 Aur un sáre nek kámon ko na kare, balki paháron par chaphke kháe, aur apne parosi ká jorá ko nápak kare,

12 Garíb aur mántáj par sitám kare, zulm karke chhin lewe, girau pher na dewe, aur outon par apni ánkhen utháke nazar kare, aur ghinaune kám kare,

13 Súd par dewe, aur súd kháwe: to kyá wuh jiega? wuh na jiegá; us ne ye sáre nafratí kám kiye; wuh yaqinan mar jáegá; us ká lahu us par hogá.

14 ¶ Phir dekho, agar us se ek betá paidá howe, jo un sáre gunáhon ko, jo us ká báp kartá hai, dekhe, aur khauf kháke us ke se kám na kare,

15 Aur paháron par chaphke na kháwe, aur ahl i Isráel ká múraton ká taraf apni ánkhen na utháwe, aur apne parosi ká jorá ko nápak na kare,

16 Aur kisi par sitam na kare, girau rok na rakhe, aur zulm karke kuchh chhin na lewe, bhúkke ko apni roti khiláwe, aur nange ko kapre pahin-áwe,

17 Garíb se dast-bardár howe, aur byáj na iewe, na súd-khor howe, par mere hukmon par 'amal kare, aur meri ráhon par chale: wuh apne báp ke gunáhon ke liye na maregá; wuh yaqinan jítá rahegá.

18 Us ká báp jo hai, azbaski us ne be-rahmí se sitam kiyá, aur apne bhái ko zulm se lúta, aur apne logon ke darmiyán aisá kám kiyá, jo achchhá nahin; dekh, wuh to apni hí badkári men mar jáegá.

19 ¶ Par tum kahte ho, ki Kyún? kyá betá báp ke gunáh ká bojh nahin utháta hai? So jab kí bete ne wuh jo shar'a men durust aur rawá hai kiyá,

aur us ne mere hukmon ko hifz kiyá, aur un par 'amal kiyá, so wuh yaqinan jiegá.

20 Wuh ján jo gunáh kartí hai, so hí maregi. Betá báp ká badkári ká bojh nahin utháwegá, aur na báp bete ká badkári ká bojh utháwegá; sádiq kí sadáqat usí par hogi, aur sharir kí sharárat usí par paregi.

21 Lekin agar sharir apni sári khatáon se, jo us ne kí hain, báz áwe, aur mere sáre hukmon ko hifz kare, aur jo kuchh shar'a men durust aur rawá hai kare, to wuh yaqinan jiegá, wuh na maregá.

22 Us ke sáre gunáh, jo us ne kiye, us ke liye mahsúb na hongé: apni rástbázi men jo us ne kí wuh jiegá.

23 Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, kí Kyá mujhe us se kuchh shád-mání hai, kí sharir mar jáwe, aur is se nahin kí wuh apni ráhon se báz áwe aur jíwe?

24 ¶ Phir agar sádiq apni sadáqat se báz áwe, aur gunáh kare, aur un sáre ghinaune kámon ke mutábiq, jo sharir kartá hai, kare: to kyá wuh jiegá? Us kí sári sadáqat jo us ne kí yád na hogi: wuh apne gunáhon men jo us ne kiye, aur us kí khatáon men jo us ne kiyán, un hí men wuh maregá.

25 ¶ Tis par bhí tum kahte ho kí KHUDÁWAND kí ravish barábar nahin. Ai ahl i Isráel, suno to: Kyá meri ravish barábar nahin? kyá tumbári ravish báham mukhtalif nahin?

26 Jab sádiq apni sadáqat se báz áwe, aur badkári kare, aur us men mare, to wuh apni badkári ke sabab, jo us ne kí, mar jáegá.

27 Aur agar sharir apni sharárat se, jo kartá hai, báz áwe, aur wuh kám kare jo durust aur jáiz hai, to wuh apni ján jíti rakhegá.

28 Is liye kí us ne sochá, aur apne sáre gunáhon se, jo kartá thá, báz áyá; so wuh yaqinan jiegá, wuh na maregá.

29 Tad bbi ahl i Isráel kahte haiñ, ki KHUDÁWAND kí ravish barábar nahíñ. Ai ahl i Isráel, kyá meri ravishen barábar nahíñ? kyá tumbári ravishen báham mukhtalif nahíñ?

30 Pas KHUDÁWAND YAHOWÁH kah-tá hai, ki Ai ahl i Isráel, main har ek kí ravish ke mutábiqu tumbári 'adálát karúngá. So tauba karo, aur apní sári badkárion se báz áo; tá ki badkári tumbári halákat ká bá'is na ho.

31 ¶ Sára bure kám, jinhen karke tum gunahgár húe áp se judá karke phenk do, aur apne liye ek nayá dil, aur nayí rúh, paidá karo; káhe ko tum, jo ahl i Isráel ho, maroge?

32 Ki KHUDÁWAND YAHOWÁH kah-tá hai, kí Mujhe us ke marne se jo mártá hai shádmání nahíñ: is liye phiro, aur jíte raho.

XIX BA'B.

AB tú Isráel ke sardáron par nauha kar,

2 Aur kah, kí Terí má kaun hai? Ek singhani hai; wuh singhon ke darmián lefi thí, aur jawán singh ke bích men us ne apne bachchon ko pálá.

3 Aur us ne apne bachchon men se ek ko posá; so wuh jawán singh húa, aur shikár pakarne sikhá, aur ádmion ko nigalne lagá.

4 Aur qaumon ko darmián us ká charchá húa; to wuh un ke garhe men pakrá gayá, aur we use zanjiron se jakarke zamin i Misr men láe.

5 Aur jab singhani ne dekhá, kí wuh bát multawí rahí, aur phir kí us kí ummed játi rahí, tab us ne apne bachchon men se dússe ko liyá, aur use pálke jawán singh kiyá.

6 Aur wuh singhon ke darmián sair kartá phirá, aur jawán singh húa, aur shikár pakarne sikhá, aur ádmion ko khá jáne lagá.

7 Aur us ne un ke mahallon ko barbad kiyá, aur un ke shahron ko wirán kiyá; us ke garajne kí áwáz se

sarзамín ujaṛ gayí, aur us kí ábádí na rahí.

8 Tab bahutsí qaumen súbon kí cháron taraf se us kí ghát men baithín, aur unhon ne us par apná jál phailáyá; wuh un ke garhe men pakrá gayá.

9 Aur we use qaid karke aur zanjiron se jakarke Bábul ke bádsáh pás le áe: unhon ne use qil'a men dálá, tá kí us kí áwáz Isráel ke paháron par phir suní na jáe.

10 ¶ Terí má us ták se mushábih thí jo terí mánind pání ke pás lagáí gayí; wuh bahut se pánion ke bá'is phaldár húi, aur us kí bahutsí dálíán ho gayín.

11 Aur us kí shákhen aisi motí ho gayín, kí bádsáhon ke 'asá un se banáe jáwen, aur ghaní shákhen ke bích men us ká qadd buland húa, aur wuh apní ghaní shákhen samet únchí dikhlái deti thí.

12 Lekin wuh gazab se ukhári gayí, zamin par bhí giráí gayí, aur púrabí hawá ne us ke mewe khushk kar dále: aur us kí mazbút dálíán tori gayín, aur súkh gayín, aur ág se bhasam húín.

13 Aur ab wuh bayában ke bích ek súkhi aur piyási zami: men lagáí gayí hai.

14 Aur ek chharí se, jo us kí dálíon kí baní thí, ág nikalke us ká phal khá gayí hai; aur us kí koi aisi motí dálí na rahí, kí saltanat ká 'asá ho. Yih nauha hai, aur nauha ke liye rahegá.

XX BA'B.

AUR sátwen baras ke pánchwen mahíne kí daswín tárikh men yún húa, kí Isráel ke kai buzurg KHUDÁWAND se kuchh púchhne áe, aur mere sámhne baithé.

2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

3 Ai ádamzád, Isráel ke buzurgon se báten kar, aur unhen kah, kí KHUDÁWAND

DĀWAND yūn kaṭā nai, Kyā tum mujh se pūchhne āe ho? Khudāwand YAHOWĀH kaṭā hai, ki Mujhe apnī bayāt kī qasam, tum mujh se kuchh pūchhna na pāoge.

4 Kyā tū un par hujjat sābit karegā, ai ādamzād, kyā tū un par hujjat sābit karegā? un ke bāpdādon Ēe nafratī kāmōn se unhen āgāh kar:

5 ¶ Aur unhen kah, ki Khudāwand YAHOWĀH yūn kaṭā hai, ki Jis din main ne Isrāel ko barguzida kiyā, tab main ne ahl i Ya'qūb kī naql par apnā hāth uṭhāke qasam khāī, aur Misr kī sarzamīn men apne taīn un par zāhir kiyā, main ne un par apnā hāth uṭhāyā, aur unhen kahā, Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn;

6 Jis din main ne un par apnā hāth uṭhāyā, ki unhen Misr kī sarzamīn se us zamīn men lāūn, jo main ne un ke liye dekhke ṭhahraī thī, jahān shahd aur dūdh bahte haiṅ, aur wuh sāre mulkōn kī shaukat hai:

7 Aur main ne unhen kahā, ki Tum men se har ek shakhs un nafratī chizon ko, jo us ke manzūr i nazar haiṅ, phenk dewe, aur tum apne taīn Misr ke butōn se nāpāk mat karo: main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn.

8 Lekin we mujh se bāgī hūe, aur na chāhā ki merī sunen: un men se kisī ne un nafratī chizon ko jo us ke manzūr i nazar thīn tark na kiyā, aur Misr ke butōn ko chhoṛ na diyā: tab main ne kahā, ki Main apnā qahr un par undelūngā, aur apne sāre gazab ko Misr kī sarzamīn men un par nāzil karūngā.

9 Lekin main ne apne nām ke liye yūn kiyā, tā ki wuh un qaumōn kī ānkhoṅ ke sāmhnē, jin ke darmiyān we rahte the, aur jin kī nigāhoṅ men main un par zāhir hūā, jis waqt unhen Misr kī zamīn se nikāl lāyā, nāpāk kiyā na jāwe.

10 ¶ So main ne unhen Misr kī sarzamīn se nikālā, aur unhen bayābān men lāyā.

11 Aur main ne apne ahkām unhen diye, aur apnī 'adālaten unhen dikhlaīn, jin par ādmī agar 'amal kare, to un hī se jiegā.

12 Aur main ne apne sabt bhī unhen diye, ki we mere aur un ke darmiyān nishān howen, tā ki we jānen ki main KHUDĀWAND un kā muqaddas-karnewālā hūn.

13 Lekin ahl i Isrāel bayābān men mujh se bāgī hūe; we mere ahkām par na chalte, aur merī 'adālaten se, jin par agar insān 'amal kare to un hī se jiegā, nafrat rakhte the; aur we mere sabton ko nihāyat nāpāk karte the: tab main ne kahā, ki Main bayābān men apnā qahr un par nāzil karūngā, ki unhen fanā karūn.

14 Lekin main ne apne nām ke liye aisā kiyā, tā ki wuh un qaumōn ke huzūr, jin kī ānkhoṅ ke sāmhnē main unhen bāhar lāyā, nāpāk na kiyā jāwe.

15 Aur main ne bhī bayābān men un par apnā hāth uṭhāyā, ki main unhen us sarzamīn men na lāūngā, jo main ne unhen dī, jis men dūdh aur shahd bahte haiṅ, aur jo sārī sarzamīnōn kī shaukat hai;

16 Kyūnki we merī 'adālaten se nafrat rakhte the, aur mere hukmōn par na chalte the, aur mere sabton ko nāpāk karte the, ki un kā jī un ke butōn ke pīchhe chaltā thā.

17 Tis par bhī merī ānkhoṅ ne un par ri'āyat karke unhen halāk na kiyā, aur bayābān men ek laḥt tamām kar na dālā.

18 Aur main ne bayābān men un ke farzandon se kahā, ki Tum apne bāpdādon kī rāhoṅ par mat chalo, aur un kī rācōn ko mat māno, aur un ke butōn se āp ko nāpāk mat karo:

19 Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn: merī shari'aton par

aur bayábán men,

HIZQIEL, XX. aur mulki mau'id men kin.

chalo, aur mere hukmon ko máno, aur un par 'amal karo;

20 Aur mere sabton ko muqaddas jáno, ki we mere aur tumháre darmiyán nishán howen, tá ki tum jáno ki main KHUDÁWAND tumhárá KHudá hún.

21 Lekin farzandon ne bhí mujh se bagáwat kí; we mere ahkám par na chalte the, aur meri 'adálaton ko na mánte the, ki un par 'amal karen, jin par agar insán 'amal kare to un se jiegá; aur we mere sabton ko nápak karte the: tab main ne kahá, ki main apná qahr un par undelúngá, aur bayábán men apne sáre gazab ko un par anjám dúngá.

22 Báwujúd us ke main ne apná háth khinchá, aur apne nám ke liye is tarah se kám kiyá, tá ki wuh un qaumon ke huzúr, jin ki nazar ke áge main unhen báhar láyá thá, nápak na kiyá jáwe.

23 Phir main ne bayábán men un par apná háth utháyá, ki main unhen qaumon men áwára karúngá, aur mulkon men unhen varáganda karúngá;

24 Is liye ki we meri 'adálaton par 'amal na karte the, balki mere qánúnon se nafrat rakhte the, aur mere sabton ko nápak karte the, aur un ki ánkhen un ke bápádáon ke buton par thin.

25 So main ne unhen we sunnaton din jo bhalí na thin, aur we 'adálaton jin so we jite na rahen;

26 Aur main ne unhen un hí ke hadyon se, ki we sab palauthon ko láte the ki ág men se guzar jáwen, nápak kiyá, tá ki main unhen kharáb karún, aur we jánen ki KHUDÁWAND main hún.

27 ¶ Is liye, ai ádamzád, tú ahl i Isráel se báten kar, aur unhen kah, ki KHudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Siwá is ke, tumháre bápádáon ne aise kám karke meri be'-izzatí kí, aur merá gunáh karke khatákár hue.

28 Ki jab main unhen us mulk men láyá, jise unhen dene ko main ne apná háth utháyá thá, tab unhon ne har ek únche pahár ko, aur sáre ghane darakhthon ko, dekhá, aur wahán apne zabihon ko zabh kiyá, aur wahán apní gazab-angez nazr ko guzráná, aur wahán apní khushbúí charháí, aur wahán apne tapáwan tapáe.

29 Tab main ne unhen kahá, ki Yih kaisá únchá makán hai jáhán tum játe ho? Aur unhon ne us ká nám Bámah rakhá jo áj ke din tak hai.

30 Is liye tú ahl i Isráel se kah, ki KHudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, Kyá tum bhí apne bápádáon ke taur par nápak hue ho? aur un ke nafrat-angez kámon ki mánind tum bhí zinákári karte ho?

31 Kyúñki jab apne hadya charháte, aur apne beton ko láte, ki we ág men hoke guzar karte, tum apne sáre buton se apne taiñ áj ke din tak nápak karte ho: so, ai ahl i Isráel, kyá main tumhen ijázat dún ki mujh se kuchh púchho? KHudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, mujh se púchhná na páoge.

32 Aur wuh jo tumháre jí men átá hai, ki tum kahte ho, ki Ham gair-qaumon ki mánind hongé, aur mulkon ki gurohon ki mánind ham lakri aur patthar ko pújenge, so kabhi wáq'i na hogá.

33 ¶ KHudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, ki Májhe apní hayát kí qasam, ki main zoráwar háth se aur barháe hue bázá se gazab názil karke tum par sultanat karúngá:

34 Aur main zoráwar háth se aur barháe hue bázá se qahr názil karke tumhen qaumon men se báhar nikál láúngá, aur un mulkon men se jin men tum paráganda hue ho, jam'a karúngá;

35 Aur main tumhen qaumon ke bayábán men láúngá, aur rú-ba-rú tum se mubáhasa karúngá.

36 Jis tarah se main ne tumháre bápádáon ke sáth Misr ke mulk ke bayábán men mubáhasa kiyá, Kḥudá-wand YAHOWÁH kahtá hai, us hí tarah main tum se bhí mubáhasa karúngá.

37 Aur main tumhen chhari ke niche se chaláungá, aur tumhen 'ahd ke band men láúngá.

38 Aur main tum se un logon ko, jo sarkash aur mujh se bági hain, judá karúngá: main unhen us mulk se jis men we safar karke gaye nikál dúngá, par we Isráel ke mulk men na áne páwenge, tá ki tum jáno ki main KḤUDÁWAND hún.

39 Aur tum se jo ahl í Isráel ho, Kḥudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Jáó, har ek apne apne but kí 'ibádat karo, aur ba'd is ke agar meri na sunoge, to apní qurbáníon se, aur apní mīraton se, merá muqaddas nám phir nápák mat karo.

40 Kyunki Kḥudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Mere muqaddas pahār par, Isráel kí bulandí ke pahār par, tamám ahl í Isráel, sab jo mulk men hain, meri bandagi karenge; wahán main unhen qabúl karúngá, aur wahan main tumhári uthái hui qurbáníán, aur tumhári nazron ke pahle phal ko, aur tumhári muqaddas chízen pasand karúngá.

41 Jab main tumhen qaumon men se nikál láúngá, aur un mulkon men se, jin men main ne tum ko paráganda kiyá jam'a karúngá, tab main tumhen kḥushbui kí mánind qabúl karúngá; aur gair-qaumon kí nazar ke áge tum se meri taqdis kí jáegi.

42 Aur jab main tumhen Isráel ke mulk men, us sarzamín men, jis kí bábat main ne tumháre bápádáon par háth utháiyá kí tumhen dúngá, láyá, tab tum jánoge kí main KḤUDÁWAND hún.

43 Aur wahán tum apní ravishon ko, aur apne sab kámon ko, jin se tum nápák hue ho, yád karoge, aur tum

apní sári badkáríon ke sabab jo tum ne kíñ apní nazar men ghihaune hoge.

44 Kḥudáwand YAHOWÁH kahtá, kí Ai ahl í Isráel, jab main tumhári buri ravishon aur kharáb kámon ke mutábiq nahín, balki apne nám kí khátir tum se sulák karúngá, tab tum jánoge kí main KḤUDÁWAND hún.

45 ¶ Aur KḤUDÁWAND ká kalám mujhe áyá, aur us ne kahá, kí

46 Ai ádamzád, janúb kí taraf apná rukh kar, aur dakhin kí taraf báten kar, aur janúb ke maidán ke ban kí jánib nubúwat kar;

47 Aur janúb ke ban se kah, kí KḤUDÁWAND ká kalám sun; Kḥudá-wand YAHOWÁH yún farmatá, kí Dekh, main tujh men ek ág bharkáúngá, aur wuh har ek hará darakht, aur har ek súkhá darakht, jo tujh men hai, khá legí; us dhadhaktí ág ká shu'ala na bujhegá, aur janúb se shímál tak sab ke munh us se jhulas jáenge.

48 Aur sáre bashar dekhenge, kí main KḤUDÁWAND ne use sulgáiyá; wuh na bujhegi.

49 Tab main ne kahá, kí Háel Kḥudáwand YAHOWÁH, we to meri bábat kahte hain, Kyá wuh tamsílen nahín kahtá?

XXI B'A'B.

TAB KḤUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, tú Yarúsalam kí taraf apná rukh kar, aur muqaddas makánon kí samt apná kalám dál, aur Isráel kí sarzamín kí mukhálafat men peshingoí kar,

3 Aur Isráel kí sarzamín se kah, kí KḤUDÁWAND yún farmatá hai, kí Dekh, main terá mukhálif hún, aur apní talwár ko miyán se nikálúngá, aur tere sádiqon aur tere badkaron ko tere darmiyan kát dálúngá.

4 So is liye kí main tere darmiyan ke sádiqon aur badkaron ko kát dálúngá, is liye meri talwár apní miyán

se nikalke janúb se shimál tak sáre jándáron par chalegi.

5 Aur sáre bashar jánenge, ki main KHUDÁWAND ne apní talwár miyán se khínchí hai; wuh phir us men na jáegi.

6 So ai ádamzád, kamar kí shikas-tagí se áhen már, aur talkh-kámí se un kí ánkhoṅ ke sámhne ṭhandí sáns bhar.

7 Aur aisá hogá, ki jab we tujhe kahen, ki Tú kyún háe háe kartá hai? to jawáb de, ki us afwáh ke liye; kyún-ki wuh áti hai; aur har ek dil pighal jáegá, aur sáre háth dhíle hongé, aur har ek jí dúb jáegá, aur sáre ghuṭne pání kí mánind bah jáenge: KHudá-wand YAHOWÁH kahtá hai, kí Dekh, wuh áta hai, aur wáqí ho jáegá.

8 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

9 Ai ádamzád, nubúwat kar, aur kah, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tú kah, Ek talwár, ek talwár hai, wuh tez kí gayí, aur saiqal bhí kí gayí hai.

10 Us par bár kí gayí, tá ki us se barí khúnrezi kí jáwe; wuh saiqal kí gayí tá kí wuh chamke: phir kyá ham khush hown? mere beté ká 'asá sab lakrí ko haqír jántá.

11 Aur us ne use saiqal hone ke liye diyá, tá ki wuh háth men chalái jáwe: wuh tez aur saiqal kí gayí, tá kí qatl-karnewále ke háth men dí jáwe.

12 Ai ádamzád, tú ro roke chillá, kí wuh mere logon par chalegi, wuh Isráel ke sab sardáron par hogí, we mere logon samet talwár ko hawála kiye gaye hain: is liye tú apní rán par háth már.

13 Yaqínan wuh ázmái gayí, aur agar 'asá use haqír jáne, to kyá? wuh nábud hogá, KHudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

14 Aur ai ádamzád, tú nubúwat kar, aur talí már, aur talwár tísre

martaba bhí dúní banái jáwe, wuh talwár jo maqtúlon par kárgar húi: wuh ek talwár hai, jo barí khúnrezi kí hai, jo kí unhen gherí hai.

15 Main ne yih talwár nangí rakhí hai, tá kí un ke dil pighal jáwen, aur un ke sáre darwázon men bahut máre parén. Háe, yih chamkái gayí, unhen qatl karne ko khínchí gayí!

16 Muttafiq ho, dahine yá báen já lag, jidhar terá munh pare.

17 Aur main bhí talí márúngá, aur apná qahr karke apne jí ko ṭhandhá karúngá: main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

18 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

19 Ai ádamzád, tú apne liye do ráhen nikál, jin men Bábul ke bádsháh kí talwár áwe: ek hí mulk se we doron ráhen niklen: aur ek háth nishán ke liye baná, shahr kí ráh ke sire men use baná.

20 Ek ráh nikál, kí us men talwár baní 'Ammún kí Rabbah par, aur phir ek aur, kí jis men Yahúdáh ke mahsúr shahr Yarúsalam par áwe.

21 Kí Bábul ká bádsháh barí sarak par wahán jabán do-ráhe ká sirá hai, khará hogá, kí ramnáli kare, aur tír hiláke qur'a dále, aur putlon se suwál kare, aur jigar par nazar kare.

22 Us ke dahne háth Yarúsalam ká qur'a paregá, kí manjaníq lagáwe, kí jang ká na'ra márne ke liye munh khole, kí lalkár lalkárke apní áwáz buland kare, kí manjaníq pháṭakon par lagáwe, kí damdama bándhe, kí burj banáwe.

23 Lekin un kí nazar men yih aisá hogá jaisá jhúṭhá shugún, ya'ne, un ke liye jo bhári qasam kháthe the, par wuh us khiyánat ko yád farmáegá kí we pakre jáwen.

24 Is liye KHudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Azbaski tumhári badkári tum ko yád dilái gayí, kí tumhári bagáwatan 'alániya húiṅ,

yahán tak ki tumháre sáre kámon men tumhári khatáen dekh parti hain, hán, is liye ki tumhen wuh yád diláí gayí, tum háth men giriftár ho jáogé.

25 ¶ Are tú bedín sharír Isráel ke bádsháh, jis ká din terí badkárí ke anjám ko pahunchne par áyá hai,

26 Khudáwánd YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Kuláh utár, aur táj le já; yih aísá na rahegá; past ko buland kar, aur use jo buland hai past kar.

27 Main hí use ulat, ulat, ulat dúngá; yih phir na hogá; aur jab ki wuh, jis ká haqq hai, áwegá, main wuh use dúngá.

28 ¶ Aur tú, ai ádamzád, nubúwat kar, aur kah, ki Khudáwánd YAHOWÁH baní 'Ammún kí, aur un kí malámat kí bábat yún farmátá hai, ki tú kah, ki Talwár, khínchí hui talwár, wuh khúnrezi ke liye saiqal kí gayí, tá ki chamak ke sabab se faná kare:

29 Jab tak we tere liye dhokhá dekhte hain, aur we tujh ko jhúthá raml kahte hain, ki tujh ko un kí gardanon par láwen, jo badkaron men se máre gaye, jin ká din, sharárat ke anjám ke waqt men, á pahunchá.

30 Kyá main use miyán men phir karáúngá? main terí paidáish ke mákán men, aur tere janam kí zamín men, terí 'adálat karúngá.

31 Aur main apná qahr tujh par undelúngá, aur apne gazez kí ág tujh par phúnkúngá, aur tujh ko haiwání ádmion ke háth men, jo barbád karne men chatur hain, kar dúngá.

32 Tú ág ke liye índhan hogá, aur terá lahú sarzamin ke bích paregá, aur terá zikr bhí phir kiyá na jáegá; kyúñki main KHUDÁWAND ne kahá hai.

XXII BAB.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

2 Ai ádamzád, kyá tú ilzám degá, kyá tú is khúní shahr par ilzám degá?

aísá, to us ke sáre nafaratí kám tú 'us ko dikhlá;

3 Aur kah, ki Khudáwánd YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Ai shahr, tú apne bích men khúnrezi kartá hai, tá ki terá waqt áwe, aur tú apne wáste buton ko apne nápák karne ke liye banátá hai.

4 Tú us khún ke sabab se, jo tú ne baháyá, mujrim thahrá; aur tú buton ke bá'is, jinhen tú ne banáyá hai, nápák húa; wú apne dinon ko nazdik láta hai, aur apne barason tak pahunchá hai: is liye main ne tujhe qaumon kí já e malámat, aur mulkon ká tháthá kiyá.

5 Jo log tujh se nazdik hain, aur we jo tujh se dúr hain, tujhe tháthhá márengé, ki terá nám bad, aur tú fasádi mashhúr hai.

6 Dekh, Isráel ke sardár, sai ke sab jo tujh men hain, apne maqdúr bhar khúnrezi par mustá'idd the.

7 Tere bích unhon ne má báp ko haqír jáná hai: unhon ne tere darmián pardedion par zulm kiyá hai: unhon ne tujh men yatimon aur bewon ko dukh diyá hai.

8 Tú ne mere maqdison ko náchí; jáná hai, aur mere sabton ko zalil kiyá hai.

9 Tere bích men we log hain jo chugul-khorí karke khún karwáte hain: aur tere darmián we hain jo paharon par chahrke kháte hain: tere bích men we hain jo físq o fujúr karte hain.

10 Tere bích báp ko bhí unhon ne be-satr kiyá: tere bích unhon ne us 'aurat se, jo haiz ke sabab khárij kí gayí thi, mubásharat kí hai.

11 Kisi ne dústre kí jorí se burá kám kiyá hai; aur dústre ne apní bahú se badzáti kí hai; aur کسی ne apní bahin, apne báp kí betí ko, tere darmián kharáb kiyá hai.

12 Tere bích men unhon ne rishwat lí, tá ki khún kiyá jáe. Tú ne byáj

aur súd liyá hai, aur zulm karke apne parosi ko lútá hai, aur mujhe farámosh kiyá, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

13 ¶ Dekh, main tere ná-rawá nafa ke sabab jo tú ne kiyá, aur teri khún-rezi ke bá'is jo tere bích men húi hai, main ne apne háth par háth mára hai.

14 Kyá terá dil sambhalegá, aur tere háthon men zor rahegá, un dinon men jab main terá mu'ámla faisal karúngá? main KHUDÁWAND ne kahá hai, aur main hi 'amal karúngá.

15 Hán, main tujh ko qaumon men khindá dúngá, aur tujhe mulkon men paráganda karúngá, aur teri gandagi, jo tujh men hai, nábud kar dúngá;

16 Aur tú qaumon ki nazar ke áge ap apne men nápak thahregá, aur ma'lúm karegá ki main KHUDÁWAND hún.

17 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

18 Ai ádamzád, ahl i Isráel mere liye mail ho gaye hain: we sab ke sab pital, aur rángá, aur lohá, aur sisá hain, jo ghariye ke bích men hain: we aise hain jaisá rúpe ká mail hotá hai.

19 Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Is wáste ki tum sab mail ho gaye ho, so ab dekho, main tumhen Yarúsalam ke bích men jam'a karúngá.

20 Jis tarah log rúpá, aur pital, aur lohá, aur sisá, aur rángá ko ghariye men jam'a karte hain, aur un par ág bharkáte tá ki unhen pighlá dálen, isi tarah main apne qahr men, aur apne gazab men, tumhen jam'a karúngá, aur tumhen wahín chhor dúngá, aur tumhen pighláúngá;

21 Hán, main tumhen ikatthe karúngá, aur apne gazab ki ág tum par bharkáúngá, aur tum ko us ke bích men pighlá dáluúngá.

22 Jis tarah rúpá ghariye men galáyá játá hai, usi tarah tum us ke bích men galáe jáoge; aur tum jánoge ki

mujh KHUDÁWAND ne apná gazab tum par undelá hai.

23 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

24 Ai ádamzád, us se kah, ki Tú wuh sarzamín hai, jo sáf nahín ki gayi hai, aur jis par qahr ke din men páni ki bárish na húi.

25 Us ke darmiyán us ke nabíon ne eká kiyá hai: we us sher i babar ki mánind hain, jo garajtá aur shikár ko phár dáltá hai: we jánon ko khá játe hain: we mál aur tuhfa chizon ko chhin lete; unhon ne us ke bích us ki bahuterion ko ránden kar diyá.

26 Us ke káhinon ne meri shari'aton ko udúl kiyá, aur mere maqdison ko zalil kiyá hai; unhon ne pák aur nápak men kuchh farq na rakhá: unhon ne najis aur táhir ká intiyáz nahín kiyá hai: unhon ne apni ánkhen mere sabton se churáin, aur main un men be-'izzat húa.

27 Us ke sardár us ke darmiyán shikár ke phárnewále bheriyon ki mánind hain, ki khúnrezi karte, aur jánon ko halák karte hain, tá ki ná-rawá nafa páwen.

28 Us ke nabí un par nikammí kahgil karte hain, dhokhá dekhte, aur jhúthi khabaren dete hain, aur bolte hain, ki KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmátá hai, hálánki KHUDÁWAND ne nahín kahá hai.

29 Us mulk ke log sitamgarí karte hain, aur dakaití karte, aur garib aur muhtáj ko satáte, aur pardesion par ná-haqq sakhti karte hain.

30 Main ne un ke darmiyán ek shakhs dhúndhá, jo diwár ufháwe, aur us sarzamín ke liye us ke darár men mere sámhne khará ho, tá ki main use wirán na karún; par koi na milá.

31 Is sabab main apná qahr un par undelúngá, aur apne gazab ki ág se unhen faná karúngá, aur main un ki tariq ke anjám ko un ke siron par

dálíngá, Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai.

XXIII BA'Ė.

AUR KHUDÁWÁND KÁ KÁLÁM mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki
2 Ai ádamzád, do 'aurateñ thín, jo ek hí má se paidá hún.

3 Unhon ne Misr men zinákári kí; we apní jawání men yár-báz hún; wahán un kí chhátíán malí gayín, aur wahán un kí biker ke pistán chhúe gaye.

4 Un men kí barí ká nám Aholah, aur us kí bahin Aholibah: aur we merí juráán hún, aur bete betíán janín. Un ke ye nám; Aholah, Sam-rún hai; aur Aholibah, Yarásalam.

5 Aur Aholah ne, jin dinon men wuh merí thí, chhinálá karne lagí: aur apne yáron par, ya'ne, Asúríon par, jo hamsáya the, 'áshiq húi,

6 Kí we sar-lashkar, aur hákimán the, aur sab ke sab dil-pasand jawán mard, aur sawár the jo ghoron par charhte the, aur argawání poshák pahíne húe the.

7 Is tarah us ne un sab ke sáth jo Asúr ke barguzída mard the chhinálá kiyá: aur wuh un sab ke sáth, jin se wuh 'ishq-bázi kartí thí, aur un ke sáre buton se nápak ho gayí.

8 Us ne hargiz us zinákári ko, jo us ne Misr men kí thí, na chhorá; kyúñki unhon ne us kí jawání men us se khalwat kí thí, unhon ne us kí biker ke pistánon ko malá thá, aur apní ziná us par undelí thí.

9 Is liye main ne use us ke yáron ke háth men, hán, Asúríon ke háth men, jin par wuh martí thí, kar diyá.

10 Unhon ne us ko be-satr kiyá, us ke beton aur betion ko chhín liyá, aur use talwár se már dálá: so wuh 'auraton ke darmiyán angusht-numá húi, kyúñki unhon ne use 'adálát se sazá íl.

11 Aur us kí bahin Aholibah ne yih sab kuchh dekhá, par wuh shah-

wat-parastí men us se badtar húi, aur us ne apní bahin kí zinákári kí nisbat se ziyáda zinákári kí.

12 Wuh baní Asúr, ya'ne, un sar-lashkaron aur hákimon par, jo us ke hamsáya the, jo bhar-kili poshák pahínte the, aur ghoron par charhte the, aur sab ke sab dil-pasand jawán-mard the, 'áshiq húi.

13 Aur main ne dekhá, ki wuh bhí nápak ho gayí; un donon kí ek hí ráh o rasm thí.

14 Balki us ne zinákári ziyáda kí: kyúñki jab us ne díwár par mardon kí súraten dekhín, Kasdion kí tas-wíren jo shangarf se khínchí húi thín,

15 Aur kí un ke kamaron par patke kase húe the, aur un ke siron par ach-chhí rangín pagríán thín, aur kí sab ke sab dekhne men sar-lashkar hain, Bábul ke beton se mushábih, jin ká watan Kasdistán hai;

16 Tab dekhte hí wuh un par marne lagí, aur qásidon ko Kasdion ke mulk men un pás bhejá:

17 So Bábul ke bete us pás áke 'ishq ke bistar par charhe, aur unhon ne us se ziná karke use álúda kiyá, aur jab wuh un se nápak húi, to us ká jí un se phir gayá.

18 Tab us kí zinákári 'alániya húi, aur us kí barahnagí be-satr húi; tab jaisá merá jí us kí bahin se hat gayá thá, waisá merá dil us se bhí hatá.

19 Tis par bhí us ne, apní jawání ke dinon ko yád karke, jab wuh Misr kí sarzamín men chhinálá kartí thí, zinákári par zinákári kí.

20 So wuh phir apne un yáron par marne lagí, jin ká badan gadhon ká sá badan, aur jin ká inzál ghoron ká sá inzál thá.

21 Is tarah se tú ne apní jawání kí shahwat-parastí, kí jis waqt Misrí terí jawání ke pistánon ke sabab terí chhátíán malte the, phir yád diláí.

22 ¶ Is liye, ai Aholibah, Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, Dekh,

main un yáron ko, jin se terá jí phir gayá hai, ubhárúngá kí tujhe se mukhálat karen, aur unhen bulá lárúngá kí we tujhe cháron taraf se gher lewen.

23 Bábul ke beton ko, aur sáre Kasdion ko, Fikod, aur Sho'a, aur Qo'a, aur un ke sáth Asúr ke sáre beton ko, sab dil-pasand jawán-mar-
don ko, sar-lashkaron aur hákimon ko, aur bare bare amiron aur námi logon ko, jo sab ke sab ghoron par sawár hote hain, tujh par charhá lárúngá.

24 So we rathon, aur chhakron, aur gurohon kí barí amboh ke sabab zoráwar hoke tujh par hamla karenge; aur dhál aur phari pakarke, aur khod pahinke, cháron taraf se tujhe gher lenge: main 'adálát ká kám unhen supurd karúngá, aur we apne áin ke mutábíq tujh par hukm karenge.

25 Aur main apní gairat ko terí mukhálat men qáim karúngá, aur we gazab-nák hoke tujh se pesh áwenge, aur we terí nák aur tere kán kát dálenge, aur tere báqí log talwár se máre jáenge: we tere beton aur beton ko le lenge, aur jo kuchh terá báqí rahégá, ág se bhasam hogá.

26 Aur we terí poshák tujh se utárenge, aur tere latíf zewarát lút lenge.

27 Aur main terí shahwat-parastí aur terí zinákárá kí 'ádat, jo tú ne Misr kí zamin men síkhi, mauqúf karáúngá, yahán tak kí tú un kí taraf phir ánkhi na utháégí, aur phir Misr ko yád na karegi.

28 Kyúñki Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekh, main tujhe un ke háth men, jin se tú bezár hai, hán, un hí ke háth men jin se terá jí phir gayá hai, kar dúngá:

29 Aur we dushmanána sulúk tujh se karenge, aur terá sára mál jo tú ne mihnát se paidá kíyá chhin lenge, aur tujhe nang dharang aur be-satr chhor denge, yahán tak kí terí shahwat-parastí, aur terí khabásat, aur terí

zinákárá ká bhed terí ruswái ke liye fash ho jáwégá.

30 Main is liye yih tujh se karúngá, kí tú ne zinákárá ke liye gair-qaumon ká píchhá kíyá, aur un ke buton se nápak húi hai.

31 Tú apní bahin kí ráh par chali hai; is liye main ne us ká piyála tere háth men diyá hai.

32 Khudáwánd YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Tú apní bahin ke piyála se, jo gahrá aur burá hai, piégá; tú hansí jáégí, aur thátthon men uráí jáégí; kyúñki us men bahutsí samái hai.

33 Tú mastí aur sog se bhar jáégí, wirání aur hairat ká piyála terí bahin Samrún ká piyála hai.

34 Tú use piégí aur nichoregi, aur us kí thikrián chapar chapar kháégí, aur apní chhátíán nochegi; kyúñki main hí ne kahá hai, Khudawánd YAHOWÁH farmátá hai.

35 Pas Khudáwánd YAHOWÁH yún farmátá hai, Azbaski tú mujhe bhúli gayi, aur mujhe apní píth ke píchhe phenk chali, so tú bhí apní badzáti aur zinákárá ká bojh uthá legí.

36 ¶ Phir KHUDÁWÁND ne mujhe kahá, Ai ádamzád, kyá tú Aholah aur Aholibah par hujjat sábit karegá? hán, un ke ghinaune kám un par záhír kar:

37 Kí unhon ne ziná kí, aur khún un ke háthon par lagá hai; hán, unhon ne apne buton se ziná kí, aur un beton se bhí, jinhen we mere liye janí, ág men guzar karái, tá kí un ke liye kháná hon.

38 Us ke siwá unhon ne mujh se yih kíyá hai, kí usí dín unhon ne mere maqdis ko nápak kíyá, aur mere sabton ko hurmat na dí.

39 Kyúñki jab we apní aulád ko buton ke liye zabh kar chukín, tab we usí dín mere maqdis men dákhil húín, tá kí use nápak karen; aur dekh, unhon ne mere ghar ke andar men aísá kám kíyá hai.

40 Balki unhoṇ ne dūr se mard buláe, jin ke pás elchí bhí bhejá, aur dekh, we áe : un hí ke liye tú nahái, aur apní ánkhoṇ meṇ kájal lagáyá, aur banáo singár kiyá.

41 Aur tú nafis palang par baithí, aur us ke sámhne mez árásta kí, aur us par tú ne merá baḡhúr aur merá 'itr dhará.

42 Aur logoṇ ke ek hujúm shádiyá-ná bajáte húe kí áwáz us meṇ thí, aur 'awámme logoṇ ke siwá bayábn se sharábion ko láe ; we háthoṇ par kanggan pahinte, aur síron par ḡhushnumá táj rakhte the.

43 Tab main ne us kí bábat jo zinákárfi karke burhiyá ho gayí thí, kahá, Kyá yih log ab us se ziná karenge, aur wuh un se karegi ?

44 Tad bhí we us pás gaye ; jis tarah kisi chhinál ke pás játe haiṇ, usí tarah we un badzá't auraton Aholah aur Aholibah ke pás gaye.

45 ¶ Lekin sádiq mard ziná-karnewáliṇ ká fatwá, aur ḡhúni 'auraton ká fatwá un par denge ; ki we ziná-karnewáliṇ haiṇ, aur ḡhún un ke háthoṇ meṇ lagá.

46 Kyúṇki ḡhudaṇwand YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Main un par ek guroh charhá láúṅgá, aur unheṇ chhor dúṅgá, ki we zulm útháweṇ, aur lúte jáweṇ.

47 Aur wuh guroh un par sangsár karegi, aur apní talwáron se unheṇ már dálegi, un ke betoṇ aur beṭion ko qatl karegi, aur un ke ḡharoṇ ko ág se jalá degi.

48 Is tarah se main badzá'ti ko zamin se kho dúṅgá, tá ki sári 'auraton 'ibrat-pazir howeṇ, aur tumhárfi badzá'ti ke mutábíq na karen.

49 Aur we tumháre fisq o fujúr ká badlá tum se lenge, aur tum apne butoṇ ke ḡnáhoṇ kí sazá ká bojh útháoge ; tá ki tum jáno kí ḡhudaṇwand YAHOWÁH main hí hún.

XXIV BAB.

PHIR nauweṇ baras ke dasweṇ mahíne kí daswíṇ táríḡh meṇ, ḡhudaṇwand ká kalám mujh tak pahunchá, aur us ne kahá, ki

2 Ai ádamzá'd, áj ke din, hán, is hí din ká nám likh rakh : Sháh í Bábul ne 'ain isí din Yarusalam par ḡhurúj kiyá.

3 Aur us bági ḡhándán ke haqḡ meṇ ek tamsil suná, aur unheṇ kah, ki ḡhudaṇwand YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Ek degcha charhá de, hán, use charhá, aur us meṇ pání bhí dái.

4 Us ke muchche ikatṡhe karke us meṇ chhor de, achche achche muchche, ráneṇ, aur sháne, aur suthrí suthrí haddíán us meṇ bhár de :

5 Aur galle meṇ se chun chunke le, aur us ke tale haddíon ká túda dhar de, aur use ḡhúb josh de ; we us kí haddíán us meṇ ḡhúb pakáweṇ.

6 ¶ Is liye ḡhudaṇwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Us ḡhúni shahr par wáwailá hai, aur us deg par, jis meṇ zangár lagá hai, aur us ká zangár 'us par se utará nahíṇ gayá ! ek ek ṡukrú karke us meṇ se níkal, aur us par qur'a na pare.

7 Kyúṇki us ká ḡhún us ke darmiyán hai ; us ne dhúp kí jalí húi chatán par use bitáyá ; zamin par use nahíṇ giráyá kí ḡhák meṇ chhip jáe :

8 Chunáñchi is bá'is se kí gazab názil ho, aur intiḡám liyá jáwe, main ne us ká ḡhún dhúp kí jalí húi chatán par lagá díyá, tá kí wuh ḡhám pá na jáe.

9 Is liye ḡhudaṇwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Wáwailá us ḡhúni shahr par ! main indhan ká bará ḡher lagáúṅgá.

10 Lakríán bahut bátoro, ág sulgáo, gosht aur lon mirch lagáo, aur haddíán bhí jalá do.

11 Tab ḡhálí use angároṇ par dharo, kí us ká pítal garmáwe aur isle, aur

us men kí nápákí gal jáe, aur us ká zangár faná howe.

12 Sakht mihaat se wuh thakáti, ki us ká bará zangár us men se nikal nahin játa; ág men bhí us ká zangár baná rahatá hai.

13 Terí nápákí men khabásat hai; kyúñki main tujhe pák kiyá cháhtá hūn, par tú pák honá nahin cháhtí hai: tú apní nápákí se phir pák na hogí, jab tak ki main apná qahr tujh par názil na kar chukūn.

14 Mujh KHUDÁWAND ne yih kahá hai; yih ho jáegá, aur main use karúngá; main na haúngá, na chhorúngá, na pachhtáúngá: terí ráhon aur tere kámon ke mutábíq we tujh se 'adálat karenge, KHudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

15 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

16 Ai ádamzád, dekh, main terí áñkh kí piyári ko ek hí zarb men tujh se judá karúngá; par tú mátam na kar, na royá kar, aur tere ápsú na bahen.

17 Chupke thandí sánsen bhar, inrda par nauha mat kar, sir par apní pagrí bándh, aur pánwon men júti pahin, aur apne honthon ko mat dhámp, aur 'awámm kí rotí mat khá.

18 So main ne subh ko logon se kalám kiyá, aur shám ko merí jorú mar gayí: aur main ne subh ko aisá kiyá, jaisá main ne hukm páyá thá.

19 ¶ Tab logon ne mujhe kahá, ki Kyá tú hamen na batáwegá, ki jo tú kartá hai ham se kyá nisbat rakhtá?

20 So main ne unhen kahá, ki KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

21 Isráel ke gharáne ko kah, ki KHudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Dekho, main apne maqdis ko, jo tumháre zor ká fakhr, aur tumhári áñkh kí piyári, aur dil kí mahbúb hai, nápák karúngá; aur tumháre beté, aur tumhári betián, jinhen tum chhor gaye, talwár se máre parenge.

22 Aur tum aisá karoge jaisá main ne kiyá; tum apne honthon ko na dhámpoge, aur 'awámm kí rotí na kháoge.

23 Aur tumhári pagrián tumháre siron par, aur tumhári jutián tumháre pánwon men hongí; aur tum nauha aur zári na karoge, par apní sharárat ke sabab se ghuloge, aur ek dásre ko dekh dekhke thandí sánsen bharoge.

24 Chunánchi Hizqiel tumháre liye nishán hai: sab kuchh jo us ne kiyá, waisá tum karoge: aur jab yih ho jáegá, tum jánoge ki KHudáwand YAHOWÁH main hūn.

25 Aur tú, ai ádamzád, dekh, ki jis din main un se un ká zor, aur un kí shán o shaukat, aur un ke manzúr i nazar aur un ke dil ke margúb, ya'ne, un ke beté aur un kí betián un se le lúngá;

26 Us din wuh, jo bhág nikle, tujh pás áwegá, kí tere kánon men yih sunáwe.

27 Us din terá munh us par jo bach niklá hai khul jáe'á, aur tú bolegá, aur phir gúngá na rahe'á: so tú un ke liye ek nishán hogá, aur we jánenge ki KHUDÁWAND main hūn.

XXV BĀB.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ai ádamzád, baní 'Ammún kí taraf apná rukh kar, aur un ke bar-khiláif peshingóí kar;

3 Aur baní 'Ammún se kah, KHudáwand YAHOWÁH ká kalám suno; KHudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Azbaski tú ne mere maqdis kí bábat jis waqt wuh nápák kiyá gayá, aur Isráel kí sarzamin kí bábat jis waqt wuh ujári gayí, aur ahl i Yahúdáh kí bábat jis waqt asir hoke gaye, Ahá kahá;

4 Is liye, dekh, main tujhe púrab ke logon ke qabze men kar dúngá, kí tú un kí milkiyat ho, aur we tujh men apne liye gágw basáwenge, aur apne

makán tere darmiyán biná karenge, aur tere mewa kḥáenge, aur terá dúdh pienge.

5 Aur main Rabbah ko úntsálá, aur baní 'Ammún kí sarzamin ko bḥersálá karúngá; aur tum jánoge kí main KḤUDÁWAND hún.

6 Kyúñki Kḥudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, Azbaski tú ne tálián bajáin, aur páñw mára, aur Isráel kí mamlukat kí barbádí par apní kamál adawat se barí shádmání kí;

7 Is liye, dekh, main apná háth tujh par chaláúngá, aur tujhe gair-qaumon ke hawálá karúngá, tá kí we tujh ko lút lewen; aur main tujhe logon men se kát dálúngá, aur mulkon men se tujhe nest o nábud karúngá: main tujhe halák karúngá, aur tú jánegá kí KḤUDÁWAND main hún.

8 ¶ Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Azbaski Moáb aur Sha'ir kahte hain, kí Yahúdáh ká gharaná sári gair-qaumon kí mánind hai;

9 Is liye, dekh, main Moáb ke pahlú ko, us ke shahron se, us kí sarbadd ke shahron se, jo zamín kí shaukat hain, Bait-Yasimút, aur Ba'al-Ma'ún, aur Qaryataim se, khol dúngá;

10 Aur main use púrab ke logon ko baní 'Ammún kí mukhálafat men mírás kar dúngá, tá kí qaumon ke darmiyán baní 'Ammún ká zikr na rahe.

11 Aur main Moáb par 'adálat karúngá; aur we jánenge kí KḤUDÁWAND main hún.

12 ¶ Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Azbaski Adúm ne ahl í Yahúdáh se kinakashí kí, aur un se apná intiqám leke gunáh kíyá;

13 Is liye Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, kí Main apná háth Adúm par chaláúngá, aur us men ke insán aur haiwán ko nábud karúngá, aur Taimán se leke use wirán karúngá, aur Dadán ke log bhí talwár se máre jarenge.

14 Aur main apní guroh Isráel ke háth se Adúm par apná qahr názil karúngá, aur we mere gazab aur kḥashm ke mutábíq Adúm se sulúf karenge; so wuh intiqám jo main letá hún we ma'lúm karenge, Kḥudáwand YAHOWÁH farmatá hai.

15 ¶ Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Azbaski Filistíon ne kinakashí kí, aur dil kí kinawari se aphá badlá liyá, tá kí qadim 'adawat ke subab use halák karen;

16 Is liye Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Dekh, main Filistíon par apná háth chaláúngá, aur Karetíon ko kát dálúngá, aur samundar ke sáhil ke báqí logon ko halák karúngá.

17 Aur main qahr kí ghurkion ke sáth un se bará intiqám lúngá; aur jab main un se badlá le chukún, to we jánenge kí KḤUDÁWAND main hún.

XXVI BA'B.

A UR gyárahwen baras, mahíne ke pahle din, yún húá, kí KḤUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ai ádamzád, azbaski Súr Yará-salam kí bábat kahtí hai, kí Ahá, wuh, jo qaumon kí darwáza thí, torí gayí hai; ab wuh sab kuchh mujh par máil hotá; main bhar jáúngí, kí wuh ujar gayí hai:

3 Is liye Kḥudáwand YAHOWÁH farmatá hai, Dekh, ai Súr, main terá mukhálíf hún, aur bahut sí qaumon ko tujh par charhá lúngá, jis tarah se samundar apní maujon ko charhá látá hai.

4 Aur we Súr kí shahrpanáh ko tor dálenge, aur us ke burjon ko dhá denge; aur main us kí mittí us par se jhár phenkúngá, aur use dhúp kí jalí húi chatán kar dúngá.

5 Wuh samundar ke darmiyán jal bichháne kí jagah hogí; kyúñki main hí ne kahá, Kḥudáwand YAHOWÁH farmatá hai; aur wuh qaumon ke liye ganímat hogí.

6 Aur us ki betiān jo dihāt men hain talwār se mārī parengī; aur we jānengi ki main KHUDĀWAND hūn.

7 ¶ Kyūnki Khudāwand YAHOWĀH yūn farmātā hai, Dekh, main Bābul ke bādshāh Nabūkadrazar ko, jo shāh-anshāh hai, ghoron aur rathon aur ghur-charhon, aur faujon, aur bahut se logon ke amboh ke sāth shimāl se Sūr par charhā lāūngā.

8 Wuh teri betiōn ko, jo dihāt men hain, talwār se qatl karegā, aur tere ird-ā-gird morcha-bandi karegā, aur tere barābar ek damdama bāndhegā, aur teri mukhālafat men siparen pakregā.

9 Wuh apne manjaniq ko teri shah-pauāh par chalāwegā, aur apne tabaron se tere burjon ko dhā degā.

10 Us ke ghoron ki kasrat ke sabab dhūl jo uregi tuihe dhānp degi: us ke ghur-charhon, aur gārion, aur un ke pahiyon ki gargarāhat ki āwāz se teri diwāren kāmp jāengi, jab wuh tere phātakon men ghūs jāegā, jis tarah jī shahr men ghūs jāte hain, jab us men rakhna ho gayā.

11 Wuh apne ghoron ke sumon tale teri sārī sarakon ko kuchal dālegā, aur wuh talwār se tere logon ko qatl karegā, aur teri tawānāi ke sutūn zamīn se barābar ho jāenge.

12 Aur we teri daulat lūt lenge, aur tere asbāb i tijārāt ko gārāt karenge, aur we teri diwāren tor dālenge, aur tere rang-mahallon ko dhā denge, aur tere patthar, aur lakre, aur teri mitti, samundar ke darmiyān dāl denge.

13 Aur main tere gāne ki āwāz band kar dūngā; aur teri barbaton ki sadā phir suni na jāegi.

14 Aur main tuihe dhūp ki jalī hūi chatān karūngā: tū jal phailāne ki jagah hogi; tū phir banāi na jāegi: kyūnki main KHUDĀWAND ne yih kahā hai, Khudāwand YAHOWĀH farmātā hai.

15 ¶ Khudāwand YAHOWĀH Sūr se yūn kahtā hai, ki Jazāir tere gir parne ke shor se, jis waqt tere zakhmi karāhte honge, aur qatl kā kam tere bich men jāri ho, kyā na thartharā-wenge?

16 Tab samundar ke sāre sardār apne takhton par se utrenge, aur apne doshāle utār dālenge, aur apne bitedār pairāhan utār phenkenge; we tharthari ki poshāk pahinke khāk par baithenge; we har dam kāmpege, aur tere sabab hairatzada honge.

17 Aur we tuij par yih nauha karenge, aur tuihe kahenge, Hāe, tū kaisi nābūd hūi, jo bahri mamālik se ābūd thi, wuh basti jo sitūda thi, jo samundar men zorāwar thi, wuh aur us ke bāshinde, ki jin se we sab jo us men āmad o raft karte the haul khāte the!

18 Ab jazīre tere girne ke din kāmpte hain; hān, samundar ke tāpū tere anjām se ghabrāte hain.

19 Kyūnki Khudāwand YAHOWĀH yūn farmātā hai, Jab main tuihe, un shahron ki mānind jo bechirāg hain, wirān kar dūngā, jab main tuij par samundar bahā dūngā, aur tū bare bare pāni tale chhip jāegi:

20 Tab main tuihe un samet, jo garhe men utar jāte, purāne waqt ke logon ke darmiyān tale utārūngā, aur zamīn ki asfūl jagahon men aur un ujār makānon men, jo qadīm se hain, un ke sāth jo garhe men utar jāte, tuihe basāūngā, tā ki tū phir ābād na howe; par main zindon ke mulk ko shaukat dūngā.

21 Main tuihe jā e 'ibrat karūngā, aur tū nābūd hogi; harchand teri talāsh ki jāwe, tū kahin abad tak pāi na jāwe, Khudāwand YAHOWĀH farmātā hai.

XXVII BA'.

PHIR KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

2 Ai ádamzád, tú Súr par nauha shurd' kar:

3 Aur Súr se kah, Ai tú, jis ne samundar ke 'ain madkhal men jagah pái, aur bahut se bahri mamálik ke logon ke liye ek tijárat-karnewáli hai, Káhudáwánd Yánowáhu yún farmátá hai, ki Ai Súr, tú kahtí hai, ki Merá kamál husn hai.

4 Terí sarhadden samundar ke darmiyán hai: tere mi'amaron ne terí khusht-numái ko kámil kiyá hai.

5 We Sanir ke saroon se tere jaházon kí takhtíán banáte the: we Lubnán ke deodár káñke tere liye mustúl banáte the.

6 We Basan ke balút leke tere dándon ko banáte the; tere pañautanon ko buqs kí lakri se, jise we Kittion ke jaziron se láte the, aur háthí-dánt se jise we us men jarte the, taiyár karte the.

7 Tú apne pái ke liye Misr ke búte-dár kattán phailáti thí; kabúdí aur argawáni se, jo Ilisah ke sáhilon se láe gaye, terá shámiyána thá.

8 Saidá aur Arwad ke rahnewále tere dándi the; aur ai Súr, tere dáníshmand log, jo tere darmiyán the, we tere nákhudá the.

9 Jabal ke puráne aur dáníshmand log tere darmiyán the, kí jaház kí rakhna-bandi karen: samundar ke sáre jaház, aur un ke malláh, tujh men házir the, kí tere liye tijárat ká kám karen.

10 Fárs aur Lúd aur Fút ke log tere lashkar men the, aur tere bahádur the: we sipar aur khold tere bích men latkáte, aur we tujhe raunaq bakhshte the.

11 Arwad ke mard, terí hí fauj ke sáth, cháron taraf terí shahrpanáh par maujúd the, aur Jammadim log tere burjon par házir the: unhon ne apní siparen cháron taraf terí diwáron par latkái, aur tere jamál ko kámil kiyá.

12 Tarsis sab tarah ke mál kí kas-

rat ke sabab tere sáth tijárat karti thí; we rúpá, aur lohá, aur rángá, aur sísa láke tere bázár men baipár karte the.

13 Yávan, Túbal, aur Masak, tere tujár the; we tere bázár men ádmion aur pital ke bartanon kí saudágari karte the.

14 Ahl i Tujarmah ne terí háton men ghoron, aur chábuk-sawaron, aur khashcharon kí tijárat ki.

15 Baní Dadán tere saudágar the; bahut se bahri mamálik tijárat ke liye tere ikhtiyár men the; we 'iwaz men háthí ke khamdár dánt aur ábnús ke hadya láte the.

16 Arámi terí kárigarion kí kasrat ke sabab tere sáth tijárat karte the; we gauhar i shab-chirá, aur argawáni, aur chikandozí, aur kattán, aur mungá, aur la'l láke tere bázár men len den karte the.

17 Yahúdáah aur Isráel ká mulk tere saudágáre the; we Minnit aur Pannag ká gehún, aur shahd, aur raugan, aur balsán láke tere bázár men tijárat karte the.

18 Ahl i Dimishq terí dastkárion kí kasrat ke sabab, aur qism qism ke mál kí bahutáyat ke bá'is, Halbún kí mai aur sufed ún kí tijárat tere yahán karte the.

19 Wadán aur Yáwán U'zál se tere bázár men áte the; áb-dár fúlád, aur tejpát, aur bach, tere bázár men we bechte the.

20 Dadán terá saudágar thá, kí sawári ke chár-jáma tere háth bechtá thá.

21 'Arab aur Qidár ke sab amir tijárat kí ráh se tere 'iláqa-mand the; we barre, aur menqhe, aur bakri leke tere sáth tijárat karte the.

22 Sabá aur Ra'amah ke saudágar tere sáth saudágari karte the; we har raqam ke nafs o khushtbúddar masáliih, aur har tarah ke qimati patthar, aur soná, tere bázár men láke len den karte the.

23 Harrán, aur Kannah, aur 'Adan, aur Sabá ke saudágar, aur Asúr, aur Kilmad ke, tere sáth saudágari karte the.

24 Ye hí tere tujjár the; jo kím-khwáb, aur choge, aur argawáni, aur munaqqash posháken, aur sab tarah ke bútedár nafs kapre ke gathíyon ko dorí se kase húe, aur mazbút kiye húe, terí tujáratgáh men bechne ke liye láte the.

25 Tarsis ke jaház terí tujárat kí bábat terí ta'rif gáte the: tú to ma'múr thí, aur samundar ke darmiyán niháyat shán o shaukat rakhtí thí.

26 ¶ Tere dándí tujhe bare páni men láe; púrab kí hawá ne tujh ko daryá ke bích men torá hai.

27 Terá mál o asbáb, aur terá bázár, aur terí ajnás i tujárat, aur tere ahl i juház, aur tere nákhudá, tere náu ke gahnewále, aur tere kár o bár ke gumáshte, aur sáre jangi mard jo tujh men hain, us sáre amboh samet jo tere darmiyán faráham húa, terí tabáhi ke jip samundar ke bích men girenge.

28 Tere nákhudáon ke chilláne ke shor se sári nawáhi laraz jáengi.

29 Aur sáre dándí, aur ahl i jaház, aur samundar ke sáre nákhudá apne jaházon par se utar áenge; we khush-kí par khare honge,

30 Aur apní áwáz buland karke tere sabab se chilláwenge, aur zár zár roenge, aur apne siron par khák uráwenge, aur rákn men lotenge.

31 We tere liye apne sab bál ko mundáwenge, aur tát ke patke bándhenge, aur we tere liye dilshikast heke roenge, aur ján-gudáz nauha karenge.

32 Aur nauha karte húe terá mar-siya parhenge, aur tujh par yún roke kahenge, Kaun Súr kí mánind hai, jo samundar ke darmiyán men tabáh húi?

33 Jab terá saudá samundar par se játá thá, tab tú bahut qaumon ko malámál kar detí thí; tú apní daulat

aur ajnás i tujárat kí kasrat se zamín ke bádsháhon ko daulatmand kartí thí.

34 Par ab tú pániyon ke gahrápon men samundar ke zor se tút gayí hai; terí tujárat aur tere bích ká sára amboh ek sáth gir gayá.

35 Bahri mamálik ke sáre rahnewále terí bábat hairat-zada honge, aur un ko bádsháh nipať tarsán honge, aur un ká chihra zard ho jáegá.

36 Qaumon ke tujjár terá zikr sunke sansaná jáenge; tú já e 'ibrat hogí, aur-phir kadhí na hogí.

XXVIII BA'T.

A UR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ai ádamzád, Wálí i Súr se kah, kí Khudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Azbaski tere dil men ghamand samáyá, aur tú ne kahá hai, kí Main ek Iláh hún, aur Iláhon ke takht par samundar ke bích men baithá hún, aur tú ne apná dil Iláh ká sá dil banáyá hai: agarchi tú Iláh nahín, balki insán hai:

3 Dekh, tú Dániel se ziyáda dáníshmand hai; aisá koí bhed nahín jo tujh se chhipá ho:

4 'Tú ne apní hikmat aur khirad se mál hásil kiyá, aur soná aur rúpá apne khazánon men jam'a kar diyá:

5 Tú ne apní barí hikmat se, aur apní saudágari se, apní daulat bahut barháí, aur terá dil terí daulat ke bá'is phúlá hai:

6 Is liye Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai, Azbaski tú ne apná dil Iláh ká sá dil banáyá;

7 Is liye, dekh, main tujh par pardesion ko, jo gurohon men haibatnák hain charhá láúngá: we apní talwáren khinchke terí dánísh kí khúbi kho denge, aur tere jamál ko nápák karenge.

8 We tujhe garhe men utárenge, aur tú un kí maut maregá jo samundar ke darmiyán maqtúl hote.

9 Kyá tú us ke áge jo tujhe qatl

karegā phir kahegā, ki Main Ilāh hūn? lihāza tū apne qatl-karnewāle ke hāth men Ilāh nahīn, balki insān thahrā.

10 Jaise nāmaktūn marte haij, waise hī tū ajnabī ke hāth se mārā paregā, ki main hī ne kahā hai, Khudāwand YAHOWĀH farmatā hai.

11 ¶ Aur KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

12 Ai ādamzād, Sūr ke bādshāh par yih nauha kar, aur us se kah, Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, Tū khātīm ul kamāl hūā, tū dānish se ma'mūr, aur asl i jamāl hai.

13 Tū 'Adan men, bāg Ullāh men; rahā kartā thā; har ek qinātī patthar terī poshish ke liye thā, yāqūt i surkh, aur pukhrāj, aur almās, aur azraq, aur sang i Sulaimānī, aur zabarjad, aur nilām, aur zumurrud, aur gauhar i shab i chirāg, aur sonā: terī dhokion aur bānsrion ke banāne kā kām tere yahan hotā rahā: jis din tū khalq kiya gayā, we taiyār hūin.

14 Tū ek masah kiya hūā Karūbī thā, jo sāya bakhshatā thā; aur main ne tujhe Khudā ke muqaddas pahār par rakhā thā; tū wahān rahā, aur tū ātashī pattharon ke darmiyān chaltā phirtā thā.

15 Tū apnī paidāish ke din se apnī rasīm men kāmīl thā, jab tak ki tujh men badkāri na pāī gayī.

16 Terī saudāgari ki firāwānī ke sabab se unhon ne tujh men zulm bhī bhar diyā, aur tū khatākār thahrā; so main ne tujh ko Khudā ke pahār par se gandagi ki tarah phenk diyā, aur tujh sāya-bakhshnewāle Karūbī ko ātashī pattharon ke darmiyān se fanā kar diyā.

17 Terā dil apne husn par ghamand kartā thā; tū ne apne jamāl ki kasrat ke sabab se apnī hikmat kho di; main ne tujhe zamin par dāl diyā hai, aur bādshāhon ke āge tujhe dharā, tā ki we tujhe dekh len.

18 Tū ne apnī sharāraton ki kasrat se, aur apnī saudāgari ki nārāstī se, apne maqdison ko nāpāk kiya: is liye main tere andar men se ek āg nikāl-ūngā, jo tujhe bhasam karegi, aur main tere sāre dekhnewālon ki ānkhon ke āge tujhe zamin par rākī kar dūngā.

19 Sab jo qaumon ke darmiyān tere jānnewāle haij tujhe dekhke hairān hongē: tū jā e 'ibrat hogā, aur phir kadhī na hogā.

20 ¶ Aur KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

21 Ai ādamzād, Saidā ki taraf mutawajjih ho, aur us ki mukhālafat men nubūwat kar,

22 Aur kah, Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, Dekh, main terā mukhālīf hūn, ai Saidā, aur main tere darmiyān apne liye julāl pāūngā, tā ki we ma'lūm karen, ki main KHUDĀWAND hūn, jab main us men 'adālat karūn, aur us men muqaddas thahrāyā jāūn.

23 Main us men wabā bhejūngā, aur us ki galion men khūnrezī kar-ūngā, aur maqtūl us ke darmiyān us talwār se, jo chāron taraf se us par chalegi, girenge: aur we ma'lūm karengē ki main KHUDĀWAND hūn.

24 ¶ Tab ahl i Isrāel ke liye un ki chāron taraf ke sab logon men se, jo unhen haqir jānte the, koī chubhnewālā kāntā, yā dukhānewālā khār, na rahegā; aur we jānenge ki Khudāwand YAHOWĀH main hūn.

25 Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, Jab main ahl i Isrāel ko qaumon men se, jin men we parāganda ho gaye, jam'a karūngā, tab main qaumon ki ānkhon ke sāmne un se apnī taqdīs karāūngā, aur we us sarzamin men, jise main ne apne banda Ya'qūb ko diyā, basenge.

26 Aur we us men be-khatra sukūnat karengē, aur makān banāwenge, aur angūristān lagāwenge, aur ba salāmat būd o bāsh karengē, jab main

un sabhon ko, jo chāron taraf se un yūn farmatā hai, ki Dekh, ek talwār kī hiqārat karte the, sazā dūngā; aur we jānenge ki main KHUDĀWAND un kā Khudā hūn.

XXIX BA'Ā.

DASWEN baras ke daswen mahīne kī bārahwīn tārikh ko KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā, ki

2 Ai ādamzād, tū Misr ke bādshāh Fira'ūn ke barkhilāf apnā rukh kar, aur us kī aur sārē mulk ī Misr kī mukhālafat men nubūwat kar:

3 Bāten kar, aur kah, ki Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, ki Dekh, ai Misr ke bādshāh Fira'ūn, main terā mukhālif hūn; us bare gharīyāl kā, jo apnī nadiyon ke bich let rahatā hai, aur kahtā hai, ki Merī nadi merī hī hai, aur main ne use apne liye paidā kiya.

4 Lekin main tere jabron men kante atkāungā, aur main aisā karūngā ki terī nadiyon kī machhlīān tere chhilkon par chimtengi, aur main tujhe terī nadiyon ke darmiyān men se bāhar khīnch nikālūngā, aur terī nadiyon kī sab machhlīān tere chhilkon par chimtengi.

5 Aur main tujhe, hān, tujhe aur terī nadiyon kī machhlīon ko bayābān men phenk dūngā; tū khule hūe maidān men parā rahegā; tū batorā na jāegā, aur na jam'ā kiya jāegā; main ne tujhe maidān ke darindon aur āsmān ke parindon kī khurāk kar diya hai.

6 Aur Misr ke sārē bāshinde jānenge ki main KHUDĀWAND hūn is liye ki we Isrāel ke gharāne ke liye faqat sarkande kī chharī the.

7 Jab unhon ne terā bāth pakrā, tū tūt gayā, aur un kā sārā kāndhā phār dālā; phir jab unhon ne tujh par takiya kiya, tū tukre tukre ho gayā, aur un kī sārī kamaron ko band se ukharwā dālā.

8 ¶ Is liye KHUDĀWAND YAHOWĀH

yūn farmatā hai, ki Dekh, ek talwār tujh par lāungā, aur tere darmiyān insān aur haiwān ko kāt dālūngā.

9 Aur Misr kī sarzamin ujār aur wirān ho jāegi; aur we jānenge ki main KHUDĀWAND hūn; is liye ki us ne kahā hai, ki Nadi merī hī hai, aur main ne use paidā kiya hai.

10 Dekh, is liye main terā aur terī nadiyon kā mukhālif hūn, aur Misr kī sarzamin, Mijdāl se Sawineh tak, bal-kī Kūsh kī sarhadd tak, mahz wirān aur ujār kar dūngā.

11 Kisi insān kā pānw udhar na paregā, aur na kisi guzarte hūe haiwān ke pānw kā nishān us men hogā, kyūnki wuh chālīs baras tak ābād na hovegi.

12 Aur wirān mulkon ke darmiyān Misr kī sarzamin ko wirān karūngā, aur ujāre hūe shahron ke darmiyān us ke shahr chālīs baras tak ujār rahenge; aur main Misrion ko qaumon men parāganda karūngā, aur unhen mulkon ke bich tittar bittar karūngā.

13 ¶ Lekin KHUDĀWAND YAHOWĀH yūn farmatā hai, ki Chālīs baras ke ākhir ākhir main Misrion ko, un qaumon ke darmiyān se jāhān we parāganda ho gaye, sametke ikatthe karūngā;

14 Aur main Misr ke asiron ko pher lāungā, aur unhen Fatrūs kī zamin, un ke watan men lautāungā, aur we wahān haqir mamlukat hongē.

15 Wuh mamlukat sārī mamlukaton se ziyāda haqir hogi, aur phir qaumon par apne tāin buland na karegi; kyūnki main unhen ghatāungā, tā ki phir qaumon par hukm-rānī na karen.

16 Aur wuh phir Isrāel ke gharāne ke liye jā e tawakkul nahin hogi, ki we, jab un ke piche dekhne lagen, to un kī sharārat yād dilāwenge; lekin jānenge ki main KHUDĀWAND YAHOWĀH hūn.

17 ¶ Satāiswen baras ke pahle ma-

híne kí pahlí tárikh KHUDÁWAND ká kaiám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

18 Ki Ai ádamzád, Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ne apní fauj se Súr kí mukhálafat men saht khidmat karwái hai; har ek sir ká bál jhar gayá, aur har ek kandhá chhil gayá; par na us ne, aur na us ke lashkar ne, Súr se us khidmat ke wáste jo us ne us kí mukhálafat men kí thí, kuchh darmáha páyá.

19 Is liye KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmatá hai, kí Dekh, main Misr kí sarzamín ko Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men kar dúngá; wuh us kí guroh ko asir karegá; aur us kí lút ko lút legá, aur us kí ganímat ko le legá; aur wuh us ke lashkar ká darmáha hogí.

20 Main ne Misr kí sarzamín us ke mihnátána men, us mihnát ke bá'is jo us ne us ke muqábil kí, use dí; kyúñki unhon ne mere liye mashaqqat khínchí thí, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

21 ¶ Us din main aisá karúngá, kí Isráel ke khándán ká sing phútegá, aur tujhe un ke darmiyán munh kí kushádagi 'atá karúngá; aur we jánenge kí main KHUDÁWAND YAHOWÁH hún.

XXX BA'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, nubúwat kar, aur kah, kí KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, Chhilláke kaho, Afsos us din par!

3 Is liye kí wuh din qaríb hai, hán, KHUDÁWAND ká din, badlón ká din, qaríb hai; wuh gair-qaumon ká kháss waqt hogá.

4 Kyúñki talwár Misr par áwegí, aur jab Misr men maqtúl girenge, aur we us kí guroh ko asir karko le jáenge, aur us kí bunyáden dhái jáengi,

Kúsh ke logon ko shiddat ká darc lagegá.

5 Kúsh, aur Fút, aur Lúd, aur sár zát ke mile jule log, aur Kúb, aur us sarzamín ke rahnewále jo 'ahdnáma rakhte, un ke sáth talwár se girenge.

6 KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Misr ke pushte gir jáenge, aur us ke zor ká ghamand utará jáegá; Míjdál se Sawíneh tak we us men talwár se gir jáenge, KHUDÁWAND YAHOWÁH farmatá hai.

7 Aur wo wíran mulkon ke dariniyán wíran hongé, aur ujár shahron ke darmiyán us ke shahr ujár rahenge.

8 Aur jab main Misr men ág bhark-áúngá, aur us ke sáre madadgár halák kiye jáenge, to we ma'lúm karenge kí KHUDÁWAND main hún.

9 Us din bahutse elchí jaházon par baithe húe merí taraf se rawána hongé, kí gáfil Kúshíon ko daráwen; aur jaise Misr ke din men, waise hí un ko bhí shiddat ká dukh hogá: dekh, wuh átá hai.

10 KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Main Misr ke amboh ko Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth se mitáúngá.

11 Wuh aur us kí guroh us ke sáth, jo qaumon men haibatnák hai, zamín ke ujárne ko láe jáenge; aur we Misr par apní talwár miyán se khínchke chaláenge, aur sarzamín ko maqtúlon se ma'múr karenge.

12 Aur main nadíon ko sukhá dúngá, aur sarzamín ko sharíron ke háth bechúngá; aur main us sarzamín ko, aur us kí sári ma'múrí ko, ajnabíon ke háth se wíran karúngá; main KHUDÁWAND ne kahá hai.

13 KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmatá hai, kí Main buton ko bhí nest karúngá, aur Núf men se múraton ko mitá dáluúngá; aur ágo kí Misr kí sarzamín ká koi bádsháh na hogá; aur Misr kí sarzamín men ek dahshat rakhúngá.

14 Aur Fatrás ko wirán karúngá, aur Zu'an men ág bharkáúngá, aur No par 'adálát karúngá.

15 Aur main Sín par, jo Misr kí qúwat hai, apná qahr undelúngá, aur Hamon-No ko kát dálúngá.

16 Aur jab main Misr men ek ág lagá dúngá, Sín niháyat dukhegi, aur No do tükre kí jáegi, aur Núf par har 'roz musibat hogí.

17 On aur Fí-Basat ke jawán talwár se máre jáenge; aur 'auraten asír hoke jáengi.

18 Aur Tahfanhes men bhí din andherá hogá, jis waqt wahán Misr ke jóon ko torúngá; aur us kí qúwat kí shaukat mit jáegi; aur wuh jo hai, us par badlí chhá jáegi, aur us kí betián asír hoke jáengi.

19 Isí tarah se Misr kí 'adálát karke use sazá dúngá; aur we jáenge kí KHUDÁWAND main hún.

20 ¶ Gyárahwen baras ke pahle mahine kí sátwín tárikh ko yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

21 Ai ádamzád, main ne Misr ke bádsháh Fira'ún ká bázú torá; aur dekh, wuh bándhá nahín jáegá, dawá kí tadbír karke us par pattián kási na jáengi, kí talwár pakarne ke liye mazbút ho.

22 Is liye KHUDÁWAND YANOWÁN yún farmatá hai, Dekh, main Misr ke bádsháh Fira'ún ká mukhálif hún, aur us ke bázúon ko, use jo pur-zor hai, aur use jo tútá thá, torúngá, aur us ke háth se talwár giráúngá.

23 Aur Misríon ko qaumon ke darmiyán tittar bittar karúngá, aur mulkon men bithráúngá.

24 Aur main Bábul ke bádsháh ke bázúon ko qúwat bakhshúngá, aur apní talwár us ke háth men dúngá; lekin Fira'ún ke bázúon ko torúngá, aur wuh us ke áge, gháyal kí un áhon kí mánind jo marne par ho, áh máregá.

25 Hán, sháh i Bábul ke bázúon ko qúwat bakhshúngá, aur Fira'ún ke bázú gir jáenge; aur jab apní talwár sháh i Bábul ke háth men dún, aur wuh un ko sarzamin i Misr par chaláwe, to we jáenge kí main KHUDÁWAND hún.

26 Aur main Misríon ko qaumon men paráganda karúngá, aur mulkon men tittar bittar kar dúngá; aur we jáenge kí main KHUDÁWAND hún.

XXXI BAB.

AUR gyárahwen baras ke tisre mahine kí pahlí tárikh ko yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, sháh i Misr Fira'ún, aur us kí guroh se kah, kí Tú apn buzurgí men kis kí mánind hai?

3 ¶ Dekh, Asúr Lubnán ká ek deodár thá, jis kí dálíán khúbsúrat thin, aur pattiön kí kasrat se wuh khúsb sáyadár thá, aur us ká qadd buland thá, aur us kí phungi ghaní shákhton ke darmiyán thin.

4 Pániön ne use bará kiyá, gahráo ne apní nahron se, jo us ke thále ke áspás jári ho rahí thin, use sarbuland kiyá, aur apne ábrezon ko maidán ke sáre darakhthon par dauráyá.

5 Is liye un pániön kí kasrat se, jo us ne baháe, us ká qadd maidán ke sáre darakhthon se buland húa, aur us kí shákhton bahut, aur us kí dálíán daráz hún.

6 Hawá ke sáre parinde us kí shákhton par apne ghonsle banáthe the, aur us kí dálíon ke niche sáre dashtí haiwán bachche jantí thin, aur sab barí barí qaumon us ke sáya tale bastí thin.

7 Yún hí wuh apní buzurgí men, apní dálíon kí darázi ke sabab, khush-numá thá, kí us kí jar bare pániön ke kanáre thin.

8 KHUDÁ ke bág ke deodár use chhipá na sake, saro us kí shákhton, aur sháh i balút us kí dálíon ke barábar na the, aur KHUDÁ ke bág ká koi

darakhṭ us kī aisī bahār rakhtā na thā.

9 Main ne use us kī dālīon kī firāwānī se husn bakhshā, yahān tak kī 'Adan ke sāre darakhṭon ko, jo bāg i Khudā meṇ the, us par rashk ātā thā.

10 ¶ Is liye Khudāwān YAHOWĀH yūn kahtā hai, Is sabab se kī tū ne apne ta,īn sarbuland kiya, aur us ne apnī phungī ghanī shākhon ke darmiyān ūchā kiya, aur us ke dil meṇ us kī bulandī par gurūr samāya;

11 Is liye main ne use gair-qaumon meṇ se ek zabardast ke qābū meṇ kar diya; yaqīnan wuh us se sulūk karegā; main ne use us kī sharārat ke sabab nikāl diya.

12 Aur ajnabī log, jo qaumon meṇ se haibat-nāk hain, use kāṭ dālenge, aur phenk denge; pahāron aur sārī wādīon par us kī shākhon gir parengi, aur zamīn kī sārī nahron ke āspās us kī dālīān torī jāengi; aur zamīn ke sāre log jis waqt we use khārij karen, us ke sāya ke tale se nikal jāenge.

13 Us ke kharāba par hawā ke sāre parinde baithenge, aur us kī shākhon par maidān ke sāre charinde rahenge;

14 Tā kī sāre darakhṭon meṇ se, jo pānīon ke kanāre par hain, koī darakhṭ apnī bulandī se magrūr na ho, aur apnī phungī ghanī shākhon ke darmiyān ūchī na kare, aur un darakhṭon meṇ se jo pānī ko jazb karte hain, koī apnī bulandī meṇ us ke āspās na rahe; kyūnki we sab ke sab maut ke qābū meṇ kar diye gaye, aur zamīn kī nichī jagahon meṇ, banī A'dam ke darmiyān jo garhe meṇ utre hain, maujūd hain.

15 Khudāwān YAHOWĀH yūn kahtā hai, kī Jis din wuh pātāl meṇ utre, main mātām karwāūngā, main us ke sabab gahrāo ko dhāmpūngā, aur us kī nahron ko rok dūngā, aur barī sailāben t̄hahar jāengi; hān, main Lubnān ko us ke liye siyāhpōsh karwāūngā, aur

us ke liye maidān ke sāre darakhṭ gashī meṇ āenge.

16 Jis waqt main ne use, un samet jo garhe meṇ girte hain, pātāl meṇ dālā, main ne aisā kiya kī us ke girne ke shor se sab qaumon thartharāin; aur 'Adan ke sāre darakhṭ, Lubnān ke chune hūe aur achchhe, sab jo pānī ko jazb karte hain, zamīn ke asfāl ke darja meṇ tasallī pāenge.

17 We bhī us ke sāth un tak jo talwār se māre gaye pātāl meṇ utar jāenge, aur we bhī jo us ke bāzū the, aur gair-qaumon ke darmiyān us ke sāya tale baste the, wahīn hongē.

18 ¶ Tū shān o shaukat meṇ 'Adan ke darakhṭon meṇ se kis kī mānind hai? lekin tū 'Adan ke darakhṭon ke sāth zamīn kī nichī jagahon meṇ dālā jāegā: tū un samet jo talwār se māre gaye hain nā-makhtūnon ke darmiyān parā rahēgā. Yihī Firā'ūn aur us kī sārī guroh hai, Khudāwān YAHOWĀH kahtā hai.

XXXII BĀB.

BA'RAHWEN baras ke bārahwēn mahīne kī pahlī tārikh ko yūn hūā, kī KHUDĀWĀND ká kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā, kī

2 Ai ādamzād, Misr ke bādshāh Firā'ūn par nauha ūthā, aur use kah, kī Tū qaumon ke darmiyān jawān sher i babar kī mānind hai, aur tū daryāon ke ghariyāl ká sá hai; tū apnī nahron meṇ se nāgāh nikal ātā thā, aur tū ne apne pānwōn se pānīon ko tah o bālā kiya, aur un kī nahron ko gadlā kar diya.

3 Khudāwān YAHOWĀH yūn far-mātā hai, kī Main bahuterī qaumon ká amboh leke tujh par apnā jāl mār-ūngā, aur we tujhe mere hī jāl meṇ bāhar nikālenge.

4 Tab main tujhe khushkī meṇ chhor dūngā, aur khule hūe maidān par tujhe phenkūngā, aur hawā ke sāre parindon kc tujh par biṭhāūngā

aur tujh se sári zamín ke darindon ko ser karúngá.

5 Aur terá gosht paháron par dálúngá, aur wádion ko terí bulandí se bhar dúngá.

6 Aur main us sarzamín ko jis ke pání men tú pairá thá paháron tak tere lahú se tar karúngá; aur nahren tujh se labrez hongí.

7 Aur jab main tujhe bujháúngá, to ásmán ko dhámpúngá, aur us ke sitáron ko be-núr karúngá, súraj ko badlí tale chhipáúngá, aur chánd apní roshní nahín degá.

8 Aur main ásmán ke sáre roshan sitáron ko tujh par tárik karúngá, aur merí taraf se terí zamín par tárikí chhá jáegí, Kḥudáwánd YáHOWÁH kahtá hai.

9 Aur jab main terí shikasta-hálí kí khabar ko, qaumon ke darmiyán, un mulkon men jin se tú náwáqif hai, pahuncháúngá, to bahuterí qaumon ko dil-ázuurá karúngá.

10 Balki bahuterí qaumon ko tere bál se hairán karúngá, aur un ke bádsáh tere sabab se barí larzish kháenge, jab main un ke áge apní talwár chamkáúngá; aur un men se har koi apní ján ke liye, tere girne ke din, har dam thartharáenge.

11 ¶ Kyúñki Kḥudáwánd YáHOWÁH yún farmátá hai, kí Bábul ke bádsáh kí talwár tujh par niklegí.

12 Zabardaston kí talwár se, jo sab ke sab qaumon ke bich haibatnák hai, main terí guroh ko márke dál dúngá; aur we Misr kí shaukat ko bigárege, aur us kí sári bhír nest kí jáegí.

13 Aur main us ke sáre jánwaron ko bare pánion ke áspás se nábúd karúngá; aur áge ko na insán ke páñw unhen gadlá karenge, na haiwán ke sun unhen tah o bálá karenge.

14 Tab main un ke pánion ko gahrá kar dúngá, aur aisá karúngá kí un kí nadfán raugan kí tarah bahen, Kḥudáwánd YáHOWÁH kahtá hai.

15 Jab main Misr kí sarzamín ko wírán karúngá, aur wuh mulk un se, jin se ma'múr thá, khálí ho jáegá, jab main us ke sáre báshindon ko már dálúngá, tab we jánenge kí KḥUDÁWAND main hún.

16 Yih wuh marsiya hai jise parhke we us par nauha karenge; qaumon kí betián un ke liye nauha karenge; us ke liye, hán, Misr par, aur us kí sári bhír par, nauha karenge, Kḥudáwánd YáHOWÁH kahtá hai.

17 ¶ Bárahwen baras ke mahíne ke pandrahwen din yún húa, kí KḥUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

18 Ai ádamzád, Misr kí bhír par wáwailá kar, aur us ko aur námdár qaumon kí betiön ko, un ke sáth jo garhe men utarte hai, zamín kí ásiál jagahon men girá de.

19 Husn men kaun tujh se áfzal thá? utar, aur ná-makhtúnon ke sáth pará rah.

20 We un ke darmiyán girenge jo talwár se máre pare hai; wuh talwár ke hawála kí gayí hai; use aur us kí sári gurohon ko ghasítke le já.

21 We jo zoráwaron ke darmiyán sab se zoráwar hai, pátál ke bich, us se aur un se jo us ke kumakí hai, mukhátib hongé; we utrege, we ná-makhtún pare rahenge, talwár ke maqtúl.

22 Asúr aur us kí sári guroh wahán hai; us kí cháron taraf un kí qabren hai; sab ke sab maqtúl, talwár ke giráe hue;

23 Jin kí qabren garhe ke andar us ke kináron men lagín, aur us kí sári guroh us kí qabr ke girdágird hai; sab ke sab maqtúl, talwár ke giráe hue, jo zind kí zamín men haibat ke báis th

24 Ailám aur us kí sári guroh, jo us kí qabr ke girdágird hai, wahán hai: sab ke sab máre gaye, talwár ke giráe hue hai, we zamín kí níchí

jagahon men ná-maḥtūn utar gaye, jo zindon ki zamīn men haibat ke bā'is the; lekin unhon ne un ke sáth jo garhe men girte hain kḥijálat pái.

25 Unhon ne us ke liye aur us ki sári guroh ke liye maqtúlōn ke darmiyān ek bistar lagáya hai; us ki qabren us ke girdágird hain; sab ke sab ná-maḥtūn talwár ke máre pare: we zindon ki zamīn men haibat ke bā'is the, lekin unhon ne un ke sáth jo garhe men girte hain ruswái uṭháí; we maqtúlōn ke darmiyān dhare gaye.

26 Masak, aur Túbul, aur us ki sári guroh wahán hain; us ki qabren us ke girdágird hain; sab ke sab ná-maḥtūn, talwár ke maqtúl, agarchi we zindon ki zamīn men haibat ke bā'is the.

27 Kyá we un baháduron ke sáth jo ná-maḥtūnōn men se gir gaye, jo apne jang ke hathyáron samet pátál men utar gaye, pare na rahenge? un ki talwáren un ke siron tale rakhi gayi thin, aur un ke gunáh un ki haddōn par lade hain, ki we zindon ki zamīn men baháduron ko bhí haibat ke bā'is the?

28 Aur tú ná-maḥtūnōn ke darmiyān torá jáegá, aur talwár ke maqtúlōn ke sáth leṭegá.

29 Wahán Adúm bhí hai, us ke bádsháh, aur us ke sáre amir, ki bá-wujúde ki un ki qúwat thí, tau bhí talwár ke maqtúlōn ke pás dhare hain; we ná-maḥtūnōn ke sáth, aur un ke sáth jo garhe men girte hain, pare rahte.

30 Shimál ke masah kiye hūe log sab ke sab, aur sáre Saidání jo maqtúlōn ke sáth utar gaye, wahán hain: we báwujúd apne ru'áb ke apní zoráwari ki bábat sharminda hūe, we talwár ke maqtúlōn ke sáth ná-maḥtūn pare rahenge, aur un ke sáth jo garhe men utre ap apní ruswái uṭhawenge.

31 Fira'un unhen dekhagá, aur use apní sári guroh ki bábat tasallí áwegí,

hán, Fira'un aur us ke sáre lashkar ki bábat, jo talwár se maqtúl hain, Kḥudáwānd YAHOWÁH kahtá hai.

32 Kyúnki main ne zindon ki zamīn men apní haibat dáli: aur wuh talwár ke maqtúlōn ke sáth ná-maḥtūnōn ke darmiyān dhará jáegá, hán, Fira'un aur us ki sári guroh, Kḥudáwānd YAHOWÁH farmátá hai.

XXXIII BA'B.

AUR KḤUDÁWAND KÁ KALÁM MUJHE pahunchá, aur us ne kahá, ki

2 Ai ádamzád, tú apní qaum ke farzandon se yih kahkar bol, ki Jis waqt main kisi sarzamīn par talwár chaláun, aur us sarzamīn ke log apní sarhaddōn ke mardon men se ek ko len, aur use apní nigahbān ṭhahráwen,

3 Aur wuh, jab talwár ko apní sarzamīn par áte dekhe, turhí phúnke, aur logon ko hoshyár kare;

4 Tab jo koí turhí ki áwáz sune aur hoshyár na howe, aur talwár áwe, aur use már dále, to us ká ḥún usí ke sir par hogá:

5 Us ne, turhí ki áwáz suní, aur hoshyár na húa: us ká ḥún usí par hogá. Par wuh jo hoshyár hotá, to apní ján bachátá.

6 Par agar nigahbān talwár ko áte lekhe, aur turhí na phúnke, aur log hoshyár kiye na jáwen, aur talwár áe, aur un ke darmiyān se kisi ko le jáwe, wuh to apní badkári men márá pará; lekin main nigahbān ke háth se us ke ḥún ki báz-purs karúngá.

7 ¶ So tú, ai ádamzád, is liye ki main ne tujhe ahl i Isráel ká nigahbān muqarrar kiyá, mere munh ká kalám sun rakh, aur meri taraf se unhen hoshyár kar.

8 Jab main sharir se kahún, ki Ai sharir, tú yaqīnan maregá, aur us waqt agar tú sharir se na kahe, aur use us ki bad-ráhi se ágáh na kare, wuh sharir to apní badkári men maregá; par main tere háth se us ke ḥún ki báz-purs karúngá.

9 Lekin agar tú us sharír ko chitáwe ki wuh apní burí ráh se báz áwe; agar us waqt wuh apní ráh se báz ná áwe, to wuh apní badkári men maregá; lekin tú ne apní ján bacháí hai.

10 Is liye, ai ádamzád, tú ahl i Isráel se kah, ki Tum yih kahte hús bolte ho, ki Filháqiqat hamári khatáen, aur hamáre gunáh ham par hain, aur ham un men ghulte rahte, to ham kúnkar jite rahte?

11 Tú un se kah, ki Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam hai, ki sharir ke marnu men mujhe kuchh khushi nahin, balki us men hai, ki sharir apní ráh se báz áwe, aur jise; báz áo, tum apní burí ráhon se báz áo; tum káhe ko marogé, ni ahl i Isráel?

12 Is liye, ai ádamzád, apní ummat ke farzandon se yún kah, ki Sádiq kí sadáqat us ke gunáh ke din use na bucháwegí, aur sharir kí sharárat jo hai, so jis din men us se báz áwegá, wuh apní sharárat ke sabab nahin giregá, aur sádiq apní sadáqat ke sabab jis din ki wuh gunáh kare bach nahin sakegá.

13 Jab main sádiq se kahún, ki Tú yaqinan jiegá; agar wuh apní sadáqat par takiya kare, aur nárástí kare, to us kí sári sadáqaten yád na hongí; lekin us gunáh ke sabab se, jo us ne kiyá hai, nar jiegá.

14 Phir jab sharir se kahún, ki Tú yaqinan maregá; agar wuh apní khatáen se báz áwe, aur 'adálát o sadáqat karé;

15 Agar wuh sharir girau phe de, aur jo us ne lút liyá hai wápas kare, aur zindagáni ke qánúnon par chale, aur nárástí na kare; to wuh yaqinan jiegá, wuh nahin maregá.

16 Us kí khatáen men se jo us ne kin, ek bhí us ke munh par dhari na jaege; us ne 'adálát o sadáqat kí hai, wuh yaqinan jiegá.

17 ¶ Par teri ummat ke farzand

kahte hain, ki KHUDÁWAND kí ráh barábar nahin; lekin we jo hain, unhin kí ráh hamwár nahin.

18 Agar sádiq apní sadáqat chhorke badkári kare, to wuh yaqinan us badkári ke sabab se maregá.

19 Phir agar sharir apní sharárat se báz áwe, aur 'adálát o sadáqat kare, to unhin ke sabab se jiegá.

20 ¶ Tis par bhí tum kahte ho, ki KHUDÁWAND kí ráh barábar nahin hai. Ai ahl i Isráel, main tum men se har ek kí, us kí ráh ke mutábíq, 'adálát karúngá.

21 ¶ Hamári asíri ke bárahwen baras ke daswen mahíne kí pánchwin tárikh ko yún húa, ki ek shakhs jo Yarusalam se bhág niklá thá mujh pás áyá, aur bolá, ki Shahr mára pará.

22 Aur sháin ke waqt, us bhágne-wále ke pahunchne se peshtar, KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne merá munh khulwá diyá, us waqt tak ki wuh ádini fajr ko mere pás áyá; hán, us hí ne merá munh khulwá diyá, aur main phir gúngá na rahá.

23 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

24 Ai ádamzád, Isráel kí sarzamin ke wiránon ke báshinde yih kahte hús bolte hain, ki Abirahám ek hí thá, aur wuh is sarzamin ká wáris húa, par ham bahut hain, zamin hamen mirás men dí gayí.

25 Is liye tú un se kah de, ki Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Tum lahú samet kháte ho, tum apne buton kí taraf ánk hutháke dekhte ho, aur khúnrezí karte ho: kyá tum zamin ko mirás men páoge?

26 Tum apní talwár par takiya karte ho, tum maktúh kám karte ho, aur tum men se har koí apne ham-sáya kí jorú ko nápak kartá hai: kyá tum zamin ko mirás men páoge?

27 Tú un se yún kah, ki Khudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam, we jo

wiránon men hain talwár se máre parenge, aur use, jo khule maidán men hai, darindon ko dúngá ki nigal jáen, aur we jo qila'on aur gáron men hain, marí se marenge.

28 Kyúñki main is sarzamín ko ujár dúngá, aur us kí qúwat ká ghamand játa rahégá, aur Isráel ke pahár wirán hongé, yahán tak ki koi guz-regá nahin.

29 Aur jab main un ke sáre mak-rúh kámon ke sabab, jo unhon ne kiye hain, zamín ko wirán kar dúngá, to we jánenge ki main KHUDÁWAND hún.

30 ¶ Par ai ádamzád, filhál teri qaum ke farzand diwáron ke pás, aur gharon ke ástanon par, teri bábat guftogú karte hain, aur ek dúsré se, hán, har koi apne bhái se yih kahke boltá hai, ki A, aur us bát ko, jo KHUDÁWAND se nikalti hai, sun.

31 Filhaqiqat we tujh pás áte hain, jis tarah se ummat ke log áte, aur meri guroh kí mánind tere áge baithe hain, aur teri báten sunte hain, par un par 'amal nahin karenge; kyúñki we apne munh se bahutsi ulfat záhir karte, par un ká dil lálach par daurtá hai.

32 Aur dekh, tó un ke áge aisá hai jaise ek shakhs ká dilchasp rág jo khush-ilhán ho, aur bájá khúb bajá sake; kyúñki we teri báten sunte hain, par un par 'amal nahin karte.

33 Aur jab yih wáqi' hogá, (dekh, ki aisá wáqi' hogá,) tab we jánenge ki hamáre darmiyan ek nabí thá.

XXXIV BA'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Kí Ai ádamzád, Isráel ke charwáhon ká mukhálif hoke un se nubú-wat kar, hán, nubúwat kar, aur un se kah, ki Khudáwand YAHOWÁH charwáhon ko yún farmatá hai, ki Isráel ke charwáhon par, jo ap apne ta'in khiláte hain, wáwailá hai! kyá chau-

panon ko yih bát láiq na thí ki gallon ko charawen?

3 Tum dúdh men se lete ho, aur ún pahinte ho, aur unhen jo mote ho gaye zabh karte; par galla nahin charáte.

4 Tum ne kamzoron ko tawánái nahin bakhshí, aur bímáron ko changá nahin kiyá, aur túte hue ko nahin bándhá, aur we jo hánke gaye hain unhen phir nahin láe, aur jo khoe hue the un ko nahin dhúndhá, balki be-murúwatí se aur be-rahmí se un par hukúmat kí.

5 Aur we titar bitar ho gaye ki un ká garariyá na thá; aur jab we pará-ganda the, to maidán ke dariudon kí khurák hue.

6 Meri bheren sáre paháron par, aur har ek únche tile par, bhatakti phirtí thin; hán, meri bheren tamám rú e zamín par titar bitar ho gayín, aur kisi ne un ko na dhúndhá, na un kí talásh kí.

7 ¶ Is liye, ai charwáho, tum KHUDÁWAND ká kalám suno;

8 Khudáwand YAHOWÁH farmatá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam; azbaski meri bheren shikár ho gayín, hán, meri bheren har ek dashtí darin-da kí khurák hún, is liye kí koi garariyá na thá, aur mere chaupánon ne meri bheren kí talásh na kí, balki charwáhon ne apná pet bhará, aur mere galle ko na charáyá;

9 Is liye, ai charwáho, KHUDÁWAND ká kalám suno;

10 Khudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, kí Dekho, main charwáhon ká mukhálif hún, aur apná galla un ke háth se talab karúngá, aur unhen gallabáni kí khidmat se mazúl karúngá, aur charwáhe bhí khá na sakenge; kyúñki main apná galla un ke munh se chhurá lúngá, kí we un kí khurák na hon.

11 ¶ Kyúñki Khudáwand YAHOWÁH farmatá hai, Dekh, main, main

hi apní bheron ki talásh karúngá, aur unhen dhúndh nikálúngá.

12 Jis tarah se garariyá, jis din ki wuh bheron ke darmiyán ho jo paráganda ho gayi hain, apne galle ko dhúndhtá hai, us hi tarah main apní bheron ko dhúndhúngá, aur unhen har kahin se jahán we abr aur táríki ke din titar bitar ho gayi hain, bachá láúngá;

13 Aur main unhen sári qaumon ke darmiyán se pher láúngá, aur sáre mulkon men se faráham karúngá, aur unhin ki sarzamin men pahuncháúngá, aur Isráel ke paháron par, nahron ke kanáre, aur zamin ke sáre ábád makánon men, charáúngá.

14 Aur achchhi charágáh men main un ko charáúngá, aur un ká bherá Isráel ke únche paháron par hogá; wahán we achchhe bheráhe men letenge, aur hari charágáh men Isráel ke paháron par charengé.

15 Main hi apne galle ko charáúngá, aur unhen litáúngá, Khudáwánd YAHOWÁH farmátá hai.

16 Main us ko jo khoyá gayá dhúndhúngá, aur use jo hánká gayá hai, pher láúngá, aur us ki hadi ko jo tút gayi hai bándhúngá, aur bímáron ko taqwiyat dúngá; par moton aur zabardaston ko halák karúngá; main unhen siyásat ká kháná khiláúngá.

17 Aur, ai meri bhero, tumháre haqq men Khudáwánd YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Dekh, main mawáshí aur mawáshí ke darmiyán, menqhon aur bakron ke darmiyán, imtiyáz karke insáf karúngá.

18 Kyá tumhen chhoti bát ma'lúm hui, ki tum achchhá sabzazár khá jáo, aur is bá'is tum ne us sabze ko jo bach rahá apne páñwon se latár diyá? aur ki gahre pánion men pání pio, aur is sabab tum ne báqi ko apne páñwon se gadlá kiya?

19 Aur merá galla jo hai, we use

jo tum ne apne páñwon se latárá hai kháte hain, aur use jo tum ne apne páñwon se gadlá kiya píte hain.

20 ¶ Is liye Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Dekh, main, hañ, main mote mawáshí aur duble mawáshí ke bích insáf karúngá.

21 Azbaski tum ne pahlú aur kándhe se dhakelá hai, aur sáre bímáron ko apne singon se relá hai, yahán tak ki we titar bitar hue;

22 Is liye main apne galle ko bacháúngá, we phir kabhi shikár na hongé; aur main mawáshí aur mawáshí ke darmiyán imtiyáz karúngá.

23 Aur main un ke liye ek chaupán muqarrar karúngá, aur wuh un ko charáwegá, ya'ne, merá banda Dáúd; wuh un ko charáwegá, aur wuhi un ká chaupán hogá.

24 Aur main KHUDÁWAND un ká Khudá húngá, aur merá banda Dáúd un ke darmiyán sardár hogá; mujh KHUDÁWAND ne yún kahá hai.

25 Aur main un ke sáth sulh ká 'ahd bándhúngá, aur sáre bure darindon ko zamin par se nábud karúngá; aur we bayábán men salámati se rahá karengé, aur jangalon men sowenge.

26 Aur main unhen, aur un makánon ko jo mere pahár ke áspás hain, barakat ká bá'is karúngá; aur main menh ko us ke muqarrar waqt men barsáúngá; barakat ke menh barsá karengé.

27 Aur maidán ká darakht apná mewa degá, aur zamin apná hásil degi, aur we salámati ke sáth apni sarzamin men rahenge, aur jánenge ki main KHUDÁWAND hún, jab main un ke jee ká bandhan torúngá, aur un ke háth se, jo un se apni káhidmat karwáte hain, chhuráúngá.

28 Aur we áge ko gair-qaumon ke liye shikár na howenge, aur zamin ke darinde unhen nigal na sakege; par we amán se basenge; aur ká'ádmí unhen khauf ká bá'is na hogá.

29 Aur main un ke liye ek nāmwar paudhā barpā karūngā, aur we phir kabhī apnī zamīn meṁ māre bhūkh ke halās na howenge, aur āge ko gair-qasmon kā ta'na na uṭhāwenge.

30 Isī tarah we jānenge ki main KHUDĀWAND, un kā Khudā, un ke sāth hūn, aur ki we, hān, ahl i Isrāel, mere log hain, Khudāwand YAHOWĀH farmātā hai.

31 Aur tum, ai mere galla, meri charāgāh ke galla, insān ho, aur main tumbārā Khudā hūn, Khudāwand YAHOWĀH farmātā hai.

XXXV BA'B.

AUR KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā, ki

2 Ai ādamzād, tū Sha'ir ke pahār ke sāmhe munh kar, aur us ke bar-khilāf nubūwat kar,

3 Aur us se kah, ki Khudāwand YAHOWĀH yūn kahtā hai, ki Dekh, ai Sha'ir ke pahār, main terā mukhālīf hūn, aur tujh par apnā hāth chālā-ūngā, aur tujhe wirān aur be-chirāg karūngā.

4 Main tere shahron ko ujārūngā, aur tū wirān hogā, aur jānegā ki KHUDĀWAND main hūn.

5 Is liye ki tū qadīm se 'adāwat rakhtā hai, aur tū ne banī Isrāel ko, un kī musibat ke din, un ke ākhīr kī sharārat ke waqt, talwār kī dhār ke hawāla kiya hai:

6 Is liye Khudāwand YAHOWĀH farmātā hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam, ki main tujhe khūn ke liye ṭhahráūngā, aur khūn tujhe ragedegā: is liye ki tū ne khūnrezī se nafrat na rakhī, so khūn terā pichhā karegā.

7 Isī tarah main Sha'ir ke pahār ko wirān aur be-chirāg karūngā, aur us meṁ se us ko jo wahān se ho ke chālā jāe, aur us ko jo laṭ āwe, nābūd karūngā.

8 Aur us ke pahāron ko us ke maqtūlon ke tale chhipā dālūngā; talwār

ke maqtūl tere ṭilon, aur terī wādion, aur terī sārī nahron meṁ girenge.

9 Main tujhe abad tak wirān rakh-ūngā, aur terī bastiān phir na basengi; aur tum jānoge ki main KHUDĀWAND hūn.

10 Us sabab se ki tū ne kahā, ki Yih do qaum aur yih do mulk mere hongē, aur ham un ke mālik hongē, bāwujāde ki KHUDĀWAND wahān thā;

11 Is liye KHUDĀWAND YAHOWĀH farmātā hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam, ki main tere gussa ke mutābiq, aur tere rashk ke muwāfiq, jaisī tū ne apnī kinawari se un ke sāth bad-sulūkī kī, main bhī tujh se karūngā, aur jab main tujhe sazā dūngā, main un ke darmiyān mashhūr hoūngā.

12 Aur tū jānegā ki main KHUDĀWAND hūn, aur ki main ne terī sārī hiqārat kī bāteṁ jo tū ne Isrāel ke pahāron kī mukhālafat meṁ kahīn, ki We wirān hūe, we hamāre qabze meṁ diye gaye ki ham unheṁ nigal jāweṁ, suniṁ.

13 Isī tarah tum ne mere bar-khilāf apnī zubān se lāfzānī kī, aur mere muqābil bāteṁ bahut barhāin; so main sun chukā hūn.

14 Khudāwand YAHOWĀH yūn kahtā hai, ki Jis waqt sārī dunyā khushī karegi, tab main tujhe wirān karūngā.

15 Jis tarah tū ne Isrāel ke gharāne kī mirās par, is liye ki wuh wirān thi, shādmānī kī, us tarah main bhī tujh se karūngā: ai Sha'ir ke pahār, tū aur sārā Addūn bilkull wirān hogā; aur we jānenge ki main KHUDĀWAND hūn.

XXXVI BA'B.

AUR tū, ai ādamzād, Isrāel ke pahāron se nubūwat kar, aur kah, ki Ai Isrāel ke pahāro, tum KHUDĀWAND kā kalām suno.

2 Khudāwand YAHOWĀH yūn kahtā hai, Us sabab se ki dushman ne tum se mukhālafat karke kahā hai,

ki Ahá, un únche únche qadím mákánon ke bhí ham málik húe :

3 Is liye nubúwat kar, aur kah, ki Khudáwand **YAHOWÁH** yún farmátá hai, is sabab se, hán, isí sabab se ki unhon ne tum ko wirán kiyá, aur tumhen har taraf se nigal gaye, tá ki we jo gair-qaumon men se báqi hain tumháre málik howen, aur tumháre haqq men bad-goon ne zubán kholí hai, aur tum logon ke áge angushtnumá húe ho :

4 Is liye, ai Isráel ke paháro, tum Khudáwand **YAHOWÁH** ká kalám suno : Khudáwand **YAHOWÁH** paháron, aur tilon, aur nálon, aur wádion, aur ujár wiránon se, aur un shahron se jo tark kiye gaye hain, jo ás-pás ki qaumon ke báqi logon ke liye lút, aur já e tamaskhur húe hain, yún farmátá hai ;

5 Hán, isí liye Khudáwand **YAHOWÁH** yún kahtá hai, ki Yaqinan main ne apní átashi gairat men, qaumon ke báqi logon ká aur sáre Adúm ká mukhálif hoke, jinhon ne apne sáre íl ki khusí se, aur qalbi 'adáwat se, apne ta'in meri sarzamín ke málik muqarrar kiye, tá ki us kí charái un ke liye ganímat ho, kalám kahá hai.

6 Is liye tú Isráel kí sarzamín kí bábat nubúwat kar, aur paháron, aur tilon, nashebon, aur wádion se kah, ki Khudáwand **YAHOWÁH** yún kahtá hai, Dekh, ki main apní gairat aur qahr men bolá, is liye kí tum ne qaumon kí malámat utháí hai ;

7 So Khudáwand **YAHOWÁH** kahtá hai, ki Main ne apná háth utháyá, kí yaqinan tumháre áspás kí qaumen áp hí malámat utháwengi.

8 ¶ Par tum, ai Isráel ke paháro, apní shákhen níkaloge, aur mere log Isráel ke liye apná phal doge, kyúunki we á pahunchne par hain.

9 Dekho, main tumhári taraf hún, aur tum par tawajjuh karúngá, aur tum jote aur boe jáoge.

10 Aur main ádmion ko, hán, Isráel

ke sáre gharáne ko, us bilkull ko, tum par bahut barháúngá ; aur shahr ábád hongé, aur kharába phir ta'mir kiye jáenge.

11 Aur main insán o haiwán kí tum par afzáish karúngá ; aur we bahut hongé, aur phalenge ; aur main tumhen aísá basáúngá, jaise kí tum agle waqt men the, aur tum par, pahle kí nisbat se, ziyáda íhsán karúngá ; aur tum jánoge kí main Khudáwand hún.

12 Hán, main aísá karúngá kí ádmí, ya'ne, mere Isráelí log tum par phir chalenge ; aur we tere málik hongé, aur tú un kí mirás hogí, aur áge ko unhen be-aúlád na karegi.

13 Khudáwand **YAHOWÁH** yún kahtá hai, Us sabab se kí tujhe kahte hain, kí Tú, ai zamín, insán ko nigaltí hai, aur tú ne apní qaumon ko be-aúlád kiyá ;

14 Is liye na tú áge ko insán ko niglegí, na áge ko apní qaumon ko be-aúlád karegi, Khudáwand **YAHOWÁH** kahtá hai.

15 Aur main aísá karúngá, kí log tujh par kabhí gair-qaumon ká ta'na na sunenge, aur áge ko tú qaumon kí malámat na utháwegí, aur áyanda men apne logon ko be-táb na karegi, Khudáwand **YAHOWÁH** kahtá hai.

16 ¶ Aur Khudáwand ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

17 Ai ádamzád, ahl i Isráel apní sarzamín men baste the, magar unhon ne apní ráhon aur apne kámon se us ko nápak kiyá ; un kí ráh mere áge háiz 'aurat kí nápakí sí thí.

18 Is liye main ne un par, us khúnrezi ke sabab jo unhon ne us sarzamín men kí thí, aur un buton ke sabab jin se-unhon ne use nápak kiyá thá, apná qahr undelá.

19 Aur main ne un ko qaumon men paráganda kiyá, aur we mulkon men titar bitar ho gaye, aur un kí ráhon aur un ke kámon ke muwáfiq main ne un kí 'adálat kí.

20 Aur jab we gair-qaumon ke darmiyán, jahán jahán we rawána hte, áe the, tab un logon ne mere muqaddas nám ko nápak kiya, jab in kí bábat kahte the, kí Ye KHUDÁWAND ke log hain, aur us kí sarzamín se nikal áe hain.

21 ¶ Lekin mujhe apne pák nám ke sabab afsos áya, jise ahl i Isráel ne gair-qaumon ke darmiyán, jahán we rawána hue nápak kiya thá.

22 Is liye tú ahl i Isráel se kah, kí KHudáwAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Ai ahl i Isráel, tumhári khátir se nahín, balki apne muqaddas nám kí khátir, jise tum ne gair-qaumon ke darmiyán, jahán tum rawána hue the, nápak kiya, yih kartá hún.

23 Main apne buzurg nám kí, jo gair-qaumon ke darmiyán nápak kiya gayá thá, jise tum ne un ke darmiyán nápak kiya thá, taqdís karúnga: aur jab un kí ánkhon ke áge tum se meri taqdís hogí, tab gair-qaumen jánengi kí main KHUDÁWAND hún, KHudáwAND YAHOWÁH farmátá hai.

24 Kyúnkí main tumhen gair-qaumon men se nikál lúnga, aur sáre mulkon men se faráham karúnga, aur tumhen tumháre watan men le áúnga.

25 ¶ Tab tum par sáf pání chhirkúnga, aur tum pák sáf hoge: aur main tum ko tumhári sári gandagí se, aur tumháre sáre buton se, pák karúnga.

26 Aur main tumhen ek nayá dil bakhshúnga, aur ek nayí rúh tumháre andar men dálúnga, aur tumháre gosht men se sangín dil ko nikál dálúnga, aur goshtín dil tumhen 'ináyat karúnga.

27 Aur main apní Rúh tum men dálúnga, aur main aisá karúnga kí tum meri sunnaton par 'amal karoge, aur tum mere hukmon ko hifz karoge, aur unhen bajá láoge.

28 Aur tum us sarzamín men, jise main ne tumháre hándádon ko divá

hai, basoge, aur tum mere log hoge, aur main tumhárá KHudá húnga.

29 Aur main tumhen tumhári sári nápakíon se mahfúz rakhúnga, aur main anáj mangwáúnga, aur 'ifráat bakhshúnga, aur tum par kál nahín dálúnga.

30 Aur main darakht ke phalon men, aur khet ke hásil men, afzáish bakhshúnga, yahán tak kí tum áge ko gair-qaumon ke darmiyán kál ke sabab se malámat na utháoge.

31 Tab tum apní bad-ráhíon aur dagá ke kámon ko, jo bhale na the, yád karoge, aur tum apní badkáríon aur nafrat-angez kámon ke sabab apní nazaron se gir jáoge.

32 Main tumhári khátir yih nahín kartá hún, KHudáwAND YAHOWÁH farmátá hai; yih tumhen daryáft rabe: tum apní ráhon ke sabab khijlat utháo, aur sharminda hoo, ai ahl i Isráel.

33 KHudáwAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Jis din main tumhen tumhári sári badkáríon se sáf karúnga, usí din tum ko tumháre shahron men basáúnga, aur tumháre wirán makán banáe jáenge.

34 Aur wuh wfrán zamín, jo sáre ráh-guzaron kí nazaron men wirán parí thí, joti jáegi.

35 Aur we kahenge kí Yih sarzamín, jo kharáb parí thí, bág i 'Adán kí mánind ho gayí, aur ujár aur wirán aur kharáb shahr mahsúr aur ábád hue.

36 Tab gair-qaumen, jo tumháre áspás báqi rahí hain, jánengi kí main KHUDÁWAND ujár makánon ko ta'mír kartá hún, aur wirána ko bág banátá hún; mujh KHUDÁWAND ne kahá hai, aur main hí karúnga.

37 KHudáwAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Tad bhí ahl i Isráel mujh se is kí bábat suwál karen, tá kí main un ke liye aisá karún: main un ke logon ko galle kí tarah firáwán karúnga.

38 Jaisá muqaddas galla thá, aur jis tarah Yarúsalam ká galla us kí 'idon men thá, us hí tarah ujár shahr ádmíon ke golon se ma mír honge; aur we jánenge kí main KHUDÁWAND nún.

XXXVII BA'B.

KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne mujhe KHUDÁWAND kí rúh men uṭhá liyá, aur us wádi men, jo haddíon se bharpúr thí, mujhe utár diyá,

2 Aur mujhe un ke áspás chaugird phiráyá; aur dekh, we wádi ke maidán men bahut thín; aur dekh we niháyat súkhí thín.

3 Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, kyá ye haddián jí sakti hain? Main ne jawáb men kahá, kí Ai KHUDÁWAND YAHOWÁH, tú hí jántá hai.

4 Phir us ne mujhe kahá, kí Tú in haddíon ke úpar nubúwat kar, aur un se kah, kí Ai súkhí haddíó, tum KHUDÁWAND ká kalám suno.

5 KhudáwAND YAHOWÁH in haddíon ko yún farmátá hai, kí Dekho, main tumháre andar men rúh dákhil karúngá, aur tum jíoge :

6 Aur tum par nasen bithláungá, aur gosht charháungá, aur tumhen chamre se marhúngá, aur tum men rúh dálúngá, aur tum jíoge; aur jánoge kí main KHUDÁWAND hún.

7 So main ne hukm ke bamújib nubúwat kí: aur jab main nubúwat kartá thá, to ek shor húá, aur, dekh, ek jumbish, aur haddián ápas men mil gayin, har ek haddí apní haddí se.

8 Aur jo main ne nigáh kí, to dekh, nasen aur gosht un par charh áe, aur chamre kí un par poshish ho gayí; par un men rúh na thí.

9 Tab us ne mujhe kahá, kí Nubúwat kar, tú hawá se nubúwat kar, ai ádamzád, aur hawá se kah, kí KhudáwAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Ai

sáns, tú charon hawáon men se á, aur in maqtúlon par phúnk, kí we jien.

10 So main ne hukm ke bamújib nubúwat kí, aur un men rúh áí, aur we jí uṭhe, aur apne pángwon par khare hue, ek niháyat bará lashkar.

11 ¶ Tab us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, ye haddián sáre ahl í Isráel hain. Dekh, ye kahte hain, kí Hamári haddián súkh gayin, aur hamári ummed játi rahí; ham to bilkull faná ho gaye.

12 Is liye tú nubúwat kar, aur un se kah, kí KhudáwAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekh, ai mere log, main tumhári qabron ko kholúngá, aur tumhen tumhári qabron se báhar nikálúngá, aur Isráel kí sarzamin men láúngá.

13 Aur, ai mere log, jab main tumhári qabron ko kholúngá, aur tum ko tumhári qabron se báhar nikálúngá, tab jánoge kí KHUDÁWAND main hún.

14 Aur main apní Rúh tum men dálúngá, aur tum jíoge, aur main tum ko tumhári sarzamin men basáúngá; tab tum jánoge kí mujh KHUDÁWAND ne kahá, aur púra kiyá, KHUDÁWAND farmátá hai.

15 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

16 Ai ádamzád, tú ek lakrí le, aur us par likh, Yahúdáh ke liye, aur bani Isráel us ke rafíqon ke liye : phir dúsrí lakrí le, aur us par yih likh, Yúsuf ke liye, jo Ifráim ká 'asá thá, aur sáre ahl í Isráel us ke rafíqon ke liye :

17 Aur un donon ko jo, tá kí we ek lakrí tere liye hown; aur we tere háth men ek hongí.

18 ¶ Aur jab terí qaum ke log tujh se púchhen, aur kahen, kí In kámon se tujh ko kyá wásta hai, kyá tú hamen nahin batáwegá?

19 To tú unhen kah, kí KhudáwAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekh, main Yúsuf kí lakrí ko jo Ifráim ke

háth men hai, aur us ke rafiqon ko jo Isráel ke gharáne hain, lúngá, aur us ke sáth, hán, Yahúdáh kí lakrí ke sáth milá dúngá, aur un ko ek 'asá kar dálúngá, aur we mere háth men ek hongí.

20 ¶ Aur we lakríán, jin par tú ikhtá hai, un kí ánkhoñ ke áge tere háth men hongí.

21 Aur tú unhen kah, ki Khudá-wand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekh, main ahl í Isráel ko gair-qaumon ke darmiyán se, jahán jahán we gaye, lúngá, aur har taraf se unhen faráham karúngá, aur unhen un kí mamlukat men láúngá.

22 Aur main unhen us mamlukat men Isráel ke paháron par ek qaum karúngá; aur ek bádsháh in sabhon ká bádsháh hogá: aur we áge ko do qaumen na hongí, aur phir kabhí alag kí jáke do mamlukaten na hongí.

23 Aur we kabhí áp ko apne buton se, aur apní nafrat-angez chizon se, aur apní khatákáron kí kisi khatáká- ká-ri se, nápak na karenge; par main unhen un ke sáre makánon se, jahán unhon ne gunáh kiyá hai, chhuráúngá, aur unhen pák karúngá; so we mere log hongé, aur main un ká Khudá húngá.

24 Aur merá banda Dáúd un ká bádsháh hogá; aur un sab ká ek hí charwáhá hogá; aur we mere hukmon par chalege, aur mere shar'aon ko bíz karenge, aur un par 'amal karenge.

25 Aur we us sarzamin men, jise main ne apne bande Ya'qúb ko diyá hai, jahán tumháre bápdáde baste the, basenge, aur we, hán, we aur un kí aulád, aur un kí aulád kí aulád, hame- sha ko us men sukúnat karenge: aur merá banda Dáúd hamesha ke liye un ká sardár hogá.

26 Aur main un ke sáth salámatí ká 'ahd bándhúngá; so wuh un ke sáth abadí 'ahd hogá: aur main unhen basáúngá. aur unhen afzáish bakhsish-

úngá, aur un ke darmiyán apne maq- dis ko hamesha tak qáim rakhúngá.

27 Merá khaíma bhí un ke sáth hogá; hán, main un ká Khudá húngá, aur we mere log hongé.

28 Aur jab merá maqdis hamesha ke liye un ke darmiyán rahegá, to gair-qaumen jánengí kí main KHUDÁ- WAND Isráel ko muqaddas kartá hún.

XXXVIII BAB.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujh ko pahunchá, aur us'ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, tú Júj ke muqábil, jo Máijíj kí sarzamin ká hai, aur Rosh aur Masak aur Túbál ká sardár hai, apná munh kar, aur us ke bar-khiláf nubúwat kar,

3 Aur kah, kí Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekh, ai Júj, Rosh aur Masak aur Túbál ke sardár, main terá mukhálíf hún:

4 Aur main tujhe phirá dúngá, aur tere jabron men bansián márúngá, aur tujhe, aur tere sáre lashkar, aur ghoron aur sawáron ko, jo sab ke sab fákíhira poshák í jangí pahine, ek bará amboh, jo pharián aur siparen liye húe haif, aur sab ke sab talwár pakarnowále hain, khínch nikálúngá:

5 Aur un ke sáth Fárs aur Kúsh aur Fút, jo sab ke sab siparen liye húe, aur khod pahine húe hain:

6 Jumar, aur us ká sárá lashkar, aur uttar kí dúr atráf ke ahl í Tujar- mah, aur us ká sárá lashkar, bahutere log jo tere sáth hain.

7 Tú taiyár ho, aur apne liye tai- yá-ri kar, tú áp aur terí sári jamá'at jo tujh pás faráham húi hai, aur tú un kí himáyat ke liye ho.

8 ¶ Aur bahut dinon ke ba'd tú sardár muqarrar hogá, aur tú barason ke akhír men us sarzamin par jo tal- wár ke galbe se chhurái gayi hai, aur jis ke log bahuterí qaumon ke darmi- yán se faráham kiyé gaye hain, Isráel ke paháron par, jo qadím se wirán the, charh áwegá; par wuh sári qaumon

men se nikál li gayí hai, aur we sab ke sab amn o amán se suktnat karenge.

9 Tú charhegá, aur ándhí kí tarah áwegá, tú bádal kí manind zamín ko chhipáwegá, tú, aur terá sára lashkar, aur bahutere log tere sáth.

10 K̲hudáwānd YAHOWÁH yún kah-tá hai, kí Aísá bhí hogá, kí us din men bahut se mazmún tere dil men áwenge, aur tú ek burá andosha karegá :

11 Aur tú kahégá, kí Main diháat kí sarzamin par charhúngá ; main un par jo chain men hain, aur áram se baste hain, jo shahr-panáhen nahin rakhte, aur bagair arbangon aur phá-takon ke rahte hain, hamla karúngá ;

12 Tá kí tú lúte, aur mál ko chhin lewe, aur tú apná háth un wiránon par jo ab base hain, aur un logon par, jo sári qaumon men se saráham hie hain, jinhon ne mawáshí aur mál hásil kiye, aur jo zamín kí náf par baste hain, chaláwe.

13 Sabá aur Dadán aur Tarsís ke saudágar, aur un ke sáre jawán sher i babar tujhe kahenge, Kyá tú gárat kárne áyá ? kyá tú ne apná gol is liye jam'a kiya hai, kí mál chhin le, aur chándi aur soná le lewe, aur mawáshí aur mál le jáwe, aur barí lút kare ?

14 ¶ Is liye, ai ádamzád, nubúwat kar, aur Júj se kah, kí K̲hudáwānd YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Jis din mere Isráeli log chain se basenge, kyá tujhe khabar na hogí ?

15 Aur tú apní jagah se, uttar kí dūr atráf se, áwegá, tú, aur bahutere log tere sáth jo sab ke sab ghoron par sawár hongé, ek barí fauj, aur bhári lashkar.

16 Tú mere Isráeli logon ká sámhná karne áwegá, aur zamín ko bádal kí tarah chhipá legá : yih ákhirí dinon men hogá, aur main tujhe apní sar-zamin par charhá láúngá, tá kí gair-qaumen mujhe jánen, jis waqt main, ai Júj, un kí ánkhon ke áge tujh hí se apní taqdís karwáúg.

17 K̲hudáwānd YAHOWÁH yún kah-tá hai, Kyá tú wuhí hai, kí jis kí bábat main agle zamáne inen apne k̲hidmat-guzár Isráeli nabion kí ma'rifat, jo guzre barson men aur dinon men nubúwat karte the, bolá, kí Main tujhe un par charhá láúngá ?

18 Aur yún hogá, kí unhin dinon men jab Júj Isráel kí mamlukat par charhegá, to merá qahr mere nathnon men charhegá, K̲hudáwānd YAHOWÁH kahtá hai.

19 Kyúñki main ne apní gairat se, aur qahr kí átash se, kahá, Yaqinan usí din Isráel kí sarzamin men ek bará zalzala hogá ;

20 Yahán tak kí samundar k machhlíán, aur ásmán ke parinde, aur zamín ke charinde, aur sáre kīre ma-koje jo zamín par rengte phirte hain, aur sáre insán jo rú e zamín par hain, mere sámhne tharthará jáenge, aur pahár ultáe jáenge, aur karáre baith jáenge, aur har ek díwár zamín par gir paregi.

21 Aur main apne sáre paháron se us par ek talwár talab karúngá, K̲hudáwānd YAHOWÁH farmátá hai ; aur har ek insán kí talwár us ke bhái par chalegi.

22 Aur main wabá bhejke aur k̲húnrezí karke use sazá dúngá, aur us par, aur us ke lashkaron par, aur un bahut se logon par jo us ke sáth hain, ek shiddat ká menh, aur bare bare ole, aur ág, aur gandhak barsáúngá.

23 Isi tarah main apní buzurgí, aur apní taqdís karwáúngá, aur bahuteri qaumon kí nazaron men pahcháná jáúngá ; aur wejánenge kí K̲hudáwānd main hún.

XXXIX BAB.

IS liye tú, ai ádamzád, Júj ke bar-khiláf nubúwat kar, aur bol, kí K̲hudáwānd YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekh, main terá mukhálif hún, ai Júj, Rosh aur Masak aur Túbál ke sardár :

2 Aur main tujhe palat dúngá, aur tujhe liye phirúngá, aur aísá karúngá ki tú uttar kí atráf se charh áwe, aur tujhe Isráel ke paháron par láúngá:

3 Aur teri kamán jo tere báyen háth men hai girá dúngá, aur aísá karúngá ki tere tír tere dahine háth se gir parenge.

4 Tú Isráel ke paháron par gir jáegá, tú, aur terá sára lashkar, us gu-roh samet jo tere sáth hai; aur main tujhe har qism ke shikári parindon aur maidán ke darindon ko khurák ke liye dúngá.

5 Tú khule hús maidán men gir paregá: kyúuki main hí ne kahá, Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

6 Aur main MÁjúj par, aur un par jo jazíron men be-parwái se sukúnat karte hain, ek ág bhejúngá; aur we jáenge ki main KHUDÁWAND hún.

7 Isí tarah main apne muqaddas nám ko apní guroh Isráel ke bích záhir karúngá, aur áge ko main hone na dúngá, kí we mere pák nám ko behurmat karen; aur gair-qaumen jángegi kí main KHUDÁWAND aur Isráel ká Quddús hún.

8 ¶ Dekh, wuh pahunchá, aur wuqú men áyá, Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai: yih wuhí din hai, kí jis kí bábat main ne kahá.

9 Tab we jo Isráel ke shahron men baste hain niklenge, aur ág lagákar hathýaron ko jaláwenge, ya'ne, siparon aur dhálon ko, kamánon aur tíron ko, aur bhá'on aur barchhíon ko, aur we sát baras tak unhen jaláte rahenge;

10 Yahán tak kí we maidán se lakrí na láwenge, aur na use jangalon se kátenge, kyúuki we hathýar hí jaláwenge; aur we un ko jinhon ne un ko lúta hai lútenge, aur unhen jinhon ne un ko gárat kiyá hai gárat karenge, Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

11 ¶ Aur usí din yún hogá, kí Main wahán Isráel men Júj ko ek

goristán dúngá, ya'ne, ráh-guzaron kí wádi, jo samundar ke púrab hai: us se ráh-guzaron kí ráh band hogí: aur we wahán Júj ko, aur us kí sári jamá'at ko gár denge: aur use Hámún-Júj kí wádi nám rakhenge.

12 Aur sát mahíne tak ahl i Isráel unhen gárte rahenge, tá kí zamin ko sáf karen;

13 Hán, us sarzamin ke sáre lóg unhen gárenge; aur yih un ke liye námwari ká sabab hogá, jis din kí main buzurgí páúngá, Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

14 Aur we chand ádmíon ko chun lenge, jo is kám men sadá mashgúl rahenge, aur we zamin par guzarte hús ráh-guzaron kí madad se unhen, jo rú e zamin par pare rah gaye hain, gárenge, tá kí we use sáf karen; kámil sát mahínon ke ba'd we taláshí lenge.

15 Aur we pardesí jo us sarzamin se guzar karenge, jab un men se koi kisi ádmí kí haddí dekke, to us ke pás ek nishán khará karegá, yahán tak kí gárnewále Hámún-Júj kí wádi men use gáren.

16 Aur shahr bhí Hámúnáh kah-láegá. We isí tarah se zamin ko pák karenge.

17 ¶ Aur, ai ádamzád, Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, kí Tú har ek pardár murg, aur maidán ke har ek darinda se kah, kí Tum jam'a hokar áo, mere us zabihe par, jise main tumháre liye zabh kartá hún, hán, Isráel ke paháron par, ek bare zabihe par har taraf se jam'a hoo, tá kí tum gosht kháo aur lahú píó.

18 Tum baháduron ká gosht kháoge, aur zamin ke sardáron ká khún píoge, hán, mendhon ká, aur barron, aur bakron, aur bailon ká; we sab ke sab Basan ke farbih hain.

19 Aur tum mere zabihe kí, jise main ne tumháre liye zabh kiyá, yahán tak charbí kháoge kí chhak jáoge, aur itná lahú píoge kí mast ho jáoge.

20 Isí tarah tum mere dastarkhwan par ghoron aur rathon se, aur baháduron aur sáre jangí mardon se ser hoge, K̄hudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

21 Aur main gair-qaumon ke darmiyán apní buzurgí zánir karúngá, aur sári gair-qaumen meri un 'adálaton ko jinhen main ne púra kiyá, aur mere us háth ko jise chalákar un par Yakhá, dekhengi.

22 So ahl i Isráel jánenge ki, us din se leke áge ko, main K̄HUDÁWAND un ká K̄hudá rahúngá.

23 ¶ Aur gair-qaumen jánengi ki ahl i Isráel apní badkárion ke sabab asir hoke gaye; chúnki we mujh se bági hús, is liye main ne un se apná munh chhipáyá, aur un ko un ke dushmanon ke háth men kar diyá; so we sab ke sab talwár se gir gaye.

24 Un kí nápakí aur ún ke gunáhon ke mutábíq main ne un se kiyá, aur un se apná munh chhipáyá.

25 Báwujúd us ke K̄hudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Ab main Ya'qúb kí asiri ko phiráúngá, aur sáre ahl i Isráel par rahm karúngá, aur apne muqaddas nám ke liye gayúr húngá,

26 Us ke ba'd, ki we apní ruswái ká bojh utháwen, aur un sári badkárion ká bhí, jo kí unhon ne mujh se bagáwat kí, jis waqt kí apní sarzamin men ba áram rahite the, aur kisi ne unhen na daráyá.

27 Jab main un ko logon men se pher láúngá, aur unhen un ke dushmanon kí sarzaminon men se faráham karúngá, aur bahuteri qaumon kí iazaron men un ke darmiyán taqdís páúngá;

28 Tab we jánenge ki main K̄HUDÁWAND un ká K̄hudá hún, is liye kí main ne unhen gair-qaumon ká asir karwáyá thá, aur kí main ne unhen un hí ke mulk men láke jam'a kiyá, aur un men se ek ko bhí wahán na chhorá.

29 Aur main phir kabhi un kí

taraf se apná munh nahín chhipá rakhúngá; kyúnki main apní ruh ahl i Isráel par undelúngá, K̄hudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

XL BA'B.

HAMA'RI' asiri ke pachiswen baras men, aur us baras ke shurú men, aur us mahine kí daswín táríkh men, jo shahr kí barbádi ká chaudahwán sál thá, usí din K̄HUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur wuh mujhe wahán le gayá.

2 Wuh mujhe K̄hudá kí royaton men Isráel ke mulk ke bích le gayá, aur us ne mujhe ek niháyat buland pahár par bitháyá; aur usí par, us kí dakhin taraf, ek shahr ká sá naqsha thá.

3 Aur wuh mujhe wahán le gayá, to kyá dekhtá hún, kí ek shakhs thá, jis kí rangat pital kí rangat sí thí, aur us ke háth men san kí ek dorí aur paimáish ká ek sarkandá thá; aur wuh phátak par khará thá.

4 Aur us shakhs ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, apní ánkhon se dekh, aur kánon se sun, aur jo main tujhe dikhláú, us sab par apne dil se dhyán kar; kyúnki tú is liye yahán pahuncháyá gayá, tá kí main wuh sab kuchh tujhe dikhláú: so tú sab, jo kuchh dekhtá hai, Isráel ke gharáne ko batá.

5 Aur kyá dekhtá hún, kí us ghar ke báharwár áspás ek díwár hai: aur us shakhs ke háth men paimáish ká ek sarkandá hai, chha háth lambá, aur un men ká ek ek háth púre háth se char ungal bará thá; so us ne us 'imárat kí chauráí nápi, wuh ek sarkandá húi, aur únchái ek sarkandá.

6 ¶ Tab wuh us phátak par jo púrab taraf thá áyá, aur us kí siríh par charhá, aur us phátak ke ástána ko nápa jo ek sarkandá chaurá thá: aur dússe ástána ká 'arz sarkandá bhar thá.

7 Aur wahán kí kothrí ek sarkandá

lambí, aur ek sarkandá chaurí thí; aur kothrion ke bích pánch pánch háth ká fásila thá, aur phátak kí diwrhí ke pás bhítar kí taraf phátak ká ástána ek sarkandá thá.

8 Aur us ne phátak kí diwrhí bhítar se ek sarkandá nápi.

9 Tab us ne phátak kí diwrhí áth háth nápi, aur us ke khambhe do háth; aur phátak kí diwrhí bhítar kí taraf thí.

10 Aur púrab taraf ke phátak kí kothrián tin idhar tin udhar thin; ye tinon paimáish men barábar thin; aur idhar udhar ke khambhon ká ek hí náp thá.

11 Aur us ne phátak ke darwáza kí chaurái das háth, aur lambái terah háth nápi;

12 Aur kothrion ke áge kí hadd, háth bhar idhar, aur háth bhar udhar thí, aur kothrián chha háth idhar, aur chha háth udhar thin.

13 Tab us ne phátak ko kothrí kí chhat se dúsrí kí chhat tak pachís háth chaurá nápa, darwáza ke muqábil darwáza.

14 Aur us ne sáth háth ke khambhe banáe, aur sahn ke khambhon ke pás girdá-gird darwáze the.

15 Aur madkhal ke phátak ke sámhne se leke bhítarwár phátak kí diwrhí tak pachás háth ká farq thá.

16 Aur kothrion men aur un ke khambhon men phátak ke bhítar gird ba gird jharokhe the; waise hí dálán ke bhítar gird ba gird bhí jharokhe the, aur khambhon par nakhlon kí súraten thin.

17 Phir wuh mujhe báhar ke sahn men le gayá, aur kyá dekhá hún, kí hujre haín, aur cháron taraf sahn ká gach baná, aur us gach par tís hujre the.

18 Aur wuh gach phátakon ke pás un phátakon ke barábar lagá, ya'ne, niche ká gach.

19 Tab us ne us kí chaurái niche

ke phátak ke sámhne se, bhítar ke sahn ke áge, púrab taraf, aur uttar taraf, báhar báhar, sau háth nápi.

20 ¶ Phir us ne báharwár sahn ke phátak kí jis ká rukh uttar taraf thá, us kí lambái aur chaurái nápi.

21 Aur us kí kothrián, tin is taraf, tin us taraf thin: aur us ke khambhe, aur us ke dálán, pahle phátak ke nap, ke mutábiq the: us kí lambái pachás háth, aur chaurái pachís háth thí.

22 Aur us kí jhanjhián, aur us ke dálán, aur us ke nakhl, us phátak ke andáza se the, jis ká rukh púrab kí taraf thá, aur úpar tak sáť dandon kí charháí thí; us kí diwrhíán un ke áge thin.

23 Aur bhítar ke sahn ká phátak uttar taraf aur púrab taraf ke phátak ke sámhne thá: aur us ne phátak se phátak tak sau háth nápe.

24 ¶ Aur wuh mujhe dakhin kí ráh se le gayá, aur kyá dekhá hún, kí dakhin kí taraf ek phátak hai; aur us ne us ke khambhon ko aur us kí diwrhion ko un nápon ke mutábiq nápa.

25 Aur us men aur us kí diwrhion men irdágird, un jhanjhián kí sí jhanjhián thin; lambái pachás háth, aur chaurái pachís háth.

26 Aur us ke úpar jáne ke liye sírhí ke sáť dande the, aur us kí diwrhíán un ke áge thin, aur us ke khambhon par nakhlon kí súraten thin, ek is taraf, aur ek us taraf.

27 Aur dakhin kí taraf bhítar ke sahn ká phátak thá; aur us ne dakhin kí taraf phátak se phátak tak sau háth nápe.

28 Aur wuh dakhin phátak kí ráh se mujhe bhítar ke sahn men láyá: aur un nápon ke mutábiq us ne dakhin phátak ko nápa.

29 Aur us kí kothrion, aur us ke khambhon, aur us kí diwrhion ko un nápon ke mutábiq: aur us men aur us kí diwrhion men irdágird jhanjhián

thín; lambái pachás háth, chauráí pachís háth.

30 Aur diwrhíán irdágird pachís háth lambi, aur pánch háth chaurí thín.

31 Us kí diwrhíán báharwár sahn kí taraf thín, aur us ke khambhon par naḥlon kí súraten, aur us ke úpar charhne ko áth dandé the.

32 ¶ Aur wuh mujhe púrab taraf bhitárwár sahn men láyá, aur un nápon ke mutábíq pháṭak nápá.

33 Aur us kí kothríon, aur us ke khambhon, aur us kí diwrhíon ko un nápon ke mutábíq : aur us men aur us kí diwrhíon men irdágird jhanjhrián thín; lambái un kí pachás háth thí, aur chauráí pachís háth.

34 Aur us kí dahlízen báharwár sahn kí taraf thín, aur us ke khambhon par idhar udhar naḥlon kí súraten thín, aur us ke úpar charhne ke liye áth dandé the.

35 ¶ Aur wuh mujhe uttar ke pháṭak kí taraf le gayá, aur un nápon ke mutábíq use nápá.

36 Us kí kothríon, aur us kí dahlízen, aur us kí diwrhíon ko, jin men irdágird jhanjhrián thín; lambái pachás háth, aur chauráí pachís háth thí.

37 Aur us ke khambhe báharwár sahn kí taraf the, aur us ke khambhon par, idhar udhar, naḥlon kí súraten thín, aur us ke úpar charhne ke liye áth dandé the.

38 Aur hujre aur un ke darwáze un pháṭakon ke khambhon ke áspás the, jahán we soḥltaní qurbáníán dhowen.

39 ¶ Aur pháṭak kí diwrhí men do mezen is taraf, aur do mezen us taraf thín, kí un par soḥltaní qurbání, aur ḥatá kí qurbání, aur taqís kí qurbání, zabh karen.

40 Aur us taraf báharwár uttar ke pháṭak ke madḥhal ke charháó ke pás do mezen thín, aur pháṭak kí diwrhí kí dúsí taraf do mezen.

41 Pháṭak ke áspás char mezen is taraf, aur char mezen us taraf thín, áth mezen, jin par we zabh karen.

42 Soḥltaní qurbání ke liye taráshe hús pattharon kí char mezen thín, jo derh háth lambi, aur derh háth chaurí, aur háth bhar únchi thín, jin par we soḥltaní qurbání aur zabihe ke zabh karne ke hathyár dharen.

43 Aur us ke andar charon taraf char ungal chaurí ankrián lagi thín, aur qurbáníon ká gosht mezon ke úpar dhará hús thá.

44 ¶ Aur andarúni pháṭak ke báharwár andarúni sahn men, jo shimáli pháṭak kí jánib men thá, gánawálon ke hujre the, aur un ká rukh dakhin kí taraf thá : aur ek púrab pháṭak kí jánib men thá, jis ká rukh uttar kí taraf thá.

45 Aur us ne mujhe kahá, kí Yih hujra, jis ká manzar dakhin kí taraf hai, un káhinon ke liye hai, jo ghar kí nigahbání karte hain.

46 Aur wuh hujra, jis ká manzar uttar kí taraf hai, un káhinon ke liye, jo mazbah kí muḥáfazat men házir hain : ye baní Sadúq hain, jo baní Láwí men se KHUDÁWAND ke pás áte hain kí us kí ḥidmat karen.

47 Aur us ne sahn ko sau háth lambá, aur sau háth chaurá, chaukor nápá : aur mazbah ghar ke áge thá.

48 ¶ Phir wuh mujhe ghar kí diwrhí men láyá, aur diwrhí ko nápá, pánch háth idhar, aur pánch háth udhar : aur pháṭak kí chauráí tin háth is taraf thí, aur tin háth us taraf.

49 Diwrhí kí lambái bis háth, aur chauráí gyárah háth thí; aur sírhí ke dandé lage the, kí jin se we us ke úpar charh játe the : aur dahliz par sutún the, ek is taraf, aur ek us taraf.

XLI BA'B.

AUR wuh mujhe haikal men láyá aur dahlízen ko nápá, chauráí is taraf chha háth, aur chauráí us

taraf chha háth, yih k̄haima ki chau-
rái hai.

2 Aur darwáze kí chaurái das háth,
aur un bagalon kí jo darwáza ke pás
thín pánch háth is taraf, aur pánch
háth us taraf thí; aur us ne us kí
lambái ko chális háth nápá, aur us kí
chaurái bis háth.

3 Tab wuh andar gayá, aur darwáze
ke khambhe ko do háth nápá, aur
darwáza chha háth, aur darwáza kí
chaurái sát háth thí.

4 Aur us ne haikal ke áge lambái
ko bis háth, aur chaurái ko bis háth
nápá, aur mujhe kahá, kí Yihí Quds ul
Aqdas hai.

5 Aur us ne ghar kí díwár chha
háth nápí, aur bagal ke pushton kí
chaurái ghar ke gird ba gird chár háth
thí.

6 Aur bagal kí kothrián tin thín,
kothri ke úpar kothrí, qatár men tis;
aur we us díwár men, jo ghar ke ás
pás kí bagal kí kothrion ke liye thí,
dákhlil kí gayí thín, tá kí we mazbút
howen, par ghar kí díwár se we milí
búí na thín.

7 Aur wuh un baglí kothrion se
úpar tak, cháron taraf, ziyáda chaurá
hotá játá thá; kí ghar ká chaurá
ghar ke girdágird únchá únchá chalá
játá thá; is sabab se ghar kí chaurái
úpar ziyáda thí, aur niche se leke
bich tak, aur us se úpar tak barh
gayí.

8 Aur main ne ghar kí cháron taraf
kí úncháí bhí dekhí; bagal kí koth-
rion kí newen chha bare bare háth ke
púre sarkande kí thín.

9 Aur bagal kí kothrion ke báhar
kí díwár kí chaurái pánch háth; aur
jo khalí rahá, so ghar kí bagal kí koth-
rion ke darmiyán thá.

10 Aur hujron ke darmiyán, ghar
kí cháron taraf gird ba gird, bis háth
chaurá fásila thá.

11 Aur bagal kí kothrion ke dar-
wáze us khalí jagah kí taraf the, ek

darwáza uttar taraf, aur ek darwáza
dakhin taraf: aur khalí jagah kí
chaurái cháron taraf pánch háth kí
thí.

12 Aur wuh 'imárat, jo 'aláhida
jagah ke áge us kí pachchhim taraf
thí, so us kí chaurái sattar háth thí,
aur us 'imárat kí díwár cháron taraf
pánch háth motí, aur us kí lambái
nauwe háth thí.

13 So us ne ghar ko sau háth lambá
nápá, aur 'aláhida jagah aur 'imárat
us kí díwáron samet sau háth lambí
thí.

14 Aur ghar ká agwára, aur us 'a-
láhida jagah ká sámáná, jo púrab
taraf thá, so us kí chaurái sau háth
thí.

15 Aur 'aláhida jagah ke áge 'imá-
rat kí lambái jo pichháí thí, aur bará-
made is taraf se aur us taraf se, bhitar
kí haikal aur báhar ke dálánon ke
sáth, us ne sau háth nápe.

16 Aur darwáze ke khambhe, aur
jhanjhríán, aur girdágird ke barámade,
jo darwáza ke khambhon ke muqábil
tín taraf the, lakrí se cháron taraf
marhe húe the: aur zamín se jhanj-
hrion tak, aur jhanjhríán bhí marhi húi
thín.

17 Darwáze ke úpar tak, aur an-
darúní ghar tak aur us ke báhar bhí,
cháron taraf kí sári díwár ghar ke
báhar bhitar, sab thik andáze se the.

18 Aur Karúbí aur nakhl bane the,
is tarah kí ek nakhl do Karúbion ke
bich men thá, aur har ek Karúbí ke
do do munh the:

19 Chunánchi ek samt nakhl kí
taraf insán ká munh thá, aur dúsrí
samt nakhl kí taraf jawán sher í babar
ká munh: ghar kí cháron taraf is
tarah ká kám thá.

20 Zamín se darwáza ke úpar tak,
aur haikal kí díwár par Karúbí aur
nakhl bane the.

21 Aur haikal ke darwáze ke kham-
bhe chauron the, aur we bhí jo mu-

qaddas makán ke sámhne the, jaisí súrat is kí, waisí hí súrat us kí thí.

22 Lakrí ká mazbah tén háth ún-chá thá, aur us kí lambái do háth thí, aur us ke kone, aur us kí kursí, aur us kí diwáren, lakrí kí thín. Aur us ne mujhe kahá, kí Yih wuh mez hai, jo KHUDÁWAND ke áge hai.

23 Aur haikal aur muqaddas makán ke do kiwáre the;

24 Aur kiwáron ke do do palle the, jo more játe the, do ek kiwáre ke liye, aur do dúsre ke liye.

25 Aur un par, ya'ne, haikal ke kiwáron par, Karúbí aur nakhl bane the, jaise kí diwáron par bane the; aur báhar kí diwrhí ke rukh par takhtabandí thí.

26 Aur diwrhí kí baglon men, aur ghar kí jánibí kothríon men, aur mote mote takhton men is taraf, aur us taraf, jhanjhrián aur nakhl the.

XLII BA'IB.

PHIR wuh mujhe báharwár sahn men uthar taraf kí ráh se le gayá, aur us kothrí men, jo 'aláhida jagah aur 'imárat ke áge uthar kí taraf thí, le áyá.

2 Sau háth kí lambái kí jagah ke muqábil, uthar taraf ká darwáza thá, aur us kí chaurái pachás háth thí;

3 Bis háth ke muqábil jo bhítarwár sahn ke liye the, aur báharwár sahn ke gach ke muqábil, jánibí kothríán tén darja kí ek dúsri ke muqábil thín.

4 Aur kothríon ke sámhne bhítar bhítar das háth chaurá thá, aur ek rastá ek háth ká, aur un ke darwáza uthar taraf the.

5 U'parwálí kothríán chhotí thín, kyúnki un ke barámade nichewálíon aur bich-wálíon kí 'imárat men se the.

6 Kyúnki we tén darja kí thín, par sahnon ke sutúnon kí máinind un ke sutún na the: is liye we zamín par kí nichewálíon se aur bichwálíon se sakét thín.

7 Aur wuh diwár, jo báhar koth-

ríon ke muqábil aur báharwár sahn kí taraf kothríon ke áge thí, so. pachás háth lambí thí.

8 Kyúnki báharwár sahn kí kothríon kí lambái pachás háth thí: aur dekho, kí haikal ke sámhne sau háth the.

9 Aur in kothríon ke niche púrab kí taraf wuh madkhal thá, jahán we báharwár sahn se dákhil hote the.

10 Púrab taraf ke sahn kí chaurí diwár men, aur 'aláhida jagah, aur us 'imárat ke áge, kothríán thín.

11 Aur un ke áge ek aisá rástá thá, jaisá uthar taraf kí kothríon ke áge thá: un kí lambái aur chaurái ke, aur un ke sáre makhrajon, un kí kí tartíbon, aur darwázon ke mutábiq.

12 Aur dakhin taraf kí kothríon ke darwázon ke mutábiq, ek darwáza ráh ke sire men thá, ya'ne, sídhí diwár kí ráh, púrab taraf, jahán dákhil hote the.

13 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí uthar kí kothríán, aur dakhin kí kothríán, jo 'aláhida jagah ke muqábil hain, muqaddas kothríán hain, jahán káhin, jo KHUDÁWAND ke huzúr játe hain, aqdas chízen kháenge; we wahan aqdas chízen, ya'ne, nazr kí qurbání, aur khatá kí qurbání, aur taqíir kí qurbání dharenge; kyúnki wuh makán muqaddas hai.

14 Jab káhin dákhil howen, to we maqdis se báharwár sahn men na jáwen, balki apní khidmat ke pairáhan wahán raken; kyúnki we muqaddas hain, aur we dúsre kapre pahinke 'ámm makán men jáwen.

15 So jab wuh bhítar ke ghar ko náp chuká, to mujhe us plátak kí ráh láyá, jis ká manzar púrab taraf hai, aur ghar ko cháron taraf se nápá.

16 Us ne paimáish ke sarkande se púrab taraf páanch sau sarkande idhar udhar nápe.

17 Us ne paimáish ke sarkande se uthar taraf páanch sau sarkande idhar udhar nápe.

18 Us ne paimáish ke sarkande se dakhin taraf bhí páñch sau sarkande nápe.

19 ¶ Us ne pachchhim taraf lautke paimáish ke sarkande se páñch sau sarkande nápe.

20 Us ne us kí cháron taraf nápin : us kí cháron taraf ek díwár páñch sau sarkande lambi, aur páñch sau chauří thí, tá kí pák ko nápak se judá kare.

XLIII B'A'T.

BA'D us ke wuh mujhe phátak par le áyá, us phátak par jis ká manzar púrab taraf hai :

2 Aur dekh, kí Isráel ke Khudá ká jalál púrab taraf se áyá, aur us kí áwáz bahutere pánion ke shor kí sí thí, aur zamín us ke jalál se roshan ho gayí.

3 Aur wuh us royá kí numáish ke mutábiq, jise main ne dekhá, hán, us royá ke mutábiq thá, jise main ne dekhá, jab main shahr ko barbád karne áyá thá; aur ye royaten us royá kí mánind thín, jo main ne Kibar kí nadí ke kináre par dekhí; aur main mujh ke bhal girá.

4 Aur KHUDÁWAND ká jalál us phátak kí ráh se jis ká manzar púrab taraf hai, ghar men dákhil húa.

5 Aur Rúh ne mujhe uthá liyá, aur andarúni sahn men mujhe láyá, aur dekh, kí ghar KHUDÁWAND ke jalál se bhará húa hai.

6 Aur main ne kisi kí suní, jo ghar men se mere sáth báten kartá thá; aur ek shakhs mere pás khará húa.

7 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí Ái ádamzád, yih merí takht-gáh, aur mere pánwon kí kursí, jahán main baní Isráel ke darmiyán abad tak rahúngá, aur ahl i Isráel, we aur un ke bádsháh, áge ko mere muqaddas nám ko apní zinákári se, aur apne bádsháhon kí láchon se, un ke marne par, nápak na karenge;

8 Kí we apne ástáne mere ástánon ke pás, aur apní chaukhaten merí

chaukhaten ke pás lagáthe the, is tarah kí mere aur un ke darmiyán sirf ek díwár húi: isí tarah we apne un ghinaune kámon se, jo unhon ne kiye, mere muqaddas nám ko nápak karte the; is liye main ne apne qahr men unhen halák kiyá.

9 Pás ab we apní zinákárián aur apne bádsháhon kí láchon mujh se dúr kar den, tab main un ke darmiyán abad tak rahúngá.

10 ¶ Tú, ái ádamzád, ahl i Isráel ko yih ghar dikhlá, tá kí we apne gunáhon ke sabab sharminda ho jáwen, aur we is namúna ko nápen.

11 Aur agar we apne sáre kámon se pashemán hon, to us ghar ká naqsha, aur us kí tartib, aur us ke mákhárij o madákhil, aur un ke sáre naqshe aur us ke sáre qawánin, aur us ke sáre dhánche aur sáre áin ko unhen dikhlá, aur un kí nazar ke áge likh, tá kí we us ke sáre naqshe, aur us ke sáre qawánin ko hifz karen, aur un par 'amal karen.

12 Yih is ghar ká áin hai; Us kí tamám sarhadden pahár kí choṭí par aur us ke girdágird niháyat muqaddas hongí. Dekh, yih is ghar ká áin hai.

13 ¶ Aur háth ke náp se qurbángáh ke ye náp hain : Aur yih háth jo hai, so ek háth char ungal hai; khokhlí jagah ek háth, aur ek háth chauří, aur gird ba gird us ke dáman ká kanára bálisath bhar chaurá; aur yih mazbah kí sath hai.

14 Aur zamín kí khokhlí jagah se niche kí kursí tak do háth, aur us kí chauráí ek háth, aur chhoṭí kursí se barí kursí tak char háth, aur chauráí ek háth.

15 Aur qurbángáh char háth hogí, aur qurbángáh ke us ke úpar char síng honge.

16 Aur qurbángáh bárah háth lambí, aur bárah chauří, chaukor hogí.

17 Aur kursí chaudah háth lambí, aur chaudah háth chauří, chaukor :

aur girdágird us ká kanára ádhá háth; aur us kí angethí girdágird ek háth, aur us kí sírhí púrab taraf hogí.

18 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, KHUDÁWAND YAHOWÁH yún íarmátá hai, kí Yih qurbángáh ke qawánin jári hongé, jis din men we use banáwen, tá kí us par sokhtaní qurbání charháwen, aur us par lahú phhirkén.

19 Aur tú káhinon, baní Láwí, ko, jo Sádúq kí nasl se hain, jo merí khidmat ke liye mere nazdik áte hain, khatá kí qurbání ke wáste ek jawán bail de, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

20 Aur tú us ke khún men se le, aur mazbah ke charón síngon par, us kí kúrsí ke charón konon par, aur us ke chaugird kí kangnī par lagá: isí tarah kafára deke use pák o sáf kar.

21 Aur khatá kí qurbání ke liye wuh bachhrá le, aur wuh ghar kí muqarrar jagah men maqdis ke báhar jaláyá jáegá.

22 Aur tú dúsré din bakrí ká ek be-'aib bachcha khatá kí qurbání ke liye charhá, aur we mazbah ko yún kafará deke pák karenge, jis tarah se we use bachhre se pák karte the.

23 Aur jab tú use pák kar chuká, to ek be-'aib bachhrá aur galle ká ek be-'aib mendhá charhá.

24 Aur tú unhen KHUDÁWAND ke áge charhá, aur káhin un par namak chhirkén, aur unhen sokhtaní qurbání ke liye KHUDÁWAND ke áge charháwen.

25 Aur tú sát din tak har roz ek bakrá khatá kí qurbání ke liye taiyár kar rakh; we ek bachhrá aur galle ká ek mendhá bhí jo be-'aib hon, maujud karen.

26 Sát din tak we qurbángáh ko pák o sáf karenge, aur apne ta'in makhsús karenge.

27 Aur jab ye din púre hongé, to yún hogá, kí áphwen din aur us ke

ba'd bhí, káhin log tumhári sokhtaní qurbánion ko, aur tumhári salámátí kí qurbánion ko, mazbah par guzránge; aur main tumhen qabúl karúnga, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

XLIV B'A'B.

TAB wuh mujhe báharwár maqdis ke phátak kí ráh se, jis ká manzar púrab taraf hai, phirá láyá, aur wuh band thá.

2 KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Yih phátak band rahegá, aur kholá nahín jáegá, aur koí insán us se dákhil na hogá; chúnki KHUDÁWAND, Isráel ká KHUDá, us se dákhil huá hai, is liye wuh band rahegá.

3 Magar sardár, is liye kí sardár hai, KHUDÁWAND ke áge rotí kháne ko us men baithegá: wuh us phátak ke usáré kí ráh se andar áwegá, aur usí ráh se báhar jáegá.

4 ¶ Phir wuh mujhe uttar phátak kí ráh se ghar ke áge láyá: aur main ne dekhá, aur dekh, KHUDÁWAND ke jalál ne KHUDÁWAND ke ghar ko bhar diyá, aur main muh ke bhal girá.

5 Aur KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, tú dil lagá, aur apní ánkhon se dekh, aur jo kuchh kí KHUDÁWAND ke ghar ke qawánin o áin kí bábat tujh se kahtá hún, apne kánon se sun, aur ghar ke madkhal ko aur maqdis ke sab makhrajon ko liház kar.

6 Aur tú ahl i Isráel ke bági logon se kah, kí KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Ai ahl i Isráel, tum bas jáno, kí tum ne yih sáre ghinaune kám kiye hain.

7 Chunáncí, jis waqt tum merí rotí aur charbí aur lahú guzránte the, tab dil ke ná-makhtún aur jism ke ná-makhtún ajnabí-zádon ko mere maqdis men láe, tá kí we mere maqdis men áwen, aur mere ghar ko ná-pák karen, aur unhon ne tumháre sáre nafrat-angez kámon ke sabab mere 'ahd ko torá.

8 Aur tum ne merí muqaddas chízon kí hifázat na kí, balki tum ne gáiron ko apní taraf se mere maqdis men muqarrar kiyá hai, tá ki merí chízon kí amánatdári karen.

9 ¶ Kḥudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Un ajnabi-zádon men se, jo baní Isráel ke darmiyán hain, koi dil ká ná-makhtún, yá jism ká ná-makhtún ajnabi-záda mere maqdis men dákhil na hogá.

10 Balki baní Láwí bhí jo mujh se bargashta húe, jis waqt kí Isráel gumráh ho gayá, kyúнки we 'apne buton kí pairaui karke mujh se gumráh húe, so we hí apní sharárat kí sazá páwenge.

11 Tau bhí we mere maqdis men kḥádim hongé, aur mere ghar kí nigahbání karenge, aur mere ghar men kḥidmat-guzári karenge, we logon ká sokhtaní qurbání aur zabíha zabh karenge, aur logon ke áge un kí kḥidmat ke liye khare rahenge.

12 Chúnki unhon ne un ke liye buton ke áge kḥidmat kí thí, aur we ahl í Isráel ko badkári ká thokarkhilánawálá patthar húe; is liye main ne un par apná háth barháyá, aur we apní sharárat kí sazá páwenge, Kḥudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

13 Aur we mere huzúr á nahín sakenge, kí mere áge kahánat karen, yá quds ul aqdas men merí muqaddas chízon ke pás áwen; balki we apní ruswái utháwenge, aur apne ghinaune kámon ko, jo unhon ne kiyé hain, sazá páwenge.

14 Tau bhí main unhen ghar kí hifázat ke liye, aur us kí sári kḥidmat ke liye, aur us ke kámon ko anjám देने ke liye, nigahbán muqarrar karúngá.

15 ¶ Par káhin, baní Láwí, Saduq ke bete, jo mere maqdis kí hifázat karte the, jis waqt kí baní Isráel mujh se gumráh ho gaye, so we merí kḥidmat ke liye mere nazdik áwenge, aur

mere huzúr khare rahenge, kí mere áge charbí aur lahú guzránen, Kḥudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

16 Aur we mere maqdis men dákhil hongé, aur kḥidmat ke liye merí mez ke pás áwenge, aur merí chízon kí amánatdári karenge.

17 ¶ Aur yún hogá, kí jis waqt we andarwár sahn ke phátakon se dákhil hongé, to we kattání poshák pahine húe áwenge, aur jab tak kí andarwár sahn ke phátakon ke darmiyán aur andar hí men kḥidmat karte rahenge, ún un se orhá na jáegá.

18 We apne siron par kattání topí, aur kamaron par kattání páejáme pahinenge, aur jo kuchh pasine ká bá'is ho, use apní kamar par na bándhen.

19 Aur jis waqt we báharwár sahn men, ya'ne, 'awámm ke báharwár sahn men nikal jáwen, to apní kḥidmat kí poshák utár dálenge, aur muqaddas hujron men rakhenge. aur दूसरी poshák pahinenge; magar we ukapron ko pahine húe 'awámm kí, taqdis na karenge.

20 Aur we apná sir na mundáwenge, aur na bál ko lambá hone denge; we sirf apne siron ke bál katarwáenge.

21 Aur jab andarwár sahn men dákhil hon, to koi káhin mai na píe.

22 Aur we bewá, yá mutallaqa ko, jorú na karenge, balki ahl í Isráel kí nasl kí kunwári ko lenge, magar we us bewá ko jo káhin bewá chhor gayá ho, apne liye lewen.

23 Aur we mere logon ko pák aur nápák ká farq batáwenge, aur unhen sikháenge kí we najis aur táhir men imtiyáz karen.

24 Aur we mu'ámala men 'adálát ke liye khare hongé: we mere hukmon ke bamújib 'adálát karenge: aur we merí sári jamá'aton men merí shari'aton aur mere qawánin ko hifz karenge, aur mere sabton ko muqaddas karenge.

25 Aur we apne ko nápak karne ke liye kisi murda ke pás na jáwenge, magar faqat báp, yá má, yá betá betí, yá bhái, yá kúnwári bahin ke liye we apne ko nápak kar sakte hain.

26 Aur we us ke pák hone ke ba'd us ke liye aur sát din shumár karenge.

27 Aur jis din ki wuh maqdis ke andar, andarúni sahn ke darmiyán, áwe, tá ki maqdis men k̄hidmat-guzarí kare, to wuh apne liye khatá ki qurbání guzránegá, K̄hudáwánd Yáhowáhn kahtá hai.

28 Aur yih un kí mirás hogí: main hí un kí mirás hún: aur tum Isráel men unhen milkíyat nahín doge: main hí un kí milkíyat hún.

29 Aur we nazar kí qurbání, aur khatá kí qurbání, aur taqsír kí qurbání k̄háenge, aur har ek chíz, jo Isráel men haram kí jáwe, unhín kí hogí.

30 Aur sáre pahle phalon ká pahlá, aur tumhári sári qurbáníon kí har ek -híz kí, har ek qurbání káhin kí hogí; aur tum apne gúndhe hús áte ká pahlá káhin ko díjiyo, tá ki barakat tere ghar par názil hoke rahe.

31 Par wuh jo áp se mará, yá darindon ká phára hús, kyá parind, kyá charind, cháhiye kí káhin use na k̄háwen.

XLV BA'B.

AUR jab tum zamín ko qur'a se taqsím karoge ki ek ek ko mirás mile, to tum zamín ká ek muqaddas hissa K̄hudáwánd ke áge útháe hús hadya ke taur par guzránoge; us kí lambái pachís hazár kí, aur chau:ái das hazár kí hogí; aur yih us ke chau-gird kí sári sarhaddon ke darmiyán muqaddas hogí.

2 Us men se ek qit'a, jis kí lambái ánch sau, aur chaurái páñch sau, jo cháron taraf barábar hai, maqdis ke liye hogá, aur us kí iháta ke liye cháron taraf pachás pachás háth kí zamín hogí.

3 Aur tú us páimáish kí pachís hazár kí lambái aur das hazár kí chaurái nápegá; aur us men maqdis, quds ul aqdas, hogá.

4 Zamín ká muqaddas hissa un káhinon ke liye hogá jo maqdis ke k̄hádim hain, aur jo K̄hudáwánd ke huzúr k̄hidmat karne ko áwenge, aur wuh maqám un ke gharon ke liye hogá, aur wuh maqdis ke liye muqaddas jagah hogí.

5 Aur wuh, jis kí lambái pachís hazár aur chaurái das hazár, ghar ke k̄hádim, baní Láwi, ke liye hogá, tá kí bís hujron kí jagah ho.

6 ¶ Aur tum shahr ká hissa páñch hazár chaurái men, aur lambái men pachís hazár, maqdis ke hadyawále hissa ke barábar muqarrar karo: so wuh sáre ahl í Isráel ke liye hogá.

7 ¶ Aur muqaddas hadyawále hissa kí aur shahr ke hissa kí ek taraf, aur dúsrí taraf muqaddas hadyawále hissa ke muqábil aur shahr ke hissa ke muqábil, pachchhim se pachchhim, aur púrab se púrab, ek hissa sardár ke liye hogá; aur lambái us kí pachchhimí sarhadd se púrabí sarhadd tak un hisson men se ek ke muqábil ho.

8 Isráel ke darmiyán, zamín men se, us ká yihí hissa hogá, aur mere sardár phir mere logon par sitam na karenge; aur we báqí zamín ahl í Isráel ko, un ke firqon ke mutábíq, taqsím karenge.

9 ¶ K̄hudáwánd Yáhowáhn yún kahtá hai, kí Ai Isráel ke sardáro, itná tumháre liye bas ho, zulm aur lút pát ko apne se dúr karo, 'adálat o sadáqat karo, aur mere logon par sab tarah kí ziyádati jo tum ne kí hai mauqúf karo, K̄hudáwánd Yáhowáhn farmátá hai.

10 Aur tum púrí tarází aur púra aifah aur púra batt rakhá karo.

11 Aifah aur batt ek hí wazn ká ho, kí batt men k̄homar ká daswán hissa ho, aur aifah bhí k̄homar ká

daswān hissa ho : us kā andāza k̄homar ke mutābiq ho.

12 Aur misqāl bīs jirah kā ho, aur bīs misqāl, pachīs misqāl, pandrah misqāl kā tumhārā mānah hogā.

13 Aur hadyā jo tum guzrānoge, so yih hai : gehūn ke k̄homar ke aifah kā chhathā hissa, aur jau ke k̄homar ke aifah kā chhathā hissa guzrānoge.

14 Aur tel, ya'ne, tel ke batt kī bābat yih hukm hai, ki tum karr men se jo das batt kā k̄homar hai, ek batt kā daswān hissa dījiyo : kyūnki k̄homar men das batt hain.

15 Aur galle men se, har do sai ke pichhe, Isrāel kī suthrī charāgāh kā ek barra nazr kī qurbānī ke liye, aur sokhtanī qurbānī ke liye, aur salāmatī kī qurbānī ke liye, tā ki un ke liye kafāra ho, K̄hudāwand Yāhowān kahtā hai.

16 Mulk ke sāre log us sardār ke liye, jo Isrāel men hai, yih hadyā denge.

17 Aur sardār sokhtanī qurbānīān, aur nazr kī qurbānīān, aur tapāwan, 'idon aur naye chānd ke waqton, aur sabton, aur ahl i Isrāel ke sāre muqaddas dinon men dewegā; wuh khatā kī qurbānī, aur nazr kī qurbānī, aur sokhtanī qurbānī, aur salāmatī kī qurbānīān, ahl i Isrāel ke kafāre ke liye taiyār karegā.

18 K̄hudāwand Yāhowān yūn kahtā hai, ki Pahle mahine kī pahilī tārikh ko tū ek be-'aib jawān bail le, aur maqdis ko pāk kar :

19 Aur kāhin khatā kī qurbānī ke bachhre kā lahdū lewegā, aur use ghar ke khambhon par, aur mazbah kī kursi ke chāron konon par, aur andarwār sahn ke darwāze ke khambhon par lagāwegā.

20 Aur tū mahine kī sātwin tārikh ko har ek ke liye jo saho kare, aur us ke liye bhī jo nādān hai, aisāhī karegā; isi tarah tum ghar kā kafāra diyā karoge.

21 Tum pahle mahine kī chaudahwin tārikh fasah ko, jo sāt din kī 'id hai, mānoge, aur fatirī rotī khāī jāegī.

22 Aur usī din sardār apne liye, aur sāre ahl i mamlukat ke liye, khatā kī qurbānī ke wāste ek bachhrā taiyār kar rakhegā.

23 Aur 'id ke sāton din men, wuh har roz sāt din tak sāt be-'aib bachhre, aur sāt mendhe muhaiyā karegā, tā ki K̄hudāwand ke āge sokhtanī qurbānī hon; aur har roz bakron men se ek bachcha tā ki wuh khatā kī qurbānī ho.

24 Aur wuh har ek bachhre ke liye ek aifah bhar nazr kī qurbānī, aur har ek mendhe ke liye ek aifah, aur har ek aifah ke liye ek hīn tel taiyār karegā.

25 Sātwen mahine kī pandrahwin tārikh ko bhī wuh 'id ke liye, jis tarah se us ne in sāt dinon men kiya thā, taiyārī karegā, khatā kī qurbānī ke mutābiq, sokhtanī qurbānī ke mutābiq, aur nazr kī qurbānī ke mutābiq, aur tel ke mutābiq.

XLVI BA' B.

K̄HUDA'WAND Yāhowān yūn farmātā hai, kī Andarwār sahn kā phātak, jis kā manzar pūrab kī taraf hai, un chha dinon tak, jin men kām karnā rawā hai, band rahegā, par sāt ke din kholā jāegā, aur naye chānd ke din bhī kholā jāegā.

2 Aur sardār bāhar us phātak ke usāre kī rāh se dākhl hogā, aur phātak ke khambhe pās kharā rahegā, aur kāhin us kī sokhtanī qurbānī, aur us kī salāmatī kī qurbānīān, karenge, aur wuh phātak ke āstāne par sīda karegā; tab niklegā; par phātak shām tak band na hogā.

3 Aur mulk ke log usī phātak ke darwāze par, sabton aur naye chānd ke waqton men, K̄hudāwand ke huzūr sīda kiya karenge.

4 Aur sokhtanī qurbānī, jo sardār

aur logon ke liye,

HIZQIEL, XLVI. *Jab we 'ibadat karte hon*

sabt ke din KHUDAWAND ke áge guz-ránegá, so yih hai : chha be-'aib barre, aur ek be-'aib menđhá;

5 Aur ek nazr kí qurbání ek ek menđhe ke liye ek aifah, aur ek nazr kí qurbání barron ke liye jitná us ko dastras ho, aur ek aifah ke liye ek hin tel.

6 Aur naye chánd ke roz yih hogá : ek be-'aib jawán bail aur chha barre, aur ek menđhá, sab ke sab be-'aib honge.

7 Aur wuh ek nazr kí qurbání tai-yár karegá, ya'ne, har ek bail ke liye ek aifah, aur menđhe ke liye ek aifah, aur barron ke liye jitná us ko dastras ho, aur har ek aifah ke liye ek hin tel.

8 Aur jab sardár áwe ki dákhil ho, to phátaak ke usáre kí ráh se dákhil hogá, aur usí kí ráh se niklegá.

9 ¶ Par jab mulk ke log muqaddas 'idon ke waqt KHUDAWAND ke huzúr házir honge, to wuh jo uttar ke phá-tak kí ráh se sijda karne ko bhítar áta hai, so dakhin ke phátaak kí ráh báhar jáégá; aur wuh jo dakhin ke phátaak kí ráh se andar áta hai, so uttar ke phátaak kí ráh se nikal jáégá; jis phátaak kí ráh se wuh andar áyá, us se báhar na jáégá, par us ke sámhne ke phátaak kí ráh se nikal jáégá.

10 Aur jab we andar jáenge, to sar-dár bhí un ke darmiyán hoke jáégá; aur jab we báhar niklenge, to wuh bhí nikal áwegá.

11 Aur 'idon men, aur muqarrar jamá'aton ke waqt men, ek nazr kí qurbání ek ek bail ke liye ek aifah, aur menđhe ke liye ek aifah hogí; aur barron ke liye jitná us ko dastras ho, aur har ek aifah ke liye ek hin tel.

12 Aur jab sardár koí sokhtaní qur-bání apní khushí se taiyár kare, yá koí salámati kí qurbání KHUDAWAND ke áge apní khushí se guzráne áwe, tab wuh phátaak jis ká manzar púrab taraf hai us ke liye kholá jáégá, aur

wuh jis taur par sabt ke din kiyá thá, us hí taur par apní sokhtaní qurbání aur apní salámati kí qurbání KHUDAWAND ke áge apní khushí se guzráne áwegá, aur us ko nikalne ke ba'd phátaak baud kiyá jáégá.

13 Tú har roz KHUDAWAND ke áge pahle sál ká ek be-'aib barra, sokhtaní qurbání ke liye, charháwegá; tú use har subh charháwegá.

14 Aur tú us ke liye har subh ko ek nazr kí qurbání guzránegá, ya'ne, aifah ká chhaṭhá hissa, aur mihín maida ke sáth miláne ko tel ke hin kí ek tihái; dáimi hukín ke mutábíq hamesha ke liye KHUDAWAND ke áge yih nazr kí qurbání hogí.

15 Isí tarah we barre aur nazr kí qurbání aur tel har subh hamesha kí sokhtaní qurbání ke liye charháwen.

16 ¶ KHUDAWAND YAHOWÁN yún farmátá hai, ki-Agar sardár apne beton men se kisi ko hiba kar de, to wuh mirás us ke beton kí hogí; wuh wirá-satá un kí mirás ho jáegi.

17 Par agar wuh apní gulámon men se kisi ko apní mirás men se hiba kare, to wuh khalási ke sál tak us ká hogá, ba'd us ke sardár ká phir ho jáégá; magar us kí mirás us ke beton ke liye hogí.

18 Aur sardár logon kí mirás men se zulm karke nahín legá, ki unhen un kí mirás se be-dákhil kare; par wuh apní hí mirás men se apne beton ko mirás degá, tá ki mere log har ek apní mirás se tittar bittar na hon.

19 ¶ Phir wuh mujhe us inádkhal kí ráh se, jo phátaak kí bagal men thá, káhinon ke muqaddas hujron men, jin ká manzar uttar taraf thá, láyá, aur dekh, pachchhim taraf ko donon siron par ek khalí jagah thí.

20 Tab us ne mujhe kahá, ki Dekh, wuh jagah hai, jis men káhin log taq-sír kí qurbání aur khatá kí qurbání josh karenge, aur nazr kí qurbání ko tanúr men pakáwenge, tá ki unhen

báharwár sahn men logon kī taqdis karne ke liye na le jáen.

21 Phir wuh mujhe báharwár sahn men láyá, aur sahn ke cháron konon kī taraf mujhe le gayá, aur dekh, sahn ke har ek kone men ek aur sahn thá.

22 Sahn ke cháron konon men chá-lis chális háth lámbe, aur tís tís háth chaure sahn the, ek dúsre ke muttasil; ye cháron konewále ek hí náp ke the.

23 Aur un ke girdágird, un cháron ke girdágird, ek diwár thí, aur cháron taraf diwár ke niche ubálne kī jagahen baní thín.

24 Tab us ne mujhe kahá, ki Yih ubálnewálon kī jagah hai, jahán ghar ke khádim logon ke zabiha ubálen.

XLVII BA'.

PHIR wuh mujhe ghar ke darwáze par láyá, aur dekh, pání ghar ke ástáne ke niche se púrab taraf ko nikle, kī ghar ká sámhná púrab rukh thá, aur pání ghar kī dahní taraf ke niche se mazbah kī dakhin taraf hoke bahte the.

2 Tab wuh mujhe uttar ke pháta kī ráh se báhar láyá, aur mujhe us ráh men, jis ká manzar púrab kī taraf hai, báharwár pháta k par phiráke le áyá, aur dekh, dahní taraf se pání nikal áe the.

3 Aur wuh mard, jis ke háth men paimáish kī dori thí, púrab taraf niklá, aur hazár háth nápá, aur mujhe pánion men láyá, aur pání takhnon tak the.

4 Phir wuh hazár háth nápá, aur mujhe pánion ke darmiyan le áyá, aur pání ghutnon tak the; phir aur ek hazár nápá, aur us men hoke mujhe láyá, aur pání kamar tak the.

5 Ba'd us ke aur ek hazár háth nápá, aur wuh aisá daryá thá, kī main us ke pár guzar nahín saktá thá: kyúнки pání bahut ziyáda húe, tairáo ke pání, ek daryá, jis ke pár paidal jáná mumkin na thá.

6 ¶ Aur us ne mujhe kahá, ki Aí

ádamzád, kyá tú ne yih dekhá? Tab wuh mujhe le gayá, aur daryá ke kináre par phir pahuncháyá.

7 Aur jab main phir áyá, to dekh, daryá ke kináre kī is taraf aur us taraf bahutere daraḡht the.

8 Tab us ne mujhe kahá, ki Yih pání púrab des kī taraf bah játe'hain, aur maidán men nikal áte, aur samundar men já milte hain, aur samundar men milte hí us ke pání náqis se achchhe ho jáenge.

9 Aur yún hogá, kī har ek shai jo jítí aur chaltí phirtí hai, jahán kahín yih daryá áwégá, jiegí, aur machhlíon kī barí kasrat hogí; is liye kī ye pání wahán áwenge; kyúнки we achchhe ho jáenge, aur har ek shai, jahán kahín yih daryá áta hai, jiegí.

10 Aur yún hogá, kī 'Ain i Jadí se leke 'Ain i 'Ijlaím tak, us par machhwe khare rahenge; we maqám jál bichháne kī jagah honge; un kī machhlíán, apní apní jins ke mutábíq, bare samundar kī machhlíon kī sí niháyat kasir hongí.

11 Par us kī kíchar kī jagahen aur us kī taráíán durust na kī jáengi; we shoristán hongí.

12 Aur daryá ke qaríb, us ke kináre par, is taraf aur us taraf, har ek qism ke mewadár daraḡht ugeṅge, jin ke patte kabhí nahín murjháenge, aur jin ke mewa kabhí chuk na jáenge; we apne apne mahíne men naye mewa láwenge, is liye kī un ke pání maqdis men se nikal áe hain; aur un ke mewa kháne ke liye, aur un ke patte dawá ke liye honge.

13 ¶ Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, kī Yih wuh sarhadd hai, jis ke bamújib tum zamín ko taqsim karoge, kī Isráel ke bárah firqon k. mirás howe. Yúsuf ke liye do hisse honge.

14 Aur tum ek dúsre ke sáth use mirás men láoge, jis kī bábat main ne apná háth uḡháyá, kī tumháre bápdá-

don ko dúngá; aur yih zamín tumhári mírás men paregi.

15 Aur úttar taraf zamín kí yihí sarhadd hogí: bare samundar se leke, Hatlún kí ráh, Sídád ke madkhal tak;

16 Hamát, Bírítah, Sibraim, jo Dimishq kí sarhadd aur Hamát kí sarhadd ke darmiyán hai; aur Hasar-mattikún, jo Haurán ke kanáre par hai.

17 Aur samundar se sarhadd yih hogí, ya'ne, Hasar-'Ainán, Dimishq kí sarhadd, aur úttar ko úttar atráf, aur Hamát kí sarhadd. Aur yih úttar kí sarhadd hai.

18 Aur púrabí sarhadd Haurán, aur Dimishq, aur Jilí'ád ke darmiyán se, aur Isráel kí sarzamín ke darmiyán se jo Yárdan par hai, hogí; us sarhadd se jo púrab ke samundar ke áspás hai tum palmáish karoge. Aur yih púrab kí sarhadd hai.

19 Aur dakhin kí sarhadd dakhin taraf yih hai, ya'ne, Tamar se, Maribah se páníon tak, jo Qádis men hain, us wádi se bare samundar tak. Yihí dakhin kí sarhadd dakhin taraf hai.

20 Aur usí sarhadd se Hamát ke muqábil bará samundar pachchhim kí sarhadd hogá. Yihí pachchhim kí sarhadd hai.

21 Isí tarah tum Isráel ke firqon ke mutábíq zamín ko ápas men taqsim karoge.

22 ¶ Aur yún hogá kí tum apne ko aur un begánon ko, jo tumháre darmiyán baste hain, aur jin kí aulád tumháre darmiyán paidá húi hain, so unhen mírás ke liye qur'a se taqsim karoge; aur we tumháre nazdik baní Isráel ke darmiyán ham-watanon ke barábar honge, aur tumháre sáth Isráel ke firqon ke darmiyán mírás páwenge.

23 Aur yún hogá kí jis jis firqe men koi begána bastá hai, wahán use mírás doge, Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai.

XLVIII B'A.B.

AUR ye firqon ke nám hain. Úttar ke kanáre se, Hatlún kí ráh kí sarhadd tak, Hamát jáne kí ráh, Hasar-'Ainán, Dimishq kí sarhadd úttar kí taraf, Hamát kí sarhadd tak, kí ye us kí púrabí aur pachchhimí sarhadden hain; Dán ke liye, ek hissa.

2 Aur Dán kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, A'shar ke liye ek hissa.

3 Aur A'shar kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Naftáli ke liye ek hissa.

4 Aur Naftáli kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Munassí ke liye ek hissa.

5 Aur Munassí kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Ifráim ke liye ek hissa.

6 Aur Ifráim kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Rúbin ke liye ek hissa.

7 Aur Rúbin kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Yahúdáh ke liye ek hissa.

8 ¶ Aur Yahúdáh kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, wuh hadyawálá hissa hogá jo tum guzránoge, pachís hazár us kí chaurán, aur us kí lambán báqí hisson men se ek ke barábar, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, aur maqdis us ke darmiyán hogá.

9 Wuh hadyawálá hissa, jo tum log KHUDÁWAND ke áge guzránoge, so pachís hazár lambá hogá, aur das hazár chaurá hogá.

10 Aur yih muqaddas hadyawálá hissa un ke liye, hán, káhinon ke liye hogá; úttar taraf pachís hazár us kí lambái hogí, aur das hazár us kí chaurái pachchhim taraf, aur das hazár us kí chaurái púrab taraf, aur pachís hazár us kí lambái dakhin taraf; aur KHUDÁWAND ká maqdis us ke darmiyán hogá.

11 Yih un káhinon ke liye hogá, jo

Sadúq ke beton men se muqaddas kiye gaye hai, jinhon ne mere hukm ko hiñz kiyá, aur jo gumráh na hús, jab baní Isráel gumráh hús, jis tarah se baní Láwí gumráh hús.

12 Aur zamín ká yih hadyawálá hissa, jo guzráná játá hai, baní Láwí kí sarhadd ke muttasil, un ke liye niháyat muqaddas chiz thahregá.

13 Aur káhinon kí sarhadd ke muqábil baní Láwí ke liye ek hissa hogá pachís hazár lambá, aur das hazár chaurá; fil-jumla us kí lambái pachís hazár, aur chaurái das hazár hogí.

14 Aur we us men se koi hissa na bechen, aur na zamín ká pahlá hásil badlen, aur na apne qabze se khárij karen; kyúñki wuh KHUDÁWAND ká muqaddas hai.

15 ¶ Aur wuh pánch hazár ká hissa jo chaurán men se bach rahá, us pachís hazár ke muqábil, bastí aur us kí nawáhi ke liye 'ámm jagah hogí, aur shahr us ke darmiyán hogá.

16 Aur us kí paimáishen ye hongí: uttar taraf chár hazár pán sai, aur dakhin taraf chár hazár pán sai, aur púrab taraf chár hazár pán sai, aur pachchhim taraf chár hazár pán sai.

17 Aur shahr kí nawáhi ká maidán uttar taraf do sau pachás, aur dakhin taraf do sai pachás, aur púrab taraf do sai pachás, aur pachchhim taraf do sai pachás.

18 Aur lambán kí bachtí jo muqaddas hadyawále hisse ke muqábil hai, púrab taraf das hazár, aur pachchhim taraf das hazár hogí, aur wuh muqaddas hadyawále hisse ke muqábil hogí, aur us ká hásil un kí khurák ke liye hogá, jo shahr men khdmatguzári karte.

19 Aur shahr kí khdmat karnewále Isráel ke sáre firqon men se hoke us kí khdmat karenge.

20 Sáre hadyawále hisse kí lambái pachís hazár hogí, aur us kí chaurái pachís hazár hogí; tum muqaddas

hadyawále hisse ko chaukhúntá karke shahr kí milkíyat ke sáth guzránoge.

21 ¶ Aur bachtí, jo muqaddas hadyawále hisse ko shahr kí milkíyat kí donon taraf, jo hadyawále hisse ke pachís hazár ke muqábil púrab taraf, aur pachís hazár ke muqábil pachchhim taraf, sardár ke hisson ke muqábil hai, so sardár ke liye hogí: aur wuh muqaddas hadyawálá hissa hogá: aur ghar ká maqdis us ke darmiyán hogá.

22 Aur baní Láwí kí milkíyat se, aur shahr kí milkíyat se leke, jo sardár kí milkíyat se darmiyán hai, Yahúdáh kí sarhadd aur Binyamín kí sarhadd ke bich, sardár ke liye hogí.

23 Aur báqí firqon ká aísá hí hogá: so púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Binyamín ke liye ek hissa.

24 Aur Binyamín kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Sama'un ke liye ek hissa.

25 Aur Sama'un kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Ishakár ke liye ek hissa.

26 Aur Ishakár kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Zabulún ke liye ek hissa.

27 Aur Zabulún kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Jadd ke liye ek hissa.

28 Aur Jadd kí sarhadd ke muttasil, dakhin taraf dakhin kináre kí sarhadd, jo Tamar se leke Maribah ke pání tak jo Qádis men hai, aur daryá tak, bare samundar kí taraf hogí.

29 Yih wuh sarzamin hai, jise tum mirás ke liye Isráel ke firqon ko qur'a se taqsim karoge, aur ye un ke hisse hai, KHUDÁWAND YAHOWAH kahtá hai.

30 ¶ Aur ye uttar taraf ko shahr ke makhárij hai, chár hazár pán sai andáze men.

Dániel aur us ke rafiqon ká DA'NIEL, I. *bádsháh ke hukm se pála jáná.*

31 Aur shahr ke phátak Isráel ke firqon se námzad hongé; tén phátak uttar taraf; ek phátak Rúbin ká, ek phátak Yahúdáh ká, ek phátak Láwí ká.

32 Aur púrab taraf chár hazár pán sai, aur tén phátak; ek phátak Yúsuf ká, ek phátak Binyamín ká, ek phátak Dán ká.

33 Aur dakhin taraf chár hazár pán

sai us ká andáza thá, aur tén phátak; ek phátak Sama'tín ká, ek phátak Ishakár ká, ek phátak Zabalún ká.

34 Aur pachchhim taraf chár hazár pán sai, aur tén phátak; ek phátak Jadd ká, ek phátak A'shar ká, ek phátak Naftáli ká.

35 Chaugird us ke athárah hazár hain; aur shahr ká nám usí din se yih hogá, Yahowáh-Shámináh.

DA'NIEL NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

YAHU'DA'H ke bádsháh Yahúyaqím kí saltanat ke tisre sál men Bábúl ká bádsháh Nabúkadnazar Yarusalam men áyá, aur use gherá.

2 Aur KHUDÁWAND ne Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqím ko, Bait-ul muqaddas ke ba'ze zurúf samet, us ko qábú men kar diyá: us ne unhen Sín'ár kí sarzamín men apne ma'búd ke ghar men le já rakhá; chunáuchi us ne zurúf ko apne ma'búd ke khazáne men dákhil kiya.

3 ¶ Aur bádsháh ne apne khwájasaráon ke sardár Aspináz ko hukm kiya, kí baní Isráel men se, aur bádsháh kí nasl men se, aur amíron men se, kaí ek ko házir kare;

4 We aise jawán hon jin men 'aib na ho, balki khúbsúrat, aur hik nat men máhir, aur har báb men dánishwar, aur sáhib í 'ilm hon, aur jin men yih liyáqat ho kí sháhi qasr men khare rahen, aur Kasdion ke 'ilm aur zubán síkhne ke qábil hon.

5 Aur bádsháh ne un ke liye bádsháhi khurák men se, aur apne píne kí mai men se, rozíne ká hissa muqarrar kiya; is tarah se unhen tén baras tak

pála, kí we ákhir ko bádsháh ke huzúr khare rahen.

6 Un ke darmiyan baní Yahúdáh men se Dániel, aur Hananiyáh, aur Mísáel, aur 'Azariyáh the:

7 Aur khwájasaráon ke sardár ne un men se har ek ká nám rakhá; ya'ne, Dániel ko Beltashazzar, aur Hananiyáh ko Sadrak, aur Mísáel ko Mísak, aur 'Azariyáh ko 'Abednajú kahá.

8 ¶ Lekin Dániel ne apne dil men iráda kiya, kí apne ta'in bádsháhi khurák ke rozína hisse se, aur us kí mai se jo wuh pítá thá, nápak na kare; aur us ne khwájasaráon ke sardár se darxhwást kí, kí Main cháhátá hún kí apne ko nápak na karún.

9 Aur Khudá ne Dániel ko khwájasaráon ke sardár kí nazar men mu'azzaz o mabhúb karwáya thá.

10 Aur kхоjon ke sardár ne Dániel se kahá, kí Main apne khudáwánd bádsháh se, jis ne tumhárá kháná píná muqarrar kiya hai, dartá hún; káhe ko tumháre chihre us ke huzúr tumháre rafiqon ke chihron se udás nazar áwen? to tum mere sir ko isí tarah se khatre men dáloge.

11 Tab Dániel ne Malzar ko, jise k̄hojōn ke sardár ne Dániel, aur Hananiyáh, aur Mísáel, aur 'Azariyáh ká dāroga kiyá thá, kahá, kī

12 Main terí minnat kartá hūn, kī tū das roz tak apne fidwíōn ko imtihān kar le, aur hamēn khāne ko phalīān aur pīne ko pānī de.

13 Ba'd us ke hamāre chihre aur un jawānōn ke, jo bādsháh ká diyá hūá bakhra khāte hain, tere huzúr dekhe jāēn; tab jisá tū dekhe, waisá apne chākaron se kar.

14 Chunānchī us ne un kī yih bāt qabūl kī, aur das roz tak unheñ ázmátá rahá.

15 Aur ba'd das roz ke un ke chihron kī un sab jawānōn ke chihron kī nisbat, jo bādsháh ká diyá hūá bakhra khāte the, ziyáda raunaq aur tázagī nazar áí.

16 Tab Malzar ne un kī k̄hurák aur mai ko, jo un ke liye muqarrar thí, mauqúf kiyá, aur unheñ phalīān khāne ko dīn.

17 ¶ Tab Khudá ne un chāron jawānōn ko ma'rifat, aur har tarah kī hikmat aur 'ilm meñ mahárat bakhshí; aur Dániel ko har tarah kī royá aur khwáb meñ sáhib i fahm kiyá.

18 Aur jab we din bit gaye jin kī bábat bādsháh ne kahá thá kī un ke ba'd we unheñ sām̄hne lāwēn, k̄hojōn ká sardár unheñ Nabúkadnazar ke huzúr le gayá.

19 Aur bādsháh ne un se guftogú kī; aur un meñ se Dániel, aur Hananiyáh, aur Mísáel, aur 'Azariyáh kī mánind koī na thá; is liye we bādsháh ke huzúr khare rahne lage.

20 Aur har tarah kī k̄hiradmandí aur dānishwarí ke báb meñ, jo kuchh bādsháh ne un se pūchhá, un sáre fálgiroñ aur nujúmíōn se, jo us ke tamám mulk meñ the, unheñ das darja bihtar páyá.

21 Aur Dániel K̄horas bādsháh ke pahle sál tak zinda rahá.

II BA'B.

AUR Nabúkadnazar kī saltanat ke dūsre sál meñ Nabúkadnazar ne aise khwáb dekhe, kī jin se us ká dil ghabrá gayá, aur us kī nīnd játi rahí.

2 Tab bādsháh ne hukm diyá, kī fálgiroñ, aur nujúmíōn, aur jádúgarōñ, aur Kasdíōn ko bulāwēn, kī bādsháh ke khwáb use batāwēn. Chunānchī we áe, aur bādsháh ke huzúr khare hūe.

3 Aur bādsháh ne un se kahá, kī Main ne ek khwáb dekhá hai, aur us khwáb ká bhed daryáft karne kī fikr se merá dil ghabráta hai.

4 Tab Kasdíōn ne bādsháh ke áge Arámí zubán meñ 'arz kī, kī Bādsháh abad tak jitá rah: apne chākaron ko khwáb batláíye, to ham us kī ta'bír karenge.

5 Bādsháh ne jawáb meñ Kasdíōn se kahá, Yih bāt mujh se játi rahí hai: agar tum khwáb yád na diláo, aur us kī ta'bír na karo, to tum tūkre tūkre kiye jáoge, aur tumbhāre ghar ghúrá ban jáenge.

6 Aur agar khwáb ko yád diláo, aur us kī ta'bír batáo, to main tumheñ in'am aur ajúra dúngá, aur barí 'izzat bakhshúngá; is liye khwáb ko yád diláo, aur us kī ta'bír mujh se bayán karo.

7 Unheñ ne phir jawáb meñ kahá, Bādsháh apne chākaron ko khwáb batláíye, to ham us kī ta'bír karenge.

8 Bādsháh ne jawáb meñ kahá, kī Yaqinan main jántá hūn kī tum derí karne se láida uṭhāne chāhte ho, is liye kī dekhite ho, kī bāt mujh se játi rahí hai.

9 Lekin agar tum khwáb ko mujhe na batáoge, to tumhāre liye ek hī hukm hai; kyúñki tum ne jhúṭh au hila kī báteñ banáín, tá kī mere áge kaho, jab tak kī waqt tal jāe: pas, khwáb ko batláo, to main jánún kī us kī ta'bír bhí bayán kar sakte ho.

10 ¶ Kasdíōn ne bādsháh se 'arz

kí, ki Sári dunyá men aisá to koí ek shakhs bhí nahín, jo bádsháh ki bát ko batá sake; aur na koí bádsháh, yá amír, yá hákim aisá húa, jis ne aisá suwál kisí fálgir, yá nujúmi, yá Kasdí se kiyá ho.

11 Aur yih bát, jo bádsháh púchh-tá hai, mushkil bát hai; aur siwá iláhon ke, jin kí sukúnat insán ke sáth nahín, koí nahín hai ki bádsháh ke áge use batá sake.

12 Is liye bádsháh gusse húa, aur us ká qahr be-niháyat bhar-ká, aur us ne hukm kiyá, ki Bábul ke sáre hákimon ko halák karen.

13 So yih hukm já ba já pahunchá, ki hukamá maqtúl hon; tab Dániel aur us ke rafiqon ko bhí dhúndhne lage, ki unhen qatl karen.

14 ¶ Tab Dániel ne bádsháh ke jilaudáron ke sardár Aryúk ko, jo Bábul ke hákimon ke qatl karne ko niklá thá, khiradmandi aur dánishwari se jawáb diyá :

15 Us ne bádsháh ke jilaudáron ke sardár Aryúk ke jawáb men kahá, ki 'Yih hukm bádsháh se aisá jald kyún niklá hai? Tab Aryúk ne Dániel se us kí haqiqat kahí.

16 Aur Dániel ne bhitar jáke bádsháh se 'arz kí, ki Mujhe muhlat mile, to main bádsháh ke huzúr us kí ta'bír bayán karúngá.

17 Tab Dániel ne apne ghar jáke Hananiyáh, aur Mísáel, aur 'Azariyáh, apne rafiqon ko, itilá' di;

18 Tá ki we is ráz ke báb men ásmán ke Khudá se rahmaton ko talab karen; ná ho, ki Dániel aur us ke rafiq, Bábul ke báqi hákimon ke sáth, maqtúl hon.

19 ¶ Tab Dániel par rát ke khwáb men wuh ráz khulá. Tab Dániel ne ásmán ke Khudá ká shukr kiyá.

20 Dániel bolá aur kahá, ki Khudá ká nám tá abad mubáarak ho, ki hikmat aur qudrat us hí kí hai:

21 Kyúñki wuh waqton ko aur

zamánon ko tabdil kartá hai; wuh bádsháhon ko ma'zúl kartá, aur bádsháhon ko qáim kartá hai; wuh hákimon ko hikmat, aur dánishmandon ko dánish, 'ináyat kartá hai:

22 Wuh gahri aur poshída chizon ko záhir kartá hai; aur jo kuchh andhere men hai, use jántá hai; aur núr usi ke sáth rahtá hai.

23 Main terá shukr kartá hún, aur terí sitáish kartá hún, ai mere bápád-don ke Khudá, jis ne mujhe hikmat aur quwat bakhshí, aur jo chiz ham ne tujh se mángi tú ne ab mujh par záhir kí; kyúñki tú ne bádsháh ká muqaddama ham par záhir kiyá hai.

24 ¶ Ba'd us ke Dániel Aryúk pás gayá, jo bádsháh kí taraf se Bábul ke hákimon ke qatl ke liye muqarrar húa thá, aur us se yún kahá, ki Bábul ke hákimon ko halák mat kar; mujhe bádsháh ke huzúr le chal; main bádsháh ko ta'bír batá dúngá.

25 Tab Aryúk Dániel ko shitábi se bádsháh ke huzúr le gayá, aur 'arz kí, ki Main ne Yahúdhá ke asiron men se ek shakhs ko páyá hai, jo bádsháh ko ta'bír batá degá.

26 Bádsháh ne Dániel se, jis ká laqab Beltashazzar thá, jawáb men kahá, Kyá tú us khwáb ko, jo main ne dekhá, aur us kí ta'bír ko, mujh se bayán kar saktá hai?

27 Dániel ne bádsháh ke huzúr jawáb diyá, aur kahá, Wuh bhed jo bádsháh ne púchhá, hukamá, aur nujúmi, aur jádlúgar, aur fálgir bádsháh ko batá nahín sakte;

28 Lekin ásmán par ek Khudá hai, jo ráz kí báten áshkára kartá hai; aur wuh Nabúkadnazar bádsháh ko wuh bát batátá hai, jo ákhirí aiyám men hogí. Terá khwáb, aur tere dimági khiyálen, jo tú ne apne palang par dekhe, so ye hain;

29 Tú, ai bádsháh, apne palang par letá húa khiyál karne lagá, kí áyande men kyá hogá; so wuh, jo rázon ká

kholfnewálá hai, tujh par zāhir kartá hai, ki kyá kuchh hogá.

30 Lekin yih ráz mujh par áshkárá kiyá gayá, is liye nahín ki mujh men kisi aur zinda kí nisbat se ziyáda hikmat hai, balki is liye ki is kí ta'bir bádsháh se kí jáwe, aur tá ki tú apne dil ke tasawwuron ko pahcháne.

31 ¶ Tú ne, ai bádsháh, nazár kí thí, aur dekh, ek barí múrat thí. Wuh barí múrat, jis kí raunaq be-niháyat thí, tere sámhne khari hui, aur us kí súrát haibatnák thí.

32 Us múrat ká sir khális sone ká thá, us ká sína aur us ke bázu chándí ká, us ká shikam aur ráneñ támbe kí thin;

33 Us kí tángen lohe kí, aur us ke páñw kuchh lohe ke aur kuchh mittí ke the.

34 Aur tú use dekhtá rahá yahan tak kí ek patthar, bagair us ke kí koí háth se kátke nikále, ap se niklá, jo us shaki ke páñwon par, jo lohe aur mittí ke the, lagá, aur unhen tũkre tũkre kiyá.

35 Tab lohá, aur mittí, aur tábmbá, aur chándí, aur soná, tũkre tũkre kiye gaye, aur tábistání khalihán kí bhúsi kí mánind húc, aur hawá unhen urá le gayí, yahan tak kí un ká patá na milá; aur wuh patthar, jis ne us múrat ko mára, ek bará pahár ban gayá, aur tamám zamín ko bhar diyá.

36 ¶ Wuh khwáb yih hai, aur us kí ta'bir bádsháh ke huzúr bayán kartá hún.

37 Tú, ai bádsháh, bádsháhon ká bádsháh hai: is liye kí ásmán ke Khudá ne tujhe ek bádsháhat, aur tawánái, aur qúwat, aur shaukat bakhshí hai.

38 Aur jahán kahín baní A'dam sukúnat karte haiñ, us ne maidán ke chaupáye aur hawá ke parinde tere qábú men kar diye, aur tujhe un sabhon ká hákim kiyá: tú hí wuh sone ká sir hai.

39 Aur tere ba'd ek aur saltanat barpá hogí jo tujh se chhóti hogí, aur us ke ba'd ek aur saltanat támbe kí, jo tamám zamín par hukúmat karegi;

40 Aur chauthí saltanat lohe kí mánind mazbút hogí, aur jis tarah kí lohá toř dáltá hai, aur sab chizon par gálib hotá hai, hán, lohe kí tarah se jo sab chizon ko tũkre tũkre kartá hai, usí tarah se wuh tũkre tũkre karegi, aur kuchal dálegí.

41 Aur jo kí tú ne dekhá, kí us ke páñw aur unglián kuchh to kumhár kí máti kí aur kuchh lohe kí thin, so us saltanat men tafirga hogá; magar jaisá kí tú ne dekhá kí us men lohá gilláwe se milá húa thá, so lohe kí tawánái us men hogí.

42 Aur jaisá kí páñw kí unglián kuchh lohe kí aur kuchh máti kí thin, so wuh saltanat kuchh qawí, kuchh za'if hogí.

43 Aur jaisá tú ne dekhá kí lohá gilláwe se milá húa hai, we apne ko insán kí nasl se miláwenge; lekin jaisá lohá mittí se mel nahín khátá, taisá, we báham mel na kháenge.

44 Aur un bádsháhon ke aiyám men ásmán ká Khudá ek saltanat barpá karegá, jo tá abad nest na howegi; aur wuh saltanat dúsrí qaum ke qabze men na paregi; wuh un sab mamlukaton ko tũkre tũkre aur nest karegi, aur wuhí tá abad qáim rahegi.

45 Jaisá kí tú ne dekhá, kí wuh patthar, bagair us ke kí koí háth se us ko pahár se kát nikále, ap se ap niklá, aur us ne lohe, aur támbe, aur mittí, aur chándí, aur sone ko tũkre tũkre kiyá; Khudá Ta'álá ne bádsháh ko wuh kuchh dikháya jo áge ko hone-wálá hai: aur yih khwáb yaqíní hai, aur us kí ta'bir yaqíní.

46 ¶ Tab sháh i Nabúkadnazar aundhe munh girá, aur Dániel ko síjda kiyá, aur hukm diyá kí use in'ám aur 'itr dewen.

47 Bádsháh ne Dániel se kahá, kí

Haqīqat men terā Khudā ilāhon kā Ilāh, aur bādshāhon kā Khudāwand hai, jo bhedon kā fāsh-karnewālā hai, jis hāl ki tū is rāz ko khol sakā.

48 Tab bādshāh ne Dāniel ko sar-farāz kiya, aur use bahutse tuhfe 'atā kiye, aur use Bābul ke sārē sūba par farmān-rawāī bakhshī, aur Bābul ke ḥakīmōn ke sardārōn par hukmrānī ināyat ki.

49 Tab Dāniel ne bādshāh se dar-ḥwāst ki, aur us ne Sadrak, aur Mīsak, aur 'Abed-najā ko Bābul ke sūba ki kār-pardāzī par muqarrar kiya; lekin Dāniel bādshāh ke āstāne par muqīm hūā.

III BA'B.

AUR Nabūkadnazar bādshāh ne ek sone ki mūrāt banwāī, jis ki lambāī sāth hāth, aur chaurāī chha hāth ki thī, aur use Dūrā ke maidān sūba i Bābul men nasb kiya.

2 Tab Nabūkadnazar bādshāh ne logōn ko bhejā, ki amīrōn, aur ḥakīmōn, aur sar-lashkarōn, aur mun-sifōn, aur khazānchīōn, aur mushīrōn, aur mujtahidōn, aur sārē sūbōn ke mansabdārōn ko jam'a karen, tā ki we us mūrāt ki, jise Nabūkadnazar bādshāh ne nasb kiya thā, taqdīs karne ko āwen.

3 Tab amīr, aur ḥakīm, aur sar-lashkar, aur mun-sif, aur khazānchī aur mushīr, aur mujtahid, aur sūbōn ke sārē mansabdār, us mūrāt ki taqdīs ke liye, jise Nabūkadnazar bādshāh ne nasb kiya thā, jam'a hūe; aur we us mūrāt ke āge, jise Nabūkadnazar ne nasb kiya thā, ḥare hūe.

4 Tab ek munādī ne buland āwāz se pukārā, ki Ai qaumo, ai guroho, aur ai mukhtalif lugatōn-bolnewālo, tumhāre liye yih hukm hai, ki

5 Jis waqt qarnāī, aur nai, aur sitār, aur rabāb, aur barbat, aur chagāna, aur har tarah ke bāje ki āwāz suno, to us sone ki mūrāt ke āge, jise Nabū-

kadnazar bādshāh ne nasb kiya hai, aundhe munh giro, aur sijda karo :

6 Aur jo koī aundhā munh na gire, aur sijda na kare, to usī gharī āg ki jaltī bhatthī ke bīch men dālā jāegā.

7 So usī dam jis waqt sārī qaumon ne qarnāī, aur nai, aur sitār, aur rabāb, aur barbat, aur har tarah ke bāje ki āwāz sunī, usī waqt sārī qaumen, aur gurohen, aur zubānwāle, us sunahlī mūrāt ke āge jise Nabūkadnazar bādshāh ne nasb kiya thā, aundhe munh giro, aur unhoṅ ne sijda kiya.

8 ¶ So us waqt kaī ek Kardī naz-dīk āe, aur Yahūdīōn par nālīsh ki.

9 Unhoṅ ne Nabūkadnazar bādshāh ke āge 'arz ki, Ai bādshāh, tā abad jītā rah.

10 Ai bādshāh, tū ne hukm kiya hai, ki jo koī qarnāī, aur nai, aur sitār, aur rabāb, aur barbat, aur chagāna, aur har tarah ke bāje ki āwāz sune, so us sone ki mūrāt ke āge zamīn tak jhuke aur sijda kare :

11 Aur jo koī zamīn tak na jhuke aur sijda na kare, so ek āg ki jaltī bhatthī ke bīch men dālā jāegā.

12 Ab chand Yahūdī haiṅ, jinhen tū ne Bābul ke sūba ki kār-pardāzī par mu'ayyan kiya hai, ya'ne, Sadrak, aur Mīsak, aur 'Abed-najā, in ādmīōn ne, ai bādshāh, terī ta'zīm nahīn ki hai; we tere ma'būdōn ki 'ibādat nahīn karte haiṅ, aur us sone ki mūrāt ko, jise tū ne nasb kiya, sijda nahīn karte.

13 ¶ Tab Nabūkadnazar ne qahr aur gazab se hukm kiya, ki Sadrak, aur Mīsak, aur 'Abed-najā ko hāzīr karen. So unhoṅ ne un ādmīōn ko bādshāh ke huzūr hāzīr kiya.

14 Nabūkadnazar ne irshād kiya, aur unhen kahā, Ai Sadrak, aur Mīsak, aur 'Abed-najā, kyā yih sach hai, ki tum log mere ma'būdōn ki 'ibādat nahīn kartē ho, aur us sone ki mūrāt ko, jise main ne nasb kiya, sijda nahīn karte?

15 Tis par bhí agar musta'idd raho, ki jis dam qarnái, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur barbat, aur chagána, aur har tarah ke báje kí áwáz suno, to usí dam us múrat ke áge, jise main ne khará kiyá, aundhe munh gir paro, aur síjda karo, to bihtar; par agar síjda na karoge, to usí gharí ek ág kí jaltí bhatthí ke bich men dále jáoge; aur wuh Khudá kaun hai, jo tumhen mere háth se chhuráwegá?

16 Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ne jawáb men bádsháh se kahá, ki Ai Nabúkadnazar, is muqaddama men tujhe jawáb dená ham zarúr nahín jánte.

17 Dekh to, hamará Khudá hai, jis kí 'ibádat ham karte haiñ, wuh hamen ág kí jaltí bhatthí se chhuráne kí qudrat rakhtá hai, aur wuh, ai bádsháh, tere háth se ham ko chhuráwegá.

18 Aur nahín to, ai bádsháh, tujhe ma'lúm ho, ki ham tere ma'búdon kí 'ibádat nahín karenge, aur us sone kí múrat ko, jise tú ne nasb kiyá hai, síjda na karenge.

19 ¶ Tab Nabúkadnazar gussa se bhar gayá, aur us ke chihre ká rang, Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú par mubaddal húá, aur us ne hukm diyá, kí bhatthí kí áuch us ma'múl se jo us ká thá, haft-chand ziyáda karen.

20 Aur lashkar ke zoráwar pah-lawánon ko hukm kiyá, kí Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ko bándhen, aur ág kí jaltí bhatthí men dál den.

21 Tab we ashkhás apní qabá, aur zerjáma, aur topí, aur poshák samet bándhe gaye, aur ág kí jaltí bhatthí ke bich o bich men dále gaye.

22 Is liye kí bádsháh ká hukm tákídí thá, aur bhatthe kí áuch niháyat ziyáda húí, ág kí lau ne un logon ko, jinhon ne Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ko uthárá thá, halák kiyá.

23 Aur ye tñ shakhs, ya'ne, Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú, bándhe

húe ág kí jaltí bhatthí ke darmiyán gir pare.

24 Us waqt Nabúkadnazar bádsháh sarásima húá, aur us ne jald uthkar arkán í daulat se mukhátib hokar kabá, Kyá ham ne tñ shakhsan ko bandhwákar ág ke darmiyán nahín dälwáyá? Unhon ne jawáb men kabá, Ai bádsháh, sach hai.

25 Us ne jawáb men kahá, Dekhd, main chkr shakhs khule húe ág ke bich phirte dekhtá hún, aur unhen kuchh zarar na húá; aur chauthe kí súrat Khudá ke Bete kí sí hai.

26 ¶ Tab Nabúkadnazar ne ág kí jaltí bhatthí ke darwáze par ákar pukará, kí Ai Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú, Khudá Ta'álá ke bando, báhar niklo, aur idhar áo. Tab Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ág ke darmiyán se nikal áe.

27 Tab amiron, aur hákimon, aur sar-lashkaron, aur bádsháh ke mu-shiron ne, faráham hokar un shakhsan par nazar kí, kí ág kí un ke badanon par tásir na húí thí, aur na un ke sir ká ek bál jhulas gayá, aur na un kí poshák men mutlaq kuchh farq húá, aur na ág se jaláhat kí bú un par se ma'lúm hotí thí.

28 Tab Nabúkadnazar ne pukárke kahá, kí Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ká Khudá mubáarak ho, jis ne apne firishte ko bhejá, aur apne bandon ko, jinhon ne us par tawakkul karke bádsháh ke hukm ko tál diyá hai, aur apne badanon ko nisár kiyá, kí siwá apne Khudá ke dúsré ma'búd kí 'ibádat aur bandagí na karen, chhurárá hai.

29 Is liye main hukm kartá hún, kí Jo qaum, yá guroh, yá ahl í lugat, Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ke Khudá ke haqq men koí ná-láiq sukhan bolegen, to un ke tukre tukre kiye jáenge, aur un ke ghar ghúre ban jáenge; kyunki koí dúsrá Khudá nahín, jo is tarah chhurá sake.

30 Tab bádsháh ne Sadrak, aur

Un ká sarfarází páná.

DĀ'NIEL, IV.

Nabúkadnazar ká khwáb.

Misak, aur 'Abed-najú ko súbá i Bábul men sarfaráz kiyá.

IV BA'R.

NABUKADNAZAR bádsháh kí taraf se sári qaumon, aur guroh-on, aur ahl i lugat ke liye, jo tamám rú e zamín par suktánat karte hai, Salámatí tumhári ziyáda ho.

2 Main ne munásib jáná, kí un nisháníon kí, aur 'ajíb kámon kí, jo Khudá Ta'álá ne mujh se kiye, itilá' iún.

3 Us kí nisháníán kyá lí nádír hai, aur us ke hairat-afzá kám kaise 'azím hai! us kí mamlukat ek abadí mamlukat hai, aur us kí saltanat pusht dar pusht.

4 ¶ Main Nabúkadnazar apne ghar men chain kartá thá, aur apne qasr men kámrán húa :

5 Tab main ne ek khwáb dekhá, jis se main hirásán ho gayá, aur un andesh-on se jo main ne palang par kiye, aur un khyálon se jo mere dimág men the, main ghabráyá.

6 Is liye main ne hukm kiyá, kí Bábul ke sáre hukamá házir hon, tá kí us khwáb kí ta'bír bayán karen.

7 Chunánci sáhir, aur nujúmí, aur Kasdí, aur fálgir házir hue; aur main ne un se apná khwáb bayán kiyá; par unhon ne mujh se us kí ta'bír na kí.

8 ¶ A'khir ko Dániel mere sámhne áyá, jis ká nám Beltashazzar, jo mere iláh ká bhí nám hai; us men muqaddas Iláhon kí rúh hai; so main ne us ke áge khwáb ko bayán kiyá, kí

9 Ai Beltashazzar, sáhiyon ko sardár, is liye kí main jántá hún, kí quddús Iláhon kí rúh tujh men hai, aur kí koí ráz kí bát tujhe ranj ká bá'is nahín, us khwáb ke khyálát jo main ne dekhá, aur us kí ta'bír bayán kar.

10 Apne palang par lete hue apne dimág ke khyálát ye the; main ne nigáh kí, aur, dekho, kí zamín ke

bích o bích ek daraht hai, jo niháyat buland;

11 So wuh daraht barhá, aur us ne mazbútí paidá kí, aur us kí phunang ásmán tak pahunchi, aur wuh zamín kí intihá tak dikhái detá thá.

12 Us ke patte khushnumá the, aur us ke mewe firáwán the, aur us men sab kí khurák thi; maidán ke charinde us ke sáye tale ráhat páte the, aur hawá ke parinde us kí shákhton par baserá karthe the, aur sáre jándáron ne us se parwarish pái.

13 Main ne apne palang par apne dimági khyálát men dekhá, to kyá dekhá hún, kí ek nigahbáu, hán, ek qudsí, ásmán par se utar áyá.

14 Us ne harí áwáz se lalkárke kahá, Daraht ko káto, us kí shákhen tarásho, aur us ke patte jháro, aur us ká mewa khiudá do; charinde us ke tale se játe rahen, aur parinde us kí shákhton par se ur jáwen.

15 Tis par us kí jaron ká kunda zamín men chho; hán, lohe aur támbe ke halqe se bándhá húa maidán kí harí ghás men rahne do; aur wuh ásmán ke shabnam se tar ho, aur zamín kí ghás ke sáth haiwánon ke hisse men pare.

16 Us ká dil ádmí ká sá dil na rahe, par use haiwán ká sá dil diyá jáwe; aur sá daur us par guzar jáenge.

17 Yih hukm nigahbánon ke faisale se hai, aur yih amr qudsíon ke kahne ke mutábíq hai, tá kí zinda log pah-chánen, kí Khudá Ta'álá ádmíon kí mamlukat men hukm-rání kartá hai, aur jise cháhe use detá hai, balki ádmíon men se adná ádmí ko us par qáim kartá hai.

18 Mujh Nabúkadnazar bádsháh ne yih khwáb dekhá hai; par tú, ai Beltashazzar, us kí ta'bír bayán kar; kyúñki merí mamlukat ke sáre hukamá táqat nahín rakhte kí mere áge us kí ta'bír bayán karen, magar tujh men

yih sakat hai, is liye ki quddús Iláhon kí ruh tujh men maujúd hai.

19 ¶ Tab Dániel, jis ká laqab Beltashazzar hai, ek sá'at tak sarásima rahá, aur us ke andeshon ne use ghabráyá. Bádsháh ne jawáb men kahá, ki Ai Beltashazzar, khwáb aur us kí ta'bír se tú mat ghabrá. Beltashazzar ne jawáb men kahá, Ai mere khudá-wand, yih khwáb un ke liye ho, jo terá kína rakhte haiñ, aur us kí ta'bír tere dushmanon ke liye.

20 Wuh darakht, jo tú ne dekhá, ki barhá, aur us ne mazbútí paidá kí, aur us kí phunang ásmán tak pahunchí, aur zamin kí intihá tak dikháí detá thá;

21 Jis ke patte khushnumá the, aur us ká mewa firáwán thá, aur us men sabhon kí khurák thí; jis ke sáye tale maidán ke haiwán sukúnat karte the, aur shákhton par hawá ke parinde baserá lete the;

22 Ai bádsháh, so tú hí hai; ki tú barhá, aur mazbút húa; kyúñki terí buzurgí barí, balki ásmán tak pahunchí hai, aur terí saltanat zamin kí intihá tak.

23 Aur chúnki bádsháh ne dekhá, ki ek nigahbán, hán, ek qudsí, ásmán par se utrá, aur bolá, ki Darakht ko kát dáo, aur use barbád karo; tis par us kí jaron ká kunda zamin par chhoró; hán, use lohe aur támbe ke halqe se bándhke maidán kí harí ghás men rahne do, ki wuh ásmán ke shabnam se tar ho, aur jab tak us par sát daur guzar jáwen, us ká bakhra zamin ke haiwánon ke sáth ho;

24 Ai bádsháh, us kí ta'bír, aur Haqq Ta'álá ká wuh hukm, jo bádsháh mere khudá-wand ke haqq men húa hai, so yih hai:

25 Ki tujhe ádmíon men se hánkke níkal denge, aur maidán ke haiwánon ke sáth tú já baségá, aur aisá karenge ki tú bailon kí tarah ghás kháégá, aur ásmán ke shabnam se tú tar hogá, aur

tujh par sát daur guzar jáenge, jab tak ki tú na jáne ki Khudá Ta'álá insán kí mamlukat men hukm-rání kartá hai, aur jise cháhe, usí ko detá hai.

26 Aur yih jo unhon ne hukm kiyá, ki darakht kí jaron ke kunda ko chhor de, so yih hai, ki ba'd us ke ki tú jánégá, ki bádsháhát ká iqtidár ásmán kí taraf se hai, to tú apní saltanat par phir qáim hogá.

27 Is liye, ai bádsháh, ap ke áge merí nasíhat qabúl ho, aur tú apní khatáon ko sadáqat se, aur apní bad-kárijon ko miskínon par rahm karne se, tor de; agar aisá hogá, to terí rifáhiyat ek muddat tak rahégí.

28 ¶ Yih sára hádísa bádsháh Nabúkadanazar par pará.

29 Bárah mahínon ke ákhir men wuh Bábul kí mamlukat ke qasr men tábaltá thá.

30 Bádsháh ne farmáyá, aur kahá, Kyá yih wuh barí Bábul nahín, jise main ne apní tawánáí kí shiddat se banáyá, tá ki wuh dár-us-saltanat ho, aur us se merí shán o shaukat jalwagá? howe?

31 Bádsháh ne munh se jyúñhí yih kalám níklá, ásmán se ek áwáz áí, ki Ai bádsháh Nabúkadanazar, tujhe kahá játá hai; Saltanat tujh se játí rahí;

32 Aur tujhe ádmíon men se hánkke níkal denge, aur maidán ke haiwánon ke sáth terí sukrínat hogí, aur tujhe bail kí tarah ghás khiláwenge, aur sát daur tujh par guzrenge, tá ki tú jáne, ki Khudá Ta'álá ádmíon kí mamlukat men hukmrání kartá hai, aur jise cháhe use bakhshtá hai.

33 Usí gharí Nabúkadanazar par yih bát anjám tak pahunchí; aur wuh ádmíon men se níkalá gayá, aur bailon kí tarah ghás khátá rahá, aur us ká badan ásmán ke shabnam se tar húa, yahán tak ki us ke bál 'uqábon ke paron kí mánind, aur us ke nákhun parindon ke changul ke se barhe.

34 Aur un aiyám ke guzarne ke ba'd, main Nabúkadnazar ne ásmán kí taraf apní ánkhen utháin, aur merí 'aql mujh men phir áí, aur main ne Haqq Ta'álá ká shukr kiyá, aur us kí hamd o saná kí, jis kí hayát abadí hai, aur us kí saltanat abadí saltanat hai, aur us kí mamlukat pusht dar pusht;

35 Aur zamín ke sáre báshinde ná-chíz gine játe hain; aur wuh jáisá cháhtá hai, waisá ásmán ke lashkaron aur zamín ke báshindon ke darmiyán kám kartá hai; aur koí nahín, jo us ke háth ko rok sake, aur us se kahe, kí Tú kyá kartá hai?

36 Usí waqt merí 'aql mujh men phir áí, aur merí saltanat kí shaukat ke liye merá ru'ab aur dabdaba mujh men phir áe, aur mere mushiron aur amiron ne mujhe phir dhúndhá; aur main apní mamlukat men qáim húa, aur merá jalál aur raunaq niháyat afzúdd hui.

37 Ab main Nabúkadnazar ásmán ke bádsháh kí shukrguzárí, aur sitáish, aur takrím kartá hún; kí us ke sáre kám sadáqat hain, aur us kí sárí ráhen 'adálat; aur wuh unhen, jo magrúrí se chalte hain, zalil kar saktá hai.

V BA'B.

BELSHAZZAR bádsháh ne apne ek hazár amiron kí mihmání bari dhúm se kí, aur un hazáron ke áge mai-noshí kí.

2 Belshazzar ne, jab mai chakh gayá, hukm kiyá, kí sone aur chándí ke zurúf, jinhen Nabúkadnazar us ká báp Yarusalam kí haikal se nikál láyá thá, le áwen; tá kí bádsháh aur us ke umará, aur us kí jorúán, aur suraitinen un men mai pien.

3 Tab sone ke zurúf ko, jo haikal se, ya'ne, Khúddá ke ghar se, jo Yarusalam men hai, nikále gaye the, láe, aur bádsháh aur umará, aur us kí jorúán, aur us kí suraitinen un men píne lagín.

4 Unhon ne mai pí, aur sone, aur chándí, aur pítal, aur lohe, aur lakrí, aur patthar ke ma'búdon kí sitáish kí.

5 ¶ Usí ghari men kisi ádimí ke háth kí unglán záhír hún, aur unhon ne sham'adán ke muqábil bádsháh mahall kí diwár ke gach par likhá: aur bádsháh ne háth ká-wih sirá, jo likhtá thá, dekhá.

6 Tab bádsháh ká chihra mutagaiyir húa, aur us ke andeshon ne use ghabrá diyá, yahan tak kí us kí kamar kí jor dhíli ho gayí, aur us ke ghutne ek dússe se tákrané lage.

7 Bádsháh ne bari áwáz se chillákar farmáyá, kí nújúmíon, aur Kasdion, aur fálgiyon ko házir karen. Bádsháh ne Bábul ke hukamá ko yih kahkar farmáyá, kí Jo koí us likhe ko parhe, aur us ká mazmún mujh se bayán kare, so argawání khil'at páwegá, aur us kí gardan men sone kí zanjír dáli jáegi, aur wuh mamlukat men tísse darje ká hákiin hogá.

8 Tab bádsháh ke sáre hukamá házir hue, par us likhe ko parh na saken, aur na bádsháh ko us ká mazmún záhír kar saken.

9 Tab Belshazzar nipat ghabráyá, aur us ká chihra mubaddal húa, aur us ke umará sarásíma hue.

10 ¶ Tab malika, bádsháh aur us ke umará ke kahne se, jashngáh men áí; malika yún kahkar bolí, Ai bádsháh, tá abad jítá rah: tere khiyálat tujh ko na ghabráwen, aur terá chihra mubaddal na ho:

11 Terí mamlukat men ek shakhs hai, jis men quddús Iláhon kí rúh hai, aur tere báp ke aiyám men núr, aur dánísh, aur hikmat, Iláhon kí hikmat kí mánind, us men pái játi thí, jise Nabúkadnazar bádsháh tere báp ne, ai bádsháh, tere hí báp ne sáhiron, aur nújúmíon, aur Kasdion, aur jádúgaron ká sardár kiyá thá;

12 Kyúncí us men ek fázil rúh, aur dánísh, aur 'aql, aur khwábun kí ta'bir

karne, aur rázon ke kholne, aur mushkilon ke hall karne kí qúwat, us hí Dániel men, jise bádsháh ne Beltashazzar nám rakhá, pái gayi : pas Dániel buláyá jáwe, ki wuh us ke ma'ne tuihe batáwegá.

13 Tab Dániel bádsháh ke huzúr házir kiya gayá. Bádsháh Dániel se yún kahkar bolá, Kyá tú wuhí Dániel hai jo Yahúddáh ke jilá-watanon men se hai, jinhen bádsháh merá báp Yahúddáh se láya ?

14 Main ne terá shuhra suná hai, ki lláhon kí rúli tujh men hai, aur núr, aur 'aql, aur khirad i bárik tujh men maujúd hai.

15 Pas hukamá aur nujúmi mere huzúr házir kiye gaye, tá ki us nawishte ko parhen, aur us ká mazmún mujh par záhir karen; lekin we us ká mazmún mujh par záhir na kar sake.

16 Aur main ne terá tazkira suná hai, ki tú ma'ne kah saktá hai, aur shubha zálil kartá hai : pas, agar tú us nawishte ko parhe, aur us ká mazmún mujh se bayán kar, to argawáni khl'at páwegá, aur teri gardan men sone kí zanjir dáli jáegi, aur tú mamlukat men tisre darje ká hákim hogá.

17 ¶ Tab Dániel ne jawáb men bádsháh ke huzúr kahá, 'Terá in'ám tere hí pás rahe, aur apná sila dústre ko de; tau bhí main bádsháh ke liye is likhe ko parhúngá, aur us kí ma'ni use batlá dúngá.

18 Ai tú bádsháh, Khudá Ta'álá ne Nabúkadnazar tere báp ko sultanat, aur hashmat, aur shaukat, aur 'izzat bakhshí;

19 Aur us hashmat ke sabab, jo us ne use dí, sári qaumen, aur unmaten, aur ahl i lugat us ke huzúr tarsán aur larzán hue; jis ko cháhá us ne halák kiya, aur jise cháhá us ne jítá chhorá; jis ko cháhá sarfaráz kiya, aur jise cháhá zalil kiya.

20 Lekin jab us kí tabi'at men

ghamand samáyá, aur us ká dil gurúr se saht húa, wuh apne takht i saltanat par baithne se ma'zúl húa, aur us kí hashmat chhíni gayi :

21 Aur wuh baní A'dam ke darmiyan se hánká gayá, aur us ká dil haiwánon sá baná, aur gor-kharon ke sáth rahtá thá, aur use bailon kí tarah ghás khiláthe the, aur us ká badan ásmán ke shabnam se tar húa, yahán tak ki us ne ma'lúm kiya, ki Haqq Ta'álá insán kí mamlukat par tasallut rakhtá hai, aur jise cháhe us par qáim kartá hai.

22 Lekin tú, ai Belshazzar, jo us ká betá hai, báwujúde kí tú us sab se wáqif thá, tis par bhí tú ne apne dil se 'ájizi na ki;

23 Balki ásmánon ke Khudáwand ke áge apne ko sarbuland kiya; aur we us ke ghar ke zurúf tere áge lác, aur tú ne apne umará, aur apní jorúon, aur apní suraitinon ke sáth un men mai pí, aur tú ne chándí, aur sone, aur pítal, aur lohe, aur lakrí, aur patthar ke ma'búdon kí, jo na, dekhte, aur na sunto, aur na jánte hai, un kí hamd kí, aur us Khudá kí, jis ke háth men terá dam hai, aur jis ke qábú men teri sári ráhen hai, us kí ta'zím na kí.

24 So us kí taraf se us háth ká sirá bhejá gayá, aur yih nawishta likhá gayá.

25 ¶ Aur nawishta jo likhá gayá, so yih hai, MANE, MANE, 'TIQEL, U'PHARSIN.

26 Aur lafz i MANE kí yih ma'ni hai, Khudá ne teri mamlukat ká hisáb kiya, aur use tamám kar dálá.

27 TIQEL kí yih ma'ni hai, ki tú tarázú men taulá gayá, aur kam niklá.

28 PARES kí yih ma'ni hai, ki teri mamlukat munqasim húi, aur Mádiyon aur Fársion ko dí gayi.

29 Tab Belshazzar ne hukm kiya, aur unhon ne Dániel ko argawáni khl'at pahináya, aur sone ká kanthá

us kí gardan men d'álá, aur us ke liye manádi karwái, kí wuh mamlukat men tisre darja ká hákim ho.

30 ¶ Usí rát ko Belshazzar, jo Kasdion ká bádsháh thá, qatl húa.

31 Aur Dará Mádí ne básaṭh baras kí 'umr men hoke mamlukat le lí.

VI BA'B.

D'A'RA' ko pasand áyá kí mam-lukat par ek sau bís sardár muqarrar kare, jo sáre mulkon par hukúmat karen;

2 Aur un par tín peshwá, jin ká auwal Dániel thá; tá kí sardár unhen hisáb den, kí bádsháh k̄hisárat na khínche.

3 Aur is liye kí ek fázil rúh Dániel men thí, wuh un peshwáon aur sardáron se sabqat le gayá; aur bádsháh ne cháhá kí use tamám mulk par mukhtár t̄nahráwe.

4 ¶ Tab un peshwáon aur sardáron ne cháhá kí mulkdári kí bábat Dániel par qusúr sábit karen; lekin we koí dánw, yá koí qusúr, pá na jaken: kyúñki wuh diyánatdár thá, aur us men koí khatá yá gunáh páyá na gayá.

5 Tab un shaḡhsón ne kahá, kí Ham is Dániel ko, us ke K̄hudá kí shari'at ke muqaddame ke siwá, aur bát men qusúrwár na páwenge.

6 Pas, sab peshwáon aur sardáron ká bádsháh ke huzúr hujúm húa; aur unhon ne us se 'arz kí, kí Ai Dará bádsháh, tá abad jitá rah.

7 Mamlukat ke sáre peshwáon, aur názimón, aur sardáron, aur mushíron, aur sar-lashkarón ne báham mashwárat kí hai, kí ek k̄husrauána áin muqarrar karen, aur ek hukm i qawí dewen, kí jo koí tís din tak siwá terí taraf ke, ai bádsháh, kisi ma'búd se yá ádmi se dárkhwást kare, so sher i babar kí mánd men d'álá jáe.

8 Ab, ai bádsháh, is hukm ko barpá kar, aur nawishte par dastkhatt kar, tá kí tabdíl na howe, Mádion aur

Fársion ke áin ke mutábíq jo tabdíl nahín hotá.

9 So Dará bádsháh ne us nawishte aur farmán par dastkhatt kíyá.

10 ¶ Aur jab Dániel ne daryáft kíyá, kí us nawishte par dastkhatt ho gayá hai, to wuh apne ghar men áyá, aur apní kothrí ká darícha, jo Yarusalam kí taraf thá, kholkar, aur din bhar tín martaba ghutne t̄ekkar, K̄hudá ke huzúr, jis tarah se áge kartá thá, du'á aur shukrguzárí kartá rahá.

11 Tab ye log jam'a húe, aur Dániel ko apne K̄hudá ke huzúr du'á aur iltimás karte húe páyá.

12 Tab we nazdík áe, aur bádsháh ke huzúr bádsháh ke hukm ká maz-kúr kíyá, kí Ai bádsháh, kyá tú ne us farmán par dastkhatt nahín kíyá, kí jo koí tís roz tak siwá tere kisi ma'búd se yá ádmi se dárkhwást kare, so sher i babar kí mánd men d'álá jáegá? Bádsháh ne jawáb men kahá, kí Yih bát sach hai, Mádion aur Fársion ke áin ke mutábíq, jis men badal-ná rawá nahín.

13 Tab unhon ne jawáb diyá, aur bádsháh ke huzúr men 'arz kí, kí Ai bádsháh, wuh Dániel, jo Yahúdáh ke jiláwatanon men se hai, so tujh ko nahín mántá, aur na us hukm ko jis par tú ne dastkhatt kíyá hai, par har roz tín bár du'á mángtá hai.

14 Jab bádsháh ne yih báten sun-ín, to apne se niháyat ná-k̄hush húa, aur us ne dil men cháhá kí Dániel ko chhuráwe, aur súraj dúbne tak us ke chhuráne men koshish kartá rahá.

15 Phir, we ashk̄háss bádsháh ke huzúr faráham húe, aur bádsháh se kahne lage, kí Ai bádsháh, tú samajh le, kí Mádion aur Fársion ká áin yún hai, kí Jo hukm aur qánún kí bádsháh muqarrar kare so nahín badaltá.

16 Tab bádsháh ne hukm diyá, aur we Dániel ko lée, aur sher i babar kí mánd men d'ál diyá. Par bádsháh

ne Dániel se kahá thá, aur farmáyá, ki Terá Khudá, jis ki tú sadá bandagí kartá hai, to tujhe chhuráwe.

17 Aur ek patthar láyá gayá, aur us mánd ke munh par rakhá gayá, aur bádsháh ne apní aur apne amíron kí muhr us par kar dí, tá ki wuh bát, jo Dániel ke haqq men thahráí gayí, mubaddal na ho.

18 ¶ Tab bádsháh apne qasr men gayá, aur us ne sárí rát láqa kiya, aur musíqí ke sáz aur báje us ke áge nahín láe, aur us kí nínđ játí rahí.

19 Aur subh ko bare sawere bádsháh uthá, aur jaldí se sher i babaron kí mánd kí taraf chala.

20 Aur jab mánd tak pahunchá, to gamnák áwáz se Dániel ko pukará; bádsháh ne Dániel ko khitáb karke kahá, Ai Dániel, zinda Khudá ke banda, kyá terá Khudá, jis ki bandagí tú sadá kartá hai, qádir húa ki tujhe sher i babaron se chhuráwe?

21 Tab Dániel ne bádsháh se kahá, Ai bádsháh, tá abad zinda rah.

22 Mere Khudá ne apne frishite ko bhejá hai, aur sher i babaron ke munh ko band kar rakhá hai, yahán tak ki unhon ne mujhe zarar na pahuncháya; is liye ki us ke áge mujh men begunáhí páí gayí hai; aur tere áge bhí, ai bádsháh, main ne khatá nahín kí.

23 Pas, bádsháh us ke sabab niháyat shádmán húa, aur hukm diyá, ki Dániel ko us mánd se nikálen. So Dániel us mánd se nikálá gayá, aur ma'lúm húa ki use kuchh zarar na pahunchá thá, is liye ki us ne apne Khudá par tawakkul kiya thá.

24 ¶ Aur bádsháh ne hukm diyá, aur we un shakhson ko jinhon ne Dániel par nálísh kí thí láe, aur unhe, un ke larke-bálon aur jorón samet, sher i babaron kí mánd men dál diyá, aur sher i babaron un par gálib húa, aur us se peshtar kí mánd kí tháh tak pahunchen, sher i babaron we un kí sárí haddíán tor dálin.

25 ¶ Tab Dára bádsháh ne sárí qaumon, aur gurohon, aur ahl i lugat ko, jo rd e zamín par baste the, náma likhá; Tumhári salámatí afzúd ho.

26 Main yih hukm kartá hún, ki merí mamlukat ke har ek súbá ke log Dániel ke Khudá ke áge tarsán o larzán hon; kyúñki wuhí zinda Khudá hai, aur hamesha qáim hai, aur us kí saltanat lá-zawál hai, aur us kí mamlukat ákhir tak rahégí.

27 Wuhí chhurátá, aur bachátá hai, aur ásmán aur zamín men wuhí nish-áníán dikhátá, aur 'ajáib o garáib kartá hai; usí ne Dániel ko sher i babaron ke changulon se chhuráya hai.

28 Pas, yih Dániel Dára kí saltanat, aur Khoras Fársí kí saltanat men kámyáb rahá.

VII BA'B.

SHA'H i Bábul Belshazzar ke pahle sál men Dániel ne apne bistar par ek khwáb, aur apne sir kí royaten dekhín; tab us ne us khwáb ko likhá, aur us ahwál ká mufassal bayán kiya.

2 Dániel bolá, aur kahá, ki Main ne rát ko ek royá dekhí, aur kyá dekhtá hún, ki ásmán kí chár hawá-en bare samundar par báham zor se chalin.

3 Aur samundar se chár bare haiwán, jo ek dústre se mutafarriq the, nikle.

4 Pahlá sher i babar kí mánind thá, aur 'uqáb ke se pankh rakhtá thá; aur main dekhtá rahá, jab tak us ke par ukháre gaye, aur wuh zamín se utháya gayá, aur ádmí kí tarah pángwon par khará kiya gayá, aur insán ká dil use diyá gayá.

5 Aur kyá dekhtá hún, ki ek dúsrá haiwán ríchh kí mánind thá, aur wuh ek taraf sídhá khará húa, aur us ke munh men us ke dánton ke darmiyán tin paslíán thín: aur unhon ne use kahá, kí Uth, aur bahut gosht khá.

6 Ba'd us ke main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí ek aur haiwán

tendúá kí mánind uṭhá, jis kí píṭh par parinde ke se chár par the; aur us haiwán ke chár sir the, aur saltanat use dí gayí.

7 Is ke piche main ne rát kí royaton ke wasíle se dekhá, aur kyá dekhtá hún, kí chauthá haiwán haulnák aur haibatnák, aur niháyat zabardast, aur us ke dánt lohe ke the, aur bare bare the; wuh nigal játá, aur ṭukre ṭukre kar detá, aur bachtí ko apne pánwón se latártá thá; aur yih un sab haiwánon se, jo us ke áge the, mutafarriq thá, aur us ke das síng the.

8 Main ne un síngon par gaur se nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí un ke bích men se ek aur chhotá sá síng niklá, jis ke áge pahlon men se tén síng jar se ukháre gaye; aur kyá dekhtá hún, kí us síng men ánkhen thín, insán kí ánkhen kí mánind, aur ek munh thá, jo barí barí báten bol rahá hai.

9 ¶ Main yahán tak dekhtá rahá, kí kursán rakhi gayín, aur Qadím ul Aiyám baith gayá; us ká libás barf sá sufed thá, aur us ke sir ká bál sáf suthre ún kí mánind; us ká takht ág ke shu'ala kí mánind thá, aur us ke pahiye jaltí ág kí misl the.

10 Ek átashí sailáb bah rahá, jo us ke áge se niklá thá, hazáron hazár us kí khidmat men házir the, aur lákhon lákh us ke áge khare the: 'adálat ho rahí thí, aur kitáben khulí hui thín.

11 Main ne dekhá, yahán tak kí us síng kí áwáz ke sabab, jo bare ghamand kí báten boltá rahá, hán, main yahán tak dekhtá rahá, kí wuh haiwán mará gayá, aur us ká badan halák kiyá gayá, aur shu'alazan ág men dálá gayá.

12 Aur baqí haiwánon kí saltanat bhí un se le lí gayí; par un kí zindagi qáim rahí, aur we ek muddat aur ek sá'at tak jiye.

13 Main ne rát kí royaton ke wasíle dekhá, aur kyá dekhtá hún, kí ek

shakhs ádam-zád kí mánind ásmán ke bádalon ke sáth áyá, aur Qadím ul Aiyám tak pahunchá; we use us ke áge láe.

14 Aur tasallut, aur hashmat, aur saltanat use dí gayí, kí sab qaumen, aur ummaten, aur muḡhtalíf zubán-bolnewále us kí khidmat-guzári karen; us kí saltanat abadí saltanat hai, jo játi na rahegi, aur us kí mamlukat aisi jo zálil na hogí.

15 ¶ Mujh Dániel kí rúh mere badan men malúl hui, aur mere sir kí royaton ne mujhe ghabrá diyá.

16 Main un men se jo nazdik khare the ek shakhs ko pás gayá, aur us se in sári báton kí haqiqat púchhi. Us ne mujh se kahá, aur sári haqiqat mujhe batláí.

17 Ye chár bare haiwán chár bádsháh hain, jo zamín men barpá hongé.

18 Lekin Haqq Ta'álá ke muqaddas log saltanat le lenge, aur abad tak, hán, abad ul ábad tak, us saltanat ke malík rahenge.

19 Tab main ne cháhá, kí chauthé haiwán kí haqiqat jánú, jo un sabhon se mutafarriq thá, kí niháyat haibatnák thá, jis ke dánt lohe ke, aur nákhun pítal ke the, jo nigaltá, aur ṭukre ṭukre kartá, aur bachtí ko apne pánwón se latártá thá;

20 Aur das síngon kí, jo us ke sir par the, aur us ek kí, jo niklá, aur jis ke áge tén gir gaye, hán, us síng kí, jis kí ánkhen thín, aur ek munh, jo bare ghamand kí báten boltá thá, aur us ká chihra us ke sáthion kí nisbat se ziyáda ru'ab-dár thá.

21 Main ne dekhá, kí wuhí síng muqaddason se jang kartá, aur un par galib hotá rahá,

22 Jab tak kí Qadím ul Aiyám áyá, aur Haqq Ta'álá ke muqaddason ká insáf kiyá gayá: aur waqt á pahunchá, kí muqaddas log saltanat ke malík hoven.

23 Wuh yún bolá, kí Chauthá hai-

wán chauthí saltanat hai jo dunyá mein hogí; wuh sári saltanatón se mutafarriq hogí, aur sári zamín ko niglegí, aur use latáregí, aur use tukre tukre karegí.

24 Aur we das sing jo hain, so das bádsháh hain jo us saltanat mein se uthenge; aur un ke ba'd ek aur uthéga, aur wuh pahlon se mutafarriq hogá, aur tin bádsháhon par gálib hogá.

25 Aur wuh Ilaqq Ta'álá kí mukhálafat mein báten karegá, aur Ilaqq Ta'álá ke muqaddason ko tasdí'a degá, aur cháhegá ki waqton aur sharí'aton ko badal dále; aur we us ke qabze mein diye jáenge, yahán tak ki ek muddat, aur muddaten, aur ádhí muddat guzar jáegi.

26 Par 'adálát baithégi, aur we us kí saltanat us se le lenge, ki use hame-sha ke liye nest o nábud karen.

27 Aur tamám ásmán tale ke sáre mulkon kí saltanat, aur mamlukat aur saltanat kí hashmat, Haqq Ta'álá ke muqaddas logon ko bakhsí jáegi; us kí saltanat abadí saltanat hai, aur sári mamlukaten us kí bandagí karenge, aur farmánbardár howengi.

28 Wuh bát yahán tak tamám hui. Main jo Dániel hún, mere andeshon ne mujhe niháyat ghabráyá, aur merá chihra mujh mein mubaddal huá; par main ne yih bát apne dil mein rakhi.

VIII BA' B.

BELSHAZZAR bádsháh kí saltanat ke tisre sál mein mujhe, hán, mujh Dániel ko ek royá nazar ái, ba'd us ke jo shurú' mein mujhe nazar ái thí.

2 Aur main ne 'álam i royat mein dekhá, aur jis waqt main ne dekhá, aisá ma'lúm huá, ki main Sosan ke qasr mein thá, jo súba i 'Ailám mein nai; phir main ne royat ke 'álam mein dekhá, ki main U'lái kí nadí ke kanáre par hún.

3 Tab main ne apní ánkhen uthá-ke nazar kí, aur kyá dekhá hún, ki

nadí ke áge ek mendhá khará hai, jis ke do sing the; aur we do sing úche the; lekin ek dúse se bará thá, aur bará dúse ke píchhe uthá.

4 Main ne us mendhe ko dekhá, ki pachchhim, uttar, dakhni taraf sing mártá thá, yahán tak ki koí jánwar us ke sámhne khará na ho saká, na koí us ke háth se chhurá saká; par wuh jo cháhtá thá so kartá thá, yahán tak ki wuh bahut bará ho gayá.

5 Aur main is soch mein thá, ki dekh, ek bakrá pachchhim kí taraf se áke tamám rú e zamín par aisá phirá ki zamín ko bhí na chhuá; aur us bakre kí donon ánkhen na bích o bích ek 'ajib taríh ká sing thá.

6 Aur wuh us do singwále mendhe ke pás, jise main ne nadí ke sámhne khará dekhá, áyá, aur apne zor ke qahr se us par daur gayá.

7 Aur main ne use dekhá, ki wuh mendhe ke qarib pahunchá, aur us ká gazab us par bharká, aur mendhe ko mára, aur us ke donon sing tor dále; aur mendhe ko qúwat na thí, kí us ká sáinhná kare; so us ne use zamín par patak diyá, aur use latára; aur koí na thá, ki mendhe ko us ke háth se chhurá sake.

8 Aur wuh bakrá niháyat buzurg huá; aur jab wuh pur-zor huá, tab us ká bará sing tút gayá; aur us kí jagah nádir char sing ásmán kí cháron hawáon kí taraf nikle.

9 Aur un mein ke ek se ek chhotá sing niklá, jo dakhin, aur púrab, aur dil-pasand sarzamin kí taraf be-niháyat barh gayá.

10 Aur wuh barhkar ásmán ke lashkar tak pahunchá, aur us lashkar mein se aur sitáron mein se ba'zon ko zamín par girá diyá, aur unhen latára;

11 Balki us ne lashkar ke sardár tak apne ko buland kiyá; aur us se dáimí qurbání utháí gayí, aur maqdis ká makán giráyá gayá.

12 So wuh lashkar, dáimí qurbání ke báb men khatá karne ke sabab, use hawála kiyá gayá, aur us ne sachái ko zamín par dálá; wuh yih kartá aur kámyáb hotá rahá.

13 ¶ Aur main ne ek qudsí ko bolte suná, aur दूसरे qudsí ne us qudsí se, jo kalám kartá thá, púchá, ki Wuh royat dáimí qurbání kí bábat, aur us ujáñewále kí sharárat kí bábat, ki maqdis aur lashkar donon diye gaye ki pámalí howen, kab tak rahegi?

14 Us ne mujhe kabá, ki Do hazár tin sai din tak hai; phir maqdis pák kiyá jaega.

15 ¶ Aur aisa húa, ki jab main Dániel ne yih royat dekhi thi, aur us kí ta'bír kí talásh kartá thá, to dekh, mere sámhne koi khará thá jis kí súrut ádmí kí sí thi.

16 Aur main ne ek ádmí kí áwáz suní, ki U'tái ke darmiyán pukárke kahá, ki Ai Jabriel, is shakhs ko is royat kí ma'ni samjha.

17 Chunáñchi wuh udhar jahán main khará thá nazdik áyá, aur jab pahunchá, main dar gayá, aur aundhe munh girá: par us ne mujhe kahá, Ai ádamzád, samajh; kyúñki yih royat ákhiri zamáne men anjám hogí.

18 Aur jab wuh mujh se kah rahá thá, main aundhe munh bhári nind men zamín par pará thá; tab us ne mujhe chhúá, aur sídhá khará kiyá.

19 Aur kahá, ki Dekh, main tujhe samjhaúngá, ki qahr ke ákhir men kyá hogá; kyúñki muqarrari waqt par tamáñi hogí.

20 Wuh mendhá jise tú ne dekhá, ki us ke do sing haiñ, so Máda aur Fárs ke bádsháh haiñ.

21 Aur wuh bálwálá bakrá Yúnán ká bádsháh: aur wuh bará sing jo us kí ankhoñ ke darmiyán hai, so us ká pahlá bádsháh hai.

22 Aur chúnki us ke tút jáne ke ba'd us kí jagah men char aur nikle, so ye char sulátn haiñ, jo us qaum

ke darmiyán barpá hongé, lekin un ká iqtidár us ká sá na hogá.

23 Aur un kí saltanat ke zamán i ákhir men, jis waqt khatákar log hadd tak pahunchenge, to ek bádsháh tursh-rú aur sáhib i fitrat barpá hogá.

24 Yih bará zabardast hogá, par us kí quwat us kí isti'ádád se na hogí; aur wuh 'ajíb tarah se qatl karega, aur bahtáwar hogá, aur kám bajá láwegá, aur zoráwaron ko aur muqaddas logon ko halák karega,

25 Aur apni chaturái se aisa 'amal karega, ki us kí fitrat ke mansúbe us ke háth ke tale khúb anjám páwenge; aur dil men bará ghamand karega; aur sulh ke waqt men bahuteron ko halák karega; wuh Wáñon ke sardár se bhí muqábalá karne ke liye úth khará hogá; par bagair wasíla háth ke shikast páwegá.

26 Aur yih shám o subh kí royá, jo kahí gayí, so sach hai; par tú royat ko band kar rakh; kyúñki is ko abhi bahut dinon tak ká 'arsa hai.

27 Aur mujh Dániel ko gash áyá, aur main chand roz tak bimár pará rahá: ba'd us ke main úthá, aur bádsháh ká kár o bár karne lagá; aur royat se ghabrá rahá, par koi use na samjha.

IX BÁT.

AKHASUTERUS ke bete Dará ke pahle sál men, jo Máñion kí nasl se thá, aur Kasdion kí mamlukat par bádsháh muqarrar húa thá;

2 Us kí saltanat ke pahle sál men main Dániel ne kitábon men un barson ká hisáb samjha, jin kí bábat KUUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh nabí ko pahunchá thá, ki wuh Yarusalam kí wiráni ke sattu baras púre kare.

3 ¶ Aur main ne apná rukh Khudáwánd Khudá kí taraf kiyá, aur minnat aur munáját karke, aur roza rakhke, aur tát pahinke, aur rákh malke us kí talásh kí.

4 Aur main ne KHUDÁWAND apne Khudá se du'á mángí, aur main ne iqrár kiyá, aur kahá, ki Ai Khudá-wand, jo 'azím aur muhíb Khudá hai, aur us 'ahd ko jo apne 'áshiqon ke aur un ke sáth jo terí farmánbardári karte hain yád rakhtá hai, aur un par rahm kartá hai:

5 Ham ne khatá kí, ham ne bad-kári kí, ham ne sharárat kí, ham ne bagáwat kí, ki ham ne tere hukmon aur terí sunnaton se 'udúl kiyá hai;

6 Aur ham tere khidmat-guzár nabíon ke shanawá na húe, jinhon ne terá nám leke hamáre bádsháhon, hamáre amíron, aur hamáre bápádá-don, aur hamáre mulk ke sáre logon ko kalám sunáyá.

7 Ai Khudáwand, sadáqat terí hai, magar zard-rúí hamáre liye, jaisá áj ke din hai; hán, Yahúdáhi ke logon ke aur Yarusálam ke báshindon ke, aur sáre Isráelíon ke liye jo nazdík hain aur jo dúr hain, un sab mulkon men, jahán jahán tú ne un ke gunáh ke sabab, jo unhon ne tere barkhiláf hoke kiyá, unhen paráganda kiyá.

8 Ai Khudáwand, zard-rúí hamáre liye hai, hamáre bádsháhon, hamáre amíron, aur hamáre bápádádon ke liye, ki ham tere gunahgár húe.

9 Khudáwand hamáre Khudá kí rahmaten aur ámurzgárián hain, har-chand ki ham ne us se bagáwat kí hai:

10 Ham hargiz KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ke shanawa na húe, ki us kí sharí'aton par, jinhen us ne apne khidmat-guzár nabíon kí ma'rífat hamáre áge záhir kiyá, chalen.

11 Hán, sáre Isráel ne terí sharí'at se 'udúl kiyá, aur bargashta húe hain, tá ki terí áwáz ko na máne: so wuh la'nat ham par á parí, aur us qasam ká wabál jo Khudá ke banda Músá kí tauret men líkhí hai; is liye ki ham us ke gunahgár thahre.

12 Aur us ne apní wuh báten jo us

ne ham logon ke, aur hamáre hákimon ke, jo ham par hukúmat karte the, barkhiláf kahin, so sábit kí, ki wuh ham par barí áfat láyá; kyúñki sáre ásmán tale aisá nahín kiyá gayá, jaisá Yarusálam men kiyá gayá hai.

13 Chunánchi we sári baláen, jo Músá kí tauret men líkhí hain, ham par názil hún: tau bhí ham ne KHUDÁWAND apne Khudá ke áge du'á ná mángí, tá ki ham apní badkáríon se báz áwen, aur terí sachái men khabar-dár howen.

14 Is liye KHUDÁWAND hamáre ghat men lagá rahá, ki balá láwe, aur use ham par názil bhí kiyá, ki KHUDÁWAND hamára Khudá apne sáre kánon men, jo wuh kartá hai, sádiq hai; par ham us kí áwáz ke shanawá na húe.

15 Aur ab, ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, jo zoráwar bázú se apne logon ko zamín i Misr se báhar níkal láyá, aur tú ne apná bará nám kiyá, jaisá áj ke din hai, ham ne gunáh kiyá, ham ne sharárat kí.

16 ¶ Ai Khudáwand, main terí-minnat kartá hún, ki tú apní sári rástbázi ke muwáfiq, apne qahr aur apne khashm se, jo tere hí shahr Yarusálam par hai, jo koh i muqaddas hai, dastbardár ho: kyúñki hamáre gunáhon ke, aur hamáre bápádádon kí sharáraton ke sabab se Yarusálam aur tere log, un sári qaumon ke huzúr jo áspás hain, maurid i malámat húe.

17 Ab, ai hamáre Khudá, apne bande kí du'á aur iltímás sun, aur apne chíhre kí roshní ko Khudáwand kí khátir apne maqdis par, jo wirán hai, chamká.

18 Ai mere Khudá, aṛnā kán idhar kar, aur sun: apní ánkhen khol, aur hamáre wiránon ko, aur us shahr ko, jo tere nám ká kahlátá hai, dekh; ki ham tere huzúr apní rástbáziyon par nahín, balki terí be-niháyat rahmaton par takiya karke apní munáját karte hain.

19 Ai Khudáwand, sun; ai Khudáwand, mu'áf kar; ai Khudáwand, sun le, aur 'amal kar; ai mere Khudá, apní hí khátir derí na kar; is liye kí kerá sháhr aur terí guroh tere hí nám kí kahlátí hai.

20 ¶ Main yih kahtá hí thá, aur du'á mángtá, aur apní badkárí aur apní gaum Isráel kí badkárí ká igrár kartá thá, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr, apne Khudá ke pák pahár ke liye, apní munáját kartá hí thá;

21 Hín, du'á mángte hí hanoz mere munh se báten ho rahín, kí wuhí shákhs, ya'ne, Jabriel, jise main ne shurú' men royat men dekha thá, hukm ke mutábíq tez-pari kartá húa áyá, aur mujhe chhúá; yih shám kí qurbání guzráne ke waqt ke qarib thá.

22 Aur us ne mujhe khabar dí, aur mujh se báten kín, aur kahá, Ai Dániel, main ab is liye níkal áyá hún, kí tujhe dánish aur samajh bakhshún.

23 Jyún tú ne du'á mángní shurú' kí, wún yih hukm níklá, aur main áyá kí tujhe díkhlatún; kyúńki tú bahut 'azíz hai; so is bát ko bújh, aur is royat ko samajh.

24 Sattar hafte tere logon aur tere shahr í muqaddas ke liye muqarrar kiye gaye hain, tá kí us muddat men sharárat khatin ho, aur khatákárián ákhir ho jáwen, aur badkárí kí bábat káfíra kiya jáwe, aur abadí rástbázi pesh kí jáwe, aur us royat par aur nubúwat par muhr howe, aur us par jo sab se ziyáda quddús hai masah kiya jáwe.

25 So tú bújh aur samajh, kí jis waqt re Yarúsalam kí do bára ta'mír karne ká hukm níkle, Masíh Bádsháh-záda tak sát hafte hain, aur básath hafte; us waqt bázár phir ta'mír kiye jáenge, aur díwár banáí jáegí, magar tangí ko dinon men.

26 Aur básath hafton ke ba'd Masíh qatl kiya jáegá, par na apne liye; aur

bádsháh jo áwegá, so us ke log shahr aur maqdis ko gárat karenge; aur us ká ákhir áwegá goya túfán ke zor se, aur ákhir tak laráí rahegi, aur muqarrar kí húi kharábíán hongí.

27 Aur wuh us 'ahd ko bahuton ke sáth ek hafte ke liye qáim karegá; aur hafta ke bích zabíha aur hadya mauqúf karegá, aur fasilon par ujánewále kí makrúhát dhari jáenge, yahán tak kí us kí bilkull gárat ho, aur wuh balá jo muqarrar kí gayí hai us ujánewále par wáqi' ho.

X BA'B.

FARS ke bádsháh Khoras ke tísre baras men Dániel par, jis ká nám Beltashazzar rakhá gayá, ek bát záhir kí gayí: aur wuh bát sach thí, par barí lashkarkashí kí thí: aur us ne us bát par gaur kiya, aur us royá ká bhed samjhá.

2 Main Dániel un dinon men tín hafton tak gam khátá rahá.

3 Main ne marzi kí rotí na khái, aur mere munh men botí aur mai na pari, aur main ne apne par tel na malá, yahán tak kí tín hafte púre guzar gaye.

4 Aur pahle mahíne kí chaubiswín táríkh men main barí nadí Dijlah ke kináre par thá.

5 Aur main ne ánkhi utháke nazar kí; aur kyá dekhtá hún, kí ek shákhs kattání pairáhan pahine hue, jis kí kamar par U'fáz ke khális sone ká patká bandhá thá, khará hai.

6 Us ká badan zabarjad kí mánind, aur us ká munh bíjli ká sá thá, aur us kí ánkhen do roshan chirágon kí mánind thin; us ke bázu aur us ke pánw rangat men chamakte hue pítal ke se the, aur us kí báten karne kí áwáz aisí thí, jaisí amboh kí áwáz jab hotí.

7 Mujh Dániel ne tan tanhá yih royá dekhi, kí un shákhsan ne, jo mere sáth the, royá na dekhi; lekin un par aisá larza chapá, kí we áp áp ko chhipáne bháge.

8 So main akelá rah gayá, aur yih barí royá dekhí, aur mujh men táb na rahí; kyúñki merá rūp rang mujh men zard-rúí se mubaddal húa, aur merí táqat játi rahí.

9 Par main ne us kí áwáz aur báten sunín : aur main us kí áwáz aur báten sunte waqt munh ke bhal bhárá nind men pará, aur merá munh zamín kí taraf thá.

10 ¶ Aur dekh, ek háth ne mujhe chhúa, aur mujhe ghuñnon aur hathelion par biñhláya.

11 Aur us ne mujhe kahá, Ai Dániel, 'azíz mard, un báton ko, jo main tujhe kahtá hún, samajh le, aur sídhá khará ho já; kyúñki main tere pás ab bhejá gayá hún. Aur jab us ne mujhe yih bát kahí, main kámpatá húa khará ho gayá.

12 Tab us ne mujhe kahá, ki Ai Dániel, mat dar, ki pahle hí din se jab tú ne apná dil lagáya kí samjhe, aur apne K̄hudá ke áge 'ájizí kare, terí báten suní gayín, aur terí báton ke sabab main áya hún.

13 Par Fárs kí mamlukat ká sardár ekís din tak mere muqábale men khará rahá; aur dekh, Mikáel, jo sardáron men bará hai, merí madad ko pahunchá: so main wahún Fárs ke bádsháh-
on ke sáth thahrá.

14 Ab jo kuchh tere logon par picchle dinon men guzregá, main tujhe batláne ko áya hún; kyúñki hanoz yih royá bahut dinon ke mi'ád ke liye hai.

15 Aur jab us ne yih báten mujh se kahín, main ne apná munh zamín kí taraf kiyá, aur main gúngá ho gayá.

16 Aur, dekho, kisi ne, jo baní A'dam kí mánind thá, mere honthon ko chhúa hai; tab main ne apná munh kholá, aur bolá, aur us ko jo mere sámne khará thá kahá, Ai mere k̄hudáwand, us royá ke bá'is mere gamon ne mujh par hujúm kiyá hai, aur mujh men kuchh qúwat na rahí.

17 Aur yih kyúñkar ho saktá hai, ki mere aise k̄hudáwand ká yih banda mere aise k̄hudáwand se báten kare? main jo hún, so ek lañht mujh men táb o táqat na rahí, aur mujh men to dam báqí nahín.

18 Tab aur ek ne, jis kí súrat ádmí kí sí thí, áke mujhe chhúa, aur us ne mujhe zor bakhshá.

19 Aur wuh bolá, ki Ai 'azíz mard, mat dar; terí salámatí howe, zor pakar; hán, tawáná ho. Aur jab us ne mujhe yih kahá, main ne tawánái pái, aur bolá, Ai mere k̄hudáwand, ab farmáie; kyúñki tú hí ne mujhe qúwat bakhshí hai.

20 Tab wuh bolá, A'yá, tú jántá hai, ki main tujh pás kis liye áya hún? aur ab main Fárs ke sardár se lerne ko phir jáúngá: aur jab main chalá jáúngá, tab dekh, Yúnán ká sardár áwegá.

21 Par main tujhe batá dúngá jo kuchh kí sachái kí kitáb men líkhá hai; aur koi nahín hai, jo in ke muqábale men merí kumak karne ke liye kamar bándhegá, magar Mikáel jo tumhárá sardár hai.

XI B'A'B.

A UR Dára Mádí kí saltanat ke pahle. baras men, main hí thá, jo khará húa, tá ki use qáim karún aur qúwat dún.

2 Aur ab main tujh ko wuh jo sach hai batláúngá. Dekh, Fárs men aur bhí tín bádsháh barpá hongé, aur chauthá sabhon se ziyáda daulatmand hogá; aur jab wuh apní daulat ke bá'is zoráwar ho jáwegá, tab wuh sab ko ubháregá kí Yúnán kí sarzamín ke mukhálif howen.

3 Lekin ek zabardast bádsháh barpá hogá, aur bare tasallut se saltanat karegá, aur jo cháhegá so karegá.

4 Aur jab wuh barpá hogá, to us kí saltanat tútegi, aur ásmán kí chár-
on hawáon kí atráf par taqsím ho jáo-
gi, par us kí nasl ko na pahunchegi,

aur na us ke tasallut se muwáfíq hogí; kyúnki us kí bádsháhát jar se ukhar jáegi, aur wuh un ke liye jo un ke siwá haiñ hogí.

5 ¶ Aur sháh i janúb zor pakregá, aur ek us ke sardáron men se zor men us se ziyáda hogá, aur tasallut páwegá, aur us kí saltanat barí saltanat hogí.

6 Aur barson ko ba'd ákhir ko we ápas men mel karenge; kyúnki sháh i janúb kí betí sháh i shimál ke pás áwegí tá ki ittihád howe; par wuh us bázú kí qúwat ko na rakhegi; aur wuh bhí khará na hogá, aur na us ká bázú; balki wuh un samet jo use láe the, aur us ke báp samet, aur us samet, jis ne use us aiyám men zor diyá thá, hawála kí jáegi.

7 Lekin us kí nasl se, konpal kí tarah jo jar se nikle, ek us kí jagah barpá hogá: wuh ek lashkar ke sáth áwegá, aur sháh i shimál ke qí'la men dákhil hogá, aur un par hamla karegá, aur gálib hogá:

8 Aur wuh un ke ma'búdon ko un ke sardáron samet asir karke Mísr ko le jáegá, aur un ke qímatí bartan sone chándí ke bhí le jáegá; aur wuh uttar ke bádsháh kí nisbat se bahut barson tak zoráwar rahegá.

9 Phir wuh sháh i janúb kí mamlukat men dákhil hogá, par apní sarzamín men phir jáegá.

10 Lekin us ke bete áp ko uskáenge, aur ek bará lashkar jam'a karenge; aur ek yaqínan charhegá, aur umdegá, aur guzregá, aur phiráwegá, aur we us ke qí'la tak larege.

11 Aur sháh i janúb ká gazab buarkegá, aur wuh nikalkar us se, háñ, sháh i shimál se jang karegá, aur bará lashkar leke áwegá; par wuh bará lashkar us ke qábú men diyá jáegá.

12 Aur jab wuh lashkar uráyá jáegá, tab us ke dil men ghamand samáegá, aur wuh hazáron, das hazáron ko giráwegá; par wuh gálib na rahegá.

13 Kyúnki sháh i shimál phiregá, aur ek lashkar ko jo pahle se ziyáda hogá jam'a karegá, aur chand baras ke ba'd apná wuh bará lashkar aur bahut mál sáth leke áwegá.

14 Aur un dinon men bahutere sháh i janúb par charháí karenge; aur terí qaum ke qazzák bhí uñenge, kí us royá ko púra karen; par we gir jáenge.

15 Chunáñchi sháh i shimál áwegá, aur damdama bándhegá, aur hasín shahr le legá; aur janúb ke bázú qaím na rahenge, aur na us ke chune húc logon ko qaím rahne kí táqat hogí.

16 Aur wuh jo us par charhne áwegá apní marzi ke mutábíq 'amal karegá, aur koí us ká muqábala na kar sakegá; wuh us sarzamín i jalil men qiyám pakregá, kí wuh bilkull us ke háth ke tale áwe.

17 Aur wuh apná rukh karegá tá kí apní sárí mamlukat ke zor se us men dákhil howe, aur sádiq qaum ke log us ke sáth honge; wuh yún hí 'amal karegá; aur wuh use jawáñ kúnwári degá kí wuh us kí halákat ká bá'is howe; par wuh na thahregí, aur na us kí jáñib máil rahegi.

18 Ba'd us ke wuh jazíron kí taraf apná rukh karegá, aur bahut se le legá; lekin ek sardár us malámat ko, jo us ne us kí taraf se utháí thí, mauqúf karáegá, balki siwá us ke us malámat ko us hí par phir kar dálegá.

19 Tab wuh apní sarzamín ke qí'la kí taraf apná munh pher degá, par wuh thokar kháegá, aur gir parégá, aur phir páyá na jáegá.

20 Aur us kí jagah par ek aur barpá hogá, jo us khúbsúrat mamlukat ko darmiyán khiráj-lenewálon ko bhejégá: lekin wuh thore roz men halák hogá, par na gazab se, aur na jang se.

21 Phir us kí jagah par ek páji barpá hogá, jise we saltanat kí 'izzat na denge, par wuh nígháñ áwegá,

aur cháplúsi karke mamlukat par qá-biz hogá.

22 Aur wuh lashkar jo bárh kí tarah charh áwe, us ke sánhne se ultá baháyá jáégá, aur shikast kháégá, aur amír i 'ahd bhí.

23 Aur jab us ke sáth qaul o qarár ho jáégá, wuh hilabázi karegá; kyúnki wuh charháí karegá, aur thore logon kí madad se 'azim hogá.

24 Aur wuh nágahán súba ke achche se achche makánon men dákhil hogá: aur wuh aisá kuchh karegá, jo na us ke bápádádon ne, na us ke dádon ke pardádon ne kiyá; wuh ganímat, aur lút, aur mál unhen bántegá, aur kuchh 'arse tak mazbút qil'aon ko le lena par apne mansúbe bándhegá.

25 Aur wuh apne zor ko aur apne dil ko ubháregá, kí barí fauj ke sáth sháh i janúb par charhe; aur sháh i janúb ubhárá jáégá, kí bará aur niháyat zoráwar lashkar leke jang karne ko nikle; par wuh na tháhregá; kyúnki we us kí mukhálafat men mansúbe bándhenge.

26 Hán, we, jo us kí khurák men se hissa páte hain, use torenge, aur mukhálif kí fauj bárh kí tarah charhegi, aur bahutere máre parenge.

27 Aur un donon bádsháhon ká dil badkári par máil hogá, aur we ek hí mez par baithe hús jhúth bolenge; par kámyábi na hogi; kyúnki tamámí muqarrar hí waqt par hogi.

28 Tab wuh barí daulat ke sáth apní sarzamín men laut jáwegá; aur us ká dil 'ahd i muqaddas ke bar-khiláf hogá; aur wuh 'amal karegá, aur apní sarzamín men murája'at karegá.

29 Mu'aiyan waqt par wuh phir áwegá, aur dakhin kí taraf khurúj karegá, par yih na agle taur par aur na pichhle taur par hogá.

30 ¶ Kí Kittíon ke jaház us se muqábala karenge: so wuh ázurda hogá, aur phiregá, aur 'ahd i muqaddas par

us ká gazab bharkegá: aur wuh us ke mutábíq 'amal karegá: balki wuh phiregá, aur un logon ke sáth, jinhon ne 'ahd i muqaddas ko tark kar diyá hai, ittífaq karegá.

31 Aur ek fauj us kí taraf hoke istádagi karegi, aur we muhkam maqdis ko nápak karenge, aur dáini qurbáni ko manqúf karenge, aur kharáb-karnewáli makrúh chríz ko us men dhar denge.

32 Aur wuh unhen, jo 'ahd ke muqábil khabásat ke kám karte hain, khushámád karke bargashta karegá; par we log jo apne Khudá ko pah-chánte hain mazbút hongé, aur kám karenge.

33 Aur we jo qaum ke darmiyán ahl i dánish hain, bahuton ko tarbíyat karenge; lekin we talwár se, aur ádash se, aur asír hone se, aur lúte jáne se, bahut dinon tak tabáh rahenge.

34 Aur jab we tabáhi men parenge, unhen thori sí kumak pahunchegi; lekin bahutere khushámád-goí se un men shámil ho jáenge.

35 Aur ba'ze ahl i fahm gir jáenge, tá ki un ká imtihán ho, aur we sáf o sufed ho jáwen, yahán tak kí waqt i ákhir áwe; kyúnki yih muqarrari waqt par mauqúf hai.

36 Aur bádsháh apní marzí ke mutábíq 'amal karegá, aur áp ko buland karegá, aur apne ta,ín sáre ma'búdon se bará jánegá, aur iláhon ke iláh ke muqábil hoke bahutí hairat-'afzá báten kahegá, aur iqbalmand hogá, yahán tak kí qabr ke din púre hon; kyúnki wuh jo thahráyá gayá hai so wáqi' hogá.

37 Aur wuh apne bápádádon ke iláhon kí taraf mutawajjih na hogá, aur na 'auraton kí margúba ko, aur na kisi iláh ko mánegá, balki áp ko sab se bálá jánegá.

38 Magar us kí jagah par hisáron ke ma'búd kí ta'zím karegá; aur us ma'búd kí, jise us ke bápádáde na janta

the, soná, aur chándí, aur qímatí patthar, aur nafis hadya deke takrím karegá.

39 Wuh muhkam hisáron men ajnabí ma'bú'd ke sáth aisá kuchh karegá: jo use qabúl kartá hai, wuh use barí 'izzat bakhshégá, aur unhen bahuton ká sálár karegá, aur qímat ke liye zamín ko taqsím karegá.

40 Aur ákhir ke waqt men janúb ká bádsháh us par relegá, aur sháh i shimál rath; aur sawár, aur bahut jaház leke girdbád kí mánind us par charh áwegá, aur un sarzaminon men dákhil hogá, aur umdegá, aur guzregá.

41 Aur sarzamin i jalíl men bhi dákhil hogá, aur bahut giráe jáenge, magar Adúm, aur Moáb, aur baní 'Ammún ke kháss log, us ke háth se bachenge.

42 Aur wuh apná háth mulkon par chaláwegá, aur mulk i Misr bhi rihái na páwegá.

43 Par wuh soná chándí ke kharázon, aur Misr kí sári nafis chizon par qábiz hogá; aur Lúbi aur Kúshi us kí pairauí karenge.

44 Lekin púrab kí aur uttar kí taraf se afwáhen use hairán karenge; is liye wuh bare gazab se niklegá, kí bahuton ko nest o nábud kare.

45 Aur wuh shándár muqaddas pahár par apní gulál-bá'rí ko samundaron ke darmiyan barpá karegá; par wuh apní ajal ko pahunchegá, aur us ká koí madadgár na hogá.

XII BA'B.

AUR us waqt Mikáel, wuh bara sardár, jo terí qaum ke farzandon kí himáyat ke liye khará hai, uthégá; aur aisí taklif ká waqt hogá, jo ummat kí ibtidá se leke us waqt tak kabhí na húa thá; aur us waqt tere logon men se har ek jis ká nám kitáb men likhá hogá rihái páwegá.

2 Aur un men se bahutere, jo zamín par khák men so rahe hain, jág

uthenge, ba'ze hayát i abadí ke liye, aur ba'ze ruswái aur zillat i abadí ke liye.

3 Par ahl i dánísh falak kí chamak kí mánind chamkenge; aur we, jin kí koshish se bahutere sádiq ho gaye, sitáron kí mánind, abad ul ábád tak.

4 Lekin tú, ai Dániel, in báton ko band kar rakh, aur kitáb par ákhir ke waqt tak muhr kar rakh: bahutere us par sarásar muláhaza karenge, aur dánísh ziyáda hogi.

5 ¶ Aur main Dániel ne nazar kí, aur kyá dekh-tá hún, kí do aur khare the, ek, daryá ke kanáre kí is taraf, dúsrá, daryá ke kanáre kí us taraf.

6 Aur ek ne us shákhs se, jo kattán ká libás pahine thá, aur daryá ke pánion par thá, púchhá, kí Ye 'ajáib chizen kitní muddat ke ba'd anjám tak pahunchengi?

7 Aur main ne suná, kí us shákhs ne jo kattání poshák pahine thá, jo daryá ke pánion par thá, apná dahná aur apná báyan háth ásmán kí taraf uthákar us kí jo hamesha jítá hai qasam khái, aur kahá, kí Ek muddat, aur muddaton, aur ádhí muddat tak rahengi: aur jab wuh púra kar chukégá, aur muqaddas logon ká zor kho degá, ye sab chizen púri hongí.

8 Aur main ne to suná, par nahín samjhá; tab main ne kahá, Ai mere Khudáwaud, in chizon ká anjám kyá hogá?

9 Us ne kahá, Ai Dániel, tú apní ráh chalá já, kí ye báten ákhir ke waqt tak band o sar ba muhr rahengi.

10 Aur bahut log pák kiye jáenge, aur sufed kiye jáenge, aur ázmáe jáenge; lekin sharír sharárat karte rahenge, aur shariron men se koí na samjhégá, par dáníshwar samjhenge.

11 Aur jis waqt se dáimí qurbání mauqúf kí jáegi, aur wuh makrúh chiz jo kharáb kartí hai qáim kí jáegi, ek hazár do sau nauwe dín hongé.

12 Mubáarak wuh jo intizár kartá

hai, aur ek lazār tīn sau paintīs roz | ki waqt i aḱhīr áwe: ki tú chain kar-
tak átá hai. | egá, aur apní mirás par aḱhīr ke dinon

13 Par tú apní ráh chalá já jáb tak | men uth khará hogá.

HU'SI'A NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

YAHU'DAH ke bádsháh 'Uzziyáh, aur Yútám, aur A'ḱhaz, aur Hizziyáh ke aiyám men, aur Isráel ke bádsháh Yúás ke bete Yarubíám ke dinon men, KHUDÁWAND ká kalám Biarí ke bete Húsi'a ko pahunchá.

2 KHUDÁWAND ke kalám ká shurú', jo Húsi'a ke wasíle se áyá, KHUDÁWAND ne Húsi'a ko farmáyá, ki Já, aur ek zinákár 'aurat aur ziná ke larke apne liye le; kyúñki mulk ne KHUDÁWAND ko chhorke barí zinákárí kí hai.

3 Pas, us ne jákar Diblaim kí betí Jímar ko liyá; wuh hámila húi, aur betá janí.

4 Aur KHUDÁWAND ne use kahá, ki Us ká nám Yazra'el rakh; is liye ki thoṛí muddat hai, aur main Yáhu ke gharáne se Yazra'el ke ḱhún ká badlá lúngá, aur Isráel ke gharáne kí saltanat ko tamám karúngá.

5 Aur usí din aisá májará hogá, ki main Yazra'el kí wadí men Isráel kí kamán torúngá.

6 ¶ Aur wuh phir hámila húi, aur ek betí janí. Aur Ḳhudá ne uso farmáyá, ki Us ká nám Lo-ruhámáh rakh: kyúñki main Isráel ke gharáne par phir rahm na karúngá, par unhen bilkull uthá le jáúngá.

7 Lekin Yahúdáh ke gharáne par rahm karúngá, aur unhen KHUDÁWAND un ke Ḳhudá ke wasíle se riháí dúngá; aur kamán, aur talwár, aur laráí, aur ghoron, aur sawáron ke zor se un ko riháí nahín dúngá.

8 ¶ Aur Lo-ruhámáh ke dúdh ke chhuráne ke ba'd wuh phir hámila húi, aur ek betá janí.

9 Aur Us ne farmáyá, ki Us ká nám Lo-'ammí rakh; kyúñki tum mere log nahín ho, aur main tumhárá nahín húngá.

10 ¶ Tau bhí baní Isráel shumár men daryá kí ret ke dánon kí mánind hongé, jo mápe nahín játe, aur gine nahín játe; aur aisá wáq'i hogá kí us jagah jahán unhen kahá gayá hai, ki Tum mere log nahín ho, us ke 'iwaz men un se kahá jáegá, 'Tum zinda Ḳhudá ke farzand ho.

11 Aur baní Yahúdáh, aur baní Isráel, báham faráham hongé, aur apne liye ek sardár ṭhahráwenge, aur us sarzamin se nikal áenge; kí Yazra'el ká din 'azím hogá.

II BA'B.

APNE bháion se kaho, 'Ammí, aur apní bahinon ko, Ruhámáh.

2 Tum apní má se bahs karo, bahs karo, kyúñki wuh merí jorú nahín hai, aur main us ká ḱhasam nahín hún: tá kí wuh apní harámkarián apní áñkhon ke sámhne se dúr kare, aur apní zinákarián apní chhátion ke darmiyán se:

3 Na ho kí main use nangá karún, aur us tarah dál dúñ, jis tarah wuh apní paidáish ke din húi, aur us ko bayábán kí tarah banáún, aur súkhí zamín kí mánind karún, aur piyás se már dálún.

4 Aur us kí aulád par rahm na karúngá, is liye kí we ziná-záda haiṇ.

5 Kyúnki un kí ná ne chhinálá kiya hai: wuh jo unhen janí, us ne ruswái ká kám kiya hai: is liye kí us ne kahá hai, kí main apne dhagron ká, jo mujh ko roṭí, aur pání, aur ún, aur san, aur tel, aur sharbat dete haiṇ, pichhá karúngí.

6 ¶ Dekh, is sabab main terí ráh ko kánton se band karúngá, aur díwár bhí utháúngá, kí wuh apne raste na páwe.

7 Aur wuh apne dhagron ke píchhe píchhe jágeí, par un ke barábar nahín pahunchegí; aur un ko dhúndhegí, par nahín páwegí; tab wuh kahegí, kí Main apne pahle khasam pás phir jáúngí; kyúnki merí wuh hálát is se jo ab hai bihtar thí.

8 Kyúnki us ne na jáná, kí main hí ne us ke taín anáj, aur nayí mai, aur tel diyá, aur us ke sone aur rúpe ko, jis se unhon ne Ba'al kí múraten banáín, afzúd kiya.

9 Is liye main phirkar áúngá, aur apne anáj ko us kí fásal ke waqt par, aur apní mai ko us ke mausim par le lúngá, aur apní ún aur san, jo main ne use diyá kí wuh us se apne nangepan ko chhipáwe, so pher lúngá.

10 Phir us kí barí badzáti ko us ke dhagron ke áge fásal karúngá, aur koí us ko mere háth se nahín chhuráwegá.

11 Aur us kí sárí khushión ko, aur 'idon ko, aur naye chánd ke dinon, aur sabb ke dinon ko, aur us kí sárí mu'ayan majlison ko mauqúf karúngá.

12 Aur main us ke angúr aur ujir ke un darakhton ko, jin kí bábat us ne kahá hai, Ye merí kharchí haiṇ, jinhen mere 'ashiqon ne mujhe bakhshá hai, barbád karúngá, aur unhen jangal banáúngá, aur janglí jánwar un ko khaenge.

13 Aur main Ba'alím ke dinon ká badlá, jin men us ne un ke liye lubán jaláya, aur wuh apne taín kán kí

bálion se aur zewaron se sajákar apne 'ashiqon ke píchhe gayí, aur mujhe bhúl gayí, us se lúngá, KHUDÁWAND farmátá hai.

14 ¶ Dekh, báwujúd us ke main us ko moh lúngá, aur harchand kí use bayában men le jáúñ tau bhí us se tasallí kí báten kahúngá.

15 Aur wahán se us ke tákistán use dúngá, aur 'Akúr kí wadí bbi, tá kí wuh ummed ká darwáza ho; aur wuh wahán gáyá karegí, jis tarah jawání ke aiyám men kartí thí, aur us din kí mánind, jis men wuh Misr kí zamín se nikal áí.

16 Aur us din aisá hogá, KHUDÁWAND farmátá hai, kí tú mujhe 'shí kahegí, aur phir Ba'alí na kahegí.

17 Kyúnki Ba'alím ke námon ko us ke munh se nikálúngá, aur we phir kabhí un ke nám se yád na hongé.

18 Aur main us din un ke liye maidán ke wahshión, aur hawá ke parindon, aur zamín kí rengnewálí chizon se ek 'ahd karúngá; aur kamán, aur talwár, aur larái ko us sarzamín men tor dálúngá, aur aisá karúngá kí we amn o amán ke sáth árám men let jáwen.

19 Aur tuihe apní.abadí mangetar karúngá; hán, tuihe sadáqat aur 'adálát, aur mihrbání, aur rahmat se apní mangetar karúngá.

20 Main tuihe wafádári se apní mangetar karúngá, aur tú KHUDÁWAND ko pahchánegí.

21 Aur usí din aisá hogá, kí main sunúngá, KHUDÁWAND farmátá hai, main ásmán kí sunúngá, aur ásmán zamín kí sunegá;

22 Aur zamín anáj, aur nayí mai, aur tel kí sunegí, aur we Yazra'el kí sunenge.

23 Aur main us ko us sarzamín men apne liye boúngá; aur Lo-ruhámáh par rahm karúngá, aur Lo'ammi ko kahúngá, kí Tú meri qaum hai; aur we kahenge, Ai mere KHUDÁ.

III BAT.

KHUĐA WAND ne mujhe farmáyá, ki Phir já, aur ek 'aurat se, jo us ke dost kí piyári hai, par ziná kartí hai, muhabbat rakh, jis tarah se kí KHUĐAWAND baní Isráel se, jo gair-ma'búdon par nigáh karte hai, aur kishmish ke kuliche eháhte hai, muhabbat rakhtá hai.

2 So main ne us ko pandrah rúpiye aur derh khomar jau se apne liye mol liyá:

3 Aur us ko kahá, Tú mere liye bahut din tak bñthí rahegi; tú harámkárí na karegi, na kisi mard kí hogí, aur main bhí tere liye yún hí rahúngá.

4 Kyúñki baní Isráel bahut din tak bagair bádsháh, aur bagair hákim, aur bagair qurbání, aur bagair but, aur bagair afúd, aur bagair tiráfim ke rahenge;

5 Ba'd us ke baní Isráel phirenge, aur KHUĐAWAND apne Khudá ko, aur Dáúd apne bádsháh ko, dhúndhenge; aur ákhiri dinon men we darte húc KHUĐAWAND kí aur us kí mihrbání kí panáh lenge.

IV BA'B.

AI baní Isráel, KHUĐAWAND ká kálám suno: kyúñki is sarzamin ke rahnewálon se KHUĐAWAND ká ek jhagrá hai, kyúñki mulk men na rástí, na shafaqat, na Khudá-shinási hai.

2 Kosne, aur jhúth bolne, aur khún, aur chori, aur harámkárí karne ke siwá kuchh nahin hotá; we phút nikle hai, aur khún par khún hotá hai.

3 Is liye sarzamin mátam karegi, aur har ek jo ki us men rahtá hai, aur maidán ke mawáshí aur hawá ke parinda, sab samet ná-tawán ho jáenge; balki daryá kí machhlián bhí gáib ho jáengi.

4 Tis par bhí koi dústre ke sáth

bahs nahin kare, aur na koi use ilzám de; kyúñki tere log un kí mánind hai, jo káhin se bahs karte hai.

5 Is liye tú din ko gir parega, aur tere sáth nabí bhí rát ko girega, aur main teri má ko tabáh karúngá.

6 ¶ Mere log halák húc hai, is liye kí dánáí rakhte na the: is wáste kí tú ne dánish se nafrat kí hai, main bhí tujh se nafrat karúngá, kí tú mere áge káhin nahin hogá: aur is liye kí tú apne KHUĐAWAND ke shar'a ko bhúlá hai, main bhí teri aulád ko bhúl jáúngá.

7 Jaise we barhe waise unhon ne mere gunáh ziyáda kiye; is liye un kí hashmat ko ruswái se badal dálúngá.

8 We mere logon kí khatá kí qurbání kháte hai, aur un kí badkárí par apná dil lagáte hai.

9 Pas jaisá logon ká hál, waisá káhinon ká hál hogá: main un ke chalan kí sazá unhen dúngá, aur un ke kámon ká badlá un se lúngá.

10 We kháwenge, par ásúda nahin honge; we ziná karenge, par aulád nahin barhegi; kí KHUĐAWAND kí parwá rakhne se báz áe hai.

11 Harámkárí aur mai aur nayí mai dil ko kho detí hai.

12 ¶ Mere log apne káth ke pytle se suwál karte hai; un kí láthí un ko batá detí hai; kyúñki harámkárí kí rúh ne unhen gumráh kiya hai, aur apne Khudá kí panáh ko chhorke harámkárí karte hai.

13 Paháron kí choñon par we qurbáníán guzránte hai, aur tñon par lubán jaláte hai; aur balút, aur chinár, aur sháh-balút ke per tale bhí; kyúñki un ke chhánw suháne hai; is sabab tumhári betián chhinálá kartín, aur tumhári bahú zinákári kartí hai.

14 Jab tumhári betián chhinálá karengí, aur tumhári bahú zinákári karengí, to main un ko sazá nahin dúngá; kyúñki we ap bhí qahbon ke

sāth kanāre jāte hain, aur kasbion ke sāth qurbāniān guzrānte hain: is liye ye log, jo nādān hain, barbād kiye jāenge.

15 ¶ Ai Isráel, harchand tú shah-wat-parastí kare, tau bhí aisá na howe ki Yahúdáh bhí gunahgár ho; tum Jiljál men na áo, aur Bait-A'-wan men na charh jáo, aur qasam na kháo, ki KHUDÁWAND jítá hai.

16 Kyúki Isráel píchhe hat játá hai, us bachhiyá kí mánind jo píchhe hattí hai: ab KHUDÁWAND un ko kusháda jagah men barra kí tarah charáwegá.

17 Ifráim buton se mil gayá hai: use chhor do.

18 Jab we sharáb-khwári kar chuke, tab we bár bár ziná karte hain; us ke sardár apná rú-siyáh honá manzúr karte.

19 Hawá ne use apne pankhon se pakár liyá, aur we apní qurbāniön se sharininda hongē.

V BA'B.

AI káhino, yih bát suno; aur ai Isráel ke khándān, kán dharo; aur ai bádsáhā ke gharāne, suno; kyúki fatwá tum par hai, is liye ki tum Misfáh par ek dām hūe, aur ek jál bhí jo Tábúr par bichháyá húa hai.

2 We jo bargashta hūe zabihon ko kasrat se zabh karte; par main un sabhon ko tambíh dúngá.

3 Main Ifráim ko jántá hún, aur Isráel bhí mujh se chhipá nahín; kyúki tú, ai Ifráim, zinákári kartá hai, aur Isráel álúda hai.

4 Un ke kām unhen un ke Khudá kí taraf rujú' hone nahín dete hain; kyúki zinákári kí rúh un ko andar hai, aur we KHUDÁWAND kí parwá nahín rakhte.

5 Aur Isráel ká gurúr us ke munh par gawáhi detá hai; aur Isráel aur Ifráim apní apní badkárion ke sabab

girenge; aur Yahúdáh bhí un ke sāth giregá.

6 We gallon aur bheron ko leke KHUDÁWAND ko dhúndhne jāenge, lekin nahín páwenge; kí us ne ap ko un se judá kar diyá.

7 Unhon ne KHUDÁWAND ke sāth be-wafái kí; kyúki harám bachche un se paidá hūe: ab, ek mahine ká 'arsa unhen un ke bakhrön samet khá jāegá.

8 Jibi'ah men qarnāe bajáo, aur Rámah men turhí; Bait-A'-wan men lalkáro, kí ai Binyamín, wuh terá píchhá kartá hai.

9 Tambíh ke din Ifráim wirán hogá; Isráel ke firqon ke darmiyán, jo kuchh kí yaqinan howegá, main ne záhír kiýá hai.

10 Yahúdáh ke sardár un kí mánind hūe, jo sarhadd ko sarkáte hain; main un par apná qahr pání kí tarah undelúngá.

11 Ifráim mazlúm hotá hai, aur balá se kuchlá játá hai, is liye kí wuh apní cháh se us hukm par chálá.

12 Is liye main Ifráim ke liye patangá sá húngá, aur Yahúdáh ke gharāne ke liye ghun kí mánind húngá.

13 Aur Ifráim ne apní ná-sázi dekhí, aur Yahúdáh ne apná zakhm; tab Ifráim Asúr ko gayá hai, aur us mukhálif bádsáh ko bulá bhejá hai; lekin wuh tum ko sihhat de na saká, aur tumhárá zakhm changá na kar saká.

14 Main Ifráim ke liye sher i babar kí mánind, aur Yahúdáh ke gharāne ke liye jawán singh kí mánind húngá; main, hán, main hí phárúngá, aur chalá jáúngá; main úthá le jáúngá, aur koí na chhuráwegá.

15 ¶ Main rawána húngá, main apne nakán men phir jáke rahúngá, jab tak kí we siyásat na útháwen; tab we mere munh ko dhúndhenge; we apní musibat men sawere mere talib hongē.

VI BA'B.

A'O, ham KHUDĀWAND kī taraf phiren; kyūnki us ne phārā hai, aur wuhī hamen changā karegā; us ne mārā hai, aur wuhī hamārā zakhm bāndhegā.

2 Wuh do din ba'd hamen hayāt i tāza bakhshegā; tisre din men wuh ham ko uthā kharā karegā, aur ham us ke huzūr men zinda rahenge.

3 Tab ham iānenge, hān, KHUDĀWAND ke panchāune ke liye ham pairaui karenge: subh kī mānind us kā khūruj muqarrar hai, aur barsāt kī mānind hamāre liye us kī āmad hogī, pichhle menh kī mānind, jo zamīn ko tar kartā hai.

4 ¶ Ai Ifrāim, main tujh se kyā karūn? ai Yahūdāh, main tujh se kyā karūn? kyūnki tumhārī neki subh ke bādāl kī mānind hai, aur os kī mānind jo sawere jāti rahtī hai.

5 Is liye main ne unhen nabion ke wasile se tarāsh dālā hai, aur apne munh ke kalām se unhen kushta kiyā hai; terī balāen jo āin, so bijli kī mānind chālīn.

6 Kyūnki main ne rahm chāhā, aur na kī qurbānī; aur KHUDĀ shināsī kī, sokhtanī qurbānion kī nisbat se ziyāda, talab kī.

7 Lekin we un ādmion kī mānind hain jo 'ahd-shikani karte hain; unhon ne wahān mujh se be-wafāī kī hai.

8 Jili'ād jo hai, so badkāron kī bastī hai, wuh lahū-luhān qadamon se latāri hūī hai.

9 Jis tarah se dakaiton ke gol kisi ādmī kī ghāt men lagte hain, us hī tarah kāhinon kī guroh Sikk kī rāh men qatl kartī jāti hai; hān, we jān būjhke badkāri karte hain.

10 Main ne ek haulnāk chiz Isrāel ke gharāne men dekhī; wahān Ifrāim kī zinākārī hai, aur Isrāel ālūda hūā.

11 Ai Yahūdāh, tere bhī dirau karne kā waqt muqarrar hūā. Jis waqt

main ne apne logon kī asīri ko phir pherā,

VII BA'B.

JAB main Isrāel ko changā karne par thā, to Ifrāim kī bādkārī aur Samrūn kī sharārat zāhir hūī: kyūnki we dagā karte hain; chor ghustā hai, aur dakaiton kā gol bāhar lūttā hai.

2 Aur we apne dil men nahin sochte, kī mujhe un kī sārī sharāraton yāi hain; ab un ke 'amalon ne unhen āspās se gher liyā hai; we mere munh ke sāmhnē hain.

3 We bādshāh ko apnī badkāri se, aur amiron ko apnī darog-goī se, khusht karte hain.

4 We sab ke sab zinākār hain, aur us tanūr kī mānind hain, jise nānbāī garm kartā hai, aur ātā gūndhne ke waqt se phir bharkāne se bāz rahtā hai, jab tak kī khamīr uth na jāe.

5 Hamāre bādshāh ke din men umarā mai-noshi karke harārat ke bā'is be-ārām hain; wuh thātthebāzon kī rifāqat men apnā hāth barhātā hai.

6 Unhon ne ghāt men lage hūe apne dilon ko, jo kī tanūr kī mānind hain, pesh kiyā hai: un kā nānbāī sārī rāt soyā kartā hai; wuh subh ke waqt shu'aladār āg kī mānind jaltā hai.

7 We sab ke sab tanūr kī mānind dhadhakte hain, aur apne qazīon ko khā jāte hain; un ke sāre bādshāh māre pape hain; un ke darmiyan koi na rahā jo merā nām le.

8 Ifrāim jo hai gair-qaumon se mil jul gayā; Ifrāim ek chapātī hai, jo ultāi na gayī.

9 Pardesi us kī tawānāī ko nigal gaye, aur us ko khabar nahin; aur jahān tahān us par sufed bāl bhī ho gaye, par wuh us se wāqif nahin.

10 Aur Isrāel kā gurūr us ke munh par gawāhī detā hai; tis par bhī we KHUDĀWAND apne KHUDĀ kī taraf nahin phirte hain, aur bāwujūd is sāre hāl ke us ko nahin dhūndhte.

11 ¶ Ifrāim us kabūtār kī mānind

Un kī riyā'kārī, be-dinī, HUS'IA, VIII, IX. *aur butparastī ke sabab*

hai jo bholā aur nā-samajh ho: we Misr ko pukarte hai, Asūr ko jāte hai.

12 Jab we jāenge, main un par apnā jāl mārūngā; un ko hawā ke parindon kī mānind niche utārūngā; aur main un ko tambih dūngā, chunānchī un kī jamā'at ke darmiyān yih sunā jātā hai.

13 Un par wāwailā hai! kyūnki 'we merī taraf se bhāg gaye; halākat un par! ki we mujh se bāgi hūe: harchand main hī ne unhen chhurāyā, we mere haq men jhūth bole.

14 Balki we apne apne bichhaune par chillāte hai, par mujh ko dil se nahīn pukarte; we anāj aur mai ke liye to jamā hote, par mujh se bāgi rahte hai.

15 Bāwujūde ki main ne un ko tarbiyat kiyā, aur un ke bāzūon ko zor bakhsā, tau bhī we mujh par bad-andeshī karte hai.

16 We phirte hai, par Haqq 'Ta'ālā kī taraf nahīn; we terhī kamān kī mānind hai jo dagā detī; un ke amir apnī zubān kī gustākhi ke sabab talwār se girāe jāenge; is se we Misr kī sarzamīn men maskhare banenge.

VIII BĀ'.

APNE munh se qarnāe lagā. Wuh 'uqāb kī tarah KHUDĀWAND ke gharāne par tūttā hai, kyūnki unhon ne mere 'ahd se 'udūl kiyā, aur merī shari'at ke barkhilāf bagāwat kī.

2 We mujhe pukāren, Ai mere Khudā, ham banī Isrāel tuihe pah-chānte hai.

3 Isrāel ne wuh chiz jo achchhī hai phenk di: dushman us ke p'chhe p'chhe daurenge.

4 Unhon ne bādshāh muqarrar kiye, par merī taraf se nahīn; unhon ne sardārōn ko thāhrāyā hai, aur main ne anhen na jānā; unhon ne apne rūpe aur apne sone ke ma'būd banāe hai, tā ki we nest kiye jāwen.

5 ¶ Ai Samrūn, terā bachhrā nafat-angez hai: merā gussa un par

bharkā hai; kab tak in kī pākiza ho jānā nā-mumkin bāt thāhre?

6 Kyūnki yih bhī Isrāel hī se thā: kārīgar ne us ko banāyā hai, is liye wuh Khudā nahīn: filhaqīqat Samrūn kī bachhrā tūkre tūkre kiyā jāegā.

7 Is liye ki unhon ne hawā boī, we girdbād lauenge: un kī ankūrā na niklegā; na un kī bālon ke lagne se dāna paidā hogā; aur agar paidā ho, to begāne log use chaṭ kar jāenge.

8 Isrāel niglā gayā: ab we qaumon ke darmiyān us bartan kī mānind hongē, jo pasand nahīn atā.

9 Ki we Asūr ko uṭh gaye hai, us gor-khar kī mānind jo tanhā rahtā hai; Isrāim ne dhagarōn ko kharchī di hai.

10 So main bhī, agarchi unhon ne qaumon ke darmiyān kharchī di hai, ab unhen jamā karūngā, aur we thori sī muddat ba'd sardārōn ke bādshāh ke bojh ke sabab se ganginī karenge.

11 Kyūnki Isrāim ne badkāri ke liye bahut se mazbah banāe; we mazbah bā'is the, jin se us kī badkāri hūī.

12 Main ne apnī shari'at ke bare bare mazmūn us ke liye likhe; par we begāna gine jāte hai.

13 We mere hadyōn kī qurbānīon ke liye gosht charhāte hai, aur khāte hai; KHUDĀWAND un ko qabūl nahīn kartā; ab wuh un kī burāi yād karegā, aur un ke gunāhon kī unhen sazā degā: we Misr ko phir jāenge.

14 Is liye ki Isrāel ne apne Khāliq ko farāmosh kiyā hai, aur butkhāne banāe hai, aur Yahūdāh ne bahut se hasin shahr ta'mir kiye, is sabab main us ke shahron par āg bhejūngā, aur wuh un ke mahallon ko khā jāegi.

IX BĀ'.

AI Isrāel, qaumon kī tarah māre khushī ke mat phūl; kyūnki tū ne zinā karke apne Khudā ko chhorā hai, tuihe to har ek khalihān men kharchī pānī bhali lagi.

2 Khalihān aur kolhū un kī par-

warish ke liye káfi nahín hongē, aur nayí mai kí kotáhi hogí.

3 We KHUDÁWAND kí sarzamín men na basenge; balki Ifráím Misr ko phir jáegá, aur we Asúr men nápak chízen kháenge.

4 We mai ko KHUDÁWAND ke liye na tapáwenge, aur un ke zabíhe use pasand nahín áwenge; we un ke liye nauha-garon kí rotí kí mánind hongē; jitne use kháenge, álúda hongē; kyúñki un kí rotíán un kí ján ke íwaz KHUDÁWAND ke ghar men dákhil nahín hongí.

5 Tum jamá'at ke din, aur KHUDÁWAND kí 'íd ke din kyá karogē?

6 Dekh, we tabáhi ke áge se chale játe hain; lekin Misr un ko sametegá, Mof un ko gáregá, gazne un kí chándi ke achchhe kházáne ke wáris hongē, khár un ke deron men ugenge.

7 Sazá ke din áe hain, intiqám ke din áe hain; Isráel ma'lúm karegá; nabí be-wuqúf hai, rúhání ádmi díwana hai, terí barí badkárí aur niháyat'adáwat ke sabab se.

8 Ifráím mere Khudá kí taraf se madad ká intizár kartá hai; nabí apní sári-ráhon men chirimár ká jál hai; wuh apne Khudá ke ghar men ek phandá hai.

9 Unhon ne, jaisá kí Jibi'ah ke aiyám men húá, ap ko ntháyat kharáb kiyá hai; wuh un kí sharárat yád karegá; wuh un ke gunáhon kí sazá degá.

10 Main ne Isráel ko un angúron kí mánind jo bayábán men hon páyá; jaisá kí anjír ká pahlá paká húá phal jo pahle martaba lage, waisá tumháre bápádáon ko dekhá; lekin we Ba'al-Fagúr pás gaye, aur us be-hayá ke liye unhon ne ap ko alag kar diyá; we apne us ma'shúq kí mánind makrúh húe.

11 Ahl i Ifráím, so un kí shaukat chiriyá kí mánind ur jáegí, yahan tak kí na janam, aur na rihm, aur na hámilagi hogí.

12 Balki harchand we apne bachchon ko pálen, tau bhí main un ko chhín lúngá, kí koí ádmion ke darmiyan na rahe: filhaqiqat un par wáwailá hogá, jis waqt main un ké pás se chalá jáún.

13 Ifráím ko main dekhtá hún kí wuh Súr kí tarah nafis jagah men lagáyá húá hai; lekin Ifráím ká yih hál hogá, kí wuh apne bachchon ké qátíl ke áge le jáegá.

14 Ai KHUDÁWAND, un ko de: tú unhen kyá degá? unhen wuh peṭ de jo gir pare, aur we chhátíán jo khushk rahen.

15 Un kí sári sharárat Jiljál men hai; hán, wahán main ne un se 'adáwat kí; un kí badkárion ke sabab se main ne un ko apne ghar se níkal diyá hai, aur phir un se muhabbat na rakh-úngá: un ke sáre sardar gardankash hain.

16 Ifráím mará húá hai, un kí jar súkh gayi, unhen phal na lagegá: aur agar un kí jorúán un se hámila hon, to main un ke peṭ ke 'azíz phal ko már dólúngá.

17 Merá Khudá un ko radd kar degá, is liye kí we us ke shanawá nahín húe: aur we qaumon ke bích áwára phirenge.

X BAT.

ISRA'EL ek lahlahátí húí ták hai, jis men phal lagá; jaise us ke phal ziyáda hain waise hí us ne bahut se mazbah ta'nínr kiye: us kí zamín kí jaisí khúbi thí, unhon ne waisí hí achchhi múraten banáin.

2 Un ká dil bat gayá; ab un ke gunáh zahir hongē: wuh un ke mazbahon ko dháegá, aur un ke buton ko toregá.

3 Kyúñki ab we kahenge, kí Hamará koí bádsháh nahín; is liye kí ham KHUDÁWAND se nahín ḍarte; to bádsháh hamáre liye kyá karegá?

4 We púch báten bolte hain, aur áhd bándhte hí jhúṭhi qasam kháte

hain: is liye jaisá khashkhásh khet kí regháron men, waisí balá ugke phúltí hai.

5 Bait-A'wan kí bachhiyon ke sabab se Samrún ke báshinde darenge; ki wahán ke log us ke sabab roenge, aur wahán ke butparast káhin us ke bá'is kúdenge phirenge, hán, us kí shaukat ke sabab, ki us men se játi rahi.

6 Use bhí Asúr men le jáke us mukhálif bádsháh kí nazr karenge: Ifráim nidámat utháegá, 'aur Isráel apní mashwarat se k'hajil hogá.

7 Samrún jo hai, so us ká bádsháh kat gayá hai; wuh us chailli kí mánind hai, jo pání kí sath par ho.

8 Aur A'wan ke únche makán, jo Isráel ká mujassim gunáh hain, dháe jáenge, aur un ke mazbahon par kánte aur úntkatáre ugenge; aur we paháron ko kahenge, ki Hamen dhámpo, aur tñon ko, ki Ham pár giro.

9 Ai ahl i Isráel, tum Jibi'ah ke dinon se gunáh karte áe: wahán we báqí rahe; kyá wuh laráí Jibi'ah men un shaitán-bachchon par na á pare?

10 Merí murád hai ki main unhen sazá dúñ; aur qaumen un par faráham hongí, jab main unhen un ke do gunáhon ke liye sazá dúngá.

11 So Ifráim ek sadháí húi bachhiyá hai, jise dáoná pasand áta hai; par main us kí achchhí gardan kí taraf guzar játúngá: main Ifráim par sawár bitháúngá; Yahúdáh hal jotegá, aur Ya'qúb us ke dhelon ko tor dálegá.

12 Apne hí liye rástbázi boo, aur nekí ke mutábíq lauo; banjar ko apne liye joto; kyúnki yih wuh waq. hai ki jis men tum KHUDÁWAND ko dhúndho jab tak kí wuh áwe aur rástí ko tum par barsáwe.

13 Tum ne sharárat ká hal jotá, tum ne badkárí káti; tum ne jhúth ke phal kháe; kyúnki tú ne apní ráh par, apne baháduron ke amboh par, takiya kiya.

14 Is sabab se tere logon men ek shor o shár barpá hogá, aur tere sáre qil'a

dháe jáenge, jis tarah se Shalman ne laráí ke din Bait-Arbel ko dhá diyá, jab kí má apne bachchon samet aisi kuchlí gayí kí wuh tükre tükre ho gayí

15 Yún wuh tum se Baitel men tumhári be-niháyat sharárat ke sabab se kuchh karegá: sháh i Isráel subh ko bilkull faná ho jáegá.

XI BA'B.

JAB Isráel laráí thá, main ne us ko 'aziz rakhá, aur apne beté ko Misr se buláyá.

2 Jab jab unhon ne un ko buláyá, tab tab we un ke sámhne se chale gaye; unhon ne Ba'alím ke áge qurbáníán guzránín, aur taráshí húi múraton ke áge lubán jaláyá.

3 Main ne Ifráim ke háth pakarke unhon páñw páñw chalná sikhlayá; lekin unhon ne na jáná kí main hí ne unhen sihhát bakhshí.

4 Main ne unhen insán kí tarah rassion se, aur muhabbat kí dorion se, khinchá; main un ke haqq men un kí mánind thá jo un kí gardan par se júá utáre, aur main ne unhen k'hurák deke khilái.

5 ¶ We zamín i Misr men phir nahín jáenge, par Asúr jo hai, un ká bádsháh hogá, is liye kí we phirne se inkár karte hain.

6 Talwár un ke shahron men cham-kái jáegi, aur un ke arbangon ko ká-tegi, aur un ko un kí mashwaraton ke sabab nigal jáegi.

7 Kyúnki mere log máil hain kí mujh se bargashtagí karen; báwujúde kí unhon ne un ko buláyá kí Haqq Ta'álá kí taraf phiren, par kisí ne na cháhá kí use buzurgí dewe.

8 Ai Ifráim, main tujh se kyúnkar dast-bardár hoún? ai Isráel, main tujhe kyúnkar hawála karke chhodún? main kyúnkar tujhe Admáh kí mánind karún, aur tujhe Ziboim k. mánind banáún? dil merá mujh men pech khátá hai; merí shafaqaton harakat men áín.

9 Main apne qabr kí shiddat ke mutábiq 'amal nahín karúngá; main phir kachí Ifráim ko halák na karúngá; kyúñki main Kḥudá hún, aur insán nahín; main tere darmiyán quddús hún; aur main qahr ke sáth nahín áúngá.

10 We KḤUDÁWAND kí pairaui karenge, jab kí wuh sheri babar kí tarah garje; jis waqt wuh garjé us waqt us ke farzand samundar kí taraf se jald áwenge:

11 We Misr se, gauriyá kí tarah, aur Asúr kí sarzamin se, kabútar kí mánind jald áwenge, aur main un ko un hí ke gharon men basáúngá, KḤUDÁWAND farmátá hai.

12 Ifráim ne darog-goí se, aur Isráel ke gharáne ne makkári se, mujh ko gherá hai; aur Yahúdáh bhí ab tak Kḥudá ke sáth dānwādol hai, hán, us Quddús wafádár ke sáth.

XII BĀ'Ē.

IFRATM hawá par chartá hai; hán, wuh púrabi hawá ke píchhe daurtá hai: wuh roz roz ziyáda jhúth boltá, aur zulm kartá hai: we Asúríon se 'ahd o paimán karte hain, aur tel Misr men pahuncháyá játá hai.

2 KḤUDÁWAND ká Yahúdáh ke sáth bhí ek jhagrá hai, aur Ya'qúb ko jaisí us kí ravishen hain waisí sazá de degá; us ke fi'alon ke muwáfiq us ko badlá degá.

3 ¶ Us ne rihm men apne bhái kí erí pakrí, aur wuh apne zor se Kḥudá ke sáth kushtí lará;

4 Hán, wuh Firishte ke sáth kushtí lará, aur gálib áyá; wuh royá, aur us ne us se minnat kí; us ne use Baitel men páyá, aur wahán wuh hamáre sáth ham-kalam húa;

5 Ya'ne, KḤUDÁWAND, Rabb ul afwáj; YAHOWÁH us ká yádgár hai.

6 Pas, tú apne Kḥudá kí taraf phir; neki aur rástí ko hifz kar, aur hamesha apne Kḥudá ká ummedwár rah.

7 ¶ Kan'an jo hai, so us ke háth

men dagá kí tarázú hai; wuh chhal ko dost rakhtá hai.

8 Ifráim to kahtá hai, kí Hán, main daulatmand hún, aur main ne bahut sá mál páyá: meri sári mashaqqaton men we koi zabúni jo gunáh ṭhahre mujh men nahín páwenge.

9 Tis par bhí main zamin i Misr se KḤUDÁWAND terá Kḥudá hún; áyan-da bhí main tujh ko khaimon men 'id' aiyám ke dastúr par basáúngá.

10 Main ne to nabíon kí ma'rifat se kalam kiyá hai, aur bahut sí royaten zahir kí hain, aur main ne nabíon ko darmiyán deke bahut sí tashbihen dikháin.

11 Yaqinan Jili'ád men badkári hai: we yaqinan barí batálat hain: hán, we Jiljál men bailon ko qurbáni karte hain; un ke mazbah bhí khet kí regháiron par ke túdon kí mánind bahut hain.

12 Aur Ya'qúb Arám kí sarzamin men bhág gayá; hán, Isráel jurú kí khátir naukar baná; us ne zauja ke liye chaupáni kí.

13 Ek paigambar kí ma'rifat se KḤUDÁWAND ne Isráel ko Misr se báhar nikálá, aur paigambar se wuh mahfúz rahá.

14 Ifráim ne bare sakht gazab-angez kám kiye: is liye us ká Kḥudáwánd us ká khún us ke úpar chhoregá, aur us kí malámat ko us par phir dálegá.

XIII BĀ'Ē.

JAB jab Ifráim boltá thá, use thartharáh hui, tab wuh Isráel ke darmiyán sarfaráz kiyá gayá; par Ba'al hí se gunahgár hua, aur mar gayá.

2 Aur ab we gunáh par gunáh karte játe hain; unhon ne apní chándí kí dháli hui múraten apne liye banáin, aur apní fahmíd ke mutábiq but taiyár kiye, jo sab ke sab kárigaron ke kám hain: we un ke haqq men kahte hain, Jo log qurbáni guzránte, so bachhron kí machchhián lewen.

3 Is liye we subh ke abr kí mánind hongge, aur os kí máaind, jo sawero jái rahí hai, aur bhúsi kí tarah, jo bagáile ke sáth khalián par se urái jái hai, aur us dhúnwen kí mánind hongge jo dúd-kash se níklá chalá jái hai.

4 Lekin main Misr kí sarzamín se KHUDÁWAND terá Khudá hún; aur mere siwá tú kisi ma'búd ko nahín jántá thá: is liye kí mere siwá koi aur naját-denewálá nahín hai.

5 ¶ Main ne bayábán men, us sarzamín men jahán pání ná-yáb hai, terí khabar li.

6 Muwáfiq un kí parwarish ke we ser hús: we ser hús, aur un ke dil men ghamand samáyá; is sabab we mujhe bhúli gaye.

7 Is liye main un ke liye sher i barbar kí mánind húa; us tenduá kí mánind jo ráh men baithá ho, main un kí ghát men lagá rahá.

8 Main us richhni kí mánind jis ke bachche chhín liye gaye hon un se do-chár húa, aur un ke dil ke parde ko phára, aur sherni kí tarah un ko wahán nigal gayá; dashtí darinde ne un ko phar dala.

9 ¶ Ai Isráel, tú ne apne ta,ín barbád kiyá hai; tis par bhi mujh hí se terí kumak ho sakti hai.

10 Ab terá bádsháh kahán, tá kí wuh tujhe tere sáre shahron men bacháwe? aur tere qází kahán? jin kí bábat tú kahtá thá, kí Ek bádsháh aur umará mujhe de.

11 Main ne apne gusse men tujhe bádsháh diyá, aur apne qahr se use uthá liyá.

12 Isráim kí badkárí bándh rakhí gayí, us kí sazá ká sámán zakhíra kiyá gayá.

13 Jannewálí 'aurat kí sí píren us par áwengi; wuh be-dánish farzand hai; nahín to wuh us jagah jahán se larke níkalte haiñ der tak na rahtá.

14 Main unhen pátál ke qábú se ádiya men lúngá: main unhen maut

se chhuráungá; ai maut, terí mari kahán hai? ai pátál, terí halákat kahán? pachhtáná meri ánkhoñ ke sámhne se chipá hai.

15 ¶ Agarchi wuh apne bháion ke darmiyán baromand to hai, par-púrabi hawá áwegi; KHUDÁWAND kí hawá bayábán se uthégi, aur us ká sotá súkh jáegá, aur us ká chashma khushk ho jáegá: wuh sáre dil-chasp bartanon ká khazána lút legá.

16 Samrún ujar jáegi; kyúnki us ne apne Khudá se bagawat kí hai: we talwár se gir jáenge; un ke larke patke jáenge, aur un kí petwáli 'auraten chirí phári jáengi.

XIV B.A.B.

A I Isráel, tú KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf phir; kyúnki tú apni badkárí ke sabab gir gayá.

2 Tum kalima sáth leke KHUDÁWAND kí taraf phiro, aur use kaho, kí Sári badkárí ko dúr kar, aur hamen 'ináyat se qabúl kar: tab ham apne honthon ke bachhre nazar guzráenge.

3 Asúr to hamen rihái nahín degá; ham ghoron par sawar nahín hongge; apne háthon ke kámon ko kabhi nahín kahenge, kí Tum hamáre ma'búd ho; is liye kí tujhi se yatim shafaqat pátá hai.

4 ¶ Main un kí bagawaton ko rafa karúngá: main kusháda-dili se un ko piyár karúngá; kyúnki merá gussa un par se uth gayá hai.

5 Main Isráel ke liye os kí mánind húngá; wuh sosan kí tarah phúlegá, aur Lubnán kí tarah apni jareñ phenkegá.

6 Us kí dálíán phailengi, aur zaitún ke darakht kí mánind wuh khush-numá, aur Lubnán kí mánind khushbú hogá.

7 Jo log kí us ke zer i sáya rahte haiñ, we bahál ho jáenge, we gehún kí tarah hare bhare hongge, aur ták kí tarah phút phút níklenge; un kí shuhraat Lubnán kí mai kí sí hogi.

8 Ifráim kahegá, ki Mujhe buton se phir kyá kám hai? main ne us kí suní hai, aur us par nigáh karúngá; main saro ká sá hará darakht hún. Mere sabab se tú baromand húa.

9 Dóná kaun hai, ki wuh yih báten

samjhe? aur ahl i díl kaun hai, jo inhen jáne? kyún? KHUDÁWAND kí ráhen sídhí hain, aur nek log un men chalenge; par ná-farmán un men gir parenge.

YU'EL NABI' KI' KITAB.

I BAB.

KHUDA'WAND ká kalám, jo Yúel bin Fatúel ko pahunchá.

2 Ai búrho, yih suno, aur zamín ke sáre rahnewálo, kán dharo. Kyá aisá kuchh tumháre aiyám men, yá tumháre bápádáon ke aiyám men, kabhí húa thá?

3 Tum apní aulád se is ká tazkira karo, aur tumhári aulád apní aulád se, aur un kí aulád apní nasl se tazkira karen.

4 Ki jo kuchh chábnewálí-tiddí se bachá, use golí-tiddí ne kháyá hai; aur jo kuchh golí-tiddí se bachá, use chátnewálí-tiddí ne kháyá; aur jo kuchh chátnewálí-tiddí se bachá, use nigalnewálí-tiddí ne kháyá.

5 Ai matwálo, jágo, aur roo; ai tum sab jo mai-noshí karte ho, nayí mai ke liye chilláo; kyúnki wuh tumháre munh se chhín lí gayí hai.

6 Is liye kí ek guroh merí sarzamín par charh áí; we zoráwar aur beshumár hain, aur un ke dánt sher i babar ke dánt hain, aur un kí dárhen sherní kí sí hain.

7 Unhon ne merí ták ko ujár dálá hai, mere anjir ke darakht ko tor dálá hai; unhon ne use bilkull chhil chhál karke dál diyá; us kí dálán sufed karáin.

8 ¶ Tum mátam karo, jis tarah

kunwári apní jawání ke khasam ke liye tát pahine mátam kartí hai.

9 Hadya aur tapáwan KHUDÁWAND ke ghar men láná mauqúf ho gayá; káhin log, KHUDÁWAND ke khidmat-guzár, rote hain.

10 Khet ujár ho gayá, zamín roti hai, kí galla kharáb ho gayá; nayí mai khushk húi, raugan záy'í ho gayá.

11 Ai kheti-karnewálo, tum khi-jálat utháo; ai tákistán ke bágbáno, chilláo, gehún aur jau ke sabab se; kyúnki maidán ke taiyár khet máre pare.

12 Táak khushk ho gayí, anjir ká darakht murjhá gayá; anár, aur khurma, aur seb ke darakht, hán, maidán ke sáre darakht jhurá gaye, hán, baní A'dam ke darmiyán se khushí bhí murjhá gayí.

13 Ai káhino, apní kamaren kaske mátam karo; ai mazbah ke khidmat karnewálo, tum wáwailá karo; ai mere Khudá ke khádimo, tum dákhil hoke sári rát tát pahine hús kápte raho; kyúnki hadye aur tapáwan tumháre Khudá ke ghar se báz rakhe gaye.

14 ¶ Tum roza ke liye ek díin ko muqaddas karo, riyázat ke díin kí manáadí karo; buzurgon ko, aur zamín ke sáre rahnewálon ko, KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar men jam'a karo, aur KHUDÁWAND ke áge nála karo.

15 Afsos is díin ke bá'is! kyúnki

KHUDĀWAND kā din nazdīk hai, aur jaisī Qādir ī mutlaq kī taraf se barī halākat hotī, so us kī mānind wuh ātā hai.

16 Kyā hamārī ānkhoṅ ke sāmhnē aīsā nahīn kī khurāk na rahī? hān, hamāre Khudā ke ghar meṅ bhī farhat aur shādmānī kā nām bāqī na rahā?

17 Bij dhelon ke nīche saṛ gaye, khaliyān sunsān pare hain, khatte toṛ dāle gaye; kyūnki galla murjhā gayā.

18 Chaupāye kaisī āh mārte hain, aur gāe bail ke galle ghabrāe hūe hain; kyūnki un ke liye charāgāh nahīn hai; hān, bheron ke galle bhī nest ho gaye hain.

19 Ai KHUDĀWAND, main tere āge faryād kartā hūn; kyūnki āg ne bayābān kī charāgāhon ko jalā diyā hai, aur shu'ala ne khet ke sāre darakhṭon ko bhasam kar diyā hai.

20 Iasht ke bahāim bhī terī taraf ūpar tākte hain; kyūnki pānī kī nadiān sūkh gayīn, aur āg bayābān kī char'gāhon ko khā gayī.

II BA'B.

SAIHU'N meṅ turhī phūnko, mere muqaddas pahār par chhoṭī barī āwāz se phūnko; sarzamin ke sāre bāshinde kāmpen; kyūnki KHUDĀWAND kā din chalā ātā hai, hān, ā hī pahunchā hai;

2 Andherī aur tārīkī kā din, abr ī siyāh aur ghan-ghor kā din; jis tarah se kī subh kī roshnī pahāron par partī hai, ek qaum barī aur zorāwar hai, kī waisī āge bhī kabhī nahīn hūī, aur barson tak pusht dar pusht hargiz nahīn hogī.

3 Un ke āge āge ek āg hai jo khā letī hai, aur un ke piche piche ek shu'ala hai jo jalātā jātā hai; un ke āge zamīn bāg ī 'Adan kī mānind hai, aur un ke piche ek wirān bayābān hai; hān, un se kuch nahīn bachatā.

4 Un kī namūd ghoron kī sī namūd hai, aur sawāron kī mānind daurṭe hain.

5 Pahāron kī choṭṭon par rathon ke haṛhaṛāne kī mānind we phāndte hain; āg ī sozān kī mānind jo dhar dhar jaltī, aur khūnṭī ko khā letī hai; we ek zorāwar qaum kī tarah, jo larāī ke liye saff bāndhe musta'idd hain.

6 Un ke rū ba rū log thartharāte; hān, sab ehiyon kā rang faq ho jātā.

7 We pahlawānon kī mānind daurṭe, jangī jawānon kī tarah diwār par charh jāte; aur har ek apnī apnī rāh chalā jātā, aur we apnī saff ko na toṛte.

8 Week dūsre ko nahīn ṭhelte; har koī apnī apnī rāh chalā jātā; aur agar jangī hathyāron par giren, tau bhī shikast nahīn khāte.

9 We shahr ke darmiyān idhar udhar daurṭe, diwār par phāndte, gharon par charh jāte, choron kī tarah khirkion se ghūs jāte.

10 Un ke āge zamīn kāmpṭī, āsmān thartharāte, sūraj aur chānd tārīk ho jāte, sāre sitāre apnī roshnī dene se bāz āte.

11 Aur KHUDĀWAND apne lashkar ke āge apnī āwāz sunāegā, kī us kī lashkargāh bahut barī hai; kyūnki wuh zorāwar hai, jo us ko hukm ko anjām kartā hai; kyūnki KHUDĀWAND kā din bahut barā hai aur nihāyat khaufnāk hai: kaun us kī bardāshṭ kar saktā hai?

12 ¶ Pas, KHUDĀWAND farmātā hai, tum ab apne sāre dil se roza rakh rakhke aur mātām aur zārī kar karke merī taraf phiro:

13 Aur apne dil ko phāro na kī apne kapron ko, aur KHUDĀWAND apne Khudā kī taraf mutawajjih hoo; kyūnki wuh mihrbān aur shafīq hai, qahr karne meṅ dhīma aur nihāyat rahīm hai, aur sazā dene se dareg kartā.

14 Kaun jáne, ki wuh phire, aur pachhtáwe, aur apne pichhe ek barakat chhor jáe, jo KHUDÁWAND apne Khudá ke liye ek hadya aur tapáwan ho?

15 ¶ Saihún men turhí phúnko, aur ek din ko roza ke liye muqaddas thahráo, aur muqaddas jamá'at kí manádi karo.

16 Tum logon ko jam'a karó, jamá'at ko muqaddas karo; búrhon ko ikattíhe karo, larkon ko sur shirkhwáron ko bhí faráham karo; dulhá apní kothrí se, aur dulhin apne khalwatkháne se, nikal áe.

17 Káhin log, KHUDÁWAND ke khádím, diwrhí aur qurbángáh ke darmiyán royá karen, aur kahen, ki Ai KHUDÁWAND, apne logon par shafaqat kar, aur apní mirás kí ihánat rawá na rakh; aísá na ho ki gair-qaumen un par hukúmat karen; we qaumon ke darmiyán káhe ko kahen, ki Un ká Khudá kahan hai?

18 ¶ Us waqt KHUDÁWAND ko apní sarzamin par gairat áwegí, aur wuh apne logon par shafaqat karegá.

19 Balki KHUDÁWAND apne logon ko jawáb degá, aur un se kahegá, ki Dekho, main tumháre liye anáj, aur nayí mai, aur tel bhejúngá, ki tum log us se ser hoge; aur main phir tum ko gair-qaumon men ruswá na karúngá:

20 Is ke siwá uttar ke lashkar ko tum se dúr karúngá, aur use súkhí wíran zamin men hánk dúngá, us kí agári púrah ke samundar men aur us kí pichhári paechhim ke samundar men; aur us kí badbú uthegi, aur us kí gandagi charhegi, ki us ne barí gus-tákhí kí hai.

21 ¶ Ai sarzamin, mat dar; khush o khurram rah; kyúñki KHUDÁWAND bare bare kám karegá.

22 Ai dashtí bahimo, hirásán mat ho; kyúñki bayábán kí charágáh sabz hotí hai, aur daráht apná phal dete

hain, anjír aur ták apne zor ke samare namúd karte hain.

23 Pas, ai Saihún kí aulád, tum khush hoo, aur KHUDÁWAND apne Khudá men khurramí karo; kyúñki wuh aglí barsát í'atidál se tumhen bakhshé, balki wuh tumháre liye zor kí bárish bhejtá, wuhí aglí aur pichhlí barsát jaise sábiq men hotí thí:

24 Yáhán tak ki khalihán gehún se bhar jáenge, aur kolhú nayí mai aur tel se labrez hongé.

25 Aur un barson ke hásilát ko, jinhen goli-tiddí, aur chátnewáli-tiddí, aur nigalnewáli-tiddí, aur chábnewáli-tiddí ne, ya'ne us barí fauj ne, jis ko main ne tumháre darmiyán bhejá thá, kháyá hai, so tumhen pher dúngá.

26 Aur tum bahutáyat se khaóge, aur ser hoge, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke nám kí, jis ne tum se 'ajáib sulúk kiye, sitáish karoge; chunánchi mere log hargiz sharminda nahín hongé.

27 Tab tum jánoge, ki main Isráel ke darmiyán hún, aur main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, aur kí dúsrá koí nahín; aur mere log kabhí sharminda nahín hongé.

28 ¶ Aur is ke ba'd aísá hogá, ki main apní Rúh ko sáre bashar par dhálúngá, aur tumháre beté betían nubúwat karenge, aur tumháre búrhe khwáb dekhenge, aur tumháre jawán royaten;

29 Balki main unhín dinon men apní Rúh ko gulámon aur laundfon par dhálúngá.

30 Aur main ásmánon aur zamin par 'ajáib qudraten zahir karúngá, ya'ne, lahú, aur ág, aur dhúrwen ke sutún.

31 Súrj andherá, aur chánd lahú ho jáegá, peshtar us ke ki KHUDÁWAND ká bará aur khaufbák din á pahunche.

32 Aur aísá hogá, ki jo koí KHUDÁ-

WAND ká nám legá, so naját páwegá; ki Saihún ke pahár par, aur Yarásalam men, jaisá ki KḤUDÁWAND ne farmáyá hai, un báqí logon ke sáth jinhen KḤUDÁWAND buláwega, we jo chhuráe húe hain, hongé.

III BA'B.

AUR dekh, unahín dinon men, aur usí waqt men, ki jab Yahúdáh aur Yarásalam ke asiron ko pher láungá,

2 Tab sári qaumon ko ikatthá karúngá, aur unhen Yahúsafat kí wádí men tale le áungá, aur wahán un par, merí guroh aur merí mirás Isráel ke liye, jinhen unhon ne qaumon ke darmiyán paráganda kiyá, aur merí sarzamin ko bánt líyá, hujjat sábit karúngá.

3 Hán, unhon ne mere logon par qura' dālá, aur ek kasbí ke badle ek larká diyá, aur mai ke liye ek larkí bechí, tá ki we píwen.

4 Phir tumhen mujh se kyá kám hai, ai Súr o Saídá, aur Filistion kí sári nawáhi? kyá tum mujh ko badlá doge? aur agar doge, to main wúhín fauran tumhárá badlá tumháre sir par phir phenk márngá.

5 Kyúñki tum ne merá rúpá aur merá soná le líyá hai, aur merí latif aur nafis chízen lejáke apne mandiron men rakhín;

6 Aur tum ne Yahúdáh aur Yarásalam kí aulád ko Yúnánion ke háth bechá hai, tá ki unhen un ke mulk kí sarhadd se dúr karo.

7 Dekho, main un ko us jagah se jahán tum ne bechá hai, targib deke láungá, aur tumhárá badlá tumháre sir par dhálungá;

8 Aur tumháre beton aur tumhári betion ko bhí baní Yahúdáh ke háth bechúngá, aur we un ko Sabáion ke háth, jo dúr mulk men rahte hain, bechenge; kyúñki KḤUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

9 ¶ Is bát kí, gair-qaumon ke dar-

miyán, manádi karo, Laráí kí taiyári karo, pahlawánon ko bedár karo, sáre jangi jawán házir hon, we charh áwen;

10 Apne hal kí phálon ko pítkhe talwáren banáo, aur hansúon ko pítkhe bhále: ná-tawán insán kahe, ki Main zoráwar hún.

11 Ai ird á gird kí sab qaumo, tum phurtí se áo, aur apne ta,ín ikatthá karo: ai KḤUDÁWAND, aisá kar ki tere pahlawán wahán utar jáwen.

12 Qaumen be-dár ho jáwen, aur Yahúsafat kí wádí men áwen; kyúnki main wahán julús karúngá, tá ki charon taraf kí qaumon kí 'adálát karún.

13 Hansúá lagáo, kyúñki khet pak gayá hai: áo raundo, ki kolhú lab á lab húa hai, aur hauz labrez hain; kyúñki un kí sharárat 'azím hai.

14 Guroh par guroh inisál kí wádí men hai: kyúñki KḤUDÁWAND ká din inisál kí wádí men á pahunchá.

15 Súraj aur chánd andhere ho jáenge, aur sitáre apní roshní bakhshne se báz áwenge.

16 Kyúñki KḤUDÁWAND Saihún men se na'ra máregá, aur Yarásalam men se apní áwáz buland karegá, aur ásmán o zamín kámpenge: lekin KḤUDÁWAND apne logon kí panáhghá, aur baní Isráel ká muhkam qil'a hai.

17 So tum jánoge, ki main KḤUDÁWAND tumhárá Kḥudá hún, jo Saihún ke apne muqáddas pahár par rahtá hún; so us waqt Yarásalam bhí muqáddas hogá, aur ajnabí log kabhi us ke darmiyán nahín guzrengé.

18 ¶ Aur usí din aisá hogá, ki paháron par se nayí mai tapkegi, aur tilon par se dúdh kí ek nadi bahegi, aur Yahúdáh kí sári nahren bahte pání se bhar jáengí; aur KḤUDÁWAND ke ghar seek chashma jári hogá, aur Sittim kí wádí ko seráb karegá.

19 Misr ek wírána hogá, aur Adúm ek sunsán bayábán banegá, us zulm ke sabab, jo unhon ne baní Yahúdáh

Qar i unā ki Sūr,

AMUS, I. Adūm, o' Ammūn par bhāṛakand

par kiya; ki unhon ne un ke mulk men be-gunahon ka khun kiya.

20 Lekin Yahūdāh sadā ābād rahēgā, aur Yarusalam bhī pusht dar pusht.

21 Kyūnki main un ka khun pak jānūngā, jise main ne pak na jānā thā, ki KHUDĀWAND Saihūn men bastā hai.

'A'MU'S NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

TTAQU'A ke charwāhon men se 'A'mūs ki bāten, jo us ne Yahūdāh ke bādshāh 'Uzziyāh ke aiyām men, aur Isrāel ke bādshāh Yarubi'ām bin Yūās ke aiyām men, Isrāel ki bābat, bhaunchāl ke āne se do baras āge ilhām se dekhīn.

2 Aur us ne kahā, ki KHUDĀWAND Saihūn men se na'ra mārta, aur Yarusalam men se apnī āwāz buland kartā; is liye garariyon ki charāgāhen mātām kartīn, aur Karmil ki choṭī sūkh jāti.

3 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Dimishq ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; kyūnki unhon ne Jili'ād ko khalibān men dāone ki āhanī kalon se kūt dālā hai :

4 Pas, main Hazael ke ghar men ek āg bhejūngā, wuh Binhadad ke mahallon ko khā jāegī.

5 Aur main Dimishq ke arbange ko torūngā, aur Biq'at i A'wan ke takht-nishīn ko, aur us ko jo Bait-'Adan ke ghar ka 'asā liye hūe hai, kāt dālūngā; aur Arām ke log asir hoke Qir ko jāenge, KHUDĀWAND farmatā hai :

6 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki 'Azzāh ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; kyūnki we asiron ko purā

shumār karke pakar le gaye hain, ki unhen Adūm ke hawāla karen :

7 Pas, main 'Azzāh ki shahr-panāh par ek āg bhejūngā, jo us ke mahallon ko khā jāegī :

8 Aur Ashdūd ke takht-nishīn ko, aur us ko jo Asqalūn ka 'asā liye hūe hai, kāt dālūngā; aur apne hāth ko Aqrūn par pherke chalāūngā, aur Filistion ke bāqī log nest ho jāenge, KHUDĀWAND YAHOWĀH farmatā hai.

9 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai; ki Sūr ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; kyūnki unhon ne asiron ko purā shumār karke Adūm ke hawāla kiya, aur birādari ke 'abd ko yād nahīn kiya :

10 Pas, main Sūr ki shahr-panāh par ek āg bhejūngā, jo us ke mahallon ko khā jāegī.

11 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Adūm ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; kyūnki us ne talwār par karke apne bhāī ko ragedā, aur apnī rahm-dilī ko rok rakhā, aur us ka gussa hamesha phārtā rahā, aur wuh apne gusse ko sadā rakh chhortā thā :

12 Pas, main Taimān par ek āg bhejūngā, aur wuh Busrah ke mahallon ko khā jāegī.

13 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki banī 'Ammūn ke tīn gunāhon ke

liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; is liye ki unhon ne Jilī'ād kī hāmila 'auraton kā peṭ chāk kiya, tā ki apnī sarhadd bar hāwen:

14 Pas, main Rabbāh kī shahr-panāh par ek āg bharkāūngā, jo us ke mahallon ko khā jāegi, aur us jang ke din na'ra hogā, aur us āndhī ke din girdbād uṭhegi:

15 Aur un kā bādshāh, balki wuh apne amiron ke sāth asir hoke jāegā, KHUDĀWAND farmatā hai.

II BA'B.

KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Moāb ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; kyūnki us ne Adūm ke bādshāh kī haḍḍion ko jalākar chūnā banāyā hai:

2 Pas, main Moāb par ek āg bhejūngā, aur wuh Qaryūt ke mahallon ko khā jāegi; aur Moāb us shorshār ke darmiyān na'ra mārte aur turhī phūnk-te hī mar jāegā:

3 Aur main qāzī ko us ke darmiyān hī kāṭ dālūngā, aur us ke sāre amiron ko us ke sāth qatl karūngā, KHUDĀWAND farmatā hai.

4 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Yahūdāh ko tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; is liye ki unhon ne KHUDĀWAND kī shari'at ko haqīr jānā, aur us ke hukmon ko hifz nahīn kiya, aur un ke jhūṭhe ma'būdōn ne, jin kī pairaui un ke bāpḍādōn ne kī, un ko gumrah kiya hai:

5 So main Yahūdāh par ek āg bhejūngā, aur wuh Yarūsalam ke mahallon ko khā jāegi.

6 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Isrāel ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; is liye ki unhon ne rūpe par sādiq ko bechā, aur ek jorā jūte par ek miskin ko;

7 We us gard kī bhī jo miskinon ke sir par howe lālach rakhte hain, aur garibon ko un kī rāh se phirāte hain; aur ek mard aur us kā bāp donon ek hī chhokri se ham-bistar hote hain, ki mere muqaddas nām ko nāpāk karen:

8 Aur we har mazbah ke pās un kapron par jo girwī hain lette hain; aur apne buton ke gharon mein us mai ko, jo jarimāna lagāke unhon ne pāi, pite hain.

9 ¶ 'Au bhī main hī ne to un ke āge Amūrion ko nest kiya hai, jin kī bulandī saro kī bulandī ke barābar thī, aur we balūt ke darakht kī misl mazbūt the; hān, main hī ne ūpar se us kā mewa barbād kiya, aur tale se us kī jareṅ kāṭīn.

10 Aur main hī tum ko Misr kī zamīn se nikāl lāyā, aur chālīs baras tak bayābān mein tumhen liye phirā, tā ki tum Amūrion kī sarzamīn ko apnī mirās mein leo.

11 Aur main ne tumhāre beṭon mein se nabī, aur tumhāre jawānon mein se Nazīr barpā kiye. Kyā yih sach nahīn, ai banī Isrāel? KHUDĀWAND farmatā hai.

12 Lekin tum ne Naziron ko mai pilāi, aur nabion ko tākid karke kahā, ki Nubūwat mat karo.

13 Dekho, main tum ko is tarah tale dabāūngā, jis tarah gārī dabāṭī hai jis ke ūpar bahut sī pūllān lādī gayīn.

14 Tab tez-raftār se bhāgne kī tā-qat jāṭī rahēgi, aur tez-qadam apne zor mar na sakegā, aur bahādur apnī jān ko nahīn bachāwegā.

15 Aur kamān-khīnchnewālā kharā na rahēgi, aur tez-qadam apne ko na bachāwegā, aur wuh jo ghore par sawār ho apne ta,īn na chhurāwegā.

16 Aur usī din aisā hogā, ki pah-lawānon mein se jo koi dil-āwar hai nangā nikal bhāgegi, KHUDĀWAND farmatā hai.

III BA'B.

A I banī Isrāel, yih bāt suno, jo **ḲHUDĀWAND** tumhārī mukhā-lafat men farmatā hai, aur us sārē gharāue ki mukhālafat men, jise main **Misr** ki sarzamīn se nikāl lāyā hūn.

2 Us ne kahā, ki Zamīn ke sārē gharānon men se main ne sirf tumhen jānā hai: is liye main tumhen tum-hārī sārī badkārīon ki sazā dūngā.

3 Agar do shakhs muttāfiq-ur-rāe na hon, to kyā ek sāth chal sakege?

4 Kyā sher i babar jangal men gar-jegā, jab us ko shikār na milā ho? aur agar jawān sher i babar ne kuchh nahīn pakrā ho, to kyā wuh gār men se apnī āwāz ko buland karegā?

5 Kyā koi chiriyā zamīn par dām men phapṣ saktī hai, jab us ke liye dām nahīn lagā ho? Kyā phandā, jab tak ki kuchh na kuchh us men bajhā ho, zamīn par se uchhlegā?

6 Kyā shahr men turhī phūnki jāe, aur log na kāmpe? kyā koi balā shahr par āwe, aur **ḲHUDĀWAND** ne use na bhejā ho?

7 Yaqīnan **Ḳhudāwand YAHOWĀH** kuchh kām nahīn karegā, magar jis hāl ki wuh apnā bhed apne khidmat-guzār nabīon par pahle āshkārā na kare.

8 Sher i babar garjā hai: kaun hai jo na dāregā? **Ḳhudāwand YAHOWĀH** ne farmāyā hai: kaun hai jo nubū-wat nahīn karegā?

9 ¶ Tum **Ashdūd** ke mahallon men, aur sarzamīn i **Misr** ke mahallon men, manādī karo, aur kaho, ki Samrūn ke pahārōn par apne ko jam'ā karo, aur us bare hangāme ko jo us ke bīch hotā hai, aur jaur o jafā ko jo us ke darmiyān hai, dekho.

10 Kyūnki we nekī karne nahīn jānte, **ḲHUDĀWAND** farmatā hai, jo apne mahallon men zulm aur ḍakaitī kā ambār karte hai.

11 Is liye **Ḳhudāwand YAHOWĀH** yūn farmatā hai, ki Ek dushman us

sarzamīn ko gher legā, aur teri qdwat ko dhā degā ki tujh men na raho, aur tere mahall lūte jāenge.

12 **ḲHUDĀWAND** yūn farmatā hai, ki Jis tarah se garariyā do tangriān, yā kām kā ek tukrā, sher i babar ke munh se chhurā letā hai, waisā hī banī Isrāel, jo Samrūn men palang ke goshe men, aur Dimishq men chārpāi par baithe rahte hain, chhurā liye jāenge.

13 Tum log suno, aur Ya'qūb ke gharāne par gawāhī do, **Ḳhudāwand YAHOWĀH**, Rabb ul afwāj, farmatā hai.

14 Ki main jis din men Isrāel ke gunāhon ki sazā dūngā, usī din men Baitel ke mazbahon ko bhī dekh lūngā; balki mazbah ke sīng kāṭe jāenge, aur we zamīn par girenge.

15 Aur main jāre ke mausim ke ghar ko aiyām i garmī ke ghar samet barbad kar dūngā, aur 'ājī mahall bhī dhāe jāenge, aur bare bare makān wirān hongē, **ḲHUDĀWAND** farmatā hai.

IV BA'B.

A I Basan kī gāeo, jo Samrūn ke kohistān men rahtī ho, aur garibon ko satātī ho, aur miskinon ko kuchaltī ho, aur apne malik ko kahtī ho, ki Lāo, ham piēn, so tum yih bāt suno.

2 **Ḳhudāwand YAHOWĀH** ne apnī pākizagi kī qasam khāī hai, ki Dekho, we din tum par āwenge, jin men we tum ko ānkriōn se, aur tumhārī aulād ko bansiōn se, khīnch le jāenge.

3 Aur tum men se har ek us rakh-ne se jo us ke sāmne hogā nikāl bhāgegā; hān, tum qasr men se nikāl dāle jāoge, **ḲHUDĀWAND** farmatā hai.

4 ¶ Baitel men āo, aur sarkasī karo, aur Jiljāl men bagāwat firāwāf se karo; hān, subh ko apnī qurbāniān lāo, aur har ek tisre sāl apnī dahyaki-ān guzrāno:

5 Aur shukrāne ke hadye **ḵhamīr**

ke sáth ág par charháó, aur ikhtiyári hadyón ki manádi karo, aur mashhúr karo, is liye ki ye sab kám tumhen pasand hain, ai baní Isráel, Kḥudá-wand YAHOWÁH farmatá hai.

6 ¶ Harchand ki main ne tumháre har shahr men tumhen dánt ki safái, aur tumháre har makán men rotí ki kámi dí hai: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmatá hai.

7 Aur agarchi main ne menh ko, jab ki zirát ke pukhta hone men tín mahíne báqí the, rok liyá hai ki tum par na áwe; aur main ne ek shahr par barsáyá, aur dússe shahr par nahín barsáyá; ek qit'a zamín par menh áyá, aur dússe qit'a kí, jahán menh na áyá, tarawat jatí rahí.

8 Aur do tín bastían áwára hoke ek basti men áin, ki we log pání píen, par ser na húe: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmatá hai.

9 Phir main ne bád i samúm aur vendlhe se tum ko mára; aur tumháre bág, aur tákistán, aur anjiron ke darakht, aur zaitúni per jab bahut húe, tiddíon ne khá liye: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmatá hai.

10 Main ne jaisá ki Misr men hotá wabá ko tumháre darmiyán bhejí; phir main ne tumháre jawánon ko tumháre asir kiye húe ghorón ke sáth talwár se már dála, aur main ne aisá kiyá ki tumhári lashkargáh kí baddú tumháre nathon men á gayí hai: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmatá hai.

11 Main ne tum men se ba'zon ko tabáh kiyá, jis tarah Kḥudá ne Sadúm aur 'Amúrah ko ulat diyá; aur tum us lúktí kí mánind húe jo ág se nikál lí jae: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmatá hai.

12 Is liye, ai Isráel, main tujh se yún hí karúngá: aur chúñki main

tujh se yún karúngá, ai Isráel, tú ap-ne Kḥudá kí muláqát kí taiyári kar.

13 Kyúñki dekh, wuh hí hai jis ne paháron ko banáyá hai, aur hawá ko paidá kiyá hai, aur jo ádmí ke dil kí bát use batátá hai, aur subh ko tárikí kartá hai, aur zamín ke únche makán-on par chaltá hai, us ká nám KḤUDÁWAND, Rabb ul afwáj hai.

V BA'B.

A I Isráel ke kḥándán, is sukhan ko, jo main tumhári búbat kahtá hún, ya'ne, is nauha ko sunat.

2 Isráel kí kunwári gir paří; wuh phir na uṭhegi: wuh apní zamín par aundhí paří hai; koí nahín jo phir use uṭháke khará kare.

3 Kyúñki Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Wuh shahr, jis men se hazár nikalte the, so us men Isráel ke liye ek sau rah jáenge; aur jis shahr men se sau nikalte the, us men das rah jáenge.

4 ¶ Kyúñki KḤUDÁWAND Isráel ke gharáne ko yún kahtá hai, ki Tum mere tálib ho, to tum zinda rahoge:

5 Lekin Baitel ke tálib mat ho, aur Jiljál men dákhil mat ho, aur Biar-sab'a ko mat guzar jáo; kyúñki Jiljál to asir hoke jáegá, aur Baitel náchíz ho jáegá.

6 Tum KḤUDÁWAND ke tálib ho, tab to zinda rahoge; aisá na ho kí wuh Yúsaf ke gharáne men ág kí mánind bharak jáwe, aur use khá jáwe, aur Baitel men us ká bujhánewalá koí na howe.

7 Ai tum jo 'adálat ko mubaddal karke nágdauná kar dete ho, aur rástí ko zamín par dál dete ho,

8 Us kí talásh karo jis ne Suraiyá aur Jabbár sitáron ko banáyá, jo maut kí parchháin ko subh kar detá, aur din ko andherí rát kartá hai, aur samundar ke páníon ko bulatá hai, aur unhen rú e zamín par undeltá hai: us ká nám KḤUDÁWAND hai;

9 Wuh jo zabardaston par ek ná-

gahání halákat látá hai, aur jis se mazbút garh par kharábi túttí hai.

10 We us ká kina rakhte haiñ jo darwáze par sarzanish kartá hai, aur we us se nafrat rakhte haiñ jo haqq bát kabtá hai.

11 Pas, is liye ki tum miskíñ ko páemál karte ho, aur un se gehún ká hadya chhín lete ho, agarchi tum ne makánñ ko taráshe hue pattharon se banáyá hai, par un men nahín basoge, aur tum ne nafis tákistán lagáe haiñ, par un kí mai píne na páoge.

12 Kyúñki main tumhári bahuterí buráñ aur bare bare gunáññ se ágh hñ; ki tum sádiqñ ko satáte ho, tum rishwat lete ho, aur miskín ko 'adálát-gáh se kinára kar dete ho.

13 Is liye un dinññ men we jo dáná haiñ khámosh ho rahenge, kyúñki wuh burá waqt hai.

14 Tum neki ke talib ho aur badí ke nahín, tá ki tum zinda raho; aur yún hí KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, tumháre sáth rahegá, jaisá ki tum kahte ho.

15 Badí ká kina rakho, aur neki ko cháho, aur darwáze par 'adálát ko qáim karo: sháyad kí KHUDÁWAND, lashkarñ ká Khudá, Yúsuf ke báqí logñ par rahm karé.

16 Is liye YAHOWÁH, Rabb ul afwáj, Khudáwánd, yún farmátá hai, kí Sab bázáron men nauha howegá, aur we sab galíññ men afsos! afsos! kahenge; aur kisáññ ko nátam ke liye, aur un ko, jo nauhagarí men mahárat rakhte haiñ, nauha ke liye buláwenge.

17 Aur sáre angúrí bágon men zári hogí; is liye ki main tujh men se guzar karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai.

18 Tum par afsos, jo KHUDÁWAND ke din kí tamanná rakhte ho! us se tumhárá kyá fáida? KHUDÁWAND ká din tárikí hai, roshní nahín.

19 Jaisá koi sher i babar se bháge, aur richh use mile; yá ghar men jákar

apná háth díwár par rakhe, aur us ko sámp káte.

20 Kyá KHUDÁWAND ká din tárikí na hogá, aur roshní nahín? balki niháyat andherá hogá, jis men kuchh safái na ho.

21 ¶ Main tumhári 'idon ko mak-rúh jántá hñ, hñ, un se nafrat rakhtá hñ, aur main tumhári muqaddas, jamá'aton se khush na húngá.

22 Aur tum harchand sokhtaní qurbáníñ aur hadyñ ko mere áge guz-ránoge, tau bhí main unhen qabúl nahín karúngá; aur tumháre mote bailon ke shukráne ke hadyñ kí taraf mutawajjih nahín húngá.

23 Ai tú, apne rágon kí áwáz ko mere áge se dúr kar; kyúñki main tere rabábon kí áwáz ko nahín sun-úngá.

24 Lekin tú aisá kar kí 'adálát páni kí tarah bahtí rahe, aur rástí barí nahr kí mánind.

25 Ai ahl i Isráel, kyá tum log chális baras tak bayábán men mere áge zabáih aur hadye guzránte rahe? .

26 Tum ne to Milkúm ke khaimé ko, aur apne butññ ke Kíún ko, apne ma'búd ke táre ko, jo tum ne apne liye banáyá, utháyá kiye:

27 Is liye main tumhen asír karke Dimishq ke pár le jáúngá, KHUDÁWAND, jis ká nám Rabb ul afwáj hai, farmátá hai.

VI BA'B.

UN par afsos, jo Saihún men chain se haiñ, aur Samrún ke pahár par be-fikr hoke rahte haiñ, hñ, us qaum ke má'rúf ashkhás par jo aur qaumñ kí nisbat se auwal thaharti, jin ke pás Isráel ke gharáne áte haiñ!

2 Tum Kalnah ko pár utarke jáo, aur dekho; aur wahán se barí Hamát tak sair karo; tab Filistíññ ke Ját ko utar jáo: kyá we in mamlukatññ se bihtar haiñ? aur un ke siwáne tumháre siwáñññ se bare haiñ?

3 Afsos hai un logññ par, jo bure

din ká k̄hiyál apne se dūr karte haiñ, aur zulm kī chaukī ko apne pás k̄hinchte haiñ;

4 Jo háthī-dánt ke palang par lotte haiñ, aur apnī chārpāion par phail phail lette haiñ, aur galle men ke baron ko, aur thán men se bachhron ko leke kháte haiñ;

5 Aur rabáb kī áwáz ke sáth gáte haiñ, aur Dáúd kī tarah músíqī ke sázon ko apne liye íjád karte haiñ;

6 Aur piyálon men se mai píte haiñ, aur apne badan par kháss 'itr malte haiñ; lekin Yúsuf kī shikasta-hálí ke liye gam nahín kháte.

7 ¶ Is liye we pahle asíron ke sáth asir hoke jáenge, aur un kī na'ra-kash mahfil jo árám se pare haiñ uth jáegi.

8 K̄hudáwánd Yáhowáh ne apnī zát kī qasam kháí hai, K̄hudáwánd Rabb ul afwáj yún farmátá hai, kī Main Ya'qúb kī hashmat se nafrat rakhtá hún, aur us ke mahallon se kína; is liye main us shahr ko, us sab samet jo us men hai, hawála kar dúngá.

9 Balki yún hogá, kī agar kisi ghar men das ádmí báqí rahenge, to we bhí marege.

10 Aur kisi ká rishtadár, wuh jo use jalátá hai, use utháwegá, tá kī us kī haqqion ko ghar se nikále, aur us se, jo andarúni ghar ke bhitar hai, kahegá, kī Ab tak tere sáth aur koi hai? Wuh kahegá, Koi nahín. Tab wuh bolegá, kī Chup rah, kī K̄hudáwánd ká nám ham zikr na karen.

11 Kyúnki dekh, K̄hudáwánd ne hukm kiyá hai, aur wuh bare ghar men rak̄hna dálegá, aur chhoṭe ghar ko daráron se náqis karegá.

12 ¶ Kyá chatán par ghore daur-enge? kyá koi bail leke wahán hal jotegá? tad bhí tum ne 'adálat ko haláhal se, aur nekokári ke phalon ko nágdane se, mubaddal kiyá:

13 Tum hí log jo nikammi chíz par fak̄hr karte ho, aur kahte ho, Kyá

ham ne apne liye apnī táqat se síng nahín nikále?

14 Lekin, ai Isráel ke k̄hándán, K̄hudáwánd lashkaron ká K̄hudá farmátá hai, Dekh, main tum par ek guroh ko chārhá láungá, aur we tum ko Hamát ke madkhal se leke bayá-bán ke nahr tak satáenge.

VII BA'B.

K̄HUDÁWÁND Yáhowáh ne mujhe yún dikhláyá, aur kyá dekhtá hún, kī us ne zir'át kī ák̄hiri roidagi kī ibtidá men tiddián paidá kīñ; aur, dekho, wuhí ák̄hiri hásil thá, jo bádsháhí zir'át ke kaṭ chukne ke ba'd húa.

2 Aur yún húa, kī jab we zamín kī ghás ko bilkull khá chukín, tab main ne kahá, kī Ai K̄hudáwánd Yáhowáh, main terí minnat kartá hún, kī tú mu'áf kare: Ya'qúb kī kyá haqiqat hai, kī wuh uthke khará howe? kyúnki wuh chhoṭá hai.

3 Is se K̄hudáwánd pachhtáke báz áyá: aur K̄hudáwánd ne kahá, kī Yih na hogá.

4 ¶ Phir K̄hudáwánd Yáhowáh ne mujhe yún dikhláyá, aur kyá dekhtá hún, kī K̄hudáwánd Yáhowáh ne ág ko buláyá kī muqábala kare; aur wuh barí gahráí ko faná kar gayí, aur us qit'a ko khá gayí.

5 'Tab main ne kahá, kī Ai K̄hudáwánd Yáhowáh, main terí minnat kartá hún, kī báz á: Ya'qúb kī kyá haqiqat hai, kī wuh uth khará howe? kyúnki wuh chhoṭá hai.

6 Is se bhí K̄hudáwánd pachhtáke báz áyá: Yih nahín hogá, K̄hudáwánd Yáhowáh ne kahá.

7 ¶ Phir mujhe yún dikhláyá, aur kyá dekhtá hún, kī K̄hudáwánd ek diwár par, jo sáhuíl se bunáí gayí thí, khará thá; aur sáhuíl us ke háth men thá.

8 Aur K̄hudáwánd ne mujhe farmáyá, kī Ai 'A'mús, tú kyá dekhtá hai?

..wan o sáhlí kí nishání, 'A'MU'S, VIII. aur tábistání mewon kí tokrí.

Main ne kahá, Ek sáhlí ko. KHUDÁWAND ne kahá, ki Dekh, main ek sáhlí ko apní guroh Isráel ke bích o bích laṭkaúngá, aur main phir un kí taraf se guzar na jáúngá.

9 Aur Iz, háq ke únche únche ma-kán ujár hongé, aur Isráel ke maqdis wirán ho jáenge; aur main talwár lekar Yarubi'ám ke gharáne par charh-úngá.

10 ¶ Tab Baitel ke káhin 'Amasi-yáh ne Isráel ke bádsháh Yarubi'ám ko kahlá bhejá, ki 'A'mús ne Isráel ke gharáne ke darmiyán tujh par bandish bándhí hai, aur sarzamin us kí sári báten sunne kí táb nahín rakhtí.

11 Kyúñki 'A'mús yún kahtá hai, ki Yarubi'ám talwár se mará jáégá, aur Isráel apne watan se yaqinan asir hoke jáégá.

12 Aur 'Amasiyáh ne 'A'mús se kahá, ki Ai gaib-go, tú yahán se bhágke Yahúdáh kí sarzamin men já, aur wahán roṭi khá, aur wahán nubú-wat kar:

13 Par Baitel men phir kabhí nu-búwat na kar; is liye ki yih bádsháh ká maqdis, aur us ká dár-us-saltanat hai.

14 ¶ Tab 'A'mús ne 'Amasiyáh ko jawáb men kahá, ki Main to nabí nahín, aur na nabí ká betá hún; balki charwáhá hún, aur gúlar ke phalon ká batornewálá:

15 Aur KHUDÁWAND ne mujhe liyá jab main galle ke píchhe píchhe játá thá, aur KHUDÁWAND ne mujhe far-máyá, ki Já, aur meri guroh Isráel se nubúwat kar.

16 ¶ So ab tú KHUDÁWAND ká kalám sun: Tú kahtá hai, ki Isráel ke khalíf nubúwat mat kar, aur Iz, háq ke gharáne ke bar-khiláf bát mat dál:

17 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, Teri jorú shahr men chhinálá karegi, aur tere beté aur teri betián

talwár se máre jáenge, aur teri zamin jarib se taqsím kí jáegi, aur tú ek nápák sarzamin men mar jáégá, aur Isráel apne watan se yaqinan asir hoke jáégá.

VIII BA'B.

KHUDÁWAND YAHOWÁH ne mujhe yún dikhláyá, aur kyá dekhtá hún, ki Ek tokrí, jis meri pakke mewe haiñ.

2 Aur us ne kahá, ki Ai 'A'mús, tú kyá dekhtá hai? Main ne kahá, ki Pakke mewon kí ek tokrí. Tab KHUDÁWAND ne mujhe kahá, ki Meri guroh Isráel kí ajal á pahunchi; main phir un se darguzar na karúngá.

3 Aur us din men qasr ke nagma nauha ho jáenge, KHudáwand YAHOWÁH farmátá hai; já ba já bahut sí láshen pari hongí; we chupke unhen nikál phenkenge.

4 ¶ Is bát ko suno, aye tum jo muhtájon ke píchhe hámpṭe játe ho, tá ki tum mulk ke miskínon ko miṭáo;

5 Aur tum kahte ho, ki Yih nayá chánd kab guzar jáégá, tá ki ham galla bechen? aur sabb ká din, tá ki gehún ke khatte kholeñ? aur aifah ko chhoṭá aur misqál ko bará karte, aur dagá se jhúthí tarázú banáte.

6 Tá ki ham rúpe par miskín ko, aur ek jorá jútí par kangál ko, mol len, aur gehún ká phatkan bechon.

7 KHUDÁWAND ne Ya'qúb kí hash-mat kí qasam khái hai, ki Yaqinan main un ke kámon men se ek ko bhí nahín bhólúngá.

8 Kyá wuh sarzamin us sahab se nahín kámpegi, aur har ek jo us par bastá hai mátam nahín karegá? kyá wuh bárh kí mánind sar tá sar na charhegi, aur Misr kí nadí kí mánind mauj máregi, aur utar jáegi?

9 Aur usi din men bhí yún hogá, KHudáwand YAHOWÁH farmátá hai, ki Main aisá karúngá, ki siraj do pahar ke waqt gurúb ho jáégá, aur

main roz i roshan men sarzamīn ko andherā kar dūngā :

10 Aur main tumhārī 'idoṅ ko mātām se, aur tumhāre gitoṅ ko nauha se, muḥaddal karūngā; aur har ek kī kamar par tāt bandhwaūngā, aur har ek se sir par chandlāpan bhejūngā; aur main aisā mātām karwāūngā, jaisā 'klaute betē par hotā hai, aur us kā anjām talḥ dīn hogā.

11 ¶ Dekho, we dīn āte haiṅ, Khudāwand YAHOWAH farmātā hai, kī main us mulk men kāl dālūngā; so wuh na roṭī ká, aur na pání kī piyás ká kāl, balkī aisā kāl kī jis men KHUDAWAND kī bāteṅ sunī na jāēgi :

12 Tab we is samundar se us samundar ko, aur uttar se pūrab ko, bhatakte phireṅge, aur KHUDAWAND ke kalām dhūndhne ko liye idhar udhar daureṅge; par nahīṅ pāwenge.

13 Aur us dīn shakīl kunwārīān, aur jawān mard māre piyás ke gash khā jāenge;

14 We log jo Samrūn ke gunāh kī qasam khāte haiṅ, aur kahte haiṅ, kī Ai Dān, tere ma'būd kī hayāt kī qasam, aur Biar-sab'a kī tariq kī hayāt kī: so we gir jāenge, aur phir hargiz nahīṅ uthēge.

IX BA'B.

MAIN ne Khudāwand ko us maz-bah ke pās khare hote dekhā, aur us ne farmāyā, Sūtūnoṅ ke sir-hānoṅ ko mār, kī bunyāden hileṅ, hān, unheṅ toṛ dāl, kī sabhoṅ ke sir par lag jāweṅ; aur main un kī aulād ko talwār se mār dālūngā: un men se wuh jo bhāgegā so na bhāg niklegā, aur jo un men se nikal bhāge rihāī na pāwega.

2 Agarchi we pātāl men sendhke jāeṅ, to merā hāth wahān se unheṅ khīnch nikālegā: agarchi āsmān par charḥ jāeṅ, to main wahān se unheṅ utār lāūngā:

Agarchi we āp ko Karmil kī

bulandī par jā chhipāweṅ, main khojke unheṅ wahān se nikālūngā; aur agarchi samundar kī thāḥ men merī nazar se chhip jāeṅ, to main wahān sām̐ ko hukm karūngā, aur wuh un ko kāteḡa :

4 Aur agarchi we asīr hoke apne dushmanoṅ ke āge jāweṅ, to wahān talwār ko hukm karūngā, aur wuh un ko mār dālegī; hān, main un par nigāh i bad karūngā, aur nazar i nek na karūngā.

5 Kyūṅkī Khudāwand Rabb ul afwāḡ wuh hai, kī agar apne hāth se zamīn ko chhūe, wuh gudāz ho jāegi, aur us ke sāre bāshinde sab mātām kareṅge; aur wuh nādī kī bārh kī mánind sartāsar charhegi, aur Mīr kī nādī kī mánind phīr utar jāegi.

6 Yih wuh hai, jo āsmān par apne bālākhānoṅ ko bina kartā hai, aur zamīn par apne gardūn ko qāim kartā hai; wuh jo samundar ke pānīoṅ ko bulātā hai, aur unheṅ rī e zamīn par undeltā hai: us kā nām KHUDAWAND hai.

7 Ai banī Isráel, kyā tum log mere āge Kūsh kī aulād kī mánind nahīṅ ho? KHUDAWAND farmātā hai. Kyā main Isráel ko Mīr kī sarzamīn se, aur Filistīoṅ ko Kaftūr se, aur Arāmīoṅ ko Qīr se, nahīṅ nikāl lāyā hūṅ?

8 Dekho, Khudāwand YAHOWAH kī ānkheṅ is gunahgār mamlukat par haiṅ, aur main use mitā dālūngā, kī rī e zamīn par na rahe; magar Ya'qūb ke gharāne ko main billull nahīṅ mitāūngā, KHUDAWAND farmātā hai.

9 Kī dekho, main hukm karūngā, aur Isráel ke gharāne ko sārī qaumoṅ ke darmiyān, jis tarah se chhālī men chhānte haiṅ, chhānūngā; aur ek dāna bhī zamīn par girne na pāwega.

10 Merī guroh men ke sāre gunahgār, jo kahte haiṅ, kī A'fat na to pīchhe se ham tak āwegi, aur na āge se ham par paṛegi, so talwār se māre jāenge.

Dáúd ke khatime ká zilor ki

'ABADIYA'H. wuh phir khará kiya jáegá.

11 ¶ Main usí din men Dáúd ke gire hús maskan ko khará karúngá, aur us ke rakhnon ko band karúngá; aur main us ke tute phute makan ki maraminat karúngá, aur use, jaisá agle dinon men thá, waisá ta'mír karúngá;

12 Tá ki we Adúm ke báqí logon ko, aur sári qaumon ko, jin par merá nám kahá jáegá, apne qabze men lewen, KHUDÁWAND, jo is kám ká karnewálá hai, farmatá hai.

13 Dekho, we din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki jotnewálá kánewále ká, aur angúr ká kuchal-

newálá bonewále ká pichhá karke us ke barábar áwegá, aur paharon se nayí mai tapkegi, aur sáre tle gudáz hongé.

14 Aur main apní guroh Isráel ke asiron ko phir láúngá, aur we ujár shahron ko banáwenge, aur un men búd o báh karenge; aur we tákis-tanon ko lagáwenge, aur un kí mai pienge; we bágon ko lagáenge, aur un ke phal kháenge.

15 Kyúñki main un ko un kí sar-zamin par lagáúngá; aur we apní sar-zamin se, jis ko main ne unhen diyá hai, kadhí ukháre na jáenge, KHUDÁWAND terá Khudá farmatá hai.

'ABADIYA'H NABI' KI' KITA'B.

1 A BADIYA'H kí royá. Khudá-wand YAHOWÁH Adúm ke haqq men yún farmatá hai: Ham ne KHUDÁWAND se ek khabar suni hai, aur gair-qaumon ke darmiyán ek elchí bhejá gayá hai, Utho tum, aur áo, ham jang ke liye us par cháhén.

2 Dekh, main ne tujhe qaumon ke darmiyán haqír kar diyá hai: tú niháyat zalím hai.

3 ¶ Tere dil ke ghamand ne tujh ko thagá hai, ai tú, jo chatán ke daráron men rahtá hai; terá makan to buland hai, aur tú apne dil men kahtá hai, Aisá kaun hai, jo mujhe zamin par tale utáregá?

4 Agarchi tú 'uqáb kí mánind bulandí pakre, aur sitáron ke darmiyán apná ghonslá banáwe, tau bhí main tujhe wahán se niche utárángá, KHUDÁWAND farmatá hai.

5 Agar chor tere yahan áe hon, yá rát ko dakait, (terí kaisí barbadí hai!) to kyá we apne matlab ke mutábíq

nahín churáte? agar angúr-toñewále tujh pás áe hon, to kyá we chand angúr nahín chhorte?

6 'Esau ká mál kyúnkar dhúndh nikálá gayá! aur us ke chhipe makanon men kis tarah talásh húi!

7 Tere sáre ham-ahdon ne tujhe sarhadd tak háñk diyá hai: aur un logon ne, jo tujh se mel rakhte the, tujhe fareb diyá, aur tujhe maglúb kiya: aur unhon ne jo terí rotí kháthe the, tere niche jál bichháya; us men zarra dánáí nahín.

8 KHUDÁWAND farmatá hai, Kyá main us din men dánáon ko jo Adúm men hain, aur 'aqlmandí ko jo 'Esau ke pahár men hai, nábud na karúngá?

9 Are o Taimán, tere pahlawán ghabrá jáenge, yahan tak ki koh i 'Esau ke báhindon men se har ek kát dala jáegá.

10 ¶ Us qatl ke bá'is, aur us zulm ke sabab, jo tú ne apne bhái Ya'qúb par kiya hai tú kshijálat se mulabbas

hogá, aur tú abad ul ábád tak nest rahegá.

11 Jis din ki tú us ke muqábil khará thá, jis din ki ajnabí log us ke lashkaron ko asir karke le gaye, aur begána logon ne us ke phátaKon se dákhil hokar Yarusalam par qur'a dála, tú bhí un men se ek kí manind thá.

12 Tujhe lázim na thá, ki tú us din apne bhái par, jis waqt wuh jiláwatan húa, nazar kartá, aur baní Yahúdáh ki halákat ke din men khushwaqt hotá, aur musibat ke din ghamand kí báten kahtá.

13 Tujhe munásib na thá, ki tú mere logon ke phátaKon se un kí musibat ke din men ghustá; tujhe, hán, tujhe lázim na thá, ki un kí musibat ke din un kí bipat par nazar kartá, aur un kí musibat ke din un ke asbáb par háth barháta :

14 Tujhe lázim na thá, ki ghátí men khare hokar us ke logon ko jo bháge játe the qatl kare, aur na us dukh ke din men us ke bache hoon ko pakarke hawála kare.

15 Kyúnki sári qaumon par KHUDÁWAND ká din á pahunchá hai; jáisá tú ne kiyá hai, waisá tujh se kiyá jáegá; teri badi ká badlá tere sir par pafegá.

16 Kyúnki jis tarah tum ne mere muqaddas pahár par piyá, usí tarah sári qaumon sadá piengi; hán, piengi, aur surukengi; aur we aisei hongí ki goyá we thin hí nahín.

17 ¶ Lekin we jo nikal bachén, Saihún ke pahár par maujúd hongé, aur wuh muqaddas hogá; aur Ya'qúb ká gharaná apní mirás par qábiz hogá.

18 Tab Ya'qúb ká gharaná ek ág hogá, aur Yúsuf ká gharaná shu'ala, aur 'Esau ká gharaná púal; aur we un ke darmiyán bharkenge, aur un ko khá jáenge; aur 'Esau ke gharáne se koi nahín bachegá, kyúnki KHUDÁWAND ne yih farmáyá.

19 Aur dakhin ke rahnewále 'Esau ke kohistán ke, aur maidán ke báshinde Filistion ke málik hongé; aur we Ifráim ke khet aur Samrún ke khet apne qábú men rakhege; aur Binyámín Jil'ád ká wáris hogá.

20 Aur baní Isráel ke lashkar ke sáre asir, jo Kan'aníon ke bích Sárapat tak maujúd hain, aur Yarusalam ke asir, jo Sifarád men hain, dakhin ke shahron par qábiz ho jáenge.

21 Aur rihái-denewále Saihún ke pahár par charhke áwenge, tá ki 'Esau ke kohistán kí 'adálát karen; aur sal-tanat KHUDÁWAND kí hogí.

YU'NAH NABI' KI' KITA'B.

I B'A'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám Yúnah bin Amittai ko pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Uth, us bare shahr Nínawah ko já, aur us kí mukhálafat men manádi kar; kyúnki un kí sharárat mere sámhne úpar áí.

3 Lekin Yúnah KHUDÁWAND ke huzúr se Tarsis ko bhágne ke liye uthá; aur wuh Yáfa men utar gayá, aur wahán ek jaház ko, jo Tarsis ko jáne par thá, páyá: tab us ká kiráya dekar us par charhá, tá ki KHUDÁWAND ke huzúr se Tarsis ko un ke sáth jáwe.

4 ¶ Lekin KHUDĀWAND ne samundar par ek barī āndhī bhejī, aur samundar ke darmiyān tūfān ne shiddat kī, aisi kī gumān thā ki jahāz tabāh ho jāwēgā.

5 Tab mallāh hirāsān hūe, aur har ek ne apne apne ma'būd ko pukārā, aur we ajnās jo jahāz par thiṅ samundar meṅ dāl dīn, tā ki yūn use halkā karen. Par Yūnah jahāz ke andar utarkar parā thā, aur so gayā.

6 Tab nā-khudā us ke pās gayā, aur use kahā, ki Kyūn hūā, ki tū parke so rahā? uṭh, apne Khudā ko pukār; agar aisā hogā, ki Khudā hamēn yād kare, to ham halāk na honge.

7 Aur unhoṅ ne āpas meṅ kahā, ki A'o, ham log qur'a dālikar daryāft karen, ki kis ke sabab se ham par yih balā āī. Chunānchī unhoṅ ne qur'a dālā, aur qur'a meṅ Yūnah kā nām niklā.

8 Tab unhoṅ ne us se kahā, Tū ham ko batlā, ki kis ke sabab se yih balā ham par āī hai: Terā kyā pesha hai? aur tū kahān se āyā? terā watan kahān? aur tū kis qaum meṅ kā hai?

9 Us ne un se kahā, ki Main 'Ibrānī hūn, aur KHUDĀWAND, āsmān ke Khudā se, jis ne samundar aur khushkī ko paidā kiya hai, tarsān hūn.

10 Tab we log nihāyat dare, aur use kahne lage, ki Tū ne aisā kyūn kiya? Kyūnki un logon ne daryāft kiya thā, ki wuh KHUDĀWAND ke huzūr se bhāgā hai; is liye ki us ne āp unheṅ kahā thā.

11 ¶ Tab unhoṅ ne us se pūchhā, ki Ham tujh se kyā karen, tā ki samundar hamāre liye sākit ho jāe? ki samundar ziyāda tūfānī hotā chalā jātā thā.

12 Tab us ne unheṅ kahā, ki Tum log mujh ko uṭhākar samundar meṅ dāl do, to tumhāre wāste samundar kā tātum jātā rahēgā: kyūnki main

jāntā hūn, ki yih barī āndhī mere hī sabab se tum par nāzil hūī.

13 Tis par bhī mallāhon ne dānd mārne meṅ barī mihnāt kī, tā ki kanāra pakren, lekin we na saken; is liye ki samundar un kī muḡhālafat meṅ aur bhī ziyāda zor se mauj mārta thā.

14 Tab we KHUDĀWAND ke huzūr, chillāe aur bole, ki Ai KHUDĀWAND, ab ham terī minnat karte hain, ki ham log is ādmī kī jān ke sabab se halāk na howen, aur tū khūn i nāhaqq ko hamāri gardan par mat dāl: kyūnki, ai KHUDĀWAND, tū ne jo chāhā hai, so hī kiya hai.

15 Aur unhoṅ ne Yūnah ko uṭhākar samundar meṅ dāl diya, aur samundar kā talātum mauḡl ho gayā.

16 Tab we log KHUDĀWAND se nipat dare, aur unhoṅ ne KHUDĀWAND ke huzūr ek qurbānī guzrānī, aur nazren mānīn.

17 ¶ Par KHUDĀWAND ne ek barī machhlī muqarrar kar rakhī thī, ki Yūnah ko nigal jāwe. Aur Yūnah tūn din rāt machhlī ke peṭ meṅ rahā.

II BĀ'Ḍ.

TAB Yūnah ne machhlī ke peṭ meṅ KHUDĀWAND apne Khudā se du'ā māngī,

2 Aur kahā, ki Main ne apnī bipat meṅ KHUDĀWAND ko pukārā, aur us ne merī sunī; hān, main pātāl ke batūn meṅ se chillāyā, aur tū ne merī āwāz sunī.

3 Kyūnki tū hī ne mujhe gahrāo meṅ samundar ke darmiyān dālā, aur pānī ke dhāron ne mujhe gher liyā, aur terī sārī maujeṅ aur dheṅ mujh par se guzar gaye.

4 Tab main ne kahā, ki Main terī nazar se dūr phenkā gayā; tau bhī terī muqaddas haikal kī taraf phir nazar karūngā.

5 Pānion ne mujh ko merī jān tak gher liyā, aur gahrāo ne chāron taraf se mujhe band kar rakhā hai, aur sa-

mundar ke siwār mere sir par lapete gaye.

6 Aur main pahāron ki jāron tak utarke jātā; zamīn ke arbage mujh par hamesha ke liye band rahte; magar, ai KHUDĀWAND mere KHudā, tū merī jān ko gor men se rihāī degā.

7 Jis waqt merā jī mujh men dūb gayā, tab main ne KHUDĀWAND ko yād kiya, aur merī du'ā terī muqaddas haikal men tujh tak pahunchī.

8 Jo log ki jhūthī batālaton ko mānte hain, we apnī n'āmaten kho dete hain.

9 Par main shukrguzārī kī āwāz sunāke tere āge qurbānī guzrānūngā; main apnī nazron ko adā karūngā. Najāt KHUDĀWAND se hai.

10 ¶ Aur KHUDĀWAND ne machhlī ko kahā, aur us ne Yūnah ko khushkī par ugal diya.

III BA'B.

AUR KHUDĀWAND kā kalām dūsri bār Yūnah ko pahunchā, aur us ne kahā, ki

2 Uth, us bare shahr Ninawah ko jā, aur wahān us bāt kī manādī kar, jis kā main tujhe hukm detā.

3 Tab Yūnah KHUDĀWAND ke kalām ke mutābiq uthkar Ninawah ko gayā. Aur Ninawah KHudā ke sāmhnē ek barā shahr thā, ki us kī ihāta tīn din kī rāh thī.

4 Aur Yūnah shahr men dākhl hone lagā, aur ek din kī rāh jāke manādī kī, aur kahā, Chālīs aur din hongē, tab Ninawah barbād kiya jāegā.

5 ¶ Tab Ninawah ke bāshindon ne KHudā par i'atīqād kiya; aur roza kī manādī kī; aur sab ne bare se chhote tak tāt pahinā.

6 Aur yih khabar Ninawah ke bādshāh ko pahunchī; aur wuh apne takht par se uthā, aur bādshāhī libās ko utār dālā, aur tāt orhkar rākh par baith gayā.

7 Aur bādshāh aur us ke arkān i daulat ke farmān se ek ishtihār Nīna-

wah men kiya gayā, aur is bāt kī manādī hūī, ki Koi insān, yā haiwān, galla, yā rama, koi chiz mutlaq na chakhe, aur na khāwe, aur na pānī piwe;

8 Lekin insān aur haiwān tāt se mulabbas howen, aur KHudā ke huzūr shiddat se nāla karen; balki har koi apnī apnī burī rāh se, aur apne apne zulm se, jo un ke hāthon men hai, bāz āwen.

9 Kyā jānen, ki KHudā phiregā, aur pachhtāegā, aur apne qahr i shadīd se bāz āwegā, tā ki ham log halāk na hon?

10 ¶ Aur KHudā ne un ke kāmōn ko dekhā, ki we apnī apnī burī rāh se bāz āe: tab KHudā us bādī se, jo us ne kabī thī ki main un se karūngā, pachhtāke bāz āyā, aur us ne un se wuh bādī na kī.

IV BA'B.

PAR Yūnah us se nihāyat nākhusht hūā, aur nipat ranjida ho gayā.

2 Aur us ne KHUDĀWAND ke āge du'ā māngī, aur kahā, ki Ai KHUDĀWAND, main tujh se 'arz kartā hūn, kyā yih merā maqūla na thā, jis waqt main hanoz apne watan men thā? is liye main āge se Tarsīs ko bhāgā; kyūnki main jāntā thā, ki tū karīm aur rahīm KHudā hai, jo gussa karne men dhīmā hai, aur nihāyat mihrbān hai, aur pachhtāke ap ko bādī se bāz rakhtā hai.

3 Ab, ai KHUDĀWAND, main terī minnat kartā hūn, ki merī jān ko mujh se le-le; kyūnki merā marnā mere jīne se bihtar hai.

4 ¶ Tab KHUDĀWAND ne farmāyā, Kyā tū shiddat se ranjida hotā hai?

5 Aur Yūnah shahr se bāhar jāke shahr kī pūrāb taraf baithā, aur wahān apne liye ek chhapper banāyā; aur us ke niche chhānw men baith rahā, ki dekhe ki us shahr kā hāl kyā hotā hai.

6 Tab KHUDĀWAND KHudā ne rendī

ká ek darakht ugáyá, aur use Yúnah ke úpar dauráyá, tá ki wuh us ke sir par sáya kare, aur use taklif se chhuráwe. Aur Yúnah us rendí ke per ke sabab se niháyat khusht húa.

7 Lekin दूसरे दिन सुबह के वाक़्त ख़ुदा ने एक क़िर के तायार किय़ा, aur us ne us rendí ke darakht ko kátá, aisé ki wuh súkh gayá.

8 Aur jab áftáb charhá, tab aisé húa, ki Khudá ne púrab kí taraf se lúh chalái; aur áftáb kí garmí ne Yúnah ke sir men asar kiyá; wuh gash men áyá, aur apní ján ke liye maut cháhi, aur kahá, ki Is mere jine se merá marná bihtar hai.

9 Aur Khudá ne Yúnah ko kahá,

Kyá tú us rendí ke darakht ke sabab shiddat se ranjída hai? Us ne kahá, Main yahán tak ranjída hún, ki marne cháhtá hún.

10 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Tujhe us rendí ke darakht par rahm áyá, jis ke liye tú ne kuchh mihnát na ki, aur na tú ne use ugáyá, jo ek hí rát men ugá, aur ek hí rát men súkh gayá:

11 Aur kyá mujhe lázim na thá ki main itne bare shahr Nínawah par, jis men ek lákh bis hazár ádmion se ziyáda hain, jo apne dahne báyeñ háth ko darmiyán imtiyáz nahin kar sakte, aur mawáshí bhí bahut hain, shafaqat na karún?

MI'KAH NABI' KI' KITA'B.

I BAB.

KHUDÁWAND ká kalám, jo Yahúdáh ke sháhán Yútám, aur A'khaz, aur Hizqiyáh ke dinon men Morashtí Mikah ko pahunchá, jise us ne Samrún aur Yarusalam kí bábat dekhá.

2 Suno, ai sáre logo; aur kán dhar, ai zamín, aur sab koí jo tujh par hain: aur Khudáwánd YAHOWÁH, hán, KHUDÁWAND apní muqaddas haikal se tum par gawáhi dewe.

3 Kyúnki, dekh, KHUDÁWAND apne maqám se báhar nikaltá hai, aur wuh utregá, aur zamín ke únche makánon ko páemál karegá.

4 Aur pahár us ke tale pighal jáenge, aur wádíán phatengi, jáisá ki mom ág ke sámhne pighal játá, aur jáisá ki pání jo karáre par se bah játá hai.

5 Yih sab Ya'qúb kí khatá aur

Isráel ke gunáh ke sabab se hai. Ya'qúb kí khatá kyá hai? kyá Samrún nahin? aur Yahúdáh ke únche makán kyá hain? kyá Yarusalam nahin?

6 Is liye main Samrún ko khet ke túda kí mánind, aur angúrí bág lagáne kí jagah kí mánind banáúngá; aur main us ke pattharon ko wádí men dhalkáúngá, aur us kí newon ko ugháráúngá.

7 Aur us kí sárit' khodí húi múraten chúr chúr kí jáengi, aur us ke sab asbáb, jo kharčí ke taur par mile the, ág se jaláe jáenge; aur main us ke sáre buton ko kharáb karúngá: kyúnki us ne yih sab kuchh kasbí kí kharčí se paidá kiyá hai, aur wuh phir kasbí kí kharčí ho jáegá.

8 Is liye main kurhúngá, aur mátam karúngá, main nangá aur barahna hoke phirúngá: main gidaon kí tarah chill-áúngá, aur shutrmurgon kí mánind shor karúngá.

9 Kyúnki us ká zakhm lá-'iláj hai; so wuh Yáhúdáh tak bhí áyá, wuh mere logon ke phátak tak, hán, Yará-salam tak pahunchá.

10 ¶ Tum Ját men us kí khabar mat do, aur 'Akko men mat roo; Bait-Afráh men khák par lotá kar.

11 Ai Safír kí rahnewáli, tú nangí hoke aur sharm kháke chali já: wuh jo Za'anán men bastí hai nikal nahín játi; Bait-Ezal ke mátam ke bá'is us ke utarne kí jagah tum se le lí jáegí.

12 Marot kí rahnewáli apne amwál ke liye kurhtí hai; kyúnki KHUDÁWAND kí taraf se balá názil hui, jo Yarásalam ke phátak tak pahunchí.

13 Ai Lakis kí rahnewáli, bád-pá jánwar ko gári men jot: wuh Saihún kí betí ke liye pahlá gunáh hui, kyúnki Isráel kí khataen tujh men pái gayin.

14 Is liye tú Morasat-Ját ko taláq kar degá: Akzib ke gharáne Isráel ke bádsháhon se dagá karege.

15 Balki, ai Marisah kí bášhinda, main us ko jo tujh par qábiz ho tere darmiyán láungá; wuh 'Adullám tak, jo Isráel kí shaukat hai, áwegá.

16 A'p ko chandlá baná, apne pi-yáre larcon ke liye apne sir munda; 'uqáb kí manind apne chandlápan ko ziyáda kar; kyúnki we tujh pás se asir hoke gaye.

II BA'B.

UN par wáwailá hai, jo burái ke mansúba bándhte hain, aur apne bistar par sharárat kí tadbiren íjád karte! jab subh roshan hotí, we yih 'amal men láte hain, kyúnki w'h un ke dast i qudrat men hai.

2 We kheton ká lálach karte hain, aur zulm karke unhen le lete hain; aur gharon ká tama' karte hain, aur un ko chhin lete hain: isí tarah ádmi par aur us ke ghar par, hán, mard par aur us kí mirás par zulm karte hain.

3 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, Dekh, main is gharáne ke mu-

khálatat men ek mansúba bándhtá hún, kí jis se tum log apní gardan bachá nahín sakoge; aur tum takabbur ke sáth na chaloge; kyúnki yih ek burá waqt hogá.

4 ¶ Usí din koi shaqlis tum par ek masal láegá, aur ek gamnák nauha se mátam karegá, aur kahegá, kí Ham bilkull gárat hui; us ne mere logon ká bakhrá badal dálá: us ne kyúnkar use mujh se judá kar diyá! us ne hamáre khet kisi bági ko bánt diye hain.

5 Is liye tum men se koi nahín rahegá, jis ke nám par KHUDÁWAND kí jamá'at men qur'a pare, tá kí wuh paimáish kí rassí dálé.

6 We un ko, jo nubúwat karte, kahte hain, kí Nubúwat mat karo; so we un ke áge nubúwat na karege: aise logon se ruswái judá na hogí.

7 ¶ Ai logo, tum jo Ya'qúb ká ghar-ána kahláte ho, kyá KHUDÁWAND kí Rúh kotáh kí gayí hai? kyá us ke ye hí kám hain? kyá meri báten us ke liye, jo sídha chaltá, musíf nahín hain?

8 Sábiq men mere log dushman kí tarah úthe; tum un par se jo be-fikr hoke ráste par chalte hain, goyá kí we larái se phir áte hain, qabá ko chádár samet utár lete ho.

9 Tum mere logon kí jorúon ko un ke suthre gharon se nikál dete ho: aur tum ne un kí aulád se hamesha ke liye meri fauqiyat judá kar lí.

10 Tum log úthe, aur jáo, kyúnki yih tumhári árámgáh nahín; kí yih nápáki ke sabab tumhen halák karegi, hán, saqht halákat hogí.

11 Agar koi shakhs hawá aur jhúth kí pairaui karke darog-goí kare, aur kahe, kí Main tujh se mai aur nashe kí bábat nubúwat karúngá, to wuhí shakhs is qaum ká nabí hogá.

12 ¶ Ai Ya'qúb, main yaqinan tere sab ke sab ko faráham karúngá; main yaqinan Isráel ke báqi logon ko jam'a

karúngá; main unhen un bheon ki manind jo Busrah men hon, aur us galla ki manind jo us ki charágáh ke darmiyán ho, ikáttá karúngá; ádmíon ki kasrat ke sabab we gul shor karenge.

13 Tornewálá un ke áge áge gayá hai; we torte hús phátak tak guzar játe, aur us men se nikal játe; aur un ká bádsháh un ke áge áge chalegá, hán, KHUDÁWAND un ká sardár hogá.

III BA'B.

AUR main ne kahá, ki Ai Ya'qúb ke sardáro, aur Isráel ke gharáne ke qázio, main tumhári minnat kartá hún, so meri 'arz suno; Kyá tumháre liye 'adálát ká jánná munásib nahín hai?

2 Tum we ho jo neki ká kina rakhte hain, aur badi ko piyár karte hain; jo logon ká post un par se khinchte hain, aur un ki haqqion par se gosht nocte hain;

3 Aur jo mere logon ká gosht kháte hain, aur un ki khál un par se khinchte hain; aur un ki haqqion ko torte hain, aur unhen tukre tukre karte hain, goyá ki we hándi ke liye, aur goyá ki we gosht hain jo deg men pará ho.

4 Tab we KHUDÁWAND ko pukárenge, par wuh un ki nahín sunegá; hán, wuh us waqt un se apná munh poshida karegá, is liye ki unhon ne bure 'amál kiye hain.

5 ¶ KHUDÁWAND un nabion ke haqq men, jo mere logon ko gumráh kar dete hain, aur jo apne dánton se chabáyá karte hain, aur Salámatí sukarte hain, par us se jo un ke munh men luqma nahín dáltá hai, larne par mustá'idd hote hain, yún farmátá hai:

6 Is liye tum par rát ho jáegí jis men tum royá nahín dekhoge; aur tum par táriki chhá jáegí jis ke bá'is tum gaibdání na kar sakege; aur nabion par áftáb gurúb hogá, aur ur ke liye din andherá ban jáegá.

7 Tab gaibdán pashemán hongé, aur rammáli-karnewále sharm kháenge; hán, sáre log apní dárhí ko dhámpenge; kyúñki KHUDá ki taraf se kuchh jawáb nahín hai.

8 ¶ Lekin main, KHUDÁWAND ki rúh ke sabab se, qúwat aur rástí aur diláwarí se lab á lab hún, tá ki Ya'qúb ko us ká gunáh, aur Isráel ko us ki khatá jatáún.

9 Ai Ya'qúb ke gharáne ke sardáro, aur ai Isráel ke gharáne ke qázio, main tumhári minnat kartá hún, tum jo 'adálát se 'adáwat rakhte ho, aur sári rástí ko ultá dete ho, is bát ko suno;

10 Tum jo Saihún ko khúnrezi se, aur Yarásalam ko be-insáfí se banáyá karte ho.

11 Us ke sardár rishwat leke 'adálát karte hain; aur us ke káhin ujrát leke ta'lim dete hain; aur us ke gribdán naqdí ke liye rammáli karte hain; tis par bhí we KHUDÁWAND par takiya karte hain, aur kahte hain, Kyá KHUDÁWAND hamáre darmiyán nahín? koi balá ham par nahín áwegí.

12 Is liye Saihún tumháre hí sabab khet ki tarah jotá jáegá; aur Yarásalam túda túda ban jáegá; aur haikal ká pahár jangal ke únche makánon ki tarah ho jáegá.

IV BA'B.

LEKIN ákhiri dinon men aisé hogá, ki KHUDÁWAND ke ghar ká pahár paháron ki choṭí par nasb kiyá jáegá, aur sáre ṭilon se únchá kiyá jáegá, aur ummaten us ki taraf rawána hongí.

2 ¶ Aur bahuterí gaumen áwengi, aur kahengi, ki Chalo, ki ham log KHUDÁWAND ke pahár, aur Ya'qúb ke KHUDá ke ghar ko charh jáen, aur wuh hamen apní ráhen sikhlawegá, aur ham us ke ráston par challenge: kyúñki shari'at Saihún se, aur KHUDÁWAND ká kalám Yarásalam se niklegá.

3 Aur wuh bahuteri qaumon ke darmiyan 'adalat karega, aur zoravar gurohon ke liye jo dur rahti hon in-tisal karega; yahan tak ki we apni talwaron ko tor kar phalen banawengi, aur apni barchhion ko hansue; ek qaum dusri qaum par talwar nahin chalsegi, aur we phir jang ki talim na lenge.

4 Tab wo har ko apni apni tak ke niche aur anjir ke darakht tale baithenge, aur unhen ko nahin darawega: kyunki RABB ul afwaj ke munh ne yih farmaya hai.

5 Kyunki sari qaumon men se har ek apne apne ma'bud ka nam leke chalegi; par ham log KHUDAWAND apne Khuda ka nam leke hamesha ke liye aur abad tak chala karenge.

6 KHUDAWAND farmata hai, ki Main usi din men un ko jo langrate hain, aur un ko jo kharij kiye gaye hain, faraham karunga, aur un ko jinhen main ne dukh diya tha samet lunga.

7 Aur main un ko jo langrate hain ek baqiya thahratinga, aur unhen jo dur tak awara kiye gaye the, ek zoravar qaum banunga; aur KHUDAWAND Saihun ke pahar par ab se abad ul abad tak un par saltanat karega.

8 ¶ Aur tu, ai galle ke burj aur Saihun ki beti ke tile, tujh par yih awegi, ya'ne agli saltanat, han, Yarusalem ki beti ki badshahat awegi.

9 Ab tu kyun zor se chillati hai? kyá tujh men ko badshah nahin hai? kyá tera salahkar nest hua hai? kyun ki tujh men jannewali aurat ki si piren lagi hai.

10 Dard kha, aur jannewali aurat ki tarah janne ki taklif utha, ai Saihun ki beti; kyunki tu ab shahr se bahar niklegi, aur maidan men rahegi, aur Babul tak jagegi; wahan hi tu rihai paege; wahan KHUDAWAND tujh ko tere dushmanon ke qabze se chhura wega.

11 ¶ Aur ab bahuteri qaumen tere

muqabil jam'a hui hain, aur kahti hain, ki Wuh napak ki jae; ham apni ankhon se Saihun ko dekhen.

12 Par wo log KHUDAWAND ke andeshon se agah nahin hain, aur us ke irade ko nahin jante; kyunki wuh unhen, un gatthon ki tarah jo khalifan men hon, jam'a karega.

13 Ai Saihun ki beti, uth, aur daen chala; kyunki main tere sing ko loha, aur tere khuron ko pital banunga, aur tu bahuteri qaumon ko tukre tukre karegi; aur tu un ke zakhire ko KHUDAWAND ki nazr karegi, aur un ke mal ko use degi, jo sari zamin ka Khudawand hai.

V BA'B.

A I faujon ki beti, tu ab faujon ki tarah jam'a ho; ham par muhasara kiya jata hai; unhen ne Israel ke hakim ke gal par chhari mari hai.

2 Par, ai Baitlaham Ifratih, harchand ki tu Yahudah ke hazaron men shamil hone ke liye chhoti hai, tau bhi tujh men se wuh shakhs nikalke mujh pas awega, jo Israel men Hakim hogi; aur us ka nikalna qadim se, aiyam ul azal se, hai.

3 Tis par bhi wuh unhen chhor dega, us waqt tak ki wuh jo janne ka dard khane par hai jan chuke: tab us ke baqi bhai bani Israel ke pas phir awenge.

4 ¶ Aur wuh qaim hogi, aur KHUDAWAND ki qudrat se, aur KHUDAWAND apne Khuda ke nam ki buzurgi se, ri'ayat karega; aur we qaim rahenge; kyunki ab wuh zamin ke siwanon tak buzurg hogi.

5 Aur Yih salamat ki ba'is hogi. Aur jab Asur hamari sarzamin men awega, aur hamare mahallon men qadam marega, tab ham sat charwane aur ath sarguroh barpa karke us par chahenge.

6 Aur we talwar se Asur ke mulk ko, aur Namrud ki sarzamin ko, us ke inadkhalon men, wiran karenge; aur

Asúr se rihái hogí, jab ki wuh hamári sarzamin men áwegá, aur hamári sarhaddon men qadam rakhegá.

7 Aur Ya'qúb ke báqí log bahuteri qaumon ke darmiyán aise hongge, jaisá ki os KHUDÁWAND se, aur jaisá ki phúhí ghás par, jo ádmí ke liye nahín thaharí, aur na baní A'dam ki khatír rah játí hai.

8 ¶ Aur Ya'qúb ke báqí log gair-qaumon ke darmiyán bahuteri guroh-on ke bích aise hongge, jaisá sher i babar jangal ke jánwaron ke bích, aur jaisá jawán sher bheron ke galle men hotá hai; ki jab wuh un ke darmiyán guzar kartá hai, wuh latártá bhí hai, aur phár dálta, aur koi chhuránewálá nahín.

9 Terá háth tere dushmanon par buland kiyá jáegá, aur tere sáre mukhálif nest ho jáenge.

10 Aur usí din men yún hogá, KHUDÁWAND farmátá hai, ki main tere gheron ko, jo tere darmiyán hain, kát dálúngá, aur teri gáron ko nest karúngá;

11 Aur teri sarzamin ke shahron ko mitá dálúngá, aur tere sáre qil'on ko dhá dúngá;

12 Aur main tere háth ki jádúgarí-án munqat'a karúngá, aur tere yahán sáhir phir na hongge;

13 Aur teri khodí húi múraten, aur wuh múraten jo nasb ki gayí hain, tere darmiyán se nest kar dúngá, aur tú áge apne háth ki banáí húi chiz ko nahín pújegá.

14 Aur main teri Yasíraton ko tere darmiyán se ukhár dálúngá, aur tere shahron ko tabáh karúngá;

15 Aur main gussa aur qahr ke sáth un qaumon se jo shanawá na hún, intiqám lúngá.

VI BA'B.

AB tum yih suno jo KHUDÁWAND kahtá hai; ki Úth, paháron ke sámhne mubáhasa kar, aur sáre tñle teri áwáz sunen.

2 Ai paháro, aur ai chatáno, zamin kí bunyádo, KHUDÁWAND ká jhagrá suno; kyúnki KHUDÁWAND ko apne logon ke sáth jhagrá hai, aur wuh Isráel par hujjat sábit karegá.

3 Ai mere logo, main ne tum se kyá kiyá hai? aur tumhon kis bát men ázurda kiyá hai? so tum mujh par gawáhi do.

4 Kyúnki main tum ko Misr kí sar-zamin se nikál láyá, aur gulámon ke ghar se fidya dekar chhurrá liyá; aur tere áge Músá, aur Hárún, aur Miryam ko bhí bhejá hai.

5 Ai mere log, yád karo, ki Moáb ke bádsháh Balaq ne kyá mashwarat kí, aur Ba'úr ke beté Bala'am ne use kyá jawab diyá hai; aur ki kyá húa Shittím se Jiljál tak; tá ki tum KHUDÁWAND kí rástion se wáqif ho jáo.

6 ¶ Main kyá leke KHUDÁWAND ke huzúr men áun, aur KHUDÁ Ta'álá ke áge kyúnkar síjda karún? kyá sokhtaní qurbánion aur yak-sále bachhron ko lekar us ke áge áúngá?

7 Kyá KHUDÁWAND hazáron men, dhon se, yá tel ke das hazár nahron se khush hogá? kyá main apne palatthe ko apne gunáh ke iwáz, apne pet ke phal ko apní ján kí khatá ke badle men de dálúngá?

8 Ai insán, us ne tujhe wuh dikh-áyá hai jo kuchh ki bhalá hai; aur KHUDÁWAND tujh se aur kyá cháhtá hai magar yih, ki tú insáf kare, aur rahm-dilí ko piyár kare, aur apne KHUDÁ ke sáth farotani se chale?

9 KHUDÁWAND kí áwáz shahr ko pukártí hai, aur jo 'aqlmand hai, tere nám par liház karegá; tum us sonthe kí suno, aur us kí bhí jis ne use muqarrar kiyá hai.

10 ¶ Kyá hanoz sharír ke ghar men sharárat ke khazáne hain, aur chhotá paimána jo la'nati hai?

11 Kyá main, jo dagá kí tarázú aur jhúthe bátan ká thailá rakhtá hún, be-gunáh thahrún?

12 Is liye ki wahān ke daulatmand zulm se labrez hai, aur us ke bāsh-indē jhūth bolte hai, balki un ke munh meṃ un kī zubān dagā denewālī hai.

13 Is liye main tujhe mārte hūe terā zakhm i kārī karūngā, aur tere gunāhon ke sabab tujh ko wirān kar dūngā.

14 Tū khāegā, par āsūda nahīn hogā, ki tere andar meṃ udāsī hogī; tū pakar legā, par nahīn chhurā legā; aur jo kuchh ki tū chhurā legā main use talwār ke hawāla karūngā.

15 Tū boegā, par kāteḡā nahīn; zaitūn ko kolhū meṃ pereḡā, par tel nahīn bhareḡā; aur tū nayī mai ke liye angūr ko kuchlegā, par use nahīn piegā.

16 ¶ Kyūnki 'Umri ke qawānīn khūb-hifz kiye gaye, aur Akhiab ke gharāne ke āmāl yād hai, aur tum log un kī mashwaraton par chalte ho, ā ki main tum ko wirān kar dūn, aur us ke rahnewālon ko phuphkārī kā kārīs banādūn; so tum merī guroh kī ruswālī uṭhāoge.

VII B'AB

AFSOS mujh par! kyūnki merā aisā hāl hai, jaisā ki tābistānī mewa jam'ā karne ke ba'd, aur angūron ke kḥosha torne ke pichhe hotā hai: koī guchchha na milā jo khāne meṃ āwe; anjīr kā koī pahle pakā hūā phal nahīn, jis kā merā jī mushtāq hai.

2 Dīndār ādmī mulk meṃ se jātā rahā, aur koī banī A'dam meṃ rāstbāz nahīn: we sab ke sab ghāt meṃ baithe hai, ki khūn karen: har koī jāl bichh-ākar apne bhāī ko phansātā hai.

3 ¶ Badī karne ke liye we hāth-chālāg hai; sardār ujrāt māngtā hai, aur qāzī bhī wuhī chāhtā hai, aur bare ādmī apne dil kī shahwat kī bāteṃ karte hai: aur isī tarah burāī ke liye bandish bāndhte hai.

4 Wuh jo un meṃ bihtar se bihtar hai, so sadā-gulāb kī mānind hai; aur jo barā hī rāstbāz hai, so kāntōn kī taṭṭī se tez hai: tere nigahbānon kā dīn, hān, tere intiqām kā dīn ātā hai; ab un kī ghabrāhāt hogī.

5 ¶ Tum kisī dost par i'atimad na karo: ham-rāz kā bharosā na rakho; hān, tū apne munh ke darwāze apnī ham-kanār jorū hī ke sāmne band kar rakh.

6 Kyūnki betā apne bāp ko haqir jāntā hai; aur betī apnī mā ke, aur bahū apnī sās ke munh par charḥtī hai; aur ādmī ke dushman us ke ghar hī ke log hai.

7 Lekin main KHUDĀWAND kī rāh dekhūngā, aur apne najāt-denewāle Khudā kā intizār karūngā; merā KHudā merī sunegā.

8 ¶ Ai merī dushman, tū mujh par shādmānī mat kar: kyūnki jab main girūngā, to uṭhūngā; jab andhere meṃ baithūngā, to KHUDĀWAND mere liye nūr hogā.

9 Main KHUDĀWAND ke qahr kī bardāshat karūngā, kyūnki main ne us kā gunāh kiyā hai, yahān tak ki wuh mere liye hujjat sābit kare, aur mere liye infisāl kare; wuh mujhe ujālā meṃ lāwegā, aur main us kī rāstbāzī ko dekhūngā.

10 Tab merī dushman us hālat ko dekhēgi, aur wuh jo mujhe kahtī thī, ki KHUDĀWAND terā Khudā kahān hai, sharmindagī se mulabbas hogī; merī ānkheṃ use dekhengī; ab wuh galīon ke chihle kī mānind latārī jāegī.

11 Jis dīn ki terī dīwāreṃ phir uṭhāī jāengī, us dīn wuh hukm dūr tak jāri kiyā jāegā;

12 Usī dīn meṃ we Asūr se Misr tak, aur Misr se nahr tak, aur samundar se samundar tak, aur kohistān se kohistān tak, tujh pās āwenge.

13 Bāwujūd us ke yih sarzamīn un ke sabab se jo us meṃ baste hai, aur

un ke kámon ke phal ke sabab se wirán hogí.

14 ¶ Apní qaum ko, sonṭá pakar-ke, apne galla ko, jo terí mírás hai, aur ban men alag Karmil ke bích rahá kartá hai, chará: unhen Basan aur Jili'ád men ba-dastúr i qadím charne de.

15 Jaisá ki un dinon men jab ki tú Misr kí sarzamín se niklá húa thá, main us ke mutábíq unhen 'ajáib qudraten dikhlaúngá.

16 ¶ Gair-qaumen use dekhengi, aur báwujud apní sárí tawání ke khijálat utháengi; we apne munh par apne háth rakhengi, aur un ke kán bahre ho jáenge.

17 We sámp kí tarah khák chát-engi, aur zamín ke rengnewálon kí

tarah we apne bilon men tharthará-wengi; we KHUDÁWAND hamáre KHudá kí taraf dartí húi mutawajjih hongí, hán, we tere sabab se hirásán hongí.

18 Tujh sá Khudá kaun hai, jo badkári ko mu'áf kare, aur apní mírás ke báqí logon ke gunáhon se darguzre? wuh apná gussa hamesha tak nahín rakh chhortá hai, kyúñki wuh rahm karne se bahut khush hai.

19 Wuh phirke ham par shafaqat karegá; wuhí hamáre gunáhon ko dabá degá; hán, tú un kí sárí khatáon ko samundar ke gahrápe men dál degá.

20 Tú Ya'qúb se wafádári karegá, aur Abirahám ko wuh mihrbání dikh-láegá, jis kí bábat tú ne qadím zamáne men hamáre bápdaon se qasam khái thí.

NAHUM NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

NINAWAH kí bábat ilhámí kálám: Ilqúshí Nahúm kí royá kí kitáb.

2 KHUDÁWAND gayúr aur intiqám-lenewálá Khudá hai; hán, KHUDÁWAND intiqám-lenewálá aur qáhir hai; KHUDÁWAND apne mukhálifon se intiqám letá hai, aur apne dushmanon ke liye qahr ko rakh chhortá hai.

3 KHUDÁWAND gusse men dhímá, magar zor men tawáná hai; aur wuh gunahgáron ko be-gunáh nahín thahráwegá; KHUDÁWAND kí ráh girdbád men aur ándhí men hai, aur badlág us ke páñwon kí dhúl hai.

4 Wuhí samundar ko dánttá hai, aur use sukhá detá hai, aur sárí nadíon ko khushk kar dáltá hai; Basan

aur Karmil kumhláte hai, aur Lubnán ke phúl murjbáte hai.

5 Us ke khauf se pahár kámpte hai, aur tile pighal játe hai, aur zamín us ke huzúr men phúl uthí hai; hán, dunyá, aur sab jo kuchh kí us men hai.

6 Us ke qahr ke áge kaun khará rah sake? aur us ke qahr i shadíd ke barábar kaun thahar sake? us ká qahr ág kí mánind dhálá játa hai, aur chatáñen us se dhái játi hai.

7 KHUDÁWAND nek hai, aur bipat, ke din ek hasín qil'a hai: wuh un ko jo us ká bharosá rakhte hai, pah-chántá hai.

8 Lekin ab wuh us ke makán ko ek barí báñh se nest o nábud karegá, aur tárikí us ke dushmanon ko ragegi.

9 Tum KHUDÁWAND ke barkhiláif hoke kaun mansúba bándhte ho? wuh sáf nábdú kar dáleág: bipat do bár nahín uthegi.

10 Harchand we kánton ki mánind tore maṛore gaye, aur apní mai se sharábor hain, lekin we súkhe púál ki tarah bilkull jaláe jáenge.

11 Ek sharir saláhkár tujh men se niklá hai, jo KHUDÁWAND ke barkhiláif hoke bure mansúbe bándhtá hai.

12 KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki agarchi we sahíh o sálím hon, aur we bahutere aise howen, tis par bhí usí hálát men we káte jáenge, aur wuh játá rahegá. Báwujúde ki main ne tujhe dukh diyá, phir kabhí tujhe dukh na dúngá.

13 Aur ab main us ká júá tujh par se tor dálúngá, aur tere bandhanon ko tarhá dálúngá.

14 Lekin KHUDÁWAND tere haqq men farmatá hai, ki tere nám ká aur koí boyá na jáegá; main tere butkháne ke bích se khodí húi aur dhálí húi múraton ko nest karúngá; main use téri qabr karúngá, kyúinki tú nikammá hai.

15 Dekh, us ke pánw paháron par hain, jo khush-khabarí látá hai, aur salámatí ki manási kartá hai! ai Yahúdáh, tú apní 'idon ko kiya kar, apní nazren, jo tú ne mání hain, adá kar; kyúinki is ke ba'd sharir tere darmiyan se nahin guzregá; wuh sáf kát dálá gayá.

II BA'B.

PARA'GANDA karnewálá tere 'tí barú charh áyá hai: tú qil'a ko mahfúz rakh, aur ráh kí nigahbaní kar, apní kamar bándh, aur ap ko sáre zor se mazbút kar.

2 Kyúinki KHUDÁWAND Ya'qúb kí raunaq ko Isráel kí raunaq kí mánind phir bahál karegá; agarchi khálí karnewálon ne unhen khálí kiya hai, aur un kí dálián tor dáli hain.

3 Us ke pahlawánon kí sínar surkh rangí gayi hai, jangí mard qirmizí poshák se mulabbas hús hain; gárián us kí taiyári ke din men ág kí sí jhalakte hús hansúon se árásta hain, aur sanaubar ke bhále hiláe játe hain.

4 Bázáron men gárián daurtí phirtín, sháh-ráhon ke darmiyan betakán játin; we mash'alon kí sí nazar átin, we bijli kí sí kaundhtín.

5 Wuh apne baháduron ko yád farmatá; we chalte hús takkar kháte; we us kí diwár par charhte hús jaldi karte, aur ártalá taiyár kiya játá.

6 Nahron ke darwáze khul játe, aur qasr gudáz ho játá.

7 Chúinki aísá thahráyá gayá, is liye wuh nangi kí játi, hán, use le játe; aur us kí laundíán kabútaron kí mánind guktáki húi mátam kartin, aur chháti pítín.

8 Ninawah to qadím ul aiyám se taláb kí mánind hai, tau bhí we bháge chale játe hain. We pukárege, kí Khare ho, khare ho; par koí munh nahín phertá.

9 Chándí ko lúto, aur sone ko lúto; kyúinki amwál kí kuchh intihá nahín hai; sáre nafis zurrúf kasrat se hain.

10 Khulú, aur sunsání, aur wírání hai; díl ká pighalná aur ghutnon ká thartharání; har ek kí kamar men shiddat se dard hai; aur in sabhon ke chihre ká rang urá hús hai.

11 Shernion ká gár, aur sher i babaron ke bachchon kí khurák páne kí jagah kahán hai, kí jis men sher i babar, aur sherní, aur sher i babar ke bachche phirte the, aur un ko kísi ne nahín daráyá?

12 Sher i babar apne bachchon kí khurák ke muwáfíq phártá thá, aur apní shernion ke liye galá ghonptá thá, aur apní mándon ko shikár se, aur gáron ko pháre hún se bhártá thá.

13 RAEB ul afwáj farmatá hai, kí

Dekh, main terā mukhālīf hūn, aur main us kī gārion ko jalā dūngā, ki dhunwān hoke uren, aur talwār tere jawān sher i babaron ko khā jāegi; aur main terā shikār zamīn par se mitā dālūngā, aur tere elchion kī āwāz phir sunī na jāegi.

III BĀB.

KHUN'REZ shahr par wāwailā! wuh jhūth aur lūt se bilkull bhārā hai; wuh shikār ko nikal jāne nahin detā.

2 Korā kī āwāz, aur pahiyon kī khar-kharāhat, aur ghoron kī lambion kā shor, aur uchhalnewālī gārion kī sadā hai.

3 Ghur-charhon kā sawār ho jānā, aur talwāron kī chamak, aur bhālon kī jhalak hotī, aur maqtūlon kā dher, aur lāshon kā tūda hai; lāshon kī intihā nahin; we un kī lāshon par thokar khāte hain.

4 Us khūbsurat jādū-karnewālī fābisha kī zinākārion kī kasrat se yih hotā hai, ki wuh qaumon ko apnī zinākārion se, aur gharānon ko apnī jādūgarion se, bech dāltī thī.

5 Rabb ul afwāj farmatā hai, ki Dekh, main terā mukhālīf hūn, aur tere dāmanon ko uṭhāke tere munh par phenk dālūngā, aur qaumon ko terī barahnagi, aur mamlukaton ko terā satr dikhāūngā.

6 Aur main makrūh gandagiān tujh par dālūngā, aur tujhe ruswā kar dūngā, hān, tujhe angust-numā kar dūngā.

7 Aur aisā hogā, ki har ek jo tujh par nigāh karegā tujh se bhāgegā, aur kahēgā, ki Ninawah wirān hūā hai; us par kaun roegā? main tere liye tasālī-denewālē kahān se dhūndh lāūn?

8 Kyā tū No-Ammūn se bhalā hai, jo nadion ke darmiyān basā thā, aur pānī us kī chārion taraf thā, jis kī

shahrpanāh samundar thī, aur jis kī dīwār daryā par hūī?

9 Kūsh us kā zor thā, aur Misr bhī, aur un kī intihā na thī; Fūt aur Lūbim tere madad-karnewālē the.

10 Tis par bhī wuh jilā-watan hūī, hān, asir hoke gayī; us ke bachche us kī sab galion ke sire par patak dāle gaye: aur unhon ne us ke 'izzatdāron ke qur'a dāle, aur us ke sārē buzurg zanjiron se jakre gaye.

11 Tū bhī sar-mast hogī: tū āp ko chhipāegi, tū bhī dushman ke āge se panāh dhūndhegi.

12 Tere sārē hisār aise hongē jaisē anjir ke darakht, jin par pahle pake hūe phal lagē hain; tū agar we hilāe jāen, to we khānewālē ke munh men gir parengē.

13 Dekh, tere log jo tere darmiyān hain, so 'auraton ke se hain; terī mamlukat ke darwāze tere dushmanon ke munh par khule parē rahenge; āg tere arbanon ko khā jāegi.

14 Tū us waqt ke liye jab tū gherī jāwe pānī bhar, aur apne ārtalon ko mazbūt kar; chihle men utar, aur gare ko sār, aur pajāwe ko durust kar.

15 Wahān āg tujhe khā jāegi; talwār tujhe kāt dālegī; wuh, chātnewālī-tiddī kī tarah, tujhe khā jāegi, agarchī tū apne tāin chātnewālī-tiddion kī mānind firāwān kare, aur hujūm-karnewālī tiddion kī tarah āp ko bahut kare.

16 Tū ne apne saudāgaron ko firāwān kiyā, ki we āsmān ke sitāron se ziyāda hūe: chātnewālī-tiddiān kharāb kar detīn, aur uṭ jātī hain.

17 Tere tājdār hujūm-karnewālī tiddion ke se hain, aur tere sardār bārī se bārī tiddion ke se hain, jo sardī ke waqt bāron ke andar rahtī hain, aur jab āftāb nikaltā hai, to bhāg jātīn, aur un kā makān ma'lūm nahīn hotā ki kahān hai.

18 Ai Asūr ke bādshāh, tere garā-riye sote hain; tere sardār let gaye

hain; terí ri'áyá paháron par pará-ganda húi hain, aur koí nahín hai, jo un ko ikatthá kare.

19 Terí shikastagi ká darmán na-

hín hai, terá zaḡhm kári hai: sab jo terí shuhraṭ sunenge tujh par táli bajá-wenge: kyúnki kaun hai jis par terí sharárat sadá hujúm na kartí thí?

HABAQQU'Q NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

WUH ilhámi kalám jo Habaqqúq nabí ne dekhá.

2 Ai KHUDÁWAND, main kab tak nála karún, aur tú na sunegá? zulm ke sabab kab tak main tere áge chil-láún, aur tú na bacháwegá?

3 Tú kyún mujhe badí ko dekhne detá, aur ap ázurda-háli par nazar kartá rahtá hai? kyúnki zulm aur sitam mere áge hain: we log maujúd hain, jo fitna-angezi aur fasád barpá karte hain.

4 Is liye sharí'at dhíli ho gayí, aur in'sáf mutlaq jári nahín hotá; kyúnki sharí' rástkáron ko gher lete hain; is sabab jhúthí 'adálat ho rahí hai.

5 ¶ Gair-qaumon ke darmiyán dekho, aur mulábhaza karo, aur nihá-yat ta'ajjub karo: is liye ki main tumháre aiyám men ek kám kartá hún, jis ká bayán harchand ki koí tum se kare, tum hargiz báwar na karoge.

6 Kyúnki dekho, main Kasdion ko charhá láúngá; we talkh-rú aur tez-mizáj qaum hain, jo zamín ke wasí' mulkon men hoke guzar játe, tá ki un ábád makánon ko jo un ke nahín hain chhín lewen.

7 We daráne aur haibatnák hain; un ki 'adálat aur un ká fatwá un hí se niklegá.

8 Un ke ghere chítion se bhí tez-qadam hain, aur we un bheriyon se bhí jo shám ko nikalte ziyáda subukpá hain: aur un ke sawár jamáte hús

áte, hán, un ke we sawár jo dúr se chale áte hain; we 'uqáb kí mánind, jo apuí ḡhurák par jhapatá hai, par-wáz karte.

9 We lúṭne ko sab ke sab áte hain; un ke chihre saff ba saff áge kí taraf barhte, aur we asiron ko ret ke dánon kí mánind jam'a karte hain.

10 We bádsháhon ko thañthon men uráte, aur sháhzáde un ke áge mas-khara hote; aur we har ek qil'a ko dekhke han'si karte, we mittí se dam-dama bándhkar use le lete.

11 Tab un kí tabí'at aur bhí tez ho játi; aur we guzar játe, aur gunáh karte, aisá gumán karke ki yih merí qúwat mere ma'búd kí taraf se hai.

12 ¶ Ai mere KHUDÁWAND Khudá, ai mere Quddús, kyá tú azal se nahín hai? ham nahín marenge. Ai KHU-DÁWAND, tú ne unhen 'adálat ke liye ṭhahráyá hai; aur ai Khudá e Qádir, tú ne un ko sarzanish ke liye muqar-rar kiyá hai.

13 Terí ánkhen aisí pák hain, ki tú badí ko dekh nahín saktá, aur tú sharárat par nigáh kar nahín saktá hai: phir káhe ko in gáratgaron par nazar kartá hai, aur jis waqt sharir us ádmi ko jo us se rástbáz hai nigal játa hai, tab tú kis liye chupká rahtá hai?

14 Aur baní A'dam ko samundar kí machhilon kí mánind banátá hai, aur kíre makoron kí mánind kartá hai, jin par koí hukúmat-karnewálá nahín?

15 We un sabhon ko bansi se uṭhā lete haiṅ, aur apne jāl men phansāte haiṅ, aur mahā-jāl men jam'a karte haiṅ: is liye we shādmān aur khush-waqt haiṅ.

16 Isi liye we apne jāl ke āge qurbānīṅ guzrānte haiṅ, aur apne mahā-jāl par lubān jalāte haiṅ; kyūnki un ke wasīle se un kā bākḥra laziz hai, aur un ki gīzā charb hai.

17 Kyā we is liye apne jāl ko khālī karte, aur qaumon ko hār waqt ke qatl karne se bāz nahīn āte?

II B.A.B.

MAIN apnī dīdgāh par kharā rahūṅgā, aur burj par apne liye jagah thahrāūṅgā, aur muntazir rahūṅgā, ki dekhūṅ, ki wuh mujhe kyā kahegā, aur main apne mubāhase kī bābat kyā jāwāb dūṅgā.

2 Tab KHUDĀWAND ne mujhe jāwāb diyā, aur kahā, ki Royā ko likh, aur lauhon par qalamband kar, ki wuh jo use parhe so daure.

3 Kyūnki yih royā hanoz ek muqarrarī waqt ke liye hai, magar ākhīr ko apnā mazmūn zāhīr karegī, aur jhūṭh na kahēgī: agarchi wuh derī kare, tau bhī us kā muntazir rah, ki wuh yaqīnan āegī, aur dirang na karegī.

4 Dekh magrūr ko! us kā dil us men rāst nahīn hai: par sādīq apne imān se jīegā.

5 ¶ Hān, azbaski mai dhokhā dene-wālī hai, ādmī gustākh hotā; wuh apne ghar men nahīn rahtā; wuh pātāl kī mānīnd apnī tamannā barhātā hai; wuh maut kā sā hai kī āsūda nahīn hotā; balki sārī qaumon ko apne pās jam'a kartā hai, aur sārī gurohon ko apne nazdik farāham kartā hai.

6 Kyā sab ke sab us kī bābat masī na lāwenge, aur tahqīr se us par kīnāya na karenge, aur na kahenge, ki Us par wāwailā hai jo us māl se, jo kī us kā nahīn hai, taraqqī kartā hai!

kab tak? aur us par, jo apne ūpar bahut se girāu lādtā hai!

7 Kyā we jo tuihe satāwēn achānak na ūṭhenge, aur we jo tuihe muztarīb karen bedār na hongē, aur tū un ke liye lūṭ hogā?

8 Is liye kī tū ne bahut sī qaumon ko lūṭ liyā hai, logon ke sārē bache hūe tuihe lūṭ lenge: ādmīon kī khūn-rezī aur zulm ke saḥab, jo sarzamīn, aur shahr, aur us ke sārē bāshindon par hūā.

9 ¶ Us par wāwailā, jo apne ghar ke liye nā-haqq fāida ūṭhātā hai, tā kī apne āshiyāne ko bulandī par banāwe, aur musibat ke galabe se rihāī pāwe!

10 Tū ne bahutere logon ko mun-qat'a karke apne gharāne ke liye sharm hāsīl kiyā, aur apnī jān kā gunahgār hūā.

11 Kyūnki patthar jo dīwār men hai chillāegā, aur īnṭ shahtīr ke darmiyan us ko jāwāb degī.

12 ¶ Us par wāwailā, jo khūn-rezī se qasbe ko binā kartā hai, aur shahrārat se shahr ko ta'mīr kartā hai!

13 Dekho, kyā yih hāl RABB 'ul afwāj kī taraf se nahīn hai, kī log āg hī ke liye mihnāt mashaqqat karen, aur qaumon batālat ke liye apne ta,īn thakāwēn?

14 Kyūnki jis tarah pānī se samundar bharā hūā hai, usī tarah zamīn KHUDĀWAND ke jalāl kī shināsāī se ma'mūr hogī.

15 ¶ Us par wāwailā hai jo apne hamsāye ko mai pilātā hai, aur apne mashkīze se unḍelke use matwālā kartā hai, tā kī tū un kā satr dekhē!

16 Tū 'izzat ke 'iwaz ruswāī se bhar gayā hai; tū bhī pī, aur apnī khālī be-parda kar: KHUDĀWAND ke dahne bāḥh kā piyāla chau-pher jāke tuih tak pahunchegā, aur terī shaukat par sharmīndagī kī qai paregī.

17 Kyūnki wuh zor zulm jo Lubnān par hūe tuihe gher lenge, jis tarah se darīndon kā shikār karnā unhen darātā

nai; ádmíon kí khúnrezi, aur zulm ke sabab, jo mulk, aur shahr, aur us ke sáre báshindon par hua.

18 ¶ Taráshí húi múrat se kyá há-sil, kí us ke banánewále ne use khod-ke banáyá hai? dháli húi múrat, aur jhúthon ke sikhlánewále se kyá fáida, jo kám ká banánewálá us par bharosá rakhtá hai, kí gúnge buton ko banátá hai?

19 Us par wáwailá hai, jo lakrí se kahe, kí Jág; aur be-zubán patthar se, kí Jág uñh, wuh sikhláwe! Dekh wuh to hai, aur us par sone rúpe ká mulamma' hai, par us ke bích men mutlaqan dain nahín.

20 Magar KHUDÁWAND apní mu-qaddas haikal men hai: sári zamín us ke áge khamosh ho rahe.

III BA'Í.

HABAQQU'Q nabí kí du'á, Shijji-onút ke sur par.

2 Ai KHUDÁWAND, main ne terí khabar suní, aur dar gayá: ai KHU-DÁWAND, tú harson ke darmiyán apne kám ko naye sar se raunaq bakhsh, harson ke bích use shuhraat de: qahr ke darmiyán rahm ko yád kar.

3 Khudá Taimán se, aur wuh jo Quddús hai koh í Fárán se áyá. Siláh. Us kí shaukat se ásmán chhip gayá, aur zamín us kí hamd se ma'múr húi.

4 Us kí jagmagáhat núr kí mánind thí; us ke háth se kiranen niklín: par wahán bhí us kí qudrat dar-par-da thí.

5 Marí us ke áge áge chali; aur us ke qadamon par átashí wabá rawána húi.

6 Wuh khará húa, aur us ne zamín ko larzá diyá; us ne nigáh kí, aur qaumon ko paráganda kar diyá; aur qadím pahár reza reza ho gaye, aur puráni pahárán us ke áge dhas gayín: us kí qadím ráhen yihí hain.

7 Main ne dekhá kí Kúshán ke khaimon par bipat thí, aur zamín í Midyán ke parda kámp játe the.

8 Kyá tú nadíon se bezár thá, ai KHUDÁWAND? kyá daryáon par terá qahr thá? kyá samundar par terá gazab thá, kí tú apne ghoron par, aur fathyábí kí gáron par, sawár húa?

9 Terí kamán bilkull nangí kí gayí, jáisá kí tú ne farmáyá; hán, qaumon ke sáth qasam bhí kí. Siláh. Tú ne zamín ko chírke use nadíán kar diyá.

10 Paháron ne tujhe dekhá, aur kámp gaye; pání kí bárh bakke gu-zar gayí; gahráo ne apní áwáz buland kí, aur apne háth úpar ko uñhac.

11 Súraj aur chánd apne apne ma-kán men thabar gaye, tere tíron kí roshní ke bá'is jo uñen, aur tere bhále kí chamkáhat ke sabab.

12 Tú qahr ke sáth zamín par kúch kar gayá; tú ne niháyat gusse hoke qaumon ko raund dálá hai.

13 Tú apní qaum ko rihái dene ke liye, hán, apní mamsúh ko rihái dene ke liye níkal chalá; tú bunyád ko gardan tak nangá karke sharír ke ghar ke sir ko kuchal dáltá hai. Siláh.

14 Tú ne us ke sardáron men se use jo 'áli darje ká thá, usi ke bhálon se már dálá; we mujhe paráganda karne ko áudhí kí tarah níkal áe; un ká fakhr yih thá, kí miskínon ko ham chupke nígal jáwen.

15 Tú apne ghoron ke sáth samun-dar se, hán, bare pání ke dhcu ke dar-miyán se guzar gayá.

16 Is ke sunte hí merá kalejá dahal gayá; us áwáz se mere honth hilne lage: saráhat merí haddíon men paith gayí; mere tale ke 'azú kámp gaye, tá kí main musibat ke din áram páún, jab kí we log jo ham par hamla kiyá cháhte charh áwen.

17 ¶ Harchand kí anjír ká daražht na phúle, aur tákon men mewe na lagen, aur zaitúnon ke phal játe rahen, aur kheton men kuchh anáj paidá na ho, aur galla bheráale men kát dálá jáwe, aur gáe bail thánon men na rahen;

18 Tis par bhí main KHUDÁWAND kí yád men khushí karúngá; main apní naját ke Khudá ke sabab khush-waqt hoúngá.

19 KHUDÁWAND Khudá merí qú-

wat hai, aur wuh mujhe hirní ke se páñw degá, aur mujhe mere úncho makánon par sair karwáegá. Sardár muganni ke liye merí bñon ke sáth.

SAFANIYA'H NABI' KI' KITA'B.

BA'B.

YAHU'DA'ÍI ko bádsháh Yúsiyáh bin A'inún ke aiyám men, KHUDÁWAND ká kalám, jo Safaniyáh bin Kúshí, bin Jadaliyáh, bin Amariyáh, bin Hizziyáh ko pahunchá.

2 Main mulk kí sath par se sab ke sab ko bilkull nest karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

3 Main insán ko aur haiwán ko nest karúngá; hawá ke parindon ko, aur samundar kí machhliyon ko, aur sharíron ke sáth thokar khilánewále buton ko, nest karúngá, aur insán ko mulk men se kát dálúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

4 Main Yahúdáh par, aur Yarúsalam ke sáre báshindon par, apná háth chaláúngá, aur is makán men se Ba'al ke báqí logon ko, aur Kamárim ke nám ko káhinon ke sáth, nest karúngá;

5 Aur un ko bhí, jo kothon par charbke asmán ke lashkar ko pújte haiñ; aur un ko, jo síjda karke KHUDÁWAND kí qasam kháte haiñ, aur Malkám kí saugand karte haiñ;

6 Aur un ko bhí, jo KHUDÁWAND se bargashta húe haiñ, aur jo KHUDÁWAND ko nahín dhúndhte, aur us ke tálib nahín hote.

7 Tum Khudáwand YAHOWÁH ke huzúr chupke raho: kyúñki KHUDÁWAND ká din nazdik hai: is liye kí

KHUDÁWAND ne zabihe kí taiyári kí hai, aur jinhe us ne buláya unhen makhsús kiya hai.

8 Aur KHUDÁWAND ke zabihe ke din men aisá hogá, kí main amíron ko, aur bádsháh-zádon ko, aur un sabhon ko jitne kí ajnabí poshák pahinte haiñ, sazá dúngá.

9 Main usí din men un sabhon ko, kí jitne ástána ke úpar kúdké játe haiñ, aur apne áqá ke gharon ko lúñ aur maktar se bharte haiñ, sazá dúngá.

10 Aur usí din men aisá hogá, KHUDÁWAND farmatá hai, kí Machhli-phá-
tak se nále kí áwáz, aur dúsyé phá-
tak se mátam kí, aur tñlon par se báñ
kharkharáhat kí sadá úthegi.

11 Ai Maktis ke rahnewálo, tum mátam karo; kyúñki Kan'áu ke sab log máre gaye; we jo chándí ko úthá liye játe the, so munqatí' húe.

12 Aur us waqt yún hogá, kí main chirág leke Yarúsalam men talásh karúngá, aur jitne apní talchhat par jam gaye haiñ, aur apne dil men kah-te haiñ, kí KHUDÁWAND na bhalá karegá, na burá karegá, un ko sazá dúngá.

13 Tab un ke mál o asbáb lúte jáenge, aur un ke ghar ujar jáenge; we to gharon ko banáwenge, par un men búd o básh nahín karenge; aur tá-kistán lagáwen, par un kí mai nahín pienge.

14 KHUDÁWAND ká bará din qarib hai, hán, nazdik hai, aur barí jaldí kartá: hán, KHUDÁWAND ke din kí áwáz hotí hai: wahán zabardast ádmí phútke roegá.

15 Wuh din qahr ká din hai, dukh aur ranj ká din, wírání aur kharábí ká din, tárikí aur udási ká din, abr aur tíragi ká din,

16 Hasín shahron par, aur únche burjon par, narsinge aur jangí lalkár ká din.

17 Aur main insán par musibat dálungá, yahán tak kí we andhon kí mánind challenge, is liye kí we KHUDÁWAND ke gunahgár hús; un ká khún dhúl kí tarah giráyá jáegá, aur un ká gosht gúh kí mánind.

18 KHUDÁWAND ke qahr ke din men ná un kí chándí na un ká soná un ko bachá sakegá; par sári sarzamin ko us kí gairat kí ág khá jáegí; kyúńki wuh ek lakht mulk ke sáre báshindon ko tamám kar dálegá.

II BA'B.

TUM 'aql pakro aur ta'ammul karo, ai ná-pasaud qaum,

2 Us se áge kí taqdír iláhí jane, us se peshtar kí wuh din bhus kí mánind játá rahe, us se áge kí KHUDÁWAND ká qahr í shadíd tum par názil howe, us se peshtar kí KHUDÁWAND ke gazab ká din tum par á pahunché.

3 Ai mulk ke sáre halím logo, jo us ke hukmon par chalte ho, tum KHUDÁWAND ko dhúndho; rástbázi ko dhúndho, farotání kí talásh karo; sháyad kí tum KHUDÁWAND ke gazab ke din chhipáe jáo.

4 ¶ Kyúńki 'Azzah tark kí jáegí, aur Asqalún ek wírána hogí: aur Ashdúd jo hai we din ke do pahar ko use níkal denge, aur 'Aqrún jar se ukhári jáegí.

5 Samundar ke sáhil ke rahnewálon par, Karetíon kí qaum par, wáwailá hai! KHUDÁWAND ká kalám tumháre barkhíláf hai, ai Kan'án, Filistíon kí

sarzamín; main tujhe nest o nábdú karúngá, yahán tak kí koí basnewálá na rahe.

6 Aur samundar ke sáhil charághahon, aur garariyon ke lauzon, aur bher-khánon ke liye hongé.

7 Aur wuhí nawáhí Yahúdash ke gharáne ke báqí logon ke liye hogí; we us men charáyá karenge; we shám ke waqt Asqalún ke makánon men let rahenge; kyúńki KHUDÁWAND un ká KHUDÁ un par phir nazar karegá, aur un kí asíri ko mubaddal karegá.

8 ¶ Main ne Moáb kí malámat aur babí 'Ammún ke ta'ne sune, kí unhon ne merí qaum ko malámat kí, aur un kí sarhaddon kí mukhálafat men takabbur kíyá hai.

9 Is liye RABB ul afwáj Isráel ke KHUDÁ ne apní hayát kí qasam khákar farmáyá hai, Yaqínan Moáb Sadúm kí mánind hogá, aur baní 'Ammún 'Amúrah kí mánind, balki wuh aísí sarzamin hogí, jo pur-khár, aur namaksár, aur hamesha kí wírání rahégí; mere logon ke bache hús unhen lútenge, aur merí qaum ke báqí log un ke málík hongé.

10 Yih un par uu kí magrárí ke sabab wáqí' hogá; kyúńki unhon ne RABB ul afwáj ke logon kí malámat kí hai, aur un ke barkhíláf apne ko buland kíyá hai.

11 KHUDÁWAND un ke liye haibatnák hogá, aur zamin ke sáre mábúdon ko aísá karegá, kí we ghul jáenge; aur har koí apní apní jagah men, hán, bahrí mamálík ke sab báshinde us kí parastish karenge.

12 ¶ Tum bhí, ai Kúsh ke rahnewálo, merí talwár se máre jáoge.

13 Aur wuh uttar par apná háth cháláegá, aur Asúr ko kharáb karegá, aur Ninawah ko wíran aur bayábán kí mánind khushk kar degá.

14 Aur galle us ke darmiyan letenge, hán, qaumon ke sáre baháim; hawásil aur baglá us ke sútúnon ke

siron par maqám karenge; chahchah-
sne ki áwáz un ke jharokhon men
hogi; un ki dahlízon men wiráni
hogi; kyúñki saro ká kám jo baná hai
be-ár chhorá gayá hai.

15 Yih wuh shádmán shahr hai jo
be-fikr hoke rahtá thá, jis ne apne dil
men kahá, ki Main hún, aur mere
siwá koí dúsrá nahín; so wuh kaisí
wiráni húa, haiwáñon ke baithne kí
jagah! har ek jo udhar se guzar kar-
egá, so phuphkáregá, aur apná háth
hiláwegá.

III B.A.B.

WA'WAILA 'us sarkash aur álúda
aur zulum-karnevalé shahr par!

2 Us ne kalám ko nahín suná; wuh
tarbiyat-pazir na húa; KHUDÁWAND
par bharosá na rakhá; aur wuh apne
KHUDÁ ke nazdik na áyá.

3 Us ke darmiyán us ke saridár
garajnewále babar haín; us ke qázi
bheriye haín, jo shám ko nikalte, aur
haddíon ke chábne ká kám subh tak
nahín chhorté.

4 Us ke nabi láfzan aur dagábáz
haín; us ke káhinon ne maqdis ko
nápak kiyá hai; unhon ne shari'at se
'udúl kiyá hai.

5 KHUDÁWAND, jo sádiq hai, us ke
darmiyán hai; wuh kuchh be-insáfi
nahín karegá; wuh har subh ko apní
'adálat roshni men látá hai, us men
kasr nahín; magar be-insáf ádmí
sharm ko nahín jántá hai.

6 Main ne qaumon ko kát dálá:
un ke burj barbád kiye gaye; main
ne un ke kúchon ko wirán kiyá, ki
un men koí nahín chaltá; un ke shahr
ujár húa, aise ki koí insán nahín, koí
báshinda nahín.

7 Main ne kahá, ki Faqat mujh se
dartí rah; tú nasíhat qabúl kar; aisé
ki us kí bastí káti na jáwe, us sab ke
mutábíq jo main ne us ke haqq men
thahráyá; par unhon ne sawere uthkar
apní tariqon ko bigará.

8 ¶ Báwujúd is ke tum mere mun-

tazir raho, KHUDÁWAND sarmátá hai,
us din tak kí main lút ke liye uthún;
kyúñki merá iráda hai, ki qaumon ko
jam'a karún, aur mamlukaton ko
ikatthá karún, tá ki main apne gazab
ko, hán, sáre qahr í shadíd ko un par
názil karún; kyúñki merí gairat kí ág
sári zamin ko nigal jáegi.

9 Kyúñki main phir us waqt logon
ko pák honth kar dúngá, tá ki we sab
ke sab KHUDÁWAND ká nám lewen,
aur ek dil hokar us kí bandagi karen.

10 Kúsh kí nahron ke pár se mere
'ábid, hán, mere paráganda logon kí
betí, mere liye hadya láwegi.

11 Usí din tú apne sáre kámon ke
sabab, jin se tú merí-gunahgár húi hai,
khiilat na utháwegi; kyúñki main us
waqt tere darmiyán se tere magrúr
aur fakhr-báz logon ko nikál lúngá,
aur tú mere muqaddas pahár par phir
takabbur na karegi.

12 Aur main ek garib aur miskin
qaum ko tere darmiyán chhor dúngá,
aur we KHUDÁWAND ke nám par
bharosá rakhenge.

13 Isráel ke báqi log badkáríyán
nahín karenge, aur jhúth nahín bol-
enge, aur un ke munh men dagá-dene-
wáli zubán nahín pái jáegi; balki we
kháenge, aur let rahenge, aur koí un
ko nahín daráwegá.

14 ¶ Ai Saithún kí betí, tú gá; ai
Isráel, tú lalkár; ai Yarúsalam kí betí,
tú apne tamám dil se khushí aur
khurrámí kar.

15 KHUDÁWAND terí áfaton ko
uthá le gayá hai, us ne tere dush-
manon ko nikál diyá hai; KHUDÁ-
WAND Isráel ká bádsháh tere dar-
miyán hai; tú phir musibat ko nahín
dekhegi.

16 Us din Yarúsalam ko kñhá jáegá,
ki Tú mat dar; aur Saithún ko, ki
Tere háth dhíle na hon.

17 KHUDÁWAND terá Khudá, jo tere
darmiyán hai, so qádir hai; wuhí
bachá legá, wuh tere sabab se shádmán

hoke khushi karegá; apní muhabbat ke bá'is wuh ilzám dene ke badle khámosh rahegá; wuh gáte hús tere liye shádmání karegá.

18 Main un ko, jo muqaddas jamá'at ke liye gamgín haiñ, jo tum men se haiñ, jin par us ke sabab malámat ká bojh thá, saráham karíngá.

19 Dekh, main usí waqt un sabhon ko, jo tuihe satáte haiñ, máru'ngá, aur wuh jo langrá'tí hai use riháí dú'ngá,

aur khárij kiye hoon ko ikatthá karíngá; aur har ek mamlukát men jahán we ruswá kiye gaye main unhen sitúda aur námwar karíngá.

20 Jis waqt ki main tumhen jam'a karíngá, usí waqt tum ko pher lá-ú'ngá; kyú'ki jis waqt tumhá'ri á'khon ke áge tumbhá'ri así'ri ko mu-baddal karíngá, tum ko zamín kí sá'ri qaumon ke darmiyán námáwar karíngá, aur tumhen sitúdagí bakhs-ú'ngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

HAJJI' NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

D'A'RA' bádsháh kí saltanat ke dú'sre baras, aur us ke chhathe mahíne, aur us mahíne kí pahílí tá'ríkh, KHUDÁWAND ká kalám Siyá'ltí'el ke beté Zarúbábul ko, jo Yahú'dáh ká názim thá, aur Yahúsadaq ke beté Yahús'u'a ko, jo sardár káhin thá, Hajj'í nabí kí ma'rífat pahunchá, aur us ne kahá,

2 Kí RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Yih log kahte haiñ, kí Wuh waqt, jis waqt kí KHUDÁWAND ká ghar banáyá jáwe, abhí nahín pahunchá.

3 Tab KHUDÁWAND ká kalám Hajj'í nabí par názil huá, aur us ne kahá, kí 4 Áre tum, kyá tumbhá'rá waqt hai, kí apne gharon men jin kí díwáron par takhta-bandi kí gayí hai sukúnat karo, aur yih ghar wirán rahe?

5 Aur ab RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Tum apní ráhon par gaur karo.

6 Tum ne bahut sá boyá, par thorá hásil karte ho; tum kháte ho, par á'súda nahín hote; tum píte ho, par

píne se ser nahín hote; tum kapre pahínte ho, par koi garm nahín hotá; aur wuh jo mazdú'ri kartá hai so mih-natána jam'a kartá, tá kí use ek pha'tí thailí men rakhe.

7 ¶ RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Tum apní ráhon par gaur karo.

8 Pahár par chaphkar lakrí láo, aur ghar ko banáo; main us se khush hú'ngá, aur merí buzurgí kí já'egí, KHUDÁWAND farmatá hai.

9 Tum muntazir bahut ke rahe, aur dekho, thorá milá: aur jab tum use ghar men láo, to main ne us par phún-ká. Kyún? RABB ul afwáj farmatá hai. Sabab yih hai, kí merá ghar wirán hai, aur tum men se har koi apne apne ghar ko daurá chala játá hai.

10 Is liye ásmán tumbhá'ró úpar band hai kí os nahín girtí, aur zamín apne hásil dene se báz áí.

11 Aur main ne khushk-sá'lí ko talab kiyá, kí wuh zamín par, aur paháron par, áur anáj par, aur nayí mai par, aur tel par, aur sab par jo zamín se hásil hotá hai, aur insán par,

aur haiwán par, aur báth kí sárí mih-nat par áwe.

12 ¶ Tab Zarúbábul bin Siyáltiel, aur Yahúsú'a bin Yahúsadaq sardár káhin, aur qaum ke sáre báqí log, KHUDÁWAND apne Khudá ke kalám ke, aur Hajjí nabí kí báton ke, mu-wáfíq us ke kí jis ke liye KHUDÁWAND un ke Khudá ne use bhejá thá, shaua-wá húe; aur log KHUDÁWAND ke huzúr dar gaye.

13 Tab KHUDÁWAND ke paigambar Hajjí ne, KHUDÁWAND ká paigám páko, us qaum ko kahá, kí KHUDÁWAND farmatá hai, Main tumháre sáth hún.

14 Phir KHUDÁWAND ne Zarúbábul bin Siyáltiel Yahúdáh ke názim kí rúh ko, aur Yahúsú'a bin Yahúsadaq sardár káhin kí rúh ko, aur qaum ke báqí logon kí rúh ko, targib dí: so we áe, aur RABB ul afwáj apne Khudá ke ghar ke banáne men mashgúl húe.

15 Aur yih wáqí'a Dárá bádhsháh kí saltanat ke दूसरे बारस के चहाते माहिने की चाबुबिसुन तारीख में हुआ.

II BA'B.

SATWEN mahíne, aur us mahíne kí ikkíswín tārīkh KHUDÁWAND ká kalám Hajjí nabí kí ma'rifat á pahunchá, aur us ne kahá. kí

2 Ab Zarúbábul bin Siyáltiel Yahúdáh ke názim ko, aur Yahúsú'a bin Yahúsadaq sardár káhin ko, aur qaum ke báqí logon ko, farmá aur aisá kah, kí,

3 Tum men se kaun rahá hai jis ne is haikal ko us kí pahlí raunaq par dekhá? aur ab yih kaisí hai jo ab dekhte ho? kyá yih us kí nisbat se tumhári nazaron men ná-chíz nahín dikhlái detí hai?

4 Lekin, ai Zarúbábul, mazbút rah, KHUDÁWAND farmatá hai; aur ai Yahúsú'a bin Yahúsadaq sardár káhin, mazbút rah; aur ai sarzamin ke sáre logo, mazbút raho, KHUDÁWAND farmatá hai, aur kám karo; kyúñki main

tumháre sáth hún, RABB ul afwáj farmatá hai:

5 Kalám us 'ahd ká, jo Misr se nikalte waqt main ne tum se bándhá, so qáim hai, aur meri wuh Rúh tumháre darmiyán rahtí hai: mat daro.

6 Kyúñki RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Ilanoz ek martaba, aur thori sí muddat ba'd, main ásmán, aur zamin, aur tari, aur khushtí ko hilá dúngá;

7 Balki main sárí qaumon ko hilá dúngá, aur sárí qaumon kí margib chizen háth men áongí, aur main is ghar ko jalái se bhar dúngá, RABB ul afwáj farmatá hai.

8 Chándí meri hai, aur soná merá hai, RABB ul afwáj farmatá hai.

9 Is pichhle ghar ká jalái pahle ghar ke jalái se ziyáda hogá, RABB ul afwáj farmatá hai; aur main is makán men salámatí bakhshúngá, RABB ul afwáj farmatá hai.

10 ¶ Aur Dárá bádhsháh kí saltanat ke दूसरे साल, aur us ke nauwen mahíne kí chaubíswín tārīkh, KHUDÁWAND ká kalám Hajjí nabí kí ma'rifat á pahunchá, aur us ne kahá,

11 Kí RABB ul afwáj yún farmatá hai, Shara' kí bábat káhinon se daryáft kar, aur kah,

12 Kí Agar koi ádmí pák gosht ko apne libás ke dáman men liye jáwe, aur apne dáman se rotí, yá lapsí, yá mai, yá tel, yá kisi tarah ke kháne kí chíz ko chhúe, to kyá wuh chíz pák thahregí? Tab káhinon ne jawáb diyá, aur kahá, kí Nahín.

13 Phir Hajjí ne kahá, kí Agar kisi murda ke chhúne ke sabab se koi ádmí ná-pák huá ho, aur in men se kisi ek ko chhúe, to kyá ná-pák thahregí? Káhinon ne jawáb men kahá, Hán, ná-pák hogí.

14 Phir Hajjí ne jawáb diyá, aur kahá, kí KHUDÁWAND farmatá hai, kí Is qaum ká aur is guroh ká meri nazar men aisá hí bál huá, aur un ke háthon

ká' har ek kám aisá hí húa; aur jo kuchh ki us jagah par guzránte the, nápak húa.

15 Aur ab main tum se minnat kartá hūn, ki tum áj se aur is se áge ke waqt ko, us din se ki KHUDÁWAND kí haikal men patthar par patthar na rakhá gayá thá, andesha karo:

16 Us aiyám se aisá húa ki jab koi shakhs bis púlion ke ambár pás gayá to faqat das páin; aur jab kolhú ko pás gayá, ki pachás púraḥ bhar lewo, to faqat bis páe.

17 Aur main ne tum ko bád i samúm, aur gerúí, aur olog se tumháre háthon ke sáre kámon men mára; par tum meri taraf na phire, KHUDÁWAND farmatá hai.

18 Áj se aur is se peshtar ke waqt ko gaur karo, nauwen mahíne kí chautiswín taríkh se, ya'ne, jis din se ki KHUDÁWAND kí haikal kí neo dāli gayí, gaur karo.

19 Kyá bij hanoz khaliyán men hai? háñ, hanoz ták aur anjír ke,

darakhton, aur anár aur zaitún ke darakhton par mewa nahín húa; lekin áj se main tum ko barakat dúngá.

20 ¶ Phir usí mahíne kí chautiswín taríkh KHUDÁWAND ká kalám Hajjí nabí ko pahunchá, aur us ne kahá,

21 Kí Yahúdáh ke názim Zarúbábul se kah de, kí Main ásmán aur zamin ko hiláúngá;

22 Aur saltanatón ke takht ulat dúngá, aur gair-qaumón kí saltanatón kí tawáúái kho dúngá, aur rathon ko un ke sawáron samet ulat dúngá, aur ghore aur we jo un par charhe hain ek sáth gir jáenge, har ek ádmí apne bhái kí talwár se.

23 RABB ul afwáj farmatá hai, kí Ai mere banda Zarúbábul bin Siyáltiel, usí din main tujhe lúngá, KHUDÁWAND farmatá hai, aur nagín kí tarah tujhe jarúngá; is liye kí main ne tujhe man-zúr kiyá, main RABB ul afwáj farmatá hūn.

ZAKARIYA'H NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

D'A'RA' ke dúsre baras ke áthwen mahíne men KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh nabí bin Barakiyáh bin 'Yddú ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 KHUDÁWAND tumháre bápádáon se be-niháyat náráz húa.

3 Is liye tú un se kah, kí RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Tum meri taraf phiro, RABB ul afwáj farmatá

hai; to main tumhári taraf phirúngá, RABB ul afwáj farmatá hai.

4 Tum apne bápádáon kí mánind mat hoo, jinhen agle nabíon ne pukárke kahá hai, kí RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Tum apní badráhíon aur badkáríon se báz áo; par unhon ne na suná, aur mujhe na máná, KHUDÁWAND farmatá hai.

5 Tumháre bápádáe jo the, so kaháñ? aur ambiyá, kyá we sadá jite hain?

6 Par merí we báten, aur mere we ahhám, jo main ne apne khidmat-guzár nabíon ko farmáe the, kyá we tumháre báp-ládon tak nahín pahunché the? chunáncí we phire, aur unhon ne kahá, ki RABB ul afwáj jaisá us ne cháhá thá ki ham se kare, so hamárá 'ádaton aur haináre f'álon ke mutábíq waisá hí us ne ham se kiyá hai.

7 ¶ Dará ke दूसरे baras, aur gyá-rahwen mahíne kí chaubíswin tárikh, jo Sabát ká mahíná hai, KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh nabí bin Barakiyáh bin 'I'ddú ko pahunchá, aur us ne kahá,

8 Main rát ko dekhtá thá, aur dekho, ki ek shakhs ek surang ghore par sawár hokar mihndí ke darakh-ton ke darmiyan, jo nasheb men the, khará thá, aur us ke pichhe surang, aur kumait, aur nuqre ghore the.

9 Tab main ne kahá, ki Aí mere KHudáwánd, ye kyá hai? Phir Frishte ne, jo mujh se guftogú kartá thá, mujhe kahá, ki Main tujhe dikháungá, ki ye kyá hai.

10 Aur wuh shakhs jo mihndí ke darakh-ton ke darmiyan khará thá, us ne jawáb men kahá, ki Ye we hai, jinhen KHUDÁWAND ne bbejá hai, ki sári dunyá men sair karen.

11 Aur unhon ne KHUDÁWAND ke us frishte ko, jo mihndí ke darakh-ton ke darmiyan khará thá, jawáb men kahá, ki Ham ne sári dunyá kí sair kí hai, aur dekho, sári zamín baithí hui hai, aur áram se hai.

12 ¶ Phir KHUDÁWAND ne frishte ne jawáb dekar kahá, ki Ai RABB ul afwáj, tú Yarusálam par aur Yahúdáh ke shahron par, jin par tú sattu baras se gazab názil kartá hai, kab tak rahm na karegá?

13 Aur KHUDÁWAND ne us frishte ke jawáb men, jo mujh se guftogú kartá thá, muláim aur dil-pazir báton kahin.

14 Tab us frishte ne, jo mujh se

guftogú kartá thá, mujhe kahá, ki Tú chilláke kah, ki RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Mujhe Yarusálam aur Saihún ke liye gairat áti hai, balki barí gairat.

15 Aur main un gair-quamon se, jo ab bare chain se hai, niháyat ná-khushi hún; ki main thorá sá bezár thá, aur unhon ne us áfat ko ziyáde kar diya.

16 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Main rahmat karke Yarusálam men phir áyá hún; us men merá ghar biná kiyá jáegá, RABB ul afwáj farmátá hai; aur ek rassí Yarusálam par khínchí jáegi.

17 Phir chilláke kah, ki RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Mere shahr iqbalmandí se phir labrez hongé, kyunki KHUDÁWAND phir Saihún ko tassallí bakhshogá, aur phir Yarusálam ko maqbúl karegá.

18 ¶ Phir main ne apní ánkhen utháin, aur nigáh kí, aur, dekho, ki char sing the.

19 Aur main ne us frishte se, jo mujh se guftogú kartá thá, púchhá, ki Ye kyá hai? Us ne mujhe jawáb diya, Ye we sing hai, jinhon ne Yahúdáh, aur Isráel, aur Yarusálam ko paráganda kiyá hai.

20 Phir KHUDÁWAND ne mujhe char barhá dikháe.

21 Tab main ne kahá, ki Ye log kyá karne áe hai? Us ne jawáb diya, ki Ye we sing hai, ki jinhon ne Yahúdáh ko paráganda kiyá hai, aisá ki koi ádmí bhí apná sir uthá na saká; lekin ye is liye áe hai, ki unhen daráwen, aur gair-quamon ke singon ko, jinhon ne Yahúdáh kí mamlukat par us ke pareshan karne ko apná sing utháya hai, girá dewen.

II BAR.

PHIR main ne apní ánkhen utháin, aur nigáh kí, aur, dekho, ek shakhs nápné kí rassí háth men liye hue hai.

2 Aur main ne kahá, ki Tú kahán játa hai? Us ne mujhe kahá, ki Yará-salam ke nápane ko, tá ki dekhún kí as kí chauráí kitní, aur us kí lambáí kitní.

3 Aur, dekho, wuh frishta jo mujh se guftogú kartá thá so nikal chalá, aur दूसरा frishta us ke istiqbál ko áyá,

4 Aur use kahá, ki Daur, aur us jawán se mukhátib hoke kah, ki Yará-salam un shahron kí mánind ábád hogá, jiu kí shahr-panáh na ho insán aur haiwán kí kasrat ke sabab, jo us men ho jáwe.

5 Kyúñki KHUDÁWAND farmátá hai, ki Main us ke liye cháron taraf se átashí díwár hoúngá, aur us ke bích o bích shaukat banáúngá.

6 ¶ Ahá, há, uttar kí sarzamín se bhágke áo, KHUDÁWAND farmátá hai; agarchi main ne tum ko ásmán kí cháron hawáon kí mánind paráganda kiya, KHUDÁWAND farmátá hai.

7 Ai Saihún, tú, jo Bábul kí betí ke agáth rahá kartí hai, apne ko chhurá.

8 Kyúñki RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Hashmat ke píchhe us ne mujhe un qaumon ke pás bhejá, ki jin-hon ne tum ko garát kiya; filhaqíqat jo koi tunhen chhútá hai, so us kí áukh kí putlí ko chhútá hai.

9 Kyúñki, dekh, main un par apná háth hiláúngá, aur we apne gulámon ke liye lút hongé: tab tum jánoge ki RABB ul afwáj ne mujhe bhejá hai.

10 ¶ Ai Saihún kí betí, tú gá, aur khushí kar; kyúñki, dekh, main áúngá, aur tere darmiyán sukúnat karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai.

11 Aur usí din bahuterí qaumen KHUDÁWAND se mel karéngí, aur we mere log hongí, aur main tere bích men rahúngá, aur tú jánégá ki RABB ul afwáj ne mujhe tujh pás bhejá hai.

12 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ko sarzamin in muqaddas men apná bakhra

ján ke rakhegá, aur Yará-salam phir us ké manzúr i nazar hogá.

13 Ai sári khilqat, KHUDÁWAND ke áge chupki ho rah-; kyúñki wuh apne muqaddas makán ke darmiyán se uthá hai.

III BA'B.

AUR us ne mujhe yih dikhláya, ki sardár káhin Yahúsú'a KHUDÁWAND ke frishte ke áge khará thá, aur Shaitán us ke dahne háth istáda thá, tá ki us se muqábala kare.

2 Aur KHUDÁWAND ne Shaitán ko kahá, ki Ai Shaitán, KHUDÁWAND tujhe malámat kare; hán, wuh KHUDÁWAND, jis ne Yará-salam ko manzúr kiya hai, so tujhe malámat kare: kyá yih lúktí nahín jo ág se nikáli gayí hai?

3 Aur Yahúsú'a mailo kapre pahine frishte ke áge khará thá.

4 Phir us ne jawáb diyá, aur unhen jo us ko áge kharé the kahá, ki Mailí poshák ko us par se utár lo. Tab us ne use kahá, ki Dekh, main ne terí badkárí tujh se dúr kí, aur main tujhe nafis poshák pahináúngá.

5 Aur main ne kahá, ki Us ke sir par ek sáf kuláh rakhen. Tab unhon ne us ke sir par sáf kuláh rakhá, aur use poshák pahináí. Aur KHUDÁWAND ké frislita uske pás khará húa.

6 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne Yahúsú'a se tákid karke kahá, ki

7 RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Agar tú merí ráhon par chalegá, aur merí shari'at ko hízf karegá, to tú mere ghar par hukúmat karegá, aur mere sahnó ki nigahbáni karegá, aur main tujhe in men se, jo yahán pás kharé hain, aise log dúngá jo kí terí rahnumái karen.

8 Ab, ai Yahúsú'a sardár káhin, sun, tú aur tere rafiq, jo tere áge baithe hain; kyúñki ye ashkhás ba taur nisháni ke hain: kí dekh, main apne bande SHA'KHI náme ko pesh láúngá.

9 Kyúñki us patthar ko, jo main ne

Zarúbábul kí koshishon ká ZAKARIYA'H, IV, V *ei bu anjám i nek hongí.*

Yahúsú'a ke áge dhará hai, dekh : us ek hí patthar par sát ánkhen hongí ; dekh, main is par kanda karúngá, RABB ul afwáj farmatá hai ; aur main is sarzamín kí badkárí kí siyásat ko ek hí din men dúr karúngá.

10 Usí din, RABB ul afwáj farmatá hai, tum men se har ek ták ke chháñw aur anjír ke tale apne hamsáya ko buláwegá.

IV BA'B.

AUR wuh frishta, jo mujh se bátén kartá thá, phír áya, aur jaisá koi nind se jagáyá játá hai, waisá us ne mujhe jagáyá,

2 Aur mujh ko kahá, Tú kyá dekh-tá hai? Aur main ne kahá, ki Main dekh-tá hún, aur dekho, ek sham'adán bilkull sone ká, aur us ke sire par ek katorá hai, aur us ke úpar us ke sát chirág, aur un sáton chirágon kí, jo us ke úpar hain, sá nallág.

3 Aur us ke nazdík do darakhht zaitún ke, ek jo hai katore kí dahní taraf, aur दूसरी us kí báýín taraf.

4 Aur main ne us frishte ko, jo mujh se kalám kartá thá, jawáb dekar kahá, ki Ai mere k̥hudáwand, ye kyá hain?

5 Tab us frishte ne, jo mujh se kalám kartá thá, jawáb dekar kahá, Kyá tú nahín jántá, kí ye kyá hain? Main ne kahá, Nahín, ai mere k̥hudáwand.

6 Tab us ne mujhe jawáb dekar kahá, kí Yih Zarúbábul ke liye K̥HUDÁWAND ká kalám hai, kí Na to zor se, aur na to tawánái se, balki merí Rúh se, RABB ul afwáj farmatá hai.

7 Ai bare pahár, tú kyá hai? tú Zarúbábul ke áge ek maidán ho jáégá : aur wuhí sire ká patthar yih pukárte hue níkálegá, kí Us par fazl, us par faul howe.

8 Phír K̥HUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

9 Zarúbábul ke háthon ne is ghar kí neo dálí, aur usí ke háth use tamám

blí karenge ; tab tú jánegá kí RABB ul afwáj ne mujhe tum pás bhejá hai.

10 Kyúñki kaun hai jis ne in chhó-ṭí chízon ke din kí tahqír kí hai? kyúñki K̥HUDÁWAND kí we sát ánkhen, jo sári zamin kí sair kartí hain, k̥hushí se us sáhúl ko dekh-tí hain, jo Zarúbábul ke háth men hai.

11 ¶ Tab main ne use jawáb men kahá, kí Ye donon zaitún ke darakhht, jo sham'adán ke dahne báýen hain, kyá hain?

12 Aur main ne दूसरी bár k̥hitáb karke use kahá, kí Zaitún kí ye do shákhen, jo sone kí do naliyon ke mut-tasil hain, jin kí ráh se sunahlá tel un men se níklá chalá játá hai, so kyá hain?

13 Us ne mujhe jawáb dekar kahá, Kyá tú nahín jántá hai, kí ye kyá hain? Main ne kahá, Nahín, ai mere k̥hudáwand.

14 Us ne mujhe kahá, kí Ye we do mamsúh hain, jo sári zamin ke K̥hudáwand ke huzúr k̥hare rahte hain.

V BA'B.

TAB main phirá, aur main ne apní ánkhen úpar kíy, aur nazar kí, aur, dekho, ek urtá húa túmár.

2 Us ne mujhe kahá, kí Tú kyá dekh-tá hai? Main ne jawáb diyá, kí ek urtá húa túmár dekh-tá hún, jis kí lambái bis háth, aur chaurái das háth.

3 Phir us ne mujhe kahá, Yih wuh la'nat hai, jo tamám rú e zamin par názil hotí hai ; aur har ek jo chorí kartá hai, is taraf ko us ke mutábíq kát dálá jáégá ; aur har ek jo bejá qasam khátá hai, us taraf ko us ke mutábíq kát dálá jáégá.

4 Main use pesh látá, RABB ul afwáj farmatá hai, aur wuh chor ke ghar men, aur us ke ghar men jo mere nám kí j̥húthí qasam khátá hai, ghusegá, aur us ke ghar ke bích o bích rahegá, aur use us ke Jakrí aur us ke patthar samet barbád karegá.

5 ¶ Aur wuh frishta, jo mujh se

kalām kartā thā, niklā, aur us ne mujhe kahā, ki Ab tū apnī ānkhon uthā, aur dekh, ki yih jo nikal ātā hai kyā hai.

6 Main ne kahā, ki Yih kyā hai? Wuh bolā, ki Yih jo nikaltā hai, ek aifah hai. Aur us ne kahā, ki Sārī sarzamīn men yihī un kī shabīh hai.

7 Aur dekho, ek sise kā qintār hai; aur ek 'aurat hai jo aifah ke bichon bich baiṭhī hūī hai.

8 Aur us ne kahā, ki Yih sharārat hai. Aur us ne us ko aifah ke bich men girā diyā, aur us sise ke bat̤ ko us ke munh par dhar diyā.

9 Phir main ne apnī ānkhon uthāin, aur nigāh kī, aur, dekho, do 'auraten nikal āin, aur hawā un ke pankhon men bhari thī: kyūnki un ke pankh laglag ke pankhon kī mānuind the; aur we aifah ko āsmān zamīn ke adhar men uthā le gayin.

10 Tab main ne us firishte ko, jo mujh se kalām kartā thā, kahā, ki Ye aifah ko kīdhar le jāti hai?

11 Us ne mujhe kahā, Is wāste liye jāti hai ki Sūn'ār kī sarzamīn men us kā ek ghar banāwen: ki wuh qāim kiyā jāegā, aur apnī bunyād par rakhā jāegā.

VI BA'Ḍ.

TAB main ne phir apnī ānkhon ūpar uthāin, aur nigāh kī; to dekho, ki Do pahārōn ke bich men se chār gārīān nikal āin; aur we pahār tāmbhe ke pahār the.

2 Pahlī gārī men surang ghore; aur dūsri gārī men mushkī ghore the;

3 Aur tīsri gārī men uqre ghore; aur chauthī gārī men kabre aur siyāh-sufed ghore the.

4 Tab main ne us firishte ko, jo mujh se kalām kartā thā, khitāb karke kahā, ki Ai mere k̤hudāwand, ye kyā hai?

5 Aur firishte ne mujhe jawāb dekar kahā, ki Ye āsmān kī chārōn rūhen main, jo sārī zamīn ke K̤hudāwand ke

huzūr men kharī thin, aur ab nikalkar jāti hai.

6 Aur mushkī ghore, jo us men hai, so uttar mulk men jāte hai, aur uqre un kī pachchim taraf jāte hai, aur kabre dakhin ke mulk ko jāte hai.

7 Aur siyāh-sufedon ne nikalkar yih māngā, ki sārī sarzamīn par sair karen: aur us ne kahā, ki Chalo, aur sarzamīn par sair karo; aur unhon ne sarzamīn par sair kī.

8 Tab us ne mujh ko pukārā, aur mujh se kahā, ki Un ko dekh jo uttar ke mulk ko gaye hai; unhon ne mere jī ko uttar ke mulk men thandā kiyā hai.

9 ¶ Phir K̤HUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā, ki

10 Tū asīron se, ya'ne, K̤huldī, aur Tūbiyāh, aur Yād'āiyāh se jo Bābul se āe hai, le, aur tū usī din jā, hān, Yūsīyāh bin Safaniyāh ke ghar men dākhil ho;

11 Phir chāudī aur sonā le, aur tājon ko banā, aur unhen Yāhūsū'a bin Yāhūsadaq sardār kāhin ke sir par rakh;

12 Aur us se yūn kah, ki RABB ul afwāj yūn farmātā hai, ki Dekh, wuh shaḥḥs, jis kā nām SHĀ'KH hai; aur wuh apnī jagah se ugegā, aur wuh K̤HUDĀWAND kī haikal ko binā karogā;

13 Hān, wuhī K̤HUDĀWAND kī haikal ko banāegā; aur wuh sāhib i shaukat hogā, aur apne takht par baiṭhke hukūmat karogā; aur wuh apne takht par julūs karke kāhin bhī hogā; aur salāmatī kī mashwarat donon ke darmiyan hogi.

14 Aur we tāj Helam, aur Tūbiyāh, aur Yād'āiyāh, aur Hen bin Safaniyāh kī taraf se hongē, tā ki K̤HUDĀWAND kī haikal men ek yādgārī hōwen.

15 Aur we jo dūr dūr hai, so āwenge, aur K̤HUDĀWAND kī haikal men ta'mir karenge; aur tum jānoge

ki RABB ul afwáj ne mujhe tum pás bhejá hai. Aur agar tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ ki farmánbardári karoge, to yún hogá.

VII BA'B.

DA'RA' kí saltanat ke chauthé baras yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám nauwen mahíne kí chauthí táríkh, ya'ne, Kislev mahíne men, Zakariyáh ko pahunchá;

2 Yih us waqt húa jis waqt Baitel ne Sharázur, aur Rajam-Malik, aur us ke logon ko bhejá thá, tá ki we KHUDÁWAND ke chihre ko manáwen,

3 Aur kí RABB ul afwáj ke ghar ke káhinon se aur nabíon se kahen, Kyá main pánchwen mahíne men roón aur ép ko alag kar rakhúñ, jaisá kí main ne sálhá sál se kiya hai?

4 ¶ Tab RABB ul afwáj ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

5 Tú mamlukat ke sáre logon se aur káhinon se kah, kí Jab tum logon ne pánchwen aur sátwen mahíne men un sáttar baras tak roza rakhá, aur mátam kiya, to kyá kabhí mere liye, háñ, mere hí liye roza rakhá thá?

6 Aur jab tum ne kháyá aur piyá, to kyá tum ne apne liye na kháyá aur piyá?

7 Kyá ye we báten nahín haiñ, jo KHUDÁWAND ne agle nabíon kí ma'rífat se pukár pukárke kahín, jis waqt kí Yarusalam ábad aur ásúda-hál thá, aur us ke girdágird ke shahr waise hí the, jis waqt log dakhín kí sarzamín aur maidán men sukúnat karte the?

8 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh ko pahunchá; aur us ne kahá, kí

9 RABB ul afwáj yún farmátá hai, kí Tum sachchí 'adálat karo, aur har koí apne apne bhái par karam aur rahm kiya kare.

10 Aur bowa, aur yatím, aur musáfir, aur miskín par zulm na karo: aur koí tum men se apne dil men us

ziyán ká tasauwur na kare, jo us ke bhái ne us ke sáth kiya ho.

11 Lekin we shanawá na húa, balki unhon ne gardan-kashí kí, aur apne kánon ko band kiya, tá ki na sunen.

12 Balki unhon ne apne dilon ko kurand sá banáya, tá kí shari'at ko, aur un paigámon ko jinhen RABB ul afwáj ne agle nabíon kí ma'rífat apní Róh se bhejá thá, na sunen; is liye RABB ul afwáj kí taraf se bará qahr názil húa.

13 Aur yún húa, kí jis tarah wuh chilláya, aur we shanawá na húa, usí tarah we chilláe, aur main ne nahín suná, RABB ul afwáj farmátá hai.

14 Balki main ne unhen un sári qaumon men, jin se we ná-wáqif the, paráganda kiya. Is tarah un ke píchhe sarzamín wirán húi, aisi kí kisi ne us men ámad o raft na kiya; kyónki unhon ne us dilchasp sarzamín ko wirán karáya hai.

VIII BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ká kalám mujh ko pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 RABB ul afwáj yún farmátá hai, kí Mujhe Saihún ke liye barí se barí gairat húi hai; balki bare qahr ke sáth mujhe us ke liye gairat hí.

3 KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main Saihún men phir áya, aur Yarusalam ke darmiyan sukúnat karúnga; aur Yarusalam ká nám Sachái kí bastí hogá, aur RABB ul afwáj ká pahár Muqaddas pahár kahléga.

4 RABB ul afwáj yún farmátá hai kí Phir búrhe mard aur búrhi 'auraten Yarusalam ke kúchon men baithí húi hongí, aur har ek shakhs ke háth men us ke búrhápe ke saikab us ká 'assá hogá.

5 Aur shahr ke kúche larkon aur larkion se ma'múr hongé, jo kúchon hí men kheltí hongí.

6 Aur RABB ul afwáj yún farmátá hai, kí Agarchi yih in dinon men is qaum ke báqí logon kí nazar men

hairat-afzá ho, to kyá meri nazar men bhí hairat-afzá hogá, RABB ul afwáj farmatá hai?

7 RABB ul afwáj yún farmatá hai, ki Dekh, main apne logon ko súraj ke nikalne ke mulk se, aur us ke gurúb hone ke mulk se, chhurá lúngá :

8 Aur main unhen lúngá, aur we Yárúsalam ke darmiyán sukúnat karenge; aur we mere log hongé, aur main sachái o sadáqat se un ká KHUDÁ húngá.

9 ¶ RABB ul afwáj yún farmatá hai, ki Ai logo, tum jo in dinon men ye báton nabion ki zubán se sunte ho, jo us din kahí thín, jab RABB ul afwáj ke maskan, ya'ne haikal kí neo dálí játi thí, tá ki wuh biná kiyá jáwe, apne háth mazbút karo.

10 Kyúnki un dinon se áge na insán ke liye mazdúri thí, aur na haiwán ká kirsáyá thá; aur dushmanon ke sabab se jánewále aur ánewále kí salámatí na thí; kyúnki main ne sab ádmion ko rawána kiyá, ki un men se har ek us ke parosí ká dushman howe.

11 Lekin ab main is qaum ke báqi logon ke liye nahín hoúngá, jis tarah main agle aiyám men thá, RABB ul afwáj farmatá hai;

12 Balki zirát ká khúb paidáwar hogá; ki ták apná phal nikálegí, aur zamín apná hásil degí, aur ásmán apní os bakhshenge; aur main is qaum ke báqi logon ko in sab barakaton ká malík karúngá.

13 Aur yún hogá, ai Yahúdáh ke gharáne, aur ai Isráel ke gharáne, ki jis tarah tum gair-qaumon ke darmiyán ek la'nat the, us hí tarah se main tum ko chhuráúngá, aur tum ek barakat hoge: mat dáro, balki tumháre háth mazbút hon.

14 Kyúnki RABB ul afwáj yún farmatá hai, ki Jis tarah se main ne qasd kiyá thá ki tum ko sazá dún, jis waqt tumháre bápádáon ne mujhe gussewar karáyá, RABB ul afwáj far-

matá hai, aur main apne iráde se pachhtáke báz na áyá;

15 Usí tarah se main ne in dinon men iráda kiyá hai, ki Yárúsalam aur Yahúdáh ke gharáne se neki karún; pas, tum mat dáro.

16 ¶ Par lázim hai ki tum in báton par 'amal karo; Cháhiye ki har ek ádmi apne parosí se sach kahe, aur tum apne phátakon men sachchí aur sahíb 'adálát karo:

17 Aur tum men se koi apne dil men us badí ko kھیál na kare, jo us ke parosí ne us se kí ho; aur jhúthí qasam ko manzúr na kare; kyúnki main in sab chizon se nafat rakhtá hún, KHUDÁWAND farmatá hai.

18 ¶ Phir RABB ul afwáj ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

19 RABB ul afwáj yún farmatá hai, ki Chatthe mahíne ká roza, aur páñchwen ká roza, aur sátwen ká roza, aur daswen ká roza, ahl i Yahúdáh ke liye khusí aur khurramí ke din aur tarab-angez 'iden hongé; is liye tum sachái aur salámatí ko 'azíz rakho.

20 RABB ul afwáj yún farmatá hai, ki A'ge ko aísá hogá, ki qaumen aur bahutereshahron ke rahnewále áwenge;

21 Aur ek shahr ke báshinde दूसरे shahr men jákar kahenge, A'ó jaldí se, tá ki ham KHUDÁWAND ke chihre ko manáwen, aur RABB ul afwáj ko dhúndhen; main bhí, hán, main hí jáúngá.

22 Aur bahuterí ummaten aur zoráwar qaumen RABB ul afwáj ke dhúndhne ko, aur KHUDÁWAND ke chihre ke manáne ko, Yárúsalam men áwengí.

23 RABB ul afwáj yún farmatá hai, ki Un dinon men aísá hogá, ki qaumon ke das mard, jin kí judí judí lugat ho, háth barháenge, hán, ek Yahudí shakhs ke dáman ko pakrenge, aur kahenge, ki Ham tumháre sáth jáenge; kyúnki ham ne suná hai, ki KHUDÁ tumháre sáth hai.

IX BA'B.

KHUDA'WAND ká ilhárai kalám jo Hadrak kí sarzamín kí mukhálafat men hai, aur wuh Dimishq tak pahunchke wahán thabar jáegá : yih us waqt hogá, jab baní A'dam aur Isráel ke sáre siron kí ánkhen KHUDA'WAND kí taraf hongí.

2 Aur wuh Hamát kí mukhálafat men bhí, jo us ke muttasil hai ; Súr aur Saídá kí mukhálafat men bhí, har-chand kí wuh bári 'aqlmand hai.

3 HÁN, agarahí Súr ne apne liye ek mazbút qil'a banáyá, aur dhúl kí tarah chándí ká túda kiyá, aur chokhe sone ká bhí galion kí kíchar kí mánind ;

4 Dekho, Khudáwand use khárij kar degá, aur wuh us ke mál o asbáb ko samundar men dál degá ; aur ág us hí ko khá legí.

5 Asqalún dekhegi aur dāregí, aur 'Azzáh bhí dekhegi aur bahut dard khāegí ; 'Aqrún bhí, kí us ke intizár ke sabab se sharminda hūí ; aur 'Azzáh se bādsháh jātā rahēgá, aur Asqalún be-chirág hogí.

6 Aur ek ajnabí-zāda Ashdūd men takht-nishín hogá ; aur main Filistion ká fakhr mitāúngá.

7 Aur main us ke khún ko us ke munh men se, aur us kí nafrat-angez chizon ko us ke dānton se, nikál dālúngá, aur wuh, hán, wuh bhí hamāre Khudá ke liye bach rahēgá, aur wuh us názin kí mánind hogá, jo Yahúdáh men hai, aur 'Aqrún Yabúsi kí mánind hogá.

8 Aur main apne ghar ke áspás khaima khará karúngá, jis waqt wuh fauj ke sabab se charhke guzar jāe, aur us waqt bhí jab wuh phir áwe ; tis ke pichhe koí zálím un ke darmiyán nahín guzregá ; kyúñki ab main apní ánkhen se dekhítá hún.

9 ¶ Ai Saliún kí betí, tú niháyat khushí kar ; ai Yarusalam kí betí, tú khúb lalkár ; kí dekh, terá Bádsháh

tujh pás átá hai ; wuh sádiq hai, aur naját dopá us ke zimme men hai ; wuh farotan hai, aur gadhe par, balki jawán gadhe par, hán, gadhí ke bachche par sawár hai.

10 Aur main Ifráim kí gárian, aur Yarusalam ke ghore kát dālúngá, aur jangi kamán tor dáli jáegí : aur wuh qaumon ko sulh ká muzhda degá : aur us kí saltanat samundar se samundar tak, aur daryá se zamín kí intihá tak hogí.

11 Aur tú jo hai, tere sáth ke 'ahd ke lahú ke sabab main tere asiron ko us chún men se jahán pání nahín hai nikálke báhar karúngá.

12 ¶ Tum mazbút qil'a men phir áo, ai unmedwár asiro ; main áj ke din kahtá hún, kí Main tujhe do chand dūngá ;

13 Kyúñki main ne Yahúdáh ko apne liye jhukáyá, aur kamán ko Ifráim se bhar diyá, aur main ne tere farzandon ko, ai Saliún, barpá kiyá hai, kí tere hí beton par charhen ; ai Yúnán, main ne tujhe pahláwán kí talwár kí mánind banáyá.

14 Aur KHUDA'WAND un kí madad ke liye dikhlái degá, aur us ke tír bijlí kí tarah niklenge ; hán, Khudáwand YAHOWÁH tírhi phúnkegá, aur wuh dakhin ke bagúlön ke sáth khurúj karegá.

15 Aur RABB ul afwáj un kí dast-gíri karegá ; aur we dushmanon ko niglenge, aur salákhun ke pattharon ko giráke unhen páemál karenge, aur we pienge, aur matwálon kí mánind shor machāenge ; aur katore kí mánind aur mazbah ke konon kí mánind we ma'múr hongé.

16 Aur KHUDA'WAND un ká Khudá apní qaum ko bachá legá ; wuh unhen bheron kí tarah usí din bachá legá ; kyúñki we táj ke jawáhir kí mánind hongé, jo us kí sarzamín ke úpar bulandi pakrenge.

17 Kyúñki us ká ihsán kyá hí 'azim

hai, aur us ká husn kyá hí khúb hai! nau-jawán galle se barhenge, aur lar-kián nayí mai se.

X B.A.B.

TUM KHUDÁWAND se mángo, ki wuh akhír barsát men menh barsáwe; ki KHUDÁWAND bijlón ko maujúd kartá, aur menh shiddat se barsátá, aur har ek ke khet men ghás paidá kartá.

2 Kyúñki T'iráfim ne batálat kí báten kabí haiñ, aur gaib-binon ne dhokhá dekhá hai, aur jhúthe khwáb-on ká bayán kiya hai; we hawá kí sí tasallí dete haiñ: is liye we galle kí mánind bhatak rahe; unhon ne dukh páya, is liye ki un ká koí charwáhá na thá.

3 Merá gazab charwáhon par bhar-ká hai, aur main ne bakron ko sazá dí hai: tad bhí RAB ul afwáj ne apne galle, ya'ne ahl i Yahúdáh par, nazar kí hai, aur un ko jangghá ká apná khúbsúrat ghorá sá banáya.

4 Usí kí taraf se kone ká patthar, usí se khúñtí, usí se jangi kamañ, usí se har ek hákim niklegá.

5 ¶ Aur we pahlawánon kí mánind laráí men dushmanon ko galíon ke kíchar kí tarah latárenge; aur we larengen, is liye ki KHUDÁWAND un ko sáth hai, aur unhen jo ghoron par sa-wár haiñ khajil kar denge.

6 Kyúñki main Yahúdáh ke ghar-áne ko qúwat dúngá, aur Yúsuf ke gharáne ko riháí bakhshúngá; aur main unhen láke phir bihláúngá, is liye ki main ne un par rahim kiya hai; aur we aise honge, goya ki main ne unhen kadhí dúr nahín kiya hai; kyúñki main KHUDÁWAND un ká KHUDá hún, aur un kí suuúngá.

7 Aur Ifráím pahlawán sá hogá, aur un ká dil, jaisá ki mai se, waisá masrúr hogá; balki un kí aulád bhí dekhgí aur shádmání karegí; un ká dil KHUDÁWAND se khush hogá.

8 Main un ke liye síftí bajáúngá,

aur unhen faráham karúngá; kyúñki main ne un ke liye fidiya diyá hai; aur we bahut ho jáenge, jis tarah áge bahut ho gaye the.

9 Harchand ki main ne un ko qau-mon ke darmiyan paráganda kiya, tau bhí we un dúr dúr mulkon men mujhe yád karengen; aur we apne bál-bachchon samet jéenge, aur phir áwenge.

10 Main un ko Misr kí sarzamín se phir láúngá, aur unhen Asúr se jam'a karúngá, aur Jili'ád aur Lubnáñ kí sarzamín men láúngá, yahán tak ki un ke liye gunjáish na hogí.

11 Aur wuh musibat ke samundar pár guzar jáegá; aur wuh samundar kí lahron ko máregá, aur darya kí sári gahraíán súkh jáengi; aur Asúr ká gurúr tale utará jáegá, aur Misr ká asá játa rahegá.

12 Aur main un ko KHUDÁWAN men taqwiyaat dúngá; aur we us ka nám leke idhar udhar chalenge, KHUDÁWAND farmatá hai.

XI B.A.B.

AI Lubnáñ, tu apne darwázon ko khol de, tá ki ág tere deodáron ko khá jáe.

2 Aí saro ke darakh-to, tum nauha karo; is liye ki deodár gir gaye; kyúñki shándár gárat hue haiñ; aí Basaní balút ke darakh-to, figán karo; kyúñki muháfaz ban girá hai.

3 ¶ Charwáhon ke nála kí áwáz hai, is liye ki un kí hashmat gárat hui; jawán sher i babaron ke garajne kí áwáz hai, kyúñki Yárdan ká fakhr qháya gayá.

4 KHUDÁWAND merá KHUDá yún farmatá hai, ki Bher bakrion ko jo zabh ke liye haiñ chará;

5 Jin ke málík unhen zabh karte haiñ, aur gunahgár nahín thahráe játe; aur un men se har ek jo unhen bechtá hai kahtá hai, kí KHUDÁWAND mu-bárák ho, kí main máldár hui; aur un ke charwáhon men se koí un pa-rahm nahín kartá hai.

6 Kyúñki main mulk ke rahne-wálon par áge ko rahm nahin karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai; par dekh, main un ádmion ko, har ek sbañhs ko, us ke hamsáye ke, aur us ke bádsháh ke qábú meñ kar dúngá; aur we zamin ko tabáh kareñge, aur main unhen un ke háth se nahin chhuráúngá.

7 Pas, main ne un bheron ko jo zabh ke liye thín, hán, galle ke miskinon ko, charáyá; aur main ne do láthián lín; ek ko main ne Ni'am kahá, aur dúsrí ko Habi; aur galle ko charáyá.

8 Aur main ne tin charwáhon ko ek mahine meñ halák kar diyá; aur meri ján ne un se nafrat rakhi, aur un ká jí bhí mujh se bezár húa.

9 Tab main ne kahá, ki Main tumhen áge ko nahin charáúngá; wuh jo martá hai use marne de: aur jo káte jáne par hai, kátá jáwe; aur jo báqí rahenge, so ún meñ se har ek dúsré ká gosht kháe.

10 ¶ Tab main ne apní láthí Ni'am ko liyá, aur use kát dálá; ki apne 'ahd ko, jo main ne sári qaumon se bándhá thá, torún.

11 So wuh usí din meñ torá gayá; aur jhund ke miskinon ne, jo meri ráh takte the, jáná, ki yih KHUDÁWAND kí bát hai.

12 Aur main ne unhen kahá, ki Agar tumhári nazar meñ bhalá lage, to meri qímat mujhe do; aur nahin to, mat do; aur unhon ne mere mol ki bábat tis rúpiye tauke diye.

13 Aur KHUDÁWAND ne mujhe hukm diyá, ki Use kumhár pás phenk de, us achchhi qímat ko jo unhon ne meri thahrái thí; aur main ne un tis rúpiyon ko liyá, aur KHUDÁWAND ke ghar meñ kumhár ke liye phenk diyá.

14 Tab main ne apní dúsrí láthí Habi ko kát dálá, tá ki us birádari ko jo Yahúdáh aur Isráel meñ hai tor dálún.

15 ¶ Aur KHUDÁWAND ne mujhe

kahá, ki Tú phir nádán charwáhe ke hathýar apne liye le.

16 Kyúñki dekh, main mulk meñ ek chaupán ko barpá karúngá, jo un kí jo halák hone par hain khabar nahin legá, aur us ko jo bhatká húa hai nahin dhúndhegá, aur us ko jo zakhmí húa changá nahin karegá, aur use jo khará rahtá nahin charáegá, par motor ká gosht kháegá, aur un ke khuron ko tor dálega.

17 Us badzát garariye par wáwailá hai, jo galle ko chhor játá hai! Tálwár us ke bázú par, aur us kí dahini áñkh par hogí; us ká bázú bilkull súkh jáegá, aur us kí dahini áñkh phút jáegí.

XII BA'B.

KHUDÁWAND ke suñhan ká fatwá jo Isráel par hai; wuh KHUDÁWAND farmatá hai, jo ásmánon ko phailátá hai, aur zamin kí neo dáltá hai, aur insán ke andar us kí rúh paidá kartá hai;

2 Dekho, main aisá karúngá, ki Yarúsalam áspás kí sári qaumon ke liye thartharáhat ká piyála hogá, aur Yahúdáh ká bhí yih hál hogá, jis waqt kí Yarúsalam gherá jáwe.

3 ¶ Aur main us din Yarúsalam ko sári qaumon ke liye ek bhári patthar kar dúngá, aur sab jo use utháenge tukre tukre kiye jáenge, agarchi zamin kí sári qaumen us ke muqábil jam'a hongí.

4 Usí din, KHUDÁWAND farmatá hai, main har ek ghore ko aisá márúngá, kí sab hairán rah jáwen, aur us ke sawár ko díwána kar dúngá; magar apní áñkhen Yahúdáh ke gharáne par khulí hui rakhúngá, par qaumon ke sab ghoron ko márúngá kí we andhe ho jáwen.

5 Tab Yahúdáh ke farmánrawá apne dil meñ kahenge, kí Yarúsalam ke báshinde, RABB ul afwáj un ke Khudá ke sabab se, hamári tawánái hain.

6 ¶ Main us din Yahúdáh ke far-mán-rawáon ko us ádashdán kí mánind jo lakríon ke bích ho, aur us jaltí mash'al kí mánind jo púlon ke darmiyán howe, karúngá; aur we dahne báen par áspás kí sári qaumon ko niglenge; aur Yarúsalam phir apne maqám par Yarúsalam hí men nishast karegi.

7 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ke khaimon ko pahle rihái degá, tá ki Dáúd ká gharáná aur Yarúsalam ke báshinde Yahúdáh kí banisbat apní ziyáda barái na karen.

8 Usí din KHUDÁWAND Yarúsalam ke báshindon kí himáyat karegá; aur wuh jo us din un men se girá pará hogá, so Dáúd kí mánind hogá, aur Dáúd ká gharáná Khudá kí mánind hogá, balki KHUDÁWAND ke firishte kí mánind jo un ke áge áge ho.

9 ¶ Aur usí din yún hogá, ki main un sári qaumon kí, jo Yarúsalam par charháí karne áti hain, surág lagáúngá, ki main unhen halák karún.

10 Aur main Dáúd ke gharáne par, aur Yarúsalam ke báshindon par, fazl aur munáját kí rúh barsáúngá; aur we mujh par, jise unhon ne chhedá hai, nazar karenge: aur we us ke liye má-tam karenge, jaisá koí apne iklaute ke liye mátam kartá hai; aur we us ke liye talákh-kám hongé, jis tarah se koí apne palauthe ke liye talákh-kámi men partá hai.

11 Aur us din Yarúsalam men bará mátam hogá, Hadad-Rimmon ke má-tam kí mánind Majiddon kí wáadí men.

12 Aur sári mamlukat mátam karegi, har ek gharáná 'aláhida; Dáúd ká gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida; Nátan ká gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida;

13 Léwí ká gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida; Sama'í ká gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida;

14 Sáre gharáne jo báqi rahenge, ek ek gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida.

XIII BA'B.

US din gunáh aur nápákí ke wáste Dáúd ke gharáne ke liye, aur Yarúsalam ke báshindon ke liye, ek sotá phút niklegá.

2 ¶ Aur usí din yún hogá, RABB ul afwáj farmátá hai, kí main buton ke námon ko zamín par se níttá dál-úngá, aur unhen phir koí yád na karegá: aur main nabíon ko, aur nápák rúh ko, dunyá se khárij kar dúngá.

3 Aur aísá hogá, kí jab koí nubú-wat karegá, to us ká báp, aur us kí má, jin se wuh paidá húa, use kahenge, kí Tú na jiegá, kyúñki tú KHUDÁWAND ká nám leke jhúth bolítá hai; aur us ke báp aur má, jin se wuh paidá húa, jis waqt wuh peshingoí karegá, use húl márenge.

4 Aur us din aísá hogá, kí nabíon men se har ek, jis waqt wuh nubúwat kare, apní royá se sharminda hogá; aur we kabhí bálwáli libás na pahinenge, tá kí fareb den.

5 Balki ek ek kahegá, kí Main nabí nahín; main kisan hún; kyúñki merí ibtidáe jawání se kisi ne mujhe gulám kar rakhá thá.

6 Aur ek us se púchhegá, kí Tere háthon par ye kýá zakhm hain? to jawáb degá, We zakhm hain jo mujhe apne doston ke ghar men lage.

7 ¶ Ai talwár, tú mere charwáhe par, us insán par, jo merá hamtá hai, bedár ho, RABB ul afwáj farmátá hai; us charwáhe ko már, kí galla parágan-da ho jáe; par main apná háth chhoton par cháláúngá.

8 Aur aísá hogá, KHUDÁWAND farmátá hai, kí sári sarzamin men do hisse káto jáenge, aur marenge: lekin tísrá hissa us men báqi rahéga.

9 Aur main tísre hisse ko cháláúngá, kí we ág ke darmiyán hoke guzren,

aur main unhen yún sáf karúngá jis tarah se rúpe ko sáf karte haiñ : aur yún táungá jis tarah se sone ko táte haiñ : we merá nám longe, aur main un kí sunúngá ; main kahúngá, kí Ye mere log haiñ, aur we bolenge, kí KHUDÁWAND merá Khudá.

XIV BA'BA.

DEKHO, KHUDÁWAND ká din átá hai, aur tere lút ká mál tere darmiyán bántá jáégá.

2 Aur main sári qaumon ko faráham karúngá kí Yarusalam par charhen aur lareñ ; aur shahr le liyá jáégá, aur ghar ke ghar lúte jáenge, aur 'auraten be-hurmat kí jáengi ; aur ádhá shahr asír hoke jáégá ; par we jo báqí rah jáenge, shahr men káte na jáenge.

3 Tab KHUDÁWAND khurúj karegá, aur un qaumon ke sáth, jis tarah sábiq men jang ke din lará thá, lará karegá.

4 ¶ Aur us ke páñw usí din Zaitún ke pahár par, jo Yarusalam ke sámne púrab ko hai, jame rahenge ; aur Zaitún ká pahár bíchon bích se pachchim kí taraf aur púrab kí taraf ko aisá phat jáégá, kí us men barí wádí ho jáegi ; kyúñki ádhá pahár uttar kí taraf sarak jáégá, aur ádhá us ká dakhin kí taraf.

5 Aur tum mere paháron kí wádí ko bhágo ; kyúñki paháron kí wádí A'zal se já milegi ; hán, jis tarah se tum sháh i Yahúdáhi 'Uzziyáh ke aiyám men zalzala ke ágo bháge the, usí tarah se bhágo ; kyúñki KHUDÁWAND merá Khudá áwegá, aur sáre qudsí tere sáth.

6 Aur usí din aisá hogá, kí nafis ajráñ i falak kí roshní na hogí ; par niháyat kasif táriki hogí.

7 Par ek din aisá hogá jo KHUDÁWAND ko ma'lúm hai : wuh to din aur rát na hogá ; balki yún hogá kí sháñ ke waqt roshan hogá.

8 Aur usí din yún hogá, kí jitá páñi

Yarusalam men se jári hogá ; us ká ádhá púrabí samundar kí taraf, aur us ká ádhá pachchimi samundar kí taraf ; aiyám i garmi men aur járe men aisá hogá.

9 Aur KHUDÁWAND sári dunyá ká bádsháh ho jáégá ; us din ek KHUDÁWAND hogá, aur us ká nám ek hogá.

10 Aur sári sarzamín tabdíl hoké us 'Arabáh kí máuind ho jáegi, jo Jib'a se leke Rimmon tak Yarusalam kí dakhin taraf hai, par wuh buland hogí, aur Binyamin ke phátak se pahle phátak ke maqám tak, aur kone ke phátak tak, aur Hananiel ke burj se bádsháh ke angúri kolhúon tak, apne hí mauqa' par ábád kí jáegi.

11 Aur log us men sukúnat karenge, aur phir la'nat mutlaq na hogí ; balki Yarusalam amn o ámán se basegi.

12 ¶ Aur wuh marí, kí jis se KHUDÁWAND sári qaumon ko, jo larne ko Yarusalam par charh áwen, máregá, so yih hai : un ká gosht jis waqt we apne páñwon par kharé hongé faná ho jáégá ; aur un kí ánkhen un ke chashm-khánon men gal jáengi, aur un kí zubán un ke munh men sar jáegi.

13 Aur usí din yún hogá, kí KHUDÁWAND kí taraf se un ke darmiyán barí garbaráhat á paregi ; aur un men se ek dúse ká háth pakregá, aur us ká háth dúse ke háth ke muqábil utháya jáégá.

14 Aur Yahúdáhi bhí Yarusalam men laregi ; aur sári gair-qaumon ká mál jo áspás haiñ, kyá soná, kyá rúpá, kyá libás, barí kasrat se faráham kiya jáégá.

15 Aur ghoron, aur khachcharon, aur únton, aur gadhon, aur sab haiwánon ko jo un lashkargáhon men hongé, us hí tarah kí marí jaisi yih hai máregí.

16 ¶ Aur yún hogá, kí har ek jo un sab qaumon men se, jo Yarusalam par charh áwen, bach rahégá, sál ba sál Bádsháh RABB ul afwáj ko sijda

karne, aur 'id i k̄haima mánnē ko, jáegá.

17 Aur yún hogá, ki zamín ke sáre gharánon men se, jo Bádsháh RABB ul afwáj ke ágo síjda karne ko Yarusalam men na áwe, un par menh nahín barsegá.

18 Aur agar Misr ká gharáná na charh jáe, aur na áwe, to un par bhí nahín paregá; balki un par wuh mari hogí, jis se KHUDÁWAND un gair-qaumon ko, jo nahín játi hai ki k̄haimon ki 'id mánen, náregá.

19 Yihí Misr ki sazá hogí, aur sári

qaumon ki sazá, jo nahín játi hai ki k̄haimon ki 'id mánen.

20 ¶ Usí din ghoron ki ghanṭion par yih raqam hogá, QUDS YAHOWA'H KO; aur KHUDÁWAND ke ghar ki degen un piyálon ke jo mazbah ke áge dhare gaye barábar hongí.

21 Balki Yarusalam aur Yahúdáh men ki sab deg RABB ul afwáj ke liye quds hongí; aur we sab, jo zabíhe ko zabh karte hai, áwenge, aur un men se kisi ko lenge, aur un men pakáwenge; aur us din men phir koi Kan'áni RABB ul afwáj ke ghar men na hogá.

MALA'KI' NABI' KI' KITA'B.

1 BA'B.

KHUDA'WAND ká ilhámí kalám jo Maláki kí ma'rífat se Isráel ke liye irshád húa.

2 KHUDÁWAND farmátá hai, ki Main ne tumhen piyár kiya hai. Tad bhí tum kahte ho, ki 'Tú ne hamen kyúnkar piyár kiya? Kyá 'Esau Ya'qúb ká bhái na thá? KHUDÁWAND farmátá hai; lekin main ne Ya'qúb ko piyár kiya,

3 Aur main ne 'Esau se dushmaní rakhi, aur us ke paháron aur us ki mírás ko wíran karke dashtí sámpon ke nasib kiya.

4 Chúuki Adám kahtá hai, ki Hamará tahas-nahas to húa; lekin ham phírke wíran makánon ki ta'mír karenge. RABB ul afwáj farmátá hai, ki We ta'mír to karen, par main dháún-gá; aur log un ká yih nám rakhenge, Sharárat ki mamlukat, aur Wuh qaum, jis par hamesha KHUDÁWAND ká qahr ho ráhá.

5 Aur tumhári ánkhen dekhengi, aur tum kahoge, ki KHUDÁWAND kí buzurgí Isráel ki mamlukat se howe.

6 ¶ Betá apne báp kí, aur naukár apne áqá kí ta'zín kartá hai: pas, agar main báp hún, to merí 'izzat kahán? aur agar áqá hún, to merá khauf kahán? RABB ul afwáj tumhen kahtá hai, ai káhino, jo mere nám ko haqír jánte ho. Tau bhí tum kahte ho, ki Kis bát men ham ne tere nám ko zalil kiya?

7 Tum mere mazbah par nápak rotíán guzránte ho, aur kahte ho, ki Kyúnkar ham ne tujhe nápak kiya? Is men, ki kahte ho, KHUDÁWAND kí mez haqír hai.

8 Ki jab tum andhe ko qurbáni ke liye guzránte ho, to kyá burá nahín hai? aur agar langre ko aur bímár ko guzránte, to kyá burá nahín? ab to wuh chíz apne hákim kí nazr kar; to kyá wuh tujh se rázi hogá, aur tú us ke áge mauzúr i nazar hogá? RABB ul afwáj farmátá hai.

9 Ab tum KHUDÁ ko manáo, tá ki wuh ham par rahm farmáwe: tumháre hí sabab se yih húa hai; kyá wuh tumhen apná manzúr i nazar karegá? RABB ul afwáj farmátá hai.

10 Tumháre darmiyán aisá kaun hai jo muft darwáza band kare? tum mere mazbah par ráegán ág sulgáne par rází nahín ho. Main tum se rází nahín hún, RABB ul afwáj farmátá hai; aur tumháre háth ká hadya hargiz qabúl na karúngá.

11 Kyúnki áftáb ke tulú' se us ke gurúb tak merá nám qaumon ke darmiyán buzurg hogá; aur har makán men mere nám par lubán aur pák hadya guzráne jáenge: kyúnki merá nám qaumon ke darmiyán buzurg hogá, RABB ul afwáj farmátá hai.

12 ¶ Lekin tum ne use nápak kiyá; chúnki kahte ho, ki KHUDÁWAND kí mez najis hai, aur us ká phal, hán, us kí khurák, be-haqíqat hai.

13 Aur tum ne kahá, kí Dekho, kyá barí taklíf hai! aur use tahqír kiyá, RABB ul afwáj farmátá hai; phir tum pháre húc, aur langre, aur bímár ko lée, aur is hí tarah ká hadya guzráná; kyá main us ko tumháre háth se qabúl karún? KHUDÁWAND farmátá hai.

14 Par wuh jo dagábáz hai us par la'nat, kí us ke galle men nar hai, par ma'yúb chíz kí nazr kartá, aur KHUDÁWAND ke liye guzrántá hai; kyúnki main bará Bádsáh hún, RABB ul afwáj farmátá hai, aur merá nám qaumon ke darmiyán khauf ká bá'is hogá.

II BA'B.

AUR ab, ai káhino, tumháre liye yih hukm hai.

2 Agar tum shanawá na hooge, aur dil men yih na rakhoge kí mere nám ko buzurgí do, RABB ul afwáj farmátá hai, to main la'nat ko tum par bhejúngá, aur main tumháre barakaton par la'nat karúngá; hán, un men ke

ek ek par main la'nat karúngá, is liye kí tum us bát par dil nahín lagáte ho.

3 Dekho, main tumháre zaraar ke liye bij par bad-du'á karúngá; aur najas jo hai, hán, tumháre muqaddas 'idon men najas jo hotá, tumháre munh par phenk dúngá, aur log tum ko us samet le jáenge.

4 Aur tum jánoge, kí main ne tumhí ko yih hukm bhejá hai, is liye kí merá 'ahd Láwí ke sáth rahá, RABB ul afwáj farmátá hai.

5 Merá 'ahd, zindagí aur salámatí kí bábat jo kí main ne use dín, us ke sáth thá, kyúnki wuh mujh se dartá rahá, aur mere nám ke huzúr tarsán rahá.

6 Sachái kí shari'at us ke munh men thí, aur us ke labon men koi sharárat pái na gayí; wuh mere sáth salámatí aur rástí se chaltá rahá, aur us ne bahuton ko badí kí ráh se pherá.

7 Kyúnki káhin ke honthon men cháhiye kí ma'rifat hífázat se rahé, aur lázim hai kí log us ke munh se shari'at kí talásh karen; is liye kí wuh RABB ul afwáj ká rasúl hai.

8 Par tum ráh se kanáre ho gaye; tum ne bahuton ko shari'at men thokar khiláí; tum ne Láwí ke 'ahd ko kharáb kiyá, RABB ul afwáj farmátá hai.

9 Aur is liye main ne tumhen tanám qaum ke áge zalíl aur haqír kiyá, kí tum ne merí ráhon ko hífz nahín kiyá, balki tum shari'at men tarafdár húc.

10 Kyá ham sabhon ká ek hí Báp nahín? kyá ek hí KHUDÁ ne ham sabhon ko paidá na kiyá? pas, kyá sabab hai, kí ham apne bápádáon ke 'ahd ko nápak karte, aur ápas men ek dústre se be-wafái karte?

11 ¶ Yahúddáh ne be-wafái kí hai; Isráel aur Yarúsalam men ek makrúh kám húa hai: Yahúddáh ne KHUDÁWAND ke maqdis ko, jise us ne 'azíz

jáná, nápak kiyá, aur ajnabí ma'búd kí beṭi byáh láyá.

12 **KHUDÁWAND** us shaḡhs ko jo aisá kartá hai, kyá wuh jo pahrá detá, yá wuh jo jawáh detá, aur use bhí jo **RABB** ul afwáj ke áge hadya guzrántá hai, nábud kar dálegá, ki wuh Ya'qúb ke ḡhainon men na rahe.

13 Aur yih tum ne do-bára kiyá, ki **KHUDÁWAND** ke mazbah ko ánsúon, aur nálon, aur faryádon tale chhipá diyá, yahán tak ki wuh phir kabhí hadya qabúl na kare, aur tumháre háth kí nazr ḡhushí se kabhí na le.

14 ¶ Tis par bhí tum kahte ho, ki Sabab kyá hai? Sabab yih hai, ki **KHUDÁWAND** tere aur terí jawání kí jorú ko darmiyán gawáh húa, ki tú ne us se be-wafáí kí hai; tad bhí wuh terí jání, aur tere 'ahd kí jorú hai.

15 Aur kyá us ne ek hí ko na banáyá, báwujúde kí Rúh ká baqiya us hí ká rahá? Aur káhe ko ek? Tá ki **Khudá-tars** nasl páwe. Is liye tum apní tabí'at se ḡhabardár raho, aur koi apní jawání kí jorú se be-wafáí na kare.

16 Kyúnki **KHUDÁWAND** **Isráel** ká **Khudá** farmátá hai, ki Main taláq se bezár hún, aur us se bhí jo zulm tale apní libás ko chhipá dálta hai, **RABB** ul afwáj farmátá hai: is liye tum apní tabí'at kí bábat ḡhabardár raho, tá ki be-wafáí na karo.

17 ¶ Tum ne apní báton se **KHUDÁWAND** ko be-zár kar diyá hai. Tad bhí tum kahte ho, ki Kis bát men ham ne use be-zár kiyá? Is men, jo kahte ho, ki Har koi jo burái kartá hai, so **KHUDÁWAND** kí nazar men nek hai, aur wuh un se ḡhush hai; aur yih, ki Insáf ká **Khudá** kahán hai?

III BÁT.

DEKHO, main apne rasúl ko bhe-júngá, aur wuh mere áge merí ráh ko durust karegá; aur wuh **Khudáwánd**, jis kí talásh men tum hán, 'ahd ká rasúl, jis se tum ḡhush ho,

wuh apní haikal men nágahán áwegá; dekho, wuh yaqínan áwegá, **RABB** ul afwáj farmátá hai.

2 Par us ke áne ke din men kaun ṡahar ságegá? aur jab wuh namúd hogá, kaun hai jo ḡhará rahegá? kyúnki wuh sunár kí ág, aur dhobí ke sáḡun kí mánind hai.

3 Aur wuh rúpe ká mail káitá húa, aur use ḡhális kartá húa baithhegá; aur wuh baní Láwí ko pák karegá: wuh uhen rúpe aur sone kí mánind sáf karegá, tá ki we rástbázi se **KHUDÁWAND** ke áge hadya guzránen.

4 Tab Yahúdáh aur Yarásalam ká hadya **KHUDÁWAND** ko pasand áwegá, jaisá ágle dinon men aur guzre húe barason men thá.

5 Aur main 'adálat ke liye tumháre nazdík áúngá, aur jádúgaron par, aur zinákáron par, aur ḡhúṡhí qasam-ḡhánewálon par, aur un par jo mazdúron ko zulm se mazdúri nahin dete, aur bewon aur yatimon par sitam karte, aur musáfir ko phirá dete, ki wuh apná haq na páwe, aur mujh se nahin darte, musta'idd hoke gawáhi dúngá, **RABB** ul afwáj farmátá hai.

6 Kyúnki main **KHUDÁWAND** hún, main badaltá nahin; isí liye, ai baui Ya'qúb, tum nest nahin húe.

7 ¶ Tum apne bápádádon ke aiyám se mere qánúnon se phir játe, aur uhen tum ne hifz nahin kiyá. Tum merí taraf phiro, to main tumhári taraf phirúngá, **RABB** ul afwáj farmátá hai. Lekin tum kahte ho, ki Ham kis bát men phiren?

8 ¶ Kyá koi ádmí **Khudá** ko jhansegá? Par tum ne mujh ko jhansá. Aur tum kahte ho, ki Ham ne kis bát men tujhe jhansá? Dahyakton aur hadyon men.

9 So tum us la'nat se la'natí húe: kyúnki tum ne, hán, is tanám qaum ne mujhe jhansá.

10 Tum sári dahyakton ko ganjine men láo, tá ki mere ghar men ḡhurák

ho; aur is hī se merā imtihān karo, RABB ul afwāj farmātā hai, agar main tum par āsmān ke darichon ko na kholdū, aur tum par barakat na barsāū, aisā ki tum pās us ke liye jagah na rahe.

11 Aur main nigalnawālīon ko tumhārī khātir se dāntūngā, aur we tumhārī zamīn ke hāsīl ko barbād na karenge; aur tumhārī tāk khet men be-phāl na hongī, RABB ul afwāj farmātā hai.

12 Aur sab qaumen tumhen mubārak kahengi; ki tum ek dil-kushā mamlukat hoge, RABB ul afwāj farmātā hai.

13 ¶ Tumhārī bāten mere haqq men shiddat se sakht hūn, KHUDĀWAND farmātā hai. Tis par tum kahte ho, ki Ham ne terī mukhālafat men aisī kaun sī bāt kahī hai?

14 Tum ne to kahā, ki KHUDā kī bandagī karnī 'abas hai; aur Kyā fāida hogā, agar ham us ke hukmon ko mānen, aur RABB ul afwāj ke āge mātāmī sūrat ikhtiyār karke chalen?

15 Aur ab ham magrūrōn ko nekbakht kahte hain, hān, we jo sharārat karte hain, so taraqqī pāte; we jo KHUDā ko bhī āzmāte, tau bhī un ko ribāī miltī.

16 ¶ Tab un logon ne jo KHUDĀWAND se darte the āpas men bār bār guftogū kī, aur KHUDĀWAND ne kām dharke sunā, aur un ke liye, jo KHUDĀWAND se darte, aur us ke nām ko yād rakhte the, us ke āge yādgārī kā daftar likhā gayā.

17 Aur we merā khāss khazāna

honge, us din men jise main ne muqarrar kiya hai, RABB ul afwāj farmātā hai; aur jis tarah ko apne bete par jo us kā khidmat-guzār hai shafaqat kartā hai, main un par shafaqat karūngā.

18 Tab tum phiroge, aur sādīq aur sharīr ke darmiyān, us ke darmiyān, jo KHUDā kī bandagī kartā, aur jo us kī bandagī nahīn kartā, imtiyāz karoge.

IV BA'B.

KYUNKI, dekho, wuh din ātā hai, jo tanūr kī mānind sozān hogā: tab sāre magrūr aur har ek jo badkārī kartā hai, khūntī kī mānind hongē; aur wuh din, jo ātā hai, un ko jalāwegā, RABB ul afwāj farmātā hai, aisā ki wuh un kī na jar chhoregā na dālī.

2 ¶ Lekin tum par, jo mere nām se darte ho, A'ftābī Sādāqat tālī hogā, aur us ke pankhon men shifā hogī: aur tum nikloge, aur gāokhāne ke bachhon kī tarah kūdōge, phāndōge.

3 Aur tum shariron ko pāmāl karoge: kyūnki jis din ki main yih thahrāū, we tumhāre pānwon tale kī rākh hongē, RABB ul afwāj farmātā hai.

4 ¶ Tum mere bande Mūsā kī sharī'at ko yād rakho, jise main ne sāre banī Isrāel ke liye Hurib men apne qawānīn aur ahkām samet farmā diyā.

5 ¶ Dekho, KHUDĀWAND ke buzurg aur haulnāk dīn ke āne se peshtar main Ṣṭyāh nabī ko tumhāre pās bhejūngā.

6 Aur wuh bāpdādon ke dilon ko beṭon kī taraf, aur beṭon ke dilon ko un ke bāpdādon kī taraf, mālī karegā; tā aisā na ho ki main āūn, aur sarzamīn ko la'nat se mārūn.

PRINTED IN GREAT BRITAIN BY R. CLAY AND SONS, LTD.,
BRUNSWICK STREET, STAMFORD STREET, S.E. 1, AND BUNGAY, SUFFOLK.

INJIL I MUQADDAS

YA'NÍ

HAMÁRE KHUDÁWAND AUR MUNJÍ

YISÚ' MASÍH

KÁ NAYÁ 'AHDNAMÁ

JIS KÁ TARJUMA YÚNÁNÍ ZABÁN SE ZABÁN I URDÚ MEŦ PAHLE
KIYÁ GAYÁ THÁ, AUR SAN 1893 SE 1904 TAK TASHÍH KARKE
AB ÁṬHWÍN BÁR CHHAPWÁÍ GAYÍ HAI

LONDON

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY

1916

REVISED NEW TESTAMENT IN URDU.

The Greek Text on which this translation is based is that which approved itself to the Revisers of the English translation of the New Testament made in 1870-1881.

Since then the British and Foreign Bible Society has published a resultant Text, based on the researches of great scholars in the nineteenth century, and edited by the eminent textual critic, Professor Eb. Nestle, D.D. Variations of this Text from the readings of the English revisers are noted in the margin with the distinguishing letter N.

Wázih ho ki yih tarjuma Naye 'Ahdnâme ke asl Yúnání matan ke mutábíq kiyá gayá, aur us matan kí wuh súrat manzúr húi jise Angrezí Naye 'Ahdnâme ke tarmím kunindagán ne (1870-1881) qadímí nuskhon ko muqábala karke qabúl kiyá thú. Is ke ba'd, san 1904, British and Fárin Báibal Sosáití kí taraf se Yúnání Naye 'Ahdnâme kí ek áur taba' niklí, jis men mashhúr o ma'rúf Iláhiyát ke Profesar Dáktar Eberhardt Nestle Sáhíb ne, unníswin sádí ke bare bare 'álimon kí ráe ke mutábíq, matan kí áur bhí tashih kí thí. Is men jo jo farq bamuqábala us matan ke niklá, jo mazkúra e bála Angrezí mutarjimon ko manzúr thá, wuh is Urdú tarjume ke háshiye men, harf N. se ishára dekar, darj kiyá gayá hai.

NAYE 'AHDNAME

KÍ KITÁBON KÍ FIHRIST.

	SAPHA
Matí kí Injíl	1
Marqus kí Injíl	50
Lúqá kí Injíl	80
Yúhanná kí Injíl	131
Rasúlon ke A'mál	169
Romíon ke nám ká Kḥatt	216
Kurinthíon ke nám ká Pahlá Kḥatt	238
Kurinthíon ke nám ká Dúsrá Kḥatt	257
Galatíon ke nám ká Kḥatt	271
Ifsíon ke nám ká Kḥatt	278
Filippíon ke nám ká Kḥatt	284
Kulussíon ke nám ká Kḥatt	289
Thissalunikíon ke nám ká Pahlá Kḥatt	294
Thissalunikíon ke nám ká Dúsrá Kḥatt	299
Tímuthiyus ke nám ká Pahlá Kḥatt	301
Tímuthiyus ke nám ká Dúsrá Kḥatt	307
Titus ke nám ká Kḥatt	311
Filemon ke nám ká Kḥatt	313
'Ibráníon ke nám ká Kḥatt	315
Ya'qúb ká 'ámm Kḥatt	330
Patras ká Pahlá 'ámm Kḥatt	335
Patras ká Dúsrá 'ámm Kḥatt	340
Yúhanná ká Pahlá 'ámm Kḥatt	344
Yúhanná ká Dúsrá Kḥatt	349
Yúhanná ká Tísrá Kḥatt	350
Yahúdáh ká 'ámm Kḥatt	351
Yúhanná 'Árif ká Mukáshafa	352

MATÍ KÍ INJÍL.

Yisú' Masih ká nasabnáma.

I¹ Yisú' Masih, ibn i Dáúđ, ibn i Ibráhím ká nasabnáma.

² Ibráhím se Izháq paidá húa; aur Izháq se Ya'qúb paidá húa; aur Ya'qúb se Yahúđáh aur us ke bhái paidá húa; ³ aur Yahúđáh se Firis aur Zorah Támár ke pet se paidá húa; aur Firis se Hisron paidá húa; aur Hisron se Rám paidá húa; ⁴ aur Rám se 'Ammínádáb paidá húa; aur 'Ammínádáb se Nahshon paidá húa; aur Nahshon se Salmon paidá húa; ⁵ aur Salmon se Bo'az Ráháb ke pet se paidá húa; aur Bo'az se 'Obed^a Rúť ke pet se paidá húa; aur 'Obed^a se Yishai paidá húa; ⁶ aur Yishai se Dáúđ bádsháh paidá húa.

Aur Dáúđ se Sulaimán us 'aurat se paidá húa, jo pahle Uriyyáh kí bíví thí; ⁷ aur Sulaimán se Rahab'ám paidá húa; aur Rahab'ám se Abiyyáh paidá húa; aur Abiyyáh se Asá paidá húa; ⁸ aur Asá se Yahosháfát paidá húa; aur Yahosháfát se Yorám paidá húa; aur Yorám se 'Uzziyyáh paidá húa; ⁹ aur 'Uzziyyáh se Yotám paidá húa; aur Yotám se Áház paidá húa; aur Áház se Hizqiyyáh paidá húa; ¹⁰ aur Hizqiyyáh se Manash-

shih paidá húa; aur Manashshih se Ámon paidá húa; aur Ámon se Yoshiyyáh paidá húa; ¹¹ aur giriftár hokar Bábil jáne ke zamáne men Yoshiyyáh se Yakunyáh aur us ke bhái paidá húa.

¹² Aur giriftár hokar Bábil jáne ke ba'd Yakunyáh se Sha'altiyel paidá húa; aur Sha'altiyel se Zarubábil paidá húa; ¹³ aur Zarubábil se Abihúd paidá húa; aur Abihúd se Ilyáqím paidá húa; aur Ilyáqím se 'Azor paidá húa; ¹⁴ aur 'Azor se Sadoq paidá húa; aur Sadoq se Akhím paidá húa; aur Akhím se Ilhúd paidá húa; ¹⁵ aur Ilhúd se Il'ázár paidá húa; aur Il'ázár se Mattán paidá húa; aur Mattán se Ya'qúb paidá húa; ¹⁶ aur Ya'qúb se Yúsuf paidá húa; yih us Maryam ká shauhar thá, jis se Yisú' paidá húa jo Masih kahlátá hai.

¹⁷ Pas sab pushten Ibráhím se Dáúđ tak chaudah pushten hún, aur Dáúđ se lekar giriftár hokar Bábil jáne tak chaudah pushten; aur giriftár hokar Bábil jáne se lekar Masih tak chaudah pushten hún.

Yisú' Masih kí paidáish ká hal.

¹⁸ Ab Yisú' Masih kí paidáish is tarah hui, ki jab us kí mán Maryam kí mangni Yúsuf ke sáth ho gayi,

^a N. Yobed.

to un ke ikatthe hone se pahle, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hámila pái gayí. ¹⁹ Pas us ke shauhar Yúsuf ne, jo rástbáz thá, aur use bad-nám karná nahín cháhtá thá, chupke se us ke chhor dene ká iráda kiyá. ²⁰ Wuh in báton ko soch hí rahá thá, ki Khudáwand ke firishte ne use khwáb men dikhái dekar kahá; Ai Yúsuf ibn i Dáúd, apní biwí Maryam ko apne hán le áne se na dar; kyúinki jo us ke pet men hai, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hai. ²¹ Wuh betá janegí, aur tú us ká nám Yisú' rakhná; kyúinki wuhí apne logon * ko un ke gunáhon se naját degá. ²² Yih sab kuchh is liye húa, ki jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, ki

²³ ^b Dekho ek kunwári hámila hogí, aur betá janegí,

Aur us ká nám 'Immánúel rakkhege;

jis ká tarjuma yih hai; Khudá hamáre sáth. ²⁴ Pas Yúsuf ne nind se jágkar waisá hí kiyá, jaisá Khudáwand ke firishte ne use hukm diyá thá; aur apní biwí ko apne hán le áyá; ²⁵ aur us ko na jáná, jab tak wuh betá na janí; aur us ká nám Yisú' rakkhá.

Majúsíon ká mashriq se Masih ke pás ánd.

2 ¹ Jab Yisú' Herodes bádsháh ke zamáne men Yahúdiya ke Baitlahm men paidá húa, to dekho, kái Majúsí púrab se Yaráshalem men yih kahte húa áe, ki ² Yahúdíon ká bádsháh jo paidá húa hai, wuh kahán hai? kyúinki púrab men us ká sitára dekhkar, ham use sijda karne áe hain. ³ Yih sunkar Herodes bádsháh, aur us ke sáth Yaráshalem ke sab log ghabrá gaye.

^a Yá apní ummat.

^b Yasha'yáh 7. 14.

^c Mikáh 5. 2.

⁴ Aur us ne qaum ke sab sardár káhinon aur faqíhon ko jama' karke un se púchhá, ki Masih kí paidáish kahán honí cháhiye? ⁵ Unhon ne us se kahá, ki Yahúdiya ke Baitlahm men; kyúinki nabí kí ma'rifat yún likhá gayá hai, ki

⁶ ^c Ai Baitlahm, Yahúdáh ke 'iláqe,

Tú Yahúdáh ke hákimon men hargiz sab se chhotá nahín;

Kyúinki tujh men se ek sardár niklegá,

Joméri ummat Isráíl kí gallabání karegá.

⁷ Is par Herodes ne Majúsíon ko chupke se bulákar un se tahqíq kiyá, ki wuh sitára kis waqt dikhái diyá thá; ⁸ aur yih kahkar unhen Baitlahm ko bhejá, ki Jákar us bachche kí bábat thík thík daryáft karo, aur jab wuh milé, to mujhe khabar do, táki main bhí ákar use sijda karún. ⁹ Wuh bádsháh kí bát sunkar rawána húa, aur dekho, jo sitára unhon ne púrab men dekhá thá, wuh un ke áge áge chalá, yahán tak ki us jagah ke úpar jákar tihahr gayá, jahán wuh bachcha thá. ¹⁰ Wuh sitára ko dekhkar niháyat hí khush húa. ¹¹ Aur us ghar men pahunchkar, bachche ko us kí mán Maryam ke pás dekhá, aur us ke áge girkar sijda kiyá; aur apne díbbe kholkar soná aur lobán aur murr us ko nazr kiyá. ¹² Aur Herodes ke pás phir na jáne kí hidáyat khwáb men pákar, dúsrí ráh se apne mulk ko rawána húa.

Yisú' ká bachhd aur Baitlahm ke bachchon ká qatl hond.

¹³ Jab wuh rawána ho gaye, to dekho, Khudáwand ke firishte ne Yúsuf ko khwáb men dikhái dekar kahá, ki Uth, bachche aur us kí mán

ko sáth lekar Misr ko bhág já; aur jab tak ki main tujh se na kahún, wahín rahná, kyúnci Herodes is bachche ko talásh karne ko hai táki use halák kare. ¹⁴ Pas wuh uthá, aur rát ke waqt bachche aur us kí mán ko sáth lekar, Misr ko rawána ho gayá; ¹⁵ aur Herodes ke marne tak wahín rahá; táki jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, ki ^a Misr men se main ne apne bete ko buláya. ¹⁶ Jab Herodes ne dekhá, ki Majúsion ne mere sáth hansí kí, to niháyat gusse húa, aur ádmí bhejkar Baitlahm aur us kí sári sarhaddon ke andar ke un sab larkon ko qatl karwá diyá, jo do do baras ke yá is se chhote the, us waqt ke hisáb se jo us ne Majúsion se tahqíq kiyá thá. ¹⁷ Us waqt wuh bát púri húi, jo Yirmayáh nabí kí ma'rifat kahí gayí thí, ki ¹⁸ ^b Rámáh men áwáz sunáí dí, Roná aur bará mátam, Ráhel apne bachchon ko ro rahi hai, Aur tasallí qabúl nahín kartí, is liye ki wuh hain nahín.

Yisú' ká Misr se wapas íkar Násarat men já basná.

¹⁹ Jab Herodes mar gayá, to dekho, Khudáwand ke frishte ne Misr men Yúsuf ko khwáb men dikháí dekar kahá; ki ²⁰ Uth, is bachche aur is kí mán ko lekar Isráíl ke mulk men chalá já, kyúnci jo bachche kí ján ke khwáhán the, wuh mar gaye. ²¹ Pas wuh uthá, aur bachche aur us kí mán ko sáth lekar, Isráíl ke mulk men á gayá. ²² Magar jab suná, ki Arkhiláus apne báp Herodes kí jagah Yahúdiya men bádsháhí kartá hai, to

wahán jáne se dará; aur khwáb men hidáyat pákar Galíl ke 'iláqe ko rawána ho gayá; ²³ aur Násarat nám ek shahr men já basá; táki jo nabíon kí ma'rifat kahá gayá thá púra ho, ki wuh Násari kahláegá.

Yúhanná kí manádi aur us ke baptisma dene ká hál.

(Mar. 1. 2-8; Lúq. 3. 1-17; Yúh. 1. 6-8 aur 19-36.)

3 ¹ Un dinon men Yúhanná baptisma ^c denewálá áyá, aur Yahúdiya ke biyábán men yih manádi karne lagá, ki ² Tauba karo; kyúnci ásmán kí bádsháhat nazdík á gayí hai. ³ Yih wuhí hai jis ká zikr Yasha'yáh nabí kí ma'rifat yún húa, ki

^d Biyábán men pukárnewále kí áwáz áti hai, ki

Khudáwand kí ráh taiyár karo, Ús ke ráste sídhe banáo.

⁴ Yih Yúhanná unt ke bálon kí poshák pahine, aur chamre ká patká apní kamar se bándhe rahtá thá, aur is kí khurák tiddiyán aur janglí shahd thá. ⁵ Ús waqt Yarúshalem, aur sáre Yahúdiya, aur Yardan ke girdnawáh ke sab log nikalkar us ke pás gaye; ⁶ aur apne gunáhon ká iqrár karke daryá e Yardan men us se baptisma ^e líyá. ⁷ Magar jab us ne bahut se Farisíon aur Sadúqíon ko baptisma ^e ke liye apne pás ^e áte dekhá, to un se kahá, ki Ai sánp ^f ke bachcho, tumhen kis ne jatá diyá, kí ánewále gazab se bhágo? ⁸ Pas tauba ke muwáfíq phal láo; ⁹ aur apne dilon men yih kahne ká khayál na karo, ki Ibráhím hamará báp hai; kyúnci main tum se kahtá hún, kí Khudá in pattharon se Ibráhím ke liye aulád paidá kar saktá hai.

^a Hoshe' 11. 1.

^d Yasha'yáh 40. 3.

^b Yirmayáh 31. 15.

^e N. apne pás se dáraq

^c Yá istibdaq.

^f Yún. afa'.

¹⁰ Aur ab darakhthon ki jar par kulhará rakkhá húa hai; pas jo darakhth aachchá phal nahín látá, wuh kátá aur ág men dálá játá hai. ¹¹ Main to tumhen tauba ke liye páni se baptisma^a detá hún; lekin jo mere ba'd átá hai, wuh mujh se zoráwar hai; main us kí jútíyán utháne ke láiq nahín: wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se baptisina^a degá; ¹² us ká chháj^b us ke háth men hai, aur wuh apne khaliyán^c ko khúb sáf karegá, aur apne gehúon ko to khatte men jama^c karegá, inagar bhúsi ko us ág men jaláegá, jo bujhne kí nahín.

Yisú' ká Yúhanná se baptisma lená.
(Mar. 1. 9-11; Lúq. 3. 21, 22.)

¹³ Us waqt Yisú' Galil se Yardan ke kanáre Yúhanná ke pás us se baptisma^c lene áyá. ¹⁴ Magar Yúhanná^d yih kahkar use mana^e karne lagá, ki Maináp tujh se baptisma^c lene ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai? ¹⁵ Yisú' ne jawáb men us se kahá, ki Ab to hone hí de; kyúñki hamen isí tarah sári rástbázi púri karní munásib hai. Is par us ne hone diyá. ¹⁶ Aur Yisú' baptisma^c lekar fi'lfaur páni ke pás se úpar gayá; aur dekho, us ke liye^e ásmán khul gayá, aur us ne Khudá ke Rúh ko kabútar^f kí mánind utarte, aur apne úpar áte dekhá. ¹⁷ Aur dekho, ásmán se yih áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún.

Yisú' kí ázmaish.
(Mar. 1. 12, 13; Lúq. 4. 1-13.)

4 ¹ Us waqt Rúh Yisú' ko jangal men le gayá, táki Iblís se ázmáyá jae. ² Aur chálís din aur

^a Yá men istibáq.

^b Yá súp.

^c Yá istibáq.

^d N. Magar wuh.

^e N. us ke liye na deraad.

^f Yá fálkhtá.

^g Istisná 8. 3.

^h Zabur 91. 11, 12.

¹ Istisná 6. 16

² Istisná 6. 13.

chálís rát fáqa karke, ákhir ko use bhúk lagi. ³ Aur ázmánewále ne pás ákar us se kahá, ki Agar tú Khudá ká Betá hai, to farmá ki yih patthar rotíyán ban jáen. ⁴ Us ne jawáb men kahá; Likhá hai, ki^g Admí sirf rotí hí se jítá na rahegá, balki har bát se, jo Khudá ke munh se nikaltí hai. ⁵ Tab Iblís use muqaddas shahr men le gayá, aur haikal ke kangure par khará karke us se kahá, ki^h Agar tú Khudá ká Betá hai, to apne taín niche girá de; kyúñki likhá hai, ki

^h Wuh terí bábat apne firishton ko hukm degá;

Aur wuh tujhe háthon par uthá lenge,

Aisú na ho, ki tere páñw ko patthar kí þhes lage.

⁷ Yisú' ne us se kahá; Yih bhí likhá hai, kiⁱ Tú Khudáwánd apne Khudá kí ázmaish na kar. ⁸ Phir Iblís use ek bahut úñche pahár par le gayá, aur dunyá kí sári bádsháhateñ aur un kí shán o shaukat use dikháí. ⁹ aur us se kahá, ki Agar tú jhukkar mujhe sijda kar, to yih sab kuchh tujhe de dúngá. ¹⁰ Yisú' ne us se kahá; Ai Shaitán dúr ho, kyúñki likhá hai, ki^k Tú Khudáwánd apne Khudá ko sijda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. ¹¹ Tab Iblís us ke pás se chala gayá; aur dekho, firishte ákar us kí khidmat karne lage.

Galil men Yisú' kí mandáí ka shuru' honá.

(Mar. 1. 14, 15; Lúq. 4. 14, 15.)

¹² Jab us ne suná, ki Yúhanná pakarwá diyá gayá, to Galil ko rawána húa; ¹³ aur Násarát ko chhorkar Kafarnahúm men já

basá, jo jhíl ke kanáre, Zabúlún aur Naftáli ki sarhadd par hai; 14 táki jo Yasha'yáh nabi ki marifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki

15 * Zabúlún ká 'iláqa, aur Naftáli ká 'iláqa,

Daryá ki ráh Yardan ke pár, Gair-qaumon ki Galíl,

16 Jo log andhere men baithé the, Unhon ne barí raushni dekhí;

Aur jo maüt ke mulk aur säye men baithé the,

Un par raushni chamkí.

17 Us waqt se Yisú' ne manádi karni aur yih kahná shurú' kiyá, ki Tauba karo, kyünki ásmán ki bádsáhat nazdik á gayi hai.

Yisú' ke pahle shágirdon ká buláya jánā.

(Mar. 1. 16-20; Lúq. 5. 2-11; Yúh. 1. 40-42.)

18 Aur us ne Galíl ki jhíl ke kanáre phirte hús do bháiyon, ya'ní Shaina'ún ko jo Patras kahátá hai, aur us ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyünki wuh machhliyon ke pakarnewále the; 19 aur un se kahá, ki Mere pichhe chale áo, to main tumhen ádmíon ká pakarnewálá banáungá. 20 Wuh fauran jál chhoṛkar us ke pichhe ho liye. 21 Aur wahán se áge barhkar, us ne áur do bháiyon, ya'ní Zabdí ke bete Ya'qúb, aur us ke bhái Yúhanná ko dekhá ki apne báp Zabdí ke sáth kishṭí par apne jálo, ki marammat kar rahe hain, aur unhen buláya. 22 Wuh fauran kishṭí aur apne báp ko chhoṛkar us ke pichhe ho liye.

Yisú' ki mandáí, aur us ke mu'jizon ki shuhrat.

(Mar. 1. 39; Lúq. 4. 15.)

23 Aur Yisú' b tamám Galíl men

* Yasha'yáh 9. 1, 2.

phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhánon men ta'lim detá, aur bádsáhat ki khushkhabari ki manádi kartá, aur logon ki har tarah ki bímári aur har tarah ki kamzori ko dúr kartá rahá. 24 Aur us ki shuhrat tamám Súriya men phail gayi; aur log sab bímáron ko, jo tarah tarah ki bímáron aur taklifon men giriftár the, aur unhen jin men bad-rúhen thín, aur mirgiwálon, aur maflijon ko us ke pás láe; aur us ne unhen achchhá kiyá. 25 Aur Galíl, aur Dikapulis, aur Yarusálem, aur Yahúdiya, aur Yardan ke pár se baṛi bhí; us ke pichhe ho lí.

Pahár par Yisú' ká wa'z.

(Lúq. 6. 20-49; 11. 1-4 aur 9-13 aur 33-36; 12. 22-34 aur 57-59.)

5 1 Wuh is bhír ko dekhkar, pahár par charh gayá; aur jab baith gayá, to us ke shágird us ke pás áe; 2 aur wuh apni zabán holkar unhen yún ta'lim dene lagá;

Yisú' ke pairawon ki mubárahkálí.

3 Mubárahk hain wuh jo dil ke garib hain, kyünki ásmán ki bádsáhat unhin ki hai.

4 Mubárahk hain wuh jo gamgín hain, kyünki wuh tasallí páenge.

5 Mubárahk hain wuh jo halím hain, kyünki wuh zamín ke wáris honge.

6 Mubárahk hain wuh jo rástbázi ke bhúke aur piyáse hain, kyünki wuh ásúda honge.

7 Mubárahk hain wuh jo rahmdil hain, kyünki un par rahm kiyá jáegá.

8 Mubárahk hain wuh jo pákdil hain, kyünki wuh Khudá ko dekhenge.

9 Mubárahk hain wuh jo sulh

b N. Aur wuh.

karáte haiñ, kyúñki wuh Khudá ke bete kahláenge.

¹⁰ Mubáarak haiñ wuh jo rástbázi ke sabab satáe gaye haiñ, kyúñki ásmán kí bádsháhát unhíñ kí hai.

¹¹ Jab mere sabab log tumhen la'n ta'n karenge, aur satáenge, aur har tarah kí burí báten tumhári nisbat náhaqq kahenge, to tum mubáarak hoge. ¹² Khushí karná, aur niháyat shádmán honá, kyúñki ásmán par tumhárá ajr bará hai, is liye kí logon ne un nabíon ko bhí jo tum se pahle the, isí tarah satáyá thá.

Áur logon par Yisú' ke pairawon kí tásir.

¹³ Tum zamín ke namak ho, lekin agar namak ká maza játa rahe, to wuh kis chíz se namkín kiyá jáegá? Phir wuh kisí káim ká nahín, siwá is ke, kí báhar phenká jáe, aur ádmíon ke pánpwon ke niche raundá jáe. ¹⁴ Tum dunyá ke núr ho; jo shahr pahár par basá húa hai, wuh chhip nahín saktá; ¹⁵ aur chirág jalákar páimáne* ke niche nahín, balki chirágdán par rakhte haiñ, to us se ghar ke sab logon ko raushní pahunchtí hai. ¹⁶ Isí tarah tumhári raushní ádmíon ke sámne chamke, táki wuh tumháre nek kámon ko dekhkar tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, baráí karen.

Yisú' shari'at ká púra karne aur karánewálá.

¹⁷ Yih na samjho, kí main Tauret yá nabíon kí kitábon ko mansúkh karne áyá hún; mansúkh karne nahín, balki púra karne áyá hún. ¹⁸ Kyúñki main tum se sach kahtá hún, kí jab tak ásmán aur zamín tal na jáen, ek nuqta yá

ek shosha Tauret se hargiz na tale-gá, jab tak sab kuchh púra na ho jáe. ¹⁹ Pas jo koí in chhote se chhote hukmon men se bhí kisí ko toregá, aur yihí ádmíon ko síkháegá, wuh ásmán kí bádsháhát men sab se chhotá kahláegá; lekin jo un par 'amal karegá, aur un kí ta'lím degá, wuh ásmán kí bádsháhát men bará kahláegá. ²⁰ Kyúñki main tum se kahtá hún, kí Agar tumhári rástbázi faqíhon aur Farísíon kí rástbázi se ziyáda na hogí, to tum ásmán kí bádsháhát men hargiz dákhil na hoge.

Khún ke báre men.

²¹ Tum sun chuke ho, kí aglon se kahá gayá thá, kí^b Khún na kar, aur jo koí khún karegá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; ²² lekin main tum se yih kahtá hún, kí jo koí apne bhái par gusse hogá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo koí apne bhái ko págal^c kahegá, wuh sadr 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo us kó ahmaq kahegá, wuh ág ke jahan-nam ká sazáwár hogá. ²³ Pas agar tú qurbángáh par apní nazr guz-rántá ho, aur wahán tujhe yád áe, kí mere bhái ko mujh se kuchh shikáyat hai; ²⁴ to wahín qurbángáh ke áge apní nazr chhor de, aur jákar pahle apne bhái se miláp kar; tab ákar apní nazr guzrán. ²⁵ Jab tak tú apne mudda'í ke sáth ráh men hai, us se jald sulh kar le, kahín aisá na ho kí mudda'í tujhe munsif ke hawále kar de, aur munsif tujhe sipahí ke hawále kar de, aur tú qaidkháne men dálá jáe. ²⁶ Main tujh se sach kahtá hún, kí jab tak tú kaurí kaurí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútegá.

* Is lafz se derh man ká páimána murád hai.
^b Khuruj 20. 13; Istisná 8. 17.

^c Yún. ráqa.

Zinā ke बारे में.

²⁷ Tum sun chuke ho ki kahā gayā thā, hi * Zinā na kar; ²⁸ lekin main tum se yih kahtā hūn, ki jis kisī ne burī khwāhish se kisī 'aurat par nigāh kī, wuh apne dil men us ke sāth zinā kar chukā. ²⁹ Pas agar terīdahinī ānkh tujhe thokar khilāe, to use nikālkar apne pās se phenk de; kyūnki tere liye yihī bihtar hai, ki tere a'zā men se ek jātā rahe, aur terā sārā badan jahannam men na dālā jāe. ³⁰ Aur agar terā dahinā hāth tujhe thokar khilāe, to us ko kātkar apne pās se phenk de; kyūnki tere liye yihī bihtar hai, ki tere a'zā men se ek jātā rahe, aur terā sārā badan jahannam men na jāe. ³¹ Yih bhī kahā gayā thā, ki ^b Jo koī apnī bīwī ko chhore, use talāqnāma likh de. ³² Lekin main tum se yihī kahtā hūn, ki jo koī apnī bīwī ko harāmkarī ke siwā kisī āur sabab se chhor de, wuh us se zinā karātā hai; aur jo ^c koī us chhorī hūī se biyāh kare, wuh zinā kartā hai.

Qasam khāne ke बारे में.

³³ Phir tum sun chuke ho, ki aglon se kahā gayā thā, ki ^c Jhūthī qasam na khā, balki apnī qasamen Khudāwand ke liye pūrī kar. ³⁴ Lekin main tum se yih kahtā hūn, ki bi'llkull qasam na khānā; na to āsmān kī, kyūnki wuh Khudā kā takht hai; ³⁵ na zamin kī, kyūnki wuh us ke pānwon ke nīche kī chaukī hai; na Yārūshalem kī, kyūnki wuh buzurg Bādshāh kā shahr hai; ³⁶ na apne sir kī qasam khānā, kyūnki tū ek bāl ko bhī safed yā kālā nahīn kar saktā. ³⁷ Balki tumhārā kalām Hān hān,

yā Nahīn nahīn ho; kyūnki jo is se ziyāda hai, wuh badī se hai.

Intiqām lene ke बारे में.

³⁸ Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā, ki ^d Ānkh ke badle ānkh, aur dānt ke badle dānt; ³⁹ lekin main tum se yih kahtā hūn, ki sharīr kā muqābala na karnā; balki jo koī tere dahine gāl par tamāncha māre, dūsra bhī us kī taraf pher de; ⁴⁰ aur agar koī tujh par nālīsh karke terā kurtā lenā chāhe, to choga bhī use le lene de; ⁴¹ aur jo koī tujhe ek kos begar men le jāe, us ke sāth do kos chalā jā. ⁴² Jo koī tujh se mānge, use de; aur jo tujh se qarz chāhe, us se munh na mor.

'Adāwat ke बारे में.

⁴³ Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā; ^e Apne parausī se mahabbat rakh, aur apne dushman se 'adāwat; ⁴⁴ lekin main tum se yih kahtā hūn, ki apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur apne satānewālōn ke liye du'ā māngo; ⁴⁵ tāki tum apne Bāp ke jo āsman par hai beṭe ṭhahro; kyūnki wuh apne sūraj ko badon aur nekon dono par chamkātā hai, aur rāst-bāzon aur nārāston dono par menh barsātā hai. ⁴⁶ Kyūnki agar tum apne mahabbat rakhnewālōn hī se mahabbat rakkho, to tumhāre liye kyā ajr hai? kyā mahsūl lenewāle bhī aisā nahīn karte? ⁴⁷ Aur agar tum faqat apne bhāijon hī ko salām karo, to kyā ziyāda karte ho? kyā gair-qaumon ke log bhī aisā nahīn karte? ⁴⁸ Pas chāhiye ki tum kāmīl ho jaisā tumhārā āsmānī Bāp kāmīl hai.

^a Khurūj 20. 14; Istisnā 5. 18.^d Khurūj 21. 24; Ahbār 24. 20; Istisnā 19. 21.^b Istisnā 24. 1^c Ahbār 19. 12.^e Ahbār 19. 12.

Yisū' ke patrawon ki rāstbāzī.

6 ¹ Khabardār, apne rāstbāzī ke kām ādmīon ke sāmne dikhāne ke liye na karo; nahīn to tumhāre Bāp ke pās jo āsmān par hai tumhāre liye kuchh ajr nahīn hai.

Khairāt ke bāre mein.

² Pas jab tū khairāt kare, to apne āge narsingā na bajwā. jaisā riyākār 'ibādatkhānon aur kūchon mein karte hain, tāki log un ki barāī karen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. ³ Balki jab tū khairāt kare, to jo terā dahinā hāth kartā hai, use terā bāyān hāth na jāne; ⁴ tāki terī khairāt poshidā rahe; is sūrat mein terā Bāp, jo poshidagi mein dekhtā hai, tujhe badlā degā.

Du'ā ke bāre mein.

⁵ Aur jab tum du'ā māngo, to riyākāron ki mānind na ho; kyūnki wuh 'ibādatkhānon mein aur bāzāron ke moron par khare hokar du'ā māngnī pasand karte hain, tāki log unhein dekhen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. ⁶ Balki jab tū du'ā mānge, to apnī kothrī mein jā, aur darwāza band karke apne Bāp se jo poshidagi mein hai du'ā māng; is sūrat mein terā Bāp jo poshidagi mein dekhtā hai, tujhe badlā degā. ⁷ Aur du'ā māngte waqt, gair-qaumon ke logon ki tarah bak bak na karo; kyūnki wuh samajhte hain, ki hamārā bahut bolne ke sabab hamārī sunī jāegī. ⁸ Pas un ki mānind na bano, kyūnki tumhārā Bāp tumhāre māngne se pahle hī jāntā hai, ki tum kin kin chizon ke muhtāj ho. ⁹ Pas tum is tarah du'ā māngā karo, ki Ai

hamāre Bāp, tū jo āsmān par hai; terā nām pāk mánā jāe; ¹⁰ terī bādshāhat āe; terī marzi, jaisī āsmān par purī hotī hai, zamīn par bhī ho; ¹¹ hamārī roz ki rotī āj hamen de; ¹² aur jis tarah ham ne apne qarzdāron ko mu'āf kiyā hai, tū bhī hamāre qarz hamen mu'āf kar; ¹³ aur hamen āzmāish mein na lā, balki burāī^a se bachā. ¹⁴ Is liye ki agar tum ādmīon ke qusūr mu'āf karoge, to tumhārā āsmānī Bāp bhī tumhen mu'āf karegā. ¹⁵ Aur agar tum ādmīon ke qusūr mu'āf na karoge, to tumhārā Bāp bhī tumhāre qusūr mu'āf na karegā.

Roze ke bāre mein.

¹⁶ Aur jab tum roza rakkho, to riyākāron ki tarah apnī sūrat udās na banāo, kyūnki wuh apnā munh bigarte hain, tāki log unhein rozadār jānen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. ¹⁷ Balki jab tū roza rakhe, to apne sir mein tel dāl, aur munh dho; ¹⁸ tāki ādmī nahīn, balki terā Bāp, jo poshidagi mein hai, tujhe rozadār jāne; is sūrat mein terā Bāp, jo poshidagi mein dekhtā hai, tujhe badlā degā.

Khudā par bhārosā rakhne ke bāre mein.

¹⁹ Apne wāste zamīn par māl jama' na karo. jahān kirā aur zang kharāb kartā hai, aur jahān chor naqb lagāte aur churāte hain; ²⁰ balki apne liye āsmān par māl jama' karo, jahān na kirā kharāb kartā hai, na zang, aur na wahān chor naqb lagāte aur churāte hain; ²¹ kyūnki jahān terā māl hai, wahīn terā dil bhī lagā rahegā. ²² Badan kā chirāg ānkh hai; pas

^a Yā Sharir.

agar teri áñkh durust ho, to terá sára badan raushan hoga; ²³ aur agar teri áñkh kharáb ho, to terá sára badan tárík hogá; pas agar wuh raushní jo tujh men hai táríki ho, to táríki kaisi barí hogí!

²⁴ Koí ádmí do málíkón kí khidmat nahín kar saktá; kyúñki yá to ek se 'adáwat rakkhegá, aur dústre se mahabbat, yá ek se milá rahegá, aur dústre ko náchíz jánegá. Tum Khudá aur daulat^a dono kí khidmat nahín kar sakte. ²⁵ Is liye main tum se kahtá hún, ki apní ján ká fikr na karná ki ham kyá kháenge? yá kyá pienge? aur na apne badan ká, ki kyá pahinenge? Kyá ján khurák se, aur badan poshák se barhkar nahín? ²⁶ Hawá^b ke parandon ko dekho, ki na bote hain, na kátte, na kóthiyon men jama^c karte hain; tau bhi tumhárá ásmání Báp un ko khilátá hai. Kyá tum un se ziyáda qadr nahín rakhte? ²⁷ Tum men aísá kaun hai, jo fikr karke apní 'unr men ek ghari^c bhi barhá sake? ²⁸ Aur poshák ke liye kyún fikr karte ho? Janglí sosan ke darakhton ko gaur se dekho, ki wuh kis tarah barhte hain; wuh na mihnát karte, na kátte hain; ²⁹ tau bhi main tum se kahtá hún, ki Sulaimán bhi, báwujúd apní sári shán o shaukat ke, un men se kisi kí mánind poshák pahine hue na thá. ³⁰ Pas jab Khudá maidán kí ghás ko, jo áj hai, aur kal tanúr^d men jhonkí jáegi, aísí poshák pahinátá hai, to ai kami'tiqádo, tum ko kyún na pahiná degá? ³¹ Is liye fikrmand hokar yih na kaho, ki Ham kyá kháenge? yá kyá pienge? yá kyá pahinenge? ³² Kyúnki in sab chizon kí talásh men

gair-qaumen raññi nain; aur tumhárá ásmání Báp jántá hai, ki tum in sab chizon ke muhtáj ho; ³³ balki tum pahle us kí bádsháhat aur us kí rástbázi kí talásh karo, to yih sab chizen bhi tumhen mil jáengi. ³⁴ Pas kal ke liye fikr na karo, kyúnki kal ká din apne liye áp fikr kar legá. Áj ke liye áj hí ká dukh káfi hai.

Auron par ilzám lagáne ke बारे में.

7 ¹ 'Aibjoí na karo, ki tumhári bhi 'aibjoí na kí jáe; ² kyúnki jis tarah tum 'aibjoí karte ho, usí tarah tumhári bhi 'aibjoí kí jáegi, aur jis paináne se tum nápte ho, usí se tumháre wáste nápa jáegá. ³ Tú kyún apne bhái kí áñkh ke tinke ko dekhtá hai, aur apní áñkh ke shahtír par gaur nahín kartá? ⁴ Aur jab teri hí áñkh men shahtír hai, to tú apne bhái se kyúnkar kah saktá hai, ki Lá, teri áñkh men se tinká nikál dún? ⁵ Ai riyákár, pahle apní áñkh men se to shahtír nikál, phir apne bhái kí áñkh men se tinke ko achchhi tarah dekhkar nikál sakegá.

Ruhání qadrshinási ke bayán में.

⁶ Pák chiz kutton ko na do, aur apne moti súaron ke áge na dalo; aísá na ho, ki wuh unhen páñwon ke niche raunden, aur palatkar tunihen pháren.

Imán ke sáth durá mángne ke bayán में.

⁷ Mángo, to tumhen diyá jáegá; dhúndho, to páoge; darwáza khat-khatá, to tumháre wáste kholá jáegá; ⁸ kyúnki jo koí mángtá hai, use miltá hai; aur jo dhúndhtá

^a Yún. mammon. Yih ek 'Ibrání lafz hai.

^b Yún. ásmán.

^c Yá apne qaddá ko ek háth.

hai, wuh pátá hai; aur jo khat-khatá hai, us ke wáste kholá jáegá. ⁹ Tum men aisá kaun sá ádmí hai, ki agar us ká betá us se rotí mánge, to wuh use patthar de? ¹⁰ Yá agar machhí mánge, to use sánp de? ¹¹ Pas jab ki tum bure hokar, apne bachchon ko achchhí chízen dení jánte ho, to tumhárá Báp jo ásmán par hai apne mángnewálon ko achchhí chízen kyún na degá? ¹² Pas jo kuchh tum cháhte ho, ki log tumháre sáth karen wuhí tum bhí un ke sáth karo; kyúnki Tauret aur nabíon kí ta'lim yihí hai.

Tang aur chaurá darwáza.

¹³ Tang darwáze se dákhil ho, kyúnki wuh darwáza chaurá hai, aur wuh rásta kusháda hai, jo halákat ko pahunchátá hai; aur us se dákhil honewále bahut hai; ¹⁴ kyúnki wuh darwáza tang hai, aur wuh rásta sakrá hai, jo zindagí kou pahunchátá hai, aur us ke pánewále thore hai.

Masih kí ta'lim par 'amal karne ke bayán men.

¹⁵ Jhúthe nabíon se khabardár raho, jo tumháre pás bheron ke bhes men áte hai, magar bútin men phárnewále bheriye hai.

¹⁶ Un ke phalon se tum unhen pahchán loge. Kyá jháriyon se angúr, yá úttkátáron se anjír torte hai? ¹⁷ Isí tarah har ek achchhá darakht achchhá phal látá hai, aur burá darakht burá phal látá hai.

¹⁸ Achchhá darakht burá phal nahín lá saktá, na burá darakht achchhá phal lá saktá hai. ¹⁹ Jo darakht achchhá phal nahín látá, wuh kátá aur ág men dálá játá hai. ²⁰ Pas un ke phalon se tum unhen pahchán loge. ²¹ Jo mujh

se, Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kahte hai, un men se har ek ásmán kí bádsháhat men dákhil na hogá, magar wuhí jo mere ásmáni Báp kí marzí par chaltá hai. ²² Us din bahutere mujh se kahenge; Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kyá ham ne tere nám se nubuwwat nahín kí, aur tere nám se bad-rúhon ko nahín nikálá, aur tere nám se bahut se mu'jize nahín dikháe? ²³ Us waqt main un se sáf kah dúngá, ki Merí kabhí tum se wáqifiyat na thí: ai badkáro, mere pás se chale jáo. ²⁴ Pas jo koí merí yih báten suntá, aur un par 'amal kartá hai, wuh us 'aqlmand ádmí kí mánind thahregá, jis ne chatán par apná ghar banáyá; ²⁵ aur menh barsá, aur pání charhá, aur ándhiyán chalín, aur us ghar par takkaren lagín; lekin wuh na girá, kyúnki us kí bunyád chatán par dálí gayí thí. ²⁶ Aur jo koí merí yih báten suntá hai, aur un par 'amal nahín kartá, wuh us bewuqúf ádmí kí mánind thahregá, jis ne apná ghar ret par banáyá; ²⁷ aur menh barsá, aur pání charhá, aur ándhiyán chalín, aur us ghar ko sadma pahuncháyá, aur wuh gir gayá, aur bi'l'kull bar-bád ho gayá.

Yisú' ke wa'z kí tásir.

²⁸ Jab Yisú' ne yih báten khatm kí, to aisá húa kí bhír us kí ta'lim se hairán húi: ²⁹ kyúnki wuh un ke faqíhon kí tarah nahín, balki sáhib í ikhtiyár kí tarah unhen ta'lim detá thá.

Ek korhí ko achchhá karná.

(Mar. 1. 40-44; Lúq. 8. 12-14.)

8 ¹ Jab wuh us pahár se utrá, to bahut sí bhír us ke píchhe ho lí. ² Aur dekho, ek korhí ne

pás ákar use sijda kiyá, aur kahá; Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. ³ Us ne háth barhákar use chhúá, aur kahá; Main cháhátá hún, tú pák sáf ho já. Wuh fauran korh se pák sáf ho gayá. ⁴ Yisú' ne us se kahá; Khabardár, kisi se na kahná, balki jákar apne taín káhin ko dikhá, aur jo nazr Músá ne muqarrar kí hai use guzrán, táki un ke liye gawáhi ho.

Súbadár ke khádim ko achchhá karná.
(Lúq. 7. 1-10.)

⁵ Aur jab wuh Kafarnahúm men dákhlil húa, to ek súbadár us ke pás áyá, aur us kí minnat karke kahá; ⁶ Ai Khudáwand, merá khádim fálíj ká mára ghar men pará hai, aur niháyat taklíf men hai. ⁷ Us ne us se kahá; Main ákar us ko achchhá kar dúngá. ⁸ Súbadár ne jawáb men kahá; Ai Khudáwand, main is láiq nahín, ki tú meri chhat ke niche áe; balki sirf zabán se kah de, to merá khádim shifá pá jáegá. ⁹ Kyúñki main bhí दूसरे ke ikhtiyár men hún, aur sipáhi mere mátaht hain; aur jab ek se kahtá hún, ki Já, to wuh játá hai; aur दूसरे se, ki Á, to wuh átá hai; aur apne naukar se ki Yih kar, to wuh kartá hai. ¹⁰ Yisú' ne yih sunkar ta'ájjub kiyá, aur pichhe ánewálon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki main ne Isráil men bhí ^a aísá ímán nahín páyá. ¹¹ Aur main tum se kahtá hún, ki bahutere púrab aur pachchhim se ákar, Ibráhím aur Izhág aur Ya'qúb ko sáth ásmán kí bádsháhát kí ziyáfat men sharik hongé: ¹² magar bádsháhát ke bete báhar andhere men dále jáenge; wahán roná aur dánton

ká písná hogá. ¹³ Aur Yisú' ne súbadár se kahá; Já, jaisá tú ne itiqád kiyá, tere liye waisá hí ho; aur usí gharí khádim ne shifá pái.

Patras kí sás aur áur bímáron ko shifá bahshná.

(Mar. 1. 29-34; Lúq. 4. 38-41.)

¹⁴ Aur Yisú' ne Patras ke ghar men ákar, us kí sás ko tap men pará dekhá. ¹⁵ Us ne us ká háth chhúá, aur tap us par se utar gayí; aur wuh uth khari hui, aur us kí khidmat karne lagi. ¹⁶ Jab shám hui, to us ke pás bahut se logon ko láe, jin men bad-rúhen thin; us ne rúhon ko zabán hí se kahkar níkal diya, aur sab bímáron ko achchhá kar diya; ¹⁷ táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra ho, ki ^b Us ne ap hamári kamzorián le lín, aur bímárián uthá lín.

Yisú' ke shágird banne kí ba'z sharteñ.
(Lúq. 9. 57-60.)

¹⁸ Jab Yisú' ne apne gird bahut sí^c bhír dekhí, to pár chalne ká hukm diya. ¹⁹ Aur ek faqih ne pás ákar us se kahá; Ai Ustád, jahán kahín tú jáegá, main tere pichhe chalúngá. ²⁰ Yisú' ne us se kahá, ki Lomriyon ke bhañ hote hain, aur hawá ke parandon ke ghonsle; magar Ibn i Adam ke liye sir dharne kí bhí jagah nahín. ²¹ Ek aur shágird ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dafn karún. ²² Yisú' ne us se kahá; Tú mere pichhe chal, aur murdon ko apne murde dafn karne de.

Jhil par túfán ko thamá dená.
(Mar. 4. 36-41; Lúq. 8. 22-25.)

²³ Jab wuh kishti par charhá, to us ke shágird us ke sáth ho

^a N. Isráil ke kisi shákhs men.

^b Yasha'yáh 53. 4.

^c N. bahut sí na dárad.

liye. ²⁴ Aur dekho, jhl men aisá bará tufán áyá, ki kishtí lahrón men chhip gayí; magar wuh sotá thá. ²⁵ Unhon ne pás ákar use jagáyá, aur kahá; Ai Khudáwand, hamen bachá; ham halák húa játe hain. ²⁶ Us ne un se kahá; Ai kami'tiqádo, darte kyún ho? Tab us ne uþkar hawá aur pání^a ko dántá, aur bará amn ho gayá. ²⁷ Aur log ta'ajjub karke kahne lage; Yih kis tarah ká ádmí hai, ki hawá aur pání^a bhí us ká hukm mánte hain.

Do ádmíon men se bad-rúhon ko nikál dend.

(Mar. 5. 1-20; Lúq. 8. 26-39.)

²⁸ Jab wuh us pár Gadareníon ke mulk men pahunchá, to do ádmí jin men bad-rúhen thín, qabron se nikalkar use mile; wuh aise tundmizáj the, ki koi us ráste se guzar nahín saktá thá. ²⁹ Aur dekho, unhon ne chillákar kahá; Ai Khudá ke Bete, hamen tujh se kyá kám? Kyá tú is liye yahán áyá hai, ki waqt se pahle hamen 'azáb men dále? ³⁰ Un se kuchh dúr bahut se súaron ká gol char rahá thá. ³¹ Pas bad-rúhon ne us kí minnat karke kahá, ki Agar tú ham ko nikáltá hai, to hamen súaron ke gol men bhej de. ³² Us ne un se kahá, ki Jáo. Wuh nikalkar súaron ke andar chali gayin; aur dekho, sára gol karáre par se jhapatkar jhl men já pará, aur pání men dúb mará. ³³ Aur charánewále bháge, aur shahr men jákar sab májará, aur un ká ahwál, jin men bad-rúhen thín, bayán kiya. ³⁴ Aur dekho, sára shahr Yisú' se milne ko niklá, aur use dekhkar minnat kí, ki hamári sarhaddon se báhar chala já.

Ek mafúj ko achehhi karná.

(Mar. 2. 3-12; Lúq. 5. 18-26.)

¹ Phir wuh kishtí par charhkar pár gayá, aur apne shahr men áyá. ² Aur dekho, log ek mafúj ko, charpái par pará húa, us ke pás láe. Yisú' ne un ká imán dekhkar, mafúj se kahá; Betá, khátir jama' rakh; tere gunáh mu'áf húe. ³ Aur dekho, ba'z faqíhon ne apne dil men kahá; Yih kufr baktá hai. ⁴ Yisú' ne un ke khayál ma'lúm karke kahá, ki Tum kyún apne dilon men bure khayál láte ho? ⁵ Ásán kyá hai, yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf húa, yá yih kahná, ki Uth aur chal phir? ⁶ Lekín is liye ki tum ján lo, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne mafúj se kahá;) Uþ: apní charpái uthá, aur apne ghar chala já. ⁷ Wuh uþkar apne ghar chala gayá. ⁸ Log yih dekhkar dar gaye, aur Khudá kí baráí karne lage, jis ne ádmíon ko aisá ikhtiyár bakhshá.

Matí rasúl ká buláydá jánd.

(Mar. 2. 14; Lúq. 5. 27, 28.)

⁹ Yisú' ne wahán se áge barhkar, Matí nám ek shakhs ko mahsúl kí chaukí par baithhe dekhá; aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Wuh uþkar us ke píchhe ho liyá.

Yisú' gunahgáron ke sáth kytín khátá thá?

(Mar. 2. 15-17; Lúq. 5. 29-32.)

¹⁰ Aur jab wuh ghar men khána kháne baithá húa thá, to aisá húa ki bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár ákar Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baithhe. ¹¹ Farísíon ne yih dekhkar us ke

^a Yún. jhl.

shágirdon se kahá; Tumhárá ustád mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kyún khátá hai? ¹² Us ne yih sunkar kahá, ki Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bímáron ko. ¹³ Magar tum jákar is ke ma'ní daryáft káro, ki Main qurbáni nahín, balki rahm pasand kartá hún; kyúunki main rástbázon ko nahín. balki gunahgáron ko buláne áyá hún.

Yisú' ke shágirdon ke roza na rakhne ke baýán men.

(Mar. 2. 18-22; Lúq. 5. 33-38.)

¹⁴ Us waqt Yúhanná ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá; Kyá sabab hai, ki ham aur Farisí to aksar^b roza rakhte hain, aur tere shágird roza nahín rakhte? ¹⁵ Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dúlhá un ke sáth hai, mátam kar sakte hain? Magar wuh din áenge, ki dúlhá un se judá kiyá jáegá, us waqt wuh roza rakkhege. ¹⁶ Kore kapre ká paiwand puráni poshák men koí nahín lagútá, kyúunki wuh paiwand poshák men se kuchh khench letá hai, aur wuh ziyáda phat játi hai. ¹⁷ Aur nayí mai puráni mashkon men nahín bharte, warna mashkon phat játi hain, aur mai bah játi hai, aur mashkon barbad ho játi hain; balki nayí mai nayí mashkon men bharte hain, aur wuh dono bachí rehti hain.

Ek bímár 'aurat ká shifá pánd aur ek murda larkí ká jiláyá jáná.

(Mar. 5 22-43; Lúq. 8. 41-56.)

¹⁸ Wuh un se yih báten kah hí rahá thá, ki dèkho, ek sardár ne ákar use sijda kiyá aur kahá;

^a Hoshe' 6. 6.

Meri betí abhí marí hai; lekin tú chalkar apná háth us par rakh, to wuh zinda ho jáegi. ¹⁹ Yisú' uñkar apne shágirdon samet us ke píchhe ho liyá. ²⁰ Aur dekho, ek 'aurat ne jis ke bárah baras se khún jári thá, us ke píchhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; ²¹ kyúunki wuh apne jí men kahtí thí, ki Agar sirf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhi ho jáúngí. ²² Yisú' ne phirkar use dekhá, aur kahá; Betí, khátir jama' rakh; tere imán ne tujhe achchhá kar diyá; pas wuh 'aurat usí gharí achchhi ho gayí. ²³ Aur jab Yisú' sardár ke ghar men áyá, aur bánslí bajánewálon ko, aur bhír ko gul macháte dekhá, ²⁴ to kahá; Ha! jáo, kyúunki larkí marí nahín, balki sotí hai. Wuh us par hansne lage. ²⁵ Magar jab bhír nikál dí gayí, to us ne andar jákar. us ká háth pakrá, aur larkí uñhi. ²⁶ Aur is bát kí shuhraat us tamám 'iláqe men phail gayí.

Do andhon ko bindí bakhshná.

²⁷ Jab Yisú' wahán se áge barhá, to do andhe us ke píchhe yih pukárte hue chale, ki Ai Ibn i Dáúud, ham par rahm kar. ²⁸ Jab wuh ghar men pahunchá, to wuh andhe us ke pás áe; aur Yisú' ne un se kahá; Kyá tumhen i'tiqád hai, ki main yih kar saktá hún? Unhon ne us se kahá; Hân, Khudáwand. ²⁹ Tab us ne un kí ánkhen chhúkar kahá; Tumháre i'tiqád ke muwáfiq tumháre liye ho. ³⁰ Aur un kí ánkhen khul gayín. Aur Yisú' ne unhen tákid karke kahá; Khabardár, koí is bát ko na jáne. ³¹ Magar unhon ne nikalkar us tamám 'iláqe men us kí shuhraat phailá dí.

^b N. aksar na dárað.

Ek gúnge ko achchhá karná.

³² Jab wuh báhar já rahe the, to dekho, log ek gúnge ko us ke pás láe, jis men bad-rúh thí. ³³ Aur jab wuh bad-rúh nikál dí gayí, to gúngá bolne lagá; aur logon ne ta'ajjub karke kahá, ki Isráíl men aisá kabhí nahin dekhá gayá. ³⁴ Magar Farisíon ne kahá, ki Yih to bad-rúhon ke sardár ki madad se bad-rúhon ko nikáltá hai.

Galil men gasht karke rasulon ko muqarrar karná.

(Mar. 3. 13-15; 6. 6, 7; Lúq. 6. 12, 13, 9. 1, 2.)

³⁵ Aur Yisú' sab shahron aur gánwon men phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhánon men ta'lim detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manadí kartá, aur har tarah kí bímárf aur har tarah kí kamzorí dúr kartá rahá. ³⁶ Aur jab us ne bhir ko dekhá, to us ko logon par tars áyá, kyúнки wuh un bheron kí mánind jin ká charwáhá na ho, khastahál aur paráganda the. ³⁷ Tab us ne apne shágirdon se kahá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain. ³⁸ Pas fasl ke málík kí minnat karo, ki wuh apní fasl kátne ke liye mazdúr bhej de.

IO ¹ Phir us ne apne bárah shágirdon ko pás bulákar, unhen nápak rúhon par ikhtiyár bakhshá, ki un ko nikálen, aur har tarah kí bímárf aur har tarah kí kamzorí dúr karen.

Bárah rasulon ke nám.

(Mar. 3. 16-19; Lúq. 6. 14-16; A'm. 1. 13.)

² Aur bárah rasulon ke nám yih hain: pahlá, Shama'un, jo Patras

kahlátá hai, aur us ká bhái Andriyás; Zabdí ká betá Ya'qúb, aur us ká bhái Yúhanná; ³ Filippus, aur Bar-Tulmai; Tomá aur Matí mah-súl lenewálá; ⁴ Halfai ká betá Ya'qúb aur Taddai; Shama'un Qan'áni,^a aur Yahúdáh Iskariyoti, jis ne use pakarwá bhí diyá.

Rasulon ko mandái kí bábat hidáyat.
(Mar. 6. 7-13; Lúq. 9. 2-5.)

⁵ In bárah ko Yisú' ne bhejá, aur unhen hukm deke kahá, ki Gair-qaumon kí taraf ná jáná, aur Sámarion ke kisí shahr men dákhil na honá; ⁶ balki Isráíl ke gharáne kí khoí húi bheron ke pás jáná. ⁷ Aur chalte chalte yih manadí karná, ki Asmán kí bádsháhat nazdik á gayí hai. ⁸ Bímáron ko achchhá karná; murdon ko jiláná; korhíon ko pák sáf karná; bad-rúhon ko nikálná: tum ne muft páyá, muft dená: ⁹ na soná apne kamarband men rakhná, na chándi, na paise; ¹⁰ ráste ke liye na jholí lená, na do do kurte, na jútíyán, na láthí; kyúнки mazdúr apní khurák ká haqqdár hai. ¹¹ Aur jis shahr yá gúnw men dákhil ho, daryáft karo kí us men kaun láiq hai; aur jab tak wahán se rawána na ho, usí ke hán raho. ¹² Aur ghar men dákhil hote waqt, use du'á e khair do; ¹³ aur agar wuh ghar láiq ho, to tumhárá salám use pahunche, aur agar láiq na ho, to tumhárá salám tum par phir áe. ¹⁴ Aur agar koí tumhen qabúl na kare, aur tumhárfi báten na sune, to us ghar, yá us shahr se báhar nikalte waqt, apne pánwon kí gard jhár do. ¹⁵ Main tum se sach kahtá hún, kí 'adálát ke din, us shahr kí nisbat Sadom aur 'Amoráh ke

^a Ya'ni *qatratmand*. Yih ek díní firqe ká nám thá, jo Yúnání men *zelotes* kahlátá thá. Marqus 3. 18, Lúqá. 6. 15 aur A'mál 1. 13 ko dekho.

'ilāqe ká hál ziyáda bardásht ke láiq hogá.

Rasūlon par honewálí taklifen.

¹⁶ Dekho, main tumhen bhejtá hūn, goyá bheron ko bheriyon ke bích men; pas sánpon kí mánind hoshyár, aur kabútaron kí mánind bhole^a bano. ¹⁷ Magar ádmíon se khabardár raho, kyúnci wuh tumhen 'adálaton ke hawále karenge, aur apne 'ibádatkhánon men tumháre kore márenge; ¹⁸ aur tum mere sabab hákimon aur bád-sháhon ke sámnne házir kiye jáoge, táki un ke aur gair-qaumon ke liye gawáhi ho. ¹⁹ Lekin jab wuh tumhen pakarwáen, to fíkr na karná kí ham kis tarah kahen yá kyá kahen; kyúnci jo kuchh kalíná hogá, usí gharí tumhen batáyá jáegá. ²⁰ Kyúnci bolnewále tum nahín, balki tumháre Báp ká Rūh hai jo tum men boltá hai. ²¹ Bhái ko bhái qatl ke liye hawále karegá, aur bete ko báp; aur bete apne mán báp ke barkhiláf khare hokar unhen marwá dālenge.^b ²² Aur mere nám ke bá'is sab log tum se 'adawat karenge; magar jo ákhir tak bardásht karegá, wuhí naját páegá. ²³ Lekin jab tumhen ek shahr men satáen, to dústre ko bhág jáo, kyúnci main tum se sach kahtá hūn, ki tum Isráil ke sab shahron men na phir chukoge, ki Ibn i Ádam á jáegá.

Rasūlon kí tasallí aur hifázat.

²⁴ Shágird apne ustád se bará nahín hotá, aur na naukár apne málík se. ²⁵ Shágird ke liye yih káfi hai, ki apne ustád kí mánind ho, aur naukár ke liye yih, ki apne málík kí mánind. Jab unhon ne ghar ke málík ko Ba'alzabúl kahá, to us

ke gharáne ke logon ko kyún na kahenge? ²⁶ Pas un se na daro, kyúnci koi chiz dhákí nahín, jo kholí na jáegi, aur na koi chiz chhipí hai, jo jáni na jáegi. ²⁷ Jo kuchh main tum se andhere men kahtá kún, ujále men kaho, aur jo kuchh tum kán men sunte ho, kothon par us kí manádi karo. ²⁸ Jo badan ko qatl karte hain, aur rúh ko qatl nahín kar sakte, un se na daro; balki usí se daro, jo rúh aur badan dono ko jahannam men halák kar saktá hai. ²⁹ Kyá paíse kí do chiriyán nahín biktín? Aur un men se ek bhí tumháre Báp kí marzí bagair zamín par nahín gir saktí; ³⁰ balki tumháre sir ke bál bhí sab gine hús hain. ³¹ Pas daro nahín; tumhári qadr to bahut sí chiriyon se ziyáda hai. ³² Pas jo koi ádmíon ke sámnne merá iqrár karegá, main bhí apne Báp ke sámnne, jo ásmán par hai, us ká iqrúr karúngá. ³³ Magar jo koi ádmíon ke sámnne merá inkár karegá, main bhí apne Báp ke sámnne, jo ásmán par hai, us ká inkár karúngá.

Masih ke pairawon kí khudinkárf
(Lúq. 12. 51-53.)

³⁴ Yih na samjho, ki main zamín par sulh karáne áyá; sulh karáne nahín, balki talwár chálwáne áyá hūn. ³⁵ Kyúnci main is liye áyá hūn, ki ádmí ko us ke báp se, aur beti ko us kí mán se, aur bahú ko us kí sás se, judá kar dūn; ³⁶ aur ádmí ke dushman us ke ghar hí ke log hongé. ³⁷ Jo koi báp yá mán ko mujh se ziyáda 'azíz rakhtá hai, wuh mere láiq nahín; aur jo koi bete yá beti ko mujh se ziyáda 'azíz rakhtá hai, wuh mere láiq nahín. ³⁸ Aur jo koi apní salíb

^a Yá beáadr.

^b Yá már dālenge.

na uṭhāe^a aur mere pīchhe na chale, wuh mere lāiq nahīn. ³⁹ Jo koī apnī jān bachātā^b hai, use khoegā, aur jo koī mere sabab apnī jān khotā hai, use bachāegā.^c

Khidmat kā ajr.

⁴⁰ Jo tumhen qabūl kartā hai, wuh mujhe qabūl kartā hai, aur jo mujhe qabūl kartā hai, wuh mere bhejnewāle ko qabūl kartā hai.

⁴¹ Jo nabī ke nām se nabī ko qabūl kartā hai, wuh nabī kā ajr pāegā; aur jo rāstbāz ke nām se rāstbāz ko qabūl kartā hai, wuh rāstbāz kā ajr pāegā. ⁴² Aur jo koī shāgird ke nām se in chhoṭon men se kisī ko sirf ek piyāla ṭhandā pānī hī pilāegā, main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr hargiz na khoegā.

Yisū' kā khud mandādi karnā.

II ¹ Jab Yisū' apne bārah shāgirdon ko hukm de chukā, to aisā huā ki wahān se chalā gayā, tāki un ke shahron men ta'lim de aur manādi kare.

Yūhannā baptisma denewāle kā suwāl aur Masīh kā jawāb.

(Lūq. 7. 18-35.)

² Aur Yūhannā ne qaidkhāne men Masīh ke kāmon kā hāl sunkar, apne shāgirdon ki ma'rīfat us se puchhwā bhejā, ³ ki Anewālā tū hī hai, yā ham dūsre kī rāh dekhen? ⁴ Yisū' ne jawāb men un se kahā, ki Jo kuchh tum sunte aur dekhte ho, jākar Yūhannā se bayān kar do, ⁵ ki andhe dekhte, aur langre chalte phirte hain, korhī pāk sāf kiye jāte, aur bahre sunte hain, aur murde zinda kiye jāte hain, aur garibon ko khushkhabarī

sunāī jāti hai; ⁶ aur mubārak wuh hai, jo mere sabab se ṭhokar na khāe. ⁷ Jab wuh rawāna ho liye, to Yisū' ne Yūhannā kī bābat logon se kahnā shurū kiyā, ki Tum biyābān men kyā dekhne gaye the? kyā hawā se hilte hūe sarkande ko? ⁸ To phir kyā dekhne gaye the? Kyā mihīn kapre pahine hūe shakhs ko? Dekho, jo mihīn kapre pahinte hain, wuh bādshāhon ke gharon men hote hain. ⁹ To phir kyūn gaye the? Kyā ek nabī ke dekhne ko? Hān, main tum se kahtā hūn, balki nabī se bare ko. ¹⁰ Yih wuhī hai, jis kī bābat likhā hai, ki

^d Dekh, main apnā paigambar tere āge bhejtā hūn,

Jo terī rāh tere āge taiyār karegā.

¹¹ Main tum se sach kahtā hūn, ki jo 'auraton se paidā hūe hain, un men Yūhannā baptisma^e denewāle se koī barā nahīn huā,^f lekin jo āsmān kī bādshāhat men chhoṭā hai, wuh us se barā hai. ¹² Aur Yūhannā baptisma^e denewāle ke dinon se ab tak, āsmān kī bādshāhat par zor hotā rahā hai, aur zorāwar use chhīn lete hain. ¹³ Kyūnki sab nablon aur Tauret ne Yūhannā tak nubuwwat kī. ¹⁴ Aur chāho to māno, Eliyyāh jo ānewālā thā, yihī hai. ¹⁵ Jis ke sunne ke^g kān hon, wuh sun le. ¹⁶ Pas is zānāne ke logon^h ko main kis se tashbīh dūn? Wuh un larcon kī mānind hain, jo bāzaron men baithe hūe apne sāthion ko pukārkar kahte hain, ¹⁷ ki Ham ne tumhāre liye bānslī bajāī, aur tum na nāche; ham ne mātām kiyā, aur tum ne chhātī na pītī. ¹⁸ Kyūnki Yūhannā na khātā āyā, na pītā; aur wuh kahte hain, ki

^a Yūn. le.

^b Yūn. pātā.

^c Yūn. pdegā.

^d Mal'āki 3. 1.

^e Yā istibāq.

^f Yūn. uṭhā hai.

^g N. Sunne ke na dārad.

^h Yūn. is pushṭ.

Us men baḍ-rúh hai. ¹⁹ Ibn i Adam khátá pítá áyá, aur wuh kahte hain; Dekho, kháú aur sharábfí ádmí, mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yárl! Magar hikmat apne kámon se rást sábit húi.

Yisú' ke mu'jizon ke dekhnewále shahron par afsos.
(Lúq. 10. 12-15.)

²⁰ Wuh us waqt un shahron ko malámat karne lagá, jin men us ke aksar mu'jize^a záhir húe the, kyúнки unhon ne tauba na kí thí; kí ²¹ Ai Khurázín, tujh par afsos! Ai Baitsaidá, tujh par afsos! kyúnki jo mu'jize^a tum men záhir húe, agar wuh Súr aur Saidá men záhir hote, to tāt orhkar aur khák men baithkar, kab ke tauba kar lete. ²² Magar main tum se kahtá hún, kí 'adálat ke din Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. ²³ Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak baland kiya jáegá? tú to 'álami i arwáh men utregá, kyúнки jo mu'jize^a tujh men záhir húe, agar Sadom men hote, to új tak qúm rahtá. ²⁴ Magar main tum se kahtá hún, kí 'adálat ke din Sadom ke 'iláqe ká hál tere hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá.

Yisú' ká shukriya aur da'wat.
(Lúq. 10. 21, 22.)

²⁵ Us waqt Yisú' ne kahá; ^b Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudá-wand, main teri hamd kartá hún, kí tú ne yih báten dánáon aur 'aqlmandon se chhipáín, aur bachchon par záhir kí. ²⁶ Hán, ai Báp; kyúнки aisá hí tujhe pasand áyá. ²⁷ Mere Báp kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá, aur koí Beṭe ko nahín jántá, siwá Báp ke;

^a Yún. quáratey.

^b Yún. jawáb men kahá.

^c N. unhon ne isád.

^d Hoshe' 6. 6.

aur koí Báp ko nahín jántá, siwá Beṭe ke, aur us ke, jis par Beṭá use záhir karná cháhe. ²⁸ Ai mihnát uṭhánewálo, aur bojh se dabe húe logo, sab mere pás áo, main tumhen áram dúngá. ²⁹ Merá júá apne úpar uṭhá lo, aur mujh se síkho; kyúнки main halím hún, aur dil ká firotan; to tumhári jánen áram páengi. ³⁰ Kyúнки merá júá muláim hai, aur merá bojh halká.

Ibn i Adam Sabt ká málik hai.

(Mar. 2. 23-28; Lúq. 6. 1-5.)

I2 ¹ Us waqt Yisú' Sabt ke din kheton men hokar gayá, aur us ke shágirdon ko bhúk lagí, aur bálen tor torkar kháne lage. ² Farísion ne dekhkar us se kahá, kí Dekh, tere shágird wuh kám karte hain, jo Sabt ke din karná rawá nahín. ³ Us ne un se kahá; Kyá tum ne yih nahín parhá, kí jab Dáúd aur us ke sáthi bhúke the, to us ne kyá kiya? ⁴ Wuh kyúncar Khudá ke ghar men gayá, aur^c názi ki rotíyan kháín, jin ká kháná na us ko rawá thá, na us ke sáthion ko, magar sirf káhinon ko? ⁵ Yá tum ne Tauret men nahín parhá, kí káhir Sabt ke din haikal men Sabt kí behurmatí karte hain, aur bequsúr rahte hain? ⁶ Main tum se kahtá hún, kí yahán wuh hai, jo haikal se bhí bará hai. ⁷ Lekin agar tum is ke ma'ní jánte, kí ^d Main qurbání nahín, balki rahim pasand kartá hún, to bequsúron ko qusúrwár na ṭhahráte. ⁸ Kyúнки Ibn i Adam Sabt ká málik hai.

Sabt ke din ek shaḡhs ká sukhdá húd hāth achchhá kar dend.

(Mar. 3. 1-6; Lúq. 6. 6-11.)

⁹ Aur wuh wahán se chalkar, un ke 'ibádatkháne men gayá; ¹⁰ aur dekho, wahán ek ádmí thá, jis ká

hāth sūkhā hūā thā. Unhon ne us par ilzām lagāne ke irāde se yih pūchhā, ki Kyā Sabt ke din tandurust karnā rawā hai? ¹¹ Us ne un se kahā; Tum men aisā kaun hai, jis ki ek hī bher ho, aur wuh Sabt ke din garhe men gir jāe, to wuh use pakarkar na nikālē? ¹² Pas ādmī ki qadr to bher se bahut hī ziyāda hai. Is liye Sabt ke din neki karnī rawā hai. ¹³ Tab us ne us ādmī se kahā, ki Apnā hāth barhā. Us ne barhāyā, aur wuh dūsre hāth ki mānind durust ho gayā. ¹⁴ Is par Farisīon ne bāhar jākar us ke barkhilāf mashwara kiyā, ki use kis tarāh halāk karen. ¹⁵ Yisū' yih ma'lūm karke wahān se rawāna hūā; aur bahut se log us ke pichhe ho liye; aur us ne sab ko achchhā kar diyā, ¹⁶ aur unhen tākid ki, ki mujhe zāhir na karnā; ¹⁷ tāki jo Yasha'yāh nabī ki ma'rifat kahā gayā thā, wuh purā ho, ki

¹⁸ • Dekho, yih merā khādīm hai, jise main ne chunā,

Merā piyārā, jis se merā dil khush hai;

Main apnā Rūh is par dālūngā;
Aur yih gair-qaumon ko insāf ki khabar degā.

¹⁹ Yih na jhagrā karegā, na shor;
Aur na bāzārōn men koī is ki āwāz sunegā.

²⁰ Yih kuchle hūe sarkandē ko na tore-gā,

Aur dhuwān uthte hūe san ko na bujhāegā,

Jab tak ki insāf ki fath na karāe;

²¹ Aur is ke nām se gair-qaumen ummed rakkhengī.

Farisīon kā kufr.

(Mar. 3. 23-30; Lūq. 11. 14-23,
12. 10.)

²² Us waqt log us ke pās ek

• Yasha'yāh 42. 1-4.

• Yā usi men phūt par gayi.

• Yān. bando.

andhe gūnge ko lāe, jis men bad-rūh thī; us ne use achchhā kar diyā; chunāpchi wuh gūngā bolne aur dekhne lagā. ²³ Aur sārī bhīr hairān hokar kahne lagī; Kyā yih Ibn i Dāūd hai? ²⁴ Farisīon ne sunkar kahā, ki Yih bad-rūhon ke sardār Ba'alzabūl ki madad bagair bad-rūhon ko nahīn nikāltā. ²⁵ Us ne un ke khayālōn ko jānkar un se kahā; Jis kisī bādshāhat men phūt partī hai, wuh wirān ho jāti hai, aur jis kisī shahr yā ghar men phūt paregi, wuh qāim na rahegi; ²⁶ aur agar Shaitān hī ne Shaitān ko nikālā, to apnā mukhālīf ap ho gayā; ²⁷ phir us ki bādshāhat kyūnkar qāim rahegi? ²⁸ Aur agar main Ba'alzabūl ki madad se bad-rūhon ko nikāltā hūn, to tumhāre, betē kis ki madad se nikālte hain? Pas wuhī tumhāre munsif honge. ²⁹ Lekin agar main Khudā ke Rūh ki madad se bad-rūhon ko nikāltā hūn, to Khudā ki bādshāhat tumhāre pās pahunchī. ³⁰ Yā kyūnkar koī ādmī kisī zor-āwar ke ghar men ghuskar us kā asbāb lūt saktā hai, jab tak ki pahle us zorāwar ko na bāndh le? phir wuh us kā ghar lūt legā. ³¹ Jo mere sāth nahīn, wuh mere khilāf hai; aur jo mere sāth jamā nahīn kartā, wuh bakhertā hai. ³² Is liye main tum se kahtā hūn, ki Ādmīon kā har gunāh aur kufr to mu'āf kiyā jāegā; magar jo kufr Rūh ke haqq men ho, wuh mu'āf na kiyā jāegā. ³³ Aur jo koī Ibn i Adam ke barkhilāf koī bāt kahegā, wuh to use mu'āf ki jāegi; magar jo koī Rūhu'l Quds ke barkhilāf koī bāt kahegā, wuh use mu'āf na ki jāegi, na is 'ālam men, na ānewāle men. ³⁴ Yā to darakht ko bhī achchhā kaho,^e aur us ke phal ko

bhī achchhá; yá darakht ko bhī burá kaho,* aur us ke phal ko bhī burá; kyúñki darakht phal hí se pahcháñá játá hai. ³⁴ Ai sánp^b ke bachcho, tum bure hokar kyúñkar achchhí bátén kah sakte ho? Kyúñki jo dil men bhará hai, wuhí muñh par átá hai. ³⁵ Achchhá ádmí achchhe khazáne se achchhí chízen nikáltá hai; aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen nikáltá hai. ³⁶ Aur main tum se kahtá hún, ki jo nikammí bát log kahenge, 'adálat ke din us ká hisáb denge. ³⁷ Kyúñki tú apní bátén ke sabab se rástbáz thahráýá jáégá, aur apní bátén ke sabab se qusúr-wár thahráýá jáégá.

Nishán ke talab karnewalon ko jawáb dená.

(Lúq. 11. 29-32 aur 24-26.)

³⁸ Is par ba'z faqíhón aur Farísión ne jawáb men us se kahá; Ai Ustád ham tujh se ek nishán dekhñá cháhte haiñ. ³⁹ Us ne jawáb dekar un se kahá, ki Is zamáne ke bure aur zinákár log^c nishán talab karte haiñ; magar Yúnus nabí ke nishán ke siwá koí aur nishán un ko na diyá jáégá; ⁴⁰ kyúñki jaise Yúnus tín rát din machhlí ke peñ men rahá, waise hí Ibn i Ádam tín rát din zamín ke andar^d rahégá. ⁴¹ Ninaweh ke log is zamáne ke logon^e ke sáth 'adálat ke din khare hokar inhen mujrim thahráenge, kyúñki unhon ne Yúnus kí man^f dí par tauba kar lí, aur dekho, yahan wuh hai jo Yúnus se bhí bará hai. ⁴² Dakkhan kí malika is zamáne ke logon^e ke sáth 'adálat ke din uñkar inhen mujrim thahráégí, kyúñki wuh dunýá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko áí, aur dekho,

yahan wuh hai, jo Sulaimán se bhí bará hai. ⁴³ Jab nápák rúh ádmí men se nikaltí hai, to súkhe maqámon men áram dhúndhtí phirtí hai, aur pátí nahín. ⁴⁴ Tab kahtí hai, ki Main apne us ghar men phir jáúngí, jis se niklí thí; aur ákar use khálí aur jhará huá aur árásta pátí hai. ⁴⁵ Phir jákar aur sát rúhen apne se burí hamráh le áti hai, aur wuh dákhil hokar wahan bastí haiñ, aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se bhí kharáb ho játá hai. Is zamáne ke bure logon¹ ká hál bhí aisá hí hogá.

Yisú' kí ruhání rishtadári.

(Mar. 3. 31-35; Lúq. 8. 19-21.)

⁴⁶ Jab wuh bhír se yih kah hí rahá thá, to dekho, us kí mán aur^g bhái báhar khare the, aur us se bátén karní cháhte the. ⁴⁷ Kisí ne us se kahá; Dekh, terí mán aur tere bhái báhar khare haiñ, aur tujh se bátén karní cháhte haiñ. ⁴⁸ Us ne khabar denewále ke jawáb men kahá; Kaun hai merí mán, aur kaun haiñ mere bhái? ⁴⁹ Aur apne shágirdon kí taraf háth bahákar kahá; Dekho, merí mán aur mere bhái yih haiñ. ⁵⁰ Kyúñki jo koí mere ásmání Báp kí marzí par chale, wuhí merá bhái aur bahin aur mán hai.

Bij bonewále kí tamsíl.

(Mar. 4. 1-20; Lúq. 8. 4-15.)

I ¹ Usí roz Yisú' ghar se nikal kar jhlí ke kanáre já baiñhá; ² aur us ke pás aisí barí bhír jama^h ho gayí, ki wuh kishtí par charh baiñhá aur sárí bhír kanáre par kharí rahí. ³ Aur us ne un se bahut sí bátén tamsílon men kahín; ki Dekho, ek bonewálá bíj bone niklá; ⁴ aur bote waqt kuchh dáne ráh ke

^a Yún. bando.

^b Yún. afa't.

^c Yún. Ek buri aur zinákár pusht.

^d Yún. samín ke dil men.

^e Yún. is pusht.

^f Yún. is buri pusht.

^g N. us ke izád.

kanāre gire, aur parandon ne ākar unhen chug liyá; ⁵ aur kuchh pathrillí zamin par gire, jahán unhen bahut mittí na millí, aur gahri mittí na milne ke sabab jald ug áe; ⁶ aur jab sūraj niklá, to jal gaye, aur jar na hone ke sabab sūkh gaye. ⁷ Aur kuchh jhāriyon men gire, aur jhāriyon ne barhkar unhen dabá liyá; ⁸ aur kuchh achchhí zamin men gire, aur phal láe; kuchh sau guná, kuchh sáth guná, kuchh tís guná. ⁹ Jis ke kán hon, wuh sun le.

Tamsilon men bolne ká maqsad, aur pahli tamsil ki táwil.

¹⁰ Shágirdon ne pás ākar us se kahá; Tú un se tamsilon men kyún báten kartá hai? ¹¹ Us ne jawáb men un se ^a kahá; Is liye ki tum ko ásmán kí bádsháhat ke bhedon kí samajh dí gayí hai, magar unhen nahín dí gayí. ¹² Kyúnki jis ke pás hai, use diyá jáegá, aur us ke pás ziyáda ho jáegá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí le liyá jáegá, jo us ke pás hai. ¹³ Main un se tamsilon men is liye báten kartá hún, ki dekhte hain aur phir nahín dekhte, aur sunte hain aur phir nahín sunte, aur nahín samajhte. ¹⁴ Aur un ke haqq men Yasha'yáh kí yih peshingoí púrí hotí hai, ki

^b Tum kánon se sunoge, aur hargiz na samjhoge;

Aur ánkhon se dekhoge, aur hargiz ma'lúm na karoge;

¹⁵ Kyúnki is ummat ke dil par charbí ohhá gayí hai,

Aur wuh kánon se únchá sunte hain,

Aur unhon ne apní ánkhen band kar lí hain;

Kahín aisá na ho, ki ánkhon se ma'lúm karen,

^a N. un se na dárad.

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhén,

Aur rujú' lá'en,

Aur main unhen shifá bakhshún.

¹⁶ Lekin mubáarak hain tumhári ánkhen, is liye ki wuh dekhti hain, aur tumháre kán, is liye ki wuh sunte hain. ¹⁷ Kyúnki main tum se sach kahtá hún, ki bahut se nabíon aur rástbázon ko árzú thí, ki jo báten tum dekhte ho, dekhen, magar na dekhín; aur jo báten tum sunte ho, sunen, magar na sunín.

¹⁸ Pas bonewále kí tamsil suno.

¹⁹ Jab koí bádsháhat ká kalám suntá hai, aur samajhtá nahín, to jo us ke dil men boyá gayá thá, use wuh sharir ākar chhín le játá hai. Yih wuh hai, jo ráh ke kanāre boyá gayá thá. ²⁰ Aur jo pathrillí zamin men boyá gayá, yih wuh hai jo kalám ko suntá hai, aur use fil'faur khushi se qabúl kar letá hai; ²¹ lekin apne andar jar nahín rakhtá, balki chandroza hai; aur jab kalám ke sabab musibat yá zulm barpá hotá hai, to fil'faur thokar khá játá hai.

²² Aur jo jhāriyon men boyá gayá, yih wuh hai, jo kalám ko suntá hai, aur dunyá ká fikr, aur daulat ká fareb us kalám ko dabá detá hai, aur wuh bephal rah játá hai.

²³ Aur jo achchhí zamin men boyá gayá, yih wuh hai, jo kalám ko suntá aur samajhtá hai, aur phal bhí látá hai; koí sau guná phaltá hai, koí sáth guná, koí tís guná.

Karwe dānon ki tamsil.

²⁴ Us ne ek āur tamsil un ke sāmne pesh karke kahá, ki Ásmán kí bádsháhat us ádmí kí mánind hai, jis ne apne khet men achchhá bíj boyá; ²⁵ magar logon ke sote men, us ká dushman áyá, aur

^b Yasha'yah 6, 9, 10.

gehúon men karwe dāne^a bhi bokar chalā gayā. ²⁶ Pas jab pattiyan niklīn, aur bālen ān, to wuh karwe dāne bhi dikhāī diye. ²⁷ Ghar ke mālīk ke naukaron ne ākar us se kahā; Ai khudāwand, kyā tū ne apne khet men achchhā bij na boyā thā; phir us men karwe dāne kahān se ā gaye? ²⁸ Us ne un se kahā; Yih kisī dushman ne kiyā hai. Naukaron ne us se kahā; To kyā tū chāhtā hai, ki ham jākar unhen jama' karen? ²⁹ Us ne kahā; Nahīn; kahīn aisā na ho, ki karwe dānon ke jama' karne men, tum un ke sāth gehūn bhi ukhār lo. ³⁰ Fasl tak to dono ko ikatthā barhne do; aur fasl ke waqt main kāṭnewālon se kah dūngā, ki Pahle karwe dāne jama' kar lo, aur jalāne ke wāste un ke gatthe bāndh lo, aur gehūn mere khatte men jama' kar do.

Rāī ke dāne kī tamsīl.

(Mar. 4. 30-32; Lūq. 13. 18, 19.)

³¹ Us ne ek āur tamsīl un ke sāmne pesh karke kahā, ki Asmān kī bādshāhat us rāī ke dāne kī mānind hai, jise kisī ādmī ne lekar apne khet men bo diyā; ³² wuh sab bijon se chhoṭā to hai, magar jab barh jātā hai, to sab tarkārion se barā hotā hai, aur aisā darakhṭ ho jātā hai, ki hawā ke parande ākar us kī ḍāliyon par baserā karte hai.

Khamīr kī tamsīl.

³³ Us ne ek āur tamsīl unhen sunāī, ki Asmān kī bādshāhat us khamīr kī mānind hai, jise kisī 'aurat ne lekar tīn paimāne^b āte men milā^c diyā, aur hote hote sab khamīr ho gayā.

Tamsilon men bolne kī wajh.

³⁴ Yih sab bāten Yisū' ne bhīr se tamsilon men kahīn, aur bagair tamsīl ke wuh un se kuchh na kahtā thā; ³⁵ tāki jo nabī kī ma'rifat kahā gayā thā, wuh purā ho, ki

^d Main tamsilen kahne ko apnā munh kholūngā;

Main un bāton ko zahir karūngā, jo binā e 'ālam ke waqt se poshida rahī hai.

Karwe dānon kī tamsīl kī tāwīl.

³⁶ Us waqt wuh bhīr ko chhor-kar ghar men gayā, aur us ke shāgirdon ne us ke pās ākar kahā, ki Khet ke karwe dānon kī tamsīl hamen samjhā de. ³⁷ Us ne jawāb men kahā, kī Achhehe bij kā bone-wālā Ibn i Adam hai, ³⁸ aur khet dunyā, aur achchhā bij bādshāhat ke farzand, aur karwe dāne us sharīr ke farzand; ³⁹ jis dushman ne unhen boyā, wuh Ibīs hai; aur fasl dunyā kā ākhir, aur kāṭnewāle firishte. ⁴⁰ Pas jaise karwe dāne jama' kiye jāte, aur āg men jalāe jāte hai, waise hī dunyā^e ke ākhir men hogā. ⁴¹ Ibn i Adam apne firishton ko bhejega, aur wuh sab thokar khilānewālī chizon aur badkaron ko us kī bādshāhat men se jama' karenge; ⁴² aur unhen āg kī bhaṭṭī men dāl denge; wahān ronā aur dānton kā pīsnā hogā. ⁴³ Us waqt rūstbāz apne Bāp kī bādshāhat men āttāb kī mānind chamkenge. Jis ke kām hon, wuh sun le.

Chhipe hue khazāne kī tamsīl.

⁴⁴ Asmān kī bādshāhat khet men ek chhipe hue khazāne kī

^a Yūn. *Zizaniyūn*, ya'nī gehūn kī shakl kā poudā, jis ke dāne nikamme hote hai.

^b Is lafz se takhminan barāh ser kā paimāna murād hai.

^c Yūn. *chhīpā*.

^d Zabūr 78. 2.

^e Yūn. *samāne*.

mánind hai, jise kisi ádmí ne pákar chhipá diyá, aur khushí ke máre jákar jo kuchh us ká thá bech dálá, aur us khet ko mol le liyá.

Beshqímat motí ki tamsíl.

45 Phir ásmán kí bádsháhat us saudágar kí mánind hai, jo 'umda 'umda motiyon kí talásh men thá: 46 jab use ek beshqímat motí milá, to jákar jo kuchh us ká thá, sab bech dálá, aur use mol le liyá.

Machhliyon ke jál ki tamsíl.

47 Phir ásmán kí bádsháhat us bare jál kí mánind hai, jo daryá men dálá gayá, aur us ne har qism kí machhliyan sameť lín: 48 aur jab bhar gayá, to use kanáre par khench láe, aur baithkar achchhi achchhi to bartanon men jama' kar lín, aur buri buri phenk dín. 49 Dunyá ke ákhir men aísá hí hogá; kí firishte niklenge, aur sharíron ko rástbázon men se judá karenge, aur unhen ág kí bhaťtí men dál denge; 50 wahán roná aur dánton ká pítsná hogá.

Tamsilon ke samajhne ká fáida.

51 Kyá tum yih sab báten samajh gaye? Unhon ne us se kahá; Hán. 52 Us ne un se kahá; Is liye har faqih jo ásmán kí bádsháhat ká shágird baná hai, us ghar ke málík kí mánind hai, jo apne khazáne men se nayí aur puráni chizen nikáltá hai.

Yisú' ká apne watan men na máná jáná.

(Mar. 6. 1-6.)

53 Jab Yisú' yih tamsilen khatm kar chuká, to aísá húa kí wahán se rawána ho gayá. 54 Aur apne watan men ákar un ke 'ibádat-

kháne men unhen aísí ta'lim dene lagá, kí wuh hairán hokar bole, kí Is ko yih hikmat aur mu'jizé^b kahán se mil gaye? 55 Kyá yih barháí ká betá nahín? aur is kí mán ká nám Maryam, aur is ke bhái Ya'qúb, aur Yúsuf, aur Shama'un, aur Yahúdáh nahín? 56 Aur kyá is kí sab bahinen hamáre hán nahín? Phir yih sári báten is ko kahán se á gayín? 57 Aur unhon ne us ke sabab se thokar khái. Magar Yisú' ne un se kahá, kí Nabí apne watan aur apne ghar ke siwá, áur kahín be'izzat nahín hotá. 58 Aur us ne un kí be'tiqáadí ke sabab wahán bahut se mu'jize^b na dikháe.

Yúhanná baptisma denewále ká qatl hód.

(Mar. 6. 14-29; Lúq. 9. 7-9.)

I4 ¹Us waqt chauthái mulk ke hákim Herodes ne Yisú' kí shuhrat suní, ²aur apne khádimon se kahá, kí Yih Yúhanná baptisma^c denewálá hai; wuh murdon men se jí uthá hai, is liye us se yih mu'jize záhir hote hain.^d ³Kyún-ki Herodes ne apne bhái Filippus kí biwí Herodiyás ke sabab Yúhanná ko pakarkar bándhá, aur qaidkháne men dál diyá thá; ⁴is liye kí Yúhanná ne us se kahá thá, kí Is ká rakhná tujhe rawá nahín. ⁵Aur wuh harchand use qatl karná cháhtá thá, magar 'ámm logon se dartá thá, kyúñki wuh use nabí jánte the. ⁶Lekin jab Herodes kí sálgirih húi, to Herodiyás kí betí ne mahfil^e men náchkar, Herodes ko khush kiyá. ⁷Is par us ne qasam khákar us se wa'da kiyá, kí Jo kuchh tú mángegí, tujhe dúngá. ⁸Wuh apní mán

^a Yún. samáne.

^b Yún. qudratey

^c Yá isibág.

^d Yún. us men yih qudratey asar karti haty.

^e Yún. diosh.

ke sikhāne se bolī, ki Yūhannā baptisma^a denewāle ká sir thāl men yahīn mujhe mangwā de. ⁹ Bād-sháh gangīn húa, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us ne hukm diyá, ki de diyá jāe; ¹⁰ aur ádmī bhejkar, qaidkhāne men Yūhannā ká sir katwá diyá. ¹¹ Aur us ká sir thāl men láyá gayá, aur larķī ko diyá gayá; aur wuh use apní mán ke pás le gayí. ¹² Aur us ke shágirdon ne ákar lāsh uthā lí, aur use dafn kar diyá, aur jákar Yisú' ko khabar di.

Pānch hazár ádmīon ko khilānā.

(Mar. 6. 32-44; Lúq. 9. 10-17;

Yúh. 6. 1-13.)

¹³ Jab Yisú' ne yih suná, to wahān se kishtí par alag kisi wirān jagah ko rawāna húa; aur log yih sunkar shahr shahr se paidal us ke pichhe gaye. ¹⁴ Us ne utarkar barí bhīr dekhí, aur use un par tars áyá; aur us ne un ke bímáron ko achchhá kar diyá. ¹⁵ Aur jab shám hui, to shágird us ke pás ákar bole, ki Jagah wirān hai, aur ab waqt guzar gayá hai; ¹⁶ logon ko rukhsat kar de, táki gānwon men jákar apne wāste khánā mol len. ¹⁷ Yisú' ne un se kahá, ki In ká jáná zarúr nahīn; tum hí inhen khāne ko do. ¹⁸ Unhon ne us se kahá, ki Yahān hamāre pás pānch rotīyon aur do machhliyon ke siwá áur kuchh nahīn. ¹⁹ Us ne kah.; Unhen yahān mere pás le áo. ²⁰ Aur us ne logon ko ghás par baithne ká hukm diyá; phir us ne wuh pānch rotīyān, aur do machhliyān līn, aur ásmān kī taraf dekhkar barakat chāhí, aur torkar shágirdon ko rotīyān dīn, aur

shágirdon ne logon ko. ²⁰ Aur sab khákar ser ho gaye, aur unhon ne bache hūe tukron se bhari hui bárah tokriyān utháin. ²¹ Aur khānewāle, siwá 'auraton aur bachchon ke, pānch hazár mard ke qarib the.

Yisú' ká pání ke upar chalnā.

(Mar. 6. 45-51; Yúh. 6. 15-21.)

²² Aur us ne fauran shágirdon ko majbúr kiya, ki kishtí par sawār hokar us se pahle pár chale jāen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. ²³ Aur logon ko rukhsat karke 'aláhida du'á mángne ke liye pahār par charh gayá; aur jab shám hui, to wahān akelá thá. ²⁴ Magar kishtí us waqt jhil ke bích men thi,^c aur lahon se dagmagá rahí thi, kyunki hawá mukhálif thi. ²⁵ Aur wuh rāt ke chauthē pahar jhil par chaltá húa un ke pás áyá. ²⁶ Shágird use jhil par chalte hūe dekhkar ghabrá gaye aur kahne lage, ki Bhút hai; aur dar ke máre chillá uthē. ²⁷ Yisú' ne fauran un se kahá; Khátir jama' rakkho; main hūn; daro nahīn. ²⁸ Patras ne us se jawáb men kahá; Ai Khudáwand, agar tú hai, to mujhe hukm de, ki pání par chalkar tere pás áun. ²⁹ Us ne kahá; Á. Patras kishtí se utarkar, Yisú' ke pás jáne ke liye pání par chalne lagá.^d ³⁰ Magar jab hawá dekhí, to dar gayá, aur jab dúbne lagá, to chillákar kahá; Ai Khudáwand, mujhe bachá! ³¹ Yisú' ne fauran háth barhákar use pakar liyá, aur us se kahá; Ai kami'tiqád, tú ne kyún shakk kiya? ³² Aur jab wuh kishtí par charh áe, to hawá tham gayí. ³³ Aur jo kishtí par

^a Yá istibāq.

^b N. pas isād.

^c N. us waqt kandre se kat mál par thi.

^d N. utarkar pání par chalne lagá, aur Yisú' ke pás áyá.

the, unhon ne use sijda karke kahá; Yaqínan Tú Khudá ká Beṭá hai.

Gannesarat ke logon men Yisú' ke mu'jize.

(Mar. 6. 53-56.)

³⁴ Wuh pár jákar Gannesarat ke 'iláqe men pahunchhe. ³⁵ Aur wahán ke logon ne use pahchánkar, us sáre girdnawáh men khabar bheji, aur sab bímáron ko us ke pás láe; ³⁶ aur wuh us kí minnat karne lage, ki us kí poshák ká kanára hí chhú len; aur jitnon ne chhúá, wuh achchhe ho gaye.

Harám haldál ke báre men Yisú' kí ta'lim.

(Mar. 7. 1-23.)

I5 ¹ Us waqt Farísion aur faqí-hon ne Yaráshalem se Yisú' ke pás ákar kahá, ki ² Tere shágird buzurgon kí riwáyat ko kyún tál dete hain, kí rotí kháte waqt háth nahín dhote? ³ Us ne jawáb men un se kahá, ki Tum apní riwáyat se Khudá ká hukm kyún tál dete ho? ⁴ Kyúnki Khudá ne farmáyá hai, kí ^a Báp kí aur mán kí 'izzat kar; aur, ^b Jo báp yá mán ko burá kahe, wuh zarúr ján se inárá jáe. ⁵ Magar tum kahte ho, kí Jo koí báp yá mán se kahe, kí Jis chíz ká tuihe mujh se fúida pahunch saktá thá, wuh Khudá kí nazr ho chukí; ⁶ to wuh apne báp kí ^c 'izzat na kare. Pas tum ne apní riwáyat se Khudá ká kalám bátíl kar diyá. ⁷ Ai riyákáro, Yasha'yáh ne tumháre haqq men kyá khúb nubuwwat kí, kí

⁸ ^d Yih ummat zabán se to meri 'izzat kartí hai; magar in ká dil mujh se dúr hai.

⁹ Aur yih befáida merí parastish karte hain;

Kyúnki ádmion ke hukmon kí ta'lim dete hain.

¹⁰ Phir us ne logon ko pás bulákar un se kahá, kí Suno aur samjho; ¹¹ jo chíz munh men játi hai, wuh ádini ko nápák nahín kartí, magar jo munh se nikaltí hai, wuhí ádmi ko nápák kartí hai. ¹² Is par shágirdon ne us ke pás ákar kahá; Kyá tú jántá hai, kí Farísion ne yih bátsunkar thokar khái? ¹³ Us ne jawáb men kahá, kí Jo paudá mere ásmáni Báp ne nahín lagáya, jar se ukhará jáegá. ¹⁴ Unhe chhor do; wuh andhe ráh batáne-wále^e hain, aur agar andhe ko andhá ráh batáegá, to dono garhe men gir parenge. ¹⁵ Patras ne jawáb men us se kahá, kí Yih tamsil hamen samjhá de. ¹⁶ Us ne kahá; Kyá tum bhí ab tak besamajh ho? ¹⁷ Kyá nahín samajhte, kí jo kuchh munh men játá hai, wuh pet men partá, aur páekháne men níkal játá hai? ¹⁸ Magar jo báten munh se nikaltí hain, wuh dil se nikaltí hain, aur wuhí ádmi ko nápák kartí hain. ¹⁹ Kyúnki bure khayál, khúnrezián, zinákárlán, harámkárlán, choriyán, jhúthí gawáhián, badgoián dil hí se nikaltí hain. ²⁰ Yihí báten hain, jo ádmi ko nápák kartí hain; magar bagair háth dhoe kháná kháná ádmi ko nápák nahín kartá.

Ek Kan'áni 'aurat kí laríki ko shifá bakhshná.

(Mar. 7. 24-30.)

²¹ Phir Yisú' wahán se nikalkar Súr aur Saidá ke 'iláqe ko rawána húa. ²² Aur dekho ek Kan'áni

^a Khurúj 20. 12; Istisná 5. 16.

^c N. yá apní mán kí 'izzat.

^d N. andhe anáhon ke ráh batínewále.

^b Khurúj 21. 17; Ahbár 20. 9.

^e Yasha'yáh 20. 13.

'aurat un sarhaddon se nikli, aur pukarkar kahá, ki Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar; ek bad-rúh meri beṭi ko burí tarah satáti hai. ²³ Magar us ne kuchh jawáb use na diyá. Aur us ke shágirdon ne pás ákar, us se yih 'arz kí, ki Use rukhsat kar de, kyúñki hamáre pichhe chilláti hai. ²⁴ Us ne jawáb men kahá, ki Main Isráíl ke gharáne kí khoi húi bheron ke siwá áur kisi ke pás nahin bhejá gayá. ²⁵ Magar us ne ákar use sijda kiyá aur kahá; Ai Khudáwand, meri madad kar. ²⁶ Us ne jawáb men kahá, ki Larkon kí rotí lekar kutton ko dál dení achchhi nahin. ²⁷ Us ne kahá; Hán, Khudáwand; kyúñki kutte bhí un tukron men se kháte hain, jo un ke málíkon kí mez se girte hain. ²⁸ Is par Yisú' ne jawáb men us se kahá; Ai 'aurat, terá bará hí imán hai; jaisá cháhtí hai, tere liye waisá hí ho; aur us kí beṭi ne usí gharí shifá pái.

Pahár par ke mu'jize.

²⁹ Phir Yisú' wahán se chalkar, Galíl kí jhíl ke nazdík áyá, aur pahár par charhkar wahín baith gayá. ³⁰ Aur ek barí bhír langron, andhon, gúngon, tundoñ, aur bahut se áur bímáron ko apne sáth lekar us ke pás áí, aur unhen us ke páñwon men dál diyá; aur us ne unhen achchhá kar diyá; ³¹ chunáñchi jab logon ne dekhá, ki gúnge bolte, tunde tandurust hote. aur langre chalte phirte, aur andhe dekhte hain, to ta'ajjub kiyá, aur Isráíl ke Khudá kí baráí kí.

Char hazár ádmíon ko khilánda.

(Mar. 8. 1-10.)

³² Aur Yisú' ne apne shágirdon

^a N. langron, tundoñ, andhon, gúngon.

ko pás bulákar kahá, ki Mujhe is bhír par tars átá hai, kyúñki yih tén din se barábar mere sáth rahí hai, aur in ke pás kuchh kháne ko nahin; aur inhen bhúká rukhsat karná main nahin cháhtá, 'kahín aisá na ho, ki ráh men thakkar rah jáen. ³³ Shágirdon ne us se kahá, ki Biyábán men ham itní rotiyán kahán se láen, ki aisí barí bhír ko ser karen? ³⁴ Yisú' ne un se kahá, ki Tumháre pás kitní rotiyán hain? Wuh bole, Sát, aur thori sí chhotí machhliyan hain. ³⁵ Us ne logon ko hukm diyá, ki zamín par baith jáen. ³⁶ Aur un sát rotiyon aur machhliyon ko lekar shukr kiyá, aur unhen tor-kar shágirdon ko detá gayá aur shágird logon ko. ³⁷ Aur sab khákar ser ho gaye, aur bache hús tukron se bhare hús sát tokre utháe. ³⁸ Aur khánewále, siwá 'auraton aur bachchon ke, char hazár mard the. ³⁹ Phir wuh bhír ko rukhsat karke, kishtí par sawár húa, aur Magadan kí sarhaddon men á gayá.

Nishán ke talab karnewálon ko jawáb dená.

(Mar. 8. 11, 12.)

I6 ¹ Phir Fariston aur Sadú-qion ne pás ákar, ázmáne ke liye us se dardkhwást kí, ki Hamen koí ásmání nishán dikhá. ² Us ne jawáb men un se kahá, ki Shám ko tum kahte ho, ki Khulá rahégá, kyúñki ásmán lál hai. ³ Aur subh ko yih, ki Áj ándhí chalegi, kyúñki ásmán lál aur dhundhlá hai. Tum ásmán kí súrat men to tamíz karní jánte ho, magar zamánon kí 'alámáton men tamíz nahin kar sakte? ⁴ Is zamáne ke bure aur zinákár log^b

^b Yún. Yih burí aur zindkár pusht.

nishán talab karte hain, magar Yúnus ke nishán ke siwá, koi aur nishán un ko na diyá jáegá. Aur wuh unhen chhorakar chala gayá.

Farisíon aur Sadúqíon ki ta'lim se hoshyár rahne ke बारे में.

(Mar. 8. 13-21.)

⁵ Aur shágird pár játe waqt rotí sáth lení bhúl gaye the. ⁶ Yisú' ne un se kahá; Khabardár, Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se hoshyár rahná. ⁷ Wuh ápas में चर्चा करने लगे, ki Ham rotí nahín láe. ⁸ Yisú' ne yih ma'lúm karke kahá; Ai kam-i-tiqádo, tum ápas में kún charchá karte ho, ki hamáre pás rotí nahín? ⁹ Kyá ab tak nahín samajhte, aur un páñch hazár ádmíon ki páñch rotíyán tumhen yád nahín, aur na yih ki kitní tokriyán utháín? ¹⁰ Aur na un char hazár ádmíon ki sáť rotíyán, aur na yih ki kitne tokre utháe? ¹¹ Kyá wajh hai, ki tum yih nahín samajhte, ki main ne tum se rotí ki bábat nahín kahá? Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se khabardár raho. ¹² Tab un k' samajh में áyá, ki us ne rotí ke khamír se nahín, balki Farisíon aur Sadúqíon ki ta'lim se khabardár rahne ko kahá thá.

Shama'un Patras ká iqrár karná ki Yisú' Khudá ká Betá hai.

(Mar. 8. 27-29; Lúq. 9. 18-20.)

¹³ Jab Yisú' Qaisariya Filippí ke 'iláqe में áyá, to apne shágirdon se yih púchhá, ki Log Ibn i Ádam ko kyá kahte hain? ¹⁴ Unhon ne kahá; Ba'z Yúhanná baptisma^a denewálá kahte hain, ba'z Eliyyáh, ba'z Yirmayáh, yá nabíon में से कोई. ¹⁵ Us ne un se kahá; Magar tum mujhe kyá

kahte ho? ¹⁶ Shama'un Patras ne jawáb में kahá; Tú zinda Khudá ká Betá Masih hai. ¹⁷ Yisú' ne jawáb में us se kahá, ki Mubáarak hai tú, Shama'un Bar-Yoná; kúnki yih bát gosht aur khún ne nahín, balki mere Báp ne, jo ásmán par hai, tujh par záhir kí hai. ¹⁸ Aur main bhí tujh se kahtá hún, ki Tú Patras hai, aur main is patthar^b par apní kalisiyá banáúngá, aur 'álam i arwáh ke darwáze us par gálib na áenge. ¹⁹ Main ásmán ki bádsháhat kí kunjiyán tujhe dúnga, aur jo kuchh tú zamín par bándhegá, wuh ásmán par bandhegá; aur jo kuchh tú zamín par kholegá, wuh ásmán par khúlegá. ²⁰ Us waqt us ne shágirdon ko hukm diyá^c, ki kisi ko na batáná, ki yih Masih hai.

Yisú' ki maut aur us ke jalál ki peshingoí.

(Mar. 8. 31-9. 1; Lúq. 9. 22-27.)

²¹ Us waqt se Yisú'^d apne shágirdon par záhir karne lagá, ki Mujhe zarúr hai, ki Yaráshalem ko jáún, aur buzurgon aur sardár káhinon aur faqíhon kí taraf se bahut dukh utháún, aur qatl kiyá jáún, aur tisre din jí uthún. ²² Is par Patras us ko alag le jákar use malámat karne lagá, ki Ai Khudá-wand, Khudá na kare; yih tujh par hargiz nahín hone ká. ²³ Us ne phirkar Patras se kahá; Ai Shaitán, mere sámne se dúr ho: tú mere liye thokar ká bá'is hai; kúnki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmíon kí báton ká khayál rakhtá hai. ²⁴ Us waqt Yisú' ne apne shágirdon se kahá, ki Agar koi mere píche áná cháhe, to apní khudí se^e inkár

^a Yá istibág. ^b Yá chañan. ^c N. tákid ki. ^d N. Yisú' Masih. ^e Yá apne ápe se.

kare, aur apní salīb uṭhāe aur mere pichhe ho le. ²⁵ Kyūnki jo koī apní ján bachání chāhe, wuh use khoegá, aur jo koī mere wāste apní ján khoegá, wuh use páegá. ²⁶ Aur agar ádmī sári dunyá hásil kare aur apní ján ká nuqsán uṭhāe, to use kyá fáida hogá? yá ádmī apní ján ke badle kyá degá? ²⁷ Kyūnki Ibn i Adam apne Bāp ke jalāl men apne firishton ke sáth áegá; us waqt har ek ko us ke kámon ke muwáfīq badlá degá. ²⁸ Main tum se sach kahtá hūn, ki Jo yahán khare haiñ, un men se ba'z aise haiñ ki jab tak Ibn i Adam ko us kí bádsháhāt men áte hūe na dekh lenge, maut ká maza hargiz na chakhenge.

Yisú' kí sūrat ká badal jánā.
(Mar. 9. 2-8; Lúq. 9. 28-36.)

17 ¹ Chha din ke ba'd Yisú' ne Patras aur Ya'qūb aur us ke bháí Yúhanná ko hamráh liyá, aur unhen ek únche pahār par alag le gayá; ² aur un ke sámnne us kí sūrat badal gayí; aur us ká chihra sūraj kí mánind chamká, aur us kí poshák nūr kí mánind safed ho gayí. ³ Aur dekho, Músá aur Eliyyáh us ke sáth báten karte hūe unhen dikháí diye. ⁴ Patras ne Yisú' se kahá; * Ai Khudáwand, hamará yahán rahná achchhá hai; marzī ho, to main yahán tīn dere banáúñ, ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye. ⁵ V. u. bol hí rahá thá, kí dekho, ek núrání bádál ne un par sáya kar liyá, aur dekho, us bádál men se áwáz áí, kí Yih merá piyará Betá hai, jis, se main khush hūñ; is kí suno. ⁶ Shágird yih sunkar munh ke bal gire, aur bahut hí dare. ⁷ Yisú' ne pás ákar unhen chhúá,

^a Yūn. jawáb men kahá.

^d N. bahut na dārad.

^b N. us ke na dārad.

^c Yá istibāq.

^e Yūn. pushi.

aur kahá, kí Uṭho, aur daro nahīñ. ⁸ Jab unhon ne apní ánkhen uṭhā-ín, to ek Yisú' ke siwá áur kisí ko na dekhá.

Eliyyáh ke áne ke बारे में.
(Mar. 9. 9-13.)

⁹ Jab wuh pahār se utarte the to Yisú' ne unhen yih hukm diyá, kí Jab tak Ibn i Adam murdon men se na jī uṭhe, jo kuchh tum ne dekhá hai us ká zikr kisí se na karná. ¹⁰ Us ke^b shágirdon ne us se púchhá, kí Phir faqīh yih kyūn kahte haiñ, kí Eliyyáh ká pahle ánā zarūr hai? ¹¹ Us ne jawáb men ikahá; Eliyyáh albatta áegá, aur sab kuchh bahál karegá; ¹² lekin main tum se kahtá hūñ, kí Eliyyáh to á chuká, aur unhon ne us ko nahīñ pahcháná, balki jo cháhá, us ke sáth kiyá; isi tarah Ibn i Adam bhī un ke háth se dukh uṭhāegá. ¹³ Tab shágird sam-ajh gaye kí us ne ham se Yúhan-ná baptisma^c denewále kí bábat kahá hai.

Ek mirgíwāle larke ko achchhá karná.
(Mar. 9. 14-28; Lúq. 9. 37-42.)

¹⁴ Aur jab wuh bhīr ke pás pahúnche, to ek ádmī us ke pás áyá, aur us ke áge ghutne ṭekkar kahne lagá; ¹⁵ Ai Khudáwand, mere bete par rahm kar, kyūnki us ko mirgí áti hai, aur wuh bahut^d dukh uṭhátá hai, is liye kí aksar ág men gir partá hai, aur aksar pání men bhī. ¹⁶ Aur main us ko tere shágirdon ke pás láyá thá, magar wuh use achchhá na kar sake. ¹⁷ Yisú' ne jawáb men kahá; Ai be'itqád aur kajrau qaum^e, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use yahán mere pás le áo. ¹⁸ Yisú' ne use jhirká,

aur bad-rúh us se nikal gayí, aur wuh larká usí gharí achchhá ho gayá. ¹⁹ Us waqt shágirdon ne Yisú' ke pás alag ákar kahá, ki Ham is ko kyún na nikál sake? ²⁰ Us ne un se kahá; Apne imán kí kamí ke sabab; kyúnki main tum se sach kahtá hún, ki Agar tum men ráí ke dāne ke barábar bhí imán hogá, to is pahár se kah sakoge, ki Yahán se sarakkar wahán chalaí já, aur wuh chalaí jáegá; aur koí bát tumháre liye námumkin na hogí.

Yisú' ke qatl hone kí peshingoí.

(Mar. 9. 30-32; Lúq. 9. 43-45.)

²² Aur jab wuh Galíl men rahte the, to Yisú' ne un se kahá, ki Ibn í Ádam ádmíon ke háth men hawále kiyá jáegá; ²³ aur wuh use qatl karenge, aur wuh tisre din zinda kiyá jáegá. Is par wuh bahut hí gangín hue.

Haikal ke mahsúl ko adá karná.

²⁴ Aur jab Kafarnahúm men áe, to ním misqál^b lenewálon ne Patras ke pás ákar kahá; Kyá tumhárá ustád ním misqál nahín detá? ²⁵ Us ne kahá; Hún, detá hai. Aur jab wuh ghar men áyá, to Yisú' ne us ke bolne se pahle hí kahá; Ai Shama'ún, tú kyá samajhtá hai? Dunyá ke bádsháh kin se mahsúl yá jizya lete hain? apne beton se, yá gairon se? ²⁶ Jab us ne kahá, ki Gairon se; to Yisú' ne us se kahá; Pas bete barí hue. ²⁷ Magar is liye ki ham unhen thokar na khiláen, tú jhl par jákar bansí dál, aur jo machhlí pahle nikle use le; aur jab us ká munh kholegá, to ek misqál^c milegá;

wuh lekar mere aur apne badle unhen de.

Ásmán kí bádsháhat men firotaní kí aur adná logon kí qadr.

(Mar. 9. 33-37; Lúq. 9. 46-48.)

18 ¹ Us waqt shágird Yisú' ke pás ákar bole; Pas ásmán kí bádsháhat men bará kaun hai? ² Us ne ek bachche ko pás bulákar use un ke bích men khará kar diyá, ³ aur kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki agar tum na phiro, aur bachchon kí mánind na bano, to ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhil na hoge. ⁴ Pas jo koí apne áp ko is bachche kí mánind chhotá banáegá, wuhí ásmán kí bádsháhat men bará hogá. ⁵ Aur jo koí aise bachche ko mere nám par qabúl kartá hai, wuh mujhe qabúl kartá hai; ⁶ lekin jo koí in chhoton men se, jo mujh par imán láe hain, kisi ko thokar khilátá hai, us ke liye yih bihtar hai, ki ek bari chakki^d kē pāt us ke gale men latkáyá jáe, aur wuh gahre samundar men dūbo diyá jáe. ⁷ Thokaron ke sabab dunyá par afsos hai; kyúnki thokaron ká lagná zarúr hai, lekin us ádmí par afsos hai, jis ke bá'is se thokar lage. ⁸ Pas agar terá háth yá terá pánw tujhe thokar khiláe, to use kátkar apne pás se phenk de; tūndá yá langrá hokar zindagi men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth yá do pánw hote, tú hamesha kí ág men dálá jáe. ⁹ Aur agar terí ánkhi tujhe thokar khiláe, to use nikálkar apne pás se phenk de; káná hokar zindagi men dákhil honá

^a N. *Katthe ho rahe.*

^b Yún. *Didrachma.* Is se ek sikka murád hai, jis kí qímat qarib ek rupaye ke hai, aur har ek Yahúdí ko haikal ke ikhráját ke liye sálána dená partá thá; Khurúj 30. 13 aur 38. 26 ko dekho.

^c Yún. *Státer*, ya'ní taqríban do rupaye ká sikka.

^d Yá *pharás.*

tere liye is se bihtar hai, ki do ánkhen hote, tú ág ke jahannam men ¹⁰ dālā jāe. Khabardār, in chhoton men se kisi ko náchiz na jánná; kyúñki main tum se kahtá hún, ki Ásmán par un ke frishthe mere ásmáni Báp ká munh har waqt dekhte haiñ. ¹² Tum kyá samajhte ho? agar kisi ádini ki sau bheren hon, aur un men se ek bhaṭak jāe, to kyá wuh ninnánawe ko chhorkar aur paharon par jákar, ^a use bhaṭki hui ko na dhúndhegá? ¹³ Aur agar aisá ho ki use páe, to main tum se sach kahtá hún, ki wuh un ninnánawe ki nisbat jo bhaṭki nahin, is bher ki ziyáda khushí karegá. ¹⁴ Isí tarah tumháre Báp ki jo ásmán par hai yih marzi nahin, ki in chhoton men se ek bhí halák ho.

Bháiyon ke jhagron ke faisala karne ke bayán men.

¹⁵ Agar terá bhái terá ^b gunáh kare, to já, aur akele men bát chit karke use samjhá; agar wuh terí sune, to tú ne apne bhái ko pá liyá. ¹⁶ Aur agar na sune, to aur ek do ádmion ko apne sáth le já, túki har ek bát to tñ gawáhon ki zabán se sábit ho jāe. ¹⁷ Agar wuh un ki bhí sunne se inkár kare, to kalisiyá se kah; aur agar kalisiyá ki bhí sunne se inkár kare, to tú use gair-qaumwále aur mahsúl lenewále ke barábar jáñ. ¹⁸ Main tum se sach kahtá hún, ki Jo kuchh tum zar in par bándhoge, wuh ásmán par bándhegá; aur jo kuchh tum zamín par khologe, wuh ásmán par khulega. ¹⁹ Phir main tum se ^c kahtá hún, ki Agar tum men se do

shakhs zamín par kisi bát ke liye, jise wuh mángte hon, ittifaq karen, to wuh mere Báp ki taraf se, jo ásmán par hai, un ke liye ho jāegi. ²⁰ Kyúñki jahán do yá tñ mere nám par ikatthe haiñ, wahán main un ke bích men hún.

Bháí ke mu'áf karne ke bayán men.

²¹ Us waqt Patras ne pás ákar us se kahá; Ai Khudáwand, agar merá bhái merá gunáh kartá rahe, to main kitni daf'a use mu'áf karún? kyá sátdaf'a tak? ²² Yisú ne us se kahá; Main tujh se yih nahin kahtá, ki sátdaf'a, balki sátdaf'a ke satar guné tak. ²³ Pas ásmán ki bádsháhat us bádsháh ki mánind hai, jis ne apne naukaron se hisáb lená cháhá. ²⁴ Aur jab hisáb lene lagá, to us ke sámne ek qarzdár házir kiyá gayá, jise das hazár tore^d dene the. ²⁵ Magar chúnki us ke pás kuchh adá karne ko na thá, is liye us ke ^e málík ne hukm diyá, ki Yih aur is ki jorú bachche, aur jo kuchh is ká hai, sab bechá jāe, aur qarz wusúl kar liyá jāe. ²⁶ Pas naukár ne girkar use sijda kiyá aur kahá; Ai khudáwand, mujhe muhlat de, to main terá sárá qarz adá karúngá. ²⁷ Us naukár ke málík ne tars khákar use chhor diyá, aur us ká qarz bakhsh diyá. ²⁸ Jab wuh naukár báhar niklá, to us ke hamkhidmaton men se ek us ko milá, jis par us ke sau dínár^f áte the; us ne us ko pakarkar us ká galá ghontá aur kahá, ki Jo merá átá hai, adá kar de. ²⁹ Pas us ke hamkhidmat ne us ke sámne girkar us ki minnat ki aur kahá, Mujhe muhlat de,

^a N. ninnánawe ko paharon par na chhoregá, aur jákar.

^b N. terá na dárad.

^c N. sach izád.

^d Yún. Talantun, jis ki qímat qarib 3600 rúpaye ke thi.

^e N. us ke na dárad.

^f N. Ai khudáwand na dárad.

^g Is mauqe par Yúnáni lafz denariyus se ek silka murád hai, jis ki qímat takhmínan áth áne ki hai.

main tujhe adá kar dúngá. ³⁰ Us ne na máná, balki jákar use qaid-kháne men dál diyá, ki jab tak qarz adá na kar de, qaid rahe. ³¹ Pas us ke hamkhidmat yih hál dekhkar bahut gamgín hue, aur ákar apne málík ko sárá ahwál suná diyá. ³² Is par us ke málík ne us ko pás bulákar us se kahá; Ai sharir naukar, main ne wuh sárá qarz tujhe is liye bakhsh diyá ki tú ne meri minnat ki thí; ³³ kyá tujhe lázim na thá, ki jaisá main ne tujh par rahm kiya, tú bhí apne hamkhidmat par rahm kartá? ³⁴ Aur us ke málík ne gusse hokar, us ko jalládon ke hawále kiya, ki jab tak ^a tamám qarz adá na kar de, qaid rahe. ³⁵ Isí tarah tumháre sáth merá ásmáni Báp bhí karegá, agar tum men se har ek apne bhái ko dil se mu'áf na kare.

Yardan ke pár Yisú' ke mu'jize.

(Mar. 10. 1.)

I⁹ ¹ Jab Yisú' yih báten khatm kar chuká, to aisá húa ki Galil se rawána hokar, Yardan ke pár Yahúdiya kí sarhaddon men áya; ² aur us ke pichhe ek bari bhír ho lí, aur us ne unhen wahán achchhá kiya.

Taláq ke báre men Yisú' kí ta'lim.

(Mar. 10. 2-12.)

³ Aur Farisi use ázmáne ke wáste us ke pás áe aur kahne lage; Kyá har ek sabab se apní biwí ká chhor dená rawá hai? ⁴ Us ne jawáb men kahá; Kyá tum ne nahín parhá, ki jis ne unhen banáya, ^b us ne ibtidá hí se unhen mard aur 'aurat banákar kahá, ki ⁵ Is sabab se mard báp se aur mán se judá

hokar, apní biwí ke sáth rahegá, aur wuh dono ek jism honge? ⁶ Pas wuh do nahín, balki ek jism hai. Is liye jise KHUDÁ ne jorá hai, use ádmi judá na kare. ⁷ Unhon ne us se kahá; Phir Músá ne kyún hukm diyá hai, ki taláqnáma dekar use chhor de? ⁸ Us ne un se kahá, ki Músá ne tumhári sakht-dilí ke sabab tumhen apní biwiyon ke chhor देने کی ijjázat di, magar ibtidá se aisá na thá. ⁹ Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koi apní biwí ko harámkári ke siwá kisi aur sabab se chhor de, aur दूसरी से biyáh kare, wuh ziná kartá hai; ^d aur jo koi chhori hui se biyáh kar le wuh bhí ziná kartá hai. ¹⁰ Shá-girdon ne us se kahá, ki Agar mard ká biwí ke sáth aisá hí hál hai, to biyáh karná hí achchhá nahín. ¹¹ Us ne un se kahá, ki Sab is bāt ko qabúl nahín kar sakte, magar wuhí jinhen yih qudrat di gayi hai. ¹² Kyúnki ba'z khoje aise hai, jo mán ke peñ hí se aise paidá hue, aur ba'z khoje aise hai, jinhen ádmion ne khoja banáya, aur ba'z khoje aise hai, jinhon ne ásmán kí bádsháhat ke liye apne ap ko khoja banáya. Jo qabúl kar saktá hai, wuh qabúl kare.

Chhoje bachchon se Yisú' kí muhabbat.

(Mar. 10. 13-16; Lúq. 18. 15-17.)

¹³ Us waqt log bachchon ko us ke pás láe, táki wuh un par háth rakkhe aur du'á mánge, magar shágirdon ne unhen jhirká. ¹⁴ Le-kin Yisú' ne kahá; Bachchon ko mere pás áne do, aur unhen mana' na karo, kyúnki ásmán kí bádsháhat aison hí kí hai. ¹⁵ Aur wuh un par háth rakhkar wahán se chalá gaya.

^a N. us se isád.

^c Paidáish 2. 24.

^b N. paidá kiya.

^d N. Aya 9 kí báqi 'ibarat na dera.

Yisú' ke pure shágird hone ka taríqa.
(Mar. 10. 17-22; Lúq. 18. 18-23.)

¹⁶ Aur dekho, ek shakhs ne pás ákar us se kahá; Ai ustád main kaun sí neki karún, táki hamesha kí zindagí páún? ¹⁷ Us ne us se kahá, ki Tú mujh se neki kí bábat kyún púchhtá hai? nek to ek hí hai; lekin agar tú zindagí men dákhil honá cháhntá hai, to hukmon par 'amal kar. ¹⁸ Us ne us se kahá; Kaun se hukmon par? Yisú' ne kahá; Yih, ki Khún na kar; Ziná na kar; Chorí na kar; Jhúthí gawáhi na de; ¹⁹ Apne báp kí aur mán kí 'izzat kar; aur apne parausí se apní mánind mahabbat rakh. ²⁰ Us jawán ne us se kahá, ki Main ne in sab par 'amal kiya hai; ab mujh men kis bát kí kami hai? ²¹ Yisú' ne us se kahá; Agar tú kámil honá cháhntá hai, to já, apná mál o asbáb bechkar garibon ko de; tujhe ásmán par khazána milegá; aur ákar mere pichhe ho le. ²² Magar wuh jawán yih bát sunkar gangín hoke chalá gayá, kyunki bará máldár thá.

Yisú' ki páirawí ke ajr ke bayán men.
Angúri bág ke mazdúron kí tamsíl.
(Mar. 10. 23-31; Lúq. 18. 24-30.)

²³ Aur Yisú' ne apne shágirdon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki daulatmand ká ásmán kí bádsháhat men dákhil honá mushkil hai. ²⁴ Aur phir tum se kahtá hún, ki unht ká súi ke náke men se nikal jáná is se ásan hai, ki dau'atmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. ²⁵ Shágird yih sunkar bahut hí hairán hue, aur bole, ki Phir kaun naját pá saktá hai? ²⁶ Yisú' ne un kí taraf dekhkar kahá, ki Yih ádmón se to nahín ho saktá, lekin Khudá se sab kuchh

ho saktá hai. ²⁷ Is par Patras ne jawáb men us se kahá, ki Dekh, ham to sab kuchh chhorke tere pichhe ho liye hain; pas ham ko kyá milegá? ²⁸ Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki jab Ibn i Adam nayi paidá-ish men apne jalál ke takht par baithegá, to tum bhi jo mere pichhe ho liye ho, bárah takhton par baithkar, Isráíl ke bárah kabilon ká insáf karoge. ²⁹ Aur jis kisi ne gharon, yá bháiyon, yá bahinon, yá báp, yá mán, yá bachchon, yá kheton ko mere nám kí khátir chhor diya hai, us ko sau guná milegá,^b aur hamesha kí zindagí ká wáris hogá. ³⁰ Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir

20 awwal. ¹ Kyunki ásmán kí bádsháhat us ghar ke málík kí mánind hai, jo sawere niklá, táki apne angúri bág men mazdúr lagáe. ² Aur us ne mazdúron se ek dínar^c roz tháhrákar, unhen apne bág men bhej diya. ³ Phir pahar din charhe ke qarib nikalkar, us ne auron ko bázár men bekár khare dekhá, ⁴ aur un se kahá; Tum bhi bág men chale jáo; jo wájib hai, tumhen dúngá. Pas wuh chale gaye. ⁵ Phir us ne do pahar aur tisre pahar ke qarib nikalkar waisá hi kiya. ⁶ Aur koi ek ghanntá din rahe, phir nikalkar auron ko khare páya, aur un se kahá; Tum kyún yahán tamám din bekár khare rahe? ⁷ Unhon ne us se kahá; Is liye ki kisi ne ham ko mazdúri par nahín lagáya. Us ne un se kahá; Tum bhi bág men chale jáo. ⁸ Jab ehám hui, to bág ke málík ne apne kárinde se kahá, ki Mazdúron ko bulá, aur pichhlon se lekar pahlon tak unhen^d maz-

^a N. Apne na dárad.

^b 18. 28. ke háshiyé ko dekho.

^b N. wuh koi guná sthāda pāgā.

^d N. unhen na dárad.

dúri de de. ⁹ Jab wuh áe jo ghanṭá bhar din rahe lagáe gaye the, to unhen ek ek dínár milá. ¹⁰ Jab pahle mazdúr áe, to unhon ne yih samjhá, ki hamen ziyáda milegá, aur un ko bhí ek hí ek dínár milá. ¹¹ Jab milá, to ghar ke málik se yih kahkar shikáyat karne lage, ki ¹² In pichhlon ne ek hí ghanṭá kám kiyá hai, aur tú ne inhen hamáre barábar kar diyá, jinhon ne din bhar ká bojh utháiyá, aur sakht dhúp sahí. ¹³ Us ne jawáb dekar un men se ek se kahá; Miyán, main tere sáth beinsáfi nahín kartá; kyá terá mujh se ek dínár nahín thahrá thá? ¹⁴ Jo terá hai uthá le, aur chalá já; merí marzí yih hai, ki jitná tujhe detá hún, is pichhle ko bhí utná hí dún. ¹⁵ Kyá mujhe rawá nahín, ki apne mál ko jo cháhún so karún? Yá tú is liye ki main nek hún, burí nazar se dekhtá hai? ¹⁶ Isí tarah ákhir awwal ho jáenge, aur awwal ákhir.

Yisú' ke qatl hone aur jī uthne ki peshingoí.

(Mar. 10. 32-34; Lúq. 18. 31-33.)

¹⁷ Aur Yisú' Yaráshalem játe men bárah shágirdon ko ^a alag le gayá, aur ráh men un se kahá; ¹⁸ Dekho, ham Yaráshalem ko játe hain, aur Ibn i Adam sardár káhinon aur faqihon ke hawále kiyá jáegá, aur wuh us ke qatl ká hukm denge, ¹⁹ aur use gair-qaumon ke hawále karenge, táki wuh use tháṭṭhon men uráen, aur koré máren, aur salib par charháen, aur wuh tísre dín zinda kiyá jáegá.

Zabdí ke beton ki 'arz.

(Mar. 10. 35-45.)

²⁰ Us waqt Zabdí ke beton ki máñ ne, apne beton ke sáth us ke

^a N. Jab Yisú' Yaráshalem jáne ko thá, to un bárah ko.

sámne ákar sijda kiyá, aur us se kuchh 'arz karne lagí. ²¹ Us ne us se kahá, ki Tú kyá cháhtí hai? Us ne us se kahá; Farmá, ki yih mere do bete teri bádasháat men ek terí dahní, aur ek terí báin taraf baithé. ²² Yisú' ne jawáb men kahá; Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main pine ko hún, kyá tum pí sakte ho? Unhon ne us se kahá; Pí sakte hain. ²³ Us ne un se kahá; Merá piyála to pioge, lekin apne dahne báen kisi ko bithá dená merá kám nahín, magar jin ke liye mere Báp ki taraf se taiyár kiyá gayá, unhin ke liye hai. ²⁴ Aur jab dason ne yih suná, to un dono bháiyon se khafa hue. ²⁵ Magar Yisú' ne unhen pás bulákar kahá; Tum jánte ho, ki gair-qaumon ke sardár un par hukumat chaláte, aur amír un par ikhtiyár jatáte hain. ²⁶ Tum men aisá na hogá,^b balki jo tum men bará honá cháhe, wuh tumhárá khádim bane, ²⁷ aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh tumhárá gulám bane; ²⁸ chunáñchi Ibn i Adam is liye nahín áyá, ki khidmat le, balki khidmat kare, aur apní ján bahuteron ke badle fidey men de.

Do andhon ko bīnā karnā.

(Mar. 10. 46-52; Lúq. 18. 35-43.)

²⁹ Aur jab wuh Yariho se nikalte the, to ek barí bhír us ke pichhe ho lí. ³⁰ Aur dekho, do andhon ne jo ráh ke kanáre baithé hue the, yih sunkar, ki Yisú' já rahá hai, chillákar kahá; Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar. ³¹ Logon ne unhen dántá ki chup rahen; lekin wuh áur bhí chillákar bole; Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar.

^b N. aise nahín hai.

³² Yisú' ne khare hokar unhen buláyá aur kahá; Tum kyá cháhte ho, ki main tumhare liye karún?

³³ Unhon ne us se kahá; Ai Khudáwand, yih ki hamári ánkhen khul jáen. ³⁴ Yisú' ko tars áyá, aur us ne un ki ánkhen ko chhúá; aur wuh fauran bíná ho gaye, aur us ke piche ho liye.

Yisú' ká 'alániya taur par Yarúshalem men dákhlil honá.

(Mar. 11. 1-10; Lúq. 19. 29-38; Yúh. 12. 12-15.)

21 ¹ Aur jab wuh Yarúshalem ke nazdik pahunche, aur Zaitún ke pahár par Baitfage ke pás áe, to Yisú' ne do shágirdon ko yih kahkar bhejá, ki ² Apne sámne ke gánw men jáo; wahán pahunchte hí ek gadhí bandhí hui, aur us ke sáth bachcha tumhen milégá; unhen kholkar mere pás le áo. ³ Aur agar koí tum se kuchh kahe, to kahná, ki Yih Khudáwand ko darkar hai; wuh fí'faur unhen bhej degá. ⁴ Yih is liye huá, ki jo nabí ki ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki

⁵ a Siyyon ki beti se kaho, ki

Dekh, terá Bádsháh tere pás áta hai;

Wuh halim hai, aur gadhe par sawar hai;

Balki ládu ke bachche par.

⁶ Pas shágirdon ne jákar, jaisá Yisú' ne unhen hukm diyá thá. waisá hí kiya; ⁷ aur gadhí aur bachche ko lákar apne kapre un par dále; aur wuh un par baith gayá. ⁸ Aur bhír men ke aksar logon ne apne kapre ráste men bichháe, aur áuron ne darakhton se dáliyan kátkar ráh men phailáin.

⁹ Aur bhír jo us ke áge áge játi aur piche piche chali áti thí, pukár pukárkar kahti thí, ki Ibn i Dáúd ko Hosha'ná,^b mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par áta hai, 'álam i bálá par Hosha'ná.^b ¹⁰ Aur jab wuh Yarúshalem men dákhlil huá, to sáre shahr men halchal par gayi, aur log kahne lage; Yih kaun hai? ¹¹ Bhír ke logon ne kahá; Yih Galil ke Násarat ká nabí Yisú' hai.

Haikal ko pák sáf karná.

(Mar. 11. 15-18; Lúq. 19. 45-47.)

¹² Aur Yisú' ne Khudá ki^c haikal men dákhlil hokar, un sab ko nikál diyá, jo haikal men kharid o farokht kar rahe the, aur sarráfon ke takhte aur kabútar-faroshon ki chaukiyan ulať dín, ¹³ aur un se kahá; Likhá hai, ki^d Merú ghar du'á ká ghar kahláegá; magar tum use dákúon ki khoj banáte ho. ¹⁴ Aur andhe aur langre haikal men us ke pás áe; aur us ne unhen acchehá kiya. ¹⁵ Lekin jab sardár káhinon aur faqihon ne un 'ajib kámon ko, jo us ne kiye, aur larkon ko haikal men Ibn i Dáúd ko Hosha'ná^b pukarte dekhá, to khafa hokar us se kahne lage; ¹⁶ Tú suntá hai, ki yih kyá kahte hai? Yisú' ne un se kahá; Hán; kyá tum ne yih kabhi nahin parhá, ki^e Bachchon aur shirkhwáron ke munh se tú ne hamd ko kámil karáyá? ¹⁷ Aur wuh unhen chhorkar shahr ke báhar Bait'aniyyáh men gayá, aur ráat ko wahin rahá.

Ek bephal anjir ke daraht ká sukháya jáná.

(Mar. 11. 12-14 aur 20-24.)

¹⁸ Aur jab subh ko phir shahr

^a Zakariyáh 9. 9.

^b 'Ibráni zabán men is ke ma'ní hai, *Karm karke naját de*. Zabúr 118. 95 ko dekho.

^c N. Khudá ki ne daraht.

^d Yasha'yáh 66. 7.

^e Zabúr 8. 2.

men jātá thá, to use bhúk lagi.
 19 Aur anjir ká ek darakht ráh ke kanáre dekhkar us ke pás gayá, aur patton ke siwá us men kuchh na pákar us se kahá, ki Ayanda tujh men kabhí phal na lage. Aur anjir ká darakht usí dam súkh gayá. 20 Shágirdon ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá; aur kahá; Yih anjir ká darakht kyúnkar ek dam men súkh gayá? 21 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Agar imán rakkho aur shakk na karo, to na sirf wuh karoge, jo anjir ke darakht ke sáth húa, balki agar is pahár se bhí kahoge, ki Tú ukhar já, aur samundar men já par, to yih ho jáegá. 22 Aur jo kuchh du'á men imán ke sáth mángoge, wuh sab tumhen milegá.

Apne ikhtiyár ke बारे में Yisú' ká sarádaron ko jawáb dená.

(Mar. 11. 27-33; Lúq. 20. 1-8.)

23 Aur jab wuh haikal men ákar ta'lím de rahá thá, to sardár káhinon, aur gaum ke buzurgon ne us ke pás ákar kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? aur kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá hai? 24 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; agar wuh mujhe batáoge, to main bhí tum ko batáúngá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 25 Yúhanná ká baptisma^a kahán se thá? ásmán kí taraf se, yá insán kí taraf se? Wuh ápas men saláh karne lage, ki Agar ham kahén, Ásmán kí taraf se, to wuh ham se kahegá, phir tum ne kyún us ká yaqín na kiyá? 26 Aur agar kahén, Insán kí taraf

se, to ham 'awámm se darté hain, kyúnki sab Yúhanná ko nabí jánte hain. 27 Pas unhon ne jawáb men Yisú' se kahá, ki Ham nahín jánte. Us ne bhí un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 28 Tum kyá samajhte ho? Ek ádmí ke do beté the; us ne pahle ke pás jákar kahá; Betá, já; á; angúri bág men kám kar. 29 Us ne jawáb men kahá; Main nahín jáúngá; magar pichhe pachhtákar gayá.^b 30 Phir दूसरे के पास जाकर उस ने इसी तरह कहा. उस ने जवाब दिया; अच्छहा जानाब: मगर गया नहीं.^c 31 In dono men se kaun apne báp kí marzi bajá láyá? Wuh bole; Pahlá.^d Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Mahsúl lenewále aur kasbíán tum se pahle Khudá kí bádsháhat men dákhil hotí hain. 32 Kyúnki Yúhanná rástbázi kí tariq par tumháre pás áyá, aur tum ne us ká yaqín na kiyá, magar mahsúl lenewálon aur kasbíon ne us ká yaqín kiyá; aur tum yih dekhkar pichhe bhí na pachhtáe, ki us ká yaqín kar lete.

Angúri bág ke thekedaron ki tamsíl.

(Mar. 12. 1-12; Lúq. 20. 9-19.)

33 Ek aur tamsíl suno. Ek ghar ká málík thá, jis ne angúri bág lagáyá, aur us ke cháron taraf iháta gherá aur us men hauz khodá, aur burj banáyá, aur use bágbanon ko theke par dekar pardes chalá gayá. 34 Aur jab phal ká mausim qarib áyá, to us ne apne naukaron ko bágbanon ke pás apná^e phal lene ko bhejá. 35 Aur bágbanon ne us ke naukaron ko pakarkar

^a Yá 'istibág.

^b N. Achchhá janáb, mager gayá nahín.

^c N. Main nahín jātá; mager pichhe pachhtákar gayá.

^d N. Dohá.

^e Yá us ká.

kisi ko pftā, aur kisi ko qatl kiya, aur kisi ko sangsār kiya. ³⁶ Phir us ne aur naukaron ko bheja, jo pahlon se ziyāda the, aur unhon ne jn ke sāth bhī usi tarah kiya. ³⁷ Akhir us ne apne bete ko un ke pās yih kahkar bheja, ki Wuh mere bete kā to lihāz karenge. ³⁸ Jab bāgbānon ne bete ko dekhā, to āpas men kahā, ki Yihī wāris hai; āo, ise qatl karke is kī mirās par qabza kar le. ³⁹ Aur use pakarkar bāg se bāhar nikālā, aur qatl kar diya. ⁴⁰ Pas jab bāg kā mālīk āegā, to un bāgbānon ke sāth kyā karegā? ⁴¹ Unhon ne us se kahā; Un bure ādmīon ko buri tarah halāk karegā, aur bāg kā thekā aur bāgbānon ko degā, jo mausim par us ko phal den. ⁴² Yisū' ne un se kahā; Kyā tum ne kitāb ī muqaddas men kabhī nahīn parhā, ki

* Jis patthar ko mi'māron ne radd kiya,

Wuhī kone ke sire kā patthar ho gayā;

Yih Khudāwand kī taraf se huā, Aur hamārī nazar men 'ajīb hai?

⁴³ Is liye main tum se kahtā hūn, ki Khudā kī bādshāhat tum se le lī jāegī, aur us qaum ko, jo us ke phal lāe, de dī jāegī. ⁴⁴ Aur jo is patthar par giregā, us ke tukre tukre ho jāenge, magar jis par wuh giregā, use pīs dālegā. ⁴⁵ Aur jab sardār kāhinon aur Farisīon ne us kī tamsilēn sunīn, to sanājh gaye, ki hamāre haqq men kahtā hai. ⁴⁶ Aur wuh us ke pakarne kī koshish men the, lekin logon se darte the, kyūnki wuh use nabī jānte the.

Shahādte kī shādī kī tamstī.

22 ¹ Aur Yisū' phir un se tam-silon men kahne^b lagā, ki

^a Zebār 118, 23, 33.

^b Yūn. jawāb men kahne.

^c N. un ko.

² Āsmān kī bādshāhat us bādshāh kī mānind hai, jis ne apne bete kī shādī-kī; ³ aur apne naukaron ko bheja ki bulāe hūon ko shādī men bulāen; magar unhon ne ānā nā chāhā. ⁴ Phir us ne aur naukaron ko yih kahkar bheja, ki Bulāe hūon se kaho. ki Dekho, main ne ziyāfat taiyār kar lī hai; mere bail aur mote mote jānwar zabh ho chuke hain, aur sab kuchh taiyār hai; shādī men āo. ⁵ Magar wuh beparwāi karke chal diye, koi apne khet ko, koi apnī saudāgarī ko, ⁶ aur bāqion ne us ke naukaron ko pakarkar be'izzat kiya, aur mār dālā. ⁷ Bādshāh ko gussa āyā, aur apnā lashkar bhejkar, un khūnion ko halāk kar diya, aur un kā shahr phūnk diya. ⁸ Tab us ne apne naukaron se kahā, ki Shādī kī ziyāfat to taiyār hai, magar bulāe hūe lāiq nā the. ⁹ Pas rāston ke nākon par jāo, aur jitne tumhen milēn, shādī men bulā lāo. ¹⁰ Aur wuh naukar bāhar rāston par jākar, jo unhen mile, kyā bure kyā bhale, sab ko^c jama' kar lāe, aur shādī kī mahfil mihmānon se bhar gayī. ¹¹ Aur jab bādshāh mihmānon ke dekhne ko andar āyā, to us ne wahān ek ādmī ko dekhā, jo shādī kī poshāk pahine hūe nā thā; ¹² aur us se kahā; Miyañ, tū shādī kī poshāk pahine bagair yahān kyūnkar ā gayā? Lekin us kā munh band ho gayā. ¹³ Is par bādshāh ne khādimon se kahā; Us ke hāth pānw bāndhkar us ko bāhar andhere men dāl do; wahān ronā aur dānton kā pīsna hogā. ¹⁴ Kyūnki bulāe hūe bahut hain, magar barguzida thore.

Jizya dene ke bare men Yisú' ka faisala.
(Mar. 12. 13-17; Lúq. 20. 20-26.)

¹⁵ Us waqt Farisíon ne^a jákar mashwara kiyá, ki use kyúnkar báton men phansáen. ¹⁶ Pas unhon ne apne shágridon ko Herodíon ke sáth us ke pás bhejá, aur unhon ne kahá; Ai ustád, ham jánte hain ki tu sachchá hai, aur sachcháí se Khudá ki ráh ki ta'lim detá hai, aur kisi ki parwá nahín kartá; kyúnki tú kisi ádmí ká tarafdár nahín. ¹⁷ Pashamen batá, tú kyá samajhtá hai? Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín? ¹⁸ Yisú' ne un ki sharárat jánkur kahá; Ai riyákáro, mujhe kyún ázmáte ho? ¹⁹ Jizye ká sikka mujhe dikháo. Wuh ek dínár^a us ke pás le áe. ²⁰ Us ne un se kahá; Yih súra^a aur nám kis. ká hai? ²¹ Unhon ne us se^b kahá; Qaisar ká. Is par us ne un se kahá; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. ²² Unhon ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur use chhorkar chale gaye.

Sadúqíon ko qiyámat ke bare men jawáb dená.

(Mar. 12. 18-27; Lúq. 20. 27-40.)

²³ Usí din Sadúqí, jo kahte hain, ki qiyámat hai hí nahín, us ke pás áe, aur us se yih suwál kiyá, ki ²⁴ Ai ustád, Músá ne kahá thá ki^c Agar koi beaulád mar jáe, to us ká bhái us ki biwi se biyáh kar le, aur apne bhái ke liye nasl paidá kare. ²⁵ Ab hamáre darmiyán sáth bhái the; aur pahlá biyáh karke mar gayá, aur is sabab se, ki us ke aulád na thá, apní biwi apne bhái ke liye chhor gayá; ²⁶ isí tarah dúsrá aur tísrá bhí, sátwen tak.

²⁷ Sab ke píchhe wuh 'aurat bhí mar gayí. ²⁸ Pas wuh qiyámat men un sáton men se kis ki biwi hogí? kyúnki sab ne us se biyáh kiyá thá. ²⁹ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Tum gumráh ho, is liye ki na kitáb i muqaddas ko jánte ho, na Khudá ki qudrat ko; ³⁰ kyúnki qiyámat men biyáh shádí na hogí, balki log ásmán par frishton ki mánind hongé. ³¹ Magar murdon ke jí uñhe ki bábat, jo Khudá ne tumhen farmáyá thá, kyá tum ne wuh nahín parhá, ki ³² ^d Main Ibráhím ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún? Wuh to murdon ká Khudá nahín, balki zindon ká hai. ³³ Log yih sunke us ki ta'lim se hairán hue.

Tauret ká sab se bard hukm.

(Mar. 12. 28-33.)

³⁴ Aur jab Farisíon ne suná, ki us ne Sadúqíon ká munh band kar diyá, to wuh jama' ho gaye; ³⁵ aur un men se ek 'álim i shara' ne ázmáne ke liye us se púchhá; ³⁶ Ai ustád, Tauret men kaun sá hukm bará hai? ³⁷ Us ne us se kahá, ki^e Khudáwand apne Khudá se apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apní sári 'aql se mahabbat rakh. ³⁸ Bará aur pahlá hukm yihí hai. ³⁹ Aur dúsrá us ki mánind yih hai, ki^f Apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. ⁴⁰ In hí do hukmon par tamám Tauret aur ambiyá ke sahifon ká madár hai.

Masih Ibn i Dáúd ke bare men.

(Mar. 12. 35-37; Lúq. 20. 41-44.)

⁴¹ Aur jab Farisí jama' hue, to Yisú' ne un se yih púchhá, ⁴² ki Tum Masih ke haqq men kyá

^a 18. 28 ká hashiya dekho.

^d Khurú 3. 6.

^b N, us se na dárád.

^e Istisná 5. 5.

^c Istisná 25. 5.

^f Ahbár 19. 18

samajhte ho? Wuh kis ká betá hai? Unhon ne us se kahá; Dáúd ká. ⁴³ Us ne un se kahá; Pas Dáúd Rúh kí hidáyat se ^a kyúnkar use Khudáwand kahtá hai, kí

⁴⁴ ^b Khudáwand ne mere Khudáwand se kahá;

Meri dahní taraf baiṭh,

† Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon ke niche na kar dún?

⁴⁵ Pas jab Dáúd us ko Khudáwand kahtá hai, to wuh us ká betá kyúnkar thahrá? ⁴⁶ Aur koí us ke jawáb men ek bát na bol saká, aur na us din se phir kisi ne us se suwál karne kí jur'at kí.

Yisú' ká Faqíhon aur Farísion ko malámat karná.

(Mar. 12. 38-40; Lúq. 20. 45-47.)

23 ¹ Us waqt Yisú' ne bhir se aur apne shágirdon se yih báten kahin, kí ² Faqih aur Farisi Músá kí gaddi par baiṭhe hain; ³ pas jo kuchh wuh tumhen batáen, wuh sab karo aur máno, lekin un ke se kámi na karo, kyúnki wuh kahte hain, aur karte nahin. ⁴ Wuh aise bhári bojh, jin ká utháná mushkil hai, bándhkar^c logon ke kandhon par rakhte hain, magar ap unhen apní ungli se bhí hiláná nahin cháhte. ⁵ Wuh apne sab kám logon ke dikháne ko karte hain, kyúnki apne ta'wiz bare banáte, aur apní poshák ke kanáre chaure rakhte hain; ⁶ aur ziyáfaton men sadrnishini, aur 'ibádatkhánon men a'lá darje kí kursíán, ⁷ aur bázaron men salám, aur ádmion se Rabbí kahláná pasand karte hain. ⁸ Magar tum Rabbí na kahláo; kyúnki tumhárá ustád ek hí hai, aur tum sab bhái ho. ⁹ Aur zamín par kisi ko apná

^a Yún. Rúh men.

^b Zebúr 110. 1.

^c N. Wuh bhári bojh bándhkar.

báp na kaho; kyúnki tumhárá Báp ek hí hai, jo ásmáni hai. ¹⁰ Aur na tum hádí kahláo; kyúnki tumhárá hádí ek hí hai, ya'ní Masih. ¹¹ Lekin jo tum men bará hai, wuh tumhárá khádim bane. ¹² Aur jo koí apne ap ko bará banáegá, wuh chhotá kiyá jáegá; aur jo apne ap ko chhotá banáegá, wuh bará kiyá jáegá.

¹³ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! kí ásmán kí bádsháhat logon par band karte ho; kyúnki na to ap dákhlil hote ho, aur na dákhlil honewálon ko dákhlil hone dete ho.

¹⁵ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! kí ek murid karne ke liye tarí aur khushkí ká daura karte ho, aur jab wuh murid ho chuktá hai, to use apne se dúná jahannam ká farzand baná dete ho.

¹⁶ Ai andhe ráh batánewálo, tum par afsos hai! jo kahte ho, kí Agar koí maqdis kí qasam kháe, to kuchh bát nahin; lekin agar maqdis ke sone kí qasam kháe, to us ká páband hogá. ¹⁷ Ai ahmao aur andho, kaun sá bará hai? soná, yá maqdis jis ne sone ko muqaddas kiyá? ¹⁸ Aur phir kahte ho, kí Agar koí qurbángáh kí qasam kháe, to kuchh bát nahin, lekin jo nazr us par cháhi ho, agar us kí qasam kháe, to us ká páband hogá. ¹⁹ Ai andho, kaun sí barí hai? nazr yá qurbángáh, jo nazr ko muqaddas kartí hai? ²⁰ Pas jo qurbángáh kí qasam khátá hai, wuh us kí, aur sab chízon kí jo us par hain, qasam khátá hai. ²¹ Aur jo maqdis kí qasam khátá hai, wuh us kí aur us ke rahnewále kí qasam khátá hai. ²² Aur jo ásmán kí qasam khátá hai, wuh Khudá ke takht kí, aur

us par baiṭhnewāle kī qasam khātā hai.

²³ Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! ki podīne aur saunf aur zīre par dahyākī dete ho, aur tum ne sharī'at kī ziyāda bhārī bāton, ya'nī insāf aur rahm aur imān ko chhor diyā hai. Lāzīm thā, ki yih bhī karte, aur wuh bhī na chhortē. ²⁴ Ai andhe rāh batānewālo, jo machchhar ko to chhānte ho, aur ūṇṭ ko nīgal jāte ho.

²⁵ Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! ki piyāle aur rikābī ko ūpar se sāf karte ho, magar wuh andar lūṭ aur nāparhezgārī se bhare haiṅ. ²⁶ Ai andhe Farisī, pahle piyāle aur rikābī * ko andar se sāf kar, tākī ūpar se bhī sāf ho jāen.

²⁷ Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! ki tum safedī phirī hūī qabron kī mānind ho, jo ūpar se to khūbsūrāt dikhāī detī haiṅ, magar andar murdon kī haddiyon, aur har tarah kī najāsāt se bhārī hūī haiṅ. ²⁸ Isī tarah tum bhī zāhir meṅ to logon ko rāstbāz dikhāī dete ho, magar bātin meṅ riyākārī aur bedīnī se bhare hūe ho.

²⁹ Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! ki nabīon kī qabron banāte, aur rāstbāzon ke maqbare ārāsta karte ho, ³⁰ aur kahte ho, ki Agar ham apne bāp-dādōn ke zamāne meṅ hote, to nabīon ke khūn meṅ un ke sharīk na hote. ³¹ Is tarah tum apnī nisbat gawāhī dete ho, ki ham nabīon ke qātilon ke farzand haiṅ. ³² Garaz apne bāp-dādōn kā paimāna bar ho. ³³ Ai sāṅpo, ai af'āl ke bachcho, tum jahannam kī sazā se

kyūṅkar bachoge? ³⁴ Is liye dekho, main nabīon aur dānāon aur faqīhon ko tumhāre pās bhejtā hūn; un meṅ se ba'z ko qatl karoge, aur salīb par charhāoge, aur ba'z ko apne 'ibādāt-khānon meṅ korē māroge, aur shāhr bā shāhr satāte phiroge; ³⁵ tākī sab rāstbāzon kā khūn,^b jo zamīn par bahāyā gayā, tum par āe: rāstbāz Hābīl ke khūn se lekar Birikyāh ke beṭe Zakaryāh ke khūn tak, jise tum ne maqdis aur qurbāngāh ke darmiyān qatl kiyā. ³⁶ Main tum se sach kahtā hūn, ki Yih sab kuchh is zamāne ke logon^c par āegā.

Yarūshalem par afsos.

(Lūq. 13. 34, 35.)

³⁷ Ai Yarūshalem, ai Yarūshalem, tū jo nabīon ko qatl kartī hai, aur jo tere pās bheje gaye, unheṅ sangsār kartī hai! kitnī hī bār main ne chāhā, ki jis tarah murgī apne bachchon ko paron tale jama' kar letī hai, usī tarah main bhī tere larkon ko jama' kar lūn, magar tum ne na chāhā! ³⁸ Dekho, tumhārā ghar tumhāre liye wirān chhorā jātā hai.^d ³⁹ Kyūṅki main tum se kahtā hūn, ki Ab se mujhe phir hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge, ki * Mubārak hai wuh jo Khudāwand ke nām par ātā hai.

Haikal ke girde jāne kī peshingoī.

(Mar. 13. 1, 2; Lūq. 21. 5, 6.)

24 ¹ Aur Yisū' haikal se nikalkar jā rahā thā, ki us ke shāgird us ke pās āe, tākī use haikal kī 'imāraten dikhāen. ² Us ne jawāb meṅ un se kahā; Kyā tum in sab chizon ko nahīn dekhte? Main

* N. aur rikābī na dārad.

d N. Tumhāre hī liye chhorā jātā hai.

b Yūn. rāstbāz khūn.

c Yūn. is pusht.

e Zabūr 118. 26.

tum se sach kahtá hún, ki Yahan kisi patthar par patthar báqí na rahegá, jo giráyá na jáegá.

Masih ká amad ke nishán.

Qaumon men taklifen.

(Mar. 13. 3-13; Lúq. 21. 7-19.)

³ Aur jab wuh Zaitún ke pahár par baithá thá, to us ke shágird alag us ke pás ákar bole; Hamen batá ki yih báten kab hongí? aur tere áne^a aur dunyá ke ákhir hone^b ká nishán kyá hogá? ⁴ Yisú^c ne jawáb men un se kahá, ki Khabardár, koí tumhen gumráh na kar de. ⁵ Kyúnki bahutere mere nám se áenge, aur kahenge ki main Masih hún, aur bahut se logon ko gumráh karenge. ⁶ Aur tum laráiyán, aur laráiyon ki afwáh sunoge; khabardár, ghabrá na jána; kyúnki in báton ká wáqí^d honá zarúr hai, lekin us waqt khátima na hogá. ⁷ Kyúnki qaum par qaum, aur bádsáhát par bádsáhát charháí karegi; aur jagah jagah kál parenge, aur bhaunchál áenge. ⁸ Lekin yih sab báten musibatón^e ká shurú^f hí hongí. ⁹ Us waqt log tumhen taklíf dene ke liye pakarwáenge, aur tumhen qatl karenge, aur mere nám ke sabab sári qaumen tum se 'adáwat rakkhengi. ¹⁰ Aur us waqt bahutere thokar kháenge, aur ek दूसरे ko pakarwáenge. aur ek दूसरे se 'adáwat rakkhengi. ¹¹ Aur bahut se jhúthe nabí uth khare honge, aur bahuteron ko gumráh karenge. ¹² Aur bedini ke barh jáne ke sabab bahuteron ki mahabbat thandi par jáegi. ¹³ Magar jo ákhir tak bardásht karegá, wuh naját páegá. ¹⁴ Aur bádsáhát ki is khushkhabari ki manádi tamám dunyá men hogí,

táki sab qaumon ke liye gawáhi ho; aur us waqt khátima hogá.

Yarúshalem par áfateñ.

(Mar. 13. 14-23; Lúq. 21. 20-24.)

¹⁵ Pas jab tum us ujárneváli makrúh chíz ko, jis ká zikr Dániyál nabí ki ma'rifat húa,^d muqaddas maqám men khará húa dekho, (parhnewálá samajhi le,) ¹⁶ to jo Yahúdiya men hon, wuh paharon par bhág jáen: ¹⁷ jo kothe par ho, wuh apne ghar ká asbáb lene ko niche na utre; ¹⁸ aur jo khet men ho, wuh apná kaprá lene ko piche na laute. ¹⁹ Magar un par afsos hai, jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon! ²⁰ Pas dúá mángo, ki tumhen járon men yá Sabt ke din bhágná na pare; ²¹ kyúnki us waqt aisi bari musibat hogí, ki dunyá ke shurú^f se na ab tak húi, na kabhi hogí. ²² Aur agar wuh din ghañae na játe, to koí bashar na bachtá; magar barguzidon ki khátir wuh dinghañae jáenge. ²³ Us waqt agar koí tum se kahe, ki Dekho, Masih yahan hai, yá wahán hai, to yaqín na karná. ²⁴ Kyúnki jhúthe Masih aur jhúthe nabí uth khare honge, aur aise bare nishán aur 'ajibkám dikháenge, ki agar mumkin ho, to barguzidon ko bhi gumráh kar len. ²⁵ Dekho, main ne pahle hi tum se kah diyá hai. ²⁶ Pas agar wuh tum se kahen, ki Dekho, wuh biyábán men hai, to báhar na jána: Dekho, wuh kothriyon men hai, to yaqín na karná. ²⁷ Kyúnki jaise bijli púrab se kaundhkar pachchhim tak dikháí deti hai, waise hi Ibn i Ádam ká áná hogá.^e ²⁸ Jahán murdár hai, wahán giddh jama^f ho jáenge.

^a Yún. teri husúri.

^b Yún. samáne ki takmil.

^c Yún. dará i shi.

^d Dániyál 9. 27; 11. 31 aur 12. 11.

^e Yún. ki husúri hogi.

Ibn i Ádam ká zuhūr.

(Mar. 13. 24-27; Lúq. 21. 25-28.)

²⁹ Aur fauran un dinon kī musibat ke ba'd sūraj tārīk ho jāegā, aur chānd' apnī raushnī na degā, aur sitāre āsmān se girenge, aur āsmānon kī quwwaten hilāl jāengi: ³⁰ aur us waqt Ibn i Ádam ká nishān āsmān par dikhāi degā; aur us waqt zamīn kī sārī qaumen chhātī pītengi aur Ibn i Ádam ko barī qudrat aur jalāl ke sāth āsmān ke bādalon par āte dekhengi. ³¹ Aur wuh narsingē kī barī āwāz ke sāth * apne firishton ko bhejegā, aur wuh us ke barguzidon ko chāron taraf se āsmān ke is sire se us sire tak jama' karenge.

Masīh kī āmad kī taiyārī.

(Mar. 13. 28-37; Lúq. 21. 29-36.)

³² Ab anjir ke darakht se ek tamsil sikhō: jūnhī us kī dālī narm hotī aur patte nikalte hain tum jān lete ho, kī garmī nazdik hai: ³³ isī tarah jab tum in sab bāton ko dekho, to jān lo kī wuh nazdik, balki darwāze par hai. ³⁴ Main tum se sach kahtā hūn, kī Jab tak yih sab bāten na ho len, yih nasl^b hargiz tamām na hogī. ³⁵ Asmān aur zamīn ṭal jāenge, lekin merī bāten hargiz na ṭalengi. ³⁶ Lekin us din aur us gharī kī bābat koī nahīn jāntā, na āsmān ke firishte, na Betā, magar sirf Bāp. ³⁷ Jaisā Nūh ke dinon men hūā, waisā hī Ibn i Ádam ke āne ke waqt hogā.^c ³⁸ Kyūnki jis tarah tūfān se pahle ke dinon men ṭal khāte pite the, aur un men biyāh shādī hotī thī, us din tak, kī Nūh kishtī men dākhil hūā, ³⁹ aur jab tak tūfān ākar un sab ko bahā na le gayā, un ko khabar na hūī, isī tarah Ibn i

* N. bare narsingē ke sāth.
c Yūn. kī huzūrī hogī.

Ádam ká ānā hogā.^a ⁴⁰ Us waqt do ādmī khet men hongē; ek le liyā jāegā, aur dūsra chhor diyā jāegā. ⁴¹ Do 'auraten chakkī pīstī hongī; ek le lī jāegī, aur dūsri chhor dī jāegī. ⁴² Pas jāgte raho; kyūnki tum nahīn jānte, kī kis din tumhārā Khudāwānd āegā. ⁴³ Lekin yih jān rakkho, kī agar ghar ke mālīk ko ma'lūm hotā, kī chor rāt ke kaun se pahar āegā, to jāgtā rahtā, aur apne ghar men naqab hone na detā. ⁴⁴ Is liye tum bhī taiyār raho; kyūnki jis gharī tumhen gumān bhī na hogā, Ibn i Ádam ā jāegā. ⁴⁵ Pas wuh diyā-natdār aur 'aqlmand naukār kaun sā hai, jise mālīk ne apne naukār chākaron par muqarrar kiya, tākī waqt par unhen khānā de? ⁴⁶ Mubārak hai wuh naukār, jise us ká mālīk ākar aisā hī karte pāe. ⁴⁷ Main tum se sach kahtā hūn, kī Wuh use apne sāre māl ká mukhtār kar degā. ⁴⁸ Lekin agar wuh kharāb naukār apne dil men yih kahkar, kī Mere mālīk ke āne men der hai, ⁴⁹ apne ham-khidmaton ko mārñā shurū' karē aur sharābion ke sāth khāe piē; ⁵⁰ to us naukār ká mālīk aise din kī wuh us kī rāh na dekhā ho, aur aisī gharī kī wuh na jāntā ho, ā maujūd hogā; ⁵¹ aur khūb korē lagākar^d us ko riyākaron men shāmil karegā; wahān ronā aur dānton ká pīsnā hogā.

Das kunwariyon kī tamsil.

25 ¹ Us waqt āsmān kī bādshāhat un das kunwariyon kī mānind hogī, jo apnī apnī mash-'alen lekar dūlhā ke istiqbāl ko niklīn. ² Un men pānch bewuqūf, aur pānch 'aqlmand thīn. ³ Jo

b Yā pusht.
d Yā do tukre karkē.

bewuqúf thín, unhoñ ne apni mash'alen to le lín, magar tel apne sáth na liyá. ⁴ Magar 'aqlmandon ne apni mash'alon ke sáth apni kuppiyon men tel bhí le liyá. ⁵ Aur jab dúlhá ne der lagáí, to sab únghne lagín aur so gayín. ⁶ Adhí ráť ko dhúm inachí, ki Dekho, dúlhá á gayá! Us ke istiqbál ko niklo. ⁷ Ús waqt wuh sab kunwáriyán uťhkar apni apni mash'alen durust karne lagín. ⁸ Aur bewuqúfon ne 'aqlmandon se kahá, ki Apne tel men se kuchh harnen bhí de do; kyúñki hamári mash'alen bujhí játi haiñ. ⁹ 'Aqlmandon ne jawáb men kahá, ki Sháyad hamáre tumháre dono ke liye purá na ho; bihtar yih hai, ki bechnewálon ke pás jákar apne wáste mol le lo. ¹⁰ Jab wuh mol le lene já rahí thín, to dúlhá á pahunchá; aur jo taiyár thín, wuh us ke sáth shádí men chalí gayín, aur darwáza band kiya gayá. ¹¹ Pichhe wuh búqi kunwáriyán bhí áín aur kahne lagín; Ai Khudáwand, ai Khudáwand, hamáre liye darwáza khol de. ¹² Us ne jawáb men kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki main tumhen nahín jántá. ¹³ Pas jágte raho, kyúñki tum na us din ko jánte ho, na us gharí ko.

Torón kí tamsíl.

¹⁴ Kyúñki yih us ádmí ká sá hál hai, jis ne pardes játe waqt, apne ghar ke naukaron ko bulákar, apná mál un ke sipurd kiya. ¹⁵ Aur ek ko páñch tore^a diye, dústre ko do, tíse ko ek; ya'ní har ek ko us kí liyáqat ke muwáfíq diyá, aur pardes chalá gayá. ¹⁶ Jis ko páñch tore mile the, us ne fauran jákar un se len den kiya, aur páñch tore aur paidá kar liye.^b ¹⁷ Isí tarah jise

^a 18. 24 ká háshiya dekho.

do mile the, us ne bhí do áur kamáe. ¹⁸ Magar jis ko ek milá thá, us ne jákar zamín khodí, aur apne málík ká rupiya chhipá diyá. ¹⁹ Barí muddat ke ba'd un naukaron ká málík áyá, aur un se hisáb lene lagá. ²⁰ Jis ko páñch tore mile the, wuh páñch tore áur lekar áyá, aur kahá; Ai Khudáwand, tú ne páñch tore mere sipurd kiye the; dekh, main ne páñch tore áur kamáe. ²¹ Us ke málík ne us se kahá; Ai achchhe aur diyánatdár naukar, shábásh! tú thore men diyánatdár rahá, main tujhe bahut chízon ká mukhtár banáúngá: apne málík kí khushí men sharík ho. ²² Aur jis ko do tore mile the, us ne bhí pás ákar kahá; Ai Khudáwand, tú ne do tore mere sipurd kiye the; dekh, main ne do tore áur kamáe. ²³ Us ke málík ne us se kahá; Ai achchhe aur diyánatdár naukar, shábásh! tú thore men diyánatdár rahá, main tujhe bahut chízon ká mukhtár banáúngá; apne málík kí khushí men sharík ho. ²⁴ Aur jis ko ek torá milá thá, wuh bhí pás ákar kahne lagá; Ai Khudáwand, main tujhe jántá thá, ki tú sakht ádmí hai, aur jahán nahín boyá, wahán se káttá hai, aur jahán nahín bakherá, wahán se jama' kartá hai; ²⁵ pas main dará, aur jákar terá torá zamín men chhipá diyá: dekh, jo terá hai wuh maujúd hai. ²⁶ Us ke málík ne jawáb men us se kahá; Ai sharír aur sust naukar, tú jántá thá, ki jahán main ne nahín boyá, wahán se káttá hún, aur jahán main ne nahín bakherá, wahán se jama' kartá hún; ²⁷ pas tujhe lázim thá, ki merá rupiya sáhúkaron ko detá, to main ákar apná mál súd samet le letá. ²⁸ Pas is se wuh torá

^b N. kamáe.

le lo, aur jis ke pás das tore hain, use de do. ²⁹ Kyúñki jis kisi ke pás hai, use diyá jáegá, aur us ke pás ziyáda ho jáegá; magar jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí, jo us ke pás hai, le liyá jáegá. ³⁰ Aur is nikamme naukár ko báhar andhere mein dál do; wahán roná aur dánton ká píná hogá.

Sab qaumon ki 'addálat.

³¹ Jab Ibn i Ádam apne jalál mein áegá, aur sab firishte us ke sáth áenge, to us waqt wuh apne jalál ke takht par baithégá; ³² aur sab qaumon us ke sámne jama' kí jáengi, aur wuh ek ko dúsré se judá karegá, jaise charwáhá bheron ko bakriyon se judá kartá hai; ³³ aur bheron ko apne dahine, aur bakriyon ko báen khará karegá. ³⁴ Us waqt bádsháh apne dahiní taraf-wálon se kahegá, ki Áo, mere Báp ke mubáarak logo; jo bádsháhát biná e 'álam ke waqt se tumháre liye taiyár kí gayí hai, use mírás mein lo; ³⁵ kyúñki main bhúká thá, tum ne mujhe kháná khiláýá; main piyásá thá, tum ne mujhe pání piláýá; main pardesí thá, tum ne mujhe apne ghar mein utará; ³⁶ nangá thá, tum ne mujhe kaprá pahináýá; bimár thá, tum ne merí khabar lí; qaid mein thá, tum mere pás áe. ³⁷ Tab rástbáz jawáb mein us se kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká dekhkar kháná khiláýá, yá piyásá dekhkar pání piláýá? ³⁸ ham ne kab tujhe pardesí dekhkar ghar mein utará? yá nangá dekhkar kaprá pahináýá? ³⁹ ham kab tujhe bimár yá qaid mein dekhkar tere pás áe? ⁴⁰ Bádsháh jawáb mein us se kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne mere in sab se

chhoṭe bháiyon mein se kisi ek ke sáth yih kiýá, is liye mere hí sáth kiýá. ⁴¹ Phir wuh báin taraf-wálon se kahegá; Ai mal'úno, mere sámne se us hamesha kí ág mein chale jáo, jo Iblis aur us ke firishton ke liye taiyár kí gayí hai; ⁴² kyúñki main bhúká thá, tum ne mujhe kháná na khiláýá; piyásá thá, tum ne mujhe pání na piláýá; ⁴³ pardesí thá, tum ne mujhe ghar mein na utará; nangá thá, tum ne mujhe kaprá na pahináýá; bimár aur qaid mein thá, tum ne merí khabar na lí. ⁴⁴ Tab wuh bhí jawáb mein kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká, yá piyásá, yá pardesí, yá nangá yá bimár, yá qaid mein dekhkar terí khidmat na kí? ⁴⁵ Us waqt wuh un se jawáb mein kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne in sab se chhoṭon mein se kisi ek ke sáth yih na kiýá, is liye mere sáth na kiýá. ⁴⁶ Aur yih hamesha kí sazá páenge, magar rástbáz hamesha kí zindagí.^a

Yisú' ke qatl hone kí peshingot aur sardáron kí saláh.

(Mar. 14. 1, 2; Lúq. 22. 1, 2.)

26 ¹ Aur jab Yisú' yih sab báten khatm kar chuká, to aisá húa ki us ne apne shágirdon se kahá; ² Tum jánte ho, ki do din ke ba'd 'Íd i Fasah hogí, aur Ibn i Ádam maslúb hone ko pakarwáýá jáegá. ³ Us waqt sardár káhin aur qaum ke buzurg Káifá nám sardár káhin ke díwánkháne mein jama' ho gaye; ⁴ aur saláh kí, ki Yisú' ko fareb se pakarkar qatl karen. ⁵ Magar kahte the, ki 'Íd ko nahín, aisá na ho kí logon mein balwá ho jáe.

^a Yún. sard mein jáenge . . . sindagi mein.

Yisú' ke sir par 'itr ká dálá jáná.

(Mar. 14. 3-9; Yúh. 12. 1-8.)

⁶ Aur jab Yisú' Bait'aniyyáh men Shama'un korhi ke ghar men thá, ⁷ to ek 'aurat sang i marmar ki 'itrání men qimati 'itr lekar us ke pás áí, aur jab wuh khána kháne baithá thá, to us ke sir par dálá. ⁸ Shágird yih dekhkar khafa húa, aur kahne lage, ki Yih kis liye záí' kiyá gayá? ⁹ Yih to bare dámon ko bikkar garibon ko diyá já saktá thá. ¹⁰ Yisú' ne yih jánkar un se kahá, ki Is 'aurat ko kyún diqq karte ho? us ne to mere sáth bhaláí ki hai. ¹¹ Kyún-ki garib gurbá to hamesha tumháre pás hain; lekin main tumháre pás hamesha na rahúngá. ¹² Aur is ne jo yih 'itr mere badan par dálá, yih mere dafn ki taiyári ke wáste kiyá. ¹³ Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men jahán kahín is khushkhabari ki manadí ki jáegi, yih bhí jo is ne kiyá, is ki yádgári men kahá jáegá.

Yahúddáh Iskariyoti ki beimáni.

(Mar. 14. 10, 11; Lúq. 22. 3-6.)

¹⁴ Us waqt un bárah men se ek ne, jis ká nám Yahúddáh Iskariyoti thá, sardár káhinon ke pás jákar kahá, ki ¹⁵ Agar main use tumháre hawále kará dún, to mujhe kyá doge? Unhon ne use tis rupaye tolkar de diye. ¹⁶ Aur wuh us waqt se us ke pakarwáne ká mau'ja' dhúndhne lagá.

Shágirdon ke sáth Fasah kháke Yisú' ká 'Ashá e Rabbáni ko muqarrar karná.

(Mar. 14. 12-26; Lúq. 22. 7-20;

1 Kur. 11. 23-25.)

¹⁷ Aur 'Id i Fatúr ke pahle din shágird Yisú' ke pás ákar bole;

• Yá is Injil.

Tú kahán cháhntá hai, ki ham tere liye Fasah kháne ki taiyári karen?

¹⁸ Us ne kahá; Shahr men fulán shakhs ke pás jákar us se kahná; Ustád farmatá hai, ki Merá waqt nazdik hai; main apne shágirdon ke sáth tere hán 'Id i Fasah karúngá. ¹⁹ Aur jaisá Yisú' ne shágirdon ko hukm diyá thá, unhon ne waisá hi kiyá aur Fasah taiyár kiyá. ²⁰ Jab shám húi, to wuh bárah shágirdon ke sáth khána kháne baithá thá; ²¹ aur jab wuh khá rahe the, to us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se ek mujhe pakarwáegá. ²² Wuh balut hí dilgir húa, aur har ek us se kahne lagá; Ai Khudá. wand, kyá main hún? ²³ Us ne jawab men kahá, ki Jis ne mere sáth tabáq men háth dálá hai, wuhí mujhe pakarwáegá. ²⁴ Ibn i Ádam to jaisá us ke haqq men likhá hai, játá hí hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke wasile se Ibn i Ádam pakarwáyá játá hai! agar wuh ádmí paidá na hotá, to us ke liye achchhá hotá. ²⁵ Us ke pakarwánewále Yahúddáh ne jawab men kahá; Ai Rabbi, kyá main hún? Us ne us se kahá; Tú ne khud kah diyá. ²⁶ Jab wuh khá rahe the to Yisú' ne roti lí, aur barakat cháhkar tori, aur shágirdon ko dekar kahá; Lo, kháo, yih merá badan hai. ²⁷ Phir piyála lekar shukr kiyá, aur unhen dekar kahá, ki Tum sab is men se pí lo; ²⁸ kyunki yih 'ahd ká merá wuh khún hai, jo bahuteron ke liye gunáhon ki mu'áfi ke wáste baháyá játá hai. ²⁹ Main tum se kahtá hún, ki Angúr ká yih shíra^b phir kabhi na piúngá, us din tak ki tumháre sáth apne Báp ki bádsháhat men nayá na piún.

^b Yún. ták ká yih hásil.

³⁰ Phir wuh gít gákar báhar Zaitún ke pahár par gaye.

Shágirdon kí bewafái kí peshingoí.
(Mar. 14. 27-31.)

³¹ Us waqt Yisú' ne un se kahá, ki Tum sab isí rát merí bábat thokar kháoge; kyúнки likhá hai, ki ^a Main charwáhe ko mārúngá, aur galle kí bheren paráganda ho jáengi. ³² Lekin main apne jī' uthne ke ba'd tum se pahle Galil ko jáúngá. ³³ Patras ne jawáb men us se kahá; Go sab terí bábat thokar kháen, lekin main kabhí thokar na kháúngá. ³⁴ Yisú' ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Isí rát, murg ke báng dene se pahle, tú tīn bár merá inkár karegá. ³⁵ Patras ne us se kahá; Agar tere sáth mujhe marná bhí pare, taubhí terá inkár hargiz na karúngá. Aur sab shágirdon ne bhí isí tarah kahá.

Gatsamane ke bāg men Yisú' kí jánkani.
(Mar. 14. 32-42; Lúq. 22. 40-46.)

³⁶ Us waqt Yisú' un ke sáth Gatsamane nám ek jagah men áyá, aur apne ^b shágirdon se kahá, ki Yahín baithe rahná, jab tak ki main wahán jákar du'á mángún. ³⁷ Aur Patras aur Zabdí ke dono beṭon ko sáth lekar, gamgín aur beqarár hone lagá. ³⁸ Us waqt us ne un se kahá; Merí ján niháyat gamgín hai, yahán tak ki marne kí naubat pahunch gayí hai^c; tum yahán thahro, aur mere sáth jágte raho. ³⁹ Phir thorá áge barhá, aur munh ke bal girkar yih du'á mángí; Ai mere Báp, agar ho sake, to yih piyála mujh se tal jáe; táham jaisá main cháhtá hún waisá nahín, balki jaisá tú cháhtá hai waisá hi

ho. ⁴⁰ Phir shágirdon ke pás ákar unhen sote páyá, aur Patras se kahá; Kyún, tum mere sáth ek gharí bhí na jág sake? ⁴¹ Jágo aur du'á mángo, táki ázmáish men na paro: rúh to musta'idd hai, magar jism kamzor hai. ⁴² Phir dobára us ne jákar yih du'á mángí; Ai mere Báp, agar yih mere piye, bagair nahín tal saktá, to terí marzī púrí ho. ⁴³ Aur ákar unhen phir sote páyá, kyúнки un kí ánkhen nind se bhari hui thin. ⁴⁴ Aur unhen chhorkar phir chalá gayá, aur wuhí bát phir kahkar tísri bár du'á mángí. ⁴⁵ Tab shágirdon ke pás ákar un se kahá; Ab sote raho aur áram karo: dekho, waqt á pahunchá hai, aur Ibn i Ádam gunahgáron ke háth men hawále kiya játá hai. ⁴⁶ Uṭho, chalen; dekho, merá pakarwánewalá nazdik á pahunchá hai.

Yisú' ká pakrá jána.
(Mar. 14. 43-50; Lúq. 22. 47-53; Yúh. 18. 3-11.)

⁴⁷ Wuh yih kah hí rahá thá, ki Yahúdáh, jo un bárah men se ek thá, áyá, aur us ke sáth ek barí bhír talwáren aur láthiyán liye hue, sardár káhinon aur qaum ke buzurgon kí taraf se á pahunchí. ⁴⁸ Aur us ke pakarwánewále ne unhen yih patá diyá thá, ki jis ká main bosa lún, wuhí hai; use pakar lená. ⁴⁹ Aur fauran Yisú' ke pás ákar kahá; Ai Rabbí, salám; aur us ke bosa liye. ⁵⁰ Yisú' ne us se kahá; Miyán, jis kám ko áyá hai, wuh kar le. Is par unhon ne pás ákar Yisú' par háth dálá, aur use pakar liya. ⁵¹ Aur dekho, Yisú' ke sáthion men se ek ne háth barhákar apní talwár khenchí, aur

^a Zakaryáh 13. 7

^b Yún. Merí ján maut tak niháyat gamgín hai.

^c N. apne na dérad.

sardār káhin ke naukar par chalá-
kar us ká kán urá diyá. ⁵² Yisú' ne
us se kahá; Apní talwár ko mi-
yán men kar le; kyúñki jo talwár
khenchte hain, wuh sab talwar se
halák kiye jáenge. ⁵³ Ayá tú nahín
samajhtá, ki main apne Báp se
minnat kar saktá hún, aur wuh
✠rishton ke bárah tuman * se ziyáda
mere pás abhí maujúd kar degá? ⁵⁴ Magar wuh nawishte, ki yúnhín
honá zarúr hai, kyúñkar pure
honge? ⁵⁵ Usí gharí Yisú' ne bhír
se kahá; Kyá tum talwáren aur
láthiyán lekar mujhe dákú kí tarah
pakarne nikle ho? Main har roz
haikal men baithkar ta'lim detá
thá, aur tum ne mujhe nahín
pakrá. ⁵⁶ Magar yih sab kuchh is
liye húa hai, ki nabíon ke nawishte
pure hon. Is par sáre shágird use
chhorakar bhág gaye.

*Yahudiyon ki sadr 'adalat men Yisú'
ke muqaddame ki peshi.*

(Mar. 14. 53-65.)

⁵⁷ Aur Yisú' ke pakarnewale us
ko Káifá nám sardár káhin ke pás
le gaye, jahán faqih aur buzurg
jaina' ho gaye the. ⁵⁸ Aur Patras
fásile par us ke pichhe pichhe
sardár káhin ke diwánkháne tak
gayá, aur andar jákar piyádon ke
sáth natija dekhne ko baith gayá.
⁵⁹ Aur sardár káhin aur sáre sadr
'adalatwale Yisú' ko már dalne ke
wáste us ke khláf jhúthí gawáhi
dhúndhne lage, ⁶⁰ magar na pái,
go ki bahut se jhúthe gawáh áe.
Lekin ákhir kár do gawáhon ne
ákar kahá, ki ⁶¹ Is ne kahá hai;
Main Khudá ke maqdis ko dhá
saktá, aur tén din men use baná
saktá hún. ⁶² Aur sardár káhin ne
khare hokar us se kahá; Tú jawáb

nahín detá? yih tere khláf kyá
gawáhi dete hain? ⁶³ Magar Yisú'
chupká hí rahá. Sardár káhin ne
us se kahá^b; Main tujhe zinda
Khudá kí qasam detá hún, ki agar
tú Khudá ká Betá Masih hai, to
ham se kah de. ⁶⁴ Yisú' ne us se
kahá; Tú ne khud kah diyá; balki
main tum se kahtá hún, ki is ke
ba'd tum Ibn i Adam ko Qádir i
Mutlaq^c kí dahíní taráf baithe, aur
ásmán ke bádalon par áte dekhoge.
⁶⁵ Is par sardár káhin ne yih kah-
kar apne kapre pháre, ki Us ne kufr
baká hai; ab hamen gawáhon kí
kyá hájat rahí? dekho, tum ne
abhí yih kufr suná hai: tumhári
kyá ráe hai? ⁶⁶ Unhon ne márke
men kahá; Wuh qatl ke láiq hai.
⁶⁷ Is par unhon ne us ke munh
par thúká, aur us ke mukke
máre, aur ba'z ne tamánche márke
kahá; ⁶⁸ Ai Masih, hamen nu-
buwwat se batá, ki kis ne tujhe
márá?

*Patras ká Yisú' ke pairau. hone ká
inkár kard.*

(Mar. 14. 66-72; Lúq. 22. 55-62;
Yúh. 18. 16-18 aur 25-27.)

⁶⁹ Aur Patras báhar sahn men
baithá húa thá, ki ek laundi us ke
pás ákar boli; Tú bhí Yisú' Galilí
ke sáth thá. ⁷⁰ Us ne sab ke
súmne yih kahkar inkár kiyá, ki
Main nahín jántá, tú kyá kahtí
hai. ⁷¹ Aur jab wuh deorhi men
chalá gayá, to dúsrí ne use de-
khá, aur jo wahán the un se kahá;
Yih bhí^d Yisú' Násari ke sáth thá.
⁷² Us ne qasam khákar phir inkár
kiyá, ki Main is ádmí ko nahín
jántá. ⁷³ Thorí der ke ba'd, jo
wahán khare the, unhon ne Patras
ke pás ákar kahá, ki Beshakk tú

* Yún. 4gíyon, ya'ní 6,000 sipáhiyon kí fauji.
c Yún. quárat.

b Yún. jawáb men kahá.
d N. dhí na dárad.

bhí un men se hai; kyúñki terí bolí se bhí záhír hotá hai. ⁷⁴ Is par wuh la'nat karne aur qasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko nahín jántá; aur fil'faur murg ne bāng dí. ⁷⁵ Patras ko Yisú' kí wuh bát yád áí jo us ne kahí thí, ki Murg ke bāng dene se pahle tú tín bár merá inkár karegá. Aur wuh báhar jákar zár zár royá.

Yisú' ká Romí hákim ke hawále kiyá jánd.

27 ¹ Jab subh húi, to sab sardár káhinon aur qaum ke buzurgon ne Yisú' ke khiláf mashwara kiyá ki use már dālen; ² aur use bāndhkar le gaye, aur Pilátus hákim ke hawále kiyá.

Yahúdáh ká ta'assuf aur us kí k̄hūd̄kushí.

³ Jab us ke pakarwānewāle Yahúdáh ne yih dekhá ki wuh mujrim thahráya-gayá, to pachhtáyá, aur wuh tís rupaye sardár káhinon aur buzurgon ke pás pher láyá, aur kahá; ⁴ Main ne gunáh kiyá, ki beqúsúr ko qatl ke liye ^a pakarwáyá. Wuh bole; Hamen kyá? tú ján. ⁵ Aur wuh rupayon ko maqdis men phenkkar chalá gayá, aur jákar apne áp ko phānsí dí. ⁶ Sardár káhinon ne rupaye lekar kahá; Inhen haikal ke k̄hazāne men dálná rawá nahín, kyúñki khún kí qímat hai. ⁷ Pas unhon ne saláh karke un rupayon se kumhár ká khet pardenion ke dafn karne ke liye kharídá. ⁸ Is sabab se wuh khet áj tak khún ká khet kahlátá hai. ⁹ Us waqt jo Yirmayáh nabí ki ma'rifat kahá gayá

^a Yún. beqúsúr k̄hún ko.
^c Yá main ne.

thá, wuh purá huá, ki ^b Jis kí qímat thahrái gayí thí, unhon ne ^c us kí qímat ke wuh tís rupaye le liye; (us kí qímat ba'z baní Isráíl ne thahrái thí;) ¹⁰ aur unhon kumhár ke khet ke wáste diyá, jaisá K̄hudáwand ne mujhe hukm diyá.

Puntiyus Pilátus kí kachahrí men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mar. 15. 2-15; Lúq. 23. 2, 3 aur 18-25; Yuh. 18. 29-40, 19. 16.)

¹¹ Yisú' hákim ke sāmne khará thá, aur hákim ne us se yih púchhá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Yisú' ne us se ^d kahá; Tú khud kahtá hai. ¹² Aur jab sardár káhin aur buzurg us par ilzám lagá rahe the, to us ne kuchh jawáb na diyá. ¹³ Is par Pilátus ne us se kahá; Kyá tú nahín suntá, ki yih tere khiláf kitní gawáhián dete hain? ¹⁴ Us ne ek bát ká bhí us ko jawáb na diyá, yahan tak kí hákim ne bahut ta'ajjub kiyá. ¹⁵ Aur hákim ká dastúr thá, ki 'íd par logon kí khátir ek qaidí jise wuh cháhte the, chhor detá thá. ¹⁶ Us waqt Bar-Abbá nám un ká ek mashhúr qaidí thá. ¹⁷ Pas jab wuh ikatthe hue, to Pilátus ne un se kahá; Tum kise cháhte ho, kí main tumhári khátir chhor dūn? Bar-Abbá ko, yá Yisú' ko jo Masíh kahlátá hai? ¹⁸ Kyúñki use ma'lún thá, kí unhon ne is ko hasad se pakarwáyá hai. ¹⁹ Aur jab wuh takht i 'adálat par baithá huá thá, to us kí biwí ne use kahlá bhejá, kí Tú is rástbáz se kuchh kám na rakh; kyúñki main ne áj k̄hwáb men is ke sabab se bahut dukh ugháyá hai. ²⁰ Lekin sardár káhinon aur

^b Zakaryáh 11. 12, 13.
^d N. us se ná dārad.

buzurgon ne logon ko ubhárá, ki Bar-Abbá ko máng leg, aur Yisú' ko halák karáen. ²¹ Hákim ne un se kahá, ki In dono men se kis ko cháhte ho, ki tumhári khátir chhor dún? Wuh bole; Bar-Abbá ko. ²² Pilátus ne un se kahá; Phir Yisú' ko jo Masih kahlátá hai kyá karún? Sab ne kahá, ki Us ko salib dí jáe. ²³ Us ne kahá; Kyún, us ne kyá burái kí hai? Magar wuh aur bhí chillá chillákar bole, ki Us ko salib dí jáe. ²⁴ Jab Pilátus ne dekhá, ki kuchh ban nahín partá, balki ultá balwá hotá játá hai, to páni lekar logon ke rúbarú apne háth dhoe, aur kahá; Main is rástbáz ke khún se ^a barí hún; tum jáno. ²⁵ Sab logon ne jawáb dekar kahá, ki Is ká khún hamári aur hamári aulád kí gardan par! ²⁶ Is par us ne Bar-Abbá ko un kí khátir chhor diyá, aur Yisú' ko koré lagwákar hawálc kiyá, táki salib dí jáe.

Romí sipáhíon ká Yisú' ko tháttthe men urádn.

(Mar. 15. 16-20; Yúh. 19. 2, 3.)

²⁷ Is par hákim ke sipáhíon ne Yisú' ko qala' men le jákar sári paltan us ke gird jama' kí; ²⁸ aur us ke kapre utárkar use qirmizi choga pahináya; ²⁹ aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur ek sarkandá us ke dahine háth men diyá, aur us ke áge ghutne tekkar use tháttthon men u.áne lage, ki Ai Yahúdíon ke bádsáh, ádáb! ³⁰ Aur us par thúká, aur wuni sarkandá lekar us ke sir par márne lage. ³¹ Aur jab us ká tháttthá kar chuke, to choge ko us par se utárkar phir usí ke kapre use pahináe, aur salib dene ko le gaye.

Yisú' ká salib diyá jánd, aur la'n ta'n ujhánd.

(Mar. 15. 21-32; Lúq. 23. 26 aur 33-43; Yúh. 19. 17-24.)

³² Jab báhar áe, to unhen Sha-ma'un nam ek Kureni ádmí milá; use begár men pakra, ki us kí salib ujháe. ³³ Aur us jagah jo Gulguta, ya'ní khoprí kí jagah, kahláti hai pahunchkar, ³⁴ pit milí hui mai use pine ko dí, magar us ne chakhkar piná na cháhá. ³⁵ Aur unhon ne use salib par charháya, aur us ke kapre qura' dalkar bánt liye, ³⁶ aur wahán baiñhkar us kí nigahbáni karne lage. ³⁷ Aur us ká ilzám likhkar us ke sir se úpar lagá diyá, kí YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDSÁH YISÚ' HAI. ³⁸ Us waqt us ke sáth do dákú salib par charháe gaye, ek dahine, aur ek báen. ³⁹ Aur ráh chalne-wále sir hilá hilákar us ko la'n ta'n karte, aur kahte the; ⁴⁰ Ai maqdis ke dhánewále, apne tín din men banánewále, apne taín bachá; agar tú Khudá ká Betá hai, to salib par se utar á. ⁴¹ Isí tarah sardár káhin bhí, faqíhon aur buzurgon ke sáth milke, tháttthe se kahte the; ⁴² Is ne auron ko bacháya, apne taín nahín bachá saktá. Yih to Isráil ká bádsáh hai; ab salib par se utar áe, to ham us par imán láen. ⁴³ Is ne Khudá par bharosá rakkhá hai; agar wuh ise cháhtá hai, to ab is ko chhurá le, kyúnki is ne kahá thá; Main Khudá ká Betá hún. ⁴⁴ Isí tarah dákú bhí, jo us ke sáth salib par charháe gaye the, us par la'n ta'n karte the.

Yisú' ká marná.

(Mar. 15. 33-41; Lúq. 23. 44-49; Yúh. 19. 28-30.)

⁴⁵ Aur do pahar se lekar tísre

^a N. is khún se. |

pahar tak tamám mulk men^a andherá chháyá rahá. ⁴⁶ Aur tísre pahar ke qaríb Yisú' ne barí áwáz se chillákar kahá; Eli, Eli, lámá shabaqtaní? ya'ní ^bAi mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kýún chhor diyá? ⁴⁷ Jo wahán khare the, un men se ba'z ne sunkar kahá; Yih Eliyyáh ko pukártá hai. ⁴⁸ Aur fauran un men se ek shakhs daurá, aur isfanj lekar sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáyá. ⁴⁹ Magar báqion ne kahá; Thahar jáo, dekhén to, Eliyyáh use bacháne áttá hai, yá nahín. ⁵⁰ Yisú' phir barí áwáz se chilláyá, aur ján^c de dí. ⁵¹ Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do tukre ho gayá, aur zamín larzí aur chaññen tarak gayín; ⁵² aur qabron khul gayín, aur bahut se jisín un muqaddason ke jo so gaye the jí uthe; ⁵³ aur us ke jí uthne ke ba'd qabron se nikalkar muqaddas shahr men gaye, aur bahuton ko dikháí diye. ⁵⁴ Pas súbadár aur jo us ke sáth Yisú' kí nigahbaní karte the, bhaunchál aur tamám májará dekhkar, bahut hí dare aur bole, kí Beshakk yih Khudá ká Betá thá. ⁵⁵ Aur wahán bahut sí 'auraten, jo Galil se Yisú' ke pichhe pichhe us kí khidmat kartí hui áí thin, dúr se dekh rahí thin. ⁵⁶ Un men Maryam Magdalíní thí, aur Ya'qúb aur Yoses^d kí mán Maryam, aur Zabdí ke beñon kí mán.

Yisú' ká dafn honá.
(Mar. 15. 42-47; Lúq. 23. 50-56;
Yúh. 19. 38-42.)

⁵⁷ Jab shám hui, to Yúsuf nám Arimatiyáh ká ek daulatmand shakhs áyá, jo khud bhi Yisú' ká

shágird thá. ⁵⁸ Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lách mángí. Is par Pilátus ne de dene ká hukm diyá. ⁵⁹ Aur Yúsuf ne lách ko lekar sáf mihín chádár men lapetá, ⁶⁰ aur apní nayí qabr men rakh diyá, jo us ne chaññan men khudwái thí, aur ek bará patthar qabr ke muñh par lúrhkáké chalá gayá. ⁶¹ Aur Maryam Magdalíní, aur dúsrí Maryam wahán qabr ke sámnne baithí thin.

Yisú' kí qabr kí hifázat kí tadbír.

⁶² Dústre din, jo taiyári ke ba'd ká din thá, sardár káhinon aur Farisíon ne Pilátus ke pás jama' hokar kahá; ⁶³ Khudáwand, hamen yád hai, kí us dhokebáz ne jíte jí kahá thá, kí Main tén din ke ba'd jí uthúngá. ⁶⁴ Pas hukm de, kí tísre din tak qabr kí hifázat kí jáo, kahín aisá na ho kí us ke shágird ákar use churá le jáén aur logon se kah den, kí wuh murdon men se jí uthá; to yih pichhlá dhoká pahle se bhi burá hogá. ⁶⁵ Pilátus ne un se kahá; Tumhare pás pahrewále hain; jáo, jahán tak tum se ho sake^e us kí hifázat karo. ⁶⁶ Pas wuh pahrewálon ko sáth lekar gaye, aur patthar par muhr karke qabr kí hifázat kí.

Yisú' ká jí uthná.
(Mar. 16. 1-8; Lúq. 24. 1-10;
Yúh. 20. 1.)

28 ¹ Aur sabb ke ba'd hafte ke pahle din, pau phatte waqt Maryam Magdalíní aur 'dúsrí Maryam qabr ko dekhne áín. ² Aur dekho, ek bará bhaunchál áyá, kýúnki Khudáwand ká frishhta ásmán se utrá, aur pás ákar patthar ko lúrhká diya, aur us par baith gayá. ³ Us kí súrat bijlí kí

^a Yá sári zamin par.
^d N. Yúsuf.

^b Zabúr 22. 1.
^e Yá jis tarah jáno.

^c Yún. rúh.

mánind thí, aur us kí poshák barf kí mánind safed thí: ⁴ aur us ke dar ke máre nigahbán kánp uthé, aur murda se ho gaye. ⁵ Firishte ne 'auraton se kahá; ^a Tum na daro, kyúinki main jántá hún, ki tum Yisú' ko dhúndhtí ho, jo maslúb huá thá. ⁶ Wuh yahán nahín hai, kyúinki apne kahne ke muwáfiq jí uthá hai; áo, yih jagah dekho, jahán Khudáwand^b pará thá; ⁷ aur jald jákar us ke shágirdon se kaho, ki wuh murdon men se jí uthá hai; aur dekho, wuh tum se pahle Galíl ko játá hai; wahán tum use dekhoge; dekho, main ne tum se kah diyá. ⁸ Aur wuh khauf aur barí khushi ke sáth qabr se jald rawána hokar, us ke shágirdon ko khabar dene daurín. ⁹ Aur dekho, Yisú' unhen milá, aur kahá; Salám. Unhen ne pás ákar us ke qadam pakre, aur use sijda kiyá. ¹⁰ Is par Yisú' ne un se kahá; Daro nahín; jáo, mere bháiyon ko khabar do, táki Galíl ko chale jáen; wahán mujhe dekhenge.

Yisú' ke jí uthne ki khabar gum karne ke liye Yahúdíon ká mansúba.

¹¹ Jab wuh já rahí thín. to dekho, pahrewálon men se ba'z ne

shahr men ákar tamám májará sardár káhinon se bayán kiyá. ¹² Aur unhen ne buzurgon ke sáth jama' hokar saláh kí, aur sipáhíon ko bahut rupaye diye aur bole; ¹³ Yih kah dená, ki Rát ko jab ham sote the, to us ke shágird ákar use churá le gaye. ¹⁴ Aur agar yih bát hákim ke kán tak pahunchí, to ham use samjhákar tumhen khatre se bachá lenge. ¹⁵ Pas unhen ne rupaye lekar, jaisá sikháe gáye the, waisá hí kiyá; aur yih bát áj tak Yahúdíon men mashhúr hai.

Sub qaumon ko muríd karne ká hukm.

¹⁶ Aur gyárah shágird Galíl ke us pahár par gaye, jo Yisú' ne un ke liye muqarrar kiyá thá. ¹⁷ Aur use dekhkar sijda kiyá, magar ba'z ne shakk kiyá. ¹⁸ Yisú' ne pás ákar un se báton kí, aur kahá, ki Ásmán aur zamín ká kull ikhtiyár mujhe diyá gayá hai. ¹⁹ Pas tum jákar sab qaumon ko shágird banáo, aur unhen Báp aur Bete aur Rúhu'l Quds ke nám par baptisma^c do; ²⁰ aur unhen yih ta'lím do; ki un sab báton par 'amal karen jin ká main ne tum ko hukm diyá; aur dekho, main dunyá ke ákhir^d tak hamesha^e tuniháre sáth hún.

^a Yún. jawáb men kahá.

^d Yún. zamáne ke tamám hone.

^b N. wuh.

^c Yá men istibág.

^e Yún. sab áin.

MARQUS KÍ INJÍL.

I ¹ Khudá ke Beṭe^a Yisú^c Masíh
kí kḥushkḥabari^b ká shurú^c.

*Yúhanná baptisma denewále kí mand-
di aur kám.*

(Mat. 3. 1-12; Lúq. 3. 1-18;
Yúh. 1. 19-28.)

² Jaisá Yasha'yáh nabí ke sahífe
men^c likhá hai, kí

^c Dekh, main^c apná paigambar
tere áge bhejtá hún,
Jo terí ráh taiyár karegá;

³ ^d Biyábán men^c pukárnewále kí
áwáz áti hai, kí

Khudáwánd kí ráh taiyár karo,
Ús ke ráste sídhe banáo;

⁴ Yúhanná áyá, aur biyábán men^c
baptisma^e detá,^f aur gunáhon^c kí
mu'áfi ke liye tauba ke baptisma^e
kí manádí kartá thá. ⁵ Aur Yuhú-
diya ke mulk ke sab log aur
Yarúshalem ke sab rahnewále
nikalkar us ke pás gaye, aur apne
gunáhon^c ká iqrár karke daryá o
Yardan men^c us se baptisma^e liyá.

⁶ Aur Yúhanná ún^c ke bálon^c ká
libás pahine, aur chamre ká patká
apní kamar se bándhe rahtá, aur
tidíyān aur janglí shahd khátá
thá; ⁷ aur yih manádí kartá thá,
kí Mere ba'd wuh shaḥḥs ánewálá
hai, jo mujh se zoráwar hai; main^c
isláiq nahín kí jhukkar us kí jútíyon^c
ká tasma kholún. ⁸ Main ne to
tumhen^c pání se baptisma^e diyá,
magar wuh tumhen^c Rúhu'l Quds
se baptisma^e degá.

Yisú' ká Yúhanná se baptisma lend.
(Mat. 3. 13-17; Lúq. 3. 21, 22;
Yúh. 1. 32-34.)

⁹ Aur un dinon^c aisá húa, kí
Yisú' ne Galíl ke Násarat se ákar
Yardan men^c Yúhanná se baptisma^e
liyá. ¹⁰ Aur jab wuh pání se
nikalkar úpar áyá, to fi'lfaur us ne
ásmán ko phatṭe, aur Rúh ko
kabútar kí mánind apne úpar utarte
dekhá: ¹¹ aur ásmán se áwáz áí,
kí Tú merá piyará Beṭá hai, tujh
se main^c kḥush hún.

Yisú' kí ázmáish.

(Mat. 4. 1-11; Lúq. 4. 1-13.)

¹² Aur fi'lfaur Rúh ne use biyá-
bán men^c bhej diyá. ¹³ Aur wuh
biyábán men^c chális din tak Shaitán
se ázmáyá gayá; aur janglí ján-
waron^c ke sáth rahá kiyá; aur
firishte us kí kḥidmat karte rahe.

Yisú' kí mandáí.

(Mat. 4. 12-17; Lúq. 4. 14, 15.)

¹⁴ Phir Yúhanná ke pakarwáe
jáne ke ba'd Yisú' ne Galíl men^c
ákar Khudá kí kḥushkḥabari^b kí
manádí kí, ¹⁵ aur kahá, kí Waqt
púra ho gayá hai, aur Khudá kí
bádsháhat nazdik á gayí hai; tauba
karo, aur kḥushkḥabari^b ko máno.

*Yisú' ke pahle shágirdon ká buláya
jána.*

(Mat. 4. 18-22; Lúq. 5. 1-11.)

¹⁶ Aur Galíl kí jḥíl ke kanáre

^a N. Khudá ke Beṭe na dārad.

^c Maláki 3. 1.

^d Yasha'yah 40. 3.

^b Yá Injil.

^e Yá istibág.

^f N. Yúhanná baptisma (yá istibág) denewálá biyábán men^c áyá.

kanáre játe húa, us ne Shama'ún aur Shama'ún ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyúñki wuh machhliyon ke pakarnewále the. ¹⁷ Aur Yisú' ne un se kahá; Mere piche chale áo, to main tumhen ádmion ká pakarnewálá banáúngá. ¹⁸ Wuh fi'lfaur jálon ko chhorkar us ke piche ho liye. ¹⁹ Aur thori dúr barhkar, us ne Zabdi ke bete Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko, kishti par jálon ki nararnmat karte dekhá. ²⁰ Us ne fi'lfaur unhen buláyá; aur wuh apne báp Zabdi ko kishti par mazdúron ke sáth chhorkar us ke piche chale gaye.

'Íbádatkhane men ek bad-rúh ko nikálná.
(Lúq. 4. 31-37.)

²¹ Phir wuh Kafarnahúm men dákhil húa, aur wuh fi'lfaur sabt ke din 'íbádatkhane men jákar ta'lim dene lagá. ²² Aur log us ki ta'lim se hairán húa; kyúñki wuh un ko faqihon ki tarah nahín, balki sáhib i ikhtiyár ki tarah ta'lim detá thá. ²³ Aur fi'lfaur un ke 'íbádatkhane men ek shakhs milá, jis men nápak ruh thi^a; wuh yún kahkar chilláyá, ²⁴ ki Ai Yisú' Násari! hamen tujh se kyá kám? Kyá tú hamen halák karne áyá hai? Main tujhe jántá hún, ki tú kaun hai—Khudá ká Quddús hai. ²⁵ Yisú' ne use jhirakkar kahá, Chup rah, aur us men se nikal já. ²⁶ Pas wuh nápak ruh use marorkar, aur barí áwáz se chillákar, us men se nikal gayí. ²⁷ Aur sab log hairán húa, aur ápas men^b yih kahkar bahs karne lage, ki Yih kyá hai? Yih to nayi ta'lim hai! Wuh nápak-rúhon ko bhi ikhtiyár ke sáth hukm detá hai, aur wuh

^a Yún. jo nápak ruh men thá.

us ká hukm mánti hai. ²⁸ Aur fi'lfaur us ki shuhrat Galil ki us tamám nawáhi men har jagah phail gayí.

Shama'ún ki sás ko achchhá karnd.
(Mat. 8. 14, 15; Lúq. 4. 38, 39.)

²⁹ Aur wuh fi'lfaur 'íbádatkhane se nikalkar, Ya'qúb aur Yúhanná ke sáth Shama'ún aur Andriyás ke ghar áe. ³⁰ Shama'ún ki sás tap men parí thi, aur unhon ne fi'lfaur us ki khabar use dí. ³¹ Us ne pás jákar, aur us ká háth pakarke, use utháyá, aur tap us par se utar gayí, aur wuh un ki khidmat karne lagi.

Tarah tarah ke bímáron ko achchhá karnd.
(Mat. 8. 16; Lúq. 4. 40, 41.)

³² Shám ko jáb súra j dub^c gayá, to log sáre bímáron ko aur un ko jin men bad-rúhen thin us ke pás láe. ³³ Aur sára shahr darwáze par jama' ho gayá. ³⁴ Aur us ne bahuton ko, jo tarah tarah ki bímáron men giriftár the, achchhá kiyá, aur bahut sí bad-rúhon ko nikálá; aur bad-rúhon ko bolne na diyá, kyúñki wuh use pahchánti thin.

Tamám Galil men Yisú' ká phirná.
(Lúq. 4. 42-44.)

³⁵ Aur subh hí, din nikalne se bahut pahle, wuh uthkar niklá, aur ek wirán jagah men gayá, aur wahán du'á mángi. ³⁶ Aur Shama'ún aur us ke sáthi us ke piche gaye; ³⁷ aur jab wuh milá, to us se kahá, ki Sab log tujhe dhúndh rahe hai. ³⁸ Us ne un se kahá; Áo, ham áur kabín ás pás ke shapron men chalen, táki main wahán bhi manádi karún, kyúñki main isí liye niklá hún. ³⁹ Aur

^b N. ápas men na dárád.

wuh sáre Galíl men un ke 'ibádat-khánon men já jákar manádi kartá, aur bad-rúhon ko níkáltá rahá.

Ek korhí ko achchhá karná.
(Mat. 8. 2-4; Lúq. 5. 12-16.)

⁴⁰ Aur ek korhí ne us ke pás ákar us kí minnat kí, aur us ke sámne^a ghuṭne ṭekkar us se kahá; Agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. ⁴¹ Us ne us par tars khákar háth barháyá, aur use chhúkar us se kahá; Main cháhṭá hún, tú pák sáf ho já. ⁴² Aur fi'lfaur us ká korh játá rahá, aur wuh pák sáf ho gayá. ⁴³ Aur us ne use tákid karke fi'lfaur rukhsat kiyá, ⁴⁴ aur us se kahá; Khabar-dár, kisi se kuchh na kahná, magar jákar apne taín káhin ko díkhá, aur apne pák sáf ho jáne kí bábat un-chizon ko jo Músá ne muqarrar kí, nazr guzrán, táki un ke liye gawáhi ho. ⁴⁵ Lekin wuh báhar jákar bahut charchá karne lagá, aur is báṭ ko aísá mashhúr kiyá, ki Yisú' shahr men phir záhirá dákhil na ho saká, balki báhar wíran maqámon men rahá; aur log cháron taraf se us ke pás áte the.

Ek mafúj ko achchhá karná.
(Mat. 9. 1-8; Lúq. 5. 17-26.)

2 ¹ Kai din ba'd jab wuh Kafarnahúm men phir dákhil húa, to suná gayá, ki wuh ghar men hai. ² Phir itne ádmí jama' ho gaye, ki darwáze ke pás bhí jagah na rahí; aur wuh unhen kalám suná rahá thá. ³ Aur log ek mafúj ko chár ádmion se uṭwákar us ke pás láe. ⁴ Magar jab wuh bhír ke sabab us ke nazdík na á sake,^b to unhon ne us chhat ko jahán wuh thá khol diyá, aur use udherkar us chárpái ko, jis par mafúj letá thá,

^a N. us ke sámne na dárad.

latká diyá. ⁵ Yisú' ne, un ká imán dekhkar, mafúj se kahá; Betá, tere gunáh mu'áf húe. ⁶ Magar wahán ba'z faqíh jo baithé the, apne dilon men sochne lage, ki ⁷ Yih kyún aísá kahtá hai? Kufir baktá hai. Gunáh kaun mu'áf kar saktá hai, siwá ek, ya'ní Kṛudá ke? ⁸ Aur fi'lfaur Yisú' ne apní ruh se ma'lúm karke, ki wuh apne dilon men aísá sochte hain, un se kahá; Tum kyún apne dilon men yih báten sochte ho? ⁹ Ásán kyá hai, mafúj se yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf húe: yá yih kahná, ki Uṭh, aur apní chárpái uṭhakar chal phir? ¹⁰ Lekin is liye ki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamin par gunáhon ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne us mafúj se kahá.) ¹¹ Main tujh se kahtá hún; Uṭh, apní chárpái uṭhakar apne ghar chalá já. ¹² Aur wuh uṭhá, aur fi'lfaur chárpái uṭhakar un sab ke sámne báhar chalá gayá; chunánci sab hairán ho gaye, aur Kṛudá kí baráfi karke bole; Hain ne aísá kabhí nahín dekhá.

Lewí ká buláya jáná.
(Mat. 9. 9-13; Lúq. 5. 27-32.)

¹³ Wuh phir báhar jhíl ke kanáre gayá, aur sári bhír us ke pás áí, aur wuh unhen ta'lim dene lagá. ¹⁴ Jab wuh já rahá thá, to us ne Halfaí ke bete Lewí ko mahsúl kí chaukí par baithé dekhá, aur us se kahá; Mere pichhe ho le. Pas wuh uṭhkar us ke pichhe ho liyá. ¹⁵ Aur aísá húa ki wuh us ke ghar men khána kháne baithá, aur bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár log Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baithé; kyúnci wuh bahut the, aur us ke pichhe ho liye the. ¹⁶ Aur Farisíon ke faqíhon ne use gunahgáron aur mahsúl

^b N. na lá sake.

lenewálon ke sáth kháte dekhkar us ke shágirdon se kahá; Yih to mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth khátá pítá * hai. ¹⁷ Yisú' ne sunkar un se kahá; Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki búnáron ko: main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko buláne áyá hún.

Yisú' ke shágirdon ke roza na rakhne ke bayán men.

(Mat. 9. 14-17; Lúq. 5. 33-38.)

¹⁸ Aur Yúhanná ke shágird aur Farísí roze se the; unhon ne ákar us se kahá; Kyá sabab hai, ki Yúhanná ke aur Farísion ke shágird to roza rakhte hain, magar tere shágird roza nahín rakhte? ¹⁹ Yisú' ne un se kahá; Kyá barátí, jab tak dúlhá un ke sáth hai, roza rakh sakte hain? Jis waqt tak dúlhá un ke sáth hai, wuh roza nahín rakh sakte. ²⁰ Magar wuh din áenge ki dúlhá un se judá kiyá jáegá; us waqt wuh roza rakhenge. ²¹ Kore kapre ká paiwand puráni poshák par koi nahín lagátá; nahín to wuh paiwand us poshák men se kuchh khench legá, ya'ní nayá puráni se, aur wuh ziyáda phat jáegi. ²² Aur nayí mai ko puráni mashkon men koi nahín bhartá; nahín to mashken mai se phat jáengi, aur mai aur mashken dono barbad ho jáengi: balki nayí mai ko nayí mashkon men bharte hain.

Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

(Mat. 12. 1-8; Lúq. 6. 1-5.)

²³ Aur aisá húa ki wuh Sabt ke din kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird ráh men chalte hús bálen torne lage. ²⁴ Aur Farísion ne us se kahá; Dekh, yih Sabt ke din wuh kám kyun karte hain

jo rawá nahín? ²⁵ Us ne un se kahá; Kyá tum ne kabhi nahín parhá, ki Dátud ne kyá kiyá, jab us ko aur us ke sáthion ko zarúrat hui aur wuh bhúke hús? ²⁶ Wuh kyunkar sardár káhin Abiyátar ke 'ahd men Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí rotíyan kháin, jin ká kháná káhinon ke siwá aur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthion ko bhí din? ²⁷ Aur us ne un se kahá; Sabt ádmi ke wáste baná hai, na ádmi Sabt ke wáste: ²⁸ pas Ibn i Ádam Sabt ká bhí málik hai.

Sabt ke din ek shaḥs ká súkhá húa háth achchhá kar dená.

(Mat. 12. 9-14; Lúq. 6. 6-11.)

³ ¹ Aur wuh 'ibádatkháne men phir dákhil húa; aur wahán ek ádmi thá, jis ká háth súkhá húa thá. ² Aur wuh us kí ták men rahe, ki agar wuh use Sabt ke din achchhá kare, to us par ilzám lagáen. ³ Us ne us ádmi se, jis ká háth súkhá húa thá, kahá; Bich men khará ho. ⁴ Aur un se kahá; Sabt ke din neki karni rawá hai, yá badí karni? ján ko bacháná, yá qatl karná? Wuh chup rah gaye. ⁵ Us ne un kí sakhtdili ke sabab gamgin hokar, aur cháron taraf un par gusse se nazar karke us ádmi se kahá, ki Apná háth barhá. Us ne barhá diyá, aur us ká háth durust ho gayá. ⁶ Phir Farísí fí'lfaur báhar jákar Herodion ke sáth us ke barkhiláf mashwara karne lage, ki use kis tarah halák karen.

Barí barí jamá'aton ko ta'lim dená.

⁷ Aur Yisú' apne shágirdon ke sáth jhl kí taraf chalá gayá: aur Galíl se ek barí bhir piche ho lí; aur Yahúdiya, ⁸ aur Yarúshalem, aur Idúmaya se, aur Yardan ke pár,

* N. pítá na dárað.

aur Súr aur Saidá ke ás pás se ek barí bhí, yih sunkar ki wuh kaise bare kám kartá hai, us ke pás áí.⁹ Pás us ne apne shágirdon se kahá; Bhír ki wajh se ek chhotí kishtí mere liye taiyár rahe, táki wuh mujhe dabá na dālen; ¹⁰ kyúnki us ne bahut logon ko achchhá kiyá thá; chunánchi jitne log sakht bimárioron men giriftár the, us par gire parte the, ki use chhú len.¹¹ Aur nápák rúhen jab use dokhtí thin, us ke áge gir partí, aur pukárr kar kahtí thin, ki Tú Khudá ká Betá hai.¹² Aur wuh unhen barí tákid kartá thá, ki mujhe záhír na karná.

Yisú' ke bárah rasúl.

(Mat. 10. 1-4; Lúq. 6. 12-16;

A'm. 1. 13.)

¹³ Phir wuh pahár par charh gayá, aur jin ko wuh ap cháhátá thá unhen pás buláyá; aur wuh us ke pás chale áe.¹⁴ Aur us ne bárah ko mugarrar kiyá, táki us ke sáth rahen, aur wuh unhen bheje ki manádí karen,¹⁵ aur bad-rúhon ke níkalne ká ikhtiyár rakkhen:¹⁶ wuh yih hai^a; Shama'ún, jis ká nám Patras rakkhá;¹⁷ aur Zabdí ká betá Ya'qúb, aur Ya'qúb ká bháí Yúhanná, jin ká nám Búanargis, ya'ní Garaj ke Bete rakkhá;¹⁸ aur Andriyás, aur Filippus, aur Bartulmái, aur Matí, aur Tomá, aur Hulfaí ká betá Ya'qúb, aur Taddí, aur Shama'ún Qan'ání,^b ¹⁹ aur Yahúdáh Iskariyotí, jis ne use pakarwá bhí diyá.

Farisyon ká kufir.

(Mat. 12. 22-32; Lúq. 11. 14-22.)

Wuh ghar men áyá;²⁰ aur itne log phir jama^c ho gaye, ki wuh rotí

bhí na khá sake.²¹ Jab us ke 'azízon ne yih suná, to use pakarne ko níkle; kyúnki kahte the, ki Wuh bekhud hai.²² Aur faqíh jo Yarúshalem se áe the yih kahte the, ki Us ke sáth Ba'alzabúl hai, aur yih bhí, ki Wuh bad-rúhon ke sardár kí madad se bad-rúhon ko níkaltá hai.²³ Wuh unhen pás bulákar tamsilon men un se kahne lagá; Shaitán ko Shaitán kis tarah níkal saktá hai?²⁴ Aur agar kisi bádsháhat men phút pare, to wuh bádsháhat qáim nahín rah saktí.²⁵ Aur agar kisi ghar men phút pare, to wuh ghar qáim na rah sakegá.²⁶ Aur agar Shaitán apná hí mukhálif hokar apne men phút dále, to wuh qáim nahín rah saktá, balki us ká khátima ho játá hai.²⁷ Lekin koi ádmí kisi zoráwar ke ghar men ghuskar us ke asbáb ko lút nahín saktá, jab tak wuh pahle us zoráwar ko na bándh le; phir us ke ghar ko lút legá.²⁸ Main tum se sach kahtá hún, ki baní Ádam ke sab gunáh aur jitná kufir wuh bakte hai, mu'áf kiyá jáegá:²⁹ lekin jo koi Rúhu'l Quds ke haqq men kufir bake, wuh abad tak mu'áfí na páegá, balki abadí gunáh ká qusúrwár hai:³⁰ kyúnki wuh kahte the, ki us men nápák rúh hai.

Yisú' ká rúhání rishtadári.

(Mat. 12. 46-50; Lúq. 8. 19-21.)

³¹ Phir us kí mán aur us ke bháí áe, aur báhar khare hokar use bulwá bhejá.³² Aur bhír us ke ás pás baithí thí; aur unhon ne us se kahá; Dekh, teri mán aur tere bháí^a báhar tujhe púchhte hai.³³ Us ne unhen yih jawáb diyá; Kaun hai meri mán aur mere^d bháí? ³⁴ Aur

^a N. Us ne yih bárah mugarrar kiye.

^b Ya'ní gawratmand. Matí 10. 4, Lúqá 6. 15 aur A'mál 1. 13 ko dekho.

^c N. bahin isá.

^d N. mere na dárad.

un par jo us ke gird baithe the nazarkarke kahá; Dekho, meri mán aur mere bhái yih haiñ! ³⁵ Kyúñki^a jo koí Khudá kí marzi par chale, wuhí merá bhái aur bahin aur mán hai.

Btj bonewdle ki tamsil.

(Mat. 13. 1-9; Lúq. 8. 4-8.)

4 ¹ Wuh phir jhl ke kanáre ta'lim dene lagá. Aur us ke pás aisi bari bhír jama' ho gayi, ki wuh jhl men ek kishti par charh baithá, aur sári bhír khushki par jhl ke kanáre rahi. ² Aur wuh unhen tamsilon men bahut báten sikháne lagá, aur apni ta'lim men un se kahá; ³ Suno: dekho, ek bonewálá bij bone niklá. ⁴ Aur bote waqt aísá huá, ki kuchh ráh ke kanáre girá, aur parandon ne ákar use chug liyá. ⁵ Aur kuchh pathrili zamin par girá, jahán use bahut mitti na millí, aur gahri mitti na milne ke sabab jald ug áyá; ⁶ aur jab súraaj niklá, to jal gayá, aur jar na hone ke sabab súkh gayá. ⁷ Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne barhkar use dabá liyá, aur wuh phal na láyá. ⁸ Aur kuchh achchhi zamin par girá, aur wuh ugá aur barhkar phalá; aur koí tis guná, koí sáth guná, koí sau guná phal láyá. ⁹ Phir us ne kahá; Jis ke sunne ke kán hon wuh sun le.

Tamsilon men bolne ka maqsad, aur pahli tamsil ki táwil.

(Mat. 13. 10-23; Lúq. 8. 9-15.)

¹⁰ Jab wuh akelá rah gayá, to us ke sáthion ne un bárah samet us se in tamsilon kí bábat púchhá. ¹¹ Us ne un se kahá, ki Tumhen Khudá kí bádsháhat ká bhed diyá gayá hai, magar un ke liye jo báhar

^a N. Kyúñki na dárad.

haiñ sab báten tamsilon men hoti haiñ; ¹² táki wuh dekhte hue dekhén aur ma'lúm na karen, aur sunte hue sunén aur na samjhén; aísá na ho ki wuh rujú' láén, aur mu'áfi páén. ¹³ Phir us ne un se kahá; Kyá tum yih tamsil nahín samajhte? To sab tamsilon ko kyúñkar samjhoge? ¹⁴ Bonewálá kalám botá hai. ¹⁵ Jo ráh ke kanáre haiñ, jahán kí kalám boyá játá hai, yih wuh haiñ, kí jab unhon ne suná, to Shaitán fi'faur ákar us kalám ko jo un men boyá gayá thá, uthá le játá hai. ¹⁶ Aur isi tarah jo pathrili zamin men boe gaye, yih wuh haiñ, jo kalám ko sunkar fi'faur khushi se qabúl kar lete haiñ; ¹⁷ aur apne andar jar nahín rakhte, balki chandroza haiñ; ba'd us ke, jab kalám ke sabab musibat yá zulm barpá hotá hai, to fi'faur tho: kar kháte haiñ. ¹⁸ Aur jo jháriyon men boe gaye, wuh áur haiñ. Yih wuh haiñ, jinhon ne kalám suná, ¹⁹ aur dunyá ká fikr aur daulat ká fareb aur áur chizon ká lálach dá-khil hokar kalám ko dabá detá hai, aur wuh bephal rah játá hai. ²⁰ Aur jo achchhi zamin men boe gaye, yih wuh haiñ, jo kalám ko sunte aur qabúl karte aur phal láte haiñ, koí tis guná, koí sáth guná, koí sau guná.

Chirág kí tamsil.

(Lúq. 8. 16-18.)

²¹ Aur us ne un se kahá; Kyá chirág is liye láyá játá hai, kí paimáne^b yá palang ke talerakkhá jáe? kyá is liye nahín, kí chirágdán par rakkhá jáe? ²² Kyúñki koí chíz chhipi nahín, magar is liye kí zahir ho jáe; aur poshida nahín huí, magar is liye kí zuhúr men áe. ²³ Agar kisi ke sunne ke kán hon, to sun le. ²⁴ Phir us ne un se kahá;

^b Is lafz se qeyd man ká paimáne murád hai.

Khabardār raho, ki kyá sunte ho; jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre wáste nápá jáegá, aur tumhen ziyáda diyá jáegá. ²⁵ Kyúñki jis ke pás hai, use diyá jáegá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí jo us ke pás hai, le liyá jáegá.

Bij ke ugne ki tamsil.

²⁶ Aur us ne kahá; Khudá ki bádsháhat aisí hai, jaise koí ádmí zamín men bij dále; ²⁷ aur ráat ko soe aur din ko jáge,^a aur wuh bij is tarah uge aur barhe ki wuh na jáne. ²⁸ Zamín áp se áp phal láti hai, pahle pattí, phir bálen, ba'd us ke bálon men taiyár dáne. ²⁹ Phir jab anáj pak chuká, to wuh fi'faur darántí^b lagatá hai, kyúñki kátné ká waqt á pahunchá.

Rái ke dáne ki tamsil.

(Mat. 13. 31, 32; Lúq. 13. 18, 19.)

³⁰ Phir us ne kahá, ki Ham Khudá kí bádsháhat ko kis se tashbíh den, aur kis tamsil men use bayán karen? ³¹ Wuh rái ke dáne kí mánind hai; ki jab zamín men boyá játá hai, to zamín ke sab bíjon se chhotá hotá hai; ³² magar jab bo diyá gayá, to ugkar sab tarkáron se bará ho játá hai, aur aisí barí dáliyán nikáltá hai, ki hawá ke parinde us ke sáye men baserá kar sakte hai.

Yisú' kí ta'lim ká taríqa.

(Mat. 13. 34.)

³³ Aur wuh un ko is qism kí bahut sí tamsilen de dekar un kí samajh ke muwáfíq^c kalám sunatá thá; ³⁴ aur bagair tamsil ke un se kuchh na kahtá thá, lekin khalwat

^a Yún. *uthe.*

^d Yún. *jhú.*

^b Yá *hanud.*

^c Yá *khamosh ho.*

men apne' kháss shágirdon se sab bátón ke ma'ní bayán kartá thá.

Jhíl par táfán ko thamá dená.

(Mat. 8. 23-27; Lúq. 8. 22-25.)

³⁵ Usí din jab shám húi, us ne un se kahá; Ao, pár chalen. ³⁶ Aur wuh bhír ko chhorkar use, jis tarah wuh thá, kishtí par sáth le chale; aur us ke sáth aur bhí kishtíán thin. ³⁷ Tab barí ándhi chalí, aur lahren kishtí par yahán tak lagín, ki kishtí pání se bharí játi thi. ³⁸ Aur wuh khud piche ki taraf gaddí par sotá thá; pas unhon ne use jagákar kahá; Ai Ustád, kyá tujhe fikr nahín, ki ham halák hue játe hai? ³⁹ Us ne utkar hawá ko dántá, aur pání^d se kahá; Chup rah, tham já^e: to hawá band ho gayí, aur bará amn ho gayá. ⁴⁰ Phir un se kahá; Tum kyún darté ho? Ab tak imán^f nahín rakhte? ⁴¹ Aur wuh niháyat däre, aur ápas men kahne lage; Pas yih kaun hai, ki hawá aur pání^d bhí us ká hukm mánte hai?

Ek shaḡhs men se bahut sí bad-rúhon ko nikál dená.

(Mat. 8. 28-34; Lúq. 8. 26-39.)

5 ¹ Aur wuh jhíl ke pár Girá-senón ke 'iláqe men pahunché. ² Aur jab wuh kishtí se utrá, to fi'faur ek ádmí jis men nápak rúh thi, qabron se nikalkar use milá. ³ Wuh qabron men rahá kartá thá, aur ab koí use zanjíron se bhí na bándh saktá thá; ⁴ kyúñki wuh bár bár beriyon aur zanjíron se bándhá gayá thá, lekin us ne zanjíron ko torá, aur beriyon ke ṭukre ṭukre kiye the, aur koí use qábú men na lá saktá thá. ⁵ Aur wuh hamesha ráat din qabron aur paháron men chillatá,

^c Yún. *jaise wuh sun sakte the.*

^f N. *Kyún atá darté ho? Kyún imán.*

aur apne tañ pattharon se zakhmí kartá thá. ⁶ Wuh Yisú' ko dúr se dekhkár daurá, aur use sijda kiyá, ⁷ aur barí áwáz se chillákar kahá; Ai Yisú', Khudá Ta'álá ke Bete, mujhe tujh se kyá kám? Tujhe Khudá kí qasam detá hún, mujhe 'azáb men na dál. ⁸ Kyúñki wuh us se kahtá thá, ki Ai nápák rúh, is ádmí men se nikal á. ⁹ Phir us ne us se púchhá; Terá nám kyá hai? Us ne us se kahá: Merá nám Lashkar^a hai, is liye ki ham bahut hain. ¹⁰ Phir us ne us kí bahut minnat kí, ki hamen is 'iláqe se báhar na bhej. ¹¹ Aur wahán pahár par súaron ká ek bará gol char rahá thá. ¹² Pas unhon ne us kí minnat karke kahá, ki Ham ko un súaron men bhej de, táki ham un ke andar jáen. ¹³ Pas us ne unhen ijázat dí, aur nápák rúhen nikalkar súaron ke andar gayín, aur wuh gol, jo koi do hazár ká thá, karíre par se jhapatkár jhíl men já pará, aur jhíl men dúb mará. ¹⁴ Aur un ke charánewálon ne bhágkar, shahr aur dihát men khabar puhunchá. ¹⁵ Pas log yih májará dekhne ko nikalkar Yisú' ke pás áe, aur jis men bad-rúhen, ya'ní bad-rúhon ká lashkar^a thá, us ko baithe aur kapre pahine aur hosh men dekhkar, dar gaye. ¹⁶ Aur dekhnewálon ne us shakhs ká ahwál, jis men bad-rúhen thin, aur súaron ká májará un se bayán kiyá. ¹⁷ Wuh us kí minnat karne lage, ki Hamarí sarhadd se chalá já. ¹⁸ Aur jab wuh kishtí par charhne lagá, to jis men bad-rúhen thin, us ne us kí minnat kí, ki main tere sáth rahún. ¹⁹ Lekin us ne use ijázat na dí, balki us se kahá, ki Apne logon ke pás apne ghar já, aur unhen khabar de, ki Khudáwánd ne tere liye kaise

bare kám kiye, aur tujh par rahm kiyá. ²⁰ Wuh gayá, aur Dikapulis men is bát ká charhá karne lagá, ki Yisú' ne mere liye kaise bare kám kiye; aur sab ta'ájjub karte the.

Ek bímár 'aurat ká shifá pándá, aur ek murda larí ká jiláya jándá.
(Mat. 9. 18-26; Lúq. 8. 40-56.)

²¹ Jab Yisú' phir kishtí men pár gayá, to barí bhír us ke pás jama' hui, aur wuh jhíl ke kanáre thá. ²² Aur 'ibádatkháne ke sardáron men se ek shakhs Yáir nám áyá, aur use dekhkar us ke qadamon par girá, ²³ aur yih kahkar us kí bahut minnat kí, ki Merí chhotí betí marne ko hai: tú ákar apne háth us par rakh, táki wuh achchhi ho jáe aur zinda rahe. ²⁴ Pas wuh us ke sáth chalá; aur bahut log us ke piche ho liye, aur us par gire parte the.

²⁵ Phir ek 'aurat, jis ke bárah baras se khún járí thá, ²⁶ aur us ne bahut hakimon se barí taklíf utháí thí, aur apná sab mál kharch karke bhí use kuchh fáida na huá thá, balki ziyáda bímár ho gayí thí, ²⁷ Yisú' ká hál sunkar, bhír men us ke piche se áí, aur us kí poshák ko chhúá; ²⁸ kyúñki wuh kahtí thí, ki Agar main sirf us kí poshák bhí chhú lúngí, to achchhi ho jáúngí. ²⁹ Aur fi'faur us ká khún bahná band ho gayá; aur us ne apne badan men ma'lúm kiyá, ki main ne is bímári se shifá páí. ³⁰ Yisú' ne fi'faur apne men ma'lúm karke, ki mujh men se quwwat niklí, us bhír men phirkar kahá; Kis ne merí poshák chhúí? ³¹ Us ke shágirdon ne us se kahá; Tú dekhtá hai, ki bhír tujh par giri partí hai, phir tú kahtá hai; Mujhe kis ne chhúá? ³² Us ne charon taraf nigáh kí, táki jis

^a Yún. *Ligiyon*, ya'ní chha hazár sipáhiyon ká lashkar.

ne yih kám kiya thá use dekhe. ³³ Wuh 'aurat yih jánkar, ki mujh par kyá asar húa, darti kánpṭi áí aur us ke áge gir parí, aur sára hál sach sach us se kah diya. ³⁴ Us ne us se kahá; Betí, tere ímán ne tujhe achchhá kiya hai; salámat já, aur apní is bímári se bachí rah.

³⁵ Wuh yih kah hí rahá thá, ki 'ibádatkháne ke sardár ke hán se logon ne ákar kahá, ki Terí betí mar gayi; ab ustáid ko kyún taklíf detá hai? ³⁶ Jo bát wuh kah rahe the, us par Yisú' ne tawájjuh na karke, 'ibádatkháne ke sardár se kahá; Khauf na kar; faqat i'tiqád rakh.

³⁷ Phir us ne siwá Patras aur Ya'qúb aur Ya'qúb ke bhái Yúhanná ke, aur kisi ko apne sáth chalne na diya. ³⁸ Aur wuh 'ibádatkháne ke sardár ke ghar men áe, aur us ne dekhá ki hullar ho rahá hai, aur log bahut ro pít rahe hai, ³⁹ aur andar jákar un se kahá; Tum kyún gul macháte aur rote ho? larkí mar nahín gayi, balki sotí hai.

⁴⁰ Wuh us par hansne lage. Lekin wuh sab ko níkáلكar larkí ko man báp ko aur apne sáthion ko lekar, jáhán larkí parí thí andar áya, ⁴¹ aur larkí ká háth pakarkar us se kahá, Talítá qúmí *; jis ká tarjuma yih hai, ki Ái larkí, main tujh se kahtá hún; Uth. ⁴² Wuh larkí fi'lfaur uṭhkar chalne phirne lagi; kyúnki wuh bárah baras kí thí. Is par log bahut hí hairán hue. ⁴³ Phir us ne unhen tákid se hukm diya, ki yih koí na jáne: aur farmáyá, ki use kuchh kháne ko diya jáe.

Yisú' ká apne watan men na máná jánd.

(Mat. 13. 54-58.)

6 ¹ Phir wahán se níkalke wuh apne watan men áya, aur us

* N. qúm.

ke shágird us ke pichhe ho liye. ² Jab Sabt ká din áya, to wuh 'ibádatkháne men ta'lim देने laga; aur bahut log sunkar hairán hue aur kahne lage, ki Yih báten is ko kahán se á gayín? aur yih kyá hikmat hai jo ise bakhshí gayi hai, aur kaise mu'jize^b is ke háth se záhir hote hai! ³ Kyá yih wuhí barhá nahín, jo Maryam ká betá, aur Ya'qúb aur Yoses aur Yahúdáh aur Shama'un ká bhái hai? Aur kyá us kí bahinen yahán hamáre hán nahín? Pas unhon ne us ke sabab se ṭhokar khái. ⁴ Yisú' ne un se kahá, ki Nabí apne watan aur apne rishtadaron aur apne ghar ke siwá aur kahín be'izzat nahín hotá. ⁵ Aur wuh koí mu'jiza wahán na díkhá saká, siwá is ke, ki thore se bímáron par háth rakhkar unhen achchhá kar diya. ⁶ Aur us ne un kí be'i'tiqádi par ta'ajjub kiya.

Rasulon ko mánádi ke liye bhejnd.
(Mat. 9. 35, 10. 1, 5-14; Lúq. 9. 1-6.)

Aur wuh cháron taraf ke gánwon men ta'lim detá phirá.

⁷ Aur us ne un bárah ko pás bulákar unhen do do karke bhejnd shurú^a kiya; aur unhen nápák rúhon par ikhtiyár diya; ⁸ aur hukm diya, ki ráste ke liye, siwá láṭhí ke, kuchh na lo; na rotí, na jholí, na apne kamarband men paise; ⁹ magar jútíyan pahino, aur do kurte na pahino. ¹⁰ Aur us ne un se kahá; Jáhán tum kisi ghar men dákhil ho, to usí men raho, jab tak wahán se rawána na ho. ¹¹ Aur jis jagah ke log tumhen qabúl na karen, aur tumhári na sunen, wahán se chalte waqt apne talwon kí gard jhár do, táki un par gawáhi ho. ¹² Aur unhon ne rawána hokar manádi kí, ki Tauba karo; ¹³ aur

^b Yún. qúdrateṭ.

bahut bad-rúhon ko nikálá, aur bahut bímáron ko tel malkar achchhá kiyá.

Yúhanná baptisma denewále ká qatl honá.

(Mat. 14. 1-12; Lúq. 9. 7-9 aur 3. 19, 20.)

¹⁴ Aur Herodes bádsháh ne us ká zikr suná, kyúñki us ká nám mashhúr ho gayá thá, aur us ne kahá,^a ki Yúhanná baptisma^b denewálá murdon men se jí uthá hai, is liye us se mu'jize záhír hote hain.^c ¹⁵ Magar ba'z kahte the, ki Eliyyáh hai, aur ba'z yih, ki Nabíon men se kisi kí mánind ek nabí hai. ¹⁶ Magar Herodes ne sunkar kahá, ki Yúhanná jis ká sir main ne katwáyá, wuhí jí uthá hai. ¹⁷ Kyúñki Herodes ne ap ádmí bhejkar Yúhanná ko pakarwáyá, aur apne bháí Filippus kí bwi Herodiyás ke sabab se, use qaidkháne men bándh rakkhá thá, kyúñki Herodes ne us se biyáh kiyá thá, ¹⁸ aur Yúhanná ne us se kahá thá, ki Apne bháí kí bwi rakhní tujhe rawá nahín. ¹⁹ Pas Herodiyás us se dushmaní rakhtí, aur cháhtí thí ki use qatl karáe, magar na ho saká: ²⁰ is wáste ki Herodes Yúhanná ko rástbáz aur muqaddas ádmí jánkar us se dartá, aur use bacháe rakhtá thá. Aur us kí báten sunkar bahut hairán ho játá thá; magar suntá khushi se thá. ²¹ Aur mauqa^d ke din, jab Herodes ne apní sálgirih men apne amíron aur faují sardáron, aur Galíl ke ráison kí ziyáfat kí, ²² aur usí Herodiyás kí be'í andar áí, aur náchkar Herodes aur us ke mihmánon ko khush kiyá; to bádsháh ne us la'kí se kahá, Jo

cháhe mujh se máng, main tujhe dúngá; ²³ aur us se qasam kháí, ki Jo tú mujh se mángegí, apní ádhí bádsháhat tak tujhe dúngá. ²⁴ Aur us ne báhar jákar apní mán se kahá, ki Main kyá mángtún? Wuh bolí: Yúhanná baptisma^b denewále ká sir. ²⁵ Wuh fil'faur bádsháh ke pás jaldí se andar áí, aur us se yih 'arz kí; Main cháhtí hún, ki tú Yúhanná baptisma^b denewále ká sir ek thál men abhí mujhe mangwá de. ²⁶ Bádsháh bahut gamgín húa, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us se inkár karná na cháhá. ²⁷ Pas bádsháh ne fil'faur ek sipáhi ko^d hukm dekar bhejá, ki us ká sir láe. Us ne jákar us ká sir qaidkháne men kátá, ²⁸ aur ek thál men rakhkar láyá aur larkí ko diyá, aur larkí ne apní mán ko diyá. ²⁹ Phir us ke shágird sunkar áe, aur us kí lách uthákar qabr men rakkhí.

Páñch hazár ádmíon ko khláná.

(Mat. 14. 13-21; Lúq. 9. 10-17;

Yúh. 6. 1-13.)

³⁰ Aur rasúlon ne Yisú' ke pás jama' hokar, jo kuchh unhon ne kiyá, aur jo kuchh sikháyá thá, sab us se bayán kiyá. ³¹ Us ne un se kahá; Tum ap alag wíran jagah men chale áo, aur zará áram karo: is liye ki bahut log áte játe the, aur unhen kháná kháne kí bhi fursat na miltí thí. ³² Pas wuh kishtí men baithkar alag ek wíran jagah men chale gaye. ³³ Aur logon ne unhen játe dekhá, aur bahuteron ne pahchan liyá, aur sáre shahron se ikatthe ho hokar paidal udhar dauro, aur un se pahle já pahunché. ³⁴ Aur us ne utarkar barí bhí dekhí, aur use un

^a N. aur log kahte the.

^c Yún. qudraten us men asar kartí hain.

^b Yá ístibág.

^d Yún. apne gárq ke ek sipáhi ko.

par tars áyá, kyúñki wuh un bheron kí mánind the, jin ká char-wáhá na ho; aur wuh unhen bahut báten sikháne lagá. ³⁵ Jab din bahut dhal gayá, us ke shágird us ke pás ákar kahne lage; Yih jagah wíran hai, aur din bahut dhal gayá hai; ³⁶ unhen rukhsat kar, táki wuh cháron taraf kí bastiyon aur gánwon men jákar, apne liye kuchh kháne ko mol len. ³⁷ Us ne un se jawáb men kahá; Tum hí unhen kháne ko do. Unhon ne us se kahá; Kyá ham jákar do sau dínár* kí rotíyán mol láen, aur unhen khiláen? ³⁸ Us ne un se kahá; Tumháre pás kitní rotíyán haiñ? jáo, dekho. Unhon ne daryáft karke kahá; Páñch, aur do machhliyán. ³⁹ Us ne unhen hukm diyá, kí sab harí ghás par jamá'at jamá'at karke baith jáen. ⁴⁰ Pas wuh sau sau aur pachás pachás kí qatáren bándhkar baith gaye. ⁴¹ Phir us ne wuh páñch rotíyán aur do machhliyán lín, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat cháhi, aur rotíyán torkar shágirdon ko detá gayá, kí un ke áge rakkhen; aur wuh do machhliyán bhí un sab men bánt dín. ⁴² Pas wuh sab khákar ser ho gaye. ⁴³ Aur unhon ne tukron se bárah tokriyán bharkar utháén, aur kuchh machhliyon se bhí. ⁴⁴ Aur jinhon ne rotíyán kháén, wuh páñch hazár mard the.

Yisú' ká jhíl ke páni par chalná.
(Mat. 14. 22-33; Yuh. 6. 15-21.)

⁴⁵ Aur fi'lfaur us ne apne shágirdon ko majbúr kiya, kí kishti par charhkar us se pahle us pár Baitsaidá ko chale jáen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. ⁴⁶ Aur unhen rukhsat karke, pahár par du'á mángne gayá. ⁴⁷ Aur jab

* Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

shám húi, to kishti jhíl ke bích men thí, aur wuh akelá khushkí par thá. ⁴⁸ Jab us ne dekhá, kí wuh khene se bahut tang haiñ, kyúñki hawá un ke mukhálif thí, to rát ke pichhle pahar ke qarib wuh jhíl par chaltá huá un ke pás áyá; aur un se áge nikal jáná cháhtá thá. ⁴⁹ Lekin unhon ne use jhíl par chalte dekhkar khayál kiya kí bhút hai, aur chillá úthe, ⁵⁰ kyúñki sab use dekhkar ghabrá gaye the. Magar us ne fi'lfaur un se báten kín aur kahá; Khátir jama' rakkho: main hún; daro nahín. ⁵¹ Phir wuh kishti par un ke pás áyá, aur hawá than gayí; aur wuh apne dil men niháyat^b hairán hue; ⁵² is liye kí wuh rotíyon ke báre men na samjhe the, balki un ke dil sakht ho gaye the.

Gannesarat ke logon men Yisú' ke mu'jize.

(Mat. 14. 34-36.)

⁵³ Aur wuh pár jákar Gannesarat ke 'iláqe men pahunchhe, aur kishti ghát par lagái. ⁵⁴ Aur jab kishti par se-uthe, to fi'lfaur log use pahchánkar ⁵⁵ us sáre 'iláqe men cháron taraf daure, aur bímáron ko chúrpaíyon par dúlkar, jahán jahán suná kí wuh hai, wahán wahán liye phire. ⁵⁶ Aur wuh khwáh gánwon, khwáh shaharon, khwáh bastiyon men jahán kahín játá thá, log bímáron ko bázaron men rakkhar us kí minnat karte the, kí wuh sirf us kí poshák ká kanára chhú len; aur jitne use chhúte the, sab achhehe ho játe the.

Hardm haldál ke báre men.

(Mat. 15. 1-20.)

7 ¹ Phir Farisí aur ba'z faqih us ke pás jama' hue; wuh Yáru-

^b N. hí izád.

shalem se áe the, ² aur unhon ne dekhá, ki us ke ba'z shágird nápák, ya'ní bin dhoe háthon se roṭí kháte haiñ. ³ Kyúñki Farísí aur sab Yahúdí, buzurgon ki riwáyat par qáim rahne ke sabab, jab tak apne háth khúb^a dho na len nahín kháte. ⁴ Aur bázár se ákar, jab tak gusl na kar len,^b nahín kháte; aur bahut sí áur báten haiñ, jo qáim rakhne ke liye buzurgon se unhen pahunchí haiñ, jaise piyálon, aur loton, aur tánbe ke bartanon ká dhoná.^c ⁵ Pas Farísíon aur faqíhon ne us se púchhá; Kyá sabab hai, ki tere shágird buzurgon ki riwáyat par nahín chalte, balki nápák háthon se roṭí kháte haiñ. ⁶ Us ne un se kahá; Yasha'yáh ne tum riyákáron ke haqq men kyá khúb nubuwat ki; jaisá ki likhá hai;

^d Yih ummat zabán se to meri 'izzat kartí hai,

Magar in ká dil mujh se dúr hai.

⁷ Aur yih befáida merí parastish karte haiñ,

Kyúñki ádmíon ke hukmon ki ta'lim dete haiñ.

⁸ Tum Khudá ke hukm ko tark karke ádmíon ki riwáyat ko qáim rakhte ho. ⁹ Aur us ne un se kahá; Tum apní riwáyat ke mánne ke liye Khudá ke hukm ko kyá khúb bátíl karte ho! ¹⁰ Kyúñki Músá ne farmáyá hai ki^e Apne báp ki aur apní mán ki 'izzat kar; aur, 'Jo koi báp yá mán ko burá kahe, wuh zarúr ján se mára jáe. ¹¹ Lekin tum kahte ho; Agar koi báp yá mán se kahe, ki Jis chíz ká tujhe mujh se fáida pahunch saktá thá, wuh qurbán, ya'ní Khuda ki nazr ho chukí, ¹² to tum use phir

báp yá mán ki kuchh madad karne nahín dete. ¹³ Yún tum Khudá ke kalám ko apní riwáyat se, jo tum ne jári ki hai, bátíl kar dete ho; aur aise bahutere kám karte ho. ¹⁴ Aur wuh logon ko phir pás bulákar un se kahne lagá, ki Tum sab meri suno aur samjho. ¹⁵ Koi chíz báhar se ádmí men dákhil hokar use nápák nahín kar saktí; magar jo chízen ádmí men se nikaltí haiñ, wuhí ádmí ko nápák kartí haiñ. ¹⁷ Aur jab wuh bhír ke pás se ghar men gayá, to us ke shágirdon ne us se is tamásil ke ma'ní púchhe. ¹⁸ Us ne un se kahá; Kyá tum bhí aise besamajh ho? Kyá tum nahín samajhte ki koi chíz jo báhar se ádmí ke andar játi hai, use nápák nahín kar saktí; ¹⁹ is liye ki wuh us ke dil men nahín, balki peṭ men játi hai, aur páekháne men nikal játi hai? Yih kahkar us ne tamám kháne ki chízon ko pák thahráyá. ²⁰ Phir us ne kahá; Jo ádmí men se nikaltá hai, wuhí ádmí ko nápák kartá hai. ²¹ Kyúñki andar se, ya'ní ádmí ke dil se, bure khayál, harámkárián, ²² choriyán, khún-rezián, zinákárián, lálach, badián, makr, shahwatparastí, badnazari, badgoí, shekhi, bewuqúfi nikaltí hai; ²³ yih sab burí báten andar se nikalkar ádmí ko nápák kartí haiñ.

Ek Sürufíniki 'aurat ki larí ki achchhá karná.
(Mat. 15. 21-28.)

²⁴ Phir wahán se uṭkar Súr aur Saidá^e ki sarhaddon men gayá. Aur ek ghar men dákhil huá, aur na cháhtá thá, ki koi jáne; magar poshida na rah saká; ²⁵ balki

^a Yá muṭṭhi se yá kuhn se tak.

^b Yá jab tak istibág na len: N. jab tak apne úpar pánt na ohirak len.

^c Yá bartanon ko istibág dená.

^d Khurj 20. 12. ^e Khurj 21. 17.

^d Yasha'yáh 29. 13.

^e N. aur Saidá ná dárad.

fi'faur ek 'aurat jis kí chhotí beṭí meṇ nāpāk rúh thí, us kí khabar sunkar áí, aur us ke qadamon par girí. ²⁶ Yih 'aurat Yúnání thí, aur qaum kí Súrufínkí. Us ne us se darkhwást kí, kí bad-rúh ko merí beṭí meṇ se nikál. ²⁷ Us ne us se kahá, kí Pahle larṇon ko ser hone de, kyúñki larkon kí roṭí lekar kutton ko dál dení achchhí nahín. ²⁸ Us ne jawáb meṇ kahá; Hái, Khudáwand; kutte bhí meṇ ke tale larkon kí roṭí ke ṭukron meṇ se kháthe hain. ²⁹ Us ne us se kahá; Is kalám ke sabab já; bad-rúh terí beṭí se nikal gayí hai; ³⁰ aur us ne apne ghar meṇ jákar dekhá, kí larkí palang par parí hai, aur bad-rúh nikal gayí hai.

Ek bahre hakle dāmí ko achchhá karná.

³¹ Aur wuh phir Súr kí sarhad-don se nikalkar Saidá kí ráh se Dikapulis kí sarhaddon meṇ hotá húá Galíl kí jhíl par pahunchá. ³² Aur logon ne ek bahre ko jo haklá bhí thá, us ke pás lákar us kí minnat kí, kí apná háth us par rakh. ³³ Wuh us ko bhír meṇ se alag le gayá, aur apní ungliyán us ke kánon meṇ dálín, aur thúkkar us kí zabán chhúí, ³⁴ aur ásmán kí taraf nazar karke ek áh bhari, aur us se kahá; Iffattah, ya'ní Khul já. ³⁵ Aur us ke kán khul gaye, aur us kí zabán kí girih^a khul gayí, aur wuh sáf bolne lagá. ³⁶ Aur us ne unheṇ hukm diyá, kí Kisí se na kahná; lekin jitná wuh un ko hukm detá rahá, utná hí ziyáda wuh charchá karte rahe. ³⁷ Aur unheṇ ne niháyat hí hairán hokar kahá; Jo kuchh us ne kiyá, sab achchhá kiyá; wuh bahron ko sunne kí, aur gungon ko bolne kí táqat detá hai.

*Chár hazár admón ko khilánda.
(Mat. 15. 32-39.)*

8 ¹ Un dinon meṇ, jab phir barí bhír jama' húí, aur un ke pás kuchh kháne ko na thá, to us ne apne^b shágirdon ko pás bulákar un se kahá; ² Mujhe is bhír par tars átá hai, kyúñki yih tén din se barábar mere sáth rahí hai, aur in ke pás kuchh kháne ko nahín; ³ agar main inheṇ bhúká ghar ko rukhsat karún, to ráh meṇ thakkar rah jáenge; aur ba'z in meṇ se dúr ke hain. ⁴ Us ke shágirdon ne use jawáb diyá, kí Is biyábán meṇ kahán se koi itní roṭiyán láe kí inheṇ ser kar sake? ⁵ Us ne un se púchhá, kí Tumháre pás kitní roṭiyán hain? Wuh bole, Sát. ⁶ Phir us ne logon ko hukm diyá, kí zamín par baith jáen; aur us ne wuh sát roṭiyán lín, aur shukr karke torín, aur apne shágirdon ko detá gayá kí un ke áge rakkhen; aur unheṇ ne logon ke áge rakh dín. ⁷ Aur un ke pás thori sí chhotí machhliyán thin; us ne un par barakat cháhkarak kahá, kí yih bhí un ke áge rakh do. ⁸ Pas wuh khákar ser hús; aur bache hús tukron ke sát ṭokre utháe. ⁹ Aur log chár hazár ke qarib the; phir us ne unheṇ rukhsat kiyá. ¹⁰ Aur wuh fi'faur apne shágirdon ke sáth kishtí meṇ baithkar Dalmanúta ke 'iláqe meṇ gayá.

Nishán ke talab karnewálon ko jawáb dená.

(Mat. 16. 1-4; Lúq. 11. 16.)

¹¹ Phir Farísí nikalkar us se bahs karne lage, aur use ázmáne ke liye us se koi ásmání nishán talab kiyá. ¹² Us ne apní rúh meṇ áh khenchkar kahá; Is zamáne ke log kyúñ nishán talab karte hain? Main

^a N. *for* *her* *hand*. ^b N. *apne* *na* *dárad*.

^c Yún. *the* *great* *...* *her* *hand*!

tum se sach kahtá hún, ki is zamáne ke logon *ko koi nishán diyá na jáegá. ¹³ Aur wuh unhen chhor-kar phir kishti men baithá, aur pár chalá gayá.

Farisyon ké khamír ká tamsíl.

(Mat. 16. 5-12; Lúq. 12. 1.)

¹⁴ Aur wuh roti leni bhúl gaye the; aur kishti men un ke pás ek se ziyáda roti na thí. ¹⁵ Aur us ne unhen yih hukm diyá, ki Khabardár, Farisyon ke khamír aur Herodes ke khamír se hoshyár rahná. ¹⁶ Wuh ápas men charchá karne aur kahne lage, ki Hamáre pás roti nahín. ¹⁷ Magar Yisú ne^c yih ma'lúm karke un se kahá; Tum kyún charchá karte ho, ki hamáre pás roti nahín? kyá ab tak nahín jánte, aur nahín samajhte? kyá tumbhárá dil sakht ho gayá hai? ¹⁸ Ankhon hai, aur tum dekhte nahín? kán hai, aur sunte nahín? aur kyá tumhen yád nahín? ¹⁹ Jis waqt main ne wuh páñch rotiyán páñch hazár ke liye torín, to tum ne kitní tókriyán tukron se bhari hui utháin? Unhon ne us se kahá; Bárah. ²⁰ Aur jis waqt sáť rotiyán chár hazár ke liye torín, to tum ne kitne tókere tukron se bhare hue utháe? Unhon ne us se^d kahá; Sáť. ²¹ Us ne un se kahá; Kyá tum ab tak nahín samajhte?

Baitsaidá men ek andhe ko bindá karná.

²² Phir wuh Baitsaidá men áe. Aur log ek andhe ko us ke pás láe, aur us kí minnat kí, ki use ohhúe. ²³ Wuh us andhe ká háth pakarkar use gáp se báhar le gayá; aur us kí áñkhon men thúkkar apne háth us par rakkhe, aur us se púchhá;

Kyá tú kuchh dekhtá hai? ²⁴ Us ne nazar uthákar kahá; Main ádmion ko dekhtá hún; kyunki wuh mujhe chalte hue aise dikháí dete hai, jaise darakht. ²⁵ Phir us ne dobára us kí áñkhon par apne háth rakkhe, aur us ne gaur se nazar kí, aur achchhá ho gayá, aur sári chízen sáf sáf dekhne lagá. ²⁶ Phir us ne yih kahkar us ko us ke ghar kí taraf rawána kiyá, ki Is gáp ke andar qadam bhi na rakhná.

Patras ká iqrár, aur Yisú ke máre jáne kí peshingoí.

(Mat. 16. 13-28; Lúq. 9. 18-27.)

²⁷ Phir Yisú aur us ke shágird Qaisariya Filippi ke gáp men chale gaye: aur ráh men us ne apne shágirdon se yih púchhá, ki Log mujhe kyá kahte hai? ²⁸ Unhon ne yih jawáb diyá, ki Yúhanná baptisma^e denewálá; aur ba'z; Eliyáh; aur ba'z; Nabion men se koi. ²⁹ Us ne un se púchhá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawáb men us se kahá; Tú Masih hai. ³⁰ Phir us ne unhen tákid kí, ki meri bábat kisi se yih na kahná. ³¹ Phir wuh unhen ta'lím देने lagá, ki Zarúr hai ki Ibn i Ádam bahut dukh utháe aur buzurg aur sardár káhin aur faqíh use radd karen, aur wuh qatl kiyá jáe, aur tín din ke ba'd jí uthé. ³² Aur us ne yih bát sáf sáf kahí. Patras use alag le jákar use malámat karne lagá. ³³ Magar us ne phirke, aur apne shágirdon par nigáh karke Patras ko malámat kiyá, aur kahá; Ai Shaitán, mere sámnne se dúr ho, kyunki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmion kí báton ká khayál rakhtá hai. ³⁴ Phir us ne bhiy ke apne shágirdon samet pás bu-

* Yún. 12 púshť.

^c N. us ne.

^b N. charchá karne lage, te liye ki un ke pás roti na thí.

^d N. us se na dárad.

^e Yá isbatá.

lākar un se kahā; Agar koī mere pichhe ānā chāhe, to apnī khudī se^a inkār kare, aur apnī salīb uṭhāe, aur mere pichhe ho le. ³⁵ Kyūnki jo koī apnī jān bachānī chāhe wuh use khoegā, aur jo koī merī aur Injīl^b ke wāste apnī jān khoegā, wuh use bachāegā. ³⁶ Aur ādmī agar sārī dunyā ko hāsīl kare aur apnī jān kā nuqsān uṭhāe to use kyā fāida hogā? ³⁷ Aur ādmī apnī jān ke badle kyā do? ³⁸ Kyūnki jo koī is zinākār aur khatākār qaum^c meṃ mujh se aur merī bāton se sharmāegā, Ibn i Ādam bhī, jab apne Bāp ke jalāl meṃ pāk firishton ke sāth āegā, to us se sharmāegā.

9 ¹ Aur us ne un se kahā; Main tum se sach kahtā hūn, ki Jo yahān khare hain, un meṃ se ba'z aise hain, ki jab tak Kḥudā ki bād-shāhat ko qudrat ke sāth āyā hūā na dekh len, maut kā maza hargiz na chakkhenge.

Yisū' kī sūrat kā badal jānā.

(Mat. 17. 1-8; Lūq. 9. 28-36.)

² Chha din ke ba'd Yisū' ne Patras aur Ya'qūb aur Yūhannā ko hamrāh liyā, aur unheṃ alag ek ūnche pahār par akele meṃ le gayā; aur un ke sāmne us kī sūrat badal gayī: ³ aur us kī poshāk aīsī nūrānī aur nihāyat safed ho gayī, ki dunyā meṃ koī dhobī waisī safed nahīn kar saktā. ⁴ Aur Eliyyāh Mūsā ke sāth unheṃ dikhāī diyā; aur wuh Yisū' se bāteṃ karte the. ⁵ Patras ne Yisū' se kahā^d; Rabbī, hamārā yahān rahnā achchhā hai: pas ham tīn dere banāen; ek tere liye, ek Mūsā ke liye, ek Eliyyāh ke liye. ⁶ Kyūnki wuh na jāntā thā, ki kyā jawāb de; is liye ki wuh bahut dar gaye the. ⁷ Phir ek bādal ne un par sāyā kar liyā, aur us bādal

^a Yā apne āpe se. ^b Yā kḥushkhabarī.

meṃ se āwāz āī, ki Yih merā piyārā Betā hai; is kī suno. ⁸ Aur unheṃ ne yakāyak jo chāron taraf nazar kī, to Yisū' ke siwā aur kisī ko apne sāth phir na dekhā.

Eliyyāh ke āne ke बारे meṃ.

(Mat. 17. 9-13.)

⁹ Jab wuh pahār se utarte the, to us ne unheṃ hukm diyā, ki Jab tak Ibn i Ādam murdon meṃ se jī na uṭhe, jo kuchh tum ne dekhā hai, kisī se na kahnā. ¹⁰ Unheṃ ne us kalām ko yād rakkhā; aur wuh āpas meṃ bahs karte the, ki murdon meṃ se jī uṭhne ke kyā ma'nī hain? ¹¹ Phir unheṃ ne us se yih pūchhā, ki Faqīh kyūnkar kahte hain, ki Eliyyāh kā pahle ānā zarūr hai? ¹² Us ne un se kahā, ki Eliyyāh albatā pahle ākar sab kuchh bahāl karegā; magar kyā wajh hai ki Ibn i Ādam ke haqq meṃ likhā hai, ki wuh bahut se dukh uṭhāegā, aur haqīr kiyā jāegā? ¹³ Lekin main tum se kahtā hūn, ki Eliyyāh to ā chukā, aur jaisā us ke haqq meṃ likhā hūā hai, unheṃ ne jo kuchh chāhā us ke sāth kiyā.

Ek larke meṃ se bad-rūh ko nikāl denā.

(Mat. 17. 14-19; Lūq. 9. 37-42.)

¹⁴ Aur jab wuh shāgirdon ke pās āe, to dekhā ki un ke chāron taraf barī bhīr hai, aur faqīh un se bahs kar rahē hain. ¹⁵ Aur fī'lfaur sārī bhīr use dekhkar nihāyat hairān hūī, aur us kī taraf daurkar use salām karne lagi. ¹⁶ Us ne un se pūchhā; Tum un se kyā bahs karte ho? ¹⁷ Aur bhīr-meṃ se ek ne use jawāb diyā, ki Ai Ustād, main apne betē ko, jis meṃ gūngī rūh hai, tere pās

^a Yūn. pusht. ^d Yūn. jawāb meṃ kahā.

láyá thá : ¹⁸ wuh jahán use pakartí hai, patak detí hai: aur wuh kaf bhar látá, aur dánt pistá, aur súkhtá játá hai: aur main ne tere shágirdon se kahá thá ki wuh use nikál deñ, magar wuh na nikál sake. ¹⁹ Us ne jawáb men un se kahá; Ai bei'tiqád qaum,* main kab tak tum-háre sáth rahúngá? kab tak tum-hári bardásht karúngá? use mere pás láo. ²⁰ Pas wuh use us ke pás láe: aur jab us ne use dekhá, to fí'lfaur rúh ne use marorá; aur wuh zamin par girá, aur kaf bhar lákar lotne lagá. ²¹ Us ne us ke báp se púchhá; Yih is ko kitní muddat se hai? Wuh bolá, Bachpan se: ²² aur us ne aksar use ág men aur aksar pání men dálá, táki use halák kare: lekin agar tú kuchh kar saktá hai, to ham par tars khákar hamári madad kar. ²³ Yisú' ne us se kahá; Kyá! Agar tú kar saktá hai! Jo i'tiqád rakhtá hai, us ke liye sab kuchh ho saktá hai. ²⁴ Fí'lfaur us larke ká báp chillákar bolá; Main i'tiqád rakhtá hún, tú meri bei'tiqáadí ká 'iláj kar. ²⁵ Jab Yisú' ne dekhá, ki log daur daurkar jama' ho rahe hain, to us nápák rúh ko jhirakkar us se kahá; Ai gúngí bahrí rúh, main tujhe hukm kartá hún, is men se nikal á, aur is men phir kabhi dákhl na ho. ²⁶ Wuh chillákar, aur use bahut marorkar, nikal á: aur wuh murda sá ho gayá, aisá ki aksaron ne kahá. ki wuh mar gayá. ²⁷ Magar Yisú' ne us ká háth pakarkar use utháyá, aur wuh uth khará húa. ²⁸ Jab wuh ghar men áyá, to us ke shágirdon ne alag us se púchhá, ki Ham use kyün na nikál sake? ²⁹ Us ne un se kahá, ki Yih qism du'á ke siwá kisi áur tarah nahin nikal saktí.

* Yün. pushá.

Yisú' ke qatl hone ki peshingoi.
(Mat. 17. 22, 23; Lúq. 9. 43-45.)

³⁰ Phir wahán se rawána hue, aur Galíl men hokar guzre, aur wuh na cháhtá thá, ki koi jáne; ³¹ is liye ki wuh apne shágirdon ko ta'lím detá aur un se kahá thá, ki Ibn i Ádam ádmion ke háth hawále kiya jáegá, aur wuh use qatl karenge, aur wuh qatl hone ke tñ din bad jí uthegá. ³² Lekin wuh is bát ko samajhte na the, aur us se púchhte hue darté the.

Shágirdon men bare hone ke jhagre ká tufsiya.

(Mat. 18. 1-5; Lúq. 9. 46-48.)

³³ Phir wuh Kafarnahúm men áe; aur jab wuh ghar men thá, to us ne un se púchhá, ki Tum rúh men kyá bahs karté the? ³⁴ Wuh chup rahe; kyünki unhon ne ráh men ek dísre se yih bahs kí thí, ki hará kaun hai. ³⁵ Phir us ne baithkar un bárah ko buláya aur un se kahá, ki Agar koi awwal honá cháhe, to wuh sab men pichhlá aur sab ká khádim bane. ³⁶ Aur ek bachche ko lekar, un ke bích men khará kiya; phir use god men lekar un se kahá; ³⁷ Jo koi mere nám par aise bachchon men se ek ko qabúl kartá hai, wuh mujhe qabúl kartá hai; aur jo koi mujhe qabúl kartá hai, wuh mujhe nahin, balki use jis ne mujhe bhejá hai qabúl kartá hai.

Madadgar ko haqir na jánná; kamzor bhái ko thokar na khilána.

(Mat. 18. 6-9; Lúq. 9. 49, 50.)

³⁸ Yúhanná ne us se kahá, Ai ustád, ham ne ek shakhs ko tere nám se bad-rúhon ko nikálte dekhá,* aur ham use mana* karne lage, kyünki wuh hamári pairawí nahin

b N. jo hamari pairawí nahin kartá izád.

kartá thá. ³⁹ Lekin Yisú' ne kahá ; Use mana' na karná ; kyúnki aísá koí nahín jo mere nám se mu'jiza^a dikháe, aur mujhe jald burá kah sake ; ⁴⁰ is liye ki jo hamáre khiláf nahín, wuh hamári taraf hai. ⁴¹ Aur jo koí ek piyála pání tumhen is liye^b piláe ki tum Masíh ke ho, main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr hargiz na khoegá. ⁴² Aur jo koí in chhoton men se jo mujh par^c imán láe haiñ kisi ko thokar khiláe, us ke liye yih bihtar hai, ki ek bari chakki ká pat^d us ke gale men lat-káyá jáe, aur wuh samundar men phenk diyá jáe. ⁴³ Aur agar terá háth tujhe thokar khiláe, to use kát dál ; tunda hokar zindagi men dá-khil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth hote jahannam ke bích us ág men jáe jo kabhi bujhne ki nahín. ⁴⁵ Aur agar terá pánw tujhe thokar khiláe, use kát dál ; langrá hokar zindagi men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do pánw hote jahannam men dálá jáe. ⁴⁷ Aur agar teri áñkh tujhe thokar khiláe, to use nikál dál ; káná hokar Khudá kí bádsháhat men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do áñkhen hoto jahannam men dálá jáe, ⁴⁸ jahán un ká kirá nahín martá, aur ág nahín bujhtí. ⁴⁹ Kyúnki har shakhs ág se namkín kiyá jáegá. ⁵⁰ Namak achchhá hai ; lekin agar namak ki namkíni játi rahe, to us ko kis chíz se mazadár karoge ? Apne men namak rakkho, aur ek dústre ke sáth mel miláe se raho.

Taldq ke बारे में Yisú' ki ta'lim.
(Mat. 19. 1-9 ; Lúq. 16. 18.)

IO ¹ Phir wuh wahán se uñkar Yahúdiya ki sarhaddon men

aur Yardan ke pár áyá ; aur bhír us ke pás phir jama' ho gayí, aur wuh apne dastúr ke muwáfíq phir unhen ta'lim dene lagá. ² Aur Farisíon ne pás ákar us ke ázmáne ke wáste us se púchhá ; Kyá yih rawá hai, ki mard apní biwí ko chhor de ? ³ Us ne un se jawáb men kahlá, ki Músá ne tumhen kyá kukm diyá, hai ? ⁴ Wuh bole ; Músá ne to ijázat dí hai, ki taláqnáma likhkar chhor den. ⁵ Magar Yisú' ne un se kahá, ki Us ne tumhári sakhtdilí ke sabab tumháre liye yih hukm likhá thá. ⁶ Lekin khilqat ke shurú' se, ^e Us ne unhen mard aur 'aurat banáya. ⁷ ^f Is sabab se mard apne báp se aur mán se judá hokar^g apní biwí ke sáth rahegá, ⁸ aur wuh aur us kí biwí dono^h ek jism hongé : pas wuh do nahín, balki ek jism haiñ. ⁹ Is liye jise Khudá ne jorá hai, use ádmí judá na kare. ¹⁰ Aur ghar men shágirdon ne us se is kí bábat phir púchhá. ¹¹ Us ne un se kahá ; Jo koí apní biwí ko chhor de, aur dúsrí se biyáh kare, wuh us pahlí ke bar-khiláf ziná kartá hai : ¹² aur agar 'aurat apne shauhar ko chhor de aur dústre se biyáh kare, to ziná kartí hai.

Chhote bachchon se Yisú' ki mahabbat.
(Mat. 19. 13-15 ; Lúq. 18. 15-17.)

¹³ Phir log bachchon ko us ke pás láne lage, táki wuh unhen chhúe, magar shágirdon ne un ko jhirká. ¹⁴ Yisú' yih dekhkar khafo húa, aur un se kahá ; Bachchon ko mere pás áne do ; unhen mana' na karo ; kyúnki Khudá kí bádsháhat aison hí kí hai. ¹⁵ Main tum se sach kahtá hún, ki Jo koí Khudá kí bádsháhat ko bachche kí tarah qa-

^a Yún. qudrat.

^d Yún. ek kharás.

^e N. judá hogá aur.

^b Yún. is nám se.

^c Paidáish 1. 27.

^h Yún. aur wuh dono.

^c N. mujh par na dárad.

^f Paidáish 2. 24.

búl na kare, wuh us men hargiz dákhil na hogá. ¹⁶ Phir us ne unhen apní god men liyá, aur un par háth rakhkar unhen barakat dí.

Yisú' ke püre shágird hone ká taríqa.
(Mat. 19. 16-22; Lúq. 18. 18-23.)

¹⁷ Aur jab wuh báhar nikalkar ráh men já rahá thá, to ek shakhs us ke pás daurtá húa úyá, aur us ke áge ghutne tekkar us se púchhá; Ai ne ustád, main kyá karún, táki hameshakí zindagí ká wáris banún? ¹⁸ Yisú' ne us se kahá; Tú mujhe kyún nek kahtá hai? koí nek nahin, magar ek, ya'ní Khudá. ¹⁹ Tú hukmon ko to jántá hai; * Khún na kar, Zíná na kar, Chorí na kar, Jhúthí gawáhi na de, Fareb dekar nuqsán na kar, Apne báp kí aur máne kí 'izzat kar. ²⁰ Us ne us se kahá; Ai ustád, main ne larakpan se in sab par 'amal kiya hai. ²¹ Yisú' ne us par nazar kí, aur use us par piyár áyá, aur us se kahá; Ek bát kí tujh men kamí hai: já, jo kuchh terá hai bechkar garibon ko de, tujhe ásmán par khazána milegá; aur ákar mere piche ho le. ²² Is bát se us ke chihre par udási chhá gayí, aur wuh gangin hokar chala gayá: kyúnki bará mál-dár thá.

Daulat ká khatra, aur Masíh kí khatir us ke chhorne ká ajr.

(Mat. 19. 23-30; Lúq. 18. 24-30.)

²³ Phir Yisú' ne charon ta'af nazar karke apne shágirdon se kahá, ki Daulatmandon ká Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kaisá mushkil hai! ²⁴ Shágird us kí baton se hairán hue. Yisú' ne phir jawáb men un se kahá; Bachcho, jo log daulat par bharosá rakhte hain, un ke liye ^b Khudá ká bádsháhat men

^a Khurshí 20. 13-18.

^c N. apne men.

dákhil honá kyá hí mushkil hai! ²⁵ Únt ká súi ke náke men se nikal jáná is se ásán hai, ki daulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. ²⁶ Wuh niháyat hí hairán hokar us se ^c kahne lage; Phir kaun naját pá saktá hai? ²⁷ Yisú' ne un kí taraf nazar karke kahá; Yih ádmion se to nahin ho saktá, lekin Khudá se ho saktá hai: kyúnki Khudá se sab kuchh ho saktá hai. ²⁸ Patras us se kahne lagá; Dekh, ham ne to sab kuchh chhor diya, aur tere piche ho liye hain. ²⁹ Yisú' ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Aisá koí nahin, jis ne ghar, yá bháiyon, yá bahinon, yá mán, yá báp, yá bachchon, yá kheton ko, mere aur Injil ^d ke wáste chhor diya ho. ³⁰ aur ab is zamáne men sau guná na páe; ghar, aur bhái, aur bahinen, aur máne, aur bachche, aur khet, magar zulm ke sáth; aur ánewále 'álam men hamesha kí zindagí. ³¹ Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir awwal.

Apne qatl hone aur jī usthne ke बारे में Yisú' kí peshingoí.

(Mat. 20. 17-19; Lúq. 18. 31-33.)

³² Aur wuh Yaráshalem ko játe hue ráste men the, aur Yisú' un ke áge áge já rahá thá: wuh hairán hone lage; aur jo piche piche chalte the darne lage. Pas us ne phir un búrah ko sáth lekar un se wuh báten kahni shurú' kí, jo us par wáqí' honewáli thin, ³³ ki Dekho ham Yaráshalem ko játe hain; aur Ibn i Ádam sardár káhinon aur faqihon ke hawále kiya jáega; aur wuh us ke qatl ká hukm denge, aur use gair-qaumon ke hawále karenge; ³⁴ aur wuh use tháthhon men uráenge, aur us par thúkenge, aur use koré márenge, aur qatl

^b N. Jo log . . . un ke liye ne dáred.

^d Yá khushkhabari.

kareñge; aur tñ din ke ba'd wuh jì uṭhegá.

Zabdí ke beṭon kí 'arz.
(Mat. 20. 20-28.)

³⁵ Tab Zabdí ke beṭon Ya'qúb aur Yúhanná ne us ke pás ákar us se kahá; Ai Ustád, ham cháhte haiñ, ki jo kuchh ham tujh se darkhwást karen tū hamáre liye kare. ³⁶ Us ne un se kahá; Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karūñ? ³⁷ Unhon ne us se kahá; Hamáre liye yih kar, ki tere jalál men ham men se ek terí dahiní, aur ek terí baín taraf, baithe. ³⁸ Yisú' ne un se kahá; Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main pine ko hún, kyá tum pí sakte ho? aur jo baptisma^a main lene ko hún, tum le sakte ho? ³⁹ Unhon ne us se kahá; Ham se ho saktá hai. Yisú' ne un se kahá; Jo piyála main pine ko hún, tum pioge; aur jo baptisma^a main lene ko hún, tum le loge; ⁴⁰ lekin apní dahiní yá baín taraf kisi ko biṭhá dená merá kám nahín; magar jin ke liye taiyár kiyá gayá, unhín ke liye hai. ⁴¹ Aur jab un dason ne yih suná, to Ya'qúb aur Yúhanná se kḥafa hone lage. ⁴² Magar Yisú' ne unhen pás bulákar un se kahá; Tum jánte ho, ki jo gair-gaumon ke sardár samjhe játe haiñ, wuh un par hukúmat chaláte haiñ; aur un ke amír un par iḡhtiyár jatáte haiñ. ⁴³ Magar tum men aisá nahín hai: balki jo tum men bara honá cháhe, wuh tumhárá khádim bane: ⁴⁴ aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh saḥ ká gulám bane. ⁴⁵ Kyúñki Ibn i Adam bhi is liye nahín áyá ki khidmat le, balki khidmat kare, aur apní ján bahuteron ke badle fidey men de.

^a Yá istibág.

^b Yún. jawáb men kahá.

Yariho men ek andhe ko biná karná.
(Mat. 20. 29-34; Lúq. 18. 35-43.)

⁴⁶ Aur wuh Yariho men áe, aur jab wuh aur us ke shágird aur ek barí bñr Yariho se nikaltí thí, to Timái ká betá Bar-Timái ek andhá faqír ráh ke kanáre baithá húa thá. ⁴⁷ Aur yih sunkar ki Yisú' Násari hai, chillá chillákar kahne lagá; Ai Ibn i Dáúd, ai Yisú', mujh par rahm kar. ⁴⁸ Aur bahuton ne use dántá, ki chup rahe: magar wuh áur bñi ziyáda chilláyá, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. ⁴⁹ Yisú' ne khare hokar kahá; Use buláo. Pas unhon ne us andhe ko yih kahkar buláyá, ki Khátir jama' rakh: uṭh, wuh tujhe bulátá hai. ⁵⁰ Wuh apná kaprá phenkkar uchhal pará, aur Yisú' ke pás áyá. ⁵¹ Yisú' ne us se kahá; ^b Tú kyá cháhtá hai, ki main tere liye karūñ? Andhe ne us se kahá; Ai Rabbúní,^c yih ki main biná ho jáúñ. ⁵² Yisú' ne us se kahá; Já, tere imán ne tujhe achchhá kar diyá. Wuh fi'lfaur biná ho gayá, aur ráh men us ke piche ho liyá.

Yisú' ká 'alániya taur par Yarúshalem men dákhil honá.

(Mat. 21. 1-9; Lúq. 19. 29-38;
Yúh. 12. 12-15.)

II ¹ Jab wuh Yarúshalem ke nazdik Zaitún ke pahár par Baitfage aur Bait'aniyyáh ke pás áe, to us ne apne shágirdon men se do ko bhejá, ² aur un se kahá, ki Apne sámne ke gáñw men jáo, Aur us men dákhil hote hí ek gadhí ká bachcha bandhá húa tumhen milegá, jis par koí admi ab tak sawár nahín húa; use khol láo. ³ Aur agar koí tum se kahe, ki Tum yih kyún karte ho? to kahná, ki Khu-

^c Ya'ni; Ai mere ustád.

dāwand ko darkār hai; wuh fi'l-faur use yahīn wāpas bhej degā.

⁴ Pas wuh gaye, aur bachche ko darwāze ke nazdīk bāhar chāuk men bandhā huā pāyā, aur use kholne lage. ⁵ Magar jo log wahān khare the, un men se ba'z ne un se kahā; Yih kyā karte ho, ki gadhī kā bachcha kholte ho? ⁶ Unhon ne jaisā

Yisū' ne kahā thā, waisā un se kah diyā: phir unhon ne un ko jāne diyā. ⁷ Pas wuh gadhī ke bachche ko Yisū' ke pās lāe, aur apne kapre us par dāl diye; aur wuh us par sawār ho gayā. ⁸ Aur bahut logon ne apne kapre rāh men bichlā diye, auron ne kheton men se dāliyān kātke phailā dīn. ⁹ Aur jo us ke āge āge jāte aur piche piche chale āte the, pukār pukārkar kahte jāte the, ki Hosha'nā^a; mubārak hai wuh jo

Khudāwand ke nām par ātā hai; ¹⁰ mubārak hai hamāre bāp Dāūd kī bādshāhat jo ā rālī hai: 'ālam i bālā par Hosha'nā.^a

Yisū' kā haikal ko pāk sáf karnā, aur ek bephal anjir ke darakht ko sukhlā denā.

(Mat. 21. 12-22; Lūq. 19. 45-48.)

¹¹ Aur wuh Yārūshalem men dākhil hokar haikal men āyā; aur chāron taraf sab chizen mulāhaza karte, un bārah ke sāth Bait'aniyyāh ko gayā, kyūnki shām kā waqt ho gayā thā.

¹² Dūsre din, jab wuh Bait'aniyyāh se nikle, us ko bhūk lagī.

¹³ Aur dūr se anjir kā ek darakht, jis men patte the, dekhkar gayā, ki shāyad us men kuchh pāe: magar jab us ke pās pahunchā, to patton ke siwā kuchh na pāyā; kyūnki anjir kā mausim na thā. ¹⁴ Us ne us se kahā;^b Āyanda koī tujh se

kabhī phal na khāe. Aur us ke shāgirdon ne sunā.

¹⁵ Phir wuh Yārūshalem men āe: aur Yisū' haikal men dākhil hokar unhen jo haikal men kharid o farokht kar rahe the bāhar nikālne lagā, aur sarrāfon ke takhte aur kabūtār-faroshon kī chāukiyān ulāṭ dīn; ¹⁶ aur us ne kisī ko haikal men se hokar koī bartan le jāne na diyā; ¹⁷ aur apnī ta'līm men un se kahā; Kyā yih nahīn likhā hai, ki ^c Merā ghar sab qaumon ke liye du'ā kā ghar kahlāegā? magar tum ne use dākūton kī khoh banā diyā hai. ¹⁸ Aur sardār kāhin aur faqīh yih sunkar us ko halāk karne kā mauqā dhūndhne lage: kyūnki us se dartē the, is liye ki sārē 'āmmi log us kī ta'līm se hairān hote the.

¹⁹ Aur roz shām ko wuh shahr se bāhar jāyā kartā thā.^d

²⁰ Phir subh ko jab wuh udhar se guzre, to us anjir ke darakht ko jar tak sukhlā huā dekhā. ²¹ Patras ko wuh bāt yād āī aur us se kahā; Āi Rabbī, dekh, yih anjir kā darakht, jis par tū ne la'nāt kī thī, sukhl gayā hai. ²² Yisū' ne jawāb men un se kahā; Khudā par imān rakkho. ²³ Main tun se sach kahtā hūn, ki Jo koī is pahār se kahe; tū ukhar jā, aur samundar men jā par, aur apne dil men shakk na kare, balki yaqīn kare, ki jo kahtā hai wuh ho jāegā, to us ke liye wuhī hogā. ²⁴ Is liye main tum se kahtā hūn, ki jo kuchh tum du'ā men māngte ho, yaqīn karo ki tum ko mil gayā, aur tumhāre liye ho jāegā. ²⁵ Aur jab kabhī tum khare hue du'ā māngte ho, agar tumhen kisī se kuchh shikāyat ho, to use mu'āf karo; tāki tumhārā Bāp bhī jo

^a Mat. 21. 9 kā hāshiya dekho.

^c Yasha'yāh 56. 7.

^b Yūn. jawāb men kahā.

^d N. jāyā karte the.

ásmán par hai tumháre qusúr mu'áf kare.

Apne ikhtiyár ke बारे में Yisú' ká saradaron ko jawab dená.

(Mat. 21. 23-27; Lúq. 20. 1-8.)

²⁷ Wuh phir Yarúshalem में ²⁸ *áe*: aur jab wuh haikal में phir rahá thá, to sardár káhin aur faqíh aur buzurg us ke pás *áe*, ²⁹ aur us se kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? yá kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá, ki in kámon ko kare? ³⁰ Yisú' ne un se kahá, ki Main tum se ek bát púchhtá hún; tum jawab do, to main tumhen batáungá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. ³¹ Yúhanná ká baptisma ^a ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? mujhe jawab do. ³² Wuh ápas में saláh karne lage, ki Agar ham kahen, Ásmán kí taraf se, to wuh kahagá; Phir tum ne kyún us ká yaqín na kiya? ³³ Agar agar kahen; Insán kí taraf se—to logon ká dar thá, is liye ki sab log wáqa'í Yúhanná ko nabí jante the. ³⁴ Pás unhon ne jawab में Yisú' se kahá; Ham jante nahín. Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

Angúri bág ke thekedaron kí tamsíl.

(Mat. 21. 33-46; Lúq. 20. 9-19.)

12 ¹ Phir us ne un se tamsílon में *báten* karní shurú' kí, aur kahá; Ek shakhs ne angúri bág lagáya, aur us ke charon taraf íháta gherá, aur hauz khodá, aur burj banáya, aur use bágbanon ko theke par dekar pardes chalá gayá. ² Phir phal ke mausim में us ne ek naukhar ko bágbanon में pás bhejá, táki bágbanon se bág ke phalon ká hissa le le. ³ Lekin unhon ne use pa-

^a Yá *istibág*,

karke pítá, aur khálí háth lautá diyá. ⁴ Us ne phir ek aur naukhar ko un ke pás bhejá; magar unhon ne us ká sir phor diyá aur be'izzat kar dálá. ⁵ Phir us ne ek aur ko bhejá; unhon ne use qatl kiya: phir aur bahuteron ko bhejá; unhon ne un में se ba'z ko pítá, aur ba'z ko qatl kiya. ⁶ Ab ek báqí thá, jo us ká piyará betá thá: us ne ákhir ko use un ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh mere bete ká to liház karenge. ⁷ Lekin un bágbanon ne ápas में kahá; Yihí wáris hai; áo, ise qatl karen, to mirás hamári ho jáegí. ⁸ Pás unhon ne use pakarke qatl kiya, aur bág ke báhar phenk diyá. ⁹ Ab bág ká málík kyá karegá? Wuh áegá, aur un bágbanon ko halák karke bág auron ko de degá. ¹⁰ Kyá tum ne yih nawishta bhí nahín parhá, ki

^b Jis patthar ko mi'maron ne radd kiya,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá:

¹¹ Yih Khudáwand kí taraf se húa,

Aur hamári nazar में 'ajíb hai?

¹² Is par wuh us ke pakarke kí koshish karne lage; magar logon se dare; kyunki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsíl ham par kahí: pas use chhorke chale gaye.

Jizya देने के बारे में Yisú' ká faisala.

(Mar. 22. 15-22; Lúq. 20. 20-26.)

¹³ Phir unhon ne ba'z Farisyon aur Herodion ko us ke pás bhejá, táki baton में us ko phansáen. ¹⁴ Aur unhon ne ákar us se kahá; Ai Ustád, ham jante hain, ki tú sachchá hai, aur kisi kí parwá nahín kartá; kyunki tú kisi ádmí ká tarafdar nahín, balki sachchái se Khu-

^b Zabúr 118. 22, 23.

dá kí ráh kí ta'lim detá hai. ¹⁵ Pas Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín? Ham den, yá na den? Us ne un kí riyákári ma'lúm karke un se kahá; Tum mujhe kyún ázmáte ho? Mere pás ek dinár^a láo, kí main dekhún. ¹⁶ Wuh le áe. Us ne un se kahá; Yih súrat aur nám kis ká hai? Unhon ne us se kahá, Qaisar ká. ¹⁷ Yisú' ne un se kahá; Jo Qaisar ká hai Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai Khudá ko adá karo. Wuh us par bará ta'ajjub karne lage.

*Sadúqion ko qiyámat ke बारे में
jawab dená.*

(Mar. 22. 23-32; Lúq. 20. 27-38.)

¹⁸ Phir Sadúqion ne, jo kalte haiñ kí qiyámat hai hí nahín, us ke pás ákar us se yih suwál kiyá, kí ¹⁹ Ai ustád, hamáre liye Músá ne likhá hai, kí agar kisi ká bhái beaulád mar jáe, aur us kí biwi rah jáe, to us ká bhái us kí biwi ko kar le, táki apne bhái ke liye nasl paidá kare. ²⁰ Sát bhái the; pahle ne biwi kí, aur beaulád mar gayá; ²¹ दूसरे ने उसे कर लिया और बेटा बना दिया; ²² यहान तक की सतों बेटा बना दिया. सब के पीछे 'aurat भी बन गई। ²³ Qiyámat में यिह^b un में से किस की biwi होगी? kyunki sáton kí biwi baní thí. ²⁴ Yisú' ne un se kahá; Kyá tum is sabab se gumráh nahín ho, kí na kitáb í muqaddas ko jánte ho, na Khudá kí qudrat ko? ²⁵ Kyunki jab log murdon में से जी उठेंगे, to un में बियाह shadí na hogí; balki ásmán par firishton kí mánind honge. ²⁶ Magar is बारे में की murde जी उठेंगे है, kyá tum ने Músá kí kitáb में Jhári se zikr

में नहीं पढ़ा, की Khudá ने us से kahá, kí Main Ibráhim ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún? ²⁷ Wuh to murdon ká Khudá nahín, balki zindon ká hai: pas tum bare gumráh ho:

Sab se bará hukm.

(Mat. 22. 34-40; Lúq. 10. 25-27.)

²⁸ Aur faqihon में से एक ने un को bahs karte sunkar ján liyá kí us ne unhen khúb jawab diyá hai. Wuh pás áyá aur us se púchhá, kí Sab hukmon में awwal kaun sá hai? ²⁹ Yisú' ने jawab diyá, kí Awwal yih hai; ^c Ai Isráil sun: Khudáwánd hamári Khudá ek hí Khudáwánd hai: ³⁰ aur tú Khudáwánd apne Khudá se apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apní sári 'aql, aur apní sári táqat se mahabbat rakh. ³¹ दूसरा यिह है, की^d Tú apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. In se bará aur koi hukm nahín. ³² Faqih ने us से kahá; Ai ustád, kyá khúb! tú ने sach kahá, kí wuh ek hí hai, aur us के सिवा और कोई नहीं: ³³ aur us से sáre dil, aur sári 'aql, aur sári táqat से mahabbat rakhni, aur apne parausi से apne barábar mahabbat rakhni sab sokhtani qurbánion aur zabihon से barhkar hai. ³⁴ Jab Yisú' ने dekhá, kí us ने dání se jawab diyá, to us से kahá; Tú Khudá kí bádsháhát से dúr nahín. Aur phir kisi ने us से suwál karne की jur'at na kí.

Masih Ibn i Dáud के बारे में.

(Mat. 22. 41-45; Lúq. 20. 41-44.)

³⁵ Phir Yisú' ने haikal में ta'lim dete waqt yih kahá,^e kí Faqih kyunkar kahate haiñ, kí Masih Dáud

^a Mat 18. 28 के हाशिये को देखो.

^c Istianá 6. 5.

^b N. Qiyámat में, jab wuh जी उठेंगे, to यिह.

^d Anbár 19. 18.

^e Yun. jawab में kahá.

ká betá hai? ³⁶ Dáúd ne khud Rúhu'l Quds kí hidáyat se ^a kahá hai, ki

^b Khudáwand ne mere Khudá-wand se kahá;

Merí dahiní taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pángwon ke niche kí chaukí na kar dún.

³⁷ Dáúd to ap use Khudáwand kahtá hai, phir wuh us ká betá kahán se thahrá? Aur 'ámm log khushi se us kí sunte the.

Faqihon ko mulámat karná.

(Mat. 23; Lúq. 20. 45-47.)

³⁸ Phir us ne apní ta'lím men kahá, ki Faqihon se khabardár raho, jo lambe lambe jáme pahin- kar phirná, aur bázaron men salám, ³⁹ aur 'ibádatkhánon men a'lá dar- je kí kursíán, aur ziyáfaton men sadrnishíni cháhte hain; ⁴⁰ aur wuh bewa 'auraton ke gharon ko dabá baithte hain, aur dikháwe ke liye namáz ko túl dete hain; inhen ziyáda sazá hogí.

Ek kangál bewa kí nuzr.

(Lúq. 21. 1-4.)

⁴¹ Phir wuh haikal ke khazáne ke sámnne baithá dekh rahá thá, ki log haikal ke khazáne men paise kis tarah dálte hain: aur bahutere daulatmand bahut kuchh dál rahe the. ⁴² Itne men ek kangál bewa ne úkar do damriyán, ya'ní ek dhelá, dálá. ⁴³ Us ne apne shágir- don ko pás bulákar un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki jo haikal ke khazáne men dál rahe hain is kangál bewa ne un sab se ziyáda dálá; ⁴⁴ kyúнки sabhon ne apne mál kí bahutát se dálá; ma- gar is ne apní nádári kí hálat men

jo kuchh us ká thá, ya'ní apní sári rozí, dál dí.

Haikal ke girde jáne kí peshingoí
(Mat. 24. 1-2; Lúq. 21. 5-6.)

13 ¹ Jab wuh haikal se báhar já rahá thá, to us ke shágir- don men se ek ne us se kahá; Ai Ustád, dekh, yih kaise kaise patthar aur kaisí kaisí 'imáraton hain! ² Yisú' ne us se kahá; Tú in bári bári 'imáraton ko dekhtá hai? ya- háñ ⁴ kisi patthar par patthar báqi na rahegá, jo giráyá na jáe.

Masih kí ámad ke nishán.

Qaumon men taklifey.

(Mat. 24. 4-8; Lúq. 21. 7-11.)

³ Jab wuh Zaitún ke pahár par haikal ke sámnne baithá thá, to Pa- tras aur Ya'qúb aur Yúhanná aur Andriyás ne akele men us se púch- há; ⁴ Hamen batá, ki yih báten kab hongí? aur jab yih sári báten púri hone ko hon, us waqt ká kyá nishán hai? ⁵ Yisú' ne un se kahná shurú' kiyá; Khabardár, koí tum- hen gumráh na kar de. ⁶ Bahutere mere nám se áenge, aur kahenge, ki Wuh main hí hún; aur bahut se logon ko gumráh karenge. ⁷ Aur jab tum laráiyán, aur laráiyon kí afwáhen suno, to ghabrá na jáná: in ká wáqi' honá zarúr hai; lekin us waqt khátima na hogá. ⁸ Kyún- ki qaum par qaum, aur bádsháhat par bádsháhat charháí karegi; ja- gah jagah bhaunchál áenge, aur kál parenge: yih báten musibaton ^c ká shurú' hí hongí.

Shágirdon ká satáyá jánd.

(Mat. 24. 9-14; Lúq. 21. 12-19.)

⁹ Lekin tum khabardár raho; kyúнки log tumhen 'adálaton ke

^a Yún. Rúhu'l Quds men.

^d N. yahán na dárad.

^b Zabúr 110. 1.

^e Yún. dárd í zih.

^c N. kí chauki na dárad.

^f N. kyúнки na dárad.

hawále karenge, aur tum 'ibádat-khánon men píte jáoge, aur hákimon aur bádsáhon ke áge mere sabab házir kiye jáoge, táki un ke liye gawáhi ho. ¹⁰ Aur zarúr hai ki pahle sab qaumon men Injíl^a kí manádi kí jáe. ¹¹ Lekin jab tumhen le jákar hawále karen, to pahle se andesha na karná, ki ham kyá kahen; balki jo kuchh us gharí tumhen batáyá jáe, wuhí kahná; kyúunki kahnewále tum nahín ho, balki Rúhu'l Quds hai. ¹² Aur bháí ko bháí aur beté ko báp qatl ke liye hawále karegá, aur beté mán báp ke barkhiláif khare hokar unhen marwá dálenge.^b ¹³ Aur mere nám ke sabab sab log tum se 'adawat rakkhenge: magar jo ákhir tak bardásht karegá, wuh naját páegá.

Yarúshalem par áfaten.

(Mat. 24. 15-28; Lúq. 21. 20-24.)

¹⁴ Pas jab tum us ujárnawáli makrúh chíz ko us jagah khará húa dekho, jahán us ká khará honá rawá nahín (parhnawálá samajh le), us waqt jo Yahúdiya men hon, wuh paháron par bhág jáen; ¹⁵ jo kothe par ho, wuh apne ghar se kuchh lené ko na niche utre, na andar jáe: ¹⁶ aur jo khet men ho, wuh apná kaprá lené ko piche na laute. ¹⁷ Magar un par afsos hai, jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon! ¹⁸ Aur du'á mángo, ki yih járon men na ho. ¹⁹ Kyúunki wuh din aisi musibat ke hongé, ki khilqat ke shurú' se, jise Khudá ne khalq kiya, na ab tak húi hai, na kabhi hogí. ²⁰ Aur agar Khudá-wand un dinon ko na ghatátá, to koi bashar na bachtá: magar un barguzidon kí khátir, jin ko us ne chuná hai, un dinon ko ghatáyá.

^a Yá khushkhabari.

^b N. dekho na dard.

^b Yá már dálenge.

^c Yún. pusht.

²¹ Aur us waqt agar koi tum se kahe, ki Dekho, Masih yahán, yá Dekho, wahán hai, to yaqín na karná: ²² kyúunki^c jhúthe Masih aur jhúthe nabí uth khare hongé, aur nishán aur 'ajíb kám dikháenge, táki agar mumkin ho to barguzidon ko bhí gumráh kar den. ²³ Lekin tum khabardár raho: dekho^d, main ne tum se sab kuchh pahle hí kah diyá hai.

Ibn i Ádam ká zuhúr.

(Mat. 24. 29-31; Lúq. 21. 24-28.)

²⁴ Magar un dinon men, us musibat ke ba'd, súraj tárík ho jáegá, aur chánd apní raushní na degá, ²⁵ aur ásmán se sitáre girne lagenge, aur jo quwwaten ásmán men hain, wuh hiláí jáengi. ²⁶ Aur us waqt log Ibn i Ádam ko barí qudrat aur jalál ke sáth bádalon men áte dekhenge. ²⁷ Us waqt wuh firish-ton ko bhejkar apne barguzidon ko, zamin ke sire se ásmán ke sire tak, cháron taraf se jama' karegá.

Masih ki ámad kí taiyári.

(Mat. 24. 32-50; Lúq. 21. 29-36.)

²⁸ Ab anjir ke darakht se ek tam-síl síkho: ²⁹ júnhn us kí dáli narin hotí, aur patte nikalte hain, tum ján lete ho, ki garmí nazdik hai; ³⁰ isi tarah jab tum in báton ko hote dekho, to ján lo ki wuh nazdik, balki darwáze par hai. ³¹ Main tum se sach kahtá hún, ki jab tak yih sab báten na ho len, yih nasl^e hargiz tamám na hogí. ³² Ásmán aur zamin tal jáenge: lekin meri báten na talengi. ³³ Lekin us din yá us gharí kí bábat koi nahín jántá, na ásmán ke firish-te, na Betá, magar Báp. ³⁴ Khabardár, jágte aur du'á mángte^f raho: kyúunki tum

^e N. Lekin.

^f N. aur du'á mángte na dard.

nahin jānte, ki wuh waqt kab āegā.
³⁴ Yih us admī kā sá hál hái, jo pardes gayá huá hai, aur us ne ghar chhortē waqt apne naukaron ko ikhtiyār diyá, ya'nī har ek ko us kā kām batá diyá, aur darbān ko hukm diyá, ki jāgtá rah. ³⁵ Pas jāgte raho: kyūnki tum nahin jānte ki ghar kā málík kab āegā; shām ko, yá ádhī rát ko, yá murg ke bāng dete waqt, yá subh ko; ³⁶ aisá na ho ki achānak ákar wuh tum ko sotá páe. ³⁷ Aur jo main tum se kahtá hūn, wuhī sab se kahtá hūn, ki Jāgte raho.

Yisú' ke qatl ke báre men sardáron ki saláh.

(Mat. 26. 3-5; Lúq. 22. 1, 2; Yúh. 11. 47-53.)

14 ¹ Do din ke ba'd Fasah aur 'Íd i Fatir honewálí thī: aur sardár káhin aur faqih mauqa' dhúnḍh rahe the, ki use kyūnkar fareb se pakarke qatl karen; ² kyūnki kahte the, ki 'Íd ko nahín, aisá na ho ki logon men balwá ho jáe.

Yisú' ke sir par 'itr kā dāld jāná.

(Mat. 26. 6-13; Yúh. 12. 1-8.)

³ Jab wuh Bait'aniyyáh men Shama'un korhī ke ghar kháná khāne baithá huá thá, to ek 'aurat jatámási kā beshqímat khális 'itr sang i marmar kí 'itrání men láí; aur 'itrání torke, 'itr ko us ke sir par dāld. ⁴ Magar ba'z apne dil men khafa hokar kahne lage; Yih 'itr kis liye zái' kiya gayá? ⁵ Kyūnki yih 'itr tūn sau dinár* se ziyáda ko bikkar, garibon ko diyá já saktá thá. Aur wuh use malámat karne lage. ⁶ Yisú' ne kahá; Use chhor do: kyūn use diqq karte ho? us ne mere sáth bhalái kí hai. ⁷ Kyūn-

* Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

ki garib gurbá to hamesha tum-háre pás hai; jab cháho, un ke sáth neki kar sakte ho; lekin main tumháre pás hamesha na rahúngá. ⁸ Jo kuchh wuh kar sakí, us ne kiya; us ne dāfn ke liye mere badan par pahle se 'itr malá. ⁹ Main tum se sach kahtá hūn, ki Tamám dunyá men, jahán kahín Injil^b kí manádi kí jáegi, yih bhí jo is ne kiya is kí yādgári men kahá jáegá.

Yahúdáh Iskariyotí ki betmání.

(Mat. 26. 14-16; Lúq. 22. 3-6.)

¹⁰ Phir Yahúdáh Iskariyotí, jo un bárah men se thá, sardár káhinon ke pás chalá gayá, táki use un ke háth pakarwá de. ¹¹ Wuh yih sunkar khush hue, aur us ko rupaye dene kā iqrār kiya. Aur wuh mauqa' dhúnḍhne lagá, ki kisi tarah qábu pákar use pakarwá de.

Ákhiri Fasah kí taiyári.

(Mat. 26. 17-19; Lúq. 22. 7-13.)

¹² 'Íd i Fatir ke pahle din, ya'nī jis roz Fasah ko zabh kiya karte the, us ke shágirdon ne us se kahá; Tú kahán cháhthá hai, ki ham jákar tere liye Fasah khāne kí taiyári karen? ¹³ Us ne apne shágirdon men se do shakhs bheje, aur un se kahá; Shahr men jáo; ek shakhs pání kā ghará liye hue tumhen milegá: us ke piche ho lená; ¹⁴ aur jahán wuh dákhl ho, us ghar ke málík se kahná; Ustád kahtá hai, ki Merá mihmānkhána, jahán main apne shágirdon ke sáth Fasah kháun, kahán hai? ¹⁵ to wuh áp tumhen ek bará bálúkhána árásta aur taiyár dikháegá: wahín hamáre liye taiyári karná. ¹⁶ Pas shágird chale gaye, aur shahr men ákar, jaisá us ne un se kahá thá, waisá hí páya, aur Fasah taiyár kiya.

^b Yá, khushkhabari.

Yahúddh ki be'miní ki peshingoi.
(Mat. 26. 20-24; Lúq. 22. 21-23;
Yúh. 13. 21-26.)

17 Jab shám húi, to wuh un bárah ke sáth áyá. 18 Aur jab wuh baithe khá rahe the, to Yisú' ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se ek, jo mere sáth khátá hai, mujhe pakarwáegá. 19 Wuh dílgir hone aur ek ek karke us se kahne lage; Kyá main hún? 20 Us ne un se kahá, ki Wuh bárah men se ek hai, jo mere sáth tabáq men háth dáltá hai. 21 Kyunki Ibn i Ádam to, jaisá us ke haqq men likhá hai, jútá hí hai; lekin us ádini par afsos hai, jis ke wasile se Ibn i Ádam pakarwáyá jútá hai! agar wuh ádini paidá na hotá, to us ke liye achchhú hotá.

'Ashá e Rabbáni ká muqarrar honá.
(Mat. 26. 26-30; Lúq. 22. 17-20;
1 Kur. 11. 23-25.)

22 Aur wuh khá hí rahe the ki us ne rotí lí, aur barakat cháhkar torí, aur unhen dí, aur kahá, ki Lo, yih merá badan hai. 23 Phir us ne pi-yála lekar shukr kiyá, aur unhen diyá; aur un sabhon ne us men se piyá. 24 Aur us ne un se kahá, ki Yih 'ahd ká merá wuh khún hai, jo bahuteron ke liye baháyá jútá hai. 25 Main tum se sach kahtá hún, ki Angúr ká shíra* phir kabhi na píungá, us din tak ki Khudá ki bádsáhahat men nayá na píun.

26 Phir gít gáke báhar Zaitún ke pahár par gaye.

Shágirdon ki bewafái ki peshingoi.
(Mat. 26. 31-35; Lúq. 22. 31-34;
Yúh. 13. 36-38.)

27 Aur Yisú' ne un se kahá; Tum sab thokar kháoge, kyunki likhá

* Yún. ták ká hásil.

o Yún. meri ján marné tak gamgin hai.

hai, ki^b Main charwáhe ko máru-
gá, aur bheren paráganda ho jáengí.
28 Magar main apne jí úthne ke ba'd tum se pable Galíli ko jáungá.
29 Patras ne us se kahá; Go sab thokar kháen, lekin main na khá-
ungá. 30 Yisú' ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Tú áj isí rú, murg ke do bár báng dene se pable, tén bár merá inkár karegá.
31 Lekin us ne bahut zor dekar ka-
há; Agar tere sáth mujhe marná bhí pare, taubhí terá inkár hargiz na karúngá. Isí tarah áur sab ne bhí kahá.

Gatsamane ke bág men Yisú' ki jánkani.

(Mat. 26. 36-46; Lúq. 22. 39-46
Yúh. 18. 1.)

32 Phir wuh ek jagah áe jis ká nám Gatsamane thá, aur us ne apne shágirdon se kahá; Yahán baithe raho, jab tak main du'á máng-
gún. 33 Aur Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko apne sath lekar niháyat hairán aur beqarár hone lagá. 34 aur un se kahá; Meri ján niháyat gamgin hai, yahán tak ki marne ki naubat pahunch gayí hai:°
tum yahán thahro, aur jágte raho. 35 Aur wuh thorá áge barhá, aur zamin par girke du'á mángne lagá, ki agar ho sake, to yih gharí mujh par se tal jáe; 36 aur kahá; Ai Abbá, ai Báp, tujh se sab kuchh ho saktá hai; is piyále ko mere pás se hatá le: táham jo main cháhtá hún wuh nahín, balki jo tú cháhtá hai wuhí ho. 37 Phir wuh áyá, aur unhen sotá pákar Patras se kahá; Ai Shama'ún, tú sotá hai? kyá tú ek gharí bhí na jág saká? 38 Jágo aur du'á mángo, táki ázmaish men na paro: rúh to musta'idd hai,

^b Zakaryáh 13. 17.

magar jism kamzor hai. ³⁹ Wuh phir chālā gayā aur wuhī bāt kahkar du'ā māngī; ⁴⁰ aur phir ākar unhen sotā pāyā, kyūnki un kī ānkhēn nīnd se bhari thīn; aur wuh na jānte the, ki use kyā jawāb den. ⁴¹ Phir tīsri bār ākar un se kahā; Ab sote raho aur āram karo: bas, waqt ā pahunchā hai; dekho, Ibn i Adam gunahgārōn ke hāth men hawālā kiyā jātā hai. ⁴² Utho, chalen: dekho, merā pakarwānewālā nazdik ā pahunchā hai.

Yisū' kī pakrā jānd.

(Mat. 26. 47-56; Lūq. 22. 47-53; Yūh. 18. 3-11.)

⁴³ Wuh yih kah hī rahā thā, ki fi'lfaur Yahūdāh, jo un bārah men se thā, aur us ke sāth ek bhīr talwārēn aur lāthiyān liye hūe sardār kāhinon aur faqihon aur buzurgon kī taraf se ā pahunchī. ⁴⁴ Aur us ke pakarwānewālā ne unhen yih patā diyā thā, ki Jis kā main bosa lūn, wuhī hai: use pakarkar hifāzat se le jānā. ⁴⁵ Wuh ākar fi'lfaur us ke pās gayā, aur kahā; Ai Rabbī^a; aur us ke bose liye. ⁴⁶ Unhon ne us par hāth dālkar use pakar liyā. ⁴⁷ Un men se jo pās khare the, ek ne talwār khenchkar, sardār kāhin ke naukhar par chalāī, aur us kī kām urā diyā. ⁴⁸ Yisū' ne un se kahā^b; Kyā tum talwārēn aur lāthiyān lekar mujhe dākū kī tarah pakarne nikle ho? ⁴⁹ Main har roz tumhāre pās haikal men ta'lim detā thā, aur tum ne mujhe nahīn pakrā: lekin yih is liye hūā hai ki nawishte pūre hon. ⁵⁰ Is par sāre shāgird use chhorkar bhāg gaye.

⁵¹ Magar ek jawān apne nānge badan par mihīn chādar orhe hūe us ke pichhe ho liyā; use logon ne

pakrā, ⁵² magar wuh chādar chhorkar nangā bhāg gayā.

Yahūdion kī sadr 'adālat men Yisū' ke muqaddame kī peshī.

(Mat. 26. 57-68; Lūq. 22. 63-71; Yūh. 18. 12-14 aur 19-24.)

⁵³ Phir wuh Yisū' ko sardār kāhin ke pās le gaye: aur sab sardār kāhin, aur buzurg, aur faqih us ke hān^c jama' ho gaye. ⁵⁴ Aur Patras fāsile par us ke pichhe pichhe sardār kāhin ke diwānkhāne ke andar tak gayā; aur piyādon ke sāth baithkar āg tāpne lagā. ⁵⁵ Aur sardār kāhin aur sāre sadr 'adālat-wālā Yisū' ke mār dālne ke wāste us ke khilāf gawāhī dhūndhne lage, magar na pāī; ⁵⁶ kyūnki bahuteron ne us par jhūthī gawāhīyon to diin, lekin un kī gawāhīyon muttāfiq na thīn. ⁵⁷ Phir ba'z ne utkar us par yih jhūthī gawāhī di, ki ⁵⁸ Ham ne use yih kahte sunā hai, ki Main is maqdis ko jo hāth se banā hai dhāūngā, aur tin din men dīsra^d banāūngā, jo hāth se na banā ho. ⁵⁹ Lekin is par bhī un kī gawāhī muttāfiq na niklī. ⁶⁰ Phir sardār kāhin ne bīch men khare hokar Yisū' se pūchhā, ki Tū kuchh jawāb nahīn detā? yih tere khilāf kyā gawāhī dete hain? ⁶¹ Magar wuh chupkā hī rahā, aur kuchh jawāb na diyā. Sardār kāhin ne us se phir suwāl kiyā aur kahā; Kyā tū us Sitūda kā Betā Masīh hai? ⁶² Yisū' ne kahā; Hān, main hūn: aur tum Ibn i Adam ko Qādir i Mutlaq^d kī dahinī taraf baithe, aur āsmān ke bādalon ke sāth āste dekhoge. ⁶³ Sardār kāhin ne apne kapre^e phārke kahā; Ab hamen gawāhon kī kyā hājat rahī? ⁶⁴ Tum ne yih kufr sunā: tumhāri kyā rāe

^a Ya'nī *ai ustād.*

^c N. us ke hān na dārad.

^b Yūn. jawāb men kahā.

^d Yūn. Qādrat.

^e Yūn. kurte.

hai? Un sab ne fatwá diyá, ki Wuh qatl ke láiq hai. ⁶⁵ Tab ba'z us par thúkne, aur us ká munh dhánpne, aur us ke mukke márne, aur us se kahne lage, Nubuwwat kí báten suná! aur piyádon ne use tamánche már márke apne qabze men liyá.

¹ *Patras ká Yisú' ke pairan hone ká inkár kará.*

(Mat. 26. 69-75; Lúq. 22. 55-62; Yúh. 18. 15-18 aur 25 27.)

⁶⁶ Jab Patras niche sahn men thá, to sardár káhin kí laundiyon men se ek wahán áí, ⁶⁷ aur Patras ko ág tápte dekhkar us par nazar kí aur kahne lagi; Tú bhíus Násari Yisú' ke sáth thá. ⁶⁸ Us ne inkár kiyá, aur kahá, ki Main to na jántá aur na samajhtá hún, ki tú kyá kahtí hai: phir wuh báhar deorhí men gayá; aur murg ne báng dí.^a

⁶⁹ Wuh laundí use dekhkar un se jo pás khare the phir kahne lagi; Yih un men se hai. ⁷⁰ Magar us ne phir inkár kiyá. Aur thorí der ba'd unhon ne jo pás khare the Patras se phir kahá; Beshakk tú un men se hai; kyúнки tú Galíli bhí hai. ⁷¹ Magar wuh la'nat karne aur gasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko, jis ká tum zikr karte ho, nahín jántá. ⁷² Aur fil'faur दूसरी bár murg ne báng dí. Patras ko wuh bát jo Yisú' ne us se kahí thí yád áí, ki Murg ke do bár báng dene se pahle tú tin bár merá inkár karegá. Aur is par gaur karke wuh ro pará.

Puntiyus Pilátus kí kachahri men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mat. 27. 1, 2 aur 11-26; Lúq. 23. 1-25; Yúh. 18. 28-19. 16.)

15 ¹ Aur fil'faur, subh hote hí, sardár káhinon ne buzurgon

aur faqihon aur sáre sadr 'adálat-wálon samet saláh karke^b, Yisú' ko bandhwáyá, aur le jákar Pilátus ke hawále kiyá. ² Aur Pilátus ne us se púchhá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Us ne jawáb men us se kahá; Tú khud kahtá hai. ³ Aur sardár káhin us par bahut báton ká ilzám lagáte rahe. ⁴ Pilátus ne us se dobára suwál karke yih kahá; Tú kuchh jawáb nahín detá? dekh, yih tujh par kitní báton ká ilzám lagáte hain? ⁵ Yisú' ne phir kuchh jawáb nahín diyá; yahán tak ki Pilátus ne ta'ajjub kiyá.

⁶ Aur wuh 'Id par ek qaidí ko, jis ke wáste log 'arz karte the, un kí khátir chhor diyá kartá thá. ⁷ Aur Bar-Abbá núm ek ádmí un bágion ke sáth qaid men pará thá, jinhon ne bagáwat men khún kiyá thá. ⁸ Aur bhír úpar charhkar us se 'arz karne lagi, ki Jo terá dashtúr hai, wuh hanáre liye kar. ⁹ Pilátus ne unhen yih jawáb diyá; Kyá tum cháhte ho, ki main tumhári khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? ¹⁰ Kyúнки use ma'lúm thá, ki sardár káhinon ne is ko hasad se mere hawále kiyá hai. ¹¹ Magar sardár káhinon ne bhír ko ubhárá, táki Pilátus un kí khátir Bar-Abbá hí ko chhor de. ¹² Pilátus ne do-bára un se kahá; ^c Phir, jise tum Yahúdíon ká bádsháh kahte ho, us ko main kyá karún? ¹³ Wuh phir chilláe, ki Use salíb de. ¹⁴ Aur Pilátus ne un se kahá; Kyúन, is ne kyá burái kí hai? Wuh áur bhí chilláe, ki Use salíb de. ¹⁵ Pilátus ne, logon ko khush karne ke iráde se, un ke liye Bar-Abbá ko chhor diyá, aur Yisú' ko kore lagwákar hawále kiyá, táki salíb dí jáe.

^a N. aur murg ne báng dí na dárad. ^b N. saláh thahráke. ^c Yún. jawáb men kahá.

Romē sipáhion ká Yisú' ko thātthe men uránd.

(Mat. 27. 27-31.)

¹⁶ Aur sipáhi us ko us sahn men le gaye, jo Praitoriyun kahlátá hai; aur sári palān ko bulá láe. ¹⁷ Aur unhon ne use argawáni choga pahináyá, aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá; ¹⁸ aur use salám karne lage, ki Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! ¹⁹ Aur wuh us ke sir par sarkandá mártē, aur us par thúkte, aur ghutne tek tekkar use sijda karte rahe. ²⁰ Aur jab use thātthon men urá chuke, to us par se argawáni choga utárkar usi ke kapre use pahināe; phir use salib dene ko báhar le gaye.

Yisú' ká salib diyá jánd aur la'n ta'n ufhánd.

Mat. 27. 32-34; Lúq. 23. 26-43; Yúh. 19. 17-24.)

²¹ Aur Shama'un nám ek Kurení ádmi, Sikandar aur Rúfus ká báp, dihát se áte hūe udhar se guzrá; unhon ne use begár men pakrá, ki us kī salib ufháe. ²² Aur wuh use maqám i Gulgutá par láe, jis ká tarjuma Khopri kī Jagah hai. ²³ Aur murr milí hūi mai use dene lage, magar us ne na lí. ²⁴ Aur unhon ne use salib par charháya, aur us ke kapron par qura' dálkar, ki kis ko kyá mile, unhen bánt líyá. ²⁵ Aur pahar din charhá thá, jab unhon ne us ko salib par charháya. ²⁶ Aur us ká ilzám líkhar us ke úpar lagá diyá gayá, ki YAHÚDÍON KÁ BÁDShÁH. ²⁷ Aur unhon ne us ke sáth do dákú, ek us kī dahini, aur ek us kī báiñ taraf salib par charháe. ²⁸ Aur ráh chalnewále sir hilá hilákar us par la'n ta'n karte, aur kahte the, ki Wáh!

^a Yá sári samín par.

maqdis ke dhánewále, aur tín din men banánewále, ³⁰ salib par se utarke apne taín bachá. ³¹ Isi tarah sardár káhin bhí, faqihon ke sáth milke, ápas men thātthe se kahte the; Is ne auron ko bacháyá, apne taín nahín bachá saktá. ³² Isráíl ká bádsháh Masíh ab salib par se utar áe, táki ham dekhkar imán, láen. Aur jo us ke sáth salib par charháe gaye the, wuh us par la'n ta'n karte the.

Yisú' ká marná.

(Mat. 27. 45-56; Lúq. 23. 44-49; Yúh. 19. 28-30.)

³³ Jab do pahar hūi, to tamám mulk men ^a andherá chhá gayá, aur tísre pahar tak rahá. ³⁴ Aur tísre pahar ko Yisú' barí áwáz se chilláyá, ki Ilohí, Ilohí, lámá shabaqtaní? jis ká tarjuma yih hai; ^b Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhor díyá? ³⁵ Jo pás khare the, un men se ba'z ne yih sunkar kahá; Dekho, wuh. ³⁶ Eliyyáh ko bulátá hai. ³⁷ Aur ek ne daurkar isfanj ko sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáyá, aur kahá; Thahar jáo, dekhon to, Eliyyáh use utárne áta hai yá nahín. ³⁸ Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do tukre ho gayá. ³⁹ Aur jo súbadár us ke sámnne khará thá, us ne use yún dam dete hūe dekhkar kahá, ki Yih ádmi beshakk Khudá ká Betá thá. ⁴⁰ Aur kaí 'auraten dúr se dekh rahí thin: un men Maryam Magdalíni aur chhoṭe Ya'qúb aur Yoses kī mán Maryam, aur Salome thin; ⁴¹ jab wuh Galíl men thá, yih us ke pichhe ho letí aur us kī kbidmat karti thin; aur áur bhí bahut sí

^b Zabúr 22. 1.

'auraten thín, jo us ke sáth Yarú-shalem men áí thín.

Yisú' ká dafn honá.

(Mat. 27. 57-61; Lúq. 23. 50-56;

Yúh. 19. 38-42.)

⁴² Jab shám ho gayí, to is liye ki Taiyári ká din thá, jo Sabt se ek din pahle hotá hai, ⁴³ Arimatiya ká rahnewálá Yúsuf áyá, jo 'izzatdár mushír aur khud bhí Khudá kí bád-sháhat ká muntazir thá, aur jur'at se Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lásh mángí. ⁴⁴ Aur Pilátus ne ta'ajjub kiyá, ki wuh aísá jald mar gayá; aur súbadár ko bulákar us se púchhá, ki Us ko mare húc der ho gayí? ⁴⁵ Jab súbadár se hál ma'lúm kar liyá, to lásh Yúsuf ko dilá dí. ⁴⁶ Us ne ek mihín chádár mol lí, aur lásh ko utárkar us chádár men kafnáyá, aur ek qabr ke andar jo chatán men khodí gayí thí use rakkhá, aur us qabr ke munh par ek patthar lurrhá diyá. ⁴⁷ Aur Maryam Magdalíní aur Yoses kí mán Maryam dekh rahí thín, ki wuh kahán rakkhá gayá hai.

Yisú' ká jí uñhú.

(Mat. 28. 1-8; Lúq. 24. 1-10;

Yúh. 20. 1.)

16 ¹ Jab Sabt ká din guzar gayá, to Maryam Magdalíní aur Ya'qúb kí mán Maryam aur Salome ne khushbúdar chizein mol lín, táki ákar us par malen. ² Wuh hafte ke pahle din bahut sawere, jab súraj niklá hí thá, qabr par áín. ³ Aur ápas men kahtí thín, ki Hamáre liye patthar ko qabr ke munh par se kaun lurrháegá? ⁴ Jab unhon ne nigáh kí, to dekhá ki patthar lurrhá húa hai; kyúnki wuh bahut hí bará thá. ⁵ Aur qabr ke andar jáke, unhon ne ek jawán

ko safed jáma pahine húc dahiní taraf baithe dekhá, aur niháyat hairán huín. ⁶ Us ne un se kahá, Aísí hairán na ho; tum Yisú' Násarí ko, jo maslúb húa thá, dhúndhtí ho: wuh jí uñhá hai; yahan nahín hai; dekho, yih wuh jagah hai jahán unhon ne use rakkhá thá. ⁷ Lekin tum jákar us ke shágirdon aur Patras se kaho, ki Wuh tum se puhle Galíl ko jáegá; tum wahín use dekhoge, jaisá us ne tum se kahá. ⁸ Aur wuh nikalkar qabr se bhág gayín; kyúnki larzish aur haibat un par gálib áí thí; aur unhon ne kíś se kuchh na kahá, kyúnki darta thín.

Yisú' ká jí uñhkar shágirdon ko dikkhá dená.

⁹ Hafte ke pahle roz, jab wuh sawere jí uñhá, to pahle Maryam Magdalíní ko, jis men se us ne sáť bad-rúhen nikálí thín, dikkhá diyá. ¹⁰ Us ne jákar us ke sáthíon ko, jo mátaun karte aur rote the, khabar dí. ¹¹ Aur unhon ne yih sunkar, ki wuh jítá hai aur us ne use dekhá hai, yaqín na kiyá.

¹² Is ke ba'd wuh dúsrí súrat men un men se do ko jab wuh dihát kí taraf paidal já rahe the dikkhá diyá. ¹³ Unhon ne bhí jákar baqí logon ko khabar dí, magar inhon ne un ká bhí yaqín na kiyá.

¹⁴ Phir piche wuh un gyárah ko bhí, jab kháná kháne baithe the, dikkhá diyá, aur un kí bei'tiqádí aur sakhtdílí par malámat kí; kyúnki jinhon ne us ke jí uñhne ke ba'd use dekhá thá, inhon ne un ká yaqín na kiyá thá. ¹⁵ Aur us ne un se kahá, ki Tum tamám dunyá men jákar sári khalq ke sámne Injíl kí manáadí karo. ¹⁶ Jo ímán láe aur

* *Yá khushkhabar.*

baptisma ^a le, wuh naját páegá: aur jo imán na láe, wuh mujrim thah-ráyá jáegá. ¹⁷ Aur imán lánewálon ke darmiyán yih mu'jize hongé^b: wuh mere nám se bad-rúhon ko níkalenge; ¹⁸ nayí nayí zabánen bolenge; sánpon ko ufhá lenge; aur agar koí halák karnewálí chíz pienge, unhen kuchh zarar na pahunchegá; wuh bímáron par háth rakkhenge, to achhehe ho jáenge.

Yisú' ká asmán par jánd.

¹⁹ Garaz Khudáwand Yisú' un se kalám karne ke ba'd asmán par ufháyá gayá, aur Khudá kí dahiní taraf baith gayá. ²⁰ Phir unhon ne nikalkar har jagah manadí kí, aur Khudáwand un ke sáth kám kartá rahá, aur kalám ko, un mu'jizon^c, ke wasile se jo sáth sáth hote the, sábit kartá rahá. *Amin.*^d

LÚQA KÍ INJÍL.

Injil ká dibácha.

I ¹ Chúnki bahuton ne is par kamar bándhí hai, ki jo báten hamáre darmiyán wáqi' hún, un ko tartibwár bayán karen, ² jáisá kí unhon ne, jo shurú' se khud dekhnewále aur kalám ke khádim the, unhen ham ko pahuncháyá; ³ is liye ai mu'azzaz Thiyufilus, main ne bhí munásib júná, kí sab báton ká silsila shurú' se thík thík daryáft karke unhen tere liye tartib se likhún, ⁴ táki jin báton kí tú ne ta'lim pái hai, un kí pukhtagí tujhe ma'lúm ho jáe.

Yúhanná baptisma denewále ke paidá hone kí peshingóí.

⁵ Yahúdiya ke bádsháh Herodes ke zamáne men Abiyyáh ke fariq men se Zakaryáh nám ek káhin thá, aur us kí bivi Hárun kí aulád men se thí, aur us ká nám Ilíshiba'

thá. ⁶ Aur wuh dono Khudá ke huzúr rástbáz aur Khudáwand ke sáre hukmon aur qánúnon par be'aib chalnewále the. ⁷ Aur un ke awlád na thí, kyúnki Ilíshiba' bájnh thí, aur dono 'umr rasída the.

⁸ Jab wuh Khudá ke huzír apne fariq kí bári par kahánat ká kám anjám detá thá, to aisá húa ⁹ kí kahánat ke dastúr ke muwáfíq us ke nám ká qura' níklá, kí Khudáwand ke maqdis men jákar khushbú jaláe: ¹⁰ aur logon kí sári jamá'at khushbú jaláte waqt báhar du'á máng rahí thí, ¹¹ kí Khudáwand ká firishta khushbú ke mazbah kí dahiní taraf khará húa us ko díkháí díyá. ¹² Aur Zakaryáh dekhkar ghabráyá aur us par dahshat chhá gayí. ¹³ Magar firishte ne us se kahá: Ai Zakaryáh, khauf na kar; kyúnki teri du'á sun lí gayí, aur teri bivi Ilíshiba' tere liye betá

^a Yá istibáq.

^c Yún. nishánon.

^d N. ke háshiyé men áyat 9-20 ke báje yih 'ibárat pái játi hai: *Aur jo unhen farmáyá gayá thá, wuh sab unhon ne Patras ke sáthlon ko mukhtasar tare par suná díyá. Aur jo ke ba'd khud Yisú' ne bhí un kí ma'rúfat mashríq se magrib tak hamesha kí sindagí kí pák aur lázawát manadí phailáí.*

^b Yún. ke sáth yih nishán hongé.

^d N. *Amin* na dárad.

janegi; tú us ká nám Yúhanná rakhná. ¹⁴ Aur tujhe khushi o khurramí hogí, aur bahut se log us kí paidaish ke sabab khush honge. ¹⁵ Kyúñki wuh Khudáwand ke huzúr men buzurg hogá, aur hargiz na mai na koi áur sharáb píegá, aur apní mán ke pet hí se Rúhu'l Quds se bhar jáegá, ¹⁶ aur bahut se baní Isráil ko Khudáwand kí taraf, jo un ká Khudá hai, pheregá. ¹⁷ Aur wuh Eliyáh kí ruh aur quwwat men us ke áge áge chalegá, kí wálidon ke dil aulád kí taraf, aur ná-farmanon ko rástbazon kí dánái par chalne kí taraf phere, aur Khudáwand ke liye ek musta'idd qaum taiyár kare. ¹⁸ Zakaryáh ne firishte se kahá; Main is bát ko kis tarah jánúñ, kyúñki main búrhá hún, aur meri biwi 'umr rasída hai. ¹⁹ Firishte ne jawáb men us se kahá; Main Jibráil hún, jo Khudá ke huzúr khará rahtá hún, aur is liye bhejá gayá hún. kí tujh se kalám karún aur tujhe in báton kí khush-khabarí dúñ; ²⁰ aur dekh, jis din tak yih báten wáqi' na ho len, tú chupká rahegá, aur bol na sakegá, is liye kí tú ne meri báton ká, jo apne waqt par púri hongí, yaqín na kiya. ²¹ Aur log Zakaryáh kí ráh dekhte aur ta'ajjub karthe the, kí use maqdis men kyún der lagí. ²² Jab wuh báhar áyá, to un se bol na saká. Pas unhon ne ma'lúm kiya, kí us ne maqdis men royá dekhí hai, aur wuh un se ishāre kartá thá, aur gúngá hí rahá. ²³ Phir aisá húa kí jab us kí khidmat ke din púre hue, wuh apne ghar gayá.

²⁴ In dinon ke ba'd us kí biwi Ilshiba' hámila húi; aur us ne páñch mahine tak apne taín yih kahke chhipáe rakkhá, kí ²⁵ Jab Khudáwand ne meri ruswái logon

men se dúr karne ke liye mujh par nazar kí, un dinon men us ne mere liye aisá kiya.

Yisú' ke paida hone kí peshingoí.

²⁶ Chhate mahine Jibráil firishte Khudá kí taraf se Galíl ke ek shahr men jis ká nám Násarát thá, ek kunwári ke pás bhejá gayá, ²⁷ jis kí mangní Dáúd ke gharāne ke ek mard Yúsuf nám se húi thí; aur us kunwári ká nám Maryam thá. ²⁸ Aur firishte ne us ke pás andar áke kahá; Salám tujh ko, jis par fazl húa hai! Khudáwand tere sáth hai. ²⁹ Wuh is kalám se bahut ghabrá gayi aur sochne lagi, kí yih kaisá salám hai. ³⁰ Firishte ne us se kahá; Ai Maryam, khauf na kar, kyúñki Khudá kí taraf se tujh par fazl húa hai; ³¹ aur dekh, tú hámila hogi aur betá janegi; us ká nám Yisú' rakhná. ³² Wuh buzurg hogá; aur Khudá Ta'álá ká Betá kahláegá, aur Khudáwand Khudá us ke báp Dáúd ká takht use degá, ³³ aur wuh Ya'qúb ke gharāne par abad tak bádsháhi karegá, aur us kí bádsháhi ká ákhir na hogá. ³⁴ Maryam ne firishte se kahá; Yih kyúnkar hogá, jis hál men kí main mard ko nahín jántí? ³⁵ Aur firishte ne jawáb men us se kahá, kí Rúhu'l Quds tujh par názil hogá, aur Khudá Ta'álá kí qudrat tujh par sáya dálegi, aur is sabab se wuh pákiza jo paidá honewálá hai Khudá ká Betá kahláegá. ³⁶ Aur dekh, teri rishtadár Ilshiba' ke bhi burhápe men betá honewálá hai; aur ab us ko, jo bāñh kahláti thí, chhatá mahina hai. ³⁷ Kyúñki jo qaul Khudá kí taraf se hai, wuh hargiz betásir na hogá. ³⁸ Maryam ne kahá; Dekh, main Khudáwand kí bandí hún; mere liye tere qaul ke muwáfíq

ho. Phir frishta us ke pás se chala gayá.

*Maryam aur Ilishiba' kí muláqat,
aur Maryam ká git.*

³⁹ Unhín dinon Maryam uñhí, aur jaldí se pahári mulk men Yahúdáh ke ek shahr ko gayí, ⁴⁰ aur Zakaryáh ke ghar men dákhil hokar Ilishiba' ko salám kiyá. ⁴¹ Aur jonhín Ilishiba' ne Maryam ká salám suná, to aisá húa ki bachcha us ke pet men uchhal pará, aur Ilishiba' Rúhu'l Quds se bhar gayí, ⁴² aur baland áwáz se pukárke bolí, ki Tú 'auraton men mubáarak, aur tere pet ká phal mubáarak hai; ⁴³ aur mujh par yih faiz kahán se húa, ki mere Khudáwand kí mán mere pás áí? ⁴⁴ Kyúñki dekh, jonhín tere salám kí áwáz mere kán men pahunchí, bachcha máre khushí ke mere pet men uchhal pará. ⁴⁵ Aur mubáarak hai wuh jo imán láí, kyúñki jo báten Khudáwand kí taraf se us se kahí gayí thin, wuh purí hongí.

⁴⁶ Phir Maryam ne kahá, ki Merí ján Khudáwand kí baráí kartí hai,

⁴⁷ Aur merí ruh mere munjí Khudá se khush hui;

⁴⁸ Kyúñki us ne apní bandí kí pasthálí par nazar kí:

Aur dekh, ab se lekar har zamáne ke log^a mujh ko mubáarak kahenge.

⁴⁹ Kyúñki us Qádir ne mere liye bare bare kám kiye hain, Aur us ká nám pák hai.

⁵⁰ Aur us ká rahm un par jo us se ǵarte hain

Pusht dar pusht rahtá hai.

⁵¹ Us ne apne bázu se zor dikhá-yá;

Aur jo apne taín bará samajhte the un ko parághanda kiyá.

^a Yún. sári pushtey.

⁵² Us ne ikhtiyárwálon ko takht se girá diyá,

Aur pasthálon ko baland kiyá.

⁵³ Us ne bhúkon ko achchhi chí-zon se ser kar diyá,

Aur daulatmandon ko khálí háth lautá diyá.

⁵⁴ Us ne apne khádim Isráíl ko sambhá líyá,

Táki apní us rahmat ko yád farmáe,

⁵⁵ Jo Ibráhim aur us kí nasl par abad tak rahegi;

Jaisá us ne hamáre báp dádon se kahá thá.

⁵⁶ Aur Maryam tín mahíne ke qaríb us ke sáth rahkar apne ghar ko laut gayí.

*Yúhanná baptisma denewále kí
paidáish.*

⁵⁷ Aur Ilishiba' ke janne ká waqt á pahunchá, aur wuh betá janí.

⁵⁸ Aur us ke parausiyon aur rishtadáron ne yih sunkar, kí Khudáwand ne us par barí rahnat kí, us ke sáth khushí manáí.

⁵⁹ Aur áthwen din aisá húa ki wuh larke ká khatna karne áe, aur us ká nám us ke báp

ke nám par Zakaryáh rakhne lage.

⁶⁰ Magar us kí mán ne kahá^b; Nahín, balki us ká nám Yúhanná rakhá jáe.

⁶¹ Unhon ne us se kahá, ki Tere kunbe men kisi ká yih nám nahín.

⁶² Aur unhon ne us ke báp ko ishára kiyá, kí tú us ká nám kyá rakhná cháhtá hai?

⁶³ Us ne takhtí mangáke yih likhá, kí Us ká nám Yúhanná hai; aur sab ne ta'ajjub kiyá.

⁶⁴ Usí dam us ká munh aur zabán khul gayí, aur wuh bolne aur Khudá kí hamd

karne lagá. ⁶⁵ Aur un ke ás pás ke sab rahnewálon par dahshat chhá gayí;

aur Yahúdiya ke tamám pahári mulk men in sab báton ká

^b Yún. jawáb men kahá.

charchá phail gayá. ⁶⁶ Aur sab sunnewálon ne un ko dil men sochkar^a kahá; To yih larká kaisá honewálá hai! Kyúñki Khudáwand ká háth us par thá.

Zakaryáh ká gít.

⁶⁷ Aur us ká báp Zakaryáh Rú-hu'l Quds se bhar gayá, aur nubuw-wat kí ráh se kahne lagá, ki

⁶⁸ Khudáwand Isráíl ke Khudá kí hamd ho,

Kyúñki us ne apní ummat par tawajjuh karke use chhutkára diyá,

⁶⁹ Aur apne khádim Dáúd ke gharáne men

Hamáre liye naját ká síng nikálá;

⁷⁰ (Jaisá us ne apne pák nabíon kí zabání kahá thá,

Jo kí dunyá ke shurú' se hote áe hain,)

⁷¹ Ya'ní ham ko hamáre dushmanon se,

Aur sab kína rakhnewálon ke háth se naját bakhshí.

⁷² Túki hamáre báp dádon par rahm kare,

Aur apne pák 'ahd ko yád farmáe;

⁷³ Ya'ní us qasam ko jo us ne hamáre báp Ibráhim se kháí thí,

⁷⁴ Kí wuh hamen yih 'ináyat karegá kí apne^b dushmanon ke háth se chhútkar,

⁷⁵ Us ke huzúr pákizagí aur rást-bázi se 'unr bhar bekhan. us kí 'ibádat karen.

⁷⁶ Aur ai larke, tú Khudá Ta'álá ká nabí kahláegá;

Kyúñki tú Khudáwand kí ráhen taiyár karne ko us ke áge áge chalegá;

⁷⁷ Táki us kí ummat ko naját ká 'ilm bakhshé,

^a Yún. rakhkar

Jo un ko gunáhon kí mu'áfí se hásil ho.

⁷⁸ Yih hamáre Khudá kí 'ain rahmat se hogá,

Jis ke sabab 'álam i bálá ká áftáb ham par tulí' karegá,

⁷⁹ Táki un ko jo andhere aur maut ke sáye men baítthe hain raushní bakhshé,

Aur hamáre qadamon ko salámatí kí ráh par dále.

Yúhanna ká larakpan.

⁸⁰ Aur wuh larká barhtá aur rúh men quwwat pátá gayá, aur Isráíl par zahir hone ke din tak jangalon men rahá.

Yisú' kí paidáish.

¹ Un dinon men aisá húa kí **2** Qaisar Augústus kí taraf se yih hukm jári húa, kí sári dunyá ke logon ke nám likhe jáen. ² Yih pahlí ismawísí Súriya ke hákim Kwiriniyus ke 'ahd men húi; ³ aur sab log nám likhwáne ke liye apne apne shahr ko gaye. ⁴ Pas Yúsuf bhí Galíl ke shahr Násarát se Dáúd ke shahr Baitlahm ko gayá, jo Yahúdiya men hai, is liye kí wuh Dáúd ke gharáne aur aulád se thá, ⁵ táki apní mangetar Maryam ke sáth, jo hámila thí, nám likhwáe. ⁶ Jab wuh wahán the, to aisá húa kí us ke janne ká waqt á pahunchá. ⁷ Aur wuh pahlutá^a betá janí, aur us ko kapre men lapetkar charní men rakkhá, kyúñki un ke wáste saráe men jagah na thí.

Baitlahm ke charwáhon ko Yisú' kí paidáish kí khabar milní.

⁸ Usí 'iláqe men charwáhe the, jo rát ko maidán men rakhkar apne galle kí nigahbání kar rahe the. ⁹ Aur Khudáwand ká firishtá un ke pás á khará húa, aur Khudáwand

^b N. apne na dárad.

ká jalál un ke chaugird chamká, aur wuh niháyat qar gaye. ¹⁰ Magar fríshte ne un se kahá; Daro nahín; kyúñki dekho, main tumhen barí khushí kí bashárat detá hún, jo sári ummat ke wáste hogí: ¹¹ kí áj Dáúd ke shahr men tumbháre liye ek Munjí paidá huá, ya'ní Masih Khudáwánd; ¹² aur is ká tumbháre liye yih patá hai, ki tum ek bachche ko kapre men líptá aur charní men pará huá páoge. ¹³ Aur yakáyak us fríshte ke sáth ásmáni lashkar ká ek guroh. Khudá kí hamd kartá aur yih kahtá záhir huá, kí

¹⁴ 'Álam i bálú par Khudá kí tamjíd ho,

Aur zamín par un ádmíon men,
jin se wuh rází hai, sulh.

Charwáhon ká Yisú' ke pás ánd.

¹⁵ Jab fríshte un ke pás se ásmán par chale gaye, to aisá huá kí charwáhon ne ápas men kahá, kí Áo, Baítlahm tak chalen, aur yih bát jo húi hai, aur jis kí Khudáwánd ne ham ko khabar dí hai dekhén. ¹⁶ Pas unhon ne jaldí se jákar Maryam aur Yúsuf ko dekhá, aur us bachche ko charní men pará páyá; ¹⁷ aur unhen dekhkar wuh bát, jo us larke ke haqq men un se kahí gayí thí, mashhúr kí; ¹⁸ aur sab sunnewálon ne in báton par, jo charwáhon ne un se kahín, ta'ajjub kiyá. ¹⁹ Magar Maryam in sab báton ko apne dil men rakhkar gaur kartí rahí. ²⁰ Aur charwáhe, jáisá un se kahá gayá thá, waisá hí sab kuchh sunkar aur dekhkar Khudá kí baráí aur hamd karte húe lauté gaye.

Yisú' ká khatna.

²¹ Jab áth din pure húe, aur us ke khatne ká waqt áyá, to us ká nám

^a Khurúj 13. 2.

^b Ahbár 12. 6.

^c Yún. Rúh men.

^d Yá gair-qaumon par se parda uñhánewálá.

Yisú' rakkhá gayá, jo fríshte ne us ke pet men parne se pahle rakkhá thá.

Yisú' ká haikal men házir kiyá jánd.

²² Phir jab Músá kí shari'at ke muwáfíq un ke pák hone ke din pure ho gaye, to wuh us ko Yaráshalem men láe, táki Khudáwánd ke áge házir karen, ²³ (jáisá kí Khudáwánd kí shari'at men líkhá hai, kí Har ek pahlautá Khudáwánd ke liye muqaddas thahregá.) ²⁴ aur Khudáwánd kí shari'at ke is qaul ke muwáfíq qurbáni karen, kí ^b Qumrion ká ek jorá, yá kabútar ke do bachche láo. ²⁵ Aur dekho, Yaráshalem men Shama'un nám ek ádmí thá, aur wuh ádní rástbáz aur khudá-tars aur Isráíl kí tasallí ká muntazir thá, aur Rúhu'l Quds us par thá. ²⁶ Aur us ko Rúhu'l Quds se ágá húi thí, kí jab tak tú Khudáwánd ke Masih ko dekh na le, maut ko na dekhégá. ²⁷ Wuh Rúh kí hidáyat se ^c haikal men áyá, aur jis waqt mán báp us larke Yisú' ko andar láe, táki us ke liye shari'at ke dastúr par 'amal karen, ²⁸ to us ne use apní god men liyá, aur Khudá kí hamd karke káhá, kí

²⁹ Ai Málík, ab tú apne gulám ko apne qaul ke muwáfíq salámatí se rukhsat detá hai;

³⁰ Kyúñki merí áñkhon ne terí naját dekh lí hai,

³¹ Jo tú ne sab ummaton ke rubarú taiyár kí hai,

³² Táki gair-qaumon ko raushní denewálá ^d núr

Aur terí ummat Isráíl ká jalál bane.

³³ Aur us ká báp aur us kí mán in báton par, jo us ke haqq men kahí jatí thín, ta'ajjub karte the. ³⁴ Aur

Shama'ún ne un ke liye barakat cháhí, aur us kí mán Maryam se kahá; Dekh yih Isráíl men bahuton ke girne aur uthne ke liye, aur aisá nishán hone ke liye muqarrar húa hai, jis kí mukhálafat kí jáegi—³⁵ bal-ki khud terí ján bhí talwár se chhid jáegi—táki bahut logon ke dilon ke khayál khul jáen. ³⁶ Aur Ásher ke qabíle men se Hannáh nám Fanúel kí betí ek nabiya thí; wuh bahut 'umr rasída thí, aur apne kunwárepan ke ba'd sát baras ek shauhar ke sáth guzáre the; ³⁷ wuh chaurásí baras se bewa thí; aur haikal se judá na hotí thí, balki rát din rozon aur du'áon ke sáth 'ibádat kiyá kartí thí. ³⁸ Aur wuh usí gharí wahán ákar Khudá ká shukr karne lagi, aur un sab se jo Yaráshalem ke chhutkáre ke muntazir the us kí bábat báten karne lagi. ³⁹ Aur jab wuh Khudáwand kí sharí'at ke muwáfíq sab kuchh kar chuke, to Galíl men apne shahr Násarát ko phir gaye.

Yisú' ká lafakpan, aur haikal ke ustádon men us ká páyá jánd.

⁴⁰ Aur wuh larká barhtá aur quwat pátá gayá, aur hikmat se ma'múr hotá gayá, aur Khudá ká fazl us par thá.

⁴¹ Us ke mán báp har baras 'Íd i Fasah par Yaráshalem ko jáyá karte the. ⁴² Aur jab wuh bárah baras ká húa, to wuh 'Íd ke dastúr ke muwáfíq Yaráshalem ko gaye. ⁴³ Jab wuh un dinon ko purá karke laute, to wuh larká Yisú' Yaráshalem men rah gayá, aur us ke mán báp ko khabar na húi. ⁴⁴ Magar yih samajhkar ki wuh qáfile men hai, ek manzil nikal gaye, aur use apne rishtadáron aur jánpahchánon

men dhúndhne lage. ⁴⁵ Jab na milá, to use dhúndhte húe Yaráshalem tak wápas gaye. ⁴⁶ Aur tín roz pichhe aisá húa ki unhon ne use haikal men ustádon ke bích men baithé, un kí sunte aur un se suwál karte húe páyá. ⁴⁷ Aur jitne us kí sun rahe the, us kí samajh aur us ke jawábon se dang the. ⁴⁸ Wuh use dekhkar hairán húa, aur us kí mán ne us se kahá; Betá, tú ne kyún ham se aisá kiyá? Dekh, terá báp aur main kurhte húe tujhe dhúndhte the. ⁴⁹ Ús ne un se kahá; Tum mujhe kyún dhúndhte the? Kyá tum ko ma'lúm na thá, ki mujhe apne Báp ke hán honá zarúr hai? ⁵⁰ Magar jo bát us ne un se kahí, use wuh na samjhe. ⁵¹ Aur wuh un ke sáth rawána ho-
kar Násarát men áyá, aur un ke tábí' rahá; aur us kí mán ne yih sab báten apne dil men rakkhín.

⁵² Aur Yisú' hikmat aur qadd o qámat men, aur Khudá kí aurinsán kí maqbúliyat men, taraqqí kartá gayá.

Yuhanná kí manddí aur us ke baptisma dene ká hál.

(Mat. 3. 1-12; Mar. 1. 2-8.)

3 ¹ Tibiriyus Qaisar kí hukúmat ke pandrahwen baras, jab Puntiyus Pilátus Yahúdiya ká hákim^b thá, aur Herodes Galíl ká, aur us ká bhái Filippus Itúraiya aur Trakhonítis ká, aur Lisániyás Abilene ká hákim^b thá, ² aur Hanná aur Káifá sardár káhin the; us waqt Khudá ká kalám biyábán men Zakaryáh ke bete Yuhanná par utrá ³ Aur wuh Yárdan ke sáre girdnawáh men jákar gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma^c kí maná-dí karne lagá, ⁴ jaisá Yasha'yáh

^a Yá: Báp ke kám men mashgúl honá.

^b Yún. *titrárîh ya'ni chauthái mulk ká hákim.*

^c Yá *istibâq.*

nabí ke kalám kí kitáb men líkhá hai, kí

^a Biyábán men pukárnewále kí áwáz átí hai, kí

Khudáwánd kí ráh taiyár karo, Us ke ráste sídhe banáo.

^b Har ek gháti bhar dí jáegí,

Aur har ek pahār aur tīla níchá kiyá jáegá;

Aur jo tērhá hai sídhá,

Aur jo ūnchá níchá hai hamwár rásta banegá;

^c Aur har bashar Khudá kí najat dekhegá.

⁷ Pas jo log us se baptisma ^b lene ko níkalkar áte the, wuh un se kahtá thá; Ai sanp ^c ke bachcho, tumhen kis ne jatáyá, kí ánewále gazab se bhágo? ⁸ Pas tauba ke muwáfíq phal láo, aur apne dílon men yih kahná shurú' na karo, kí Ibráhím hamará báp hai; kyúunki main tum se kahtá hún, kí Khudá in pattharon se Ibráhím ke liye aulád paidá kar saktá hai. ⁹ Aur ab to darakhton kí jar par kulhárá rakkhá húa hai; pas jo darakht achchhá phal nahín látá, wuh kátá aur ág men dálá játá hai. ¹⁰ Logon ne us se yih púchhá, kí Phir ham kyá karen? ¹¹ Us ne jawáb men un se kahá, kí Jis ke pás do kurte hon, wuh us ko jis ke pás na ho bánt de, aur jis ke pás kháná ho, wuh bhí aisá hí kare. ¹² Aur mahsúl lenewále bhí baptisma ^b lene ko áe, aur us se púchhá, kí Ai ustád, ham kyá karen? ¹³ Us ne un se kahá; Jo tumháre liye muqarrar hai, us se ziyáda na lená. ¹⁴ Aur sipáhton ne bhí us se yih púchhá, kí Ham log kyá karen? Us ne un se kahá; Na kisi par zulm karo, aur na kisi se náhaqq kuchh lo, aur apní tan-khwáh par kifáyat karo.

¹⁵ Jab log muntazir the, aur sab

^a Yasha'yáh 40. 3-5.

^b Yá ístibág.

apne apne dil men Yúhanná kí bábat sochte the, kí áyá wuh Masíh hai, yá nahín; ¹⁶ to Yúhanná ne un sab se jawáb men kahá; Main to tumhen páni se baptisma ^b detá hún, magar jo mujh se zoráwar hai, wuh ánewálá hai; main us kí júti ká tasma kholne ke láiq nahín; wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se ^a baptisma ^b degá. ¹⁷ Us ká chháj ^c us ke háth men hai, táki wuh apne khaliyán ko khúb sáf kare, aur gehúyon ko apne khatte men jama' kare; magar bhúsi ko us ág men jaláegá jo bujh-ne kí nahín.

Yúhanná ká qaid ho jáná.

¹⁸ Pas wuh áur bahut sí nasihten de deke logon ko khushkhabari sunátá rahá. ¹⁹ Lekin chauthái mulk ke hákim Herodes ne, apne bhái Filippus kí biwí Herodiyás ke sabab, aur un sári buráiyon ke bá'is jo Herodes ne kí thin, Yúhanná se malámat uthákar, ²⁰ in sab se barhkar yih bhí kiyá, kí us ko qaid men dálá.

Yisú' ká Yúhanná se baptisma lená.

(Mat. 3. 13-17; Mar. 1. 9-11;

Yúh. 1. 32-34.)

²¹ Jab sab logon ne baptisma ^b liyá, aur Yisú' bhí baptisma ^b pákar du'á máng rahá thá, to aisá húa kí ásmán khul gayá, ²² aur Rúhu'l Quds jismáni súrat men kabútar kí mánind us par utrá, aur ásmán se áwáz áí, kí Tú merá piyára Betá hai; tujh se main khush hún.

Yisú' ká nasabnáma.

²³ Jab Yisú' khud ta'lim dene lagá, to baras tís ek ká thá, aur (jaisá kí samjhá játá thá), Yúsuf ká betá thá, aur wuh 'Elí ká, ²⁴ aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká,

^a Yún. afa'í.

^c Yá men.

^d Yá súp.

aur wuh Malkí ká, aur wuh Yanná ká, aur wuh Yúsuf ká, ²⁵ aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Ámos ká, aur wuh Nahúm ká, aur wuh Asalyáh ká, aur wuh Nogah ká, ²⁶ aur wuh Má'at ká, aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Shim'í ká, aur wuh Yosekh ká, aur wuh Yodáh ká, ²⁷ aur wuh Yúhanná ká, aur wuh Resá ká, aur wuh Zarubbábil ká, aur wuh Sha'altiyel ká, aur wuh Nerí ká, ²⁸ aur wuh Malkí ká, aur wuh Addí ká, aur wuh Qosám ká, aur wuh Ilmodám ká, aur wuh 'Er ká, ²⁹ aur wuh Yeshú' ká, aur wuh Il'ázár ká, aur wuh Yorím ká, aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, ³⁰ aur wuh Shama'tún ká, aur wuh Yahúdáh ká, aur wuh Yúsuf ká, aur wuh Yonán ká, aur wuh Ilyáqím ká, ³¹ aur wuh Maleáh ká, aur wuh Minnáh ká, aur wuh Mattatá ká, aur wuh Nátán^a ká, aur wuh Dáúd ká, ³² aur wuh Yishai ká, aur wuh 'Obed^b ká, aur wuh Bo'az ká, aur wuh Salmon^c ká, aur wuh Nahshon ká, ³³ aur wuh 'Amminádáb ká,^d aur wuh Arní ká, aur wuh Hisron^e ká, aur wuh Firis ká, aur wuh Yahúdáh ká, ³⁴ aur wuh Ya'qúb ká, aur wuh Izháq ká, aur wuh Ibráhím ká, aur wuh Tirah ká, aur wuh Náhor ká, ³⁵ aur wuh Sarúg ká, aur wuh Ra'u ká, aur wuh Filig ká, aur wuh 'Ebir ká, aur wuh Shilah ká, ³⁶ aur wuh Qenán^f ká, aur wuh Arfakshad ká, aur wuh Shem ká, aur wuh Núh ká, aur wuh Limik ká, ³⁷ aur wuh Mathúshilah ká, aur wuh Hanók ká, aur wuh Yirid^g ká, aur wuh Mahalalel ká, aur wuh Qenán^f ká, ³⁸ aur wuh Inosh ká, aur wuh Shet ká, aur wuh Ádam ká, aur wuh Kḥudá ká thá.

Yisú' kí ázmáish.

(Mat. 4. 1-11; Mar. 1. 12, 13.)

4 ¹ Phir Yisú' Rúhu'l Quds se bhará húa Yardan se lautá, aur chálís din tak Rúh kí hidáyat se ² biyábán men phirtá rahá, ³ aur Iblís use ázmátá rahá. Un dinon men us ne kuchh na kháyá; aur jab wuh din púre ho gaye, to use bhúk lagí. ⁴ Aur Iblís ne us se kahá; Agar tú Kḥudá ká Betá hai, to is patthar se kah, kí rotí ban jáe. ⁵ Yisú' ne us ko jawáb diyá; Likhá hai, kí 'Admín sirf rotí hí se jítá na rahegá. ⁶ Aur Iblís ne use únche par le jákar dunyá kí sárfi bádsháhateñ pal bhar men díkháín, ⁷ aur us se kahá, kí Yih sárfi ikhtiyár aur in kí shán o shaukat main tujhe de dúngá, kyúñki yih mere sipurd hai, aur jis ko cháhntá hún detá hún. ⁸ Pas agar tú mere ágá síjda kare, to yih sab terá hogá. ⁹ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Likhá hai, kí 'Tú Kḥudáwand apne Kḥudá ko síjda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. ¹⁰ Aur wuh use Yarúshalem men le gayá, aur haikal ke kangure par khará kärke us se kahá; Agar tú Kḥudá ká Betá hai, to apne tain yahan se niche girá de: ¹¹ kyúñki likhá hai, kí

¹ Wuh terí bábat apne frishton ko hukm degá, kí terí hifázat karen :

¹¹ Aur yih bhí, kí Wuh tujhe háthon par uṭhá lenge,

Aisá na ho kí tere páñw ko patthar kí ṭhes lage.

¹² Yisú' ne jawáb men us se kahá; Farmáyá gayá hai, kí 'Tú Kḥudáwand apne Kḥudá kí ázmáish na kar. ¹³ Jab Iblís tamám ázmáishen

^a N. Nátám.
^e N. Hisrom.
Istisná 6. 3.

^b N. Yobed.
^f N. Qenám.
Istisná 6. 13.

^c N. Sailá.
^g N. Yirít.
¹ Zabúr 91. 11, 12.

^d N. aur wuh Admín ká, isá.
^h Yún. Rúh men.
^m Istisná 6. 16.

kar chuká, to kuchh 'arse ke liye us se judá húa.

Galil men Yisú' ki mandáí.

¹⁴ Phir Yisú' Rúh kí quwwat se bhará húa. ^a Galil ko lautá, aur sáre girdnawáh men us kí shuhrat phail gayí. ¹⁵ Aur wuh un ke 'ibádatkhánon men ta'lím detá rahá, aur sab us kí baráí karte rahe.

Násarat men Yisú' ká na mándá jánd.

(Mat. 13. 54-58; Mar. 6. 1-6.)

¹⁶ Aur wuh Násarat men áyá, jahán us ne parwarish páí thí, aur apne dastúr ke muwáfíq. Sabt ke din 'ibádatkháne men gayá, aur parhne ko khará húa. ¹⁷ Aur Yasha'yáh nabí kí kitáb us ko dí gayí, aur kitáb kholkar us ne wuh maqám nikálá, jahán yih likhá thá, kí

¹⁸ ^b Khudáwand ká Rúh mujh par hai,

Is liye kí us ne mujhe garibon ko khushkhabarí dene ke liye masah kiyá;

Us ne mujhe bhejá hai, kí qaidíon ko rihái,

Aur andhon ko bínái páne kí khabar sunáun,

Kuchle húon ko ázád karún,

¹⁹ Aur Khudáwand ke sál i maqbúl kí manádí karún.

²⁰ Phir wuh kitáb band karke aur khádím ko wápas dekar baith gayá; aur jitne 'ibádatkháne men the, sab kí ánkhen us par lagi thin.

²¹ Wuh un se kahne lagá, kí Áj yih nawishta tumháre sámne^c purá húa hai. ²² Aur sab ne us par gawáhi dí, aur un purfázl báton par, jo us ke munh se nikaltí thin, ta'ajjub karke kahne lage; Kyá yih Yúsuf ká betá nahín? ²³ Us ne un se kahá; Tum albatta yih masal mujh par kahoge, kí Ái hakím,

^a Yún. quwwat men.

^b Yasha'yáh 61. 1, 2.

^c Yún. kánon men.

apneáp ko to achchhá kar: jo kuchh ham ne suná hai, kí Kafarnahúm men kiya gayá, yahán apne watan men bhi kar. ²⁴ Aur us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí koí nabí apne watan men maqbúl nahín hotá. ²⁵ Aur main tum se sach kahtá hún, kí Eliyáh ke dinon men, jab sárhe tén baras ásmán band rahá, yahán tak kí sáre mulk men sakht kál pará, bahut sí bewa 'auraten Isráíl men thin; ²⁶ lekin Eliyáh un men se kisi ke pás na bhejá gayá, magar mulk i Saidá ke shahr i Sáfaiyat men ek bewa 'aurat ke pás. ²⁷ Aur Ilísha' nabí ke waqt men Isráíl ke darmiyan bahut se korhi the, lekin un men se koí pák sáf na kiya gayá, magar Na'mán Súriyáni. ²⁸ Jitne 'ibádatkháne men the, in báton ko sunte hí gusse se bhar gaye; ²⁹ aur uñkar us ko shahr se báhar nikálá, aur us pahár kí choñi par le gaye, jis par un ká shahr ábad thá, táki use sir ke bal girá den. ³⁰ Magar wuh un ke bích men se nikalkar chala gayá.

'Ibádatkháne men ek bad-rúh ko nikál dená.

(Mar. 1. 21-28.)

³¹ Phir wuh Galil ke shahr i Kafarnahúm gayá. Aur wuh Sabt ke din unhen ta'lím de rahá thá; ³² aur log us kí ta'lím se hairán the; kyunki us ká kalám ikhtiyár ke sáth thá. ³³ Aur 'ibádatkháne men ek ádmí thá, jis men nápak deo kí ruh thí; wuh barí áwáz se chillá uñhá, kí ³⁴ Ái Yisú' Násari, hamen tujh se kyá kám? kyá tú hamen halák karne áyá hai? Main tujhe jántá hún, kí tú kaun hai; Khudá ká Quddús hai. ³⁵ Yisú' ne use jhirakkar kahá; Chup rah,

aur us men se nikal já. Is par bad-rúh use bích men patakkar bagair zarar pahuncháe us men se nikal gayí. ³⁶ Aur sab hairán hokar ápas men kahne lage, ki Yih kaisá kalám hai? kyúñki wuh ikhtiyár aur qudrat se nápák rúhon ko hukm detá hai, aur wuh nikal játi hai. ³⁷ Aur girdnawáh men har jagah us kí dhúm mach gayí.

Patras kí sás aur áur bímáron ko shifá baqshná.

(Mat. 8. 14 16; Mar. 1. 29 34.)

³⁸ Phir wuh 'ibádatkháne se uthkar Shama'un ke ghar men dákhil húa, aur Shama'un kí sás ko barí tap charhí hui thi; aur unhon ne us ke liye us se 'arz kí. ³⁹ Wuh khará hokar us kí taraf jhuká, aur tap ko jhirká, to utar gayí: aur wuh usí dam uthkar un kí khidmat karne lagi.

⁴⁰ Aur súraaj ke dúbte waqt wuh sab log jin ke hán tarah tarah kí bímáron ke maríz the, unhen us ke pás láe; aur us ne un men se har ek par háth rukhkar unhen aachhá kiyá. ⁴¹ Aur bad-rúhen bhi chillákar aur yih kahkar, ki Tú Khudá ká Betá hai, bahuton men se nikal gayín; aur wuh unhen jhiraktá aur bolne na detá thá, kyúñki wuh jántí thiñ ki yih Masih hai.

Galíl men manádi ke liye gashit karná.
(Mar. 1. 35-39.)

⁴² Jab din húa to wuh nikalkar ek wirán jagah men gayá, aur bhír kí bhír us ko dhúnghí hui us ke pás áí, aur us ko rokne lagi, ki hamáre pás se na já. ⁴³ Us ne un se kahá; Mujhe áur shahron men bhi Khudá kí bádsáháat kí khushkhabarí sunání zarúr hai, kyúñki main is liye bhejá gayá hún.

⁴⁴ Aur wuh Galíl á ke 'ibádatkhánon men manádi kartá rahá.

Kasrat se machhliyon ke pakre jáne ká mu'jiza.

⁵ ¹ Jab bhír us par giri partí thi, aur Khudá ká kalám suntí thi, aur wuh Gannesarat kí jhil ke kanáre khará thá, to aísá húa ki ² us ne jhil ke kanáre do kishtíñ lagi dekhín, lekin machhli pakarnewále un par se utarkar jál dho rahe the. ³ Aur us ne un kishtíñ men se ek par charhkar, jo Shama'un kí thi, us se darkhwást kí, ki kanáre se zará hatá le chal. Aur wuh baithkar logon ko kishí par se ta'lím देने lagá. ⁴ Jab kalám kar chuká, to Shama'un se kahá; Gahre men le chal, aur tum shikár ke liye apne jál dáo. ⁵ Shama'un ne jawáb men kahá; Ai Sáhíb, ham ne rát bhar mihnát kí, aur kuchh háth na áyá; magar tere kahne se jál dáltí hún. ⁶ Yih kiyá aur wuh machhliyon ká bara gol gher láe, aur un ke jál phatne lage. ⁷ Aur unhon ne apne sharíkon ko, jo dúsrí kishí par the, ishára kiyá, ki áo, hamári madad karo. Pás unhon ne ákar dono kish-tíñ yahán tak bhar dín kí dúbne lagín. ⁸ Shama'un Patras yih dekhkar Yisú' ke páñwon men girá, aur kahá; Ai Khudáwand, mere pás se já, is liye kí main gunahgár ádmí hún. ⁹ Kyúñki machhliyon ke is shikár se, jo unhon ne kiyá, wuh aur us ke sab sáthí bahut hairán hue. ¹⁰ Aur waise hí Zabdí ke bete Ya-qúb aur Yúhanná bhi, jo Shama'un ke sharík the, hairán hue. Yisú' ne Shama'un se kahá; Khauf na kar; ab se tú ádmíon ká shikár kiyá karegá. ¹¹ Wuh kishíon ko kanáre par le áe, aur sab kuchh chhórkar us ke píchhe ho liye.

Ek korhī ko achchhā karnā.

(Mat. 8. 2-4; Mar. 1. 40-45.)

¹² Jab wuh ek shahr men thā, to dekho, korh se bharā hūā ek ādmī thā. Wuh Yisū' ko dekhkar munh ke bal girā, aur us ki minnat karke kahā; Ai Khudāwand, agar tū chāhe, to mujhe pāk sáf kar saktā hai. ¹³ Us ne háth barhākar use chhūā aur kahā; Main chāhtā hūn; tū vāk sáf ho já; aur fauran us ká korh jātā rahā. ¹⁴ Aur us ne use tákíd kī, ki Kisī se na kahná, balki jákar apne taín káhin ko dikhā, aur jaisā Músá ne muqarrar kiya hai, apne pāk sáf ho jáne ki bábat nazr guzrán, táki un ke liye gawáhi ho. ¹⁵ Lekin us ká charchá ziyáda phailā, aur bahut se log jama' hūe, ki us kī sunen, aur apní bímáron se shifá páen. ¹⁶ Magar wuh jangalon men alag jákar du'á mángá kartā thā.

Ek mafúj ko achchhā karnā.

(Mat. 9. 2-8; Mar. 2. 3-12.)

¹⁷ Aur ek dīn aisā hūā ki wuh ta'lim de rahā thā, aur Farísí aur shara' ke mu'allim wahān baithē hūe the, jo Galíl ke har gáwn aur Yahúdiya aur Yarúshalem se áthe; aur Khudāwand kī qudrat shifá bakhshne ko us ke sáth thī. ¹⁸ Aur dekho, kái mard ek ādmī ko jo mafúj thā chārpái par lāe, aur koshish kī, ki use andar lúkar us ke áge rakkhen; ¹⁹ aur jab bhír ke sabab us ko andar le jáne kī ráh na páí, to kothe par chāhke khaprail men se us ko khatole samet bích men Yisū' ke sámne utár diyā. ²⁰ Us ne un ká imán dekhkar kahā, ki Ai ādmī, tere gunáh mu'áf hūe. ²¹ Is par faqíh aur Farísí sochne lage, ki Yih kaun hai jo kufr baktā hai? Siwá Khudá ke aur kaun gunáhon ko mu'áf kar saktā hai?

²² Yisū' ne un ke khayálon ko ma'lúm karke jawáb men un se kahā; Tun apne dílon men kvá sochte ho? ²³ Ásán kyá hai? yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf hūe, yá yih kahná, ki Uth aur chal phir? ²⁴ Lekin is liye ki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká iktiyár hai (us ne mafúj se kahá;) Main tujh se kahtā hūn, Uth, aur apná khatolá uthákar apne ghar já. ²⁵ Aur wuh usí daun un ke sámne uthā, aur jis par pará thā use uthákar, Khudá kī barái kartā hūā apne ghar chalā gayá. ²⁶ Wuh sab ke sab bare hairán hūe, aur Khudá kī barái karne lage, aur bahut dar gaye, aur kahne lage, ki Aj ham ne 'ajíb báten dekhín.

Lewí ká bulāyá jánā. Roze ke bayán men.

(Mat. 9. 9-17; Mar. 2. 14-22.)

²⁷ In báton ke ba'd wuh báhar gayá, aur Lewí nám ek mahsúl lenewále ko mahsúl kī chaukí par baithē dekhā, aur us se kahā; Mere píche ho le. ²⁸ Wuh sab kuchh chhorkar uthā, aur us ke píche ho liyā. ²⁹ Phir Lewí ne apne ghar men us kī barí ziyáfat kī; aur mahsúl lenewálon aur auron ká, jo un ke sáth kháná kháne baithē the, bará majma' thā. ³⁰ Aur Farísí aur un ke faqíh us ke shágirdon se yih kahkar burburáne lage, ki Tun kyún mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháte píte ho? ³¹ Yisū' ne jawáb men un se kahā, ki Tanduruston ko hákim darkár nahín, balki bímáron ko. ³² Main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko tauba ke liye buláne áyā hūn. ³³ Aur unhon ne us se kahā, ki Yúhanná ke shágird aksar roza rakhte aur du'áen mángá karte hai, aur isí tarah Farísíon ke bhí; magar tere

shágird kháte píte hain. ³⁴ Yisú' ne un se kahá; Kyá tum barátion se, jab tak dúlhá un ke sáth rahe, roza rakhwá sakte ho? ³⁵ Magar wuh din áenge: aur jab dúlhá un se judá kiyá jáegá, tab un dinon men wuh roza rakkhege. ³⁶ Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, ki Koí ádmí nayí poshák men se phárkar purání poshák men paiwand nahín lagatá; warna nayí bhí phaṭegí, aur us ká paiwand purání men inel bhí na khaégá. ³⁷ Aur koí shákhs nayí mai purání mashkon men nahín bhartá; nahín to nayí mai mashkon ko phárkar khud bhí bah jáegí, aur mashken bhí barbád ho jáenge. ³⁸ Balki nayí mai nayí mashkon men bharní cháhiye. ³⁹ Aur koí ádmí purání mai píkar nayí kí khwáhish nahín kartá, kýunki kahtá hai, ki Purání hí achchhí hai.

Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

(Mat. 12. 1-8; Mar. 2. 23-28.)

6 ¹ Phir Sabt ke din yún húa, ki wuh kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird bálen tor torkar aur háthon se mal malkar kháte játe the. ² Aur Farisíon men se ba'z kahne lage; Tum wuh kám kýun karte ho, jo Sabt ke din karná * rawá nahín? ³ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Kyá tum ne yih bhí nahín parhá, ki jab Dáúd aur us ke sáthí bhúke the to us ne kyá kiyá: ⁴ wuh kýunkar Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí rotíyan lekar kháin, jin ká kháná káhinon ke síwá aur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthion ko bhí dín? ⁵ Phir us ne un se kahá, ki Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

* N. karná na dárad.

* Ya'ní gairatmand.

1. 13 ko dekho.

Sabt ke din ek shákhs ká súkhá húa háth achchhá karná.

(Mat. 12. 9-14; Mar. 3. 1-6.)

⁶ Aur yún húa ki kisi aur Sabt ko wuh íbádatkháne men dákhil hokar ta'lim देने lagá; aur wahán ek ádmí thá, jis ká dahiná háth súkh gayá thá. ⁷ Aur faqih aur Farísí us kí ták men the, ki áyá Sabt ke din achchhá kartá hai yá nahín, táki us par ilzám lagáne ká mauqa' páen. ⁸ Magar us ko un ke khayál ma'lúm the; pas us ádmí se jis ká háth súkhá thá kahá; Uth aur bich men khará ho. Wuh uth khará húa. ⁹ Yisú' ne un se kahá; Main tum se yih púchhtá hún, ki áyá Sabt ke din ne kí karní rawá hai, yá badí karní? ján ko bacháná yá halák karná? ¹⁰ Aur un sab par nazar^b karke us se kahá; Apná háth barhá. Us ne aísá kiyá, aur us ká háth durust ho gayá. ¹¹ Wuh ápe se báhar hokar ek dúsre se kahne lage, ki Ham Yisú' ke sáth kyá karen?

Bárah rasúlon ko muqarrar aur bahutere logon ko achchhá karná.

(Mat. 10. 2-4; Mar. 3. 13-19;

A'm. 1. 13.)

¹² Aur un dinon men aísá húa, ki wuh pahár par du'á mángne ko niklá, aur Khudá se du'á mángne men sári rút guzári. ¹³ Jab din húa, to us ne apne shágirdon ko pás bulákar un men se bárah chun liye, aur un ko rasúl ká laqab diyá; ¹⁴ ya'ní Shama'un, jis ká nám us ne Patras bhí rakkhá, aur us ká bhái Andriyás, aur Ya'qúb aur Yúhanná, aur Filippus aur Bar-Tulmái, ¹⁵ aur Matí aur Tomá, aur Halfai ká betá Ya'qúb aur Shama'un jo Zelotes^c

^b Yún. charon taraf nazar.

Mat. 10. 4, Mar. 3. 18 aur A'm.

kahlátá thá, ¹⁶ aur Ya'qúb ká beṭá^a Yahúdáh, aur Yahúdáh Iskariyoti jo us ká pakarwánewálá húá; ¹⁷ aur wuh un ke sáth utarkar hamwár jagah par khará húá; aur us ke shágirdon kī barī jamá'at aur logon kī barī bhír wahán thī, jo sáre Yahúdiya aur Yarúshalem aur Súr aur Saidá ke bahrí kanáre se, us kī sunne aur apní bímáron se shifá páne ke liye us ke pás áí thī. ¹⁸ Aur jo nápak rúhon se dukh páte the, wuh achchhe kiye gaye. ¹⁹ Aur sab log use chhúne kī koshish karte the, kyúñki quwat us se nikaltí aur sab ko shifá bakhshítí thī.

Yisú' ká wa'z.

Mubárákbad aur afsos.

(Mat. 5. 3-12.)

²⁰ Phir us ne apne shágirdon kī taraf nazar karke kahá; Mubárák ho tum jo garib ho, kyúñki Khudá kī bádsháhát tumhárá hai. ²¹ Mubárák ho tum jo ab bhúke ho, kyúñki áśúda hoge. Mubárák ho tum jo ab rote ho, kyúñki hansoge. ²² Jab Ibn i Ádam ke sabab log tum se 'adáwat rakkhege, aur tumhen khárij kar denge, aur la'n ta'n karenge, aur tumhárá nám burá jánkar kát denge, to tum mubárák hoge. ²³ Us dín khush honá aur khushí ke máre uchhalná; is liye kī, dekho, ásmán' par tumhárá ajr bará hai; kyúñki un ke báp dáda nabíon ke sáth bhí aisá hī kiyá karte the. ²⁴ Magar afsos tum par jo daulatmand ho, kyúñki tum apní tasallí pá chuke. ²⁵ Afsos tum par jo ab ser ho, kyúñki bhúke hoge. Afsos tum par jo ab hanste ho, kyúñki mátam karoge aur rooge. ²⁶ Afsos tum par jab sab log tumhen bhalá kahen, kyúñki un ke

^a Yá bhat. Yahúdáh í dekho.

báp dáda jhúthe nabíon ke sáth bhí aisá hī kiyá karte the.

Dushmanon se mahabbat rakhni.

²⁷ Lekin main tum sunnewálon se kahtá hún, kī Apne dushmanon se mahabbat rakkho; jo tum se 'adáwat rakkhe un ká bhalá karo; ²⁸ jo tum par la'nat karen, un kē liye barakat cháho; jo tumhárá be'izzatí karen, un ke liye du'á mángo. ²⁹ Jo tere ek gúl par tamáncha máre, dúsrá bhí us kī taraf pher de; aur jo terá choga le, us ko kurtá lene se bhí mana' na kar. ³⁰ Jo koí tujh se mánge use de, aur jo terá mál le le us se talab na kar. ³¹ Aur jaisá tum cháhte ho kī log tumháre sáth karen, tum bhí un ke sáth waisá hī karo. ³² Agar tum apne mahabbat rakhnewálon hī se mahabbat rakkho, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúñki gunahgár bhí apne mahabbat rakhnewálon se mahabbat rakhte hai. ³³ Aur agar tum unhin ká bhalá karo jo tumhárá bhalá karen, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúñki^b gunahgár bhí aisá hī karte hai. ³⁴ Aur agar tum unhin ko qarz do, jin se wusúl hone kī unmed rakhte ho, to tumhárá kyá ihsán hai? gunahgár bhí gunahgáron ko qarz dete hai, táki purá wusúl kar len. ³⁵ Magar tum apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur bhalá karo, aur bagair náummed húe qarz do; to tumhárá ajr bará hogá, aur tum Khudá Ta'álá ke beṭe ṭhahroge; kyúñki wuh náshukron aur badon par bhí mihrbán hai. ³⁶ Jaisá tumhárá Báp rahím hai, tum bhí rahmdí ho. ³⁷ 'Aibjoí na karo, tumhárá bhí 'aibjoí na kī jáegí; mujrim na ṭhahráo, tum bhí mujrim na ṭhahráe jáoge; khalási do, tum bhí khalási

^b N. kyúñki na dásad.

páoge. ³⁸ Diyá karo, tumhen bhi diyá jáegá, achchhá paimána dáb dábkar aur hilá hilákar aur labrez karke tumháre palle men dáleuge; kyúunki jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye nápa jáegá.

Dil ki sachchái.

' ³⁸ Aur us ne un se ek tainsil bhi kahí, ki Kyá andhe ko andhá ráh dikhá saktá hai? kyá dono garhe men na girenge? ⁴⁰ Shágird apne ustád se bará nahín; balki har ek, jab kámil húa, to apne ustád jaisá hogá. ⁴¹ Tú kyún apne bhái ki áñkh ke tinke ko dekhá hai, aur apní áñkh ke shahtír par gaur nahín kartá? ⁴² Aur jab tú apní áñkh ke shahtír ko nahín dekhá, to apne bhái se kyúnkar kah saktá hai, ki Bhái lá, us tinke ko jo teri áñkh men hai, nikál dún? Ai riyákár, pahle apní áñkh men se to shahtír nikál, phir us tinke ko jo tere bhái ki áñkh men hai achchhí tarah dekhkar nikál sakegá. ⁴³ Kyúnki koí achchhá darakht nahín, jo burá phal láe, aur na koí burá darakht hai, jo achchhá phal láe. ⁴⁴ Har darakht apne phal se pahchána játá hai; kyúnki jháriyon se anjír nahín torte, aur na jharberí se angúr. ⁴⁵ Achchhá ádmí apne dil ke achchhe khazáne se achchhí chízen nikáltá hai, aur burá ádmí bure khazáne se buri chízen nikáltá hai; kyúnki jo dil men bhará hai, wuhí us ke munh par átá hai.

Kálm par 'amal karná.

(Mat. 7. 24-27.)

⁴⁶ Jab tum mere kahne par 'amal nahín karte, to kyún mujhe Khudá-wand, Khudáwand kahte ho? ⁴⁷ Jo koí mere pás átá, aur meri báten sunkar un par 'amal kartá hai, main

^a N. use na dáraá.

tumhen jatátá hún ki wuh kis kí mánind hai. ⁴⁸ Wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne ghar banáte waqt zamín gahrí khodkar chaṭán par neo dáli; jab rau áí to dhár us ghar par zor se girí, magar use hilá na sakí, kyúnki wuh mazbút baná húa thá. ⁴⁹ Lekin jo sunkar 'amal men nahín látá, wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne zamín par ghar ko be-bunyád banáya: jab dhár us par zor se girí, to wuh fi'lfaur gir pará aur wuh ghar bi'lkull barbád húa.

Súbadár ke khádim ko achchhá karná.

(Mat. 8. 5-13.)

7 ¹ Jab wuh logon ko apní sári báten suná chuká to Kafarná-húm men áya.

² Aur kisí súbadár ká naukár, jo us ko 'aziz thá, bimári se marne ko thá. ³ Us ne Yisú' kí khabar sunkar Yahúdiyon ke kai buzurgon ko us ke pás bhejá, aur us se dar-khwást kí, ki ákar mere naukár ko achchhá kar. ⁴ Wuh Yisú' ke pás áe, aur us kí barí minnat karke kahne lage, ki Wuh is láiq hai ki tú us kí khátir yih kare; ⁵ kyúnki wuh hamári qaum se mahabbat rakhtá hai, aur hamáre 'ibádatkháne ko usí ne banwáyá. ⁶ Yisú' un ke sáth chala. Magar jab wuh ghar ke qaríb pahunchá, to súbadár ne ba'z doston kí ma'rifat use 'yih kah-lá bhejá, ki Ai Khudá'wand, taklif na kar, kyúnki main is láiq nahín, ki tú meri chhat ke niche áe; ⁷ isí sabab main ne apne áp ko bhí tere pás áne ke láiq na samjhá; balki zabán se kah de, to merá khádim shifá páega.^b ⁸ Kyúnki main bhí dústre ke iktiyár men hún, aur sipáhi mere mátaht hai, aur jab ek se kalhá hún, ki Já, to wuh játá hai, aur dústre se, ki Á, to wuh átá

^b N. shifá páe.

hai, aur apne naukar se, ki Yih kar, to wuh kartá hai. ⁹ Yisú' ne yih sunkar us par ta'ajjub kiyá, aur phirkar us bhír se jo us ke píchhe áti thí kahá; Main tum se kahtá hún, ki Main ne aisá imán Isráil men bhí nahín páyá. ¹⁰ Aur bheje hús logon ne ghar men wápas ákar us naukar ko tandu-rust páyá.

Náin kí bewa kí beṭe ko jildá.

¹¹ Thore 'arse ke ba'd aisá húa, ki wuh Náin nám ek shahr ko gayá, aur us ke shágird aur bahut se log us ke hamráh the. ¹² Jab wuh shahr ke pháṭak ke nazdik pahunchá, to dekho, ek murde ko báhar liye játe the; wuh apní mán ká ik-lautá beṭá thá, aur wuh bewa thí: aur shahr ke bahutere log us ke sáth the. ¹³ Use dekhkar Khudá-wand ko tars áyá aur us se kahá; Ro nahín. ¹⁴ Phir us ne pás ákar janáze ko chhúá, aur uṭhánewále khare ho gaye, aur us ne kahá; Ai jawán, main tujh se kahtá hún; Uṭh. ¹⁵ Wuh murda uṭh baiṭhá, aur bolne lagá. Aur us ne use us kí mán ko saunp diyá. ¹⁶ Aur sab par dahshat chhá gayí, aur wuh Khudá kí baráí karke kahne lage, ki Ek bará nabí ham men uṭh á hai, aur yih, ki Khudá ne apní ummat par tawajjuh kí hai. ¹⁷ Aur us kí nisbat yih khabar sáre Yahúdiya aur tamám girdnawáh men phail gayí.

Yúhanná baptisma denewále ká suwól aur Masih ká jawáb.

(Mat. 11. 2-6.)

¹⁸ Aur Yúhanná ko us ke shágirdon ne in sab báton kí khabar dí. ¹⁹ Is par Yúhanná ne apne shágirdon men se do ko bulákar Khu-

^a Yá istibáq.

dáwand ke pás yih púchhne ko bhejá, ki Ánewálá tú hí hai, yá ham dústre kí ráh dekhen? ²⁰ Unhon ne us ke pás ákar kahá; Yúhanná baptisma^a denewále ne hamen tere pás yih púchhne ko bhejá hai, ki Ánewálá tú hí hai. yá ham dústre kí ráh dekhen? ²¹ Úsí gharí us ne bahuton ko bimáron aur áfaton aur buri rúhon se naját bakh-shí, aur bahut se andhion ko bináí 'atá kí. ²² Us ne jawáb men un se kahá, ki Jo kuchh tum ne dekhá aur suná hai jákar Yúhanná se ba-yán kar do; ki andhe dekhte hain, langre chalte phirte hain, korhí pák sáf kiye játe hain, bahre sunte hain, murde zinda kiye játe hain, garibon ko khuskhabarí sunáí játi hai. ²³ Aur mubáarak hai wuh jo mere sabab se ṭhokar na kháe.

Yúhanná ke बारे में Yisú' kí gawdhi.

(Mat. 11. 7-19.)

²⁴ Jab Yúhanná ke qásid chale gaye, to Yisú' Yúhanná ke haqq men logon se kahne lagá, ki Tum biyábán men kyá dekhne gaye the? Kyá hawá se hilde hús sarkandé ko? ²⁵ To phir kyá dekhne gaye the? Kyá mihin kapre pahine hús shakhs ko? Dekho, jo chamakdár poshák pahinte aur 'aish o 'ishrat men rahte hain, wuh bádsháhí mahalon men hote hain. ²⁶ To phir tum kyá dekhne gaye the? Kyá ek nabí? Hán, main tum se kahtá hún, balki nabí se bare ko. ²⁷ Yih wuhí hai, jis kí bábat likhá hai, ki

^b Dekh, main apná paigambar tere áge bhejta hún,

Jo terí ráh tere áge taiyár karegá.

²⁸ Main tum se kahtá hún, ki Jo 'auraton se paidá hús hain, un men Yúhanná baptisma^a denewale se kol bará nahín: lekin jo Khudá kí bád-

^b Malákí 3. 1.

sháhat men chhotá hai, wuh us se bará hai. ²⁹ Aur sab 'ámm logon ne jab suná, to unhon ne aur mah-jab lenewálon ne bhí Yúhanná ká baptisma^a lekar Khudá ko rástbáz man liyá. ³⁰ Magar Farisíon aur shara^a ke 'álimon ne, usse baptisma^a na lekar, Khudá ke iráde ko apní nisbat bátíl kar diyá. ³¹ Pas is zamáne^b ke ádmíon ko main kis se tashbíh dún, aur wuh kis kí mánind hai? ³² Un larkon kí mánind hai, jo bázár men baithe húe ek दूसरे ko pukárkar kahte hai, ki Ham ne tumháre liye bānsli bajáí, aur tum na náche; ham ne mátam kiya, aur tum na roe. ³³ Kyúнки Yúhanná baptisma^a denewála na to rotí khátá huá áyá, na mai pítá huá; aur tum kahte ho ki Us men bad-rúh hai. ³⁴ Ibn í Ádam khátá pítá áyá, aur tum kahte ho, ki Dekho, khaú aur sharábí ádmí, mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár. ³⁵ Lekin hikmat apne sab larkon kí taraf se rást sábit húi.

Gundhon kí mu'áfí kí tásir aur us kí 'alámaten.

³⁶ Phir kisi Farisí ne us se dar-khwást kí, ki mere sáth kháná khá. Pas wuh us Farisí ke ghar jákar kháná kháne baithá; ³⁷ to dekho, ek badchalan 'aurat, jo us shahr kí thí, yih jánkar ki wuh us Farisí ke ghar men kháná kháne baithá hai, sang í marmarkí 'itrání men 'itrlái, ³⁸ aur us ke pánwon ke pás rotí húi píchhe khari hokar us ke pánw ánsúon se bhigone lagi, aur apne sir ke bálón se ponchhe, aur us ke pánw bahut chúme aur un par 'itr dálá. ³⁹ Us kí da'wat karnewálá Farisí yih dekhkar apne jí men kahne lagá, ki Agar yih shakhs nabí hotá, to jántá, kí jo use chhúti hai, wuh kaun aur

^a Yá isibáb.

^b Yún. pueht.

kaisí 'aurat hai, kyúнки badchalan hai ⁴⁰ Yisú^a ne jawáb men us se kahá; Ai Shama'un, mujhe tujh se kuchh kahná hai. Wuh bolá, Ai ustád, kah. ⁴¹ Kisi sáhkúkar ke do qarzdár the; ek pánch sau dínár^a ká, दूसरा pachás ká. ⁴² Jab un ke pás adá karne ko kuchh na rahá, to us ne dono ko bakhsh diyá. Pas un men se kaun us se ziyáda mahabbat rakkhegá? ⁴³ Shama'un ne jawáb men kahá; Meri dánist men wuh, jise us ne ziyáda bakhshá. Us ne us se kahá; Tú ne thík faisala kiya. ⁴⁴ Aur us 'aurat kí taraf phirkar us ne Shama'un se kahá; Kyá tú is 'aurat ko dekh-tá hai? Main tere ghar men áyá; tú ne mere pánw dhone ko pání na diyá; magar is ne mere pánw ánsúon se bhigo diye, aur apne bálón se ponchhe. ⁴⁵ Tú ne mujh ko bosa na diyá; magar is ne, jab se main áyá hún, mere pánwon ká chúmná na chhorá. ⁴⁶ Tú ne mere sir men tel na dálá; magar is ne mere pánwon par 'itr dálá hai. ⁴⁷ Isí liye main tujh se kahtá hún, ki is ke gunáh, jo bahut the, mu'áf húe, kyúнки is ne bahut mahabbat kí; magar jis ke thore gunáh mu'áf húe, wuh thori mahabbat kartá hai. ⁴⁸ Aur us 'aurat se kahá; Tere gunáh mu'áf húe. ⁴⁹ Is par wuh jo us ke sáth kháná kháne baithé the apne jí men kahne lage, ki Yih kaun hai, jo gunáhon ko bhí mu'áf kartá hai? ⁵⁰ Magar us ne 'aurat se kahá; Tere imán ne tujhe bachá liyá hai; salámat chali já.

Mandáí kí gasht men 'auraton kí kháidmat.

8 ¹ Thore 'arse ke ba'd yún hús, ki wuh manadí kartá aur Khu-

^a Mat. 18. 28 ká háshiya dekho.

dá kí bádsháhat kí khushkhabari sunátá húá shahr shahr aur gánw gánw phirne lagá; aur wuh bárah us ke sáth the; ² aur ba'z 'auraten jinhon ne buri rúhon aur bímáron se shifá pái thí, ya'ní Maryam jo Magdalini kahláti thí, jis men se sáť bad-rúhen niklí thín, ³ aur Yoanna* Herodes ke diwán Khúza kí biwí, aur Súsannáh, aur bahuterí áur 'auraten bhí thín, jo apne mál se un kí k̄hidmat kartí thín.

Bij bonewále kí tamsíl.

(Mat. 13. 1-9; Mar. 4. 1-9.)

⁴ Phir jab barí bhír jama' húi, aur har shahr ke log us ke pás chale áte the, us ne tamsíl men kahá, kí ⁵ Ek bonewálá apná bij bone niklá. Aur bote waqt kuchh ráh ke kanáre girá aur raundá gayá, aur hawá ke parandon ne use chug liyá. ⁶ Aur kuchh chatán par girá, aur ugke súkh gayá, is liye kí us ko tari na pahunchí. ⁷ Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne sáth sáth barhkar use dabá liyá. ⁸ Aur kuchh achchhí zamín men girá, aur ugkar sau guná phal láyá. Yih kahkar us ne pukará; Jis ke sunne ke kán hon, wuh sun le.

Us tamsíl kí táwil.

(Mat. 13. 10-23; Mar. 4. 10-20.)

⁹ Us ke shágirdon ne us se púchhá, kí yih tamsíl kyá hai? ¹⁰ Us ne kahá; tum ko Khudá kí bádsháhat ke bhedon kí samajh dí gayí hai, magar auron ko tamsílon men sunáyá játá hai, táki dekhte hús na dekhén, aur sunte hús na samjhen. ¹¹ Wuh tamsíl yih hai, kí bij Khudá ká kalám hai. ¹² Ráh ke kanáre ke wuh hain jinhon ne suná; ba'd us ke Iblís ákar kalám ko un ke dil se chhin le játá hai, aísá na ho kí

imán lákar naját páen. ¹³ Aur chatán par ke wuh hain, jo sunkar kalám ko khushi se qabúl kar lete hain; lekin jar nahín rakhthe, magar kuchh 'arse tak imán rakhkar áz-máish ke waqt phir játe hain. ¹⁴ Aur jo jháriyon men pará, us se wuh log murád hain jinhon ne suná, lekin hote hote is zindagí ke fikron aur daulat aur 'aish o 'ishrat men phaus játe hain, aur un ká phal paktá nahín. ¹⁵ Magar achchhí zamín ke wuh hain, jo kalám ko sunkar 'umda aur nek dil men sambhále rahte, aur sabr se phal láte hain.

Chirág kí tamsíl.

(Mar. 4. 21-25.)

¹⁶ Koí shakhs chirág jalákar bartan se nahín chhipátá, na palang ke niche rakhtá hai, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushní dikháí de. ¹⁷ Kyúñki koí chiz chhipí nahín, jo zahir na ho jáegí; aur na koí aísí poshída bát hai, jo ma'lúm na hogí aur zuhúr men na áegí. ¹⁸ Pas khabardár raho, kí tum kis tarah sunte ho: kyúñki jis ke pás hai, use diyá jáegá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí le liyá jáegá jo apná samajhtá hai.

Yisú' kí ruhání rishtadári.

(Mat. 12. 46-50; Mar. 3. 31-35.)

¹⁹ Phir us kí mán aur us ke bhái us ke pás áe, magar bhír ke sabab us tak pahunch na sake. ²⁰ Aur use khabar dí gayí, kí Terí mán aur tere bhái báhar khare hain aur tujh se milná cháhthe hain. ²¹ Us ne jawáb men un se kahá, kí Merí mán aur mere bhái to yih hain, jo Khudá ká kalám sunte aur us par amal karte hain.

* N. Yoana.

Jhīl par tūfān ko thamā denā.

Mat. 8. 23-27; Mar. 4. 35-41.)

²² Phir ek dīn aisā hūā, ki wuh aur us ke shāgird kishtī par charhe; aur us ne un se kahā, ki *Āo, jhīl ke pār chalen*: pas wuh rawāna hūe. ²³ Magar jab kishtī chalī jāti thī to wuh so gayā; aur jhīl par barī āndhī āī, aur kishtī pānī se bhari jāti thī, aur wuh khatre men the. ²⁴ Unhon ne pās ākar use jagāyā aur kahā; ki Sāhib, Sāhib, ham halāk hūe jāte hain. Us ne utthkar hawā ko aur pānī ke zor shor ko jhirkā, aur dono tham gaye, aur amin ho gayā. ²⁵ Us ne un se kahā; Tumhārā imān kahān gayā? Wuh dar gaye, aur ta'ajjub karke āpas men kahne lage, ki Yih kaun hai? yih to hawā aur pānī ko hukm detā hai, aur wuh us kī mānte hain.

Ek ādmī men se bahut sī bad-rūhon ko nikāl denā.

(Mat. 8. 28-34; Mar. 5. 1 20.)

²⁶ Phir wuh Girāsēnion ke 'ilāqe men jā pahunchē, jo us pār Galīl ke sāmne hai. ²⁷ Jab wuh kanāre par utrā, to us shahr kī ek mard use milā, jis men bad-rūhen thī; aur us ne barī muddat se kapre na pahine the, aur wuh ghar men nahīn, balki qabron men rahā kartā thā. ²⁸ Wuh Yisū' ko dekhkar chillāyā, aur us ke āge girkar barī āwāz se kahā, ki *Āi Yisū', Khudā Ta'ālā ke Bete*, mujhe tujh se kyā kām? terī minnat kartā hūn, ki Mujhe 'azāb men na dāl. ²⁹ Kyūnki wuh us nāpāk rūh ko hukm detā thā, ki is ādmī men se nikal jā. Is liye ki us ne us ko āksar pakrā thā, aur harchand log use zanjī-

ron aur beriyon se jakarke qābū men rakhte the, tāham wuh zanjiron ko tor daltā thā, aur bad-rūh us ko biyābānon men bhagāe phirtī thī. ³⁰ Yisū' ne us se pūchhā, ki *Terā kyā nām hai?* Wuh bolā; *Lashkar* *; kyūnki us men bahut sī bad-rūhen thīn. ³¹ Aur wuh us kī minnat karne lagīn, ki Hamen athāh garhe men jāne kā hukm na de. ³² Wahan pahār par sūaron kā ek barā gol char rahā thā: unhon ne us kī minnat kī, ki Hamen un ke andar jāne de. Us ne unhen jāne diyā. ³³ Aur bad-rūhen us ādmī men se nikalkar sūaron ke andar gayīn, aur gol karāre pa se jhapatkar jhīl men jā parā aur dūb marā. ³⁴ Yih mājārā dekhkar charānewāle bhāge, aur jākar shahr aur dihāt men khabar dī. ³⁵ Log us mājare ke dekhne ko nikle; aur Yisū' ke pās ākar us ādmī ko, jis men se bad-rūhen niklī thīn, kapre pahine aur hosh men Yisū' ke pānwon ke pās baithe pāyā, aur dar gaye. ³⁶ Aur dekhnewālon ne un ko khabar dī, ki jis men bad-rūhen thīn, wuh kis tarah achchhā hūā. ³⁷ Aur Girāsēnion ke girdnawāh ke sab logon ne us se dar-khwāst kī, ki hamāre pās se chalā jā; kyūnki un par barī dahshat chhā gayī thī; pas wuh kishtī men baitthkar wāpus gayā. ³⁸ Lekin jis shakhs men se bad-rūhen nikal gayī thī, wuh us kī minnat karke kahne lagā, ki mujhe apne sāth rahne de: magar Yisū' ne use rukhsat karke kahā; ³⁹ Apne ghar ko lautkar logon se bayān kar, ki Khudā ne tere liye kaise bare kām kiye. Wuh rawāna hokar tamām shahr men charchā karne lagā, ki Yisū' ne mere liye kaise bare kām kiye.

* Yūn. *Ligiyon*, ya'nī *chha hazār sipāhiog kā lashkar*.

Ek bímār 'aurat ká shifá pānā, aur ek murda larķī ká jīlāyī jānā.

(Mat. 9. 18-26; Mar. 5. 22-43.)

⁴⁰ Jab Yisú' wápas á rahá thá, to log us se khushi ke sáth mile, kyúñki sab us kí ráh takte the. ⁴¹ Aur dekho Yáir nám ek shakhs, jo 'ibádatkháne ká sardár thá, áyá, aur Yisú' ke qadamon par girke us se minnat kí, kí Mere ghar chal: ⁴² kyúñki us kí klautí betí, jo baras bárah ek kí thí, marne ko thí. Aur jab wuh já rahá thá to log us par gire parte the.

⁴³ Aur ek 'aurat ne, jis ke bárah barás se khún járí thá, aur apná sárá mál hakínon par kharch kar chukí thí,^a aur kisi ke háth se achchhí na ho saki thí, ⁴⁴ us ke píchhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; aur usí dam us ká khún bahná band ho gayá. ⁴⁵ Is par Yisú' ne kahá; Wuh kaun hai jis ne mujhe chhúá? Jab sab inkár karne lage, to Patras aur us ke sáthíon^b ne kahá, kí Ai Sáhíb, log tujhe dabáte aur tujh par gire parte haiñ. ⁴⁶ Magar Yisú' ne kahá, kí Kisi ne mujhe chhúá to hai; kyúñki main ne ma'lúm kiya, kí quwwat mujh meñ se niklí hai.

⁴⁷ Jab us 'aurat ne dekhá ki main chhip nahín saktí, to káñptí húi áí, aur us ke áge girke sab logon ke sámné bayán kiya, kí main ne kis sabab se tujhe chhúá, aur kis tarah usí dam shifá pá gayí. ⁴⁸ Us ne us se kahá; Betí, tere ímán ne tujhe achchhá kiya hai; salámat chali já.

⁴⁹ Wuh yih kah hí rahá thá, kí 'ibádatkháne ke sardár ke hán se kisi ne ákar kahá, kí Terí betí mar gayí; Ustád ko^c taklíf na de. ⁵⁰ Yisú' ne sunkar use jawáb diyá, kí Khauf na kar: faqat í'tiqád rakh;

^a N. aur apná . . . kar chukí thí na dárad.
^c N. ab ízáz.

wuh bach jáegí. ⁵¹ Aur ghar meñ pahunchkar, Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb aur larķí ke mán báp ke siwá, kisi ko apne sáth andar na jáne diyá. ⁵² Aur sab us ke liye ro píñ rahe the, magar us ne kahá; Roo nahín; wuh mar nahín gayí, balki sotí hai. ⁵³ Wuh us par hansne lage, kyúñki jánte the, kí mar gayí hai. ⁵⁴ Magar us ne us ká háth pakrá, aur pukárke kahá; Ai larķí, uth. ⁵⁵ Us kí rúh phir áí, aur wuh usí dam uthí. Phir Yisú' ne hukm diyá, kí use kuchh kháne ko diyá jáe. ⁵⁶ Us ke mán báp hai-rán húe: aur us ne unhen tákid kí, kí yih májará kisi se na kahná.

Bárah rasúlon ko manadí ke liye bhejná.

(Mat. 10. 1, 9-14; Mar. 6. 7-11.)

¹ Phir us ne un bárah ko bulá-
9 kar unhen sab bad-rúhon par, aur bímáron ko dúr karne ke liye qudrat aur ikhtiyár bakhshá, ² aur unhen Khudá kí bádsháhat kí manadí karne, aur bímáron ko achchhá karne ke liye^d bhejá. ³ Aur un se kahá, kí Ráh ke liye kuchh na lená, na láthí, na jholí, na rotí, na rupaya; na do do kurte rakhná. ⁴ Aur jis kisi ghar meñ dákhil ho, wahín rahná aur wahín se rawána honá. ⁵ Aur jis kisi shahr ke log tumhen qabúl na karen, us shahr se nikalte waqt apne pánwon kí gard jhár do, táki un par gawáhi ho. ⁶ Pas wuh rawána hokar gánw gánw khushkhabarí sunáte, aur har jagah shifá dete phíre.

Herodes bdásháh ká Yisú' ke sabab se ghabrá jánā.

(Mat. 14. 1-12; Mar. 6. 14-29.)

⁷ Aur chautháí mulk ká hákim;

^b N. aur us ke sáthíon na dárad.
^d N. aur shifá dené ke liye.

Herodes sab ahwál sunkar ghabrá gayá, is liye ki ba'z kahte the, ki Yúhanná murdon men se jí uthá hai; ⁸ aur ba'z yih, ki Eliyyáh zahir húa hai; aur ba'z yih, ki qadím nabíon men se koí jí uthá hai. ⁹ Magar Herodes ne kahá, ki Yúhanná ká to main ne sir katwá diyá; ab yih kaun hai, jis ki bábat aisi báten suntá hún? Pas us ke dekhne ki koshish men rahá.

Páñch hazár ádmíon ko khiláná.

(Mat. 14. 13-21; Mar. 6. 30 aur 32-44; Yúh. 6. 1-13.)

¹⁰ Phir rasúlon ne jo kuchh kiya thá lautkar us se bayán kiya. Aur wuh un ko alag lekar Baitsaidá nám ek shahr ko chalá gayá. ¹¹ Yih jánkar bhí us ke piche gayi; aur wuh khushi ke sáth un se milá, aur un se Khudá ki bádsáhát ki báten karne lagá, aur jo shifá páne ke muhtáj the unhen shifá bakhshi. ¹² Jab din dhalne lagá, to un bárah ne ákar us se kahá, ki Bhír ko rukhsat kar, ki charón taraf ke gáun-wón aur bastiyan men já tiken, aur kháne ki tadbir karen; kyúñki ham yahán wirán jagah men haiñ. ¹³ Us ne un se kahá, Tum hí unhen kháne ko do. Unhon ne kahá, ki Hamáre pás páñch roṭiyan aur do machhliyan se ziyáda maujúd nahin; magar hán, ham jákar in sab logon ke liye khána mol le áen? ¹⁴ Kyúñki wuh páñch hazár mād ke qarib the. Us ne apne shágirdon se kahá, ki Un ko takhminan pachás pachás ki qatáren karke biṭháo. ¹⁵ Unhon ne usi tarah kiya aur sab ko biṭhaya. ¹⁶ Phir us ne wuh páñch roṭiyan aur do machhliyan lín aur ásmán ki taraf dekhkar un par parakat cháhi, aur torkar apne shágirdon ko detá gayá, ki logon ke

• Yá istiḍq.

• Yá apne ápe ká.

• Yá apne ápe ko.

áge rakkhen. ¹⁷ Unhon ne kháyá, aur sab ser ho gaye; aur un ke bache hús tukron ki bárah ṭokriyan uthái gayin.

Masih ká martaba, us ká dukh uthána, aur us ki pairawí ki mushkilát.

(Mat. 16. 13-28; Mar. 8. 27-9. 1.)

¹⁸ Jab wuh tanháí men du'á máng rahá thá, aur shágird us ke pás the, to aísá húa ki us ne un se púchhá, ki Log mujhe kyá kahte haiñ? ¹⁹ Unhon ne jawáb men kahá, Yúhanná baptisná denewálá; aur ba'z Eliyyáh kahte haiñ; aur ba'z yih, ki qadím nabíon men se koí jí uthá hai. ²⁰ Us ne un se kahá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawáb men kahá, ki Khudá ká Masih. ²¹ Us ne un ko tákid karke hukm diya, ki Yih kisi se na kahná; ²² aur kahá; Zarúr hai, ki Ibn i Ádam bahut dukh utháe, aur buzurg aur sadár káhin aur faqih use radd karen, aur wuh qatl kiya jáe, aur tísre din jí uthé. ²³ Aur us ne sab se kahá, ki Agar koí mere piche áná cháhe, to apní khudí se inkár kare, aur har roz apní salib utháe, aur mere piche ho le. ²⁴ Kyúñki jo koí apní ján bachání cháhe, wuh use khoegá; aur jo koí mere wáste apní ján khoe, wuh use bacháegá. ²⁵ Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ko kho de, yá us ká nuqsán utháe, to use kyá fáida hogá? ²⁶ Kyúñki jo koí mujh se aur meri báton se sach kahtá hún, ki un men se jo yahán khare haiñ ba'z aise haiñ, ki jab tak Khudá ki bádsáhát ko dekh

na len, maut ká maza hargiz na chakhenge.

Yisú' kí súrat ká badal jáná.

(Mat. 17. 1-8; Mar. 9. 2-8.)

²⁸ Phir in báton ke koi áth roz ba'd aisé húa, ki wuh Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb ko hamráh lekar pahár par du'á mángne gayá.

²⁹ Jab wuh du'á máng rahá thá, to aisé húa ki us ke chihre kí súrat badal gayi, aur us kí poshák safed barráq ho gayi.

³⁰ Aur dekho, do shakhs, ya'ní Músá aur Eliyyáh, us se báton kar rahe the; ³¹ yih jalál men dikhái diye, aur us ke intiqaál ká zikr karte the, jo Yarú-shalem men wáqi' hone ko thá.

³² Magar Patras aur us ke sáthi nind men bhare the: aur jab achchhi tarah bedár húa, to us ke jalál ko aur un do shakhsón ko dekhá, jo us ke sáth khare the.

³³ Jab wuh us se judá hone lage, to aisé húa ki Patras ne Yisú' se kahá; Ai Sáhíb, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye: lekin wuh jántá na thá, ki kyá kahtá hai. ³⁴ Wuh yih kahtá hí thá, ki bádál ne ákar un par sáya kar liyá; aur jab wuh bádál men ghirne lage, to dar gaye. ³⁵ Aur bádál men se ek áwáz áí, ki Yih merá barguzida Betá hai; is kí suno. ³⁶ Yih áwáz áte hí Yisú' akelá páyá gayá. Aur wuh chup rahe, aur jo báton dekhí thin, un dinon men kisi ko un kí kuchh khabar na di.

Ek mirgíwále larke ko achchhá karná.

(Mat. 17. 14-18; Mar. 9. 14-27.)

³⁷ Dústre din, jab wuh pahár se utre the, to aisé húa ki ek barí bhir us se á milí. ³⁸ Aur dekho, ek

ádmí ne bhir men se chillákar kahá; Ai Ustád, main teri minnat kartá hún, ki mere bete par nazar kar; kyúñki wuh merá iklaútá hai: ³⁹ aur dekho, ek rúh use pakar letí hai, aur wuh yakáyak chikh ughtá hai; aur us ko aisé marortí hai, ki kaf bhar látá hai, aur us ko kuchalkar mushkil se chhortí hai. ⁴⁰ Aur main ne tere shágirdon kí minnat kí, ki use nikál den; lekin wuh na nikál sake. ⁴¹ Yisú' ne jawáb men kahá; Ai beitiqád aur kajrau qaum", main kab tak tumháre sáth rahúngá, aur tumhári bardásht karúngá? Apne bete ko yahán le á. ⁴² Wuh áta hí thá, ki bad-rúh ne use paṭakkar marorá. Aur Yisú' ne us nápak rúh ko jhirká, aur larke ko achchhá karke us ke báp ko de diyá. ⁴³ Aur sab log Khudá kí shán ko dekhkar hairán húa.

Apne máre jáne ke बारे men Yisú' kí peshingoí.

(Mat. 17. 22, 23; Mar. 9. 30-32.)

Leikin jis waqt sab log un sáre kámon par jo wuh kartá thá, ta'aj-jub kar rahe the, us ne apne shágirdon se kahá; ⁴⁴ Tumháre kánon men yih báton parí rahen: kyúñki Ibn i Ádam ádmion ke háth men hawále kiye jáne ko hai. ⁴⁵ Leikin wuh is bát ko samajhte na the, balki yih un se chhipái gayi, táki use ma'lum na karen: aur is bát kí bábat us se púchhte húa darte the.

Ásmán kí bádsháhat men bará kaun hai?

(Mat. 18. 1-5; Mar. 9. 33-37.)

⁴⁶ Phir un men yih bahs shurú' hui, ki ham men se bará kaun hai?

⁴⁷ Leikin Yisú' ne un ke dilon ká khayál ma'lum karke ek bachche

* Yún. púshé.

ko liyá, aur apne pás khará karke un se kahá; ⁴⁸ Jo koi is bachche ko mere nám par qabúl kartá hai, wuh mujhe qabúl kartá hai; aur jo mujhe qabúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qabúl kartá hai; kyúñki jo tum men sab se chhoṭá hai, wuhí bará hai.

Aur madadgáron kí hábat.

(Mar. 9. 38-40.)

⁴⁹ Yúhanná ne jawáb men kahá; Ai Sáhíb, ham ne ek shakhs ko tere nám se bah-rúhen níkalte dekhá, aur us ko mana' karne lage, kyúñki wuh hamáre sáth teri pairawí nahín kartá. ⁵⁰ Lekin Yisú' ne us se kahá, ki Use mana' na karná, kyúñki jo tumháre khlíf nahín, wuh tumhári taraf hai.

Ek Sámarí gáñw men Yisú' ká ṭikne na púná.

⁵¹ Jab wuh din nazdík áe ki wuh úpar utháyá jáe. to aisá húa ki us ne Yaráshalem ke jáne ko kamar bándhí, ⁵² aur apne áge qásid bheje; wuh jákar Sámarion ke ek gáñw men dákhil húa, táki us ke liye taiyári karen. ⁵³ Lekin unhon ne us ko ṭikne na diyá, kyúñki us ká rukh Yaráshalem ki taraf thá. ⁵⁴ Yih dekhkar us ke shágird Yáqúb aur Yúhanná ne kahá; Ai Khudáwand, kya tú cháhtá hai ki ham hukm den, ki ásmán se ág názil hokar unhen bhasam kar de. ⁵⁵ Magar us ne phirkar unhen jhirká. ⁵⁶ Phir wuh kisi áur gáñw men chale gaye.

Yisú' ke shágird banne kí sharteñ.

(Mat. 8. 19-22.)

⁵⁷ Jab wuh ráh men chale játe the, to kisi ne us se kahá; Jahán

kahín tú jáe, main tere piche chálúngá. ⁵⁸ Yisú' ne us se kahá, ki Lomriyon ke bhat hote hain, aur hawá ke parandon ke ghonsle; magar Ibn í Adam ke liye sir dharne ki bhí jagah nahín. ⁵⁹ Phir us ne dúsré se kahá; Mere piche chal. Us ne kahá; Ai Khudáwand^b, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne háp ko dafn karún. ⁶⁰ Us ne us se kahá, ki Murdon ko apne murde dafn karne de; lekin tú jákar Khudá kí bádsháhat kí khabar phailá. ⁶¹ Ek áur ne bhí kahá, ki Ai Khudáwand, main tere piche chálúngá; lekin pahle mujhe ijázat de, ki apne ghar ke logon se rúkhst ho áún. ⁶² Yisú' ne us se kahá, ki Jo koi apná háth hal par rakhkar piche dekhá hai, wuh Khudá kí bádsháhat ke láiq nahín.

Mainadí ke liye sattar shágirdon ká bhejná.

IO ¹ In báton ke ba'd Khudáwand ne sattar ádmí áur muqarrar kiye, aur jis jis shahr aur jagah ko khud jánewálá thá, wahán unhen do do karke apne áge bhejá. ² Aur wuh un se kahne lagá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain; is liye fasl ke málik kí minnat karo, ki apní fasl kátne ke liye mazdúr bheje. ³ Jáo; dekho, main tumhen goyá barron ko bheriyon ke bích men bhejtá hún. ⁴ Na batúá le jáo, na jholi, na jútiyán; aur na ráh men kisi ko salám karo. ⁵ Aur jis kisi ghar men dákhil ho, pahle kaho, ki Is ghar kí salámatí ho. ⁶ Agar wahán koi salámatí ká farzand hogá, to tumhárá salám^c us par ṭaharegá; nahín to, tum par laut áegá. ⁷ Usí ghar men raho, aur jo kúchh

^a Yún. apná rukh masbút kiyá.

^b N. Ai Khudáwand ne dárád.

^c Yá tumhári salámatí.

un se mile khaó píó ; kyúñki mazdúr apni mazdúri ká haqqdár hai. Ghar ghar na phiro. ⁸ Aur jis shahr men dákhlil ho, aur wahán ke log tumhen qabúl karen, to jo kuchh tumháre sámnne rakkhá jáe, khaó : ⁹ aur wahán ke bímáron ko achchhá karo, aur un se kaho, ki Khudá ki bádsháhat tumháre nazdík á pahunchí hai. ¹⁰ Lekin jis shahr men dákhlil ho, aur wahán ke log tumhen qabúl na karen, to us ke bázáron men jákar kaho, ki ¹¹ Ham is gard ko bhi, jo tumháre shahr se hamáre páñwon men lagi hai, tumháre sámnne jháre dete haiñ ; magar yih ján lo, ki Khudá ki bádsháhat nazdík á pahunchí hai. ¹² Main tum se kahtá hún, ki Us din Sodom ká hál us shahr ke hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. ¹³ Ai Khurázín, tujh par afsos ! ai Baitsaidá, tujh par afsos ! kyúñki jo mu'jize^a tum men záhir hue, agar wuh Súr aur Saidá men záhir hote, to tát orhkar aur khák men baiñhkar kab ke tauba kar lete. ¹⁴ Magar 'adálát men Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. ¹⁵ Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak báland kiyá jáegá ? Nahin, balki tú 'Álam i arwáh men utará jáegá. ¹⁶ Jo tumhári suntá hai wuh meri suntá hai ; aur jo tumhen nahin mántá, wuh mujhe nahin mántá ; aur jo mujhe nahin mántá, wuh mere bhejnewále ko nahin mántá.

Un sattu shágirdon ká wápas áná.

¹⁷ Wuh sattu khush hokar phir áe, aur kahne lage ; Ai Khudáwand, tere nám se bad-rúhen bhí hamáre tábi' haiñ. ¹⁸ Us ne un se kahá ; Main Shaitán ko bijli ki tarah ásmán se girá húa dekh rahá thá. ¹⁹ Dekho, main ne tum ko ikhtiyár

^a Yún. qudrateñ.

diyá, ki sáñpon aur bichehhuón ko kuchlo, aur dushman ki sári qudrat par gálib áo ; aur tum ko hargiz kisi chiz se zarar na pahunchegá. ²⁰ Taubhi is se khush na ho, ki rúhen tumháre tábi' haiñ ; balki is se khush ho, ki tumháre nám ásmán par likhe hue haiñ.

Yisú' ki khushi.

(Mat. 11. 25-27.)

²¹ Usí ghari wuh Rúhu'l Quds se khushi men bhar gayá aur kahá ; Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudáwand, main teri hamd kartá hún, ki tú ne yih báten dánáon aur 'aqlmandon se chhipáin, aur bachchon par záhir kíñ : hún, ai Báp, kyúñki aisá hí tujhe pasand áyá. ²² Mere Báp ki taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá ; aur koí nahin jántá, ki Betá kaun hai, siwá Báp ke ; aur koí nahin jántá, ki Báp kaun hai, siwá Bete ke, aur us shakhs ke, jis par Betá use záhir karná cháhe. ²³ Aur shágirdon ki taraf mutawajjih hokar kháss unhin se kahá ; Mubárák haiñ wuh áñkhen jo yih báten dekhí haiñ, jinhen tum dekhte ho. ²⁴ Kyúñki main tum se kahtá hún, ki Bahut se nabíon aur bádsháhon ne cháhá, ki jo báten tum dekhte ho dekhén, magar na dekhin ; aur jo báten tum sunte ho sunén, magar na sunin.

Rahmdil Sámarí ki tamslí.

²⁵ Aur dekho, ek 'álim i shara' uñhá, aur yih kahkar us ki ázmáish karne lagá, ki Ai ustád, main kyá karún, ki hamesha kí zindagi ká wáris banún ? ²⁶ Us ne us se kahá, ki Tauret men kyá likhá hai ? Tú kis tarah parhtá hai ? ²⁷ Us ne jawáb men kahá, ki ^b Khudáwand apne Khudá se, apne sáre dil aur

^b Istisná 6. 5.

apni sári ján aur apni sári táqat aur apni sári 'aql se mahabbat rakh; aur 'Apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. ²⁸ Us ne us se kahá; Tú ne thík jawáb diyá: yihí kar, to tú jiegá. ²⁹ Magar us ne apne taín rástbáz tháhráne kí garaz se Yisú' se púchhá, Phir merá parausi kaun hai? ³⁰ Yisú' ne jawáb men kahá, ki Ek ádmí Yarúshalem se Yariho ki taraf jú rahá thá, ki dákúon men ghír gayá; unhon ne us ke kapre utár liye, aur múra bhí, aur adhmúra chhorkar chale gaye. ³¹ Ittifáqan ek káhin usí ráh se jú rahá thá; aur use dekhke katrákar chalá gayá. ³² Isí tarah ek Lewí us jagah áyá; wuh bhí use dekhke katrákar chalá gayá. ³³ Lekin ek Sámari safar karte karte wahún á niklá, aur dekhkar tars kháyá, ³⁴ aur us ke pás áyá, aur us ke zakhmon ko tel aur mai lagákar bándhá, aur apne jánwar par sawár karke saráe men le gayá, aur us kí khabargiri kí. ³⁵ Dúsré din do dínár^b níkalákar bhatiyáre ko diye aur kahá; Is kí khabargiri karná; aur jo kuchh is se ziyáda kharch hogá, main phir ákar tujhe adá kar dúngá. ³⁶ In tinoñ men se us shakhs ká, jo dákúon men ghír gya thá, terí dáníst men kaun parausi tháhrá? ³⁷ Us ne kahá; Wuh jis ne us par rahm kiya. Yisú' ne us se kahá; Já, tú bhí aisá hí kar.

*Martha aur Maryam ke ghar men
Yisú' kí dú'wat.*

³⁸ Phir jab jis rahe the, to wuh ek gánw men dákhlil húa; aur Martha nám ek 'aurat ne use apne ghar men utará. ³⁹ Aur Maryam nám us kí ek bahin thí; wuh Yisú' ke pánwon ke pás baiṭhkar us ká

kalám sun rahí thí. ⁴⁰ Lekin Martha khidmat karte karte ghabrá gayí; pás us ke pás ákar kahne lagi; Ai Khudáwand, kyá tujhe khayál nahín, ki merí bahin ne khidmat karne ko mujhe akelé chhor diyá hai? Pas use farmá, ki merí madad kare. ⁴¹ Khudáwand ne jawáb men us se kahá; Martha, tú to bahut chízon ke fikr o taraddud men hai: ⁴² lekin ek chiz zarúr hai^c; aur Maryam ne wuh achchhá hissa chun liya hai, jo us se chhíná na jágá.

Du'á mángne ká taríqa.

(Mat. 6. 9-13.)

II ¹ Phir aisá húa ki wuh kisi jagah du'á mángtá thá; jab máng chuká, to us ke shágirdon men se ek ne us se kahá; Ai Khudáwand, jaisá Yúhanná ne apne shágirdon ko du'á mángni síkháí, tú bhí hamen síkhá. ² Us ne un se kahá; Jab tum du'á mángo, to kaho, ki Ai Báp, terá nám pák uná ná jác. Terí búdsbháhat áe. ³ Hamári roz kí roṭí har roz hamen diyá kar. ⁴ Aur hamáre gunáhon ko mu'áf kar; kyúnki ham bhí apne har qarzdár ko mu'áf karte hain. Aur hamen ázmáish men na lá.

Du'á mángne men lagá rahná.

(Mat. 7. 7-12.)

⁵ Phir us ne un se kahá; Tum men se kaun hai, jis ká ek dost ho, aur wuh ádhí ráat ko us ke pás jákar us se kahe, ki Ai dost, mujhe tén roṭiyán de^d: ⁶ kyúnki merá ek dost safar karke mere pás áyá hai, aur mere pás kuchh nahín kí us ke áge rakkhún; ⁷ aur wuh andar se jawáb men kahe; Mujhe taklíf na de: ab

^a Ahbár 19. 18.

^c N. lekin zarúrat chand hí chízon kí hai, balki ek kí.

^b Mat. 18. 28 ká háshiya dekho.

^d Yún. 'áryatan de.

darwāza band hai, aur mere larkhe mere pās bichhaune par hain; main uthkar tujhe de nahin saktā. ⁸ Main tum se kahtā hūn; Agarchi wuh is sabab se ki us kā dost hai, uthkar use na de, tāham us ki behayāi ke sabab uthkar jitnī darkār hain use degā. ⁹ Pas main tum se kahtā hūn; Māngo, to tumhen diyā jāegā; dhūndho, to pāoge; darwāza khat-khatāo, to tumhare wāste kholū jāegā. ¹⁰ Kyūnki jo koī māngtā hai, use milātā hai; aur jo dhūndhtā hai, wuh pātā hai; aur jo khatkhatātā hai, us ke wāste kholū jāegā. ¹¹ Tum men se aisā kam sā bāp hai, ki jab us kā betā rotī mānge, to use patthar de? yā ^a machhlī mānge, to machhlī ke badle use sānp de? ¹² yā andā mānge, to us ko bichehū de? ¹³ Pas jab ki tum bure hokar apne bachchon ko achchhlī chizen denī jānte ho, to āsmānī Bāp apne māngnewālon ko Rūhū'! Quds kyūn na degā?

Bad-rūh nikālne ki bābat mukhālifon kā kufr aur Yisū' kā jawāb.

(Mat. 12. 22-30 aur 43-45; Mar. 3. 22-30.)

¹⁴ Phir wuh ek gūngī bad-rūh ko ^b nikāl rahā thā. Aur jab wuh bad-rūh uthar gayī, to aisā hūā ki gūngā bolā; aur logon ne ta'ajjub kiyā. ¹⁵ Lekin un men se ba'z ne kahā; Yih to bad-rūhon ke sardār Ba'al-zabūl ki madad se bad-rūhon ko nikāltā hai. ¹⁶ Ba'z aur log āzmāish ke liye us se ek āsmānī niṣhān talab karne lage. ¹⁷ Magar us ne un ke khayālon ko jānkar un se kahā, ki Jis kisī bādshāhat men phūt pare, wuh wirān ho jāti hai; aur jis ghar men phūt pare, wuh barbād ho jāti hai. ¹⁸ Aur agar Shaitān bhī apnā mukhālif ho jāe,

to us ki bādshāhat kis tarah qāim rahegi? kyūnki tum merī bābat kahte ho, ki Yih bad-rūhon ko Ba'alzabūl ki madad se nikāltā hai. ¹⁹ Aur agar main bad-rūhon ko Ba'alzabūl ki madad se nikāltā hūn, to tumhare bete kis ki madad se nikālte hain? pas wuhī tumhare munsif honge. ²⁰ Lekin agar main bad-rūhon ko Khudā ki qudrat ^c se nikāltā hūn, to Khudā ki bādshāhat tumhare pās ā pahunchē. ²¹ Jab zorāwar ādmī hathiyār bandhe hūe apnī hawelī ki rakhwālī kartā hai, to us kā māl hifāzat se rahtā hai; ²² lekin jab us se koī zorāwar hamla karke us par gālib ātā hai, to us ke sab hathiyār, jin par us kā bharosā thā chhin letā, aur us kā māl lūtkar bānt detā hai. ²³ Jo merī taraf nahin, wuh mere khilāf hai; aur jo mere sāth jamā nahūn kartā, wuh bakhertā hai. ²⁴ Jab nāpāk rūh ādmī men se nikālti hai, to sūkhe maqāmon men āram dhūndhtī phirtī hai; aur jab nahin pātī, to kahtī hai, ki Main apne usī ghar men laut jāūngī jis se nikli hūn; ²⁵ aur ākar use jharā hūā aur ārāsta pātī hai. ²⁶ Phir jākar aur sūt rūhon apne se burī hamrah le āti hai, aur wuh us men dākhil hokar wahān basti hain; aur us ādmī kā pichhlā hāl pahle se bhī kharāb ho jāti hai.

Huqīqī mubārakhālī.

²⁷ Jab wuh yih bāten kah rahī thā, to aisā hūā ki bhīr men se ek 'aurat ne pukārkar us se kahā; Mubārak hai wuh peṭ jis men tū rahā, aur wuh chhātīyān jo tū ne chūsīn. ²⁸ Us ne kahā; Hān, magar ziyāda mubārak wuh hain, jo Khudā kā kalām sunte, aur us par 'amal karte hain.

^a N. rotī yā na dārad.

^b N. ek bad-rūh to jo gūngī thī.

^c Yūn. ungh.

Nishán ke talab karnewálon ko jawáb dená.

(Mat. 12. 39-42; Mar. 8. 11, 12.)

²⁹ Jab bari bhiṛ jama' hotí játi thí, to wuh kahne lagá, ki Is zamáne ke log bure hain^a: wuh nishán talab karte hain; magar Yúnus ke nishán ke siwá koí aur nishán unkonadiyá jagá. ³⁰ Kyúnki jis tarah Yúnus Ninaweh ke logon ke liye nishán thahrá, usí tarah Ibn i Ádam bhí is zamáne ke logon^b ke liye thahregá. ³¹ Dakkhin kí malika is zamáne^b ke ádmion ke sáth 'adálat ke din uthkar inhen mujrim thahráegí; kyúnki wuh dunyá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko áí; aur dekho, yahán wuh hai jo Sulaimán se bhí bará hai. ³² Ninaweh ke log is zamáne ke logon^b ke sáth 'adálat ke din kharé hokar inhen mujrim thahráenge: kyúnki unhon ne Yúnus kí manáadí par tauba kar lí; aur dekho, yahán wuh hai jo Yúnus se bhí bará hai.

Dil kí sachchái kí búbat.

³³ Koí shúkhs chirág jalákar tahkháne men yá paináne^c ke niche nahín rakhtá, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushní dikháí de. ³⁴ Tere badan ká chirág terí áñkh hai; jab terí áñkh durust hai, to terá sára badan bhí raushan hai; aur jab kharáb hai, to terá badan bhí tárík hai. ³⁵ Pas dekhna, jo raushní tujh men hai táríkí to nahín. ³⁶ Pas agar terá sára badan raushan ho, aur koí hissa tárík na rahe, to wuh tamám aisá raushan hogá, jaisá us waqt hotá hai, jab chirág

apní chamak se tujhe raushan kartá hai.

Farisíon aur shara' ke 'álimon kí riyákári par malámat.

³⁷ Jab wuh bát kar rahá thá, to kisi Farisí ne us kí din kí da'wat kí; pas wuh andar jáke kháná kháne baithá. ³⁸ Farisí ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, ki us ne kháne^d se pahle gusl nahín kiyá.^e ³⁹ Khudáwand ne us se kahá, ki Ai Farisio, tum piyále aur rikábí ko úpar se to sáf karte ho; lekin tumháre andar lút aur badí bhari hui hai. ⁴⁰ Ai nádáno, jis ne báhar ko banáyá, kyá us ne andar ko nahín banáyá? ⁴¹ Hán, andar kí chízen^f kharát kar do, to dekho, sab kuchh tumháre liye pák hogá.

⁴² Lekin ai Farisio, tum par afsos hai! kí podíne aur sudáb aur har ek tarkárá par dahyakí dete ho, aur insáf aur Khudá kí mahabbat se gúfil rahte^g ho: lázin thá, kí yih bhí karte aur wuh bhí na chhorte. ⁴³ Ai Farisio, tum par afsos hai! kí tum 'ibádatkhanon men a'lá darje kí kursíon aur bázáron men salám cháhate ho. ⁴⁴ Tum par afsos hai! kyúnki tum un poshída qabron kí mánind ho, jin par ádmí chalte hain, aur un ko is bát kí khabar nahín.

⁴⁵ Phir shara' ke 'álimon men se ek ne jawáb men us se kahá, kí Ai ustád, in báton ke kahne se tú hamen bhí be'izzat kartá hai. ⁴⁶ Us ne kahá; Ai shara' ke 'álimo, tum par bhí afsos hai! kí tum aise bojh, jin ká utháná mushkil hai, ádmion par ládte ho, aur áp ek ungli bhí un bojhon ko nahín lagáte. ⁴⁷ Tum par afsos hai! kí tum to nabíon kí

^a Yún. *yih pusht ek buri pusht hai.*

^c Is lafz se derh man ká paimána murád hai.

^d Yún. *din ke kháne.*

^f Yá jo kuchh tum se ho saktá hai.

^b Yún. *pusht.*

^e Yá *istibág nahín liyá.*

^g Yún. *darguzar karte.*

qabron ko banáte ho, aur tumháre bápádāon ne un ko qatl kiya thá.

⁴⁸ Pas tum gawáh ho, aur apne bápádāon ke kámon ko pasand karte ho; kyúunki unhoñ ne to un ko qatl kiya thá, aur tum un ki qabron banáte ho. ⁴⁹ Isi liye Khudá ki hikmat ne kahá hai, ki Main nabíon aur rasúlon ko un ke pás bhejúngi; wuh un men se ba'z ko qatl karenge, aur ba'z ko satáenge, ⁵⁰ táki sab nabíon ke khún kí, jo biná e 'álam se baháyá gayá, is zamáne ke logon * se bázpurs kí jáe; ⁵¹ Hábil ke khún se lekar us Zakaryáh ke khún tak, jo qurbángáh aur maqdis^b ke bích men halák húa; main tum se sach kahtá hún, ki Isi zamáne ke logon * se sab kí bázpurs kí jáegi. ⁵² Ai shara' ke 'álimo, tum par afsos hai! ki tum ne ma'rifat kí kunjí chhín lí: tum áp bhí dákhil na húa, aur dákhil honewálon ko bhí roká.

⁵³ Jab wuh wahán se niklá, to faqih aur Farisi use betarah chimañe aur chherne lage, táki wuh bahut sí báton ká zikr kare; ⁵⁴ aur us kí ghát men rahe, táki us ke munh kí koí bát pakren.

Riyákári karne aur ádmíon se darne ke barkhiláif nasihat.

12 ¹ Itne men, jab hazáron ádmíon kí bhír lag gayí, yahán tak ki ek dúse par girá partá thá, to us ne sab se pahle apne shá-girdon se yih kahná shurú^a kiya, ki Us khamír se hoshyár rahná jo Farisíon kí riyákári hai. ² Kyúunki koí chíz dhan kí nahín, jo kholí na jáegi; aur na koí chíz chhipí hai, jo jání na jáegi. ³ Is liye jo kuchh tum ne andhere men kahá hai, wuh ujále men suná jáega; aur jo kuchh tum ne kofhriyon ke andar kán men

kahá hai, kothon par us kí manádi kí jáegi. ⁴ Magar tum doston se main kahtá hún, ki un se na dāro, jo badan ko qatl karte hain, aur ba'd us ke kuchh áur nahín kai sakte. ⁵ Lekin main tumhen jātātá hún, ki kis se dārná chāhiye: us se dāro, jis ko qatl karne ke ba'd ikhtiyār hai, ki jahannam men dāle: hāñ, main tum se kahtá hún, ki usí se dāro. ⁶ Kyā do paise kí pāñch chiriyāñ nahín biktín? táham Khudá ke huzúr un men se ek kí bhí bhúl nahín partí. ⁷ Balki tumháre sir ke sab bāl bhí gíne húa hain. Dāro nahín: tumhári qadr to bahut sí chiriyon se ziyāda hai. ⁸ Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koí ádmíon ke sāmne merá iqrār kare, Ibn i Ádam bhí Khudá ke firishton ke sāmne us ká iqrār karegá: ⁹ magar jo ádmíon ke sāmne merá inkār kare, Khudá ke firishton ke sāmne us ká inkār kiya jaegá. ¹⁰ Aur jo koí Ibn i Ádam ke khiláf koí bát kahe, us ko mu'áf kiya jáe-gá: lekin jo Rúhu'l Quds ke haqq men kufr bake, us ko mu'áf na kiya jáegá. ¹¹ Aur jab wuh tum ko 'ibádatkhánon men, aur hákimon aur ikhtiyárwálon ke pás le jáen, to fikr na karná, ki ham kis tarah yá kyá jawáb den, yá kyá kahen; ¹² kyúunki Rúhu'l Quds usí gharí tumhen sikhá degá, ki kyá kahná chāhiye.

Nádín dāulatmand ádmí kí tamsíl.

¹³ Phir bhír men se ek ne us se kahá, ki Ai ustád, mere bhái se kah, ki mírás ká merá hissa mujhe de. ¹⁴ Us ne us se kahá; Miyán, kis ne mujhe tumhárá munsif yá bāñtnewálá muqarrar kiya hai? ¹⁵ Aur us ne un se kahá, ki Khabardár, apne áp ko har tarah ke lálach se

* Yún. ts púshít.

b Yún ghar.

bacháe rakkho: kyúñki kisi kí zin-
dagí us ke mál kí kasrat par mauqúf
nahín. ¹⁶ Aur us ne un se ek tam-
sil kahí, kí Kisi daulatmand kí zamín
men barí fasl húi; ¹⁷ pas wuh apne
dil men sochkar kahne lagá, kí
Main kyá kartún, kí mere hán jagah
nahín, jahán apní paidáwúr bhar
rakkhún? ¹⁸ Us ne kahá; Main
yih karúngá: apní kothiyán dhákar
un se bari banáúngá; ¹⁹ aur un men
apná sára anáj aur mál bhar rak-
khúngá; aur apní ján se kahúngá,
kí Ai ján, tere pás bahut barason
ke liye bahut sá mál jama' hai;
chain kar, khá, pí, khush rah.
²⁰ Magar Khudá ne us se kahá;
Ai nádán, isi ráat terí ján tujh
se talab kar lí jáegi: pas jo tú ne
taiyár kiyá hai, wuh kis ká hogá?
²¹ Aisá hí wuh shakhs hai, jo
apne liye khazána jama' kartá hai,
aur Khudá ke nazdík daulatmand
nahín.

Dunyawi fikr ke baráhiláf.
(Mat. 6. 25-33.)

²² Phir us ne apne shágirdon se
kahá; Is liye main tum se kahtá
hún, kí Apní ján ká fikr na karo,
kí ham kyá kháenge; aur na apne^a
badan ká, kí kyá pahinenge; ²³ kyún-
ki ján khurák se barhkar hai, aur
badan poshák se. ²⁴ Kauwon par
gaur karo, kí na bote hain, na
kátte; na un ke khattá hotá hai,
na kothí; taubhi Khudá unhen khi-
látá hai; tumhári qadr to parandon
se kahín ziyáda hai. ²⁵ Tum men
aisá kaun hai, jo fikr karke apní
'umr men ek ghari^b barhá sake?
²⁶ Pas jab sab se chhotí bát bhí
nahín kar sakte, to báqí chizon ká
kyún fikr karte ho? ²⁷ Sosan ke
darakhton par gaur karo, kí kis

tarah barhte hain; wuh na mihnat
karte, na kátte hain^c; taubhi main
tum se kahtá hún, kí Sulaimán bhí,
báwujúd apní sári shán o shaukat
ke, un men se kisi kí mánind pos-
shák pahine húne na thá. ²⁸ Pas
jab Khudá maidán kí ghás ko jo áj
hai, aur kal tanúr men jhonkí jáegi,
aisí poshák pahinatá hai; to ai
kami'tiqádo, tum ko kyún na pahiná
degá? ²⁹ Aur tum is kí talásh men
na raho, kí kyá kháenge aur kyá
pienge, aurnashúkki bano. ³⁰ Kyún-
ki in sab chizon kí talásh men
dunyá kí qaumen rahtí hain: aur
tumhárá Báp jántá hai, kí tum in
ke muhtáj ho. ³¹ Hán, us kí bád-
sháhat kí talásh men raho, to yih
chízen bhí tumhen mil jáengi. ³² Ai
chhoṭe galle, na ḍar; kyúñki tum-
háre Báp ko pasand áyá, kí tumhen
bádscháhat de. ³³ Apná mál asbáb
bechkar khairát kar do; aur apne
liye aise batúe banáo, jo puráne
nahin hote, ya'ní ásmán par aisá
khazána ho, kí khálí nahín hotá,
jahán chor nazdík nahín játá,
aur kírá kharáb nahín kartá.
³⁴ Kyúñki jahán tumhárá khazána
hai, wahín tumhárá dil bhí lagá
rahegá.

Masih ke áne kí taiyári.
(Mat. 24. 42-51.)

³⁵ Tumhári kamaren bandhí rah-
en, aur tumháre chirág jalte rahen;
³⁶ aur tum un ádmion kí mánind
raho, jo apne málík kí ráh dekhte
hon, kí wuh shádí men se kab
lautegá; táki jab wuh ákar darwáza
khatkhatáe, to fauran us ke wáste
khol den. ³⁷ Mubáarak hain wuh
naukar, jin ká málík ákar unhen
jágtá páe: main tum se sach kahtá
hún, kí wuh kamar bándhkar unhen

^a N. apne na dárad.

^c N. kis tarah na kátte hain, na bunte.

^b Yá apne qadr ko ek háth.

khána kháne ko bitháegá, aur pás ákar un kí khidmat karegá. ³⁸ Aur agar wuh rát ke dússe pahar men, yá tisre pahar men ákar un ko aise hál men páce, to wuh naukar mubáarak hai. ³⁹ Lekin yih ján rakkho, kí agar ghar ke málík ko ma'lúm hotá, kí chor kis gharí áegá, to jágtá rahtá, aur ^a apne ghar men naq hone na detá. ⁴⁰ Tum bhi taiyár raho; kyúñki jis gharí tumhen gumán bhi na hogá, Ibn í Adam á jáegá.

⁴¹ Patras ne kahá, kí Ai Khudá-wand, tú yih tamsíl ham hí se kahtá hai, yá sab se? ⁴² Khudá-wand ne kahá; Kaun hai wuh diyánatdár aur 'aqlmand dároga, jis ká málík use apne naukar chákaron par muqarrar kare, kí har ek kí khurák waqt par bánt diyá kare? ⁴³ Mubáarak hai wuh naukar, jis ká málík ákar us ko aisá hí karte páce. ⁴⁴ Main tum se sach kahtá hún, kí wuh use apne sáre mál ká mukhtár kardegá. ⁴⁵ Lekin agar wuh naukar apne dil men yih kahkar, kí Mere málík ke áne men der hai, gulámon aur laundiyon ko márná, aur khá píkár inatwálá honá shurú' kare; ⁴⁶ to us naukar ká málík aise din, kí wuh us kí ráh na dekhá ho, aur aisí gharí, kí wuh na jántá ho, á maujúd hogá, aur khúb kóre lagákar^b use beimánon men shánil karegá. ⁴⁷ Aur wuh naukar, jis ne apne málík kí marzi ján lí aur taiyári na kí, na us kí marzi ke muwáfq 'amal kiyá, bahut márkháegá. ⁴⁸ Magar jis ne na jánkar már kháne ke'kám kiye, wuh thorí már kháegá. Aur jise bahut diyá gayá, us se bahut talab kiyá jáegá; aur jise bahut saunpá hai, us se ziyáda mángenge.

^a N. jágtá rahtá, aur na dárad.

^b Yá istibág.

Masih kí pairawí men 'azizon se judáí.

(Mat. 10. 34, 35.)

⁴⁹ Main zamín par ág dálne áyá hún; aur agar lag chukí hotí to main kyá hí khush hotá! ⁵⁰ Lekin mujhe ek baptisma^c lená hai; aur jab tak wuh na ho le main kyá hí tang rahúngá! ⁵¹ Kyá tum gumán; karte ho, kí main zamín par sulh karáne áyá hún? Main tum se kahtá hún, kí Nahín, balki judáí karáne; ⁵² kyúñki ab se ek ghar ke páñch ádmí ápas men mukhálafat rakkhenge, do se tín aur tín se do. ⁵³ Báp bete se mukhálafat rakkhegá, aur betá báp se; mán betí se, aur betí mán se; sás bahú se, aur bahú sás se.

Zamáne kí bábat imtiyáz karná.

⁵⁴ Phir us ne logon se bhi kahá, kí Jab bádal ko pachchhim se uthte dekhte ho, to fauran kahte ho, kí Menh barségá; aur aisá hí hotá hai. ⁵⁵ Aur jab tum ma'lúm karte ho, kí dakkhiná chal rahí hai, to kahte ho, kí Lúh chalegí; aur aisá hí hotá hai. ⁵⁶ Ai riyákáro, zamín aur ásmán kí súrat men to imtiyáz karná tumhen áttá hai; lekin is zamáne kí bábat imtiyáz karná kyún nahín áttá^d? ⁵⁷ Aur tum apne áp hí kyún faisala nahín kar lete, kí wájib kyá hai? ⁵⁸ Jab tak tú apne mudda'í ke sáth hákim ke pás já rahá hai, to ráh men koshish kar, kí us se chhút jáe; aisá na ho kí wuh tujh ko munsif ke pás khench le jáe, aur munsif tujh ko sipáhi ke hawále kare, aur sipáhi tujhe qaid men dále. ⁵⁹ Main tujh se kahtá hún, kí Jab tak tú damrí damrí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútegá.

^c Yá do tukre karke.

^d N. imtiyáz kyún nahín karte?

Ba'z Galílíon ke qatl hone, aur Shí-lokh ke burj ke girne ke बारे में.

13 ¹ Us waqt ba'z log házir the, jinhon ne use un Galílíon kí khabar dí, jin ká khún Pilátus ne un ke zabíhon ke sáth miláyá thá. ² Us ne jawáb men un se kahá, ki In Galílíon ne jo aisá dukh páyá, kyá wuh is liye tumhári dánist men áur sab Galílíon se ziyáda gunahgár the? ³ Main tum se kahtá hún, kí nahín: balki agar tum tauba na karoge, to sab isi tarah halák hoge. ⁴ Yá wuh athárah ádmí jin par Shílokh ká burj girá, aur wuh dabkar mar gaye, kyá tumhári dánist men Yaráshalem ke áur sab rahne-wálon se ziyáda qusúrwár the? ⁵ Main tum se kahtá hún, kí nahín: balki agar tum tauba na karoge, to sab isi tarah halák hoge.

Bephla anjír ke daraqht kí tamsil.

⁶ Phir us ne yih tamsil kahi, kí Kisí ke angúri bág men ek anjír ká daraqht lagá húa thá: wuh us men phal dhúndhne áyá. aur na páyá. ⁷ Is par us ne búgbán se kahá, kí Dekh, tén baras se main is anjír ke daraqht men phal dhúndhne áta hún, aur nahín pátá; use kát dál; wuh zamín ko bhí kyún roke? ⁸ Us ne jawáb men us se kahá; Ai Khudáwand, is sál to áur bhí use rahne de, táki main us ke gird tháonlá khodún, aur khád dálún: ⁹ agar áge ko phalá, to khair; nahín to ba'd us ke kát dálná.

Ek kubrí 'aurat ko achchhā karnā.

¹⁰ Phir wuh Sabt ke din kisí 'ibádatkháne men ta'lím detá thá. ¹¹ Aur dekho, ek 'aurat thí, jis ko athárah baras se kisí bad-rúh ke bá'is kamzori thí; wuh kubrí ho gayí thí, aur kisí tarah sídhi na

ho sakti thí. ¹² Yisú' ne use dekhkar pás buláyá. aur us se kahá; Ai 'aurat, tú apní kamzori se chhút gayí. ¹³ Aur us ne us par háth rakkhe: usí dam wuh sídhi ho gayí, aur Khudá kí baráí karne lagi. ¹⁴ 'Ibádatkháne ká sardár, is liye kí Yisú' ne Sabt ke din shifá bakhshí khafa hokar, logon se kahne lagá; Chha din haín, jin men kám karná cháhiye; pas unhín men ákar shifá páo, na kí Sabt ke din. ¹⁵ Khudá-wand ne us ke jawab men kahá, kí Ai riyákáro, kyá har ek tum men se Sabt ke din apne bail yá gadhe ko, thán se kholkar pání piláne nahín le játá? ¹⁶ Pas kyá wájib na thá, kí yih jo Ibráhím kí betí hai, jis ko Shaitán ne athárah baras se bándh rakkhá thá, Sabt ke din is band se chhuráí játi? ¹⁷ Jab us ne yih báten kahín, to us ke sab mukhálif sharminá hús: aur sári bhír un 'álishán kámon se, jo us se hote the, khush hús.

Rúí ke dāne kí aur khamír kí tamsilēn.
(Mat. 13. 31-33; Mar. 4. 30-32.)

¹⁸ Pas wuh kahne lagá; Khudá kí bádsháhat kis kí mánind hai? main us ko kis se tashbíh dún? ¹⁹ Wuh ráí ke dāne kí mánind hai, jis ko ek ádmí ne lekar apne bág men dál diyá; wuh ugkar bará daraqht ho gayá, aur hawá ke párandón ne us kí dāliyon par baserá kiyá. ²⁰ Us ne phir kahá; Main Khudá kí bádsháhat ko kis se tashbíh dún? ²¹ Wuh khamír kí mánind hai. jise ek 'aurat ne lekar tén páimáne áte men miláyá, aur hote hote sab khamír ho gayá.

Naját páne kí shart.

²² Wuh shahr shahr aur gáñw gáñw ta'lím detá húa, Yaráshalem

* Yún. *chhipáyá.*

ká safar kar rahá thá. ²³ Aur kisi shakhs ne us se púchhá, ki Ai Khudáwand, kyá naját pánewále thore hain? ²⁴ Us ne un se kahá; Jánfishání karo, ki tang darwáze se dákhil ho; kyúñki main tum se kahtá hún, ki bahutere dákhil hone kí koshish karenge, aur na ho sakege. ²⁵ Jab ghar ká málik uthkar darwáza band kar chuká ho, aur tum báhar khare hue darwáza khat-khatákar yih kahná shurú karo, ki Ai Khudáwand, hamáre liye khol de; aur wuh jawáb de, ki Main tum ko nahín jántá, ki kahán ke ho: ²⁶ us waqt tum kahná shurú karoge, ki Ham ne to tere rúbarú kháyá piyá, aur tú ne hamáre búzáron men ta'lím dí. ²⁷ Magar wuh kahegá; Main tum se kahtá hún, ki main nahín jántá, tum kahán ke ho; ai badkáro, tum sab mujh se dúr ho. ²⁸ Waháñ roná aur dánton ká pishná hogá, jab tum Ibráhím, aur Izháq, aur Ya'qúb, aur sab nabíon ko Khudá ki bádsháhat men shánil, aur apne ap ko báhar níkalá húa dekhoge. ²⁹ Aur púrab, pachchhim, uttar, dakkhin se log ákar Khudá ki bádsháhat kí ziyáfat men sharik honge. ³⁰ Aur dekho, ba'z ákhir aise hain, jo awwal honge, aur awwal hain, jo ákhir honge.

Yisú' kí maut kí peshingoí, aur Yarusálem par afsos.
(Mat. 23. 37-39.)

³¹ Usí gharí ba'z Farísion ne ákar us se kahá, ki Nikalkar yahán se chal de; kyúñki Herodes tujhe qatl karná cháhtá hai. ³² Us ne un se kahá, ki Jákar us lomrí se kah do, ki Dekh, main áj aur kal bad-rúhon ko níkalá, aur shifá bakhshne ká kám anjám detá rahúngá, aur tístre

• N. wuh tum se yihí kahegá.

din kamál ko pahunchúngá. ³³ Magar mujhe áj aur kal aur parson apní ráh chalní zarúr hai; kyúñki mumkin nahín, ki nabí Yarusálem ke báhar halák ho. ³⁴ Ai Yarusálem, ai Yarusálem, tú jo nabíon ko qatl kartí hai, aur jo tere pás bheje gaye, un ko sangsár kartí hai; kitní hí bár main ne cháhá, ki jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale jama' kar letí hai, usí tarah main bhí tere larcon ko jama' kar lún; magar tum ne na cháhá! ³⁵ Dekho, tumhárá ghar tumháre hí liye chhorá játá hai; aur main tum se kahtá hún, ki mujh ko us waqt tak hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge; ki Mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par áta hai.

Ek jalandar ke maríz ko achchhá karná.

14 ¹ Phir aísá húa ki wuh Sabt ke din Farísion ke sardáron men se kisi ke ghar kháná kháne ko gayá; aur wuh us kí ták men rahe. ² Aur dekho, ek shakhs us ke sámne thá, jise jalandar thá. ³ Yisú' ne shara' ke 'álimon aur Farísion se kahá, ki Sabt ke din shifá bakhshní rawá hai, yá nahín? ⁴ Wuh chup rah gaye. Us ne use háth lagákar shifá bakhshí, aur chhor díyá; ⁵ aur un se kahá, ki Tum inen se kaun aísá hai, jis ká gadhá^b yá bail kúe men gir pare, aur wuh Sabt ke din us ko fauran na níkal le? ⁶ Wuh in báton ká jawáb na de sake.

Firotaní ke báre men.

⁷ Jab us ne dekhá, ki mihmán sadr jagah kis tarah pasand karte hain, to un se ek tamsíl kahí, ki ⁸ Jab koi tujhe shádí men buláe, to sadr jagah par na baith, ki sháyad

^b N. befá.

us ne tujh se bhi kisi ziyáda 'izzat-dár ko buláyá ho; ⁹ aur jis ne tujhe aur use dono ko buláyá hai ákar tujh se kahe, ki Is ko jagah de; phir tujhe sharminda hokar sab se niche baithná pare. ¹⁰ Balki jab tú buláyá jáe, to sab se nichí jagah já baith, táki jab terá bulánewálá áe, to tujh se kahe, ki Ai dost, áge barhkar baith: to un sab kí nazar men, jo tere sáth kháná kháne baithe hain, terí 'izzat hogí. ¹¹ Kyúñki jo koí apne áp ko bará banáegá wuh chhotá kiyá jáegá; aur jo apne áp ko chhotá banáegá, wuh bará kiyá jáegá.

Sachhí mihmánnawází.

¹² Phir us ne apne bulánewále se bhí yih kahá, ki Jab tú din ká yú ráat ká kháná taiyár kare, to apne doston, yá bháiyon, yá rishtadáron, yá daulatmand parausiýon ko na bulá; ki aisá na ho, wuh bhí tujhe buláen, aur terá badlá ho jáe. ¹³ Balki jab tú ziyáfat kare, to garibon, lunjon, langron, andhon ko bulá: ¹⁴ to tujh par barakat hogí; kyúñki un ke pás tujhe badlá देने ko kuchh nahín; aur tujhe rástbázon kí qiyámat men badlá milegá.

Da'wat kí tamsíl.

¹⁵ Jo us ke sáth kháná kháne baithe the, un men se ek ne yih báton sunkar us se kahá; Mubáarak hai wuh jo Khudá kí bádshá'at men kháná kháe. ¹⁶ Us ne us se kahá, ki Ek shakhs ne barí ziyáfat^a kí, aur bahut se logon ko buláyá. ¹⁷ Aur kháne ke waqt apne naukar ko bhejá, ki buláe huon se kahe, ki Ao, ab kháná taiyár hai. ¹⁸ Is par sab ne milkar 'uzr karná shurú' kiyá. Pahle ne us se kahá, ki

Main ne khet kharidá hai; mujhe zarúr hai kí jákar use dekhún; main terí minnat kartá hún, kí mujhe ma'zúr rakh. ¹⁹ Dúsré ne kahá; Main ne bailon kí páñch joriyán kharidí hain, aur unhen ázmáne játá hún; main terí minnat kartá hún, kí mujhe ma'zúr rakh. ²⁰ Ek áur ne kahá; Main ne biyáh kiyá hai, is sabab se nahín á saktá. ²¹ Pás us naukar ne ákar apne málik ko in báton kí khabar dí. Is par ghar ke málik ne gusse hokar apne naukar se kahá; Jald shahr ke bázáron aur kúchon men jákar garibon, lunjon, andhon aur langron ko yahán le á. ²² Naukar ne kahá; Ai khudáwand, jaisá tú ne farmáyá thá, waisá hí huá, aur ab bhí jagah hai. ²³ Málik ne us naukar se kahá, kí Sarakon aur khet kí báron kí taraf já, aur logon ko majbúr karke lá, táki merá ghar bhar jáe. ²⁴ Kyúñki main tum se khatá hún, kí jo buláe gaye the, un men se koí shakhs merá kháná na chakhne páegá.

Yisú' ke shágird banne ke báre mez tamsíle.

²⁵ Jab bahut se log us ke sáth já rahe the, to us ne phirkar un se kahá; ²⁶ Agar koí mere pás áe, aur apne báp, aur mán, aur biwí, aur bachchon, aur bháiyon, aur bahinon, balki apní ján se bhí dushmaní na karo, to merá shágird nahín ho saktá. ²⁷ Jo koí apní salib na utháe aur mere piche na áe, wuh merá shágird nahín ho saktá. ²⁸ Kyúñki tum men aisá kaun hai, kí jab wuh ek burj banáná cháhe, to pahle baithkar lágat ká hisáb na kar le, kí áyá mere pás us ke taiyár karne ká sámán hai, yá nahín? ²⁹ Aisá na ho, kí jab neo

* Yún. shám ká khána.

dálkar taiyár na kar sake, to sab dekhnewále yih kahkar us par hanśná shurú' karen, ki ³⁰ Is shakhs ne 'imárat banáni shurú' to kí, magar taiyár na kar saká. ³¹ Yá kaun aisá bádsáh hai, jo dústre bádsáh se larné játá ho, aur pahle baithkar mashwara na kar le, ki áyá main das hazár se us ká muqábala kar saktá hún, yá nahin, jo bis hazár lekar mujh par charhá áttá hai? ³² Nahin to, jab wuh hanoz dúr hí hai, elchí bhejkar sulh kí sharton kí daríkhwást karegá. ³³ Pas isi tarah tum men se jo koí apná sab kuchh tark na kare, wuh merá shágird nahin ho saktá. ³⁴ Namak achchhá to ^a hai; lekin agar namak ká maza játá rahe, to wuh kis chiz se mazadár kiyá jáegá? ³⁵ Na wuh zamín ke kám ká rahá, na khád ke; log use báhar phenk dete hain. Jis ke kán sunne ke hon, wuh sun le.

Yisú' ke sunnewále.

15 ¹ Sára mahsúl lenewále aur gunahgár us ke pás áte the, táki us kí báten sunen. ² Aur Farisí aur faqíh burburákar kahne lage, ki Yih ádmí gunahgáron se miltá, aur un ke sáth kháná khátá hai.

Khoí húi bhej kí tamsíl.

³ Us ne un se yih tamsíl kahí, ki ⁴ Tum men aisá kaun ádmí hai, jis ke pás sau bheren hon, aur un men se ek khoí jáe, to ninnánawe ko biyábán men chhorkar us khoí húi ko, jab tak mil na jáe, dhúndhtá na rahe? ⁵ Phir jab mil játí hai to wuh khush hokar use kandhe par uthá letá hai? ⁶ Aur ghar

men pahunchkar, doston aur parausiyon ko bulátá aur kahtá hai, ki Mere sáth khushí karo; kyúнки merí khoí húi bhej mil gayi? ⁷ Main tum se kahtá hún, ki Isí tarah ninnánawe rástbázon kí nisbat, jo tauba kí hájat nahin rakhte, ek tauba karnewále gunahgár kí bábat ásmán par ziyáda khushí hogí.

Khoe húe dirham kí tamsíl.

⁸ Yá kaun aisí 'aurat hai, jis ke pás das dirham ^b hon, aur ek kho jáe, to wuh ehirág jalákar ghar men jháru na de, aur jab tak mil na jáe, koshish se dhúndhtí na rahe? ⁹ Phir jab mil játá hai, to bahineliyon aur parausiyon ko bulákar na kahe, ki Mere sáth khushí karo, kyúнки merá khoýá húa dirham mil gayá? ¹⁰ Main tum se kahtá hún, ki Isí tarah ek tauba karnewále gunahgár kí bábat Khudá ke frishton ke sámne khushí hotí hai.

Khoe húe beté kí tamsíl.

¹¹ Phir us ne kahá, ki Kisí shakhs ke do beté the. ¹² Un men se chhote ne báp se kahá, ki Ai báp, mál ká jo hissa mujh ko pahunchtá hai, mujhe de. Us ne apná mál matá' unhen bánt diyá. ¹³ Aur bahút din na guzre, ki chhotá betá apná sab kuchh jama' karke, dúr daráz mulk ko rawána húa, aur wahán apná mál badchalni men urá diyá. ¹⁴ Aur jab sab kharch kar chuká, to us mulk men sakht kál pará; aur wuh muhtáj hone lagá. ¹⁵ Phir us mulk ke ek báshinde ke hán já pará: us ne us ko apne kheton men súar charáne

^a Yún. pas namak achchhá.

^b Romion ko hán dirham kí qímat takhminan áth áne kí hotí thi; aur dirham taqriban denarius (Mat. 18. 28 ke hásiye ko dekho) ke barábar hotá thá.

bhejá. ¹⁶ Aur use árzú thí, ki jo phaliyáñ súar kháte the, unhín se apná peñ bhare; magar koi use na detá thá. ¹⁷ Phir us ne hosh men ákar kahá, ki Mere báp ke kitne hí mazdúron ko roñí ifráñ se miltí hai, aur main yahún bhúká mar rahá hún! ¹⁸ Main uthkar apne báp ke pás jáungá, aur us se kahungá, ki Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa: ¹⁹ ab is láiq nahín rahá, ki phir terá betá kahláun; mujhe apne mazdúron jaisá kar le. ²⁰ Pas wuh uthkar apne báp ke pás chala. Wuh abhi dúr hí thá, ki use dekhkar us ke báp ko tars áyá, aur daurkar us ko gale lagá liyá, aur boste liye. ²¹ Bete ne us se kahá, ki Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa: ab is láiq nahín rahá, ki phir terá betá kahláun. ²² Báp ne apne naukaron se kahá, ki Achhe se achchhá jáma jald nikálkar use pahináo; aur us ke háth men angúthí, aur páyiw men júti pahináo. ²³ Aur pale hús bachhre ko lákar zabh karo, táki ham khákar khushí manáen; ²⁴ kyunki merá yih betá murda thá, ab zinda húa; khová húa thá, ab milá hai. Pas wuh khushí manáne lage. ²⁵ Lekin us ká bará betá khet men thá: jub wuh ákar ghar ke nazdík pahunchá, to gúne bajáne aur náchné kí áwáz suní; ²⁶ aur ek naukár ko bulákar daryáft karne lagá, ki yih kyá ho rahá hai? ²⁷ Us ne us se kahá, Terá bhái á gayá hai; aur tere báp ne palá húa bachhrá zabh karáyá hai, is live ki use bhalá changá páyá. ²⁸ Wuh gusse húa, aur andar jánúa na cháhá; magar us ká báp báhar jáke use manáne lagá. ²⁹ Us ne apne báp se jawáb men kahá, ki Dekh, itne baras se main terí khidmat kartá hún, aur kabhi terí

hukm'udúli nahín kí; magar mujhe tú ne kabhi ek bakrí ká bachcha bhí na diyá, ki apne doston ke sáth khushí manátá: ³⁰ lekin jab terá yih betá áyá, jis ne terá mál matá' kasbion men urá diyá, to us ke liye tú ne palá húa bachhrá zabh karáyá. ³¹ Us ne us se kahá; Betá, tú to hamesha mere pás hai, aur jo kuchh merá hai, wuh terá hí hai; ³² lekin khushí manáni aur shádmán honá munásib thá, kyunki terá yih bhái murda thá, ab zinda húa; khová húa thá, ab milá hai.

Beimán mukhtár kí tamsíl.

I6 ¹ Phir us ne shágirdon se bhí kahá, ki Kisi daulatmand ká ek mukhtár thá; us kí logon ne us se shikáyat kí, ki Yih terá mál urátá hai. ² Pas us ne us ko bulákar kahá, ki Yih kyá hai, jo main tere haqq men suntá hún? Apní mukhtári ká hisáb de; kyunki áge ko tú mukhtár nahín rah saktá. ³ Us mukhtár ne apne jí men kahá, ki Kyá karún? kyunki merá málík mujh se mukhtári chhíne letá hai: mittí to mujh se khodí nahín játí, aur bhíkh mángne se sharm áti hai. ⁴ Main samajh gayá ki kyá karún, táki jab mukhtári se mauqúf ho jáun, to log mujhe apne gharon men jagah den. ⁵ Pas us ne apne málík ke ek ek qarzdár ko bulákar pahle se púchhá, ki Tujh par mere málík kú kyá útá hai? ⁶ Us ne kahá; Sau man tel. Us ne us se kahá, ki Apní dastáwez le, aur jald baithkar pachás likh de. ⁷ Phir dússe se kahá; Tujh par kyá útá hai? Us ne kahá; Sau man gehún. Us ne us se kahá, ki Apní dastáwez lekar assí likh de. ⁸ Aur málík ne beimán mukhtár kí taríf kí, is liye ki us ne hoshyári kí thí: kyunki is jahán ke farzand apne ham-

jinson ke sáth mu'ámalát men nūr ke farzandon ki nisbat ziyáda hoshyār haiñ. ⁹ Aur main tum se kahtá hūñ, ki Nárastí ki daulat se apne liye dost paidá karo; táki jab wuh játi rahe, to yih tum ko hame-sha ke maskanon men jagah den. ¹⁰ Jo thore se thore men diyánat-dár hai, wuh bahut men bhi diyánatdár hai, aur jo thore se thore men baddiyánat hai, wuh bahut men bhi baddiyánat hai. ¹¹ Pas jab tum nárast daulat men diyánatdár na thahre, to haqíqí daulat kaun tumháre sipurd karegá? ¹² Aur agar tum begáne mál men diyánatdár na thahre, to jo tumhárá "apná hai, use kaun tumhen degá? ¹³ Koi naukár do málíkon kí khidmat nahín kar saktá: kyúñki yá to ek se 'adawat rakkhegá, aur dúsre se mahabbat; yá ek se milá rahegá, aur dúsre ko náchíz jánegá. Tum Khudá aur daulat dono kí khidmat nahín kar sakte.

Mukhtalíf nasíhaten.

¹⁴ Farísí, jo zardost the, in sab báton ko sunkar use tháththe men uráne lage. ¹⁵ Us ne un se kahá, ki Tum wuh ho, ki ádmíon ke sámne apne áp ko rástbáz thah-ráthe ho; lekin Khudá tumháre dílon ko jántá hai; kyúñki jo chíz ádmíon kí nazar men 'áliqadr hai, wuh Khudá ke nazdíki makrúh hai. ¹⁶ Sharí'at aur ambiyá Yúhanná tak rahe; us waqt se Khudá kí bádsháhát kí khushkhabarí dí játi hai, aur har ek zor márkar us men dákhil hotá hai. ¹⁷ Lekin ásmán aur zamín ká tal jánú sharí'at ke ek nuqte ke miñ jáne se ásan hai. ¹⁸ Jo koi apní bwi ko chhorkar dúsri se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; aur jo shaḡhs shauhar kí

^a N. hamará.

^b Yún. *phaná.*

^c Yún. *shu'la.*

chhori húi 'aurat se biyáh kare, wuh bhi ziná kartá hai.

Ek daulatmand aur ek garib kí tamsil.

¹⁹ Ek daulatmand thá, jo arga-wání aur mihín kapre pahintá, aur har roz khushí manátá aur shán o shaúkat se rahtá thá. ²⁰ Aur La'-zar nám ek garib, násúron se bhará húa, us ke darwáze par dálá gayá thá. ²¹ Use árzú thí, ki daulat-mand kí mez ke jhúte se apná peñ bhare; balki kutte bhi ákar us ke násúr cháthte the. ²² Aur aisá húa ki wuh garib mar gayá, aur firish-ton ne use le jákar Ibráhím kí god men rakh diyá; aur daulatmand bhi múá, aur dafn húa. ²³ Us ne 'álam i arwáh ke darmiyán 'azáb men muḡtílá hokar apní áñkhen uḡháiñ, aur Ibráhím ko dūr se dekhá, aur us kí god men La'zar ko. ²⁴ Aur us ne pukárkar kahá, ki Ai báp Ibráhím, inujh par rahm karke La'zar ko bhej, ki apní unglí ká sirá pání men bhigokar merí zabán tar^b kare; kyúñki main is ág^c men taraptá hūñ. ²⁵ Ibráhím ne kahá; Betá, yád kar, ki tú apní zindagí men apní achchhí chízen le chuká, aur usí tarah La'zar burí chízen; lekin ab wuh yahán tasallí pátá hai, aur tú taraptá hai. ²⁶ Aur in sab báton ke siwá, hamáre tumháre darmiyán ek bará garhá rakkhá gayá hai, aisá ki jo yahán se tumhári taraf pár jáná cháhen, na já saken, aur na log udhar se hamári taraf wár á saken. ²⁷ Us ne kahá; Pas ai báp, main terí minnat kartá hūñ, ki tú use mere báp ke ghar bhej; ²⁸ kyúñki mere páñch bhái haiñ; táki wuh un ke sámne in báton kí gawáhi de, aisá na ho ki wuh bhi is 'azáb kí jagah men áen. ²⁹ Ibráhím ne us se kahá, ki Un ke

pás Músá aur ambiyá to hain; un ki sunen. ³⁰ Us ne kahá; Nahín, ai báp Ibráhím; hún, agar koí murder men se un ke pás jáe, to wuh tauba karenge. ³¹ Us ne us se kahá, ki Jab wuh Músá aur nabion hí ki nahín sunte, to agar murder men se koí jí uthe, to us ki bhi na manenge.

Thokar khiláne aur mu'áf karne ki bábat.

17 ¹ Phir us ne apne shágirdon se kahá; Yih nahín ho saktá, ki thokarēn na lagen; lekin us par afsos hai, jis ke bá'is se lagen! ² In chhoton men se ek ko thokar khiláne ki banisbat, us shakhs ke liye yih mufid hotá, ki chakkí ká pát us ke gale men latkáyá jútá, aur wuh samundar men phenká jútá. ³ Khabardár raho; agar terá bhái gunáh kare, use malámat kar; agar tauba kare, use mu'áf kar. ⁴ Aur agar wuh ek din men sáť daf'a terá gunáh kare, aur sáťon daf'a tere pás phir ákar kahe, ki Tauba kartá hún, to use mu'áf kar.

Ímán rakhkar bhi apni náiláqí ko máin lená.

⁵ Is par rasúlon ne Khudáwand se kahá; Hamáre ímán ko barhá. ⁶ Khudáwand ne kahá, ki Agar tum men ráí ke dáne ke barábar bhi ímán hotá, aur tum is tút ke darakht se kahte, ki Jar se ukharkar samundar men lag já, to tumhári mántá. ⁷ Magar tum men se aísá kaun hai, jis ká naukar hal jottá. Yá gallabání kartá ho, aur jab wuh khet se áe, to us se kahe, ki Jald ákar kháná kháne baith? ⁸ aur yih na kahe, ki Merá kháná^a taiyár kar, aur jab tak main khátún piún, kamar bándhkar meri khidmat kar;

^a Yún. *shám ká kháná.*

ba'd us ke tú khud khá pí lená? ⁹ Kyá wuh is liye us naukar ká íhsán manegá, ki us ne un báton kí jin ká hukm húa ta'míl kí? ¹⁰ Isí tarah tum bhi, jab un sab báton kí jin ká tamhen hukm húa ta'míl kar chuko, to kahe, ki Ham nikamme naukar hain; jo ham par karná farz thá, wuhí kiyá hai.

Das kophiyon ko achchhá karná.

¹¹ Aur aísá húa, ki Yarúshalem ko játe hie wuh Sámariya aur Galil ke bích se hokar já rahá thá. ¹² Aur ek gánw men dákhil hote waqt, das korhí us ko mile. ¹³ Unhon ne dúr khare hokar baland áwáz se kahá; Ai Yisú, ai sáhib, ham par rahm kar. ¹⁴ Us ne unhen dekhkar kahá; Jáo, apne taín káhinon ko dikháo. Aur aísá húa ki wuh játe játe pák sáf ho gaye. ¹⁵ Phir un men se ek, yih dekhkar ki main shifá pá gayá, baland áwáz se Khudá ki baráí kartá húa lautá. ¹⁶ Aur munh ke bal Yisú ke pánpwōn par girke us ká shukr karne lagá; aur wuh Sámari thá. ¹⁷ Yisú ne jawáb men kahá, Kyá dason pák sáf na hie? Phir wuh nau kahún hain? ¹⁸ Kyá siwá is pardesi ke áur na nikle, jo lautkar Khudá kí tanjid karte? ¹⁹ Phir us se kahá; Uthkar chalá já; tere ímán ne tujhe achchhá kiyá hai.

Khudá ki bádsháhat kí haqíqat.

²⁰ Jab Farisíon ne us se púchhá, ki Khudá kí bádsháhat kab áegí? to us ne jawáb men un se kahá, ki Khudá kí bádsháhat záhiri taur par^b na áegí. ²¹ Aur log yih na kahenge, ki Dekho, yahán hai, yá wahán hai! kyúnki, dekho, Khudá kí bádsháhat tumháre darmiyán^c hai.

^b Yá *musháhide ke sáth.*

^c Yá *andar.*

Masih ki nāgahān āmad ki taiyārī.

²² Us ne shāgirdon se kahā; Wuh din āenge, ki tum ko Ibn i Ādam ke dinon men se ek din ke dekhne ki āرزú hogí, aur na dekhoge. ²³ Aur log tum se kahenge, ki Dekho, wahān hai, yā Dekho, yahān hai; magar tum chale na jānā, na un ke pichhe ho lenā. ²⁴ Kyūnki jaise bijlí āsmān^a ki ek taraf se kaundkar dūsrí taraf chamaktí hai, waise hí Ibn i Ādam apne din men zāhir hogā. ²⁵ Lekin pahle zarúr hai, ki wuh bahut dukh uṭhāe, aur is zamāne ke log^b use radd karen. ²⁶ Aur jaisā Nūh ke dinon men hūá thā, isí tarah Ibn i Ādam ke dinon men bhí hogā; ²⁷ ki log khāte píte the, aur un men biyāh shādí hotí thí, us din tak, ki Nūh kishtí par chahā, aur tútān ne ákar sab ko halák kiyā. ²⁸ Aur jaisā Lút ke dinon men hūá thā, ki log khāte píte, aur kharid o farokht karte, aur darakht lagāte, aur ghar banāte the; ²⁹ lekin jis din Lút Sodom se niklá, ág aur gandhak ne āsmān se barāskar sab ko halák kiyā; ³⁰ Ibn i Ādam ke zāhir hone ke din bhí aisā hí hogā. ³¹ Us din jo kothe par ho, aur us ká asbāb ghar men ho, wuh us ke lene ko na utre; aur isí tarah jo khet men ho, wuh pichhe ko na laute. ³² Lút ki biwí ko yād rakkho. ³³ Jo koi apní jān bachāne ki koshish kare, wuh use khoegā: aur jo koi use khoe, wuh us ko zinda rakkhegā. ³⁴ Main tum se kahtā hūn, ki Us rát do ādmí ek chārpái par sote hongē; ek le liyā jāegā, aur dūsrā chhor diyā jāegā. ³⁵ Do auraten ek sáth chakki pístí hongí; ek le lí jāegí, aur dūsrí chhor di jāegí. ³⁷ Unhon ne jawāb men se kahā, ki Ai Khudāwand, yih kahān hogā?

^a Yūn. āsmān ke niche.

^b Yun. yih pusht.

^c Yūn. ke wāste sabr.

Us ne un se kahā; Jahān murdār hai, wahān giddh bhí jama' hongē.

Beinsāf qāzī ki tamsil.

I8 ¹ Phir us ne, is garaz se ki har waqt du'ā māngte rahnā, aur himmat na hārní chāhiye, un se yih tamsil kahí, ki ² Kisi shahr men ek qāzī thā; aur na wuh Khudā se dārtā, na ādmí kí kuchh parwā kartā thā. ³ Aur usí shahr men ek bewa thí, jo us ke pás ákar yih kahā kartí thí, ki Merā insāf karke mujhe muddā'í se bachā. ⁴ Us ne kuchh 'arse tak to na chāhā; lekin ba'd is ke apne jí men kahā, ki Go main na Khudā se dārtā; aur na ādmion kí kuchh parwā kartā hūn, ⁵ taubhí is liye ki yih bewa mujhe satātí hai, main us ká insāf karūngā; aisā na ho ki wuh bār bār ákar ákhir kō merā nūk men dam kare. ⁶ Khudāwand ne kahā; Suno, ki yih beinsāf qāzī kyā kahtā hai. ⁷ Pas kyā Khudā apne barguzidon ká insāf na karegā, jo rát din us se faryād karte hain? Aur kyā wuh un ke báre men der^c karegā? ⁸ Main tum se kahtā hūn, ki Wuh jald un ká insāf karegā; táham jab Ibn i Ādam āegā, to kyā zamín par imān páegā?

Farísí aur mahsúl lenewāle ki tamsil.

⁹ Phir us ne ba'z logon se, jo apne par bharosā rakhte the, ki ham rástbāz hain, aur báqí ādmion ko nāchíz jante the, yih tamsil kahí, ¹⁰ ki Do shakhs haikal men du'ā māngne gaye; ek Farísí, dūsrā mahsúl lenewāla. ¹¹ Farísí kharā hokar apne jí men yūn du'ā māngne lagā, ki Ai Khudā, main terā shukr kartā hūn, ki báqí ādmion kí tarah zālím, beinsāf, zinākār, yā is mahsúl lenewāle kí mánind nahīn hūn.

¹² Main hafte men do bār roza rakhtā, aur apnī sārī āmadani par dahyakilagatā hūn. ¹³ Lekin mah-sūl lenewālē ne dūr khare hokar itnā bhī na chāhā, ki āsmān kī taraf ānk h u thāc; balki chhātī pīt pīt kar kahā, ki Ai Khudā, mujh gunahgār par rahm kar. ¹⁴ Main tum se kahtā hūn, ki Yih shakhs dūse kī nisbat rāstbāz thahrkar apne ghar gayā: kyūnki jo koī apne āp ko barū banāegā, wuh chhotā kiya jāegā; aur jo apne āp ko chhotā banāegā, wuh barā kiya jāegā.

Chhotē bachchon se Yisū' kī mahabbat.
(Mat. 19. 13-15; Mar. 10. 13-16.)

¹⁵ Phir log apne chhotē bachchon ko bhī us ke pās lāne lage, tāki wuh un ko chhūc: aur shāgirdon ne dekhkar un ko jhirkā. ¹⁶ Magar Yisū' ne bachchon ko pās bulākar kahā, ki Bachchon ko mere pās āne do, aur unhen mana' na karo; kyūnki Khudā kī bādshāhat aison hī kī hai. ¹⁷ Main tum se sach kahtā hūn, ki Jo koī Khudā kī bādshāhat ko bachche kī tarah qabūl na kare, wuh us men hargiz dākhil na hogā.

Yisū' ke pure shāgird hone kā tarīqa.
(Mat. 19. 16-29; Mar. 10. 17-30.)

¹⁸ Phir kisī sardār ne us se yih suwāl kiya, ki Ai nek ustād, main kyā karūn, tāki hamesha kī zindagi kā wāris banūn? ¹⁹ Yisū' ne us se kahā, Tū mujhe kyūn nek kahtā hai? koī nek nahin, magarek, ya'nī Khudā. ²⁰ Tū hukmon ko to jāntā hai: Zinā na kar, Khūn na kar, Chorī na kar, Jhūthī gawāhī na de, Apne bāp kī aur mān kī 'izzat kar. ²¹ Us ne kahā; Main ne larakpan se in sab par 'amal kiya hai. ²² Yisū' ne yih sunkar us se kahā; Abhī tak tujh men ek bāt kī kami hai:

apnā sab kuchh bechkar garibon ko bant de, tuihe āsmān par khazāna milegā: aur ākar mere piche ho le. ²³ Yih sunkar wuh bahut gamgin hūā, kyūnki barā daulatmand thā. ²⁴ Yisū' ne us ko dekhkar kahā, ki Daulatmandon kā Khudā kī bādshāhat men dākhil honā kaisā mushkil hai! ²⁵ Kyūnki unt kā sūī ke nāke men se nikal jānā is se āsān hai, ki daulatmand Khudā kī bādshāhat men dākhil ho. ²⁶ Sunnewālon ne kahā; To phir kaun najāt pū saktā hai? ²⁷ Us ne kahā; Jo insān se nahin ho saktā, wuh Khudā se ho saktā hai. ²⁸ Patras ne kahā; Dekh, ham to apnā ghar bār chhorkar tere piche ho liye hai. ²⁹ Us ne un se kahā; Main tum se sach kahtā hūn, ki aisā koī nahin, jis ne ghar, yā bīwi, yā bhāiyon, yā mān bāp, yā bachchon ko Khudā kī bādshāhat ke wāste chhor diya ho, ³⁰ aur is zamāne men kāi gunā ziyāda na pāe, aur ānewālē 'ālam men hamesha kī zindagi.

Apne qatl hone aur jī uṭhne ke बारे men Yisū' kī peshingoi.

(Mat. 20. 17-19; Mar. 10. 32-34.)

³¹ Phir us ne un bārah ko sāth lekar un se kahā, ki Dekho, ham Yarusaleim ko jāte hai, aur jitnī bāten nabion kī ma'rifat likhī gayī hai, Ibn i Ādam ke haqq men pūrī hongī. ³² Kyūnki wuh gair-qaumwālon ke hawāle kiya jāegā, aur log us ko thaṭṭhe men urāenge, aur be'izzat karenge, aur us par thūkenge; ³³ aur us ko kore māenge aur qatl karenge; aur wuh tisre din jī uṭhegā. ³⁴ Lekin unhon ne in men se koī bāt na samjhi; aur yih qaul un par poshida rahā, aur in bāton kā matlab un kī samajh men na āyā.

Yariho ke ek andhe ko bīnō karnā.
(Mat. 20. 29-34; Mar. 10. 46-52.)

³⁵ Jab wuh chalte chalte Yariho ke nazdik pahunchā, to aisā hūā ki ek andhā rāh ke kanāro baithā hūā bhik māng rahā thā. ³⁶ Wuh bhīr ke jāne ki āwāz sunkar pūchhne lagā, ki yih kyā ho rahā hai? ³⁷ Unhon ne use khabar di, ki Yisū' Nāsari jā rahā hai. ³⁸ Us ne chillākar kahā; Ai Yisū', Ibn i Dāūd, mujh par rahm kar. ³⁹ Jo āge jāte the, wuh us ko dāntne lage, ki chup rahe; magar wuh āur bhī chillāyā, ki Ai Ibn i Dāūd, mujh par rahm kar. ⁴⁰ Yisū' ne khare hokar hukm diyā, ki Us ko mere pās lāo. Jab nazdik āyā, to us ne us se yih pūchhā; ⁴¹ Tū kyā chāhtā hai, ki main tere liye karūn? Us ne kahā; Ai Khudāwand, yih ki main binā ho jāūn. ⁴² Yisū' ne us se kahā; Binā ho jā; tere imān ne tujhe achchhā kiyā. ⁴³ Wuh usi dam binā ho gayā, aur Khudā ki barāi kartā hūā us ke pīchhe ho liyā. Aur sab logon ne dekhkar Khudā ki hamd ki.

Zakkāi ke ghar men Yisū' kā utarnā.

19 ¹ Wuh Yariho men dākhil hokar jā rahā thā. ² Aur dekho, Zakkāi nām ek ādmī thā, jo mahsūl lenewālon kā sardār aur daulatmand thā. ³ Wuh Yisū' ke dekhne ki koshish kartā thā, ki kaun sā hai; lekin bhīr ke sabab dekh na saktā thā, is liye ki us kā qadd chhotā thā. ⁴ Pās use dekhne ke liye āge daurkar ek gūlar ke per par charh gayā; kyūnki wuh usi rāh se jāne ko thā. ⁵ Jab Yisū' us jagah pahunchā, to upar nigāh karke us se kahā; Ai Zakkāi, jald utar ā; kyūnki āj mujhe tere ghar rahnā zarūr hai. ⁶ Wuh jald utarke us ko khushī se apne ghar le gayā.

* Yūn. mīna. Is latz se sau dirham (18. 8 ke hāshiye ko dekho) ki raqm murād hai.

⁷ Jab logon ne yih dekhā, to sab burburākar kahne lage, ki Wuh to ek gunahgār shakhs ke hān jā utrā. ⁸ Aur Zakkāi ne khare hokar Khudāwand se kahā; Ai Khudāwand, dekh, main apnā ādhā māl garibon ko detā hūn; aur agar kisī kā kuchh nāhaqq le liyā hai, to us ko chaugunā adā kartā hūn. ⁹ Yisū' ne us se kahā, ki Aj is ghar men najāt āī hai, is liye ki yih bhī Ibrāhīm kā betā hai. ¹⁰ Kyūnki Ibn i Adam khoe hūon ko dhūndhne aur najāt dene āyā hai.

Ashrafion ki tamsil.

¹¹ Jab wuh in bāton ko sun rahe the, to us ne ek tamsil bhī kahī, is liye ki Yarūshalem ke nazdik thā, aur wuh gumān karte the, ki Khudā ki bādshāhat abhī zāhir hūā chāhtī hai. ¹² Pās us ne kahā, ki Ek amīr dūr darāz mulk ko chalā, tāki bādshāhī hāsīl karke phir āe. ¹³ Us ne apne naukaron men se das ko bulākar unhen das ashrafīān* diin, aur un se kahā, ki Mere wāpas āne tak len den karnā. ¹⁴ Lekin us ke shahr ke ādmī us se 'adāwat rakhte the, aur us ke pīchhe elchion ki zabānī kahlā bhejā, ki Ham nahīn chāhte, ki yih ham par bādshāhī kare. ¹⁵ Jab wuh bādshāhī hāsīl karke phir āyā, to aisā hūā ki un naukaron ko bulā bhejā, jinhen rupayā diyā thā, tāki ma'lūm kare, ki unhon ne len den se kyā kyā kamāyā. ¹⁶ Pahle ne hāzir hokar kahā; Ai Khudāwand, terī ashrafī se das ashrafīān paidā hūin. ¹⁷ Us ne us se kahā; Ai achchhe naukār, shābāsh! is liye ki tū nihāyat thore men diyānatdār niklā, ab tū das shahron par ikhtiyār rakh. ¹⁸ Dūre ne ākar kahā; Ai khudāwand, terī ashrafī se pānch ashrafīān paidā

hún. ¹⁹ Us ne us se bhí kahá, ki Tú bhí páñch shahron ká hákim ho. ²⁰ Tísre ne ákar kahá; Ai khudá-wand, dekh, terí ashrafi yih hai jis ko main ne rúmál men bándh rak-há: ²¹ Kyúñki main tujh se dartá thá, is liye ki tú sakht ádmí hai; jo tú ne nahín rakkhá, use uthá letá hai, aur jo tú ne nahín boyá, use káttá hai. ²² Us ne us se kahá; Ai sharir naukár, main tujh ko tere hí munh se mulzim thahrátá hún. Tú mujhe jántá thá ki sakht ádmí hún, aur jo main ne nahín rakkhá use uthá letá, aur jo nahín boyá, use káttá hún; ²³ phir tú ne merá rupaya sáhnúkar ke hán kyún na rakh diyá, túki main ákar use súd samet le letá? ²⁴ Aur us ne un se kahá jo pás khare the, ki Wuh ashrafi us se le lo, aur das ashrafiwále ko de do. ²⁵ (Unhon ne us se kahá; Ai khudáwand, us ke pás das ashrafián to hai.) ²⁶ Main tum se kahtá hún, ki Jis ke pás hai, us ko diyá jáegá; aur jis ke pás nahín, us se wuh bhí le liyá jáegá, jo us ke pás hai. ²⁷ Ma-gar mere un dushmanon ko, jinhon ne na cháhá thá ki main un par bádsháhi karún, yahán lákar mere sámne qatl karo. ²⁸ Yih báten kahkar wuh Yarú-shalem kí taraf un ke áge áge chalá.

Yisú' ká 'alániya taur par Yarú-shalem men dákhil honá.
(Mat. 21. 1-9; Mar. 11, 1-10;
Yúh. 12. 12-15.)

²⁹ Jab wuh us pahár par jo Zai-tún ká kahlátá hai Baitfagá aur Bait'aniyyáh ke nazdik pahunchá, to aisá húa ki us ne shágirdon men se do ko yih kahkar bhejá, ³⁰ ki Sámne ke gánw men jáo, aur us men dákhil hote hí ek gadhi ká

bachcha bandhá húa milegá, jis par kabhi koi ádmí sawár nahin húa: use khol láo. ³¹ Aur agar koi tum se púchhe, ki Kyún kholte ho? to yún kah dená, ki Khudáwand ko darkár hai. ³² Pas jo bheje gaye the, unhon ne júkar, jaisá us ne un se kahá thá, waisá hí páyá. ³³ Jab gadhi ke bachche ko khol rahe the, to us ke málikon ne un se kahá, ki Is bachche ko kyún kholte ho? ³⁴ Unhon ne kahá, ki Khudáwand ko darkár hai. ³⁵ Wuh us ko Yisú' ke pás le áe, aur apne kapre us bachche par dálkar Yisú' ko sawár kiyá. ³⁶ Jab já rahá thá, to wuh apne kapre ráh men bichháte játe the. ³⁷ Aur jab wuh shahr ke nazdik, Zaitún ke pahár ke utár par pahunchá, to shágirdon kí sári jamá'at un sab mu'jizon^a ke sabab, jo unhon ne dekhe the, khush hokar baland áwáz se Khudá kí haand karne lagi, ³⁸ ki Mubáarak hai wuh bádsháh, jo Khudáwand ke nám par átá hai; ásmán par sulh, aur 'álam í balá par jalál! ³⁹ Bhír men se ba'z Farision ne us se kahá, ki Ai ustád, apne shágirdon ko dánt de. ⁴⁰ Us ne jawáb men ka-há; Main tum se kahtá hún, ki agar yih chup rahen, to patthar chillá uthenge.

Yisú' ká Yarúshalem par roná.

⁴¹ Jab nazdik ákar shahr ko dekhá, to us par royá, aur kahá; ⁴² Kásh ki tú apne ísí din men salámati kí báten jántá! magar ab wuh terí áñkhon se chhip gayi hai. ⁴³ Kyúnki wuh din tujh par áenge, ki tere dushman tere gird morcha bándhkar tujhe gher lenge, aur har taraf se tang karenge, ⁴⁴ aur tujh ko, aur tere bachchon ko jo tujh men hai, zamin par de

^a Yún. quadraton.

patkenge; aur tujh men kisi patthar par patthar baqi nachhorenge; is liye ki tu ne us waqt ko na pahchaná, jab tujh par nigáh ki gayí.

Haikal ko pak saf karná.

(Mat. 21. 12-16; Mar. 11. 15-18.)

⁴⁵ Phir wuh haikal men jákar bechnewálon ko nikálne lagá, ⁴⁶ aur un se kahá; Likhá hai, ki ^a Merá ghar du'á ká ghar hogá; magar tum ne us ko ḡákuon kí khoh baná diyá.

⁴⁷ Aur wuh har roz haikal men ta'lim detá thá. Magar sardár káhin aur faqih aur qaum ke rais us ke halák karne kí koshish men the. ⁴⁸ Lekin koi tadbir na nikál sake, ki yih kis tarah karen; kyunki sab log bare shauq se us ki sunte the.

Apne ikhtiyár ke bare men Yisú' ká sardáron ko jawáb dená.

(Mat. 21. 23-27; Mar. 11. 27-33.)

20 ¹ Un dinon men ek roz aisá húa, ki jab wuh haikal men logon ko ta'lim aur khushkhabari de rahá thá, to sardár káhin aur faqih buzurgon ke sáth us ke pás á khare hue; ² aur kahne lage, ki Hamen batá, tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai, yá kaun hai jis ne tujh ko yih ikhtiyár diyá hai? ³ Us ne jawab men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; mujhe batáo: ⁴ Yúhanná ká baptisma ^b ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? ⁵ Unhon ne ápas men saláh kí, ki Agar ham kahen, Ásmán kí taraf se, to wuh kahegá; Tum ne kyún us ká yaqín na kiya? ⁶ Aur agar kahen, ki Insán kí taraf se, to sab log ham

ko sangsár karenge; kyunki unhen yaqín hai, ki Yúhanná nabí thá. ⁷ Pas unhon ne jawab diyá; Ham nahín jánte, ki kis kí taraf se thá. ⁸ Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

Angúri bág ke thekedáron kí tamsil. †
(Mat. 21. 33-45; Mar. 12. 1-11.)

⁹ Phir us ne logon se yih tamsil kahni shurú' kí, ki Ek shakhs ne angúri bág lagákar bágbánon ko theke par diyá, aur ek bari muddat ke liye parden chalá gayí. ¹⁰ Aur phal ke mausim par us ne ek naukár bágbánon ke pás bhejá, táki wuh bág ke phal ká hissa use den; lekin bágbánon ne us ko pítkar khálí háth lautá diyá. ¹¹ Phir us ne ek áur naukár bhejá; unhon ne us ko bhí pítkar aur be'izzat karke khálí háth lautá diyá. ¹² Phir us ne tísrá bhejá; unhon ne us ko bhí zaḡlmi karke nikál diyá. ¹³ Is par bág ke málík ne kahá, ki Kyá karún? Main apne piyáre bete ko bhejúngá; sháyad us ká liház karen. ¹⁴ Jab bágbánon ne use dekhá, to ápas men saláh karke kahá, ki Yihí wáris hai: ise qatl karen, ki mím-rás hamári ho jáe. ¹⁵ Pas us ko bág ke báhar nikálkar qatl kiya. Ab bág ká málík un ke sáth kyá karegá? ¹⁶ Wuh ákar un bágbánon ko halák karegá, aur bág auron ko de degá. Unhon ne yih sunkar kahá; Khudá na kare. ¹⁷ Us ne un kí taraf dokhkar kahá; Phir yih kyá likhá hai, ki ^c Jis patthar ko mi-máron ne radd kiya, wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá? ¹⁸ Jo koi us patthar par giregá, us ke ṡukre ṡukre ho jáenge; lekin jis par wuh giregá, use pís dálegá.

^a Yasha'yáh 56. 7.

^b Yá ítibáq.

^c Zabúr 118. 22.

Khirāj dene ke बारे में Yisū' kā faisala.

(Mat. 22. 15-22; Mar. 12. 12-17.)

¹⁹ Usī ghari faqih aur sardār kā-hinon ne us ke pakarne ki koshish ki; magar logon se dare, kyunki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tarisil ham par kahī. ²⁰ Aur wuh us ki tāk men lage, aur jāsūs bheje, ki rāstbāz bankar us ki koi bāt pakren, tāki us ko hākīm ke qabze aur iktiyār men de den. ²¹ Unhon ne us se yih suwāl kiyā, ki Ai ustād, ham jānte hain ki terā kalām aur ta'lim durust hai, aur tū kisī ki tarafdārī nahin kartā, balki sachchāī se Khudā ki rūh ki ta'lim detā hai; ²² hamen Qaisar ko khirāj denā rawā hai, yā nahin? ²³ Us ne un ki makkārī ma'lūm karke un se kahā; ²⁴ Ek dīnār^a mujhe dikhāo. Us par kis ki sūrat aur nām hai? Unhon ne kahā; Qaisar kā. ²⁵ Us ne un se kahā; Pas jo Qaisar kūs hai, Qaisar ko, aur jo Khudā kā hai, Khudā ko adā karo. ²⁶ Wuh logon ke sāmne us^b gaul ko pakar na sake, balki us ke jawāb se ta'ajjub karke chup ho rahe.

Sadiqon ko qiyāmat ke बारे में jawāb denā.

(Mat. 22. 23-33; Mar. 12. 18-27.)

²⁷ Phir Sadūqī jo kahte^c hain, ki qiyāmat hai hī nahin, un men se ba'z ne us ke pās ākar yih suwāl kiyā, ki ²⁸ Ai ustād, Mūsā ne hamāre liye likhā hai, ki agar kisī kā biyāhā hūā bhāī beaulād mar jāe, to us kā bhāī us ki biwi ko kar le, aur apne bhāī ke liye nasl paidā kare. ²⁹ Chunānchi sāt bhāī the: pahle ne biwi ki, aur beaulād mar gayā. ³⁰ Phir dūsre ne use liyā, aur tīsre ne bhī; ³¹ isī tarah

sāton beaulād mar gaye. ³² Ākhir ko wuh^a aurat bhī mar gayī. ³³ Pas qiyāmat men wuh^a aurat un men se kis ki biwi hogi? kyunki wuh sāton ki biwi banī thī. ³⁴ Yisū' ne un se kahā, ki Is jahān ke farzandon men to biyāh shādī hotī hai; ³⁵ lekin jo log is lāiq thahrenge, ki us jahān ko hāsīl karen, aur mardon men se jī uthen, un men biyāh shādī na hogi; ³⁶ kyunki wuh phir marne ke bhī nahin, is liye ki firishton ke barābar hongē; aur qiyāmat ke farzand hokar Khudā ke bhī farzand hongē. ³⁷ Lekin is bāt ko ki murde jī uthte hain, Mūsā ne bhī Jhārī ke zikr men zāhir kiyā hai; chunānchi wuh Khudāwand ko Ibrāhīm kā Khudā aur Izhāq kā Khudā aur Yā'qūb kā Khudā kahtā hai. ³⁸ Lekin Khudā mardon kā Khudā nahin, balki zindon kā hai; kyunki us ke nazdik sab zinda hain. ³⁹ Tab ba'z faqihon ne jawāb men us se kahā, ki Ai Ustād, tū ne khūb farmāyā. ⁴⁰ Kyunki un ko us se phir koi suwāl karne ki jur'at na hūī.

Masih Ibn i Dāūd ke बारे में.

(Mat. 22. 41-45; Mar. 12. 35-37.)

⁴¹ Phir us ne un se kahā; Masih ko kis tarah Dāūd kā betā kahte hain? ⁴² Dāūd to Zabūr^d men āp kahtā hai, ki

^e Khudāwand ne mere Khudāwand se kahā;

Merī dahinī taraf baith,

⁴³ Jab tak main tere dushmanon ko tere pānwon tale ki chauki na kar dūn.

⁴⁴ Pas Dāūd to use Khudāwand kahtā hai, phir wuh us kā betā kyūnkar thahrā?

^a Mat. 18. 28 ke hāshiye ko dekho.
^d Yūn. *Mazdmir ki kitāb.*

^b N. us ke.

^c N. *inikār karte.*

^e Zabūr 110. 1.

Faqihon ko malámat karná.
(Mat. 23. 1, 2 aur 5-7; Mar. 12. 38-40.)

⁴⁵ Jab sab log sun rahe the, to us ne apne shághirdon se kahá, ⁴⁶ ki Faqihon se khabardár rahná, jo lambe lambe jáme pahinkar phirne ká shauq rakhte hain, aur bázáron men salám, aur 'ibádatkhánon men a'lá darje kí kursíán, aur ziyáfaton men sadrnishini pasand karte hain. ⁴⁷ Wuh bewa 'auraton ke gharon ko dabá baithte hain, aur dikháwe ke liye nanuúz ko túl dete hain; inhen ziyáda sazá hogi.

Ek kangál bewa kí nazr.
(Mar. 12. 41-44.)

21 ¹ Phir us ne ánkhi uthákar un daulatmandon ko dekhá, jo apní nazron ke rupaye haikal ke khazáne men dál rahe the; ² aur ek kangál bewa ko bhí us men do damriyán dálte dekhá. ³ Is par us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki is kangál bewa ne sab se ziyáda dálá; ⁴ kyúñki un sab ne to apne inál kí bahutát se nazr ka chandá dálá; magar is ne apní nádári kí hálát men, jitní rozí us ke pás thí, sab dál dí.

Ibn i Ádam kí ámad ke nishán.
(Mat. 24. 1-31; Mar. 13. 1-27.)

⁵ Aur jab ba'z log haikal kí bábat kah rahe the, ki wuh nafis pattharon aur nazr kí húi chizon se árásta hai, to us ne kahá; ⁶ Wuh din áenge, ki in chizon men se, jo tum dekhate ho, yahan^a kisi patthar par patthar báqi na rahegá, jo giráyá na jáe. ⁷ Unhon ne us se púchhá, ki Ai ustád, phir yih báten kab hongí? Aur jab wuh hone ko hon, us waqt ká kyá

nishán hai? ⁸ Us ne kahá; Khabardár, gumráh na honá; kyúñki bahutere mere nám se áenge, aur kahenge, ki Wuh main hí hún; aur yih bhí, ki Waqt nazdik á pahunchá hai: tum un ke pichhe na chale jáná. ⁹ Aur jab laráiyon aur fasádon kí atwáhen suno, to ghabrá na jáná; kyúñki un ká pahle wáqi^c, honá zarúr hai; lekin us waqt fauran khátima na hogá.

¹⁰ Phir us ne un se kahá; ki Qaum par qaum, aur bádsháhat par bádsháhat charháí karegi. ¹¹ Aur bare bare bhaunchál áenge, aur já ba já kál aur mari^b paregi; aur ásmán par barí barí dahshatnák báten aur nishánián záhir hongí. ¹² Lekin in sab báton se pahle wuh mere nám ke sabab tumhen pakrenge, aur sataenge, aur 'ibádatkhánon kí 'adálat ke hawáale karenge, aur qaidkhánon men dalwáenge, aur bádsháhon aur hákimon ke sánne házir karenge. ¹³ Aur yih tumháre gawáhidene ká mauqa^c hogá. ¹⁴ Pas apne dil men thán rakkho, ki ham pahle se fikr na karenge, ki kyá jawáb den. ¹⁵ Kyúñki main tumhen isi zabán aur hikmat dúngá, ki tumhárá koi mukhálif sámná karne yá khiláf kahne ká maqdúr na rakkhegá. ¹⁶ Aur tumhen mán báp, aur bhái, aur rishtadár, aur dost bhí pakarwáenge; balki wuh tum men se ba'z ko marwá^d dálenge. ¹⁷ Aur mere nám ke sabab sab log tum se 'adáwat rakkhenge. ¹⁸ Lekin tumháre sir ká ek bál bhí bika na hogá. ¹⁹ Apne sabr se tum apní jánen bacháe rakkhoge^e.

²⁰ Phir jab tum Yarúshalem ko faujon se ghirá húa dekho, to ján lená, ki us ká ujar jáná nazdik hai.

^a N. yahan na dárad.

^b N. mari aur kadl.

^c Yá tumháre liye gawáhid hogi.

^d Yá mar.

^e Yún. naf'a men páoge.

²¹ Us waqt jo Yahúdiya men hon, paháron par bhág jáen, aur jo Yariśhaleim^a ke andar hon, báhar nikal jáen; aur jo diháat men hon, shahr men ná jáen. ²² Kyúnki yih intiám ke din hongé, jin men sab báten, jo likhí haiñ, púri ho jáengi. ²³ Un par afsos hai jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon! kyúnki miulk men^b barí musibat aur is qaum par gazab hogá. ²⁴ Aur wuh talwár ká luqma ho jáenge, aur asir hokar sab qaumon men pahuncháe jáenge, aur jab tak gair qaumon ki mí'ád púri ná ho, Yariśhaleim gair-qaumon se pámal hotí rahegi. ²⁵ Aur súraur aur chánd aur sitáron men nishán záhir hongé, aur zamín par qaumon ko taklíf hogí; kyúnki wuh samundar aur us kí lahton ke shor se ghabrá jáengi. ²⁶ Aur dar ke máre aur zamín par ánewáli baláon kí ráh dekhte dekhte logon kí ján men ján ná rahegi; is liye kí ásmán kí quwaten hiláí jáengi. ²⁷ Us waqt log Ibn í Ádam ko qudrat aur bare jalál ke sáth bádal men áte dekhenge. ²⁸ Aur jab yih báten hone lagen, to sídhe hokar sir úpar uþhána; is liye kí tumhári maḡhlaś nazdík hogí.

Masih kí ámad kí taiyári.

(Mat. 24. 32-44; Mar. 13. 28-37.)

²⁹ Aur us ne un se ek tamsil kahí, kí Anjír ke darakht aur sab darakhton ko dekho. ³⁰ Jonhín un men koppalen nikaltí haiñ, tum dekhkar áp hí ján lete ho, kí ab garmi nazdík hai. ³¹ Isi tarah jab tum in báton ko hote dekho, to ján lo, kí Khudá kí bádsháhat nazdík hai. ³² Main tum se sach kahtá hún, kí Jab tak yih sab báten ná ho len, yih nasl^c hargiz tamám

ná hogí. ³³ Ásmán aur zamín tal jáenge, lekin meri báten hargiz ná talengi.

³⁴ Pas khabardár raho; aísá ná ho kí tumháre dil khumár, aur nashébázi, aur is zindagi ke fikron se sust ho jáen, aur wuh din tum par phande kí tarah nágháñ á pare. ³⁵ Kyúnki jitne log tamám rú e zamín par maujúd hongé, un sab par wuh isi tarah á paregá. ³⁶ Pas har waqt jágte aur du'á mángte raho, táki tum ko in sab honewáli báton se bachne, aur Ibn í Ádam ke huzúr khare hone ká maqdúr ho.

³⁷ Aur wuh har roz haikal men ta'lim detá thá; aur rát ko báhar jáke us pahár par rahá kartá thá, jo Zaitún ká kahlátá hai. ³⁸ Aur subh sawere sab log us kí báten sunne ko haikal men us ke pás áyá karte the.

Yisú' ke qatl ke báre men sardáron kí saláh.

(Mat. 26. 2-5; Mar. 14. 1, 2.)

22 ¹ Aur 'Íd í Fatír, jis ko 'Íd í Fasn^h kahte haiñ, nazdík thi. ² Aur sardár káhin aur faqíh mauqa' dhúndh rahe the kí use kis tarah már dálen, kyúnki logon se ɗarte the.

Yahúddáh Iskariyoti kí beímani.

(Mat. 26. 14-16; Mar. 14. 10, 11.)

³ Aur Shaitán Yahúddáh men sam-áyá, jo Iskariyoti kahlátá, aur un búrah men shumár kiyá játá thá. ⁴ Us ne jákar sardár káhinon aur sipáhinon ke sardáron se saláh kí, kí us ko kis tarah un ke hawále kare. ⁵ Wuh khush hue, aur use rupaye dene ká iqrár kiyá. ⁶ Us ne mán liyá, aur mauqa' dhúndhne lagá, kí use bagair hangáme ke un ke hawále kará de.

^a Yún. us.

^b Yá zamín par.

^c Yá pusht.

Fasah kī taiyārī.

(Mat. 26. 17-19; Mar. 14. 12-16.)

7 Aur 'Id i Fatir ká din áyá, jis men Fasah zabh karná farz thá. 8 Aur Yisú' ne Patras aur Yúhanná ko yih kahkar bhejá, ki Jákar hamáre kháne ke liye fasah taiyár karo. 9 Unhon ne us se kahá; Tú kahán cháhthá hai, ki ham taiyár karen? 10 Us ne un se kahá; Dekho, shahr men dákhil hote hí tumhen ek ádmí pání ká ghará liye hús milegá; jis ghar men wuh jáe, us ke piche chale jáná. 11 Aur ghar ke málik se kahná, ki Ustád tujh se kahtá hai; Wuh mihmán-khána kahán hai, jis men apne shágirdon ke sáth Fasah kháú? 12 Wuh tumhen ek bará bálákhána árasta kiya húa dikháegá: wabín taiyárí karná. 13 Unhon ne jákar, jaisá us ne un se kahá thá, waisá hí páyá, aur Fasah taiyár kiya.

'Ashá e Rabbání ká muqarrar kiya jáná.

(Mat. 26. 20-29; Mar. 14. 17-24; 1 Kur. 11. 23-25.)

14 Jab waqt ho gayá, to wuh kháná kháne baithá, aur rasúl us ke sáth baithé. 15 Us ne un se kahá; Mujhe barí árzú thí, ki dukh sahne se pahle yih Fasah tumháre sáth kháú; 16 kyúnci main tum se kahtá hún, ki Use^a kabhí na khá-úngá, jab tak wuh Khudá kí bádsháhát men purá na ho. 17 Phir us ne piyála lekar shukr kiya, aur kahá, ki Is ko lekar ápas men bánt lo: 18 kyúnci main tum se kahtá hún, ki Angúr ká shíra^b ab se kabhí na piúngá, jab tak Khudá kí bádsháhát na á le. 19 Phir us ne rotí lí, aur shukr karke torí, aur yih kahkar un ko dí, ki Yih merá badan hai, jo tumháre wáste diya játá hai: merí

^a N. phir isád.

^b Yún. ták ká hásil.

yádgári ke liye yihí kiya karo. 20 Aur isí tarah kháne^c ke ba'd piyála yih kahkar diya, ki Yih piyála mere us khún men nayá 'ahd hai, jo tumháre wáste baháya játá hai. 21 Magar dekho, mere pakarwáne-wále ká háth mere sáth mez par hai. 22 Kyúnci Ibn i Ádam to, jaisá us ke wáste muqarrar hai, játá hí hai; magar us shakhs par afsos hai, jis ke wasile se wuh pakarwáyá játá hai! 23 Is par wuh ápas men púchhne lage, ki Ham men se kaun hai, jo yih kám karegá?

Firotaní kī nasihat, aur Patras kī bewafái kī peshingóí.

24 Aur un men yih takrár bhí huí, ki Ham men se kaun bará samjhá játá hai? 25 Us ne un se kahá, ki Jair-qaumon ke bádsháh un par hukumat chaláte hain; aur jo un par ikhtiyár rakhte hain, khudá-wand i ní'mat khaláte hain. 26 Magar tum aise na honá; balki jo tum men bará hai, wuh chhoटे kí má-nind, aur jo sardár hai, wuh khidmat karnewále kí mánind bane. 27 Kyúnci bará kaun hai; wuh jo kháná kháne baithá, ya wuh jo khidmat kartá hai? kyá wuh nahín, jo kháná kháne baithá hai? Lekin main tumháre dariniyán khidmat karnewále kí mánind hún. 28 Magar tum wuh ho, jo merí ázmáishon men barábar inre sáth rahe. 29 Aur jaise mere Báp ne mere liye ek bádsháhát muqarrar kí hai, main bhí tumháre liye muqarrar kartá hún, 30 táki merí bádsháhát men merí mez par kháo píó; balki tum takhton par baithkar Isráil ke bárah qabílon ká insáf karoge. 31 Shama-ún, Shama-ún, dekh, Shaitán ne tum logon ko máng liya, táki gehúon kí tarah phatke; 32 lekin

^c Yún. shám ke kháne.

main ne tere liye du'á mángí, ki terá imán jútá na rahe : aur jab tú rujú' kare, to apne bháiyon ko mazbút karná. ³³ Us ne us se kahá ; Ai Khudáwand, tere sáth main qaid hone, balki marne ko bhí taiyár hún. ³⁴ Us ne kahá ; Ai Patras, main tujh se kahtá hún, ki áj murg báng na degá, jab tak tú tín bár merá inkár na kar legá, ki main use nahín jántá.

Ánewáli taklîfon ke liye taiyári karní.

³⁵ Phir us ne un se kahá, ki Jab main ne tumhen batáue, aur jholí, aur jútí bagair bhejá thá, kyá tum kisi chiz ke muhtáj rahe the ? Unhon ne kahá ; Kisi chiz ke nahín. ³⁶ Us ne un se kahá, Magar ab jis ke pás batúá ho, wuh use le, aur isi tarah jholí bhí ; aur jis ke pás na ho, wuh apní poshák bechkar talwár kharíde. ³⁷ Kyúnci main tum se kahtá hún, ki yih jo likhá hai, ki " Wuh badkárón men giná gayá, us ká mere haqq men purá honá zarúr hai ; is liye ki jo kuchh mujh se nisbat rakhtá hai, wuh purá honá hai. ³⁸ Unhon ne kahá ; Ai Khudáwand, dekh, yahán do talwáren hai. Us ne un se kahá ; Bahut hai.

Gatsamane ke bág men Yisú' kí jánkaní.

(Mat. 26. 36-46 ; Mar. 14. 32-42.)

³⁹ Phir wuh nikalkar apne d-stúr ke muwáfíq Zaitún ke pahár ko gayá, aur shágird us ke píchhe ho liye. ⁴⁰ Aur us jagah pahunchkar us ne un se kahá ; Du'á mángo, ki ázmáish men na paro. ⁴¹ Aur wuh un se baimushkil alag hokar koi patthar ke tappe áge barhá, aur ghutne tekkar yún du'á mángne

lagá, ki ⁴² Ai Báp, agar tú cháhe, to yih piyála mujh se hatá le ; táham merí marzí nahín, balki terí hí marzí purí ho. ⁴³ Aur asmán se ek firishta us ko dikháí diyá ; wuh use taqwíyat detá thá. ⁴⁴ Phir wuh sakht paresháni men muhtilá hokar áur bhí dilsozí se du'á mángne lagá ; aur us ká pasina goyá khún kí barí barí bünden hokar zamín par tapaktá thá. ⁴⁵ Jab du'á se uthkar shágirdon ke pás áyá, to unhen gam ke máre sote páyá ; ⁴⁶ aur un se kahá ; Tum sote kyún ho ? uthkar du'á mángo, táki ázmáish men na paro.

Yisú' kí pakrá jánd.

(Mat. 26. 47-56 ; Mar. 14. 43-50 ; Yúh. 18. 3-11.)

⁴⁷ Wuh yih kah hí rahá thá, ki dekho ek bhir áí, aur un bárah men se wuh jis ká nám Yahúdáh thá un ke áge áge thá. Wuh Yisú' ke pás áyá, ki us ká bosa le. ⁴⁸ Yisú' ne us se kahá, ki Ai Yahúdáh, kyá tú bosa lekar Ibn i Adam ko pakar-wátá hai ? ⁴⁹ Jab us ke sáthion ne ma'lúm kiyá, ki kyá honewálá hai, to kahá ; Ai Khudáwand, kyá ham talwár chaláen ? ⁵⁰ Aur un men se ek ne sardár káhin ke naukar par chálákar us ká dahiná kán urá diyá. ⁵¹ Yisú' ne jawáb men kahá ; Itne par kifáyat karo : aur us ke kán ko chhúkar us ko achchhá kiyá. ⁵² Phir Yisú' ne sardár káhinon, aur haikal ke sardáron, aur buzurgon se, jo us par charh áe the, kahá ; Kyá tum mujhe dákú jánkar talwáren aur láthiyán lekar nikle ho ? ⁵³ Jab main har roz haikal men tumháre sáth thá, to tum ne mujh par háth na dálá ; lekin yih tumhári gharí, aur tárikí ká ikhtiyár hai.

• Yasha'yáh 53. 12.

Patras ká Yisú' ke pairau hone ká inkár karná.

(Mat. 26. 69-75; Mar. 14. 66-72; Yúh. 18. 15-18 aur 25-27.)

⁵⁴ Phir wuh use pakarke le chale, aur sardár káhin ke ghar men le gaye. Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe játá thá. ⁵⁵ Aur jab unhon' ne sahn ke bích men ág já-lái, aur milkar baithé, to Patras un se bích men baith gayá. ⁵⁶ Ek laundi ne use ág kí raushní men baithá húá dekhkar us par khub nigáh kí aur kahá; Yih bhí us ke sáth thá. ⁵⁷ Magar us ne yih kahke inkár kiyá, ki Ai 'aurat, main use nahín jántá. ⁵⁸ Thorí der ke ba'd koí áur use dekhkar bolá, ki Tú bhí unhín men se hai. Patras ne kahá; Miyán, main nahín hún. ⁵⁹ Koí ghante bhar ke ba'd ek áur shakhs yaqíní taur se kahne lagá, ki Yih ádmí beshakk us ke sáth thá; kyúinki Galílí hai. ⁶⁰ Patras ne kahá, Miyán, main nahín jántá tú kyá kahtá hai. Wuh kah hí rahá thá, ki usí dami murg ne báng dí. ⁶¹ Aur Khudáwand ne phirkar Patras kí taraf dekhá. Aur Patras ko Khudáwand kí wuh bát, yád áí, jo us se kahí thí, ki Áj murg ke báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. ⁶² Aur wuh báhar jáke zár zár royá.

Yisú' ká tháthe men uráyá jáná.

⁶³ Aur jo ádmí Yisú' ke pakre hue the, us ko tháthe men uráthe aur márté the. ⁶⁴ Aur us kí ánkhen band karke us se yih kahkar púchhte the; Nubuwat se batá, kis ne tujh ko mará? ⁶⁵ Aur unhon' ne ta'ne se áur bhí bahut sí báten us ke khláf kahín.

^a Yún. us. ^b Yún. *Khudá kí qudrat.*

Yahúdíon kí sadr 'adálat men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mat. 26. 63-66; Mar. 14. 61-64; Yúh. 18. 12-14, 19-24.)

⁶⁶ Jab din' húá, to sardár káhin aur faqíh, ya'ni qaum ke buzurgon kí majlis jama' húi: aur unhon ne use apní sadr 'adálat men le jákar kahá; ⁶⁷ Agar tú Masíh hai, to ham se kah de. Us ne un se kahá; Agar main tum se kahún, to yaqín na karoge; ⁶⁸ aur agar púchhún, to jawáb na doge. ⁶⁹ Lekin ab se Ibn í Ádam qádir í mutlaq Khudá^b kí dahíní taraf baithá rahégá. ⁷⁰ Is par un sab ne kahá; Pas kyá tú Khudá ká Betá hai? Us ne un se kahá; Tum khud kahte ho, kyúinki main hún. ⁷¹ Unhon ne kahá; Ab hamen gawáhi kí kyá hájat rahí? kyúinki ham ne khud usí ke munh se sun líyá hai.

Pilátus ká Yisú' ko Herodes ke pás bhejnd.

23 ¹ Phir un kí sárí jamá'at uth-kar use Pilátus ke pás le gayí. ² Aur unhon ne us par ilzám lagána shurú' kiyá, ki Ise ham ne apní qaum ko bahkate, aur Qaisar ko khráj dene se mana' karte, aur apne ap ko Masíh bádsháh kahte páyá. ³ Pilátus ne us se púchhá; Kyá tu Yahúdíon ká Bádsháh hai? Us ne us ke jawáb men kahá; Tú khud kahtá hai. ⁴ Pilátus ne sardár káhinon aur 'ámm logon se kahá, ki Main is shakhs men kuchh qusúr nahín pá-tá. ⁵ Magar wuh áur bhí zor dekar kahne lage, ki Yih tamám Yahú-diya men, balki Galí se lekar yahán tak, logon ko síkhá síkhákar ub-hártá hai. ⁶ Yih sunkar Pilátus ne púchhá; Kyá yih ádmí Galílí hai? ⁷ Aur yih ma'lúm karke kí

^c Yá Tum khud kahte ho, ki main hún.

Herodes ki 'amaldári ká hai, use Herodes ke pás bhejá, ki wuh bhí un dinon Yaráshalem men thá.

Herodes ke hún Yisú' ká hál.

⁸ Herodes Yisú' ko dekhkar bahut khush huá; kyúñki muddat se us ke dekhne ká mushtáq thá, is liye ki us ká hál suná thá, aur us ká koí mu'jiza dekhne ká ummedwár thá.

⁹ Aur wuh us se bahuterí báten púchhtá rahá, magar us ne usok kuchh jawáb na diyá. ¹⁰ Aur sardár ká-hin aur faqíh khare hús zor shor se us par ilzám lagáthe rahe. ¹¹ Phir Herodes ne apne sipáhíon samet use zalil kiyá, aur tháttthe men uráyá, aur chamakdár poshák pahínákar us ko Pilátus ke pás wápas bhejá. ¹² Aur usí din Herodes aur Pilátus ápas men dost ho gaye, kyúñki pahle un men dushmaní thí.

Pilátus ki kachahri men Yisú' ke muqaddame ki peshí.

(Mat. 27. 15-26; Mar. 15. 6-15; Yúh. 18. 39-19. 16.)

¹³ Phir Pilátus ne sardár káhinon, aur sardáron, aur 'ámm logon ko jama' karke ¹⁴ un se kahá, ki Tum is shakhs ko logon ká bahkánewálá tháhráke mere pás láe ho; aur dekho, main ne tumháre sámné hí us ki tahqíqát kí, magar jin báton ká ilzám tum us par lagáthe ho, un kí nisbat na main ne us men kuchh qusúr páyá, ¹⁵ na Herodes ne, kyúñki us ne use hamáre pás wápas bhejá hai; aur, dekho, us se koí aisá fi'l nahín huá, ki wuh qatl ke láiq tháhrta. ¹⁶ Pas main us ko pitwákar chhore detá hún. ¹⁷ Sab mílkar chillá uthe, ki Ise le já, aur hamári khatír Bar-Abbá ko chhórdé. ¹⁸ (Yih kisi bagáwat ke bá'is, jo shahr men húi thí, aur khún karne ke sabab

qaid men dálá gayá thá.) ²⁰ Magar Pilátus ne Yisú' ke chhorne ke iráde se phir un se kahá. ²¹ Lekin wuh chillákar bole, ki Is ko salib de, salib. ²² Us ne tisrí bár un se kahá; Kyúñ? is ne kyá buráí kí hai? main ne is men qatl kí koí wajh nahín páí: pas main ise pitwákar chhore detá hún. ²³ Magar wuh chillá chillákar sir hote rahe, ki use salib dí jáe. Aur un ká chilláná kárgar huá. ²⁴ Pas Pilátus ne hukm diyá, ki un kí darkhwást ke muwáfíq ho. ²⁵ Aur jo shakhs bagáwat aur khún karne ke sabab qaid men pará thá, aur jise unhon ne mángá thá, use chhor diyá; magar Yisú' ko un kí marzí ke muwáfíq sipáhíon ke hawáale kiyá.

(Mat. 27. 32; Mar. 15. 21)

²⁶ Aur jab us ko liye játhe the, to unhon ne Shama'tun nám ek Kurení ko, jo diháat se áta thá, pakarké salib us par rakh dí, kí Yisú' ke píchhe píchhe le chale.

Yaráshalem kí 'auraton ká roná.

²⁷ Aur logon kí ek barí bhír, aur bahut sí 'auraton, jo us ke wáste rotí píttí thin, us ke píchhe píchhe chalin. ²⁸ Yisú' ne un kí taraf phirke kahá, ki Ai Yaráshalem kí betíyo, mere liye na roo, balki apne aur apne bachchon ke liye roo. ²⁹ Kyúñki dekho, wuh din áthe hain, jin men kahenge; Mubáarak hain bájñhen, aur wuh pet jo na jane, aur wuh chhátíyan jinhon ne dúdh na piláyá. ³⁰ Us waqt paháron se kahná shurú' karenge, ki Ham par gir paro; aur tñlon se, ki Hamen chhipá lo. ³¹ Kyúñki jab hare darakht ke sáth aisá karte hain, to súkhe ke sáth kyá kuchh na kiyá jácga?

³² Aur wuh do áur ádmíon ko bhí, jo badkár the, liye játe the, ki us ke sáth qatl kiye jáen.

Yisú' ká salib diyá jáná.

³³ Jab wuh us jagah par pahunché, jise Khopri kahte haiñ, to wahán use salib dí, aur badkáron ko bhí, ek ko dahiní aur दूसरे को बाँन तराफ. ³⁴ Yisú' ne kahá; Ai Báp, in ko mu'áf kar; kyúñki yih jánte nahín, ki kyá karte haiñ. Aur unhon ne us ke kapron ke hisse kiye, aur un par qur'a dálá. ³⁵ Aur log khare dekh rahe the. Aur sardár bhí tháthhe már márkar kahte the, ki Is ne auron ko bacháya; agar yih Khuda ká Masih aur us ká Barguzida hai, to apne áp ko bacháe. ³⁶ Sipáhion ne bhí pás ákar aur sirka pesh karke us par tháthhá márá aur kahá, ki ³⁷ Agar tú Yahúdíon ká bádsháh hai, to apne áp ko bachá. ³⁸ Aur ek nawishta bhí us ke úpar lagáya gayá thá, ki YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDISHÁH HAI.

Tauba karnewále qáákú ká hál.

³⁹ Phir jo badkár salib par laṭkáe gaye the, un men se ek use yún ta'na dene lagá, ki Kyá tú Masih nahín? to apne áp ko aur ham ko bachá. ⁴⁰ Magar दूसरे ने उसे जिराकर जवाब दिया; Kyá tú Khudá se bhí nahín dartá, hálánki usí sazá men giriftár hai? ⁴¹ Aur hamári sazá to wájibi hai; kyúñki apne kámon ká badlá pá rahe haiñ, lekin is ne koí bejá kám nahín kiya. ⁴² Phir us ne kahá; Ai Yisú', jab tú apní bádsháhát men áe, to mujhe yád karná. ⁴³ Us ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki áj hí tú mere sáth Firdaus men hogá.

^a Yá sári samán par.

Yisú' ke marné ká hál.

⁴⁴ Phir do pahar ke qarib se tísre pahar tak tamám mulk men^a andherá chháya rahá, ⁴⁵ aur súraj kí raushní játi rahí; aur maqdis ká parda bích men se phat gayá. ⁴⁶ Phir Yisú' ne barí áwáz se pukárke kahá, ki Ai Báp, main apní ruh tere háthon men saupptá hún; aur yih kahkar dam de diyá. ⁴⁷ Yih májará dekhkar súbadár ne Khudá kí baráí kí, aur kahá; Beshakk yih ádmí rástbáz thá. ⁴⁸ Aur jitne log is nazzáre ko áe the, yih májará dekhkar chháti pitte hús laut gaye. ⁴⁹ Aur us ke sab jánpahcháñ, aur wuh 'auraton jo Galil se us ke sáth áí thín, dúr kharí yih báten dekh rahi thín.

Yisú' ká dafn honá.

(Mat. 27. 57-61; Mar. 15. 42-47; Yún. 19. 38-42.)

⁵⁰ Aur dekho, Yúsuf nám ek shakhs mushír thá, jo nek aur rástbáz ádmí thá, ⁵¹ aur un kí saláh aur kám se razámánd na thá; yih Yahúdíon ke shahr Arimatíya ká báshinda, aur Khudá kí bádsháhát ká muntazir thá. ⁵² Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lásh unáñgi; ⁵³ aur us ko utárkar mihín chádár men lapetá; phir ek qabr ke andar rakk diyá, jo chatán men khudí hui thí, aur us men koí kabhí rakkhá na gayá thá. ⁵⁴ Wuh taiyárá ká din thá, aur Sabt ká din shurú' hone ko thá.^b ⁵⁵ Aur un 'auraton ne jo us ke sáth Galil se áí thín, píchhe píchhe jákar us qabr ko dekhá, aur yih bhí ki us kí lásh kis tarah rakkhí gayí. ⁵⁶ Aur lautkar khushbúdar chízen aur 'itr taiyár kiya.

^b Yún. Sabt kí nau phañe lagi thí.

Yisú' ká jī uṭhkar 'auraton ko dikhāi denā.

(Mat. 28. 1-8; Mar. 16. 1-8;

Yúh. 20. 1.)

Sabt ke din to unhoṇ ne hukm ke mutábiq áráṁ kiyá; ¹ lekin **24** hafte ke pahle dīn wuh subh sawere hī un khushbūdār chizon ko, jo taiyār kī thīn, lekar qabr par áin; ² aur patthar ko qabr par se lurhkā húa payá; ³ magar andar jáke Kḥudáwand Yisú' kī lāsh na pāi. ⁴ Aur aisā húa ki jab wuh is bāt se hairān thīn, to dekhō, to shakhs barrāq poshāk pahine un ke pās á khare hūe. ⁵ Jab wuh dar gayīn, aur apne sir zamīn par jhukāe, to unhoṇ ne un se kahā, ki Zinde ko murdoṇ meṇ kyūn dhūndhtī ho? ⁶ Wuh yahan nahīn, balkī jī uṭhā hai; yād karo, ki jab wuh Galil meṇ thā, to us ne tum se kahā thā; ⁷ Zarūr hai, ki Ibn i Ádam gunahgāroṇ ke hāth meṇ hawāle kiyā jāe. aur salīb diyā jāe, aur tīsre dīn jī uṭhe. ⁸ Us kī bāteṇ unheṇ yād áin; ⁹ aur qabr se lautkar unhoṇ ne un gyārah aur báqī sab logon ko in sab bátoṇ kī khabar dī. ¹⁰ Jinhoṇ ne rasūlon se yih bāteṇ kahīn, wuh Maryam Magdaliya aur Yoanna*, aur Ya'qūb ki mām Maryam, aur un ke sāth kī báqī 'aurateṇ thīn. ¹¹ Magar yih bāteṇ unheṇ kahānī si ma'lūm hūīn, aur unhoṇ ne un kā yaqīn na kiyā. ¹² Is par Patras uṭhkar qabr tak daurā gayā; aur jhukkar nazar kī aur dekhā, ki sirf kafn hī kafn hī; aur is mājare se ta'ajjub kartā húa apne ghar chalā gayā.

Immāūs kī rāh par Yisú' ká do shā-girdoṇ ko dikhāi denā.

(Mar. 16. 12, 13.)

¹³ Aur dekho, usī dīn un meṇ se do ádmī us gānw kī taraf já rāhe

* N. Yoana.

the, jis kā nám Inimātūs hai; wuh Yarúshalem se koi sāt mil ke fāsile par hai. ¹⁴ Aur wuh in sab bátoṇ kī bábat, jo wáqī' hūi thīn, ápas meṇ bāthchit karte játe the. ¹⁵ Jab wuh bāthchit aur pūchhpūchhi kar rahe the, to aisā húa ki Yisú' áp nazdik ákar un ke sāth ho liyā. ¹⁶ Lekin un kī ánkheṇ band kī gayī thīn, ki us ko na pahchāneṇ. ¹⁷ Us ne un se kahā; Yih kyā bāteṇ haiṇ, jo tum chalte chalte ápas meṇ karte ho? Wuh gangīn se khare ho gaye. ¹⁸ Phir ek ne jis kā nám Kliyupās thā, jawāb meṇ us se kahā; Kyā tú Yarúshalem meṇ akelā musáfir hai jo nahīn jāntā, ki in dīnoṇ us meṇ kyā kyā húa hai? ¹⁹ Us ne un se kahā; Kyā húa hai? Unhoṇ ne us se kahā; Yisú' Násarī ká mājara, jo Kḥudā aur sārī ummat ke nazdik kām aur kalām meṇ qudratwálā nabī thā; ²⁰ aur sardār káhinon aur hamāre hákimon ne us ko pakarwā diyā, táki us par qatl kā hukm diyā jāe; aur use salīb dilāi; ²¹ lekin ham ko ummed thī, ki Isráil ko makhlasi yihí degā. Aur 'aláwa in sab bátoṇ ke, is mājare ko áj tīsra dīn ho gayā; ²² aur ham meṇ se chand 'auraton ne bhī ham ko hairān kar diyā hai, jo sawere hī qabr par gayī thīn; ²³ aur jab us kī lāsh na pāi, to yih kahtī hūi áin, ki Ham ne royā meṇ firishton ko bhī dekhā: unhoṇ ne kahā, ki wuh zinda hai. ²⁴ Aur ba'z hamāre sáthion meṇ se qabr par gaye, aur jaisā 'auraton ne^b kahā thā, waisā hī payá, magar us ko na dekhā. ²⁵ Us ne un se kahā, ki Ai nádāno, aur nabion kī sārī bátoṇ ke mánne meṇ sust i'tiqádo! ²⁶ Kyā Masih ko yih dukh uṭhākar apne jalāl meṇ dákhil honā zarūr na thā? ²⁷ Phir Músá se aur

^b N. bhī izād.

sab nabíon se shurú' karke, sáre nawishton men jít ní báten us ke haq men likhí hui haín, wuh un ko sam-jhá dín. ²⁸ Itne men wuh us gánw ke nazdik pahunch gaye, jahán játe the: aur us ke dhang se aisá ma'lúm húa, ki wuh áge barhná cháhtá hai. ²⁹ Unhon ne use yih kahkar majbúr kiyá, ki Hamáre sáth rah, kyúñki shám húa cháhtí hai, aur dín ab bahut dhal gayá. Pas wuh andar gayá, táki un ke sáth rahe. ³⁰ Jab wuh un ke sáth kháná kháne baithá, to aisá húa ki us ne rotí lekar barakat cháhi, aur torkar un ko dene lagá. ³¹ Is par un kí ánkhen khul gayín, aur unhon ne us ko pahchán líyá; aur wuh un kí nazar se gáib ho gayá. ³² Unhon ne ápas men kahá, ki Jab wuh ráh men han se báten kartá, aur ham par nawishton ká bhed kholá thá, to kyá hamáre dil josh men na bhar gaye the? ³³ Pas wuh usí gharí uthkar Yaráshalem ko laut gaye; aur un gyárah aur un ke sáthion ko ikatthá páyá. ³⁴ Wuh kah rahe the, ki Khudáwand beshakk jí uthá, aur Shama'un ko dikháí diyá hai. ³⁵ Aur unhon ne ráh ká hál bayán kiyá, aur yih bhí, ki use rotí torte waqt kis tarah pahcháná.

Yisú' ká rasúlon ko dikháí dená.

³⁶ Wuh yih báten kar hí rahe the, ki Yisú' áp un ke bich men á khará húa, aur un se kahá; Tumhári salámatí ho.^a ³⁷ Magar unhon ne ghabrákar aur khauf khákar yih samjhá, ki kisi rúh ko dekhte haín. ³⁸ Us ne un se kahá; ki Tum kyún ghabráte ho? aur kis wáste tumháre dil men shakk paidá hote haín? ³⁹ Mere háth aur mere páñw dekho, ki main hí húp; mujhe chhúkar

dekho; kyúñki rúh ke gosht aur haddí nahín hotí, jaisá mujh men dekhte ho. ⁴⁰ Aur yih kahkar us ne unhen apne háth aur páñw dikháe. ⁴¹ Jab máre khushí ke un ko yaqín na áyá, aur ta'ajjub karte the, to us ne un se kahá; Kyá yahán tumháre pás kuchh kháne ko hai? ⁴² Unhon ne use bhúni hui machhli ká qatla diyá. ⁴³ Us ne lekar un ke rúbarú kháya. ⁴⁴ Phir us ne un se kahá, ki Yih meri wuh báten haín, jo main ne tum se us waqt kahí thín, jab tumháre sáth thá, ki zarúr hai ki jít ní báten Músá ki Tauret, aur nabíon ke sahífon, aur Zabúr men meri bábat likhí haín, púri hon. ⁴⁵ Phir us ne un ká zihn kholá, táki kitáb i muqaddas ko samjhen, ⁴⁶ aur un se kahá; Yún likhá hai, ki Masíh dukh utháegá, aur tíse din murdon men se jí uthéga; ⁴⁷ aur Yaráshalem se shurú' karke sári qaumon men tauba aur gunáhon kí mu'áfí^b kí manadí us ke nám se kí jáegi. ⁴⁸ Tum in báton ke gawáh ho. ⁴⁹ Aur dekho, jis ká mere Báp ne wa'da kiyá hai, main us ko^c tum par názil karúngá; lekin, jab tak 'álam i bálá par se tum ko quwwat ká libás na mile, is shahr men thahre raho.

Yisú' ká ásmán par jáná.

⁵⁰ Phir wuh unhen Bait'aniyyáh ke sámne tak báhar le gayá; aur apne háth uthákar unhen barakat dí. ⁵¹ Jab wuh unhen barakat de rahá thá, to aisá húa ki un se judá ho gayá, aur ásmán par utháya gayá. ⁵² Aur wuh us ko sída^c karke barí khushí se Yaráshalem ko laut gaye: ⁵³ aur har waqt haikal men házir hokar Khudá kí hamd kiyá karte the.

^a Yá tumhen ítmínán hásil ho.

^c Yún. main apne Báp ke wa'de ko.

^b N. gunáhon kí mu'áfí ke líye tauba.

YÚHANNÁ KI INJÍL.

Kalám ki ulúhiyat, us ká tajassum, aur us ke बारे में Yúhanná bap-tisma denevóle ki gawáhi.

I ¹ Ibtidá में Kalám thá, aur Kalám Khudá ke sáth thá, aur Kalám Khudá thá. ² Yihí ibtidá में Khudá ke sáth thá. ³ Sári chízen us ke wasile se paidá hún; aur jo kuchh paidá húa hai, us में se koi chíz bhi us ke bagair paidá nahín húi. ⁴ Us में زندگی थी; aur wuh زندگی آدمीوں کا نور था. ⁵ Aur nūr tārīkī में chamaktá hai: aur tārīkī ne use qabúl na kiya.^a ⁶ Ek ádmī Yúhanná nám á maujúd húa, jo Khudá ki taraf se bhejá gaya thá. ⁷ Yih gawáhi ke liye áya, ki nūr ki gawáhi de, táki sab us ke wasile se imán laen. ⁸ Wuh khud to nūr na thá, magar nūr ki gawáhi देने को áyá thá. ⁹ Haqiqí nūr, jo har ek ádmī ko raushan kartá hai, dunyá में áne ko thá.^b ¹⁰ Wuh dunyá में thá, aur dunyá us ke wasile se paidá húi, aur dunyá ne use na pahcháná. ¹¹ Wuh apne ghar^c áya, aur us ke apnōn ne use qabúl na kiya. ¹² Lekin jitnōn ne use qabúl kiya, us ne unhen Khudá ke farzand banne ká haqq baḡhshá, ya'ní unhen jo us ke nám par imán láte hai. ¹³ Wuh na khún se, na jism kī khwáhish^d se, na insán ke iráde se, balki Khudá se paidá húa. ¹⁴ Aur Kalám mujassam húa, aur fazl aur sachchái se ma'múr hokar

hamáre darmiyán rahá^e, aur ham ne us ká aisá jalál dekhá, jaisá Báp ke^f iklaute ká jalál. ¹⁵ Yúhanná ne us kī bábat gawáhi dí, aur pukárke kahá hai, ki Yih wuhí hai, jis ká main ne zikr kiya, ki Jo mere ba'd átá hai wuh mujh se muqaddam ṭhahrá; kyúñki wuh mujh se pahle thá. ¹⁶ Kyúñki uski ma'mú-ri में se ham sab ne páya, ya'ní fazl par fazl. ¹⁷ Is liye ki shari'at to Músá kī ma'rifat dí gayi; magar fazl aur sachchái Yisú' Masih kī ma'rifat pahunchí. ¹⁸ Khudá ko kisi ne kabhi nahín dekhá; iklautá Betá^g, jo Báp ki god में hai, usi ne záhir kiya.

Yahúdiōn ke jawáb में apní aur Masih kī bábat Yúhanná kī gawáhi.

¹⁹ Aur Yúhanná kī gawáhi yih hai, ki jab Yahúdiōn ne Yaráshalem se káhin aur Lewí yih púchhne ko us ke pás bheje, ki Tú kaun hai?^h ²⁰ to us ne iqrár kiya, aur inkár na kiya, balki iqrár kiya, ki Main to Masih nahín hún. ²¹ Unhōn ne us se púchhá, Phir kaun hai? Kyá tú Eliyáh hai? Us ne kahá; Main nahín hún. Kyá tú wuh nabí hai? Us ne jawáb diya, ki Nahín. ²² Pas unhōn ne us se kahá; Phir tú hai kaun? táki ham apne bhejnewálon ko jawáb den. Tú apne haqq में kyá kahtá hai? ²³ Us ne kahá; Main, jaisá Yasha'yáh nabí ne kahá

^a Yá idrīb us par qātib na ál.

^b Yá Haqiqí nūr wuh thá jo dunyá में denevóle har ek ádmī ko raushan kartá hai.

^c Yūn. apní chízon में.

^d Yūn. iráde.

^e Yūn. khaima qātib.

^f Yūn. báp ke pás se.

^g N. Khudá irád.

hai,^a biyábán men ek pukárnewále ki áwáz hún, ki Tum Khudáwand ki ráh ko sídhá karo. ²⁴ Yih Farisíon ki taraf se bheje gaye the. ²⁵ Unhon ne us se yih suwál kiyá, ki Agar tú na Masih hai, na Eliyyáh, na wuh nabi, to phir baptisma^b kyún detá hai? ²⁶ Yúhanná ne jawáb men un se kahá, ki Main pání se^c baptisma^b detá hún; tumháre darmiyán ek shakhs khará hai, jise tum nahín jánte, ²⁷ ya'ní mere ba'd ká ánewálá, jis kí jútí ká tasma main kholne ke láiq nahín. ²⁸ Yih báten Yárdan ke pár Bait'aniyyáh men wáqi' hún, jahán Yúhanná baptisma^b detá thá.

Yisú' ke dekhne ke ba'd Yúhanná kí gawáhtí.

²⁹ Dústre din us ne Yisú' ko apní taraf áte dekhkar kahá; Dekho, yih Khudá ká Barra hai, jo dunyá ká gunáh usthá le játá^a hai. ³⁰ Yih wuhí hai, jis kí bábat main ne kahá thá, kí Ek shakhs mere ba'd áta hai, jo mujh se inqaddam thahrá hai, kyúñki wuh mujh se pahle thá. ³¹ Aur main to use pahchántá na thá; magar is liye pání se^c baptisma^b detá húa áyá, ki wuh Isráíl par záhir ho jáe. ³² Aur Yúhanná ne yih gawáhtí di, kí Main ne Rúh ko kabútar kí tarah ásmán se utarte dekhá hai, aur wuh us par thahr gayá. ³³ Aur main to use pahchántá na thá; magar jis ne mujhe pání se^c baptisma^b dene ko bhejá, usí ne mujh se kahá, kí Jis par tú Rúh ko utarte aur thahrte dekhe, wuhí Rúhu'l Quds se^c baptisma^b denewálá hai. ³⁴ Chunáñchi main ne dekhá aur gawáhtí di hai, kí yih Khudá ká Betá hai.

^a Yásha'yáh 40. 3.

^c Yá usthátd.

Yisú' ke pahle tñ shágird.

³⁵ Dústre din phir Yúhanná aur us ke shágirdon men se do shakhs khare the. ³⁶ Us ne Yisú' par, jo já rahá thá, nigáh karke kahá, Dekho, yih Khudá ká Barra hai! ³⁷ Wuh dono shágird us ko yib kahte sunkar Yisú' ke pichhe ho liye. ³⁸ Yisú' ne phirkar aur unhen pichhe áte dekhkar un se kahá; Tum kyá dhúndhte ho? Unhon ne us se kahá; Ái Rabbí, (ya'ní Ái ustád), tú kahán rahtá hai? ³⁹ Us ne un se kahá; Chalo, dekh loge. Pas unhon ne ákar us ke rahne kí jagah dekhí, aur us roz us ke sáth rahe; aur yih daswen ghanthe ke qarib thá. ⁴⁰ Un dono men se jo Yúhanná kí bát sunkar Yisú' ke pichhe ho liye the, ek Shama'un Patras ká bhái Andriyás thá. ⁴¹ Us ne pahle apne sage bhái Shama'un se milkar us se kahá, kí Ham ko Khristus, ya'ní Masih mil gayá. ⁴² Wuh use Yisú' ke pás láyá: Yisú' ne us par nigáh karke kahá, kí Tú Yúhanná ká betá Shama'un hai: tú Kefá, ya'ní Patras^c, kahléagá.

Yisú' ke do áur shágirdon ká hál.

⁴³ Dústre din Yisú' ne Gallí men jáná cháhá; aur Filippus se milkar kahá; Mere pichhe ho le. ⁴⁴ Filippus Andriyás aur Patras ke shahr Baitsaidá ká bāshinda thá. ⁴⁵ Filippus ne Natan'el se milkar us se kahá, kí Jis ká zikr Músá ne Tauret men aur nabíon ne kiyá hai, wuh ham ko mil gayá; wuh Yúsuf ká betá Yisú' Násari hai. ⁴⁶ Natan'el ne us se kahá; Kyá Násarat se koi achchhi chiz nikal saktí hai? Filippus ne kahá; Chalkar dekh le. ⁴⁷ Yisú' ne Natan'el ko apní taraf

^b Yá istibdg. ^c Yá mey.
^e Ya'ní patthar. Mat. 16. 18 ko dekho.

áte dekhkar us ke haqq men kahá; Dekho, yih f'il haqiqat Isrá'íli hai: is men makr nahín. ⁴⁸ Natan'el ne us se kahá; Tú mujhe kahán se jántá hai? Yisú' ne us ke jawáb men kahá; Is se pahle ki Filippus ne tujhe buláyá, jab tú anjir ke darakht ke niche thá, main ne tujhe dekhá. ⁴⁹ Natan'el ne us ko jawáb diyá; Ai Rabbi, tú Khudá ká Betá, tú Isrá'íl ká bádsháh hai. ⁵⁰ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main ne jo tujh se kahá, ki tujh ko anjir ke darakht ke niche dekhá, kyá tú isí liye Imán láyá hai? Tú in se bhí bare bare májare dekhagá. ⁵¹ Phir us se kahá; Main tum se sach sach kahtá hun, ki Tum ásmán ko khulá húa, aur Khudá ke firishton ko úpar játe aur Ibn i Ádam par utarte dekhoge.

Yisú' ká pahlá mu'jiza.

2 ¹ Phir tisre din Qáná e Galíl men ek shádí hui; aur Yisú' kí mán wahán thí: ² aur Yisú' aur us ke shágirdon kí bhí us shádí men da'wat thí. ³ Aur jab mai ho chuki, Yisú' kí mán ne us se kahá, ki Un ke pás mai nahín rahí. ⁴ Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, mujhe tujh se kyá kám hai? Abhi merá waqt nahín áyá. ⁵ Us kí mán ne khádimon se kahá; Jo kuchh yih tum se kahe, wuh karo. ⁶ Wahán Yahúdiyon kí tahárat ke dastúr ke muwáfíq patthar ke chha matke rakkhe the, aur un men do do, tín tín man kí gunjáish thí. ⁷ Yisú' ne un se kahá; Matkon men pásní bhar do. Pas unhon ne un ko lab á lab bhar diyá. ⁸ Phir us ne un se kahá, ki Ab nikálkar mír majlis ke pás le jáo. Pas wuh le gaye. ⁹ Jab mír majlis ne wuh pání chakhá, jo mai ban gayá thá, aur na jántá thá, ki yih

• Yún. yih nishánon ká shurú'.

kahán se áí hai, (magar khádim, jinhon ne pání nikálá thá, jánte the,) to mír majlis ne dúlhá ko bulákar us se kahá; ¹⁰ Har shakhs pahle achchhi mai pesh kartá hai, aur náqis us waqt jab pikaar chhak gaye; magar tú ne achchhi mai ab tak rakh chhorí hai. ¹¹ Yih pahlá mu'jiza • Yisú' ne Qáná e Galíl men dikhákar apná jalál záhir kiya, aur us ke shágird us par Imán láe.

¹² Is ke ba'd wuh aur us kí mán aur bhái aur us ke shágird Kafarnahúm ko gaye, aur wahán chand roz rahe.

Yisú' ká haikal ko pák sáf karná, aur apne markar jé uthne kí peshin-goí karní.

¹³ Yahúdiyon kí 'Íd i Fasah nazdík thí, aur Yisú' Yaráshalem ko gayá.

¹⁴ Us ne haikal men bail aur bher aur kabútar ke bechnewálon ko, aur sarráfon ko baithe húc páyá; ¹⁵ aur rassiyon ká korá banákar sab ko, ya'ní bheron aur bailon ko, haikal se nikál diyá, aur sarráfon ke paise bikher diye, aur takhte ulat diye; ¹⁶ aur kabútar faroshon se kahá; In ko yahán se le jáo: mere Báp ke ghar ko tijárat ká ghar na banáo. ¹⁷ Us ke shágirdon ko yád áyá, ki likhá hai^b; Tere ghar kí gairat mujhe khá jáegí. ¹⁸ Pas Yahúdiyon ne jawáb men us se kahá; Tú jo in kámon ko kartá hai, hamen kaun sá nishán dikhátá hai? ¹⁹ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Is maqdis ko dhá do, to main use tín din men khará kar dúngá. ²⁰ Yahúdiyon ne kahá; Chhiyális baras men yih maqdis baná hai, aur kyá tú use tín din men khará kar degá? ²¹ Magar us ne apne badan ke maqdis kí bábat kahá thá. ²² Pas jab wuh murdon men se jí uthá, to us ke

^b Zabúr 69. 9.

shágirdon ko yád áyá, ki us ne yih kahá thá: aur unhon ne kitáb i muqaddas aur us qaul ká, jo Yisú ne kahá thá, yaqín kiya.

Ba'z imán lánewálon par Masih ká itibár na karná.

²³ Jab wuh Yaráshalem men Fasah ke waqt 'Id men thá, to bahut se log un mu'jizon^a ko dekhkar, jo wuh dikhátá thá, us ke nám par imán láe. ²⁴ Lekin Yisú apní nisbat un par itibár na kartá thá, is liye ki wuh sab ko jántá thá, ²⁵ aur is kí hájat na rukhtá thá ki koí insán ke haqq men gawáhi de; kyúñki wuh ap jántá thá, ki insán ke dil men kyá kyá hai.

Najf paidáish ke báre men Nikudemus ke sáth Yisú kí guftgú.

3 ¹ Farisíon men se ek shakhs Nikudemus nám Yahúdíon ká ek sardár thá: ² us ne rást ko Yisú ke pás ákar us se kahá; Ai Rabbí, ham jánte haiñ ki tú Khudá kí taraf se ustád hokar áyá hai; kyúñki jo mu'jize^b tú dikhátá hai, koí shakhs nahín dikhá saktá, jab tak Khudá us ke sáth na ho. ³ Yisú ne jawáb men us se kahá; Main tujh se sach sach kahtá hún, ki jab tak koí naye sire se^c paidá na ho, wuh Khudá kí búdasháhat ko dekh nahín saktá. ⁴ Nikudemus ne us se kahá; Ádmí jab búrhá ho gayá, to kyúñkar paidá ho saktá hai? kyá wuh dobára apní mán ke peñ men dákhil hokar paidá ho saktá hai? ⁵ Yisú ne jawáb diyá, ki Main tujh se sach sach kahtá hún; Jab tak koí ádmí pání aur Rúh se paidá na ho, wuh Khudá kí búdasháhat men dákhil nahín ho saktá. ⁶ Jo jism se paidá húa hai, jism hai, aur jo Rúh se paidá húa

hai, rúh hai. ⁷ Ta'ajjub na kar, ki main ne tujh se kahá; Tumhen naye sire se^c paidá honá zarúr hai. ⁸ Hawá^d jidhar cháhtí hai chaltí hai, aur tú us kí áwáz suntá hai, magar nahín jántá, ki wuh kahán se áti, aur kahán ko játi hai: jo koí Rúh se paidá húa aisá hí hai. ⁹ Nikudemus ne jawáb men us se kahá; Yih báten kyúñkar ho saktí haiñ? ¹⁰ Yisú ne jawáb men us se kahá; Baní Isráíl ká ustád hokar kyá tú in báton ko nahín jántá? ¹¹ Main tujh se sach sach kahtá hún, ki jo ham jánte haiñ, wuh kahte haiñ, aur jise ham ne dekhá hai, us kí gawáhi dete haiñ; aur tum hamári gawáhi qabúl nahín karte. ¹² Jab main ne tum se zamín kí báten kahín, aur tum ne yaqín nahín kiya, to agar main tum se ásmán kí báten kahún, to kyúñkar yaqín karoge? ¹³ Aur ásmán par koí nahín charhá, siwá us ke jo ásmán se utrá, ya'ní Ibn i Ádam, jo ásmán men hai.^e ¹⁴ Aur jis tarah Músá ne sunp ko biyábán men úñche par charháya, usí tarah zarúr hai ki Ibn i Ádam bhí úñche par charháya jáe; ¹⁵ táki jo koí imán láe, us men hamesha kí zindagí páe.

Naját aur hulákat ke tariqe.

¹⁶ Kyúñki Khudá ne dunyá se isí mahabbat rakkhí, ki us ne apná iklautá Betá bakhsh diyá, táki jo koí us par imán láe halák na ho, balki hamesha kí zindagí páe. ¹⁷ Kyúñki Khudá ne Bete ko dunyá men is liye nahín bhejá, ki dunyá par sazá ká hukm kare, balki is liye ki dunyá us ke wasíle se naját páe. ¹⁸ Jo us par imán látá hai, us par sazá ká hukm nahín hotá; jo us par imán nahín látá, us par

^a Yún. *nishánon*.
^d Yá Rúh.

^b Yún. *nishán*.

^e N. jo ásmán men hai na dárad.

^c Yá úpar kí taraf se.

sazá ká hukm ho chuká; is liye ki wuh Khudá ke ikloute Bete ke nám par ímán nahín láyá. ¹⁹ Aur sazá ke hukm ká sabab yih hai, ki núr dunyá meñ áyá hai, aur ádmíon ne tárikí ko núr se ziyáda pasand ki-yá, is liye ki un ke kám bure the. ²⁰ Kyúñki jo koí badí kartá hai, wuh núr se dushmaní rakhtá hai, aur núr ke pás nahín áttá, aísá na ho ki us ke kámon par malámat kí jáe. ²¹ Magar jo sachcháí par 'amál kartá hai, wuh núr ke pás áttá hai, táki us ke kám záhir hon, ki wuh Khudá meñ kiye gaye haiñ.

Yúhanná ká igrár, kí mujhe ghañná aur Masíh ko barhá cháhíye.

²² In báton ke ba'd Yisú' aur us ke shágird Yahúdiya ke mulk meñ áe; aur wuh wahán un ke sáth rahkar baptisma^a dene lagá. ²³ Aur Yúhanná bhí Shálem ke nazdík 'Aíon meñ baptisma^a detá thá, kyúñki wahán pání bahut thá, aur log ákar baptisma^a lete the; ²⁴ kyúñki Yúhanná us waqt tak qaidkháne meñ dúlá na gayá thá. ²⁵ Pás Yúhanná ke shágirdon kí kisi Yahúdí ke sáth tahárat kí búbat bahs húi. ²⁶ Unhon ne Yúhanná ke pás ákar kahá; Ai Rabbí, jo shakhs Yárdan ke pár tere sáth thá, jis kí tú ne gawáhi dí hai, dekh, wuh baptisma^a detá hai, aur sab us ke pás áte haiñ. ²⁷ Yúhanná ne jawáb meñ kahá; Insán kuchh nahín pá saktá, jab tak us ko ásmán se na diyá jáe. ²⁸ Tum khud mere gawáh ho, kí main ne kahá; Main Masíh nahín, magar us ke áge bhejá gayá hún. ²⁹ Jis kí dulhan hai, wuh dúlhá hai; magar dúlhá ká dost jo khará húa us kí suntá hai, dúlhá kí áwáz se bahut khush hotá hai: pas

^a Yá ístibáq.

merí yih khushí purí ho gayí. ³⁰ Zá-rúr hai kí wuh barhe, aur main ghañún.

Masíh ke paigám kí haqíqat.

³¹ Jo úpar se áttá hai, wuh sab se úpar hai: jo zamín se hai, wuh zamín hí se hai, aur zamín hí kí kahtá hai: jo ásmán se áttá hai, wuh sab se úpar hai. ³² Jo kuchh us ne dekhá aur suná, usí kí gawáhi detá hai, aur koí us kí gawáhi qabúl nahín kartá. ³³ Jis ne us kí gawáhi qabúl kí, us ne is bát par muhr kar dí, kí Khudá sachcháí hai. ³⁴ Kyúñki jise Khudá ne bhejá, wuh Khudá kí báten kahtá hai: is liye kí wuh Rúh náp nápkar nahín detá. ³⁵ Báp Bete se mahabbat rakhtá hai, aur us ne sab chízen us ke háth meñ de dí haiñ. ³⁶ Jo Bete par ínán láttá hai, hamemsha kí zindagi us kí hai; lekin jo Bete kí nahín mántá, zindagi ko na dekhagá, balki us par Khudá ka gazab rahtá hai.

Ek Sámari 'aurat ke sáth Yisú' kí guftgú.

4 ¹ Phir jab Khudáwáñd ko ma'-lúm húa, kí Faríston ne suná hai, kí Yisú' Yúhanná se ziyáde shágird kartá, aur baptisma^a detá hai; ² (go Yisú' áp nahín balki us ke shágird baptisma^a dete the); ³ to wuh Yahúdiya ko chhokar phir Galíl ko chalá gayá. ⁴ Aur us ko Sámariya se hokar jáná zarúr thá. ⁵ Pás wuh Sámariya ke ek shahr tak áyá, jo Súkhar kahláttá hai; wuh us qit'a ke nazdík hai, jo Ya'qúb ne apne bete Yúsuf ko diyá thá. ⁶ Aur Ya'qúb ká kún^b wahín thá. Chunáñchi Yisú' safar se thaká mánda hokar us kún^b par yún hí baith gayá. Yih chhañe ghanñe ke qaríb thá. ⁷ Sámariya kí ek 'aurat pání

^b Yún. chashma.

bharne áí. Yisú' ne us se kahá; Mujhe pání pilá; ⁸ kyúnki us ke shágird shahr men kháná mol lene ko gaye the. ⁹ Us Sámari 'aurat ne us se kahá, ki Tú Yahúdí hokar mujh Sámari 'aurat se pání kyún mángtá hai? (kyúnki Yahúdí Sámariyon se kisi tarah ká bartáo nahín rakhte.) ¹⁰ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Agar tú Khudá kí bakhshish ko jántí, aur yih bhí jántí, ki wuh kaun hai, jo tujh se kahtá hai; Mujhe pání pilá, to tú us se mángtí, aur wuh tujhe zindagí ká^a pání detá. ¹¹ 'Aurat ne^b us se kahá; Ai Khudáwand, tere pás pání bharne ko to kuchh hai nahín, aur kúán gahrá hai: phir wuh zindagí ká^a pání tere pás kahán se áyá? ¹² Kyá tú hamáre báp Ya'qúb se bará hai, jis ne ham ko yih kúán diyá, aur khud us ne, aur us ke betón ne, aur us ke maweshí ne us men se piyá? ¹³ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Jo koi is pání men se pitá hai, wuh phir piyásá hogá; ¹⁴ magar jo koi us pání men se piégá jo main use dúngá, wuh abad tak piyásá na hogá; balki jo pání main use dúngá, wuh us men ek chashma ban jáegá, jo hamesha kí zindagí ke liye jári rahegá. ¹⁵ 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, wuh pání mujh ko de, táki main na piyási hún, na pání bharne ko yahán tak áún. ¹⁶ Yisú' ne^b us se kahá; Já, apne shauhar ko yahán bulá lá. ¹⁷ 'Aurat ne jawáb men us se^c kahá, ki Main beshauhar hún. Yisú' ne us se kahá, ki Tú ne khúb kahá; Main beshauhar hún; ¹⁸ kyúnki tú páñch shauhar kar chukí hai; aur jis ke pás tú ab hai, wuh terá shauhar nahín; yih tú ne sach kahá. ¹⁹ 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ma'lúun hotá hai ki tú nabi

^a Yún. *sinda*.^b N. *Us ne*.^c N. *us se na dárad*.

hai. ²⁰ Hamáre bápádón ne is pahár par parastish kí; aur tum kahte ho, ki wuh jagah jahán parastish karní cháhíye, Yaráshalem men hai. ²¹ Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, meri bát ká yaqín kar, ki wuh waqt átá hai ki tum na to is pahár par Báp kí parastish karoge, aur na Yaráshalem men. ²² Tum jise nahín jánte, us kí parastish karte ho; ham jise jánte hain, us kí parastish karte hain; kyúnki naját Yahúdíon men se hai. ²³ Magar wuh waqt átá hai, balki ab hí hai, ki sachche parastár Báp kí parastish rúh aur sachchái se karenge, kyúnki Báp apne liye aise hí parastár dhúndhtá hai. ²⁴ Khudá rúh hai, aur zarúr hai ki us ke parastár rúh aur sachchái se parastish karen. ²⁵ 'Aurat ne us se kahá; Main jántí hún, ki Masíh, jo Khristus kahláta hai, ánewálá hai; jab wuh áegá, to hainey sab báten batá degá. ²⁶ Yisú' ne us se kahá; Main jo tujh se bol rahá hún, wuhí hún.

Shágirdon ke sáth rúhání kharák aur fúsl ke báre men Yisú' kí guftgú.

²⁷ Itne men us ke shágird á gaye, aur ta'ajjub karne lage ki wuh 'aurat se báten kar rahá hai; táham kisi ne ná kahá, ki Tú kyá cháhta hai? yá. Us se kis liye báten kartá hai? ²⁸ Pás 'aurat apní ghará chhorakar shahr men chalí gayi, aur logon se kahne lagi; ²⁹ 'O, ek ádmí ko dekho, jis ne mere sab kám mujhe batá diye: kyá mumkin hai ki Masíh yihí hai? ³⁰ Wuh shahr se nikalkar us ke pás áne lage. ³¹ Itne men us ke shágird us se yih darkhwást karne lage, ki Ai Rabbí, kuchh khá le. ³² Lekin us ne un se kahá; Mere pás kháne ke

liye aisá kháná hai jise tum nahín jante. ³³ Pas shágirdon ne ápas men kahá; Kyá koí us ke liye kuchh kháne ko láyá hai? ³⁴ Yisú' ne un se kahá; Merá kháná yih hai, ki apne bhejnewále ki marzi ke muwáfiq 'amal karún, aur us ká kám purá karún. ³⁵ Kyá tum kahte nahín, ki Fasl ke áne men abhi chár mahíne báqi hain? Dekho, main tum se kahtá hún; apní ankhen usthákar kheton par nazar karo, ki fasl pak gayi hai. ³⁶ Aur kátnewálá mazdúri pátá, aur hameshá ki zindagi ke liye phal jama' kartá hai, táki bonewálá aur kátnewálá dono milkar khushi karen. ³⁷ Kyúnki is par yih masal thik áti hai, ki Bonewálá áur hai, kátnewálá áur. ³⁸ Main ne tumhen wuh khet kátno ke liye bhejá, jis par tum ne mihnát nahín kí; auron ne mihnát kí, aur tum un ki mihnát ke phal men sharik húc.

Bahut se Sámariyon ká Yisú' par imán láá.

³⁹ Aur us shahr ke bahut se Sámari us 'aurat ke kahne se, jis ne gawáhi dí, ki Us ne mere sab kámu mujhe batá diye, us par imán láe. ⁴⁰ Pas jab wuh Sámari us ke pás áe, to us se darkhwást karne lage, ki Hamáre pás rah: chunánchi wuh do roz wahán rahá. ⁴¹ Aur us ke kalám ke sabab áur bhí bahutere imán láe; ⁴² aur us 'aurat se kahá; Ab ham tere kahne hi se imán nahín láte; kyúnki ham ne khud sun liyá, aur jante hain ki yih fi'haqqat dunyá ká Munjí hai.

Galil men Yisú' ká máná jáná.

⁴³ Phir un do dinon ke ba'd wuh

wahán se rawána hokar Galil ko gayá. ⁴⁴ Kyúnki Yisú' ne khud gawáhi dí, ki Nabi apne watan men 'izzat nahín pátá. ⁴⁵ Pas jab wuh Galil men áyá, to Galiliyon ne use qubúl kiyá, is liye ki jitne kám us ne Yaráshalem men 'id ke waqt kiye the, unhon ne un ko dekhá thá; kyúnki wuh bhí 'id men gaye the

Qáná men bádsháh ke mulázim ke beṭe ko achchhá karná.

⁴⁶ Pas wuh phir Qáná e Galil men áyá, jahán us ne pání ko mai banáyá thá. Aur bádsháh ká ek mulázim thá, jis ká betá Kafarnahúm men binnár thá. ⁴⁷ Wuh yih sunkar ki Yisú' Yahúdiya se Galil men á gayá hai, us ke pás gayá, aur us se darkhwást karne lagá, ki Chalkar mere beṭe ko shifá bakhsh: kyúnki wuh marne ko thá. ⁴⁸ Yisú' ne us se kahá; Jab tak tum nishán aur 'ajib kám na dekho, hargiz imán na láoge. ⁴⁹ Bádsháh ke mulázim ne us se kahá; Ai khudá-wand, mere bachhe ke marne se pahle chal. ⁵⁰ Yisú' ne us se kahá; Já, terá betá jítá hai. Us shakhs ne us bát ká yaqín kiyá jo Yisú' ne us se kahí, aur chalá gayá. ⁵¹ Wuh raste hi men thá, ki us ke naukar use mile aur kahne lage, ki Terá larká jítá hai. ⁵² Us ne un se púchhá, ki Use kis waqt se áram hone lagá thá? Unhon ne kahá, ki Kal sátwon ghanṭe men us kí tap utar gayí. ⁵³ Pas báp ján gayá, ki wuhí waqt thá jab Yisú' ne us se kahá thá, ki Terá betá jítá hai. Aur wuh khud aur us ká sárá gharáná imán láyá. ⁵⁴ Yih दूसरा मु'jiza hai, jo Yisú' ne Yahúdiya se Galil men ákar dikháyá.

* Yún. nishán.

Yisú' ká Yaráshalem men ek bímár ko achchhá karná.

5 ¹ In báton ke ba'd Yahúdíon kí ek 'id húl, aur Yisú' Yaráshalem ko gayá.

² Yaráshalem men bher darwáze ke pás ek hauz hai, jo 'Ibrání men Bait-Hasdá^a kahlátá hai; aur us ke páñch barámade hain. ³ In men bahut se bímár, aur andhe, aur langre, aur pazhmurda log pare the. ⁴ Wahán ek shakhs thá, jo ahtís baras se bínárí men mubtilá thá. ⁵ Is ko Yisú' ne pará húa dekhá, aur yih jánkar ki wuh barí muddat se is hálát men hai, us se kahá; Kyá tú tandurust honá cháhtá hai? ⁷ Us bímár ne use jawáb diyá; Ai K̄hudáwand, mere pás koí ádmí nahín, ki jab pání hiláya jáe, to mujhe hauz men utár de; balki mere pahunchte pahunchte dúsrá mujh se pahle utar partá hai. ⁸ Yisú' ne us se kahá; Uth, aur apní chárpái uthákar chal phir. ⁹ Wuh shakhs fauran tandurust ho gayá, aur apní chárpái uthákar chalne phirne lagá.

Sabt ke din bímár ko achchhá karne ke bare men Yahúdíon ke sáth guftá.

Wuh din Sabt ká thá. ¹⁰ Pas Yahúdí us se, jis ne shifá pái thí, kahne lage, ki Aj Sabt ká din hai; tujhe chárpái utháni rawá nahín. ¹¹ Us ne unhen jawáb diyá; Jis ne mujhe tandurust kiyá, usí ne mujhe farmáya, ki Apní chárpái uthákar chal phir. ¹² Unhon ne us se púchhá, ki Wuh kaun shakhs hai jis ne tujh se kahá; Chárpái uthákar chal phir? ¹³ Lekin jo shifá pá gayá thá, wuh na jántá thá ki kaun hai; kyúñki bhír ke

^a N. Bait-satá.

^b N. Yahúdíon se kahá.

^c N. us ne.

sabab Yisú' wahán se tal gayá thá. ¹⁴ In báton ke ba'd wuh Yisú' ko haikal men milá. Us ne us se kahá; Dekh, tú tandurust ho gayá hai; phir gunáh na karná, aísá na ho ki tujh par is se bhí ziyáda áfat áe. ¹⁵ Us ádmí ne jákar Yahúdíon ko khabar dí,^b ki jis ne mujhe tandurust kiyá, wuh Yisú' hai. ¹⁶ Is liye Yahúdí Yisú' ko satáne lage, kyúñki wuh aise kám Sabt ke din kartá thá. ¹⁷ Lekin Yisú' ne^c un se kahá, ki Merá Báp ab tak kám kartá hai, aur main bhí kám kartá hún. ¹⁸ Is sabab se Yahúdí aur bhí ziyáda us ke qatl karne kí koshish karne lage, ki wuh na faqat Sabt ká hukm tortá, balki K̄hudá ko k̄háss apná Báp kahkar apne áp ko K̄hudá ke barábar banátá thá.

Kám aur qudrat aur 'izzat ke i'tibar se Yisú' kí Báp ke sáth shirkat.

¹⁹ Pas Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá. hún, ki Betá áp se kuchh nahín kar saktá, siwá us ke jo Báp ko karte dekhtá hai; kyúñki jin kámon ko wuh kartá hai, unhen Betá bhí usí tarah kartá hai. ²⁰ Is liye ki Báp Bete ko 'azíz rakhtá hai, aur jitne kám khud kartá hai, use dikhtá hai; balki in se bhí bare kám use dikháegá, táki tum ta'ajjub karo. ²¹ Kyúñki jis tarah Báp murdon ko uthátá aur zinda kartá hai, usí tarah Betá bhí jinhen cháhtá hai zinda kartá hai. ²² Kyúñki Báp kísi kí 'adálat bhí nahín kartá, balki us ne 'adálat ká sárá kám Bete ke sipurd kiyá hai, ²³ táki sab log Bete kí 'izzat karen, jis tarah Báp kí 'izzat karte hain. Jo Bete kí 'izzat nahín kartá, wuh Báp kí, jis ne use bhejá, 'izzat

nahin kartá. ²⁴ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo merá kalám suntá, aur mere bhejnewále ká yaqin kartá hai, hamesha kí zindagi us kí hai, aur us par sazá ká hukm nahin hotá^a, balki wuh maut se nikalkar zindagi men dákhlil ho gayá hai. ²⁵ Main tum se sach sach kahtá hún, ki wuh waqt áta hai, balki abhi hai, ki murde Khudá ke Bete kí áwáz sunenge, aur jo sunenge wuh jienge. ²⁶ Kyunki jis tarah Báp apne ap men zindagi rakhtá hai, usí tarah us ne Bete ko bhí yih bakhshá, ki apne ap men zindagi rakhe; ²⁷ balki use 'adálát karne ká bhí ikhtiyár bakhshá, is liye kí wuh ádamzád^b hai. ²⁸ Is se ta'ajjub na karo, kyunki wuh waqt áta hai, ki jitne qabron men hai us kí áwáz sunkar niklenge; ²⁹ jinhon ne nekí kí hai, zindagi kí qiyámat ke wáste, aur jinhon ne badí kí hai, sazá kí qiyámat ke wáste.

Yisú' ke haqq men chár qism kí gawáhi.

³⁰ Main apne ap se kuchh nahin kar saktá: jaisá suntá hún, 'adálát kartá hún, aur meri 'adálát rást hai; kyunki main apní marzi nahin, balki apne bhejnewále kí marzi cháhtá hún. ³¹ Agar main khud apní gawáhi dún, to meri gawáhi sachchí nahin. ³² Ek áur hai jo meri gawáhi detá hai, aur main jántá hún ki meri gawáhi jo vuh detá hai sachchí hai. ³³ Tum ne Yúhanná ke pás payám bhejá, aur us ne sachchái kí gawáhi dí hai. ³⁴ Lekin main apní nisbat insán kí gawáhi manzúr nahin kartá: tau-bhí main yih báten is liye kahtá hún ki tum naját páo. ³⁵ Wuh

jaltá aur chamaktá húa chirág thá; aur tum ko kuchh 'arse tak us kí raushni men khush rahná manzúr húa. ³⁶ Lekin mere pás jo gawáhi hai, wuh Yúhanná kí gawáhi se barí hai: kyunki jo kám Báp ne mujhe pure karne ko diye, ya'ní yih kám jo main kartá hún, wuh mere gawáh hai ki Báp ne mujhe bhejá hai. ³⁷ Aur Báp jis ne mujhe bhejá hai, usí ne meri gawáhi dí hai. Tum ne na kabhi us kí áwáz suní hai, aur na us kí súrat dekhí; ³⁸ aur us ke kalám ko apne dilon men qáim nahin rakhte; kyunki jise us ne bhejá hai, us ká yaqin nahin karte. ³⁹ Tum kitáb í muqaddas men dhúndhte ho^c; kyunki samajhte ho ki us men hamesha kí zindagi tumhen miltí hai; aur yih wuh hai, jo meri gawáhi detí hai; ⁴⁰ phir bhí tum zindagi páne ke liye mere pás áná nahin cháhte. ⁴¹ Main ádmion se 'izzat nahin cháhtá^d. ⁴² Lekin main tum ko jántá hún, ki tum men Khudá kí mahabbat nahin. ⁴³ Main apne Báp ke nám se áyá hún, aur tum mujhe qabúl nahin karte; agar koí áur apne hí nám se áe, to use qabúl kar loge. ⁴⁴ Tum jo ek दूसरे se 'izzat cháhte^e ho, aur wuh 'izzat jo Khudá e Wáhid kí taraf se hoti hai nahin cháhte, kyunkar imán lá sakte ho? ⁴⁵ Yih na samjho ki main Báp se tumhári shikáyat kartíngá: tumhári shikáyat karne-wálá to hai, ya'ní Músá, jis par tum ne ummed lagá rakkhi hai. ⁴⁶ Kyunki agar tum Músá ká yaqin karte, to merá bhí yaqin karte, is liye ki us ne mere haqq men likhá hai. ⁴⁷ Lekin jab tum us ke na-wishton ká yaqin nahin karte, to

^a Yún. wuh 'adálát men nahin áta.

^d Yún. manzúr nahin kartá.

^b Yá Ibn í Ádam.

^c Yún. manzúr karte.

^e Yá dhúndho.

meri báton ká kyúnkar yaqin karoge?

Yisú' ká páñch hazár ádmion ko khlí-lánd aur bádsáh banne se inkár karná.

(Mat. 14. 13-21; Mar. 6. 32-44; Lúg. 9. 10-17.)

6 ¹ In báton ke ba'd Yisú' Galíl kí jhlí, ya'ní Tibiriyás kí jhlí ke pár gayá. ² Aur barí bhír us ke pichhe ho lí, kyúnci jo mu'jizá^a wuh bímáron par kartá thá, un ko wuh dekhthe the. ³ Yisú' pahár par charh gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahán baithá. ⁴ Aur Yahúdion kí 'Íd i Fasah nazdík thí. ⁵ Pas jab Yisú' ne apní ánkheñ uthákar dekhá, ki niere pás barí bhír á rahí hai, to Filippus se kahá, ki Ham in ke kháne ke liye kahán se rotíyán mol len? ⁶ Magar us ne us ke ázmáne ke liye yih kahá; kyúnci wuh áp jántá thá, ki main kyá karúngá. ⁷ Filippus ne use jawáb diyá, ki Do sau dínár^b kí rotíyán in ke liye káfi na hongí, ki har ek ko thori bhí mil jáe. ⁸ Us ke shágirdon men se ek ne, ya'ní Shama'ín Patras ke bhái Andriyás ne, us se kahá; ⁹ Yahán ek larká hai, jis ke pás jau kí páñch rotíyán, aur do machhliyan hai; magar yih itne logon men kyá hai? ¹⁰ Yisú' ne kahá, ki Logon ko bitháo. Aur us jagah bahut ghás thí. Pas wuh mard, jo takhminan páñch hazár the, baith gaye. ¹¹ Yisú' ne wuh rotíyán lín, aur shukr karke unhen jo baith the bánt dín; aur isí tarah machhliyon men se jis qadr cháhte the bánt diyá. ¹² Jab wuh ser ho chuke, to us ne apne shágirdon se kahá, ki Bache hús tukron ko jama' karo, táki kuchh

^a Yún. nishán.

zá'i na ho. ¹³ Chunánchi unhon ne jama' kiyá, aur jau kí páñch rotíyon ke tukron se, jo klánewálon se bach rahe the, bárah tokriyán bharín. ¹⁴ Pas jo mu'jizá^a us ne dikháya wuh log use dekhkar kahne lage; Jo nabí dunyá men ánewálá thá, fi'lhaqiqat yihí hai.

¹⁵ Pas Yisú' yih ma'lúm karke, ki wuh ákar mujhe bádsáh banáne ke liye pakrá cháhte hai, phir pahár par akelá chalá gayá.

Yisú' ká jhlí ke pání par chalná.
(Mat. 14. 22-33; Mar. 6. 45-51.)

¹⁶ Phir jab shám hui, to us ke shágird jhlí ke kanáre gaye; ¹⁷ aur kishití par charhkar jhlí ke pár Kafarnahúm ko chale játe the. Us waqt andherá ho gayá thá, aur Yisú' abhi tak un ke pás na áyá thá. ¹⁸ Aur ándhí ke sabab jhlí men maujen uthne lagi. ¹⁹ Pas jab wuh khete khete tén char mil ke qarib nikal gaye, to unhon ne Yisú' ko jhlí par chalte, aur kishití ke nazdík áte dekhá, aur dar gaye. ²⁰ Magar us ne un se kahá, ki Main hún; daro nahín. ²¹ Pas wuh use kishití par charhá lene ko rázi hús, aur fauran wuh kishití us jagah já pahunchi jahán wuh játe the.

Yisú' zindagi kí rofi hai.

²² Dúsré din, us bhír ne, jo jhlí ke pár kharí thí, yih dekhá ki yahán ek ke siwá aur koi chhotí kishití na thí, aur Yisú' apne shágirdon ke sáth kishití par sawár na hús thá, balki sirf us ke shágird chale gaye the; ²³ (lekin ba'z chhotí kishitíán Tibiriyás se us jagah ke nazdík áin, jahán unhon ne Khudáwánd ke shukr karne ke ba'd rotí khaí thí;) ²⁴ pas jab bhír ne dekhá, ki yahán na Yisú' hai, na us ke shágird, to

^b Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

wuh khud chhotí kishtion par charhkar, Yisú' kí talásh men Kafarnahúm ko áe, ²⁵ aur jhl ke pár us se milkar kahá; Ai Rabbi, tú yahán kab áyú? ²⁶ Yisú' ne un ke jawáb men kahá; Main tum se sach sach kahtá hún tum mujhe is liye nahín dhúndhte ki mu'jize* dekhe, balki is liye ki tum rotíyán khákar ser húe. ²⁷ Fání khurák ke liye mihnát na karo, balki us khurák ke liye jo hamesha kí zindagi tak thahrtí hai, jise Ibn í Ádam tumhen degá; kyúнки Báp, ya'ní Khudá ne usí par muhr kí hai. ²⁸ Pas unhon ne us se kahá, kí Ham kyá karen, táki Khudá ke kám anjám den? ²⁹ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Khudá ká kám yih hai, kí jise us ne bhejá hai, us par imán láo. ³⁰ Pas unhon ne us se kahá; Phir tú kaun sá nishán dikhátá hai, táki ham dekhkar terá yaqín karen? Tú kaun sá kám kartá hai? ³¹ Hamáre bápdádon ne biyábán men mann kháya; chunánci likhá hai, kí ^b Us ne unhen kháne ke liye ásmán se rotí dí. ³² Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, kí Músá ne to wuh rotí ásmán se tumhen na dí, lekin merá Báp tumhen ásmán se haqíqí rotí detá hai. ³³ Kyúнки Khudá kí rotí wuh hai, jo ásmán se utarkar dunyá ko zindagi bakhshítí hai. ³⁴ Unhon ne us se kahá; Ai Khudáwánd, yih rotí ham ko hamesha diyá kar. ³⁵ Yisú' ne un se kahá; Zindag' kí rotí main hún: jo mere pás áe, wuh hargiz bhúká na hogá, aur jo mujh var imán láe, wuh kabhí piyásá na hogá. ³⁶ Lekin main ne tum se kahá, kí Tum ne mujhe dekh liyú, hai, phir bhí imán nahín láte. ³⁷ Jo kuchh Báp mujhe detá hai mere pás á jaéga; aur jo koí mere pás

* Yún. nishán.

^b Nahim'yáh 9. 15.

áegá, use main hargiz na nikálúngá. ³⁸ Kyúнки main ásmán se utrú hún, na is liye kí apní marzí ke muwáfíq 'amal karún, balki is liye kí apne bhejnewále kí marzí ke muwáfíq 'amal karún. ³⁹ Aur mere bhejnewále kí marzí yih hai, kí jo kuchh us ne mujhe diyá hai, main us men se kuchh kho na dún, balki use ákhíri dí din phir zinda karún. ⁴⁰ Kyúнки mere Báp kí marzí yih hai, kí jo koí Beṭe ko dekhe, aur us par imán láe, hamesha kí zindagi páe; aur main use ákhíri dí din phir zinda karún.^c

Zindagi kí rotí kháne kí shart aur tásir.

⁴¹ Pas Yahúdí us par burburáne lage, is liye kí us ne kahá thá; Jo rotí ásmán se utrú, wuh main hún. ⁴² Aur unhon ne kahá; Kyá yih Yúsuf ká betá Yisú' nahín, jis ke bápa aur mánn ko ham jánte hain? ab kyúńkar kahtá hai, kí Main ásmán se utrú hún? ⁴³ Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí Apas men na burburáo. ⁴⁴ Koí mere pás nahín á saktá, jab tak Báp, jis ne mujhe bhejá hai, use khénch na le; aur main use ákhíri dí din phir zinda karúngá. ⁴⁵ Nabíon ke sahífon men yih likhá hai, kí ^d Wuh sab Khudá kí taraf se tá'lim páe húe hongé. Jis kisé ne Báp se suná aur síkhá hai, wuh mere pás áta hai. ⁴⁶ Yih nahín, kí kisé ne Báp ko dekhá hai, magar jo Khudá kí taraf se hai, usí ne Báp ko dekhá hai. ⁴⁷ Main tum se sach sach kahtá hún, kí Jo imán látá hai, hamesha kí zindagi us kí hai. ⁴⁸ Zindagi kí rotí main hún. ⁴⁹ Tumháre bápdádon ne biyábán men mann kháya, aur mar gaye. ⁵⁰ Yih wuh rotí hai jo ásmán se utartí hai, táki ádmí us men se

^c Yá karúngá,^d Yasha'yáh 54. 13.

kháe aur na mare. ⁵¹ Main hún wuh zindagi kí^a rotí jo ásmán se utrí: agar koi is rotí men se kháe, to abad tak zinda rahegá; balki jo rotí main jahán kí zindagi ke liye dúngá, wuh merá gosht hai.

Masih ká gosht aur khún haqiqí khurák hai.

⁵² Pas Yahúdí yih kahkar ápas men jhagarne lage, ki Yih shakhs apná gosht hamen kyúnkar kháne ko de saktá hai? ⁵³ Yisú^a ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki jab tak tum Ibn i Ádam ká gosht na kháo, aur us ká khún na pio, tum men zindagi nahín. ⁵⁴ Jo merá gosht khátá, aur merá khún pitá hai, hamesha kí zindagi us kí hai, aur main use ákhiri dín phir zinda karúngá. ⁵⁵ Kyúnki merá gosht fi'lhaqiqat kháne kí chíz aur merá khún fi'lhaqiqat pine kí chíz hai. ⁵⁶ Jo merá gosht khátá aur merá khún pitá hai, wuh mujh men qáim rahtá hai, aur main us men. ⁵⁷ Jis tarah zinda Báp ne mujhe bhejá, aur main Báp ke sabab se zinda hún; isí tarah wuh bhí jo mujhe kháegá mere sabab se zinda rahegá. ⁵⁸ Jo rotí ásmán se utrí yihí hai: bápádón kí tarah nahín ki kháyá, aur mar gaye; jo yih rotí kháegá, wuh abad tak zinda rahegá. ⁵⁹ Yih báten us ne Kafarnahúm ke ek 'ibádatkháne men ta'lim dete waqt kahín.

Masih ke kalám kí haqiqat.

⁶⁰ Is liye us ke shágirdon men se bahuton ne sunkar kahá, ki Yih kalám nágawár hai; use kaun sun saktá hai? ⁶¹ Yisú^a ne apne jí men jánkar kí mere shágird ápas men is bát par burburáte hain, un se kahá; Kyá tum is bát se thokar kháte ho?

^a Yún. zinda.

^b Yún. gosht.

^c Yún. Iblis.

^d Yá Zhonpriyon kí 'Id.

⁶² Agar tum Ibn i Ádam ko úpar játe dekhoge, jahán wuh pahle thá, to kyá hogá? ⁶³ Zinda karnewálí to rúh hai; jism^b se kuchh fáida nahín: jo báten main ne tum se kahí hain wuh rúh hai, aur zindagi bhí hain. ⁶⁴ Magar tum men se ba'z aise hain jo imán nahín láe. Kyúnki Yisú^c shurú^d se jántá thá ki jo imán nahín láte, wuh kaun hain, aur kaun mujhe pakarwáegá. ⁶⁵ Phir us ne kahá; Isí liye main ne tum se kahá thá, ki mere pás ko nahín á saktá, jab tak Báp kí taraf se use yih taufiq na dí jáe.

Patras kí gawáhi.

⁶⁶ Is par us ke shágirdon men se bahutere ulte phir gaye, aur is ke ba'd us ke sáth na rahe. ⁶⁷ Pas Yisú^a ne un bárah se kahá; Kyá tum bhí chalá jáná cháhte ho? ⁶⁸ Shama'un Patras ne use jawáb diyá: Ai Khudáwand, kis ke pás jáen? hamesha kí zindagi kí báten to tere hí pás hain. ⁶⁹ Aur ham imán láe aur ján gaye hain, kí Khudá ká Quddús tú hí hai. ⁷⁰ Yisú^a ne unhen jawáb diyá; Kyá main ne tum bárah ko nahín chun liyá? aur tum men se ek shakhs shaitán^e hai. ⁷¹ Us ne yih Shama'un Iskariyotí ke bete Yahúdáh kí nisbat kahá; kyúnki yihí, jo un bárah men se thá, use pakarwáne ko thá.

'Id men jáne kí bábat bháiyon ke sáth Yisú^a kí guftú.

7 ¹ In báton ke ba'd Yisú^a Galí men phirtá rahá, kyúnki Yahúdiya men phirná na cháhtá thá, is liye kí Yahúdí us ke qatl kí koshish men the. ² Aur Yahúdon kí 'Id i Khiyám^d nazdik thí. ³ Pas us ke bháiyon ne us se kahá; Yahán se rawána hokar Yahúdiya ko chalá

já, táki jo kám tú kartá hai, unhen tere shágird bhí dekhén; ⁴ kyúnki aisá koí nahín jo mashhúr honá cháhé, aur chhipkar kám kare. Agar tú yih kám kartá hai, to apne ap ko dunyá par záhír kar. ⁵ Kyúnki us ke bháí bhí us par ímán na láe the. ⁶ Pas Yisú' ne un se kahá, kí Merá to abhí waqt nahín áyá; magar tum-háre liye sab waqt haiⁿ. ⁷ Dunyá tum se 'adawat nahín kar saktí; lekin mujh se kartí hai, kyúnki main us par gawáhi detá hún. kí us ke kám bure haiⁿ. ⁸ Tum 'íd men jáo: main abhí is 'íd men nahín játá; kyúnki abhí tak merá waqt purá nahín húa. ⁹ Yih baten un se kahkar wuh Galíl hí men rahá.

Yisú' ká 'Íd men jáná.

¹⁰ Lekin jab us ke bháí 'íd men chale gaye, us waqt wuh bhí gayá, záhír nahín, balki goyá poshída. ¹¹ Pas Yahúdí use 'íd men yih kahkar dhúndhne lage, kí Wuh kahán hai? ¹² Aur logon men us kí bábat chupke chupke bahut sí guftgú hui: ba'z kahte the; Wuh nek hai: aur ba'z kahte the; Nahín, balki wuh logon ko gumráh kartá hai. ¹³ Táham Yahúdíon ke dar se koí shakhs us kí bábat sáf sáf na kahtá thá.

Yisú' ká bayán karná kí merí ta'lim aur kám dono KHUDÁ kí taraf se haiⁿ.

¹⁴ Aur jab 'íd ke ádhe din guzar gaye, to Yisú' haikal men j'kar ta'lim dene lagá. ¹⁵ Pas Yahúdíon ne ta'ajjub karke kahá, kí Is ko bagair parhe kyúnkar 'ilm á gayá? ¹⁶ Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí: Merí ta'lim merí nahín, balki mere bhejnewále kí hai. ¹⁷ Agar koí us kí marzí par chalná cháhé, to wuh is ta'lim kí bábat ján jáegá kí

KHUDÁ kí taraf se hai. yá main apní taraf se kahtá hún. ¹⁸ Jo apní taraf se kuchh kahtá hai, wuh apní 'izzat cháhátá hai: lekin jo apne bhejnewále kí 'izzat cháhátá hai, wuh sachchá hai, aur us men nárástí nahín. ¹⁹ Kyá Músá ne tumhen shari'at nahín dí? taubhí tum men se shari'at par koí 'amal nahín kartá. Tum kyún mere qatl kí koshish men ho? ²⁰ Logon ne jawáb diyá; Tujh men to bad-rúh hai; kaun tere qatl kí koshish men hai? ²¹ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main ne ek kámi kiyá, aur tum sab ta'ajjub karte ho. ²² Is sabab se Músá ne tumhen khatna ká hukm diyá hai, (hálánki wun Músá kí taraf se nahín, balki bápádáon se chala áyá hai;) aur tum Sabt ke din ádmi ká khatna karte ho. ²³ Jab Sabt ko ádmi ká khatna kiyá játá hai, táki Músá kí shari'at ká hukm na tute, to kyá mujh se is liye gusse ho kí main ne Sabt ke din ek ádmi ko bi'l'kull aachhá kar diyá? ²⁴ Záhír ke muwáfíq faisala na karo, balki insáf se faisala karo.

Yisú' ká KHUDÁ kí taraf se honá, aur apne intiqál kí peshingoi karná.

²⁵ Tab ba'z Yarfíshalemi kahne lage: Kyá yih wuhí nahín, jis ke qatl kí koshish ho rahí hai? ²⁶ Lekin dekho, yih sáf sáf kahtá hai, aur wuh us se kuchh nahín kahte; kyá ho saktá hai kí sardáron ne sach sach ján liyá kí yih Masíh hai? ²⁷ Is ko to ham jánte haiⁿ kí kahán ká hai; magar Masíh jab áegá, to koí na jánegá kí wuh kahán ká hai. ²⁸ Pas Yisú' ne haikal men ta'lim dete waqt pukárkar kahá, kí Tum mujhe bhí jánte ho, aur yih bhí jánte ho kí main kahán ká hún: aur main ap se nahín áyá; magar jis ne mujhe bhejá hai, wuh

• Yún. tumhárá waqt hamesha tatyár hai.

sachchá hai; us ko tum nahin jante. ²⁹ Main use janta hūn; is liye ki main us ki taraf se hūn, aur usi ne mujhe bheja hai. ³⁰ Pas wuh us ke pakarne ki koshish karne lage; lekin is liye ki us ka waqt abhi na aya tha, kisi ne us par hath na dala. ³¹ Magar bhir men se bahutere us par imān lae, aur kahne lage, ki Masih jab aega, to kyā in se ziyada mu'jize * dikhāega, jo is ne dikhāe? ³² Farisyon ne logon ko suna ki us ki babat chupke chupke yih guftgu karte hain; pas sardar kahinon aur Farisyon ne us ke pakarne ko piyade bheje. ³³ Yisū' ne kaha; Main aur thore dinon tak tunihare pas hūn; phir apne bhejnewale ke pas chala jaunaga. ³⁴ Tum mujhe dhundhoge, magar na poge: aur jahan main hūn, tum nahin a sakte. ³⁵ Yahudion ne apasmen kaha; Yih kahan jaega, ki ham ise na penge? kyā un ke pas jaega jo Yunaniyon men ja ba ja rahte hain, aur Yunaniyon ko ta'lim dega? ³⁶ Yih kyā bat hai jo is ne kahi, ki Tum mujhe dhundhoge, magar na poge: aur jahan main hūn, tum nahin a sakte.

Zindagi ke pani dene ki wa'da, aur logon men Yisū' ki babat ikhtilaf.

³⁷ Phir 'id ke akhir din, jo khash din hai, Yisū' kharā hua, aur pukarte kaha; Agar koī piyasā ho, to mere pas akar pie. ³⁸ Jo mujh par imān laega, us ke andar ^b se, jaisa ki kitab i muqaddas men aya hai, zindagi ke pani ki nadiyan jari hongī. ³⁹ Us ne yih bat us Rūh ki babat kahi, jise wuh pane ko the jo us par imān lae; kyunki Rūh ab tak nāzil

na hua tha, is liye ki Yisū' ab tak apne jalal ko na pahuncha tha. ⁴⁰ Pas bhir men se ba'z ne yih baton sunkar kaha; Beshakk, yih wuh Nabi hai. ⁴¹ Auron ne kaha; Yih Masih hai. Aur ba'z ne kaha; Kyun? kyā Masih Galil se aega. ⁴² Kyā kitab i muqaddas men yih nahin aya, ki Masih Dāūd ki nasl aur Baitlahm ke gawn se aega, jahan ka Dāūd tha? ⁴³ Pas logon men us ke sabab se ikhtilaf hua. ⁴⁴ Aur un men se ba'z shakhs us ko pakarna chāhte the; magar kisi ne us par hath na dala.

Yisū' ki mukhālafat men Yahudi sardaron ki karrawdi.

⁴⁵ Pas piyade sardar kahinon aur Farisyon ke pas ae, aur inhon ne un se kaha; Tum use kyun na lae? ⁴⁶ Piyadon ne jawab diya, ki Insān ne kabhi aisa kalām nahin kiya. ⁴⁷ Farisyon ne unhen jawab diya; Kyā tum bhī gumrah ho gaye? ⁴⁸ Bhalā, sardaron ya Farisyon men se bhī koī us par imān laya? ⁴⁹ Magar yih 'āmm log, jo shari'at se waqif nahin, la'nati hain. ⁵⁰ Nikodemus ne, jo pahle us ke pas aya tha, aur un hi men se tha, un se kaha; ⁵¹ Kyā hamari shari'at kisi shakhs ko mujrim thahrati hai, jab tak pahle us ki sunkar jān na le, ki wuh kyā kartā hai? ⁵² Unhon ne us ke jawab men kaha; Kyā tū bhī Galil ka hai? Talash kar aur dekh, ki Galil men se koī nabi nahin uthne ka.

[Ek zinakar aurat ke bare men Farisyon ka suwal aur Yisū' ka jawab.]

⁵³ * Phir un men se ^f har ek apne

* Yūn. nishān.

^b Yūn. pet.

^c Yūn. jaisā muqaddas kitāb ne kaha hai.

^d N., jaisā yih insān kartā hai izād.

^e Sātwen bab ki 53 āyat se lekar āthwen bab ki 11 āyat tak ki 'ibarat aksar purāne qalamī nuskhon men is mauqa' par nahin pāī jāti.

^f N. un men se na dard

8 apne ghar chāla gayā: ¹ magar Yisú^a Zaitún ke pahār ko gayā. Subh sawere hī wuh phir haikal men āyā, aur sab log us ko pās āe; aur wuh baithkar unhen ta'lim dene lagā. ² Aur faql aur Farisī ek 'aurat ko^a lāe, jo zinā men pakrī gayī thī, aur use bich men kharā karke Yisú^a se kahā; ⁴ Ai ustād, yih 'aurat zinā men 'ain fi'l^b ke waqt pakrī gayī hai. ⁵ Tauret men Músā ne hanu ko hukm diyā ki aisi 'auraton ko sangsār karen; pas tū is 'aurat ki nisbat^c kyā kahtā hai? ⁶ Unhon ne use āzmāne ke liye yih kahā, tāki us par ilzām lagāne kā koi sabab nikālén. Magar Yisú^a jhukkar ungli se zamīn par likhne lagā. ⁷ Jab wuh us se suwāl karte hī rahe, to us ne sīdhe hokar un se kahā, ki Jo tum men begunāh ho, wuhī pahle us ke patthar mārē. ⁸ Aur phir jhukkar zamīn par ungli se^c likhne lagā. ⁹ Wuh yih sunkar^d baron se lekar chhoton tak ek ek karke nikal gaye, aur Yisú^a akelā rah gayā, aur 'aurat wahīn bich men^e rah gayī. ¹⁰ Yisú^a ne sīdhe hokar^f us se kahā; Ai 'aurat yih log^g kahān gaye? Kyā kisi ne tujh par hukm nahīn lagāyā? ¹¹ Us ne kahā; Ai Khudāwand, kisi ne nahīn. Yisú^a ne^h kahā; Main bhī tujh par hukm nahīn lagātā; jū, phir gunāh na karnā.]

Yisú^a dunyā kā nūr hai.

¹² Yisú^a ne phir un se mukhā'ib hokar kahā; Dunyā kā nūr main hūn; jo merī pairawī karegā, wuh andhere men na chalegā, balki zindagī kā nūr pāegā. ¹³ Farisyon ne us se kahā; Tū apnī gawāhī āp

detā hai; terī gawāhī sachchī nahīn. ¹⁴ Yisú^a ne jawāb men un se kahā; Agarchi main apnī gawāhī āp detā hūn, taubhī merī gawāhī sachchī hai, kyūnki mujhe ma'lūm hai ki main akahān se āyā hūn, aur kahān ko jātā hūn; lekin tum ko ma'lūm nahīn ki main kahān se ātā hūn yā kahān ko jātā hūn. ¹⁵ Tum jism ke mutābiq faisala karte ho; main kisi kā faisala nahīn kartā. ¹⁶ Aur agar main faisala karūn bhī, to merū faisala sachchā hai; kyūnki main akelā nahīn, balki main hūn, aur Bāp hai jis ne mujhe bhejā hai.ⁱ ¹⁷ Aur tumhāri Tauret men bhī likhā hai, ki do ādmion kī gawāhī milkar sachchī hotī hai. ¹⁸ Ek to main khud apnī gawāhī detā hūn, aur ek Bāp jis ne mujhe bhejā merī gawāhī detā hai. ¹⁹ Unhon ne us se kahā; Terā Bāp kahān hai? Yisú^a ne jawāb diyā; Na tum mujhe jānte ho, na mere Bāp ko; agar mujhe jānte, to mere Bāp ko bhī jānte. ²⁰ Us ne haikal men ta'lim dete waqt yih bāten Baitu'l-Māl men kahīn; aur kisi ne us ko na pakrā, kyūnki abhī tak us kā waqt na āyā thā.

Masih par imin lāne ke bagair gunāh se chhutkārā nahīn.

²¹ Us ne phir un se kahā; Main jātā hūn, aur tum mujhe dhūndhoge, aur apne gunāh men maroge; jāhān main jātā hūn tum uahīn ā sakte. ²² Pas Yahūdion ne kahā; Kyā wuh apne āp ko mār dālegā, jo kahtā hai; Jāhān main jātā hūn tum uahīn ā sakte? ²³ Us ne un se kahā; Tum niche ke ho; main upar kā hūn; tum dunyā ke

^a N. us ke pās izād.

^b N. ungli se na dārad.

^c N. khatī izād.

^d N. tere wuh nālīsh karnewāle.

^e N. is 'aurat kī nisbat na dārad.

^f N. aur apne dīl men qūl hokar izād.

^g N. 'aurat ke sīdā dūr kisi ko na dekhā, to izād.

^h N. us se izād.

ⁱ N. aur merā bhejnewāld.

ho; main dunyá ká nahín hún. ²⁴ Is liye main ne tum se yih kahá, ki apne gunáhon men maroge; kyúñki agar tum imán na láoge ki main wuhí hún, to apne gunáhon men maroge. ²⁵ Unhon ne us se kahá; Tú kaun hai? Yisú' ne un se kahá; Wuhí hún jo shurú' se tum se kahtá áyá hún. ²⁶ Mujhe tumhári nisbat bahut kuchh kahná aur faisala karná hai. Lekin jis ne mujhe bhejá, wuh sachchá hai; aur jo main ne us se suná, wuhí dunyá se kahtá hún. ²⁷ Wuh na sanjhe ki ham se Báp ki nisbat kahtá hai. ²⁸ Pas Yisú' ne kahá, ki Jab tum Ibn i Ádan ko úmche par charháoge, to jánoge ki main wuhí hún, aur apní taraf se kuchh nahín kartá, balki jis tarah Báp ne mujhe sikháya, usi tarah yih báten kahtá hún. ²⁹ Aur jis ne mujhe bhejá, wuh mere sáth hai; us ne mujhe akelá nahín chhorá; kyúñki main hamesha wuhí kám kartá hún jo use pasand áte hai. ³⁰ Jab wuh yih báten kah rahá thá, to bahutere us par imán lác.

Ibráhim ke aur Khudá ke haqíqí farzand.

³¹ Pas Yisú' ne un Yahúdíon se kahá, jinhon ne us ká yaqín kiyá thá, ki Agar tum mere kalám par qáim rahoge, to haqíqat men mere shágírd thahroge, ³² aur sachcháí se wáqif hoge, aur sachcháí tum ko ázád karegi. ³³ Unhon ne use jawáb diya; Ham to Ibráhim ki nasl se hai, aur kabhi kisi ki gulámí men nahín rahe: tú kyúnkar kahtá hai, ki Tum ázád kiye jáoge? ³⁴ Yisú' ne unhen jawáb diya; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo koi gunáh kartá hai, gunáh ka gulám hai. ³⁵ Aur gulám abad tak ghar men nahín rahtá;

betá abad tak rahtá hai. ³⁶ Pas agar Betá tumhen ázád karega, to tum wáqa'í ázád hoge. ³⁷ Main jántá hún ki tum Ibráhim ki nasl se ho; taubhi mere qatl ki koshish men ho, kyúñki merá kalám tumháre dil men jagah nahín kartá. ³⁸ Main ne jo apne Báp ke hán dekhá hai, wuh kahtá hún; aur tum ne jo apne báp se suná hai, wuh karte ho. ³⁹ Unhon ne jawáb men us se kahá; Hamará báp to Ibráhim hai. Yisú' ne un se kahá; Agar tum Ibráhim ke farzand hote, to Ibráhim ke se kám karte. ⁴⁰ Lekin ab tum mujh jaise shakhs ke qatl ki koshish men ho, jis ne tum ko wuhí haqq bát batáí jo Khudá se suní. Ibráhim ne to yih nahín kiyá thá. ⁴¹ Tum apne báp ke se kám karte ho. Unhon ne us se kahá; Ham harám se paidá nahín hue; hamará ek Báp hai, ya'ní Khudá. ⁴² Yisú' ne un se kahá; Agar Khudá tumhárá Báp hotá, to tum mujh se mahabbat rakhte; is liye ki main Khudá men se niklá aur áyá hún; kyúñki main áp se nahín áyá, balki usi ne mujhe bhejá. ⁴³ Tum meri báten kyún nahín samajhte? Is liye ki merá kalám sun nahín sakte. ⁴⁴ Tum apne báp Iblís se ho, aur apne báp ki khwáhishon ko púra karná cháhte ho. Wuh shurú' hí se khúni hai, aur sachcháí par qáim nahín rahá, kyúñki us men sachcháí hai nahín. Jab wuh jhúth boltá hai, to apní hí sí kahtá hai; kyúñki wuh jhúthá hai, balki jhúth ká báp hai. ⁴⁵ Lekin main jo sach boltá hún, is liye tum merá yaqín nahín karté. ⁴⁶ Tum men kaun mujh par gunáh sábit kartá hai? Agar main sach boltá hún, to merá yaqín kyún nahín karte? ⁴⁷ Jo Khudá se hotá hai, wuh Khudá ki báten suntá hai:

tum is liye nahin sunte ki Khudá se nahin ho. ⁴⁸ Yahúdíon ne jawáb men us se kahá; Kyá ham khúb nahin kahte ki tú Sámari hai, aur tujh men bad-rúh hai? ⁴⁹ Yisú' ne jawáb diyá, ki Mujh men bad-rúh nahin; magar main apne Báp ki 'izzat kartá hún, aur tum meri be'izzati karte ho. ⁵⁰ Lekin main apni buzurgí nahin cháhtá; bān, ek hai jo use cháhtá, aur faisala kartá hai. ⁵¹ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar koí shakhs mere kalám par 'amal karegá, to abak tak kabhi maut ko na dehegá. ⁵² Yahúdíon ne us se kahá, ki Ab ham ne ján liyá ki tujh men bad-rúh hai. Ibráhím mar gayá, au. nabí mar gaye; magar tú kahtá hai, ki Agar koí mere kalám par 'amal karegá, to abad tak kabhi maut ká maza na chakhegá. ⁵³ Hamará báp Ibráhím jo mar gayá. kyá tú us se bará hai? aur nabí bhí mar gaye; tú apne ap ko kyá thahrátá hai? ⁵⁴ Yisú' ne jawáb diyá; Agar main ap apni barái karún, to meri barái kuchh nahin. Lekin meri barái merá Báp kartá hai, jise tum kahte ho ki hamará Khudá hai: ⁵⁵ Tum ne use nahin jáná: lekin main use jántá hún; aur agar kahún ki use nahin jántá, to tumhári tarah jhúthá banúngá: magar main use jántá, aur us ke kalám par 'amal kartá hún. ⁵⁶ Tumhárá báp Ibráhím merá dín dekhne kí ummed par bahut k' ush thá; chunánci us ne dekhá, aur khush húa. ⁵⁷ Yahúdíon ne us se kahá, ki Teri 'umr to abhí pachás baras kí nahin; phir tú ne Ibráhím ko dekhá? ⁵⁸ Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún; Peshtar us se ki Ibráhím paidá húa, main hún. ⁵⁹ Pas unhon ne us ke mārne ko patthar utháe;

magar Yisú' chhipkar haikal se nikal gayá.

Masth ká ek janam ke andhe ko achchhá karná.

9 ¹ Phir us ne jâte men ek shakhs ko dekhá, jo janam ká andhá thá. ² Aur us ke shágirdon ne us se púchhá, ki Ai Rabbí, kis ne gunáh kiyá thá, jo yih andhá paidá húa; is shakhs ne, yá is ke mán báp ne? ³ Yisú' ne jawáb diyá, ki Na is ne gunáh kiyá thá, na is ke mán báp ne: balki yih is liye húa ki Khudá ke kánu us men záhir ho. ⁴ Jis ne mujhe bhejá hai, hamen us ke kám dín hí dín men karne zarúr hai: wuh rát ánewáli hai jis men koí shakhs kám nahin kar saktá. ⁵ Jab tak main dunyá men hún, dunyá ká núr hún. ⁶ Yih kahkar us ne zamín par thúká, aur thúk se mittí sání, aur wuh mittí andhe kí ánkhon par lagákar ⁷ us se kahá; Já, Shilokh ke hauz men dho le, (jis ká tarjuma Bhejá Húa hai). Pas us ne jákar dhoyá, aur bíná hokar wápas áyá. ⁸ Pas parausí aur jin jin logon ne pahle us ko bhíkh mángte dekhá thá, kahne lage; Kyá yih wuh nahin, jo baithá bhíkh mángá kartá thá? ⁹ Ba'z ne kahá; Yih wuhí hai: auron ne kahá, ki Nahin; lekin koí us ke hamshak hai: us ne kahá; Main wuhí hún. ¹⁰ Pas wuh us se kahne lage, Phir teri ánkhen kyunkar khul gayin? ¹¹ Us ne jawáb diyá, ki Us shakhs ne jis ká nám Yisú' hai mittí sání, aur meri ánkhon par lagákar mujh se kahá, ki Shilokh men jákar dho le: pas main gayá, aur dhokar bíná ho gayá. ¹² Unhon ne us se kahá; Wuh kahán hai? Us ne kahá; Main nahin jántá.

Farisíon ki taraf se is mu'jize ki talhiqát.

¹³ Log us shakhs ko jo pahle andhá thá Farisíon ke pás le gaye. ¹⁴ Aur jis roz Yisú' ne mittí sánkar us ki ánkhen kholí thín, wuh Sabt ká din thá. ¹⁵ Phir Farisíon ne bhi us se púchhá; Tú kis tarah biná húa? Us ne un se kahá, ki Us ne meri ánkhen par mittí lagáí, phir main ne dho liyá, aur ab biná hún. ¹⁶ Pas ba'z Farisí kahne lage; Yih ádmí Khudá kí taraf se nahín, kyúñki Sabt ke din ko nahín mántá. Magar ba'z ne kahá, ki Gunahgár ádmí kyúnkar aise mu'jize dikhá saktá hai? Pas un men ikhtiláf húa. ¹⁷ Unhon ne phir us andhe se kahá, ki Us ne jo teri ánkhen kholín, tú us ke haqq men kyá kahtá hai? Us ne kahá, Wuh nabí hai. ¹⁸ Lekin Yahúdíon ko yaqín na áyá ki yih andhá thá aur biná ho gayá hai, jab tak unhon ne us ke mán báp ko jo biná ho gayá thá bulákar ¹⁹ un se na púchh liyá, ki Kyá yih tumhárá betá hai, jise tum kahte ho ki andhá paidá húa thá? Phir wuh ab kyúnkar dekhtá hai? ²⁰ Us ke mán báp ne jawáb men kahá; Ham jánte hain, ki yih hamárá betá hai, aur andhá paidá húa thá. ²¹ Lekin yih ham nahín jánte ki ab wuh kyúnkar dekhtá hai, aur na yih jánte hain ki kis ne us ki ánkhen kholín; wuh to bálíg hai; usí se púchho; wuh apná hál ap kah degá. ²² Yih us ke mán báp ne Yahúdíon ke dar se kahá: kyúñki Yahúdí eká kar chuke the, ki agar koi us ke Masíh hone ká iqrár kare, to 'ibádatkháne se kharíj kiya jáe. ²³ Is wáste us ke mán báp ne kahá, ki Wuh bálíg hai; usí se púchho. ²⁴ Pas unhon ne us shakhs ko jo andhá thá dobára

bulákar kahá, ki Khudá kí tamjíd kar: ham to jánte hain ki yih ádmí gunahgár hai. ²⁵ Us ne jawáb diyá: Main nahín jántá ki wuh gunahgár hai yá nahín: ek bát jántá hún, ki main andhá thá, ab biná hún. ²⁶ Phir unhon ne us se kahá, ki Us ne tere sáth kyá kiya? kis tarah teri ánkhen kholín? ²⁷ Us ne unhen jawáb diyá; Main to tum se kah chuká, aur tum ne na suná; dobára kyún sunná cháhte ho? kyá tum bhi us ke shágird honá cháhte ho? ²⁸ Wuh use burá bhalá kahkar bole, ki Tú hí us ká shágird hai; ham to Músá ke shágird hain. ²⁹ Ham jánte hain ki Khudá ne Músá ke sáth kalám kiya hai; magar is shakhs ko nahín jánte ki kahán ká hai. ³⁰ Us ádmí ne jawáb men un se kahá; Yih to ta'ajjub kí bát hai, ki tum nahín jánte ki wuh kahán ká hai, hálánki us ne meri ánkhen kholín. ³¹ Ham jánte hain ki Khudá gunahgáron kí nahín suntá; lekin agar koi khudáparast ho, aur us kí marzí par chale, to wuh us kí suntá hai. ³² Dunyá ke shurú' se kabhi sunne men nahín áyá, ki kisi ne janam ke andhe kí ánkhen kholí hon. ³³ Agar yih shakhs Khudá kí taraf se na hotá, to kuchhi na kar saktá. ³⁴ Unhon ne jawáb men us se kahá; Tú to bi'l'kull gunáhon men paidá húa, tú ham ko kyá sikhátá hai? aur unhon ne use báhar nikál diyá.

Yisú' par imán lāne aur na lāne ká natija.

³⁵ Yisú' ne suná ki unhon ne use báhar nikál diyá; aur jab us se milá, to kahá; Kyá tú Khudá ke Bete^a par imán látá hai? ³⁶ Us ne jawáb men kahá; Ai Khudáwand, wuh

^a N. Ibn i Ádam.

kaun hai, ki main us par inān lāun ?
 37 Yisú' ne us se kahá ; Tú ne to use dekhá hai ; aur jo tujh se báten kartá hai wuhí hai. 38 Us ne kahá ; Ai Khudáwānd, main imān látá hūn ; aur use sijda kiya. 39 Yisú' ne kahá ; Main dunyá men 'adálat ke liye áyá hūn, táki jo nahin dekhte wuh dekhén, aur jo dekhte hain wuh andhe ho jáén. 40 Jo Farisí us ke sáth the, unhon ne yih báten sunkar us se kahá ; Kyá ham bhi andhe hain ? 41 Yisú' ne un se kahá, ki Agar tum andhe hote, to gunahgar na thahrte ; magar ab kahte ho, ki Ham dekhte hain ; pas tumhárá gunáh qáim rah-tá hai

Charwáhe aur bheron ki tamsil.

IO 1 Main tum se sach sach kah-tá hūn, ki jo koí darwáze se bherkháne men dákhl nahin hotá, balki áur kisi taraf se charh játá hai, wuh chor aur dákú hai. 2 Lekin jo darwáze se dákhl hotá hai, wuh bheron ká charwáhá hai. 3 Us ke liye darbān darwáza khol detá hai ; aur bheren us kí áwáz suntí hain ; aur wuh apní bheron ko nám ba nám bulákar báhar le játá hai. 4 Jab wuh apní sab bheron ko báhar nikál chuktá hai, to un ke áge áge chaltá hai, aur bheren us ke piche piche ho letí hain ; kyunki wuh us kí áwáz pahchántí hain. 5 Magar wuh gair shakhs ke piche na jáengí, balki us se bháengí ; kyunki gairon kí áwáz nahin pahchántin. 6 Yisú' ne un se yih tamsil kahí ; lekin wuh na samjhe ki yih kyá báten hain jo ham se kahtá hai.

Bherkháne ke darwáze, aur achche charwáhe ke bayán men.

7 Pas Yisú' ne un se a phir kahá ; Main tum se sach sach kahtá hūn,

a N. un se na dārad.

ki Bheron ká darwáza main hūn. 8 Jitne mujh se pahle áe, sab chor aur dákú hain ; magar bheron ne un kí na suni. 9 Darwáza main hūn : agar koí mujh se dákhl ho, to naját páegá, aur andar báhar áyá jáyá karegá, aur chará páegá. 10 Chor nahin átá, magar churáne aur már dálné aur halák karne ko. Main is liye áyá ki wuh zindagi páén, aur kasrat se páén. 11 Achchhá charwáhá main hūn : achchha charwáhá bheron ke liye apní ján detá hai. 12 Mazdúr jo na charwáhá hai, na bheron ká málík, bheriye ko áte dekhkar bheron ko chhorke bhág játá hai, aur bheriyá un ko pakartá aur paráganda kartá hai. 13 Wuh is liye bhág játá hai, ki mazdúr hai, aur us ko bheron ká tkr nahin. 14 Achchhá charwáhá main hūn ; jis tarah Báp mujhe jántá hai, aur main Báp ko jántá hūn, 15 isi tarah main apní bheron ko jántá hūn, aur meri bheren mujhe jántí hain ; aur main bheron ke liye apní ján detá hūn. 16 Aur meri áur bhi bheren hain, jo is bherkháne kí nahin. Mujhe un ká bhi láná zarúr hai ; aur wuh meri áwáz sunengí ; phir ek hí galla aur ek hí charwáhá hogá. 17 Báp mujh se is liye mahabbat rakhtá hai, ki main apní ján detá hūn táki use phir le lūn. 18 Koí use mujh se chhíntá nahin, balki main use áp hí detá hūn. Mujhe us ke dene ká bhi ihtiyár hai, aur us ke phir lene ká bhi ihtiyár hai. Yih hukm mere Báp se mujhe milá.

Yahúdiön men ikhtiláf.

19 In báton ke sabab Yahúdiön men phir ikhtiláf húa. 20 Un men se bahutere to kahne lage, ki Us men bad-rúh hai, aur wuh díwána hai ; tum us kí kyún sunte ho ?

b N. kisi ne us ko mujh se nahin chhíntá

²¹ Auron ne kahá ; Yih aise shakhs kí báten nahín jis men bad-rúh ho. Kyá bad-rúh andhon kí ánkhen khol saktí hai ?

Yisú' aur Báp ká ek honá, aur kufr ke ilzám ká jawáb.

²² * Yarúshalem men 'Íd i Tajdíd húi; aur járe ká mausim thá: ²³ aur Yisú' haikal ke andar Sulaimání barámade men tahal rahá thá. ²⁴ Pas Yahúdíon ne us ke gird jama' hokar us se kahá ; Tú kab tak hamáre díl ko dānwādol rakkhegá ? agar tú Masih hai, to ham se sáf kah de. ²⁵ Yisú' ne unhen jawáb diyá, kí Main ne to tum se kah diyá, magar tum yaqín nahín karte; jo kám main apne Báp ke nám se kartá hún, wuhí mere gawáh hain. ²⁶ Lekin tum is liye yaqín nahín karte, kí merí bheyon men se nahín ho. ²⁷ Merí bheyon merí áwáz suntí hain, aur main unhen jántá hún, aur wuh mere pichhe pichhe chaltí hain: ²⁸ aur main unhen hamesha kí zindagí bakhshatá hún; aur wuh abad tak kabhí halák na hongí, aur koí unhen inere háth se chhín na legá. ²⁹ Merá Báp, jis ne mujhe wuh dí hain, sab se bará hai; aur koí unhen ^b Báp ke háth se nahín chhín saktá. ³⁰ Main aur Báp ek hain. ³¹ Yahúdíon ne use sangsár karne ke liye phir patthar utháe. ³² Yisú' ne unhen jawáb diyá, kí Main ne tum ko Báp kí taraf se bahutere achhehe kám dikháe hain; un men se kis kám ke sabab mujhe sangsár karte ho ? ³³ Yahúdíon ne use jawáb diyá, kí Achhehe kám ke sabab nahín, balki kufr ke sabab tuihe sangsár karte hain, aur is liye kí tú ádmí hokar apne áp ko Khudá banátá hai. ³⁴ Yisú' ne unhen jawáb

diyá; Kyá tumhári shari'at men yih nahín likhá hai kí ^c Muin ne kahá; tum Khudá ho ? ³⁵ Jab kí us ne unhen Khudá kahá, jin ke pás Khudá ká kalám áyá, (aur kitáb i muqaddas ká bátíl honá mumkin nahín;) ³⁶ áyá tum us shakhs se jise Báp ne muqaddas^d karke dunyá men bhejá, kahte ho kí Tú kufr baktá hai, is liye kí main ne kahá; Main Khudá ká Betá hún ? ³⁷ Agar main apne Báp ke kám nahín kartá, to merá yaqín na karo. ³⁸ Lekin agar main kartá hún, to go merá yaqín na karo, magar un kámon ká to yaqín karo; táki tum jáno aur samjho kí Báp mujh men hai, aur main Báp men. ³⁹ ^e Unhon ne phir us ke pakarne kí koshish kí, lekin wuh un ke háth se nikal gayá.

Yisú' ká Yardan ke pár chalá jáná.

⁴⁰ Wuh phir Yardan ke pár us jagah chalá gayá, jahán Yúhanná pahle baptisma^f diyá kartá thá, aur wahín rahá. ⁴¹ Aur bahutere us ke pás áe; aur kahte the, kí Yúhanná ne koí mu'jiza^g nahín dikhá-yá; magar jo kuchh Yúhanná ne is ke haqq men kahá thá, wuh sach thá. ⁴² Aur wahán bahutere us par imán láe.

Yisú' ko La'zar kí bímári aur maut kí khabar ká milná.

II ¹ Maryam aur us kí bahin Marthaegánw Bait'aníyálh ká La'zar nám ek ádmí bímár thá. ² Yih wuhí Maryam thí, jis ne Khudáwand par 'itr dálkar apne bálon se us ke páñw ponchhe; isí ká bhái La'zar bímár thá. ³ Pas us kí bahinon ne use yih kahlá bhejá, kí Ai Khudáwand, dekh, jise tú 'aziz rakh-

^a N. Us waqt izád.

^b N. ²⁹ Jo kuchh mere Báp ne mujhe diyá hai, wuh sab se barhkar hai, aur koí use.

^c Zabúr 82. 6. ^d Yá makhsús. ^e N. Pas izád. ^f Yá istibág. ^g Yún. nishán.

tá hai, wuh bímár hai. ⁴ Yisú' ne sunkar kahá, ki Yih bímári maut kí nahín, balki Kḥudá ke jalál ke liye hai, táki us ke wasíle se Kḥudá ke Bete ká jalál záhir ho. ⁵ Aur Yisú' Martha aur us kí bahin aur La'zar se mahabbat rakhtá thá. ⁶ Pas jab us ne suná ki wuh bímár hai, to jis jagah thá, wahín do din áur rahá; ⁷ phir is ke ba'd shá-girdon se kahá, Áo, phir Yahúdiya ko chalen. ⁸ Shágirdon ne us se kahá; Ai Rabbí, abhí to Yahúdi tujhe sangsár karná cháhte the, aur tú phir wahán játá hai? ⁹ Yisú' ne jawáb diyá; Kyá din ke bárah ghante nahín hote? Agar koi din ko chale, to thokar nahín khátá, kyúñki wuh dunyá kí raushní dekh-tá hai. ¹⁰ Lekin agar koi rát ko chale, to thokar khátá hai, kyúñki us men raushní nahín. ¹¹ Us ne yih báten kahín, aur is ke ba'd un se kahne lagá, ki Hamará dost La'zar so gayá hai, lekin main use jagáne játá hún. ¹² Pas shágirdon ne us se kahá; Ai Kḥudáwand, agar so gayá hai, to bach jáegá. ¹³ Yisú' ne to us kí maut kí bábat kahá thá; magar wuh sanijhe ki úrám kí nínd kí bábat kahá. ¹⁴ Tab Yisú' ne un se sáf kah diyá, ki La'zar mar gayá. ¹⁵ Aur main tumháre sabab se khush hún ki wahán na thá, táki tum imán láo; lekin áo, ham us ke pás chalen. ¹⁶ Pas Tomá ne, jise Tauam kahte the, apne sáth ke shágirdon se kahá, ki Áo, ham bhí chalen táki us ke sáth maren.

Yisú' ká La'zar ko jiláná.

¹⁷ Pas Yisú' ko ákar ma'lúm húa, kí use qabr men rakkhe chár din húa. ¹⁸ Bait'aniyyáh Yarusálem ke naz-dík, koi do míl ke fásile par thá. ¹⁹ Aur bahut se Yahúdi Martha aur

Maryam ko bhái ke báre men tasallí dene áe the. ²⁰ Pas Martha Yisú' ke áne kí khabar sunkar us se milne ko gayí; lekin Maryam ghar men baithí rahí. ²¹ Martha ne Yisú' se kahá, ki Ai Kḥudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bhái na martá. ²² Aur ab bhí main jántí hún, ki jo kuchh tú Kḥudá se mángegá, wuh tujhe degá. ²³ Yisú' ne us se kahá; Terá bhái jí uthegá. ²⁴ Martha ne us se kahá; Main jántí hún, ki qiyámat men ákhiri din jí uthegá. ²⁵ Yisú' ne us se kahá; Qiyámat aur zindagi to main hún: jo mujh par imán látá hai, go wuh mar jáe, taubhí zinda rahegá; ²⁶ aur jo koi zinda hai aur mujh par imán látá hai, wuh abad tak kabhí na maregá. Kyá tú is par imán rakhtí hai? ²⁷ Us ne us se kahá; Hān, ai Kḥudáwand; main imán lá chukí hún, ki Kḥudá ká Betá Masíh, jo dunyá men ánewálá thá, tú hí hai. ²⁸ Yih kahkar wuh chalí gayí, aur chupke se apní bahin Maryam ko bulákar kahá, ki Ustád yahín hai, aur tujhe bulátá hai. ²⁹ Wuh sunte hí jald uthkar us ke pás áí. ³⁰ Yisú' abhí gunw men nahín pahunchá thá, balki usí jagah thá jahán Martha use milí thi.) ³¹ Pas jo Yahúdi ghar men us ke pás the, aur use tasallí de rahe the, yih dekhkar ki Maryam jald uthke báhar gayí, is khayál se us ke píchhe holiye kí wuh qabr par rone játí hai. ³² Jab Maryam us jagah pahunchí jahán Yisú' thá, aur use dekhá, to us ke qadamon par girke us se kahá; Ai Kḥudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bhái na martá. ³³ Jab Yisú' ne use aur un Yahúdon ko jo us ke sáth áe the rote dekhá, to dil* men niháyat ranjída húa, aur ghabrákar kahá; ³⁴ Tum ne use kahán rakkhá hai?

* Yún. ráh.

Unhon ne kahá; Ai Khudáwand, chalkar dekh le. ³⁵ Yisú' ke ánsú bahne lage. ³⁶ Pas Yahúdíon ne kahá; Dekho, wuh is ko kaisá 'azíz thá. ³⁷ Lekin un men se ba'z ne kahá; Kyá yih shakhs, jis ne andhe kí ánkhen kholín, itná na kar saká ki yih ádmi na martá? ³⁸ Yisú' phir apne dil men niháyat ranjída hokar qabr par áyá. Wuh ek gár thá, aur us par patthar dhará thá. ³⁹ Yisú' ne kahá, ki Patthar utháo. Usmare hús shakhs kí bahin Martha ne us se kahá; Ai Khudáwand, us men se to ab badbú áti hai, kyúнки use chár din ho gaye. ⁴⁰ Yisú' ne us se kahá; Kyá main ne tujh se kahá na thá, ki Agar tú imán láegi, to Khudá ká jalál dekhegi. ⁴¹ Pas unhon ne us patthar ko utháyá. Phir Yisú' ne ánkhen uthákar kahá; Ai Báp, main terá shukr kartá hún ki tú ne meri sun lí. ⁴² Aur mujhe to ma'lúm thá ki tú hamesha meri suntá hai: magar in logon ke bá'is jo ás pás khare hai main ne yih kahá, táki wuh imán laen ki tú hi ne mujhe bhejá hai. ⁴³ Aur yih kahkar us ne baland áwáz se pukará, ki Ai La'zar, nikal á. ⁴⁴ Jo mar gayá thá wuh kafan se háth pánw bandhe hús nikal áyá; aur us ká chihra rúmál se líptá hús thá. Yisú' ne un se kahá; Use kholkar jáne do.

⁴⁵ Pas bahutere Yahúdí jo Maryam ke pás áe the, aur jinhon ne Yisú' ká yih kám dekhá thá, us par imán le áe. ⁴⁶ Magar un men se ba'z ne Farisíon ke pás jákar unhon Yisú' ke kámon ko khabar dí.

Yahúdíon kí sadr 'adálát men Yisú' ke qatl kí tajwíz.

⁴⁷ Pas sardár káhinon aur Farisíon ne sadr 'adálát ke logon ko jama' karke kahá, Ham karte kyá

hai? yih ádmi to bahut mu'jize dikhátá hai. ⁴⁸ Agar ham use yún hí chhor den, to sab us par imán le áenge, aur Romi ákar hamári jagah aur qaum dono par qabza kar lenge. ⁴⁹ Aur un men se Káifá nám ek shakhs ne, jo us sál sardár káhin thá, un se kahá; Tun kuchh nahín jánte, ⁵⁰ aur na sochte ho ki tum-háre liye yihí bihtar hai, ki ek ádmi ummat ke wáste mare, na ki sári qaum halák ho. ⁵¹ Magar us ne yih apní taraf se nahín kahá, balki us sál sardár káhin hokar nubuwat kí, ki Yisú' us qaum ke wáste maregá; ⁵² aur na sirf us qaum ke wáste, balki is wáste bhi ki Khudá ke paráganda farzandon ko jama' karke ek kar de. ⁵³ Pas wuh usí roz se us ke qatl karne ká mashwara karne lage.

Yisú' kí kanákrakashí.

⁵⁴ Pas us waqt se Yisú' Yahúdíon men 'alániya nahín phirá, balki wahán se jangal ke nazdik ke 'iláqe men Ifráím nám ek shahr ko chalá gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahín rahne lagá. ⁵⁵ Aur Yahúdíon kí 'Íd i Fasah nazdik thí, aur bahut log Fasah se pahle dihát se Yarúshalem ko gaye, táki apne ap ko pák karen. ⁵⁶ Pas wuh Yisú' ko dhúndhne, aur haikal men khare hokar ápas men kahne lage, ki Tumhára kyá khayál hai? kyá wuh 'Íd men nahín áegá? ⁵⁷ Aur sardár káhinon aur Farisíon ne hukm de rakkhá thá, ki agar kisi ko khabar ho, ki wuh kahán hai, to itilá' de, táki use pakar len.

Maryam ká Yisú' ke pánwon par 'itr dálná.

I2 ¹ Phir Yisú' Fasah se chha roz pahle Bait'aniyyáh men

áyá, jahán La'zar thá, jise Yisú' ne murdon men se jiláyá thá. ² Wahán unhon ne us ke wáste shám ká kháná taiyár kiya; aur Martha khidmat kartí thí, magar La'zar un men se thá jo us ke sáth kháná kháne baithe the. ³ Phir Maryam ne jatánási ká ádh ser khális aur beshqímat 'itr lekar Yisú' ke pán-won par dálá, aur apne bálon se us ke pánw ponchhe, aur ghar 'itr kí khushbú se mahak gayá. ⁴ Magar us ke shágirdon men se ek shakhs Yahúdáh Iskariyotí, jo use pakar-wáne ko thá, kahne lagá; ⁵ Yih 'itr tín sau dinár* men bechkar garibon ko kyún na diya gayá? ⁶ Us ne yih is liye na kahá ki us ko garibon ká fikr thá, balki is liye kí chor thá, aur chúnki us ke pás un kí thailí^b rahtí thí, us men jo kuchh partá wuh nikál letá thá. ⁷ Pas Yisú' ne kahá, kí Use yih 'itr mere dafn ke din ke liye rakhne de; ⁸ kyúnci garib gurbá to hamesha tumháre pás hain; lekin main hamesha tumháre pás na rahúngá.

La'zar ke jiláe jáne kí shuhrat.

⁹ Pas Yahúdíon men se 'awámm yih ma'lúm karke kí wuh wahán hai, na sirf Yisú' ke sabab se áe, balki is liye bhi kí La'zar ko dekhen, jise us ne murdon men se jiláyá thá. ¹⁰ Lekin sardár káhinon ne mashwara kiya, kí La'zar ko bhi már dálen; ¹¹ kyúnci us ke bá'is bahut se Yahúdí chale gaye aur Yisú' par imán láe.

Yisú' ká 'alániya tur par Yarú-shalem men dákhil honá.

(Mat. 21. 4-9; Mar. 11. 7-10;

Lúq. 19. 35-38.)

¹² Dústre din bahut se logon^c ne

jo 'id men áe the, yih sunkar kí Yisú' Yarúshalem men áta hai, ¹³ khajúr kí dáliyán lín, aur us ke istiqbál ko nikalkar pukárne lage, kí Hosha' ná! mubárak hai wuh jo Khudáwand ke nám par áta hai, aur Isráíl ká bádsháh hai. ¹⁴ Jab Yisú' ko gadhe ká bachcha milá, to us par sawár húa; jaisá kí likhá hai, kí ¹⁵ 'Ai Siyyon kí betí, na dar: dekh, terá bádsháh gadhe ke bachche par sawár húa áta hai. ¹⁶ Us ke shágird pahle to yih báten na samjhe; lekin jab Yisú' apne jalál ko pahunchá, to un ko yád áya kí yih báten us ke haqq men likhi hui thin, aur logon ne us ke sáth yih sulúk kiya thá. ¹⁷ Pas un logon ne gawáhi di, jo us waqt us ke sáth the, jab us ne La'zar ko qabr se báhar bulákar murdon men se jiláyá thá. ¹⁸ Isi sabab se log us ke istiqbál ko nikle, kí unhon ne suná thá kí us ne yih mu'jiza^e dikháya hai. ¹⁹ Pas Farision ne ápas men kahá; Socho to kí tum se kuchh nahin ban partá. Dekho, jahán us ká pairau ho chalá.

Chand Yúnánion ká ána aur Yisú' ká apni maüt ká zikr karná.

²⁰ Jo log 'id men parastish karne áe the, un men ba'z Yúnáni the. ²¹ Pas unhon ne Filippus ke pás, jo Baitsaidá e Galil ká thá, ákar us se darkhwást kí, kí Janáb, ham Yisú' ko dekhna cháhte hain. ²² Filippus ne ákar Andriyás se kahá; phir Andriyás aur Filippus ne ákar Yisú' ko khabar di. ²³ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Wuh waqt á gayá, kí Ibn i Ádam jalál páe. ²⁴ Main tum se sach sach kahtá hún, kí jab tak gehún ká dá-

^a Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

^c N. 'ámm logon.

^d Zakaryáh 9. 9.

^b Yá sandúqchí.

^e Yún. nishán.

na zamín men girke mar nahín jātá, akelá rahtá hai; lekin jab mar jātá hai, to bahut sá phal látá hai.

²⁵ Jo apní ján ko 'aziz rakhtá hai, wuh use kho detá hai; aur jo dunyá men apní ján se 'adawat rakhtá hai, wuh use hamesha kí zindagí ke liye mahfúz rakkhegá.

²⁶ Agar koí shakhs merí khidmat kare, to mere pichhe ho le; aur jahán main hún, wahán merá khádim bhí hogá; agar koí merí khidmat kare, to Báp us kí 'izzat karegá. ²⁷ Ab merí ján ghabráti hai; pas main kyá kahún? Ai Báp, mujhe is gharí se bachá. Lekin main isí sabab se to is gharí ko pahunchá hún. ²⁸ Ai Báp, apne nám ko jalál de. Pas ásmán se áwáz áí, ki Main ne us ko jalál diyá hai, aur phir bhí dúngá. ²⁹ Jo log khare sun rahe the, unhon ne kahá, kí Bádál garjá: auron ne kahá, kí Firishta us se bolá. ³⁰ Yisú' ne jawáb men kahá, kí Yih áwáz mere liye nahín, balki tumháre liye áí hai. ³¹ Ab dunyá kí 'adálat kí játi hai; ab dunyá ká sardár nikál diyá jáegá. ³² Aur main agar zamín se únche par charháyá jáúngá, to sab ko apne pas khenchúngá. ³³ Us ne is bát se ishára kiya, ki main kis maut se marne ko húp. ³⁴ Logon ne us ko jawáb diyá, kí Ham ne shari'at kí yih bát suní hai, kí Masih abad tak rahegá; phir tú kyúnkar kahtá hai, kí Ibn í Adam ká únche par charháyá júná zarúr hai? Yih Ibn í Adam kaun hai? ³⁵ Pas Yisú' ne un se kahá, kí Áur thore dinon núr tumháre darmiyan hai. Jab tak núr tumháre sáth hai, chale chalo, aisá na ho kí tárikí tumhen á pakre; aur jo tárikí men chaltá hai, wuh nahín jántá kí kidhar játá hai. ³⁶ Jab

tak núr tumháre sáth hai, núr par imán láo, táki núr ke farzand bano.

Yisú' par imán na lāne kī wajh.

Yisú' yih báten kahkar chalá gayá, aur un se apne ap ko chhipáyá. ³⁷ Aur agarchi us ne un ke samne itne mu'jize^a dikháe, taubhi wuh us par imán na láe: ³⁸ táki Yasha'yáh nabí ká kalám purá ho, jo us ne kahá, kí

^b Ai Khudáwand, hamáre paigám ká kis ne yaqín kiya hai?

Aur Khudáwand ká háth kis par záhir húa hai?

³⁹ Is sabab se wuh imán na lá sake, kí Yasha'yáh ne phir kahá;

⁴⁰ ^c Us ne un kí áunkhon ko andhá, aur un ke dil ko sakht kar diyá;

Aisá na ho kí wuh áunkhon se dekhne, aur dil se samjhne,

Aur rujú' karne,

Aur main unhen shifá bakhshún.

⁴¹ Yasha'yáh ne yih báten is liye kahín, kí us ká jalál dekhá; aur us ne usí ke báre men kalám kiya.

⁴² Túham sardáron men se bhí bahutere us par imán láe; magar Farisíon ke sabab iqrar na karte the, aisá na ho kí 'ibádatkháne se khúrij kiye jáen: ⁴³ kyúnki wuh Khudá se 'izzat hásil karne kí nisbat insán se 'izzat' hásil karní ziyáda cháhte the.

Yisú' par imán lāne aur na lāne ká natija.

⁴⁴ Yisú' ne pukárke kahá, kí Jo mujh par imán látá hai, wuh mujh par nahín, balki mere bhejnewále par imán látá hai. ⁴⁵ Aur jo mujhe dekhtá hai, wuh mere bhejnewále ko dekhtá hai. ⁴⁶ Main núr hokar

^a Yún. nishán.

^b Yasha'yáh 53. 1.

^c Yasha'yáh 6. 10.

dunyá men áyá hún, táki jo koí mujh par imán láe andhere men na rahe. ⁴⁷ Agar koí meri báten sunkar un par 'amal na kare, to main us ko mujrim nahín thahrátá; kyúñki main dunyá ko mujrim thahráne nahín, balki dunyá ko naját dene áyá hún. ⁴⁸ Jo mujhe nahín mántá, aur meri báton ko qabúl nahín kartá, us ká ek mujrim thahránewálá hai, ya'ní, jo kalám main ne kiya hai, ákhirí din wuhí use mujrim thahráegá. ⁴⁹ Kyúñki main ne kuchh apní taraf se nahín kahá, balki Báp jis ne mujhe bhejá, usí ne mujh ko hukm diyá hai, ki kyá kahún, aur kyá bolún. ⁵⁰ Aur main jántá hún ki us ká hukm hamesha kí zindagí hai. Pas jo kuchh main kahtá hún, jis tarah Báp ne mujh se farmáyá hai, usí tarah kahtá hún.

Yisú' ká apne shágirdon ke páñw dhoná.

13 ¹ 'Íd i Fasah se pahle, jab Yisú' ne ján liyá ki merá wuh waqt á pahunchá, ki dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás jáún, to apne un logon se jo dunyá men the jaisí mahabbat rakhtá thá, ákhir tak mahabbat rakhtá rahá. ² Aur jab Iblís Shama'un ke bete Yahúdá Iskariyotí ke dil men dál chuká thá ki use pakarwáe, to shám ká kháná kháte waqt, ³ Yisú' ne yih jánkar, ki Báp ne sab chízen mere háth men kar dí haiñ, aur meri Khudá ke pás se áyá, aur Khudá hí ke pás játá hún, ⁴ dastarkhwan se utkar kapre utáre, aur rúmál lekar apní kamar men bāndhá. ⁵ Is ke ba'd bartan men pání dálkar, shágirdon ke páñw dhone, aur jo rúmál kamar men bandhá thá, us se ponchhne shurú' kiye. ⁶ Phir wuh

• Yún. lekar.

Shama'un Patras tak pahunchá. Us ne us se kahá; Ai Khudáwand, kyá tú mere páñw dhotá hai? ⁷ Yisú' ne jawab men us se kahá, ki Jo main kartá hún, tú ab nahín jántá, magar ba'd men samjhegá. ⁸ Patras ne us se kahá, ki Tú mere páñw abad tak kabhí dhone na páegá. Yisú' ne use jawab diyá, ki Agar main tuihe na dhoún, to tú mere sáth sharik nahín. ⁹ Shama'un Patras ne us se kahá; Ai Khudáwand, sirf mere páñw hí nahín, balki háth aur sir bhí dho de. ¹⁰ Yisú' ne us se kahá; Jo nahá chuká hai, us ko páñw ke siwá aur kuchh dhone kí hájat nahín, balki sarásar pák hai; aur tum pák ho, lekin sab ke sab nahín. ¹¹ Chúnki wuh apne pakarwánewále ko jántá thá, is liye us ne kahá, ki Tum sab pák nahín ho.

Shágirdon ko firotaní kí nasíhat.

¹² Pas jab wuh un ke páñw dho chuká, aur apne kapre pahinkar phir baiñh gayá, to un se kahá; Kyá tum jánte ho ki main ne tumhare sáth kyá kiya? ¹³ Tum mujhe Ustád aur Khudáwand kahte ho, aur khúb kahte ho, kyúñki main hún. ¹⁴ Pas jab mujh Khudáwand aur Ustád ne tumhare páñw dhoe, to tum par bhí farz hai, ki ek dúse ke páñw dhoyá karo; ¹⁵ kyúñki main ne tum ko ek namúna dikhá-yá hai, ki jaisá main ne tumhare sáth kiya hai, tum bhí kiya karo. ¹⁶ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Naukar apne málik se bará nahín hotá, aur na bhejá húa apne bhejnewále se. ¹⁷ Agar tum in báton ko jánte ho, to mubáarak ho, basharte ki un par 'amal bhí karo. ¹⁸ Main tum sab kí bábat nahín kahtá; jin ko main ne chuná,

• Yá rasúli.

unhen main jántá hún; lekin yih is liye hai ki yih nawishta purá ho, ki "Jo meri rotí khátá hai, us ne mujh par lát utháí. ¹⁷ Ab main us ke hone se pahle tum ko jatáe detá hún, táki jab ho jáe, to tum imán láo ki main wuhí hún. ²⁰ Main tum se sach sach kahtá hún, ki jo mere bheje hūe ko qabúl kartá hai, wuh mujhe qabúl kartá hai; aur jo mujhe qabúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qabúl kartá hai.

Yisú' kí apne pakarwánewále kí taraf ishára.

²¹ Yih báten kahkar Yisú' apne dil^b men ghabráyá, aur yih gawáhi dí, ki Main tum se sach sach kahtá hún, ki tum men se ek shakhs mujhe pakarwáegá. ²² Shágird shubha karke ki wuh kis kí nisbat kahtá hai, ek dústre ko dekhne lage. ²³ Us ke shágirdon men se ek shakhs, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, Yisú' ke sine kí taraf jhuká húa kháná kháne baithá thá. ²⁴ Pas Shama'un Patras ne us se ishára karke kahá, ki Batá to, wuh kis kí nisbat kahtá hai. ²⁵ Us ne usi tarah Yisú' kí chhátí ká sahára lekar kahá, ki Ai Khudáwand wuh kaun hai? ²⁶ Yisú' ne jawáb diyá, ki Jise main niwála duboke de dúngá, wuhí hai. Phir us ne niwála duboyá, aur leke Shama'un Iskariyoti ke bete Yahúdáh ko de diyá; ²⁷ aur is niwále ke ba'd Shaitán us men samá gayá. Pas Yisú' ne us se kahá, ki Jo kuchh tú kartá hai, jald kar le. ²⁸ Magar jo kháná kháne baithé the, un men se kisi ko ma'lúm na húa, ki us ne yih us se kis liye kahá. ²⁹ Chúnki Yahúdáh ke pás thailí^c rahtí thí, is

liye ba'z ne samjhá, ki Yisú' us se yih kahtá hai, ki Jo kuchh hamen 'id ke liye darkár hai kharid le; yá yih, ki muhtájon ko kuchh de. ³⁰ Pas wuh niwála lekar fi'l faur báhar chalá gayá, aur rát ká waqt thá.

Yisú' ká nayá hukm.

³¹ Jab wuh báhar chalá gayá, to Yisú' ne kahá, ki Ab Ibn i Adam ne jalál páyá, aur Khudá ne us men jalál páyá; ³² aur^d Khudá bhí use apne men jalál degá, balki use fi'l faur jalál degá. ³³ Ai bachcho, main aur thori der tumháre sáth hún. Tum mujhe dhúndhoge, aur jaisá main ne Yahúdiyon se kahá, ki jahán main játá hún tum nahín á sakte, waisá hí ab tum se bhí kahtá hún. ³⁴ Main tumhen ek nayá hukm detá hún, ki ek dústre se mahabbat rakkho; ki jaise main ne tum se mahabbat rakkhi, tum bhí ek dústre se mahabbat rakkho. ³⁵ Agar ápas men mahabbat rakkhoge, to is se sab jánenge ki tum mere shágird ho.

Patras kí bewafái ká peshingoi.

³⁶ Shama'un Patras ne us se kahá; Ai Khudáwand, tú kahán játá hai? Yisú' ne jawáb diyá ki Jahán main játá hún, ab to tú mere piche á nahín saktá; magar ba'd men mere piche áegá. ³⁷ Patras ne us se kahá; Ai Khudáwand, main tere piche ab kyon nahín á saktá? main to tere liye apní ján dúngá. ³⁸ Yisú' ne jawáb diyá; Kyá tú mere liye apní ján degá? Main tujh se sach sach kahtá hún, ki murg báng na degá, jab tak ki tú tén bár merá inkár na kar legá.

^a Zabúr 41. 9.

^b Yún. rúh.

^c Yá sandúqhi.

^d N. agar Khudá ne us men jalál páyá hai, to isá.

Apne jāne ke बारे में Yisú' ki tasalli-bakhsh nashāt, aur Rúh'ul Quds ke āne kā wa'da.

14 ¹ Tumhárá dil na ghabráe; tum Khudá par imán rakhte ho*, mujh par bhi imán rakkho. ² Mere Báp ke ghar में बहुत से nakán hai; agar na hote, to main tum se kah detá; kyúñki main jātá hún, táki tumháre liye jagah taiyár karún. ³ Aur agar main jákar tumháre liye jagah taiyár karún, to phir ákar tumhen apne sáth le lúngá^b, táki jabán main hún, tum bhi ho. ⁴ Aur jabán main jātá hún, tum wahán ki rah jānte ho. ⁵ Tomá ne us se kahá; Ai Khudá-wand, ham nahín jānte ki tú kahán jātá hai; phir ráh kis tarah jānen? ⁶ Yisú' ne us se kahá, ki Ráh, aur Haqq, aur Zindagí main hún; koí mere wasle ke bagair Báp ke pás nahín átá. ⁷ Agar tum ne mujhe jāná hotá, to mere Báp ko bhi jānte; ab use jānte ho, aur dekh liyá hai. ⁸ Filippus ne us se kahá; Ai Khudáwand, Báp ko hamen dikhá; yihí hamen káfi hai. ⁹ Yisú' ne us se kahá; Ai Filippus, main itní muddat se tumháre sáth hún; kyá tú mujhe nahín jāntá? Jis ne mujhe dekhá, us ne Báp ko dekhá; tú kyúnkar kahtá hai, ki Báp ko hamen dikhá? ¹⁰ Kyá tú yaqín nahín kartá, ki main Báp में hún, aur Báp mujh में hai? Yih báten jo main tum se kahtá hún, apní taraf se nahín kahtá: le'in Báp mujh में rahkar apne kám kartá hai. ¹¹ Merá yaqín karo, ki main Báp में hún, aur Báp mujh में; nahín to mere kámon hí ke sabab merá^c yaqín karo. ¹² Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo mujh par imán rakhtá hai, yih

kám jo main kartá hún, wuh bhi karegá; balki in se bhi bare kám karegá; kyúñki main Báp ke pás jātá hún. ¹³ Aur jo kuchh tum mere nám se cháhoge, main wuhí karúngá, táki Báp Bete में jalál páe. ¹⁴ Agar mere nám se mujh se kuchh cháhoge, to main wuhí^d karúngá. ¹⁵ Agar tum mujh se mahabbat rakhte ho, to mere hukmon par 'amal karoge; ¹⁶ aur main Báp se darkhwást karúngá, to wuh tumhen dúsrá Madadgár^e bakhshiegá, ki abad tak tumháre sáth rahe, ¹⁷ ya'ní sachcháí ká Rúh, jise dunyá hásil nahín kar sakti, kyúñki na use dekhti, aur na jānti hai: tum use jānte ho; kyúñki wuh tumháre sáth rahtá hai, aur tumháre andar hogá. ¹⁸ Main tumhen yatim na chhorúngá; main tumháre pás áúngá. ¹⁹ Thorí der báqí hai, ki dunyá mujhe phir na dekhegi; magar tum mujhe dekhte rahoge: chúñki main jítá hún, tum bhi jíte rahoge. ²⁰ Us roz tum jānoge ki main apne Báp में hún, aur tum mujh में, aur main tum में. ²¹ Jis ke pás mere hukm hai, aur wuh un par 'amal kartá hai, wuhí mujh se mahabbat rakhtá hai; aur jo mujh se mahabbat rakhtá hai, wuh mere Báp ká piyára hogá, aur main us se mahabbat rakkhúngá, aur apne áp ko us par záhir karúngá. ²² Us Yahúdhá ne, jo Iskariyotí na thá, us se kahá; Ai Khudáwand kyá húa, ki tú apne áp ko ham par to záhir kiya chálhtá hai, magar dunyá par nahín? ²³ Yisú' ne jawab में us se kahá, ki Agar koí mujh se mahabbat rakkhe, to wuh mere kalám par 'amal karegá, aur merá Báp us se mahabbat rakkhegá, aur ham us

* Yá imán rakkho.

b Yún. apne pás qabúl karúngá.

c N. merá na dárad.

d N. wuhí na dárad.

e Yá Wakíl yá Shaft'.

ke pás áenge aur us ke sáth sukú-nat karenge. ²⁴ Jo mujh se mahabbat nahín rakhtá, wuh mere kalám par 'amal nahín kartá; aur jo kaláin tum sunte ho, wuh merá nahín, balki Báp ká hai, jis ne mujhe bhejá.

²⁵ Main ne yih báten tumháre sáth rahkar tum se kahín. ²⁶ Lekin Madadgár^a, ya'ní Rúhu'l Quds, jise Báp mere náin se bhejegá, wuhí tumhen sab báten síkháegá, aur jo kuchh main ne tum se kahá hai, wuh sab tumhen yád diláegá. ²⁷ Main tumhen itminán diye játá hún; apná itminán tumhen detá hún: jis tarah dunyá detí hai, main tumhen us tarah nahín detá. Tumhárá dil na ghabráe aur na dare. ²⁸ Tum sun chuke ho, ki main ne tum se kahá, ki Játá hún, aur tumháre pás phir átá hún. Agar tum mujh se mahabbat rakhte, to is bát se, ki main Báp ke pás játá hún, káhus hote; kyúнки Báp mujh se bará hai. ²⁹ Aur ab main ne tum se us ke hone se pahle kah diyá hai, táki jab ho jáe, to tum yaqín karo. ³⁰ Is ke ba'd main tum se bahut sí báten na karúngá, kyúнки dunyá ká sardár átá hai: aur mujh men us ká kuchh nahín; ³¹ lekin yih is liye hotá hai ki dunyá jáne, ki main Báp se mahabbat rakhtá hún; aur jis tarah Báp ne mujhe hukm diyá, main waisá hí kartá hún. Utho, yahán se chalen.

Yisú: ke sáth shágirdon ki yagánagi aur dunyá men un ká tasallí ká bayán.

I5 ¹ Angúr ká haqíqí darakht main hún, aur merá Báp bágbán hai. ² Jo dáli mujh men hai aur phal nahín láti, use wuh

kát dáltá hai; aur jo phal láti hai use chhántá hai^b, táki ziyáda phal láe. ³ Ab tum us kalám ke sabab, jo main ne tum se kiyá, pák ho. ⁴ Tum mujh men qáim raho, aur main tum men. Jis tarah dáli, agar angúr ke darakht men qáim na rahe, to apne áp se phal nahín lá saktí; isí tarah tum bhi agar mujh men qáim na raho, to phal nahín lá sakte. ⁵ Main angúr ka darakht hún, tum dáliyán ho; jo mujh men qáim rahtá hai, aur main us men, wuhí bahut phal láta hai; kyúнки mujh se judá hokar tum kuchh nahín kar sakte. ⁶ Agar koi mujh men qáim na rahe, to wuh dáli kí tarah phenk diyá játá, aur súkh játá hai; aur log unhen jama' karke ág men jhonk dete hain, aur wuh jal játí hain. ⁷ Agar tum mujh men qáim raho, aur meri báten tum men qáim rahen, to jo cháho, mángo; wuh tumháre liye ho jáegá. ⁸ Mere Báp ká jalál isí se hotá hai, ki tum bahut sá phal láo; jab hí tum mere shágird thahroge. ⁹ Jaise Báp ne mujh se mahabbat rakkhí, waise hí main ne tum se mahabbat rakkhí; tum meri mahabbat men qáim raho. ¹⁰ Agar tum mere hukmon par 'amal karoge, to meri mahabbat men qáim rahoge, jaise main ne apne Báp ke hukmon par 'amal kiyá hai, aur us kí mahabbat men qáim hún. ¹¹ Main ne yih báten is liye tum se kahí hain, ki meri khushi tum men ho, aur tumhári khushi púri ho jáe. ¹² Merá hukm yih hai, ki jaise main ne tum se mahabbat rakkhí, tum bhi ek दूसरे se mahabbat rakkho. ¹³ Is se ziyáda mahabbat koi shákhs nahín kartá, ki apní ján apne doston ke liye de de. ¹⁴ Jo kuchh^c

^a Yá Waktí ya Shaftí.

^b Yá pák kartá hai.

^c N. kuchh na dárad.

main tum ko hukm detá hún, agar tum use karo, to mere dost ho.

¹⁵ Ab se main tumhen naukar na kahúngá, kyúñki naukar nahín jántá ki us ká málík kyá kartá hai; balki tumhen main ne dost kahá hai, is liye ki jo báten main ne apne Báp se sunín, wuh sab tum ko batá dín. ¹⁶ Tum ne mujhe nahín chuná, balki main ne tumhen chun liyá, aur tum ko muqarrar kiyá, ki jákar phal láo, aur tumhárá phal qáim rahe; táki mere nám se jo kuchh Báp se mángo, wuh tum ko de. ¹⁷ Main

tum ko in báton ká hukm is liye detá hún, ki tum ek dústre se mahabbat rakkho. ¹⁸ Agar dunyá tum se 'adáwat rakhtí hai, to tum jánte ho ki us ne tum se pahle mujh se bhí 'adáwat rakkhí hai. ¹⁹ Agar tum dunyá ke hote, to dunyá apnon ko 'azíz rakhtí: lekin chúnki tum dunyá ke nahín, balki main ne tum ko dunyá men se chun liyá hai, is wáste dunyá tum se 'adáwat rakhtí hai. ²⁰ Jo bát main ne tum se kahí thá, use yád rakkho, ki naukar apne málík se bará nahín hotá. Agar unhon ne mujhe satáyá, to tumhen bhí satáenge; agar unhon ne merí bát par 'amal kiyá, to tumhári bát par bhí 'amal karenge. ²¹ Lekin yih sab kuchh wuh mere nám ke sabab tumháre sáth karenge, kyúñki wuh mere bhejnewále ko nahín jánte.

²² Agar main na átá, aur ur se kalám na kartá, to wuh gunahgár na thahrte: lekin ab un ke pás un ke gunáh ká 'uzr nahín. ²³ Jo mujh se 'adáwat rakhtá hai, wuh mere Báp se bhí 'adáwat rakhtá hai. ²⁴ Agar main un men wuh kám na kartá, jo kisi dústre ne nahín kiye, to wuh gunahgár na

thahrte: magar ab to unhon ne mujhe aur mere Báp dono ko dekhá, aur dono se 'adáwat kí. ²⁵ Lekin yih is liye húa ki wuh qaul púra ho, jo un kí sharí'at men líkhá hai, ki 'Unhon ne mujh se nuft 'adáwat kí. ²⁶ Lekin^b jab wuh Madadgár^c áegá, jis ko main tumháre pás Báp kí taraf se bhejúngá, ya'ní Sachcháí ká Rúh, jo Báp kí taraf se níkal'tá hai, to wuh merí gawáhi degá: ²⁷ aur tum bhí gawáh ho, kyúñki shurú' se mere sáth ho.

Dunyá men aur shágirdon men Rúhu'l Quds ká kám.

16 ¹ Main ne yih báten tum se is liye kahín ki tum thokar na kháo. ² Log tum ko 'ibádat-khánon se khárij kar denge, balki wuh waqt átá hai ki jo koí tum ko qatl karegá, wuh gumán karegá ki main Khudá kí khidmat kartá hún. ³ Aur wuh is liye yih karenge, ki unhon ne na Báp ko jáná, na mujhe. ⁴ Lekin main ne yih báten is liye tum se kahín, ki jab un ká waqt áe, to tum ko yád á jáe ki main ne tum se kah diyá thá; aur main ne shurú' men tum se yih báten is liye na kahín, ki main tumháre sáth thá. ⁵ Magar ab main apne bhejnewále ke pás játá hún; aur tum men se koí mujh se nahín púchhtá, ki Tú kahán játá hai? ⁶ balki is liye ki main ne yih báten tum se kahín, tumhárá dil gam se bhar gayá. ⁷ Lekin main tum se sach kahtá hún, ki merá jáná tumháre liye fáidamand hai; kyúñki agar main na jáún, to wuh Madadgár^c tumháre pás na áegá^d; lekin agar jáúngá, to use tumháre pás bhej dúngá. ⁸ Aur wuh ákar dunyá ko gunáh, aur rástbázi, aur

^a Zabúr 33. 19. ^b N. Lekin na dárad.

^c Yá Waktí yá Shaftí. ^d N. nahín áne ká.

'adálát ke báre men qusúrwár thahráegá: ⁹ gunáh ke báre men, is liye ki wuh mujh par imán nahín láte; ¹⁰ rástbázi ke báre men, is liye ki main Báp ke pás játá hún, aur tum mujhe phir na dekhoge; ¹¹ 'adálát ke báre men, is liye ki dunyá ká sardár mujrim thahráyá gayá hai. ¹² Mujhe tum se áur bhí bahut sí báten kahní hain; magar ab tum un kí bardásht nahín kar sakte. ¹³ Lekin jab wuh, ya'ní Sachcháí ká Rúh, áegá, to tum ko tamám sachcháí kí ráh dikháegá: is liye ki wuh apní taraf se na kahegá; lekin jo kuchh sunegá, wuhí kahegá, aur tumhen áyanda kí khabaren degá. ¹⁴ Wuh merá jalál záhir karegá; is liye ki mujh hí se hásil karke* tumhen khabaren degá. ¹⁵ Jo kuchh Báp ká hai, wuh sab merá hai; is liye main ne kahá, ki wuh mujh hí se hásil kartá hai^b, aur tumhen khabaren degá. ¹⁶ Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekhoge. ¹⁷ Pás us ke ba'z shágirdon ne ápas men kahá; Yih kyá hai jo wuh ham se kahtá hai, ki Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekhoge: aur yih, ki Is liye ki main Báp ke pás játá hún? ¹⁸ Pás unhon ne kahá, ki Thorí der jo wuh kahtá hai, yih kyá bát hai? hain nahín jánte ki kyá kahtá hai. ¹⁹ Yisú' ne, yih jánkar ki wuh mujh se suwál karná cháhte hain, un se kahá; Kyá tum ápas men merí is bát kí misbat púchh páchh karte ho, ki Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekhoge? ²⁰ Main tum se sach sach kahtá hún, ki

Tum to rooge aur mátam karoge, magar dunyá khush hogí: tum gangín to hogé; lekin tumhárá gam hí khushí ban jáegá. ²¹ Jab 'aurat janne lagti hai, to gangín hoti hai, is liye ki us ke dukh kí gharí á pahunchí; lekin jab bachcha paidá ho chuktá hai, to is khushí se ki dunyá men ek ádmí paidá húa, us dard ko phir yád nahín kartí. ²² Pás tumhen bhí ab to gam hai; magar main tum se phir milúngá^c, aur tumhárá dil khush hogá, aur tumhárá khushí koí tum se chhín na legá. ²³ Us din tum mujh se kuchh na púchhoge. Main tum se sach sach kahtá hún, ki agar Báp se kuchh mángoge, to mere nám se^d tum ko degá. ²⁴ Ab tak tum ne mere nám se^d kuchh nahín mángá: mángo, to páoge, táki tumhárá khushí purí ho jáe.

²⁵ Main ne yih báten tum se tamsilon men kahín; wuh waqt áta hai kí phir tum se tamsilon men na kahúngá, balki sáf sáf tumhen Báp kí khabar dúngá. ²⁶ Us din tum mere nám se^d mángoge: aur main tum se yih nahín kahtá, ki Báp se tumháre liye darkhwást karúngá; ²⁷ is liye ki Báp to áp hí tum ko 'azíz rakhtá hai, kyúnkí tum ne mujh ko 'azíz rakhtá hai, aur imán láe ho ki main Báp^e kí taraf se niklá. ²⁸ Main Báp men se niklá aur dunyá men áyá hún; phir dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás játá hún. ²⁹ Us ke shágirdon ne kahá; Dekh, ab tú sáf sáf kahtá hai, aur koí tamsil nahín kahtá. ³⁰ Ab ham ján gaye, ki tú sab kuchh jántá hai, aur is ká muhtáj nahín ki koí tujh se púchhe. Is sabab se ham imán láte

* Yún. jo merá hai us men se lekar.

^a Yún. tumhen phir dekhúngá.

^b Yún. jo merá hai us men se letá hai.

^c Yún. nám meg.

^e N. Khudd.

hain, ki tú Khudá se niklá hai. ³¹ Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá tum ab imán láte ho? ³² Dekho wuh ghari áti hai, balki á pahunchí, ki tum sab paráganda hokar apne apne ghar ki ráh loge, aur mujhe akelé chhor doge; tau-bhí main akelé nahín hún, kyúñki Báp mere sáth hai. ³³ Main ne tum se yih báten is liye kahín, ki tum mujh men itminán páo. Duniyá men musibat utháte ho; lekin khátir jama' rakkho; main duniyá par gálib áyá hún.

Masih ki du'á.

17 ¹ Yisú' ne yih báten kahín, aur apní ánkhen ásmán ki taraf uthákar kahá, ki Ai Báp, wuh ghari á pahunchí; apne Bete ká jalál zahir kar, táki Betá terá jalál zahir kare; ² chunáñchi tú ne use har bashar par ikhtiyár diyá hai, táki jinhen tú ne use bakhshá hai, un sab ko wuh hamesha ki zindagi de. ³ Aur hamesha ki zindagi yih hai, ki wuh tujh Khudá e wáhid aur barhaqq ko, aur Yisú' Masih ko, jise tú ne bhejá hai, jánen. ⁴ Jo káun tú ne mujhe karne ko diyá thá, us ko tamám karke main ne zamín par terá jalál zahir kiya. ⁵ Aur ab, ai Báp, tú us jalál se, jo main duniyá ki paidaish se peshtar tere sáth rakhtá thá, mujhe apne sáth jaláli baná de. ⁶ Main ne tere nám ko un ádmion par zahir kiya, jinhen tú ne duniyá men se mujhe diyá. Wih tere the, aur tú ne unhen mujhe diyá; aur unhon ne tere kalám par 'amal kiya hai. ⁷ Ab wuh ján gaye ki jo kuchh tú ne mujhe diyá hai, wuh sab teri hí taraf se hai; ⁸ kyúñki jo kalám^a tú ne mujhe pahuncháya, wuh main ne un ko pahunchá diyá; aur unhon ne us ko qabúl

^a Yún. báten

^b Yá men.

^c Yá burá.

^d Yá makhsús.

^e Yá áli haqiqat.

kiya aur sach sach ján liya, ki main teri taraf se niklá hún, aur wuh imán láe, ki tú hí ne mujhe bhejá. ⁹ Main un ke liye darkhwást kartá hún; main duniyá ke liye darkhwást nahín kartá, balki un ke liye jinhen tú ne mujhe diyá hai; kyúñki wuh tere hain. ¹⁰ Aur jo kuchh merá hai, wuh sab terá hai; aur jo terá hai, wuh merá hai: aur in se merá jalál zahir húa hai. ¹¹ Main áge ko duniyá men na húngá; magar yih duniyá men hain, aur main tere pás áta hún. Ai quddús Báp, apne us nám ke wasile se,^b jo tú ne mujhe bakhshá hai, un ki hifázat kar, táki wuh hamári tarah ek hon. ¹² Jab tak un ke sáth rahá, main ne tere us nám ke wasile se^b, jo tú ne mujhe bakhshá hai, un ki hifázat ki. Main ne un ki nigahbání ki, aur halákat ko farzand ke siwá, un men se koi halák na húa, táki kitáb i muqaddas ká likhá purá ho. ¹³ Lekin ab main tere pás áta hún, aur yih báten duniyá men kahtá hún, táki meri khushi unhen puri puri hásil ho. ¹⁴ Main ne terá kalám unhen pahunchá diyá; aur duniyá ne un se 'adáwat rakkhi, is liye ki jis tarah main duniyá ká nahín, wuh bhí duniyá ke nahín. ¹⁵ Main yih darkhwást nahín kartá, ki tú unhen duniyá se uthá le, balki yih ki us Sharir^c se un ki hifázat kar. ¹⁶ Jis tarah main duniyá ká nahín, wuh bhí duniyá ke nahín. ¹⁷ Unhen sachcháí ke wasile se muqaddas^d kar: terá kalám sachcháí hai. ¹⁸ Jis tarah tú ne mujhe duniyá men bhejá, usi tarah main ne bhí unhen duniyá men bhejá. ¹⁹ Aur un ki khátir, main apne ap ko muqaddas^d kartá hún. táki wuh bhí sachcháí ke wasile se^e muqaddas^d kiye jáen. ²⁰ Main sirf in hi ke liye darkhwást nahín kartá, balki un ke

liye bhí, jo in ke kalám ke wasfle se mujh par imán láenge, ²¹ táki wuh sab ek hon, ya'ní jis tarah, ai Báp, tú mujh men hai, aur main tujh men hún, wuh bhí ham men hon; aur dunyá imán láe, ki tú hí ne mujhe bhejá. ²² Aur wuh jalál jo tú ne mujhe diyá hai, main ne unhen diyá hai, táki wuh ek hon, jaise ham ek hain; ²³ main un men, aur tú mujh men, táki wuh kámil hokar ek ho jáen, aur dunyá jáne ki tú hí ne mujhe bhejá, aur jis tarah ki tú ne mujh se mahabbat rakkhí, un se bhí mahabbat rakkhí. ²⁴ Ai Báp, main cháhtá hún kí jinhen ^a tú ne mujhe diyá hai, jahán main hún, wuh bhí mere sáth hon; táki mere us jalál ko dekhén, jo tú ne mujhe diyá hai: kyúñki tú ne biná e'álam ke peshtar mujh se mahabbat rakkhí. ²⁵ Ai 'ádil Báp, dunyá ne to tujhe nahín jáná, magar main ne tujhe jáná; aur inhon ne bhí jáná, ki tú ne mujhe bhejá. ²⁶ Aur main ne unhen tere nám se wáqif kiyá, aur kartá ruhúngá; táki jo mahabbat tujh ko mujh se thí, wuh un men ho, aur main un men hún.

Yisú' ká pakrá jáná.

(Mat. 26. 47-56; Mar. 14. 43-50;

Lúq. 22. 47-53.)

I8 ¹ Yisú' yih báten kahkar, apne shágirdon ke sáth Qidron ke nále ke pár gayá. Wahán ek bág thá; us men wuh aur us ke shágird dákhlil hue. ² Aur us ká pakarwánewálá Yahúdáh bhí us jagah ko jántá thá, kyúñki Yisú' aksar apne shágirdon ke sáth wahán jáyá kartá thá. ³ Pas Yahúdáh sipáhion kí palṭan aur sardár káhinon aur Farision se piyáde lekar, mash'alon aur chirágon aur hathýaron ke sáth wahán áyá. ⁴ Yisú' un sab báton

^a Yún. jise.

^b N. Úe na.

ko jo us ke. sáth honewáli thín jánkar, báhar niklá, aur un se kahne lagá, ki Kise dhúndhte ho? ⁵ Unhon ne use jawáb diyá; Yisú' Ná-sarí ko. Yisú' ne ^b un se kahá; Main hí hún. Aur us ká pakarwánewálá Yahúdáh bhí un ke sáth khará thá. ⁶ Us ke yih kahte hí, ki Main hí hún, wuh píchhe hatkar zamín par gir pare. ⁷ Pas us ne un se phir púchhá, ki Tum kise dhúndhte ho? Wuh bole, Yisú' Ná-sarí ko. ⁸ Yisú' ne jawáb diyá; Main tum se kah to chuká, kí main hí hún. Pas agar mujhe dhúndhte ho, to inhen jáne do. ⁹ Yih us ne is liye kahá, ki us ká wuh qaul purá ho, kí Jinhen tú ne mujhe diyá, main ne un men se kisi ko bhí na khoyá. ¹⁰ Pas Shama'un Patras ne talwár jo us ke pás thí khenchí, aur sardár káhin ke naukar par chálákar us ká dahiná kán urá diyá. Us naukar ká nám Malkhus thá. ¹¹ Yisú' ne Patras se kahá; Talwár ko miyán kar; jo piyála Báp ne mujh ko diyá, kyá main use na piún?

Yisú' ká sardár káhin ke hawále kiyá jáná.

¹² Tab sipáhion ^c aur un ke súbá-dár aur Yahúdion ke piyádon ne Yisú' ko pakarkar bándh liyá, ¹³ aur pahle use Hanná ke pás le gaye; kyúñki wuh us baras ke sardár káhin Káifá ká susrá thá. ¹⁴ Yih wuhí Káifá thá, jis ne Yahúdion ko saláh di thí, kí ummat ke wáste ek ádmí ká marná bihtar hai.

Patras ká Yisú' se inkár karná.

(Mat. 26. 69-70; Mar. 14. 66-68;

Lúq. 22. 55-57.)

¹⁵ Aur Shama'un Patras Yisú' ke píchhe ho liyá, aur ek áur shágird

^c Yún. palṭan.

bhí. Yih shágird sardár káhin ká jánpahchán thá, aur Yisú' ke sáth sardár káhin ke diwánkháne men gayá. ¹⁶ Lekin Patras darwáze par báhar khará rahá. Pas wuh दूसरा shágird, jo sardár káhin ká jánpahchán thá, báhar niklá, aur darbánní se kahkar Patras ko andar le gayá. ¹⁷ Us laundí ne jo darbánní thí, Patras se kahá; Kyá tú bhí is shakhs ke shágirdon men se hai? Wuh bolá, Main nahín hún. ¹⁸ Naukar aur piyáde járe ke sabab se koole dahkákar khare táp rhe the, aur Patras bhí un ke sáth khara táp rahá thá.

Sardár káhin ká Yisú' se istifsár karná.

¹⁹ Phir sardár káhin ne Yisú' se us ke shágirdon aur us ki ta'lím kí bábat púchhá. ²⁰ Yisú' ne use jawáb diyá, ki Main ne dunyá se 'alániya báten kí hai. Main ne hamesha 'ibádatkhánon aur haikal men, jahán sab Yahúdí jama' hote hai, ta'lím dí, aur poshida kuchh nahín kahá. ²¹ Tú mujh se kyún púchhtá hai? Sunnewálon se púchh, ki main ne un se kyá kahá; dekh, un ko ma'lúm hai ki main ne kyá kyá kahá. ²² Jab us ne yih kahá, to piyádon men se ek shakhs ne jo pás khará thá, Yisú' ke tamáncha márke kahá; Tú sardár káhin ko aisá jawáb detá hai? ²³ Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar main ne burá kahá, to us buráí pargawáhi de: aur agar achehá kahá, to mujhe mártá kyún hai? ²⁴ Pas Hanná ne use bandhá húa sardár káhin Káifá ke pás bhej diyá.

Patras ká phir Yisú' se inkár karná.
(Mat. 26. 71-75; Mar. 14. 69-72;
Lúq. 22. 58-62.)

²⁵ Shama'un Patras khará táp

rahá thá. Pas unhon ne us se kahá; Kyá tú bhí us ke shágirdon men se hai? Us ne inkár karke kahá; Main nahín hún. ²⁶ Jis shakhs ká Patras ne kún urá diyá thá, us ke ek rishtedár ne jo sardár káhin ká naukar thá kahá; Kyá main ne tujhe us ke sáth bág men nahín dekhá? ²⁷ Patras ne phir inkár kiyá, aur fauran murg ne búng dí.

Pontiyus Pilátus kí kachahri men Yisú' ke muqaddame kí peshí.
(Mat. 27. 1-27; Mar. 15. 1-19;
Lúq. 23. 1-25.)

²⁸ Phir wuh Yisú' ko Káifá ke pás se qal'a ko le gaye aur subh ká waqt thá, aur wuh khud qal'a men na gaye, táki sapák na hon, balki Fasah khá saken. ²⁹ Pas Pilátus báhar nikalkar un ke pás áyá aur kahá, ki Tum is ádmí kí kyá faryád karte ho? ³⁰ Unhon ne jawáb men us se kahá, ki Agar yih badkár na hotá, to ham use tere hawále na karte. ³¹ Pilátus ne un se kahá, ki Ise le jákar tum hí apní shari'at ke muwáfiq is ká faisala karo. Yahúdíon ne us se kahá; Hamen rawá nahín kí kisi ko ján se máren. ³² Yih is liye húa, ki Yisú' kí wuh bát púrfi ho, jo us ne apní maut ke tariq kí taraf ishára karke kahí thí.

³³ Pas Pilátus qal'a men phir dákhil húa, aur Yisú' ko bulákar us se kahá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? ³⁴ Yisú' ne jawáb diyá, ki Tú yih bátáp se kahtá hai, yá auron ne mere haq men tujh se kahí? ³⁵ Pilátus ne jawáb diyá, Kyá main Yahúdí hún? Terí hí qaum aur sardár káhinon ne tujh ko mere hawále kiyá: tú ne kyá kiyá hai? ³⁶ Yisú' ne jawáb diyá, ki Merí bádsháhat dunyá kí nahín;

agar meri bádsháhat dunyá kí hotí, to mere khádim* larte, táki main Yahúdíon ke hawále na kiyá játá. Magar ab meri bádsháhat yahán ki nahín. ³⁷ Pilátus ne us se kahá; Pas kyá tú bádsháh hai? Yisú ne jawáb diyá; Tú khud kahtá hai, ki main bádsháh hún. Main is liye paidá húa, aur is wáste dunyá men áyá hún, ki haqq kí gayáhi dún. Jo koi sachcháí ká hai, meri áwáz suntá hai. ³⁸ Pilátus ne us se kahá, ki Sachcháí hai kyá?

Yih kahkar wuh Yahúdíon ke pás phir báhar gayá, aur un se kahá, ki Main us ká kuchh jurm nahín pátá. ³⁹ Magar tumhárá dastúr hai ki main Fasah ko tumhári khatír ek ádmí chhor diyá kartá hún; pas kyá tum ko manzúr hai, ki main tumhári khatír Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? ⁴⁰ Unhon ne chillákar phir kahá, ki Is ko nahín, lekin Bar-Abbá ko. Aur Bar-Abbá ek dákú thá.

I9 ¹ Is par Pilátus ne Yisú ko lekar kore lagwáe. ² Aur sipáhíon ne kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur use argawání poshák pahinái; ³ aur us ke pás á ákar kahne lage; Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! Aur us ke tamáñche bhí máre. ⁴ Pilátus ne phir báhar jáke logon se kahá, ki Dekho, main use tumháre pás báhar le áta hún, táki tum jáno, ki main us ká kuchh jurm nahín pátá. ⁵ Yisú kánton ká táj rakkhe, aur argawání poshák pahine báhar áyá, aur Pilátus ne un se kahá; Dekho yih ádmí! ⁶ Jab sardár káhin aur piyádon ne use dekhá, to chilláke kahá, ki Salíb de! Salíb! Pilátus ne un se kahá, ki Tum hí ise le jáo aur salíb do, kyúñki main is ká

kuchh jurm nahín pátá. ⁷ Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Ham ahl i shari'at hain, aur shari'at ke muwáfíq wuh qatl ke láiq hai, kyúñki us ne apne áp ko Khudá ká Betá banáiyá. ⁸ Jab Pilátus ne yih bát suní, to áur bhí dará, ⁹ aur phir qal'a men jákar Yisú se kahá; Tú kahán ká hai? Magar Yisú ne use jawáb na diyá. ¹⁰ Pas Pilátus ne us se kahá; Tú mujh se boltá nahín? Kyá tú nahín jántá, ki mujhe tere chhor देने ká bhí ikhtiyár hai, aur salíb देने ká bhí ikhtiyár hai? ¹¹ Yisú ne use^b jawáb diyá, ki Agar tujhe úpar se na diyá játá, to terá mujh par kuchh ikhtiyár na hotá; is sabab se jis ne mujhe tere hawále kiyá, us ká gunáh ziyáda hai. ¹² Is par Pilátus us ke chhor देने men koshish karne lagá; magar Yahúdíon ne chillákar kahá; Agar tú is ko chhor detá hai, to Qaisar ká khaikhwáh nahín. Jo koi apne áp ko bádsháh banátá hai, wuh Qaisar ká mukhálif hai. ¹³ Pilátus yih báten sunkar Yisú ko báhar láyá, aur us jagah jo Chabú-tara aur 'Ibrání men Gabbatá kah-láti hai, takht i 'adálat par baithá. ¹⁴ Yih Fasah kí taiyári ká din, aur chhate ghante ke qaríb thá. Phir us ne Yahúdíon se kahá; Dekho, yih hai tumhárá bádsháh. ¹⁵ Pas wuh chilláe, ki Le já, le já, use salíb de! Pilátus ne un se kahá; Kyá main tumháre bádsháh ko salíb dún? Sardár káhinon ne jawáb diyá, ki Qaisar ke siwá hamárá koi bádsháh nahín. ¹⁶ Is par us ne us ko un ke hawále kiyá, táki salíb diyá jae.

Yisú ke salíb diye jáne ká hál.

Pas wuh Yisú ko le gayo, ¹⁷ aur wuh apní salíb áp utháe hús us

* Yá píyáde.

^b N. use na dárad.

jagah tak báhar gayá, jo Khopri kí jagah kahláti hai, jis ká tarjuma 'Ibrání men Gulgutá hai. ¹⁸ Wahán unhon ne us ko, aur us ke sáth aur do shakhson ko salib dí, ek ko idhar, ek ko udhar, aur Yisú ko bích men. ¹⁹ Aur Pilátus ne ek kitába likhkar salib par lagá diyá: us men yih likhá húa thá; YISÚ NÁSARÍ YAHÚDÍON KÁ BÁDShÁH. ²⁰ Us kitába ko bahut se Yahúdíon ne parhá, is liye ki wuh maqám jahán Yisú salib diyá gayá thá, shahr ke nazdík thá^a: aur wuh 'Ibrání aur Latíni aur Yúnání men likhá húa thá. ²¹ Pas Yahúdíon ke sardár káhinon ne Pilátus se kahá, ki Yahúdíon ká Bádsháh na likh, balki yih, ki us ne kahá; Main Yahúdíon ká Bádsháh hún. ²² Pilátus ne jawáb diyá, ki Main ne jo likh diyá, wuh likh diyá.

²³ Jab sipáhi Yisú ko salib de chuke, to us ke kapre lekar char hisse kiye, har sipáhi ke liye ek hissa, aur us ká kurta bhi liyá; yih kurta binsilá sarásar buná húa thá. ²⁴ Is liye unhon ne ápas men kahá, ki Isse pháren pahín, balki us par qur'a dále, táki ma'lúm ho ki kis ká nikaltá hai. Yih is liye húa ki wuh nawishta púra ho jo kahtá hai,^b ki

^c Unhon ne mere kapre bánt liye,

Aur meri poshák par qur'a dálá. Chunánchi sipáhiyon ne aisá hi kiya. ²⁵ Aur Yisú^d kí salib ke pás^e ki mán, aur us kí mán kí bahin, Maryam Klopás kí biwi, aur Maryam Magdalíni kharí thín. ²⁶ Yisú^f ne apní mán aur us shágird ko jis se mahabbat rakhtá thá, pás khare dekhkar, mán se kahá, ki Ai

'aurat, dekh, terá betá yih hai. ²⁷ Phir shágird se kahá; Dekh, teri mán yih hai: aur usi waqt se wuh shágird use apne ghar le gayá.

Yisú kí maut.

²⁸ Is ke ba'd, jab Yisú^g ne ján liyá, ki ab sab báten tamám hún, táki nawishta púra ho, to kahá, ki Main piyásá hún. ²⁹ Wahán ek sirke se bhará húa bartan rakkhá thá. Pas unhon ne sirke men bhigoe hue isfanj ko zúfe kí shákh par rakhkar, us ke munh se lagáya. ³⁰ Pas jab Yisú^h ne wuh sirká piyá, to kahá, ki Tamám húa: aur sir jhukákar jánⁱ de dí.

Yisú kí paslí ká chhedá jánd.

³¹ Pas chúnki taiyári ká din thá, Yahúdíon ne Pilátus se dar khwást kí, ki un kí tungen tor dí jáen, aur láshen utár lí jáen, táki Sabt ke din salib par na rahen; kyunki wuh Sabt ek kháss din thá. ³² Pas sipáhiyon ne ákar pahle aur dúsre shakhs kí tungen torín, jo us ke sáth maslúb hue the. ³³ Lekin jab unhon ne Yisú^j ke pás ákar dekhá ki wuh mar chuká hai, to us kí tungen na torín. ³⁴ Magar un men se ek sipáhi ne bhále se us kí paslí chhedí aur fíl aur us se khún aur pání bah niklá. ³⁵ Jis ne yih dekhá hai usí ne gawáhi dí hai, aur us kí gawáhi sachchi hai; aur wuh jéntá hai ki sach kahtá hai, táki tum bhi imán láo. ³⁶ Yih báten is liye hún ki yih nawishta púra ho, ki ^e Us kí koi haqqí na torí jáegi. ³⁷ Phir ek aur nawishta kahtá hai, ki ^f Jise unhon ne chhedá, us par nazar karenge.

^a Yá shahr ká wuh maqám jahán Yisú salib diyá gayá thá nazdík thá.

^b N. jo kahtá hai na dára.

^c Zabúr 22. 18.

^d Yún. ráh.

^e Khurúj 12. 46; Zabúr 34. 20.

^f Zakaryáh 12. 10.

Yisú' ká dafn honá.

(Mat. 27. 57-61; Mar. 15. 42-47;

Lúq. 23. 50-56.)

³⁸ In báton ke ba'd Aramatiyáh ke rahnewále Yúsuf ne, jo Yisú' ká shágird thá, (lekin Yahúdíon ke dar se khufya taur par.) Pilátus se ijázat cháhi, ki Yisú' kí lúsh le jáe. Pilátus ne ijázat dí. Pas wuh ákar us kí lúsh le gayá. ³⁹ Aur Níkudemus bhí áyá, jo pahle Yisú' ke pás rát ko gayá thá, aur pachás ser ke qarib murr aur 'úd milá húa láyá. ⁴⁰ Pas unhon ne Yisú' kí lúsh lekar use suti kapre men khushbúddár chizon ke sáth kafnáyá, jis tarah ki Yahúdíon men dafn karne ká dastúr hai. ⁴¹ Aur jis jagah use salib dí gayí, wahán ek bág thá, aur us bág men ek nayí qabr thí, jis men kabhí koí na rakkhá gayá thá. ⁴² Pas unhon ne Yahúdíon kí taiyári ke din ke bá'is Yisú' ko wahín rakh diyá, kyúnki yih qabr nazdík thí.

Ji uñhe ke ba'd Yisú' ká Maryam Magdalíni par zahir honá.

20 ¹ Hafte ke pahle din, Maryam Magdalíni aise tarke ki abhí andherá hí thá, qabr par áí, aur patthar ko qabr se hatá húa dekhá. ² Pas wuh Shama'un Patras aur us दूसरे shágird ke pás, jise Yisú' 'aziz rakhtá thá, daurí húi gayí, aur un se kahá, ki Khudáwand ko qabr se nikál le gaye; aur hamen ma'lúm nahín ki use kahán rakh diyá. ³ Pas Patras aur wuh दूसरा shágird nikalkar qabr kí taraf chale. ⁴ Aur dono sáth sáth daure: magar wuh दूसरा shágird Patras se áge barhkar qabr par pahle pahunchá. ⁵ Us ne jhukkar nazar kí aur suti kapre pare húe dekhe; magar andar na gayá. ⁶ Shama'un Patras us ke

píchhe píchhe pahunchá, aur us ne qabr ke andar jáke dekhá, kí suti kapre pare hai, ⁷ aur wuh rúmál jo us ke sir se bandhá húa thá, suti kapron ke sáth nahín, balki líptá húa ek jagah alag pará hai. ⁸ Is par दूसरा shágird bhí, jo pahle qabr par áyá thá, andar gayá; aur us ne dekhkar yaqín kiyá. ⁹ Kyúnki wuh ab tak us nawishte ko na jánte the, jis ke bamújib^a us ká murdon men se jí uñná zarúr thá. ¹⁰ Pas yih shágird apne ghar ko wápas gaye.

¹¹ Lekin Maryam báhar qabr ke pás khari rotí rahí, aur jab rote rote qabr kí taraf jhukke andar nazar kí, ¹² to do firishton ko safed poshúk pahine húo, ek ko sirháne aur दूसरे ko páenti baihthe dekhá, jahán Yisú' kí lúsh pari thí. ¹³ Unhon ne us se kahá; 'Ai 'aurat, tú kyún rotí hai? Us ne un se kahá; Is liye ki mere Khudáwand ko uthá le gaye, aur ma'lúm nahín ki use kahán rakkhá. ¹⁴ Yih kahkar wuh píchhe phiri, aur Yisú' ko khare dekhá, aur na pahcháná ki yih Yisú' hai. ¹⁵ Yisú' ne us se kahá, ki Ai 'aurat, tú kyún rotí hai? kis ko dhúndhtí hai? Us ne bágban samajhkar us se kahá, ki Miyán, agar tú ne us ko yahán se utháya ho, to mujhe batá de, ki use kahán rakkhá hai, táki main use le jáún. ¹⁶ Yisú' ne us se kahá; Maryam! Wuh phirkar us se 'Ibrání zabán men bolí; Rabbúni! ya'ni Ai ustád! ¹⁷ Yisú' ne us se kahá; Mujhe na chhú; kyúnki main ab tak Báp ke pás úpar nahín gayá; lekin mere bháiyon ke pás jákar un se kah, ki Main apne Báp aur tumháre Báp ke, aur apne Khudá aur tumháre Khudá ke pás úpar játa hún. ¹⁸ Maryam Magdalíni ne ákar

^a Yún. us nawishte ko . . . kí.

shágirdon ko khabar dí, ki Main ne Khudáwand ko dekhá, aur us ne mujh se yih báten kahin.

Yisú' ká das rasúlon par zâhir honá.

¹⁹ Phir usí din jo hafte ká pahlá din thá, shám ke waqt, jab wahún ke darwáze jahán shágird the, Yahúdíon ke dar se band the, Yisú' ákar bích men khará húa, aur un se kahá, ki Tumhári salámatí ho!^a

²⁰ Aur yih kahkar us ne apne háth aur pasí^b unhen dikháí. Pas shágird Khudáwand ko dekhkar khush hue. ²¹ Yisú' ne phir un se kahá, ki Tumhári salámatí ho^a; jis tarah láp ne mujhe bhejá hai, usí tarah main bhí tumhen bhejtá hún.

²² Aur yih kahkar un par phúnká aur un se kahá, ki Rúhul Quds lo.

²³ Jin ke gunáh tum bakhsho, un ke bakhshhe gaye hain; jin ke gunáh tum qáim rakkho, un ke qáim rakkhe gaye hain. ²⁴ Magar un bárah men se ek shakhs, ya'ní Tomá, jise Tauam kahte hain, Yisú' ke ánc ke waqt un ke sáth na thá. ²⁵ Pas báqi shágird us se kahne lage, ki Ham ne Khudáwand ko dekhá hai. Magar us ne un se kahá, ki Jab tak main us ke háthon men mekhon ke súrúkh na dekh lún, aur mekhon ke súrúkhon men apní ungli na dál lún, aur apná háth us kí pasí men na dál lún, hargiz yaqín na karúngá.

Yisú' ká Tomá par zâhir honá

²⁶ Áth roz ke ba'd, jab us ke shágird phir andar the, aur Tomá un ke sáth thá, aur darwáze band the, to Yisú' áyá, aur bích men khará hokar bolá; Tumhári salámatí ho.^a ²⁷ Phir us ne Tomá se kahá, ki Apní ungli pás lákar mere háthon ko dekh, aur apná háth

^a Yá tumhen ítmán hásil ho.

pás lákar merí pasí men dál, aur be'tiqád na ho, balki i'tiqád rakh.

²⁸ Tomá ne jawáb men us se kahá; Ai mere Khudáwand! Ai mere Khudá! ²⁹ Yisú' ne us se kahá; Tú to mujhe dekhkar ímán láyá hai; mubáarak wuh hain, jo bagair dekhe ímán láe.

Yisú' ke báqi mu'jize.

³⁰ Aur Yisú' ne áur bahut se mu'jize shágirdon ke sámnne dikháe, jo is kitáb men likhe nahín gaye; ³¹ lekin yih is liye likhe gaye, ki tum ímán láo, ki Yisú' hí Khudá ká Betá Masíh hai, aur ímán lákar us ke nám se zindagí páo.

Tibiriyás kí jhíl ke kanáre Yisú' ká chand shágirdon par zâhir honá.

21 ¹ In báton ke ba'd Yisú' ne phir apne áp ko Tibiriyás kí jhíl ke kanáre shágirdon par zâhir kiya, aur is tarah zâhir kiya.

² Shama'un Patras aur Tomá jo Tauam kahlátá hai, aur Nathan'el jo Qáná e Galíl ká thá, aur Zabdí ke bete, aur us ke shágirdon men se do áur shakhs jama' the.

³ Shama'un Patras ne un se kahá, ki Main machhlí ke shikár ko játá hún. Unhon ne us se kahá; Ham bhí tere sáth chalte hain. Wuh nikalkar kishtí par sawár hue, magar us rát kuchh na pakrá. ⁴ Aur subh hote hí Yisú' kanáre par á khará húa; magar shágirdon ne na pahcháná ki yih Yisú' hai. ⁵ Pas Yisú' ne un se kahá; Bachcho, tumháre pás kuchh kháne ko hai? Unhon ne jawáb diyá, ki Nahín. ⁶ Us ne un se kahá, ki Kishtí kí dahiñí taraf jál dálo, to pakroge. Pas unhon ne dálá, aur machhliyon kí kasrat se phir khench na sake. ⁷ Is liye us shágird ne jis se Yisú'

^b N. dono izád.

mahabbat rakhtá thá, Patras se kahá, ki Yih to Khudáwand hai. Pas Shama'ún Patras ne yih sunkar, ki Khudáwand hai, kurta kamar se bándhá, kyúñki nangá thá, aur jhíl men kúd pará. ⁸ Aur báqí shágird dōngí par sawár machhliyon ká jál khēchte hūe áe, kyúñki wuh kanáre se kuchh dūr na the, balki takhmínan do sau báth ká fásila thá. ⁹ Jis waqt kanáre par utre, to unhon ne koelon kí ág, aur us par machhlí rakkhí hūí aur rotí dekhí. ¹⁰ Yisú' ne un se kahá; Jo machhliyan tum ne abhí pakrī haiñ, un men se kuchh lóo. ¹¹ Shama'ún Patras ne charhkar ek sau trepan barí machhliyon se bhará hūá jál kanáre par khēchá; magar báwujūd machhliyon kí kasrat ke jál na phatá. ¹² Yisú' ne un se kahá; Áo, kháná khá lo; aur shágirdon men se kisi ko jur'at na hūí ki us se pūchhtá, ki Tú kaun hai? kyúñki wuh jánte the, ki Khudáwand hí hai. ¹³ Yisú' áyá, aur rotí lekar unhen dí; isi tarah machhlí bhí dí. ¹⁴ Yisú' mardon men se jī uthne ke ba'd yih tisrī bár shágirdon par zāhir hūá.

Patras ká rasūlī khidmat par az sur i nau muqarrar honá.

¹⁵ Aur jab kháná khá chuke, to Yisú' ne Shama'ún Patras se kahá, ki Ai Shama'ún, Yúhanná ke betē, kyá tú in se ziyáda mujh se mahabbat rakhtá hai? Us ne us se kahá; Hāñ, Khudáwand; tú to jántá hí hai, ki main tujhe 'azíz rakhtá hūñ. Us ne us se kahá; To mere barre chará. ¹⁶ Us ne dobára us se phir kahá, ki Ai Shama'ún, Yúhanná ke betē, kyá tú mujh se mahabbat rakhtá hai? Wuh bolá; Hāñ, Khudáwand, tú

to jántá hí hai, ki main tujh ko 'azíz rakhtá hūñ. Us ne us se kahá; To merí bheron kí gallabání kar. ¹⁷ Us ne tisrī bár us se kahá, ki Ai Shama'ún, Yúhanná ke betē, kyá tú mujhe 'azíz rakhtá hai? Chūñki us ne tisrī bár us se kahá; Kyá tú mujhe 'azíz rakhtá hai, is sabab se Patras ne dilgír hokar us se kahá; Ai Khudáwand, tú to sab kuchh jántá hai; tujhe ma'lúm hí hai, ki main tujhe 'azíz rakhtá hūñ. Yisú' ne us se kahá; To merí bheren chará. ¹⁸ Main tujh se sach sach kahtá hūñ, ki Jab tú jawán thá, to ap hí apnī kamar bándhtá thá, aur jahún chāhtá thá, phirtá thá; magar jab tú búrhá hogá, to apne háth lambe karegá, aur दूसrá shakhs terí kamar bándhdegá, aur jahún tú na chāhegá, wahún tujhe le jáegá. ¹⁹ Us ne in báton se ishára kar diyá, ki wuh kis tarah kí maut se Khudá ká jalál zāhir karegá. Aur yih kahkar us se kahá, ki Mere piche ho le. ²⁰ Patras ne phirkar us shágird ko piche áte dekhá, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, aur jis ne shūm ke kháne ke waqt us ke sine ká sahárá lekar pūchhā thá, ki Ai Khudáwand, terá pakarwānewálá kaun hai? ²¹ Patras ne use dekhkar Yisú' se kahá; Ai Khudáwand, is ká kyá hál hogá? ²² Yisú' ne us se kahá; Agar main chāhūñ, ki yih mere áne tak thāhrá rahe, to tujh ko kyá? tú mere piche ho le. ²³ Pas bháiyon men yih bát mashhūr ho gayí, ki wuh shágird na maregá. Lekin Yisú' ne us se yih nahín kahá thá, ki yih na maregá; balki yih, ki Agar main chāhūñ, ki yih mere áne tak thāhrá rahe, to tujh ko kyá?

Is risāle ká khatima.

²⁴ Yih wuhí shágird hai, jo in

báton kī gawáhi detá hai aur jis ne in ko likhá hai; aur ham jānte hain, ki us kī gawáhi sachchī hai.

²⁵ Aur bhī bahut se kām hain, jo

Yisú' ne kiye; agar wuh judá judá likhe játe, to main samajhtá hūn, ki jo kitāben likhī jātín, un ke liye dunyá meñ gunjāish na hoti.

RASÚLON KE A'MÁL.

Dibācha. Yisú' ká jī ūthkar rasūlon par zāhir honā.

I ¹ Ai, Thiýufilus, main ne pahlá risála un sab báton ke bayán meñ tasníf kiýá, jo Yisú' shurú' meñ kartá aur sikhátá rahá, ² us din tak ^a ki wuh un rasūlon ko jinhen us ne chuná thá, Rúhu'l Quds ke wasíle se hukm dekar, úpar ūtháýá na gayá. ³ Us ne dukh sahne ke ba'd bahut se subúton se apne úp ko un par zinda zāhir bhī kiýá; chunāñ-chi wuh chális din tak unhen nazur átá, aur Khudá kī bádsháhat kī báton kahtá rahá: ⁴ aur un se milkar ^b un ko hukm diyá, ki Yarúshalem se báhar na jáo, balki Báp ke us wa'de ke púrā hone ke muntazir raho, jis ká zikr tum mujh se sun chuke ho. ⁵ Kyúñki Yúhanná ne to pání se baptismá ^c diyá; magar tum thore dinon ke ba'd Rúhu'l Quds se ^d baptismá ^e páoge.

Yisú' ká ásmán par jáná.

⁶ Pas unhon ne jama' hokar us se yih púchhá, ki Ai Khudáwand, kyá tú isí waqt Isráíl ko bádsháhi phir 'atá karegá? ⁷ Us ne un se kalú; Un waqton aur mi'ádon ká jánná, jinhen Báp ne apne hí ikhti-

yár meñ rakkhá hai, tumhárá kám nahín. ⁸ Lekin jab Rúhu'l Quds tum par názil hogá, to tum quwwat páoge; aur Yarúshalem, aur tamám Yahúdiya, aur Sámariya meñ, balki zamín kī intihá tak, mere gawáh hoge. ⁹ Yih kahkar wuh un ke dekhte dekhte úpar ūthá liýá gayá; aur badlí ne use un kī nazaron se chhipá liýá. ¹⁰ Aur us ke játe waqt, jab wuh ásmán kī taraf gaur se dekh rahe the, to dekho, do mard safed poshák pahine un ke pás á khare hue, ¹¹ aur kahne lage; Ai Galilí mardo, tum kyún khare ásmán kī taraf dekhte ho? Yihí Yisú', jo tumháre pás se ásmán par ūtháýá gayá hai, usí tarah phir áegá jis tarah tum ne use ásmán par játe dekhá hai.

Rasúl du'á meñ mashgúl.

(Mat. 10. 2-4; Mar. 3. 16-19;

Lúq. 6. 14-16.)

¹² Tab wuh us pahár se jo Zaitún ká kahlátá hai, aur Yarúshalem ke nazdík, sabb kī manzil ke fásile par hai, Yarúshalem ko phire. ¹³ Aur jab us meñ dákhil hue, to us balá-kháne par charhe, jis meñ wuh, ya'ní Patrás aur Yúhanná, aur Ya'qúb aur Andriyás, aur Filippus aur Tomá,

^a Yún. un báton ke bayán meñ . . . jo Yisú' ne us din tak karñ aur sikháñ shurú' kñ.

^b Yá un ke sáth kháñd khákar

^c Yá istibáq.

^d Yá meñ.

aur Bartulmái aur Matí, aur Halfaí ká betá Ya'qúb aur Shama'un Zelotes^a aur Ya'qúb ká betá^b Yahúdáh, rahte the. ¹⁴ Yih sab ke sab, chand 'auraton aur Yisú' kí mán Maryam, aur us ke bháiyon ke sáth ek dil hokar, du'á men mash-gúl rahe.

Yahúdáh Iskariyoti kí jagah Mattiyyáh ká chuná jáná.

¹⁵ Aur unhin dinon Patras bháiyon men, jo takhmínan ek sau bís shakhson^c kí jamá'at thi, khará hokar kahne lagá; ¹⁶ Ai bháiyo, us nawishte ká púrā honá zarúr thá, jo Rúhu'l Quds ne Dáúd kí zabání us Yahúdáh ke haqq men pahle se kahá thá, jo Yisú' ke pakarnewálon ká rahnumá húa; ¹⁷ kyúñki wuh hum men shumár kiyá gayá, aur us ne is khidmat ká hissa páyá. ¹⁸ (Us ne badkári kí kamáí se ek khet hásil kiyá; aur sir ke bal girá, aur us ká pet phat gayá, aur us kí sári antri-yán nikal parín. ¹⁹ Aur yih Yari-shalem ke sab rahnewálon ko ma'lúm húa, yahán tak ki us khet kí nám un^d kí zabán men Haqal-daní par gayá, ya'ní Khún ká Khet.) ²⁰ Kyúñki Zabúr^e men likhá hai, kí 'Us ká ghar ujar jáe,

Aur us men koi basnewála na rahe:

aur

^a Us ká 'uhda dúsrá le le.

²¹ Pas jitne 'arse tak Khudáwand Yisú' hamáre sáth átá játá rahá, ya'ní Yúhanná ke baptisma^h se lekar Khudáwand ke hamáre pás se utháe jáne tak, jo barábar hamáre sáth rahe, ²² cháhiye ki un men se ek mard hamáre sáth us ke jí uthne

ká gawáh bane. ²³ Phir unhon ne do ko pesh kiyá, ek Yúsuf ko, jo Bar-Sabá kahlátá, aur jis ká laqab Yústus hai, dúsrá Mattiyyáh ko: ²⁴ aur yih kahkar du'á mángí; Ai Khudáwand, tú jo sab ke dilon kí jántá hai, yih záhir kar, ki in dono men se tú ne kis ko chuná hai, ²⁵ ki wuh is khidmat aur risálat kí jagah le, jise Yahúdáh chhoṛkar apní jagah gayá. ²⁶ Phir unhon ne un ke báre men qur'a dállá, aur qur'a Mattiyyáh ke nám ká niklá. Pas wuh un gyárah rasúlon ke sáth shumár húa.

Shágirdon par Rúhu'l Quds ká názil honá.

2 ¹ Jab 'Íd í Pintekust ká din áyá, to wuh sab ek jagah jama' the; ² kí yakáyak ásmán se aisi áwáz áí, jaise zor kí ándhí ká san-nátá hotá hai, aur us se sára ghar, jahán wuh baithe the, gúnj gayá. ³ Aur unhen ág ke shu'le kí sí phatí hui zabáñen díkháí díñ; aur un men se har ek par á ṭhahríñ. ⁴ Aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur gair zabáñen bolne lage, jis tarah Rúh ne unhen bolne kí táqut bakhshí.

Sunnewálon par mukhtalíf zabáñon kí karámat kí túsir.

⁵ Aur har qaum men se jo ásmán ke tale hai, khudátars Yahúdí Yari-shalem men rahte the. ⁶ Jab yih áwáz áí, to bhír lag gayí, aur log dang ho gaye, kyúñki har ek ko yihí sunáí detá thá, kí yih meri hí bolí bol rahe haiñ. ⁷ Aur sab^k hairán aur muta'ajjib hokar kahne lage; Dekho, yih bolnewále kyá sab Galilí nahín? ⁸ Phir kyúñkar

^a Yá gairatmand. Yih ek díní firqe ká nám thá. Mat. 10. 4, Mar. 3. 18, aur Lúq. 6. 15 ko dekho.

^d N. un hí.

^e Zabúr 109. 8.

^c Yún. Mazámír kí kitáb.

^h Yá istibáq.

^b Yá bháí.

ⁱ Yún. baití.

^f Yún. námón.

^g Zabúr 69. 25.

^k N. Aur wuh.

haan men se har ek apne apne watan ki boli suntá hai ? ⁹ Hálánki ham Párhí, aur Medi, aur 'Elámi, aur rahnewále Misuputániya aur Yahúdiya aur Kappadúkiya, aur Puntus aur Ásiya, ¹⁰ aur Frúgiya aur Pamfúliya, aur Misr aur Libúta ke 'iláqe ke jo Kurene ki taraf hai, aur Roini musáfir, khwáh Yahúdi khwáh un ke nurid, aur Kretí aur 'Arab hai; ¹¹ magar apní apní zabán men un se Khudá ke bare bare kúmon ká bayán sunte hai. ¹² Aur sab hai-rán húe, aur ghabrákar ek dússe se kahne lage, ki yih kyá húa chahtá hai ? ¹³ Aur ba'z ne tháthhá karke kahá, ki Yih to táza mai ke nashe men hai.

Pintekust ke din Patras ká wa'z.

¹⁴ Lekin Patras un gýarah ke sáth khará húa, aur apní áwáz baland karke logon se kahá, ki Ai Yahúdió, aur ai Yaráshalm ke sab rahnewálo, yih ján lo, aur kún lagúkar meri báten suno; ¹⁵ ki jaisá tum samajhte ho yih nashe men nahín, kyúнки abhí to pahar hí din charhá hai; ¹⁶ balki yih wuh bát hai, jo Yoel nabí ki ma'rifat kahí gayi hai, ki

¹⁷ * Khudá farmátá hai, ki ákhiri dinon men aisá hogá,

Ki main apne Rúh men se har bashar par dálúngá^b;

Aur tumháre beté aur tumhári betiyán nubuwwat karenge;

Aur tumháre jawán royá, aur tumháre buddhe khwáb ák-henge:

¹⁸ Balki main apne bandon aur apní bandíon par bhí

Un dinon men apne Rúh men se dálúngá^b, aur wuh nubuwwat karenge.

¹⁹ Aur main úpar ásmán par 'ajíb

kám, aur niche zamín par ni-shánián,

Ya'ní khún, aur ág, aur dhúnwen ká bádal dikháungá.

²⁰ Súraj tárík aur chánd khún ho jáegá,

Peshtar is se ki Khudáwand ká 'azím aur jalíl din áe.

²¹ Aur yih hogá, ki jo koí Khudá-wand ká nám legá naját páegá.

²² Ai Isráílió, yih báten suno, ki Yisú' Násari ek shakhs thá, jis ká Khudá ki taraf se honá tum par un mu'jizon aur 'ajíb kámon aur ni-shánon se sábit húa, jo Khudá ne us ki ma'rifat tum men dikháe, chunáuchi tum áp hí jánte ho. ²³ Jab wuh Khudá ke muqarrara intizám^c

aur 'ilm i sábiq ke muwáfq paka-rwáyá gayá, to tum ne beshara^d logon ke háth se use salíb dilwákar már dálá; ²⁴ lekin Khudá ne maut ke band^d kholkar use jiláyá: kyúнки munikin na thá, ki wuh us ke qabze men rahtá. ²⁵ Kyúнки Dáúd us ke haqq men kahtá hai, ki

* Main Khudáwand ko hamesha apne sáunne dekhtá rahá;

Kyúнки wuh meri dahiní taraf hai, táki mujhe jumbish na ho:

²⁶ Isí sabab se merá dil khush húa, aur meri zabán shád;

Balki merá jism bhí ummed men basá rahegá.

²⁷ Is liye ki tú meri ján ko 'álam i arwáh^f men ná chhoregá;

Aur na apne Muqaddas ke sarne kí-naubat pahunchne degá.

²⁸ Tú ne mujhe zindagi kí ráhen batáin;

Tú mujhe apne dídar ke bá'is khushí se bhar degá.

²⁹ Ai bháiyó, main qaum ke buzurg Dáúd ke haqq men tum se dilerí ke

^a Yoel 2. 28-32.

^d Yún. ká dará i sh.

^b Yá baháungá.

^c Zabúr 16. 8-11.

^e Yá iráde.

^f Yún. Eládee.

sáth kah saktá hún, ki wuh múá aur dafn bhí húa, aur us kí qabr áj tak ham men maujúd hai. ³⁰ Pas nabí hokar, aur yih jánkar kí Khudá ne mujh se qasam kháí hai, kí terí nasl se ek shakhs ko tere takht par bithá-úngá; ³¹ us ne peshingoi ke taur par ^a Masíh ke jí utthne ká zikr kiyá, kí na wuh 'álam í arwáh^b men chhorá gayá, na us ke jism ke sarne kí naubat pahunchí. ³² Isí Yisú ko Khudá ne jiláyá, jis ke ham sab gawáh hain. ³³ Pas Khudá ke dahine háth se sarbaland hokar, aur Báp se wuh Rúhu'l Qudshásil karke, jis ká wa'da kiyá gayá thá, us ne yih názil kiyá^c, jo tum dekhte aur sunte^d ho. ³⁴ Kyúнки Dáúd to ásmán par nahín charhá: lekin wuh khud kahtá hai, kí

^e Khudáwand ne mere Khudá-wand se kahá;

Merí dahiní taraf baith,

³⁵ Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon tale kí chauki na kar dún.

³⁶ Pas Isráíl ká sára gharáná yaqín ján le, kí Khudá ne usí Yisú ko jise tum ne salíb dí, Khudáwand bhí kiyá aur Masíh bhí.

Tín hazár ádmíon ká ímán líkar baptisma lená.

³⁷ Jab unhon ne yih suná, to un ke dilon par choť lagí, aur Patras aur báqí rasúlon se kahá, kí Aí bháíyo, ham kyá karen? ³⁸ Patras ne un se kahá, kí Tauba karo, aur tum men se har ek apne gunáhon kí mu'áfí ke liye Yisú Masíh ke nám par baptisma^f le; to tum Rúhu'l Quds in'ám men páoge. ³⁹ Is liye kí yih wa'da tum, aur tumhári aulád, aur un sab dúr ke logon se bhí hai,

jin ko Khudáwand hamará Khudá apne pás buláegá. ⁴⁰ Aur us ne áur bahut sí báten jatá jatákar, unhen yih nasíhat kí, kí Apne áp ko is terhí qaum^g se bacháo. ⁴¹ Pas jin logon ne us ká kalám qabúl kiyá, unhon ne^h baptismaⁱ liyá; aur usí roz tín hazár ádmíon ke qaríb un men mil gaye. ⁴² Aur yih rasúlon se ta'lím páne, aur rifáqat rakhne men, aur rotí torne aur du'á máng-ne men mashgúl rahe.

In naumurídon kí 'umda hálát.

⁴³ Aur har shakhs par khauf chhá gayá, aur bahut se 'ajíb kám aur nishán rasúlon ke zarí'e se záhir hote the. ⁴⁴ Aur jo ímán láe the, wuh sab ek jagah rahte the, aurⁱ sári chízon men shawík the; ⁴⁵ aur apní jáedád aur asbáb bech bechkar har ek kí zarúrat ke muwáfíq sab ko bánť diyá karte the. ⁴⁶ Aur har roz ek díl hokar haikal men jama' húa karte, aur gharon men rotí torkar khushí aur sádadilí se kháná^k kháyá karte the; ⁴⁷ aur Khudá kí haand karte, aur sab logon ko 'azíz the. Aur jo naját páte the, un ko Khudáwand har roz un men milá detá thá.

Patras ká ek langre ko achchhá karná.

3 ¹ Patras aur Yúhanná du'á ke waqt, ya'ní tísre pahar, haikal ko já rahe the. ² Aur logek janam ke langre ko lá rahe the, jis ko har roz haikal ke us darwáze par bithá dete the, jo Khúbsúrat kalilátá hai, táki haikal men jánewálon se bhíkh mánge. ³ Jab us ne Patras aur Yúhanná ko haikal men játe dekhá, to un se bhíkh mángí. ⁴ Patras

^a Yún. peshbíntí karke.

^d N. bhí ízád.

^e Zabúr 110. 1.

^f Yá Pas unhon ne us ká kalám qabúl karke.

^b Yún. Hádes.

^g Yá istibáq.

^c Yá bahádyá.

^h Yún. pusht.

ⁱ N. wuh sab milkar.

aur Yúhanná ne us par gaur se nazar kí, aur Patras ne kahá, ki Hamári taraf dekh. ⁵ Wuh un se kuchh milne kí ummed par un kí taraf mutawajjih húa. ⁶ Patras ne kahá, ki Cháudí soná to mere pás hai nahin; magar jo mere pás hai, wuh tuihe diye detá hún: Yisú' Masíh Násari ke nám se chal phir. ⁷ Aur us ká dahiná háth pakarke us ko utháiyá: aur usí dam us ke páu w aur takhne mazbút ho gaye. ⁸ Aur wuh kídkar khará ho gayá, aur chalne phirne lagá; aur chaltá aur kídtá, aur Khudá kí hamd kartá húa un ke sáth haikal men gayá. ⁹ Aur sab logon ne use chalte phirte, aur Khudá kí hamd karte dekhkar, ¹⁰ us ko pahcháaná kí yih wuhí hai, jo haikal ke Khúbsúrat Darwáze par baithá bhíkh mángá kartá thá^a: aur us inájare se jo us par wáqi' húa thá bahut dang aur hairán hús.

Haikal men Patras ká wa'z.

¹¹ Jab wuh Patras aur Yúhanná ko pakre hús thá, to sab log bahut hairán hokar us barámade kí taraf un ke pás daure áe, jo Sulaimán ká kahlátá hai. ¹² Patras ne yih dekhkur logon se kahá; Ai Isráílió, is par tum kyún ta'ajjub karte ho, aur hamen kyún is tarah dekh rahe ho, ki goyá ham ne apní qudrat yá dindári se is shakhs ko chaltá phirtá kar diyá? ¹³ Ibráhím aur Izháq aur Ya'qúb ke Khudá, yá'ní hamáre bápádáon ke Khudá ne apne bhádim Yisú' ko jalál diyá, jise tum ne pakarwá diyá, aur jab Pilátus ne us ke chhor देने ká qasd kiyá, to tum ne us ke sámne us ká inkár kiyá. ¹⁴ Tum ne us Quddús aur Rástabáz ká inkár kiyá, aur darakhwást kí, ki

ek khúni tumhári khátir chhorá jáe; ¹⁵ magar zindagi ke Málik^b ko qatl kiyá, jise Khudá ne mardon men se jiláiyá; is ke ham gawáh hai. ¹⁶ Usí ke nám ne, us imán ke wasíle se jo us ke nám par hai, is shakhs ko mazbút kiyá, jise tum dekhte aur jánte ho; beshakk usí imán ne jo us ke wasíle se hai, yih kámil tandurustí tum sab ke sámne use dí. ¹⁷ Aur ab, ai bháiyó, main jántá, hún ki tum ne yih kám nádání se kiya, aur aisá hí tumháre sardáron ne bhí. ¹⁸ Magar jin báton kí Khudá ne sab nabíon kí zabání peshtar khabar dí thí, ki us ká Masíh dukh utháegá, wuh us ne isí tarah púri kí. ¹⁹ Pás tauba karo, aur rujú láo, táki tumháre gunáh miñáe jáen, aur is tarah Khudáwánd ke huzúr se tázagi ke dín áen; ²⁰ aur wuh us Masíh ko, jo tumháre wáste muqarrar húa hai, ya'ní Yisú' ko, bheje. ²¹ Zarúr hai ki wuh ásmán men us waqt tak rahe^c, jab tak kí wuh sab chizein bahál ná kí jáen, jin ká zikr Khudá ne apne pák nabíon kí zabání kiya hai, jo dunyá ke shurú' se hote áe hai. ²² Chunánci Músá ne kahá, ki^d Khudáwánd Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye mujh sá ek nabí paidá karegá^e; jo kuchh wuh tum sekahe, us kí sunná. ²³ Aur yih hogá, kí jo shakhs us nabí kí na sunegá, wuh ummat men se nest o nábud kar diyá jáegá. ²⁴ Balki Samwil se lekar pichhlon tak jitne nabíon ne báten kahín, un sab ne in dinon kí khabar dí hai. ²⁵ Tum nabíon kí aulád, aur us 'ahd ke sharik ho, jo Khudá ne tumháre bápádáon se bápádhá, jab Ibráhím se kahá, ki^f Terí aulád se dunyá ke sáre gharáne barakat páenge.

^a Yún. Khairát ke liye baithátá thá.

^c Yún. ásmán us waqt tak us ko qabúl karen.

^e Yún utháegá.

^b Yá Báni.

^d Istisná 18, 15, 18, 19.

^f Paidáish 22, 18

²⁶ Khudá ne apne Khádim ko uṭhākar pahle tumháre pás bhejá, táki tum men se har ek ko us kí badíon se pherkar barakat de.

• Patras aur Yúhanná ká qaid honá.

4 ¹ Jab wuh logon se yih kah rahe the, to káhin, aur haikal ká sardár, aur Sadúqí un par charh áe; ² kyúñki sakht ranjída húa, ki wuh logon ko ta'lim dete, aur Yisú' kí nazír dekar 'murdon ke jí uṭhne kí manáadí karte the. ³ Aur unhon ne un ko pakarke dústre din tak hawálát men rakkhá; kyúñki shám ho gayí thí. ⁴ Magar kalám ke sunnewálon men se bahutere imán láe, yahán tak kí mardon kí ta'dád páñch hazár ke qarib ho gayí.

Yahúdí sardáron ke sámne Patras ká jawáb.

⁵ Dústre din yún húa, ki un ke sardár aur buzurg aur faqíh, ⁶ aur sardár káhin Hanná, aur Káifá, aur Yúhanná, aur Iskandar, aur jitne sardár káhin ke gharáne ke the, Yarúshalem men jaina' húa; ⁷ aur un ko bích men khará karko púchhne lage, ki Tum ne yih kám kis qudrat aur kis nám se kiyá? ⁸ Us waqt Patras ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar un se kaha; ⁹ Ai ummat ke sardáro aur buzurgo, agar új ham se us ihsán kí búbat bázpurs kí játi hai, jo ek nátawán ádmí par húa, kí wuh kyúñkar achchhá ho gayá; ¹⁰ to tum sab, aur Isráíl kí sári ummat ko ma'lúm ho, kí Yisú' Masíh Násarí, jis ko tum ne salib dí, aur Khudá ne mardon men se jiláyá, usí ke nám se yih shakhs tumháre sámne tandurust khará hai. ¹¹ Yih wuhí patthar hai, jise tum mi'máron ne

• Yún. Yisú' men.

haqír jáná, aur wuh kone ke sire ká patthar ho gayá. ¹² Aur kisi dústre ke wasíle se^b naját nahín; kyúñki ásmán ke tale ádmíon ko koi dúsrá nám nahín bakhshá gayá, jis ke wasíle se ham naját pá saken.

Yahúdí sardáron kí dhamkí aur rasúlon ká jawáb.

¹³ Jab unhon ne Patras aur Yúhanná kí díleri dekhi, aur ma'lúm kiyá kí yih anparhe aur náwáqif ádmí hai, to ta'ajjub kiyá; phir unhen pahchána, kí yih Yisú' ke sáth rahe hai. ¹⁴ Aur us ádmí ko jo achchhá húa thá, un ke sáth khare dekhkar, kuchh khiláf na kah sake; ¹⁵ magar unhen sadr 'adálát se báhar jáne ká hukm dekar, ápas men mashwara karne lage, ¹⁶ kí Ham in ádmíon ke sáth kyá karen? kyúñki Yarúshalem ke sab rahnewálon par raushan hai, kí un se ek saríh mu'jiza záhir húa; aur ham is kú inkár nahín kar sakte. ¹⁷ Le-kin is liye kí yih logon men ziyáda mashhúr na ho, ham unhen dhamkáen, kí phir yih nám lekar kisi se bát na karen. ¹⁸ Pas unhen bulákar tákíd kí, kí Yisú' ká nám lekar hargiz bát na karná aur na ta'lim dená. ¹⁹ Magar Patras aur Yúhanná ne jawáb men un se kaha, kí Tum hí insáf karo, áyá Khudá ke nazdik yih wájib hai, kí ham Khudá kí bát se tumhári bát ziyáda sunen; ²⁰ kyúñki mumkin nahín, kí jo ham ne dekhá aur suná hai, wuh na kahen. ²¹ Unhon ne un ko áur dhamkákár chhor diya, kyúñki logon ke sabab se un ko sazá dene ká koi mauqa' na milá; is liye kí sab log us májare ke sabab se Khudá kí baráí karte the. ²² Kyúñki wuh shakhs, jis par yih

^b Yún. men.

shifá dene ká mu'jiza húa thá,
chálís baras se ziyáda ká thá.

*Rasúlon ká chhūṭnā aur Masīhī
jamā'at ki dū'ā.*

²³ Wuh chhūṭkar apne logon ke pás gaye, aur jo kuchh sardár ká-hinon aur buzurgon ne un se kahá thá bayán kiyá. ²⁴ Jab unhon ne yih suná, to ek dil hokar baland áwáz se Khudá se kahá, ki Ai Málík, tú wuh hai, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiyá; ²⁵ tú ne Rúhu'l Quds ke wasile se hamáre báp apne khádim Dáúd ki zabáni farmáyá, ki ^a Qaumon ne kyún dhúm machái?

Aur ummaton ne kyún bátal khayál kiye?

²⁶ Khudáwand aur us ke Masīh kī mukhálafat ko

Zamín ke bádsháh uth khare húa, Aur sardár jama' ho gaye.

²⁷ Kyúki wáq'í tere pák Khádim Yisú' ke barkhiláf, jise tú ne masah kiyá, Herodes aur Puntiyus Pilátus, gair-qaumon aur Isráílíon^b ke sáth isí shahr men jama' húa, ²⁸ táki jo kuchh pahle se terí qudrat^c aur terí^d maslahat se thahr gayá thá, wuhí 'amal men lāen. ²⁹ Ab, ai Khudáwand, un kī dhamkiyon ko dekh; aur apne bandon ko yih taufiq de, ki wuh terá kalám kamál dilerí ke sáth sunāen; ³⁰ aur tú apná háth shifá dene ko barhá; aur tere pák Khádim Yisú' ke r'ím se mu'jize^e aur 'ajib kám zuhúr men āen. ³¹ Jab wuh dū'á máng chuke, to jis makán men jama' the, wuh hil gayá, aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur Khudá ká kalám dilerí se sunáte rahe.

^a Zabúr 2. 1, 2.

^c Yún. tere háth.

^b Yún. Isráíl kī ummaton.

^d N. terí na dárad.

^e Yún. nishán.

*Masīhon kī báhami mahabbat aur
sakhawat.*

³² Aur imándáron kī jamá'at ek dil aur ek ján thí, aur kisi ne bhí apne mál ko apná na kahá, balki un kī sab chizen mushtarak thin. ³³ Aur rasúl barí qudrat se Khudáwand Yisú' ke jī uthne kī gawáhi dete rahe, aur un sab par bará fazl thá. ³⁴ Kyúki un men koi bhí muhtáj na thá; is liye ki jo log zamínon yá gharon ke málík the, un ko bech bechkar, bikí hui chizon kī qímat láte, ³⁵ aur rasúlon ke pánwon men rakh dete the; phir har ek ko us kī zarúrat ke muwáfíq bánt diyá jútá thá.

³⁶ Aur Yúsuf nám ek Lewí thá, jis ká laqab rasúlon ne Bar-Nabá, ya'ní Nasíhat ká Beta, rakkhá thá, aur jis kī paidáish Kúpus kī thí; ³⁷ us ká ek khet thá, jise us ne bechá, aur qímat lákar rasúlon ke pánwon men rakh dí.

*Hananyáh aur Saffíra kī dhokhebázi
kī sazā.*

5 ¹ Aur ek shakhs Hananyáh nám, aur us kī biwí Saffíra ne jáedád bechí; ² aur us ne apní biwí ke jánthe húa, qímat men se kuchh rakh chhorá; aur ek hissa lákar rasúlon ke pánwon men rakh diyá. ³ Magar Patras ne kahá; Ai Hananyáh! kyún Shaitán ne tere dil men yih bát dāl dí, ki tú Rúhu'l Quds se jhúth bole, aur zamín kī qímat men se kuchh rakh chhoré? ⁴ Kyá jab tak wuh tere pás thí, terí na thí? aur jab bechí gayí, to tere ikhtiyár men na rahí? Tú ne kyún apne dil men is bát ká khayál bāndhá? Tú ádmion se nahín, balki Khudá se jhúth bolá. ⁵ Yih bátēn sunte hí Hananyáh gir pará, aur us

ká dam nikal gayá : aur sab sunnewálon par bará khauf chhú gayá.

⁶ Phir jawánon ne uṭhkar use kaf-náyá, aur báhar le jákar dafn kiyá.

⁷ Jab tñ ek ghante guzre, to us kí bíwi, is májare se bekhábar, andar áí. ⁸ Patras ne us se kahá ; Mujhe batá to, kyá tum ne itne hí ko zamín bechí thí ? Us ne kahá ; Hān, itne hí ko. ⁹ Patras ne us se kahá ; Tum ne kyún Khudáwand ke Rúh ko ázmáne ke liye eká kiyá ? Dekh, tere shauhar ke dafn karnewále darwáze par khare hain, aur tujhe bhí báhar le jáenge. ¹⁰ Wuh usí dam us ke qadamon par gir parí, aur us ká dam nikal gayá : aur jawánon ne andar áko use murda páyá, aur báhar le jáke us ke shauhar ke pás dafn kar diyá. ¹¹ Aur sári kalisiyá, balki in báton ke sab sunnewálon par, bará khauf chhú gayá.

Rasúlon ke áur mu'jize, aur kalisiyá ká bahnú.

¹² Aur rasúlon ke háthon se bahut se nishán aur 'ajíb kám logon men záhir hote the, aur wuh sab ek díl hokar Sulaimán ke barámade men jama' húa karte the. ¹³ Lekin auron men se kisi ko jur'at na hui, ki un men já mile ; magar log un kí baráí karte the ; ¹⁴ aur imán lánewále mard o 'aurat Khudáwand kí kalisiya men áur bhí kasrat se á milc ; ¹⁵ yahán tak kí log bínáron ko sarakon par lá láke, chápáiyon aur khatolon par litá dete the, táki jab Patras áe, to us ká sáya hí un men se kisi par par jáe. ¹⁶ Aur Yaráshalem ke cháron taraf ke shahron se bhí log, bínáron aur nápak rúhon ke satáe húon ko lákar, kasrat se jama' hote the : aur wuh sab achchhe kar diye játe the.

* Yún. púchhá.

Rasúlon ká qaid se chhútná, aur sadr majlis ke sámné jawáb dená.

¹⁷ Phir sardár káhin, aur us ke sab sáthí, jo Sadúqion ke firqe ke the, hasad ke máre uthe, ¹⁸ aur rasúlon ko pakarke 'ámm hawálát men rakh diyá. ¹⁹ Magar Khudáwand ke ek firishte ne rát ko qaid-khúne ke darwáze khole, aur unhen báhar lákar kahá, kí ²⁰ Jáo, haikal men khare hokar is Zindagi kí sab báten logon ko sunáo. ²¹ Wuh yih sunkar subh hote hí haikal men gaye, aur ta'lim dene lage. Magar sardár káhin aur us ke sáthíon ne ákar, sadr 'adálatwálon aur baní Isráíl ke sab buzurgon ko jama' kiyá, aur qaidkháne men kahilá bhejá, kí unhen láen. ²² Lekin piyádon ne pahunchkar unhen qaidkháne men na páyá, aur lautkar khabar dí, ²³ kí Ham ne qaidkháne ko to barí hifázat se band kiyá húa, aur pahrewálon ko darwázon par khare hue páyá ; magar jab kholi, to andar koi na milá. ²⁴ Jab haikal ke sardár, aur sardár káhinon ne yih báten suni, to un ke bárc men hairán hue, kí is ká kyá anjám hogá. ²⁵ Itne men kisi ne ákar unhen khabar dí, kí Dekho, wuh ádimí jinhen tum ne qaid kiyá thá, haikal men khare hue logon ko ta'lim de rahe hain. ²⁶ Tab sardár, piyádon ke sáth jákar, unhen le áya, lekin zabardastí nahín, kyunki logon se darte the, kí ham ko sangsár na karen. ²⁷ Phir unhen lákar 'adálat men kharí kar diyá. Aur sardár káhin ne un se yih kahá*, ²⁸ kí Ham ne to tumhen sakht tákid kí thí, kí yih nám lekar ta'lim na dená : magar dekho, tum ne tamáin Yaráshalem men apní ta'lim phailá dí*, aur us shakhs ká khún hamári gardan par rakhná cháhte ho. ²⁹ Pat-

b Yún. Yaráshalem ko apní ta'lim se bhar diyá.

ras aur aur rasūlon ne jawáb men kahá, ki Admion ke hukm ki nisbat Khudá ká hukm máunná ziyáda farz hai. ³⁰ Hamáre bápádāon ke Khudá ne Yisú' ko jiláyá, jise tum ne salib^a par latkákár mār dālā thá. ³¹ Usí ko Khudá ne Málík^b aur Munjí thahrákar, apne dahine háth se sarbāland kiyá, táki Isráíl ko tauba kí taufiq aur gunáhon kí mu'áfí bakhshé. ³² Aur ham in bátōn ke gawáh haiñ, aur Rúhu'l Quds bhí, jise Khudá ne unhen bakhshá hai, jo us ká hukm mánte haiñ.

Gamlél kí saláh ke bamújib rasūlon kí chhūtná.

³³ Wuh yih sunkar jal gaye^c, aur unhen qatl karná cháhá. ³⁴ Magar Gamlél nám ek Farísí ne, jo shara' ká mu'allim aur sab logōn men 'izzatdār thá, 'adálat men khare hokar hukm diyá, ki in ádmion ko thorí der ke liye báhar kar do. ³⁵ Phir un se kahá, ki Ai Isráílio, in ádmion ke sáth jo kuchh kiyá te ho, hoshyári se karná. yúki in dinon se pahle Thís ne uthkar dá'wá kiyá thá, nañ bhí kuchh hūñ; aur unān char sau ádmí us ke sa. n ho gaye the. Magar wuh mūrā gayá; aur jitne us ke mánnewále the, sab tittar bittar hūe aur iní gaye. ³⁷ Is shakhs ke ba'd Yahúdáh Galtí ismāwísí ke dinon men uthá, aur kuchh log apn' taraf kar liye. Wuh bhí halák húa, aur jitne us ke mánnewále the, sab paráganda ho gaye. ³⁸ Pas ab main tum se kahtá hūñ, ki in ádmion se kanāra karo, aur un se kuchh kām na rakkho; kahñ aisá na ho ki Khudá se bhí larnewále thahro;

kyūñki yih tadbír yá kām, agar ádmion kí taraf se húa, to ap bārbád ho jáegá: ³⁹ lekin agar Khudá kí taraf se hai, to tum in logōn ko maglúb na kar sakoge. ⁴⁰ Unhon ne us kí bát māní: aur rasūlon ko pás bulákar un ko piṭwáyá, aur yih hukm dekar chhor diyá, ki Yisú' ká nám lekar bát na karná. ⁴¹ Pas wuh 'adálat se is bát par khush hokar chale gaye, ki ham us Nám ke wáste be'izzat hone ke láiq to thahre. ⁴² Aur wuh haikal men aur gharon men har roz sikhāne, aur is bát kí khushkhabarí dene se, ki Yisú' hí Masíh hai, báz na áe.

Garihon kí khidmat ke liye sāt shakhsōn ká muqarrar honá.

6 ¹ Un dinon men, jab shágird bahut hote játe the, to Yúnání-máil Yahúdí 'Ibránion kí shikáyat karne lage, is liye kí rozána khabargiri men un kí bewa 'auraton ke báre men gaslat hotí thí. ² Aur un bárah ne shágirdōn kí jamá'at ko apne pás bulákar kahá; Munásib nahín ki ham Khudá ke kalām ko chhorkar khāne pine ká intizām karen^d. ³ Pas^e, ai bháyo, apne men se sāt neknám shakhsōn ko chun lo, jo Rúh aur dánái se bhare hūe hon, ki ham un ko is kām par muqarrar karen. ⁴ Lekin ham to du'á men aur kalām kí khidmat men mashgūl rahienge. ⁵ Yih bát sári jamá'at ko pasand áí. Pas unhon ne Stifanus nám ek shakhs ko, jo inān aur Rúhu'l Quds se bhará húa thá, aur Filippus, aur Prukurus, aur Nikánor, aur Timon, aur Parmínás, aur Nikuláus Antákí ko, jo naumurid Yahúdí hūe thá, chun liyá; ⁶ aur inhen rasūlon ke

^a Yún. lakrí.

^b Yá Bānt.

^c Yún. kaṭ gaye.

^d Yá rupaye paise ká hisáb rakkhen.

^e N. Balki.

áge khará kiya; unhon ne du'á mángkar in par háth rakkhe.

⁷ Aur Khudá ká kalám phailtá rahá; aur Yaráshalem men shá-girdon ká shumár bahut hí barhtá gayá, aur káhinon ká bará guroh is din ke taht men ho gayá.

Stifanus ki bashárat aur us ki girif-tári.

⁸ Aur Stifanus, fazl aur quwwat se bhará húa, logon men bare bare 'ajib kám aur nishán záhir kiya kartá thá; ⁹ ki us 'ibádatkháne se jo Libirtínon ká kahlátá hai, aur Kureníon aur Iskandaríon aur un men se jo Kilikiya aur Ásiya ke the, ba'z log uthkar Stifanus se bahs karne lage. ¹⁰ Magar wuh us dánái aur Rúh ká, jis se wuh kalám kartá thá, muqábala na kar sake. ¹¹ Is par unhon ne ba'z ádmíon ko síkhákar kahlwá diyá, ki Ham ne us ko Músá aur Khudá ke barkhiláf kufri báten karte suná. ¹² Phir wuh 'awámin aur buzurgon aur faqíhon ko ubhárkar us par charh gaye, aur pakaar kar sadr 'adálát men le gaye, ¹³ aur jhúthe gawáh khare kiye jinhon ne kahá, ki Yih shakhs is 'pak maqám aur sharí'at ke barkhiláf bolne se báz nahín úta: ¹⁴ kýúñki ham ne use yih kahte suná hai, ki wuhí Yisú' Násari is maqám ko barbád kar degá, aur un rasmon ko badal dálegá jo Músá ne hamen saunpi hai. ¹⁵ Aur un sab ne jo 'adálát men baithe the, us par gaur se nazar ki to dekhá, ki us ká firishte ká sá chihra hai.

Sadr majlis ke sánne Stifanus ki taqrír.

7 ¹ Phir sardár káhin ne kahá, Kyá yih báten isí tarah par hai? ² Us ne kahá;

^a N. is na dárád.

^b Paidáish 12. 1.

Ai bháiyó, aur buzurgo, suno. Khudá e Zu'l jalál hamáre báp Ibráhím par us waqt záhir húa, jab wuh Hárán men basne se peshtar Misuputámiya men thá; ³ aur us se kahá, ki ^b Apne mulk aur apne kunbe se nikalkar us mulk men chhalá já, jise main tujhe dikháungá. ⁴ Is par wuh Kasdíon ke mulk se nikalkar Hárán men já basá; aur wahán se, us ke báp ke marne ke ba'd, Khudá ne us ko is mulk men lákar basá diyá, jis men tum ab baste ho. ⁵ Aur us ko kuchh mirás, balki qadam rakhne ki bhí us men jagah na dí: magar wa'da kiya ^c, ki main yih zamín tore, aur tere ba'd teri nasl ke qabze men kar dúngá; hálánki us ke aulád na thí. ⁶ Aur Khudá ne yih farináya, ^d ki teri nasl gair mulk men pardesí hogi; wuh un ko gulámi men rakkhenge, aur char sau baras tak un se badsulúki karenge. ⁷ Phir Khudá ne kahá, ki jis qaum ki wuh gulámi men rahenge, us ko main sazá dúngá: aur us ke ba'd wuh nikalkar isí jagah meri 'ibádat karenge. ⁸ Aur us ne us se khatna ká 'ahd bándhá; aur isí hálát men Ibráhím se Izháq paidá húa, aur áthwen din us ká khatna kiya gayá; aur Izháq se Ya'qúb, aur Ya'qúb se bárah qabílon ke-buzurg paidá hue. ⁹ Aur buzurgon ne hasad men ákar Yúsuf ko bechá, ki Misr men pahunch jáe: magar Khudá us ke sáth thá. ¹⁰ Aur us kí sab musibaton se us ko chhu-ráya, aur Misr ke bádsháh Fir'aun ke nazdík us ko maqbúliyát aur hikmat baqshí, aur us ne use Misr aur apne sáre ghar ká sardár kar diyá. ¹¹ Phir Misr ke sáre mulk aur Kan'án men kál pará, aur barí musibat áí; aur hamáre bápádaron ko kháná na miltá thá. ¹² Lekin

^c Paidáish 17. 8. ^d Paidáish 15. 13, 14.

Ya'qúb ne yih sukkar, ki Misr men anáj hai, hamáre bápádáon ko pahílí bár bhejá. ¹³ Aur dúsrí bár Yúsuf apne bháiyon par záhír ho gayá, aur Yúsuf kí qaumíyat Fir'aun ko ma'lúm ho gayí. ¹⁴ Phir Yúsuf ne apne báp Ya'qúb aur sáre kunbe ko, jo pachhattar jánen thín, bulá bhejá. ¹⁵ Aur Ya'qúb Misr men gayá; wahán wuh aur hamáre bápádáde mar gaye. ¹⁶ Aur wuh shahr Shikim men pahuncháe gaye, aur us maqbare men dafn kiye gaye, jis ko Ibráhím ne Shikim men rupaya dekar baní Hamor se mol líyá thá. ¹⁷ Lekin jab us wa'de kí mi'ád púri hone ko thí, jo Khudá ne Ibráhím se farmáyá thá, to Misr men wuh ummat barh gayí, aur un ká shumúr ziyáda hotá gayá, ¹⁸ us waqt tak kí á dúsrá bádsháh Misr par hukmírán húá, jo Yúsuf ko na jántá thá. ¹⁹ Us ne hamári qaum se cháláki karke hanuáre bápádáon ke sáth yahán tak. bádsublíki kí, ki unhen apne bachche phenkne pare, táki zinda na rahen. ²⁰ Is mauqa par Músá paidá húá, jo niháyat khúbsúrat^b thá; wuh tín mahíne tak apne báp ke ghar men púlá gayá. ²¹ Magar jab phenk diyá gayá, to Fir'aun kí betí ne use uthá líyá, aur apná betá karke púlá. ²² Aur Músá ne Misrion ke tamám 'ulúm kí ta'lím púí; aur wuh kalún aur kám men quwwatwálá thá. ²³ Aur jab wuh chálís baras ke qaríb húá, to us ke jí men áyá, kí n'ain apne baní Isráíl bháiyon 'ká hál dekhún. ²⁴ Chuunáchi un men se ek ko zulm utháte dekhkar us kí himáyat kí, aur Misrí ko márkar mazlúm ká badlá líyá. ²⁵ Us ne to khayál kiyá, kí mere bhái samajh lenge, kí Khudá mere háthon unhen

ohhutkára degá; magar wuh na samjhe. ²⁶ Phir dústre din wuh un men se dolarte huon ke pás á niklá^c, aur yih kahkar unhen sulh karne kí targíb dí, kí Ai jawáno, tum to bhái bhái ho; kyún ek dústre par zulm karte ho? ²⁷ Lekin jo apne parausí par zulm kar rahá thá, us ne yih kahkar use hatá diyá, kí Tuihe kis ne ham par hákim aur qází muqarrar kiyá? ²⁸ Kyá tú mujhe bhí qatl karná चाहता hai, jis tarah kal us Misrí ko qatl kiyá thá? ²⁹ Músá yih bát sunkar bhág gayá, aur Midyán ke mulk men pardesí rahá kiyá, aur wahán us ke do bete paidá hue. ³⁰ Aur jab pure chálís baras ho gaye, to Koh í Síná ke biyábán men, jaltí húi jhári ke shu'le ke bích, us ko ek firishta dikhái diyá. ³¹ Jab Músá ne us par nazar kí, to us naz-záre se ta'ajjub kiyá; aur jab dekhne ko nazdik gayá, to Khudáwánd kí úwáz áí. ³² kí^d Main tere bápádáon ká Khudá, ya'áí Ibráhím, aur Izháq, aur Ya'qúb ká Khudá hún. Tab to Músá kánp gayá, aur us ko dekhne kí jur'at na rahí. ³³ Khudáwánd ne us se kahá, kí Apne pánpwon se jútí utár le: kyúnki jis jagah tú khará hai, wuh pák zamín hai. ³⁴ Main ne wáqa'í apní us ummat kí musíbat dekhí, jo Misr men hai, aur un ká áh o nála suná; pas unhen chhuráne utrú hún: ab á, main tuihe Misr men bhejúngá. ³⁵ Jis Músá ká unhon ne yih kahkar inkár kiyá thá, kí Tuihe kis ne hákim aur qází muqarrar kiyá? usí ko Khudá ne hákim aur chhuránewálá thah-rákar us firishte ke zarí'e se bhejá, jo use jhári men nazar áyá thá. ³⁶ Yihí shakhs unhen níkal láyá, aur^e Misr, aur Bahr í Qulzum, aur biyábán men chálís baras tak 'ajíl

^a Khurúj 1. 8.^c Yún. ko dikhát diyá.^b Yún. Khudá ke liye khúbsúrat.^d Khurúj 3. 6.^e N. mulk í izád.

kám aur nishán dikháe. ³⁷ Yih wuhí Músá hai, jis ne baní Isráíl se kahá, ki ^a Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye mujh sá ek nabi paidá karegá ^b. ³⁸ Yih wuhí hai, jo biyábán ki ^c kalisiyá men us firishte ke sáth, jo Koh i Siná par us se hamkalám huá, aur hamáre bápádáon ke sáth thá. Usí ko zinda kalám milá ^d, ki ham tak ^e pahunchá de; ³⁹ magar hamáre bápádáon ne us ká farmán bardár honá na cháhá, balki us ko hatá diyá. aur un ke dil Misr kí taraf máil hue; ⁴⁰ aur unhon ne Háritin se kahá, ki 'Hamáre liye aise ma'búd baná, jo hamáre áge áge chalen: kyúnki yih Músá jo hamen Misr ke mulk se nikál láyá, ham nahín jánte ki wuh kyá huá. ⁴¹ Aur un dinon men unhon ne ek bachhrá banáyá, aur us but ko qurbání charhá, aur apne háthon ke kámon ki khushi manáí. ⁴² Pas Khudá ne munh morkar unhen chhor diyá, ki ásmání fauj ko pújen; chunánci nabíon kí kitáb men likhá hai, ki

^a 'Ai Isráíl ke gharáne,

Kyá tum ne biyábán men chális baras

Mujh ko zabihe aur qurbánín guzránín?

⁴³ Balki tum Molak ke khaime, Aur Rifán ^h dewtá ke táre ko liye phirte the,

Ya'ní un súraton ko, jinhen tum ne sijda karne ke liye banáyá thá:

Pas main tumhen Búbil ke pare le jákar basáúngá.

⁴⁴ Shahádat ká khaime biyábán men hamáre bápádáon ke pás thá, jaisá ki Músá se kalám karnewále ne hukm diyá thá, ki jo namúna tú

ne dekhá hai, usí ke muwáfíq ise baná. ⁴⁵ Usí khaime ko hamáre bápádáa agle buzurgon se hásil karke, Yahoshú' ke sáth láe, jis waqt un qaumon ki milkiyat par qabza kiyá, jin ko Khudá ne hamáre bápádáon ke sámnne nikál diyá, aur wuh Dáúd ke zamáne tak rahá. ⁴⁶ Us par Khudá kí taraf se fazl huá, aur us ne darkhwást kí, ki main Ya'qúb ke Khudá ¹ ke wáste maskan taiyár karún ^k. ⁴⁷ Magar Sulaimán ne us ke liye ghar banáyá. ⁴⁸ Lekin Bári Ta'álá háth ke banác hue gharon men nahín rahtá; chunánci nabi kahtá hai, ki

⁴⁹ ¹ Khudáwánd farmatá hai;

Ásmán merá takht,

Aur zamín mere páñw tale kí chaukí hai:

Tum mere liye kaisá ghar baná-oge,

Yá merí árángáh kaun sí hai?

⁵⁰ Kyá yih sab chízon mere háth se nahín banín?

⁵¹ Ai gardankasho, aur dil aur kán ke námakhtúno, tum har waqt Rúhu'l Quds kí mukhálafat karte ho; jaise tumháre bápádáa karte the. waise hi tum bhi karte ho. ⁵² Nabíon men se kis ko tumháre bápádáon ne nahín satáyá? Unhon ne to us Rástabáz ke áne kí peshkhabari denewálon ko qatl kiyá; aur ab tum us ke pakar-wánewále aur qátíl hue: ⁵³ tum ne firishton ki ma'rifat se shari'at to páí, aur 'amal na kiyá.

Stifanus ká shahíd honá.

⁵⁴ Jab unhon ne yih báten sunín to jí men jal gaye ^m, aur us par dánt píse lage. ⁵⁵ Magar us ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar, ásmán kí

^a Istisná 18. 15.

^c N. tumhen.

^f N. gharáne.

^b Yún. *utháegd*.

^f Khuráj 32. 1.

^k Yún. *páñw*.

^c Yún. *men*.

^g 'Amos. 5. 25-27.

¹ Yasha'yáh 66. 1, 2.

^d Yún. *kalime mile*.

^h N. *Rumfá*.

^m Yún. *kañ gaye*.

taraf gaur se nazar kí, aur Khudá ká jalál, aur Yisú' ko Khudá ki dahiní taraf khará dekhkar ⁵⁶ kahá, ki Dekho, mainí ásmán ko khulá húa, aur Ibn i Ádam ko Khudá ki dahiní taraf khará dekhá hún. ⁵⁷ Magar unhon ne bare zor se chillákar apne kán band kar liye, aur ek dil hokar us par jhapte; ⁵⁸ aur shahr se báhar nikálkar us ko sangsúr karne lage: aur gawá-hon ne apne kapre Shául nám ek jawán ke pánwon ke pás rakh diye. ⁵⁹ Pas yih Stifanus ko sangsúr karte rahe; aur wuh yih kahkar du'á mángtá rahá, ki Ai Khudáwand Yisú', meri ruh ko qabúl kar. ⁶⁰ Phir wuh ghutne tékkar barí áwáz se pukará, ki Ai Khudáwand, yih gunáh un ke zímme na lagá: **8** aur yih kahkar so gayá. ¹ Aur Shául us ke qatl par rázÍ thá.

Yarúshalem ki kalisiyá par zulm.

Usí din us kalisiyá par jo Yarúshalem men thá, bará zulin barpá húa; aur rasúlon ke siwá sab log Yahúdiya aur Sámariya ki atráf men paráganda ho gaye. ² Aur dindár log Stifanus ko dafn karne ke liye le gaye, aur uská bará mótam kiyá. ³ Aur Shául kalisiyá ko is tarah tabáh kartá rahá, ki ghar ghar ghuske, aur mardon aur 'auraton ko ghasítkar qaid karátá thá.

Sámariya men Filippus ki mauádi.

⁴ Pas jo paráganda húc the, wuh kalám ki khushkhabari dete phire. ⁵ Aur Filippus shahr i Sámariya men jákar logon men Masih ki mauádi karne lagá. ⁶ Aur jo mu'jize^a. Filippus dikhátá thá, logon ne unhen sunkar aur dekhkar bi'l ittífaq us kí bátón par jí lagáyá. ⁷ Kyúнки bahutere logon men se

^a Yún. nishán.

^b Yá istibág.

^c Yún. qudraten.

nápák rúhen barí áwáz se chillá chillákar nikal gayín, aur bahut se masítj aur langre achchhe kiye gaye. ⁸ Aur us shahr men barí khushí húi.

Shama'un jádúgar ká imán láná.

⁹ Is se pahle Shama'un nám ek shakhs us shahr men jádúgari kartá thá, aur Sámariya ke logon ko hairán rakhtá, aur yih kahtá thá, ki Main bhí koí bará shakhs hún. ¹⁰ Aur chhote se bare tak sab us kí taraf mutawajjih hote aur kahte the, ki Yih shakhs Khudá kí wuh Quدرات hai, jise Barí kahte hai. ¹¹ Wuh is liye us kí taraf mutawajjih hote the, ki us ne barí muddat se apne jádú ke sabab un ko hairán kar rakkhá thá. ¹² Lekin jab unhon ne Filippus ká yaqín kiyá, jo Khudá kí bádsháhat aur Yisú' Masih ke nám kí khushkhabari detá thá, to sab log, khwáh mard khwáh 'aurat, baptisma^b lenelage. ¹³ Aur Shama'un ne khud bhí yaqín kiyá; aur baptisma^b lekar Filippus ke sáth rahá kiyá, aur nishán aur bare bare mu'jize^c hote dekhkar hairán húa.

Patras aur Yúhanná ká naumuridon par háth rakhná, aur Patras ká Shama'un ko dhámkiná.

¹⁴ Jab rasúlon ne jo Yarúshalem men the suná, ki Sámariyon ne Khudá ká kalám qabúl kar liyá, to Patras aur Yúhanná ko un ke pás bhejá: ¹⁵ inhon ne jákar un ke liye du'á mángi, ki Rúhu'l Quds páen; ¹⁶ kyúнки wuh us waqt tak un men se kisi par názil na húa thá; unhon ne sirf Khudáwand Yisú' ke nám par baptisma^b liyá thá. ¹⁷ Phir inhon ne un par háth rakkhe, aur unhon ne Rúhu'l Quds páyá. ¹⁸ Jab Shama'un ne dekhá, ki rasúlon ke

hāth rakhne se Rúhu'l Quds^a diyá játá hai, to un ke pás rupaye lákar¹⁹ kahá, ki Mujhe bhí yih ikhtiyār do, ki jis par main hāth rakkhūn, wuh Rúhu'l Quds páe. ²⁰ Patras ne us se kahá; Tere rupaye tere sáth gárat hon, is liye ki tú ne Khudá kí bakhshish ko rupayon se hásil karne ká khayál kiyá. ²¹ Terá is amr^b men na hissa hai, na bakhra; kyúñki terá dil Khudá ke nazdík khális nahín. ²² Pás apní is badí se tauba kar, aur Khudáwand se du'á máng, ki sháyad tere dil ke is khayál kí mu'áfí ho; ²³ kyúñki main dekhtá hūn, ki tú pitt kí sí karwáhať aur nárústí ke band men giriftár hai. ²⁴ Shama'ún nojawáb men kahá; Tum mere liye Khudáwand se du'á mángo, ki jo báten tum ne kahín, un men se koi mujhe pesh na áe.

²⁵ Phir wuh gawáhi dekar, aur Khudáwand ká kalám sunákar, Yárúshalem ko wápas húe, aur Sámarión ke bahut se gúnwon men khushkhabarí dete gaye.

Filippus ki hidáyat se ek Habshí wazír ká muráđ baná.

²⁶ Phir Khudáwand ke firishte ne Filippus se kahá, ki Uthkar dakhkhin kí taraf tús ráh tak já, jo Yárúshalem se 'Azzáh ko játi hai, aur jangal men hai. ²⁷ Wuh uthkar rawána húa; to dekho ek Habshí khoja á rahá thá; wuh Habshíon kí malika Kandáke ká ek wazír, aur us ke sáre khazáne ká mukhtár thá; aur Yárúshalem men 'ibádat ke liye áyá thá. ²⁸ Wuh apní rath par baithá húa, aur Yasha'yáh nabí ke sahife ko parhtá húa, wápas já rahá thá. ²⁹ Rúh ne Filippus se kahá, ki Nazdík jákar us rath ke sáth ho le. ³⁰ Pás Filippus ne us taraf daurkar

use Yasha'yáh nabí ká sahífa parhte suná, aur kahá, ki Jo tú parhtá hai use samajhtá bhí hai? ³¹ Wuh bolá, Yih mujh se kyúñkar ho saktá hai, jab tak koi mujhe hidáyat na kare? Aur us ne Filippus se dar-khwást kí, ki mere pás á baith. ³² Kitáb í muqaddas kí jo 'ibárah wuh parh rahá thá yih thí, ki

“Log use bher kí tarah zabh karne ko le gaye,

Aur jis tarah barra apne bál katarnewále ke sámne bezabán hotá hai,

Usí tarah wuh apná munh nahín kholtá.

³³ Us kí pasthálí men us ká insáf na húa:

Aur kaun us kí nasl^d ká hál bayán karegá?

Kyúñki zamín par se us kí zindagí mitáí játi hai.

³⁴ Khoje ne Filippus se kahá; Main terí minnat karke púchhtá hūn, ki Nabí yih kis ke haqq men kahtá hai? apne, yá kisi दूसरे ke?

³⁵ Filippus ne apní zabán kholkar usí nawishte se shurú' kiyá, aur use Yisú' kí khushkhabarí dí. ³⁶ Aur ráh men chalte chalte, kisi pání kí jagah par pahunché. Khoje ne kahá; Dekh, pání maujúd hai; ab mujhe baptisina^e lene se kaun sí chíz roktí hai? ³⁸ Pás us ne rath ke khará karne ká hukm diyá; aur Filippus aur khoja dono pání men utar pare; aur us ne usko baptisina^e diyá. ³⁹ Jab wuh pání men se nikalkar úpar áe, to Khudáwand ká Rúh Filippus ko uthá le gayá, aur khoje ne use phir na dekhá; kyúñki khushí kartá húa apní ráh chalá gayá. ⁴⁰ Aur Filippus Ashdod men á niklá, aur Qaisariya men pahunchne tak sab shahron men khushkhabarí sunátá gayá.

• N. Rúh. b Yá kalám. c Yasha'yáh 53. 7, 8. d Yá pusht. e Yá istibáq.

Shául ká Masíhí honá.

9 ¹ Aur Shául, jo abhi tak Khudáwand ke shágirdon ke dhamkáne aur qatl karne kí dhun men thá, sardár káhin ke pás gayá, ² aur us se Damishq ke 'ibádat-khánon ke liye is mazmún ke khatt mánge, ki jin ko wuh is Tariq par náe, khwáh mard, khwáh 'aurat, un ko bándhkar Yarúshalem men láe. ³ Jab wuh safar karte karte Damishq ke nazdík pahunchá, to aisá húa kí yakáyak asmán se ek núr us ke girdágird á chamká; ⁴ aur wuh zamin par gir pará, aur yih áwáz suní, ki Ai Shául, ai Shául, tú mujhe kyún satátá hai? ⁵ Us ne púchhá, ki Ai Khudáwand, tú kaun hai? Us ne kahá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai: ⁶ magar utth, shahr men já, aur jo tujhe karná cháhíye, wuh tujh se kahá jáegá. ⁷ Jo ádini us ke hamráh the, wuh khámosh khare rah gaye, kyúnki áwáz to sunte the, magar kisi ko dekhne na the. ⁸ Aur Shául zamin par se uthá; lekin jab ánkhen kholín, to us ko kuchh na dikháí diyá; aur log us ká háth pakarke Damishq men le gaye. ⁹ Aur wuh tín din tak na dekh saká, aur na kháya na piyá.

¹⁰ Damishq men Hananyáh nám ek shágird thá. Us se Khudáwand ne royá men kahá, ki Ai Hananyáh! Us ne kahá; Ai Khudáwand, main házir hún*. ¹¹ Khudáwand ne us se kahá; Uth, us kúche men já jo Sidhá kahlátá hai, aur Yahúdáh ke ghar men Shául nám Tarsí ko puchh le; kyúnki dekh, wuh du'á máng rahá hai; ¹² aur us ne Hananyáh nám ek ádmi ko andar áte, aur apne úpar háth rakhte

dekhá hai, táki phir bíná ho. ¹³ Hananyáh ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, main ne bahut logon se is shakhs ká zikr suná, ki is ne Yarúshalem men tere muqaddason ke sáth kaisí kaisí buráiyán kí hain. ¹⁴ Aur yahán is ko sardár káhinon kí taraf se ikhtiyár milá hai, ki jo log terá nám lete hain, un sab ko bándh le. ¹⁵ Magar Khudáwand ne us se kahá, ki Tú já; kyúnki yih qaumon, bádsáhon, aur baní Isráíl par merá nám záhir karne ká merá chuná húa wasilá^b hai. ¹⁶ Aur main use jatá dúngá, ki use mere nám kí khátir kis qadr dukh utháná paregá. ¹⁷ Pas Hananyáh jákar us ghar men dákhlil húa; aur apne háth us par rakhkar kahá, ki Ai bhái Shául, Khudáwand, ya'ní Yisú', jo tujh par us ráh men jis se tú áyá záhir húa thá, usí ne mujhe bhejá hai, ki tú bínái páe aur Rúhu'l Quds se bhar jáe. ¹⁸ Aur fauran us kí ánkhon se chhilke se gire, aur wuh bíná ho gayá, aur uthkar baptisma^c liyá; ¹⁹ phir kuchh kháke táqat páf.

Manádi karne ke sabab Shául ká satáyá jáná.

Aur wuh káf din un shágirdon ke sáth rahá jo Damishq men the. ²⁰ Aur fauran 'ibádatkhánon men Yisú' kí manádi karne lagá, ki wuh Khudá ká Betá hai. ²¹ Aur sab sunnewále hairán hokar kahne lage; Kyá yih wuh shakhs nahín hai, jo Yarúshalem men is nám ke lenewálon ko tabáh kartá thá, aur yahán bhí isí liye áyá thá, ki un ko bándhkar sardár káhinon ke pás le jáe? ²² Lekin Shául ko áur bhí quwwat hásil hotí gayí, aur wuh is bát ko sábit karke kí Masíh yihí hai,

* Yún. dekh, main.

^b Yún. baní Isráíl ke pás merá nám le jáne ká mere liye barguzidagi ká bartan.

^c Yá'istibág.

Damishq ke rahnewále Yahúdíon ko hairat dilátá rahá.

²³ Aur jab bahut din guzar gaye, to Yahúdíon ne us ke már dálne kí saláh kí; ²⁴ magar un kí sázish Sháúil ko ma'lúm ho gayí. Wuh to use már dálne ke liye ráat din darwázon par lage rahe; ²⁵ lekin ráat ko us ke shágirdon ne use lekar tokre men bitháyá aur díwár^a par se latkáke utár diyá.

²⁶ Us ne Yarúshalem men pahunchkar, shágirdon men mil jáne kí koshish kí: aur sab us se darte the, kyúñki un ko yaqín ná áttá thá, kí yih shágird hai. ²⁷ Magar Bar-Nabá ne use apne sáth rasúlon ke pás le jákar un se bayán kiyá, kí is ne is is tarah ráh men Khudá-wand ko dekhá, aur us ne is se báten kíñ, aur us ne Damishq men kaisí dilerí ke sáth Yisú' ke nám se manádí kí. ²⁸ Pas wuh Yarúshalem men un ke sáth áttá játá rahá, ²⁹ aur dilerí ke sáth Khudáwand ke nám kí manádí kartá thá: aur Yúnání-máil Yahúdíon ke sáth guftgú aur bahs bhí kartá thá; magar wuh us ke már dálne ke darpai the. ³⁰ Aur bháiyon ko jab yih ma'lúm húa to use Qaisariya men le gaye, aur Tarsus ko rawána kar diyá.

³¹ Pas tamám Yahúdiya, aur Galíl, aur Sámariya men kalisiyá ko chain ho gayá, aur us kí taraqqí^b hotí gayí; aur wuh Khudá-wand ke khauf aur Rúhu'l Quds kí tasallí par chaltí aur barhtí játí thí.

Ludda aur Yáfá men Patras ke mu'jize.

³² Aur aisá húa kí Patras har jagah phirtá húa, un muqaddason ke pás bhí pahunchá, jo Ludda men rahte the. ³³ Wahán Ainiyás

^a Yá fasíl, yá shahrpanáh.

nám ek maulúj ko páyá jo áth baras se chárpaí par pará thá.

³⁴ Patras ne us se kahá; ³⁵ Ai Ainiyás! Yisú' Masíh tujhe shifá detá hai; uth, ap apná bistar bichhá. Wuh fauran uth khará húa. ³⁶ Tab Ludda aur Sháron ke sab rahnewále use dekhkar Khudáwand kí taraf rujú' láe.

³⁶ Aur Yáfá men ek shágird thí, Tabítá nám, jis ká tarjuma Harní hai: wuh bahut hí nek kám aur khairát kiyá kartí thí. ³⁷ Unhín dinon men aisá húa kí wuh bínár hokar mar gayí, aur use nahlákar bálákháne men rakh diyá. ³⁸ Aur chúnki Ludda Yáfá ke nazdík thá, to shágirdon ne yih sunkar kí Patras wahán hai, do ádmí bheje aur us se darkhwást kí, kí Hamáre pás áne men der ná kar. ³⁹ Patras uthkar un ke sáth ho liyá. Jab pahunchá, to use bálákháne men le gaye: aur sab bewa 'auraten roti hui us ke pás á khari hui, aur jo kurte aur kapre Harní ne un ke sáth men rahkar banáe the dikháne lagín. ⁴⁰ Patras ne sab ko báhar kar diyá, aur ghutne tekkar du'á mángí; phir lásh kí taraf mutawajjih hokar kahá, Ai Tabítá, uth. Pas us ne ánkhen khol dín; aur Patras ko dekhkar uth baithí. ⁴¹ Us ne háth pakarkar use utháyá, aur muqaddason aur bewa 'auraton ko bulákar use zinda un ke sipurd kiyá. ⁴² Yih bát sáre Yáfá men mashhúr ho gayí: aur bahutere Khudáwand par imán le áe. ⁴³ Aur aisá húa kí wuh bahut din Yáfá men Shama'un nám dabbág ke hán rahá.

Kurneliyus súbailár ko Patras ke buláne kí ásmání hidáyat mílní.

IO ¹ Qaisariya men Kurneliyus nám ek shakhs thá, wuh us

^b Yún. ta'mír.

paltan ká subadár thá, jo Itáliyáni kahláti hai. ² Wuh dindár thá, aur apne sáre gharáne samet Khudá se dárta thá, aur Yahúdíon^a ko bahut khairát detá, aur har waqt Khudá se du'á mángtá thá. ³ Us ne tisre pahar ke qarib royá men sáf sáf dekhá, ki Khudá ká firishta mere pás ákar kahtá hai; Kurneliyus. ⁴ Us ne us ko gaur se dekhá, aur darke kahá; Khudá-wand, kyá hai? Us ne us se kahá, ki Terí duráen aur terí khairát yádgári ke liye Khudá ke huzúr pahunchín. ⁵ Ab Yáfá men ádmí bhejkar, Shama'un ko, jo Patras kahláta hai, bulwá le. ⁶ Wuh Shama'un dabbág ke hán mihmán hai, jis ká ghar samundar ke kanáre hai. ⁷ Aur jab wuh firishta chalá gayá, jis ne us se báten kí thin, to us ne do naukaron ko, aur un men se jo us ke pás huzír rahá karte the ek dindár sipáhi ko buláya; ⁸ aur sab báten un se bayán karke unhen Yáfá men bhejá.

Patras kí royí.

⁹ Dúse din, jab wuh ráh men the, aur shahr ke nazdik pahunchte to Patras¹ do pahar ke qarib kothe par du'á mángne charhá. ¹⁰ Aur use bhúkh lagi, aur kuchh khána cháhta thá: lekin jab log taiyár kar rahe the, to us par bekhudí chhá gayí; ¹¹ aur us ne dekhá, ki ásmán khul gayí, aur ek chíz^b, barí chádár kí mánind tháron konoñ se lataktí hui, zamín kí taraf utar rahí hai, ¹² jis men zamín ke sab qism ke chaupáe, aur kíre makaure, aur hawá ke parande haiñ. ¹³ Aur use ek áwáz áí, ki Ai Patras uth, zabh kar, aur khá. ¹⁴ Magar Patras ne kahá; Ai Khudá-wand, hargiz nahín; kyúñki

main ne kabhi koi harám yá nápák chíz nahín kháí. ¹⁵ Phir dúsrí bár use áwáz áí, ki Jin ko Khudá ne pák thahráya hai, tú unhen harám na kah. ¹⁶ Tíñ bár áisá hí húa; aur fi'l faur wuh chíz^b ásmán par uthá lí gayí.

Kurneliyus ke qásidon ká Patras ke pás pahunchná.

¹⁷ Jab Patras apne dil men hairán ho rahá thá, ki yih royá jo main ne dekhí kyá hai, to dekho, wuh ádmí jinhen Kurneliyus ne bhejá thá, Shama'un ká ghar darváft karke darwáze par á khare húa, ¹⁸ aur pukárke púchhne lage, ki Shama'un jo Patras kahláta hai, yahín mihmán hai? ¹⁹ Jab Patras us royá ko soch rahá thá, to Rúh ne us se^c kahá, ki Dekh, kí ádmí tujhe púchh rahe haiñ; ²⁰ pas uthkar niche já, aur bekhatke un ke sáth ho le; kyúñki main ne hí un ko bhejá hai. ²¹ Patras ne utarkar un ádmíon se kahá; Dekho, jis ko tum púchhte ho, wuh main hí hún; tum kis sabab se áe ho? ²² Unhon ne kahá; Kurneliyus subadár, jo rástbáz aur khudá-tars ádmí, aur Yahúdíon kí sári qaum men neknám hai, us ne pák firishte se hidáyat páí, kí tujhe apne ghar bulákar tujh se kalám sune. ²³ Pas us ne unhen andar bulákar un kí mihmání kí.

Patras ká Kurneliyus se muláqát karná, aur us ke ghar men wa'z kahná.

Aur dúse din wuh uthkar un ke sáth rawána húa, aur Yáfá men se ba'z bhái us ke sáth ho liye. ²⁴ Wuh dúse roz Qaisariya men dákhil húa^e. Aur Kurneliyus apne rishtadaron aur dilí doston ko

^a Yún. ummat.

^b Yún. zarf.

^c N. us se ne dárad.

^d N. do.

^e N. húa.

jama' karke un kí ráh dekh rahá thá. ²⁵ Jab Patras andar áne lagá, to aisá húa kí Kurneliyus ne us ká istiqbál kiyá, aur us ke qadamon men girke sijda kiyá. ²⁶ Lekin Patras ne use uthákar kahá, ki Khará ho; main bhí to insán hún. ²⁷ Aur us se báten kartá húa andar gayá, aur bahut se logon ko ikatthá pákar ²⁸ un se kahá; Tum to jánte ho, ki Yahúdí ko gair-qauinwále se suhbat rakhní, yá us ke hán jáná nájáiz hai; magar Kḥudá ne mujh par záhir kiyá, ki main kíś ádmí ko najis* yá nápak na kahún: ²⁹ isí liye jab main buláyá gayá, to be'uzr chalá áyá. Pas ab main púchhtá hún, kí mujhe kis bát ke liye buláyá hai? ³⁰ Kurneliyus ne kahá; Is waqt púre chár roz húa, kí main apne ghar men tísre pahar kí du'á máng rahá thá; to dekho, ek shakhs chamakdár poshák pahine húa mere sámnne khará húa ³¹ aur kahá, kí Ai Kurneliyus, terí du'á sun lí gayí, aur terí kḥairát kí Kḥudá ke huzúr yád húi. ³² Pas kíś ko Yáfá men bhejkar Shama'ún ko, jo Patras kahlátá hai, apne pás bulá; wuh samundar ke kanáre Shama'ún dabbág ke ghar men mihmán hai. ³³ Pás usí dam main ne tere pás ádmí bheje; aur tú ne khúb kiyá jo á gayá. Ab ham sab Kḥudá ke huzúr házir hain, táki jo kuchh Kḥudáwand ne tujh se farmáyá hai, use sunen. ³⁴ Patras ne zabán kholkar kahá;

Ab mujhe púrā yaqín ho gayá, kí Kḥudá kíś ká tarafdár nahín: ³⁵ balki har qaumi men jo us se ǧartá aur rástbázi kartá hai, wuh us ko pasand átá hai. ³⁶ Jo kalám us ne baní, Isráíl ke pás bhejá, jab kí Yisú' Masíh kí ma'rifat (jo sab ká Kḥudáwand hai) sulh kí kḥush-

* Yún. harám.

b Yá istibág.

khabarí dí, ³⁷ us bát ko tum jánte ho, jo Yúhanná ke baptisina^b kí manádí ke ba'd, Galíl se shurú' hokar, tamám Yahúdiya men mash-húr ho gayí; ³⁸ kí Kḥudá ne Yisú' Násarí ko Rúhu'l Quds aur qudrat se kis tarah masah kiyá: wuh bhaláí kartá, aur un sab ko jo Iblís ke háth se zulm uthá the, shifá detá phirá; kyúnki Kḥudá us ke sáth thá. ³⁹ Aur ham un sab kánon ke gawáh hain, jo us ne Yahúdíon ke mulk aur Yárushaleim men kiye; aur unhon ne us ko salíb^c par latkákar már dálá. ⁴⁰ Us ko Kḥudá ne tísre din jíláyá, aur záhir bhí kar diyá, ⁴¹ na kí sárfi ummat par, balki un gawáhon par jo áge se Kḥudá ke chune húa the, ya'ní ham par, jinhon ne us ke murdon men se jí uthne ke ba'd us ke sáth kháiyá piyá. ⁴² Aur us ne hamen hukm diyá, kí Ummat men manádí karo aur gawáhi do, kí yih wuhí hai jo Kḥudá kí taraf se zindon aur murdon ká munsif muqarrar kiyá gayá. ⁴³ Is shakhs kí sab nabí gawáhi dete hain, kí jo koi us par imán láegá, us ke nám se gunáhon kí mu'áfí hásil karegá.

Rúhu'l Quds ká názil honá, aur sunneválon ká baptisma lená.

⁴⁴ Patras yih báten kah hí rahá thá, kí Rúhu'l Quds un sab par názil húa, jo kalám sun rahe the. ⁴⁵ Aur Patras ke sáth jitne makḥ-tún imándár áe the, wuh sab hairán húa, kí gair-qaumon par bhí Rúhu'l Quds kí baḥshish jári húi^d. ⁴⁶ Kyúnki unhen tarah tarah kí zabánen bolte, aur Kḥudá kí baráí karte suná. Patras ne jawáb diyá; ⁴⁷ Kyá koi pání se rok saktá hai, kí yih baptisma^b na páen, jinhon ne hamárfi tarah Rúhu'l

c Yún. lakrí.

d Yún. bahdí gárf.

Quds páyá ? ⁴³ Aur us ne hukm diyá, ki unhen Yisú' Masíh ke nám se^a baptisma^b diyá jáe. Is par unhon ne us se daríkhwást kí, ki chand roz hamáre pás rahí.

Yarúshalem ki kalisiyá men gair-gaumwálon ko dákhil karne par í'tiráz, aur Patras ká jawáb.

II ¹ Aur rasúlon aur bháiyon ne jo Yahúdiya men the suná, ki gair-gaumon ne bhí KHUDÁ ká kalám qabúl kiya. ² Jab Patras Yarúshalem men áyá, to makhtún us se yih bahs karne lage, ³ ki Tú námakhtúnon ke pás gayá, aur un ke sáth kháná kháya. ⁴ Patras ne shurú' se wuh amr tartibwár un se bayán kiya, ki ⁵ Main Yáfá shahr men dú'á máng rahá thá: aur bekhudí kí hálát men ek royá dekhí, ki koi chiz^c, barí chádár ki tarah cháron konon se lafaktí hui, ásmán se utarkar mujh tak áí: ⁶ us par jab main ne gaur se nazar kí, to zamin ke chaupáe, aur janglí jánwar, aur kíre makaurc, aur hawá ke par-ande dekhc; ⁷ aur yih áwáz bhí suní, ki Ai Patras, uñ; zabb kar aur khá. ⁸ Lekin main ne kahá, ki Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúñki kabhí koi haráru yá nápak chíz mere munh men nahín gayí. ⁹ Is ke jawáb men dúsrí bár ásmán se áwáz áí, ki Jin ko Khudá ne pák thahráya hai, tú unhen haráru na kah. ¹⁰ Tín bár aisá hí l'úa: phir wuh sári chizen ásmán kí taraf khench lí gayín. ¹¹ Aur dekho, usí dam tín ádmí, jo Qaisariya se mere pás bheje gaye the, us ghar ke pás á khare hue, jis men ham the. ¹² Rúh ne mujh se kahá, ki tú bilá imtiyáz un ke sáth chalá já. Aur yih chha bhái bhí

^a Yá men.

^b Yá istibáq.

^c Yún. zarf.

mere sáth ho liye; aur ham us shakhs ke ghar men dákhil hue. ¹³ Us ne ham se bayán kiya, ki main ne firishte ko apne ghar men khare hue dekhá; jis ne mujh se kahá, ki Yáfá men ádmí bhejkar Shama'un ko bulwá le, jo Patras kahlátá hai. ¹⁴ Wuh tujh se aisí báten kahega, jin se tú aur terá sára gharáná naját páega. ¹⁵ Jab main kalám karne lagá, to Rúhu'l Quds un par is tarah názil húa, jis tarah shurú' men ham par názil húa thá. ¹⁶ Aur mujhe Khudá-wand kí wuh bát yád áí, jo us ne kahí thí, ki Yúhanná ne to pání se baptisma^b diyá; magar tum Rúhu'l Quds se baptisma^b páoge. ¹⁷ Pas jab Khudá ne un ko bhí wuhí ní-mat dí jo ham ko Khudáwand Yisú' Masíh par imán lákar mill thí, to main kaun thá, ki Khudá ko rok saktá? ¹⁸ Wuh yih sunkar chup rahe, aur Khudá kí baráí karke kahá; To beshakk Khudá ne gair-gaumon ko bhí zindagi ke liye tauba kí taufiq dí hai.

Antákiyá men pahlí gair-gaumwáli kalisiyá ká hál.

¹⁹ Pas jo log us musibat se pará-ganda ho gaye the, jo Stifanus ke bá'is parí thí, wuh phirte phirte Fínike aur Kuprus aur Antákiyá men pahunchc, magar Yahúdiyon ke siwá un kisi ko kalám na sunáthe the. ²⁰ Lekin un men se chand Kuprusí aur Kurení the, jo Antákiyá men ákar Yúnánion ko bhí Khudáwand Yisú' kí khushkhabarí kí báten sunáne lage. ²¹ Aur Khudáwand ká háth un par thá: aur bahut se log imán lákar Khudá-wand kí taraf rujú' hue. ²² Un lbgon kí khabar Yarúshalem kí kalisiyá ke kánon tak pahunchí;

aur unhoṇ ne Bar-Nabá ko Antákiyá tak bhejá. ²³ Wuh pahunchkar, aur Khudá ká fazl dekhkar khush húa; aur un sab ko nasíhat kí, ki dilí iráde se Khudáwand se lipṭe raho: ²⁴ kyúṅki wuh nek mard aur Rúhu'l Quds aur ímáṇ se ma'múr thá: aur bahut se log Khudáwand kí kalísiyá meṇ á mile. ²⁵ Phir wuh Shátíl kí talásh meṇ Tarsus ko chalá gayá: ²⁶ aur jab wuh milá, to use Antákiyá meṇ láyá. Aur aisá húa ki wuh sál bhar tak kalísiyá kí jamá'at meṇ shámil hote, aur bahut se logon ko ta'lím dete rahe; aur shágird pahle Antákiyá hí meṇ Masíhí kahláe.

²⁷ Unhíṇ dinon meṇ chand nabí Yarúshalem se Antákiyá meṇ áe. ²⁸ Un meṇ se ek ne, jis ká nám Agabus thá, kharé hokar Rúh kí hidáyat se záhir kiyá, ki tamám dunyá meṇ bará kál paṛegá; aur yih Klaudiyus ke 'ahd meṇ wáqi' húa. ²⁹ Pas shágirdon ne tajwíz kí, ki apne apne maqdúr ke muwáfiq Yahúdiya meṇ rahnewále bháiyon kí khidmat ke liye kuchh bhejen. ³⁰ Chunáñchi unhoṇ ne aisá hí kiyá, aur Bar-Nabá aur Shátíl ke háth buzurgon * ke pás bhejá.

Herodes ká zulm, aur us ke háth se Patras ká chhúṭná.

I2. ¹ Us waqt meṇ Herodes bád-sháh ne satáne ke liye kalísiyá meṇ se ba'z par háth dálá. ² Aur Yúhanná ke bhái Ya'qúb ko talwár se qatl kiyá. ³ Jab dekhá, ki yih bát Yahúdiyon ko pasand áí, to Patras ko bhí giriftár kar liyá. Aur yih 'íd i Fatír ke din the. ⁴ Aur us ko pakarke qaid kiyá, aur nigabhání ke liye chár chár sipáhíon ke chár pahron meṇ rakkhá; is iráde se ki Fasah ke ba'd us ko

logon ke sámnne pesh kare. ⁵ Pas qaidkháne meṇ to Patras kí nigabhání ho rahí thí: magar kalísiyá us ke liye ba dil o ján Khudá se du'á máng rahí thí. ⁶ Aur jab Herodes use pesh karne ko thá, to usí ráf Patras do zanjíron se bandhú húa do sipáhíon ke darmiyán sotá thá: aur pahrewále darwáze par qaidkháne kí nigabhání kar rahe the; ⁷ ki dekho, Khudáwand ká ek firishta á khará húa, aur us koṭhri meṇ núr chamak gayá: aur us ne Patras kí paslí par háth márkar use jagáyá aur kahlá, ki Jald uṭh. Aur zanjíron us ke háthon meṇ se khul parín. ⁸ Phir firishte ne us se kahá; Kamar bándh, aur apní júti pahín le. Us ne aisá hí kiyá. Phir us ne us se kahlá, ki Apná choga pahínkar mere píche ho le. ⁹ Wuh nikalkar us ke píche ho liyá, aur yih na jáná, ki jo kuchh firishte kí taraf se ho rahá hai wuh wáqi' hai, balki yih samjhá, ki royá dekh rahá hún. ¹⁰ Pas wuh pahle aur dúse halqe meṇ se nikalkar, us lohe ke pháṭak par pahunchke, jo shahr kí taraf hai; wuh áp se áp un ke liye khul gayá: pas wuh nikalkar kúche ke us sire tak gaye; aur fauran firishta us ke pás se chalá gayá. ¹¹ Aur Patras ne hosh meṇ ákur kahlá, ki Ab main ne sach sach ján liyá, ki Khudáwand ne apná firishta bhejkar mujhe Herodes ke háth se chhura liyá, aur Yahúdí qaum kí sárí ummed tor dí. ¹² Aur is par gaur karke us Yúhanná kí máṇ Maryam ke ghar áyá, jo Marqus kahlátá hai: wahán bahut se admi jama' hokar du'á máng rahe the. ¹³ Jab us ne pháṭak kí khirkí khat-khatáí, to Rude nám ek laundi áwáz sunne áí; ¹⁴ aur Patras kí áwáz pahchánkar khushí ke máre pháṭak

* Ya' prabutoron.

b Yún. Yahúdí qaum kí sárí ummed se chhura liyá.

na kholá, balki daurkar andar khabar ki, ki Patras phátak par khará hai. ¹⁵ Unhon ne us se kahá; Tú diwání hai. Lekin wuh yaqin se kahtí rahí, ki yún hí hai. Unhon ne kahá, ki Us ká frishta hogá. ¹⁶ Magar Patras khatkhatá rahá: pas unhon ne khirkí kholí, aur us ko dekhkar hairán ho gaye. ¹⁷ Us ne unhen háth se ishára kiya, ki chup rahen, aur un se bayán kiya, ki Khudáwand ne mujhe is is tarah qaidkháne se nikálá. Phir kahá, ki Ya'qúb aur bháiyon ko is bát ki khabar kar dená; aur rawána hokar dúsrí jagah chalá gayá. ¹⁸ Jab subh hui, to sipáhi bahut ghabráe, ki Patras kyá húa. ¹⁹ Jab Herodes ne us ki talásh ki aur na páyá, to pahrewálon ki tahqíqát karke un ke qatl karne ká hukm diya; aur Yahúdiya ko chhorkar Qaisariya mein já rahá.

Herodes ki maut.

²⁰ Aur wuh Súr aur Saidá ke logon se niháyat nákhush thá. Pas wuh ek dil hokar us ke pás áe, aur bádsháh ke hájib Blastus ko apní taraf karke sulh cháhí, is liye ki un ke mulk ko bádsháh ke mulk se rasad pahunchtí thí. ²¹ Pas Herodes ek din muqarrar karke, aur sháhána poshák pahinkar takht i 'adálat par baithá, aur un se kalám karne lagá. ²² Log pukár uthe, ki Yih to Khudá ki áwáz hai, na insán ki. ²³ Usi dam Khudá ke firishte ne use nará, is liye ki us ne Khudá ki tamjíd na ki: aur wuh kire parke mar gayá. ²⁴ Magar Khudá ká kalám taraqqí kartá aur phailtá gayá. ²⁵ Aur Bar-Nabá aur Shául apní khidmat púri karke, aur Yúhanná ko jo Marqus kahlátá hai sáth lekar, Yarúshalem se wápas áe.

• • N. Khudáwand.

Antákiya se Bar-Nabá aur Shául ká bashárat ke liye bhejá jáná.

13 ¹ Antákiya mein, us kalisiya ke muta'alliq jo wahán thí, kái nabí aur mu'allim the, ya'ní Bar-Nabá, aur Shama'un jo Kálá kahlátá hai, aur Lúkiyus Kurení, aur Manáhem jo chauthái mulk ke hákim Herodes ke sáth palá thá, aur Shául. ² Jab wuh Khudáwand ki 'ibádat kar rahe, aur roze rakh rahe the, to Rúhu'l Quds ne kahá, ki Mere liye Bar-Nabá aur Shául ko us kám ke wáste maḡsús kar do, jis ke wáste main ne un ko buláya hai. ³ Tab unhon ne roza rakhkar, aur du'á mángkar, aur un par háth rakhkar, unhen rukhsat kiya.

Kuprus ke jazire mein Bar-Nabá aur Shául ke kám ki káfiyat.

⁴ Pas wuh Rúhu'l Quds ke bheje hue Silúkiya ko gaye, aur wahán se jaház par Kuprus ko chale. ⁵ Aur Salamismen pahunchkar, Yahúdiyon ke 'ibádatkhánon mein Khudá ká kalám sunáne lage: aur Yúhanná un ká khádim thá. ⁶ Aur us tamám tápu mein hote hue Páfus tak pahunchke; wahán unhen ek Yahúdí jádúgar^b aur jhúthá nabí, Bar-Yisú' nám, milá. ⁷ Wuh Sirgiyus Paulus súbé ke sáth thá, jo sáhib i tamiz thá. Is ne Bar-Nabá aur Shául ko bulákar, Khudá ká kalám sunná cháhá. ⁸ Magar Ilímás jádúgar^b ne, (ki yihí us ke nám ká tarjuma hai,) un ki mukhálafat ki, aur súbé ko ímán láne se rokná cháhá. ⁹ Aur Shául ne, jis ká nám Paulus bhí hai, Rúhu'l Quds se bharkar us par gaur se nazar ki, ¹⁰ aur kahá, ki Ai Íblis ke farzand, tú jo tamám makkári aur sharárat se bhará húa, aur har tarah ki neki ká dushman hai, kyá Khudáwand ki sídhi ráhon ko bi-

^b Yá majúst.

gárne se báz na áegá? ¹¹ Ab dekh, tujh par Khudáwand ká gazab^a hai, aur tú andhá hokar kuchh muddat tak súraaj ko na dekhegá. Usí dam kohar aur andherá us par chhá gayá; aur wuh dhúndhtá phirá, ki koi us ká háth pakarke le chale. ¹² Tab súbá yih májará dekhkar, aur Khudáwand kí ta'lim se haián hokar, ínán le áyá.

Pisidiya ke Antákiyá ke 'ibádatkháne men Paulus ká wa'z.

¹³ Phir Paulus aur us ke sáthi Páfus se jaház par rawána hokar, Pamfúliya ke Pirga men áe: aur Yúhanná un se judá hokar, Yaráshalem ko wápas chalá gayá. ¹⁴ Aur wuh Pirga se chalkar Pisi-diya ke Antákiyá men pahunché; aur Sabt ke din 'ibádatkháne men já baithé. ¹⁵ Phir Tauret aur nabíon kí kitáb ke parhne ke ba'd 'ibádatkháne ke sardáron ne unhen kahlá bhejá, 'ki Ai bháiyó, agar logon kí nasihat ke wáste tumháre dil men koi bát ho, to bayán karo. ¹⁶ Pas Paulus ne khare hokar aur háth se ishára karke kahá;

Ai Isráilíó, aur ai khudátarso, suno. ¹⁷ Is ummat i Isráil ke Khudá ne hamáre bápádáon ko chun liyá, aur jab yih ummat Misr ke mulk men pardesíon kí tarah rahtí thí, to us ko sarbaland kiya, aur zabardast háth se unhen wahán se nikál láyá. ¹⁸ Aur koi chális baras tak biyábán men un kí 'ádaton kí bardásht kartá rahá. ¹⁹ Aur Kan'án ke mulk men sáat qaumon ko gárat karke, takhminan sárhe char sau baras men un ká mulk in kí mirás kar diya. ²⁰ Aur in báton ke ba'd Samwíl nabí ke zamáne tak un men

qází muqarrar kiye. ²¹ Is ke ba'd unhon ne bádsháh ke liye dárkhwást kí: aur Khudá ne Binyámín ke qabíle men se ek shakhs, Shaúl Qish ke beté ko chális baras ke liye un par muqarrar kiya. ²² Phir use ma'zúl karke Dáúd ko un ká bádsháh banáya; jis kí bábat us ne yih gawáhi di, ki^b Mujhe ek shakhs Yishai ká betá Dáúd mere dil ke muwáfíq mil gayá; wuhí meri tamám marzión ko purá karegá. ²³ Isí kí nasl men se Khudá ne apne wa'de ke muwáfíq Isráil ke pás ek munjí, ya'ní Yisú' ko bhej diya^c; ²⁴ jis ke áne se pable Yúhanná ne Isráil kí tamám ummat ke sámne tauba ke baptisma^d kí manádí kí. ²⁵ Aur jab Yúhanná apná daur purá karne ko thá, to us ne kahá, ki Tum mujhe kyá samajhte ho? Main wuh nahín: balki dekho, mere ba'd wuh shakhs áne-wálá hai, jis ke pánwon kí jútíyon ká tasma main kholne ke láiq nahín. ²⁶ Ai bháiyó, Ibráhim ke farzando^e, aur ai khudátarso^f, is naját ká kalám hamáre pás bhejá guya. ²⁷ Kyúñki Yaráshalem ke rahnewálon aur un ke sardáron ne na use pahcháná, aur na nabíon kí báten samjhín, jo har Sabt ko sunái jái hain; is liye us par fatwá dekar un ko purá kiya. ²⁸ Aur agarchi us ke qatl kí koi wájh na mili, taubhí unhon ne Pílátus se us ke qatl kí dárkhwást kí. ²⁹ Aur jo kuchh us ke haqq men likhá thá, jab us ko tamám kar chuke, to use salib^g par se utárkar qabr men rakkhá. ³⁰ Lekin Khudá ne use murdon men se jiláyá: ³¹ aur wuh bahut dinon tak un ko dikhái diya, jo us ke sáth Galíl se Yaráshalem

^a Yún. háth.

^b Zabúr 88. 20; 1 Samwíl 13. 14.

^c Yún. láyá.

^d Yún. ítibáq.

^e Yún. Ibráhim kí nasl ke farzando.

^f Yún. táqí.

^g Yún. tum men jo Khudá se qarte ho.

men^a áe the; ummat ke sámne ab wuhí us ke gawáh hain. ³² Aur ham tum ko us wa'de ke báre men, jo bápádān se kiyá gayá thá, yih khushkhabari dete hain, ³³ ki Khudá ne Yisú^a ko jilákar, hamári aulád ke liye usi wa'de ko púrā kiyá; chunānchi dūsre Mazmúr men likhá hai, ki ^a 'Tú merá betá hai, áj tú mujh se paidá húa. ³⁴ Aur us ke is tarah murdon men se jiláne ki hábāt, ki phir kabhi na mare^b, us ne yún kahá, ki ^c 'Main Dáúd ki pák aur sachchí ni'maten tumhen dúngá. ³⁵ Chunānchi wuh ek áur Mazmúr men bhi kahtá hai, ki ^d 'Tú apne Muqaddas ke sarne ki naubat pahunchne na degá. ³⁶ Kyúnki Dáúd to apne waqt men Khudá ki marzíká tabi'dár rahkar so gayá, aur apne bápádān se já milá, aur us ke sarne ki naubat pahunchí: ³⁷ magar jis ko Khudá ne jiláyá, us ke sarne ki naubat nahín pahunchí. ³⁸ Pas, ai bháiyō, tumhen ma'lúm ho. ki usí ke wasíle se tum ko gunáhon kí mu'áfí kí khabar dí jātí hai. ³⁹ Aur Músá kí shari'at ke bú'is jin báton se tum barí nahín ho^e sakte the, un sab se har ek innán lánewálá us ke bú'is barí hotá^f hai. ⁴⁰ Pas khabardár, aisá na ho ki jo nabion kí kitáb men áyá hai, wuh tum par sádiq áe, ki

⁴¹ ^g 'Ai tahqir karnewálo, dekho, ta'ajjub karo, aur miṭ jáo;

Kyúnki main tumháre zamáne men ek kám kartá hún,

Aisá kám, ki agar koí tum se bayán kare, to kabhi us ká yaqín na karoge.

⁴² Un ke báhar játe waqt log minnat karne lage, ki agle sabb ko bhi yih báton hamen sunái jāen.

⁴³ Jab majlis barikhwást húi, to bahut se Yahúdí aur khudáparast naumuríd Yahúdí Paulus aur Bar-Nabá ke piche ho liye. Unhon ne un se kalám kiyá, aur targib dí, ki Khudá ke fazl par qáim raho.

Gair-qaumon ko bhi kalám sunná aur rasulon ká nikálá jáná.

⁴⁴ Dūsre Sabb ko taqriban sárá shahr Khudá ká kalám sunne ko ikatthá húa. ⁴⁵ Magar Yahúdí itní bhi^h dekhkar hasad men bhar gaye, aur Paulus kí báton kí mukbúlaft karne, aur kufr bakne lage. ⁴⁶ Paulus aur Bar-Nabá diler hokar bole, ki zarúr thá ki Khudá ká kalám pahle tumhen sunáyá jáe. Lekin chúnki tum us ko radd karte ho, aur apne áp ko hamesha kí zindagi ke ná-qábil ṭhahráte ho, to dekho, ham gair-qaumon kí taraf mutawajjih hote hain. ⁴⁷ Kyúnki Khudáwand ne hamen yih hukm diyá hai, ki

ⁱ 'Main ne tujh ko gair-qaumon ke liye núr muqarrar kiyá,

Táki tú zamin kí intihá tak naját ká bá'is ho.

⁴⁸ Gair-qaumwále yih sunkar khush hue, aur Khudá^j ke kalám kí baráí karne lage: aur jitne hamesha kí zindagi ke liye muqarrar kiye gaye the, imán le áe. ⁴⁹ Aur us tamám 'iláqe men Khudá ká kalám phail gayá. ⁵⁰ Magar Yahúdíon ne khudáparast aur 'izzatwáli 'auraton aur shahr ke rason ko ubhárá, aur Paulus aur Bar-Nabá ke satáne par ámáda karke, inhen apní sarhaddon se nikál diyá. ⁵¹ Yih apne pápwoñ kí khák un ke sámne^k jhárkar Iku-niyum ko gaye. ⁵² Magar shágird khushí aur Rúhu'l Quds se ma'múr hote rahe.

^a Zabúr 2. 7.

^d Zabúr 16. 10.

^g Hebréyq 1. 5.

^b Yún. kí saráhaṭ kí taraf na mure.

^e Yún. ráshtáz nahín ṭhahr.

^h Yasha'yáh 49. 6.

^c Yasha'yáh 55. 3.

^f Yún. ráshtáz ṭhahrát.

^k Yún. barṭhildáṭ.

Ikuniyum men bashárat ká hál.

14 ¹ Aur Ikuniyum men aisá húá ki wuh sáth sáth Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye, aur aisí taqrír kí, kí Yahúdíon aur Yúnáníon dono kí ek barí jamá'at imán le áí. ² Magar náfarmán Yahúdíon ne gair-qaumon ke dílon men josh paidá karke, un ko bháiyon kí taraf se badgumán kar diyá. ³ Pas wuh bahut 'arse tak wahán rahe, aur Khudáwand ke bharose par dílerí se kalám karte the; aur wuh un ke háthon se nishán aur 'ajíb kám karáke apne fazl ke kalámi kí gawáhi detá thá. ⁴ Lekin shahr ke logon men phút par gayí: ba'z Yahúdíon kí taraf ho gaye, aur ba'z rasúlon kí taraf. ⁵ Magar jab gair-qaumwále aur Yahúdí unhen be'iz-zat aur sangsár karne ko, apne sardáron samet un par charhe; ⁶ to wuh is se wáqif hokar Lukáuniya ke shahron Lustra aur Dirbe aur un ke girdnawáh men bhág gaye; ⁷ aur wahán khushkhabari sunáte rahe.

Lustra men Paulus ká mu'jiza aur wa'z.

⁸ Aur Lustra men ek shakhs bai-thá thá, jo pánwon se lúchrá thá; wuh janám ká langrá thá, aur kabhí na chalá thá. ⁹ Wuh Paulus ko báten karte sun rahá thá; aur jab is ne us kí taraf gaur karke dekhá, ki us men shifá páne ke láiq imán hai, ¹⁰ to barí áwáz se kahá, ki Apne pánwon ke bal sídhá khará ho já. Pas wuh uchhalkar chalne phirne lagá. ¹¹ Logon ne Paulus ká yih kám dekhkar, Lukáuniya kí bolí men baland áwáz se kahá, kí Admíon kí súrat men deotá utarkar hamáre pás áe hai. ¹² Aur unhon ne Bar-Nabá ko Zýús kahá, aur

Paulus ko Hirmes, is liye kí yih kalám karne men sabaqat rakhtá thá. ¹³ Aur Zýús ke us mandir ká pujári, jo un ke shahr ke sámne thá, bail aur phúlon ke hár phátak par lákar, logon ke sáth qurbání karní cháhátá thá. ¹⁴ Jab Bar-Nabá aur Paulus rasúlon ne yih suná, to apne kapre phárkar logon men já kúde, aur pukár pukárkar ¹⁵ kahne lage, kí Logo, tum yih kyá karte ho? ham bhí tumháre hamtabí'at insán hai, aur tumhen khushkhabari sunáte hai, táki in bátil chízon se kanára karke us zinda Khudá kí taraf phiro, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiya: ¹⁶ us ne agle zamáne men sab qaumon ko apní apní ráb chalne diyá. ¹⁷ Táham us ne apne ap ko begawáh na chhorá; chunáñchi us ne mihrbáníán kí, aur ásmán se tumháre liye pání barsáyá, aur bari bari paidáwár ke mausim 'atá kiye, aur tumháre dílon ko kharák aur khushí se bhar diyá. ¹⁸ Yih báten kabkar bhí logon ko mushkil se roká, kí un ke liye qurbání na karen.

Taklífon aur mihnaton ke ba'd rasúlon ká Súriya ke Antákiya ko wápas áná.

¹⁹ Phir ba'z Yahúdí Antákiya aur Ikuniyum se áe: aur logon ko apní taraf karke, Paulus ko sangsár kiya, aur us ko murda samajhkar shahr ke báhar ghasít le gaye. ²⁰ Magar jab shágird us ke girdágird á khare hue, to wuh úthkar shahr men áya: aur dússe din Bar-Nabá ke sáth Dirbe ko chalá gayá. ²¹ Aur wuh us shahr men khushkhabari sunákar, aur bahut se shágird karke, Lustra, aur Ikuniyum, aur Antákiya ko wápas áe, ²² aur shágirdon ke dílon ko mazbút karte, aur yih

nasihat dete the, ki imán par qáim raho, aur kahte the; Zarúr hai ki ham bahut musibatén sahkar Khudá ki bádsháhat men dákhil hon.

²³ Aur unhon ne har ek kalisiyá men un ke liye buzurgon^a ko muqarrar kiyá, aur roze se du'á mángkar, unhen Khudáwánd ke sipurd kiyá, jis par wuh imán lúe the.

²⁴ Aur Pisidiya men se hote húe Pamfúliya men pahunché. ²⁵ Aur Pirga men kalám sunákar, Attaliya ko gaye; ²⁶ aur wahán se jaház par us Antákiyá men áe, jahán us kám ke liye, jo unhon ne ab púrú kiyá, Khudá ke fazl ke sipurd kiye gaye the. ²⁷ Wahán pahunchkar unhon ne kalisiyá ko jama' kiyá, aur un ke sámmne bayán kiyá, ki Khudá ne hamári ma'rifat kyá kuchh kiyá, aur yih ki us ne gair-gaumon ke liye imán kú darwúza khol diyá. ²⁸ Aur wuh shágirdon ke pás muddat tak rahe.

¹ *Mūsawī shari'at ke mānne ke bāre men kalisiyá kā faisala.*

15

¹ Phir ba'z log Yahúdiya se ákar bháiyon ko ta'lím dene lage, ki Agar Músá ki rasm ke muwáfíq tumhárá khatna na ho, to tum naját nahin pá sakte. ² Pás jab Paulus aur Bar-Nabá kí un se bahut takrár aur bahs húi, to kalisiyá ne yih thahráyá, ki Paulus aur Bar-Nabá, aur un men se chand áur shakhs is mas'ale ke liye rasúlon aur buzurgon^a ke pás Yaráshalem jáen. ³ Pás kalisiyá ne un ko rawána kiyá, aur wuh gair-gaumon ke rujú' láne ká bayán karte húe Finike aur Sámariya se guzre: aur sab bháiyon ko bahut khush karte gaye. ⁴ Jab Yaráshalem men pahunché, to kalisiyá aur rasúl aur buzurg^b un se khushi

ke sáth mile, aur unhon ne sab kuchh bayán kiyá, jo Khudá ne un kí ma'rifat kiyá thá. ⁵ Magar l'arision ke firqe men se jo imán láe the, un men se ba'z ne uthkar kahá, ki Un ká khatna karáná, aur un ko Músá kí shari'at par 'amal karne ká hukm dená zarúr hai.

⁶ Pás rasúl aur buzurg^b is bát par gaur karne ke liye jama' húe. ⁷ Aur bahut bahs ke ba'd, Patras ne khare hokar un se kahá, ki

Ai bháiyó, tum jánte ho ki bahut 'arsa húa, jab^c Khudá ne tum logon men se mujhe chuná, ki gair-gaumon meri zabán se khushkhabari^d ká kalám sunkar imán láen. ⁸ Aur Khudá ne, jo dilon kí jántá hai, un ko bhi hamári tarah Rúhu'l Quds dekar un kí gawáhi dí; ⁹ aur inán ke wasile se un ke dil pák karke, ham men aur un men kuchh farq na rakkhá. ¹⁰ Pás ab tum shágirdon kí gardan par aisá júá rakhkar, jis ko na hamáre bápádá uthá sakte the, na ham, Khudá ko kyún ázmáte ho? ¹¹ Hálánki ham ko yaqín hai, ki jis tarah wuh Khudáwánd Yisú' ke fazl hí se naját páenge, usí tarah ham bhi páenge.

¹² Phir sári jamá'at chup rahí, aur Paulus aur Bar-Nabá ká bayán sunne lagí, ki Khudá ne un kí ma'rifat gair-gaumon men kaise kaise nishán aur 'ajíb kám záhir kiye. ¹³ Jab wuh khámosh húe, to Ya'qúb kahne lagá, ki

Ai bháiyó, merí suno: ¹⁴ Shama'un ne bayán kiyá hai, ki Khudá ne pahle pahal gair-gaumon par kis tarah tawajjuh kí, táki un men se apne nám kí ek ummat baná le. ¹⁵ Aur nabion kí báten bhi is ke mutábíq hai; chunánci likhá hai, ki

^a *Yá prísbutíron.* ^b *Yá prísbutír.* ^c *Yún jánte ho, ki qadm dilon se.* ^d *Yá Injíl.*

16 * In báton ke ba'd main phir ákar,
Dáúd ke gire húa khaime ko uthá-
ungá ;
Aur us ke phaṭe tūṭe kī inaram-
mat karke,

Use khará karungá :

17 Táki báqí ádmí,

Ya'ní sab qaumen jo mere nám
kī kahláti haiñ,

Khudáwand ko talásh karen.

18 Yih wuhí Khudáwand farmátá
hai jo dunyá ke shurí' se in
báton kī khabar detá áyá hai.

19 Páse merá faisala yih hai, kī jo
gair-qaumen men se Khudá kī taráf
rují' hote haiñ, ham un ko taklíf
na den ; 20 magar un ko likh bhejen,
kī buton kī makrúhát, aur harám-
kárí, aur galághonṭe húa jánwaron,
aur lahú se parhez karen. 21 Kyúñkī
qadím zamáne se har shahr men
Músá kī Tauret kī manádí karne-
wále hote chale áe haiñ, aur wuh
har Sabt ko 'ibádatkhánon men
sunáí játi hai.

22 Is par rasúlon aur buzurgon^b
ne, sárf kalisiyá samet, munásib
jáná, kī apne men se chand shakhs
chunkar, Paulus aur Bar-Nabá ke
sáth Antákiyá ko bhejen ; ya'ní
Yahúdáh ko jo Bar-Sabbá kahlátá
hai, aur Silás ko ; yih shakhs bhá-
i-yon men muqaddam the : 23 aur
un ke háth yih likh bhejá, kī Antá-
kiyá aur Súriya aur Kilikiya ke
rahnewále bháiyon ko, jo gair-
qaumen men se haiñ, rasúlon aur
buzurg bháiyon ká salám pahunche.

24 Chúnkī ham ne suná hai, kī ba'z
ne ham men se, jin ko ham ne hukm
na diyá thá, wahán jákar^c tumhen
apní báton se ghabrá diyá, aur
tumbháre dilon ko uláṭ diyá ; 25 is
líye ham ne ek díl hokar munásib

jáná, kī ba'z chune húa ádmíon ko
apne 'azízon Bar-Nabá aur Paulus
ke sáth tumháre pás bhejen : 26 yih
dono aise ádmí haiñ, jinhon ne apní
jánen hamáre Khudáwand Yisú'
Masíh ke nám par nísar kar rakkhí
haiñ. 27 Chunáñchi ham ne Yahú-
dáh aur Silás ko bhejá hai ; wuh
yihí báten zabáni bhí bayán karenge.
28 Kyúñkī Rúhu'l Quds ne aur ham
ne munásib jáná, kī in zarúrí báton
ke siwá, tum par áur bojh na dálen ;
29 kī tum buton kī qurbániyon ke
gosht se, aur lahú, aur galághonṭe
húa jánwaron, aur harámkárí se
parhez karo ; agar tum in chízon
se apne áp ko bacháe rakkhoge, to
salámat rahoge. Wa's salám.

30 Páse wuh rukhsat hokar Antá-
kiyá men pahunche ; aur jamá'at
ko ikatṭhá karke khatt de diyá.
31 Wuh parhkar us ke tasallí-bakhsh
mazmún^d se khush húa. 32 Aur
Yahúdáh aur Silás ne, jo khud bhí
nabí the, bháiyon ko bahut sí nasi-
hat karke mazbút kar diyá. 33 Wuh
chand roz rahkar, aur bháiyon se
salámatí kī du'á lekar, apne bhej-
newálon ke pás rukhsat ker diye ga-
ye. 35 Magar Paulus aur Bar-Nabá
Antákiyá hí men rahe ; aur bahut
se áur logon ke sáth Khudáwand
ká kalám síkháte, aur us kī manádí
karte^e rahe.

*Paulus aur Bar-Nabá ká 'aláhída
honá.*

36 Chand roz ba'd Paulus ne Bar-
Nabá se kahá, kī Jin jin shahron
men ham ne Khudá ká kalám
sunáya thá, áo phir un men chalkar
bháiyon ko dekhen, kī kaise haiñ.
37 Aur Bar-Nabá kī saláh thí, kī
Yuhánná ko, jo Marqus kahlátá hai,
apne sáth le chalen. 38 Magar

^a 'Amos 9. 11, 12

^d Yá is nasíhat.

^b Yá *príobutvion*

^c N. wahán jákar ne dérad.

^e Yá *khushkhábári dete*.

Paulus ne yih munásib na jáná, ki jo shakhs Pamfúliya men kanára karke us kám ke liye un ke sáth na gayá thá, us ko hamráh le chalen. ³⁹ Pas un men aisi sakht takrár húi, ki ek dúsre se judá ho gaye, aur Bar-Nabá Marqus ko lekar jaház par Kuprus ko rawána húa : ⁴⁰ magar Paulus ne Sílás ko pasand kiyá, aur bháiyon kí taraf se Khudá-wand ke fazl ke sipurd hokar rawána húa. ⁴¹ Aur kalísiyáon ko mazbút kartá húa Súriya aur Kili-kiya se guzrá.

Paulus ká Timuthiys ko manadí ke liye sáth le jóná.

16 ¹ Phir wuh Dirbe aur Lustra men bhí pahunchá, to dekho, wahán Timuthiys nám ek shágird thá; us kí mán to Yahúdan thí, jo imán le áí thí; magar us ká báp Yúnání thá. ² Wuh Lustra aur Ikuniyum ke bháiyon men neknám thá. ³ Paulus ne cháhá, ki yih mere sáth chale; pas us ko leke un Yahúdiyon ke sabab, jo us nawáh men the, us ká khatna kar diyá, kyúнки wuh sab jánte the ki is ká báp Yúnání hai. ⁴ Aur wuh jin jin shahron men guzarte the, wahán ke logon ko wuh ahkám 'amal karne ke liye pahuncháte játe the, jo Yarúshalem ke rasúlon aur buzurgon * ne jári kiye the. ⁵ Pas kalísiyáen imán men mazbút, aur shumár men roz ba roz ziyáda hotí gayin.

Iláhi hidáyat se Paulus ká Maki-duniya men áná.

⁶ Aur wuh Frúgiya aur Galatiya ke 'iláqe men se guzré, kyúнки Rúhu'l Quds ne unhen Ásiya men kalám sunáne se mana' kiyá. ⁷ Aur

unhon ne Músiya ke qarib pahunchkar Bitúniya men jáne kí koshish kí; magar Yisú' kí Rúh ne unhen jáne na diyá. ⁸ Pas wuh Músiya se guzarkar Troás men áe. ⁹ Aur Paulus ne rát ko royá men dekhá, ki ek Makiduni ádui khará húa us kí minnat karke kahtá hai, ki Pár utarkar Makiduniya men á, aur hamári madad kar. ¹⁰ Us ke royá dekhte hí ham ne fauran Maki-duniya men jáne ká iráda kiyá, kyúнки ham is se yih samjhe, ki Khudá ne unhen khushkhabari dene ke liye ham ko buláya hai.

Filippi men Paulus kí kám aur tak-lifén.

¹¹ Pas ^b Troás se jáház par rawána hokar ham sídhe Samutráke men, aur dúsre din Niyápolis men áe; ¹² aur wahán se Filippi men pahunché, jo Makiduniya ká shahr, aur us qismat ká sadr^c, aur Romíon kí bastí hai; aur ham chand roz us shahr men rahe. ¹³ Aur Sabt ke din shahr ke darwáze ke báhar nadí ke kanáre gaye, jahán samjhe ki du'á mángne kí jagah hogí; aur baithkar un 'auraton se jo ikatthí húi thin, kalám karne lage. ¹⁴ Aur Thúátira shahr kí ek khudáparast 'aurat Ludiya nám qirmiz bechné-wálí bhí suntí thí: us ká dil Khudá-wand ne kholá, táki Paulus kí báton par tawajjuh kare. ¹⁵ Aur jab us ne apne gharáne samet baptisma^d le liyá, to minnat karke kahá, ki Agar tum mujhe Khudá-wand kí imándár bandí samajhte ho, to chalkar mere ghar men raho. Pas us ne hamen majbúr kiyá.

¹⁶ Jab ham du'á mángne kí jagah já rahe the, to aisá húa ki hamen ek laundí milí, jis men gaibdán rúh^e

^a Yá prisbutíron
^d Yá istibáq.

^b N. Pas na dárad.

^c Yá pahíá shahr.

^e Yun. Púthos (ya'ni ek deotá) kí rúh.

thi; wuh gaibgoi se apne málíkon ke liye bahut kuchh kamáti thi.
 17 Wuh Paulus ke aur hamáre pichhe ákar chilláne lagí, ki Yih ádmí Khudá Ta'álá ke bande hain, jo tumhen naját kí ráh batáte hain.
 18 Wuh bahut dinon tak aisá hí kartí rahí. Ákhir Paulus sakht ranjída húa, aur phirkar us rúh se kahá, ki Main tujhe Yisú' Masih ke nám se hukm detá hún, ki is men se nikal já. Wuh usí gharí nikal gayí.

19 Jab us ke málíkon ne dekhá, ki hamári kamáti kí ummed játi rahí, to Paulus aur Silás ko pakarke hákimon ke pás chauk men khench le gaye, 20 aur unhen faujdári ke hákimon ke áge le jákar kahá, ki Yih ádmí jo Yahúdí hain, hamáre shahr men barí khalbalí dálte hain, 21 aur aisí rasmen batáte hain, jin ká qabúl karná aur 'amal men láná ham Romíon ko rawá nahín. 22 Aur 'ámm log bhí muttáfíg hokar un kí mukhálafat par ámáda húa, aur faujdári ke hákimon ne un ke kapre phúrkar utár dále aur bed márne ká hukm diyá; 23 aur bahut se bed lagwákar unhen qaidkháne men dálá, aur dároga ko tákid kí, ki barí hoshyári se un kí nigahbání kare. 24 Us ne aisá hukm pákar unhen andaz ke qaidkháne men dál diyá, aur un ke pánw kúth men thonk diye. 25 Ádhí rát ke qarib Paulus aur Silás du'á máng rahe, aur Khudá kí hamd ke git gá rahe the, aur qaidí sun rahe the, 26 ki yakáyak bará bhaunchál áyá, yahan tak kí qaidkháne kí neo híl gayí: aur usí dam sab darwáze khul gaye; aur sab kí beriyán khul parín. 27 Aur dároga jág uthá, aur qaidkháne ke darwáze khule dekhkar samjhá, ki qaidí bhág gaye; pas talwár khench-

kar apne áp ko már dálná cháhá.

28 Lekin Paulus ne barí áwáz se pukáarke kahá, ki Apne taín nuqsán na pahunchá, kyínkí ham sab maujúd hain. 29 Wuh chirág mangwákar andar já kúdá, aur káuptá húa Paulus aur Silás ke áge girá, 30 aur unhen báhar lákar kahá, ki Ai sáhibo, main kyá karún kí naját páún? 31 Unhon ne kahá; Khudáwánd Yisú' par imán lá, to tú aur terá gharáná naját páegú. 32 Aur unhon ne us ko aur us ke sáre gharwálon ko Khudáwánd^a ká kalám sunáya. 33 Aur us ne rát ko usí gharí unhen le jákar un ke zakhm dhoe, aur usí waqt apne sab logon samet baptisma^b liyá. 34 Aur unhen úpar ghar men le jákar dastarkhván bichháyá, aur apne sáre gharáne samet Khudá par imán lákar^c barí khushtí kí.

35 Jab din húa, to faujdári ke hákimon ne hawaldáron kí ma'rifat kahlá bhejía, ki Un ádmíon ko chhor de. 36 Aur dároga ne Paulus ko is bát kí khabar dí, ki Faujdári ke hákimon ne tumháre chhor done ká hukm bhej diyá: pas ab nikalkar salámat chale jáo. 37 Magar Paulus ne un se kahá, ki Unhon ne ham ko jo Romí hain, qusúr sábit kiye bagair 'alániya pitwákar quid men dálá, aur ab ham ko chupke se nikálte hain? Yih nahín ho saktá, balki wuh áp ákar hamen báhar le jáen. 38 Hawaldáron ne faujdári ke hákimon ko in báton kí khabar dí. Jab unhon ne suná, ki yih Romí hain, to dar gaye: 39 aur ákar un kí minnat kí; aur báhar le jákar dardkhwást kí, ki shahr se chale jáen. 40 Pas wuh qaidkháne se nikalkar Ludiya ke hán gaye: aur bháiyon se mílkar unhen tasallí dí^d, aur rawána húa.

* N. Khudd. b Yá istibáq. c Yún. Khudá ká yaatn karke. d Yá nasihat dé.

Thissalunike aur Biriya men Paulus aur Silás ká kám.

17 ¹ Phir wuh Amfipulis aur Apulloniya hokar Thissalunike men áe, jahán Yahúdíon ká ek 'ibádatkhána thá: ² aur Paulus apne dastúr ke inuwáfiq un ke pás gayá, aur tin Sabton ko kitáb i muqaddas se un ke sáth bahs kí; ³ aur us ke ma'ni khol kholkar dalílen pesh kartá thá, ki Masíh ko dukh utháná, aur murdon men se jí uthná zarúr thá; aur yihí Yisú', jis kí main tumhen khabar detá hún, Masíh hai. ⁴ Un men se ba'z ne mán liyá, aur Paulus aur Silás ke sharik húc; aur khudáparast Yúnáníon kí ek barí jamá'at, aur bahuterí sharif 'auraten bhi, un kí sharík hún. ⁵ Magar Yahúdíon ne hasad men ákar, bázári ádmíon men se kai badmá'ashon ko apne sáth liyá, aur bhír lagákar shahr men fasád karne lage; aur Yáson ká ghar gherkar unhen logon ko sáinne le áná chálá. ⁶ Aur jab unhen na páyá, to Yáson aur kai áur bháiyon ko shahr ke hákimon ke pás chilláte húc khench le gaye, ki Wuh shakhs jinhon ne jahán ko bági kar diyá, yahún bhi áe hain; ⁷ aur Yáson ne unhen apne hán utará hai: aur yih sab ke sab Qaisar ke hukmon kí mukhálafat karke kahte hain, ki bádsáh to áur hí hai, ya'ni Yisú'. ⁸ Yih sunkar ánum log aur shahr ke hákim ghabrá gaye. ⁹ Aur inhon ne Yáson aur báqíon kí zamánat lekar unhen chhor diyá.

¹⁰ Lekin bháiyon ne fauran rá-ton rát Paulus aur Silás ko Biriya men bhej diyá. Wuh wahán pahunchkar Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye. ¹¹ Yih log Thissalunike ke Yahúdíon se nekrát the; kyúнки

^a Yún. dewon.

unhon ne bare shauq se kalám ko qabúl kiya, aur roz ba roz kitáb i muqaddas men tahqíq karte the, ki áyá yih báten isí tarah hain. ¹² Pas un men se bahutere imán láe; aur Yúnáníon men se bhi bahut sí 'izzatdár 'auraten aur mard imán láe. ¹³ Jab Thissalunike ke Yahúdíon ko ma'lúm huá, ki Paulus Biriya men bhi Khudá ká kalám sunátá hai, to wahán bhi jákar logon ko ubhárá, aur un men khalbalí dálí. ¹⁴ Us waqt bháiyon ne fauran Paulus ko rawána kiya, ki samundar ke kanára tak chalá jáe: lekin Silás aur Tímuthiyus wahín rahe. ¹⁵ Aur Paulus ke rahbar use Athene tak le gaye; aur Silás aur Tímuthiyus ke liye yih hukm lekar rawána húc, ki jahán tak ho sake jald mere pás áo.

Athene men Paulus ká mubáhisa karná aur wa'z kahná.

¹⁶ Jab Paulus Athene men un kí ráh dekh rahá thá, to shahr ko buton se bhará huá dekhkar us ká jí jal gayá. ¹⁷ Is liye wuh 'ibádatkháne men Yahúdíon aur khudáparaston se, aur chauk men jo milte the un se roz bahs kiya kartá thá. ¹⁸ Aur chand Ipi-kúri aur Stoiki failsúf us ká muqábala karne lage. Ba'z ne kahá, ki Yih bakwási kyá kahná cháhtá hai? Auron ne kahá; Yih gair ma'búdon^a kí khabar denewála ma'lúm hotá hai: is liye kí wuh Yisú' aur qiyámat kí khushkhabarí detá thá. ¹⁹ Pas wuh use apne sáth Ariyupagus men^b le gaye aur kahá; Ayá ham ko ma'lúm ho saktá hai, kí yih nayí ta'lím jo tú detá hai, kyá hai? ²⁰ Kyúнки tú hamen anokhí báten sunátá hai; pas ham jánná cháhte hain, kí in se garaz

^b Yá Koh i Mírriqh par.

kyá hai. ²¹ (Is liye ki sab Athenawí, aur pardsí jo wahán muqím the, apní fursat ká waqt nayí nayí báten kahne sunne ke siwá aur kisi kám men sarf na karte the.) ²² Paulus ne Ariyupagus ^a ke bích men khare hokar kahá, ki

Ai Athenewálo! Main dekhtá hún, ki tum har bát men dewtáon kē bare mánnewále ho. ²³ Chunnáchi main ne sair karte, aur tumháre ma'búdon par gaur karte waqt ek aísí qurbángáh bhí páí, jis par líkhá thá, ki NÁ-MA'LÚM KHUDÁ KE LIVE. Pas jis ko tum bagair ma'lún kiye pújte ho, main tum ko usí kí khabar detá hún. ²⁴ Jis Khudá ne dunyá aur us kí sári chízon ko paidá kiyá, wuh ásmán aur zamín ká Málík hokar, háth ke banáe húe mandíron men nahín rahtá; ²⁵ na kisi chíz ká muhtáj hokar, ádmíon ke háthon se khidmat letá hai, kyúñki wuh to khud sab ko zindagi aur sáns aur sab kuchh detá hai; ²⁶ aur us ne ek hí asl se ádmíon kí har ek qaum tamám rú e zamín par rahne ke liye paidá kí, aur un kí m'áden aur sukúnat kí hadden muqarrar kín; ²⁷ táki Khudá ko dhúndhen, sháyad ki táfólkar use pácn, har-chand ki wuh ham men kisi se dúr nahín: ²⁸ kyúñki usí men ^b ham jíte, aur chalte phirte, aur maujúd hai; jaisá tumháre shá'íron men se bhí ba'z ne kahá hai, ki Ham to us kí nasl bhí hai. ²⁹ Pas Khudá kí nasl hokar, ham ko yih khayál karná munásib nahín, ki Zát í Iláhi us sone yá rúpe yá patthar kí mánind hai, jo ádmí ke hunar aur íjád se ghare gaye hon. ³⁰ Pas Khudá jahálat ke waqton se chashm-poshi karke, ab sab ádmíon ko har jagah hukm detá hai, ki tauba

^a Yá Koh í Mírrikh.

karen: ³¹ kyúñki us ne ek din thahráyá hai, jis men wuh rástí se dunyá kí 'adálat us ádmí kí ma'rifat karegá, jise us ne muqarrar kiyá hai; aur use murdon men se jilákar yih bát sab par sábit kar dí hai.

³² Jab unhon ne murdon kí qiyámat ká zikr suná, to ba'z tháthá mánne lage, aur ba'z ne kahá, ki Yih bát ham tujh se phir kabhí sunenge. ³³ Isí hálat men Paulus un ke bích men se nikal gayá. ³⁴ Magar chand ádmí us ke sáth mil gaye aur ímán le áe: un men Diyunusiys Ariyupagus ^a ká ek hákim, aur Damaris nám ek 'aurat thí, aur ba'z aur bhí un ke sáth the.

Kurínthus men Paulus ká kám.

18 ¹ In báton ke ba'd Paulus Athene se rawána hokar Kurínthus men áyá. ² Aur wahán us ko Akwila nám ek Yahúdí millá, jo Puntos kí paidáish thá, aur apní bíwí Priskilla samet Itáliya se nayá nayá áyá thá, kyúñki Klaudiys ne hukm diyá thá, ki sab Yahúdí Roma se nikal jáen: pas wuh un ke pás gayá; ³ aur chúñki un ká hanipesha thá, un ke sáth rahá. aur wuh kám karne lage; aur un ká pesha khaimadozí thá. ⁴ Aur wuh har Sábt ko 'ibádatkháne men bahs kartá, aur Yahúdíon aur Yúnáníon ko qáil kartá thá.

⁵ Aur jab Silás aur Tímuthiys Makiduniya se áe, to Paulus kálám sunáne ke josh se majbúr hokar, Yahúdíon ke áge gawáhi de rahá thá, ki Yisú' hí Masih hai. ⁶ Jab log mukhálafat karne aur kufr bakne lage, to us ne apne kapre jhárkar un se kahá, ki Tumhárá khún tumhárá hí gardan par; main pák hún: ab se gair-qaumon ke pás jáingá. ⁷ Pas wahán se

^b Yá se.

chalá gayá, aur Titus^a Yústus nám ek khudáparast ke ghar gayá, jo 'ibádatkháne se milá húa thá.

⁸ Aur 'ibádatkháne ká sardár Krispus apne tamám gharáne samet Khudáwand par imán láyá^b; aur bahut se Kurinthe sunkar imán láe aur baptisma^c liyá. ⁹ Aur Khudáwand ne rát ko roya men Paulus se kahá; Khauf na kar, balki kahe já, aur chup na rah: ¹⁰ is liye ki main tere sáth hún, aur koi shakhs tujh par hamla karke zarar na pahunchá sakegá: kyúinki is shahr men mere bahut se log hain. ¹¹ Pas wuh derh baras un men rahkar Khudá ká kalám sikhátá rahá.

¹² Jab Galliyo Akhaya ká súbá thá, Yahúdí eká karke Paulus par charh áe, aur use 'adálat men le jákar ¹³ kahne lage; Yih shakhs logon ko targib detá hai, ki shari'at ke bakhiláf Khudá ká parastish karen. ¹⁴ Jab Paulus ne bolná cháhá, to Galliyo ne Yahúdíon se kahá; Ai Yahúdí, agar kuchh zulm yá barí sharárat ká bat hoti, to wájb thá ki main sabr karke tumhári suntá^d: ¹⁵ lekin jab yih aise suwál hain, jo lafzon aur námnon aur kháss tumhári shari'at se 'iláqa rakhte hain, to tum hi jáno; main aisi báton ká munsif banná nahín cháhátá. ¹⁶ Aur us ne unhen 'adálat se nikalwá diyá. ¹⁷ Phir sab logon ne 'ibádatkháne ke sardár Sosthines ko pakarke 'adálat ke sámne má'á. Magar Galliyo ne in báton ká kuchh parwá na ká.

Paulus ka tísrá davra.

¹⁸ Pas Paulus bahut din wahán rahkar bháiyon se rukhsat húa;

aur chúnki us ne mannat máni thí, is liye Kinkhríya men sir mundáyá, aur jaház par Súríya ko rawána húa; aur Priskilla aur Akwila us ke sáth the. ¹⁹ Aur Ifisus men pahunchkar us ne unhen wahán chhorá: aur áp 'ibádatkháne men jákar Yahúdíon se bahs karne lagá. ²⁰ Jab unhon ne us se darkhwást ká, ki áur kuchh 'arsa hamáre sáth rah, to us ne manzúr na kiyá; ²¹ balki yih kahkar un se rukhsat húa, ki Agar Khudá ne cháhá, to tumháre pás phir áungá; aur Ifisus se jaház par rawána húa. ²² Phir Qaisariya men utarke, Yarúshalem ko gayá, aur kalisiyá ko salám karke Antákiyá men áyá. ²³ Aur chand roz rahkar wahán se rawána húa, aur tartibwár Galatiya ke 'iláqe aur Frúgiya men guzartá húa, sab shágirdon ko mazbút kartá gayá.

Ifisus aur Akhaya men Apullos ká kám.

²⁴ Phir Apullos nám ek Yahúdí, Iskandariya ká paidáish, khush-taqrí^e aur kitáb i muqaddas ká máhir, Ifisus men pahunchá. ²⁵ Is shakhs ne Khudáwand ká ráh ká ta'lím pái thá; aur rúhání josh se^f kalám kartá, aur Yisú^g ká bábat sahíh sahíh ta'lím detá thá, magar sirf Yúhanná hí ke baptisma^c se wáqif thá. ²⁶ Wuh 'ibádatkháne men dilerí se bolne lagá; magar Priskilla aur Akwila us ká báten sunkar use apne ghar le gaye, aur us ko Khudá ká ráh áur ziyáda sihhat se batái. ²⁷ Jab us ne iráda kiyá, ki pár utarkar Akhaya ko jáe, to bháiyon ne us ká himmat barhákar shágirdon ko likhá, ki us se achchhi tarah milná. Us ne

^a N. Titiyus.

^c Yá 'ibádatg.

^e Yá 'álím.

^b Yún. Krispus ne . . . Khudáwand ká yaqín kiyá.

^d Yún. main tumháre sáth sabr kartá.

^f Yún. rúh men sargarm hokar.

wahān pahunchkar un logon kī barī madad kī, jo fazl ke sabab imān lāe the; ²⁸ kyūnki wuh kitāb i muqaddas se Yisū' kā Masīh honā sābīt karke, bare zor shor se Yahūdīon ko 'alāniya qāil kartā rahā.

Ijisu men Paulus kā kām.

19 ¹ Aur jab Apullos Kurinthus men thā, to aisā hūā ki Paulus ūpar ke 'ilāqe se guzarkar Ifsus men āyā, aur kāi shāgirdon ko dekhkar ² un se kahā; Kyā tum ne imān lāte waqt Rūhu'l Quds pāyā? Unhon ne us se kahā, ki Ham ne to sunā bhī nahīn, ki Rūhu'l Quds nāzil hūā hai. ³ Us ne kahā; Pas tum ne kis kā baptisma^a liyā? Unhon ne kahā; Yūhannā kā baptisma^a. ⁴ Paulus ne kahā; Yūhannā ne logon ko yih kahkar tauba kā baptisma^a diyā, ki Jo mere piche ānewālā hai, us par, ya'nī Yisū' par, imān lānā. ⁵ Unhon ne yih sunkar Khudāwand Yisū' ke nām kā^b baptisma^a liyā. ⁶ Jab Paulus ne un par hāth rakkhe, to Rūhu'l Quds un par nāzil hūā, aur wuh tarah tarah kī zabānen bolne, aur nubuwat karne lage. ⁷ Aur wuh sab takhminan būrah ādmī the.

⁸ Phir wuh 'ibādāt-khāne men jākar tīn mahīne tak dilerī se boltā rahā, aur Khudā kī bādshāhat kī bābat bahs kartā, aur logon ko qāil kartā rahā. ⁹ Lekin jab ba'z saḡht-dil aur nāfarmān ho gaye, balki logon ke sāmne is Tariq ko burā kahne lage, to us ne un se kanāra karke shāgirdon ko alag kar liyā, aur har roz Turannus ke madrase men bahs kiyā kartā thā. ¹⁰ Do baras tak yihī hotā rahā, yahān tak ki Āsiya ke rahnewalon, kyā Yahūdī kyā Yūnānī, sab ne Khu-

^a Yā istibāq.

dāwand kā kalām sunā. ¹¹ Aur Khudā Paulus ke hāthon se khāss khāss mu'jize dikhātā thā; ¹² yahān tak ki rūmāl aur paṭke us ke badan se chhuwākar būmāron par dāle jāte the, aur un kī bimāriān jāti rahti thīn, aur burī rūhen un men se nikal jāti thīn. ¹³ Magar ba'z Yahūdīon ne jo jharā phūnki karte phirte the, yih ikhtiyār kiya, ki jin men burī rūhen hon, un par Khudāwand Yisū' kā nām yih kah karke phūnken, ki Jis Yisū' kī Paulus manādī kartā hai, main tum ko usī kī qasam detā hūn. ¹⁴ Aur Skiwā Yahūdī sardār kāhin ke sāt bete aisā kiya karte the. ¹⁵ Burī rūh ne jawāb men un se kahā, ki Yisū' ko to main jāntī hūn, aur Paulus se bhī wāqif hūn, magar tum kaun ho? ¹⁶ Aur wuh saḡhs jis par burī rūh thī, kūdkar un par jā parā; aur dono par gālib ākar aisī ziyādati kī, ki wuh nange aur zakhmī hokar us ghar se nikal bhāge. ¹⁷ Aur yih bāt Ifsus ke sab rahnewāle Yahūdīon aur Yūnānīon ko ma'lūm ho gayī; pas sab par khauf chhā gayā; aur Khudāwand Yisū' ke nām kī bu-zurgī hūī. ¹⁸ Aur jo imān lāe the, un men se bahuteron ne ākar apne apne kāmōn kā iqrār aur izhār kiya. ¹⁹ Aur bahut se jādū karne-wālon ne apnī apnī kitāben ikatthī karke, sab logon ke sāmne jalā dīn; aur jab un kī qimat kā hisāb hūā, to pachās hazār rupaye kī niklīn. ²⁰ Isī tarah Khudāwand kā kalām zor pakaṛkar phailtā aur gālib hotā gayā.

²¹ Jab yih ho chukā, to Paulus ne jī men thānā, ki Makiduniya aur Akhaya se hokar Yārūshalem ko jāungā; aur kahā, ki Wahān jāne ke ba'd mujhe Roma bhī dekhnā

^b Yā men.

zarúr hai. ²² Pas apne k̄hidmatguzáron men se do shakhs, ya'ní Tí-muthiyus aur Irástus ko Makiduniya men bhejkar, ap kuchh 'arse Ásiya men rahá.

Artimis dewi ke pūjnewálon ká fasád.

²³ Us waqt is Taríq kí bábat bará fasád uthá. ²⁴ Kyūnki Demetriyus nān ek sunár thá, jo Artimis ke rūpable mandir banwákar us peshe-wálon ko bahut kamwá detá thá.

²⁵ Usne un ko, aur un ke muta'alliq aur poshewálon ko janna' karke kahá, ki Ai logo, tum jānte ho ki hamári áśudagi isí kām kí badaulat hai. ²⁶ Aur tum dekhte aur sunte ho, ki sirf Ifísus hí men nahín, balki taqriban tamām Ásiya men is Paulus ne bahut se logon ko yih kahkar qáil aur gumrah kar diya hai, ki jo háth ke banáe hūe hain, wuh Khudá nahín hain: ²⁷ pas sirf yihí khatra nahín, ki hamári pesha beqádr ho jágá; balki barí dewi Artimis ká mandir bhí náchíz ho jágá, aur jise tamām Ásiya aur sári dunyá pūjti hai, k̄hud us kí bhí 'azmat játi rahegi. ²⁸ Wuh yih sunkar gusse men bhar gaye, aur chillá chillákar kahne lage, ki Ifísion kí Artimis barí hai. ²⁹ Aur tamām shahr men halchal par gayi: aur logon ne Gayus aur Aristarkhus Makiduniyawálon ko, jo Paulus ke hamsafar the, pakar liya, aur ek dil hokar tamáshagáh ko daure. ³⁰ Jab Paulus ne majna' men jáná cháhá, to shágirdon ne jáne na diya. ³¹ Aur Ásiya ke hákimon men se us ke ba'z doston ne ádmí bhejkar us kí minnat kí, ki tamáshagáh men jáne kí jur'at na karná. ³² Aur ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: kyūnki majlis darham barham ho gayi thí; aur

aksar logon ko yih bhí k̄habar na thí, ki ham kis liye ikatthe hūe hain. ³³ Phir unhon ne Iskandar ko, jise Yahúdí pesh karte the, bhír men se nikálkar áge kar diya^a; aur Iskandar ne háth se ishára karke majma' ke sánne 'uzr bayán karná cháhá. ³⁴ Jab unhen ma'lúm húa ki yih Yahúdí hai, to sab ham-áwáz hokar koí do ghanṭe tak chilláte rahe, ki Ifísion kí Artimis barí hai. ³⁵ Phir shahr ke muharrir ne logon ko thandá karke kahá, ki Ai Ifísio, kaun sá ádmí nahín jāntá, ki Ifísion ká shahr barí dewi Artimis ke mandir aur us múrat ká muháfiz hai, jo Zyús kí taraf se giri thí? ³⁶ Pas jab koí in báton ke khiláf nahín kah saktá, to wájib hai ki tum itminán se raho, aur besochē kuchh na karo. ³⁷ Kyūnki yih log jin ko tum yahán lúe ho, na mandir ke lūtnewále hain, na hamári dewi kí badgoi karnewále. ³⁸ Pas agar Demetriyus aur us ke hampesha kisi par da'wá rakhte hon, to 'adálat khulí hai, aur sūbe maujūd hain: ek dūse par nális̄h karen. ³⁹ Aur agar tum kisi aur aur kí tahqíqát cháh̄te ho, to bú-zúb̄ita majlis men faisala hogá. ⁴⁰ Kyūnki áj ke balwe ke sabab hamen apne úpar nális̄h hone ká andesha hai, is liye ki is kí koí wajh nahín hai: aur is súrat men ham is hangame kí jawábdihí na kar sakege. ⁴¹ Yih kahkar us ne majlis ko barṅhwást kiya.

Yūnán aur Makiduniya men Paulus kí gash̄t.

20 ¹ Jab hullar mauqíf ho gayá, to Paulus ne shágirdon ko bulwákar nasífat kí, aur un se rukhsat hokar Makiduniya ko rawána húa. ² Aur us 'iláqe se gu-

^a Yá Phir bhír men se ba'z ne Iskandar ko jise Yahúdí pesh karte the nishá diya.

zarkar, aur unhen bahut nasihat karke, Yúnán men áyá. ³ Jab tñ mahíne rahkar Súrīya kí taraf jaház par rawána hone ko thá, to Yahúdíon ne us ke barkhiláf sázish kí; phir us kí yih saláh húi, kí Makiduniya hokar wápas jáe. ⁴ Aur Purrus ká betá Sopatrus jo Biriya ká thá; aur Thissalunikíon men se Aristarkhus, aur Sikundus; aur Gayus jo Dirbe ká thá, aur Tímuthiyus; aur Ásiya ká Tukhikus aur Trufimus, Ásiya tak ^a us ke sáth sáth gaye. ⁵ Yih áge jákar Troás men hamári ráh dekhte rahe. ⁶ Aur 'Íd i Fatír ke dinon ke ba'd ham Filippí se jaház par rawána hokar, páñch din ke ba'd Troás men un ke pás pahunche; aur sáť din wahín rahe.

Troás men Paulus ká ek murde ko jiláná.

⁷ Hafte ke pahle din, jab ham rotí torne ke liye jama' húe, to Paulus ne दूसरे दिन rawána hone ká iráda karke un se báten kí, aur ádhí ráť tak kalám kartá rahá. ⁸ Jis bálákháne par ham jama' the, us men bahut se chirág jal rahe the. ⁹ Aur Yútukhus nám ek jawán khirkí men baithá thá; us par nind ká bará galaba thá; aur jab Paulus ziyáda der tak báten kartá rahá, to wuh nind ke galabe men tísri manzil se gir pará; aur uťháya gayá, to murda thá. ¹⁰ Paulus utarkar us se lipať gayá, aur gale lagákar kahá; Ghabráo nahín; is men ján hai. ¹¹ Phir úpar jákar rotí torí, aur khákar itní der tak un se báten kartá rahá, ki pau phat gayí; phir wuh rawána ho gayá. ¹² Aur wuh us larke ko jítá láe, aur un kí barí khátir jama' húi.

^a N. *Ásiya tak na dárád.*

Paulus ká Ifsus kí kalisiyá ke buzurgon ko nasihat dená.

¹³ Ham jaház tak áge jákar, is iráde se Assus ko rawána húe, kí wahán pahunchkar Paulus ko charhá len; kyúñki us ne paidal jáne ká iráda karke yihí tajwíz kí thí. ¹⁴ Pas jab wuh Assus men hamen milá, to ham use charhákar Mitulene men áe. ¹⁵ Aur wahán se jaház par rawána hokar दूसरे दिन Kıhiyus ke sámnne pahunche; aur tísre दिन Sámus tak áe aur agle दिन Miletus men á gaye. ¹⁶ Kyúñki Paulus ne yih thán liyá thá, kí Ifsus ke pás se guzre, aisá na ho kí use Ásiya men der lage; is liye kí wuh jaldí kartá thá, kí agar ho sake, to use Pintekust ká दिन Yarıshalem men ho.

¹⁷ Aur us ne Miletus se Ifsus men kahlá bhejá aur kalisiyá ke buzurgon ^b ko bulwáyá. ¹⁸ Jab wuh us ke pás áe, to un se kahá; Tum khud jánté ho, kí pahle hí din se, kí main ne Ásiya men qadam rakkhá har waqt tumháre sáth kis tarah rahá; ¹⁹ ya'ní kamál firotaní se, aur ápsú bahá bahákar, aur un ázmáishon men jo Yahúdíon kí sázish ke sabab mujh par wáqí' hún, Khudáwand kí khidmat kartá rahá. ²⁰ Aur jo jo báten tumháre fúide kí thín, un ke bayán karne, aur 'alániya aur ghar ghar síkháne se kabhí na híjhká; ²¹ balki Yahúdíon aur Yúnáníon ke rú ba rú gawáhí detá rahá, kí Khudá ke sámnne tauba karná, aur hamáre Khudáwand Yisú' Masih ^c par imán láná cháhiye. ²² Aur ab dekho, main rúh men bandhá húa Yarıshalem ko játá hún, aur na ma'lúm kí wahán mujh par kyá kyá guzre: ²³ siwá is ke kí Rúhu'l Quds har shahr men gawáhí de dekar mujh

^b Yé *priabuttron*.

^c N. *Masih na dárád.*

se kahtá hai, ki qaid aur musibatén tere liye taiyár haiñ. ²⁴ Lekin main apní ján ko 'aziz nahín samajhtá ki us kí kuchh qadr karún, ba muqábala is ke, ki apná daur, aur wuh khidmat jo Khudáwánd Yisú' se páí hai, púrí karún, ya'ní Khudá ke fazl kí khushkhabarí kí gawáhí dún. ²⁵ Aur ab dekho, main jántá hún ki tum sab, jin ke darmiyán main bádsháhat kí manádí kartá phirá, merá munh phir na dekhoge. ²⁶ Pas main áj ke din tumhen gata'í kahtá hún, ki sab ke khún se pák hún. ²⁷ Kyúñki main Khudá kí sárfi marzi tum se púre taur par bayán karne se na jhijhká. ²⁸ Pas apní aur us sáre galle kí khabardárfi karo, jis ká Rúhu'l Quds ne tumhen nigahbán^a thaharáyá, táki Khudá kí kalisiyá kí gallabání karó, jise us ne khássa apne khún se mol liyá. ²⁹ Main yih jántá hún, ki mere jáne ke ba'd phérnewále bheriye tum men áenge, jinhen galle par kuchh tars na áegá; ³⁰ aur khud tum men se aise ádmí uthenge, jo ultí ultí báten kahenge, táki shágirdon ko apní taraf khénch len. ³¹ Is liye jágte raho, aur yád rakkho, ki main tén baras tak rát din ánsú bahá bahákar har ek ko samjháne se báz na áyá. ³² Ab main tumhen Khudá^b aur us ke fazl ke kalám ke sipurd kartá hún, jo tumhárfi taraqqí^c kar saktá hai, aur sáre muqaddason men sharíf karke mirás de saktá hai. ³³ Main ne 'isí kí chándí, yá sone, yá kapre ká lálach nahín kiyá. ³⁴ Tum ap jánte ho, ki inhín háthon ne merí aur mere sáthion kí hájaten rafa' kíñ. ³⁵ Main ne tum ko sab báten karke díkhá dín, ki is tarah mihnát karke kamzoron ko sambhálná, aur Khudáwánd Yisú' kí báten yád rakhní

^a Yá bishop.^b N. Khudáwánd.^c Yún. ta'mír.

cháhiyen, ki us ne khud kahá; Dená lene se mubáarak hai.

³⁶ Us ne yih kahkar ghutne teke, aur un sab ke sáth du'á mángí. ³⁷ Aur wuh sab bahut roe, aur Paulus ke gale lag lagkar us ke boste liye; ³⁸ aur khásskar is bát par gaingín the, jo us ne kahí thí, ki Tum merá munh phir na dekhoge. Phir use jaház tak pahuncháyá.

*Miletus se hoke Yaráshalem tak
Paulus ká safar.*

21 ¹ Aur jab ham un se bamushkil judá hokar jaház par rawána hue, to aisá húa ki sidhí ráh Kos men áe, aur दूसरे दिन Rudus men, aur wahán se Patara men: ² phir ek jaház sidhí Fínike ko játá húa milá, aur us par sawár hokar rawána hue. ³ Jab Kuprus nazar áyá, to use báen háthi chhórkar Súriya ko chale, aur Súr men utre; kyúñki wahán jaház ká mál utárná thá. ⁴ Jab shágirdon ko talásh kar liyá, to ham sárfi roz wahán rahe: unhon ne Rúh kí ma'rifát Paulus se kahá, ki Yaráshalem men qadam na rakhná. ⁵ Aur jab wuh din guzar gaye, to aisá húa ki ham nikálke rawána hue; aur sab ne, bíwiyon aur bachchon samet, ham ko shahr ke báhar tak pahuncháyá. Phir ham ne^a samundar ke kanáre ghutne tekkar du'á mángí; ⁶ aur ek दूसरे दिन ham rawána hokar to jaház par charhe, aur wuh apne apne ghar wápas chale gaye.

⁷ Aur ham Súr se jaház ká safar tamám karke, Patulimayis men pahunche; aur bháiyon ko salám kiyá, aur ek दिन un ke sáth rahe. ⁸ दूसरे दिन ham rawána hokar Qaisariya men áe; aur Filippus mubashshir ke ghar, jo un sáton men se thá, utarkar us ke sáth

rahe. ⁹ Us kí chár kunwári betiyán thín, jo nubuwat kartí thín. ¹⁰ Aur jab ham wahán bahut roz rahe, to Agabus nám ek nabí Yahúdiya se áyá. ¹¹ Us ne hamáre pás ákar Paulus ká kamarband liyá, aur apne háth pánw bándhkar kahá; Rúhu'l Quds yún kahtá hai, kí Jis shakhs ká yih kamarband hai, us ko Yahúdí Yaráshalem men isí tarah bándhenge, aur gair-qaumon ke háth men hawále karenge. ¹² Jab yih suná, to ham ne aur wahán ke logon ne us kí minnat kí, kí Yaráshalem ko na jáe. ¹³ Magar Paulus ne jawáb diyá, kí Tum kyá karte ho? kyún ro roke morá dil torte ho? Main to Yaráshalem men Khudáwand Yisú' ke nám par na sirf bándhe jáne, balki marne ko bhí taiyár hún. ¹⁴ Jab us ne na máná, to ham yih kahkar chup ho gaye, kí Khudáwand kí marzí purí ho.

¹⁵ Un dinon ke ba'd, ham apne safar ká asbáb taiyár karke Yaráshalem ko gaye. ¹⁶ Aur Qaisariya ke bhí ba'z shágird hamáre sáth chale, aur ek qadím shágird Manáson Kuprí ko sáth le áe, táki ham us ke hán mihmán hon.

Paulus ká mannat kí rasm ko adá karná.

¹⁷ Jab ham Yaráshalem men pahunché, to bhái barí khushí ke sáth ham se mile. ¹⁸ Aur दूसरे दिन Paulus hamáre sáth Ya'qúb ke pás gayá; aur sab buzurg wahán házir the. ¹⁹ Us ne unhen 'alám karke, jo kuchh Khudá ne us kí khidmat se gair-qaumon men kiya thá, mufassal bayán kiya. ²⁰ Unhon ne yih sunkar Khudá kí baráfi kí: phir us se kahá; Ai bhái, tú dekhtá hai, kí Yahúdíon men ha-

zaráh ádmí imán le áe hain; aur wuh sab shari'at ke báre men sargarm hain. ²¹ Aur un ko tere báre men síkhá diyá gayá hai, kí tú gair-qaumon men rahnewále sab Yahúdíon ko yih kahkar Músá se phir jáne kí ta'lim detá hai, kí na apne larkon ká khatna karo, na Músawí rasmon par chalo. ²² Pas kyá kiya jáe? Log zarúr sunenge, kí tú áyá hai. ²³ Is liye jo ham tujh se kahte hain, wuh kar: hamáre hán chár ádmí aise hain, jinhon ne mannat mání hai; ²⁴ unhen lekar apne áp ko un ke sáth pák kar, aur un kí taraf se kuchh khasrah kar, táki wuh sir mundáen: to sab ján lenge, kí jo báten unhen tere báre men síkhái gayi hain, un kí kuchh asl nahin; balki tú khud bhí shari'at par 'amal karke durustí se chaltá hai. ²⁵ Magar gair-qaumon men se jo imán láe, un kí bábat ham ne yih faisala karke likhá thá, kí wuh sirf buton kí qurbáni ke gosht se, aur lahu, aur galághonté hús jánwaron, aur harámkári se apne áp ko bacháe rakkhen. ²⁶ Is par Paulus un ádmíon ko lekar, aur दूसरे दिन apne áp ko un ke sáth pák karke, haikal men dákhil húa, aur khabar dí, kí jab tak ham men se har ek kí nazr na charháí jác taqaddus ke din pure karenge.

Haikal ke fúsál men Paulus ká Romí sipáhíon ke zarí'e se bachná.

²⁷ Jab wuh sáat din pure hone ko the, to Ásiya ke Yahúdíon ne use haikal men dekhkar, sab logon men halchal machái, aur yún chil-lákar us ko pakar liya; ²⁸ kí Ai Isráílo, madad karo: yih wuhí ádmí hai, jo har jagah sab ádmíon ko ummat, aur shari'at, aur is

• Yá prisbutir.

maqám ke khlíaf síkhátá hai: balki Yúnáníon ko bhí haikal men lákar, is pák maqám ko nápák kiyá hai. ²⁹ Kyúñki unhoñ ne is se pahle Trufimus Ifisí ko us ke sáth shahr men dekhá thá; usí kí bábat unhoñ ne khayál kiyá, ki Paulus use haikal men le áyá hai. ³⁰ Aur tamám shahr men halchal par gayí, aur log dauṛkar jama' húe: aur Paulus ko pakarke haikal ke báhar ghasítkar le gaye: aur fauran darwáze band kar liye gaye. ³¹ Jab wuh use qatl karná cháhte the, to úpar paltan ke sardár ke pás khabar pahunchí, ki tamám Yarushalem men khalbalí parí hui hai. ³² Wuh usí dam sipáhíon aur súbadáron ko lekar un ke pás niche daurá áyá: aur wuh paltan ke sardár aur sipáhíon ko dekhkar Paulus kí múr píṭ se báz áe. ³³ Is par paltan ke sardár ne nazdik ákar use girítár kiyá, aur do zanjíron se báñdhne ká hukun dekar púchhne lagá, ki Yih kaun hai, aur is ne kyá kiyá hai? ³⁴ Bhír men se ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: pas jab hullaṛ ke sabab kuchh haqíqat daryáft na kar saká, to hukun diyá, ki use qal'a men le jáo. ³⁵ Jab sírhíyon par pahunchá, to bhír kí zabardastí ke sabab sipáhíon ko use uṭhákár le jáná pará; ³⁶ kyúñki logon kí bhír yih chilláti hui us ke píchhe parí, ki Us ká kám tamám kar.

Yarushalem ke logon ke sánne Paulus kí jawáb.

³⁷ Aur jab Paulus ko qal'a ke andar le jáne ko the, to us ne paltan ke sardár se kahá; Kyá mujhe ijázat hai, ki tujh se kuchh kahún? Us ne kahá; Kyá tú Yúnání jántá hai? ³⁸ Kyá tú wuh

Misrí nahín, jo is se pahle gázíon men se char hazár ádmíon ko bági karke jangal men le gayá? ³⁹ Paulus ne kahá, ki Main Yahúdí ádmí, Kilikiya ke mashhúr shahr Tarsus ká bášhinda hún. Main terí minnat kartá hún, ki mujhe logon se bolne kí ijázat de. ⁴⁰ Jab us ne use ijázat dí, to Paulus ne sírhíyon par kharé hokar logon ko háth se ishára kiyá. Jab wuh chupcháp ho gaye, to 'Ibrání zabán men yún kahne lagá, ki

22 ¹ Ai bháiyó aur buzurgo, merá 'uzr suno, jo ab tum se bayán kartá hún.

² Jab unhoñ ne suná, ki ham se 'Ibrání zabán men boltá hai, to aur bhí chupcháp ho gaye. Pas us ne kahá;

³ Main Yahúdí hún, aur Kilikiya ke shahr Tarsus men paidá húa, magar merí tarbíyat is shahr men Gamlíel ke qadamon men hui, aur main ne bápáñdon kí shari'at kí kháss pábandí kí ta'lím pái; aur Khudá kí ráh men aísá sargarm thá. jaisá tum sab áj ke din ho.

⁴ Chunáñchi main ne mardon aur 'aurton ko báñdh báñdhkar, aur qaidkháne men dál dalkar, Masíhi tariqwálon ko^a yahún tak satáyá, ki marvá bhí dálá. ⁵ Chunáñchi sardár káhin aur sáre buzurg mere gawáh haiñ, ki un se main bháiyon ke nám khatt lekar Damishq ko rawána húa, táki jitne wahán hon, unhen bhí báñdhkar Yarushalem men sazá diláne ko láúñ. ⁶ Jab main safar kartá Damishq ke nazdik pahunchá, to aísá húa ki do pahar ke qarib yakáyak ek bará núr ásmán se mere girdágird á chamká. ⁷ Aur main zamin par gir pará, aur yih áwáz suní, ki Ai Shául! ai Shául! tú mujhe kyúñ

^a Yún. is taríq ko,

satátá hai? ⁸ Main ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, tú kaun hai? Us ne mujh se kahá; Main Yisú' Násari hún, jise tú satátá hai. ⁹ Aur mere sáthion ne núr to dekhá, lekin jo mujh se boltá thá, us kí áwáz na suni. ¹⁰ Main ne kahá; Ai Khudáwand, main kyá karún? Khudáwand ne mujh se kahá; Uthkar Damishq men já; jo kuchh tere karne ke liye muqarrar húa hai, wahán tujh se sab kahá jaéga. ¹¹ Jab mujhe us núr ke jalál ke sabab kuchh na dikháí diyá, to mere sáthi merá háth pakarke mujhe Damishq men le gaye. ¹² Aur Hananyáh nám ek shakhs, jo shari'at ke muwáfiq dindár, aur wahán ke sab rahne-wále Yahúdíon ke nazdik neknám thá, ¹³ mere pás áyá, aur khare hokar mujh se kahá; Bhái Shául, phir biná ho. Usí gharí biná hokar main ne us ko dekhá. ¹⁴ Us ne kahá; Hamáre bápádáon ke Khudá ne tujh ko is liye muqarrar kiyá, ki tú us kí marzi ko jáne. aur us Rástabáz ko dekhe, aur us ke munh kí áwáz sune. ¹⁵ Kyúнки tú us kí taraf se sab ádmion ke sámne un báton kí gawáh hogá, jo tú ne dekhí aur suni hai. ¹⁶ Ab kyún kar karta hai? uth, baptisma^a le, aur us kí nám lekar apne gunáhon ko dho dá. ¹⁷ Jab main phir Yarusálem men ákar haikal men du'á máng rahá thá, to aisá húa ki main bekhud ho gayá, ¹⁸ aur us ko dekhá ki mujh se kahtá hai; Jaldí kar, aur fauran Yarusálem se nikal já; kyúнки mere haqq men teri gawáhi qabúl na karenge. ¹⁹ Main ne kahá; Ai Khudáwand, wuh khud jánte hai, ki jo tujh par imán láe main un ko qaid karátá, aur já ba já 'ibádat-

khánon men pitwátá thá: ²⁰ aur jab tere shahíd Stifanus kí khún baháyá játa thá, to main bhi wahán khará thá, aur us ke qatl par rázi thá, aur us ke qátilon ke kapron kí hifázat kartá thá. ²¹ Us ne mujh se kahá; Já: main tujhe gair-qaumon ke pás dúr dúr bhe-júnga.

Romí hone ke sabab Paulus kí kore lagne se bachná.

²² Wuh is bát tak to us kí sunte rahe; phir baland áwáz se chilláe, ki Aise shakhs ko zamín par se faná kar de! us kí zinda rahná munásib nahín. ²³ Jab wuh chil-láte aur apne kapre phenkte aur khák uráte the, ²⁴ to paltan ke sardár ne hukm dekar kahá, ki use qal'a men le jáo, aur kore mákar us kí izhár lo, táki mujhe ma'lúm ho, ki wuh kis sabab se us kí mukhálafat men yún chilláte hai. ²⁵ Jab unhon ne use tasmon se bándh líyá, to Paulus ne us súbadár se jo pás khará thá kahá; Kyá tumhen rawá hai, ki ek Romí ádmí ke kore máro, aur wuh bhi qusúr sábit kiye bagair? ²⁶ Súbadár yih sunkar paltan ke sardár ke pás gayá, aur use khabar dekar kahá; Tú kyá kartá hai? yih to Romí ádmí hai. ²⁷ Paltan ke sardár ne us ke pás ákar kahá; Mujhe batá to, kyá tú Romí hai? Us ne kahá; Hán. ²⁸ Paltan ke sardár ne jawáb diyá, ki Main ne barí raqam dekar Romí hone kí rutba hásil kiyá. Paulus ne kahá; Main to paidáishí hún. ²⁹ Pas jo us kí izhár lene ko the, fauran us se alag ho gaye, aur paltan kí sardár bhi yih ma'lúm karke dar gayá, ki jis ko main ne bándhá hai, wuh Romí hai.

• • Yá Istibáq.

Yahūdion ki sadr 'adālat men Paulus kā jawāb.

³⁰ Subh ko yih haqīqat ma'lūm karne ke irāde se, ki Yahūdī us par kyā ilzām lagāte haiñ, us ne us ko khol diyā; aur sardār kāhin aur sārē sadr 'adālatwālon ko jama' hone kā hukm diyā, aur Paulus ko nīche le jākar un ke sūnne kharā kar diyā.

23 ¹ Paulus ne sadr 'adālatwālon ko gaur se dekhkar kahā; Ai bhāiyo, main ne āj tak kamāl neknīyatī se Khudā ke wāste 'umr guzārī hai. ² Sardār kāhin Hananyāh ne un ko jo us ke pās khare the hukm diyā, ki us ke munh par tamāncha māro. ³ Paulus ne us se kahā; Ai safedī phirī hūī dīwār, Khudā tujhe māregā: tū sharī'at ko muwāfiq merā insāf karne ko bāthī hai, aur kyā sharī'at ke barkhilāf mujhe mārne kā hukm detā hai? ⁴ Jo pās khare the unhon ne kulā; Kyā tū Khudā ke sardār kāhin ko burā kahtā hai? ⁵ Paulus ne kahā; Ai bhāiyo, mujhe ma'lūm na thā ki yih sardār kāhin hai; kyūnki likhā hai, ki "Apnī qaum ke sardār ko burā na kah. ⁶ Jab Paulus ne yih ma'lūm kiya ki ba'z Sadūqī haiñ aur ba'z Farīsī, to 'adālat men pukārke kahā, ki Ai bhāiyo, main Farīsī aur Farīsion kī aulād hūñ; murdon kī ummed aur qiyāmat ke bāre men mujh par muqaddama ho rahā hai. ⁷ Jab us ne yih kulā, to Farīsion aur Sadūqion men takrār hūī; aur hāzirīn men phūṭ par gayī. ⁸ Kyūnki Sadūqī to kahte haiñ, ki na qiyāmat hai, na koi frishṭā, na rūh; magar Farīsī dono kā iqrār karte haiñ. ⁹ Pas barā shor hūā: aur Farīsion ke firqe ke ba'z faqih uṭhe, aur yūñ kahkar

jhagarne lage, ki Ham is ādmī men kuchh burāī nahīn pāte; aur agar kisī rūh yā frishṭe ne is se kalām kiya ho, to phir kyā? ¹⁰ Aur jab barī takrār hūī, to palṭan ke sardār ne, is khauf se ki mabādā Paulus ke ṭukre kar diye jāen, fauj ko hukm diyā, ki utarkar use un men se zabardastī nikālo, aur qal'a men le āo.

Paulus kā Yahūdion kī sūzish se bachnā, aur Feliks hākim ke pās pahunchāyā jānā.

¹¹ Usī rūṭ Khudāwand us ke pās ā kharā hūā, aur kahā; Khātir jama' rakh: ki jaise tū ne merī bābat Yartūshalem men gawāhī dī, waise hī tujhe Roma men bhi gawāhī denī hogī.

¹² Jab dīn hūā, to Yahūdion ne ekā karke aur la'nāt kī qasam khākar kahā, ki jab tak ham Paulus ko qatl na kar len, na kuchh khāenge na pienge. ¹³ Aur jinhon ne āpas men yih sūzish kī, wuh chālīs se ziyāda the. ¹⁴ Pas unhon ne sardār kāhinon aur bu-zurgon ke pās jākar kahā, ki Ham ne sakht la'nāt kī qasam khāī hai, ki jab tak Paulus ko qatl na kar len, kuchh na chakheñge. ¹⁵ Pas ab tum sadr 'adālatwālon se milkar palṭan ke sardār se 'arz karo ki use tumhāre pās lāe, goyā tum us ke mu'āmale kī haqīqat ziyāda daryāft karnī chāhte ho: aur ham us ke pahunchne se pahle us ke mār dālne ko taiyār haiñ. ¹⁶ Lekin Paulus kā bhāñjā un kī ghāt kā hāl sunkar āyā, aur qal'a men jākar Paulus ko khabar dī. ¹⁷ Paulus ne sūbadaron men se ek ko bulākar kahā; Is jawān ko palṭan ke sardār ke pās le jā; yih us se kuchh kahnā chāhtā hai.

¹⁸ Pas us ne us ko paltan ke sardár ke pás le jákar kahá, ki Paulus qaidí ne mujhe bulákar dardhwást kí, ki is jawán ko tere pás láún, ki tujh se kuchh kahná cháhtá hai. ¹⁹ Paltan ke sardár ne us ká háth pakarkar, aur alag jákar púchhá, ki Mujh se kyá bát kahní cháhtá hai? ²⁰ Us ne kahá; Yahúdíon ne eká kiyá hai, ki tujh se derkhwást karen, ki kal Paulus ko sadr 'adálat men láe, goyá tú us ke hál kí áur bhí tah- qíqat karní cháhtá hai. ²¹ Lekin tú un kí na mánná: kyúunki un men chális shakhs se ziyáda us kí ghát men hain, jinhon ne la'nat kí qasam kháí hai, ki jab tak use már na dálen, na khaenge na plenge; aur ab wuh taiyár hain; sirf tere wa'de ká intizár hai. ²² Pas sardár ne jawán ko yih hukm dekar rukhsat kiyá, ki Kisí se na kahná, ki tú ne mujh par yih záhir kiyá. ²³ Aur do súbadáron ko pás bulákar kahá, ki Do sau sipáhi, aur sattar sawár, aur do sau nezebardár pahr rát gaye Qaisariya ke jáne ko taiyár kar rakhná: ²⁴ aur hukm diyá ki Paulus kí sawári ke liye jánwaron ko bhí házir karen, takí use Feliks hákim ke pás sahíh salámat pahunchá den. ²⁵ Aur is mazmún ká khatt likhá:

²⁶ Klaudiyus Lúsiyás ká Feliks bahádur hákim ko salám. ²⁷ Is shakhs ko Yahúdíon ne pakarkar már dálná cháhá; magar jab mujhe ma'lúm huá ki Romí hai, to fauj samet charh gayá, aur chhurá láyá. ²⁸ Aur is bát ke daryáft karne ká iráda karke, ki wuh kis sabab se us par nálish karte hain, use un kí sadr 'adálat men le gayá: ²⁹ aur ma'lúm huá, ki wuh apní sharí'at

ke mas'alon kí búbat us par nálish karte hain; lekin us par koí aisá ilzám nahín lagáyá gayá, jo qatl yá qaid ke láiq ho. ³⁰ Aur jab mujhe ittilá' húi, ki is shakhs ke barkhiláif sázish honewálí hai, to main ne use fauran tere pás bhej diyá hai, aur us ke mudda'íon ko bhí hukm de diyá hai, ki tere sámnne us par da'wá karen.

³¹ Pas sipáhsion ne hukm ke mu- wáfíq Paulus ko lekar, ráton rát Antipatris men pahunchá diyá. ³² Aur dúsre dín sawáron ko us ke sáth jáne ke liye chhorkar, ap qal'a ko phire. ³³ Unhon ne Qaisariya men pahunchkar hákim ko khatt de diyá, aur Paulus ko bhí us ke áge házir kiyá. ³⁴ Us ne khatt parhkar púchhá, ki Yih kis súbe ká hai? aur yih ma'lúm karke ki Kilikiya ká hai. ³⁵ Us se kahá, ki Jab tere mudda'í bhí házir honge, to main terá muqaddama karúngá: aur use Herodes ke qal'a * men qaid rakhne ká hukm diyá.

Feliks ke samne Paulus kí peshí, aur Qaisariya men do baras qaid rahní.

24 ¹ Páñch dín ke ba'd Hanan- yáh sardár káhin, ba'z bu- zurgon, aur Tirtullus náun ek wakíl ko sáth lekar wahán áyá, aur unhon ne hákim ke sámnne Paulus kí faryád kí. ² Jab wuh buláyá gayá, to Tirtullus ilzám lagáke kalne lagá, ki,

Ai Feliks bahádur, chúñki tere wasíle se han bare amn men hain, aur terí dúrandeshí se is qaum ke fáide ke liye kharábíon kí isláh hotí hai, ³ ham har tarah aur har jagah kamál shukrguzárí ke sáth terá ihsán mánte hain. ⁴ Magar is liye ki tujhe ziyáda taklíf na dúñ, main terí minnat kartá hún,

* Yún. praitorion.

ki tú apní mihrbání se hamári do ek báton sun le. ⁵ Kyúñki ham ne is shakhs ko muhsid^a, aur dunyá ke sab Yahúdíon men fitna-angez, aur Násaríon ke bid'atí firqe ká sarguroh páyá. ⁶ Us ne haikal ko nápak karne ki bhí koshish kí thí, aur ham ne use pakrá: ⁷ usí se tahqíq karke tú ap in sab báton ko daryáft kar saktá hai, jin ká ham us par ilzám lagáte hain. ⁸ Aur Yahúdíon ne bhí is da'we men muttáfíq hokar kahá, ki yih báton isí tarah hain.

¹⁰ Jab hákim ne Paulus ko bolne ká ishára kiyá, to us ne jawáb diyá:

Chúñki main jántá hún, ki tú bahut barason se is qaum ki 'adálat kartá hai, is liye main khátir jama'í se apná 'uzr bayán kartá hún. ¹¹ Tú daryáft kar saktá hai, ki bárah din se ziyáda nahín húc, ki main Yaráshalem men 'ibádat karne gayá thú: ¹² aur unhon ne mujhe na haikal men kisi ke sáth bahs karte, yá logon men fasád utháte páyá; na 'ibádatkhánon men; na shahr men: ¹³ aur na wuh in báton ko, jin ká mujh par ab ilzám lagáte hain, tere sámnne sábit kar sakte hain. ¹⁴ Lekin tere sámnne yih iqrár kartá hún, ki jis Tariq ko wuh bid'at kahte hain, usí ke mutábíq main apne báp-dádon ke Khudá ki 'ibádat kartá hún, aur jo kuchh Tauret aur nabíon ke sahífon men likhá hai, us sab par merá imán hai. ¹⁵ Aur Khudá se usí bát ki ummed rakhtá hún, jis ke wuh khud bhí muntazir hain, ki rástbázon aur náráston dono ki qiyámat hogí. ¹⁶ Isí liye main khud bhí koshish men rahtá hún, ki Khudá aur ádmíon ke báb men merá dil mujhe kabhí malá-

mat na kare. ¹⁷ Bahut barason ke ba'd main apní qaum ko khaírát pahuncháne, aur nazren charháne áyá thá. ¹⁸ Unhon ne bagair hangáme yá balwe ke mujhe tahárat kí hálát men, yih kám karte húc, haikal men páyá—hán Ásiya ke chand Yahúdí the—¹⁹ aur agar un ká mujh par kuchh da'wá thá, to unhen tere sámnne házir hokar faryád karní wájib thí. ²⁰ Yá yihí khud kahen, ki jab main sadr 'adálat ke sámnne khará thá, to mujh men kyá buráí páí thí, ²¹ siwá is ek bát ke, ki main ne un men khare hokar baland áwáz se kahá thá, ki Murdon ki qiyámat ke báre men áj mujh par tumháre sámnne muqaddama ho rahá hai.

²² Feliks ne, jo sahíh taur par is Tariq se wáqif thá, yih kahkar muqaddame ko multawí kar diyá, ki Jab palán ká sardár Lúsiyás áegá, to main tumhárá muqaddama fuisal karúngá: ²³ aur súbá-dár ko hukm diyá, ki us ko qaid to rakh, magar áram se rakhná, aur us ke doston men se kisi ko us kí khidmat karne se mana' na karná.

²⁴ Aur chand roz ke ba'd Feliks apní biwí Drúsilla ko, jo Yahúdan thí, sáth lekar áyá; aur Paulus ko bulwákar us se Masíh Yisú' ke dín kí kaifiyat suní. ²⁵ Aur jab wuh rástbázi, aur parhezgári, aur áy-anda 'adálat ká bayán kar rahá thá, to Feliks ne dahshat khákar jawáb diyá, ki Is waqt to já, fursat pákar tujhe phir buláúngá. ²⁶ Use Paulus se kuchh rupaye milne kí ummed bhí thí; is liye use áur bhí bulá bulákar us ke sáth guftgú kiyá kartá thá. ²⁷ Lekin jab do baras guzar gaye, to Pukiyus Festus Feliks ki jagah muqarrar

^a Yún. wabál.

húá; aur Feliks Yahúdíon ko apná ihsánmand karne kí garaz se Paulus ko qaid hí men chhor gayá.

Festus ke sámnne Paulus kí peshí.

25 ¹ Pas Festus súbá men dá-khil hokar tén roz ke ba'd Qaisariya se Yaráshaleim ko gayá. ² Aur sardár káhinon aur Yahúdíon ke ráison ne us ke hún Paulus kí faryád kí; ³ aur us kí mukhálafat men yih ri'áyat cháhí, ki wuh use Yaráshaleim men bulá bheje, aur ghát men the ki use ráh men már dálen. ⁴ Magar Festus ne jawáb diyá, ki Paulus to Qaisariya men qaid hai, aur main áp jald wahán jáungá. ⁵ Pas tum men se jo ikhtiyárwále hain, wuh sáth chalen, aur agar is shakhs men kuchh bejá bát ho, to us kí faryád karen.

⁶ Wuh un men áth das din rahkar Qaisariya ko gayá, aur दूसरे दिन ताक़्त i 'adálat par baithkar Paulus ko láne ká hukm diyá. ⁷ Jab wuh házir húá, to jo Yahúdí Yaráshaleim se áe the, wuh us ke ás pás khare hokar us par bahutere sakht ilzám lagáne lage, magar un ko sábit na kar sake; ⁸ lekin Paulus ne yih 'uzr kiyá, ki Main ne na to kuchh Yahúdíon kí shari'at ká gunáh kiyá hai, na haikal ká, na Qaisar ká. ⁹ Magar Festus ne, Yahúdíon ko apná ihsánmand banáne kí garaz se, Paulus ko jawáb diyá; Kyá tujhe Yaráshaleim jáná manzúr hai, ki terá yih muqaddama wahán mere sámnne faisal ho? ¹⁰ Paulus ne kahá; Main Qaisar ke takht i 'adálat ke sámnne khará hún; merá muqaddama yahín faisal honá cháhíye. Yahúdíon ká main ne kuchh qusúr nahín kiyá,

^a Yá duhát detá.

chunánci tú bhí khúb jántá hai. ¹¹ Agar badkár hún, yá main ne qatl ke láiq koí kám kiyá hai, to mujhe marme se inkár nahín. Lekin jin báton ká wuh mujh par ilzám lagáthe hain, agar un kí kuchh asl nahín, to un kí ri'ayat se koí mujh ko un ke hawáale nahín kar saktá: main Qaisar ke hán apil kartá^a hún. ¹² Phir Festus ne saláhkáron se maslahat karke jawáb diyá, ki Tú ne Qaisar ke hán apil kiyá^b hai; to Qaisar hí ke pás jáegá.

Agrippa bádsháh ke sámnne Paulus ká jawáb.

¹³ Aur kuchh din guzarne ke ba'd, Agrippa bádsháh aur Birníke ne Qaisariya men ákar Festus se muláqát kí. ¹⁴ Aur un ke kuchh 'arse wahán rahne ke ba'd Festus ne Paulus ke muqaddame ká hál bádsháh se yih kahkar bayán kiyá, ki Ek shakhs ko Feliks qaid men chhor gayá hai. ¹⁵ Jab main Yaráshaleim men thá, to sardár káhinon aur Yahúdíon ke buzurgon ne us kí faryád kí, aur sazá ke hukm kí dardkhwást kí. ¹⁶ Un ko main ne jawáb diyá, ki Romíon ká yih dastúr nahín, ki kisi ádmí ko ri'áyatan sazá ke liye hawáale karen, jab tak ki mudda'á 'alaih ko, apne mudda'íon ke rú ba rú hokar, da'wá ke jawáb dene ká mauqa' na mile. ¹⁷ Pas jab wuh yahán jama' húe, to main ne kuchh der na kí, balki दूसरे ही दिन ताक़्त i 'adálat par baithkar, us ádmí ke láne ká hukm diyá. ¹⁸ Magar jab us ke mudda'í khare húe, to jin buráiyon ká mujhe gumán thá, un men se unhon ne kisi ká ilzám us par na lagáya; ¹⁹ Balki apne dín, aur kisi shakhs

^b Yá duhát át.

Yisú' kí bábat us se bahs karte the, jo mar gayá thá, aur Paulus us ko zinda batátá hai. ²⁰ Chúnki main in báton kí tahqíqát kí bábat uljhan men thá, is liye us se púchhá; Kyá tú Yarúshalem men jáne ko rázi hai, kí wahán in báton ká faisala ho? ²¹ Magar jab Paulus ne apil kiyá,^a kí merá muqaddama sháhansháh kí 'adálat men faisal ho, to main ne hukm diyá, kí jab tak use Qaisar ke pás na bhejún, wuh qaid rahe. ²² Agrippa ne Festus se kahá; Main bhí us ádmí kí sunna cháhátá hún. Us ne kahá, kí Tú kal sun legá.

²³ Pas दूसरे दिन, जब Agrippa aur Birnike, barí shán o shaukat se, paltan ke sardáron aur shahr ke raíson ke sáth, díwánkháne men dákhil hue, to Festus ke hukm se Paulus házir kiyá gayá. ²⁴ Phir Festus ne kahá; Ai Agrippa bádsháh, aur ai sab házirín! tum is shakhs ko dekhte ho, jis kí bábat Yahúdíon ke sáre guroh ne Yarúshalem men, aur yahán bhí chillá chillákar mujh se 'arz kí, kí is ká áge ko jítá rahná munásib nahín. ²⁵ Lekin mujhe ma'lúm húa, kí us ne qatl ke láiq kuchh nahín kiyá; aur jab us ne khud sháhansháh ke hán apil kiyá,^a to main ne us ke bhejne kí tajwíz kí. ²⁶ Us kí nisbat mujhe koi thík bát ma'lúm nahín, kí Sarkár i'Alí ko likhún. Is wáste main ne us ko tumháre áge, aur khásskar, ai Agrippa bádsháh, tere huzúr házir kiyá hai, táki tahqíqát ke ba'd likhne ke qábil koi bát nikle; ²⁷ kyúnki qaid ke bhejte waqt, un ilzámon ko jo us par lagáe gaye hon záhir na karná, mujhe khiláf i 'aql ma'lúm hotá hai.

26 ¹ Agrippa ne Paulus se kahá; Tujhe apne liye bolne kí ijázat hai. Paulus háth barhákar apná jawáb yún pesh karne lagá, kí

² Ai Agrippa bádsháh, jitní báton kí Yahúdí mujh par nálísh karte hai, áj tere sámne un kí jawábdihí karní apní khushnasíbí jántá hún: ³ khásskar is liye kí tú Yahúdíon kí sab rasmon aur mas'-alon se wáqif hai: pas main minnat kartá hún, kí tabammul se merí sun le. ⁴ Sab Yahúdí jánte hai, kí apní qaum ke darmiyán aur Yarúshalem men shurú' i jawání se merá chál chalan kaisá rahá hai; ⁵ chúnki wuh shurú' se mujhe jánte hai, agar cháhen, to gawáh o sakte hai, kí main Farísí hokar apne din ke sab se ziyáda púband i mazhab firqe kí tarah zindagí guzártá thá. ⁶ Aur ab us wa'de kí ummed ke sabab mujh par muqaddama ho rahá hai, jo Khudá ne hamáre bápádaron se kiyá thá; ⁷ usí wa'de ko púra hone kí ummed par hamáre bárah ke bárah qabíle dí o ján se rát dí 'ibádat kiyá karte hai. Isí ummed ke sabab, ai bádsháh, Yahúdí mujh par nálísh karte hai. ⁸ Jab kí Khudá murdon ko jílátá hai, to yih bát tumháre nazdíq kyún gair-mu'tabar samjhí játi hai? ⁹ Main ne bhí samjhá thá, kí Yisú' Násarí ke nám kí tarah tarah se mukhálat karní mujh par farz hai. ¹⁰ Chunáuchi main ne Yarúshalemi men aísá hí kiyá, aur sardár káhi-noon kí taraf se ikhtiyár pákar, bahut se muqaddason ko qaid men dálá, aur jab wuh qatl kiye játe the to main bhí yihí ráe detá thá. ¹¹ Aur har 'ibádatkháne men unhen sazá dílé dílákar zabardastí un se kufir kahlwátá thá, balki un kí

^a Yá ádhát dí.

mukhálafat men aisá díwána baná, ki gair shahron men bhí jákar unhen satátá thá. ¹² Isí hál men sardár káhinon se ikhtiyár aur parwána lekar Damishq ko játá thá; ¹³ to ai bádsháh, main ne do pahar ke waqt ráh men yih dekhá, ki súrj ke núr se ziyáda ek núr ásmán se, mere aur mere hamisafaron ke girdágird á chamká.

¹⁴ Jab ham sab zamín par gir páre, to main ne 'Ibrání zabán men yih áwáz suní, ki Ai Shá'úl, ai Shá'úl, tú mujhe kyún satátá hai? Paine kí ár par lát mární tere liye mushkil hai. ¹⁵ Main ne kahá; Ai Khudáwand, tú kaun hai? Khudáwand bolá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai. ¹⁶ Lekin uth, apne pánwon par khará ho; kyúnkí main is liye tujh par záhir húa hún, ki tujhe un chízon ká bhí khádim aur gawáh muqarrar karún, jin kí gawáhi ke liye tú ne mujhe dekhá hai, aur un ká bhí jin kí gawáhi ke liye main tujh par záhir húa karúngá. ¹⁷ Aur main tujhe is ummat aur gair-qaumon se bachátá rahúngá; jin ke pás tujhe is liye bhejtá hún, ¹⁸ ki tú un kí ankhen khol de, táki andhere se raushní kí taraf, aur Shaitán ke ikhtiyár se Khudá kí taraf rujú' láen, aur mujh par imán láne ke bá'is gunáhon kí mu'áfi, aur muqaddason men sharik hokar mirás páen. ¹⁹ Is liye, ai Agrippa bádsháh, main us ásmání royá ká náfarmán na húa: ²⁰ balki pahle Damishqion ko, phir Yaráshalem aur sáre mulk í Yahúdiya ke báshindon ko, aur gair-qaumon ko samjhátá rahá, ki tauba karen, aur Khudá kí taraf rujú' lákar tauba ke muwáfiq kám karen. ²¹ Inhin báton ke sabab Yahúdiyon ne mujhe

haikal men pakarke, már dálné kí koshish kí. ²² Lekin Khudá kí madad se main áj tak qáim hún, aur chhoṭe bare ke sámne gawáhi detá hún, aur un báton ke siwá kuchh nahín kahtá, jin kí peshingoí nabíon aur Músá ne bhí kí hai, ²³ ki Masíh ko dukh utháná zarúr hai, aur sab se pahle wuhí murdon men se zinda hokar is ummat ko aur gair-qaumon ko bhí núr ká ishtihár degá.

²⁴ Jab wuh is tarah jawábdihí kar rahá thá, to Festus ne bari áwáz se kahá; Ai Paulus, tú díwána hai; bahut ílm ne tujhe díwána kar diyá hai. ²⁵ Paulus ne kahá; Ai Festus bahádúr, main díwána nahín, balki sachcháí aur hoshyári kí báten kahtá hún. ²⁶ Chunánchi bádsháh, jis se main dílerána kalám kartá hún, yih báten jántá hai: aur mujhe yaqín hai ki in báton men se koí us se chhipí nahín; kyúnkí yih májará kone men nahín húa. ²⁷ Ai Agrippa bádsháh, kyá tú nabíon ká yaqín kartá hai? Main jántá hún, ki tú yaqín kartá hai. ²⁸ Agrippa ne Paulus se kahá; Tú to thori hí sí nasihat karke mujhe Masíhí kar lená cháhntá hai. ²⁹ Paulus ne kahá; Main to Khudá se cháhntá hún, ki thori nasihat se, yá bahut se, sirf tú hí nahín, balki jitne log áj meri sunte hai, meri mánind ho jáen, siwá in zanjiron ke.

³⁰ Tab bádsháh, aur hákim, aur Birníke, aur un ke hamnishin uth khare hue; ³¹ aur alag jákar ek dústre se báten karne aur kahne lage, ki Yih ádmí aisá to kuchh nahín kartá, jo qatl yá qaid ke láiq ho. ³² Agrippa ne Festus se kahá, ki Agar yih ádmí Qaisar ke hán apil na kartá, to chhút saktá thá.

* Yá duháí na detá.

*Itáliya ki taraf Paulus kā rawāna
kiyā jānā.*

27 ¹ Jab jaház par Itáliya ko hamārā jānā thahar gayá, to unhoṇ ne Paulus aur ba'z aur qaidioṇ ko sháhansháhi paltan ke ek súbadár Yúliyus nám ke hawále kiyá. ² Aur ham Adramuttiyūn ke ek jaház par, jo Ásiya ke kanáre kí bandargáhoṇ meṇ jáne ko thá, sawár hokar rawána hūe; aur Thissalunike kā Aristarkhūs Maki-duní hamáre sáth thá. ³ Dústre din Saidá meṇ jaház thahrá; aur Yúliyus ne Paulus par mihrbānī karke doston ke pás jáne kí ijázat dí, táki us kí khatirdári ho. ⁴ Wahán se ham rawána hūe, aur Kuprus kí ár meṇ hokar chale, is liye kí hawá muḥálif thí. ⁵ Phir ham Kilikiya aur Pamfúliya ke samundar se guzarkar Lúkiya ke shahr Múra^a meṇ utre. ⁶ Wahán súbadár ko Iskandriya ká ek jaház Itáliya jātá hūá milá; pás ham ko us meṇ biṭhá diyá. ⁷ Aur ham bahut dinon tak áhista áhista chalkar jab mushkil se Kanidus ke samne pahunche, to is liye kí hawá ham ko áge barhne na detí thí Salmone ke sámne se hokar Krete kí ár meṇ chale; ⁸ aur bamushkil us ke kanáre kanáre chalkar, Hasín Bandar nám ek maqáin meṇ pahunche, jis se Lāsaya shahr nazdik thá.

Jaház kā tífín meṇ phans jānā.

⁹ Jab bahut 'arsa guzar gayá, aur jaház ká safar is liye khatarnák ho gayá, kí Roze ká din guzar chuká thá, to Paulus ne unheṇ yih kahkar nasihat kí, ¹⁰ kí Ai sáhibo, mujhe ma'lúm hotá hai kí is safar meṇ

^a N. Murra.

taklíf aur bahut nuqsán hogá, na sirf mál aur jaház ká, balki hamári jānoṇ ká bhí. ¹¹ Magar súbadár ne nákhudá aur jaház ke málík kí bátoṇ par Paulus kí bátoṇ se ziyá-da liház kiyá. ¹² Aur chúnki wuh bandar jāroṇ meṇ rahne ke liye achchhá na thá, is liye aksar logon kí saláh thahrí, kí wahán se rawána hoṇ, aur agar ho sake, to Fíniks meṇ pahunchkar járá káten: wuh Krete ká ek bandar hai, jis ká rukh shimál-mashriq, aur junúb-mashriq hai. ¹³ Jab kuchh kuchh dakhiná hawá chalne lagí, to unhoṇ ne, yih samajhkar kí hamárā matlab hásil ho gayá, langar utháyá, aur Krete ke kanáre ke qarib qarib chale. ¹⁴ Lekin thoṛí der ba'd ek barí tú-fání hawá, jo Yúrakulon kahláti hai, Krete par se jaház par ái: ¹⁵ aur jab jaház hawá ke qábú meṇ á gayá, aur us ká sámná na kar saká, to ham ne lúchár hokar us ko bahne diyá. ¹⁶ Aur Kauda^b nám ek chhote jazíre kí ár meṇ bahte bahte, ham barí mushkil se dōngí ko qábú meṇ láe; ¹⁷ aur jab mal-láh us ko úpar charhá chuke, to jaház kí mazbúti kí tadbíreṇ karke us ko níche se bándhá; aur Súrtis ke chorbálú meṇ dhas jáne ke dar se, jaház ká sáz o sámán utár liyá, aur usí tarah bahte chale gaye. ¹⁸ Magar jab ham ne ándhí se bahut hichkole kháe, to dústre din wuh jaház ká mál phenkne lage; ¹⁹ aur tísre din unhoṇ ne apne hí háthoṇ se jaház ke úlát o asbáb bhí phenk diye. ²⁰ Aur jab bahut dinon tak na súraj nazar áyá, na táre, aur shiddat kí ándhí chal rahí thí, to ákhir ham ko bachne kí ummed bi'kull na rahí. ²¹ Aur jab bahut fáqe kar chuke to Paulus ne un ke bích meṇ khare hokar kahá; Ai

^b N. Klauda.

sáhibo, lázim thá ki tum meri bát mánkar Krete se rawána na hote, aur yih taklif aur nuqsán na ufháto. ²² Magar ab main tum ko nasihat kartá hún, ki khátir jama' rakkho: kyúнки tum men se kisi ki ján ká nuqsán na hogá, magar jaház ká. ²³ Kyúнки Khudá, jis ká main hún, aur jis ki 'ibádat bhí kartá hún, us ke firishte ne isí ráf ko mere pás ákar ²⁴ kahá; Ai Paulus, na dar; zarúr hai, ki tú Qaisar ke sámnne házir ho; aur dekh, jitne log tere sáth jaház men sawár hain, un sab ki Khudá ne teri khátir jánbakhshí kí. ²⁵ Is liye, ai sáhibo, khátir jama' rakkho: kyúнки main Khudá ká yaqín kartá hún, ki jaisá mujh se kahá gayá hai, waisá hí hogá. ²⁶ Lekin yih zarúr hai, ki ham kisi tápú men já pareñ.

Jaház ki tabáhi.

²⁷ Jab chaudahwín ráf húi aur ham Bahr i Adriya men tákrate phirte the, to ádhi ráf ke qarib malláhon ne atkal se ma'lúm kiyá, ki kisi mulk ke nazdfk pahunch gaye; ²⁸ aur pání ki tháh lekar bis pursa páyá; aur thorá áge barhkar, aur phir tháh lekar pandrah pursa páyá. ²⁹ Aur is dar se, ki mabáda chatánon par já paren, jaház ke pichhe se char langar dále, aur subh hone ki du'á mángte rahe. ³⁰ Aur jab malláhon ne cháhá ki jaház par se bhág jáen, aur is baháne se ki galahí se langar dálen^b, dongi ko samundar men utára. ³¹ To Paulus ne súbadár aur sipáhion se kahá, ki Agar yih jaház par na rahenge, to tum nahin bach sakte. ³² Is par sipáhion ne dongi ki rassiyán kátkar use chhor diya. ³³ Aur jab din nikalne ko húa, to Paulus ne

sab ki minnat ki, ki kháná khá lo, aur kahá, ki Tum ko intizár karte karte aur fáqa khenchte khenchte áj chaudah din ho gaye, aur tum ne kuchh nahin kháya. ³⁴ Is liye tumhári minnat kartá hún, ki kháná khá lo; kyúнки is par tumhári bihtarí mauqúf hai: aur tum men se kisi ke sir ká ek bál biká na hogá. ³⁵ Yih kahkar us ne rotí lí, aur un sab ke sámnne Khudá ká shukr kiyá, aur torkar kháne lagá. ³⁶ Phir un sab ki khátirjama' húi, aur ap bhí kháná kháne lage. ³⁷ Aur ham sab milkar jaház men do sau chhahattar ádmí the. ³⁸ Jab wuh khákar ser húa, to gehúon ko samundar men phenkar jaház ko halká karne lage. ³⁹ Jab din nikal áyá, to unhon ne us mulk ko na pahchána: magar ek khárfi dekhí, jis ká kanára sáf thá, aur saláh ki, ki agar ho sake, to jaház ko us par charhá len. ⁴⁰ Pas langar kholkar samundar men chhor diye, aur patwáron ki bhí rassiyán khol din, aur aglá pál hawá ke rukh par charhákar us kanáre ki taraf chale. ⁴¹ Lekin ek aisi jagah já pare, jis ke dono taraf samundar ká zor thá, aur jaház zamín par tik gayá. Pas galahí to dhakká khákar phans gayi; magar dumbála lahron ke zor se tútne lagá. ⁴² Aur sipáhion ki yih saláh thí, ki qaidion ko már dálen, ki aisé na ho koi tairkar bhág jáe. ⁴³ Lekin súbadár ne, Paulus ke bacháne ki garaz se, un ko is iráde se báz rakkhá; aur hukm diyá, ki jo tair sakte hain, pahle kúdkar kanáre par chale jáen; ⁴⁴ aur báqí log, ba'z takhton par, aur ba'z jaház ki áur chízon ke sahúre se chale jáen. Aur isí tarah sab ke sab khushkí par salámat pahunch gaye.

^a Yún. un sab ko Khudá ne tujhe balakhsh diya.

^b Yún. an den.

Milite tápú par Paulus aur us ke sathion ká tiknú.

28 ¹ Jab ham pahunch gaye, to jáná ki is tápú ká nám Milite hai. ² Aur un ajnabíon ne ham par kháss mihrbání kí, kyúnci menh kí jharí, aur járe ke sabab unhon ne ág jaláke ham sab kí khátir kí. ³ Jab Paulus ne lakriyon ká gatthá jama' karke ág men dálá, to ek sánp^a garmí pákar niklá, aur us ke háth par lipat gayá. ⁴ Jis waqt un ajnabíon ne wuh kirá us ke háth men latká húa dekhá, to ek dústre se kahne lage, ki Beshakk yih ádmí khúní hai; agarchi samundar se bach gayá, taubhi 'Adl^b use jine nahín detá. ⁵ Pas us ne kire ko ág men jhatak diyá, aur use kuchh zarar na pahunchá. ⁶ Magar wuh muntazir the, ki is ká badan súj jáegá, yá yih marke yakáyak gir paregá. Lekin jab der tak intizár kiyá, aur dekhá ki us ko kuchh zarar na pahunchá, to aur khayál karke kahá, ki yih to koi dewtá hai.

⁷ Wahán se qaríb Publiýus nám us tápú ke sardár kí milk thí. Us ne ghar le jákar. tín din tak barí mihrbání se hamári mihmání kí. ⁸ Aur aisá húa ki Publiýus ká báp bukhár aur pechish kí wajh se bímár pará thá. Paulus ne us ke pás jákar du'á mángí, aur us par háth rakhkar shifá di. ⁹ Jab aisá húa, to báqí log jo us tápú men bímár the áe, aur achchhe fíye gaye. ¹⁰ Aur unhon ne hamári barí 'izzat kí; aur chalte waqt jo kuchh hamen darkár thá, jaház par rakh diyá.

Milite se rawána hokar Roma men pahunchná.

11 Tín mahíne ke ba'd, ham

^a Yún. *afat.*

^b Yún. *Díke.*

^c Ya'ni *Tau'am*, yá *do Dewtá.*

^d *Yá áuhtá ál.*

Iskándriya ke ek jaház par rawána húa, jo járe bhar us tápú men rahé thá, aur jis ká nishán Diyuskúrí^c thá. ¹² Aur Surakúsa men jaház thahrákar tín din rahe; ¹³ aur wahán se pher khákar Regiyum men áe: aur ek roz ba'd dakhinú chali, to dústre din Putiyulí men áe. ¹⁴ Wahán ham ko bhái mile, aur un kí minnat se ham sáit din un ke pás rahe: aur isi tarah Roma tak gaye. ¹⁵ Wahán se bhái, hamári khabar sunkar, Appiyus ke Chauk aur Tinsaráe tak hamáre istiqbál ko áe: aur Paulus ne unhen dekhkar Khudá ká shukr kiyá, aur us kí khátirjama' hui.

¹⁶ Jab ham Roma men pahunché, to Paulus ko ijázat hui, kí akelá us sipáhi ke sáth rahe, jo us par pahrá detá thá.

Roma ke Yahúdíon se Paulus kí taqíir.

¹⁷ Tín roz ke ba'd aisá húa kí us ne Yahúdíon ke ra'íson ko bulwáyá; aur jab jama' ho gaye, to un se kahá, ki Ai bháíyo, harchand main ne ummat ke, aur bápudáon kí rasmon ke khiláf kuchh nahín kiyá, taubhi Yarusálem se qaidí hokar Romíon ke háth hawále kiyá gayá. ¹⁸ Unhon ne meri tahqíqát karke mujhe chhor dená cháhá, kyúnci mere qatl ká koi sabab na thá. ¹⁹ Magar jab Yahúdíon ne mukhá-lafat kí, to main ne láchár hokar Qaisar ke hán apil kiyá^d; magar is wáste nahín kiyá, kí apní qaum par mujhe kuchh ilzám laganá thá. ²⁰ Pas is liye main ne tumhen buláyá hai, kí tum se milún aur guftgú karún: kyúnci Isráíl kí ummed ke sabab main is zanjír se jakrá húa hún. ²¹ Unhon ne us se kahá; Ná hamáre pás

Yahúdiya se tere báre men khatt áe, na bháiyon men se kisi ne ákar teri kuchili khabar di, na burái bayán kí. ²² Magar ham munásib jánte hain ki tujh se sunen, tere kyá khayálát hain; kyunki is firge ki bábat ham ko ma'lúm hai, ki har jagah us ke khiláf kahte hain.

²³ Aur wuh us se ek din thahrákar, kasrat se us ke hán jama' húe, aur wuh Khudá ki bádsháhat kí gawáhi de dekar aur Músá kí Taurat, aur nabíon ke sahífon se Yisú' kí bábat samjhá samjhákar subh se shám tak un se bayán kartá rahá. ²⁴ Aur ba'z ne us kí bátón ko mán liyá, aur ba'z ne na máná. ²⁵ Jab ápas men muttafiq na húe, to Paulus ke is ek bát ke kahne par rukhsat húe, ki Rúhu'l Quds ne Yasha'yáh nabi kí ma'rifat tum-háre bápádáon se khúb kahá, ki

²⁶ a Is ummat ke pás jákar kah,

Ki tum kánon se sunoge, aur hargiz na samjhoge;

Aur ánkhon se dekhoge, aur hargiz ma'lúm na karoge:

²⁷ Kyunki is ummat ke dil par charbí chhá gayí hai,

Aur wuh kánon se únchá sunte hain,

Aur unhon ne apní ánkhen band kar lí hain;

Kahín aisá na ho ki ánkhon se ma'lúm karen,

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhén,

Aur rujú' lán,

Aur main unhen shifá bakhshún.

²⁸ Pas tum ko ma'lúm ho, ki Khudá kí is naját ká paigám gair-qaimon ke pás bhejá gayá hai, aur wuh use sun bhí lengí.

Roma men Paulus ká qayám.

³⁰ Aur wuh píre do baras apne kiráe ke ghar men rahá, ³¹ aur jo us ke pás áte the, un sab se miltá rahá. aur kamál dilerí se, bagair rok tok ke, Khudá kí bádsháhat kí manadí kartá, aur Khudáwánd Yisú' Masíh kí bátén sikhátá rahá.

ROMI'ON KE NÁM

PAULUS RASÚL KÁ KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Paulus kí taraf se jo Yisú' Masíh^b ká banda hai, aur rasúl hone ke liye buláyá gayá, aur Khudá kí us khushkhabarí ke liye makhsús kiyá gayá hai, ² jis ká us ne peshtar se apne nabíon kí

ma'rifat kitáb i muqaddas men, ³ apne Bete hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh kí nisbat wa'da kiyá thá; jo jism ke i'tibár se to Dáúd kí nasl se paidá húa, ⁴ lekin pákí-zagí kí rúh ke i'tibár se, murdon men se jí uthne ke sabab, qudrat

^a Yasha'yáh 6. 9, 10.

^b N. Masíh Yisú'.

ke sáth Khudá ká Betá thahrá; ⁵ jis kí ma'rifat ham ko fazl aur risálat milí, táki us ke nám kí khátir sab qaumon men se log imán ke tábi' hon; ⁶ jin men se tum bhi Yisú' Masih ke hone ke liye buláe gaye ho—⁷ un sab ke nám, jo Roma men Khudá ke piyáre hain, aur muqaddas hone ke liye buláe gaye hain.

Hamáre Báp Khudá aur Khudá-wand Yisú' Masih kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

Masih kí khushkhabari sunne kí garaz se shauq i muláqát.

⁸ Awwal to main tum sab ke báre men Yisú' Masih ke wasile se apne Khudá ká shukr kartá hún, kí tumháre imán ká tamám dunyá men shuhra ho rahá hai. ⁹ Chunánci Khudá, jis kí 'ibádat main apni rúh se us ke Bete kí khushkhabari dene men^a kartá hún, wuhí merá gawáh hai, kí main bilá nága tumhen yád kartá hún, ¹⁰ aur apni du'áon men hamesha yihí dar-khwást kartá hún, kí ab ákhir kár Khudá kí marzí se mujhe tumháre pás áne men kisi tarah kámyábi ho. ¹¹ Kyúñki main tumhári muláqát ká mush táq hún, táki tum ko kí rúhání ni'mat dún, jis se tum mazbút ho jáo; ¹² garaz kí main bhi tumháre darmiyan hokar tumháre sáth us imán ke bí'is tasallí páún, jo tum men aur mujh men, dono men hai. ¹³ Aur ai bháiyó, main is se tumhárá náwáqif rahná nahín cháhátá, kí main ne bárhá tumháre pás áne ká iráda kiyá, táki jaisá mujhe aur gair-qaumon men phal milá, waisá hí tum men bhi mile; magar áj tak ruká rahá. ¹⁴ Main Yúnánion aur gair-Yúnánion, dánáon aur nádánon

ká qarzdár hún. ¹⁵ Pas main tum ko bhi jo Roma men ho, khushkhabari^b sunáne ko hatta'l maqdúr taiyár hún. ¹⁶ Kyúñki main Injil^c se sharmátá nahín: is liye kí wuh har ek imán lánewále ke wáste, pahle Yabúdi, phir Yúnáni ke wáste, naját ke liye Khudá kí qudrat hai. ¹⁷ Is wáste kí us men Khudá kí rástbázi imán se aur imán ke liye záhír hoti hai, jaisá likhá hai, kí ^d Rástbáz imán se jítá rahégá.

Gair-qaumon kí butparasti aur bad-akhlaqí ká náqábíl i 'uzr honá.

¹⁸ Kyúñki Khudá ká gazab un ádmion kí tamám bediní aur ná-rástí par ásmán se záhír hotá hai, jo haqq ko nárástí se dabáe rakhte hain; ¹⁹ kyúñki jo kuchh Khudá kí nisbat ma'lúm ho saktá hai, wuh un ke bátin men záhír hai; is liye kí Khudá ne us ko un par záhír kar diyá. ²⁰ Kyúñki kí andekhi sifaten, ya'ní us kí azalí qudrat aur ulúhiyat, dunyá kí paidáish ke waqt se banáí hui chízon ke zarí'e se ma'lúm hokar sáf nazar áti hain; yahán tak kí un ko kuchh 'uzr báqi nahín; ²¹ is liye kí agarchi unhon ne Khudá ko ján to liyá, magar us kí khudái ke lúq us kí baráí aur shukrguzári na kí; balki bátíl khayálat men pay gaye,^e aur un ke besamajh dilon par andherá chhá gayá. ²² Wuh apne úp ko dáná jatakár, bewuqúf ban gaye; ²³ aur gairfání Khudá ke jalál ko fání insán, aur parandon aur chaupáyon aur kire makaron kí súrat^f men badal dálá.

²⁴ Is wáste Khudá ne un ke dilon kí khwáhishon ke mutábiq^g unhen nápáki men chhor diyá, kí

^a Yún. khushkhabari yá Injil men.

^d Habáiqúq 2. 4.

^f Yún. súrat kí shabih.

^b Yá Injil.

^c Yá khushkhabari.

^e Yún. apne khayálat men bátíl ho gaye.

^g Yún. men.

un ke badan ápas men behurmat kiye jâen: ²⁵ is liye ki unhon ne Khudá ki sachchái ko badalkar jhúth baná dálá, aur makhlúqát kí ziyáda parastish aur 'ibádat kí, banisbat us Khálíq ke, jo abad tak mahmúd hai. Ámin.

²⁶ Isí sabab se Khudá ne un ko gandí shahwaton men chhor diyá: yahán tak ki un kí 'auraton ne apne taba'í kám ko khiláf-taba' kám se badal dálá: ²⁷ isí tarah mard bhí 'auraton se taba'í kám chhorkar ápas kí shahwat se mast ho gaye; ya'ní mardon ne mardon ke sáth rúsiyálí ke kám karke, apne áp men apní gumráhí ke láiq badlá páyá.

²⁸ Aur jis tarah unhon ne Khudá ká pahchánná nápasand kiyá, isí tarah Khudá ne bhí un ko nápasandída 'aql ke hawáale kar diyá, ki náláiq harakaten karen. ²⁹ Pas wuh har tarah kí narástí, badí, lálach, badkhwáhí se bhar gaye; aur hasad, khúnrezi, jhagre, mak-kárí, bugz se ma'múr ho gaye; aur gíbat karnewále, ³⁰ badgo, Khudá kí nazar men nafratí^a, auron ke be'izzat karnewále, magrúr, shekhí-báz, badíon ke bání, mún háp ke náfarmán, ³¹ bewuqúf, 'ahdshikan, taba'í mahabbat se khálí, berahm ho gaye: ³² hálánki wuh Khudá ká yih hukm jánte haiñ, ki aise kám karnewále maut kí sazá ke láiq haiñ; phir bhí na faqat áp hí aise kám karte haiñ, balki áur karnewálon se khush bhí hote haiñ.

Khudá ke insáf ke rú se Yahúdíon kí ziyáda qusúrwári.

2 ¹ Pas ai ilzám lagánewále, tú koí kyún na ho, tere pás koí 'uzr nahín; kyúnki jis bát ká tú

dústre par ilzám lagátá hai, usí ká tú apne áp ko mujrim thahrátá hai; is liye ki tú jo ilzám lagátá hai, khud wuhí kám kartá hai.

² Aur ham jánte haiñ ki aise kám karnewálon kí 'adálát Khudá kí taraf se haqq ke mutábíq hotí hai.

³ Ai insán, tú jo aise kám karnewálon par ilzám lagátá hai, aur khud wuhí kám kartá hai, kyá yih samajhtá hai, ki tú Khudá kí 'adálát se bach jáegá? ⁴ Yá tú us kí mihrbání aur tahamínul aur sabr kí daulat ko náchíz jántá hai, aur nahín samajhtá ki Khudá kí mihrbání tujh ko tauba kí taraf máil kartí hai? ⁵ Balki tú apní sakhtí aur gair-táib díl ke mutábíq us qahr ke díne ke liye apne wáste gazab kamá^b rahá hai, jis men Khudá kí sachchí 'adálát záhir hogí.

⁶ Wuh har ek ko us ke kámon ke muwáfíq badlá degá: ⁷ jo nekokárí men súbbítqadam rahkar jalál aur 'izzat aur baqá ke tálib hote haiñ, un ko hamesha kí zindagí degá; ⁸ magar jo tafriqa-andáz^c aur haqq ke na mánnewále, balki narástí ke mánnewále haiñ, un par gazab aur qahr hogá; ⁹ aur musíbat aur tangí har ek badkár kí ján par áegí, pahle Yahúdí kí, phir Yúnání kí. ¹⁰ Magar jalál aur 'izzat aur sálamatí har ek nekokár ko mílegí, pahle Yahúdí ko, phir Yúnání ko: ¹¹ kyúnki Khudá ke hán kísi kí tarafdári nahín. ¹² Is liye ki jinhon ne bagair shari'at páe gunáh kiyá, wuh bagair shari'at ke halák bhí hongé: aur jinhon ne shari'at ke mátaht hokar^d gunáh kiyá, un kí sazá shari'at ke muwáfíq hogí; (¹³ kyúnki shari'at ke sunnewále Khudá ke nazdík rástbáz nahín hote, balki shari'at par 'amal

^a Yá Khudá ke dushman.

^c Yá dhare bāpāhnewāle.

^b Yún. sakhtira kar.

^d Yún. shari'at men.

karnewále rástbáz thahráe jáenge. ¹⁴ Is liye kí jab wuh qaumon jo shari'at nahín rakhtín, apní tabi'at se shari'at ke kám kartí hain, to báwujúd shari'at na rakhne ke, wuh apne liye khud ek shari'at hain. ¹⁵ Chunánchi wuh shari'at kí báton apne dilon par likhí húi dikháti hain, aur un ká dil^a bhí un báton kí gawáhi detá hai; aur un ke báhami khayálat yá to un par izám lagáte hain, yá un ko ma'zúr rakhte hain;) ¹⁶ jis roz Khudá merí khushkhabari ke mutábiqu Yisú^c Masih^b kí ma'rifat ádmion kí poshida báton ká insáf karegá.

Yahúdiyon kí riyákári par malámat.

¹⁷ Pas agar tú Yahúdí kahlá-tá, aur shari'at par takya aur Khudá par fakhr kartá hai, ¹⁸ aur us kí marzí jántá, aur shari'at kí ta'lim pákar 'umda 'umda báton pasand kartá^e hai; ¹⁹ aur agar tujh ko is bát par bhí bharosá hai, kí main andhon ká rahnumá, aur andhere men pare hoon ke liye raushní, ²⁰ aur nádánon ká tarbiyat karnewálá, aur bachchon ká ustád hún, aur 'ilm aur haqq ká jo namúna shari'at men hai, wuh mere pás hai; ²¹ pas tú jo auron ko síkhátá hai, apne áp ko kyún nahín síkhátá? Tú jo wa'z kartá hai kí chori ná karná, áp khud kyún chori kartá hai? ²² Tú jo kahtá hai kí ziná na karná, áp khud kyún ziná kartá hai? Tú jo buton se nafrat rakhtá hai, áp khud kyún mandiron ko lúttá hai? ²³ Tú jo shari'at par fakhr kartá hai, shari'at ke 'udúl se Khudá kí kyún be'izzati kartá hai?

²⁴ Kyúnki^d Tumháre sabal se gair-qaumon men Khudá ke nám par kufr baká játá hai; chunánchi yih likhá bhí hai. ²⁵ Khatne se fáida to hai, basharte kí tú shari'at par 'amal kare; lekin jab tú ne shari'at se 'udúl kiya, to terá khatna ná-makhtúni thahrá. ²⁶ Pas agar ná-makhtún shakhs^e shari'at ke hukmon par 'amal kare, to kyá us kí námakhtúni khatne ke barábar na gini jáegi? ²⁷ Aur jo shakhs qaumiyat ke sabab se^f námakhtún rahá, agar wuh shari'at ko púra kare, to kyá tujhe, jo báwujúd kalám^g aur khatne ke shari'at se 'udúl kartá hai, qusúrwár na thahráega? ²⁸ Kyúnki wuh Yahúdí nahín, jo záhir ká hai; aur na wuh khatna hai, jo záhiri aur jismáni hai; ²⁹ balki Yahúdí wuhí hai, jo bátin men hai; aur khatna wuhí hai, jo dil ká aur ruháni hai, na kí lafzí^h; aise kí ta'rif ádmion kí taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se hotí hai.

Yahúdiyon kí fauqiyat.

3 ¹ Pas Yahúdí ko kyá fauqiyat hai, aur khatne se kyá fáida? ² Har tarah se bahut, khásskar yih kí Khudá ká kalámⁱ un ke sipurd húa. ³ Agar bu'z bewafá nikle, to kyá húa? kyá un kí bewafái Khudá kí wafádári ko bá'il kar saktí hai? ⁴ Hargiz nahín; balki Khudá sachchá thahre, aur har ek ádmí jhúthá: chunánchi likhá hai; ^k Kí tú apní báton men rástbáz thahre, Aur apne muqaddame men fath páe. ⁵ Agar hamári narástí Khudá kí

^a Yá káushana.

^c Yá mutafarriq báton men tamiz kartá.

^e Yún. námakhtúni.

^h Yún. harf.

^f Yún. zát se.

^g Yún. ke kalime.

^b N. Masih Yisú.

^d Yasha'yáh 52. 5.

^e Yún. harf.

^k Zabúr 81. 4.

rāstbāzī kī khūbī ko zāhir kartī hai, to ham kyā kahē? kyā yih ki Khudā beinsāf hai jo gazab nāzil kartā hai? (Main yih bāt insān kī tarah kahtā hūn.) ⁶ Har-giz nahīn: warna Khudā kyūnkar dunyā kā insāf karegā? ⁷ Agar mere jhūth ke sabab se Khudā kī sachchāī us ke jalāl ke wāste ziyāda zāhir hūī, to phir kyūn gunahgār kī tarah mujh par hukm diyā jātā hai? ⁸ aur ham kyūn burāī na karen, tākī bhalāī paidā ho? chunānchī ham par yih tuhmāt lagāī bhī jātī hai, aur ba'z kahte hai ki in kā yihī maqūla hai: magar aison kā mujrim ṭhahrnā insāf hai.

Yahūdion aur gair-quamon dono kā gunāh ke mātāht honā.

⁹ Pas kyā hūā? kyā ham kuchh fazilat rakhte hai? ^a Bī'l kull nahīn. Kyūnki ham Yahūdion aur Yūnānion dono par peshtar hī yih ilzām lagā chuke hai, ki wuh sab ke sab gunāh ke mātāht hai.

¹⁰ Chūnānchī likhā hai, ki

^b Koī rāstbāz nahīn, ek bhī nahīn;

¹¹ Koī samajhdār nahīn,

Koī Khudā kā tālib nahīn;

¹² Sab gumrah hai, sab ke sab nikamme ban gaye;

Koī bhalāī karnewālā nahīn, ek bhī nahīn;

¹³ ^c Un kā galā khulī hūī qabr hai; Unhon ne apnī zabānon se fareb diyā:

^d Un ke honṭhon men sūnpon kā zahr hai;

¹⁴ ^e Un kā munh la'nat aur kar-wāhat se bharā hūā hai;

¹⁵ ^f Un ke qadam khūn bahāne ke liye tezrau hai;

¹⁶ Un kī rāhon men tabāhī aur badhāī hai,

¹⁷ Aur wuh salāmatī kī rāh se wāqif na hūe:

¹⁸ ^g Un kī ānkhon men Khudā kā khauf nahīn.

Yisū' Masih par imān lane se gunah-gār kā rāstbāz ṭhahrayā jānā.

¹⁹ Ab ham jānte hai ki shari'at jo kuchh kahtī hai, un se kahtī hai jo shari'at ke mātāht hai; tākī har ek kā munh band ho jāe, aur sārī dunyā Khudā ke nazdik saza ke lāiq ṭhahre: ²⁰ kyūnki shari'at ke a'māl se koī bashar us ke huzūr rāstbāz nahīn ṭhahregā, is liye ki shari'at ke wasīle se to gunāh kī pahchān hī hotī hai. ²¹ Magar ab shari'at ke bagair Khudā kī ek rāstbāzī zāhir hūī hai, jis kī gawāhī shari'at aur nabion se hotī hai; ²² ya'nī Khudā kī wuh rāstbāzī, jo Yisū' Masih par imān lāne se ^h sab imān lānewālon ko hāsīl hotī hai; kyūnki kuchh farq nahīn; ²³ is liye ki sab ne gunāh kiya, aur Khudā ke jalāl se mahrūm hai; ²⁴ magar us ke fazl ke sabab, us maḥlasī ke wasīle se jo Masih Yisū' men hai, muft rāstbāz ṭhahrae jāte hai: ²⁵ use Khudā ne us ko khūn ke bā-'is ek aisā kaffūra ṭhahrayā, jo imān lāne se fūidamand ho; tākī jo gunāh peshtar ho chuke the, aur jin se Khudā ne tahammul karke tarah dī thī, un ke bāre men wuh apnī rāstbāzī zāhir kare; ²⁶ balki 'isī waqt us kī rāstbāzī zāhir ho: tākī wuh khud bhī 'ādīl' rahe, aur jo Yisū' par imān lāe, us ko bhī

^a Yā hamārī hālat un se kuchh buri hai? yā hamāre pās kuchh 'uzr hai?

^b Zabūr 14. 1-3; 53. 1-3.

^c Zabūr 5. 9.

^d Zabūr 10. 7.

^e Yasha'yāh 59. 7, 8; Amsāl 1. 16.

^f Yūn. Yisū' Masih ke imān se.

^g Zabūr 140. 3.

^h Zabūr 36. 1.

ⁱ Yā rāstbāz.

rāstbāz thahrānewālā ho. ²⁷ Pas fakhr kahān rahā? Is kī gunjāish hī nahīn. Kaun sī shari'at ke sabab se? Kyā a'māl kī shari'at se? Nahīn: balki imān kī shari'at se. ²⁸ Chunānchi ham yih natīja nikālte hain, ki insān shari'at ke a'māl ke bagair imān ke sabab se rāstbāz thahrātā hai. ²⁹ Kyā Khudā sirf Yahūdion hī kā hai; gair-qaumon kā nahīn? Beshakk, gair-qaumon kā bhī hai: ³⁰ kyūnki ek hī Khudā hai, jo makhtūnon ko bhī imān se, aur nāmakhṭūnon ko bhī imān hī ke wasīle se rāstbāz thahrāegā. ³¹ Pas kyā ham shari'at ko imān se bātīl karte hain? Har-giz nahīn: balki shari'at ko qāim rakhte hain.

Ibrāhīm kā imān se rāstbāz thahrnā.

4 ¹ Pas ham kyā kahē, ki hamāre jismānī bāp Ibrāhīm ko kyā hāsīl hū? ² Kyūnki agar Ibrāhīm a'māl se rāstbāz thahrāyā jātā, to us ko fakhr kī jagah hotī; lekin Khudā ke muzdik nahīn. ³ Kitāb i muqaddas kyā kahī hai? Yih, ki ^a Ibrāhīm Khudā par imān lāyā ^b aur yih us ke liye rāstbāzī ginā gayā. ⁴ Kānī karnewāle kī mazdūrī bakhshish nahīn, balki haqq ^c samjhi jāti hai. ⁵ Magar jo shakhs kām nahīn kartā, balki bedīn ke rāstbāz thahrānewāle par imān lātā hai, us kā imān us ke liye rāstbāzī ginā jātā hai. ⁶ Chunānchi jis shakhs ko liye Khudā bagair a'māl ke rāstbāzī mahsūb kartā hai, Dātū bhī us kī mubārakhālī is tarah bayān kartā hai, ⁷ ki

^d Mubārak wuh hain, jin kī bad-kāriān mu'āf hūn,

Aur jin ke gunāh dhānke gaye.

⁸ Mubārak wuh shakhs hai, jis ke gunāh Khudāwānd mahsūb na karēgā.

⁹ Pas kyā yih mubārakbādī makhtūnon hī ke liye hai, yā nāmakhṭūnon ke liye bhī? Kyūnki hamārā dāwā yih hai, ki Ibrāhīm ke liye us kā imān rāstbāzī ginā gayā.

¹⁰ Pas kis hālat men ^e ginā gayā? Makhtūnī men, yā nāmakhṭūnī men? Makhtūnī men nahīn, balki nāmakhṭūnī men.

¹¹ Aur us ne khatna kā nishān pūyā, ki us imān kī rāstbāzī par muhr ho jāe, jo use nāmakhṭūnī kī hālat men hāsīl thā: tāki wuh un sab kā bāp thahre, jo bāwujūd nāmakhṭūn honē ke imān lāte hain, aur un ke liye bhī rāstbāzī mahsūb kī jāe; ¹² aur un makhtūnon kā bāp ho, jo na sirf makhtūn hain, balki hamāre bāp Ibrāhīm ke us imān kī bhī pairawī karte hain, jo use nāmakhṭūnī kī hālat men hāsīl thā.

¹³ Kyūnki yih wāda kī wuh dunyā kā wāris hogā na Ibrāhīm se na us kī nasl se shari'at ke wasīle se kiya gayā thā, balki imān kī rāstbāzī ke wasīle se. ¹⁴ Kyūnki agar shari'atwāle hī wāris hon, to imān befūda rahā, aur wāda lāhāsīl thahrā.

¹⁵ Kyūnki shari'at to gazab paidā kartī hai; aur jahān shari'at nahīn, wahān 'udūl-hukmī bhī nahīn. ¹⁶ Isī wāste wuh mirās imān se miltī hai, tāki fazl ke taur par ho, aur wuh wāda kull nasl ke liye qāim rahe; na sirf us nasl ke liye jo shari'atwālī hai, balki us ke liye bhī, jo Ibrāhīm kī mānind imānwālī hai; wuhī ham sab kā bāp hai

¹⁷ (chunānchi likhā hai, ki ^f Main ne tujhe bahut sī qaumon kā bāp banāyā;) us Khudā ke sāmne, jis par wuh imān lāyā, aur jo murdon ko zinda kartā hai, aur jo chizen

^a Paidāish 15. 6.

^d Zabūr 32. 1, 2.

^b Yā Ibrāhīm ne Khudā kā yaqtū kiya.

^e Yūn. kīs tarah.

^c Yūn. garz.

^f Paidāish 17. 5.

nahīn haiñ, un ko is tarah bulá letá hai, ki goyá wuh haiñ. ¹⁸ Wuh náummedí kī hálát men ummed ke sáth imán láyá, táki is gaul ke bamújib ki ^a Terí nasl aisí hí hogí, wuh bahut sí qaumon ká báp ho. ¹⁹ Aur wuh jo taqriban sau baras ká thá, báwujúd apne murda se badan aur Sáráh ke rihm kī murdagi par liház karne ke, imán men za'íf na húa, ²⁰ aur na beimán hokar Khudá ke wa'de men shakk kiyá, balki imán men mazbút hokar Khudá kī tamjíd kī; ²¹ aur us ko kámil i'tiqád húa, ki jo kuchh us ne wa'da kiyá hai, wuh us ke púra karne par bhí qádir hai. ²² Isí sabab se yih us ke liye rástbázi giná gayá. ²³ Aur yih bát, ki imán us ke liye rástbázi giná gayá, na sirf us ke liye likhí gayí; ²⁴ balki hamáre liye bhí, jin ke liye imán rástbázi giná jáegá, is wáste kī ham us par imán lée haiñ, jis ne hamáre Khudáwand Yisú' ko murdon men se jiláyá; ²⁵ wuh hamáre qusúron ke liye ^b hawáale kar diyá gayá, aur hamáre rástbáz thahrne ke liye ^b jiláyá gayá.

Imán ke sabab se Khudá ke sáth mel pádná, aur naját kī ummed rakhni.

5 ¹ Pas jab ham imán se rástbáz thahre, to Khudá ke sáth apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se sulh rakkhen; ² jis ke wasíle se imán ke sabab us fazl tak hamáre rasáí bhí húi, jis par qáim haiñ; aur Khudá ke jalál kī ummed par fakhr karen ^c. ³ Aur sirf yihí nahín, balki musibaton men bhí fakhr karen; yih jánkar, ki musibat se sabr paidá hotá hai; ⁴ aur sabr se pukhtagí; aur pukhtagí se ummed paidá hotí hai: ⁵ aur ummed se sharmindagi hásil nahín hotí, kyúñki Rúhu'l Quds jo ham

^a Paidáish 15. 5.

^b Yá sabab.

ko bakhshá gayá hai, us ke wasíle se Khudá kī mahabbat hamáre dilon men dáíl gayí ^d hai. ⁶ Kyúñki jab ham kamzor hí the, to 'ain waqt par Masíh bedinon kī khátir múá. ⁷ Kisi rástbáz kī khátir bhí mushkil se koí apní ján degá: magar sháyad kisi nek ádmí ke liye koí apní ján tak de dene kī jur'at kare. ⁸ Lekin Khudá apní mahabbat kī khúbí ham par yún záhír kartá hai, ki jab ham gunahgár hí the, to Masíh hamáre khátir múá. ⁹ Pas jab ham us ke khún ke bá'is ab rástbáz thahre, to us ke wasíle se gazab i' Iláhi se zarúr hí bachenge: ¹⁰ Kyúñki jab báwujúd dushman hone ke, Khudá se us ke Bete kī maut ke wasíle se hamára mel ho gayá, to mel hone ke ba'd to ham us kī zindagi ke sabab se zarúr hí bachenge; ¹¹ aur sirf yihí nahín, balki apne Khudáwand Yisú' Masíh ke sabab, jis ke wasíle se ab hamára Khudá ke sáth mel ho gayá, Khudá par fakhr bhí karte haiñ.

Ádam ke sabab se gunáh aur maut ká phailná; Masíh kī taraf se fazl aur zindagi ká gálib honá.

¹² Pas jis tarah ek ádmí ke sabab se gunáh dunyá men áyá, aur gunáh ke sabab maut áí, aur yún maut sab ádmion men phail gayí, is liye ki sab ne gunáh kiyá—¹³ kyúñki shari'at ke diye jáne tak dunyá men gunáh to thá: magar jabán shari'at nahín. wahán gunáh mah-súb nahín hotá. ¹⁴ Táham Ádam se lekar Músá tak maut ne up par bhí bádsháhi kī, jinhon ne us Ádam kī náfarmání kī tarah, jo ánewále ká misl thá, gunáh na kiyá thá. ¹⁵ Lekin qusúr ká jo hál hai, wuh fazl kī ni'mat ká nahín. Kyúñki jab ek shakhs ke qusúr se bahut se ádmí mar gaye, to Khudá ká fazl

^c Yá karte haiñ,

^d Yá bahál gayí.

aur us ki jo bakhshish ek hi ádmí, ya'ní Yisú' Masíh ke fazl se paidá húi, bahut se ádmíon par zarúr hi ifráat se názil húi. ¹⁶ Aur jaisá ek shakhs ke gunáh karne ká anjám húa, bakhshish ká waisá hál nahín; kyúñki ek hi ke sabab se wuh faisala húa, jis ká natíja sazá ká hukm thá^a; magar bahutere qusúron se aisi ni'mat paidá húi, jis ká natíja yih húa ki log rástbáz thahre. ¹⁷ Kyúñki jab ek shakhs ke qusúr ke sabab maut ne us ek ke zarí'e se bádsháhí kí; to jo log fazl aur rástbázi kí bakhshish ifráat se hásil karte haiñ, wuh ek shakhs, ya'ní Yisú' Masíh ke wasile se, hamesha kí zindagi men zarúr hi bádsháhí karenge. ¹⁸ Garaz, jaisá kí ek qusúr ke sabab wuh faisala húa, jis ká natíja sab ádmíon kí sazá ká hukm thá; waisá hi rástbázi ke ek kám ke wasile se sab ádmíon ko wuh ni'mat milí, jis se rástbáz thahrke zindagi páen. ¹⁹ Kyúñki jis tarah ek hi shakhs kí náfarmání se bahut se log gunahgár thahre, usí tarah ek kí farmánbardári se bahut se log rástbáz thahrengenge. ²⁰ Aur bích men shari'at á maujúd húi, táki qusúr ziyáda ho jáe; magar jahán gunáh ziyáda húa, wahán fazl us se bhí niháyat ziyáda húa: ²¹ táki jis tarah gunáh ne maut ke sabab se bádsháhí kí, usí tarah fazl bhí, hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh ke wasile se, hamesha kí zindagi ke liye, rástbázi ke zarí'e se bádsháhí kare.

Fazl ke sabab se gunáh jáz nahín, balki us kí hukúmat torí játi hai.

6 ¹ Pas ham kyá kahén? Kyá gunáh karte rahén, táki fazl

ziyáda ho? ² Hargiz nahín! Ham jo gunáh ke i'tibár se mar gaye, kyúñkar us men áyanda ko zindagi guzáren? ³ Kyá tum nahín jánte, kí ham jitnon ne Masíh Yisú' men shámil hone ká baptisma^b liyá, to us kí maut men shámil hone ká baptisma^c liyá? ⁴ Pas maut men shámil hone ke baptisma^c ke wasile se ham us ke sáth dafn húa; táki jis tarah Masíh Báp ke jalál ke wasile se murdon men se jiláyá gayá, usí tarah ham bhí nayi zindagi kí ráh^d chalen. ⁵ Kyúñki jab ham us kí maut kí mushábahat se us ke sáth paiwasta ho gaye, to beshakk us ke jí uñhne kí mushábahat se bhí us ke sáth paiwasta hongé. ⁶ Chunáñchi ham jánte haiñ, kí hamári purání insániyat us ke sáth is liye salib dí gayi, kí gunáh ká badan bekár ho jáe, táki ham áge ko gunáh kí gulámí men na rahén. ⁷ Kyúñki jo múá, wuh gunáh se barí húa^e. ⁸ Pas jab ham Masíh ke sáth múe, to hamen yaqín hai kí us ke sáth jienge bhí; ⁹ kyúñki yih jánte haiñ kí Masíh jab murdon men se jí uñhá hai to phir nahín marne ká; maut ká phir us par ikhtiyár nahín hone ká. ¹⁰ Kyúñki Masíh jo múá, gunáh ke i'tibár se ek bár múá; magar ab jo jítá hai, Khudá ke i'tibár se jítá hai. ¹¹ Isí tarah tum bhí apne áp ko gunáh ke i'tibár se murda, magar Khudá ke i'tibár se Masíh Yisú' men zinda samjho.

¹² Pas gunáh tumháre fání badan men bádsháhí na kare, kí tum us kí khwábishon ke tábi' raho. ¹³ Aur apne a'zá nárástí ke hathyár hone ke liye gunáh ke hawáale na kiyá karo; balki apne áp ko murdon

^a Yún. sazá ke hukm ke liye faisala húa.

^b Yá maut men istibág.

^b Yá Yisú' Masíh men istibág.

^d Yún. zindagi kí táragi men.

^e Yá rástbáz thahrá.

men se zinda jánkar Khudá ke hawále karo, aur apne a'zâ rástbázi ke hathiyár hone ke liye Khudá ke hawále karo. ¹⁴ Is liye ki gunáh ká tum par ikhtiyár na hogá, kyúñki tum shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht ho.

¹⁵ Pas kyá húá? kyá ham is liye gunáh karen, ki shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht haiñ? Hargiz nahín! ¹⁶ Kyá tum nahín jánte, ki jis ki tábi'dári ke liye apne ap ko gulámon kí tarah hawále kar dete ho, usí ke gulám ho, jis ke tábi'dár ho; khwáh gunáh ke, jis ká anjám maut hai^a; khwáh tábi'dári ke, jis ká anjám rástbázi hai^b. ¹⁷ Lekin Khudá ká shukr hai, ki agarchi tum gunáh ke gulám the, táham dil se us ta'lím ke tábi'dár ho gaye, jis ke sánche men tum dhále gaye the; ¹⁸ aur gunáh se ázád hokar rástbázi ke gulám ho gaye. ¹⁹ Main tumhári insáni kamzori^c ke sabab insáni taur par kahtá hún: jis tarah tum ne apne a'zâ badkári karno ke liyo nápakí aur badkári kí gulámi ke hawále kiye the, usí tarah ab apne a'zâ pák hone ke liye rástbázi kí gulámi ke hawále kar do. ²⁰ Kyúñki jab tum gunáh ke gulám the, to rástbázi ke i'tibár se ázád the. ²¹ Pas jin báton se tum ab sharminda ho, un se tum us waqt kyá phal páte the? kyúñki un ká anjám to maut hai. ²² Magar ab gunáh se ázád, aur Khudá ke gulám hokar, tum ko apná phal milá, jis se pákizagi hásil hotí hai, aur is ká anjám hamesha kí zindagi hai. ²³ Kyúñki gunáh kí mazdúri maut hai, magar Khudá kí bakhshish^d hamáre Khudáwánd Masíh Yisú^e men hamesha kí zindagi hai.

Masíh ke sáth wábasta hokar Masíhí ká shari'at se ázád ho jáná.

7 ¹ Ai bháiyó, kyá tum nahín jánte, (main un se kahtá hún jo shari'at se wáqif haiñ,) kí jab tak ádmí jitá hai, usí waqt tak shari'at us par ikhtiyár rakhti hai? ² Chunánchi jis 'aurat ká shauhar maujúd hai, wuh shari'at ke muwáfiq apne shauhar kí zindagi tak us ke band men hai; lekin agar shauhar mar gayá, to wuh shauhar kí shari'at se chhut gayí. ³ Pas agar shauhar ke jite jí दूसरे mard kí ho jáe, to záníya kahláegi; lekin agar shauhar mar jáe, to wuh us shari'at se ázád hai, yahán tak kí agar दूसरे mard kí ho bhí jáe, to záníya na thahregi. ⁴ Pas ai mere bháiyó, tum bhí Masíh ke badan ke wasfle se shari'at ke i'tibár se is liye murda ban gaye, kí us दूसरे ke ho jáo, jo murdon men se jíláyá gayá, táki ham sab Khudá ke liye phal paidá karen. ⁵ Kyúñki jab ham jismáni the, to gunáh kí raghaten, jo shari'at ke bá'is paidá hotí thin, maut ká phal paidá karno ke liye hamáre a'zâ men tásir kartí thin. ⁶ Lekin jis chíz kí qaid men the, us ke i'tibár se markar, ab ham shari'at se aise chhut gaye, kí ruh ke naye taur par^e, na kí lafzon^f ke puráne taur par, khidmat karte haiñ.

Gunáh ko zúhir karná, na kí us se chhuráná, shari'at ká kám hai.

⁷ Pas ham kyá kahén? Kyá shari'at gunáh hai? Hargiz nahín! Balki bagair shari'at ke main gunáh. ko na pahchántá; masalan, agar shari'at yih na kahti, kí Tú lálach na kar, to main lálach ko na jántá; ⁸ magar gunáh ne mauqa^g pákar,

^a Yá khwáh gunáh ke ho maut ke liye.

^c Yún. tumháre jism kí kamzori.

^e Yún. ruh kí tásáq men.

^b Yá khwáh tábi'dári ke ho rástbázi ke liye.

^d Yá ní'mat.

^f Yún. harf.

hukm ke zarī'e se mujh men har tarah kā lālach paidā kar diyā: kyūnki shari'at ke bagair gunāh nūrda hai. ⁹ Ek zaināne men shari'at ke bagair main zinda thā; magar jab hukm āyā, to gunāh zinda ho gayā, aur main mar gayā; ¹⁰ aur jis hukm kā manshā zindagi thā, wuhī mere haqq men maut kā bāris ban gayā: ¹¹ kyūnki gunāh ne mauqā' pākār, hukm ke zarī'e se mujhe bahkāyā, aur usī ke zarī'e se mujhe mar bhī dālā. ¹² Pas shari'at pāk hai, aur hukm bhī pāk, aur rāst, aur achchhā hai. ¹³ Pas jo chiz achchhī hai, kyā wuh mere liye maut thahī? Hargiz nahīn! Balki gunāh ne, achchhī chiz ke zarī'e se mere liye maut paidā karko, mujhe mar dālā; tāki us kā gunāh honā zāhir ho, aur hukm ke zarī'e se gunāh hadd se ziyāda makrūh ma'lūm ho. ¹⁴ Kyūnki ham jānte hain ki shari'at to rūhānī hai, magar main jismānī, aur gunāh ke hāth bīkā hūā hūn. ¹⁵ Aur jo main kartā hūn us ko nahīn jāntā; kyūnki jis kā main irāda kartā hūn, wuh nahīn kartā, balki jis se mujh ko nafrat hai, wuhī kartā hūn. ¹⁶ Aur agar main us par 'amal kartā hūn, jis kā irāda nahīn kartā, to main māntā hūn ki shari'at khūb hai. ¹⁷ Pas is sūrat men us kā karnewālā main na rahā, balki gunāh hai jo mujh men basā hūā hai. ¹⁸ Kyūnki main jāntā hūn ki mujh men, ya'nī mere jism men, koineki basī hūī nahīn; albaata irāda to mujh men maujūd hai, magar nek kām mujh se ban nahīn parte. ¹⁹ Chunānchi jis uekī kā irāda kartā hūn, wuh to nahīn kartā: magar jis badī kā irāda nahīn kartā, use kar letā hūn. ²⁰ Pas agar main wuh kartā hūn

jis kā irāda nahīn kartā, to us kā karnewālā main na rahā, balki gunāh hai jo mujh men basā hūā hai. ²¹ (Jāraz main aisi shari'at pātā hūn, ki jab nekī kā irāda kartā hūn, to badī mere pās ā maujūd hotī hai. ²² Kyūnki bātini insāniyat ke rū se to main Khudā ki shari'at ko bahut pasand kartā hūn: ²³ magar mujhe apne a'zā men ek āur tarah ki shari'at nazar ātī hai, jo merī 'aql ki shari'at se larkar, mujhe us gunāh ki shari'at ki qaid men le ātī hai, jo mere a'zā men maujūd hai. ²⁴ Hūe, main kaisā kambakht ādmī hūn! is maut ke badan se mujhe kaun chhurāegā? ²⁵ Apne Khudāwand Yisū' Masih ke wasile se Khudā kā shukr kartā hūn. (Jāraz main khud apnī 'aql se to Khudā ki shari'at kā, magar jism se gunāh ki shari'at kā mahkūm hūn.

Rūh'ul Quds kī tāsīr se Masihī ke dil men tasīn, aur chūl chalan kī taqādis.

8 ¹ Pas ab, jo Masih Yisū' men hain, un par saza kā hukm nahīn. ² Kyūnki zindagi ke Rūh ki shari'at ne, Masih Yisū' men, mujhe ^b gunāh aur maut ki shari'at se āzād kar diyā. ³ Is liye ki jo kām shari'at, jism ke sabab kamzor hokar, na kar sakī, wuh Khudā ne kiyā; ya'nī us ne apne Bete ko gunāhālūda ^c jism ki sūrat men aur gunāh ki qurbānī ke liye ^d bhejkar, jism men gunāh ki saza kā hukm diyā: ⁴ tāki shari'at kā taqāzā ham men purā ho, jo jism ke mutābiq nahīn, balki rūh ke mutābiq chalte hain. ⁵ Kyūnki jo jismānī ^e hain, wuh jismānī bāton ke khayāl men rahte hain; lekin jo rūhānī ^f hain,

^a Yūn. hadd se ziyāda gunahgār ban jāo.

^b N. tujhe.

^c Yūn. gunāh ke.

^d Ya gunāh ke sabab.

^e Yūn. jism ke mutābiq.

^f Yūn. rūh ke mutābiq.

wuh rúhání báton ke khayál men rahte haiñ. ⁶ Aur jismání niyat maüt hai; magar rúhání niyat zindagi aur itminán hai: ⁷ is liye ki jismání niyat Khudá ki dushmaní hai; kyúñki na to Khudá ki shari'at ke tábi' hai, na ho saktí hai: ⁸ aur jo jismání^a haiñ, wuh Khudá ko khush nahín kar sakte. ⁹ Lekin tum jismání^a nahín, balki rúhání^b ho, basharte ki Khudá ká Rúh tum men basá húa hai. Magar jis men Masih ká Rúh nahín, wuh us ká nahín. ¹⁰ Aur agar Masih tum men hai, to badan to gunáh ke sabab se murda hai; magar rúh rástbázi ke sabab se zinda^c hai. ¹¹ Aur agar usi ká Rúh tum men basá húa hai, jis ne Yisú' ko murdon men se jiláyá, to jis ne Masih Yisú' ko murdon men se jiláyá, wuh tumháre fání badanon ko bhí apne us Rúh ke wasile se zinda karegá, jo tum men basá húa hai.

¹² Pas, ai bháiyó, ham qarzdár to haiñ, magar jisñ ke nahín, ki jism ke mutábíq zindagi guzáren. ¹³ Kyúñki agar tum jisñ ke mutábíq zindagi guzároge, to zarúr maroge. Aur agar rúh se badan ke kámon ko nest o nábud^d karoge, to jíte rahoge. ¹⁴ Is liye ki jitne Khudá ke Rúh ki hidáyat se chalte haiñ, wuhí Khudá ke bete haiñ. ¹⁵ Kyúñki tum ko gulámí ki rúh nahín milí, jis se phir dar paidá ho; balki lepálak hone ki rúh milí, jis se ham Abbá, ya'ní ai Báp, kahkar pukárte haiñ. ¹⁶ Rúh khud hamári rúh ke sáth milkar gawáhi detá hai, ki ham Khudá ke farzand haiñ. ¹⁷ Aur agar farzand haiñ, to wáris bhí haiñ; ya'ní Khudá ke wáris, aur Masih ke hammirás; basharte ki ham us ke sáth dukh

utháen, táki us ke sáth jalál bhí paen.

Khudá ke Rúh se hál kí kamzorion men madad, aur dukhon ká nek anjám hásil honá.

¹⁸ Kyúñki merí dánist men is zamáne ke dukh dard is láiq nahín, kí us jalál ke muqábil ho saken, jo ham par záhir honewálá hai. ¹⁹ Kyúñki makhlúqát kamál árzú se Khudá ke beton ke záhir hone kí ráh dekhtí hai. ²⁰ Is liye ki makhlúqát batálat ke ikhtiyár men kar di gayi thí, na apní khushi se, balki us ke bá'is se, jis ne us ko ²¹ is ummed par batálat ke ikhtiyár men kar diyá, kí^e makhlúqát bhí faná ke qabze se chhútkar, Khudá ke farzandon ke jalál kí ázádí men dákhil ho jáegi. ²² Kyúñki ham ko ma'lúm hai, kí sári makhlúqát milkar ab tak karáhtí hai, aur dard i zih men parí taraptí hai. ²³ Aur na faqat wuhí, balki ham bhí, jinhen Rúh ke pahle phal mile haiñ, ap apne batin men karáhte haiñ, aur lepálak hone, ya'ní apne badan kí makhlási, kí ráh dekhte haiñ. ²⁴ Chunáñchi hamen ummed ke wasile se naját milí; magar jis chíz kí ummed hai, jab wuh nazar á jáe, to phir ummed kaisí? kyúñki jo chíz koi dekh rahá hai, us kí ummed kyá karegá? ²⁵ Lekin jis chíz ko nahín dekhte, agar ham us kí ummed karen, to sabr se us kí ráh dekhte haiñ.

²⁶ Isi tarah Rúh bhí hamári kam-zori men madad kartá hai, kyúñki jis taur se ham ko du'á mángní cháhiye wuh nahín áttí; magar Rúh khud aisi áheñ bhar bharke hamári shafá'at kartá hai, jin ká bayán nahín ho saktá. ²⁷ Aur dilon ka parakhne-

^a Yún. jism men.

^b Yún. rúh men.

^c Yún. zindagi.

^d Yún. murda.

^e Yá us ko ummed par batálat ke ikhtiyár men kiyá, kyúñki wé.

wálá jántá hai, ki Rúh kí kyá níyat hai: kyúñki wuh Khudá kí marzi ke muwáfiq muqaddason kí shafá'at kartá hai. ²⁸ Aur ham ko ma'lúm hai, ki sab chízen milkar Khudá se mahabbat rakhnewálon ke liye bhalái paidá kartí haiñ; ya'ní un ke liye, jo Khudá ke iráde ke muwáfiq buláe gaye. ²⁹ Kyúñki jinhen us ne pahle se jáná, unhen pahle se muqarrar bhí kiyá, ki us ke Beṭe ke hamshakl^a hon, táki wuh bahut se bháiyon men pahlautá thahre: ³⁰ aur jin ko us ne pahle se muqarrar kiyá, unhen buláyá bhí: aur jinhen buláyá, un ko rástbáz bhí thahráyá: aur jin ko rástbáz thahráyá, un ko jalál bhí bakhshá.

Khudá kí mahabbat ká galaba, aur us ke barguzidon kí fath.

³¹ Pas ham in báton kí búbat kyá kahen? Agar Khudá hamári taraf hai, to kaun hamára mukhálif hai? ³² Jis ne apne Beṭe hí ko dareg na kiyá, balki ham sab kí khátir use hawáale kar diyá, wuh us ke sáth aur sab chízen bhí hamen kis tarah na bakhshégá? ³³ Khudá ke barguzidon par kaun nálísh karegá? Khudá wuh hai jo un ko rástbáz thahrátá hai^b; ³⁴ kaun hai jo mujrim thahráégá? Masih Yisú^c wuh hai jo mar gayá, balki murdon men se^d jí bhí uthá, aur Khudá kí dahiní taraf hai, aur hamári shafá'at bhí kartá hai^e. ³⁵ Kaun ham ko Masih kí mahabbat se judá karegá? Musibat, yá tangi, yá zulm, yá kál, yá nangápan, ya khatra, yá talwár?

³⁶ Chunánchi líkhá hai, ki

^a Ham teri khátir din bhar ján se máre játe haiñ;

Ham to zabh honewáli bheron ke barábar gine gaye.

³⁷ Magar in sab hálaton men, us ke wasíle se jis ne ham se mahabbat kí, ham ko fath se bhí barhkar galaba hásil hotá hai. ³⁸ Kyúñki mujh ko yaqín hai, ki Khudá kí jo mahabbat hamáre Khudáwánd Masih Yisú^c men hai, us se ham ko na maut judá kar sakegi, na žindagi, ³⁹ na firishte, na hukúmaten, na hál kí, na istiqbál kí chízen, na qudraten, na balandí, na pastí, na koí aur maḡhlúq.

Yahúdiyon ke heimán rahne par Rasúl ká afsos. Khudá ká fazl Khudá ke iráde hí par mauqúf hai.

⁹ ¹ Main Masih men sach kahtá hún, jhúṭh nahín boltá, aur merá dil bhí Rúhu'l Quds men gawáhi detá hai, ² ki mujhe bará gam hai, aur merá dil barábar dukhtá rahtá hai. ³ Kyúñki mujhe yahán tak manzúr hotá, ki apne bháiyon kí khátir, jo jism ke rú se mere qarábati haiñ, main khud Masih se mahrúm^f ho játá; ⁴ wuh Isráíli haiñ; aur lepálak hone ká haqq, aur jalál, aur 'uhúd, aur shari'at^g, aur 'ibádat, aur wa'de unhín ke haiñ; ⁵ aur qaum ke buzurg^h unhín ke húe haiñ, aur jisin ke rú se Masih bhí unhín men se húa, jo sab ke úpar aur abad tak Khudá e mahmúd hai. Amín. ⁶ Lekin yih bát nahín, ki Khudá ká kalám bátíl ho gayá. Is liye ki jo Isráíl kí auládⁱ haiñ, wuh sab Isráíli nahín. ⁷ Aur na Ibráhim kí nasl hone ke sabab se sab farzand thahre; balki yih líkhá hai, ki ⁸ Izháq hí se terí nasl kahláegi:

^a Yún. Beṭe kí súrat ke hamshakl.

^b N. murdon men se na dárad.

^c Zabúr 44. 22.

^d Yún. aur báp.

^e Yún. mal'in.

^f Yún. Isráíl se.

^g Yá Kyá Khudá, jo . . . hai?

^h Yá Kyá Masih Yisú, jo . . . hai?

ⁱ Yún. shari'at ká diyá jáná.

^k Paidáish 21. 12.

⁸ ya'ni jismānī farzand Khudā ke farzand nahīn; balki wa'de ke farzand nasl gīne jāte hain. ⁹ Kyūn-ki wa'de kā qaul yih hai, ki ^a Main is waqt ke mutābiq āūngā, aur Sārāh ke betā hogā. ¹⁰ Aur sirf yih nahīn, balki Ribqāh bhī ek shakhs, ya'ni hamāre bāp Izhāq se hāmīla thī; ¹¹ aur abhī tak na to larke paidā hūe the, aur na unhon ne neki yā badī ki thī; ki us se kahā gayā, ki ^b Barā chhote ki khidmat karegā; ¹² tāki Khudā kā irādā, jo barguzidagi par mauqūf hai, a'māl par ma'mūl na thāhre, balki bulānewāle par. ¹³ Chunān-chi likhā hai, ki ^c Main ne Ya'qūb se to mahabbat ki, magar 'Esāū se nafrat.

¹⁴ Pas ham kyā kahē? Kyā Khudā ke hān beinsāfī hai? Hargiz nahīn! ¹⁵ Kyūnki wuh Mūsā se kahtā hai, ki ^d Jis par rahm karnā manzūr hai, us par rahm karūngā; aur jis par tars khānā manzūr hai, us par tars khāūngā. ¹⁶ Pas yih na irādā karnewāle par munhasar hai, na daur dhūp karnewāle par, balki rahm karnewāle Khudā par. ¹⁷ Kyūnki kitāb i muqāddas meṇ Fir'aun se kahā gayā hai ^e, ki 'Main ne isī liye tujhe kharā kiya hai, ki teri wajh se apnī qudrat zāhir karūn, aur merā nām tamām rū e zamīn par nashhūr ho. ¹⁸ Pas wuh jis par chāhtā hai rahm kartā hai, aur jise chāhtā hai use sakht kar detā hai.

¹⁹ Pas tū mujh se kahegā, Phir wuh kyūn 'aib lagatā hai? Kaun us ke irāde kā muqābala kartā hai? ²⁰ Ai insān, bhalā tū kaun hai, jo Khudā ke sāmne jawāb detā hai?

Kyā banī hūi chiz banānewāle se kah saktī hai, ki Tū ne mujhe kyūn aisā banāyā? ²¹ Kyā kumhār ko mittī par ikhtiyār nahīn, ki ek hī launde meṇ se ek bartan 'izzat ke liye banāe, aur dusrā be'izzat ke liye? ²² Pas kyā ta'ajjub hai, agar Khudā, apnā gazab zāhir karne, aur apnī qudrat āshkārā karne ke irāde se, gazab ke bartanon ke sath, jo halākat ke liye taiyār hūe the, nihāyat tahaṇmul se pesh āyā: ²³ aur yih is liye hūā ki apne jalāl ki daulat rahm ke bartanon ke zarī'e se āshkārā kare, jo us ne jalāl ke liye pahle se taiyār kiye the, ²⁴ ya'ni hamāre zarī'e se, jin-hen us ne na faqat Yahūdion meṇ se, balki gair-qaumon meṇ se bhī bulāyā. ²⁵ Chunānchi Hoshe' ki kitāb meṇ bhī Khudā yūn farmātā hai, ki

⁸ Jo merī ummat na thī, use apnī ummat kahūngā;

Aur jo piyārī na thī, use piyārī kahūngā.

²⁶ ^h Aur aisā hogā, ki jis jagah un se yih kahā gayā thā, ki Tū merī ummat nahīn ho,

Usī jagah wuh zinda Khudā ke bete kahlāenge.

²⁷ Aur Yasha'yāh Isrā'īl ki bābat pukārkar kahtā hai, ki ⁱ Go banī Isrā'īl kā shumār samundar ki ret ke barābar ho, tāham un meṇ se thore hī bucheṅge ^k. ²⁸ Kyūnki Khudāwand apne kalām ko tamām aur munqata' karke ^l us ke mutābiq zamīn par 'amal karegā. ²⁹ Chunān-chi Yasha'yāh ne pahle bhī kahā hai, ki

^m Agar Rabbu'l afwāj hanārī kuchh nasl bāqī na rakhtā,

^a Paidāish 18. 10, 14. ^b Paidāish 23. 23.

^c Yūn. kitāb Fir'aun se kahtā hai.

^d Hoshe' 1. 10. ^e Yasha'yāh 10. 22, 23.

^f Yūn. khatm karke aur band karke.

^g Mal'āki 1. 2, 3. ^d Khurūj 33. 19.

^h Khurūj 9. 16.

ⁱ Yūn. ek baṭīya bahegā. ^g Hoshe' 2. 23.

^k Yūn. ek baṭīya bahegā.

^m Yasha'yāh 1. 9.

To ham Sodom ki mánind, aur 'Amoráh ke barábar ho játe.

³⁰ Pas ham kyá kahen? Yih, ki gair-quumon ne, jo rástbázi kí talásh na kartí thín, rástbázi hásil kí, ya'ní wuh rástbázi jo ímán se hai: ³¹ magar Isráil, jo rástbázi kí shari'at kí talásh kartá thá, us shari'at tak na pahunchá. ³² Kis liye? Is liye ki unhon ne ímán se nahín, balki goyá a'mál se us kí talásh kí. Unhon ne us thokar kháne ke patthar se thokar kháí; ³³ chunánchi likhá hai ki

"Dekho, main Siyyon men thes lagne ká patthar, aur thokar kháne kí chatán rakhtá hún; Aur jo us par ímán láegá, wuh sharminda na hogá.

Yahúdí is liye námaqbul hae, kí unhon ne ímán kí rástbázi ko manzúr na kiya.

IO ¹ Ai bháiyó, mere dil kí áرزú^a, aur un ke liye Khudá se meri du'á yih hai, ki wuh naját páeg. ² Kyúnki main un ká gawáh hún, ki wuh Khudá ke báre men gairat to rakhte hain, magar samajh ke sáth nahín. ³ Is liye ki wuh Khudá kí rástbázi se náwáqif ho-kar, aur apní rástbázi qáim karne kí koshish karke, Khudá kí rástbázi ke tábí na húe. ⁴ Kyúnki har ek ímán lánewále kí rástbázi ke liye Masíh shari'at ká anjám hai. ⁵ Chunánchi Músá ne yih likhá hai, ki "Jo shakhs us rástbázi par 'amal kartá hai jo shari'at se hai, wuh usí kí wajh se zinda rahegá. ⁶ Magar jo rástbázi ímán se hai, wuh yún kahtí hai, ki Tú apne dil men yih na kah, ki ^d Ásmán par

kaun charhegá? (ya'ní Masíh ke utár láné ko:) ⁷ yá, ^e Gahráo men kaun utregá? (ya'ní Masíh ko murdon men se jilákar úpar láné ko). ⁸ Balki kyá kahtí hai? yih. kí 'Kalán tere nazdík hai, balki tere munh aur tere dil men hai: yih wuhí ímán ká kalám hai, jis kí ham manáadí karte hain; ⁹ ki agar tú apní zabán se Yisú' ke Khudáwand hone ká iqrár kare, aur apne dil se ímán láe, kí Khudá ne use murdon men se jiláya, to naját páegá. ¹⁰ Kyúnki rástbázi ke liye ímán láná dil se hotá hai; aur naját ke liye iqrár munh se kiya játá hai. ¹¹ Chunánchi kitáb i muqaddas yih kahtí hai, ki "Jo koí us par ímán láegá, wuh sharminda na hogá. ¹² Kyúnki Yahúdíon aur Yúániyon men kuchh farq nahín; is liye ki wuhí sab ká Khudáwand hai, aur apne sab du'á mángnewálon^b ke liye faiyáz^c hai. ¹³ Kyúnki ^k Jo koí Khudáwand ká nám legá^l, naját páegá. ¹⁴ Magar jis par wuh ímán nahín láe, us se kyúnkar du'á mángen^m? aur jis ká zikr unhon ne nahín suná, us par ímán kyúnkar láen? aur bagair manáadí karnewále ke kyúnkar sunen? ¹⁵ Aur jab tak wuh bheje na jáen, manáadí kyúnkar karen? Chunánchi likhá hai, ki ⁿ Kyú hí khushnumá hain un ke qadam, jo achchhi chizon kí khushkhabari dete hain!

¹⁶ Lekin sab ne is khushkhabari par kán na dhará. Chunánchi Yashá'yáh kahtá hai, ki ^o Ai Khudá-wand, hamáre paigám ká kis ne yaqín kiya hai? ¹⁷ Pas ímán sunne^p se paidá hotá hai, aur sunná^p

^a Yashá'yáh 23. 16.

^d Istisná 30. 12.

^e Yashá'yáh 23. 16.

^k Yo'el 2. 32.

ⁿ Yashá'yáh 52. 7.

^b Yún. razámandí.

^e Istisná 30. 13.

^h Yún. sab pukárnewálon.

^o Yashá'yáh 53. 1.

^c Abhá 13. 5.

^f Istisná 30. 14.

^l Yún. dawlatmand.

^m Yún. use kyúnkar pukáren?

^p Yá paigám.

Masīh ke kalām se. ¹⁸ Lekin main kahtā hūn; Kyā unhon ne nahīn sunā? Beshakk sunā: chunānchi likhā hai, ki

^a Un ki āwāz tamām rū e zamīn par,

Aur un ki bāteṁ dunyā ki hadd tak pahunchīn.

¹⁹ Phir main kahtā hūn; Kyā Isrāīl wāqif na thā? Awwal to Mūsā kahtā hai, ki

^b Main un se tum ko gairat dilā-ūngā jo qaum hī nahīn,
Ek nādān qaum se tum ko gussa dilāūngā.

²⁰ Phir Yasha'yāh barā diler hokar yih kahtā hai, ki

^c Jinhon ne mujhe nahīn dhūndhā, unhon ne mujhe pā liyā;
Jinhon ne mujh se nahīn pūchhā,
un par main zāhir ho gayā.

²¹ Lekin Isrāīl ke haqq men yūn kahtā hai, ki ^d Main dīn bhar ek nāfarmān aur hujjatī ummat ki taraf apne hāth barhāe rahā.

Yahūdion ke nāmaqbūl hone se gair-qaumon ko najāt milnā, aur ākhīr-kār dono kā Khudā ki bādshāhat men shāmil honā.

II ¹ Pas main kahtā hūn, kyā Khudā ne apnī ummat ko radd kar diyā? Hargiz nahīn! Kyūnki main bhī Isrāīlī, Ibrāhīmī ki nasl, aur Binyāmīn ke qabīle men se hūn. ² Khudā ne apnī us ummat ko radd nahīn kiya, jise us ne pahle se jānā. Kyā tum nahīn jānte ki kitāb i muqaddas Eliyyāh ke zikr men kyā kahtī hai? ki wuh Khudā se Isrāīl ki yūn faryād kartā hai, ki ³ Ai Khudāwand, unhon ne tere nabīon ko qatl kiya, aur teri

qurbāngāhon ko dhā diya; ab main akelā bāqī hūn, aur wuh merī jān ke bhī khwāhān hain. ⁴ Magar jawāb i ilāhī us ko kyā milā? Yih, ki ^e Main ne apne liye sāt hazār ādmī bachā rakkhe hain, jinhon ne Ba'al ke āge ghuṭne nahīn ṭeke. ⁵ Pas isī tarah is waqt bhī, fazl se barguzīda hone ke bā'is, kuchh bāqī hain. ⁶ Aur agar fazl se barguzīda hain, to a'māl se nahīn; warna fazl fazl na rahā. ⁷ Pas natīja kyā hūā? Yih, ki Isrāīl jis chīz ki talāsh kartā hai, wuh us ko na milī, magar barguzīdon ko milī, aur bāqī sakht kiye gaye. ⁸ Chunanāchi likhā hai, ki ^f Khudā ne unhen āj ke dīn tak sust tabī'at^h dī, aur aisi ānkhon jo na dekhēn, aur aise kān jo na sunēn. ⁹ Aur Dāūd kahtā hai, ki

ⁱ Un kā dastarkhwān un ke liye jāl, aur phāndā,
Aur ṭhokar khāne aur sazā kā bā'is ban jāe:

¹⁰ Un ki ānkhon par tārīkī ā jāe, tāki na dekhēn;

Aur tū un ki pīṭh hamesha jhukāe rakh.

¹¹ Pas main kahtā hūn, ki kyā unhon ne aisi ṭhokar khāī ki gir paren? Hargiz nahīn! Balki un ki lagzish^k se gair-qaumon ko najāt milī, tāki unhen gairat āe. ¹² Pas jab un ki lagzish^k dunyā ke liye daulat kā bā'is, aur un kā ghatnā gair-qaumon ke liye daulat kā bā'is hūā, to un kā bharpūr honā zarūr hī daulat kā bā'is hogā.

¹³ Main yih bāteṁ tum gair-qaumon se kahtā hūn. Chūnki main gair-qaumon kā rasūl hūn, is liye apnī khidmat ki barāī kartā hūn: ¹⁴ tāki kisī tarah se apne qaum-

^a Zabūr 19. 4.

^b Istisnā 32. 21.

^c Yasha'yāh 65. 1.

^d Yasha'yāh 65. 2.

^e 1 Salātin 19, 10, 14.

^f 1 Salātin 19, 18.

^g Yasha'yāh 29. 10.

^h Yā kā qudr.

ⁱ Yūn. behoshī ki rūh.

^j Zabūr 69. 22, 23.

wálon^a ko gairat dilákar, un men se ba'z ko naját diláúñ. ¹⁵ Kyúñki jab un ká khárij ho jáná dunyá ke á milne ká bá'is húa, to kyá un ká maqbúl honá murdon men se ji uthne ke barábar na hogá? ¹⁶ Jab nazr ká pahlá perá pák thahrá, to sára gundhá húa áta bhi pák hai; aur jab jar pák hai, to dáliyán bhi aisi hi hain. ¹⁷ Lekin agar ba'z dáliyán torí gayín, aur tú janglí zaitún hokar un kí jagah paiwand húa, aur zaitún kí raugandár jar men sharík ho gayá; ¹⁸ to tú un dáliyon ke muqábale men fakhr na kar; aur agar fakhr karegá, to ján rakh kí tú jar ko nahín, balki jar tujh ko sambháltí hai. ¹⁹ Pas tú kahégá, kí Dáliyán is liye torí gayín kí main paiwand ho jáúñ. ²⁰ Achchhá, wuh to befnání ke sabab torí gayín, aur tú imán ke sabab qáim hai; pas magrúr na ho, balki khauf kar. ²¹ Kyúñki jab Khudá ne aslí dáliyon ko na chhorá, to tujh ko bhi na chhoregá. ²² Pas Khudá kí mihrbání aur sakhtí ko dekh: sakhtí un par jo gir gaye hain; aur Khudá kí mihrbání tujh par, basharte kí tú us mihrbání par qáim rahe: warna tú bhi kát dala jáegá. ²³ Aur wuh bhi, agar beimán na rahen, to paiwand kiye jáenge: kyúñki Khudá unhen paiwand karke bahál karne par qádir hai. ²⁴ Is liye kí jab tú zaitún ke us darakht se katkar, jis kí asl janglí hai, asl ke barkhiláf achhe zaitún men paiwand ho gayá, to wuh jo asl dáliyán hain apne zaitún men zarúr hi paiwand ho jáengi.

²⁵ Ai bháiyó, kahín aisé na ho kí

tum apne ap ko 'aqlmand samajh lo, is liye main nahín chátá, kí tum is bhed se náwáqif raho, kí Isráil ká ek hissa^b sakht ho gayá hai; aur jab tak gair-qaumen purí purí dákhil na hon,^c wuh aisé hi rahegá; ²⁶ aur is súrat se tamám Isráil naját páegá: chunáñchi likhá hai, kí

^d Chhuránewálá Siyyon seniklegá; Aur bedíñi ko Ya'qúb se dáfa karegá:

²⁷ Aur un ke sáth merá yih 'ahd hogá,

Jab kí main un ke gunáhon ko dúr kar dúngá.

²⁸ Injl^e ke i'tibár se to wuh tum-hárá khátir dushman hain: lekin barguzidagí ke i'tibár se bápádáon kí khátir piyáre hain. ²⁹ Is liye kí Khudá kí ni'maten aur buláwá betabdí^f hai. ³⁰ Kyúñki jis tarah tum pahle Khudá ke náfarmán the, magar ab in kí náfarmání ke sabab tum par rahm húa; ³¹ isí tarah ab yih bhi náfarmán húa, táki tum par rahm hone ke bá'is, ab un par bhi rahm ho.^g ³² Is liye kí Khudá ne sab ko náfarmání men giriftár hone diyá^h, táki sab par rahm farmáe.

³³ Wáh! Khudá kí daulat aur hikinát aur 'ilm kyá hí 'amíqⁱ hai! Us ke faisale kis qadr idrák se pare, aur us kí ráhen kyá hí benishán hain! ³⁴ Khudáwánd kí 'aql ko kis ne jáná? yá kaun us ká suláhkár húa? ³⁵ Yá kis ne pahle use kuchh diyá hai, jis ká badlá use diyá jáe? ³⁶ Kyúñki usí kí taraf se, aur usí ke wasíle se, aur usí ke liye sári chízen hain. Us kí tamjíd abad tak hotí rahe. Ámin.

^a Yún. apne jism.

^b Yún. gair-qaumon kí bharpúrti dákhil na ho.

^c Yá khushkhabarí.

^d Yá isí tarah ab yih bhi, tum par rahm hone ke bá'is, náfarmán húa, táki ab un par bhi rahm ho.

^e Yá Khudá kí hikmat aur 'ilm dono kí daulat kyá hí gahri.

^b Yá Isráil kí qadr.

^d Yasha'yáh 89, 20, 21.

^f Yún. pachhtáwe ke bagair.

^h Yá band kíyá.

Apne' ap ko Khudā ke nazr karne, aur Musihion ke bāhami farāz ke bayān men.

12 ¹ Pas, ai bhāiyo, main Khudā ki rahmaten yād dilākar^a, tum se iltimās kartā hūn, ki apne badan aisi qurbāni hone ke liye nazr^b karo, jo zinda, aur pāk, aur Khudā ko pasandīda ho; yihī tum-hārī ma'qūl^c 'ibādāt hai. ² Aur is jahān ke hamshakl na bano, balki 'uql nayī ho jāne se apnī sūrat badalte jāo; tūki Khudā ki nek aur pasandīda aur kāmīl marzī tajribe se ma'lūm karte raho.

³ Main us tawfiq ki wajh se jo mujh ko milī hai, tum men har ek se kahtā hūn, ki jaisā samajhnā chāhiye, us se ziyāda koī apne ap ko na samjhe, balki jaisā Khudā ne har ek ko andāze ke muwāfiq imān taqāsīm kiya hai, i'tidāl ke sāth apne ap ko waisā hi samjhe. ⁴ Kyūnki jis tarah hamāre ek badan men bahut se a'zā hote hain, aur tamām a'zā kā kām yaksān nahīn; ⁵ isi tarah ham bhī, jo bahut se hain, Masih men shāmil hokar ek badan hain, aur āpas men ek dūse ke a'zā. ⁶ Aur chūnki us tawfiq ke muwāfiq jo ham ko dī gayī, hamen tarah tarah ki n'imaten milīn, is liye jis ko nubuwwat milī ho, wuh imān ke andāze ke muwāfiq nubuwwat kare; ⁷ agar khidmat milī ho, to khidmat men lagā rahe; agar koī mu'allim ho, to ta'līm men mashgūl rahe; ⁸ aur agar nāsīh ho, to nasihat men: khairāt bāntnewālā sakhawat se bānte; peshwā sargarmī se peshwāī kare; rahm karnewālā khushī ke sāth rahm kare. ⁹ Mahabbat beriyā ho. Badī se nafrat rakkho; nekī se lipṭe raho. ¹⁰ Bi-

rādarāna mahabbat se āpas men ek dūse ko piyār karo; 'izzat karū se ek dūse ko bihtar samjho; ¹¹ koshish men sustī na karo; rū-hānī josh men bhare raho; Khudā-wand ki khidmat karte raho; ¹² ummed men khush, musibat men sābir, du'ā māngne men mashgūl raho; ¹³ muqaddason ki ihtiyājen rafa' karo; musafirpar-wari men lage raho^d. ¹⁴ Jo tumhen satāte hain, un ke wāste barakat chāho: barakat chāho, la'nāt na karo. ¹⁵ Khushī karnewālon ke sāth khushī karo; ronewālon ke sāth roo. ¹⁶ Āpas men yakdil raho.

Ūnche ūnche khayāl na bāndho, balki adnā logon^e ki taraf mutawajjih ho. Apne ap ko 'aqlmand na samjho. ¹⁷ Badī ke 'iwaz kisī se badī na karo. Jo bāten sab logon ke nazdik acchehī hain, un ki tad-bīr karo. ¹⁸ Jahān tak ho sake, tum apnī taraf se sab ādmion ke sāth mel milāp rakkho. ¹⁹ Ai 'azīzo, apnā intiqām na lo; balki gazab ko mauqa^f dō^g; kyūnki yih likhā hai, ki 'Khudāwand kahtā hai; Intiqām lenā merā kām hai, badlā main lī dūngā. ²⁰ Balki^h Agar terā dushman bhūkā ho, to us ko khānā khilā; agar piyāsā ho, to use pānī pilā; kyūnki aisi karnē se, tū us ke sir par āg ke angāron kā dher lagāegā. ²¹ Badī se maglūb na ho, balki nekī ke zarī'e se badī par gūlib āo.

Hukūm ki tābi'dārī ke bayān men.

13 ¹ Har shakhs a'lā hukūmaton kā tābi'dār rahe; kyūnki koī hukūmat aisi nahīn, jo Khudā ki taraf se na ho; aur jo hukūmaten maujūd hain, wuh K̄hu-

^a Yūn. rahmaton ke wastē se.

^b Yūn. ki pārawat karo.

^c Yā Khudā ke gazab ko jagah.

^b Yā hawāle.

^c Yā rūhānt.

^e Yā chizon.

^h Amsāl 25, 21, 22.

^g Istisnā 32. 35.

dá ki taraf se muqarrar haiñ. ² Pas jo koí hukúmat ká sámná kartá hai, wuh Khudá ke intizám ká mukhálif hai: aur jo mukhálif haiñ, wuh sazá páenge. ³ Kyúñki nekokár^a ko hákimon se khauf nahín, balki badkár^b ko hai. Pas agar tú hákim^c se nidar rahná cháh-tá hai, to neki kar, us ki taraf se teri ta'rif hogi; ⁴ kyúñki wuh teri bihtari ke liye Khudá ká khádim hai. Lekin agar tú badí kare, to dar; kyúñki wuh talwár befáida liye hús nahín; aur Khudá ká khá-dim hai, ki us ke gazab ke mu-wáfíq^d badkár ko sazá detá hai. ⁵ Pas tábi'dár rahná, na sirf gazab ke dar se^e zarúr hai, balki dil bhí yihí gawáhi detá hai^f. ⁶ Tum isi liye khiráj bhí dete ho, ki wuh Khudá ke khádim haiñ, aur is kháss kám men hamesha mashgúl rahte haiñ. ⁷ Sab ká haqq adá karo; jis ko khiráj cháhíye, khiráj do; jis ko mahsúl cháhíye, mahsúl; jis se dárná cháhíye, us se daro; jis kí 'iz-zat karní cháhíye, us kí 'izzat karo.

Masihion ki báhamá mahabbat ke bayán men.

⁸ Ápas kí mahabbat ke siwá, kisi chiz men kisi ke qarzdár na ho; kyúñki jo dústre se mahabbat rakhtá hai, us ne sharí'at par púra 'amal kíyá. ⁹ Kyúñki yih báten, ki 'Zi-ná na kar, Khúñ na kar, Chorí na kar, Lálach na kar, aur in ke siwá aur jo koí hukm ho, un sál ká khulása is bát men páyá játá hai, ki^h Apne parausi se apní mánind mahabbat rakh. ¹⁰ Mahabbat apne parausi se badí nahín karti; is wáste mahabbat sharí'at kí ta'míl hai.

^a Yún. nek kám. ^b Yún. bad kám.

^c Yún. hukúmat. ^d Yá aur gazab ke liye.

^e Yún. gazab ke bá'is.

^f Yún. balki dil yá kánshais ke bá'is bhí.

^g Khurúj 20. 13-17; Ietisná 5. 17-21.

^h Ahbár 10. 18. ⁱ Yún. utárke. ^k Yá shámil.

Páikizagi ki pairawí karní.

¹¹ Aur waqt ko pahchánkar aisá hi karo, is liye ki ab wuh ghari á pahunchí ki tum nind se jágo; kyúñki jis waqt ham ímán láe the, us waqt ki nisbat ab hamári naját nazdik hai. ¹² Rát bahut guzar gayi, aur din nikalnewálá hai: pas ham táríki ke kámon ko tark karke^l, raushní ke hathiyár bándh len. ¹³ Jaisá din ko dastúr hai, sháistagi se chalen; na ki nách rang aur nashebázi se, na zinákári aur shahwatparastí se, aur na jha-gre aur hasad se; ¹⁴ balki Khudá-wand Yisú^m Masih ko pahin lo, aur jism kí khwáhishon ke liye tad-bíreñ na karo.

Mukhtalíf ráeñ ki bardáshht karní, aur kamzoron ko sambhálná.

14 ¹ Kamzor ímánwále ko apne men shámil to kar lo, magar shakk o shubha kí takráron ke liye nahín. ² Ek ko it'iqád hai, ki har chíz ká kháná rawá hai; aur kam-zor ímánwálá ság pát hí khátá hai. ³ Khánewálá us ko jo nahín khátá haqir na jáne; aur jo nahín khátá wuh khánewále par ilzám na lagáue, kyúñki Khudá ne us ko qabúl^k kar liyá hai. ⁴ Tú kaun hai jo dústre ke naukar par ilzám lagátá hai? Us ká qáim rahná yá gir parná us ke málik hí se muta'alliq hai. Balki wuh qáim hí kar diyá jáegá; kyúñki Khudá-wand us ke qáim karne par qádir hai. ⁵ Koí to ek din ko dústre se afzal jántá hai, aur koí sab dinon ko barábar jántá hai. Har ek apne dil men púra it'iqád rakkhe. ⁶ Jo kisi din ko mántá hai, wuh Khudá-wand ke liye mántá hai; aur jo khátá hai, wuh Khu-

dāwand ke wāste khātá hai, kyūnki wuh Khudá ká shukr kartá hai: aur jo nahín khātá, wuh bhí Khudāwand ke wāste nahín khātá, aur Khudá ká shukr kartá hai. ⁷ Kyūnki ham men se na koí apne wāste jítá hai, na koí apne wāste martá hai. ⁸ Agar ham jíte hain, to Khudāwand ke wāste jíte hain: aur agar marte hain, to Khudāwand ke wāste marte hain. Pas ham jien, yá maren, Khudāwand hí ke hain. ⁹ Kyūnki Masih isí liye mütá, aur zindá húa, ki murdon aur zindon dono ká Khudāwand ho. ¹⁰ Magar tú apne bhái par kis liye ilzám lagátá hai? yá tú bhí kis liye apne bhái ko haqir jántá hai? Ham to sab Khudá ke takht i 'adálat ke áge khare hongé. ¹¹ Chunánci yih likhá hai, ki

* Khudāwand kahtá hai; Apní hayát kí qasam, har ek ghuṭná mere áge tikegá,
Aur har ek zabán Khudá ká iqrár^b karegi.

¹² Pas har ek ham men se Khudá ko apná apná hisáb degá.

¹³ Pas áyanda ko ham ek dúsre par ilzám na lagáen: balki tum yihí ṭhán lo, ki koí apne bhái ke sámne wuh chíz na rakkhe, jo us ke ṭhokar kháne yá girne ká bá'is ho.

¹⁴ Mujhe ma'lúm hai, balki Khudāwand Yisú^a men mujhe yaqín hai, ki koí chíz bizátihi harám nahín; lekin jo us ko harám samajhtá hai, us ke liye harám hai. ¹⁵ Agar tere bhái ko tere kháne se ranj pahunchtá hai, to phir tú mahabbat ke qá'ide par nahín chaltá. Jis shakhs ke wāste Masih mütá, us ko tú apne kháne se halák na kar. ¹⁶ Pas

tumhári neki^c kí badnámi na ho: ¹⁷ kyūnki Khudá ki bádsháhat kháne pine par nahín, balki rást-bázi aur mel miláp^d aur us khushi par mauqúf hai, jo Rúhu'l Quds kí taraf se^e hotí hai. ¹⁸ Aur jo koí is taur se Masih kí khidmat kartá hai, wuh Khudá ká pasandida aur ádmion ká maqbúl hai. ¹⁹ Pas ham un báton ke tálib rahen^f, jin se mel miláp aur báhamí taraqqí^g ho. ²⁰ Kháne kí khátir Khudá ke kám ko na bigár. Har chiz pák to hai, magar us ádmí ke liye burí hai, jis ko us ke kháne se ṭhokar lagti hai^h. ²¹ Yihí achchhá hai, ki tú na gosht kháe, na mai píe, na áur kuchh aisá kare, jis ke sabab se terá bhái ṭhokar kháe. ²² Jo terá i'tiqád hai, wuh Khudá kí nazar men tere hí díl men rahe. Mubáarak wuh hai, jo us chíz ke sabab jise wuh jáiz rakhtá hai, apne áp ko mulzim nahín ṭhahrátá. ²³ Magar jo koí kisi chiz men shubha rakhtá hai, agar us ko kháe, to mujrim ṭhahrátá hai, is wāste ki wuh i'tiqád se nahín khātá; aur jo kuchh i'tiqád se nahín wuh gunáh hai.

15 ¹ Garaz ham zoráwaron ko cháhiye kí nátawánon kí kamzorian kí ri'áyat karen. ² Ham men har shakhs apne parausi ko us kí bihtari ke wāste khush kare, táki us kí taraqqí^g ho. ³ Kyūnki Masih ne bhí apní khushi nahín kí, balki yún likhá hai, ki 'Tere la'n ta'n karnewálon ke la'n ta'n mujh par á pare. ⁴ Kyūnki jítí báten pahle likhí gayín, wuh hamári ta'lím ke liye likhí gayín, táki sabr se aur kitáb i muqaddas kí tasallí se um-

^a Yasha'yáh 43. 23.

^d Yá itmádn.

^f N. hain.

^h Yá jo khákar dúsre ko ṭhokar kháde

^b Yá kí hamá.

^c Yá achchhi chíz.

^e Yún. Rúhu'l Quds men.

^g Yún. ta'mír.

^h Zabúr 68. 9.

med rakkhen. ⁵ Aur Khudá, sabr aur tasallí ká chashma^a, tum ko yih taufiq de, ki Masíh Yisú^c ke mutábíq ápas men yakdil raho; ⁶ táki tum yakdil aur yakzabán hokar hamáre Khudáwand Yisú^c Masíh ke Khudá aur Báp kí baráí karo. ⁷ Pas jis tarah Masíh ne Khudá ke jalál ke liye tum^b ko apne sáth shámil kar liyá hai, usí tarah tum bhí ek dústre ko shámil kar lo. ⁸ Main kahtá hún ki Masíh Khudá kí sacheháí sábit karne ke liye mahtúm hone ká khádim baná, táki un wa'don ko púra kare, jo bápádáon se kiye gaye the, ⁹ aur gair-gaumen bhí rahm ke sabab Khudá kí baráí karen; chunáñchi likhá hai ki,

^c Is wáste main gair-gaumen men terú iqrá^r d karúngá,
Aur terc nám ke gít gáúngá.

¹⁰ Aur phir wuh kahtá hai, ki

^e Ai gair-gaumo, us kí ummat ke sáth khushi karo;

¹¹ Phir yih ki,

^f Ai sári gair-gaumo, Khudáwand kí hamd karo;

Aur sári ummaten us kí sitáish karen.

¹² Aur Yasha'yáh bhí kahtá hai, ki

^g Yishai kí jar záhir hogí,
Ya'ní wuh shaḡḡs jo gair-gaumen par hukumat karne ko uthegá;
Usí se gair-gaumen ummed rak-khengí.

¹³ Pas Khudá, jo ummed ká chr sh-ma hai^h, tumhen imán rakhne ke bá'is sári khushí aur itmínán se ma'múr kare, táki Rúhu'l Quds kí qudrat se tumhári ummed ziyáda hotí jáe.

Paulus ke díní mansab aur bare bare kámon ká zikr, aur áyanda ke irádon ke bare men du'á kí darḡhwást.

¹⁴ Aur ai mere bhúyo, main khud bhí tumhári nisbat yaqín rakhtá hún, ki tum áp neki se ma'múr, aur tamám ma'rifat se bhare húe ho, aur ek dústre ko nasihat bhí kar sakte ho. ¹⁵ Táham main ne ba'z jagahⁱ ziyáda dilerí ke sáth yád diláne ke taur par is liye tum ko likhá, ki mujh ko Khudá kí taraf se gair-gaumen ke liye Masíh Yisú^c ke khádim hone kí taufiq milí hai; ¹⁶ ki main Khudá kí khushkhabarí^k kí khidmat káhin kí tarah anám dún, táki gair-gaumen, nazr ke taur par Rúhu'l Quds se muqaddas bankar, maqbúl ho jáen. ¹⁷ Pas main un báton men jo Khudá se muta'alliq hain, Masíh Yisú^c ke bá'is fakhr kar saktá hún. ¹⁸ Kyúñki mujhe áur kisi bát ke zikr karne kí jur'at nahín, siwá un báton ke jo Masíh ne gair-gaumen ke tábí karne ke liye, qaul aur fíl se, ni-shánon aur mu'jizon kí táqat se, aur Rúhu'l Quds kí qudrat se merí wisátat kí; ¹⁹ yahán tak ki main ne Yarúshalem se lekar cháron taraf Illurikum tak Masíh kí khushkhabarí kí púri púri manáadí kí; ²⁰ aur main ne yihí hausila rakkhá, ki jahán Masíh ká nám nahín liyá gayá, wahán khushkhabarí sunáúñ, táki dústre kí bunyád par 'imárat na utháúñ; ²¹ balki jaisá likhá hai, waisá hí ho, ki

^l Jin ko us kí khabar nahín pahunchí, wuh dekhenge;

Aur jinhon ne nahín suná, wuh samjhenge.

²² Isí liye main tumháre pás áne

^a Yún. sabr aur tasallí ká Khudá.

^c 2 Samwíl 22. 50; Zabúr 18. 49.

^d Zabúr 117. 1.

^e Yá kisi qadr.

^f Yá terí hamd.

^g Yasha'yáh 11. 10.

^h Yá Injíl.

^b N. ham.

ⁱ Estisná 32. 43.

^k Yún. ummed ká Khudá.

^l Yasha'yáh 52. 15.

se bār bār ruká rahá: ²³ magar chúnki mujh ko ab in mulkon men jagah báqi nahín rahí, aur bahut barason se tumháre pás áne ká mushtáq bhí hún, ²⁴ is liye jab Isfáníya ko jáungá, to tumháre pás hotá húa jáungá; kyúnki mujhe ummed hai ki us safar men tum se milúngá, aur jab tumhári suhbat se kisi qadr merá ji bhar jáegá, to tum mujhe us taraf rawána kar doge. ²⁵ Lekin bi'lí'l to muqaddason kí khidmat karne ke liye Yaráshalem ko játá hún. ²⁶ Kyúnki Makiduniya aur Akhaya ke log Yaráshalem ke garib muqaddason ke liye kuchh chandá karne ko razámand hue. ²⁷ Kiyá to razámandí se, magar wuh un ke qarzdar bhí hain. Kyúnki jab gair-qaumen ruhání báton men un kí sharik húi hain, to lázim hai ki jisumání báton men un kí khidmat karen. ²⁸ Pas main is khidmat ko purá karke, aur jo kuchh hásil húa, un ko saunpkar^a, tumháre pás hotá húa Isfáníya ko jáungá. ²⁹ Aur main jántá hún ki jab tumháre pás áungá, to Masih kí kámil barakat lekar áungá.

³⁰ Aur ai bháiyó, main Yisú' Masih ká jo hamárá Khudáwand hai wásta dekar, aur Rúh kí mahabbat ko yád dilákar^b, tum se iltimás kartá hún, ki mere liye Khudá se duá'en mángne men mere sáth milkar jánfishání karo, ³¹ ki main Yahúdiya ke náfarmánon se bachá rahún, aur meri wuh khidmat jo Yaráshalem ke liye hai muqaddason ko pasand áe, ³² aur Khudá kí marzi se tumháre pás khushi ke sáth ákar, tumháre sáth áram páún. ³³ Khudá, jo itminán

ká chashma hai^c, tum sab ke sáth rahe. Amín.

Fibe khádima kí sífáris.

16 ¹ Main tum se Fibe kí, jo hamári bahin, aur Kinkhriya kí kalisiyá kí khádima^d hai, sífáris kartá hún, ² ki tum use Khudáwand men qabúl karo, jaisá muqaddason ko cháhiye; aur jis káam men wuh tumhári muhtáj ho, us kí madad karo, kyúnki wuh bhí bahuton kí madadgar rahí hai, balki meri bhí.

Roma ke kháss khass Masihíon ko salám.

³ Priska aur Akwila se merá salám kaho; wuh Masih Yisú' men mere hamkhidmat hain. ⁴ Unhon ne meri ján ke liye apná sir derakkhá thá; aur sirf main hi nahín, balki gair-qaumon kí sári kalisiyáen bhí un kí shukrgúzár hain. ⁵ Aur us kalisiyá se bhí salám kaho jo un ke ghar men hai. Mere piyáre Ipaínitus se salám kaho, jo Masih ke liye Ásiya ká pahlá phal hai. ⁶ Maryam se salám kaho, jis ne tumháre wáste bahut mihnat kí. ⁷ Andrunikus aur Yúniyús se salám kaho: wuh mere rishtadár^e hain, aur mere sáth qaid hue the, aur rasúlon men námwar hain, aur mujh se pahle Masih men shámil hue. ⁸ Ampliyátus se salám kaho, jo Khudáwand men merá piyárá hai. ⁹ Urbánus se, jo Masih men hamárá hamkhidmat hai, aur mere piyáre Istakhús se salám kaho. ¹⁰ Ápilles se salám kaho, jo Masih men maqbúl hai. Aristubúlus ke gharwálon se salám kaho. ¹¹ Mere rishtadár^e Herodiyon se salám kaho. Narkissus ke un gharwálon

^a Yún. aur is phal par un ke liye muhr karke.

^b Yún. Yisú' Masih, aur Rúh kí mahabbat ke wasté se.

^c Yún. Itminán ká Khudá.

^d Yá áikantís.

^e Yá hamqaum.

se salām kaho jo Khudāwand men haiṇ. ¹² Trūfaina aur Trūfosa se salām kaho, jo Khudāwand men mihnat kartī haiṇ. Piyārī Pirsīs se salām kaho, jis ne Khudāwand men bahut mihnat kī. ¹³ Rūfus jo Khudāwand men barguzīda hai, aur us kī mān jo merī bhī mān hai, dono se salām kaho. ¹⁴ Asunkritus, aur Fligon, aur Hirnes, aur Patrūbās, aur Hirnās, aur un bhāiyoṇ se jo un ke sāth haiṇ salām kaho. ¹⁵ Filulugus, aur Yūliya, aur Neryūs, aur us kī bahin, aur Ulumpās, aur sāre muqaddason se jo un ke sāth haiṇ salām kaho. ¹⁶ Apas men pāk bosa lekar ek dūsrē ko salām karo. Masīh kī sārī kalīsīyāṇ tumheṇ salām kahtī haiṇ.

Phūt dānwālon ke khilāf nasīhat.

¹⁷ Ab ai bhāiyo, main tum se iltimās kartā hūn, kī jo log us ta'līm ke barkhilāf jo tum ne pāī, phūt parne aur thokar khāne ke bā'is haiṇ, un ko tār liyā karo, aur un se kanāra kiya karo. ¹⁸ Kyūnki aise log hamāre Khudāwand Masīh kī nahīn, balki apne peṭ kī khidmat karte haiṇ; aur chiknī chuprī bāton se sādādilon ko bahkātē haiṇ. ¹⁹ Kyūnki tumhārī farmānbardārī sab men mashhūr ho gayī hai. Is

liye main tumhāre bāre men khush hūn: lekin yih chāhtā hūn, kī tum nekī ke itibār se dānā ban jāo, aur badī ke itibār se bhole bane raho. ²⁰ Aur Khudā, jo itminān kā chasli-ma hai^a, Shaitān ko tumhāre pānwon se jald kuchalwā degā.

Hamāre Khudāwand Yisū^a Masīh^b kā faẓl tum par hotā rahe.

Khatt kā zamīna, aur kalīma e tanjīd.

²¹ Merā hamkhidnat Tīmuthiyus aur mere rishtadār^c Lūkiyus, aur Yāson, aur Sosipatrus tumhen salām kahte haiṇ. ²² Is khatt kā kātīb Tirtiyus tum ko Khudāwand men salām kahtā hai. ²³ Gayus, merā aur sārī kalīsīyā kā mihmāndār, tumhen salām kahtā hai. Irās-tus shahr kā khazānchī, aur bhūī Kwārtus tum ko salām kahte haiṇ.

²⁵ Ab Khudā jo tum ko merī khushkhabarī^d, ya'nī Yisū^a Masīh kī manādī ke muwāliq, mazbūt kar saktā hai, us bhed ke mukāshafe ke baumūjib jo azal se^e poshīda rahā, ²⁶ inagur is waqt zāhir hokar, Khudā e azalī ke hukm ke mutābiq nabion kī kitābon ke zarī'e se sab qaumon ko batāyā gayā, tāki wuh imān ke tābi^f ho jāen; ²⁷ usī wāhid hakim Khudā kī, Yisū^a Masīh ke wasīle se, abad tak^f tanjīd hotī rahe. Amin.

^a Yūn. *itminān kā Khudā*.

^c Yā hamqawm.

^e Yūn. *azalī zamānon men*.

^b N. *Masīh na dārad*.

^d Yā Injīl.

^f N. *abadu'l abad*.

KURINTHÍON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

PAHLÁ KHATT.

Du'á e k̄hair.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzí se Yisú' Masíh^a ká rasúl hone ke liye buláyá gayá, aur bhái Sosthines kí taraf se, ² Khudá kí us kalisiyá ke nám jo Kurinthus men hai, ya'ní un ke nám jo Masíh Yisú' men pák kiye gaye, aur muqaddas log hone ke liye buláe gaye hain, aur un sab ke nám bhí jo har jagah hamáre aur apne Khudáwánd Yisú' Masíh ká nám leté hain.

³ Hamáre Báp Khudá, aur Khudáwánd Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl aur itmínán hásil hotá rahe.

Shukráne kí du'á.

⁴ Main tumháre báre men Khudá ke us fazl ke bá'is jo Masíh Yisú' men tum par huá, hamesha apne^b Khudá ká shukr kartá hún, ⁵ ki tum us men hokar sab báton men, kalám aur 'ilm kí har tarah kí daulat se daulatmand ho gaye ho; ⁶ chunánchi Masíh kí gawáhi tum men qáim hui: ⁷ yahán tak kí tum kisi ní'mat men kam nahín; aur hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke zuhúr ke muntazir ho, ⁸ jo tum ko ákhir tak qáim bhí rakkhegá, táki tum hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke din

beilzám thahro. ⁹ Khudá sachohá hai, jis ne tumhen apne Bete hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh kí shirákát ke liye buláyá hai.

Kalisiyá ke tafriqon ke k̄hiláf.

¹⁰ Ab, ai bháiyó, main Yisú' Masíh, jo hamará Khudáwánd hai, us ke nám ke wasíle tum se iltimás kartá hún, kí sab ek hí bít kaho, aur tum men tafriq na hon; balki báham yakdil aur yakrae hokar kámil bane raho. ¹¹ Kyúnki, ai bháiyó, tumhári nisbat mujhe Khloe ke gharwálon se ma'lúm huá, kí tum men jhagre ho rahe hain. ¹² Merá yih matlab hai, kí tum men se koi to apne ap ko Paulus ká kahtá hai, koi Apullos ká, koi Kefá ká, koi Masíh ká. ¹³ Kyá Masíh baṭ gayá? Kyá Paulus tumhári k̄hatir salib diyá gayá? Yá tum ne Paulus ke nám par baptisma^c liyá? ¹⁴ Khudá ká^d shukr kartá hún, kí Krispus aur Gayus ke síwá main ne tum men se kisi ko baptisma^e nahín diyá; ¹⁵ táki koi yih na kahe, kí tum ne mere nám par baptisma^e liyá. ¹⁶ Hán, Stifanáas ke k̄hándan ko bhí main ne baptisma^e diyá: baqí nahín jántá, kí main ne kisi

^a N. Masíh Yisú'.

^d N. Khudá kí ná dārad.

^b N. apne na dārad.

^c Yá nám men istibāq.

^e Yá istibāq.

aur ko baptisma^a diyá ho. ¹⁷ Kyún-
ki Masih ne mujhe baptisma^a dene
ko nahín bhejá, balki khushkhabari
sunáne ko: aur wuh bhí kalám kí
hikmat se nahín, táki Masih kí
salib betásir na ho.

Khudá kí hikmat aur dunyá kí hikmat.

¹⁸ Kyúnki salib ká paigám halák
honewálon ke nazdik^b to bewuqúfi
hai, magar ham najat pánewálon
ke nazdik^b Khudá kí qudrat hai.

¹⁹ Kyúnki likhá hai, kí

^c Main hakimon kí hikmat ko nest,
Aur 'aqlmandon kí 'aql ko radd
karúngá.

²⁰ Kahán ká hakim? kahán ká
faqih? kahán ká is jahán ká bahs
karnewálá? kyá Khudá ne dunyá
kí hikmat ko bewuqúfi nahín thah-
ráyá? ²¹ Is liye kí jab Khudá kí
hikmat ke mutábíq dunyá ne apní
hikmat se Khudá ko na jáná, to
Khudá ko yih pasand áyá, kí is ma-
nádi kí bewuqúfi ke wasíle se imán
lánewálon ko naját de. ²² Chuná-
chi Yahúdí nishán cháhte haiñ, aur
Yúnání hikmat talásh karte haiñ;
²³ magar ham us Masih i maslúb kí
manádi karte haiñ, jo Yahúdíon ke
nazdik^b thokar, aur gair-qaumon ke
nazdik^b bewuqúfi hai; ²⁴ lekin jo
buláe hue haiñ, Yahúdí hon, yá
Yúnání, un ke nazdik^b Masih Khu-
dá kí qudrat, aur Khudá kí hikmat
hai. ²⁵ Kyúnki Khudá kí bewuqúfi
ádmion kí hikmat se ziyáda hik-
matwálí hai, aur Khudá kí kam-zorí
ádmion ke zor se ziyáda zoráwar hai.
²⁶ Aí bháíyo, apne buláe jáne par
to nigáh karo, kí jism ke liház se
bahut se hakim, bahut se ikhti-
yárwále, bahut se ashraf nahín
buláe gaye: ²⁷ balki Khudá ne

dunyá ke bewuqúfon ko chun liyá,
kí hakimon ko sharminda kare; aur
Khudá ne dunyá ke kamzoron ko
chun liyá, kí zoráwaron ko sharminda
kare; ²⁸ aur Khudá ne dunyá
ke kamínon aur haqíron ko, balki
bewujúdon ko chun liyá kí maujúd-
don ko nest kare, ²⁹ táki koi bashar
Khudá ke sámne fakhr na kare.
³⁰ Lekin tum us kí taraf se Masih
Yisú^c men ho, jo hamáre liye Khudá
kí taraf se hikmat tháhrá, ya^d ní^d
rástbázi, aur pákizagi, aur makhl-
lasí: ³¹ táki jaisá likhá hai, waisá
hí ho, kí ^eJo fakhr kare, wuh Klu-
dáwand par fakhr kare.

*Kurinthus men Paulus kí tarz í
manádi.*

2 ¹ Aur aí bháíyo, jab main
tumháre pás áyá aur tum
men Khudá ke bhed^f kí manádi
karne lagá, to a'lá darje kí taqrír
yá hikmat ke sáth nahín áyá.
² Kyúnki main ne yih iráda kar liyá
thá, kí tumháre darmiyán Yisú^c
Masih, balki Masih i maslúb ke
siwá, aur kuchh na jánúngá. ³ Aur
main kamzori, aur khauf, aur bahut
thartharáne kí hálát men tumháre
pás rahá. ⁴ Aur merí taqrír aur
merí manádi men hikmat kí lub-
hánewálí báten na thín, balki wuh
Rúh aur qudrat se sábit^g hotí hai:
⁵ táki tumhárá imán insánon kí
hikmat par nahín, balki Khudá kí
qudrat par mauqúf ho.

⁶ Phir bhí kánilon men^h ham
hikmat kí báten kahte haiñ: lekin
is jahán kí, aur is jahán ke nest
honewále sardáron kí hikmat nahín:
⁷ balki ham Khudá kí wuh poshída
hikmat bhed ke taur par bayán karte
haiñ, jo Khudá ne jahán ke shurúⁱ

^a Yá istibáq.

^b Yá liye.

^c Yashayáh 29. 14.

^d Yá aur.

^e Yirmayáh 9. 24.

^f N. Khudá kí shahádat.

^g Yún. Rúh aur qudrat kí dalíl men.

^h Yá siyánon men.

ⁱ Yún. jahánon,

se peshtar hamāre jalāl ke wāste muqarrar kī thī: ⁸ jise is jahān ke sardārōn men se kisī ne na samjhā; kyūnki agar samajhte, to jalāl ke Khudāwand ko salīb na dete: ⁹ balki jaisā likhā hai, waisā hī hūā, ki

^a Jo chīzen na ānkhon ne dekhīn, na kānon ne sunīn,

Na ādmī ke dil men āīn,

Wuh sab Khudā ne apne mahabbat rakhnewālōn ke liye taiyār kar dīn.

¹⁰ Lekin ^b ham par Khudā ne un ko Rūh ke wasile se zāhir kiya: kyūnki Rūh sārī bāteṅ, balki Khudā ki tah ki bāteṅ bhī daryāft kar letā hai.

¹¹ Kyūnki insānōn men se kaun kisī insān ki bāteṅ jāntā hai, siwā insān ki apnī rūh ke jo us men hai? Isī tarah Khudā ke Rūh ke siwā, koī Khudā ki bāteṅ nahīn jāntā.

¹² Magar ham ne na dunyā ki rūh, balki wuh rūh pāyā, jo Khudā ki taraf se hai; tāki un bāteṅ ko jānen, jo Khudā ne hamen 'ināyat kī hai.

¹³ Aur ham in bāteṅ ko un alfāz men nahīn bayān karte, jo insānī hikmat ne ham ko sikhāe hōn, balki un alfāz men, jo Rūh ne sikhāe hai; aur rūhānī bāteṅ kā rūhānī bāteṅ se muqābala ^c karte hai. ¹⁴ Magar nafsānī ādmī Khudā ke Rūh ki bāteṅ qabūl nahīn kartā, kyūnki wuh us ke nazdik bewuqūfī ki bāteṅ hai; aur na wuh unhen samajh saktā hai, kyūnki wuh rūhānī taur par parkhī jātī hai. ¹⁵ Lekin rūhānī shakhs sab bāteṅ ko parakh letā hai, magar khud kisī se parkhā nahīn jātā. ¹⁶ Khudāwand ki 'aql ko kis ne jānā, ki us ko ta'līm de sake? magar ham men Masih ki 'aql hai.

Khādīmān i dīn ke 'uhde, aur kām, aur haisiyat ke bāre men.

3 ¹ Aur ai bhāīyo, main tum se is tarah kalām na kar sakā, jis tarah rūhānīon se, balki jaise jismānīon se, aur un se jo Masih men bachche hai. ² Main ne tumhen dūdhh pilāyā, aur khānā na khilāyā; kyūnki tum ko us ki bardāshht nahīn; ³ kyūnki abhī tak jismānī ho: is liye ki jab tum men hasad aur jhagrā hai, to kyā tum jismānī na hūe, aur insānī tariq par na chale? ⁴ Is liye ki jab ek kahtā hai, Main Paulus kā hūn, aur dūsra kahtā hai, ki Main Apullos kā hūn, to kyā tum insān na hūe? ⁵ Apullos kyā chiz hai? aur Paulus kyā? Khādīm, jin ke wasile se tum imān lāe; aur har ek ki wuh haisiyat hai, jo Khudāwand ne use bakhshī. ⁶ Main ne darakht lagāyā, aur Apullos ne pānī diyā; magar barhāyā Khudā ne. ⁷ Pas na lagānewālā kuchh chiz hai, na pānī dene-wālā; magar Khudā jo barhānewālā hai. ⁸ Lagānewālā aur pānī dene-wālā dono ek hai; lekin har ek apnā ajr apnī nihnat ke muwāfiq pūegā. ⁹ Kyūnki ham Khudā ke sāth kām karnewāle hai: tum Khudā ki khetī aur Khudā ki 'imārat ho.

¹⁰ Main ne us tawfiq ke muwāfiq, jo Khudā ne mujhe bakhshī, dānā mi'mār ki tarah neo rakkhī, aur dūsra us par 'imārat uthātā hai. Pas har ek khabardār rahe, ki wuh kaisī 'imārat uthātā hai. ¹¹ Kyūnki siwā us neo ke jo parī hūī hai, aur wuh Yisū Masih hai, koī shakhs dūsra nahīn rakh saktā. ¹² Aur agar koī us neo par sonā, yā chāndī, yā beshqīmat pattharon, yā lakri, yā

^a Yasha'yāh 64. 4 aur 66. 17 ko dekho.

^b N. Chundānchi.

^c Yā rūhānī bāteṅ ke zarf'e se rūhānī bāteṅ ki bayān.

ghás, yá bhúse ká raddá rakkhe, 13 to us^a ká kám záhír ho jáegá; kyúnki jo din ág ke sáth záhír hogá, wuh us kám ko batá degá^b; aur wuh ág khud har ek ká kám ázmá legí, ki kaisá hai. 14 Jis ká kám us par baná húa báqí rahegá, wuh ajr páegá. 15 Aur jis ká kám jal jáegá, wuh nuqsán utháegá; lekin khud bach jáegá, magar jalte jalte.

16 Kyá tum nahín jánte, ki tum Khudá ká maqdis ho, aur Khudá ká Rúh tum men basá húa hai? 17 Agar koí Khudá ke maqdis ko barbád karegá, Khudá us ko barbád karegá; kyúnki Khudá ká maqdis pák hai, aur wuh tum ho.

18 Koí apne ap ko fareb na de. Agar koí tum men apne ap ko is jáhán men hakím samjhe, to bewuqúf bane, túki hakím ho jáe. 19 Kyúnki dunyá kí hikmat Khudá ke nazdik bewuqúfí hai. Chunánchi likhá hai, ki^c Wuh hakímón ko un hí kí chálálaki men phansá detá hai; 20 aur yih bhí, ki^d Khudáwánd hakímón ke khayálon ko jántá hai, ki bátíl hain. 21 Pás ádmión par koí fakhr na kare. Kyúnki sári chízen tumhári hain; 22 khwáh Paulus ho, khwáh Apullos, khwáh Kefá, khwáh dunyá, khwáh zindagi, khwáh maut, khwáh hál kí chízen, khwáh istiqbál kí; 23 sab tumhári hain; aur tum Masih ke ho; aur Masih Khudá ká hai.

4 1 Admí ham ko Masih ká khádim, aur Khudá ke bhedon ká mukhtár samjhe. 2 Aur y. hán mukhtár men yih bát dekhí játi hai, ki diyánatdár nikle. 3 Lekin inere nazdik yih niháyat khafif bát hai, ki tum yá koí insáni 'adálat^e mujhe parkhe, balki main khud bhí apne ap ko nahín parakhtá. 4 Kyún-

ki merá dil to mujhe malámat nahín kartá; magar is se main rástbáz nahín thahrtá: balki merá parakhnewálá Khudáwánd hai. 5 Pás jab tak Khudáwánd na áe, waqt se pahle kisi bát ká fuisála na karo; wuhí tárikí kí poshída báten raushan kar degá, aur dílon ke mansúbe záhír kar degá; aur us waqt har ek kí ta'rif Khudá kí taraf se hogí.

Bar: Kurinthei Masihion ki shekhibázi, bu muqábala rasúl kí záhiri zillat aur haqiqi ihtiyár ke.

6 Aur ai bháiyó, main ne in báton men tumhári khátir apná aur Apullos ká zikr misál ke taur par kiyá hai, táki tum hamáre wasíle se yih síkho, ki likhe hue se tajáwuz na karo; aur ek kí táld men dústre ke barkhiláf shekhí na máro. 7 Tuij men aur dústre men kaun farq kartá hai? aur tere pás kaun sí aisi chíz hai, jo tú ne dústre se nahín pái? aur jab tú ne dústre se pái, to fakhr kyún kartá hai, ki goyá nahín pái? 8 Tum to pahle hí se ásudá ho, aur pahle hí se daulatmand ho, aur tum ne hamáre bagair bádsháhi kí: aur kúsh kí tum bádsháhi karte, táki ham bhí tumháre sáth bádsháhi karte! 9 Meri dánist men Khudá ne ham rasúlon ko sab se adná thahrákar^f un logon kí tarah pesh kiyá hai jin ke qatl ká hukm ho chuká ho; kyúnki ham dunyá, aur firishton, aur ádmión ke liye ek tamásha thahre. 10 Ham Masih kí khátir bewuqúf hain, magar tum Masih men 'aqlmand ho; ham kamzor hain, aur tum zoráwar; tum 'izzatdár ho, aur ham ae'izzat. 11 Ham is waqt tak bhúke, piyáse, nange hain; aur mukke kháte, aur

^a Yún. har ek.

^b Yún. wuh din us batá degá, kyúnki wuh ag men zahir kiya jata hai.

^c Aiyub 5. 13.

^d Zabur 94. 11.

^e Yún. din.

^f Yá sab se piche.

áwára phirte hain; ¹² aur apne háthoñ se kám karke mashaqqat uṭháte hain: log burá kahte hain, ham du'á dete hain; wuh satáte hain, ham sahte hain; ¹³ wuh badnáñ karte hain, ham minnat samájat karte hain: ham áj tak dunyá ke kúre aur sári chizon kí jharan kí máñind rahe.

¹⁴ Main tumhen sharminda karne ke liye yih báten nahín likhtá, balki apne piyáre farzand jáñkar tum ko nasíhat kartá hún. ¹⁵ Kyúñki agar Masih men tumháre ustád das hazár bhí hote, táham tumháre báp bahut se nahín: is liye kí main hí Injíl^a ke wasíle se Masíh Yisú' men tumhárá báp baná. ¹⁶ Pas main tumhári minnat kartá hún, kí meri máñind bano. ¹⁷ Isí wáste main ne Timuthiyus ko tumháre pás bhejá; wuh Khudáwand men merá piyárá aur diyánatdár farzand hai; aur mere un taríqon ko jo Masíh^b men hain tumhen yád dílaogá, jis tarah main har jazáah har kalísiyá men ta'lím detá hún. ¹⁸ Ba'z aísí shekhí márté hain, kí goyá main tumháre pás áne hí ká nahín. ¹⁹ Lekin Khudáwand ne cháhá, to main tumháre pás jald áungá, aur shekhíbazon kí báton ko nahín, balki un kí qudrat ko ma'lúm karúngá. ²⁰ Kyúñki Khudá kí bádsháhat báton par nahín, balki qudrat par mauqúf hai. ²¹ Tum kyá cháháte ho? kí main lakri lekar tumháre pás áún, yá mahabbat aur narm-mizájí se?

Ek harámkar Masíhí ko khárij karne ká hukm.

5 ¹ Yahán tak sunne men áyá hai, kí tum men harámkarí hotí hai, balki aísí harámkarí, jo gair-

gaumon men bhí nahín hotí; chunáñchi tum men se ek shakhs apne báp kí bíwí ko rakhtá hai. ² Aur tum afsos to karte nahín, táki jis ne yih kám kiyá, wuh tum men se nikálá jáe; balki shekhián márté ho. ³ Lekin main, go jism ke i'tibár se maujúd na thá, magar ruh ke i'tibár se házir hokar, goyá ba húlát i maujúdagí, aísá karnewále par yih hukm de chuká hún, ⁴ kí jab tum aur meri ruh hamáre Khudáwand Yisú' kí qudrat ke sáth jama' ho, to aísá shakhs, hamáre^c Khudáwand Yisú' ke nán se, ⁵ jism kí halákát ke liye Shaitán ke hawále kiyá jáe, táki us kí ruh Khudáwand Yisú'^d ke din naját páe. ⁶ Tumhárá fakhr karná khúb nahín. Kyá nahín jánte, kí thorá sá khamír sáre gundhe húe áte ko khamír kar detá hai? ⁷ Puráná khamír nikálkar apne áp ko pák kar lo, táki táza gundhá húa áta ban jáo; chunáñchi tum bo-khamír ho. Kyúñki hamárá bhí Fásah, ya'ní Masíh, qurbán húa: ⁸ pas áo, ham 'id karen, na puráne khamír se, aur na badí aur sharárat ke khamír se, balki sáf dílí aur sach-chái kí bekhamír roṭí se.

Kalisiyá se badkaron ko 'aláhida karne kí bábat.

⁹ Main ne apne khat men tum ko yih líkhá thá, kí harámkaron se suhbat na rakhná. ¹⁰ Yih to nahín, kí bi'lkull dunyá ke harámkaron, yá lálchion, yá zálimon, yá butparaston se milná hí nahín; kyúñki is súrat men to tum ko dunyá hí se nikal jáná partá: ¹¹ jekin main ne tum ko dar haqiqat yih líkhá thá,^e kí agar koí bhái kahlákar harámkar, yá lálchi, yá butparast, yá gáli denewálá, yá sharábí, yá zálím ho;

^a Yá khushkhabarí.

^d N. Yisú' na dárad.

^b N. Yisú' izád.

^c N. hamare na dárad.

^e Yá lekin ab main tum ko yih likhtá hún.

to us se suhbat na rakkho, balki aise ke sáth kháná tak na kháná; ¹² kyúñki mujhe báharwálon par hukm karne se kyá wásta? Kyá aisá nahín hai ki tum to andarwálon par hukm karte ho, ¹³ magar báharwálon par Khudá hukm kartá hai? Pas us sharir ádmi ko apne darmiyán mein se nikál do

Masihon mein muqaddama-bázi ki málumat.

6 ¹ Kyá tum mein se kisi ko yih jur'at hai, ki jab dústre ke sáth muqaddama ho, to faisale ke liye bedínon ke pás jáe, aur muqaddason ke pás na jáe? ² Kyá tum nahín jánte, ki muqaddas log dunyá ká insáf karenge? Pas jab tum ko dunyá ká insáf karná hai, to kyá chhote se chhote jhagron ke bhí faisal karne ke láiq nahín? ³ Kyá tum nahín jánte, ki haru frishiton ká insáf karenge? To kyá ham dunyawí mu'ámale faisal na karen? ⁴ Pas agar tum mein dunyawí muqaddame hon, to kyá un ko munsif muqarrar karoge jo kalísiyá mein haqir samjhe játe hain? ⁵ Main tumhen sharminda karne ke liye yih kahtá hún. Kyá wáqa'í tum mein ek bhí dáná nahín miltá, jo apne bháiyon ká faisala kar sake? ⁶ balki bhái bháiyon mein muqaddama hotá hai, aur wuh bhí bedínon ke áge. ⁷ Lekin dar asl tum mein bará nuqs yih hai, ki ápas mein muqaddama-bázi karte ho. Zulm utháná kyun nahín bihtar jánte? apná nuqsán kyun nahín qabúl karte? ⁸ Balki tum hízulm karte, aur nuqsán pahuncháte ho, aur wuh bhí bháiyon ko. ⁹ Kyá tum nahín jánte, ki badkár Khudá ká bádsháhat ke wáris na honge? Fareb na kháo; na harámkár Khudá ká bád-

sháhat ke wáris honge, na butparast, na zinákár, na 'aiyásh, na laundebáz, ¹⁰ na chor, na lálchi, na sharábí, na gáliyan baknewále, na zálím. ¹¹ Aur ba'z tum mein aise hí the bhí; magar tum Khudáwánd Yisú' Masih ke nám se, aur hamáre Khudá ke Rúh se dhul gaye, aur pák hue, aur rástbáz bhí báhare.

Harámkári se bachne ki hidáyat.

¹² Sab chizen mere liye rawá to hain; magar sab chizen mufid nahín. Sab chizen mere liye rawá to hain; lekin main kisi chíz ká páband na húngá. ¹³ Kháne peñ ke liye hain, aur peñ khánon ke liye; lekin Khudá us ko aur in ko nest karegá. Magar badan harámkári ke liye nahín, balki Khudáwánd ke liye hai, aur Khudáwánd badan ke liye: ¹⁴ aur Khudá ne Khudáwánd ko bhí jiláyá, aur ham ko bhí apní qudrat se jiláegá. ¹⁵ Kyá tum nahín jánte, ki tumháre badan Masih ke a'zá hain? pas kyá main Masih ke a'zá lekar kasbí ke a'zá banáúñ? Hargiz nahín! ¹⁶ Kyá nahín jánte, ki jo koi kasbí se suhbat kartá hai, wuh us ke sáth ek tan hotá hai? kyúñki wuh farmátá hai, ki "Wuh dono ek tan honge. ¹⁷ Aur jo Khudáwánd kí suhbat mein rahtá hai, wuh us ke sáth ek rúh hotá hai. ¹⁸ Harámkári se bhágo. Jitne gunáh ádmi kartá hai, wuh badan se báhar hain; magar harámkár apne badan ká bhí gunahgár hai. ¹⁹ Kyá tum nahín jánte, ki tumhárá badan Rúhu'l Quds ká maqdis hai, jo tum mein basá húa hai, aur tum ko Khudá kí taraf se milá hai? aur tum apne nahín; ²⁰ kyúñki qímat se kharide gaye ho: pas apne badan se Khudá ká jalál zahir karo.

* Paidáish 2. 21.

*Nikálh karne aur benikálh rahne ke
báre men hidáyat.*

7 ¹ Jo báten tum ne likhí thín un kí bábat yih hai.

Mard ke liye achchhá hai, ki 'aurat ko na chhúe. ² Lekin harám-káron ke andeshe se har mard apní bíwí, aur har 'aurat apní shauhar rakkhe. ³ Shauhar bíwí ká haqq adá kare : aur waisá hí bíwí shauhar ká. ⁴ Bíwí apne badan kí mukhtár nahín, balki shauhar mukhtár hai : isí tarah shauhar bhí apne badan ká mukhtár nahín, balki bíwí. ⁵ Tum ek dísre se judá na raho, " magar thori muddat tak ápas kí razámándí se, táki du'á ke wáste fursat mile ; aur phir ikatthe ho jáo, aísá ua ho ki galaba e nafs ke sabab Shaitán tum ko áznáe. ⁶ Lekin yih main ijázat ke taur par kahtá hún, na hukín ke taur par. ⁷ Aur main to yih cháhtá hún, ki jaisá main hún, waise hí sab ádmí hon. Lekin har ek ko Khudá kí taraf se kháss kháss taufiq milí hai ; kisi ko kisi tarah kí, kisi ko kisi tarah kí.

⁸ Pas main bebiyáhon aur bewa 'auraton ke haqq men yih kahtá hún, ki un ke liye aísá hí rahná achchhá hai, jaisá main hún. ⁹ Lekin agar zabt na kar saken, to biyáh kar len ; kyúнки biyáh karná mast hone se bihtar hai. ¹⁰ Magar jin ká biyáh ho gayá hai, un ko main nahín, balki Khudáwánd hukm detá hai, ki bíwí apne shauhar se 'aláhida na ho ; ¹¹ (aur agar 'aláhida ho, to yá benikálh rahe, yá apne shauhar se phir miláp kar le) ; na shauhar bíwí ko chhore. ¹² Bágion se main hí kahtá hún, na Khudáwánd. ki agar kisi bhái kí bíwí bá imán na ho, aur us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh us

ko na chhore. ¹³ Aur jis 'aurat ká shauhar bá imán na ho, aur us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh shauhar ko na chhore. ¹⁴ Kyúнки jo shauhar bá imán nahín wuh bíwí ke sabab se pák thahrtá hai, aur jo bíwí bá imán nahín wuh Masíhí shauhar ^b ke bá'is pák thahrtí hai : warna tumháre farzand nápák hote ; magar ab pák hain. ¹⁵ Lekin mard jo bá imán na ho agar wuh 'aláhida ho, to 'aláhida hone do : aísí hálát men koi bhái yá baliu páband nahín : aur Khudá ne ham ^c ko mel miláp ke liye buláyá hai. ¹⁶ Kyúнки, ai 'aurat, tujhe kyá khabar hai, ki sháyad tú apne shauhar ko bachá le ? Aur ai mard, tujh ko kyá khabar hai, ki sháyad tú apní bíwí ko bachá le ? ¹⁷ Magar jaisá Khudáwánd ne har ek ko hissa diyá hai, aur jis tarah Khudá ne har ek ko buláyá hai, usí tarah wuh chale. Aur main sári kalisi-yaon men aísí hí muqarrar kartá hún. ¹⁸ Jo makhtún buláyá gayá, wuh námakhtún na ho jáe. Jo námakhtún kí hálát men buláyá gayá, wuh makhtún na ho jáe. ¹⁹ Na khatua koi chiz hai, na námakhtúní ; balki Khudá ke hukmon par chalná hí sab kuchh hai. ²⁰ Har shakhs jis hálát men ^d buláyá gayá ho, usí men rahe. ²¹ Agar tú gulámi kí hálát men buláyá gayá, to fikr na kar : lekin agar tú ázád ho sake, to isí ko ikhtiyár ^e kar. ²² Kyúнки jo shakhs gulámi kí hálát men Khudáwánd men buláyá gayá hai, wuh Khudáwánd ká ázád kiyá huá hai ; isí tarah jo ázádí kí hálát men buláyá gayá hai, wuh Masíh ká gulám hai. ²³ Tum qímat se kharíde gaye ho ;

^a Yún. ek dísre kí haqqtalafi na karo.

^c N. tum.

^d Yún. jis buláwe men.

^e Yá agar tú ázád bhí ho sake, taubht usí ko ikhtiyáre kar.

^b Yún. wuh bhái.

^c Yún. isí'mál.

ádmíon ke gulám na bano. ²⁴ Ai bháiyó, jo koi jis hálát mein buláiyá gayá ho, wuh usi hálát mein K̄hudá ke sáth rahe.

²⁵ Kunwáriyon ke haqq mein mere pás K̄hudáwand ká koi hukin nahín: lekin diyánatdár hone ke liye jaisá K̄hudáwand kí taraf se mujh par rahni húa, us ke muwáfíq apni ráe detá hún. ²⁶ Pas maujúdá musibat ke khayál se, meri ráe mein ádmí ke liye yih bihtar hai, ki jaisá hai waisá hi rahe. ²⁷ Agar tere biwi hai, to us se judá hone kí koshish na kar; aur agar tere biwi nahín^a, to biwi kí talásh na kar. ²⁸ Lekin tú biyáh kare bhí, to gunáh nahín: aur agar kunwári biyáhi jáe, to gunáh nahín.

Magar aise log jismáni taklíf páenge: aur main tumhen bachá-ná cháhtá hún. ²⁹ Magar, ai bháiyó, main yih kahtá hún, kí waqt tang hai; pas áge ko cháhiye kí biwi-wáile aise hon, kí goyá un ke biwi-yún nahín; ³⁰ aur ronewáile aise hon, goyá nahín rote; aur khushi karnewáile aise hon, goyá khushi nahín karte; aur kharidnewáile aise hon, goyá mál nahín rakhte; ³¹ aur dunyawí kár búr karnewáile aise hon, kí dunyá hí ke na ho jáen^b, kyúñki dunyá kí shakl badaltí játí hai. ³² Pas main yih cháhtá hún, kí tum befikr raho, Bebiyáhi shakhs K̄hudáwand ke fikr mein rahtá hai, kí kis tarah K̄hudáwand ko rázi kare: ³³ n-agar biyáhi húa shakhs dunyá ke fikr mein rahtá hai, kí kis tarah apni biwi ko rázi kare. ³⁴ Biyáhi aur bebiyáhi mein bhí farq hai. Bebiyáhi^c K̄hudáwand ke fikr mein rahtí hai, táki us ká jism aur rúh

dono pák hon. Magar biyáhi húi 'aurat dunyá ke fikr mein ruhtí hai, kí kis tarah apne shauhar ko rázi kare. ³⁵ Yih tumháre fáide ke liye kahtá hún, na kí tumhen phansáne ke liye; balki is liye kí jo zebá hai, wuhí 'amal mein ác, aur tum K̄hudáwand kí khidmat mein bewaswasa mashgúl raho. ³⁶ Aur agar koi yih samjhe, kí main apni us kunwári larkí kí haqqtalafi kartá hún, jis kí jawáni dhal chali hai, aur zarúrat bhí ma'lúm ho, to ikhtiyár hai—is mein gunáh nahín—wuh us ká biyáh hone de. ³⁷ Magar jo apne dil mein pukhta ho, aur us kí kuchhi zarúrat na ho, balki apne iráde ke anjám dene par qádir ho, aur dil mein qasd kar liyá ho, kí main apni larkí ko benikáh rakkhúngá, wuh achchhá kartá hai. ³⁸ Pas jo apni kunwári larkí ko biyáh detá hai, wuh achchhá kartá hai; aur jo nahín biyáhtá, wuh áur bhí achchhá kartá hai. ³⁹ Jab tak kí 'aurat ká shauhar jítá hai, wuh us kí páband hai; par jab us ká shauhar mar^d jáe, to jis se chúhe biyáh kar saktí hai—magar sirf K̄hudáwand mein. ⁴⁰ Lekin jaisí hai, agar waisí hí rahe, to meri ráe mein ziyáda khushnasib hai; aur main samajhtá hún kí K̄hudá ká Rúl mujh mein bhí hai.

Buton kí qurbáníon ke gosht kháne kí bábat.

8 ¹ Ab buton kí qurbáníon kí bábat yih hai. Ham jánte hain, kí ham sab 'ilm rakhte hain. 'Ilu gurúr paidá kartá^e hai, lekin mahabbat taraqqí ká bá'is^f hai. ² Agar koi gumán kare, kí main kuchh jántá hún, to jaisá júnna cháhiye, waisá ab tak nahín jántá; ³ lekin

^a Yá agar tú biwi se chhut gayá hai.

^b Yún. dunyá ká pírdá isti'mál na karen.

^c N. razi kare, "aur us ke khayálat bato rahte hain. Aur bebiyáhi kunwári.

^d Yún. so.

^e Xún. phuláttá.

^f Yún. tá'mír kartí.

jo koī Khudā se mahabbat rakhtā hai, us ko Khudā pahchāntā hai.

⁴ Pas buton ki qurbānion ke gosht khāne ki nisbat, ham jānte hai ki but dunyā mein koī chiz nahīn; aur siwā ek ke, aur koī Khudā nahīn.

⁵ Agarchi āsmān o zamīn mein bahut se khudā kahlāte hai; (chunāuchi bahutere khudā aur bahutere khudāwand hai); ⁶ lekin hamāre nazdik to ek hi Khudā hai, ya'nī Bāp, jis ki taraf se sārī chize hai, aur ham usi ke liye hai; aur ek hi Khudāwand hai, ya'nī Yisū' Masih, jis ke wasile se sārī chize maujūd hūn, aur ham bhī usi ke wasile se hai.

⁷ Lekin sab ko yih 'ilm nahīn, balki ba'z ko ab tak butparasti ki 'ādāt hai; is liye us gosht ko but ki qurbāni jānkar khāte hai, aur un kā dil^a chūnki kamzor hai ālūda ho jātā hai. ⁸ Khānā hamen Khudā se nahīn milāegā; agar na khāen, to hamārā kuchh nuqsān nahīn; aur agar khāen, to kuchh nafa^b nahīn. ⁹ Lekin hoshyār raho, aīsā na ho ki tumhārī yih āzādī^b kamzoron ki thokar kā bā'is ho jāe. ¹⁰ Kyūnki agar koī tujh sāhib i 'ilm ko butkhane mein khānā khāte dekhe, aur wuh kamzor shakhs ho, to kyā us kā dil buton ki qurbāni khāne par diler na ho jāegā^c? ¹¹ Garaz tere 'ilm ke sabab se wuh kamzor shakhs, ya'nī wuh bhāī jis ki khātir Masih mūā, halāk ho jāegā; ¹² aur tum is tarah bhāiyon ke gunahgār hokar aur un ke kamzor dil ko ghāyal karke Masih ke gunahgār thahrte ho. ¹³ Is sabab se agar khānā mere bhāī ko thokar khilāe, to main kabhī hargiz gosht na khāūngā; tāki apne bhāī ki thokar kā sabab na hūn.

Bāwujūd istihqāq ke Paulus kā ujrat lena se inkār karnā.

9 ¹ Kyā main āzād nahīn? Kyā main rasūl nahīn? Kyā main ne Yisū' ko nahīn dekhā, jo hamārā Khudāwand hai? Kyā tum Khudāwand mein mere banāe hūe nahīn? ² Agar main auron ke liye rasūl nahīn, to tumhāre liye to beshakk hūn: kyūnki tum khud Khudāwand mein merī risālat par muhr ho. ³ Jo merā intihān karte hai, un ke liye merā yihī jawāb hai. ⁴ Kyā hamen khāne pine kā ikhtiyār nahīn? ⁵ Kyā ham ko yih ikhtiyār nahīn, ki kisī Masihī bahin ko biyāhkar liye phiren, jaisā aur rasūl, aur Khudāwand ke bhāī, aur Kefā karte hai? ⁶ Yā sirf mujhe aur Bar-Nabā ko hi mihnāt mashaqqat se bāz rahne kā ikhtiyār nahīn? ⁷ Kaun sā sipāhī kabhī apnī girah se khākar jang kartā hai? Kaun angūr kā bāg lagākar us kā phal nahīn khātā? yā kaun galla charākar us galle kā dūdh nahīn pītā? ⁸ Kyā main yih bāten insāni qiyās hi ke muwāfiq kahtā hūn? Kyā Tauret bhī yihī nahīn kahtī? ⁹ Chunāuchi Mūsā ki Tauret mein likhā hai, ki ^a Dāen mein chalte hūe bail kā munh na bāndhnā. Kyā Khudā ko bailon kā fikr hai? ¹⁰ Yā khāss hamāre wāste yih kahtā hai? Hān, yih hamāre wāste likhā gayā; kyūnki munāsib hai ki jotnewālā ummed par jote, aur dāen chālānewālā hissa pāne ki ummed par dāen chālāe. ¹¹ Pas jab ham ne tumhāre liye rūhāni chizon boī, to kyā yih koī barī bāt hai, ki ham tumhārī jismāni chizon ki fasl kāten? ¹² Jab auron kā tum par yih ikhtiyār hai, to kyā hamārā is se ziyāda na

^a Yā kānshans.

^c Yūn. ta'mīr na kiya jāegā?

^b Yā ikhtiyār.

^d Istihqāq 28. 4.

hogá ? Lekin ham ne is ikhtiyár se kám na liyá ; balki har chiz kí bardásht karte hain, táki hamáre bá'is Masih kí khushkhabarí^a men harj na ho. ¹³ Kyá tum nahín jánte, kí jo muqáddas chízon kí khidmat karte hain, wuh haikal se kháte hain ? aur jo qurbángáh ke khidmatguzár hain, wuh qurbángáh ke sáth hissa páte hain ? ¹⁴ Isi tarah Khudáwand ne bhí muqarrar kiyá hai, kí khushkhabarí^a sunánewále khushkhabarí^a ke wasile se guzára karen. ¹⁵ Lekin main ne in men se kisi bát per 'amal nahín kiyá : aur na is garaz se yih likhá, kí mere wáste aisá kiyá jáe : kyúñki merá marná hí is se bihtar hai kí koí merá fakhr kho de. ¹⁶ Agar khushkhabarí sunáun, to merá kuchh fakhr nahín ; kyúñki yih to mere liye zarúrí bát hai ; balki mujh par afsos hai agar khushkhabarí na sunáun. ¹⁷ Kyúñki agar apní marzi se yih kartá hún to mere liye ajr hai ; aur agar apní marzi se nahín kartá, to mukhtári mere sipurd hui hai. ¹⁸ Pas mujhe kyá ajr miltá hai ? Yih, kí jab Injíl kí manadí karún, to khushkhabarí^a ko muft kar dún, táki jo ikhtiyár mujhe khushkhabarí^a ke báre men hásil hai, us ke muwáfiq purá 'amal na karún. ¹⁹ Agarchi main sab logon se ázád hún, phir bhi main ne apne áp ko sab ká gulám baná diyá hai, táki áur bhí ziyáda logon ko khench ló'ún^b. ²⁰ Main Yahúdíon ke liye Yahúdí baná, táki Yahúdíon ko khench ló'ún^b ; jo log shari'at ke mátaht hain, un ke liye main shari'at ke mátaht baná, táki shari'at ke mátahton ko khench ló'ún^b, agarchi khud shari'at ke mátaht na thá ; ²¹ beshara' logon ke liye

beshara' baná, táki beshara' logon ko khench ló'ún^b, (agarchi Khudá ke nazdik beshara' na thá, balki Masih kí shari'at ke tábi' thá). ²² Kamzoron ke liye kamzor baná, táki kamzoron ko khench ló'ún^b : main sab ádmion ke liye sab kuchh baná huiá hún, táki kisi tarah se ba'z ko bacháun. ²³ Aur main sab kuchh Injíl^c kí khátir kartá hún, táki auron ke sáth us men sharik hún. ²⁴ Kyá tum nahín jánte kí maidán ke daurnewále daurte to sab hí hain, magar in'ám ek hí le játá hai ? Tum bhí aise hí dauro, táki jito. ²⁵ Aur har pahlawan sab tarah ká parhez kartá hai ; wuh log to murjhánewálá sihrá páne ke liye yih karte hain, magar ham us sihre ke liye karte hain, jo nahín murjhátá. ²⁶ Pas main bhí isi tarah daurtá hún, ya'ní bethukáná nahín ; main isi tarah mukkon se lártá hún, ya'ní us kí máninnd nahín, jo hawá ko mártá hai : ²⁷ balki main apne badan ko mártá kúttá, aur use qábú men rakhtá hún : aisá na ho kí auron men manadí karke áp námaqbul thahrún.

Qadim Isráílon kí nazír lekar, gunáh se bachne kí hidáyat.

IO ¹ Ai bháiyó, main tumhárá is se náwáqif rahná nahín cháhtá, kí hamáre. sáre bápádá bádál ke niche the, aur sab ke sab samundar men se guzre ; ² aur sab hí ne us bádál aur samundar men Músá ká baptismá^d liyá ; ³ aur sab ne ek hí rúhání khurák khái ; ⁴ aur sab ne ek hí rúhání pání piyá : kyúñki wuh us rúhání chatán men se pání píte the, jo un ke sáth sáth chaltí thí : aur wuh chatán Masih thá. ⁵ Magar un men

^a Yá Injíl. ^b Yún. nafa' men dún. ^c Yá khushkhabarí. ^d Yá Músá men istibáq.

aksaron se Khudá rázi na húa; chunánchi wuh biyábán men dhér ho gaye. ⁶ Yih báten hamáre wáste 'ibrat thahrín, táki ham burí chízon kí khwálish na karen, jaise unhon ne kí. ⁷ Aur tum butparast na bano, jis tarah ba'z un men ban gaye the; chunánchi likhá hai, kí ^a Log kháne píne baithé, phir náchne kúdné uthe. ⁸ Aur ham haráinkári na karen, jis tarah un men se ba'z ne kí, aur ek hí din men teís hazár máre gaye. ⁹ Aur ham Khudáwand kí ázmáish na karen, jaise un men se ba'z ne kí, aur sánpón ne unhen halák kiyá. ¹⁰ Aur tum burburáo nahín, jis tarah un men se ba'z burburáe, aur halák karnewále se halák húa. ¹¹ Yih báten un par 'ibrat ke liye wáqi' hún, aur ham ákhiri zamánewálon kí nasihat ke wáste likhí gayín. ¹² Pas jo koi apne áp ko qáim samajhtá hai, wuh khabardár rahe, kí gir na pare. ¹³ Tum kisi aisi ázmáish men nahín pare, jo insán kí bardásht ^b se báhar ho. Aur Khudá sachchá hai; wuh tum ko tumhári táqat se ziyáda ázmáish men na parne degá; balki ázmáish ke sáth nikalne kí ráh bhí paidá kar degá, táki tum bardásht kar sako.

Butparastí se bachne ke báre men.

¹⁴ Is sabab se, ai mere piyá-ro, butparastí se bhágo. ¹⁵ Main 'aqlmand jánkar tum se kalám kartá hún; jo main kahtá hún, tum áp use parkho. ¹⁶ Wuh barakat ká piyála jis par ham barakat cháhte hain, kyá Masih ke khún kí shirákat nahín? Wuh rotí jise ham torte hain, kyá Masih ke badan kí shirákat nahín? ¹⁷ Chún-

kí rotí ek hí hai, is liye ham jo bahut se hain ek badan hain, kyunki ham sab usí ek rotí men sharik hote hain. ¹⁸ Jo jism ke i'tibár se Isráíli hain, un par nazar karo. Kyá qurbání ká gosht khánewále qurbángáh ke sharik nahín? ¹⁹ Pas main kyá yih kahtá hún, kí buton kí qurbání kuchh chíz hai, yá but kuchh chíz hai? ²⁰ Nahín, balki yih kahtá hún, kí jo qurbání gair-gaumen kartí hain ^c ^d Shayátín ke liye qurbání kartí hain, na kí Khudá ke liye; aur main nahín cháhtá kí tum shayátín ke sharik ho. ²¹ Tum Khudáwand ke piyále aur shayátín ke piyále dono men se nahín pí sakte: Khudáwand ke dastarkhwán aur shayátín ke dastarkhwán dono par sharik nahín ho sakte. ²² Kyá ham Khudáwand kí gairat ko josh diláte hain? Kyá ham us se zoráwar hain?

Apní Masihí ázādē par 'amal karke auron ko thokar na khiláín.

²³ Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen mufid nahín. Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen taraqqí ká bá'is nahín. ²⁴ Koi apní bihtari na dhúndhe, balki दूसरे kí. ²⁵ Jo kuchh qassá-bon kí dukánon men biktá hai, wuh kháo, aur díní imtiyáz ^e ke sabab kuchh na púchho; ²⁶ kyunki ^f Zamin aur us kí ma'murí Khudáwand kí hai. ²⁷ Agar beimánon men se koi tumhári da'wat kare, aur tum jáne par rázi ho; to jo kuchh tumháre áge rakkhá jae, use kháo, aur díní imtiyáz ^e ke sabab kuchh na púchho. ²⁸ Lekin agar koi tum se kahe, kí Yih qurbání ká gosht hai, to us ke sabab jis ne tumhen jatáyá, aur díní imtiyáz ^e

^a Khurúj 32. 6.

^d Istisná 32. 17.

^b Yá insán ke tajride.

^c Yá kánshans.

^e N. wuh karte hain.

^f Zabúr 24. 1.

ke sabab na kháo. ²⁹ Díní intíyáz^a se merá matlab terí intíyáz^a nahín, balki us दूसरे की. Bhalá, merí ázádí दूसरे shakhs kí intíyáz^a se kyún parkhí jée? ³⁰ Agar main shukr karke khátá hún^b, to jis chíz par shukr kartá hún, us ke sabab kis liye badnáam kiyá játá hún? ³¹ Pas tum kháo yá píó, yá jo kuchh karo, sab Khudá ke jalál ke liye karo. ³² Tum na Yahúdíon kí thokar ke bá'is bano, na Yúnáníon, na Khudá kí kalisiyá kí; ³³ chunáñchi main bhí sab báton men sab ko khush kartá hún, aur apná nahín, balki bahutón ká fáida dhúñdhtá hún, táki wuh naját pácn. ¹ Tum merí máñind bano, jaisá main Masíh kí máñind bantá hún.

'Ibádat ke waqt 'auraton kí waza' ke báre men.

² Main tumhári ta'rif kartá hún, ki tum har bát men mujhe yád rakhte ho, aur jis tarah main ne tumhen riwáyaten^c pahunchá dín, tum usí tarah un ko barqarár rakhte ho. ³ Pas main tumhen ágáh karná cháhítá hún, ki har mard ká sir Masíh, aur 'aurat ká sir mard, aur Masíh ká sir Khudá hai. ⁴ Jo mard sir dhanke húe du'á yá nubuwwat kartá hai, wuh apne sir ko behurnat kartá hai. ⁵ Aur jo 'aurat be sir dhanke du'á yá nubuwwat kartí hai, wuh apne sir ko behurnat kartí hai, kyúñki wuh sir mundi húi ke barábar hai. ⁶ Agar 'aurat orhní na orhe, to bál bhí katáe. Agar 'aurat ká bál katáná, yá sir mundáná sharm kí bát hai, to orhní orhe. ⁷ Albatta mard ko apná sir dháñkná na cháhiye, kyúñki wuh Khudá kí

súrat aur us ká jalál hai; magar 'aurat mard ká jalál hai. ⁸ Is liye ki mard 'aurat se nahín, balki 'aurat mard se hai: ⁹ aur mard 'aurat ke liye nahín, balki 'aurat mard ke liye paidá húi. ¹⁰ Pas frishtón ke sabab se 'aurat ko cháhiye, ki apne sir par mahkúm hone kí 'alámat^c rakkhe. ¹¹ Táham Khudáwánd men na 'aurat mard ke bagair hai, na mard 'aurat ke bagair. ¹² Kyúñki jaise 'aurat mard se hai, waise hí mard bhí 'aurat ke wasle se hai; magar sab chizen Khudá kí taraf se hain. ¹³ Tum áp hí insáf karo: kyá 'aurat ká be sir dhanke Khudá se du'á máñgná munásib hai? ¹⁴ Kyá tum ko taba'í taur par bhí ma'lúm nahín, ki agar mard lambe bál rakkhe, to us kí behurnati hai? ¹⁵ Aur agar 'aurat ke lambe bál hon, to us kí zinat hai, kyúñki bál use parde ke liye diye gaye hain. ¹⁶ Iekin agar koi hujjati nikle to yih ján le, ki na hamará aisá dastúr hai, na Khudáwánd kí kalisiyáon ká.

'Ashá e Rabbání kí ta'míl ke báre men.

¹⁷ Iekin yih hukm jo detá hún, is men tumhári ta'rif nahín kartá, is liye ki tumháre jama' hone se fáida nahín, balki nuqsán hota hai. ¹⁸ Kyúñki awwal to main yih suntá hún, kí jis waqt tumhári kalisiyá jama' hotí hai, to tum men tafriqe hote hain, aur main is ká kisi qadr yaqín bhí kartá hún. ¹⁹ Kyúñki tum men bid'aton ká bhí honá zarúr hai, táki^d záhír ho jáe, ki tum men maqbúl kaun se hain. ²⁰ Pas jab tum báham jama' hote ho, to tumhárá wuh kháná 'Ashá e Rabbání nahín ho saktá; ²¹ kyúñki kháne ke waqt har

^a Yá kánshams.

^c Yún. apne sir par úkhtiyár.

^b Yá fazl se sharík hún.

^d N. yih bhí izád.

shakhs दूसरे से पहले अपना 'ashá khá letá hai, aur koí to bhúká rahtá hai, aur kisi ko nasha ho játá hai. ²² Kyún? Kháne píne ke liye tumháre ghar nahín? Yá Khudá kí kalisiyá ko náchíz jánte, aur jin ke pás nahín, un ko sharminda karte ho? Main tum se kyá kahún? Kyá is bát men tumhári ta'rif karún? Main ta'rif nahín kartá. ²³ Kyúnki yih bát mujhe Khudáwand se pahunchí, aur main ne tum ko bhí pahunchá dí, kí Khudáwand Yisú' ne, jis rát wuh pakarwáyá gayá, roṭí lí; ²⁴ aur shukr karke torí, aur kahá, kí Yih merá badan hai, jo tumháre liye hai: merí yádgári ke wáste yihí kiyá karo. ²⁵ Isí tarah us ne kháne^a ke ba'd piyála bhí liyá, aur kahá, kí Yih piyála mere khún men nayá 'ahd hai: jab kabhí píto, merí yádgári ke liye yihí kiyá karo. ²⁶ Kyúnki jab kabhí tum yih roṭí kháte, aur is piyále men se píte ho, to Khudáwand kí maüt ká izhár karte ho. jab tak wuh na áe. ²⁷ Is wáste jo koí námunásib taur par Khudáwand kí roṭí kháe, yá us ke piyále men se píe, wuh Khudáwand ke badan aur khún ke báre men qusúrwár hogá. ²⁸ Pas ádini apne áp ko ázmá le, aur isí tarah us roṭí men se kháe, aur us piyále men se píe. ²⁹ Kyúnki jo kháte píte waqt Khudáwand ke badan ko na pahcháne, wuh is kháne píne se sazá páegá^b. ³⁰ Isí sabab se tum men bahutere kamzor aur bímár hai, aur bahut se so bhí gaye. ³¹ Agar ham apne áp ko jáñchte, to sazá na páte. ³² Lekin Khudáwand ham ko sazá dekar tarbiyat kartá hai, táki ham dunyá ke sáth mujrim na þaharen. ³³ Pas,

ai mere bháiyó, jab tum kháne ke liye jama' ho, to ek दूसरे kí ráh dekho. ³⁴ Agar koí bhúká ho, to apne ghar men khá le, táki tumhárá jama' honá sazá ká bá'is na ho. Aur báqi báton ko main ákar durust kar dúngá.

Kalisiyá kí yagánagi, aur mutafarriq rúhání ni'maton ke báre men.

12 ¹ Ai bháiyó, main nahín cháhtá, kí tum rúhání ni'maton ke báre men bekhábar raho. ² Tum jánte ho, kí jab tum gair-qaum the, to gúnge buton ke píehhe jis tarah koí tum ko le játá thá, usí tarah játe the. ³ Pas main tumhen jatáttá hún, kí jo koí Khudá ke Rúh kí hidáyat se^c boltá hai, wuh nahín kahtá, kí Yisú' mal'tín hai; aur na koí Rúhu'l Quds ke bagair kah saktá hai. kí Yisú' Khudáwand hai.

⁴ Ni'maten to tarah tarah kí hai, magar Rúh ek hí hai. ⁵ Aur khidmaten bhí tarah tarah kí hai. magar Khudáwand ek hí hai. ⁶ Aur tásíren bhí tarah tarah kí hai. magar Khudá ek hí hai, jo sab men har tarah ká asar paidá kartá hai. ⁷ Lekin har shakhs men Rúh ká zuhúr fáida pahuncháne ke liye hotá hai. ⁸ Kyúnki ek ko Rúh ke wasíle se hikmat ká kalám 'ináyat hotá hai; aur दूसरे ko usí Rúh kí marzí ke muwáfíq 'ilmíyat ká kalám: ⁹ kisi ko usí Rúh se imán; aur kisi ko usí ek Rúh se shifá dene kí taufiq^d; ¹⁰ kisi ko mu'jizon kí qudraten^e; kisi ko nubuwwat; kisi ko rúhon kí imtiyáz; kisi ko tarah tarah kí zabánen; kisi ko zabánon ká tarjuma karná: ¹¹ lekin yih sab tásíren wuhí ek Rúh kartá hai, aur jis ko jo cháhtá hai, bántá hai.

^a Yún. 'ashá kháne.
^c Yá Rúh men.

^b Yún. apní sazi kháttá píttá hai.
^d Yún. ni'maten. ^e Yún. tásíren.

¹² Kyúñki jis tarah badan ek hai, aur us ke a'zá bahut se haiñ; aur badan ke sáre a'zá, go bahut se haiñ, magar báham milkar ek hí badan haiñ, usí tarah Masih bhí hai.

¹³ Kyúñki ham sab ne, khwáh Yá-húdí hon, khwáh Yúnání, khwáh gulám, khwáh ázád, ek hí Rúh ke wasíle se^a ek badan hone ke liye baptisma^b liyá, aur ham sab ko ek hí Rúh piláyá gayá. ¹⁴ Chunáñchi badan men ek hí 'uzw nahín, balki bahut se haiñ. ¹⁵ Agar páñw kahe; Chúnki main háth nahín, is liye badan ká nahín, to wuh is sabab badan se khárij to nahín. ¹⁶ Aur agar kán kahe: Chúnki main áñkh nahín, is liye badan ká nahín, to wuh is sabab se badan se khárij to nahín. ¹⁷ Agar sára badan áñkh hí hotá, to sunnú kahán hotá? Agar sunná hí sunná hotá, to súnghuá kahán hotá? ¹⁸ Magar fi'lwáqi' Khudá ne har ek 'uzw ko badan men apní marzi ke muwáfiq rakkhá hai. ¹⁹ Agar wuh sab ek hí 'uzw hote, to badan kahán hotá? ²⁰ Magar ab a'zá to bahut se haiñ, lekin badan ek hí hai. ²¹ Pas áñkh háth se nahín kah saktí, ki Main terí muhtáj nahín: aur na sir páñwon se kah saktá hai, ki Main tumhárá muhtáj nahín. ²² Balki badan ke wuh a'zá jo auron se kamzorma'lúm hote haiñ, bahut hí zarúrí haiñ: ²³ aur badan ke wuh a'zá, jinhen ham auron kí nishat zalil jánte haiñ, unhín ko ziyáda 'izzat dete haiñ; aur hamáre názebá a'zá bahut zebá ho játe haiñ; ²⁴ hál-áñki hamáre zebá a'zá muhtáj nahín: magar Khudá ne badan ko is tarah murakkab kiyá hai, ki jo 'uzw muhtáj hai, usí ko

ziyáda 'izzat dí jáe; ²⁵ táki badan men tafriqa na pare, balki a'zá ek dústre ká barábar fikr rakkhen. ²⁶ Pas agar ek 'uzw dukh pátá hai, to sáre a'zá us ke sáth dukh páte haiñ; aur agar ek 'uzw 'izzat pátá hai, to sáre a'zá us ke sáth khush hote haiñ.

²⁷ Isí tarah tum milkar Masih ká badan ho, aur fardan fardan a'zá ho. ²⁸ Aur Khudá ne kalisiyá men alag alag shakhs muqarrar kiye; pahle rasúl, dústre nabí, tisre ustád, phir mu'jize dikhánewále, phir shifá denewále, madadgár, muntazim, tarah tarah kí zabáñen bolnewále.^c

²⁹ Kyá sab rasúl haiñ? kyá sab nabí haiñ? kyá sab ustád haiñ? kyá sab mu'jize dikhánewále haiñ?

³⁰ Kyá sab ko shifá dene kí quwwat 'ináyat húi? kyá sab tarah tarah kí zabáñen bolte haiñ? kyá sab tarjuma karte haiñ? ³¹ Tum barí se barí ni'maton kí árzú rakkho. Lekin áur bhí sab se 'umda taríqa main tumhen batátá hún.

Tamám fazílaton men mahabbat afzal hai.

13 ¹ Agar main ádmíon aur firishton kí zabáñen bolún, aur mahabbat na rakkhún, to main thanthanátá húa pítal, yá jhan-jhanáti húi jhánjh hún. ² Aur agar mujhe nubuwwat milí, aur sáre bhedon aur kull 'ilm kí wáqi-fiyat húi, aur merá ímán yahán tak kámil húa kí paháron ko hatá dún, aur mahabbat na rakkhún, to main kuchh bhí nahín. ³ Aur agar apná sára mál garibon ko khilá dún, yá apná badan jaláne ko de dún, aur mahabbat na rakkhún, to mujhe kuchh bhí fáida nahín. ⁴ Mahabbat sábir hai, aur mihrbán; mahabbat

^a Yá men.

^b Yá ek badan men istibad.

^c Yún. phir mu'jize, phir shifá kí ni'maton, madaadgáráñ, intizámát, zabáñon kí qismen.

hasad nahin karti; mahabbat shekhi nahin marti, aur phulti nahin, ⁵ nazeba kam nahin karti, apni bihatri nahin chahati, jhunjhuti nahin, badgumani nahin karti; ⁶ badkari se khush nahin hoti, balki rasti se khush hoti hai; ⁷ sab kuchh sah leti hai, sab kuchh yaqin karti hai, sab baton ki ummed rakhti hai, sab baton ki bardasht karti hai. ⁸ Mahabbat ko zawal nahin; nubuwwat hon, to mauquf ho jaengi; zabanon hon, to jati rahengi; ilm ho, to mit jaega. ⁹ Kyunki hamara ilm naqis hai, aur hamari nubuwwat natamam: ¹⁰ lekin jab kami aega, to naqis jata rahega. ¹¹ Jab main bachcha tha, to bachchon ki tarah bolti tha, bachchon ki si tabiati thi, bachchon ki si samajh thi; lekin jab jawan hua, to bachpan ki baton tark kar di. ¹² Ab ham ko aine men dhundhla sa dikhai dete hai*; magar us waqt rubaru dekhenge. Is waqt meri ilm naqis hai; magar us waqt aise pure taur par pahchanga, jaise main pahchana gaya hun. ¹³ Garaz inam, ummed, mahabbat, yeh tino daimi hain; magar afzal in men mahabbat hai.

Nubuwwat ki taufiq tarah tarah ki zabanon bolne ki nisbat 'ulqadr hai.

14 ¹ Mahabbat ke talib ho, aur ruhani ni'maton ki bhi arz rakho, khususan is ki, ki nubuwwat karo. ² Kyunki jo begani zabanon men baton karti hai, wuh admiyon se baton nahin karti, balki Khuda se; is liye ki us ki koi nahin samajhti^b; halanki wuh apni ruh ke wasile se^c bhed ki baton kahti hai. ³ Lekin jo nubuwwat karti hai, wuh admiyon se taraqqi^d, aur

nasihat, aur tasalli ki baton kahti hai. ⁴ Jo begani zabanon men baton karti hai, wuh apni taraqqi^d karti hai; aur jo nubuwwat karti hai, wuh kalisiya^d ki taraqqi^d karti hai. ⁵ Agarchi main yeh chahata hun, ki tum sab begani zabanon men baton karo, lekin ziyadatar yehi chahata hun, ki nubuwwat karo: aur agar begani zabanon bolnewala kalisiya^d ki taraqqi^d ke liye tarjuma na kare, to nubuwwat karnewala us se barai hai. ⁶ Pas, ai bhaiyo, agar main tumhare pas akar begani zabanon men baton karun, aur nukashafa, ya ilm, ya nubuwwat, ya ta'lim ki baton tum se na kahun, to tum ko mujh se kya faida hogi? ⁷ Chunanchi bejan chizon men bhi, jin se awaz nikalti hai, masalan bansri, ya barbat, agar un ki awazon men farq na ho, to jo phunka ya bajaya jata hai, wuh kyunkar pahchana jae? ⁸ Aur agar turhi ki awaz saf na ho, to kaun larhi ke liye taiyari karega? ⁹ Aise hi tum bhi agar zabanon se wazih bat na kaho, to jo kaha jata hai, kyunkar samjha jae? Tum hawa se baton karnewale thahroge. ¹⁰ Dunya men kitni hi mukhtalif zabanon kyun na hon, magar un men se koi bhi bema'ni na hogi. ¹¹ Pas agar main kisi zabanon ke ma'ni na samjhun, to bolnewale ke nazdik main ajnabi thahrunge, aur bolnewala mere nazdik ajnabi thahregi. ¹² Pas tum jab ruhani ni'maton^e ki arzu rakhte ho, to aisi koshish karo, ki tumhari ni'maton ki afzuni se kalisiya^d ki taraqqi^d ho. ¹³ Is sabab se jo begani zabanon men baton karti hai, wuh du'a mange, ki tarjuma bhi kar sake. ¹⁴ Is liye ki agar main kisi begani zabanon men du'a mangun,

^a Ya ham ko aine men mu'amma sa ma'lim hota hai.

^b Ya sunti.

^c Ya ruh men.

^d Yun. ta'mir.

^e Yun. rahon.

to meri rûh to durâ mângtî hai, magar meri 'aql bekâr hai. ¹⁵ Pas kyâ karnâ châhiye? Main rûh se bhî durâ mângungâ, aur 'aql se bhî durâ mângungâ; rûh se bhî gâungâ, aur 'aql se bhî gâungâ. ¹⁶ Warna, agar tû rûh hî se hamd karegâ, to nâwâqifâdnî^a terî shukrguzârî par Amîn kyûnkar kahegâ? Is liye ki wuh nahîn jântâ ki tû kyâ kahtâ hai. ¹⁷ Tû to beshakk achchhî tarah se shukr kartâ hai, magar dûsre kî taraqqî^b nahîn hotî. ¹⁸ Main Khudâ kâ shukr kartâ hûn, ki tum sab se ziyâda zabânên boltâ hûn: ¹⁹ lekin kalisiyâ men begânî zabân men das hazâr bâten kahne se mujhe yih ziyâda pasand hai, ki auron kî ta'lim ke liye pânch hî bâten 'aql se kahûn.

²⁰ Ai bhâiyo, tum samajh men bacheche na bano: badî men to bacheche raho, magar samajh men jawân hano. ²¹ Tauret men likhâ hai, ki Khudâwand kahtâ hai; 'Main begânî zabân aur begâne honthon se is ummat se bâten karungâ, tui bhî wuh meri na sunenge. ²² Pas begânî zabânên imândâron ke liye nahîn, balki beimânôn ke liye nishân hai; aur nubuwwat beimânôn ke liye nahîn, balki imândâron ke liye nishân hai. ²³ Pas agar sâri kalisiyâ ek jagah jama^c ho, aur sab ke sab begânî zabânên bole, aur nâwâqif yâ beimân log andar â jâen, to kyû wuh tum ko dîwâna na kahenge? ²⁴ Lekin agar sab nubuwwat karen, aur koî beimân yâ nâwâqif andar â jâe, to sab use qâil kar denge, aur sab use parakh lenge; ²⁵ aur us ke dil ke bhed zâhir ho jâenge; tab wuh munh ke bal girkar Khudâ ko sijda

karegâ, aur iqrâr karegâ, ki beshakk Khudâ tum men hai.

Kalisiyâ ke majma' kî tartib kî hidâyat.

²⁶ Pas, ai bhâiyo, kyâ karnâ châhiye? Jab tum jama^d hote ho, to har ek ke dil men^d mazmûr, yâ ta'lim, yâ mukâshafa, yâ begânî zabân, yâ tarjuma hotâ hai. Sab kuchh rûhânî taraqqî^e ke liye honâ châhiye. ²⁷ Agar begânî zabân men bâten karnî hon, to do do, yâ ziyâda se ziyâda tîn tîn shakhs bârî bârî se boley, aur ek shakhs tarjuma kare: ²⁸ aur agar koî tarjuma karnewâlâ na ho, to begânî zabân bolnewâlâ kalisiyâ men chupkâ rahe, aur apne dil se aur Khudâ se bâten kare. ²⁹ Nabion men se do yâ tîn boley, aur bâqî un ke kalâm ko parkhen. ³⁰ Lekin agar dûsre pâs baithnewâlê par wahî utre, to pahlû khâmosh ho jâe. ³¹ Kyûnki tum sab ke sab ek ek karke nubuwwat kar sakte ho, tâki sab sikhén, aur sab ko nasîhat ho; ³² aur nabion kî rûhên nabion ke tâbî^f hai; ³³ kyûnki Khudâ abtari kâ nahîn, balki aman kâ bânî hai.

Jaisâ muqaddason kî sâri kalisiyâon men hai, ³⁴ 'auraten kalisiyâ ke majma' men khâmosh rahen, kyûnki unhen bolne kû hukm nahîn; balki tâbî^f rahen, jaisâ Tauret men bhî likhâ hai. ³⁵ Aur agar kuchh sikhnâ châhen, to ghar men apne apne shauhar se pûchhen; kyûnki 'aurat kâ kalisiyâ ke majma' men bolnâ sharm kî bāt hai. ³⁶ Kyâ Khudâ kâ kalâm tum men se niklâ? yâ sirf tum hî tak pahunchâ hai?

³⁷ Agar koî apne âp ko nabî yâ

^a Yûn. jo nâwâqif kî jagah ko bhar detâ hai.

^b Yûn. ta'mîr.

^d Yâ har ek ke pâs.

^c Yashâ'yâh 28, 11, 12; Istisnâ 28, 49.

^e Yâ sab tasallî pânch.

^f Paidâish 3. 16 ko dekho.

rúhání samjhe, to yih ján le, ki jo báten main tumhen likhtá hún. wuh Khudáwand ke hukm hain. ³⁸ Aur agar koí na jáne, to na jáne.^a

³⁹ Pas, ai bháiyó, nubuwwat karne ki árzú rakkho; aur zabáneñ bolne se mana' na karo. ⁴⁰ Magar sári báten sháistagi aur qaríne ke sáth 'amal men áen.

Masih ke jī uṭhne kī shahādāt aur subūt.

15 ¹ Ab, ai bháiyó, main tumhen wuh khushkhabarí^b jatáe detá hún jo pahle de chuká hún, jise tum ne qabúl bhí kar líyá thá, aur jis par qáim bhí ho; ² usí ke wasíle se tum ko naját bhí mílti hai, basharteki wuh khushkhabarí^b jo main ne tumhen dí thí yád rakhte ho; warna tumhárá imán láná befáida húa. ³ Chunáñchi main ne sab se pahle tum ko wuhí bát pahunchá dí, jo mujhe pahunchí thí, ki Masih kitáb i muqaddas ke bamújib hamáre gunáñon ke liye muá; ⁴ aur dafn húa; aur tísre dín kitáb i muqaddas ke bamújib jī uṭhá; ⁵ aur Kefá ko, aur us ke ba'd un bárah ko dikháí díyá; ⁶ phir páñch sau se ziyáda bháiyon ko ek sáth dikháí díyá, jin men se aksar ab tak maujúd hain, aur ba'z so gaye; ⁷ phir Ya'qúb ko dikháí díyá; phir sáre rasúlon ko; ⁸ aur sab se píchhe mujh ko, jo goyá adhúre dínon ki paidáish hún, dikháí díyá. ⁹ Kyúnki main rasúlon men sab se chhotá hún, balki rasúl kahláne ke láiq nahín, is liye ki main ne Khudá ki kalásiyá ko satáyá thá. ¹⁰ Lekin jo kuchh hún, Khudá ke fazl se hún: aur us ká fazl jo mujh par húa, wuh befáida nahín húa; balki main ne un sab se ziyáda mihnát kī: aur yih meri taraf se nahín hui, balki Khudá ke

fazl se jo mujh par thá. ¹¹ Pas khwáh main hún, khwáh wuh hon, ham yihí manáadí karte hain, aur isí par tum imán bhí láe.

Murdon kī qiyámat ke munkiron ko jawáb.

¹² Pas jab Masih kī yih manáadí kī játi hai, ki wuh murdon men se jī uṭhá, to tum men se ba'z kis tarah kahte hain, ki murdon kī qiyámat hai hí nahín? ¹³ Agar murdon kī qiyámat nahín, to Masih bhí nahín jī uṭhá: ¹⁴ aur agar Masih nahín jī uṭhá, to hamárá manáadí bhí befáida hai, aur tumhárá imán bhí befáida; ¹⁵ balki ham Khudá ke jhúthe gawáh thahre; kyúnki ham ne Khudá ki bábat yih gawáhí dí, ki us ne Masih ko jilá díyá, hálánki nahín jiláyá, agar bi'l farz murde nahín jī uṭhte. ¹⁶ Aur agar murde nahín jī uṭhte, to Masih bhí nahín jī uṭhá: ¹⁷ aur agar Masih nahín jī uṭhá, to tumhárá imán befáida hai; tum ab tak apne gunáñon men giriftár ho. ¹⁸ Balki jo Masih men so gaye hain, wuh bhí halák hue. ¹⁹ Agar hain sirf is hí zindagi men Masih men ummed rakhte hain, to sáre ádmion se ziyáda badnasb hain.

²⁰ Lekin fi'l wáqi' Masih murdon men se jī uṭhá hai, aur jo so gaye hain, un men pahlá phal húa. ²¹ Kyúnki jab ádmí ke sabab se maut áí, to ádmí hí ke sabab se murdon kī qiyámat bhí áí; ²² aur jaise Adam men sab marte hain, waise hí Masih men sab zinda kiye jáenge. ²³ Lekin har ek apní apní bári se: pahlá phal Masih; phir Masih ke áne par us ke log. ²⁴ Is ke ba'd ákhirat hogi; us waqt wuh sári hukúmat aur sára ikhtiyár aur qudrat nest karke, bádsáháat ko Khudá, ya'ni Báp ke hawáale kar degá.

^a N. to wuh tháde ke qabíl nahín.

^b Yá Injil.

²⁵ Kyūnki jab tak ki wuh sáre dushmanon ko apne pánwon tale na le áe, us ko bádsháhi karní zarúr hai. ²⁶ Sab se pichhlá dushman jo nest kiyá jáegá, wuh maut hai. ²⁷ Kyūnki Khudá ne sab kuchh us ke pánwon tale kar diyá hai. Magar jab wuh kahtá hai, ki Sab kuchh us ke tábi' kar diyá gayá, to záhir hai, ki jis ne sab kuchh us ke tábi' kar diyá, wuh alag rahá. ²⁸ Aur jab sab kuchh us ke tábi' ho jáegá, to Betá khud us ke tábi' ho jáegá, jis ne sab chizen us ke tábi' kar diñ; táki sab men Khudá hí sab kuchh ho.

²⁹ Warna jo log murdon ke liye baptisma* lete hain, wuh kyá karengé? Agar murde jī uhtte hī nahīn, to phir kyūn un ke liye baptisma* lete hain? ³⁰ Aur ham kyūn har waqt khatre men pare rahte hain? ³¹ Ai bháiyó, mujhe us fakhr kí qasam, jo hamáre Khudáwān Mashī Yisú' men tum par hai, main har roz martá hūn. ³² Agar main insán kí tarah Ifisus men darindon se lará, to mujhe kyá fáida? Agar murde na jiláe jáenge, to áo, kháen piēn, kyūnki kal to mar hī jáenge. ³³ Fareb na kháo: burí suhbatēn achchhī 'ádaton ko bigar detī hain. ³⁴ Rástabáz hone ke liye^b hosh men áo, aur gunáh na karo; kyūnki ba'z Khudá se náwáqif hain. Main tumhen sharm diláne ko yih kahtá hūn.

Murdon kí qiyámat ke tariqe ke báre men.

³⁵ Ab koi yih kahegá, ki Murde kis tarah jī uhtte hain, aur kaise jism ke sáth áte hain? ³⁶ Ai nádán, tú khud jo kuchh botá hai, jab tak wuh na mare, zinda nahīn kiyá játá: ³⁷ aur jo tú botá hai, yih wuh jism nahīn jo paidá hone-

wálá hai; balki sirt dána hai, khwáh gehún ká, khwáh kisi áur chíz ká; ³⁸ magar Khudá ne jaisá iráda kar liyá, waisá us ko jism detá hai; aur har ek bīj ko us ká kháss jism. ³⁹ Sab gosht yaksán gosht nahīn: balki ádmion ká gosht áur hai: chaupáyon ká gosht áur; parandon ká gosht áur hai; machhliyon ká gosht áur. ⁴⁰ Ásmání bhī jism hain, aur zamíní bhī: magar ásmánion ká jalál áur hai, zamínion ká áur. ⁴¹ Áftáb ká jalál áur hai, máhtáb ká jalál áur, sitáron ká jalál áur; kyūnki sitáre sitáre ke jalál men farq hai. ⁴² Murdon kí qiyámat bhī aisi hī hai. Jism faná kí hálát men boyá játá hai; aur baqá kí hálát men jī uhtá hai: ⁴³ behurmafī kí hálát men boyá játá hai; aur jalál kí hálát men jī uhtá hai: kamzorí kí hálát men boyá játá hai; aur quwwat kí hálát men jī uhtá hai: ⁴⁴ nafsání jism boyá játá hai; aur rúhání jism jī uhtá hai. Jab nafsání jism hai, to rúhání jism bhī hai. ⁴⁵ Clunáñchi likhá bhī hai, ki 'Pahlá ádmí, ya'ní Ádam, zinda nafs baná. Pichhlá Ádam zindagī bakhshnewulí rúh baná. ⁴⁶ Lekin rúhání pahle na thá, balki nafsání thá: is ke ba'd rúhání húa. ⁴⁷ Pahlá ádmí zamín se, ya'ní kháki, thá: dúsrá ádmí ásmání hai. ⁴⁸ Jaisá wuh kháki thá, waise hī áur kháki bhī hain; aur jaisá wuh ásmání hai, waise hī áur ásmání bhī hain. ⁴⁹ Aur jis tarah ham us kháki kí súrat par hūe, usí tarah us ásmání kí súrat par bhī hon.

⁵⁰ Ai bháiyó, merá matlab yih hai, ki gosht aur khún Khudá kí bádsháhat ká wáris nahīn ho saktá, aur na faná baqá kí wáris ho sakti hai. ⁵¹ Dekho, main tum se bhed

* Yá istibág.

^b Yá rástabázi se. yá jotsá munáibí hat.

^c Paidáish 2. 7.

ki bát kahtá hun: ham sab to nahín soenge, magar sab badal jáenge; ⁵² aur yih ek dam men, ek pal men, pichhlá narsingá phúnkte hí, hogá: kyúñki narsingá phúnká jáegá, aur murde gairfání hálat men uthenge, aur ham badal jáenge. ⁵³ Kyúñki zarúr hai ki yih fání jisim baqá ká jáma pahine, aur yih marnewálá jisim hayát i abadí ká jáma pahine. ⁵⁴ Aur jab yih fání jisim baqá ká jáma pahin chukegá, aur yih marnewálá jisim hayát i abadí ká jáma pahin chukegá, to wuh qaul púrá hogá jo likhá hai, ki "Maut fath ká luqma ho gayi. ⁵⁵ Ai maut, terí fath kahán rahí? Ai maut, terá dank kahún raká? ⁵⁶ Maut ká dank gunáh hai; aur gunáh ká zor shar'at hai: ⁵⁷ magar KHUDÁ ká shukr hai, jo hamáre KHUDÁWAND YISÚ Masih ke wasíle se ham ko fath bakhshatá hai. ⁵⁸ Pas, ai mere 'aziz bháiyó, sábitqadam aur qáim rahó, aur KHUDÁWAND ke kám men hamesha afzáish karte raho, kyúñki yih jánte ho, ki tumhári mihuat KHUDÁWAND men befáida nahín hai.

Yarúshalem ke Masihíon ke liye chandá karne ki bábat.

16 ¹ Ab us- chande ki bábat jo muqaddason ke liye kiyá játá hai, jaisá main ne Galatiya ki kalisíyon ko hukm diyá, waisá hi tum bhi karo. ² Hafte ke pahle din, tum men se har shakhs apní ámadání ke muwáfíq kuchh apne pás rakh chhorá kare, táki mere áne par chande na karne pare. ³ Aur jab main áungá, to jinhen tum manzúr karoge un ko main khatt dekar bhej diungá, ki tumhári khairát ^b Yarúshalem ko pahunchá den. ⁴ Aur agar merá bhi jánús munásib

^a Yasha'yáh 23. 8.

húá, to wuh mere sáth hi jáenge. ⁵ Aur main Makiduniya hokar tumháre pás áungá; kyúñki mujhe Makiduniya hokar jáná to hai hi; ⁶ magar rahún sháyad tumháre hí pás; aur járá bhi tumháre hí pás kátún, táki jis taraf main jáná cháhún, tum mujhe us taraf rawána kar do. ⁷ Kyúñki main ab ráh men tum se inuláqát karni nahín cháhta; balki mujhe ummed hai ki KHUDÁWAND ne cháhá, to kuchh 'arse tumháre pás rahúnga. ⁸ Lekin main 'Id i Pintekust tak Ifisus inen rahúnga; ⁹ kyúñki mere liye ek wasí' aur kárámad darwáza khulá hai, aur mukhlálf bahut se hai.

Mukhtalíf nasíhaten, aur salám, aur dú'a.

¹⁰ Agar Tímuthiyus á jáe, to khayál rakhná, ki wuh tumháre pás bekhauf rahe; kyúñki wuh meri tarah KHUDÁWAND ká kám kartá hai: ¹¹ pas koi use haqir na jáne: balki us ko sahíh salámat is taraf rawána karná, ki mere pás á jáe: kyúñki main muntazir hún ki wuh bháiyon samet áe. ¹² Aur bhái Apullos se main ne bahut iltimás kiyá, ki tumháre pás bháiyon ke sáth jáe: magar is waqt jáne par wuh mutlaq rázi na húá; lekin jab us ko mauqa' milegá, to jáegá.

¹³ Jágte raho, imán men qáim raho, mardánagi karo, mazbút ho. ¹⁴ Jo kuchh karte ho, mahabbat se karo.

¹⁵ Ai bháiyó, tum Stifanáas ke khándán ko jánte ho, ki wuh Ákhya ke pahle phal hain, aur muqaddason ki khidmat ke liye musta'idd rahte hain. ¹⁶ Pas main tum se iltimás kartá hún, ki aise logon ke tábi' raho, balki har ek ke

^b Yún. tumhárdí fazl.

16. 17.] I. KURINTHI'ON—II. KURINTHI'ON. [1. 7.

jo is kám aur mihnát meñ sharik hai. ¹⁷ Aur main Stifanáś aur Furtúnátus aur Akhayikus ke áne se khush hún: kyúñki jo tum se rah gayá thá, unhoñ ne purá kar diyá; ¹⁸ aur unhoñ ne merí aur tumhári rúh ko táza kiyá: pas aison ko máno.

¹⁹ Ásiya kí kalisiyáen tum ko salám kahtí haiñ. Akwila aur Priska, us kalisiyá samet jo un ke ghar meñ hai, tumheñ Khudáwand

meñ bahut bahut salám kahte haiñ. ²⁰ Sáre bhái tumheñ salám kahte haiñ: pák bosa lekar^a ápas meñ salám karo.

²¹ Main Paulus apne háth se salám likhtá hún. ²² Jo koí Khudáwand ko 'aziz nahin rakhtá, mal'un ho. Hamárá Khudáwand ánewálá hai. ²³ Khudáwand Yisú' Masih^a ká fazl tum par hotá rahe. ²⁴ Merí mahabbat Masih Yisú' meñ tum sab se rahe. Ámin.^b

KURINTHIÓN KE NÁM

PAULUS RASUL KÁ

DÚSRÁ KHATT.

Du'a e khair.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzí se Masih Yisú' ká rasúl hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, Khudá kí us kalisiyá ke nám, jo Kurinthus meñ hai, aur tamám Akhaya ke sab muqaddáson ke nam.

² Hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumheñ fazl aur itminán hásil hotá rahe.

Khudá kí tasallí par Paulus ká shukriya.

³ Hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jo rahmaton ká Báp, aur har

tarah kí tasallí ká Khudá hai; ⁴ wuh hamári sab musibaton meñ ham ko tasallí detá hai, túki ham us tasallí ke sabab jo Khudá hamen bakhshatá hai, un ko bhi tasallí de sakeñ, jo kisi tarah kí musibat meñ haiñ. ⁵ Kyúñki jis tarah Masih ke dukh ham ko ziyáda pahunchte haiñ, usí tarah hamári tasallí bhi Masih ke wasíle se ziyáda hotí hai. ⁶ Agar ham musibat utháte haiñ, to tumhári tasallí aur naját ke wáste; aur agar tasallí páte haiñ, to tumhári tasallí ke wáste, jis kí tásir se tum sabr ke sáth un dukhon kí bardásht kar lete ho, jo ham bhi sahte haiñ: ⁷ aur hamári um-

^a N. Masih na dárað.

^b N. Ámin na dárað.

med tumháre báre men mazbút hai; kyúñki ham jánte hain, ki jis tarah^a tum dukhon men sharík ho, usí tarah tasallí men bhí ho. ⁸ Ai bháiyó, ham nahín cháhte ki tum us musibat se náwáqif raho jo Ásiya men ham par parí, ki ham hadd se ziyáda aur táqat se báhar past ho gaye, yahán tak ki ham ne zindagi se bhí háth dho liye: ⁹ balki apne úpar maüt ke hukm ká yaqín kar chuke the, táki apná bharosá na rakkhen, balki Khudá ká, jo murdon ko jiláta hai: ¹⁰ chunánchi usí ne ham ko aisí barí halákat se chhuráya, aur chhuráegá: aur ham ko us se yih ummed hai, ki áge ko bhí chhuráta rahegá; ¹¹ agar tum bhí milkar du'á se hamári madad karoge, táki jo ní'mat ham ko bahut logon ke wasile se milí, us ká shukr bhí bahut se log hamári taraf se karen.

¹² Kyúñki ham ko apne dil^a ki is gawáhi par fakhr hai, ki hamará chálchalan dunyá men, aur khásskar tum men, jismání hikmat ke sáth nahín, balki Khudá ke fazl ke sáth, ya'ní aisí pákizagí aur safáí ke sáth rahá, jo Khudá ke láiq hai. ¹³ Ham áur báten tumhen nahín likhte, siwá un ke jinhen tum parhte ya mánte ho, aur mujhe ummed hai ki ákhir tak mánte rahoge: ¹⁴ chunánchi tum men se kitnon hí ne mán bhí liyá hai, ki ham tumháre fakhr hain, jis tarah hamáre Khudáwánd Yisú' ke din tum bhí hamáre fakhr hoge.

Kurinthus áne men Paulus ke dör karne kí wajh.

¹⁵ Aur isí bharose par main ne yih iráda kiyá thá, ki pahle tumháre pás áún, táki tumhen ek áur

ní'mat mile; ¹⁶ aur tumháre pás hotá húa Makiduniya ko jáún, aur Makiduniya se phir tumháre pás áún, aur tum mujhe Yahúdiya kí taraf rawána kar do. ¹⁷ Pas main ne jo yih iráda kiyá thá, to kyá talawwun-nizáji se kiyá thá? yá jin báton ká qasd kartá hún, kyá jismání taur par kartá hún, ki hain háñ bhí karún, aur nahín nahín bhí karún? ¹⁸ Khudá kí sachcháí kí qasam, ki hamáre us kalám men jo tum se kiyá játa hai, hain aur nahín dono pái nahín játín. ¹⁹ Kyúñki Khudá ká Betá Yisú' Masih^b jis kí manádi ham ne, ya'ní main ne, aur Silwánus, aur Tímuthiyus ne tum men kí, us men hain aur nahín dono na thin,^c balki us men hain hí hain hui; ²⁰ kyúñki Khudá ke jitne wa'de hain, wuh sab us men hain ke sáth hain; isí liye is ke zarí'e se Ámín bhí hui, táki hamáre wasile se Khudá ká jalál zahir ho. ²¹ Aur jo ham ko tumháre sáth Masih men qáim kartá hai, aur jis ne ham ko masah kiyá, wuh Khudá hai; ²² jis ne ham par muhr bhí kí, aur bai'áne men Rúh ko hamáre dilon men diyá.

²³ Main Khudá ko gawáh^d kartá hún, ki main ab tak Kurinthus men is wáste nahín áyá, ki mujhe tum par rahm áta thá. ²⁴ Yih nahín, ki ham imán ke báre men tum par hukúmat jatáte hain, balki khushi men tumháre madadgár hain: kyúñki tum imán hí se qáim rahte ho. **2** ¹ Main ne apne dil men yih qasd kiyá thá, ki phir tumháre pás gamgín hokar na áún. ² Kyúñki agar main tum ko gamgín karún, to mujhe kaun khush karegá, siwá us ke jo mere sabab se gamgín húa? ³ Aur main ne tum ko wuhí bát

^a Yá kánehane.

^c Yún. wuh hain aur nahín dono na hain.

^b N. Masih Yisú'.

^d Yún. apni ján par gawáh

likhí thí, táki aísá na ho kí mujhe ákar jin se khush honá cháhíye thá main un ke sabab se gamgín hún; kyúñki mujhe tum sab par is bát ká bharosá hai, kí jo merí khushí hai, wuhí tum sab kí hai. ⁴ Kyúñki main ne barí musibat aur dilgíri kí hálat men, bahut se ápsú bahá bahákar, tum ko likhá thá; lekin is wáste nahín kí tum ko gam ho, balki is wáste kí tum us barí mahabbat ko ma'lúm karo, jo mujhe tum se hai.

Tauba ke ba'd khatákár ko phir shámil karne ki hidáyat.

⁵ Aur agar koi shakhs gam ká bá'is huá hai, to mere hí gam ká nahín, balki (táki us par ziyáda sakhtí na karún,) kisi qadr tum sab ke gam ká bá'is huá. ⁶ Yihí sazá, jo us ne aksaron kí taraf se pái, aise shakhs ke wáste káfi hai. ⁷ Pas bajáe is ke yihí bihtar hai, kí us ká qusúr mu'áf karo, aur tasallí do, táki wuh gam kí kasrat se tabáh na ho. ⁸ Is liye main tum se iltimás kartá hún, kí us ke báre men mahabbat ká fatwá do. ⁹ Kyúñki main ne is wáste bhí likhá thá, kí tumhen ázmá lún, kí sári báton men farmánbardár ho, yá nahín. ¹⁰ Jise tum kuchh mu'áf karte ho, use main bhí mu'áf kartá hún: kyúñki jo kuchh main ne mu'áf kiya, agar kiya, to Masih ká qáim maqám hokar^a tumhári khátir mu'áf kiya; ¹¹ táki Shaitán ká ham par dānw na chale, kyúñki ham us ke hilon se náwáqif nahín.

Apní khidmat ke báre men Rasúl 'ká fikr aur tasallí.

¹² Aur jab main Masih kí khush-

habarí dene ko Troás men áya, aur Khudáwānd men mere liye darwāza khul gayá, ¹³ to merí ruh ko áram na milá, is liye kí main ne apne bhái Titus ko na páya: pas un se rukhsat hokar Makiduniya ko chalá gayá. ¹⁴ Magar Khuda ká shukr hai, jo Masih men ham ko hamesha asíron kí tarah gasht karátá hai,^b aur apne 'ilm kí khushbú hamáre wasíle se har jagah phailátá hai.^c ¹⁵ Kyúñki ham Khudá ke nazdik naját pánewálon aur halák honewálon dono ke liye, Masih kí khushbú hai; ¹⁶ ba'z ke wáste to inarne ke liye maut kí bú, aur ba'z ke wáste jine ke liye zindagi kí bú hai. Aur kaun in báton ke láiq hai? ¹⁷ kyúñki ham un bahut logon kí ménind nahín, jo Khudá ke kalám men ámezish karte hai; balki dil kí safái se, aur Khudá kí taraf se, Khudá ko házir jánkar Masih men bolte hai.

Puráne 'ahd kí diní khidmat par naye 'ahd kí khidmat kí fauqiyat.

3 ¹ Kyá ham phir apní neknámí jatáni shurú' karté hai? yá ham ko ba'z kí tarah neknámí ke khatt tumháre pás láne, yá tum se lené kí hájat hai? ² Hamará jo khatt hamáre dilon par likhá huá hai, wuh tum ho, aur use sab ádmí jánte aur parhte hai: ³ záhir hai, kí tum Masih ká wuh khatt ho, jo ham ne khádimon ke taur par likhá; siyáhi se nahín, balki zinda Khudá ke Rűh se; patthar kí takhtíon par nahín, balki gosht kí, ya'ní dil kí takhtíon par. ⁴ Ham Masih kí ma'rifat Khudá par aísá hí bharosá rakhte hai: ⁵ yih nahín kí ba zát i khud ham is láiq hai, kí apní taraf

^a Yá Masih ke huseb.

^b Yá ham ko hamesha fathmandí ke gasht men liye phirtá hai.

^c Yún. náhir kartá hai.

se kuchh khayál bhí kar saken; balki hamári liyáqat K̄hudá kī taraf se hai; ⁶ jis ne ham ko naye 'ahd ke k̄hādīm hone ke lāiq bhī kiya: lafz ^a ke k̄hādīm nahīn, balki rūh ke; kyūnki lafz ^a mār dālte hai, magar rūh zinda kartī hai. ⁷ Aur jab maut kā wuh 'ahd jis ke hurūf pattharon par khode gaye the ^b, aisā jalāl-wālā hūā, ki banī Isrā'īl Mūsā ke chihre par, us jalāl ke sabab se jo us ke chihre par thā, gaur se nazar na kar sake; hālānki wuh ghaṭṭā jātā thā; ⁸ to rūh kā 'ahd ^c to zarūr hī jalāl-wālā ^d hogā. ⁹ Kyūnki jab mujrim ṭaharrānewālā 'ahd ^e jalāl-wālā ^d thā, to rāstbāzī kā 'ahd ^e to zarūr hī jalāl-wālā hogā. ¹⁰ Balki is sūrat mein wuh jalāl-wālā is bare hī jalāl ke sabab se bejalāl ṭaharrā. ¹¹ Kyūnki jab miṭnewālī chiz jalāl-wālī thī, to bāqī rahnewālī chiz to zarūr hī jalāl-wālī hogī.

¹² Pas ham aisī ummed karke, barī dilerī se bolte hai; ¹³ aur Mūsā kī tarah nahīn hai, jis ne apne chihre par niqāb dālī ^f, tāki banī Isrā'īl us miṭnewālī chiz ke anjām ko nā dekh saken: ¹⁴ lekin un ke khayālāt kasīf ho gaye: kyūnki āj tak purāne 'ahdnāme ke parhte waqt, un ke dilon par wuhī parda parā rahtā hai; aur ^g wuh Masīh mein uth jātā hai. ¹⁵ Magar āj tak jab kabhī Mūsā kī kitāb parhī jāti hai, to un ke dil par parda parā rahtā hai. ¹⁶ Lekin jab kabhī un kā dil K̄hudāwand kī taraf phiregā, to wuh parda uth jāegā. ¹⁷ Aur wuh K̄hudāwand Rūh hai: aur jahān kahīn K̄hudāwand kā Rūh hai, wahān āzādī hai. ¹⁸ Magar jab

ham sab ke beniqāb chihron se K̄hudāwand kā jalāl is tarah mun-'akis hotā hai ^h, jis tarah āīne mein, to us K̄hudāwand ke wasīle se jo Rūh hai, ham usī jalālī sūrat mein darja ba darja badalte jāte hai.

Apnī dinī k̄hidmat mein Paulus kī sachchāi aur jān-nisāri.

4 ¹ Pas jab ham par aisā rahm hūā, ki hamen yih k̄hidmat milī, to ham himmat nahīn hāte: ² balki ham ne sharin kī poshida bāton ko tark kar diyā, aur makkārī kī chāl nahīn chalte, na K̄hudā ke kalām mein āmezish karte hai; balki haqq zāhir karke K̄hudā ke rū ba rū har ek ādmī ke dil ⁱ mein apnī neki biṭhāte hai. ³ Aur agar hamāri khushkhabarī ^k par parda parā hai, to halāk honewālon hī ke wāste parā hai: ⁴ ya'nī un beimānon ke wāste, jin kī 'aqlon ko is jahān ke khudā ne andhā kar diyā hai, tāki Masīh jo K̄hudā kī sūrat hai, us ke jalāl kī khushkhabarī ^k kī raushnī un par na pare. ⁵ Kyūnki ham apnī nahīn, balki Masīh Yisū ^j kī manādi karte hai, ki wuh K̄hudāwand hai; aur apne haqq mein yih kahte hai, ki Yisū ^j kī khātir tum-hāre gulām hai. ⁶ Is liye ki K̄hudā hī hai, jis ne farināyā, kī Tārikī mein se nūr chamke; aur wuhī hamāre dilon mein chamkā, tāki K̄hudā ke jalāl kī pahchān kā nūr Yisū ^j Masīh ke chihre se jalwagar ho.

⁷ Lekin hamāre pās yih khazāna mittī ke bartanon mein rakkhā hai, tāki yih hadd se ziyāda qudrat hamāri taraf se nahīn, balki K̄hudā kī taraf se ma'lūm ho. ⁸ Ham har

^a Yūn. harf.

^b Yūn. maut kī wuh k̄hidmat jo harfon mein pattharon par khudī hūt thī.

^c Yūn. kī k̄hidmat.

^d Yūn. jalāl.

^e Yūn. ṭaharrānewālī k̄hidmat.

^f Yā parda dālī.

^g N. aur zāhir nahīn hūd kī.

^h Yā jab ham sab, beniqāb chihron se, K̄hudāwand ke jalāl ko is tarah dekhte hai.

ⁱ N. Yisū ^j na dārud.

^j Yā dānsāns.

^k Yā Injīl.

taraf se musibat to utháthe haiñ, lekin láchar nahín hote; hairán to hote haiñ, magar náummed nahín hote; ⁹ satáe to játe haiñ, magar akele nahín chhore játe; giráe to játe haiñ, lekin halák nahín hote; ¹⁰ ham har waqt apne badan men Yisú' kí maut ^a liye phirte haiñ, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre badan men záhír ho. ¹¹ Kyúñki ham jíte jí Yisú' kí khátir hamesha maut ke hawále kiye játe haiñ, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre fání jism men záhír ho. ¹² Pas maut to ham men asar kartí hai, aur zindagi tum men. ¹³ Aur chúnki ham men wuhí imán kí ruh hai, jis kí bábat likhá hai, kí ^b Main imán láyá, aur isí liye bolá; pas ham bhí imán láe, aur isí liye bolte haiñ; ¹⁴ kyúñki ham jánte haiñ, kí jis ne Khudáwand Yisú' ko jiláyá, wuh ham ko bhí Yisú' ke sáth shámil jánkar jilégá, aur tumháre sáth apne sámne házir karegá. ¹⁵ Is liye kí sárfi chizen tumháre wáste haiñ, táki bahut se logon ke sabab fazl ziyáda hokar Khudá ke jalál ke liye shukrguzárfi bhí barháe.

Jismání taklifon men ásmání watan kí ummed.

¹⁶ Is liye ham himmat nahín hárté; balki go hamárfi záhírfi insániyat zail hotí játi hai, phir bhí hamárfi bátíni insániyat roz ba roz nayí hotí játi hai. ¹⁷ Kyúñki hamárfi ^c dam bhar kí halkí sí mu'ibat hamáre liye az hadd bhárfi aur abadí jalál paidá kartí játi hai; ¹⁸ jis hál men kí ham dekhí hui chizon par nahín, balki andekhi chizon par nazar karte haiñ: kyúñki dekhí hui chizen chandroza haiñ; magar andekhi chizen abadí haiñ.

^a Yún. ká már qáld jánd.

^c N. hamárfi na dárad.

5 ¹ Kyúñki ham jánte haiñ, kí jab hamárfi khaimé ká ghar jo zamin par hai giráyá jáégá, to ham ko Khudá kí taraf se ásmán par ek aisi 'imárat milegi, jo háth ká baná húá ghar nahín, balki abadí hai. ² Chunánchi ham is men karáhte haiñ; aur barí árzú rakhte haiñ, kí apne ásmání ghar se mulabbas ho jáen: ³ táki mulabbas hone ke bá'is nange na páe jáen. ⁴ Kyúñki ham is khaimé men rahkar bojh ke máre karáhte haiñ; is liye nahín kí yih libás utárná cháhte haiñ, balki is par áur pahinná cháhte haiñ, táki wuh jo fání hai zindagi men garq ho jáe. ⁵ Aur jis ne ham ko isí bát ke liye taiyár kiya, wuh Khudá hai, aur usí ne hamen Rúh ko bai'áne men diyá. ⁶ Pas hamesha hamárfi khátirjama' rahtí hai, aur yih jánte haiñ, kí jab tak ham badan ke watan men haiñ, Khudáwand ke hán se jiláwatan haiñ; ⁷ kyúñki ham imán par chalte haiñ, ná kí áñkhon dekke par; ⁸ garaz, hamárfi khátirjama' hai; aur ham ko badan ke watan se 'aláhida hokar Khudáwand ke watan men rahná ziyáda manzúr hai. ⁹ Isí wáste ham yih hausila rakhte haiñ, kí watan men hon, khwáh jiláwatan, usko khush karen. ¹⁰ Kyúñki zarúr hai kí Masih ke takht í 'adálat ke sámne jákar ham sab ká hál záhír kiya jáe, táki har shakhs apne un kámon ká badlá páe, jo us ne badan ke wasile se kiye hon, khwáh bhale hon, khwáh bure.

Paulus ká Masih kí mahabbat par majbúr rahná.

¹¹ Pas ham Khudáwand ke khauf ko jánkar, ádmion ko samjháthe haiñ, aur Khudá par hamárfi hál záhír hai; aur mujhe ummed hai, kí tumháre

^b Zabúr 116. 10.

dilon^a par bhí záhír húa hogá. ¹² Ham phir apní neknámí tum par nahín jatáte, balki ham apne sabab tum ko fakhr karne ká mauqa^a dete hain, táki tum un ko jawáb de sako, jo záhír par fakhr karte hain, aur bátin par nahín. ¹³ Agar ham bekhud hain, to Khudá ke wáste hain; aur agar hosh men hain, to tumháre wáste. ¹⁴ Kyúñki Masíh kí mahabbat ham ko majbúr kar detí hai; is liye kí ham yih samajhte hain, kí jab ek sab ke wáste múá, to sab mar gaye; ¹⁵ aur wuh is liye sab ke wáste múá, kí jo jíte hain, wuh áge ko apne liye na jien, balki us ke liye jo un ke wáste múá, aur phir jí uthá. ¹⁶ Pas ab se ham kisé ko jism kí haísíyat se na pahchanenge; hán, agarchi Masíh ko bhí jism kí haísíyat se júná thá, magar ab se nahín jánenge. ¹⁷ Is liye agar koí Masíh men hai, to wuh nayá makhlúq hai: purání chizen játi rahín; dekho, wuh nayí ho gayín. ¹⁸ Aur sab chizen Khudá kí taraf se hain, jis ne Masíh ke wasíle se apne sáth hamárá mel miláp kar líyá, aur mel miláp kí khidmat hamáre sipurd kí; ¹⁹ matlab yih hai, kí Khudá ne Masíh men hokar apne sáth dunyá ká mel miláp kar líyá, aur un kí taqsíron ko un ke zimme na lagáyá, aur us ne mel miláp ká paigám hamen saunp diyá hai.

Masíh ke elchí kí nafskushí aur iltimás.

²⁰ Pas ham Masíh ke elchí hain; goyá hamáre wasíle se Khudá iltimás kartá hai: ham Masíh kí taraf se minnat karte hain, kí Khudá se mel miláp kar lo. ²¹ Jo gunáh se wáqif na thá, usí ko us ne hamáre wáste gunáh thahráyá, táki ham us men hokar Khudá kí rástbázi ho

^a Yá kánshanson.

⁶ jáen. ¹ Aur ham jo us ke sáth kám men sharík hain, yih bhí iltimás karte hain, kí Khudá ká fazl jo tum par húa, befáida na rahne do; ² kyúñki wuh kahtá hai, kí

^b Main ne qubúliyat ke waqt terí sun lí,

Aur naját ke din terí madad kí: dekho, ab qubúliyat ká waqt hai; dekho, yih naját ká din hai: ³ ham kisé bát men thokar kháne ká koí mauqa^a nahín dete, táki hamárikhidmat par harf na áe; ⁴ balki Khudá ke khádimon kí tarah har bát se apní khúbí záhír karte hain, bare sabr se, musíbaton se, ihtiyájon se, tangíon se, ⁵ kore kháne se, qaid hone se, hangámon se, mihnaton se, bedáron se, fáqon se, ⁶ pákizagí se, 'ilm se, tahammul se, mihrbání se, Rúhu'l Quds se, beriyá mahabbat se, ⁷ kalám aur in haqq se, Khudá kí qudrat se; rástbázi ke hathýaron ke wasíle se jo dahine báen hain, ⁸ 'izzat aur be'izzatí ke wasíle se, badnámí aur neknámí ke wasíle se; go gumráh karnewále ma'lúm hote hain, phir bhí sachche hain; ⁹ gumnámion kí mánind hain, táham mashhúr hain; marte húon kí mánind hain, magar dekho, jíte hain; magar khánewálon kí mánind hain, magar ján se máre nahín játe; ¹⁰ gangínon kí mánind hain, lekin hamesha khush rahte hain; kangálon kí mánind hain, magar bahuteron ko daulatmand kar dete hain; nádáron kí mánind hain, táham sab kuchh rakhte hain.

¹¹ Ai Kurinthíon, ham ne tum se khulkar báten kín, aur hamárá diltumárá taraf se kusháda ho gayá. ¹² Hamáre dilon men tumháre liye tangí nahín, magar tumháre dilon men tangí hai. ¹³ Pas main farzand jánkar tum se kahtá hún, kí tum

^b Yasha'yáh 40. 8.

bhī us ke badle men kushādail ho jāo.

¹⁴ Beimānon ke sāth nāhamwār jūe men na juto : kyūnki rāstbāzi aur bedīnī men kyā mel-jol ? yā raush-nī aur tārīki men kyā shirākat ?

¹⁵ Masih ko Baliyā'al^a ke sāth kyā muwāfaqat ? Yā imāndār kā beimān se kyā wāsta ? ¹⁶ Aur Khudā ke maqdis ko buton se kyā munāsabat hai ? kyūnki ham zinda Khudā kā maqdis hai ; chunānchi Khudā ne kabā hai, ki^b Main un men basūngā, aur un men chalūn phirūngā ; aur main un kā Khudā hūngā, aur wuh meri ummat hongē. ¹⁷ Is wāsto Khudāwand farinātā hai, ki

^c Un men se nikalkar 'alāhida raho,

Aur nāpāk chiz ko na chhūo ;

To main tum ko qabūl kar lūngā,

¹⁸ Aur tumharā Bāp hūngā,

Aur tum mere betē betiyān hoge : yih Khudāwand Qādir i mutlaq kā

7 qaul hai. ¹ Pas ai 'azīzo, chūn-ki ham se aise wa'de kiye gaye, to āo, apne ap ko har tarah ki jis-mānī aur rūhānī ālūdagi se pāk karen, aur Khudā ke khauf ke sāth pākizagi ko kamāl tak pahunchāen.

² Ham ko apne dil men jagah do : ham ne kisī se beinsāfi nahīn ki, kisī ko nahīn bigārā, kisī se dagā nahīn ki. ³ Main tumhen mujrim thahrāne ke liye yih nahīn kahtā : kyūnki pahle hī kah chukā hūn, ki tum hamāre dilon men aise bas gaye ho, ki ham tum ek sāth mareṅ aur jien. ⁴ Main tum se barī dilerī ke sāth bāten kartā hūn, mujhe tum par barā fakhr hai : mujh ko pūrī tasallī ho gayī hai ; jitnī musibaten ham par ātī haiṅ, un sab men merā dil khushī se labrez rahtā hai^d.

Apne pahle khatt ki tāsir par Paulus ki khushi.

⁵ Kyūnki jab ham Makiduniya men āe, us waqt bhī hamāre jism ko chain na milā, balki har taraf se musibat men giriftār rahe ; bāhar larāiyān thiṅ, andar dahshaten.

⁶ Tāham 'ājizon ko tasallī bakhshne-wāle, ya'nī Khudā ne Titus ke āne se ham ko tasallī bakhshī ; ⁷ aur na sirf us ke āne se, balki us ki us tasallī se bhī, jo us ko tumhārī taraf se hūī ; aur us ne tumharā ishtiyāq, tumharā gam, aur tumharā josh, jo meri bābat thā, ham se bayān kiya, jis se main aur bhī khush hūā.

⁸ Go main ne tum ko apne khatt se gamgīn kiya, magar us se pachhtā-tā nahīn, agarchi pahle pachhtā-tā thā. Chunānchi^e dekhtā hūn, ki us khatt se tum ko gam hūā, go thore hī 'arse tak rahā. ⁹ Ab main is liye khush nahīn hūn, ki tum ko gam hūā, balki is liye ki tumharē gam kā anjām tauba hūā : kyūnki tumharā gam khudāparasti kā thā, tāki tum ko hamārī taraf se kisī tarah kā nuqsān na ho. ¹⁰ Kyūnki khudāparasti kā gam aisi tauba paidā kartā hai, jis kā anjām najāt hai, aur us se pachhtānā nahīn partā : magar dunyā kā gam maut paidā kartā hai. ¹¹ Pas dekho, isi bāt ne, ki tum khudāparasti ke taur par gamgīn hue, tum men kis qadr sargarmī, aur 'uzr, aur kha-fagi, aur khauf, aur ishtiyāq, aur josh, aur intiqām paidā kiya ! Tum ne har tarah se sābit kar dikhāyā, ki tum is amr men barī ho. ¹² Pas agarchi main ne tum ko likhā thā, magar na us ke bā'is likhā, jis ne beinsāfi ki, aur na us ke bā'is jis par beinsāfi hūī, balki is liye ki tumhārī sargarmī jo hamāre wāste

^a N. Baltiyā'ar.

^b Ahbār 25. 12.

^c Yasha'yāh 52. 11.

^d Yūn. main khushi se umāngtā hūn.

^e N. Chunānchi na dārad.

hai, Khudá ke huzúr tum par zúhir ho jáe. ¹³ Isí liye ham ko tasallí húi hai : aur hamárá is tasallí men ham ko Titus kí khushí ke sabab aur bhí ziyáda khushí húi, kyúñki tum sab ke bá'is us kí rúh phir táza ho gayi. ¹⁴ Aur agar main ne us ke sámne tumhári bábat kuchh fakhr kiyá, to sharminda na húa ; balki jis tarah ki ham ne sári báten tum se sach sach kahín, isí tarah jo fakhr ham ne Titus ke sámne kiyá, wuh bhí sach niklá. ¹⁵ Aur jab us ko tum sab kí farmánbardári yád áti hai, ki tum kis tarah darte aur kánpthe hús us se mile, to us kí dilí mahabbat tum se áur bhí ziyáda hotí játi hai. ¹⁶ Main khush hún, ki har bát men tumhári taraf se merí khátirjama' hai.

*Us chande ki bábat nasíhaten, jo Paulus ne Yahúdiya ke garib Masi-
hion ke wáste karáya.*

8 ¹ Ab ai bháiyó, ham tum ko Khudá ke us fazl kí khabar dete hain, jo Makiduniya kí kalisi-yáon par húa hai ; ² kí musibat kí barí ázmáish men un kí barí khushí aur sakht garibí ne un kí sakháwat ko hadd se ziyáda kar diyá. ³ Aur main gawáhi detá hún, ki unhon ne maqdúr ke muwáfiq, balki maqdúr se bhí ziyáda, apní khushí se diyá, ⁴ aur is khairát^a aur muqaddason kí khidmat kí shirákat kí bábat, ham se barí minnat ke sáth dar-khwást kí : ⁵ aur hamárá ummed ke muwáfiq hí nahín diyá, balki apne áp ko pahle Khudáwánd ke, aur phir Khudá kí marzi se hamáre sipurd kiyá. ⁶ Is wáste ham ne Titus ko nasíhat kí, ki jaise us ne pahle shurú' kiyá thá, waise hí tum

men is khairát ke kám^a ko purá bhí kare. ⁷ Pas jaise tum har bát men imán, aur kalám, aur 'ilm, aur purí sargarmí, aur us mahabbat men jo ham se rakhte ho^b sabaqat le gaye ho, waise hí is khairát ke kám^a men bhí sabaqat le jáo. ⁸ Main hukm ke taur par nahín kahtá, balki is liye ki auron kí sargarmí se tumhári mahabbat kí sachcháí ko ázmáún ; ⁹ kyúñki tum hamáre Khudáwánd Yisú' Masih ke fazl ko jánte ho, ki wuh agarchi daulatmand thá, magar tumhári khátir garib ban gayá, táki tum us kí garibí ke sabab se daulatmand ho jáo. ¹⁰ Aur main is amr men apní ráe detá hún, kyúñki yih tumháre liye mufid hai, is liye ki tum pichhle sál se na sirf is kám men, balki is ke iráde men bhí awwal the. ¹¹ Pas ab is kám ko purá bhí karo, táki jaise tum iráda karne men musta'idd the, waise hí maqdúr ke muwáfiq takmil bhí karo. ¹² Kyúñki agar níyat ho, to khairát us ke muwáfiq maqbúl hogí jo ádmí ke pás hai, na us ke muwáfiq jo us ke pás nahín. ¹³ Yih nahín ki auron ko áráam mile, aur tum ko taklíf ho : ¹⁴ balki barábari ke taur par, is waqt tumhári daulat se un kí kamí purí ho, táki un kí daulat se bhí tumhári kamí purí ho ; aur is tarah barábari ho jáe ; ¹⁵ chunánchi likhá hai, ki^c 'Jis ne bahut jama' kiyá us ká kuchh ziyáda na niklá, aur jis ne thorá jama' kiyá us ká kuchh kam na niklá.

¹⁶ Khudá ká shukr hai, jo Titus ke dil men tumháre wáste waisí hí sargarmí paidá kartá hai. ¹⁷ Kyúñki us ne hamárá nasíhat ko mán liyá, balki bará sargarm hokar apní

^a Yún. is fazl.

^b Yá jo tumháre wáste se ham men paidá húi. N. jo ham tum se rakhte hain : yá jo hamáre wáste se tum men paidá húi.

^c Kburáj 18. 18.

khushí se tumhári taraf rawána húa. ¹⁸ Aur ham ne us ke sáth us bhái ko bhejá, jis ki ta'rif khushkhabarí ke sabab se ^a tamám kalisiyáon men hoti hai; ¹⁹ aur sirf yih nahin, balki wuh kalisiyáon ki taraf se is khairát ^b ke báre men hamará hamsafar muqarrár húa: aur ham yih khidmat is liye karte hain, ki ^c Khudáwand ká jalál aur hamará shauq zahir ho: ²⁰ aur ham bachte rahte hain, ki jis barí khairát ke báre men khidmat karte hain, us ki búbat ko ham par harf na láe: ²¹ kyunki ham aisi chizon ki tadbir karte hain, jo na sirf Khudáwand ke nazdik bhái hain, balki ádmion ke nazdik bhí. ²² Aur ham ne un ke sáth apne us bhái ko bhejá hai, jis ko ham ne bahut si báton men bárhá ázmákar sargarm páyá hai, magar chúnki us ko tum par bará bharosá hai, is liye ab bahut ziyáda sargarm hai. ²³ Agar koí Titus ki búbat púchhe, to wuh merá sharik, aur tumháre wáste merá hamkhidmat hai: agar hamáre bháiyon ki búbat púchhá jáe, to wuh kalisiyáon ke qásid aur Masíh ke jalál hain. ²⁴ Pas apní mahabbat aur hamará wuh fakhr jo tum par hai, kalisiyáon ke rúbáru un par sábit karo.

9 ¹ Jo khidmat muqaddason ke wáste ki játi hai, us ki búbat mujhe tum ko likhná fuzúl hai: ² kyunki main tumhárá shauq jántá hún, jis ke sabab se Makiduniya ke logon ke áge tum par fakhr kartá hún, ki Akhaya ke log pichhle sál se taiyár hain, aur tumhári sargarmi ne aksar logon ko ubhárá. ³ Lekin main ne bháiyon ko is liye bhejá, ki ham jo fakhr is báre men tum par

karte hain, wuh beasl na thahre; balki tum mere kahne ke muwáfíq taiyár raho: ⁴ aísá na ho, ki agar Makiduniya ke log mere sáth áen, aur tum ko taiyár na páen, to ham (yih nahin kahte, ki tum) us bharose ke sabab sharminda hon. ⁵ Is liye main ne bháiyon se yih darkhwást karní zarúr samjhi, ki wuh pahle se tumháre pás jákar tumhári mau'úda bakhshish ^d ko peshtar se taiyár kar rakkhen, táki wuh bakhshish ^d ki tarah taiyár rahe, na zabardasti ^e ke taur par.

⁶ Lekin bát yih hai, ki jo thorá ^f botá hai, wuh thorá ^f kátegá; aur jo bahut ^g botá hai, wuh bahut ^g kátegá. ⁷ Jis qadr har ek ne apne dil men thahráya hai, usi qadr de; na dareg karke, aur na láchári se, kyunki Khudá khushí se denewále ko 'aziz rakkhtá hai. ⁸ Aur Khudá tum par har tarah ká fazl kasrat se kar saktá hai, táki tum ko hamesha har chíz káfi taur par milá kare, aur har nek kám ke liye tumháre pás bahut kuchh maujúd rahá kare: ⁹ chunánchi likhá hai, ki

^h Us ne bakher ki hai, us ne kangálon ko diyá hai,

Us ki rástbázi abad tak báqi rahégí.

¹⁰ Pas jo bonewále ke liye bíj, aur kháne ke liye rotí baham pahunchátá hai, wuhí tumháre liye bíj baham pahuncháegá, aur us men taraqqi kar degá, aur tumhári rástbázi ke phalon ko barháegá: ¹¹ aur tum har chíz ko ifrá se pákar, sab tarah ki sakháwat karoge, jo hamáre wasile se Khudá ki shukrguzári ká bá'is hoti hai. ¹² Kyunki is khidmat ke anjam dene se na sirf muqaddason ki ihtiyájen rafa'

^a Yún. khushkhabarí, yá Injil men.

^b N. kháss izáá.

^c Yún. bacháke.

^d Yún. barakat.

^e Yún. barakat se.

^f Yún. is fazl.

^g Yún. lálach.

^h Zabúr 112. 9.

hotí haiñ, balki bahut logon kí taraf se Khudá kí barí shukrguzáří hotí hai; ¹³ is liye kí jo niyat is khidmat se sábit húi, us ke sabab se wuh Khudá kí baráí karte haiñ, kí tum Masíh kí khushkhabarí^a ká iqrár karke us par tábí'dáří se 'amal karte ho, aur un kí aur sab logon kí madad karne men sakháwat karte ho; ¹⁴ aur wuh tumháre liye du'á mángte haiñ, aur tumháre mushtáq haiñ, is liye kí tum par Khudá ká bará hí fazl hai. ¹⁵ Shukr Khudá ká us kí us bakhshish par jo bayán se báhar hai

Apní risálat ke ihtiyár ke báre men Paulus kí jawábdáhi.

IO ¹ Main Paulus jo tumháre rúbáru' ájiz, aur píth píchhe tum par diler hún, Masíh ká hilm aur narmí yád dílákar^b khud tum se iltimás kartá hún: ² balki minnat kartá hún, kí mujhe házir hokar us bebákí^c ke sáth diler na honá pare, jis se main ba'z logon par diler hone ká qasd rakhná hún, jo hamen yún samajhte haiñ, kí ham jism ke mutábíq zindagí guzáarte haiñ. ³ Kyúnki ham agarchi jism men zindagí guzáarte haiñ, magar jism ke taur par larte nahín; ⁴ is liye kí hamárá laráí ke hathýár jismání nahín, balki Khudá ke nazdíq qal'aon ke dhá dene ke qábíl haiñ; ⁵ chunáncí ham tasawwurat, aur har ek úñchí chíz ko jo Khudá kí pahcháñ ke barkhiláí sir útháe húe hai, dhá dete haiñ, aur har ek khayál ko qaid karke Masíh ká farmánbardár baná dete haiñ; ⁶ aur ham taiyár haiñ, kí jab tumhárá farmánbardáří purí ho, to har tarah kí náfarmání ká badlá len.

⁷ Tum to un chízon par nazár karte ho, jo áñkhon ke sámne haiñ. Agar kisi ko apne úpar yih bharosá hai, kí wuh Masíh ká hai, to apne dil men yih bhí soch le, kí jaise wuh Masíh ká hai, waise hí ham bhí haiñ. ⁸ Kyúnki agar main is íkhtiyár par kuchh ziyáda fakhr bhí karún, jo Khudáwánd ne tumháre banáne ke liye díyá hai, na bigárne^d ke liye, to main sharminda na húnga. ⁹ Yih main is liye kahtá hún, kí khatton ke zar'e se tum ko daránewálá na thahrún. ¹⁰ Kyúnki kahte haiñ, kí Us ke khatt to albatta mu'assir aur zabardast haiñ; lekin jab khud maujúd hotá hai, to kamzor sá ma'lúm hotá hai, aur us kí taqrír lachar hai. ¹¹ Pas aisá kahnewálá samajh rakkhe, kí jaisá píth píchhe khatton men hamárá kalám hai, waisá hí maujúdagí ke waqt hamárá kám bhí hogá. ¹² Kyúnki hamárá yih jur'at nahín, kí apne áp ko un chand shakhson men shumár karen, yá un se kuchh nisbat den, jo apní neknámí jatáte haiñ; lekin wuh khud apne áp ko ápas men wazan karke^e, aur apne áp ko ek dústre se nisbat dekar, nádán thahrte haiñ. ¹³ Lekin ham andáze se ziyáda fakhr na karenge, balki usí 'iláqe^f ke andáze ke muwáfíq jo Khudá ne hamáre liye muqarrar kíyá^g hai, jis men tum bhí á gaye ho^h. ¹⁴ Kyúnki ham apne áp ko hadd se ziyáda nahín barháte, jaise kí tum tak na pahunchne kí súrat men hotá; balki ham Masíh kí khushkhabarí dete húeⁱ tum tak pahunch gaye the: ¹⁵ aur ham andáze se ziyáda, ya'ní auron kí mihnaton par, fakhr nahín karte; lekin ummedwár haiñ, kí

^a Yá Injíl.

^b Yún. ke hilm aur narmí ke wastle se.

^c Yún. bharose.

^d Yún. áhdne.

^e Yún. nápkar.

^f Yá hadd yá jartb.

^g Yún. dāñf dāyā.

^h Yún. tum tak pahunchne ke liye.

ⁱ Yún. khushkhabarí yá Injíl men.

jab tumháre imán men taraqqí ho, to ham tumháre sabab se apne 'iláqe' ke muwáfiq áur bhí barhen; ¹⁶ táki tumhári sarhadd se pare khushkhabarí^b pahunchá den, na ki gair ke 'iláqe' men baní baná chizon par fakhr karen. ¹⁷ Garaz, jo fakhr kare wuh Khudáwand par fakhr kare. ¹⁸ Kyúñki jo apní nek-námí jatátá hai, wuh maqbúl nahín, balki jis ko Khudáwand nek-nám thahrátá hai, wuhí maqbúl hai.

Jhúthe rasúlon ke barákhiláf nasthat.

II ¹ Kásh ki tum merí thorí sí bewuqúfí kí bardásht kar sakte: hán, tum merí bardásht karte to ho. ² Mujhe tumhári bábat Khudá kí sí gairat hai: kyúñki main ne ek hí shauhar ke sáth tumhári nisbat kí hai, táki tum ko pákdáman kunwárikí mánind Masih ke pás házir karún. ³ Lekin main darta hún, kahín aisá na ho ki jis tarah sánp ne apní makkárí se Hawwá ko bahkáyá, isí tarah tumháre khayálat bhí us khlús aur pákdámaní se hat jáen, jo Masíh ke sáth honí cháhiye. ⁴ Kyúñki jo útá hai, agar wuh kisi दूसरे Yisú' kí manáadí kartá hai, jis kí ham ne manáadí nahín kí, yá koi áur rúh tum ko milí hai, jo na milí thí, yá दूसरी khushkhabarí^b milí, jis ko tum ne qabúl na kiyá thá, to tumhárá bardásht karná bajá hai. ⁵ Main to apne áp ko un afzal rasúlon^c se kuchh kam nahín samajhtá. ⁶ Aur agar taqrír men beshu'úr hún, to ilm ke i'tibar se to nahín; balki ham ne is ko har bát men tamám ádmíon par tumhári khátir zahir kar diyá. ⁷ Kyá yih mujh se khatá hui, ki main ne tumhen Khudá kí khushkhabarí^b muft pa-

^a Yá haad yá jaríb.

^b Yá Injíl.

^c Yá apne áp ko afzal rasúlon.

hunchákar apne áp ko past kiyá, táki tum baland ho jáo? ⁸ Main ne áur kalisiyáon ko lútá, ya'ní un se ujrát lí, táki tumhári khidmat karún; ⁹ aur jab main tumháre pás thá, aur hájatmand ho gayá thá, taubhí main ne kisi par bojh nahín dálá; kyúñki bháiyon ne Makiduniya se ákar merí hájat ko rafa' kar diyá thá: aur main har ek bát men tum par bojh dálne se báz rahá, aur rahúngá. ¹⁰ Masíh kí sadáqat kí qasam, jo mujh men hai; Akhaya ke 'iláqe men koi shakhs mujhe yih fakhr karne se na rokéga. ¹¹ Kis wáste? kyá is wáste ki main tum se mahabbat nahín rakhtá? Is ko Khudá jántá hai. ¹² Lekin jo kartá hún, wuhí kartá rahúngá, táki mauqa' dhúndhnewálon ko mauqa' na dúñ; balki jis bát par wuh fakhr karte hai, us men ham hí jaise niklen. ¹³ Kyúñki aise log jhúthe rasúl, aur dagábázi se kám karnewále hai, aur apne áp ko Masíh ke rasúlon ke hamshakl baná lete hai. ¹⁴ Aur kuchh 'ajab nahín, kyúñki Shaitán bhí apne áp ko núrání fríshte ká hamshakl baná letá hai. ¹⁵ Pas agar us ke khádim bhí rástbázi ke khádimon ke hamshakl ban jáen, to kuchh barí bát nahín: lekin un ká anjám un ke kámon ke muwáfiq hogá.

Paulus kí mihnaton aur taklîfon ká zikr.

¹⁶ Main phir kahtá hún, ki mujhe koi bewuqúf hí samajhe: warna bewuqúf hí samajhkar mujhe qabúl karo, ki main bhí thorá sá fakhr karún. ¹⁷ Jo kuchh main kahtá hún, wuh Khudáwand ke taur par nahín, balki goyá bewuqúfí se, aur us jur'at se kahtá hún jo fakhr karne men hotí hai. ¹⁸ Jáhán áur

bahutere jisnání taur par fakhr karte haiñ, main bhí karúngá. ¹⁹ Kyúñki tum to 'aqlinand hokar khushí se bewuqúfñ ki bardásht karte ho. ²⁰ Jab koi tumhen gulám banátá hai, yá khá játá hai, yá phansá letá hai, yá apne ap ko bará banátá hai, yá tumháre munh par taanácha mártá hai, to tum bardásht kar lete ho. ²¹ Merá yih kahná zillat hí ke taur par sahí, ki ham kamzor se the. Magar jis kisi bāt men koi diler hai, (agarchi yih kahná bewuqúfí hai,) main bhí diler hún. ²² Kyá wuhí 'Ibrání haiñ? Main bhí hún. Kyá wuhí Isráílí haiñ? Main bhí hún. Kyá wuhí Ibráhim kí nasl se haiñ? Main bhí hún. ²³ Kyá wuhí Masíh ke khádim haiñ? (merá yih kahná diwánagí hai;) main ziyádatar hún; mihnaton men ziyáda, qaid men ziyáda, kore kháne men hadd se ziyáda, bárhá maut ke khatron^a men rahá hún. ²⁴ Main ne Yahú-díon se páñch bár ek kam chális chális kore kháe. ²⁵ Tíñ bár beden kháñ, ek bár sangsár kiyá gayá, tíñ martabe jaház tútne kí balá men pará, ek ráť dín samundar men káťá; ²⁶ main bárhá safaron men, daryáon ke khatron men, dákuon ke khatron men, apní qaum se khatron men, gair-qaumon se khatron men, shahr ke khatron men, biyábán ke khatron men, samundar ke khatron men, jhúthe bháiyon ke khatron men; ²⁷ mihnát aur mashaqqat men, bárhá bedári kí hálát men, bhúk aur piyás kí musíbat men, bárhá fáqakashí men, sardí aur nangepan kí hálát men rahá hún. ²⁸ Aur báton ke 'iláwa, jin ká main zikr nahín kartá^b, sári kálfsiyáon ká fikr mujhe har roz á dabátá hai.

^a Yún. mauton.

²⁹ Kis kí kamzori se main kamzor nahín hotá? Kis ke thokar kháne se merá dil nahín dukhtá? ³⁰ Agar fakhr hí karná zarúr hai, to un báton par fakhr karúngá, jo meri kamzori se mütá'allig haiñ. ³¹ Khudáwánd Yisú' ká Khudá aur Báp, jis kí abad tak hamd ho, jántá hai kí main jhúth nahín kahtá. ³² Damishq men us hákim ne jo bádsháh Aritás kí taraf se thá, mere parke ke liye Damishqíon ke shahr par pahrá biťhá rakkhá thá: ³³ phir main tokre men khirkí kí ráh diwár par se latká diyá gayá, aur main us ke háthon se bach gayá.

Paulus kí ásmání royaton aur jismání kamzori ká zikr.

12 ¹ Mujhe fakhr karná zarúr húa, agarchi mufid nahín. Pas jo royá aur mukáshafe Khudáwánd kí taraf se 'ináyat hue, un ká main zikr kartá hún. ² Main Masíh men ek shakhs ko jántá hún; chaudah barás hue, kí wuh yakáyak tisre ásmán tak uthá liyá gayá; na mujhe yih ma'lúm ki badan samet; na yih ma'lúm ki bagair badan ke; yih Khudá ko ma'lúm hai. ³ Aur main yih bhí jántá hún, kí us shakhs ne, (badan samet yá bagair badan ke, yih mujhe ma'lúm nahín; Khudá ko ma'lúm hai,) ⁴ yakáyak firdaus men pahunchkar aisi báten sunín, jo kahne kí nahín, aur jin ká kahná ádmi ko rawá nahín. ⁵ Main aise shakhs ke úpar to fakhr karúngá, lekin apne úpar, siwá apní kamzoríon ke, fakhr na karúngá. ⁶ Aur agar fakhr karná cháhún bhí, to bewuqúf na thah-rúngá; is liye kí sach bolúnga: magar táham báz rahtá hún, táki

^b Yá In báharwál báton ke 'iláwa.

koí mujhe us se ziyáda na samjhe, jaisá mujhe dekhtá hai, yá mujh se suntá hai. ⁷ Aur mukáshafon kí ziyádatí ke bá'is, mere phúl jáne ke andeshe se, mere jism men kántá chubhoyá gayá, ya'ní Shaitán ká qásid, táki mere mukke máre, aur main phúl na jáún. ⁸ Is ke báre men main ne tén bár Khudáwand se iltimás kiyá, ki yih mujh se dúr ho jáe. ⁹ Magar us ne mujh se kahá, ki Merá fazl tere liye káfi hai, kyúñki meri qudrat kamzori men purí hotí hai. Pas main barí khushí se apní kamzoríon par fakhr karúngá, táki Masíh kí qudrat mujh par chháí rahe. ¹⁰ Is liye main Masíh kí khátir kamzoríon men, be'izzatíon men, ihtiyájon men, satáe jáne men, tangíon men khush hún; kyúñki jab main kamzor hotá hún, usí waqt zoráwar hotá hún.

Paulus ki begarazí ke bayán men.

¹¹ Main bewuqúf to baná: magar tum hí ne mujhe majbúr kiyá; kyúñki tum ko merí ta'rif karní cháhiye thí: is liye ki main un afzal rasúlon se ^a kisi bát men kam nahín, agarchi kuchh nahín hún. ¹² Rasúl hone kí 'alámaten kamál sabr ke sáth, nishánon, aur 'ajíb kámon, aur mu'jizon ke wasíle se tumháre darmiyán záhír hún. ¹³ Tum kaun sí bát men áur kalísiyáon se kam tháhere, bajuz is ke ki main ne tum par bojh na dálá? Merí yih beinsáfi mu'áf karo.

¹⁴ Dekho, yih tísri bár main tumháre pás áne ke liye taiyár hún: aur tum par bojh na dálúngá; is liye ki main tumháre mál ká nahín, balki tumhárá hí khwáhán hún; kyúñki larcon ko mán

báp ke liye jama' karná nahín cháhiye, balki mán báp ko larcon ke liye. ¹⁵ Aur main tumhári rúhon ke wáste bahut khushí se kharch karúngá, balki khud bhí kharch ho jáúngá. Agar main tum se ziyáda mahabbat rakkhún, to kyá tum mujh se kam mahabbat rakkhoge? ¹⁶ Lekin mumkin hai, ki main ne khud tum par bojh na dálá ho; magar makkár jo húa, is liye tum ko fareb dekar phansá liya ho. ¹⁷ Bhalá, jinhen main ne tumháre pás bhejá, kyá un men se kisi ki ma'rifat dagá ke taur par tum se kuchh le liya? ¹⁸ Main ne Titus ko samjhákar us ke sáth us bhái ko bhejá. Pas kyá Titus ne tum se dagá ke taur par kuchh liya? Kyá ham dono ká chál chalan ek hí Rúh kí hidáyat ke mutábiq na thá? ^b kyá ham ek hí naqsh í qadam par na chale?

¹⁹ Tum abhí tak yihí samajhte hoge, ki ham tumháre sámne 'uzr kar rahe hain? Ham to Khudá ko házir jánkar Masíh men bolte hain. Aur ai piyáro, yih sab kuchh tumhári taraqqí ^c ke liye hai. ²⁰ Kyúñki main dartá hún, kahín aísá na ho, ki main ákar jaisá tumhen cháhtá hún, waisá na páún, aur mujhe bhí jaisá tum nahín cháhte, waisá hí páo; ki tum men jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, badgoíán, gibaten, she-khián, aur fasád hon; ²¹ aur phir main jab áún, to merá Khudá mujhe tumháre sámne 'ájiz kare, aur mujhe bahuton ke liye afsos karná pare, jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur us nápákí, aur harámkári, aur shahwatparastí se jo un se sarzadd húi, tauha nahín kí.

^a Yá main afzal rasúlon se.

^b Yún. ham ek hí Rúh men na chale?

^c Yún. ta'mír.

Paulus ke áne ke báre men Kurinthion ko hidáyat aur nasihat.

13 ¹ Yih tísri bár main tum- háre pás átá hún. Do yá tén gawáhon kí zabán se har ek bát sábit ho jáegi. ² Jaise main ne jab dúsrí daf'a házir thá to pahle se kah diyá thá, waise hí ab gairházirí men bhí un logon se jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur áur sab logon se, pahle se kahe detá hún, ki agar phir áungá, to darguzar na karúngá; ³ kyúñki tum is kí dalíl cháhte ho, ki Masíh mujh men boltá hai; aur wuh tumháre wáste kamzor nahín, balki tum men zoráwar hai: ⁴ Hán, wuh kamzorí ke sabab se salíb diyá gayá, lekin Khudá kí qudrat ke sabab se zindá hai. Aur ham bhí us men kamzor to hain, magar us ke sáth Khudá kí us qudrat ke sabab se zindá hongé, jo tumháre wáste hai. ⁵ Tum apne áp ko ázmáo, ki imán par ho yá nahín; apne áp ko jáñcho. Kyá tum apní bábat yih nahín jánte, ki Yisú' Masíh tum men hai? warna tum námaqbul ho. ⁶ Lekin main um-med kartá hún ki tum ma'lúm kar loge, ki ham to námaqbul nahín. ⁷ Aur ham Khudá se du'á mángte

hain, ki tum kuchh badí na karo; na is wáste ki ham maqbul ma'lúm hon, balki is wáste kí tum neki karo, cháhe ham námaqbul hí tháhren. ⁸ Kyúñki ham haqq ke baráhiláf kuchh nahín kar sakte, magar sirf haqq ke liye kar sakte hain. ⁹ Jab ham kamzor hain, aur tum zoráwar ho, to ham khush hain: aur yih du'á bhí mángte hain, ki tum kámil bano. ¹⁰ Is liye main gairházirí men yih báten likhtá hún, táki házir hokar mujhe us ikhtiyár ke muwáfíq sakhtí na karní pare, jo Khudáwánd ne mujhe banáne^a ke liye diyá hai, na bigárne^b ke liye.

Salám aur du'á e khair.

¹¹ Garaz, ai bháiyó, khush raho; kámil bano; khátirjama' rakkho; yakdil raho; mel miláp rakkho; to Khudá, mahabbat aur mel miláp ká chashma^c, tumháre sáth hogá. ¹² Apas men pák bosa lekar salám karo.

¹³ Sáre muqaddas log tum ko salám kahte hain.

¹⁴ Khudáwánd Yisú' Masíh ká fazl, aur Khudá kí mahabbat, aur Rúhu'l Quds kí shirákát tum sab ke sáth hotí rahe.

^a Yun. *ta'mír*.

^c Yún. *to mahabbat aur mel miláp* [yá itmádn] ká Khudá.

^b Yún. *dhá dene*.

GALATIYON KE NÁM

PAULUS RASUL KA' KHATT.

Salām aur du'ā.

I ¹ Paulus kī taraf se, jo na insānon kī jānib se, na insān ke sabab ^a se, balki Yisū' Masih aur Khudā Bāp ke sabab ^a se, jis ne us ko mardon men se jilāyā, rasūl hai; ² aur sāre bhāiyōn kī taraf se, jo mere sāth hain, Galatiya kī kalisiyāon ko.

³ Khudā Bāp aur hamārē ^b Khudāwānd Yisū' Masih kī taraf se tumhen faizl aur itminān hāsīl hotā rahe; ⁴ usī ne hamārē gunāhon ke liye apne āp ko de diyā, tāki hamārē Khudā aur Bāp kī marzi ke muwāfiq, hamen is maujūda kharāb jahān se khalāsī bakhshē: ⁵ us kī tamjīd ābadul' ābād hotī rahe. Āmīn.

Asī khushkhabarī ko chhor dene ke sabab Galatiyon ko malūmat.

⁶ Main ta'ajjub kartā hūn, kī jis ne tumhen Masih ke faizl se bulāyā, us se tum is qadr jald phirkar kisi aur tarah kī khushkhabarī ^c kī taraf māil hone lage: ⁷ magar wuh dūsrī nahīn: albatā ba'z aise hain, jo tumhen ghabrā dete, aur Masih kī khushkhabarī ^c ko bigārnā ^d chāhte hain. ⁸ Lekin agar ham, yā āsmān kā koī firishta bhī, us khushkhabarī ke siwā jo ham ne tumhen sunāī, koī aur khushkhabarī tumhen sunāe, to mal'ūn ho. ⁹ Jaisā

ham peshtar kah chuke hain, waisā hī ab main phir kahtā hūn, kī us khushkhabarī ke siwā, jo tum ne qabūl kī thī, agar koī tumhen aur khushkhabarī sunātā hai, to mal'ūn ho. ¹⁰ Ab main ādmion ko dost banātā hūn, yā Khudā ko? kyā ādmion ko khush karnā chāhtā hūn? agar ab tak ādmion ko khush kartā rahtā, to Masih kā banda na hotā.

Paulus ke paigām aur risālat kā khāss Yisū' Masih kī taraf se honā.

¹¹ Ai bhāiyō, main tumhen jatāe detā hūn, kī jo khushkhabarī ^c main ne sunāī, wuh insān kī sī nahīn. ¹² Kyūnki wuh mujhe insān kī taraf se nahīn pahunchī, aur na mujhe sikhāī gayī, balki Yisū' Masih kī taraf se mujhe us kā mukāshafa hūā. ¹³ Chunānchī Yahūdī tariq men jo pahle merā chāl chalan thā, tum sun chuke ho; kī main Khudā kī kalisiyā ko az hadd satātā aur tabāh kartā thā: ¹⁴ aur main Yahūdī tariq men apnī qaum ke aksar ham'umron se barhtā jātā thā, aur apne buzurgon kī riwāyatōn men nihāyat sargarm thā. ¹⁵ Lekin jis Khudā ^e ne mujhe merī mān ke peṭ hī se makhsūs kar liyā, aur apne faizl se bulā liyā, jab us kī yih marzi hūī, ¹⁶ kī apne Beṭe ko mujh men zāhir kare, tāki

^a Yun. wasīle.

^c Yā Injīl.

^b N. Hamārē Khudā Bāp, aur.

^d Yā badāl dēnd.

^e N. Khudā na dērad.

main gair-qaunon men us ki khushkhabari dūn; to na main ne gosht aur khūn se salāh li: ¹⁷ aur na Yaruśhalem men un ke pās gayā, jo mujh se pahle rasūl the, balki fauran 'Arab ko chalā gayā; phir wahān se Damishq ko wāpas ayā.

¹⁸ Phir tīn baras ke ba'd main Kefā se mulāqāt karne ko Yaruśhalem gayā, aur pandrah din us ke pās rahā. ¹⁹ Magar aur rasūlon men se, Khudāwād ke bhāī Ya'qūb ke siwā, kisī se na milā. ²⁰ Jo bāten main tum ko likhtā hūn, Khudā ko hāzir jānkar kahtā hūn, ki wuh jhūthī nahīn. ²¹ Is ke ba'd main Sūriya aur Kilikiya ke 'ilāqon men ayā. ²² Aur Yahūdiya ki kalisiyāen jo Masih men thīn merī sūrat se to wāqif na thīn: ²³ magar sirf yih sunā kartī thīn, ki Jo ham ko pahle satātā thā, wuh ab usī dīn ki khushkhabari detā hai, jise pahle tabāh kartā thā; ²⁴ aur wuh mere bā'is Khudā ki barāī kartī thīn.

2 ¹ Akhir chaudah baras ke ba'd main Bar-Nabā ke sāth phir Yaruśhalem ko gayā, aur Titus ko bhī sāth le gayā. ² Aur merā jānā mukāshafe ke mutābiq hūā: aur jis khushkhabari^a ki gair-qaunon men manādī kartā hūn, wuh un se bayān kī, magar 'alāhidagi men un hī logon se jo kuchh samjhe jāte the, aisā na ho ki merī se waqt kī yā aglī daur dhūp befūda jāe. ³ Lekin Titus bhī jo mere sāth thā, aur Yūnānī hai, khatnā karāne par majbūr na kiya gayā: ⁴ aur yih un jhūthe bhāiyon ke sabab se hūā, jo chhipkar dākhil ho gaye the, aur chorī se ghus āe the tāki us āzādī ko jo hamen Masih Yisū' men hāsil hai, jāsūson ke taur par daryāft karke, hamen gulāmī men lāen: ⁵ un ke tābī' rahnā ham

^a Yā Injīl,

^b Yūn. makhtūnon ki khushkhabari yā Injīl.

ne ghari bhar bhī manzūr na kiya, tāki khushkhabari^a ki sachchāī tum men qāim rahe. ⁶ Aur jo log kuchh samjhe jāte the, (khwāh wuh kaise hī the, mujhe is se kuchh wāsta nahīn; Khudā kisī ādmī kā tarafdār nahīn)—un se, jo kuchh samjhe jāte the, mujhe kuchh hāsil na hūā: ⁷ lekin bar'aks is ke, jab unhon ne yih dekhā, ki jis tarah makhtūnon ko khushkhabari dene kā kām^b Patras ke sipurd hūā, isī tarah nāmakhtūnon ko sunānā is ke sipurd hūā; ⁸ (kyūnki jis ne makhtūnon ki risālat ke liye Patras men asar paidā kiya, usī ne gair-qaunon ke liye mujh men bhī asar paidā kiya); ⁹ aur jab unhon ne us tawfiq ko ma'lūn kiya, jo mujhe milī thī, to Ya'qūb aur Kefā aur Yūhannā ne, jo kalisiyā ke rukn samjhe jāte the, mujhe aur Bar-Nabā ko dahinā hāth dekar sharīk kar liyā, tāki ham gair-qaunon ke pās jāen, aur wuh makhtūnon ke pās; ¹⁰ aur sirf yih kahā, ki garībōn ko yād rakhuā: magar main khud hī isī kām ki koshish men thā.

¹¹ Lekin jab Kefā Antākiyā men ayā, to main ne rūbarū hokar us ki mukhālafat kī, kyūnki wuh malāmat ke lāiq thā. ¹² Is liye ki Ya'qūb kī taraf se chand shakhson ke āne se pahle to wuh gair-qaunwālon ke sāth khāyā kartā thā: magar jab wuh ā gaye, to makhtūnon se dārkar bāz rahā, aur kanāra kiya. ¹³ Aur bāqī Yahūdion ne bhī us ke sāth hokar riyākārī kī; yahān tak ki Bar-Nabā bhī un ke sāth riyākārī men par gayā. ¹⁴ Jab main ne dekhā, ki wuh khushkhabari^a ki sachchāī ke muwāfiq sidhī chālī nahīn chalte, to main ne sab ke sāmne Kefā se ka-hā, ki Jab tū, bāwujūd Yahūdī hone ke, gair-qaunon kī tarah zindagi

guzártá hai, na Yahúdíon kí tarah, to gair-gaumon ko Yahúdíon kí tarah chalne par kyún majbūr kartá hai? ¹⁵ Go ham paidáish se Yahúdí haiñ, aur gunahgár gair-gaumon men se nahín, ¹⁶ táham yih jánkar ki ádmí shari'at ke a'mál se nahín, balki sirf Yisú' Masih^a par imán lāne se rástbāz thahrtá hai, khud bhí Masih Yisú' par imán lāe, táki ham Masih par imán lāne se rástbāz thahren, na ki shari'at ke a'mál se; kyúñki shari'at ke a'mál se koí bashar rástbāz na thahregá. ¹⁷ Aur ham jo Masih men rástbāz thahrná cháhate haiñ, agar khud hí gunahgár niklen, to kyá Masih gunah ká bá'is^b hai? Hargiz nahín! ¹⁸ Kyúñki jo kuchh main ne dhá'diyá, agar use phir banáúñ, to apne áp ko qusúrwár thahrátá hún. ¹⁹ Chun-áñchi main shari'at hí ke wasile shari'at ke i'tibár se mar gayá, táki Khudá ke i'tibár se zinda ho jáúñ. ²⁰ Main Masih ke sáth maslúb húa hún; aur ab main zinda na rahá, balki Masih mujh men zinda hai; aur main jo ab jism men zindagi guzártá hún, to Khudá ke Bete par imán lāne se guzártá hún, jis ne mujh se mahabbat rakkhí, aur apne áp ko mere liye maut ke hawáile kar diyá. ²¹ Main Khudá ke íazl ko bekár nahín kartá: kyúñki rástbāzi agar shari'at ke wasile se miltí, to Masih ká marná 'abas hotá.

*Shari'at se nahín, balki imán se rást-
bāzí hásil hotí hai.*

3 ¹ Ai nádán Galatíó kis ne tum par afsún kar liyá? tumhári to goyá áñkhon ke sámné Yisú' Masih salib par dikháýá gayá. ² Main

tum se sirf yih daryáft karná cháhátá hún, ki tum ne shari'at ke a'mál se Rúh ko páýá, yá imán ke paigám se? ³ Kyá tum aise nádán ho, ki Rúh ke taur par shurú' karke, ab jism ke taur par kám purá karná cháhate ho? ⁴ Kyá tum ne itní taklifén befáida utháín? magar sháyad befáida nahín. ⁵ Pas jo tumhen Rúh bakhshatá, aur tum men mu'jize záhir kartá hai, kyá wuh shari'at ke a'mál se aísá kartá hai, yá imán ke paigám se? ⁶ Chun-áñchi^c Ibráhím Khudá par imán láýá^d, aur yih us ke liye rástbāzígíná gayá. ⁷ Pas ján lo, ki jo imánwále haiñ, wuhí Ibráhím ke farzand haiñ. ⁸ Aur kitáb i muqaddas ne peshtar se yih jánkar, ki Khudá gair-gaumon ko imán se rástbāz thahrégá, pahle hí se Ibráhím ko yih khushkhabarí suná dí, ki^e Tere bá'is sári gaumen barakat páengí. ⁹ Pas jo imánwále haiñ, wuh imándár Ibráhím ke sáth barakat páte haiñ. ¹⁰ Kyúñki jitne shari'at ke a'mál par takya karté^f haiñ, wuh sab la'nat ke mátaht haiñ: chunáñchi likhá hai, ki^g Jo koí un sab báton ke karne par qáim nahín rahtá, jo shari'at kí kitáb men likhí haiñ, wuh la'natí hai. ¹¹ Aur yih bát záhir hai, ki shari'at ke wasile se koí shákhs Khudá ke nazdik rástbāz nahín thahrtá: kyúñki likhá hai, ki^h Rástbāz imán se jítá rahegá: ¹² aur shari'at ko imán se kuchh wásta nahín; balki likhá hai, kiⁱ Jis ne in par 'amal kiyá, wuh in ke sabab se jítá rahegá. ¹³ Masih jo hamáre liye la'natí baná, us ne hamen mol lekar shari'at kí la'nat se chhuráýá: kyúñki likhá hai, ki^k Jo koí lakrí par latkáyá

^a N. Masih Yisú'.

^d Yá Ibráhím ne Khudá ká yaqtín kiyá.

^f Yis. shari'at ke kámwále.

ⁱ Ahbár 18. 5.

^b Yún. Khádim.

^g Istisná 27. 26.

^k Istisná 21. 23.

^c Paidáish 15. 6.

^e Paidáish 12. 3.

^h Habaqqúq 2. 4.

gayá, wuh la'natí hai: ¹⁴ táki Masih Yisú^a men Ibráhmí kí barakat gair-qaumon tak bhí pahunché; aur ham imán ke wasile se us Rúh ko hásil karen, jis ká wa'da húa hai^b.

Shari'at sab ko gunahgár sábit kartí hai.

¹⁵ Ai bháiyó, main insán ke taur par kahtá hún: kí agarchi ádmí hí ká 'ahd ho, jab us kí tasdíq ho gayí, to koí us ko bátíl nahín kartá, aur na us par kuchh barhátá hai. ¹⁶ Pas Ibráhm aur us kí nasl se wa'de kiye gaye. Wuh yih nahín kahtá, kí naslon se, jaisá bahuton ke wáste kahá játá hai; balki jaisá ek ke wáste, kí Terí nasl ko; aur wuh Masih hai. ¹⁷ Merá yih matlab hai, kí Jís 'ahd kí Khudá ne pahle se tasdíq kí thí, us ko shari'at chár sau tís baras ke ba'd ákar bátíl nahín kar saktí, kí wuh wa'da láhásil ho. ¹⁸ Kyúñki agar mírás shari'at ke sabab se milí hai, to wa'de ke sabab se na húi: magar Ibráhm ko Khudá ne wa'de hí kí ráh se bakhshí. ¹⁹ Pas shari'at kyá rahí? Wuh náfarmáñion ke sabab se ba'd men dí gayí, kí us nasl ke áne tak rahe jis se wa'da kiya gayá thá; aur wuh firishton ke wasile se ek darmiyání kí ma'rifat muqarrar kí gayí. ²⁰ Ab darmiyání ek ká nahín hotá; magar Khudá ek hí hai. ²¹ Pas kyá shari'at Khudá ke wa'don ke khlíf hai? Hargiz nahín! kyúñki agar koí aisi shari'at dí jái, jo zindagi bakhsh saktí, to albatta rústbázi shari'at ke sabab se hotí. ²² Magar kitáb i muqaddas ne sab ko gunáh ká mátaht kar díyá^c, táki wuh wa'da jo Yisú Masih par imán láne par mauqúf hai, imándáron ke haqq men púra kiya^d jae.

^a N. Yisú' Masih.

^b Yún. *gunah ke niche band, kiya.*

^c Yá imán ke liye.

Shari'at Masih tak pahuncháne ko ustád thahri.

²³ Imán ke áne se peshtar shari'at kí mátahtí men hamáři nigahbání hotí thí, aur us imán ke áne tak^e jo záhir honewálá thá, ham usí ke páband rahe. ²⁴ Pas shari'at Masih tak pahuncháne ko hamárá ustád baní, táki ham imán ke sabab rást-báz thahren. ²⁵ Magar jab imán á chuká, to ham ustád ke mátaht na rahe. ²⁶ Kyúñki tum sab us imán ke wasile se jo Masih Yisú^a men hai, Khudá ke farzand ho. ²⁷ Aur tum sab jitnon ne Masih men shámil hone ká baptisma^f liyá Masih ko pahin liyá. ²⁸ Na koí Yahúdí rahá, na Yúnání; na koí gulám, na ázád; na koí mard, na 'aurat: kyúñki tum sab Masih Yisú^a men ek ho. ²⁹ Aur agar tum Masih ke ho, to Ibráhm kí nasl, aur wa'de ke mutábíq wáris ho.

Jab Masih ne hamen betá baná díyá, to shari'at kí gulámí kí iarañ dobára kyúñ rujú' hon?

4 ¹ Main yih kahtá hún, kí wáris jab tak bachchá hai, agarchi wuh sab ká málík hai, magar us men aur gulám men farq nahín; ² balki jo iní'ád báp ne muqarrar kí, us waqt tak sarparaston aur mukhtáron ke ikhtiyár men rahtá hai. ³ Isí tarah ham bhí jab bachche the, to duniyawi ittidáí báton ke páband hokar gulámí kí hálát men rahe: ⁴ lekin jab waqt púra ho gayá, to Khudá ne apne Bete ko bhejá, jo 'aurat se paidá húa, aur shari'at ke mátaht paidá húa, ⁵ táki shari'at ke mátahton ko mol lekar chhurá le, aur ham ko lepálak hone ká darja mile. ⁶ Aur chúnki tum bete ho, is

^b Yún. *Rúh ká wa'da hásil karen.*

^d Yún. *imándáron ko díyá.*

^f Yá Masih men istibáq.

liye **Khudā** ne apne **Beṭe** kā **Rūh** hamārē dilon men bhejā, jo **Abbā**, ya'nī, **Ai Bāp**, kah kahkar pukartā hai. ⁷ Pas ab tū gulām nahīn, balki beṭā hai; aur jab beṭā hūā, to **Khudā** ke sabab wāris bhī hūā.

⁸ Lekin us waqt **Khudā** se nāwāqif hokar, tum un ma'būdōn kī gulāmī men the, jo apnī zāt se **Khudā** nahīn; ⁹ magar ab jo tum ne **Khudā** ko pahchānā, balki **Khudā** ne tum ko pahchānā, to un za'if aur nikammī ibtidā'ī bāton ^a kī taraf kis tarah phir rujū' hote ho, jin kī do-bāra gulāmī karnī chāhte ho? ¹⁰ Tum dinōn, aur mahinōn, aur muqarrarī waqton, aur barason ko mānte ho. ¹¹ Mujhe tumhārī bābat ḍar hai, kahīn aīsā na ho, ki jo nuhnat main ne tum par kī hai, befāida jāe.

¹² **Ai bhāiyo**, main tumhārī minnat kartā hūn, ki merī mānind ho jāo, kyūnki main bhī tumhārī mānind hūn. Tum ne merā kuchh bigarā nahīn: ¹³ balki tum jānte ho, ki main ne pahlī daf'a jism kī kam-zorī ke sabab se tum ko khushkhabarī sunāī thī: ¹⁴ aur tum ne merī us jismānī hālat ko, jo tumhārī āzmāish kā bā'is thī, na haqīr jānā, na us se nafrat kī; aur **Khudā** ke firishte, balki **Masīh Yisū** kī mānind mujhe mān liyā. ¹⁵ Pas tumhārā wuh khushī manānā kahān gayā? Main tumhārā gawāh hūn, ki agar ho saktā, to tum apnī ānkhēn bhī nikālkar mujhe de dete. ¹⁶ To l yā tum se sach bolne ke sabab main tumhārā dushman ban gayā? ¹⁷ Wuh tumheṅ dost banāne kī koshish to karte hain, magar neknīyatī se nahīn; balki wuh tumheṅ khārīj karānā chāhte hain, tāki tum unheṅ ko dost banāne kī koshish karo.

¹⁸ Lekin yih achchhī bāt hai, ki nek amr men dost banāne kī har waqt koshish kī jāe, na sirf usī waqt kī jab main tumhāre pās maujūd hūn. ¹⁹ **Ai mere bachcho**, tumhārī taraf se mujhe phir janne ke se dard lage hain, jab tak ki **Masīh** tum men sūrat na pakar le. ²⁰ Jī-chāhtā hai, ki ab tumhāre pās maujūd hokar āur tarah se bolūn, kyūnki mujhe tumhārī taraf se shubha hai.

²¹ Mujh se kaho to, tum jo shari'at ke mātāht honā chāhte ho, kyā shari'at kī bāt ko nahīn sunte? ²² Yih likhā hai, ki **Ibrāhīm** ke do beṭe the; ek'laundī se, dūsra' āzād se. ²³ Magar laundī kā larkā jismānī taur par, aur āzād kā larkā wa'de ke sabab se paidā hūā. ²⁴ In bāton men tamsil pāī jāti hai: is liye kī yih 'auraten goyā do 'ahd hain; ek **Koh** i **Sinā** par kā, jis se gulām hī paidā hote hain, aur wuh **Hājira** hai. ²⁵ Aur **Hājira** 'Arab kā **Koh** i **Sinā** hai; aur maujūda **Yarūshalem** us kā jawāb hai, kyūnki wuh apne larkon samet gulāmī men hai. ²⁶ Magar 'ālam i bālā kī **Yarūshalem** āzād hai, aur wuhī hamārī mān hai. ²⁷ Kyūnki likhā hai, ki

^b **Ai bānjh!** tū jis ke aulād nahīn hotī, khushī manā;

Tū jo dard i zih se nāwāqif hai, āwāz baland karke chillā:

Kyūnki bekas chhorī hūī kī aulād shauharwālī kī aulād se ziyāda hogī.

²⁸ Pas, **ai bhāiyo**, ham **Izhāq** kī tarah wa'de ke farzand hain. ²⁹ Aur jaise us waqt jismānī paidāishwālā rūhānī paidāishwālā ko satātā thā, waise hī ab bhī hotā hai. ³⁰ Magar kitāb i muqaddas kyā kahtī hai? Yih, kī ^d **Laundī** aur us ke beṭe ko

^a Yā 'andstir, yā istugiat.

^c N. tum ho.

^b Yasha'yāh 54. 1.

^d Paidāish 21. 10.

nikál de, kyúnki laundí ká betá ázád ke beṭe ke sáth hargiz wáris na hogá.

³¹ Pas, ai bháiyó, ham laundí ke farzand nahín, balki ázád ke hain.

5 ¹ Masih ne hamen ázád rahne ke liye ázád kiyá hai. Pas qáim raho, aur dobára gulámi ke júe men na juto.

Masih ázádí par qáim rahkar, birá-darána mahabbat se shari'at ko púrá karná, aur Rúh ká phal láná.

² Dekho, main Paulus tum se kahtá hún, ki agar tum khatna karóge, to Masih se tum ko kuchh fáida na hogá. ³ Balki main har ek khatna karánewálé shakhs par phir gawáhi detá hún, ki use tamám shari'at par 'amal karná farz hai.

⁴ Tum jo shari'at ke wasíle se rást-báz thahrná cháhte ho, Masih se alag ho gaye, aur fazl se mahrum.

⁵ Kyúnki ham Rúh ke bá'is imán se rástbázi kí ummed bar áne ke muntazir hain. ⁶ Aur Masih Yisú men na to khatna kuchh kám ká hai, na námakhtúni; magar imán, jo mahabbat kí ráh se asar kartá hai.

⁷ Tum to achchhi tarah daur rahe the; kis ne tumhen haqq ke máanne se rok diyá? ⁸ Yih targib tumháre bulánewále kí taraf se nahín hai. ⁹ Thorá sá khamír sáre gundhe hús áte ko khamír kar detá hai. ¹⁰ Mujhe Khudáwánd men tum par yih bharosá hai, ki tum áur tarah ká khayál na karoge: lekin jo tumhen ghabrá detá hai, wuh koí kyún na ho, sazá páegá.

¹¹ Aur ai bháiyó, main agar ab tak khatne kí manádi kartá hún, to ab tak satáyá kyún játá hún? Is súrât men salib kí thokar to játi rahí. ¹² Kásh ki tumháre beqarár karnewále apná ta'alluq qata' kar lete^a.

^a Yá apne 'uzw ko kát lete.

¹³ Ai bháiyó, tum ázádí ke liye buláe to gaye ho; magar aisá na ho, ki wuh ázádí jismáni báton ká mauqa' bane, balki mahabbat kí ráh se ek dúsre kí khidmat karo.

¹⁴ Kyúnki sári shari'at par ek hí bát se púrá 'amal ho játá hai, ya'ní is se, ki ^b Tú apne parausi se apní mánind mahabbat rakh. ¹⁵ Lekin agar tum ek dúsre ko kátte aur pháre kháte ho, to khabardár rahná, ki ek dúsre ká satyanás na kar do.

¹⁶ Magar main yih kahtá hún, ki Rúh ke muwáfiq chalo, to jism kí khwáhish ko hargiz púrá na karoge. ¹⁷ Kyúnki jism Rúh ke khiláf khwáhish kartá hai, aur Rúh jism ke khiláf; aur yih ek dúsre ke mukhálif hain; táki jo tum cháhte ho, wuh na karo. ¹⁸ Aur agar tum Rúh kí hidáyat se chalte ho, to shari'at ke mátaht nahín rahe.

¹⁹ Ab jism ke kám to záhir hain, ya'ní harámkári, nápáki, shahwat-parastí, ²⁰ butparastí, jádúgarí, 'adá-waten, jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, judáíán, bid'aten, ²¹ bugz, nashebázi, náchrang, aur áur in kí mánind: in kí bábat tumhen pahle se kahe detá hún, jaisá ki peshtar játá chuká hún, ki aise kám karnewále Khudá kí bádsháhat ke wáris na honge.

²² Magar Rúh ká phal mahabbat, khushí, itmínán, tahammul, mihr-báni, neki, imándári, ²³ hilm, parhezgári hai: aise aise kámon kí koí shari'at mukhálif nahín. ²⁴ Aur jo Masih Yisú ke hain, unhon ne jism ko us kí ragbaton aur khwáhishon samet salib par khench diyá hai.

²⁵ Agar ham Rúh ke sabab se zinda hain, to Rúh ke muwáfiq chalná bhi cháhiye. ²⁶ Ham bejáfakhr karke, na ek dúsre ko chiráen, na ek dúsre se jaleñ.

^b Ahbár 19, 18.

Biradarána hamdardí, saḡhāwat, aur sābitqadamí.

6 ¹ Ai bháiyó, agar koi ádmí kisi qusúr men pakrá bhí jáe, to tum jo rúhání ho, us ko hilm-mizáji^a se bahál karo; aur apná bhí khayál rakh, kahín tú bhí ázmáish men na par jáe. ² Tum ek dúse ká bár utháo, aur yún Masíh kí shari'at ko purá karo^b. ³ Kyúñki agar koi shakhs apne ap ko kuchh samjhe, aur ho kuchh nahín, to apne ap ko dhoká detá hai. ⁴ Pas har shakhs apne hí kám ko ázmá le; is súrāt men use apní hí bábat fakhr karne ká mauqa^c hogá, na dúse kí bábat. ⁵ Kyúñki har shakhs apná hí bojh utháegá.

⁶ Kalám kí ta'lím pánewálá ta'lím denewále ko sab achchí chízon men sharik kare. ⁷ Fareb na kháo; Khudá thātthon men nahín uráyá játá: kyúñki ádmí jo kuchh botá hai, wuhí kátegá. ⁸ Jo koi apne jism ke liye botá hai, wuh jism se halákat kí fasl kátegá; aur jo Rúh ke liye botá hai, wuh Rúh se hamésa kí zindagí kí fasl kátegá. ⁹ Ham nek kám karne men himmat na háren, kyúñki agar bedil na honge, to 'ain waqt par kátege. ¹⁰ Pas jahán tak mauqa^c mile, sab

ke sáth neki karen, ḡhásskar ahl i imán ke sáth.

Áḡhírí nasíhat aur du'á.

¹¹ Dekho, main ne kaise bare bare harfon men tum ko apne háth se likhá hai. ¹² Jitne log jismání namúd cháhte haiñ, wuh tumhen khatna karáne par majbúr karte haiñ; sirf is liye kí Masíh kí salíb ke sabab satáe na jáen. ¹³ Kyúñki khatna karánewále ḡhud bhí shari'at par 'amal nahín karte; magar tumhárá khatna is liye karáná cháhte haiñ, kí tumhári jismání hálāt^c par fakhr karen. ¹⁴ Lekin ḡhudá na kare, kí main kisi chíz par fakhr karún, siwá apne ḡhudá-wand Yisú^c Masíh kí salíb ke, jis se dunyá mere i'tibár se maslúb húi, aur main dunyá ke i'tibár se. ¹⁵ Kyúñki na khatna kuchh chíz hai, na námakhtúní, balki naye sire se maḡhlúḡ honá. ¹⁶ Aur jitne is qá'ide par chalen, unhen, aur^d ḡhudá ke Isráíl ko, itminán aur rahm hásil hotá rahe.

¹⁷ Áge ko koi mujhe taklíf na de: kyúñki main apne jism par Yisú^c ke dáḡ liye húe phirtá hún.

¹⁸ Ai bháiyó, hamáre ḡhudá-wand Yisú^c Masíh ká fazl tumhári rúh ke sáth rahe. Ámin.

^a Yún. hilm kí rúh.
^c Yún. tumháre jism.

^b N. karoge.
^d Yá ya'ni.

IFISION KE NĀM

PAULUS RASU'L KA' KHATT.

Du'á e k̄hair.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzi se Masíh Yisú' ká rasúl hai, un muqaddason ke nám jo Ifisus men ^a haiñ aur Masíh Yisú' men imándár haiñ.

² Hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahc.

Naját ke intizám kí bábat K̄hudá kí hamd.

³ Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jis ne ham ko Masíh men ásináni maqámon par har tarah kí rúhání barakat bakhshí: ⁴ chunánchi us ne ham ko biná e 'álam se peshtar us men chun liyá, táki ham us ke nazdík mahabbat men pák aur be-'aib hon: ⁵ aur us ne apní marzi ke nek iráde ke muwáfiq hamen ^b apne liye peshtar se muqarrar kiyá, kí Yisú' Masíh ke wasíle us ke lepálak bete hon. ⁶ táki us ke us fazl ke jalál kí sitáish ho, jise hamen us 'Aziz men muft bakhshá: ⁷ ham ko us men us ke khúñ ke wasíle se makhlasí, ya'ní qusúron kí mu'áfí, us ke us fazl kí daulat ke muwáfiq hásil hai, ⁸ jise us ne har tarah kí hikmat aur dánái ke sáth kasrat se ham par názil kiyá; ⁹ chunánchi

us ne apní marzi ke bhed ko apne us nek iráde ke muwáfiq ham par záhir kiyá, jise apne áp men ^c thahrá liyá thá: ¹⁰ táki zamánon ke púre hone ká aisá intizám ho, kí Masíh men sab chizon ká majmú'a ho jáe, khwáh wuh ásmán kí hon, khwáh zamin kí; ¹¹ usi men ham bhí us ke iráde ke muwáfiq, jo apní marzi kí maslahat se sab kuchh kartá hai, peshtar se muqarrar hokar mírás bane; ¹² táki ham jo pahle se Masíh kí ummed men the, us ke jalál kí sitáish ke bá'is hon: ¹³ aur usi men tum par bhí, jab tum ne kalám i haqq ko suná, jo tumhári naját kí khush-khubarí ^d hai, aur us par imán láe, pák mau'ida Rúh kí muhr lagí; ¹⁴ wuhí Khudá kí milkiyat kí makhlasí ke liye, hamári mírás ká bai'ána hai, táki us ke jalál kí sitáish ho.

Ifision ke imán ká shukriya, aur un kí rúhání taraqqí ke liye du'á.

¹⁵ Is sabab se main bhí us imán ká, jo tumháre darmiyán Khudáwand Yisú' par hai, aur sab muqaddason par záhir hai^e, hál sunkar, ¹⁶ tumhári bábat shukr karne se báz nahin áta, aur apní du'áon men tumhen yád kiyá kartá hún; ¹⁷ kí hamáre Khudáwand Yisú'

^a N. [Ifisus men].

^b Yá us ke nazdík pák hamen mahabbat ke sabab. ^c Yá us men.

^d Yá Injil.

^e N. aur us mahabbat ká jo sab muqaddason se hai.

Masih ká Khudá, jo jalál ká Báp hai, tumhen apní pahchán men hikmat aur mukáshafe kí rúh^a bakhshé; ¹⁸ aur tumháre dil kí ánkhen raushan ho jáen, táki tum ko ma'lúm ho, ki us ke buláne se kaisí kuchh, ummed hai, aur us kí mirás ke jalál kí daulat muqaddason men kaisí kuchh hai; ¹⁹ aur ham imán lánewálon ke liye us kí barí qudrat kyá hí behadd hai, us kí barí quwwat kí tásir ke muwáfíq, ²⁰ jo us ne Masih men kí, jab kí use murdon men se jilákar apní dahiní taraf ásnání maqámon par bitháyá, ²¹ aur har tarah kí hukúmat, aur ihtiyár, aur qudrat, aur riyásat, aur har ek nám se bahut baland kiya, jo na sirf is jahán men, balki ánewále jahán men bhí liyá jáegá: ²² aur sab kuchh us ke pánwon tale kar diya, aur us ko sab chízon ká sardár^b banákar, kalisiyá ko de diya; ²³ yih us ká badan hai, aur usí kí ma'múrí jo har tarah se sab ká ma'múr karne-wálá hai.

Ifisi Masihon kí pahli hílat, aur Masih ke fazl ke sabab se us kí tabdili.

2 ¹ Aur us ne tumhen bhí zinda kiya, jab apne qusúron aur gunáhon ke sabab murda the, ² jin men tum peshtar duniyá kí rawish^c par chalte the, aur hawá kí 'analdá-ri ke hákim, ya'ní us rúh kí pairawí karte the, jo ab náfarmání ke farzandon men tásir kartí hai; ³ in men ham bhí sab ke sab pahle apne jism kí khwáhishon men zindagi guzáre, aur jism aur 'aql ke iráde púre karte the, aur dúson kí mánind taba'í taur par gazab ke farzand the:—⁴ magar Khudá ne apne rahm kí daulat se, us barí

mahabbat ke sabab, jo us ne ham se kí, ⁵ jab qusúron ke sabab murda hi the, to ham ko Masih ke sáth zinda kiya, (tum ko fazl hí se naját mili hai.) ⁶ aur Masih Yisú' men shámil karke us ke sáth jiláyá, aur ásmání maqámon par us ke sáth bitháyá; ⁷ táki wuh apní us mihr-bání se, jo Masih Yisú' men ham par hai, ánewále zamánon men apne fazl kí beniháyat daulat dikháe: ⁸ kyúnci tum ko imán ke wasile fazl hí se naját mili hai: aur yih tumhári taraf se nahin: Khudá kí bakhshish hai: ⁹ aur na a'mál ke sabab se hai, táki koi fakhr na kare. ¹⁰ Kyúnci ham usí kí kárigari hain, aur Masih Yisú' men un nek 'amál ke wáste maqlhúq hue, jin ko Khudá ne pahle se hamáre karne ke liye taiyár kiya thá.

¹¹ Pas yád karo, ki tum jo jism ke rú se gair-qaumwále ho—aur wuh log jo jism men háth se kiye hue khatne ke sabab maqlhtún kahláte hain, tum ko námaqlhtún kahte hain—¹² agle zamáne men Masih se judá, aur Isráil kí saltanat se khárij, aur wa'de ke 'ahdon se náwáqif, aur núummed, aur dunváyá men Khudá se 'aláhida the. ¹³ Magar tum jo pahle dúr the, ab Masih Yisú' men Masih ke khún ke sabab se nazdik ho gaye ho. ¹⁴ Kyúnci wuhí hamári sulh hai, jis ne dono ko ek kar liya, aur judái kí díwár ko jo bich men thí, dhá diya; ¹⁵ chunánci us ne apne jism ke zarí'e se dushmaní, ya'ní wuh shari'at jis ke hukm zábíton ke taur par the, mauqúf kar dí; táki dono se apne ap men ek nayá insán paidá karke.. sulh kará de; ¹⁶ aur salib par dushmani ko mitákar, aur us ke sabab se dono ko ek tan

^a Yá ká Rúh.

^b Yún. sab chízon ke úpar sir.

^c Yún. zamáne.

banákar, Khudá se miláe; ¹⁷ aur us ne ákar, tumhen jo dúr the, aur unhen jo nazdik the, dono ko sulh kí khushkhabarí dí: ¹⁸ kyúñki us hí ke wasile se ham dono kí ek hí Rúh men Báp ke pás rasáí hotí hai. ¹⁹ Pas ab tum pardesí aur musáfir nahín rahe, balki muqaddason ke hamwatan aur Khudá ke gharáne ke ho gaye, ²⁰ aur rasúlon aur nabíon kí neo par, jis ke kone ke sire ká patthar khud Masih Yisú' hai, ta'mír kiye gaye ho; ²¹ usí men har ek 'imárat mil milákar Khudáwánd men ek pák maqdis bantí játi hai; ²² aur tum bhí us men báham ta'mír kiye játe ho, táki Rúh men Khudá ká maskan bano.

Gair-gaumon ko Masih kí kalisiyá men shámil karne ke liye Paulus kí risálat.

3 ¹ Isí sabab se main Paulus jo tum gair-gaumwálon kí khátir Masih Yisú' ká qaidí hún—² sháyad tum ne Khudá ke us fazl ke intizám ká hál suná hogá, jo tumháre liye mujh par húa; ³ ya'ní yih kí wuh bhed mujhe mukáshafe se ma'lúm húa; chunánchi main ne pahle us ká mukhtasar hál likhá hai, ⁴ jise parhkar tum ma'lúm kar sakte ho. kí main Masih ká wuh bhed kis qadr samajhtá hún; ⁵ jo áur zamánon^a men baní Ádam ko is tarah ma'lúm na húa thá, jis tarah us ke muqaddas rasúlon aur nabíon par Rúh men ab zahir ho gayá hai; ⁶ ya'ní yih, kí Masih Yisú' men gair-gaumen khushkhabarí^b ke wasile mirás men sharik, aur badan men shámil, aur wa'de men dákhil hain; ⁷ aur Khudá ke us fazl kí bakhshish se, jo us kí qudrat kí tásir

se mujh par húa, main is khushkhabarí^b ká khádim baná. ⁸ Mujh par, jo sab muqaddason men chhoṭe se chhoṭá hún, yih fazl húa, kí main gair-gaumon ko Masih kí beqiyás daulat kí khushkhabarí dún; ⁹ aur sab par^c yih bát raushan karún, kí jo bhed azal se sab chízon ke paidá karnewále Khudá men poshida rahá, us ká kyá intizám hai; ¹⁰ táki ab kalisiyá ke wasile Khudá kí tarah tarah kí hikmat un hukúmatwálon aur ikhtiyárwálon ko, jo ásmání maqámon men hain, ma'lúm ho jáe, ¹¹ us azalí iráde ke mutábíq jo us ne hamáre Khudáwánd Masih Yisú' men kiya thá; ¹² jis men ham ko us par imán rakhne ke sabab dilerí hai, aur bharose ke sáth rasáí. ¹³ Pas main darkhwást kartá hún, kí tum meri un musibatón ke sabab jo tumhári khátir sahtá hún, himmat na háro, kyúñki wuh tumháre liye 'izzat ká bá'is hain.

Isí Masihíon ke liye dú'á.

¹⁴ Is sabab se main us Báp^d ke áge ghuṭne ṭektá hún, ¹⁵ jis se ásmán aur zamín ká har ek khándán^e námzad hai; ¹⁶ kí wuh apne jalál kí daulat ke muwáfíq tumhen yih 'ináyat kare, kí tum us ke Rúh se apní bátíni insániyat men bahut hí zoráwar ho jáo^f; ¹⁷ aur imán ke wasile se Masih tumháre dilon men sukúnat kare; táki tum mahabbat men jar pakarké, aur bunyád qáim karke, ¹⁸ sab muqaddason samet bakhúbí ma'lúm kar sako, kí us kí chaurái, aur lambái, aur únchái, aur gahrái kitní hai, ¹⁹ aur Masih kí us mahabbat ko ján sako, jo jánne se báhar hai, táki tum Khudá kí sári ma'múri tak ma'múr ho jáo.

^a Yún. *pushton*.
^d Yún. *Pater*.

^b Yá *Injil*.
^e Yún. *Patriya*.

^c N. *sab par na dárad*.
^f Yún. *qudrat se zor hásil karo*.

²⁰ Ab jo aisá qádir hai, ki us qudrat ke muwáfíq jo ham men tásir kartí hai, hamári darkhwást aur khayál se bahut ziyáda kám kar saktá hai; ²¹ kalisiyá men aur Masíh Yisú' men pusht dar pusht, aur abadu'l ábád us kí tamjíd hotí rahe. Amín.

Masihion ke láiq chál chalan, aur kalisiyá kí yagánagi ke bayán men.

4 ¹ Pas main jo Khudáwand men qaidí hún, tum se iltimás kartá hún, ki jis buláwe se tum buláe gaye the, us ke munásib chalo; ² ya'ní kamál firotaní aur hilm ke sáth tahammul karke mahabbat se ek dúse kí bardáshht karo; ³ aur isí koshish men raho, ki Rúh kí yagánagi sulh ke band se bandhí rahe. ⁴ Ek hí badan hai, aur ek hí Rúh; chunánchí tumhen jo buláe gaye the, apne buláe jáne se ummed bhí ek hí hai; ⁵ ek hí Khudáwand hai, ek hí Imán, ek hí baptisma^a; ⁶ aur sab ká Khudá aur Báp ek hí hai, jo sab ke úpar, aur sab ke darmiyan, aur sab ke andar hai. ⁷ Aur ham men se har ek par Masíh kí bakhshish ke andáze ke muwáfíq fazl húá hai. ⁸ Isí wáste wuh kahtá hai, ki

^b Jab wuh 'álam i bálá par charhá, to qaidíon ko sáth le gayá,

Aur ádmíon ko in'ám diye.

⁹ (Us ke charhne se áur kyá páyá jatá hai, siwá is ke ki wuh zamín ke niche ke 'iláqe men utrá bhí thá ?

¹⁰ Aur yih utarnewálá wuhí hai, jo sáre ásmánon se bhí úpar charh gayá, táki sab chizon ko ma'múr kare.) ¹¹ Aur usí ne ba'z ko rasúl, aur ba'z ko nabí, aur ba'z ko mu-bashshir, aur ba'z ko charwáhá aur ustád banákar de diyá; ¹² táki

muqaddas log kámil banen, aur khidmatguzári ká kám kiyá jáe, aur Masíh ká badan taraqqí páe^c; ¹³ jab tak ham sab ke sab Khudá ke Bete ke imán aur us kí pahchán men ek na ho jáen, aur kámil insán na banen, ya'ní Masíh ke púre qadd ke andáze tak na pahunch jáen; ¹⁴ táki ham áge ko bachche na rahen, aur ádmíon kí bázigári aur makkári ke sabab, un ke gumráh karnewále mansúbon kí taraf, har ek ta'lím ke jhoke se maujon kí tarah uchhalte bahte na phiren; ¹⁵ balki mahabbat ke sáth sachcháí par qáim rahkar, aur us ke sáth jo sir hai, ya'ní Masíh ke sáth, paiwasta hokar har tarah se barhte jáen; ¹⁶ jis se sárá badan, har ek joṛ kí madad se paiwasta hokar aur gathkar, us tásir ke muwáfíq jo baqadr har hisse ke hotí hai, apne áp^d ko barháta hai, táki mahabbat men apní taraqqí^e kartá jáe.

Damugábala gair-qaumon kí nápáki ke, Masíhí chál chalne kí nasihatén.

¹⁷ Is liye main yih kahtá hún, aur Khudáwand men jatáe detá hún, ki jis tarah gair-qaumen apne behúda khayálat^f ke muwáfíq chaltí hain, tum áyanda ko us tarah na chalná, ¹⁸ kyunki un kí 'aql tárik ho gayí hai, aur wuh us nádání ke sabab jo un men hai, aur apne dílon kí sakhtí ke báis Khudá kí zindagi se khárij hain; ¹⁹ unhon ne sun hokar shahwatparastí ko ikhtiyár kiyá, táki har tarah ke gande kám hirs se karen. ²⁰ Magar tum ne Masíh kí aisi ta'lím nahín pái; ²¹ balki tum ne us sachcháí ke mu-tábiq, jo Yisú' men hai, usí kí suní, aur us men yih ta'lím pái hogí, ²² ki tum apne agle chál chalan kí

^a Yá istibáq.

^d Yún. badan.

^b Zabúr 68. 18.

^c Yún. ta'mír.

^e Yún. badan ta'mír kiyá jáe.

^f Yún. apní 'aql kí behúdagí.

us purání insáníyat ko utár dālo, jo fareb kī shahwatōn ke sabab se kharāb hotī jāti hai; ²³ aur apnī 'aql kī rūhānī hālat men naye bante jāo, ²⁴ aur nayī insānīyat ko pahīno, jo Khudā ke mutābiq sachchāī kī rāstbāzī aur pākīzagi men paidā kī gayī hai.

²⁵ Pas jhūth bolnā chhorkar^a, har ek shakhs apne parausī se sach bole, kyūnki ham āpas men ek dūse ke 'uzw hain. ²⁶ Gussa to karo, magar gunāh na karo: sūraj ke dūbne tak tumhārī khafagī na rahe: ²⁷ aur Iblīs ko mauqa^a na do. ²⁸ Chori karnewālā phir chori na kare, balki achchhā peshā ikhtiyār karke^b hāthōn se mihnāt karē, tāki muhtāj ko dene ke liye us ke pās kuchh ho. ²⁹ Koī gandī bāt tumhāre munh se na nikle, balki wuhī jo zarūrat ke muwāfiq tarāqqī^c ke liye achchhī ho, tāki us se sunnewālōn par faiz ho. ³⁰ Aur Khudā ke pāk Rūh ko ranjida na karo, jis se^d tum par inakhlasi ke din ke liye muhr hūī. ³¹ Har tarah kī talakhmizājī, aur qahr, aur gussa, aur shor o gul, aur badgōī, har qism kī badkhwāhī samet, tum se dūr kī jāen: ³² aur ek dūse par mihrbān, aur narmdil ho, aur jis tarah Khudā ne Masīh men tumhāre qusūr mu'āf kiye hain, tum bhī ek dūse ke qusūr mu'āf karo.

5 ¹ Pas 'azīz farzandōn kī tarah Khudā kī mānind bano; ² aur mahabbat se chalo, jaise Masīh ne tum se mahabbat kī, aur hamāre wāste apne āp ko khushbū kī mānind Khudā kī nazr karke qurbān kiya. ³ Aur jaisā kī muqaddason ko munāsib hai, tum men harāmkārī aur kisī tarah kī nāpākī yā lālāch kā zikr tak na ho; ⁴ aur na beshar-

mī, aur behūdagoī, aur thaṭṭhebāzī kā, kyūnki yih lāiq nahīn: balki bar'aks is ke shukrguzārī ho. ⁵ Kyūnki tum yih khūb jānte ho, ki kisī harāmkār, yā nāpāk, yā lālchī kī, jo butparast ke barābar hai, Masīh aur Khudā kī bādshāhat men kuchh mirās nahīn. ⁶ Koī tum ko befāida bātōn se dhokā na de, kyūnki inhin gunāhōn ke sabab se nāfarmānī ke farzandōn par Khudā kā gazab nāzil hotā hai. ⁷ Pas un ke kāmōn ke sharik na ho; ⁸ kyūnki tum pahle tārikī the, magar ab Khudāwānd men nūr ho: pas nūr ke farzandōn kī tarah chalo, ⁹ (is liye kī nūr kā phal har tarah kī neki aur rāstbāzī aur sachchāī hai), ¹⁰ aur tajrībe se ma'lūm karte raho, kī Khudāwānd ko kyā pasand hai; ¹¹ aur tārikī ke bephal kāmōn men sharik na ho, balki un par malāmāt hī kiya karo; ¹² kyūnki un ke po-shida kāmōn kā zikr bhī karnā sharīm kī bāt hai. ¹³ Aur jin chizon par malāmāt hotī hai, wuh sab nūr se zāhir hotī hain: kyūnki jo kuchh zāhir kiya jātā hai, wuh raushan ho jātā hai^e. ¹⁴ Is liye wuh kahtā hai, kī Ai sonewāle, jāg, aur murdōn men se jī uth, to Masīh kā nūr tujh par chamkegā.

¹⁵ Pas gaur se dekho, kī kis tarah chalte ho; nādānōn kī tarah nahīn, balki dānānōn kī mānind chalo; ¹⁶ aur waqt ko ganīmāt jāno^f, kyūnki din bure hain. ¹⁷ Is sabab se nādān na bano, balki Khudāwānd kī marzī ko samjho, kī kyā hai. ¹⁸ Aur sharāb men matwāle na bano, kyūnki is se badehālī wāqī^g hotī hai; balki Rūh se ma'mūr hote jāo; ¹⁹ aur āpas men mazāmīr, aur gīt, aur rūhānī gazalen gāyā karo, aur dil se Khudāwānd ke liye

^a Yūn. utārkar.^e Yūn. nūr hai.^b N. apne izād.^f Yūn. mauqa^a ko kharid liya karo.^c Yūn. ta'mīr.^d Yūn. men

gáte bajáte rahá káro; ²⁰ aur sab báton men hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke nám se ^a hamesha Khudá Báp ká shukr karte raho; ²¹ aur Masih ke khauf se ek dúsre ke tábi' raho.

'Auratō aur mardon, bachchon aur bachchewálon, naukaron aur áqáon ke faráiz.

²² Ai biwiyo, apne shauharon ki aisi tábi' raho, jaise Khudáwand kí. ²³ Kyúñki shauhar biwí ká sir hai, jaise ki Masih kalisiyá ká sir hai, aur wuh khud badan ká bachhane-wálá hai. ²⁴ Lekin jaise kalisiyá Masih ke tábi' hai, waise hí biwiyān bhí har bát men apne shauharon ke tábi' hon. ²⁵ Ai shauharo, apní biwiyon se mahabbat rakkho, jaise ki Masih ne bhí kalisiyá se mahabbat karke apne ap ko us ke wáste maut ke hawále kar diyá; ²⁶ táki us ko kalám ke sáth pání se gusl dekar aur súf karte muqaddas banáe, ²⁷ aur ek aisi jalálwálí kalisiyá banáke apne pás házir kare, jis ke badan men dág, yá jhurri, yá koí aur aisi chíz na ho; balki pák aur be'aib ho. ²⁸ Isí tarah shauharon ko lázim hai, ki apní biwiyon se apne badan ki mánind ^b mahabbat rakkhen. Jo apní biwí se mahabbat rakhtá hai, wuh apne se mahabbat rakhtá hai: ²⁹ kyúñki kabhi kisi ne apne jism se dushmani nahín kí, balki us ko páltá, aur parwarish kartá hai, jaise ki Masih kalisiyá ko; ³⁰ is liye ki ham us ke badan ke 'uzw hain. ³¹ ^c Isí sabab se ádmí báp se aur mán se judá hokar apní biwí ke sáth rahegá, aur wuh dono ek jism hongé. ³² Yih bhed to bará hai, lekin main Masih aur kalisiyá ki bábat kahtá hún.

^a Yún. men.

^c Paidáish 2. 24.

³³ Ba har hál tum men se bhí har ek apní biwí se apní mánind mahabbat rakkhe; aur biwí is bát ká khayál rakkhe, ki apne shauhar se dartí rahe.

6 ¹ Ai farzando, Khudáwand men apne mán báp ke farmánbardár raho; kyúñki yih wájib hai. ² Apne báp ki aur mán ki 'izzat kar, (yih pahlá hukm hai, jis ke sáth wa'da bhí hai) ³ táki terá bhalá ho, aur terí 'umr zamín par daráz ho. ⁴ Aur ai bachchewálo ^e, tum apne farzandon ko gussa na diláo, balki Khudáwand kí taraf se tarbiyat aur nasihat de dekar, un kí parwarish karo.

⁵ Ai naukaro, jo jism ke rú se tumháre málik hain, apní sáf-dilí se darte aur kánppte húe, un ke aise farmánbardár raho, jaise Masih ke; ⁶ aur ádmíon ko khush karnewálon kí tarah dikháwe ke liye khidmat na karo, balki Masih ke bandon kí tarah dil se Khudá kí marzi purí karo; ⁷ aur us khidmat ko ádmíon kí nahín, balki Khudáwand kí jánkar jí se karo; ⁸ kyúñki tum jánte ho, ki jo koí jaisá achchhá kám karegá, khwáh gulám ho, khwáh ázád, Khudáwand se waisá hí páegá. ⁹ Aur ai máliko, tum bhí dhamkiyān chhorkar, un ke sáth aísá hí sulúk karo; kyúñki tum jánte ho, ki un ká aur tumhárá dono ká málik ásmán par hai, aur wuh kisi ká tarafdár nahín.

Ráhání jang aur Khudá ke hathiyár.

¹⁰ Garaz, Khudáwand men aur us kí qudrat ke zor men mazbút bano. ¹¹ Khudá ke sab hathiyár bándh lo, táki tum Iblís ke mansúbōn ke muqábale men qáim rah sako; ¹² kyúñki hamen khún aur gosht

^b Yá biwiyon ko apná badan jánkar un se.

^d Khuruj 20. 12.

^e Yún. bápo.

se kushtí nahín karní hai, balki hukúmatwálon aur ikhtiyárwálon, aur is dunyá ki táríki ke hákimon^a aur sharárat kí un rúhání faujon se, jo ásmání maqámon men hain. ¹³ Is wáste tum Khudá ke sáre hathyár bándh lo, táki bure dín men muqábala kar sako, aur sab kámon ko anjám dekar qáim rah sako. ¹⁴ Pas sachcháí se apní kámar kaskar, aur rástbázi ká baktar lagákar, ¹⁵ aur pánwon men sulh kí khushkhabarí^b kí taiyári ke jíte pahínkar, ¹⁶ aur un sab ke sáth imán kí sipar lagákar, qáim raho, jis se tum us sharír ke sáre jalte hue tiron ko bujhá sako; ¹⁷ aur naját ká khod aur Rúh kí talwár, jo Khudá ká kalám hai, le lo; ¹⁸ aur har waqt aur har tarah se Rúh men du'á aur minnat karte raho; aur isí garaz se jágte raho, ki sab muqaddason ke wáste bilá nága du'á mángá karo; ¹⁹ aur mere liye bhí, táki bolne ke waqt mujhe kalám karne kí tauffiq ho; jis se

main khushkhabarí^b ke bhed ko dilerí se zahir karún, ²⁰ jis ke liye zanjir se jakrá huá elchí hún; aur us ko aisí dilerí se bayán karún, jaisá bayán karná mujh par farz hai.

Tukhikus ká ánd.

²¹ Aur Tukhikus jo piyará bhái, aur Khudáwánd men diyánatdár khádim hai, tumhen sab báten batá degá, táki tum bhí mere hál se wáqif ho jáo, ki main kis tarah rahtá hún; ²² us ko main ne tumháre pás isí wáste bhejá hai, ki tum hamári hálát se wáqif ho jáo, aur wuh tumháre dilon ko tasallí de.

Ákhiri du'á.

²³ Khudá Báp, aur Khudáwánd Yisú' Masih kí taraf se bháiyon ko itminán hásil ho, aur un men imán ke sáth mahabbat ho. ²⁴ Jo hamáre Khudáwánd Yisú' Masih se lázawál mahabbat rakhthe hain, un sab par fazl hotá rahe.

FILIPPÍON KE NÁM

PAULUS RASUL KA' KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Masih Yisú' ke bandon Paulus aur Timuthiyus kí taraf se, Filippi ke sab muqaddason ke nám jo Masih Yisú' men hain, nigahbanon aur khádimon^c samet.

² Hamáre Báp Khudá, aur Khu-

dáwánd Yisú' Masih kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

Filippi Masihion kí rúhání rifáqat ká shukríya, aur un ke liye du'á.

³ Main jab kabhí tumhen yád

^a Yún. is táríki ke jahángtron.

^b Yá Injil.

^c Yá bishapon aur áikanon.

kartá hún, to apne K̄hudá ká shukr bajá látá hún. ⁴ aur har ek du'á men jo tumháre liye mángtá hún, hamesha khushi ke sáth tum sab ke liye dárkhwást kartá hún, ⁵ is liye ki tum awwal roz se lekar áj tak khushkhabarí^a ke phailáne men sharik rahé ho; ⁶ aur mujhe is bát ká bharosá hai, ki jis ne tum men nek kám shurú^c kiyá hai, wuh use Yisú^b Masih^b ke dín tak purá kar degá; ⁷ chunáñchi wájib hai, ki main tum sab ki bábat aisá hí khayál karún, kyúñki tum mere dil men rahte ho, aur meri qaid^c aur khushkhabarí^a kí jawábdihí aur subút men, tum sab mere sáth fazl men sharik ho. ⁸ K̄hudá merá gawáh hai, ki main Masih Yisú^c kí sí ulfat karke tum sab ká mushtáq hún. ⁹ Aur yih du'á kartá hún, ki tumhári mahabbat, 'ilm aur har tarah ki tamíz ke sáth aur bhí ziyáda hotí jáe; ¹⁰ táki 'umda 'umda bátón ko pasand^d kar sako; aur Masih ke dín tak sáf-dil raho, aur thokar na kháo; ¹¹ aur rást-bázi ke phal se, jo Yisú^c Masih ke sabab se hai, bhare raho, táki K̄hudá ká jalál záhir ho, aur us kí sitáish kí jáe.

Rasúl ke qaid hone se Injil kí taraqqí, aur áyunda ke liye ummed.

¹² Aur ai bháiyó, main cháhtá hún tum ján lo, ki jo mujh par guzrá, wuh khushkhabarí^a kí taraqqí hí ká bá'is húa; ¹³ yahan tak kí qaisarí sipáhíon kí sári paltan aur báqí sab logon men mashhúr ho gayá, ki main Masih ke wáste^c qaid hún; ¹⁴ aur jo K̄hudáwand men bhái hain, un men se aksar mere qaid hone^c ke sabab se diler hokar, bekhauf

K̄hudá ká kalám sunáne kí ziyáda jur'at karte hain. ¹⁵ Ba'z to hasad aur jhagre kí wajh se Masih kí manádi karte hain; aur ba'z nek-niyatí se: ¹⁶ ek to mahabbat kí wajh se, yih jáñkar Masih kí manádi karte hain, ki main khushkhabarí^a kí jawábdihí ke wáste muqarrar hún: ¹⁷ magar dústre tafriqe kí wajh se, na kí sáf-dilí se, balki is khayál se ki meri qaid^c men mere liye musibat paidá karen. ¹⁸ Pas kyá húa? Sirf yih, ki har tarah se Masih kí manádi hotí hai, baháne se ho, khwáh sachcháí se; aur is se main khush hún, aur rahúngá bhí. ¹⁹ Kyúñki main jántá hún, ki tumhári du'á, aur Yisú^c Masih ke Rúh ke in'ám se, is ká anjám meri naját hogá; ²⁰ chunáñchi meri dílf árzú aur ummed yihí hai, ki main kisi bát men sharminda na hún, balki meri kamál dilí ki bá'is jis tarah Masih kí ta'zím mere badan ke sabab se hamesha hotí rahí hai, usí tarah ab bhí hogí, khwáh main zindarahún khwáh marún. ²¹ Kyúñki zinda rahná mere liye Masih hai, aur marná nafa'. ²² Lekin agar merá jisn^c men zinda rahná hí mere kám ke liye mufid^c hai, to main nahín jántá, kí kise pasand karún. ²³ Main dono taraf phansá húa hún; merá jí to yih cháhtá hai, kí kúch karke Masih ke pás já rahún, kyúñki yih bahut hí bihtar hai; ²⁴ magar jism men rahná tumhári khatír ziyáda zarúri hai. ²⁵ Aur chúnki mujhe is ká yaqín hai, is liye main jántá hún kí zinda rahúngá, balki tum sab ke sáth rahúngá, táki tum imán men taraqqí karo, aur us men khush raho; ²⁶ aur jo tumhen mujh par

^a Yá Injil.

^d Yá mutafarriq bátón men tamís.

^b N. Masih Yisú.

^c Yún. Masih men.

^c Yún. sanjiron.

^f Yá. kám ká phal.

fakhr hai, wuh mere phir tumháre pás áne se Masih Yisú^a men ziyáda ho jáe. ²⁷ Sirf yih karo ki tumhárá chál chalan Masih kí khush-khabari^a ke muwáfiq rahe, táki main khwáh áun aur tumhen dekhun, khwáh na áun, tumhárá hál sunun, ki tum ek rúh men qáim ho, aur Injil^b ke imán ke liye ek ján hokar jánfishání karte ho; ²⁸ aur kisi bát men mukhálfon se dahshat nahin kháte: yih un ke liye halákat ká sáf nishán hai, lekin tumhári naját ká, aur yih Khudá kí taraf se hai; ²⁹ kyunki Masih kí khátir tum par yih fazl húa, ki na faqat us par imán láo, balki us kí khátir dukh bhí saho: ³⁰ aur tum usí tarah jánfishání karte ho, jis tarah mujhe karte dekhá thá, aur ab bhí sunte ho, ki main waisí hí kartá hún.

Yisú^c Masih ke namúne par mel miláp aur inkisár kí nasihat.

2 ¹ Pas agar kuchh tasallí Masih men, aur mahabbat kí diljam'í, aur Rúh kí shirákat, aur rahmdilí o dardmandí hai; ² to merí yih khushi púri karo, ki yakdil raho; yaksán mahabbat rakkho; ek ján ho; ek hí khayál rakkho; ³ tafriqe aur bejá fakhr ke bá'is kuchh na karo, balki fírotaní se ek दूसरे ko apne se bihtar samjhe: ⁴ har ek apne hí ahwál par nahin, balki har ek दूसरे ke ahwál par bhí nazar rakkhe. ⁵ Waisá hí mizáj rakkho, jaisá Masih Yisú^c ká bhí thá: ⁶ us ne agarchi Khudá kí súrat par thá, Khudá ke barábar hone ko qabze men rakhne kí chíz^d o na samjhá, ⁷ balki apne áp ko khálí kar diyá, aur khádim kí súrat ikhtiyár kí, aur insánon ke mushábih ho

gayá; ⁸ aur insáni shakl men záhír hokar apne áp ko past kar diyá, aur yahan tak farmánbardár rahá, ki maut, balki salibi maut, gawará kí. ⁹ Isí wáste Khudá ne bhí use bahut sarbaland kiya, aur use wuh nám bakhshá jo sab námon se alá hai; ¹⁰ táki Yisú^c ke nám par^d har ek ghutná tike, khwáh ásmáníon ká ho, khwáh zamíníon ká, khwáh un ká jo zamin ke niche hain; ¹¹ aur Khudá Báp ke jalál ke liye har ek zabán iqrár kare, ki Yisú^c Masih Khudá-wand hai.

¹² Pas ai mere 'azizo, jis tarah tum hamesha se farmánbardári karte áe ho, usí tarah ab bhí na sirf merí házirí men, balki is se bahut ziyáda merí gairházirí men, darte kánpthe hús apní naját ká kám kiye jáo; ¹³ kyunki jo tum men níyat aur 'amal dono ko, apne nek iráde ko anjám देने ke liye, paidá kartá hai, wuh Khudá hai. ¹⁴ Sab kám shikáyat aur takrár bagair kiya karo; ¹⁵ táki tum be'aib aur bhole hokar, terhe aur kajrau logon^e men Khudá ke benúqs farzand bane raho, (jin ke darmiyán tum dunyá men chirágon kí tarah dikhái dete ho, ¹⁶ aur zindagi ká kalám pesh karte ho,) táki Masih ke din mujhe fakhr ho, ki na merí daur dhúp befidá húi, na merí mihnát akáráth gayí. ¹⁷ Aur agar mujhe tumháre imán kí qurbání aur khidmat ke sáth apná khún bhí baháná pare^f, tau-bhí khush hún, aur tum sab ke sáth khushi kartá hún: ¹⁸ tum bhí isí tarah khush ho, aur mere sáth khushi karo.

Timuthiys aur Ipafruditus kí sífárisih.

¹⁹ Mujhe Khudá-wand Yisú^c men

^a Yá Injil. ^b Yá khush-khabari.

^c Yún. pushé.

^d Yún. agar main.

^e Yún. gamát ká mál.

^f Yún. men.

^g Yún. agar main. aragh ke taur par bahádý játd hún.

ummēd hai, ki Timuthiyus ko tumhāre pās jald bhejūngā, tāki tumhārā ahwāl daryāft karke merī bhī khātirjama^a ho. ²⁰ Kyūnki koi aisā hamdil mere pās nahīn, jo sādili se tumhāre liye fikrmand ho. ²¹ Sab apnī apnī bāton ke fikr mein hai, na Yisū^a Masih^a kī. ²² Lekin tum us kī pukhtagī se wāqif ho, ki jaise betā bāp kī khidmat kartā hai, waise hī us ne mere sāth khushkhabarī^b phailāne mein khidmat kī. ²³ Pas main ummēd kartā hūn, ki jab apne hāl kā anjām ma'lūm kar lūngā, to use fauran bhej dūngā. ²⁴ Aur mujhe Khudāwand par bharosā hai, ki main ap bhī jald āūngā. ²⁵ Lekin main ne Ipafruditus ko tumhāre pās bhejnā zarūr samjhā; wuh merā bhāī, aur hamkhidmat, aur hamsipāh, aur tumhārā qāsīd, aur merī hājat rafa^a karne ke liye khādīm hai; ²⁶ kyūnki wuh tum sab kā bahut mushtāq thā, aur is wāste beqarār rahtā thā, ki tum ne us kī bimārī kā hāl sunā thā: ²⁷ beshakk wuh bimārī se marne ko thā: magar Khudā ne us par rahm kiya; aur faqat us bī par nahīn, balki mujh par bhī, tāki mujhe gam par gam na ho. ²⁸ Is liye mujhe us ke bhejne kā āur bhī ziyāda khayāl hūā, ki tum bhī us kī mulāqāt se phir khush ho jāo, aur merā bhī gam ghat jāe. ²⁹ Pas tum us se Khudāwand mein kamāl khushī ke sāth milnā, aur use shakhsan kī 'izzat kiya karo: ³⁰ is liye kī wuh Masih ke kām kī khātir marne ke qarīb ho gayā thā, aur us ne jān lagā di, tāki jo kamī tumhārī taraf se merī khidmat mein hūi, use purā kare.

Jhūthe ustādon aur shāgirdon ke bar-khūlās, aur Masih kī paīrawī mein tarāqqī karne kī nasīhat.

3 ¹ Garaz, mere bhāiyo, Khudā-wand mein khush raho. Tumhen ek hī bāt bār bār likhne mein mujhe to kuchh diqqat nahīn, aur tumhārī is mein hifāzat hai. ² Kut-ton se khabardār raho, badkāron se khabardār raho, katwānewālon se khabardār raho: ³ kyūnki makh-tūn to ham hain, jo Khudā ke Rūh kī hidāyat se 'ibādat karte hain, aur Masih Yisū^a par fakhr karte hain, aur jism kā bharosā nahīn karte: ⁴ go main to jism kā bhī bharosā kar saktā hūn; agar kisi āur ko jism par bharosā karne kā khayāl ho, to main us se bhī ziyāda kar saktā hūn: ⁵ āthwen^a din merā khatna hūā, Isrāīl kī qaum, aur Binyāmīn ke qabile kā hūn; 'Ibrānīon kā 'Ibrānī; shari'at ke i'tibār se Farīsī hūn; ⁶ josh ke i'tibār se kalīsiyā kā satānewālā; shari'at kī rāstbāzī ke i'tibār se be'aib thā. ⁷ Lekin jitnī chizein mere nafa^a kī thin, unhein ko main ne Masih kī khātir nuqsān samajh liya hai. ⁸ Balki main apne Khudāwand Masih Yisū^a kī pahchān kī barī khūbī ke sabab sab chizon ko nuqsān samajhtā hūn: jis kī khātir main ne sārī chizon kā nuqsān uthāyā, aur un ko kūrā samajhtā hūn, tāki Masih ko hāsīl karūn, ⁹ aur us mein pāyā jāūn; na apnī us rāstbāzī ke sāth, jo shari'at kī taraf se hai, balki us rāstbāzī ke sāth, jo Masih par imān lāne ke sabab hai, aur Khudā kī taraf se imān par miltī hai: ¹⁰ aur main us ko, aur us ke jī uthne kī qudrat ko, aur us ke sāth dukhon mein sharik hone ko ma'lūm karūn, aur us kī maut se mushābahat paidā karūn;

¹¹ táki kisi tarah murdon men se ji uthne ke darje tak pahunchún.

¹² Yih garaz nahín, ki main pá chuká, ya kámil ho chuká hún: balki us chíz ke-pakarne ke liye daurá húa játa hún, jis ke liye Masíh Yisú' ne mujhe pakrá thá.

¹³ Ai bháyo, merá yih gumán nahín, ki pakar chuká hún: balki sirf yih kartá hún, ki jo chízen pichhe rah gayín un ko bhúlkar, áge ki chízon kí taraf barhá húa, ¹⁴ nishán kí taraf daurá húa játa hún, táki us in'ám ko hásil karún, jis ke liye Khudá ne mujhe Masíh Yisú' men úpar buláya hai. ¹⁵ Pas ham men se jitne kámil hain, yihí khayál rakkhen, aur agar kisi bát men tumhárá aur tarah ká khayál ho, to Khudá us bát ko bhí tum par zahir kar degá: ¹⁶ ba har hál jahán tak ham pahunchhe hain, usi ke mutábíq chalen.

Jhúthe aur sachhe Masihion ká anjám.

¹⁷ Ai bháyo, tum sab milkar meri mánind bano, aur un logon ko pahchán rakkho, jo is tarah chalte hain jis ká namúna tum ham men páte ho. ¹⁸ Kyúнки bahutere aise hain, jin ka zikr main ne tum se bárhá kiya hai, aur ab bhí ro roke kahtá hún, ki wuh apne chál chalan se Masíh kí salib ke dushman hain: ¹⁹ un ká anjám halákat hai, un ká khudá pet hai, wuh apni sharm kí báton par fakhr karte hain, aur dunyá kí chízon ke khayál men rahte hain. ²⁰ Magar hamárá watan ásmán par hai; aur ham ek Munjí, ya'ní Khudáwand Yisú' Masíh ke wahán se áne ke intizár men hain: ²¹ wuh apni us quwwat kí tásir ke muwáfíq, jis se sab chízen apne tábi' kar saktá

hai, hamári pastháli ke badan kí shakl badalkar, apne jalál ke badan kí súrat par banáegá.

Masihí nekion kí nasíhat.

4 ¹ Is wáste, ai mere piyáre bháyo, jin ká main mushtáq hún, jo meri khushi aur táj ho, ai piyáro, Khudáwand men isí tarah qáim raho.

² Main Yúodiya ko bhí nasíhat kartá hún, aur Suntukhe ko bhí, ki wuh Khudáwand men yakdil rahen. ³ Aur ai sachche hamkhidmat^a, tujh se bhí darkhwást kartá hún, ki tú un 'auraton kí madad kar, kyúńki unhon ne mere sáth khushkhabari phailáne^b men, Klemens aur mere un báqí hamkhidmaton samet ján-fishání kí, jin ke nám kitáb i hayát men darj hain.

⁴ Khudáwand men har waqt khush raho; ⁵ phir kahtá hún, kí khush raho. ⁶ Tumhári narmmizáji sab ádmion par zahir ho. Khudáwand qarib hai. ⁷ Kisi bát ká fikr na karo: balki har ek bát men tumhári darkhwásten, du'á aur minnat ke wasile se, shukrguzári ke sáth Khudá ke sámne pesh kí jáen; ⁸ to Khudá ká itminán, jo samajh se bi'l kull báhar hai, tumháre dilon aur khayálon ko Masíh Yisú' men mah-fúz rakkhegá.

⁹ Garaz, ai bháyo, jitni báten sach hain, aur jitni báten sharáfat kí hain, aur jitni báten wájib hain, aur jitni báten pák hain, aur jitni báten pasandída hain, aur jitni báten dílkash hain; garaz jo neki aur ta'rif kí báten hain, un par gaur kiya karo. ¹⁰ Jo báten tum ne mujh se síkhín, aur hásil kíń, aur sunín, aur mujh men dekhín, un par 'amal kiya karo; to Khudá jo itminán ká chashma hai^c tumháre sáth rahégá.

^a Yún. kánthiye.

^b Yá Infil.

^c Yún. itminán ká Khudd.

Filippī Masihōn kī taraf se imdād milne kā shukriya.

10 Main Khudāwand men bahut khush hūn, ki ab itnī muddat ke ba'd tumhārā khayāl mere liye sar-sabz hūā; beshakk tumhen pahle bhī is kā khayāl thā, magar mauqa' na milā. 11 Yih nahīn ki main muhtājī ke lihāz se kahtā; kyūn-ki main ne yih sikhā hai, ki jis hālat men hūn, usī par rāzī rahūn. 12 Main past honā bhī jāntā hūn, aur barhnā bhī jāntā hūn: har ek bāt, aur sab hālaton men, main ne ser honā, bhūkā rahnā, aur barhnā ghaṭnā sikhā^a hai. 13 Jo mujhe tāqat bakhshā hai, us men main sab kuchh kar saktā hūn. 14 Tāham tum ne achchhā kiyā, jo merī musibat men sharik hūe. 15 Aur ai Filippīo, tum khud bhī jānte ho, ki khushkhabarī^b ke shurū' men, jab main Makiduniya se rawāna hūā, to tumhāre siwā kisī kalīsiyā ne lena dene ke mu'āmale men merī madad^c na kī. 16 Chunānchi Thissalunike

men bhī merī ihtiyāj rafa' karne ke liye tum ne ek da'fa nahīn, balki do da'fa kuchh bhejā thā. 17 Yih nahīn ki main in'ām chāhtā hūn, balki aisā phal chāhtā hūn, jo tumhāre hisāb men ziyāda ho jāe. 18 Mere pās sab kuchh hai, balki ifrāt se hai: tumhārī bhejī hūī chizen Ipafruditus ke hāth se lekar main āsūda ho gayā hūn; wuh khushbū, aur maqbūl qurbānī hain, jo Khudā ko pasandīda hai. 19 Merā Khudā apnī daulat ke muwāfiq jalāl se Masīh Yisū' men tumhārī har ek ihtiyāj rafa' karegā. 20 Hamāre Khudā aur Bāp kī abadu'l ābād tamjīd hotī rahe. Amin.

Ākhīrī salām aur du'ā.

21 Har ek muqaddas se jo Masīn Yisū' men hai salām kaho. Jo bhāī mere sāth hain tumhen salām kahte hain. 22 Sāre muqaddas, khūsūsān Qaisar ke gharwāle, tumhen salām kahte hain.

23 Khudāwand Yisū' Masīh kā fazl tumhārī rūh ke sāth rahe.

KULUSSI'ON KE NĀM

PAULUS RASU'L KA' KHATT.

Du'ā e khair.

I¹ Paulus kī taraf se, jo Khudā kī marzī se Masīh Yisū' kā rasūl hai, aur bhāī Tīmuthiyus kī taraf se, 2 Masīh men un muqaddas aur imāndār bhāiyon ke nām, jo Kulusse men hain.

Hamāre Bāp Khudā kī taraf se tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe.

Kulussi Masihōn ke imān aur mahabat kī shukriya.

3 Ham tumhāre haqq men ham-

^a Yūn. ser hone, bhūke rahne, aur barhne ghaṭne kā bheḍ sikhā.

^b Yā Injīl.

^c Yūn. shirkat.

esha du'á karke, apne Khudáwand Yisú¹ Masih ke Báp, ya'ní Khudá, ká shukr karte hain; ⁴ kyūnki ham ne suná hai, ki Masih Yisú¹ par tumhárá ímán hai, aur sab muqaddas logon se mahabbat rakhte ho, ⁵ us ummed kí hūi chiz ke sabab jo tumháre wáste ásmán par rakkhi hūi hai, jis ká zikr tum us khushkhabarí⁶ ke kalám i haqq men sun chuke ho, ⁶ jo tumháre pás pahunchí hai; jaise sáre jahán men bhí phal detí, aur taraqqí kartí játi hai; chunānchí jis din se tum ne us ko suná, aur Khudá ke fazl ko sachche taur par pahchānā, tum men bhí aisá hī kartí hai; ⁷ usí kí ta'lim tum ne hamáre 'aziz hamkhidmat Ipafrás se pái, jo hamáre⁷ liye Masih ká diyānatdār khādim hai; ⁸ usí ne tumhári mahabbat ko jo Rúh men hai ham par zāhir kiya.

Kulussi'ōn kī rūhānī taraqqī ke liye du'ā.

⁹ Isí liye jis din se yih suná hai, ham bhí tumháre wáste yih du'á mángne aur darkhwást karne se báz nahīn áte, ki tum kamál rūhānī hikmat aur samajh ke sáth us kí marzī ke 'ilm se ma'mūr ho jáo; ¹⁰ táki tumhárá chál chalan Khudá-wand ke láiq ho, aur us ko har tarah se pasand áe, aur tum men har tarah ke nek kám ká phal lage, aur Khudá kí pahchán men barhte jáo; ¹¹ aur us ke jalál kí qudrat ke muwáfīq har tarah kí quwwat se qawwí hote jáo, táki khushí ke sáth har sūrat se sabr aur tahammul kar sako; ¹² aur Báp ká shukr karte raho, jis ne ham⁹ ko is láiq kiya, kí nūr men muqaddason ke sáth mīrás ká hissa páen⁴; ¹³ usí ne ham ko tárikí ke qabze se chhurá-

kar apne 'aziz Bete⁹ kí bádsháhat men dákhlil⁴ kiya; ¹⁴ jis men ham ko makhlási, ya'ní gunáhon kí mu-'áfi, hásil hai; ¹⁵ wuh andekhe Khudá kí sūrat aur tamám makhlúqát se pahle maulūd⁸ hai; ¹⁶ kyūnki usí men sári chízen paidá kí gayīn, ásmán kí hon, yá zamín kí, dekhí hon, yá andekhi, takht hon, yá ri-yásaten, yá hukúmaten, yá ikhti-yárát; sári chízen usí ke wasile se, aur usí ke wáste paidá hūi hain; ¹⁷ aur wuh sab chízen se pahle hai, aur usí men sári chízen qáim rahtí hain. ¹⁸ Aur wuhí badan, ya'ní kalísiyá, ká sir hai; wuhí mabdá hai, aur murdon men se jī ūthnewálon men pahlaútá, táki sab báton men us ká awwal darja ho; ¹⁹ kyūnki Báp ko yih pasand áya, kí sári ma'múri usí men sukúnat kare; ²⁰ aur us ke khún ke sabab jo salīb par bahá sulh karke, sab chízon ká usí ke wasile se apne sáth mel kar le, khwáh wuh zamín kí hon, khwáh ásmán kí. ²¹ Aur us ne ab us ke jismání badan men maut ke wasile se tumhárá bhí mel kar liya, ²² jo pahle khárij, aur bure kámon ke sabab díl se dushman the, táki wuh tum ko muqaddas, be'aib, aur beil-zám banákar, apne sámne házir kare: ²³ basharte kí tum ímán kí bunyád par qáim aur pukhta raho, aur us khushkhabarí⁶ kí ummed ko jise tum ne suná, na chhoro², jis kí manádi ásmán ke niche ke tamám makhlúqát men kí gayí; aur main Paulus usí ká khādim baná.

Kalísiyá kí taraqqí aur taqwíyat ke liye Rasūl ke dukh aur mīhnat.

²⁴ Ab main un dukhon ke sabab se khush hūn, jo tumhári khātír

¹ Yá Injil.

² Yūn. *apnī mahabbat ke Bete.*

³ N. tumháre.

⁴ Yūn. *muntaqil.*

⁵ N. tum.

⁶ N. páo.

⁷ Yūn. *ummed se . . . tal na jao.*

utháta hún, aur Masíh kí musbaton kí kamí us ke badan, ya'ní kalisiyá, kí khátir, apne jism men púri kiye detá hún; ²⁵ jis ká main Khudá ke us intizám ke bamújib khádím baná, jo tumháre wáste mere sipurd húa, táki main Khudá ke kalám kí púri púri manádi karún^a; ²⁶ ya'ní us bhed kí, jo tamám zamánon aur pushton se poshida rahá, lekin ab us ke un muqaddason par záhír húa, ²⁷ jin par Khudá ne záhír karná cháhá, kí gair-qaumon men us bhed ke jalál kí daulat kaisí kuchh hai, aur wuh yih hai, kí Masíh jo jalál kí ummed hai tum men rahtá hai: ²⁸ jis kí manádi karke ham har ek shakhs ko nasihat karte, aur har ek ko kamál dáná se ta'lím dete hain, táki ham har shakhs ko Masíh men kánil karke pesh karen; ²⁹ aur isi liye main us kí us quwwat ke muwáfiq jánfishání se mihnát kartá hún, jo mujh men zor se asar kartí hai.

2 ¹ Main cháhátá hún tum ján lo, kí tumháre, aur Laudíkiyawálon, aur un sab ke liye jinhon ne meri jismání súrát nahín dekhí, kyá hí jánfishání kartá hún; ² táki un ke dílon ko tasallí ho, aur wuh mahabbat se ápas men gathe rahen, aur púri samajh kí tamám daulat ko hásil karen, aur Khudá ke bhed, ya'ní Masíh ko pahchánen, ³ jis men hikmat aur ma'rifat ke sáre khazáne chhipé húe hain. ⁴ Yih main is liye kahtá hún, kí koi ádmí lubhánewáli báton se tumhen álo-ká na de. ⁵ Kyúnci main go jism ke i'tibár se dúr hún, magar rúh ke i'tibár se tumháre pás hún, aur tumhári báqá'ida hálát, aur tumháre ímán kí jo Masíh par hai mazbúti dekhkar jhush hotá hún.

⁶ Pas jis tarah tum ne Masíh Yisú^a Khudáwand ko qabúl kiya, usí tarah us men chalte raho; ⁷ aur us men jar pakarte aur ta'mír hote jáo; aur jis tarah tum ne ta'lím pái, usí tarah ímán men mazbút raho, aur khúb shukrguzári kiya karo.

Jhúthí failsúfi aur bátílparastí ke barkhíláf.

⁸ Khabardár, koi shakhs tum ko us failsúfi aur láhásil fareb se shikár na kar le, jo insánon kí riwáyát aur dunyawí ibtidái báton^b ke muwáfiq hain, na Masíh ke muwáfiq: ⁹ kyúnci Ulúhiyat kí sári ma'múri usí men mujassam hokar sukúrfat kartí hai, ¹⁰ aur tum usí men ma'múr ho gaye ho, jo sári hukúmat aur ikhtiyár ká sir hai: ¹¹ usí men tumhára aísá khatna húa, jo háth se nahín hotá, ya'ní Masíh ká khatna, jis se jis-mání badan utárá játá hai; ¹² aur usí ke sáth baptisma^c men^d dafn húa, aur is men^d Khudá kí quwwat par ímán lákar, jis ne use murdon men se jiláyá, us ke sáth jí bhí uthe. ¹³ Aur us ne tumhen bhí, jo apne qusúron aur jism kí námaakhtúni ke sabab se murda the, us ke sáth zinda kiya, aur hamáre sab qusúr mu'áf kiye; ¹⁴ aur hukmon kí wuh dastáwez miṭá dáli, jo hamáre nám par, aur hamáre khiláf thí; aur us ko salib par kílon se jarkar sámne se hatá diya: ¹⁵ us ne hukúmaton aur ikhtiyáron ko apne úpar se utárkar^e un ká barmalá tamásha banáya, aur salib ke sabab se^f un par fathiyábi ká shádiyána bajáya. ¹⁶ Pas kháne pine, yá 'id, yá naye chánd, yá sabt kí bábat koi tum par ilzám na lagáe: ¹⁷ kyúnci yih áne-wáli chízon ká sáya hain, magar

^a Yún. kalám ko púrá karún.

^c Yá istibág.

^e Yá hukúmatwálon aur ikhtiyárwálon ko láfkar.

^b Yá 'andís, yá istuqisát.

^d Yá ke wasíle se.

^f Yún. us men.

asl chízen Masíh kí haiñ^a. ¹⁸ Koi shakhs kḥáksári aur frish-ton kí 'ibádat pasand karke, tumhen daur ke in'áin se mahráum na rakkhe; aísá shakhs apní jismání 'aql par befáida phúlkar, dekhí húi chízon men mas-ríf rahtá hai, ¹⁹ aur us Sir ko pakre nahín rahtá, jis se sárá badan jo-ron aur patḥon ke wasíle se parwarish pákar, aur báham paivasta hokar, Khudá kí taraf se^b barhtá játá hai.

²⁰ Jab tum Masíh ke sáth dunya-wí ibtidáí báton^c kí taraf se mar gaye, to phir un kí máinind jo dunyá men zindagí guzárté haiñ, ádmion ke hukmon aur ta'límon kemuwáfiq, aise qá'idon ke kyún páband hote ho, ²¹ kí íse na chhúiná, use na chakhná, use háth na lagáná, ²² (kyúnki yih sári chízen káin men láte láte faná ho jáengi)? ²³ In báton men apní íjád kí húi 'ibádat, aur kḥáksári, aur jismání riyázat ke ítibár se hukmat kí súrat to hai, magar jismání khwá-hishon ke rokne men in se kuchh fáida nahín hotá.

Puráni zindagí kí 'ádaton ko tark karná; nayí zindagí men qadam márná.

3 ¹ Pas jab tum Masíh ke sáth jíláe gaye, to 'álam í bálá kí chízon kí talásh men raho, jahán Masíh maujúd hai, aur Khudá kí dahiní taraf baithá hai. ² 'Álam í bálá kí chízon ke khayál men raho, na zamín par kí chízon ke; ³ kyúnki tum mar gaye, aur tumhári zindagí Masíh ke sáth Khudá men chhipí húi hai. ⁴ Jab Masíh, jo hamári zindagí hai, záhír kiya jáegá, to tum bhi us ke sáth jalál men záhír kiye jáoge.

⁵ Pas apne un a'zá ko murda karo, jo zamín par haiñ, ya'ní ha-rámkári, aur nápáki, aur shahwat, aur burí khwáhish, aur lálach ko jo butparastí ke barábar hai; ⁶ kí unhín ke sabab se Khudá ká gazab náfarmání ke farzandon par^d názil hotá hai; ⁷ aur tum bhi, jis waqt un báton men zindagí guzárté the, us waqt unhín par chalte the. ⁸ Lekin ab tum bhi in sab ko, ya'ní gussa, aur qahr, aur badkhwáhi, aur badgoi, aur munh se gáli bakná chhor do; ⁹ ek dúse se jhúth na bolo, kyúnki tum ne puráni insáni-yat ko us ke kámon samet utár dálá, ¹⁰ aur nayí insániyat ko pahin liya hai, jo ma'rífat hásil karne ke liye apne Kháliq kí súrat par nayí bantí játi hai: ¹¹ wahán na Yúnání rahá, na Yahúdí, na khatna, na námakhtúni, na wahshí, na Skú-tí, na gulám, na ázád: sirf Masíh sab kuchh aur sab men hai.

¹² Pas Khudá ke barguzidon kí tarah, jo pák aur 'azíz haiñ, dard-mandí, aur mihrbáni, aur firotaní, aur hilm aur tahammul ká libás pahino; ¹³ agar kisi ko dúse kí shikáyat ho, to ek dúse kí bardásht kare, aur ek dúse ke qusúr mu'áf kare; jaise Khudávand ne tum-háre qusúr mu'áf kiye, waise hí tum bhi karo: ¹⁴ aur in sab ke úpar mahabbat ko jo kamál ká patká hai bándh lo. ¹⁵ Aur Masíh ká itminán, jis ke liye tum ek badan hokar buláe bhi gaye ho, tumháre dilon par hukúmat kare^e, aur tum shukrguzár raho. ¹⁶ Masíh ke ka-lám ko apne dilon men kasrat se basne do; aur kamál dáná se ápas men ta'lím aur nasihat karo, aur apne dilon men fazl ke sáth Khudá

^a Yún. badan Masíh ká hai.

^c Yá' andsir, yá istiqádtí.

^b Yún. Khudá kí barhtí se.

^d N. náfarmání ke farsandon par na dérad.

^e Yún. dilon men sdís rahe.

ke liye mazámír aur gít aur rúhání gazalen gáo; ¹⁷ aur kalám yá kám jo kuchh karte ho, wuh sab Khudáwand Yisú' ke nám se karo, aur usí ke wasile se Khudá Báp ká shukr bajá láo.

Shauharon aur biwiyon, mán báp aur bachchon, naukaron aur áqáon ke faráz.

¹⁸ Ai biwiyo, jaisá Khudáwand men munásib hai, apné shauharon ke tábi' raho. ¹⁹ Ai shauharo, apní biwiyon se mahabbat rakkho, aur un se talkhmizájí na karo. ²⁰ Ai farzando, har bát men apne mán báp ke farmánbardár raho; kyúñki yih Khudáwand inen pasandída hai. ²¹ Ai bachchewálo, apne farzandon ko diq na karo, táki wuh bedil na ho jáen. ²² Ai naukaro, jo jism ke rú se tumháre málik hain, sab báton men un ke farmánbardár raho; ádmion ko khush karnewálon kí tarah dikháwé ke liye nahín, balki súfdilí aur Khudá ke khauf se: ²³ jo kám karo, jí se karo, yih jánkar kí Khudáwand ke liye karte ho, na ádmion ke liye; ²⁴ kyúñki tun jánte ho kí Khudáwand kí taraf se is ke badle men tun ko mírás milegi. Tum Khudáwand Masíh kí khidmat karte ho. ²⁵ Kyúñki jo burá kartá hai, wuh apní buráí ká badlá páegá; wahán kisi kí tarafdári nahín.

4 ¹ Ai máliko, apne naukaron ke sáth yih jánkar 'adl o insáf karo, kí ásmán par tumhárá bh. ek Málik hai.

Masíhi hoshyári.

² Du'á mángne men mashgúl, aur shukrguzári ke sáth us men bedár raho; ³ aur sáth sáth hamáre liye bhí du'á mángá karo, kí Khudá

ham par kalám ká darwáza khole, táki main Masíh ke us bhed ko bayán kar sakún, jis ke sabab qaid bhí hún; ⁴ aur use aisá záhir karún, jaisá mujhe karná^b lázim hai. ⁵ Waqt ko ganímat jánkar^c báharwálon ke sáth hoshyári se bartáo karo. ⁶ Tumhárá kalám hamesha aisá purfázl aur namkín^d ho, kí tumhen har shakhs ko munásib jawáb dená á jáe.

Khatt ke hámilon ke báre men.

⁷ Piyará bhái aur diyánatdár khádim Tukhikus, jo Khudáwand men hamkhidmat hai, merá sárá hál tumhen batá degá: ⁸ use main ne isí liye tumháre pás bhejá hai, kí tum hamári hálat se wáqif ho jáo, aur wuh tumháre dilon ko tassallí de; ⁹ aur us ke sáth Unesimus ko bhí bhejá hai, jo diyánatdár aur piyará bhái, aur tum men se hai. Yih tumhen yahán kí sári báten batá denge.

Ákhiri khabaren, salám aur du'á.

¹⁰ Aristarkhus, jo mere sáth qaid hai, aur Bar-Nabá ke rishte ká bhái Marqus (jis kí bábat tumhen hukm mile the; agar wuh tumháre pás áe, to us se achchhi tarah milná:) ¹¹ aur Yisú' jo Yústus kahlátá hai, tumhen salám kahte hain: makhtúnon men se sirf yihí Khudá kí bádsháhat ke liye mere hamkhidmat, aur meri tassallí ká bá'is rahe hain. ¹² Ipafrás jo tum men se hai, aur Masíh Yisú' ká banda hai, tumhen salám kahtá hai; wuh tumháre liye du'á mángne men hamesha jánfishání kartá hai, táki tum kámil hokar pure i'tiqád ke sáth Khudá kí púrí marzí par qáim raho. ¹³ Main us ká gawáh hún, kí wuh

^a Yún. bápo.

^c Yún. Máuqa' ko kharidkar.

^b Yún. bolná.

^d Yún. namak se masadár kiya húa.

4. 14.] KULUSSI'ON—I. THISSALUNÍ'KI'ON. [1. 9.

tumháre aur Laudíkiya, aur Hiya-rápolis ke logon ke wáste barí koshish kartá hai. ¹⁴ Piyará tabíb Lúqá aur Demás tumhen salám kahte haiñ. ¹⁵ Laudíkiya men ke bháiyon aur Numfás aur un^a ke ghar kí kalisiyá se salám kahná. ¹⁶ Aur jab yih khatt tum men parh liyá jáe, to aisá karná kí Laudíkiya

kí kalisiyá men bhí parhá jáe, aur us khatt ko jo Laudíkiya se áe, tum bhí parhná. ¹⁷ Aur Arkhippus se kahná, kí Jo khidmat Khudáwand men tere sipurd húi hai, use hosh-yári ke sáth anjám de.

¹⁸ Main Paulus apne háth se salám likhtá hún. Merí zanjiron ko yád rakhná. Tum par fazl hotá rahe.

THISSALUNÍKÍON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

PAHLÁ KHATT.

Du'd e khair.

I ¹ Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se, Thissaluníkíon kí kalisiyá ke nám, jo Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masíh men hai.

Fazl aur itminán tumhen hásil hotá rahe.

Thissaluníki Masíhíon kí 'umda rúhání hálát ká shukríya.

² Tum sab ke báre men ham Khudá ká shukr hamesha bajá láte haiñ; aur apní du'áon men tumhen yád karte haiñ; ³ aur apne Khudá aur Báp ke huzúr tumháre imán ke kám, aur mahabbat kí mihnát, aur us ummed ke sabr ko bilá nága yád karte haiñ, jo hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh kí bábat hai; ⁴ aur ai bháiyó, Khudá ke piyáro,

ham ko ma'lúm hai kí tum barguzída ho; ⁵ is liye kí hamáre khush-khabarí tumháre pás na faqat lafzí taur par pahunchí, balki qudrat aur Rúhu'l Quds aur púre i'tiqád ke sáth bhí; chunánchi tum jánte ho, kí ham tumháre khátir tum men kaise ban gaye the. ⁶ Aur tum kalám ko barí musibat men Rúhu'l Quds kí khushi ke sáth qabúl karke, hamáre aur Khudáwand kí mánind bane; ⁷ yahán tak kí Makiduniya aur Akhaya ke sáre imándáron ke liye namúna bane. ⁸ Kyúñki tumháre hán se na faqat Makiduniya aur Akhaya men Khudáwand ke kalám ká charchá phailá hai, balki tumháre imán jo Khudá par hai har jagah aisá mashhúr ho gayá hai, kí hamáre kahne kí kuchh hájat nahín. ⁹ Is liye kí wuh áp

^a N. us.

hamará zikr karte hain, ki tumháre pás hamará áná kaisá húa; ⁹ aur tum buton se phirkar Khudá kí taraf rujú' húa, táki zindá aur ha-qiáqí Khudá kí bandagí karo, ¹⁰ aur us ke Bete ke ásmán par se áne ke muntazir raho, jise us ne murdon men se jiláyá, ya'ní Yisú' ke, jo ham ko ánewále gazab se bachátá hai.

Thissalunikion men rasúl kí díní khidmat kí kúfíyat.

2 ¹ Ai bháiyó, tum áp jánte ho ki hamará tumháre pás áná befáida na húa; ² balki tum ko ma'lúm hí hai, ki báwujúd peshtar Filippi men dukh útháne aur be'iz-zat hone ke, ham ko apne Khudá men yih dilerí hásil húi, ki Khudá kí khushkhabarí ^a barí jánfishání se tumhen sunáen. ³ Kyúñki hamári nasihat na gumráhí se hai, na ná-páki se, na farab ke sáth: ⁴ balki jaise Khudá ne ham ko maqbúl karke khushkhabarí hamáre sipurd kí, waise hí ham bayán karte hain; ádmion ko nahín, balki Khudá ko khush karne ke liye, jo hamáre dílon ko ázinátá hai. ⁵ Kyúñki tum ko ma'lúm hí hai ki na kabhí hamáre kalám men khushámad pái gayí, na wuh lálach ká parda baná; Khudá is ká gawáh hai; ⁶ aur ham ádmion se 'izzat nahín cháhte the; na tum se, na auron se; agarchi Masíh ke rasúl hone ke bá'is tum par bojh dál ^b sakte the. ⁷ Palki jis tarah mán ^c apne bachchon ko páltí hai, usí tarah ham tumháre darmiyán narmí ke sáth rahe; ⁸ aur usí tarah ham tumháre bahut mushtáq hokar, na faqat Khudá kí khushkhabarí ^a, balki apní ján tak bhí tumhen de dene ko rází the, is

wáste ki tum hamáre piyáre ho gaye the. ⁹ Kyúñki, ai bháiyó, tum ko hamári mihnát aur mashaq-qat yád hogí, ki ham ne tum men se kisi par bojh na dálne kí garaz se, rát dín mihnát mazdúrí karke, tumhen Khudá kí khushkhabarí ^a kí manádi kí. ¹⁰ Tum bhí gawáh ho, aur Khudá bhí, ki tum se jo imán le áe ho ham kaisí pákizagí aur rástbázi aur be'aibí ke sáth pesh áe: ¹¹ chunánchi tum jánte ho, ki jis tarah báp apne bachchon ke sáth kartá hai, usí tarah ham bhí tum men se har ek ko nasihat karte, aur dílássá dete, aur sam-jháte ^d rahe, ¹² táki tumhárá chál chalan Khudá ke láiq ho, jo tumhen apní bádsháhát aur jalál men bulátá hai.

Thissaluniki Masihion ká istiqlál.

¹³ Is wáste ham bhí bilá nága Khudá ká shukr karte hain, ki jab Khudá ká paigám ^e hamári ma'rifat tumháre pás pahunchá, to tum ne use ádmion ká kalám samajhkar nahín, balki (jaisá haqiqat men hai,) Khudá ká kalám jánkar qabúl kiyá, aur wuh tum men jo imán le áe ho tásir bhí kar rahá hai. ¹⁴ Is liye ki tum, ai bháiyó, Khudá kí un kalisiyáon kí mánind ban gaye, jo Yahúdiya men Masíh Yisú' men hain; kyúñki tum ne bhí apne qaumwálon se wuhí taklifon útháin, jo unhon ne Yahúdion se; ¹⁵ jin-hon ne Khudáwánd Yisú' ko aur nabíon ko bhí már dálá, aur ham ko satá satákar nikál diyá; wuh Khudá ko pasand nahín áte, aur sáre ádmion ke mukhálif hain. ¹⁶ Aur wuh hamen gair-qaumon ko un kí naját ke liye kalám sunáne se mana' karte hain; táki un ke

^a Yá In'íl.

^d Yún. gawáhí dete.

^b Yá tum se ta'zim kará.

^e Yún. Khudá ke paigám ká kalám.

^c Yún. dáya.

gunáhon ká paimána hamesha bhartá rahe; lekin un par intihá ká gazab á gayá.

Thissalunikion ke dekhne ká rasūl ká ishtiyāq, aur un ki achchhi khabar pákar us ki khushi aur du'á.

¹⁷ Ai bháiyó, jab ham thore 'arse ke liye záhír men, na dil se, tum se judá ho gaye, to ham ne kamál árzú se tumhári sūrat dekhne ki aur bhí ziyáda koshish kí: ¹⁸ is wáste ham ne (ya'ní mujh Paulus ne) ek da'f'a nahín, balki do da'f'a tumháre pás áná cháhá, magar Shaitán ne hamen roke rakkhá. ¹⁹ Bhalá, hamári ummed, aur khushi, aur fakhr ká táj kyá hai? Kyá wuh hamáre Khudáwānd Yisú' ke sāmne us ke áne ke waqt tum hí na hoge? ²⁰ Hamará jalál aur khushí tum hí to ho.

3 ¹ Is wáste jab ham ziyáda bardásht na kar sake, to Athene men akelá rah jáná manzúr kiya; ² aur ham ne Tímuthiyus ko jo hamará bhái, aur Masih ki khush-khabarí^a men Khudá ká khádim hai, is liye bhejá ki wuh tumhen mazbút kare aur tumháre imán ke báre men tumhen nasíhat kare, ³ ki in musibatón ke sabab koí na ghabráe; kyúñki tum áp jánte ho, ki ham in hí ke liye muqarrar hue hain. ⁴ Balki pahle bhí, jab ham tumháre pás the, to tum se kahá karte the, ki hamen musibat utháñi hogi; chunáñchi aísá hí húa, aur tumhen ma'lúm bhí hai. ⁵ Is wáste jab main áur ziyáda bardásht na kar saká, to tumháre imán ká hál daryáft karne ko bhejá, kahín aísá na húa ho ki ázmánewále ne tumhen ázmáyá ho, aur hamári mihnāt befáida gayi ho. ⁶ Magar ab jo Tímuthiyus ne tumháre pás se ha-

máre pás ákar tumháre imán aur mahabbat kí, aur is bát ki khush-khabarí dí, ki tum hamará zikr i khair hamesha karte ho, aur hamáre dekhne ke aise mushtáq ho, jaise ki ham tumháre; ⁷ is liye ai bháiyó, ham ne apní sári ihtiyáj aur musibat men tumháre imán ke sabab se tumháre báre men tasallí pái: ⁸ kyúñki ab, agar tum Khudáwānd men qáim ho, to ham zinda hain. ⁹ Tumháre ba'is apne Khudá ke sāmne hamen jis qadr khushí hásil hai, us ke badle men kis tarah tumhári bábat Khudá ká shukr adá karen? ¹⁰ Ham rát din bahut hí du'á mángte rahte hain, ki tumhári sūrat dekhén, aur tumháre imán kí kamí purí karen.

¹¹ Ab hamará Khudá aur Báp khud. aur hamará Khudáwānd Yisú' tumhári taraf hamári rahbari kare: ¹² aur Khudáwānd aísá kare ki jis tarah ham ko tum se mahabbat hai, usí tarah tumhári mahabbat bhí, ápas men aur sab ádmion ke sáth, ziyáda ho aur barhe; ¹³ táki wuh tumháre dilon ko aísá mazbút kar de, ki jab hamará Khudáwānd Yisú' apne sab muqaddason ke sáth áe, to wuh hamáre Khudá aur Báp ke sāmne pákizagí men be'aib thahren.

Pákdámāñ, aur birádarāna mahabbat, aur mihnatkashi kí nasíhateñ.

4 ¹ Garaz ai bháiyó, ham tum se dakhwást karte hain, aur Khudáwānd Yisú' men tumhen nasíhat karte hain, ki jis tarah tum ne ham se munásib chál chalne, aur Khudá ko khush karne kí ta'lim pái, aur jis tarah tum chalte bhí ho, usí tarah áur taraqqí karte jáo. ² Kyúñki tum jánte ho, ki ham ne tum ko Khudáwānd Yisú' kí taraf se kyá

^a Yá Injil.

kyá hukm pahuncháe. ³ Chunán-chi Khudá kí marzí yih hai, kí tum pák bano, ya'ní harámkárí se bache raho; ⁴ aur har ek tum men se pákizagí aur 'izzat ke sáth apne zarf ko hásil karná^a jáne; ⁵ na shahwat ke josh se, un gaumon kí mánind jo Khudá ko nahín jántín: ⁶ aur koí shakhs apne bháí ke sáth is amr men ziyádatí aur dagá na kare, kyúñki Khudáwand in sab kámon ká badlá lenewálá hai; chunánchi ham ne pahle bhí tum ko tambih karke jatá diyá thá. ⁷ Is liye kí Khudá ne ham ko ná-pákí ke liye nahín, balki pákizagí ke liye buláyá. ⁸ Pas jo nahín mántá, wuh ádmí ko nahín, balki Khudá ko nahín mántá, jo tum ko apná Pák Rút^b detá hai.

⁹ Magar birádarána inahabbat kí bábat tumhen kuchh líkhne kí hájat nahín, kyúñki tum ápas men mahabbat karne kí Khudá se ta'lím pá chuke ho; ¹⁰ aur tamám Maki-duniya ke sab bháíyon ke sáth aisá hí karte ho. Lekin ai bháíyo, ham tumhen nasihat karte hain, kí taráqqí karte jáo; ¹¹ aur jis tarah hain ne tum ko hukm diyá, chup cháp rahne, aur apná kár o bár karne, aur apne háthon se mihnat karne kí himmat karo; ¹² táki bú-harwálon ke sáth sháistagí se bartáo karo, aur kisi chiz ke muhtáj na ho.

Masih kí ámad par murdon kí qiyá'at ke bayán men.

¹³ Ai bháíyo, ham nahín cháhte kí jo sote hain, un kí bábat tum náwáqif raho, táki auron kí mánind jo náummed hain gam na karo. ¹⁴ Kyúñki jab hamen yih yaqín hai kí Yisú^a mar gayá aur

jí uthá, to isi tarah Khudá un ko bhí jo so gaye hain, Yisú^a ke wasíle se^c usí ke sáth le áegá. ¹⁵ Chunánchi ham tum se Khudáwand ke kalám ke mutábiq kahte hain, kí ham jo zinda hain, aur Khudáwand ke áne tak báqí rahenge, soe hion se hargiz áge na barhenge. ¹⁶ Kyúñki Khudáwand khud ásmán se utar áegá; us waqt lalkár, aur muqarrab firishte kí áwáz sunáí degí, aur Khudá ká narsingá phúnká jáegá, aur pahle to Masih men mue hie jí uthenge; ¹⁷ phir ham jo zinda báqí hongé, un ke sáth bádalon par utháe jáenge, táki hawá men Khudáwand ká istigbál karen, aur is tarah hamesha Khudáwand ke sáth rahenge. ¹⁸ Pas tum in báton se ek'dó'sre ko tasallí diyá karo.

Masih kí ámad kí taiyá'í ke báre men.

5 ¹ Magar ai bháíyo, is kí kuchh hájat nahín kí waqton aur mauqa'on kí bábat tum ko kuchh líkhá jáe. ² Is wáste kí tum áp khúb jánte ho, kí Khudáwand ká din is tarah ánewálá hai, jis tarah rát ko chor úta hai. ³ Jis waqt log kahte hongé kí Salámatí aur amn hai, us waqt un par is tarah nágalán halákat áegí, jis tarah hámila ko dard lagte hain; aur wuh hargiz na bachenge. ⁴ Lekin tum, ai bháíyo, tárikí men nahín ho, kí wuh din chor kí tarah tum par á pare: ⁵ kyúñki tum sab núr ke farzand, aur din ke farzand ho; ham na rát ke hain, na tárikí ke. ⁶ Pas auron kí tarah so na rahen, balki jágte aur hoshyár rahen. ⁷ Kyúñki jo sote hain, rát hí ko sote hain, aur jo matwále hote hain, rát hí ko matwále hote hain. ⁸ Magar ham jo din ke hain, ímán aur mahabbat

^a Yá blwt ko karná, yá badán ko qábú karná.

^c Yá un ko bhí jo Yisú^a ke wasíle se so gaye hain.

^b N. bhí izá'd.

ká baktar lagákar, aur naját kí ummed ká khod pahinkar hoshyár rahen. ⁹ Kyúñki Khudá ne hansen gazab ke liye nahín, balki is liye muqarrar kiyá ki ham apne Khudá-wand Yisú' Masíh ke wasile se naját hásil karen; ¹⁰ wuh hamári khátir is liye múá ki, ham jágte hon yá sote hon, sab milke usí ke sáth jien. ¹¹ Pas tum ek dúsre ko tasallí do, aur ek dúsre kí taraqqí^a ke bá'is bano, chunánchi tum aísá karte bhí ho.

Tarah tarah kí nasihatén.

¹² Aur ai bháiyó, ham tum se daríkhwást karte hain, ki jo tum men mihnát karte, aur Khudáwand men tumháre peshwá hain, aur tum ko nasihat karte hain, unhen máno; ¹³ aur un ke kám ke sabab mahabbat se un kí barí 'izzat karo. Apas men mel miláp rakkho. ¹⁴ Aur ai bháiyó, ham tumhen nasihat karte hain, ki beqá'ida chalnewálon ko samjháo, kamhimmaton ko dilásá do, kamzoron ko sambhálo, sab ke sáth tahammul se pesh áo. ¹⁵ Khabardár, koi kisi se badí ke 'iwaz badí na kare; balki har waqt

neki karne ke darpai raho, ápas men bhí, aur sab se. ¹⁶ Har waqt khush raho; ¹⁷ bilá nága du'á mángo: ¹⁸ har ek bát men shukr-guzári karo: kyúñki Masíh Yisú' men tumhári bábat Khudá kí yihí marzí hai. ¹⁹ Rúh ko na bujháo; ²⁰ nubuwwaton kí hiqárat na karo: ²¹ sári báton ko ázmáo: jo achchhí ho use pakre raho; ²² har qism kí badí se bache raho.

Du'á aur salám.

²³ Khudá jo itminán ká chashma hai^b, áp hí tum ko bi'lkull pák kare; aur tumhári rúh aur ján aur badan hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke áne tak púre púre aur be'aib mahfúz rahen. ²⁴ Tumhárá bulánewálá sachchá hai, wuh aísá hí karegá.

²⁵ Ai bháiyó, hamáre wáste du'á mángo.

²⁶ Pák bese ke sáth sáre bháiyon ko salám karo. ²⁷ Main tumhen Khudáwand kí qasam detá hún, ki yihí khatt sáre bháiyon ko sunáyá jáe.

²⁸ Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par hotá rahe.

^a Yún. ta'mír.

^b Yún. itminán ká Khudá.

THISSALUNÍKÍON KE NÁM

PAULUS RASUL KA

DÚSRÁ KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se Thissalunikíon kí kalisiyá ke nám, jo hamáre Báp Khudá aur Khudá-wand Yisú' Masih men hai.

² Fazl aur itminán Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumhen hásil hotá rahe.

Dukh utháne ke bárvujád Thissalunikíon kí rúhání taraqqí ká shukríya.

³ Ai bháiyó, tumháre báre men har waqt Khudá ká shukr karná ham par farz hai, aur yih is liye munásib hai, ki tumhárá imán bahut barhtá játá hai. aur tum sab kí mahabbat ápas men ziyáda hotí játí hai; ⁴ yahán tak kí ham áp Khudá kí kalisiyáon men tum par fakhr karte hain, kí jitne zulm aur musibatén tum utháte ho, un sab men tumhárá sabr aur imán zahir hotá hai; ⁵ yih Khudá kí sachchí 'adálát ká sáf nishán hai; táki um Khudá kí bádsháhát ke láiq tháhro, jis ke liye tum dukh bhi utháte ho; ⁶ kyúñki Khudá ke nazdik yih insáf hai, kí badle men tumháre musibat denewálon ko musibat, ⁷ aur tum musibat uthánewálon ko hamáre sáth áram de; us waqt, jab kí Khudáwand Yisú' apne

qawwi firishton ke sáth, bharaktí hui ág men ásmán se zahir hogá; ⁸ aur jo Khudá ko nahín pahchánte, aur hamáre Khudáwand Yisú' kí khushkhabarí ⁹ ko nahín mánte, un se badlá legá: ⁹ wuh Khudáwand ke chihre aur us kí qudrat ke jalál se dúr hokar, abadí halákat kí sazá páenge; ¹⁰ yih us din hogá, jab kí wuh apne muqaddason men jalál páne, aur sab imán lánewálon ke sabab se ta'ajjub ká bá'is hone ke liye áegá, kyúñki tum hamári gawáhi par imán láe. ¹¹ Isí wáste ham tumháre liye har waqt du'á bhi mángte rahte hain, kí hamárá Khudá tumhen is buláwe ke láiq jáne, aur neki kí har ek khwáhish aur imán ke har ek kám ko qudrat se purá kare; ¹² táki hamáre Khudá aur Khudáwand Yisú' Masih ke fazl ke muwáfíq hamáre Khudá-wand Yisú' ká nám tum men jalál páe, aur tum us men.

Masih kí dobára ámad se pahle Mukhálif i Masih ke zahir hone ká zikr.

2 ¹ Ai bháiyó, ham apne Khudá-wand Yisú' Masih ke áne aur us ke pás apne jama' hone kí bábat tum se darkhwást karte hain, ² kí kisi rúh, yá kalám, yá khatt se, jo goyá hamári taraf se ho, yih samajh-

^a Yá Injil.

kar ki Khudāwand kā din ā pahunchā hai, tumhārī 'aql daf'atan pareshān na ho jāe, aur na tum ghabráo. ³ Kisī tarah se kisī ke fareb men na ānā; kyūnki wuh din nahīn āegā, jab tak ki pahle bargashtagī na ho, aur wuh gunāh^a kā shakhs, ya 'nī halākat kā farzand, zāhir na ho, ⁴ jo mukhālafat kartā hai, aur har ek se jo Khudā yā ma'-'būd kahlātā hai apne āp ko barā thahrātā hai, yāhān tak ki wuh Khudā ke maqdis men baithkar apne āp ko Khudā zāhir kartā hai. ⁵ Kyā tumhen yād nahīn, ki jab main tumhare pās thā, to tum se yih bāten kahā kartā thā? ⁶ Ab jo chiz use rok rahī hai, tāki wuh apne khāss waqt par zāhir ho, us ko tum jānte ho. ⁷ Kyūnki bedīnī kā bhed to ab bhī tāsīr kartā jātā hai, magar ab ek roknewāla hai, aur jab tak ki wuh dūr na kiyā jāe roke rahegā. ⁸ Us waqt wuh bedīn zāhir hogā, jise Khudāwand Yisū' apne munh ki phūnk se halāk, aur apnī āmad kī tajallī se nest karegā; ⁹ aur jis kī āmad Shaitān kī tāsīr ke muwāfiq, har tarah kī jhūthī qudrat, aur nishānon, aur 'ajīb kāmōn ke sāth, ¹⁰ aur halāk hone-wālōn ke liye nārastī ke har tarah ke dhoke ke sāth hogī; is wāste ki unhon ne haqq kī mahabbat ko ikhtiyār na kiyā, jis se un kī najāt hotī. ¹¹ Isī sabab se Khudā un ke pāsgumrah karnewālī tāsīr bhejega, tāki wuh jhūth ko sach jānen, ¹² aur jitne log haqq kā yaqīn nahīn karte, balki nārastī ko pasand karte hain, wuh sab sazá pāen.

Thissalunīkion ke sābitqadam rahne kā shukriya aur du'ā.

¹³ Lekin tumhare bāre men ai bhāiyo, Khudāwand ke piyāro, har

^a N. bedīnī.

^b Yā Injīl.

^c N. bulā bhī liyā.

^d Yun. kalām daure.

waqt Khudā kā shukr karnā ham par farz hai, kyūnki Khudā ne tumhen ibtidā hī se is liye chun liyā thā, ki Rūh ke zarī'e se pākiza ban- kar, aur haqq par imān lākar najāt pāo: ¹⁴ jis ke liye us ne tumhen hamārī khushkhabarī^b ke wasile se bulāyā,^c tāki tum hamāre Khudā- wand Yisū' Masīh kā jalāl hāsīl karo. ¹⁵ Pas ai bhāiyo, sābitqadam raho, aur jin riwāyatōn kī tum ne hamārī zabānī, yā khatt ke zarī'e se ta'lim pāī hai, un par qāim raho.

¹⁶ Ab hamārā Khudāwand Yisū' Masīh khud, aur hamārā Bāp Khudā, jis ne ham se mahabbat rakkhī, aur fazl se abadī tazallī aur achchhī ummed bakhshī, ¹⁷ tumhare dilōn ko tasallī de, aur har ek nek kām aur kalām men mazbūt kare.

Apne liye du'ā kī darkhwāst.

3 ¹ Garaz ai bhāiyo, hamāre haqq men du'ā karo, ki Khudāwand kā kalām aisā jalāl phail jāe^d, aur jalāl pāe, jaisā tum men; ² aur kajrau aur bure ādmīōn se ham bache rahen; kyūnki sab men imān nahīn. ³ Magar Khudāwand sachchā hai; wuh tum ko mazbūt karegā, aur us Sharīr se mahfūz rakkhegā. ⁴ Aur Khudāwand men hamen tum par bharosā hai, ki jo hukm ham tumhen dete hain, un par 'amal karte ho, aur karte bhī rahoge. ⁵ Khudāwand tumhare dilōn ko Khudā kī mahabbat aur Masīh ke sabr kī taraf hidāyat kare.

Mihnatkashī kī nasīhat.

⁶ Ai bhāiyo, ham apne Khudā- wand Yisū' Masīh ke nām se tumhen hukm dete hain, ki har ek aise

3. 7.] II. THISSALUNI'KI'ON—I. TI'MUTHIYUS. [1. 2.

bhái se kanára karo, jo beqá'ida chaltá hai, aur us riwáyat par 'amal nahín kartá jo us ko ^a hamáři taraf se pahunchí; ⁷ kyúñki tum áp jánte ho, ki hamáři mánind kis tarah banná cháhiye; is liye ki ham tum men beqá'ida na chalte the; ⁸ aur kisi ki rotí nuft na kháte the, balki mihnat mashaqqat se rát din kám karte the, táki tum men se kisi par bojh na dālen: ⁹ is liye nahín ki ham ko ikhtiyār na thá, balki is liye ki apne áp ko tumháre wáste namúna thahraén, táki tum hamáři mánind bano. ¹⁰ Aur jab ham tumháre pás the, us waqt bhí tum ko yih hukm dete the, ki jise mihnat karní manzúr na ho, wuh kháne bhí na páe. ¹¹ Ham sunte haiñ, ki 'tum men ba'z beqá'ida chalte haiñ, aur kuchh kám nahín karte, balki auron ke kám men dañhl dete haiñ. ¹² Aise shakhson ko ham Khudáwand Yisú' Masih

men hukm dete aur nasihat karte haiñ, ki chupchap kám karke apni hí rotí kháén. ¹³ Aur tum, ai bháiyó, nek kám karne men himmat na háro. ¹⁴ Aur agar koi hamáre is khatt ki bát ko na máne, to use nigáh men rakkho; aur us se suhbat na rakkho, táki wuh sharminda ho. ¹⁵ Lekin use dushman na jáno, balki bhái samajhkar nasihat karo.

Salám aur dú'á.

¹⁶ Ab Khudáwand jo itminán ká chashma hai^b, áp hí tum ko hame-sha aur har tarah se itminán bakhshe. Khudáwand tum sab ke sáth rahe.

¹⁷ Main Paulus apne háth se salám likhtá hún: har khatt men merá yihí nishán hai: main isí tarah likhtá hún. ¹⁸ Hamáre Khudáwand Yisú' Masih ká fazl tum sab par hotá rahe.

TÍMUTHIYUS KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

PAHLÁ KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Paulus ki taraf se jo hamáre Munjí Khudá, aur hamáre um-medgáh Masih Yisú' ke hukm se Masih Yisú' ká rasúl hai, ² Timu-

thiyus ke nám jo imán ke liház se^c merá sachchá farzand hai.

Fazl, rahm, aur itminán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masih Yisú' ki taraf setujhe hásil hotárahe.

^a N. tum ko.

^b Yún. itminán ká Khudáwand.

^c Yún. imán men.

Jhūthī ta'lim ki mukhālafat karne ki nasihat, aur apne ūpar fazl hone kā shukriya.

³ Jis tarah main ne Makiduniya jāte waqt tuihe nasihat kī thī, ki Ifisus men rahkar ba'z shakhsen ko hukm kar de, ki āur tarah kī ta'lim na den, ⁴ aur un kahāniyon aur beintihā nasabnamon par lihāz na karen jo takrār kā bā'is hote hain, aur us intizām i Ilāhī ke muwāfiq nahin jo imān par mabni hai; usī tarah ab bhī kartā hūn. ⁵ Hukm kā maqsad yih hai, ki pāk dil aur nek niyāt^a aur beriyā imān se mahabbat paidā ho. ⁶ In ko chhorkar ba'z shakhs behūda bak-wās kī taraf mutawajjih ho gaye; ⁷ aur shari'at ke mu'allim bannā chāhte hain, hālānki jo bāten kahte hain, aur jin kā yaqīnī taur se da'wā karte hain, un ko samajhte bhī nahin. ⁸ Magar ham jānte hain ki shari'at achchhī hai, basharte ki koi use shari'at ke taur par kām men lāe, ⁹ ya'nī yih samajhkar ki shari'at rāstbāzon ke liye muqarrar nahin hūi, balki besharā^a aur sarkash logon, aur bedinon, aur gunahgāron, aur nā-pākon, aur rindon, aur mān bāp ke qātilon, aur khūnion, ¹⁰ aur harām-kāron, aur laundebāzon, aur barda-faroshon, aur jhūthon, aur jhūthī qasam khānewālon, aur in ke siwā sahīh ta'lim ke āur barkhilāf kām karnewālon ke wāste hai; ¹¹ yih Khudā e mubārak ke jalāl kī us khushkhabarī^b ke muwāfiq hai, jo mere sipurd hūi.

¹² Main apne tāqat bakhshne-wāle Khudāwand Masīh Yisū' kā shukr kartā hūn, ki us ne mujhe diyānatdār samajhkar apnī khidmat ke liye muqarrar kiya; ¹³ agarchi main pahle kufr bakne-

wālā, aur satānewālā, aur be'zzat karnewālā thā: tāham mujh par rahm hūā, is wāste ki main ne beīmānī kī hālat men nādānī se yih kām kiye the; ¹⁴ aur hamāre Khudāwand kā fazl, us imān aur mahabbat ke sāth jo Masīh Yisū' men hai, bahut ziyāda hūā. ¹⁵ Yih bāt sach, aur har tarah se qabūl karne ke lāiq hai, ki Masīh Yisū' gunahgāron ko najāt dene ke liye dunyā men āyā, jin men sab se barā main hūn. ¹⁶ Lekin mujh par rahm is liye hūā, ki Yisū' Masīh mujh bare gunahgār men apnā kamāl tahammul zāhir kare, tāki jo log hamesha kī zindagi ke liye us par imān lāenge, un ke liye main namūna banūn. ¹⁷ Ab azalī bādshāh, ya'nī gairfānī, nādīda, wāhid Khudā kī 'izzat aur tamjīd abadūl ābād hotī rahe. Āmīn.

¹⁸ Ai farzand Tímuthiyus, un peshingoion ke muwāfiq jo pahle terī bābat kī gayī thīn, main yih hukm tere sipurd kartā hūn, tāki tū un ke mutābiq^c achchhī larāi lartā rahe, aur imān aur us nek niyat^a par qāim rahe, ¹⁹ jis ke dūr karne ke sabab ba'z logon ke imān kā jahāz garq ho gayā. ²⁰ Unhin men se Huminayus aur Sikandar hain, jinhen main ne Shaitān ke hawāle kiya, tāki kufr se bāz rahnā sikhē.

Sab ādmion ke wāste du'ā karne kī nasihat.

2 ¹ Pas main sab se pahle yih nasihat kartā hūn, ki munājāten, aur du'āen, aur iltijāen, aur shukrguzārīān sab ādmion ke liye kī jāen; ² bādshāhon aur sab bare martabawālon ke wāste is liye, ki ham kamāl dīndārī aur sanjīdagī

^a Yā kānshans.

^b Yā Injīl.

^c Yūn. meg.

se amn o áram ke sáth zindagi guzáren. ³ Yih hamáre Munjí Khudá ke nazdík 'umda aur pasan-dída hai; ⁴ wuh cháhntá hai ki sáre ádmí naját páen, aur sachcháí kí pahchán tak pahunchen. ⁵ Kyún-ki Khudá ek hai, aur Khudá aur insánon ke bich men dar-miyání bhí ek, ya'ní Masíh Yisú' jo insán hai; ⁶ jis ne apne ap ko sab ke fidyé men diyá, ki munásib waqton par is kí gawáhi dí jae. ⁷ Main sach kahtá hún, jhúth nahín boltá, ki main isí garaz se manádi karnewálá aur rasúl aur gair-qaumon ko imán aur sachcháí kí báten sikhánewálá muqarrar húa.

'Auratón ke faráz.

⁸ Pas main cháhntá hún, ki mard har jagah, bagair gusse aur takráar ke, pák háthon ko uñhakar du'á mángá karen. ⁹ Isí tarah 'auraten hayádár libás se sharm aur parhez-gári ke sáth apne ap ko sanwáren, na bál gúndhne aur sone aur motiyon aur qímátí poshák se; ¹⁰ balki nek kámon se, jaisá khu-dáparastí ká iqrár karnewáli 'auraton ko munásib hai. ¹¹ 'Aurat ko chupcháp kamál tábí'dári se síkhná cháhíye. ¹² Aur main ijá-zat nahín detá ki 'aurat síkháe, yá mard par hukm chaláe, balki chupcháp rahe. ¹³ Kyúnki pahle Ádam banáyá gayá, us ke b 'd Hawwá; ¹⁴ aur Ádam ne fareb nahín kháyá, balki 'aurat fareb khákar gunáh men par gayí. ¹⁵ Lekin aulád janne ke wasíle se naját páegí, basharte ki wuh imán aur mahabbat aur pákizagí men parhezgári ke sáth qáim rahe.

^a Yá bishap.

^b Yá álikanon.

Nigahbánón aur khádímon ke faráz, aur kalisiyá kí haqíqat.

³ ¹ Yih bát sach hai, ki Jo shakhs nigahbán^a ká 'uhda cháhntá hai, wuh achchhe kám kí khwáhish kartá hai. ² Pas nigah-bán^a ko beilzám, ek bíwí ká shauhar, parhezgár, muttaqi, shá-ista, musáfirparwar, aur ta'lim dene ke láiq honá cháhíye; ³ nashe men gul machánewálá, yá márpit karnewálá na ho, balki halím ho, na takrári, na zardost; ⁴ apne ghar ká bakhúbí bandobast kartá ho, aur apne bachchon ko kamál sanjida-gí se tábí' rakhtá ho. ⁵ (Jab koi apne ghar hí ká bandobast karná nahín jántá, to Khudá kí kalisiyá kí kyúnkar khabargíri karegá?) ⁶ Naumurid na ho, táki gurúr karke kahín Iblís kí sí sazá na páe. ⁷ Aur báharwálon ke nazdík bhí neknám honá cháhíye, táki malá-mat men aur Iblís ke phande men na phanse. ⁸ ⁷ Isí tarah khádímon^b ko bhí sanjida honá cháhíye; do-zabán, aur sharábi, aur nájáíz nafa' ke lálchí na hon; ⁹ aur imán ke bhed ko pák dil men hifázat se rakkhen. ¹⁰ Aur yih bhí pahle ázmáe jáen, is ke ba'd agar beilzám thahren, to khidmat^c ká kám karen. ¹¹ Isí tarah 'auraton ko bhí sanjida honá cháhíye, tuhmat lagánewáli na hon, balki parhezgár aur sári báton men imándár hon. ¹² Khádím^d ek ek bíwí ke shauhar hon, aur apne apne bachchon aur gharon ká bakhúbí bandobast karte hon; ¹³ kyúnki jo khidmat^c ká kám bakhúbí anjám dete hain, wuh apne liye achchhá martaba, aur us imán men jo Masíh Yisú' per hai, barí dilerí hásil karte hain.

¹⁴ Main tere pás jáld áne kí ummed karne par bhí, yih báten

^c Yá álikan ke 'uhda

^d Yá álikan.

tujhe is liye likhtá hún, ¹⁵ ki agar mujhe áne men der ho, to tujhe ma'lúm ho jáe ki Khudá ke ghar, ya'ní zinda Khudá ki kalisiyá men, jo haqq ká sutún aur bunyád hai, kyúñkar bartáo karná cháhiye. ¹⁶ Is men kalám nahín, ki dindári ká bhed bará hai, ya'ní

Wuh jo jism men záhir húa,
Aur ruh men rástbáz thahrá,
Aur firishton ko dikhá diyá,
Aur gair-qaumon men us kí ma-
nádi húi,
Aur dunyá men us par imán láe,
Aur jalál men úpar ufháyá gayá.

Áyanda zamánon kí bargashtagi. .

4 ¹ Lekin Rúh sáf kahtá hai, ki áyanda zamánon men ba'z log, gunrah karnewálí ruhon aur shayátin kí ta'límon kí taraf mutawajjih hokar, imán se bargashta ho jenge. ² Yih un jhúthe ádmíon kí riyákári ke bá'is hogá, jin ká dil ^a goyá garm lohe se dágá gayá hai; ³ yih log byáh karne se mana' karenge, aur un khánon se parhez karne ká hukín denge, jinhen Khudá ne is liye paidá kiyá hai, ki imándár aur haqq ke pahchánne-wále unhen shukrguzári ke sáth kháen; ⁴ kyúñki Khudá kí paidá kí húi har chíz achchhí hai, aur koí chíz inkár ke láiq nahín, basharte ki shukrguzári ke sáth khái jáe; ⁵ is liye ki Khudá ke kalám aur du'á se pák ho játi hai.

Behúda ta'lím se bachne, aur díní khidmat men jidd o juhú karne kí nasihat.

⁶ Agar tú bháiyon ko yih báten yád diláegá, to Masíh Yisú' ká achchhá khúdim thahregá, aur imán aur us achchhí ta'lím kí báton se, jis kí tú pairawí kartá áyá hai, parwarish pátá rahegá:

^a Yá kánshans,

⁷ lekin behúda aur búrhíyon kí sí kahániyon se kanára kar, aur dindári ke liye riyázat kar: ⁸ kyúñki jismání riyázat ká fáida kam hai, lekin dindári sab báton ke liye fáidamand hai, is liye kí ab kí aur áyanda kí zindagi ká bhí wa'da isí ke liye hai. ⁹ Yih bát sach hai, aur har tarah se qabúl karne ke láiq. ¹⁰ Kyúñki ham mihnát aur jáñtishání isí liye karte hain, kí hamári ummed us zinda Khudá par lagi húi hai, jo sab ádmíon ká, khásskar imándáron ká, Munjí hai. ¹¹ In báton ká hukm kar, aur ta'lím de. ¹² Koí terí jawání kí hígúrat na karne páe; balki tú imándáron ke liye kalám karne, aur chál chalan, aur mahabbat, aur imán, aur pákízagi men namúna ban. ¹³ Jab tak main na áún, parhne, aur nasihat karne, aur ta'lím देने kí taraf mutawajjih rah. ¹⁴ Us ní'mat se gáfil na rah, jo tujhe hásil hai, aur nubuwwat ke zarí'e, buzurgon ^b ke háth rakhte waqt tujhe milí thí. ¹⁵ In báton ka fikr rakh; inhín men mashgúl rah; táki terí taraqqí sab par zúhir ho. ¹⁶ Apní aur apní ta'lím kí khabardári rakh. In báton par qáim rah; kyúñki aisá karne se tú apní aur apne sunnewálon kí bhí naját ká bá'is hogá.

Mukhtalíf 'umrwálon, aur bewa 'auraton kí zikr.

5 ¹ Kisí bare 'umrwále ko malá-mat na kar, balki báp jánkar nasihat kar; ² aur jawánon ko bhái jánkar; aur barí 'umrwálí 'auraton ko mán jánkar; aur jawán 'auraton ko, kamál pákízagi se, bahin jánkar. ³ Un bewa 'auraton kí jo wáqa'í bewa hain, 'izzat kar. ⁴ Aur agar kisi bewa ke bete yá

^b Yá prisbutarí ya'ní buzurgon kí majlis.

pote hon, to wuh pahle apne hi gharane ke sath dindari ka bartao karna, aur man bap ka haqq ada karna sikhen^a; kyunki yih Khuda ke nazdik pasandida hai.⁵ Jo waqa'i bewa hai aur us ka koi nahin, wuh Khuda par ummed rakhti hai, aur rat din munajat aur du'aoon mein mashgul rahti hai.

⁶ Magar jo 'aish o 'ishrat mein par gayi hai, wuh jite ji mar gayi hai.

⁷ In baton ka bhi hukm kar, taki wuh beilzam rahen.

⁸ Agar koi apnon, aur khashkar apne gharane ki khabargiri na kare, to iman ka munkir, aur beiman se badtar hai.

⁹ Wuh bewa fard mein likhi jae, jo sath baras se kam ki na ho, aur ek shauhar ki biwi hui ho;

¹⁰ aur nek kamon mein mashhur ho; bachchon ki tarbiyat ki ho; par-

desion ke sath mihmannawazi ki ho; muqaddason ke panw dhoe

hon; nusibatzaadon ki madad ki ho; aur har nek kani karne ki

darpai rahi ho. ¹¹ Magar jawan bewa auraton ke nam darj na kar^b,

kyunki jab wuh Masih ke khilaf nafs ke tabi' ho jati hain, to biyah karna chahti hain;

¹² aur saza ke laiq thahrti hain, is liye ki unhon ne apne pahle iman ko chhor diya.

¹³ Aur is ke sath hi wuh ghar ghar phirkar bekar rahnai sikhti hain;

aur sirf bekar hi nahin rahti, balki bakbak karti rahti, aur auron

ke kam mein dakhil bhi deti hain, aur nashasta baton kahti hain.

¹⁴ Pas main yih chahata hun ki jawan bewa auraton biyah karen,

aulad janen, ghar ka intizam karen, aur kisi mukhalif ko badgoi

ka mauqa' na den;

¹⁵ kyunki ba'z gumrah hokar Shaitan ki pairau ho chuki hain. ¹⁶ Agar kisi imandur

'aurat ke han bewa auraton hon, to wuh un ki madad kare, aur kalisiya par boj na dala jae, taki wuh un ki madad kar sake, jo waqa'i bewa hain.

Buzurgon ka intizam aur taqarrur.

¹⁷ Jo buzurg^c achchha intizam karte hain, khashkar wuh jo kalam sunane aur ta'lim देने में mihnat

karte hain, dochand izzat ke laiq samjhe jain.

¹⁸ Kyunki kitab i muqaddas yih kahti hai, ki ^d Daen

mein chalte hue bail ka munh na bandhna; aur, ^e Mazdur apni maz-

duri ka haqqdar hai. ¹⁹ Jo da'wa kisi buzurg^c ke barkhilaf kiya jae,

bagair do ya tin gawahon ke us ko na sun.

²⁰ Gunah karnewalon ko sab ke samne malumat kar, taki auron ko bhi khauf ho.

²¹ Khuda aur Masih Yisai aur barguzida firish-

ton ko gawah karke^f, main tujhe takid karti hun, ki in baton par

bila ta'assub amal karna, aur koi kam tarafdari se na karna. ²² Kisi

shaks par jald hath na rakhna, aur duron ke gunahon mein sharik na

hona. Apne up ko pak rakhna. ²³ Ayanda ko sirf pani hi na piya

kar, balki apne mi'de aur aksar kamzor rahne ki wajh se, zara si

mai bhi kam mein laya kar. ²⁴ Ba'z

admon ke gunah zahir hote hain, aur pahle hi adalat mein pahunch

jate hain; aur ba'z ke piche jate hain. ²⁵ Isi tarah ba'z achche kam

bhi zahir hote hain; aur jo aise nahin hote, wuh bhi chhip nahin

sakte.

Naukaron ke faraz.

6 ¹ Jitne naukar jae ke niche hain, apne apne malikon ko

kamail izzat ke laiq janen, taki

^a Yun. man bap ko badli dena.

^c Ya pristiur.

^d Istisna 25. 4.

^b Yun. auraton se inkar kar.

^e Luqa 10. 7.

^f Yun. ke adme.

Khudá ká nám aur ta'lim badnám na ho. ² Aur jin ke málik imándár hain, wuh un ko bháí hone kí wajh se haqir na jáne; balki is liye ziyádatar un kí khidmat karen, kí fáida úthánewále imándár aur 'aziz hain. Tú in báton kí ta'lim de, aur nasíhat kar.

Jhúthí ta'lim aur lálach se bachne, aur sachchí ta'lim ko qáim rakhne kí nasíhaten.

³ Agar koi shakhs áur tarah kí ta'lim detá hai, aur sahíh báton ko, ya'ní hamáre Khudáwánd Yisú' Masih kí báton, aur us ta'lim ko nahín mántá, jo dindári ke mutábiq hai; ⁴ wuh magrúr hai, aur kuchh nahín jántá, balki use bahs aur lafzí takrár karne ká marz hai, jin se hasad, aur jhagre, aur badgoán, aur badgumánín, ⁵ aur un ádmíon men radd o badal paidá hotá hai, jin kí 'aql bigar gayi hai, aur wuh haqq se mahrúm hain, aur dindári ko nafa' hí ká zarí'a samajhte hain. ⁶ Hán, dindári qaná'at ke sáth bare nafa' ká zarí'a hai; ⁷ kyúnci na ham dunyá men kuchh lée, aur na kuchh us men se le já sakte hain; ⁸ pas agar hamáre pás kháne pahinne ko hai, to usí par qaná'at karen. ⁹ Lekin jo daulatmand honá cháhte hain, wuh aisi ázmaish aur phande aur bahut sí behúda aur nuqsán pahunchánewáli khwáhishon men phanste hain, jo ádmíon ko tabáhi aur halákat ke daryá men garq kar detí hain; ¹⁰ kyúnci rupaye kí mahabbat har qism kí burái kí ek jar hai; jis kí árzú men ba'z ne imán se gumráh hokar apne dílon ko tarah tarah ke gamon se chhální kar líyá.

¹¹ Magar, ai mard í Khudá, tú in

báton se bhág: aur rástbázi, dindári, imán, mahabbat, sabr, aur hilm ká tálib ho. ¹² Imán kí achchhí kushtí lar, us hamesha kí zindagi par qabza kar le jis ke liye tú buláyá gayá thá, aur bahut se gawáhon ke sámne achchhá iqrár kiyá thá. ¹³ Main us Khudá ko jo sab chízon ko zinda kartá ¹⁴ hai, aur Masih Yisú' ko jis ne Puntiyus Pilátus ke sámne achchhá iqrár kiyá thá, gawáh karke ¹⁵ tujhe tákid kartá hún, ¹⁶ kí hamáre Khudáwánd Yisú' Masih ke us zuhúr tak hukm ko bedág aur beilzámi rakh; ¹⁷ jise wuh munásib waqt ¹⁸ par numáyán karegá, jo mubáarak aur wáhid Hákim, bádsháhon ká Bádsháh, aur khudáwandon ká Khudáwánd hai; ¹⁹ baqá sirf usí ko hai; aur wuh us núr men rahtá hai, jis tak kisi kí guzar nahín ho saktí; na use kisi insán ne dekhá, aur na dekh saktá hai; us kí 'izzat aur saltanat abad tak rahe. Amín.

¹⁷ Is maujúda jahán ke daulatmandon ko hukm de, kí magrúr na hon, aur nápaedár daulat par nahín, balki Khudá par ummed rakkhen, jo hamen lutf útháne ke liye sab chízen ifráat se detá hai; ¹⁸ aur neki karen, aur achchhe kámon men daulatmand banen, aur sakháwat par taiyár, aur imdad par mustá'idd hon; ¹⁹ aur áyanda ke liye apne wáste ek achchhí bunyád qáim kar rakkhen, táki haqiqí zindagi par qabza karen.

²⁰ Ai Timuthiyus, is amánat ko hifázat se rakh; aur jis 'ilm ko 'ilm kahná hí galat hai, us kí behúda bakwás aur mukhálafaton par ta-wajjuh na kar. ²¹ Ba'z us ká iqrár karke imán se bargashta ho gaye hain.

Tum par fazl hotá rahe.

^a Yá sánda rakhá.

^b Yún. Khudá . . . aur Yisú' Masih . . . ke sámne.

^c Yún. waqton.

TÍMUTHIYUS KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

DÚSRÁ KHATT.

Du'á e k̄hair.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo us zin-dagi ke wa'de ke muwáfíq jo Masíh Yisú' men hai, Khudá kí marzí se Masíh Yisú' ká rasúl hai, ² piyáre farzand Tímuthiyus ke nám.

Fazl, rahm, aur itminán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

Tímuthiyus se rasúl kí mahabbat, aur us kí k̄hidmat ke báre men nasihatén.

³ Jis Khudá kí 'ibádat main sáf dil ^a se báp dádon ke taur par kartá hún, us ká shukr hai ki apní du'áon men bilá nága tujhe yád rakhtá hún; ⁴ aur tere ánsúon ko yád karke rát din terí muláqát ká mushtáq rahtá hún, táki khushí men bhar jáún; ⁵ aur mujhe terá wuh beriyá ímán yád diláyá gayá hai, jo pahle terí ná-ní Lois, aur terí máñ Yúnike rakhtí thí, aur mujhe yaqín hai, ki tú bhí rakhtá hai. ⁶ Isí sabab se main tujhe yád dilátá hún, ki tú Khudá kí us ní'mat ko chamká de, jo mere háth rakhne ke bá'is tujhe hásil hai. ⁷ Kyúnki Khudá ne hamen dahshat kí ruh nahín, balki qudrat, aur mahabbat, aur tarbiyat ^b kí ruh dí hai.

⁸ Pas hamáre Khudáwand kí gawáhi dene se, aur mujh se jo us ká qaidí hún, sharm na kar; balki Khudá kí qudrat ke muwáfíq khushkhabarí ^c kí khátir mere sáth dukh uthá, ⁹ jis ne hamen naját dí, aur pák buláwe se buláyá, hamáre kámon ke muwáfíq nahín, balki apne k̄háss iráde, aur us fazl ke muwáfíq jo Masíh Yisú' men ham par azal se ^d húa; ¹⁰ magar ab hanuáre Munjí Masíh Yisú' ke zuhúr se záhír húa, jis ne maut ko nest, aur zindagí aur baqá ko us khushkhabarí ^e ke wasíle se raushan kar díyá, ¹¹ jis ke liye main manáadí karnewálá, aur rasúl, aur ustád muqarrar húa. ¹² Isí bá'is se main yih dukh bhí uthátá hún: le-kin sharínátá nahín; kyúnki jis ká main ne yaqín kiya hai use jántá hún; aur mujhe yaqín hai ki wuh merí amánat kí us dín tak hifázat kar saktá hai. ¹³ Jo sahíh báten tú ne mujh se sunín, us ímán aur mahabbat ke sáth ^e jo Masíh Yisú' men hai, un ká k̄háka yád rakh. ¹⁴ Rúhu'l Quds ke wasíle se jo ham men basá húa hai, is achchhí amá-nat kí hifázat kar.

¹⁵ Tú yih jántá hai, ki Ásiya ke sab log mujh se phir gaye, jin men

^a Yá kánshans.

^b Yá hoshyárfí.

^c Yá Injíl.

^d Yún, azalá zamánon se peshtar.

^e Yún. men.

se Fūgilus aur Hirmugines haiṇ. ¹⁶ Khudāwand Unesifurus ke gharāne par rahm kare, kyūnki us ne bahut daf'a mujhe tāzadam kiyā, aur merī qaid^a se sharminda na hūā; ¹⁷ balki jab wuh Roma men āyā, to koshish se talāsh karke mujh se milā; ¹⁸ (Khudāwand use yih bakhshe, ki us din us par Khudāwand kā rahm ho;) aur us ne Ifisus men jo jo khidmaten kin, tū unhen khūb jāntā hai.

2 ¹ Pas ai mere farzand, tū us fazl se jo Masīh Yisū^a men hai mazbūt ban. ² Aur jo bāten tū ne bahut se gawāhon ke sāmne mujh se sunī haiṇ, un ko aise diyānatdār ādmion ke sipurd kar, jo auron ko bhī sikhāne ke qābil hon. ³ Masīh Yisū^a ke achchhe sipāhī kī tarah mere sāth dukh uṭhā. ⁴ Koī sipāhī jab larāī ko jātā hai apne āp ko dunyā ke mu'āmalon men nahīn phānsātā, tāki apne bhartī karne-wāle ko khush kare. ⁵ Dangal men muqābala karne-wālā bhī, agar us ne bāqā'ida muqābala na kiyā ho, to sihrā nahīn pātā. ⁶ Jo kisān mihnāt kartā hai, paidāwār kā hissa pahle usī ko milnā chāhiye. ⁷ Jo main kahtā hūn us par gaur kar; kyūnki Khudāwand tujhe sārī bāton kī samajh degā. ⁸ Yisū^a Masīh ko yād rakh, jo murdon men se jī uṭhā hai, aur Dāūd kī nās se hai, merī us khushkhabarī^b ke muwāfiq ⁹ jis ke liye main badkār kī tarah dukh uṭhātā hūn, yahan tak ki qaid hūn; magar Khudā kā kalām qaid nahīn. ¹⁰ Isī sabab se main barguzida logon kī khātir sab kuchh sahtā hūn, tāki wuh bhī us najāt ko jo Masīh Yisū^a men hai, abadī jalāl samet hāsīl karen. ¹¹ Yih bāt sach hai, ki Jab ham us ke sāth mar gaye, to us ke

sāth jenge bhī: ¹² agar ham dukh sahenge, to us ke sāth bādshāhī bhī karenge; agar ham us kā inkār karenge, to wuh bhī hamārā inkār karegā; ¹³ agar ham bewafā ho jāenge^c, tau bhī wuh wafādār^d rahēgā, kyūnki wuh āp apnā inkār nahīn kar saktā.

Sukh ta'lim aur chāl chalan ke mukhālifon ke bare men.

14 Yih bāten unhen yād dilā, aur Khudāwand^e ke sāmne tākīd kar, ki lafzī takrār na karen, jis se kuchh hāsīl nahīn, balki sunnewāle bigar jāte haiṇ. ¹⁵ Apne āp ko Khudā ke sāmne maqbūl, aur aise kām karne-wāle kī tarah pesh karne kī koshish kar, jis ko sharminda honā na pare, aur jo haqq ke kalām ko durustī se kām men lātā ho. ¹⁶ Lekin behūda bakwās se parhez kar, kyūnki aise shakhs aur bhī bedīnī men taraqqī karenge, ¹⁷ aur un kā kalām ākila^f kī tarah khātā chālā jāegā; Humīnāyus aur Pīletus un hī men se haiṇ: ¹⁸ wuh yih kahkar ki qiyāmat ho chukī hai, haqq se gumrah ho gaye haiṇ, aur ba'z kā imān bigarte haiṇ. ¹⁹ Tāham Khudā kī mazbūt bunyād qām rahtī hai, aur us par yih muhr hai, ki Khudāwand apnon ko pahchāntā hai: aur, Jo koī Khudāwand kā nām letā hai, nārāstī se bāz rahe. ²⁰ Bare ghar men na sirf sone chāndī hī ke bartan hote haiṇ, balki lakrī aur mittī ke bhī; ba'z 'izzat aur ba'z zillat ke liye. ²¹ Pas jo koī in se 'alāhida hokar apne taīn pāk karegā, wuh 'izzat kā bartan, balki lakrī aur mittī ke bhī; ba'z aur muqaddas banegā, aur Mālik ke kām ke lāiq, aur har nek kām ke liye taiyār hogā. ²² Jawānī kī khwāhishon se bhāg, aur jo pāk dil ke sāth Khudāwand se du'ā

^a Yūn. zanītr.^d Yā sachchā.^b Yā Injīl.^e N. Khudā.^c Yūn. imān na rakkhenge.^f Yā saḥt qīm ke phore.

mángte^a haiñ, un ke sáth rástbázi, aur imán, aur mahabbat, aur sulh ká talib ho. ²³ Lekin bewuqúfi aur nádání ki hujjatón se kanára kar, kyúñki tú jántá hai ki un se jhagre paidá hote haiñ. ²⁴ Aur munásib nahín, ki Khudáwand ká banda jhagrá kare, balki sab ke sáth narmí kare, aur ta'lim dene ke láiq, aur burdbár ho, ²⁵ aur mukhálifón ko halímí se tádib kare; sháyad Khudá unheñ tauba ki taufiq bakhshe, táki wuh haq ko pahcháñe, ²⁶ aur Khudáwand ke bande ke^b háth se Khudá ki^c marzi ke asr hokar, Íblís ke phande se chhúñe.

Bediní ke bañhte waqt, rasúl ke chál chalan aur ta'lim kí pairawí karní.

3 ¹ Lekin yih jáñ rakh, ki akhír zamáne men bure din áenge. ² Kyúñki ádmí khudgaraz, zardost, shekhíábáz, magrúr, badgo, mán báp ke náfarmán, náshukr, nápák, ³ taba'í mahabbat se kháíl, sangdil, tuhmat lagánewále, bezabt, tund-mizáj, nekí ke dushman, ⁴ dagábáz, dhíth, ghamand karnewále, Khudá kí nisbat 'aish o 'ishrat ko ziyáda dost rakhnewále hongé; ⁵ wuh dindári kí waza' to rakkhenge, magar us ke asar ko qabúl na karenge; aison se bhí kanára karná. ⁶ In hí men se wuh log haiñ, jo gharon men dabe páñw ghus áte haiñ, aur un chhachhori 'auraton ko qábú men kar lete haiñ, jo gunáhon men dábi húí haiñ, aur tarah tarah kí káwá-hishon ke bas men haiñ; ⁷ aur haméshe ta'lim páti rahtí haiñ, magar haq kí pahcháñ tak kabhí nahín pahunchtíñ. ⁸ Aur jis tarah kí Yannes aur Yambres ne Músá kí mukhálafat kí thí, isí tarah yih log

bhí haq kí mukhálafat karte haiñ. Yih aise ádmí haiñ, jin kí 'aql bigrí húí hai, aur wuh imán ke ítibár se námaqbul haiñ. ⁹ Magar is se ziyáda na barh sakenge, is wáste kí in kí nádání sab ádmion par záhír ho jáegi, jaise un kí bhí ho gayí thí. ¹⁰ Lekin tú ne ta'lim, chál chalan, iráde, imán, tahammul, mahabbat, sabr, satáe jáne, aur dukh útháne men meri pairawí kí; ¹¹ ya'ní aise dukhon men, jo Antákiyá aur Iku-niyum aur Lustra men mujh par pare, aur áur dukhon^d men bhí jo main ne útháe haiñ, magar Khudáwand ne mujhe un sab se chhurá liyá. ¹² Balki jitne Masíh Yisú^e men dindári ke sáth zindagí guzárná cháhte haiñ, wuh sab satáe jáenge. ¹³ Aur bure aur dhokebáz ádmí fareb dete aur fareb kháte hús bigarte chale jáenge. ¹⁴ Magar tú un báton par jo tú ne síkhí thín, aur jin ká yaqín tuihe diláyá gayá thá, yih jáñkar qáim rah, kí tú ne unheñ kin logon se síkhá thá; ¹⁵ aur tú bachpan se un pák nawishton se wáqif hai, jo tuihe Masíh Yisú^e par imán láne se naját hásil karne ke liye dánái bakhs sakte haiñ. ¹⁶ Har ek sahifa jo Khudá ke ilhám se hai,^e ta'lim, aur ilzám, aur isláh, aur rástbázi men tarbiyat karne ke liye fúidamand bhí hai; ¹⁷ táki mard í Khudá kámil bane, aur har ek nek kám ke liye bi'l'kull taiyár ho jáe.

Rasúl kí jalá honewálí shahádát.

4 ¹ Khudá aur Masíh Yisú^e ko jo zindon aur murdon kí 'adálat karegá, gawáh karke^f, aur us ke zuhúr aur bádsháhát ko yád dilákar main tuihe tákid kartá hún, ² kí tú

^a Yún. Khudáwand ko pukárte.

^b Yún. us ké.

^c Yá Har ek sahífa Khudá ke ilhám se hai, aur.

^d Yún. aur us ke.

^e Yún. aur aise satáe jáne.

^f Yún. Masíh Yisú^e . . . ke sámne.

kalām kī manādī kar; waqt aur bewaqt musta'idd rah; har tarah ke tahammul aur ta'lim ke sāth samjhā de, aur malāmat aur nasihat kar. ³ Kyūnki aisā waqt āegā, ki log sahīh ta'lim kī bardāshht na karenge, balki kānon kī khujlī ke bā'is apnī apnī khwāhishon ke muwāfiq bahut se ustād kar lenge; ⁴ aur apne kānon ko haqq kī taraf se pherkar, kahā-niyon par mutawajjih honge. ⁵ Magar tū sārī bāton men hoshyār rah; dukh ūthā; bashārat^a kā kām anjām de; apnī khidmat ko purā kar. ⁶ Kyūnki main ab qurbān ho rahā^b hūn, aur mere kūch kā waqt ā pahunchā hai. ⁷ Main achchhī kushī la chukā, main ne daur ko khatm kar liyā, main ne imān ko mahfūz rakkhā. ⁸ A'yanda ke liye mere wāste rāstbāzī kā wuh tāj rakkhā hūā hai, jo 'ādil munsif, ya'nī Khudāwand, mujhe us din degā; aur sirf mujhe hī nahīn, balki un sab ko bhī, jo us ke zuhūr ke ārzū-mand hon^c.

Akhīrī khabaren aur ahkām.

⁹ Mere pās jalā āne kī koshish kar: ¹⁰ kyūnki Demās ne ismaujūda jahān ko pasand karke mujhe chhor diyā, aur Thissalunike ko chalā gayā, aur Kreskens Galatiya ko, aur Titus Dalmatiya ko. ¹¹ Sirf Lúqā mere pās hai. Marqus ko sāth lekar ā jā; kyūnki khidmat ke liye wuh mere kām kā hai. ¹² Tukhikus ko

main ne Ihsus bhej diyā hai. ¹³ Jo choga main Troās men Karpus ke hān chhor āyā hūn, jab tū āe, to wuh, aur kitāben, khāsskar raqq ke tūmār, letā āiyo. ¹⁴ Sikandar thāthere ne mujh se bahut burāiyān kīn: Khudāwand use us ke kāmōn ke muwāfiq badlā degā. ¹⁵ Us se tū bhī khabardār rah: kyūnki us ne hamārī bāton kī barī mukhālafat kī. ¹⁶ Merī pahī jawābdihi ke waqt kisī ne merā sāth na diyā, balki sab ne mujhe chhor diyā: kāsh ki unhen is kā hīsāb denā na pāre. ¹⁷ Magar Khudāwand merā madadgār thā, aur us ne mujhe tāqat bakhshī, tāki merī ma'rifat paigām kī purī manādī ho jāe, aur sab gair-qaumen sun len; aur main sher ke munh se chhurāyā gayā. ¹⁸ Khudāwand mujhe har ek bure kām se chhurāegā, aur apnī āsmānī bādshāhat men sahīh salāmat pahunchā degā; us kī tamjīd ābadu'l ābād hotī rahe. Amīn.

Salām aur du'ā.

¹⁹ Priska aur Akwila se, aur Onesifurus ke khāndān se salām kah. ²⁰ Irāstus Kurinthus men rahā; aur Trufimus ko main ne Miletus men bīnār chhorā. ²¹ Jāron se pahle mere pās ā jāne kī koshish kar. Yúbulus, aur Púdēns, aur Línus, aur Klaudiya, aur āur sāre bhāī tujhe salām kahte hain.

²² Khudāwand terī rūh ke sāth rahe. Tum par fazl hotā rahe.

^a Yūn. *mubashshir*.

^c Yūn. *jinhon ne us ke zuhūr se mahabbat kī hai*.

^b Yūn. *aragh ke taur par bahāyā jātā*.

TITUS KE NÁM

PAULUS RASU'L KA' KHATT'

Du'á e k̄hair.

I ¹ Paulus ki taraf se, jo Khudá ká banda aur Yisú' Masih ká rasúl hai, (Khudá ke barguzídon ke imán, aur us haqq kí pahchán ke mutábíq, jo dindári ke muwáfíq hai, ² us hamesha kí zindagi kí unmed par, jis ká wa'da azal se ³ Khudá ne kiyá hai, jo jhúth nahín bol saktá, ⁴ aur us ne munásib waqton par apne kalám ko us paigám men zahir kiyá, jo hamáre Munjí Khudá ke hukm ke mutábíq mere sipurd húa,) ⁵ imán kí shirkat ke rú se sachche farzand Titus ke nám.

Fazl aur itminán Khudá Báp aur hamáre Munjí Masih Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

Krete kí kalisiyá ke intizám ke báre men nasihat.

⁶ Main ne tujhe Krete men is liye chhorá thá, kí tú báqí rahí húi báton ko durust kare; aur mere hukm ke mutábíq shahr ba shahr aise buzurgon ⁷ ko muqarrar kare, ⁸ jo beilzám, aur ek ek bíwí ke shauhar hon, aur un ke bachche imándár, aur badchalní aur sarkashí ke ilzám se pák hon; ⁹ kíyúñki nigahbán ¹⁰ ko Khudá ká mukhtár hone kí wajh se beilzám honá cháhiye; na khudráe ho, na gussawar; na nashe men gul machánewálá, na már píñ karnewálá; aur na nájáiz

nafa' ká lálchí; ¹¹ balki musáfirparwar, k̄hairdost, muttaqí, munsif-mizáj, pák, aur zabt karnewálá ho; ¹² aur imán ke kalám par, jo is ta'lim ke muwáfíq hai, qáim ho, táki sahíh ta'lim ke sáth nasihat bhí kar sake, aur mukhálifon ko qáil bhí kar sake.

Kalisiyá men jhúthe mu'allimon ká munh band karná.

¹³ Kíyúñki bahut se log sarkash, aur behúdago, aur dagábáz hain, khásskar makhtúnon men se; ¹⁴ in ká munh band karná cháhiye; yih log nájáiz nafa' kí k̄hatír násháista báten sikhákar ghar ke ghar tabáh kar dete hain. ¹⁵ Un hí men se ek shakhs ne kahá hai, jo kháss un ká nabi thá, kí Kretí hamesha jhúthe, múzí jánwar, ahadí kháu hote hain. ¹⁶ Yih gawáhlí sach hai; pas unhen sakht malámat kiyá kar, táki un ká imán durust ho jáe, ¹⁷ aur wuh Yahúdíon kí kahániyon aur un ádmíon ke hukmon par tawajjuh na karen, jo haqq se gumráh hote hain. ¹⁸ Pák logon ke liye sab chízen pák hain; magar gunáh-álúda aur beimán logon ke liye kuchh bhí pák nahín, balki un kí 'aql aur dil ¹⁹ dono gunáhalúda hain. ²⁰ Wuh Khudá kí pahchán ká da'wá to karte hain, magar apne kámon se us ká inkár karte hain, kíyúñki wuh makrúh aur náfarmán

• Yún, azalí namánon se peshtar.
• Yá bishap.

• Yá priestutiron.
• Yá kánshans.

haiñ, aur kisí nek kám ke qábil nahín.

Tarah tarah ke logon ko samjháne ki hídáyat.

2 ¹ Lekin tú wuh báten bayán kar, jo sahíh ta'lim ke munásib haiñ; ² ya'ní yih ki búrho mard parhezgár, sanjída, aur muttaqí hon, aur un ká ímán, aur mahabbat, aur sabr sahíh ho. ³ Isí tarah búrhí 'auraton ki bhi waza' muqaddason kí sí ho; tuhmat lagánewálí, aur ziyáda mai píne men mubtílá na hon, balki achchhí báten sikhánewálí hon; ⁴ táki jawán 'auraton ko sikháen, ki apne shauharon ko piyár karen, bachchon ko piyár karen, ⁵ aur muttaqí, aur pákdáman, aur ghar ká kárbár karne-wálí, aur mihrbán hon, aur apne apne shauharon ke tábi' rahen, táki Khudá ká kalám badnám na ho. ⁶ Jawán ádmion ko bhi isí tarah nasihat kar, ki muttaqí banen. ⁷ Sári báton men apne ap ko nek kámon ká namúna baná. Terí ta'lim men safáí, aur sanjídagi, ⁸ aur aisi sihhatkalámi páf jáe, jo malámat ke láiq na ho; táki mukhálif ham par 'aib lagáne ki koi wajh na pákar sharminda ho jáe. ⁹ Naukaron ko nasihat kar, ki apne málikon ke tábi' rahen, aur sab báton men unhen khush rakkhen; aur un ke hukm se kuchh inkár na karen; ¹⁰ chori cháláki na karen; balki har tarah kí diyánatdári achchhí tarah záhir karen; táki un se har bát men hamáre Munjí Khudá kí ta'lim ko raunaq ho. ¹¹ Kyúñki Khudá ká wuh fazl záhir húá hai, jo sáre ádmion kí naját ká bá'is hai, ¹² aur hamen tarbiyat detá hai, táki bedíni aur dunyawí khwáhishon ká inkár karke, is maujúda

^a Yá buzurg Khudá aur apne Munjí.

jahán men parhezgári, aur rástbázi, aur dindári ke sáth zindagi guzáren; ¹³ aur us mubáarak ummed, ya'ní apne buzurg Khudá aur Munjí^a Yisú^a Masih ke jalál ke záhir hone ke muntazir rahen; ¹⁴ jis ne apne ap ko hamáre wáste de diyá, táki fidya hokar hamen har tarah kí bedíni se chhurá le, aur pák karke apní kháss milkiyat ke liye ek aisi ummat banáe, jo nek kámon men sargarm ho.

¹⁵ Púre ikhtiyár ke sáth yih báten kah, aur nasihat de, aur malámat kar. Koi terí hiqárat na karne páe.

3 ¹ Un ko yád dilá, ki hákimon aur ikhtiyárwálon ke tábi' rahen, aur un ká hukm mánen; aur har nek kám ke liye musta'idd rahen; ² kisí kí badgoi na karen; takrári na hon; balki narminizáj hon, aur sab ádmion ke sáth kamál halími se pesh áen. ³ Kyúñki ham bhi páhle nádán, náfarmán, fareb khánewále, aur rang ba rang kí khwáhishon, aur 'aish 'ishrat ke bande the; aur badkhwáhi aur hasad men zindagi guzáre the; nafrat ke láiq the, aur ápas men kína rakhte the. ⁴ Magar jab hamáre Munjí Khudá kí mihrbání, aur insán ke sáth us kí ulfat záhir hui; ⁵ to us ne ham ko naját di, magar rástbázi ke kámon ke sabab nahín, jo ham ne khud kiye, balki apní rahmat ke mutábiqu nayí paidáish ke gusl aur Rúhu'l Quds ke hamen nayá banáne ke wasíle se, ⁶ jise us ne hamáre Munjí Yisú^a Masih kí ma'rifat ham par ifrát se názil kiya^b; ⁷ táki ham us ke fazl se rástbáz thahrkar, hamesha kí zindagi kí ummed ke mutábiqu wáris banen. ⁸ Yih bát sach hai, aur main cháhtá hún, ki tú in báton

^b Yún. baháyd

ká yaqíní taur se da'wá kare; táki jinhon ne Khudá ká yaqín kiyá hai, wuh achhe kámon men lage rahne ká khayál rakkhen. Yih báten bháí aur ádmíon ke wáste fáidamand hain. ⁹ Magar bewu-qúfi kí hujjatón, aur nasabnámon, aur jhagron ^a, aur un laráiyon se jo shari'at kí bábat hon, parhez kar, is liye kí yih láhásil aur befáida hain. ¹⁰ Ek do bár nasihat karke bid'atí shakhs se kanára kar, ¹¹ yih jánkar kí aisá shakhs bargashta ho gayá hai, aur apne áp ko mujrim þahrákar gunáh kartá rahtá hai.

Ákhiri ahhám, salám, aur du'á.

¹² Jab main tere pás Artimás yá Tukhikus ko bhejún, to mere pás Nikupulis áne kí koshish karná: kýunki main ne wahín jará kátne ká qasd kar liyá hai. ¹³ Zenás 'álim i shara' aur Apullos ko koshish karke rawána kar de, is taur par kí un ko kisí chíz kí hájat na rahe; ¹⁴ aur hamáre log bhí zarúraton ko rafa' karne ke liye achhe kámon men lage rahná síkhen, táki bephal na rahen.

¹⁵ Mere sab sáthí tujhe salám kah-te hain. Jo imán ke rú se hamen 'azíz rakhte hain, un se salám kah.

Tum sab par fazl hotá rahe.

FILEMON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA' KHATT.

Du'á e þhair.

¹ Paulus kí taraf se, jo Masíh Yisú' ká qaidí hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, apne 'azíz aur hamkhidmat Filemon, ² aur bahin Affiya, aur apne hamsipáh Arkhippus, aur Filemon ke ^b ghar kí kalásiyá ke nám.

³ Fazl aur itmínán hamáre Báp Khudá, aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumhen hásil hotá rahe.

Filemon kí mahabbat kí ta'rif.

⁴ Main terí us mahabbat ká aur imán ká hál sunkar jo sáre muqad-

dason ke sáth, aur Khudáwand Yisú' par hai, ⁵ hamesha apne Khudá ká shukr kartá hún, aur apní du'áon men tujhe yád kartá hún, ⁶ táki tere imán kí shirákat tumhári^c har khúbi kí pahchán men Masíh ke wáste mu'assir ho. ⁷ Kýunki, ai bhái, mujhe terí mahabbat se bahut khushí aur tasallí hui; is liye kí tere sabab se muqaddason ke dil táza hue hain.

Filemon ke naumuríd gulám, ya'ní Unesimus, kí sífáris.

⁸ Pas agarchi mujhe Masíh men barí dilerí to hai, kí tujhe munásib

^a N. jhagre.

^b Yún. tere.

^c N. hamárit.

hukm dún; ⁹ magar mujhe yih ziyáda pasand hai, ki main búrhá Paulus, balki is waqt Masíh Yisú' ká qaidí bhí hokar, mahabbat kí ráh se iltimás karún. ¹⁰ So apne farzand Unesimus kí bábat, jo qaid kí hálat men mujh se paidá húa, tujh se iltimás kartá hún. ¹¹ Pahle to wuh kuchh tere kám ká na thú, magar ab tere aur mere dono ke kám ká hai: ¹² khud usí ko, ya'ní apne kaleje ke tukre ko, main ne tere pás wápas bhejá hai. ¹³ Us ko main apne hí pás rakhná cháhtá thú, táki terí taraf se is qaid men, jo khushkhabarí^a ke bá'is hai, merí khidmat kare. ¹⁴ Lekin terí marzí ke bagair main ne kuchh karná na cháhá, táki terá nek kám lácharí se nahín, balki khushí se ho. ¹⁵ Kyúñki mumkin hai ki wuh tujh se is liye thorí der ke wáste judá húa ho, ki hamesha tere pás rahe; ¹⁶ magar ab se gulám kí tarah nahín, balki gulám se bihtar hokar, ya'ní aise bhái kí tarah rahe, jo jism men bhí aur Khudáwand men bhí^b merá niháyat 'azíz ho, aur terá is se bhí kahín ziyáda. ¹⁷ Pas agar tú mujhe sharik jántá hai, to use is tarah

qabúl karná jis tarah mujhe. ¹⁸ Aur agar us ne terá kuchh nuqsán kiyá hai, yá us par terá kuchh átá hai, to wuh mere nám likh le; ¹⁹ main Paulus apne háth se likhtá hún, ki khud adá karúngá; aur is ke kahne kí kuchh hájat nahín, ki merá qarz jo tujh par hai, wuh tú khud hai. ²⁰ Ai bhái, main cháhtá hún, ki mujhe terí taraf se Khudáwand men khushí hásil ho: Masíh men mere dil ko táza kar. ²¹ Main terí farmánbardarí ká yaqín karke tujhe likhtá hún, aur jántá hún ki jo kuchh main kahtá hún, tú us se bhí ziyáda karegá. ²² Is ke siwá, mere liye thahrne kí jagah taiyár kar; kyúñki mujhe ummed hai, ki main tumhárí du'áon ke wasíle se tumhen bakhshá jáúngá.

Salám aur du'á.

²³ Ipafrás jo Masíh Yisú' men mere sáth qaid hai, ²⁴ aur Marqus, aur Aristarkhus, aur Demás, aur Lúqá, jo mere hamkhidmat haiñ, tujhe salám kahte haiñ.

²⁵ Hamáre^c Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumhárí rúh par hotá rahe. Amín^d.

^a Yá Injíl.

^c N. Hamáre na dárád.

^b Yún. Khudáwand men.

^d N. Amín na dárád.

IBRÁNÍON KE NÁM

KA' KHATT.

*Ibnul'láh hone ke sabab se firishton par
Masih ki fuuqiyat.*

I ¹ Agle zamáne men Khudá ne bápádádon se hissa ba hissa aur tarah ba tarah nabíon kí ma'rifat^a kalám karke, ² is zamáne ke ákhir men ham se Bete kí ma'rifat^a kalám kiyá, jise us ne sári chizon ká wáris thahráya, aur jis ke wasíle se us ne 'álam bhí paidá kiye; ³ wuh us ke jalál ká partau, aur us kí zát ká naqsh hokar, sab chizon ko apní qudrat ke kalám se sambháltá hai; wuh gunáhon ko dhokar 'álam i bálá par Kibriyá kí dahiní taraf já baithá; ⁴ aur firishton se isí qadr buzurg ho gayá, jis qadr us ne mírás men un se afzal nám páya. ⁵ Kyúnki firishton men se us ne kab kisi se kahá, ki

^b Tú merá Betá hai,
Áj tú mujh se paidá húa?

Aur phir yih, ki
^c Main us ká Báp húngá,
Aur wuh merá Betá hogá?

⁶ Aur jab pahlaute ko dunyá men phir látá hai, to kahtá hai, ki ^d Khudá ke sab firishte use síjda karen. ⁷ Aur firishton kí bábat yih kahtá hai, ki
^e Wuh apne firishton ko hawáen^f,
Aur apne khádímon ko ág ke shu'le banátá hai:

⁸ Magar Bete kí bábat kahtá hai, ki
^g Ai Khudá terá takht abadu'l ábád rahegá;

Aur terí^h bádsháhat ká 'asá rástí ká 'asá hai.

⁹ Tú ne rástbázi se mahabbat, aur badkári se 'adawat rak-khí;

Isí sabab se Khudá, ya'níⁱ tere Khudá ne khushí ke tel se, Tere sáthion kí banisbat tujhe ziyáda masah kiyá.

¹⁰ Aur yih, ki

^k Ai Khudáwand, tú ne ibtidá men zainín kí neo dálí,
Aur ásmán tere háth kí kárigarí hai;

¹¹ Wuh nest ho jáenge; magar tú baqí rahegá:

Aur wuh sab poshák kí mánind puráne ho jáenge:

¹² Tú unhen chádáar kí tarah lape-
tegá,

Aur wuh poshák kí tarah badal jáenge:

Magar tú wuhí hai,
Aur tere baras khatm na honge.

¹³ Lekin us ne firishton men se kisi ke báre men kab kahá, ki

^l Tú merí dahiní taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon tale kí chaukí na kar dún?

¹⁴ Kyá wuh sab khidmatguzár rú-
hen nahín, jo naját kí mírás páne-
wálon kí khátir khidmat ko bhejí
játí hai?

^a Yún. men.

^d Zabúr 97. 7 aur Istisná 32. 43 ká Yúnání tarjuma.

^f Yá ruhén.

ⁱ Yá Isí sabab se, ai Khudá.

^b Zabúr 2. 7.

^g Zabúr 45. 6, 7.

^k Zabúr 102. 25-27.

^e 2 Samwíl 7. 14.

^h Zabúr 104. 4.

ⁱ N. us kí.

^j Zabúr 110. 1.

Masih ke paigām ke sunnewālon ki zimmedāri.

2 ¹ Is liye jo bāten ham ne sunīn, un par āur bhī dīl lagākar gaur karnā chāhiye, tāki bahkar un se dūr na chale jāen. ² Kyūnki jo kalām frishton ki ma‘rifat farmāyā gayā thā, jab wuh qāim rahā, aur har qusūr aur nāfarmānī kā thīk thīk badlā milā: ³ to itnī barī najāt se gāfil rahkar ham kyūnkarbach sakte haiñ? jis kā bayān pahle Khudāwand ke wasīle se hūā, aur sunnewālon se hamen pāya e subūt ko pahunchā; ⁴ aur sāth hī Khudā bhī apnī marzi ke muwāfiq, nishānon, aur ‘ajīb kāmnon, aur tarah tarah ke mu‘jizon, aur Rūhu’l Quds ki nī‘maton * ke zarī‘e se us ki gawāhī detā rahā.

Ādamzād bankar, aur maut kā dukh uṭhākar, frishton par Masih ki fau- qiyat.

⁵ Us ne us ānewāle jahān ko, jis kā ham zikr karte haiñ, frishton ke tābī‘ nahīn kiyā. ⁶ Balki kisī ne kisī mauqa‘ par yih bayān kiyā hai, ki

^b Insān kyā chīz hai, jo tū us kā khayāl kartā hai?

Yā ādamzād kyā hai, jo tū us par nigāh kartā hai?

⁷ Tū ne use frishton se kuchh hī kam kiyā;

Tū ne us par jalāl aur ‘izzat kā tāj rakkhā.

Aur apne nāthon ke kāmnon par use ikhtiyār bakhshā *;

⁸ Tū ne sab chīzen tābī‘ karke us ke pānwon tale kar dī haiñ.

Pas jis sūrat men us ne sab chīzen us ke tābī‘ kar dīñ, to us ne koī chīz aisī na chhorī, jo us ke tābī‘ na kī ho. Magar ham ab tak sab chīzen us ke tābī‘ nahīn dekhte. ⁹ Albatta us ko dekhte haiñ, jo frishton se

kuchh hī kam kiyā gayā, ya‘nī Yisū‘ ko, ki maut kā dukh sahne ke sabab jalāl aur ‘izzat kā tāj use pahināyā gayā hai, tāki Khudā ke faiz se wuh har ek ādmī ke liye maut kā maza chakkhe. ¹⁰ Kyūnki jis ke liye sab chīzen haiñ, aur jis ke wasīle se sab chīzen haiñ, us ko yihī munāsib thā, ki jab bahut se beton ko jalāl men dākhil kare, to un kī najāt ke bānī ko dukhon ke zarī‘e se kāmīl kar le. ¹¹ Is liye ki pāk karnewālā aur pāk honewāle sab ek hī asl se haiñ: isī bā‘is wuh unhen bhāī kahne se nahīn sharmātā. ¹² Chunāñchi kahtā hai, ki

^d Terā nām main apne bhāiyon se bayān karūngā,

Kalisiyā men terī hamd ke gīt gūngū.

¹³ Aur phir yih, ki * Main us par bharosā rakkhūngā. Aur phir yih, ki ^e Dekh, main un larkon samet jinhen Khudā ne mujhe diyā. ¹⁴ Pas jis sūrat men kī larke khūn aur gosht men sharik haiñ, to wuh khud bhī un kī tarah un men sharīk hūā; tāki maut ke wasīle se us ko jise maut par qudrat hāsīl thī^e, ya‘nī Iblīs ko, tabāh kar de; ¹⁵ aur jo ‘umr bhar maut ke dar se gulāmī men giriftār rahe, unhen chhurā le.

¹⁶ Kyūnki wāqī‘ men wuh frishton kā nahīn, balki Ibrāhīm kī nasl kā sāth detā hai. ¹⁷ Pas us ko sab bāton men apne bhāiyon kī mānind bannā lāzīm hūā; tāki ummat ke gunāhon kā kaffāra dene ke wāste, un bāton men jo Khudā se ‘ilāqa rakhtī haiñ, ek rahmdīl aur diyānat-dār sardār-kāhīn bane. ¹⁸ Kyūnki jis sūrat men us ne khud hī āzmāish kī hālat men dukh uṭhāyā, to wuh un kī bhī madad kar saktā hai, jin kī āzmāish hotī hai.

^a Yūn. tagatmon.

^d Zabūr 22, 23.

^b Zabūr 8, 4-6.

^e Zabūr 18, 2.

^c N. Aur apne bakhshā na dārad.

^f Yasha’yāh 8, 18.

^g Yā hai.

Músá par Masih kí fauqiyat. Us se phir jáne ká khatra.

3 ¹ Pas aī pák bháiyó, tum jo ásmání buláwe men sharík ho, us Rasúl aur Sardár-Káhin Yisú' par gaur karo, jis ká ham iqrár karte hain; ² jo apne muqarrar karnewále ke haqq men diyánatdár thá, jis tarah kí Músá us ke sáre ghar men thá. ³ Kyúñki wuh Músá se is qadr ziyáda 'izzat ke láiq samjhá gayá, jis qadr ghar ká banánewálá ghar se ziyáda 'izzatdár hotá hai. ⁴ Chunánchi har ek ghar ká koí na koí banánewálá hotá hai, magar jis ne sab chízen banáin, wuh Khudá hai. ⁵ Músá to us ke sáre ghar men khádím kí tarah diyánatdár rahá, táki áyanda bayán honewáli báton kí gawáhi de; ⁶ lekin Masih beṭe kí tarah us ke ghar ká mukhtár hai, aur us ká ghar ham hain, basharte ki apní díleri aur ummed ká fakhr ákhir tak mazbúti se qáim rakkhen. ⁷ Pas jis tarah kí Rúhu'l Quds farmátá hai,

^a Agar áj tum us kí áwáz suno,

⁸ To apne dílon ko sakht na karo, jis tarah kí gussa díláne ke waqt

Ázmáish ke din jangal men kiyá thá;

⁹ Jahán tumháre báp dádon ne mujhe jáñchá aur ázmáyá.

Aur chális baras tak mere kám dekhe.

¹⁰ Isí liye main us pusht se náráz húa,

Aur kahá, kí In ke dil hamesha gumráh hote rahte hain;

Aur inhon ne meri ráhon ko nahín pahcháñá;

¹¹ Chunánchi main ne apne gazab men qasam khái,

Kí yih mere áram men dákhil na hone páenge.

^a Zabúr 95. 7-11.

¹² Ai bháiyó, khabardár, tum men se kisi ká aisá burá aur beímán díla ho, jo zinda Khudá se phir jáe: ¹³ balki jis roz tak Áj ká díñ kahá játá hai, har roz ápas men nasihat kiyá karo, táki tum men se koí gunáh ke fareb men ákar sakhtdíla na ho jáe: ¹⁴ kyúñki ham Masih men sharík húa hain, basharte kí apne ibtidái bharose par ákhir tak mazbúti se qáim rahen: ¹⁵ chunánchi kahá játá hai, kí

^b Agar áj tum us kí áwáz suno,

To apne dílon ko sakht na karo.

Jis tarah kí gussa díláne ke waqt kiyá thá.

¹⁶ Kin logon ne áwáz sunkar gussa dílayá? kyá un sab ne nahín, jo Músá ke wasile Misr se nikle the?

¹⁷ Aur wuh kin logon se chális baras tak náráz rahá? Kyá un se nahín, jinhon ne gunáh kiyá, aur un kí láshen biyábán men parí rahín?

¹⁸ Aur kin kí bábat us ne qasam khái, kí wuh mere áram men dákhil na hone páenge, siwá un ke jinhon ne náfarmání kí? ¹⁹ Garaz ham dekhte hain, kí wuh beímání ke sabab dákhil na ho sake.

Khudá ke haqiqi áram se mahráam rahne ká andesha.

4 ¹ Pas jab us ke áram men dákhil hone ká wa'da báqí hai, to hamen ḍarná cháhiye, aisá na ho kí tum men se koí rahá húa ma'lúm ho. ² Kyúñki hamen bhi un hí kí tarah khushkhabari sunái gayí. Le-kin sune húa kalám ne un ko is liye kuchh fáida na diyá, kí sunnewálon ke dílon men imán ke sáth na baithá. ³ Aur ham jo imán láe, us áram men dákhil hote hain, jis tarah us ne kahá, kí

^c Main ne apne gazab men qasam khái.

^b Zabúr 95. 7.

^c Zabúr 95. 11.

Ki yih mere áram men dákhlil na hone páenge :

go biná e 'álam ke waqt us ke kám ho chuke the. ⁴ Chunánchi us ne sātweñ din ki bábat kisi mauqa' par is tarah kahá hai, ki ^a Khudá ne apne sáre kámon ko púra karke ^b sātweñ din áram kiya. ⁵ Aur phir is maqám par yih kahtá hai, ki

^c Wuh mere áram men dákhlil na hone páenge.

⁶ Pas jab yih bát báqi hai, ki ba'z us áram men dákhlil hon, aur jin ko pahle khushkhabari sunáí gayí thí, wuh náfarmáni ke sabab se dákhlil na hús; ⁷ to phir ek kháss din tháhrákar, itní muddat ke ba'd Dáúd ki kitáb men use Áj ká din kahtá hai, jaisá peshtar kahá gaya, ki

^d Agar áj tum us ki áwáz suno,

To apne dilon ko sakht na karo.

⁸ Aur agar Yahoshú' ne unhen áram men dákhlil kiya hotá, to wuh us ke ba'd dúse din ká zikr na kartá.

⁹ Pas Khudá ki ummat ke liye sabt ká áram báqi hai. ¹⁰ Kyúnki jo us ke áram men dákhlil húa, us ne bhí

Khudá ki tarah apne kámon ko púra karke ^b áram kiya. ¹¹ Pas áo, ham us áram men dákhlil hone kíkoshish karen, táki un ki tarah náfarmáni

karke koí shakhs gir na pare. ¹² Kyúnki Khudá ká kalám zinda aur mu'assir, aur har ek dodhári talwár se ziyáda tez hai, aur ján

aur rúh, aur band band, aur gúde gúde ko judá karke guzar játá hai,

aur dil ke khayálon aur irádon ko jánchtá hai. ¹³ Aur us se makhluqát ki koí chíz chhipí nahín, balki jis se ham ko kám hai us ki nazaron men

sab chízen khulí aur beparda hain.

Math ki kahánat ki khúbidn.

¹⁴ Pas jab hamará ek aisá bará

^a Páldáish 2. 2.

^b Zabúr 2. 7.

^c Yún. kámon se.

^d Zabúr 110. 4.

sardár-káhin hai, jo ásmánon se guzar gaya, ya'ní Khudá ká Betá Yisú', to áo, ham apne iqrár par qáim rahen. ¹⁵ Kyúnki hamará aisá sardár-káhin nahín, jo hamári kamzorion men hamará hamdard na ho sake, balki sári báton men hamári tarah ázmáyá gaya, táham begunáh rahá. ¹⁶ Pas áo, ham fazl ke takht ke pás dilerí se chalen, táki ham par rahm ho, aur wuh fazl hásil karen jo zarúrat ke waqt hamári madad kare.

¹ Kyúnki har sardár káhin ád-

míon men se muntakhab hokar ádmíon hí ke liye un báton ke wáste muqarrar kiya játá hai, jo Khudá se 'iláqa rakhtí hain, táki nazren

aur gunáhon ki qurbániáñ guzráne :

² aur wuh nádánon aur gumráhon se narmí ke sáth pesh áne ke qábil

hotá hai, is liye ki wuh khud bhí kamzori men mubtilá rahtá hai;

³ aur isi sabab se us par farz hai, ki gunáhon ki qurbáni jis tarah

ummat ki taraf se guzráne, usi tarah apní taraf se bhí chahráe.

⁴ Aur koí shakhs apne áp yih 'izzat ikhtiyár nahín kartá, jab tak Hárún

ki tarah Khudá ki taraf se buláyá na jáe. ⁵ Isi tarah Masíh ne bhí

sardár-káhin hone ki buzurgí apne taín nahín dí, balki usi ne dí, jis ne

us se kahá thá, ki

^c Tú merá Betá hai,

Áj tú mujh se paidá húa :

⁶ chunánchi wuh dúse maqám par bhí kahtá hai, ki

^d Tú Malik i Sidq ke taríqe ká

Abad tak káhin hai.

⁷ Us ne apní bashariyat ke dinon men, zor zor se pukárkar aur ánsú

bahá bahákar, usi se du'áen aur ilti-jáen kíñ, jo us ko maut se bachá

saktá thá, aur khudátarsi ke sabab

^e Zabúr 95. 11.

^f Yún. guzrántiy.

^d Zabúr 95. 7.

us ki suní gayí; ⁸ aur báwujúd Betá hone ke us ne dukh uthá uthákar farmánbardári síkhí; ⁹ aur kámil bankar apne sab farmánbardáron ke liye abadí naját ká bá'is húa; ¹⁰ aur use Khudá kí taraf se Malik í Sidq ke tariqe ke sardár-káhin ká khitáb milá.

Rúhání kshómi ke subab se 'Ibrání Masihíon ko nasíhat.

¹¹ Is báre men hamen bahut sí baten kahní hain, jin ká samjhána mushkil hai, is liye ki tum únchá sunne lage. ¹² Waqt ke khayál se to tumhen ustád honá cháhíye thá, magar ab is bāt kí hájat hai, ki koi shakhs Khudá ke kalám ke ibtidái usúl* tumhen phir síkháe; aur sakht gízá kí jagah tumhen dúdh píne kí hájat par gayí. ¹³ Kyúñki dúdh píte hue ko rástbázi ke kalám ká tajriba nahín hotá, is liye ki wuh bachoha hai. ¹⁴ Aur sakht gízá púri 'umr-wálon ke liye hotí hai, jin ke hawáss kám karte karte nek o bad men imtiyáz karne ke liye tēz^b ho gaye hain.

6 ¹ Pas áo, Masíh kí ta'lím kí ibtidái báten chhorakar kamál kí taraf qadam barháen, aur murda kámon se tauba karne, aur Khudá par imán lāne kí, ² aur baptism^c, aur háth rakhne, aur murdon ke jī uthne, aur abadí 'adálat kí ta'lím kí bunyád dobára na dálen. ³ Aur Khudá chāhe, to ham yihí karenge. ⁴ Kyúñki jin logon ke dil ek bār raushan ho gaye, aur wuh ásr-ání bakhshish ká maza chakh chuke, aur Rúhu'l Quds men sharik ho gaye, ⁵ aur Khudá ke 'umda kalám, aur áyanda jahán kí quwwaton ká záiqale chuke, ⁶ agar wuh bargashta ho jáen, to unhen tauba ke liye phir nayá banána námunkin hai, is liye

ki wuh Khudá ke Bete ko apní taraf se dobára salb dekar 'aláníya zalí karte hain. ⁷ Kyúñki jo zamín us báris ká páni pí letí hai, jo us par bār bār hotí hai, aur un ke káramad sabzi páidá kartí hai, jin kí taraf se us kí kásht bhí hotí hai, wuh Khudá kí taraf se barakat páti hai: ⁸ aur agar jháriyán aur únṭkatāre ugátí hai, to námaqbul, aur qarib hai kí la'nati ho, aur us ká aujám jaláyá jáná hai.

⁹ Lekin, ai 'azizo, agarchi ham yih báten kahte hain, táham tum-hári nisbat in se bihtar aur naját-wáli báton ká yaqín karte hain: ¹⁰ is liye kí Khudá beinsáf nahín, jo tumháre kám aur us mahabbat ko bhúl jáe, jo tum ne us ke nám ke wáste is tarah záhir kí, kí muqaddason kí khidmat kí, aur kar rahe ho. ¹¹ Aur ham is bāt ke árzúmand hain, ki tum men se har shakhs púri ummed ke wáste ákhir tak isi tarah koshish záhir kartá rahe: ¹² táki tum sust na ho jóo, balki un kí mánind bano, jo imán aur tahammul ke bá'is wa'don ke wáris hote hain.

¹³ Chunáñchi jab Khudá ne Ibrá-him se wa'da karte waqt qasam kháne ke wáste kisi ko apne se bará na páyá, to apní hí qasam khákar ¹⁴ kahá, kí 'Yaqínan main tujhe barakaton par barakaten bakhshúngá, aur teri aulád ko bahut barháúngá. ¹⁵ Aur is tarah sabr karke us ne wa'da kí húi chíz ko hásil kiya. ¹⁶ Admí to apne se bare kí qasam kháyá karte hain, aur un ke har qaziye ká ákhirí subút qasam se hotá hai. ¹⁷ Is liye jab Khudá ne cháhá, kí wa'de ke wárison par áur bhí sáf taur se záhir kare, kí merá iráda badal nahín saktá, to

* Yún. ke kalimát ke 'andáir yá istuqtádt.

^c Yá istibádon, yá quslon.

^b Yá mashháq.

^d Paidáish 22. 17.

qasam ko darmiyán men láya: ¹⁸ táki do betabdíl chizon ke bá'is, jin ke báre men Khudá ká jhúth bolná mumkin nahín, hamári pukhta taur se diljam'í ho jáe, jo panáh lene ko is liye daure hain, ki us ummed ko, jo sámne rakkhí húi hai, qabze men lāen; ¹⁹ wuh hamári ján ká aisá langar hai, jo sábit aur qáim rahtá hai, aur parde ke andar tak bhí pahunchtá hai; ²⁰ jahán Yisú' hamesha ke liye Malik i Sidq ke tariqe ká sardár-káhin bankar, hamári khátir pesh-rau ke taur par dákhil húa hai.

Malik i Sidq ki kahánat Masih ki abadí kahánat ki nazir.

7 ¹ Aur yih Malik i Sidq Shálem ká bádsháh, Khudá Ta'álá ká káhin, hamesha káhin rahtá hai: jab Ibráhim bádsháhon ko qatl karke wápas átá thá, to isí ne us ká istiqbál kiyá, aur us ke liye barakat cháhi; ² isí ko Ibráhim ne sab chizon kí dahyaki dí; yih awwal to apne nám ke ma'ni ke muwáfíq Rástbázi ká Bádsháh hai; aur phir Shálem, ya'ni Sul^a, ká bádsháh: ³ yih bebáp, bemán, benasabnáma hai, na us kí 'umr ká shurú', na zindagí ká ákhir, balki Khudá ke Bete ke mushábih thahrá.

⁴ Pas gaur karo kí yih kaisá buzurg thá, jis ko qaum ke buzurg Ibráhim ne lút ke 'umda se 'umda máli kí dahyaki dí. ⁵ Ab Lewi kí aulád men se jo kahánat ká 'uhda páte hain, un ko hukm hai ki ummat, ya'ni apne bháiyon se, agarchi wuh Ibráhim hí kí sulb se paidá húe hon, shari'at ke mutábíq dahyaki len: ⁶ magar jis ká nasab un se judá hai, us ne Ibráhim se dahyaki lí, aur jis se wa'de kiyé gaye the, us ke liye

barakat cháhi. ⁷ Aur is men kalám nahín kí chhotá bare se barakat pátá hai. ⁸ Aur yahán to marnewále ádmi dahyaki lete hain, magar wahán wuhí letá hai, jis ke haqq men gawáhi dí játi hai kí zinda hai. ⁹ Pas ham kah sakte hain kí Lewi ne bhí, jo dahyaki letá hai, Ibráhim ke zari'e se dahyaki dí; ¹⁰ is liye kí jis waqt Malik i Sidq ne Ibráhim ká istiqbál kiyá thá, wuh us waqt tak apne báp kí sulb men thá.

¹¹ Pas agar bani Lewi kí kahánat se kámilíyat hásil hoti, (kyúнки usi kí mátahti men ummat ko shari'at mili thí,) to phir kyá hájat thí, kí दूसरा káhin Malik i Sidq ke tariqe ká paidá ho, aur Hárún ke tariqe ká na giná jáe? ¹² Aur jab kahánat badal gayi, to shari'at ká bhí badalná zarúr hai; ¹³ kyúнки jis kí bábat yih báten kahí játi hain, wuh दूसरे qabile men shámil hai, jis men se kisi ne qurbángáh kí khidmat nahín kí. ¹⁴ Chunáuchi záhir hai, kí hamará Khudáwánd Yahú-dáh men se paidá húa^b; aur is firse ke haqq men Músá ne kahánat ká kuchh zikr nahín kiyá^c. ¹⁵ Aur jab Malik i Sidq kí mánind ek aur aisá káhin paidá honewálá thá, ¹⁶ jo jis-máni ahkám kí shari'at ke muwáfíq nahín, balki gairfáni zindagi kí quwat ke mutábíq muqarrar ho, to hamará da'wá aur bhí sáf záhir ho gayá. ¹⁷ Kyúнки us ke haqq men yih gawáhi dí gayi hai, kí

^a Tí Malik i Sidq ke tariqe ká Abad tak káhin hai.

¹⁸ Garaz pahlá hukm kamzor aur befáida hone ke sabab se mansúkh ho gayá, ¹⁹ (kyúнки shari'at ne kisi chiz ko kámil nahín kiyá), aur us kí jagah ek bihtar ummed rakkhí gayi, jis ke wasile se ham Khudá ke naz-

^a Yá Ibráhim.

^b Yun. káhinoy kí bábat kuchh nahín kahí.

^b Yá ugá, yá tulá' húa.

^c Zabúr 110. 4.

dfk já sakte haiñ. ²⁰ Aur chúnki Masíh ká taqarrur bagair qasam ke na húa, ²¹ (kyúnki wuh to bagair qasam ke káhin muqarrar húa haiñ, magariyih qasam ke sáth us kí taraf se húa, jis ne is kí bábat kabá, kí

Khudáwand ne qasam khái hai, aur us se phirégá nahín, kí

Tú abad tak káhin hai ;)

²² Isí liye Yisú' ek bihtar 'ahd ká zámín thahrá. ²³ Aur chúnki maut ke sabáb qáim na rah sakte the, is liye wuh to bahut káhin muqarrar húa; ²⁴ magar chúnki yih abad tak qáim rahnewálá hai, is liye is kí kahánat lázawál hai. ²⁵ Isí liye jo us ke wasíle se Khudá ke pás áte haiñ, wuh unhen púri naját de saktá hai, kyúnki wuh un kí shafá'at ke liye hamesha zinda hai.

²⁶ Chunánchi aisá hísardár-káhin hamáre láiq bhí thá, jo pák, aur beriyá, aur bedág ho, aur gunahgáron se judá, aur ásmánon se baland kiya gayá ho; ²⁷ aur un sardár-káhinon kí unáinid is ká muhtáj na ho, kí har roz pahle apne gunáhon aur phir ummat ke gunáhon ke wáste qurbánián charháe; kyúnki ise wuh ek hí bár kar guzrá, jis waqt apne áp ko qurbán kiya. ²⁸ Is liye kí shari'at to kamzor ádmíon ko sardár-káhin muqarrar kartí hai; magar us qasam ká kalám jo shari'at ke ba'd khái gayí, us Beṭe ko muqarrar kartá hai, jo hamesha ke liye kámil kiya gayá hai.

Purána 'ahd chandroza thá; Masíh abadí 'ahd ká darmiyáni thahrá.

8 ¹ Ab jo báten ham kah rahe haiñ, un men se barí bát yih hai, kí Hamára aisá sardár-káhin hai, jo ásmánon par Kibriyá ke takht kí dahini taraf já baithá, ² aur maqdis aur us haqiqí kháme ká

khádim hai, jise Khudáwand ne khará kiya hai, na insán ne. ³ Aur chúnki har sardár-káhin nazren aur qurbánián guzránne ke wáste muqarrar hotá hai: is liye zarúr húa, kí is ke pás bhí guzránne ko kuchh ho. ⁴ Aur agar wuh zámín par hotá, to hargiz káhin na hotá, is liye kí shari'at ke muwáfíq nazr guzránnewále maujúd haiñ, ⁵ jo ásmáni chízon kí naql aur 'aks kí khidmat karte haiñ; chunánchi jab Músá khaima banáne ká thá, to use yih hidáyat húi, kí ⁶ Dekh, jo namúna tújhe pahár par dikháya gayá thá, usí ke mutábíq sab chízen banána. ⁶ Magar ab us ne is qadr bihtar khidmat pái, jis qadr us bihtar 'ahd ká darmiyáni thahrá, jo bihtar wa'don kí bunyád par qáim kiya gayá hai. ⁷ Kyúnki agar pahlá 'ahd benuqs hotá, to dúse ke liye mauqa' na dhúndhá játá. ⁸ Pas wuh un ke nuqs batákar kahtá hai, kí

⁹ Khudáwand farmatá hai, Dekh, wuh din áte haiñ,

Kí main Isráil ke gharáne, aur Yahúdáh ke gharáne se ek nayá 'ahd bándhúngá;

⁹ Yih us 'ahd kí manind na hogá, jo main ne un ke bápádáon se us din bándhá thá,

Jab mulk í Mísr se níkal láne ke liye un ká háth pakrá thá;

Is wáste kí wuh mere 'ahd par qáim nahín rahe,

Aur Khudáwand farmatá hai, kí Main ne un kí taraf kuchh tuwajjuh na kí.

¹⁰ Phir Khudáwand farmatá hai, kí Jo 'ahd Isráil ke gharáne se Un dinon ke ba'd bándhúngá, wuh yih hai, kí

Main apne qánún un ke zihn men dálúngá,

Aur un ke dilon par likhúngá;

* Yún. purá karno.

b Khurú, 25. 40.

c Yirmayáh 31. 31-34.

Aur main un ká Khudá húngá,
 Aur wuh merí ummat hongé :

¹¹ Aur har shakhs ko apne ham-
 watan

Aur apne bhái ko yih ta'lim dení
 na paregí, kí T'ú Khudáwand ko
 pahchán ;

Kyúñki chhote se bare tak, sab
 mujhe ján lenge ;

¹² Is liye kí main un kí nárástíon
 par rahm karúngá,

Aur un ke gunáhon ko phir kabhí
 yád na karúngá.

¹³ Jab us ne nayá 'ahd kahá, to
 pahle ko puráná thahráyá. Aur jo
 chíz puráni aur muddat kí ho játi
 hai, wuh mitne ke qarib hotí hai.

*Puráne 'ahd kí qurbáníon se dil kí
 safái nahín hotí thí.*

9 ¹ Garaz, pahle 'ahd men bhí
 'ibádat ke ahkám the, aur aísá
 maqdis jo dunyawí thá ; ² ya'ní ek
 khaima banáyá gayá thá ; agle men
 chirágdán, aur mez, aur nazr kí
 rotíyán thín ; aur use Pák makán
 kahte hain. ³ Aur dúsre parde ke
 pichhe wuh khaima thá, jise Pák-
 tarín kahte hain ; ⁴ us men sone ká
 'údsóz ^a, aur cháron taraf sone se
 mandhá húa 'ahd ká sandúq thá ;
 is men mann se bhará húa ^b ek sone
 ká martabán, aur phulá phalá húa
 Hárún ká 'asá, aur 'ahd kí takhtíán
 thín ; ⁵ aur us ke úpar jalál ke ka-
 rúbi the, jo kaffáragáh par sáya
 karte the : in báton ke mufassal
 bayán karne ká yih mauqa' nahín.
⁶ Jab yih chízen is tarah ban chukín,
 to pahle khaima men to káhin har
 waqt dákhil hote, aur 'ibádat ká
 kám anjám dete hain. ⁷ Magar
 dúsre men sirf sardár-káhin hí sál
 bhar men ek bár játá hai ; aur bagair

khún ke nahín játá ; jise apne
 wáste aur ummat kí bhúl chúk
 ke wáste guzrántá hai. ⁸ Is se
 Rúhu'l Quds ká yih ishára hai, kí
 jab tak pahlá khaima khará hai,
 pák makán kí ráh záhir nahín húi.
⁹ Wuh khaima maujúdá zamáne ke
 liye ek misál hai ; aur is ke bamújib
 aísí nazren aur qurbáníán guzrání
 játi thín, jo 'ibádat karnewále ko
 dil^c ke i'tibár se kámil nahín kar
 saktín ; ¹⁰ is liye kí wuh sirf kháne
 píne, aur tarah tarah ke guslon^d kí
 biná par jismáni ahkám hain, jo
 isláh ke waqt tak muqarrar kiyé
 gaye hain.

*Masih ne apní ek lí kámil qurbáni se
 gunáh ko dúr kiyá.*

¹¹ Lekin jab Masih áyanda kí^e
 achchhi chízon ká sardár-káhin ho-
 kar áya, to us buzurgtar aur kámil-
 tar khaima kí ráh se jo háthon ká
 baná húa, ya'ní is dunyá' ká, nahín ;
¹² aur bakron aur bachhron ká
 khún lekar nahín, balki apní hí
 khún lekar, pák makán men ek hí
 bár dákhil ho gayá, aur abadí khalási
 karáí. ¹³ Kyúñki jab bakron aur
 bailon ke khún aur gáe kí rákh ná-
 pákon par chhirke jáne se záhiri^h
 pákizagí hásil hotí hai ; ¹⁴ to Masih
 ká khún jis ne apne úp ko azalí Rüh
 ke wasile Khudá ke sámne be'aib
 qurbán kar diyá, tumháreⁱ dilon^k
 ko murda kámon se kyún na pák
 karegá, táki zinda Khudá kí 'ibádat
 karen. ¹⁵ Aur isí sabab se wuh naye
 'ahd ká darmiyáni hai, táki us maut
 ke wasile se jo pahle 'ahd ke waqt
 ke qusiron kí mu'áfí^l ke liye húi
 hai, buláe hús log wa'de ke bamújib
 abadimrás ko hásil karen. ¹⁶ Kyúñ-
 kí jahán wasíyat hai, wahán wasí-

^a Yá dhúp jaláne kí qurbángáh.

^d Yá i'tibádon.

^b Yún. jism kí.

^e N. dé hát.

ⁱ N. hamdre.

^b Yún. mann rakhtá húa.

^f Yún. khilqat.

^k Yá kámsansón.

^c Yá kámsans.

^g Yún. hátál kí.

^l Yún. makhlasi.

yat karnewále ki maut bhi sábit honi zarúr hai. ¹⁷ Is liye ki wasiyat maut ke ba'd hi jári hoti hai, aur jab tak wasiyat karnewálá zinda rahtá hai, us ká ijrā nahīn hotá. ¹⁸ Is liye pahlá 'ahd bhi bagair khún ke nahīn bāndhá gayá. ¹⁹ Chunán-chi jab Músá tamám ummat ko shari'at ká har ek hukm suná chuká, to bachhron aur bakron ká khún lekar, pání, aur lál ún, aur zúfá ke sáth, us kitáb aur tamám ummat par chhírák diyá, ²⁰ aur kahá, ki ²¹ Yih us 'ahd ká khún hai, jis ká hukm Khudá ne tumháre liye diyá hai. ²² Aur isí tarah us ne khaime aur 'ibádat ki tamám chízon par khún chhírák. ²³ Aur taqriban sári chízen shari'at ke mutábíq khún se pák ki játi hai, aur bagair khún baháe mu'áfí nahīn hoti.

²³ Pas zarúr thá, ki ásmání chízon ki naqlen to in ke wasíle se pák ki jáen; magar khud ásmání chízen in se bihtar qurbánion ke wasíle se. ²⁴ Kyúnci Masih us háth ke banáe húa pák makán men dákhl nahīn húa, jo haqíqí pák makán ká namúná hai, balki ásmán hí men dákhl húa; táki ab Khudá ke rúbarú hamári khátir házir ho: ²⁵ yih nahīn ki wuh apne áp ko bár bár qurbán kare, jis tarah ki sardár-káhin pák makán men har sál dúsre ká khún lekar játá hai; ²⁶ warna biná e 'álam se lekar us ko bár bár dukh útháná zarúr hotá: magar ab zamánon ke ákhir men ek bár záhir húa, táki apne áp ko qurbán karne se gunáh ko mífá de. ²⁷ Aur jis tarah ádmion ke liye ek bár marná aur us ke ba'd 'adálát ká honá muqarrar hai; ²⁸ isí tarah Masih bhi ek bár bahut logon

ke gunáh útháne ke liye qurbán hokar, dúsri bár bagair gunáh ke, naját ke liye un ko dikháí degá, jo us ki ráh dekhte hai.

Masih ki kámil qurbáni, aur nayá 'ahd.

IO ¹ Kyúnci shari'at jis men áyanda ki achchhi chízon ká 'aks hai, aur un chízon ki aslí súrat nahīn, un ek hí tarah ki qurbánion se, jo har sál bilá nága guzráni játi hai, pás ánewálon ko hargiz kámil, nahīn kar sakti. ² Warna un ká guzránná kyún mauqúf na ho játá? Is liye ki jab 'ibádat karnewále ek bár pák ho játe, to phir un ká dil^e unhen gunahgár na thahrátá. ³ Balki wuh qurbánián sál ba sál gunáhion ko yád diláti hai. ⁴ Kyúnci mumkin nahīn ki bailon aur bakron ká khún gunáhion ko dúr kare. ⁵ Isí liye wuh dunyá men áte waqt kahtá hai, ki

⁶ Tú ne qurbáni aur nazr ko pasand na kiyá,

Balki mere liye ek badan taiyár kiyá;

⁶ Púri sokhtani qurbánion aur gunáh ki qurbánion se tú khush na húa:

⁷ Us waqt main ne kahá, ki Dekh main áyá hún,

(Kitáb ke warqon^e men meri nisbat likhá húa hai),

Táki, ai Khudá, teri marzi púri karún.

⁸ Úpar to wuh kahtá hai, ki Na tú ne qurbánion aur nazron aur púri sokhtani qurbánion, aur gunáh ki qurbánion ko pasand kiyá, aur na un se khush húa; hálánki wuh qurbánián shari'at ke muwáfíq guzráni játi hai; ⁹ aur phir yih kahtá hai

¹ Yá 16 Kyúnci jaház 'ahd hai, wahán 'ahd karnewále ki maut bhi pesh honi cháhíye; ¹⁷ Is liye ki 'ahd murdon ke úpar hi nátiq hotá hai, aur jab tak 'ahd karnewálá zinda rahtá hai us ká ijrā nahīn hotá.

² Ebráj 28. 8.

³ Yá kánshams.

⁴ Zabúr 40. 6-8.

⁵ Yún. túmder.

ki Dekh main áyá hún, -táki terí marzí púrí karún; garaz wuh pahle ko mauqúf kartá hai, táki दूसरे को qáim kare. ¹⁰ Usí marzí ke sabab ham Yisú' Masíh ke jism ke ek hí bár qurbán hone ke wasíle se pák kiye gaye hai. ¹¹ Aur har ek káhin to khare hokar har roz 'ibádat kartá hai, aur ek hí tarah kí qurbáníán bár bár guzrántá hai, jo hargiz gunáhon ko dúr nahín kar saktín: ¹² lekin yih shakhsh hamesha ke liye gunáhon ke wáste ek hí qurbání guzránkár, Khudá kí dahíní taraf já baithá; ¹³ aur usí waqt se muntazir hai, ki us ke dushman us ke pánpwon tale kí chaukí banen; ¹⁴ kyúнки us ne ek hí qurbání charháne se un ko hamesha ke liye kámil kar diyá hai, jo pák kiye játe hai. ¹⁵ Aur Rúhu'l Quds bhí ham ko yihí batátá hai; kyúнки yih kahne ke ba'd, ki

¹⁶ a Khudáwand farmátá hai;

Jo 'ahd main un dinon ke ba'd un se bándhúngá, wuh yih hai, ki Main apne qánún un ke dílon par líkhúngá,

Aur un ke zihn men dálúngá;

¹⁷ phir wuh yih kahtá hai, ki Un ke gunáhon aur bedíníon ko phir kabhí yád na karúngá.

¹⁸ Aur jab in kí mu'áfi ho gayí hai, to phir gunáh kí qurbání nahín rahí.

Sachchí 'ibádat karne, aur Masíhi íqrár par qáim rahne kí nasíhaten.

¹⁹ Pas ai bháíyo, chúńki hamen Yisú' ke khún ke sabab us nayí aur zinda ráh se pák makán men dákhil hone kí dílerí hai; jo us ne parde ya'ní apne jism men se hokar, hamáre wáste makhsús kí hai; ²¹ aur chúńki hamárá aisá bará káhin hai, jo Khudá ke ghar ká mukhtár hai; ²² to áo, ham sachche díl aur púre ímán ke sáth, aur díl^b ke ílzám ko

a Yirmayáh 31. 33.

b Ya kánshans.

dúr karne ke liye dílon par chhínte lekar, aur badan ko sáf pání se dhulwákar, Khudá ke pás chalen: ²³ aur apní ummed ke íqrár ko mazbútí se thámerahen; kyúнки jis ne wa'da kíyá hai, wuh sachchá hai: ²⁴ aur mahabbat aur nek kámon kí targíb देने ke liye ek दूसरे ká liház rakkhen; ²⁵ aur ek दूसरे ke sáth jama' hone se báz na áen, jaisá ba'z logon ká dastúr hai, balki ek दूसरे ko nasíhat karen; aur jis qadr us dín ko nazdík hote húe dekhete ho usí qadr ziyáda kíyá karo.

²⁶ Kyúнки haqq kí pahchán hásil karne ke ba'd agar ham ján bújkar gunáh karen, to gunáhon kí kof áur qurbání báqí nahín rahí; ²⁷ hán, 'adálat ká ek haulnák íntizár aur gazabnák átiish báqí hai, jo mukhá-lífon ko khá legí. ²⁸ Jab Músá kí shari'at ká na mánnewálá do yá tín shakhson kí gawáhi se, bagair rahm kiye márá játá hai, ²⁹ to khayál karo ki wuh shakhsh kis qadr ziyáda sazá ke líqí thahregá, jis ne Khudá ke Bete ko pámal kíyá, aur 'ahd ke khún ko, jis se wuh pák húa thá, nápak jáná, aur fazl ke Rúh ko be'ízzat kíyá. ³⁰ Kyúнки use ham jánte hai, jis ne kahá, kí 'Intiqám lená merá káim hai, badlá main hí dúngá: aur phir yih, kí d Khudá-wand apní ummat kí 'adálat karegá. ³¹ Zinda Khudá ke háthon men parná haulnák bát hai.

³² Lekin un pahle dinon ko yád karo, kí tum ne munawwar hone ke ba'd dukhon kí barí khakher utháí; ³³ kuchh to yún kí la'n ta'n aur musibaton ke bá'is tumhárá tamásha baná; aur kuchh yún kí tum un ke sharik húe, jin ke sáth yih badsulúkí hotí thí. ³⁴ Chunáńchi tum ne qaidíon kí hamdardí bhí kí, aur apne mál ká lut jáná bhí khushí

c Istisná 32. 35.

d Istisná 33. 36.

se manzúr kiya, yih jánkar ki tum-háre pás ek bihtar aur dáimí milkiyat hai. ³⁵ Pas apní dilerí ko háth se na do, is liye ki us ká bará ajr hai. ³⁶ Kyúнки tumhen sabr karná zarúr hai, táki Khudá ki marzí púri karke wa'da kí húi chíz hásil karo.

³⁷ Aur ab bahut hí thorí muddat búqi hai, ki

^a Ánewálá hegá, aur der na karegá.

³⁸ Aur merá rástbáz banda imán se jítá rahegá:

Aur agar wuh hařegá, to merá dil us se řhush na hogá.

³⁹ Lekin ham hatnewále nahín ki halák hon, balki imán rakhnewále haiñ ki jún bacháen.

Puráne ‘Ahd ke dindáron kí nazíren dekar, imán kí haqíqat aur us kí futuřhát ká bayán.

II ¹ Ab imán ummed kí húi chízon ká i’timád, aur andekhi chízon ká subút hai. ² Kyúнки usi kí bábat buzurgon ke haqq men aचेहí gawáhi dí gayi. ³ Imán hí se ham má’lúmi karte haiñ, ki ‘álam Khudá ke kahne se bane haiñ; yih nahín, ki jo kuchh nazar átá hai záhiri chízon se baná ho. ⁴ Imán hí se Hábil ne Qayin se afzal qurbáni Khudá ke liye guzráni; aur usi ke sabab us ke rástbáz hone kí gawáhi dí gayi; kyúнки Khudá ne us kí nazron kí bábat gawáhi dí: aur agarchi wuh mar gayá hai, táham usi ke wasíle se ab tak kalám kartá hai. ⁵ Imán hí se Hanok uřhá jiyá^b gayá, táki maut ko na dekhe; aur chúnki Khudá ne use uřhá liyá^b thá, is liye us ká patá na milá: kyúнки uřháe jáne se^c peshtar us ke haqq men yih gawáhi dí gayi thí, ki yih Khudá ko pasand áyá hai: ^d aur bagair imán ke us ko pasand áná

námumkin hai: is liye ki Khudá ke pás ánewále ko imán láná cháhiye, ki wuh maujúd hai, aur apne tálibon ko badlá detá hai. ⁷ Imán hí ke sabab se Núh ne un chízon kí bábat, jo us waqt tak nazar na áti thín, hidáyat pákar, Khudá ke řhauf se apne řharáne ke bacháo ke liye kishtí banái; jis se us ne dunyá ko mujrim thahráyá, aur us rástbázi ká wáris húa, jo imán se hai. ⁸ Imán hí ke sabab se Ibráhim jab buláyá gayá, to hukm mánkar us jagah chalá gayá, jise mirás men lenewálá thá; aur agarchi jántá na thá, ki main kahán játá hún, táham rawána ho gayá. ⁹ Imán hí se us ne wa'da kiye húe mulk men is tarah musáfirána taur par búd o básh kí, ki goyá gair mulk hai, aur Izháq aur Ya’qúb samet jo us ke sáth usi wa'de ke wáris the, řhaimon men sukúnat kí. ¹⁰ Kyúнки wuh us píedár^d shahr ká ummedwár thá. jis ká mi’már aur banánewálá Khudá hai. ¹¹ Imán hí se Sáráh ne bhi sinn i yás ke ba’d hámila hone kí táqat pái, is liye ki us ne wa'da karnewále ko sachchá jáná: ¹² pas ek shakhs se jo murda sá thá, ásmán ke sitáron ke barábar kasír, aur samundar ke kenáre kí ret ke barábar beshumár aulád paidá húi.

¹³ Yih sab imán kí hálát men mare, aur wa'da kí húi chízen na púin, magar dúr hí se unhen dekhkar řhush húe^e, aur iqrár kiya, ki ham zamin par pardesi aur musáfir haiñ. ¹⁴ Jo aisi báten kahte haiñ, wuh záhir karte haiñ, ki ham apne watan kí talásh men haiñ. ¹⁵ Aur jis mulk se, wuh níkal áe the, agar us ká řhayál karte, to unhen wápas jáne ká mauqa^f thá. ¹⁶ Magar haqíqat men wuh ek bihtar, ya’ni

^a Habaqqúq 2. 3. 4.

^b Yún. muntaqíl kiya.

^c Yún. muntaqíl hone.

^d Yún. bunyádwále.

^e Yún. sálám kiya.

ásmání, mulk ke mushtáq the. Isí liye Khudá un se, ya'ní un ká Khudá kahláne se, sharmáyá nahín: chunánchi us ne un ke liye ek shahr taiyar kiyá.

¹⁷ I'mán hí se Ibráhím ne ázmáish ke waqt Izháq ko nazr guzráná: aur jis ne wa'don ko sach mán liyá thá, wuh us ikloute ko nazr karne lagá, ¹⁸ jis kí bábat yih kahá gayá thá, ki Izháq hí se terí nasl kahláegi: ¹⁹ kyúнки wuh samjhá, ki Khudá murdon men se jiláne par bhí qádir hai: chunánchi un hí men se tamásil ke taur par wuh use phir milá. ²⁰ I'mán hí se Izháq ne honewálí bátón kí bábat bhí Ya'qúb aur 'Esáú dono ko du'á dí. ²¹ I'mán hí se Ya'qúb ne marte waqt Yúsuf ke dono beṭon men se har ek ko du'á dí, aur apne 'asá ke sire par shará lekar sijda kiyá. ²² I'mán hí se Yúsuf ne, jab wuh marne ke qarib thá, baní Isráíl ke khuruj ká zikr kiyá, aur apní haq-diyon kí bábat hukm diyá. ²³ I'mán hí se Músá ke mán báp ne us ke paidá hone ke ba'd tén mahíne tak us ko chhipáe rakkhá; kyúнки unhon ne dekhá ki bachcha khúbsúrat hai, aur wuh bádsháh ke hukm se na dare. ²⁴ I'mán hí se Músá ne bare hokar Fir'aun kí beṭí ká beṭá kahláne se inkár kiyá; ²⁵ is liye kí us ne gunáh ká chandroza lutf uṭháne kí nisbat, Khudá kí ummat ke sáth men badsulúki ká bardásht karná ziyáda pasand kiyá; ²⁶ aur Masih ke liye la'n ta'n uṭháne ko Misr ke khazánon se barí daulat jáná; kyúнки us kí nigáh ajr páne par thí. ²⁷ I'mán hí se us ne, bádsháh ke gusse ká khauf na karke, Misr ko chhor diyá, is liye kí wuh andekhe ko goyá dekhkar sábitqadam rahá. ²⁸ I'mán hí se us ne Fásah karne

^a Yún. unheṭ.

aur khún chhirakne par 'amal kiyá, táki pahlaṭon ká halák karne-wálá baní Isráíl ko 'á háth na lagáe. ²⁹ I'mán hí se wuh Bahr i Qulzum se is tarah guzar gaye, jaise khushk zamín par se, aur jab Misrion ne yih qasd kiyá to dúb gaye. ³⁰ I'mán hí se Yariho kí shahrpanáh, jab sát din tak us ke gird phir chuke, to gir parí. ³¹ I'mán hí se Ráháb fá-hisha náfarmánon ke sáth halák na húi, kyúнки us ne jásúson ko amn serakkhá thá. ³² Ab áur kyá kahún? Itní fursat kahán kí Gid'on, aur Bárág, aur Shimshon, aur Yiftah, aur Dáúd, aur Samwíl, aur áur nabíon ká ahwál bayán karún? ³³ Unhon ne imán hí ke sabab se bádsháha-ton ko maglúb kiyá, rástbázi ke kám kiye, wa'da kí húi chízon ko hásil kiyá, sheron ke munh band kiye, ³⁴ ág kí tezi ko bujháýá, talwár kí dhár se bach nikle, kamzorí men zoráwar húe, laráí men bahádúr bane, gairon kí faujon ko bhagá diyá. ³⁵ Auraton ne apne murde phirke zinda páe; ba'z már kháte kháte mar gaye, magar rihái manzúr na kí, táki un ko bihtar qiyámat nasf ho; ³⁶ ba'z thaṭṭhon men uráe jáne, aur kore kháne, balki zanjíron men bándhe jáne aur qaid men parne se ázmáe gaye; ³⁷ sangsár kiye gaye; áre se chire gaye; ázmáish men pare^b; talwár se máre gaye; bheron aur bakriyon kí khal orhe húe, muh-tájí men, musibat men, badsulúki kí hálat men máre máre phire; ³⁸ dunyá un ke láiq na thí; wuh jangalon, aur paháron, aur gáron, aur zamín ke garhon men áwára phirá kiye. ³⁹ Aur agarchi in sab ke haqq men imán ke sabab se achohhi gawáhi dí gayí, táham unhen wa'da kí húi chiz na milí; ⁴⁰ is liye kí Khudá ne peshbíní karke hamáre

^b N. ázmáish men pare; áre se chire gaye.

liye koī bihtar chīz tajwīz kī thī, tāki wuh hamāre bagair kāmīl na kiye jāen.

Dukh uṭhākar bhī imāndār rahne kī nasihat.

12 ¹ Pas jab ki gawāhon kā aisā barā bādāl hamen ghere hūe hai, to āo ham bhī har ek bojh, aur us gunāh ko jo hamen āsūnī se uljhā letā hai dūr karke, us daur men sabr se dauren, jo hamen darpesh hai; ² aur imān ke bānī aur kāmīl karnewāle Yisū ko takte rahen, jis ne us khushī ke liye ^a jo us kī nazaron ke sāmne thī, sharmindagī kī parwā na karko, salb kā dukh sahā, aur Khudā ke takht kī dahinī taraf jā baithā. ³ Pas us ko gaur karo, jis ne apne haqq men burāī karnewāle gunahgāron kī^b is qadr mukhālafat kī bardāshst kī; tāki tum bedil hokar himmat na hāro. ⁴ Tum ne gunāh se lūne men ab tak aisā muqābala nahīn kiya, jis men khūn bahā ho. ⁵ Aur tum us nasihat ko bhūl gaye, jo tumhen farzandon kī tarah kī jātī hai, ki

“Ai mere bete, Khudāwand kī tambīh ko nāchīz na jān,

Aur jab wuh tujhe malūmat kare, to bedil na ho;

⁶ Kyūnki jis se Khudāwand mahabbat rakhtā hai, use tambīh bhī kartā hai,

Aur jis ko betā banā letā hai, us ke koṛe bhī lagatā hai.

⁷ Tum jo kuchh dukh sahte ho wuh tumhāri tarbiyat^c ke liye hai. Khudā farzand jānkar tumhāre sāth sulūk kartā hai; wuh kaun sā betā hai, jise bāp tambīh nahīn kartā? ⁸ Aur agar tumhen wuh tambīh na kī gayī, jis men sab

sharīk hain, to tum harāmzāde thahre, na bete. ⁹ Ilāwa is ke, jab hamāre jismānī bāp hamen tambīh karte the, aur ham un kī ta‘zim karte rahe, to kyā rūhon ke Bāp kī is se ziyāda tābī‘dārī na karen, jis se ham zinda rahen?

¹⁰ Wuh to thore dinon ke wāste apnī samajh ke muwāfiq tambīh karte the, magar yih hamāre fāide ke liye kartā hai, tāki ham bhī us kī pākizagī men shāmīl ho jāen.

¹¹ Aur bi’lfi‘l har qism kī tambīh khushī kā nahīn, balki gam kā ba‘is ma‘lūm hotī hai: magar jo us ko sahte sahte pukhta ho gaye hain, un ko ba‘d men chain ke sāth rāstbāzī kā phal bakhshtī hai.

¹² Pas dhīle hāthon aur sust ghuṭnon ko durust karo; ¹³ aur apne pānwon ke liye sidhe rāste banāo, tāki langrā berāh na ho, balki shifā pāe.

¹⁴ Sab ke sāth mel milāp rakhne, aur us pākizagī ke tālib raho, jis ke bagair koī Khudāwand ko na dekhegā. ¹⁵ Gaur se dekhte raho ki koī shakhs Khudā ke fazl se mahrūm na rah jūe; aisā na ho ki koī karwī jar phūtkar tumhen dukh de, aur us ke sabab se aksar log nāpāk ho jāen; ¹⁶ aur na koī harāmkār yā ‘Esāū kī tarah bedīn ho, jis ne ek waqt ke khūne ke ‘iwaz apne pahlāute hone kā haqq bech dālā. ¹⁷ Kyūnki tum jānte ho ki is ke ba‘d, jab us ne barakat kā wāris honā chāhā, to manzūr na hūā, chunānchī us ko nīyat kī tabdīlī^e kā mauqa^a na milā, go us ne ānsū bahā bahākar us kī barī talāsh kī.

Kalisiyā kī shirākāt kī barakaton, aur pasandīda ‘ibādāt karne ke बारे में.

¹⁸ Tum us pahār ke pās nahīn

^a Yā ‘iwaz.

^c Amsāl 3, 11, 12.

^b N. jis ne gunahgāron kī taraf se.

^d Yā tambīh.

^e Yā tauba.

‘ae, jis ká chhúná mumkin thá, aur wuh ág se jaltá thá, aur us par kálí ghatá, aur táríkí, aur túfán, ¹⁹ aur narsinge ká shor, aur kalám karnewále kí aísí áwáz thí, jis ke sunnewálon ne darḡhwást kí, kí ham se áur kalám na kiyá jáe: ²⁰ kyúnki wuh is hukm kí bardásht na kar sake, kí ‘Agar koí jánwar bhí us pahár ko chhúe, to sangsár kiyá jáe; ²¹ aur wuh nazzára aísá darauná thá, kí Músá ne kahá; Main niháyat darta aur kánpṭá hún. ²² Balki tum Siyyon ke pahár, aur zinda Kḥudá ke shahr, ya’ní ásmání Yaráshaleim ke pás, aur lákhon frishton, ²³ aur un pahlaṭon kí ‘ámm jamá’at, ya’ní kalisiyá, jin ke nám ásmán par likhe hain, aur sab ke munsif Kḥudá, aur kámil kiye hūe rást-bázon kí ruhon, ²⁴ aur naye ‘ahd ke darmiyáni Yisú, aur chhirkáo ke us khún ke pás áe ho, jo Hábíl ke khún kí nisbat bihtar búten kahtá hai. ²⁵ Khabardár, us kahnewále ká inkár na karná, kyúnki jab wuh log zamin par hidáyat karnewále ká inkár karke na bach sake, to ham ásmán par ke hidáyat karnewále se munh morkar kyúnkar bach sakege? ²⁶ Ús kí áwáz ne us waqt to zamin ko hilá diyá: magar ab us ne yih wa’da kiyá hai, kí ‘Ek bár phir main faqat zamin hí ko nahín, balki ásmán ko bhí hilá dúngá. ²⁷ Aur yih ‘ibárat, kí Ek bár phir, is bát ko zahir kartí hai, kí jo chizen hilá dí játi hain makhlúq hone ke bá’is tal jáengi, táki behilí chizen qáim rahen. ²⁸ Pas ham wuh bádsháhat pákar jo hiline kí nahín, us fazl ko háth se na den, jis ke sabab se pasandída taur par Kḥudá kí

‘ibádat kḥudátarsi aur kḥauf ke sáth karen. ²⁹ Kyúnki ^a hamará Kḥudá kḥák kar denewáli ág hai.

Chand Masíhi nekion kí hidáyat.

13 ¹ Birádarána mahabbat qáim rahe. ² Musáfirparwari se gáfil na raho: kyúnki isí kí wajh se ba’z ne bekhábári men frishton kí mihmándári kí hai. ³ Qaidíon ko is tarah yád rakkho, kí goyá tum un ke sáth qaid ho; aur jin ke sáth badsulúki kí játi hai, un ko bhí yih samajhkar yád rakkho, kí ham bhí jism rakhte hain. ⁴ Byáh karná sab men ‘izzat kí bát samjhi jáe, aur bistar bedág rahe; is liye kí Kḥudá harámkaron aur záníon kí ‘adálát karegá. ⁵ Rupaye kí mahabbat se kḥálí raho; aur jo tumháre pás hai, usí par qaná’at karo; kyúnki us ne kḥud kahá hai, kí ‘Main tujh se hargiz dasbárdar na húngá, aur kabhi tujhe na chhorúngá. ⁶ Is wáste ham díleri ke sáth kahte hain, kí

‘Kḥudáwand merí madadgar hai: main kḥauf na karúngá: Insán merí kyá karegá?

Peshwáon kí yádgáři, aur tábi’dári karne ke bayán men.

⁷ Jo tumháre peshwá the, aur jinhon ne tumhen Kḥudá ká kalám sunáyá, unhen yád rakkho; aur un kí zindagi ke anjám par gaur karke un jaise imándár ho jáo. ⁸ Yisú Masíh kal, aur áj, balki abad tak yaksán hai. ⁹ Mukhtalíf aur begáni ta’limon ke sabab se bhákte na phiro: kyúnki fazl se díl ká mazbút rahná bihtar hai; na un kḥurákon se, jin ke isti’mál karnewálon ne kuchh fáida na utháyá. ¹⁰ Hamári ek aísí qurbángáh hai,

^a Kḥurúj 19. 12, 13.

^d Istisná 4. 24.

^b Haggaí 2. 6.

^e Yahoshú’ 1. 5.

^c Yá arád íhsán mánen.

^f Zabúr 118. 6.

jis men se khaime kí khidmat karnewálon ko kháne ká ikhtiyár nahín. ¹¹ Kyúñki jin jánwarón ká khún sardár-káhin pák makán men gunáh ke kaffáre ke wáste le játá hai, un ke jisim khainagáh ke báhar jaláe játe haiñ. ¹² Isí liye Yisú' ne bhí, ummat ko khud apne khún se pák karne ke liye, darwáze ke báhar dukh uṭháya. ¹³ Pas áo, us kí zillat ko apne úpar liye hús^a khainagáh se báhar us ke pás chalen. ¹⁴ Kyúñki yahán hamará koí qáim ruhnewála shahr nahín; balki ham ánewále shahr kí talásh men haiñ. ¹⁵ Pas ham us ke wasíle se hamd kí qurbání, ya'ní un honṭhon ká phal, jo us ke nám ká iqrár karte haiñ, Khudá ke liye har waqt charháya karen. ¹⁶ Aur bhaláí aur sakháwat karní na bhúlo, is liye kí Khudá aísí qurbáníon se khush hotá hai. ¹⁷ Apne peshwáon ke farmánbardár aur tábí' raho, kyúñki wuh tumhári rúhon ke fáide ke liye un kí tarah jágte rahte haiñ, jinhen hisáb dená paregá; táki wuh khushí se yih káun karen, na ranj se: kyúñki is súrát men tumhen kuchh fáida nahín.

¹⁸ Hamáre wáste du'á karo; kyúñki hamen yaqín hai, kí hamará dil^b sáf hai, aur ham har

bát men neki ke sáth zindági guzární cháhte haiñ. ¹⁹ Main tumhen yih káun karne kí is liye áur bhí nasíhat kartá hún, kí main jald tumháre pás phir áne páún.

Du'á aur salám.

²⁰ Ab Khudá itmínán ká chash-ma^c, jo bheron ke bare charwáhe, ya'ní hamáre Khudáwánd Yisú' ko, abadí 'ahd ke khún ke bá'is murdon men se zinda karke uṭhá láya; ²¹ tum ko har nek bát men kámil kare, táki tum us kí marzí púrí karo, aur jo kuchh us ke nazdik pasandída hai Yisú' Masih ke wasíle se ham men paidá kare; jis kí tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. Amín.

²² Ai bháiyó, main tum se iltimás kartá hún, kí is nasíhat ke kalám kí bardásht karo; kyúñki main ne tumhen mukhtasar taur par líkhá hai. ²³ Tum ko wázih ho, kí hamará bhái Tímuthiyus rihá ho gayá hai: agar wuh jald á gayá, to main us ke sáth tum se milúngá.

²⁴ Apne sab peshwáon aur sáre muqaddason se salám kaho. Itáliyawále tumhen salám kahte haiñ.

²⁵ Tum sab par fazl hotá rahe. Amín.^d

^a Yá us ke liye la'n ta'n uṭhákar.

^c Yún. itmínán ká Khudá.

^b Yá kánshans.

^d N. Amín na dārad

YA'QUB KÁ 'AMM KHATT.

Salám.

I ¹ Khudá ke aur Khudáwand Yisú' Masíh ke bande Ya'qub kí taraf se, un bárah qabílon ko jo jábajá rahte haiñ, salám pahunché.

Ázmáishon ke bardásht karne, aur un se fáida útháne ke báre men.

² Ai mere bháiyó, jab tum tarah tarah kí ázmáishon men paro, ³ to is ko yih jánkar kamál khushí kí bát samajhná, ki tumháre imán kí ázmáish sabr paidá kartí hai. ⁴ Aur sabr ko apná púra kám karne do, táki tum púre aur kámil ho jáo, aur tum men kisi bát kí kamí na rahe.

⁵ Dekin agar tum men se kisi men hikmat kí kamí ho, to Khudá se mánge, jo bagair malámat kiye sab ko faiyází ke sáth detá hai; us ko dí jáegi. ⁶ Magar imán se mánge, aur kuchh shakk na kare; kyúñki shakk karnewálá samundar kí lahr kí mánind hotá hai, jo hawá se bahtí aur uchhaltí hai. ⁷ Aisá ádmí yih na samjhe, ki mujhe Khudáwand se kuchh milégá; ⁸ wuh shakhs dodila hai, aur apní sári bátón * men beqiyám.

⁹ Adná bhái apne á'lá martabe par fakhr kare; ¹⁰ aur daulatmand apní adná hálat par: is liye ki ghás ke phúl kí tarah játá rahegá. ¹¹ Kyúñki súraaj nikalte hí sakht dhúp partí, aur ghás ko sukhá detí hai, aur us ká phúl gir játá hai, aur us kí khúbsúratí játi rahtí hai; isi tarah daulatmand bhí apní ráh

* Yá apne sáre chái chalan.

par chalte chalte khák men mil jáegá ^b.

¹² Mubáarak wuh shakhs hai, jo ázmáish kí bardásht kartá hai: kyúñki jab maqbúl thahrá, to zindagi ká wuh táj hásil karegá, jis ká Khudáwand ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiyá hai. ¹³ Jab koí ázmáyá jáe, to yih na kahe, ki meri ázmáish Khudá kí taraf se hotí hai; kyúñki na to Khudá badí se ázmáyá já saktá hai, aur na wuh kisi ko ázmátá hai: ¹⁴ hán, har shakhs apní hí khwáhishon men khinchkar aur phanskar ázmáyá játá hai. ¹⁵ Phir khwáhish hámila hokar gunáh ko jantí hai; aur gunáh jab barh chuká to maut paidá kartá hai. ¹⁶ Ai mere piyáre bháiyó, fareb na kháná. ¹⁷ Har achchhí bakhshish, aur har kámil in'ám úpar se hai, aur núron ke. Báp kí taraf se miltá ^c hai, jis men na koí tabdíli ho saktí hai, aur na gardish ke sabab us par sáya partá hai. ¹⁸ Us ne apní marzí se hamen kalám i haqq ke wasíle se paidá kiyá, táki us kí makhluqát men se ham ek tarah ke pahle phal hon.

Khudá ke kalám par 'amal karne ke báre men.

¹⁹ Ai mere piyáre bháiyó, yih bát tum jánte ho. Pas har ádmí sunne men tez, aur bolne men dhírá, aur gusse men dhímá ho; ²⁰ kyúñki insán ká gussa Khudá kí rástbázi ká kám nahín kartá. ²¹ Is liye sári najá-

^b Yún. murjhá jáegá.

^c Yún. utartá.

sat, aur badī ke fuzle ko dūr karke, us kalām ko halīmī se qabūl kar lo, jo dil men boyā gayā, aur tumhārī rūhon ko najāt de saktā hai. ²² Lekin kalām par ‘amal karnewāle bañō, na mahz sunnewāle jo apne āp ko dhokā dete hain. ²³ Kyūnki jo koī kalām kā sunnewālā ho, aur us par ‘amal karnewālā na ho, wuh us shakhs ki mānind hai, jo apnī qudratī surat āine men dekhātā hai: ²⁴ is liye ki wuh apne āp ko dekhkar chālā jātā, aur fauran bhūl jātā hai ki main kaisā thā. ²⁵ Lekin jo shakhs āzādī ki kāmīl sharī‘at par gaur se nazar kartā rahtā hai, wuh apne kām men is liye barakat pāegā, ki sunkar bhūltā nahīn, balki ‘amal kartā hai. ²⁶ Agar koī apne āp ko dīndār samjhe, aur apnī zabān ko lagām na de, balki apne dil ko dhokā de, to us ki dīndārī bātīl hai. ²⁷ Hamāre Khudā aur Bāp ke nazdik khālis aur be‘aib dīndārī yih hai, ki yatīmon aur bewa ‘auraton ki musibat ke waqt un ki khabar len, aur apne āp ko dunyā se bedāg rakkhen.

Masīhī mahabbat betarafdār honī chāhiye.

2 ¹ Ai mere bhāīyo, hamāre Khudāwand Zu‘ljalāl Yisū‘ Masīh kā imān tum men tarafdārī ke sāth na ho. ² Kyūnki agar ek shakhs to sone ki angūthī aur ‘umda poshāk pahine hūe tumhārī jamā‘at men āe, aur ek garīb ādmī maile kuchaile kapre pahine hūe āe; ³ aur tum us ‘umda poshāk-wāle kā libāz karke kaho, ki Tū yahān achchhī jagah baith; aur us garīb shakhs se kaho, ki Tū wahān kharā rah, yā mere pānwōn ki chaukī ke pās baith; ⁴ to kyā tum ne āpas men tarafdārī na kī, aur

badnīyat munsif na bane? ⁵ Ai mere piyāre bhāīyo, suno; kyā Khudā ne is jahān ke garibon ko imān men daulatmand, aur us bādshāhat kā wāris hone ke liye barguzida nahīn kiya, jis kā us ne apne mahabbat karnewālon se wa‘da kiya hai? ⁶ Lekin tum ne garīb ādmī ki be‘izzatī kī. Kyā daulatmand tum par zulm nahīn karte, aur wuhī tumhen ‘adālaton men ghasītkar nahīn le jātē? ⁷ Kyā wuh us bu-zurg nām par kufr nahīn bakte, jis se tum nāmzad ho? ⁸ Tāham, agar tum is nawishte ke mutābiq, ki ⁹ Apne parausī se apnī mānind mahabbat rakh, us bādshāhī sharī‘at ko purā karte ho, to achchhā karte ho: ¹⁰ lekin agar tum tarafdārī karte ho, to gunāh karte ho; aur sharī‘at tum ko qusūrwar^b thahrātī hai. ¹¹ Kyūnki jis ne sārī sharī‘at par ‘amal kiya, aur ek hī bāt men khatā kī, wuh sārī bāton men qusūrwar thahrā. ¹² Is liye ki jis ne yih kahā, ki ‘Zinā na kar, usī ne yih bhī kahā, ki ‘Khūn na kar. Pas agar tū ne zinā to na kiya, magar khūn kiya, taubhī tū sharī‘at kā ‘udūl karnewālā thahrā. ¹³ Tum un logon ki tarah kalām bhī karo aur kām bhī karo, jin kā āzādī ki sharī‘at ke muwāfiq insāf hogā. ¹⁴ Kyūnki jis ne rahm nahīn kiya, us kā insāf bagair rahm ke hogā. Rahm insāf par gālīb atā^d hai.

Imān a‘māl ke bagair bekār hai.

¹⁴ Ai mere bhāīyo, agar koī kahe, ki Main imāndār hūn, magar ‘amal na kartā ho, to kyā fāida? Kyā aisā imān use najāt de saktā hai? ¹⁵ Agar koī bhāī yā bahin nangī ho, aur un ko rozāna rotī ki kamī ho, ¹⁶ aur tum men se koī un se kahe,

^a Ahbār 19. 18.

^b Khurāj 20. 14 13.

^b Yā ‘udūl karnewālī.

^d Yūn. insāf ke muqābale men jalphr kartā.

ki Salámatí ke sáth jáo, garm aur ser raho; magar jo chízen tan ke liye darkár hai, wuh unhen na de, to kyá fáida? ¹⁷ Isí tarah ímán bhí, agar us ke sáth a'mál na hon, to apní zát se murda hai. ¹⁸ Balki koí kah saktá hai, ki Tú to ímándár hai, aur main 'amal karnewálá hún: tú apná ímán bagair a'mál ke to mujhe dikhá; aur main apná ímán a'mál se tujhe dikháúngá. ¹⁹ Tú is bát par ímán rakhtá hai, ki Khudá ek hí hai; khair, achchhá kartá hai: shayátin bhí ímán rakhte, aur thartharáté hai. ²⁰ Magar ai nikamme ádmí, kyá tú yih bhí nahín jántá^a, ki ímán bagair a'mál ke bekár hai? ²¹ Jab hamáre báp Ibráhím ne apne beté Izháq ko qurbángah par qurbán kiyá, to kyá wuh a'mál se rástbáz na tháhrá? ²² Pas tú ne dekh liyá ki ímán ne us ke a'mál ke sáth milkar asar kiyá, aur a'mál se ímán kámil húa; ²³ aur yih nawishta púra húa, ki ^b Ibráhím Khudá par ímán láyá^c, aur yih us ke liye rástbázi giná gayá, aur wuh Khudá ká dost^d kahláyá. ²⁴ Pas tum ne dekh liyá, ki insán sirf ímán hí se nahín, balki a'mál se rástbáz tháhrta hai. ²⁵ Isí tarah Ráhab fáhisha bhí, jab us ne qásidon ko apne ghar men atára, aur dúsrí ráh se rukhsat kiyá, to kyá a'mál se rástbáz na tháhrí? ²⁶ Garaz, jaise badan bagair rúh ke murda hai, waise hí ímán bhí bagair a'mál ke murda hai.

Zabán ko lagám dene ke báre men.

3 ¹ Ai mere bháiyó, tum men se bahut se ustád na banen, kýunki jánte ho, ki ham jo ustád haiñ ziyáda sazá páenge; ² is liye ki

ham sab ke sab aksar khatá karte haiñ. Kámil shakhs wuh hai, jo báton men khatá na kare; wuh sáre badan ko bhí qábú men rakh^e saktá hai. ³ Jab ham, apne qábú men karne ke liye, ghoron ke munh men lagám de dete haiñ, to un ke sáre badan ko bhí ghumá sakte haiñ. ⁴ Dekho, jaház bhí, agarchi bare bare hote haiñ, aur tez hawáon se chalác játe haiñ, táham ek niháyat chhotí sí patwár ke zari'e se manjhí kí marzi ke muwáfíq ghumác játe haiñ. ⁵ Isí tarah zabán bhí ek chhotá sá 'uzw hai, aur barí shekhí mártí hai. Dekho thori sí ág se kitne bare jangal men ág lag játi hai. ⁶ Zabán bhí ek ág hai; zabán hamáre a'zá men sharrát ká ek álam hai, aur sáre jism ko dág lagáti hai, aur dáira e dunyá^f ko ág lagá deti hai, aur jahannam kí ág se jalti rahtí hai. ⁷ Kýunki har qism ke chaupáe^g, aur parand, aur kíre makaure, aur daryái jánwar to insán ke qábú men á sakte haiñ, aur áe bhí haiñ: ⁸ inagar zabán ko koí ádmí qábú men nahín kar saktá; wuh ek balá hai, jo kabhi ruktí hí nahín; zahr i qátíl se bhari hui hai. ⁹ Isí se ham Khudáwand aur Báp kí hamd karte haiñ; aur isi se ádmion ko, jo Khudá kí súrat par paidá húe haiñ, baddu'á dete haiñ. ¹⁰ Ek hí munh se mubárákbád aur baddu'á nikaltí hai. Ai mere bháiyó, aisá na honá cháhíye. ¹¹ Kyá chashme ke ek hí munh se míthá aur khárrí pání nikaltá hai? ¹² Ai mere bháiyó, kyá anjir ke darakh't men zaitún, aur angúr men anjir paidá ho sakte haiñ? Isí tarah khárrí chashme^h se míthá pání nahín nikal saktá.

^a Yún. kyá tujhe yih jánná mansúr hai?

^b Yá Ibráhím ne Khudá ká yaqín kiyá.

^c Yún. paidáish ke pahíye.

^d Yá khalílú'lláh.

^e Yún. jánwar.

^f Paidáish 18. 6.

^g Yún. lagám de.

^h Yún. pání.

Sachchī āsmānī hikmat ke bayān men.

¹³ Tum men dānā aur samajhdār kaun hai? jo aisā ho, wuh apne kāmōn ko nek chāl chalan ke wasile se us hilm ke sāth zāhir kare jo hikmat se paidā hotā hai. ¹⁴ Lekin agar tum apne dil men saḥt hasad aur tafriq rakhte ho, to haqq ke khilāf na shekhī māro, na jhūth bolo. ¹⁵ Yih hikmat wuh nahīn, jo ūpar se utartī hai, balki dunyavī, aur nafsānī, aur shaitānī hai. ¹⁶ Is liye ki jahān hasad aur tafriq hotā hai, wahān fasād aur har tarah kā burā kām bhī hotā hai. ¹⁷ Magar jo hikmat ūpar se ūtī hai, awwal to wuh pāk hotī hai, phir milansār, halm, aur tarbiyatpizir, rahm aur achchhe phalon se ladī hūī, betaraf-dār^a, aur beriyā hotī hai. ¹⁸ Aur sulh karānewālōn ke liye rāstbāzī kā phal sulh ke sāth boyā jātā hai.

Khudgarāzī aur dunyavī niyat ke khilāf.

4 ¹ Tum men larāiyān aur jhagre kahān se ā gaye? Kyā un khwāhishōn^b se nahīn, jo tumhāre a'zā men fasād kartī hai? ² Tum khwāhish karte ho, aur tumhen miltā nahīn: khūn aur hasad karte ho, aur kuchh hāsīl nahīn kar sakte; tum jhagarte aur larō ho; tumhen is liye nahīn miltā, ki māngte nahīn; ³ tum māngte ho, aur pāte nahīn, is liye ki burī niyat se māngte ho, tāki apnī 'aish o 'ishrat men kharch karo. ⁴ Ai zinā karnewī liyo, kyā tumhen nahīn ma'lūn, ki dunyā se dostī rakhnī Khudā se dushmanī karnī hai? Pās jo koi dunyā kā dost bannā chāhtā hai, wuh apne āp ko Khudā kā dushman banātā hai. ⁵ Kyā tum yih samajhte ho, ki

kitāb i muqaddas befāida kahtī hai?^c Jis rūh ko us ne hamāre andar basāyā hai, kyā wuh aisī ārzū kartī hai, jis kā anjām hasad ho? ⁶ Wuh to ziyāda taufiq bakhshatā hai. Is liye yih āyā hai, ki ⁷ Khudā magrūrōn kā muqābala kartā hai, magar firotanōn ko taufiq bakhshatā hai. ⁸ Pas Khudā ke tābi' ho jāo; aur Iblīs kā muqābala karo, to wuh tum se bhāg jāegā. ⁹ Khudā ke nazdīk jāo, to wuh tumhāre nazdīk āegā. Ai gunahgāro, apne hāthon ko sāf karo; aur ai dodilo, apne dilōn ko pāk karo. ¹⁰ Afsos aur mātām karo, aur roo: tumhāri hanṣī mātām se badal jāe, aur tumhāri khushī udāsī se. ¹¹ Khudāwand ke sāmne firotanī karo, wuh tumhen sarbaland karegā.

Badgoī, aur dunyavī shekhī, aur zulm ke khilāf nasihatē.

¹¹ Ai bhāiyo, ek dūsre ki badgoī na kare. Jo apne bhāi ki badgoī kartā, yā bhāi par ilzām lagātā hai, wuh shari'at ki badgoī kartā, aur shari'at par ilzām lagātā hai; aur agar tū shari'at par ilzām lagātā hai, to shari'at par 'amal karnewālā nahīn, balki us par hākim^e ṭahhrā. ¹² Shari'at kā denewālā aur hākim to ek hī hai, jo bachāne aur halāk karne par qādir hai; tū kaun hai, jo apne parānsī par ilzām lagātā hai? ¹³ Tum jo yih kahte ho, ki Ham āj yā kal fulān shahr men jākar wahān ek baras ṭahhenge, aur saudāgarī karke nafa^f uthāenge; ¹⁴ aur yih jānte nahīn ki kal kyā hogā; zarā suno to. Tumhāri zindagī chiz hī kyā hai? Bukhārāt kā sā hāl hai; abhī nazar āe, abhī gāib ho gaye. ¹⁵ Bajāe is ke tumhen yih

^a Yā betagāiyur.

^b Yūn. un lazzatōn yā us 'aish o 'ishrat.

^c Yā kitāb i muqaddas men yih 'ibarat befāida dī hai, kī.

^d Amsāl 3. 34.

^e Yā ilzām lagānewālā.

kahná oháhiye, ki Agar Khudáwand cháhe, to ham zinda bhí rahenge, aur yih yá wuh kám bhí karenge. ¹⁶ Magar ab tum apní shekhíon par fakhr karte ho; aisá sab fakhr burá hai. ¹⁷ Pas jo koi bhaláí karní jántá hai, aur nahín kartá, us ke liye yih gunáh hai.

5 ¹ Ai daulatmando, zará suno to; tum apní musibatón par jo ánewálí hain roo aur wáwailá karo. ² Tumhárá mál bigar gayá, aur tumhárá poshákon ko kírú khá gayá. ³ Tumháre sone chándí ko zang lag gayá; aur wuh zang tum par gawáhi degá, aur ág kí tarah tumhárá gosht kháegá. Tum ne akhír zamáne men khazána jama' kiyá hai. ⁴ Dekho, jin mazdúron ne tumháre khet káte, un kí wuh mazdúrí jo tum ne dagá karke rakh chhorí, chillátí hai, aur fasl kátné-wálon kí faryád Rabbu'l afwáj ke kánon tak pahunch gayí hai. ⁵ Tum ne zamín par 'aish o 'ishrat kí, aur maze uráe; tum ne apne dílon ko zabh ke din motá táza kiyá. ⁶ Tum ne rástbáz shakhs ko qusúrwár thahráyá aur qatl kiyá; wuh tumhárá muqábala nahín kartá.

Tarah tarah kí nasíhaten.

⁷ Pas ai bháíyo, Khudáwand kí ámad tak sabr karo. Dekho, kisán zamín kí qimátí paidáwár ke intizár men pahle aur vichhle menh ke barsane tak sabr kartá rahtá hai. ⁸ Tum bhí sabr karo, aur apne dílon ko mazbút rakkho; kyúncí Khudáwand kí ámad qaríb hai. ⁹ Ai bháíyo, ek dúse kí shikáyat na karo, táki tum sazá na páo: dekho, múnshí darwáze par khará hai. ¹⁰ Ai bháíyo, jin nabíon ne Khudáwand ke nám se kalám kiyá, un ko dukh utháne, aur sabr karne ká namúna

^a *Yá gributitron.*

^b *N. to yih ján lo.*

samjho. ¹¹ Dekho, sabr karnewálon ko ham mubárák kahte hain: tum ne Aiyúb ke sabr ká hál to suná hí hai, aur Khudáwand kí taraf se jo is ká anjám húá, use bhí ma'lúm kar liyá, jis se Khudáwand ká bahut tars aur rahm zahir hotá hai.

¹² Magar ai mere bháíyo, sab se barhkar yih hai, kí qasam na kháo; na ásmán kí, na zamín kí, na kisi aur chiz kí, balki hán kí jagah hán karo, aur nahín kí jagah nahín, táki sazá ke láiq na thahro.

¹³ Agar tum men koi musibat-zada ho, to du'á mánge. Agar khush ho, to hamd ke gít gáe. ¹⁴ Agar tum men koi bímár ho, to kalisiyá ke buzurgon^a ko buláe, aur wuh Khudáwand ke nám se us ko tel malkar, us ke liye du'á mángen; ¹⁵ jo du'á imán ke sáth hogí, us ke bá'is bímár bach jáegá, aur Khudáwand use uthá khará karegá, aur agar us ne gunáh kiye hon, to un kí bhí mu'áfi ho jáegi. ¹⁶ Pas tum ápas men ek dúse se apne apne gunáhon ká iqrár karo; aur ek dúse ke liye du'á mángo, táki shifá páo. Rástbáz kí du'á ke asar se bahut kuchh ho saktá hai. ¹⁷ Eliyyáh hamará hamtabí'at insán thá; us ne bare josh se du'á kí, kí menh na barse; chunánci sárhe tín baras tak zamín par menh na barsá. ¹⁸ Phir us ne du'á kí, to ásmán se pání barsá, aur zamín men paidáwár húí.

¹⁹ Ai mere bháíyo, agar tum men koi ráh i haqq se gumráh ho jáe, aur koi us ko pher láe, ²⁰ to wuh yih ján le^b, kí jo koi kisi gunahgár ko us kí gumráhí se pher láegá, wuh ek ján^c ko maut se bacháegá, aur bahut se gunáhon par parda dálegá.

^c *N. apní ján.*

PATRAS KÁ PAHLÁ 'ÁMM KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Patras kí taraf se, jo Yisú' Masíh ká rasúl hai, un musáfron ke nám jo Puntus, Galatiya, Kappadukiya, Ásiya aur Bithuniya men jábajá rahte hai, ² aur Khudá Báp ke 'ilm i sábiq ke muwáfiq, Rúh ke pák karne se, farmánbardár hone aur Yisú' Masíh ká khún chhirké jáne ke liye barguzída húa hai.

Fazl aur itminán tumhen ziyáda hásil hotá rahe.

Masíhi naját aur ummed ká shukriya.

³ Hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jis ne Yisú' Masíh ke murdon men se jī uthne ke bá'is apní barí rahmat se hamen zinda ummed ke liye naye sire se paidá kiya, ⁴ táki ek gairfání, aur bedág, aur lázawál mirás ko hásil karen; ⁵ wuh tumháre wáste, jo Khudá kí qudrat se imán ke wasile us naját ke liye, jo ákhiri waqt men záhir hone ko taiyár hai, hifázat kiye játe ho, ásmán par mahfúz hai. ⁶ Is ke sabab tum khushí manáte ho, agar-chi ab chand roz ke liye zarúrat kí wajh se, tarah tarah kí ázmá'is' on ke sabab gamzada ho; ⁷ aur yih is liye hai, kí tumhárá ázmáyá húa imán ^a, jo ág se ázmáe húa fání sone se bhí bahut hí beshqímat hai, Yisú' Masíh ke zuhúr ke waqt ta'rif aur jalál aur 'izzat ká bá'is thahre: ⁸ us se tum bedekhe mahabbat rakhte ho, aur agar-chi is waqt us

^a Yún. tumháre imán kí ázmá'ish.

ko nahín dekhte, táham us par imán lákar aisi khushí manáte ho, jo bayán se báhar aur jalál se bhari hai; ⁹ aur apne imán ká maqsad, ya'ní rúhon kí naját, hásil karte ho. ¹⁰ Isí naját kí bábat un nabíon ne barí talásh aur tahqíq kí, jinhon ne us fazl ke báre men jo tum par hone ko thá, nubuwwat kí. ¹¹ Ún-hon ne is bát kí tahqíq kí, kí Masíh ká Rúh, jo un men thá, aur peshtar se Masíh ke dukhon kí, aur un ke ba'd ke jalál kí gawáhi detá thá, wuh kaun se aur kaise waqt kí taraf ishára kartá thá. ¹² Ún par yih záhir kiya gayá, kí wuh na apní, balki tumhári khidmat ke liye yih báten kahá karte the, jin kí khabar ab tum ko un kí ma'rifat milí, jinhon ne Rúhu'l Quds ke wasile jo ásmán par se bhejá gayá, tum ko khushkhabari dí; aur firishte bhí in báton par gaur se nazar karne ke mushtáq hai.

Masíhi ummed aur mahabbat kí nasihat.

¹³ Is wáste apní 'aql kí kamar bándhkar, aur hoshyár hokar, us fazl kí kámil ummed rakkho, jo Yisú' Masíh ke zuhúr ke waqt tum par honewálá hai; ¹⁴ aur farmánbardár farzand hokar apní jahálat ke zamáne kí purání khwáhishon ke tábí' na bano ^b; ¹⁵ balki jis tarah tumhárá bulánewálá pák hai, usí tarah tum bhí apne sáre chál chalan men pák bano; ¹⁶ kýunki likhá hai, kí 'Pák ho, is liye kí main pák hún. ¹⁷ Aur

^b Yún. hamshakl na ho.

^c Áhbár-11. 44.

jab ki tum Báp kahkar us se du'á mángte * ho, jo har ek ke kám ke muwáfiq bagair tarafdári ke insáf kartá hai, to apní musáfirat ká zamána khauf ke sáth guzáro : ¹⁸ kyúñki tum jánte ho, ki tum-hará níkamamá chál chalan jo báp-dádon se chalá áta thá, us se tum-hári khalási fání chízon, ya'ní sone chándi ke zarí'e se nahín húi ; ¹⁹ balki ek be'aib aur bedág barre, ya'ní Masih ke beshqímat khún se ; ²⁰ us ká 'ilm to biná e 'álam ke peshtar se thá, magar zuhúr akhír zamáne men tumhári khátir húa, ²¹ ki us ke wasíle se KHUDÁ par imán láe ho, jis ne us ko murdon men se jiláyá, aur jalál bakhsá, táki tum-hará imán aur unmed KHUDÁ par ho. ²² Chúnki tum ne haqq kí tábi'dári se apne dílon ko pák kiyá hai, jis se bháiyon kí beriyá mahabbat paidá húi, is liye dílon o ján se ápas men bahut mahabbat rakkho ; ²³ kyúñki tum fání tukhm se nahín, balki gairfání se, KHUDÁ ke kalám ke wasíle, jo zinda aur qáim hai, naye sire se paidá húa ho. ²⁴ Chunánchi

^b Har bashar ghás ki sháinind hai, Aur us kí sári shán o shaukat ghás ke phúl kí mánind :

Ghás to súkh játi hai, aur phúl gir játa hai ;

²⁵ Lekin KHUDÁwand ká kalám abad tak qáim rahegá.

Yih wuhí khushkhabari ká kalám hai, jo tumhen sunáyá gayá thá.

Masihion ko KHUDÁ kí haikal aur káhin banná cháhiye.

2 ¹ Pas har tarah kí badkhwáhí, aur sáre fareb, aur riyákári, aur hasad, aur har tarah kí badgoí ko dúr karke, ² nauzád bachchon

kí mánind khális rúhání dúdh ke mushtáq raho, táki us ke zarí'e se naját hásil karne ke liye barhte jáo ; ³ agar tum ne KHUDÁwand ke mihrbán hone ká maza chakkhá hai : ⁴ us ke, ya'ní ádmíon ke radd kiye húa, par KHUDÁ ke chune húa aur qímatí zinda patthar ke pás ákar, ⁵ tum bhí zinda pattharon kí tarah rúhání ghar bante játe ho, táki káhinon ká muqaddas firqa baníkar, aisi rúhání qurbánián charháó, jo Yisú' Masih ke wasíle se KHUDÁ ke nazdíq maqbúl hotí hain. ⁶ Chunánchi kitáb i muqaddas men áyá hai, kí

^c Dekho, main Siyyon men kone ke sire ká chuná húa aur qímatí patthar ká rakhtá hún :

Jo us par imán láegá, hargiz sharminda na hogá.

⁷ Pas tum imán lánewálon ke liye to wuh qímatí hai ^e : magar imán na lánewálon ke liye

^f Jis patthar ko iní'máron ne radd kiyá,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá ;

⁸ aur,

^g Thes lagne ká patthar, aur thokar kháne kí chatán húa :

kyúñki wuh náfarmán hokar kalám se thokar kháte hain : aur isí ke liye muqarrar bhí húa the. ⁹ Lekin tum ek barguzída nasl, sháhi káhinon ká firqa, muqaddas qaum, aur aisi ummat ho, jo KHUDÁ kí kháss milkiyat hai, táki us kí khúbíán záhir karo, jis ne tumhen táriki se apní 'ajib raushni men buláyá hai : ¹⁰ pahle tum koí ummat na the, magar ab KHUDÁ kí ummat ho : tum par rahmat na húi thí, magar ab tum par rahmat húi.

^a Yún. us ko pukárite.

^b N. Siyyon men ek chund húa patthar, ya'ní kone ká qímatí sirá.

^c Yá us se 'izzat hai.

^d Yasha'yáh 40. 6. 8.

^e Zebúr 118. 22.

^f Yasha'yáh 28. 16.

^g Yasha'yáh 8. 14.

Gair-gaumon men har tarah ki nek chál chalne ki hidáyat.

11 Ai piyáro, main tumhári minnat kartá hún, ki tum apne ap ko pardesí aur musáfir jánkar un jismání khwáhishon se parhez karo, jo rúh se laráí rakhtí hai¹² aur gair-gaumon men apná chál chalan nek rakkho; táki jin báton men wuh tumhen badkár jánkar tumhári badgói karte hain, tumháre nek kámon ko dekhke, unhí ke sabab muláhiize ke din K̄hudá kí baráí karen.

13 Khudáwánd kí khátir insán ke har ek intizám^a ke tábi' raho: bádsháh ke, is liye ki wuh sab se buzurg hai; 14 aur hákimon ke, is liye ki wuh badkároon kí sazú aur nekokároon kí ta'rif ke liye us ke bheje húe hain; 15 kyúñki Khudá kí yih marzi hai, ki tun neki karke nádán ádmion kí jahálat kí báton ko band kar do: 16 aur apne ap ko ázád jáno; magar is ázádí ko badí kú parda na banáo, balki apne ap ko K̄hudá ká banda jáno. 17 Sab kí 'izzat karo. Birádarí se mahabat rakkho. K̄hudá se dāro. Bádsháh kí 'izzat karo.

18 Ai naukaro, bare khauf se apne náálikon ke tábi' raho; na sirf nekon aur halímon hí ke, balki badmizájon ke bhí. 19 Kyúñki agar koi Khudá ke khayál se, beinsáfi ke bá'is dukh úthákar, taklífon kí bardásht kare, to yih pasandída hai. 20 Is liye kí agar tum ne guááh karke mukke kháe, aur sabr kiyá, to kaun sá fakhr hai? hán, agar neki karke dukh páte, aur sabr karte ho, to yih Khudá ke nazdik pasandída hai. 21 Aur tun isí ke liye buláe gaye ho: kyúñki Masih bhí tumháre wáste dukh úthákar

tumhen ek namúna de gayá hai, táki us ke naqsh i qadam par chalo.

22 Na us ne gunáh kiyá, aur na us ke munh se koi mahr kí bát niklí: 23 na wuh gáliyán khákar gáli detá thá; aur na dukh pákar kisi ko dhamkátá thá; balki apne ap ko sachche insáf karnewále ke sipurd kartá thá: 24 wuh ap hamáre gunáhon ko apne badan par liye húe salib^b par charh gayá, táki ham gunáhon ke i'tibár se markar rást-bázi ke i'tibár se jien; aur usí ke miár kháne se tum ne shifá pái. 25 Kyúñki pahle tum bheyon kí tarah bhatakte phirte the; magar ab apní rúhon ke Gallebán aur Nigahbán^c ke pás phir á gaye ho.

3 1 Ai biwiyo, tum bhí apne apne shauhar ke tábi' raho; 2 is liye kí agar ba'z un men se kalám ko na mánte hon, taubhi tumháre pákíza chál chalan aur khauf ko dekhkar, begair kalám ke apní apní biwí ke chál chalan se Khudá kí taraf khinch jáen^d. 3 Aur tumhárá singár zahiri na ho; ya'ní sir gúndhná, aur sone ke zewar, aur tarah tarah ke kapre pahinná; 4 balki tumhári bátini aur poshída insúniyat, hilm aur mizáj kí gurbat kí gairfání áráish se árásta rahe; kyúñki Khudá ke nazdik is kí bari qadr hai. 5 Aur agle zamáne men bhí Khudá par ummed rukhnewáli muqáddas 'auraten apne ap ko isí tarah sanwárti, aur apne apne shauhar ke tábi' rahtí thin: 6 chunáñchi Sáráh Ibráhiim ke hukm men rahti, aur use K̄hudáwánd kuhtí thí; tum bhí agar neki karo, aur kisi daráwe se na dāro, to us kí betiyán hún.

7 Ai shauharo, tum bhí biwiyon ke sáth 'aqlmandí se basar karo,

^a Yún. makhlúg.

^b Yún. lukrí.

^c Yá Bishop.

^d Yún. chál chalan ke wasilé se nafa' ho jáen.

aur 'aurat ko názuk zarf jánkar us ki 'izzat karo, aur yún samjho ki ham dono zindagi ki ni'mat ke wáris hain, táki tumhári du'áen ruk na jáen.

Birádarána mahabbat aur Masih ki pairaui ki nasihatén.

⁸ Garaz, sab ke sab yakdil aur haíndard raho; birádarána mahabbat rakkho; narmdil aur firotan bano; ⁹ badí ke 'iwaz badí na karo; aur gálí ke badle gálí na do; balki is ke bar'aks barakat cháho; kyúñki tum barakat ke wáris hone ke liye buláe gaye ho. ¹⁰ Chunánchi

^a Jo koí zindagi se khush honá, Aur achhehe din dekhna cháhe, Wuh zabán ko badí se, Aur honthon ko makr ki bát kahne se báz rakkhe:

¹¹ Badí se kanára kare, aur neki ko 'amal men láe; Sulh ká talib ho, aur us kí koshish men rahe.

¹² Kyúñki Khudáwand kí nazar rástbázon kí taraf hai, Aur us ke kán un kí du'á par lage hain:

Magar badkár Khudáwand kí nigáh men hain.

¹³ Agar tum neki karne men sargarm ho, to tum se badí karnewálá kaun hai? ¹⁴ Aur agar rástbázi kí khátir dukh saho bhí, to tum mu-báarak ho: na un ke daráne se daro, aur na ghabráo; ¹⁵ balki Masih ko Khudáwand jánkar apne dilon men muqaddas samjho, aur jo koí tum se tumhári ummed kí wajh daryáft kare, us ke jawáb dene ke liye har waqt musta'idd raho, magar hilm aur khauf ke sáth; ¹⁶ aur niyat^b bhí nek rakkho, táki jin báton men

tumhári badgoi hotí hai, un hí men wuh log sharminda hon, jo tumháre Masíhi nek chál chalan par la'n ta'n karte hain. ¹⁷ Kyúñki agar Khudá kí yihí marzí ho, kí tum neki karne ke sabab dukh utháo, to yihí badí karne ke sabab dukh utháne se bihtar hai. ¹⁸ Is liye kí Masíh ne bhí, ya'ní rástbáz ne náráston ke liye, gunáhon ke bá'is ek bár dukh utháya,^c táki ham ko^d Khudá ke pás pahuncháe; wuh jism ke i'tibár se to mára gayá, lekin ruh ke i'tibár se zinda kiyá gayá; ¹⁹ isí men us ne jákar un qaidí ruhon men manáadí kí, ²⁰ jo us agle zamáne men náfarmán thin, jab Khudá Núh ke waqt men tahammul karke thahrá rahá thá, aur wuh kishtí taiyár ho rahí thí, jis par sawár hokar thore se ádmí, ya'ní áth jánen, páni ke wasíle se bachín: ²¹ aur usí páni ká mushábih bhí, ya'ní baptisma^e, Yisú' Masíh ke jí uthne ke wasíle se, ab tumhen bachátá hai; us se jism kí najásat ká dúr karná murád nahín, balki khális niyat^b se Khudá ká talib honá murád hai; ²² wuh ásmán par jákar Khudá kí dahiní taraf baiṭhá hai; aur firishte aur ikhtiyárat aur qudraten us ke tábi' kí gayi hain.

4 ¹ Pas jab kí Masíh ne jism ke i'tibár se dukh utháya, to tum bhí aisá hí mizáj ikhtiyár karke hathyárband bano; kyúñki jis ne jism ke i'tibár se dukh utháya, us ne gunáh se farágat pái, ² táki áyanda ko apní baqí jismáni zindagi ádmíon kí khwáhishon ke mutábíq na guzáre, balki Khudá kí marzí ke mutábíq. ³ Is wáste kí gair-qaumon kí marzí ke muwáfiq kám karne, aur shahwatparas-

^a Zabúr 34. 12-16.

^c N. Masíh bhí, ya'ní rástbáz náráston ke liye . . . ek bár múb.

^d N. tum ko.

^b Yá kánshans.

^e Yá ístibáp.

tí, burí khwáshishon, maikhwárfon, náchrang, nashebázfon, aur mak-rúh butparastfon men jis qadr ham ne pahle waqt guzará, wuhí bahut hai: ⁴ is par wuh ta'ajjub karte hain, ki tum usí sakht bad-chalni tak un ká sáth nahín dete, aur la'n ta'n karte hain. ⁵ Unhen usí ko hisáb dená paregá, jo zindon aur murdon ká insáf karne ko taiyár hai. ⁶ Kyúнки murdon ko bhí khushkhabari isí liye sunái gayí thí, ki jisn ke liház se to ádmíon ke mutábíq un ká insáf ho, lekin rúh ke liház se Khudá ke mutábíq zinda rahen.

⁷ Sab chízon ká khátima jald honewálá hai; pas hoshyár raho aur du'á mángne ke liye taiyár. ⁸ Sab se barhkar yih hai, ki ápas men barí mahabbat rakkho, kyúнки mahabbat bahut se gunáhon par parda dál detí hai. ⁹ Bagair bur-buráe ápas men musáfirparwari karo: ¹⁰ jin ko jis qadr ní'mat milí hai, wuh use Khudá kí mukhtalíf ní'maton ke achchhe mukhtáron kí tarah ek dústre kí khidmat men sarf karen; ¹¹ agar koi kuchh kahe, to aisá kahe ki goyá Khudá ká kalám hai^a; agar koi khidmat kare, to us táqat ke mutábíq kare, jo Khudá de; táki sab bátón men Yisú' Masíh ke wasíle Khudá ká jalál záhir ho: jalál aur saltanat abadu'í ábád usí kí hai. Amín.

¹² Ai piyáro, jo musibat kí ág tumhári ázmáish ke liye tum uen bharkí hai, yih samajhkar us se ta'ajjub na karo, ki yih ek anokhí bát ham par wáqi' hui hai: ¹³ balki Masíh ke dukhon men jyún jyún sharík ho, khushí karo; táki us ke jalál ke zúhúr ke waqt bhí niháyat khush o khurram ho. ¹⁴ Agar Masíh ke nám ke sabab

tumhen malámat kí játi hai, to tum mubáarak ho; kyúнки jalál ká Rúh, ya'ní Khudá ká Rúh, tum par sáya kartá hai. ¹⁵ Tum men se koi shakhs khúni, yá chor, yá badkár, yá auron ke kám men dastandáz hokar dukh na páe: ¹⁶ lekin agar Masíhí hone ke bá'is koi shakhs dukh páe, to sharmáe nahín, balki is nám ke sabab se Khudá kí barái kare. ¹⁷ Kyúнки wuh waqt á pahunchá hai, ki Khudá ke ghar se 'adálat shurú' ho, aur jab ham hí se shurú' hogí, to un ká kyá anjám hogá, jo Khudá kí khushkhabari ko nahín mánte? ¹⁸ Aur jab rástbáz hí mushkil se naját páegá, to bedín aur gunahgár ká kyá thikáná? ¹⁹ Pas jo Khudá kí marzí ke muwáfíq dukh páte hain, wuh nekí karke apní jánon ko wafádár Kháliq ke sipurd karen.

Buzurgon aur jawánon ke faráz. Firo-tani aur hoshyári kí nasíhat.

5 ¹ Tum men jo buzurg^b hain, main un kí tarah buzurg,^b aur Masíh ke dukhon ká gawáh, aur záhir honewále jalál men sharík bhí hokar, un ko yih nasíhat kartá hún, ² ki Khudá ke us galle kí gallabáni karo, jo tum men hai; láchári se nigabbáni na karo,^c balki Khudá kí marzí ke muwáfíq khushí se; aur najáz nafa' ke liye nahín, balki dilí shauq se; ³ aur jo log tumháre sipurd hain, un par hukúmat na jatáo, balki galle ke liye namúna bano; ⁴ aur jab sardár Gallabán záhir hogá, to tum ko jalál ká aisá síhrá milegá, jo mur-jháne ká nahín. ⁵ Ai jawáno, tum bhí buzurgon ke tábi' raho. Balki sab ke sab ek dústre kí khidmat ke liye firotaní se kamarbasta raho; is liye kí Khudá magrúron ká

^a Yún. ke kalíme hain.

^b Yá prísbutír.

^c N. láchári se nahín.

muqábala kartá hai, magar firotanon ko taufiq bakhshatá hai. ⁶ Pas Khudá ke qawwí háth ke niche firotaní se ráho, táki wuh tumhen waqt par sarbaland kare; ⁷ aur apná sára fikr usí par dál do, kyúñki us ko tumhárá khayál hai. ⁸ Tum hoshyár aur bedár ráho: tumhárá mukhálif ^a Iblis garajne-wále sher i bábar kí tarah dhúndh-tá phirtá hai, kí kis ko phúr kháe: ⁹ tum imán men mazbút hokar, aur yih jánkar us ká muqábala karo, kí tumháre bhái jo dunyá men hain, aise hí dukh bhar rahe hain. ¹⁰ Ab Khudá, jo har tarah ke fazl ká chashma hai, jis ne tum ko Masíh men apne abadí jalál ke liye buláya, tumháre thorí muddat

tak dukh utháne ke ba'd, ap hí tumhen kámil, aur qáim, aur mazbút ^b karegá. ¹¹ Abadu'l ábád usí kí saltanat rahe. Amín.

Salám aur du'a.

¹² Main ne Silwánus kí ma'rifat, jo merí dánist men diyánatdár bhái hai, mukhtasar taur par likhkar, tumhen nasíhat kí, aur yih gawáhi dí, kí Khudá ká sach-chá fazl yihí hai: isí par qáim ráho. ¹³ Jo Bábil men tumhári tarah barguzída hai, wuh, aur merá betá Marqus tumhen salám kahte hain. ¹⁴ Mahabbat se bosa le lekar ápas men salám karo.

Tum jitne shakhs Masíh men ho, sab ko itminán hásil hotá rahe.

PATRAS KÁ DÚSRÁ 'ÁMM KĦATT.

Du'a e khair. Khudá ke fazl ke sabab se Masíhí nekíon par 'amal karne kí nasíhat.

I ¹ Shama'un Patras kí taraf se, jo Yisú' Masíh ká banda aur rasúl hai, un logon ke nám jinhon ne hamáre Khudá aur Munjí Yisú' Masíh kí rástbázi ke sabab ^c hamárá sú qímatí imán páyá hai. ² Khudá, aur hamáre Khudáwánd Yisú' kí pahchán ke sabab ^c fazl aur itminán tumhen ziyáda hotá rahe; ³ kyúñki us kí iláhi qudrat ne wuh sab chizen jo zindagí aur dindári se muta'alliq hain, hamen us kí pahchán ke wasíle se 'ináyat kíñ, jis ne ham ko apne kháss jalál aur

neki ke zari'e se buláya; ⁴ jin ke bá'is us ne ham se qímatí aur niháyat bare wa'de kiye, táki un ke wasíle se tum us kharábi ^d se chhútke, jo dunyá men burí khwáshish ke sabab se hai, un ke wasíle se zát í iláhi men sharik ho jáo. ⁵ Pas isí bá'is tum apní taraf se kamál koshish karke, apne imán par neki, aur neki par ma'rifat, ⁶ aur ma'rifat par parhezgári, aur parhezgári par sabr, aur sabr par dindári, ⁷ aur dindári par birádarána ulfat, aur birádarána ulfat par mahabbat bañhao. ⁸ Kyúñki agar yih báten tum men maujúd hon, aur ziyáda bhí hotí

^a Yá muddat.

^b N. aur ptedár izád.

^c Yá meñ.

^d Yá fund

jáen, to tum ko hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh ke pahcháne men bekár aur bephal na hone dengi. ⁹ Aur jis men yih báten na hon, wuh aníhú hai, aur kotáh-nazar, aur apne pahle gunáhon ke dhoe jáne ko bhúle baithá hai. ¹⁰ Pas, ai bháyo, apne buláwe aur barguzídagi ko sábit karne kí ziyáda koshish karo: kyúñki agar aisá karoge, to kabhi thokar na kháoge: ¹¹ balki is se tum hamáre Khudáwand aur Muní Yisú' Masíh kí abadí bádsáhát men barí 'izzat ke sáth ^a dákhil kiye jáoge.

Injil ke wa'don kí sachcháí rasúlon ke musháhide aur Puráne 'Ahdáme kí peshingoíon se sábit hoti hai.

¹² Is liye main tumhen yih báten yád diláne ko hamesha musta-'idd rahúngá; agarchi tum un se wáqif aur us haqq bát par gáim ho, jo tumhen hásil hai. ¹³ Aur jab tak main is khaime men hún, tumhen yád dilá dilákar ubhárná apne úpar wájib samajhtá hún; ¹⁴ kyúñki hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke batáne ke muwáfiq mujhe ma'lúm hai, ki mere khaime ke giráe jáne ká waqt jald ánewálá hai. ¹⁵ Pas main aisi koshish karúngá, ki mere intiql ke ba'd tum in báton ko hamesha yád rakh sako. ¹⁶ Kyúñki jab ham ne tumhen apne Khudáwand Yisú' Masíh kí qudrat aur ámad se wáqif kiyá thá, to dagábúzi kí ghar' húi kahániyon kí pairawí nahín kí thi, balki khud us kí 'azmat ko dekhá thá. ¹⁷ Ki us ne Khudá Báp se us waqt 'izzat aur jalál páyá, jab us afzal jalál men se use yih áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún: ¹⁸ aur jab ham us ke sáth muqaddas pahár par

^a Yún. 4:13.

the, to ásmán se yih áwáz áti suní. ¹⁹ Aur hamáre pás nabíon ká wuh kalám hai, jo ziyáda mu'tabar thahrá; aur tum achchhá karte ho, jo yih samajhkar us par gaur karte ho, ki wuh ek chirág hai, jo andheri^b jagah men raushní bakhshítá hai, jab tak pau na phate, aur subh ká sitára tumháre dílon men na chamke: ²⁰ aur pahle yih ján lo, ki kitáb i muqaddas kí kisi nubuwwat kí bát kí táwíl kisi ke zátí ikhtiyár par mauqúf nahín. ²¹ Kyúñki nubuwwat kí koi bát ádmí kí khwábish se kabhi nahín húi, balki ádmí Rúhu'l Quds kí tahrík ke sabab Khudá kí taraf se bolte the.

Jhúthe ustádon ká zikr.

2 ¹ Aur jis tarah us ummat men jhúthe nabí bhí the, isí tarah tum men bhí jhúthe ustád honge, jo poshída taur par halák karne-wálí bid'aten nikálenge, aur us Málík ká inkár karenge, jis ne unhen mol liyá thá, aur apne áp ko jald halákat men dálenge. ² Aur bahutere un kí shahwatpa-rastí kí pairawí karenge; jin ke sabab se ráh i haqq kí hadnámi hogí. ³ Aur wuh lálach se báten banákar, tum ko apne nafa' ká sabab thahráenge: aur jo qadím se un kí sazá ká hukm ho chuká hai, us ke áne men kuchh der nahín, aur un kí halákat sofí nahín. ⁴ Kyúñki jab Khudá ne gunáh karnewále frishton ko na chhorá, balki jahannam men bhejkar tárik gáron men dál diyá, táki 'adálát ke din tak hirásat men rahen; ⁵ aur na pahlí dunyá ko chhorá, balki bedín dunyá par túfán bhejkar rástbázi ke manáfi karnewále Núh ko, ma' aur sát

^b Yún. mátt.

ádmíon ke bachá liyá; ⁶ aur Sadom aur 'Amoráh ke shahron ko khák i siyáh kar diyá, aur unhen halákat kí sazá dí, aur áyanda zamáne ke bedínon ke liye já e 'ibrat baná diyá; ⁷ aur rástbáz Lút ko, jo bedínon ke nápák chál chalan se diqq thá, rihái bakhshi, ⁸ (chunáñchi wuh rástbáz un men rahkar. aur un ke beshara' kámon ko dekh dekhkar, aur sun sunkar, goyá har roz apne sachche dil ko shikanje men khenchtá thá); ⁹ to Khudáwand dindáron ko ázináish se nikál lená, aur badkáron ko 'adálat ke din tak sazá men rakhná jántá hai; ¹⁰ khusúsan un ko jo nápák khwáhishon se jism kí pairawí karte hain, aur hukúmat ko náchíz jánte hain. Wuh gustákh, aur khudráe hain, aur 'izzatdaron^a par la'n ta'n karne se nahín darté: ¹¹ báwujúde kí firishte, jo táqat aur qudrat men un se bare hain, Khudáwand ke sámne un par la'n ta'n ke sáth nálísh nahín karte. ¹² Lekin yih log be'aql jánwaron kí mánind hain, jo pakre jáne aur halák hone ke liye haiwán i mutlaq paidá hue hain; jin báton se náwáqif hain, un ke báre men auron par la'n ta'n karte hain; apní kharábi men khud kharáb kiye jáenge; ¹³ दूसरों के बुरा करने के बदले इनहीं का बुरा होगा. In ko din diháre 'aiyáshí karne men maza áta hai; yih dág aur 'aib hain; jab tumháre sáth kháte píte hain, to apní taraf se mahabbat kí ziyáfat karke^b 'aish o 'ishrat karte hain; ¹⁴ un kí áñkhen, jin men zinákár 'auraten^c hui hain, gunáh se ruk nahín saktín; wuh beqayám dilon ko phansáte hain; un ká dil lálach ká mashshág hai; wuh la'nat kí aulád hain; ¹⁵ wuh

^a Yún. jáldíon.^b N. apní dagábatí se.^c Yún. láddí.^d Yá faná

sídhí ráh chhoṛkar gumráh ho gaye hain, aur Ba'or ke beṭe Bil'ám kí ráh par ho liye hain, jis ne nárástí kí mazdúrí ko 'azíz jáná; ¹⁶ magar apne qusúr par yih malámat utháí, kí ek bezabán gadhí^e ne ádmí kí tarah bolkar, is nabí ko diwánagi se báz rakkhá. ¹⁷ Wuh andhe kúe hain, aur aise kuhar, jise ándhí urátí hai; un ke liye behadd tárfíkí dhari hai. ¹⁸ Wuh ghamand kí behúda báten bak bakkar, shah-watparastí ke zarí'e se un logon ko jismání khwáhishon men phansáte hain, jo gumráhon men se nikal hí rahe hain; ¹⁹ wuh un se to ázádí ká wa'da karte hain, aur áp kharábi^d ke gulám bane hue hain; kyúnki jo shakhs jis se maglúb hai, wuh us ká gulám hai. ²⁰ Aur jab wuh Khudáwand aur Munjí Yisú^e Masíh kí pahchán ke sabab dunyá kí álúdagíon se chhúṭkar, phir un men phanse, aur un se maglúb hue, to un ká pichhlá hál pahle se bhi badtar húa. ²¹ Kyúnki rástbází kí ráh ká na jánná un ke liye is se bihtar hotá, kí use jánkar us pák hukm se phir játe, jo unhen sauppá gayá thá. ²² Un par yih sachchí masal sádiq áti hai, kí Kuttá apní qai kí taraf rujú^f kartá hai, aur nahlaí hui súarni daldal men loṭne kí taraf.

Masih kí dobára ámad kí haqiqat aur us kí taiyári ke बारे में.

3 ¹ Ai 'ázizo, ab main tumhen yih दूसरी khatt likhtá hún; aur yáddihání ke taur par dono khatton se tumháre sáf dilon ko ubhártá hún; ² kí tum un báton ko jo pák nabíon ne peshtar kahín, aur Khudáwand aur Munjí ke us hukm ko yád rakkho, jo tumháre rasúlon kí ma'rifat áyá thá: ³ aur

yih pahle ján lo, ki akhír dinon men aise hanší thatthá karnewále áenge, jo apní khwáhishon ke muwáfiq chalenge, ⁴ aur kahenge, ki Us ke áne ká wa'da kahán gayá? kyúñki jab se báp dáda soe hain, us waqt se ab tak sab kuchh waisá hí hai, jaisá khilqat ke shurú' se thá. ⁵ Wuh to ján bújhkar yih bhúl gaye, ki Khudá ke kalám ke zarí'e se ásmán qadím se maujúd hain, aur zamín pání men se baní, aur pání men gáim hai; ⁶ inhin ke zarí'e se us zamáne ki dunyá dúbkar halák húi. ⁷ Magar is waqt ke ásmán aur zamín usí kalám ke zarí'e se is liye rakkhe hain ki jaláe jáen, aur wuh bedín ádmion kí 'adálat aur halákat ke din tak mahfúz rahenge.

⁸ Ai 'azízo, yih kháss bát tum par poshída na rahe, ki Khudáwand ke nazdik ek din hazár baras ke bará-bar hai, aur hazár baras ek din ke bará-bar. ⁹ Khudáwand apne wa'de men der nahin kartá, jaisi der ba'z log samajhte hain; balki tumháre báre men tahammul kartá hai, is liye ki kisi kí halákat nahin cháhtá, balki yih cháhtá hai, ki sab kí tauba tak naubat pahunchhe. ¹⁰ Lekin Khudáwand ká din chor kí tarah á jáegá; us din ásmán bare shor gul ke sáth barbád ho jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se pighal jáenge, aur zamín aur us par ke kám jal jáenge. ¹¹ Jab yih sab chizen

is tarah pighalnewáli hain, to tumhen pák chál chalan aur dindári men kaisá kuchh honá cháhiye, ¹² aur Khudá ke us din ke áne ká kaisá kuchh muntazir aur mushtáq rahná cháhiye, jis ke bá'is ásmán ág se pighal jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se gal jáenge. ¹³ Lekin us ke wa'de ke muwáfiq ham naye ásmán aur nayi zamín ká intizár karte hain, jin men rástbázi basí rahegi.

¹⁴ Pas ai 'azízo, chúnki tum in báton ke muntazir ho, is liye us ke sámne itminán kí hálát men bedág aur be'aib nikalne kí koshish karo; ¹⁵ aur hamáre Khudáwand ke tahammul ko naját samjho; chunáñchi hamáre piyáre bhái Paulus ne bhí us hikmat ke muwáfiq jo use 'ináyat húi, tumhen yihí likhá hai; ¹⁶ aur apne sáre khatton men in báton ká zikr kiyá hai; jin men ba'z báton aisi hain, jin ká samajhná mushkil hai, aur jáhil aur beqiyám log un ke ma'non ko bhí, aur sahifon kí tarah khénch táncar, apne liye halákat paidá karte hain. ¹⁷ Pas ai 'azízo, chúnki tum pahle se ágáh ho, is liye hoshyár raho, táki bedinon kí gumráhi kí taraf khénchkar apní mazbúti ko chhoṛ na do; ¹⁸ balki hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú' Masih ke fazl aur pahchán men barhte jáo. Usí kí tamjíd ab bhí ho, aur abad ^b tak hotí rahe. Amín.^c

^a N. dakhárá kiye jáenge.

^b Yún. abad ke din.

^c N. Amín na dárad.

YÚHANNÁ KÁ PAHLÁ ‘ÁMM KHATT

Zindagi ke Kalām ki bábat.

I ¹ Us zindagi ke Kalām ki bábat jo ibtidá se thá, aur jise ham ne suná, aur apní ánkhoñ se dekhá, balki gaur se dekhá, aur apne háthoñ se chhúá; ² (yih zindagi zahir húi, aur ham ne use dekhá, aur us kí gawáhi dete haiñ, aur isi hamesha kí zindagi kí tumhen khabar dete haiñ jo Báp ke sáth thí, aur ham par zahir húi); ³ jo kuchh ham ne dekhá aur suná hai, tumhen bhi us kí khabar dete haiñ, táki tum bhi hamáre sharik ho: aur hamári shirákát Báp ke sáth, aur us ke Bete Yisú Masíh ke sáth hai. ⁴ Aur yih báten ham is liye likhte haiñ ki hamári khushí purí ho jáe.

Khudá se, jo mír hai, rifáqat rahke gunáhoñ ká iqrár karná.

⁵ Us se sunkar jo paigám ham tumhen dete haiñ, wuh yih hai, ki Khudá núr hai, aur us men zará bhi tárikí nahín. ⁶ Agar ham kahen, ki hamári us ke sáth shirákát hai, aur phir tárikí men chalen, to ham jhúthe haiñ, aur haqq par ‘amal nahín karte; ⁷ lekin agar ham núr men chalen, jis tarah ki wuh núr men hai, to hamári ápas men shirákát hai, aur us ke Bete Yisú ká khún hamen tamám gunáh se pák kartá hai. ⁸ Agar ham kahen, ki ham begunáh haiñ, to apne áp ko fareb dete haiñ, aur ham men sachchái nahín. ⁹ Agar apne gunáhoñ ká iqrár karen, to wuh hamáre gunáhoñ ke mu‘áf karne, aur hamen sári

narástí se pák karne men sachchái aur ‘ádil hai. ¹⁰ Agar kahen, ki ham ne gunáh nahín kiya, to use jhúthá thahráte haiñ, aur us ká kalām ham men nahín hai.

Gunáhoñ kí mu‘áfí hásil karke Khudá ke hukmoñ par chalná.

2 ¹ Ai mere bachcho, yih báten main tumhen is liye likhtá hún ki tum gunáh na karo. Aur agar koí gunáh kare, to Báp ke pás hamárá ek Madadgár maujúd hai, ya’ni Yisú Masíh rástbáz; ² aur wuhí hamáre gunáhoñ ká kaffára hai, aur na sirf hamáre hí gunáhoñ ká, balki tamám dunyá ke gunáhoñ ká bhi. ³ Agar ham us ke hukmon par ‘amal karenge, to is se hamen ma‘lúm hogá, ki ham use ján gaye haiñ. ⁴ Jo koí yih kahtá hai, ki Main use ján gayá hún, aur us ke hukmon par ‘amal nahín kartá, wuh jhúthá hai, aur us men sachchái nahín; ⁵ hán, jo koí us ke kalām par ‘amal kare, us men yaqínan Khudá kí mahabbat kámil ho gayí hai. Hamen isi se ma‘lúm hotá hai, ki ham us men haiñ: ⁶ jo koí yih kahtá hai, ki main us men qáim hún, to cháhiye ki yih bhi usí tarah chale, jis tarah wuh chaltá thá.

Mahabbat ká nayá hukm.

⁷ Ai ‘azizo, main tumhen koí nayá hukm nahín likhtá, balki wuhí puráná hukm, jo shurú se tumhen milá hai: yih puráná hukm wuhí kalām hai, jo tum ne suná hai. ⁸ Phir tumhen ek nayá hukm likhtá hún,

• *Yá Waktí yá Shaft’.*

aur yih bát us par aur tum par sádiq áti hai; kyúñki táríki mittí játi hai, aur haqíqí núr chamakná shurú' ho gayá hai. ⁹ Jo koí yih kahtá hai, ki main núr men hún, aur apne bháí se 'adúwat rakhtá hai, wuh abhí tak táríki hí men hai. ¹⁰ Jo koí apne bháí se mahabbat rakhtá hai, wuh núr men rahtá hai, aur thokar nahín kháne ^a ká. ¹¹ Lekin jo apne bháí se 'adúwat rakhtá hai, wuh táríki men hai, aur táríki hí men chaltá hai, aur yih nahín jántá ki kahán játá hai; kyúñki táríki ne us kí áñkhen andhí kar dí haiñ.

Dunyá se mahabbat na rakhtá.

¹² Ai bachcho. main tumhen is liye likhtá hún ki us ke nám se tumháre gunáhi mu'áf húe. ¹³ Ai buzurgo, main tumhen is liye likhtá hún ki jo ibtidá se hai, use tum ján gaye ho. Ai jawáno, main tumhen is liye likhtá hún ki tum us sharír par gálib á gaye ho. Ai larko, main ne tumhen is liye likhá hai ki tum Báp ko ján gaye ho. ¹⁴ Ai buzurgo, main ne tumhen is liye likhá hai ki jo ibtidá se hai us ko tum ján gaye ho. Ai jawáno, main ne tumhen is liye likhá hai ki tum mazbút ho, aur Khudá ká kalám tum men qáim rahtá hai, aur tum us sharír par gálib á gaye ho. ¹⁵ Na dunyá se mahabbat rakkho, na un chízon se jo dunyá men haiñ. Jo koí dunyá se mahabbat rakhtá hai, us men Báp kí mahabbat nahín. ¹⁶ Kyúñki jo kuchh dunyá men hai, ya'ní jis ki khwáhish, aur áñkhen kí khwáhish, aur zindagí kí shekhí, wuh Báp kí taraf se nahín, balki dunyá kí taraf se hai. ¹⁷ Dunyá aur us kí khwáhish dono mittí játi haiñ, lekin jo Khudá kí marzi par chaltá hai, wuh abad tak qáim rahegá.

^a Yá khiláne.

^b N. sab ke sab.

Mukhálif i Masíh se khabardár rahná.

¹⁸ Ai larko, yih akhír waqt hai; aur jaisá tum ne suná hai ki mukhálif i Masíh ánewálá hai, us ke muwáfiq ab bhí bahut se mukhálif i Masíh paidá ho gaye haiñ; is se ham jánte haiñ, ki yih akhír waqt hai. ¹⁹ Wuh nikle to ham hí men se, inagar ham men se the nahín; is liye ki agar ham men se hote, to hamáre sáthi rahte; lekin nikal is liye gaye ki yih zúhir ho, ki wuh sab ham men se nahín haiñ. ²⁰ Aur tumhárá to us Quddús kí taraf se masah kiyá gayá hai, aur tum sab kuchh ^b jánte ho. ²¹ Main ne tumhen is liye nahín likhá ki tum sachcháí ko nahín jánte, balki is liye ki tum use jánte ho, aur is liye ^c ki koí jhúth sachcháí kí taraf se nahín hai. ²² Kaun jhúthá hai siwá us ke jo Yisú' ke Masíh hone ká inkár kartá hai? Mukhálif i Masíh wuhí hai jo Báp aur Bete ká inkár kartá hai. ²³ Jo koí Bete ká inkár kartá hai, us ke pás Báp bhí nahín; jo Bete ká iqrár kartá hai, us ke pás Báp bhí hai. ²⁴ Jo tum ne shurú' se suná hai, wuhí tum men qáim rahe. Jo tum ne shurú' se suná hai, agar wuh tum men qáim rahe, to tum bhí Bete aur Báp men qáim rahoge. ²⁵ Aur jis ká us ne ham se wa'da kiya, wuh hamesha kí zindagí hai. ²⁶ Main ne yih báten tumhen un kí bábat likhi haiñ, jo tumhen fareb dete haiñ. ²⁷ Aur tumhárá wuh masah jo us kí taraf se kiya gayá, tum men qáim rahtá hai, aur tum is ke muhtáj nahín, ki koí tumhen sikháe; balki jis tarah wuh masah jo us kí taraf se kiya gayá, tumhen sab báten sikhátá hai, aur sachcháí hai, aur jhúthá nahín, aur jis tarah us ne tumhen sikháya, usí tarah tum us men qáim rahte ho ^d. ²⁸ Ga-

^c Yá aur yih bñt.

^d Yá raho.

raz, ai bachcho, us men qáim raho; táki jab wuh záhír ho, to hamen dilerí ho, aur ham us ke áne par us ke sámne sharminda na hon. ²⁹ Agar tum jánte ho ki wuh rástbáz hai, to yih bhí jánte ho ki jo koí rástbázi ke kám kartá hai, wuh us se paidá húa hai.

Khudá ke farzandon ki 'alámaten.

3 ¹ Dekho, Báp ne ham se kaisí mahabbat kí hai, ki ham Khudá ke farzand kahláe; aur ham hain bhí. Dunyá hamen is liye nahín jántí, ki us ne use bhí nahín jáná. ² 'Azízo, ham is waqt Khudá ke farzand hain; aur abhí tak yih záhír nahín húa ki ham kyá kuchh honge. Itná jánte hain ki jab wuh záhír hogá, to ham bhí us kí mánind honge; kyúinki us ko waisá hí dekhenge, jaisá wuh hai. ³ Aur jo koí us se yih ummed rakhtá hai, apne áp ko waisá hí pák kartá hai, jaisá wuh pák hai. ⁴ Jo koí gunáh kartá hai, wuh shara' kí mukhálafat kartá hai; aur gunáh shara' kí mukhálafat hí hai. ⁵ Aur tum jánte ho ki wuh is liye záhír húa thá, ki guná-hon ko uthá le jáe; aur us kí zát men gunáh nahín. ⁶ Jo koí us men qáim rahtá hai, wuh gunáh nahín kartá: jo koí gunáh kartá hai, na us ne use dekhá hai, aur na jáná hai. ⁷ Ai bachcho, kisé ke fareb men na áná: jo rástbázi ke kám kartá hai, wuhí us kí tarah rástbáz hai. ⁸ Jo shakhs gunáh kartá hai, wuh Iblís se hai; kyúinki Iblís shurú' hí se gunáh kartá rahá hai. Khudá kí Betá is liye záhír húa thá, ki Iblís ke kámon ko mitáe. ⁹ Jo koí Khudá se paidá húa hai, wuh gunáh nahín kartá; kyúinki us ká tukhm us men baná rahtá hai: balki wuh gunáh kar hí nahín saktá, kyúinki Khudá se paidá húa hai. ¹⁰ Isí se

Khudá ke farzand, aur Iblís ke farzand záhír hote hain: jo koí rástbázi ke kám nahín kartá, wuh Khudá se nahín, aur wuh bhí nahín jo apne bhái se mahabbat nahín rakhtá. ¹¹ Kyúinki jo paigám tum ne shurú' se suná, wuh yih hai, ki ham ek dúse se mahabbat rakkhen; ¹² aur Qayin kí mánind na banen, jo us sharír se thá, aur jis ne apne bhái ko qatl kiyá. Aur us ne kis wáste use qatl kiyá? Is wáste ki us ke kám bure the, aur us ke bhái ke kám rástí ke the.

Bháiyon kí sachchí mahabbat men Bóp kí razámándí.

¹³ Ai bháíyo, agar dunyá tum se 'adáwat kartí hai, to ta'ajjub na karo. ¹⁴ Ham jánte hain kí maut se nikalkar zindagí men dákhil ho gaye, kyúinki ham bháiyon se mahabbat rakhte hain. Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh maut kí hálát men rahtá hai. ¹⁵ Jo koí apne bhái se 'adáwat rakhtá hai, wuh khúní hai: aur tum jánte ho, ki kisé khúní men hamesha kí zindagí maujúd nahín rahtí. ¹⁶ Ham ne mahabbat ko isí se jáná hai, ki us ne hamáre wáste apní ján de dí: aur ham par bhí bháiyon ke wáste ján dení farz hai. ¹⁷ Jis kisé ke pás dunyá ká mál ho, aur wuh apne bhái ko muhtáj dekhkar rahm karne men dareg kare, to us men Khudá kí mahabbat kyúinkar qáim rah saktí hai? ¹⁸ Ai bachcho, ham kalám aur zabán hí se nahín, balki kám aur sachchái ke zar'íe se bhí mahabbat karen. ¹⁹ Is se ham jánenge ki haqq ke hain, aur jis bát men hamará dil hamen ilzám degá, us ke báre men ham us ke huzúr apní diljam'í karenge; ²⁰ kyúinki Khudá hamáre dil se bará hai, aur sab kuchh jántá hai. ²¹ Ai 'azízo, jab

hamará dil hamen^a ilzám nahín detá, to hamen Khudá ke sámne dilerí ho játi hai; ²² aur jo kuchh ham mángte hain, wuh hamen us kí taraf se miltá hai; kyúñki ham us ke hukmon par 'amal karte hain, aur jo kuchh wuh pasand kartá hai, use bajá láte hain. ²³ Aur us ká hukm yih hai, ki ham us ke Bete Yisú' Masih ke nám par imán lāen^b, aur jaisá us ne hamen hukm diyá, us ke muwáfiq ápas men mahabbat rakkhen. ²⁴ Aur jo us ke hukmon par 'amal kartá hai, wuh is men, aur yih us men qáim rahtá hai. Aur isí se, ya'ní us Rúh se jo us ne hamen diyá hai, ham jánte hain kí wuh ham men qáim rahtá hai.

Rúhon ko ázmáná.

4 ¹ Ai 'azízo, har ek rúh ká yaqín na karo, balki rúhon ko ázmáo, kí wuh Khudá kí taraf se hain yá nahín; kyúñki bahut se jhúthe nabi dunyá men níkal khare hue hain. ² Khudá ke Rúh ko tum is tarah pahchán sakte ho, kí jo koí rúh iqrár kare kí Yisú' Masih mujassam hokar áyá hai, wuh Khudá kí taraf se hai; ³ aur jo koí rúh Yisú' ká iqrár na kare, wuh Khudá kí taraf se nahín; aur yihí mukhálif i Masih kí rúh hai, jis kí khabar tum sun chuke ho kí wuh ánewáli hai, balki ab bhí dunyá men maujúd hai. ⁴ Ai bachcho, tum Khudá se ho, aur un par gáláb á gaye ho; kyúñki jo tum men hai, wuh us se bará hai jo dunyá men hai. ⁵ Wuh dunyá se hain, is wáste dunyá kí sí kahte hain, aur dunyá un kí suntí hai. ⁶ Ham Khudá se hain: jo Khudá ko jántá hai, wuh hamári suntá hai; jo Khudá se nahín, wuh hamári nahín suntá. Isí se ham haqq kí rúh aur gumráhí kí rúh ko pahchán lete hain.

^a N. hamen na dārad.

^b Yún. nám ká yaqín karey.

^c Yún. hamre sath.

Báp kí mahabbat ke sabab se bháiyon se mahabbat rakhná.

⁷ Ai 'azízo, áo ham ek dústre se mahabbat rakkhen; kyúñki mahabbat Khudá kí taraf se hai, aur jo koí mahabbat rakhtá hai, wuh Khudá se paidá húa hai, aur Khudá ko jántá hai. ⁸ Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá ko nahín jántá, kyúñki Khudá mahabbat hai. ⁹ Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, wuh is se záhír húi, kí Khudá ne apne iklaute Bete ko dunyá men bhejá hai, táki ham us ke sabab se zinda rahen. ¹⁰ Mahabbat is men nahín, kí ham ne Khudá se mahabbat kí, balki is men hai, kí us ne ham se mahabbat kí, aur hamare gunáhon ke kaffáre ke liye apne Bete ko bhejá. ¹¹ Ai 'azízo, jab Khudá ne ham se aisí mahabbat kí, to ham par bhí ek dústre se mahabbat karní farz hai. ¹² Khudá ko kabhí kisi ne nahín dekhá: agar ham ek dústre se mahabbat karte hain, to Khudá ham men rahtá hai, aur us kí mahabbat hamare dil men kánil ho gayí hai. ¹³ Chúnki us ne apne Rúh men se hamen diyá hai, is se ham jánte hain, kí ham us men qáim rahte hain, aur wuh ham men. ¹⁴ Aur ham ne dekh líyá hai, aur gawáhí dete hain, kí Báp ne Bete ko dunyá ká Munji karke bhejá hai. ¹⁵ Jo koí iqrár kartá hai, kí Yisú' Khudá ká Betá hai, Khudá us men rahtá hai, aur wuh Khudá men. ¹⁶ Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, us ko ham ján gaye, aur hamen us ká yaqín hai. Khudá mahabbat hai; aur jo mahabbat men qáim rahtá hai, wuh Khudá men qáim rahtá hai, aur Khudá us men qáim rahtá hai. ¹⁷ Isí sabab se mahabbat ham men^c kánil ho gayí hai, táki hamen 'adálat ke din dilerí ho;

kyúnki jaisá wuh hai, waise hí dunyá men ham bhí hain. ¹⁸ Mahabbat men khauf nahín hotá: balki kámil mahabbat khauf ko dúr kar detí hai, kyúnki khauf se 'azáb hotá hai; aur koí khauf karnewálá mahabbat men kámil nahín húa. ¹⁹ Ham is liye mahabbat karte hain, ki pahle us ne ham se mahabbat kí. ²⁰ Agar koí kahe, ki main Khudá se mahabbat rakhtá hún, aur wuh apne bhái se 'adawat rakkhe, to jhúthá hai; kyúnki jo apne bhái se jise us ne dekhá hai, mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá se bhí, jise us ne nahín dekhá, mahabbat nahín rakh saktá. ²¹ Aur ham ko us ki taraf se yih hukm milá hai, ki jo koí Khudá se mahabbat rakhtá hai, wuh apne bhái se bhí mahabbat rakkhe.

Imán ká phal aur us ká subút.

5 ¹ Jis ká yih imán hai, ki Yisú' hí Masih hai, wuh Khudá se paidá húa hai: aur jo koí wálid se mahabbat rakhtá hai, wuh us kí aulád se bhí mahabbat rakhtá hai. ² Jab ham Khudá se mahabbat rakhte, aur us ke hukmon par 'amal karte hain, to is se ma'lúm ho játá hai, ki Khudá ke farzandon se bhí mahabbat rakhte hain. ³ Aur Khudá kí mahabbat yih hai, ki ham us ke hukmon par 'amal karen; aur us ke hukm sakt nahín. ⁴ Jo koí Khudá se paidá húa hai, wuh dunyá par gálib áta hai; aur wuh galaba, jis se dunyá maglúb húi hai, hamárá imán hai. ⁵ Dunyá ká maglúb karnewálá kaun hai, siwá us shakhs ke jis ká yih imán hai, ki Yisú' Khudá ká Betá hai? ⁶ Yihí hai wuh jo pání aur khún ke wasile se áyá thá, ya'ní Yisú' Masih; wuh na faqat pání ke wasile se ^b, balki pání aur

khún dono ke wasile se ^b áyá thá; ⁷ aur jo gawáhi detá hai, wuh Rúh hai, kyúnki Rúh sachcháí hai. ⁸ Aur gawáhi denewále tén hain, Rúh aur pání aur khún; aur yih tinoñ ek hí bát par muttáfíq hain. ⁹ Jab ham ádmion ki gawáhi qabúl kar lete hain, to Khudá kí gawáhi to us se barhkar hai, aur Khudá kí gawáhi yih hai, ki us ne apne Beté ke haqq men gawáhi dí hai. ¹⁰ Jo Khudá ke Beté par imán rakhtá hai, wuh apne áp men gawáhi rakhtá hai: jis ne Khudá ká yaqín nahín kiya, us ne use jhúthá thahráya; kyúnki wuh us gawáhi par jo Khudá ne apne Beté ke haqq men dí hai, imán nahín láya. ¹¹ Aur wuh gawáhi yih hai, ki Khudá ne hamen hamesha kí zindagi bakhshí, aur yih zindagi us ke Beté men hai. ¹² Jis ke pás Betá hai, us ke pás zindagi hai; aur jis ke pás Khudá ká Betá nahín, us ke pás zindagi bhí nahín.

Du'á kí túsir.

¹³ Main ne tum ko, jo Khudá ke Beté ke nám par imán láe ho, yih báten is liye líkhín, ki tumhen ma'lúm ho ki hamesha kí zindagi rukhte ho. ¹⁴ Aur hamen jo us ke sámne dilerí hai, us ká sabab yih hai, ki agar us kí marzí ke muwáfíq kuchh mángte hain, to wuh hamárá suntá hai. ¹⁵ Aur jab ham jánte hain ki jo kuchh ham mángte hain, wuh hamárá suntá hai, to yih bhí jánte hain ki jo kuchh ham ne us se mángá hai, wuh páyá hai. ¹⁶ Agar koí apne bhái ko aisá gunáh karte dekhe, jis ká natíja maut na ho, to du'á mánge; Khudá us ke wasile se zindagi bakhshégá; unhí ko jinhon ne aisá gunáh nahín kiya jis ká natíja maut ho. Gunáh aisá bhí hai, jis ká natíja maut hai: is kí bábat du'á mángne

^a Yún. jo kuchh.

^b Yún. men.

5. 17.] I. YU'HANNA'—II. YU'HANNA'. [11.

ko main nahin kahtá. ¹⁷ Hai to har tarah ki nárástí gunáh; magar aisá gunáh bhí hai, jis ká natíja maut nahin.

Khudá ke farzandon ki hifázat.

¹⁸ Ham jánte hain, ki jo koí Khudá se paidá húa hai, wuh gunáh nahin kartá; balki us kí hifázat wuh kartá hai, jo Khudá se paidá húa*, aur wuh sharir use chhúne nahin pátá. ¹⁹ Ham jánte hain, ki

ham Khudá se hain; aur sári dunyá us sharir ke qabze men parí hui hai. ²⁰ Aur yih bhí jánte hain, ki Khudá ká Betá á gayá hai, aur us ne hamen samajh bakhshí hai, táki us ko jo haqíqí hai jánen; aur ham us men jo haqíqí hai, ya'ní us ke Bete Yisú' Masih men hain. Haqíqí Khudá aur hamesha kí zindagí yihí hai. ²¹ Ai bachcho, apne áp ko buton se bacháe rakkho.

YU'HANNA' KÁ DÚSRÁ KHATT.

Du'á e khair.

¹ Mujh buzurg^b kí taraf se us barguzida bíbí aur us ke farzandon ke nám, jin se main us sachchái ke sabab sachchí mahabbat rakhtá hún, jo ham men qáim rahtí hai, aur abad tak hamáre sáth rahégí; ² aur sirf main hí nahin, balki wuh sab bhí mahabbat rakhte hain, jo haqq se wáqif hain.

³ Khudá Báp, aur Báp ke Bete Yisú' Masih kí taraf se fazl, aur rahm, aur itminán, sachchái aur mahabbat samet, hamáre shánil-hál rahenge.

Sachchái par sábitqadam rahn, aur jhújhe ustádon se bachne kí nasíhat.

⁴ Main bahut khush húa, ki main ne tere ba'z larcon ko us hukm ke mutábíq, jo hamen Báp kí taraf se milá thá, haqíqat men chalte hue páyá. ⁵ Ab, ai bíbí, main tujhe koí nayá hukm nahin, balki wuhí jo shurú' se hamáre pás hai likhtá,

aur tujh se minnat karke kahtá hún, kí áo, ham ek dúsré se mahabbat rakkhen. ⁶ Aur mahabbat yih hai, kí ham us ke hukmon par chalein. Yih wuhí hukm hai, jo tum neshurú' se suná hai, kí tumhen is par chalna cháhiye. ⁷ Kyúnki bahut se aise gumráh karnewále dunyá men níkal khare hue hain, jo Yisú' Masih ke mujassam hokar áne ká iqrár nahin karte. Gumráh karnewálá, aur mukhálif i Masih yihí hai. ⁸ Apní bábat khabardár raho, táki jo míhnat ham ne kí hai, wuh tumháre subab se záí' na ho jáe, balki tum ko purá ajr mile. ⁹ Jo koí áge barh játá hai, aur Masih kí ta'lím par qáim nahin rahtá, us ke pás Khudá nahin. Jo us ta'lím par qáim rahtá hai, us ke pás Báp bhí hai, aur Betá bhí. ¹⁰ Agar koí tumháre pás áe, aur yih ta'lím na de, to na use ghar men áne do, aur na salám karo; ¹¹ kyúnki jo koí aise shakhs ko salám kartá hai, wuh us ke bure kámon men sharik hotá hai.

* Yá balki jo Khudá se paidá húa, wuh apni hifázat kartá hai... b Yá prísbutír.

Khātima aur salām.

¹² Mujhe bahut si bāteñ tum ko likhni hain; magar kágaz aur siyáhi se likhná nahín cháhá; balki tum-

háre pás áne, aur rúbarú bát chít karne ki ummed rakhtá hún, táki tumhári^a khushi kámil ho. ¹³ Terí barguzída bahin ke larke tujhe salám kahte hain.

YU'HANNA KÁ TÍSRA KHATT.

Du'á e khair.

¹ Mujh buzurg^b ki taraf se us piyáre Gayus ke nám, jis se main sachchí mahabbat rakhtá hún.

² Ai piyáre, main yih du'á mángtá hún, ki jis tarah tú rúhání taraqqí kar rahá hai, isi tarah tú sab bátoñ men taraqqí kare, aur tandurust rahe. ³ Kyúñki jab bháiyon ne ákar teri us sachcháí ki gawáhi dí, jis par tú haqíqat men chaltá hai, to main niháyat khush húa. ⁴ Mere liye is se barhkar aur koí khushi nahín, ki main apne farzandon ko haqq par chalte húa sunún.

Gayus ki ta'rif.

⁵ Ai piyáre, jo kuchh tú un bháiyon ke sáth kartá hai, jo pardesi bhí hain, wuh diyánat se kartá hai; ⁶ unhoñ ne kalisiyá ke sámne teri mahabbat ki gawáhi dí thí. Agar tú unheñ us tarah rawána karegá, jis tarah Khudá ke logon ko munásib hai, to achohhá karegá: ⁷ kyúñki wuh us Nám ki khátir nikle hain, aur gair-gaumon se kuchh nahín lete. ⁸ Pas aison ki khátirdári karni ham par farz hai, táki ham bhí haqq ki ta'íd meñ un ke hamkhidmat hog.

^a N. hamdri.

Diyutrifes ko sarzanish. Demetriyus ki ta'rif.

⁹ Main ne kalisiyá ko kuchh likhá thá; magar Diyutrifes jo un men bará banná cháhá hai, hamen qabúl nahín kartá. ¹⁰ Pas jab main áúngá, to us ke kámon ko jo wuh kar rahá hai, yád diláúngá, ki hamáre haqq meñ burí báteñ baktá hai; aur in par qaná'at na karke khud bhí bháiyon ko qabúl nahín kartá, aur jo qabúl karná cháhate hain, un ko bhí mana' kartá hai, aur kalisiyá se nikál detá hai. ¹¹ Ai piyáre, badí ki nahín, balki neki ki pairawíkar. Neki karnewálá Khudá se hai: badí karnewále ne Khudá ko nahín dekhá. ¹² Demetriyus ke báre men sab ne, aur khud haqq ne bhí gawáhi dí; aur ham bhí gawáhi dete hain, aur tú jántá hai, ki hamári gawáhi sachchí hai.

Khātima aur salām.

¹³ Mujhe likhná to tujh ko bahut kuchh thá; magar siyáhi aur qalam se tujhe likhná nahín cháhá: ¹⁴ balki tujh se jald milne ki ummed rakhtá hún; us waqt ham rúbarú bát chít karenge. Tujhe itminán hásil hotá rahe. Yahán ke dost tujhe salám kahte hain. Tu wahán ke doston se nám ba nám salám keh.

^b Yá prísbitír.

YAHÚDÁH KÁ 'AMM KHATT.

Du'á e khair.

¹ Yahúdáh kí taraf se jo Yisú' Masih ká banda aur Ya'qúb ká bhái hai, un buláe hún ke nám, jo Khudá Báp men 'azíz, aur Yisú' Masih ke liye mahfúz hai.

² Rahim, aur itminán aur mahabbat tum ko ziyáda hásil hotí rahe.

Jhúthe ustádon ká zikr, aur haqq par qáim rahne ki nasihat.

³ Ai piyáro, jis waqt main tum ko us naját kí bábat likhne men kamál koshish kar rahá thá, jis men ham sab sharik hai, to main ne tumhen yih nasihat likhni zarúr jání, ki tum us imán ke wáste jánfishání karo, jo muqaddason ko ek hí bár saunpá gayá thá. ⁴ Kyúñki ba'z aise shakhs chupke se ham men á mile hai, jin kí is sazá ká zikr qadím zamáne men peshtar se likhá gayá thá; yih bedin hai, aur hamáre Khudá ke fazl ko shahwatparastí se badal dálte hai, aur hamáre wáhid Málík aur Khudáwand Yisú' Masih ká inkár karte hai.

⁵ Pas agarchi tum sab báten ek bár ján chuke ho, táham yih bát tumhen yád dilání cháhtá hún, ki Khudáwand ne ek ummat ko muik í Misr men se chhuráne ke ba'd unhen halák kiya jo imán na láe.

⁶ Aur jin firishton ne apní hukúmat ko qáim na rakkhá, balki apne kháss maqám ko chhor diya, un ko us ne dáimí qaid men táríki ke andar roz í 'azím kí 'adálat tak rakkhá hai.

⁷ Isi tarah Sodom, aur 'Amoráh

• Yún. jaldón.

aur un ke áspás ke shahr jo in kí tarah harámkári men par gaye, aur gair jism kí taraf rágib hue, hamesha kí ág kí sazá men giriftár hokar já e 'ibrat thahre hai. ⁸ Táham yih log bhí apne wahmon men mubtilá hokar un kí tarah jism ko nápák karte, aur hukúmat ko náchíz jánte, aur 'izzatdáron^a par la'n ta'n karte hai. ⁹ Lekin muqarrab firishte Mikáíl ne Músá kí lásh kí bábat Iblís se bahs o takrár karte waqt, la'n ta'n ke sáth us par nálísh karne kí jur'at na kí, balki yih kahá, ki Khudáwand tujhe malámat kare. ¹⁰ Magar yih jin báton ko nahin jánte un par la'n ta'n karte hai: aur jin ko be'aql jánwaron kí tarah taba'í taur par jánte hai, un men apne áp ko kharáb^b karte hai. ¹¹ In par afsos hai! kí yih Qayin kí ráh par chale, aur mazdúri ke liye barí hirs se Bil'am kí sí gumráhí ikhtiyár kí, aur Qorah kí tarah mukhálafat karke halák hue. ¹² Yih tumhári mahabbat kí ziyáfaton men tumháre sáth kháte pite waqt goya daryá kí poshidá chatáne hai; yih bedharak apná peñ bharnewále charwáhe hai: yih bepání ke bádál hai, jinhen hawáen urá le játi hai; yih patjhar ke bephal darakht hai; jo dono tarah se murda, aur jar se ukhre hue hai; ¹³ yih samundar kí purjosh maujer hai, jo apní besharmí ke jhág uchhálti hai; yih wuh áwáragard sitáre hai, jin ke liye abad tak behadd táríki dharí hai. ¹⁴ In ke báre men Henok ne

^b Yá.fand.

bhí, jo Ádam se sātwin pusht men thá, yih peshingoí kí thí, kí Dekho Khudáwand apne lákhon muqaddason ke sáth áyá, ¹⁵ táki sab ádmíon ká insáfkaré, aur sab bedínon ko un kí bedíní ke un sáre kámon ke sabab, jo unhon ne bedíní se kiye haiñ, aur un sári sakt baton ke sabab, jo bedín gunahgáron ne us kí mukhálafat men kahí haiñ, qusúrwar thahráe. ¹⁶ Yih burburáne-wále aur shikáyat karnewále haiñ, aur apní khwáhishon ke muwáfíq chalthe haiñ, aur apne munh se bare bol bolte haiñ, aur nafa' ke liye logon kí rúdári karte haiñ.

¹⁷ Lekin ai piyáro, un báton ko yád rakkho, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke rasúl pahle kah chuke haiñ; ¹⁸ wuh tum se kabá karte the, kí Akhír zamáne men aise tháthhá karnewále hongé, jo apní bedíní kí khwáhishon ke muwáfíq chalenge. ¹⁹ Yih wuh ádmí haiñ, jo tafriqe dálte haiñ, aur nafsání haiñ, aur Rúh se bebahra.

²⁰ Magar tum, ai piyáro, apne pák-tarín imán men apní taraqqí karke, aur Rúhu'l Quds men du'á mángke, ²¹ apne ap ko Khudá kí mahabbat men qáim rakkho, aur hamesha kí zindágí ke liye hamáre Khudáwand Yisú' Masih kí rahmat ke muntazir raho. ²² Aur ba'z logon par, jo shakk men haiñ, rahm karo; ²³ aur ba'z ko ^b jhapaṭkar ág men se nikálo; aur ba'z par khauf khákar rahm karo, balki us poshák se bhí nafrat karo, jo jism ke sabab se dági ho gayí ho.

Khudá kí tamjíd.

²⁴ Ab jo tum ko thokar kháne se bachá saktá hai, aur apní purjalál huzúr men kamál khushí ke sáth be'aib karke khará kar saktá hai, ²⁵ us Khudá e wáhid ká, jo hamará Munjí hai, jalál, aur 'azmat, aur saltanat, aur ikhtiyár, hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke wasíle se, jaisá azal se ^d hai, aḥ bhí ho, aur abadu'l ábád rahe. *Ámín.*

YÚHANNÁ 'ÁRIF KÁ MUKÁSHAFÁ.

Kitáb ká 'unwán.

I ¹ Yisú' Masih ká mukáshafa, jo use Khudá kí taraf se is liye húa kí apne bandon ko wuh báten dikháe, jin ká jald honá zarúr hai : aur us ne apne fríshte ko bhejkar, us kí ma'rifat unhen apne bande Yúhanná par zúhir kiyá, ² jis ne Khudá ke kalám aur Yisú' Masih kí gawáhi kí, ya'ni un sab chizon kí

jo us ne dekhí thin, shahádat dí. ³ Is nubuwwat kí kitáb ^e ká parhne-wála, aur us ke sunnewále, aur jo kuchh is men likhá hai us par 'amal karnewále, mubáarak haiñ; kyúñki waqt nazdík hai.

Salám aur du'á. Masih kí tamjíd.

⁴ Yúhanná kí jánib se un sát kálí-siyáon ke nám jo Ásiya men haiñ.

^a Yún. apne ap ko apne pák-tarín imán par ta'mír karke.

^b Yún. kurtí.

^d Yún. har zamáne se peshtar.

^e N. ba'z ko na dárad.

^f Yún. ke kalímat.

Us kī taraf se jo hai, aur jo thā, aur jo ānewālā hai; aur un sāt rūhon kī taraf se, jo us ke takht ke sāmne hai; ⁵ aur Yisū' Masīh kī taraf se, jo sachchā gawāh, aur murdon men se jī ūthnewālon men pahlaūṭā, aur dunyā ke bādshāhon par hākim hai; tumhen faẓl aur itminān hāsīl hotā rahe. Jo ham se mahabbat rakhtā hai, aur jis ne apne khūn ke vasīle se ham ko gunāhon se khalāsi bakhshī, ⁶ aur ham ko ek bādshāhat bhī, aur apne Khudā aur Bāp ke liye kāhin bhī banā diyā; us kā jalāl aur saltanat abadu'l ābād rahe. Āmīn.

⁷ Dekho, wuh bādalon ke sūth ānewālā hai; aur har ek āṅkh use dekhegi; aur jinhon ne use chhedā thā, wuh bhī dekhege; aur zamīn par ke sāre qabīle us ke sabab se chhātī piteṅge. Beshakk. Āmīn.

⁸ Khudāwand Khudā, jo hai, aur jo thā, aur jo ānewālā hai, ya'nī Qādir i Mutlaq, farātātū hai, kī Main Alfa aur Omigā hūn.

Patmus tāpū men Masīh kī Yūhannā par zāhir honā.

⁹ Main Yūhannā jo tumhārā bhāī, aur Yisū' kī ^a musibat, aur bādshāhat, aur sabr men tumhārā sharīk hūn, Khudā ke kalām aur Yisū' kī nisbat gawāhī dene ke bātis us tāpū men thā, jo Patmus kahlātā hai; ¹⁰ kī Khudāwand ke dīn Rūh men ā gayā, aur apne pichehe narsingē kī sī yih ek barī āwāz sunī, ¹¹ kī Jo kuchh tū dekhātā hai, us ko kitāb men likhkar, sāton kalisiyāon ke pās bhej de, ya'nī Ifīsus, aur Smurna, aur Pīrgamun, aur Thūātīra, aur Sardis, aur Filadīlfiya, aur Laudīkiya men. ¹² Main ne us āwāz denewāle ke dekhne ke liye munh pherā, jis ne mujh se kahā thā; aur phirkar sone ke sāt chirāgdān dekhe. ¹³ aur un

chirāgdānon ke bīch men ādamzād ^b sā ek shakhs dekhā, jo pānwōn tak kā jāma pahine, aur sone kā sinaband sine par bāndhe hue thā. ¹⁴ Us kā sir aur bāl safed un, balki barf kī mānind safed the; aur us kī ānkhen āg ke shu'le kī mānind thīn; ¹⁵ aur us ke pānw us khālīs pital ke se the, jo bhattī men tapāyā gayā ho; aur us kī āwāz zor ke pānī kī sī thī. ¹⁶ Aur us ke dahine hāth men sāt sitāre the; aur us ke munh men se ek dodhāri tez talwār nikaltī thī: aur us kā chilra aīsā chamaktā thā, jaise tezi ke waqt āftāb. ¹⁷ Jab main ne use dekhā, to us ke pānwōn men murda sā gir parā. Aur us ne yih kakkhar mujh par apnā dahinā hāth rakkhā, kī Khauf na kar; main awwal, aur ākhir, ¹⁸ aur Zinda hūn; main margayā thā, aur dekh, abadu'l ābād zinda ruhūngā, aur maut aur 'ālam i arwāh kī kunjiyān mere pās hai. ¹⁹ Pas jo bāteṅ tū ne dekhīn, aur jo hai, aur jo in ke ba'd honewālī hai, un sab ko likh le; ²⁰ ya'nī un sāt sitāron kā bhed, jinhen tū ne mere dahine hāth men dekhā thā, aur un sone ke sāt chirāgdānon kā. Wuh sāt sitāre to sāt kalisiyāon ke firishte hai; aur wuh sāt chirāgdān sāt kalisiyāen hai.

Masīh kī taraf se Āsiya kī sāt kalisiyāon ke liye paigām.

2 ¹ Ifīsus kī kalisiyā ke firishte ko yih likh, kī

Jo apne dahine hāth men sāton sitāre liye hue hai, aur sone ke sāton chirāgdānon men phirtā hai, wuh yih kahtā hai, kī ² Main tere kām, aur terī mashaqqat, aur terā sabr to jāntā hūn; aur yih bhī, kī tū badon ko dekh nahīn saktā; aur jo apne āp ko rasūl kahte hai, aur hai, nahīn, tū ne un ko āzmākar jhūṭhā pāyā;

^a Yūn. men.

^b Yā Ibn i A'dam.

³ aur tú sabr kartá hai, aur mere nám kí khátir musibat uṭháte uṭháte thaká nahín. ⁴ Magar mujh ko tujh se yih shikáyat hai, ki tú ne apní pahílí sí mahabbat chhor dí. ⁵ Pas khayál kar ki tú kahan se girá hai, aur tauba karke pahle kí tarah kám kar; aur agar tú tauba na karegá, to main tere pás ákar tere chirágdán ko us kí jagah se haṭá dúngá. ⁶ Albatta tujh men yih bát to hai, ki tú Nikulaiyon ke kámon se nafrat rakhtá hai, jin se main bhí nafrat rakhtá hún. ⁷ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai. Jo gálib áe, main use us zindagí ke daraḳht men se, jo Khudá ke Firdaus men hai, phal kháne ko dúngá.

⁸ Aur Smurna kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, ki

Jo awwal o ákhir hai, aur jo mar gayá thá aur zinda húa, wuh yih kahtá hai, ki ⁹ Main terí musibat aur garíbi ko jántá hún, (magar tú daulatmand hai); aur jo apne áp ko Yahúdí kahte hain, aur hain nahín, balki Shaitán kí jamá'at hain, un ke la'n ta'n ko bhí jántá hún. ¹⁰ Jo dukh tujhe sahne hongé, un se khauf na kar: dekho, Iblís tum men se ba'z ko qaid men dálné ko hai, táki tum-hárá ázmáish ho; aur das din tak musibat uṭháo. Ján dene tak bhí wafádár rah; to main tujhe zindagí ká táj dúngá. ¹¹ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai. Jo gálib áe, un ko dúsrí maut se nuqsán na pahunchegá.

¹² Aur Pirgamun kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, ki

Jis ke pas dodhári tez talwár hai, wuh kahtá hai, ki ¹³ Main yih to jántá hún, ki tú Shaitán kí takhtgáh men sukúnat rakhtá hai, aur mere nám par qáim rakhtá hai, aur jin dinon men meré wafádár shahíd

Antipás tum men us jagah qatl húa thá, jahán Shaitán rakhtá hai, un dinon men bhí tú ne mujh par imán rakhne se inkár nahín kiyá. ¹⁴ Lekin mujhe chand báton kí tujh se shikáyat hai, is liye ki tere hán ba'z log Bil'ám kí ta'lím mánnewále hain, jis ne Bálaq ko baní Isráíl ke sámne ṭhokar khilánewálí chíz rakhne kí ta'lím dí, ya'ní yih kí wuh buton kí qurbánián kháen, aur harámkárí karen. ¹⁵ Chunánchi tere hán bhí ba'z log isí tarah Nikulaiyon kí ta'lím ke mánnewále hain. ¹⁶ Pas tauba kar; nahín to, main tere pás jald ákar apne munh kí talwár se un ke sáth laṛungá. ¹⁷ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai. Jo gálib áe, main use poshída mann men se dúngá, aur ek safed patthar dúngá; us patthar par ek nayá nám likhá húa hogá, jise us ke pánewále ke siwá koí na jánegá.

¹⁸ Aur Thúátíra kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, ki

Khudá ká Betá, jis kí ánkhen ág ke shu'le kí mánind, aur pánw khális pítal kí mánind hain, yih kahtá hai, ki ¹⁹ Main tere kámon, aur mahabbat, aur imán, aur khidmat, aur sabr ko to jántá hún, aur yih bhí kí tere pichhle kám pahle kámon se ziyáda hain; ²⁰ par mujhe tujh se, yih shikáyat hai, ki tú ne us 'aurat Ízibil ko rahne diyá hai, jo apne áp ko nabiya kahtí hai, aur mere bandon ko harámkárí karne aur buton kí qurbánián kháne kí ta'lím dekargumráh kartí hai. ²¹ Main ne us ko tauba karne kí muhlat dí; magar wuh apní harámkárí se tauba karní nahín cháhtí. ²² Dekh, main us ko bistar par dáltá hún; aur jo us ke sáth ziná karté hain, agar us ke se kámon se tauba na karen, to un ko barí musibat men phagestá hún. ²³ Aur us

ke farzandon ko ján * se mārúngá; aur sári kalisiyáon ko ma'lúm hogá, ki gurdon aur dilon ká jánehnewalá main hí hún; aur main tum men se har ek ko us ke kámon ke muwáfíq badlá dúngá. ²⁴ Magar tum Thúá-tíra ke báqí logon se, jo us ta'lim ko nahín mánte, aur un báton se jinhen log Shaitán kí gahri báten kahte hain, náwáqif ho, yih kahtá hún, ki tum par áur bojh na dálúngá. ²⁵ Albatta jo tumháre pás hai, mere áne tak us ko tháme raho. ²⁶ Jo gálib áe, aur jo mere kámon ke muwáfíq ákhir tak 'amal kare, main use qaumon par ikhtiyár dúngá: ²⁷ aur wuh lohe ke 'asá se un par hukúmat karegá, jis tarah kí kumhár ke bartan chaknáchúr ho játe hain: chunáuchi main ne bhi aisé ikhtiyár apne Báp se páyá hai: ²⁸ aur main use subh ká sitára dúngá. ²⁹ Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai.

3 ¹ Aur Sardís kí kalisiyá ke fir-
ishte ko yih likh, kí

Jis ke pás Khudá kí sát rúhen hain aur sát sitáre hain, wuh yih kahtá hai, kí Main tere kámon ko jántá hún, kí tú zinda kahlátá hai, aur hai murda. ² Jágtá rah, aur un chízon ko jo báqí hain aur jo mitne ko thin, mazbút kar; kyúnci main ne tere kisi kám ko apne Khudá ke nazdik purá nahín páyá. ³ Pas yád kar, kí tú ne kis tarah ta'lim pái, aur suní thí, aur us par qáim rah, aur tauba kar. Aur agar tú jágtá na rahegá, to main chor kí tarah á jáúngá, aur tujhe hargiz ma'lúm na hogá kí kis waqt tujh par á parúngá. ⁴ Albatta Sardís men tere háq thore se aise shakhs hain, jinhen ne apní poshák álúda nahín kí; wuh safed poshák pahine hús mere sáth sair karenge, kyúnci

* Yún. mauí.

wuh is láiq hain. ⁵ Jo gálib áe, use isí tarah safed poshák pahinái jáegi, aur main us ká nám kitáb i hayát se hargiz na kátúngá, balki apne Báp aur us ke firishton ke sámnne us ke nám ká iqrár karúngá. ⁶ Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai.

⁷ Aur Filadilfiya kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, kí

Jo quddús aur barhaqq hai, aur Dáúd kí kunjí rakhtá hai, jis ke khole hús ko koí band nahín kartá, aur band kiye hús ko koí kholná nahín, wuh yih kahtá hai, kí ⁸ Main tere kámon ko jántá hún, (dekh, main ne tere sámnne ek darwáza khol rakkhá hai, koí use band nahín kar saktá;) kí tujh men thora sá zor hai, aur tú ne mere kalám par 'amal kiyá ⁹ hai, aur mere nám ká inkár nahín kiyá. ¹⁰ Dekh, main Shaitán ke un jamá'atwálon ko tere qábú men kar dúngá, jo apne ap ko Yáhudí kahte hain, aur hain nahín, balki jhúth bolte hain; dekh, main aisé karúngá, kí wuh ákar tere páñ-won men síjda karenge, aur jánenge kí mujhe tujh se mahabbat hai. ¹¹ Chúnki tú ne mere sabr ke kalám par 'amal kiyá ¹² hai, is liye main bhi ázmáish ke us waqt terí hífázat karúngá, jo zamín ke rahnewálon ke ázmáne ke liye tamám dunyá par ánewálá hai. ¹³ Main jald ánewálá hún; jo kuchh tere pás hai, use tháme rah, táki koí terá táj na chhín le. ¹⁴ Jo gálib áe, main use apne Khudá ke maqdis men ek sutún banáúngá; wuh phir kabhí báhar na niklegá; aur main apne Khudá ká nám, aur apne Khudá ke shahr, ya'ní us naye Yárúshalem ká nám, jo mere Khudá ke pás se ásmán se utarnewálá hai, aur apnā naye nám us par likhúngá. ¹⁵ Jis

^b Yún. kalám kí hífázat kí.

ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalísiyáon se kyá kahtá hai.

¹⁴ Aur Laudikiya kí kalísiyá ke firishte ko yih likh, ki

Jo A'mín aur sachchá aur barhaqq gawáh, aur Kḥudá kí khilqat ká mabdá hai, wuh yih kahtá hai, ki

¹⁵ Main tere kámon ko jántá hún, ki na tú sard hai na garm : kásh ki tú sard yá garm hotá. ¹⁶ Pás chún-ki tú na to garm hai, na sard, balki nímgarm hai, is liye main tujhe apne munh se nikál phenkne ko hún. ¹⁷ Aur chúnki tú kahtá hai, ki Main daulatmand hún, aur mál-dár ban gayá hún, aur kisí chíz ká muhtáj nahín ; aur yih nahín jántá, ki tú kambakht aur khwár aur garíb aur andhá aur nangá hai ; ¹⁸ is liye main tujhe saláh detá hún, ki mujh se ág men tapáyá húa soná kharíd le, táki daulatmand ho jáe ; aur safed poshák le, táki tú use pahinkar nangepan ke záhír hone kí shar-mindagi na utháe ; aur ánkhon men lagáne ke liye surma le, táki tú bíná ho jáe. ¹⁹ Main jin jin ko 'azíz rakhtá hún, un sab ko malámat aur tambhí kartá hún : pás sargarm ho, aur tauba kar. ²⁰ Dekh, main darwáze par khará húa khatkhatátá hún ; agar koí merí áwáz sunkar darwáza kholegá, to main us ke pás andar jákar us ke sáth khána khá-úngá, aur wuh mere sáth. ²¹ Jo galíb áe, main use apne sáth apne takht par bitháúngá, jis tarah main galíb ákar apne Báp ke sáth us ke takht par baith gayá. ²² Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalísiyáon se kyá kahtá hai.

Kḥudá ke takht i qudrat aur dáimi 'ibádat ke royá.

4 ¹ In báton ke ba'd jo main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, ki ásmán men ek darwáza khulá húa

hai ; aur jis ko main ne peshtar narsinge kí sí áwáz se apne sáth báten karte suná thá, wuhí kahtá hai, ki Yáhán úpar á já ; main tujhe wuh báten dikháúngá, jin ká in báton ke ba'd honá zarúr hai.

² Fauran main Rúh men á gayá ; aur kyá dekhtá hún, ki ásmán par ek takht rakkhá hai, aur us takht par koí baithá hai ; ³ aur jo us par baithá hai, wuh sang i yashab aur 'aqíq sá ma'lúm hotá hai, aur us takht ke gird zumurrud kí sí ek dhanuk ma'lúm hotí hai. ⁴ Aur us takht ke gird chaubís takht hain : aur un takhton par chaubís buzurg safed poshák pahine hue baithe hain, aur un ke siron par sone ke táj hain.

⁵ Aur us takht men se bijliyan aur áwázen aur garjen paidá hoti hain ; aur us takht ke sámne ág ke sáth chirág jal rahe hain ; yih Kḥudá kí sáth rúhen hain ; ⁶ aur us takht ke sámne goyá shíshe ká samundar billaur kí mánind hai ; aur takht ke bích men aur takht ke girdágird chár jándár hain, jin ke áge piche ánkhen hí ánkhen hain. ⁷ Pahlá jándár babar kí mánind hai, aur दूसरा jándár bachhre kí mánind, aur tísre jándár ká chihra insán ká sá hai, aur chauthá jándár urte hue 'uqb kí mánind hai. ⁸ Aur in chároñ jándároñ ke chha chha par hain, aur chároñ taraf aur andar ánkhen hí ánkhen hain, aur rát din bagair áram liye yih kahte rahte hain, ki Quddús, quddús, quddús Kḥudá-wand Kḥudá, Qádir i mutlaq, jo thá, aur jo hai, aur jo ánewálá hai.

⁹ Aur jab wuh jándár us kí tamjíd, aur 'izzat, aur shukrguzári karenge, jo takht par baithá hai, aur abadu'l ábád zinda rahégá, ¹⁰ to wuh chaubís buzurg us ke sámne jo takht par baithá hai gir parenge, aur us ko sijda karenge, jo abadu'l ábád zinda

ruhegā, aur apne tāj yih kahte hūe us takht ke sāmne dāl denge, ki ¹¹ Aī hamāre Khudāwanda aur Khudā, tū hī tamjīd, aur ‘izzat, aur qudrat ke lāiq hai: kyūnki tū hī ne sārī chizen paidā kīn, aur wuh terī hī marzī se thīn, aur paidā hūīn.

Khudā ke hāth men ek sarbasta kitāb kī royā, jis ke kholne ke qābil sirf Barra hai.

5 ¹ Aur jo takht par baithā thā, main ne us ke dahine hāth men ek kitāb dekhī, jo andar se aur bahar se likhī hūī thī, aur use sāt muhren lezākar band kiya gayā thā. ² Phir main ne ek zorāwar firishte ko baland āwāz se yih manādī karte dekhā, ki Kaun is kitāb ke kholne aur us kī muhren tope ke lāiq hai? ³ Aur koi shakhs āsmān par, yā zamīn par, yā zamīn ke niche, us kitāb ke kholne, yā us par nazar karne ke qābil na niklā. ⁴ Aur main is bāt par zār zār rone lagā, ki koi us kitāb ke kholne, yā us par nazar karne ke lāiq na niklā; ⁵ tab un buzurgon men se ek ne mujh se kahā, ki Ro nahīn: dekh. Yāhūdāh ke qāble kī wuh Babar, jo Dāūd kī asl hai, us kitāb aur us kī sāton muhron ke kholne ke liye gālīb āyā. ⁶ Aur main ne us takht aur chāron jāndāron aur un buzurgon ke bīch men, goyā zabh kiya hūā ek Barra kharī dekhā; us ke sāt sing aur sāt ānkhen thīn: yih Khudā kī sāton rūhen hai; jo tamān rū e zamīn par bhejī gayī hai. ⁷ Us ne ākar takht par baitha hūe ke dahine hāth se us kitāb ko le liyā. ⁸ Jab us ne kitāb le lī, to wuh chāron jāndār aur chaubīs buzurg us Barre ke sāmne gir pare: aur har ek ke hāth men barbat, aur ‘ūd se bhare hūe sone ke piyāle the; yih muqaddason kī

du‘āen hai. ⁹ Aur wuh yih nayā gīt gāne lage. ki Tū hī is kitāb ke lene, aur us kī muhren kholne ke lāiq hai, kyūnki tū ne zabh hokar apne khūn se har ek qāble aur ahl i zabān, aur ummat, aur qaum men se Khudā ke wāste logon ko kharīd liyā; ¹⁰ aur un ko hamāre Khudā ke liye ek bādshāhat aur kāhin banā diyā; aur wuh zamīn par bādshāhī karte hai. ¹¹ Aur jab main ne nigāh kī, to us takht aur un jāndāron aur buzurgon ke girdāgird bahut se firishton kī āwāz sunī, jin kā shumār lākhon aur karon thā; ¹² aur wuh baland āwāz se kahte the. ki Zabh kiya hūā Barra hī qudrat, aur daulat, aur hikmat, aur tāqat, aur ‘izzat, aur tamjīd, aur hamd ke lāiq hai. ¹³ Phir main ne āsmān, aur zamīn, aur zamīn ke niche kī, aur samundar kī sab maḥblūqāt ko, ya’nī sārī chizon ko jo un men hai, yih kahte sunā, ki Jo takht par baithā hai, us kī aur Barre kī hamd, aur ‘izzat, aur tamjīd, aur saltanat abadul’l ābād rahe. ¹⁴ Aur chāron jāndāron ne Āmīn kahī, aur buzurgon ne girkar sijda kiya.

Us sarbasta kitāb kī chha muhron kī kholā jānā.

6 ¹ Phir main ne dekhā, ki Barre ne un sāt muhron men se ek ko kholā, aur un chāron jāndāron men se ek kī garaj kī sī yih āwāz sunī, ki Ā. ² Aur main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, kī ek safed ghorā hai, aur us kā sawār kamān liye hūe hai: use ek tāj diya gayā, aur wuh fath kartā hūā niklā, tākī aur bhī fath kare.

³ Aur jab us ne dūsri muhr kholī, to main ne dūsre jāndār ko yih kahte sunā, ki Ā. ⁴ Phirek aur ghorā niklā, jis kā rang lāl thā; us ke sawār ko

yih ikhtiyār diyā gayā, ki zamīn par se sulh uṭhā le, tāki log ek dūse ko qatl karen : aur use ek barī talwār dī gayī.

⁶ Aur jab us ne tīsri muhr kholī, to main ne tīsre jāndār ko yih kahte sunā, ki Ā. Aur main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki ek kālā ghorā hai; aur us ke sawār ke hāth mein ek tarāzū hai. ⁶ Aur main ne goyā un chāron jāndāron ke bīch mein se yih āwāz ātī sunī, ki Gehūn dīnār ke ser bhar, aur jau dīnār ke tīn ser, aur tel aur mai kā nuqsān na kar.

⁷ Aur jab us ne chauthī muhr kholī, to main ne chautehī jāndār ko yih kahte sunā, ki Ā. ⁸ Aur main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki ek zard sā ghorā hai, aur us ke sawār kā nām Maut hai, aur 'Ālam i Arwāh us ke pīchhe pīchhe hai. Aur in ko chauthāī zamīn par yih ikhtiyār diyā gayā, ki talwār, aur kāl, aur wabā^a, aur zamīn ke darīndon se logon ko halāk karen.

⁹ Aur jab us ne pānchvīn muhr kholī, to main ne qurbāngāh ke nīche un kī rūhen dekhīn, jo Khudā ke kalām ke sabab, aur gawāhī par qāim rahne ke bā'is māre gaye the; ¹⁰ aur wuh barī āwāz se chillākar bolīn, ki Ai Mālik, ai quddūs o barhaqq, tū kab tak insāf na karegā, aur zamīn ke rahnewālon se hamāre khūn kā badlā na legā? ¹¹ Aur un mein se har ek ko safed jāma diyā gayā, aur un se kahā gayā, ki āur thorī muddat ārām karo, jab tak ki tumhāre hamkhidmat aur bhāīyon kā bhī shumār purā na ho le, jo tumhāri tarah qatl honewāle hai.

¹² Aur jab us ne chhaṭī muhr kholī, to main ne dekhā ki ek barā bhaunchāl āyā, aur sūraj kammal kī mānind kālā, aur sārā chānd khūn sā ho gayā; ¹³ aur āsmān ke

^a Yūn. maut.

sītāre is tarah zamīn par gir pāre, jis tarah zor kī āndhī se hilkar anjir ke darakht mein se kachche phal gir parte hai. ¹⁴ Aur āsmān is tarah sarak gayā, jis tarah maktūb lapetne se sarak jātā hai, aur har ek pahār aur tāpū apnī apnī jagah se ṭal gayā. ¹⁵ Aur zamīn ke bādshāh, aur amīr, aur faujī sardār, aur mālدار, aur zorāwar, aur tamām gulām aur āzād, pahāron ke gāron aur chatānon mein jā chhipē; ¹⁶ aur pahāron aur chatānon se kahne lage, ki Ham par gir paro, aur hamen us kī nazar^b se jo takht par baithā hūā hai, aur Barre ke gazab se chhipā lo: ¹⁷ kyūnki un ke gazab kā roz i 'azīm ā pahunchā; ab kaun thahr saktā hai?

Sachche Isrāīlīon par muhr lagne, aur najātyāsta logon kī 'ibādatur mu-bārakhā kī royā.

7 ¹ Is ke ba'd main ne zamīn ke chāron konon par chār firishte khare dekhe; wuh zamīn kī chāron hawāon ko thāme hūe the, tāki zamīn, yā samundar, yā kisi darakht par hawā na chale. ² Phir main ne ek āur firishte ko, zinda Khudā kī muhr liye hūe, mashriq se upar kī taraf āte dekhā; us ne un chāron firishton se, jinhen zamīn aur samundar ke zarar pahunchāne kā ikhtiyār diyā gayā thā, baland āwāz se pukārkar kahā, ³ ki Jab tak ham apne Khudā ke bandon ke mātھے par muhr na kar len, zamīn aur samundar aur darakhton ko zarar na pahunchānā. ⁴ Aur jin par muhr kī gayī, main ne un kā shumār sunā, ki banī Isrāīl ke sab qabīlon mein se ek lākh chauālīs hazār par muhr kī gayī.

⁵ Yahūdāh ke qabīle mein se bārah hazār par muhr kī gayī:

^b Yūn. ke chihre.

Ra'úben ke qabíle men se bárah hazár par :

Gád ke qabíle men se bárah hazár par :

⁶ Ásher ke qabíle men se bárah hazár par :

Naftálí ke qabíle men se bárah hazár par :

Manashshih ke qabíle men se bárah hazár par :

⁷ Shama'ún ke qabíle men se bárah hazár par :

Lewí ke qabíle men se bárah hazár par :

Yissákár ke qabíle men se bárah hazár par :

⁸ Zabúlún ke qabíle men se bárah hazár par :

Yúsuf ke qabíle men se bárah hazár par :

Binyámín ke qabíle men se bárah hazár par muhr kí gayl.

⁹ In báton ke ba'd jo main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí har ek qaum, aur qabíle, aur ummat, aur ahl í zabán kí ek aisi barí bhrí, jise koi shumár nahín kar saktá. safed jáme pahine aur khajúr kí dáliyún apne háthon men liye hue, takht aur Barre ke áge kharí hai ; ¹⁰ aur barí áwáz se chillá chillákar kahtí hai, kí Naját hamáre Kḥudá kí taraf se ^a hai, jo takht par baithá hai, aur Barre kí taraf se ^b. ¹¹ Aur sáre frishthe us takht, aur buzurgon aur cháron jándáron ke girdágird khare hain ; phir wuh takht ke áge m'ũh ke bal gir pare, aur Kḥudá ko síjda karke ¹² kahá, Amín : Hamd, aur tamjíd, aur hikmat, aur shukr, aur 'izzat, aur qudrat, aur láqat, ábadu'l ábád hamáre Kḥudá kí ho. Amín. ¹³ Aur buzurgon men se ek ne mujh se kahá, kí Yih safed jáme pahine hue kaun hain, aur kaháñ se áhe hain ? ¹⁴ Main ne us se kahá, kí Ai mere

^a Yún. Kḥudá ko.

kḥudáwand, tú hí jántá hai. Us ne mujh se kahá, kí Yih wuhí hain, jo us barí musibat men se nikalkar áe hain ; inhon ne apne jáme Barre ke khún se dhokar safed kiye hain. ¹⁵ Isí sabab se yih Kḥudá ke takht ke sámne hain, aur us ke maqdis men rát din us kí 'ibádat karte hain ; aur jo takht par baithá hai, wuh apná khaima un ke úpar tánegá. ¹⁶ Is ke ba'd na kabhí un ko bhúkh lagegi, na piyás ; aur na kabhí un ko dhúp satáegi, na garmí ; ¹⁷ kyúñki jo Barra takht ke bích men hai, wuh un kí gallabání karegá, aur unhen áb í hayát ke chashmon ke pás le jáegá ; aur Kḥudá un kí áñkhon ke sab áñsu ponchh degá.

Sátwín muhr ká khulná, aur sát narsingewále frishthe.

8 ¹ Jab us ne sátwín muhr kholí, to ádh ghanṭe ke qarib ásmán men kḥámoshí rahí. ² Aur main ne un sáton frishthon ko dekhdá, jo Kḥudá ke sámne khare rahte hain ; aur unhen sát narsinge diye gaye.

'Údsozdár frishtha.

³ Phir ek áur frishtha sone ká 'úd-soz liye hue áyá, aur qurbángáh ke úpar khará húa ; aur us ko bahut sá 'úd diyá gayá, táki sab muqaddason kí du'áon ke sáth us sunahrí qurbángáh par charháe, jo takht ke sámne hai. ⁴ Aur us 'úd ká dhúnwán frishthe ke háth se muqaddason kí du'áon ke sáth Kḥudá ke sámne pahunch gayá. ⁵ Aur frishthe ne 'údsoz ko lekar, us men qurbángáh kí ág bharí, aur zamín par dál dí ; aur garajen, aur áwázon, aur bijli-yán paidá hún, aur bhaunchál áyá.

Chár narsingon ká phúnká jáná.

⁶ Aur wuh sáton frishthe, jin ke

^b Yún. Barre ko.

pás wuh sát narsinge the, phúnkne ko taiyár hue.

⁷ Aur jab pahle ne narsingá phúnká, to khún mile hue ole aur ág paidá hui, aur zamin par dái gayi; aur tihái zamin jal gayi, aur tihái darakht jal gaye, aur tamám hari ghás jal gayi.

⁸ Aur jab दूसरे firishte ne narsingá phúnká, to goyá ág se jaltá húa ek bará pahár samundar men dálá gayá, aur tihái samundar khún ho gayá; ⁹ aur samundar kí tihái jándár makhlúqát mar gayi; aur tihái jaház tabáh ho gaye.

¹⁰ Aur jab tisre firishte ne narsingá phúnká, to ek bará sitára mash'al kí tarah jaltá húa ásmán se tútá, aur tihái daryáon aur pání ke chashmon par á pará; ¹¹ us sitáre ká nám Náгдаuná kahlátá hai, aur tihái pání náгдаune kí tarah karwá ho gayá; aur pání ke karwe ho jáne se, bahut se ádmi mar gaye.

¹² Aur jab chaute firishte ne narsingá phúnká, to tihái súraaj, aur tihái chánd, aur tihái sitáron par sadma pahunchá, yahán tak kí un ká tihái hissa tárik ho gayá, aur tihái din men raushní na rahí, aur isí tarah tihái rát men bhí.

¹³ Aur jab main ne phir nigáh kí, to ásmán ke bich men ek 'uqáb ko urte, aur barí áwáz se yih kahite suná, kí Un tín firishton ke narsingon kí áwázon ke sabab, jin ká phúnkná abhí báqi hai, zamin ke rahnewálon par afsos, afsos, afsos!

Pánchwen narsinge ká phúnká jáná, ya'ní pahlá Afsos.

9 ¹ Aur jab pánchwen firishte ne narsingá phúnká, to main ne ásmán se zamin par ek sitára girá húa dekhá; aur use atháh garhe kí kunjí dí gayi. ² Aur jab us ne atháh

^a Ya'ní halákat.

garhe ko kholá, to garhe men se ek barí bhattí ká sá dhúnwán uthá; aur garhe ke dhúnwen ke bá'is se súraaj aur hawá tárik ho gayi. ³ Aur us dhúnwen men se zamin par tid-diyan nikal parín, aur unhen zamin ke bichchhuon kí sí táqat dí gayi.

⁴ Aur un se kahá gayá, kí un ádmion ke siwá jin ke máthe par Khudá kí muhr nahín, zamin kí ghás, yá kisi hariyáwal, yá kisi darakht ko zarar na pahuncháná. ⁵ Aur unhen ján se márne ká nahín, balki pánch mahíne tak logon ko aziyat dene ká ikhtiyár diyá gayá; aur un kí aziyat aisi thí, jaise bichchhu ke dánk múrne se ádmi ko hotí hai.

⁶ Un dinon men ádmi maut dhúndhenge, magar hargiz na páenge; aur marne kí árzú karenge, aur maut un se bhágegi. ⁷ Aur un tiddiyon kí súraaten un ghoron kí sí thín, jo larái ke liye taiyár kiye gaye hon; aur un ke siron par goyá sone ke táj the, aur un ke chihre ádmion ke se the;

⁸ aur bál 'auraton ke se the, aur dánt babar ke se. ⁹ Aur un ke pás lohe ke se baktar the; aur un ke paron kí áwáz aisi thí, jaise rahton aur bahut se ghoron kí, jo larái men daurte hon.

¹⁰ Aur un kí dumen bichchhuon kí sí thín, aur un men dánk bhí the; aur un kí dumon men pánch mahíne tak ádmion ko zarar pahuncháne kí táqat thí. ¹¹ Atháh garhe ká firishta un par búdsáh thá; us ká nám 'Ibrání men Abaddon^a, aur Yúnání men Apullyon^b hai.

¹² Pahlá Afsos to ho chuká; dekho, is ke ba'd do Afsos aur hone-wále hain.

Chhate narsinge ká phúnká jáná, ya'ní दूसरा Afsos.

¹³ Aur jab chhate firishte ne nar-

^b Ya'ní halák karnewáld.

singá phúnká, to main ne us sunahrí qurbángáh ke ^a singon men se, jo Khudá ke sámne hai, aisi áwáz suní, ¹⁴ ki us chhate firishte se, jis ke pás narsingá thá, koí kah rahá hai, ki Bare daryá e Firát ke pás jo chár firishte bandhe hús haiñ, unhen khol de. ¹⁵ Pas wuh cháron firishte khol diye gaye, jo kháss gharí, aur din, aur mahine, aur baras ke liye, tihái ádmion ke már dálne ko taiyár kiye gaye the. ¹⁸ Aur faujon ke sawár shumár men bis karor the : main ne un ká shumár suná. ¹⁷ Aur mujhe is royá men ghore aur un ke aise sawár dikhái diye, jin ke baktar ág aur sumbul aur gandhak ke se the; aur un ghoron ke sir babar ke se sir the; aur un ke munh se ág, aur dhúnwán, aur gandhak nikaltí thí. ¹⁸ In ínón áfaton, ya'ní us ág, aur dhúnwen, aur gandhak se, jo un ke munh se nikaltí thí, tihái ádmí máre gaye. ¹⁹ Kyúñki un ghoron kí táqat un ke munh aur un kí dumon men thí; is liye ki un kí dumen sáñpon kí mánind thín, aur dumon men sir bhí the; unhn se wuh zarar pahún-cháte the. ²⁰ Aur báqí ádmion ne, jo in áfaton se na mare the, apne háthon ke kámon se tauba na kí, ki shayátín kí, aur sone, aur chándí, aur pítal, aur patthar, aur lakrí kí múraton kí parastish karne se báz áte, jo na dekh saktí haiñ, na sun saktí haiñ, na chal saktí haiñ : ²¹ aur jo khún, aur jádúgarían, aur harám-kárí, aur choriyán unhon ne kí thün, un se tauba na kí.

Ásmán par se kitáb lákar ek firishte ne use Yúhanná ko khilá diya.

IO ¹ Phir main ne ek áur zoráwar firishte ko bádál orhe hús ásmán se utarte dekhá; us ke sir par dhanuk thí, aur us ká chihra áftáb

kí mánind thá, aur us ke páñw ág ke sutúnón kí mánind; ² aur us ke háth men ek chhotí sí khulí húi kitáb thí: us ne apná dahiná páñw to samundar par rakkhá, aur báýán khushkí par; ³ aur aisi barí áwáz se chilláyá, jaise babar dahártá hai: aur jab wuh chilláyá, to garaj kí sát áwázen sunái dín. ⁴ Aur jab garaj kí sátón áwázen sunái de chukín, to main ne likhne ká iráda kiya; aur ásmán par se yih áwáz áti suní, ki Jo báten garaj kí in sát áwázen se suní haiñ, un ko poshída rakh ^b; aur tahrír na kar. ⁵ Aur jis firishte ko main ne samundar aur khushkí par khare dekhá thá, us ne apná dahiná háth ásmán kí taraf utháyá, ⁶ aur jo abadul' ábád zinda rahegá, aur jis ne ásmán aur us ke andar kí chízen, aur zamín aur us ke úpar kí chízen, aur samundar aur us ke andar kí chízen paidá kí haiñ, us kí qasam khákar kahá, ki Ab áur der na hogí; ⁷ balki sátwen firishte kí áwáz dene ke zamáne men, jab wuh nar singá phúnkne ko hogá, to Khudá ká poshída matlab, us khushkha-barí ke muwáfiq, jo us ne apne bande nabíon ko dí thí, púra hogá. ⁸ Aur jis áwáz denewále ko main ne ásmán par bolte suná thá, us ne phir mujh se mukhátib hokar kahá, ki Já, us firishte ke háth men se, jo samundar aur khushkí par khará hai, wuh khulí húi kitáb le. ⁹ Tab main ne us firishte ke pás jákar kahá, ki Yih chhotí kitáb mujhe de de. Us ne mujh se kahá, ki Le, ise khá le; yih terá peṭ to karwá kar degí; magar tere munh men shahd kí tarah mífhi lagegi. ¹⁰ Pas main wuh chhotí kitáb us firishte ke háth se lekar khá gayá; wuh mere munh men to shahd kí tarah mífhi lagi; magar jab main use khá gayá, to

^a N cháron izád.

^b Yún. un par muhr kar.

^c Yá áur zamána na hogá.

merá pet karwá ho gayá. ¹¹ Aur mujh se kahá gayá, ki Tujhe bahut si ummaton aur qaumon, aur ahl i zabán aur bádsháhon par phir nu-buwwat karní zarúr hai.

Khudá ke do gawáhon ká hál.

II ¹ Aur mujhe 'asá kí mánind ek nápne kí lakrí dí gayí; aur kisi ne kahá, ki Uthkar Khudá ke maqdis aur qurbángáh, aur us men ke 'ibádat karnewálon ko náp. ² Aur us sahn ko jo maqdis ke báhar hai, khárij kar de, aur use na náp; kyúнки wuh gair-qaumon ko de diyá gayá hai; wuh muqaddas shahr ko bayális mahine tak pámál karenge. ³ Aur main apne do gawáhon ko ikhtiyár dúngá, aur wuh tát orhe húe ek hazár do sau sáth din nu-buwwat karenge. ⁴ Yih wuhí zaitún ke do darakhát, aur do chirágdán hain, jo zamín ke Khudáwand ke sámne khare hain. ⁵ Aur agar koi unhen zarar pahuncháná cháhátá hai, to un ke munh se ág nikalkar un ke dushmanon ko khá játi hai. Aur agar koi unhen zarar pahuncháná cháhégá, wuh zarúr isi tarah mára jáégá. ⁶ Un ko ikhtiyár hai ki ásmán ko band kar den, táki un kí nubuwwat ke zamáne men pání na barse; aur páníon par ikhtiyár hai, ki unhen khún baná dálen, aur jiti daf'a cháhén zamín par har tarah kí áfat láen. ⁷ Jab wuh apní gawáhi de chukenge, to wuh haiwán jo atháh garhe se niklegá, un se larkar un par gálib áegá, aur un ko már dálegá. ⁸ Aur un kí láshen us bare shahr ke bázár men parí rahengi, jo ruhání i'tibár se Sadom aur Misr kahlátá hai, jahán un ká Khudáwand bhí maslúb húa thá. ⁹ Aur ummaton, aur qabilon, aur ahl i zabán, aur qaumon men se log

un kí láshon ko sárhe tín din tak dekhthe rahenge, aur un kí láshon ko qabr men na rakhne denge. ¹⁰ Aur zamín ke rahnewále un ke marne se khushi manáenge, aur shádiyáne bajáenge, aur ápas men tuhe bhe-jenge; kyúнки in dono nabion ne zamín ke rahnewálon ko satáyá thá. ¹¹ Aur sárhe tín din ke ba'd, Khudá kí taraf se un men zindagi kí ruh dákhil húi; aur wuh apne pánwon ke bal khare ho gaye, aur un ke dekhnewálon par bará khaufchháyá. ¹² Aur unhen ásmán par se ek baland áwáz sunáí dí, ki Yahan úpar á jáo. Pas wuh bádal par sawár hokar ásmán par chah gaye; aur un ke dushman unhen dekh rahe the. ¹³ Phir usí waqt ek bará bhaunchál á gayá, aur shahr ká daswán hissa gir gayá; aur us bhaunchál se sát hazár ádmí^a mare: aur baqí dar gaye, aur ásmán ke Khudá kí tamjíd kí.

¹⁴ Dúsrá Afsos ho chuká; dekho, tísrá Afsos jald honewálá hai.

Sátwen narsinge ká phúnká jáná, ya'ní tísrá Afsos.

¹⁵ Aur jab sátwen firishte ne narsingá phúnká, to ásmán par barí áwázen se mazmún kí paidá húin, kí Dunyá kí bádsháhathamáre Khudáwand aur us ke Masíh kí ho gayí: aur wuh abadu'l ábád bádsháhi karegá. ¹⁶ Aur chaubíson buzurgon ne, jo Khudá ke sámne apne apne takht par baithe the, munh ke bal girkar Khudá ko síjdá kiyá, ¹⁷ aur yih kahá, ki Ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, jo hai aur jo thá, ham terá shukr karte hain; kyúнки tú ne apní barí qudrat ko háth men lekar bádsháhi kí. ¹⁸ Aur qaumon ko gussa áyá, aur terá gazab názil húa, aur wuh waqt á pahunchá hai

^a Yún. dámtón ke nám.

ki murdon ká insaf kiyá jae, aur tere bande nablon aur muqaddason aur un chhoṭe baron ko, jo tere nám se darte haiṁ, aṣr diyá jae, aur zamín ke tabáh karnewálon ko tabáh kiyá jae.

¹⁹ Aur Khudá ká jo maqdis ásmán par hai, wuh kholá gayá; aur us ke maqdis meṁ us ke 'ahd ká sandúq dikháí diya; aur bijliyaṁ, aur áwázen, aur garaṣen paidá huín, aur bhaunchál áya, aur bare ole pare.

'Aurat aur azhdāhe kī royā.

12 ¹ Phir ásmán par ek bará nishán dikháí diya, ya'ní ek 'aurat nazar áí, jo áftáb ko orhe hue thí, aur chánd us ke pánwōn ke niche thá, aur bárah sitáron ká táj us ke sir par; ² wuh hámila thí, aur dard i zih meṁ chilláti thí, aur bachcha janne kī takúf meṁ thí. ³ Phir ek áur nishán ásmán par dikháí diya, ya'ní ek bará lál azhdahá; us ke sāt sir aur das sīng the, aur us ke siron par sāt táj. ⁴ Aur us kī dum ne ásmán ke tihái sitáre khenchkar zamín par dāl diye: aur wuh azhdahá us 'aurat ke áge já khará huá, jo janne ko thí, táki jab wuh jane, to us ke bachche ko nigal jae. ⁵ Aur wuh betá janí, ya'ní wuh larhá jo lohe ke 'asá se sab qaumon par hukumat karegá; aur us ká bachcha yakayak Khudá aur us ke takht ke pás tak pahunchá diya gayá. ⁶ Aur wuh 'aurat us biyábán ko bhág gayí, jahán Khudá kī taraf se us ke liye ek jagah taiyár kī gayí thí, táki wahán ek hazár do sau sáth din tak us kī parwarish kī jae.

⁷ Phir ásmán par laráí huf: Mí-kásl aur us ke firishte azhdāhe se larne ko nikle; aur azhdahá aur us ke firishte un se lare; ⁸ lekin

gálib na áe, aur is ke ba'd ásmán par un ke liye jagah na rahí. ⁹ Aur wuh bará azhdahá, ya'ní wuh puráná sánp jo Iblis aur Shaitán kahlátá hai, aur sáre jahán ko gumráh kar detá hai, zamín par girá diya gayá, aur us ke firishte bhí us ke sáth girá diye gaye. ¹⁰ Phir main ne ásmán par se yih barí áwáz áti suní, kī Ab hamáre Khudá kī naját, aur qudrat, aur bádsháhat, aur us ke Masih ká ikhtiyár záhir huá; kyúñki hamáre bháiyōn par ilzám lagānewálá, jo rát din hamáre Khudá ke áge un par ilzám lagáya kartá hai, girá diya gayá. ¹¹ Aur wuh Barre ke khún, aur apní gawáhi ke kalam ke bá'is us par gálib áe; aur unhoṁ ne apní ján ko 'aziz na samjhá, yahán tak kī maut bhí gawará kī. ¹² Pas ai ásmán, aur un ke rahnewálo, khushí manáo. Ai khushkí aur tarí, tum par afsos hai; kyúñki Iblis bare gusse meṁ tumháre pás utarkar áya hai, is liye kī jántá hai, kī merá thorá hí sá waqt báqí hai.

¹³ Aur jab azhdāhe ne dekhá, kī main zamín par girá diya gayá huṁ, to us 'aurat ko satáya, jo betá janí thí. ¹⁴ Aur us 'aurat ko bare 'uqáb ke do par diye gaye, táki sánp ke sámmne se urkar biyábán meṁ apní us jagah pahunch jae, jahán ek zamáne, aur zamánōn, aur ádhe zamáne tak us kī parwarish kī jāegi. ¹⁵ Aur sánp ne us 'aurat ke piche apne munh se nadí kī tarah pání baháya, táki us ko is nadí se bahá de. ¹⁶ Magar zamín ne us 'aurat kī madad kī, aur apnā munh kholkar us nadí ko pí liya, jo azhdāhe ne apne munh se baháí thí. ¹⁷ Aur azhdāhe ko 'aurat par gussa áya, aur us kī báqí aulád se, jo Khudá ke hukmon par 'amal kartí hai, aur Yisú' kī gawáhi dene par

I3 qāim hai, larnē ko gayā: ¹ aur samundar kī ret par jā kharā hūā.

Samundar men se nikle hūe haiwān kī royā.

Aur main ne ek haiwān ko samundar men se nikalte hūe dekhā, us ke das sīng aur sāt sir the, aur us ke sīngon par das tāj, aur us ke siron par kufr ke nām likhe hūe the. ² Aur jo haiwān main ne dekhā, us kī shakl teqdūe kī sī thī, aur pānw rīchh ke se, aur munh babar kā sā; aur us azhdahe ne apnī qudrat aur apnā takht aur barā ikhtiyār use de diyā. ³ Aur main ne us ke siron men se ek par goyā zakhm i kāri lagā hūā ^a dekhā, magar us kā zakhm i kāri achchhā ho gayā, aur sārī dunyā ta'ajjub kartī hūī us haiwān ke pīchhe pīchhe ho lī. ⁴ Aur chūnki us azhdahe ne apnā ikhtiyār us haiwān ko de diyā thā, is liye unhon ne azhdahe kī parastish kī; aur us haiwān kī bhī yih kahkar parastish kī, ki Is haiwān kī mānind kaun hai? kaun us se lar saktā hai? ⁵ Aur bare bol ne aur kufr bakne ke liye use ek munh diyā gayā, aur use bayālīs mahīne tak kām karne kā ikhtiyār diyā gayā. ⁶ Aur us ne Khudā kī nisbat kufr bakne ke liye munh kholā, ki us ke nām, aur us ke khaime, ya'nī āsmān ke rahnewālon kī nisbat kufr bake. ⁷ Aur use yih ikhtiyār diyā gayā, ki muqaddason se lare, aur un par gūlib āe; aur use har qabīle, aur ummat, aur ahl i zabān, aur qaum par ikhtiyār diyā gayā. ⁸ Aur zamīn ke wuh sab rahnewāle, jin ke nām us Barre kī kitāb i hayāt men likhe

nahīn gaye, jo binā e 'ālam ke waqt se zabh hūā hai ^b, us haiwān kī parastish karenge.

Jis ke kām hon wuh sune. ¹⁰ Jis ko qaid honewālī hai, wuh qaid men paregā; jo koī talwār se qatl karegā, wuh zarūr talwār se qatl kiyā jāegā. Muqaddason ke sabr aur imān kā yih mauqā hai.

Zamīn men se nikle hūe haiwān kī royā.

¹¹ Phir main ne ek aur haiwān ko zamīn men se nikalte hūe dekhā; us ke barre ke se do sīng the, aur azhdahe kī tarah boltā thā. ¹² Aur yih pahle haiwān kā sārā ikhtiyār us ke sāmne kām men lātā thā, aur zamīn aur us ke rahnewālon se us pahle haiwān kī parastish karātā thā, jis kā zakhm i kāri achchhā ho gayā thā. ¹³ Aur wuh bare bare nishān dikhātā thā, yahān tak ki ādmīon ke sāmne āsmān se zamīn par āg nāzil kar detā thā. ¹⁴ Aur zamīn ke rahnewālon ko un nishānon ke sabab se, jin ke us haiwān ke sāmne dikhāne kā us ko ikhtiyār diyā gayā thā, is tarah gumrah kar detā thā, ki zamīn ke rahnewālon se kahtā thā, ki jis haiwān ke talwār lagi thī, aur wuh zinda ho gayā, us kā but banāo. ¹⁵ Aur use us haiwān ke but men rūh phūnkne kā ikhtiyār diyā gayā, tāki wuh haiwān kā but bole bhī, aur jitne log us haiwān ke but kī parastish na karen, un ko qatl bhī karāe. ¹⁶ Aur us ne sab chhote baron, daulatinandon aur garibon, āzādon aur gulāmon ke dahine hāth, yā un ke mātthe par ek ek chhāp karā diyā; ¹⁷ tāki us ke siwā jis par nishān, ya'nī us haiwān kā

^a Yūn. ek ko goyā mauṭ tak zabh kiyā hūā.

^b Yā jin ke nām zabh kiye hūe Barre kī kitāb i hayāt men binā e 'ālam ke waqt se likhe nahīn gaye.

nām, yā us ke nām kā 'adad ho, aur koī kharīd farokht na kar sake. ¹⁸ Hikmat kā yih mauqa' hai^a. Jo samajh rakhtā hai, wuh is haiwān kā 'adad gin le; kyūnki wuh ādmī kā 'adad hai; aur us kā 'adad chha sau chhiyāsāth hai.

Koh i Siyyon par Barre aur us ke kharīd hūn kī royā.

14 ¹ Phir main ne nigūh kī, to kyā dekhtā hūn, ki wuh Barra Siyyon ke pahār par kharā hai, aur us ke sāth ek lākh chauālīs hazār shakhs hai, jin ke mātthe par us kā aur us ke Bāp kā nām likhā hūā hai. ² Aur mujhe āsnān par se ek aisi āwāz sunāī dī, jo zor ke pānī, aur barī garaj kī si āwāz thī; aur jo āwāz main ne sunī, wuh aisi thī jaise barbatnawāz barbat bajāte hon. ³ Wuh takht ke sūmne, aur chārōn jāndārōn aur buzurgōn ke āge, goyā^b ek nayā gīt gā rahe the: aur un ek lākh chauālīs hazār shakhsōn ke siwā, jo dunyā^c men se kharīd liye gaye the, koī us gīt ko na sikh sakā. ⁴ Yih wuh hai, jo 'auratōn ke sāth ālūda nahī hūe, balki kunwāre hai. Yih wuh hai, jo Barre ke pichhe pichhe chalte hai, jahān kahīn wuh jātā hai. Yih Khudā aur Barre ke liye pahle phal hone ke wāste ādmīōn men se kharīd liye gaye hai. ⁵ Aur un ke munh se kabhī jhūth na niklā thā; wuh be'aib hai.

Tin firishton kī ma'rifat Khudā kī honewālī 'adālat kī khabarē.

⁶ Phir main ne ek āur firishte ko āsmān ke bīch men urte hūe dekhā, jis ke pās zamīn ke rahnawālōn kī har qaum aur qabile aur ahl i zabān aur ummat ke sunāne ke liye, abādī

khushkhabarī^d thī. ⁷ Aur us ne barī āwāz se kahā, ki Khudā se dāro, aur us kī tamjīd karo; kyūnki us kī 'adālat kā waqt ā pahunchā hai; aur usī kī 'ibādāt karo, jis ne āsmān aur zamīn aur samundar aur pānī ke chashme paidā kiye.

⁸ Phir is ke ba'd ek āur dusrā^e firishta yih kahtā hūā āyā, ki Gir parā, wuh barāshahr i Bābil gir parā, jis ne apnī harāmkarī kī gazabnāk mai tamām qaumōn ko pilāī hai.

⁹ Phir in ke ba'd ek āur tīsrē firishte ne ākar barī āwāz se kahā, ki Jo koī us haiwān aur us ke but kī parastish kare, aur apne mātthe yā apne hāth par us kī chhāp le le, ¹⁰ wuh Khudā ke qahr kī us khālīs mai ko piégā, jo us ke gazab ke piyāle men bharī gayī hai; aur pāk firishton ke sūmne aur Barre ke sūmne āg aur gandhak ke 'azāb men muhtilā hogā: ¹¹ aur un ke 'azāb kā dhuwān abadu'l ābād uṭhtā rahegā; aur jo us haiwān aur us ke but kī parastish karte hai, aur jo us ke nām kī chhāp lete hai, un ko rāt din chain na milegā. ¹² Muqaddasōn, ya'nī Khudā ke hukmōn par 'amal karnewālōn, aur Yisī' par imān rakhnewālōn ke sabr kā yih mauqa' hai.

¹³ Phir main ne āsmān men se yih āwāz sunī; ki Likh, Mubārak hai wuh murde jo ab se Khudā-wand men marte hai; Rūh kahtā hai, ki Beshakk; kyūnki wuh apnī mihnaton se ārām pāenge, aur un ke a'māl un ke sāth sāth hote hai.

Anāj aur angūron kī faslon kī royā.

¹⁴ Phir main ne nigūh kī, to kyā dekhtā hūn, ki ek safed bādāl hai, aur us bādāl par ādamzād^f kī mānind koī baiṭhā hai, jis ke sir par

^a Yā Is se hikmat zāhir hotī hai.

^d Yā Injīl.

^b N. goyā na dārad.

^e N. dusrā na dārad.

^c Yūn. zamīn.

^f Yā Ibn i 'Ādam.

sone ká táj, aur háth men tez darántí^a hai. ¹⁵ Phir ek áur firishte ne maqdis se nikalkar, us bádál par baithé hús se barí áwáz ke sáth pukárkar kahá, ki Apní darántí^a chalákar kát, kyúñki kátne ká waqt á gayá; is liye ki zamín kí fasl bahut pak gayí. ¹⁶ Pas jo bádál par baithá thá us ne apní darántí^a zamín par dál dí, aur zamín kí fasl kat gayí.

¹⁷ Phir ek áur firishta us maqdis men se niklá jo ásmán par hai; us ke pás bhi tez darántí^a thi. ¹⁸ Phir ek áur firishta qurbángáh se niklá, jis ká ág par ikhtiyár thá, us ne tez darántíwále^b se barí áwáz se kahá, ki Apní tez darántí^a chalákar zamín ke angúr ke daraht ke guchohhe kát le; kyúñki us ke angúr bil'kull pak gaye hain. ¹⁹ Aur us firishte ne apní darántí^a zamín par dálí, aur zamín ke angúr ke daraht kí fasl kátkar, Khudá ke qahr ke bare hauz men dál dí. ²⁰ Aur shahr ke báhar us hauz men angúr raunde gaye; aur hauz men se itná khún niklá, ki ghoron kí lagámon tak pahunch gayá, aur solah sau farláng tak bah niklá.

Sát pichhlí áfaton ká zamín par názil kiya jánā.

15 ¹ Phir main ne ásmán par ek áur bará aur 'ajíb nishán, ya'ní sát firishte sátón pichhlí áfaton ko liye hús dekhe; kyúñki in áfaton par Khudá ká qahr khatm ho gayá hai.

² Phir main ne shíshe ká sá ek samundar dekhá, jis men ág milí hui thi: aur jo us haiwán, aur us ke but, aur us ke nám ke 'adad par gálib áe the, un ko us shíshe ke samundar ke pás Khudá kí barbaten

liye khare hús dekhá. ³ Aur wuh Khudá ke bande Músá ká git, aur Barre ká git gá gákar kahte the, ki Ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, tere kám bare aur 'ajíb hain; ai azalí^c Bádsháh, teri ráhen rást aur durust hain. ⁴ Ai Khudáwand, kaun tujh se na dāregá? aur kaun tere nám kí baráí na karegá? kyúñki sirf tú hí quddús hai; aur sári qaumen ákar tere sámne síjda karengi, kyúñki tere insáf^d ke kám záhír ho gaye hain.

⁵ In bátón ke ba'd main ne dekhá, ki shahádat ke khaime ká maqdis ásmán men kholá gayá: ⁶ aur wuh sátón firishte jin ke pás sátón áfaton thín, ábdár aur chamakdár jawáhir se árásta^e, aur síne par sunahri sínaband bándhe hús, maqdis se nikle. ⁷ Aur un cháron jándáron men se ek ne sát sone ke piyále, abadu'l ábád zinda rahne-wále Khudá ke qahr se bhare hús, un sátón firishton ko diye. ⁸ Aur Khudá ke jalál, aur us kí qudrat ke sabab maqdis dhuñwen se bhar gayá, aur jab tak un sátón firishton kí sátón áfaton khatm na ho chukín, koi us maqdis men dákhil na ho saká.

16 ¹ Phir main ne maqdis men se kisi ko barí áwáz se un sátón firishton se yih kahte suná, ki Jáo, Khudá ke qahr ke sátón piyálon ko zamín par ulať do.

² Pas pahle ne jákar apná piyála zamín par ulať diyá; aur jin ádmíon par us haiwán kí chháp thi, aur jo us ke but kí parastish karte the, un ke ek burá aur taklíf dene-wálá násúr paidá ho gayá.

³ Aur dústre ne apná piyála samundar men ultá; aur wuh murde ká sá khún ban gayá; aur samundar ke sab jándár mar gaye.

^a Yá hansid.
^d Yá rástbásti

^b Yá hansiwále.

^c N. áí qaumon ke.

^e N. adf chamakdár kattán pahine hús.

⁴ Aur tísre ne apná piyála dar-yáou aur pání ke chashnon par ultá, aur wuh khún ban gaye.

⁵ Aur main ne pání ke frishte ko yih kahte suná, ki Ai Quddús, jo hai, aur jo thá, tú 'ádil hai, ki tú ne yih insáf kiya; ⁶ kyúñki unhon ne muqaddason aur nabíon ká khún baháyá thá, aur tú ne unhen khún piláyá: wuh isí láiq hain. ⁷ Phir main ne qurbángáh mein se yih áwáz suní*, ki Ai K̄hudáwānd K̄hudá, Qádir i mutlaq, beshakk, tere faisale durust aur rást hain.

⁸ Aur chauthē ne apná piyála súraṣ par ultá, aur use ádmíon ko ág se jhulas dene ká ikhtiyár diyá gayá. ⁹ Aur ádmí sakht garmí se jhulas gaye, aur Khudá ke nám kí nisbat kufr baká, jo in áfaton par ikhtiyár rakhtá hai; aur tauba na kí kí us kí tamjíd karte.

¹⁰ Aur páñchwen ne apná piyála us haiwán ke takht par ultá; aur us kí bádsháhat mein andherá chhá gayá; aur dard ke máre log apní zabáñen káñne lage; ¹¹ aur apne dukhon aur násúron ke bá'is ásmán ke K̄hudá kí nisbat kufr baká, aur apne kámon se tauba na kí.

¹² Aur chhate ne apná piyála bare daryá e Firát par ultá; aur us ká pání súkh gayá, táki mashriq se ánewále bádsháhon ke liye ráh taiyár ho jáe. ¹³ Phir main ne us azhdahe ke munh se, aur us haiwán ke munh se, aur us jhúthe nabí ke munh se, tén nápák rúhen mendákon kí súrat mein nikalte dekhín: ¹⁴ yih shayátín kí nishán dikhánewálí rúhen hain, jo Qádir i mutlaq K̄hudá ke roz i 'azím kí laráí ke wáste jama' karne ke liye, sárfi dunyáke bádsháhon ke pás nikalkar játí hain. ¹⁵ (Dekho, main chor kí tarah áta hún. Mubárák wuh hai,

* Yún. qurbángáh ko yih kahte sund.

jo jágtá hai, aur apní poshák kí hifázat kartá hai, táki nangá na phire, aur log us kí barahmagí na dekhén.) ¹⁶ Aur unhon ne un ko us jagah jama' kiya, jis ká nám 'Ibrání mein Har-Magidon hai.

¹⁷ Aur sátwen ne apná piyála hawá par ultá, aur maqdis ke takht kí taraf se bare zor se yih áwáz áí, ki Ho chuká. ¹⁸ Phir bijliyañ, aur áwázen, aur garajen paidá hún; aur ek aisá bará bhaunchál áya, kí jab se insán zamín par paidá hue bí, aisá bará aur sakht bhaunchál kabhí ná áya thá. ¹⁹ Aur us bare shahr ke tén tukre ho gaye, aur qaunon ke shahr gir gaye; aur bare shahr i Bábil kí K̄hudá ke hán yád húi, táki use apne sakht gazab kí mai ká jám piláe. ²⁰ Aur har ek tápuñ apní jagah se tal gayá, aur paháron ká patá na lagá. ²¹ Aur ásmán se ádmíon par man man bhar ke bare bare ole gire, aur chúnki yih áfat niháyat sakht thí, is liye logon ne olon kí áfat ke bá'is K̄hudá kí nisbat kufr baká.

Rúhání Bábil kí dawlat, aur 'aish o 'ishrat, aur nápáki, aur jald hone-wálí barbádi kí royá.

I7 ¹ Aur usáton frishton mein se jin ke pás sáti piyále the, ek ne ákar mujh se yih kahá, kí Idhar á; main tujhe us barí kasbí kí sazú dikháun, jo bahut se páñion par baithí húi hai; ² aur jis ke sáth zamín ke bádsháhon ne harámkárí kí thí; aur zamín ke rahnewále us kí harámkárí kí mai se matwále ho gaye the. ³ Pas wuh mujhe Rúh mein jangal ko le gayá; wahán main ne qirmizí rang ke haiwán par, jo kufr ke námon se lipá húa thá, aur jis ke sáti sir aur das sing the, ek 'aurat ko baithé hue dekhá.

N. húa.

⁴ Yih 'aurat argawáni aur qirnizi libás pahine húa, aur sone aur ja-wáhir aur motiön se árásta thí; aur ek sone ká piyúla makrúhát, ya'ní us kí harámkári kí nápákíön se bhará húa, us ke háth men thá; ⁵ aur us ke máthe par yih nám likhá húa thá; RÁZ, BARÁ SHAHR I BÁBIL, KASBÍÖN AUR ZAMÍN KÍ MAK-RÚHÁT KÍ MÁN. ⁶ Aur main ne us 'aurat ko muqaddason ke khún, aur Yisú' ke shahídön ke khún píne se, matwálá dekhá: aur use dekh-
kar sákt hairán húa. ⁷ Us frishte ne mujh se kahá, ki Tú hairán kyün ho gayá? Main is 'aurat aur us haiwán ká, jis par wuh sawár hai, aur jis ke sát sir aur das síng hain, tujhe bhed batátá hún. ⁸ Yih jo tú ne haiwán dekhá, yih pahle to thá, magar ab nahín hai; aur áyanda atháh garhe se nikalkar, halákat men paregá; aur zamín ke rahnewále jin ke nám biná e 'álam ke waqt se kitáb i hayát men likhe nahín gaye, is haiwán ká yih hál dekhkar, ki pahle thá, aur ab nahín, aur phir maujúd ho jáegá, ta'ajjub karengé. ⁹ Yihí mauqa' hai us zihn ká, jis men hikmat hai; wuh sáton sir sát pahár hain, jin par wuh 'aurat baithí húi hai; ¹⁰ aur wuh sát bádsháh bhí hain; páñch to ho chuke hain, aur ek maujúd hai, aur ek abhí áyá nahín; aur jab áegá, to kuchh 'arse tak us ká rahná zarúr hai. ¹¹ Aur jo haiwán pahle thá, aur ab nahín, wuh áthwán hai, aur un sáton men se paidá húa, aur halákat men paregá. ¹² Aur wuh das síng jo tú ne dekhe, das bádsháh hain; abhí tak unhon ne bádsháhbat nahín pái; magar us haiwán ke sáth gharí bhar ke wáste bádsháhön ká sá ikhtiyár páenge. ¹³ In sab kí ek hí ráe hogí, aur wuh

apní qudrat aur ikhtiyár us haiwán ko de denge. ¹⁴ Wuh Barre se larengé, aur Barra un par gálib áegá; kyünki wuh khudáwandon ká Khudáwand, aur bádsháhön ká Bádsháh hai; aur jo buláe húa, aur barguzida, aur wafádár us ke sáth hain, wuh bhí gálib áenge. ¹⁵ Phir us ne mujh se kahá, ki Jo pání tú ne dekhe, jin par kasbí baithí hai, wuh ummaten, aurguroh, aur qaumen, aur ahl i zabán hain. ¹⁶ Aur jo das síng tú ne dekhe, wuh, aur haiwán us kasbí se 'adawat rakkhenge, aur use bekas aur nangá kar denge, aur us ká gosht khá jáenge, aur us ko ág men jalá dálenge. ¹⁷ Kyünki Khudá un ke dilön men yih dálegá. ki wuh usí kí ráe par chalen, aur jab tak ki Khudá kí báten púri na ho len, wuh muttafiq' ráe hokar apní bádsháhbat us haiwán ko de den. ¹⁸ Aur wuh 'aurat jise tú ne dekhá, wuh bará shahr hai, jo zamín ke bádsháhön par hukúmat kartá hai.

Bábil kí barbádi, aur us par dunyá ke logon ká máttam.

I⁸ ¹ In báton ke ba'd main ne ek aur frishte ko ásmán par se utarte húa dekhá, jise bará ikhtiyár thá; aur zamín us ke jalál se raushan ho gayí. ² Us ne barí áwáz se chillákar kahá, ki Gir pará, bará shahr i Bábil gir pará, aur shayátin ká maskan, aur har nápák aur makrúh parinde ká addá ho gayá. ³ Kyünki us kí harámkári kí gazabnák mai ke bá'is tamám qaumen gir gayí hain, aur zamín ke bádsháhön ne us ke sáth harámkári kí hai; aur dunyá ke saudágar us ke 'aish o 'ishrat kí badaulat daulatmand ho gaye.

• N. mai men se tamám qaumen ne pí liyá hai.

4 Phir main ne āsmān men kisī aur ko yih kahte hūe sunā, ki Ai merī unimāt ke logo, us men se nikal āo, tāki tum us ke gunāhon men sharik na ho; aur us kī āfaton men se koī tum par na ā jāe.

5 Kyūnki us ke gunāh āsmān tak pahunch gaye hain, aur us kī bad-kārīn Khudā ko yād ā gayī hain.

6 Jaisā us ne kiyā, waisā hī tum bhī us ke sāth karo; aur use us ke kāmōn kā do chand badlā do; jis qadr us ne piyāla bharā, tum us ke liye dugnā bhar do. 7 Jis qadr us ne apne āp ko shāndār banāyā, aur 'aiyāshī kī thī, usī qadr us ko 'azāb aur gam men dāl do; kyūnki wuh apne dil men kahtī hai, ki Main malika ho baithī hūn, bewa nahīn, aur kabhī gam na dekhūngī. 8 Is liye us par ek hī din men āfaten āengī, ya'nī maut, aur gam, aur kāl; aur wuh āg men jalākar khāk kar dī jāegī; kyūnki us kā insāf karnewālā Khudāwān Khudā qawī hai.

9 Aur us ke sāth harām-kārī aur 'aiyāshī karnewāle zamīn ke bādshāh, jab us ke jalne kā dhūnwūn dekhenge, to us ke liye roenge, aur chhātī pītenge; 10 aur us ke 'azāb ke dar se dūr khare hūe kahenge, ki Ai bare shahr! ai Bābil! ai mazbūt shahr! afsos! afsos! gharī hī bhar men tujhe sazā mil gayī. 11 Aur dunyā ke saudāgar us ke liye roenge, aur mātām karenge, kyūnki ab koī un kā māl nahīn kharīdne kā: 12 aur wuh māl yih hai; sonā, chāndī, jawāhir, motī, aur mihīn kattānī aur argawānī aur reshmī aur qirmizī kapre, aur har tarah kī khushbūdār lak-riyān, aur hāthidānt ke tarah tarah kī chizen, aur nihāyat beshqīmat lakrī, aur pītal aur lohe aur sang i marmar ke tarah tarah kī chizen;

13 aur dārchīnī, aur masālih, aur 'ūd, aur 'itr, aur lobān, aur mai, aur tel, aur maidā, aur gehūn, aur maweshī, aur bheren, aur ghore, aur gāriyān, aur gulām; aur ādmīon kī janen. 14 Ab tere dilpasand me-
we tere pās se dūr ho gaye; aur sārī lazīz aur tuhfā tuhfā chīzen tujh se jāti rahīn; ab wuh hargiz hāth na āengī. 15 In chīzon ke saudāgar jo us ke sabab se maldār ban gaye the, us ke 'azāb ke khauf se dūr khare hūe roenge, aur gam karenge; 16 aur kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jo mihīn kattānī aur argawānī aur qirmizī kapre pahine hūe, aur sone aur jawāhir aur motiyon se ārásta thā! 17 gharī hī bhar men us kī itnī barī daulat barbād ho gayī. Aur sab nākhudā, aur jahāz ke sāre musāfir, aur mallāh, aur āur jitne samundar kā kām karte hain, 18 jab us ke jalne kā dhūnwūn dekhenge, to dūr khare hūe chillāenge aur kahenge, ki Kaun sā shahr is bare shahr kī mánind hai? 19 Aur apne siron par khāk dālenge, aur rote hūe, aur mātām karte hūe, chillā chillākar kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jis kī daulat se samundar ke sab jahāzwāle daulat-mand ho gaye! gharī hī bhar men ujar gayā. 20 Ai āsmān, aur ai muqaddaso, aur rasūlo, aur nabīo, us par khushī karo; kyūnki Khudā ne insāf karke us se tumhārā badlā le liyā.

21 Phir ek zorāwar firishte ne barī chakkī ke pāt kī mánind ek patthar uthāyā, aur yih kahkar samundar men phenk diyā, ki Bābil kā barā shahr bhī isī tarah zor se girāyā jāegā, aur phir kabhī us kā patā na milegā. 22 Aur barbatnawāzon, aur mutribōn, aur bānslī bajānewālōn, aur narsingā phūnknewālōn kī āwāz phir kabhī tujh men

na sunáí degí; aur kisi peshe ká kárigar tujh men phir kabhí páyá na jáegá; aur chakki kí áwáz tujh men phir kabhí na sunáí degí; ²³ aur chirág kí raushní tujh men phir kabhí na chamkegí; aur tujh men dúlhá aur dulhan kí áwáz phir kabhí na sunáí degí: kyúñki tere saudágar zamin ke amir the; aur terí jádúgarí se sarí qaumen gumráh ho gayín. ²⁴ Aur nabíon aur muqaddason aur zamin ke áur sab maqtúlon ká khún us men páyá gayá.

Bábil kí barbádí, aur Barre kí dulhan kí honewálí shádí par ásmán men khushí.

19 ¹ In báton ke ba'd, main ne ásmán par goyá barí jamá'at ko baland áwáz se yih kahte suná, ki Hallalúyáh; Naját, aur jalál, aur qudrat hamáre Khudá hí kí hai: ² kyúñki us ke faisale rást aur durust hain, is liye ki us ne us barí kasb ká insáf kiyá, jis ne apní harámkarí se dunyá ko kharáb kiyá thá, aur us se ^a apne bandon ke khún ká badlá liyá. ³ Phir dúsrí bár unhon ne Hallalúyáh kahá. Aur us ke jalne ká dhúnwán abadu'l ábád ughtá rahegá. ⁴ Aur chauríson buzurgon aur charon jándaron ne girkar Khudá ko síjda kiyá, jo takht par baithá thá, aur kahá, ki A'mín; Hallalúyáh. ⁵ Aur takht men se yih áwáz niklí, ki Ai us se dānewāle bando, chhotē ho khwāh bāre, tum sab hamāre Khudā kī hamd karo. ⁶ Phir main ne barí jamá'at kī sí áwáz, aur zor ke pānī kī sí áwáz, aur sakti garajon kī sí áwáz suní, ki Hallalúyáh: is liye kī Khudāwānd hamārā Khudā, Qādir i mutlaq, bādshāhī kartā hai. ⁷ Aō, ham khushī karen, aur ni-

^a Yūn. us ke háth se.

háyat shádmán hon, aur us kī tam-jíd karen: is liye kī Barre kī shádí á pahunchí, aur us kī bīwí ne apne áp ko taiyār kar liyá. ⁸ Aur us ko chamakdār aur sáf mihín kattání kaprá pahinne ká ikhtiyār diyá gayá: kyúñki mihín kattání kapre se muqaddas logon kī rástbāzī ke kām murád hain. ⁹ Aur us ne mujh se kahá, kī Likh, Mubarak hain wuh, jo Barre kī shádí kī ziyáfat men buláe gaye hain. Phir us ne mujh se kahá, kī Yih Khudá kī sachchí báten hain. ¹⁰ Aur main use síjda karne ke liye us ke pān-won par girá. Us ne mujh se kahá, kī Khabardār, aísá na kar: main bhí terá aur tere un bháiyon ká hamkhidmat hūn, jo Yisú' kī gawáhí dene par qáim hain: Khudá hí ko síjda kar: kyúñki Yisú' kī gawáhí nūbuwwat kī rúh hai.

Hairán aur jhūthe nabí par Kalām i Khudá ká fath pānā.

¹¹ Phir main ne ásmán ko khulá húa dekhá; aur kyá dekhtá hūn. kī ek safed ghorá hai; aur us par ek sawár hai jo Sachchá aur Barhaqq kahlátá hai; aur wuh rástí ke sáth insáf aur laráí kartá hai. ¹² Aur us kī ánkhen ág ke shu'le hain, aur us ke sir par bahut se táj hain; aur us ká ek nám likhá húa hai, jise us ke siwá áur koí nahín jántá. ¹³ Aur wuh khún kī chhírki ^b húi poshák pahine húa hai: aur us ká nám Kalām i Khudá kahlátá hai. ¹⁴ Aur ásmán kī faujen safed ghoron par sawár, aur safed aur sáf mihín kattání kapre pahine hūe, aur ke píchhe píchhe hain. ¹⁵ Aur qaumon ke mārne ke liye us ke munh se ek tez talwár nikaltí hai: aur wuh lohe ke 'asá se un par hukumat karegá: aur

^b N. Khún men qūbī.

Qádir i mutlaq Khudá ke saḡht gazab kī mai ke hauz meṇ angúr raundeḡá. ¹⁶ Aur us kī poshák aur rán par yih nám likhá húa hai, BÁDShÁHON kÁ BÁDShÁH, AUR KHU-DÁWANDON kÁ KHUDÁWAND.

¹⁷ Phir main ne ek firishte ko áftáb par khare hue dekhá; aur us ne barí áwáz se chillákar ásmán meṇ ke sáre urnewále parandon se kahá, ki Áo, Khudá kī barí ziyáfat meṇ sharf hone ke liye jama' ho jáo; ¹⁸ táki tum bádsháhon ká gosht, aur fauji sardáron ká gosht, aur zoráwaron ká gosht, aur ghoron aur un ke sawáron ká gosht, aur sáre ádmíon ká gosht kháo, khwáh ázád hon khwáh gulám, khwáh chhote hon khwáh bare.

¹⁹ Phir main ne us haiwán, aur zamín ke bádsháhon, aur un kī faujon ko us ghore ke sawár aur us kī fauj se jang karne ke liye ikatthá dekhá. ²⁰ Aur wuh haiwán aur us ke sáth wuh jhúthá nabí pakrá gayá, jis ne us ke sámne aise nishán díkháe the, jin se us ne haiwán kī chháp lenewálon aur us ke but kī parastish karnewálon ko gumráh kiyá thá: wuh dono ág kī us jhl meṇ zinda dále gaye, jo gandhak se jaltí hai: ²¹ aur báqí us ghore ke sawár kī talwár se, jo us ke munh se nikaltí thí, qatl kiye gaye; aur sáre parand un ke gosht se ser ho gaye.

Shaitán ká hazár baras tak qaid rahne, i, aur Masih ke logon ká bádsháhi karná.

20 ¹ Phir main ne ek firishte ko ásmán se utarte dekhá, jis ke háth meṇ atháh garhe kī kunjí, aur ek barí zanjír thí. ² Us ne us azhdahe, ya'ní puráne sánp ko, jo Iblis aur Shaitán hai, pakar kar hazár baras ke liye bándhá, ³ aur use atháh garhe meṇ dálkar

band kar diyá, aur us par muhr kar dí, táki wuh hazár baras ke pure hone tak qaumon ko phir gumráh na kare; is ke ba'd zarúr hai, ki thore 'arse ke liye kholá jáe.

⁴ Phir main ne takht dekhe, aur log un par baith gaye, aur 'adálát un ke sipurd kī gayí: aur un kī rúhon ko bhí dekhá, jin ká Yisú' kī gawáhi dene, aur Khudá ke kalám ke sabab sir kátá gayá thá, aur jinhon ne na us haiwán kī parastish kī thí, na us ke but kī, aur na us kī chháp apne máthe aur háthon par lí thí; wuh zinda hokar hazár baras tak Masih ke sáth bádsháhi karte rahe. ⁵ Aur jab tak yih hazár baras pure na ho liye, báqí murde zinda na hue. Pahlí qiyámat yihí hai. ⁶ Mubá-rak aur muqaddas wuh hai, jo pahlí qiyámat meṇ sharf ho: aison par dúsrí maut ká kuchh íkhtiyár nahín; balki wuh Khudá aur Masih ke káhin hongé, aur us ke sáth hazár baras tak bádsháhi karenge.

Shaitán ká ákhíri hamla aur shikast.

⁷ Aur jab hazár baras pure ho chukenge, to Shaitán qaid se chhor diyá jáegá, ⁸ aur un qaumon ko jo zamin ke cháron taraf hongí, ya'ní Yájúj o Májúj ko, gumráh karke laráí ke liye jama' karne ko nik-legá; un ká shumár samundar kī ret ke barábar hogá. ⁹ Aur wuh tamám zamín par phail jáengi aur muqaddason kī lashkargáh aur 'azíz shahr ko cháron taraf se gher lengi, aur ásmán par se ág názil hokar unhen khá jáegí. ¹⁰ Aur un ká gumráh karnewála Iblis ág aur gandhak kī us jhl meṇ dálá jáegá, jáhán wuh haiwán aur jhúthá nabí bhí hogá; aur wuh rát din abadu'l ábád 'azáb meṇ rahenge.

Ākhiri 'adālat.

¹¹ Phir main ne ek barā safed takht, aur us ko jo us par baiṭhā huā thā dekhā, jis ke sāmne se zamīn aur āsmān bhāg gaye; aur unhen kahīn jagah na milī. ¹² Phir main ne chhoṭe bare sab murdon ko us takht ke sāmne khare hue dekhā; aur kitāben kholī gayīn; phir ek āur kitāb kholī gayī, ya'nī kitāb i hayāt: aur jis tarah un kitābon men likhā huā thā, un ke a'māl ke mutābiq murdon kā insāf kiya gayā. ¹³ Aur samundar ne apne andar ke murdon ko de diya, aur maut aur 'ālam i arwāh ne apne andar ke murdon ko de diya: aur un men se har ek ke a'māl ke muwāfiq us kā insāf kiya gayā. ¹⁴ Phir maut aur 'ālam i arwāh āg ki jhīl men dāle gaye. Yih āg ki jhīl dūsri maut hai. ¹⁵ Aur jis kisī kā nām kitāb i hayāt men likhā huā na milā, wuh āg ki jhīl men dālā gayā.

Naye āsmān o zamīn, aur un ke rahne-wālon ki royā.

21 ¹ Phir main ne ek naye āsmān, aur nayī zamīn ko dekhā: kyūnki pahlā āsmān aur pahlī zamīn jāti rahī thī; aur samundar bhī na rahā. ² Phir main ne shahr i muqaddas, naye Yarūshalem ko āsmān par se Khudā ke pās se utarte dekhā; aur wuh us dulhan ki mūnind ārāsta thā, jis ne apne shauhar ke liye singār kiya ho. ³ Phir main ne takht men se kisī ko baland āwāz se yih kahte sunā, ki Dekh, Khudā kā khaima ādmīon ke darmiyān hai; wuh un ke sāth khaima karegā, aur wuh us ke log^a hongē, aur Khudā āp un ke sāth rahēgā, aur

un kā Khudā hogā^b: ⁴ aur wuh un ki ānkhon ke sab ānsū ponchh degā; is ke ba'd maut nahīn rahēgī, aur na mātām rahēgā, na āh o nāla, na dard:^c pahlī chīzen jāti rahīn. ⁵ Aur jo takht par baiṭhā huā thā, us ne kahā, ki Dekh, main sārī chīzon ko nayā banā detā hūn. Phir us ne kahā, ki Likh le: kyūnki yih bāten sach aur barhaqq hai. ⁶ Phir us ne mujh se kahā, ki Yih bāten purī ho gayīn. Main Alfa, aur Omiga, ya'nī ibtidā aur intihā hūn. Main piyāse ko āb i hayāt ke chashme se muft pilāūngā. ⁷ Jo gālīb āe, wuhī in chīzon kā wāris hogā; aur main us kā Khudā hūngā, aur wuh merā betā hogā. ⁸ Magar buzdilon, aur beīmānon, aur ghinaune logon, aur khūnion, aur harāmkaron, aur jādūgaron, aur butparaston, aur sāre jhūṭhon kā hissā āg aur gandhak se jalnewālī jhīl men hogā; yih dūsri maut hai.

Naye Yarūshalem ki kaifiyat.

⁹ Phir un sāt firishton men se, jin ke pās sāt piyāle the, aur wuh picchhlī sāt āfaton se bhare hue the. ek ne ākar mujh se kahā, ki Idhar ā; main tujhe dulhan, ya'nī Barre ki bīwī, dikhāūn. ¹⁰ Aur wuh mujhe Rūh men ek bare aur ūnche pahār par le gayā, aur shahr i muqaddas Yarūshalem ko, āsmān par se Khudā ke pās se utarte dikhāyā; ¹¹ us men Khudā kā jalāl thā: aur us ki chāmak^d nihāyat qīmātī patthar, ya'nī us yashab ki sī thī, jo billaur ki tarah shaffāf ho; ¹² aur us ki shahrpanāh barī aur baland thī, aur us ke bārah darwāze, aur darwāzon par bārah firishte the, aur un par banī

^a Yūn. us ki ummaten.

^c N. kyūnki izād.

^b N. aur un kā Khudā hood re dārad.

^d Yūn. us kā nūr.

Isráíl ke bárah qabílon ke nám likhe hūe the : ¹³ tīn darwáze mashríq kí taraf the ; tīn darwáze shimál kí taraf ; tīn darwáze junúb kí taraf ; aur tīn darwáze magrib kí taraf. ¹⁴ Aur us shahr kí shahrpanáh kí bárah bunyáden thín, aur un par Barre ke bárah rasúlon ke bárah nám likhe the. ¹⁵ Aur jo mujh se kah rahá thá, us ke pás, shahr aur us ke darwázon aur us kí shahrpanáh ke nápne ke liye, ek paimáish ká ála, ya'ní sone ká gaz thá. ¹⁶ Aur wuh shahr chaurak wáqí' húa thá, aur us kí lambáí chauráí ke bará-bar thí : us ne shahr ko us gaz se nápá, to bárah hazár farláng niklá : us kí lambáí aur chauráí aur únchái bará-bar thí. ¹⁷ Aur us ne us kí shahrpanáh ko ádmí kí, ya'ní fríshte kí, paimáish ke mutábiq nápá, to ek sau chauális háth niklí. ¹⁸ Aur us kí shahrpanáh kí ta'nír yashab kí thí : aur shahr aise khális sone ká thá, jo shaffáf shíshe kí mánínd ho. ¹⁹ Aur us shahr kí shahrpanáh kí bunyáden har tarah ke jawáhir se árasta thín. Pahlí bunyád yashab kí thí ; dusrí nilám kí ; tísrí shabchirág kí ; chauthí zumurrud kí ; ²⁰ pánchwín 'aqíq kí ; chhaṭí la'í kí ; sátwín sunahre patthar kí ; áthwín firoze kí ; nawín zabarjad kí ; daswín yamuní kí ; gyárahwín sang í sumbulí kí, aur bárahwín yáqút kí. ²¹ Aur bárah darwáze bárah motiyon ke the ; har darwáza ek ek motí ká thá ; aur shahr kí sarak shaffáf shíshe kí mánínd khális sone kí thí. ²² Aur main ne us men koi maqdis na dekhá : is liye kí Khudáwand Khudá Qádir í mutlaq, aur Barra us ká maqdis hain. ²³ Aur us shahr men súrāj yá chánd kí raushní kí kuchh hájat nahín ;

kyúnki Khudá ke jalál ne use raushan kar rakkhá hai, aur Barra us ká chirág hai. ²⁴ Aur qaumon us kí raushní men chalen phirengí : aur zamín ke bádasháh apní shán o shaukat kú sáman us men láenge. ²⁵ Aur us ke darwáze din ko hargiz band na hongé, (aur rát wahán na hogí :) ²⁶ aur log qaumon kí shán o shaukat aur 'izzat kú sáman us men láenge : ²⁷ aur us men koi nápák chíz, yá koi shakhs jo ghináune kám kartá, yá jhúṭhí báten ghartá hai, hargiz dákhil na hogá, magar wuhí jin ke nám Barre kí kitáb í hayát men likhe hūe hain.

22 ¹ Phir us ne mujhe billaur kí tarah chamaktá húa áb í hayát ká ek daryá dikháya, jo Khudá aur Barre ke takht se nikalkar, us shahr kí sarak ke bích men bahtá thá. ² Aur daryá ke wár pár zindagí ká darakht thá ; us men bárah qism ke phal áte the, aur har mahíne men phaltá thá : aur us darakht ke patton se qaumon ko shifá hotí thí. ³ Aur phir la'nát na hogí : aur Khudá aur Barre ká takht us shahr men hogá : aur us ke bande us kí 'ibádat karenge ; ⁴ aur wuh us ká munh dekhenge ; aur us ká nám un ke máthon par likhá húa hogá. ⁵ Aur phir rát na hogí ; aur wuh chirág aur súrāj kí raushní ke muhtáj na hongé ; kyúnki Khudáwand Khudá un ko raushan karegá, aur wuh abadul ábád bádasháhí karenge.

Akhiri nasihatén aur du'á.

⁶ Phir us ne mujh se kahá, kí Yih báten sach aur barhaqq hain ; chunáncí Khudáwand ne, jo nabíon kí rúhon ká Khudá hai, apne fríshte ko is liye bhejá, kí apne bandon ko wuh báten dikháe jin

kā jald honā zarūr hai. ⁷ Aur dekh, main jald ānewālā hūn. Mubārak hai wuh jo is kitāb kī nubuwwat kī bāton par 'amal kartā hai.

⁸ Main wuhī Yūhannā hūn, jo in bāton ko suntā aur dekhtā thā. Aur jab main ne sunā aur dekhā, to jis firishte ne mujhe yih bāten dikhāī, main us ke pānwon par sijda karne ko girā. ⁹ Us ne mujh se kahā, ki Khabardār, aisā na kar: main bhī terā, aur tere bhāī nabīon, aur is kitāb kī bāton par 'amal karnewālon kā hamkhidmat hūn: Khudā hī ko sijda kar.

¹⁰ Phir us ne mujh se kahā, ki Is kitāb kī nubuwwat kī bāton ko poshida na rakh^a; kyūnki waqt nazdik hai. ¹¹ Jo burāī kartā hai, wuh burāī hī kartā jāe: aur jo najis hai, wuh najis hī hotā jāe: aur jo rāstbāz hai, wuh rāstbāzī hī kartā jāe: aur jo pāk hai, wuh pāk hī hotā jāe. ¹² Dekh, main jald ānewālā hūn; aur har ek ke kām ke muwāfiq dene ke liye ajr mere pās hai. ¹³ Main Alfa aur Omega, auwal o ākhir, ibtidā o intihā hūn. ¹⁴ Mubārak hai wuh, jo apne jāme dhote hai, kyūnki zindagī ke darakht ke pās āne kā iḳhtiyār pāenge, aur un darwāzon se shahr men dākhil honge.

^a Yūn. par muhr na kar.
^c N. sab ke sāth.

¹⁵ Magar kutte, aur jādugar, aur harāmkār, aur khūnī, aur butparast, aur jhūthī bāt kā har ek pasand karne aur gharnewālā bahar rahēgā.

¹⁶ Mujh Yisū' ne apnā firishta is liye bhejā kī kalisiyāon ke bāre men tumhāre āge in bāton kī gawāhī de. Main Dāūd kī asl o nasl, aur subh kā chamaktā hūā sitāra hūn.

¹⁷ Aur Rūh aur Dulhan kahtī hai, ki Ā. Aur sunnewālā bhī kahe, ki Ā. Aur jo piyāsā ho wuh āe: aur jo koī chāhe āb i hayāt muft le.

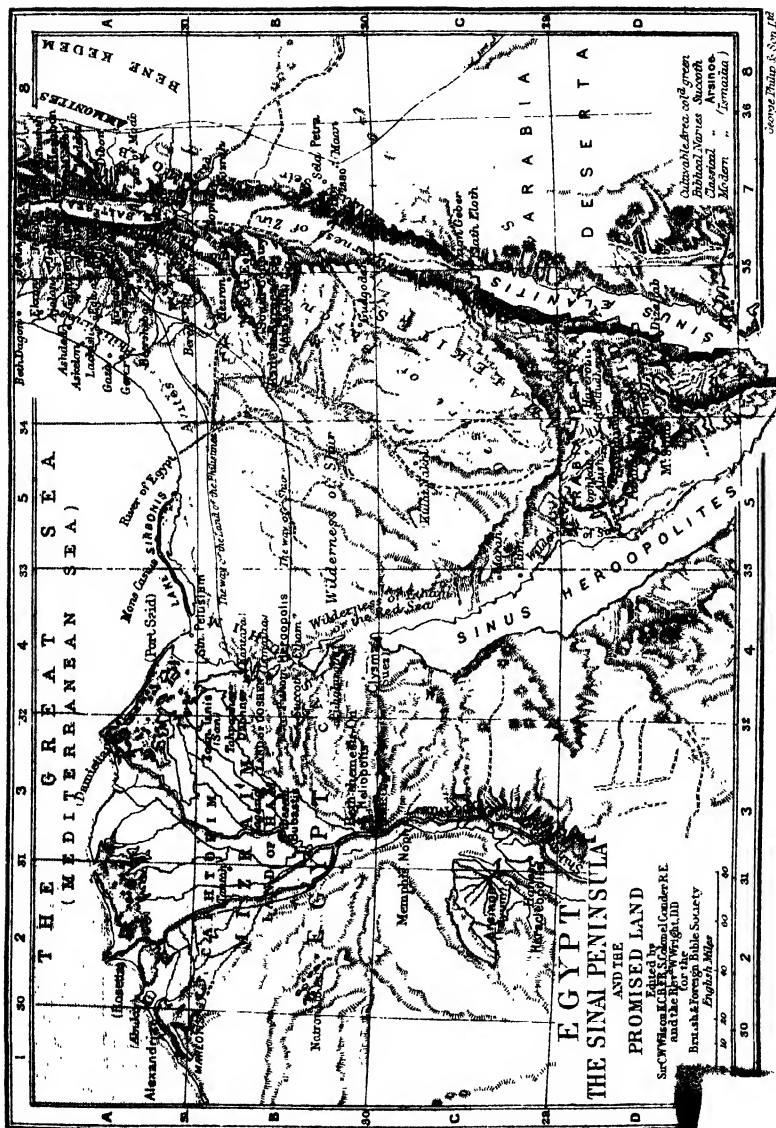
¹⁸ Main har ek ādmī ke āge jo is kitāb kī nubuwwat kī bāten suntā hai gawāhī detā hūn, ki agar koī ādmī un men kuchh barhāe, to Khudā is kitāb men likhī hūī āfaten us par nāzil karēgā^b: ¹⁹ aur agar koī is nubuwwat kī kitāb kī bāton men se kuchh nikāl dāle, to Khudā us zindagī ke darakht, aur muqaddas shahr men se, jin kā is kitāb men zikr hai, us kā hissa nikāl dālēgā.

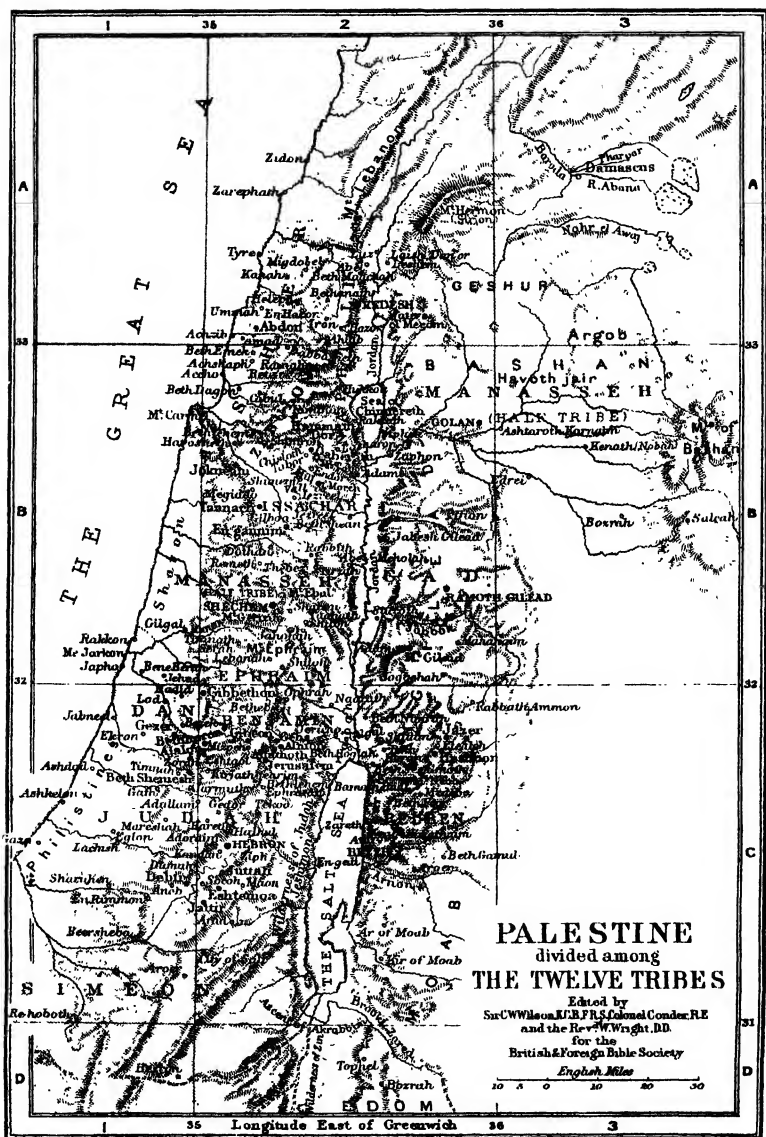
²⁰ Jo in bāton kī gawāhī detā hai, wuh yih kahtā hai, ki Be-shakk: main jald ānewālā hūn. Āmin: ai Khudāwand Yisū', Ā.

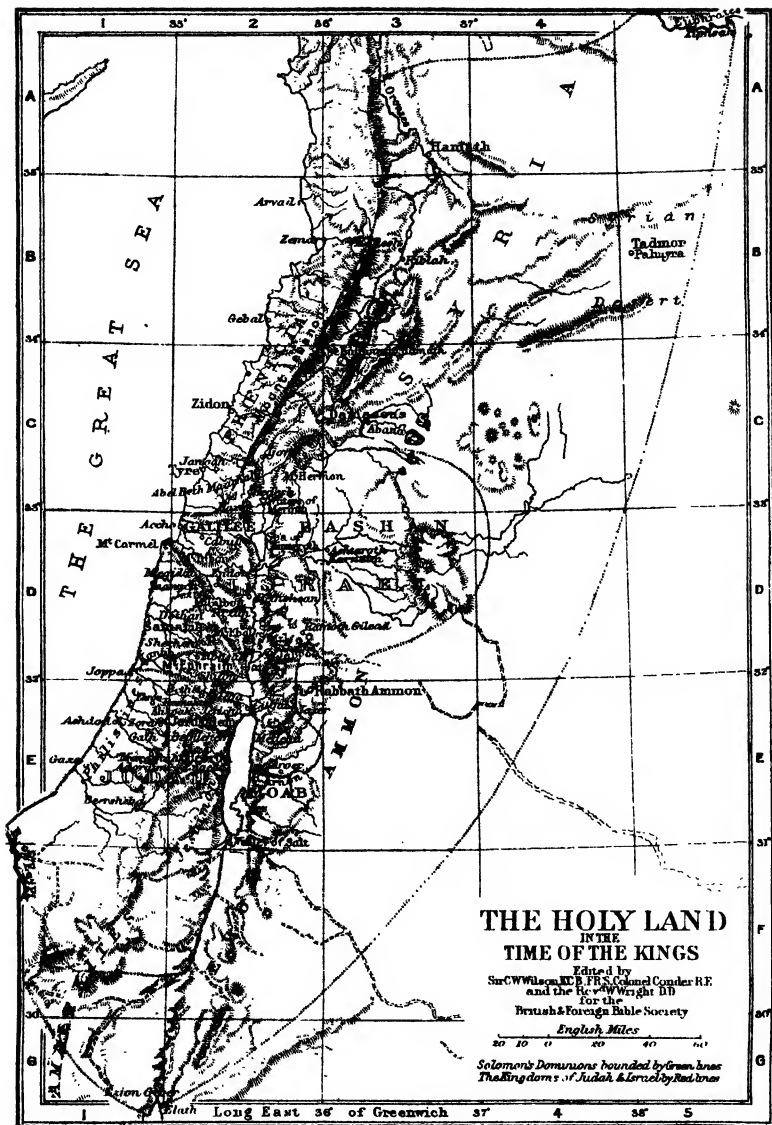
²¹ Khudāwand Yisū' kā fazl muqaddason ke sāth^c rahe. Āmin.^d

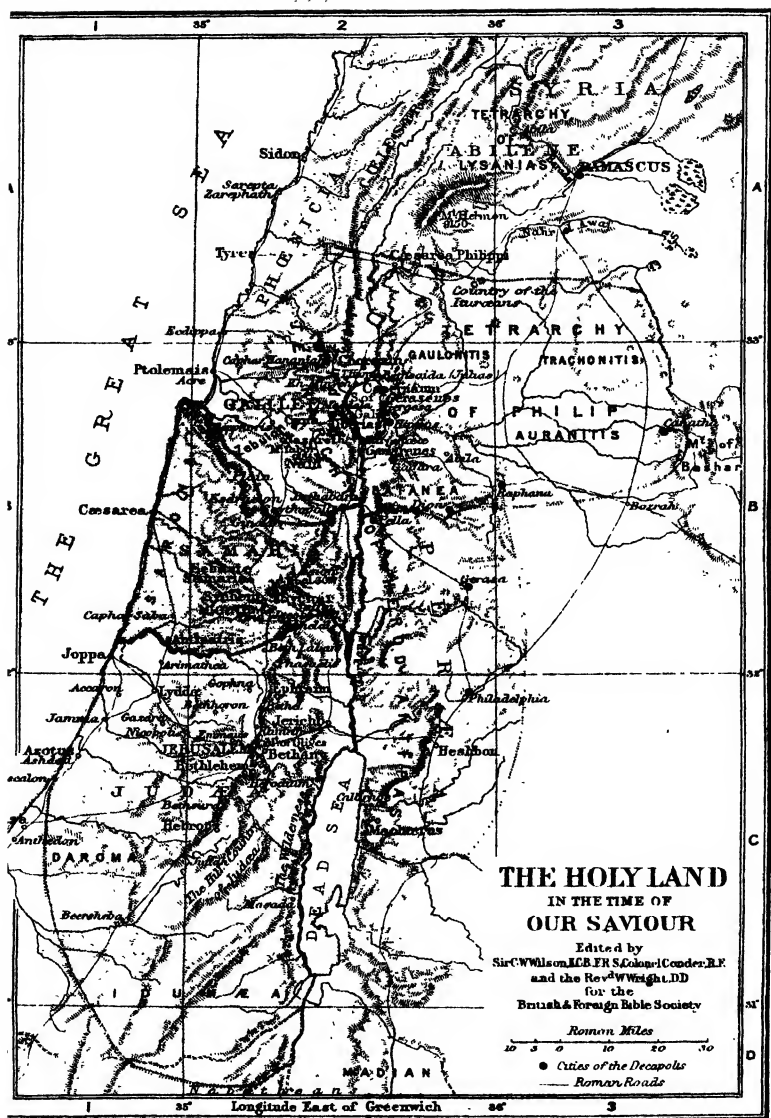
^b Yūn. barhāegā.
^d N. Ā'mīn na dārad.

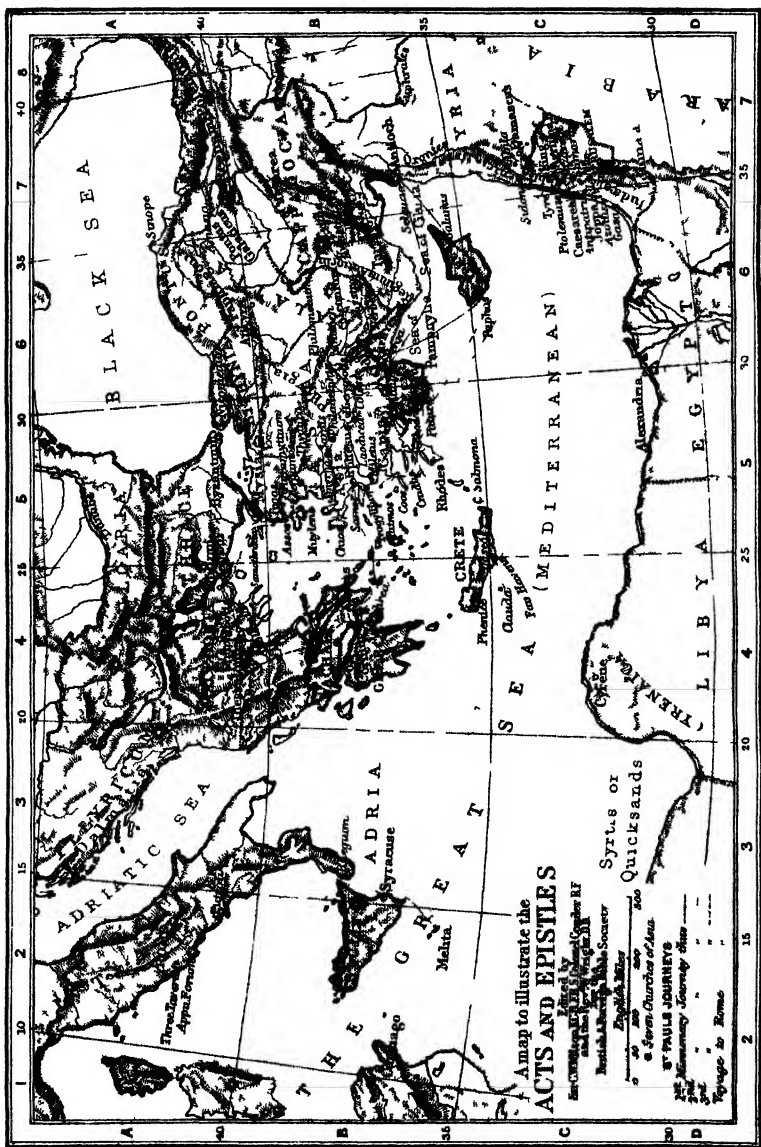
The Gresham Press
UNWIN BROTHERS, LIMITED
WOKING AND LONDON

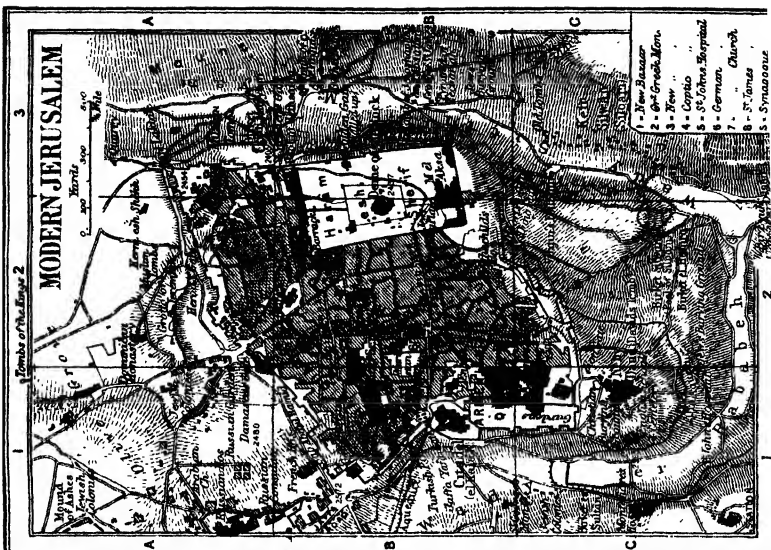

GL 220
KIT

101020
LBSNAA

